institutum iuridicum claretianum

juris canonici editae

collegit, digessit notisque ornavit

Xaverius OchoaJ^KZ-

in Universitate Lateranensi Professor

Volumen I

LEGES ANNIS 1917-1941 EDITAE

ROMA

Commentarium pro Religiosis

Via Giacomo Medici, 3-5

1966

(Ç) by Commentarium pro religiosis

Nihil obstat, Dr. lulius Rodriguez, Censor. Imprimi potest. Petrus Schweig.
Imprimatur, Dr. Felix Benito y Magana. Vicanus Generalis. Calagurri

8 septembris 1966

Editorial Aranzadl Carlos III, 32 - Pamplona

Depôsito legal NA. 743-1SC6

κ&ίλ
31
,C32

Paulo Papae VI, Summo Pontifici, Suisque in Pontificatu Decessoribus, qui hoc monumentum legiferae sapientiae, sollicitudinis pastoralis rectique ordinis totius consortionis humanas, Ecclesiae Christi tradidere

JOHN CARROLL UNIVERSITY LIBRARY
CLEVELAND, OHIO

PROLEGOMENA

Quinquagesimus recurrit armus ex quo Summus Pontifex Benedictus XV Codicem iuris canonici, Pii X iussu digestum, solemniter promulgavit

Nemo ignorat quot quantasque attulit Codex utilitates, praesertim ob illam quam ordinavit immanem decretalium legumque silvam, huc illuc intra aut extra collectiones vagantium, e quibus plures auctoritative abrogatae, nonnullae contrario usu vel consuetudine obsoletae, aliae demum recto ordini societatis ecclesiasticae minus opportune respondentes.

Illud opus, in unum nempe ordinate colligendi universas Ecclesiae leges, nec difficultatibus caruit, nec absolute perfectum successit. «Rem sane perarduam» appellavit Benedictus XV opus codificationis propter extrinsecas praecipue difficultates '. Omnes praeterea Codices aliquo modo imperfecti nascuntur. Leges enim colliguntur, ordinantur cl codificantur, sed earum vis atque ratio intrinseca, rectus scilicet societatis ordo, minime comprimitur. Unde novae leges, praeter Codicem, apud omnes populos ac societates fiunt, brevi post codificationem temporis spatio, necessariae.

RATIO FINISQUE OPERIS

Hanc Codicum veluti innatam conditionem perfecte noverat ecclesiasticus legislator qui. Codicem iuris canonici promulgans, opportuna praeordinavit remedia.

Instituit, in primis. Consilium seu Commissionem «cui uni ius erit Codicis canones authentice interpretandi»'. Commisit deinde Dicasteriis Curiae Romanae «tum curare ut Codicis praescripta religiose serventur, tum Instructiones, si res ferat, edere, quae iisdem Codicis praescriptis maiorem et lucem afferant et efficientiam pariant. Eiusmodi vero documenta sic conficiantur, ut non modo sint, sed appareant etiam quasi quaedam explanationes et complementa canonum»4.

Praevidit ultimo sapienter: «Si quando, decursu temporum. Ecclesiae bonum postulabit, ut novum generale decretum ab aliqua Sacra Congregatione condatur, ea ipsa decretum conficiat, quod si a Codicis praescriptis dissentiat, Summum Pontificem de eiusmodi discrepantia moneat. Decretum autem, a Pontifice adprobatum, eadem Sacra Congregatio ad Consilium deferat, cuius erit, ad decreti substantiam, canonem vel canones redigere. Si decretum c praescripto Codicis discrepet, Consilium indicet cuinam Codicis legi nova lex sufficienda sit; si in decreto res vertetur de qua Codex sileat. Consilium constituat quo loco novus canon vel novi canones sint in Codicem inserendi»5.

Haec remedia aptissime prospiciebant et consulebant interpretationi, applicationi, complemento et accommodatae renovationi Codicis iuris canonici, prout necessitates temporum hominumque condiciones expostulassem. Sed non omnia, praedicto modo, in praxim deducta sunt.

Plures profecto Commissio Interpres edidit canonum authenticas interpretationes. Congregationes Romanae plures etiam vulgarunt responsiones, instructiones, resolutiones quae Codicis canones illustrant, applicant atque complent. Dederunt etiam Decreta generalia a praescriptis Codicis discrepantia, quae tamen, ad formam canonum non deducta, extra Codicem manserunt ac manent. Quapropter non defuerunt auctores collectanea documentorum parantes quae, una cum Codice iuris canonici, legislationem complerent Ecclesiae

Utilitas horum operum ex se ipsa aperte intellegitur. Quicumque enim cognoscere intendit normam in singulis casibus sequendam, inspicere debet, praeter Codicem, normas et documenta post Codicem edita, quae non raro leges codificatas mutant aut complent. Hae tamen novae leges et documenta vagantur dispersa per plura volumina *Actorum Apostolicae Sedis* aliarumque ephemeridum haud facilis consultationis.

1 Benedictus XV. Const Ap. *Providentissime Mater* diei 27 Mali 1917. AAS. 9 (1917) 5-8: LE 35.

2 Const. Ap. *Providentissime Mater,* loc. cit.

3 Benedictus XV. Motu Proprio *Cum iuris canonici* diei 15 septembris 1917 num. I. AAS 9 (1917) 483; LE 53 col. 90.

4 Benedictus XV. Motu Proprio cit num. II. AAS *loc. cit.;* LE *loc. cit.*

5 Benedictus XV. Motu Proprio cit num. III. AAS *loc. cit.; LE loc. cit.*

• Praecipui nominantur:

- N Hilling. *Auxilia ad Codicem Juris canonici exquirendum collecta et instructa.*

I. Codicis iuris canonici supplementum. Praecipua acta summorum Pontificum et Sacrarum Congregationum Codicem luris canonici illustrantia. Friburgi Brisîgavorum 1925. 215 pag.

II. *Codicis luris Canonici Interpretatio. Responsiones. Resolutiones et Decisiones Sanctae* Sedis *Codicem luris canonici illustrantes.* Friburgi Brisigavorum 1925. 123 pag. Edidit Supplementa anno 1931.

- A. Toso. *Repertorium Juridicum Ecclesiasticum» seu Curiae Romanae iurisprudentia universa, post editum Codicem iuris canonici* <1918-19311 *publici iuris facta, cum canonum ac rerum omnium Indicibus locupletissimis.* Editio altera diligenter recognita et aucta. Romae 1932.

- C. Sartori, *Enchiridion Canonicum seu Sanctae*

Quapropter omnes leges omniaque documenta viro nonnae iuridicae habentia, a Sancta Sede post Codicem iuris canonici edita, in pauca volumina colligere et ordinate disponere et divulgare, opus sane instrumentumque laboris constituit maximae utilitatis.

Hunc finem intendit atque utilitatem persequitur hoc novum collectaneorum opus sequentibus concepturo crileriis atque digestum.

SELECTIO DOCUMENTORUM

Ex tradita operis ratione commode inferri possunt criteria selectionis documentorum, quae, aliunde, satis clare innuuntur in ipsa voluminis inscriptione. Praesens igitur documentorum collectio est, in primis,

1 - *Late iuridica.* Colligo enim tantum documenta do in sensu omnino amplo et per quam maxime lato, nam denotat omnia documenta quae aliquid statuunt auctoritativc credendi, agendi vel omittendi nonnamque continent dispositivam, aliquo modo ct gradu cogentem, sive agatur de lege vere et proprie dicta, sive de lege late tantum sumpta, sive de qualibet norma, praecepto, resolutione, responso, instructione, induito, facultate, etc.

Includo igitur Constitutiones et Decreta Summorum Pontificum et Concilii Oecumenici, documenta pontificia proprio motu data, resolutiones, decreta, normas, responsa, instructiones, privilegia, declarationes, decisiones, etc. Curiae Romanae.

Excludo vero documenta quae pias exhortationes, preces, commemorationes, historiam, expositionem doctrinalem vel alia huiusmodi continent, quin normam concretam statuant, ut sunt plerumque orationes, sermones, homiliae, epistulae congratulatoriae Romanorum Pontificum, preces indulgentiis ditatae, textus liturgici, decreta Beatificationis et Canonizationis Servorum Dei.

Ex epistulis et litteris *Encyclicis* nonnullas tantum seligo quae argumenta maioris momenti evolvunt liturgica, socialia aut missionalia.

Ad modum exceptionis omitto *decisiones S. Romanae Rotae,* quae ordinate colliguntur et singulis annis utiliter eduntur in collectione speciali. Colligo econtra decisiones Signaturae Apostolicae, quae nullibi, praeterquam in *Actis Ap. Sedis,* evulgabantur.

Refero etiam *resolutiones S. C. Concilii,* nam *Thesaurus resolutionum* eiusdem S. Congregationis, cuius editio nuperrime réassurapta est, illas resolutiones praetermittit quae in *Actis Ap. Sedis* fuerunt publici iuris factae.

2-*Generalis.* Inter documenta vim normae seu neralem habent et universalem. Ideo opus inscribo **Le°es Ecclesiae*,* idest ecclesiae universalis.

Hac de causa plura omitto documenta quae vim legalem abs dubio continent, sed tantum localem, mutationes dioecesium. Abbatiarum, Basilicarum minorum. Capitulorum Cathedralium, approbationes Constitutionum religiosarum vel missionalium, constitutiones Patronorum alicuius loci, regionis vel nationis, declarationes Doctorum, designationes Tribunalium appellationis, poenas et censuras stricte personales, nominationes ad munera et officia ecclesiastica, etc.

Econtra, propter rationem universalem, non praetermisi prohibitionem librorum, erectiones Delegationum Apostolicarum et Facultatum ecclesiasticarum, declarationem patronorum Ecclesiae universalis, approbationem textus liturgici Officiorum et Missarum, et alia huiusmodi.

Plura etiam colligo documenta quae Urbem *Romae* respiciunt tantum, ut ea quae referunt disciplinam cleri romani, privilegia Basilicarum, erectiones et constitutiones Collegiorum clericalium, etc. Haec documenta non immerito reputo generalia, cum Roma sit communis patria omnium Christianorum.

Sedis Responsiones post editum Codicem I. C. datae. Editio X a B I. Bellitco recognita. Romae 1961.

- F- Cimitter. *Pour étudier* le Code de *droit canonique Introduction générale. Bibliographic, responses et* decisions. *Documents complémentaires 1917-1927.* Paris 1927 cura subsequentibus supplementis.

- A. Blat, *Solutiones dubiorum quas* publici iuris *fecit Commissio Pontificia ad canones authentice interpretandos.* Romae 1934.

- J. Bruno. Codicis iuris canonici *interpretationes authenticae seu* responsa a Pontificia *Commissione* ad Codicis canones authentice interpretandos annis MCMXVH-MCMXXXV *data.* Romae 1935.

- C. Badii. Pontificia *Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos 1918-1926,* in *II diritto «cies astico* 33 (1927) 276 ct ss.

- R. Hûlsttr. Codicis ruris canonici *interpretatio authentica* seu collectio *responsorum Pontificiae Commissûris* 1917-1927. Paderborn 1928 cum subsequentibus supplementa.

• R PiRtz. Derisiones *pontificiae ad canones Codicis* furis eaiioniri. Madrid 1928.

• S. Worwoa, Caronical derisions *of the Holy* See. Now York 1933

- M. Contx a Coronata. *Interpretatio* authentica Codicis tuns canonici et circa ipsum Sanctae Sedis turtsprudentia 1916-1947. Editio altera Marietti 1948.

- E F Rigatuxo. Interpretatio *ct Jurisprudentia Colicis luris* Canonici. Ed. 3 Santander 1953.

Mayer. Xeueste *Kirchenrechts-Sammlung.* Freiburg in Breisgau. VoL I. 1917-1929; Vol. II. 1930-*1939;* Vol HI. 1940-1949; Vol- IV. 1950-1959. Publicatio prosequitur.

- T L. Bouscaren, The *canon Law Digest.* Milwaukee. Vol. I, *1917-1933* fed. altera 1958); Vol. II, *1933-1942 (ed.* ult. 1956); Vol. III. *1942-1953* (cd. altera 1936; T. L. Bouscaren - J. I. O Connor. Vol. IV. *1953-1957* (ed- altera 1960); VoL V. 1958-1962.

Quibus addenda sunt alia notissima opera, ut *Enchiridion Symbolorum, Enchiridion* Biblicum, ct p.aesertim sub respectu iuridlco:

- *Sylloge* praecipuorum *documentorum recentium Summorum Pontificum et S. Congregationis de Propaganda Fide necnon aliarum Sacrarum Congregationum Romanarum. Ad* usum *missianariorum cum auctoritate Praefecti S. C. de Propaganda Fide.* Romae 1939.

- Enchiridion Clericorum. *Documenta Ecclesiae Sacrorum alumnis instituendis.* (S. Congr. de Seminariis et Studiorum Universitatibus). Romae 1938.

- Enchiridion de statibus *perfectionis* (Collectanea S. Congr. do Religiosis). I. *Documenta Ecclesiae Sodalibus* instituendis. Romae 1949. Cetera volumina desiderantur.

LORETO

Attamen, quamvis nullum documentum generale scienter omittam, non pauca includo documenta stricte particularia quae iuxta praedicta criteria essent e collectione expungenda. Ea tamen colligo propter ipsorum rationem pastoralem et exemplificativam, quatenus ostendunt quid, quomodo, quibus in circumstantiis subquc conditionibus Pastores animarum possunt in similibus agere, dispensationes et indulta concedere vel obtinere, quasnam formulas adhibere, clausulas apponere, negotia tractarc, dubia resolvere, etc. Praedicta particularia documenta indicant non raro evolutionem generalis disciplinae et iurisprudentiae in Ecclesia. Plurcs normas legesque ad universam deinde Ecclesiam extensas, Sedes Apostolica consuevit experiri prius per indulta particularia.

Quare refero plura indulta nationibus, dioecesibus, religionibus aliisque personis moralibus a Sancta Sede concessa, constitutiones Basilicae S. Petri, Statuta aliquarum Universitatum et Actionis Catholicae in Italia, restitutionem alicuius Capituli Cathcdralis, erectionem paroeciae pleno iurc religiosis a Pio XI concreditae, decisiones in causis particularibus, etc. etc. Huiusmodi particularia documenta facili multiplicari possent; collecta vero sufficere videntur ad praedictas inducendas utilitates.

3 - *Codipicta.* Viribus minime peperci ut collectionem efformarem, intra praedictos Limites, completam, nullumque neglegerem documentum alicuius, sive maioris sive minoris, dummodo generalis, momenti aut valons.

Tempus, a quo incipit collectio, clare determinat inscriptio voluminis: «Leges Ecclesiae *post Codicem iuris canonici* editae». Opportunum tamen censui documenta colligere inde a mense ianuarii anni 1917 edita, nam tunc tempore Curia Romana Codicem, iam definitive paratum, perfecte cognoscebat et documenta evulgabat ad mentem instantis Codicis.

4- Integra. Diligentem dedi operam ut singula documenta ederem integra. Qui officium praestat interpretis legum vel regentis communitatum praefert documentum integrum in proprio texto et contextu exaratum, quamvis hoc praesupponat nonnullas inducere repetitiones in formulis, praesertim protocollariis, quibus abundant documenta pontificia.

Nec omisi, propter integritatis rationem, singulis documentis proprias subsignationes apponere. Nonnumquam enim sensus documentorum illustratur ex nomine eorum qui illud pararunt vel subsignarunt. Nec est neglegendus valor historico-chronologicus qui ex talibus formulis et subsignationibus non raro inferri potest.

Nihil obtulit difficultatis praedictam curare integritatem in documentis editis apud *Acta Ap. Sedis.* In aliis vero eadem in genere servatur integritas, sed in nonnullis, praecipue minoribus ct particularibus documentis, impossibile aut valde fuit difficile, ob varias diversae indolis causas, textum integrum prae manibus habere. His in casibus textum refero prout illum invenire potui apud ephemerides vel auctores.

Pertinet etiam ad integritatis rationem ut documenta edantur in versione et textu originali, sive latino sive vulgari. Ideo textuum trado versionem et linguam originalem, vel originali propiorem et fideliorem.

ORDO DOCUMENTORUM

Documenta ordino *chronologice.* Plures sane adducuntur rationes pro ordine systematico, aut iuxta materias et canones Codicis iuris canonici disposito. Sed omnibus aliis, in huiusmodi collectaneis, videtur praediligendus ordo chronologicus. Si nonnulla documenta abstrahantur a tempore et circumstantiis historicis, socialibus, contingentibus quibus forsan redacta fuerunt, non absque difficultate intelleguntur recte.

Ordo praeterea chronologicus evolutionem signat naturalem ordinis iuridici, ac proinde etiam ordinis socialis, politici, culturalis, ecclesiastici. Vitat plures repetitiones, decurtationes et divisiones documentorum quae in aliis ordinibus necessariae redduntur.

Tandem, ordine retento chronologico, utilitates, quae certe continentur in aliis ordinibus, obtineri possunt per indices systematicos, analyticos rerum et materiarum in fine operis apponendos.

APPARATUS EDITIONIS

1 - *Ordo chronologicus.* Documenta dispono per singulos annos, et unicuique documento tribuo numerum progredientem proprium iuxta ordinem chronologicum, sequentibus criteriis determinatum:

a. Si documentum exprimat in fine diem qua datum est, hanc diem pro ordine chronologico adhibeo semper, sive sit unica dies in documento expressa, ut plerumque accidit in documentis directe datis a Summo Pontifice, a Card, a Secretis Status, vel a Sacra Congr. Rituum, sive alia dies, v. gr. adunationis comitiorum, resolutionis vel approbationis pontificiae etiam exprimatur, ut accidit in pluribus documentis S. C. S, Officii, S. C. Consistorialis, S. Paenitentiariac, Signaturae Ap., Pont. Commissionis Interpretis, etc., nisi dies ipsa comitiorum vel resolutionis vel approbationis Summi Pontificis exprimatur vel reassumatur pro die qua datum est documentum, ut in usu erat apud S. C. de Religiosis et alia Dicasteria Romana.

Specialem praeferunt confusionem in materia *resolutiones S. C. Concilii,* nam auctores ipsemetque redactor indicis *Actorum Ap. Sedis* eas allegant interdum sub die vel diebus resolutionis, interdum vero sub die approbationis pontificiae. Ad confusionem tollendam et uniformitatem servandam, praedictas omnes resolutiones allego et ordino chronologice sub die, aut sub ultima die si pluries eadem causa proposita fuit, qua tandem resolutio data fuit a S. Congregatione.

b. Si documentum die carcat mensemque habeat certum, illud ordino sub fine illius mensis.

c. Si documentum mense etiam carcat certo, illud ordino semper sub fine illius anni, quamvis

mensis, variis adhibitis criteriis, circiter determi nari posset.

d. Si varia documenta in eadem die concurrant, ea ordino iuxta praecedentiam personarum et Dicasteriorum Curiae Romanae.

2Ð Descriptio documenti. Post numerum ordinis progredientem, summatim describo documentum, idest; a) annum, mensem et diem quibus datum est; b) auctorem documenti sub nomine Romani Pontificis, Concilii Oecumenici aut Dicasterii Curiae Rcmanae; c) naturam, idest utrum agatur de aliqua Constitutione Ap., Motu Proprio, Litteris Encyclicis, resolutione, decreto, instructione, responso, decisione, etc; d) conditionem publicam aut particularem documenti, per allegationem *Actorum Ap. Sedis* ubi documentum fuit publicatum, aut per verbum contractum <*Part.*· explicite designans documentum esse particulare, id est non fuisse officialiter editum apud *Acta Ap. Sedis;* e) titulum generalem documenti, prout apparet in fontibus, nisi ibi verbis omnino brevibus, obscuris vel nimis generalibus sit conceptus, quo in casu alia verba addo aut sufficio quibus materia documenti melius pateat ac determinetur.

3-Textus documenti. Refero documenti textum: *a)* completum, prout invenire potui in fontibus. Si documentum aliquod inveniatur in alio extensiori inclusum et allegatum, praecipuum documentum adduco complete et in extenso sub die et ordine proprio; inclusum vero seu allegatum refero in proprio loco, sed remissive tantum, ne molem voluminum extra modum inutiliter amplificarem.

b) originalem et integrum, ut supra dixi, absque decuriationibus, interpolationibus, subtitulis aut subdivisionibus, etiam in documentis magnae molis. In induitis et responsionibus plerumque addo verba *Preces, Rescriptum, Dubium, Responsum,* ut melius appareat natura, sensus et partes documenti. Si quando aliquod verbum vel numerum interpolavi, quod aliud omissum vel aperte mendosum sufficeret, illud appono inter parenthesim quadram inclusum.

4-Documenta allegata. Non raro intra corpus documentorum allegantur alia documenta, sive ante sive post Codicem edita.

In primo casu, idest si agitur de documentis ante annum 1917 editis, significo inter parenthesim quadram collectionem, volumen et paginas ubi allegatum documentum inveniri potest'.

In allero, vero, id est si agitur de documento post annum 1917 edito et in hac collectione relato, illud significo per titulum contractum huius collectionis: LE = *Leges Ecclesiae,* et relativum progredientem numerum inter parenthesim quadram inclusos.

5- Adnotationes. Ut collectionem offerrem omnino obiectivam, nolui proprias subiectivas apponere interpretationes. Utile tamen videbatur nonnulla indicare commentaria in periodicis et ephemeridibus edita. Quod et feci per appositas adnotationes ad calcem documentorum.

' Inter varia Collectanea fontium et documentorum selegi, per ordinen. ea quae facilioris videntur consultationis. idest Acta Apoitolicae Sedis. Acta Sanctae Sedis. Fontes Codicis turis canonici. Bullarium Romanum. Acta Gregoni XVI. Pii IX. Leonis XIII, Pii X. Thesaurus resolutionum S. C· Concilii. Collectanea S. C. de Propaganda Ftde et Ius Pontificium de Prop. Fide, Dscreta authentica Congr. Sacrorum Rituum, etc.

• Critérium fuit adducendi auctores eodem modo quo inveniuntur, si re vera inveniantur, in ephemeridibus, quamvis, in commentariis anonimis. certo certius inferri posset nomen auctoris commentariorum, ut accidit in ephemeride Periodica *de re morali,* canonica et liturgica, ubi plura commentaria anonima tribui certo debent A. Vermkersch, et in ephem. Ius *Pontificium, A.* Toso.

' Inter congeriem periodicorum et ephemeridum selegi eas quae viciniores considerantur Curiae Romanae quaeque proinde fidelius exprimere poterant mentem ipsius Curiae, ut v. gr. II Monitore ecclesiastico = Monitor ecclesiasticus, Ephemerides liturgicae, Periodica de re morali canonica liturgica. *Commentarium pro* Religiosis, Ius Pontificium. Apollinaris, etc. Addidi unam alteramve ephemeridem in praecipuis redactam linguis et nationibus, ut v. gr. Archio, f. Kath. Kirchenrecht. Nouvelle revue théologique. Revista espaiiola de derecho canônico. The Clergy Review, The *Jurist,* Collectanea Mechlintensia, etc.

W His permoti rationibus et causis, eandem sell-

In relatis adnotationibus adduco: *a)* auctorem commentarii eadem forma, extensa vel contracta expressum, qua invenitur apud ephemeridem, nisi commentarium appareat anonimum *b)* ephemeridem, una cum huius volumine, anno et paginis ubi commentarium fuit ĕditum

Nomina primo auctorum et deinde ephemeridum iuxta alphabeti ordinem dispono.

Diligenter adverte praedicta adnotationes minime constituere bibliographiam circa documenti materiam. Dato studio notulas bibliographicas vitavi quae, post parum temporis spatium, facile superantur novis studiis et investigationibus.

6Ð Indices. Ut opus reddam consultationis facile, attento animo considero utilitatem parandi et edendi volumen singulum, in quo fuse evolvantur indices operis universos: chronologicum, systematicum, analyticum, onomasticum, topographicum, per materias et canones Codicis iuris canonici, etc. Interim, in fine primi voluminis, offero duos indices: chronologicum primum, et verborum quibus «incipiunt> documenta, alterum. Quibus addam in fine voluminis secundi, indicem analyticum et systematicum completum materiarum et rerum quinquaginta annorum post Codicem promulgatum.

7- *Apparatus typographicus.* Quo ad rem tipographicam pertinet, diu anceps mansi circa formam externam typosque operi praestandos. Ex una parte, usus commodus operis exigere videbatur formam externam parvam et manualem typosque litterarum magnos, lecturae faciles oculisque gratos. Ex altera vero minuendus erat numerus voluminum huius collectionis, ut vitarem inconveniens grave hodiernae legislationis Ecclesiae per tot volumina dispersae. Qua de causa necessarium fuit textum tantae molis documentorum magnis chartis parvisque, etsi claris, typis mandare".

Minores tamen litterarum typos ad documenta reservo quae aut iam fuerunt derogata, aut expositionem referunt theoreticam, ut accidit in disceptationibus resolutionum S. C. Concilii. Indices, vero, quae per manus magis solent volutari, typis maioribus et amplioribus imprimo.

VALOR DOCUMENTORUM

Tanta documentorum congeries unius eiusdemque non potest esse valons. Unde opus est, antequam aliquod determinatum documentum adhi-

beatur, perpendere recte eiusdem naturam, condicionem, universalitatem, vigorem, subiecta, locum, tempus aliasque circumstantias quibus datum est. Quandoque ipsa externa documenti solemnitas signum seu inditium constituit ipsius valons n. Sed hoc elementum minime sufficere potest; perpendendus est etiam valor intrinsecus.

I - *Condicio documenti.* luvat in primis considerare condicionem *publicam* seu officialem aut *particularem* seu privatam documenti. Haec condicio potest in genere inferri ex insertione, vel minus, documenti in commentario officiali *Actorum Ap. Sedis.* Statuerat quidem Secretaria Status die 5 ianuarii 1910 ut Commentarium *Actorum Ap. Sedis* in duas partes divideretur: officialem primam, non officialem alteram. Documenta in prima parte edita, erant retinenda ut leges; evulgata in altera, ut notitiae, comunicationes et alia hujusmodi 3. Sed statuta distinctio in duas partes vix unquam introducta fuit ac servata.

Quare ex sola insertione alicuius documenti in *Actis Ap. Sedis* tuto inferri nequit eiusdem condicio legis in sensu stricto; sicut ex sola non insertione excludi nequit condicio stricte legalis documenti, nam, in casibus particularibus, alius modus promulgandi leges praescribi potest (can. 9). Ideo non omnia documenta edita in A. A. S. sunt vere leges universales, nec omnes verae leges publicantur necessario in A. A. S.

Attamen documenta in hac collectione signata ut *Part. (=icularia),* idest ut non edita in A. A. S., difficulter gaudent vi legis universalis et generalis in sensu stricto. De iisdem potest in genere concludi, paucis omnino documentis exceptis: aut non sunt leges strictae, aut non sunt leges universales et generales.

2-Auctor documenti. Oportet etiam auctorem documenti attendere. Si documentum est datum ab eo qui potestatem ordinariam vel delegatam habet legislativam vel interpretativam authenticam in universam ecclesiam, retineri potest, in genere, ut vera lex aut interpretatio authentica, nisi contrarium appareat ex tenore ipsius documenti. Secus, aut non est stricta lex, aut est lex specialis vel particularis.

Ratione igitur auctoris, maioris sunt momenti et valoris documenta Romanorum Pontificum, vel Concilii oecumcnici, vel Pont. Commissionis Interpretis13. Sed prae oculis est habenda doctrina communis iuxta quam Dicasteriis Curiae Romanae non est deneganda absolute potestas legislativa, quamvis eorum potestas definiri debeat primario administrativo-exsecutiva.

Quare documenta Curiae Romanae, quibusdam sub conditionibus, induere possunt etiam, praesertim in parte dispositiva, naturam verae legis universalis vel particularis. Praeterea ipsa potestas administrativoexsecutiva, quae primario convenit Dicasteriis Curiae Romanae, includit necessario quamdam potestatem interpretativam authenticam, aut per modum rescripti in casu peculiari, aut per modum instructionis, aut per modum sententiae, etc.

3*Natura documenti.* In fine, natura intrinseca documenti vigilanter perpendenda est omniaque interpretationis criteria applicanda.

Sub respectu iuridico, opus est accurate determinare condicionem universalem vel generalem, aut particularem vel specialem documenti: utrum nempe datum fuerit pro universa ecclesia omnibusque fidelibus, aut pro aliquo tantum territorio, regione, coetu fidelium vel personarum. Ex his enim potest inferri utrum agatur de lege universali vel generali, ubique et pro omnibus cogente, aut de lege particulari vel speciali vim habente in aliquo tantum territorio vel pro aliquibus tantum personis. Quod maximi est momenti pro recta documenti interpretatione et applicatione. Unde in singulis decretis, decisionibus, rescriptis, instructionibus, monitis, epistulis vel litteris circularibus, resolutionibus, sententiis, dubiis, responsis, etc. attente perspicienda est documenti materia, occasio, ambitus, modus, forma circumstantiacque omnes, ut clare appareat ipsius documenti valor et natura.

Ad detegendam condicionem generalem vel particularem documentorum adhiberi possunt nota criteria:

a) Si documentum agit de rebus generalibus, respicit negotia abstracta, solvit totum genus causarum, fertur pro tota communitate, inscribitur generali modo sine mentione personarum, dioecesium vel locorum particularium, aut Urbi ct Orbi dirigitur, tunc sufficientia ostendit signa quae documentum *formaliter* et *realiter generale* aperte definiunt.

b) Si documentum agit de re seu negotio concreto, particulari, personali vel locali, dirigitur explicite ad loca vel personas singulas vel particulares cum mentione expressa dioecesis, religionis vel personarum, solvit causam vel casum concretum et determinatum, ut accidit plerumque in sententiis, decisionibus, resolutionibus, rescriptis, induitis, etc., haud dubie considerandum est tale documentum ut *formaliter* et *realiter particulare.*

c) Si vero documentum, iuxta criteria praedicta, definiendum esset *formaliter particulare,* nam formam exhibet documenti particularis propter personas concretas, dioeceses, religiones, loca ad quae dirigitur, sed etiam considerari posset ut *realiter generale,* nam re vera solvit quaestionem, negotium seu casum generalem, auctores dividuntur in aestimanda documenti condicione particulari vel generali. In praxi tamen non videtur urgenda condicio generalis, quamvis documentum contineat optimum critérium generale interpretationis legis.

Haec omnia in singulis casibus recte examinanda atque perpendenda sunt» ut singulis documentis propria vis et valor tribuatur.

gunt typographicam formam typisque omnino parvis utuntur collectores et editores legum civilium, ut in Gallia, «Recueil Sirey» vel «Dalloz», in Hispania «Repertorio cronolôgico de legislaciôn» a cl. Aranzadi editum, in Italia. «Le leggi», etc.

II Ita maioris solent esse momenti et valoris Litterae Encyclicae, Constitutiones et Litterae Apostolicae, Concordata, acta Motu Proprio data. Responsa authentica, instructiones. Decreta, quam merae declarationes, notificationes. responsiones, facultates, rescripta, etc.

a Cf. AAS 2 (1910) 37-39.

u Praestat in mentem revocare facultatem die 9 decembris 1917: AAA 11 (1919) 480 not. 1: LE 63 a plenario coetu Pont. Commissionis Interpretis concessam Praesidi eiusdem Commissionis, dandi solus in dubiis minoris difficultatis interpretationes authenticas canonum Codicis. Unde interpretationes a solo Praeside. servatis servandis latae, eamdem vim habent ac si datae essent a tota Commissione. Qua de causa nullam distinctionem inter interpretationes solius Praesidis et totius Commissionis, ad valorem documenti quod attinet, appono.

OPPORTUNITAS COLLECTIONIS

Praesentia *documentorum collectanea publici hiris fiunt cum ipse Codex iuris canonici, anno 1917 promulgatus,* in crisim hodie vocatur. Unde non deficient viri qui haec collectanea reputabunt superflua, inutilia aut extra tempus edita.

Libenter admitto praesentis temporis condiciones minus favere huiusmodi collectaneis. Attamen agitur de opere quod inde a pluribus annis erat aggrediendum; unde valet semper conclusio: «sero potius quam numquam».

Praeterea eius utilitas solo Codice non absolvitur: plura enim adsunt documenta quae alias varias *offerunt utilitates doctrinales,* pastorales, prudentis regiminis, etc., quae valorem retinent perennem, sive intra sive extra Codicem inveniantur.

iVovus tandem reformatus optatusque Codex iuris canonici, quibusvis criteriis ac methodis conficiatur, omnino abstrahere nequit ab experientia et jurisprudentia horum quinquaginta annorum. Ideo, quamvis novus Codex disciplinam hucusque vigentem in multis vel in paucis immutet, praesens documentorum, praecipue recentioris aetatis, collectio propriam retinet utilitatem, sive ut fontes novi Codicis, sive ut elementa evolutionis futurae disciplinae.

Optatas omnes utilitates ut hoc collectaneorum opus inducat, faxit Deus, Primus et Ultimus populorum Rector.

Scribebam Romae, die *22* augusti 1966, in festo Immaculati Cordis Beatae Virginis Mariae.

Xaverius Ochoa

ABBREVIATIONS ET SIGNA

AAS	=	Acta Apostolicae Sedis. Commentarium Officiale. Romae-Civitate Vaticana. Citantur: volumen, annus ct paginae.
Acta Greg. XVI	=	Acta Gregorii papae XVI, scilicet Constitutiones. Bullae, Litterae Apostolicae, Epistulae, auspice Card. V. Vannutelli, cura et studio A. M. Bcmasconi. Romae. Cit.: volumen et paginae.
Acta Leonis XIII	=	Leonis XIII, Pontifias Maximi, Acta. Romae. Cit. volumen ct paginae.
Actn Pii IX	=	Pii IX Pontificis Maximi Acta. Romae. Cit. Pars, vol. et pag.
Acta Pii X	=	Pii X Pontificis Maximi Acta. Romae. Cit. vol. ct paginae.
Acta Pontificia	=	Acta Pontificia ct decreta sacrarum Romanarum Congregationum. Romae. Cit. volumen, annus, pag.
Adn.	=	Adnotationes.
AKKR	=	Archiv fiir katholisches Kirchenrecht. Innsbruck-Mainz. Cit. vol., annus, pag.
ATP	=	Analecta iuris pontificii. Romae-Paris. Cit. tomus, annus, paginae.
Alloc.	=	Allocutio.
Analecta Augustiniana	=	Analecta Augustiniana Divo Parenti Augustino dicata. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
AnE	=	Analecta Ecclesiastica. Revue Romaine. Cit. vol., annus, paginae.
AOCD	=	Acta Ordinis Carmel:tarum Discalceatorum = Excalceatorum. Romae. Cit, vol., annus, paginae.
AOFM	=	Acta Ordinis Fratrum Minorum vel ad Ordinem quoquo modo pertinentia. Ad Garas Aequas. Cit. vol., annus, paginae.
AOMCap.	=	Acta Ordinis Minorum Cappucinorum. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
AOSB	=	z\cta Ordinis Sancti Benedicti. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
AOST	=	Acta Ordinis Sanctisimae Trinitatis. Romae. Gt. vol., annus, paginae.
AOP	=	Analecta Sacri Ordinis Fratrum Praedicatorum. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
Ap.	=	Apostolicus, a, um.
Apoll.	=	Apollinaris. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
Apr.	=	Aprilis.
Aug.	=	Augustus.
Archiep.	=	Archiepiscopus.
ASS	=	Acta Sanctae Sedis. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
Bouscaren	=	T. L. Bouscaren, The canon Law Digest. Milwaukee. Vol. I, 1917-1933 (cd. altera 1958; Vol. II. 1933-1942 (editio an. 1956); Vol. III, 1942-1953 (ed. altera 1956); T. L. Bouscaren-I. I. O'Connor, Vol. IV, 1953-1957 (cd. altera 1960); Vol. V, 1958-1962. Cit. volumen et paginae.
Br.	=	Breve Apostolicum.
Bui.	=	Bulla Apostolica.
Bull. Rom.	=	Bullarum, Diplomatum ct privilegiorum sanctorum Romanorum Pontificum Taurinensis editio. Augustae Taurinorum. Cit. tomus et paginae.
Bull. Rom. Cont.	=	Bullarii Romani continuatio Summorum Pontificum. Prati. Cit. tomus ct paginae.
Cane. Ap.	=	Concellaria Apostolica.
Caprile	=	G. Caprile, Al servizio dclla Chicsa. I Documenti Pontifici riguardanti le Congregazioni Mariane da S. Pio X a Pio XII. Roma. Gtantur paginae
Card.	=	Cardinalis.
Chir.	=	Chirographum Pontificium.
CIC	=	Codex luris Canonici. Romae 1917. Citantur canones.
CICF	=	Codicis Iuris Canonici Fontes, cura Emi.mi Petri Card. Gaspairi editi, 9 vol., Romae (deinde Civitate Vaticana). VoL 7-9 cd. cura ct studio Emi.mi lustiniani Gird. Sercdi. Citatur numerus progrediens documentorum.

	= Circularis littera seu *epistula.*
Civardi	= *L. Gvardi,* ALanuale *di Azione* Cattolica. Roma ed 8 anni 1932. Cit. vol. er paginae.
GM	= Collectanea *Mcchliniensia.* Commentarius scientiarum ecclesiasticarum. Malines. Gr. tomus, annus, paginae.
Coda matrimonialis	= Codex matrimonialis. De matrimonio acta Sanctae Sedis post Codicis Iuris canonici promulgationem edita systematice collegit V. Fagiolo. Vitcrbii 1961. Citantur paginae.
Cod. Orient.	= Codex iuris canonici orientalis. Cit. canones.
	= Coetus Cardinalium specialiter deputatorum.
COFMConv.	= Commentarium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventunlium. Romae. Gt. vol., annus, paginae.
Collectio Decretorum	= *Collectio decretorum ad* sacram Liturgiam spectantium ab anno 1927 ad annum 1946. Romae. Gr. numerus progrediens collectionis.
Com. BibL	= Pontificia Commissio de re biblica.
Com. Inrp.	= Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos.
Corn. Rus.	= Pontifida Commissio pro Russia.
Consccr.	= Consecratio.
Const. Ap.	= Constitutio Apostolica.
Conv. (Cv.) c.	— Conventio cum.
	= Collectanea Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Romae. Cit. numerus progrediens.
CpR	= Commentarium pro Religiosis et Afissionariis. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
	= The Clergy Review. A Magazine for the Clergy. London. Cit. vol., annus, paginae.
DAI	= Decreta authentica S. C. Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praepositae ab anno 1668 ad annum 1882 edita iussu et auctoritate S. D. N. Leonis Pp. XIII. Ratisbonac 1883. Gt. numerus progrediens = J. Schneider, Rescripta authentica S. C. Indulgentiis Sacrisquc Reliquiis praepositae necnon Summaria Indulgentiarum. Rarisbonae 1885. Cit. num. progrediens.
DAR	= Decreta authentica Congregationis Sacrorum Rituum. Romae. Cit. numerus progrediens.
Dat. Ap.	= Dataria Apostolica.
Dccis.	= Decisio.
Decl.	= Declaratio.
	= Decretum.
Doc. Cath.	= La Documentation Catholique. Paris. Gt. tom., annus, paginae.
	= Ephemerides Liturgicac. Romae. Cit. voL, annus, pag.
ELIP	= Ephemerides Liturgicae. lus et Praxis Liturgica. Cit. vol., annus, paginae.
	= Litterae Encyclicae seu Epistula Encyclica.
Ep.	= Episcopus.
ER	= The American Ecclesiastical Review. Washington (= The Ecclesiastical Review. Philadelphia). Gt. vol., annus, paginae.
Facult.	= Facultas, Facultates.
Feb.	= Februarius.
Hort.	= Hortatio Apostolica.
	= lanuarius.
1ER	= The Irish Ecclesiastical Record. Dublin. Cit. vol., annus, paginae.
lui.	= lulius.
Ion.	= Iunius.
Induit.	= Indultum.
Instr.	= Instructio.
IP	= Ius Pontificium. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
IPPF	— luris Pontificii de Propaganda Fide, auspice Card. I. Simeone, cura et sudio Raphaelis de Martinis. Romae. Cit. Pars, vol. et paginae.
Jurist	= The Jurist. Washington. Gt. vol., annus, paginae.
	= Leges Ecclesiae post Codicem iuris canonici editae. Cit. numerus progrediens.
Lit. Ap.	— Littera Apostolica.

ABBREVIATIONES ET SIGNA

Lit. Cire.	—	Litterae Circulares.
Mai.	=	Maius.
Mnr.	=	Martius.
ME	=	Il Monitore Ecclesiastico = Monitor Ecclesiasticus. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
Mon.	=	Monitum.
MP (Motu Pr.)	=	Motu Proprio.
n.	=	numerus.
Nor., Norm.	=	Norma, Normae.
Nov.	=	November.
nor.	=	Nota.
Notif.	=	Notificatio.
NrT	=	Nouvelle Revue Théologique. Louvain. Cit. tomus, annus, paginae.
Pal. Clero	=	Palestra del Clero. Rovigo. Cit. vol., annus, paginae.
Pallottini	=	S. Pallottini, Collectio omnium conclusionum ct resolutionum, quae in causis propositis apud S. C. Card. S. Conc. Tridentini Interpretum prodierunt. Cit. tomus, pagina, numerus.
Part.	=	Particularis, Particulare.
Praef.	=	Praefectus.
PrM	=	Periodica de re morali, canonica, liturgica. Romae. Cit. vol., annus, paginae.
Prot.	=	Protocolli numerus.
Ratihab.	=	Ratihabitio.
REDC	=	Revista espanola de derecho canonico. Salamanca. Cit. vol., annus, paginae.
Regatillo	=	E. F. Rcgatillo, Interpretatio et lurisprudencia Codicis Iuris Canonici. Ed. 3 Santander 1953.
Rcscr.	=	Rescriptum.
Resol.	=	Resolutio.
Resp.	=	Responsum, Responsio.
Rot. Rom.	=	Tribunal Sacrae Rotae Romanae.
SC Caer.	=	Sacra Congregatio Caeremonialis.
SC Conc.	=	Sacra Congregatio Concilii.
SC Cons.	—	Sacra Congregatio Consistorialis.
SC NEE	—	Sacra Congregatio pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis.
SC Or., SC Orient.	=	Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali.
SC PF., Prop. Fide	=	Sacra Congregatio de Propaganda Fide.
SC Rd.	=	Sacra Congregatio Religiosorum, seu negotiis religiosorum praeposita.
SC Rit.	=	Sacra Congregatio Sacrorum Rituum.
SC Sacr.	=	Sacra Congregatio Sacramentorum, seu de disciplina Sacramentorum.
SC S. Officii	=	Suprema Congregatio Sancti Officii.
SC Stud.	=	Sacra Congregatio Studiorum, seu de Seminariis et Universitatibus Studiorum.
S. Poen., Pacn.	=	Sacra Poenitentiaria (=Paenitentiaria) Apostolica.
S. R. Rota	=	Tribunal Sacrae Romanae Rotae.
Secr.	=	Secretarius.
Secr. Status	=	Secretarius, seu a Secretis Status.
Sep.	=	September.
Sign. Ap.	=	Tribunal Signaturae Apostolicae.
Summ.	=	Summarium.
Sylloge	=	Sylloge praecipuorum documentorum recentium Summorum Pontificum ct Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, necnon aliarum Congregationum Romanarum ad usum Missionariorum. Romae. Cit. numerus marginalis.
TpQ	=	Theologisch-praktische Quartalschrift. Linz. Cit. vol., annus, paginae.
Vie. Urbis	=	Vicariatus Urbis.
[ ]	=	Verba ab auctore huius collectionis addita.
/	=	Locum aut verbum indicat ubi incipiunt paginae Actorum Ap. Sedis.

PARVI NUMERI MARGINALES INDICANT PAGINAS ACTORUM APOSTOLICAE SEDIS.

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
1	1917	Ian	2	SC Consistorialis, Decr. *Ut ius certum,* Ad Revmos Italiae Ordinarios: De ordinatione clericorum militare servitium obeuntium.....	1
2	1917	Ian	12	SC Rituum, Rcsp. *Lugdunen.,* De sacra unctione manus in ordinatione ...	1-2
3	1917	Ian	19	SC Sacramentorum, *Resol.:* Praesumptae mortis coniugis.....	2-3
4	1917	Ian	26	SC Rituum, Resp. *Carcassonem,* Dubia circa solemnitates translatas in Gallia.....	3-4
5	1917	Ian	27	SC Concilii, Resol. *Apuana,* Interpretationis voluntatis.....	4-8
6	1917	Ian	27	SC Concilii, ResoL *Pisauren.,* Associationis cadaverum, a parocho vel cappellano.....	8-11
7	1917	Ian	27	SC Concilii, ResoL *Dioecesis T.,* Incardinationis religiosi saecularizati...	11-14
8	1917	Ian	27	SC Concilii, Resol. *Volaterrana,* Optionis et nominationis ad canonicatus	15-20
9	19171	an	29	SC Concilii, Decr. *Pia mater Ecclesia,* Super lege abstinentiae in proxima quadragesima.....	21
10	1917	Feb	1	SC Religiosorum, Resp. *Cum per Breve,* Interpretatio Bullae Cruciatae pro Fratribus Minoribus in Hispania.....	21-22
11	1917	Feb	10	SC Consistorialis, Resol. *Sublacen.,* De dubio circa provisionem et distributionem sacrorum Oleorum.....	22
12	1917	Feb	10	SC Consistorialis, Resol. *Vercellen.,* De visitatione Metropolitani Capituli	23
13	1917	Feb	28	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* De commemoratione omnium Fidelium defunctorum.....	23-24
14	1917	Feb	28	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de Missis in commemoratione omnium Fidelium defunctorum.....	24
15	1917	Mar	3	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de occurrentia et translatione quorundam festorum	24-25
16	1917	Mar	9	SC S. Officii, *Resp.,* De Sacramento Extremae Unctionis in casu necessitatis conlato.....	25
17	1917	Mar	10	SC Rituum, Decr. *Per decretum Sacrae,* Decretum circa rubricas Breviarii	25-26
18	1917	Mar	17	SC Conciui, Resol. *Mandelen.,* Curae animarum et Missae pro populo ...	26-30
19	1917	Mar	17	SC Concilii, Resol. *Turritam,* Curae animarum habitualis et actualis Capituli.....	30-35
20	1917	Mar	17	SC Concilii, Resol. *Dioecesis X in Hispania,* Deliberationis Capitularis de substitutione Magistralis.....	35-37
21	1917	Mar	25	Benedictus XV, Motu proprio *Alloquentes proxime,* De attribuenda Sancto Officio censura librorum et Poenitentiariae Apostolicae concessione indulgentiarum.....	37-38
22	1917	Mar	30	Signatura Ap., Decis. *Ostiensis,* Emphyteusis latifundi Curiae episcopalis	38-42
23	1917	Mar	31	Signatura Ap., Decis. *Florentina,* lurium de sepulcris, sive nullitatis sententiae rotalis.....	42-47
24	1917	Apr	8	Benedictus XV, Motu proprio *Nobilissimam sacrarum aedium,* Dc clericorum collegio Patriarchal! Basilicae Liberianae addicendo.....	47-48
25	1917	Apr	14	Benedictus XV, Epist. *Quae omnia ad,* Tertiariis saecularibus S. Francisci datur facultas benedictionis seu absolutionis recipiendae intra octiduum festivitatum quibus ea est adnexa.....	48
26	1917	Apr	21	SC Concilii, Resol, *Lisbonem,* Exemptionis et funerum a parocho vel cappellano.....	49-52
27	1917	Apr	21	SC Concilii, Resol. *Melevitana,* Praestationis Episcopo visitanti civitatem ..... «.....	52-55

N.	Ληι.	M.	D.		Columna
28	1917	Apr	22	SC Religiosorum, Resp. *In articulo V,* Interpretatio decreti «Cum de Sacramentalibus	55
29	1917	Apr	25	SC Consistoriaus, *Resp.,* Dubia de secreto servando ab iis, qui de informationibus requiruntur circa promovendos ad Episcopatum	56
30	1917	Apr	27	SC S. Omen, Resp. *In plenario conventu,* De spiritismo.....	56
31	1917	Mai	1	Benedictus XV, Motu proprio *Dei providentis arcano,* De Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali.....	57-58
32	1917	Mai	5	BENEDICTUS XV, Epist *II* 27 *aprile,* Ad Petrum S. R- E. Card. Gasparri, a Secretis Status S. S., de pace a lesu Christo, per intercessionem SS. eius Genetricis Mariae, cuius invocatio «Regina pacis, ora pro nobis Litaniae Lauretanac additur, crebris supplicationibus impetranda	58-59
33	1917	Mai	18	SC Rituum, Resp. *Tarvesina,* De instrumentis «Campane tubolari» in organo.....	
34	1917	Mai	20	SC Religiosorum, Resp. *In generalibus comitiis,* De Societate Filiarum S. Ursulae a S. Angela Mericia.....	59-60
35	1917	Mai	27	Benedictus XV, Const. Ap. *Providentissima Mater Ecclesia,* Codex iuris canonici promulgatur.....	60-62
36	1917	Mai	28	Signatura Ap., Decis. *Manileiu,* Circumscriptionis seu super decreto de interim exsequendo.....	62-64
37	1917	lun	2	SC Concilii, Resol. *Melevitana,* luris funerandi a parocho quasi-domicilii.	65-67
38	1917	lun	15	Benedictus XV, Encycl. *Humani generis.* De praedicatione divini Verbi...	67-72
39	1917	lun	16	SC de Prop. Fide, *Litt.,* Expeditio unicae Bullae pro nominandis Episcopis per S. C. de Propaganda Fide.....	
40	1917	lun	23	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de cantu liturgico gregoriano.....	
41	1917	lun	23	SC Rituum, Resp. *Ordinis S. Benedicti,* Dubia circa occurrentiam et concurrendam.....	
42	1917	lun	28	SC Consistoriaus, Norm. *Ut quae Beatissimus,* Normae pro sacra praedicatione	74-78
				Cap. I - A quibus et qua ratione praedicatores Verbi Dei sint eligendi..... ...	74-76
				Cap. II - Quo pacto constare debeat de idoneitate condonatoria.....	
				Cap. III- Quid in sacra praedicatione servandum sit vel vitandum.....	76- 77
				Cap. IV- Cui et quomodo interdicenda praedicatio	77-78
				Cap. V - De praeparatione remota ad ministerium praedicationis	
43	1917	luu	2	SC Sacramentorum, *Resp.,* Amissio pensionis civilis non est causa sufficiens ad celebrationem matrimonii canonici absque ritu civili ...	
44	1917	Iui	6	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubia circa altaria privilegiata et Missas in eis celebrandas.....	79
45	1917	Iui	7	S. Poenitentiaria, *Resp.,* De indulgentiis quoad fideles ritus orientalis ...	79
46	1917	Iui	14	SC Conciui, Resol. *Quebecen.,* Onerum choralium, seu praebendarum ...	79-82
47	1917	Iui	14	SC Concilii, Resol. *Tranen.,* Participationis seu divisionis summae.....	82-85
48	1917	Iui	16	Benedictus XV, Epist. Ap. *Qui, Cancellarii munere,* Ad Petrum S. R. E. Card. La Fontaine, Patriarcham Venetiarum, gratias persolvens de officiosissimis litteris quibus ille, una cum Doctoribus disciplinae hiris tradendae, de novi Codicis promulgatione B. P. gratulatus est.	85-86
49	1917	Iui	25	SC S. Officii, Deci. *Explorati iuris est,* De assistentia missionariorum matrimoniis hercticorum et infidelium tamquam officialium civilium	86
50	1917	Aug	7	SC Studiorum, Decr. *Cum novum iuris,* De novo iuris canonici Codice in scholis proponendo.....	86-87
51	1917	Aug	20	SC Conciui, Resol. *Civitatis Castelli et Alatrina,* Cathedratici, vacante sede episcopali.....	87-89
52	1917	Aug	20	Secretaria Status, Decr. *Episcopi aliive locorum,* De praescriptis aliquorum Codicis canonum anticipandis.....	89-90
53	1917	Sep	15	Benedictus XV, Motu proprio *Cum iuris canonici.* Commissio instituitur ad Codicis canones authentice interpretandos.....	90-91
54	1917	Oct	15	Benedictus XV, Motu proprio *Orientis catholici ad,* De instituto Pontificio studiis rerum orientalium provehendis.....	91
55	1917	Oct	17	Secretaria Status, Deci. *In officiali Codicis iuris,* Nonnullae mendae corrigendae in editione officiali Codicis iuris Canonici	92

N.	An.	M.	D.		Columna
56	1917	Oct	22	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Quo modo mutilati indulgentias lucrari possint quibusdam actibus cultus adnexas	92-93
57	1917	Nov	6	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas datur dispensandi super irregularitate ex defectu digitorum, causa Aailneris in bello accepti	93
58	1917	Nov	10	SC Concilii, Resol. *Paderbornen.,* Super eleemosynis Missarum integre tradendis	93-96
59	1917	Nov	19	SC Consistoriaus, Decr. *Ui curae et regimini,* Duo instituuntur Episcopi inspectores pro sacerdotibus et clericis in Francorum exercitu degentibus	96
60	1917	Nov	21	Benedictus XV, Motu proprio *Decessor noster,* De ecclesia Sanctae Mariae Angelicorum in Portiuncula Apostolicae Sedi immediate subiecta	96-97
61	1917	Nov	23	SC Rituum, Resp. *Ferentina,* Dubia circa ministros Episcopi in solemni Benedictione cum Ssmo. Sacramento	97
62	(917	Dec	9	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium dc facultate Praesidis Commissionis Interpretis	97
63	1917	Dec	9	Com. Interpres, Resp., Dubium de iis a quibus proponi potest dubiorum solutio	98
64	1917	Dec	10	SC Consistorialis, Deci. *Cuidam Ordinario in,* Declaratio super decreto dc choreis	98
65	1917	Dec	12	SC Rituum, *Urbis et Orbis,* De elevatione ritus ad duplicem I classis die 19 martii, S. loseph Sponsi B, Mariae Virg. Conf., et die 29 septembris, in Dedicatione S. Michaelis Arch	98-99
66	1917	Dec	13	SC Religiosorum, *Induit.,* Cessat privilegium confirmandi electiones olim Ordini Praedicatorum concessum	99
67	1917	Dec	14	S. Poenitentiaria, Decr. *Postquam die 24,* Solvuntur dubia circa pium Viae Crucis exercitium et indulgentias eidem adnexas rite lucrandas	99-100
68	1917	Dec	29	SC Studiorum, Decr. *Collegii Anglici de,* Constitutiones Ven. Collegii Anglici de Urbe	100-101
69	1917	Dec	29	SC Studiorum, Decr. *Collegii Urbani cui,* Constitutiones Collegii Bedani de Urbe	101-104
70	1918	Ian	3	Com. Interpres, Resp. *Dubia:* 1 - De obligatione praecepti paschalis pro pueris ad S. Communionem admissis ante septennium. 2 - De obligatione legis ieiunii et abstinentiae in universa ecclesia	103
71	1918	Ian	10	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa facultatem comulandi in impedimentis matrimonialibus dispensandis	104
72	1918	Ian	13	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de lege ieiunii quoad mulieres	104
73	1918	Ian	14	SC S. Officii, *Resp.,* Irregularitas ob rescissionem manus dispensari potest	104
74	1918	Ian	18	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa octavas simplices	105
75	1918	Feb	1	Secretaria Status, *Induit.,* Conceditur Collegio Angelico O. P. privilegium conferendi «Aggregationis» gradum in Facultate iuris	105
76	1918	Feb	9	SC Concilii, Resol. *Consentina,* Missae pro populo applicatae a parochis per turnum	105-107
77	1918	Feb	16	SC Rituum, Resp. *Lauden.,* Dubia de Collecta «pro re gravi» imperata ...	108
78	1918	Feb	17	Com. Interpres, Resp. *Dubia:* 1 - De abstinentia in festis de praecepto in nonnullis regionibus, lege particulari, suppressis. 2 - De festis suppressis cum obligatione Missae pro populo. 3 - De diebus, lege particulari festis, a Codice non expressis	108
79	1918	Mar	1	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubia: quaesita circa indulgentias adnexas piae praxi consecrandae familiae Sacratissimo Cordi Icsu (vulgo inthronizatio»)	108-110
80	1918	Mar	22	SC S. Officii, *Resp.,* Praescripta circa concilia a vigilantia et iuramentum antimodernislicum in vigore manent post Codicem	110
81	1918	Mar	30	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium dc obligatione Constitutionis «Provida» quoad formam matrimonii post Codicem	110
82	1918	Apr	5	SC S. Officii, Decr. *Post latum a,* Circa modum praestandi cautiones a muliere infideli	110-111
83	1918	Apr	13	SC Concilii, Resol. *Lisbonen. et Aliarum in Lusitania,* Provisionis paroeciarum sine dote sufficienti	111-113
84	1918	Apr	13	SC Concilii, Resol. *Mcdiolanen.*. Praecedentiae inter varios ordines Capitularium	113-118
85	1918	Apr	25	SC Consistorialis, Decr. *Proxima sacra Pentecostes,* Circa quasdam Ordinariorum facultates suspendendas post novum Codicem vim obtinentem	118-119

	An.	M.	D.		Columna
86	1918	Apr	26	SC Rituum, Resp. *Senem,* Dubia circa usum deosculandi reliquiam S. Crucis in die parasceves et adiicendi Collectas post «Tantum ergo».	
	1918	Apr	30	SC Consistoriaus, Deer. *Nemo de sacro,* Circa clericorum frequentiam in laicis Universitatibus.....	
88	1918	Apr	30	SC Consistorialis, Deer. *Ut spirituali regimini,* De cura spirituali clericorum militantium in classi Francorum.....	120-121
89	1918	Mai	9	Benedictus XV, Motu proprio *Quartus iam annus,* De Missa pro praesentibus societatis humanae necessitatibus die XXIX proximi mensis iunii [1918] celebranda.....	121-122
90	1918	Mai	10	Secretaria Status, EpisL *Mi è grato,* Ad RR. Italiae Ordinarios de praxi consacrandae familiae sacratissimo Cordi Iesu.....	
91	1918	Mai		Vicariatus Urbis, Decr. *Essendoci noto come,* Spectaculis, in publicis vulgo «cinématografi», intéressé uterque clerus denuo prohibetur ...	
	1918	Mai	26	S. Poenitentiaria, Decr. *Quum Ssmus Dominus,* Facultas celebrandi Missam ad mentem Summi Pontificis die XXIX iunii huius anni pro sacerdotibus qui inceperint «Tricenarium gregorianum» vel teneantur obligatione applicandi Missam iuxta peculiares fundationum leges	
93	1918	Mai	29	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de modo procedendi in dimissione religiosorum qui ante Codicem vota nuncuparunt.....	123-124
94	1918	lun	2-3	Com. Interpres, Resp. *Dubia'.* 1-De obligationibus clericorum. 2-De religionum regimine. 3-De irregularitatibus aliisque impedimentis. 4- De matrimonio. 5-De custodia et cultu Ssmae Eucharistiae. 6-De delictis contra obligationes proprias status clericalis vel religiosi	124-126
	1918	lun	6	SC Studiorum, *Induit.,* Facultas praesbyteratum conferendi, exacto tertio Theologiae curriculo, tempore belli durante.....	126-127
96	1918	lun	7	SC S. Officit, Decr. *Proposito a Sacra,* Circa quasdam propositiones de scientia Animae Christi.....	
97	1918	lun	14	SC Rituum, Resp. *Herbipolen.,* De Missa votiva vel commemoratione pro sponsis.....	
98	1918	lun	15	SC Conciui, Resol. *Lausannem,* Oneris hypothecae ecclesiae paroecialis.	
99	1918	lun		SC Concilii, Resol. *Dioecesis N.,* Cumulationis et reductionis Missarum manualium.....	129-130
100	1918	lun		Benedictus XV, Lit. Ap. *Relatum est Nobis,* De Tertio Servorum B. M. V. in Hispania regionibusque ei olim subiectis nonnulla statuuntur ...	130-131
101	1918	lun	26	SC Religiosorum, Decr. *Ad normam canonis,* De regulis et Constitutionibus religiosorum ad nonnam canonis 489 Codicis iuris canonici reformandis.....	
102	1918	lun		Signatura Ap., Decis. *Montisregalen. in Subalpinis,* Recursus pro restitutione in integrum	131-135
103	1918	lun	29	Com. Interpres, *Resp.,* Societas lesu non tenetur ad professionem temporaneam; in dimissione solemniter professorum procedere debet iudicialiter; in dimissione aliorum professorum, iure peculiari regitur	
104	1918	lui	1	Benedictus XV, Motu proprio *Tribus abhinc annis,* Sodalium Ss. Crucifixi ad S. Marcelli novas constitutiones ratas habet	
105	1918	lui		SC Consistorialis, *Resp.,* De facultate applicandi Missas in favorem Seminariorum.....	
106	1918	lui	1	SC Sacramentorum, Resol. *Dioecesis L·,* Irregularitatis ex defectu corporis	136-137
107	1918	lui	10	SC Orientalis, Decr. *lamdudtun Leo XIII,* De paroecia Abbatiae Crytoferratensis.....	137-138
108	1918	lui	10	SC Orientalis, Decr. *Perspiciens Sacra Congregatio,* De Seminario pro pueris italo-graecis in monasterio Cryptofcrratensi instituendo ...	138
109	1918	lui	13	SC Concilii, Resol. *Gerunden.,* Fundationis beneficiorum	138-141
110	1918	lui	13	SC Conciui, Resol. *Wratislavien.,* Missae pro populo a curatis paroecialibus applicandae.....	141-144
111	1918	lui	14	SC Reugiosorum, *Resp.,* lura novitiorum defunctorum ad suffragia religionis	
112	1918	lui	14	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium dc tempore ad quod constituuntur superiores locales	
113	1918	lui		Covl Interpres, *Resp.,* Dubium dc aetate requisita ad professionem so-Icmnern.....	144
114	1918	lui	28	Com. Interpres, *Resp.,* Dc testimonialibus pro alumnis minoris novitiatus.	144-145

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.			Columna
115	1918	Aug	2	SC Consistorialis, Decr. *Decreto diei 25,* De extensione facultatum quorumdam Ordinariorum durante bello	145
116	1918	Aug	2	SC Consistorialis, *Resp.,* Dubium circa leges et decreta conciliorum provincialium Westmonasteriensium	145-146
117	1918	Aug	2	Coetus Cardinalium, Decis. *Versalien.,* Nullitatis matrimonii ex conditione apposita	146- 147
118	1918	Aug	8	SC Consistorialis, Decr. *Proximo anno 1919,* De dilatione relationis dioecesanae pro episcopis Americae	147- 148
119	1918	Aug	9	SC Religiosorum, *Induit,,* Sanantur defectus in erectione, admissione et professione Tertii Ordinis saccularis S. Francisci	148
120	1918	Aug	15	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de facultate iMinistrorum Provincialium Capuccinorum officium exercendi ante confirmationem electionis.	148 -149
121	1918	Sep	3	SC Consistorialis, Decr. *Cum cathédrale capitulum,* Restitutionis Capituli metropolitan! Montis Regalis	149
122	1918	Sep	3	SC Consistorialis, Decr. *Considerando che i,* Unus datur Ordinarius clericis profugis in Italiam	149- 150
123	1918	Sep	25	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas datur religiosis O. F. M. Cap. frequentandi lectiones in Universitatibus Status civilis	150
124	1918	Sep	29	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium dc Praefectu seu Magistro studentium religiosorum quoad praescriptum can. 518 § 2 de confessione subditorum	150- 151
125	1918	Oct	25	SC Consistorialis, Decr. *Redeuntibus e militari,* Decretum de clericis e militia redeuntibus	151- 154

Cap. I - De irregularitatibus ... 151
Cap. II - De dandis et assumendis informationibus. 151 - 152
Cap. III - De sacerdotibus saecularibus et regularibus ... 152-153
Cap. IV - De alumnis seminariorum ... 153
Cap. V - De novitiis clcricisque religiosis ... 153
Cap. VI - De laicis aut conversis variarum religionum ... 153
Cap. VII - De clericis in sacris, saecularibus vel regularibus, qui in graviora crimina prolapsi fuerint ... 153-154

126	1918	Oct	31	SC Studiorum, Decr. *Legum canonicarum Codice,* De experimentis ad gradus in iure canonico assequendos ...	154
127	1918	Nov	4	SC Consistorialis, Decr. *Per decretum a,* De relationibus dioeccsanis. Formula a primo anno quinquennii III, hac est ab anno 1921, servanda in relationibus ipsis conficiendis	154- 164

Cap. I - Generalia de statu materiali personarum et locorum ... 155 - 156
Cap. II - De administratione temporalium bonorum, de inventariis et archivis ... 156
Cap. III - De fide et cultu divino ... 157 - 158
Cap. IV - De iis quae ad Ordinariumpertinent ... 157
Cap. V - De Curia dioecesana ... 158
Cap. VI - De Seminario ... 158-159
Cap. VII - Dc clero generatim ... 159 - 160
Cap. VIII - De Capitulis ... 160
Cap. IX - De Vicariis foraneis et parochis ... 160 - 162
Cap. X - De religiosis ... 162
Cap. XI - De populo fideli ... 162-163
Cap. XII - ludicium sintheticum Ordinarii circa dioecesis statum ... 163 - 164

128	1918	Nov	13	SC Rituum, *Induit.,* Facultas utendi paramentis caerulei coloris quoties Missa celebratur Imm. Conceptionis B. M. V	164
129	1918	Nov	15	SC de Prop. Fide et Orientalis, Notif. *In attesa dette,* Notificatio circa Missiones ad Delegationes Apostolicas Constantinopolis. Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae pertinentes	164- 165
130	1918	Nov	24	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de vi, post Codicem, normarum Cone. Baltimorensis circa nominandos Administratores Dioecesanos	165

N.	An.	M.	D.		Columna
				tione Missae in domo. 2-De disciplina chorali Urbis. 3-De excusatione a choro canonici S. Theologiam vel Ius canonicum in Seminario docentis. 4 - De dimissione religiosorum qui vota ante Codicem emiserunt.....	165
132	1918	Nov	30	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa clausulam alienandi «in favorem maioris oblatoris» in rescriptis pontificiis appositam.....	165 -166
133	1918	Dec	1	Secretaria Status, Lit. Cire. *Cum res quae,* De modo mittendi litteras S. Officio.....	166
134	1918	Dec	7	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa usum adhibendi pro Ss. Eucharistiae Sacramento Hostias a duobus mensibus confectas.....	166-167
135	1918	Dec	14	SC S. Ofhctt, *Decr.,* Damnantur duo opuscula E. Bonaiuti.....	167
136	1918	Dec	14	SC Concilii, Resol. *Wrafistavien.,* Constitutionis Tribunalium ecclesiasticorum et assumptionis laicorum in officium iudicis ecclesiastici ...	167 -170
137	1918	Dec	17	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas destinandi duos conventus eiusdem Provinciae religiosae in locum novitiatus.....	170
138	1918	Dec	21	SC Conststorialis, Deci. *Essendo stato sollevato,* Declaratio circa decretum «Redeuntibus».....	170
139	1918	Dec	23	SC Religiosorum, *Resp.,* Responsio circa petitionem quorumdam religiosorum e militia redeuntium.....	170-171
140	1918	Dec	30	SC Consistorlalis, Deer. Magni *semper negotii.* De clericis in certas quasdam regiones: Américain ct Insulas Philipinas demigrantibus	171-174
141	.....			Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de cessatione indulti Americae latinae olim concessi circa ieiunium et abstinentiam.....	174
142	1919	lan	10	SC Rituum, Resp. *Albinganen.,* Dubium circa Missam exequialem die 2 novembris.....	173
143	1919	lan	10	SC Rituum. Resp. *Romana,* Dubia circa occurrentiam Vigiliae cum alio Officio ct Missa.....	174
144	1919	lan	15	SC de Prop. Fide, Decr. *La Sacra Congregatione,* Decretum de Missionariis e militia redeuntibus.....	175
145	1919	lan	20	SC Consistorialis, Deci. *Avendo chiesto il,* Declaratio circa decretum «Redeuntibus».....	175
146	1919	lan	23	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas anticipandi Matutinum cum Laudibus ab hora secunda post meridiem in recitatione chorali	175-176
147	1919	lan	26	Com. Interpres, Resp. *Dubia:* 1 - De usu facultatis dispensandi vinculum matrimoniale in favorem fidei. 2 - De consilio Missionariorum qua consilio administrationis bonorum ecclesiasticorum.....	176
148	1919	lan	27	SC Religiosorum, *Resp.,* Circa dominium radicale bonorum mobilium post professionem votorum simplicium.....	176
149	1919	Feb	8	SC Concilii, Resol. *Melphicten.,* Libri confirmatorum.....	176-178
150	1919	Feb	8	SC Concilii, Resol. *Tarraconen.,* Excusationis a choro canonici Theologi seu lectoris.....	178-181
151	1919	Feb	b	SC Consistorlalis, Decr. *Conciliorum provincialium,* Decretum pro celebratione conciliorum et appellationibus in regionibus Italiae.....	181 -182
152	1919	Feb	22	SC Consistorialis, Decr. *Quum atrox bellum,* De cessatione quarumdam facultatum quae sacerdotibus durante bello concessae sunt	182-183
153	1919	Feb	22	SC Consistorialis, Decr. *Quum Delegatus Apostolicus,* De nominandis Administratoribus dioccesanis.....	183
154	1919	Feb	26	SC Concilii, Decr. *Cum ob belli,* Revocatur decretum de provisione officiorum ct beneficiorum durante bello.....	184
155	1919	Feb	26	SC Rituum, Resp. *Urbis et Orbis,* De Missa votiva solemni Ssmi Sacramenti, vel de pace, omittenda in oratione XL Horarum, die commemorationis omnium fidelium defunctorum.....	184
156	1919	Feb	27	SC Religiosorum, *Induit.,* Dispensantur ab irregularitate clerici in sacris constituti qui arma sponte sua durante bello susceperunt.....	185
157	1919	Mar	4	SC Consistorialis, Decr. *Quamvis, Dei miserentis,* Circa quasdam Ordinariorum facultates prorogandas.....	185
158	1919	Mar	8	SC Rituum. Resp. *Vicariatus Apostolici Gabonen.,* De Benedictionibus ct Sacramentalibus pro cathecumenis.....	185
159	1919	Mar	8	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de nomine Antistitis exprimendo in Canone Missae	186
160	1010	Mar	12	Benedictus XV. Epist. *Multiplices quidem anxietates,* Ad loannem S. R. E. Card. Csernoch. Archicpiscopum Strigonienscm, de praesenti rei religiosae condicione in Hungaria.....	186-187

INDEX CHRONOLOG ICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
161	1919	Mar	19	SC Consistorialis, Deer. *Inter suprema Ecclesiae,* Circa proponendos ad episcopale ministerium in Canadensi dominio et Terrae Novae insulis	187-189
162	1919	Mar	22	SC Consistorialis, Litt. Cire. *Con circolare della,* Lettcra circolare al-rcpiscopato italiano in esecuzione dei decreto «pro conciliorum celebratione in regionibus Italiae» dei 15 febbraio 1919	190-191
163	1919	Mar	23	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de testamento novitiorum	191
164	1919	Mar	24	Coetus Cardinalium, *Resp.,* Dubia circa competentiam SS. CC. Concilii et de Religiosis in quibusdam negotiis religiosorum	191-192
165	1919	Mar	25	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de tempore ad quod constituuntur superiores locales	192
166	1919	Mar	28	SC Consistorialis, *Resp.,* Dubium super decreto «Redeuntibus» die 25 octobris 1918	192
167	1919	Mar	31	SC Religiosorum, Decr. *In Congregatione generali.* De quibusdam libris ad Instituta Religiosarum iuris pontificii pertinentibus, revisioni et correctioni S. Congregationis subiiciendis	192-193
168	1919	Apr	2	SC Religiosorum, *Resp.,* Circa nonnullas versiones canonum Religiones laicales attingentium. Dubbio	193
169	1919	Apr	4	S. Poenitentiaria, *Facult.,* Pagella facultatum quam S. Poenitentiaria nonnullis tribuit confessariis	193-194
170	1919	Apr	9	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Praefatio in festis S. loseph, Sponsi B. Mariae Virginis approbatur	194-195
171	1919	Apr	9	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Praefatio in Missis defunctorum approbatur	195
172	1919	Apr	14	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas datur transferendi monachos consentientes ab una in alteram Congregationem Monasticam O. S. B.	195
173	1919	Apr	17	SC Rituum, Resp. *Marianopolitana,* De Missa et Communione durante Expositione Ssmi Sacramenti	195
174	1919	Mai	2	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa usum bursae corporalium pro colligendis eleemosynis	196
175	1919	Mai	3	SC Concilii, *Induit,,* Facultas datur christifidelibus adimplendi praeceptum paschale quovis anni tempore occasione specialium praedicationum ad populum in Hispania	196
176	1919	Mai	6	SC Consistorialis, *Facult.,* Facultates Nuntiis, Internuntiis et Delegatis Apostolicis concessae	196-201
				Cap. I - Facultates ordinis generalis	196 -201
				Cap. II - Facultates circa indulgentias	198 -199
				Cap. III - Facultates circa matrimonium	199
				Cap. IV - Facultates circa cetera Sacramenta et sacros Ritus	199 - 200
				Cap. V - Facultates circa religiosos	200 - 201
				Cap. VI - Facultates pro ipso Nuntio. Internuntio seu Delegato	201
177	1919	Mai	8	SC Consistorialis, Decr. *Cohaerenter ad ea,* Circa nominationem Administratorum in Dioecesibus vacantibus dominii Canadensis et Terrae Novae	201 - 202
178	1919	Mai	14	Benedictus XV, Const. Ap. *Sedis huius Apostolicae.* Bracarensis: Revisio et approbatio novi Breviarii	202 - 204
179	1919	Mai	14	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de munere Adsessoris in Tribunali pro causis non criminalibus	204
180	1919	Mai	16	SC Rituum, *Resp.,* Super occurrentia duorum Responsoriorum de tempore cum duobus Responsoriis Apostolorum et Evangelistarum, vel Martyrum tempore paschali	204-205
181	1919	Mai	17	SC Concilii, Resol. *Albiganen, et Aliarum,* Sanationis alienationum	205 - 207
182	1919	Mai	17	SC Concilii, Resol. *Cuneem et Utinen.,* Praecedentiae Vicarii Generalis	207 - 209
183	1919	Mai	17	SC Concilii, Resol. *Melphensis et Rapollensis,* Circa vigorem Brevis «Impensa» de ecclesiis receptitiis post Codicem iuris canonici	210
184	1919	Mai	22	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa dependentiam monialium ab Ordinariis in Gallia et Belgio	210
185	1919	Mai	31	Signatura Ap., Decis. *Paderbornen.,* Nullitatis matrimonii (De Laffert-Bartels)	210-213
186	1919	lun	7	SC Rituum, *Resp.,* Circa formulam et conditiones absolutionis gencralis pro Tertiariis Saecularibus S. Francisci	213

y.	An.	M.	D.		Columna
187				celebrationem matrimonii viduarum militum absque solemnitatibus iuris civilis	213-214
183	1919	lun	21	SC Concilii, Resol. *Romana et aliarum,* De concursu in parochorum translatione	215-216
189	1919	lun	29	SC Consistorialis, Litt. Cire. *Le strettezze economiche,* Circolare ai Reverendissimi Ordinarii d'Italia per sowenire ai bisogni dei clero	216-217
190	1919	Iui	4	SC Si Omen, Decr. *In generali consessu,* De participatione catholicorum societati «ad procurandam christianitatis unitatem»	217-218
191	1919	Iui	4	SC de Prop. Fide, Notif. *Per praesentes haec,* Revocantur facultates speciales a S. C. de Prop. Fide Ordinariis missionum concessae	218
192	1919	Iui	10	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa ritus in professione monialium servandos	218
193	1919	Iui	10	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de distributione sacrae Communionis in Missa noctis Nativitatis Domini	219
194	1919	Iui	12	SC Conciui, Resol. *Dioecesis N,,* Donariorum votivorum quoad eorum alienationem	219-221
195	1919	Iui	15	SC Religiosorum, Resp. *Cum in Codice,* Circa decretum «Inter reliquas», de religiosis servitio militari adstrietis	221 -222
196	1919	Iui	18	SC S. Officii, *Resp.,* Dubium de Theosophismo	
197	1919	Iui	18	S. Poenttentiaria, *Resp.,* Dubium circa potestatem adnectendi indulgentias rosariis, coronis precatoriis, etc	
198	1919	Iui	21	SC Sacramentorum, *Induit.,* Sanantur matrimonia militum contracta coram Cappellanis castrensibus durante bello	222 - 223
199	1919	Iui	21	S. Poenttentiaria, Resp. *Propositum fuit huic,* Dubium circa indulgentias Litaniis Marialibus adnexas	223
200	1919	Iui	22	SC de Prop. Fide, Decr. *Cum in amplissimae,* Circa nominationem Visitatoris Apostolici in missiones sinensis regionis finitimorumque regnorum	223 - 224
201	1919	Aug	1	SC Consistorialis, Deci. *Ex dioecesibus, quae,* Circa naturam quasi-paroeciarum vel missionum dioecesum quarundam post Codicis iuris canonici promulgationem	224
202	1919	Aug	3	Com. Interpres, *Resp.,* De facultate dispensandi pro novo matrimonio quasi-parochis concessa vi can. 1125 in favorem fidei	224-225
203	1919	Aug	17	Com. Interpres, Resp., *Dubia:* 1-De episcopo proprio ordinationis. 2- De incardinatione illius qui ordinatur servitio alius dioecesis. 3- De tempore quo incardinari debet dioecesi cuius servitio ordinatur. 4 - De peregrinis quoad reservationes loci	225 - 226
204	1919	Sep	2	SC Sacramentorum. *Induit.,* Dispensatio irregularitatis propter defectum corporis ex amissione manus dexterae	226
205	1919	Sep	10	SC Rituum, *Induit.,* Facultas datur quibuscumque sacerdotibus ad monasteria Benedictinorum confluentibus persolvendi in choro horas canonicas iuxta ritum benedictinum	226
206	1919	Sep	29	SC de Prop. Fide, Epist. *Summus Pontifex Leo,* Ad universos sacrorum Antistites de stipe colligenda pro nigritis in Africa	226-227
207	1919	Oct	6	SC Religiosorum. Resp. *Huic S. Congregationi,* Dubium circa professionem religiosorum laicorum in Ordinibus Regularibus	227
208	1919	Oct	6	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Indultum Missarum de requie in Dominicis	227 - 228
209	1919	Oct	8	SC Consistorialis, Decr. *Dalla data delta,* Circa titulum S. Ordinationis, pias fundationis et ius patronatus in Insula Melevitana	228 - 230
210	1919	Oct	16	Com. Interpres, Resp., *Dubia:* 1 - De chori disciplina in Urbe servanda. 2 - De dimissione religiosorum qui vota simplicia perpetua ante Codicem emiserunt. 3 - De delegatione jurisdictionis paroecialis ad audiendas confessiones. 4 - Dc fructibus convertendis in quotidianas distributiones. 5 - De optione ad dignitates in Capitulis. 6 - De exemptione a servitio altaris canonici iubilati. 7 - De adhaesione sectae acatholicae. 8 - De iure novitiorum et professorum a votis temporariis ad suffragia post mortem. 9 - De libera dispositione usus et ususfructus novitiis praescripta. 10 - De iure religiosorum mendicantium stipem petendi. 11 - De ritu obtinendo ratione baptismi. 12 - De interpretatione facultatis celebrandi Missam in domo. 13 - De filiis acatholicorum quoad ordines suscipiendos. 14 - De sepultura fidelium in ecclesiis subterraneis. 15 - De periculo offensionis ut causa excusante a cadavere transferendo. 16 - De taxis in collatione paroeciarum non reservatarum. 17 - De casibus exceptis declarandi nullitatem matrimonii absque strepitu precessuali	230 - 232

?\n.	M.	D		Columna
211	1919 Oct	23	SC Rituum, Decr. *Antiphonale diurnum,* De editione typica Antiphonalis Diurni..... 232 - 233	
212	1919 Oct	28	SC Concilii, *Induit.,* Facultas edendi carnes in diebus solius ieiunii ...	233
213	1919 oct	29	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de usu camis in diebus solius ieiunii ...	233
214	1919 Nov	4	Com. Interpres, *Resp.,* De electione, confirmatione et postulatione canonica 233-234	
215	1919 Nov	7	SC Concilii, *Induit.,* Facultas tribuitur reducendi onera Missarum et fundationum..... 234 - 235	
216	1919 Nov	10	SC Concilii, Decr. *Plures ex America,* Indultum de abstinentia et ieiunio pro America Latina et Insulis Philippinis..... 235	
217	1919 Nov	11	SC Concilii, Decr. *Il Santo Padre,* Ripristinamento dello Studio presso Ia S. Congregazione dei Concilio..... 235 - 236	
218	1919 Nov	21	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa testimoniales iuratas pro ingressu religionem..... 236	
219	1919 Nov	26	SC S. Officii, *Resp.,* De assistentia sacerdotis matrimoniis mixtis.....	236
220	1919 Nov	26	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de quibusdam Episcoporum privilegiis, insignibus ac functionibus..... 236 - 239	
221	1919 Nov	30	Benedictus XV, Epist. Ap. *Maximum illud,* De fide catholica per orbem terrarum propaganda..... 239-246	
222	1919 Nov	30	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa decretum «Inter reliquas».....	246
223	1919 Dec	3	Com. Interpres, *Resp.,* De forma matrimonii quoad ethnicos et protestantes ..... 246 - 247	
224	1919 Dec	8	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Ad Vicarios et Praefectos Apostolicos, quibus potestas ipsis fit nominandi Vicarium Delegatum.....	247 - 248
225	1919 Dec	15	SC Concilii, *Normae,* Regolamento per lo Studio presso la S. Congregazione dei Concilio..... 248	
226	1919 Dec	20	SC Consistorialis, Decr. *Melevitana* et *Gaudisien.,* Circa beneficia, Cappellanias et patrimonia sacra dc iure patronatus.....	248 - 249
227	1919 Dec	28	SC Concilii, Decr. *Statim ac per,* Index festorum in universa Ecclesia suppressorum.....	249 - 250
228	1920 Ian	1	SC de Prop. Fide, Facult., *Facultates Decennales.* Formulae Maiores et Minores Facultatum quas S. C. de Prop. Fide Ordinariis sibi subiectis concedere solet ad decennium, una cum Supplemento ad Formulas Maiores.....	249-266
			Formula Prima (Maior) ..... 249 - 252	
			Formula Secunda (Maior) 252-254	
			Formula Tertia (Maior) 254-257	
			Supplementum ad Formulam Maiorem ..... 257 - 258	
			Formula Prima (Minor) ..... 258 - 260	
			Formula Secunda (Minor)..... 260-263	
			Formula Tertia (Minor) 263-266	
			Supplementum ad Formulam Minorem 266	
229	1920 lan	6	SC de Prop. Fide, Instr. *Quo efficacius in,* De abiicicndis a missionariis rerum saecularium curis..... 266-268	
230	1920 lan	10	SC Consistorialis, *Resol.,* Circa statum Episcopi Auxiliaris Managucnsis.	268
231	1920 lan	10	SC Concilii, Resol. *Montisvidei* et *Aliarum,* Stipendii Missarum, qua mercedis Vicariorum paroecialium..... 268 - 270	
232	1920 lan	10	SC Concilii, Resol. *Wratislavien.* et *Aliarum,* Licentiae gestandi barbam clericis concessae..... 270 - 272	
233	1920 lan	10	SC Religiosorum, *Resp.,* Circa confessarium ordinarium dandum domibus infra sex religiosas exstantibus..... 272	
234	1920 lan	14	SC Rituum, Decr. *Memoriale Rituum, quod,* De editione typica memorialis Rituum..... 272-273	
235	1920 lan	14	SC Rituum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam cum candelis ex quavis decenti materia confectis, aut electricis..... 273	
236	1920 lan	14	S. Poenttentiaria, *Resp.,* Excommunicatio conductorum bona Ecclesiae usurpata..... 273	
237	1920 lan	15	SC S. Officii, Decr. *Nuntiatum est Sanctae,* Schismatica nonnullorum e clero bohemo sacerdotum coalitio damnatur.....	273 · 274
238	1920 lan	16	SC Concilii, *Resp.,* Dubia circa sepulturam ecclesiasticam eorum qui proprium corpus mandaverint cremationi tradi.....	274-275

N.	Ab.	M,	D.		Columna
				Domini et Commemorationis omnium fidelium defunctorum celebrandas	275
240	1920	Ian	23	SC Rit uum, Instr. *Praeter calicem super,* Instructio pro sacerdote, qui, carens brachio dcxtero, dispensationem Apostolicam obtinuit ad Sacrum celebrandum.....	275 - 277
241	1920	lan	23	SC Rit uum. Instr. *Praeter calicem super.* Instructio pro sacerdote, qui, sinistro brachio carens, dispensationem Apostolicam obtinuit ad Sacrum celebrandum.....	277 - 278
242	1920	lan	30	SC Rit uum. Induit. *Ordinis Praemonstratensis* seu *Auxitana,* Facultas celebrandi Missam sine ministro.....	278
243	1920	Feb	6	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa iuramentum de statu libero a nupturientibus exigendum.....	279
244	1920	Feb	6	SC Rttuuai, *Decretum* quo editio vaticana Breviarii Bracarensis typica declaratur.....	279
245	1920	Feb	11	Benedictus XV, *Induit.,* De intimatione electionis in Ordine Praedicatorum	279
246	1920	Feb	14	SC Concil ii, Resol. *Boianen.,* Servitii choralis Canonici Theologi et Poenitentiarii.....	280 - 281
247	1920	Feb	14	SC Concil ii, Resol. *Dioecesis N. in Gallia,* lurium Canonicorum praebendalium.....	281
243	1920	Feb	14	SC Concil ii, Resol. *Veronen.* et *Aliarum in ditione Veneta,* lurispatronatus popularis.....	282 - 283
249	1920	Feb	11	Com. Interpres, *Resp.,* Collocatio pecuniae ex alienatione rerum ecclesiasticarum perceptae.....	283 - 284
250	1920	Feb	20	Benedictus XV, *Epist. Ap.,* E seiunctis a Bcuronensi Congregatione Abbatiis de Marctiolo et Reginae Caeli de Lovanio itemque e separata, a Congregatione Brasiliensi, Abbatia S. Andreae de «Zevenkerken» prope Brugas, nova efformatur Congregatio Benedictina titulo Annuntiationis B. Mariae Virginis.....	284 - 285
251	1920	Feb	24	Com. Interpres, *Resp.,* Circa usum rationis praescriptum ad Ss. Communionem et Confessionem.....	285
252	1920	Feb	25	SC Rit uum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam cum duabus cuiusvis generis et materiae lampadibus.....	285-286
253	1920	Feb	28	SC Rit uum, Resp. S. *Sebastiani Fluminis lanuarii in Brasilia,* Circa ritum cxcquiarum, cadavere non praesente.....	286
254	1920	Mar	4	Vicariatus Urbis, *Monition,* De potestate confessariorum Urbis absolvendi a censuris reservatis ab Ordinariis.....	286
255	1920	Mar	8	SC Caeremonlalis, *Monitum,* Intimationis modus et formula pro Canonizationibus.....	286 - 287
256	1920	Mar	9	SC Religiosorum, Lit. Cire. *Saepissime accidit ut.* Litterae circulares ad Ordinarios locorum circa eiusdem personae repetitam electionem ad munus Moderatricis Generalis in Congregationibus religiosis et Antistitae in Monasteriis monialium.....	287 - 288
257	1920	Mar	12	SC S. Officii, Decr. *In generali consessu,* Circa «Les faits de Loublande».....	288
258	1920	Mar	12	SC S. Officii, Decr. *Post promulgatum in,* Interpretatio decreti circa «Les faits de Loublande».....	288 - 289
259	1920	Mar	13	SC Concil ii, ResoL *Dioecesis N.* et *Aliarum in Gallia,* Cathedratici. quoad eius naturam et destinationem.....	289 - 291
260	1920	Mar	16	SC Concil ii, Resp. S. *Marci et Bisinianen.,* Circa Missam pro populo in festis particularibus suppressis.....	291
261	1920	Mar	23	Com. Interpres, *Resp.,* Dc aetate ad Professionem perpetuam et de die Professionis in Instituto «Christiam Brothers».....	291
262	1920	Mar	24	SC Rit uum. Decr. *Sanctissimus Dominus Noster.* Beata Maria Virgo Laurctana Acrconautarum Patrona declaratur.....	291-292
263	1920	Mar	27	SC Rit uum, *Resp.,* Dubium de solemnitate Sacratissimi Rosarii.....	292
264	1920	Apr	4	SC Studiorum, Dccr. *Academia ecclesiastica VarsaviensL* Varsavien: Facultas Catholica scientiarum ecclesiasticarum in Universitate Varsavicnsi canonice erigitur cum iure conferendi triplicem Lauream	292-293
265	1920	Apr	6	Signatura Ap., Decis. *De Manila,* Nullitatis ct restitutionis in integrum seu Legati pii.....	293 - 296
266	1920	Apr	23	SC S. Officii, Decr. *Quaesitum est ab,* Circa authentiam Pcntateuci ...	296-297
267	1920	Apr	23	SC S. Officii, *Dccr.,* Damnantur opera omnia auctoris vulgo «Guido da Verona·	297

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
268	1920	Apr	25	Benedictus XV, Motu proprio *Episcopis e Regularibus,* Episcopis e Regularibus Ordinibus usum rocheti concedit	297
269	1920	Apr	26	SC Consistorialis, Resol. *Corrientensis,* Diffamationis sacerdotis contra Episcopum	297-298
270	1920	Apr	26	SC de Prop. Fide, Dccr. *Ut Missionum apud,* Super adprobatione operis S. Petri Apostoli	298
271	1920	Apr	26	SC Studiorum, Instr. *Il Codice di diritto,* Istruzione ai Reverendissimi Ordinari d'Italia su l'ordinamento dei Seminari	298-309
272	1920	Apr	27	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Dispensatio in Tndiis Orientalibus super lege abstinentiae et iciunii	309-310
273	1920	Mai	8	SC Concilii, Resol. *Viglevanen.,* Missae binatae ac pro populo	310-313
274	1920	Mai	20	SC Sacramentorum, *Resp.,* Dubium de iure Ordinarii quoad deferendum iuramentum suppletorium de statu libero	313-314
275	1920	Mai	25	SC Sacramentorum, *Resp.,* De obtinendis documentis ad nuptias opificum exterarum nationum	314
276	1920	Mai	31	SC Concilii, Lit. Cire. *Se in ogni,* Circa institutionem religiosam in Italia.	314-315
277	1920	Mai	31	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Natura iuridica Societatis Parisiensis Missionum ad exteras gentes	315-316
278	1920	lun	4	SC Religiosorum, *Monitum* circa obligationem constituendi Procuratorem Generalem in Urbe	316
279	1920	lun	4	SC Rituum, Resp. *Ordinis Praedicatorum,* De calendario adhibendo in ecclesiis Tertiariarum Sancti Dominici	316
280	1920	lun	8	SC Concilii, *Induit.*. Facultas datur reducendi onera Missarum et Fundationum	317-319
281	1920	lun	16	SC Consistorialis, *Facult.,* Additiones et variationes ad facultates Legatis Apostolicis die 6 Maii 1919 concessas	319
282	1920	lui	1	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Facultas ad decennium concessa dispensandi super disparitate cultus cum utentibus privilegio pauîino et contrahere cupientibus cum parte pagana	319-320
283	1920	lui	9	SC S. Officii, Decr. *Delatum est ad,* Damnatur opus cui titulus «Felix Timmermans, Pallieter»	320
284	1920	lui	9	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa quaedam Episcoporum privilegia	320
285	1920	lui	10	SC Concilii, Resol. *Toletana* et *Aliarum,* Servitii choralis, seu modi computandi absentiam	320-324
286	1920	lui	10	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Aestimatio valoris in alienandis bonis ecclesiasticis	324
287	1920	lui	25	Benedictus XV, Motu proprio *Bonum sane et,* De sacris solemnibus anni quinquagesimi ex quo S. loseph B. M. V. Sponsus Ecclesiae catholicae Patronus renuntiatus est	325-326
288	1920	lui		SC de Prop. Fide, Instr. *Cum a pluribus,* Instructio circa erectionem quasi-paroeciarum in Vicariatibus et Praefecturis Apostolicis	326 - 327
289	1920	lui	25	SC Rituum, Decr. *Evulgata editione typica,* De editione typica Missalis Romani	327-328
290	1920	lui	25	SC Studiorum, Decr. *Poloniae Episcopi omnes.* Catholica Universitas Lublini canonice erigitur eiusdemque statuta ad triennium experimento adhiberi permittuntur	328
291	1920	lui	27	S. Poenttentiaria, *Resp.,* Circa morem addendi quaedam verba salutationi angelicae in recitatione Ssmi Rosarii	328
292	1920	Aug	18	SC S. Officit, *Induit.,* Facultas dispensandi datur super irregularitate cum haereticis eorumque descendentibus	329
293	1920	Sep		Benedictus XV, Lit. Ap. *Quod Nobis in,* Facultas fit Pontificio Instituto Orientali doctorales laureas conferendi	329
294	1920	Oct	10	Ben ictus XV. Motu proprio *Cum primum in,* De Maronitarum in Urbe collegio restituendo	330
295	1920	Oct	15	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa modum cantandi Litanias Lauretanas...	330-331
296	1920	Oct	23	SC Consistorialis, Notif. *Esistono in Italia,* Notificazione circa la costituzione di un Prelato per l'emigrazione italiana	331-332
297	1920	Nov	5	SC S. Officii, Epist. *Emmi ac Revint,* Epistola ad locorum Ordinarios, qua eorum vigilantia excitatur circa nova quaedam acatholicorum molimina contra fidem	332-333
298	1920	Nov	6	SC Consistorialis, Resol. *Quum nonnulla ecclesiastica.* Resolutio super privilegio ordinandi absque litteris dimissorialibus nonnullis seminariis seu collegiis ecclesiasticis iampridem concesso	333 - 334
299	1920	Nov	12	Benedictus XV, Lit. Ap. *Quae catholico nomini.* Erigitur Delegatio Apostolica in Albania	334

N.	An.	M.	D.		Columna
300	1920	Nov	12	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatio operis «Kritische Eroertcrungen über den katholischen Religionsunterricht an hoeherem Schulen ... von Dr. W. Wilbrand».....	334
301	1920	Nov	13	SC Conciut, Resol. *Corrienten.,* Jurisdictionis, scu dependentiae Conferendarum S. Vincentii a Paulo a potestate Ordinarii loci.....	335 - 339
302	1920	Nov	13	SC Conciui, Resol. *Zagrabiem,* Nominationis Vicariorum cooperatorum, inaudito parocho.....	339 - 341
303	1920	Nov	14	SC Religiosorum. *Induit.,* Conceditur Abbati Primati O. S. B. facultatem sanandi defectus circa novitiatum oblatorum O. S. B.....	341
304	1920	Nov	18	SC Sacramentorum, *Resol.,* Praesumptae mortis coniugis.....	341 -342
305	1920	Nov	18	Secretaria Status, Lit. Cire. *Non di rado,* Circa sacerdotes et clericos qui scholas normales Status civilis frequentant.....	343-344
306	1920	Nov	19	SC Rituum, *Resp.,* De usu gossypii in linteis sacris conficiendis.....	
307	1920	Nov	20	SC Consistorialis, Decr. *Maximam semper sollicitudinem,* Circa proponendos ad episcopale ministerium in Scotia.....	
308	1920	Nov	24	Com. Interpres, Resp., *Dubia:* 1 - De canonicis. 2 - De examine parochorum. 3-De religiosis. 4 - De reservationibus. 5 - De sede confessionali. 6-De officio funebri solemni. 7 - De abstinentia et ieiunio. 8 - De devolutione collationis beneficiorum ad S. Sedem. 9-De remotione parochorum. 10-De alienatione rerum ecclesiasticarum.....	347 - 349
309	1920	Dec	2	Benedictus XV» *Deci.,* Praefectus Apostolicus eximitur a potestate Superiorum propriae religionis.....	349
310	1920	Dec	7	SC de Prop. Fide, *Induit.,* De usu gossypii in linteis sacris conficiendis ...	349 - 350
311	1920	Dec	9	SC de Prop. Fide, Decr. *Ordinarii quarundam regionum,* De definiendis limitibus paroeciarum in dioecesibus S. Congregationi de Propaganda Fide subiectis.....	350
312	1920	Dec	11	SC Concilii, ResoL *Dioecesis M.* et *Aliarum,* Taxarum Curiae, seu usus taxae maximae et minimae.....	350 - 352
313	1920	Dec	11	SC Conciui, Resol. *Paderbomen.,* Competentiae circa scamna fidelium in ecclesiis.....	352 - 355
314	1920	Dec	11	SC Conciui, ResoL *Placentina,* luris praesidendi coetibus capitularibus.	355 - 357
315	1920	Dec	13	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa solemncm celebrationem Dedicationis Ecclesiae Cathcdralis.....	357-358
316	1920	Dec	14	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatio operis «Tommaso Gallarati - Scotti "La vita di Antonio Fogazzo"».....	358
317	1920	Dec	25	SC Studiorum, Decr. *Mediolanen.,* Universitas Catholica quae a Ssmo Corde lesu denominatur, Mediolani canonice erigitur.....	358
318	1920	..	.•	Com. Interpres, *Resp.,* De monitionibus faciendis religiosis fugitivis.....	359 - 360
319	1921	lan	12	SC Rituum. Instr. *Sacerdos caecutiens.* Instructio pro sacerdote caecutiente circa Missarum celebrationem eidem ex induito apostolico concessam.....	350-360
320	1921	Ian	14	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatio periodicorum «Religio» et «Rivista trimestralc di studi filosofici e religiosi».....	361
321	1921	Ian	14	SC Rituum. *Resp.,* Dubium circa cantum «Benedictus qui venit», etc., in Missis cantatis.....	361
322	1921	Ian	15	SC Conciui, Resol. *Maioricen.,* Distributionum quoad absentes a choro ex induito	361-363
323	1921	lan	16	Com. Interpres, Resp., *Dubia:* 1 · De obligatione dandi confessarium singulis religiosarum domibus. 2 - De loco licito et valido audiendi religiosarum confessiones.....	363 - 364
324	1921	Ian	22	S. Poenitentiaria, Deci. *In recitatione Ssmi,* Declaratio et indultum circa morem addendi quaedam verba salutationi angelicae in recitatione Ssmi Rosarii.....	364
	1921	lan	25	SC de Prop. Fide, Decr. *Quo abundantius idoneos,* Novum collegium missionum a Sancto Alexio de Falcuneriis O. S. M. in Urbe erigitur ...	364 - 365
326	1921	lan	23	SC Rituum, *induit.,* Facultas datur sacerdotibus O. P. dicendi Missam votivam «Salve radix», etiam in alienis ecclesiis.....	365
327	1921	lan	29	S Poenitentiaria, *Induit.,* Facultas datur Moderatoribus Tertii Ordinis S. Francisci obtinendi gratias et indulgentias quibus sodalitas gaudet	365
328	1921	Feb	I	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultates circa dominii actus a monialibus ponendos	365 - 366
329	1921	Feb	18	SC Rituum, Resp. *Mantuana,* Circa fideles respondentes sacerdoti celebranti Missam.....	366
330	1921	Feb	18	S. Poenitentiaria. *Resp.,* Dubium circa indulgentias vulgo «apostolicas».	366 - 367

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
331	1921	Feb	18	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubia circa indulgentias festis adnexas quando haec tranferuntur	367
332	1921	Feb	19	SC Concilii, Resol. *Dioecesis N.,* Translationis Missarum extra dioecesim sine Ordinarii licentia	367 - 368
333	1921	Feb	19	SC Concilii, Resol. *Utinen.,* Collationis paroeciae a Capitulo vel Episcopo faciendae	368 - 370
334	1921	Feb	23	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* De addenda invocatione S. Joseph laudi «Dio sia benedetto»	370
335	1921	Feb	24	Benedictus XV, *Induit.,* Facultas datur O. S. B. promovendi alumnos ad presbyteratum post tertium Theologiae annum	370-371
336	1921	Feb	25	SC Rituum, Resp. *Pisauren.,* Circa fideles respondentes sacerdoti celebranti Missam	371-372
337	1921	Feb	28	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Festa de praecepto in India Britannica stabiliuntur	372
338	1921	Mar	1	SC de Prop. Fide, Decr. *Quo zelus in,* Consilium centrale pii Operis Propagationis fidei pro universis Italiae dioecesibus constituitur	372-373
339	1921	Mar	1	Coll Interpres, Resp., *Dubia:* 1-De professione et dimissione eorum qui profitentur «donec in Congregatione vivam». 2 - De dimissione alumnorum societatum sine votis. 3 - De superiore ad professionem religiosarum recipiendam et de clausura monialium cum votis simplicibus. 4 - De dispensatione impedimentorum «cum omnia sunt parata ad nuptias»	373
340	1921	Mar	6	SC Religiosorum, Norm. *Parvus hic nonnarum,* Normae secundum quas Sacra Congregatio de Religiosis in novis religiosis Congregationibus approbandis procedere solet	374 - 378
				Prooemium	374
				Cap. I - De diversis gradibus approbationis religiosarum Congregationum	374 - 375
				Cap. II - De Congregationibus caute tantum, aut nullo modo laudandis et approbandis	375 - 376
				Cap. Ill - De approbatione Constitutionum	376
				Cap. IV - De excludendis a textu Constitutionum	376 - 377
				Cap. V - Generalia in Constitutionibus requisita	377
				Cap. VI - Specialia de titulo	377
				Decretum	377-378
341	1921	Mar	7	SC Consistorialis, Deci. *Cum aliquando Rmi,* Circa facultates Ordinariorum denuo ordinandas	378
342	1921	Mar	9	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas datur anticipandi Matutinum cum Laudibus ab hora prima post meridiem in recitatione privata	378
343	1921	Mar	12	SC Concilii, Resol. *De Zacatecas et Aliarum,* Vacationum choralium per horas computandarum	378 - 380
344	1921	Mar	12	SC Concilii, Resol. *Dioecesis V.,* Missae conventualis inter dignitates et hebdomadarium	380-382
345	1921	Mar	15	Signatura Ap., Decis. *Tergestina,* Recursus seu proventus et emolumentorum	382 - 384
346	1921	Mar	18	SC de Propaganda Fide, Decr. *Quo expeditius Congregatio,* Decretum quo Congregatio Missionariorum Imm. Cordis B. Mariae Virg. de Scheut obnoxia fit iurisdictioni S. Congregationis de Propaganda Fide	384 - 385
347	1921	Mar	19	SC Consistorialis, Decr. *Quae de eligendis,* Circa proponendos ad episcopale ministerium in Brasilia	385 - 387
348	1921	Mar	22	SC Religiosorum, *Resp.,* De ieiunio vi regulae O. F. M. in die festo	387
349	1921	Mar	30	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur sacrae imagines cuiusdam novae scholae pictoricae	387
350	1921	Apr	9	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa cantum solemniorem Praefationum et circa cantus «Gloria in excelsis. Credo et Ite, Missa est»	387 - 388
351	1921	Apr	16	SC Concilii, Resol. S. *Christophori de Laguna,* Conversionis fallentiarum in distributiones inter praesentes	388
352	1921	Apr	16	SC Concilii, Resol. *Montisvidei,* Stipendii Missarum integre tradendi celebrantibus	388-389
353	1921	Apr	21	SC Concilii, *Induit.,* Facultas tribuitur Ordinario loci statuendi taxas pro sua dioecesi	389 - 390
354	1921	Apr	21	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa facultatem absolvendi censuras reservatas iuxta tenorem Bullae Cruciatae pro Lusitania	390

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

1921 Apr	SC S. Ornai, *Decr.,* Damnatio libri: Edmond Cazal «Sainte Thérèse» ...	390 - 391
1921 Apr	SC Consistoriaus, Decr. *Quo expeditiori utiliorique,* Circa proponendos ad episcopale ministerium in Mexicana Republica.....	391 -393
1921 Mai	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam in domibus privatis concessa religiosis e conventibus expulsis.....	
1921 Mai	SC Consistoriaus, Notif. *Sacerdotum Collegium quod,* De Pontificio Collegio sacerdotum pro italis ad externa emigrantibus	
1921 lun	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa materiam parvi scapularis Ss. Cordis lesu.....	394 - 395
	SC Concilii, Resol. *Gnesnen.* et *Posnanien.,* Circa venationem clericis prohibitam poena suspensionis.....	395 - 396
	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa administratores in regionibus missionum.	396
1921	Benedictis XV', Lit. Ap. *Pro benedictione Abbatum,* Generale seu commune mandatum apostolicum fit semel pro semper locorum Ordinariis pro benedictione Abbatum Ordinis Sancti Benedicti....	
1921	SC Rituum, Decr. *Ad humillimas preces,* Patriarchalis Basilicae Vaticanae privilegium de Missis Apostolorum Petri et Pauli extenditur ...	398
	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubia de celebratione Capituli Generalis in Congregationibus iuris dioecesani.....	
1921	SC Sacramentorum, Intr. *Iterum conquesti sunt,* Instructio ad Revanos Ordinarios locorum super probatione status liberi ac denuntiatione initi matrimonii.....	399 - 400
1921	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa Missam Votivam Sacratissimi Cordis lesu prima feria sexta mensis.....	400
1921	SC Conciui, Resol. *Dioecesis N.,* Circa stipendia Missarum quae aliis traduntur cantandae.....	401 - 402
1921	SC Concilii, Resol. *Dianen.,* Iuris funerandi inter Capitulum et parochos	402-404
	SC Conciui, Resol. *Rapollcn.,* Servitii choralis, seu officiorum canonici theologi.....	404 - 406
1921	SC Concilii, Resol. *Linden.,* Divini officii recitandi ab episcopo celebrante	406 - 408
1921 lui	SC Religiosorum, *Resp.,* Interventus religiosorum in funebres associationes	408
	SC Consistoriaus, Decr. *Ad proponendos Apostolicae,* Circa proponendos ad episcopale ministerium pro dioecesibus ritus latini in Polonia.....	408-410
	Com. Interpres, *Resp.,* De modo erigendi paroecias in S. F. Americae Septemtrionalis.....	410
	SC Religiosorum, Deci. *lam inde ab,* Declaratio circa religionum Constitutiones Codici conformatas, S. Congregationi pro revisione subiiciendas, ex decreto 26 iunii 1918.....	410-411
1921 Oct	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Nonnulla festa cum officiis et Missis propriis ad universam ecclesiam extenduntur.....	411-412
1921 Nov	SC Religiosorum, Intr. *Plures exstant religiones,* Instructio de secundo novitiatus anno.....	
	SC Rituum, Decr. *Romana,* Pro feria V post Octavam Corporis Christi, sacratissimi Cordis lesu Eucharistici Officium proprium cum Respondente Missa approbatur.....	413-414
1921 Nov	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de ratione recitandi vel cantandi Litanias Laurctanas.....	414
1921 Nos	Com. Biblica, Deci. *In praefatione ad,* De additione variarum lectionum in editionibus versionis Vulgatae Novi et Veteris Testamenti.....	414
1921 Dec	SC Reugiosorum, *Resp.* De confessario occasional! religiosarum adeundo.	415
1921 Dec	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Privilegium anticipandi Matutinum cum Laudibus conceditur sacerdotibus Piae Unionis Cleri a missionibus adscripts	
	SC Concilii, Resol. *Dioecesis M.,* De fundationibus Missarum administratis a Confratemitatibus erectis in ecclesiis religiosorum ...	415-416
l	SC Religiosorum, *Induit.,* Probatur consuetudo Ordinis SS. Trinitatis intimandi electo electionem post factam confirmationem	416-418
l	SC Rituum. Decr. *Praesentem Martyrologii Romani,* Nova Martyrologii Romani editio approbatur.....	
1922 îan 4	SC Concilii. Resp. *Landen.,* Dubia circa donaria votiva et alienationes...	417-418

	An.	M.	D.		Columna
386	1922	Ian	14	SC Concilii, Resol. *Tarraconen.,* Servitii choralis, seu absentiae ex induito legitimae	418 - 420
387	1922	Ian	14	SC Concilii, Resol. *Utinen.,* Dismembrationis paroeciarum	420-423
388	1922	Ian	16	SC S. Officii, *Decr,,* Damnatur quoddam opus P. Nivardi Schlogl, Ordinis Cistercicnsium	423
389	1922	Ian	18	SC Religiosorum, *Resp.,* Dc religiosis servitio militari adseriptis in Belgio	423
390	1922	Feb	14	SC Concilii, *Induit.,* Determinantur dies ieiunii et abstinentiae pro dioecesibus Germaniae	423 - 424
391	1922	Feb	17	S. Poenitentiaria, *Deci.,* Indulgentiae Apostolicae quas Ssmus D. N. Pius Pp. XI in audientia D. Card. Maiori Poenitentiario impertita die 17 feb. 1922 largitus est	424-425
392	1922	Feb	18	SC Rituum, *Resp.,* Dubium dc collecta imperata seu oratione pro pace.	425
393	1922	Feb	22	SC Rituum, Decr. *Praesentent editionem Vaticanam,* Approbatur editio Vaticana Officii Maioris Hebdomadae, et Octavae Paschae, cum cantu	425
394	1922	Mar	1	Pius XI, Motu proprio *Cum proxime ex,* De praescriptionibus Constitutionis Pianae «Vacante Sede Apostolica» aliqua ex parte innovandis	425 - 426
395	1922	Mar	6	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium de munere Supremi Moderatoris ad vitam	426
396	1922	Mar	8	SC Religiosorum, Decr. *Sancitum est in,* De quinquennali relatione a Religionibus facienda	427-428
397	1922	Mar	12	Pius XI, Motu proprio *Romani Pontificis providentiae,* Gratiae et privilegia clericis conclavistis concessa	428-429
398	1922	Mar	14	SC de Prop. Fide, Resp., *Dubia:* 1 - De taxis dioecesanis. 2-De libris paroecialibus et Archivo dioecesano. 3 - De materia fontis baptismalis. 4 - De Ssma Eucharistia asservanda. 5 - De translatione solemnitatis externae. 6 - De colore aureo paramentorum. 7 - De stipendio binationis	429
399	1922	Mar	16	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubia circa pecunias religiosis obvenientes occasione servitii militaris praestiti tempore belli	429-430
400	1922	Mar	17	SC S. Officii, *Decr,,* Reprobatio libri: «Une mystique de nos jours»	430-431
401	1922	Mar	17	SC CONSISTORIALTS, Facultates quinquennales Ordinariorum	431-433
				Formula I pro Reverendissimis Ordinariis Italiae	431 -433
				Formula II pro Reverendissimis Ordinariis regionum Europae, Italia et Russia exceptis	433 - 435
				Formula III pro Reverendissimis Ordinariis Americae, Russiae, aliorumque locorum extra Europam	435 - 438
402	1922	Mar	18	Pius XI, Epist. Ap. *Petis tu quidem,* Ad R. P. Eliam Magennis, Moderatorem Ordinis Carmelitarum, labente saeculo sexto ex quo «Privilegium Sabbatinum» vulgatum est, religionem in B. M. V. de Monte Carmelo impense inculcat	438
403	1922	Mar	18-20	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa consuetudinem exigendi taxam pro exploratione voluntatis admittendarum ad habitum ct professionem in religionibus mulierum	438 - 439
404	1922	Mar	22	SC Rituum, Decr. *Romana,* De additione «Ut omnes errantes» Litaniis Sanctorum	439
405	1922	Mar	22	SC Rituum, Decr. *Romana,* De celebratione Missae Votivae pro fidei propagatione semel in anno in qualibet dioecesi	439 - 440
406	1922	Mar	25	SC Religiosorum, Instr. *Doceatur quae decreta,* Instructio seu elenchus quaestionum ad quas respondendum est a Moderatoribus seu Moderatricibus Generalibus Institutorum vota simplicia profitentium in relatione ad S. Sedem quinto quoque anno transmittenda	440 - 444
407	1922	Mar	25	SC Religiosorum, Resp. *Cum pluries petitum,* Postulatum circa numisma substituendum parvo habitui seu scapulari pro Tertio Ordine S. Francisci et aliis	444
408	1922	Mar	27	Secretaria Status, Epist. *Il Santo Padre,* Dc relationibus inter coetus universitarios feminarum et Actionem Catholicam femininam	445
409	1922	Apr	1	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Impedimentum disparitatis cultus tenet baptizatos in infantia et acatholice deinde educatos	445 - 446
410	1922	Apr	16	SC de Prop. Fide, Epist. *Sacrum Consilium Christiano,* Epistula ad Episcopos, Vicarios, Praefectosque Apostolicos ac Missionum Superiores: de relationibus Missionum, singulis quinquennis S. C. Fidei propagandae exhibendis	446 - 457

N.	An.	M.	D.		CollRWS
411	1922	Apr	25	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Circa delegationem facultatis Episcoporum impertiendi Benedictionem Papalem.....	458
412	1922	Apr	25	Com. Interpres, *Resp.,* Dubia circa canonem 139 de assumendo a clericis munere senatorum vel Deputatorum.....	458
413	1922	Apr	*29*	SC Rituum, *Decr.,* De Evangeliis stricte propriis in fine Missae legendis ...	458 - 459
414	1922	Mai	3	Eius XI, Motu proprio *Romanorum Pontificum in,* De pio Opere a Propagatione Fidei amplificando.....	459-461
415	1922	Mai	3	Pius XI, *Nonnae,* Pii Operis a Propagatione Fidei Statuta generalia ...	461-462
416	1922	Mai	3	Pius XI, *Nonnae,* Statuta pro Consilio Superiore Generali pii Operis a Propagatione Fidei.....	462 - 463
417	*1922*	Mai	3	Signatura Ap., Decis. *Manilen.,* Legatorum piorum inter parochum et Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini.....	463-465
418	*1922*	Mai	19	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur quoddam opus R. P. Nivardi Schogl, Ordinis Cisterciensium.....	465
419	1922	Mai	30	Concordat entre le Saint-Siège et le Gouvernement de Lettonie.....	466 - 467
420	1922	Mai	31	SC S. Officii, *Resp.,* Assistentia matrimoniis et exequiis haereticorum.	4ô8
421	1922	lun	2	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur opera omnia scriptoris «Anatole France*	468
422	1922	lun	10	SC Conciui, ResoL *Barulen.,* Collationis canomcatuum.....	468 - 472
423	1922	lun	10	SC Conciui, ResoL *Cremonen.,* Benedictionis Sacri Fontis	472-473
424	1922	lun	10	SC Sacramentorum, Liti. Circ. *In nguardo alia,* Circa celebrationem matrimonii viduarum militum od belli causam, absque ritibus iuris civilis.....	473 - 474
425	1922	lun	14	SC S. Officii, Decr. *Quum certis auctoribus,* Intimatur excommunicatio in sacerdotes adhuc participes damnatae Societatis «lednota* atque proscribitur eiusdem nominis commentarium periodicum.....	474
426	1922	lun	14	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa indulgentias Apostolicas, eas nempe quas die 17 februarii 19/2 Ssmus D. N. Pius Pp. X1 largiri dignatus est.....	475
427	1922	lun	16	SC Reugiosorum, *Resp.,* Prior claustralis et Subprior in Congregationibus Monasticis non veniunt nomine superioris localis.....	475
428	1922	lun	16	SC Sacramentorum, *Induit.,* Celebratio matrimonii coram solis testibus in peculiaribus adiunctis, id est, cum lex civilis praerequirit matrimonium civile, et matrimonium celebrandum est antequam formalitates civiles impleri possint.....	475-476
429	1922	lun	16	SC Rituum, *Decr.,* Dubium circa Missas de Requie in translatione cadaveris olim humati.....	476
430	1922	lun	16	SC Rituum, Decr. *Hildesien.,* Dubia varia: 1-De festo patroni principalis eiusque octava. 2-De feriis Rogationum. 3-De Missis defunctorum. 4-De Missa in honorem Ssmi Cordis lesu prima feria sexta mensis celebranda. 5 - De evangeliis in fine Missae.....	476-478
431	1922	lun	16	S. Poenitentiaria, *Induit.,* Sanatio defectuum in erectione et in adscriptione societatibus Sanctae Viae Crucis.....	478
432	1922	lun	20	SC Reugiosorum, *Induit.,* Religiosis, servitio militari in Belgio adstrictis, facultas datur retinendi et renovandi vota temporaria.....	478
433	1922	lun	23	SC Studiorum, Decr. *Romana,* Pontificiae Universitati Gregorianae de Urbe facultas conceditur Philosophiae vel Sacrae Theologiae «magistros aggregatos» renuntiandi.....	479
434	1922	lun	30	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de novis quibusdam calicis formis	479-480
435	1922	lun	30	SC Rituum, Resp. *Aquen.,* De cineribus benedictis imponendis extra feriam IV Cinerum.....	480
436	1922	Iui	1	Com. Interpres, Resp., *Dubia:* 1 - De electione et postulatione. 2 - De reservatione Dignitatum.....	480
437	1922	lui	8	SC Conciui, ResoL *Dioecesis T.,* Stalli choralis Decani	480 - 484
438	1922	Iui	8	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de Missis infra Octavam privilegiatam III ordinis	484
439	1922	lui	14	Com. Interpres, Resp., *Dubia:* 1-De acquisitione domicilii. 2-De obligationibus clericorum. 3-Dc amissione officiorum ecclesiasticorum. 4Đe parochis. 5-De Vicariis substitutis et supplentibus quoad assistendam matrimoniis. 6 - Dc Vicariis oeconomis quoad applicationem Missae pro populo. 8-De collâti baptismi adnotatione. 9 - Dc irregularitatibus aliisque impedimentis. 10 - De custodia ac cultu Ssmae Eucharistiae. 11-De reductione onerum Missarum. 12-Dc foro competenti. 13-De sententia. 14-De foro competenti in causis matrimonialibus. 15-De subiecto coactivae potestati obnoxio.....«.....	484-486

	An.	M.	D.		Columna
440	1922	Iui	23	SC Reugiosorum, Decr. *Factum est aliquando,* Circa indulta prorogandi Capitulum Generale.....	486 - 487
441	1922	Iui	25	Pics XI, Const. Ap. *Summorum Pontificum haec,* S. Ignatius de Loyola coelestis Exercitiorum spiritualium Patronus declaratur	487 - 488
442	1922	lui	29	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Assistentia matrimoniis et exequiis haereticorum.	488
443	1922	Aug	1	Pius XI, Epist. Ap. *Officiorum omnium,* Ad Emum P. D. Caietanum Bisleti, S. R. E. Card. Protodiaconum, Praefectum Sacri Consilii Seminariis et Studiorum Universitatibus: de Seminariis et studiis clericorum	488 - 492
444	1922	Aug	1	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa acceptationem Rescripti saecularizationis vel dispensationis votorum.....	492
445	1922	Aug	2	SC S. Officii, *Resp.,* Circa vinum ex musto sulphurato in sacrificio Missae.....	492 - 493
446	1922	Aug	4	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de coctu fidelium Sacro adstantium: an respondere possint coniunctim pro ministro, vel legere elata voce quae sunt Canonis.....	493
447	1922	Aug	9	Pius XI, Lit. Ap. *Late iam per,* Erigitur Apostolica Delegatio in Sinis ...	493 - 494
448	1922	Aug	9	SC Rituum, Decr. *Romana,* Additiones faciendae in Rituali Romano.....	494 - 495
449	1922	Sep	14	Pius XI, Epist. Ap. *Decessor noster.* Ad R. P. D. Wlodimirum Ledôchowski, S. I. Praepositum Generalem, de Pontificio Instituto Orientali cum Athenaeo Pontificio de re biblica iungendo...	495 - 496
450	1922	Sep	16	SC S. Officii, Facultates Ordinariis locorum concessae circa matrimonia mixta.....	496 - 497
451	1922	Sep	16	SC Sacramentorum, *Induit.,* Formula indulti quo S. C. de Sacramentis facultates speciales Ordinariis tribuere solet circa dispensationes matrimoniales.....	497 - 498
452	1922	Sep	16	S. Poenitentiaria, *Facult.,* Facultates Ordinariis locorum a S. Poenitentiaria Ap. concessae circa matrimonia.....	49S - 499
453	1922	Oct	2	Secretarla Status, Epist. *E' noto alia,* Clerici sese abstinere debent a factionibus politicis efformandis vel fovendis.....	499
454	1922	Oct	11	SC Reugiosorum, *Resp.,* Dubia circa fundationes monasteriorum monialium.....	500
455	1922	Oct	20	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de non apponendis templis tabulis cum nominibus defunctorum ibidem non sepultorum.....	500
456	1922	Oct	25	SC Rituum, Decr. *Romana,* Circa campanulam pulsandam in celebratione Missae.....	501
457	1922	Oct	28	SC Rituum, Resp. *Bergomen.,* Dubia circa usum currus et equorum in processionibus.....	501 - 502
458	1922	Oct	30	SC Rituum, Resp. *Romana,* De lampadibus supra sepulcra defunctorum elucentibus in coemeteriis.....	502
459	1922	Oct	31	SC Orientalis, Epist. *In risposta alia,* Codex iuris canonici latinus quoad orientales.....	502
460	1922	Nov	3	Ratihabitio Concordati inter S. Sedem et Rcmpublicam Lettoniae, die 30 maii 1922 initi	502 - 503
461	1922	Nov	9	SC S. Officii, *Resp.,* Circa altare privilegiatum pro agonizantibus.....	503
462	1922	Nov	10	Secretaria Status, *Deci.,* Circa erectionem paroeciarum in S. F. Americae Septemtrionalis.....	503- 504
463	1922	Nov	11	SC Concilii, ResoL *Dioecesis N.,* Renuntiationis paroeciae sub conditione.	504- 505
464	1922	Nov	12	Com. Interpres, *Resp.,* Dubia: 1-Dc parochi iure quoad processiones. 2-De anno integro novitiatus. 3-De egressu e religione. 4-De iure cumulative fontis baptismalis. 5-De dispensatione super impedimentis matrimonialibus. 6-De iure patronatus. 7-De concursu quoad beneficia iuris patronatus laicalis. 8-De absolutione a censuris	505 - 507
465	1922	Nov	15	S. Poenitentiaria, *Induit.,* Sanantur admissiones in Archiconfraternitatem Chordigcrorum S. Francisci.....	507
466	1922	Nov	17	SC Rituum, Deci. *Romana,* De iMissa Votiva pro Fidei propagatione, declaratio.....	507 - 508
467	1922	Nov	17	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa Praefationes dicendas in Missis cum commemorationibus.....	508
468	1922	Nov	18	SC Conciui, Resp. *Ordinis S. Augustini Recollectorum,* Circa administrationem sacramentorum publicis concubinariis in casibus particularibus.....	508 - 509
469	1922	Nov	22	Pius XI, Motu proprio *Ad musicae sacrae,* De urbana Musicae Sacrae altiore Schola Pontificia constabilienda.....	509 - 510

		Columna
	SC S. Officii, *Resp.,* De confessario consulente dimidiatam copulam ...	510-512
	SC de Prop. Fide, Mon. *De mandato consilii,* De modo procedendi Pont, operis a Fidei Propagatione.....	512-513
	Signatura Ap.. Decis. *Romana,* Sententiae incidentals in causa nullilatis matrimonii (Garçia-Sylos).....	513-516
1922 Nov 26	Com. Interpres, *Resp.,* Dubium de collatione canonicatuum.....	
1922 Nov 30	SC Reugiosorum, Deer. *Quod iam per,* Circa Congregationes religiosas aut pias societates iuris dioecesani recognoscendas.....	516-518
	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa facultates Ordinariorum: 1 - Dispensandi a lege abstinentiae, ct ab impedimentis a quibus exempta est pars infidelis cum dispensant a disparitate cultus, 2-Subdulegandi potestatem erigendi Stationes Viae Crucis	518-519
	Pius XI, Lit. Ap. *De more Romanorum,* Erigitur Apostolica Delegatio Africae meridionalis	519-520
	Coetus Cardinalium, *Resp.,* Dubia soluta in plenariis comitiis dierum 13 et 27 mensis novembris anni 1922 circa competentiam SS. Congregationum: 1- De religiosis; 2-De Sacramentis; 3-Concilii et Consistorialis; 4-De Seminariis et studiorum Universitatibus ...	
	SC Reugiosorum, *Resp.,* Dubia circa conditionem Superiorum Maiorum tribuendam Prioribus conventualibus Congregationum monasticarum, et circa litteras dimissorias ad Ordines in praedictis monasteriis	
	SC Officii, *Decr.,* Damnantur quidam libri auctoris P. Sanz Boronat ...	
	SC de Prop. Fide, Lit. Cire. *Opus Pontificium Sancti,* Circa media et subsidia adhibenda pro clero indigena instituendo.....	
	SC Rituum, Instr. *Plurium Dioecesium,* De vexillis in ecclesia admittendis vel benedicendis.....	
	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas dicendi Missam durante itinere maritimo, nonnullis cautelis observatis.....	
	SC Reugiosorum. *Resp.,* De professione religiosa in articulo mortis novitiis vel postulantibus permissa.....	
	SC de Prop. Fide, .Mon. *luxta monitum iam,* 1 - Monita circa pecuniam collectam et transmittendam ad Pontificium Opus a Propagatione fidet 2 - Constitutio duorum Consiliorum centralium pro regione canadenst 3 - Nominationes.....	
	SC Conciui, Resol. *Ripana,* Servitii choralis canonici theologi	
	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa versiculum «Fidelium animae» finita hora tertia ante Missam Conventualem	
	SC Conciui, Resol. *Romana* ct *Aliarum,* Redemptionis canonum emphyteuticorum pro ecclesia.....	
	SC Reugiosorum, *Resp.,* De novitiatu saecularizatorum ante Codicem qui denuo admissi sunt.....	528-529
1923 Ian	SC Consistoriaus, Notif. *Expedit ut qui,* Communicatio de commigrantibus ex Italia tessera ecclesiastica muniendis	529 - 530
	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de Evangelio in fine Missae quae celebratur coram Ssmo Sacramento solemniter exposito.....	
	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Facultas utendi casula ex una parte coloris nigri, cx altera flavi, ceteros colores liturgicos supplente....	
1923 Feb 10	SC Conciui, Resol. *Ratisbonen.,* Duelli seu mensurae inter Universitatum studiosos.....	531-532
1923 Feb	SC Concilii, Resol. *Utinen.,* Collationis mansionariatuum.....	532 - 535
1923 Feb	SC db Prop. Fide, *Induit.,* Facultas promovendi ad Ordines sacros cum solis litteris testimonialibus absque dimissorialibus.....	
1923 Feb	SC Reugiosorum, *Induit.,* Superioribus Maioribus O. P. datur facultas commutandi Officium divinum subditis propriis.....	
	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Excardinatio dioecesana ob adseriptionem definitivam Societati Parisiens*! Missionum vi rctroactiva caret...	
1923 Mar ›	SC Consistorialis, *Notif.,* Notificatio de Ordinario Castrensi in Italia ...	
1923 Mar 9	SC Sacramentorum. Resp., De manus extensione in ordinatione diaconorum	536 - 537
1923 Mar 10	SC Conciui, Resol. *Conchen.,* Onerum canonicalium ex iure particulari.	537 - 538
1923 Mar 10	SC Concilii, Resol. *Dioecesium N.* et X., Incardinationis sacerdotis ...	538 - 540
1923 Mar 15	SC S. Officii, Mon. *Accidit non infrequenter.* Monitum ad locorum Ordinarios circa vigilantiam adhibendam erga scriptores et opera Doctrinae Catholicae contraria	

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
502	1923	Mar	17	Pius XI, Lit. Ap. *Romani Pontifices Nostri,* Divus Leonardos a Portu Mauritio caelestis Patronus declaratur sacerdotum qui in catholicis regionibus ad sacras Missiones populares incumbunt	541
503	1923	Mar	22	SC S. Officii, Lit. *Optime novit Amplitudo,* Litterae, locorum Ordinariis datae, super ieiunio eucharistico ante Missam	542
504	1923	Mar	25	SC Studiorum, Decr. *Summus Pontifex Benedictus,* Conceditur Studiis formalibus O. P. facultatem conferendi gradus academicos in Philosophia	542 - 543
505	1923	Apr	13	SC Rituum, Resp. *Ordinis Fratrum Minorum,* Dubia de cereo paschali durante Benedictione cum Ssmo	543 - 544
506	1923	Apr	15	Secretaria Status, Lit. Cire. *La Chiesa Cattolica,* Circa conservationem bibliothecarum, archivorum et Museorum ecclesiasticorum	544 - 547
507	1923	Apr	20	Pius XI, Motu proprio *Post datam instructionem,* De Ordinariorum Facultatibus quinquennalibus	547 - 548
508	1923	Apr	20	SC Rituum, Resp. *Conimbricen.,* Dubia circa translatas solemnitates externas et antiphonam finalun B. M. V. in Officio divino.....	548
509	1923	Apr	23	Pius XI, *Decr.,* Approbatio Regulae Tertii Ordinis Saccularis S. Dominici una cum textu eiusdem Regulae. 1-Regula Fratrum et Sororum Tenii Ordinis Saecularis Sancti Dominici. II-Decretum approbationis Regulae.....	548-553
510	1923	Apr	27	SC S. Officii, *Resp.,* De manus extensione in Ordinatione diaconorum ...	553
511	1923	Mai	4	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur opera quaedam M. Mir et I. de Recalde.	554
512	1923	Mai	4	SC Rituum, *Resp.,* De impositione scapularium magno fidelium numero.	554
513	1923	Mai	7	SC Sacramentorum, Decr. *Catholica doctrina est,* De processibus in causis dispensationis super matrimonio rato ct non consummato	555-581
				I - Decretum.....	555
				II - Regulae servandae in processibus super matrimonio rato et non consummato.....	555 - 568
				III - Appendix seu praecipuorum actorum formulae, quae utiliter et opportune adhibentur in his causis.....	568 - 580
				Index regularum.....	580
				Index Formularum.....	580 - 581
514	1923	Mai	10	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opusculum: «L'apparition de la très Sainte Vierge de la Salette»	581
515	1923	Mai	14	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium de habitu novitiorum a transeunte ad aliam religionem gestando.....	581
516	1923	Mai	20	SC de Prop. Fide, Lit. *Lo sviluppo che,* Ad Superiores religionum quae Missionibus infidelium se devovent: 1-dc idonea praeparatione alumnorum; 2- de regimine missionis per substitutos parando; 3-de clero autochthonum fovendo; 4-de coadiutoribus laicis procurandis	581-583
517	1923	Mai	20	Com. Interpres, *Resp.,* Dubia: 1 - De paroeciis nationalibus. 2- De excusatione a choro. 3 - De celebratione Missae in religionibus mulierum. 4 - De ministro confessionis. 5 - De licentia assistendi matrimoniis. 6-De assistentia matrimoniis. 7-De Ssma Eucharistia asservanda. 8Ðe versionibus sacrarum Scripturarum. 9-De reservatione pensionis	583 - 585
518	1923	Mai	22	Coll Interpres, *Resp.,* De actione iudiciali contra Ordinariorum decreta	585
519	1923	lun	6	Secretaria Status, Lit. Cire. *In virtù dei,* Non expedit in Italia ut clerici officia assumant administrationis oeconomicae civilis	585
520	1923	lun	9	SC Conciui, Resol. *Ardachaden.,* Circa funera ratione domicilii et quasi-domicilii	586
521	1923	lun	9	SC Conciui, Resol. *Forolivien.,* Praecedentiae inter canonicos parochos.	587 - 588
522	1923	lun	9	SC Conciui, Resol. *Nicosien.,* Optionis ct electionis canonicorum.....	588 - 591
523	1923	lun	9	SC Concilii, Resol. *Oxomen.,* Praesentiae choralis canonici Poenitentiarii.	591 - 592
524	1923	lun	12	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Facultas fit societati in communi viventi sine votis incardinandi sodales societati, eosdem promovendi ad Ordines sacros cum solis litteris testimonialibus et cum titulo mensae communis vel missionis, et titulum ordinationis iam susceptae in alium commutandi.....	592
525	1923	lun	23	SC Religiosorum. Decr. *Religiosae sanctimonialium familiae.* Circa moniales in Gallia et in Belgio..... ..	592-593

	An.	M.	D.		Columna
♌	1923	lun	27	SC Rit uum, *Resp.,* Dubium circa Missam votivam sacratissimi Cordis lesu prima feria sexta mensis.....	593
527	1923	lun	29	Pius XT, Motu proprio *Orbem Catholictan Encyclicis,* De christianae Doctrinae institutione toto orbe catholico ordinanda.....	594 - 595
528	1923	lun	29	SC Studiorum, Decr. *Archiepiscopus et Episcopi,* Universitas Catholica in civitate Noviomagensi instituta confirmatur et Facultas Theologica in eadem canonice erigitur.....	595
529	1923	Iui	10	SC de Prop. Fide, Decr. *Ad Christianum nomen.* Erigitur in Urbe Taurinensi Collegium internationale a Consolata pro Missionibus exteris.	596
530	1923	Iui	13	SC Religiosorum, *Resp.,* Circa tempus ad interponendum recursum utile contra decretum dimissionis religiosi temporarie professi....	596
531	1923	Iui	20	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium seu declaratio de recursu contra decretum dimissionis religiosi professi a votis temporariis.....	596 - 597
532	1923	Iui		SC Conciui, Ut. Cire. *Quum Codex iuris,* Ad Revmos Episcopos, de statutis capitularibus conficiendis vel emendandis.....	597
533	1923	Iui		SC de Prop. Fide, Decr. *Sodales Instituti Veronensis,* Institutum Veronense Filiorum Cordis lesu in duas Congregationes separatur ...	597 - 598
534	1923	Aug	31	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas datur constituendi alterum in eadem Provincia novitiatum ob diversitatem linguae ct nationum	59S
	1923	Sep	9	SC Religiosorum, *Induit.,* Sanantur vestitiones, professiones et erectiones Tertii Ordinis saecularis S. Francisci.....	599
536	1923	Oct	2	Secretaria Status, Ut. *Mi sono recato,* Approbantur statuta Actionis Catholicae in Italia.....	599 - 600
537	1923	Oct	2	Secretaria Status, *Normae,* Statuta Actionis Catholicae Italianae.....	600 - 605
	1923	Oct	3	Secretaria Status, Ut. Cire. *Accresce certamente lo,* Circa collocationem lucis electricae in ecclesiis.....	605-606
539	1923	Oct	17	SC Concilii, *Resp.,* Qui lege ieiunii non tenentur, pluries carnes edere possunt diebus solius ieiunii.....	606
540	1923	Oct	26	SC Rit uum, *Resp.,* Dubia circa interpretationem novarum rubricarum Missalis Romani.....	606
541	1923	Oct		SC Religiosorum, DecL *Sacra Congregatio de,* Circa dispensationes curriculi studiorum.....	607
542	1923	Oct	30	SC Negotiorum Extraordinariorum, *Deci.,* Extenditur auctoritas Delegati Apostolici in Sinis.....	607
543	1923	Nov	16	SC S. Officii, Deci. *Supremae Congregationi Sancti,* Circa dispensationem a lege ieiunii eucharistici ante Missam.....	607
544	1923	Nov	20	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Circa absolutionem generalem et indulgentias Coniraternilatis SS. Trinitatis et SS. Rosarii et circa indulgentias statuis, imaginibus etc. confectis ex materia fragili non applican-	607 - 608
545	1923	Nov		SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas promovendi ad presbyteratum post tertium Theologiae annum alumnos Ordinis Praedicatorum	608-609
546	1923	Dec	13	Com. Interpres, *Resp.* Dubium solutum ab Emo Cardinali Commissionis Praeside circa retributionem Missarum diei 2 novembris	609
547	1923	Dee	13	Com. Interpres, *Resp.,* De iuribus Ordinarii ct Officialis in causis matrimonialibus per processum documentalen ad normam can. 1990 1992 solvendis, et de tribunali secundae instantiae pro iisdem causis ...	609-610
548	1923	Dec	13	Com. Interpres, *Resp.,* Excommunicatio in ementes bona ecclesiae usurpata	610
549	1923	Dec	15	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opus cui titulus «Manuel Biblique, etc.».	610-611
550	1923	Dec	15	SC Concilii. Resol. *Lucerina,* Praecedentiae Vicarii Generalis non canonici	611-612
551	1923	Dec	15	Signatura Ap., Docis. *Romana,* lurium advocatorum Curiae Romanae suscipiendi causas coram tribunalibus dioecesanis.....	612-616
552	1923	Dec	20	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa causas nullitatis matrimonii a solo Ordinario loci solvendas.....	616
553	1923	..	•·	SC Religiosorum. *Induit.*. Formulae indulti saecularizationis: a) pro religiosis clericis Ordinum maiorum: *b)* pro religiosis clericis Ordinum maiorum praevio experimento; c) pro religiosis non ordinatis in sacris; d) pro monialibus; e) pro religiosis a votis simplicibus perpetuis; f) pro sororibus a votis simplicibus perpetuis; g) pro religiosis fugitivis	616-618

INDEX CIIRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
554	1923	..	..	SC Consistorialis, *Facidt.,* Index facultatum quinquennalium Ordinariorum locorum	618 - 632
				FormulaI - pro Ordinariis Italiae	618-621
				FormulaII - pro Ordinariis Belgii. Galliae, Hispaniae, Lusitaniae	621-623
				FormulaIII - pro ceteris Ordinariis Europae	623 - 626
				Formula IV - pro Ordinariis Americae aliisqueextra Europam	626 - 632
555	1924	lan	12	SC Concilii, Resol. *Romana* et *Aliarum,* De fatalibus ad recurrendum contra decretum amotionis parochorum	631 -632
556	1924	lan	12	SC Concilii, Resol. *Sancti Severi,* Funerum iuvenis in bello interfecti	633 - 635
557	1924	lan	16	SC de Prop. Fide, Decr. *Sacra Congregatio dc.* Revocatur privilegium praecedentiae titulo missionarii Apostolici adnexum	635
558	1924	lan	18	Pius XI, Encvcl., *Maximam gravissimamque,* Epistola Encyclica ad Emos PP. DD. S. R. E. Cardinales: Ludovicum Henricum Luçon, Archicpiscopum Rhemensem; Paulinum Petrum Archiepiscopum Burdigalensem; Ludovicum Emcstum Dubois, Archiepiscopum Parisiensem; Ludovicum losephum Maurin, Archiepiscopum Lugdunensem; Alexium Charost, Archiepiscopum Rhedonensem; Arthurum Stanislaum Touchet, Episcopum Aurclianensem, catcrosque RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos, atque ad universum clerum et populum Galliae: *De consociationibus dioecesanis*	635 - 638
559	1924	lan	18	Prus XI, *Normae,* Statuta Consociationum dioecesanarum	638-641
560	1924	lan	25	SC Sacramentorum, Resol. *Namurcen.* et *Aliarum.* De administratione Confirmationis a sacerdotibus charactere episcopali carentibus	641
561	1924	lan	26	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas promovendi ad Ordines alumnos Societatis in communi viventis sine volis, titulo emensae communis».	641 -642
562	1924	lan	28	SC Concilii, Lit. Cire. *Poichè è stabilito,* Circa modum docendi catechismum in scholis publicis	642 - 643
563	1924	Feb	1	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium de superioribus domorum filialium	643
564	1924	Feb	1	SC Rituum, Resp. *Societatis lesu,* seu Dubia circa impositionem cinerum et circa candelas adhibendas in festo S. Blasii	643 - 644
565	1924	Feb	1	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa applicationem religiosos exemptos cuiusdam decreti S. C. Rituum	644
566	1924	Feb	2	SC Studiorum, Decr. *Quo uberiore cum.* De relatione super statu Seminariorum singulis triennis transmittenda	644-647
567	1924	Feb	6	SC Religiosorum, Instr. *Nuper edito ab,* Instructio de clausura monialium votorum solemnium	647 - 649
568	1924	Feb	9	SC Concilii, Resol. *Monopolitana,* Adsistcntiae Episcopo praestandae a Canonicis	649 - 651
569	1924	Feb	9	SC Concilii, Resol. *Namurcen.* et *Aliarum,* Abstinentiae peregrinorum in locis privilegiatis	651
570	1924	Feb	10	SC Religiosorum, Lit. Cire. *E' noto alia.* Religiosi sese abstineant a competitionibus politicis efformandis vel nutriendis	652
571	1924	Feb	11	SC Rituum, *Resp.,* Circa absolutionem generalem in Ordine SS. Trinitatis	652 - 653
572	1924	Feb	13	SC Rituum, *Decr.,* Benedictio Seismographi	653
573	1924	Feb	20	Pius XI, Lit. Ap. *Cum moderatores Consilii,* Indultum oratorii privati conceditur sacerdotibus in Consilia Pontificii Operis a Propagatione fidei adseitis	653 - 654
574	1924	Feb	22	SC Rituum, *Resp.,* Mens S. C. Rituum quoad currus adhibendos in Processionibus	654
575	1924	Feb	26	SC db Prop. Fide, *Resp.,* Impedimentum disparitatis cultus non viget inter baptizatum extra ecclesias catholicam et non baptizatum	654
576	1924	Feb	29	SC Consistoriaus, Decr. *Regulas apprime instas,* De processu inquisitionum circa promovendos ad Episcopatum	654 - 655
577	1924	Mar	1	SC Religiosorum, Lit. Cire. *II Sommo Pontefice,* Dc collaboralione inter religiosas feminas et Actionem Catholicam feminarum	655
578	1924	Mar	2	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa dotem religiosarum et subsidium caritativum	655 - 656
579	1924	Mar	7	Pius XI, Lit. Ap. *Quod ad Conventus,* Indulgentiae, privilegia, indulla ct dispensationes conceduntur iis qui conventibus Eucharisticis celebrandis intersint vel operam navent	656 - 658
580	1924	Mar	7	Secretaria Status, *Notif.,* Mens Sedis Apostolicae circa mutationem calendarii universalis	658 - 659

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	.tn.	5L	D.		Columna
3	1924	Mar	16	SC Conçoit, Resol. *Abulen.* et *Aliarum,* Residentiae per horas et distributionum in vacationibus.....	659 - 661
3	1924	Mar	19	Ilfs Y Eniot An. 7St/ctpdtt *Dei Filii* nix oumimo Mnrenaiuco archi-num Regularium aliarumque Sodalitatum religiosorum virorum, *de recta vitae religiosae ratione*.....	661-668
3	1924	Mar	26	*SC* Rituum, Instr. *Plurium Dioecesium,* De vexillis in ecclesia admittendis vel benedicendis.....	668
	1924	Mar	26	SC Rituum, Deci. *Harlemcn.,* De festo cum Officio et xMissa in honorem D. N. I. C. sub titulo Boni Pastoris.....	669
≫	1924	Mar	28	SC S. Omen, *Decr.,* Condemnationis sac. Ernesti Buonaiuti eiusque operum omnium.....	670
89	1924	Mar	29	Inter Sanctam Sedem et Bavariae Rempublicam sollemnis conventio, Konkordat zwischen seiner Heiligkeit Papst Pius XI und dem Staate Bayem = Concordato fra Sua Santità il Papa Pio XI e lo Stato Bavarese.....	669-680
587	1924	Apr	2	SC S. Omen, *Resp.,* Solvitur matrimonium valide contractum inter partem baptizatam acatholice et partem non baptizatam	679-681
588	1924	Apr	8	Com. Interpres, *Resp.,* De visitandis a loci Ordinario ecclesiis religiosorum exemptorum.....	681
589	1924	Apr	12	SC Conctltt, Decr. *Ad aptiores rationes.* De norma servanda cum Coetus Catechistici aliique pro scholis de religione conventus indicuntur.	682
590	1924	Apr	14	SC Orientalis, *Deci.,* Orientales non tenentur c, 866 de Communione Paschali nec c. 849 et 881 de Confessione et Communione in domicilio privato.....	682 - 683
591	1924	Apr	22	SC Sacramentorum, Resp. *Romana* et *Aliarum,* Circa facultatem Missam litandi nocte occasione extraordinariae solemnitatis.....	683 - 686
592	1924	Apr	23	SC CoNcn.n. Epist. *Il rimstinamento dello.* Epistola ad Italiae Ordinarios de pueris Christiana catechesi imbuendis.....	686-687
593	1924	Apr	27	Pius XI. Motu pronrio *Bibitorum scientiam quanti,* De disciplinae biblicae magisteriis.....	688 - 689
594	1924	Mai	1	SC de Prop. Fwf. Instr. *Consuevit haec Sacra.* Instructio de alumnis admittendis in Pontificium Collegium Urbanum Romae; et Quaesita eisdem ante admissionem proponenda.....	689 - 690
595	1924	Mai	2	SC Rituum, *Reso.,* Dubia circa Missas conventuales in ecclesiis religiosorum et circa «Te Deum» in Officio parvo B. M. V.....	691
596	1924	Mai	») a	Pius XI. Enist. Ap. *Ea inter onera.* Ad Rmum P. Wlodimirum Ledô-chowskv, Praepositum Generalem Societatis lesu: De Athenaeo et Sodalicio Gregoriano atque de huius Statutis.....	691 -693
597	1924	Mai	5	Com. Tnterprfs. *Reso.,* De potestate Ordinarii declarandi via administrativa nullitatem matrimonii ex capite clandestinitatis.....	693
598	1924	Mai	7	SC Religiosorum. *Induit.,* Facultas promovendi ad presbyteratum expleto tertio anno Theologiae alumnos Ordinis Fratrum Minorum ...	694
599	1924	Mai	29	Pius XI, Const. Ap. *Infinita Dei misericordia.* Indictio universalis lubilaei anni Sancti millesimi nongentesimi vigesimi quinti	694 - 697
600	1924	lun	20	SC Consistorialts. *Induit.*. Facultas reducendi ad normam can. 306 Missas a parochis applicandas pro populo.....	697
601	1024	lun	24	SC Conctltt. Eoist. *Ad urgendam toto,* Ad omnes locorum Ordinarios, De religiosa puerorum et adolescentium institutione.....	698
602	1924	lui	5	Pius XI. Const. Ap. Ex *quo primum.* Suspenduntur indulgentiae et facultates vertente anno universalis Iubilaei MDCCCCXXV....	699 - 700
603	1924	lui	10	SC S. Officit. *Resp.,* Solutio matrimonii contracti inter partem baptizatam et partem infidelem, extra privilegium Paulinum	700- 101
604	1924	lui	10	S. Poenitenttaria, Decr. *Ut septimi pleni,* De normis in concedenda et lucranda indulgentia Portiunculae.....	701 - 702
605	1924	lui	15	Pius XI. Const. Ap. Si *unquam alias,* Pocnitentiariis aliisque in Urbe confessariis facultates extraordinariae pro anno iubilaei conceduntur	702 - 706
606	1924	Iui	17	SC Consistorialis, *Epist.,* Circa Ordinem Constantinianum S. Georgii ...	706
607	1924	Iui	23	SC Rituum, Decr., Benedictio Bibliothecae et Archivi	706
608	1924	Iui	24	SC S. Officii, *Mon.,* Monitum circa facta quae P. Pio a Petralcina tribuuntur	706 - 707
609	1924	lui	26	SC Sacramentorum, Lit. Cire, *Molli Ordinari d'Italia,* Litterae ad Revmos Ordinarios Italiae circa facultatem celebrandi Missam sub dio ad normam canonis 822 Codicis Iuris canonici.....	γθγ
610	1924	Iui	30	Pius XI. Const. Ap. *Apostolico muneri, quo.* Indulgentiae anni iubilaei MDCCCCXXV conceduntur monialibus aliisque stabili impedimen-	

N.	An.	M.	I).		Columna
				to detentis cum opportunis facultatibus circa absolutiones et votorum commutationes	708 - 710
611	1924	Iui	31	S. Poenïtentiaria, Mon. *Constitutione Ap. Si,* Monita de usu facultatum confessariis per annum sanctum tributarum deque ratione indulgentiae iubilaei lucrandae, ad normas constitutionum Benedicti XIV et Leonis XIII exarata, auctoritate Ssmi D. N. Pii Pp. XI ad hodiernam disciplinam accommodata eiusque iussu edita	710-713
612	1924	Aug	1	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatio operis: «L'esperienza etica dell'Evangelio»	714
613	1924	Aug	28	SC Concilii, Lit. Cire. *Dalle relazioni che,* Normae circa institutionem religiosam in scholis publicis	714-716
614	1924	Sep	1	Secretaria Status. Lit. Cire. *La lieta accoglienza,* Circa institutionem in Urbe Commissionis centralis artis sacrae pro conservando patrimonio artistico ecclesiarum	716-718
615	1924	Oct	20	pæs XI. Motu proprio *Latinarim litterarum quae.* De peculiari litterarum latinarum schola in Athenaeo Gregoriano constituenda	718-719
616	1924	Oct	23	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Dubia circa iura missionariorum Societatis Missionum Parisiensis possedendi et administrandi bona oeconomica.	719-720
617	1924	Nov	5	SC S. Officii. *Decr.,* Dissolutio matrimonii valide contracti inter partem non baptizatam et partem baptizatam in secta anglicana	720-721
618	1924	Nov	15	S. Poenïtentiaria, *Decr.,* Summarium indulgentiarum, privilegiorum et indultorum Ordini Eremitarum S. Augustini concessorum	721-727
619	1924	Nov	18	SC CoNCTLrr. *Induit.,* Hispani adimplere valent praeceptum paschale a feria IV cinerum	727-728
620	1924	Nov	20	S. Poenttentiarta. *Induit.,* Datur facultas dispensandi a visitatione quattuor Basilicarum pro lubilaeo lucrando	728
621	1924	Nov	28	SC Religiosorum, *Resp.,* Irregularitatem non constituit defectus oculi sinistri	728
622	1924	Nov	28	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa Officium in Commemoratione omnium fidelium defunctorum	728-729
623	1924	Dec	1	SC S. Officii, *Lit.,* Propositiones damnatae de re philosophica et theologica	729-730
624	1924	Dec	1	S. Poenitentiarta. *Facult.,* Facultates confessariis tributae durante lubilaei anno: I. Facultates omnibus confessariis peregrinis concessae: II. Facultates aliquibus tantum confessariis concessae; III. Monita de usu harum facultatum	730 - 732
625	1924	Dec	5	S. Poenïtentiaria. *Induit.,* Commutatio conditionum ad lucrandum lubilaeum pro iis qui peregrinos iuvant	732-733
626	1924	Dec	17	Vicariatus Urbis, Notif. *Piii volte i.* Admissio sacerdotum ad celebrationem Missae in ecclesiis Urbis	733 - 734
627	1924	Dec	21	SC S. Officii, *Resp.,* Impedimentum disparitatis cultus tenet catholicos. non vero acatholicos, nisi baptizati in ecclesia catholica aut ad eam conversi fuerint	734
628	1925	lan	19	SC Religiosorum, *Induit.,* Indultum concedendi litteras dimissorias superiori Societatis in communi viventis sine votis, et sanandi praecedentes concessiones, datum	733-735
629	1925	lan	24	Ratihabitio Concordati cum Bavaria	735
630	1925	lan	26	SC Orientalis, *Resol.,* Orientales satisfaciunt Praecepto Communionis paschalis si communicent in alieno ritu	735 - 736
631	1925	lan	29	S. Poenïtentiaria. *Resp.,* Dubium circa conditionem confessionis ad lubilaeum lucrandum	736
632	1925	Feb	5	SC Religiosorum, Resp., Dubium de religiosis professis votorum temporariorum in amentiam incidentibus	736
633	1925	Feb	10	Inter Sanctam Sedem et Poloniae Rempublicam sollemnis conventio *(Concordatum).*	737 - 742
634	1925	Feb	28	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa Missam Conventualem in feriis cum Missa propria	743
635	1925	Mar	4	SC Sacr.lmentorum, *Resp.,* Valor matrimonii mixti coram solis testibus in ecclesia acatholica contracti	743
636	1925	Mar	5	S. Poenïtentiaria, *Resp.,* Dubium circa facultatem absolvendi confessorium reum absolutionis proprii complicis	743
637	1925	Mar	6	SC Conststortalis, Decr. *Ad consulendum curae,* De Ordinario militari in Italia	744
638	1925	Mar	7	SC Consistorialis. Lit. Cire. *In questi ultimi.* Ad Ordinarios Italiae circa commorationem clericorum in Urbe	744 - 745

N.	An.	3L	D.		Colurnna
639	1925	Mar	9	S. Poenitentiaria. *Resp.,* Dubia circa impeditos ab Urbe adeunda ad Jubilaeum lucrandum ob necessarium cotidianum laborem, vel ob difficultatem discedendi a domo; et an pro se vel pro defunctis tales consequi valeant indulgentiam.....	745
640	1925	Mar	9	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubia circa facultatem confessariis concessam dispensandi et commutandi vota et conditiones Jubilaei atque absolvendi a censuris durante Jubilaeo.....	746
641	1925	Mar	20	S. Poenitenturia, *induit.,* Extenditur ad omnes peregrinos facultas Societati Bruxellensi concessa lucrandi Jubilaeum, reductis conditionibus et mitigatis.....	746
642	1925	Mar	21	S. Poenitentiaria, *Induit.,* De Jubilaeo pro defunctis lucrando	746
643	1925	Mar	25	SC Rituum, Instr. *In solemniis, sive.* Super privilegiis quae in triduo vel octiduo solemniter celebrando intra annum a Beatificatione vel Canonizatione per rescriptum S. Rituum Congregationis a Summo Pontifice concedi solent.....	747
644	1925	Mar	23	SC Religiosorum, *Resp.,* Professio in articulo mortis non extenditur ad postulantes.....	748
645	1925	Mar	30	SC Religiosorum, *Resp.,* Circa conditiones ut Tertiarii S. Francisci frui possint iure praecedentiae.....	748
646	1925	Apr	8	SC s. Omen. *Resp.,* De tribunali competenti in causis nullitatis matrimonii inter duos acatholicos.....	748 - 749
647	1925	Mai	1	SC 5 Omen, *Resp.,* De valore matrimonii contracti inter catholicam orientalem et orientalem baptizatum acatholice.....	749-750
648	1925	Mai	8	SC Rituum. *Resn.,* Dubium de osculanda Episcopi manu seu annulo ante Communionem.....	750
649	1925	Mai	8	SC Rituum, *Resp.,* Circa formam disponendi Scapulare Carmelitanum ...	750-751
650	1925	Mai	12	SC Sacramentorum, *Induit.,* Omissio publicationum praematrimonialium.	751
651	1925	Mai	16	SC Concilii, Resol. *Panormitana,* Conditionis civitatis ad beneficia.....	751-753
652	1925	Mai	20	plvs XX Ap. *Ex officio supremi,* Erigitur Delegatio Apostolica Indosinensis.....	753-754
653	1925	lun	2	Ratihabitio conventionis inter S. Sedem et Poloniam die 10 feb. 1925 initac.....	754
654	1925	lun	3	SC Rituum, *Resp.,* Circa formam protegendi materiam S. Scapularis ...	754-755
655	1925	lun	10	SC Rituum, Decr. *Hanc Ritualis Romani,* Decretum novam Ritualis Romani editionem approbans.....	755
656	1925	lun	13	SC Concilii, Resol. *Olomucen..* Vestis choralis.....	755-756
657	1725	lun	13	SC Concilii. Resol. *Ratisbonen.,* Duelli «mensura academica» inter studentes dicti.....	757 - 759
658	1925	lun	20	SC Orientalis, *Notif.,* Instituitur Pontificia Commissio pro Russia.....	760
659	1925	lun	21	SC S. Officii et Sacramentorum, *Resp.,* De copia aquae in calice ordinationis	760
660	1925	lun	30	Pius XI, Lit. Ap. *Perspectum plane Nobis,* Facultas datur alumnis Scholarum seraphicarum adquirendi in proprio sacello indulgentias ecclesiis Ordinis concessas.....	760 - 761
661	1925	Iui	3	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opera sac. doctoris Toannis Hehn: «Die Biblische und die Babylonische Gottesidee», et «Wege zum Monotbcismus».....	761
662	1925	Iui	5	Pius XI, Notif. *Sanctitas Sua litteris,* Quaedam declarantur circa competentiam et constitutionem Sacrae Congregationis pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis.....	761 - 762
663	1925	Iui	7	SC Cafremontalts, *Decr.,* Approbatur ratio admissionis L-egatorum primae classis apud Apostolicam Sedem in Sacram Audientiam ad exhibendas Litteras pro sui muneris recognitione.....	762-766
664	1925	Iui	7	SC Caerf.montalis, *Decr..* Approbatur ratio admissionis Legatorum secundae classis apud Apostolicam Sedem in sacram Audientiam ad exhibendas Litteras pro sui muneris recognitione.....	766-770
665	1925	lui	10	SC Concilii. Resol. *Romana* et *Aliarum.* Circa supplementum congruae et massam communem capitularem.....	770-771
666	1925	Iui	11	SC Concilii, Resol. *Adrien.,* Incardinationis.....	771-775
667	1925	Iui	15	SC S. Omen. *Resp.,* Circa usum (iltrandi vinum in Missa adhibendum ...	775
668	1925	lui	22	SC Sacramentorum, Resp. *Romana* ct *Aliarum.* De facultate baptismi domi conferendi extra mortis periculum.....	776
669	1925	Iui	24	SC SACRAMENTORUM, Resol. *Ultraiecten.,* De patrinis baptismatis.....	776 - 777
670	1925	lui	30	SC S. Officit, *Decr.,* Damnantur aliquot opera ct scripta a sac. Doct. loscph Wittig edita.....	777

	An.	M.	D.		Columna
671	1925	Oct	31	Pius XI, Litt. Ap. *De more Romanorum,* Erigitur Internuntiatura Apostolica in Lettonia	778
672	1925	Nov	6	SC Rituum, Resp. *Popayanen.,* Dubia: 1 - De verbis «Dominus meus et Deus meus» in elevatione S. Hostiae; 2 - De evangelio proprio S. Pauli Apostoli; 3 - De nona lectione festi impediti; 4 - De benedictione cinerum in Missis lectis; 5 - De usu «Manualis Toletani» in administratione sacramentorum; 6 - De recitatione litaniarum; 7 - De consuetudine obvolvendi capsam defunctorum ornamentis albis apud sorores; 9 - De Missa votiva Cordis lesu transferenda a prima feria sexta in primam mensis Dominicam.	778 - 779
673	1925	Nov	10	Com. Interpres, *Resp. ad proposita dubia:* 1 - De temporis supputatione. 2 - De praecedentia inter episcopos suffraganeos. 3 - De collatione beneficiorum. 4 - De praecedentia Vicarii foranei. 5 - De sacris processionibus. 6 - De admissione orientalium ad Novitiatum. 7 - De reservatione casuum. 8 - De forma celebrationis matrimonii. 9 - De Missa in matrimoniis mixtis. 10 - De sepultura ecclesiastica	780-781
674	1925	Nov	14	SC Concilii, Resol. *Cauriensis,* Circa vacationes et canonicorum absentias a Choro	781
675	1925	Nov	14	SC Concilii, Resol. *Mathelicen.,* lubilationis et iuris ad emolumenta adventitia	782-783
676	1925	Nov	24	SC Religiosorum, *Declaratio* circa naturam iuridicam Congregationis Sororum a Misericordia (Sisters of Mercy)	783 - 784
677	1925	Nov	25	SC Sacramentorum, Instr. *Ex responsionibus datis,* Circa munus patrini et cognationem spiritualem	784-786
678	1925	Dec	7	SC Consistorialis, Dccr. *Antillarum,* Erectionis novae Delegationis Apostolicae	786
679	1925	Dec	9	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de forma paramentorum	786-787
680	1925	Dec	11	Pius XI, Encyclica *Quas primas post,* Ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: *de festo Domini nostri lesu Christi Regis constituendo*	787 -795
681	1925	Dec	11	Pius XI, Motu proprio *I primitivi cemeteri,* De Pontificia Commissione Sacrae Archeologiae deque novo Pontificio Instituto Archeologiae Christianae	795-799
682	1925	Dec	11	Pius XI, *Normae,* Regolamento per il Pontificio Istituto di Archeologia cristiana	799 - 801
683	1925	Dec	11	Pius XI, *Normae,* Regolamento per la Pontificia Commissione di Archcologia sacra	801 - 803
684	1925	Dec	11	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de responsoriis primi Nocturni et de evangelio Dominicae in fine Missae	803 - 804
685	1925	Dec	12	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Dominica ultima octobris. Festum Domini nostri lesu Christi Regis	804
686	1925	Dec	21	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa coronas ex vitro confectas	804 - 805
687	1925	Dec	25	Pius XI, Const. Ap. *Servatoris lesu Christi,* Universale lubilaeum anno Domini millesimo nongentesimo vicesimo quinto in Urbe celebratum ad totum catholicum orbem extenditur.	805 - 808
688	1925	....		SC S. Officii, *Mon.,* Circa versiones S. Bibliae factas a non catholicis	808
689	1926	lan	5	SC Concilii. *Induit.,* Facultas transferendi abstinentiam a sabbato in feriam IV durante Quadragesima et reducendi dies abstinentiae pro familiis operariorum	809
690	1926	Feb	3	SC Concilii, *Resol.,* De cappellanis carcerum. praesertim quoad assistendam matrimoniis	809
691	1926	Feb	20	SC Rituum, *Decretum* seu *Declaratio,* Circa Officia propria et Missas, eorumque extensionem	810 - 811
692	1926	Feb	23	SC S. Officii, *Resp.,* Dc crematione cadaverum	811
693	1926	Feb	28	Pius XI, Encyclica *Rerum Ecclesiae gestarum.* Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres Patriarchas. Primates, Archiepiscopos, Episcopos. aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: *De sacris missionibus provehendis*	811 -820
694	1926	Mar	22	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas conferendi sacros Ordines extra tempora et dispensandi ab interstitiis ct aetate canonica	820
695	1926	Mar	29	SC Sacramentorum, *Indultum* de ieiunio eucharistico pro sacerdotibus adoratoribus	820
696	1026	Apr	1	Pius XI, Litt. Ap. *Quae catholico nomini.* Quinam subsunt iurisdictioni castrensi quae ad septennium in Hispania prorogatur.	821 -823

An.	AL	1).		Columna
697	1926	Apr	SC de Prop. Fide, Deer. *Ut Pia sacerdotum,* Promulgantur Statuta Generalia piae Unionis Cleri pro Missionibus atque summarium spiritualium favorum quibus eiusdem piae Unionis sodales fruuntur ...	823 - 824
698	1926	Apr 4	SC de Prop. Fide, *Normae,* Statuta Generalia piae Unionis Cleri pro Missionibus.....	824 - 826
699	*1926*	Apr	SC de Prop. Fide, *Facult.,* Favores spirituales Piae Unionis Cleri pro Missionibus.....	826-827
700	1926	Apr 14	SC Rituum, *Induit.*. Rescriptum de paenultima octobris Dominica precibus et actioni pro Missionibus peculiariter addicenda	827 - 828
701	1926	Apr 16	SC S. Omen, *Resp.,* Solutio matrimonii valide contracti inter partem non baptizatam et partem haeretice baptizatam.....	
702	1926	Apr 23	SC Rimu *Resp.,* Dubia arca imaginem vel statuam Ssmi Cordis Icsu in altari Ssmi Sacramenti collocatam.....	828 - 829
703	1926	Apr 28	SC Rituum. *Resp.,* Dubia circa generis humani consecrationem Sacratissimo Cordi Icsu.....	
7C4	1926	Apr 30	SC Sacramentorum. Resp. *Romana ct Aliarum,* Celebrationis Missae domui praesente cadavere.....	829-831
705	1926	Mai 14	SC Rituum. Resp. *Nagporcn.,* Dubia circa calendarium proprium religiosarum Congregationum.....	
706	1926	Mai 21	SC Rituum. Resp. *Curien.,* Dubium circa horam inchoandi Missam in nocte Nativitatis Domini.....	
707	1926	Mai	Pius XI. Motu Proprio *Cum Missionalium opera.* Novum conditur Pontifia'um missionalium Institutum ex unione Pont. Seminarii SS. App. Petri et Pauli de Urbe et conlegii pro missionibus exteris Mcdionalensis.....	
708	1926	lun 17	SC Religiosorum. *Induit.,* Facultas datur statuendi consilium ordinarium et extraordinarium pro administranda re temporali collegii S. Anselmi de Urbe.....	834 - 835
709	1926	lun 19	SC S. Ofeictt, Instr. *Cadaverum crematìonis praxi.* Ad omnes locorum Ordinarios cum Apostolica Sede pacem et communionem habentes: *dc crematione cadaverum*.....	835 - 836
710	1926	lui 1	SC Concilii. Litt. Cire. *Sacrae huic Congregationi,* Ad omnes Ordinarios, de sacerdotibus valetudinis vel rusticationis animique causa extra suam dioccesim se conferentibus.....	836 - 837
711	1926	lui 13	SC Religiosorum, *Resp.,* Ad alienanda bona monialium Ordinario loci subiectarum requiritur consensus Capituli monialium.....	
712	1926	lui 15	SC Religiosorum. Lit. Cire. *Quum tristis experientia,* Circa assistentiam religiosorum ad stationes balneares.....	837 - 838
713	1926	lu! 16	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Interpretatio ct usus Privilegii Paulini	838
714	1926	lui 19	SC Saouventorum. *Induit.,* Facultas celebrandi Missam media nocte pro inservientibus apud tabernas et hospitia publica.....	838 - 839
715	1926	lui	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia* 1 - De substitutione in choro. 2 - De mutatione superiorum religiosorum. 3 - De fidei professione. 4 - De paroeciis religiosis. 5 - De impedientibus jurisdictionem	
716	1926	Aug 6	Secretaria Static. Litt. Circ. *Haec Secretaria Status,* Revocatur «Mo *nifum»* diei 1 dec. 1918 circa modum mittendi litteras ad S. Officium	
717	1926	Sep 8	SC Studiorum. Epist. *Ad regnum Icsu,* Ad Rmos Ordinarios, de catcchetica disciplina in sacris seminariis impense excolenda....	840-841
718	1926	Oct 22	S. Poenitentiaria, *induit.,* Facultas impertiendi Benedictionem Papalem in fine contionum ad populum.....	841-842
719	1926	Oct 25	SC Concilii. LitL Cire. *Dalle relazioni dei,* Circa institutionem religiosam in scholis publicis.....	842--843
720	1926	Nov 9	SC Religiosorum. *Resp.,* Circa auctoritatem Ordinarii permittendi transitum monialium ab uno ad aliud monasterium eiusdem Ordinis ...	843
721	1926	Nov 10	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubia circa potestatem Episcoporum quasdam facultates communicandi.....	843-844
722	1926	Nov 12	Pius XI. Motu Proprio *Quoniam tam praeclara.* De museo missionali etnologico constituendo.....	
723	1926	Nov 24	SC Rttuum. Decr. *Urbis et Orbis.* Additiones ct variationes in festo S. loannis a Cruce, Confessoris et Ecclesiae Doctoris.....	
724	\926	Nov 24	SC Rituum. Decr. Urbis ei *Orbis,* Circa Officium. Missam et elogium S. Petri Canisii.....	

N.	An.	M.	I).		Columna
725	1926	Dec	4	Conventio *cum Gallia,* Accord entre le Saint-Siège et la France relativement aux honneurs liturgiques dans les pays où s'exerce le Protectorat religieux français	845- S46
726	1926	Dec	4	Conventio *cum Gallia,* Accord entre le Saint-Siège et la France relativement aux honneurs liturgiques dans les pays où les Capitulations sont abrogées ou non apliquées	846-847
727	1926	Dec	29	SC S. Officii, *Decr.* Damnantur quaedam opera Caroli Maurras et ephemerides «L'Action Française»	847-848
728	1926	Dec	29	SC Rituum, *Induit.,* Facultas datur imponendi cineres die Dominica prima Quadragesimae	848-850
729	1927	Ian	1	Pius XI, *Normae* statuuntur pro Officialibus S. Sedis circa tempus vacandi labori et usufruendi feriis	849
730	1927	Ian	10	Secretaria Status, *Normae,* Statuta generalia Actionis Catholicae pro dioecesibus Italiae	849-856
731	1927	Ian	15	SC Concilii, Litt. Cire. *Da varie parti,* Circa nonnullos abusus tollendos in celebratione solemnitatum religiosarum, praecipue in Italia	856- 857
732	1927	Ian	21	SC Religiosorum, Litt. Cire. *Questa Sacra Congregatione,* Circa cooperationem inter religiosas feminas et Actionem Catholicam femeninam.	857- 858
733	1927	Ian	25	SC Concilii, *Induit.,* Facultas adimplendi Praeceptum Paschale quovis anni tempore occasione Missionum et Exercitiorum spiritualium.	858
734	1927	Ian	25	SC Sacramentorum, *Resol.,* Circa celebrationem matrimonii viduarum militum absque solemnitatibus iuris civilis	858
735	1927	Ian	26	SC Rituum, *Decretum* praefixum volumini VII, seu Appendici II (ab anno 1912 num. 4285 usque ad annum 1926 num. 4404, cum suo Indice generali) operis cui titulus: «Decreta authentica Congregationis Sacrorum Rituum ex actis eiusdem collecta eiusque auctoritate promulgata»	859
736	1927	Ian	31	Pius XI, Lit. Ap. *Regiones, quae, ab,* Erectio Intemuntiaturae Apost. in Republica Lithuana	859
737	1927	Ian	31	SC Concilii, *Resp.,* Adnotatio baptismi collati extra propriam paroeciam.	859- 860
738	1927	Ian	31	SC Religiosorum. *Resp.,* Circa computationem servitii militaris in tempus professionis temporariae	860
739	1927	Feb	3	SC Religiosorum. *Induit.,* Nonnullae facultates tribuuntur religiosis Ordinis SS. Trinitatis itinera facientibus	860- 861
740	1927	Feb	4	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa facultatem sacerdotibus adoratoribus concessam accedendi ad sanctam Communionem ieiunio eucharistico non servato	861
741	1927	Feb	18	SC Religiosorum, Lit. Cire. *El nota a,* De promovendo cantu Gregoriano apud religiosos	861- 862
742	1927	Feb	18	SC Rituum, Decr. *Conimbricen.,* Dubia circa festum Sacratissimi Cordis lesu in Lusitania	862
743	1927	Feb	22	SC Concilii, Decr. *Cum plures locorum.* De sacerdotibus magisterii munus gerentibus in publicis scholis	863-864
744	1927	Feb	24	Pius XI, *Declaratio* quoad veniam legendi commentarium diurnum, cui titulus «L'Action française», a Sanctitate Sua in Indicem relatum.	864
745	1927	Feb	26	Com. Biblica, Deci. *Ut nonnullis occurratur.* De laurea in Theologia ad gradus accadcmicos in Sacra Scriptura obtinendos requisita	864 - 865
746	1927	Mar	6	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De confratemitatibus Ssmi Sacramenti. 2 · De indice funeralium taxarum. 3 - De publica Expositione Ssmi Sacramenti	865
747	1927	Mar	7	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam in loco non sacro	865 - 866
748	1927	Mar	8	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubia de fautoribus factionis vulgo «Aetion française»	866 - 867
749	1927	Mar	9	SC Rituum» Decr. *Zagrabien.* et *Aliarum,* Nova editio Missalis Romano-Slavonici approbatur	867
750	1927	Mar	10	SC S. Officii, *Notif.,* Non approbatur devotio in Beatam Mariam «Virginem-Sacerdotcm»	867-868
751	1927	Mar	10	SC Studiorum, Lit. Cire. *L\Eminentissimo Cardinale,* Circa conservationem archivorum et bibliothecarum ecclesiasticarum, praesertim in Seminariis Italiae	868
752	1927	Mar	15	SC Concilii, Resp. *Romana* ct *Aliarum,* Dubia circa ius Ordinarii interdicendi actionem politicam viris ecclesiasticis	868
753	1927	Mar	22	SC Sacramentorum, *Facult.,* Facultates Ordinariis Mexicanis concessae ob extraordinarias regionis circumstantias	869

N.	An.	M.	D-		Columna
754	1927	Mar	25	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium de consecratione virginum pro Mulieribus in saeculo viventibus	869
755	1927	Mar	28	SC pe Prop. Fide, *Resp.,* Dubium circa facultatem benedicendi et imponendi scapularia, et circa alia privilegia concessa Unioni Missionali Cleri	869 - 870
756	1927	Apr	7	SC de Prop. Fide, *Deci.,* Vicarii Apostolici nominare possunt Officialem. Curiae cum omnibus facultatibus a iure concessis	870
	1927	Apr	11	SC S. Officii, Litt. Cire. *Suprema haec Sacra,* Renovantur normae circa participationem catholicorum societatibus erectis ad procurandam christianitatis unitatem	871
758	1927	Apr	22	SC Sacr/cuentorum, *ResoL,* Circa facultatem tres Missas celebrandi	871
759	1927	Apr	23	SC Conciui, Resol. *Dioecesis P.,* Hereditatis fiduciariae in opus Patronat!	872 - 873
760	1927	Apr	23	SC Conciui, Resol. *Romana* ct *Aliarum,* Servitii choralis, seu iuris alternative^ et absentiae	873
761	1927	Apr	27	SC Rituum, Instr. *Romana,* Instructio circa Missas in oratione XL Horarum celebrandas	873 - 874
762	1927	Apr	29	SC Studiorum, Deci. *Quaesitum est a.* Declaratio circa necessitatem curriculi philosophici ad Lauream Theologiae vel iuris canonici assequendam	874
763	1927	Mai	3	SC S. Officii, Instr. *Inter mala huius,* Instructio ad Archiepiscopos, episcopos ceterosque locorum Ordinarios, de sensuali et de sensuali-mystico litterarum genere	874 - 876
764	1927	Mai	10	Inter Sanctam Sedem et Romaniae regnum sollemnis conventio	876-882
765	1927	Mai	21	SC Concilii, Resol. *Dioecesis N.,* Cappcllaniarum cum adnexa celebratione Missarum	882 - 883
766	1927	lun	2	SC S. Officii, Deci. *Decretum hoc latum,* Circa decretum diei 13 lan 1897 de authenticitate commatis Iohannei	884
767	1927	lun	5	SC de Prop. Fide, Lit. Cire. *Il Consiglio Superiore,* De agentia «Fides» constituenda et fovenda	884 - 885
768	1927	Iui	1	SC Caeremonialis, *Normae,* Approbantur normae servandae a Cubiculariis ab ense ct lacerna	885 - 888
769	1927	lui	4	SC Orientalis, Decr. *Sacrae huic Congregationi,* De monasterio O. S. B. in loco vulgo «Amey-sur-Meuse» a monachis ritus latini et orientalis effonnato	888 - 889
770	1927	lui	8	SC S. Officii. *Resp.,* Dubium de conventibus (quos dicunt) ad procurandam omnium Christianorum unitatem	889
771	1927	lui	12	SC Sacramentorum, *Resol.,* Circa facultatem tres Missas celebrandi	890
772	1927	lui	13	SC Rituum, Decr. *Urbis* et *Orbis,* Festum S. Teresiae a lesu Infante ad universam extenditur ecclesiam cum Officio et Missa propria	890
773	1927	lui	16	SC Concilii, Resol. *Canarien.,* Compensationis ob residentiam	891-895
774	1927	lui	21	S. Poenitentiarla, *Induit.,* Facultas recitandi preces Viae Crucis a persona laica ct omittendi motum localem pro singulis stationibus	895
775	1927	lui	27	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa Missam celebrandam coram Ssmo Sacramento	895 - 896
776	1927	Aug	22	S. Poenttentiaria, *Induit.,* Sanantur defectus in erectione «Stationum Viae Crucis» et adseriptionibus in societates a Via Crucis perpetua et Viae Crucis viventis	896
TII	*M'I*	Sep	4	Pius XI, Litt. Ap. *Ad Sancti Dominici,* Indulgentia plenaria conceditur recitantibus Mariale Rosarium coram Ssmo Eucharistico Sacramento	896 - 897
778	1927	Sep	13	SC Religiosorum, *Induit.,* Circa habitum Fratrum Donatorum Ordinis Carmelitarum Discalceatorum	897
779	1927	Sep	19	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opus «L'Action française et Le Vatican».	897
780	1927	Sep	24	Pius XI, Motu Proprio *Inde ab inito,* Dc Cardinali Sacrae Congregationi dc Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefecto tempore inter Patres Cardinales Sacrae Congregationis S. Officii et Pontificalis Commissionis pro studiis biblicis cooptando	898
781	1927	Sep		Concordat entre la Saint-Siège et Le Gouvernement de Lithuanie	898 - 902
782	1927	Oct		Pius XI. Const. Ap. *Rerum condicio ca.* De approbatione Regulae Tertii Ordinis Regularis scraphici Patris S. Francisci una cum textu ipsius Regulae	902 - 906
783	1927	Oct	15	SC RITUUM, *Resp.,* Dubia circa Missam votivam Propagationis Fidei	906
784	1927	Oct	18	SC Concilii, *Facult.,* Facultas fit christifidelibus sibi ipsis imponendi Scapularia in extraordinariis adiunctis	906

	An.	M.	D		Columna
785	1927	Oct	21	SC Rituum, *Resp.,* Dubinin dc lugubri campanarum sonitu	906 - 907
786	1927	Oct	26	SC Religiosorum, *Induit.,* Prorogatur exemptio monialium Hispaniae a Superioribus regularibus et earum sublectio Ordinariis locorum ...	907
787	1927	Oct	28	SC Sacramentorum, *Nonnae,* Normae pro tractantis causis matrimonialibus super rato ct non consummato ex parte Consultorum S. Congr. Sacramentorum.....	907 - 909
788	1927	Nov	4	Pius XI, Motu Proprio *Cum decessor Noster,* De sede Sacrae Congregationis de Seminariis atque Studiorum Universitatibus....	909 - 910
789	1927	Nov	4	SC Rituum, *Resp.,* Dubia de potestate Ordinarii circa Collectas imperatas	910
790	1927	Nov	4	S. Poenitentiaria, *Induit.,* Facultas datur confessariis absolvendi a censuris incursis ob peccata contra fidem.....	910-911
791	1927	Nov	12	SC Concilii, Resol. *Blesen.,* Missae pro populo in festo Patroni plurium paroeciarum.....	911 - 912
792	1927	Nov	12	SC Concilii, Resol. *Apuana,* Funerum extra proprium coemeterium.....	913-915
793	1927	Nov	24	Com. Interpres, *Resp.,* Circa modum computandi mensem in canone 858 § 2, de ieiunio eucharistico infirmorum.....	915
794	1927	Dec	9	SC Rituum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam votivam Ss. Cordis lesu prima feria sexta cuiusvis mensis.....	915
795	1927	Dec	10	Ratihabitio conventionis cum Lithuania, die 27 sep. 1927 solemniter initae.....	915
796	1927	Dec	10	SC Concilii, Resol. SS. *Conceptionis de Chile et Aliarum,* Sepulturae in ecclesiis et Oratoriis.....	916-918
797	1927	Dec	14	SC Rituum, Decr. *Dioecesium et Vicariatnum Ap. in Missionibus,* S. Teresia a lesu Infante Patrona missionum constituitur.....	918
798	1927	Dec	16	SC S. Omen, *Decr.,* Damnatur liber Leonis Daudet cui titulus: <Le voyage de Shakespeare».....	918
799	1927	Dec	22	SC Sacramentorum, *Facultates* Ordinariis mexicanis concessae ob extraordinarias regionis circumstantias.....	919
800	1927	Dec	23	SC Concilii, *Facult.,* Facultas fit Ordinariis mexicanis commutandi Officium Divinum, extraordinariis adiunctis perdurantibus ...	920
801	1927	Dec	27	SC Conciui, *Facult.,* Facultas fit Ordinariis mexicanis dispensandi in extraordinariis adiunctis a «Missa pro populo».....	920
802	1927	Dec	28	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De confessione religiosarum. 2 - De absolutione in periculo mortis. 3 - De dispensationibus matrimonialibus. 4 - De subdelegatione assistendi matrimoniis	920-921
803	1927	..	..	SC de Prop. Fide, *Deci.,* Circa privilegium pauperum, et omnium sodalium inscriptionem in albo Pont, operis a Prop. Fidei.....	921-922
804	1927	....		S. Poenitentiaria, *Induit.,* Dispensatio impedimenti et convalidatio matrimonii	922
805	1928	Ian	2	S. Poenitentlaria, *Facult.,* Facultas fit confessariis mexicanis dispensandi ab irregularitatibus et absolvendi a censuris latae sententiae in casibus et adiunctis extraordinariis.....	921
806	1928	Ian	3	SC Religiosorum, *Induit.,* Conceditur Fratribus Ordinis Minorum extra coenobium versantibus facultas conformandi se hospitandum mensae, tempore ieiunii Ordinis.....	922-923
807	1928	Ian	5	SC Sacramentorum, Resp. *Montis Regalis in Pcdemonte,* Utrum peragi sacramcntalis confessio possit et S. Communio recipi a fidelibus, quoties Eucharistia infirmis administratur.....	923 - 924
808	1928	Ian	5	SC Sacramentorum, Resp. *Romana* et *Aliarum,* Communionis infirmorum Delationis privatae Ss. Eucharistiae ad infirmos.....	924
809	1928	Ian	6	Pius XI, Litt. Ap. *Decessores Nostri Romani,* Abolito Magno Magisterio Ordinis Equestris S. Sepulchri, opus a praeservatione fidei in Locis Sanctis atque Ordo Equestris S. Sepulchri uniuntur sub unico regimine Patriarchae Hierosolymitani pro tempore rectoris atque administratoris perpetui eiusdem Ordinis.....	924-926
810	1928	Ian	9	SC Rituum, *Induit.,* Facultas retinendi et utendi paramentis formae gothicae usque ad eorum consumationem.....	926
811	1928	Ian	10	Secretaria Status, *Normae,* Statuta Consiliorum paroecialium Actionis Catholicae in Italia.....	926-929
812	1928	Ian	11	SC Rituum. *Resp.,* Dubia circa orationem Ssmi Sacramenti in Missa dicenda..... ...	929-930
813	1928	Ian	13	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur tres libri de «Aetion française».....	930
814	1928	Ian	27	SC S. Officii, *Resp.,* Dubia de competentia in causis matrimonialibus ...	930

INDEX CURO NOLOGIC US DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
815	1923	Feb	1	SC de Prop. Fide, Deci. *Plurimi sodales religiosi,* De religiosorum sodalium adscriptione Pontificio Operi a Propagatione Fidei	931
816	1928	Feb	2	Modus vivendi inter Sanctam Sedem et Rempublicam Cecoslovacham ...	931-932
817	1928	Feb	3	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opus cui titulus: «Le danger de l'Action française»	932
818	1928	Feb	9	SC Concilii, *Resp.,* Subdelegatio ad benedicendum numisma Piae Unionis	932 - 933
819	1928	Feb	11	SC Concilii, Resol. *Materanen.,* Circa ius cumulativum ecclesiae cathedralis administrandi sacramenta fidelibus aliarum paroeciarum ...	933 - 935
820	1928	Feb	24	SC Rituum, Resp. *Romana* seu *Ordinariatus militaris pro Italia,* Dubia circa ritum sequendum a Cappellanis castrensibus in Mediolani ciri rate	935
821	1928	Mar	5	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas datur sacerdotibus adoratoribus celebrandi Missam qualibet media nocte occasione vigiliae sacrae coram Ss. Sacramento	935
822	1923	Mar	10	Cost Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De forma celebrationis matrimonii. 2 - De matrimoniis mixtis illicitis	935 - 936
823	1928	Mar	12	SC Religiosorum, *Induit.,* Conceditur Commissariis et Guardianis Commissariatuum Americae et Asiae O. F. M. scripto suffragia ad proprium Capitulum Provinciale Europae mittere	936
824	1928	Mar	13	S. Poenitenharia, *Resp.,* Conditiones ad indulgentiam plenariam recitationis Rosarii coram Ssmo Sacramento	937
825	1928	Mar	14	SC S. Officii, *Resp.,* Circa dispensationem ab impedimento disparitatis cultus et dispensationem ab aliis impedimentis a quibus exempta est pars infidelis	937
826	1928	Mar	14	SC Rituum, Decr. *Ordinis clericorum rcgul. a Somascha,* De S. Hieronymo Aemiliani Patrono orphanorum	937 - 938
827	1928	Mar	14	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Officium et Missa S. Teresiae a lesu Infante, Virginis	938
828	1928	Mar	14	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Officium, Missa et elogium S. loannis M. Vianncy, Conf	938
829	1928	Mar	16	SC S. Officii, *Resp.,* Dubium de repraesentatione Spiritus Sancti sub forma humana	938 - 939
830	1928	Mar	22	SC S. Omen, *Resp.,* Circa usum ❋radio ad cantus liturgicos	939
331	1928	Mar	25	SC S. Officii, Decr. *Cum Supremae huius,* Dc consociatione vulgo «Amici Israel» abolenda	939 - 940
832	1928	Apr	2	SC Orientalis, Mon. *Pluries relatum est,* Monitum de queritantibus stipem pro Orientalibus	940
833	1928	Apr	3	Vicariatus Urbis, Decr. *Ad excitandum in,* consociationis S. Familiae ...	940 - 941
834	1928	Apr	11	SC Studiorum, *Declaratio* de Laurea iuris canonici	941-942
835	1923	Apr	15	Conventio inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lusitaniae	941 - 944
836	1928	Apr	18	Secretaria Status, *Deci.,* De vi declarationis diei 24 februarii 1927 circa «L'Action française»	943 - 944
837	1928	Mai	2	SC Sacramentorum, Resol. *Romana* et *Aliarum,* Exercitiorum spiritualium ante sacram Ordinationem	945 - 946
838	1928	Mai	3	Ratihabitio conventionis inter S. Sedem et Rempublicam Lusitaniae d. 15 apr. 1928 initae	946 - 947
839	1928	Mai	9	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Officium, Missa et elogium in festo S. loannis Eudes, Conf	947
840	1928	Mai	26	SC Orientalis, Deci. *Cum quaesitum fuerit,* Declaratio de prohibitione librorum quoad orientales	947
841	1928	lun	8	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de oratione Ssmi Sacramenti in Missa Sabbati Sancti ...	947 - 948
M2	1928	lun	12	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Vota et postulata Concilii Sinensis	948 - 952
843	1928	lun	15	SC Concilii, *Resp.,* Circa stipendia Missarum	952
844	1928	lun	22	SC Rituum, Resp. *Acerrarum,* Dubia circa mulieres organum pulsantes in ecclesia vel scholam cantorum efformantes	952 - 953
845	1928	lun	23	SC Orientalis, Dccr. *Pius Pp. XI,* Restitutio Sedis et tituli Archiepiscopalis Constantinopolitani Armenorum	953
846	1928	lun	28	SC Rituum. Resp. *Linden.,* Dubia circa Missam pro populo in festis translatis	953 - 954
847	1928	lun	30	SC S. Officit, *Resp.,* Dubium de libris Gabrielis D'Annunzio	954
848	1928	lui	6	SC S. Officii. *Resp.,* De assistentia sacerdotis matrimoniis mixtis	954

N.	An.	M.	».		Columna
849	1928	Iui	9	SC de Prop. Fide, *In coetibus plenariis,* Declaratio de relatione inter Pontificium Opus a Propagatione Fidei et Instituta religiosa missionalia	955
850	1928	Iui	13	SC Orientalis, Decr. *Ad vitandam documentorum,* De notificationibus ad russos spectantibus	955
851	1928	Iui	23	SC Religiosorum, *Rescr.,* Sanantur vestiliones et professiones invalidae in Tertio Ordine saeculari S. Francisci	955 - 956
852	1928	Iui	24	SC Concilii, Epist. *A quibusdam locorum,* Normae circa obligationes et onera adnexa exercitio iuris Patronatus	956-957
853	1928	Aug	1	SC Religiosorum, *Induit.,* Conceditur monialibus Ord. Carm. usus ovorum et lacticiniorum in nonnullis solemnioribus festis	957
854	1928	Aug	10	SC Concilii, Lit. Cire. *Con circolari dei,* Circa conservationem et custodiam obieclorum artis sacrae in Italia	957-953
855	1928	Aug	15	Pius XI, Lit. Ap. *Providentia opportuna Decessores,* De Bulla Cruciata ad Alphonsum XIII Hispaniarum regem catholicum	953-963
856	1928	Aug	15	Pius XI, Epist. Ap. *Cum ex epistula,* Ad Emum P. D. losephum Ernestum lit. S. M. in Aracaeli S. R. E. presb. Card. Van Roey, Archiepiscopum Mechliniensium, de conventu consociationis juvenilis pro Actione Catholica, Antuerpiae habendo	963 - 964
857	1928	Aug	23	SC Religiosorum, Lit. Cire. E' *ben noto,* Regulae servandae pro tutanda modestia Christiana in vestibus puellarum quae apud religiosas instituuntur	964-965
858	1928	Sep	30	Pius XI, Motu Proprio *Quod maxime erat,* De Pontificiis Institutis Biblico et Orientali cum Athenaeo Gregoriano consociandis	965-963
859	1928	Oct	18	SC Religiosorum, *Induit.,* Circa modum perficiendi electiones apud moniales Ordinis Carmelitarum	968 - 969
860	1928	Oct	31	S. Poenttentiaria, *Induit.,* Facultas lucrandi in Oratoriis internis O. F. M. indulgentias ecclesiis Ordinis concessas	969
861	1928	Nov	3	Secretaria Status, *Resp.,* Ecclesiastici indigent licentia Ordinariorum ad partem efformandam directionis libellorum periodicorum	969
862	1928	Nov	8	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas ferendi suffragium per schedas	969 - 970
863	1928	Nov	13	Pius XI, Epist. Ap. *Quae Nobis haud,* Ad Emum P. D. Adolfum tit. S. Agnetis extra moenia S. R. E. presb. Card. Bertram. Episcopum Wratislaviensem: de communibus Actionis Catholicae principiis et fundamentis	970 - 972
864	1928	Nov	14	SC Concilii, Resol. *Dioecesis N.,* De habitu chorali ad lucrandas distributiones	972-973
865	1928	Nov	16	S. Poenttentiaria, Decr. *Etsi serio dubitari,* De confessariis absolventibus adhaerentes factioni «L'Action française»	973
866	1928	Dec	6	SC Orientalis, Decr. *Nemini licere sine.* De venia Apostolica transitus ad alium ritum a Romani Pontificis legatis concedenda	973-974
867	1928	Dec	19	SC Orientalis, *Resp.,* Circa disciplinam servandam a Maronitis in S. F. A. S. commorantibus	974-975
868	1928	Dec	20	Pius XI, Const. Ap. *Divini cultus sanctitatem,* De Liturgia deque cantu gregoriano et Musica sacra	975-979
869	1928	Dec	22	SC Rituum, *Induit.,* Facultas lavandi purificatoria, pallas et corporalia membris Tertii Ordinis Regularis S. Francisci	979
870	1928	....		SC Religiosorum, *Rescr.,* Nova formula concedendi indultum saccularizationis post Codicem	980
871	1928	....		S. Poenitenharia, *Resp.,* De conditionibus indulgentiae Portiunculae	980
872	1928	sub fine		SC Consistorialis, *Facult.,* Index Facultatum quinquennalium Ordinariorum locorum	980 - 998

Formula I - pro Ordinariis locorum Italiae ..... 980 - 984

Formula II - pro Ordinariis Belgii. Galliae, Hispaniae, Lusitaniae ..... 984 - 988

Formula III - pro ceteris Ordinariis Europae ..... 988 - 992

Formula IV-pro Ordinariis locorum Americac aliisque extra Europam ..... 992 - 998

873	1929	Ian	6	Pius XI, Const. Ap. *Auspicantibus Nobis singulari,* lubilaeum universale extra ordinem indicitur ad totum annum MDCCCCXXIX .	999-1002
874	1929	Ian	9	SC Rituum, Instr. *Quo breviori et.* De communione plurium infirmorum	1002
875	1929	Ian	12	Com. pro Russia, Mon. *Haud raro evenit,* De russis ad catholicam fidem redeuntibus	1002-1003

N.	An.	M.	u.		Columna
876	1929	Ian	29	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Decretum: Officium ct Missa pro festo Ssmi Cordis Iesu et Octava	1003
877	1929	Ian	30	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa modum exponendi Ss. Sacramentum coram monialibus Carmelitarum	1003
878	1929	Feb	4	SC Consistorialis, *Resp.,* Dubium circa modum se gerendi Ordinariorum erga clericos quoad societates quae «Rotary Clubs» inscribuntur ...	1004
879	1929	Feb	6	SC Religiosorum, *Rescr.,* Sanantur defectus in erectione Congregationum Tertii Ordinis Saecularis S. Francisci et in receptione habitus et professionis	1004
880	1929	Feb	11	Inter Sanctam Sedem et Italiae Regnum conventio Inlemationalis. Tratato fra la Santa Sede e LTtalia	1004 -1009
881	1929	Feb	11	Inter Sanctam Sedem et Italiae Regnum sollemnis conventio. Concordato fra la Santa Sede c L'Italia	1009-1017
882	1929	Feb	18	SC de Prop. Fide, Instr. *Causae matrimoniales,* Instructio pro causis matrimonialibus, ex induito, in Sinis servanda	1017 -1027
883	1929	Feb	22	S. Poenitentiaria, Decr. *Post editum a,* Approbatur collectio precum piorumque operum, quibus Romani Pontifices indulgentias adnexuerunt ab anno 1899 ad annum 1928	1027 -1028
884	1929	Feb	*26*	SC de Prop. Fide, Deci. *In Constitutione Apostolica,* Sodales Pont. Operis a Propagatione Fidei indigent speciali eleemosyna ad lucrandum lubilaeum	1028
885	1929	Mar	1	SC Orientalis, Decr. *Cum data fuerit,* De Spirituali administratione Ordinariatuum Gracco-Ruthenorum in Foederatis Civitatibus Arnericae Septentrionalis	1028 -1033
886	1929	Mar	8	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubium de privilegio sacerdotibus concesso in Constitutione Apostolica «Auspicantibus Nobis»	1033 -1034
887	1929	Mar	11	SC Rituum, *Induit.,* Facultas celebrandi in privatis domibus functiones Hebdomadae Sanctae, adiunctis extraordinariis perdurantibus in ditione Mexicana	1034
888	1929	Mar	12	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De sacris Benedictionibus. 2 - De impedimento publicae honestatis. 3 - De dispensatione ab abstinentia ct ieiunio. 4 - De positionibus seu articulis argumentorum. 5 - De iurc accusandi matrimonium	1034
889	1929	Mar	13	SC Rituum, Deci. *Plurium Dioecesium,* Declaratio de honoribus liturgicis adhibendis Sanctis Missionum peculiaribus Patronis	1035
890	1929	Mar	23	SC Rituum, *Resp.,* De calendario ct festo S. Teresiac a lesu Infante in Missionibus	1035 - 1036
891	1929	Mar	23	SC Rituum, *Resp.,* Dubia circa consuetudinem lavandi manus post Missam	1036
892	1929	Mar	26	SC Sacramentorum, Instr. *Dominus Salvator Noster,* Ad Revmos Ordinarios de quibusdam vitandis atque observandis in conficiendo Sacrificio Missae ct in Eucharistiae Sacramento distribuendo ct asservando	1036 -1042
893	1929	Mar	27	SC Sacramentorum, *Normae* obsonandae in processibus super matrimonio rato et non consummato ad praecavendam dolosam personarum substitutionem	1042-1044
894	1929	Apr	11	Conventio inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lusitanam de Dioecesi Mcliaporensi	1045-1048
895	1929	Apr	15	Coetus Cardinalium, Resol. *Tarraconem,* Hereditatis (Pou de Foxà-Emmus Card. Vidal y Barraquer)	1047 -1051
896	1929	Apr	23	Pius XI, Lit. Ap. *Anno lubilarii MDCCCCXXV,* Sanctus loannes Bapt. Vianney, Presbyter Confessor, caelestis Patronus omnium parochorum seu animarum curatorum Urbis et Orbis constituitur	1051 - 1052
897	1929	Apr	27	SC Rituum, Resp. *Aginnen.,* Parochus, duas regens paroecias, tenetur recitare utriusque Ecclesiae Titularis Officium	1052
898	1929	Apr	30	Pius XI, Facult. *Litteris Apostolicis sub,* Ordinariis, sacerdotibus et Christifidelibus dioecesium ac ditionum Americae Latinae privilegia ac Facultates ad decennium conceduntur	1053-1054
899	1929	Mai	12	S. Poenitentiaria, Instr. *Editis in Regno,* Instructio circa condonationem bonorum ecclesiasticorum usurpatorum in Italia	1055-1056
900	1929	Mai	15	SC Orientalis, Decr. *Seminarium a Sancta,* De Seminario a S. Anna nuncupato pro Melchitis	1056-1058
901	1929	Mai	30	Pius XI, Const. Ap. *Ex Lateranensi pacto,* De religiosa administratione Civitatis Vaticanae	1058- 1059
902	1929	Iun	4	SC Rituum, *induit.,* Modus imponendi sacrum numisma miraculosum pluribus simul fidelibus	1059

N.	An.	M.	u.		Columna
903	1929	Iun	5	SC Concilii, Notif. *Cette Sacrée Congrégation,* Ad R. P. D. Achileum Lienart, Episcopum Insulensem, de quodam conflictu inter opificcs herosque operarum in regione suborto	1060-1066
904	1929	Iun	7	Ratihabitio conventionis inter S. Sedem et Italiam. Processo Verbale dello scambio delle Ratifiche	1066-1068
905	1929	Iun	14	Inter Sanctam Sedem et Borussiae Rempublicam sollemnis conventio seu Concordatum	1067-1080
906	1929	Iun	15	SC Rituum, *Resp.,* Circa formam paramentorum	1079
907	1929	Iun	20	SC Concilii, Litt. Cire. *In conformità del,* Ad omnes Ordinarios Italiae de administratione bonorum beneficialium ct ecclesiasticorum ad normam iuris canonici ct pacti inter Apostolicam Sedem ct regnum Italiae concordati	1079-1087
908	1929	Iun	23	S. Poenitentiaria, Deci. *Etsi iam alias,* Declaratio circa indulgentias «toties quoties» Crucifixis adnexam	1087-1088
909	1929	Iun	24	Pius XI, Lit. Ap. *Spectat ad Romanum,* Apostolica erigitur Nuntiatura apud Italiae regem	1088-1089
910	1929	Iun	24	Pius XI, Motu Proprio *Decessor Noster,* De pontifitiorum Operum Missionalium coordinatione	1089-1091
911	1929	Iun	24	Pius XI, Motu Proprio *Vix ad Summi,* Pontificium Opus «a S. Petro Apostolo» pro cleri indigenae institutione propriis et definitis Statutis donatur	1091-1093
912	1929	Iun	26	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Officium, Missa et elogium pro festo Sanctae Margaritae Mariae Alacoque Virginis	1093-1094
913	1929	Iun	29	Ratihabitio conventionis inter S. Sedem et Rempublicam Lusitaniae die 11 apr. 1929 initae	1094
914	1929	Iui	1	SC Sacramentorum, Instr. *Il Concordato felicemente,* Ai Revmi Ordinari d'Italia, e per essi ai parroci, circa Tesccuzionc dell'art. 34 del Concordato stipulato l'11 Febbraio 1929 tra la S. Sede ed il regno d'Italia, relativo alia celebrazione dei matrimonio agli effetti civili, sccondo pure il disposto della Legge 27 Maggio 1929, η. 847, sui matrimonio	1094-1102
915	1929	Iui	4	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas adhibendi in electionibus maioritatem relativam quoties licitum sit votum exprimere per schedulas	1102
916	1929	Iui	6	SC Rituum, Resp. *Romana,* Dubia de precibus pro rege et populo Italiae.	1102-1103
917	1929	Iui	7	Ratihabitio conventionis inter S. Sedem et Romaniae regnum dei 10 Maii initae	1103
918	1929	Iui	20	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1-De litteris dimissoriis. 2-De Matrimonio acatholicorum. 3-De ieiunio in consecratione ecclesiae. 4-De sepultura ecclesiastica. 5-De alienatione bonorum ecclesiasticorum	1103-1104
919	1929	Iui	27	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio libri Ditlef Nielsen «de Historiske Jésus».	1104
920	1929	Iui	31	SC Rituum, *Resp.,* De colore pileoli Abbatum Regularium	1104
921	1929	Aug	2	SC S. Officii, *Resp.,* Dubium de masturbatione ad detegendam blenorragiam	1104-1105
922	1929	Aug	3	Signatura Ap., Lit. Cire. *Poichè il giomo,* Litterae circulares quoad sententias de nullitate matrimonii, ad normam art. 34 pacti inter Sanctam Sedem et regnum Italiae concordati	1105
923	1929	Aug	10	SC Rituum, *Notif.,* Declaratur non authentica quaedam responsio S. C. Rituum circa interruptionem Missae ex parte celebrantis	1106
924	1929	Aug	13	Ratihabitio conventionis inter S. Sedem et Rempublicam Borussiae die 14 iun. 1929 initae	1106
925	1929	Aug	15	Pius XI, Const. Ap. *Quam curam de.* De seminario Russico in Urbe	1107- 1108
926	1929	Aug	26	Com. pro Russlv, Instr. *Edito in Actis,* Instructio ad RR. Patres DD. locorum Ordinarios, de russis ad catholicam ecclesiam redeuntibus	1108- 1110
927	1929	Aug	28	SC Studiorum, Lit. Cire. *Quod catholicis hominibus,* Litterae ad Archicpiscopos. Episcopos aliosquc locorum Ordinarios de studiis orientalium rerum et de catechesi in seminariis impensius excolendis	1110-1112
928	1929	Oct	16	SC Rituum, *Induit.,* Facultas abluendi purificatoria, pallas et corporalia Fratribus Coadiutoribus laicis facta	1112
929	1929	Nov	7	SC de Prop. Fide, *Rescr.,* Iura Praefecti Apostolici applicantur ad Superiores ecclesiasticos Missionum, in specie ius nominandi Vicarium Generalem	1112-1113
930	1929	Nov	11	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber Ernesti Michel cui titulus: «Politik aus dem Glauben»	1113

N.	An.	M.	D.		Columna
931	1929	Nov	21	S. Rom. Rota, *Induit.,* Facultas datur ad tempus nonnullis advocatis civilibus causas ecclesiasticas patrocinandi.....	1113
932	1929	Nov	25	SC Religiosorum, Instr. *Quantum homini necessaria,* Ad supremos Moderatores et Moderatrices Religiosarum laicarum Familiarum, de obligatione subditos in doctrina Christiana rite imbuendi	1113-1114
933	1929	Nov	25	Com. pro Russia, *Induil.,* De ieiunio eucharistico in Missis et Communione postmeridianis.....	1114
934	1929	Dec	1	SC de Prop. Fide, Lit. Cire. *A mezzo della,* De relatione annua mittenda a collegiis Missionum ad S. Congr. de Prop. Fide.....	1114-1115
935	1929	Dec	8	SC de Prop. Fide, Instr. *Quum huic Sacrae,* Ad Vicarios Praefectosque Apostolicos et ad superiores institutorum, quibus a S. Sede Missiones concreditae sunt, de propria et legitima in gubernandis missionibus auctoritate.....	1115-1118
936	1929	Dec	12	SC Concilii, *Normae* circa constitutionem et evolutionem Officii catechetici dioecesani in Italia.....	1118-1119
937	1929	Dec	23	SC Orientalis, Decr. *Qua sollerti alacritate,* De clericis orientalibus, sive saccularibus, sive religiosis, qui e territoriis aut dioecesibus orientalibus in septemtrionalem, vel median, vel meridionalem Américain, vel in Australiac regiones demigrant, ut spiritualem inibi curam praestent fidelibus proprii ritus.....	1119-1122
938	1929	Dec	23	SC Sacramentorum, Instr. *In tam effrena,* Dc competentia iudicis in causis matrimonialibus ratione quasi-domicilii.....	1122-1124
939	1929	Dec	31	Pius XI, Litt. Encyclica *Divini illius Magistri,* Ad Venerabiles Fratres, Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios, pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes itemque ad christifideles catholici orbis universos: De Christiana iuventutis educatione.....	1125-1142
940	1929	..	..	Pius XI, Notif. *Cum quamplurimi Orientales,* Instituitur Commissio Pontificia ad Codilicationem iuris ecclesiastici orientalis parandam ...	1142-1143
941	1929	..	..	SC Religiosorum, Lit. Cire. *Questa sacra Congregazione,* De fovendo Instituto Apostolico «Sacro Cuorc» pro studiis superioribus Sororum in Italia.....	1143-1144
942	1929	..	..	Com. Interpres, *Resp.,* Circa ius accusandi nullitatem matrimonii.....	1144
943	1930	Ian	7	SC Orientalis, Decr. *Saepenumero Apostolica Sedes,* De clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus seu corrogantibus extra orientales regiones et dioeceses....	1145-1146
944	1930	Ian	7	SC Orientalis, Decr. *Non raro accidit,* De clericis orientalibus, sive saccularibus, sive religiosis, qui ct territoriis aut dioecesibus orientalibus, in Américain Septemtrionalem, vel Mediam vel meridionalem, vel in Australiae regiones se conferunt, non ad curam spiritualem fidelibus proprii ritus praestandam, sed ob aliam causam, oeconomicam vel moralem, vel demum ut inibi per breve tempus versentur.....	1146-1147
945	1930	Ian	10	Pius XI, Lit. Ap. *Ad regimen totius,* Erigitur Delegatio Apostolica Congi Belgici.....	1147-1148
946	1930	Ian	11	Pius XI, Lit. Ap. *Pastoralis officii cura,* Erigitur Delegatio Apostolica Africae.....	1148
947	1930	Ian	11	SC de Prop. Fide, Epist. Con *suo pregiato.* In favorabilibus omnia territoria dependentia a S. C. de Prop. Fide considerantur ut terrae Missionum.....	1149
948	1930	Ian	12	SC Concilii, Instr. *Vi supremi apostolatus,* Ad Ordinarios Dioeccsanos: de inhonesto feminarum vestiendi more.....	1149- 1150
949	1930	Ian	13	S. Poenitentlxria, *Resp.,* Dubia circa indulgentiam Portiunculae.....	1150- 1151
950	1930	Ian	17	SC Religiosorum, *Rescr.,* Electio substituti ad Capitulum Provinciale ...	1151
951	1930	Ian	20	Com. pro Russia, *Induit.,* Facultas laicis concessa ferendi Ss. Eucharistiam catholicis in carceribus detentis.....	1151
952	1930	Ian	23	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Circa spiritualium gratiarum in Constitutione «Auspicantibus» concessarum prorogationem.....	1151- 1152
953	1930	Ian	24	SC Religiosorum, *Resp.,* Circa dotes perpetuas religiosarum.....	1152- 1153
954	1930	Ian	25	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur libri: «Mario Missiroli: Date a Cesare-La politica religiosa di Mussolini con documenti inediti; Ignotus: Stato fascista, Chiesa e scuola - Libreria dei Littorio».....	1153
955	1930	Ian	30	SC de Prop Fide. Notif. *Con lettera in.* Verbum «ecclesiis# in Facultatibus S. C. de Prop. Fide in sensu stricto ad normam iuris intellegendum est.....	1153
956	1930	Feb	6	Pius XL Motu Proprio *Già da qualche.* Instituitur «Sectio historica» penes Sacrorum Rituum Congregationem	1154

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	Au.	M.	D.		Columna
957	1930	Feb	6	Pius XI, Chir. *Con grande Nostra,* Ad Emum P. D. Caietanum tit. S. Agathae S. R. E. Presb. Card. Bisleti, Praefectum Sacri Consilii Seminariis ac Studiorum Universitatibus regundis: De instituta commissione ad normas innovandas pro collatione Graduum ac pro ratione studiorum in ecclesiasticis Athenaeis.....	1155- 1156
958	1930	Feb	6	SC Religiosorum, Instr. *Questa Sacra Congregatione,* Istruzioni ai Revmi Superiori dcgli Ordini Rcgolari e dcgli Istituti ed Associazioni con o senza voti, di diritto pontificio, per l'applicazione dell'Art. 29, lettera b), dei Concordato tra la Santa Sede ed il regno d'Italia, relative al riconoscimento della personalità giuridica delle associazioni religiose.....	1156- 1160
959	1930	Feb	11	SC Studiorum, *Decr.,* Canonice erigitur Universitas Catholica in urbe principe Sancti lacobi de Chile.....	1160
960	1930	Feb	12	Pius XI, Const. Ap. *Curis ac laboribus,* De Pontificio Seminario seu collegio Aethiopico.....	1161-1162
961	1930	Feb	17	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De collatione primae tonsurae. 2 - Dc optione. 3 - Dc Benedictione papali. 4 - De matrimonio filiorum apostatarum. 5 - De ultimis voluntatibus. 6 - De iure denuntiandi nullitatem matrimonii.....	1163
962	1930	Feb	28	SC Rituum, Induit. *Osnabrugen.* et *Aliarum,* Facultas celebrandi Missam Votivam Ss. Sacramenti occasione Expositionis solemnis per tredecim tantum horas.....	1163- 1164
963	1930	Mar	15	SC Concilii, Resol. *Alexandrina,* lurispatronatus paroecialis et modi illud exercendi.....	1164- 1166
964	1930	Mar	30	SC S. Officii, *Resp.,* De baptismo conferendo filiis infidelium in familiam paganam postea redeuntibus.....	1166
965	1930	Apr	5	SC Orientalis, Resp. *Montis Regalis,* Iuris matricitatis et praecedentiae inter varios ritus.....	1166- 1167
966	1930	Apr	6	Pius XI, Motu Proprio *Inde ab inito,* Commissio pro Russia a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali seiungitur ac sui iuris constituitur	1167- 1168
967	1930	Apr	23	Pius XI, Const. Ap. *Ubi primum Cecoslovacha,* De Pontificio Collegio Nepomuceno in Urbe.....	1168- 1169
968	1930	Apr	29	S. Poenitentiaria, *Resp.,* De mariali Rosarii recitatione apud Christifideles ritus rutheni.....	1169- 1170
969	1930	Mai	12	SC de Prop. Fide, Lit. Cire. *Hisce adnexa litteris,* Prospectus annuae relationis de Missionibus.....	1170
970	1930	Mai	24	SC Orientalis, Decr. *Graeci-rutheni ritus,* Decretum de Administratione Ordinariatus graeco-rutheni in regione canadensi.....	1170-1175
971	1930	Mai	29	SC Religiosorum, Epist. Cire. E' *tornato di,* Circa collaborationcm inter religiosas feminas et Actionem Catholicam.....	1175-1176.....
972	1930	Mai	31	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de modo deferendi processionaliter signa Passionis et statuam Virginis Perdolentis feria VI in Parasccve ...	1176- 1177
973	1930	lun	11	SC Orientalis, Deci. *Statuitur in decreto.* Norma de festis incidentibus data pro Graeco-Ruthenis canadiensibus extenditur ad eiusdem ritus fideles in Statibus Foederatis Americae Sept, commorantes...	1177
974	1930	lun	21	SC Concilii, Resol. *Fesulana,* Iuris praesentandi ad paroeciam Praeposito commissam.....	1177-1178.....
975	1930	lun	21	SC Concilii, Lit. Cire. *Nel Concordato felicemente,* Circolare contenente istruzioni e norme per l'insegnamento religioso ncgli Istituti medi d istruzione classica, scientifica, magistrale, tecnica ed artistica in Italia.....	1178-1181.....
976	1930	lun	21	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Facultas fit societati vitae communis sine votis proprios sodales ordinandi titulo mensae communis vel missionis cum solis litteris testimonialibus.....	1181.....
977	1930	lun	25	SC Concilii, Instr. *In applicazione degli,* Istruzioni circa le chiese ed altri enti di culto in Italia.....	1181-1184.....
978	1930	Iui	2	SC S. Officii, *Decr.,* Suppresio consociationis mulierum, vulgo «Missionarie Adoratrici e Riparatrici dei Sacro Cuore Eucaristico di Gesù» ...	1185.....
979	1930	Iui	2	SC S. Officii et de Prop. Fide, Notif. *Die secunda iulii,* Ad sananda matrimonia mixta requiritur certitudo moralis dc catholica educatione universae prolis.....	1185.....
980	1930	Iui	5	S. Poenitentiaria, Decr. *Cum responsione diei.* Decretum circa indulgentias plenarias, quas vocant <toties quoties», pro quibus lucrandis alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta.....	1185.....
981	1930	Iui	13	SC S. Officii, Decr. *Supremae Sacrae Congregationi.* Decretum dc ritibus sinensibus.....	1185-1186.....

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	Αη.	3bL	D.		Columna
				tione. 2 - De diacono sacram Communionem ministrante. 3 - De filiis legitimatis.....	1186
983	1930	Iui	U	SC de Prop. Fide, Lit. Cire. *Probatio quae a,* De relatione statistica S. C. de Prop. Fide quotannis transmittenda.....	1186-1187
9S4	1930	Iui	19	SC Concilii, Resol. *Toletana* et *Aliarum,* Missae por populo diebus olim ex iure particulari festis.....	1187-1183
985	1930	Iui	26	SC Orientalis, *Resp.,* Dubium de competentia Sacrae Poenitentiariac Apostolicac circa negotia fori interni orientalium.....	1188
986	1930	Aug	1	SC SACRAMENTORUM, Instr. Mm *pochi,* Instructio circa dispensationem impedimentorum matrimonialium in Italia.....	1189
987	1930	Aug	5	Pius XI, Motu proprio *In allocutione habita,* De novo opere in locum Leoniani Operis de Fidei praeservatione sufficiendo.....	1189-1190
988	1930	Aug	28	Pius XI, Lit. Ap. *Expedii plane ac,* S. loannes de Deo et S. Camillus de Lellis caelestes declarantur Patroni iniirmariorum saecularium eorumque piarum associationum.....	1191 -1192
989	1930	Oct	23	S. Poenitentiaria, Decr. *Sanctissimus Dominus Noster,* Divini Officii coram Ssmo Sacramento recitatio indulgentia plenaria ditatur.....	1192
990	1930	Oct	26	Pius XI, Const. Ap. *Anno vertente quinquagesimo,* De erectione et regimine Pontificii Collegii ecclesiastici Neerlandici piani de Urbe ...	1192-1193
991	1930	Oct	28	SC Sacramentorum, *Resp.,* De usu patinae in distribuenda Ss. Communione	1193
992	1930	Nov	8	SC S. Officii, *Decr.,* Sacerdos losephus Turmel excommunicatus vitandus declaratur, degradatur et eius opera in Indicem librorum prohibitorum inseruntur.....	1194-1195
993	1930	Nov	11	Dataria Ap., *Normae* servandae ab Ordinariis in impetranda ab Apostolica Sede collatione beneficiorum.....	1195-1196
994	1930	Nov	15	SC Conciui, Resol. *Gallipolitana,* Funerum, seu iuris ad sepulturam et portionem paroecialem.....	1196-1198
995	1930	Nov	15	SC Conciui, Resol. *Malacitana,* Vacationum et distributionum	1198-1199
996	1930	Nov	20	SC Conciui, Resp. *Romana* et *Aliarum,* De distributione redituum intercalarium in Italia.....	1199 -1200
997	1930	Nov	20	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas acceptandi oblationes fidelium sub forma «borse di studio» pro Collegiis seraphicis O. F. M.....	1200
998	1930	Nov	21	SC S. Officii, *Decr.,* Quinque Libri damnantur a Paulo Roué editi.....	1200
999	1930	Nov	28	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber a Guillermo Dellhora editus cui titulus: «La Iglesia Catulica ante ia critica en el pensamiento y en cl arte».....	1201
1000	1930	Dec	2	SC Caeremonialis, Decr. *Die 17 Novembris,* Decretum de sacris ritibus ab Emis DD. PP. Cardinalibus Romae peragendis.....	1201
1001	1930	Dec	5	S. Poenitentiaria, Decr. *Indulgentiam plenariam clericis.* Indulgentia plenaria pro Divini Officii recitatione ad moniales aliasquc pias mulieres in communitate viventes extenditur.....	1201 -1202
1002	1930	Dec	6	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De concessione indulgentiarum. 2 - De legilimatione prolis.....	1202
1003	1930	Dec	16	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur nonnulla opera sac. Ludivici Dcnnefeld.	1202
1004	1930	Dec	27	SC Sacramentorum, Instr. *Quam ingens Ecclesiae,* Ad Revmos locorum Ordinarios de scrutinio alumnorum peragendo antequam ad Ordines promoveantur.....	1203- 1208
1005	1930	Dec	31	Plus XI, Encyc. *Casti connubii quanta,* Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates. Archiepiscopos, Episcopos aliosquc locorum Ordinarios, pacem et communionem cum Apo stolica Sede habentes: de matrimonio christiano spectatis praesentibus familiae et societatis condicionibus, necessitatibus, erroribus, vitiis.....	1208-1230
1006	1930	Dec	31	SC Cabremdnialis, *Decr.,* De titulo «Excellentiae Reverendissimae».....	1230- 1232
1007	1931	lan	1	SC de Prop. Fide, *Facult.,* Formula «extra ordinem» facultatum decennalium pro dioecesibus: Sarajevo, Banjaluca, Mostar, Antirari, Scopia.....	1231-1235
1003	1931	lan	6	SC Orientalis, *Normae,* De pia societate «Catholica Unio» ciusdemquc Statutis.....	1235-1236
1009	1931	lan	10	Secretaria Status, *Epist.,* De mediis adhibendis contra opium aliaque narcotica.....	1236-1237
1010	1931	lan	18	Pus XI. Motu proprio *Apostolicac Litterae pro,* De plumbeo sigillo Cancellariac Apostolicae innovando.....	1237-1238

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	Ad.	M.	I).		Columna
1011	1931	lan	29	Com. Interpres. *Responsa ad proposita dubia:* 1 - Dc ecclesiae consecratione. 2 - De substitutione chorali. 3 - Dc consultoribus dioccesanis.	1238
1012	1931	lan	31	S. Poenitentiaria, Decr. *Quod iam per,* Declaratio circa marialis Rosarii recitationem pro christifidelibus ritus rutheni data, ad fideles ritus b>-zantini slavici extenditur	1238-1239
1013	1931	Feb	2	SC Sacramentorum, *Decr.,* Commissiones speciales internae instituuntur apud S. C. de Religiosis	1239
1014	1931	Feb	7	SC S. Officii, *Induit.,* Facultas dispensandi haereticos ab irregularitate.	1240
1015	1931	Feb	11	SC Rituum, Instr, */n solemniis sive,* Instructio super privilegiis quae in triduo vel octiduo, occasione alicuius solemnitatis, mysterii. Sanctorum vel Beatorum celebrando, concedi solent	1240-1241
1016	1931	Mar	6	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber P. Martialis Lckeux, cui titulus «L'ami»	1241
1017	1931	Mar	14	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur Doctoris Th. H. van de Vclde liber cui titulus: «Het volkomen huwclijk»	1241
1018	1931	Mar	20	SC Concilii, Decr. *Decet omnino canipanas,* Decretum de sacrarum campanarum usu	1241 - 1242
1019	1931	Mar	29	SC Conciui, Resp, *Romana* et *Aliarum,* Dc tributo pro administrationc dioecesana in Italia	1242
1020	1931	Mar	21	SC S. Officii, Decr. *In congregatione generali,* De «educatione sexuali» et de «eugcnica»	1242-1243
1021	1931	Mar	25	S. Poenitentiaria, Decr. *Devotam Passionis Domini,* Circa indulgentias Viae Crucis ab infirmis lucrandas	1243
1022	1931	Apr	14	SC S. Officii, *Resp.,* Matrimonia mixta pertractari possunt processu documentai ad normam can. 1990-1992	1244
1023	1931	Apr	20	SC S. Officii, *Resp.,* Matrimonium contractum cum impedimento disparitatis cultus tractari potest ad normam can. 1990-1992	1244- 1245
1024	1931	Apr	24	Pius XI, Motu proprio *Praecipua sane inter,* De canonicis seminariorum visitationibus	1245
1025	1931	Apr	29	SC Rituum, *Resp.,* Circa usum linguae vernaculae in Exequiarum ordine.	1245-1246
1026	1931	Mai	10	SC Concilii, Resp. S. *lacobi de Venezuela* et *Aliarum,* De vicario Generali ac Capitulari»	1246
1027	1931	Mai	15	Pius XI, Encyc. *Quadragesimo anno expicto,* Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios, pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes itemque ad christifideles catholici orbis universos: *De ordine sociali instaurando et ad evangelicae legis normam perficiendo,* in annum XL post editas Leonis XIII Litteras Encvclicas «Rerum novarum»	1246-1271
1028	1931	Mai	20	SC S. Officii et de Prop. Fide, *Resp.,* Dispensatio impedimenti disparitatis cultus non fert secum dispensationem ab aliis impedimentis.	1271
1029	1931	Mai	22	SC S. Officii, *Notif.,* Circa opus: «A Padre Pio di Pietralcina»	1271- 1272
1030	1931	Mai	24	Pius XI, Const. Ap. *Deus scientiarum Dominus,* De universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum	1272-1281
1031	1931	lun	9	SC S. Officii, *Resp.* Matrimonium civiliter initum anno 1922 inter catholicam et acatholicum baptizatum declaratur validum	1281 - 1282
1032	1931	lun	9	SC Sacramentorum, Normae *Ut locorum Ordinarii,* Regulae servandae in processibus super nullitate Sacrae Ordinationis vel onerum sacris Ordinibus inhaerendum a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum editae	1282- 1301
1033	1931	lun	12	SC Studiorum, Instr. *Sacra Congregatio Seminariis,* Ordinationes ad Constitutionem Apostolicam «Deus scientiarum Dominus» de Universitatibus et Facultatibus Studiorum ecclesiasticorum rite exsequendam	1301-1312
1034	1931	lun	13	SC Concilii, Resol. *Aversana,* Matricitatis inter paroecias	1312-1314
1035	1931	lun	16	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De ultimis sacramentis ministrandis. 2 - De aetate confirmandorum. 3 - De causis matrimonialibus. 4-De declaratione nullitatis matrimonii	1314-1315
1036	1931	lun	24	SC Concilii, Decr. *Concilium Plenarium Baltimorense,* Omnes paroeciae in S. F. Americae Septemtrionalis ad normam can. 459 § 3 conferantur	1315
1037	1931	lun	27	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur aliquot opera Eduardi Le Roy	1315-1316
1038	1931	lun	29	Pius XI, Encyc. *Non abbiamo bisogno.* Ai Venerabili Fratclli Patriarchi. Primati. Arcivescovi, Vescovi ed altri Ordinari aventi pace e comunionc con la Sede Apostolica: *Per la Azione Cattolica*	1316-1329

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Colomru
1039	1931	Iui	1	SC S. Officii, *Normae pro petendis* dispensationibus a ieiunio eucharistico pro sacerdotibus ante Missae celebrationem.....	1329
1040	1931	Iui	*11*	SC Concilii, Resol. *Dioecesis N.,* Coemeteriorum paroecialium.....	1330-1331
1041	1931	Iui	'3	SC Rituum, Induit *Misnen.,* Facultas utendi formula Benedictionis nuptialis extra Missam quoties Benedictio nuptialis non permittitur ...	1331
1M2	1931	Iui	Î6	SC Religiosorum, *Normae,* Statuta a Sororibus externis monasteriorum Monialium cuiusque Ordinis servanda approbantur.....	1331 -1341
				I-Statuta.....	1331 - 1340
				Π-Decretum.....	1340
				ΠI- Index.....	1340- 1341
1043	1931	Iui	25	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De celebratione matrimonii. 2 - De matrimoniis acatholicorum. 3 - De processu informative in causis Servorum Dei.....	1341
1044	1931	Iui	28	SC Concilii, Decr. *Prudentissimo sane consilio,* De habitu ecclesiastico a clericis deferendo.....	1342
1045	1931	Aug	1	SC Sacramentorum, Instr. *Sat frequentes ad.* Instructio ad excellentissimos Episcopos, quoad dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo lineae collateralis gradu mixto cum secundo impetrandis	1342-1344
1046	1931	Aug		SC Rituum, *Deci.,* Extenditur ad sodales Tertii Ordinis Regularis S. Francisci declaratio S. C. Rituum dici 7 iun. 1919 quoad absolutionem generalem.....	1344- 1345
1047	1931	Aug	4	SC Concilii. Decr. *Con 1'articolo,* Circa alcune formule del Catcchismo di Pio X.....	1345
1048	1931	Aug	5	SC Caeremontalis. *Decretum* super controversia inter Ordines .Melitensem et Sancti Sepulcri.....	1345- 1347
1049	1931	Aug	15	SC Studiorum, Litt. Cire. *Sono note a,* Inscriptio clericorum in universitatibus civilibus.....	1347
1050	1931	Aug	31	SC Sacramentorum. *Lit.,* De usu patinae in distribuenda sacra Communione	1347- 1348
1051	1931	Sep	1	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas audiendi confessiones extra propriam dioecesim et celebrandi extra loca sacra.....	1348- 1349
1052	1931	Sep	4	SC de Prop. Ftde, *Resp.,* Ad sananda matrimonia mixta requiritur certitudo moralis de catholica educatione universae prolis.....	1349
1053	1931	Sep	26	Pius XI, Lit. Ap. *Cum exigat Apostolicum.* Erigitur Delegatio Apostolica in Bulgariae regno.....	1349
1054	1931	Oct	15	SC Conciui, *Induit.,* Facultas dispensandi a lege ieiunii et abstinentiae...	1350
1055	1931	Oct	17	SC Rituum, Resp. *Brunen.,* Consecratio altaris ex pluribus laminis lapidis compositi est invalida.....	1350
1056	1931	Oct	26	SC Rituum, Resp. *Limburgen.,* Indulgentiae in consecratione altaris conceduntur ab episcopo delegante et promulgantur a delegato.....	1350-1351
1057	1931	Nov	1	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Variationes faciendae in rubricis Kalendarii. Breviarii ac Missalls romani.....	1351 -1352
1058	1931	Nov	3	SC Sacramentorum, *Resp.,* Competentia tribunalis inferioris ad recipiendas denuntiationes nullitatis matrimonii mixti.....	1352- 1353
1059	1931	Nov	19	SC Religiosorum. *Resp.,* Religiosae votorum simplicium, si domos habeant sui iuris. indigent venia S. Sedis ad transitum ex una domo in aliam.....	1353
1060	1931	Nov	21	SC Rituum, *Induit.,* Conceditur indultum celebrandi festum B. M. V. omnium Gratiarum Mediatricis.....	1353- 1354
1061	1931	Nov	25	SC Rituum, Decr. *Ob indefectibilem Sanctae.* De modo servando in examinandis processibus informativis pro sienanda commissione super introductione causarum Servorum Dei et pro causis confirmationis cultus.....	1354
1062	1931	Nov	30	SC S. Officii. *Resp.,* Absque venia S. C. S. Officii tribunal dioecesanum cognoscere nequit causam nullitatis matrimonii inter acatholicos celebrati.....	1355
1063	1931	Nov	30	SC Religiosorum. Decr. *Cum in plenario,* Mutatio formulae rescripti saccularizationis.....	1355
1064	1931	Dec	1	SC REUGIOSORUM, Instr. *Quantum religiones omnes.* Instructio ad superiores religionum et societatum clericalium Moderatores: *de formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum,* deque scrutinio ante Ordinum susceptionem peragendo.....	1355- 1360

A*.	An.	M.	D		Coinmna
1065	1931	Dec	5	Pius XI, Const. Ap. *Incolanun munero in»* Urbis: De S. Mariae Liberatricis paroeciae dismembratione et novae S. Sabbac paroeciae erectione constituitur paroecia religiosa in Urbe	1360-1361
1066	1931	Dec	7	Com. Interpres, *Resp.,* De episcopo proprio illius qui ordinatus fuit servitio alius dioecesis	1361
1067	1931	Dee	12	SC Concilii, Resol. *Romana* et *Aliarum,* De proventibus fodinarum beneficialium	1362-1363
1068	1931	Dec	30	Pius XI, *Normae,* Ordinatio Actionis Catholicae in Italia	1363-1374
				I - Statuta generalia Actionis Catholicae	1363 - 1365
				II - Statuta pro Unione hominum	1365-1366
				III - Statuta pro sectione iuvenili masculini sexus	1366-1368
				IV - Statuta pro unione mulierum	1368-1370
				V - Statuta pro sectione iuvenili feminarum	1371 - 1374
1069	1932	Ian	4	Conventiones inter Sedem Apostolicam et Rempublicam Anhaltinam	1375- 1376
1070	1932	Ian	6	SC Rituum. Decr. *Urbis et Orbis,* Decretum de Officiis, Missis et elogiis in festis Matemitatis B. M. V., S. Robcrti Bellarmino, Ep. Conf. et Ecclesiae Doct., ct S. Alberti Magni, Ep. Conf. et Eccl. Doct.	1377
1071	1932	Ian	14	SC S. Officii, Decr. *Contingit aliquando mixta,* De cautionibus in mixtis nuptiis praestandis	1377
1072	1932	Feb	6	SC S. Officii, *Epist.,* De modo parandi preces S. Officio exhibendas	1378
1073	1932	Feb	20	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber Leonis Daudit, cui titulus «Les Bacchantes»	1378
1074	1932	Feb	25	SC Concilii, Instr. *Da qualche tempo,* Istruzioni circa l'esecuzione della musica sacra nolle chiese	1378-1379
1075	1932	Feb	27	SC Concilii, *Resp.,* Applicatio Missae pro populo a rectoribus ecclesiarum «curatiarum»	1379
1076	1932	Feb	27	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa consuetudinem administrandi sacramentum Confirmationis pueris ante usum rationis	1379
1077	1932	Mar	4	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa formam ordinationis plurimorum diaconorum	1379
1078	1932	Mar	4	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Circa adquisitionem indulgentiarum Benedictionis Apostolicae ope radiophonii transmissae	1380
1079	1932	Mar		Pius XI, *Rescr.,* De causis matrimonialibus, in quibus pars conventa est acatholica, directe transmittendis a S. C. Orientali ad S. Romanam Rotam	1380
1080	1932	Mar	5	SC Concilii, Resol. *Principis Alberten,* et *Saskatoonen.,* Missae pro populo in paroeciis «de facto» constitutis	1380- 1381
1081	1932	Apr	8	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber Felicis Sartiaux, cui titulus «Joseph Turmel, Prêtre, historien des dogmes»	1382
1082	1932	Apr	9	SC Concilii, Resol. *Surrentina,* Substitutionis Dignitatum per Canonicos in choro	1382- 1383
1083	1932	Apr	U	SC S. Officit, *Resp.,* Circa quantitatem aquae infundendae in calice pro sacra ordinatione sacerdotis	1383
1084	1932	Apr	'2	S. Poenitentiaria, Decr. *Ut fideles ferventius.* De indulgentiis «Stationibus» adnexis	1384
1085	1932	Apr	13	SC Rit u™, Decr. *Urbis et Orbis,* Decretum: Officium et Missa in festo S. Gabrielis a \Virgine Perdolente Conf. ad universam ecclesiam extenduntur	1384- 1385
1086	1932	Apr	24	SC Religiosorum, *Notif.,* Circa constitutionem, penes S. C. Studiorum, «Officii centralis pro scholis catholicis in Italia», cui subiecta notificantur Instituta educationis religiosorum	1385
1087	1932	Apr	26	Pius XI, Lit. Ap. *Hac Alma in,* Archisodalitati Urbanae a Doctrina Christiana omnibusque institutionis religiosae operibus Praestites tutelares tribuuntur S. Carolus Borromacus et S. Robertas Bellarmino	1385- 1386
1088	1932	Mai	1	SC Sacramentorum, Lit. Cire. *Uistruzione di,* Circa celebrationem matrimoniorum per procuratorem	1386-1388
1089	1932	Mai	12	SC Orientalis, Decr. *Quinquagesimo exeunte anno.* De Ordine Basiliano S. losaphat	1388
1090	1932	Mai	18	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa calendarium a sacerdotibus saccularibus et religiosis adhibendum in Missionibus	1389
1091	1932	Mai	25	SC S. Officii, *Resp.,* Dispensatio super disparitate cultus non secum fert dispensationem ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica	1390

N.	An.	M.	D.		Columna
				du Concordat du 10 Mai 1927 entre le Saint-Siège et le Gouvernement Roumain	1390.1392
1093	1932	Mai	30	*Conventio cum Rumania.* Statuts du Conseil du Diocèse catholique de rite latin d'Alba Julia	1392-1394
1094	1932	Mai	30	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Sodales societatis vitae communis sine votis de MaryknoII canonice incardinantur per juramentum perpetuum praestitum ad nonnam Constitutionum	1394-1395
1095	1932	lun	7	SC Concilii, Decr. *Vulgantur copiosius in,* De gratiarum et oblationum in piis ephemeridibus evulgatione	1395
1096	1932	lun	18	SC Concilii, ResoL *Tergestina,* Distributionum choralium quoad massam efformandam	1395-1397
1097	1932	lun	20	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam in domibus privatis et sine ministro	1397
1098	1932	lun	21	Plus XI, Lit. Ap. *Gregorianam studiorum Universitatem,* Pontificiae Universitati Gregorianae de Urbe, Magnus Cancellarius attribuitur.	1397- 1398
1099	1932	lun	21	SC Concilii, Normae *II Codice di,* Disposizioni circa le Conferenze episcopali in Italia	1398-1399
1100	1932	lun	25	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur opera Alafridi Loisy	1399
1101	1932	lun	25	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber Salvatoris Paglionica	1399
1102	1932	lun	25	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De concursu paroeciali. 2-Dc impedimento publico matrimonii. 3-De separatione coniugum	1399-1400
1103	1932	lun	30	SC S. Officii, *Resp.,* Dispensatio super disparitate cultus non secum fert dispensationem impedimentorum a quibus exempta est pars acatholica	1400
1104	1932	lun	30	SC Sacramentorum, Instr. *Plures petitiones exhibitae,* Instructio de aetate confirmandorum	1400 -1401
1105	1932	Iui	1	SC Sacramentorum, Lit. Cire. *In plenariis comitiis,* Litterae ad Excellentissimos Archiepiscopos, Episcopos atque locorum Ordinarios: *De tractatione causarum matrimonialium*	1401 -1403
1106	1932	Iui	1	S. Poenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa modum peculiarem exponendi solcmniter Ss. Sacramentum sine amissione indulgentiarum	1403
1107	1932	Iui	15	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opus Benedicti Croce	1404
1108	1932	Iui	15	SC de Prop. Fide, Epist. *Mi è pervenuto,* De arte Christiana indigena fovenda in Sinis	1404
1109	1932	Iui	16	SC Conciui, ResoL *Tarvisina* et *Patavina,* Decimarum cum paroecia dividitur	1405-1406
1110	1932	Iui	18	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Decretum «Inter reliquas» tenet sodales societatum Missionum dependentium a S. C. De Prop. Fide	1406
1111	1932	Iui	26	SC S. Officii, *Resp.,* De necessitate cautionum ad dispensandum impedimentum disparitatis cultus	1406
1112	1932	Iui	28	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa usum ct administrationem eleemosynarum Unionis Missionariae Franciscanae	1407
1113	1932	Iui	28	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De constitutione tribunalis collegialis. 2 - De iudicio super martyrio Servorum Dei	1407
1114	1932	Iui	...	SC Sacramentorum, *Resp.,* Durante Triduo Sacro Ssmum Sacramentum venerari potest in oratorio domus religiosae asservatum	1408
1115	1932	Aug	2	SC S. Officii et de Prop. Fide, *Resp.,* De necessitate cautionum ad dispensandum impedimentum disparitatis cultus	1408 - 1409
1116	1932	Aug	4	SC S. Officii, *Resp.,* Circa cautiones in matrimoniis mixtis praestandas.	1409
1117	1932	Aug	6	SC Studiorum, Decr. *Historicarum disciplinarum cultores.* Facultates historiae ecclesiasticae ct Missiologiae eriguntur apud Pont. Universitatem Grcgorianam	1409
1118	1932	Aug	26	SC Orientalis, *Epist.*. Dc concessione iurisdictionis ad audiendas confessiones in ecclesiis alterius ritus	1409-1410
1119	1932	Aug	31	Pius XI, Lit. Ap. *Sacrae Paenitentiariae Apostolicae,* Indulgentiae stationales Urbis ad certas ecclesias Mediolanensis civitatis extendun- tur	1410-1412
1120	1932	Sep	21	Pius XI. Motu proprio *Al fine di,* De constitutione tribunalium et ratione procedendi in causis civilibus Status Civitatis Vaticanae, novas normis ordinandis	1412-1413
1121	1932	Sep	26	SC Orientalis, Instr. *Quo facilior vetustorum.* De clericis orientalibus apud exteras nationes praeter proprium Patriarchatum vel propriam regionem versantibus	1413-1414

	An.	M.	D.		Columna
1122	1932	Sep	30	Pius XI, Lit. Ap. *Romanum Seminarium illique,* Pontificio Seminarii Romani Athenaeo Magnus Cancellarius praeficitur.....	1414-1415
1123	1932	Oct	8	SC Consistorialis et Rituum, *Resp.,* Circa statuam Cordis lesu super tabernaculum Ssmi Sacramenti apponendam.....	1416
1124	1932	Oct	12	Inter Sanctam Sedem ct Badensem Rcmpublicam sollemnis conventio. *Concordato fra la Santa Sede e la Repubblica del Baden. Konkordat zwischen dem Heiligen Stuhle und dem Freislaate Baden*.....	1415-1426
1125	1932	Oct	14	SC Rituum, *Resp.,* De vesperis coram Ss. Sacramento solemniter exposito.	1425
1126	1932	Oct	29	SC S. Officii, *Decr.,* Communitas religiosa vulgo «delle piccolc Ostie» Crispiani in archidioecesi Tarantina exsistens supprimitur	1425-1426
1127	1932	Nov	7	Conventio cum Baden. *Protocollo Addizionale finale. Zusatzprotokoll* ...	1426 -1427
1128	1932	Nov	7	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa calendarium a sacerdotibus saecularibus et religiosis adhibendum in missionibus.....	1427-1429
1129	1932	Nov	7	S. Poenitentiaria, Decr. *Quo magis, praesertim.* Indulgentia plenaria recitationi Divini Officii coram Ssmo Sacramento adnexa extenditur ...	1429
1130	1932	Nov	7	Signatura Ap., Decis. *Florentina,* Commissionis, seu nullitatis matrimonii. Domicilium legale non attenditur in causis matrimonialibus	1429-1431
1131	1932	Nov	22	Pius XI, *Normae* circa relationes inter Actionem Catholicam universitariam et alias associationes catholicas, praesertim Congregationes Romanas	1431
1132	1932	Nov	25	SC Rituum, *Resp.,* De precibus post Missam privatam recitandis	1431 -1432
1133	1932	Dec	2	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Circa concessionem iurisdictionis ad audiendas confessiones in ecclesiis alterius ritus.....	1432
1134	1932	Dec	10	SC Concilii, Resol. *Tarvisina,* Optionis domorum iuxta ordinem specialem canonicorum	1432 - 1433
1135	1932	Dec	22	SC Religiosorum, Decr. *Regularis Hierarchiae meliori.* Decretum quo statuitur ut, in posterum, Fratres Minores in Hispania regantur ad normam Codicis iuris canonici et Constitutionum generalium Ordinis, sublato regimine singulari.....	1434
1136	1932	Dec	23	SC Rituum, *Resp.,* Dubium de Missis celebrandis in honorem Sancti Fundatoris vel Sanctae Fundatricis cuiuslibet Congregationis ...	1434
1137	1932			Pius XI, *Decr.,* De praxi sequenda in transitu Institutorum religiosorum in iurisdictionem S. C. dc Prop. Fide.....	1434
1138	1932.....			SC Religiosorum, *Rescr.,* Nova formula Rescripti Pontificii contrahendi mutuum pro religiosis.....	1435-1436
1139	1932.....			SC Religiosorum, *Rescr.,* Nova formula Rescripti saecularizationis sic dicti «pure et simpliciter».....	1436
1140	1933	Ian	5	SC Studiorum, Decr. *Alio scopo di,* Circa modum exprimendi vota pro examinibus apud Universitates ecclesiasticas..... ...	1435- 1436
1141	1933	Ian	6	Pius XI. Lit. Ap. *Quod nuper, sub,* Indictio anni sancti extra ordinem ac generalis maximique lubilaei undevicesimo exeunte saeculo a peracta humani generis Redemptione.....	1437 - 1439
1142	1933	Ian	12	Pius XI, Lit. Ap. *Inter instituta, quae,* Ordo S. Hieronymi Congr. B. Petri de Pisis supprimitur.....	1439-1440
1143	1933	Ian	12	S. Paenitentiaria, Decr. *Ut in locis,* Facultates extraordinariae Palestinae confessariis Anno Sancto vertente conceduntur.....	1441
1144	1933	Ian	14	Pius XI, Lit. Ap. *Ad montem Aventinum,* Abbas Primas O. S. B. pro tempore constituitur Magnus Cancellarius Athenaei S. Ansclmi de Urbe	1441 -1442
1145	1933	Ian	15	SC Studiorum, *Decr.,* Institutum internationale a S. Anselmo, dc Urbe, Pontificii titulo insignitur.....	1442
1146	1933	Ian	27	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber Emesti Buonaiuti.....	1442
1147	1933	Ian	30	Pius XI, Const. Ap. *Nullo non tempore,* Indulgentiae et facultates suspenduntur vertente anno generalis maximique lubilaei a dic 2 mensis aprilis a. 1933 ad diem usque 2 mensis aprilis a. 1934	1442.1444
1148	1933	Ian	30	Pius XI, Const. Ap. *Indicto a Nobis,* Pacnitentiariis aliisque in Urbe confessariis extraordinariae conceduntur facultates anno vertente generalis maximique lubilaei a die 2 mensis aprilis a. 1933 ad diem usque 2 mensis aprilis a. 1934	1445- 1448
1149	1933	Ian	30	Pius XI, Const. Ap. *Qui umbratilem vitam.* Indulgentiae anni sancti 1933-1934 conceduntur monialibus aliisque stabili impedimento detentis cum opportunis facultatibus circa absolutiones ct votorum commutationes.....	1448-1450

N.	Ad.	M.	D.		Columna
1150	1933	Feb	1	SC S. Officii, Decr. *Decretam iamdiu, feria,* Evulgatio decreti suppressionis cuiusdam religiosae mulierum consociationis, vulgo «Missionarie adoratrici e riparatrici dei Sacro Cuore Eucaristico di Gesù».....	1450
1151	1933	Feb	1	SC Orientalis, Instr. *Bis in die,* Instructio pro sacerdotibus byzantini ritus super liturgica binatione.....	1450-1451
1152	1933	Feb	4	SC Concilii, Resol. *Romana,* Divisionis fructuum et distributionum choralium.....	1451- 1453
1153	1933	Feb	25	S. Paenitentiaria. Decr. *Evulgato Sacrae Paenitentiariae,* Declaratio decreti circa indulgentias «Stationibus» adnexas.....	1453
1154	1933	Feb	28	S. Paenitentiaria, *Facultates* confessants peregrinis concessae anno vertente generalis maximique lubilaei a die 2 mensis aprilis anni 1933 ad diem usque 2 mensis aprilis anni 1934	1453-1455
				I - Facultates speciales quae tribuuntur omnibus confessariis peregrinis qui iam in sua dioecesi approbati sint pro utroque sexu..... 1453 - 1454	
				Π–Facultates speciales quae decem confessariis peregrinis, ab hac S. Paenitentiaria. vel ab episcopo proprio selectis, tribuuntur ad confessiones sociorum peregrinorum accipiendas..... 1454	
				III-Monita de usu facultatum confessariis peregrinis tributarum..... 1454 - 1455	
1155	1933	Feb	28	S. Paenitentiaria, Mon. *Rei consentaneum est.* Monita de usu facultatum confessariis per annum sanctum tributarum deque ratione indulgentiae lubilaei lucrandae, ad normas Constitutionum Benedicti XIV et Leonis XIII exarata, auctoritate Ssmi D. N. Pii Pρ. XI ad hodiernam disciplinam accommodata eiusque iussu edita	1456- 1459
1156	1933	Mar	4	SC Concilii, Resol. *Ratisbonen.,* Iuris nominandi canonicos	1459-1460
1157	1933	Mar	7	Pius XI, Lil. Ap. *Post consilium initum,* Pont. Conlegio seu Instituto Angelico, de Urbe, Magnus Cancellarius tribuitur Magister Generalis pro tempore O. P.....	1460 -1461
1158	1933	Mar	11	Ratihabitio Concordati inter Sedem Apostolicam et Rcmpublicam Badensem.....	1461
1159	1933	Mar	20	SC S. Officit et de Prop. Fide, *Resp.,* Tuto conferri potest baptismus filiis infidelium, postea ad familiam paganam redeuntibus.....	1461 -1462
1160	1933	Mar	20	S. Paenitentiaria. Decr. *Consilium suum persequens,* De facultatibus indulgentias piis operibus aut devotionis obiectis adnectendi deque analogis quibusdam induitis, tantum directe a Sacra Paenitentiaria in posterum concedendis.....	1462
1161	1933	Mar	30	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubia circa facultates confessariis peregrinis concessas anno vertente generalis maximique lubilaei.....	1463
1162	1933	Apr	3	SC Sacramentorum. *Induit.,* Conceduntur, certis sub conditionibus, facultates administrandi Confirmationem, celebrandi Missam absque ministro, absque lumine, super altari fracto et cum uno colore paramentorum	1463
1163	1933	Apr	12	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Facultas dispensandi a forma matrimonii subdelegari potest Vicariis Cooperatoribus.....	1464
1164	1933	Mai	3	Pius XI. Const. Ap. *Quod divina favente.* In Patriarchal! Basilica Ostiensi Pacnitentiariorum minorum collegium in perpetuum stabiliterque conditur ....., ...	1464-1466
1165	1933	Mai	5	SC Sacramentorum, Dccr. *In congressu diei.* Constitutio tribunalium pro causis matrimonialibus in missionibus	1466
1166	1933	Mai	16	SC de Prop. Fide. Epist. Con *lettera in.* Circa Missam pro populo in regionibus S. C. de Prop. Fide subiectis.....	1466
1167	1933	Mai	17	SC Studiorum, *Decr.,* Antonianum Athenaeum O. F. M. canonice erigitur.	1467
1168	1933	Mai	18	S. Paenitentiaria. Decr. *Cum non omnibus,* De indulgentiis per recitationem Divini Officii coram Ssmo Sacramento lucrandis	1467-1468
1169	1933	Mai	25	SC S. Officii, *Induit.,* Dissolutio vinculi matrimonialis validi inter partem baptizatam acatholicc ct partem non baptizatam.....	1468
1170	’933	lun	5	Inter Sanctam Sedem et Rempublicam Austriacam sollemnis conventio. *Concordato fra la Santa Sede e la Repubblica austriaca. Konkordat zwischen dem Heiligen Stuhle und der Republik Oesterreich.*	1469 -1490
1171	1933	lun	15	Pius XI. Const. Ap. *Inter praecipuas incliti,* Abbatia Sancti Hieronymi in Urbe erigitur.....I ...	1489-1490
1172	1933	lun	17	SC S. Officii. *Decr.,* Damnatur liber P. Alfaric, P. L. Couchoud, A. Bayet, cui titulus: «Le problème de Jésus et les origines du christianisme».	1490 - 1491

N.	An.	M.	D.		Columna
1173	1933	lun	24	SC Caeremonialis, Decr. *Sacrae hide Congregationi,* Decretum de colore violaceo, vere tali, adhibendo.....	1491
1174	1933	lun	24	Cancellaria Ap., *Notif.,* De novis normis expediendi per Bullam erectionem ct mutationem circumscriptionum ecclesiasticarum, et collationem tituli episcopalis, in regionibus S. C. de Prop. Fide subicctis.....	1491 -1492
1175	1933	lun	26	SC Orientalis, Decr. *De animarum bono,* Patriarchatus Alexandrini Coptorum. Ordo lampadis sive Unctionis infirmorum (Formula brevior) approbatur.....	1492
1176	1933	lun	27	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Instructio S. C. de Religiosis d. 1 dec. 1931 de formatione clericali et religiosa tenet etiam societates missionum dependentes a S. C. de Prop. Fide.....	1492-1493
1177	1933	lui	1	Com. Biblica, *Resp.,* De falsa duorum textuum biblicorum interpretatione (Act. 2,24-33; 13,35-37; Mt. 16,26).....	1493
1178	1933	lui	14	SC S. Officit, *Decr.,* Damnatur opus, cui titulus «Congrès d'histoire du christianisme (Jubilé Alfred Loisy)».....	1493
1179	1933	lui	14	SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur «opera ŏmnia Caroli Guignebert Professoris in Universitate Parisiens! «à la Sorbonne».....	1493- 1494
1180	1933	lui	15	SC Concilii, Resol. *Sedimen.,* Incardinationis sacerdotis e societate sine votis egressi.....	1494 -1495
1181	1933	lui	17	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1-De sacrarum reliquiarum authenticitate. 2 - De matrimonii accusatione.....	1496
1182	1933	lui	20	Inter Sanctam Sedem et Germanicam Rempublicam sollemnis conventio. *Concordato fra la Santa Sede ed il Reich germanico. Konkordat zwischcn dem Heiligen StuhI und dem Deutschen Reich*...	1495-1510
1183	1933	lui	24	Dataria Ap., *Induit.,*. Facultas datur Ordinariis libere conferendi beneficia Sedi Apostolicae reservata a iure.....	1509
1184	1933	Aug	1	S. Paenitentiaria. Decr. *Infrascriptus Cardinalis,* De non permiscendis operibus pro multiplici lubilaei acquisitione.....	1509- 1510
1185	1933	Aug	1	Secretaria Status, *Notif.,* Suppressio Tribunalis Rotae Nuntiaturae Matritensis.....	1510- 1511
1186	1933	Aug	24	SC Rituum, *Resp.,* Circa praecedentiam inter mulieres associationum piarum ct Actionis Catholicae in processionibus liturgicis..	1511
1187	1933	Sep	1	SC Studiorum, Decr. *Ut sacrorum alumni,* Canonice erigitur Romae penes Pont. Athen. Urbanianum Institutum Missionale Scientificum cum iure gradus conferendi.....	1511
1188	1933	Sep	10	Ratihabitio Concordati inter Sedem Ap. et Rempublicam Germaniae d. 20 Iui. 1933 initi.....	1511-1512
1189	1933	Sep	11	Pius XI. Lit. Ap. *Cum in Republica,* In Republica Estoniensi Nuntiatura Apostolica constituitur.....	1512
1190	1933	Sep	13	Com. Interpres, *Resp.,* Vicarius cooperator caret potestate ordinaria assistendi matrimoniis.....	1512
1191	1933	Sep	20	S. Paenitentiaria, Deci. *Disputantibus nec in.* De clausulis «risitandi ecclesiam vel oratorium» et «precandi ad mentem Summi Pontificis»	1512 -1513
1192	1933	Sep	21	Pius XI, Lit. Ap. *Inter praecipua huius,* S. R. E. Cardinalis S. Congregationis de Propaganda Fide pro tempore Praefectus in Magnum Cancellarium eligitur Pontificii Athenaei Urbani Fidei propagandae.	1513 -1514
1193	1933	Oct	25	SC Rituum, *Resp.,* De distantia servanda inter altare et sepulcra in oratoriis coemeteriorum.....	1514
1194	1933	Oct	25	S. Paenitentiaria, *Induit.,* Facultas Ordinariis Germaniae datur delegandi potestatem, quam habent cx induito, absolvendi a censuris ob peccata contra fidem.....	1514
1195	1933	Nov	9	S. Paenitentiaria, Decr. *Saepius huic Sacro,* Decretum circa indulgentias recitationi rosarii et pio Viae Crucis exercitio concessas quibusdam in adiunctis impedientibus lucrandas.....	1515
1196	1933	Nov	9	S. Paenitentiaria, *Facult.,* Facultates a Paenitentiaria Ordini Fratrum Minorum Cappucinorum concessae.....	1515-1516
1197	1933	Nov	25	SC Rituum, *Resp.,* Dubium circa Ritualem, Romanum aut Siovenum, adhibendum a religiosis in ecclesiis propriis..	1516
1198	1933	Dec	7	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubium de indulgentiis iaculatoriarum precum.	1516-1517
1199	1933	Dec	15	SC Rituum, *Induit.,* Facultas omittendi lectionem Passionis in Dominica Palmarum.....	1517
1200	1933	Dec	28	SC Rituum, *Induit.,* Festum dedicationis omnium ecclesiarum Congregationis Missionis affigitur die *22* octobris..... .	1518
1201	1933	.....		SC Orientalis, *Mon.,* Modus inscribendi litteras ad S. C. Orientalem	1518

	AD.	M			Columna
1202	1934	lan	9	SC Religiosorum, *Induit,,* Facultas dicendi Missam conventualem post Tertiam vel Novam in Collegiis studiorum Ordinis Carmelilarum...	1517
				Pius XI, *Induit.,* Revocantur privilegia Ordini Praedicatorum in America latina olim concessa, quae contraria sint Constitutionibus eiusdem Ordinis	1518-1519
1204	1934	lan	24	SC Sacramentorum, *Resp.,* Legitimatio prolis per subsequens matrimonium	1518
1205	1934	lan		Pius XI, Motu proprio *Monasterium Sancti Hieronymi,* Abbatiae Sancti Hieronymi de Urbe privilegia	1519
1206	1934	Feb	9	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber Alfredi Rosenberg, cui titulus «der Mythus des 20. Jahrhunderts»	1520
1207	1934	Feb	9	SC S. OFFICII, *Decr.,* Damnatur liber Emesti Bergmann, cui titulus «die Deutsche nationalkirche	1520
1208	1934	Feb		Com. Biblica, Decr. *Cum quaesitum sit,* De opere R. D. Friderici Schmidtke, cui titulus «die Einwanderung Israels in Kanaan»	1521
1209	1934	Mar	9	SS S. Officii. *Decr.,* Damnatur liber Friderici Schmidtke cui titulus: «Dic Einwanderung Israels in Kanaan»	1522
1210	1934	Mar		SC S. Officii, Decr. *Nunciatum est, opera,* Praxis quam dicunt «Quadragintaquatuor Missarum» reprobatur	1522
1211	1934	Mar	19	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam dimidia hora post mediam noctem occasione specialium functionum	1522-1523
1212	1934	Apr	2	Pius XI. Const Ap. *Quod superiore anno.* Universale extra ordinem lubilaeum annis MDCCCCXXXIII-MDCCCCXXX1V Romae celebratum ad totum catholicum orbem extenditur	1523-1528
1213	1934	Apr	3	SC Orifntalis, Decr. *Quanti semper fecerint,* De formulis precum ab orientalibus adhibendis ad lucrandam indulgentiam S. lubilaei Redemptionis	1528-1529
1214	1934	Apr	3	S. Paenitentiaria, Mon. *Edita hesterno die,* Monita de usu facultatum confessariis tribularum per annum sanctum ad universum catholicum orbem propagatum deoue ratione indulgentiae lubilaei lucrandae, ad normas Constitutionum Benedicti XIV et Leonis XIII exarata, auctoritate Ssmi D. N. Pii Pp. XI ad hodiernam disciplinam accommodata eiusque iussu edita	1530-1532
1215	1934	Apr	24	SC Studiorum, *Decr.,* Ordinatio et administratio Collegii Statuum Focd. Americae Scptemtrionalis in Urbe	1532- 1533
1216	1934	Apr	25	SC Rituum. Decr. *Urbis et Orbis,* In festo Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. Officium ct Missa	1533
1217	1934	Apr	27	SC de Prop. Fide, *Normae* pro Seminariis regionalibus commissis Institutis religiosis vel Missionalibus dependentibus a S. C. de Prop. Fide	1533-1535
1218	1934	Apr	39	Com. Biblica, *Decr.,* De usu versionum Sacrae Scripturae in ecclesiis ...	1535
1219	1934	Mai	1	Ratihabitio Concordati inter Sedem Apostolicam et Rcmpublicam Austriae die 5 iun. 1933 initi	1535
1220	1934	Mai	1	SC S. Offioi, *Instr.,* Normae pro conficiendo processu in casibus solutionis vinculi matrimonialis in favorem fidei per supremam S. Pontificis auctoritatem	1535
1221	1934	Mai	18	SC Orientalis, Decr. *In Urbe Constantinopolitana,* De seminario interrituali S. Ludovici regis constantinopolilano	1535-1536
1222	1934	Mai	18	SC Orientalis, *Nonnae.* Statuta Seminarii interritualis a S. Ludovico nuncupati in Urbe constantinopolitana	1536- 1537
1223	1934	Mai	19	SC Religiosorum, *Resp.,* Dubia circa obligationem Constitutionum et votorum solemnium apud moniales O. P. et circa harum sublectionem Ordinario loci aut regulari	1537-15%
1224	1934	Mai	20	SC SACRAMENTORUM, Instr. *Sacramenti Confirmationis disciplina.* Instructio pro simplici sacerdote sacramentum Confirmationis ex Sedis Apostolicae delegatione administrante	1538-1543
1225	1934	Mai	25	SC Rituum, *Resp.,* Cui competat statuere tempus celebrationis Missarum et Communionis in ecclesiis religiosorum	1543
1226	1934	Mai	27	SC Caeremonialis. *Decr.*. De Abbatis S. Hieronymi in Urbe loco in cappellis papalibus	1543-1544
1227	1934	Mai	29	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* De privilegiis S. R. E. Cardinalium	1544
1228	1934	lun	4	SC de Prop Fide. *Epist.,* Etiam Episcopi a S. C. de Prop. Fide dependentes tenentur lege annuae relationis	1544
1229	1934	lun	4	SC Rituum, *Resp.*. De calendario adhibendo in ecclesiis sororum Tertii Ordinis S. Dominici	1545

	An.	M.	D.		Columna
1230	1934	lun	IS	SC S. Officii, *Decr.,* Assertae Beatae Mariae Virginis apparitiones et revelationes in loco «Ezquioga», dioecesis Victoriensis in Hispania, declarantur quovis charactere supernatural! destitutae et tres libri, qui dc iisdem agunt, ipso iure prohibiti..... 1545- 1546	
1231	1934	lun	22	SC S, Officii, *Decr.,* Opera omnia Prof. loannis Gentile declarantur ipso iure prohibita et in Indicem librorum prohibitorum inseruntur ...	1546
1232	1934	lun	22	SC S. Officii, *Decr.,* Opera omnia Benedicti Croce declarantur ipso iure prohibita et in Indicem librorum prohibitorum inseruntur.....	1546
1233	1934	lun	29	Pius XI, *Nonnae* S. Romanae Rotae Tribunalis.....	1547-1567
				Prooemium..... 1547	
				Tit. I - De constitutione Sacrae Romanae Rotae ..... 1547 - 1543	
				Tit II - De officio Auditorum aliorumque S. R. Rotae addictorum..... 1548- 1554	
				Tit III-De ordine iudiciario S. R. Rotae..... 1554- 1567	
1234	1934	lun	30	SC Consistorialis, *Nonne* per Tamministrazione delle mense vescovili in Italia..... 1567-1570	
1235	1934	Iui	21	SC S. Officii, Dccr. *Cum ex expresso,* Sanctiones Codicis ob abiectas Species consecratas (c. 2320), ob violentas manus in R. Pontificem (c. 2343 § 1), ob absolutionem complicis (c. 2367) et ob violatum sigillum sacramentale, extenduntur etiam ad Ecclesiam orientalem.	1571
1236	1934	Iui	24	SC Caeremonialis, Dccr. *Haec Sacra Congregatio,* De praecedentia inter Forerium maiorem et Ducem supremum Nobilium Custodum Pontificis..... 1571-1572	
1237	1934	Iui	26	SC Studiorum, *Resol.,* Dc iurisdictione Episcopi in proprium Seminarium extra dioecesis territorium situm..... 1572	
1238	1934	Iui	30	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De sectae atheisticae adseriptis. 2 - De electione Abbatissae. 3 - De religiosis dimissis. 4 - De confessione navigantium.....	1572 -1573
1239	1934	Aug	1	Pius XI, Lit. Ap. *Reicrt ad Nos,* Pia Unio apostolatus infirmorum in primam primariam evehitur..... 1573 - 1574	
1240	1934	Aug	15	Pius XI, Const. Ap. *Ad incrementum decoris,* Dc quibusdam Praelatis Romanae Curiae et variis eorum ordinibus.....	1574-1590
				I - De ipsis Praelatorum ordinibus..... 1575 - 1577	
				II - De Excellentissimis Assessoribus et Secretariis in Sacris Congregationibus Romanis..... 1577 - 1578	
				III - De collegio Protonotariorum Apostolicorum de numero participantium..... 1578 - 1582	
				IV - De collegio Praelatorum Auditorum S. Romanae Rotae..... 1582- 1584	
				V - De collegio clericorum Reverendae Camerae Apostolicae..... 1584 - 1587	
				VI - De collegio Praelatorum Votantium Signaturae Apostolicae et de Praelatis Referendariis eiusdem ... 1587- 1590	
1241	1934	Aug	31	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Superior ecclesiasticus Missionis tenetur celebrare Missam pro populo..... 1590-1591	
1242	1934	Nov	9	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Nonnulla territoria Africae non tenentur observare Decretum S. Officii de cautionibus in mixtis nuptiis praestandis 1591	
1243	1934	Nov	15	SC S. Officii, *Induit.,* Quibus sub conditionibus dispensari soleat ab interpellationibus faciendis inPrivilegioPaulino.....	1591
1244	1934	Nov	16	SC S. Officii, *Decr.,* Dubium circa can 2367 § 2 dc indirecte inducentibus in peccatum complicitatis..... 1591-1592	
1245	1934	Nov	16	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubium super can. 934 § 2 dc cessatione indulgentiarum ob additionem, interpolationem,etc.....	1592
1246	1934	Dec	12	SC Concilii, *Induit.,* Facultas recipiendi stipendium in Missis binationis.	1592
1247	1934	Dec	15	SC Concilii, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam pro populo cum stipendio in festis suppressis..... 1593	
1248	1934	Dec	15	SC Concilii, *Induit.,* Facultas datur parochis celebrandi Missam pro populo per alios sacerdotes..... 1593	
1249	1934	Dec	17	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Circa stylum hinduisticum in ecclesiis Christianis..... 15°3-1594	
1250	1934	Dec	21	Pius XI. Motu proprio *Quam sollicita animi.* De Commissione pro Russia deque liturgicis ritus slavici libris edendis.....	1594-1595

	An.	31.	D.		Columna
1251	1934	Dec	22	Plus XI, Motu proprio *Avendo la Commissione,* Instituitur coetus super consultationibus technicis Civitatis Vaticanae.....	1595-1596
1252	1934.....			SC Religiosorum, *Notij.,* Denegatur facultas dispensandi super defectu curriculi theologici ad Ordines sacros.....	1596
1253	1935	Jan	7	SC Religiosorum, Decr. *Quum moniales monasterii,* Statuitur ut in posterum Sorores Dominicae Prulianenses vota solemnia emittant et leges clausurae papalis rite observent.....	1597
1254	1935	lan	12	SC Concilii, Decr. *Provido sane consilio,* Decretum de catechelica institutione impensis curanda ct provehenda.....	1597-1603
1255	1935	lan	15	SC Rituum, Decr. *Qiuan non unus,* De Postulatoriis litteris conficiendis.	1603-1604
1256	1935	lan	15	S. Paenitentiaria, Decr. *Inter pietatis exercitia,* Dc visitatione vulgo dicta «septem ecclesiarum» peculiaribus indulgentiis ditata	1604-1605
1257	1935	lan	19	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Variationes faciendae in rubricis Breviarii ac Missalis Romani.....	1605 -1606
1258	1935	Jan	30	SC Orientalis, Decr. *Cum, Deo auxiliante,* Decretum erectionis Collegii missionarii S. Basilii Magni pro Oriente.....	1606-1607
1259	1935	Feb	1	SC Rituum, Resp. *Brunen.,* Dubia circa: occurrentiam: Missam rogationum; Dominicas translatas vel impeditas; festum omnium SS. Summorum Pontificum et festum titularis ecclesiae.....	1607 -1603
1260	1935	Feb	4	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas binandi prima feria sexta cuiusvis mensis	1608
1261	1935	Feb	12	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De collationibus moralibus. 2 - De confessione religiosarum. 3 - De anno novitiatus ...	1608-1609
1262	1935	Feb	16	SC S. Officii. *Resp.,* Matrimonium viri qui subiit vasectomiam bilateralem non est impediendum.....	1609
1263	1935	Feb	21	SC Religiosorum. *Induit.,* Facultas tribuitur Congregationi sine votis dandi litteras dimissoriales ct ordinandi proprios alumnos titulo mensae communis.....	1609 -1610
1264	1935	Mar	25	Pius XI, Consi. Ap. *Quae divinitus Nobis,* De Paenitentiaria Apostolica...	1610-1617
1265	1935	Mar	25	SC Orientalis, *Notificatio* de usu numismatis loco Scapulani.....	1618
1266	1935	Mar	28	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Datur nonnullis Delegatis Apostolicis facultas concedendi Ordinariis missionum instructionem processus super rato et non consummato.....	1618
1267	1935	Mar	30	SC de Prop. Fide, *Facultates* pro alumnis proficiscentibus ex Collegio Urbano in territoria non dependentia a S. C. de Prop. Fide	1618-1619
1268	1935	Apr	13	SC Concilii, Resol. *Dioecesis T.,* Praecedentiae inter confratemitates ...	1619-1620
1269	1935	Apr	13	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Circa adquisitionem indulgentiarum precibus concessarum quae ope «megaphoni» audiuntur.....	1620
1270	1935	Apr	24	SC Sacramentorum, *Resp.,* Circa formam extraordinariam matrimonii ...	1620
1271	1935	Mai	28	SC de Prop. Fide, *Nonnae* circa participationem catholicorum in obsequits Confucio praestandis.....	1621 -1622
1272	1935	lun	1	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Circa artem indigenam laponiae laudandam et fovendam.....	1623
1273	1935	lun	10	SC Orientalis, Instr. *Quo facilius Revnii,* Instructio ad conficiendos processus super matrimonio rato et non consummato.....	1623 -1626
1274	1935	Iui	2	Pius XI, Const. Ap. *Inter religiosos coetus,* Congregatio monachorum Camaldulensium unitur Congregationi Eremitarum Camaldulensium de Etruria.....	1627 -1628
1275	1935	lui	3	SC de Prop. Fide, *Norma,* Sodales in perpetuum adscript! societati sine votis ordinari possunt titulo mensae communis et cum solis testimonialibus	1628
1276	1935	Iui	5	SC S. Officii, *Decretum* quo damnatur liber Angeli Cocles, cui titulus «Cento e cento e cento e cento pagine del libro segreto di Gabriele d'Annunzio lentato di morire».....	1628-1629
1277	1935	Iui	11	SC DE Prop. Fide, *Facultates* Missionaries Apostolicis et alumnis proficiscentibus ex Collegio Urbano Prop. Fidei concessae	1629-1630
1278	1935	Iui	16	SC STUDIORUM, Decr. *Ordinis Carmelitarum Excalceatorum,* Facultas theologica apud Collegium internationale Carmelitarum Excalceatorumin Urbe canonice erigitur.....	1630-1631
1279	1935	Iui	17	SC S. On icn, *Induit.,* Facultas dispensandi ab interpellationibus faciendis in Privilegio Paulino.....	1631
1289	1935	lui	17	SC ORIENTAUS, Notif. *Augustus Pontifex. Patriarcharum,* De constituenda Pontificia Commissione ad redigendum «Codicem iuris canonici oricnlalis».....	1631-1632

N.	An.	M.	D.		Columna
1281	1935	Iui	18	SC Studiorum, Decr. *Ordinis Praedicatorum Magister,* Collegium internationale «Angelicum» de Urbe, Ordinis Praedicatorum, canonice erigitur	1632
1282	1935	Iui	18	S. Paenitentiaria, Dccr. *Haud semel olim,* De conditionibus ad lucrandam indulgentiam, quam dicunt, Portiunculae in ecclesia S. Mariae Angelorum apud Asisium	1633
1283	1935	Iui	19	SC S. Officii, *Decretum* quo damnatur liber Alfridi Rosenberg, cui titulus «An die Dunkelmanner unserer Zeil. Eine Antwort auf die Angriffe gegen den "Mythus des 20. Jahrhunderts"»	1633
1284	1935	Iui	21	SC Orientalis, *Notif.,* Fideles orientales adeant pro indulgentiis S. Paenitentiariam	1633-1634
1285	1935	Aug	15	SC Studiorum, *Decr.,* Canonice erigitur Facultas theologica Bratislaviensis apud Seminarium Maius Tyrnaviensc, cum mre gradus conferendi	1634
1286	1935	Sep	2	Pius XI, Lit. Ap. *Reipublicae Cubanae Gubernatores,* Nova Nuntiatura Apostolica «de Cuba» constituitur, complectens Cubanam Rempublicam, e territorio Delegationis Apostolicae Antillarum seiunctam.	1634
1287	1935	Sep	5	Secret,\ria Status, Lit. Cire. *Con la Circolare,* Circa exemptionem taxaram in aedificandis vel reparandis ecclesiis, Seminariis domibusque paroecialibus in Italia	1635
1288	1935	Sep	19	Pius XI, Lit. Ap. *Decessores Nostros vestigiis,* Statuta, quae ad curam spiritualem militum catholicorum exercitus Germaniae spectant, adprobantur	1635-1638
1289	1935	Oct	2	S. Paenitentiaria, Decr. *Valde compertum est,* Pium exercitium visitationis vulgo dictae «septem altarium» novis indulgentiis augetur	1639-1640
1290	1935	Oct	2	SC Rituum, *Normae* servandae in efformandis summariis causarum Servorum Dei	1640-1643
1291	1935	Oct	il	SC Consistorialis, Decr. *Exacto iam anno,* Jurisdictio Administratoris Pontificii Basilicae Lauretanae extenditur ad civitatem Lauretanam	1643-1644
1292	1935	Oct	24	S. Paenitentiaria, *Induit.,* Facultas sacerdotibus facta audiendi confessiones peregrinorum quibus comites sunt itineris	1644
1293	1935	Nov	20	Pius XI, Lit. Ap. *Romanorum Pontificum vestigiis,* Ordo Fratrum Poenitentiae de Iesu Nazareno ex integro supprimitur	1644-1645
1294	1935	Nov	20	SC Rituum, *Resp.,* Circa Missas dialogatas moderandas	1646
1295	1935	Dec	3	SC Studiorum, *Decretum* quo approbantur Statuta Pont. Athenaei Urbani de Propaganda Fide et PonL Instituti Missionalis Scientifici eidem Athenaeo Urbano adnexi	1646
1296	1935	Dec	3	SC Studiorum, *Nonnae,* Statuta Pontificii Athenaei Urbani de Propaganda Fide	1646 -1656
1297	1935	Dec	3	SC Studiorum, *Normae,* Statuta Pontificii Instituti Missionalis Scientifici.	1656-1664
1298	1935	Dec	5	SC Religiosorum, *Induit.,* Dispensatio ab irregularitate ex defectu digiti indicis manus sinistrae et ex defectu mobilitatis brachii dextri	1664
1299	1935	Dec	0	SC Rituum, *Declaratio privilegii* pro sodalibus Piae Unionis Cleri a Missionibus anticipandi Matutinum cum Laudibus	1664
1300	1935	Dec	8	SC de Prop. Fide, *Normae,* De modo se habendi circa evangelizationem laponiae et circa cultum patriae	1664 -1670
1301	1935	Dec	16	SC Conciui, *Induit.,* Dispensatio ab obligatione Missae pro populo	1670
1302	1935	Dec	20	Pius XI, Encycl. *Ad catholici sacerdotii,* Litterae Encyclicae Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis aliisque locorum Ordinariis pacem et communionem cum Apostolica Sede habentibus: *De sacerdotio catholico*	1670-1691
1303	1935	Dec	24	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Missa Votiva D. N. I. C. Summi et Aeterni Sacerdotis approbatur	1691 -1692
1304	1935	.....	•··	SC Orientalis, *Nonnae,* De forma celebrationis matrimonii Maronitarum extra proprium Patriarchatum commorantium	1692
1305	1935	...	•··	SC Religiosorum, *Nonnae,* Mitigatur clausura et normae dantur pro scholis regendis a monialibus	1692-1693
1306	1935	.....	•··	SC Studiorum, *Normae,* Statuta Pontificii Athenaei Seminarii Romani	1694-1706
1307	1935	.....	•··	S. Paenitentiaria, Mon. *Quamvis ipsa naturalis.* Monitum dc litteris pro casu occulto mittendis	1707-1708
1308	1936	Ian	7	SC Studiorum, *Instructio* circa alumnos qui munere funguntur Praefecti apud Seminaria regionalia Italiae	1707
1309	1936	Ian	16	SC Rituum, *Resp.,* Circa Benedictionem gutturis in festo S.. Blasii	1707-1708
1310	1936	Ian	16	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* De Postulature in causis Senorum Dei	1708

An.	M.	D.		Columna
1311	1936	Ian 18	SC Concilii, Resol. *Bogoten.,* Voti ieiunandi a clero ex consuetudine ...	1708-1710
1312	1936	Ian 20	SC S. Officii, *Decr.,* Declaratur praedamnatum opusculum, cui titulus: «Pietre miliari nella storia dei cristiancsimo», auctore Ernesto Buonaiuti.....	1710
1313	1936	Feb 4	SC Rituum, *Induit.,* Facultas concedendi Sororibus vasa sacra tangere sacrasque supellectiles purificare.....	1710
1314	1936	Feb 11	SC Concilii, Decr. *Inter publicas communesque,* De piis fidelium peregrinationibus ad celebriora Sanctuaria moderandis.....	1710-1711
1315	1936	Feb 11	SC de Prop. Fide, Instr. *Constans ac sedula,* Instructio pro religiosis mulierum Institutis, ad tuendam peurorum matrumque vitam in locis missionum.....	1711-1712
1316	1936	Feb 13	SC S. Officii, *Resp.,* Dubium circa sepulturam personae catholicae in coemeterio acatholico.....	1713
1317	1936	Feb 15	SC Concilii, Resol *Dioecesis C.,* lurispatronatus Capituli in praebendas canonicales.....	1713-1714
1318	1936	Feb 22	SC Rituum, *Induit.,* Congregationi Missionis conceditur facultas addendi in Missa S. Pauli orationem pro gratiarum actione in memoriam initii eiusdem Congregationis.....	1715
1319	1936	Mar 3	SC Rituum, Resp. *Brunen.,* Dubia circa: Benedictionem gutturis in festo S. Blasii; doxologiam ct praefationem in festo Sanguinis D. N. I. C.; Praefationem et ultimum cvangelium in Missa consecrationis et dedicationis ecclesiae; orationes in consecratione ecclesiae in honorem B. M. V.; symbolum et praefationem in commemoratione omnium Sanctorum SS. Pontificum; Missam Votivam de Ss. Sacramento feria sexta post octavam Ascensionis; commemorationes dedicationis in Dominicam translatae; tertiam orationem in Dominicis anticipatis vel repositis; Missas quotidianas et cantatas defunctorum; Benedictionem in iMissa pro sponsis.....	1715-1717
1320	1936	Mar 5	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber cui titulus «Del gran nûmero de los que se salvan y de la mitigaciôn de las penas etemas», auctore Luis G. Alonso Getino.....	1717
1321	1936	Mar 11	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Extenditur facultas celebrandi Missam Votivam D. N. lesu Christi, Summi et Aeterni sacerdotis.....	1717-1718
1322	1936	Mar 12	SC Studiorum, Decr. *Sacra Congregatio de,* De magisterio a Pontificio Instituto Musicae sacrae conferendo.....	1718
1323	1936	Mar 15	Pius XI, Lit Ap. *Ad munus Nobis,* Nova Nuntiatura Apostolica in republica dc Guatimala erigitur.....	1718-1719
1324	1936	Mar 15	Secretaria Status. Lit. Cire. *Sono ben note.* Circa collaborationem inter religiosos ct Actionem Catholicam.....	1719 -1720
1325	1936	Mar 16	Com Interpres, *Resp.,* De sacra Communione in nocte Nativitatis Domini.	1720
1326	1936	Mar 20	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa acquisitionem indulgentiarum pro adoratione Ssmi Sacramenti durante Maiore Hebdomada concessarum	1720 -1721
1327	1936	Mar 22	SC S. Officii, *Decr.,* Tres damnantur libri a Paulo Hectore Santangelo conscripti	1721
1328	1936	Mar 21	SC S. Officii, *Resp.,* Circa sepulturam personae catholicae in coemeterio acatholico.....	1721
1329	1936	Mar 25	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Festum Sancti loannis Bosco, Confessoris, ab universa ecclesia cum Officio ct Missa propria celebrandum decernitur	1721
1330	1936	Mar 28	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas administrandi sanctam Communionem die Sabbati Sancti extra Missam.....	1722
1331	1936	Apr 10	SC de Prop. Fide. Decr. *Haec Sacra Congregatio,* De calendario adhibendo a religiosis in terris missionum.....	1722
1332	1936	Apr 18	S. Paenitentiaria. Decr. *Lex sacri coelibatus,* Absolutio sacerdotum ab excommunicatione, ob attentatum etiam civile tantum matrimonium, et actu cum muliere caste conviventium eorumque admissio ad participationem sacramentorum more laicorum Sacrae Pacnitentiariae Apostolicae exclusive reservatur.....	1722-1723
1333	1936	Apr 20	SC Sacramentorum, *Induit.,* Conceditur facultas dispensandi a ieiunio eucharistico cum mulieribus praegnantibus.....	1723
1334	1936	Mai 5	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber cui titulus: «Los misterios de las mesas parlantes y del soligrafôn», auctore J. F. Ponce.....	1723 -1724
1335	1936	Mai 15	SC S. OFFICII, *Decr.,* Damnatur liber cui titulus: «Prâctica de educaciôn irreligiosa·, auctore German List Arzubide.....	1724

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

	An.	M.	D.		Columna
1336	1936	Mai	15	SC S. Officii, *Resp.,* Matrimonium inter partem non baptizatam et partem dubie baptizatam in secta acatholica ante diem 19 maii 1918 cadit sub impedimento disparitatis cultus	1724
1337	1936	Mai	15	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De cessione bonorum a religioso mutanda. 2- De tempore sacrae ordinationis	1725.
1338	1936	Mai	26	SC de Prop. Fide, Instr.. *Pluries instanterque ab,* Instructio ad Excmum D. Paulum Manila, Archiepiscopum tit. Docleensem, Delegatum Apostolicum in laponia, *circa catholicorum officia erga patriam* ...	1725- 1727
1339	1936	lun	13	Pius XI, Const. Ap. *Singulari in Vaticanam.* Urbis: De quatuor Capellaniis Innocentianis in Patriarchal! Basilica Vaticana	1727-1729
1340	1936	lun	17	SC S. Officii, *Decr.,* Duo damnantur libri a sac. Gcorgio Sebastiano Huber conscripti	1729
1341	1936	lun	29	Pius XI, Encycl. *Vigilanti cura, ut,* Epistula encyclica Venerabilibus Fratribus Foederatarum Americae civitatum Archiepiscopis, Episcopis aliisque locorum Ordinariis pacem et communionem cum Apostolica Sede habentibus: *De cinematographicis spectaculis* ...	1729-1736
1342	1936	lui	4	SC Concilii, Resol. *Dioecesis V.,* Iuris funerandi alienigenas	1736 -1737
1343	1936	Iui	10	SC Rituum, *Resp.,* De colore paramentorum in Missa votiva Summi et Aeterni Sacerdotis	1737
1344	1936	Iui	13	Coetus Cardinalium, *Resp.,* De honorificentiis et insignibus equestribus a B. Virgine de Mercede nuncupatis	1737-1738
1345	1936	Iui	14	SC Rituum, *Resp.,* Circa festorum praestantiam ob eorum maiorem solemnitatem	1738
1346	1936	Iui	23	SC S. Officii, *Decr.,*. Damnatur publicatio periodica, cui titulus «Tèrre nouvelle» ...	1738 -1739
1347	1936	Aug	15	SC Sacramentorum, Instr. *Provida Mater Ecclesia,* Instructio servanda a Tribunalibus dioecesanis in pertractandis causis de nullitate matrimoniorum	1739-1768
				Decretum	1739 - 1740
				Normae ..	1740 - 1767
				Index	1767 - 1768
1348	1936	Sep	19	SC Religiosorum, Decr. *Sanctissimus Dominus Noster,* De textu Constitutionum ab omnibus monasteriis Carmelitarum Excalceatarum unice adhibendo	1768-1769
1349	1936	Oct	21	SC de Prop. Fide, *Epist.,* Circa usum calendarii proprii religiosorum in missionibus ...	1769
1350	1936	Oct	28	Pius XI, Motu proprio *In multis solaciis.* De Pontificia Academia scientiarum	1769-1771
1351	1936	Oct	28	Pius XI, *Normae,* Statuta Pontificiae Academiae scientiarum	1771-1776
1352	1936	Nov	13	SC Religiosorum, *Epist.,* Formalilates servandae a religiosis in alienandis bonis et debitis contrahendis	1776-1778
1353	1936	Nov	25	SC Rituum, *Resp.,* Responsa de Missa votiva D. N. lesu Christi, Summi et Aeterni Sacerdotis	1778-1779
1354	1936	Dec	12	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Circa subiectioncm Sororum Ordinariis in Missionibus	1779
1355	1936	Dec	14	SC de Prop. Fide, *Epist.,* De arte Christiana indigena in Missionibus fovenda	1778- 1780
1356	1936	Dec	15	SC Sacramentorum, *Induit.,* Datur facultas dispensandi a ieiunio eucharistico cum fidelibus LX aetatis annum attingentibus ct cum mulieribus praegnantibus	1780
1357	1936	Dec	15	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas dispensandi a ieiunio eucharistico fideles aetate provectos aut adversa valetudine laborantes..	1781
1358	1936	.....	...	SC Religiosorum, *Rcscr.,* Commoratio monialium itinerantium et Sororum externarum intra clausuram papalcm monasterii	1782
1359	1937	Ian	2	SC Rituum, *Resp.,* Circa Missam votivam Summi et Aeterni Sacerdotis.	1781 - 1782
1360	1937	Ian	5	SC Sacramentorum, *Notif.,* Defensor vinculi in causis de matrimonio rato et non consummato concludere debet pro matrimonii consummatione	1782- 1783
1361	1937	Ian	8	SC Rituum, *Induit.,* De Missa votiva Summi et Aeterni Sacerdotis dicenda sabbato post primam feriam sextam cuiusvis mensis	1783
1362	1937	Ian	9	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur opus cui titulus: «Etudes sur Descartes», auctore L.. Laberthonnière	1783-1784
1363	1937	Ian	12	SC Rituum. *Resp.,* De initiis Scripturae transferendis ct de Missa votiva Summi et Aeterni Sacerdotis	1784

An.	M	D.		Columna
1364	1937	Ian	18	SC S. Officii, *Resp,,* Dissolutio vinculi naturaliter validi in favorem fidei	1784-1785
1365	1937	Ian	28	SC S. Officu, *Resp.*, Non consecratio calicis et patenae non officit validitatem s. Ordinationis	1785-1786
1366	1937	Feb	18	SC Rituum, Resp. *Linden.,* Dubium circa Missam votivam I. C. Summi et Aeterni Sacerdotis intra octavam Dedicationis ecclesiae	1786
1367	1937	Feb	20	Pius XI, Motu proprio *A parziale scioglimento,* Quaedam causae civiles, quae personas aulae pontificiae respiciunt, competentiae subiiciuntur Commissionis die XXI mensis Septembris anni MCMXXXII institutae	1786
1368	1937	Feb	27	SC S. Officii, *Resp.,* De significatione vocis «acatholicorum» relate ad ius accusandi validitatem matrimonii	1787
1369	1937	Mar	2	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubia super decreto «Consilium suum persequens»	1787
1370	1937	Mar	9	SC de Prop. Fide, Instr. *Ut universa cooperationis,* De coordinatione piae Unionis Cleri pro Missionibus cum operibus missionalibus	1787-1788
1371	1937	Mar	10	SC Sacramentorum, *Resp.,* Significatio vocis «impedimenti» in facultatibus	1788
1372	1937	Mar	19	Pius XI, Encycl. *Divini Redemptoris promissio,* Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios, pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: *De communismo atheo*	1789-1807
1373	1937	Mar	19	SC de Prop. Fide, Instr. *In terris missionum,* De Congregationibus religiosis indigenis condendis	1807-1809
1374	1937	Mar	19	SC de Prop. Fide, *Normae* de regimine Congregationum Sororum	1809-1814
1375	1937	Mar		Pius XI, Lit. Ap. *Spectat ad Romanum,* Nova Delegatio Apostolica Africae orientalis italicae constituitur	1815
1376	1937	Mar	31	S. Paenitentiaria, Decr. *Quo ferventi studio,* Indulgentiae pro recitatione divini Officii coram Ssmo Sacramento, clericis in maioribus ordinibus constitutis olim concessae, ad clericos omnes nec non ad novitios et studentes Institutorum religiosorum quorumcumque extenduntur	1815-1816
1377	1937	Apr	10	SC Religiosorum, *Resp.,* Decretum «inter reliquas» applicatur ad servitium prae-militare laboris publici «Arbeitsdicnst»	1816
1378	1937	Apr	14	SC de Prop. Fide, Decr. *Piae Unionis Cleri,* Statuta generalia Piae Unionis Cleri pro Missionibus, revisa ac recognita, approbantur	1816
1379	1937	Apr	14	SC de Prop. Fide, *Normae,* Statuta generalia Piae Unionis cleri pro Missionibus, revisa ac recognita	1817-1820
1380	1937	Apr	14	SC de Prop. Fide, *Normae,* Favores spirituales sodalibus Piae Unionis cleri pro Missionibus concessi	1820-1821
1381	1937	Apr	14	SC de Prop. Fide, *Induit.,* De Unione Cleri pro Missionibus ubicumque introducenda et cum aliis Pont. Operibus Propagandae Fidei coordinanda	1821
1382	1937	Mai	3	SC de Prop. Fide, *Epist.,* De modo et criterio procedendi Pontificii Operis a Propagatione Fidei in erogandis subsidiis	1821-1822
1383	1937	Mai	4	S. Paenitentiaria, Deci. *Evulgato per Commentarium,* Declaratio super decreto quod incipit «Lex sacri coelibatus» diei 18 aprilis 1936	1822-1823
1384	1937	Mai	6	Pius XI, Const. Ap. *Romani Pontifices, qui.* Urbis: De Pontificio Collegio Romenorum in Urbe	1823-1826
1385	1937	Mai	25	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Alumnis iuramento aggregationis Societati devinctis, congruit pro s. Ordinatione titulus mensae communis	1826
1386	1937	Mai	26	SC S. Officii, Decr. *lam olim Sacrosancta,* De novis cultus seu devotionis formis non introducendis deque inolitis in re abusibus tollendis	1826-1827
1387	1937	lun	4	SC Concilii, *Induit.,* Facultas conceditur recurrendi contra decreta episcopi ad Metropolitam in specialibus adiunctis	1827-1828
1388	1937	lun	20	SC S. Officii, *Resp.,* Circa usum Privilegii Paulini, vi can. 1127, cum acatholicis dubie baptizatis	1828
1389	1937	lun	19	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber cui titulus: «Il razzismo», auctore G. Cogni	1828
1390	1937	lun	30	SC S. Officii, *Resp.,* Circa interpretationem Const. Pauli III «Altitudo» et S. Pii V «Romani Pontificis», et circa obligationem praestandi cautiones	1829
1391	1937	lui	7	SC de Prop. Fide, *Resp.,* Dubium circa interpretationem verbi «missionis» in art. 13 Statutorum Unionis Missionariae Cleri	1829
1392	1937	Iui	20	SC Orientalis, Mon. *Sacrae Congregationi pro,* De normis servandis quoad clericos ritus orientalis extra fines proprii Patriarchatus peregrinantes	1830
1393	1937	Aug	26	SC Religiosorum, *Resol.,* Interpretatio authentica vocis «Districtus» in iure particulari Ordinis Fratrum Minorum	1830-1831
1394	1937	Sep	3	Pius XI, *Chir.,* Ad Emmum P. D. Eugenium tit. Ss. loannis et Pauli S. R. E. Presbyterum Card. Pacelli, a Secretis Status, quo Summus Pontifex sibi reservat munus Praefecti Sacrae Congregationis de Seminariis et Universitatibus Studiorum	1831
1395	1937	Sep	17	SC S. Officii, *Decr.,* Declaratur praedamnatus liber cui titulus: «Klosterleben, enthüllungen uber die Sittenverderbnis in den Klbstem», auctore Burghard Assmus	1831-1832
1396	1937	Oct	30	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Praeceptum paschale adimpleri potest in Australia et Neo-Zclandia a feria IV Cinerum ad Dominicam SS. Trinitatis	1832
1397	1937	Oct	30	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Dies festi sub praecepto in Australia et Nova Zelandia	1832
1398	1937	Oct	30	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Dies ieiunii et abstinentiae in Australia et Nova Zelandia	1832
1399	1937	Nov	13	SC Concilii, Resol. *Romana* et *Aliarum,* Abstinentiae et ieiunii in pervigilio Nativitatis Domini	1832
1400	1937	Nov	13	SC Concilii, Resol. *Dioecesium X...,* Eleemosynae Missarum binatarum..	1833-1834
1401	1937	Nov	16	SC de Prop. Fide, *Epist.,* De natura iurisdictionis Delegati	1935
1402	1937	Nov	25	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber, cui titulus: «Die natürliche Geistlehre», auctore E. Bergmann	1835
1403	1937	Dec	3	SC S. Officu, *Decr.,* Tres damnantur libri a Petro Martinelti conscripti.	1835-1936
1404	1937	Dec	14	S. Paenitentiaria, *Resp.,* De indulgentiis Divini Officii recitationi concessis deque indulgentiis festo translato adnexis	1836
1405	1937	Dec	30	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber cui titulus: «Von der Arbeit zum Erfolg», auctore Raoul Francé	1836
1406	1937	Dec	30	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De communicatione privilegiorum inter religiones. 2-De excusatione a poenis latae sententiae	1836-1837
1407	1937	Dec	31	Pius XI, Motu proprio *Con Part. 21,* De pensionibus ordinandis apud Sanctam Sedem	1837
1408	1937	Dec	31	Pius XI, *Normae,* Regolamento per le pensioni dei personale ecclesiastico e laico (civile e militare) nella Citlà del Vaticano	1838-1844
1409	1937	Dec	31	S. Paenitentiaria, Decr. *Quandoquidem ex una,* De precibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis	1844-1845
1410	1937			SC de Prop. Fide, Instr. *Doceatur quaenam decreta,* Quaestiones ad quas respondendum est a Moderatoribus (seu Moderatricibus) generalibus Institutorum religiosorum et, congrua congruis referendo, a Moderatoribus Societatum sine votis a S. C. de Prop. Fide proxime dependentium in relatione ad hanc S. Congregationem singulis quinquenniis transmittenda	1845-1850
1411	1937			SC de Prop. Fide, Instr. *Nomen et cognomen,* Quaestiones de promovendis ad officium episcopale aut ad munus Vicarii Apostolici aut Apostolici Praefecti	1850-1852
1412	1937			SC de Prop. Fide, Instr. *Data di erezione,* Schema per la relazione annua dei Collegi missionari dipendenti dalla S. C. de Prop. Fide	1852
1413	1938	Ian	13	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas binandi in diebus non festivis	1851 -1852
1414	1938	Ian	15	SC Concilii, *Notif.,* Filii emigrantium optare possunt pro paroecia personali aut territoriali	1852- 1853
1415	1938	Ian	22	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber a G. Mensching editus, cui titulus: «Der Katholizismus. Sein Stirb und Werde»	1853
1416	1938	Ian	25	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas tres Missas litandi diebus de praecepto	1853-1854
1417	1938	Feb	1	Vicariatus Urbis, Decr. *Essendoci noto come,* Vetantur clericis spectacula publica in Urbe	1854
1418	1938	Feb	5	Pius XI, Const. Ap. *Decet Basilicam Principis,* Capita Constitutionum Sacrosanctae Basilicae Principis Apostolorum mandato Pauli V ex Bullis et Constitutionibus Summorum Pontificum primum collecta atque auctoritate Pii Papae XI reformata	1854-1869
1419	1938	Feb	7	SC de Prop. Fide, *Induit.,* Facultas omittendi inquisitionem de natalibus ordinandorum in nonnullis casibus ct regionibus	1870

INDEX CHRONOLOGICUS DOCUMENTORUM

N.	An.	M.	D.		Columna
1420	1938	Feb	7	SC Sacramentorum, *Induit.»* Facultas binandi diebus festivis non de praecepto	1870- 1871
1421	1938	Feb	7	SC Rituum, *Induit.,* Facultas thurificandi in Missis cantatis sine ministris Congregationi Casinensi O. S. B. concessa	1871
1422	1938	Feb	19	SC S. Officii et de Prop. Fide, *Resp.,* De baptismo parentum qui educationem catholicam prolis promittere nequeunt, et de matrimonio eorum qui ob leges civiles educationem catholicam universae prolis tutam reddere non possunt...	1871 -1873
1423	1938	Feb	21	SC Religiosorum, *Induit.,* Conceditur facultas mutandi constitutiones monialium ut cum novis Statutis a Sororibus externis servandis concordare possint	1873
1424	1933	Feb	22	SC Religiosorum. *Induit.,* Datur facultas Sororibus externis ingrediendi clausuram papalem monasterii ad exercitia spiritualia peragenda.	1874
1425	1938	Mar	3	SC Concilii, *Induit.,* Facultas satis faciendi Praeceptum Paschale in quolibet anni tempore occasione missionum ad populum	1874
1426	1938	Mar	12	S. Paenitentiaria, Decr. *lamdiu ac saepe,* Conditiones ad validam sacrarum «Viae Crucis» stationum erectionem ex novo statuuntur ...	1874-1875
1427	1938	Mar	25	Pius XI. Motu proprio *Sancta Dei Ecclesia,* De jurisdictione Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali	1875 -1878
1428	1938	Mar	30	SC S. Officii. *Resp.,* Circa cautiones aequipollentes in matrimoniis mixtis Taponiae	1878
1429	1938	Mar	30	Vicariates Urbis, *Notif.,* Circa Missam votivam Cordis Iesu in prima feria sexta mensis; celebrationem Missae et distributionem Ss. Communionis in Altare ubi Ss. Sacramentum solemniter exponitur; et Missas «de requie, praesente cadavere»	1878- 1879
1430	1938	Apr	15	SC Studiorum, *Epist.,* Theses circa stirpem humanam (razzismo) reprobantur	1879-1880
1431	1938	Apr	21	SC S. Officii, *Resp.,* Circa cautiones aequipollentes in matrimoniis mixtis laponiae aliquando solae praestandae	1880
1432	1938	Apr	30	SC Studiorum, Lit. Cire. *La Sacra Congregazione,* Circa gradus obtinendos a clericis et religiosis feminis apud Universitatem Catholieam Mediolanensem	1880-1881
1433	1938	Mai		SC SACRAMENTORUM, *Notif.,* De clericis redeuntibus a servitio militari durante bello hispano	1881
1434	1938	Mai	9	SC Concilii, *Facult.,* Facultates Ordinariis Hispaniae concessae in peculiaribus rerum adiunctis	1881-1882
1435	1938	Mai		SC Sacramentorum, Instr. *Nullo unquam tempore.* Instructio dc Sanctissima Eucharistia sedulo custodienda	1882-1888
1435	1938	Mai	30	SC Sacramentorum, *Resp.,* Nonnulla dubia solvuntur circa interpretationem Instr, d. 15 Aug. 1936 de causis nullitatis matrimonii	1888-1889
1437	1938	lun	5	Secretaria Status, *Nonnae* servandae in adimplendis officiis Actioni Catholicae assignatis	1889- 1890
1438	1938	lun	9	S. Paenitentiaria, *Induit.,* Denegatur facultas gestandi numisma loco Scapularis nigri S. Benedicti	1890
1439	1938	lun	10	S. Paenitentiaria. *Induit.,* Facultas confessariis Germaniae facta absolvendi ab omnibus censuris et ab irregularitatibus dispensandi	1890-1891
1440	1938	lun	14	SC Consistorialis, *Epist.* Obligatio invigilandi circa libros et periodicas recensiones in mentem Ordinariorum revocatur	1891
1441	1938	lun	14	SC Studiorum, *Decr.,* Athenaeum Antonianum in Urbe titulo «Pontificii» decoratur	1891 - 1892
1442	1938	lun	17	SC S. Officii, *Decr.,* Damnatur liber cui titulus: «Initiation au Nouveau Testament», auctore O. Lemarié	1892
1443	1938	Tun	18	SC S. Officii, *Decr.,* De speciali devotione erga Sacrum Caput D. N. Iesu Christi non introducenda	1892
1444	1938	lun	28	SC S. Officii, *Resp.,* Circa formalitates matrimonii civilis a Christianis in missionibus implendas, et circa munus Officialis civilis, hac occasione, exercendum a missionariis...	1892-1894
1445	1933	lun	28	Signatura Ap.. *Resp.,* Circa ius Promotoris iustitiac accusandi nullitatem matrimonii	1894
1446	1938	lui	9	SC Concilii. Resol. *Dioecesis R.* et *Aliarum,* Missae pro populo Vicarii paroeciae mensae episcopali unitae	1894-1893
1447	1938	lui	14	SC de Prop. Fide, *Epist.* Expurgari debet a superstitiosis ritibus caeremonia funebris «matanga»	1895-1896
1448	1938	lui		SC S. Officii, *Decr.,* Damnantur opera Alafridi Loisy	1896
1449	1938	lui		SC Sacramentorum. *Induit.*. Facultas asservandi Ss. Sacramentum in ecclesiis et oratoriis publicis in commodum spirituale fidelium	1896
1450	1938	Aug	1	SC Rituum, Decr. *Edita nuperrime a,* Variationes faciendae in rubricis Breviarii et Missalis Romani	1897-1898
1451	1938	Aug	10	SC Negotiorum Extraordinariorum, Decr. *Decreto ^Antillarum», die.* Antillarum: Delegatio Apostolica Antillarum supprimitur eiusque territorium partim Nuntiaturae Apostolicae penes Rempublicam Cubanam, partim Nuntiaturae Apostolicae penes Respublicas de Haiti et Dominicam tribuitur	1898-1899
1452	1938	Aug	25	SC Rituum, *Resp.,* De loco a «Piccolo clero» servando in processionibus liturgicis	1899-1900
1453	1938	Aug	31	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio librorum Aloysiae Piccareta	19X
1454	1938	Nov	16	SC Orientalis, Decr. *Cordi semper fuit,* De annua relatione ad Sacram Congregationem mittenda a sacerdotibus ritus orientalis curam animarum habentibus extra fines sui Patriarchatus, sub iurisdictione Ordinarii alieni ritus	1900-1901
1455	1938	Nov	21	Pius XI. Lit. Ap. *Paterna caritas, qua,* Nova Delegatio Apostolica in Britannia constituitur	1901
1456	1938	Dec	1	SC Rituum, Tndult. *Westmonasterien.,* Abrogatur consuetudo addendi nomen Patroni orationi «A cunctis» in Anglia et Cambria	1902
1457	1938	Dec	8	Pius XI. Motu proprio *Qua cura quave,* De ordinandis Tribunalibus ecclesiasticis pro causis nullitatis matrimonii decidendis in Italia ...	1902-1904
1458	1938	Dec	8	SC Sacramentorum, Instr. *Postquam Pius s.,* Instructio reservata ad Excmos ac Revmos Archiepiscopos, Episcopos, locorum Ordinarios necnon superiores maiores Ordinum ac religionum clericalium, *de communione quotidiana habituali et paene generali in seminariis, collegiis, communitatibus etiam religiosis et de abusibus in eadem praecavendis*	1904-1907
1459	1938	Dec	20	Signatura Ap., *Induit.,* Constitutio Tribunalis tertiae instantiae pro Austria	1908
1460	1938	Dec	22	S. Rota Romana, *Normae* circa interventum Promotoris iustitiac in causis nullitatis matrimonii apud S. R. Rotam	1908-1910
1461	1939	Ian	2	S. Paenitentiaria, Decr. *Summus Pontifex Pius,* Indulgentia plenaria «toties quoties» die 2 mensis Novembris vel dic Dominica subsequent] lucrifieri potest	1909
1462	1939	Ian	14	SC Rituum, *Normae* servandae in construendis processibus ordinariis super causis historicis	1909-1910
1463	1939	Ian	10	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas dispensandi a ieiunio eucharistico operarios metallis vel permagnis fabricis addictos	1910-1911
1464	1939	Feb	28	SC Rituum, *Induit.,* Facultas adhibendi extra Missam formulam Benedictionis nuptialis	1911
1465	1939	Mar	11	S. Paenitentiaria, Decr. *Quisquis saltem semel,* Indulgentiae Apostolicae quas Summus Pontifex Pius Pp. XII, in audientia infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 11 martii 1939 impertita, benigne concessit christifidelibus, qui aliquod pietatis vel religionis obicctum, a se vel a sacerdote potestatem habente benedictum, possident ac peculiaribus imperatis conditionibus satisfecerint ...	1911-1912
1466	1939	Mar	16	SC Concilii, *Induit.,* Sanatio defectuum in erectione Confratemitatis scapularis ac Tertii Ordinis Carmclitici forte commissorum	1912-1913
1467	1939	Mar	16	SC Rituum, Decr. *Mediolanen.,* Approbatur nova editio vesperalis ambrosiani	1913
1468	1939	Mar		SC S. Officii, *Resp.* Dubia de competentia in causis matrimonialibus et de iure Promotoris iustitiae accusandi matrimonia acatholicorum	1913
1469	1939	Mar	31	Pius XII, Motu proprio *Ad Pontificale Solium,* Dc privilegiis conclavistis ecclesiasticis concessis	1914
1470	1939	Apr	14	SC S. Officii, *Resp.,* Circa usum Const. Pii V «Altitudo» absque interpellatione primae uxoris	1914
1471	1939	Apr	14	SC Religiosorum, *Resp.,* Religiosis votorum perpetuorum servitio militari subiectorum concedere possunt proprii superiores indultum cxclaustrationis	1915
1472	1939	Apr	28	SC Concilii, Decr. *Per Breve ^Litteris»,* De specialibus facultatibus Ordinariis Americae latinae concessis	1915
1473	1939	Mai	1	S. Paenitentiaria, Decr. *Apostolica Sedes, nostris.* De Portiunculae indulgentia	1916
1474	1939	Mai	6	SC S. Officii, *Resp.,* Circa mulierem legitime coniunctam cum viro polygamo ad fidem catholicam conversam	1916
1475	1939	Mai	15	SC Rituum, *Resp.,* Circa Expositionem solemnen Ssmi Sacramenti ad modum, praesertim, suffragii pro defunctis	1917-1919

N.	An.	M.	D.		Columna
1476	1939	Mai	16	SC Rituum, Resp. *Brunen.,* Dubia circa: Rogationes; Collectas imperatas; Dominicas impeditas; Officium S. Mariae in sabbato cum commemoratione festi simplicis; Missas de Patrono dictas loco Missae votivae fcrialis; Missam coram Ss. Sacramento exposito; «Credo» in festis S. loannis Baptistae titularis ecclesiae; Missam de requie pro defunctis in bello; Litanias Sanctorum; Vesperas in Triduo Sacro; translationem festorum; versum adhibendum pro commemoratione; occurrentiam festorum; conclusionem hymnorum; alleluia in versu «Panem de coelo»; omissionem precum Leonis XIII	1919-1921
1477	1939	Mai	24	SC Conclui, *Nonnae,* Disposizioni per Ia custodia e conservazione degli oggetti di storia ed arte sacra in Italia	1922-1923
1478	1939	Mai	26	S. Romana Rota, *Nonnae,* Procuratorum et advocatorum proventus pro causis actis coram Tribunali Sacrae Romanae Rotae	1923-1925
1479	1939	Iun	1	SC Sacramentorum, *Monitum pro* Ordinariis Italiae quoad matrimonii celebrationem	1925
1480	1939	Iun	7	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam media nocte in Congressibus eucharisticis paroecialibus	1925-1925
1481	1939	Iun	9	SC de Prop. Fide, Instr. *Non semel animadvertit,* Circa prudentiorem de rebus missionalibus tractandi rationem	1926
1482	1939	Iun	15	S. Paenitentiaria, Decr. *Iam pridem multisque.* De Benedictione papali ope radiophonica accepta	1927
1483	1939	Iun	28	SC S. Officii, *Decr.* Damnatur liber Gabrielis d'Annunzio, cui titulus: «Solus ad solam»	1927
1484	1939	Iui	10	SC S. Officii, *Decr.,* Aufertur prohibitio diarii «L'Action française», ex die promulgationis huius decreti	1927-1929
1485	1939	Iui	16	Com. Biblica, *Resp.,* De experimentis ad lauream	1929
1486	1939	Iui	18	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Adprobatur formula Benedictionis nosocomiorum	1929-1930
1487	1939	Iui	24	S. Paenitentiarla, *Resp.,* Dubium de absolutione impertienda adhaerentibus factioni «L'Action française»	1930
1488	1939	Iui	24	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De episcopo proprio sacrae ordinationis. 2 - De religiosorum saecularizatione. 3 - De habitu et insignibus confratemitatum	1930-1931
1489	1939	Iui	24	Com. Interpres, *Resp.,* De interventu S. C. de Sacramentis in processum nullitatis matrimonii per Promotorem iustitiae accusati	1931
1490	1939	Iui	25	Coetus Cardinalium, *Normae,* Variationes in Statutis generalibus Actionis Catholicae italianae	1931 -1933
1491	1939	Iui	27	SC Sacramentorum, *Induit.,* Sanatio in radice matrimonii nulli ob defectum formae	1933
1492	1939	Aug	29	SC Rituum. *Facultates* sacerdotibus penes exercitum germanum laborantibus a S. C. Rituum durante bello concessae	1933 -1934
1493	1939	Aug	30	SC Sacramentorum. *Facultates* sacerdotibus et militibus germani exercitus a S. C. Sacramentorum durante bello concessae	1934
1494	1939	Aug	30	S. Paenitentiaria, *Facultates* sacerdotibus aliisque ad exercitum germanorum pertinentibus a S. Paenitentiaria durante bello concessae	1934-1935
1495	1939	Sep	2	SC Studiorum, *Normae* servandae in Institutis docentibus quae ab auctoritate ecclesiastica pendent in Italia	1936
1496	1939	Sep	25	SC Rituum, *Resp.,* Circa usum discorum gramophonicorum	1936
1497	1939	Sep	26	SC Conciui, *Induit.,* Facultas datur omnibus sacerdotibus, durante bello, admittendi fideles in confraternitalem Ss. Rosarii absque inscriptione in registris	1936-1937
1498	1939	Sep	28	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas tres Missas celebrandi durante bello diebus dominicis et festivis	1937
1499	1939	Nov	10	Plus XII. Lit. Ap. *Ob animorum curam,* Nova Nuntiatura Apostolica de Uruguaja erigitur	1937 -1938
1500	1939	Nov	10	SC S. Officii, *Decr.,* Duo damnantur libri a Petro Ubaldi conscripti	1938
1501	1939	Nov	11	Pius XII, Lit. Ap. *Litteris suis Apostolicis,* De nobilitatis privilegio iam Ordinis piani proprio abolendo	1938-1939
1502	1939	Nov	14	SC Orientalis, Lit. Cire. *La pia pratica,* Circa celebrationem Octavarii pro unione Christianorum ct Pont. Opus «Propagationis Fidei» apud orientales	1939. J941
1503	1939	Nov	23	SC S. Officii. *Resp.,* Matrimonium consummatum inter baptizatos, etsi acatholice, non solvitur ab ecclesia	1941

N.	An.	M.	D.		Columns
1504	1939	Nov	24	S. Paenitentiaria, *Induit.,* Facultas omnibus confessariis concessa absolvendi a censuris et dispensandi ab irregularitatibus in Gallia.....	1941
1505	1939	Dec	8	SC Consistorialis, *Decr.,* Facultates concessae Vicariis Castrensibus. Index facultatum	1941-1944
1506	1939	Dec	8	SC de Prop. Fide, Instr. *Plane compertum est,* Circa quasdam caeremonias et iuramentum super ritibus sinensibus.....	1944-1945
1507	1939	Dec	9	SC Concilii, Resol. *Dioecesis C.,* luris funerandi canonicos honorarios...	1945-1946
1508	1939	Dec	12	SC S. Officii, *Decr.,* Quaedam devotionis formae reprobantur, scilicet: «Devozione ali'amore annientato di Gesù» et <Rosario delle santissime Piaghe di Nostro Signor Gesù Cristo».....	1946-1947
1509	1939	Dec	21	S. Poenitentiaria, *Decr.,* Summarium indulgentiarum et privilegii a Summis Pontificibus venerabili Archiconfratemilati Doctrinae Christianae in ecclesia S. Mariae de Planctu Urbis canonice erectae necnon confratemitatibus ipso iure eidem aggregatis concessorum	1947-1948
1510	1940	Ian	8	SC Concilii, *Induit.,* Facultas datur christifidelibus satisfaciendi Praecepto Paschali quocumque anni tempore, occasione specialium praedicationum ad populum in Aprutiis.....	1947 -1948
1511	1940	Ian	12	SC de Prop. Fide, Decr. *Attentis novis missionum.* De formula iuramenti ab alumnis Seminarii Kandyensis praestandi.....	1949
1512	1940	Ian	13	SC Sacramentorum, *Facultates* Ordinariis locorum Brasiliae concessae post concilium plenarium nationale.....	1949 -1950
1513	1940	Ian	15	SC S. Officii, *Resp.,* Apostatae a fide in causis matrimonialibus agere prohibentur.....	1950
1514	1940	Ian	19	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1 - De excusatione a choro. 2-De indulgentiis lucrandis.....	1950-1951
1515	1940	Ian	23	SC Religiosorum, *Normae,* Circa Normas sequendas a religiosis professis ad servitium militare vocatis.....	1951
1516	1940	Ian	27	SC Orientalis, Decr. *Apostolicae Sedi id,* De recta cleri orientalis, saecularis et religiosi, institutione in territoriis patriarchalibus...	1951 -1954
1517	1940	Feb	3	SC Rituum, *Induit.,* Facultas thurificandi in Missis cantatis sine ministris.	1954-1955
1518	1940	Feb	8	SC Concilii, *Facultates* concessae sacerdotibus peregrinantibus ad Sanctuarium Dominae Nostrae a columna in civitate Caesaraugustae, durante anno iubilaei 1940	1955
1519	1940	Feb	24	SC S. Officii, *Decretum* de stcrilizatione directa.....	1955
1520	1940	Mar	4	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio librorum Edmundi Fleg.....	1955-1956
1521	1940	Mar	12	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Ritus Benedictionis papalis super populum elargiendae servandus a sacerdotibus, quibus a S. Sede huiusmodi facultas indulta est.....	1956
1522	1940	Mar	12	SC Studiorum, Decr. *Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis,* Canonice erigitur Pont. Institutum Ambrosianum Musicae sacrae.....	1956
1523	1940	Mar	13	SC Sacramentorum, *Resp.,* In documentis matrimonialibus non sunt notandae conditiones stirpis et nationalitatis contrahentium	1957
1524	1940	Mar	27	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas datur Fratribus Minoribus vendendi obiecta pia in missionum utilitatem	1957
1523	1940	Apr	3	SC Rituum, Decr. *Urbis et Orbis,* Festum Sancti loannis Leonardi, Confessoris, ad universam ecclesiam extenditur, cum Officio et Missa sub ritu duplici minori celebrandum.....	1957-1958
1526	1940	Apr	8	Dataria Ap., Deci. *Quae in Motu,* Declaratio de conditionibus in conferendo canonicatu thcologali requisitis	1958
1527	1940	Apr	9	SC de Prop. Fide, Decr. *Super dubium, utrum,* De iuramento super ritibus malabaricis a missionariis in Indiis orientalibus non praestando.	1958
1528	1940	Apr	9	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa vigorem facultatum pio Operi Terrae Sanctae concessarum.....	1958- 1959
1529	1940	Apr	13	SC Consistorialis, Decr. *LOrdinario militare,* Decreto circa la giurisdizione dellOrdinario militare in Italia.....	1959-1960
1530	1940	Apr	13	SC Conciui, Resol. *Dioecesis V... et Aliarum,* Capitularis religionem ingressi quoad eius substitutionem.....	1960-1962
1531	1940	Apr	21	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas recipiendi s. Communionem horis postmeridianis, servato ieiunio a tribus horis, in diebus festis de praecepto.....	1962
1532	1940	Apr	22	SC Sacrameniorum, *Induit.,* Facultas absolvendi forma generali a peccatis et censuris, et dispensandi a ieiunio eucharistico fideles non militares sed laboribus militaribus addictos, vel in castris captivorum coadunatos.....	1963

N.	An.	M.	P-		Columna
				postmeridianis, servato ieiunio a quatuor horis, clericis et sodalibus Status religiosi concessa	1963 - 1964
1534	1940	Apr	29	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1-De transitu ad alium ritum. 2-De disparitate cultus. 3-De tribunali competenti	1964
1535	1940	Mai	6	SC Rituum, *Resp.,* Symbolum .Missae in festo titularis eccl. cathedralis dicendum est etiam in aliis dioeceseos ecclesiis	1964
1536	1940	Mai	7	Inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lusitanam sollemnes conventiones. *Concordato tra la Santa Sede e la Repubblica portoghese. Concordata entre a Santa Sé e a Repiiblica Portuguese*	1965- 1974
1537	1940	Mai	7	Inter Sanctam Sedem et Rempublicam Lusitanam sollemnes conventiones. *Accordo missionario tra la Santa Sede e la Repubblica ponoghese. Accordo missionario entre a Santa Sé e a Repiiblica portuguesa.*	1975- 19S0
153S	1940	Mai	16	SC Religiosorum, *Induit.,* Prorogatur subiectio monialium Hispaniae iurisdictioni Ordinariorum locorum	1979- 1980
1539	1940	Mai	18	DC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas conferendi Ordines sacros extra tempora et dies a lege praescriptos	1980- 1981
1540	1940	Mai	22	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubia circa adquisitionem indulgentiarum usu parvulae Coronae ad modum anuli confectae	1981
1541	1940	Mai	24	SC RITUUU, *Induit.,* Facultas utendi paramentis caerulei coloris in Missa Imm. Conceptionis B. M. V. concessa nonnullis Provinciis hispanis et americanis O. F. M. Cap	1981
1542	1940	lun	1	Ratihabitio conventionum inter Sedem Apostolicam ct Rempublicam Lusitaniae die 7 maii 1940 initarum	1981 -1982
1543	1940	lun	7	SC Rituum, *Induit.,* Usus conceditur olei vegetalis et lucis electricae pro luminaribus ante Ssmum Sacramentum	1982
1544	1940	lun	11	SC Orientalis, *Resp.,* De dignitatibus a Praelatis ritus orientalis sacerdotibus alieni ritus concessis	1982
1545	1940	lun	12	SC de Prop. Fide, *Resp.,* De concessione ct usu tituli Missionarii Apostolici	1982-1983
1546	1940	lun	15	SC Concilii, Resol. *Catanen.,* Reservationis Dignitatum Capitularium ...	1983- 1984
1547	1940	lun	15	SC Concilii, Resol. *Catanen.,* Iuris eligendi canonicos et dignitates a Capitulo	1984-1985
1548	1940	lun	18	SC Rituum. *Induit.,* Facultas adhibendi ceram non puram apum pro usu liturgico	1985
1549	1940	Iui	1	SC Consistorialis, *Facult.,* Facultates castrenses cappellanis exercitus S. F. A. S.. concessae	1985 -1990
				I - lurisdlctio ecclesiastica castrensis	1985 - 1986
				II-Index facultatum castrensium ...	1986 - 1990
1550	1940	Iui	4	SC Studiorum, *Nonnae* servandae in mobilizatione civili clericorum in Italia durante bello	1990
1551	1940	Iui	8	Com. Interpres, *Resp.,* Responsa de competentia S. Congr. de Sacramentis in causis nullitatis matrimonii	1990 -1991
1552	1940	Iui	10	SC Sacramentorum, *Nonnae* pro exsequendis Litteris Apostolicis «Qua cura» dei S dec. 1938 motu proprio datis, *de ordinandis Tribunalibus ecclesiasticis in Italia*	1991 -1994
1553	1940	Iui	11	SC Rituum. *Resp.,* De materia conopaei	1994
1554	1940	Iui	13	SC Concilii, Resol. *Bosanen.*. Renuntiationis iuri praesentandiVicarium curatum	1994 -1995
1555	1940	Iui	25	SC Rituum. *Resp.,* Circa benedictionem nosocomiorum	1995
1556	1940	Iui	26	SC Sacramentorum, *Facultas* absolvendi forma generali opifices civiles cosquc admittendi ad sacram CommunioTicm. servato ieiunio a quattuor horis	1996
1557	1940	Aug	22	Signatura Ap., Normae *Ad nonnam sollemnium,* Ad Emum ac Rcvmum D. Cardinalem Patriarcham Lisbonensem atque Excmos ac Revmos Archiepiscopos ct Episcopos Reipublicac Lusitanae: *Circa applicationem art. XXV Concordati* inter Sanctam Sedem et ipsam Rempublicam Lusitanam	1996-1997
1558	1940	Sep	12	SC Reiigiosorvm. Litt. Cire. La *Chiesa Cattolica,* Nonnae circa servitium infirmis, praesertim viris, a religiosis feminis praestandum	1997 - 2000
1559	1940	Sep	21	SC Sacramentorum. Instr. *Avendo lo Stato.* Instructio ad Excmos Lusitaniae Ordinarios circa matrimonia celebranda iuxta conventionem sollemnem diei 7 maii a. 1940 inter Sanciam Sedem ct Rempublicam lusitanam	1999-2016

N.	An.	VL	D.		Columna
1560	1940	Sep	25	SC Studiorum, *Epist.,* Restauratio Universitatis Pontificiae Salmanticensis.....	2017- 2018
1561	1940	Oct	16	SC Rituum, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam de requie, praesente cadavere, in diebus festis.....	2018
1562	1940	Nov	6	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio librorum Caroli Pelz.....	2018
1563	1940	Nov	20	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio operis Dain Cohonel pseudonimi: sac. Dolindi Ruotolo.....»	2018- 2019
1564	1940	Nov	20	SC Rituum, *Resp.,* In matrimonii celebratione testes tantum admitti possunt in presbyterio.....	2019
1565	1940	Nov	21	SC Studiorum, Lit. Cire. *Questa Sacra Congregazione,* Dc admissione in Seminarium dioccesanum eorum qui Institutis religiosis egressi sunt	2019
1566	1940	Nov	23	SC Concilii, *Induit.,* Commutatio Divini Officii in alias preces sacerdotibus Germaniae concessa durante bello.....	2019- 2020
1567	1940	Nov	23	SC Orientalis, Decr. *Per decretum ,**cum Decretum pro spirituali administratione Ordinariatuum Graeco-Ruthenorum in Foederatis Civitatibus Americae Septemtrionalis, paucis mutatis, prorogatur ad decennium.....	2020
1568	1940	Nov	23	SC Orientalis, Decr. *Quo firmior teneatur,* Facultas concedendi transitum ad alium ritum deinceps uni S. Sedi reservatur.....	2020-2021
1569	1940	Nov	25	Pius XII, Lit. Ap. *Ad Apostolicae Sedis,* Titulus «Excellentiae» sociis de numero Academiae Pontificiae Scientiarum, in Civitate Vaticana constitutae, tribuitur	2021
1570	1940	Dec	1	Pius XII, Motu proprio *Cum bellica conflictio,* Missa, quae media nocte Nativitatis D. N. lesu Christi celebrari solet, in pervigilio eiusdem Nativitatis sub vesperam celebranda permittitur durante bello ...	2021 -2022
1571	1940	Dec	2	SC S. Officii, Decr. *Quaesitum est ab,* De directa insontium occisione ex mandato auctoritatis publicae peragenda.....	2022 - 2023
1572	1940	Dec	6	SC Religiosorum, *Induit.,* Circa modum peragendi electiones apud moniales Ordinis Praedicatorum.....	2023
1573	1940	Dec	10	S. Paenitentiaria, *Resp.,* Dubium circa absolutionem generali modo impertiendam militibus «imminenti aut commisso proelio» ...	2023 - 2024
1574	1940	Dec	20	SC Concilii, *Induit.,* Indultum dioecesibus Italiae pro anno 1941 super lege ieiunii ct abstinentiae.....	2024
1575	1940	Dec	20	SC Sacramentorum, Decr. *Excellentissimi Ordinarii Insularum,* De ordinandis Tribunalium ecclesiasticis Insularum Philippinarum pro causis nullitatis matrimonii decidendis	2024 - 2025
1576	1940.....			SC S. Officii, *Decr.,* De vi decreti diei 29 nov. 1939 circa cultum sacris Vulneribus	2025
1577	1940.....			SC Religiosorum, *Resp.,* Dubium circa usum concessionum S. Sedis aut Ordinariorum locorum in diebus ieiunii a regula O. F. M. impositi.	2025 - 2026
1578	1940.....			SC Studiorum, *Deci.,* Circa promotionem ad s. Ordines eorum clericorum qui durante bello Hispaniae servitio militari adscript! fuerunt ...	2026
1579	1940			Secretaria Status, Epist. Cire. *L'omaggio della rassegna,* Circa celebrationem Congressuum Eucharisticorum.....	2026 - 2027
1580	1940.....			Coetus Cardinalium, *Normae,* Novum Statutum generale Actionis Catholicae italianae....	2027 - 2032.....
1581	1941	Ian	1	SC de Prop. Fide, Notif. *Facultatum generalium quae,* Notificatio circa Facultates Formulae Maioris et Minoris Ordinariis missionum concessas	2031-2032
1582	1941	Ian	1	SC de Prop. Fide, *Facult.,* Formula Maior et Minor Facultatum quas S. C. de Prop. Fide concedere solet Ordinariis sibi subiectis.....	2033-2041
1583	1941	Ian	9	SC S. Officii, *Induit.,* Dispensantur interpellationes» praemisso processu summario, in applicatione Privilegii Paulini.....	2041-2042
1584	1941	Ian	13	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas datur virginibus, servitio femineo addictis in bello, et aliis fidelibus s. Communionem accedendi servato ieiunio ab una tantum hora	2042
1585	1941	Ian	13	SC de Prop. Fide, Decr. *Ad sacramenti Ordinis,* Extenduntur ad clericos S. C. de Prop. Fide subicctos Instructiones $. C. de Sacramentis diei 27 dec. 1930 et S. C. de Religiosis diei 1 dec. 1931 de institutione clericali et religiosa.....	2042 - 2043
1586	1941	Ian	20	SC Sacramentorum, *Resp.*. Circa tempus conferendi tonsuram et Ordines minores.....	2043
1587	1941	Ian	22	SC Orientalis, *Resp.,* De forma matrimoniali pro fidelibus ritus byzantini	2043

N.	An.	M.	D.		Columna
1538	1941	Ian	*23*	SC Religiosorum, *Decr.,* Dispensationes a lege ieiunii et abstinentiae omnibus fidelibus datae non liberant religiosos a ieiuniis et abstinentia Regulae propriae	2044
1589	1941	Feb	*2*	SC Religiosorum et Studiorum, Lit. Cire. *Le relazioni, testé,* Normae circa studia religiosorum in Italia	2044 - 2045
1590	1941	Feb	4	SC Religiosorum, *Induit..,* Facultas dispensandi cum religiosis a defectu aetatis ad s. Presbyteratum, Ordinariis Brasiliae concessa	2045 - 2046
159!	1941	Feb	S	STARIA Status, *Induit.,* Facultas celebrandi Missam, etiam sine ministro, et s. Communionem recipiendi horis postmeridianis, mitigato ieiunio eucharistico durante bello	2046
1592	1941	Feb	10	SC Sacramentorum, Mon. *Quanta sollicitudine Ordinarii,* Hortatio de Instructione «De custodienda Ss. Eucharistia» d. 26 maii 1938 studiosius servanda	2046 - 2047
1593	1941	Feb	11	SC Studiorum, Lit. Cire. *La Scuola Media,* De coordinandis studiis scholae mediae et studiis seminariorum clericorum in Italia	2047 - 2048
1594	1941	Feb	14	SC Rituum, *Facult.,* Facultates Ordinariis locorum in Brasilia concessae post Concilium plenarium nationale	2048
1595	1941	Feb	22	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio libri Stroothcnkc Wolfang	2049
1596	1941	Feb	22	SC Concilii, *Facult.,* Facultates Ordinariis locorum in Brasilia concessae post Concilium plenarium nationale	2049
1597	1941	Feb	22	S. Paenitentiaria, Decr. *Ut facilius spirituali,* Sacerdotibus, qui in peculiaribus custodiae locis detinentur, facultas conceditur sacramentalem eorum confessionem audiendi, qui iisdem in locis quavis de causa commorantur	2049 - 2050
1598	1941	Feb	27	SC S. Omen, *Facult,,* Facultates Ordinario Castrensi S. F. A. S. concessae circa ieiunium eucharisticum	2050
1599	1941	Mar	1	SC S. Officii, Resp., Circa notionem consummationis matrimonii	2050
1600	1941	Mar	3	SC Religiosorum, *Induit.,* Facultas utendi induitis a S. Sede omnibus fidelibus concessis, in diebus ieiunii Regulae O. F. M.	2050-2051
1601	1941	Mar	5	SC Sacramentorum, *Induit..* Mens S. C. de Sacramentis circa notionem consummationis matrimonii	2051
1602	1941	Mar	6	SC S. Officii, *Facult.,* Facultates Ordinariis locorum in Brasilia concessae post Concilium plenarium nationale	2051
1603	1941	Mar	8	SC S. Omen, Notif. *Suprema S. Congregatio,* Associatio «La crociata mariana» reprobatur	2052
1604	1941	Mar	10	S. Paenitentiaria, *Decr.,* Indultum circa pia exercitia per mensem agenda	2052
1605	1941	Mar	11	SC Conciui, *Facult.,* Facultates Ordinario Castrensi S. F. A. S. concessae circa ieiunium et abstinentiam	2052
1606	1941	Mar	18	SC Conciui, *Resp.,* Fidelium inscriptiones piis Associationibus in articulo mortis factae, non observatis statutis, sunt invalidae	2052 - 2053
1607	1941	Mar	24	SC Sacramentorum. *Induit.,* Facultas datur permittendi celebrationem Missae absque ministro	2053
1608	1941	Mar	24	SC Sacramentorum. *Facult.,* Facultas dispensandi a ieiunio eucharistico Cappcllanis castrensibus S. F. A. S. concessa	2053
1609	1941	Mar	29	SC S. Omen, *Decr.,* Proscriptio libri Luciani Laberthnnière	2053 - 2054
1610	1941	Mar	29	SC S. Omen, Mon. *Cum pluries acciderit,* De praevia librorum censura.	2054
1611	1941	Apr	5	SC S. Omen. *Decr.,* De imagine et devotione erga «Amorem Misericordem·	2054
1612	1941	Apr	8	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* I - De iure funerandi. 2 - De separatione coniugum	2054 - 2055
1613	1941	Apr	9	SC Sacramentorum. *Induit.,* Facultas binandi in diebus non festivis	2055
1614	1941	Apr	9	SC Sacramentorum. *Facult.,* Facultates Ordinario Castrensi S. F. A. S. concessae circa Missae et matrimonii celebrationem et circa asservationem Ssmae Eucharistiae	2055
1615	1941	Apr	22	S. Paenitentiaria, *Induit.,* Missis pro defunctis militibus germani exercitus litatis indulta conceduntur altaris privilégiât!	2055 - 2056
1616	1941	Apr	28	SC Sacramentorum, Norm. *Ut ad effectum.* Nonnae pro exsequendo decreto diei 20 decembris 1940 de ordinandis Tribunalibus ecclesiasticis Insularum Philippinarum	2056 - 2058
1617	1941	Mai	3	SC S. Officii, *Resp.,* Facultas datur sacerdotibus germani exercitus celebrandi ubi et quando possibile sit	2058
1618	1941	Mai	3	SC de Prop. Fide, *Facult.,* Facultates speciales concessae Ordinariis Amcricae latinae S. C. de Prop. Fide subiectis	2059
1619	1941	Mai	9	SC Rituum. *Resp.,* Circa omissionem «Alleluia» in Missis votivis	2059 - 2060

N.	An.	M.	D.		Columna
1620	1941	Mai	9	Secretaria Status, *Resp.,* De extensione iurisdictionis Ordinarii castrensis et de praeferenda assistentia Capellani militaris parocho sponsae in matrimoniis militum.....	2060 - 2061
1621	1941	Mai	10	SC S. Officii, *Resp.,* Dubia de cautionibus in mixtis nuptiis praestandis.	2061
1622	1941	Mai	16	SC S. Officii, *Decr.,* Proscriptio librorum Koepgen Georgii, Laros Matthiae, Mulert Hermanni.....	2061 -2062
1623	1941	Mai	28	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas datur iis qui studiis vacant accedendi ad s. Communionem quavis hora diei, transactis duabus horis a cibi solidi sumptione.....	2062
1624	1941	lun	7	Conventio inter Sanctam Sedem et Gubernium Hispanicum circa nominationem episcoporum et aliorum beneficiorum collationem.....	2062 - 2063
1625	1941	lun	11	SC Sacramentorum, *Induit.,* Extenditur facultas celebrandi Missas horis postmeridianis et dispensandi a ieiunio eucharistico ad omnes anni dies, durante bello.....	2063 - 2064
1626	1941	lun	29	SC Sacramentorum, Instr. *Sacrosanctum matrimonii institutum,* Instructio de normis a parocho servandis in peragendis canonicis investigationibus antequam nupturientes ad matrimonium ineundum admittat (can. 1020).....	2064 - 2075
1927	1941	Iui	1	SC Concilii, Epist. *Preoccupata delle condizioni,* Circa institutionem alicuius subsidii pro sacerdotibus invalidis vel necessitate constitutis.	2075 - 2076
1628	1941	Iui	3	Secretaria Status, *Notif.,* Prorogatur Bulla Sanctae Cruciatae in Hispania	2077
1629	1941	Iui	4	SC Concilii, *Induit.,* Facultas dispensandi a lege ieiunii et abstinentiae.	2077
1630	1941	Iui	5	SC Concilii, Resol. *Tridentina,* luris funerandi cum interventu religiosorum	2077 - 2079
1631	1941	Iui	10	Secretaria Status, *Induit.,* Circa usum facultatis celebrandi et sese communicandi horis postmeridianis, mitigato ieiunio eucharistico, durante bello.....	2079
1632	1941	Iui	11	SC S. Officii, *Epist.,* Damnatur systema millenarismi.....	2080
1633	1941	Iui	14	SC Concilii, Instr. *Saepenumero in tot,* Instructio de fidelibus exhortandis ut Missae sacrificio frequenter ac devote intersint.....	2080 - 2031
1634	1941	Iui	15	SC Sacramentorum, *Induit.,* Facultas datur dispensandi a ieiunio eucharistico in gratiam eorum qui longe ab ecclesia distant, perdurante bello.....	2082
1635	1941	Iui	25	SC Religiosorum et Studiorum, Decr. *Consiliis initis inter.* De alumnis admittendis in seminarium vel in familiam religiosam.....	2082
1636	1941	Iui	31	SC Sacramentorum. *Resp.,* Episcopus animadversiones Defensoris vinculi legere potest antequam promat votum in causis de rato et non consummato.....	2082 - 2083
1637	1941	Aug	1	SC Concilii, Decr. *Cum haec Sacra,* De missarum reductione et satisfactione	2083-2084
1638	1941	Aug	5	SC Studiorum, Lit. Cire. *La Santità di,* Circa institutionem alicuius cursus specialis de Psalmis explanandis in Seminariis regionalibus Italiae.....	2084-2085
1639	1941	Aug	5	Com. Interpres, *Responsa ad proposita dubia:* 1-De praecedentia Metropolitanorum. 2-De Archivo secreto.....	2085-2086
1640	1941	Aug	10	Secretaria Status, Lit. Cire. *Con circolarc n., Leges* civiles Italiae de exemptione taxarum in aedificandis vel reparandis ecclesiis, seminariis domibusque paroecialibus observari debent.....	2086 - 2087
1641	1941	Aug	20	Com. Biblica, Lit. Cire. *Consta alla Pontificia,* Litterae ad Excmos PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Italiae circa studium S. Scripturae in Seminariis.....	2087 - 2091
1642	1941	Sep	10	SC Sacramentorum, Lit. Cire. *Da parte delle,* Circa transmissionem radiophonicam celebrationis matrimoniorum militum per procuratorem in Italia durante bello.....	2091-2093
1643	1941	Sep	...	SC Rituum, *Resp.,* Circa usum «Rami» in confectione linteorum pro ecclesiis.....	2093
1644	1941	Oct	2	SC Sacramentorum, Norm. *A complemento di.* Inscriptio baptismi extra propriam paroeciam collati	2093-2094
1645	1941	Oct	3	Pius XII, Alloc. *Già per la,* De munere iudicis in causis nullitatis matrimonii tractandis et decidendis.....	2094-2097
1646	1941	Nov	4	Pius XII, Motu proprio *Cum Nobis Sacra,* De Pontificio Opere vocationum sacerdotalium apud Sacram Congregationem Seminariis et studiorum Universitatibus praepositam constituendo	2098
1647	1941	Nov	14	SC Studiorum, *Decr.,* Facultas Theologica erigitur apud Studium Generale Washingtonensc Ordinis Praedicatorum.....	2098

An.	31.	D.		Columna
1648	1941	Nov 15	SC S. Officii, *Resp., De communione* in sacris cum schismaticis, praesertim monentibus	2098 - 2099
1649	1941	Nov 27	SC Rituum, *Resp.,* De usu apparatus radiophonici loco campanarum	2099-2100
1650	1941	Dec 12	SC Rituum. *Resp.,* Circa orationem de tempore «Deus, qui dc Beatae» el circa festum B. M. V. de Guadalupe, titularis ecclesiae cuiusdam conventus religiosorum	2100
1651	1941	Dec 16	Pius XII, Lit. Ap. *Ad Dam per.* Sanctus Albertus Magnus, Episcopus Confessor atque Ecclesiae Doctor, cultorum scientiarum naturalium coelestis Patronus declaratur	2100-2101
1652	1941	Dec 19	SC Negotiorum Extraordinvriorim, *Indidi.,* Indultum generale super lege abstinentiae ct ieiunii ecclesiastici, durante bello	2101-2102
1653	1941	Dec 20	SC Reugiosorum, *Induit.,* Facultas datur utendi concessionibus Sedis Ap. aut Ordinariorum locorum in ieiuniis et abstinentiis regularibus O. F. M. Cap	2102
1654	1941.		SC S. Officii, *Resp.,* Non conceditur usus Privilegii Paulini cum una pars baptismum recipit extra ecclesiam catholicam	2102
1655	1941		S. Paekttentiaria, Mon. *Quo magis aestimetur,* In litteris commendatitiis causae, quibus preces innituntur, exponantur	2103-2104

INDEX INITIORUM ET DIOECESIUM QUIBUS DOCUMENTA INTERDUM ALLEGANTUR

	N.	Colamna
/1 *complemento di,* Norm. 2 oct. 1941 SC Sacramentorum: Inscriptio baptismi extra propriam paroeciam collati	1644	2093 - 2094
A *mezzo della.* Lit. Cire. 1 dec. 1929 SC de Prop. Fide: De relatione annua mittenda a collegiis Missionum ad S. Congr. de Prop. Fide	934	1114- 1115
A *parziale scioglimento,* Motu proprio 20 feb. 1937 Pu XI: Quaedam causae civiles, quae personas aulae pontificiae respiciunt, competentiae subiiciuntur Commissionis die XXI mensis septembris anni MCMXXXII institutae	1367	1786
A *quibusdam locorum,* Epist. 24 iul. 1928 SC Concilii: Normae circa obligationes et onera adnexa exercitio iuris Patronatus	852	956-957
Abulen. et Aliarum, Resol. 16 mar. 1924 SC Conciui: Residentiae per horas et distributionum in vacationibus	581	659-661
Accidit non infrequenter, Mon. 15 mar. 1923 SC S. Officii: Monitum ad Ordinarios locorum circa vigilantiam adhibendam erga scriptores et opera Doctrinae Catholicae contraria	501	541
Accresce cerlamente lo, Lit. Cire. 3 oct. 1923 Secretarial Status: Circa collocationem lucis electricae in ecclesiis	538	605-606
Acerrarum, Resp. 22 iun. 1928 SC Rituum: Dubium circa mulieres organum pulsantes in ecclesia vel scholam cantorum efformantes	844	952 - 953
Ad Apostohcae Sedis, Lit. Ap. 25 nov. 1940 Pu XII: Titulus «Excellentiae» sociis de numero Academiae Pontificiae Scientiarum, in Civitate Vaticana constitutae, tribuitur	1569	2021
Ad aptiores rationes, Decr. 12 apr. 1924 SC Concilii: De norma servanda cum Coetus Catechistici aliique pro scholis de religione conventus indicuntur	589	682
Ad catholici sacerdotii, Encycl. 20 dec. 1935 Pu XI: Litterae Encyclicae Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis aliisque locorum Ordinariis pacem et communionem cum Apostolica Sede habentibus: *De sacerdotio catholico*	1302	1670-1691
Ad Christianum nomen, Decr. 10 iul. 1923 SC de Prop. Fide: Erigitur in Urbe Taurinensi Collegium internationale a Consolata pro Missionibus exteris	529	596
Ad consulendum curae, Decr. 6 mar. 1925 SC Consistorialis: De Ordinario militari in Italia	637	744
Ad Deum per. Lit. p. 16 dec. 1941 Pu XII: Sanctus Albertus Magnus, Episcopus Confessor atque Ecclesiae Doctor, cultorum scientiarum naturalium coelestis Patronus declaratur	1651	s 2100 - 2101
Ad excitandum in, Decr. 3 apr. 1928 Vicariatus Urbis: Decretum consociationis S. Familiae	833	940 - 941
Ad humillimas preces, Decr. 22 iun. 1921 SC Rituum: Patriarchalis Basilicae Vaticanae privilegium de Missis Apostolorum Petri ct Pauli extenditur	363	398
Ad incrementum decoris, Const. Ap. 15 aug. 1934 Pu XI: *De quibusdam Praelatis Romanae Curiae et variis eorum ordinibus:* I - Dc ipsis Praelatorum ordinibus; II-De Excellentissimis Assessoribus et Secretariis in Sacris Congregationibus Romanis; III - De collegio Protonotariorum Apostolicorum de numero participantium; IV-De collegio Praelatorum Auditorum S. Romanae Rotae; V-Dc Collegio clericorum Reverendae Camerae Apostohcae; VI-De collegio Praelatorum Votantium Signaturae Apostohcae et de Praelatis Referendariis eiusdem	1240	1574-1590
Ad montem Aventinum, Lit. Ap. 14 ian. 1933 Pπ XI: Abbas Primas O. S. B. pro tempore constituitur Magnus Cancellarius Athenaei S. Ansclmi de Urbe	1144	1441-1442
Ad munus nobis. Lit. Ap. 15 mar. 1936 Pu XI: Nuntiatura Apostolica in republica dc Guatimala erigitur	1323	1718- 1719

	N.	Columna
Ad musicae sacrae, Motu proprio 22 nov. 1922 Pri XI: De urbana Musicae Sacrae altiore schola Pontificia constabilienda	469	509 - 510
Ad nonnam canonis, Decr. 26 iun. 1918 SC Religiosorum: De regulis et constitutionibus religiosorum ad normam canonis 489 Codicis iuris canonici reformandis	101	131
Ad normam sollemnium, Normae 22 aug. 1940 Signaturae Ap.: Normae ad Emum ac Revmum D. Cardinalem Patriarcham Lisbonensem atque Excmos ac Revmos Archiepiscopos et Episcopos Reipublicae Lusitanae: *Circa applicationem art. XXV Concordati inter Sanctam Sedem et ipsam Rempublicam Lusitanam*	1557	1996-1997
Ad Pontificale Solium, Motu proprio 31 mar. 1939 Pn XΓI: De privilegiis conclavistis ecclesiasticis concessis	1469	1914
Ad proponendos Apostolicae: Decr. 20 aug. 1921 SC Consistorialis: Circa proponendos ad episcopale ministerium pro dioecesibus ritus latini in Polonia	372	408-410
Ad regimen totius, Lit. Ap. 10 ian. 1930 Pπ XI: Erigitur Delegatio Apostolica Congi Belgici	945	1147-1148
Ad regnum lesu, Epist *8 sep.* 1926 SC Studiorum: Ad Rmos Ordinarios, de catechetica disciplina in sacris seminariis impense excolenda	717	840-841
Ad Sacramenti Ordinis, Decr. 13 ian. 194! SC de Prop. Fide: Extenduntur ad clericos S. C. de Prop. Fide subiectos Instructiones S. C. de Sacramentis diei 27 dec. 1930 et S. C. de Religiosis diei 1 dec. 1931 de institutione clericali et religiosa.	1585	2042 - 2043
Ad Sancti Dominici, Lit. Ap. 4 sep. 1927 Pu XI: Indulgentia plenaria conceditur recitantibus Mariale Rosarium coram Ssmo Eucharistico Sacramento	777	896 - 897
Ad urgendam toto, Epist 24 iun. 1924 SC Concilii: Ad omnes locorum Ordinarios: De religiosa puerorum et adolescentium institutione	601	698
Ad vitandam documentorum, Decr. 13 iul. 1928 SC Orientalis: De notificationibus ad russos spectantibus	850	955
Adrien., Resol. 11 iul. 1925 SC Concilii: Incardinationis	666	771-775
Aginnen., Resp. 27 apr. 1929 SC Rituum: Parochus, duas regens paroecias, tenetur recitare utriusque Ecclesiae Titularis Officium	897	1052
AI fine di. Motu proprio 21 sep. 1932 Pu XI: De constitutione tribunalium et ratione procedendi in causis civilibus Status Civitatis Vaticanae, novis normis ordinandis	1120	1412-1413
Alatrina... Vide *Civitatis Castdli et Alatrina.*		
Albiganen. et Aliarum, Resol. 17 mai 1919 SC Concilii: Sanationis alienationum	181	205 - 207
Albiganen., Resp. 10 ian. 1919 SC Rituum: Dubium circa missam exequialem die 2 novembris	142	173
Alexandrina, Resol. 15 mar. 1930 SC Concilii: Iurispatronatus paroecialis et modi illud exercendi	963	1164-1166
Alio scopo di, Decr. 5 ian. 1933 SC Studiorum: Circa modum exprimendi vota pro examinibus apud Universitates ecclesiasticas	1140	1435-1436
Alloquentes proxime, Motu proprio 25 mar. 1917 Benedicti XV: De attribuenda Sancto Officio censura librorum et Poenitcntiariac Apostolicae concessione indulgentiarum	21	37-38
Armo *iubilari* MDCCCCXXV, Lit. Ap. 23 apr. 1929 Pu XI: Sanctus loannes Bapt. Vianncy, Presbyter Confessor, caelestis Patronus omnium parochorum seu animarum curatorum Urbis et Orbis constituitur	896	1051-1052
Anno vertente quinquagesimo, Const. Ap. 26 oct. 1930 Pu XI: De erectione et regimine Pontificii Collegii ecclesiastici Neerlandici piani de Urbe	990	1192-1193
Antillarum. Decr. 7 dec. 1925 SC Consistorialis: Erectionis novae Delegationis Apostolicae	678	786
Antiphonale diurnum, Decr. 23 oct. 1919 SC Rituum: De editione typica Antiphonalis Diurni	211	232 - 233
Apostolica Sedes, nostris, Decr. 1 mai 1939 S. Paenitentiariae: De Portiunculae indulgentia	1473	1916
Apostolicae Litterae pro. Motu proprio 18 ian. 1931 Pπ XI: De plumbeo sigillo Cancellariac Apostolicae innovando	1010	1237-1238
Apostolicae Sedi id, Decr. *Zl* ian. 1940 SC Orientalis: De recta cleri orientalis, saecularis ct religiosi, institutione in territoriis patriarchalibus	1516	1951-1954
Apostolico muneri, quo. Const. Ap. 30 iul. 1924 Pu XI: Indulgentiae anni lubilaei MDCCCCXXV conceduntur monialibus aliisque stabili impedimento detentis cum opportunis facultatibus circa absolutiones et votorum conmutationes	610	708-710
Apuana, Resol. 27 ian. 1917 SC Concilii: Interpretationis voluntatis	5	4-8
Αριωηα. Resol. 12 nov. 1927 SC Concilii: Funerum extra proprium coemeterium	792	913-915
Aquen., Resp. V) iun. 1922 SC Rituum: De cineribus benedictis imponendis extra feriam IV Cinerum	435	480

	N.	Columna
Archidioecesis... Vide *Dioecesis.*		
Archiepiscopus et Episcopi, Decr. 29 iun. 1923 SC Studiorum: Universitas Catholica in civitate Noviomagensi instituta confirmatur et Facultas Theologica in eadem canonice erigitur	528	595
Ardachaden., Resol. 9 iun. 1923 SC Concilii: Circa funera ratione domicilii et quasi-domicilii	520	586
Auxitana. Vide *Ordinis Praemonstratensis seu Auxitana.*		
Avendo chiesto il, Deci. 20 ian. 1919 SC Consistorialis: Declaratio circa decretum «Redeuntibus»	145	175
Avendo la Commissione, Motu proprio 22 dec. 1934 Pπ XI: Instituitur coetus super consultationibus technicis Civitatis Vaticanae	1251	1595-1596
Avendo lo Stato, Instr. 21 sep. 1940 SC Sacramentorum: Instructio ad Excmos Lusitaniae Ordinarios circa matrimonia celebranda iuxta conventionem sollemnem diei 7 maii a. 1940 inter Sanctam Sedem et Rempublicam lusitanam.	1559	1999 - 2016
Aversana, Resol. 13 iun.1931 SC Concilii: Matricitalis inter paroecias	1034	1312-1314
Attentis novis missionum, Decr. 12 ian. 1940 SC de Prop. Fide: De formula iuramenti ab alumnis Seminarii Kandyensis praestandi	1511	1949
Augustus Pontifex, Patriarcharum, Notif. 17 iul. 1935 SC Orientalis: De constituenda Pontificia Commissione ad redigendum «Codicem iuris canonici orientalis».	1280	1631 -1632
Auspicantibus Nobis singulari, Const. Ap. 6 ian. 1929 Pu XI: lubilaeum Universale extra ordinem indicitur ad totum annum MDCCCCXXIX	873	999-1002
Barulen., Resol. 10 iun. 1922 SC Concilii: Collationis canonicatuum	422	468 - 472
Bergomen., Resp. 28 oct. 1922 SC Rituum: Dubia circa usum currus et equorum in processionibus	457	501 - 502
Bibitorum scientiam quanti, Motu proprio 27 apr. 1924 Pπ XI: De disciplinae biblicae magisteriis	593	688 - 689
Bis in die, Instr. 1 feb. 1933 SC Orientalis: Instructio pro sacerdotibus byzantini ritus super liturgica binatione	1151	1450-1451
Bisinianen. Vide *Sancti Marci et Bisinianen.*		
Blesen., Resol. 12 nov. 1927 SC Concilii: Missae pro populo in festo Patroni plurium paroeciarum	791	911-912
Bogoten., Resol. 18 ian. 1936 SC Conciui: Voti ieiunandi a clero ex consuetudine.	1311	1708-1710
Boianen., Resol. 14 feb. 1920 SC Concilii: Servitii choralis Canonici Theologi et Poenitentiarii	246	280 - 281
Bonum sane et, Motu proprio 25 iul. 1920 Benedicti XV: De sacris solemnibus anni quinquagesimi ex quo S. loseph B. M. V. Sponsus Ecclesiae Catholicae Patronus renuntiatus est	288	325 - 326
Bosanen., Resol. 13 iul. 1940 SC Concilii: Renuntiationis iuris praesentandi Vicarium curatum	1554	1994-1995
Brunen., Resp. 17 oct. 1931 SC Rituum: Consecratio altaris ex pluribus laminis lapidis compositi est invalida	1055	1350
Brunen., Resp. 1 feb. 1935 SC Rituum: Dubia circa occurrendam; Missam rogationum; Dominicas translatas vel impeditas; festum omnium SS. Summorum Pontificum et festum titularis ecclesiae	1259	1607-1608
Brunen., Resp. 3 mar. 1936 SC Rituum: Dubia circa: Benedictionem gutturis in festo S. Blasii; doxologiam et praefationem in festo Sanguinis D. N. I. C.; Praefationes et ultimum Evangelium in Missa consecrationis et dedicationis ecclesiae; orationes in consecratione ecclesiae in honorem B. M. V.; symbolum et praefationem in commemoratione omnium Sanctorum SS. Pontificum; Missam votivam de Ss. Sacramento Feria sexta post octavam Ascensionis; commemorationes dedicationis in Dominicam translatae; tertiam orationem in Dominicis anticipatis vel repositis; Missas quotidianas et cantatas defunctorum; Benedictionem in Missa pro sponsis	1319	1715-1717
Brunen., Resp. 16 mai 1939 SC Rituum: Dubia circa: Rogationes; Collectas imperatas; Dominicas impeditas; Officium S. Mariae in sabbato cum commemoratione festi simplicis; Missas de Patrono dictas loco Missae votivae ferialis; Missam coram Ss. Sacramento exposito; «Credo» in festis S. loannis Baptistae titularis ecclesiae; Missam dc requie pro defunctis in bello; Litanias Sanctorum; Vesperas in Triduo Sacro; translationem festorum; versum adhibendum pro commemoratione; occurrentiam festorum; conclusionem hymnorum; alleluia in versu «Panem de coelo»; omissionem precum Leonis XIII	1476	1919-1921
Cadaverum cremationis praxi. Instr. 19 iun. 1926 SC S. Officii: Ad omnes locorum Ordinarios cum Apostolica Sede pacem ct communionem habentes: *de cremationc cadaverum*	709	835 - 836
Canarien., Resol. 16 iul. 1927 SC Concilii: Compensationis ob residentiam	773	891«895

	N.	Columna
Carcassonen., Resp. *26* ian 1917 SC Rtt cum: Dubia circa solemnitates translatas in Gallia	4	3-4
Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis, Decr. 12 mar. 1940 SC Stl dio rcxi: Canonice erigitur PonL Institutum Ambrosianum Musicae Sacrae	1522	1956
Casti connubii quanta, Encyc. 31 dec. 1930 Pu XI: Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres Patriarchas,'Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios, pacem *et* communionem cum Apostolica Sede habentes: *de matrimonio Christiano,* spectatis praesentibus familiae ct societatis condicionibus, necessitatibus, erroribus, vitiis	1005	120S-1230
Catanen., ResoL 15 iun. 1940 SC Concil ii: Reservationis Dignitatum Capitularium	1546	1983-1984
Catanen., Resol. 15 iun. 1940 SC Concil ii: Iuris eligendi canonicos et dignitates a Capitulo	1547	1984-1985
Catholica doctrina est, Decr. 7 maii 1923 SC Sacramentorum: De processibus in causis dispensationis super matrimonio rato et non consummato. I - Decretum. II-Regulae senaπdae in processibus super matrimonio rato et non consummato. Ill-Appendix. IV-Index	513	555-580
Cauriensis, Resol. 14 nov. 1925 SC Concil ii: Circa vacationes et canonicorum absentias a Choro	674	781
Causae matrimoniales, Instr. 18 feb. 1929 SC de Prop. Fide: Instructio pro causis matrimonialibus, ex induito, in Sinis servanda	882	1017-1027
Cette Sacrée Congrégation, Notif. 5 iun. 1929 SC Concil ii: Ad R. P. D. Achileum Liénart, Episcopum Insulensem, de quodam conflictu inter opifices herosque operarum in regione suborto	903	1060-1066
Civitatis Castelli et Alatrina, Resol. 20 aug. 1917 SC Conciui: Cathedratici, vacante sede episcopali	51	87-89
Con circolare della, Lit. Cire. 22 mar. 1919 SC Consistorialis: Lettera circolare all'episcopato italiano in esecuzione del decreto «pro conciliorum celebratione in regionibus Italiae» del 15 febbraio 1919	162	190-191
Con circolare n., Lit. Circ. 10 aug. 1941 Secretariae Status: Leges civiles Italiae de exemptione taxarum in aedificandis vel reparandis ecclesiis, seminariis domibusque paroecialibus observari debent	1640	2086 - 2087
Con areolari dei. Lit. Circ. 10 aug. 1928 SC Conciui: Circa conservationem et custodiam obiectorum artis sacrae in Italia	854	957 - 958
Con grande nostra, Chir. 6 feb. 1930 Pii XI: Ad Emum P. D. Caictanum tit. S. Agathae S. R. E. Presb. Card. Bisleti, Praefectum Sacri Consilii Seminariis ac Studiorum Universitatibus regundis: *De instituta commissione ad normas innovandas pro collatione Graduum ac pro ratione studiorum in ecclesiasticis Athenaeis*	957	1155-1156
Con la Circolare. Lit. Circ. 5 scp. 1935 Secretarial Status: Circa exemptionem laxarum in aedificandis vel reparandis ecclesiis, Seminariis domibusque paroecialibus in Italia	1287	1635
Con iarticolo. Decr. 4 aug. 1931 SC Concil ii: Circa alcune formule del Catechismo di Pio X	1047	1345
Con tari, 21, Motu Proprio 31 dec. 1937 Pii XI: De pensionibus ordinandis apud Sanctam Sedem	1407	1837
Con lettera in, Notif. 30 ian. 1930 SC de Prop. Fide: Verbum «ecclesiis» in Facultatibus S. C. de Prop. Fide in sensu stricto ad normam iuris intellegendum est.	955	1153
Con lettera in, Epist. 16 mai 1933 SC de Prop. Fide: Circa Missam pro populo in regionibus S. C. de Prop. Fide subicctis	1166	1466
Con Suo preçiato, Epist. 11 ian. 1930 SC de Prop. Fide: In favorabilibus omnia territoria dependentia a S. C. dc Prop. Fide considerantur ut terrae missionum.	947	1149
Cohaerenter ad *ca,* Decr. 8 mai 1919 SC Consistorialis: Circa nominationem Administratorum in Dioecesibus vacantibus dominii Canadensis et Terrae Novae.	177	201-202
Conchen., Resol. 10 mar. 1923 SC Concil ii: Onerum canonicalium ex iure particulari.	499	537-538
Conciliorum Provincialium, Decr. 15 feb. 1919 SC Consistorialis: Decretum pro celebratione conciliorum ct appellationibus in regionibus Italiae	151	181-182
Concilium *Plenarium Baliimorense,* Decr. 24 iun. 1931 SC Conciui: Omnes paroeciae in S. F. Amcricae Scptemtrionalis ad normam can. 459 § 3 conferantur	1036	1315
Conimbricen., Resp. 20 apr. 1923 SC Rituum: Dubia circa translatas solemnitates externas et anliphonam finalem B. M. V. in Officio Divino	508	548
Conimbricen., Decr. 18 feb. 1927 SC Rituum: Dubia circa festum Sacratissimi Cordis lesu in Lusitania	742	862
Collegii Anglici *de,* Decr. 29 dec. 1917 SC Studiorum: Constitutiones Ven. Collegii ΛημΙκι de Urbe	53	100-101
Collegii Urbani, cui, Decr 29 dec. 1917 SC Studiorum: Constitutiones Collegii Bedani de Urbe	69	101 -104

N. Cnlumna

Consemina, Resol. 9 feb. 1918 SC Concilii: Missae pro populo applicatae a parochis per turnum 76 105-107

Considerando che i, Decr. 3 sep. 1918 SC Consistorialis: Unus datur Ordinarius clericis profugis in Italiam..... 122 149-150

Consiliis initis inter, Decr. 25 iul. 1941 SC Religiosorum ct Studiorum: De alumnis admittendis in Seminarium vel in familiam religiosam 1635 2082

Consilium suum persequens, Decr. 20 mar. 1933 S. Paenitentiariae: De facultatibus indulgentias piis operibus aut devotionis obicctis adnectendi deque analogis quibusdam induitis, tantum directe a Sacra Paenitentiaria in posterum concedendis 1160 1462

Consta alia Pontificia, Lit. Circ. 20 aug. 1941 Comm. Biblicae: Litterae ad Excmos PP. DD. Archiepiscopos ct Episcopos Italiae circa studium S.. Scripturae in Seminariis ..... 1641 2087 - 2091

Constans ac sedula, Instr.. 11 feb. 1936 SC de Prop. Fide: Instructio pro religiosis mulierum Institutis, ad tuendam puerorum matrumque vitam in locis missionum 1315 1711-1712

Constitutione Ap. Si, Mon. 31 iul. 1924 S. Poenitentiariae: Monita de usu facultatum confessariis per annum sanctum tributarum deque ratione indulgentiae lubilaei lucrandae, ad normas Constitutionum Benedicti XIV ct Leonis XI11 exarata, auctoritate Ssmi D. N. Pii Pp. XI ad hodiernam disciplinam accommodata eiusque iussu edita..... 611 710-713

Consuevit haec Sacra, Instr. 1 maii 1924 SC de Prop. Fide: Instructio de alumnis in Pontificium Collegium Urbanum Romae, et Quaesita eisdem ante admissionem proponenda..... 594 689 - 690

Contingit aliquando mixta, Decr. 14 ian. 1932 SC S. Officii: De cautionibus in mixtis nuptiis praestandis 1071 1377

Cordi semper fuit, Decr. 16 nov. 1938 SC Orientalis: De annua relatione ad Sacram Congregationem mittenda a sacerdotibus ritus orientalis curam animarum habentibus extra fines sui Patriarchatus, sub iurisdictione Ordinarii alieni ritus 1454 1900-1901

Corrientensis, Resol. 26 apr. 1920 SC Consistorialis: Diffamationis sacerdotis contra Episcopum 269 297-298

Corrientensis, Resol. 13 nov. 1920 SC Concilii: lurisdictionis, seu dependentiae Conferentiarum S.Vincentii a Pauloa potestateOrdinarii loci..... 301 335-339

Cremonen., Resol. 10iun. 1922 SC Concilii:Benedictionis Sacri Fontis..... 423 472-473

Cuidam Ordinario in, Deci. 10 dec. 1917 SC Consistorialis: Declaratio super decreto de choreis 64 93

Cum... Vide etiam *Quum...*

Cum a pluribus, Instr. 25 iul. 1920 SC de Prop. Fide: Instructio circa erectionem quasi-parocciarum in Vicariatibus et Praefecturis Apostolicis..... 288 326-327

Cum aliquando Revmi, Decr. 7 mar 1921 SC Consistorialis: Circa facultates Ordinariorum denuo ordinandas..... $41 37s

Cum bellica conflictio, Motu proprio 1 dec. 1940 Pu XII: Missa, quae media nocte Nativitatis D. N. lesu Christi celebrari solet, in pervigilio eiusdem Nativitatis sub vesperam celebranda permittitur durante bello 1570 2021-2022

Cum cathédrale capitulum, Decr. 3 sep. 1918 SC Consistorialis: Restitutionis Capituli metropolitan! Montis Regalis 121 149

Cum data fuerit, Decr. 1 mar. 1929 SC Orientalis: De Spirituali administratione Ordinariatuum Graeco-Ruthcnorum in Foederatis Civitatibus Americae Septentrionalis 885 1028-1033

Cum decessor Noster, Motu Proprio 4 nov. 1927 Pu XI: De sede Sacrae Congregationis de Seminariis atque Studiorum Universitatibus..... 788 909 - 910

Cum, Deo auxiliante, Decr. 30 ian. 1935 SC Orientalis: Decretum erectionis Collegii missionarii S. Basilii Magni pro Oriente..... 1258 1606-1607

Cum ex epistula. Epist. Ap. 15 aug. 1928 Pu XI: Ad Emum P. D. losephum Ernestum tit . S. M. in Aracaeli S. R. E. presb. Card. Van Roey, Archicpiscopum Mechliniensiurn, *de conventu consociationis iuvenilis pro Actione Catholica,* Antucrpiae habendo..... ... 856 963 - 964

Cum ex expresso, Decr. 21 iul. 1934 SC S. Officii: Sanctiones Codicis ob abiectas Species consecratas (c. 2320), ob violentas manus in R. Pontificem (c. 2343 § 1), ob absolutionem complicis (c. 2367) et ob violatum sigillum sacramcntale extenduntur etiam ad Ecclesiam orientalem..... 1235 1571

Cum exigat Apostolicum, Lit. Ap. 26 sep. 1931 Pu XI: Erigitur Delegatio Apostolica in Bulgariae regno..... 1053 1349

Cum haec Sacra, Decr. 1 aug. 1941 SC Concilii: De missarum reductione ct satisfactione ..... 1637 2083 -2084

	X.	Columna	
Cum huic Sacrae, Instr. 8 dec. 1929 SC de Prop. Fide: Ad Vicarios Praefectosque Apostolicos ad superiores institutorum, quibus a S. Sede Missiones concreditae sunt, de propria ct legitima in gubernandis missionibus auctoritate.....	935	1115-1118	
Cum in amplissimae, Decr. 22 iul. 1919 SC de Prop. Fide: Circa nominationem Visitatoris Apostolici in missiones sinensis regionis finitimorumque regnorum.....	200	223-224	
Cum in Codice, Resp. 15 iul. 1919 SC Religiosorum; Circa decretum «Inter reliquas», de religiosis servitio militari adstrictis.....	195	221-222	
Cum in plenario, Decr. 30 nov. 1931 SC Religiosorum: Mutatio formulae rescripti saecularizationis	1063	1355	
Cum in Republica, Lit. Ap. 11 scp. 1933 Pu XI: In Republica Estonensi Nuntiatura Apostolica constituitur.....	1189	1512	
Cum iuris canonici. Motu proprio 15 scp. 1917 Benedicti XV: Commissio instituitur ad Codicis canones authentice interpretandos.....	53	90-91	I
Cum Missionalium opera, Motu proprio 23 mai 1926 Pu XI: Novum conditur Pontificium missionalium Institutum ex unione Pont. Seminarii SS. App. Petri et Pauli dc Urbe et conlegii pro missionibus exteris Mediolanensis.....	707	833	
Cum moderatores Consilii, Lit. Ap. 20 feb. 1924 Pu XI: Indultum oratorii privati conceditur sacerdotibus in Consilia Pontificii Operis a Propagatione Fidei adseitis.....	573	653-654	
Cum Nobis sacra, Motu proprio 4 nov. 1941 Pu XII: De Pontificio Opere vocationum sacerdotalium apud Sacram Congregationem Seminariis et studiorum Universitatibus praepositam constituendo.....	1646	2098	
Cum novum iuris, Decr. 7 aug. 1917 SC Studiorum: De novo iuris canonici Codice in scholis proponendo.....	50	86-87	
Cum non omnibus, Decr. 18 mai 1933 S. Paenttentiariae: De indulgentiis per recitationem Divini Officii coram Ssmo Sacramento lucrandis.....	1168	1467-1468	
Cum ob belli, Decr. 26 feb. 1919 SC Conciui: Revocatur decretum de provisione officiorum et beneficiorum durante bello.....	154	184	I
Cum per Breve, Resp. 1 feb. 1917 SC Religiosorum: Interpretatio Bullae Cruciatae pro Fratribus Minoribus in Hispania.....	10	21-22	
Cum plures locorum, Decr. 22 feb. 1927 SC Conciui: De sacerdotibus magisterii munus gerentibus in publicis scholis	743	863-864	,
Cum pluries acciderit, Mon. 29 mar. 1941 SC S. Omen: De praevia librorum censura.....	1610	2054	
Cum pluries petitum, Resp. 25 mar. 1922 SC Religiosorum: Postulatum circa numisma substituendum pano habitui seu scapulari pro Tertio Ordine S. Francise! et aliis.....	407	444	I
Cum primum in, Motu proprio 10 oct. 1920 Benedicti XV: De iMaronitarum in Urbe collegio restituendo.....	294	330	j
Cum proxime ex, Motu proprio 1 mar. 1922 Pu XI: De praescriptionibus Constitutionis Pianae «Vacante Sede Apostolica» aliqua ex parte innovandis.....	394	425 - 426	
Cum quaesitum fuerit, Deci. 26 maii 1928 SC Orientalis: Declaratio de prohibitione librorum quoad Orientales.....	840	947	
Cum quaesitum sit, Decr. 27 feb. 1934 Comm. Bibucae: De opere R. D. Friderici Schmidtke, cui titulus «Die Einwanderung Israels in Kanaan».....	1208	1521	
Cum quamplurimi orientales, Notif. .. 1929 Pu XI: Instituitur Commissio Pontificia ad Codificationcm iuris ecclesiastici orientalis parandam.....	940	1142-1143	
Cum res quae, Lit. Cir. 1 dec. 1918 Secretarial Status: De modo mittendi litteras Si Officio.....	133	166	,
Cum responsione diei, Decr. 5 iul. 1930 S. Poenttentiariae: Decretum circa indulgentias plenarias, quas vocant «toties quoties», pro quibus lucrandis alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta.....	980	1185	I
Cum *Supremae huius,* Decr. 25 mar. 1928 SC S. Officii: De consociatione vulgo «Amici Israel» abolenda.....	851	939 - 940	I
Cuneen. *ct Utinen.,* Resol. 17 mai 1919 SC Concilii: Praecedentiae Vicarii Generalis...	182	207 - 209	
Curien., Resp 21 mai 1926 SC Rituum: Dubium circa horam inchoandi Missam in nocte Nativitatis Domini.....	706	832	
Curis ac laboribus. Const. Ap. 12 feb. 1930 Pu XI: Dc Pontificio Seminario seu collegio Aethiopico.....	960	1161-1162	
Da parte delle. L\t. Cire. 10 sep. 1941 SC Sacramentorum: Circa transmissionem radiophonicam celebrationis matrimoniorum militum per procuratorem in Italia durante bello.....	1642	2091 -2093	
Da qualche tempo. Instr. 25 feb. 1932 SC Concilii: Istruzioni circa l'esecuzione della musica sacra nelle Chiese.....	1074	1378-1379	

		Columna
Da varie parti, Lit. Cire. 15 ian. 1927 SC CONCIUI: Circa nonnullos abusus tollendos in celebratione solemnitatum religiosarum, praecipue in Italia.	731	856 - 857
Dalia data della, Decr. 8 oct. 1919 SC Consistorialis: Circa titulum S. Ordinationis, pias fundationes et ius patronatus in Insula Melcvitana	209	228 - 230
Dalle relazioni che, Lit. Cire. 28 aug. 1924 SC Concilii: Normae circa institutionem religiosam in scholis publicis	613	714-716
Dalle relazioni dei, Lit. Cire. 25 oct. 1926 SC Concilii: Circa institutionem religiosam in scholis publicis	719	842 - 843
Data di erezione, Instr. 1937 SC de Prop. Fide: Schema per la relazione annua dei Collegi missionari dipendenti dalla S. C. de Prop. Fide	1412	1851 -1852
De animarum bono, Decr., 26 iun. 1933 SC Orientalis: Patriarchatus Alexandrini Copiorum, Ordo lampadis sive Unctionis infirmorum (Formula brevior) approbatur	1175	1492
De mandato consilii, Mon. 22 nov. 1922 SC de Prop. Fide: De modo procedendi Pont. Operis a Fidei Propagatione	471	512-513
De Manda, Decis. 6 apr. 1920 Signaturae Ap.: Nullitatis et restitutionis in integrum seu Legali pii	265	294 - 296
De more Romanorum, Liti. Ap. 7 dec. 1922 Pu XI: Erigitur Apostolica Delegatio Africae meridionalis	476	519-520
De more Romanorum, Lit. Ap. 31 oct. 1925 Pu XI: Erigitur Internuntiatura Apostolica in Leltonia	671	778
De Zacatecas et Aliarum, Resol. 12 mar. 1921 SC Conciui: Vacationum choralium per horas computandarum	343	378 - 380
Decessor noster, Motu proprio 21 nov. 1917 Benedicti XV: De ecclesia Sanctae Mariae Angelicorum in Portiuncula Apostolicae Sedi immediate subiecta	60	96-97
Decessor noster, Epist. Ap. 14 sep. 1922 Pu XI: Ad R. P. D. Wlodimirum Ledôchowski, S. I. Praepositum Generalem: de Pontificio Instituto Orientali cum Athenaeo Pontificio de re biblica iungendo	449	495 - 496
Decessor Noster, Motu proprio 24 iun. 1929 Pu XI: De pontificiorum Operum Missionalium coordinatione	910	1089-1091
Decessores Nostri Romani, Litt. Ap. 6 ian. 1928 Pii XI: Abolito Magno Magisterio Ordinis Equestris S. Sepulchri, opus a praeservatione fidei in Locis Sanctis atque Ordo Equestris S. Sepulchri uniuntur sub unico regimine Patriarchae Hierosolymitani pro tempore rectoris atque administratoris perpetui eiusdem Ordinis	809	924 - 926
Decessores Nostros vestigiis, Lit. Ap. 19 sep. 1935 Pii XI: Statuta, quae ad curam spiritualem militum catholicorum exercitus Germaniae spectant, adprobantur.	1288	1635- 1638
Decet omnino campanas, Decr. 20 mar. 1931 SC Concilii: Decretum de sacrarum campanarum usu	1018	1241 -1242
Decet Basilicam Principis, Const. Ap. 5 feb. 1938 Pu XI: Capita Constitutionum Sacrosanctae Basilicae Principis Apostolorum mandato Pauli V ex Bullis et Constitutionibus Summorum Pontificum primum collecta atque auctoritate Pii Papae XI reformata ..	1418	1854-1869
Decreto diei 25, Decr. 2 aug. 1918 SC Consistoriaus: De extensione facultatum quorumdam Ordinariorum durante bello	115	145
Decretum hoc latum, Deci. 2 iun. 1927 SC S. Officii: Circa decretum diei 13 ian. 1897 de authcnticitate commatis Iohannei	766	884
Decretum iamdiu, feria, Decr. 1 feb. 1933 SC S. Officii: Evulgatio decreti suppressionis cuiusdam religiosae mulierum consociationis, vulgo «Missionariae adoratrici e riparalrici dei Sacro Cuore Eucaristico di Gesù»	1150	1450
Dei providentis arcano, Motu proprio 5 mai. 1917 Benedicti XV: De Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali	31	57-58
Delatum est ad, Decreto 9 iul. 1920 SC S. Officii: Damnatur opus cui titulus «Felix Timmermans Pallieter»	283	320
Devotam Passionis Domini, Decr. 25 mar. 1931 S. Poenitentiariae: Circa indulgentias Viae Crucis ab infirmis lucrandas	1021	1243
Deus scientiarum Dominus, ConsL Ap. 24 mai. 1931 Pu XI: Dc Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum	1030	1272- 1281
Dianen., ResoL 9 iul. 1921 SC Concilii: Iuris funerandi inter Capitulum ct parochos...	368	402 - 404
Die 17 *Novembris,* Decr. 2 dec. 1930 SC Caeremonialis: Decretum dc sacris ritibus ab Emis DD. PP. Cardinalibus Romae peragendis	1000	1201
Die secunda iulii, Notif. 2 iul. 1930 SC S. Officii et de Prop. Fide: Ad sananda matrimonia mixta requiritur certitudo moralis de catholica educatione universae prolis	979	1185
Dioecesis C., Resol. 15 feb. 1936 SC Concilii: Iurispatronatus Capituli ad praebendas canonicales	1317	1713-1714

		Columna
Dioecesis C, ResoL 9 dec. 1939 SC Concil ii: Iuris funerandi canonicos honorarios ..	1507	1945-1946
Dioecesis L, Resol. 1 iL 1918 SC Sacramentorum: Irregularitatis ex defectu corporis.	106	136-137
Dioecesis Af, Resol. 10 dec. 1921 SC Concil ii: De fundationibus Missarum administratis a Confraternilatibus erectis in ecclesiis religiosorum.....	382	415-416
Dioecesis M. et Aliarum, Resol. 11 dec. 1920 SC Concil ii: Taxarum Curiae, seu usus taxae maximae et minimae.....	312	350-352
Dioecesis N.t Resol. 15 iun. 1918 SC Concil ii: Cumulationis et reductionis Missarum manualium.....	99	129 -130
Dioecesis N., Resol. 12 iul. 1919 SC Concil ii: Donariorum votivorum quoad eorum alienationem.....	194	219-221
Dioecesis N, in Gallia, Resol. 14 feb. 1920 SC CONCIUI: lurium Canonicorum praebcndalium.....	247	281
Dioecesis N,, Resol. 19 feb. 1921 SC Conciui: Translationis Missarum extra dioeccsim sine Ordinarii licentia.....	332	367 - 368
Dioecesis N., Resol. 9 iuL 1921 SC Conciui: Circa stipendia Missarum quae aliis traduntur cantandae.....	367	401 - 402
Dioecesis N., Resol. 11 nov. 1922 SC Conciui: Renuntiationis paroeciae sub conditione	463	504 - 505
Dioecesis N., Resol. 21 mai. 1927 SC Conciui: Cappellaniarum cum adnexa celebratione Missarum.....	765	882 - 883
Dioecesis N., Resol. 24 nov. 1928 SC Conciui: De habitu chorali ad lucrandas distributiones	864	972-973
Dioecesis N., Resol. II iul. 1931SCConciui: Coemeteriorum paroecialium.....	1940	1330-1331
Dioecesis N. et Aliarum in Gallia, Resol. 13 mar. 1920 SC Concilie Cathedratici, quoad eius naturam et destinationem.....	259	289-291
Dioecesis P., Resol. 23 apr. 1927 SC Conclue Hereditatis fiduciariae in opus Pa-	759	872-873
Dioecesis R. et Aliarum, Resol. 9 iul. 1938 SC Conciui: Missae pro populo Vicarii paroeciae mensae episcopali unitae.....	1446	1894-1895
Dioecesis T., Resol. 27 ian. 1917 SC Concil ii: Incardinationis religiosisaecularizati...	7	11-14
Dioecesis T- Resol. 8 iuL 1922 SC Conciui: Stalli choralis Decani.....	437	480-484
Dioecesis T., Resol. 13 apr. 1935 SC Concil ii: Praecedentiae interconfratemitates ...	1268	1619-1620
Dioecesis V., Resol. 12 mar. 1921 SC Conciui: Missae conventualis inter dignitates et hebdomadarium.....	344	380 - 382
Dioecesis V,, Resol. 4 iun. 1936 SC Concil ii: Iuris funerandi alienigenas.....	1342	1736-1737
Dioecesis V. et Aliarum, Resol. 13 apr. 1940 SC Conciui: Capitularis religionem ingressi quoad eius substitutionem.....	1530	1960-1962
Dioecesis X. in Hispania, Resol. 17 mar. 1917 SC Conciui: Deliberationis Capitularis de substitutione Magistralis.....	20	35-37
Dioecesium et Vicariatuum Ap. in Missionibus. Decr. 14 dec. 1927 SC Rituum: Sta. Tcresia a lesu Infante Patrona missionum constituitur	797	918
Dioecesium N. et X., Resol. 10 mar. 1923 SC Conciui: Incardinationis sacerdotis ...	500	538-540
Dioecesium X..., ResoL 13 nov. 1937 SC Conciui: Eleemosynae Missarum binatarum.	1400	1833-1834
Disputantibus nec in, Deci. 20 sep. 1933 S. Paenitentlxriae: De clausulis «visitandi ecclesiam vel oratorium» et «precandi ad mentem Sumini Pontificis».....	1191	1512-1513
Divini *cultus sanctitatem.* Const. Ap. 20 dec. 1928 Pu XI: De Liturgia deque cantu gregoriano et Musica sacra.....	868	975 - 979
Divini illius Magistri, Lit. EncycL 31 dec. 1929 Pu *XI:* Ad Venerabiles Fratres, Patriarchas. Primates, Archicpiscopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios, pacem ct communionem cum Apostolica Sede habentes itemque ad christifidcles catholici orbis universos: *De Christiana iuventutis educatione* .	939	1125-1142
Divini *Redemptoris promissio,* Encycl. 19 mar. 1937 Pπ XI: Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres, Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios, pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: *De communismo atheo*.....	1372	1789-1807
Doceatur quae decreta. Instr. 25 mar. 1922 SC Reugiosorum: Instructio seu elenchus quaestionum ad quas respondendum est a Moderatoribus seu Moderatricibus Generalibus Institutorum vota simplicia profitentium in relatione ad S. Sedem quinto quoque anno transmittenda.....	406	44Q _ 444
Doceatur quaenam decreta. Instr. ... ... 1937 SC de Prop. Fide: Quaestiones ad quas respondendum est a Moderatoribus (seu Moderatricibus) generalibus Institutorum religiosorum ct, congrua congruis referendo a Moderatoribus Societatum sine votis a S. C. de Prop. Fide proxime dependentium in relatione ad hanc S Congregationem singulis quinquenniis transmittenda.....	1410	1845- 1850

	\.	Columna
Dominus Salvator Noster, Instr. 26 mar. 1929 SC Sacramentorum: Ad Revmos Ordinarios de quibusdam vitandis atque observandis in conficiendo Sacrificio Missae et in Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando.....	892	1036- 1042
E' *ben noto,* Lit. Cire. 23 aug. 1928 SC Religiosorum: Regulae servandae pro tutanda modestia Christiana in vestibus puellarum quae apud religiosas instituuntur...	857	964 - 965
E' *nota a,* Lit. Cire. 18 feb. 1927 SC Religiosorum: De promovendo cantu Gregoriano apud religiosos.....	741	861-862
E' noto alla, Epis. 2 oct. 1922 Secretariae Status: Clerici abstineri debent a factionibus politicis efformandis vel fovendis.....	453	499
E *noto alla,* Lit. Cire. 10 feb. 1924 SC Religiosorum: Religiosi sese abstineant a competitionibus politicis efformandis vel nutriendis.....	570	652
E' *tornato di,* Epist. Cire. 29 mai. 1930 SC Religiosorum: Circa collaborationem inter religiosas feminas ct Actionem Catholicam.....	971	1175-1176
Ea inter opera, Epist. Ap. 5 mai. 1924 Pπ XI: Ad Revmum R. Wlodimirum Ledôchowski, Praepositum Generalem Societatis lesu: *De Athenaeo et Sodalicio Gregoriano atque de huius Statutis*.....	596	691-693
Edita hesterno die, Mon. 3 apr. 1934 S. Paenitentiariae: Monita de usu facultatum confessariis tributarum per annum sanctum ad universum catholicum orbem propagatum deque ratione indulgentiae Iubilaei lucrandae, ad nonnas Constitutionum Benedicti XV et Leonis XIII exarata, auctoritate Ssmi D. N. Pii XI ad hodiernam disciplinam accommodata eiusque iussu edita.....	1214	1530- 1532
Edita nuperrime a. Decr. 1 aug. 1938 SC Rituum: Variationis faciendae in rubricis Breviarii et Missalis Romani.....	1450	1897-1898
Editis in Regno, Instr. 12 mai. 1929 S. Poenitentiariae: Instructio circa condonationem et sanationem bonorum ecclesiasticorum usurpatorum in Italia....	899	1055 -1056
Edito in Actis, Instr. 26 aug. 129 Comm, pro Russia: Instructio ad RR. Patres DD. locorum Ordinarios, de russis ad catholicam ecclesiam redeuntibus.....	926	1108-1110
Eminentissimi ac Revmi, Epist. 3 nov. 1920 SC S. Officit: Epistula ad locorum Ordinarios, qua eorum ATgilantia excitatur circa nova quaedam acatholicorum molimina contra fidem.....	297	332 - 333
Episcopi aliive locorum, Decr. 20 aug. 1917 Secretariae Status: De praescriptis aliquorum Codicis canonum anticipandis	52	89-90
Episcopis e Regularibus, Motu proprio 25 apr. 1920 Benedicti XV: Episcopis e Regularibus Ordinibus usum rocheti concedit.....	268	297
Esistono in Italia, Notif. 23 oct. 1920 SC Conststortalis: Notificazione circa la costituzione di un Prelato per Femigrazione italiana.....	296	331-332
Essendo stato sollevato, Deci. 21 dec. 1918 SC Consistortalis: Declaratio circa decretum «Redeuntibus».....	138	170
Essendoci noto come, Decr. 5 maii 1918 Vicariatus Urbis: Spectaculis, in publicis vulgo «cinematografi», interesse uterque clerus denuo prohibetur.....	91	123
Essendoci noto come, Decr. 1 feb. 1938 Vicariatus Urbis: Vetantur clericis spectacula publica in Urbe.....	1417	1854
Etsi iam alias, Deci. 23 iun. 1929 S. Poenitentiariae: Declaratio circa indulgentias «toties quoties» Crucifixis adnexas.....	908	1087 -1088
Etsi serio dubitari, Decr. 16 nov. 1928 S. Poenitentiariae Ap.: De confessariis absolventes adhaerentes factioni «L'Action française».....	865	973
Evulgata editione typica, Decr. 25 iul. 1920 SC Rituum: De editione typica Missalis Romani	289	327 - 328
Evulgato per Commentarium, Deci 4 mai. 1937 S. Paenitentiariae: Declaratio super decreto quod incipit «Lex sacri coelibatus» diei 18 aprilis 1936	1783	1822-1823
Evulgato Sacrae Paenitentiariae, Decr. 25 feb. 1933 S. Paenitentiariae: Declaratio decreti circa indulgentias «Stationibus» adnexas.....*.....	1153	1453
Ex dioecesibus, quae, Deci. 1 aug. 1919 SC Consistorialis: Circa naturam quasi-paroeciarum vel missionum dioecesium quarundam post Codicis iuris canonici promulgationem.....	201	224
Ex Lateranensi pacto, Const. Ap. 30 mai. 1929 Pπ XI: De religiosa administratione Civitatis Vaticanae.....	901	1058- 1059
Ex officio supremi, Lit. Ap. 20 mai. 1925 Pu XI: Erigitur Delegatio Apostolica Indosinensis..... ..	652	753 - 754
Ex quo primum, Const. Ap. 5 iul. 1924 Pπ XI: Suspenduntur indulgentiae ct facultates vertente anno universalis Iubilaei MDCCCCXXV.....	602	699-700
Ex responsionibus datis. Instr. 25 nov. 1925 SC Sacramentorum: Circa munus patrini et cognationem spiritualem.....	677	784-786
Exacto iam anno, Decr. 11 oct. 1935 SC Conststorlalis: lurisdictio Administratoris Pontificii Basilicae Laurctanae extenditur ad civitatem Laurctanam	1291	1643-1644

	N.	Columna
Excellentissimi Ordinarii Insularum, Decr. 20 dec. 1940 SC Sacramentorum: Dc ordinandis Tribunalibus ecclesiasticis Insularum Philippinarum pro causis nullitatis matrimonii deddendis	1575	2024-2025
Expedit plane ac, Lit. Ap. 28 aug. 1930 Pli XI: S. loanncs de Deo et S. Camillus de Lellis caelestes declarantur Patroni infirmariorum saecularium eorumque piarum associationum	988	1191-1192
Expedit ut qui, Notii. 26 ian. 1923 SC Consistorialis: Communicatio de commigrantibus ex Italia tessera ecclesiastica muniendis	489	529 - 530
Explorati iuris est, Deci. 25 iul. 1917 SC S. Officii: De assistentia missionariorum matrimoniis haereticorum et infidelium tamquam officialium civilium	49	86
Factum est aliquando, Decr. 23 iul. 1922 SC Religiosorum: Circa indulta prorogandi Capitulum Generale	440	486-487
Facultates Decennales, Facult. 1 ian. 1920 SC de Prop. Fide: Formulae Maiores et Minores Facultatum quas S. C. de Prop. Fide Ordinariis sibi subiectis concedere solet ad decennium, una cum Supplemento ad Formulas Maiores	228	249-266
Facultatum generalium quae, Notif. 1 ian. 1941 SC de Prop. Fide: Notificatio circa Facultates Formulae Maioris et Minoris Ordinariis missionum concessas	1581	2031-2032
Ferentina, Resp. 23 nov. 1917 SC Rituum: Dubia circa ministros Episcopi in solemni Benedictione cum SSmo Sacramento	61	97
Fesulana, Resol. 21 iun. 1930 SC Concilii: Iuris praesentandi ad paroeciam Praeposito commissam	974	1177-1178
Florentina, Decis. 31 mar. 1917 Signaturae Ap.: Iurium de sepulcris, sive nullitatis sententiae rotalis	23	42-47
Florentina, Decis. 7 nov. 1932 Signaturae Ap.: Commissionis, seu nullitatis matrimonii. Domicilium legale non attenditur in causis matrimonialibus	1130	1429- 1431
Forolivien., Resol. 9 iun. 1923 SC Concilii: Praecedentiae inter canonicos parochos	521	587-588
Gabonen. Vide *Vicariatus Apostolici Gabonen.*		
Gallipolitana, Resol. 15 nov. 1930 SC Concilu: Funerum, seu iuris ad sepulturam et portionem paroccialem	994	1196-1198
Gaudisien. Vide *Melevitana et Gaudisien.*		
Gerunden., Resol. 13 iul. 1918 SC Concilii: Fundationis beneficiorum	109	138-141
Già da qualche. Motu proprio 6 fcb. 1930 Pu XI: Instituitur «Sectio historica» penes Sacrorum Rituum Congregationem	956	1154
Gid per la, Alloc. 3 oct. 1941 Pπ XII: De munere iudicis in causis multitatis matrimonii tractandis et decidendis	1645	2094-2097
Gnesncn. et Posnanien., Resol. 11 iun. 1921 SC Concilii: Circa venationem clericis prohibitam poena suspensionis	560	395-396
Graeci-rutheni ritus, Decr. 24 mai. 1930 SC Orientalis: Decretum dc Administratione Ordinariatus graeco-rutheni in regione canadensi	970	1170-1175
Gregorianam studiorum Universitatem, Lit. Ap. 21 iun. 1932 Pu XI: Pontificiae Universitati Gregorianae dc Urbe, Magnus Cancellarius atribuitur	1098	1398-1399
Hac Alma in, Lit. Ap. 26 apr. 1932 Pπ XI: Archisodalitati Urbanae a Doctrina Christiana omnibusque institutionis religiosae operibus Praestites tutelares tribuuntur S. Carolus Borromaeus ct S. Robertus Bellarmino	1087	1385-1386
Haec Sacra Congregatio, Decr. 24 iul. 1934 SC Caeremonialis; De praecedentia inter Forerium maiorem ct Ducem supremum Nobilium Custodum Pontificis	1236	1571-1572
Haec Sacra Congregatio, Decr. 10 apr. 1936 SC de Prop. Fide: De calendario adhibendo a religiosis in terris missionum	1331	1722
Haec Secretaria Status. Lit. Cire. 6 aug. 1926 Secrftariae Status: Revocatur «monitum» dici 1 dec. 1918 circa modum mittendi litteras ad S. Officium	716	840
Hanc Ritualis Romani, Dccr. 10 iun. 1925 SC Rituum: Decretum novam Ritualis Romani editionem approbans	655	755
Harlemen., Deci. 26 mar. 1924 SC Rituum: De festo cum Officio et Missa in honorem D. N. I. C. sub titulo Boni Pastoris	584	5^9
Haud raro evenit, Mon. 12 ian. 1929 Com. pro Russia: De russis ad catholicam fidem redeuntibus	875	1002-1003
Haud semel olim, Decr. 18 iul. 1935 S. Paenitenttartae: De conditionibus ad lucrandam indulgentiam, quam dicunt, Portiunculae in ecclesia S. Mariae Angelorum apud Asisium	1282	1633
Herhipolcn., Resp. 14 iun. 1918 SC Rituum: Dc Missa votiva vel commemoratione pro sponsis	97	,J| p7

	N.	Columna
Hildesien., Decr. 16 iun. 1922 SC Rituum: *Dubia varia:* 1 - De festo patroni principalis ciusque octava. 2 - De feriis Rogationum. 3 - De Missis defunctorum. 4 - De Missa in honorem Ssmi Cordis Icsu prima feria sexta mensis celebranda. 5 - De evangeliis in fine Missae	430	476-478
Hisce adnexa litteris. Lit. Cire. 12 mail. 1930 SC de Prop. Fide: Prospectus annuae relationis de Missionibus	969	1170
Historicarum disciplinarum cultores, Decr. 6 aug. 1932 SC Studiorum: Facultates Historiae ecclesiasticae ct Missiologiae eriguntur apud Pontificiam Universitatem Gregorianam	1117	1409
Huic S. Congregationi, Resp. 6 oct. 1919 SC Religiosorum: Dubium circa professionem religiosorum laicorum in Ordinibus Regularibus	207	227
Humani generis, Encycl. 15 iun. 1917 Benedicti XV: Dc praedicatione divini Verbi	38	67-72
I primitivi cometeri, Motu proprio 11 dec. 1925 Pπ XI: De Pontificia Commissione Sacrae Archeologiae deque novo Pontificio Instituto Archeologiae Christianae.	681	795-799
lam inde ab, Deci. 26 oct. 1921 SC Religiosorum: Declaratio circa religionum Constitutiones Codici conformatas, S. Congregationi pro revisione subiiciendas, ex decreto 26 iunii 1918	374	410-411
lam olim Sacrosancta, Decr. 26 mai. 1937 SC S. Officii: De novis cultus seu devotionis formis introducendis deque inolitis in re abusibus tollendis	1386	1826-1827
lam pridem multisque, Dccr. 15 iun. 1939 S. Paenitenttariae: De Benedictione papali ope radiophonica accepta	1482	1927
latndiu ac saepe, Decr. 12 mar. 1938 S. Paenitentiariae: Conditionis ad validam sacrarum «Viae Crucis» stationes erectionem ex novo statuuntur	1427	1874-1875
lamdudum Leo XIII, Decr. 10 iul. 1918 SC Orientalis: De paroecia Abbatiae Crvptoferratensis	107	137-138
Il Codice di, Instr. 26 apr. 1920 SC Studiorum: Istruzione ai Reverendissimi Ordinari d'Italia suH'ordinamento dei Seminari	271	298-309
ll Codice di, Normae 21 iun. 1932 SC Concilii: Disposizioni circa le Conferenze episcopali in Italia	1099	1399
Il Concordato lelicemente. Instr. 1 iul. 1929 SC Sacramentorum: Ai Revmi Ordinari d'Italia, e per essi ai parroci, circa 1'esecuzione dell' art. 34 dei Concordato stipulato Γ 11 Febbraio 1929 tra la S. Sede ed il regno d'Italia, relativo alia celebrazione dei matrimonio agli effetti civili, secondo pure il disposto della Legge 27 Maggio 1929, η. 847, sui matrimonio	914	1094-1102
Il Consiglio Superiore, Lit. Cire. 5 iun. 1927 SC de Prop. Fide: De agentia «Fides» constituenda et fovenda	767	884-885
ll ripristinamento dello, Epist. 23 apr. 1924 SC Concilii: Epistola ad Italiae Ordinarios de pueris Christiana catechesi imbuendis	592	686-687
// Santo Padre, Decr. 11 nov. 1919 SC Conciui: Ripristinamento dello Studio presso Ia S. Congregazione dei Concilio	217	235 - 236
Il Santo Padre, Epist. 27 mar. 1922 Secretariae Status: De relationibus inter coetus universitanos feminarum et Actionem Catholicam femininam	408	445
Il Sommo Pontefice, Lit. Cire. 1 mar. 1924 SC Religiosorum: De collaboratione inter religiosas feminas et Actionem Catholicam feminarum	577	655
Il 27 *aprile,* Epist. 5 mai. 1917 Benedicti XV: Ad Petrum S. R. E. Card. Gasparri, a Secretis Status S. S., de pace a lesu Christo, per intercessionem SS. eius Genetricis Mariae, cuius invocatio «Regina pacis, ora pro nobis» Litaniae Lauretanae additur, crebris supplicationibus impetranda	32	58-59
In allocutione habita, Motu proprio 5 aug. 1930 Pπ XI: De novo opere in locum Leoniani Operis de Fidei praeservationc sufficiendo	987	1189- 1190
In applicazione degli, Instr. 25 iun. 1930 SC Concilii: Istruzioni circa le chiese cd altri enti di culto in Italia	977	1181 -1184
In articulo V, Resp. 22 apr. 1917 SC Religiosorum: Interpretatio decreti «Cum de Sacramcntalibus»	28	55
In artesa delle, Notif. 15 nov. 1918 SC de Prop. Fide et Orientalis: Notificatio circa Missiones ad Delegationes Apostolicas Constantinopolis, Aegypti, Mesopotamiae, Persiae et Syriae pertinentes	129	164- 165
In coetibus plenariis, Deci. 9 iul. 1928 SC de Prop. Fide: Declaratio de relatione inter Pontificium Opus a Propagatione Fidei et Instituta religiosa missionalia	849	955
In conformità del, Lit. Cire. 20 iun. 1929 SC Concilii: Ad omnes Ordinarios Italiae de administratione bonorum beneficialium et ecclesiasticorum ad normas iuris canonici et pacti inter Apostolicam Scdem et regnum Italiae concordati	907	1079-1087
In Congregatione generali, Decr. 31 mar. 1919. SC Religiosorum: De quibusdam libris ad Instituta Religiosorum iuris pontificii pertinentibus, revisioni et correctioni S. Congregationis subiiciendis	167	192 · 193

	N.	Columna
In congregatione generali, Decr. 21 mar. 1931 SC S. Officii: De «educatione sexuali» et dc «eugenetica»	1020	1242-1243
In congressu diei, Decr. 5 mai 1933 SC S.ACRAAŒNTORUM: Constitutio tribunalium pro causis matrimonialibus in missionibus	1165	1466
In Constitutione Apostolica, Deci. 26 feb. 1929 SC de Prop. Fide: Sodales Pont. Operis a Propagatione Fidei indigent speciali eleemosyna ad lucrandum lubilaeum	884	1028
In generali consessu, Decr. 4 iul. 1919 SC S. Officii: De participatione catholicorum societati «ad procurandam christianitatis unitatem»	190	217-218
In generali consessu, Decr. 12 mar 1920 SC S Officii: Circa «Les faits de Loublande».	257	288
In generalibus comitiis, Resp. 20 mai 1917 SC Religiosorum: Dc Societate Filiarum S. Ursulae a S. Angela Merida	34	59-60
In multis solaciis. Motu proprio 23 oct. 1936 Pu XI: De Pontificia Academia scientiarum	1350	1769-1771
In officiali Codicis iuris, Deci. 17 oct. 1917 Secretarial Status: Nonnullae mendae corrigendae in editione officiali Codicis iuris Canonici	55	92
In plenariis comitiis, Lit. Cire. 1 iul. 1932 SC Sacramentorum: Litterae ad Excellentissimos Archiepiscopos, Episcopos atque locorum Ordinarios: *De tractatione causarum matrimonialium*	1105	1401 -1403
In plenario conventu, Resp. 27 apr. 1917 SC S. Officii: De spiritismo	30	56
In praefatione ad, Deci. 17 nov. 1921 Comm. Biblicae: Dc additione variarum lectionum in editionibus versionis Vulgatae Novi ct Veteris Testamenti	379	414
In questi ultimi. Lit. Cire. 7 mar. 1925 SC Consistorialis: Ad Ordinarios Italiae circa commorationem clericorum in Urbe	638	744 - 745
In recitatione Ssmi, Deci. 22 ian. 1921 S. Poenitenttariae: Declaratio et indultum circa morem addendi quaedam verba salutationi angelicae in recitatione Ssmi Rosarii	324	364
In riguardo alla. Lit. Cire. 10 iun. 1922 SC Sacramentorum: Circa celebrationem matrimonii viduarum militum ob belli causam, absque ritibus iuris civilis.	424	473 - 474
In risposta alia, Epist. 31 oct. 1922 SC Orientalis: Codex iuris canonici latinus quoad orientales	459	502
In soleniniis, sive, Instr. 25 mar. 1925 SC Rituum: Super privilegiis quae in triduo vel octiduo soleraniter celebrando intra annum a Beatificatione vel Canonizatione per rescriptum S. Rituum Congregationis a Summo Pontifice concedi solent	643	747
In solemniis sive. Instr. 11 feb. 1931 SC Rituum: Instructio super privilegiis quae in triduo vel octiduo, occasione alicuius solemnitatis, mysterii. Sanctorum vel Beatorum celebrando, concedi solent	1015	1241
In tam effrena, Instr. 23 dec. 1929 SC Sacramentorum: De competentia iudicis in causis matrimonialibus ratione quasi-domicilii	938	1122-1124
In terris missionum, Instr. 19 mar. 1937 SC de Prop. Fide: De Congregationibus religiosis indigenis condendis	1373	1807-1809
In Urbe Constantinopolitana, Decr. 18 mai 1934 SC Orientalis: De seminario interrituali S. Ludovici regis constantinopolitano	1221	1535-1536
In virtu del, Lit. Cire. 6 iun. 1923 Secretariae Status: Non expedit in Italia ut clerici officia assumant administrationis oeconomicae civilis	519	585
Incolarum numero in, Const. Ap. 5 dec. 1931 Pu XI: De S. Mariae Liberatricis paroeciae dismembratione ct novae S. Sabbae paroeciae erectione constituitur paroecia religiosa in Urbe	1065	1360-1361
Inde ab initio. Motu proprio 24 scp. 1927 Pπ XI: De Cardinali Sacrae Congregationi dc Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefecto pro tempore inter Patres Cardinales Sacrae Congregationis S. Officii et Pontificalis Commissionis pro studiis biblicis cooptando	780	898
Inde ab inito. Motu proprio 6 apr. 1930 Pu XI: Commissio pro Russia a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali seiungitur ac sui iuris constituitur	966	1167-1168
Indicto a Nobis, Const. Ap. 30 ian. 1933 Pu XI: Paenitentiariis aliisque in Urbe confessoriis extraordinariae facultates anno vertente generalis maximique lubilaei a die 2 mensis aprilis a. MDCCCCXXXIII ad diem usque mensis aprilis a. MDCCCCXXXIV	1148	1445-1448
Indulgentiam plenariam clericis. Decr. 5 dec. 1930 S. Poenitentiariae: Indulgentia plenaria pro Divini Officii recitatione ad moniales aliasque pias mulieres in communitate viventes extenditur	1001	1201-1202
Infinita Dei misericordia. Const. Ap. 29 mai 1924 Pu XI: Indictio universalis lubilaci anni Sancti millesimi nongentesimi vigesimi quinti	599	694 - 697
Infra scriptus Cardinalis, Decr 1 aug. 1933 S. Pafnitentiariae: De non permiscendis operibus pro multiplici lubilaci acquisitione	1184	1509-1510

	N.	Columna
inter instituta, quae, Lit. Ap. 12 ian. 1933 Pu XI: Ordo S. Hieronymi Congr. B. Petri de Pisis supprimitur	1142	1439-1440
Inter mala huius, Instr. 3 mai 1927 SC S. Officii: Instructio ad Archiepiscopos, episcopos ceterosque locorum Ordinarios: de sensuali et de sensuali-mystico litterarum genere	763	874 - 876
Inter pietatis exercitia, Decr. 15 ian. 1935 S. Paenitentiariae: De visitatione vulgo dicta «septem ecclesiarum» peculiaribus indulgentiis ditata ...	1256	1604-1605
Inter praecipua huius, Lit. Ap. 21 sep. 1933 Pu XI: S. .R. E. Cardinalis S. Congregationis de Propaganda Fide pro tempore Praefectus in Magnum Cancellarium eligitur Pontificii Athenaei Urbani Fidei propagandae	1192	1513-1514
Inter praecipuas incliti, Const. Ap. 15 iun. 1933 Pu XI: Abbatia Sancti Hieronymi in Urbe erigitur	1171	1489- 1490
Inter publicas communesque, Decr. 11 feb. 1936 SC Concilii: Dc piis fidelium peregrinationibus ad celebriora Sanctuaria moderandis	1314	1710-1711
Inter religiosos coetus, Const. Ap. 2 iul. 1935 Pii XI: Congregatio monachorum Camaldulensium unitur Congregationi Eremitarum Camaldulensium de Etruria	1274	1627- 1628
Inter suprema Ecclesiae, Decr. 19 mar. 1919 SC Consistorialis: Circa proponendos ad episcopale ministerium in Canadensi dominio et Terrae Novae Insulis ...	161	1S7-189
Iterum conquesti sunt, Instr.. 4 iul. 1921 SC Sacramentorum: Instructio ad Rev.mos Ordinarios locorum super probatione status liberi ac denuntiatione initi matrimonii	365	399-400
IiLxta monitum iam, Mon. 6 ian. 1923 SC de Prop. Fide: 1-Monita circa pecuniam collectam et transmittendam ad Pontificium Opus a Propagatione Fidei. 2-Constitutio duorum Consiliorum centralium pro regione canadiens!. 3-Nominationes	484	523 - 526
La Chiesa Cattolica, Lit. Cire.. 15 apr. 1923 Secretarlae Status: Circa conservationem bibliothecarum, archivorum et Museorum ecclesiasticorum	506	544 - 547
La Chiesa Cattolica, Lit. Cire. 12 sep. 1940 SC Religiosorum: Normae circa servitium infirmis, praesertim viris, a religiosis feminis praestandum	1558	1997 - 2000
La lieta accoglienza, Lit. Cire. 1 sep. 1924 Secretariae Status: Circa institutionem in Urbe Commissionis centralis artis sacrae pro conservando patrimonio artistico ecclesiarum	614	716-718
La pia pratica. Lit. Cire. 14 nov. 1939 SC Orientalis: Circa celebrationem Octavarii pro unione Christianorum et Pont. Opus «Propagationis Fidei» apud orientales	1502	1939-1941
La Sacra Congregazione, Decr. 15 ian. 1919 SC de Prop. Fide: Decretum de Missionaryis e militia redeuntibus	144	175
La Sacra Congregazione, Lit. Cire. 30 apr. 1938 SC Studiorum: Circa gradus obtinendos a clericis et religiosis feminis apud Universitatem Catholicam Mediolanensem	1432	1880-1881
La Santità di, Lit. Cire. 5 aug. 1941 SC Studiorum: Circa Institutionem alicuius cursus specialis de Psalmis explanandis in Seminariis regionalibus Italiae ...	1638	2084 - 2085
La Scuola Media. Lit. Cire. 11 feb. 1941 SC Studiorum: De coordinandis studiis scholae mediae et studiis seminariorum clericorum in Italia	1593	2047 - 2043
Lote iam per. Lit. Ap. 9 aug. 1922 Pu XI: Erigitur Apostolica Delegatio in Sinis	447	493 - 494
Latinarum litterarum quae. Motu proprio 20 oct. 1924 Pu XI: De peculiari litterarum latinaram schola in Athenaeo Gregoriano constituenda	615	718-719
Lauden., Resp. 16 feb. 1918 SC Rituum: Dubia de Collecta «pro re grava» imperata.	77	108
Louden., Resp. 14 ian. 1922 SC Co.NCn.ii: Dubia circa donaria votiva et alienationes.	385	417-418
Lausanncn., Resol. 15 iun. 1918 SC Concilii: Oneris hypothecae ecclesiae paroccialis.	98	128
Le relazioni, testé, Lit. Cire. 2 feb. 1941 SC Religiosorum: Normae circa studia religiosorum in Italia	1589	2044 - 2045
Le *strettezze economiche,* Lilt. Cire. 29 iun. 1919 SC Consistorlalis: Circolare ai Reverendissimi Ordinari d'Italia per sowenire ai bisogni dei clero	189	216-217
Legum canonicarum Codice, Decr. 31 oct. 1918 SC Studiorum: De experimentis ad gradus in iure canonico assequendos	126	154
L'Eminentissimo Cardinale, Lit. Cire. 10 mar.. 1927 SC Studiorum: Circa conservationem archivorum et bibliothecarum ecclesiasticarum, praesertim in Seminariis Italiae	751	868
Lex sacri coelibatis, Decr. 18 apr. 1936 S. Paenitentiariae: Absolutio sacerdotum ab excommunicatione, ob attentatum etiam civile tantum matrimonium, et actu cum muliere caste conviventium eorumque admissio ad participationem sacramentorum more laicorum Sacrae Paenitentiariae exclusive reservatur	1332	1722- 1723
Limburgcn., Resp. 26 oct. 1931 SC Rituum: Indulgentiae in consecratione altaris conceduntur ab episcopo delegante et promulgantur a delegato	1056,	1350-1351

	N.	Columna
Linden., Resol. 9 iul 1921 SC Conciui: Divini Officii recitandi ab episcopo celebrante	370	406 - 403
Linden., Resp. 25 iun. 1923 SC Rituum: Dubia circa Missam pro populo in festis translatis	346	953 - 954
Lisbonen., Resol. 21 apr. 1917 SC Concilii: Exemptionis et funerum a parocho vel cappellano	26	49-52
Lisbonen. et Aliarum in Lusitania, Resol. 13 apr. 1918 SC Concilii: Provisionis paroeciarum sine dote sufficienti	83	111-113
L'istrudone di, Lit. Cire. 1 mai 1932 SC Sacramentorum: Circa celebrationem matrimoniorum per procuratorem	1088	1336- 1388
Litteris Apostolicis sub, Facult. 30 apr. 1929 Pπ XI: Ordinariis, sacerdotibus ct Chnstifidelibus dioecesium ac ditionum Americae Latinae privilegia ac Facultates 3d decennium conceduntur	898	1053 –1054
Litteris suis Apostolicis, Lit. Ap. 11 nov. 1939 Pu XII: De nobilitatis privilegio iam Ordinis piani proprio abolendo	1501	1938-1939
L'omaggio della rassegna, Epist. Cire 1940 Secretariae Status: Circa celebrationem Congressuum Eucharisticorum	1579	2026-2027
LOrdinario militare, Decr. 13 apr. 1940 SC Consistoriaus: Decreto circa Ia giurisdizionc dell'Ordinario militare in Italia	1529	1959-1960
Λo *svihippo che,* Lit. 20 mai 1923 SC de Prop. Fide: Ad Superiores religionum quae Missionibus infidelium se devovent: 1-dc idonea praeparatione alumnorum; 2 · de regimine missionis per substitutos parando; 3 - de clero autochthonum fovendo; 4-de eoadiutoribus laids procurandis ...	516	581-583
Lucerina, Resol. 15 dec. 1923 SC Concilii: Praecedentiae Vicarii Generalis non canonici	550	611-612
Lugdunen., Resp. 12 ian. 1917 SC Rituum: Dc sacra unctione manus in ordinatione.	2	1-2
Magni semper negotii, Decr. 30 dec. 1918 SC Consistorialis: De clericis in certas quasdam regiones: Américain et Insulas Philippinas demigrantibus	140	171 -174
Maioricen., Resol. 15 ian. 1921 SC Conciui: Distributionum quoad absentes a choro ex induito	322	361-363
Malacitana, Resol. 15 nov. 1930 SC Concilii: Vacationum et distributionum	995	1198-1199
Mandelen., Resol. 17 mar. 1917 SC Conciui: Curae animarum et Missae pro populo.	18	26-30
Manilen. Vide etiam *De Manila.*		
Manilen., Docis. 28 mai 1917 Signaturae Ap.: Circumscriptionis seu super decreto de interim exsequendo	36	62-64
Manilen., Decis. 3 mai 1922 Signaturae Ap.: Legatorum piorum inter parochum et Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini	417	463-465
Mantuana, Resp. 18 feb. 1921 SC Rituum: Circa fideles respondentes sacerdoti celebranti Missam	329	366
Marianopolitana, Resp. 17 apr. 1919 SC Rituum: De Missa et Communione durante expositiore Ssmi Sacramenti	173	195
Materanen.., Resol. 11 feb. 1928 SC Concilii: Circa ius cumulativum ecclesiae cathedralis administrandi sacramenta fidelibus aliarum paroeciarum	819	933-935
Mathelicen., Resol. 14 nov. 1925 SC Conciui: lubilationis et iuris ad emolumenta adventitia	675	782-783
Maximum illud, Epist. Ap. 30 nov. 1919 Benedicti XV: De fide catholica per orbem terrarum propaganda	221	239 - 246
Maximam semper sollicitudinem, Decr. 20 nov. 1920 SC Consistorialis: Circa proponendos ad episcopale ministerium in Scotia	307	344 - 346
Mediolanen., ResoL 13 apr. 1918 SC CoNcn.li: Praecedentiae inter varios ordines Capitularium	84	113-118
Mediolanen., Dccr. 25 dec. 1920 SC Studiorum: Universitas Catholica quae a Ssmo Corde lesu denominatur. Mediolani canonice erigitur	317	358
Mediolanen., Decr. 16 mar. 1939 SC Rituum: Approbatur nova editio vesperalis ambrosiani	1467	1913
Melevitana. Resol. 21 apr. 1917 SC Conciui: Praestationis Episcopo visitanti civitatem	27	52-55
Melevifana. Resol. 2 iun. 1917 SC Concilii: luris funerandi a parocho quasi domicilii	37	65-67
Melcviiana et Gaudisien., Decr. 20 dec. 1919 SC Consistorialis: Circa beneficia, cappellanias et patrimonia sacra de iure patronatus	226	248-249
Mdphensis et Rapollensis, Resol. 17 mai 1919 SC Conciui: Circa rigorem Brevis «Impensa» de ecclesiis rcccptitiis post Codicem iuris canonici		
Melphicten., Resol. 8 feb. 1919 SC Conciui: Libri confirmatorum ...		~

	N.	Columna
Memoriale Rituum, quod, Decr. 14 ian. 1920 SC Rituum: De editione typica memorialis Rituum	234	272-273
l/i *i grato.* Epist. 10 mai 1918 Secretariae Status: Ad RR. Italiae Ordinarios de praxi consecrandae familiae Sacratissimo Cordi Iesu	90	122
ili è pervenuto, Epist. 15 iul. 1932 SC de Prop. Fide: De arte Christiana indigena fovenda in Sinis	1108	1404
jfi *sono recato,* Lit. 2 oct. 1923 Secretariae Status: Approbantur statuta Actionis Catholicae in Italia	536	599-600
Misnen., Induit. 13 iul. 1931 SC Rituum: Facultas utendi formula Benedictionis nuptialis extra Missam quoties Benedictio nuptialis non permittitur	1041	1331
Molti Ordinari d'italia, Lit. Cire. 26 iul. 1924 SC Sacramentorum: Litteras ad Revmos Ordinarios Italiae circa facultatem celebrandi Missam sub dio ad normam canonis 822 Codicis iuris canonici	609	707
Monasterium Sancti Hieronymi, Motu proprio 25 ian. 1934 Pu XI: Abbatiae Sancti Hieronymi de urbe privilegia	1205	1519
Monopolitana, Resol. 9 feb. 1924 SC Concilii: Adsistcntiae Episcopo praestandae a Canonicis	568	649 - 651
Montis Regalis, Resp. 5 apr. 1930 SC Orientalis: Iuris matricitatis et praecedentiae inter varios ritus	965	1166-1167
Montis Regalis in Pedetnonie, Resp. 5 ian. 1928 SC Sacramentorum: Utrum peragi sacramentalis confessio possit et S. Communio recipi a fidelibus, quoties Eucharistia infirmis administratur	807	923 - 924
Montisregalen., in Subalpinis, Decis. 27 iun. 1918 Signaturae Ap.: Recursus pro restitutione m integrum	102	131-135
Montisvidei, Resol. 16 apr. 1921 SC Concilii: Stipendii Missarum integre tradendi celebrantibus	352	388-389
Montisvidei ct Aliarum, Resol. 10 ian. 1920 SC Concilii: Stipendii Missarum, qua mercedis Vicariorum Paroecialium	»	
Multiplices quidem anxietates, Epist. 12 mar. 1919 Benedicti XV: Ad Ioannem S. R. E. Card. Csemoch, Archiepiscopum Strigoniensem, de praesenti rei religiosae condicione in Hungaria	231 160	268-270 186-187
Sagporem, Resp. 14 mai 1926 SC Rituum: Dubia circa calendarium proprium religiosarum Congregationum	705	832
Scmurcen, et Aliarum, Resol. 25 ian. 1924 SC Sacramentorum: De administratione Confirmationis a sacerdotibus charactere episcopali carentibus	560	641
Samurccn. et Aliarum, Resol. 9 feb. 1924 SC Conciui: Abstinentiae peregrinorum in locis privilegiatis	569	651
Sci Concordato felicemente, Lit. Cire. 21 iun. 1930 SC Concilii: Circolare contenente istruzioni e norme per l'insegnamento religioso negli Istituti medi d'istruzione classica, scicntifica, magistrale, tecnica ed artistica in Italia	975	1178- 1181
Semini licere sine, Decr. 6 dec. 1928 SC Orientalis: De venia Apostolica transitus ad alium ritum a Romani Pontificis legatis concedenda	866	973-974
Semo de sacro, Decr. 30 apr. 1918 SC Consistorialis: Circa clericorum frequentiam in laicis Universitatibus	87	120
Sicosien., Resol. 9 iun. 1923 SC Concilii: Optionis et electionis canonicorum	522	588-591
Nobilissimam sacrarum aedium, Motu proprio 8 apr. 1917 Benedicti XV: De clericorum collegio Patriarchal! Basilicae Libcrianae addicendo	24	47-48
Nomen et cognomen. Instr. 1937 SC de Prop. Fide: Quaestiones de promovendis ad officium episcopale aut munus Vicarii Apostolici aut Apostolici Praefecti.	1411	1850-1832
Son abbiamo bisogno, Encyc. 29 iun. 1931 Pπ XI: Ai Venerabili Fratelli Patriarch!. Primati, Arcivcscovi, Vescovi ed altri Ordinari aventi pace e comunione con la Sede Apostolica: *Per la ^Azione Cattolica»*	1088	1316-1329
\ondi *rado.* Lit. Cire. 18 nov. 1920 Secretariae Status: Circa sacerdotes et clericos qui scholas normales Status civilis frequentant	805	343 - 344
Vom *pochi,* Instr. 1 aug. 1930 SC Sacramentorum: Instructio circa dispensationem impedimentorum matrimonialium in Italia	986	1189
So?i raro accidit, Decr. 7 ian. 1930 SC Orientalis: Dc clericis orientalibus, sive saecularibus, sive religiosis, qui e territoriis aut dioecesibus orientalibus, in Américain Septemtrionalem, vel Mediam vel Meridionalem, vel in Australiae regiones se conferunt, non ad curam spiritualem fidelibus proprii ritus praestandam, sed ob aliam causam, oeconomicam vel moralem, vel demum ut inibi per breve tempus versentur	944	1146-1147
Son semel animadvertit. Instr. 9 iun. 1939 SC de Prop. Fide: Circa prudentiorem de rebus missionalibus tractandi rationem	1481	1926
Sullo unquam tempore, Instr. 26 mar. 1938 SC Sacramentorum: Instructio dc Sanctissima Eucharistia sedulo custodienda	1435	1882-1888

		Columna	
Nullo non tempore, Const. Ap. 30 ian. 1933 Pπ XI: Indulgentiae et facultates suspenduntur vertente anno generalis maximique lubilaei a die 2 mensis aprilis a. MDCCCCXXXIII ad diem 2 mensis aprilis a. MDCCCCXXXIV.....	1147		1442-1444
Nimtiatum est, opera, Decr. 17 mar. 1934 S S. Officii: Praxis quam dicunt «Quadragintaquatuor Missarum· reprobatur.....	1210		1522
Nuntiatum est Sanctae, Decr. 15 ian. 1920 SC S. Omen: Schismatica nonnullorum e clero bohemo sacerdotum coalitio damnatur.....	237		273-274
Nuper edito ab, Instr. 6 feb. 1924 SC Religiosorum: Instructio de clausura monialium votorum solemnium	567		647-649
Ob animorum curam. Lit. Ap. 10 nov. 1939 Pπ XII: Nova Nuntiatura Apostolica de Uruguaja erigitur.....	1499		1937-1931
Ob indefectibilem Sanctae, Decr. 25 nov. 1931 SC Rituum: De modo servando in examinandis processibus informativis pro signanda commissione super introductione causarum Servorum Dei et pro causis confirmationis cultus .	1061		1354
Officiorum omnium, Epist. Ap. 1 aug. 1922 Pπ XI: Ad Emmum P. D. Caietanum Bisleti. S. R. E. Card. Protodiaconum. Praefectum Sacri Consilii Seminariis et Studiorum Universitatibus: de Seminariis et studiis clericorum.....	143		488 - 492
Olomucen., Resol., 13 iun. 1925 SC Concilii: Vestis choralis.....		656	755 - 756
Optime novi! Amplitudo, Lit. 22 mar. 1923 SC S. Omen: Litterae, locorum Ordinariis datae, super ieiunio eucharistico ante Missam	503		542
Opus Pontifitium Sancti, Lit. Cire. 15 dec. 1922 SC de Prop. Fide: Circa media et subsidia adhibenda pro clero indigena instituendo.....	480		521-522
Orbem Catholicum Encydicis, Motu Proprio 29 iun. 1923 Pπ XI: De Christianae Doctrinae institutione toto orbe catholico ordinanda.....	527		594 - 595
Orbis. Vide *Urbis et Orbis.*			
Ordinarii quarundam regionum. Decr. 9 dec. 1920 SC de Prop. Fide: De definiendis limitibus paroeciarum dioecesibus S. Congregationi de Propaganda Fide subiectis	311		350
Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, Decr. 16 iul. 1935 SC Studiorum: Facultas theologica apud Collegium internationale Carmelitarum Excalceatorum in Urbe canonice erigitur.....	1278		1630-1631
Ordinis clericorum regularium a Somascha, Decr. 14 mar. 1928 SC Rituum: De S. Hieronymo Aemiliani Patrono orphanorum.....		826	937 - 938
Ordinis Fratrum Minorum, Resp. 13 apr. 1923 SC Rituum: Dubia de cereo paschali durante Benedictione cum Ssmo.....	505		543-544
Ordinis Praedicatorum, Resp. 4 iun. 1920 SC Rituum: Dc calendario adhibendo in ecclesiis Tertiariarum Sancti Dominici.....	279		316
Ordinis Praedicatorum Magister, Decr. 18 iul. 1935 SC Studiorum: Collegium internationale «Angelicum» de Urbe, Ordinis Praedicatorum, canonice erigitur.....		1281	1632
Ordinis Praemonstratensis seu Auxitana, Induit. 30 ian. 1920 SC Rituum: Facultas celebrandi Missam sine ministro.....	242		278
Ordinis S. Augustini Recollectorum, Resp. 18 nov. 1922 SC Concilie Circa administrationem sacramentorum publicis concubinariis in casibus particularibus ...		468	508-509
Ordinis S. Benedicti, Resp. 23 iun. 1917 SC Rituum: Dubia circa occurrentiam et concurrentiam.....	41		74
Orientis catholici ad, Motu proprio 15 oct. 1917 BENEDICTI XV: De instituto Pontificio studiis rerum orientalium provehendis.....	54		91
Osnabrugcn., et Aliarum, Induit. 28 feb. 1930 SC Rituum: Facultas celebrandi Missam Votivam Ss. Sacramenti occasione Expositionis solemnis per trcdccim tantum horas.....	962		1163-1164
Osliendis, Decis. 30 mar. 1917 Signature Ap.: Emphvtcusis latifundi Curiae episcopalis	22		38-42
Oxomen.. Resol. 9 iun. 1923 SC Concilii: Praesentiae choralis canonici Poenitentiarii.		523	591-592
Padcrbonicn.. Resol. 10 nov. 9917 SC Concilii: Super eleemosynis Missarum integre tradendis	58		93-96
Paderbomen., Decis. 31 mai. 1919 Signaturae Ap.: Nullitatis matrimonii (Dc Laffert-Bartels)	185		210-213
Paderbornen.. Resol. 11 dec. 1920 SC Concilii: Competentiae circa scamna filelium in ecclesiis.....	313		352 - 355
Panormitana, Resol. 16 mai. 1925 SC Concilii: Conditionis civitatis ad beneficia.....		651	751-753
Parvus *hic normarum,* Normae 6 mar. 1921 SC Religiosorum: Normae secundum quas Sacra Congregatio de Religiosis in novis religiosis Congregationibus approbandis procedere solet.....·.....	340		374 - 378
Pastoralis officii cura, Lit. Ap. 11 ian. 1930 Pπ XI: Erigitur Delegatio Apostolica Africae		946	1148

	N.	Columna
Pituina. Vide *Tarvisina et Patavina.*		
Pncma caritas qua, Lit. Ap. 21 nov. 1938 Pu XI: Nova Delegatio Apostolica in Britannia constituitur	1455	1901
Per Breve 'Litteris·, Decr. 28 apr. 1939 SC Concilii: De specialibus facultatibus Ordinariis Americac latinae concessis	1472	1915
Per decretum a, Decr. 4 nov. 1918 SC Consistorialis: De relationibus dioecesanis. Formula a primo anno quinquennii III, hoc est ab anno 1921, servanda in relationibus ipsis conficiendis	127	154-164
Per decretum 'Cum·, Decr. 23 nov. 1940 SC Orientalis: Decretum pro spirituali administratione Ordinariorum Graeco-Ruthenorum in Foederatis Civitatibus Americac Scptemtrionalis, paucis mutatis, prorogatur ad decennium	1567	2020
Per decretum Sacrae, Decr. 10 mar. 1917 SC Rituum: Decretum circa rubricas Breviarii	17	25-26
Per praesentes haec, Notif. 4 iul. 1919 SC de Prop. Fide: Revocantur facultates speciales a S. C. de Prop. Fide Ordinariis missionum concessae	191	218
Perspectum plane Nobis, Lit. Ap. 30 iun. 1925 Pu XI: Facultas datur alumnis Scholarum seraphicarum adquirendi in proprio sacello indulgentias ecclesiis Ordinis concessas	660	760 - 761
Perspiciens Sacra Congregatio, Decr. 10 iul. 1918 SC Orientalis: De Seminario pro pueris italo-graecis in monasterio Cryptoferratcnsi instituendo	108	138
Petis tu quidem, Epist. Ap. 18 mar. 1922 Pu XI: Ad R. P. Eliam Magennis, Moderatorem Generalem Ordinis Carmelitarum, labente saeculo sexto ex quo «privilegium Sabbatinum» vulgatum est, religionem in B. M. V. de Monte Carmelo impense inculcat	402	438
Pia mater Ecclesia, Decr. 29 ian. 1917 SC Concilii: Super lege abstinentiae in proxima quadragesima	9	21
Piae Uniones Cleri, Decr. 14 apr. 1937 SC de Prop. Fide: Statuta generalia Piae Unionis Cleri pro Missiombus, revisa ac recognita, approbantur	1378	1816
Pisauren., Resol. 27 ian. 1917 SC Concilii: Associationis cadaverum, a parocho vel cappellano	6	8-11
Pisauren., Resp. 25 feb. 1921 SC Rituum: Circa fideles respondentes sacerdoti celebranti Missam	336	371-372
Piii volte i, Notif. 17 dec. 1924 Vicariatus Urbis: Admissio sacerdotum ad celebrationem Missae in ecclesiis Urbis	626	733 - 734
Placentina, Resol. 11 dec. 1920 SC Concilii: Iuris praesidendi coetibus capitularibus.	314	355 - 357
Plane compertum est, Instr. 8 dec. 1939 SC de Prop. Fide: Circa quasdam caeremonias et iuramentum super ritibus sinensibus	1506	1944-1945
Plures ex America, Decr. 10 nov. 1919 SC Concilii: Indultum de abstinentia et ieiunio pro America Latina et Insulis Philippinis	216	235
Plures exstant religiones, Instr. 3 nov. 1921 SC Religiosorum: Instructio de secundo novitiatus anno	376	412-413
Plures petitiones exhibitae, Instr. 30 iun. 1932 SC Sacramentorum: Instructio de aetate confirmandorum	1104	1400-1401
Pluries relatum est, Won. 2 apr. 1928 SC Orientalis: Monitum de queritantibus stipem pro Orientalibus	832	940
Pluries bistanterque ab, Instr. 26 mai. 1936 SC de Prop. Fide: Instructio ad Excmum D. Paulum Marella, Archiepiscopum tit. Docleensem, Delegatum Apostolicum in laponia *circa catholicorum officia erga patriam*	1338	1725-1727
Plurimi sodales religiosi, Deci. 1 feb. 1928 SC de Prop. Fide: De religiosorum sodalium adscriptione Pontificio Operi a Propagatione Fidei	815	931
Plurium dioecesium Instr. 15 dec. 1922 SC Rituum: De vexillis in ecclesia admittendis vel benedicendis	481	522
Plurium dioecesium, Instr. 26 mar. 1924 SC Rituum: De vexillis in ecclesia admittendis vel benedicendis	583	668
Plurium dioecesium, Deci. 13 mar. 1929 SC Rituum: Declaratio de honoribus liturgicis adhibendis Sanctis Missionum peculiaribus Patronis	889	1035
Poichè è stabilito, Lit. Cire. 28 ian. 1924 SC Concilii: Circa modum docendi catechismum in scholis publicis	562	642 - 643
Poichè il giorno. Lit. Cire. 3 aug. 1929 Signaturae Ap.: Litterae circulares quoad sententias de nullitate matrimonii, ad normam art. 34 pacti inter Sanctam Solem ct regnum Italiae concordati	922	1105
Poloniae Episcopi omnes, Decr. 25 iul. 1920 SC Studiorum: Catholica Universitas Lublini canonice erigitur eiusdemque statuta ad triennium experimento adhiberi permittuntur	290	328

sfe

	Columna	
Popayanen., Resp. 6 nov. 1925 SC Rit uum: *Dubia;* 1 · De verbis -Dominus meus ct Deus meus» in elevatione S. Hostiae: 2 - De evangelio proprio S. Pauli Apostoli: 3 - De nona lectione festi impediti: 4 - De benedictione cinerum in Missis lectis: 5 · De usu «Manualis Toletani> in administratione sacramentorum: 6 · De recitatione litaniarum: 7 - De consuetudine obvolvendi capsam defunctorum ornamentis albis apud sorores: 9 - De Missa votiva Cordis lesu transferenda a prima feria sexta ia primam mensis Dominicam.....		778 779
Posnanien. Vide Gnesnen. *et Posnanien.*		
Post consilium initum, Lit. Ap. 7 mar. 1933 Pu XI: Pontificio Conlegio seu Instituto Angelico, de Urbe, Magnus Cancellarius tribuitur Magister Generalis pro tempore.....	1157	1460-1461
Post datam instructionem, Motu proprio 20 apr. 1923 Pπ XI: De Ordinariorum Facultatibus quinquennalibus	507	547-543
Post editum a, Decr. 22 feb. 1929 S. Polnit ext iariae: Approbatur collectio precum piorumque operum, quibus Romani Pontifices indulgentiae adnexucrunt ab anno 1889 ad annum 1928		1027-1023
Post latum a, Decr. 5 apr. 1918 SC S. Officii: Circa modum praestandi cautiones a muliere infideli.....		110-111
Post promulgatum m, Decr. 12 mar. 1920 SC S. Omen: Interpretatio decreti circa «Les faits de Loublandc».....		288-239
Postquam die 24, Decr. 14 dec. 1917 S. Poexit ext iariae: Solvuntur dubia circa pium Viae Crucis exercitium et indulgentias eidem adnexas rite lucrandas....		99-100
Postquam Pius Decr. 8 dec. 1938 SC Sxcrawext orum: Instructio reservata ad Revmos Archiepiscopos. Episcopos, locorum Ordinarios necnon superiores maiores Ordinum ac religionum clericalium, *de communione quotidiana habituali et paene generali* in seminariis, collegiis, communitatibus etiam religiosis et de abusibus in eadem praecavendis.....	1458	1904-1907
Praecipua sane inter, Motu proprio 24 apr. 1931 Pu XI: De canonicis seminariorum visitationibus.....	1024	1245
Praesentem editionem Vaticanam, Decr. 22 feb. 1922 SC Rit uum: Approbatur editio Vaticana Officii Maioris Hebdomadae, et Octavae Paschae, cum cantu		
Praesentem Martyrologii Romani, Decr. 11 ian. 1922 SC Rit uum: Nova Martyrologii Romani editio approbatur	384	
Praeter calicem super. Instr. 28 ian. 1920 SC Rit uum: Instructio pro sacerdote, qui, sinistro brachio carens, dispensationem Apostolicam obtinuit ad Sacrum celebrandum		277 - 278
Praeter calicem super. Instr. 28 ian. 1920 SC Rit uum: Instructio pro sacerdote, qui, carens brachio dextero, dispensationem Apostolicam obtinuit ad Sacrum celebrandum	240	
Préoccupâta delle condizioni, Epist. 1 iul. 1941 SC Coxcn.ii: Circa institutionem alicuius subsidii pro sacerdotibus invalidis vel in necessitatibus constitutis ...	1627	2075 - 2076
Principis Albcrten. ct Saskatoonen., Resol. 5 mar. 1932 SC Conciui: Missae pro populo in paroeciis «de facto» constitutis.....	1080	1380-1381
Pro benedictione Abbatum, Lit. Ap. 19 iun. 1921 BENEDICTI XV: Generale seu commune mandatum apostolicum fit semel pro semper locorum Ordinariis pro benedictione Abbatum Ordinis Sancti Benedicti.....		397 - 398
Probatio quae a. Lit. Cire. 14 iuL 1930 SC de Prop. Fide: De relatione statistics S. C. de Prop. Fide quotannis transmittenda.....		1186-1187
Proposito a Sacra, Decr. 7 iun. 1918 SC S. Officii: Circa quasdam propositiones de scientia Animae Christi.....		
Propositum fuit huic, Resp. 21 iul. 1921 S. Poexit ext iariae: Dubium circa indulgentias Litaniis Marialibus adnexas.....		
Provida Mater Ecclesia, Instr. 15 aug. 1936 SC Sacrament orum: Instructio servanda a Tribunalibus dioeccsanis in pertractandis causis de nullitate matrimoniorum.	1347	1738 -1769
Providentia opportuna Decessores, Lit. Ap. 15 aug. 1928 Pn XI: De Bulla Cruciata ad Alphonsum XIII Hispaniarurn regem catholicum.....	855	958 963
Providentissima Mater Ecclesia, Motu proprio 27 mai. 1917 Benedicti XV: Codex iuris canonici promulgatur.....	35	60-62
Provido sane consitio, Decr. 12 ian. 1935 SC Concil ii: Decretum de catechctica Institutione impensius curanda et provehenda.....	1254	1597-1603
Proxima sacra Pentescostes, Decr. 25 apr. 1918 SC Consist orikus: Circa quasdam Ordinariorum facultates suspendendas post novum Codicem vim obtinentem...	85	118-119
Proximo anno 1919, Decr. 8 aug. 1918 SC Consist orialis: De dilatione relationis dioccesanae pro episcopis Amcricae.....	118	147 -148
Prudentissimo sane consilio, Decr. 28 iul. 1931 SC Concil ii: De habitu ecclesiastico a clericis deferendo.....	1044	1342

	N.	Columna
Qua cura quave, Motu proprio 1 dec. 1938 Pu XI: Dc ordinandis Tribunalibus ecclesiasticis pro causis nullitalis matrimonii decidendis in Italia	1457	1902-1904
Qua sollerti alacritate, Decr. 23 dec. 1929 SC ORIENTALIS De clericis orientalibus, sive saecularibus, sive religiosis, qui e territoriis aut dioecesibus orientalibus in septemtrionalem, vel mediam, vel meridionalem Américain, vel in Austraiiae regiones demigrant, ut spiritualem inibi curam praestent fidelibus proprii ritus	937	1119- 1122
Quadragesimo anno expleto, Encyc. 15 mai 1931 Pu XI: Litterae Encyclicae ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios, pacem ct communionem cum Apostolica Sede habentes itemque ad christifidcles catholici orbis universos: De ordine sociali instaurando et ad evangelicae legis normam perficiendo, in annum XL post editas Leonis XIII Litteras Encyclicas «Rerum novarum»	1027	1246-1271
Quae catholico nomini, Lit. Ap. 12 nov. 1920 Benedicti XV: Erigitur Delegatio Apostolica in Albania	299	334
Quae catholico nomini, Lit. Ap. 1 apr. 1926 Pu XI: Quinam subsunt iurisdictioni castrensi quae ad septennium in Hispania prorogatur	696	821-823
Quae de eligendis. Decr. 19 mar. 1921 SC Consistorialis: Circa proponendos ad episcopale ministerium in Brasilia	347	385-387
Quae divinitus Nobis, Const. Ap. 25 mar. 1935 Pπ XI: De Paenitentiaria Apostolica ...	1264	1610-1617
Quae in Motu, Deci. 8 apr. 1940 Datariae Ap.: Declaratio de conditionibus in conferendo canonicatu theologali requisitis	1526	1958
Quae Nobis haud, Epist. Ap. 13 nov. 1928 Pu XI: Ad Emum P. D. Adolfum tit. S. Agnctis extra moenia S. R. E. presb. Card. Bertram, Episcopum Wratislaviensem: *de communibus Actionis Catholicae principiis et fundamentis*	863	970-972
Quae omnia ad, Epist. 14 apr. 1917 Benedicti XV: Tertiariis saecularibus S. Francisci datur facultas benedictionis seu absolutionis recipiendae intra octiduum festivitatum quibus ea est adnexa	25	4b
Quaesitum est a, Deci. 29 apr. 1927 SC Studiorum: Declaratio circa necessitatem curriculi philosophici ad lauream Theologiae vel Iuris canonici assequendam...	762	874
Quaesitum est ab, Decr. 23 apr. 1920 SC S. Officii: Circa audientiam Pentateuci ...	266	296 - 297
Quaesitum est ab, Decr. 2 dec. 1940 SC S. Officii: De directa insontium occisione ex mandato auctoritatis publicae peragenda	1571	2022-2023
Quam curam de, Const. Ap. 15 aug. 1929 Pu XI: De seminario Russico in Urbe	925	1107-1108
Quam ingens Ecclesiae, Instr. 27 dec. 1930 SC Sacramentorum: Ad Revmos locorum Ordinarios de scrutinio alumnorum peragendo antequam ad Ordines promoveantur	1004	1203-1208
Quam sollicita animi, Motu proprio 21 dec. 1934 Pπ XI: De Commissione pro Russia deque liturgicis ritus slavici libris edendis	1250	1594-1595
Quamvis Dei miserentis, Decr. 4 mar. 1919 SC Consistorialis: Circa quasdam Ordinariorum facultates prorogandas	157	185
Quamvis ipsa naturalis, Mon. 1935 S. Paenitentiariae: Monitum de litteris pro casu occulto mittendis	1307	1707 –1708
Quandoquidem ex una, Decr. 31 dec. 1937 S. Paenitentiariae: De precibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis	1409	1844-1845
Quanta sollicitudine Ordinarii, Mon. 10 feb. 1941 SC Sacramentorum: Hortatio de Instructione «De custodienda Ss. Eucharistia» d. 26 maii 1938 studiosius servanda	1592	2046 - 2047
Quanti semper fecerint, Dccr. 3 apr. 1934 SC Orientalis: De formulis precum ab orientalibus adhibendis ad lucrandam indulgentiam S. lubilaei Redemptionis...	1213	1528-1529
Quantum homini necessaria, Instr. 25 nov. 1929 SC Religiosorum: Ad supremos Moderatores et Moderatrices Religiosarum laicarum Familiarum, de obligatione subditos in doctrina Christiana rite imbuendi	932	1113-1114
Quantum religiones omnes, Instr. 1 dec. 1931 SC Religiosorum: Instructio ad superiores religionum ct societatum clericalium Moderatores: de formatione clericali et religiosa alumnorum ad sacerdotium vocatorum, deque scrutinio ante Ordinum susceptionem peragendo	1064	1355-1360
Quarius iam annus. Motu proprio 9 mai 1918 Benedicti XV: De Missa pro praesentibus societatis humanae necessitatibus die XXIX proximi mensis iunii [1918] celebranda	89	121-122
Quas primas post, Encyclica 11 dcc. 1925 Pπ XI: Ad Venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos aliosque locorum Ordinarios pacem et communionem cum Apostolica Sede habentes: *de festo Domini Nostri Jesu Christi Regis constituendo*	680	787 - 795
Quebeccn., Resol. 14 iul. 1917 SC Concilii: Onerum choralium seu praebendarum ...	46	79-82

	N.	Columna
Questa Sacra Congregazione, Instr. 20 iun. 1919 SC Sacramentorum: Instructio circa celebrationem matrimonii viduarum militum absque solemnitatibus iuris civilis ....i.....	187	213-214
Questa sacra Congregazione, Lit. Cire. 21 ian. 1927 SC Religiosorum: Circa cooperationem inter religiosas feminas et Actionem Catholicam femininam.....	732	857 - 858
Questa Sacra Congregazione, Lit. Cire..... 1929 SC Religiosorum: De fovendo Instituto Aposlolico «Sacro Cuore> pro studiis superioribus Sororum in Italia.	941	1143-1144
Questa Sacra Congregazione, Instr. 6 feb. 1930 SC Religiosorum: Istruzioni ai Revmi Superiori dcgli Ordini Regolari e degli Istituti ed Associaziuni con o senza voti, di diritto pontificio, per l'applicazione dell'art. 29, letters b), del Concordato tra la Santa Sede ed il regno d'Italia, relative al riconoscimenlo della personalità giuridica dellc associazioni religiose.....	958	1156-1160
Questa Sacra Congregazione, Lit. Circ. 21 nov. 1940 SC Sudiorum: De admissione in Seminarium dioecesanum eorum qui Institutis religiosis egressi sunt.....	1565	2019
Qui, Cancellarii munere, Epist. Ap. 16 iul. 1917 Benedicti XV: Ad Petrum S. R. E. Card. La Fontaine. Patriarcham Venetiarum, gratias persolvens de officiosissimis litteris quibus ille, una cum Doctoribus disciplinae iuris tradendae, de novo Codicis promulgatione B. P. gratulatus est.....		85-86
Qui umbratilem vitam, Const. Ap. 30 ian. 1933 Pu XI: Indulgentiae anni sancti MDCCCCXXXIII-MDCCCCXXXIV conceduntur monialibus aliisque stabili impedimento delentis cum opportunis facultatibus circa absolutiones et votorum commutationes.....	1149	1448-1450
Quinquagesimo exeunte anno, Decr. 12 mai. 1932 SC Orientalis: De Ordine Basiliano S. losapbat.....	1089	1338
Quisquis saltem semel, Decr. 11 mar. 1939 S. Paenitentiariae: Indulgentiae Apostolicae quas Summus Pontifex Pius Pp. XII, in audientia infra scripto Cardinali Paenitenliario Maiori die 11 martii 1939 impertita, benigne concessit chnstifidelibus, qui aliquod pietatis vel religionis obiectum, a se vel a sacerdote potestatem habente benedictum, possident ac peculiaribus imperatis conditionibus satisfecerint.....	1465	1911-1912
Quo abundantius idoneos, Decr. 25 ian. 1921 SC de Prop. Fide: Novum collegium missionum a Sancto Alexio de Falcuneriis O. S. M. in Urbe erigitur.....	325	304-365
Quo ad Conventus, Lit. Ap. 7 mar. 1924 Pπ XI: Indulgentiae, privilegia, indulta et dispensationes conceduntur iis qui conventibus Eucharisticis celebrandis intersint vel operam navent.....	579	656 - 658
Quo breviori et, Instr. 9 ian. 1929 SC Rituum: De communione plurium infirmorum...	874	1002
Quo efficacius in, Instr. 6 ian 1920 SC de Prop. Fide: De abiiciendis a missionariis rerum saecularium curis.....	229	266-268
Quo expedition utiliorique, Decr. 30 apr. 1921 SC Consistorialis: Circa proponendos ad episcopale ministerium in Mexicans republics.....	356	391-393
Quo expeditis Congregatio, Decr. 18 mar. 1921 SC de Propaganda Fide: Decretum quo Congregatio Missionariorum Imm. Cordis B. Mariae Virg. de Scheut obnoxia fit iurisdiciioni S. Congregationis dc Propaganda Fide.....	346	384-385
Quo facilior vetustorum, Instr. 26 sep. 1932 SC Orientalis: De clericis orientalibus apud exteras nationes praeter proprium Palriarchatum vel propriam regionem versantibus.....	1121	1413-1414
Quo facilius Revmi, Instr. 10 in. 1935 SC Orientalis: Instructio ad conficiendos processus super matrimonio rato et non consummato.....	1273	1623-1626
Quo ferventi studio, Decr. 31 mar. 1937 S. Paenitentiariae: Indulgentiae pro recitatione divini Officii coram Ssmo Sacramento, clericis in maioribus ordinibus constitutis olim concessae, ad clericos omnes nec non ad novitios ct studentes Institutorum religiosorum quorumcumque extenduntur.....	1376	1815-1816
Quo firmior teneatur, Decr. 23 nov. 1940 SC Orientalis: Facultas concedendi transitum ad alium ritum deinceps uni S. Sedi reservatur.....	1568	2020-2021
Quo magis aestimetur, Mon..... 1941 S. Paenitentiariae: In litteris commendatitiis, causae, quibus preces innituntur, exponantur..... ...	1655	2103-2104
Quo magis, praesertim, Decr. 7 nov. 1932 S. Poenitentiariae: Indulgentia plenaria recitationi Divini Officii coram Ssmo Sacramento adnexa extenditur...	1129	1429
Quo uberior cum, Decr. 2 feb. 1924 SC Studiorum: De relatione super statu Seminariorum singulis triennis transmittenda.....	566	644-647
Quo zelus in. Decr. 1 mar. 1921 SC DB Prop. Fide: Consilium centrale pii Operis Propagationis fidei pro universis Italiae dioecesibus constituitur.....„	338	372 - 373
Quod catholicis hominibus, Lit. Circ. 28 aug. 1929 SC Studiorum: Litterae ad Archicpiscopos. Episcopos aliosque locorum Ordinarios de studiis orientalium rerum cl de catechesi in seminariis impensius excolendis.....	927	1110-1112
Quod divina favente. Const. Ap 3 mai 1933 Pπ XI: In Patriarchal Basilica Ostiensi Poenitentia!iorum minorum collegium in perpetuum stabihterquc conditur ...	1164	1464- 1466

		Columna
Quod iam per, Decr. 30 nov. 1922 SC Religiosorum: Circa Congregationes Religiosas aut pias societates iuris dioecesani recognoscendas	474	516-518
Quod iam per, Decr. 31 ian. 1931 S. Poenitentiariae: Declaratio circa marialis Rosarii recitationem pro christifidelibus ritus rutheni data, ad fideles ritus byzantini slavici extenditur	1012	1238-1239
Quod maxime erat, Motu proprio 30 sep. 1928 Pu XI: De Pontificiis Institutis Biblico et Orientali cum Athenaeo Gregoriano consociandis	858	965 - 968
Quod nobis in, Lit. Ap. 25 sep. 1920 Benedicti XV: Facultas fit Pontificio Instituto Orientali doctorales laureas conferendi	293	329
Quod nuper, sub. Lit. Ap. 6 ian. 1933 Pπ XI: Indictio anni sancti extra ordinem ac generalis maximique lubilaei undevicesimo exeunte saeculo a peracta humani generis Redemptione	1141	1437-1439
Quod superiore anno, Consi. Ap. 2 apr. 1934 Pu XI: Universale extra ordinem lubilaeum annis MDCCCCXXXIII-MDCCCCXXXIV Romae celebratum ad totum catholicum orbem extenditur	1212	1523-1528
Quoniam tam praeclara, Motu proprio 12 nov. 1926 Pu XI: De museo missionali elhnologico constituendo	722	844
Quum... Vide etiam *Cum...*		
Quum atrox bellum, Decr. 22 feb. 1919 SC Consistorialis: De cessatione quarumdam facultatum quae sacerdotibus durante bello concessae sunt	152	182-183
Quum certis auctoribus, Decr. 14 iun. 1922 SC S. Officii: Intimatur excommunicatio in sacerdotes adhuc participes damnatae Societatis «lednola» atque proscribitur eiusdem nominis commentarium periodicum	425	474
Quum Codex iuris, Lit. Cire. 25 iul. 1923 SC Concilii: Ad Revmos Episcopos, de statutis capitularibus conficiendis vel emendandis	532	597
Quum Delegatus Apostolicus, Decr. 22 feb. 1919 SC Consistorialis: De nominandis Administratoribus dioecesanis	153	183
Quum moniales monasterii, Decr. 7 ian. 1935 SC Religiosorum: Statuitur ut in posterum Sorores Dominicae Prulianenses vota solemnia emittant et leges clausurae papalis rite observent	1253	1597
Quum non unus, Decr. 15 ian. 1935 SC Rjtuum: De Postulatoriis litteris conficiendis.	1255	1603-1604
Quum nonnulla ecclesiastica,. Resol. 6 nov. 1920 SC Consistorialis: Resolutio super privilegio ordinandi absque litteris dimissorialibus nonnullis seminariis seu collegiis ecclesiasticis iampridem concesso	298	333 - 334
Quum SSmus Dominus, Decr. 26 mai. 1918 S. Poenitentiariae: Facultas celebrandi Missam ad mentem Summi Pontificis die XXIX iunii huius anni pro sacerdotibus qui inceperint «Tricenarium gregorianum» vel teneantur obligatione applicandi Missam iuxta peculiares fundationum leges ..	92	123
Quum tristis experientia, Lit. Cire. 15 iul. 1926 SC Religiosorum: Circa assistendam religiosorum ad stationes balneares	712	837 - 838
Rapollen. Vide etiam *Melphcnsis et Rapollensis.*		
Rapollen., Resol. 9 iul. 1921 SC Concilii: Servitii choralis seu officiorum canonici theologi	369	404 - 406
Ratisbonen., Resol. 10 feb. 1923 SC Concilii: Duelli seu mensurae inter Universitatum studiosos	492	531-532
Ratisbonen., Resol. 13 iun. 1925 SC Concilii: Duelli «mensura academica» inter studentes dicti	657	757 - 759
Ratisbonen., Resol. 4 mar. 1933 SC Concilii: Iuris nominandi canonicos	1156	1459- 1460
Redeuntibus a militari, Decr. 25 oct. 1918 SC Consistorialis: Decretum de clericis e militia redeuntibus	125	151-154
Refert ad Nos, Lit. Ap. 1 aug. 1934 Pu XI: Pia Unio apostolatus infirmorum in primam primariam evehitur	1239	1573 -1574
Regiones quae ab, Lit. Ap. 31 ian. 1927 Pπ XI: Erectio Intemuntiaturae Apostolicae in Republica Lithuana	736	859
Regularis Hierarchiae meliori, Decr. 22 dec. 1932 SC Religiosorum: Decretum quo statuitur ut, in posterum. Fratres Minores in Hispania regantur ad nonnam Codicis iuris canonici ct Constitutionum generalium Ordinis, sublato regimine singulari	1135	1434
Regulas apprime instas, Decr. 29 feb. 1924 SC Consistorialis: De processu inquisitionum circa promovendos ad Episcopatum	576	654 - 655
Rei consentaneum est, Mon. 28 feb. 1933 S. Paenitentiariae: Monita de usu facultatum confessariis per annum sanctum tributarum deque ratione indulgentiae lubilaei lucrandae, ad normas Constitutionum Benedicti XV et Leonis XIII exarata, auctoritate Ssmi D. N. Pii Pp. XI ad hodiernam disciplinam accomodata cisque iussu edita	1155	1456- 1459

Columna

Reipublicae Cubanae Gubernatores, Lit. Ap. 2 sep. 1935 Pπ XI: Nova Nuntiatura Apostolica «de Cuba» constituitur, complectens Cubanam Rempublicam, e territorio Delegationis Apostolicac Antillarum seiunctam..... 1286 1634

Relatum est Nobis, Lit. Ap. 25 iun. 1918 Benedicti XV: De Tertio Ordine Servorum B. M. Vi in Hispania regionibusque ei olim subiectis nonnulla statuuntur..... 100 130-131

Religiosae sanctimonialium familiae, Decr. 23 iun. 1923 SC Religiosorum: Circa moniales in Gallia et in Belgio..... 525 592 - 593

Rerum condicio ea, Const. Ap. 4 ocL 1927 Pu XI: De approbatione Regulae Tertii Ordinis Regularis seraphici Patris S. Francisci una cum textu ipsius Regulae ..... 782 902 - 906

Ripana, Resol. 13 ian. 1923 SC Concilii: Servitii choralis canonici theologi..... 485 526-527

Romana, Resol. 4 feb. 1933 SC Conciui: Divisionis fructuum et distributionum choralium..... 1152 1451 -1453

Romana. Resp. 10 ian. 1919 SC Rituum: Dubia circa occurrcntiam Vigiliae cum alio Officio et Missa..... .... 143 174

Romana, Resp. 6 iuL 1929 SC Rituum: Dubia de precibus pro rege et populo Italiae..... 916 1102-1103

Romana, Resp. 26 ian. 1920 SC Rituum: Dubia circa tres Missas in die Nativitatis Domini et commemorationis defunctorum celebrandae..... 239 275

Romana, Decr. 9 nov. 1921 SC Rituum: Pro feria V post Octavam Corporis Christi, sacratissimi Cordis lesu Eucharistici Officium proprium cum Respondente Missa approbatur..... ..... 377 413 - 414

Romana, Decr. 22 mar. 1922 SC Rituum: De additione «Ut omnes errantes» Litaniis Sanctorum..... 404

Romana, Decr. 22 mar. 1922 SC Rituum: De celebratione Missae Votivae pro fidei propagatione semel in anno in qualibet dioecesi..... 405 439 - 440

Romana, Decr. 9 aug. 1922 SC Rituum: Additiones faciendae in Rituali Romano..... 448 494-495

Romana, Decr. 25 oct. 1922 SC Rituum: Circa campanullam pulsandam in celebratione Missae..... 456 501

Romana, Resp. 30 oct. 1922 SC Rituum: De lampadibus supra sepulchra defunctorum elucentibus in coemeteriis..... 458 502

Romana, Deci. 17 nov. 1922 SC Rituum: De Missa Votiva pro Fidei propagatione, declaratio..... 466 507-508

Romana, Instr. 27 apr. .1927 SC Rituum: Instructio circa Missas in oratione XL Horarum celebrandas..... 761 873-874

Romana, Decr. 23 iun. 1922 SC Studiorum: Pontificiae Universitati Gregorianae de Urbe facultas conceditur Philosophiae vel Sacrae Theologiae «magistros aggregalos» renuntiandi..... 433 479

Romana, Decis. 25 nov. 1922 Signaturae Ap.: Sententiae incidentalis in causa nullitatis matrimonii (Garçia-Sylos)..... 472 513 - 516

Romana, Decis. 15 dcc. 1923 Signaturae Ap.: lurium advocatorum Curiae Romanae suscipiendi causas coram tribunalibus diocccsanis..... 551 612-616

Romana et Aliarum, Resol. 21 iun. 1919 SC Concilii: De concursu in parochorum translatione..... 188 215-216

Romana et Aliarum, Resol. 23 ian. 1923 SC Conciui: Redemptionis canonum emphyteuticorum pro ecclesia..... 487 528

Romana et Aliarum, Resol. 12 ian. 1924 SC Conciui: De fatalibus ad recurrendum contra decretum amotionis parochorum..... 555 631 - 632

Romana et Aliarum, Resol 10 iul. 1925 SC Conciui: Circa supplementum congruae ct massam communem capitularem..... 665 770-771

Romana et Aliarum, Resp. 15 mar. 1927 SC Concilii: Dubia circa ius Ordinarii interdicendi actionem politicam viris ecclesiasticis..... 752 868 - 869

Romana et Aliarum, Resol. 23 apr. 1927 SC Concilii: Servitii choralis, seu iuris altemativac, ct absentiae..... 760 873

Romana et Aliarum, Resp. 20 nov. 1930 SC Concilii: De distributione redituum intercalarium in Italia..... ..... 996 1199 - 1200

Romana ct Aliarum, Resp. 29 mar. 1931 SC Conciui: Dc tributo pro administratione dioccesana in Italia 1019 1242

Romana et Aliarum, Resol. 12 dcc. 1931 SC Conciui: De proventibus fodinarum beneiiciahum..... 1067 1362-1363

Romana et Aliarum, Resol 13 nov. 1937 SC Concilii: Abstinentiae et ieiunii in pervigilio Nativitatis Domini .....-..... 1399 1823

Romana et Aliarum, Resp. 22 apr. 1924 SC Sacramentorum: Circa facultatem Missam litandi nocte occasione extraordinariae solemnitatis..... 591 ^3_

N. Colanwa

Romana ct Aliarum, Resp. 22 iul. 1925 SC Sacramentorum: Dc facultate baptismi domi conferendi extra mortis periculum 668 776

Romana et Aliarum, Resp. 30 apr. 1926 SC Sacramentorum; Celebrationis Missae domui praesente cadavere..... 704 829-831

Romana et Aliarum, Resp. 5 ian. 1928 SC Sacramentorum: Communionis infirmorum. Delationis privatae Ss. Eucharistiae ad infirmos..... 803 924

Romana et Aliarum, Resol. 2 mai 1928 SC SACRAMENTORUM: Exercitiorum spiritualium ante sacram Ordinationem..... 837 945-946

Romana seu Ordinariatus militaris pro Italia, Resp. 24 feb. 1928 SC Rituum: Dubia circa ritum sequendum a Cappellanis castrensibus in Mediolani civitate..... 820935

Romani Pontificis providentiae, Motu proprio 12 mar. 1922 Pπ XI: Gratiae et privilegia clericis conclavistis concessa..... 397 428-429

Romani Pontifices Nostri, Litt. Ap. 17 mar. 1923 XI: Divus Leonardos a Portu Mauritio caelestis Patronus declaratur sacerdotum qui in catholicis regionibus ad sacras Missiones populares incumbunt..... 502 541

Romani Pontifices, qui, Const. Ap. *Urbis* 6 maii 1937 Pπ XI: De Pontificio Collegio Romenorum in Urbe..... 1384 1823-1826

Romanorum Pontificum in. Motu proprio 3 maii 1922 Pu XI: De pio Opere a Propagatione Fidei amplificando..... 414 459-461

Romanorum Pontificum vestigiis, Lit. Ap. 20 nov. 1935 Pu XI: Ordo Fratrum Poenitentiae de lesu Nazareno ex integro supprimitur..... 1293 1644-1645

Romanum Seminarium illique, Lit. Ap. 30 sep. 1932 Pπ XI: Pontificio Seminarii Romani Athenaeo Magnus Cancellarius praeficitur..... 1122 1414-1415

Sacerdos caecutiens. Instr. 12 ian. 1921 SC Rituum: Instructio pro sacerdote caecutiente circa Missarum celebrationem eidem ex induito apostolico concessam ...319 359-360

Sacerdotum Collegium quod. Notif. 26 maii 1921 SC Consistorialis: De Pontificio Collegio sacerdotum pro italis ex externa emigrantibus..... 358 393-394

Sacra Congregatio de. Deci. 27 oct. 1923 SC Religiosorum: Circa dispensationes super curriculo studiorum..... 541 607

Sacra Congregatio de, Decr. 16 ian. 1924 SC de Prop. Fide: Revocatur privilegium praecedentiae titulo Missionarii Apostolici adnexum..... 557 635

Sacra Congregatio de. Decr. 12 mar. 1936 SC Studiorum: De magisterio a Pontificio Instituto Musicae Sacrae conferendo..... 1322 1718

Sacra Congregatio Seminariis, Instr. 12 iun. 1931 SC Studiorum: Ordinationes ad Constitutionem Apostolicam «Deus scientiarum Dominus» de Universitatibus et Facultatibus Studiorum ecclesiasticorum rite exsequendam..... 1032 1301 -1312

Sacrae Congregationi pro. Mon. 20 iul. 1937 SC Orientalis: De normis servandis quoad clericos ritus orientalis extra fines proprii Patriarchatus peregrinantes. 1392 1830

Sacrae huic Congregationi, Lit. Cire. 1 iul. 1926 SC Concilii: Ad omnes Ordinarios, <le sacerdotibus valetudinis vel rusticationis animique causa extra suam dioecesim *se* conferentibus..... 710 836-837

Sacrae huic Congregationi, Decr. 4 iul. 1927 SC Orientalis: De monasterio O. S. B. in loco vulgo «Amey-sur-Meuse» a monachis ritus latini et orientalis efformato ... 769 888-889

Sacrae huic Congregationi. Decr. 24 iun. 1933 SC Caeremonialis: Decretum de colore violaceo, vere tali, adhibendo..... 1173 1491

Sacrae Paenitentiariae Apostolicac, Lit. Ap. 31 aug. 1932 Pπ XI: Indulgentiae stationales Urbis ad certas ecclesias Mediolanensis civitatis extenduntur..... П19 1410-1412

Sacramenti Confirmationis disciplina. Instr. 20 mai 1934 SC SACRAMENTORUM: Instructio pro simplici sacerdote sacramentum Confirmationis ex Sedis Apostolicae delegatione administrante..... 1224 1538-1543

Sacrosanctum matrimonii institutum, Instr. 29 iun. 1941 SC SAŒAMENTORUM: Instructio de normis a parocho servandis in peragendis canonicis investigationibus antequam nupturientes ad matrimonium ineundum admittat (can. 1020). 1626 2064 - 2075

Sacrum Consilium Christiano, Epist. 16 apr. 1922 SC de Prop. Fide: Epistola ad Episcopos. Vicarios, Praefectosque Apostolicos ac Missionum, singulis quinquennis S. C. Fidei Propagandae exhibendis..... 410 446-457

Saepenumero Apostolica Sedes, Decr. 7 ian. 1930 SC Orientalis: De clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus seu corroganbus extra orientales regiones ct dioeceses..... 943 1145- 1146

Saepenumero in tot. Instr. 14 iul. 1941 SC Concilii: Instructio de fidelibus exhortandis ut Missae sacrificio frequenter ac devote intersint..... 1633 2080 - 2081

Saepissime accidit ut. Lit. Cire. 9 mar. 1920 SC Religiosorum: Litterae circulares ad Ordinarios locorum circa eiusdem personae repetitam electionem ad munus Moderatricis Generalis in Congregationibus religiosis et Antistitae in monasteriis monialium..... 236 287-288

	N.	Columna
Saepius huic Sacro, Decr. 9 nov. 1933 S. Paenttentlariae: Decretum circa indulgentias recitationi rosarii et pio Viae Crucis exercitio concessas quibusdam in adiunctis impedientibus lucrandas.....	1195	1515
Sancitum est in. Decr. 8 mar. 1922 SC Religiosorum: De quinquennali relatione a Religionibus facienda.....	396	427 - 428
Sancta Dei Ecclesia. Motu proprio 25 mar. 1938 Pu XI: De jurisdictione Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali.....	1427	1875-1878
Sanctae Conceptionis de Chile et Aliarum, Resol. 10 dec. 1927 SC Concilii: Sepulturae in ecclesiis ct oratoriis.....	796	916-918
Sancti Christophori de Laguna. Resol. 16 apr. 1921 SC Concilii: Conversionis fallendarum in distributiones inter praesentes.....	351	388
Sancti lacobi de Venezuela et Aliarum, Resp. 10 mai 1931 SC Concilii: De vicario Generali ac Capitulari	1026	1246
Sancti Marci ct Bisinianen.. Resp. 16 mar. 1920 SC Concilii: Circa Missam pro populo in festis particularibus suppressis.....	260	291
Sancti Sebastiani Fluminis lamiarii in Brasilia, Resp. 28 feb. 1920 SC Rituum: Circa ritum exequiarum, cadavere non praesente.....	253	286
Sancti Severi. Resol. 12 ian. 1924 SC Concilii: Funerum iuvenis in bello interfecti.	556	633 - 635
Sanctitas Sue, litteris, Notif. S iul. 1925 Pu XI: Quaedam declarantur circa competentiam et constitutionem Sacrae Congregationis pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis.....	662	761-762
Sanctissimus Dominus Noster, Decr. 24 mar. 1920 SC Rituum: Beata Maria Virgo Lauretana Aereonautarum Patrona declaratur.....	262	291 - 292
Sanctissimus Dominus Noster, Decr. 23 oct. 1930 S. Poenitentiariae: Divini Officii coram Ssmo Sacramento recitatio indulgentia plenaria ditatur	989	1192
Sanctissimus Dominus Noster, Decr. 19 sep. 1936 SC Religiosorum: De textu Constitutionum ab omnibus monasteriis Carmelitarum Excalceatarum unice adhibendo	1348	1768-1769
Saskatoonen. Vide *Principis Alberten. et Saskaioonen.*		
Sal frequentes ad, Instr. 1 aug. 1931 SC Sacramentorum: Instructio ad excellentissimos Episcopos, quoad dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo lineae collateralis gradu mixto cum secundo impetrandis.....	1045	1342-1344
Se in ogni. Lit, Cire. 31 maii 1920 SC Concilii: Circa institutionem religiosam in Italia	276	314-315
Sedis huius Apostolicae, Const. Ap. 14 mai 1919 Benedicti XV: Bracarensis: Revisio et approbatio novi Breviarii.....	178	202-204
Sedunen., Resol. 15 iul. 1933 SC Concilii: Incardinationis sacerdotis e societate sine votis egressi ..... ~	1180	1494-1495
Seminarium a Sancta, Decr. 15 mai 1929 SC Orientalis: De Seminario a S. Anna nuncupato pro Melchitis.....	900	1055 -1056
Servatoris lesu Christi, Const, Ap. 25 dec. 1925 Pπ XI: Universale lubilaeum anno Domini millesimo nongentesimo vicesimo quinto in Urbe celebratum ad totum catholicum orbem extenditur	687	805 - 808
Si *unquam alias,* Const. Ap. 15 iul. 1924 Pπ XI: Poenitentiariis aliisque in Urbe confcssariis facultates extraordinariae pro anno iubilaei conceduntur .	605	702 - 706
Singulari in Vaticanam, Const. Ap. *Urbis* 13 iun. 1936 Pπ XI: De quatuor Capellaniis Innocentianis in Patriarchali Basilica Vaticana.....	1339	1725- 1729
Societas lesu, Resp. 29 iun. 1918 Com. Interpres: Societas lesu non tenetur ad professionem temporaneam; in dimissione solemniter professorum procedere debet iudicialiter; in dimissione aliorum professorum, iure peculiari regitur.	103	135
Societatis lesu, Resp. 1 feb. 1924 SC Rituum: Dubia circa impositiones cinerum ct circa candelas adhibendas in festo S. Blasii	564	643 - 644
Sodales Instituti Veronensis, Decr. 27 iul. 1923 SC de Prop. Fide: Institutum Veronense Filiorum Cordis lesu in duas Congregationes separatur.....	533	597 - 598
Sono *ben note,* LiL Cire. 15 mar. 1936 Secretariae Status: Circa coliaborationem inter religiosos ct actionem Catholicam	1324	1719-1720
Sono note a, Litt. Cire, 15 aug. 1931 SC Studiorum: Inscriptio clericorum in universitatibus civilibus.....	1049	1347
Spectat ad Romanum. LiL Ap. 24 iun.. 1929 Pu XI: Apostolica erigitur Nuntiatura apud Italiae regem.....	909	1088 -1089
Spectat ad Romanum, Lit. Ap.. 25 mar. 1937 Pu XI: Nova Delegatio Apostolica Africae orientalis italicae constituitur.....	1375	1815
Statim ac per, Decr. 28 dec. 1919 SC Concilii: Index festorum in universa Ecclesia suppressorum	227	249 - 250

		Columna	
Statuitur in decreto, Deck 11 tun. 1930 SC Orientalis: Norma de festis incidentibus data pro Graeco-Ruthenis canadicnsibus extenditur ad eiusdem ritus fideles in Statibus Foederatis Americae Sept, commorantes	973	1177	■
Sublacem, Resol. 10 feb. 1917 SC Consistorialis: De dubio circa provisionem et distributionem sacrorum Oleorum.....	11	22	▌
Summus Pontifex Benedictus, Decr. 25 mar. 1923 SC Studiorum: Conceditur Studiis formalibus O. P. Facultatem conferendi gradus academicos in Philosophia.	504	542 - 543	▌
Summus Pontifex Leo, Epist., 29 sep. 1919 SC de Prop. Fide: Ad universos sacrorum /Xntistites de stipe colligenda pro nigritis in Africa	206	226-227	▌
Summus Pontifex Pius, Decr. 2 ian. 1939 S. Paenitentiariae: Indulgentia plenaria «toties quoties» die 2 mensis novembris vel die Dominica subsequent! lucrifieri potest.....	1461	1909	▌
Summorum Pontificum haec, Const. Ap. 25 iul. 1922 Pπ XI: S. Ignatius de Loyola caelestis Exercitiorum spiritualium Patronus declaratur.....	441	487 - 488	S
Super dubium, utrum, Decr. 9 apr. 1940 SC de Prop. Fide: De juramento super ritibus malabaricis a missionariis in Indiis orientalibus non praestando ...	1527	1958	▌
Suprema haec Sacra, Lit. Cire. 11 apr. 1927 SC S. Omen: Renovantur normae circa participationem catholicorum societatibus erectis ad procurandam christianitis unitatem.....	757	871	▌
Suprema S. Congregatio, Notif. 8 mar. 1941 SC S. Omen: Associatio «La crociata mariana» reprobatur.....	1603	2052	I
Supraemae Congregationi Sancti, Deci. 16 nov. 1923 SC S. Omen: Circa dispensationem a lege ieiunii eucharistici ante Missam.....	543	607	▌
Supremae Sacrae Congregationi, Decr. 13 iul. 1930 SC S. Omen: Decretum de ritibus sinensibus	981	1185-1186	▌
Surrentina, Resol. 9 apr. 1932 SC Concilii: Substitutionis Dignitatum per Canonicos in choro.....	1082	1382- 1383	▌
Tarraconem, Resol. 8 feb. 1919 SC Concilii: Excusationis a choro canonici Theologi seu lectoris.....	150	178-181	▌
Tarraconem, Resol. 14 ian. 1922 SC Concilii: Servitii choralis, seu absentiae ex induito legitimae.....	386	418-420	▌
Tarraconem, Resol. 15 apr.. 1929 Coetus Cardinalium: Hereditatis (Pou de Foxâ-Emmus Card. Vidal y Barraquer).....	895	1047-1051	▌
Tarvisina, Resp. 18 mai 1917 SC Rituum: De instrumentis «Campane lubolari» in organo.....	33	59	▌
Tarvisina, Resol. 10 dec. 1932 SC Concilii: Optionis domorum iuxta ordinem specialem canonicorum	1134	1432- 1433	i
Tarvisina et Patavina, Resol. 16 iul. 1932 SC Concilii: Decimarum cum paroecia dividitur.....	1109	1405-1406	▌
Tergestina, Decis. 15 mar. 1921 Signaturae Ap.: Recursus seu proventus et e lumcntorum	345	382 - 384	!
Tergestina, Resol. 18 iun. 1932 SC Concilii: Distributionum choralium quoad massam efformandam.....	1096	1395- 1397	i
Toletana et Aliarum, Resol. 10 iul. 1920 SC Conciui: Servitii choralis, seu modi computandi absentiam.....	285	320 - 324	▌
Toletana et Aliarum, Resol. 19 iul. 1930 SC Concilii: Missae pro populo diebus olim ex iure particulari festis	984	1187-1188	▌
Tranem, Resol. 14 iul. 1917 SC Concilii: Participationis seu divisionis summae ...	47	82 - 85	I
Tribus abhinc annis, Motu proprio 1 iul. 1918 Benedicti XV: Sodalium Ss. Crucifixi ad S. Marcelli novas constitutiones ratas habet.....	104	136	▌
Tridentina, Resol. 5 iul. 1941 SC Concilii: Iuris funerandi cum interventu religiosorum	1630	2077 - 2079	▌
Turritam, Resol. 17 mar. 1917 SC Concilii: Curae animarum habitualis et actualis Capituli.....	19	30-35	
Ubi primum Cecoslovacha, Const. Ap. 23 apr. 1930 Pπ XI: De Pontificio Collegio Nepomuceno in Urbe.....	967	1168-1169	I
Unigenitus Dei Filius, Epist. Ap. 19 mar. 1924 Pπ XI: Ad summos Moderatores Ordinum Regularium aliarumque Sodalitatum religiosorum virorum, «de recta vitae religiosae ratione».....	582	661-668	j
Ultraiectem, Resol. 24 iul. 1925 SC Sacramentorum: De patrinis baptismatis.....	669	776 - 777	;
Urbis, Const. Ap. *Romani Pontifices, qui* 6 maii 1937 Pπ XI: De Pontificio Collegio Romenorum in Urbe.....	1384	1823- 1826	‖
Urbis, Const. Ap. *Singulari in Vaticanam* 13 iun. 1936 Pu XI: De quatuor 'Cappellaniis Innocentianis in Patriarchal! Basilica Vaticana	1339	1725-1729	▌

		Columna
Urbis et Orbis, Decr. 28 feb. 1917 SC Rit uum: De commemoratione omnium Fidelium defunctorum	13	23-24
Urbis et Orbis, Resp. 26 feb, 1919 SC Rit uum: De Missa votiva solemn! Ssmi Sacramenti, vel de pace, omittenda in oratione XL Horarum, die commemorationis omnium fidelium defunctorum	155	184
Urbis ex *Orbis,* Decr. 9 apr. 1919 SC RITUUM: Praefatio in festis S. loseph, Sponsi B. Mariae Virginis approbatur	170	194 -195
Urbis ct Orbis, Decr. 9 apr. 1919 SC Rit uum: Praefatio in Missis defunctorum approbatur	171	195
Urbis ct Orbis, Dccr. 6 oct. 1919 SC Rit uum: Indultum Missarum de requic in Dominicis	208	227-228
Urbis et Orbis, Decr. 23 feb. 1921 SC Rit uum: De addenda invocatione S. loseph Laudi «Dio sia benedetto»	334	370
Urbis er Orbis, Dccr. 26 oct. 1921 SC Rrruuv: Nonnulla festa cum officiis et Missis propriis ad universam ecclesiam extenduntur	375	411-412
Urbis et Orbis. Decr. 12 dec. 1925 SC Rit uum: Dominica ultima octobris. Festum Domini Nostri lesu Christi Regis (Missa, Officium et Elogium adprobanturk..	685	804
Urbis et Orbis, Decr. 24 nov. 1926 SC Rit uum: Additiones et variationes in festo S. loannis a Cruce, Confessoris ct Ecclesiae Doctoris	723	845
Urbis ct Orbis, Decr. 24 nov. 1926 SC Rit uum: Circa Officium, Missam et elogium S. Petri Canisii	724	845
Urbis e/ Orbis, Dccr. 13 iul. 1927 SC Rit uum: Festum S. Teresiae a lesu Infante ad universam extenditur ecclesiam cum Officio et Missa propria	772	890
Urbis et Orbis, Decr. 14 mar. 1928 SC Rit uum: Officium et Missa S. Teresiae a lesu Infante, Virginis	827	938
Urbis et Orbis, Decr. 14 mar. 1928 SC Rit uum: Missa et elogium S. loannis M. Vianney, Confessoris	828	938
Urbis et Orbis, Decr. 9 mai 1928 SC Rit uum: Missa et elogium in festo S. loannis Eudes, Conf.	839	947
Urbis et Orbis, Decr. 29 ian. 1929 SC Rit uum: Officium et Missa pro festo Ssmi Cordis lesu et Octava	876	1003
Urbis et Orbis. Decr. 26 iun. 1929 SC Rit uum: Officium. Missa et elogium pro festo Sanctae Margaritae Mariae Alacoque. Virginis	912	1093-1094
Urbis et Orbis, Decr. 1 nov. 1931 SC Rit uum: Variationes faciendae in rubricis Kalendarii, Breviarii ac Missalis romani	1057	1351-1352
Urbis et Orbis, Decr. 6 ian. 1932 SC Rit uum: Decretum de Officiis. Missis et elogiis in festis Matemitatis B. M. V., S. Robirti Bcllarmino, Ep. Conf. ct Ecclesiae Doct., ct S. Alberti Magni, Ep. Conf. ct Eccl. Doct	1070	1377
Urbis et Orbis, Dccr. 13 apr. 1932 SC Rit uum: Decretum: Officium et iMissa in festo S. Gabrielis a Virgine Perdolente. Conf. ad universam ecclesiam extenduntur.	1085	1384-1385
Urbis et Orbis, Decr. 25 apr. 1934 SC Rit uum: In festo Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. Officium et Missa	1216	1533
Urbis et Orbis, Decr. 19 ian. 1935 SC Rit uum: Variationes faciendae in rubricis Breviarii ac Missalis Romani	1257	1605-1606
Urbis et Orbis. Decr. 24 dcc. 1935 SC Rm cm: Missa Votiva D. N. I. C. Summi ct Aeterni Sacerdotis approbatur	1303	1691-1692
Urbis et Orbis. Decr. 11 mar. 1936 SC Rit uum: Extenditur facultas celebrandi Missam Votivam D. N. lesu Christi. Summi et Aeterni Sacerdotis	1321	1717-1718
Urbis et Orbis. Dccr. 25 mar. 1936 SC Rit uum: Festum Sancti loannis Bosco, Confessoris, ab universa ecclesia cum Officio et Missa propria celebrandum decernitur	1329	1721
Urbis et Orbis, Decr. 18 iul. 1939 SC Rit uum: Adprobatur formula Benedictionis nosocomiorum	1486	1929- 1930
Urbis et Orbis, Decr. 12 mar. 1940 SC Rit uum: Ritus Benedictionis papalis super populum elargiendae servandus a sacerdotibus, quibus a S. Sede huiusmodi facultas indulta est	1521	1956
Urbis et Orbis, Dccr. 3 apr. 1940 SC Rit uum: Festum Sancti loannis Leonardi, Confessoris, ad universam ecclesiam extenditur, cum Officio et Missa sub ritu duplici minori celebrandum	1525	1957- 1958
Ut ad effectum. Norm. 28 apr. 1941 SC Sacramentorum: Normae pro exsequendo decreto diei 20 decembris 1940 de ordinandis Tribunalibus ecclesiasticis Insularum Philippinarum	1616	2056 - 2058
Ut curae et retimini, Decr. 19 nov. 1917 SC Consistorialis: Duo instituuntur Episcopi inspectores pro sacerdotibus ct clericis in Francorum exercitu degentibus..	59	96

L.ORETO

	N.	Colπmna
Ut facilius spirituali, Dccr. 22 feb. 1941 S. Paenitentiariae: Sacerdotibus, qui in peculiaribus custodiae locis detinentur, facultas conceditur sacramentalcm eorum confessionem audiendi, qui iisdem in locis quavis de causa commorantur	1597	2049-2050
Ut fideles ferventius, Decr. 12 apr. 1932 S. Poenitentiariae: De indulgentiis «Stationibus» adnexis	1084	1384
Ut in locis, Decr. 12 ian. 1933 S. Paenitentiariab: Facultates extraordinariae Patestinae confessariis Anno Sancto vertente conceduntur	1143	1441
Ut itis certum, Decr. 2 ian. 1917 SC Consistorialis: Ad Revmos Italiae Ordinarios: Dc ordinatione clericorum militare servitium obeuntium	1	1
Ut locorum Ordinarii, Normae 9 iun. 1931 SC Sacramentorum: Regulae servandae in processibus super nullitale Sacrae Ordinationis vel onerum sacris Ordinibus inhaerentium a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum editae	1032	1282-1301
Ut Missionum apud, Decr. 26 apr. 1920 SC de Prop. Fide: Super adprobatione operis S. Petri Apostoli	270	298
Ut nonnullis occurratur, Deci. 26 feb. 1927 Com. Biblicae: De laurea in Theologia ad gradus academicos in Sacra Scriptura obtinendos requisita	745	864 - 865
Ut Pia sacerdotum, Decr. 4 apr. 1926 SC de Prop. Fide: Promulgantur Statuta Generalia piae Unionis Cleri pro Missionibus atque summarium spiritualium favorum quibus eiusdem piae Unionis sodales fruuntur	697	823-824
Ut quae Beatissimus, Normae 28 iun. 1917 SC Consistorialis: Normae pro sacra praedicatione	42	74-78
Ut sacrorum alumni, Decr. 1 scp. 1933 SC Studiorum: Canonice erigitur Romae penes Pont. Athen. Urbanianum Institutum Missionale Scientificum cum iure gradus conferendi	M87	1511
Ut septimi pleni, Decr. 10 iul. 1924 S. Poenitentiariae: De normis in concedenda et lucranda indulgentia Portiunculae	604	701-702
Ut spirituali regimini, Decr. 30 apr. 1918 SC Consistorialis: De cura spirituali clericorum militantium in classi Francorum	38	120-121
Ut universa cooperationis, Instr. 9 mar. 1937 SC de Prop. Fide: De coordinatione Piae Unionis Cleri pro Missionibus cum operibus missionalibus	1370	1787-1788
Utinen. Vide etiam *Cuneen. et Utinen.*		
Utinen., Resol. 19 feb. 1921 SC Concilii: Collationis paroeciae a Capitulo vel Episcopo faciendae	333	368 - 370
Utinen., Resol. 14 ian. 1922 SC Concilii: Dismembrationis paroeciarum	387	420-423
Utinen., Resol. 10 feb. .1923 SC Concilii: Collationis mansionariatuum	493	532-535
Valde compertum est, Decr. 2 oct. 1935 S. Paenitentiariae: Pium exercitium visitationis vulgo dictae «septem altarium» novis indulgentiis augetur	1289	1639-1640
Varsavien., Decr. 4 apr. 1920 SC Studiorum, *Academia ecclesiastica Varsaviensis:* Facultas Catholica scientiarum ecclesiasticarum in Universitate Varsavicnsi canonice erigitur cum iure conferendi triplicem Lauream	264	292 - 293
Vercellen, Resol. 10 feb. 1917 SC Consistorialis: De visitatione Metropolitani Capituli	12	23
Veroncn. et aliarum in ditione Veneta, Resol. 14 feb. 1920 SC Concilii: Iurispatronatus popularis	248	282-283
Versalien., Decis. 2 aug. 1918 Coetus Cardinalium: Nullitatis matrimonii ex conditione apposita	117	146-147
Vi supremi apostolatus, Instr. 12 ian. 1930 SC Concilii: Ad Ordinarios Dioecesanos: de inhonesto feminarum vestiendi more	948	1149-1150
Vicariatus Apostolici Gabonen., Resol. 8 mar. 1919 SC Rituum: Dc Benedictionibus et Sacramcntalibus pro cathecumenis	158	185
Vicariatuum Ap. Vide *Dioecesium et Vicariatnum Ap, in missionibus.*		
Vigilanti cura, ut, Encycl. 29 iun. 1936 Pπ XI: Epistula Encyclica Venerabilibus Fratribus Foederatarum Americae civitatum Archiepiscopis, Episcopis aliisque locorum Ordinariis pacem et communionem cum Apostolica Sede habentibus: *De cinematographicis spectaculis*	1341	1729-1736
Viglevanen., Resol. 8 mai 1920 SC Concilii: Missae binatae ac pro populo	273	310-313
Vix ad Summi, Motu proprio 24 iun. 1929 Pu XI: Pontificium Opus «a S. Petro Apostolo» pro cleri indigenae institutione propriis et definitis Statutis donatur.	911	1091 -1093
Volaterrana, Resol. 27 ian. 1917 SC Concilii: Optionis et nominationis ad canonicatus	8	15-20
Vulgantur copiosius in. Decr. 7 iun. 1932 SC Concilii: De gratiarum et oblationum in piis ephemeridibus evulgatione	1095	1395

		Columna
Zacatecas. Vide *De Zacatecas.*		
Zagrabrien., Rcsol. 13 nov. 1920 SC C0xcn.li: Nominationis Vicariorum cooperatorum, inaudito parocho	302	339-341
Zagrabrien. et Aliarum, Decr. 9 mar. 1927 SC Rit u u m: Nova editio Missaiis Romano-Slavonici approbatur	749	867
Westmonasterien., Induit. 1 dec. 1938 SC Rit u u m: Abrogatur consuetudo addendi nomen Patroni orationi <A cunctis» in Anglia et Cambria	1456	1902
Wratislavien., Resol. 13 iul. 1918 SC COxciui: Missae pro populo a curatis paroecialibus applicandae	110	141-144
Wratislavien., ResoL 14 dec. 1918 SC Coxciui: Constitutionis Tribunalium ecclesiasticorum et assumptionis laicorum in officium iudicis ecclesiastici	136	167-170
Wratislavien. et Aliarum, Resol. 10 ian. 1920 SC Coxciin: Licentiae gestandi barbam clericis concessae	232	270 - 272

INDEX ANALYTICUS DOCUMENTORUM

Hunc *Indicem analyticum documentorum, per singulas materias et divisionem rerum digestum, dabo* in *fine* Voluminis secundi *Hic enim* talis *Index, in fine Voluminis primi, certo esset* incompletus *et fortasse* mendax.

INDEX GENERALIS HUIUS VOLUMINIS

Prolegomena	VII - XII
Abbreviationes et signa	XIII - XV
Series progrediens documentorum	1 -2104
Index chronologicus documentorum	XVII-LXXVI
Index initiorum et dioecesium quibusdocumenta interdum allegantur	LXXVII-CIV
Index analyticus documentorum *(remissive)*	cjy
Index generalis huius voluminis	CIV

1917 IAN 2,-SC CONS. DECR. AAS 9 (1917) 15-16

AD REV.MOS ITALIAE ORDINARIOS

De ordinatione clericorum militare servitium OBEUNTIUM

Ut ius certum omnibusque perspicuum statuatur circa ordinationem clericorum, qui, bello hoc perdurante. militare coacti sunt. SSrnus D. N. Benedictus PP. XV. de consulto peculiaris coetus S. R. E. Cardinalium, declaravit et statuit:

1) Vetitum omnino esto, gravissimis de causis, quemlibet clericum, qui militaria stipendia faciat, vel ad militiam mox vocaturus praevideatur etsi aliunde dignum et idoneum, ad sacrum subdiaconatus ordinem promovere; et super huius prohibitionis observantia omnium, ad quos spectat, conscientia graviter oneretur;

2) quod vero attinet ad ulteriorem ordinationem eorum qui in sacris iam sint constituti, si in eisdem ut supra adiunctis versentur, recurrendum est ad respectivas Sacras Congregationes, quae in casibus singulis, necessitate aut alia gravissima causa intercedente eaque comprobata, legitimo insuper studiorum cursu ab ordinando emenso et proprio Dioecesis aut Religionis Ordinario postulante, opportune providebunt; semper tamen sub conditione ut candidatus congruum temporis
15 spatium/ obtinere queat, quo per spiritualem recollectionem ad sacram ordinationem digne se disponere valeat;

3) hisce omnibus servatis, ad petitionem Ordinarii loci aut Religionis qui ordinandi sit proprius, fas esto Ordinario Castrensi clerico, ratione militiae sibi subdito, testimoniales litteras elargiri.

Haec porro SSrnus D. N. publici iuris fieri et ab omnibus ad quos pertinent servari iussit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Sacra autem Congregatio, praesentis Decreti publicatione usa, universos sacrorum per Italiam Antistites monet ac vehementer hortatur ut clericos, qui ad militiam vocati sunt vel erunt, diligentissima sollicitudine ac vigilantia prosequantur iuxta Litteras circulares a se datas die 16 iunii 1916 [AAS 8 (1916) 266-270].

Datum Romae, ex S. Congr. Consistoriali, die 2 ianuarii 1917.—C. Card. De Lai, Episcopus Sabinen., *Seer.* V Sardi, Archiep. Caesarien., *Adsessor.*

Adn. I. C In PrM 8 (1920) 155.

2

1917 IAN 12,-SC RITUUM, RESP. AAS 9 (1917) 351-352

LUGDUNEN.

De sacra unctione manus in ordinatione

R. D. S. Kyne, missionarius in civitate Lugdunensi degens. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia solvenda humiliter proposuit, nimirum:

I. An per verbum *palmas,* de quo Pontificale Romanum. loquens de unctione manuum presbyteri, dicit: unflit *totaliter palmas»* intelligenda sit tantum illa pars
X2 manus quae sese extendit a brachio usque/ ad digitos vel comprehendi debeant etiam tres digiti qui dicuntur medius, annularis et minimus?

II. *Et quatenus negative ad secundam partem,* unctio in ordinatione extendine debet usque ad extremum horum trium digitorum vel restringi ad illam partem manus quae vulgo dicitur *palma manus,* id est quae rese extendit a brachio usque ad digitos exclusive?

III. Utrum sacerdos miles cui ablatus est index in bello, obtenta permissione celebrandi cum *medio,* indigeat unctione istius digiti medii priusquam celebret?

Ratio dubitandi est quia quidam theologi dicunt unctionem non requiri eo quod tota manus in ordinatione consecrata est, sed rubrica de unctione manuum in pontificali non loquitur de *manu* sed de *palma.*

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondendum censuit:

Ad I. Intelligenda est pars interior manus inclusis digitis, ad mentem Rubricae et formulae Pontificalis Romani.

Ad II. Provisum in L

Ad III. *Negative* et acquiescat

Atque ita rescripsit die 12 ianuarii 1917.— A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Pro-Praej.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. P P. in EL 31 (1917) 356-357; I. PAUWELS In PrM 9 (1921) 50.

3

1917 IAN 19.-SC SACR., RESOL. AAS 9 (1917) 120-122

Praesumptae mortis coniugis

In dioecesi N., mulier M. P., septemdecim annos agens, et F. G. eiusdem fere aetatis, legitimum matrimonium viginti sex abhinc annis contraxerunt

Verum idem vir, depravatis moribus cum esset, relicta uxore, aliam petiit civitatem, ibique, turpem degens vitam, sua bona, publico adhibito notario, abalienavit

Exeunte autem anno 1895 voluntariae ipse militiae sese addixit, maritimumque iter. Cubanam insulam petiturus, arripuit. Exinde, die scilicet 19 februarii anni 1896. ex urbe Cubana N. ad suos consobrinos epistolam misit, confirmans se in eadem insula commorari tamquam voluntarium militem, nullamque antea sui notitiam dedisse, utpote qui gravi pulmonario morbo, quem vulgo *polmonite* vocant, correptus. In praefata insuper epistola multis quidem se in eodem loco calamitatibus fuisse obnoxium retulit, necnon plura vitae discrimini infirnutatesque subiisse, bellique etiam tunc pericula ibi ingruisse. Eapropter huiusmodi asperrimae vitae pertaesus, uxoris suorumque ardenti desiderio actus, promisit se, ubi primum in patriam, favente Deo. esset rediturus, ad bonam frugem fore reversurum; itemque sua cum uxore conlugalem vitam feliciter redintegrare manifestavit Verum ex eo tempore, viginti scilicet atque uno abhinc annis, licet plures peractae fuerint investigationes. nullus amplius dc eo nuncius allatus est.

Cum itaque mulier, quae suum virum morte abreptum putat, ad novas nuptias convolare exoptet, Rmus Ordinarius N. eam unumque testem sub iuramento excussit, et nonnulla documenta cx investigationibus lamdiu peractis ad tramitem Instruet. S. Officii exhiberi curavit. Cum autem circa praesumptam mortem anceps sit m casu, omnia ad hanc Sacram Congregationem detulit, supplicemquc libellum mulieris commendavit.

Adxotanda. — I. In casu, inspectis processus actis, authentica documenta quae viri obitum F. G. demonstrent, desiderantur. Adiuncta tamen/ eiusmodl adsunt cx quibus 121
iure idem obitus praesumi potest. Atque in prunis nobis praesto est diuturnum temporis spatium, videlicet unius et viginti annorum, ex quo nulla amplius de ipso notitia habita est.

II. Eo vel magis quod idem vir. quamvis vitiis irretitus, mulieri valedixerit, seque voluntariae militiae exeunte anno 1895 addixerit in Cubana insula dimicandi causa, protinus tamen de malefactis animo angi coepit, tusamque suis consanguineis epistolam misit, in qua voluntatem patefecit tum ad bonam frugem revertendi, tum patriam remeandi.

ut coniugalem vitam cum uxore instauraret. Ista sane inter aha in eadem epistola ipse refert: " Si antea rescipessus fuissem, quam has regiones petere: mullae sunt " calamitates quae tempore belli perferuntur. Hic enim " plures occubuisse milites ferunt vomito, vel morbo frobre " *tjizlla* correptes: istaquc regio magnum detrimentum sa- " 'uti affert Voe omnes, praecipue meam uxorem, reeor- " datione prosequor. Si Ipsa vesque omnes, quae patior. " perspiceretis, mihi ignosceretis, cunctaquc oblivioni daretis. Merito, propter ea quae peregi, prénom persolvo: " hic enim aegra ducitur vita, edam propter ingentes - eoiores Si Dominus sinet elusmodl vitae experimentum " finem habere, mens est iterum meae uxori adhaerere atque Laborare, prout hominem decet, ut felicitate una " cum ipsa fruar. Valde ipsius reminiscor, atque cogito " quod numquam a me derelinquenda fuisset, neque me " hisce perferendis laboribus sublicere debuissem, Quam- " primum mflii responsum praebltote, meque de cunctis e - familia ac potissunum de mea uxore certiorem reddite "

Post haec nulla ab eo alia epistola fuit conscripta, nec aliquid de ipso viginti unius annorum spatio rescitum est.

HL Ad roborandam viri mortis praesumptionem, aha accedit ratio desumpta ex peculunous locorum circumstantiis ubi idem mansit Notum siquidem est quod maritimum iter peragens, Cubanam petiturus insulam, pulmonario morbo correptus, pluribus diebus in nosocomio decere coactus est. antequam m cohortem (repoliento) sibi designatam adscriberetur. Exir.dc nubtiae labores perferre eccpit haud firmis viribus. Quin imo. ut: ab ipso viro relatum est. annalesque eiusdem temporis confirmant, lethalis in eadem insula valde tunc grassabatur morbus, quem febbre pialia appellant, unde plerique. praesertim ex exteris, eo correpti, vium amittebant. Quapropter facile praesumi potest ipsum, uve militari servitio haud idoneum, sive ob vires aegritudine vitxlsque debilitatas, furente bello vel contagioso serpente morbo, diem suum obisse.

IV. Frustra insuper de eodem viro conquisitum fuisse
122 constat tum/ ab ipsius consanruineis. tum ab auctontatc civili, uti vocant, nec non a militari atque ecclesiastica.

Rumor quidem exortus est percrebuitque. ipsum lue fuisse abreptum mense luito anni 1896. at hoc certis argumeoUs minime comprobari posse videtur. Nec mirandum, saeviente bello atque enuncUto grassante morbo, de cuxicUs. qui ob utramque causam occuburre. referr. haud potuisse.

Emi ac Rf&l Patres in plenario Conventu habito die 19 ianuarn 1917, omnibus mature perpensis, proposito dubio: An Oratrici M P. permitti posait tranxitus ad alias nuptias in caru. respondendum censucrunt: Affirmance.—A. Capoigs-π. Ep. Thermen.. Secr.

Ad I. *Affirmativc9* attento tamen decreto π - declarationis praefati Indulti pro solemnitate Festo- rUI?--}ran5icrcncia diei 2 decembris 1891 [DAR n. 31 J»

Ad II. A//irmatwe pro his Galliae Dioecesibus quibus memorata Indulta concessa fuerunt; servatis tamen eorumdem clausulis et conditionibus.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 26 ianuarii 1917.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinac. S. R. C. Pro-Prae/. Alexander Vcrdc, *Secr.*

Ado. I. **PAUWEL5 in PrM 8 (1920) 264-265.**

1917 IAN 26.-SC RIT., RESP. AAS 9 (1917) 142-1«

CARCASSONEN.

DvBU. **CIRCA SOLEMNTTATES TRANSLATAS IN' GA!J T***

Hodiemus Vicarius generalis Dioecesis Carcassonensfe, de mandato sui Rrftl Episcopi. Sacrae Rituum Congregationi sequentia Dubia pro opportuna solutione humiliter subiecit; nimirum:

Per Indultum Cardinalis Caprara sub die 9 aprilis 1802. et subséquentes declarationes, in Gallia quorumdam Festorum feriatio ita supprimitur In eorum die proprio, ut solemnitas cum feriatione transferatur in Dominicam non impeditam proxime sequentem, in qua Dominica et solemnitate unica Missa solemnis vel cantata celebranda est de die Festo quod ita debite ac devote colitur.

Hinc quaeritur:

L An praefatum Indultum Cardinalis Caprara hucusque observatum in Gallia, in eo quod attinet ad celebrationem Missae de solemnitate translata, adhuc vigeat, non obstantibus novis rubricis et decretis de Festis ad Dominicam pro solemnitate translatis'*

Et quum post Dogmaticam definitionem Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis anno 1854 solemnlter promulgatam, peculiaria Indulta ab Apostolica Sede concessa fuerint Dioecesibus Galliae, ut Festi Immaculatae Conceptionis B. M V. solemnitas externa celebretur Dominica Adventus ipsum Festum proxime sc-?uente. cum unica Missa solemn! vel cantata de Ipso esto, quaeritur:

II. An haec Indulta in suo vigore adhuc maneant?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositis quaestionibus ita respondendum cerxsuit:

1917 LAN 27.-SC CONC. RESOL. AAS 9 (1917) 234-241

APUANA

Interpretationis voluntatis. Die *27 ianuarii 1917*

Spectes facti. - Ultimo quo decessit elogio, dato Apuae die 6 februarii 1865. p:us quidam testator, nonnullis praelegatis, de bonis suis in hunc modum dispo suit: < Del rimanente de' miei beni formo unTnstitu- .* zione di diffusione di buoni libri morali, come segue:

" Tale Istituzione avrà un'Amministrazione econo- " mica composta dei Parrochi della Città presieduti da " Mons. Vescovo o da chi in Pontremoli lo rappresenta. " Essa ogni anno rivedrà i conti e provvederà. A conti - riveduti, ogni Parroco riceverà un'elemosina di sei - franchi per celebrare ciascuno una Messa, onde render " propiz.a alia Istituzione la divina Onnipotenza. Dell'en- " trate nette se ne conservi sempre una porzione " abbondante per restauri e miglioramenti ordinari e " per riparazioni e casi straordinarissimi. Il rimanente " delle entrate venga ogni anno speso tutto in libri. * come dirô. o in cio che formerà pol subietto di altra " Istituzione. sostituita come infra alia presente ...

- I. Mons. Vescovo s'informerà continuamente del " buoni libri che si vanno pubblicando, che siano re- " lativi a Dogmatica, a Morale, filosofia. a diritto na- " turale, a diritto pubblico. a diritto internazionale, a " storia, a polemica religiosa, ed al modi di vivere ci- " vile, scritti in buon senso cattolico. e ne farà provyj- " sione in quella quantité che comporta l'entrata dello " anno, i quali libri dovranno tutti essere legati in • legatura fortissima e pulita. Ad ogni scolaro di buona " condotta che finiti tutti gli studi parta daUe scuole di " Seminario, Mons, farà dono di alcuni di detti libri. E ... nel caso che ven chiuse queste scuole seminaristiche, i libri si d uiranno a chi profitterà di altre scuole ecclesiastiche, o ai sacerdoti, ed anche ai laid che siano vogliosi di istruirsi.

" II. In caso che tale istituzione di diffusione di buoni libri trovasse qualche ostacolo insormontabile ad attuarsi. sostitulsco una distribuzlone di premi a quella gioventù delle parrocchie di Pontremoli, Santissima Annunziata. Mignegno e Dozzano, che pré- sentata«l alTesa/me della dottrina cristiana avanti 235 ire parrochi presieduti dal Vescovo o suo delegato, megiio avrà risposto. Anzi se fosse possibile, megiio sarebbe un Inse; amento di Catechismo di perseveranza, da farsi Duomo, sui testo dei Gaume o su quello dei Guillois. distribuendo ai piu bravi alunni dei premi di onore e invitando i padri delle più doviziose famiglie a condurvi i loro figli.

" III. Quando neppure questa surrogata istituzione del Catech:smo possa aver luogo, le entrate vadano a benefizlo di que: poveri convalescenti che siano già usciti dalio spedale, dopo un decubito ivi fatlo di sei giomi per lo meno. owero di poverissimi malati fuori di spedale. I parroci ne informeranno il Vescovo; ma si guardino dal rilasciare certificati scritti ai postulanti, per non dover certificarc come forzati od attirani delle odiosità.

IV. Se neanche questa istituzione sia cffettuabile. M Ic entrate vadano a benefizio dei Vicari di Parroci - resi impotenti o di fabbricerie di chiese di Città.

" Qualunque siasi di queste istituzioni. surrogate alla prima, che sia stata messa in azione, dovrà cessare, se awen i i) caso che la prima, levato l'ostacolo, possa ridurj ad effetto

PT°ȯ causis factum est ut nonnisi pium opus tert.o . xro et ordine a testatore intentum, ad effec-

tum deduci potuerit; ac proptcrea in statutis de re conditis, atque die 16 mail 1867 Episcopi Apuani approbatione munitis, art. 1 finis seu scopus Causae piae hisce verbis enunciatus est: " Essa ha per fine di " soccorrere quel poveri convalescenti, che, dopo un • decubito di almeno sei giorni, usciranno dallo Speda- ⁂ le di Pontremoli, od anche i poverissimi ammalati, " fuori dello Spedale ". Notatu dignum est, in actu deliberationis praefati diei 16 maii 1867, quo statuta haec approbata fuere, expressis verbis edici ·' che mons. " Vescovo ha dichiarato di derogare, in forza di spe- M ciali facoltà, a quanto nel testamento dei Pio Fonda- " tore si contenesse di contrario ai succitati Statuti ",

Quum autem nec in testamento, nec in statutis, plane definita apparerent loca seu paroeciae, ad quas pertinere deberent pauperes convalescentes e nosocomio Apuano egressi vel pauperrimi domi aegrotantes, qui beneficiis pii Operis frui possent; urgente praesertim auctoritate civili ut statuta pii Operis magis conformia efficerentur praescripto legis; Consilium administrativum, praeside Episcopo, attento quod tunc usque beneficia pii Operis erogata fuerant tantummodo favore quinque paroeciarum cfoitdtis Apuanae (dum municipium Apuanum viginti sex praeterea paroecias com- 235 plectitur), hanc limitationem seu determinationem/ in novo statuto organico, a. 1904 apposuit, ubi nempe (art 2) finis pii Operis describitur: " soccorrere quei poveri " convalescenti, che, dopo un decubito di almeno sei " giorni, usciranno dallo Spedale di Pontremoli, od M anche i poverissimi ammalati fuori dello Spedale. " appartenenti alie *cinque parrocchie di questa città* °.

Adversus hanc limitationem appositam in praefato statuto, parochus Ssmae Annuntiationis (quae paroecia parum distat a civitate Apuana. et in cuius etiam favorem testator suam secundo subrogatam institutionem disposuerat) asserere voluit, litteris ad Administrationem pii Operis a. 1906 datis, " il diritto di poter partecipare alie beneficenze suddette, a vantaggio dei "poveri della sua parrocchia Petitione autem relecta. Idem parochus novis allegationibus apud eamdem pii Operis Adnunistrationem institit, concludens " che do- " mandava di essere nominato membro effettivo della " Commissione Amministrativa di detta pia Opera, a " tutela di ogni diritto suo a vantaggio dei poveri della " sua parrocchia ". Sed per actum deliberativum diei 24 septembris 1914 Administratio pii Operis stetit in sua praecedenti denegativa decisione; contra quam parochus dic 3 martii 1915 recursum interposuit ad Sacram Hanc Congregationem, postulans declarari:

" 1) Se egli, che è parroco della Ssfna Annunziata, • sobborgo omonimo di Pontremoli. ha diritto di far M parte della Commissione Amministrativa delTOpe- " ra Pia.

" 2) Se i poveri della sua parrocchia hanno diritto " di partecipare alie beneficenze di essa Opera Pia

Synopsis discxpiatiohis. - I. *Quae* in *favorem parochi recurrentis deducta sunt.* Ad fulciendam primam petitionem parochus recurrens animadvertit paroeciam SsAàe Annunclationis. quae a moeniis civitatis Apuanae vix mille passibus distat, cuius immo primae domus abscedenti Apua post quingentos passus occurrunt, esse verum et propnum suburbium eiusdem civitatis, cum qua semper omnia communia habuit, ut testantur historiarum scriptores sive veteres, sive recentes, itemque acta ct documenta tum ecclesiastica, tum municipii, quod nuper scholam huius paroeciae inter urbanas adnumeravit. Quo posito, ex regula *accesorium sequitur naturam principalis,* deducit recurrens rectorem huius paroeciae parochum urbanum censendum «se. et ideo ius eidem competere ut In administrativum Consilium pii Operis adnumeretur, quod, ex pii testatoris voluntate, coalescere debet " ex parochis urbanis, praeside • Episcopo "

Hoc ipsum argumentum, quod nempe paroecia Ssthae 237 Annun/tlatae utpote verum suburbium civitatis, iisdem turibus in casu frui debeat quibus ceterae urbanae paroeciae, iam demonstrat pauperibus eiusdem paroeciae, sive ex nosocomio egressis, sive, quando in miserrima versentur egestate, domi aegrotantibus, ius competere participandi de reditibus pii Operis prout a testatore sunt destinati·, idque etiamsi ab hac participatione reliquae paroeciae municipii Apuani. ac illae quoque locorum vulgo Mlgncgno et Dozzano, quarum explicita mentio aliquando fit In testamento, excludi deberent: nam pro his haec peculiaris ratio non militat.

Quin etiam hanc alteram parochi petitionem, in qua summa controversiae, immo tota est. validiora etiam argumenta sustinere videntur.

Praesumi etenim debet in testatore eadem semper voluntas. usquedum positiva argumenta contrarium demonstrent. Iam vero nulla apparet ratio positiva qua demonstretur testatorem, qui secundam institutionem constituit favore quoque paroeciarum Ssftae Annunclationis. Migngno et Dozzano, in tertia institutione easdem paroecias excludere voluisse.

Stat praeterea pro paroecia Ssfliae Annunclationis etiam ratio generalis deducta ex ipsa tertia institutione in *se* considerata. Haec enim tertia institutio est, iuxta fundatoris verba, favore pauperum convalescentium, qui egressi fuerint ex nosocomio Apuano post decubitum saltem sex dierum, et pauperrimorum aegrotantium extra nosocomium. Huiusmodi verba, quum nihil ponatur quod modificet vel coarctet eorum significationem, debent profecto intelllgi In sensu magis obvio: debent nempe referri ad omnes paroecias municipii Apuani. quorum pauperes ius habent ut gratuito curentur in nosocomio Apuano. et hac ratione etiam ad paroeciam Ssihae Annunclationis. Prout enim prima institutio, nempe de libris in praemium iis sacrorum alumnis elargiendis, qui, studiis peractis, e seminario Apuano egressi fuissent, procul dubio non coarctabatur ad clericos civitatenscs sed pertinebat ad dioecesanos omnes, qui ius haberent in seminario studia peragendi; idipsum profecto sentiendum de tertia institutione quae similiter favet paupenbus, qui. convalescentes, ex nosocomio Apuano egrediantur. Nec valet opponere, dato hoc sensu, beneficium a testatore statutum vanum fieri, utpote nimis divisum. Etenim, hinc non multi de facto essent qui gaudere possent eo beneficio — cum in municipio Apuano non magnus habeatur numerus incolarum (hodie circiter 15.000 et temporibus testatoris numerus valde minor) — et plures In hisce requirantur conditiones ut frui valeant erogationibus pii Operis; inde vero annui reditus eiusdem Operis pertingunt ad summam satis conspicuam quae huiusmodi extensionem, teste Episcopo, bene permitteret. Nihil autem impedit quominus idem Episcopus, cui praesertim/ testator 238 commisisse videtur munus ipsos reditus erogandi, non omnibus. sed iis tantum qui magis egeant, succurrat.

E contrario, posita limitatione quam Consilium administrativum sustinet, ad pauperes clvitatcnses dumtaxat, quum reditus annui longe maiorem facultatem praebeant, incongruum sane supponere debemus In mente testatoris: intentionem videlicet nimis favendi paucissimis personis, in quorum favorem reditus, veram ipsarum necessitatem longe excedentes, erogasset. Atqui ⁂ in lege interpretanda non " tam verborum cortex, quam potius legislatoris mens et ⁂ intentio est inspicienda, et dispositiones factae non par- ·' tialiter sed complexive sunt examinandae " (1. 17 et 24. D. *de legatis).* Ac praeterea, etiamsi admittamus utriusque interpretationis probabilitatem, tamen benignior ct rationabilior praeferenda est, " Cum in testamento ambigue aut " etiam perperam scriptum est, benigne interpretari et se- " eundum id. qued credibile est. cogitatum credendum " est " (Marcellus. l. 24, D. *de reb.* dub. 34. 5).

II. *Quae adversus recurrentem deducuntur* a quinque civitatis Parochis hisce redeunt. Quoad primum postulatum, quo recurrens sibi vindicat ius partem habendi in Consilic administrativo pii Operis. Parochi opponunt Ipsa verba testatoris, qui explicite statuit pro sua institutione, quaecumque demum in concreto deduceretur ad actum. " un'Ammlnistrazione composta dei Parrochi dl *Città* Nec regerere valet paroeciam Ssfhae Annuntiationis habendam esse tamquam accessorium civitatis, utpote suburbium eiusdem, ac ideo etiam parochum SsAae Annuncintlonls haberi posse tamquam parochum civitatis. Ei^nlm ex ipsis recurrentis verbis, paroecia illa a civitate Apuana saltem mille passibus distat, prunaeque ipsius domus nonnisi post quingentos passus a postremis domibus civitatis occurrunt: minime igitur contigua est haec paroecia pomoerio civitatis, ideoque suburbium dici nequit. Ceterum, addunt, parochus SsÆac Annuntiationis numquam partem habuit in consortio urbano parochorum, quod, ex antiquissima fundatione. constat ex parochis civitatis. Demum, animadvertunt, etsi enunciata paroecia esset reIpsa suburbium civitatis Apuanae. in casu tamen distingui deberet quoad lus · paroeciis urbis Apuanae proprie dictae, idque ob satis perspicuam dispositionem pii testutorils. H:c enim in secunda institutione, qua constituit praemia favore adolcscenlum qui catechesi Christianae studerent, explicite distinguit paroecias urbis a paroecia Ssfllae Annunclationis. * sosti- ° tuisco —ait— una distribuzlone di premi a queIta glo- " ventù delle parrocchie di Pontremoli. Ssfha /wauazlaU, ·· Mlgnegno e Dozzano Ergo horum trium Rectores minime comprehenduntur in designatione " parrocchie Pon- " tremoli ct ideo neque in illa w parrechi dI/ Città * 239 quibus tantum Consilium administrativum coalescere debent. ex explicita testatoris voluntate.

Qued vero spectat lus participandi reditibus pii Operis a parocho assertum pauperibus suae paroeciae, ita arguunt parochi civitatis.

In primis ponunt tamquam principium, animum testatoris fuisse favere civitati Apuanae; quod colligunt non modo cx dispositione praevin. omnes tt singulas institutiones afficiente, pn Opens nempe admlnictrationrm concreditam fuisse tantummodo parochis cintatU; sed etiam ex complexu ceterarum institutionum ex ordine subrogatarum, favore nempe seminarii, vel cathedralis Apuanae. vel fabricarum ecclesiarum civitatis. Atque huc ellam facit, quod in secunda institutione, quae, utpote tenuiores r> pensas singillatim postulans, potuerat prae ceterrs maiorem extensionem accipere, haec maior extensio explicite, tamquam *per exceptionem,* fuerit enunciata: nempe, praeter civitatem, designatae etiam paroeciae Ssfhar Annunclationis. Mlgnegno et Dozzano. Atqui exceptio firmat regulam in contrarium; idcirco, ubi dees: designatio malorts extensionis. debet accipi quae ℭommuni rM. seu tn casu limitari debet beneficium in favorem civitatis dumtaxat, quod, alhs verbis, huc redit, ut principio notissimo obae-

quunur: * testator quae voluit dixit, quae non dixit non - voluit ". Data aulem exter-sicae quam recurrens vindicat, illud incongruum sequeretur. quod, ex mente testatoris, eodem eveantr redditu, ubi in singulis casious mcior exigitur expensa, ut certe est in subsidio donandis pauperibus convalescentibus aut pauperrimis domi aegrotantibus. longe ptores casus supponerentur (nempe quotquot *universum* municipium Apuanum suppeditaret) quam ubi tonge minores sumptus faciendi **essen**t, videlicet in praemiis pro chnstiana puerorum catechesi acquirendis, quam Lberalitatam testator explicite coarciatam voluit ad *quatuor loca* eiusdem muxucipii dumtaxat.

Sed praeter haec Interpretationis adminicula, gravius argumentum emergit ex verbis Ips-s testatons, qui. m tertia ordinanda subrogata Institutione. de qua agitur postquam statuisset eam esse in favorem * dei povert cor.va- tescenU. o dei poverlssimi nulali fuon dello spedale italim subdit: * *l parrcci* ne infortncrar.no ü *Vescovo;* ma " st guardi.no dal rilasciare certifieati scritu at postulanti. " per non dover certificate cerne fonati cd attirarsi odiofitâ Porro in propatulo esse videtur hos qui ita enuneiantur. * t pcrroci -, eosdem omnino esse, qui in dispos.- Lone praevia, omnes ct singulas institutiones—ut diximus— afficiente, designantur: nempe quinque eos *civitatis* parochos. qui una cum *Episcopo etformant Consilium* administrativum. At vero hi referri valent et testificari de suis 2-W subditis (atque horum dumtaxat invidiam/ vel odium formidare possunt», dc his in ctmtotc nempe exstantibus, non de alienis, exstantibus et dispersis in 24 cetens paroeciis municipii Apuani: ergo ad hos tantum subditos, seu ad pauperes dvitatenses, ex mente satis manifesta testatoris, eius pia dispositio porrigitur. Quod argumentum adeo fortiter recurrens praesensisse videtur, ut rxm aliud effugium invenerit, nisi in praetenso xibi jure paries habendi in ipso Consilio administrativo; m qua praetensione tamen contra erpHeitmn testatoris voluntatem impingit

Sed concedatur demum haec omnia argumenta ad certitudinem non attingere, et ideo adhuc dubiam testator» voluntatem manere. Omnem penitus dubitationem dispellit subsequuta usque ad recurrentis impugnationem, pacifica observantia. Etenim, ut wepius declaravit S. R. Rota: " Ob- " servantia declarat verba testatoris, quatenus essent dubia " iRccanatem. *Manutenttonis,* coram Cerro, dec, 120. n. 8. L IX. p. 1. rec.i —" Ex observantia suhsequuU satis ' remanet interprétais mens fundatoris " (Aquitana. Jurfs- * *pctr„* coram Meltio. dec. 374 a. 21. t. XI. rec.l,— Obser- ' vantia magni facienda es: pre interpretanda volunute e testatoris, quod maxime precedit quando idem observa- * tum fuit cum eademme: persona, quae successionem praetendit " (Artminen.. Sccurdo^cmiurce, coram Biehio. dec 337 n 44. t. XI, ree J, etc. At quidem, in casu, adeo aperte constat dc huiusmodi observantia, ut ne unus quidem contrarius casus, ab a, 1&67 ad praesentem diem. allegari valuerit: Inde enim ab initio administrativum Consilium restrictivam interpretationem m praxim deduxit eamque immo in statutis organicis et m reguli» pro disciplina interna pii Opens, a. 1667 conditis, tamquam fundamentum supposuit, neque exsequutores testamentarii, quorum unus luit etiam parochus Ssfliae Annunciatiorus. nec ceteri parochi. neque Episcopus. neque quotquot alii cognoscere debuerunt testatons mentem, aut m negotium interesse habuerunt, hanc restrictivam praxim ullo modo impugnarunt. Idque recurrens faleri cogitur, qui t^rr^n excipii, quoad exsequutores testamentarios, probandum esse, testatorem eisdem dum viveret mentem miam aperuiaae; quo vero ad ceteros parochos aut incola* intéressé habentes, eos vel ipsum lestamenium ignorasse. quae exceptiones (utiles esse videntur, quum, posita tam diuturna observantia et possessione lurts m civiUtcnsibus Apuani*. quaecumque eis favorabilior praesumptio amplectenda sil ac demum in praxi saltem illud sequatur, periculosum omnino esse adeo gravem Innovationem In rem lam constabilitam inducere.

Resolutio. Hisce ab ulraque parte in medium deductis, quum in plenariis Einorum ac Revmorum Pa- 24! trum comitiis, habitis die 27 lanua'rü 191" in Palatio Apostolico Vaticano, proponerentur dubia ita concinnata:

L An parocho pro tempore paroeciae Ssmae An " nunclationls in dioecesi Apuana competat ius ut no- " minetur membrum Consilii administrativi pii Operis • In casu:

" II. An et quomodo gaudere valeant beneficiis pii * Operis pauperes convalescentes enunciatae paroeciae, " qui post decubitum sex saltem dierum egressi fuerint " e nosocomio Apuano in casu;

" Et, quatenus *affirmative:*

" III. An et quomodo pauperrimi etiam aegrotantes - extra nosocomium, ad praefatam paroeciam pertinen- '* tes. iisdem beneficiis gaudere possint in casu

S. Congregatio Concilii respondendum consuit.

Ad L Negante

Ad II et III. Attentis omnibus, nihil innovandum.

Facta autem dc praemissis relatione SSn\o Dno Nostro Benedicto divina Providentia Pp. XV, in audientia mfrascnpto Secretario, die 28 eiusdem mensis et anni omnibus approbare dignata est,—L Mo r i, *Secr.*

Adn. ME **29 (1917) 313-315.**

IAN 27.-SC CONC. RESOL. AA8 9 (1917) 269-278

PISAURE N,

Associationis cadaverum, a parocho vel cappellano

27 ianuarii 1917

Species facti. - Sub a. 1824, Pisauri, intra ambi nosocomium pro dementibus curandis ex totius provinciae territorio, illique adnexa est publica ecclesia S. Benedicto dicata. Quum cogitaretur de stabili ibidem cappellano constituendo. Ordinarius a S. Sede impetravit obtinuitque, de consensu tamen parochi, privilegium exemptionis a parochi jurisdictione, ad hoc ut cappellanus posset, independenter a parocho, sacramenta in nosocomio ministrare, morituris adesse, atque cadavera, peractis exsequiis» in ipsa *ecclesia* S. Benedicti sepulturae tradere. Veruintamen privilegium, in hac postrema parte, seu quoad ecclesiasticam sepulturam, paulo post effectu suo caruit: nam sub a. 1828 conditum est Pisauri publicum coemeterium, vetitumque ne in ecclesiis aut abo quam in novo coemeterio, cadavera sepelirentur; quaestio itaque exarsit cuinam competeret vita functorum in nosocomio dementium funera ducere. Acriter contendit parochus Ss. Cassiani et Heracliani huiusmodi ius ad se tantummodo spectare, dum ex adverso tum capitulum ecclesiae cathedralis, tum alii parochi urbani obsisterent. Controversia tandem (ut latius enarratur in *Thesaur. ResoL S. C. C.,* a 1887, t. CXLVI, p. 219 ss.) composita fuit circa a. 1885 conventione facta, qua parochus Ss. Cassiani et Heracliani obtinuit ius exclusivum funerandi quoscumque dementes *advenas: ceteri* autem parochi urbani ius suum servarent circa suorum filianorum, qui in nosocomio dementium decessissent, funera. Immo parochus, ad dubia praecavenda. nonnullas normas in exsecutionem factae concordiae cappellano nosocomii sub 30 iunii 1885 praescripsit. quibus saneivit suum ius exclusivum in funera dementium *advenarum,* qui expensis ipsorum aut familiae in nosocomio degissent *(pensionati);* concessit autem cappellano facultatem peragendi exsequias, m pensis Pii Operis sustentati in nosocomio fuissent, addens tamen associationem cadaverum extra nosocomii septa, esse et manere/ exclusivum parochi ius; sartum & denique tectumque voluit ius parochorum urbanorum circa funera et associationem « dei dcfunti pensionati « della Città e Porto ». Ad rem autem animadvertendum est, luxta morem, numquam satis deplorandum, qui inolevit in pluribus hospitalibus, cadavera *communium,* ut aiunt, dementium, quorum nempe levandorum curam familia superstes non suscepisset, curru communi pauperibus destinato e manicomio Pisaurensi, *noctu,* atque ideo absque sacerdote, ad coemeterium deferri consuevisse: quapropter nullum ex iure sive onere suscepto quoad funera dementium advenarum, circa eos qui ad classem communem pertinuissent, parochus Ss. Cassiam et Heracliani commodum aut incommodum in his rerum adiunctis sentiebat.

Quum autem anno 1910 municipium Pisaurense statuisset ut etiam delatio pauperum ad coemeterium fieret diurno tempore. Ordinarius denuntiavit singulis parochis civitatis onus et officium comitandi etiam defunctos pauperes, curru communi vectos, ad coemeterium. Huic mandato statim obtemperarunt parochi omnes. ac Ss. Cassiani et Heracliani quoque parochus, quoad pauperes domi, et etiam quoad pauperes suos paroecianos in manicomio demortuos: non vero quoad alios pauperes dementes extra-urbanos, seu advenas, ad territorium provinciae spectantes. Quod quum rescivisset Ordinarius, primum parochum de officio monuit; quo detrectante et onus illud in defunctorum parochos, ac pr vo15'. 'n manicOTpd cappellanum refundente, tandem litUris decretonis diei 20 februarii 1916 decisit atque ex sua auctoritate iniunxit " che Tobbligo di

gregatlonem Concilii recursum interposuit, postulans ut declararetur idem decretum in casu non sustineri.

Sy mo f sis DisczFTATiONis. - *Favore parochi* hacc praesertim allegantur. In primis, st praesens quaestio ad tramitem iuris communis diiudicanda esset, videretur lus et officium funerandi et associandi cadavera dementium, in casu, competere *parocho* cuiusvis *proprio* ratione domicilii vel quasi domicilii. Hoc sane evincitur ex cap. Is qui, 3. De sepulturis, in VI, atque ex innumeris H. S. C. decisionibus, signanter ex tribus Bononien,. dd. 13 febr. 1694. 24 ian. 1867, 14 mail 1881. In themate proinde lus ct onus funerandi et associandi cadavera dementium in manicomio Pisauren. spectaret totius provinciae parochis: quum enim dementes rationis usu habitualiter destituti sint, habere non possunt, immo nec habere praesumuntur, in ipsis quoque dilucidis Intervallis, animum perpetuo, vel saltem ad maiorem anni
271 partem, commorandi in/ nosocomio, ut domicilium vel quasi-domlcillum acquirere valeant in paroecia Ss Cassiani ct Heracliani. in qua illud situm est.

At praesens quaestio dirimenda potius videtur ex iure particulari, quod causam habuit a rescripto apostolico diei 2 iunii 1828. quo nempe exemptio iuxta modum nosocomio concessa est. quodque deinde observantum est usque ad nostra tempora. VI etenim huius privilegii et subsequutae observantiae *cappellano* pro tempore manlcomli ius inerat, cui et officium respondebat, non solum ministrandi infirmis sacramenta, verum etiam in contigua ecclesia lustis persolutis exsequiis eorundem cadavera tumulandi. Equidem. quum, paulo post, sublata sunt omnia coemeteria particularia, et coemeterium publicum institutum fuit, quo corpora omnium defunctorum deferri deberent, tunc officium funebre, quod in ecclesia celebrari perrexit, et tumulatlo. quae in coemeterio publico extra moenia fieri debuit, distincta sunt. Attamen de iure cappellanus. qui officium funebre celebrabat, etiam corpora tumulare debebat, ideoque ea usque ad coemeterium associare. Nam institutio coemeteriorum publicorum nihil mutavit quoad lura ecclesiarum particularium, ita ut ecclesiae particulares (regulares vel saeculares), quae, ratione sepulturae electae vel gentilitiae, ius habebant funera celebrandi, ius etiam (et officium) retinuerint corpora tumulandi, non quidem in Ipsis ecclesiis aut in coemeterio contiguo, sed in coemeterio publico: non ius sed solus locus materialis mutatus est. Id constantissima huius S. C. C. Jurisprudentia firmavit, uti constat ex Camerinen., *Sepulturae, 20* novembris et 18 decembris 1819, 23 iunii et 24 novembris 1821 *(Thesaurus,* t. 79. pg. 333. 342: t. 81. pag. 189. 317): ex Dcrthonen.. Spolii, 24 martii et 14 aprilis 1821 (ibid.. t. 81. pag. 100, 128): ex Arlminen,, *Funerum,* 16 iunii 1827, ad 3, 4. 5 (ibid., t. 87. pag. KM): ex Forolivien., *Funerum, 26* innuarii 1833 (ibid., t. 93. pag. 14) : ex Aesina. *Iuris funerandi, 26* novembris 1864 <Ibld_ **t** 123. pag. 485): ex una Forolivien.. *Iuris funerandi,* 16 Septembris 1871 (ibid., t. 130, pag. 657); ex Urblnaten.. Funeri?. 14 augusti 1875 (ibid., t. 134, pag. 675: cfr. praesertim. pag. 678-679). etc. Ita ut hac In re nulla possit esse difficultas. Quamobrem cappellanus manicomii Pisaurensis, qui. anno 1828. duo iura. scilicet funerandi et tumulandi, exercebat, eadem duo iura. instituto coemeterio publico, exercere debuisset; nisi quod corpora defunctorum tumulare debuisset in coemeterio publico, ideoque ea ad hoc coemeterium associare.

Nec obticere iuvat. cappellanum manlcomli relevatum fuisse ab onere associandi ad publicum coemeterium corpora dementium, eaque proinde ibi tumulandi, propter contrariam Invectam consuetudinem. Nam In casu consuetudo legitime induci haud potuisse aut posse videtur, quip™ *pe/* a iure prohibita. Siquidem haec S. C huiusmodi consuetudinem non associandi cadavera ad sepulturam tamquam iuris corruptelam et abusum habuit, ex. gr. quum in Aouana. *Funerum,* diei 19 mali 1888, non obstante contraria observantia vi cuius mortui pauperes hospitalis S. Antonii noctu deferebantur ad sepulturam absque sacerdotis comitatu. mandavit, ut M associatio cadaverum fiat iuxta prae" scriptum Ritualis Romani Hac posita praescriptione et prohibitione, non fit locus consuetudini, ut eruitur ex cap. Cum instantia, *de censibus:* quia hoc in casu consuetudo habere nequit vim privilegii, etsi sit immemnrlalls: ex cap I. *de consuetudinibus* in VI. ct notat glossa In Clement., 1. vers. *Quantacumque. dc foro competenti.*

Neque subsum! posse videtur, cappellanum manicomii in hoc praescripsisse saltem contra ipsum parochum. Nam Curia Pisaurensi ultro fatente. parochus hic nullo unquam tempore associavit cadavera pauperum manicomil ad publicum coemeterium. Quin immo idem parochus nec ius habet hos demortuos funerandi: quod e contrario vi privilegii apostollci ac subsequutae praescriptionis unice competit cappellano manicomil. Si itaque hic solus habet ius cos funerandi, idem habere debet ius et associandi ad publicum coemeterium iblque tumulandi. Siquidem haec duo lura, licet materialiter sint distincta, iure tamen communi separari nequeunt, unde effatum: ubi *tumulus,* ibi *funus:* ac e converso. Id evincitur ex cap. *Nos instituta* 1. *de sepulturis,* nec non ex Jurisprudentia huius S. C., ex. gr. in Lucana. 17 iunii 1722. in Trldentina, 3 febr. 1724, in Civitatis Castellanae. 18 febr. 1764, ubi in folio causae adnotatur: ⁂ Exsequiae ad ritum sepeliendi pertinent, Ipsumque ⁂ actum sepeliendi comitantur, et a sepultura non sepa- • rantur

Quod si parochus S. Cassiani associat ac tumulat cadavera divltum advenarum manicomil. id repeti posse videtur vel ex electa sepultura in propria ecclesia, vel ex tacita cappcllani connivcntia et inducta consuetudine, vel etiam ex conventione.

Ceterum etiam nunc videtur parochus S. Cassiani posse sibi reservare ius funerandi ac tumulandi divites advenas manlcomli. simuloue onus imponere cappellano associandi et tumulandi eosdem pauperes m publico coemeterio. Etenim privilegium exemptionis a Jurisdictione paroeciall manicomio concessum non fuit absolute sed sub conditione, subordinatum nempe consensui parochi S. Cassiani. Huic proinde integrum erit, in illud ex toto vel ex parte consentire aut etiam limitibus suo arbitrio circumscribere.

Ex adverso tamen hacc afferuntur. - Praenotatur non esse omni dubitatione vacuum quod parochus *nunc* assumit, de domicilio demen/tium: st enim hi ob defectum voluntatis 273
pupillis aut infantibus sunt comparandi, etiam observari deoet infantes et pupillos domicilium vel quasi-domicillum sortiri iuxta voluntatem tutorum seu curatorum suorum: quapropter, quum dementes, in themate. Pisaurum sint missi a curatoribus suis, ad diuturnum tempus, pro difficilis et forsan Insanabilis morbi curatione, profecto in loco ubi morantur domicilium ac parochum proprium nanciscuntur. Quamobrem dubium non esse videtur, *de iure communi,* curam universam et etiam funera dementium, in casu, ius esse et officium parochi Ss. Cassiani et Heracliani, cuius igitur foret et cadavera universa, nulla facta distinctione inter dementes pauperes aut divites, advenas seu proprios, ad sepulturam associare.

Verum quidem est in casu, ius commune non plene vigere. attento privilegio exemptionis ab Apostolica Sede, dc consensu etiam parochi concesso: attamen quoad punctum controversum, privilegium illud invocari nequit, sive pro una sive pro altera parte, prout ex enarratis in facto, et ex eiusdem privilegii tenore, aperte liquet. Controversia enim est de associandis cadaveribus pauperum dementium, de nosocomii cella mortuaria. usque ad publicum coemeterium. Atqui de hoc privilegium non cavet, nec cavere poterat, eo quod in rerum adiunctis quae vigebant quando illud concessum est. casus id r.on ferebat, quum cadavera intra ipsa nosocomii septa, nempe in ecclesia vel circa ecclesiam nosocomio adnexam, sepelirentur. Hinc petitum et concessum est " di poter (il cappellano) tumulare i cadaveri nclla " *chiesa* di S. *Benedetto,* già fomita di convenienti sepul- " ture, senza dipendere menomamente dal parroco Si autem privilegium in casu non cavet, planum est integras suas vires exserere lus commune, quod, ut vidimus, hoc lus et onus imponit parocho loci in quo nosocomium situm est.

Ceterum etiam dato dementes, in casu, non sortiri domicilium m nosocomio, ac per illud in paroecia, sed suum servare (prout de ceteris infirmorum genenbus iure constat). quod ante Ingressum in nosocomium habuerant, et ideo, relate ad parochum Ss. Cassiani et Heracliani habendos esse tamquam advenas seu forenses (quod — sit obiter adnotatum — idem parochus, qui nunc agit, acriter impugnavit in consimili causa adversus capitulum ct confratres actitata, d. 14 mai 1887: *Thcs. CXLVI* p. 223 s.). nec in huiusmodi hypothesi parochus a controverso onere eximeretur. Nam de iure particulari, quod originem habet a quadam vetere transactione inita a. 1707 inter parochos ct Capitulum cathédrale Pisaurense — quae, quum post diuturnam observantiam, in discrimen vocata coram H. S. C fuisset, solemnem confirmationem obtinuit, per resolutionem d. 14 mart. 1E87 — funera forensium seu advenarum quorumcumque/ in civitate Pisauri de iure sunt parochi 274
loci. Hanc autem transactionem perinde valere, et de facto valuisse quoad dementes in nosocomio provinciali, plura sunt argumenta. Etenim, in primis, parochi urbani, ad normam Illius, per concordiam d. 20 oct. 1886. quam pariter servandam S. h. C. in citata resolutione edixit, ad art 6: " dichlarano di voler sempre salvo e rispettato ogni dlritto " sui rispetfitrt parrocchiani reclusi nel manicomio. si ano " essi della classe detta dei penslonati. siano di quella chia- " mata dei comunt unde concluditur, quoad dementes advenas, integrum ius et onus parocho >> Cassiani et Heracllanl competere. Secundo, quia explicite, Capitulum *cathédrale,* ab a. 1885 cuicumquc practenso iuri in funera dementium advenarum cesserat favore parochi, hisce apertissimis verbis: " il Capitolo, per ragtoni particolari oclla " dimora dei dementi, e per amore di concordia, cede al " medesimo signor Priore ll funere dl tutti i forestieri che " morlssero nel manicomio ". Tertio, quia de facto ab a. 1885 deinceps parochus Ss. Cassiani et Heracliani cadavera dementium advenarum, quorum associatione tunc opus esset, nempe quorum funera, etiam in forma pauperum, cura et expensis familiae peragerentur, ad coemeterium associavit. Quid plura? Idem parochus In normis seu " re· " golamento fra U parroco di S. Cassiano, e il CoppcKono " dei manicomio, riguardante i funeri dei dementi dei " manicomio", quas normas cappellano praescripsit die X iunii 1835. simpliciter et absque ulla distinctione cautum voluit: " I *funeri* dei dementi comunl cerne quelli dei " penslonati diocesani saranno cseguiti dei Rfllo Cappellano " dello stabilimento, nella chiesa delfcspizK), facendo pro- " pri i plccoli emolumenti degli uni e deglj altri. quando " quelli dei second! non venissero reclamati dal parroco " del defunto. Per Γassocіatlone pol, det cadaveri tuori " dcl!o stabilimento, nulla riene immutato *e rimant* di - *diritto csclusivo* del *Parroco ",* Quae praescriptio adeo explicita est, u! omnes ambages praecidere videatur. Unum quod opponere liceret, id esset, m casu praescriptum illud circa associationem cadaverum cadere tantummedo rn eo« qui praeferuntur " pensions!! diocesan! ". qu'a, quum norma condita est. non erat locus, ex rerum adjunct.« quae commemoravimus, associationi cadaverum "dei dementi " comunl ", nec Jocus revera fuit, usque ad a. 1910. quum, abolito intolerabili more deferendi noctu hujuscemodi ca-

ORETO

davera ope currus communis, statutum fuit ut iUa quoque diurrxi tempore, comite sacerdote, ad coemeterium associarentur. Hancque demum osse praetensionem parochi, nempe adsociandl cadavera dementium divntum. aut illorum in quorum idsocLslione. licet m forma pauperum peracta, aliquod tamen etr.c4mnrnru*n a familia recipere solet, et
275 refundendi In/ cappellanum onus adsoclandl cadavera pauperum. in quorum exsequiis nullius temporalis lucri spes adest in comperto ponitur ex praenotatis tum in facto, tum in ture, ac etiam ex assertiva parochi (circa finem» ubi de liata limitatione sui consensus loquitur. Sed hanc praetenslonem praevalere vetat in primis logica ratio, quia Γη lege ab Ipso parocho condita unica norma comprehenduntur exsequiae tum " dei defunti communi tum " dei penslonati diocesani ", r.empe: " che Vassocunone dei " cadaveri fucn dello stabilimento (sive cum emolumento " uve cum solo ir.commcdo) " è c rimar.e diritlo esc!usivo " de! Parroco ". et ubi lex non distinguit, nec nos *iUttn-çuert debemus;* secundo, idipsum apertissime prohibet canonica aequitas, quia nempe nimis aequum est ut qui senti: eonmodun, ex onus sentire debeat (Rcg. 55. tur. in VI). Demum animadvertendum est. etfi agatur de noro onere imponendo, quia hucusque, spectatis rerum adiunclls. urque ad 1. 1910 vigentibus neuter, de *facto,* nec parochus nempe, nec cappe.Ianus, .pauperum cadavera adsociavit. attamen non parem esse in lure utnusque conditionem; qu.a pro parocho onus novum qued praefertur, revera implicitum erat in lare et obligatione suscepta, adsociandi cadavera advenarum: sed pro cappellano illud nec implicite nec explicite prostat: fatenle enim parecho in ipsis normis x IFsJ. etiam antecedenti tempore, '.deoque ah initio seu a fundatione nosocomii, numquam cappellanus Ius aut onus sustinuit associandi cadavera dementium extra septa nosocomii. Quae denique parochus opponit, in epistolis ad h. S. C, de impossibilitate in qua versatur cadavera pauperum dementium associandi. quum Ipse sit in aetate 80 annorum constitutus, et pro paroecia 5w0 animarum nonnisi unum vicarium adlutcrem habeat, haec argumenta, uti patet, cum «pecten! facti transitoriam conditionem, nihil in quaestione iuris valere possunt: his autem satis occurrit Episcopus, dum In prinus animadvertit ad piam adsociatfonem funebrem lus habere chnstiLdeles omnes, sive pauci sive plures sint, dve pauperes sive dmtes: securdo recolit incommodum illud .Miccrevtsie facto proprio paroch:. qui a. 1£87 non wvlt Capitulum cathédrale prorogare curam. rp-um eo usque temporis susceperat, dementium advenarum; tertio «pondet *se* facturum ut —post decisam quaestionem iuris— opportunis medis et remediis conditio parochi Iam valde

Resolutio. - Hisce omnibus utrimque disceptatis, quum in plenariis Emorum Patrum comitiis, die 27 Januarii 1917 habitis, propositum esset dubium:

Utrum confirmandum rit an infirmandum decretum Curiae Pisaurensis diei 20 februarii 1916 (quo nempe statuebatur ⁂ che 1'obbligo' dl associare i cadaveri dei poveri defunti nel mamcomio spetta al parroco e non " al cappellano dellTstituto ").

S. Congregatio Concilii respondendum censuit:

Affirmative ad primam partem: negative ad alteram, seu " decretum in casu esse confirmandum ".

Facta autem de praemissis Ssfho Dno Nostro Benedicto divina Providentia PP. XV relatione, per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in audientia insequentls diei. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare dignata est.—1. Mow. Secr.

1917 IAN 27.-SC CONC. RESOL AAS 10 (1918) 18-25

DIOECESIS T.

INCARDINATIONIS RELIGIOSI SAECULARIZATI

Die *27* tanuarii 1917

Species racn. - Sacerdos quidam, vota solemnia professus in Ordine S. M.. ad onera vitae regularis diutius perferenda impar quum evasisset. Episcopo benevolo receptore Ordinario *N.* invento, impetravit, an. 1904 exeunte. a S. Congregatione super Disciplina Regulari Indultum quod dicitur saecularizationis perpetuae ac. dimisso habitu Ordinis, in diocceslm benevoli sui receptoris transivit. Quum autem postmodum finitimae diocesls T. Ordinarius, eidem sacerdoti paroeciam quamdam vacantem conferre voluisset, litteras formales cxcardlnationis sub an. 1908 praefatus sacerdos a suo benevolo receptore obtinuit, quibus receptis,' ab Ordinario T. Apostolicae Datariae commendatus, adeptu/ est bullas collationis praefati beneficii paroeclalis. cuius subinde possessionem cepit. Res tamen haud e votis cf'lt; sed immo quintum post annum, instituto processo administrativo ad norman decreti *Maxima cura.* (AAS 2 (1910) 636-6481 sacerdos ipse a paroecia regenda amoveri debuit; et quum ille parere decreto amotionis renuisset, suspensionis vinculo ab Ordinario T. est innodatus» donec, non modo paroeciam sed et dioecesim desereret Etenim idem Ordinarius T., obtendens numquam editum fuisse formale decretum incardinationis praefati sacerdotis» neque ab eo exactum Juramentum pro domicilio acquirendo, quamvis Ordinarius *N.* dedisset excardinntorias litteras, asserebat ad nor-

(1898-99) 49-51], excardinationem illam nullos effectus exseruisse, ac propterea iniungebat ut sacerdos ille quamprimum dioecesim T. relinqueret» quod et animarum bonum exigere testabatur.

Adversus haec sacerdos a paroecia remotus recursum interposuit ad S. H. C.» in qua. post confirmatum, aliqua pensione favore amoti parochi constituta, decretum remotionis» demun disceptandum propositum fuit dubium:

An *constet de legitima incardinatione sacerdotis N.* N. dioecesi T., tn casu.

Synopsis mscxpta noxis. - Quae favore recurrentis deducta sunt. - Vel prima fronte deprvncndl. autumat recurrens. incivilem ense quaestionem promotam, luxta vulgare adagium, turpius eticltur *quam non admittitur hospes.* Nam. quod voluntas utriusque Episcopi, excardinantis et Incardinantis, non solum tacita, sed et expresa intercesserit tn dubium revocari non potest, dum pacifica tituli possessio ex parte sacerdotis, saltem per quinquennium, abunde eos sanasset defectus, qui in actu solvendo, bona fide, committi potuerant. Imo cum idem sacerdos fuerit a possessione paroeciae remotus, inhumanum profecto sapit. quod afflicto *afflictio addenda sit. per* expunctionem nempe. praeterquam a paroecia, ab Ipsa dioecesi.

Sed hisce omissis, quum praecipuum, immo unicum argumentum quo legitima incardinatlo deesse in casu contenditur. derivetur a neglecta duplici snlemnitate in decreto A primis praescripta, nempe ex defectu document! nrtptl. quo incardinatlo fleri debuisset, ac iuramenti quod ah incardlnando emittendum erat, recurrens negat has ipsas causas tn facto iureve consistere.

Quod enim scriptum documentum attinet, in P^mis animadvertit, laudato decreto id tantum contineri, videlicet " ircardinatiorem faefen/dam esse ab Episcopo non orete- 33
• nux. sed scriptis et cum forma scripturae et aliae solemnities non sint praeceptae, sufficere videtur quod de incardinatione constet ex aliquo scripto dncumen o. unde orohatio tndubla scouutae adscriptlonls in clerum desumi possit. At in casu talia documenta P™-
«tant enim non modo litterae Ordinarii T. ad Ordinarium N datae ut excardinatlonls testimonium sacerdoti de quo agitur ad effectum illum cooptandi clero dioecesis T. concederet. «ed etiam petitio Ordinarii T ab Apostolica Dataria postulantis " ut praedictum beneficium conferre ç™?
• sacèidotl dignetur, qui. obtenta a suo Eniscopo excardl-
- nattone. cd Nostram ert incard{natus; quin immo in ipso
" bulla Apostolica collationis, paroecia conferri dicitur
" cerdoti dioecesi T rite tncardinato Ex his IgVur
otis documentis plenissima ac Juridica probatio dcsumltuτ de facta incardinatione. immo de die et de modo (rue) cuo peracta est: unde etiam Ilauet praesumptione Iuns et de praestito iuramento constare. Ceterum. Juramentum quod attinet, satis videtur erui posse ex tenore ipsius decreti A primis, praesertim ex I 4. atque ex analogia cum celebri Const Speculatores. Innocent II XII (CICF n. 2,^1, Ulud requiri potius ut clericus Episcopum ordinationis sortiri poxstt. a quo nempe sacros ordines nondum Initiatus susciœre possit, quam ad validam sacerdotis adscriptlonem in clerum.

Praeterea animadvertitur in casu, defectum, sl quis concedi debeat, «cripti documenti IncardfnatIonis aut iuramenti. abunde tuppiere conationem beneficii paroeclalis recurrenti sacerdoti factam: etenim per huiusmodi collationem haberi implicitam Incnrdlnatloncm communis sententia est. ouam ita ex multis colllrit B Olettl. Synopsis *rerum* moralium et canonicorum, tom. II. sub vocé incardinatlo: ⁂ No-
' ta Incardlnatior.em aliquando ettam Implicite fieri, cum
" «cillcet clerico confertur beneficium in dioecesi non sua.
• qu^d ipse acceptat, et ad dioecesim in qua situm est beneficium transit, venia accepta α priore Eplsropo suo.
Z Sfc causam Vitcrbten., apud S. C EE. et RR 14 iul 1X5 (AnE 14 (19^€) 3)2-303]. ex qua etiam Card. Gennari (ap. Mon Eccl, XVII. 435) haec deducit: " Chi rlceve un
m « lr‘ ‹lu*lchc aliena dlocesl. per clô xtesso nmane
~ implicitameute tr.cardinatn alia dloccxi. Il beneficio è intatti perpetuo, e la cnllazicne dl esso è paragonata quasi a un mistlco conr.ubio cen la chiesa del beneficio -,

nnSâiînÎiSÎSÎHJÎ ξ°η Γ‾ΛP'». quod collatio beneficii DarcchialLi haud suppleret m casu defectum «criptae in-
CtirT^n.CTTi 3‹l dlCCOC*!!!! T Vcrl‹îT» esset, sacerdotem re-
rerdote reguJan ««üUrt^to- ‘imn Aff1 iii «5
intentlam. quae confirmatur êttan? ex

ribu,. prodictum

Ergo pro incardinatione sacerdotis recurrentis non requirebatur scriptura, uti constitutum est pro clericis saecularibus: consequenter incardinatlo oralis. Imo et aequtpollens seu implicita, quae ante decretum *A* primis pro omnibus clericis indiscriminatim valide et licite adhibebatur, quaeque pro solis clericis saccularibus abrogata fuit, nunc pro clericis regularibus viget omnino uti prius. Dummodo igitur constet dc voluntate utriusque Episcopi clericum perpetuo et absolute dimittendi, eumque item perpetuo et ab«clutc recipiendi, incardinatlo Religiosorum sive oralis sit, sive aequlpollens seu implicita, uti valida omnino retinenda est (cfr. Acta S. Sedis, vol 39. pag. 41). lamvero in casu, ut vidimus, non solum ex collatione beneficii parochially sed etiam ex litteris supra relatis, laudatis superque constat de voluntate utriusque Episcopi, sacerdotem hunc perpetuo ct absolute dimittendi, cumque item xn perpetuo et absolute recipiendi. Certo igitur certius praedictus sacerdos ad dloecesim T. pertinet

Tandem animadvertendum quod Curia T. quae iam prius suis litteris scriptis Efho Card. Pro-Datarin affirmavit facerdotem in casu fuisse rite incardlnatum dioecesi quamvis nunc hoc Ipmm deneget, admittere cogitur praedictum sacerdotem non fuisse valide incardlnatum er culpa ipsius Curiae, quae contra apertam iuris dispositionem, decretum Incardlnatlonls non emiserit, nec iuramentum exegerit. Atqui culpa in eo est. qui contra ius egit, isque de damnis sarciendis tenetur. Anerta enim est dispositio cap. 9 Dc inlurils et *damno dato* (V. 36) in quo decernitur: " Si " tua culpa datum est damnum. . . aut haec imperitia tua • fice neplipentia evenerunt: iure super his satisfacere te " oportet, nec *ipnorantia* te creusat, si scire debuisti ex " facto tuo inturlam verisimiliter posse contingere vel " iacturam Hinc iure mcritooue: Index condemnabit " partem ouae nullitatis causa fuit, ut adversarium indem- " nem reddat, seu damnum reficiat ex actu nullo alteri " proveniens. Et *hoc -praestandum est.* sive nullitas ex dolo " proveniat, rive *absque dolo habita* sit " (Ita Effius Lega. De ludlcils eccl., vol. 1. ed 2. n. 252-31. Merito Igitur in *Repol. Giudb Grcporiano,* art 410 decernebatur: " Nemo " opponere potest nullltatcm actus ob defectum formae, cui • nullitati ipse aut alii, eius nomine agentes, causam dede- " rint M. Et articulo 411 cavebatur: "In casibus nullitatis " ob omissionem aut inobservantiam praescriptae formae. • poterunt iudices ordinare, actus renovandos esse expen- " sis procuratorum (scii, litigantium) ... qui actus ponere " debebant legitime: praeterea poterunt pro rerum adiun- — - ctis. eos condemnare in/ refectionem expensarum et M damnorum, aut etiam in certam mulctam Cum igitur Curia admittat *sua culpa* damnum datum fuisse, seu incardinationem recurrentis esse nullam ob omissas ab eadem (uris solemnitates. necessario conseouitur ab ipsa damnum esse resarciendum, supplendo nempe nunc, si *opus* sit. omissas solemnitates. et conficiendo decretum incardinationis ad normam laudati decreti *A* primis.

Argumenta adversus recurrentem prolata. - Praemittit pars adversa easdem causas quae Curiam impulere ad amovendum sacerdotem recurrentem a sua paroecia, nunc urcere ne idem In dioecesi commoretur: ratio nempe scandali vitandi et salutis animarum, quae suprema lex est. et praecipue intéresse debet. Has vero causas nmnlnn conticia absque ulla culpa Curiae, immo cum gravissimo Ipsius moerore, casque sibi prorsus, non alii, sacerdotem recurrentem imputare debere. Quum igitur ipse unus in causa sit. sl res in eum statum incidit a quo Initium capere non potuisset, nec profecto quisouam cogitasset de hac quaestione movenda si ipse in sun officio sp continuisset, hinc patet pon modo nihil Incivile aut Inhumanum subesse si iuris rigor adhibeatur in actus valore dispiciendo a quo salus mimarum periclitari potest: sed etiam de nullo damno Curiam teneri erga sacerdotem non rite incardlnatum. culus ceteroouln erat urgere ut actus rite perficeretur aut temoertlve reclamare: multo minus posse sine manifesta absurditato- Curiam coei ad eam l^cardinatlonem in praesentibus rerum adlunctis instaurandam.

At vero, de luris rlgnre ad validitatem Incardlnatlonls orobandam in casu requiri tum scriptum documentum Incardlnatlnnis. seu ipsas litteras incardinntorias. tum iuramenti praestiti Juridicum testimonium, quae utrumoue. utDOle quae numquam In rerum natura exstiterunt, exhiberi neoueunt sive sacerdote recurrente sive ab ipsa Curia, in rompcrin est. Incardinatlo enim In casu non ante annum 1E93 incidisset, sed immo decimo post editum decretum *A* nrirrly ad culus tramites igitur erat omnino perficienda: perro. conditiones eodem decreto art. 2 praescriptas. " in cardinatinnem faciendam esse ab Episcopo non oretenus. *<ed* In scrintls. ... praestito ad hoc iuramentn M esse requisitas non ad meram *probationem,* sed *ad solemnitatcm* seu '.d substantiam actus, qui. absque Illis positus. Infectus irrltusquc omnino esset, exploratum in iure habemus, post decisionem S. R. R. In *Londonen.,* 9 ianuaril 1912 (A. A. S.. IV. 249 ss.) et disceptata in causa Bismarckien *et aliarum,* 31 lan. 1913 (A. A. S.. V. 34 ss.). Idcirco nullo modo iuvat testimonia proferre, etiamsi scripta, unde per incertam sane contecturam possit argui scripturam intercessisse, utpote 23 iunt testimonia a rccur/rente prolata, quae profecto contrariam probabilitatem non excludunt, dum ad summum letantur opinionem scribentis, sive se referentis ad alterius assertionem, rite incardlnatloncm faciam fuisse: verum oportet omnino scripturam ipsam exhibere, quae sola rigorosam et indubiam probationem conficere potest. Cfr. Reiffenst.. I. II. tft. 22. n. 282 ct 291: ° Scriptura ipsa re- • quiritur (ad probandum actum) et testes non sufficiunt " m actibus, in quibus, Iure sic disponente, requiritur scri- • plura ad substantiam actus sive contractus

Neque hanc necessitatem satis levat asserta implicita Incardinatlo quae haberetur per collationem beneficii. Etenim. attenta differentia quae inter ipsos conceptus iuridicos incardlnatlonls et collationis beneficii evidens est: attenta etiam maiore firmitate vinculi, quod dicit Incardinatlo. quae absolute omnino et in perpetuum dioecesi mancipat, dum collatio beneficii tantum *de se* est perpetua quum vinculum per eam inductum cum ecclesia beneficii possit dissolvi, ac de facto saepius dissolvatur: non videtur, ante expUcitam positivae lepis dispositionem, incardinatlo semper in collatione beneficii contenta. Etenim, ut clericus beneficium consequatur in aliena dioecesi, non est necessarium quod ipse suae dioecesi In perpetuum valedicat, sed sufficit venia proprii Episcopi: quo in casu clericus duplicem Episcopum haberet proprium, alterum incardlnatlonls. alterum beneficii: quod constare posse clare deducitur ex Const. *Speculatores,* Innocenti! XII. Neque explicita positivae legis contraria dispositio satis evincitur ex allata a citatis auctoribus decisione S. C. Eplsc. et Regul. in ViUrbien. quae, ut alia omittamus, attinet ad incardinationem a. 1871 peractam, longe ante decretum *A primis,* per quod huiusmodi implicitae seu praesumptae incaroinationes. ex testimonio ellam adversae partis, sublatae fuisse videntur.

Iterum non levat praedictam necessitatem conditio religiosi saecularizatl: enlmvero hl. post enecularizationem peractam et incardinationem dioecesi benevoli receptoris (in qua Incardinatione ultro conceditur posse servari tantummodo conditiones a S. Sede in rescripto saecularizationis injunctas, quin oporteat sequi solemnitates decreti A primis), omnino tamquam clerici sacculares habendi videntur. atque iisdem legibus generalibus ac dloecesanis quibus Isti sublecti. Igitur dum a dioecesi benevoli receptoris ad aliam transeunt, servari profecto debent praescripta iuris: porro, in casu liquet, non agi de prima incarditione dioecesi N, de qua valere potest recurrentis argumentatio, sed de excardinatione ab ea et de incardInatione ad dloecesim T., quod negotium profecto cedit sub imperium decreti A primis.

Hucusque contrariae partium deductiones./ 24

Ex officio etiam nonnulla animadvertebantur In primis attendendum esse in casu, agi non de sacerdote saeculari. sed de religioso solemniter professo et ad saeculum reducto in vim rescripti ApostollcL Porro religiosi quum impetrant perpetuae saecularirationls decretum, sub immediatam S. Sedis iurisdictionem factn et iure descendunt: ipsi enim per snlemnem professionem, *oriainalitatem.* seu Episcopum originis amittunt, nec iure quodam postliminii, quando ab obedientla proprii praelati regularis sunt liberati. illam iterum acquirunt. In hac luris conditione, prout religiosi non valent, communibus lecls praesidiis, sibi Episcopum constituere, cui subsint tanquam *proprio* praelato, a pari Episcopi non possunt (salva precaria lurisdictione. ratione commorationis in loco), religiosos >n saeculo degentes suos subditos constituere: sed praevia designatione Episcopi benevoli receptoris, S. Sedes Induîget. ut religions jn saeculo maneat sub dependentia illius determinati episcopi, cui perpetuo mancipatus manere debet At haec peculiaris sublectio non videtur posse IfcJte e» valide Infringi, vel In alium refundi, sola Episcopi et subditi voluntate, sed opus est Interveniat S Sedis auctoritas. ñu orout necessaria fuit pro subiiclendo viro religioso turisdietioni dc.rionati Episcopi, iterum intercedat oportet ad eumdem religiosum subducendum ab Illius lurisdictione, et alteri sublfciendum. Omnly enim *res, per quaxcumoue causas* eolHçîîur, per easdem dissolvitur (Reg l Iuris In VI·).

Fortius urgere videtur argumentum sl perpendatur religiosum ooe indulti «aecularirationIs. non radicaliter, sed accidentaUfer subtrahi ab obedientla Superioris regularis: nam vota *quoad substantiam* Integra manent, et rescriptum facultatem tantummodo Indulget manendi extra claustra, cum clausula " ita tamen, ut substantialia votorum, quatenus fleri poterit, observet Hinc fit qued Integra manente substantia voti obedtentlac. religiosus saecularirratus subditur Episcopo benevolo receptori " in vim quoque solem- " nis obedientlae voti " prout edicitur In rescripto; quae, cum episcopo loci non debeatur iure ordinario, «ed iure delegato (quia religiosus saecularirratus Immediate S Sedis iurisdictlonf subditur), non videtur posse In alium episcopum refundi. Iniussu S. Sedis.

Resolutio. - Porro in generali conventu S. C. Concilii in Palatio Aporiolico Vaticano habito die 27 Januarii 1917, ad suprascriptum dubium nimirum:

An constet de legitima incardinatione sacerdotii N. N. in dioecesi T.. in *casu/* 23

Emi ac Rfhi Patres respondendum censuerunt:

Ad *mentem. Mens est.* < Sacerdotem *N.* ΛΓ. utpote regularem perpetuo saecularizatum. adhuc manere sub jurisdictione Episcopi benevoli receptoris; attamen Ordinarius T., eidem conservet assignatam pensionem; *facto verbo cum SSfiio ».*

Facta autem de praemissis SSfho Dflo Nostro Benedicto Dlv. Prov. Papae XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in Audientia diei 23 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare ct confirmare dignata est.— I. Mort. Secr.

VOLATERRANA

Optionis et kovtnahoxis ad canonicatcs

Die 27 ianuarii 1917

Spiciis facti - Species huius causae simplex est et ita caunciatur. Die 8 iuli! 1915. in mense reservato S. Sedi, in Capitulo Cathedral! Volaterrano per obitum sac. Iacobi M vacavit praebenda et canonicatus praeposturalis. Die sui enti Idem Capitulum, inconsulto Episcopo, admisit vacatam praebendam seu ad Praeposituram per exercitam optionem canonicum Iosepham F... et ad ulthnum vacantem canonlcatum elegit sacerdotem Aloisium B. .. subordinate tamen ad beneplacitum Sanctae Sedis pro Bulla Apostolica collationis. De Aloisii nominatione certior factus Episcopus, illam uti nullam rcnunciavit. cx duplici ratione, tum quia Capitulum exercere non poterat optionem ad praebendas vacatas in mensibus Papalibus, tum quia nominatio ad eas et respective per Bullas collatio exclusive pertinet ad S. Sedem iuxta Reg. IX CanceDarlae Apostolicac. E contrario Capitulum Volaterranum ex antiquissima consuetudine contendit sibi spectare ius optionis etiam in mensibus Sedi Apostolicac reservatis, nec non nominationem ad praebendam vacantem résiliа duarr. ex facta optione, de consensu tamen Apo/stolicac Datariae, cui reservata mar.et bulla collationis; et hoc postremum ius fundat in decretali Innocenti! III relata in cap. 31 De *electione et electi potest.,* lib. I. Decret Gregorii IX. Cum *Ecclesia Vulterana,* et in iure patronatu ab eodem Capitulo acquisito per excorporationem praebendarum canonicabum a massa communi primaeva. Hisce rationibus ab Episcopo relectis. Capitulum ad H. S. Congregationem rem detulit quaerens " *se* 11 Ca- pitolo nei mesi riservati, salva sempre la legge delle " rlserve per !a spedizione della Bolla Pontificia. ha il ' diritto di procedere in modo eondizionato aîl'elezione " o designatione de! soggetto ed all'ozionc delle pre- " bende: e nel caso negativo chlede che cih gli sia " accordato In via di gratia o concessione Apostolica ".

Vot vm CowtJUOMl - Petitio Capituli, uti ex se patet, «ub duplici idspcctu vcr.it consideranda. nempe primo Ir puncto luris «eu iustitiae et secundo in punto gratiae. Prima pars duas quiestior.es complectitur. vide»ice·, ius ad optionem quoad praebendas canonical» vacatas In mensibus Papalibus. et ius ad nominationem vel electionem bénéficiât! In pricbendam vacantem vi factae optionis. Hae duae quaeri-n» separatiτη sunt tractandae: hinc prunum

ctptfl recolere et accurate defir.lre - lus optiems nulla scripta lege derivatur, sed totum pendet vel a statuto, vel » consuetudine, vel ab Aporioll-o privilegio: cfr. Gonzalez, ad *Rcg. i* Ccnccll. rfosw 34. num 12: Barbow. *Dc* con et dlTn. cap. ®: et Rot. In rec dec 99. n 25. par. 10 et piwim cum Moneta. *De* opt,, cap. 1. n. 13, allisque ita definiri solet: " lus quoddaro quo antiquiores canonici dl- ' mi«M3 propria praebenda, aliam vacantem, quae reservata - ?Cn » ln',ra certum tempus eligere ct consequi va-

Unde haec praebendarum permutatio seu cptio proprie albi locum vindicat in Capitulis seu Inter canonicos *t canonicos et inter benefidatos et beneficiates respective elu«dem ordinis, et admissa est. non ratione muneris, dignitatis. et mentorum, sed intuitu antianitatts et longioris servit!! praestiti, ut tenet Glosw in cap. ult. Dc consuet m fr et explicat Moneta. I c.

Ut bene inteUlgatur ius optionis. !n canonlcatu tria dtriingu! debent: nemne cnnonkj. «eu receptio in fratrem ex facta ad«criptione Inter capitulates; titulus canontcali» seu Ius percipiendi reditus cx facta ccnriitutione officit; et bono praebendalia seu temporalitas eidem adrexa Ita sine tradit Lotterius. Dc benef.. Ub 1. quaeri 19. n. 19 et *eqq.: " Neque enim aliud est preebenda haec canonlcalls " quam ius percipiendi fractus ct propterva est qu-.ri I · mere incorporale differens tamen a ccnonio/ eodem modo * quo differt causatum a sua causa. nam canonia est ius * proveniens ab electione et receptione in fratrem ... prac- " benda vero eri fu» preceden» ex ipsa constitutione et * officio, ex illa necessaria consecutione ut altari serviens .* de altari vivat proindeque. quatenus praedia aliqua " sint asaignata singulis, ea quidem vocantur praebendae. * sed minus proprie, cum venus sit ea non esse praeben- " das. <ed praebendalia; consistunt enim in mera ct nuda " temporalitate et ideo inter Ipsos canonicos permutari pos- " sunt absque ulla labe simoniae ıHostien. in cap. Quac- " ritu-ı. n. 2. De pennut · ct super hoc fundatum est ius " optandi m ecclesiis "* Ivide etiam n. 33 et 34».

Verum, quoad huius iiu.s cxeicttium. inspiciendus est cum cil auctore modus quo praebendae adnexae fuerunt

ÿn.^^CanonicaUbust si enim hae perpetuo et tosepara- buiter dictis canonical! bus sint unitae, ita ut unum Ind/· viduum per incorporationem constituant, tunc privata auctoritate optio exerceri nequit, sed ** ad permutationem " requiritur m auctoritatis superioris interventus habenS instituere (Hostien.. in d. cap. *Quaesitum,* n. 3. *Dc permut).* Aliter^vcro Judicandum, ri praebenda non sit specifice et inseparabiliter coniuncta cum titulo canonical, quamvis, in genere, perpetuo haereat iurl spirituali adnexa respectu canonine: tunc enim respectu singularum canonicatuum consideratur separabilis, et proinde quum in eius permutatione cum aha praebenda non interveniat tituli mutatio, cius optio est permissa auctoritate privata, quum relate ad hanc optionem ea praebenda reputetur res temporalis. Ita rem enucleat Pitonius in suis add. ad discept X. num. 46. * Si vero optatur praebendo adnexa seporaoi- ** *liter* et tn *genere,* et tunc nulla fit mutatio tituli canoni- • calls ex ea ratione, quod quum illa sit separabilis a sin- " gulis canonicatlbus. propter hanc separationem ea repu- " tatur mere temporalis nec proinde per optionem dicitur - mutari praebenda canonical!* quae est ius percipiendi " fructus ex illo ve! alio praedio, sed solum mutari tempo- " ralitas praebendae, ut decet Ancharatus. in cap. fin. *De* " consuet. in 6*. η 1. ad medium —bi— "hic non eri optio • rei spiritualis sed temporalis, puta domus, vel praeben- " dae quae in temporalitate consistit" et egregie expU- " cando materiam advertit Loiter.. De re *bcnej,,* lib. 1. q. " 19. n. 27 cum seqq.. Mantica, dec. 273: Rota coram Coccf- " no. dec. 323. n. 7 ct seqq. ".

Hoc praemisso circa naturam optionis, quum in casu agatur oe beneficio vacato in mense Papah. videndum tn specie est. an ct quomodo, in mensibus ita reservatis, optionis ius admitti queat Regula IX Cancel!. Apost. ita sonat: " SSrtius D N. ... omnia beneficia ecclesiastica cum " cura et sine cura saecularia ct quorumvis ordinum rc- " gularia qualiter/cumque qualificata et ubicumque 125 • cxfstentla. in singulis lanuarii. februarii, aprilis. mali. ~ itxlii. augusti, octobris ct novemhris mensibus, usque ad " suae voluntatis beneplacitum, extra R. C. alias quam per " reservationem quocumque modo vacatura dispositioni " suae generaliter reservavit. Volens In supplicationibus " seu concessionibus gratiarum, quae de dictis beneficus "tunc vacantibus, ettam motu proprio, fient, de mense " in quo vacaverint, dispositive mentionem fieri: allcqmn " gratias nullas esse: *ac consuetudines etiam immcmoraol-* - les, *optandi maiores et pinouiores praebendas, nec* non - privilegia, etiam m limine erectionis concessa circa ea. " ac etiam disponendi de huiusmodi beneficiis, aut quod " iΠα sub huiusmodi reservatiO''ibus numqunm comprenen- - dantur quomodolibet concessa, adversus reservationem " huiusmodi minime *suffragari* ··. Uti ex contextu liquet citatae regulae, facile deducitur, quod sit sublatum omne optionis privilegium circa beneficia reservata ratione mensium collationi S. Sedis. Unde Riganti in commentario ad dictam Recul. IX. 5 5. n. 2 ponit: " Regula Itaque sit. " quod optio «ibi locum non vindicat In vacationibus quae • contingunt in mensibus reservatis; quacumque consuetu- " dine, aut privilegio aut induito non obstante .

Haec autem regula de reservatlone pontificia obtinet ouando agitur de veris praebcr.dts perpetuo et inseparabiliter adnexis titulo canonical!: secus vero dicendum quando haec adnexio inseparabilis a casu exsulat et permutatio praebendarum contingere valet «absque tituli mutatione: tunc enim reservatlo Pontificia cessat, uti citatus Riganti loco dicto tradit n. 4 et 5. et In fine addit: Qui vero " htdusmndi adnrxinr./τη (nernetuam et Inseparabilem' aUei

" ea docuerit plene et concludenter Ita etiam tenent GonxAIez. L c . n. 32; MoneU. c. 3. q. 3. n. 27 allique cum Rota tn pluribus decisionibus ab Ipso Riganti allegatis.

Sed quid dicendum quando praebendae non sunt adnexae inseparabiliter tituus canonlcalibus in specie, sed tantum in penere canomae. uti recurrit quando tot sunt canonicatus, quot sunt praebendae? Nonnulli tenent in casu optionem secundum lus exerceri non posse, sed requiri ut praebendae ha sint a canonicatlbus separatae, ut etiam non canonicis conferri valeant, ct in hac postrema tantum bypothesl hae praebendae non essent subtectae reservationibus Apostolicis ratione mensium, ceu tenent Riganti, loc. ciL. n. 16; Pasquallgo. Quaeri, *mor.* 254, n. 3. Alii vero tenent optionem in preposito casu non esse prohibitam. Ila Lntterius. q. 19 supra dt.. n. 25. " Alla est adnexio rvvo- 2 cnbilis. quae/ bene se compatitur cum ipsn lure optandi i et haec, quamvis perpetuo haereat iur! spirituali respectu m eanonlae (quod colligitur cx correspectivitate numeri! ac propterva cadat sub dispositione canonicatus tamquam quid ıai perpetuo adnexum, nihilominus, propter illam separabiLtatem a singulis canonicatlbus. ad effectum op- I.^M.rputatur temporale, nec intelligitur optari praebenda canonlcalls. quatenus vere spirttuale. sed ea semper retinetur, ut •κΠ? τΛ. lCal Car^lnalii Thuse. Cons. 126. cum quo tran- nr«hR°Si apU? Caa''d · d«c· 57. n. 2 et 3 per tot. De ^toatio et addictio praebendarum • -n/-nUlrJ-nbit°niS«o5»u,' probet connexionem, non ta- " cum »tSbî)-u?dî^?tr'rti Perpetuam et incornpatibilem tenuit Rota apud bcr.cf ÏÏÔ n 29^" sJu-îiiï? 'enct Tondutlus in Résolut. • rerjim qùle ront adrcxl°nts est earum - ca£.nlc5tibu,'Vd i

" ad unum modo ad **alterum** a!tcrl et mqdo • qul. non «·. perpotu. ^n«io.

- lur cum iurc optandi ". Et re quidem vera, quamvis, ut all Barbosa. *De can., cap.* 12. n. 10. canonla sit mater praebendae. tamen canonicatus stare aliquando potest sine praebenda, ut probat allegata inibi dccis. S. C. Concilii in Salomon Una; et appellation praebendae non venit canonleatus. unde de stilo Datariae utrumque nominatur in literis Apostolicis collationis.

Hanc vero postremam sententiam secutam esse H. S. Congregationem constat ex. g. cx resolutionibus datis in Signina. Optionis, 23 mart. 1858 *(Thcsaur. S. C.* C., t cxvn. pag. 72». In Cascrtana, 2 iun. 1838 (T/tea., t. XCVIII. pag. 82». in Capuano, die 17 dec. 1853 (Thés., t. CXII. pag 488». in Urbevclana. die 26 aprilis 1856 (Thca., t. CXV, pag 238). Quas resolutiones referens ephemeris Monitore *cedes.*, vol. XIX. pag. 104, Ita concludit: * Da questi autorevoll " responsi chlaro npparirce dovcrsl stare con quel DD. che " ritengono potersi cscrcitare il dlritto dl ozione anche nel * mesi riservati alla S. Sede, in quel Capltoli in cui le " prebende formale dalla massa comunc. benchè pari d) " numero con i canonical!, siano comunl alta canonia. e " non giA perpetuamente annessr a ciascun canonicato Culus sententiae, in casu nempe quod praebenda sit unita Ululo canonical! separabiliter, ct tantum generice inseparabiliter canoniae. haec ratio dari potest cum Rota in Medlolanen. Optionis, die *29* aprilis 1711, dec. 37. inter Alisccltar.ca coram Falconieri. n. 8: " Quin imo adducitur altera " etiam convincenlissima ratio super dicta rcg. 8 (hodie 9; " reservatoria a Gonzalez, d. *gloss,t* 34, n. 33 ct 44. scilicet " ouod ea cadunt sub rcservatlone. quae In mense Apostolico/ vacant: sed domus cum canonfeatu non vacat, ex " quo lure optionis a sequenti in gradu occupatur, ct tantunodo (cum tot sint domus quot canonici) vacat ultlma post consumptas opliones: *ergo* istam uti vacantem " poterit obtinere provisus Apostolicus. non autem alteram " optatam, sive optioni suppositam, quae vacare non dicitur, iuxta mentem GcmIntani In locis mox allegatis ",

Si quaestio praesens ad normam horum allegatorum mture expendatur, videretur Capitulo e<-se adiudicar.dam facultatem optandi praebendas etiam in mensibus reservatis. non exclusa praebenda Archidiaconali prima dignitate in Cathedrall Volaterrana et hinc sub specialem reservationem cadente vi regulae IV Concellariae Apostolicae: hae enim praebendae constitutae sunt vi carum excorporationls a massa communi Capituli peractae ab antiquissimis temporibus» et praeterquam quod numerus praebendarum respondet numero canonicorum, earum optio firmatur a consuetudine plusquam centenaria, quae destrui nequit nisi alia contraria consuetudine centenaria aut immemorial!, ut tenuit Rota coram Emerix decls. 1195. n. 10 et 11. ibi: ** Post completam centenariam, pro aliquo destruendo ti- *. iulo, qui ex ea resultat, alia In contrarium centenaria requiritur " et in pluribus aliis decisionibus, quae videri possunt in additione ad *discept.* cedes. X, Pitonll n. 20. Nec in contrarium facit testimonium Episcopi alentis: " Aggiungo ad abundantiam che nel Capitolo di Volterra i " canonlcatl sono inseparabiliter uniti alie prebende Factum enim optionis tam diuturnae exercitae contrarium prorsus probaret.

Hisce tamen non obstantibus videtur tn *facto* non constare de bono lure Capituli Volaterrani optandi praebendas in mensibus S. Sedi reservatis, ipsa non exclusa prima praebenda Archidiaconali. cx alio titulo, ut supra, reservata.

Primo enim obstant aperte ipsa? Constitutiones Capitubres rogatae ab ipso Capitulo anno 1577 ct ab Episcopo eodem anno sua auctoritate firmatae. Hae in cap. 9. sequentia decernunt: " Quare eamdem constitutionem (de " optlcnc) innovantes, decernimus optionem praebendarum * fleri debere in men«ibus dumtaxat ordinariis compctentl- " bus: in (mensibus) reservatis vero Sedi Apostolicae nc- " quaquam ": et in elencho praebendarumcanonfcalium.de praebenda Archidiaconali edicitur quod ca sit reservata S. Sedi e! proinde ab optione subtracta. lamvero, posita hac dispositione Constitutionum Capitularium, quas singuli Canonici In sua nd Capitulum admissione ct receptione sub Juramento spondent se servaturos, quamlibet contrariam consuetudinem vel praescriptionem exsulare oportet, ob de- 123 fectum bonae fidei./

At. dato etiam et non concesso ouod non obstantibus contrariis Capitularibus Constitutionibus, antiquum lus optandi, «id menses quoque reservatos fuerit extensum ex Inolita consuetudine dictis Constitutionibus posteriore, non ideo tamen hoc hodie utiliter invocari posse videtur ex sequentibus rationibus. Pnmo quia, quidquid sit de consuetudine hac exstante ab anno 1770 usque ad an. 1651, quo inter S. Sedem et Leopoldum II magnum Hetrunae ducem iova conventio instituta fuit, legibus Leop^ldinis abrogatis quae reservationes beneficiorum S. Sedi vetabant, de quo inferius, certum est quod post dictam conventionem ius optandi praebendas vacatas in mensibus reservatis in Capitulo Volaterrano omnino cessavit, ct sl aliquando illud fuit exercitum id contigit ex *benigna concessione* S. Sedis In singulis casibus, proutl videre est in pluribus deliberationibus capitularibus. Operae pretium est unum saltem casum adducere: die 27 aprilis 1875 per obitum Arcbidiaronl lacobi Leoncini vacavit eius praebenda sub Episcopo Capponi. Canonici volebant ius optionis experiri: sed convocato coetu, canonicus Decanus epistolam Episcopi praelaudati sequentis tenoris communicavit: " Avendo Inteso " dalla S. V. che domani avrà iuogo la capltolare adunanza " da lei presieduta per dlvcnire alPozlono delta prebenda " Arridiaconale. Ia quale essendo riservata alta Santa Sede. " la nomina spetta ad essa; in forza delle facoltA ottenule dalla Santa Sede di poter conferire I beneficii affettl di *' riserva. io autorizzo cotesto Reverendissimo Capitolo a " procedere alTozione delta delta prebenda canonlcale. che M sarà per restare vacanle. colta condizione perô ingiunta " dal Beatissimo Padre, che nclla Bolla d'istitutuzione sia " apposta la ctausota *vigore specialium facultatum* ". Hae ɛrimis temporibus concedi consueverant ad triennium: sed indcm sub Leone XIII abrogatae sunt, et ita nominatio et collatio praebendarum canonlcalium S. Sedi reservatarum, sive in vim regulae 4. sive in vim regulae 9 Cane. Apost., exclusa quacumque umbra optionis, avocata fuit ad S. Sedem seu ad Datariam Apostolicam. Ex quibus consequitur quod lactata a Capitulo consuetudo optandi praebendas etiam in mensibus S. Sed! reservatis, a longo tempore seu ab an. 1851 suo robore destituta mansit, et nova introducta fuit ultra quadragenaria favore Datariae Apostolicae quae praescriptionis titulum parit contra idem Capitulum.

Neque urgeatur in casu praescriptionem invocari non posse, quia optio est actus facultativus et In huiusmodi actibus non currit praescriptio: nam. ut tenet Relffenstucl '-um aliis DD.. tit. 25. Dc *pracscript.,* n. 39. hoc fallit quando praecedit inhibitio cum acquiescentia Illorum qui dictos actus ponere valerent vel non. ct tunc praescriptio Incipit a/ die factae prohibitionis: ouod principium pluribus decl- 129
slonibus Rotalibus coram Falconieri firmatur, uti in Colonlcn.. *Dccanatus,* 3 iulii 1712: Adiacen.. Canonicaius, 1 martii 1723. Dc *turep.:* ct in Salisburgen.. *Vicariae,* 31 ianuarii 1714: ibi. De *unione benef.* dec. 2. n. 5: " Tanto magis ~ quia ista possessio deputandi saeculares usoue de anno .' 1616 fuit In statu coactlvo constituta iam vigore dccre- * torum conclstorii ecclesiastici, quam etiam vigore con- " fessionis et approbationis Praepositi tunc temporis: ideo- * que Inutiliter fit confugium ad actus facultatives, quando " iudictaliter et propria confessione Monasterii In statu " coactivo fuerunt collocati, ct absque ulteriore contra- " dictione fuerunt continuati usque ad diem motae litis

Sed tandem quod in tenues resolvit auras Capituli praetensiones circa dictum ius optandi in praebendis vacatis mensibus Papalibus. est recursus ipsius Capituli ad S. Sedem ad obtinendum ex gratia, quod sibi ex lure vindicare non poterat. Anno 1880 Capitulum aegre ferens lus optandi non fuisse recognitum ab Episcopis Targloni et Capponi cogitavit rem deferre ludicio S. Sedis, ut saltem altcmatt- *vam* quae Episcopis concedi solet, obtinere posset, scilicet imminutionem mensium Papalium ab octo ad sex: recursus vero contrarictatam apud H. S. C. ad invenit Capitulum nihlloseclus petitionem iterare decrevit non apud eamdem S C. sed directe ad Summum Pontificem ut cx declaratione sequenti Archldlaconi facta in sessione Capitulari die 30 dec. eiusdem anni 1880: ** Richiamando alia memoria dei " rr. canonici coadunati le pratiche giâ inutllmente fatte a " fine d'ottencre Ia facoltâ deJTopzionl alie prebende che " vacassero nel mesi dl pontificia riserva. propose dt ri- " correre con apposita memoria al Sommo Pontefice im- *. plorando slffatta facoltâ Libellus redactus fuit, et authenticis munitus documentis, nec non ab ipso Episcopo Capponi commendatus, fuit exhibitus ope Efl\i Card. lacobini. tunc a Secretis Status: sed petitio, post contrarium votum unius ex consultoribus S. Datariae Apostolicae in tali negotio interpellatae» fuit relecta.

Ex hucusoue disputatis duo Igitur Inferri possunt! 1) praetentum Caoltuli ius optandi praebendas reservatas nullo solido niti fundamento: 2» ex facto quod Capitulum postremis temporibus ad viam gratiae convolavit, aperte fassum esse slb! hoc lus non spectare, vel saltem illud sibi abiudicasse.

Π. Videndum nunc de altera recursus parte, seu de iurc *electionis.* · Capitulum sane contendit ron solum sibi ius esse ad optionem praebendarum in mensibus reservatis vacatarum, sed etiam ad designandam/ seu nominandam 130
personam ad ultimam praebendam post exercitam optionem vacantem, cius tamen collatione ra«erv Sedi Apostoli^ae. Ad rem ait. sedulo distinguendum esse ius nominationis seu praesentationis a hire collationis· et hoc tantum, seu tus collationis, post introductam regulam 9 Concellariae Apostolicae seu reservationem mensium Papalium. eidem Capitulo fuisse ablatum; rem autem probare satagit non medo ex adducta in sui fàvortm immémorial· consuetudine, sed etiam ex decretali Innoc. III relata in cap. 31. Curi Ecclesia Vulterana. ut. 6. Dc electione *et* electi *potest,* lib. I, et cx quadam pergamena unde, inter alia, colligitur Summum Pontificem Alexandrum III. an 1180. rogasse Volaterranum Capitulum ut reciperet inter Capitulares Ildebrandinum de Tcdini. Pontificis consanguineum: addit etiam id privilegium, quasi iurispatronatus ex fundatione, sibi derivasse cx exccrporatione praebendarum cx massa communi.

Sed haec paulo fusius explicanda veniunt.

Imprimis en summaria species Decretalis Innocenti! III supra citatae. Episcopus Volaterranus nonnullo· canonicos elegerat in Cathedral!, ques Capitulum recipere noluit, quia dicebat sibi spectire ius cos nominandi. Epus recursum obtuht Episcopo Florentino deinde transmissum tnnoccntio III petens ul canonici seu Capitulum in officio continerentur, ct declararetur EplKOpO « t r.on Capitulo tu> nominandi rpcctare. At Pontifex sua eptstola decretali d. a. 1206. utrumque resolvit favore Capituli nempe 1 ·· Capitulum non peccasse in Episcopum quia ture *uo canonici usi sunt. 2· electionem novorum canonicorum Capitulo et non Episcopo spectare, et exeeutionem huius dcctsSmts commisit Episcopo Florentino.

Quo vero ad alterum documentum quo nititur Capitulum. cnunciata pergamena, praeter iuratam depositionem Ildcbrandini de Todtni a. 1180 se a Capitulo nominatum

canonicum Volaterranum ad instantiam sui avunculi Pontificis Alexandri III. conticet plures alias mratas depovtiones circa ius Capituli Volaterrani antiquissimum nominandi canonicos tn sua ecclesia et de quibus ratio habetur ab Innocer.tlo m in supradicta Decretali circa finem.

Praefer quam ex hisce documentis Capitulum arguit sibi lus nominandi spectare etiam in mensibus reservatis cx iurepatronatus quod contendit sibi fuisse acquisitum ex facta excorporauonc singularum praebendarum cx massa communi. Ai quamvis in casu admitteretur qu- d hoc ius nominandi constituere verum patronatum, quia iuxta Rciffenstuel ad lib 3 *Decretal.*. tIt 53 et Ferraris, c. furpatr. art. 1. n. 1 iuspatronatus est " lus nominandi rive praeser.Undl clericum ad bene/fidum vacans ecclesnsticum " non Ideo sequeretur ipsum exemptum esse a regula 9 Cancellxrue Apostolicae. Nam cum praedictum ius patronatus sit rccUsUshmm. hoc aperte cadit sub «servatione ratione mensium, ceu communiter tradunt DD. cura Gonzalez. 1. *c.*, ad dictam regulam, torn 2. n. 144 Unde GagUardi. De *Bcnef^* eap 5. n. 72, haec ai!· " Eccleriosticum vero pa" frenatum Jura Decretalium et Pontificiae Constitutiones " pontificiis «servationibus tam specialibus quam genera" ubus sublidunt Qued si hoc lus nominandi antiquum in Cspitulo non constituat verum pitr".natum. ut censet Episcopus, quia Capitulum de suo nihil contulit ad fundandas praeberdas. sed tantum nudum pricllepium praescierat. hoc pariter diei debet abrogatum ex ipso contextu primae partis citatae regulae quae inter alia haec habet: " Summus Pontifex. omnia beneficii reeled astica cum " cura et sine cura, in rineulis ianuarii. februarii, aprilis. " mall. lull!, august!, octobris et novembre mentibus, usque " ad suae voluntatis beneplacitum, extra Romanam Curiam. " aliis quam per rerignitfoncm quocumque mndn vici" tura. <3d eoKcUoncri. prorfrto^en·., *praescntatlonerr,* cie" rtUnen et quanvii dlta *dapocitl&nm <rtnyrur\c>ue* cd" *latom-r·. ct* collcrrlcur·. scccclariuni. e: quorumvis ^rd:nariorum regularium (non Larrxn S. R. E. Cardinahum. aut aliorum sub concordatis Inter sedem Apcstclieam et qunscumque alios initis et per eos qu! illa acceptare et observare debuerant acceptatis et observatis quae laedere non Intendit, comprehensorumi quo^odoübzt periinertie, disporrioni raac peneroliter *reservavit:* volens in supplicationibus seu concessionibus gratiarum, quae de " dictis beneficiis tunc vacantibus, etiam motu proprio " fient, de mense ta quo vacaverint, dispositive mentionem fieri, alloquin gratias nullas cese ".

lam vero ri in allegati textus tenore expendantur verba ' beneficia ad conationem, provhicmern et quamvis aliam " dieporitionem quorumcumque roHat^rum quodcmolibet " pertinentia ", optime videtur corrludi posse reservatlonem extensam ewe ad beneficia e'ectna ex quocumque privilegio proveniant. »Ivo tantum casu de contraria fundatoris voluntate. quando aritur de fundatione beneficii ex bonis lalealibus: et ratio huius exceptionis est. quia ut observatur In Pmcn BcnefirR, coram Scotto. (ap. Pilon dise. *eecl.* 25). " fundatorum *volunt»* non sHum e?· relig;oee servanda, ut nemo a beneficiorum fundatione retrahatur ob timorem inobservantiae eorum, quae in actu fundationis sibi particulariter reservavit, sed etiam quia Papj non inteHext! cum regula 9 *ko*rvatlonem inducere 2 contra voluntatem fundatori quando beneficium fundatum fuit ex bonis profanis ". quod a preposito casu om-
132 nJno exsulat?

Ul'erius orartensum Capituli ius penitus expl-ditur in ipsis Capltu.aribus Constitutionibus, prout cx capit. 5 aperte apparet fn quo sequentia leguntur: " Deevrninius et declaramus In primis Capitulo *no*x non licere dignitatem AreMdlacoratus. quae est prima post Pontificalem r conferre. »-ec de *ea*d quemque providere cum rit Sedi Apostolicae semper reservata. Neque ulterius liceat Capitulo. !n vacationibus per chitum dumtaxat. in quibus est locus mensium enervationi conferre Ctnomcatus, praebendas. capeEanias. nec ecclesias quascumque ad dlep-sJhnnem nostri capituli pertinentes, nbi in quatuor tantum mensibus collatoribus etiam inferioribus competentibus, videlicet martil. lunii. «epterr.bris et decembris. In reliquis vero octo mcnribue Ianuarii. februarii. aprilis. mali, lulii. augurii, *e*ctobri noverobris. Apcsto.lcae Sedi reservatis. Capitulum adeo debeat omnino a quaru'-.Quc *coUatlone* se abstinere, ut etiam, si td non fecerit, ture conferendi quod *ha*ter prae'endlt. se ipso facto privatum noverit, preut decreto cx visitatione •urtontrte apnstnhca facti quoque sancitum fuit: nullumque ius aut titulus coloratus provisis In mensibus *re·* servatis prorsus acquiratur quemadmedum regulis Cancellariae Apcwtnllcae expresse cavetur ". Neque Capitulo prodesse potest obtentum perfugium, quod Ipsum non proced^ ad bereHcii vel vacari canonlcstus coriationer·, quae S. Sed! reservaretur In expeditione Bullarum, sed tantum id designationem seu nominationem sublecti et quidem conditlonate seu sub beneplacito S. Sedis: nam haec exptt-ratlo primo pugna!. cum tenc.re Ipwiu· reculae 9 * ut nuper vidimus eed et relicitur ab ipri» verbis Capitularium Constitutionum " Capitulum debeat ornnlno a *quacumque collatione abstinere* ut enim ait Pitonlus. c.. disccpr 12, n. 54. collatio aliquando obliquatur et importat efectlonem. et nmnern altum actum iuxta sublectam materiam: et facit drrif *2t9,* n 2. corerr Scrajl-t. ubi in ecclesia rrerptitta et non numerata dicit miM bénéficiât! sunt liceri *collatores* et sumitur pro *clcctorct* seu *receptores*

Neque Item Capitulo prodesse possunt aliae nommatlo-
If secutu ad InatantUm alleram PonUhcum. p-.st illam Rdebrandinl de Tndin! ad instantiam Pontifici Alexandn

m qua, Ita reojlll Idem Capitulum: " Inoltre la nomln, " del canonico del Monte fatta ne! 1250 dal Capitolo a Z. dJ? P?<p·} Innoc· n" che ne rtncrnzJa con Jettera " del 17 luglio di d. anno I. canonici; quella del canonico " Fard, fatta pure dal Capitolo ncl 1471 per desiderio di " M.re Deglt Alli. Vescovo di Volterra ed nitre nomine di " simii genere sono altrettantc prove a conforma del dirltto " sucsprcsso. che non constn sia stato menomato o distrutto " con prowcdlmentl derogatorii Pontifici! ". Nam quidquid sit/ de his nominationibus, quae non apparet quo tempore ia evenerint, scilicet vel in mensibus liberis pro collatoribus inferioribus, vel tempore introductarum rescrvatlonum a regulis Cancellariae Apostolicae; ' in facto certe non constat has nominationes contigisse post enunciatas Constitutiones in quibus acceptandis Capitulum nunclum misit culcumque privilegio nominandi ad praebendas reservatas in vim reg. 4 – et 9 * Cancellariae Apostolicae: de hisce proinde in proposita specie ratio haberi non potest.

Quoad autem consequentem consuetudinem seu praescriptionem, praesertim imperantibus legibus LeopoidintJ quae praedictas Apostollcas reservationes arbitrario abstulerant, In comperto est eam efficaciter et canonice introduci non potuisse, tum ob defectum bonae fidei In Capitularibus qui in eorum Ingressu in Capitulum iurare cogebantur Capitulares Constitutiones, tum quia dictae nefastae leges non poterant eos absolvere et liberare ab AportoUcls reservationlbus. Reapse hanc fuisse sententiam et persuasionem canonicorum in propatulo ponit postulatio facta ab eodem Capitulo die 21 lunii an. 1805 ad Summum Pr.ntfficem Plum VII. in qua petitur ut. attenta impossibilitate observandi reservationes Pontificias a legibus patriis non recognitas, concedatur facultas quoad vacata» praebendos, etiam in mensibus reservatis, exercendi optionem et procedenti ad collationem: cui petitioni Pontifex annuit " durantibus extraordinariis expositis circumstan" tii« Ex qua instantia et rescripto non immerito arguitur Capitulum ipsum fassum esse sibi non competere fus optionis neque lus nominandi quoad praebendas S. Sedi reservatas.

Quae autem dteta sunt <upcrlus de restauratione reservationum Apostohcarum in Hctruriae regno post pactum concordatum inter Summum Pontificem Plum IX et Leopo.dum II magnum Ullus regni ducem, quoad vetitum exercitium optionis relate ad praebendas vacatas S. Sedi reservatas. ea. mutatis mutandis, facile applicari possunt praetenso a Capitulo iuri ad eas nominandi, quod Igitur eodem cmr.lno argumento explosum manet

Ex disceptatis itaque ad sequentes devenitur conclusiones: 1· Capitulo Volaterrano non competere ius optionis neque ius nominandi, etiam sub quacumque formula conditfonata. ad praebendas reservatas dlspo/sitlonl et collatio- 134
ni S. Sedis sive ratione mensium sive alio titulo iuxta regulas Cancellariae Apostolicae. quum eius intentio non iurldlce probata: proinde 2· exercitam a Capitulo optionem a. 1915 die 9 iulli. mensis reservati, et consequentem nominationem Sac. Alolsii B. ad vacatam praebendam ex ficta optione, non sustineri 3· Capituli lus tum quoad optionem tum quoad nominationem Capitularium admittendum esse tantummodo in mensibus Uberis, et quoad praetendas liberas, ad tramites Constitutionum Capitularium·. 4' Et quoniam quod ex iure Capitulum obtinere non valet, postulat ut ex gratia a benignitate S. Sedis ei concedatur: etiam videtur eius precibus non esse annuendum, tum quia alias, nempe a. 1381. hacc eadem gratia, quamvis coarctata ad formam *alternativac* (quae solum conceditur Episcopis, non aliis collatoribus), fuit denegata utpotc praeiudlcialis iunbus et suprematlae S. Sedis, tum quia rei adversatur hodiernus Episcopus, et quidem non immerito, quia, ut ipse addit " altrtmenti H Vescovo. che dopo tutto è quello " che governa la Diocesi. non avrebbc mal mezzo di pre" mlare un sacerdote, se non quasi rhledendo ai Cano" nid la cariLà. con non lleve scapito, chl ben considera. " anche della disciplina

Resolutio. - *Porro,* quum proposita fuissent in plenariis Errorum ac Revmorum Patrum comitiis, habitis die 27 ianuarii 1917. infrascripta dubia, nimirum:

I. *Utrum Capitulo Cathedrali Volaterrano ius competat, licet conditionatum et subordinatum, optandi ei praesentandi, seu eligendi ad praebendas vacantes in mensibus S. Sedi reservatis, in casu.*

Et quatenus negative:

II. An et quomodo *indulgenda sit gratia, in casu.*

S. Congregatio Concilii, omnibus matura deliberatione perpensis, respondendum censuit:

Ad I. *Negative.*

Ad II. Non expedire.

Facta autem de praemissis SSfno Drio Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in audientia insequentis diei. SSinus resolutiones Erhorum Patrum approbare dignatus est.—I. Mori, Secr.

' Qtuxrzlo resci›tlo mensium fuerit Inserta inter reculas r&ncrllarlae. auctores cor troTymmt ut videre c-t In citata decision rotali Pcrr-.en. Alii dicunt id return Tulxll· JIIL nX» XXII Pontifice on. 1314 qu! communiter retinetur vurto/IIIIT Cancellare Apost , all! a Nlcotao V PonUfJl Cthedr, PHrt an 1347:

9

1917 IAN 29.-SC CONC. DECR. AAS 9 (1917) 84

Super lege abstinentiae in proxima quadragesima

Pia mater Ecclesia semper sollicita fuit ecclesiasticas leges pro peculiaribus rerum ac temporum adiunctis moderari easque etiam relaxare quoties id animarum bonum requirere videbatur. Quum itaque aliquot Sacrorum Antistites nuper Apostolicae Sedi retulerint, in regionibus praesenti bello afflictis nimis durum fore in mox adveniente Quadragesimal! tempore legem abstinentiae. praeterquam feria vi cuiusque hebdomadae, etiam insequenti dic nempe Sabbato ut antea servare. Sanctissimus Dominus Noster Benedictus PP. XV. omnes earumdem nationum fideles speciali benevolentia prosequens. necessitatibus quibus ipsi in praesens premuntur. quantum in se est. occurrere statuit_atque decrevit. Quapropter idem SSrhus Dominus, de Emorum Patrum huius S. Congregationis Concilii consulto deque apostolicae potestatis plenitudine, indulgere dignatus est ut in tota proxima Quadragesima, firma manente lege abstinentiae ut antea feria vi cuiusque hebdomadae necnon feria iv Cinerum et feria iv Quatuor Temporum, universis de quibus supra Christifidelibus eamdem abstinentiae legem loco Sabbati servare liceat alia cuiusque hebdomadae die. Iisdem praeterea fidelibus Sanctitas Sua concedit ut, durante hoc Quadragesimal! tempore, carnes ac pisces in eadem refectione permiscere licite possint ac valeant Quo duplici induito Ssmus Dominus uti posse benigne annuit, quoad abstinentiam ex generali Ecclesiae praescripto servandam et iuxta prudens proprii Praelati arbitrium, omnes pariter utriusque sexus regulares ac religiosos sodales in memoratis regionibus commorantes, qui tamen peculiari ieiunii aut abstinentiae voto non sint adstricti. De omnibus denique ut supra statutis hoc edi iussit decretum; contrariis non obstantibus quibusvis.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem S. Congregationis Concilii, die 29 mensis ianuarii anno 1917.—F. Card. Cassetta, Episcopus Tusculanus. *Praef.* Joseph Mori, *Secr.*

Adn. I. Cr. In PiM 8 (1920) 143

10

1917 FEB 1.-SC REL., RESP. AAS 9 (1917) 135

Interpretatio bullae cruciatae pro fratribus minoribus **IN HISPANIA**

Cum per Breve Apostolicum « Ut praesens periculum › diei 12 augusti 1915 [AAS 7 (1915) 557-565], Bulla Cruciatae pro locis hispanicae Ditioni sublectis, ad duodecim annos prorogata auctique fuerint eiusdem favores, controversia de interpretatione Indulti ‹ quoad legem abstinentiae et ieiunii » orta est inter Fratres Minores, attentis eorumdem Regulae praescriptionibus circa Quadragesimam et ieiunia. Hinc P. Vicarius Generalis Fratrum Minorum Hispaniae ad vitandos scrupulos et tranquillitati conscientiae providendum, sequentia dubia Sacrae Congregationi de Religiosis proposuit:

I. Utrum Fratres Minores Hispaniae, seu in ditionibus Hispaniae commorantes, uti possint Induito Bullae Cruciatae, ita ut tribus tantum diebus servare ieiunium teneantur; an potius ieiunare debeant omnibus diebus Quadragesimae?

II. Utrum Bullae privilegium quoad abstinentiam comprehendat etiam Fratres Minores, ut supra, etiam aliis diebus, quibus praecepto Regulae ieiunare tenentur?

Emi Patres in Congregatione Generali diei 26 lanuarii h. a. 1917 responderunt ad mentem, quae est:

« Bulla Cruciatae in Hispania non derogat legi circa ‹ dies ieiunii a regula Fratribus Minoribus praescripti, c Speciatim vero circa Quadragesimam Ecclesiae, Fra‹ tres non recedant a praxi universali Ordinis. Possunt « tamen, servatis servandis, etiam in diebus ieiunii re« gularis uti Induitis Bullae circa abstinentiam vel ‹ qualitatem ciborum ».

Quam resolutionem Emorum Patrum SSmus Dnus Noster Benedictus XV, in audientia diei 28 eiusdem mensis et anni infrascripto Secretario concessa, approbavit et publici iuris fieri mandavit

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 1 februarii 1917.—Adulphus. Ep. Canopitan. Secr.

Adn. V. ab APPELTERN in EL 31 (1917) 192, 251-254.

11

1917 FEB 10.-SC CONS. RESOL. AAS 9 (1917) 117-119

SUBLACEN.

De dubio circa provisionem et distributionem **SACRORUM OLEORUM**

Restituto, quantum fas erat, per Constitutionem *Coenobium Sublacense* diei 20 martii 1915 [AAS 7 (1915) 197-200], antiquo abbatiae statu, et Ordinario constituto, loco Cardinalis Commendatarli, ipso Abbate monastico S. Scholasticae, dubium/ exortum est utrum consecratio 118
sacrorum Oleorum eorumque distributio facienda esset a Capitulo concathedralis S. Andreae et in eius ecclesia, an vero ab Abbate monastico et in ecclesia S. Scholasticae, ouae iure *potioritatis super ecclesia concathedrali S. Andreae eiusque Canonicis fruitur.*

Partes rogarunt de sententia S. C. Consistorialem. quae de nova Abbatiae ordinatione viderat Quaesitum est votum Consultoris.

•η

Hic autem, nonnullis praemissis, ad hanc conclusionem devenit:

" E' fuor di dubbio che il Vescovo Ordinario è tenuto a
– fare la benedizione degli OIU Santi nella sua chiesa Cat-
“ tedrale; ed è certo altresl che ogni parreco deve andare
” alia Cattedrale per prendere i nunvi Olli benedetti ogni
“ anno dal Vescovo. Dunque se ΓAbate Ordinario di Su-
⁂ biaco fosse insignito della dignitA vcscovile. Ia benedi-
“ zionc dei sacri Olli si dovrebbe fare nella Cattedrale di
* S. Scolastica. che gode iure potioritatis super *ecclesia et*
w canonicis S. *Andreae.*

Ma non solo spetta alia Cattedrale 11 dirittn della bene-
“ dizione dei SS. Olit ma ancora Ia conservazione c la
“ distributione di essi, come ha dfchiarato la S. C. dei Riti
~ in Tuscancllae. 19 agosto 1619: Oleum sanctum deberi
“ *conservari In Cathedrali. ab elusoue Dionitatibus* dispen-
rari [CICF n. 52811. Dipplù. se per qualche canonica ne-
“ cessità si facci a la detta benedizione fuori della chicsa
“ Cattedrale, a questa compete sempre ii dixitto della dl-
* stribuzfone dei SS. Olii, come si ha da un altrn Decreto
dolia menzionata Congregarione In data dei 19 febbraio
w 1707 in Trculsana, ad 2. SI demandât An. dato quod Ept-
“ *scopus propter aliauam canonicam necessitatem, Oleorum*
“ *sanctorum consecrationem faciat* in eliquo alia *Ecclesia*
Dioecesi *dicta Olea sancta dispensari debeant* ht ecclesia
“ *Cathedrali Parochis totius Dioecesis?* — Si rispose: *Affir-*
.’ motive TDAR n. 21781. Se dunque nell’Abbaxla Sublaeen-
" se non ha luogo !a benedizione degli Olii santi. tuttavia
*. la distribuzionc dl essi olli deve fani nella Cattedrale dl
** S. Scolastica. secondo 11 disposto della leggr,

– Ma che dire dell’opposta consuetudine dePa chiesa dt
’. S. Andrea? SI risponde che tale consuetudine fin qui
.. scusabllc e tollerabile. depn 11 rererte crdinamento
“ de'rAbbaria non pud più tnïlerarsi. perché contra IriTcm
.. e lesiva dei dlrittl dellOrdinario.

– Rlmarrebbc una sola dlfficolfà. perd di facile •oluifone.
M cd è Farticolo 14 della Cnstttuzione Coenobium Subtocm-
„ *se,* cui appellant i RffU Canonici della Chiesa d! S Andrea.
„ per provare i Ion-» asserti prlvileri. Ma se itter.tamrnte
M si ponderi tutto 11 conteste della detta Costiturione. ben
*. si vedrà che fu sempre Intendlmcnto dt cntesta Sacra
“ Cnngregazione di mettere In sicuro tutto cid che di di-
“ ritto compete/ alFAbate Ordinario, ŏr.de quelle parole del 119
“ citato artfoolo debbonsl intendere eon la sottlntesa elau-
“ sola: Salve Ic leggi e I dtrltt! dellOrdlnario.

– Pertanto al proposto dubbio rfrponderel: Xtcf ad
.. primam partem, *affirmative* ad secundam

Re autem discussa in plenario consessu diei 8 februarii huius anni. ErM Patres concordi sententia in votum Consultoris abierunt Idquc SSiTius D. N. sequenti dic ratum habuit et confirmavit.

Datum Romae, ex S. Congr. Consistorial». die 10 februarii 1917.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen. *Secr.* V Sardi. Archiep. Cacsarien.. *Adscssor*

1917 FEB 10.-SC CONS. RESOL. AAS 9 (1917) 116-117

VERCELLEN.

De visitatione metropolitan! cafituu

Antiquis controversiis inter Episcopum et Capitulum Ecclesiae Vercellensis diu exagitatis Summus Pontifex Sixtus V. bulla *Rationi congruit* Kal. maii anni 1535 data, quae etiam vim transactionis induit, finem praescripsit

Inter articulos qui in hac bulla sanciti sunt, duo qui sequuntur peculiarem attentionem merentur: < VI. « Quod omnimoda administratio omnium introituum. « reddituum et bonorum quorumcumque mensae capitu- c laris dictae Ecclesiae Vercellensis, ad eosdem Archi- c diaconum. Archipresbytcrum. Praepositum. Canonicos « et Capitulum praefatas tantum Ubere in omnibus ct per < omnia spectaret, spectareque debere, ita quod dictus c Episcopus pro tempore existeras sese in admimstra- < tione huiusmodi nullatenus intromittere posset nec < debeat—VU. Quod administratio et regimen dictae < fabneae similiter spectaret, spectareque debeat ad < Archidiaconum, Archipresbyterum, Praepositum. Ca- < nonicos ct Capitulum praefatos tantum, iuxta anii- < quam et immemorabilem consuetudinem super eo « hactenus observatam: hoc tamen adiecto, quod dictus f Episcopus pro tempore existens assistere possit reddi-

< prout opus foret, iuxta S. Congr. Tridentini formam < et dispositione revidere >.

Quum nonnulli huiusmodi privilegia et statutam exclusionem i'îtromùjrto'îis in administrationem menace «xpitulcrij et *fabneae ecclestac* interpretarentur idem ac exemptionem a canonica visitatione, archiepiscopos Vercellensis, Rmus Theodorus Valfrè. ad toller.dan omnem dubitationem. Sacrae huic Congregationi rem interpretandam submisit

Statuta sua competentia in iudicando de hac re. S. Congregatio Capitulum In primis audiendum censuit, 117 quod plura semel et iterum ' deduxit, itemque Archi- episcopus: votum insu r Consultoris requisivit: ac de- nique. omnibus explet quae de iure requirebantur, in plenario conventu dici 8 februarii 1917 ad dubium Archiepûcopus Vercellensis sire iure proprio sive iure delegato Capitulum suum metropolitanum, mensa capituian et ecclesiae /abrica inclusis, canonice risitare possit ad tramitem communis iuris, Emi Patres, omnibus mature perpensis, responderunt: *Affirmative:* et r.on amplius eatuam proponi lusserunf.

Revera tus administrandi confundi non debet cum iure visitandi. Et idcirco quum bulla sanciverit ut canonici administrarent capitularem mensam, ita quod dictus Episcopus icse in administratione huiusmodi nulleTenus intromittere possit, et administrarent eodem modo ecclesiae fabricam, hoc tamen adlecto (prout legitur in bullae articulis) quod dictus Episcopus pro tempore exutens assistere poisit redditioni rationis; dicendum est, exclusum quidem fuisse Archlepiscopum a iure administrandi ct se immiscendi in administratlone: sed inferri nullatenus debet prohibitum fuisse Archieplscopo visitationis ius. Ut enim visitationis Ius excludatur, oportet ut haec exclusio indubitanter, expresse ac specifice cnuncletur. seu aliis verbis ut dispositive declaretur. prout docet Benedictus XIV. De *Syn* dtoec.. lib. XIII. c. X Quod in Sixtina bulla minime statuitur.

Accedebat quoque, aliquot Episcopos seu Archiepiscopos capitularcm mendam et ecclesiae fabricam aliquando visitasse. Quod si alii omiserant, haec omissio lus exemptionis capitulo tribuere non poterat. Hisce aliisque consideratis data est resolutio.

Datum Romae, ex S. Congr. Consistorial!, die 10 februarii 1917
Sardi. Archlep. Caesaricn.. Adsewor

1917 FEB Î8.-SC RITUUM, DECR. AAS 9 (1917) 186

URBIS ET ORBIS

Di COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

Quo universi Cleri Popullquc fidelis in Commemoratione omnium fidelium defunctorum par et consors anmiabus in Christo quiescentibus; itemque sacra Li·lurgia in Eucharistico sacrificio litando divinoque Officio persolvendo, uniformi ac solemn! ritu in universa Ecclesia peragatur. Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV. ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, suprema auctoritate Sua. statuit ac decrevit:

Solemncm Commemorationem omnium fidelium defunctorum, ex Constitutione Apostolica *Incruentum Altaris,* die 10 augusti 1915 fAAS 7 (1015) 401-404], edita, ampliori privilegio trium Missarum de Requie auctam. Festis solemnioribus primariis ritus duplicis primae classis et Ecclesiae Universalis amodo esse aequiparandam, adeo ut omnia et singula Festa propria locorum. Ecclesiarum. Ordinum seu Congregationum aliorumque Institutorum particularium excludat. excepta tamen Dominica, quae dic secunda novembris occurrat; quo in casu eadem Commemoratio cum suis privilegiis in diem immediate sequentem de more transferatur. Sancivit insuper Sanctitas Sua, ut Kalendaria et Propria particularia, nullo excepto, huic Decreto conformari debeant. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis.

« Die 28 februarii 1917 A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Pro-Praef.* Alexander Verde. *Seer.*

Adn. P. P. in EL 31 (1917) 195; I. PAUWELS In PrM 8 (1920) 265-265.

RIT., RESP. AAS 9 (1917) 186-187

IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM

A Sacra Rituum Congregatione pro opportuna declaratione postulatum est: An ex tribus Missis de Requie in Commemoratione omnium fidelium defunctorum a Constitutione Apostolica [AAS 7 (1915) 401-404] diei 10 augusti 1915' permissis; I. Sacerdos unam vel duas 1II tantum Missas celebrare queat, et II. in utroque casu quaer.am Missae ex descriptis in decreto Sacrorum Rituum Congregationis Urbis et Orbis diei 11 augusti *1915* 1AAS 7 (1915) 422-4231 legendae sint, ac demum III. pro quibus eaedem applicandae?

Et Sacra Rituum Congregatio, exquisito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, ita rescribendum censuit:

Ad I. *Affirmative* ad utrumque.

Ad II. Prima Missa ex supradescriptis semper legenda est; altera erit secunda.

Ad IIL In utroque casu una Missa ad intentionem celebrantis, in secundo tamen casu, altera ex duabus Missis pro omnibus fidelibus defunctis applicanda est

Atque ita rescripsit et declaravit de mandato Sanctissimi. die 23 februarii 1917.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Pro-Praef.* Alexander Verde. Secr.

ΓAUWEL5 λ PrM 8 (1920) 266

1917 MAR 3.-SC RIT., RESP. AAS 9 (1917) 18

DUBIA

DE OCCURRENTIA ET TRANSLATIONE QUORUNDAM FESTORUM

Sacrorum rituum Congregationi sequentia dubia expendenda et solvenda sublecta sunt; nimirum:

1. Inspectis rubricis Breviarii romani, nempe tam rubrica generali tit. IV de Festorum occurrentia accidentali eorumque translatione, n. 2. quam rubrica speciali de die Octava Epiphaniae occurrente fn Dominica; atque inde exorto dubio, quaeritur

Si Festum duplex primae classis a die Hi inclusive occurrens, incidat in Dominicam, quid agendum?

II. Quando dies Octava communis occurrit eadem die cum aliquo Festo Domini ritus duplicis maioris, iit Officium de die Octava cum commemoratione Festi Domini, quaeritur:

Si memorata dies Octava in Dominicam incidat. Officium eritne de ipsa Dominica cum commemoratione dici Octavae et Festi Domini; aut potius reviviscit lus
183 Festi Domini supra Officium Dominicale?/

III. In Dioecesi *N.,* titulus ecclesiae particularis est Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis feria sexta post Dominicam Passionis sub competente ritu duplici primae classis recolendus; et sequenti die aliud Festum duplex I aut II classis occurrit; quaeritur:

Quoties eiusmodi Festum Titulare Deiparae Virginis Perdolentis impediatur, Feria sexta assignata, ab alio Festo nobiliori, et Sabbato sequenti, ab alio Festo classico. quid faciendum?

Et Sacra rituum Congregatio, audito specialis commissionis suffragio, omnibus sedulo perpensis, triplici quaestioni ita respondendum censuit:

Ad I. Fiat officium de Festo duplici primae classis cum commemoratione Dominicae, iuxta praefatam rubricam generalem, tit. IV, n. 2.

Ad II. *Negative* ad primam partem; *affirmative* ad secundam.

Ad III. Festum Titulare Deiparae Perdolentis transferatur, cum ritu paschali, post Dominicam in Albis in proximiorem diem sequentem quae sit libera, iuxta Rubricas, tit IV. n. 3.

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit.

Die 3 martii 1917.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Pro-Praef.* Alexander Verde, *Seer.*

Adn. P P. In EL 31 (1917) 197-200, 339-340, 379-383; I. PAUWELS in PrM 8 (1920) 267-268.

16

1917 MAR 9.-SC S. OFF., RESP. AAS 9 (1917) 178

De sacramento extremae unctionis in casu necessitatis conlato

In plenario conventu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito feria iv, die 31 ianuarii 1917, proposito dubio: « An administrato Sacramento Extre-
‹ mae Unctionis in casu necessitatis unica Unctione in
« fronte adhibita, per verba: *Per istam sanctam Unctio-*
‹ nem *indulgeat tibi Dominus quidquid deliquisti*
‹ *Arnen* ». cessante periculo, singulae Unctiones, ad tenorem Decreti diei 31 ianuarii 1907 [EL 31 (1917) 437] supplendae, sub conditione adhibendae sint vel non? Emi ac Rfni Dni Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, omnibus mature perpensis, praehabitoque RR. DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt:

Negative ad 1'a partem: *Affirmative* ad 2"".

Et sequenti feria v, die 1 februarii eiusdem anni. SSmus D. N. D. Benedictus divina providentia Pp. XV, in solita audientia R. P. D. Adsessori eiusdem Supremae Sacrae Congregationis impertita, Emorum Patrum resolutionem adprobavit et confirmavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 9 martii 1917.—Aloisius Castellano. S. *R. et U. I. Notarius.*

Adn. EL 31 (1917) 437; ME 29 (1917) 164-167; PrM 8 (1920) 192-193.

17

1917 MAR 10.-SC RIT., DECR. AAS 9 (1917) 188-190

Decretum circa rubricas breviarii

Per Decretum Sacrae rituum Congregationis *Urbis et Orbii* diei 28 februarii vertentis anni [LE 13] de Commemoratione omnium fidelium defunctorum. Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV. statuit ac sanclvit ut eiusmodi Commemoratio excludat omnia et singula Festa propria locorum, ecclesiarum, ordinum seu congregationum, aliorumquc institutorum. Hinc Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, cunctisque sedulo perpensis, sequentes variationes, a praefato Decreto deductas, in Rubricis Breviarii Romani faciendas esse censuit; casque in futuris ipsius Breviarii editionibus inseri atque ab omnibus servari mandavit/ 189

In Rubricis Breviarii ad norn.am bullae ** Divino *afflatu* * [AAS 3 (1911) 633-638).

I. Tit IV, num. 6. Commemoratio omnium fidelium defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cuiusvis ritus. Si tamen dies 2 novembris in Dominicam incident. Officium iit de Dominica cum Commemoratione Octavae omnium Sanctorum, ct Commemoratio omnium fidelium defunctorum. Iisdem cum furibus. in diem 3, tamquam in sedem propriam, transfertur.

II. Tit. V, num. 4. Commemoratio omnium fidelium defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cuiusvis ritus.

HL Notanda in praecedentibus tabellis. Numerus 16 expungatur.

IV. Rubrica particularis in Proprio Sanctorum, dic 2 novembris. Commemoratio omnium fidelium defunctorum excludit tum Festa occurrentia tum Festa transferenda cuiusvis ritus. Si tamen inciderit in Dominicam, iisdem cum lurlbus, in sequenti Feria secunda celebratur, translato, vel penitus omisso, iuxta Rubricas, quolibet alio Festo.

Insuper ipsa Sacra Congregatio iisdem futuris Breviarii Romani editionibus sequentes etiam variationes aduccndas praescripsit

V. Die 22 septembris ad Lectionem VI Officii S. Thomae de Villanova Ep. et Coni, omittantur postrema verba; " atque eius memoriam quartodecimo kalendas cclobris celebrari mandavit "./ ISO

VL Die 1 iulil. in Festo Pretiosissimi Sanguinis D. N. I C., rubrica specialis in fine Officii Stcubi, etc. ita exprimatur: ** Sicubi tamen hoc Festum habeat II Vesperas in-
* tegras. omnia dicuntur ut in I Vesperis, sed, loco ultimi
" Psalmi, dicatur Ps. 147 *Lauda, lerusalem,* Don.Inum, nec
* non Versus et Antiphona ad Magnificat ut infra **

Contrariis non obstantibus quibuscunque. Die 10 martii 1917.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. 5. R. C. *Pro-Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Ada. I. PAUWELS In PrM 6 (1920) 269-270; P. PIACENZA in EL 31 (1917) 203-204.

18

1917 .MAR 17.-SC CONC. RESOL. AAS 9 (1917) 343-350

MANDELEN.

Curae animarum et missae pro populo
Die 17 martii 1917

Species facti. - lam ab immemorabili, in oppido vulgo *Cantalupo Sabino, prius* dioecesi Suburbicariae Sabinensi, dein vero ab anno 1841 dioecesi Mandelensi subiecto, *unica* exstabat, sicut et nunc exstat, paroecia et paroecialis ecclesia sub titulo S. BlasiL Verum animarum cura dicti oppidi, quod etiam nunc mille homines vix complectitur, pari aucto/ritate ac iurisdiettone 344
exercebatur independenter et per alternas hebdomadas, ne ipsa quidem excepta Missae applicatione pro *populo,* a duobus rectoribus curatis cum proprio ac distincto beneficio, quorum unum sub titulo S. Blasii. alterum vero sub titulo S. Mariae in coelum assumptae.

Ex hac autem promiscua ac cumulative licet alterna, iurisdictione in unum eumdemque populum, atque ex paroecialium officiorum ac munerum exercitio m una eademque ecclesia, non levia incommoda suborta sunt, ad quae praecavenda Cardinalis Brancatius. tunc temporis Sabinensis Episcopus, occasionem nactus vacationis beneficii curati S. Mariae assumptae, decreto diei 1 novembris 1667 in sacra visitatione edito, ad forman Concilii Tridcntini. sess. 24. cap. 13. dr *reform.* curam animarum m eodem oppido ab uno tantum parocho seu titulari beneficii S. Blasii exercendam m posterum statuit, eidemque alterum beneficiarium S. Mariae in vicarium perpetuum ac coadiutorem constituit. Reliquit tamen utrique beneficiario antiquos proprii beneficii reditus, ac proventus, exceptis tantummodo incertis emolumentis, quorum duas tertias parte parocho et alteram vicario attribuit.

At progressu temporis alias novas easque maiores quaestiones ac controversias exarsisse constat inter ipsum vicarium eiusque parochum, qui ct nomen Archipresbyteri assumpsit Quas ad sopiendas dic 26 no-

vembris 1749 a parocho Archipresbytero tunc temporis ejusque vicario, quaedam inita fuit conventio, quam die 6 subsequent^ decembris Cardinalis De Elcio, babiuensls Episcopus, ratam habuit In ea definitive utrique recognoscebatur Archipresbytero. non secus ac eius vicario alternis hebdomadis applicationem Missae *pro populo* incumbere, itemque quaeaam alterna utrique asserebatur administratio paroeciae; dum tamen uni archipresbytero reservabatur celebratio solemnium functionum eique soli facultas fiebat administrandi Communionem Paschalem, baptismum, matrimonium, sacrum viaticam et extremam unctionem.

Res hoc modo processerunt usque ad annum 1910. quo postremus vicarius e vivis excessit Archipresbyter parochus non renuit in ea vacatione universam animarum curam exercendam suscipere, nec non Missam pro populo applicare diebus lege statutis. Emolumenta tamen non ei accreverunt; sed fiscus regius proventus vicarii cooperatoris sibi ascribens Archipresbytero parocho quinque tantum in mensem libellas assignavit Quum autem subinde, a. 1912, Archipresbytero ab ecclesiastica ct civlh potestate commissa fuisset, titulo oeconomi spiritualis, ipsa vicaria vacans, non quinque, sed
345 decem meastruatim libellae sunt ipsi assignatae./

In his adjunctis positus Archipresbyter parochus nonnulla proposuit huic Sacrae Congregationi dubia, quorum primum. quod est ceterorum omnium fundamentum. et quo soluto alia omnia obviam habent responsionem. ita conceptum est: ‹ In unica ecclesia, in qua ‹ cura animarum duo afficit distmeta beneficia, ita ut • duo beneficlaru, archipresbyter scilicet parochus el ‹ vicarius cooperator seu curatus coadjutor, alternis ‹ hebdomadibus ecclesiae inserviant et missam pro po- c pulo applicent, teneturne Archipresbyter parochus. « altero beneficiario deficiente, vi muneris sui. totam ‹ integramque animarum curam assumere, et speciatim, ‹ obligaturne ad applicationem missae pro populo om- ‹ mbus et singulis diebus praescriptis? ›.

In casu autem affirmativo, attenta tenuitate retributionis quam obtinet, gratiam postulat reductionis» ita ut, prouti iam precario impetravit decreto Episcopi in sacra Visitatione dato, sub an. 1E£4, non teneatur nisi ad sexaginta quinque Missas annuae.

Sub utroque puncto iuris ct grallae, postulatio examinanda venit

St n o mis ccsoTTATioins. - L *Argumenta favore Oratoris deducta.* Ad primam quaestionem qued attinet, pro adV.ruenda obligatione Archipresbyieri Canlalupeniu militat praesertim rallo deprompta ex ciuto decreto Card. Brar.catii de anno 1667. vi cuius cx duobus unicus neri videtur verus ac proprie dictus parochus.

Sed huiusmodi decretum ita non esse interpretandum, apparet, quia, w ita acciperetur, procul dubio ao initio nullum et irritum esset edicendum Atqui, docente Juliano, in L 13 *U. de reb. dub.:* “ quoties ambigua oratio est. com- “ modissimum id est accipi, quo *res dc qua agitur, magis* “ valeat. quam *pereat* “. Enimvero. &l decreto Card. Brancatu. inteiligas duo beneficia curata, quae antea distincta erant, altero sublato, ad unum redacta fuisse, istud decretum iam certa nuiBUte laborare cognoscitur. eo quod Episcopus propria auctoritate reducere nequeat beneficia curata in non curata. “ quae saepius appellantur etiam ” simplicia ", ut habet Rcltfenstucl. m *Decretales, lib.* 3. UL 5. n. 31. Id sane vetuit Concilium Trldentlnum. sess. 35. cap. 16. dc *reform,* statuens. “ ut ecclesiastica beneficia. “ quocumque nomme appellentur, quae curam animarum • cx pnmaeva eorum Institutione aut aliter quomodoliret ** retinent, illa deinceps in simplex beneficium, etiam us- “ signata vicario perpetuo congrua portione, non cor.ver- “ tantur **.

Et haec S. Congregatio in una Tiburtina-Parochtalu die 9 iulii 1757 infirmavit decretum Episcopi, oui m casu consimili duos parochos eiusdem paroeciae ad unum redegit.
340 cul assignavit capelianum seu vtea/rtum. Tunc enim, reclamantibus parochiams. haec ipsa Congregatio ad propositum dubium. “ An sit locus reductioni duorum parcchc- ** rum unius eiusdemque parochialis Castri Madamae ad " unum solum parochum, qui onus habeat retinendi ca- " peHanum coadlutorem in cura animarum ab Episcopo - approbandum **. respondit: NcpaHtie. Quo vero provideret inconvenientibus ab Episcopo obtectis, seu discidiis inter duos parochos exortis, addit: " Epluropus imungut exer- ” teri dictam curam animarum per utrumque. sublata " alternative, *et ad mentem, Mens est:* ut fiat massa com- " munis ex incertis emolumenti» aequaliter dividendis ”,

Dicendum igitur similiter. — w nolumus amittere, adeo «olernne decretum, quo universus nostrae paroeciae status incipit, nullum prorsus ab initio fultae —. per illud, quamquam «ub divers» nominibus Arch.presbyteri et Coadhitoris-curati. tamen essentiam parochatus c».«e servatam, ad quam, docente Bouix. de parocho, pag 171. sufficit ct requiritur · aliqua in cura animarum ab alterutro indcpen- - ti.n ". Atque ita revera factum cw. ostendit subsequuta postea diuturna observantia, quae In consuetudinem tum transit per legitimam conventionem a Cardinali de Elcio anno 1749 confirmatam, praecedentis dccrctl. si opus sct correctoriam. Per hoc sane pactum conventum, utrique beneficiario par onus impositum est Sacrurn pro populo litandi, itemque tam Archipresbytero quam eius vicario generation commissa est animarum cura per lunium hebdomadarium exercenda. Haec autem curae administratio ab utroque beneficiario independenter seu proprio nomine obeunda esse videtur: quod quidem sccumfcrt non unum tantum parochum sed, quemadmodum saltem ante Card EracanUi decretum, duos esse parochos inter se pares in c.usu agnoscendos.

Et revera conventioni anr.i 1749 praemittitur quod Archipresbyter eiusque vicarius " avendo promiscua uiccrcn- ** ra nel governo di detta parrocchla. nè essendo mal state ** determinate le *comuni c* particular! incombenze. nè rt- " *partito* il loro ufficio. chi poco. chl nulla s*è affatlcato " neile loro rispettive occupazioni Deinde articulus 3 ipsius conventionis decernit quod “ nclIt sacrosanti giorni della festa di precetto celebri rebdomadario U Messa ** parrocchiale. applicandola pro *populo,* cd ll medesimo ** faccia la spfcgarione dei Vangelo. ecc. Quod si in art. 5 subditur * nella solemniîà della Pasqua comunicherà “ sempre privativamente Tarciprcte il pcpolo. non meno ** che gli anumnistrerA H sonti sacrament! del battesimo. " matrimonio, viatico ed estrema unzlonc '·. haec omnla tribui videntur sed. uti ibidem innuitur, dumtaxat “ per/ 347
" togllcre ogni confusione **. Item attribution functionum solemnium solo Archipresbytero in art. 4 facta explicari eliam potes: per quamdam honoris praecedentiam, inter pares tamen.

Alternum praeterea munus curae animarum obeundae itemque Missae pro populo litandae obligatio ita beneficio vicaru realiter ac personaliter inesse videtur ut. saltem ipso beneficio pleno. Archipresbyter ab eodem onere relevatus dicendus sit. Id speciatim quoad Missae applicationem probavit hic S. Ordo, ubi alternative cum parocho huiusmodi celebrationem explebant, qui curam animarum coadiutrlcem vel saltem habitualem gerebant; ceu probant Cancrcccn.. 16 dec. 1820. et Spolctana» 14 maii 1831. et notatur in *Mcchlinien.,* 25 septembr. 1647 ct tenet Sontl-Leitner, *Praelect. can.,* lib. 3. t. 29. n . Hine nulla in casu suppetere videtur sufficiens ratio cur idem onus, vacante vicarii beneficio, ab eodem seiungi debeat et in archlpresbytcrum refundi.

Π. *Argumenta in contrarium deducta.* At cx adverso ambigendum minime passe videtur. Cardinalem Brancatimn decreto anni 1667 reapse, non vero specictenus, unum tantum constituisse parochum loci *Cantalupo.* Id sane patet non solum ex verbis et ex ipiius decreti tenore, quod absonum esset ita interpretari ut nominum dumtaxat immutationem induxent. quatenus, qui prius parochus, idem vicarius aut coadiutor curatus subinde nuncuparetur: verum etiam ex facta provocatione ad Concilium Tridentlnum. sess. 24. cap. 13. *de reform.,* quod ita decrevit: "* In iis cl- " vitatibus ac locis, ubi parochiales ecclesiae certos non " habent fines, nec earum rectores proprium populum " quem regant, sed promiscue petentibus sacramenta ad- " ministrant, mandat sancta Synodus Episcopis, pro tutiore “ animarum eis commissarum salute ut, distincto populo in “ certas propriasque parochias, unicuique suum perpetuum peculiaremque parochum assignent, qui eas cognoscere valeat et a quo solo licite sacramenta suscipiant*; aut alio pec*uliari modo, prout loci qualitas exegerit, pravi-*

Quum itaque memoratus Card. Bracatius minus opportunum iudicasAet in oppido Cantalupo duas constituere paroecias pro duobus tunc exstantibus distinctis parochis, quia, ut ipsemet ait, “ commodam populi distinctionem “ fieri non posse “ compertum erat, volens tamen alio modo consulere bono animarum ad tramitem eiusdem Concilii Trldentini. integram ac ir.dcpcndentcm animarum curam attribuit beneficiario S. Blasti, dum alteri beneficiario S. Mariae nonnisi eoad|utrirem et dependentem operam assignavit.

Nec ex adverso tanti esse faciendum videtur quod opponitur praescriptum Concilii Trldentini. sess. 25. cap. 16. dc reform., vi cuius Episcopi/ prohibentur convertere be- 345
netlcia curata in non curata. Nam haec regula generalis exceptionem pati posse videtur per praescriptum eiusdem Concilii, sesa. 24. cap. 13r de *reform.,* quod nempe, quum ad tollendam promiscuam animarum curam dismembratio paroeciae fieri non possit, facultatem tribuit Episcopis ut alio peculiari modo, prout Icci qualitas exegerit, provi- - deant Hinc Thomasslnus. dc nova ct veteri Eccicfiac disciplina, part. I. lib. 1. cap. 29. ɳ. 5 et 0 habet: ~ Ad com- “ pescendas rixas lltesque facillime emergentes et difflcfùl- “ me sopiendas inter unius ecclesiae plures curiones, sta- " tuit Sancta Synodus in arbitrio et potestate Episcopi ut - esset, vel scindere unam paroeciam in duas et suum cui- ** que parochum assignare, ccl unicum constituere paro- “ chum et tot illi vicanos adlungerc yeluti ccadtutores " quot paroeciae amplitudo desideraret °.

Cui consonat Wernz, Ius Décret . tom. Π. til 39 pag 1030. nota 15. ubi adnotat: “ Bouix et Hintchius probant. - absolute posse uni paroeciae non tantum unum sed com- - p.urcs parochos (veri nominis, praeesse . at talem praxlm lUrV c*mrnu.n‘ .confonnem. ex decisione particulari S. C. Concilii 9 lulii 1.57 iwu supra relata Tiburtina) et consuetudinibus. magis toleratis quam approbatis, concludenter non demonstrarunt Quare multo mfnui rm. scopus talem praxlm adeo Mngul^em et a dSin^Pni vigente alienam denuo uitroduecrc potest. imo pSSS

o r e t o

" secundum mentem Ecclesiae est. si huiusmodi monstruo-
" silates auferantur

Hinc nec admitti potest memorato decreto Card. Brancalii an. 1667 derogatum fuisse per subsequent decretum Card. De Eido dc an. 1749. co vel magis quod hoc decreto confirmata dumtaxat luit conventio ab Archipresbytero euuquc vicario inita, qua relationes particulares inter utrumque bono ct ex aequo definitae sunt, quin de nccesarü praetensa derogatione aut correctione cogitaretur.

Denique ad adslruendam obligationem Archipresbyterl in casu, exercendi nempe integram animarum curam Mtswmque pro populo litandi omnibus festis etiam abrogatis, suppetit et alia ratio, ex eo petita quod ipse ab auctoritate cccicsiasUca nominatus est etlarn oeconomus spiritualis beneficii vacantis S. Manae et ut talis a civili potestate recognitus. Notum est enim etiam oeconomum spiritualem, eum nempe qui " aliqua ecclesia parochial! vacante, ad " implenda huiusmodi ecclesiae onera usque ad novi recto- " ris electionem, ab Episcopo deputari debet ", iuxta Conflit. Cum *semper oblatas* Benedicti XIV. " a praedicta • obligatione subtrahere se non posse " applicandi nempe
M3 Missam pro populo./ (CICF n. 345J.

Firmata itaque ex parte Archipresbyteri Cantalupcnsis obligatione, vacante vicarii beneficio, exercendi universam immarum curam atque Missam pro populo litandi omnibus festis etiam abrocatis. quaestio superest in puncto tantum gratiae expendenda, an videlicet eidem Archipresbytero inaukendum sit ut dumtaxat 65 Missas pro populo quotannis applicare valeat, prout iam alla vice, licet precario, obtinuit. buper qua supplicatione nonnulla *ex officio* animadvertenda sunt.

Imprimis allegata concessio sustineri non posse videtur, quippe quae lacta fuerit ex sola Episcopi auctoritate, nempe ex decretis visitationis pastoralis anno 1894. Notum est enim Episcopis, licet dioecesim perlustrantes, hac in re nihil posse, ut expresse statuit Pius IX Const. AmanXiwimi Redemptoris, [CICF n. 524]. atque nonnisi facultate pollere, eisdem a Benedicto XIV celebri Constit. *Cum semper oblatos* [CICF n. 345] concessa, transferendi videlicet, favore parochorum vere pauperum, ad aliam infra hebdomadam diem Missae pro populo applicationem.

Concessioni autem apostolic! indulti in casu obstare videtur gravitas ipsa ac momentum legis. " cum *praecepto* " divino mandatum sit omnibus, quious anuuarum cura " commissa est, oves suas dignoscere, pro tus sacrificium • offerre ", quemadmodum statuit Concilium Tridentinum, sess. 22. cap. 1, *de rcf.* - Quae lex a Si. FP. InnocenUo XII. Coosl Nuper» 24 apr. 1699 [CICF n. 262]; Benedicto XIv. Const. Cum *semper oblatas,* 19 aug. 1744; Pio IX. Consi. Amantissimi *Redemptoris,* 3 maii 1858 explicata et firmata, in viridi semper observantia est. adeo ut ab eius obligatione relevare nequeat consuetudo etiam immemorabilis, ut statuitur in ipsa Benedictina. et signanter non sil attendendus ipse defectus congruae retributionis, ut firmavit etiam h. S. C.« v. gr. in *Neocastren.,* 16 ian. 1771. ad. I; et m *Scnoflc Uim., 20* mart. 1790.

Quapropter memorata lex, nonnisi ob gravissimas causas, ex parte relaxari solet, quemadmodum fert H. S. C. praxis, lia ad occurrendum egestati parochorum aliquando concessa fuit dispensatio quoad festa tantum suppressa et ad tempus, pro ipsa necessitate, duratura: ut videre est in *Spoktana, Zi* mart. 1893. ct *Fodian.,* 28 april. 1688 et notat Lucidi, *de visitatione SS. LL.,* vol. 1. n. 350. Frequentium vero, praesertim in Italia, dispensatio Missae pro populo in festis suppressis et nonnumquam in aliquot dc praecepto, concedi solet, non in commodum aut lucrum parochi, sed favore Seminani vel aliarum causarum dioecesis; ut in casu oblinet, favore nempe Seminarii Mandelensls

In themate autem non videtur adesse talis causa iusta ac rationabilis quae suadeat concessionem indulti apostolici, ne pro festis quidem suppressis, in exclusivum lucrum
Λ et commodum Archipresbyteri Cantalu/pensis. Eius enim congrua paroecialls sat sufficiens est. ac praeterea eidem pro novo munere oeconomi spiritualis remuneratio aliqua, etsi minime pinguis, menstruatim impenditur, ac demum non longius perseverabit praecanus vicani defectus. Nec praetereundum quod, ex mox adnotatis, concessio ipsa redundare posset In damnum Seminarii dloecesanl aliarumque operum dioecesis Mandelensls.

Quare, posita obligatione, nec locus esse videtur precibus proponendis.

Resolutio. — Propositis porro in plenario S. C. Concilii conventu, diei 17 mart. 1917 infrascriptis dubiis, nimirum :

I. *An Archipresbyter parochus loci Cantalupo, vacante beneficio vicarii, teneatur exercere totam animarum curam ac Missam pro populo applicare omnibus festis etiam suppressis in casu.*

Et quatenus *affirmative.*

II. *An et quomodo ratio sit habenda dc precibus eiusdem Archipresbyteri parochi in casu.*

Emi Patres respondendum censuere:

Ad I. *Affirmative in omnibus.*

Ad II. *Provisum in primo.*

Facta autem de praemissis SSmo Domino Nostro Benedicto D. Prov. PP. XV relatione, in Audientia infrascrlpto Secretario insequenti die dominico concessa. Sanctitas Sua resolutiones Emorum Patrum approbare dignata esL—I. Mo r i. *Secr.*

Adn. ME 29 (1917) 382-384.

19

1917 MAR 17.-SC CONÇ, RESOL. AAS 9 (1917) 3M-394

TURRI TAN.

Curae animarum habitualis et actualis capituli

17 martii *1917*

Species facti. - Ob sequutam eversionem antiquae civitatis de Torres, Eugemus Pp. IV, de anno 1441. per Litteras Apostolicas, illius sedem arciuepiscopalem ac Capitulum et canonicos ad oppidum vulgo Sassari perpetuo transtulit, et in eodem oppido, tunc m civitatem erecto, metro/polilanam ecclesiam Turntanam auctoritate apostolica similiter perpetuo Instituit. Eodem actu reditus parochialis ecclesiae S. Nicolai, in dicto oppioo Sassari exsistentis, maxima ex parte consistentes m decimis, pro tertia parte mensae archiépiscopal! Turritanae, pro reliquis vero duabus partibus, mensae capitulari dictae metropolitanse ecclesiae perpetuo applicavit, cum expressa obligatione providendi de *sufficienti* congrua presbyteros pro exercitio curae animarum necessarios. et ab Archiepiscopo et Capitulo ac canonicis Tumlanis respective pro tempore exsistentibus deputandos. Huiuscemoai obligationi Capitulum satisfecit, assignando singulis e tribus presbyteris ad hoc onus assumptis, stipendium quoddam annum viginti duorum scutatorum, monetae Regni; et ulterius singulis alia viginti scutata similia circiter, cx emolumentis incertis provenientia. Quum autem, augescentibus in dies necessitatibus curae animarum, fieri tamen non potuisset ut ab Archiepiscopo et Capitulo ac canonicis, quamvis decimatoribus, necessarium dictae congruae augmentum eisdem presbyteris, ad normam iuris et iuxta praescriptum Bullae, rependeretur, S. P. Pius VI, per Litteras Apostolicas *Ex pastoralis officii,* diei 4 maii 1781, ut praemissis absque ullo praeiudicio eorumaem canonicorum et Archiepiscopi occurreretur, ‹ ac una simul dicta « parochialis ecclesia S. Nicolai, non amplius a mi- ‹ nistris mercenariis, sed ab uno tantum pastore gu- ‹ bernaretur, ad quod pastorale munus obeundum etiam « personae merito maiores invitarentur », sequentia statuit et constituit *Onus* videlicet curae *animarum* huiusmodi, ad canonicatum et praebendam dictae metropolitanae ecclesiae, per obitum canonici Andreae Sotgia, anno 1777 defuncti, tunc vacantes, quorum fructus, redditus et proventus, in *solis distributionibus quotidianis* consistente^, ad summam CC scutatorum monetae romanae circiter annuatim ascendebant, « integre et principaliter » auctoritate apostolica « perpetuo transtulit, iniunxit, imposuit Cum hoc tamen - subdit - quod canonicatum et praebendam praefatam, in futurum, pro tempore obtinens, functionibus capitularibus ipsius metropolitanae ecclesiae (quoties ta- « men m exercitio curae animarum huiusmodi occupatus non fuerit) intervenire; et ad ipsum curae animarum huiusmodi exercitium privatise quoad ministeria parochialia et quasi-parochialia pertinere debeat, praeter illa quae ae iure et in vim dispositionis Caeremonialis Romani sunt Capitulo et canonicis « dictae metropolitanae ecclesiae reservata, et signanter ‹ benedictio fontis» cinerum, palmarum, et canaelarum « in Archiepiscopi Turntani absentia; nec non administratio SSmi Viatici eidem Archiepiscopo Turritano, illiusque funeralia; ac cadaveris amotio in quibuscumque aliis funeralibus, in quibus iidem Capitulum et canonici dictae metropolitanae ecclesiae, intervenire solent; quodque functiones paroch'aies fieri debeant tempore et modo quibus functiones capitulares ipsius metropolitanae ecclesiae non disturbentur; et ob id sub directione archiepiscopi Turritani praedicti, una cappella dictae metropolitanae ecclesiae ad hunc effectum sit specialiter assignanda. Quodque insuper de canonicatu et praebenda praefatis, per *concursum* ad forman Concilii Tridentini ct Apostolicarum Constitutionum desuper habendum, debeat disponi; excepta tantum praesenti eorumdem vacatione. etc. Ac praeterea quod duo ex perpetuis simplicibus beneficiis ecclesiasticis, in dicta metropolitans ecclesia sitis, quae liberae collationis exsistunt, ct illa

c pro tempore respective obtinentes, distributionibus « quotidianis tantum gaudent, primo loco vacatura, *ad* ‹ nominolxonem seu praesentationem nunc et pro tem- ‹ porc exsistentium Capüuîi et *canonicorum* dictae me- ‹ tropoLtanae ecclesiae, duobus presbyteris idoneis ab « Ordinario loci ad curam animarum exercendam prius ‹ adprobandis in exercitio curae animarum coadiuto- ‹ nbus seu viceparochis nuncupandis respective con- « fem debeant », de quibus inter alia haec statuebantur: « qui duo presbyteri coadiutores seu viceparochi ‹ uterque eorum solita assignatione praedictorum vi- ‹ ginti duo scutatorum dicue monetae et tertia parte ‹ dictorum emolumentorum eveniualium gaudere res- t peclive debeant; reliqua tertia parte corunaem emo- ‹ lamentorum praedicto canonico curato una cum alus ‹ viginti duobus scutis, quae iuxta morem tertio vicc- ‹ parocho darent, salva remanente; et cui canonico ‹ curato, suis loco et tempore, residualia quadraginta « quatuor scutata monetae praedictae cedant statim ac ‹ dicti duo presbyteri coadiutores seu viccparochi de « praedictis duobus beneficiis primo loco ut praefertur ‹ vacaturis provisi respective fuerint, oui tamen duo ‹ presbyteri coadiutores seu viceparochi et uterque c eorum in perceptione dictae tertiae partis emoiumen- c torum evenluabum huiusmodi continuare debeant et c debeat ».

Progressu temporis, quum haud leves inter canonicum-parochum et Capitulum subortae fuissent difficultates, praesertim circa obligationem celebrandi Missam pro populo, circa exemptionem a punctatione, circa duplam distributionem in functionibus chorahbus simul et parochiahbus quibus curati intervenirent, circa ius assoc.ar.di cadavera nec non ius stolae et pararr.entorum in funeribus, circa onus providencae supellectilis pro cura animarum, etc.; super hisce omnibus, auclontativam pronunciavit decisionem, die 2 augusti 1794. archiepiscopus Hyacinthus Delia Torre, cuius indicio detulerant canonicus-parochus ct Capitulum. In hac autem decisione, post brevem recensionem eorum quae 337 hucusque, retulimus, ita sensum et mentem Litterarum Apostolicarum, ut exinde normam et principium desumat ad dirimendas propositas controversias, interpretatur ac exponit Archiepiscopus: c Da si fatu prelimi- ‹ nari bisogna inferire essere stata da Eugenio IV ‹ all'Arcivescovo affidata co al Capitolo la cura d'ani- ‹ me della metropolitana parrocchiale chiesa, da eser- I cirai da' ministri mercenary chc ad *nutum* dipenoes- ‹ sero; ond'è che dall'Arcivescovo e Capitolo che h « cominavano, poteasi loro imporre maggiore o minore « obbligazione e stabilire certi confini, anche circa il « modo di amministrarla. Punlo quindi non deve sor- ‹ prendere, se in tutto il tempo, che in tal marnera ‹ i viceparrochi amovibili prestarono il loro servizio, « sieno stati dispensati, o per vero dire, non sxeno stati « obligati alla celebrazlone ed applicazlone della Messa « pro *populo,* avendo potato 11 menzionato Capitolo as- ‹ sumere a *sè* quest'obhgazione. celebrandola *per tur-* « num, o facendola celebrare da altro Sacerdote, rae- « diante consueta limosina, etc. Devesi altresl inferire « che coll'erezionc del canonical© parrocchiale ed instal- ‹ lazione del Can. Parroco» cui *ju commessa privaltva-* « mente la cura *d'anime,* perché prowisto di congrua ‹ sufficiente, lungi dal gravare il capitolo, inteso abbia « il Supremo Pastore di S. Chiesa sollevario in parte. • addossando a quegli il peso parrocchiale e per conse- « guenza la celebrazlone ed applicazlone della Messa « pro populo a cui per altro si conosce obbligato ».

His documentis suffulta subiequens consuetudo plura quae communi iure parochis adiudicantur, atque propius ad curam animarum spectant attribuit canonicis, v. g lus baptizandi (cum sola obligatione collatum baptisma parocho denunciandb; levandi cadavera, etiam praesente canonico-parocbo, quae legata fuissent parocho sua faciendi ct administrandi; quin dicam de iure praedicandi, audiendi confessiones, administrandi s. Synaxim. celebrandi Missas solemnes eUam pro defunctis. exponendi ss. Reliquias, benedicendi populo, triduanas ac novendiales supplicationes celebrandi, quae omnia absque ulla a parocho dependentia, peragebat et peragit Capitulum, sive per ‹e. rive per coadiutores parochi tamquam a se delegatos.

Hanc rerum conditionem hodiernus canonicus parochus, quum curae animarum exercitium impedientem nunls arbitraretur» removere connisus est; eo vel magis quod, obiecta sibi documenta perpendens, nempe, praesertim Planam Bullam ac decisionem archiepiscopi Delia Torre, in iis ratus est nihil contineri quod vel habitualem curam animorum Capitulo inesse demonitret. sed immo plura se m iisdem documentis invenisse putat argumenta quae utramque curam, sive actualem, sive habi/tualem sibi soli competere ostendant. Quamo- & brem. occasionem nactus qua nova capitularia statuta essent conficienda, sequentes articulos in iis inserendos proposuit:

‹ 1° Il canonico parroco, nelT esercizio della cura e ‹ funzionl parrocchiali, è fatto esente dall'autoriU dei c Capitolo, avcndogli la Bolla di erezione concesso « privatise la cura tanto abituale che attuale.

» 2e II can. parroco indipendentemente dal Capitolo « può eseguire tutte le funzioni parrocchiali non riscr- ‹ vate al Capitolo dalla Bolla di erezione. cioè ammi- ‹ nistrazione di Sacramenti, Messe csequiali. Messe « votive. Messe con esposizione, tridui, novene, ecc. ‹ con o senza benedizionc dei Santissimo.

« 3· Le stesse funzioni il canonico parroco puô « fcseguirle, coi suoi viceparrochi. nelle chiese filiali, di- « penuenti dalla parrocchia di San Niccolô, sia per la « maggior divozione che per la maggior comodità dei c fedeli.

« 4» Il can. parroco partecipa ai proventi parrocchia- « li nella proporzione stabilita dalla tabella dlocesana.

c 5® Anche negli accompagnamenti capitolari il can. ‹ parroco ha diritto di portare ia stola e di assolvexe « 11 caoavere ‹dc suoi parrocchiani.

› 6 Il can. parroco ha il diritto, come tutti gli altri ‹ parroci, di associare o solo o coi vicecurati i cada- ‹ veri dei suo: filiani.

« 7» Il can. parroco ha il diritto di presentare i suoi i viceparroci. 11 Capitolo vota l'acccttazionc, ed in se- « guito ne fa la presentazione all'Ordinario, col quale « tratterà in caso di runozione ».

Quum autem Capitulum bas omnes et singulas propositiones seu petitiones unanimiter reiecisset, Ordinarius e contrario partes parochi plus minusve amplexus videretur, negocium ad hanc S. Congregationem delatum est. Verumtamen statim compertum est quatuor postremos articulos e regione adversari explicitis verbis Bullse Pianae supra relatae, in qua nempe: sola ‹ tcr- « tia pars emolumentorum » canonico parocho adjudicatur; excipitur a iuribus parochi « cadaveris amotic ‹ in funeralibus in quibus Capitulum intervenire so- « let »; vice-parochi autem « ad nominationem seu prae- • sentationem Capituli › nominandi iubentur; illi igitur articuli ad disceptationem admissi non sunt Quo vero ad tres praecedentes, quum tertius a secundo, hic vero a primo dependeat, visum est sub unica cos dubitandi formula proponere, nimirum:

An et *quomodo cura habitualis* et *actualis animarum spectent ad Capitulum et ad canonicum parochum ecclesiae metropolitanae Tumtanae in casu.f* 320

Symopsis mscept at io sis. - *Argumenta javore* canonici *rochi deducta.* - Ad evincendum nec curam animarum biluakm de facto, m casu, competere Capitulo TurnUno (quum exploratum iit. quando agitur dc cathcdrailbus, pro ipsarum diversa origine et natura, nullam *praesumptionem* vel dc hac ipsa cura alterutri parti favere; haec praecipua capita, quae eummatim referimus, adducit canonicus parochus.

Asserit In pnmis corpus morale, ceu capitulum, habens curam habitualem animarum, exercere curam actualem per unum vel plores *vicarios* ab Ipso libere deputatos; idecque non haben m casu collationem ex parte Ordinarii, per *concursum;* ac vicanum pro cura actuali designatum carere *praebenda,* cum solum stipendium recipiat a corpore morali habente curam habitualem.

Ex mulus auctoritatibus ab Ipso allatis ad harum assertionum probationem offerre sufficlet Barbosa scribentem (Cap. V. 11b_ 9 Jur. Eccl. n. 95 511: “ Vicarii perpetui in parochialibus capitulo, collegio, monasterio unitis non sunt Der concursum instituendi, sed deputandi seu instituendi ad nominationem seu pracsentttlonem illorum. quorum beneficio seu ecclesiae etc. parcchialcs sunt unitae Sacram Romanam Rotam decidentem (Deci·; 159. anno l$05»: Quando cc.lesia parochlalui est sublecta monasteriis aut subiecta cius menue, tunc non est kcu-. decreto Concilii Tridentint. sed monasterium nomina:. Episcopus vero line concunu *approbat* Lucium Ferrans. qui exponit: vicario perpetuo debet assignari *congrua portüj* de redditibus, fructibus ct emolumentis provementibus ecclesiae incorporatae Monasterio, Capitulo “etc.": hanc S. Congregationem Concilii in quadam XIcenttna anno 1760 resolventem: ⁂ Si parochia tametsi unita – Capitulo solita fuit per *concunum* libere provideri vel “ per Datariam, hcc In casu, absque ulla dul italionis alea -concludi curam mane- re ac iterum Rouun (Dec. 400. n. T>: ⁂ Ut vicarius dt- • catur habere solam curam actualem debet nnmi .iri A • Opitulo »11« dicitur cw venu. parcxhl. " ηλ·(un 2 1605 " Tolalb. cur» penes **Iftj'·j** - quando ipse omnes fructus beneficii suscipit W

At, subdit can. parochus, in cathedral! Turritana canonicus parochus eligi debet, luxta Bullam Pii VI, ct dc tacto libere eligitur ab *Ordinario per concursum*, ac eidem Jn aliqua portio (ructuum sed praebenda in citata Bulla Fu VI designata confertur, cum facultate percipiendi annuos (ructus. Patet igitur canonicum parochum non esse akarium Capituli ac ipsum Capitulum non habere curam habitualem.

Nec obstat, quod m cathedrall Turritana non habeantur distinctae/ praebendae sed massa, cum portio massae sc habeat ad modum praebendae, ac praebenda de facto dicatur in Bulla Pii VI.

Curam habitualem Capitulum non habere ostendunt quoque, ait parochus, verba Bullae Pu VI; " Et ad ipsum " (can. parochum» curae animarum huiusmodl exercitium ' pnvetive quoad ministeria parochlaliu et quasi parochia- " Lia pertinere debeat w. Quae verba in decisione Archiepiscopi Delia Torre repetuntur: " Al can. parroco fu coni- messa *privativamente* la cura delle anime ". Si canonicus parochus, arguit, omnia ministeria paroecialia et quasi paroeculia pnixilive exercere debet, nequit Capitulum se curae animarum immiscere, ideoque non habet curam habitualem.

Imminere canonico parocho tam curam animarum actualem quam habitualem eruitur quoque, prosequitur parocnus, 1.· ex (acto quod Bulla Pii VI nudam partem emolumentorum eventualium triuuit Capitulo, sed duas partes assignat duobus eoadiu torinus, tertiam canonico parocho: 2.· ex eo quod in eadem Bulla nonnulla favore Capituli reservantur, nempe benedictio fontis, cinerum, palmarum et candelarum, absente Archlepiscopo, administratio SSfiu Viatici Archlepiscopo Turntano eiusdemque luneraUa. cadaveris amotio m qulbuscumquc alus funeralibus tn quibus Capitulum et canonici mctropolitanae Intervenire Cum Buila *haec tantum* reservet favore Capituli, Idque fortassis in signum praeemlnentlae ac in memoriam iunsdictionis qua Capitulum ipsum fruebatur ante Bullam, dicendum quod post Bullam, quoad cetera, cura paroecialls plene speciet ad can. parochum.

Consuetudinem autem inolitam ministrandi sacramenta, actus iunsdictlonales exercendi, ac generatim habendi canonicum parochum tamquam *vicanum,* eam esse, quae umquam corruptela tolli petitur; idque maniiesto lure, quum praescriptionem nec peperit nec gignere valeat in emi quia, ex quatuor conditionibus ad praescribendum necessariis habetur tantum conditio temporis. Deest probabilius ipsa res praescriptibilis, quia iuxta plures doctores praescribi nequit contra Ubertatem parochi ac lura parochiaha: deest titulus, immo habetur titulus contrarius, nempe Bulla Pii VI. qua cura animarum tribuitur *integre,* phrahve» parocho. Quoad bonam fidem, ea exsulare demonstratur. quum ab initio Parochus contra consuetudinem insurrexerit. de quo plenum documentum est controversia quae locum dedit decisioni archiepiscopi Delia Torre an. 1(94. Haec autem decisio nihil addit supra praescriptum Bullae, in quaestione quae nos ȣccupat ac profecto super ea fundari nequit demonstratio curae habitualis favore Capituli sicut neque in verbis Synodi dioccesanae archicSI pjccpi Marongiu (Tit. 26 Par. 175). quae ita sonant:/ ⁑ Ca- ' Donici parochi, tam ille qui in hac primatiall ecclesia, " quam is qui in Turritana basilica residere debet, omnia " et singula parochialia munia quae *actualem* animarum " curam respiciunt, servatis ad unguem erectionis tabulis " et vigente consuetudine solerter expedire tenentur ", Indusio enim unius, non est exclusio alterius.

H Argumenta *ex adverso prolata.* - Ad relidendas caDonici-parochi petitiones haec praecipue ex adverso afferuntur.

Generatim praemittere praestat, distinctionem inter curam animarum habitualem et actualem, quamvis procul dubio ante Concilii Tndentini tempora viguisset (cfr. S. R. Rota in *Salutiarum, lurium,* 1 iul. 1913. ac *Fesulan, lurium,* 9 iul. 1915, attamen virtute maxime praescripti Sacrosanctae Synodi Sess. VII c. 7 *Dc rej,,* determinationem et potestatem obtinuisse. Cuius praescripti sensus et finis huc redit, ut. ad praecavenda mala, quae ex gesta animarum cura per personam moralem deplorabantur. Episcoporum esset, hinc gestionem physicis personis, et satius uni. concredere. Hic finis seu scopus cfiversa plane ratione attingi poterat: quae latius obtinuit ratio haec fuit, ut curae exercium concrederetur cuidam vicario, etiam perpetuo, a persona morali, seu collegio, sive Capitulo, sive Monasterio. ı.ropUdter deputando, reservatis Episcopo iudicio super idoneitate ct consequenti approbatione absque tamen ullo concursu; alias, in Italia praesertim, opportunior etiam suppetiit via et ratio, nempe ut cura animarum concrederetur *praevio concurtu,* sicut in ceteris paroecialibus, et ita quidem ut per talem concursum electus, ndlcgerctur in ipsum collepum seu Capitulum; alibi visum est stabili quodam modo curam huiusmodl. vel ex integro duobus aut etiam pluribus Capituli membris credere, vel saltem ex parte, reservatis nonnullis universo Capitulo. In hac rationum varietate. haud facile evasit in singulis casibus inspicere an et quacrum prostet divisio seu separatio curae habitualis ab Ktnjüi; super quo recentissima Jurisprudentia non parum, nec modica cum utilitate adlaboravit: cfr. S. R. Rota in Stultarum, lurium, d. 2 sept. 1911; 1 iul. 1913. 15 iul. 1915. et super eadem decisio Supremi Tribunalis Signaturae, die 13 mafi - 23 iunii 1916; item S. R. Rota in *Fesulan., lurium,* 16 febr. 1911. 17 mart. 1914. 9 iul. 1915.

Ex his decisionibus atque pronuntiatis, ad rem nostram quod attinet, in comperto iam positum esse videtur " quando cura administratur per vicarium, cum absoluta ccrtl-

" tudine concludendum esse vicanum non obtinere nisi ° curam actualem, habituali remanente penes collegium; si " autem per unum ex obtinentibus praebendam vel digni-' tatem. tum. etsi concludi nequeat cum absoluta certitu- " dîne ct omnibus in casibus, curam habitualem esse penes ⁑ capitulum, tamen adhuc militat/ favore capituli *praesum-* 392
" ptio quoad curam habitualem " (Rota ciL Fesulan.. 9 lui 1915); quae praesumptio, quamvis, luxta pronuntiatum Signaturae. In Salutlarum cit. ad I. " urgeri non possit quoad " ecclesias cathédrales — attenta harum peculiari origine ac * constitutione —, *eadem* generali ratione atque in ecclesiis " collegiatis " attamen non omnino cessat, quum, ut habet idem pronuntiatum, ⁑ saepissime in iisdem cathedralious " cura habitualis residet in Capitulo - et praesumptio profecto desumitur ex his quae " saepissime ." accidunt, reiecto onere probandi in eum qui contranum. ideoque raro contingentem casum obtendit.

Praeter hanc generalem praesumptionem, militat in casu specialissima: etenim ab an. 1441 ad an. 1781 Capitulum utramque curam, habitualem et actualem penes se habebat, ac tantummodo in parte, luxta limites a sc praefinitos, exercitium curae actualis delegabat presbyteris mercenariis ad nutum assumptis. Quum igitur an. 1781 erectus fuit canonicatus paroecialls. praesumendum est. nisi contrarium probetur. Capitulum perseverasse in possessione curae habitualis. ac novo parocho non cessisse nisi curam actualem, nonnullis tamen exceptis.

Quod et in facto est: Bulla enim erectionis eiusdem canonicatus. explicitissime mentem suam ad hoc limitat: - ne " amplius dicta parochlalis ecclesia a ministris mercenariis. " sed ab uno tantum pastore gubernaretur ergo huic uni novo pastori attribuit dumtaxat, plus minusve, quod prius a ministris gerebatur, nempe exercitium curae; ad quem finem non erat necessarium expoliari Capitulum cura habituali. - De hac privatione curae habitualis ne verbum quidem occurrit in Bulla, quae, e contrario, quoties curam animarum parocho attributam recolit, numquam verbum *curae* simpliciter adhibet, sed toties limitat, v. g. - exerciM tium curae ⁑ ⁑ onus curae " quae dictiones profecto spectant ad curam actualem dumtaxat.

Gravius est. quod, ut parochus concedit. Capitulo, in vim ipsius bullae fundationis, quaedam reservantur, quae ad curam *actualem* spectant, v. g. nominatio seu electio vice-parochorum. ius decimandi, nonnullae functiones, praesertim in funeribus; et plura etiam Capitulo adiudicavit consuetudo, ac interpretatio data ab Ordinariis, signanter ex decisione archiepiscopi Delia Torre. Porro, si Capitulum partem habet aliquam In ipsa cura actuali, idque vi bullae erectionis, pronum est inferre, veluti a fortiori, eidem Capitulo integram manere curam habitualem. - Quo argumento penitus diluitur quidquid canonlcus-parochus deducere satagit ex aliis Bullae locutionibus, ubi dicitur - onus cu- " rae animarum huiusmodl ad canonicatum integre ct prin- ⁑ cipaliter ⁑ transferri; "et ad ipsum curae animarum ⁑ exercitium *privative* quoad ministeria/ parcchialia et 393
⁑ quasi-parochlalia pertinere debeat quae reflectuntur in verba archiep. Della Torre * al can. parroco fu com- " messa *privativamente* Ia cura delle anime, perché prov- " visto di congrua sufficiente Nota in primis, adverbio verbum praemitti " onus ", " exercitium nota secundo cum adverbio *integre,* componi debere aliud " principa- " liter "; sed, hisce etiam omissis, si haec adverbia non impediunt quominus, simul eodemque contextu, tum Bulla, tum decisio, plura adiudicent Capitulo de ipsa cura actuali, quomedo obstabunt, quominus in Capitulo manere dicatur cura habitualis? Ceterum haec adverbia commodissime explicantur per oppositionem ad praecedentem rerum statum, quando curae exercitium, tribus ministris, precario modo, cum limitationibus ad libitum Capituli gerebatur, dum exinde ab uno, stabili titulo, et moraliter Integre agenda cura est.

rspectis, non exigua vis demonstratur tum consequentis interpretationis ab archlepiscopo Delia Torre an. 1794. et in synodo diocc. sub archiep. Marongiu an. 1894 redditae, quae in parocho nonnisi curam *actualem* considerat, deque ea dumtaxat plura decerni:, tum secutae consuetudinis, quae, fatente parte adversa, canonicum parochum quasi vicarium in curae exercitio habuit. Consuetudo haec, non tantum optima legis interpres in casu est habenda. <ed etiam creat per praescriptionem no\-um lus favore Capituli. Ex laudata enim decisione Signaturae in Salutiarum plane habemus tamquam incensurabile principium posse iura parochialia pravscnptione acquiri; unde nihil reprehensum est in Rotali in qua. in specie quae agebatur haud a nostra dissimili, concludebatur ⁑ competere canonico-parocho (seu axehipresbytero) M curam actualem universam, salvis tamen Juribus et of- " liciis a Capitulo vi consuetudinis immemorabilis prac-' scriptis Hio attento praesertim, quod etiam In casu nostro obtinet, quaestionem non fleri de " exercitio curae " actualis tali, quod ex se. vel cx modo quo ageretur w frustraneam redderet intentionem Cone. Tnd.. vn. M c. 7. *Dc rej.;* sed de tali, quod opportunum, ex adiunctis. w adiutorium in bonum animarum exhibeat " (cfr AAS. Vm. 2961.

Adversus haec rem minime conficere videntur argumenta quae canonicus-parochus deduxerat ex concursu sub quo paroecia, ex lege erectionis, confertur, atquv ex propria praebenda quae parocho assignatur. Plane, quando aliae desunt probationes, collatio per concursum argumentum est paroeciam aliquam non esse unitam coUcgK» seu monasterio: sed quando, ut In casu, de hac unione certissime constat, et tantum inquirendum superest an et quaenam facta fuerit divisio seu separatio curae actualis ab

babituali. argumentum nihil evincit: sola enim cura/ actualis, ul a limine praenotavimus, imminere potest non tantum vicano, sed etiam membro de Capitulo, manente habituali per.es Collegium; quod autem membrum Capitulo adlegatur per concursum necne, rem non immutat. - Qucd denique praebendam spectat, certum est. atque ex Bulla ipsa habetur, eam in casu non consistere nisi in solis dLrtrioutionibuj quotidianis: quamobrem liquet Bullam impropria tantum locutione *praebendam Mann^re;* quin etiam, quum in Capitulo TurriUno habeatur unica massû seu communis, consequitur parochi " praebendam " quae dicitur, non esse liberam et ir.depcndeatem. sed in administratione Capituli, quod immo proventus parochiales exigit, canonico-parocho ellam eleemosynam Missae pro populo rependiL sicut complures alias parochlales expensas sustinet, ac iura et rationes paroeciae repraesentat ac tuetur. Quamobrem argumentum ex eo desumptum quod canonieus-parcchus. non stipendium seu portionem fructuum, sed liberam praebendam obtineat, caret fundamento facti, at etiamsi plene probaretur, non relevaret tamen: quod enim cura geratur non per vicarium extraneum. sed pe.- canonicum, per membrun Capituli, non impedit. - iterum mvat repetere. - quominus cura habitualis ut et maneat per.es Capitulum.

Resolutîo. - Sacra porro Congregatio Concilii, ln plenaris Emorum ac Rmorum Patrum comitiis, in Palatio Ap. Vaticano habitis, die 17 martii 1917, omnibus attente perpensis, suprascripto dubio respondit: ‹ Cu‹ ram habitualem spectare ad Capitulum, actualem ca‹ nonico-parocho competere, servatis ad unguem Lit‹ teris Aposlolidi Pianis, decisione archiepiscopi Delia ‹ Torre et consuetudine ›.

Quam resolutiones Ssmus D. N. Benedictus Div. Prov. PP. XV, ln Audientia insequenti dominico die infrascripto Secretario concessa, approbare dignatus est—I. Mori, *Ster.*

Ada. ME 20 (15177 335-387

1917 MAR 17.-SC CONG RESOL. AAS 10 (1918) 61-85

DIOECESIS *X* IN HISPANIA

DELIBERATIONIS CAPITULARIS DE SUBSTITUTIONE MAGISTRALIS

Die 17 mariii 1917

Specus factl - nonlcl Magistralis. m. propter agendi rationem Canathedrali X communis rpax el concordia passim perturbaretur, ceteri Capitulates, illius asperum et inquietum ingenium compescere volentes, die 5 mais 1905 unanimi suffragio decreverunt « ne « quisquam illorum in choralibus oneribus quavis de ‹ causa Canonicum Magistralem gratis sufficeret aut « substitueret; si quis vero, contra boc agens decretum. ‹ illius substitutum absque retributione umquam se ex« hiberet, hanc ipsam poenam subiret ». Huic decreto Canonicus Magistralis acquiescere visus est, quamvis, ut ipse ait, propositum animo foveret illud coram futuro Episcopo impetendi — veritus nempe ne Episcopus, qui tunc dioecesim regebat, contra eum praeventus, causam m eius praeiudicium diceret — attamen non modo quamcumque fraternam consuetudinem cum canonicis prorsus abrupit, «ed quum praefato decreto cogeretur ad retribuendum substitutum pro choralibus oneribus» etiam quando pro munere suo conciones haberet, renuit quasvis alias con ciones, praeter duodecim taxative sibi assignatas ln statutis CathedraUs, titulo gratuito, ut antea solebat, habere, id oneris refundens m socios.

Hanc rerum condicionem novus Episcopus, qui anno 1914 dioecesis r ' nen suscepit, minime ferendam iure merito censuit. ' Ique Intentatum dimisit ut concordia inter Capitulum et Canonicum Magistralem restitueretur. quumque praecipuum huic salubri consilio impedimentum inveniret Ln praefato decreto capitulari, quod, ut iniustum. tolli promis Canonicus Magistralis postulabat, dum Capitulum illud tamquam contumacis animi aptissimum remedium, experientia quoque comprobatum. sustineri episcopali etiam auctoritate expetebat. controversiam demum, omnibus relatis ad rem facientibus, huic S. Congregationi subiecit enodandam, hoc proposito dubio: An sustineatur decretum Capituli *ln* casu, attenta ratione agendi Canonici Magistralis erga illud.

STMorsi* MSCTFTatioxts. - Putant capitulare». qui acriter contendunt decretum in casu sustineri, non oportere ad rem evincere illud opportunum et cfhcax omnino iuiwe: ln (actis enim est. ex tempore quo talum fuit decem nemp? annerum spatio, numquam Canonicum Magistralem ccmmuHoc unum igitur assumunt ostendendum, decretum Illud nequaquam iniustum, ui adversa pars clamat, luisse Enlmvero eodem decreto nullum Canonici lus laesum fuit, sed tantummodo eidem, tamquam immerenti, *favor* denegatus Quilibet enim Canonicus, praeter *peculiaria* onera suo officio incumbentia, sustinere cogitur etiam communia choral» onera ct servitia, sibi per turnum obtingentia. Si quando itaque duplex hoc onerum genus adeo simul concurrit. ut alterutrum sit eligendum, ut v. g. in casu, u Canonico Magistrali obtingat per turnum onus Missae solemn| in officio subdiaconi ministrandi, atque in eadem Missa teneatur ex suo munere canonical! concionem habere, electo alterutro genere, non cessat obligatio satisfaciendi alteri onerum generi, quo pacto ipse omnino cogitur substitutum sibi invenire, qui vice illius satisfaciat. Crebro quidem hae substitutiones fiunt gratuito, ex amicitia, favore, comitate aut mutua quadam conventione; sed per se substitutus habet ius exigendi retributionem pro opera praestita. od quam profecto non ipse, sed substituens obligabatur. Haec, quae communia sunt et cuique perspicua apparent, m Capitulo cathedral! X peculiari statuto firmantur: quippe ln deliberatione capitulari diei 28 mensis novembrls 1692. unanimi Canonicarum consensu, statuta fui: quantitas seu laxa remunerationis. " qua fruerentur alii " alios substituentes in officiis, quando absentes fiunt. " etiam *causa inflrrr.itaîls*

SUnte igitur quod substituti tus habeant ad remunerauor.em ita definitam, nihil aliud statuerunt decreto de quo aptur Capitulares, quam sesc nolle huic suo iuri cedere, sed eo uti velle, quando ageretur de substituendo Canonico Magistrali. Atqui, hinc, qui utitur iure suo neminem laedere dicendus est. inde vero quod socii ut singuli poterant erga Canonicum agere, id constituere potuerunt ut collegium. Nec tacendum, quum haec non sollus Canonici Magistralis, sed communis omnium condicio sit. hunc potuisse et posse incommodum quod forte, culpa cetcroquin sua. ir.de sentit, compensare cum commodo quod sibi obvenit. dum a sociis, quos aliquando substituit, easdem vices rependens, congruam, ad constitutam taxam, retributionem exigit. Quidquid vero agat, concludent capitulares, controversum decretum inlusntiae insimulare profecto non licet

Ex cdrerso respondetur in primis nihil pro legitimitate huius decreti deduce posse ex eiusdem asserta efficientia: media enim etiam •nalia non solum efficacia et opportuna, sed legitima _ se_cl_lusta esse debent» ut naturalis ratio dictat Celerum, utpete ex praenotatis ln facto liquet decretum istud Capitulare originem etiam dedit deplorandа sane consectariis, de quibus tollendis praecipua quaestio ln praesenti est.

Secundo animadvertit Canonicus non consistere in facto quod, sive ln suo. sive in ceteris Hispaniae Capitulis. Capitulares et in specie Magistralis teneantur per alios satis facere munera communia chori, quando, non ob alias causas, u: ex causa absentiae, de qua tantum agit statutum capitulare a. 1E92 ex adverso citatum, sed ex praecisa ratione *offjcli peculiaris praebendae* annexi, impediti manent E contrario ln hoc casu tumus. quoad communia choralia onera, suapte transit ad canonicum sequentem; qui transitus non petitur ex favore, sed urgetur ex consuetudine quae vim legis habet

Quae omnia profecto omnino consonant communi luris praescripto communique doctorum sententiae. Sufficiat haec ex De Herd* "(Prax. Capit.. cap. xxvni. 5 10. η. IV; ' Canonici, ex iusta causa absentes, non tenen* fur relinquere substitutum, ac per hunc interim inservire. ' non obstante immemorabili consuetudine, prout a S. C. C * declaratum fuisse refert Garcias (De *Bene}.,* p. III. c. 2. " n. 197) et milites resolutum affirmat Fagnanus (in III " Decret., c. Nulla, de concess. praebendae, n. 73): cfr. Relf- w fenst. lib. 1II. tit IV, n. 123. Ferraris, v. *Canonicatus,* art " V. η. 40. etc. **. At vero, nulla profecto iustior causa datur, quam officiorum incompatibilitas physica, qua Canonicus impeditur ab explendo munere per turnum el obtingente eodem tempore quo munus peculiare sui officii vel praebendae exercere tenetur. Si itaque nullo modo cogitur/ relinquere substitutum, multo minus suis expensis invenire, multoque etiam minus Impediri quilibet poterit, salva iustitia. ne substitutum se illi praestet.

Urgetur generale tstiusmodi argumentum si Ipsa attendatur indole» muneris Canonici Magistralis. Quamquam enim peculiare hcc nomen sit Hispanis, attamen munus illud convenire satis videtur et acq uiparandum muneri communiter cognito Canonici Thcologi. Ita Pax Iordanus» citatus a Petra (Comm, *ad* Const II. nnoc_ fV. n. *43} t* *pariti· " cari dicit Canonicum Magistralem ct Doctoralem cum " Theologali ", cfr. Rota in dec. 293. lib. III coram Puteo. Ceterum idipsum facile evincitur si conferantur rum of fictis canonici Theologi quae de munere Canonici Magistrilis habent scriptores hlspani Lafucntc (Eccles. Dl- 'dpi. Lectiones, lect 33: " auxilium ferre Episcopo in " praedicationis munere Aguilar (Scientiae Iuris 12-*Com- " *pendium,* ed II. p 219: cxncicr.es ad populum habere " diebus a statutis capitularibus praescriptis "i nec non quae praescribuntur in Conciliis Toletan (sees. III cap. IV. dc. *ref*). CompostelUno (aesa. II. cap? XXV) etc Htt praemissis, certissimum est quod ex multis colligit De Herdt (cp. clt.. p. I. cap. IX. j χ« " Theologus» diebus " quibus lectionem habet, non tantum « choro, sed etiam " litx?r est ab ollis officiis, ut diacona»us - tus et patet ex innumeris H. S C — et subdlaconagnanter ex Urgcllcn . 17 nppllls 1721 et 15 dre resolutionibus, siut rrfertur a Patiottim (v. Canonicatus, VIII rum ln modum casui nostro aptatur " VIII 'n l S. C. die 18 nu* apr.

• H21 respondit quod Carolus Aparté, qui erat Canonicus " Theologus scu Lectorahs ... esset exemptus ab officio " diaconali exercendo diebus quious ratione muneris Thco- " logi eximitur a choro, ct quod hoc ipsum *procederet* ' *quoad alios dies quibus per* se ipse *concionem haberet* ... " Propositis itaque dubiis: 1. An sit standum vel rcceden- " dum a decisis. ... S. C. respondit: Ad I: *In* decisis Porro, ii Canonicus Theologus, et a pari Magistralis, liber, *exemptus* esse debet a choro, et a praestandis aliis officiis, v. g. diaconatus et subdiaconatus. diebus, vel saltem tempore, quo concionem habet, manifestum est non teneri eum ad praestanda per substitutum eadem officia, et ad hoc velle eum cogere, immo velle eum adigere ad haec praestanda per luostitutum cius expensa ornnino retribuendum, esse apertam iniustitiam. gravemque luris laesionem.

Ex officio, praemisso quod non necessario obtectum decreti. seu inhioita substitutio, videatur coarctandum ad casum quo Canonicus impediretur a munere propter officium suae praebendae peculiare, nimis enim absurdum redolet quempiam propter unicum titulum Idemquc beneficium ad
55 ir.compossibilia simul eodemque tempore obligari. - ac/ propterca posse rationabilius intelligi dc aliis suostitutlomous ex quacumque alia absentiae causa quandoque necessariis; generalis tamen consideratio subdeoatur. circa formam seu ritum praetensi decreti Capitularis. Videlicet decretum illud α Capitulo deliberatum fuit ad formam statua permanentis, quod obligaret omnes Canonicos, non solum qui decreto consenserunt, sed et alios qui successive cooptandi essent. At vero, certissimum est non habere Capitulum lus et facultatem talia statuta condendi inaudito et non approbante Episcopo: de cuius approbatione ln casu non constat. Quapropter nec proprium decreti nomen huiusmodi deliberationi convenire posse videtur.

Praeterea, deliberatio haec continet obligationem et poenam, non solum in Canonicum Magistralem, sed et in ceteros. qui eidem favorem substitutionis gratuitae praestare vellent. Atqui pariter certum est non esse Capitulo facultatem obligationes et poenas constituendi extra eas quae in capitularibus statutis continentur.

Attendendum quoque est deliberationem istam sanavisse quodpiam omnino exceptionale, non commune, in odium unius Canonici; dum e contrario " statuta Capitula- " ria debent esse communia et aequalia omnibus et sln- " gulis Canonicis: cap. ex *parte* tit de privilegiis; etenim, " ubi est una fides mentium, una debet esse pietas actio- • num ", ut perbelle scribit Ceccoperlus *(Lucubr.* canon., L IV, L XIH, n. 26). Nec satis relevare videtur, quod necessarium ct opportunum fuerit Canonicum in casu contumacem coercere: non deerant enim legitimae et iustae disciplinares normae, in statutis peculiaribus aut saltem m iure communi perspicuae, quibus id consultius ac etiam efticacius obtineri posset, sive per Capitulum, sive, multoque melius, per Ordinarium.

Resolutio. - Porro hisce relatis in plenario S. C. conventu habito in Palatio Vaticano die 17 martii 1917, Emi ac Rmi Patres, reformato dubio in hanc formulam: ‹ An deliberatio Capitularium sustineatur in casu » responderi manaarunt:

iNegative et ad mentem. *Mens est:* Episcopus iniungat Canonico Magistrali ut retractet iniurias et se gerat ea qua decet charitate erga confratres Canonicos; et, quatenus in sua pervicacia permaneat, eum compescat per media disciplinaria ».

Facta postmodum SSmo Dno Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione, in audientia infrascripto Secretario concessa, die 19 eiusdem mensis et anni Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare ct confirmare dignata est.—I. Mori. *Secr.*

ASb. **ME 30 (1918) 70-73.**

21

1917 MAR 25 -BENEDICTUS XV, MF. AAS 9 (1917) 167

De attribuenda sancto officio censura librorum et **POENITENTIARIAE APOSTOLICAE CONCESSIONE INDULGENTIARUM**

BENEDICTUS PP. XV

Alloquentes proxime in Consistorio Sacrum Cardinalium Collegium, ediximus consilium esse, ut ordinationem Romanae Curiae, praeclarum opus Decessoris Nostri fel rec. Pii X, perficeremus in ea quoque parte, cui is ob quaedam rerum adiuncta supersedisset, id est Ss. Congregationes coniungendo Indicis et Sancti Officii Inspecta enim natura utriusque Congregationis, quum censura librorum, quod esset munus unius, contineretur munere tutandi *doctrinam fidei et morum,* quod esset alterius, ex eis Congregationibus unum fleri omnino apparebat oportere, vel ad praecavendas de competentia controversias quae facile inter eas orirentur. Nunc igitur id exsequentes consilium. Motu Proprio haec constituimus et sancimus:

I. S. Congregatio Indicis iam nunc non erit.

II. Quod fuit usque adhuc proprium munus S. Congregationis Indicis, erit posthac Sancti Officii de libris cetcrisque scriptis censuram facere.

III. Ad ministeria quae sunt apud S. Officium, accedat peculiaris Sectio ae Indice; eique aaaicantur Officiales qui exstinctae Congregationi ministrabant.—Rationem autem eius Sectionis ordinandae S. Congregatio Sancti Officii definiet, Nobisque probandam proponet

IV. Ne autem Sancti Officii negotiorum moles nimis hac accessione crescat, quioquid au Inuulgentias pertinet, omne iam esto Poenitentiariae Aposiolicae: quae quidem pro suo instituto iudicabit *ae* omnibus quae spectant ad *usum et concessiones Indulgentiarum, salvo iure S. Officii videndi ea quae doctrinam dogmaticam circa novas orationes et devotiones respiciunt*

V. Sectio de Indulgentiis, quae est apud S. Officium, cum suis officialibus, au Poenitentiariam Apostolicam transferatur: quam ipsam Sectionem Cardinalis Poemlentianus Maior, Nobis consultis, ordinandam curabit

Haec statuimus et praecipimus, contrariis quibuslibet, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, oie xxv martii MCMxvn, in festo Incarnationis Dominicae» Pontificatus Nostri anno tertio.—Benedictus pp. xv.

Adn. BENEDICTUS XV. Allocutio Consistorialis dial 22 Mar 1917 In AA5 9 (1917) 161-163; I. C. In PrM 8 (1920) 114-115.

1917 MAR 30.-SIGN. AP., DECIS. AAS 9 (1917) 291-299

OSTIENSIS

Emphyteusis latlfundi curiae episcopalis

In Ordinario Congressu habito in aedibus Emi ac Rmi P. D. Michaelis Cara. Lega, Praefecti, die 13 lanuarii 1917, intervenientibus, una cum Patre Secretario, nonnullis Praelatis Votantibus et Referendariis, inter alias in examen deducta est petitio Angeli Paolini expostulantis ut signaretur commissio, qua deferretur S. R. Rotae iuoicium de iure empbyteutico Oratoris in latifundio Curiae Episcopalis Ostiensis. Proaiit rescriptum reiectionis petitionis .Angeli Paolini utpote omni fundamento destitutae. Institit Orator ut recederetur a decisis, sed in Congressu habito die 10 martii c. a. rescriptum est « In decisis, et extenoatur decisio ».

Decisio sequentis tenoris est.

Instrumento publico diei 25 iulii anno 1797 Episcopalis Mensa Ostiensis, quae tunc ab Emo Cardinali Albani tenebatur, contractu emphyteutico latifundium Ostiense ad eamdem Mensam pertinens fratribus Vincentio et losepho Paolini concedebat in *solidum* et ‹ per ‹ essi ai loro figli a terza generazione mascolina da ‹ incominciare la prima generazione dai figli dei detti « Giuseppe e Vincenzo ». Fratres Paolini non modo eo instrumento ad Canonem solvendum, sed etiam ad specialia melioramenta, nec non ad summan quinque millia libellarum statim Mensae Ostiensi solvendam titulo ingressus, obligabantur. Anno 1809 Vincentius Paolini eiusque filius impubes» ac nonnulli filii loscphi fratris praemortui superstites erant. Iam instrumento publico diei 13 augusti 1809 Vincentius. habito consensu nepotum ac eiusdem filii sui. consentiente Efùo Episcopo Ostiensi, pro summa libellarum 25.000 Emphyteusim fratribus Canori alienavit Interea Vincentii filius sine prole obiit, et ex filiis losephi tantummodo Philippus filium habuit, qui losephus nominatus fuit Hic duos filios generavit, nimirum Philippum et Angelum, qui postremus, in hac causa Actor, anno 1854 natus est Hi duo ln casu tertiam generationem repraesentant Philippus et Angelus iam ab a. 1866? alienationem Emphyteusis ab ipsorum antecessore Vincentio peractam, nullam fuisse contendere coeperunt utpote *pactiliam,* qua ab antecessoribus privari non possent» neque licite neque valide, cum in emphyteusi paclitia descendentes iure proprio succedant

Verum, cum fratres Canori obligationes quibus tenebantur non solverent Emphyteusis Mensae Episcopali Ostiensi devoluta est ac ab eadem Mensa Aldoorandini

Principi concessa fuit Fratres autem Paolini m vindicatione Emphyteusis Ostiensis persistebant Anno vero 1863 Philippus Paolini morte subreptus est, et cum Angelus Paolini in lite percuraret anno 1871 die 3U martli inter Mensam Episcopalem Ostiensem et AJdobranaim Principem ex una parte, et Angelum Paolini ex altera, instrumento publico *transactio* inita est, qua Mensa Episcopalis Ostiensis obligabatur ad summan annuam libellarum 4031,25 Angelo Paolini solvenaam; Princeps vero Alaobrandinl eiaem Angelo pro una vice libellas 5375 solvebat Attamen, quia Angelus Paolini ipsam transactionem tamquam nullam impugnare coeperat, instrumento publico ciei 17 mali anno 1889 inter partes conventum est Angelum Paolini *ratam habere* memoratam transactionem ac suis practensis iuribus renunciare, dummooo ei Princeps Alaobrandini libellas 50.000 mutuo caret ; quod sUtim factum est

Hisce non obstantibus. Angelus Paolini a vindicatione Emphyteusis Ostiensis non resiiLt, ac nulla venia ab Auctoritate Ecclesiastica obtenta, et Mensam Episcopalem Ostiensem et Alaobrandini Principem coram iudice laico m omnibus gradibus lurismcuonis usque ad Supremum Tribunal t Cassazione » nuncupatum inclusive convenit sea constanter a indice laico condemnatus est

Hodie ipse ad Tribunal Supremum Signaturae Apostolicae recurrit ut sibi concedatur praetensum suum iu s coram S. ft. Rota experiri; affirmans nullam fuisse ct transactionem cuei 30 martii 1871, et huius confirmationem diei 17 man 1889. Tum Emus Episcopus Ostienses, tum Princeps Aldobranolni datis animadversionibus enixe petierunt ut instantia Oratoris e limine reiiceretur.

Quamvis huius Supremi Tribunalis non sit quaestionem in *merito* dirimere, tamen ut Commissionis Pontificiae petitio admittatur, oportet ut saltem quovis iundico funoamento ipsa vacuam sese non praescierat, ac ius quod Orator sibi competere asserit aliquo saltem probabili iundico fundamento innitatur. Re mature perperi». hoc Supremum Tribunal domini Angeli Paolini petitionem utpote quovis iundico fundamento destitutam reiiciendam decrevit duobus generibus argumentorum. nempe argumentis *cxtrvnsecis* ac intrinsecis innixum./

223

Ad argumenta extnsaeca quod attinet: b H S. Tribunal animadvertit Angelum Pactlin), qui nulla Auctoritatis Ecclexiastlcac venia obtenta praetensum suam iu s in tribus eradibus Jurisdictionis laicalii contra Mensam Episcopalem Ostiensem inutiliter expertus est. dolose agere ac venire contra factum proprium. Nemo autem commodum sumere proprio dolo, et alienus doJm *alteri* nocere non ’^llera‘Iuî· V. II. Pr- Digest, de doli mali exceptione. ♦. 4). Quare statim in limine gratiae rescriptum ab eo postulatum hac de causa negari posset. Nec ei prodesse’

obtenta venia a poena subeunda reum liberare, non autem tertium iuribus quaesiUs privare valet 2) Sed etiamsi ab ^«SII22!r<dMUT.rt5.onUa Oratorem exceptio praciudicialü ^4 I PT^«HptionX£. Ipse enim efficaciter transactionem diei 30 martli 1371 coram Auctoritate EcdesiasUça ux ue nunc non impugnavit, imo a 1KS contractu diei l maii mltam transactionem confirmavit. Et «u ŕ ls i maiori aetate computetur, nempe a· 1854 “t>. nihilominus palet Ipsum efficaciter, nempe condemnatione Mensae Episcopalis per annos 42 transactionem peractam non impugnasse, quod tempus ad praescriptionem contra eum Inducendam piusquam sufficiens esse unicuique patet. Diximus efficaciter; nam querimoniae extraiudicixes ad praescriptionem Interrumpendam haud sulilctunt. Sane, praescriptionis interruptio naturalis ct civilis est Interruptio naturalis contingit cum deficiat unum ex elementis praescriptionis essentialibus. ve! quia praescribens poasewionem amiserit naturalem et civilem, vel quia possessor fiat malae fidet Quod in cava nostro ob querimonias extratudiciales Angeli PaoItnl profecto non contigit. Interruptio vero civilu locum habet litis contestatione. Uno ipsa oblatione libelli, quotiei tamen rei conventi coxaixano srqtMxva. Quare « ponessor Victor exeat a ludido. vel iudtcium transactione liniatur, continuat praescriptio, quasi numquam nata luent quaestio ex adverso (Santi. Praelectiones hoc loco, el passim omnes Doctoral.

Quamohrrm cum dubium non sit. Mensam Episcopalem Ostiensem ab anno 1KI1 in possessione fuisse vi inltae transactionis, quidquid sit dc huius transactionis validitate. certe in via praescribendi contra Angelum Paolini reperiebatur. et cum usque ad hanc diem haec praescriptio efftroctter a demino Panltnl interrupta non fuerit. Indubitatum e*t «altem praescriptione id obtinuisse quod Ullus transactionis erat obtectum. Nec dubium exsurgere potest, si etiam a praescriptione longi, imo tongtwmi temporis praescindatur, quominus in casu aliquod ex requis.tls ad
4 praescribendum deficiat/

3i Tandem factum quo Angelus Paolini in tribus gradibus Tribunalis laicalls in hac causa damnatus est, vehementissimam inducit praesumptionem eius petitionem luns fundamento carere, praesertim quia hic dc materia agatur mere civili, in qua ludex laicus scientia luridica expertus omnino praesumitur, et solum ratione personae Ecclesiasticae conventae ad Forum ecclesiasticum causa pertineret Quae praesumptio hoc efficit, ut Angeli petitio iundico fundamento destituta praesumatur, donec contrariis argumentis eadem praesumptio a domino Paolini destruatur, vel saltem notabiliter imminuatur. Quod cum Angelus Paolini suis deductionibus non fecerit, etiam hac de causa eius petitionem rejicere iuris est.

Quod si ad argumenta intrirucca descendamus, in eamdem conclusionem deveniendum est. Etenim re etiam in merito considerata, domini Angeli Paolini petiLio quovis luridlco fundamento destitutam sesc exhibet. Transactio enim diei 30 martli 1871. contractu diei 17 mali 1889 confirmata. absque dubio valida censenda est. tum quia illan; validam ostendunt documenta, tum quia contraria argumenta ab Angelo Paolini adducta aperte futilia habenda sunt.

A) Adducta documenta validam transactionem inUa:n aperte *ostendunt* Etenim ex documentis ab ipso Angelo Paolini adductis evidenter eruimus non medo obiectum transactionis diei 30 martli 1871. sed etiam xubtcctum eiusdem transactionis ad tramites iuris idonea omnino fuisse

J L Obicctum *idoneum.* Ad primum quod attinet, animadvertimus Transactionem dennirl ** rei dubiae ct litis ** incertae nec finitae conventa ct non gratuita decisio “ (Cfr. Santi. Praelectiones. *dc Transactionibus,* lib. I, tit 56. n. 1. Cfr. Ilb. I. Digestorum H. T.« ct passim omnes *Do*ctorcs).

Iam In praesenti casu ius praetensum Angeli Paolini manifeste dubium saltem erat. Etenim 1) dubium erat ac Emphyteusis anni 1797 esset pactitla nempe cx pacto, vel hereditaria sicuti Angeli Paolini adversarii contendebant etiamsi tantummodo ad filios masculos ius hereditarium in Emphyteusim spectaret, cum de Emphyteusi ecclesiastica ageretur. Emphyteusis censetur pactitta seu cx *pacto seu ex providentia* quando concessa est pro se. filiis et nepotibus sine mentione heredum (Inter recentlores Dec. 373. n. 1. part. 17; Dec. 74. n. 1, part. 6, etc.). In Emphyteusi poettho lux repraesentationis non admittitur, sed unaquaeque generatio turc *propno in* Emphyteusim succedit (Inter rccenliorcs Dec. 239. n 10. part 15) ideoque unaquaeque generatio in Emphyteusim non lure hereditario, sed lure *contractus* succedit (Inter recentiores Dec. 230. n. 4 et alibi). E contra, in Emphyteusi *hereditaria* successio jure repracsen/lationis locum habet, et etiam ad extraneos here- 3
des Emphyteusis transire potest; rusi de Emphyteusi ece!e<iagir» agatur, quo in casu concedentis licentia re3uiritur (Inter recentiores Dec. 221. n. 1, p. 6; Dec. 211. n. et 13. part. 6. Dec. 363. n. 1. part. 19, tom 1; Dec 52, n 9. part. 19. tom. 1; Dec. 225, n. 34 et seqq.. part. 17; Dec 25. n. 10, part. 6).

Tam in Emphyteusi hereditaria *primus acquirens* illam alienare potest, etiam in praeiudicium aliorum vocatorum et comprehensorum in investitura (Inter Recent. Dec. 167. n. 14 e: 17, part. 9, t. I). Quod etiam in Emphyteusi ecclesiastica procedit, quoties eiusdem Auctoritatis ecclesiasticae consensus habeatur (Dec. 460. n. 9. part. 19, t. 2). Emphyteusis vero *paetitui ccncrahtcr loquendo* alienari neault, quia successores lure proprio, ut diximus, succedunt. Hisce positis. dubium erat an Emphyteusis diei 25 iulil 1<9< esset hereditaria vel pactuia, ideoque alienari potuisset vel non Si enim instrumentum dici 25 iulil 1797 consulatur, haec verba invenimus; “ La Mensa Vescovile di Ostia dà e con- “ cede alU detti Signori fratelli Giuseppe e Vincenzo Paoli- “ ni «olldolmcntc present! e *per essi* ai loro figll a terta “ generatione ", etc. Quae verba “ per essi ** satis indicant filios ture repraesentationis ad Emphyteusim venire, et proinde in casu de Emphyteusi hereditaria agi. quae allenabilis est.

2» Insuper dato et non concesso in casu de Emphyteusi pactitla agi. nihilominus dubium adhuc erat an lepitirce Jccorc fratrum *Canori alienari* potuisset vel *non.* Nam etiamsi Emphyteusis pactitla generaliter in damnum succssorum alienari non possit; tamen quoties Emphyteusis pactitla onerosa sit. allenabilem esse ius concedit (Card De Luca, De Emphyteusi, diseurs. 32. Inter recent. Dec. 176. n 20. part. 5. t. I». Quod autem in casu de Emphyteusi onerosa ageretur, cx ipso contractu die 25 lulli 1797 deduci potest, quo non modo melioraznenta extraordinaria, sed etiam Canon supra pretium ordinariae locationis, imo etiam solutio immediata libellarum 5000 imposita fuerunt. Quidquid sit. profecto Iliam Emphyteusim fuisse onerosam, ideoque allenabilem. indubium erat, et quia Angelus Paolini hoc Unpui~abat, etiam sub hoc respectu transctlonts otlectum lurid c esse poterat.

3) Addatur ü< etiamsi praescindatur an Emphyteusis in casu esset pcrtitta vel hereditaria, *onerosa* vel Sion, certum est Vincentium Paolini illam fratribus Canort ad cius vitam îhïïï? B?!l4?5* vi\c"lc ‘P«> Vlncentio. videlicet antr5iJh^¦uVit.,« ncraU.° ad Emphyteusim vocaretur, fundus r™p?I*IIV^...propr. H^rosrtatem. culpabilem fratrum Can-..ı ad Mensam Episcopalem Ostiensem devolutus est: ?Serr^U™ItJh7?nîr?’ Aldcbrandini. etiam successoricorum tU9 subv.cebatur condltS&mntcontractus/ obligationibus satisx^erinv vQuiaquid sit de hoc argumento, certe allnucd tur.d»menlum lurwMcum hab«n neminera? lueurt n4iiS< «tu.m hac ex parte quaenio transactionis obweivin

4l Ulterius: neque obstat Emphyteusim alienatam fuisse fratribus Canori non solum a primo acquirente, sed a Vincendo Paolini (loscpho praemortuo) ac a filiis Toscphi, nec non a filio minoris aetatis ipsius Vincenti!. Etenim ex instrumento diei 25 iulil 1797 c^mpcrlmus Emphyteusim in solidum fratribus Vincentio et Tosepho concessam fuisse, ct per ipsos ad filios, nepotes, etc. Iam Juris doctrina est: quoties Emphyteusis *in solidum* concedatur, inter vocatos ius occrescendi locum habere, odeo ut ad sequentem generationem Emphyteusis non deveniat nisi *vocatorum* in solidum iure *resoluto.* Quare, mortuo losepho, huius portio Vincentio accrevit, et Vinccntius solus, quin aliorum con«nsus exigeretur. Emphyteusim hereditariam vel pactitiam onerosam alienare poterat (Card. De Luca. *Dc Emphyteu*ji, diseur. 20. n. 30) utpote primus acquirens. Profecto etiam ex hoc caolte de praetenso iure Angeli Paolini disputari poterat: ideoque quaestio etiam sub hoc respectu transactionis oblectum luridice esse poterat.

f 2 Sed etiam subtectum dictae transactionis item erat idoneum. Ratio dubitandi esset quia Angelus Paolini die 30 martii anno 1871, aetatis 17 annorum erat, idcoque in minori aetate constitutus. Sed cx ipso transactionis instrumento scimus Angelum Paolini non modo ab ava paterna, sed etiam a congressu legali Ven. Archiconfratemitatls a charitate erectae in Ecclesia Sancti Hieronymi Romae patrocinium habuisse: Imo in dicto documento legitur: Si " venne alia transazione dopo vari abboccamentl coi rap- " présentant! legali dei detto Angelo Paolini ... anche per " deferenza alia venerabile Congregazione di S. Girolamo " ll Cardinale Vescovo di Ostia ha acconsentito ad un'aml- " chevole transazione con la quale si imponga un per- " petun sllenzlo alia lite pendente e qualunque altra po- * tessc insorgere in futuro per questo tltolo e si rinunzi " dal Paolini a aualunque diritto potesse appartcnergli " derivante dal sudetto istrumento in atti Parmegglani *e* in " corrispettivitâ la Mensa si obbliga ", etc.

Caeterum Angelus Paolini anno 1P89 sub die 1· martii cum maioris esset aetatis annumoue 35 attigisset sub datis conditionibus, quas plene obtinuit, initam transactionem anni 1871 libere et plene confirmavit.. Siquidem in contractu diei I ** martii 1889 Angelus Paolini: 1) Obtinuit a Principe Aidnbrandini. fundi Ostiensis novo Emphvteuta. rummam libellarum 50.000 mutui causa. 2) Favore Principis AMobrandlni Angelus Paolini cessit summam annuam.
297 quam vi transactionis anni 1871/ a Mensa Episcopali percloicbaL usque ad dicti mutui extinctionem. fructibus ac taxis computatis. 3) Rev.da Camera Spoliorum, ct per ipsam Mensa Episcopalis Ostiensis, recognovit hanc Angeli Paolini cessionem favore Principis Aldobrandlni. imo fidelussit se esse soluturam praedictam summam eidem Principi si Ançelus Panlini morte corriperetur, mutuo non exstinto. et quidem sine ullo regressus iure erga eiusdem Paolini heredes. usque ad totalem dicti mutui exstinctionem. 4) In irtimlo vero 8 praefati instrumenti legitur: " In corris- ' pettîvo ll Paolini dichiara di formalmente ratiflcare e M confermare la transazione dei di 30 marzo 1871 e conse- " guentemente dichiara di *rinunclare.* come rinuncia, ad ' nmi e qualsiasi diritto. raglone e pretesa che gll fosse " romoetuta o potuta competere per la reintégrezione e M possessn dcU'utlle dominio della tenuta di Ostia in " dipendenza della originaria concessione enfiteutlca a ter- " ra generazlone mascnlina fattane ai suoi autori roiristru- " mento Parmegglani 25 luglio 1797 ed escrclbfle sia contro " la Mensa Vesc^vile Dirctttaria sia contro la persona dello * Ecc.mo signor Enfltcuta ",

Bi *Argumenta contraria, ab Ipso Anaelo Paolini adducta, tamquam fundamento destituta aestimanda sunt.* Sane ipse opponit: 1) Transactionem anni 1871 Initam fuisse dum ipse to minori aetate erat. Sed notavimus ipsum adsistentiam non modo avae paternae habuisse, sed etiam patrocinium Congressus legalis Archlconfraternitatis Sancti Hieronymi. Imo dum In maiori erat aetate, nempe anno 1889. dictam transactionem diei 30 martii 1871 libere confirmavit novo Inito contractu (et quidem pro Mensa Episcopali Ostiensi et Ipso Emphvteuta oneroso). 2) Opponit. Ipsum gravem laesionem transactione anni 1871 passum fuisse. Sed ex adverso notandum est: 1) Ipsum transactionem anni 1871 novis obtentis gratiis, videlicet mutuo libellarum 50.000, specialibus ac favorabilibus conditionibus confirmasse. Quare, dato et non concessn Ipsum damnum grave ex transactione vnnl 1871 retulisse, tamen stipulatione anni 1889 sese comrensatum sufficienter, tacite saltem declaravit. 2) Insuper mer.se martlo 1871 Codex Italicus vigebat» iuxta quem t- transactionibus gravem laesionem adducere nefas est. Oucd si res ad normam canonici luris consideretur, inter doctorcs quaestio est an laesio enormis causa sufficiens 'It ad impugnandam Initam transactionem. Etenim dum laesio enormis tantummodo iure *certo* mensuranda est. transactio e contrario de iure incerto non solum quoad •xtensionem. sed etiam *Incertum quoad eiusdem existent(arq locum* habere potest. Clarissimus Santi (Praetectionum, Retffenstuel, H. L. n. 59) concludit: * Fatemur Id admodum in facto difficile esse, ac proinde difficilem esse
258 casum rescindendae transactio/nLs ex capite laesionis enormis " Caeterum In transactione enormem laesionem Angelum Paolini passum fuisse non probatur. Addatur. Angelum Paolini ad transactionem dictam ineundam die 30 martii 1871 et a Tribunali licentiam, et etiam Congressus legalis Archlconfraternitatis S. Hieronymi patrocinium obtinuisse, rt tandem transactionem faciendam ab eius duobus affinibus, sicuti Pontificia legislatio exigebat, approbatam fuisse. 3' Opponit tertio loco, se in utroque contractu, nempe dici M martii 1871 et diei 1 martii 1889. non egisse tamquam heredem etiam fratris defuncti Philippi. At facile est respondere. illum in praedictis contractibus omnibus suis praetensis iuribus. quomodocumque ad eum pertinerent, renunciasse. praesertim quia praetensa lura fratris defuncti eadem erant quae ipse lactabat, et transactio sese extendebat ad totum ius emphyteuticum ab Ipso praetensum. Quod praetendere non poterat, nisi etiam tamquam fratris defuncti heres ipse egisset. 4) Tandem Angelus Paolini de falsitate accusat instrumentum diei 1 martli 1889. quo ipse transactionem anni 1871 confirmavit, suisque praetensis iuribus in Emphyteusi Ostiensi renunciavit. quia in instrumento diei 17 mali 1889 servatae non fuerunt conditiones In Rescripto Sacrae Congregationis Concilii diei I martii appositae. Sed Incassum.

Cum enim Princeps Aldobrandini, novus Emphyteuta, obtulisset Angelo Paolini mutuum libellarum 50.000, sicuti ipse tunc petebat, Angelus Paolini novam instantiam Sedi Apostolicae porrexit, qua declarabat se esse accepturum dictum mutuum « in corrispettivo della « piena ratifica della transazione 30 marzo 1871 e della < rinuncia ad ogni e qualsiasi diritto da parte di esso « ricorrente sulla Enfiteusi di Ostia >. Consequenter petebat Angelus Paolini ut Rev.da Camera Spoliorum et Mensa Episcopalis Ostiensis obligarentur « a garan- < tire in ogni evenienza e ouindi anche morto il Paolini « e flno alia estinzione dei mutuo il pagamento annuo « di Ure tremila (quae debebantur Angelo Paolini vi < transactionis 1871 et ipse Angelus Principi Aldobran- < dini in dicti mutui extinctionem cedebat) e senza re- « gresso verso i suoi eredi ». Sub die 1° martii Angelus Paolini rescriptum a Sacra Congregatione Concilii obtinuit, quo Emo Cardinali Camerae Spoliorum Praesidi facultas fiebat praestandi petitam cautionem *etiam nomine Mensae Episcopalis Ostiensis usque ad totalem mutui extinctionem sine regressu erga heredes* Angeli Paolini si forte hic. mutuo non exstincto, moreretur. Verum si instrumentum diei 17 martii 1889 examini subiiciatur. evidenter apparet praefati rescripti conditiones impletas fuisse.

Et cum huic instrumento Emus Praeses Reverendae Camerae Spoliorum subscripserit, et cum in praemissis instrumenti declaretur Prae/sidem Camerae Spoliorum obligationem cautionis etiam nomine *Mensae Episcopalis Ostiensis* suscepisse sicuti Rescriptum Sacrae Congregationis Concilii ei facultatem faciebat, evidens est rescriptum Sacrae Congregationis Concilii plenam executionem iuxta eiusdem Angeli Paolini voluntatem obtinuisse.

Caeterum ipse Angelus Paolini fatetur sibi, ante exarationem dicti instrumenti, rescriptum S. Congregationis Concilii ostensum fuisse, et profecto ipse instrumento non subscripsisset, si omnia ad normam dicti rescripti facta non fuissent. Sed dato etiam et non concesso, instrumentum diei 17 martii 1889 praecisione facta a dicto rescripto conditum fuisse, attamen quia rescriptum S. C. Concilii favorem continebat quem Angelus petierat et cui ipse renunciare potuisset, cum constet ipsum libere et scienter instrumentum praefatum subscripsisse, evidenter obtento rescripto renunciavlsset et non sine dolo hodie ipse de falsitate initum contractum impugnaret

Quare ex dictis evidenter deducitur petitionem Angeli Paolini omni iuridico fundamento esse destitutam.

Datum ex aedibus S. T., die 30 mensis Martii 1917.—Franciscus Solieri, *Signaturae rotans.* VISA: Evaristus Lucidi, a *Secr.* Aloisius Scialdoni. Notarius.

1917 MAR 31.-SIGN. AP..DECIS. AAS 9 (1917) 517-525

FLORENTINA

IVRIUM DE SEPULCRIS. SIVE NULLITATIS SENTENTIAE ROTALIS

In ordinario coetu seu congressu habito in aedibus Efhi ac Rmi P. D. Michaelis Card. Lega. Praefecti, die 12 februarii 1917, intervenientibus, una cum Patre Secretario, nonnullis Praelatis Votantibus et Referendariis, inter alia examini sublectus est recursus Sanctis Blnazzi sacerdotis adversus sententiam a S. Rota latam in causa, die 9 iunii anni 1916. ad obtinendam nullitatem dictae sententiae. Fundamento tamen boni luris destitui idem recursus visus est, atque Idcirco iuxta *Legem Propriam,* can. 40. recursus relectus est. Cum autem adversus hanc Signaturae decisionem interpositus esset novus recursus ad Eihorum Patrum eiusdem Signaturae plenarium Coetum, responsum fuit ab Erho Cardinali Praefecto, in Consueto Congressu habito dic II martii 1917: *In decisis,* addito Erhi ipsius Cardinalis

Praefert! decreto, ut extenderetur decisio. Decisio autem haec est

Sanctes Blnazzi. sacerdos ac praepositus ecclesiae parochlalis suburbanae S. Felicis ab Ema. in dioecesi florentins, die 21 augusti 1871 contractum societal!; iniit cum Sodalitate S. Marci ac SSmae Annuntiatae, quae in eadem ecclesia parochial! erecta est. ad hoc ut in coemeterio ipsius paroeciae sepulcretum in forma columbarii construeretur. Ex ea conventione omnes expensae in constructione sustinendae, nec non omnia lucro ex futuris tumulationibus percipienda in aequas portiones Praepositum inter et Sodalitaten dividenda erant Anno 188Û sacerdos Binazzj mortuus est eique successit Angelus Ciuffi, sacerdos, qui cum praefata Sodalitate alias tres iniit conventiones priori similes, annis nempe 1882, 1889 et 1908. pro constructione 2“, X* et 4“ sectionissepulcreti. Anno tamen 1908 non leve dissidium inter pries ortum est, cum Praepositus quodlibet jus ad tumulationum emolumenta participandi Sodalitati agnoscere
518 renueret Controversia ad Curiam archiepi/scopalem florentfnam delata, haec, decreto diei 8 iunii 1912, pro Sodalitate pronuntiavit

Cum adversus hoc decretum Praepositus recursum habuerit causa, praevia pontificia commissione, apud S. Rotam discussa est sub tribus dubiis ita concordatis:

F An, quo titulo, *quanam mensura,* quibusque oneribus, Sodalitas S. Morci et *SS&ae Annuntiatae participare debeat de emolumentis funerariis ceteris et* novi coemeterii in casu.

2’ Utrum Sodalitati an *parocho restituenda sint emolumenta* in. praeteritum percepta, nec non *rejicienda damna in casu.*

J5 A quo, *quomodo,* qua *mensura, quibusque cum cautelis emolumentorum administratio sit gerenda* tn

His dubiis S. Rota, sententia lata die 26 feb. 1915, sic respondit:

Ad 1· Affirmative, *seu Sodalitatem S. Marci et SSftae Annuntiatae* participare debere de *emolumentis peteris* et novi coemeterii m *casu,* titulo concentionum *inter ipsam et parochum S* Felicis ah Etna initarum, atque pari mensura tam in oneribus, expensis operarum et manutenfionis ordinaria? atque extraordinariae communiter *ferendis,* quam in proventibus inter *sese* dirideudü.

Ad 2· *Affirmative ad primam partem,* negative ad se*curdam, seu So* talifati a parocho restituenda esse emolumenta in praeteritum percepta, nec non reficienda *esse* damna in casu.

Ad 3· Emolumentorum administrationem *gerendam esse* iuxta *normas* statutas in conventione, diei 25 aprilis 1908.

Adversus hanc sententiam Praepositus appellationem interposuit ad secundum tumum S. Rotae, novumque dubium concordatum est, uti fieri solet, his verbis:

An sententia rotalis diei 26 februarii 1915. *confirmanda* vel infirmanda sit in casu.

Responsio secundi turni. coram Many, data est die 9 Iunii 1916 et ita se habet:

Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Itaque sententia primi turni confirmata est, ac pariter circa expensas decisum est. sicut et in sententia priore, eas omnes, quae ad utrumque indicium pertinent, a Praeposito solvendas esse; quoad alterum vero Indicium, etiam expensas ac stipendium advocati adversae partis ab ipso Praeposito esse sustinenda.

Adversus sententiam secundi turni S. Rotae. Praepositus recursum habuit ad Supremum Signaturae Tribunal. pluribus expositis gravaminis, uti dicunt, capi-
519 tibus."

Sepositis iis rationibus, quae evidenter ob earumdem naturam apud Supremum Tribunal deduci nequeunt, motiva, quae aliquam considerationem merentur, ad haec reducuntur.

Tota haec controversia fundatur In validitate ve! nullita

5. Rota. Ergo sententia impugnata S. Rotae nulla est ob *perversionev. factorum.*

Quod quidem duplici argumento Praepositi nomine ostenditur.

luridtea. tum civili tum canonica, omnino caret, ideoque incapax est ad contrahendum. Sane Sodalitas communi consilio utriusque potestatis civilis ac religiosae anno 17K suppressa est. ob nonnulla mala, praesertim ob inordinatam administrationem. ac nunquam — ne canonice quidem — restituta est. Hinc Sodales ostendere ante omnia debent se, canonice sutum, Confraternitatcm constituere, ut actoris partes contra Praepositum sustinere valeant.

Gruvorncn tamen huiusmodi fundamento destituitur. Ante omnia. Sodales minime actoris partes gerunt, sed rrl. quia recurrens est Praepositus: Idcoque non Sodalibus. *cd Praeposito onus probationis Incumbit. Nihilominus Sodalitas. coram S. Rota, suas rationes adduxit ut propriam personalitatem iurtdicam sensu canonico probaret.

Qua in re animadvertendum est. S. Rotam sedulo rem pertractasse, rite ostendendo, auctoritatem archiepiscopalem decreto 19 aprilis 1793. additamenta nonnulla prioribus Sodalitatis statutis approbasse, sicque, virtualité? saltem. Sodalitatem ipsam rursus agnovisse. Decretum huiusmodi minime impugnat pars recurrens, sed dc eo prorsus silet, quod profecto satis ostendit, factorum perversionem S. Rotae tnbutam longe hinc abesse.

Instat quidem Praepositus adducens — velut si ad argumentum ex *novitcr* repertis confugeret — quatuor documenta ex regio Archivo Status. Florentiae, extracta. Ex its tamen nihil r.ovi reipsa eruitur, uti constat ex compendio Ipso, quod a parte recurrente exhibetur his verbis: " Detta Confratcmlta fu soppressa nel 1782 dletro “ istanxa della popolazlone (all. 1); dopo In minaccia, non " ascnltata. delFArcivesvcco. determinata da cause cano- “ niche (alt per opera dolio stesso Arclvescovo, che “ notifica il prowedimento al govern© granducale (all 3): • e per opera dei govern© granducale (all. 4) “./

Haec omnia probe nota erant S. Rotae, ac minime excludunt Sodalitatem postea canonice restitutam esse, sicut reipsa restituta fuit. Quod si parti recurrenti concedatur. Sodalitatem sub alio nomine aliaque forma instauratam esse, exinde nullatenus concludi posset Sodalitati ipsi canonicam personalitem esse denegandam. Corruit ergo quodlibet impugnationis fundamentum.

Bi Contractus, de quibus agitur, inltt sunt sine beneplacito canonico et civili, quod necessarium fuisset ad eorundem validitatem. Ita quidem obiidt recurrens, remque exponit.

c» Quod spectat veniam civilis auctoritatis, necessitas eiusdem deducitur ex Concordato inter S. Sedem et Magnum Ducem Petrum Leopoldum II. celebrato die 25 aprilis 1851.

Pars recurrens conqueritur. S. Rotam Concordatum vi sua destitutum habuisse, quia a gubernio provisori© Hetrurise denuntiatum fuerat, ideoque veniam civilem, de qua agitur, non amplius necessariam dixisse, ac proinde contractus absque ea initos validos esse declarasse: quae omnia, ex mente partis recurrentis, recta non sunt.

Error, qui ita S. Rotae adseribitur. ex mera facti aestimatione procederet, quae ideo apud Supremum Tribunal censuram non meretur Critérium enim luridicum. quod illam facti aestimationem informat, omnino rectum est Sane S. Rota hoc principium statuit: ex denunciation? nempe alicuius concordati ex parte tantum civilis potestatis. hanc. Indebite utique agendo circa onera assumpta.

vi competebant

lamvero principium huiusmodi exceptionem non patitur: quod satis est pro munere Supremi Tribunalis ad sententiam Sacrae Rotae firmandam.

Contra haec subdit Praepositus, ex violatione Concordati a gubernio provisorto Hetruriae patrata nullum tus exsurgere posse, cum violatio Idem non sit atque abrogatio, eo marts quod violatio ex parte laicae potestatis contigerit. Inquit, prout ex verbis decreti denunciationem continentis constat, * per rtmettere in vigore in “ Toscana ll diritto pubblico ecclesiastico, osservato co- “ stantemente per plu di un secolo. scnra offesa dei do- ** groa e dei principi fondamentall della religione cattoli- - ca Haec tamen addita ratio nihil valet, quia etsi assertus finis denunciation!» admittatur, nihilominus Ecclesia ex Ipso facto illegitimo rescissionis seu violationis concordati ex parte Status, integrum Ius habet Judicandi eumdem Statum sub ture communi canonico recidisse, amittendo utilitates | Statui ex concordato derivantes (Cavagnls. Insttt./ lur ublic. ecclcs., edit. alt,. I. n. 639. 52*
2). Ceterum Status a Praeposito assumpta immerito in laudem gubernii provisori! ceditL ob iactantiaxn zeli religiosi. de culus sinceritate solà Ecclesia iudicare potest.

Animadvertit insuper pars recurrens, una cum denunelatione concordati, nullo modo abrogatas fuisse leges contentas in Motu proprio leopoldino 7 martii 1773, ex ?..< CÔntractus onerosos circa beneficii bona LJ1 =:= ' S 'eopo.dlnae positive confirmatae sunt in de- irrrl°wd.en'inCfallvnLx Concordati. atque etiam hodie in cendum Îi'T recurrentis sermonem intelli- Kenaum esse, quoa nostram causam attinet, de vi obii-

°TM] _____ nu"‘ wpiicite, proposita sunt coram

LORETO

S. Rota. Etiam tunc ipse eglt dc necessitate veniae civilis ad contrahendum vi earum legum cl concordati, sed nunquam causam praedictarum legum ab ipsius concordati causa separare conatus est. Quod etiam egit sententia impugnata, quae satis habuit contra monere, gubernium. Ipso facto denunclatlonis. favoribus quos antea ab Ecclesia obtinuerat, renuntiasse.

Nunc, c converso, pars recurrens. — parum etiam sibi constans, quia coram secundo turno Rotae, defectui veniae civilis fere nullum tribuerat momentum —. sententiam Impugnatam confusionem inter concordatum ct leges leopcfdlnas induxisse affirmat, addltque leges has acceptatas et approbatas a S. Sede fuisse.

Exprobratio tamen huiusmodi in S. Rotam non sustinetur. Sane. leges illae leopoldinae libertati Ecclesiae infensae. quod spectat ad materiam de qua agimus, adhibitis opportunis correctionibus, nec non data ex parte gubernii, ut fieri solet in similibus conventionibus, aequa compensatione. In Ipsum concordatum Introductae sunt. Quo factum est. ut etiam ex parte Status quamlibet vim obligandi. quoad veterem ipsarum formam, amiserint, totamque Juridicam efficaciam, annuente Ecclesia, solum uti dispositiones concordatarlae acquisierint.

Quod satis aperte etiam legitur in verbis quae concordatum praecedunt, cumque celebratum tradunt: " alTog-
* gettn dl porre In armonla le leggi della Toscana nel rap-
" portl che esse avevano con quelle della Chiesa ", Nulla igitur aequlvocatio aut confusio tribui potest sententiae impugnatae, quae ideo specialem mentionem de legibus leopoldinls omisit, quia hae, sensu explicato, in concorda-
522 tum Insertae sunt. Quod/ etiam confirmatur articulo 2 decreti denuntiationis concordati, qui ita se habet: ** Per
* conseguenza le leggl e le consuetudini dei giure pubblico
" ecclesiastico toscano anteriori al 25 aprile 1851 sono ri-
" xtabilUe In pleno vigore quod idem est ac dicere, eas antiquas leges amisisse, quatenus tales, ob concordati stipulationem. suum valorem, quod satis profecto est ad sententiam impugnatam sustinendam.

Verum est. gubernium provisorium eodem articulo, nuper allato, dum concordatum denuntiat ac suis oneribus ex eo erga Ecclesiam contractis se subtrahit, voluisse ac pro libidine declarasse se, in propriam tantum utilitatem. Ecclesiae vincula solidare: ex hoc tamen Status abusu nullum ipsi fus acquiri potuit, quod in foro Ecclesiae invocare liceat

Concludendum igitur est ex hoc capite defectus veniae civilis, sententiam S. Rotae impugnari legitime non posse.

b) Pars recurrens aliquid etiam innuit de defectu beneplacitl apostollci, circa quem diutius disseruit in praecedenti iudldo. Quamvis autem in praesens Praepositus breviter dc hoc capite agat. Supremum tamen Tribunal rem silentio praeterire non potest.

Sententia impugnata, secus ac sententia primi turni. merito ad examen revocavit memoratum defectum, ac censuit omissionem beneplaciti apostolic! quantum ad 2
3" et 4 3 conventionem circa tres postremas sepulcreti sectiones, imo potius circa 2 « ct 3 ■». ouia pro 4" conventione beneplacitum apostolicum obtentum est. Ipsarum conventionum Invaliditatem minime produxisse. Ratio a S. Rnta adduda est. quia agitur in casu de exiguis terris, quae comprehenduntur in concessione canonis Terrulas (58. caus. 12. q. 2), pro quibus alienandis Episcopi consensus sufficit. Quamvis autem singulae illae parvae alienationes simul collectae efforment unam alienationem non parvi momenti, id tamen nihil In casu obstat, quia, iuxta iudices rotales Drae oculis habendum est principium, quod Ita enunclarl potest. Locus fit applicationi can. *Terrulas,* Ideoque opus non est beneplacito apostolico. etiam in casu plurium venditionum. ouae successive habeantur exiguarum portionuneiusdem fundi maioris, dummodo venditio ab administratoribus sine fraude acta sit, nempe dummodo intentio abfuerit sic effugiendi necessitatem beneplaciti apostollci. Cum hac dolosa intentione confundendum non est propo-
»ltum. licet ab initio conceptum, ad eam completam alienationem perveniendi, quoties propositum huiusmodi non firmum et absolutum, sed velut conditlonatum et hlpothetlcum est.

Alienum est a munere Supremi Tribunalis inquirere in applicationem huius principii ad casum particularem, ad
523 boc nempe ut cognoscatur/ utrum dc *facto* fraus, sic intellecta. In contractibus de quibus agitur, intercesserit nec ne. Munus tamen Signaturae est ad examen revocare ipsum principium iurldicum a S. Rota enunciatum. - Quod quidem subtiliter compositum aliquid novi forte inducit circa Interpretationem extravagantis Ambitiosae et can. *Terrulas* Itaque interpretatio huiusmodi conformis profecto non est rigidiori opinioni quam maior auctorum pars amplexa est. quamque sequitur ipse D'Annibale *(Summ. Ill,* 79. not. 18). quin in ceteris quaestionibus ad interpretationem nostri canonis pertinentibus Interdum uti valde benignus habitus est (cfr. Wcmz, *Jus décret.*. III. η. 165. not 160). Iuxta hanc opinionem quoties terra alienata pars est fundi maioris, eo Ipso applicari nequit can. *Terrulas,* etiamsi semel alienatio contingeret. Ad rem adducitur textus eiusdem canonis:
* Terrulas aut vineolas exiguas et Ecclesiae minus utiles,
* longe positas et parvas. Episcopus sine consilio fratrum,
* ji necessitas fuerit, distrahendi habeat facultatem in quo supponitur praecise de agello quodam separato causam esse. Idque eo magis, quod, uti multi opinantur, prohibitio alienationis, sine debitis conditionibus, cum sit Ecclesiae favorabilis, latae, imo latissimae interpretationi sublidatur, sleque prohibitio ipsa facile ad casus dubios extendatur (Schmalzg.. lib. m. Ut. 13. num. 7).

His tamen non obstantibus, negari nequit principium a S. Rota invocatum conforme esse opinioni benigniori, quaeque merito magis consentanea rationi habenda est. Iuxta hanc alteram opinionem locus fit applicationi can. Terrulas etiam in casu exiguarum portionum maioris fundi, quoties hae parvae portiones sine fraude alienantur, idest sine proposito ad alienationem maiorem lege prohibitam perveniendi. De hac fraude egregie loquitur Ferraris (Bibliotcca can... voce Alienare, art. IV, n. 18 et sqq.): ~ Octavo, sine bene-
" placito apostolico non possunt bona ecclesiastica sive mo-
" bllia pretiosa dividi in plura corpora ad hoc, ut minuatur
M valor et reducantur ad esse terrularum *ut res fiat,*
" auctoritate eplscoi, alienabliis Hoc enim esset aperte age-
" re in fraudem legis et absque solemnitate alienare quae
" sine ipsa sunt inallcnabllia .. et ideo esset totaliter ilUcita et Invalida talis *fraudulenta* alienatio ratione *malae*
w *fidei* ... Et sic, Clemente VIII approbante, declaravit S.
" Congregatio ". etc.

Quae verba profecto explanatione non indigent. At S. Rota ulterius progreditur ac pronuntiare non dubitat, etiam propositum ad maiorem alienationem perveniendi non constituere *fraudem* contra prohibitionem, quoties propositum illud non firmum et absolutum sit, sed restrictionibus et conditionibus sublidatur, quae efficiant, ut singulae alie-
na/tiones de facto patratae in unam maiorem alienationem 524
non *coalescant,* sed separatae maneant atque ita singulae protectione can. *Term*las adhuc fruantur. Explicatio haec, uti supra dictum est. elegans videri poterit, minime tamen cavillationi comparanda, cum aliud interpretationis criterium. priori iam recensito oppositum, prae oculis habendum sit. ex quo prohibitio alienationis consideranda est non favorabilis, sed odiosa, ideoque strictae interpretationis, tum quia turi antiquo derogat, tum quia limitat potestatem Episcoporum. tum quia transgressoribus poenam excommunicationis infligit in re, quae ob mutata temporum adiuncta. oblcctive pretiosa censeri non solet (D'Annibale. Summ. HI, n. 77. nota 6). quod critérium nunc in ecclesiastica disciplina discrete paullatim praevalere dicendum est.

Omnibus ergo perpensis, negandum est S. Rotam in errorem iuridicum Incidisse, Ideoque sententia Impugnata ne ex hoc quidem capite censuram meretur. Ouod valet etiam pro primo contractu, pro quo S. Rota supremum suum iudiclum circa factum pronuntians, nullam extitfsse alienationem censuit, cum terra in sepulcretum adhibita, iam in coemeterium destinata esset

II Series

His accedunt alia gravamina.

a) Quia. cum. vivente Praeposito Blnazzl. divisio emolumentorum inter partes contigerit, quae in contractu 29 augusti 1871 praevidebatur, eo ipso ad normam art. 1729 cod. clv. Italici societatis contractus desierat. Sed haec respiciunt circumstantias facti, de quibus Signatura non videt

b) Quia S. Rota factorum veritatem pervertit, dum voluntate Praepositi Blnazzi sepulcreti constructionem prosequendi uti *hypotheticam* consideravit, dum. iuxta recurrentem. voluntas illa *absoluta* fuit. Haec tamen nullo modo perversio factorum dici potest, sed mera interpretatio verborum alicuius contractus, qui in omnibus suis partibus plane notus fuit S. Rotae, quae interpretatio fuse discussa est. ideoque apud Supremum Tribunal rursus in dubium revocari nequit.

c) Quia omnia quae pars recurrens egit apud Curiam archiepiscopalem. ad conventionem anni 1882 ineundam, ex fraudibus callide a Sodalitate adhibitis posita sunL Sed pariter ex actuum inspectione constat, agi hic de cumulo circumstantiarum ad factum pertinentium, de quibus Signatura ludicare non potest, quaeque satis considerata sunt a praecedentibus ludlcibus./ 535

d) Quia pars recurrens mendax non fuit cum asseruit se solum sub *conditione* conventioni 26 aprills 1903 subscripsisse: et Insuper quia eadem conventio inscribenda esset. " avrebbe dovuto essere registrata vi consuetudinis Ln Hetrurla vigentis circa omnes privatas conventiones, quam consuetudinem S. Rota despexit. Sed rursus haec cmnla ad factum stricte pertinet, ideoque ad fudicium circa meritum spectant. Ceterum principium Iuridicum a S. Rota hac in re enunciatum. quodque pars recurrens respicit, nempe:
M inscriptio In regestis publicis vel traditio exemplaris In
* manu Sodalitatis non erant conditlor.es requisitae ad eius
" valorem principium huiusmodi. inquam, rectissimum est, tum quoad alteram partem, quae evidens cirt. tum quoad primam, cum notissimum sit. in systemate iuris Italici *transcriptionem* et inscriptionem, in casibus tn quibus requiruntur, exigi tantum ut actus vim habeat respectu extraneorum (di *fronte* ai terri), minime vero inter partes contrahentes, uti In casu nostro.

Ex his omnibus S. Tribunal Signaturae consuit recursum esse prorsus relidendum. Cum autem adversus hanc decisionem Signaturae interpositus esset novus recursus ad Efnorum Patrum eiusdem Signaturae plenarium Coetum, responsum fuit ab Efho Cardinali Praefecto. in consueto Congressu habito dic II martii 1917: «In decisis », ideoque novus recursus admlsus non est

Datum ex aedibus S. T. die 31 martii 1917.—losephus Palica. *Signaturae Votans.* VISA: Evaristus Lvodi, S A. S. T. *a Secr.* losephus adv. Fomari. Notahus.

1917 APR «.-BENEDICT. XV. MP. AAS 9 (1917) 209-212

De CLERICORUM COLLEGIO PATRIARCHAL! BASILICAE LIBERIANAE ADDiCENTX)

BENEDICTUS PP. XV

Nobilissimam sacrarum aedium toto orbe catholico Virgini Deiparae dicatarum. Patriarchalcm Basilicam Sanctae Mariae Maioris, a Lfberio conditam, a Sixto III magnificentius restitutam praeclarisque ornatam musivis in memoriam definiti paullo ante in Concilio Ephesino dogmatis de divina Mariae Matemitate. omnes qui deinceps consecuti sunt. Pontifices Maximi singulari quoc'am studio curaverant. Excellit hoc genere munificentia Sixti V et Pauli V. qui egregia et amplissima duo sacella templo inaedificarunt, alterum Cunis Domini asservandis, alterum sacerrimo simulacro Magnae Del Matris custodiendo: ac digna praeterea sunt quae commemorentur Callisti III, Benedicti XIV et Pii IX magnifica opera, quibus aedis Liberianae valde est amplificatus decor. — Quod vero attinet ad perfunctionem divini cultus, ea ut esset huius templi dignitati par, tum caerimoniarum splendore, tum copia ministrorum. commode quoque est a Decessoribus Nostris provisum.

Sed tamen hac in re est aliquid quo eorum providentiam cumulare ac perficere posse videmur: idque perlibenter Nos. qui. qua sumus erga Mariam Dominam Nostram pietate, hanc/ eius Basilicam habemus carissimam. nunc praestare decrevimus

Etenim considerantes. emadmodum Decessores in Patriarchalfbus Urbis Ba< is divinorum officiorum raordinassent. animadvertimus desiderari in Ltberlana quod pro Lateranensi et Vaticana optime constitutum e«set. id est ut. praeter Canonicorum collegium. duplicem Beneficiariorum ordinem et varia eaροϊϊπποηιτη ac ministrorum genera, suum cuique Basilicae esset «aerum Serr.fnar.um. cuius alumni statis diebus choro cum ceteris intéressent. Ergo oculos adierimus ad Almum Collegium Capranicense. ouod quidem commendatur Nobis non solum sua praecipua vetustate, sed etiam privata Nobiscum necessitudine: numquam enim Nobis memoria excidet illius temporis cum ibidem «ancta disciplina optimisque studiis ad sacerdotium Ipsi educati sumus. Accedit ut de illo agatur CollegJo quod Callisto m Summo Pontifice est conditum. quem Liberian! templi malestatl non paullum contulisse diximus.

itaque. Instante Venerabili Fratre Nostro Cardinali \incentio VannutellL Episcopo Ostiensi et Praenestino. Sacri Cardinalium Collegii Decano eodemque Basilicae Liberianae Archipresbvtcro. cum dilectis Filiis Canoid- «fasdwn Basilicae. Nos. de sententia dilecti F'lli Nostri Aristidis titulo Pancratio S. R. E. Presbyteri Cardinal·" RinaVMni. CollegH Capranicensis Protectoris, itemque dilecti Filii Nostri Ca'etanl Bisleti.Protrxiiaconi Cardinalis Sanctae Axathac vico Suburra. Praefecti Sacrae Congregationis Seminariis et studiorum Universitatibus praepositae. ?>!otu Proprio ct ex Apostollcae potestatis plenitudine haec statuimus et sancimus:

I. Almum Collegium Capranicense iam nunc addictum erit Sacrosanctae Patriarchal! Basilicae Liberianec ita quidem ut eius alumni Choro statis diebus in terslnt et. sl qui defuerint ex iis quorum est, secundum Capituli statuta, sacris deservire, ipsi eorum vice deserviant

II Tertia Collegii Capranicensis pars per vices sollemni sacro aderit tn Basilica LIbcriana singulis Do- 211 mintris — nisi cum' festum S. Agnetls. Collegii patronae caelestis, incidet — ct festis diebus, quotquot de *praecepto* servantur, excepto feriarum aestivarum et autumnalium tempore.

III. Plures eo numero aderunt ad Missam et ad Vesperas, diebus a schola vacuis, cum Cardinalis Archlpresbytcr sollemni ritu sacris operabitur, in Dedicatione Basilicae, et in Assumptione B. Mariae Virginis, etsi haec festa in maioribus scholarum vacationibus occurrunt; item ad pompas, ad officia et sacra Maioris Hebdomadae, ceterisque festis sollemnioribus, de qul- Collegii patrono convenerit.

IV. Alumnis Capranicensibus conclave idoneum apud Basilicae Sacristiam attribuatur, ornatus choralis sumendi et deponendi causa.

V. Sacellum Collegii Capranicensis maximum eodem sit iure quo aedes Basilicae *filiales* quae dicuntur. Missas autem quae in Basilica celebrandae sunt, liceat in omnibus Collegii sacellis celebrari.

Iam vero, ne alumnorum Capranicensium ad deserviendum Basilicae Liberianae desit copia. Cardinali Protectori Collegii eius pro *tempore* facultatem concedimus, ut cum ex Urbe Roma tum ex omni Italia adolescentes clericos spei bonae in Collegium possit admittere, eorumdemque alumnorum numerum augere usque ad quadraginta.

Denique eo consilio ut sit qui his alumnis, cum in Basilica, divini officii causa, versantur, paternam vigilantiam praestet, sicoue Collegium Capranicense etiam ex hac parte suam domestici convictus rationem retineat. volumus Collegii Moderatorem *pro tempore* Canonicis Liberianis adnumerari, eunique in eodem esse ordine graduque ac ceteros et paria cum iis habere iura. non tamen frequentandi Chori teneri lege, nisi eis diebus et horis auibus eius alumni teneantur. Simul autem nolumus ex hac eius cooptatione quicquam detrimenti ceteris Canonicis obveniat. Itaque congruam pecuniae summam seponentes, novum in Patriarchal! Basilica Liberiana canonicatum constitui/mus. Moderatori pro tempore Almi Collegii Capranicensis conferendam eumque seorsum a communi Capituli mensa apud Apostolicam Sedem administrandum. Huius igitur canonicatus nulli alii erunt fructus nisi qui ex pecuniae, quam ei destinavimus, reditibus constabunt: qui autem eum obtinebit Is nec sua praesentia in Choro distributionum quae inter praesentes fiunt, erit particeps, nec sua absentia faciet ut quicquam praesentibus accrescat' sed quantum, poenae nomine, ad modum ceterorum, tunc amittet tantum in sacristiae Liberianae cedat utilitatem.

Quae vero hic a Nobis statuta et sancita sunt in perpetuum valere iubemus. contrariis quibusvis, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, ipso die sollemni Paschae ar.no mdccccxvu. Pontificatus Nostri tertio.— Benedictus Pp. xv.

1917 APR 14.-BENED. XV, EPIST. AAS 9 (1917) 262

Tertiariis saecularibus s. francisci datur facultas **BENEDICTIONIS SEU ABSOLUTIONIS RECIPIENDAE INTRA OCTIDUUM FESTIVITATUM QUIBUS EA EST ADNEXA**

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam. — Quae omnia ad Ecclesiae thesauris facilius perfruendum spectent, ea de more Romanorum Pontificum praestare libenti quidem animo solemus. Itaque cum dilectus filius losephus Antonius a S. loanne in Persiceto. Procurator et Commis- 'orius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capulatorum. humiles ad Nos preces admoverit, ut saecularibus tertiariis S. Francisci exoptatum privilegium concedere dignaremur; Nos. quibus sane est compertum, quot laudes inclytus hic tertiarius Franciscalis Ordo sibi in Ecclesiam et in civilem communitatem comparaverit, piis hisce precibus benigne obsecundamus. Quare de omnipotentis Dei misericordia ac SS. Petri et Pauli, Apostolorum Eius, auctoritate confisi, et audito quoque dilecto filio Nostro S.R. E. Card. Poenitentiario Maiore, omnibus ac singulis saecularibus fratribus tertii Ordinis S. Francisci Patris, ubicumque degentibus, facultatem apostoUca auctoritate Nostra praesentium tenore facimus, cuius vi Absolutionem seu Benedictionem excipere, servatis de iure servandis, valeant, quolibet die intra octiduum earum festivitatum, quibus eadem Benedictio est adnexa. In contrarium non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuo valituris.

Datum Romae apud sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xiv aprilis mcmxvii, Pontificatus Nostri anno tertio.-—P. Card. Gasparri. α Secretu Status.

Adn. I. C. «n PrM 8 (1920) 122.

26

1917 APR 21.-SC CONC. RESOL. AAS 10 (1918) 138-141

LISBON EN.

EXEMPTIONIS ΓΓ FUNERUM A PAROCHO VEL CAPPELLANO

Die 21 aprilis 1917

Species facti. - Erftus Card. Patriarcha Lisbonensis, ut aptius prospiceret spirituali bono degentium in hospitalibus suae ditionis, per decretum latum die 5 augusti 1873 plura sancivit de eorumdem hospitalium exemptione, statuens nimirum, inter alia, quod cappcllani hospitalibus addicti haberentur ipsorum hospitalium quasi-parochi, ideoque Independenter a parochis locorum sacramenta infirmis administrare valerent, uno excepto matrimonii sacramento, ac etiam funera in hospitali decedentium, missas, vel solemnes, catechetiicam instructionem, ceterasque sacras functiones peragere possent, cum obligatione regesta seu libros parochiales rite exarandi, atque congruas particulas, per Curiae tramitem, ad parochos, quorum interesset. transmittendi. Huiusmodi vero exemptionem statuebat esse a se. in singulis casibus, praevia rectoris cuiusque hospitalis petitione, concedendam pro suo prudenti arbitrio. a quo etiam, singulis annis, iurisdictio cappellanis esset communicanda.

Haec nova hospitalium Lusitaniae iuridica ordinatio. Regis decreto die 6 dec. eiusdem anni comprobata, pacifice obtinuit usque ad nuperam rerum publicarum eversionem, quando nempe cappellani omnes per vim ab hospitalibus eiecti sunt atque oratoria seu sacella ibidem exstantia clausa fuere. Tunc Emus hodiernus Card. Patriarcha, ut rei consuleret saltem pro civitate Lisbonensi. primum litteras dedit parochis in quorum territoriis exstant maius hospitale S. losephi in civitate, et nosocomia ab eodem dependentia, eisdem parochis committens curam infirmorum quam antea obiverant cappellani: ac deinde, nonnullis subortis querelis, per decretum dei 28 decembris 1915 statuit: 1) integram adhuc manere exemptionem praedictis piis domibus ab eius praedecessore a. 1873 concessam: 2) usque dum tamen cappellani prohiberentur spirituale regimen hospitalium resumere, infirmorum curam committi parochis
129 in quorum finibus piae domus inveniuntur./

De hoc decreto conquesti sunt nonnulli ex parochis civitatis, contendentes exemptionem prorsus desivisse, ac propterea veluti revixisse iura parochi cuiusque infirmi proprii ratione domicilii, praesertim funera quod attinet; nonnullas etiam querelas admoverunt cappellanl. asserentes se posse in praesenti quoque rerum conditione operam suam continuare. Quamobrem Emus Card. Patriarcha, controversiam hanc, quae iam publice disceptari non sine gravi quadam animorum contentione et populi fidelis admiratione coeperat, iudiclo S. Sedis reverenter subiecit. ab hac S. C. C. postulans quid opus esset.

Synopsis DT«ττPTATTONTs - *Ex parte parochorum* assumitur decretum Effli Patriarchae in neutra sua parte sustineri: nnn In prima, qua iterum concedere praetendit hosoitalibus Lfsbonenslbus exemptionem quam praedecessor a. 1873 concesserat: multo minus in altera, qua. hac oosita exemptione ruram attribuit, non cappellanls hospitalium, sed parochis territorii ubi piae domus exstant.

Quo vero ad primam partem, animadvertunt in primis non es^e omnlnn certum utrum exemptio hosoitallhus sola auctoritate episcopali concedi oossit: Card. De Luca, in cbvMco loco *(Dc parochis.* ‡di<cur 23 n. 11 ct 12) ubi Illustrât hanc exemptionem, supponit eam non concedi nisi oer ApostoHcam Sedem: ibi: " Merito per Sedem Apostoii-
" *cam* omnibus fere hospitalibus, praesertim magnarum ci-
" vitatum, haec privilegia concessa sunt ** idque apertius etiam d^cet Ursaya (DIsccpt *cedes.,* vol. VH, disc. 12. in causam *Bracharcn - Practcnsac exemptionis}.*

Verum, quidquid ea de re censendum sit. ex primis iuris principiis clare deducitur non pos<^ Ordinarium talem *xemotionem concedere invitis *parochia.* Siauidem ** huius-
" nrxJi ‡ospitali a iurisdlctione parochi subtractio — verba
" <unt cl. Boulx *(Dc parochis,* p. 853) — est iurium parochia-
" bum laesiva igitur. Invito parocho, non videtur posse concedi nisi ab eo qui tollere potest lus tertio quaesitum. ‡du solus ‡Princep potest, cuius est ct legem concedere (Giotw. in can. *Quod autem, c. XXV.* q. 2). Htnc. reclamante parocho ecclesiae N. D. intéresse habente. S. C. Ep. ct Ree., in Albien . *Iurium.* 18 mart. IfiftH. respondit non sustineri privilegium exemptionis ab Arehieplscopo Albiensi con‡ra adversus iura stricte paroecialia (cfr. Acta S. ScdU. XXX. p. 711: Santi-Leitner. *Praclcct .* vol. TTI p. 260). Id confirmatur, in sublecta quoque specie, ex decreto Patriarchae Lisbonensis. dic 5 augusti 1873. ubt expressa men·

lio fit consensus parochorum in hospitalium exemptionem, concessam, uti legitur in decreto ° ad bonum hospitalium
'* non solum, sed et ipsorum parochorum, quos rei acquie-
'* turos bene praevidemus, quum immo com/plures eorum. 140
*. rerum adiuncta probe noscentes, *nostrae consultationi*
** *respondendo, nobis consensere,* saltem rei substantiam
" quod attinet, nonnulli etiam medum quod spectat At in praesenti casu complures parochi inviti sunt et dissentientes prorsus: idcirco nequit sustineri Ordinarii decretum, saltem ubi laedit iura stricte parochialia. ad normam laudatae resolutionis S. C. Ep. et Reg.

Nec dici potest parochos irrationabiliter esse Invitos, quum, e contrario, nova concessio exemptionis in praesentibus rerum adiunctls irrationabilis aut saltem inopportuna merito censeatur. Siquidem in praesentiarum hospitalia haec nullo modo subsunt vel subesse possunt, ut sacri canones exigunt, inspectioni et visitationi Ordinarii: non adsunt in illis, nec ulla spes affulget ut ibi restitui valeant, cappellani olim constituti: quin immo cappellae seu sacella ipsa clausa fuerunt, nec iterum aperiri possunt, omnlsque sacra supellex divendita aut distracta est. In his rerum adiunctls quisque perspicit concedendae exemptionis nullum usum legitimum fieri posse, ideoque nec lustae concessioni locum esse.

Res adeo perspicua est. ut idem Efflus Patriarcha suo decreto non antiquam hospitalium iuridicam conditionem restituere valuerit, sed in *altera* eiusdem decreti parte, sublata capellanorum ordinatione, curam commiserit parochis in quorum finibus hospitalia sunt. Ubi tamen non solum laedit strictum ius parochorum, qui ratione domicilii sunt infirmorum proprii, sed etiam cappellanorum lus ex ar.tlqua ordinatione, cui praesens violenta rerum conditio nullum profecto detrimentum inferre valet, quaesitum. Hi enim cappellani, uti patet ex actis, paratos se exhibent ad curam Infirmorum, etiam durantibus praesentibus circumstantiis. gerendam, nec lalcale Gubernium rei infensum se praebere videtur; quamvis autem Illos in hospitali commorari non permittat, facile remedium erit, si in vicinia commorentur. unde cito advocari ‡possint nec renuunt cappellani cum parochis transactionem quamdam inire circa lucra, funerum praesertim causa obventura. Dato igitur, non concesso, quod exemptio hospitalibus sit Integra servanda. tterum sustineri non videtur decretum Patriarchale. oua saltem ex parte cappellanls praetermissis, in eorum locum vocat parochos territorii, quibus nullum ius, ut S. H. C. milUes sancivit. in re competit

Ex adverso decretum Effli Patriarche dicitur et demonstratur omnino legitimum. Sane hoc decretum 28 decembris 1915 nihil aliud praestitit nisi quod exemptionem hospitalium. qualem *statuerat decretum praecedentis Patriarchae a. 1793.* immutatam servavit et solummodo, loco/ cappella- 141
norum ab hospitalibus per vim eicctcrum. quamdiu hi in hospitalibus restitui non possint curam spiritualem infirmorum commisit provisoria ratione respectives parochis, in quorum territorio singula hospitalia sunt sita, - Art tum quoad retentionem exemptionis, tum quoad provisoriam commissionem parochis factam, decretum Effli Patriarchae nihil continet, qun verum lus parochorum, multoque minus Ius aliquod cappellanorum. laedatur.

Etenim in retentione exemptionis nullum ius parochorum violavit, s! exemptio fuerat legitime inducta ab eius praedecessore: atqui legltimitas huius exemptionis merito defendi potest. - Profecto non habemus *hucusque* in iure clare expressum principium generale, quod Episcopus possit certas personas certumve locum ab ordinaria parochorum Jurisdictione eximere. Non desunt quidem qui ad hanc exemptionem pro casibus particularibus requirere videntur privilegium Pontificium, ex quibus sunt Card. De Luca et Ursaya. ex adverso citati. Sed reeentiores Doctores magis magisque accedunt ad illud principium generale adstruendum praesuppositis canonicis causis seu conditionibus, et nominatlm illud principium generale applicant ad casum peculiarem hospitalis, quae doctrina etiam a S. Romana Rota, in una *Viccntina* — Exemptionis ct *funerum,* probata est ut verior (25 martii 1915) nec ullam censuram meruit penes Supremum Ap. ‡Signatura Tribunal fefr. Acta AposfoHcae Sedis, VIII. p. 206 s). Equidem pro iPa potestate Episcopi adest congruentia iuridica. ut «eut R Pontifex potest personas ct locos a lurisdictione Episcopi subducere. Itn possit Eptscopus a lurisdictione parochi singularem locum eximere. Et ouamvis statun occurrat discrimen inter potestatem R. Pontificis et Episcopi, quod R Pontifex etiam iura quaesita tollere potest. Episcopus vero non potest: hoc tamen verissimum discrimen in praesenh quaestione non videtur habere applicationem. Nam parochus habet quidem Ius quaesitum iurisdictionis in totum territorium ‡parochial sibi competentis: sed non videtur habere ius quaesitum, iure communi ipsi agnitum, *ut* hic vel ille locus iundice pertineat *ad territorium* ‡parochia! secus divisiones et dismembrationes paroeciarum per auctoritatem propriam et ordinariam Episcoporum fieri non possent. sed requireretur auctoritas R. Pontificii, quod est apertissime contrarium iuri decretalium (cap. Ad audientiam. 3. *Dc cedes, acdic.l* et Concilio Tridentino (sess. 21. cap. 4. dc re/.)

In hac forma illam potestatem Episcopo aperte vindicat Card. Gennart (QuUtioni canoniehc. r. a37). ubi quaestionem proponit, utrum Episcopus, propria auctoritate et sine consensu parochi, powtt *subtrahere aliquod hospitale* ab hefus iurisdlcrionc. et sine ulla haesitatione rrspon/det 142
‡one. quam suam indubitatam assertionem confirmat ex hoc quod Episcopus sua auctoritate, etiam parocho invito, possit dlsmcmbrare parochiam Et revera inter dismembratlonrm ct exemptionem, relate ad potestatem Episcopi, adest omnimoda paritas, quod enim locus subtractus ab uno pa-

roebo adjungatur alteri paroeciae, ut fit in dismcmbratlonc. vel committatur curae alicuius cappeltan). cuius subrientador.em suscipit administratio illius loci, ut evenit in hospitalis exemptione, nihil refert ad potestatem Episcopi, quae, si esset limitata, haec limitatio proveniret ex iuribus illius e culus territorio locus detrahitur. At vero, sive detractio loci fiat per dismembratlonem sive per exemptionem, idem omnino effectus habetur in deminutione Jurisdictionis illius parochi ex cuius territorio locus detractus est. - Hanc porro doctrinam Card. Gennari confirmant decisiones huius Sacrae Congregationis ab ipso allegatae *(sc. Comen. - luris-diet, paroec^* » mati 1882. 4 mart lSSO [seu rectius S. C. Ep. et Reg.. In Suexinn. - *Confia, paroec^* 16 februarii 1683]), quamvis hae proprie non agant de concessione exemptionis, sed de dlsmembratlone territorii, vel invito parocho (Cfr. Gennari. Queri canon.. n. 66. p. 1Ù2 s.).

Pariter Many (De *locis sacris,* n. 172). postquam exposuit rus commune de funere eorum, qui in hospitali decedunt, addit: " Si vero hospitale sit exemptum (auctoritate pontlfl-" call *eut episcopali,* vel consuetudine), videndum est • num ##. etc.: ubi supponit tamcuam certum et indubitatum exemptionem hospitalis non solum ex auctoritate R. Pontificis et ex consuetudine, sed etiam *c t auctoritate episcopali* posse proventre. Cui auctori etiam consentit Dubaîlet. Troii/ *des paroisses,* vol. II. η 1065. cfr. quoque Bouix. Dc parocho, p. 653.

Huc etiam spectat satis commun» doctrina, qua in Episcopi potestate propria et ordinaria censetur ennti-eri facultas aliquam communitatem, convirium vel censervatorium eximendi a Jurisdictione parochi, ut eius cura alicui eappeHane committatur: de qua Wernz (Ius Decret, vol. II. η. 87*): · Non solum induito apostoli-o et legitima consue-" tudlne. sed *etiam* statuto Entxcopi fieri *potest.* ut commu-" nitas quaedam religiosa vel conservatorum vel convictus " vel similia Instituta, licet intro parochiam maneant, a cu-" ra ordinaria parochi eximantur et proprio cappellano su-" btlcfantur ". Idem sentiunt et alii Doct-res. Porro ratio luridîca ridetur esse eadem In casu alicuius communitatis rellrtoeae et in casu hospitalis: perinde enim minuitur extensio jurisdictionis parochi tn uno ac in altero casu. Praxis autem holus exemptionis per Episcopum factae eri frequentlssima

Allata argumenta probant Patriarcham Llsbonensem $o-
143 lido luris/ fundamento innixum fulve In decernenda a. 1873 hosnita'ium exemptione a turisdirtlone parochiali Ceterum illi decreto nihil opposuerunt parocM Lisbonenses temooris spatio 40 annorum ampltore. quorum igitur non (acue concipitur stricta lura fulve laesa: sed praeterea In hoc facto rem habemus praescriptione 40 annorum firmitam. quae eo'a sufficeret — ad normam cap. 1. 2. *dc* praeKriptlonibus, In VI — et exemptio tam Ircontrovertlbills efficeretur (cfr. Plgnatelll. Con· con, IX. 152. n. 17: De Luca. Dc parochis, disc. 23. n. 6: disc M. n. ».

Quods' decretum a. 1RT3 praecedentis Patriarchae Llsbonentls censendum «t ri lurldlca praeditum, hodie, cum cappellanl ab hospitalibus per novum Gubernium electi sunt, etiam decretum praesentis Effli Patriarchae Lribonensiw anni 1915. in quantum retinet hospitalium exemptionem In |d*1*. redintegrandi cappellano^. habendum es! ut cmnlno legitimant

Si vero in ea parte decretum an. 1915 eri sustinendum, ellam valorem hir'dIrum habet, nec eri laeslvum lurium parochtalium, quoad alteram partem, qua provisoriam cuparocho respectJvae paroeciae ubi ilnguta hoso:talta sita sunt. Nam materialis eieetto cap-^'njfum statum lundicum hospitalium nnn mutavit r.ec inde ea pptuerunt reduci ad ius commute. Manente autem

j^»?™JeIïïn⁄dlUT>cta P^urant. provisortam admlnl-Krat.o .em spiritualem ea ratione ordinare, oua rr.eLlu» Infirmorum in ipsta decumben-
I °id.-£5tl?xünaturn rr.rxîurn .lu* ullum habeant parochi, qui luri'dlctloncm. per exemptionem amissam, per materia em cappellanorum electionem non recuperarunt. Porm opportunior ac magia congruus medus hic erat, ut oroviroria cura «11 parocho committeretur, in culus territorio singula hospitalia sita sunt: secus enim maena eadem rediret confusio in administratlone sacramentorum, si pro singulis Infirmis esset advocandus parochus domicilii forte distantis, quae, teste card. De Luca (Ine. clU praecipua causa fuit huius exemptionis concedendae.

Nec ullum possunt praetendere lus cappcllani electi quia, ut expresse fuerat statutum in decreto exemptionis. Ilii eappePani erant singulis annis nominandi aut confirmandi ab Episcopo ad propositionem administratorum e'.apro Igitur anno, omne lus amittebant, nisi ab Episcopo confirmarentur.

Ex dictis videtur concludendum, decretum Effli Patriarchae Ltabonensls omnino esse legitimum. atque parochos nonnullos iniuria contra Illud decretum insurrexisse Cete-
144 rum Udem parochi admitterent hanc/ exemptionem, si in casu concurrerent tres conditiones, eorum sententia necessariae: videlicet inspectio Ordinarii, ordinatio cappelianorum debite institutorum, et sacellum in ipso hospitali patens·, quae tria cum non ven(Icentur tn casu, praetendunt, propter tmpeditum usum exemptionis, esse redeundum ad lus commune

Verum illae circumstantiae non sunt conditiones requisitae ad exemptionem, sed sunt dumtaxat obiiRationes quarum curandarum onus in w suscipit Episcopus qui. hospitale subtrahit a lunsdictlone parochi. Haec enim suh.racUo hen nequit m«i ex rationabili causa melius consulendi bo-

no spirituali infirmorum in hospitali decumbentium

saltem ipsi adnexa; quod autem attinet ad visitationem Episcopi. haec causa nihil addit ad praesentem controversiam: sive enim cappcllani sive parochi curam spiritualem habeant. Episcopus *potest ct debet* hospitale visitare.

Ceterum, quod cappcllani sint electi, quod sacella sint clausa, quod Episcopus non sinatur visitare hospitale, hoc est ex coactione Gubernii, quae luris statum et conditionem non mutat. Episcopus interim tenetur meliore modo, quo secundum suam prudentiam iudicat, supplere, ne Ibi debentibus infirmis desit conveniens cura spiritualis; iam vero in se est modus convenientixsimus, usquedum cappcDan) restitui non possunt, ut cura spiritualis ceratur ab Illo parocho. in cuius territorio invenitur hospitale, qui et ceteris sit proximior et in viciniore ecclesia adsit, unde posait sumere sacramenta moribundis deferenda.

Resolutio. - Hisce omnibus rite relatis. Emi ac Rrru S. Congregationis Concilii Patres, in plenario conventu habito die 21 aprilis 1917 in Palatio Apostolico Vaticano, de sententia rogati super dubio: *An et quomodo decretum EMt Patriarchae Lisbonensis diei 28 decembris 1915 sit confirmandum vel infirmandum, in. casu; responderunt: Decretum ErTii Patriarchae esse confirmandum. Et amplius.*

Quam Emorum Patrum resolutionem SSifius Dnus Noster Benedictus Div. Prov. Pp. XV in audientia habita ab infrascripto Secretario die xxm eiusdem mensis et anni, approbare et confirmare dignatus

Secretarius.

A<tn. ME 30 0918) 105-109; PrM 9 (1921)

1917 APR 21.-SC CONC. RESOL. AAS 10 (1918) 239-245

MELEVITANA

Praestationis episcopo visitanti civitatem

Die 21 aprilis 1917

Spt cies facti. - Controversiae huius initium ipse Episcopus Melevitar.us litteris ad hanc S. Congregationem datis die 15 februarii 1916 paucis referebat. Praemisso, videlicet, quod ab immemorabili. Episcopo visitanti episcopalem civitatem vulgo *Notabile,* cum suburbio vulgo' *Rabato.* in quo exstat ecclesia S. Pauli extra 24'
moenia. Archipresbyter Cathedralis consuevisset vitulum quemdam donare seu tradere (sicut etiam usuvenit vitulum tradi in iisdem circumstantiis, ab Archipresbyteris Collegiatarum locorum *Valletta* et *VittoriosaK* ac enarrato quod nuper locus ille. *Rabato* nomine, a territorio paroeciae Cathedralis fuerit separatus et cum praedicta S. Pauli extra moenia ecclesia in propriam paroeciam erectus, conquerebatur Episcopus hodiernum Archipresbyterum Cathedralis sese iam consuisse a praestatione vituli liberatum, non obstante quod eius praedecessor, semel et iterum post peractam paroeciae suburbanae separationem, huiusmodi praestationi plene satisfecisset. — Ne igitur In causam propriam videretur ludlcium ferre Episcopus, omnibus deductis quae ad rem facere censebat, subortam quaestionem ad hunc S. Ordinem resolvendam detulit, quaerens nimirum:

1) An *itandum sit praedictae immemorabili consue·* tudtnL

Et quatenus, *affirmative:*

2) An. attenta separatione *Ecclesiae S.* Pauli extra moenia a parochiali *Ecclesia Cathedrali. onus praestandi* vitulum Episcopo visitanti, incumbat Archipresbytero Ecclesiae Cathedralis, vel parocho S. Pauli extra moenia, vel utrique in solidum?

Syxo «is rnwrFTA-noxis. - Er perte Archipresbyteri Cathcdrclu arRurr.er.taUo sic conficitur. Vitulus In casu, nonnisi locum tenere potest procurationis. seu victualium quae ad normam Trtdentlnae Synodus Episcopo visitanti debentur. muneribus quibuscumaue. quovis titulo, vel gratis nhtaVs*iTx5lusis (î* sess XXIV· *de ref.).* At iuxta innumeras h: S 2' Tee£itlonV victualia non debentur ab ecclesiis ytaAaUs In locis ubi Episcopus suam habet residentiam: blnc vituli praestatio in casu sic interpretanda est. ut qtCpiiS de vu pro datione ecclesiae 5· ? ''‘kurbio positae. Verum, cum Archipresbyter

«as ass sass

sit: ab eo enim agnito dumtaxat pendet quaestio utrum Archipresbyter pergat teneri: si enim nunc In Archipresbytero deficit titulus unde antea tenebatur, deficiente titulo cessat profecto obligatio.

At vero nullus titulus, attentis omnibus circumstantiis. Inveniri seu assignari potest huiuscemodl praestationis, excepto titulo procurationis, seu potius victualium Episcopo visitanti debitorum. Id in primis probatur ex hoc. quod
241 teste Episcopo, vitulus semper solvebatur Episcopo/ occasione visitationis civitatis Notabile cum suburbio: et si episcopus provocat ad simile exemplum duarum Collegiatorum S. Pauli in civitate Valletta et in civitate Vittoriosa, idipsum plane confirmat, quum ultro concedat vitulum in utroque casu praestari, prout in nostro, dumtaxat occasione sacrae visitationis. lamvem occasione sacrae visitationis nihil, prohibente S. Trldentlna Synodo, praestari a visitatis et ab Episcopo acceptari ullo tttulo vel nomine potest nlsl dumtaxat victualia, quae communi vocabulo procuratio audiunt. * Caveant — Ita legitur c. 3. sess. XXIV, de re/. — ne ipsi, " aut quisquam suorum, quidquam procurationis causa pro " visitatione, aut alio quovis nomine, nec pecuniam, nec " munus *quodeumque sit,* etiam qualitercumque offeratur. " accipiant, non obstante quacumque consuetudine, etiam " Immemorabili: exceptis *tamen victualibus,* etc. Si igitur hinc. Episcopo fatente. ignoratur origo illius praestationis, quam tamen certum est fleri dumtaxat occasione visitationis. inde vero apertissimo iure constat hac occasione nonnisi victualia praestari posse, luculenter concluditur originem huius praestationis esse in victualibus: quaecumque enim esset Illicita esset: et quaerenda potius est illi praestationi origo licita ac sacris canonibus conformis, quam illicita et reprobata.

Praeterea: alius titulus congruus praestationi assignari non potest Tituli enim ex quibus Episcopus aliquam praestationem a subditis exigere potest, in fontibus iuris et in communi doctrina, reducuntur ad sequentes: cathedraticum seu synodatlcum: seminaristicum seu alumnaticum; subsidium caritatlvum ; procuratio canonica et taxae Cancellariae episcopalis, quae solent contineri sub nomine tegis *dioccesanac.* Ast dc *taris* Cancellariae in casu non potest esse quaestio: nec quaestio esse valet de *seminaristteo,* cum non agatur de largitione ad fundum seminarii, sed in favorem ipsius Episcopi praestanda. Subsidium *caritativum* Inde excluditur, quod occaslonaliter tantum hoc petitur In necessitate publica Ecclesiae v. gr. pro reparatione ecclesiae cathedralis. Ipse porro Episcopus negat in casu esse quaestionem dc *cathcdratico.* triplicemque dat rationem: quod secus esset petendum a singulis beneficiis et ecclesiis, ad normam cap. 16. de *offic. iudic, ordin.;* quod esset solvendum in pecunia et quod non posset postulari in visitatione: auae rationes sunt verae omnes et singulae *(Cf.* Benedictum XIV'. Dc *Synodo dioec , l* V, cap. 6).

Solum ergo superest ut agatur de *procuratione canonica* propter visitationem. Nam quod sit *obsequium* independenter a quovis titulo canonico, hoc ab Episcopo non probatur et parum est verisimile, sine ullo titulo canonico coepisse
242 Archlpresbyteros Ecclesiae cathedralis/ liberallter Episcopo vitulum offerre, et intendisse insuper se et successores ad illam praestationem semper faciendam obligare.

Quo posito, nempe praestationem vituli, in casu, rationem habuisse procurationis, seu potius victualium, superest inquirendum pro qua visitatione illa fuerit persolvenda haec autem quaestio expeditissima est: enimvero Archipresbytero imminebat in primis onus curae animarum de paroecia Cathedralis. sed Insimul eidem commissa fuerat ab antiquo cura parocriae S. Pauli extra moenia, loci Rabato. lamvero nihil solvendum esse Episcopo visitanti ecclesiam cathedralem. sicut atlas ecclesias, loca pia. et clerum civitatis in quam Episcopus sedem habet, resolutum saepius fuit ab hac S. Congregatione, teste Pallottini. Collect Resol., vol IX. pag. 494 s.: immo per se. nec in visitatione paroeciae suburbanae debentur Episcopo victualia, nisi a civitate ubi moratur Episcopus saltem tertio distet mllllarlo (cf. Pallottini. l. c.. p. 496 s.).

Ergo praestatio vituli rationem habere nequit m casu nisi procurationis, seu victualium, debitae Episcopo pro visitatione ecclesiae S. Pauli, non autem Ecclesiae CathedraUs.

Ostenso autem in casu quaestionem esse de tali procuratione. in praesenti controversia dubium iuris est facilis solutionis. Ab archipresbytero nempe ecclesiae Cathedralis praestabatur vitulus Episcopo accedenti ad visitandam paroeciam S. Pauli extra muros, quamdiu haec erat unita ecclesiae Cathedral!. Facta dissolutione illius unionis, per erectionem ecclesiae S. Pauli in paroeciam independentem. Archipresbyter Ecclesiae Cathedralis iam non tenetur solvere procurationem Episcopo visitanti ecclesiam ad eum nallo titulo pertinentem. Procuratio namque solvenda est c visitatis, non ab aliis: iam vero, facta separatione paroeciae S. Pauli, dum haec visitatur, nullo modo potest dici visitatus Archipresbyter.

Quod autem attinet novam suburbanam paroeciam S. Pauli (si Archipresbytero in rem iam non suam interloquendum sit) tam nec potest invocari consuetudo, dandi pro victualibus, quia illa consuetudo cum oblecto cessavit. Sed quoad paroeciam noviter erectam est applicandum ius commune, sub quo nascitur et iuxta quod in primis non debetur procuratio a paroeciis suburbanis, si hae parum distent a civitate episcopali: et. secundo, in potestate illius, qui visitatur, est. vel dare victualia, vel fumman pecuniae, quae victualibus aequivalet: nec Episcopus potest cogere visitatum ad determinatum modum praestationis, etiamsi adesset consuetudo (Cone. Trident.. ! c.): unde in casu non potest obligare novum parochum ad praestandum determinate vitulum nisi aliter in erectione cautum fuerit, de quo in casu non constat/ 243

Stante igitur quod, in praesenti, nec Archipresbyter Cathedralis nec parochus S. Pauli extra moenia, teneantur singuli vitulum de quo tradere, iam exclusum est quod In postrema parte alterius dubii suggerere videtur Episcopus, nempe obligationem hanc utrumque in solidum gravare.

Et parte autem et in *favorem Episcopi* haec animadvertebantur. Agitur in themate de consuetudine immemorabili, ab Episcopo invocata et ab Archipresbytero ultro admissa, vi cuius alteri ius est habere vitulum ab altero, occasione visitationis in civitate *Notabile.* Huius consuetudinis, cum nec origo nec causa cognoscantur, non tenetur Episcopus titulum suae possessionis docere, cum ipsa *immemorabilis* possessio per se titulum constituat, et quidem meliorem *de toto mundo,* prout Interpretes passim docent. Unde quamdiu Archipresbyter. argumentis, non quidem hypotheticis, sed certis, non probet illam possessionem inniti titulo illegitimo, vel vitioso, vel cessato, ab obligatione praestandi vitulum non debet absolvi.

Non est dubium, quin prima fronte illa consuetudo videatur odium iuris habere, ct hinc canonico titulo destitui, cum vitulus percipiatur *occasione visitationis,* et Concilium districte inhibeat, quominus munera offerantur et a visitatoribus percipiantur At in primis considerari potest, quod consuetudo, quae hominum excedit memoriam, eo vim suam exserit, ut supponere faciat privilegium apostollcum: unde ad rem docent auctores cum Fagnano: " regula est. consuetudine plusquam centenaria acquiri posse quidquid potest per privilegium obtineri " (c. *Cum contingat,* de foro compet,, 8). Exinde explicatur doctrina illorum auctorum. qui tenet Concilium in cap. 3, se«. 24. consuetudines immemorabiles, iam *existentes* abolevisse, non vero eas. quae, quamvis difficulter, *successive enasci* possent; cum. stante prohibitione, nonnisi per privilegium aliae initium habere potuissent. In casu autem non demonstratur consuetudinem huius praestationis Concilii Tridentinl aetatem antecessisse: sed immo certa documenta quae de illa testantur xvni saeculum non excedunt.

Insuper, prohibitione Episcopis facta quidquam accipiendi pro visitatione vel eius praetextu, salvis expensis, non videtur inhibitum eisdem fuisse aliquid, *ea occasione,* accipiendi. quod ex titulo, visitationem non attingente, sit aliunde debitum. Prohibentur utique Episcopi exigere occasione visitationis, cathedraticum, prout non semel declaravit H. S. C., sed idem extendi nequit ad exactionem aliorum tributorum, sive generali, sive particulari titulo spectantium: Immo *exceptio firmat regulam* in contrarium. Quod si difficile sit aliquem titulum luris praestationi vituli assignare, ex lis qui recensentur in fontibus iuris et
244 in communi/ doctrina, inde non sequitur, quod praestatio necessario retineri debeat tamquam *procuratio,* victualium loco, vel tamquam munus seu *obsequium* a conciliari decreto prohibitum. Etenim, praeter titulos *generales,* quibus Episcopi, pro rerum necessitate, aliquid a suis subditis in genere exigere valent, plures alii, *particulares,* et individui, adesse possunt, a iure non Improbati, quorum Intuitu particularis Ecclesia vel persona aliquid Episcopo tribuat, quod tamen aliae ecclesiae vel personae praestare non tenentur. Et exemplum nobis praebetur Ipsa allegatione Archlpresbyterl, qua docemur. Archipresbyterum ex consuetudine immemorial! solere Episcopo offerre ramum floribus ornatum tn Dominica palmarum, quin huius oneris vestigium reperire datum sit in fontibus iuris vel in communi doctrina, et quin ceteri parochi dioecesis ad tale obsequium Episcopo exhibendum teneantur.

Nec magis solida videtur rallo ab Archipresbytero adducta ad retinendum, agi in casu de procuratione ob visitationem *paroeciae suburbanae,* ex eo desumpta, quod eadem procuratio non sit debita ex parte ecclesiae Cathedralis, non sitae in loco quo Episcopus suam retinet sedem. Siquidem, imprimis, eadem ratio retorqueri facile potest ad ostendendum praestationem vituli *ex* alia causa ortum habuisse. quam ex procuratione: nam etiam tunc Episcopo prohibetur procurationem extgere α paroecia suburbana, quando haec ab Illius civitate non distat saltem tertio mllllarlo, et in casu minime tanta est distantia paroeciae S. Pauli loci Rabato a civitate episcopali vulgo Notabile. Hinc, secundo, etsi luberet insistere in natura procurationis, non videtur adesse ratio, cur ad visitationem paroeciae suburbanae. et non etiam Cathedralis. sit illa restringenda. Si enim a procuratione danda exemptae manent non solum Ecclesiae et clerus civitatis episcopalis, sed et ecclesia clerusque suburbii, ab illa tertio mllllarlo non distantes, et In casu de facto praestiti vituli ambigi nequit, concludendum est. si velimus in ratione procurationis insistere, non satis probari utrum pro ecclesia In casu Illa praestatio sit debita, et in specie non satis probari eam non fuisse, nec esse debitam pro visitatione ecclesiae ipsius cathedralis: unde sequitur archipresbyterum ex demonstratis ab onere praestationis non satis relevari. Melius tamen concluditur praestationem illam ex alia causa seu titulo particulari, quod non sit procuratio, esse derivandam

Qeterum animadvertendum est constare ex Actis Capitularibus. vol. DC. fol. 143. die 26 lanuarll 175« decretum fuisse peculiarem summam solvendam esse Archipresbytero. ex reditibus Capituli, praecise in compensationem oneris quod ad eo ferendum est in praestatione vituli: quam summam. sicut antecessores hodierni Archipresbyterl exinde pcrce/perunt. ita ipse, nemine re*fra*gante, hodie percipere ->45 potest: unde liquet non modo ullum lus. sed nec intéresse — uti alunt — ullum, archipresbyter! ex controverts praesta-

--t

Uooe laedi: w vero ea summo, praesentibus in rerum adiunciis. oneri inadsrequata apparet, nec renuet Episcopus, port definitam quaestionem *turis,* circa meram hanc *facti* circumstantiam de bono et aequo transigere

Tardem. In hypothec quod Archiprcsbytcr ex facta paroeciarum dismembratione non amplius tereretur ad vitulum Episcopo offerendum, subditur ab eodem subordinate nec teneri parochum S. Pauli loci Rabato. quia noro paroecia iure communi regenda est At m *facto* animadvertere praestat, quod haec paroecia haud nata est ex *dtsmembratione* territorii parochiae Cathedraiis. sta ut nora dici postât. communi iure regenda, sed est paroecia praeexistens, quae fuit successive unita Archipresbytcratul ecclesiae cathedraiis et ei, parochialitatis statu firmo manente, sub unico rectore, per duo circiter saecula sublecta mansit. Cum igitur hodie Illa unio dissoluta fuerit, utrumque beneficium ruam primaevam autonomlam. ut aiunt, est adeptum: unde, salva novitate exclusivl et individui rectoris, in ceterif paroecia *reguzda* est luxibus ct consuetudinibus, quibus per uecula est usa.

Resolutio. - Propositis itaque In plenario conventu Emorum ac Revisorum Patrum S. Congregationis Concilii, habito die 21 aprilis 1917, dubiis supra relatis ab Ordinario Melevitano reverenter subiectis, responsum prodiit

‹ Ad I et Π. Ex hactenus deductis non satis constare ‹ dc exoneratione ArchipresbyterI parochi Cathedraiis « ab obligatione praestandi vitulum Episcopo, occasione • sacrae visitationis, in casu ›.

Facta autem de praemisi* relatione Ssmo Dno Nostro Benedicto Div. Provid. PP. XV per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in Audientia d:e 23 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua resolutionem Edorum Patrum approbare et confirmare dignata est—I. Mori, Secr.

Ain. ME 30 (1915) 201-203; PrM 9 (1921) 135 B

1917 APR 22.-SC REL., RESP. AAS 9 (1917) 276-277

In articulo V Decreti Cum de *Sacrament*alibus diei 3 februarii 1913 1AAS 5 (1913) 62-64) statutum est: « Si ‹ qua religiosa ad animi sui quietem et maiorem in via • Dei progressum. aliquem specialem confessarium vel ‹ moderatorem spiritualem postulet, erit facile ab Or« dinario concedendus: qui tamen invigilabit ne ex hac ‹ concessione abusus Irrepant; quod si irrepserint eos i caule et prudenter eliminet, salva tamen conscientiae ‹ libertate ».

Circa hunc articulum proposita sunt S. Congregationi de Religiosis sequentia dubia:

1 An confessorius specialis seu spiritualis moderator pro aliqua religiosa deputatus iuxta art. V Decreti *Cum de Saeromentalibus,* valeat perpetuo in suo munere permanere, vel potius concedendus sit ad tempus praefixum.

II. An deputari valeat in confessarium specialem seu conscientiae moderatorem alicuius religiosae, qui In decurso triennio confessorii ordinarii communitatis munere functus sit, nondum a cessatione praedicti officii anno expleto.

Erhl Patres Cardinales huius S. Congregationis de Religiosis. tota rcl ratione mature perpensa, in plenario coetu habito die 20 aprilis currentis anni 1917 responderunt:

Ad primum: Specialem confessarium seu moderatorem spiritualem concedendum esse non ad tempus praef:xum. sed donec perduret iusia' causa necessitatis vel utilitatis spiritualis religiosae, quae postulaverit ad normam Decreti *Cum de Sacramentalibus,* sub n. 13.

277

Ad ««eundum.· Affirmative.

Facta autem dc hisce omnibus relatione ab Infrascripto Secretario Sacrae Congregationis, in audientia dici 22 eiusdem mensis aprilis. Sanctitas Sua Ernorum Patrum sententiam benigne ratam habuit et confirmavit — i Card Tonti. *Praef.* Adulphus. Ep. Canopitan.. *Secretorius.*

1917 APR 25.-SC CONS., RESP. AAS 9 (1917) 232-233

Dubia: de secreto servando ab iis, qui de informationibus **REQUIRUNTUR CIRCA PROMOVENDOS AD EPISCOPATUM**

Ad S. hanc Congregationem sequentia dubia pro solutione proposita fuerunt:

I. Num iis, qui sub secreto S. Officii de Informationibus requiruntur circa personas ad episcopatum promovendas, liceat delatum sibi munus, qualibet dc causa, etiam ad tutiores notitias hauriendas, aliis revelare?

Π. Num, reticita commissione de qua supra, liceat ab aliis notitias reouirere. quoties adsit periculum. etiam remotum, revelationis secreti?

III. Num datas informationes liceat, quacumque de causa, alteri, etiam secretissimo et intimo vel in ipsa sacramentali confessione, revelare?

IV. Quibus poenis plectatur qui talia egerit in primo, vel secundo, vel tertio casu?

V. Qui ignarus certae notitiae, eam ab alio vel aliis tutissime haurire valeat absque ullo periculo violationis secreti: num possit ex se, absque S. Congregationis licentia, hanc personam vel has personas interrogare?

VI. Et si hoc fecerit, tenetur ne hanc personam vel has personas, a quibus notitias hausit, in suis Informationibus S. Congregationi manifestare?

Et Sacra Consistorialis Congregatio, omnibus mature œrpensis. ad praedicta dubia respondendum censuit:

Ad I. II et III. In omnibus his casibus non licere.

Ad IV. Excommunicatione, a quo nemo, nisi Ipse Romanus Pontifex, excluso etiam Emo Cardinali Maiori Poenitentiario. absolvere potest: aliisque poenis ferendae sententiae, quae contra violatores secreti S. Officii a iure statutae sunt

Ad V. Posse.

Ad VI. TeneriJ

Quae solutiones cum ab fnfrascripto Cardinali Secretario ad Summum Pontificem, in audientia diei 20 huius mensis relatae fuissent. Sanctitas Sua eas approbavit et publicari mandavit

Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorlalis. die 25 aprilis 1917.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen.. *Seer. V.* Sardi. Archiep. Caesariem. *Adsessor.*

A<4n ME 29 (1917) 309: PrM 3 (1920) 155-157.

1917 APR 27.-SC S. OFF., RESP. AAS 9 (1917) 268

De spiritismo

Feria III. loco IV, die 24 aprilis 191

In plenario conventu habito ab Emis ac Rrhfs Dnls Cardinalibus in rebus fidei et morum Inquisitoribus Generalibus. proposito dubio: · An liceat per *Medium,* ut « vocant, vel sine Medio, adhibito vel non hypnotismo, « locutionibus aut manifestationibus spiritisticis qui« buscumque adsistere, etiam speciem honestatis vel « pietatis praeseferentibus. sive interrogando animas ‹ aut spiritus, sive audiendo responsa, sive tantum aspi« ciendo, etiam cum protestatione tacita vel expressa ‹ nullam cum malignis spiritibus partem se habere « velle ». — lidem Emi ac Rmi Patres respondendum decreverunt: ‹ Neqatice in *omnibus* ».

Et Feria v. die 26 eiusdem mensis, Ssmus D. N. D. Benedictus Dlv. Prov. PP. XV relatam sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 27 aprilis 1917.—Alolsius Castellano. S. R. et *U. I. Notarius.*

31

1917 MAI 1.-BENEDICT. XV, MP. AAS 9 (1917) 529-531

De sacra congregatione pro ecclesia orientali

BENEDICTUS PP. XV

Dei providentis arcano consilio locum obtinentes beati Petri Apostolorum Principis, quem Dominus lesus animarum, suo redemptarum sanguine, Pastorem in terris suminum perpetuumque constituit, omnem Nos adhibere vigilantiam et curam ut universae ac singulae non modo conserventur sed accrescant ecclesiae, ex quibus compactum et coagmentatum constat *unum corpus Christi mysticum,* seu Ecclesia Catholica, equidem pro apostolic! officii conscientia studemus. Cum autem omnes particulares ecclesias paterna caritate complectimur, tum praesertim orientales, quippe quae in vetustiore suorum temporum memoria lumina offerant sancUtatis doctrinaeque tam clara, ut eorum splendore etiam nunc, tanto intervallo, reliquas Christianorum regiones collustrari videamus. lam vero contemplari sine maerore non possumus, quemadmodum ex florentissimis amplissimisque tam tenues ac miserae sint effectae, postquam scilicet lamentabilium series continuatioque causarum maximum orientalium numerum ab Ecclesiae
530 Matris complexu distraxit/ Utinam dilectis ex Oriente filiis, divino munere, contingat in possessionem pristinae prosperitatis et gloriae aliquando restitui: Nos interea. Nostrarum partium memores, dabimus diligenter operam ut ecclesiarum orientalium afflictas res, quantum est in Nobis, relevemus.

Itaque deliberatum Nobis est pro unitis, qui dicuntur, orientalibus propriam Sacram Congregationem instituere, cuius Nosmet ipsi geramus. Nostrique deinceps successores, praefecturam. Quae enim pro *negotiis ntus orientalis* usque adhuc fuit, Pii IX, f.r. decessoris Nostri auctoritate iussuque condita, cum S. Congregationi de Propaganda Fide adiuncta esset, ut huius quasi quaedam accessio posset videri, non ignoramus aliquos fuisse non bene erga Apostolicam Sedem animatos, a quibus Romani Pontifices inde arguerentur catholicos Orientales parvi pendere, eosque Latinis velle subiectos. Huiusmodi criminationes etsi quisquis res ex veritate aestimat, videt inanes esse, volumus tamen de huius Apostohcae Sedis in Orientales benevolentia constare ita ut dubitare iam liceat nemini. Et nostri quidem Orientales, cum videant Pontificem Maximum suis utilitatibus ipsum prospicere, intelligent profecto non posse Apostolicam Sedem se eis amantiorem ostendere. E ceteris autem libet confidere iam non fore qui Latinos in suspicionem Orientalibus adducant, cum vel ex hac re sit manifestum, in Ecclesia lesu Christi, ut quae non latina sit, non graeca, non slavonica. sed catholica, nullum inter eius filios intercedere discrimen, eosque, sive latinos, sive graecos, sive slavos, sive aliarum nationum, omnes apud hanc Apostolicam Sedem eumdem locum obtinere.

Quare de apostohcae potestatis plenitudine haec Motu proprio statuimus et sancimus:

I. Sacra Congregatio de Propaganda Fide pro negotiis ritus orientalis die xxx mensis novembris huius anni esse desinat

II. Seorsum a S. Congregatione de Propaganda Fide, S. *Congregatio pro Ecclesia Orientali* sit a die i mensis insequentis cui quidem praeerit ipse Summus Pontifex.
531 te comple/ctetur aliquot S. R. E. Cardinales, ex quibus unus Secretarius erit: adiunctos habebit e spectatissimis de Clero viris unum Assessorem et plures tum ex latino tum ex orientali ritu Consultores; praeterea idoneum officialium numerum ex clericis qui rerum orientalium peritiores sint

III. Huic Congregationi reserventur omnia cuiusvis generis negotia quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritus Ecclesiarum orientalium referuntur, etiamsi sint mixta, quae scilicet sive rei sive personarum ratione latinos quoque attingant

IV. Pro Ecclesiis ritus orientalis haec Congregatio omnibus facultatibus potiatur, quas aliae Congregationes pro Ecclesiis ritus latini obtinent salvo tamen iure Congregationis S. Officii.

V. Eadem Congregatio controversias dirimat via disciplinari; quas vero ordine iudiciario dirimendas indicaverit ad tribunal remittet quod ipsa Congregatio designaverit

Quae omnia rata ct firma esse volumus in perpetuum. contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum die i mensis maii. anno mdccccxvii, Pontificatus Nostri tertio.—Benedictus Pp. xv

Adn. I. G in PrM 9 (1921) 20-21.

32

1917 MAI 5.-BENED. XV, EPIST. AAS 9 (1917) 265-267

AD PETRUM S. R. E. CARD. GASPARRI. A SECR. STATUS S. S.. DE PACE A IESO CHRISTO. PER INTERCESSIONEM SS. EIUS GENITRICIS MARIAE. CUIUS INVOCATIO « REGINA PACIS, ORA PRO NOBIS > LITANIAE LAURETANAE ADDITUR, CREBRIS SUPPLICATIONIBUS IMPETRANDA

Signor Cardinale,

II 27 aprile 1915, con la Lettera diretta al rev. P. Crawley-Boevey [AAS 7 (1915) 203-2051. noi estendemmo a tutti coloro, i quah consacrassero la loro casa al Sacratissimo Cuore di Gesù, le Indulgenze due anni prima concesse per tale atto di pieté dal Nostro Predecessore Pio X, di venerata e santa memoria, alie famiglie della Repubbbca Cilena. Ci arrideva allora, vivida e serena, la speranza che il Divin Redentore, chiamato a regnare visibilmente nei focolari domestici, vi diffondesse gl'infiniti tesori di mitezza e di umilté del Suo Cuore amantissimo e préparasse tutti gli animi ad accogliere il paterno invito alia pace, che Ci proponevamo d'indirizzare nel Suo Augusto Nome ai popoli belligeranti ed ai loro Capi nel primo anniversario dello scoppio delTattuale terribile guerra. L'ardore, con cui le famiglie cristiane ed anche i soldati dei vari cserciti combattent! offrirono da quel giorno a Gesù l'omaggio di amorosa sudditanza tanto accetto al Suo Cuore Divino, accrebbe la nostra speranza e Ci conforté a levare più alto il paterno grido di pace.

Indicammo allora ai popoli Tunica via per comporre - con onorc c con beneficio di ciascuno di essi - i loro dissidi e. tracciando le basi su le quali dovrà posare. per essere duraturo. 11 futuro assetto degli Stati, U scongiurammo, in nome di Dio e dell'umanità. ad abbandonare i propositi di mutua distruzione e addivenire ad un giusto ed equo accordo.

Ma la Nostra voce affannosa. invocante la cessazione delTimmane conflitto, suicfdîo dell'Europa civile, quel giorno ed in appresso rimase inascoltata! Parve che salisse ancor più la fosca marea di odî dilagante tra le Nazioni belligeranti, e la guerra, travolgendo nel suo spaventevole turbine altri paesi, moltiplicô le rovine c le stragi.

Eppure, non venne meno la Nostra fiducia! Ella lo sa. Signor Cardinale, che ha vlssuto e vive con Noi nell'ansiosa attesa della sospirata pace. NeU'inesprimibile strazio deU'animo Nostro e tra le lagrlmc amarissime. che versiamo sugli atroci dolori accumulati sopra i popoli combattent! da questa orribile procella. Noi amiamo sperare ornai non/ più lontano l'auspicato gior- 355
no, nel quale tutti gli uomini. figli del medesimo Padre Celeste, torneranno a considerarsi fratclli. Le sofferenze dei popoli. divenute presso che insopportabili, hanno reso più acuto e intenso il generale desiderio di pace. Faccia il Divin Redentore, nelTinfinita bonté del Suo Cuore. che anche negh animi del governanti prevalgano i consign di mitezza. e che. conscii della propria responsabilité innanzi a Dio ed innanzi all'umanità. essi non resistano più oltre alla voce dei popoli invocante la pace!

A tai fine saiga a Gesù. più frequente, umilt c fiduciosa, specialmente nel mese dedicato al Suo Cuore Santissimo. la preghiera della misera umana famiglia e Ne implori la cessazione del terribile flagello. Si purifichi ciascuno più spesso nel salutare lavacro della sacramcntale Confessione, e all amantissimo Cuore di Gesù. congiunto al suo nella Santa Comunionc. porga con affettuosa insistenza le sue supphchc. E poichè tutte le grazie. che FAutore d'ogni bent si degna compartire ai poveri discendentl di Adamo, vengono, per amorevole consiglio della sua Divina Prowiticnza. dispensate per lc mani della Vcrgine Sanussima. Noi vogliamo che alia Gran Madre di Dio tn questôra tre-

menda più che mai si Volga viva e fidente la domanda del Suoi afflittissimi figli. *Diamo,* quindi, a Lei. Signor Cardinale, Fincarico di far conoscere a tutti i Vescovi del mondo fl Nostro ardente desiderio che si ricorra al Cuore di Gesù. trono di grazie. e che a questo trono si ricorra per mezzo di Maria. Al quale scopo Noi ordiniamo che. a cominciare dal primo di del prossimo mese dl giugno, resti fissata nellc Litanie Lauretane l'invocazione *Regina pacis - ora pro nobis,* che agli Ordinari pennettemmo di aggiungervi lemporaneamente col Decreto della Sacra Congregazione degli Affari Ecclesiastici Straordlnarii in data del 16 novembre 1915 *(AAS* 7 (1915) 4981.

Si levi, pertanto, verso Maria, che è Madré di misericordia ed onnipotente per grazia. da ogni angolo della terra, nel tempi maestos! e nefle più piccole cappelle. dalle reggie e dalle ncche magion: dei grand: come da: più poveri tuguri, ove alberghi un anima fedele. dal campi c ca: mari insanguinati, la pia, devota invocazione e port: a Lei l'angoscioso grido delle madn e delle sposc, fl gemito dei bimbi innocenti, il sospiro di tutti i cuorl bennati: muova la Sua tenera e benignissima soflecitudine ad ottenere al mondo sconvolto la bramata pace e ricordi, poi. ai secoll venturi I'efficacia della Sua intercessione e la grandezza del beneficio da Lei compartitoci.

Con questa fiducia nel cuore, Noi unploriamo da Dio su tutti i popoli, che abbracciamo con eguale affetto, le
2β7 più elette grazie ed/ impartiamo a Lei. Signor Cardinale, e a tutti i figli Nostri la Benedizione Apostolica.—Dal Vaticano, 5 maggio 1917—Benedictus Pp. xv.

33

1917 MAI 18.-SC RIT., RESP. AAS 9 (1917) 352-353

TARVISINA

De INSTRUMENTIS < CAMPANE TUBOLARI > IN ORGANO

Rnius Dnus Episcopus Tarvisinus Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione proposuit; nimirum:

Utrum organo ad usum liturgicum adhibito adiun-£ere liceat instrumenta vulgo vocata *Campane tubo-*iri?/

Et Sacra eadem Congregatio, attento Motu Proprio sa. me. Pii Papae X, *De musica sacra,* n. 4121. diei 21 novembre 1903 [AAS 36 (1903-04) 329-339] tit VI, n. 18 et 12, una cum subsequentibus declarationibus, atque audito specialis Commissionis suffragio, respondendum censuit: *Negative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 18 mail 1917.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. *C. Pro-Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. P P tn EL 31 (1917) 35B-359.

54

1917 MAI 20.-SC REL., RESP. AAS 9 (1917) 350-351

DI SOCIETATE FILIARUM S. URSULAE A S. ANGELA MERICIA

In Generalibus Comitiis diei 19 Maii 1917. Eihis Patribus Cardinalibus S. Congregationis de Religiosis, habita ratione Decreti eiusdem S. Congregationis diei 30 Ionii 1911 (ASS 3 (1911) 391-392] quo Societati Filiarum S, Ursulac aggregatio conceditur Tertio Ordini Franciscali ad obtinenda privilegia induigcntiasque eiusdem Tertii Ordinis, proposita sunt solvenda circa relationes inter Societatem Filiarum S. Ursulac a S. Angela Merlcla ct Tertios Ordines praesertimque Tertium Ordinem Franciscalem, iniraseripta dubia:

I. Utrum Filiae e Societate S. Ursulae adseribi possint Tertio Ordini S. Francisci. vel alteri Tertio Or-
351 dmi?/

II. Utrum Decreto S. Congregationis de Religiosis anni 1911. quo privilegia et indulgentiae Tertii Ordinis S. Francisci communicantur cum Societate Filiarum S. Ursulae. frui quoque valeant illae Familiae eiusdem Societatis quae dictam communicationem expresse non petierint?

III. Utrum Filiae S. Ursulac possint, quatenus Tertio Ordini Franciscali aggregatae, interesse conferendis et functionibus quae habentur in localibus congregationibus Tertii Ordinis?

IV. Utrum adseriptae cuicumque Tertio Ordini religioso saeculari transire possint ad Societatem Filiarum S. Ursulae?

Huiusmodi dubiis Emi Patres respondendum consuerunt:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Affirmative.*

Ad III. *Negative.*

Ad IV. *Affirmative, relicto tamen Tertio Ordine cui pertinebant*

Ssmus Dominus Noster Benedictus Divina Providentia PP. XV, in auaientia concessa Secretario S. Congregationis die xx eiusdem mensis maii, resolutiones Emorum Patrum approbare et confirmare dignatus est—I. Card. Tonti, *Praef.* AduJphus, Ep. Canopitan., *Secr.*

Ada. ME 29 0917) 301-302; *PrM 9* (1921) 48-49.

1917 MAI 27.-BENED. XV, CONST. AAS 9 (1917) 5-8

CODEX IURIS CANONICI PROMULGATUR

VENERABIL1BVS FRATRIBVS ET DILECTIS FILUS PATRIARCHIS, PRIMATISVS, ARCHIEFLSCOPIS, EPISCOPIS ALIISQVE ORDINARIIS AC PRAETEREA CATHOLICARVM STUDIORVM UNIVERSITATUM AC SEMINAR10RVM DOCTORIBVS ATQVE AVDITORIBUS

BENEDICTUS EPISCOPUS

***SERWS SERVORVM DEI AD* PERFETVAM REI MEMORIAM**

Providentissima Mater Ecclesia, ita a Conditore Christo constituta, ut omnibus instructa esset notis quae cuilibet perfectae societati congruunt, inde a suis primordiis. cum. Dominico obsequens manaato, docere ac regere omnes gentes incepit, aggressa est iam tum sacri oramis virorum christianaeque plebis disciplinam aalis legibus moderari ac tuerL

Procedente autem tempore, praesertim cum se in libertatem vindicavit et per maiora in dies incrementa latius ubique est propagata, ius ferendarum legum propnum ac nativum evolvere atque explicare nunquam destitit, multiplici ac varia decretorum copia per Romanos Pontifices et Oecumcnicas Synodos, pro re ac tempore, promulgata. Hisce vero legibus praeceptisque tum cleri populique Christiani consuluit regimini sapienter, tum ipsam, ut historia testatur, rei publicae utilitatem civilemque cultum mirifice provexit. Neque enim solum barbararum gentium Jeges curavit Ecclesia abrogandas ferosque earum mores ad humanitatem informandos, sed ipsum quoque Romanorum ius, insigne veteris sapientiae monumentum, quod *ratio scripta* est merito nuncupatum, divini luminis auxilio freta, temperavit correctumque Christiane perfecit, usque adeo ut, instituto rectius ac passim expolito privato et publico genere vivendi, sive aetate media sive recentiore materiam legibus condendis satis amplam paraverit/ 6

Verum emmvero, quod ipse fel. rec. Decessor Noster Pius X, motu proprio *« Arauum sane »*, d. xvi Kal. Apr. a. MCMiv edito (AAS 36 (1903-04), 549-551], sapienter advertit, temporum conditionibus hominumque necessitatibus, prout rerum natura fert, immutatis, ius canonicum iam suum finem haud expedite persequi omni ex parte visum est. Saeculorum enim decursu, leges quamplurimac prodierant, quarum nonnullae aut suprema Ecclesiae auctoritate abrogatae sunt aut ipsae obsoleverunt; nonnullae vero aut pro conditione temporum difficiles ad exsequendum, aut communi omnium bono minus in praesenti utiles minusve opportunae evaserunt. Accedit etiam, quod leges canonicae ita numero creverant, tam disiunctae dispersaeque vagabantur, ut satis multae peritissimos ipsos, nedum vulgus. latercnL

Quibus de causis, idem fel. rec. Decessor Noster, «tatim ac Pontificatum suscepit, secum ipse reputans quanto foret usui ad disciplinam ecclesiasticam restituendam firmandam, si gravibus illis, quae supra enarravimus. incommodis sollicite mederetur, consilium Iniit universas Ecclesiae leges, ad haec usque tempora

editas, lucido ordine digestas in unum colligendi ; amotis inde quae abrogatae iam essent aut obsoletae ; aliis» ubi opus esset, aa nostros praesentes mores opportunius accommodatis; * aliis etiam, si quando necesse esse aut expedire videretur, ex novo constitutis. Rem sane perarduam post maturam deliberationem aggressus, cum sacrorum Antistites, quos Spiritus *Sanctus posuit regere Ecclesiam Det,* eadem super re consulere eorumque mentes plane cognoscere omnino oportere iudicasset, prunum omnium id curavit ac voluit, ut Cardinalis a Publicis Ecclesiae Negotiis, datis litteris ad W. FF. singulos Catholici Orbis Archiepiscopos, iisdem committeret ut ‹ auditis Suffraganeis suis aliisque» si qui essent, ‹ Ordinariis qui Synodo Provinciali intéresse deberent, ‹ quamprimum huic Sanctae Sedi paucis referrent an ‹ et quaenam in vigenti iure canonico, sua eorumque ‹ sententia, immutatione vel emendatione aliqua prae ‹ ceteris indigerent › './

Postea, compluribus viris disciplinae canonum perilissimis sive ex Urbe Roma sive variis e nationibus in consortium laborum accitis, mandatum dedit dilecto filio Nostro Petro S. R. E. Cardinali Gasparri, tum Archiepiscopo Caesariensi, ut Consultorum operam dirigeret, perficeret, ac, si opus esset, suppleret. Coetum oeinde, sive ut aiunt. *Commissionem* S. R. E. Cardinalium constituit, in eamque cooptavit Cardinales Dominicum Ferrata. Casimirum Gennari, Beniaminum Cav.cchioni, Joseph Calasanctium Vives y Tuto et Felicem Cavagnis, qui, referente eodem dilecto filio Nostro Petro S. R. E. Cardinali Gasparri, paratos canones diligenter perpenderent eosque, iudicio suo, immutarent, emendarent, ĕxpolirent Cum autem quinque ii Viri, alius ex alio, obiissent, in eorum locum suffecti sunt dilecti filii Nostri S. R. E. Cardinales Vincentius Vannutelli, Caietanus De Lai, Sebastianus Martinelli, Basibus Pompili, Caietanus Bisleti, Gulielmus van Rossum, Philippus Giustim et Michael Lega, qui mandatum sibi negotium egregie expleverunt

Postremo, prudentiam auctoritatemque cunctorum in Episcopatu venerabilium Fratrum iterum exquirens, ad ipsos itemque ad omnes Regularium Ordinum Praelatos, quotquot ad Oecumenicum Concilium legitime vocari solent, novi Codicis iam digesti et adornati, antequam promulgaretur, singula ad singulos exemplaria mitti iussit, ut suas quisque animadversiones in paratos canones libere patefacerent4.

Verum, cum interea immortalis memoriae Decessor Noster, complorante Catholico Orbe universo, de vita decessisset, id contigit Nobis, Pontificatum secreto Dei consilio ineuntibus, ut Ecclesiae Nobiscum docentis sic unoique collecta suffragia debito cum honore exciperemus. Tum demum, novum totius canonici iuris Codicem, iam pridem in ipso Concilio Vaticano a pluribus sacrorum Antistitibus expetitum, et abhinc duodecim solidos annos inchoatum, in omnes suas partes recognovimus,
8 approbavimus, ratum habuimus./

Itaque, invocato divinae gratiae auxilio, Beatorum Petri et Pauli Apostolorum auctoritate confisi, motu proprio, certa scientia atque Apostolicae, qua aucti sumus, potestatis plenitudine. Constitutione hac Nostra, quam volumus perpetuo valituram, praesentem Codicem, sic ut digestus est, *promulgamus» vim lepis posthac habere pro universa Ecclesia decernimus, lubemus,* vestraeque tradimus custodiae ac vigilantiae servandum.

Ut autem omnes, ad quos pertinet, probe perspecta habere possint huius Codicis praescripta antequam ad effectum adducantur, edicimus ac iubemus ut ea vim obligandi habere non incipiant nisi a die Pentecostes anni proxime venturi, idest a die decima nona mensis Maii anni millesimi nongentesimi duodevicesimi.

Non obstantibus quibuslibet ordinationibus, constitutionibus, privilegiis etiam speciali atque individua mentione dignis, nec non consuetudinibus etiam immemorabilibus ceterisque contrariis quibusvis.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae constitutionis, ordinationis, limitationis, suppressionis, derogationis expressaeque quomodolibet voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum die festo Pentecostes anno millesimo nongentesimo decimo septimo, Pontificatus Nostris tertio.—Petrus Card. Gasparri, *a Secretis Status.* O. Card. Caggiano de Azevedo, S. *R. E. Cancellarius.*

* *Ct.* Motu proprio «Arduum *sane».* 2 *Cf.* Epistolam «Perρτχ/νη *rniM»* die 25 Martii 19M. * Cf. Motu proprio *cArduum uoet.* * *Cf.* Epistolam «De *mandatos* dic 20 Martii 1912.

Adn. Ph. MAROTO în CpR 1 (1920) 9-16.

36

1917 MAI 28.-SIGN. AP.» DECISIO. AAS 10(1918)39-44

MANILEN.

CIRCUMSCRIPTIONIS SEU SUPER DECRETO DE INTERIM exsequendo. Die 28 *aprilis 1917*

In ordinario Congressu habito in aedibus Erhi ac Rmi. D. D. Michaelis Card. Lega, S. T. Praefecti, aie 23 aprilis 1917, intervenientibus, una cum R. P. D. Secretario, nonnullis RR. PP. DD. Praelatis Votantibus ac Referendariis, inter alia ad examen revocatus fuit recursus procuratoris parochi loci Canuaba, adversus sententiam mciaentalem Turni Rotatis, tn causa *Manilen.* Legati Pii, latam *die 27 martii 1917, interpositus ad oblinendam aeclarationem nullitatis seu circumscriptionem praelatae sententiae. Quum autem, ominous mature* perpensis, *recursus funaamento boni iuris aeslilutus appareret, rescriptum est ab Emo Card. Praefecto, ad nonnam can. 40 Leg. Prop.* « Recursum esse reiicienaum › *aadtto eiusdem Emi Cara. Praefecti decreto ut extenderetur decisio.*

Decisio vero sequentis tenoris est:

1. In S. R. Rota coram altero Turno, Ponente R. P. D. Rossetti Auditore, pendet causa *Legati* Pii inter Provinciam SS. Nominis lesu. Ord. Erem. S. Augustini et parochum loci Candaba, dloec. Mamlen., circa dominium praediorum quorumdam, quae a. 1679 pia testatrix Lucia Gumamela legavit tum Provinciae tum Conventui S. Andreae loci Candaba ut ex reditious onera quaedam Missarum persolverentur. Quum enim, anno 1898, Regulares ecclesias et animarum curam dimittere coacti fuerint atque in eorum locum suficcti sacerdotes saeculares, Vincentius Lapus, parochus constitutus in ecclesia S. Andreae oppidi Candaba. praetendit ut a Religiosis praelaiorum praediorum dominium ipsi traderetur, atque in hunc finem causam lis dixit coram Archicpxscopo Manilensi. - Secundam sententiam obtinuit die 14 augusti 1908, contra quam appellarunt Religiosi ad viciniorem Episcopum; quum tamen nonnulla acta ad prosequendam appellationem omisisset Provinciae procurator, declarata est instantiae peremptio. Sed provocantibus ad S. R. Rotam Religiosis, decisio Rotalis coram Rfflo P D. Sebastianelll Decano, data die 7 februarii 1916 (Acta *Ap. Sed.,* \UI. 275 ssj. definivit fieri locum/ eorum favore restitutiom in integrum, dominiumque controversorum praediorum adiudicavit Regulari Provinciae. 40

2. Appellationem ad alterum Turnum interposuit procurator parochi Lapus admisitque Sacri Auditorii Decanus decreto 17 aprilis 1916. Quamvis tamen novi Turni Ponens a die 1 mali eiusdem anni partes invitasse! ad concordationem dubiorum, procurator parochi, licet semel iterumque citatus, non comparuit, donec, die 12 lanuarii 1917. Ponens per decretum ex officio declaravit: - attentis ho" diemis civilis societatis adlunctis. locum non fieri peremp* tioni appellationis, ad normam Reg. Rot. 236. n. 2. sed " appellationem ipsam esse serio prosequendam “ ; quapropter, assignato termino duorum mensium ad acta efficaciter complenda, praemonebat “ his inutiliter elapsis locum fore “ *exsecutioni provlsoriae* sententiae appellatae, servatis de “ iure servandis ”. Sed quum, post mensem, certis argumentis ac praesertim ex nova longioris dilationis petitione ex parte procuratoris, iam compertum esset inde nihil causam profecisse nec profecturam esse, die 22 februarii 1917 Ponens dato novo decreto ex officio, iussit causae disceptationem differri sine dte. ac sententiam appellatam Interim et provisono modo, praeviis opportunis cautionibus, favore Religiosae Provinciae exsecutioni mandari; quod decretum Ponentis per sententiam incidentalem Tumi, die 27 martn 1917, latam ad tramites can. 20 Legis Propriae et reg. Rot 83, confirmatum fuit.

Adversus hanc incidentalcm sententiam recursum interposuit parochi procurator ad Supremum Hcc Tribunal, postulans praefatae sententiae nullitatem aut circumscriptionem seu rescissionem declarari, sive decerni.

3. Primum ac praecipuum recursus argumentum respicit *ritum,* quo sententia edita est. atque ita proponitur. Ex art. 82 Reg. serv. in S. R. Rota: * a decretis a Ponente editis, " competit *appellatio* ad Turnum “; in casu tamen Turnui decretum Ponentis inappellabile dixit, ac tantummodo recursum adversus illud recepit. Et quamvis id videatur omnino consonum praescripto can. 2I» L P. et art. €3 Reg.. — nam can. 20 statuit: “ quoties in S. R. R quaestio flat “ circa exsecutionem provlsoriam res *tnappr*Rebili sen* tentia a solo Praeside Turni est definienda art B3 vero subdit: M salvo iure recurjus ad Turnu.—. a quo eo noscen“ dum est, utrum Ponens suas partes transgrexsus sit attamen recurrens assumit his normis urgendum locum in

" nem exsecutionis " satis innueret regulam vigere, quando exsecutio iam decreta est. et tantummedo quaestio fit de modo exsequendi, aut non exsequendi, t'erumtamen haec
41 difficultas penitus evanescit inspecto/ textu rcg. RoL 85 quae est declarativa can. 20 Leg. Pr : ibi enim legitur huic canoni fieri quoque Jocum " In casu quo Ponens exsecuuo- " nem provuertam procscribcx w h. e. quando quaestio fit de ipsa exsecutione, non *de* eius modo dumtaxat, decernenda. Et ubi verba legis tam clara sunt, non est profecto facienda adeo contraria interpretatio.

4. Cetera recursus anramenta meritum potius appellatae sententiae spectant. Videlicet, quum Turnus, ad normam reg. 83. tantummodo expendent: * utrum Ponens partes - suas transgressus fuerit " hulcque quaestioni negativum dederit responsum, recurrens hisce argumentis male Turnum dc re iudleasse contendit, dum evincere ex adverso conator revera Ponentem partes suas transgressum esse, pluribus adductis sd rem ratiocinationibus, quarum potiorcs. quae in hac sede expendi mercantur, hae sunt:

primo, quia exsecutionem provisoriam Ponens concessit. Immo lussil. ex *officio,* absque praevia partis petitione.

securdo, quia concessit, dum causa in *duro* gradu iunsdicuani seu in apcUatlonls iudicio. versabatur:

tertio, quia concessit, *nulla intercedente cx ecusu* art M. Reg. RoL recensitis.

At vero, prtauo gravamen facile fundamento destitutum invenitur quum in Regulis Rotalibus nulliol tegatur expressum exsecutionis provisoriac benriicium non esse a iudico concedendum nisi ad instantiam partis. Quin LT4UO contranam satis aperte edicitur per distinctionem, in iisdem Regulis saepius obviam, inter *decretum* ac rcocnptun quo hpiusmodl exsecutio dicitur praescribi, aut etiam praecipi, tniuegt; ita i 83. 1: " Praedictae regulae fit exceptio in " casu quo Ponens provisonam sententiae exsecut.oncm " prjeicnbci. quod decretum aut *rescriptum* est mappeila- " olle ". lb. 2: Hoc autem *decretum* aut rcscnptum debet " rationibus, tum In lure tum In facto munir, ". | 84: - A " Ponente provisona exsecutio praecipietur, quoties id con- " forme sit lurt commun) | 65. n. 2: " Ponens, provisonam exsecutionem trJungcns, mandat, etc. J 229: " Sl " exsecutio provisona fuit pracscnpta, ad normam J 84 '. etc. Etenim m prinus salis apertum est. in ture verba haec " praescribere ", ~ praecipere ", * iniur.gcre absque alio addito, ministerium ludicis cx officio, r.cc ad partis instantiam. procedentis denotare. Quae interpretatio firmatur cx alio legis praescripto in sublecta specie, ubi. praecedente partis instantia, ludex petila *concedere,* non autem prac- •cnbvre. praecipere, dicnur: nempe i 228. ub; haec lepmus: • Quando exsecutio proviaona. in primo gradu expetita. ' coxxcua non fuerit ", etc. Ulterius, explicita distinctio
42 quae in allatis textibus occurrit, inter decrettrin/ et rescriptu-. Ponentis exsecutionem prcviscriam lubentis. ccmpronat omr.ir.o posse iudlcem ecclesiasticum exsecutionem provisoriam mandare, sive ex oflxto (per decretum· sive ad partis instantiam (per rescriptum·.

a. xeque opponere luvat praefatam distinctionem esse polias exponendam ad normam duplicis, quod in hodiernis civilis iuris codicibus recensetur, generis regularum, per quts videlicet vel provisona exsecutio obtineri valet ope kpti (per decretum, ut assumitur» vel relinquitur arbifno ludtcu (nempe, per rescriptum» eam concedere aut negare, in utroque tamen casu praevia partis Instantia: cfr. v. g casu non fuisse, quia can. 20 L. P. dum limitai suam vim ad certos casus. nempe " quoties quaestio fiat, circa cxsecu- "' tionem provisonam alicuius sententiae aut circa inhibitio- Ri?. Gmdir Gregor . | IΛ5. 916. Cod. do. It., art 393. 4«, Hoc enim etiam dato, non licet tamen causas canonicas, in cultiu ut plurimum, bonum non solum privatum, sed publicum attingitur, causis mere civilibus aequiparare. In quibus naniuii privata negotia sunt componenda, nec ideo leges de Iliis lata ad nonnam legum quious hac reguntur interpretar: fas est. Sl itaque in re ad hodierni civilis luris interpretes provocatur, qui. unanimes, ut refert auctor articuli *Lsecuzione* provworia. In Encictop. giurid. liai, (vol. V. p IU. (1911), p. 4) haec statuunt; " Scnza domanda ii * magistrale non puô pronunclarla. e cgli lo facesse. " occederebbc | limiti del potero dl chl giudica in materia * civile, su d'inierrxri pnvofi che. appunto perché tali. M nulla han *che* vedere co.i iordine pubblico, etc. (Cfr * sent della Corte d appello di Roma. Id giugno 15.54: La " ieVtfc. 1U3. p. 207f eodem prorsus argumento contraria in foro ecclesiastico sententia ineunda suadetur.

Quae, d generatim dicta valent, potiesimum vero caau» noero aptantur, in quo rvs agitur inter paroeciam et monasterium. utrumque ture minorum fruens: iudicem autem debere ex officio procedere seu non exspectata parus instantia, ne minor a quoquam, nec ab alio quidem miaorc. quodpiam sui luris capiat detrimentum, nove pars inexjnrta In sua simplicitate ab altera circumveniatur, compertlsaunum in lure «t (c. 2. X. *De officio* ludteu. 1. I. 1. 32 c. 2. X. De in integrum restitutione. 1. I. t. 41). uc aequitati canonicae perquam consentaneum.

Quapropter nihili faciendum c«t, quod praeterea ad hoc gravamen fulciendum obllcitur, nimirum exsecutionem provhoriam non puve coactivo modo, sed dumtaxat facultative per deerrtum aut rrscrtptum lubcrt; quasi parti cuius Interest integrum ce«rt decreto uut rescripto obtemperare. Hoc erim neutiqu.»tn admittitur quando partes in causa non ‹]® privatis ※ui iuribu», sed dc mribus p^rnr-anir. moralium quas repraesentant, wu de bono publico, decettant fefr Lega. Praeicctio-.c» de iudUtis rectesuuttrii. I·. n 75 S3.

6. Quod autem In altero gravamine assumitur, exsecutionem proviso/riam in casu fuisse decretam a iudicc *ad quem* appellabatur, id quidem m facto est. Frustra Lamrn contenditur hac de causa decretum istud irritum fuu»?, utpotc positum contra art. 22i> Reg. Rot., quo praescriuitur· " Quando exsecutio provlsorla tn *primo yradu expaiic* M concessa non fuerit, peti potest per mcidcntalcm instantiam et per memoriale in appellationis iudicio ※ quasi exinde liceret deducere contrariam correlativam: ° Quando " exsecutio provisorta in primo gradu non tuent expcti- " la. . peu non potest m appellationis iudicio . Fauacu enim huius argumentationis ierit oculos: siquidem hoc unum ex praelata reguia deducere fas est. exsecutionem provisonam in appellationis iudicio peti posse etiamsi, petila ia primo gradu, non luerit concessa. In quo sensu regula opportunissima apparet ad temperandum, saltea» dum causa versatur coram altero tumo. rigorem can. 2u Leg. Pr., quo decretum Pùncnus exsecutionem concedes aut negans *inappellabilc* constituitur, quem rigorem iam temperavit Reg. RoL fc-3 dum adversus Ponenus decretum recursum, etiam in eodem Turno, salvum fecit.

Quae quum ita smt. frustra opponitur, non modo, ut planum est. similitudo *verbalis* rcg. 224 cum art. 4M cod. civ. liai.. <954 cod. Nap.), sed etiam consectaria interpretatio scholae luris Italicae, quae contra gailicam (Dauoz, Tailand ler, etc.) sustinet non posse primum in appedaUonc bcnciicium interim exsequendi poatularL Quidquid enim de re. a foro nostro prorsus aliena, sit statuendum, m comperto est non posse aptari legi canonicae praecipuum argumentum denegantium hanc facuitatcra: nimirum, censendos esse eos qui non petierint in primo gradu, noluisse suo lure uti, ncc ideo ad resipiscendum in altero gradu lumen admittendos in damnum partis adversae; obstat siquidem iterum peculiaris natura causarum canonicarum, quae non semper integrum relinquit litigantibus iun suo renuntiare.

7. Expeditior prostat responsio tertio gravamini, videlicet causam a Ponente ad exsecutionem provisonam dewrnendam his verbis enuncutaxn " cum necessitas exsisteret - removendi inutilem et perniciosam dilutionem, in appd- " latione serio prosequenda ※ non contineri inter eas quae art. 34 Reg. Rot. recensentur: " A Ponente provisoria exse- ※ cutlo praec.pictur quoties id conforme sil lurl communi. " ct praesertim quum agitur dc remediis provisional!bus et - caulionious. aut de iudicus possessoriis aiilsque. quae all- - menta aut mercedes respiciunt

Etenim, retenta, quae superius (n. 3) adumbrabatur, duplici differentia regularum de exsecutione provisorla decernenda aut concedenda, aliquando nempe ope lepis. iuoenUs nonnullas sententias interim esse exsequendas, etiam nuLa praevia partis instantia, aliquando vero crbitrio/ ludicij, 44 cui committitur sive exsecutionem praescribere, sive ad instantiam partis concedere aut denegare, habita potissimum rauone tum vehementis praesumptionis veritatis, tum necessitatis celerioris expeditionis negotii, liquet, comparatione quoque cum hodiernis codicibus iuris civilis instituta. art. 84 Reg. Rot. agere de primo tantummodo causarum genere» nec eas omnes laxative recensere, prout manifestum fit generali formula " quoties)d conforme sit * lurl communi ", atque verbo " praesertim ※ adhibito. At vero, m casu nostro liquidum est. ludicem supplevisse favore minoris defectum instantiae partis, quam prudenti suo iudicio existimabat debuisse, in taliuus constitutam rerum adiunctls, huiusmodi inierim exsequendi beneficium impetrare. Causam autem huius aestimationis probam lustamque subiecisse — quamquam Nostri Tribunalis non est, tn lacti artimvttinnem inquirere — ex enarratis a limine compertissimum fit. Enimvcro. partis coram primo Turno victricis iunbus nocebat quam maxime " mutilis et perniciosa dila· " lio alterius partis m appellatione presequenda ", ad quam removendam frustra per annum circa adlaboralum erat, beneficio etenim prima sententia pario, vix. in hisce rerum adiunctis. quae impediebant etiam quominus peremptioni instantiae locus fieret, praevideri poterat quandonam esset periruiturx Nec paru solummodo, sed bono publico queque — teste Zceh. *dc* tudlciis, sect. 1. ttt. 2. de iudice — perniciosum censeri debebat quod litem inchoatam prorogare alterutra pars studeret, ad innocentem alterius partis simplicitatem circumveniendam, qui casus ex praecipuis est. m quibus possit ludex et debeat, etiam non imploratus procedere (cfr. c. β. X. *De* in *integrum restitutione,* 1. I. L 41;

Quum igitur omnia et singula recurrentis gravamina, diligenti examine perpensa, acuta fortasse, magis quam vera iureve consistentia apparerent, quumque signanter non demonstraretur cx his *defectus competentiae* in Turno sententiam incidentalem proferente, neve in ipsa sententia ratio non habita alicuius *legis,* aut *manifesta* quaeris legis motatio, quod praetendebatur, ut ad normam art. 4 Rcgul. Nostri Ordinis sententia nulla declararetur. aut circumscriptioni resclssionive obnoxia, hinc Supremum Tribunal recursum reiiciendum censuit ac prorsus reieclt

Atque ita. etc.; non solum, etc.: sed ct omni. etc.

.0 — μ in sede S"Prc®» Tribunalis, 28 mail »9.. Lbaldiu. Maxmucci. Signaturae *Votans.* Vis·· LUCldi· S A S T· a Secr· Aloisius Scias

37

1917 IUN 2.-SC CONC. RESOL. AAS 10 (1917) 326-331

MELEVITANA

Iuris funerandi a parocho quasi-domicilii

2 iunii 1917

Species facti - Exeunto anno 1913 ex dismembratione territorii potissimum paroeciae archipresbyteralis loci Casai Zurrico dioecesis Melevitanae erecta fuit paroecia oppidi *Birzebbugia;* sed archipresbyter haud raro mra novi parochi intercipere arbitratus est, praetextu quod parochianorum aliqui, licet quasi-aomicilium in novo districtu foverent, praecipuam vel aequalem sedem adhuc in vetere retinerent. Defunctis itaque in territorio filialis duobus christifidelibus qui pariter in paroecia matrice domicilium habebant et in filiali quasi-domicilium, archipresbyter, alienum territorium ingressus, eorum corpora levare, associare, deducere ad suam ecclesiam ibique eos funerare non dubitavit. Controversia inde exorta ad Administratorem Apostolicum
327 (vacante tunc Sede/ Episcopali) delata est, qui, utrimque informatus, in Archipresbyter! favorem decretum tulit die 19 septembris 1914, statuens nimirum « cada- I verum associationem peragendam esse a parocho do- ‹ micilii, quocumque demum loco obitus contingat: in c casu autem extra controversiam positum esse quod c defuncti domicilium fovebant in loco *Casale Zurrico* ». Ab hoc decreto parochus recursum interposuit ad H. S. C. quae, expectato de more adventu novi Episcopi, hunc de sententia rogavit. Docuit quidem novus Episcopus de consuetudine inolita *post* resolutionem IL S. Ordinis in *Melevitana,* diei 30 aprilis 1904 (cfr. *Thesaurus resolutionum S. Congr. Concilii,* t. CLXIII, an. 1904, pag. 505. ss.). vi cuius consuetudinis unus parochus domicilii ius haberet in Melevitana dioecesi associandi proprium filianum, ubicumque demum contingeret obitus; eam tamen utpote a praepostera praefatae resolutionis interpretatione profectam, atque legitimo adhuc temporis spatio minime suffultam, non esse sustinendam facile recognovit Verum, attento quod ius commune hac in re in dioecesim non sine difficultate introduci posset, quamvis id iussisset supradicta H. S. O. resolutio, die 30 apr. 1904 data, ad futuras fortasse lites praecavendas proponebat ac enixe efflagitabat idem Episcopus ut haec regula quoad funera pro tota Melevitana dioecesi sanciretur, nimirum: ‹ Illi parocho exclusive pertinet ‹ funera absolvere, exceptis casibus sepulturae electi- I vae aut gentilitiae, in cuius paroecia christifidelis vita ‹ functus est, etsi ibi nec domicilium nec quasi-domici- ‹ lium habeat »; pro qua norma statuenda adducebat tum analogiam cum decreto *Ne temere* [diei 2 augusti 1907. ASS 40 (1907) 525-530], quoad matrimoniorum validam celebrationem, tum aequitatis rationem, quum generating unus parochus loci sacramenta morituris ministret. tum peculiares loci circumstantias, ut infra dicetur.

E re itaque visum est universam causam Emorum Patrum iudicio subiicere propositis dubiis:

I. *An decretum Administratoris Apostolici d. d. 19 septembris 1914 sit confirmandum vel infirmandum in casu:*

II. An et *quomodo excipienda sit petitio Episcopi in casu.*

Stxomis disctptationis. - *Votum Consultoris* summatim ita referri potest. - I. Quoad primum dubium praemittit utrimque supponi defunctus in casu in paroecia archipresbyterall domicilium, in nova vero quasi-domlcilium Ur.tum obtinuisse. Hoc ut minimum tamquam plene firmatum suscipi potest: non desunt enim adiuncta rerum unde mento suspicari quis posait assertum quasi-domlcibom in nova paroecia esse verum et germanum domicilium, qua in hypothesi quaevis controversia cessaret. Admissa vero contraria, id tantum superest Inquirendum, quid mmirum turis, circa/ defunctum qui in paroecia quasi-domicilii obiit, quin sepulturam electivam aut gentilitiam haberet: an scilicet debeat ac possit cadaver deferri ad paroeciam domicilii ut ibi funera absolvantur, an potius parochus quasi-domicilii lus privativum sepulturae habeat. Ast haec quaestio expeditissima est: In praesenti enim communissima est doctrina quod is * qui habet quasi-domici- " hum tn parochia et In alta parochia domicilium (verum “ aut legalei. et moritur in loco quasi-domicllil. ibi etiam ' sepeliendus est. licet facile possit ad domicilium deferri. " Ratio est quia parochus quasi-domicilii est vere et proprie * parochus et proir.de idem hic recurrit dicendum ac dc ' eo qui duplex domicilium habet ~ (.Many. *Dc loc. saens.* p 279, 2 De quasi-domiciliatis. b). " Parochus in cuius pa- “ rochia fideles defuncti verum domicilium vel etiam qua- ° si-domicUlum habuerunt, est ad sepulturam ibidem pera- “ gendam per se vel per suum delegatum privative competens ” (Wcmz. *Ius decret.*. III. η. *716).* Idem legitur in Synopsi *rerum moralium ct canonicarum* (n. 2143. vol· II. v. *Exequtac}:* ‘‘Qui moritur in loco domicilii vel quasl-domocl- ' 111. ct alibi habeat domicilium, vel quasi-domiciluim. debet “ sepeliri ubi mortuus est (Ferraris, v. *Sepultura,* n. 35/, “ nisi alibi elegerit sepulturam vel habeat sepulcrum gen- " tllitium·, sed quacumque in hypothec parochus domicilii. “ si defunctus mortuus est in loco quasi-domicilii et vi- ** cissim. *nullum* haberet ius. *nec ad quartam* quidem fu- ** nerariam ", quia videlicet, etiam per quasi-domicilium parochia acquiritur, adeoque quum quis in loco quasi-domicilii decedit, eius proprius parochus, *tunc,* alius non es: nisi parochus quasi-domicilü. Id conlirmatur ex innumeris resolutionibus H. S. C. etiam recentioribus. e. g. Reatina. *Iuris associandi cadaver, 22 dec.* 1866 (ASS 3 (1866) 41-46): Crcmen.. *Emolumentorum juncris,* 12 mart. 1861 (ASS 14 (1881) 209-216] : Arimlnen., *Sacramentorum et funerum,* 24 mart. 1883 [ASS 21 (1888) 94-105] : Novanen.. *Funerum,* 27 mail 1893 [AAS 28 (1895-96) 233-2391. etc.

Ad consuetudinem vero quod attinet: in facto novimus, ut refert Episcopus, olim ab immemorabili inolevisse consuetudinem. In universa insula, vi cuius libani cadaver extra fines propnae paroeciae defuncti, levabat quidem parochus loci, sed ad fines suae paroeciae dumtaxat, ubi a parocho proprio defuncti suscipiebatur. Ast post varias contrarias S. H. C. decisiones ab a. 1881 ab hoc more pauiatim recessum est. cui postremum vulnus intulit resolutio data die 30 aprilis 1904 statuens " in casu servan- " dum esse ius commune ". Deinceps vero, sensim sine sensu, alius usus, fortasse ex praepostera dictae resolutionis Intellectione subortus est, vi cuius parocho domicilii ius esset levandi, associandi ac funerandi cadavera flbanorum cui in loco decessus quasi-domicilium 1111 haberent. Ceterum animadvertit Episcopus nonnisi pauci casus citari/ 329
ad rem possunt, quum rara admodum sese obtulerit hucusque decessus in hisce circumstantiis occasio.

Quod ius spectat, certum quidem est consuetudinem legitime praescriptam posse statuere favore parochi domicilii tus exclusivum funerandi fideles m sua paroecia domiciliâtes. etsi in loco quasi-domicilii obierint. Hinc cl. Manv (i. c.) post transcripta verba subdit: "Nisi tamen aliter ferat " consuetudo Videndum tamen quaenam consuetudo requiratur: et quum ea ratione parocho quasi-domicilil competent funera fidelis in sua paroecia vita functi, quia est verus parochus proprius, quaestio ad (d recidit, quo nempe temporis spatio opus sit ad praescribendum contra lura parochorum proprix Notissimum vero, ex DD. alios ad rem requirere consuetudinem immemorabilem, alios centenariam. alios quadragenariam cum titulo (Cf. Petra. *Comm* in *Constitutionem IX, Innoc. Ill,* vol· H. n. 55: ct. Barbosa Dc *Parocho,* p. III. cap. XXV. n. 16. etc.), neminem decennali tantum contentum esse.

Ast etsi concederemus decennalem consuetudinem pos‹e In casu sufficere ad praescribendum contra lura parccbi quasi-domicilii tamen in facto nec decennalis consuetudo exsistit. Et sane: 1) talis consuetudo non exsistit contra paroeciam de *Birzebbugia* quae anno 1913 erecta fuit (cfr caus. *Melevitana - Praestationis,* d. 21 apr. 1917. supra, pa^ 245 [LE 27]); nec 2) generalis in dioecesi dici potest, quia nec usus apud omnes demonstratur, nec iam ab anno 1914 recognoscebatur ab Episcopo Melevitano. qui ad H. S. C. eam velutl ex erronea interpretatione resolutionis H. S. C. subortem denuntiabat.

Itaque nec ex doctrina in ture, nec ex asserta consuetudine suffultum aliqua ratione apparet Decretum Administratoris Apostolici in casu.

II. Alterum dubium respicit petitionem Episcopi pro nova statuenda norma, vi cuius semper *ad loci* parochum, exceptis dumtaxat casibus sepulturae gentilitiae aut electivae. spectaret defuncti funera absolvere, etsi ibi n‹-c domicilium nec quasi-domicllium habeat.

Rationes quas Episcopus affert sunt:

‡ Analogia cum lure ex decreto Ne lentere (ASS 4‹) (1907) 525-530] pro matrUnoniis statuto. Scilicet ex decreto *Ne temere* (ASS loc. cit.) iunsdlctio pro matrimoniorum celebratione evasit mere tcrntorialis, »ta ut parochus vel Ordinarius loci ubi matrimonium celebratur *valide semper* matrimonio adsistat. Id pariter optandum foret pro funeribus, relate ad suam dioecesim saltem.

2· Et sane hic modus aequitati maris respondere videtur: " Infatti non è il parrcco del luogo dove muorc Γindividuo " che viene chlamato ad anunimstrargli gll ultimi sacra- " menti, ad asslsterlo nella sua agonia./ esponendosl. quart- 330
" do la malatlia è infettiva e contagiosa, ai pencolo dl con- " trarla? ecc.

3‘ Tandem censet Episcopus quod, si haec regula pro sua dioecesi firmaretur, controversiae et usus iun contrai ;ı quae quive suscitantur ct vigent, etiam post resolutionem H. S. C. a. 1W4. radicitus possent evelli

Non tamen haec rationum momenta urgere videntur Prima et altera raUo. ut patet, ordinis generalis sunt proin deque, si quid probarent, pro uniwrva Ecclesia «uaderent tus funerarium immutandum esse Huc nutem venit tritum illud: *quod nimis probat* nihil probat, nihil «cibcet Ad rem specialiter probat; et cum non sit praesens quaestio de >urc generali condendo, sed dr lure particulari «anciendo. have argumenta generalia quod intendunt profecto non evincunt. Ceterum ea etiam in seipms considerate nutare penitus videntur. In primis enim deficit analogia cum decreto Ne

temere, quia verum est quod parochus loci semper valide adsistit matrimoniis. at vero licite nonnisi parochus domicilii vel menstruae commorationis, quae loco quasi-domicilu ponitur, adslstere valet Asf analogia ut probaret, ad liceitatem respicere deberet, cx qua unice trucius facit suos parochus qui matrimonio idsistit; nam praecise sub hoc aspectu percipiendi proventus comparatio aliqua institui valet inter legislationem pro matrimonio et eam auae pro funeribus viget. In re funerana non quaeritur, nimirum. an exequiae validae sint vel invalidae, sed tantum de iure eas faciendi, quod iusta proventuum perceptio sequitur.

Nec altera ratio magis rem urget. quia, de facto, quando distantia tanta est ut moriturus a proprio parocho adsisll non possit, nec etiam cadaver asportari ad propnam paroeciam commode potent; ac promae parocho loci qui infirmi curam habuit etiam funeralia, ex praescripto quoque communis luns. competunt, salvo iure portionis favore parochi proprii. Ceterum si illam consecrationem aequitatis nimis extendat, iniuslum dicet v. *g. eligere* sepulturam extra propriam paroeciam in damnum proprii parochi qui per telam vitam fidell adstitit. etc. Tandem cum lex haec generalis sit, omnia compensantur, et qui hodie sine labore fructus percipit, cras versa vice smè fruciu laborare tenebitur. Nec videretur ob tam parvas difficultates, quae post dicta vtx admittendae in praxi sunt, illud generale principium iuris in re funeraria subvertere, scilicet quod ibi quis sepeliendus est. ubi *consuevit ojjicia audire divina* ct ccclesinshco recipere werementa, id est m propria paroecia.

Quoad tertiam rationem. illae loci circumstantiae nonnisi respiciunt assertam consuetudinem post resolutiorem H S. C. a. 1S04 introductam; ast. quia haec consuetudo re-
331 cens eri nec adeo generalis, facilius videtur/ eradicari posse *K* 1Ω4 antiquior et immemorabilis quae clim viguit, et post dictam resolutionem omnino cessavit. Consuetudo enim vmcifur *consuetudine*

Hisce ex roto Consultoris depromptis, ex offteio nonnisi pauca adnotabantur quoad alterum dubium dumtaxat: videbatur enim propitio Episcopi, utpote ad concordiam Inter parochos fovendam concepta, non esse ideo a limine relidenda, quod generalioribus tantum motivis fulciretur Enimvero non de generali mutatione luris funerarii agebatur. sed de unico casu, et quidem raro, quo advena extra paroeciam proprii domicilii decederet: et quamvis hic etiam casus communi iure sit praevisus et contentus, attamen id non obstare videtur quominus peculiari moderatione data de causa possit praecaveri, attento praesertim quod, hac moderatione communder a parochis acceptata, nulli prælodicium causaretur, compjnsato videlicet detrimento ex fortuito decessu sui filiam cx emolumento in simili casu de alieno paroectano aliquando percipiendo. Ceteram haud decrânX in petitione Episcopi peculiaria moUva. ut eece. paupertas quarumdam paroeciarum, praesentm nomter erectarum, m quas prepterea facilius alienos paroecianos transmigrare et aliquoties obire extra sedem domicilii contingit, itemque ratio consulendi funeribus pauperum praesertim, de quibus parochi, sive domicilii sive quasidomicilii causa proprii, non semper solent esse solliciti. Quamobrem expedire videbatur, ui parochi totius dioecesis In proxima synodo vel alias coadunati audirentur supra luris moderatione ab Episcopo proposita. cui, si saltam maior pars accessisset, per mutuam veluti concentionem skut alias fieri contigi», ab H. S. O. quatenus oporteret probandam, res finiri posset, quo remedio nullum consultius ac elficaclus ad futuras praevidendas et praecidendas litas.

Resoiâ't ïo. - Propositis autem in plenario Emorum ac RAorum Patrum S. Congregationi Concilii conventu die 2 iumi 1917 in Palatio Apostollco Vaticano habito. supra enunclatta dubiis, responsum est:

Ad L ‹ Decretum Administratoris ApostoUci diei 19 ‹ septembris 1914 non sustineri, sed stannum iurl com‹ muni ».

Ad II. ‹ Provisum in primo ».

Quam Emorum Patrum resolutionem SSmus Dnus Noster Benedictus Div. Prov. Pp. XV ad relationem infrascripti Secretarii m audientia diei 4 eiusdem mensis et anni, approbare et confirmare dignatus est.—l. Mort, *Secr.*

AAn. ME 30 (1913) 262-765.

38

1917 IUN 15.-BENED. XV, ENCYC. AAS 9 (1917) 305-317

DE PRAEDICATIONE DIVINI VERBI

Bextdictvs PP. XV

Venerabiles fratre jalufem et apostolicam benedictionem

Humani generi Redemptionem Iesu Christus in ara Crucis monendo cum consummasset. velletque adduce-re homines ut. suis praeceptis obtemperando, compotes fierent aeternae vitae, non alia usus est via quam suorum voce praeconum qui, quae ad salutem credenda faciendaque essent, hominum universitati denuntiarent *Placuit Deo per stultitiam praedicationis salvos facere credentes* ». Elegit igitur Apostolos, quibus cum per Spiritum Sanctum dona infudisset tanto muneri consentanea, Euntes, inquit, *in mundum universum praedicate Evangelium*\ Quae quidem praedicatio faciem orbb terrae renovavit. Nam, si Fides Christiana mentes hominum a multiplici errore ad veritatem, animosque a sordibus vitiorum ad omnium virtutum excellentiam convertit, profecto ipsius/ praedicationis ope conver- xc tit *Fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi* *. Quapropter, quoniam. Dei nutu, iisdem causis quibus procreatae sunt, res conservantur, patet praedicationem Christianae sapientiae ad continuandum aeternae salutis opus divinitus adhiberi; et eam in *maximi gravissimisque rebus iure numerari: in quam propterea curae cogitationesque a Nobis praecipuae conferendae sunt, maxime si aliqua ex parte, a nativa integritate, cum suae efficacitatis detrimento, deficere videatur.

Id enimvero est, venerabiles Fratres, quod ad ceteras miserias horum temporum quibus Nos ante alios sollicitamur, accedit Etenim, si circumspiciamus quam multi sint qui verbo Dei praedicando dant operam, tanta occurret copia, quanta fortasse numquam fuit antea. Si autem consideremus, quo loco sint publice ac privaLim mores atque instituta populorum, crescit in dies vulgo rerum quae supra naturam sunt, despicientia et oblivio; sensim a Christianae virtutis severitate disceditur. maioresque ad probrosam ethnicorum vitam cotidie regressus fiunt.

Horum quidem malorum variae sunt multiplicesque causae: nemo tamen negaverit deplorandum esse quod eis malis a ministris verbi non satis afferatur medicinae. Numquid sermo Dei talis esse desiit, qualis ab Apostolo dicebatur, vivus et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti? Num gladii huius aciem usus diuturnitas hebetavit? Vitio certe tribuedum est ministrorum qui non tractant, quem ad modum oportet, hunc gladium, si is non omnibus locis vim suam exerceat Neque enim dici potest melioribus, quam nos, temporibus Apostolos usos esse, quasi tum aut plus esset docilitatis ad Evangelium aut minus contra divinam legem contumaciae.

Omnino igitur, quod Nos apostolici officii conscientia admonet duorumque proximorum Decessorum exemplum hortatur, huc summo studio, pro rei gravitate, incumbendum Nobis esse intellegimus, ut praedicationem divini verbi ad eam normam, ad/ quam Christ: *V.* Domini iussu Ecclesiaeque statutis dirigenda est, ubique revocemus.

Principio, venerabiles Fratres, quaeramus oportet, qua* ob causas in hoc genere de via declinetur. lam istae causae ad tres redire videntur: aut is ad praedicandum assumitur qui non debet; aut id muneris non eo exercetur consilio quo debet; aut non eo modo quo oportet

Etenim praedicationis munus, ex Tridentinae Synodi doctrina. *Episcoporum praecipuum est* * Apostoli quidem. quorum in locum successere Episcopi, hoc maxime suarum partium esse duxerunt. Ita Paulus: *Non enim misit me Christus baptizare, sed evangelizare* * Ceterorum autem Apostolorum ea fuit sententia : Non eri aequum ïio derelinquere *verbum Dei, et ministrare mensisl.* Etsi autem proprium id est Episcoporum, tamen. quoniam variis distenti curis in suarum gubernatione ecclesiarum. nec semper nec usque quaque ipsi per se possunt necesse est etiam per alios huic officio satisfaciant Quare in hoc munere quicumque praeter Episcopos versantur, dubitandum non est quin, episcopal! fungentes officio, versentur. — Haec igitur prima lex sanciatur, ut munus praedicationis sua sponte suscipere liceat nemini; sed ad Illud exsequendum cuivis opus sit missione legitima, quae, nisi ab Episcopo, dari non potest *Quomodo praedicabunt, nisi mittantur?'*·. Missi sunt enim Apostoli et ab Eo missi qui summus est Pastor et Episcopus animarum nostrarum ·; missi septuaginta duo illi discipuli: ipseque Paulus, quamvis constitutu tam a Christo vas electionis ut nomen eius coram gentibus et regibus portaret·, tum demum iniit apostotatum ctyn seniores. Spiritus Sancti mandato Segregate mihi Saulum in *opus* (Evangelii) »·. obtemperantes. eum cum impost/tlone manuum dimisissent M X

S«s. XXIV, De Ref.. */cor* \ * 10. 17. *Act.*. 6. 2 u Ari.

quod primis Ecclesiae temporibus perpetuo usitatum est Omnes enim, vel qui in sacerdotum ordine eminebant, ut Origenes. et qui postea ad episcopatum evecti sunt, ut Cyrillus Hierosolymitanus, ut loannes Chrywstomus. ut Augustinus cetcrique Doctores Ecclesiae veteres, sese ex sui quisque Episcopi auctoritate ad praedicandum contulerunt.

Nunc vero, venerabiles Fratres, longe aliud venisse in consuetudinem videtur. E sacris oratoribus non ita pauci sunt in quos apte cadere illud dixeris quod queritur Dominus apud leremiam: *Non mittebam prophetas, et ipsi* currebant Nam cuicumque vel ex ingenii indole vel aliis quibusvis de causis ministerium verbi suspicere libuerit, facile ei patet aditus ad suggesta templorum, tamquam ad palaestram in qua quivis suo arbitratu sese exerceat. Itaque ut lam de medio tollatur tanta perversitas, vestrum est, venerabiles Fratres, providere: et quoniam de pabulo vestris gregibus praebito reddenda Deo Ecclesiaeque a vobis ratio est, ne sinite ut quis, iniussu vestro, in ovile se inierat, et oves Christi ad suum arbitrium pascat. Nemo igitur in dioecesibus vestris, nisi vocatus probatusque a vobis, iam nunc sacras contiones habeat.

Hic vero summa cum vigilantia attendatis volumus quibus munus tam sanctum demandetis. Qua in re Episcopus hoc tantum. Concilii Tridentini decreto, permittitur ut *idoneos* eligant, id est qui possint *officium praedicationis salubriter exsequi. Salubriter,* dictum est — notate verbum quo rei continetur norma — non eloquenter, non *cum plausu audientium,* verum cum animarum fructu, ad quem, tamquam finem, divini verbi administratio pertinet. — Quod si pressius definiri a Nobis cupitis quos reapse habeatis idoneos, eos dicimus in quibus divinae vocationis argumenta reperietis. Nam quod requiritur ut quis ad sacerdotium admittatur: *Nec quisquam sumit* sibi *honorem, sed qui vocatur a Deou,* idem opus est ut quis ad praedicandum habilis aptus-
X9 que ludicetur. Quae quidem vocatio haud difficile/ deprehenditur. Christus enim. Dominus et Magister Noster, cum in eo esset ut in caelum ascenderet, nequaquam dixit Apostolis ut ilico, diversi abeuntes, praedicare inciperent: *Sedete,* inquit, in *civitate, quoadusque induamini virtute ex alto* Hoc igitur erit indicio quempiam divinitus ad id muneris vocari, si is virtute ex alto sit indutus. Quod cuiusmodi sit, licet ex iis colligere, venerabiles Fratres, quae in Apostolis, statim ut virtutem desuper acceperint, scimus evenisse. Ubi enim in eos Spiritus Sanctus descendit — ne mirifica, quibus aucti sunt, charismata attingamus — ex rudibus infirmisque hominibus docti perfectique evaserunt Sit igitur sacerdos quispiam congruenti tum scientia tum virtute praeditus — modo ei dona naturae suppetant quae necessaria sunt ne lentetur Deus — recte ad praedicationem vocatus videbitur. neque erit cur ab Episcopo ad hoc munus non possit assumi. Quod ipsum vult Tridentina Synodus, cum edicit, ne quos Episcopus praedicare sinat qui non tint *moribus et doctrina probati* u. Itaque Episcopi est eos, quibus praedicandi munus deferre cogitat, diu multumque experiri ut quae quanlaque sit eorum et doctrinae copia et vitae sanctimonia cognoscat. Qui si remisse neglegenterque se gesserit, id profecto in re gravissima deliquerit, et in eius caput culpa recidet vel errorum quos imperitus praedicator fuderit, vel offensionis malique exempli quod improbus dederit.

Quo autem, faciliores in hoc vestras, venerabiles Fratres, reddamus partes, volumus ut qui predicandi potestatem petunt, non secus ac qui confessiones peccatorum excipiendi, de eorum moribus et eruditione posthac duplex severumque fiat iudicium. Quisquis igitur in alterutro mancus et claudicans repertus sit, nullo rei cuiusquam respectu, repellatur ab eiusmodi munere cui non esse eum idoneum constiterit. Postulat id vestra ipsorum dignitas, quorum vices a praedicatoribus geruntur, ut diximus; flagitat Ecclesiae sanctae utilitas.
«5 quandoquidem sal/ *terrae* et *lux mundi* esseu. si quis alius, is debet qui in verbi ministerio versatur.

His probe consideratis rebus, ultra progredi ad explicandum quem sacrae praedicationis et finem et modum esse oporteat, supervacaneum potest viderL Nam ri ad eam, quam memoravimus, regulam sacrorum oratorum delectus exigatur, quid est dubii quin, congruis ornati virtutibus, dignam in praedicando et causam sibi proponant et rationem teneant? Sed tamen prodest haec duo illustrare capita, ut eo melius appareat, quare interdum boni praedicatoris forma in non nullis desideretur.

Quid praedicatoribus debeat in suscepto munere exsequendo esse propositum, licet intellegere ex eo quod ii possunt ac debent de se idem, quod Paulus, affirmare: *Pro Christo legatione fungimuru. Si* autem legati sunt Christi, illud ipsum velle debent in legatione peragenda quod Christus voluit in danda; immo quod ipse, dum vixit in terris, sibi proposuit. Neque enim Apostoli, et praedicatores post Apostolos, alio missi sunt atque Christus: *Sicut mtsit me Pater, et ego mitto vosl7.* Scimus autem cuius rei gratia Christus de caelo descenderit: aperte enim declaravit: *Ego ad hoc veni* in *mundum, ut testimonium perhibeam veritati ,ß. Ego veni, ut vitam habeanL "*

Utrumque igitur persequantur oportet qui sacrae praedicationi dant operam, id est, ut traditae a Deo veritatis diffunoant lumen et ut in iis qui audiunt, supernaturalem excitent alantque vitam; brevi, ut animarum quaerendo salutem, Dei promoveant gloriam. Quare, sicut perperam appelletur medicus, qui medicinam non faciat, vel alicuius artis doctor qui eam non doceat artem, sic qui praedicando non curat ad pleniorem Dei cognitionem et ad aeternae salutis viam homines adducere, eum declamalo/rem vaniloquum appellari licet, praedicatorem evangelicum non licet. Atque utinam huiusmodi declamatores nulli sint' — Quid vero et quo ducuntur maxime? Alii quidem inanis gloriae cupiditate; cui scilicet ut satisfaciant: « Student magis alta quam apta dicere, facientes apud infirmas intellegentias miraculum sui, non ipsorum salutem operantes. Erubescunt humilia et plana dicere, ne sola haec scisse videantur... Erubescunt lactare parvulos >M. Cumque lesus Dominus ex humilitate auditorum ostenderet se eum esse qui exspectabatur: *Pauperes evangelidanturn,* quid non moliuntur isti, ut ex urbium celebritate atque ex primariorum dignitate templorum commendationem suis sermonibus acquirant? Quoniam autem In rebus a Deo revelatis quaedam sunt quibus corruptae humanae naturae perterreatur infirmitas, quaeque ob eam causam accommodatae non sunt ad evocandam multitudinem. ab iis caute se abstinet eaque tractant in quibus, si loci rationem excipias, nihil est sacrum. Ac non raro contingit ut in media pertractione rerum aeternarum labantur ad politica, praesertim si quid eius generis animos audientium vehementer teneat occupatos. Omnino unum hoc iis esse studium videtur, placere audientibus eisque morem gerere quos Paulus *prurientes auribus2l* dicit Hinc ille gestus non sedatus et gravis, sed aualis in scaena aut in contione populari solet agi; hinc lac vocis vel remissiones molliores, vel contentiones tragicae; hinc illud orationis genus proprium ephemeridum; hinc sententiarum illa copia ab impiorum et acatholicorum petita scriptis, non a divinis Litteris, non a Sanctis Patribus; hinc denique illa et quae ab eorum plerisque usurpatur, volubilitas tanta verborum, qua obtundant quidem aures et admirationem moveant audientibus, sed nihil his bonis afferant quod domum reportent. Iam vero mirum quantum praedicatores isti opinione falluntur. Habeant licet quem tanto cum labore nec sine sacrilegio petunt plausum imperitorum: num pretium est operae,/ quando simul subeunda eis est prudentium omnium vituperatio et. quod est maius, formidandum Christi severissimum iudicium?

Quamquam, venerabiles Fratres, unice plausus quaerere praedicando non omnium est qui a regula normaque aberrant Plerumque huiusmodi significationes qui captant, ideo captant ut eas ad aliud assequendum dirigant vel minus honestum. Nam. oblivioni dantes illud Gregorii: « Non praedicat sacerdos ut comedat, sed ideo ‹ ut praedicet, manducare debet >" haud ita rari sunt qui. cum ad alia munera, quibus decenter alerentur, non se factos esse intellegerent ad praedicationem se contulerunt, non ministerii sanctissimi rite exercendi, verum quaestus faciendi causa. Videmus igitur curas omnes istorum minime conversas esse ad quaerendum ubi maior sperari possit fructus animarum, sed ubi plus conficiatur praedicando lucri.

Iam vero, cum ab his nihil exspectare liceat Ecclesiae. nisi damnum et dedecus, summopere vobis, venerabiles Fratres, est vigilandum, ut. si quem inveneritis praedicatione ad suam gloriam vel ad quaestum abuti, eum sine cunctatione amoveatis ab officio praedicandi Nam qui rem tam sanctam polluere non veretur tanta perversitate propositi, non sane dubitabit ad omnes indignitates descendere, ignominiae labem aspergens non sibi tantum, sed ipsi etiam sacro muneri, quod tam prave administrat

13. 3. ·» lerem., 23. 21. » *Hebr., 5.* 4. »› Luc.. 24, 48
“ Loc. dt. u Matth., 5, 13. 14. M 2 *Cor., 5,* 20.
” Ioann., 20, 21. '· Ibid . 18. 37. «· ibid., 10, 10
» G 111 f be rtus Ab.. 1« *Cant. Caxiteor. serm. XXVtt.* 3.
» Matth . 11, 5. n 3 Tim . 4. 3. * *In l* Ub III

Eadem autem erit adhibenda severitas in eos qui quo decet modo non praedicent, propterea quod ea neglexerint, quae ad recte hoc ministerium obeundum necesario requiruntur. Haec vero quae sint, docet exemplo suo is qui ab Ecclesia cognominatus est *Praedicator ventatis.* Paulus Apostolus: cuius similes praedicatores utinam. Dei miserentis beneficio, multo plures habeamus:

bene paratus et instructus ad praedicandum venerit Neque vero hic, loquimur de doctrinae studiis in quibus. Gamaiiele magistro, diligenter versatus erat Scientia enim m eo *per revelationem* infusa, obscurabat ac paene obruebat eam quam ipse sibi comparaverat- quamquam hanc quoque non parum ei profuisse ex eius Epistolis apparet Prorsus necessaria est praedicatori, scientia, ut diximus, cuius quidem luce qui caret facile labitur, ex Concilii Lateranensis IV verissima sententia: ‹ Ignorantia est mater cunctorum errorum ». Non tamen de qualibet rerum scientia volumus intellegi, sed ea scilicet quae propria est sacerdotis, quaeque, ut in pauca conferamus rem. cognitione sui. Dei, et officiorum continetur: sui, inquimus, ut suas quisque utilitates omittat Dei, ut omnes ad eum et cognoscendum et diligendum adducat; officiorum, ut ea servet et servari praecipiat ceterarum rerum scientia, ista si desit, inflot nec quicquam prodest.

Illud potius videamus, qualis in Apostolo praeparatio fuerit animi. Qua quidem in re tria sunt maxime consideranda. Primum ut se totum Paulus divinae voluntati dediderit Vixdum enim, cum iter faceret Damascum. lesu Domini virtute tactus est, edidit illam

Christo, sicut perpetuo fuerunt postea, laborare et quiescere, egere et abundare, laudari et contemni, vivere et mort Non est dubium quin ideo in apostolatu tantum profecerit quod se Dei voluntati pleno cum obsequio permisit Quare similiter ante omnia obsequatur Deo quisquis praedicator ad salutem animarum nititur, ut nihil quicquam sit sollicitus quos auditores, quem successum, quos fructus habiturus sit: denique ut Deum dumtaxat, non se respiciat.

Hoc autem tantum Dto obsequendi studium animum postulat adeo comparatum ad patiendum, ut nullum fugiat laboris molestiaeque genus. Quod alterum in Paulo fuit insigne. Nam, cum de eo dixisset Dominus: *Ego* ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pa-
314 n·5, ipse deinde aerumnas omnes tanta/ voluntate complexus est ut scriberet: Superabundo gaudio in omni tribulatione noxtra ⟍ Iam vero haec laboris tolerantia in praedicatore si emineat, cum quicquid humani in eo sit, abstergeat, ac Dei gratiam ei ad fructum ferendum conciliet, tum incredibile est quam eius operam Christiano populo commendet. Contra, parum ad permovendos animos ii possunt, qui quocumque venerint, ibi commoditates vitae plus aequo consectantur, ac dum suas contiones habeant, nihil aliud fere attingunt ministerii sacri, ut appareat plus eos propriae servire valetudini, quam animarum utilitati.

Tertio denique loco spiritum orationis qui dicitur, necessarium praedicatori esse intellegimus ex Apostolo: qui ut primum vocatus est ad apostotatum. Deo supplex esse instituit: Ecce enim oratn. Etenim non copiose dicendo nec subtiliter disserendo aut vehementer perorando salus quaeritur animarum: qui hic consistat praedicator nihil est nisi aes sonans aut cymbalum tinniens M, Id quo fit ut vigeant humana verba mirificeque valeant ad salutem, divina est gratia: Deus incrementum dedit*'. Dei autem gratia non studio et arte comparatur, sed precibus impetratur. Quare qui parum aut nihil orationi est deditus, frustra In praedicatione operam curamque consumit, cum coram Deo nec sibi nec audientibus quicquam proficiat.

Itaque, paucis concludentes quae hactenus diximus, his Petri Damiani verbis utamur: « Praedicatori duo sunt permaxime necessaria, videlicet ut sententiis doctrinae spiritualis exuberet, et religiosae vitae splendore coruscet Quod si sacerdos quispiam ad utrumque non sufficit, ut et vita clarus et doctrinae facultate sit profluus: melior est vita procul dubio quam doctrina... Plus valet vitae claritas ad exemplum, quam eloquentia vel urbanitas accurata sermonum . Neccesse est ut sa-
315 cerdos. qui praedicationis officio fungitur, et doctrinae spiri/tualls imbribus pluat, et religiosae vitae radiis splendeat; instar illius Angeli, qui natum Dominum pastoribus nuntians, et splendore claritatis emicuit, e» quod evangelizare venerat, verbis expressit »*.

Sed. ut ad Paulum redeamus, si quaerimus qulbui de rebus consuevisset praedicando agere, ipse sic omnia complectitur: *Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos,* nisi *lesum Christum, et hunc crucifixum* ", Efficere ut lesum Christum homines magis magisque cognoscerent et quidem cognitione quae ad vivenoum, non modo ad credendum, pertineret, hoc est quod omni apostolici pectoris contentione laboravit. Itaque Christi dogmata et praecepta omnia vel severiora sic tradebat ut nihil ncc reticeret nec molliret, de humilitate, de abncgatlone sui. de castitate, de rerum humanarum contemptu, de oboedientia, de venia inimicis danaa. de similibus. Nec vero timide illa denuntiabat: inter Deum et Behal eligendum esse cui serviatur, utrique non posse; omnes, ut e vivis excesserint, tremendum manere iudicium; cum Deo non licere transigi; aut vitam aeternam sperandam, si universae obtemperetur legi, aut, si cupiditatibus indulgendo deseratur officium, ignem aeternum esse exspectandum. Neque enim *Praedicator veritatis* umquam putavit abstinendum ab huiusmodi argumentis propterea quia, ob corruptionem temporum, nimis dura viderentur iis, ad quos loquebatur. — Apparet igitur quam non probandi sint ii praedicatores. qui quaedam Christianae doctrinae capita, ne fastidio sint audientibus, non audent attingere. Num medicus quisquam inutilia remedia dabit aegrotanti quia is ab utilibus abhorreat? Ceterum inde probabitur oratoris virtus et facultas, si, quae ingrata sunt, ea grata dicendo reddiderit

Quae autem tractanda susceperat, quo modo Apostolus explicabat? *Non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis*[2]. Quanti refert, venerabiles Fratres, hoc omnibus esse exploratis 'simum, cum videamus non paucos e sacris contionatoribus ita dicere ut Scripturas Sanctas, Patres Doctoresque Ecclesiae, theologiae sacrae argumenta praetermittant; nihil fere pisi rationem loquantur. Pe teram profecto: neque enim in ordine supernatural! _umanis tantum adminiculis quicquam proficitur. — At illud opponitur: praedicatori qui quae divinitus revelata sunt, urgeat, non haberi fidem, — Itane vero? Sit sane apud acatholicos: quamquam cum Graeci sapientiam, nimirum huius saeculi, quaererent. Apostolus tamen eis Christum crucifixum praechcabat°. Quod si oculos convertamus ad gentes catholicas, in his ii qui alieni sunt a nobis, fere Fidei radicem retinent: mentes enim obcaecantur eo quod animi corrumpuntur.

Postremo qua mente praedicabat Paulus? Non ut hominibus, sed ut Christo placeret: Si *hominibus placerem, Christi servus non essem* M. Cum animum gereret incensum caritate Christi, nihil quaerebat praeter Christi gloriam. O utinam qui in verbi ministerio elaborant, omnes vere lesum Christium diligant; utinam possint illa usurpare Pauli: *Propter quem* (lesum Christum) *omnia detrimentum feci,** *et Mihi vivere Christus est.** Tantum qui amore ardent, ceteros inflammare sciunt. Quare S. Bernardus ita praedicatorem admonet: ‹ Si sapis, concham te exhibebis et non canalem »;" hoc est: quod dicis, eo plenus ipse esto, et ne satis habeas in alios transfundere. « Verum, ut idem Doctor addit, canales hodie in Ecclesia multos habemus, conchas vero perpaucas! ».[11]

Hoc ne eveniat in posterum, vobis omni ope atque opera enitendum est, venerabiles Fratres: quorum est et indignos repellendo, et indoneos eligendo, conformando, moderando, efficere ut praedicatores, qui sint secundum Dei cor, iam plurimi exsistant. Respiciat autem misericors gregem suum Pastor aeter/nus, lesus Christus, ST Virgine Sanctissima quidem, ut Matre augusta ipsius Verbi incarnati ct Regina Apostolorum, deprecante; ac spiritum apostolatus in Clero refovens, plurimos esse lubeat qui studeant « se ipsos probabiles exhibere Deo. operarios inconfusibiles, recte tractantes verbum veritatis »·.

Auspicem divinorum munerum ac testem benevolentiae Nostrae vobis, venerabiles Fratres, vestroque Clero ac populo apostollcam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die 15 iunii, in festo Sacratissimi Cordis lesu. anno 1917, Pontificatus Nostri tertio.—Benxdictcs Pp. xv.

I. Ep. I ad CmtAtun Urbis Praef. x »» Ga Ca 1 10 o Ibld.
2. 4. « 1 Cor., I. 22. 23) 3. 8. nnd 1. 21. n ln Cent' serrn. 11
» 2 THn.. 2. 15.

I. r Art..
Epp. Ub 1

39

1917 IUN 16.-SC PROP. FIDE, LIT. PART.·

Expeditio unicae bullae pro nominandis episcopis
PER S. C. DE PROPAGANDA FIDE

Roma. 16 glugno 1917

11 soltoscritto Cardinale Prefetto della S. C. di Propaganda si dà premura di significare allTfho Sig. Card. Cancelliere di S. R. C. che il S. Padre nellTJdienia dei giorno 11 corr. mese ha disposto che, derogando alia consueta prassl di cotesta Cancelleria Apostolica, per i vescovi sia residenziali che titolari nominati con Decreto di questa S. C. si spedisca una sola Bolla, quella cioè dl promozione all'eplscopato con le clausole consuete, fra le quali Sua Santitb vuole che ai vescovi nominati dalla Propaganda sia sempre concessa la facoltâ che nella loro consacrazione episcopale, qualora non possano avere oltre il consacrante, altri due vescovi assistenti come prescrive il Pontificale Romanum, possano in luogo di costoro assistere due sacerdoti.—D, Card. Seraient. *Pref.*

• A 5ua Em. Revm» Ii Sig. Card. OTTAVIO CAGGIANO DE AZEVEDO. CancelHere di S. R. C.: Sylloge n. 59.

40

1917 IUN 23.-SC RIT., RESP. AAS 9 (1917) 396-397

Dubia: de cantu liturgico gregoriano

A Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutio expostulata est; nimirum:

I. An liceat in commodum cantorum, praesertim m ecclesiis ruralibus, adhibere cantum gregorianum notulis musicalibus modernis descriptum?

II. An decretum super editione vaticana eiusque reproductione quoad libros liturgicos gregorianos cum signis rythmicis, uti vocant, privata auctoritate adiectis, quod impressum quidem est sub n. 4263 et die 11 aprilis 1911, inter *decreta authentica S.* R. C. sed non insertum in Acta Apostolicae *Sedis,* maneat adhuc in suo vigore?/

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, propositis dubiis ita respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative,* iuxta decretum n. 4166 circa libros cantus liturgici gregoriani, diei 11 augusti 1905 ad VII; relatum inter *decreta authentica* S. R. C. et Acta Apostolicae Sedis [ASS 38 (1905-06) 114-116].

Ad II. *Affirmative,* in subsidium scholarum cantorum. iuxta tenorem eiusdem decreti n. 4263.l

Atque ita rescripsit et declaravit die 23 iunii 1917.—A Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Pro-Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

1 **DITRITUM srv DECLARATIO SUPER EDITIONE VATICANA EtUSQUE ■mODUCnONE QUOAD LIDROS LITURGICOS GREGORIANOS**

N. 4263.

Cum postulatum fuerit, an Episcopi possint propriam approbationem donare libris cantus gregoriani. melodias Vaticanae editionis adamussim rcproductas continentibus, sed cum signorum rithmicorum indicatione, privata auctontate additorum. Sacra Rituum Congregatio ad maiorem declarationem Decreti n. 4259. 25 Januarii vertentis anni (AAS 3 (1911) 67-68). respondendum censult:

Editionibus in subsidium scholarum cantorum, signis rythmicis. uti vocant, privata auctoritate ornatis, poterunt Ordinarii, in sua quisque Dioecesi, apponere *imprimatur,* dummodo constet, cetera, quae in Decretis Sacrae Rituum Congregationis iniuncta sunt, quoad cantus gregoriani restiuraUoncm. fuisse servata.

Quam resolutionem Sanctissimo Domino nostro Pio Pa-
X, per Sacrorum Rituum Congregationis Secretarium relatam. Sanctitas Sua ratam habuit et probavit. Die 11 «Prills 1911.

Ada. I. PAUWEL5 in PrM 9 (1921) 52.

1917 IUN 23.-SC RIT., RESP. AAS 9 (1917) 397-398

ORDINIS S. BENEDICTI

DUBIA CIRCA OCCURRENTIAM ET CONCURRENTIAM

R. *P. D.* Fidelis de Stotzingen, Abbas Primas Ord. S. Benedicti Sacrorum Rituum Congregationi humiliter exposuit solvenda quaedan dubia, a diversis Congregationibus eiusdem Ordinis proposita, quae orta/ sunt ex 398
novis Rubricis Lectionarii ad usum militantium sub regula S. Benedicti; nimirum:

I? Habetne Memoria In primis Vesperis veram ct proprie dictam concurrentiam, ita ut habere debeat praecedentiam super reliquas commemorationes?

II. Si tempore Adventus vel Septuagesimae, quae sunt privilegiatae III Ordinis Memoria cum feria occurrat, quaenam Missa est dicenda?

III. Si prima die libera cuiuslibet hebdomadae in Quadragesima occurrat festum duplex tamen simplificatum, licetne Missam de Requie celebrare?

IV. Si feria Quadragesimae occurrat festum duplex simpliflcatum, licetne Missam de Sancto celebrare?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus sedulo perpensis, ita respondendum censuit:

Ad I. *Negative,* iuxta normas et rubricas in usum Benedictinorum Confederatorum approbatas die 9 iunii 1915, tit. VII. De *Commemorationibus,* 4.

Ad II. Missae privatae dici poterunt de sancto vel de feria. Missa vero Conventualis dicenda est de feria.

Ad III. *Affirmative.*

Ad IV. *Negative.*

Atque ita rescripsit et declaravit die 23 iunii 1917.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S, Rufinae, S. R. C. *Pro-Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. I. PAUWELS in PrM 9 (1921) 53-55.

9

1917 IUN 28.-SC CONS. NORMAE. AAS 9 (1917) 328-334

NORMAE PRO SACRA PRAEDICATIONE

Ut quae Beatissimus Pater nuper in Encyclicis Litteris *Humani generis redemptionem* de sacra praedicatione [LE 38] docuit ac praestituit ad praxim facilius deducantur, Emi Patres S. C. Consistorial! praepositi, ipso Summo Pontifice plene adprobante, sequentes sancivere normas, quibus Rmi locorum Ordinarii uti debeant ut tuto in re tam gravi procedant; casque eadem Sanctitas Sua statim exsecutioni mandandas praecipit, quo scilicet quod Apostolus nominat ministerium uerbi eos afferat fructus in tuitionem ac propagationem fidei christianaeque vitae custodiam, quales et divinus Magister Christus intendit et catholica Ecclesia sibi ture promittit

Caput I.

A quibus et qua ratione *praedicatores Verbi Dei* xirif *eligendi.*

1. Rfni locorum Ordinarii illud ante omnia semper prae oculis habeant, quod Sacra Tridentina Synodus, anteriores praescriptiones innovans ac perstringens, cap. IV. sess. 24. De Reform., sancit: ubi. postquam monuit *praedicationis munus Episcoporum praecipuum esse, sic* sequitur: Mandat (S. Synodus) ut *in Ecclesia sua ipsi* (Episcopi) per se, aut, si *legitime impediti fuerint, per eos quos ad praedicationis officium assument; in aliis autem Ecclesiis per parochos, sive, iis impeditis, per alios* ab *Episcopis (impensis eorum qui eas praestare aut tenentur* rei solent) *deputandos, in* ctrifate aut in *quacumque parte dioecesis censebunt expedire, saltem dominicis et solemnioribus* diebus *festis . sacras Scripturas divinamque legem annuntient Nullus autem saecularis sive regularis, etiam* in Ecclesiis *suorum Ordinum, contradicente Episcopo, praedicare* praesumat./

?

Quod plane *in* novo ecclesiastico Codice confirmatur can. 1327, 1328 et 1337.

2. Cum Igitur ad Episcopum loci Ordinarium praedicandi munus praecipue spectet, cumque ad eumdem pertineat *assumere* ac *deputare* qui ipsum substituant proque ipso suppleant in hoc gravissimo ministerio, etiam specifice in casu quo oraedlcationls impensae, aut ex iure aut ex consuetudine, ab aliis sint persolvendae; nullus nec valide nec licite eligere aut advocare conrionatorem quempiam etiam pro ecclesia propria; nullusque de clero sive saeculari sive regulari, huiusmodi inventionem Urite acceptare poterit, nisi intra limites ac modos in sequentibus articulis statutos.

3. Parochi, vl missionis habitae in eorum electione, sicut ad confessiones excipiendas habilitantur. Ita etiam facultate condonandi gaudent, salva quidem lege residence salvisque conditionibus ceteris, quas Ordinarius necessario vel utiliter apponendas censuerit Idem de Canonico Theologo dicendum quoad lectiones Scripturae sacrae.

4. In reliquis casibus universis, nd praedicandum populo fidelium in publicis templis vel oratoriis, etiam regularium, et a sacerdotibus etiam regularibus, necesse est ut facultas obtineatur ab Ordinario dioecesis.

5. Huiusmodi facultas, ad normam eorum quae in Codice praescribuntur can. 1341, 5 1 et 2, petenda est:

a) a prima Capituli dignitate, audito tamen Capitulo. pro praedicationibus, quae ex lege vel voluntate Capituli fiant in ecclesia propria;

b) a Superiore regulari, servatis respectai Ordinis vel Congregationis regulis, pro ecclesiis religionum clericalium;

c) a parocho pro ecclesia parochiali aliisque ecclesiis ab ea dependentibus;

d) et si agatur de parocho eclesiae spectantis ad Capitulum vel ad Ordinem religiosum, ab eodem parocho pro concionibus quae ab ipso pendent, secluso Capituli vel religionis interventu:

e) a sacerdote primicerio vel capellano confratemitatfs cuiuslibet pro ecclesia propria:

D a sacerdote ecclesiae rectore, quique sacras ibidem functiones de iure peragit, pro omnibus ecclesiis aliarum corporationum moralium non clericalium, aut religionum laicalium, monialium, privatorum.

6. Ad tramitem decisionum S. C. Concilii in Sutrina, 8 mali 1688 [CICF n. 2906], et in *Ripara,* 21 maii 1707 iCICF n. 30541. qui praedictam facultatem postulat, debet tantum condonatoris nomen proponere, idque subordinate ad beneplacitum Ordinarii, qui solus uti etejk e^^7nus et *deputamus* ad *postulationem*

7. Postulatio ad obtinendum concionatorem aliquem facienda est tempore utili et opportuno, ut Ordinarius commode queat informationes necessarias de eiusdem persona habere (Codic., can. 1341. § 2): hoc autem tempus, generatim loquendo, haud erit inferius duobus mensibus. uti Iam statuit S. C. Concilii in Theanen^ 19 WJ 1729 lPCF n* 3340 = 19 1UTL1 ct 30 aprilis 1729 [CICF n. 3347); salva tamen Episcopis facultate tempus aliud statuendi etiam brevius pro genere et gravitate praedicationis et pro qualitate concionatorls. dloecesam ve) extradloecesani.

8. Quicumque, obligatione petendi facultatem posthabita. sacerdotem quempiam ad condonandum invitaverit: itemque sacerdos quilibet, qui tali modo invitatus scienter acceptaverit et condonatus fuerit, puniendi sunt ab Ordinario poenis dus arbitrio statuendis. non exclusa suspensione a divinis.

9. Facultas praedicandi, quando agitur de conclonatore extradloecesano. scripto tribuenda erit, designato etiam loco et genere praedicationis, pro quibus concessa fuerit

10. Ordinarii, *onerata graviter eorum* conscientia, facultatem condonandi nemini concedent, nisi prius ipsis constiterit de illius pietate, scientia et idoneitate, secundum praescriptiones quae sequenti capite tradentur, si vero agitur de sacerdotibus extradioecesanls vel de religiosis cuiuscumque Ordinis, nisi prius respectivum Ordinarium et Superiorem interpellaverint ac responsionem favorabilem habuerint

1). Ordinarius et Superior regularis, qui ab alio Ordinario do informationibus interrogati fuerint circa pietatem, scientiam atque Idoneitatem ad praedicandum cuiuspiam eorum subditi, tenentur sub gravi eas pro veritate tradere, «ecundum scientiam et conscienbam prout In can. 1341. 5 1. novi Codicis praescribitur. Ordinarius vero qui Illas recipit, tenetur eiusdem se conformare, secretum de acceptis notitiis absolute servando.

12. Ordinarius qui, ob informationes ut supra acceptas aut altam ob caussam, censuerit in Domino condonandi facultatem alicui denegare, sufficit ut idipsum petenti facultatem significet quin aliud addat, soli Deo *rationem de sua sententia redditurus.*

Quo pacto constare debeat de idoneitate concionatoria.

13. Generatim loquendo, sicut ad tribuendam sacerdoti cuivis facultatem pro ministerio excipiendi fidelium confessiones Ordinarii arctissime obligantur certitudinem acquirere de eius idoneitate et culpa se innexos reputarent si ad tantum munus admitterent qui moribus foret indignus, vel/ scientiae debitae defectu sj incapax; ita et non aliter iidem Ordinarii debent se gerere, antequam aliquem assumant et destinent ad ministerium verbi

14. Medium ordinarium ad dignoscendam cuiuspiam Idoneitatem ad praedicationis officium, praesertim quoad scientiam et quoad actionem, est examen a candidato voce et scripto subeundum coram tribus examinatoribus, qui arbitrio Ordinarii possunt seligi vel inter examinatores synodales vel etiam inter sacerdotes extradioecesanos. aut etiam e clero regulari.

Cognita autem idoneitate quoad scientiam et actionem. vel etiam in antecessum, haud minori studio, imo etiam maiori, inquiret Ordinarius num idem candidatus pietate, honestate morum et publica aestimatione dignus sit qui verbum Dei evangelizet.

15 Pro huiusmodi duplicis examinis exitu, poterit Ordinarius candidatum declarare idoneum aut generatim aut pro aliqua solummodo praedicationis specie, ad tempus vel ad experimentum et certis sub conditionibus. aut absolute et non in perpetuum, dando illi pagellam praedicationis, ea omnino ratione qua datur pro confessionibus, vel ei facultatem praedicandi simpliciter denegando.

16. Non prohibentur tamen Ordinarii, in casibus particularibus et per exceptionem, quominus aliquem ad praedicandum, sine praevio examine de quo supra, admittant. dummodo aliis iisque certis argumentis de eius idoneitate constet

17. Vetitum tamen absolute esto diplomata, ut aiunt praedicationis subditis etiam propriis impertiri, vel subditis etiam propriis sed honoris titulo aut in aestimationis signum.

18. Servata, pro regularibus et religiosi* exemptis, eorum Ordinariis facultate deputandi subditos, quos secundum regulas et constitutiones Ordinis noverint dignos et idoneos, conformiter tamen semper ad praescriptiones Codicis, can. 1338. ad praedicandum intra septa domus religiosae vel monasterii: si tamen destl·nare aliquem voluerint ad conciones habendas In publicis ecclesiis, *non* exclusis Ordinis *propriis,* tenentur illum coram dloecesano loci Ordinario sistere ad examen subeundum iuxta superius disposita articulis 13. 14. 15.

Caput III.

Quid in sacra praedicatione *servandum* sit vel vitandum.

19. Quoniam sancta sancte *tractanda sunt,* nemo praedicationem suscipiat quin digne ac proxime se praeparaverit studio simul et oratione.

21). Argumenta concionum sint essentialiter sacra (Cod. can 1347). Quod si concionator alia argumenta tractare voluerit non stricte sacra./ semper tamen domui Dei convenientia, facultatem a loci Ordinario petere et obtinere debebit*, qui quidem Ordinarius eam numquam concedet nisi re mature considerata eiusque necessitate perspecta. Conclonatorlbus tamen omnibus de re politica in ecclesiis agere omnino et absolute sit vetitum.

2L Elogia funebria nemini recitare fas esto nisi praevio et explicit© consensu Ordinarii, qui quidem, antequam consensum praebeat,, poterit etiam exigere ut sibi manuscriptum exhibeatu"

ORETO

Scripturarum *lectione conditus sit.* Studio autem Scripturarum sacrarum Jungatur studium Patrum ac Doctorum Ecclesiae.

23. Citationes ac testimonia scriptorum aut auctorum prophanorum sobrietate summa adhibeantur, multoque magis dicta haereticorum, apostatarum et infidelium: nunquam vero personarum viventium auctoritates proferantur. Fides et Christiana morum honestas non his egent adsertoribus ac defensoribus.

24. Condonator ne plausus auditorum aucupetur, sed quaerat unice animarum salutem et commendationem a Deo atque Ecclesia *Docente te* in *ecclesia non clamor populi,* sed *gemitus suscitetur. Lacrymae auditorum laudes tuae sint* (Hieron. ad Nepotian.).

25. Usus, qui alicubi invaluit, ephemerides vel plagulas typis impressas adhibendi tum ad auditores aucupandos ante praedicationem, tum post praedicationem ad concionatoris meritum extollendum reprobandus omnino est et damnandus, quovis id praetextu boni fiat Curent Ordinarii, quantum poterint, ut ne id usuveniat.

26. Quoad actionem in concionando nfl melius praescribi potest quam quod S. Hieronymus Nepotianum admonebat: *Nolo te declamatorem et rabulam garrulumque sine ratione, sed mysteriorum peritum et sacramentorum Dei eruditissimum. Verba volvere, et celeritate dicendi apud imperitum vulgus admirationem sui facere, indoctorum hominum est, ... Nihil tam facile quam vilem plebeculam et indoctam concionem linguae* volubilitate *decipere, quae quidquid non intelligit plus miratur.*

27. Quamobrem concionator tam in ratiocinatione quam in linguae usu sese communi auditorum captui accomodet; quoad vero actionem ac recitationem, eam observet modestiam et gravitatem, quae illi convenit qui pro Christo legatione fungitur.

28. Caveat item semper ac diligentissime ne sacram praedicationem in quaestum vertat, quaerendo quae sua
333 sunt, non quae lesu Christi;/ ne sit igitur turpis *lucri cupidus* nec vanae gloriolae lenocinio se capi sinat

Nunquam vero ex animo permittat excidere quod, secundum Evangelii et Apostolorum doctrinam et Sanctorum exempla, idem Hieronymus Nepotiano suggerebat: *Non confundant opera tua sermonem tuum;* ne *cum* in *ecclesia loqueris, tacitus quilibet respondeat: Cur ergo haec quae dicis, ipse non facis? — Delicatus magister es qui, pleno ventre, de ieiuniis loquitur ... Sacerdotis os, mens manusque concordent.*

Caput IV.

Cui et quomodo *interdicenda praedicatio.*

29. Concionatores, qui praescriptiones superiori capite editas negligant, si emendationis spem praebeant et graviter non offenderint, prima alterave vice ab Episcopo moneantur ac reprehendantur.

30. Si vero emendationem neglexerint aut graviter cum fidelium scandalo peccaverint, Episcopus, ad tramitem Codicis, can. 1340, §§ 2 et 3:

a) si agatur de proprio subdito aut de religioso cui praedicandi facultatem ipse dederit, concessam facultatem. nullo hominum respectu, aut ad tempus revocet aut omnino abroget;

b) si autem de sacerdote extradioecesano agatur vel de religioso cui non ipse *pagellam* impertiverit praedicationem illi in dioecesi sua interdicat simulque de re moneat tam Ordinarium proprium quam eum qui *praedicationis pagellam* eidem concessit; in casibus autem gravioribus ne omittat ad S. Sedem referre;

c) poterit etiam Episcopus, imo et debebit pro diversitate casuum, concionatore graviter peccante, coeptam praedicationem ipsi intercipere.

31. Interdici pariter praedicatione oportet, *saltem ad tempus et pro aliquo loco,* quicumque aut pro sua vivendi ratione aut quavis alia de causa, etsi inculpabiliter. publicam bonam existimationem amiserit, ita ut ministerium suum inutile vel damnosum evaserit.

32. Ordinarii dioecesani commissionem vigilantiae pro praedicatione, unusquisque in sua dioecesi, instituent, quae iisdem sacerdotibus componi poterit ac commissio pro examine candidatorum.

33. Quia vero nec Episcopi nec commissio vigilantiae adesse ubique in dioecesi poterunt; quum agetur de praedicationibus maioris momenti in locis dissitis. Ordinarii exigent his desuper a Vicariis Foraneis vel a parochis informationes peculiares et tutas iuxta normas superius traditas./

Caput V.

De praeparatione remota ad ministerium praedicationis.

34. Ordinarii et Nuperiores religiosorum stricte obligantur proprios clericos ad sanctam salutaremque praedicationem ab ipsa iuvenili aetate formare studiorum tempore, tum ante tum post susceptum sacerdotium.

35. Curabunt Igitur ut dicti clerici, dum sacrae theologiae dant operam, de variis praedicationum generibus doceantur; praeque manibus habeant et gustent exemplaria insignia quae in omni concionum genere Sancti Patres reliquerunt, praeter illa quae in sacris Evangelils, in Actibus et Epistolis Apostolorum ubique accesserunt.

36. Studebunt item Ordinarii ut iuvenes instituantur de actione et pronunciatione in concionibus servandis, ut eam deinde gravitatem, simplicitatem et concinnitatem praeseferant, quae nihil histrionem sapiat, sed verbo Dei conveniat, probetque condonantem pro animi persuasione et ex corde loqui sublimemque spectare finem, qui ministerio suo est praestitutus.

37. Haec dum in seminariis vel studiorum locis peragentur, Superiores scrutabuntur quod genus praedicationis singulorum alumnorum dispositioni magis respondeat, ut deinde ea super re ad Ordinarium referant

38. Initialem autem institutionem, quam clerici in seminariis vel in studiorum domibus habuerunt Ordinarii, etiam post sacros Ordines susceptos, perficiendam curabunt

39. Quamobrem, iuxta informationes de unoquoque habitas, eos facilioribus primum ac humilioribus praedicationibus occupabunt et exercebunt, ut in tradenda pueris Christiana catechesi. Evangelio breviter explicando. iisque similibus.

40. Poterunt demum Ordinarii suis clericis praescribere ut, aliquo annorum spatio, examen de praedicatione in curia quotannis subeant tam voce quam scripto, ea quidem methodo quae ipsis magis probabitur, conformiter scilicet ad praescriptiones Codicis pro examinibus annuis a clericis subeundis post sacerdotii susceptionem.

Ex S. C. Consistoriall die 28 iunii. in pervigilio SS. App. Petri et Pauli anno 1917.—C. Card, De Lai. Ep. Sabinen., *Seer.* V. Sardi, Archiep. Caesarien.. Adsessor.

Adn. PrM 9 (1921) 37-43.

43

1917 IUL 2.-SC SACK.. RESPONSUM. PART

Amissio pensionis civilis non est causa sufficiens ad **CELEBRATIONEM MATRIMONII CANONICI .ABSQUE RITU CIVILI**

Sequenti dubio a nonnullis locorum Ordinariis proposito: ‹ An admitti possint ad celebrationem matrimonii mulieres, viris bello interfectis orbatae, quae, ne annua Gubernii pensione priventur, praetermittere volunt celebrationem matrimonii, ut aiunt, civilis ». Efïïi ac Rmi Petres huius S. Congregationis de Disciplina Sacramentorum, in Generali Conventu habito die 30 iunii 1917, respondendum censuerunt: ▪ Non osse recedendum a praxi S. Congregationis, ideoquc amissionem pensionis non esse causam sufficientem permittendi celebrationem matrimonii absque ritu civili. Quod $1 aliae habentur circumstantiae, recurrendum in singulis casibus ».

Quam EE. PP. resolutionem Ssiftus Dfius Noster Benedictus Papa XV in audientia 1 iulil 1917 ratam habuit et confirmavit.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Congregationis, die 2 mensis iulil anno 1917.—Pu. Card. Giustinl *Praef.* A. Capotosti, Ep. Thermen., Seer

• ME 31 (1919) 193 Adn. REGAT1LLO B. 575; ME J1 0919) '198; NrT 47 (1920) 623-624.

1917 IUL 6.-SACRA POEN,, RESP. AAS 9 (1917) 440

Dubia: circa altaria prbtlegiata et missas in eis CELEBRANDAS

Propositis S. Poenitentiariae Apostolicae dubiis:

« 1. An privilegium Altaris applicari possit pluribus defunctis, pro quibus Missa celebratur?

« 2. An recipi queant onera perpetua Missarum ad Altare privilegiatum čelebrandarum' ».

S. Tribunal, die *3* iulii, anno 1917, respondendum censuit

« Ad !■ *Negative,* prout iam decisum fuit a S. Congregatione Indulgentiarum, decretis dierum 29 februarii 1864 *[ASS l (1865-66»* 626). et 19 iunif 1880 [ASS 13 (188Û-81) 133-134);

« Ad 2' Recipi possunt, dummodo numerus Missarum. tam fundatarum quam adventitiarum, sit talis, ut ei commode satisfieri possit ».

Et m audientia, subsignata die. infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori impertita, SSmus D. N. D. Benedictus div. Prov. Pp. XV. has responsiones in omnibus approbavit, iussitque ut publici fierent iuris.

Datum Romae, in S. Poenitentiaria. die 6 iulii 1917.— Guuelmus Card. Van Rossum. Poen. *Maior.* F. Borgongini Duca. S. P. *Secr.*

Ada. PrM 9 (1921) 59-70.

45

1917 ILL 7.-SACRA POEN., RESP. .AAS 9 (1917) 399

Di indulgentiis quoad fideles ritus orientalis

Cum quidam Episcopus Ritus Orientalis dubium proposuisset utrum fideles Rituum Orientalium lucrari possint omnes Indulgentias a Summo Pontifice univer- «aU decreto concessas. S. Poenitentiaria respondendum consuit: Affirmative.

Quod responsum, in Audientia diei 6 vertentis mensis iulii ab infrascripto Card. Poenitentiario Maiore relatum. SSmus D. N. Benedictus divina Providentia Pp. XV approbare ratumque habere dignatus est. ac publici iuris fieri mandavit

Datum Romae, in S. Poenitentiaria. die 7 iulii 1917.— Gl-liel mvs Card. Van Rossum. Poen. *Maior.* F. Borgongini Duca, S. P. Secr.

Adn. PrM 9 (1921) 67-58.

46

1917 IUL 14.-SC CONC. RESOL. AAS 10 (1918» 194-200

QUEBEC EN.

Onerum choralium. seu praebendarum. *Die* 14 iulH 1917

Species facti. - Apostollcis litteris, quarum initium *In arduum Pontificatus fastigium,* die prima octobris anno 1674 datis, m septentrionali America erecta fuit dioecesis Quebecensis, simulque decreta in nova cathedrall ecclesia Quebec» exstante et B. M. V. ac S. Ludovico dicata. Capituli institutio, quae decem post annos ab ipso primo Quebecensi Episcopo feliciter perfecta «L Huiusmodi autem cathédrale Capitulum, nondum a «ua erectione transacto saeculo, propter politicas vicissitudines exstinctum evaserat, neque ad proxima usque tempora, variis ex causis, restitui valuerat. Quum itaque Erhus Cardinalis hodiernus Quebecensis Archiepiscopus peropportunum fore censeret adlectos viros sibi axsumere. qui in amplissimae suae archidloecesls regimine suppetias ferrent, itemque in Metropolitana Ecclesia. prout rerum adjuncta sinerent, laudes Deo persolverent ac divina mysteria peragerent a rec. mem. S. P Pio X impetravit ut apostolica auctoritate antiquum Capitulum, titulo Metropolitani decoratum, redintegramur. vel. quatenus opus esset, ex novo erigeretur cum omnibus lurjbus, privilegiis et induitis quibus cetera Metropolitana Capitula, praesertim ditionis Canadensis, fruuntur et gaudent; idque obtinuit per apostolicas litteras datas dic 10 iunii 1914. quibus idem Pontifex — post· auam statuerat Quebeccnse Capitulum tribus constare debere dignitatibus. Decano videlicet, uti Capituli eiusdem praeside, Archidiacono et Archipresbytero, cui tamquam parocho demandata esset universa cura animarum ipsius metropolitanae paroeciae, itemque novem canonicis, quorum bini officium et nomen Poenitcntiarif et Theologi assumerent — subdebat « Quoniam vero « sacerdotes in Canonicos eligendi aliis ecclesiasticis « muniis distenti sunt, ct deficiunt in praesens canoni- < cales praebendae. Nos, *quousque erecti Canonicatus < congrua praebenda aucti non fuerint, quod quam ci· « lias futurum confidimus ac peroptamus.* eosdem Capi- • tulares a resid/ ntia in urbe et ab oneribus choralibus c interim eximimus et dispensamus, facta tamen facul- • tate Archiepiscopo pro tempore Quebecensi,/ iuxta ta quae in Instructione S. C. de Prop. Fide ad Ordinarios < provinciae ecclesiasticae Quebecensis die 28 sept, an- < ni 1852 [CPF n. 1083) data ct in Concilio Plenario Quebecensi sunt statuta, memoratos canonicos convocandi *semel saltem in mense,* praesertim festis so- c lemnioribus. ad chori servitium, vel etiam quoties opportunum judicaverit ad dioecesis et ipsius Capituli negotia agenda, circa quae ex sacrorum Canonum praescripto. Capituli sententia est exquirenda ».

Porro, post constitutum feliciter Capitulum, quod die 9 iunii 1915 solemniter possessionem cepit in ecclesia Metropolitana, EAus Cardinalis Archiepiscopus in id studium omne operamque contulit, ut. pontificiis peroptatis morem gerens, congrua praebenda Capitulares quam citius augeret. Quapropter, quum iam a die 27 februarii 1889 rescripto S. C de Propaganda Fide ex audientia Ssmi concessum fuerit « indultum vi cuius « Episcopi totius provinciae Quebecensis exigere vale- i rent *decimam quintam* partem redituum a quocumque < parocho super ecclesiae fabriceria solvendam, donec • aliter ab Apostolica Sede provideatur », Archiepiscopus hoc tributum, in mitiore summa quinque centesimarum partium 75, et quidem super reditibus tantummodo ex locatione scamnorum in ecclesiis obvenientibus. singulis paroeciis et quasi-paroeciis imposuit per decretum diei 15 aprilis 1915. ac insuper alio decreto diei 22 iunii 1916 cuidam annuae taxationi subiecit etiam religiosa suae dioecesis sodalitia: statuens ut ex praefatis exactionibus quotannis singulis canonicatibus rependeretur summa doliariorum 300 (quorum 120 pro distributionibus quotidianis cederent) ac quidquid superesset, post persolutas ceteras cultus et administrationis expensas. in sortem capitalem constituendam augendamque converteretur, donec videlicet haec sola sors ad capitularia onera annua ferenda par evasisset. Ad hunc effectum curavit Emus Arch:episcopus. ut, in forma iure valida. « Archiepiscopalis Corporatio romano-catnolica c Quebecensis » supradicta tributa et taxas exigens, sese obligaret ad eorumdem proventus praefata ratione, in Capituli utilitatem erogandos, immo ad supplendas etiam, si, quavis de causa, tributorum exactio insufficiens evasisset.

Quum itaque hac ratione Emus Archiepiscopus in tuto posuisset perpetuum ius cuilibet e cap'tularlbus competens exigendi titulo fructuum sui beneficii annuum reditum doliariorum tercentorum. quumque, iudicio eiusdem Emi Archiepiscopi, annuus hic reditus, simul cum proventibus singulis canonicis ratione officiorum quae in dioecesi gerunt obvenientibus, congruus videretur ad munia et onera canonlcalia honeste ferenda, statuit eodem decreto diei 25 mali 1916 « capitulares < singulos obnoxios esse officiis canonlcallbus de iure < praescriptis, ac signanter obligationi choralis officii < itemque conventualfs Missae quotidie in ecclesia ca- « thedrall celebrandae ».

Verumtamem. quum nonnulli e capitularibus, praefatis non obstantibus, nondum impletam censerent conditionem apostolicis litteris. Induito exemptionis choralis appositam, de *congrua* videlicet *praebenda* singulis canon:catibus constituenda, adversus praefatum decretum archiépiscopale ad hanc S. Congregationem recursum Interposuerunt, huiusce dubii. Inter alia, solutionem expostulantes, nimirum:

« An proventus Canonicis Metropolitanae Ecclesiae « Quebecensis assignati constituant congruam praeben- < dam. adeo ut cessata censenda sit exemptio seu « dispensatio ab oneribus choralibus, de qua in Aposto- « lica Bulla erectionis Capituli in casu ».

Sviorsx» discd-tat îo îos. **- Canonici recurrentes propositae quaestioni negativum responxum dandum esse hisccrat^**

R

num momentis contendunt. Primo quidem: Archiepiscopus valide non poterat, absque consilio Capituli, mensam arehiepiscopalem tali contributione onerare in favorem plluli ipsius; agebatur enim de gravissima alienatione bonorum ad mensam spectantium peragenda. Item, nec poterat valide, irrequisito consilio Capituli, statuere seu definire quaenam annui reditus quantitas nd congruam praebendam constituendam sufficeret: siquidem egebatur non modo de graviore quodam negotio, sed de negotio quod summopere Canonicorum intcrcrerat. Immo eosdem ut slnculos, praeterquam ut collegium, tangebat. Igitur iam a limine apparet decreta orchiepiscopalia, absque praevio consilio Capituli edita, salva reverentia tanto Antistiti debita. iuridico robore ct firmitate penitus destituta denunclanda esse.

Sed praeterea: ad praebendam qualemcumquc constituendam necessaria omnino est *perpetuitas* iuris percipiendi fructus quibus illa coalescit: ad quem effectum canonistae uno ore docent bona praebendae vel in immobilibus, vel saltem tn certis et perpetuis reditibus constituenda esse (cfr. Lcuren., *Forum benef.,* q. VII). quod ipsum perspicua sententia sancivit S. C. C. in Fanen.. *Erectionis canonicatuum,* 22 martii 1760: * Dotes beneficiorum debent esse " certae ac perpetuae, nullique periculo obnoxiae - E contrario reditus constituti ab Archieplscopo in casu; 1) pendent a *precaria* concessione S. Sedis: quippe indultum, vi cuius exigere licet decimam quintam partem redituum, a quocumque parocho super ecclesiae fabriceria solvendam, munitur seu potius infirmatur clausula " donec aliter a " Sancta Sede provideatur ergo minime est perpetuum;
197 2) pendent ab arbitrio concedentis, vel saltem succes/sorum: quia reditus, in casu, pleno iure pertinent et spectant id mensam archiepiscspalem. quae idcirco poterit, nemine impediente aut prohibente, ab annua in favorem Capituli erogatione cessare quandocumque sibi videbitur: in facto autem huius elargitionis cessatio praevidetur quo nempe tempore superfluum horum redituum in sortem capitalem collatum, satis esse videbitur ad onera Capituli annua ferendum; 3) saltem ex parte, qua nempe reditus proveniunt ex annua taxa imposita omnibus et singulis religiosis dioecesis sodalitiis, hi proventus precarii dicendi sunt, quatenus pendent a *confirmatione Superiorum;* agitur enim de taxa a iure exorbitante, immo Interposita contra cap. 3. X. dc ccnjibiLT. etc.. III. 39. praesertim ubi gravat sodaUtia religiosa a iurisdictione Ordinarii exempta: igitur sustineri nequit, donec speciali S. Sedis induito corroboretur. Iam vero quis dicet tales proventus ex aequo respondere iuri perpetuo percipiendi fructus ecclesiasticos, quod principaliter in praebendae constitutione speciatur, potissimum sl conferantur cum proventibus antiquo Capitulo Quebecensi spectantibus, ex assignatione olim eidem facta amplissimi cuiusdam praedii nccnon redituum trium abbatiarum provenientibus?

Tertio: in Litteris Apostolicis de quibus agitur, non de qualicumque praebenda sermo est. sed de *congrua,* quae videlicet ad decentem et honestam, pro sui status conditione. beneficiatl substentationem sola sufficiat. Ad rem — ait Santi. *Projection* , L III. tit. 35 — " prae oculis haberi de" bet dignitas personae, cius gradus seu civilis origo, va" letudo. scientia et aliae qualitates personales, quae malo• res exigentias secumferunt: necnon respicienda sunt tem" ports et loci ratio, moderata hospitalitas, non solum pau" perum. sed aliam consanguineorum et amicorum, honesta * recreatio, probabile periculum venturi morbi etc. Cfr. quoque Gennari. *Quist, moral.,* ŋ. 87. Hisce attentis, in Quebecensi civitate, vix annus reditus doliariorum mille congrua praebenda dicetur, a qua summa longe adhuc distat quae decreto archiépiscopall constituta est. Ncc regerere valet, quod singuli canonici ex suis officiis civilibus aut ecclesiasticis, quidquid ad praefatam summam doliariorum mille de praebenda deest, supplere forsitan possint; nam in computatione praebendae venire profecto nequeunt nisi bona *ecclesiastica,* quae nimirum cx dote *beneficii* In fructus percipiuntur, non autem patrimonialia aut industrially Secus enim, frustra in Litteris Apostolicis, tamquam causa exemptionis a choralibus oneribus illud recensitum fuisset, quod " sacerdotes in Canonicos eligendi aliis ecclesiasticis " muniis distenti sunt quum igitur, attenta tenuitate practensae praebendae, necesse sit hanc causam perseve19$ rare, nondum advenisse censenda est/ conditio sub qua facta concessio seu exempta cessare debeat. Hucusque Canonici recurrentes.

Er *officio,* quum Efhus Archiepiscopus rem totam simpliciter commiserit consilio et sententiae Apostolicae Sedis, breves nonnullae animadversiones pro affirmativa dubio responsione sunt exhibendae. Et primo praetereunda videntur quae ex adverso praemittuntur de necessitate Capituli consilii exquirendi, sive in practcnsa alienatione bonorum mensae decernenda, sive in quantitate congruae waebendae definienda: absonum quippe apparet nondum constituti Collegii suffragium ad validitatem expostulandum esse, in his quae de ipsius Collegii ortu et formali constitutione sunt deliberanda.

Quod autem perpetuitatem seu potius, in casu. stabilitatem bonorum praebendae attinet, manifestissimo iure indicitur beneficii dotem stabilem esse debere, ex qua reditus perpetuo percipiantur: non tamen determinatur aliquis modus aut gradus aut forma huius stabilitatis. Nequaquam profecto necessarium est. pro dote beneficii bona immobilia assiffnari. prout assignata fuisse docemur antiquo Capitulo episcopali Quebecensi: sufficit, ut habet Leurenlus. "res affecta onere praestandi tales reditus reali. perpetuo. " non exstinguibih cum persona, sed cum rv ipsa ad quemcumque possessorem transeunte hinc Canonistae passim docent bona beneficialia constitui posse ex decimis, quin etiam pensionibus a gubernio promissis (cfr. Boutx. *De Capitulis,* p, 156» ac longe communior sententia [quam sancivit Codex Iuris Canonici, nuper feliciter promulgatus, can. 1410] est lura quoque stolae, quamvis incerta, in dotem beneficii venire (cfr. Reiffcnstuel, in 1. III. tit. XXV', n. 67). At vero in casu agitur de persona morali, non minus perpetua ac stabili quam sit ipsum Capitulum, id est de Mensa Archiépiscopal! Quebecensi. quae obligationem in se suscipit, in forma iure valida, praestandi quotannis ex determinatis proventibus, sive ipsis *deficientibus,* ex quibuscumque aliis suis bonis, certos omnino reditus: nihil igitur desiderandum superesse videtur ad requisitam stabilitatem.

Frustra autem Capitulares ad proventuum assignatorum precariam naturam provocant: in primis, quia obligatio, ut vidimus, non respicit solos hosce proventus, sed. his deficientibus. quosvis alios ad mensam spectantes: verum, hisce sepositis. 1) in se. non minus perpetuus certusque est in casu proventus cx taxatione super reditibus fabriceriae. quam proventus ex decimis, aut ex iuribus stolae, aut ex pensionibus a Gubernio laicali promissis, quae omnia iure communi tamquam stabilia bona accipiuntur; 2) neque ex adiunctis stabilitas haec labefactatur: etenim a) quod in induito S. C. de Prop. Fide legatur clausula/ " donec ali" ter ab Apostolica Sede provideatur ", in primis id respicere videtur, non substantiam factae concessionis, quae de iure communi Episcopis competit (cfr. Cod. *lur. Can.* can. 1504 ss.). sed *auantitatem* taxae exigendae: et praeterea, non est supponendum quod Apostolica Sedes aliter *providendo* legitima Episcopi optata in casu sit neglectura, b) Item, s) erogatio proventus cessatura praevidetur, quando ex superfluis congrua sors capitalis efformata erit, id non officit, sed prodest stabilitati reditus, quia sortis ipsius capitalis proprietas penes Capitulum erit c) Frustra demum oggeritur. tributum Impositum religiosis sodalitiis a iure exorbitans esse, et ideo Apostolicae Sedis improbationi obnoxium, quia Capitulares non docent de non obtenta ad rem facultate. dum praesumptio *stat pro Superiore; immo* neque sic docendi facultatem habent, quum ius reclamandi, si daretur, competeret profecto religiosis sodalitiis gravatis, non autem Capitulo quod exinde favorem commodumque reportat.

Circa congruam vero ad honestam substentationem Capitularium praebendae quantitatem, res tota in existimatione est; nec minus profecto facienda est Archiepiscopi. quam Capituli existimatio. Excludi autem non debet, uti Capitulares praetendunt, ab aeoua hac computatione facienda. quidquid Canonici singuli ex aliis munifs civilibus aut ecclesiasticis percipiunt, nisi in quantum, ob choralium perfunctionem onerum, horum munium continuatio impediretur. Unde etiam regula seu norma iudicil ad praesentem controversiam terminandam facile deduci videtur: quum nempe praebenda ab Archieplscopo constituta *congrua* non appareat ad *universum integrumque* servitium chorale obeundum, (quod nimirum integras beneficiatl vires facile exhauriret, et ideo exigeret ut de praebenda sola bénéficiants vivere posset), ipsum servitium chorale per opportunam dispensationem ad proportionem ipsius constitutae praebendae minuendum, seu reducendum videtur Sed in hoc sensu propositae a Canonicis quaestioni affirmativum responsum dandum apparet, quatenus nempe, si nondum cessavit conditio his verbis onunciata: ** Quoniam vero sacerdotes in " Canonicos eligendi, aliis ecclesiasticis munlis distenti - sunt °, cessasse dicenda est quae statim subditur, ~ et de" ficiunt In praesens praebendae can^nicales -, cx quo. munificentia Ertli Archiepiscopi erecti Canonicatus praebenda, saltem aliqua ratione congrua iam aucti fuere.

Resolutio. - Proposito itaque suprascripto dubio. Efhi ac Rmi S. C. Concilii Patres. In plenariis comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, die 14 iulii 1917. respondendum consuerunt:'

c *Affirmative;* facta Emo Card. Archiepiscopo facul‹ tate reducendi servitium chorale tantum ad dies dominicos et festos de praecepto, vel alios solemnes. ab ‹ Eodem determinandos, praesentibus perdurantibus circumstantiis ».

Quam Emorum Patrum resolutionem Ssfhus Dftus Noster Benedictus Div. Prov. Papa XV in Audientia diei 16 eiusdem mensis et anni, referente infrascripto Secretario, approbare et confirmare dignatus est.—L Mori, *Secr.*

Adn. Pr.M 9 (1921) 135-136

1917 IUL 14.-SC CONC. RESOL. AAS 9 (19171 491-497

TRANEN.

Participationis seu divisionis summae. 14 iulii 1917.

Species facti. - In Capitulo cathedrali Trancnst quum una habeatur massa communis, in hanc reditus quoque congruae curatae immittuntur, ut simul cum

aliis reditibus ac proventibus inter capitulares distribuantur. Diem itaque supremum obeunte archipresbytero. mense augusto anni 1903. eadem capitularis communis massa augeri debebat cx summa libellarum 4000. a Gubernio pro quota parte elapsorum iam ' anni mensium rependenda. Hanc tamen summam praeoccupaverunt, penes Gubernium intercedendo, defuncti archipresbyteri heredes, ex quorum propterca manibus praefata summa fuit a capitulo per diuturnam litem vindicanda. Ex aula victor tandem Capitulum discessit, incunte anno 1916, obtenta favorabili sententia in secundo appellationis gradu, cuius vi dicti heredes ad restitutionem summae 4000 libellarum erga Capitulum cathédrale Tranense condemnati sunt, sententia sine mora exsecutioni demandata. Dum autem ita restituta ramma inter capitulares, qui anno 1916 de gremio erant, pro rata dividebatur, quidam honorarius canonicus, contendens eamdem vindicatam summan pertinere ad reditus et rationes anni 1908, quo tempore ipse inter beneficiarios partiripanfea adnumerabatur. postulavit ut ad divisionem seu participationem eiusdem summae pro quota parte admitteretur. Abnuente Capitulo, recursum interposuit penes hanc S. Congregationem, petens in ea videri ac declarari, an canonico *honorario* recurrenti expetita portio tribuenda sit in casu.

Stxopsis mstttt àttoxic - Quum In rctlrienda canonici honorarii recurrentis petitione Capitulum Inniteretur po-«xlmum roareefudini ab Immemnrnbdx observatae. indtstinctim Inter *praesentes* distribuendi lucra et proventus per annum actu perreptat. etiamsi praecedentibus anni· maturi fuissent («eu. ut ena sunt verba " dl riuartJre fra i " present! le entrate di evretrio. sla che provengano dalle * re-dlie de!l'anno in rorso. sia che tl riferiscano a pre- " viste entrate dl esercirl procedenti recurrens ictus est in ^ppru5na-da. tum Ir. facto tum in lure. asserta consuetudine.

Universa tamen eius argumentandi ratio procedit ex praevia distinctione ouam Inducere satagit inter reditus et proventus, ut ito dicam, communcr, ad ordinariam adnttnlstratlonem pertinentes, ideoque cum summa probabilitate singulis annH *'bvrrturos. «r facile quod um anno 'orsao amittitur cb'tr.eri valeat in altero, et. ex adverso, lucra rocntualla, extra ordinem certo anno obvenientia, ita ut si semel amittantur, vix ac ne vix umquam in posterum ipsorum faciendorum occasio praebeatur.

Hac praemisa distinctione, facile arbitratur recurrens assertam consuetudinem vel non satis comprobatam in (acto, vel ture omnino improbandam in casu evincere.

In fccto quidem quia, etri Capitulum ad consuetudinis probationem afferat ordinariam computandi rationem ab immemorabili observatam, nullum tamen casum In ea demonstraro valet ad cxtrcordinorioi ever/tus. prout ille fu?, qui causam praesenti controversiae dedit, spectantem. Siquidem extraordinarii casus, suapte vi ac natura, sicut quamlibet reculam, na etiam quamvis consuetudinem effugiunt quae de ordinario contingentibus est et observatur, sed, ut extra ordinem illi emergunt. Ita singulares provisiones «ingulls vicibus expostulant Ac rcipso. asserit ipse recurrens. quantum meminisse valet, etiam in Capitulo Tranentl. extraordinariis his eventibus semper singulari modo pro casus ratione fuisse consultum

In ture autem praetensam α Capitulo consuetudinem, indtstinctim Inter praesentes distribuendi lucra actu percepta etiamsi, praecedentibus annis matura, ab aliis, iam absentibus. percipienda essent, manifestam Lnlustltiam redolere, et ideo improbandam eoe contendit. lustltlae quidem summa praecepta sunt unicuique suum tribuero, alterum non laedere: igitur, ad rigorem luris quilibet suos actu debet facere fructus qui ab eo percipiendi sunt. idest. quos maturos ante se habet: potest quidem, aliqua lusta intercedente causa, ad eos ets: maturos, successori wo dimittendos obligari, «ed salva tustitia id fit tantummodo quando, quod commodum successori suo consentit Ipse prius saltem simile persensit, adeo ut quod nunc amittit, antea ex quadam compensatione acceperit: quia in hoc casu, aequalitate servata, nulla adest lurium laesio. Ideo, haec ad casum rostrum trahendo, consuetudo illa quae praetenditur, distribuendi quotannis lucra per annum actu ocrccpta. riil natura Iam e*sent praecedentibus annis, sustineri dumtaxat potest, si sit de lucris In prima distinctione positis, quae nempe ex ordine quodam contingunt, ac quotannis fere eadem obveniunt adeo ut eompcnratloncni admittant inter amissum et perceptum: non autem de his quae in altera, seu de his quae omnino extra ordinem sine ulla lege accidunt, vix «ernei aut Iterum m longissimo temporis spatio: quum enim In his deficiat omnino compensationis remedium, non restat ntd inlusta locupletatio unius cum damno alterius, quam utri canones et regulae morum plane detestantur.

Nec opponatur laesionem hanc iurium privatam permitti poo.se propter communem utilitatem quam affert commodior computandorum nominum ratio, dum e*sct omnino Incommodum absentium iura persequi atque computorum rationes lamdudum plane compositas et obsignatas iterum excutere, evolvere ac In discrimen vocare Maius enim commodum non est causa sufficiens cur ius culusnue laedatur, praesertim »l prsvts admodum sit laesio esto quod leve jliquod privatum detrimentum publicae utilitati praevadere non debeat luxta adagium dc minimis non curat *Praetor,* sed vera *ac* gravis luris laesio est ellam a provisore/ univenali studiose praecavenda, vel saltem ad amussim resarcienda. Hinc etiam, in rc de qua agimus, tolerari quidem potest, propter commodiorem computandi rationem, ut summa aliqua levis, etsi extra ordinem provenUt, a lus habente amittatur, ab altero gratis obtineatur, etiam cessante privata compensatione; sed quando agitur dc summa quadam conspicua, prouti in casu, adeo ut gravis laesio lurium, seu grave damnum unius cum Inlusta alterius locupletatione sit obventurum, illud quemquam pati acquit», canonica potissimum, non permittit, sed immo praecaveri lubet. capta aliqua particulari provisione ad casum opportuna: quippe quaevis regula suae patiatur exceptiones. Hucusque canonicus recurrens.

Capitulum vero in primis asseveranter affirmat mu)· Usque argumentis probat factum assertae consuetudlna w di ripartire inter *praesentes* le entrate dl eserclzio sia che " provengano dalle rendite dcll'anno in corso, sia che si " riferiscano alie entrate degll escrclzl procedenti ", Idque probat non tantum In genere, sed etiam ex facto ipsius canonici recurrentis, qui, quosque inter portlclpontei fuit, nempe ab anno 19·'7 ad a. 1914. hanc consuetudinem axnovit. atque ipsius beneficiis usus est absque ulla difficultate aut rcservatlnne: etenim de plurimus fructibus etiam pinguibus participavit, qui tamen maturi erant praecedentibus annis, quin ulla ei cura esset de heredibus aut aliis quibus ius percipiendi fructus spec*asset: immo quum nonnulla fuissent postea restituenda, ante a 1914 a Capitularibus male percepta, onus istud minime sensit, sed a Capitularibus post a. 1914 actu exsistentibus integrum ferri sivit.

Negat propterca Capitulum recurrenti lus interloquendi, quod in casu esset venire contra factum proprium · suspectae videlicet fidei apertum argumentum. Multo magis quod ipse recurrens, quotannis, subscribendo manu propria redditioni rationum, atque in sua discessione e numero participantium, declarando sibi nihil prorsus a Capitulo deberi, quamvis sibi compertissimum esset plura nomina, ac signanter creditum ab heredibus archlpresbyteri repetendum. In suspenso adhuc manere, ratam habuisse dicendus est praxim consuetudinariam de qua agitur, ac renunciasse Lis omnibus, de quitus in praesentiarum quaestionem movet.

Sed etiam ad punctum iuris quod attinet, negat omnino Capitulum assertam consuetudinem iniustam esse, laesivam quaesiti luris, ideoque improbandam. Primum, ex ipsa argumentatione recurrentis, qui tandem aliquando fateri cogitur inlustitiam ac iurium laesionem exsulare quum agitur de modicis nominibus ac ordinariis, atque tantum suam a-cusationem urget si agatur de conspicuis et extraordinariis. Etenim plus/ minusve non mutant speciem: si igitur inluriam facit novorum Canonicorum locupletationem, illb adjudicare non modicas summas quae percipiendae erant ab antiquis capitularibus, nunc defunctis aut discessis, fniustum etiam eri·, modica quaevis lucra Hits attribuere, quorum faciendorum lus his erat.

Nec valet quaesitum effugium ex cessante necne compensatione Inter amissum et obtentum: compensatio etenim huiusmodl. quae ad aequalitatem servandam sufficiat, semper habetur, etiamsi agatur de extraordinariis, in tacita quadam conventione quae id cenus ncg^lls subest. de parifirandis nempe *oneribus* cum commodis: ita ut quis, dum renunciat luri suo quoad emolumenta uno anno percipienda nec tamen percepta, pariter relevari se Intendit a detrimentis quae de eodem *anno* re et effectu in sequentes annos prorogantur. Haec autem tacita conventio et consequens compensatio, non minus valet de extraordinariis quam ordinariis eventibus: sicut enim sunt aut esse possunt extraordinaria lucra, ita etiam sunt aut esse possunt extraordinaria facienda detrimenta: qui Igitur illis renuntiare cogitur, dum ab his liberatur, iam compensationem In eodem genere sufficientem obtinuisse dicendus esu

Intimius rem perscrutando, quaestio ad hoc adducitur ut statuatur num in casu singulis capitularibus tus sit aut quaeratur tn proventus seu fructus percipiendos aut In rra^sam immittendos, an potius tn *perceptos* sive In massam iam Qlatos dumtaxat. Haec ouaestio non est definienda ex lure quod Capitulo, ut tali, séu Massae capitulari, competit in nins debitores: certissimum enim est atque ex terminis provenit quaestionis, eidem ut tali lus competere tn fructus percipiendos: ted hoc non obstante, communi ve-l lu*l <-onsensu. In Capitulis saltem quorum massa communis est. «Insulis capitularibus lus non conceditur nisi in fructus et proventus prout actu sunt In massa, ideoque in iam perceptos. Alils verbis, prout communiter distingui solet praevisa accipiendorum et expendendorum ratio a ratione effectlve computata accepti et expensi (ut dicl assolet " bi-' lanclo preventive dal consuntivo hnrumque rationum finis «eu scopus apprime Ita distinguitur, ut alterius sit l.mtum praevidere futura et praecavere ne plus pecuniae exponatur quam quod redituum speratur, alterius vero nitidos-demonstrare proventus quos distribuere pro rata «ociis liceay. Ita etiam tn Capitulis quae massae communi» TSKFl ne_____ quod capitularibus distribui debet, atque q ?uhl lj habent, est quo re et actu, solutis excontinetur. Massa enim commu- 5ur*l?rnrn0<10 praesefert: In societate 5*«» Rota, dec *W* n la p. X ree. — de M ntcir [0?/05. 'ntelligitur dumtaxat/ pr,u Aomibus omnium r» n.uon« prÆnun^^S'

obsignatas iterum excutere, emendare funditusque evertere, sed etiam importabilia onera ct damna tum aestimationis tum rorum successoribus imposueris Exemplum causa nostra satis perspicuum suppeditat: summam habes 4000 libellarum, percipiendam a. 1908, quae tamen revera percepta et in massam illata est a. 1916: si in eam ius habent hi tantummodo qui a. 1908 de Capitulo erant, non modo ratio accepti et expensi anno 1908 iterum ad examen revocanda est. sed etiam Capitulares discessos evocare, aut Fi defuncti sint ab his causam habentes exquirere oportebit. ut ius suum tribui cuique valeat: quid autem si heres legitimus v. g.. aut heredis heres ct ita porro in exteras regiones discesserit, vel minor Interdlctusve aut sub tutela curalelave sit? Quod si tanta incommoda praestat vel negoclum lucrandae summae, quid dicendum, si. e contrario irum contrariorum par erit ratio) ageretur dc summa exigenda puta, in casu, dc solvendis expensis litis adversus heredes archlpresbyteri. per hypothcslm, Infeliciter promotae? (habent enim sua sidera lites!). Num facile Capitularium heredes, de quibus supra, ad has solvendas expensas adducerentur? Et. si ad hoc officium, quod c regione praetenso luri respondet, praestandum, essent cogendi, quot maledicta, quot recrimlnationes. quot etiam scandala et lites inde futurae!

Haec gravissima mala, quibus quaevis re! familiaris administratio impediretur vel etiam impossibilis evaderet, satis superque suadent, vel ex natura rei, vel saltem ex tacita conventione, singulis capitularibus, ubi massa communis viget, ius non acquiri nisi in proventus revera in eamdem massam immissos, atque in ea, post solutas expensas. re et effectu residuos. Quum igitur in casu summa 1000 libellarum, quavis Capituli culpa exsulante, tn massam non fuerit illata anno 1908, ac propterea non fuerit computata in ratione accepti et expensi illius anni, ab omnibus Capitularibus, non excepto recurrente, rite subscripta ac rata habita, consequitur nullum ius in eamdem acquisitum fuisse recurrenti. Immerito ergo hic conqueritur de iniuria, si praeteritus fuit in distributione facta anno 1916, quando summa revera in massam collata est. sed ipse inter participantes lam a biennio non adnumerabatur.

Resolutio. - Hac praevia disceptatione, quum in plenariis comitiis habitis in Palatio Apostolico Vaticano
497 dic 14 iulii 1917, propositum/esset dubium: An *sacerdoti recurrenti expetita portio tribuenda sit in casu.* Emi Patres S, Congregationis Concilii respondendum censuerunt: *Negative.*

Facta autem Ssmo Dno Nostro Benedicto Div. Prov. Papae XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in Audientia diei 16 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua resolutionem Efhorum Patrum approbare dignata est.—I. Mori. *Secr.*

Adn. ME 29 (1917) 414-417.

48

1917 IUL 16.-BENED. XV, EPIST. AAS 9 (1917) 381-382

Ad PETRUM S. R· E. CARD. LA FONTAINE, PATRIARCHAM VENEHARUM, GRATIAS PERSOLVENS DE OFFICIOSISSIMIS LITTERIS QUIBUS ILLE, UNA CUM DOCTORIBÜS DISCIPLINAE IURIS TRADENDAE, DE NOVI CODICIS PROMULGATIONE B. P. GRATULATUS EST

Dilecte fili Noster, salutem et apostolîcam benedictionem. — Qui. Cancellarii munere. Pontificium istud turis canonici lyceum moderaris, et dilecti filii praeses ac doctores eidem disciplinae tradendae, communi Nonis Iuliis data ad Nos epistula, ita Nobis de novi Codicis promulgatione, gestientibus laetitia animis, gratulati estis» ut quam cepimus e praeclaro eventu defectatio-
X2 nem. eam Nobis velutl iterari ac redinte/grari senserimus. Plures quidem sunt caussae, ut scribitis, cur vos gaudio Nobiscum simul afficiamini. Intererat enim totius catholici nominis, in tanta tamque dispersa ecclesiasticarum legum mole, eas in unum colligi, amotis obsoletis vel a temporum condicione alienis; id praecipue virorum sacri ordinis intererat, ut leges haberent perspectas, quas et ipsi retinere et Christifidelibus servandas proponere debeant; neque minus utilitatis inde iuris periti capient, praesertim qui ad eiusmodi disciplinam alumnos instituunt, cum ante, in disiectis implicatisque rebus, ingenti sententiarum varietate perturbarentur. At recte dicitis, peculiari ac propria quadam de caussa esse vobis laetandum : quod videlicet ille fuerit Codicis conficiendi auctor, quem Lycei vestri iuris canonici munificentissimum fuisse auctorem merito gloriamini. Sic igitur insigne opus putetis feL rec. decessoris Nostri Pii X veluti accepisse e manibus, ut. quo accuratius perfcctiusque alumnis Codicem explanaveritis, eo maiorem Parenti immortalis memoriae vestro honorem tribuisse videamini. Munus ceteroqui vobis delatum fore posthac minus ad exsequendum grave, quis non videt' Qua in re volumus, ita iuris canonici disciplinam in posterum tradatis, ut Codicem, prouti evolvitur, gradatim commentata oratione declaretis; neque enim Nobis probabitur quicumque, excurrendo. ingenio nimis indulserit suo. discipulosque, a via iamnunc expeditiore deflexos, in tricas vel in difficultates confecerit. Quod reliquum est. scitote, quibus observantiae studiique significationibus Nos scribendo prosecuti estis, eas perquam gratas Nobis iucundasque accidisse; quas ut rependamus, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili Noster, itemque praesidi et doctoribus luri canonico istic tradendo, caelestium conciliatricem donorum paternaeque caritatis Nostrae testem, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die xvi iulii anno MCMxvn. Pontificatus Nostri tertio.—Benedictus Pp. xv

49

1917 IUL 25.-SC S. OFFICII, DECL. PART.·

DE ASSISTENTIA MLSSIONARIORUM MATRIMONIIS HAERETICORUM ET INFIDELIUM TAMQUAM OFFICIALIUM OVILIUM

Feria IV. die 25 iulii 1917.

Explorati iuris est non posse clericos *sine apostolico induito officia publica quae exercitium laicalis iurisdictionis vel administrationis secum ferunt, assumere* (Cf. Novum Cod. lur. Can., can. 139. 5 2) ideoque nec munere fungi *Officialis civilis ad matrimonia.* Apostolico autem induito ad postremi huius muneris exercitium intercedente, cum eorum adsistentia validitatem matrimonio conferat in foro civili, dubitandum non est adsistentiam ipsam matrimoniis haereticorum et infidelium, generatim loquendo, adhuc manere illicitam si forte determinati alicuius matrimonii validitatem obstet impedimentum dirimens iuris naturae vel positivi divini, vel etiam ratione scandali. Siquidem içitur huiusmodl apostolicum Indultum ratio boni publici Missionarils impertiendum suadeat, nihil prohibet quominus per Sacram Congregationem de Propaganda Fide Vicariis Apostolicis illud implorantibus concedatur, dummodo tamen:

1) Nullum matrimonio obstet impedimentum dirimens iuris naturalis vel divini.

2) Nulla in pactum deducatur conditio matrimonii substantiae repugnans;

3) Nulla actui civili haeretica aut superstitiosa caeremonia adiungatur;

4) Nullum, demum, ndsit scandalum vel periculum fovendi indifferentismum religiosum.

* 5yllogo n. 60.

50

1917 AUG 7.-SC STUD., DECR. AAS 9 U917) 439

De novo iuris canonici codice in scholis proponendo

Cum novum iuris canonici Codicem SS. D. N. Benedictus Pp. XV a die festo Pentecostes proximi anni millesimi nongentesimi duodevicesimi in universa latina Ecclesia vim habiturum esse edixerit [LE 35], liquet ex eo ipso die Codicem fore authenticum ct unicum iuris canonici fontem, proptereaque tum in disciplina Ecclesiae moderanda, tum in iudiciis et in scholis eo uno utendum esse. Quam sit igitur necessarium, clericis praesertim. Codicem probe nosse atque omnino habere perspectum, nemo est qui non videat.

Itaque Sacra haec Congregatio, ut in re tanti momenti rectae alumnorum institutioni pro officio suo consulat, omnibus ac singulis studiorum Universitatibus ct iuris canonici Lycels quae, ad normam can. 256. 5 1. eidem Sacrae Congregationi parent, praecipit ac mandat. ut in schola antehac textus aptissime nuncupata, in qua ius canonicum penitus copioseque praelegitur, ita in posterum eiusmodi disciplina tradatur, ut alumni, non modo Codicis sententia synthetiee proposita, sed accurata quoque uniuscuiusque canonis analysi, ad cognoscendum et intelligendum Codicem veluti manu ducantur: debent scilicet doctores iuri canonico tradendo, ipso Codicis ordine ac titulorum capitumqur serie religiosissimo servata, singulos canones diligenti explana-

tione interpretari. Udem tamen magistn, ante quam dicere de aliquo instituto iuridico aggrediantur, apte exponant qui eius fuerit ortus, quae decursu temporis acciderint progressiones, mutationes ac vices, ut discipuli pleniorem Iuris cognitionem assequantur.

Nullo ceterum, praeter Codicem, libro alumnos uti necesse erit; quodsi doctoribus placuerit eos unum aliquem adhibere librum, id sancte retinendum, ut non eius libri ordini ordo Codicis, sed huic ille aptetur et accommodetur.

Romae, ex aedibus S. Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die vn mensis augusti anni MCMXvn.—Caietants Card. Bislett. Prae/. loseph Rosrino. *Substitutus.*

Ada. I. C <3 PrM 9 (1921) 65-63; Ph. MAROTO In CpR 1 920) 67-72; ME 29 (1917) 350-351.

^17 AUG 20.-SC CONC. RESOL. AAS 9 (1917) 497-50?

CIVITATIS CASTELLI ET ALATRINA

CtTHEDRATia. VACANT! SEDE EPISCOPALI

Die 11 martii 1917

Spiciis facti - Ex parte parochorum dioecesis Civi

rjpreces a novo Episcopo commendatae, at ipsorum favore •J-yimitteretur. ad causas pias erogandum, quidquid ca—Jhedratfci titulo ab eisdem parochis solvendum forsan rjfaisset tempore postremae vacationis sedis Episcopalis, ^■raulo post Vicarius Generalis Administratoris Apostobci dioecesis Alatrinae. sede vacante, penes hanc eamdem S. Congregationem, datis epistolis, conquestus est nonnullos parochos cathedral.'cum solvere praefato Administratori Apostolico detrectasse, ea adducta excusatione quod soli ~ huiusmodi solutio esset facienda. Utramque expostulationem visum est Emis Patribus subjicere, ut cx eorum sententia decerneretur quid Oratoribus esset respondendum.

AxTXAamcKOyrs, - Ad rem vero in antecessum animadvertebatur propositas quaestiones ad iuris communis tramitem esse unice perpendendas ac resolvendas, nullo videlicet respectu habito alicuius adiuncti vel peculiaris circumstantiae. quod luris canones in re moderari possit. Siquidem, quamvis didrachnic Calhedraticum tam prlvilegiatum in iure exsistat ut nec ab Ipso Episcopo in totum remitti, nec contraria consuetudine aboleri possit, consuetudo tamen vel uros non improbatur, quo onus Calhedraticum pensitandi vel minui possit, vel singulis annis non urgeat, proutl scite advertit, cum DD calculo. Benedictus XIV. De Syn D-.ocr Hb y. cap 7. n. 8. At in themate oratores, «vr parochi dioe/cesis Civitatis Castelli, sive Vicarius Generalis Alatnr.ui. nihil innuebant de praxl alias servata In Cathedratlci tautionc. sede Episcopali vacante; quapropter eorum consultatio m wi tantummodo videbatur intenta, ut rescire valerent, quid raris sit clrea hoc statutum quidve retlnen-

^ ◆xiI^Ï. et alibi in lure fuerit cautum. Calhedraticum deberi Episcopo. Wudque inter lura episcopi3 connumerari, nullibi tamen invèniri mrewim num \ .carlo aut Administratori Apostolico. num vero tale onus pa.rocbOTum vel beneficiariorum parle non urgeat, num tandem ab his tit fervendum, futurove Episcopo solvendum. Exinde ex generalibus iuris principiis desumendas rw propositis quaestionibus responsiones videlicet examini sublidenda wve naturam et scopum Csthedraticf Episcope debiti, sive naturam officii Vicarii Capitularis et Administratoris Apostolid. ut concludi valeret, num h« illud convenire possit.

Enimvcro Calhedraticum. proutl communiter penes DD «udlL est " certa pensio, non occasione ordinationis, sed • singuli» annis Episcopi solvi consueta in signum sub-" lectionis, et honorem Cathedrae Episcopalis, ad eiusdem Cathedrae, seu Episcopalis officii onera sustentanda " (Bened XIV, op c.. 1. V. cap 8. η 3' Haec pensio quandoque In Iure appellatur *Synodailra,* quandeque Paschalis, proutl constat tum ex cit cap conquérante, ubi Honorius III ait: " Svnodatfci seu Cathedratlci nomine **. tum ex cap. 20. olim. de cennbtzjr, ubi Innocentius III causam definit inter Episcopum Spoletanum et clericos plebis Rupinae super quantitate Synodafiri exagitatam At haec nomina non innuunt naturam Cathedratlci. quasi esset pensio debita ob ,Synodum, quam quotannis cogere debet Episcopus. sed laits numina e*t sortium, quia Calhedraticum occasione Synodi. quae ordinario port *Pascha* cogebatur. solvi consuevit, hinc etiam Synodaficum vel Paschale fuit dictum Vcrumtamen scopus, ob quem a iure Calhedraticum fuit invectum, non alius fuit, quam quod singuli beneflciati quotanru* profiterentur suam subtectionem erga Episcopum eiusqur Cathedram. exemplo Illorum, de quibus ait Evangelista Lucas. Σl. 2. ibant omnes, ut *profitèrentur* sinouli in suar·. civitatem Nec difficultatem facessere potest, quod Cathedraticum. auctore ut supra Bened. XIV. Episcopo penditur ad *Cathedrae scu Episcopalis officii onera sustentanda* nam illis verbis Indlgitatur finis practicus, cui pensio illa inservire debet, quin tamen per hoc scopus ille unicus supra ostensus minuatur vel tollatur. Quod ita est verum ut etiamsi finis ille practicus in casu particulari cessaret, proutl in/ Episcopo, qui ditiore censu esset cumulatus, onus tamen Calhedraticum pensitandi non cessaret, proutl eveniret in subsidio caritatlvo vel in aliis censibus, ratione necessitatis. Episcopo debitis.

r ·*· ···<****·· K.U V* IVV44 ΙΑΑΑ41 "X paret hoc nonnisi uni Episcopo privative quoad alios convenire posse; etenim arctus ille nexus, qui subditos ligal ad obedicntlam Superiori praestandam, in culus signum Calhedraticum penditur, unice inteliigitur relate ad Episcopum. qui est verus sponsus Ecclesiae suae, per matrimonium quoddam spirituale, quod cum ea iniit, et proprius pastor gregis sibi commissi.

Accedit, quod Calhedraticum Episcopo est debitum non solum in signum sublectionis, sed etiam in *honorem cathedrae Episcopalis.* At quid sub hoc nomine ventat, docet Gonzales in cap. 9, L ul. tlt. 34 *Dc censibus,* ubi ait: ° pen-" sdtatfo haec ita appellatur a cathedra, quia praestatur " Episcopo ob honorem Cathedrae Cathedra autem in sa-" eris canonibus significat principale *munus Episcopi* Praecipuum vero Episcopi munus consistit in potestate macisferii. quae intime est colligata cum divino praecepto Episcopis facto, pascendi gregem albi commissum.

Nec difficultas ex eo corrivari potest, quod quandoque Calhedraticum a DD. accipiatur tanquam pensio Episcopo debita argumento honoris, qui *Cathcdrali Ecclesiae* tribui debet, proutl declaravit S. Carolus Borronweus in sua Synodo *(Act Eccl. Medial..* part. 2. 346>: ~ illud SS. Canonibus " constitutum est. ut a singulis Parochis in Dioecesana " Synodo. Cathcdratici nomine, solidi duo exigantur, idque " argumento honoris, qui Cathedral! Ecclesiae tanquam " Matri a ceteris Parochlallbus ecclesiis tribui solet Siquidem Cathedralis Ecclesia promiscue in iure accipitur. ad designandam sive *sedem Capituli,* sive sedem seu CcxtAednxm *Episcopi* Quod vero in themate sub designatione Cathedralis Ecclesiae, culus In honorem est Calhedraticum solvendum, veniat Episcopi sedes seu Cathedra Episcopalis, scite docet Frances, dc EccL *CathetL.* cap. 15. n. 181 Eodem modo igitur, quo supremum Pontificis magisterium usuvenit appellari Sedes Apostolica vel simpliciter Petri Cathedra, ita Cathedralis Ecclesiae vel Episcopalis Cathedrae nomine, praecipuum Episcopi munus. L e. magisterium passim indlgitatur.

Ex hucusque disputatis ad liquidum perduci videtur. Calhedraticum. cuius indoles ct scopus est. ut in signum sublectionis et honorem Cathedrae Episcopalis pensitetur. unius Episcopi esse proprium eidemque uni. ceteris aliis exclusis, deberi.

Qua quaestione soluta, modo aliae succedunt, utrum nempe Calhedraticum. ab lis qui tali oneri sunt obnoxii, debeatur etiam Sede Epf/scopali vacante, et quatenus affirmative. num favore vicarii Capitularis vel Administratoris Apostolic! cedere debeat, num potius futuro Episcopo sit reservandum

Porro, ex superius recensitis, ad necessariam conclusionem devenitur, quod vacante sede episcopali. Cathedrati-<*um non sit debitum. Siquidem deficiente sponso ct pastore Ecclesiae, et hinc sublecto, cui honoris et obedientiae munus sit tribuendum, obligatio Ipsa, ex natura rei non urgere censetur.

At difficultatem aliquam facessere potest quod In Clement. 6 legitur, cap. *statutum,* de elect, et Electi potest ' Statutum super bonis a praelatis cathedralium regula-' rium et collegiatarum ecclesiarum dimissis, aut obvcnlen-' tibus tempore vacationis earum, futuris sucessoribus ' fideliter reservandri editum. locum declaramus habere ' In omni emolumento quod procedit ex lurisdictione et " sigillo curiae ecclesiasticae vel saecularis, aut alias unde-" cumque, quod ad pruelatos (Ecclesiis non vacantibus) " pertineret ". Huius canonis ad tramitem, pluries sancitum fuit ab H. S. O.: - emolumenta temoore vacationis sedis " Episcopalis obvenientia ex iurisdictlone et slglUo. vel * alias undecumque, neque ad Capitulum neque ad Vicarium spectare, sed libere futuro successori reservari, si ad Episcopum. Ecelnta non vacante, pertinuissent Ita prae aliis In una Agrigentina 17 novem. 1594. ct novissime In una lanuen. Emolumentorum. 23 feb. 1856 *(Thesaurus Resolutionum S. C C„* t. CXV. p 7ff). Unde deduci posset, Calhedraticum inter emolumenta illa esse recensendum, quae episcopo sede plena obveniunt sive ex lurisdictione. s.ye undecumque, unde etiam tempore sedis vacantis ab obnoxiis exsolvendum, futuro tamen Episcopo reservandum. >ed. hoc nnn obstante, relinendum videtur Cathedraycum. ob peculiarem suam indolem, de qua hucusque, a .radIta norma esae Immune, et hinc Episcopo non deberi «x «2.?Aia.dcpU?J>ow*sionls suae Eclesiae, quando nempe ob spirituale matrimonium cum Ecclesia celebratum, effec-«pensus et pastor gregis sibi commissi, quamo-V^cat «abiectionis et honoris signum. r 2« Primis, cx nonnullis resolutionibus H. S Ita Prae al?is constabilire videntur, ïK Λ Amalphltana., Cathedratlci, 5 noy. 1707

I2ÆS? tuiv - a ‘Æ’ ’idro lrum d^eatur? <

sstonis

uQRETO

18 mart et 8 iul. 1725. Scquiore vero aetate quaestio videtur magie in terminis definita. Siquidem in una Anglonen. et Tursicn., lunum, 31 iul. 1852, praetendente Episcopo, Calhedraticum sibi deberi a Capitulo Collegiatac Ecclesiae
501 loci Rabatana, etiam pro lem/porc, quo Episcopalis vacaverat sedes. Capitulum, proutl legitur in folio citatae causae, " illud solvere non detrectat omnino ; sed hoc tantum op- ponit, excessivam fuisse Episcopi petitionem, dum re- " auislvit Calhedraticum pro annis 1847. 43 et 49. licet • electus fuerit Episcopus dic 20 apr., et Episcopatus pos- " sessionem acceperit die 23 iun. eiusdem anni 19. Colle- " giata autem solvere Calhedraticum haud renuit, sed ad • illius solutionem se teneri putat a die tantum captae " possessionis Episcopatus Quapropter proposito dubio: M an et quomodo Capitulum eiusdem *Collcgiatae teneatur* " ad solutionem tum subsidii caritatirt, *quam cathcdratici* " in casu ", S. C. respondit: " *quoad Calhedraticum, ajfir-* " motive a die captae possessionis; quo vero ad caritativum " subsidium scribatur Nuntio Apostolico. qui referat de ⁜ consuetudine dioccesum regni circa exactionem subsidii " caritativl " (Cfr *Thcs* cit., t. CXI. p. 318, s.). In hac solutione illud probe attendatur, quod S. Congregatio pro solutione caritativi subsidii, *sede vacante,* de consuetudine voluit, antequam decideret, edoceri, quod tamen haud requisint in solutione Cathcdratici. quod ob peculiarem suam indolem, nonnisi ab Episcopo, *suae Ecclesiae possesslionc jruente,* exigi potest.

Firmato igitur quod Calhedraticum uni *Episcopo* sit debitum, ct Insuper quod illud ei non debeatur nisi a die adeptae possessionis dioecesis, iam in his absorpta manet alia quaestio, quae ius Vicarii Capitularis concernit relate ad Cathcdratici exactionem, sede vacante. Etenim, illud nec deberi sede vacante, nec Vicario tribuendum, evictum est sive a natura Cathcdratici sive cx pluribus H. S. O. decisionibus. Sed ad eamdem devenitur conclusionem si parumper prae oculis habeatur natura *officii* Vicarii Capitularis. Iste enim, quamvis succedat in universam Episcopi iurisdictionem ordinariam, iis exceptis quae ius reservavit. vel limitibus interclusit, dici tamen non potest *Pastor* dioecesis vel Ecclesiae *sponsus, sed* potius propastor et temporaneus administrator vacantis ecclesiae. Eidem igitur minime congruere possunt termini illi, quorum de causa a iure fuit statutum Calhedraticum. l. e. " in *signum subiec-* " tlonis ct in *honorem Cathedrae* Episcopalis, *ad eiusdem* " *cathedrae onera sustentanda*

Insuper, quamvis practici momenti non sit, relate ad Episcopum, distinctio illa, quam Glossa insinuat in cap. *Ii, Dilectus,* de officio Ordin., inter legem iurisdictionis et legem *diocccsanam,* ad designandam universam Episcopi potestatem, in casu tamen utiliter invocari posse videtur. Etenim, iuxta relatam Glossam, ea quae consistunt in dando» vel conferendo, seu. ut ait Ostiensis, in actione., ad legem iurisdictionis pertinent, et haec, saltem generatim.
502 exceptis nempe limitationibus a iure/ inductis, Vicario Capitulari competere dignoscuntur. E contrario, ea quae consistunt in *recipiendo,* vel ut inquit idem Ostiensis, in *passione dulci,* proutl sunt *Cathedraticum exigere, quartam decimarum, mortuorum et similia,* quaeque legem dloecesanam constituunt, a Vicario Capitulari sunt omnino subducta. Iste enim praeter congruum salarium sibi assignatum aut assignandum, vel ex fructibus vacantis ecclesiae, vel ex alio capite, nullum ius habet in illis emolumentis, quae Episcopo obvenirent, si Ecclesia non vacaret, prouti ex Clement ⁜ Statutum " supra relata, deducitur, quaeque futuro Episcopo sunt reservanda.

Quae vero de Vicario Capitulari sunt dicta, applicari quoque debent Administratori Apostolico» sede vacante, in dioecesi constituto: hic enim ordinario ea pollet jurisdictione, quae Vicario Capitulari competit, exceptis peculiaribus facultatibus fortasse in brevi nominationis induitis. (Wernz. Jus Decret., 2. p. 820).

Resolutio. - Porro, propositis in plenariis Emorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis die 11 martii 1917, tum precibus Parochorum Civitatis Castelli, tum expostulatione Vicani Generalis Alatrini, super his rescriptum prodiit:

Calhedraticum. sede vacante, non deberi.

Quam Emorum Patrum resolutionem Pius fel. rec. PP. X. in audientia die 13 eiusd. mensis et anni Secretario S. Congregationis concessa, approbare et confirmare dignatus est.

Datum Romae, ex aedibus S. C. C., die 20 augusti 1917.—I. Mori. *Secr.*

Adn. PrM 9 (1921) 45.

52

1917 AUG 20.-SECR. STATUS, DECR. AAS 9 (1917) 475

De praescriptis aliquorum codicis canonum anticipandis

Episcopi aliive locorum Ordinarii complures a SS. D. N. Benedicto Pp. XV demisse efflagitarunt ut. nulla interposita mora, vigere incipiant praescripta Codicis L c. quae sequuntur:

1· Canonis 859, ! *2: 2°* Canonis 1108, 5 3:3® Canonis 1247. I 1: 4' Canonum 1250. 1251. 1252. 1253, 1254

Beatissimus Pater, in audientia die 19 mensis augusti infrascripto Cardinali data, relatas preces benigne excl- Kiens, decrevit praescripta canonum, de quibus supra, ex oc ipso dic vim habere; praetereaque. Motu proprio, concessit ut S. R E. Cardinales iam nunc omnibus ac singulis fruantur privilegiis quae can. 239, 5 1, 240. 600. n 3. 1189, 1401, eiusdem Codicis describuntur. Quae omnia promulgari iussit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Ex aedibus Vaticanis die 20 mensis augusti anni 1917.— P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

Adn. ME 29 (1917) 352-359. 358-369; PrM 9 (1921) 84.

53

1917 SEP 15.-BENEDIC. XV. MP. AAS 9 (1917) 433-4S4

COMMISSIO instituitur ad codicis canones authentice **INTERPRETANDOS**

BENEDICTUS PP. XV

Cum iuris canonici Codicem, fel. rec. decessoris Nostri Pii X iussu digestum, non multo ante, exspectationem totius catholici orbis explentes, promulgaverimus. Ecclesiae bonum ipsiusque natura rei profecto postulant ut, quantum fieri potest, caveamus, ne aut incertis privatorum hominum de germano canonum sensu opinionibus ct conjecturis, aut crebra novarum legum varietate, tanti operis stabilitas in discrimen aliquando vocetur. Quapropter propositum Nobis est utrique incommodo occurrere; quod ut efficiamus. Motu proprio, certa scientia atque matura deliberatione Nostra, haec quae infra scripta sunt statuimus atque decernimus:

I. Exemplum decessorum Nostrorum secuti, qui decretorum Concilii Tridentini interpretationem proprio Patrum Cardinalium coetui commiserunt. Consilium seu *Commissionem,* uti vocant, constituimus, cui uni ius erit Codicis canones authentice interpretandi, audita tamen, in rebus maioris momenti. Sacra ea Congregatione cuius propria res sit, quae Consilio disceptanda proponitur. Idem vero Consilium constare volumus ex aliquot S. R. E. Cardinalibus, quorum unus coetui praesit. Auctoritate Nostra et successorum Nostrorum deligendis; his accedent tum vir probatus» qui sacri Consi- 484
lii erit ab Actis, tum aliquot Consultores cx utroque clero iuris canonici periti, eadem Auctoritate designandi; sed Consilio ius erit Consultores quoque Sacrarum Congregationum, pro sua quemque re. sententiam rogandi.

II. Sacrae Romanae Congregationes *nova Decreta Generalia* iamnunc ne ferant, nisi qua gravis Ecclesiae universae necessitas aliud suadeat. Ordinarium Igitur earum munus in hoc genere erit tum curare ut Codicis praescripta religiose serventur, tum *Instructiones,* si res ferat, edere, quae iisdem Codicis praeceptis maiorem et lucem afferant et efficientiam pariant Eiusxnodi vero documenta sic conficiantur, ut non modo sint, sed appareant etiam quasi quaedam explanationes ct complementa canonum, qui idcirco in documentorum contextu peropportune afferentur.

III. Si quando, decursu temporum. Ecclesiae univorsae bonum postulabit, ut novum generale decretum ab aliqua Sacra Congregatione condatur, ea ipsa decretum conficiat, quod si a Codicis praescriptis dissentiat. Summum Pontificem de elusmodi discrepantia moneat. Decretum autem, a Pontifice adprobatum. eadem Sacra Congregatio ad Consilium deferat, cuius erit, ad Decreti sententiam, canonem vel canones redigere. Si decretum e praescripto Codicis discrepet. Consilium indicet cuinam Codicis legi nova lex sufficienda fit; si in decreto res vertetur de qua Codex sileat. Consilium constituat quo loco novus canon vel novi canones sint in Codicem inserendi, numero canonis, qui proxime antecedit. bis. ter. etc. repetito, ne canon sede sua moveatur ullus aut numerorum series quoquo pacto perturbetur Quae omnia, statim post Sacrae Congregationis Decretum. in Acia Apoftolicqe Sedis referantur.

Quae Nobis videmur utiliter in hac causa decrevisse, ea omnia et singula, uti decreta sunt, ita rata et firma esse et manere volumus ac iubemu^: contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud sanctum Petrum, die xv mensis Septembris anno ucxxvn, Pontificatus Nostri quarto — Benedictus Pp. xv

Ada Pft MAROTO bi CpR 1 (1920) 34-35; REGATILLO η. 1; ME 29 (1917) 342-343: PrM 9 (1921) 17-19.

1917 OCT 15.-BDŒDIC. XV, MP. AAS 9 (1917) 531-533

De instituto pontificio studiis rerum orientalium PROVEHENDIS

BENEDICTUS PP. XV

Orientis catholici ad spem veteris prosperitatis excitandi causa, mense malo vertentis anni Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali instituimus. Sed quod habemus propositum certe eveniet facilius uberiusque, si, qui in eo persequendo Nobis navaturi sunt operam, illi optime parati instructique ad laborandum
532 devenerint Itaque proprium altlorum studiorum/ domicilium de rebus orientalibus in hac Urbe, chnstiaiu nominis capite, condere decrevimus, idque et omni apparatu, quem huius aetatis eruditio postulat, ornatum, et doctoribus, in uno quoque genere peritissimis Orientisque perstudiosis insigne: in quo quidem Latini primum sacerdotes qui apud Orientales sacrum ministerium obire voluerint, congruenti, quae omnes numeros habeat, institutione formentur. Haec porro studiorum domus pateat etiam Orientalibus tum unitis tum orthodoxis oui appellantur: illis quo ordinarium doctrinae curriculum harum disciplinarum accessione perficiant hi vero ut possint, omni praeiudicata opinione deposita, veritatem penitus perscrutari Volumus enim ibi doctrinae catholicae simul et orthodoxae una pariter procedat expositio, ut cuivis sui ludicii viro evidens fiat quibus e fontibus utraque manaverit, ex Apostolorumne praedicatione. Ecclesiae perenni magisterio ad nos traaita. an aliunde.

Quod igitur rei Christianae in Oriente bene vertat. Nos Motu proprio constituimus ct sancimus:

I. Institutum studiis rerum orientalium provehendis Romae esto, quod, praecipua sub vigilantia curaque Summi Pontificis positum, pontificii titulo decoretur.

II. Illud S. Congregationi pro Ecclesia Orientali proxime sublectum erit, per eamque Nobis ac Nostris succesoribus.

prope Vaticanum aedibus, ubi cHospitium de Conver- « tendis › vulgo dictum, usque adhuc fuit: id quod fieri volumus rine ullo detrimento ipsius Hospitii.

IV. Hae in Instituto tradantur disciplinae:

t. °ythodoxa quae varias orientalium ehristianorum de divinis rebus doctrinas attin it, cum praelectionibus de Patrologia orientali, de 'I eologia historica ac de Patristica.

b) Ius canonicum omnium Orientis Christianarum gentium

c) Multiplex Orientalium Liturgia

d) Byzantii Orientisque reliqui Historia tum sacra tum civilis: cui praelectiones accedent, de Geographia
533 ethnographic!.-' de Archeologia sacra, de Constitutione carum gentium civili et politica

e) Litterae sermonesque Orientalium.

V Horum omnium studiorum cursus biennio conficiatur.

VL Scholas Instituti frequentabunt sacerdotes ex latino ritu qui in Oriente sacrum ministerium obituri sunt: easdem frequentare licebit non modo clericis nostris orientalibus, sed etiam iis orthodoxis qui sint veritatis altius inquirendae cupidi.

VII. Ne quid autem adiumenti ad studia Ibidem desit, Instituto Bibliothecam adiungimus bene apparatam cum a librorum delecta copia, tum a scriptis periodicis quae ad rem pertineant.

Quae vero hic a Nobis constituta sunt, ea in perpetuum valere iubemus. contrariis quibusvis, ellam specialissima mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, die xv mensis octobris MDCCCCxni. Pontificatus Nostri anno quarto.— Benedictus Pp. xv

PrM 9 (1921) 20-21

1917 OCT. 17.-SECK. STATUS, DECL. AAS 9 (1917) 557

NONNULLŒ MENDAE CORRIGENDAE IN EDITIONE OFFICIALI CODICIS IURIS CANONICI

In officiali *Codicis luris Canonici* editione [AAS 9 (1917) Pars II) nonnullae irrepsere mendae, quas Ssfhus in audientia infrascripto Cardinali hodie concessa corrigendas prout sequitur praecepit:

legatur:	vitio subreptionis aut obreptionis nullum	
	supremi religionum iuris pontificii Superiores, Oflclales maiores Romanae Curiae	
	Paschatls. Ascensionis, Pentecostes	
	cum throno ac baldachino et iure	
	Religiosos autem exemptas Episcopus	
	inserviunt ad normam can. 412.	
	religionis postulatu aut novitiatu	
	visitantibus vel aliis Visitatoribus	
	Ordini vel Sanctae Sedi, ad normam	
	serventur, congrua congruis referendo. praescripta	
	ad normam iuris. salvo praescripto can. 1196.	
	religioso professo de quo in can. 964. n. 5.	
1227	electio sit nulla	
1249	celebratur, sub dio aut !n quacumque	
	cessat, excepto festo tempore Quadragesimae, nec pervigflb	
1301	In forma iuris civilis valido	
1557,	contentiosis, salvo praescripto can. 1572. 4 2;	
1599,	causas de quibus in can. 1557. 5 2 allasve quas	
	ludex in decreto quo. non servata ludicii forma, vel reiicit	
1913	non datur distincta appellatio	
21£»	can. 467. J 1. 468. 5 1, 1178. 1330-1332. 1344.	
	Censuris Sedi Apostollcae reservatis:	
	poenis inhabllitatis ad beneficia	
	nisi positus fuerit ab excommunicato vitando vel ab alio excommunicato post	

Ex aedibus Vaticanis die 17 mensis octobrb» anni 1917,—Petrus Card. Gasparri. *a Secretis Status.*

Ada **Vide MONITUM. In emcadattommi Codicis luris Canonici indiculo, P»3· 557 borwn Artorum [AAS 9 (1917) 557] •dilo, erst: «Caa. 1252. 5 4 Icystun c«wt. exceplo festo tempore Qui nec pervigili·». AAS 9 (1917) 589**

1917 OCT. 22.-S. POEN., RESP AAS 9 (1917) 539

QUO MODO MUTILATI INDULGENTIAS LUCRARI POSSINT QUIBUSDAM ACTIBUS CULTUS ADNEXAS

Beatissime Pater,

Henricus Genovesi, O. P., capellanus militaris nosocomii Gorlae I, in Mediolanensi archidioccesi, humillime exponit quae sequuntur:

Multi mutilati *signo Crucis se munire* vel *genua* flectere coram *Ssmo Sacramento* non possunt, et proinde prirantur indulgentiis hisce cultus actibus adnexis. Quam ob causam *orator* a Sanctitate Vestra enixe *gratiam* postulat ut praedictas indulgentias lucrari possint mutilati qui signum Cruets facere nequeunt, *dummodo iormulam* recitent, et qui in genua procolvi non possunt. dummodo caput inclinent.

Et Deus ...

SSmus D. N. Benedictus Div. Prov. PP. XV. In audientia dici 19 vertentis mensis infrascripto Cardinali Poenitcntlano Maiori impertita, perlibenter excipiens prae-

missas preces, concedere dignatus est ut indulgentias, pro quibus lucrandis recitatio precum una cum aliquo corporis actu iniungitur, quem mutilati peragere impares sunt, isti lucrari valeant fusis dumtaxat precibus. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae in Sacra Poenïtentiaria die 22 octobres 1917.—Gulielmus Card, van Rossini, *Poenit. Maior. F.* Borgongini Duca, *Secr.*

Adn. FrM 9 (1921) 70-71.

57

1917 NOV 6.-SC RELIG., INDULTUM. PART.·

FACULTAS DATUR DISPENSANDI SUPER IRREGULARITATE EX DEFECTU DIGITORUM, CAUSA VULNERIS IN BELLO ACCEPTI

Preces. - *Beatissimo Padre,* Fr. Eusebio da Garbagnate, deUOrdine dei Frati Minori Cappuccini délia Regolare Provincia Milanese, prostrato ai Piedi della Santitâ Vostra, umilmente implora la dispensa dall'irrcgolariU *ex defectu corporis,* onde a suo tempo possa esser promosso ai SS. Ordini. AUOratore da una bomba. scoppiatagli nelle mani, gli furono bruciate due ialangi delTindice e una falange dei pollice della mano sinistra, e il medio è rimasto irrigidito; i monconi perô delTindice e pollice li puô congiungere con tutta facilitâ. Che ecc.

Rescr - *Ex audientia SS.mi diei 6 novembres 1917.* SS.mus D. N. Benedictus PP. XV, referente infrascripto Cardinali Praefecto Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum praepositae, benigne annuit pro gratia; ac propterea mandavit committi Hevjno P. Ministro Generali Ord. FF. Min. Capuccinorum. ut petitam dispensationem pro suo arbitrio et conscientia juxta preces concedat

Romae, die, mense et anno ut supra.—J. Card. TONTI. *Praef.* Adulphus, Epus. Canopitanus. *Secr.*

• AOMCap 34 (1918) 5.

58

1917 NOV 10.-SC CONC. RESOL. AAS 10 (1918) 368-373

PADERBORNEN.

Super eleemosynis missarum integre tradendis

Die *10 novembres 1917*

Species facti. - Rmus Episcopus Paderbornensis. idemque Administrator Vicariatus apostolici Anhaltini. a S. Sede iampridem impetravit indultum, vi cuius sacerdotes suae dioecesis ac vicariatus accipere valerent stipendium secundae Missae vulgo binatae, necnon Missae pro populo litandae festis abrogatis, ea tamen lege ut illud traderent ipsi Ordinario, in utilitatem Pii operis a Collegio Leonino nuncupati impendendum. Idem porro Episcopus nuper supplici libello quae sequuntur nuic S. Congregationi exposuit: ‹ A nonnullis sacerdoti-
‹ bus dubia mihi proposita sunt, utrum parochis qui
‹ festis suppressis Missam cantatam, sive manualem
‹ sive fundatam, quae dominica praecedenti praenun-
‹ ciata fuerit cum indictione diei et horae, celebrant,
c et sacerdotibus, qui iterato sacro dominicis et festis
« de praecepto Missam fundatam celebrant, liceret ad
‹ Episcopum transmittere tantummodo stipendium Mis-
‹ sae lectae iuxta taxam dioecesanam, an ipsi deberent
‹ tradere integrum stipendium per constitutiones dioe-
‹ cesanas pro Missis aut per fundationem statutum. Du-
‹ biis propositis respondi: Si *diebus festivis abrogatis*
‹ *exequiae vel nuptiae fiunt et parochus Missam can-*
« fatam *exequialem vel pro sponsis celebrare debet,*
‹ itipendium *usitatum pro Missa privata tantum nobis*
i *tradendum est; in omnibus aliis casibus vero stipen-*
‹ *dium integrum sive manu oblatum sire ex fundatione*
‹ *statutum nobis transmittendum est ».*

« Humillime peto ut Sancta Sedes hanc meam decl-
‹ sionem pro sacerdotibus territorii mei approbare
« velit.

‹ Aequum enim censeo, quod parochi, qui in festis
« abrogatis Missam exequialem aut nuptialem cum can-
« tu celebrare *debent,* stipendium pro Missa lecta tan-
c tum traaant, cum alias iura stolae ipsorum diminue-
‹ rentur. In omnibus autem aliis casibus parochi Missam
i cum cantu celebrare minime obligati sunt et stipen-
i dia pro Missis lectis semper habent Ne quaeritandis
‹ Missis cum cantu species avaritiae in sacrificii san-
‹ ctissimi celebrationem irrepere videatur, ex re esse
‹ censui, quod/ parochi integrum stipendium, sive ma- 369
c nuale sive funuatum, favore Collegii Leonini tradant
« Porro parochi et alii sacerdotes, qui diebus domini-
« cis et festivis duas Missas in commodum animarum
‹ celebrare debent, nullum detrimentum patiuntur, si
« integrum stipendium manuale vel fundatum tradunt,
« quia congruo salario eorum alias sufficienter provi-
‹ sum est ».

Synopsis disceptationis. - Super hac re aliquis requisitus de suo voto H. S. C. Consultor supra relatum Episcopi decretum in utraque parte approbari posse censet, hisce adductis rationum momentis. Quod primam partem attinet, recte ratiocinatur Episcopus, aliter fieri non posse, quin parochis debita lura stolae detrahantur. Sed praeterea attendendum videtur agi in casu de Missis solemn!ous cum cantu, quinus nempe extrinsecus labor et incommodum praeter ordinem suoest: at vero Haec Sacra Congregatio, quae semper districtissime prohibuit ne pro altera Missa in casu binationls quidquam perciperetur a celeorante, ultro permissit in casu quo Missa Hia cum cantu persolvi deberet, remuneraUonem aliquam. ** non pro Missae appb-
~ callone ", sed dumtaxat. " intuitu laboris et incommo-
Hdi": cL S. C. C.. *Trcvxrcn.,* 23 mart. 1661, ad. I (CICF n. 4192].

Haec eadem adducta ratio obstare quidem videretur quominus Episcopi oratoris decretum in altera sua parte probetur: nam etiam in hac altera parte sermo est de Missis cum cantu, ac propterea eadem suoest ratio extrinseci laboris et extraordinarii incommodi suocundi. At difficultas facile evanescit, si consideretur praefata resolutione dici 23 mark 1861 permissionem in casu conscientiae et arbitrio Episcopi concessam fuisse: ~ *Posse permitti, prudenti ar-*
" *bitno Episcopi,* aliquam remuneraUonem intuitu laboris
* et incommodi, exclusa qualibet eleemosyna pro applica-
° Uone Missae In casu autem Episcopus pro suo prudent: arbitrio id permittendum minime censet, ne inconveniens ct admiratio suboriatur ex studiosa, quae secus contingere posset. Missarum cum cantu quiritatione, ex parte eorum sacerdotum et parochorum qui Missarum simplicium copia non destituuntur. Utique huiusmodi inconveniens non subest, si agatur de Missis !undatis, verumtamen tunc quoque parochis ius retinendi integrum stipendium esset dumtaxat si ipsum * locum teneret congruae parochialls ", prout explicite cavet decretum *Ut debita, i* 15 LASS 36 11903-04) 672-676]; quod a casu exsulare videtur, quum Episcopus doceat " congruo salario eorum — Le. parocho-
" rum et aliorum sacerdotum — *alias* suïllcienter provisum " est". Quamobrem, attento praesertim qued indultum impetraverit Episcopus, non favore parochorum. sed favore Operis Pii. quumque non resultet decretum de quo agitur alicuius ius laedere, ipsum susti/nendum est. immo, quia ad 370
malam avaritiae speciem a clero propellendam conceptum, prudens et laudabile apparet. Hucusque Consultoris votum.

Ex officio vero haec ad rem magis explanandam et enucleandam addebantur. 1. Generali quadam ratione, ex praxi et decretis H. S. C., videri in hoc et similibus casibus integram Missarum eleemosynam devolvendam esse favore Pii Operis dioecesam. ceu resolutum luit m una Sancti *Dcodâti* diei 27 februarii 1905. ad 2. Proposito enim hoc dubio: " Vigore plurium indultorum idem Episcopus Sancti " Deodati concedere potest sacerdotibus suae dioecesis fa-
" cultatem recipiendi eleemosynam vel pro secunda Missa
" vel pro Missis dierum festorum in Gallia suppressorum.
'. dummodo supradicta eleemosyna pro suae dioectnüs operi-
" bus piis applicetur. Porro vestigus trium suorum ante-
* cessorum inhaerens, idem Episcopus orator concessit
" sacerdotibus ut quaecumque sit eleemosynae quantitas.
" ad concellariam episcopalem non mittatur nisi eleemosy-
" na synodalis. idest lib. 1.50. Quaeritur an haec Episcopi
M concessio sit legitima responsum vero prodiit: *Negative* (ASS 37 (1904-05) 524).

Et merito. Sicut enim eleemosyna ex integro tradenda est Missam celebrantibus, cum hanc offerens totam det Intuitu oneris quod eis imponit, α pari aequum est ut stipendium. pro quo percipiendo apostolicum indultum in themate concessum est. pus operibus ex integro applicetur. Eo vel fortius quia, si iisdem sacerdotibus excessum communis cleemosjnae retinere fas esset, indultum ipsum haud unice — ut par est — pia opera respexisset.

2. Verum haec generalis regula suas patitur exceptiones, r.on quidem ex titulo eidem Missae intrinseco, sed ex aliis titulis ipsi celebrationi cxtnnsecis. lamvero inter hos titulos. qui nonnisi per accidens sacro ministerio annectuntur et sunt pretio aestimabiles, nedum tura rongrucc oel rtolar parocctalls, sed etiam maius incommodum vel fabor vel etiam industria *personae* accensentur.

Quoad iura congruae aut stolae nullum supcrewc videtur dubium. Siquidem in una Monccen^ diei 25 luili 1IT75. [ASS β (1882) 65-74 25 lull! 18741. quae confirmata invenitur ab ipso decreto H. S. C Ut drbtta [ASS 36 (1M2HM) 672-676). diei 11 man 1WM. " attento qued eleemosynae mis-
·· sarum quorumdam legatorum pro parte îecum tenerent
" congruae parochlalis, Ei?U Putres cvnsucrunt licitum
" parocho, si per se satisfacere non possit, eas missas alteri

- sacerdoti committere, attributa eleemosyna ordinaria lo-
" ci sive pro missis lectis sive cantatis " lAeta S. *Sedis,* vol. 36. pag. 672». Similiter in altera *Colcmlen.,* diei 25 lulil 1074. ad 5. quum exhibitum fuerit sequens dubium·. " In cele-
• brandis matrimoniis excquiisvc defunctorum iura stolae
371 " pxro/cho non in cumulo solvuntur, sed certa portio as-
- sifnata est pro singulis actibus ad has functiones rite
- persolvendas requisitis. Hinc certa quoque eleemosyna.
- eaque pinguior quam pro ceteris missu manualibus, ab
• Ordinario fixa est tam pro missis nuptialibus quam pro
" missis exequialibus. quarum celebratio de iure et consue-
- tudlne ad parochos spectet ", Sacra haec Congregatio respondit· ⁂ Cum agatur de lunbus stolae satis esse si "parochus retribuat celebranti eleemosynam ordinariam *iActa S. Sedis,* vol. 8. pag. 75).

Quum iteque in eleemosynis harum Missarum ratio habendi sit etiam *de turibus stolae vel congruae* parochialis. consequi videtur quod non integrum stipendium, sed ordinarium dumtaxat tradendum sit sacerdoti eas Missas celebranti. Quod valere etiam videtur quum eleemosyna Missae bir.atee vel pro populo consignanda ẽs Ordmano ad pias causas, quia ubi eadem est ratio, eadem esse debet luns dispositio.

1 Nec aliter sentiendum videtur ad ceteros titulos Missae extruitecos quod attinet, nempe ad maiorem laborem aut eztraorduonani teeommodum aut etum xndustnar. personae, prout ex pluribus huius S. C decisionibus eruitur.

9

Ita in laudata Trevirm., diei 23 mail 1E£1. propositis his dubiis: " Γ utrum parochi qui. ut menti fundatorum lut " sitis, diebus dominicis et festis binam dicunt Missam " et pro benefactoribus Promissariarum applicant, salarium " ex fundo Promissariarum pro peculiar, labore percipere " possint; 2 utrum parochi, qui pro necessitate circum-
• stantiarum diebus dominicis et festis uve m ecclesia pa-
" rochiall sive filiali dissita bis celebrant, tradite simul " doctrina Christiana, pro peculiari labore et industria cer-
" tum salarium annuum a parochiam» oblatum percipere " valeant " haec S. C respondit: " Posse permitti, prudenti " arbitrio Episcopi. remuneriUonem intuitu laboris et In-
" commodi, exclusa qualibet eleemosyna pro applicatione " missae " lAeta *S. Sidis,* vol 1. pag. 15).

Item in *LuQduntn ,* 31 ianuarii 1380. plures Ep-^copi Galliae exposuerunt. se obtir.iuiae apostoheum indultum applicandi piis operibus dicccsanis stipendium quarumdam Missarum pro populo a parochis Utendarum, sed nonnulli ex his. misso ad Episcopum stipendio ordinario, excessum ptaguloris eleemosynae a fidelibus oblatae retinebant, contendentes in casu titulum extnnsecum adesse, vel laborem extraordmanam si Missa sit cum cantu aut publice praenunctete m dominica praecedenti, d iter si: faciendum, vel praesertim liberoldour-. Intuitu solius personae sponte et
372 evidenter impertitam. Unde dubio:/ " An parochi, misso ad " Episcopum stipendio a stetuus dioecesams taxacto. va-
" leant Missarum eleemosynae excessum retinere in exsu " *b hac S. C. responsum fuit: " Negative, nisi morali cer-
⁂ titudine constet. excessum communis eleemosynae obla-
' tum fuisse intuitu personae vel ob maiorem laborem aui " Incommodum " (Acta S. Sedis, vol. 13. pag. 256».

Pariter in Bambcrgcn., 17 iunii 1??5. Archiepiscopus huius dioecesis. quum indultum a S. Sede obtinuisset ut stipendia sive secundae Missae, quam cmr.es suae dioecesis sacerdotes ob ipsorum penurum binando litent, uve Mtaae a parochis et curatis in festis suppressis celebratae in favorem seminani dioecesam cederent, ab hac S. C postulavit: " Utrum sacerdotes dicto privilegio utentes. m etiam m casu quo Missam cum cantu celebrent, teneantur ⁂ integrum stipendium inde perceptum tradere, an ipsis " licet texam dioecesanam tantum pro Missis lectis norma-
" tam tradere, reliquam autem stipendii partem (post re-
" munerationem pro Missis cantandis erogatam) pro se " retinere et hoc responsum prodiit. " Communicetur " Archiepiscopo resolutio diei 31 ianuam 1880 in Lupdu-
" nen. " (Acta S. Sedis, vol 38. pag 211).

Demum te Annecien.. diei 24 martii 19C6. ad dubte ut sequitur: " Γ Quando parochi diebus festis suppressis cc-
" lebrant Missam cantatam sive manualem sive fundatem, " quae in dominica praecedenti praenunciate fuerll cum " iodkatlotie diei et horae, lieetne ipsis ad Episcopum ⁂ transmittere tantummodo stipendium Missae lectae iuxta " laxam dioecesanam (Jacore nempe seminarii diocccsani " eroçandum), an debent tradere Integrum stipendium per ⁂ constitutiones d'.cecesar.as pro huiusmodi Missis praesti-
' tutum. 2· si Missam exequialem cum cantu praedictis
• dlebua celebrant. aaUafaciuntne suae obligationi mittendo
' mpendium Missae lectae, communis iuxta taxam dloece-
" sanam, an debent mittere stipendium Missae cantatae iuxta praedictam taxam. salvis turibus stolae ". haec eadem S. C. ita respondendum censuit: " Ad utrumque " affirmative ad prunam partem, nepolice ad secundam. ⁂ quoUes morali certitudine constet, augmentum communis " eleemosynae datum fuisse ob mainrem laborem vel in-
" commodum, ad quae aliunde parochus obligatus non sit " (Acta S. Sedis, vol. 30. pas 23tn

Ex quibus colligi posse videtur sacerdotes In themate praeterquam in casu quo a<atur de lunbus congruae ve! stolae, non teneri ictum Missae stipendium tradere Ordinario ad causam piam, etiam uhis in casibus, quum videlicet moraliter constet excessum communis eleemosynae quamdam praeseferre remunerationem ob maius incommo-
373 dum/ vel laborem vel etum ob tniuitum ipsius celebrantis Hinc Episcopi Paderborncnsls derretum. saltem quoad alteram partem, haud sustineri posse videtur.

Nec ex adverso valet ratio eiusdem Episcopi ex eo d<-prompta quod " parochi nullum detrimentum patiuntur u " integrum stipendium manuale vel fundatum tradunt, quia " congruo salario eorum alias sufficienter provisum est " Nihil enim refert, divesne an pauper sit celebrans, et utrum ex beneficio ecclesiastico satis habeat unde vivat Nam. uti docet Fagnanus in capite Fraternitatem, dc sepulturis. n. 83. " sacri canones in assignatione stipendii non " considerant paupertatem, sed mercedem laboris, cum ne-
" mo militet propriis stipendiis " (cap. Cum ex *oj/icU. d< praescripti.* |X. 2. 16. 161. jSg

Resolutio. - Propositis igitur, cum relatis animadversionibus, in plenario Eniorum S. Congregationis Concilii Patrum conventu, in Palatio Apostolico Vaticano die 10 novembris 1917 habito, precibus Ordinarii Paderbomen., super his rescribendum Erhi Patres consuere:

< Decisionem Episcopi probari, nisi morali certitu-
▮ dine constet, excessum communis eleemosynae obla-
< tum fuisse intuitu personae vel ob maiorem laborem
< aut incommodum; uti resolutum fuit in *Lugdunen.*
< coram H. S. C. die 31 ianuarii 1860 ».

Quam resolutionem SSmus Dnus Noster D. Benedictus Div. Prov. PP. XV. referente infrascripto S. C C Secretario in audientia diei 12 eiusdem mensis et anni, confirmare ct approbare dignatus est—I. Mori, *Secr.*

Ada. ME 30 (1918) 266-268; PrM 9 (1921) 136.

59

1917 NOV 19.-SC CONS. DECK. AAS 9 (1917) 566

Duo INSTITUUNTUR EPISCOPI INSPECTORES PRO SACERDOTIBUS ET CLERICIS IN FRANCORUM EXERCITU DEGENTIBUS

Ut curae et regimini spirituali tot sacerdotum et clericorum, qui in Francorum exercitu aut militant aut capcllanorum officio funguntur, plenius provideretur, SSmus D. N. Benedictus PP. XV hisce S C. Consistorialis litteris deputat et eligit eorum Inspectores duos Rmos Episcopos. DD. Carolum Ruch et Gabrielem Liobet, cum potestate ordinaria sacerdotes omnes et Seminariorum alumnos, dum in exercitu manent, visitandi cl in iis quae ad animarum regimen et curam pertinent dirigendi et gubernandi, tamquam proprii eorum Ordinarii. ad tramitem sacrorum canonum. Itaque Seminariorum alumni et sacerdotes universi qui in Francorum copiis, qualibet dc causa, versantur, duobus memoratis Inspectoribus debitam reverentiam et obedientiam. in iis quae ad regimen et curam animarum pertinent, ex conscientia tamquam Ordinariis suis praestabunt

Duo autem Rfni Inspectores inter se amice convenient circa modum munera sua partiendi. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Consistorialis die 19 novembris 1917.—C. Card. De Lai, Epis. Sabinen., *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesarien., *Adsessor.*

Ada· I. C te PrM 9 (1921) 45.

60

1917 NOV 2L-BENEDIC. XV. MP. AAS 9 (1917) 561-562

Dr ECCLESIA SANCTAE MARIAE ANGELICORUM IN PORTIUNCULA APOSTOLICAE SEDI IMMEDIATE SUBTECTA

BENEDICTUS PP. XV

Decessor Noster fel. rec. Pius X. ob memoriam instituti septem ante sacculis Ordinis Fratrum Minorum, apostolicls litteris « Omnipotens ac misericors », die XI aprilis MCMix datis (AAS 1 (1909) 394-401], cum aedem S. Mariae Angelorum in Portiuncula ad Basilicae Patriarchal!» et Capellae Papalis dignitatem eveheret, camdem cum continenti domo seu conventu Suae Suorumque successorum immediatae Jurisdictioni subiecit Iisdem in ℅s· lituum Congregationi mandavit (AAS 1 «1909' 399], ut caeremoniarum codicem componeret de sollemnibus sacris ibi celebrandis « iuxta cae-
« remontaient qui Patriarchalibus Basilicis de iure « competit ». Eiusmodi nunc confecto codice et a No-

bis approbato, reliquum est ut quae ad exercendam ibidem Pontificiam jurisdictionem pertinent, definiantur. Nos igitur Motu proprio eam ipsam jurisdictionem dilecto Filio Nostro Philippo tituli S. Angeli ad Forum piscarium Diacono Cardinali Giustini. ut Ordinis Fratrum Minorum apud Apostolicam Sedem Protectori, emsque hoc in munere successoribus Cardinalibus delegamus. Quod si accidat ut Ordo Fratrum Minorum Caroinali Protectore careat. propterea quod eius protectionem id est singularem curam ipse sibi reservaverit Summus Pontifex, tum ad Basilicae S. Mariae Angelorum autcctique coenobii gubernationem Cardinalis Ligatus a Pontifice eligetur. Cardinalis vero Protectoris vel Legati hac in re vicanus posthac erit Minister
5« provinciae seraphicae/ praepositus, salvo et incolumi Ministri Generalis iure. Quae autem hic statuta sunt, ea rata ac firma semper fore iubemus, contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae, apud S. Petrum, die xxi mensis novembris mcmxvii, Pontificatus Nostri anno quarto.—Benedictus Pp. xv

61

1917 NOV 23.-SC RITUUM, RESP. AAS 10 (1918) 25-26

FERENTINA

dubia: circa ministros episcopi in solemni benedictione CUM SSMO SACRAMENTO

Dominicus Bianconi, episcopus Ferentinus, sequentium dubiorum solutionem a Sacra Rituum Congregatione humillime expostulavit nimirum:

I. Episcopo in solemni benedictione cum Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, loco Diaconi et Subdiaconi, possuntne ministrare duo diaconi oalmalicis inouti ac Presbyter cum pluviaii, iuxta Caeremoniale Episcoporum lib. 2, cap. 33. n. 8, Decretum S. R. C. n. 3728 *Montis Regalis* die 10 maii 1890 ad III et alterum de *caeremoniis quibusdam servandis coram SSmo Sacramento,* adsistente *vel celebrante Episcopo,* diei 8 februarii 1913 ad II [AAS 5 (1913) 65-66], etiamsi praedicta benedictio solemms non detur immediate post processionem cum eodem augustissimo Sacramento aut post Vesperas pontificales?

II. Si Episcopo in eadem functione ministrent Diaconus et Subdiaconus de more induti, ad mentem Decretorum S. R. C. possuntne el assistere etiam duo Diaconi cum dalmaticis atque Presbyter cum pluviali, quamvis eadem benedictio cum Sanctissimo Sacramento Missam
2« pontificalem immediate non sequatur?/

Et Sacra eadem Congregato, audito specialis Commissionis suffragio, praepositis quaestionibus ita respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative* si adsit consuetudo, servato Decreto n. 4030 die 9 iunii 1899 pro adhibenda stola subtus dahnaticam a Diacono digniore.

Ad II. *Negative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 23 novembris 1917.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Pro-Praef.* Alexander Verae, *Secr.*

Adn. **I. PAUWELS in PrM 9 (1921) 55-57.**

62

1917 DEC 9.-COM. INTP., RESP. AAS 11 (1919) 480

Dubium de facultate praesidis commissionis interpretis

Nella adunanza plenaria dei 9 dicembre 1917, gll Emi Padrl. propostosi il seguente dubbio: *Utrum dubia* quae minoris sint *momenti aut non multum difficultatis habeant, solui possint ab Effto Praeside Commissionis,* hanno risposto: *affirmative.*

Ad-. P MAROTO In CpR 1 (1920) 37-39

63

1917 DEC 9.-COM. INTP., RESP. AAS 10 (1918) 77

Dubium de ils a quibus proponi potest dubiorum solutio

Commissio a Summo Pontifice instituta ad Codicis canones authentice interpretandos, in plenario coetu die 9 dec. 1917 habito, statuit respondendum esse tantum dubiis propositis ab Ordinariis, a Superioribus maioribus Ordinum et Congregationum religiosarum, etc., non vero iis quae proponantur a privatis personis, nisi mediante proprio Ordinario.

Romae. 9 decembris 1917.—P. Card. Gasparri. *Praeses,* Aloisius Sincero, *Secr*

Adn. **Ph. MAROTO in CpR 1 (1920) 35-37; PrM 9 (1921) 82**

64

1917 DEC 10 -SC CONS. DECL. AAS 10 (1918) 17

Declaratio super decreto de choreis

Cuidam Ordinario in Foederatis Americae Statibus roganti < utrum choreae, de quibus agit decretum S. C. Consistorialis diei 31 martii 1916 [AAS 8 (1916) 147-148], quasque eadem S. Congregatio proscripsit, licitae aliquando sint, seu in reprobatione non comprehendantur, si fiant diurnis horis, aut primis tantum noctis horis, nec nimium protrahantur, vel etiam si fiant sine conviviis aut ea methodo quae vulgo appellari solet *Pic-nic* >: Sacra Congregatio Consistorialis, re considerata. respondendum censuit: In reprobatione comprehendi; ideoque clericos omnes prohiberi quominus eas, etiam in memoratis adiunctis, promoveant et foveant, et si ab aliis promoveantur, prohiberi quominus ipsi intersint

Sanctissimus autem Dominus in audientia diei 30 novembris huius anni resolutionem confirmavit, et edi iussit pro norma omnium ad quos spectat.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 10 decembris 1917.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen., *Secr. V.* Sardi Archiep. Caesarien.. *Adsessor.*

Adn. **I. C. In PrM (1921) 44.**

65

1917 DEC 12.-SC RIT., DECR. AAS 10 (1918) 28-27

URBIS ET ORBIS

DE ELEVATIONE RITUS AD DUPLICEM I CLASSIS DIE 19 MARTII. S. IOSEPH SPONSI B. MARIAE VIRC. CONF.. ET DIE 29 SEPTEMBRIS, IN DEDICATIONE S. MICHAELIS ARCH.

Quum ex Canone n. 1267 | 1. iam vigente. Codicis luris canonici. Inter dies festos de praecepto adnumerrtur etiam Festum S. loscph Sponsi B. Mariae Virginis. Con!.. qued maxime decet nobiliori ritu decorare, quumque etiam Festum in Dedicatione S. Michaelis Archangcll. cum quo militiae caelestis principe omnes angelorum chori honorantur. eadem ritus nobilitate dignum visum luerit. Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV supplicibus quoque votis cleri plebisque fidelis ab infrascnpto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Pro-Praefecto relatis libentissime obsecundans. utrumque Festum primarium, respectiva die 19 martii et 29 sepiembris m universa Etesia recolendum, a rttu duplici secundae classis ad altiorem ritum duplicem primae classis absque octava evehere dignatus est: atque sub tali ritu duplici prunae classis eum subsequentibus variationibus infrascnptis m futuras Breviarii Romani typici *reproductione *inducenda esse iussit ac decrevit: servatis Rubricis:

In Kalcndario. 19 martii - S. loscph, SponM B M. V.. Conf., Duplex I classis. 29 *septembri - Dedicatio S. Michaelis Archangel!. Duplex I classis/

In Cctalopo *Festorum.* Duplicia I Classis Primaria. Po Assumptionem B. M. V. ponatur: Dedicatio S. Michaelis Archangel!. Post Nativitatem S. loarmis Baptistae ponatur: Festum S. loscph. Sponsi B Mariae Vir Conf.

In Catalogo Festorum. Duplicia II Classa. Expungantur festa Dedicationis S. Michaelis Archangel! et S feseph.

In corpore Breviarii. Die 18 martli. in fine, rubrica Vesperarum sic ponatur: Vesperae de sequenti. Commemoratio Unium Feriae. Post titulum Festi ponatur: Duplex 1 classis.

Die 19 martil - In I Vesperis expungatur rubrica: Et fit Commemoratio praecedentis.

Die 29 Septembris - Post titulum Festi ponatur. Duplex I classis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 12 decembris 1917.—A *Cm* Vko. E. Portuen. et S. Ruf.. S. *R. C. Pro-Praef.* Alexander Verde. Secr.

Ada. I. PAUWEL5 Ia PrM 9 (1921) 5S-6Û

66

1917 DEC 13.-SC RELIGIOSORUM. INDULT. PART.·

Cessat privilegium confirmandi electiones olim ORDINI PRAEDICATORUM CONCESSUM

Preces - Beatiwime Parer. P. M. Henricus Dcsqueirous. Procurator Generalis O. Praed. ad pedes S. V. ᵖprovolutu exponit:

In actis Capituli Generalis Friburgi in Helvetia anno 1916 celebrati sic legitur: 70. ‹ Cum postulatio ex privilegio, ex Constitutione Alexandri IV Ordini concessa, in hodiernis circumstantiis plus incommodi quam utilitatis afferre videatur, committimus Rmo P. Procuratori Generali Ordinis ut a S. Sede obtineat cessationem huius dispositionis ».

Porro constitutionis Alexandri IV textus sic sonat « Auctoritate praesentium, de gratia speciali, concedimus ut cum in aliquo Ordinis vestri Capitulo vel Conventu, de Provinciali vel Conventual! Priore occurrerit electio facienda, si ex aliqua causa electionem factam ab ipsis Fratribus eiusdem Ordinis quorum interest contingat forsan non confirmari. Superior ad quem confirmatio ciusmodi electionis pertinet, aliquem de illis Fratribus quos ipsi electores vel maior pars eorum per litteras suas ab ipso petierint, quando ad ipsum pro electi confirmatione transmittunt, eis de nostra licentia concedere valeat in Priorem. Per hoc enim et discursus Fratrum et alia impedimenta quae possunt occurrere, credimus evitari ». 18 martii 1257. Ex Bui. Ord_, L I. p. 332.

Implorat ergo praefatus Orator a S. V. declarari cessationem huius concessionis, cui Capitulum Generale sponte sua renuntiavit Et Deus, ...

Rescr. - Vigore specialium facultatum a SSmo Domino Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a R. P. Procuratore Generali, Rev.mo P. Magistro Generali benigne facultatem tribuit luxta preces providendi. Contᵗrarii quibuscumque non obstantibus. Datum Romae, die 13 decembris 1917.

• AOP 1β (1923-24) 420.

67

1917 DEC I4.-S. POEN., DECR. AAS 10 (1918) 30-31

Solvuntur dubia circa pium viae crucis exercitium et INDULGENTIAS EIDEM ADNEXAS RITE LUCRANDAS

Postquam, die 24 iulll 1912. a Suprema Sacra Congregatione S. Officii promulgatum fuit Decretum de -valgentiis pio Viae Crucis exercitio adnexis [AAS 4 ‹1912› 529], nonnulla dubia oborta sunt, quae Sacrae Pocnitentiariae Apostollcae Tribunali solvenda sunt proposita; videlicet·.

I. Utrum praedictum Decretum abrogaverit etiam pias Uniones et pia Exercitia « Viae Cnicis Perpe- • tua » et « Vae Crucis Viventis ». cum indulgentiis jl quae ebdem respective sunt adnexae?/

II. Utrum abrogatio coronarum, quas vocant Viae Crucis, et cuiusvis concessionis, quae eas respiclat, se extendat ct-.am ad illas Viae Crucis coronas, quae ante abrogationis Decretum fuerant legitime benedictae, indulgentiis ditatae et fidelibus iam distributae?

III. An per idem Decretum censendus sit abolitus usus crucium vel crucifixorum, quibus per facultates speciales, cuicumque tributas, adnexae fuerant indulgentiae Viae Crucis, lucrandae ab iis etiam qui nullo detinentur impedimento ab exercitio rite obeundo; et an huiusmodi cruces et crucifixi, qui fuerint iam benedicti et distributi, in posterum pro lucrandis indulgentiis valeant tantum in casu legitimi Impedimenti?

IV. Utrum in usu crucifixorum cum adnexis Indulgentiis Viae Crucis rite benedictorum, ad indulgentias lucrandas, requiratur Passionis Dominicae meditatio, vel saltem pia eiusdem recordatio; an sola sufficiat statutarum precum recitatio, viginti nempe *Pater* cum totidem Acc, *Maria,* et *Gloria?*

V. An laudato Decreto abrogata fuerint ellam Indulta. quibus confessanis aliisvc concessa est facultas impeditis commutandi preces iniunctas in alia pia opera?

VI. An eodem Decreto abolitae sint etiam illae concessiones, quibus permittitur, in stationibus singulis rite visitandis, ut multitudo populi fidelis in suo loco consistat, ibique pro qualibet statione assurgat tantum et gcnuflectat?

Et Sacra Poenitentiaria respondendum consuit:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Affirmative.*

Ad HI. *Affirmative* ad utramque partem.

Ad IV. *Affirmative* ad primam partem; *Negative* ad secundam.

Ad V. *Negative,* dummodo usus crucifixi benedicti non omittatur, et aliqua saltem addatur pia Passionis Dominicae memoria.

Ad VI. *Negative,* si agatur de publico exercitio in ecclesia, quod a multitudine fidelium in communi peragatur.

Quae responsa, in audientia diei 7 decembris vertentis anni ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori relata. SSrftus D. N. Benedictus div. Prov. Pp. XV adprobare rataque habere, contrariis quibuscumque non obstantibus, dignatus est. ac publici iuris fieri mandavit

Datum Romae in S. Poenitentiaria, die 14 decembris 1917.—Gulielmus M. Card. Van Rossum. *Poen. Maior.* F. Borgongim-Duca. S. *P. Secr.*

Ada. PrM 9 (1921) 72-73.

68

1917 DEC 29.-SC STUD. DECR. AAS 10 (1918) 201-203

Constitutiones ven. collegii anglici de urbe

I. Collegii Anglici de Urbe hic finis est, ut Alumni Anglici, qui eo conveniunt et in spem Ecclesiae adolescunt ad virtutes Sacri Ordinis proprias et ad decus omne doctrinae rite excolantur.

II. Collegium S. Congregationi Seminariis ac Studiorum Universitatibus praepositae immediate subest

III. Collegio adsit Cardinalis Patronus.

IV. Cardinalis Patronus, ex auctoritate Sedis Apostolicae. ea iura et munia in Collegium exercet» auae Episcoporum Angliae sunt, quaeque ipsi per se obire neoucunt. servatis tamen regulis et praescriptis, quae in his Constitutionibus decernuntur.

V. Proinde Erftus Patronus - cunctis, qui in Collegio degunt, sive praepositi sint sive subditi, praeerit, - quae ad alumnorum cooptationem, correctionem et dimissionem spectant, decernet. - quibus reditus legati (borse di studio) sint adsignandi. statuet. - iusiurandum alumnorum. qui illud iuxta latas normas emittere debent, recipiet. - statuta et praescriptiones ut fideliter observentur, curabit. - omnia denique et singula constituet, quae ad Instituti regimen, profectum et administrationem necessaria videbuntur et opportuna.

VI. Anglomm Antistites cum Emo Patrono consilia communicabunt dc alumnis suis in Collegium cooptandis.

VIT. Litteras testimoniales ad Ordines dabit Emus Patronus, dimissoriales vero Episcopus proprius.

VIII. Collegio duo ₤nt coetus Deputatorum. - alter pro disciplina, alter pro temporalium bonorum admi-

nistratlone. Utrumque Deputatorum coetum constituent duo Sacerdotes, a S. Congregatione de Seminariis et de Universitatibus ad sexennium nominati. - Emus Patronus consilio Deputatorum maioribus in negotiis utetur.

IX Rector a Summo Pontifice eligitur, suoque munere fungitur ad nutum S. Sedis. Collegii moderationem
23 ipse gerit; quidquid Instituti/ utilitas postulet, ipse providet; res autem maioris momenti ne decernat, inconsulto Erfto Patrono. — Rectori Collegii in propriis muneribus implendis obtemperare omnes debent.

X. Pro omnibus, qui in Collegio sunt, Parochi officium, ad tramitem iuris, obeat Rector eiusve delegatus.

XL Rector quotannis de universo Collegii statu, de pietate scilicet, disciplina, studiis et re familiari referat ad S. Congregationem de Seminariis et de Studiorum Universitatibus, ad Emum Patronum, et ad Angliae Episcopos.

XΠ. Rectori adiutor est Vice-Rector, ab Emo Patrono nominandus, consultis Emo Urbis Vicario, Rectore et Deputatis disciplinae tuenaae. Eiusdem est partes agere Rectoris sive absentis sive a munere impediti, atque advigilare ut omnia rite in Collegio gerantur.

XIII. Degat in Collegio, electus a Summo Pontifice, Magister pietatis, qui alumnorum fingendis animis totus incumbat Praeter illum, duo Coniessarii, ab Emo Urbis Vicano approbati, designentur ab Emo Patrono, consulto Rectore.

XIV. Oeconomus, ab Emo Patrono nominatus, consultis Emo Urbis Vicario, Rectore et Deputatis pro adnunistratione, rei familiaris curam gerit, aependenter ab ipso Emo Patrono et Rectore. - Nil vetat quominus Oeconomi munus ab ipso Vice-Rectore obiri queat

XV. Cuilibet contubernio Praefectus a Rectore designetur.

XVI. Bonorum omnium temporalium, sive mobilium sive immobilium, proprietas et dominium ad mentem Gregorianae Constitutionis *Quoniam Divinae bonitati* [Bull Rom. t. 8 p. 208-214] confirmantur.

XVII. Studia ad iuris praescriptum alumni peragant; titulos et gradus academicos, si qui velint, apud Facultatem seu Universitatem, ab Apostolica Sede rite institutam. assequantur.

XVIII. Ad Ordines alumni promoveantur iure communi servato, sublato quovis contrario privilegio.

XIX. De alumnis, si res ferat, a Collegio dimittendis, Cardinalis Patronus sententiam dicet. Rectore ac Deputatis ad disciplinam consultis, reque ad Ordinarium tempestive communicata, nisi aliter adiuncta suadeant

XX. In omnibus tandem, quibus hae Constitutiones minime obstant ius commune servetur, et Bulla erectionis Collegii *Quoniam Divinae bonitati* in suo robore vigeat

Emi Patres S. Congregationis Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositae, in plenario coetu, ha-
X3 bito die xvm. mense decembri/ huius anni, has Constitutiones probari posse censuerunt Die autem sequenti SSmus D. N. Benedictus Pρ. XV. in audientia infrascripto Secretario impertita, sententiam Emorum Patrum ratam habuit et confirmavit, easdemque Constitutiones in perpetuum servari iussit. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Romae, ex Secretaria S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus, in festo S, Thomae Episcopi Cantuariensis et Martyris, oie xxix decembris anno MOixvn.—Caietanus Card. Bislctti. *Praef.* lacobus Sinibaldi, Ep. Tiberien., *Secr.*

69

1917 DEC 29.-SC STUD. DECR. AAS 10 (1918) 203-206

Constitutiones collegii bedani de urbe

I. Collegii Urbani, cui nomen a Venerabili *Beda,* is tinis est ut viri Anglici, qui. haeresi eiurata, operam concivibus suis ad catholica sacra traducendis navare velinl ad sacerdotium rite Instituantur ac formentur. · Cooptari etiam in Collegium fas esto, item ex Angllcls. qui. relecto errore et sacerdotio suscepto, Romam conveniunt doctrinae causa perfectius excolendae.

II. Liceat insuper cooptare in Collegium maturioris aetatis Anglicos viros qui in Ecclesiae Catholicae gremio semper aliti sunt; nullus tamen sacerdotio non auctus admittatur, nisi quartum aetatis annum supra vigesimum praetergressus. - E Collegio vero Anglico in Bedanum transitus nemini praebeatur, praeter quam emenso theologiae curriculo dataque conditione *contubernii integrum* per annum servandi

III. Collegium Bedanum ab Anglico seorsum sit, distinctis aedibus, moderatoribus, legibus, reditibus.

IV. Collegium a S. Congregatione Seminariis ac Studiorum Universitatibus praeposita immediate dependeat

V. Cardinalis Patronus Collegio Bedano aderit, qui Collegio Anglico adest/ 204

VI. Cardinalis Patronus, ex auctoritate Sedis Apostolicae, ea iura et munia in Collegium exercet, quae Episcoporum Angliae sunt, quaeque ipsi per se obire nequeunt, servatis tamen regulis et praescriptis, quae in his Constitutionibus decernuntur.

VII. Emus Patronus - cunctis qui in Collegio degunt. sive praepositi sint sive subditi, praeerit, - quae ad alumnorum cooptationem, correctionem et dimissionem spectant, statuet, - quibus reditus legati (borse di *studio)* sint adsignandi, decernet, - statuta et praescriptiones ut fideliter observentur, curabit - omnia aenique et singula constituet, quae ad Instituti regimen profectum et aaministrationem necessaria videbuntur et opportuna.

VIII. Anglorum Antistites cum Emo Patrono consilia communicabunt de alumnis suis in Collegium cooptandis.

IX. Litteras testimoniales ad Ordines dabit Emus Patronus, dimissoriales vero Episcopus proprius.

X. Collegio duo sint coetus Deputatorum, alter pro disciplina, alter pro temporalium bonorum administratione. Unum et alterum Deputatorum coetum constituent duo Sacerdotes, a S. Congregatione de Seminariis ac de Studiorum Universitalibus aa sexennium nominati. - Uterque coetus aderit Beaano Collegio, qui aaest Anglico. - Emus Patronus consilio Deputatorum utetur maioribus in negotiis.

XI. Rector a Summo Pontifice eligitur, suoque munere fungitur ad nutum S. Sedis. Collegii moderationem ipse gerit; quicquid utilitas Instituti postulat, ipse providet; res autem maioris momenti ne decernat, inconsulto Emo Patrono. - Rectori omnes, in suo quisque munere, obtemperent

XII. Pro omnibus, qui in Collegio sunt. Parochi officium, ad tramitem iuris, obeat Rector eiusve delegatus.

XIII. Rector quotannis de universo Collegii statu, de pietate scilicet disciplina, studiis et re familiari referat ad S. Congregationem de Seminariis ac de Studiorum Universitatibus, ad Emum Patronum, et ad Angliae Episcopos.

XIV. Rectori adiutor est Vice-Rector, ab Emo Patrono nominandus, consultis Emo Urbis Vicario, Rectore et Deputatis disciplinae tuenaae. Eiusdem est partes agere Rectoris sive absentis sive a munere impediti, atque adviligare ut omnia rite in Collegio gerantur.

XV. Adsit, et ipse electus a Summo Pontifice. Magister pietatis, qui, virtute et prudentia praestans, verbo et exemplo alumnis prosit Praeter illum duo Con(essarii, ab Emo Urbis Vicario approbati, designentur ab Emo Patrono, consulto Rectore./

XVI. Adsint quoque in Collegio Magistri, ab ipso Emo Patrono, consultis Rectore ac Deputatis pro disciplina. nominati, quibus alumni utantur ad ea recolenda, quae publice in Scholis audierint

XVII. Oeconomus, ab Ento Patrono nominatus, consultis Eη'Io Urbis Vicario. Rectore et Deputatis pro administrationc rei familiaris curam gerit dependentor ab ipso Emo Patrono et Rectore. - Nil vetat quominus Oeconomi munus ab ipso Vice-Rectore obiri possit

XVIII. Bonorum omnium temporalium, tam mobilium quam immobilium, proprietas ac dominum penes Collegium sint

XIX. Alumni Collegii audient athenaci Gregoriani doctores. - Si tamen quid causae fuerit aliarum doctoribus scholarum, quae in Urbe probatae sunt, ne interdicantur. - Qui publicas scholas celebrare nequeunt ii. permissu Moderatorum, privatis utantur magistris.

XX. Alumni saltem per annum Philosophiae Scholasticae sedulam navent operam, ac saltem per triennium in studium Theologiae Dogmaticae et Moralis impense atque ordinate incumbant - Quibus ad gradus academicos pericula in scholis subeunda non erunt, ii sub anni finem se sistant probandos doctoribus.

XXI. Alumni, qui ad exercenda ecclesiastica munia informantur, in concionibus habendis, in tradenda catechesi ac dirimenais controversiis de re sacra, apud suos iam exortis, se exerceant sedulo.

XXII. Alumni ad Tonsuram et ad Ordines minores promoveantur secundo cursus theologici anno; ad Ordines maiores, tertio anno. In reliquis ius commune servetur. sublato quolibet privilegio.

XXIII. Qui impensis Collegii aluntur, absoluto studiorum curriculo ad proprias dioeceses, iuxta iuris dispositiones» redeant - Quod si rationabili aliqua de causa impeuiantur. Cardinali Patrono aperiant cui dioecesi accenseri malint Cardinalis vero, communicatis consiliis cum Anghae Episcopis, quid sit agendum decernet

XXIV. De alumnis, si res ferat a Collegio dimittendis, Cardinalis Patronus sententiam dicet» Rectore et Deputatis ad disciplinam consultis, roque ad Ordinarium tempestive communicata, nisi aliter adiuncta suadeant

XXV. In omnibus tandem, quibus hae Constitutiones minime obstant, servetur ius commune, et statuta is Motu Proprio Leonis XIII, *Partem multo maximam* [Acta Leonis XIII v. 18 p. 204-2101, in suo robore vigéant

Emi Patres S. Congregationis Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositae, in plenario coeto, habito die levin, mense decembri huius anni, has Constitutiones probari posse censuerunt. Die autem/ sequenti, a Ssmus D. N. Benedictus Pp. XV, in audientia infrascripto Secretario impertita, sententiam Effiorum Patrum ratam habuit et confirmavit, easdemque Constitutiones in perpetuum servari iussit. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Romae, ex Secretaria S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus, in festo S. Thomae Episcopi Cantuariensis et Martyris, die xxix decembris anno mcmxvu.— Caietanus Card. Bisleti. *Praef.* Iacobus Sennibaldi. Episc. Tiberien.. *Secr*

ANNUS

70

1918 IAN 3.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubia : l - De obligationt praecepti **PASCHALIS PRO PUEIUS AD S- COMMUNIONEM ADMISSIS ANTE SEPTENNIUM. 2 -** De **OBLIGATIONE LEGIS IEIUNII ET ABSTINENTIAE IN UNIVERSA ECCLESIA**

Eminentissime Princeps, Ad dubia proposita a Rev.mo Ordinario Campivallen. (Valleyfield). et ab Enttia Tua Rcvjna transmissa huic Commissioni, nempe:

L Utrum pueri, qui etsi septimum aetatis annum nondum expleverunt, tamen ob aetatem discretionis, seu usum rationis, ad primam Communionem admissi iam fuerint, teneantur duplici praecepto confessionis saltem semel in anno, et Communionis semel in anno, saltem in Paschate?

II. Utrum canon 1252 iam ubique obligandi vim habere inceperit, non obstantibus legibus particularibus, etc.?

Efhus Card. Petrus Gasparri commissionis Praeses respondet:

Ad I *affirmative.*

Ad II *affirmative.*

Et ratio, quoad primum dubium, in aperto est Nam quamvis can. 12 statuat; ‹ Legibus mere ecclesistlcis non tenentur ... qui licet rationis usum assecuti, septimum aetatis annum nondum expleverunt ». subdit tamen « nisi aliud in iure exprene caveatur ». Iam vero tn can. 859 5 l et 906 expresse cavetur: «Omnis utriusque sexus fidelis *postquam ad* annos discretionis, idest ad usum rationis, percenent, etc. ».

Quae dum communico Eminentiae Tuae Rev.mae cuncta fausta a Deo adprecor.

Romae. 3 Ianuaril, 1913.—P. Caro Gasparri. Praesrj. Aloisius Sincero. *Secr*

• ME 30 (1918) 112 Adn. 1 B In M/T 46 (1914-19) 550-591: WEGATILLO n 15. 623: IF 1 (1921) 5-6: ME 30 (1918) 112-113

71

1918 IAN 10.-SC PROP. FIDE RESP. PART.·

Circa facultatem cumulandi in impedimentis **MATRIMONIALIBUS DISPENSANDIS**

Quoad vero tuam petitionem ut a facultate cumulandi m impedimentis matrimonialibus tollatur clausula, quae facultatem coarctat ad causas urgentiores. pr quibus tempus non suppetat recurrendi ad Sanctambedem. Amplitudini Tuae significo huiusmodi tolli non posse, sed eam intelligendam esse de casibus in quibus non possit absque incommodo ad Sanctam bedem recursus fieri—D. Card. Serafini, *Praef. C.* Larenti, *Secr.*

• Ordifurio Trichir.opolirtno: Syllog· n. 62.

72

1918 IAN 13.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubium de lege ieiunii quoad mulieres

Si le mot *omnes* dans le canon 1254 s'applique aux *femmes* aussi bien qu'aux hommes, en tant qu'il s'agit de la loi ecclésiastique du jeune?

Affirmative.

Rome le 13 janvier 1918.—Card. P. Gasparri, Président.

• Pii. Clero 8 (1929) 180. Adn. REGATILLO n. 624; ME 41 (1923) 153: Fil. Clera 8 (1929) 180.

73

1918 IAN 14.-SC S. OFF. RESP. AAS 13 (1921) 431

IBBtCULARITAS OB RKCUSio-TTM MANUS DISPENSARI POTEST

LE iJ0€document° S. C. Sacr.

74

1918 IAN 18.-SC RITUUM, RESP. AAS 10 (1918) 69

Dubia circa octavas simplices

A Sacrorum Rituum Congregatione sequentium Dubiorum solutio expostulata fuit, nimirum:

I An Decretum S. Rituum Congregationis diei 7 augusti 1914. ad 2 (AAS 6 (19141 407- 408), statuens quod, si infra Octavam simplicem Nativitatis B. M. V. dicenda sit Missa votiva eiusdem B. M. V.. legatur Missa ut in festo Nativitatis B. M. V. cura Gloria, sed sine Credo, extendatur ad alias infra Octavas simplices?

Et, quatenus *affirmative:*

II. An infra Octavam simplicem, de qua peragenda non «1 Commemoratio in Officiis occurrentibus, omitti debeant Suffragium et Preces»

EL quatenus *negative:*

III. An saltem in Officio dici Octavae simplicis omitti debeant Suffragium et Preces?

IV. An Symbolum, dicendum In Missa festi, ratione non Dominicae aut Octavae, sed ipsius Festi, In Missa diei Octavae simplicis eiusdem Festi omitti debeat?

V. An Praefatio propria Missae Festi, legi etiam debeat in Missa diei Octavae simplicis eiusdem Festi?

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, reque accurate perpensa, ita respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative.* Ad II. Negative. Ad III. *Affirmative,* iuxta Rubricas novi Breviarii Typici. Ad IV. *Affirmative.* Ad V. *Affirmative.*

Atque ita rescripsit et declaravit, dic 18 ianuarii 191a.—Astonivs Card Vico. Ep. Portuen, et S. Rufinae. S. R. C. *Pr0-Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. I. PAUWELS in PrM 9 (1921) 61-62.

75

1918 FEB 1.-SECR. STATUS, INDULT. PART.· <r ·

Concedetur collegio angelico o. p. privilegium conferendi « **AGGREGATIONIS** » **GRADUM IN FACULTATE IURIS**

Rescr. - Ex audientia SS.mi, die I *februarii 1918. SS.* Dominus Noster Benedictus. Divina Providentia Pp. XV. Pontificii Collegii cAngelici» moderatores precibus obsequutus. iuridicaeque eiusdem Collegii Facultatis incremento prospiciens, benigne largitus est ut memorata Facultas « Aggregationis » quam dicunt, gradum conferre valeat, iis sane decernendum qui, doctorum iamprldem lauream assequuti, altius, ad certum tempus, studiorum curriculum peregerint, fartoque rite periculo aptum suffragiorum numerum retulerint.

Datum Romae, e Secretaria Status, die. mense, et anno supra dictis.—P. Card. Gasparri.

• AOP 13 (1917-18) 314. Adn. Plus Pp. X. per suum chldid 30 iulii 1911 nd R.mum P. Fr. Hyadnlhum M. Coroler. coecesit Collegio Angelico privilegium conferendi Aggregationis redun m Facultate Philosophica; ac deinde viva· voci» oraculo, fri II Mpterabrif 1911, exlendir Illud privilegium ad Facultatem TMologken. Cf. Analecta Ord. Pracd., an. 1911. p. 82-83. at 205. AOP 13 (1917-18) 314.

76

1918 FEB 9.-SC CONO. RESOL. AAS 10 (1918) 235-289

CONSENTINA

Missae pro populo applicatae a parochis per turnum *12* iunii 1917 et 9 februarii 1918

Species facti. - Tribus parochis ecclesiae paroecialis S. M. Gratiarum in oppido S. Giovanni in Fiore Conwntinae archidioecesis iniunxit Archiepiscopus ut sinCBli Missam pro populo, singulis dominicis et diebus festis applicarent, non obstante contraria immemorabili consuetudine, qua tantummodo unus eorum per turnum Missam pro populo hucusque celebraverat Contra mandatum Archiepiscopi ad Hanc S. Congregationem parochi recurrunt, et quaestio disceptanda proponitur sub dubio:

An consuetudo applicandi per turnum Missam pro *populo sustineatur in casu.*

Synopsis disceptationis. - In *parochorum favorem* haec deducuntur. Exsistentia consuetudinis immemorabilis in casu est extra controversiam: eius igitur vis et efficacia summopere est attendenda, usquedum non constet in casu immemorabilem quoque consuetudinem esse reprobatam. At in themate applicationis Missarum non alta consuetudo reprobata invenitur, iuxta Const. Benedicti XIV Cum semper *oblatas,* diei 19 augusti 1744. 5 V [CICF n. 345]. nisi cuius vi diebus festis a nullo prorsus curato Missa pro populo In determinata paroecia applicatur Porro huiuscemodi inconveniens in casu nostro minime contingit. Licet enim singuli parochi oppidi S. Iohannis in Flore habeant proprios parochianos designatos et distinctos per territorium. una tamen seu unica est in oppido paroecia: id ostenditur non modo ex eo quod unus est titulus, una ecclesia paroedalls. unus fons baptismalis. ac per turnum singuli curati functiones stricte paroeciales obeunt: sed potissimum ex historicis documentis, quibus arguitur antiquitus eam paroeciam fuisse Praelaturam nullius, ubi cura animarum ad unum Abbatem pertinebat, qui alios quidem assumebat ut vicarios curatos tamquam suos cooperatores et adtutores, sed ipse unus applicabat Missam pro populo: unde ct in praesenti trer/ parochi congruam seu pensionem a Gubernio percipiunt, tamquam " curati ecclesiae Commendae S. Iohannis " in *Flore ".*

Posito igitur quod una sit In casu paroecia, manifesto nonnisi una Missa pro populo singulis festis est applicanda. quod nullo iure reprobatur fieri per turnum ab unoquoque parocho iuxta consuetudinem. Ad rem faciunt complures huius S. Ordinis resolutiones, ubi pluries istud principium receptum et confirmatum est. nimirum ubi una tantum est paroecia, licet plures sint qui in ea curam animarum habent, non ab omnibus curatis Missam pro populo esse applicandam, sed ab uno determinato, sive per turnum sive per aliam rationem. Ita in *Romana,* 29 aug. 1744; in *Ripana,* 15 dec. 1762: In Calaaurilxma, 8 mail 1773: In Patauina, 14 april. 1804: in Camcrlncn., 16 dec. 1820 etc. Signanter attendenda est laudata resolutio in Calaquritana, cuius species ex PalHottlnl. ' Parochus, § VI. n. 22. ita contrahi potest: Duae paroeciales erant in loco Enciso, quae insuper numerabant sex filiales in oppidulis vicinis: cura verum animarum a quatuordecim parochis exercebatur communi ratione, quia unus censebatur esse populus, una paroecia. Ollm parochi tenebantur applicare pro populo 814 Missas annuas, quae Inter omnes parochos ouadam ratione distribuebantur. Cum illud onus grave videretur, parochi supplicarunt pro reductione Missarum apnlicandarum: et S. C. responsum dedit: - n— ——tla reducisionis ad " unam Missam singulis diebus pro qualibet ex " ecclesiis parochlalibus oppidi Encisi. nec non pm reduc- " ttonc ad unam Missam pariter diebus festis..In aliis fiUa- " libus ecclesiis, *per turnum celebrandam,* collatis tamen " suffragiis in unum pro toto papulo At in casu nostro favorabllior prorsus est rerum status: non enim aettur de abroganda ex gratia contraria onerosa consuetudine, sed de ea confirmanda quae in favorem parochorum ab immemorabili viget.

Er *adverso* plane conceditur adesse In casu immemorabilem consuetudinem apollcandi ab unoouoaue tantummodo parocho per turnum Missam pro populo Reprobata vero est In Constitutione Benedicti XTV. *Cum semper oblatas.* § V. consuetudo, etiamsi hominum memnriam antecedat, quotlescumoue aliquam paroeciam applicatione privat unicae Illius Missae In diebus festis, ad quam unaquaeque paroecia, ex communi lege, lus habet. Unde haec S. Congregatio in quaestione de Missa pro populo nullum momentum consuetudinis agnoscit, nisi agatur de obligatione ex alio fonte quam ex communi iure provenienti, v. g. ex fundatione speciali, vel e bulla erectionis paroeciae, aut quaestio flat de persona cui incumbat obligatio: in casu autem nostro nonnisi de obligatione/ ex iure communi agitur. neque dubium superest a ouonam obligatio sit sustinenda. si de obligationis exsistentia constet. Quapropter factum consuetudinis immemorabilis in casu nostro nullam per solum vim exserit

Etiam plane conceditur ex Jurisprudentia S. Congregationis non haberi obligationem plures Missas, sed unam dumtaxat, pro populo applicandi, ubi paroecia non est nisi una, etsi plures sint sacerdotes, qui in eadem, sive promiscue. sive in regionibus distinctis, curam animarum exerceant. Attamen animadvertitur in resolutionibus ex adverso allecatis, ubi S. Congregatio unam solummodo Missam per turnum aliterve celebrandam decrevit, paroeciam citra omne dubium fuisse unam ratione nempe curae habitualis qüâê penes unam personam physicam vel moralem, uti Capitulum residebat. Ita In Romana 29 aug. 1744. quoad Capitulum S. M. in Transtyberim; in Ripana, 15 dec. 1762, quoad collegiatam S. Nicoli terrae Aquaevtvae: In Patavino, 14 april. 1804. et In Camerincn., 16 dec. 1820. qtue ambae sunt de Capitulo Cathedrali: quibus addi potest et Volaterran. 27 feb. 1858. ubi, similiter ac In praecedentibus, relata consuetudine In ecclesia cathedrali Missam pro populo diebus festis non a solo parocho, seu Vicario perpetuo, sed ab omnibus canonicis per turnum celebrari, S. C respondit esse servandam (cfr. Lingen et Reuss. Corpus selectae p. s. p. n. 467). Denique nec factispecies causae Calaguritanae 8 mali 1773. cum casu nostro similitudinem aliauam dicit, ut patet ex aliis verbis a PallotUni sublectis; " Nullo, ait. inter jxb-

rochat erat ecclesiarum distinctio, sed anno quolibet, dic H Septembris. unusquisque iuxta ordinem antlanltatis. Ullus paroeciae curam assumebat, quam sibi praeeligere placebat ".

Resolutiones itaque illae parum ad dubii solutionem conferunt. quum cardo totius quaestionis hic sit. an tres regiones rub unico titulo ecclesiae S. Mariae Gratiarum tribus parochis respective commissis unam reapse paroeciam ias distinctas. licet quodammodo sub

ex actis scatere videtur. Constat enim ■imis unumoutroque parochum habere exciorivaro curam distinctae plebis, intra certos et distinctos territorii fines. qui vulgo denominantur, pro una paroecia *della Cona, pro altera del Monastero,* pro tertia *dei Capuccini:* hanc curam e«c exciusivaro vel ex eo patet, quod, ut ex actis docemar. matrimonio fidelium ex unaquaque paroecia assistit parochus proprius contrahentis, ad normam communis luris: solent *tamen ad invicem parochi delegationes commutare;* ergo, alii duo. sine delegatione tertii parochi, matrimoniis fidelium In hulas territorio domicilium haben/Uum, assistere nequeunt: quod qui fleri potest, sl cura cuioue parocho commissa ad totum territorium communis ecclesiae extenditur? Nec denique intelligitur cur in bullis nominationis novi parochi, aliis duobus exstantibus, paroecia S. Mariae Gratiarum *vacare* dicatur ob decessum praedecessoris.

Equidem tres diversae regiones unam solummodo ecclesiam paroecialem hibenL quod profecto ineengruum est. si paroeciae distinctae sunt: inde etiam prono alveo fluunt alia insueta ouae in actis commo-.strantur: communis nempe paroeciarum titulus, idem sigillum quamvis illius exemplar unicuique parocho suum sit. fons baptismalis communis, promiscua baptismi administratio licet nomina baptizatnruro In distinctos tres libros referantur, celebratio divinorum officiorum, praedicatio, etc., per tumum et generallm tacita conventio inter parochos ut rihl mutuo opem ferant in cura animarum exercenda At enim communis haec participatio unius etusdemaue ecclesiae paroeclalis non obstat quominus curae paroeclalis participantes distinctas paroecias constituant: paroecia enim in suo esse luridieo — ut dici solet — cum turibus et officiis plene constituta esse potrri. quin propriam ecclesiam habeat: ad tradita ner MonaceB. *Formul.* p. I. tit 2. form 3. n 3: Piton., *Discept.* 160. n. 10: Reclus.. *De re paroch.,* part. I. UL 12. n. 82; Zipaeum. *Rerpons, a. 2, de* eccl aedlf Cf. qu-xjue resolutionem per S. Congr. de Propaganda Fide Ordinario Quevecensi significatam, d 28 febr 1875 ad 3: " Quando una paroecia caret ecclesia, et populus eius ad alteram ecclesiam venit ut obligationi satisfaciat audiendi Missam, tencturoe Idem parochus (oui duabus praeest paroeciis) ad applicationem duarum Missarum, si habeat Vicarium vel alium sacerdotem nut etiam bta celebret ipse' R Affirmative " (Coll. *Prop.* Fide, ed. 1907. n. 1436).

Neque ad adstruendam curam habitualem S. Mariae Gratiarum esse penes unam personam physicam vel moralem. sath est quod parochi recurrentes asserunt, curam habitualem resera ollm exstitisse apud Abbatem seu Commendatarium. qui curatos tamouam vicarios <uos assumeret Refert enim ArchleptMrouus. auctoritate historiographi P. Giovanni Fiore io opere Calobria illustrata, oppidum et ecclesiam tantummodo qu^ad temporalia sub turlsdictlone Abbatis Commendalarti vel ab initio fuisse, ouo vero ad curam animarum Archlepl«eopn Consentino «emeer sublaturae Huiuser vern hlstoriagraphi assertio veridica C0tDperta est ex collatione cum Actis Visitationis Apostnllcae aioecetM CnnwenUnae a 1628 peractae, quorum autocraphum In Archivo H S. C. asservatur, in culus fol. 89 haec lenintur Die 16 eiusdem menris «eptembris R. D. VIaltator Itinere huius dlel (a Ripafittà) pervenit tn opp:dum/ S. Iohannis ia Flore tn temporalibus sub iurisdlc- Z «one potestate Abbatis qui de praesenti est Plfhus et RAuw D Cardinali Ubaldlnu ouo vero ad curam animarum et sacramentorum administratiTem sublectum UliTi0 Archlepiscopo Consmtlno ", Ur.de liquet non posse actuales parochos successores et vicarios censeri Abbatis Commendataril in onere Missae pro populo: quamobrem argumentum ex adverso prolatum ex fundamento corruere recesse est

Resolutio. - Proposito itaque in plenariis S. C. Concilii comitis, die 12 iunii 1917 primum et iterum die 9 februarii 1918. suprascripto dubio. Emi Patres respondendum censuerunt:

« Negative, seu consuetudinem non sustineri: ideo- < que unumquemque parochum non per tumum sed per se teneri singulis diebus dominicis et festivis ad applicationem Missae pro populo sibi commisso; et ad < mentem. Mens, est: curet Archiepiscopus in praxi « servadum canonem 1096 C. L C. quoad delegationes in matrimoniorum celebratione ».

Factaque de praemissis SSmo Dfio Nostro Benedicto Div. Prov. PP XV relatione per infrascriptum S. Congregalionb Secretarium, in subsequent! Audientia diei 11 februarii 1918. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Mori. *Secr.*

Adn MI 30 (1918) 204-205; PrM 9 (1921) 136 C

1918 FEB 16.-SC RITUUM, RESP. AAS 10 (1918) 1·7

LAUDEN.

Dubia de collecta < pro re gravi » imperata

Evulgato Decreto Sacrorum Rituum Congregationis, dlel 23 decembris 1914 (AAS (1915) 27-28J. de collecta imperata ab Ordinario pro re gratri. nuper in Dioecesi Laudensl quaedam dubia exorta, ab hodierno ipsius Dioecesis caeremoniarum magistro, de mandato sui RrTM Episcopi, eidem Sacrae Congregationi, pro opportuna solutione, proposita sunt; nempe:

L An in festis duplicibus I et Π classis. Collecta pro re *gravi* dicenda sit suo unica conclusione cum Missae Oratione?

Π. An in Missa concessa dc Sacratissimo Corde lesu. prima sexta ferta cuiusvis mensis. In qua Missa dicitur unica Oratio, recitanda sit Collecta imperata pro *re gravil* Et quatenus affirmative, an etiam sub unica conclusione?

IIL An quoties In Missa dlel fecienda sit aliqua commemoratio. Collecta pro re *gravi* adiungi debcat Orationi Missae sub unica conclusione; an potius dicenda sit post ultimam commemorationem?

Et Sacra Congregatio, exquisito specialis Commissionis suffragio, propositis dubiis ita rescribendum consult:

Ad L Negative.

Ad Π. *Affirmative* ad pnmam partem, negative ad seeundam.

Ad ΠI Quoad primam partem *negative,* et provisum in praecedentibus, quoad secundam *affirmative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 16 februarii 1918.—A. Cars. Viro, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S R. C. *Pro-Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Ada. I. PAUWELS In PrM 9 (1921) 63.

1918 FEB 17.-COM. INTP RESP. AAS 10 (1918) no

Dubia: 1 - De abstinentia **IN FESTIS DE PRAECEPTO IN NONNULLIS REGIONIBUS, LEGE PARTICULARI. SUPPRESSIS. 2-DE FESTIS SUPPRESSIS CUM OBLIGATIONE MISSAE PRO POPULO. 3 -** De diebus, lege particulari festis, a codice non **EXPRESSIS**

L An lex abstinentiae cesset in Gallia diebus festis sub praecepto in universa Ecclesia servatis, sed in Gallia ex concessione Sanctae Sedis suppressis, scilicet festis Circumcisionis. Epiphaniae. Immaculatae Conceptionis Beatissimae Virginis Mariae et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli.

Resp.: *Negative.*

Π. Quaenam sint festa suppressa, de quibus in eann. 339. 5 1. 466. 5 1. in quibus nempe ab Episcopis et Parochis applicanda est Missa pro populo sibi commisso.

Resp.: Nihil hac In re per Codicem iuris canonici immutatum esse a disciplina huc usque vigente.

IIL Utrum festa quae non enumerantur in can. 1247. f 1, ipso facto ipsaque lege nullfbi sint amplius de praecepto, etiamsi In aliqua natione, dioecesi aut loco antea fuerint de praecepto ex particulari leee vel consuetudine etiam centenaria loci, aut ex speciali concessione Sanctae Sedis.

Resp.: *Affirmative,* Ita ut in iis diebus non amplius fideles urgeat duplex obligatio audiendi Missam et abstinendi ab operibus servilibus.—P. Card. Gasparri. *Praetes.* Alolsius Sincero. *Secr.*

Ada. 1. B. in NrT 47 (1920) 378-380: REGATILLO n. 140. 619. 623; IP 1 (1921) 6-8: ME 30 (1918) 114-115; NrT 46 (1914-19) 551-553; PrM 9 (1921) 83.

1918 MAR 1.-S. POEN.» RESP. AAS 10 (1918) 154-156

Dvelk: quaesita circa indulgentias **ADNEXAS PIAE PRAXI CONSECRANDAE FAMILIAE SACRATISSIMO CORDI IESU 'VULGO < INTHRONIZATIO »)**

Die 19 mail certa adhibita X Λ m omnlbus fidelibus, qui formula familiam sacratissimo Cordi lesu

consecrarent. concessit: 1· indulgentiam plenariam, die quo hanc consecrationem peragerent, consuetis impletis conditionibus lucrandam; 2' Rem indulgentiam plenariam deinceps singulis annis, renovata formula consecrationis conauendam. Anno 1913, ab eodem Summo Pontifice novae ulgcntiae concessae sunt. Supplicabant scilicet Episcopi ReipubUcae Chilensis: " Beatissime Pater, - Archiepfscopus • S lacobl de Chile ceterique omnes eiusdem Rcipublicae " Praelati Ordinarii, ad pedes S. V. provoluti humiliter "exponunt: Non multo abhinc tempore et magno anima- " rum fructu existlt in Republica Chllena pia praxis con- " accrandi domos SS Cordi lesu. hoc nimirum modo: Prae- • monitis habitantibus domus, statuta die. parochus vel " alius sacerdos benedicit imaginem SS. Cordis lesu. quam " collocat in praecipuo loco, brevem habet conciunrulam " «t recitat cum tota familia quamdam reparationis et " consecrationis formulam. St sacerdos adesse non potest. " imago prius benedicta collocatur, et formula recitatur ab " aliqua saeculari persona. Cum vero multa bona fluant ex " hac pia praxi. omnes supradlctl Oratores a S. V. petunt " ut quo magis fructus augeatur, illam indulgentiis ditare " dignetur. Et Deus. etc. ."

Cui quidem supplici libello responsum fuit: * Die 24 lulli 1913. - " SSfllus D. N. D. Pius dtv. Prov. Pp. X. per " facultates D. Card. Secretario S. Officii impertitas, se- " quentes Indulgentias pro Chilenae Rcipublicae dloecesi- " bus benigne concedere dignatus est. nempe: 1· Septem " annorum totldemque quadragenarum nb universis faml- " liae membris lucrandam, die quo instituitur in propria " domo pia praedicta praxis, si corde saltem contrito ac " devote memoratae caeremoniae adstlterint; 2· Plenariam. " si Insuper eadem die confessi ac s. synaxi refecti Udem " fideles aliquam ecclesiam vel publicum oratorium devote " visitaverint ibique ad mentem Summi Pontificis pias pre- " ces fuderint: 3' Trecentorum dierum, item a membris " familiae lucrandam quotannis die anniversario huiusmo-
155 * di institutionis in prooria domo, si coram imagine/ ac- " tum consecrationis renovaverint. Praesenti ad decennium " valituro. Contrariis quibuscumque non obstantibus. - De " mandato D. Card. Secretarii Aloisius Glambene. Subst. " pro Indulgentiis.

Has Indulgentias SSfflus D. N. Benedictus div. Prov. Pp. XV. epistola diei 27 aprilis 1915.' ad omnes Orbis catholfd familias benigne extendit.

Porro a S. Tribunali Poenitentiariae Apostolicae, cui res universa de indulgentiis demandata est. quaesitum fuit

1· Utrum ad lucrandas indulgentias piae praxi adnexas. neccsario in singulis domibus, familiae SS. Cordi lesu per sacerdotem consecrari debeant, an liceat, adunatis familiis, caeremoniam in ecclesia instituere, ubi cum maiori solemnitate et devotione res peragitur?

2° Quando iudicandum sit. sacerdotem adesse non posse, ita ut imago SS. Cordis lesu, prius benedicta, ab aliqua persona saeculari collocari et formula consecrationis recitari possit?

3 Utrum ad lucrandas indulgentias piae praxi adnexas requiratur ut consecrationis formula. Rescripto
W diei 19 maii 1908 stabilita.' adhibeatur"/

4' Utrum indulgentia trecentorum dierum, de qua in Rescripto diei 24 iulfi 1913. taxative adnexa sit diei anniversario consecrationis familiae?

Et S. Tribunal, die 26 februarii 1918, respondendum censuit:

Ad 1" *Affirmative* ad primam partem; *negative* ad secundam.

1 Aela *Ap. Sedis,* vol. VÎT. pag. 203.

* Fomnila consecrationis fcmillac ssmo cordi lesu.

O umtiistmum Cor lesu. Tu beatae Margaritae Mariae de· Cdedum rewzmd! super Christianas familias pandidlsti: ecce et TIM placemus adsumus hodie, ut plenum tuum super nostram
W f»raflfam imperium proclamemus. Volumus deinceps tuam/ vitam rivere. rotamus In sinu familiae nostrae florere virtutes, quibus Ta ta terris pacem promisisti, volumus longe arcere n nobis sptrlttra mundi. quem Tu damnasti. Tu regnabis In mente nostri Odei nostrae simplicitate, in corde nostro Tui solius amore, ruo flagrabit erga Te et cuius vivam servabimus flammam freqcecti dirime Eucharistiae receptione. Dignare, Cor divinum, nobis praeesse tn unum convenientibus, benedicere negotiis splritaiflxn et temporalibus, arcere molestias, sanctificare gaudia. poenas levare. Si quando misere quis nostrum In tantam ««nos indderit ut Te affligat, far In memoriam illi redli». Cor lesu. Te eam peccatore, quem poenltet. plenum esse bedtotis et misericordiae Et quum hora separationis insonuerit et mors in familiae nostrae sinum luctum intulerit, nos omnes, crt abeuntes sive manentes, tuis aeternis decretis nos sublldefi33. Hoc «latio erit nobis, animo recogitare venturum esse dies. in quo tota familia nostra, in caelo coniuneta. tuam glo rtom. tua beneficia In aeternum cantare poterit. Dignetur Cor •ssaruktum Mariae, dignetur gloriosus Patriarcha sanctus loseptj ibi hanc consecrationem offerre, eiusque vivam in nobis «ingulis diebus vitae nostrae conservare memoriam.

Viral Cor lesu. Regis et Patris nostri!

Ad 2" ludicium de hac re prudenti iudicio Ordinarii loci remittitur.

Ad 3' *Affirmative.*

Ad 4" Indulgentia haec lucrifieri potest singulis annis quo die. coram SS. Cordis lesu imagine, actus consecrationis renovatur.

Quae omnia, subsignata die, in audientia habita ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori relata. SSrhus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV confirmare et rata habere dignatus est Contrariis quibuscumque non obstantibus-

Datum Romae in S. Poenitentiaria. die 1 martii 1918.—Gulielmus Card, van Rossum. *Poenit. Maior.* F. Borgongini Duca, *Secr.*

Adn. ME 30 (1918) 110-111; PrM 9 (1921) 75-76.

80

1918 MAR 22.-SC S. OFF., RESP. AAS 10 (1918) 136

Praescripta circa consilia a vigilantia et iuramentum **ANTTMODERNISTTCUM IN VIGORE MANENT POST CODICEM**

Cum in Codice Iuris Canonici, a proximo die festo Pentecostes obligandi vim habituri, nulla fiat mentio *Consiliorum a vigilantia* et *Juramenti antimodernistici,* de quibus respective agitur in Constitutione *Pascendi Dominici gregis* [ASS 40 (1907) 593-650] et Motu-proprio *Sacrorum Antistitum* s. m. Pii PP, X (AAS 2 (1910) 655-680], inspecto Codicis ipsius can. 6, n. 6. propositum est dubium: An *praescriptiones ad duo supra memorata capita spectantes, post dictum diem festum Pentecostes, in vigore manere pergant an non?*

Re. iussu Ssmi D. N. Benedicti Pp. XV, feliciter regnantis, ad Supremam hanc Sacram Congregationem Sancti Offici delata. Emi ac Rmi DD. Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, in plenario conventu habito feria iv, die 20 martii 1918. expresse declarandum decreverunt: < Praescriptiones praedictas, < ob serpentes in praesenti modemisticos errores la- « tas, natura quidem sua. temporarias esse ac transic torias. ideoque in Codicem Iuris Canonici referri non < potuisse: aliunde tamen, cum virus Modernism! diffundi minime cessaverit, eas in pleno suo robore « manere debere usquedum hac super re Apostolica Sedes aliter statuerit >.

Et sequenti feria v eiusdem mensis et anni Idem Ss^us D. N.. in solita audientia R. P. D. Adsessori impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem plane adprobare ac Suprema Sua auctoritate confirmare dignatus est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 22 martii 1918.—Aloisius Castellano, S. R. et *U.* I. *Notarius.*

Adn. I. C. in PrM 9 (1921) 30-31. 84-88: REGATILLO n. 724.

1918 MAR 30.-COM. INTERPRES. RESP. PART.·

Dubium de obligatione constitutionis « provida » **QUOAD FORMAM MATRIMONII POST CODICEM**

Utrum constitutio *Provida d.* 18 lan. 1906 (ASS 39 (1906) 81-841 tanquam lex particularis praescripto can. 1099 apposita iam ad normam can. 6. 1 abrogata sit. an vero tanquam privilegium vel indultum ad normam can. 4 integra maneat? *Abrogata* est

Romae die 30 martii 1918.—P. Card. Gasparri.

• Nad. Kilh. Stenmcn 18 (1918) 190; AKKR 99 (1919) 61 Adn. REGATILLO n. 557.

82

1918 APR 5.-SC S. OFFICII, DECR. PART.·

Circa modum praestandi cautiones a muliere infideli

R.mi Domini: Post latum a Suprema hac Congregatione Sancti Officii, feria 4 die 12 Iunii 1912. decretum

U-rLS.. vol IV. pag. 443), quo declaratur nullam esse dispensationem super impedimento disparitatis cultus, ab habente a Sancta Sede potestatem, non requisitis ve! *denegatis cautionibus* impertitam, aliqui ex Vobis eidem Sacrae Congregationi exposuerunt difficultates quae in istis locis saepe occurrunt in cautionibus regulariter exquirendis.

Cum autan expositae difficultates non oratorum territoria peculiares, verum toti Sinensi regioni communes viderentur. Sacra Congregatio unumquemque Vestrum interrogandum mandavit circa modum quo. in proprio cuiusque territorio, cautiones ipsae exquiri ac praestari solerent - Huic respondens, invitationi. Vestrum magna pars !n haec fere unanimis consentit :

Ie Matrimonia inter catholicos et infideles» ac praesertim inte.- catholicas et mulieres infideles, ob ipsas Joci conditiones, vitari saepe non posse;

2· Exquisitionem cautionum a muliere infideli interdum impossibilem, saepissime perdifficilem, non raro autem cum aliquo periculo damni esse coniuctam;

*3** Cautiones a viris tantummodo praestitas regionis moribus adeo obii.-mari, ut ipsarum implementum moralité: certum sit

Hit permota rationibus. Sacra Congregatio consult In exeeutlnnc practica memorati decreti istis in regionibus, aliouantulum n rigore posse recedi. Quamquam enim cautiones iure divino-naturall praecipiuntur, ideoque praetermitti non possunt, modus iαmen cas prae*ffandi* ab Ecclesia pro rerum opportunitate reapse determinatur.

Quaprotcr inspectis peculiaribus istius regionis circumstantiis, eadem Sacra Congregatio praescribit quae sequuntur:

Memoratum decretum feria IV 12 iunii 1912. quantum fieri poterit, fideliter servetur, ita tamen ut. si cautiones a muliere infideli scripto exigi nequeant, viva autem voce exigantur.

Siquidem vero neque hoc obtineri queat, remittitur prudentiae et conscientiae uniuscuiusque Vestrum, iudicare. in singulis casibus, an cautiones ipsae *aequipollenter* contineantur sive in seria mulieris promissione amplectendi Catholicam Fidem, sive in eius adseriptione Inter catechumenas, sive demum in legibus vel moribus populi, qui nullam concedunt mulieri potestatem circa religiosam prolis educationem, sed haec sola viri voluntate dependet: firma tamen, omnibus hisce in casibus, obTgatfone exigendi cautiones a parte cathol ca. et rxjp concedendi dispensationem nisi moralis habeatur certitudo de ipsarum Implemento.

Quod vero attinet ad matrimonia, ob defectum regularium cautionum, iam forte invalide contracta, eadem Sanctissimus D. N. Benedictus Papa XV utpote in radice sanata habenda esse decrevit.

Et facta cuncta atque felicia Vobis a Domino adpreeor. Dcvmas In D.no famulus*. C. Merry Del Val

* P·».·. H. 104; 1918· Prieur» Conxlhua Sl-χγμ decr. η. 404
ŧδ: wânSo,'î's2t ** ° OESTCTLE ln ** ?? (,93i"

1918 APR 13.-SC CONC. RESOL. AAS 11 (1919) 236-239

L1SBONEN. rr ALIARUM W LUSITANIA

PRGTISIOXIS PAROECIARUM SINE DOTE SUFFICIENTI

13 apnlis 1918. (Per rummaria precum)

Species pacti. - Sub antiquo tn Lusitania regimine vacantes paroeciae de proprio pastore providebantur ad normam regii decreti diei 2 ianunril 1862, vi culus praescribebatur quidem forma concursus, sive per documenta. rive per publicum examen, sed ita ut potiores partes m his peragendis potestati civili quam ecclesiasticae tribuerentur, quin immo exinde idonei non renunciabantur nisi a Patrono Regio. Quando vero, sive concursus haberi non poterat propter exiguitatem redituum, rive desertus aut frustratus evadebat, tum Episcopi curatos. vulgo encoitmendadof ad nutum luum amovibiles Laro*clt< praeficiebant Everso autem antiquo regimine, port violenter abruptas relationes
nlum et Eccloam. Apostolica Sedes die 13 lull! 1911 Inter alia decrevit < provisionem ecclesiaficorum bene- < fidorum in Lusitania reincid»sse sub iuris communis r sanctiones » Quum itaque In relatione de statu dioecesis ab Episcopo Portugal!iensi anno 1916 transmUsa. legeretur ad num. 64: < Olim provisio paroeciarum < fiebat per concursum, nunc, post separationis regimen. *ad nutum Episcopi* ». et num. 65: < Adsunt paroeciarum rectores *ad nutum amovibiles »,* quumque profecto provisio paroeciarum omnium per nominationem rectorum ad nutum Episcopi amovibilium. non repraesentaret ius commune in quod debuit recidere beneficiorum. paroedahum praesertim, in Lusitania collatio, visum est hac de re opportunas notitias a Patriarcha Lisbonensi sciscitare. Rescripsit Erhus Vir illam praxkn non in sola dioecesi Portugalliens! obtinere, sed in omnibus dioecesibus Lusitaniae invaluisse, attento quod, sub auctoritatis politicae persecutione, fere omnes paroeciae in eam redactae essent conditionem in qua concursus utiliter haberi non poterat; postulabat Igitur ut Apostolica Sedes Lusitanos Episcopos per aliquod saltem tempus perseverare in inolita praxi sineret, nec concursus iniungeret nisi pro paucis paroeciis praecipuis. Subinde vero Idem Eiïius Patriarcha, postquam de re egerat in conventu cum aliis/ Lusitaniae Episcopis. 2T schema statutorum ad quorum normam paroeclales concursus in posterum peragi deberant. approbationi et revisioni Sanctae Sedis subieclt, iterum postulans ut obligatio paroecias per concursum providendi non imponeretur nisi post alio.uod futurum tempus, simulque. attentis diversis nec firmis rerum adiunctis in quibus singulae paroeciae versarentur. Episcopis ampla facultas concederetur in casibus particularibus indicendi vel non indicendi concursus.

Universo negocio ad S. H. C. delato, ante quam praefatum schema disciplinam habendorum concursuum continens revisioni demandaretur, visum est quaestionem praeiudicialem de ipsis concursibus in Lusitania habendis vel non. Emis Patribus decernendam subiicere.

A.ktmidtfr ^ioxts. - Enimvero. decisio Ajjostolicac Sedis de beneficiorum provisione In Lusitania ad iuris *communis* canctfones conformanda, quamvis lata sit a 1911, hucusque, ut ex dictis liquet, exsecutioni demandata non est. Quum igitur in praesenti sit religiose exsequenda, statam sese offert dubium, ouodnnm Ius commune nune sit respiciendum: num quod vigebat a. 1911. usque ad promulcatum Codicem lurts Canonici, an tus quod in Codice continetur. Etenim, ex una parte, ea decisio quum lata fuerit a. 1911. nnn poterat profecto respicere nisi lus commune eo tempore vigens: ex alio vero, eadem decipio quum exsequutioni demandanda sit nunc, post publicatum Codicem, peropportune videtur ad huius normam accinlc^da: slouidem universlm quum de novo, re integra, ordinanda sit in aliqua regione canonica disciplina circa aliquod institutum ecclesiasticum, praecinui quadam ratione, ordlnatin fieri debet ad normam Codicis nunc vigentis; idcirco enim publicatum est. ut secumdum illud quodlibet ecclesiasticae disciplinae caput in futurum ordinaretur. Quae quum Ita sint, plane concludendum videtur, in casu, obligationem concursus pro paroeciarum provisione minime esse Iroponendam: nam Codex concursum iam non praescribit, nec exigit: «ed lolummodo praescribit ut forma concursus retineatur. et quidem *donec Sedes Apostolica* nliud decreverit. Iis tn locLs in cuibus e«t in u«u ienn. 459 5 4). quod videtur Idem es*c ac permittere bonum in expectatione melioris, ad auod conteniitur. Porro in Lusitania, ut ex enarratis liquet, quamvis forma concursus adorat ante separationem, nunc, ouum disciplina provisionis paroectrrum est ordinanda. iam non est In usu. Nec inde eon«eouitur Episcopos perseverare posse ac debere in inolita praxl. providendi oamecias per rectores ad nutum amovibiles. ct ouldcm deputatos absque ullo praevio examine cum facultatibus ministerialibus de anno in annum renovandis, adeo ut/ 238 nullus parochus Inm securitatem habeat manendi in sua oamecia: Innre ouldem alia est dispositio Codicis, can. 454 et can. 459) 1-3. quae lus commune, nunc tn re vigens, repraesentat.

Ex adverso, etiam om!rw quod incertum manet num itu commune nunc aptandum non sit fortasse quod vigebat i 1911. otiando Apostolica prodiit praefata decisio, in quo ture ouldem concursus orae<eribebatur. ad mentem quoque Cedlcis videtur Luidtanta enmprchendt inter illas regiones In quibus paroeciarum pmvisln fit per eoncumim; fit. innuam. «altem virtualiter. -n non insa rv et effectu. Slouidem medus ab Inducta separatione usaue in prae«ens servatus, fuit medun anormal» et irregularis, oui solummodo tribuendus ?lt statui perturbato Ecclesiae Lusitanae: qua perturbatione du-ante Episcopi nullum in hac parte determinatum lus secuti sunt, sed in praxi vindicarunt sibi perîJX?rS^'u«!îŠÎrn?ib<'rtet<Tn VCl contra iux agendi, quia d*a*tbv< congruenter providere neres- animarum. At vero, status pervtotentla inductus. licet per aliquod

casses ?. xats «

ante separationem vigeret in Lusitania disciplina concursus In provisione paroeciarum, videtur haec eadem, saltem virtualiter. usque in praesens perseverasse, ac propterea ad mentem Codicis, can. 459. 5 4. retinenda, donec Apostolica Sedes aliud decreverit. Nec inde consequitur redeundum ad specialem formam, decreto regio 2 lan. 1866 praescriptam, quam e contrario sustulit omnino laudata decisio de cuius exsequulione res esL Obvia est enim distinctio inter disciplinam concursus nd normam iuris communis seu Tridentini et formas speciales concursus peragendi, in singulis regionibus hac lliave auctoritate Inductas: quamvis itaque forma specialis a potestate civili praescripta, iurc cessaverit. recuperante Ecclesia in hac quoque re suam libertatem, adhuc tamen perseveraro videtur in Lusitania, iuxta. mox disceptata, obligatio provisionis paroeciarum per concursum. seu disciplina generalis concursus, nunc ordinanda in particulari ad normam luris Tridcntini quod magis explicavit S. P. Benedictus XIV (cfr. documentum IV in calce laudati Codicis) et ad peculiares loci temporumque conditiones necessltatcsquc.

Resolutio. - Hac porro rerum serie plena deliberatione perpensa. Emi Patres S. C. Concilii in plenaris co-
3? mitiis diei 13 aprilis 1918 rescribendum censuerunt:/

Episcopi poterunt in inolita praxi perdurare ad annum; interim ipsi conficiant elenchum, transmittendum ad H. S. C.. *paroeciarum quae dotem sufficientem habent. Elapso autem anno, paroecias, quae sufficientem dotem habent, conferant ad normam* Cod. lur. Can., c. 459. } *3,* n. *1-3, poterunt vero alias conferre ad nutum. Curent tamen Udem Episcopi ut quamprimum hae paroeciae congrua dote compleantur.*

Quam Emorum Patrum resolutionem, referente infrascripto S. Congregationis Secretario. SS. Dnus Noster Benedictus div. prov. PP. *XV,* in audientia diei 15 eiusdem mensis et anni, approbare et confirmare dignatus est—I. Mori, *Secr.*

Ada. ME 31 (1919) 194-196; 33 (1921) 194-196; PrM 10 (1922) 65

84

1918 APR 13.-SC CONC. RESOL. AAS 11 (1919> 9-18

MEDIOLANEN.

Praecedentiae inter varios ordines capitularium

20 novembres 1915 - 1 aprilis 1916 - 13 aprilis 1918

Species facti. - Ante decreta napoleonica a. 1805 ex praebendis Metropolitani Capituli Mediolanensis, in triplicem consuetum hierarchicum ordinem distinctis, una dumtaxat iuripatronatui subdebatur, videlicet Praepositura. quae quum postrema dignitas esset, nullam circa praecedentiam ambiguitatem suppeditabat Depraedatis autem in publicarum rerum eversione, ineunte saec. xrx, praebendarum bonis, ex decreto 8 iunii 1805 constituta fuit unica summa in titulis publicis pro universo Capitulo, quae *communis massa* in singulos Capitulares iuxta quasdam praefixas normas distribueretur. Restitutum tamen hac ratione Capitulum, iterum in distinctos ordines presbyteralem. diaconalem et subdiaeonalem coaluisse, vel ex eo patet, quod, quum postea, a. 1806 ct 1826 privati Fundatores duos alios canonicatus cum separata praebenda, ipsorum patronatui obnoxios, instituere vellent, impetrarunt a Capitulo ut novi isti canonici vel a limine in ordinem presbyteralem cooptarentur, idque sancitum voluerunt tabulis fundationis ubi legimus: ‹ L'individuo investito dei Ca-
‹ nonicato di cui si traita, apparterrà, giusta la mente
c del fondatore. *all'ordine presbiterale* ». Quin etiam, an. 1836 tertius canonicatus iurispatronatus lalcalis fundatus est cum explicita conditione, quod de eo investitus ad ordinem *diaconalem* statim pertineret; qui (amen canonicatus brevi exstinctus fuit.

Hisce fundationibus efficiebatur haud semel ut in ordine presbyterall quidam canonici reperirentur, qui tamen Capitulo aliquot post annis ab aliis canonicis aihuc in diaconali ordine constitutis, adscript! essent: quum autem hl postremi ex diaconali ad presbyteralem ordinem legitima optione ascendere vellent, ambiguum erat utri praecedentia deberetur: aliis verbis, utrum norma praecedentiae ab ingressu in *Capitulum,* an ab ingressu in *ordinem* esset desumenda. Casus hic contigit an. 1847, 1851, 1854. 1856. 1862: ct quamquam Constitutiones Capituli de re silerent, tamen ex Mediolanensis cleri descriptionibus (quamquam non officialibus, vul-
2‹r. *Milano Sacral,* satis constat, semper in praxi id observatum esse, ut praecedentia in casu daretur ei qui prior In *ordine* seu in/ *gradu presbyterali* reperiretur. quamquam is in *Capitulo iunior* prae novo presbytero appareret. Posteriores casus invenire non datur, propter felicem eam circumstantiam quod duo canonici de iure patronatu privato, alter per 60 circiter, alter per 45 circiter annos sua praebenda fruiti sint

At vero hunc rerum statum aegre ferebant canonici de communi massa, quibus satis incongruum videbatur capitulares a legitima auctoritate ecclesiastica constitutos post diuturnum iam praestitum servitium locum demum cedere debere novensilibus quibusdam a laicis viris, quamvis benemeritis, praesentatis. Idcirco a. 1912, quum quidam canonicus ex ordine diaconali ad presbyteralem ascendere vellet, qui iam ab a. 1905 Capitulo erat aggregatus, dum in presbyterali ordine reperietur alter an. 1909 a patrono praesentatus, Capitulares illi prae hoc praecedentiam adjudicarunt; subindeque cogitarunt de eadem norma in novis quae adparabantur Statutis inserenda, quod saltem ex parte obtinuerunt; nam in ;dem Statutis, decreto Archiépiscopal! diei 24 augusti 1913 approbatis, legitur: ‹ I/i *choro et capitularibus saeris actionibus,* ne hierarchicus ordo perturbetur, in-
« ter omnes Ordinarios (ita ambrosiano ritu appellan-
‹ tur Capitulares) post Dignitates et Personatus prae-
‹ dictos, praecedunt illi qui, sive praebendati sive ho-
‹ norarii, in ordine presbyterali recensentur; eos vero
‹ subsequantur Diaconi (non tamen Archidiaconus, qui
« secundus incedit) et demum Subdiaconi, *servata in*
« singulis *ordinibus anterioris possessionis ratione. - In*
« *ceteris actionibus non capitularibus,* nulla habita
‹ distinctione inter Ordinarios primae vel secundae
‹ erectionis, salvo honore ex laudabili consuetudine
‹ Dignitatibus tributo, *is praecedit qui primus Capitulo c est aggregatus ratione praebendae,* deinde Canonici
« honorarii. Inter praebendatos qui ad optandum ius
‹ habent, hac ipsa regula antiquioritatis fiant optiones.
« si quae sint faciendae » (P. I. c. Π. capoverso IV). Ambigua vero prioris commatis verba ‹ servata ... an-
« terioris *possessionis* ratione » re et effectu ita interpretati sunt, ut ea ad possessionem canonicatus. non ad possessionem *gradus* hierarchic! traducerent: quam interpretationem, quum in dubium vocassent duo mox cooptati (octobris 1912 et iulii 1913) canonici iurispatronatus, prius ceteri Capitulares. per deliberationem datam die 21 octobris 1914 et dein Emus Archleptscopus per decretum diei 17 martii 1915. ratam habuerunt, confirmantes hisce verbis Intclligi: « il posto che a loro com-
‹ pete dalfanteriore possesso canonicale ossia *daWaggregazione al Capitolo* ». Quamobrem canonici iurispatronatus ad hanc S. Congregationem recursum interposuerunt in qua generali quadam dubii formula causa proponitur, nimirum: « An. et quibus provisionibus lo-
« eus sit in casu ».

Synopsis o:s<.ErrAiioxis. - 1. *Ex parte ct favore Capitularium de massa* haec deducta sunt. Observandum in primis est in Capitulo Metropolitano Mediolanensi non haberi distinctas praebendas, nisi quae Dignitatibus aut Personatibus aut duobus canonlcatibus de iurepatronatus addictae sunt: reliqui omnes Canonfcatus (ruuntur massa communi ideoque. quoad hos. non datur vera distinctio in gradus hierarchicos: haec enim distinctio ne mente quidem concipi potest, ubi non sunt distinctae praebendae, quibus gradus illi essent coniungcndi. Hinc iit ut distributio in gradus sit mere nominalis, ad effectus et necessitates hturgicas dumtaxat. adeo ut numerus Canonicorum m unoquoque ordine distributorum, pro voluntate Capitularium ct pro necessitate publici cultus fluetuans varietur; hinc etiam fit ut. de uno ad alterum ordinem, seu potius ordinis nomen, ascendatur simplici voluntatis declaratione, per moram optionem, quam non consequitur ulla beneficii permutatio. aut in possessionem immissio, sed sola ratihabitio ex parte Capituli. Quae cum ita sint. — cedere praestat verba cL De Herdt — " cum in huiusmodi optione non mutetur
“ titulus Canonlcatus. Illud omnino sequitur quod Canoni-
M eus *senior digniorem* locum tn *choro* non emittat; adeo-
“ que non auctoritate Ordinant nec nova collatione epus
“ est. *atque omne* tus habitum rrîtnetur *ct perseverat* w. Quam doctrinam, sequitur et approbat cl. Gennari I.Wonrt *Eccl., v.* IX. p. II. pag 146· addens: w trattandevt di bene-
⁑ ficti che non hanno prebenda separata, ma solo massui
“ comune. e sono senza tltolo e consistenda gluridica distin-
M ta. il passaggio da uno ad altro di siffatti bencficti non
“ *porta* seco la penftta dril'anctanttd *v* della *precedents* “ Idque iure merito, quum, data hulus?emodi collegii aequalitate. tritum intret principium: " Potior tn possessione.
⁑⁑ potiore etiam in loco habendus est “. Cf. S. C. C. xn Albancn.. 1826. apud Pallottini. v. Canonict quoad *ftallum.* f 8. ubi principium illud expressis verbis ad rem nostram trahitur: “ Omnibus compertum est. Inter 11'rs qui col-
“ legium constituunt, quique pares sunt in dignitate, ei
“ praecedentiam deberi, qui ante alios in idem Collegium
.. fuit admissum " (S. C C. in Rdmcwc, 23 nov. 1754 ' ibi). - Contraria quidem rrgula ct norma statuenda forsan esset, si praebendae distinctae haberentur pro distinctis beneficiis: cnimvero tunc qui dc uno od alterum Canonlcatum transiret, censeretur priori rcnunclasse alterumquv

de novo seu primitus obtinuisse, adeo ut nova fidei professione novaque instaUatione opus esset: quamobrem praecedentia tunc ture desumenda foret ex immissione ln novum beneficium r.on ex possessione olim capta praecedentis; ac propterva canonicus in hoc casu " amtrtir prccce- *w dentiam* uhimoque sedere debet in loco"/ *(S. R. C.. n. l6C0. tn Callicn. et Sutrina. Proceed.):* quod tamen a casu nostro longe procul abest

Haec quidem luce meridiana clarere videntur. Neque ad hanc evidentiam obnubilandam afferre licet tabulas fundationis utriusque canontcatus iuris patronatus: primo quidem quia illae non respiciunt canonleatus de massa communi quorum lura et corxlitio nunc Investiganda sunt; secundo. quia verba illa * appartenu aU'ordine presbiierale - nihil In subtecta materia conficiunt, quam e contrario penitus Illustrant In sensu Capitularibus favorabiit adiaccntia verba: "e riterrt In quell ordine quel grado che gli com- " pete *a tUolo di ansianitd da computarsi dall'cpoca del- " rmsfanaw.mo* ": l. e. ex quo stetiurn in Capitulo habere coeperit Quando autem adducitur posterior observantia, ut contrarius sensus tabularum fundationis evincatur, ln pneus ad hunc effectum nonntri pauci casus ad a. 1851-1862 attinentes recensentur, quod temporis spatium non sufficit ad praescriptionem complendam: ac praeterea, quod gradus est. hl casus non probantur nisi ex quadam Cleri descriptione non ex offtclo confecta neque gravioribus mendis carente, quae, raeterum. ‹l capitulares recenset in tres ordines hlerarehfcos distributos. Id non facti nlsd ad seriem liturgicam — si ita loqui fas est — evhibendam. dum ln casu in quaestionem venit series luridica. prout antianitatis Iure decernebatur.

Ceterum haec omnia ad abundantiam prolata sunto: non enim in casu agitur dc innovanda seu abroganda dispositione Statutis Capitularibus, cap. 2. contenta, sed de interpretandis verbis quae In ea leguntur: " servita ar.terlo- " rls porscoior.ls ratione Nctas etenim est rom dispositionem Statutorum nunc impetere, quae olim, deliberatione Capitulari, ex unanimi omnium, non exceptu *canonicis de lurepaîror.atus* oui tunc erant, sententia approbata, sancita *•l* At quidem in easu interpretationem praefati commatis legitimam esse, praeterquam aequitati consonam, vel ex eo constat, ouod EΛ1 Ordinarii auctoritate data est etenim Ln ipsis Statutis (p. IV. c. W» — quod Ertlus ln «uo decreto explicite recolit — rivetur- " Quidquid his constituilonlbtw sancitum est. siquid difficultatis vel controversiae, vel ambiguitatis fortasse unquam orietur, *id omne interpretari* declarare, explInire, *integrum ac perpetuum tus Ar*ehiepüropi rit . cuius sententiae etiam sine ulla Judicii forma sineque ulla exceptione *plane acquiescatur* ". Quare hoc soln arguments quaevis «erotina recurrentium expostulatio a limine reilelcnda sidetur.

Π. RccuTTcnitun *vero contrariae deductiones* Ita compendio dari possunt Omisso quod ad quaestionem facti attinet, num In Copftuln Mediolanensi, praebendae distinctae habeantur, recnr. contendunt/ prae primi hanc circumstantiam nihil ad praesentem quaestionem attinere, quum ordo praecedentiae non ex temporalitate, sed ex rredus dignitate sit desumendus: sire enim Canontcatus «nt de communi massa, sive secus, semper tamen aliquam distinctionem Inter Canonicatum et Canonlcatum. eamque non nominalem, sed rea!em. admittendam e»e constat alBouin nullum sensum praebens ouaerilo haberet. At. posita tc "rjTWlu« distinctiore Canonlcatuum. statim exsurlt ordo reu distributio seu distinctio membrorum, de quorum praecedentia ouaeritur. Quamobrem per meram aeaulyccaunnem Capitulares respuunt omnes alver nuctcritate quae, de Canonlcatuum distinctione ln classes acentes, toquun'ur de distinctis, non ab Invicem sed in tres *ar*dines quasi boc loco temporalitas praebendae lnlelUgenda esset, quum e contrario exploratum omnino rit nomine praebendae " saepe saeptus Ipsum Canonlcatum °113 talem venire, et In casu In hunc sensum accipiendas esse doctorum rentertias, ex contextu abunde llouet. Itera ex adverso, nihili finienda est coarctatio quam Capitulares praetendunt distinctorum Canonlcatuum seu praebendarum " ad usus et necessitates HtUTvHcGJ ", ouas Irde nihil ad nrdlnem iuridicum praecedentiae conticere liceret, quum immo apprime constet utriu?aue ordinis sive liturclci sive lurldlci parem esse in casu rationem.

Sed proprius ad auaestHrem accedendo, qua tandem hoc redit, num canonici ordinis dlaconalls. etiam pcreesjv.nne anteriores, ascendentes per optionem ad nrdlnrm presbvteralem. conreouantur praecedentiam supra earonicns iam In ordine presbvterall constitutos, liquet harc quaestionem recto tramite pendere ab alta utrum ln qualibet clasre reu ordine presbyteralt. diaconab. «ubdiaconali. servanda sit ratio receptionis tn ipsum ordinem, seu classem, an potius ratin adsrrtptionls ln Capitulum: verum haec rursus quaestio solutionem certissimam accipit ex indubitato principio quo Jubetur classem preshyteralem semper super dtaconalt. hanc vtetsslm super subdiacnnaU praevalere Can. Prceciplmui. 26 Diet. 93 ibi: " Praecipimus ne Diaconus ante Pres- " byterum redeat c. Statubnua. 15 de maior, ibi " Statul- * mus ut Presbyteri primum locum teneant, diaconi recun- M dum. lubdiaconl tertium, etri portrrlu· admittantur Enimvern ii senior In presbyteratu quamquam lumor ln canonicatu. locum cedere debet iunlori tn presbyteratu eo quod is pluribus annis servient in diaconatu et subdlaconalu. nemo r.on videt, rlrtualiler saltem, diaconatum et subdiaconatum in casu praevalere presbyteratui, qurd absonum est dicendum. Quadrat in rem nervosa argumenlatio quam ad cocnatam materiam adhioet De Luca ‹Dt Prccrmtncnttw. dire DC. n 6»: "Si enim lunior. seu inferior • Episcopus/ efficeretur Archiepiscopus. utique praeemi- - 5®nt/am oblincrel supra Episcopum alias antiquiorem et digniorem: qui, si deinde Archiepiscopus pariter crearetur. locum cedere deberet dicto Archiepiscopo prius crea- " to. quamvis in statu episcopali iste posterior Archiepiscopus esset antiquior et dignior: quoniam attenditur *con- M currui in hoc novo diverso statu maiore, non curato w statuto antiquiore ct inferiore* -.

Alia via ad camdcm conclusionem devenitur, ex generali illo principio - quod absolutissimum ex iure est — ait " card. Antici Ln magistrali voto quod scripsit pro h. S. C. * in *Romana, Praecedentiae,* 27 nov. 1790. quae causa, in " hac re. absolutum exemplar suppeditat *(Thesaur. ResoL,* " t. LIX. p. 211) — in Collegiis — nimirum — et UnfversiU- " tibus, ad statuendam honoris praerogativam spectari non ** debere *quae privatim sit cuiusque dignitas.* sed quo " quisque gradu sit in ipso Collegio eosque proinde qui " altiorem in Collegio gradum obtinent, ceteris anteferen- " dos esse, quorum alloqui *privata dignitas* longe praestet Enim vero, ut arguit Pallottini. s. v. Praecedentia n. 58: " si posthaberi solet maior cuiusque privata dignitas ut - Collegit gradus ac status servetur, eo vel minus habenda " ratio vraetur maioris aetatis, vel *longioris servitii,* quo " quis praestat: secus enim vix est quo praescripta haec " praecedentiae methodus posset umquam ad netum perduci " aut consistere diu. Quamobrem singulis in classibus eos " esse anteferendos constat, qui prius in suam classem " recepti fuerint, tametsi ordine fortasse sint Inferiores. " Manat id scilicet ex *eadem* illa iuris regula, ut ln Col- " lectis non privatus cuiusque ordo spectari debeat, sed " Collegii gradus ".

Hisce praemissis satis intelligitur cur omnes quotquot hanc quaestionem tractarunt vel tetigere doctores. unanimi sententia consuerint praecedentiam in casu competere ei qui ar.tiouior in gradu seu ordine aut classi reperiretur. Cfr. De Herdt. Prox. *Capit.,* c. VII. § 9 (ed. II. pag. 35 s): * In quolibet ordine . receptionis ratio servanda est. SI • praebendae distinctae non sint Canonici inter se praece- " dunt ratione ordinis sacri et non possessionis atque locum " semel acoulsitum non amittunt etsi antiquiores ad eum- " dem ordinem ascendunt Haec regula generalis est " ad quam confirmandam scite affert decreta S. C R.. quae tn nova collectione prostant sub nn. 961 (Aesina, 10 iul. 1654·. 1237 *(S.* Miniori. 3 lun 1662). 1878 (Bituntina, 14 iun. 1692 ad. ITT" Quamobrem superius obicctum a Capitularibus eiusdem de Herdt textum ad rationem praesentis componere oportet: quod facile obtinetur st attendatur agi in illo de optione quidem, *ai* in *eodem ordine:* quod idem constat de auctoritate cl Gennari pariter oblecta a Capitularibus, qui/ tamen praeterire videntur praemissam ab eo casus circumstantiam " ex testimonio videlicet Episcopi indubi- - tarter haberi In eo Capitulo *omnes esse in ordine* leu " classi *presbytrrali* ~ (ibid). - Cfr. quoque Ferraris, s. y. Ccnoniri, art. VIT * quoad praecedentiam ubi plures allegat tum doctores. tum S. R. C. decreta: et praesertim Moneta, auctor Mediolanensis, in tractatu Dc *optione,* cap VITI, q. 2. n. 36 ss

Adeo verum hoc est ut idem Moneta, cum aliis, tamquam exceptIonem constitutae normae consideret. positivam *lex* decreto Scnctissirnus Clementis VITI [CICF n. 184], 18 aug 1597» legem de sacro Cardinalium Collegio aliter statuentem, huiusque singularis exceptionis, singularem afferat rationem.

- Flmillter — ita ille. l. c. — locum *non* habet haec con- - clusio in Collegio S. R. E Cardinalium In quo ita obser- " vattxr ut. cum diaconus Cardinalis optat titulum sacerdo- " talem, ut sacerdos Episcopalem, non solum ascendit ad " postremum locum hic Episcoporum ille Sacerdotum Car- - dlnalium. sed etiam iuxta *antiquitatem suae promotionis* - ad Cardlnala'ux dignitatem, obtinent locum ante omnes - alloe. ille sacerdotes, hic Episcopos, medio tempore pro- - rr.Mos ad Cardinalatus dignitatem, ac deinceps tamquam " antiquiores in eo ordine habeantur quoad optionem va- " cantlum titulorum, iisdem Cardinalibus medio tempore M promotis, quos, ut dixi, praecedunt.

" A'que haec quidem observatio Illam potest habere ra- " tionem dtaerlTrinls a Canonicorum optione, quod antiqul- " tas in optione Canonicorum et *pra^roaativa* In praece- " dendo mmatur ex longiore servitio Ecclesiae praestito In " iun onHne: Id cessat in Cardinalibus, quibus hoc optio- * ris lus et *praecedentia* non datur ratione alicuius servitii " tn altaun ordine Ecclesiae praestiti, sed ratione generalis " obsequti quod Romanae et Universalis Ecclesiae cuius " sunt Cardinales, diutius In huiusmodi dionttate praestant: unde inter eos simpliciter est attendenda antiquitas promotionlt dummodo, praeter aetatem ct requisita, vclint Ipsi ascendere: neque enim coguntur. Sic etiam videmus inter ips Canonicos, cum agitur de optandis domibus, non attendi distinctionem ordinum, sed simpliciter, qui antiquior est canonicus. licet subdlaconus. In optione domus vacantis, quae non sit adnexa praebendae, praefertur lunlnri dtamno ouia nempe ratione domnrum canor picus nullum speciale servitium Ecclesiae exhibet *.

Hl^ce argumentis generalibus, peculiaris accedit in casu confirmatio s.ve ex tabulis fundationis duorum canon'catuum iurtspatronatus. sive ex subsequuta observantia, ut in $KÎ< Enotatum est Quod autem contra prt- addJUs Jn tabulis verbis - Ritcrrd7 In ~ qu^ll ordine qu^l erado che git compete o pua successiva- - rompeterch a titnlo di anxionUd da computani

tus iam In ordine presbyterali constitutos, quomodo hl fervore possent (** *rltcrrà* ") in eo ordine gradum semel acquisitum in actu installationis? Apte conferuntur cum his tabulae verbis, quae supra ex de Herdt recitata sunt; " Canonici inter se praecedunt ratione ordinis sacri et non " possessionis, atque locum semel acquisitum non amittunt " etsi antiquiores ad eundem ordinem ascendant Item quae opponuntur adversus subsequutam observantiam quae verba ilia fundationis interpretata est. satis sunt ieiuna error enim in descriptione cleri Mikmo *Sacra,* quae ab officialibus Curiae prodiit, quamvis non ex officio, non prccfumitur, sed probari debet; quod autem pauci *casus* sunt allati, ex toto tempore quod ob a. 1805 ad a. 1912 deduxit. rei perspicuitati non obest, si illi casus etsi pauci, omnes sunt in quibus applicandae normae locus erat, ac praesertim, si. ut In re est. *nullus contrarius* cx adverso perhibetur. Ceterum ea consuetudo Ecclesiae Mediolanensis conformis est consuetudini quae in re viguit et viget in plurimis orbis ecclesiis, potissimum in Basilicis Urbis, ut facile, at nimium esset ostendere: sufficiat tamen afferre art. 22 Constit. Basil. S. Mariae in Transyberim. in qua, sicut praetenditur in Mediolanensi Capituli, praebendae distinctae non habentur, sed Massa communis: " Vacando un " canonico (sic) i canonici presentl In Roma solamente pos- sono salire di grado, cloè il primo subdiacono al diacona- to. e ll primo diacono al luogo dell'ultimo *prête* ", quam dispositionem affert et illustrat in sua oratione card. Antici. loco sup. clt.

Quae cum ita sint, cum luris communis dispositio favere videatur recurrentibus, cum praeterea ex tabulis et ex consuetudine acquisitum Illis appareat Ius non cedendi locum novis presbyteris etsi hi antiquiores sint canonici, consequitur etiam nec novis Statutis, nec ipsa confirmatione aut interpretatione EΛ1 Ordinarii, huluscemodi Ius tolli seu aboleri potuisse. Utrlusque argumenti eadem cauta est. nam Statuta Capitularia nullam vim habent, nisi a confirmatione Ordinarii: at quidem ° cum de novo iure " praecedentiae statuendum peragitur, non possunt Antlsti- " tes lura tertii labefactare, maxime si tertius in pacifica " possessione repedatur " (Pallottini, s. v. *Praecedentia,* n. 11; cfr. Pyrrh. Conrad. Praxis bene/., l Π c. 10, n. 152). Hoc Igitur acquisitum ius. sl et quatenus ea dispositione Statutorum aut decreto Ordinarii in discrimen vocetur,
j7 postulant recurrentes in Integrum restitui/

Resolutio. - Proposita autem recurrentium expostulatione, praescripto dubio semel et iterum in plenariis Emorum Patrum comitiis. Emi Patres, sub die 1° aprilis 1916, respondendum consuerunt: ‹ Ad mentem. *Mens t est:* ‹ Si scrlva alTEmo Arcivescovo, che corregga le « costituzloni capitolari nel senso, che l'anzianità, per i ‹ canonici che passano dalKordine diaconale a quello ‹ presblterale, debba computarsi dal tempo del loro ‹ passaggio all'ordine presbiterale e non delTanteriore ‹ possesso canonicale" ».

Facta autem SSmo Dno Nostro relatione per S. Congregationis Secretarium in audientia diei 3 aprilis 1916. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbavit

Causae prosequutio. - Ab hac resolutione beneficium novae audientiae impetrarunt Capitulares de massa. eo facilius concessum, quod in exsecutione datae decisionis non levis oborta fuerit ambigendi occasio. Canonici videlicet iurispatronatus contendebant datam praecedentiae normam extendendam esse ad universos actus vitae capitularis, dum ex adverso sustinebatur in casu nonnisi exceptionem aliquam approbatam fuisse, rescipientem nimirum transitum de ordine diaconali ad presbyteralem. Quaestio igitur duplici dubii formula tertio proposita est. nimirum:

I. *An standum vel recedendum sit a decisis in casu.* Et quatenus in *decisis:*

II. *An et quousque extendenda* sit *ipsa decisio in casu.*

Verum quoad primum, quum ex exhibitis deductionibus nihil novi erueretur, nisi Capitularium primae erectionis querelae, se minus celeriter ad superiores classes ex constituta norma ascendere posse, ceteris argumentationibus ad iam disceptata redeuntibus, praesertim quoad minime vigentem in eo Capitulo praebendarum distinctionem; quumque interea Canonici Iuris Codex can. 408. $ 2, ius commune in re perspicue et absque ullo discrimine sanxisset, vix ullus dabatur ambigendi locus.

Quod autem alterum attinet, animadversum est ex recensitis iam decretis et decisionibus, potissimum S. R. C. satis constare quanam definite extensione constituta norma donanda sit. Cfr. signanter Aesin.. 18 iul. 1854: « Cum in ecclesia cathedrali exorta fuerit controversia ‹ an idem quod servatur in choro, et quando inceditur • cum cotta et habitu canonical! debeat etiam servari ‹ in Capitulo et in aliis actibus in quibus Canonici ‹ conveniunt in eorum habitu ordinario clericali, eadem « S. R C.. auditis partibus, censuit et declaravit: Cano- • nicis presbyteris ubique *locorum competere pracce-*

c *dentiam in functionibus capitularibus,* tam/ quae fiunt 18
‹ cum habitu canonical!, quam sine habitu ». Similiter in eadem S. R. C. Bituntina, 14 iun. 1692 ad III. ac meliore fortasse et breviore dictione laudatus card. Antici in voto quod pro Romana *Praeced.* 27 nov. 1790 in h. S. C. egregie scripsit: ‹ In choro, aliisque *munii « capitulariter obeundis* », a quibus formulis constanter adhibitis, nulla subesse videbatur in praesenti causa recedendi. Itaque propositis ut supra dubiis, in plenario conventu diei 13 aprilis 1918. Emi Patres respondendum censuerunt:

Ad I. *In decisis.*

Ad II. *Extendendam etiam ad ordinem diaconalem et subdiaconalem, itemque ad omnes casus in quibus Capitulum capitulariter interveniat.*

Quam etiam resolutionem, referente super omnibus infrascripto S. C. Secretario in audientia diei 15 eiusdem mensis et anni, SSmus Dnus Noster ratam habere et confirmare dignatus est—I. Mori, *Secr.*

Adn. ME 31 (1919) 22-30.

35

1918 APR 25.-SC CONS., DECR. AAS 10 (1918) 190-192

Circa quasdam ordinariorum facultates suspendendas
POST NOVUM CODICEM VIM OBTINENTEM

Proxima sacra Pentecostes die, novo ecclesiasticarum legum Codice vim obtinente, omnes locorum Ordinarii facultatibus quam pluribus ipso Iure instruentur, quas antea ab Apostolica Sede postulare solebant et communibus induitis assequebantur. Sufficit enim consulere canonem 349 collatum cum 239 circa plura privilegia personalia, quibus Episcopi augentur, canonem 386 circa electionem examinatorum et iudicum synodalium, 468 et 914 circa benedictionem papalem in articulo *mortis* et in maioribus anni solemnltatibus. 534 et 1532 circa alienationes, 806 circa sacri iterationem. 822 circa Missae celebrationem extra ecclesiam et oratorium, 1006 circa ordinationes extra tempora. 1043 et 1045 circa dispensationes ab impedimentis matrimonialibus, 1245 circa dispensationes ab abstinentia et ieiunio. 1304 circa benedictionem sacrorum utensilium, quin de aliis multis hic mentio fiat, ut illico appareat Episcopos, vi Codicis, tanta munitos esse potestate ut, quoties Ecclesiae utilitas et animarum salus id requirat, communis legis rigorem temperare et iustas dispensationes largiri aeque opportuneque valeant.

Quapropter indulta quae hucusque, postulantibus Ordinariis, ad hunc finem concedebantur, quaeque vel in Brevi dicto 25 annorum, vel in formulis typis impressis ad decennium, ad quinquennium aut etiam ad triennium valituris continentur, supervacanea evadere videntur; quin imo confusionem haud levem ingerere, eo quod a novis Canonici Iuris ordinationibus in pluribus discrepant.

Hisce itaque de causis, necnon ad discrimina in canonica disciplina tollenda maioremque unitatem in Ecclesia inducendam. Ssmus D. N. Benedictus Pp. XV. de consulto peculiaris coetus Emorum Patrum Car'dinalium. hoc S. C. Consistorialis decreto ea quae sequuntur statuit et sanxit: 191

1) exceptis locis S. Congregationi de Propaganda Fide subiectis. pro quibus suo tempore quae opportuna erunt decernentur, alibi, in universis scilicet dioecesibus iuri communi obnoxiis, facultates omnes pro foro externo Ordinariis concessae, quaeque in Formulis ct Brevi superius recensitis continentur, a die 18 mali huius anni cessabunt, neque amplius in usu esse poterunt:

2) in locis tamen remotioribus aliisque ad quae, sive praesentis belli causa, sive alia qualibet ratione, praesentis decreti notitia utili tempore non pervenerit, dispensationes et ordinationes vi veterum facultatum ab Ordinariis forte concessas Ssrhus Dominus ratas habet, firmo tamen ut ipsi ab acceptae notitiae die. sl res adhuc sit integra, huic decreto se conforment;

3) facultates pro foro interno a S. Poenitentiaria datae. aliaeque ratione praesentis belli concessae, aut peculiaribus de causis ab Ordinariis obtentae, sub huius decreti dispositione non comprehenduntur, ct Ideo abolitae non sunt;

4) circa dispensationes matrimoniales, quamvis vi canonum 1W3-1045 Ordinarii opportunas dispensationes largiri queant c *urgente mortis periculo* » et « *quoties e impedimentum detegatur cum iam omnia* sint *parata* c *ad nuptias, nec matrimonium sine probabili gravis t mali periculo differri possit* ». nihilominus Ssmus Dominus. attentis temporum et locorum adjunctis, haec ulterius indulgenda decrevit:

a) ut locorum Ordinarii in America, in Insulis Philippine In Indiis Orientalibus, In Africa extra Mediterrenei maris oras, et in Russia, per quinquennium a die 18 mali huius anni, dispensare valeant ab impedimentis minoris gradus quae recensentur in can. 1042, reservatis regulis in eo Codicis capite statutis: itemque ut matrimonia nulliter contracta, ob aliquod eiusdem minoris gradus impedimentum. In radice sanare queant, iuxta regulas in capite XT, tit VII. lib. m Codicis *de conralidatione matrimonii* positas, monita parte Impedimenti conscia de sanationis effectu;

b) ut lidem locorum Ordinarii dispensare pariter per quinquennium valeant ab impedimentis maioris gradus, sive publicis sive occultis, etiam multiplicibus, luris tamen ecclesiastici (exceptis impedimentis provenientibus ex sacro presbyteratus ordine et ex affinitate in linea recta consummato matrimonio), nec non ab impedimento impediente mixtae religionis, si petitio dispensationis ad S Sedem missa sit et urgens necessitas dispensandi supervenerit, pendente recursu. Concedendo
192 tamen ' hisce In casibus dispensationes. Ordinarius prae oculis semper habeat regulas statutas in Codice, lib. ITT. ttt VII. cap. 2, 3 et 4. circa impedimenta in genere et in spee'e, Itemque clausulas apponi solitas in matrimoniis cum hebraeis et mahumetanls: r.ec dispensationem concedat nisi caverit de plena earum omnium observantia iuxta sacrorum canonum praescriptiones, et furibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum circa taxarum solutionem consulat

c) ut Ordinarii Galliae, trium regnorum Magnae Britanniae. Germaniae. Austriae et Poloniae, durante bello, quoties aditus ad S. Sedem difficilis aut fmpossfbilLs saltem per mensem praevideatur, iisdem facultatibus uti possint, quae supra sub litteris *a* et b recensentur

Praesentibus valituris de mandato Ssml contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. C. Consistorialis. die 25 aprilis 1918.-C Carp. De Lai. Ep. Sabinen. Secr. V. Sardi. Archlep. Caesarien. *Adsessor.*

Aia M A. GEARIN h ER *S3* 0918' 337-3M: I. G In PrM 9 (1921) 117-118; NrT 45 (1914.19) 631.

1918 APR 28.-SC RIT.. RESP. AAS 10 (19181 254

SENEN.

Dubia: ctrca usum deosculkn-di reliquiam s. crucis in die **PARASCETES ET ADTICENDt COLLECTAS POST < TANTUM ERGO »**

Rfluis Dnus Prosper Scaccla. Archiepiscopus Senensis, in rela.jone status suae Archldiooceseos sequentia Dub:a Sacrae Cong-egatloni Consistorial! proposuit, ad Sarram Rituum Congregationem, pro opportuna solutione. transmissa; nimirum:

1. An. uti accidit in Metropolitana Ecclesia die Sancto Parasceves iuxta immcmo-abilem consuetudinem, liceat praebere Sacerdotibus et Fidelibus deosculandam reliquiam S. Crucis D. N. I. C.?

II. An. ut ibidem fit. in solemnl expositione Augustissimi Sacramenti, Iuxta vetustissimum ordinarium IIturclrum. pn<t. hymnum *Tantum* ergo, orationi Ssfhi Sacramenti Deus, qui nobis adiicl possint aliae collectae?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commtadonls suffragio, re perpensa, respondendum censuit

Ad I. NIMI obstare.

Ad II. Negative, iuxta Decretum n. 4194 nd X diei 23 novembris 1906.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 26 aprilis 1918.—A Card Vico, Ep Portuen. et S Rutinae, S. R C *Pro-Praef.* Alexander Vcrde. *Secr.*

A I TAUWELS In PrM *9* (1921) 140

87

1918 APR 30.-SC CONS. DECR. AAS 10 (1918) 237-238

Circa clericorum frequentiam in laicis universitatibus

Nemo dc sacro clero laicas Universitatum facultates frequentare potest ibique profana qunevis studia peragere, nisi de Episcopi sui voluntate vel beneplacito. Id cx praescriptis Codicis canonici aperte deducitur. Neve haec dispositio nova est aut primum inducta. Etenim tum Leo XIII, tum Pius X, f. ambo r., id aperte sanxerunt; alter per *Instructionem* sub die 21 iulii 1896 a Sacra Congregatione EE. et RR. ad Ipsius mentem impertitam. quaeque incipit *Perspectum est Romanos Pontifices* [ASS 29 (1896-97) 359-364], alter vero in Encyclica Pascendi sub die 7 septembres 1907 i ASS 40 (1907) 593-650)] necnon *Motu Proprio* diei 1 septembrls 1910. qui incipit *Sacrorum Antistitum* [AAS 2 (1910) 655-680],

Hinc patet totam hanc de frequentandis Universitatibus laicis materiam in Episcoporum iure ac potestate esse positam, nec deesse regulas quibus ipsi in re dirigantur.

Quoniam tamen nonnulli locorum Ordinarii pressiores cxquisierlnt normas, quibus ipsi ex iure procedant, ac maxima caveantur discrimina quae ex diuturna tristique experientia tam vitae sanctitati quam catholicae doctrinae puritati sacerdotibus laicas Universitates celebrantibus Impendunt; Ssmus D. N. Benedictus PP. XV. causa prius rite discussa penes S. C. Consistorialem. de consulto Emorum eiusdem S. Congregationis Patrum, decessorum Suorum Leonis XIII et Pii X supra memoratas ordinationes confirmons casque in suo pleno robore permanere declarans, haec insuper edicenda ac statuenda suoque nomine promulganda constituit:

1. Nullus ad laicas Universitatum facultates destinetur nisi sacerdotio iam auctus, quique spem bonam ingerat fore ut sua agendi ratione ecclesiastico ordini honorem tam ingenii vi ac perspicacia, quam sanctitate morum adiiciat

2. Episcopus in destinando sacerdotes suos ad laicas studiorum Universitates frequentandas nihil aliud prae oculis habeat, nisi quod dioecesis suae necessitas vel utilitas exigat, ut nempe in Institutis ad juventutem erudiendam destinatis idonei comparentur magistri.

3. Qui. pro hac norma, ad Universitates laicas frequentandas destinabuntur sacerdotes, si novensiles sunt, ab examinibus, quae in can. 130 et 590 praescripta sunt, minime eximantur, quin potius eadem subire vel strictius jubeantur, ne. profanarum scientiarum studio abrepti, ecclesiastica studia praetereant, contra praescriptum can. 129./

4. Expletis demum in laica quavis Universitate praescriptis studiorum cursibus, sciant sacerdotes ac meminerint se Ordinario suo pari omnino ratione ac antea sublectos ac dioecesis servitio manere emancipatos. Quamobrem nemini fas erit magisteria saecularia aliave officia pro suo lubito. maximeve contra Ordinarii sui voluntatem, suscipere; quod si quis fecerit, congruis poenis, non exclusa suspensione a divinis, plectatur.

5. Haec omnia quae de clero saeculari sunt dicta, religiosos etiam regulares, congrua congruis referendo, «uni applicanda.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis. die 30 aprilis 1918.—C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., Secr. V. Sardi, Archlep. Caesarien., *Aassessor.*

Ada 1 C In PrM 9 (1921) ²20-121; A ELLIS In PrM 27 (1938) 106-108.

88

1918 APR 30.-SC CONS., DECR. AAS 10 (1918) 238

Dr CURA SPIRITUALI CLERICORUM MILITANTIUM IN CLASS! FRANCORUM

Ut spirituali regimini clericorum in classi Francorum nut militantium aut cappellanorum officio fungentium me'ais provideretur, prouti cum militantibus in terres-
u lf 2?™ ®xec*itu per decretum dici 19 nov. 1917
’’* SSmus D. N. Benedictus PP. XV
tuo^p et h Sn Γη™? °??nium Inspectorem constitue, e. et hisce S. Congregationis Consistorialis litteris

constituit Rmum D. Felicem Guilllbert, Episcopum Foroiuliensem et Tolonensem cum potestate ordinaria sacerdotes omnes et Seminariorum alumnos, dum in classi manent, in iis quae ad animarum regimen et curam pertinent, dirigendi et gubernandi, tamquam proprium eorum Ordinarium, ad tramitem sacrorum canonum. Itaque Seminariorum alumni et sacerdotes universi, qui in Francorum classi, qualibet de causa, versantur, memorato Inspectori debitam reverentiam et obedientiam. in iis quae ad regimen et curam animarum pertinent, ex conscientia tamquam Ordinario suo praestabunt

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 30 aprilis 1918.—C. Card. De Lai, Ep. Sabincn., *Sccr. V.* Sardi, Archlep. Caesarien., *Adsessor.*

89

1918 MAI 9.-BENEDICT. XV, MP. AAS 10(1918)225-227

DE MISSA PRO PRAESENTIBUS SOCIETATIS HUMANAE NECESSITATIBUS DIE XXIX PROXIMI MENSIS IUNII CELEBRANDA

BENEDICTUS PP. XV

Quartus iam annus ad exitum appropinquat, ex quo, ut Europa bello flagrare coepit, Nobis Pontificatus maximi est onus impositum; atque hoc toto spatio, uti non se remisit unquam, imo excrevit dimicandi furor, ita ne punctum quidem temporis respiravit animus Noster ab acri cura et sollicitudine qua ex tantis belli tamque ingravescentibus malis afficiebamur. Hanc enim seriem continualionemque rerum tristissimarum hucusque Nos sine intermissione inspectantes, non solum doluimus omnium doloribus, ut vere possimus illud Apostoli usurpare: « quis infirmatur, et ego non infirmor? Quis i scandalizatur, et ego non uror? »; sed etiam de iis quae et conscientia admonebat officii, Nobis divinitus attributi, et lesu Christi caritas suaaebat, nihil unquam, quoad potuimus, intentatum reliquimus.

Nunc vero in ea temporum conditione versamur, ut sponte occurrat recordatio illius losaphat regis, ita maximis in angoribus comprecantis: « Domine Deus pa-
x-i ‹ trum nostrorum, tu es/ Deus in caelo et dominaris ‹ cunctis regnis gentium; in manu tua est fortitudo et i potentia, nec quisquam tibi potest resistere... clama‹ bimus ad te in tribulationibus nostris et exaudies ‹ salvosque facies... Deus noster... cum ignoremus quid « agere debeamus, hoc solum habemus residui ut oculos ‹ nostros dirigamus ad te › (Π *Par., xx.* 6-12). Iam igitur omnem « sollicitudinem Nostram prolicientes in i Eum ›, cuius in arbitrio sunt hominum voluntates rerum, ab Ipso qui « castigando sanat et ignoscendo ‹ conservat › illud exspectamus ut misericors tantis aerumnis finem celeriter faciat, rebusque sua pace compositis, regnum in hominibus iustitiae caritatisque restituat

Sed primum omnium, iratus tam late diffusa contumacia peccandi, placandus Deus; idque prece humili ac supplici, quam scimus plurimum posse ad impetrandum, si quidem confidenter et perseveranter fiat. — Iam vero ad divinam maiestatem propitiandam nihil plus valet quam sacrosanctum Eucharistiae sacrificium, in quo Ipse Patri offertur qui « dedit redemptionem semetip• sum pro omnibus ». «semper vivens ad interpellan‹ dum pro nobis ». Ac recte Ecclesia animarum pastoribus legem constituit certis diebus pro *populo* eorum curis concredito sacrum faciendi: quibus praesertim diebus piissima mater divinam clementiam suorum filiorum necessitatibus vult conciliari. Quoniam autem rerum omnium quibus haec tempora indigent, ea est summa, ut rursus concordia et tranquillitate potiatur humana societas, Nobis visum est peropportunum, sacros pastores, in praecipua quadam Ecclesiae solemnilate, universos Nobiscum divinum sacrificium in eam causam offerre. Itaque Motu-proprio statuimus, ut dic rxix proximi mensis iunii. natali Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, qui populi christiani praesidia sunt et firmamenta, quotquot ex officio Missam pro populo celebrare debent, eam celebrent secundum mentem quam diximus. Praeterea sciant ceteri ex utroque Clero racerdotes fore Nobis gratissimum, si eodem d:e sacrum facientes suam quoque mentem Nostrae adiungere ve-
ir lint Sic enim, toto catholicorum sacerdo'tum ordine, in quavis ora ac parte terrarum, una simul NobIseum sa-

crificante, maior aderit spes a divina bonitate impetrandi, ut illud tandem efficiatur, quod cuique est optatissimum: *lustitia et pax osculatae sunt.*

Datum Romae apud sanctum Petrum die ix mensis mail, festo Ascensionis Domini, mcmxyui, Pontificatus Nostri anno quarto.—Benedictus Pp. xv

90

1918 MAI 10.-SECR. ST., EPIST. AAS 10(1918)298-299

Ad RR. ITALIAE ORDINARIOS DE PRAXI CONSACRANDAE FAMILIAE SACRATISSIMO CORDI IESU

Ulmo e Revmo Signore.

Mi è grato portare a conoscenza della S. V. filma e Revrha, che l'Augusto Pontefice, amando dare più vasto impulso ed accrescere splendore aUOpera da Lui già tanto raccomandaia della consacrazione delle famigiie al Sacro Cuore di Gesû, si è benignamente degnato assegnarle Egli stesso una organizzazione definitiva, che comprovi l'importanza ad essa attribuita dalla Santa Sede e ne facilili il progressivo incremento

E' noto alla S. V. come, per desiderio dei benemerito promolore dell'Opcra P. Matteo Crawley, un si fecondo apostolato sia stato fino ad oggi caldeggiato in Italia dalTunione ira le donne cattohche, la quale, inalzando lo stenaardo dell'amore divino, si è resa aegna di riconoscenza e di encomio, come in tante altre utilissime iniziative, anche in questa che tutte le sopravanza.

Sorto peraltro il dubbio, se la diffusione di una cosi eletta devozione in mezzo aile popolazioni d'italia aebba anche nell'avvenire continuare ad essere affiaata al menzionato sodaüzio, o non piuttosto debba. come specie al genere e come parte al tutto, seconde le logiche esigenze, appartenere all'apostolato aella preghiera. Sua Sanütà, ben considerata l'indole e gli scopi aella consacrazione delle famigiie al Sacro Cuore di Gesû, si è degnata di manifestare ii Suo venerato parere, che all'apostolato meaesimo debba speltare d'ora innanzi il aiffonaere in Italia la salutarissima Opera, pur continuando la pietâ delle donne cattohche a procurarsi ulteriori benemerenze nd coadiuvare santamente lo zelo dei direttori dell'apostolato, col propagare la conoscenza di questa pia pratica e con l'inculcame l'opportumU ed i vantaggi./ 299

AU'uopo la S. V. nceverà una lettera con particolareggiate istruzioni del direttore diocesano dell'apostolato della preghiera in Roma; ma io ho intanto il Sovrano incarico di prevenirla delle seguenti principali disposizionu vale a dire che, cessando La presidenza centrale deU'unione fra le donne cattohche dltaUa da fungere come segretariato nazionale deU'Opera. la direzione nazionale della medesima passa in sua vecc all'apostolato della preghiera in Roma, il cui direttore diocesano viene stabilito direttore generale in Italia deU'Opera della consacrazione delle famigiie al Sacro Cuore di Gesû; che inoltre i vari direttori diocesani dell'apostolato della preghiera divengono senz'altro direttori dei segretariati diocesani per l'Opera della consacrazione delle famigiie; i quali segretariati. dl conseguenza, cessano di far parte, la ove lo siano, de) comitati deU'unione; che nella costituzionc dei nuovi segretariati diocesani in seno all'apostolato della preghiera, si tenga conto di quanto hanno già fallo l benemeriti comitati deU'unione fra le donne cattolichc. ammettendovi. qualora cid sia possibile, alcune di esse; e che inline tutti l segratariati si costituiscano altresl in centri dell'apostolato della preghiera.

L'Augusto Pontefice conftda che. convergendo opportunamente al santo scopo l'operosità dei direttori diocesani deU'apostolato c la incessante e sempre valida collaborazione della parola e dellcsumpio dclîe donne cattollche, l'opéra organizzata su queste nuove basi sarâ foriera di sempre più largo sviiuppo e di sempre più dette benedlzioni per tutte le diocesi d'italia ed in particolar modo per quelle che è afftdata aile aolerti cure di V. S.

Con sensi di distinta c sincera stima mi pregio raffermarmi della S. V. Illfta c Reviha Bervltore P Card Gasparri.

Vaticano, 10 maggio 1918.

91

1918 MAI 25.-VIC. URBIS. DECR. AAS 10 (19181 300

Sf ICT/XVUS, IN PUBLICIS VULGO < CINEMATOGRAFI INTERESSE CTERQUE CLERUS DENVO PRTTTTT•TUR

Essendoci noto come non sempre nè da tutti gli ecclesiastici delfuno e delfaltro clero siano osservate le savic disposition! che in materia di pubblici spetucoli lurono date da questo Vicariato con decreto dei 15 Juglio 1909 {AAS I (1909) 600-501), rlcordlamo e rmnoviamo ora, per ordine ed autorité del Santo Padre, la proibizione assoluta al clero, cosi secolare come regolare, di assistere alie produzioni che si svolgono nei pubblici cinematografi dl Roma, anche se fossero dl *soggetto sacro, senza* alcuna cccezione. Contra i trasgressori procederemo con le pene canonichc. compresa la sospensione *a divinis.*

Ordiniamo ai Rettori delle chiese ed oratori pubblici di Roma d: tenere costantemente affisso nolle sagrestic il présente nostro Decreto, afünchè non solo dai sacerdoti dimoranti in Roma, ma anche dai forestier! d: passaggio per questa città possa essere conosciuto ed asservato.

Dato dalla nostra Rcsidenza, li 25 maggio 1918—B Cara Pompiu, Vesc. di Velletri, Vicario Generale di S S. - F. Can. Pascucci, *Segretario.*

92

1918 MAI 26.-S. POEN., DECR. AAS 10 (19181 255

FACULTAS CELEBRANDI MISSAM AD MENTEM SUMMI PONTIFICIS DU XXIX rcXO HUIUS ANNI PRO SACERDOTIBUS QUI INCEPERINT < TRICENARIUM CREGORIANUM » VEL TENEANTUR OBLIGATIONE APPLICANDI MISSAM IUXTA PECULIARES FUNDATIONUM LEGES

Quum SSrnus D. N. Motu Proprio *Quartus iam annus* ILE 89J. attenta circumsidentium malorum acerbitate. statuerit ut die xxix proximi mensis iunii. natali SS. Apostolorum Petri et Pauli, omnes animarum pastores quibus officium incumbit missam pro *papulo* celebrandi. eam cum Ipso offerant ad divinam maiestatem propitiandam; et idipsum ceteri ex utroque clero facere si velint gratissimum sibi fore enuntiaverit; supplices preces exhibitae fuerunt pro iis sacerdotibus, qui forte, ob inceptum tricenarium Grcgoriar.um vel ob aliud iam susceptum onus, impediantur quominus pirntissirniv Sanctitatis Suae votis, prout optarent, obsecundent Ne quis icitur propter eiusmodi impedimenta a tam insigni pietatis oîficio abstinere debeat invitus, dum tanta premit calamitas, atque adeo singularis urget necessitas supplicandi, haec S. Poenitentiaria, de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, indulge! ut omnes et singuli sacerdotes, qui obligationem celebrandi Missas quas vocant Grcgorianoi susceperint, possint ea die Sacrum facere secundum mentem Summi Pontificis, quin inceptum tricenarium exinde intermissum censeatur, dummodo postea continenter tricesimum missarum numerum expleant. Praeterea eadem S. Poenitentiaria de specialissimo mandato Sanctitatis Suae, supradictis precibus benigne annuentis, induiget ut quotquot tenentur onere applicandi ipsa die missam luxta peculiares fundationum leges, valeant ad praedictum finem eam respective per se vel per alios intra hebdomadam celebrare. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria, die 26 maii 1918.—O. Card. Giorgi. Poenit. Maior. F. Borgongini Duca. Secr.

Ada. PrM 9 (1921) 146

93

1918 MAI 29.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubium de modo procedendi in dimissione religiosorum QUI ANTE CODICEM VOTA NUNCUPARUNT

Dubium - Beatissime Pater. In Ordinibus Regularium virorum sive Momalium stricte dictarum, vota simplicia, quae usque ad diem Pentecostes h. a. 1918 solemnibus praemittebantur, erant (et sunt) *perpetua* ex parte voventis (S. C. super Statu Regul. *Sanctissimus* 12 jun. 1858, n. 1 *[CICF n. 4383);* et S. C. Episc. et Reg., *Perpensis 3* maji 1902. ɳ. V [ASS 35 (1902-03) 31-34); caque vota, usque in diem quo vigere coepit Codex Juris canonici, a) *apud Regulares viros in* Ordinibus Clericalibus, ex justis ac rationabilibus causis, solvebantur ex parte Ordinis in actu dimissionis professorum (Sanctùjrimus ɳ. III et IV); et quoad *religiosos etiam Ordinis Laicalis* militari servitio adseriptos, S. C. De Religiosis, *Inter reliquus* 1 jan. 1911, ɳ. VIII [AAS 3 (1911) 37-39); b) *apud Montales vero* solvebantur ab Ipsa Sede Apostolica. ad quam recurrendum erat in singulis casibus juxta praescriptum decreti *Perpensis* n. XXL

Porro, quum dimissio hujusmodi professorum non videatur contemplari saltem explicite sub Tit. XVI, Ldb. II. Cod. Juris Can., infrascriptus Procurator Gen. FF. Min. Capuccinorum humiliter quaerit: Utrum praedicti Regulares, votis tantum simplicibus sed perpetuis obstricti. dimitti deinceps possunt, sicut olim, vi Decreti *Sanctissimus* S. C. super Statu Regul., 12 jun. 1858, n. IV, respect *Inter reliquas* S. C. de Religiosis, 1 jan. 1911, ɳ. VIII; vel si agatur de Monialibus, ad nonnam decreti *Perpensis, S. C.* Ep. et Reg., 3 maji 1902, ɳ. XII; ita ut, data dimissione, ab omni vinculo dictorum votorum et obligatione libere fiant; - vel utrum etiam quoad eosdem professos servare licebit modus dimissionis qui. sub cap. I. Tit XVI, Lib. II *Codicis,* servandus praescribitur circa rel:g.osos qui vota *temporaria* nuncuparunt ct quatenus affirmative ad hanc secundam partem, quaeritur utrum religiosus (regularis sive monialis) hoc modo dimissus ipso facto solutus habendus sit ab omnibus votis religiosis, uti de dimissis professis votorum *temporariorum* statuitur in Can. 648. Et Deus...

Romae, die 29 maii 1918—Fr. Josephus Ant a Pcrsiceto. Proc. *G.lis O. F. M. Cap.*

Resp. Commissionis Lkterpretis. *Rev.mo Padre,* In riscontro alla Sua lettera del 29 maggio pass., gli Eml Padri di questa Commissione nella plenaria del 24 nov. p. p., propostosi il seguente dubbio:

Utrum vota religiosa emissa ante promulgationem Codicis rint moderanda, quoad modum dimissionis religiosorum et *effectus dimissionis, a jure antiquo vigente ante Codicem:*

hanno risposto: *Affirmative.*

Nel significare cib a V. P. Rev.ma. Le auguro ogni bene nel Signore—P. Card. Gasparri. Luigi Sincero,

F. M. Cap.: AOMCap. 35 (1919) 15-16. Vide infn Resp. Como. Intp. diei 16 oct. 1919 n. 2: LE 20β.

94

1918 IUN 2-3.-COM. INTP. RESP. AAS 10 (1918) 344-347

Dveu. 1 - Dr OBLIGATIONIBUS CLTRICORUM. 2 - Dr rxligionum RTGIMLStL 3 - Dr IRRECUUIRÎTATIBCS alusqoz impedimectis. 4 - De sxatrimoxio. 5 - De custodia rr cultu Ssmax Eucharistiae. R - Dr aruens contra obligationes proprias status clericalis vel religiosi

I. Dc obligationibus *clericorum.*
<Llb. II. Pars. I. Sect. I. Tit. ΠI)

Utrum quoad licentias habendas, de quibus in Decr. Docente Apoitolo. 11 nov. 1910 [AAS 2 (1910) 910 = 18 nov. 1910], recurrendum sit ad S. Sedem, an vero ad proprium Ordinarium (Can. 139, 5 3).

Resp.: Ad Ordinarium proprium.

Π. De religionum *regimine*
(Lib. II. Pars. II. Tit. X. Cap. I)

Utrum praescriptum canonis: esuperiores minores locales ne constituantur ad tempus ultra triennium, etc. ». applicetur quoque superioribus scu directoribus scholarum. hospitalium, ahorunque piarum domorum (Can. 505).

Reyp.i Affirmative, si superiores isti seu directores sint simul superiores religiosorum, sub sua potestate ⌒ℓ^es aUos religiosos. etiam quoad religiosam disci-

III. *De irregularitatibus aliisque impedimentis.*
(Lib. III. Pars. I. TiL VI. art. II).

1. Utrum ad sensum canonis 987, n. 5. impediti sint qui ad militiam forsan vocabuntur, sed de facto nondum sunt vocati, vel quia aetate impares sunt, vel quia, examine recte peracto, ad tempus inhabiles sunt declarati (Can. 987. n. 5)7

Et quatenus negative:

2. Utrum praedicti non solum ad primam tonsuram et minores Oraines, sed etiam ad maiores licite promoveri possint, servato tamen, quoadusque hoc bellum perduravit. Decreto *Ut ius certum* (LE 1],

Resp.: Ad 1· Affirmative.

Ad 2· Provisum in primo.

IV. *Dc matrimonio.*
(Lib. Ill, Pars. I. TiL VII).

1. Si quis reclamet ius suum ex sponsalibus valide contractis contra partem inituram matrimonium cum alio, matrimonium entne suspendentium usque oum actum fuerit ae lusta causa dispensationis priorum sponsalium et de damnorum reparatione, si qua debeatur? (Can. 1017, § 3).

Resp.: Negative, seu non amplius admitti actionem de lusta causa dissolutionis sponsalium; actionem vero reparationis damnorum non suspendere matrimonii celebrationem.

2. Utrum actio reparationis damnorum, de qua in can. 1017, § 3, pertineat ad forum ecclesiasticum, an ad civile.

Resp.: Actionem reparationis damnorum, de qua in can. 1017, fi 3, esse mixti fork

3. Si sponsa vel sponsus inveniantur ignari doctrinae Christianae, eritne locus eos respuendi a matrimonio, vel differendi matrimonium usque ad instructionem? (Can. 1020, § 2).

Resp.: Parochus servet praescriptum canonis 1020, § 2; et uum ea peragit quae Coaex peragenda praescribit, sponsos ignorantes sedulo edoceat prima saltem doctrinae Christianae elementa: quoasi renuant, non est locus eos respuendi a matrimonio ad normam canonis 1066.

4. Si pars post adeptam pubertatem plusquam per sex menses commorata fuerit in longissimis et dissitis oris, a quibus ut habeatur regularis attestatio libertatis status longius tempus requiritur, cum tamen urgeat celebratio matrimonii, sufficitne in casu ad certiorandam libertatem status iuramentum partis cum testimonio duarum, vel si non possint haberi duo, saltem unius, qui secum commorati fuerint illis in regionibus? (Can 1023. fi 2).

Resp.: Rem remitti prudenti iudicio Ordinarii, qui alias probationes, non excluso juramento suppletorio, praescribere potest ad normam canonis 1023, δ 2./

5. Quid si copula illicita et occulta praecesserit nativitatem nubendae, de qua dubitari possit an sit filia vel soror alterius partis? (Can. 97, fi 1, 1077, etc.).

Resp.: Provisum per can. 1076, § 3.

6. Vis novi Codicis estne retroactiva in his, quae modificantur circa sponsalia et impedimenta tum impedientia quam dirimentia matrimonium, ita ut quodlibet ius acquisitum vigore sponsalium validorum, nullimode possit reclamari, nisi in quantum novus Codex concedit, et contracta impedimenta modificata a novo Codice, nulla dispensatione indigeant? (Cann. 4. 10).

Resp.: Codici, etiam quoad sponsalia et impedimenta, non esse vim retroactivam: sponsalia autem et matrimonia regi iure vigenti quando contracta sunt vel contrahentur. salvo tamen, quoad actionem ex sponsalibus, canone 1017, fi 3.

7. Quid dicendum de matrimoniis, si quae nulla sint ex capite impedimentorum a novo Codice abrogatorum: iiuntne matrimonia illa valida ipsa promulgatione novi Codicis, vel etiam post dictam promulgationem indigent dispensatione, sanatione, etc.? (Cann. 4, 10).

Resp.: Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

8. Utrum cognatio spiritualis ante diem Pentecostes anni 1918 contracta ultra terminos nunc a novo Codice definitos in can. 768. a praefata Pentecostes die ipso lacto cesset quoad omnes effectus, an tantum desinat esse impedimentum ad matrimonium (Cann. 768, 1079).

Resp.: Negative ad primam partem: affirmative ad secundam.

V. *De custodia et cultu Sanctissimae Eucharistiae.*
(Lib. III, Pars III, TIL XV).

1. Canon 1267, quo statuitur in religiosa vel pia domo SS. Eucharistiam custodiri non posse nisi vel in ecclesia vel in principali oratorio, intelligendusne est. ita, ut prohibeatur eam custodiri praeterquam in publica ecclesia pro commoditate fidelium, etiam in principali oratorio, in quod sodales conveniunt ad exercitia pietatis communia? (Can. 1267).

Et quatenus negative ad primum

2. An idem dicendum sit. si quando ecclesia clausa ordinarie maneat et fidelibus non pateat./ 347

3. An idem dicendum sit de pluribus oratoriis in eadem pia domo pluribus sodalium classibus destinatis (duobus, tribus, etc., pro novitiis ex. gr., fratribus laicis, studentibus, sacerdotibus), ita ut unaquaeque classis suum distinctum habere possit oratorium cum SS. Sacramento; an potius hoc coarctandum ad ecclesiam et oratorium pro tota communitate destinatum.

Resp.: Sensus canonis 1267 hic est. Si religiosa vel pia domus adnexam habeat publicam ecclesiam eaque utatur ad ordinaria et quotidiana pietatis exercitia explenda. SS. Sacramentum in ea tantum asservari potest; secus in oratorio principali eiusdem religiosae vel piae domus (sine praeiudicio iuris ecclesiae, si quod habet); in coque tantum, nisi m eodem materiali aedificio sint distinctae ac separatae familiae, ita ut formaliter sint distinctae religiosae vel piae domus.

VI. *De delictis contra obligationes proprias status clericalis nel religiosi.*
(Lib. IV, Tit XVII).

An societatibus clericalibus sine votis applicentur can. 2386. 2387. 2389, 2410. 2411, 2413.

Resp.: Affirmative quoad cann. 2386. 2387, 2389, quatenus sodales vitam communem degant; quoad can. 2410 Snus societas privilegio gaudeat dimissorias conce- ad Ordines suis subditis; quoad primam partem can. 2411, salvis quoad reliqua constitutionibus; et quoad can. 2413.—Petrus Card. Gasparri. *Praeses.* Aloisius Sincero, *Secr.*

Adn. J. B. in NrT 46 (1914-19) 553-557; Ph. MAROTO in CpR 1 (1920) 97-107; REGATILLO n. 53. 244. 362. 477. 493. 495, 497, 499. 522. 634. 833; IP 2 (1922) 21-26. 51-55; ME 30 (1918) 236-240. PrM 9 (1921) 151-156

95

1918 IUN 6.-SC STUDIORUM, INDULT. P/LRT.·

Facultas presbyteratum conferendi, exacto tertio **THEOLOGIAE CURRICULO, TEMPORE BELLI DURANTE**

Eme ac Revme Domine Mi Obsme.,

Litterae, ab Eminentia Tua Rvma datae die xx elapsi mensis aprilis. ad hanc Sacram Congregationem, ut res ferebat, redditae sunL

Ex eis satis elucet, quam iustae et graves fuerint causae, ob quas Archiepiscopi Civitatum Foederatarum, in annuo coetu coadunati, censuerunt Sanctae Sedi postulandum esse facultatem Presbyteratum antea conferendi. quam sinat can. 976 Codicis Iuris canonici.

Quum namque effecerit exitiosissimum hoc bellum, ut plurimi sacerdotes opem sui ministerii militibus ferre debeanL exiguus magis in dies fit eorum numerus, qui animarum curam in Paroeciis gerant. lamvero hisce rerum necessitatibus Revnli Ordinarii ex parte consuli posse rati sunt, si eorum alumni, ad sacrum Presbyteratus ordinem, exacto iam tertio theologiae curriculo, provehantur. Cui ouidcm consilio, Sacra haec Congregatio accedens, facultatem petitam concedit, tempore tamen belli durante.

Atque hic opportunum accidit Eminentiae Tuae significare. nihil esse antiquius Pontifici Maximo, nihil optatius, quam ut Rcvrhi Ordinarii sancte servanda curent Codicis praescripta de recta ct accurata clericorum institutione, sive quae dc tempore Ordinibus conferendis congruo statuta sunt, sive quae m canonibus 1365 et 1366 sapientissime sunt praecepta.

Quae dum Eminentiae Tuae rescribere mihi est in officiis, hanc libenter occasionem *nanciscor,* qua. manus humillime deosculans, me profiteor eiusdem Eminentiae Tuae Revmae humillimum et addictissimum Caietancm Card *Bisletti, Praef.*

Romae, die n Iunii *[1918].*

• *Ordinario Mteoraàai: ER 59 (1918) 410-411.*

1918 IUN L-SC S. OFFICU» DECR. AAS 10 (1918) 282

Circa qcasdam propositiones de scientia animae christi

Fena IV, die 5 iunii 1918.

Proposito a Sacra Congregatione de Seminariis et de Studiorum Universilaubus dubio: Utrum tuto doceri possint sequentes propositiones:

I. Non constat fuisse in anima Christi inter hommes degentis scientiam, quam habent beati seu comprehensores.

II- Nec *certa dici* potest sententia, quae statuit animam Christi nihil ignoravisse, sed ab initio cognovisse in Verbo omnia, praetenta, praesentia et futura, seu omnia quae Deus scit scientia visionis.

III. Placitum quorumdam recentiorum de scientia animae Christi limitata, non est minus recipiendum in scholis catholicis, quam veterum sententia de scientia universali;

Emi ac Rmi DD. Cardinales in rebus fidei et morum Generales Inquisitores, praehabito voto DD. Consultorum, respondendum decreverunt Negative.

Insequenti vero fena V eiusdem mensis et anni, in solite audientia R, P. D. Assessori S. O. impertita, facta de his Ssmo D. N. Benedicto Papae XV relatione. Sanctitas Sua resolutionem Emorum PP. approbavit, confirmavit et publicari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 7 iunii 1918—Aloisius Castellano. S. *R. C. et U. l. Notarius.*

1918 IUN 14.-SC RITUUM, RESP. AAS 10 (19181 332

HERBIPOLEN.

De missa votiva vel commemoratione pro sponsis

Hodiernus Episcopus Herbipolen. Apcstohcae Sed! sequentia dubia, pro opportuna declaratione, humillime *exposuit* nimirum.

Iuxta Canonem 1108 Codicis lur. Can Ordinarii locorum benedictionem nuptialem permittere possunt, ex lusta cautaciimve. et a Ferla IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive, salvis legibus liturgici» Hinc quacrl-

Adventus usque ad Nativitatem Domini

1. Si Ordinarii ex hac licentia, quae non limitata esse videtur, benedictionem nup'.hlcm permittant In Nativitate Domini et Dominica Resurrectionis, licctr.e OraUom Mistae de respective Festo addere commemorationem pro sponsis, quamquam haec Festa. sxuU aJa Festa EpiphanUc. Pentecostes. Ssfliae Trinitati» et Corporis Christi, u^ara aliam orationem excludant?

IL Licetne tempore clauso Mistam votivam pro sponsis celebraret

III. In vigilii», occurrentibus extra tempus clausum, prtviieglatls. nempe Pentecostes et Ephlpar.iae. Ucetne legere Missam votivam pro sponsis?

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissioni» suffragio, et prae oculi» habito Canone 1108 Codicis Iuris Canonici una cum Rubricis Missalis. quaestionibus sib! propositis Ita respondendum censuit:

Ad L *Affirmcticc,* sub unica conclusione

Ad. IL SI Ordinarius Icci ex insta causa permiserit etiam praedicto tempore clauso solemr.etn benedictionem nuptiarum. Missa votiva pro sponsis celebrari poterit, exceptis tamen Dominicis. Festis de praecepto etiam I ct II donis. Octavis privilégiât!» I et II ordinis. Feriis privi-Icgiatoi et vigilio Nativlutls Domini.

Ad IIL Negative in utraque Vigilia.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die It Iunii 1918.—A. Cam Vrco. Ep Portuen. rt S Rufinas. S. R C *Pro-Praef. Alrxsr.dcr* Verde. *Secr*

Ad». I. PAUWELS H PrM *9* (1921) 141-142; REGATILLO Λ. 5ββ

1918 IUN 15.-SC CONCILII, KESOL. PART

LAUSANNEN.

Oneris hypothecae eccu—iae paroecialis. *15 iunii 1918*

Parochus loci Ouchy dioecesis Lausannen.. sub die 16 aprilis 1918 sequentem supplicem Sacratissimo Principi exhibuit libellum.

" Ecclesia parochialis cum adiccta domo parochi ur.dequaque ab aliis domibus premitur ct circumdatur. Hae autem domus vicinae prorcxtantibus incolis pertinent Nunc vero esset optima occasio, domum vicinam emendi. Quod quidem toti parochiae esset perutile: nam sic domicilium parochi in illam novam domum posset Lrans-
" ferri; ecclesia vero ipsa augeri. quod iam a longo lera-
“ pore, propter illius angustiam. in votis est. ad haec autem
“ tempora non potuit fieri, quia spatium aptum deerat

" Ad summam pecuniae, pro emptione necessaria procu-
“ random, necesse foret ecclesiam cum domo parochi opp:-
“ gnorandas seu in hypothecam dare. Taxa civilis — quam
- vocant cadastralcm — harum aedium est centum *quh.quagir.ta* quinque millium *libellarum (155.OOU):* summa autem
“ mutuanda foret *octoginta millium* libellarum (60.000).

" Niai bellum obstaret, nu'.um est dubium, quin summa
" illa alx> modo posset comparari; nunc autem ad illud
“ medium omnino est deveniendum. Usurae —seu census—
“ solvendae, facile a parochlanis procurabuntur et post
“ bellum non solum usurae illius debiti solvi poterunt.
• sed debitum ipsum paulatim exstinguetur secundum nor-
" mas a Canone 1538 Codicis Iuris Canonici traditas.

“ Quare supradictus orator. Canonibus 1532 ct 1538 Co-
“ dicis Iuris innixus. Sanctitatem Vestram enixe implorat.
" ut sibi *facultatem* det, *mutuandi summam octoginta*
* *millium libellarum ad comparandam illam domum,* simul-
" que ecclesiam parochialem ct *actualem domum* parochi
- pro *hac summa oppignerandi seu in hypothecam dandi* “.

Vic. Generalis Lausannen.. de speciali mandato Episcopi supplicem libellum commendavit his verbis “ approbat et enixe commendat pro gratia, simulquc de scientia certa testatur nullum prorsus periculum aedes sic oppigneratas minitare

Habito libeilo rescriptum fuit sub dic 29 aprilis 1918; - &
⁂ Congregatio Concilii, auctoritate SS.mi Domini Nostri Bc-
⁂ nedicti PP. XV, attenta commendatione Ordinarii Lau-
~ sannen. benigne commisit eidem ut. constito de evidenti
- ecclesiae utilitate, licentiam, pro suo arbitrio et conscien-
- Ua concedat contrahenai enunclatum mutuum ct op-
- pignerandi domum parochialem. *non autem Ecclesiam,* ad
“ effectum de quo in precibus, onerata super omnibus ao
~ rem facientibus conscientia eiusdem Ordinarii ~.

Ast Rescriptum non omnino satisfecit votis parechi oratoris propter limitationem respicientem cppignorationera ecclesiae, quare hic Iterum Institit apud h. S. C. per novum supplicem libellum diei 13 man 1918: w Γ Omnino impoui-
- bile est — ait — oppignerare domum parochialem quin
“ ecclesia Insimul oppigneretur, quia in tabulis civilibus
⁂ (cadastre) domus parochi et ecclesia constituunt quid bi-
- diruxbite, ct revera sunt *una* domus. 2* Domus parochu-
“ lis ita adnexa est ecclesiae, ut fideles necessario per
- portam domus parochi debeant intrare. ut ad ecclesiam
“ possint pervenire. 3’ Notandum est. ecclesiam non esse
- *consecratam. sed mere benedictam.* Denique. 4‘ domus
W emenda iam est in hypothecam data seu oppignerata, un-
“ de nova summa ad emptionem necessaria, super domum
- parochialem et ecclesiam est mutuanda. Quare orator a
⁂ Sanctitate Vestra humillime implorat ut restrictio his
⁂ verbis In praedicto rescripto dici 29 aprilis contenu
- 50Λ autem ircixsiAM ", tollatur ct *auferatur. ad effectum*
⁎ de quo in *memoratis precibus*

Etiam novum libellum commendavit Ordinarius his verbis: “ quam maxime approbat et enixe commendat pro
“ gratia, simulque iterum testatur *nullum prorsus pcncu-*
⁂ lum *praedictae ecclesiae parochiali ct hac oppignoratione*
“ imminere “.

Sed quia agitur in themate dc ecclesia, quae de natura sua lacet extra commercium, videant EE. VV. utrum precibus oratoris annuendum sit. Quare etc.

Resolutio. - Die 15 iunii 1918 S. Congr. Concilii in plenariis Emorum ac Rev.morum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, rescribendum censuit: « Pro gratia iuxta *preces, onerata Episcopi coniventia,* et cauto nc ecclesiae ex *hypothecae vinculo damnum emergat* ».

Facta autem de praemissis SSmo D.no Nostro Benedict) Div. Provid. PP. XV relatione per infrascriptum S Congregationis Secretarium, in Audientia subsequentius diei. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare bSnIgnc d'8nata est—F. Card. Cassetta. Hraej. i. Mon. occr.

NrT 48 (1921) 44. (1920) 231-233 Adn, ME 32 MQ2QI 9*11-514 32 (1920) 233-234

LORETO

99

1918 IUN 15.-SC CONC. KESOL. AAS 10 (1918) 504-507

DIOECESIS N.

Cumulationis et reductionis missarum manualium
15 iunii 1918

Species facti - Nonnulli parochi civitatis *N.,* datis supplicibus ad IL S. C. libellis exponunt in suis ecclesiis complura colligi Missarum stipendia a fidelibus obiaia. aa rationem 1,70 - 2 francorum seu libellarum, quum taxa uioecesana ibi vigens sit libellae unius cum uumoia (L. 1,50). Hactenus poterant reperiri sacerdotes qui Missas illas celebrarent, et inde provideri ne deficerent sacra in suis ecclesiis, ad quas magna semper multitudo fidelium concurrit Nunc vero id fere impossibile evasit, quum singulis sacerdotibus diebus fetialibus dentur in ea civitate pro Missa lib. 2,50 et diebus festivis lib. 5 saltem; quamobrem magnus iam cumulus suoendiorum Missarum non celebratarum in manibus Oratorum excrevit. Deficientibus hinc aliis reditibus legatorum aut capellaniarum quibus stipendii defectus fortasse compensari posset, urgente inae necessitate ne Missae, statis horis, populo ecclesiam celebranti deficiant, postulant Oratores facultatem, qua ex cumulatis stipenails atque ex colligendis in posterum, possint capellaniae creari, ita ut quivis capellanus accipiat pro Missis 5-7 libellas diebus festis, 2,50 - 3 ceteris diebus.

Adnuit quidem precibus, de expositorum veritate testatus Ordinarius, ea tamen lege ut reducendi facultas offerentibus nota fiat per publicum monitum in sacristiae tabella ponendum, et singulis annis ratio redaatui Cunae de Missis collectis et celebratis, a cumulatione autem excipiantur Missae quarum prompta celebratio ob specialem causam aut pro re gravi petitur.

Animadversiones. - Quoad petitionem hisce supplicibus libellis contentam, primo loco habenda prae oculis est specialis quaedam difficultas, quam praesefert cumulatio Missarum *manualium* a diversis fidelibus oblatarum, earumque reductionem ad pauciorem numerum, prae cumulatione
506 ac reductione Missarum *fundatarum* aut piorum lega/torum. Nam Missae fundatae et pia legata pro plurimarum Missarum celebratione continent obligationem ad *unam* determinatam intentionem pro qua fundator aut testator voluit Missas celebrari: reductio igitur solum iit m nur.ero Missarum, nec idcirco gravem praesefert difficultatem. cum Ecclesia numerum reducendo suppleat in reliquis ex spirituali thesauro cuius est dispensatrix; atque ita ex minori Missarum numero detrimentum non capiat *finis* ob quem Missae fundatae vel relicue sunL E contrario, quum res est de Missis manualibus, singillatlm collectis, cumulabo et consequens reductio m eam impingit gravissimam difficultatem, quod singulae Missae obfatae sint in *finem* dlrtisctum, expresse intentum et determinatum ab oblatore, qui in offerendo stipendio, intendit contractum quemdam inire, vi cuius Missa sit applicanda pro sola intentione designata, non cumulatim cum aliis intentionibus. At vero, si cumulantur stipendia manualia singillatlm collecta ct deinde reducuntur ad minorem numerum, nulla Missa determinate offertur pro intentione postulata, sed omnes, ad pauciorem quantitatem reductae, cumulatim pro omnibus intentionibus offeruntur. Igitur videtur inito cum oblatore contractui minime satisfieri: adeo ut facile praesumi debeat, si ipsi dixisset quis ita satisfactum iri oneri imposito, vix non abstinuisset oblator a dando stipendio, quaesiturus potius alium sacerdotem qui pro particulari necessitate et intentione vellet celebrare.

Haec quidem non evincunt defectum potestatis in Romano PonUfice ad cumulanda et reducenda etiam stipendia manualium Missarum singillatlm collecta, quum Infinitus st thesaurus Ecclesiae ei concreditus, ad quascumquc necewitates supplendas idoneus: sed utique ostendunt longe mviorem causam requiri in Missarum manualium quam in æiaUrum aut fundatarum reductione. Haec autem gravior causa in casu adesse non videtur, quoties finis seu utilitas ab Oratoribus intenta alia via et ratione obtineri possit.

E: revera causa allegata non est propria ac particularis ecclesiarum Oratorum, sed communis omnium ecclesiarum dioecesis, immo complurium dioecesium: quod nempe sacerdotes nunc facilius stipendia constituta dioecesana laxa potion inveniant, ac propterea nolint sese obligare ad celebrandas Missas statis loco et hora pro inferiore stipendio. Ultur. loco accedendi singularibus petitionibus, opportunius videtur generale remedium quacrcre, quod ceterum in promptu est; immutatio videlicet taxae dioecesanae. cuius actualis constitutio in L. 1,50 solummodo, parochis vetat ce ab oblatoribus maius stipendium exigatur (cfr. can 831. I li. eiusque elevatio ad eam. quae, teste Ordinario, in d,oecesi iam est usualis, in L. 2.50. Qua in re. ammadverte-*n* luvat./ licet verum omnino sit. non necessarium esse ut eleemosyna pro Missa oblata tanta sit. quanta ad integram sustentationem sacerdotis, ea die qua celebrat, requiritur, quia, ut optime animadvertit Benedictus XIV ex Suarez, ' actio sacrificandi non requirit integrum diem nec malo-
* rem eius partem, ideoque non est cur sacerdos propter

ia

” hoc solum ministerium integre alatur ab eo, pro quo sa-
” crificiqm offert " *(De synodo diocccsana,* lib. V. cap. 8. cfr. *Quaest. canon. 506) ;* attamen non minus verum est. stipendium sacerdoti celebranti vere dari ob partialem sustentationem ipsi procurandam, huneque esse titulum, propter aucm ex mente Ecclesiae recipi atque adeo exigi stipcn- ium possit. Inde autem efficitur, stipendium debere esse proportionatum illi partiali sustentationi, pro qua datur, ita ut sufficiens sit pro illa comparanda; ideoque in illius taxatione habendam osse rationem circumstantiarum loci et temporis, et signanter caritatis vel vilitatis annonae. uU. plurimis allegatis, prosequitur Pasqualig. De *saevif.* N. *Legis* quaest. 925. Et consequenter ubi victualia pluris veneunt, requiritur maius stipendium, ct ubi minoris veneunt, sufficit minus stipendium: ex quo criterio resolutionem dedit haec S. Congregatio in una Nullius *Lcrinae 7* dec. 1675.

lamvero communis est sententia Doctorum, quantitatem eleemosynae ct iustam eius taxam desumendam esse, vel a communi consuetudine quae vigeat in dioecesi, vel a lege synodali, aut a decreto episcopi. Quam communem sententiam saepius firmarunt huius Sacrae Congregationis decisiones. v. g.. in causa *Aprutina,* 15 nov. 1698. ac in praesentiarum legis firmitate donavit Codex I. C. canone 831. Quum Igitur hinc taxatio exsistat in dioecesi N. facta per statutum synodale in quantitate libellarum 1.50 pro diebus feriatis: inde vero taxa usualis seu consuetudine inducta, iam sit ab ipsa dlfformis. et attingat saltem libellas 2,50 pro missis diebus feriatis et libellas 5 pro misais diebus dominicis et festis celebrandis, idque effectum sit. testante Episcopo. urgente iam habituali et ordinaria annonae caritate. dicenda est *dc facto* taxae synodal! substituta alia ex consuetudine seu usu. ct quidem rationabili: itaque non restat nisi quod substitutio flat quoque *dc iure.*

Et id quidem necessarium est omnino et sufficiens ad removendum inconveniens quod praesentibus petitionibus causam dedit. Quamdiu enim decreto Episcopi non definiatur illam taxam usualem esse In dioecesi tenendam, non facile poterunt induci fideles ut in postulanda celebratione Missae usualem stipendii laxam solvant, et ex adverso exactio stipendii supra taxam sacerdoti non est permissa licet non prohibeatur uberiorem eleemosynam *a sponte dantibus* accipere. At si per decretum episcopale mutaretur taxa atque elevaretur ad eant/ quae de facto est usualis, sacerdotes tuto possent stipendium na taxatum *exigere;* quo facilius adducerentur fideles, ac paulatim assuescerent, in postulandis Missis, maius seu congruum stipendium offerre. praesertim si decretum Episcopale publice in sacrlst!a cuiusque ecclesiae proponeretur.

Nec si taxa synodalis in synodo fuit approbata, idcirco caret Episcopus potestate illam per novum decretum immutandi. Nam decreta synodi dioecesanae sunt mutabilia, sicut ceterae leges: et cum illa decreta suas vires ct efficaciam unice mutuentur ab auctoritate ct iurisdlctione Episcopi. quae eadem prorsus est sive in synedo sive extra synodum exerceatur (Benedictus XIV. *Dc syn. diocc.,* lib. XIII. cap. 5). poterit Itaque Episcopus per suum decretum constituere novam taxam. revocata antiqua: et sicut decreta synodi promulgantur audito consilio Capituli Cathcdralis. ita ad hoc decretum episcopale promulgandum consultum esset prius Capitulum audire, quamvis id dc rigore iuris non requiratur.

Resolutio. - Propositis itaque cum supradictis animadversionibus Oratorum precibus in plenariis comltiis diei 15 iunii 1918 in Palatio Apostolico Vaticano habitis. Emi Patres rescribendum super his censuerunt:

Non expedire et ad mentem. Mens est ut Ordfaariwi *N. studeat elevare taxam synodalem, ct quoad Missas non celebratas vel cumulatas, nisi agatur de Missis oblatu ob urgentem causam, provideat ad tramitem can. 841* Cod. Iur. Can.

Facta subinde relatione de praemissis SSmo Dno Nostro Benedicto Div. Prov. Pp. XV in audientia infrascripto Secretario concessa die 16 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est.—I. Mori. *Secr.*

Adn. ME 31 (1919) 30-33; PrM 9 (1921) 136-137.

100

1918 IUN 25.-BENED. XV, LIT. AAS 10 (1918) 315-316

DE TERTIO ORDINE SERVORUM B- M- V. IN HISPANIA REC.IONIBÜSQUE EI OLIM SUBIECTIS NONNULLA STATUUNTUR

BENEDICTUS PP. XV

Ad futuram rei memoriam.—Relatum est Nobis. nonnullos errores atque abnormes usus in christifidelibus Tertio Servorum B. M. V. Ordini adiungendis paulatim irrepsisse. Quod praesertim tn Hispania, sivr ob formam scapularis fidelibus traditi, sive ob adhibitum ritum. ab eo dissimilem, quem haec Sancta Sedes praecepit. sive ob alia id genus, non parum frequenter

130

evenit Ul igitur omnia ad pristinas leges revocentur atque animi Ldeiium, quod ad indulgentias lucrandas, *XX* huic religioni adnexas, nulla aestuent dubitatione, preces dilecti fili: hodierni Prioris Generalis Ordinis Servorum B. M. V. libenter excepimus atque apostolica auctoritate, auatto etiam dilecto filio Nostro S. R. E. CWuiah Praefecto S. Congregationis Negotiis Religiosorum Soaalium praepositae, haec, quae sequuntur, vi praesentium edicimus ac sancimus, ut sooahtates Septem Dolorum Deiparae Virginis in hlspanicae linguae regionibus erectae, quae nunc vera Tertii Ordinis consortia existimantur, quamvis utpote simplices confraternitates Septem Dolorum eluscem B. M. V. initio erectae sint, perinde ac vera Tertii Ordinis consortia, et fanato, quatenus oporteat, omni erectionis defectu, licite habenae sint: secundum autem praecipimus, ut in posterum. ad omne dubium expellendum, illud tantummodo Tertii Ordinis Servorum B. M. V. consortium in Hispania ac regionibus ei olixn sublectis verum legitimumque censeatur, quod supremus Moderator totius Ordinis pro tempore per suum diploma erexerit Quibus positi.·, certa nitimur spe. tam frugiferum Institutum, cuius omni laude dignus finis est Dei Matrem Perdolentem praec.puo cultu cohonestare, mag^ magisque in dies suscepturum incrementa. In contrarium facientibus non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sar.ctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxv tuai! MCMXVin, Pontificatus Nostri anno quarto.—P. Card Gasparri. *a Secretu Status.*

1918 IUN 26.-SC REL., DECR. AAS 10 (1918) 290

DE RECULIS ET CONSTITUTION(BUS RELIGIOSORUM AD NORMAM CANONIS 439 CODICIS TURIS CANONICI RDTORMANDIS

Ad normam Canonis 439 Codicis Canonici « Regulae ‹ et particulares Constitutione? singularum relig^>num. « canonibus Codicis non contrariae, vim suam servant; t qu&e vero eisdem opponuntur, abrogatae sunt ». ac proinde carum textus emendandus erit Ne autem in re tanti momenti aliquod inconveniens oriatur. Sacra Congregatio Sodalium Religiosorum negotiis praeposita praescribit emendationes textus Regularum et Constitutionum suo esse sublidendas examini. Hoc omnes et singulae iuris pontificii Religiones, itemque quaevis Socætates sine votis publicis, sive virorum sive mulierum, in communi viventium, opportune peragent cum relationem de statu religionis ad Sanctam Sedem transmittent iuxta praescriptum canonis 510. Quapropter interest ut omnes Religiones una cum praedicta relatione quaedam suarum Regularum Constitutionumve exemplaria ad Hanc Sacram Congregationem mittant.

Sacra Insuper Congregatio hortatur enixeque rogat Revmos Ordinarios locorum tn quibus alicuius Religionis Moderatores supremi et Congregationum mulierum supremae Antistitae commorantur, ut quamprimum de his omnibus mos certiores faciant.

,^,?on^aeAcx Secretaria S. Congregationis, die 26 lunil 1918.—I. Card. Tosti. Praef. Adulphus, Ep. Canopitem-

Adii. I. C. in PrM 9 (1921) 137î Ph WAROTO ia (1920) 194-20«: ME 30 (1913) 2C6-207

1918 IUN 27.-SIGN AP. DECIS. AAS 10 (1918)

MONTISREGALEN. IN SUBALPINIS

RT.CURSUS PRO P.ESTTTUTIONF IN INTEGRUM

Die loris 27 iimii 1918

In ordinario Congressu habito in aedibus ErRi ac Riûi *D* N Michaelis *S R E* Card. Lega. Supremi Trifrunalif Praefecti, inter aha ad examen revocatus Juit recursui sar losephi Ajmo adversus sententiam seu decisionem Huius Supremi Tribunalis. fafam die 23 martli 1912, in causa Montisregalen, Restitutionis in intcZ'um ct lunum. interpositum ad obtinendam declarationem nuUuatis seu circumscriptionem praefatae lententiae, sin minus restitutionem in integrum. Quum autem, omnibus mature perpensis, recursus fundamento boni iuris restitutus appareret, rescriptum est ab Emo Card. Praefecto. ad normam can. 30 Leg. Prop, c Negaˇ tive ad utrumque », addito decreto ut extenderetur brevis decisio.

Decisio autem sequentis tenoris est:

1. Per Bullam Episcopalem dici 22 octobris 1894. cui accessu dici 16 iuli: inscqucnlis anni recognitio civilis seu regium placer, canonicatum " \lotti-Grosso ·· in ccclesu cathedrali Montisrcgûlen. assequutus est, praevio concursu ad normam tabularum lundùtionu;, sac. loscphus Ajmo, quj eumdem canonicatum dic 7 ianuarii 1900, colente paroecu teci Carassonc, sponte dinusit. Eodem anno, nempe liW. quo canonicalus adeptus est, coepit agere cum regio Otconomatu generali Taurmensi, ut sioimet attribuerentur fructus praebendae atque distributiones, quae ab initio anni 1872 deinceps defluxerant, ac in manibus Regii Oeconomatus cumulata lucrant, quo nempe ingenti temporis spatio, oo defectum civilis recognitionis nominationis antecesaoni in canonicalu, sac. loanms Lanza, *civiliter* canonicatus idem vacaverat. Fructibus autem praebendae sacerdos Ajmo a limine valedicere coactus est, eo quod Occonomatus illos sibi iure regaliae arrogans, restituere prorsus abnuit: quo vero ad distributiones, quae, ad normam tabularum fundalioms. 1res quartas partes cumulatae summae cUiCiebjuiL trusua administrativam viam expertus, dic 3 iulu 18M# coram laico Tribunali Oeconomatum ipsum vadavit. Quum au.,cm. lite pendente, conventus, allata/ arL 14 tabularum jn dispositione, ubi legitur generalis clausula * a riserva dei • dritti di Sacrestia " nonnulla excepisset circa lura eventuaiia quae cx parte Capituli obtendi possent, can. Ajmo Capitulum rogavit ut in causam interveniret, ad capitularia mra insimul tuenda, quod facile obtinuit per actum capltularem diei 6 septembris 1899. Tunc res transactione conclusa est inter Oeconomatum el can. Ajmo. culus vi ille sese obligavit ad tradendam brevi manu summam lib. 12.au canonico Ajmo. hic pariter se obstrinxit ad relevandum R Oeconomatum a quacumque molestia seu praetensione ex parte Capituli. In coctu capitulari diei 23 martli l&CU sac. A;mo, qui interim, factus parochus loci Carassone» canomcatum dimiserat, post exhibitam har.c transactionem Capitulo declaravit ac sesc obligavit de suo repensurum quidquid luris Capitulum demonstraret in vindicatam summam, qua declaratione fretus Capitulum suum consensum transacuor.l in scriptis dedit, simulque tres capitularcs delepl qu; de iuribus ut supra forsan Capitulo spectantibus cum ecdem sac. Ajmo agerent.

2. Deinceps acta silent; donec a. 1904 Sacrae Concilii Congregationi exhibita apparet, per tramitem Episcopi Montisregalen.. Capituli petitio, ut Sacra CongregaUo determinare dignaretur quotam partem de praefata L2.1XX) libellarum summa Capitulo forsan spectantem, sicque determinatam solvere sacerdotem Ajmo adigeret. Causa de more instructa, eadem Sacra Congregatio in plenario conventu diei 22 augusti 19C«8 rescripsit: " Dimidiam partem summae ■ UCM? lloellarum tribuendam esse SacnsUae Cathédraux " eamque solvendam esse a can. Ajmo, annuis ratis ab " Episcopo determinandis w. At sac. Ajmo obtemperare renuit. instantissime postulans ut de re iterum, impetrate in integrum restitutione, in supremo Hoc Tribunali ad tramitem iuris cognosceretur. - Sacratissimo Principe benigne adnuenlc ut quaestio ad Apostolicam Signaturam remitteretur. cum facultatibus necessariis ct opportunis ut Ea videret tum supe·· restitutione in integrum, tum super merito causae, res. utraque parte uberrime informante, funditus pertractata est m Plena Signatura die 23 martli 1912. relatore Efflo ac Rfho P. D. D. Francisco Cardinali Cassetis, propowtisquc dubus; 1) An sit locus *restitutioni in iniegrun* in casu et quatenus affirmative: 2) *Utrum can. Ajmo* hu hebeat retinendi *summam* in casu, an potius *teneatur* Ipsam persolvere *Capitulo.* Emlnenttssimi Patres responderunt: Ad 1) Negative; ad 2» *Provisum* in primo; condemnato can A;ruo m expensis.

3. Adversus har.c sententiam nunc recursus interponitur, ut eadem nulla declaretur ct irrita, utpote substantialiter errore facti vitiata. Huiuscemodl vitium substantiale putei recurrens inveniri m eis scn/tentlae verbis, quibus deseribitur canonica conditio beneficii Viotti-Grosso, sub antecessore can. Lanza. Cedo verba: ° Die G ianuarii 1871 ca- ' nonicatus vacavit, eumque, facto pencuio, obtinuit sacer- " dos loannes Lanza, qui in possessionem eiusdem beneficii " tuita teges canonicos rite immissus fuit. At quoniam iste " canonicatus extra *numerum XII* eorum bcnefictonim. ' quae civilu potestas admittit, extabat» Civile Gubernium - " sanctionem vulgo - Regio Placet " bullae episcopali collationis denegavit. Quamabrem can. loannes Lanza num· ' quam choro interfuit " etc. Contendit porro recurrens hasce tres assertiones veritati non respondere: constat enim ex actis. Can Lanza numquam ab a. 1872 ad a. 1894 Regium Placet postulasse, idecquc nec occasionem quidem fuisse Gubernio mud denegandi; adest etiam in actis declaratio ipsius Oeconomi Generalis sic concepta: " Sl dichiara eoaζ Atti d) questo Econûmato Generale» che Ù cao-»nica'.o ViotU Grosso ê uno dei canonicati tegabr.fnte ecmaervati nel Capitolo Cattcdrale di Mondovi w; denique, quod gravius, constat ex actis canonicum loannem Lan:a ne remel quidem in capitulo Monl i^reealensi praesentem- tunse, multoque nv.nus capitulariter sui beneficii possexsu^- nem ccpwe. Pr-stremus hic facti error, pergit recurrens, otnr.inrxie ct substantialiter in dispositionem sententiae tn- (lun emmvcro semel admisso canonicum Lanza posscsslor.em cepisse sui bcneficu lam vacans dici nequit, nec dc

iurc nec de facto: universasgue distributiones in absentia Illegitima canonici percipere debuit procul dubio Capitulum quod iurc accrescendi fruebatur. sive ex lege communi, ut non vacat recolere, alve ex iurc speciali, tum Constitutionum Capitularium, tum tabularum fundationis: ibi. n. 11: • Che ove ll Canonico per ll tempo prowlito dei Canoni- " cato ... ai renda assente per maggior tempo delli mesl • duc senza alcuna leglttima causa in questo caso le • dirirlbuzionl .. cedino e spettino a favore ... dei signori " Canonici ". Sed contra, stante quod canonicus nunquam possessionem ceperit, beneficium *vacans,* saltem de *facto,* censeri debuit ct debet: idque confirmatur evidentissime praxi Apostolicae Datariae, quae beneficii collationem, etiam a se factam, nisi sequatur canonica possessio, nullo modo considerat, sed illud ' vacans ut *prius* " deinde conitere solet. At vero vacantis beneficii distributiones, ex tabulis fundationis in casu, successori reservantur: ibi. art. 14: • Che ll Capitolo abbia il comodo e beneficio del tempo di M quattro mesl per fare delta nomma ogni qualvolta che il • canonicafo *verrà* a *vacare,* in qual *mentre* ll redditi *delle* " dutriburioni cedino a *beneficio del canonico nominando* Qusmobrem cardo totius controversiae in hoc sistit num canonicus Lanza, antecessor sac. Ajmo. possessionem cepe- SH riU necne:/ et quum sententia in hoc erraverit, affirmativam partem amplectens. concludit recurrens, eadem sustantlali vitio irrita declaranda est.

4. Vcrumtamcn oblecta haec gravamina fundamento destituta facile apparent. In primis nullo modo recipiendam esse constat praefati art. 14 interpretationem, utpote iam in praecedenti disceptatione explosam, in qua abunde demonstratum est. quod vel legenti apparet, verba *' in qual " mentre ", non repraesentare ea quae statlm antecedunt ' ogni qualvolta che il canonlcato verrà a vacare ** (quae verba nullam postea consecutionem requirunt, quum sint ipsa complementum, et necessarium omnino, eorum quae praecedunt " per fare la delta nomina 'r); sed potius repraesentare quae longius ab initio ponebantur: il tempo 6 dl Quattro mesl Quae praecedentium ludicum Interpretatio nullo solido. Immo ne novo quidem, argumento impetitur. proindeque probanda est. Igitur etiam dato, non concesso, canonicum Lanza possessionem non cepisse, ac propterra beneficium vacasse, nondum de bono iurc successoris ad distributiones, durante vacantia, exceptis primis quatuor mensibus, maturatas constaret.

5. Quod vero attinet immissionem in possessionem, animadvertendum est prostare in actis documentum quo facta illa perhibetur, quamvis non capitularitcr. Alt enim eo documento, se subsignans una cum cancellario canonico Ramorino Episcopus Montlsregalensis: " Teque, A. R. D. " loannem Lanza, ibidem, ut supra seu coram Nobis, prae- " sentem et acceptantem, in veram, realem et actualem - possessionem dicti Canonicatus cum el adnexa praebenda ▮ ac adnexorum iurium ct pertlnentiarum praedictorum. • per bireti *nostri* capiti tuo *impositionem posuimus, misi- " nus et induximus, ponimusque mittimusque et inducimus, ' praesentium tenore,* stallum tibi in choro, locum et vo- ' cem m capitulo dictae Ecclesiae Nostrae Cathcdralis ... - cum plenitudine iuris canonici assignando .. In quorum ' omnium fidem et singulorum testimonium has Nostras " manu propria firmatas et in vim publici instrumenti re- ' dacta per Cancellarium Nostrum infrascriptum fieri ac subscnbl et sigillo Nostro communiri iussimus. Datum "etc. ... praesentibus ibidem IHïTïo losepho Martini, *cano- " tfao* Ecclesiae Cathedralis. et testibus ad praemissa om- " nla adstantlbus, vocatis atque rogatis

6. lamvero, ut Doctores unanimi ore tradunt, innixi celebri cap. Si Capitulo de concess. praeb., l. ΓΠ. tiL VII in 6'. quamquam verum sit, possessionem capiendam esse capi- .ulariter, alitcrque factam non valere; excipiendus est casus in quo Capitulum ipsum praestet impedimentum, ne capiatur. Sic praeclarus Dc Luca: ~ E'regola che si deve • pigliare ll possesso capitolarmente. e che altrimenti non 15 ' *suiLnus.* ogni qual/volta che non nasca ll mancamento dello stesso Capitolo, ll quale leglttimamentc interpellato !a doversi congregare, ricusi di farlo. ovvero che artifizlo- " samente lo sfugga, mentre tn *tal caso la rcgola è certa " che basta* dl *prenderlo, come si può, anche non capito- ' lamente* * (II *Dottorc volgarc,* vol. HI. lib. 12, c. 20. n. 2): Barbosa: " Tribus aliis modis limitatur haec resolutio et 1) ' riante consuetudine non capiendi possessio capltulariter: " 2) quando capitulum, nulla urgente ratione, denegavit tra- " dere possessionem, quia tunc *non capitularitcr facta ha- ' tetur ac si capitulariter facta fuisset;* Beltram. ad *Greg. XV,* decii 364. n. 7 vers * verum praeallegata conclu- " no ** .. Et semper existente aliquo impedimento propter quod possessio capltulariter adipisci nequeat, *sufficit* si ' diter *acquiratur* ut aliis decisionibus relatis fuit deci- • sum in Nullius *Praeposit. Castri Durantis,* coram b. m " Rambaldo 4 iul. 1623: " Et quod In ecclesiasticis, *posses- ~ no habetur pro tradita* ubi fuerit praestitum impedimen- ' tum ex recursu ad ludices laicos " " (De Can. *ct dign.,* c. XV, n. 10 ssi. Monacclli: *' Possessio canonica. qu>modo- ' cumque capta, etiam non capitularitcr, *est manutenibilis,* ' quando Capitulum possessionem capi denegat vel impedit ~ ene lusta causa " *(Formul.,* p. III. tit. 3 ad form. 10. adn. 4 Cfr. Boulx, De Capit., P. 1. sect. IV'. cap. X p. 188)). quam doctrinam ultro complectitur ct ampliat Codex luris Canon:CT. can. 1442 ubi statuit, in casu impedimenti, dispensationem ab Episcopo in scriptis obtentam, stare loco ipsius pceessionls.

Har.c autem possessionem, etiam non capltulariter. potuisse tradere ipsum Episcopum, minime videtur ambigendam: " Generarim enim qui beneficium conferendi, is • etiam possessionis tradendae lus ħäbet (Devoti. *Inst*

Can. l. II. tit. 14. lect. V. J 36): quin imo in litteris collationis mandatum Episcopi de Immittendo in possessionem, canonicis dirigi solet hisce vervis " Quocirca N. N. commtrtt- " *mus plenarie, vicesque nostras* tn Duo *delegamus,* qua- " tenus Te in eiusdem Ecclesiae canonicum et m fratrem " recipiant, stallum in choro Ubi assignent, etc. ", Cfr. quoque form. rei. a Monacellio l. c.: ** et in realem etc. pos- · sessionem *auctoritate nostra* per R. D. Archidtaconum cui M *nostras vices committimus* immitti mandamus Atqui non est dubium posse quempiam facere *per seipsum* quod potest facere per ahum.

7. Igitur, ut in casu nostro constet de plena, canonica, et manutenlbiU possessione capta a Can. Lanza, superest tantummodo evincere ex actis impedimentum quominus capltulariter ipse possessionem ceperit, praesutum seu oppositum fuisse ab eodem Capitulo. Sed huiusce rei Irrecusabile argumentum ipse recurrens in novis exhibitis documentis suppeditavit, actis allegando rescriptum S. C. Concilii diei 2 maii 1874/ (dum Lanza possessionem cepit 20 iun. 1371) 396 quo decernebatur " attentis peculiaribus rerum adiunctis " praevia dispensatione ab assuetis possessionis formis, M susceptionem in Choro, praesenti maiore Canonicorum " numero, habendam esse loco et vice formalis possessio- ** nls pro omni luris effectu ", dummodo de eadem in actis saltem secretis constaret; in precibus enim huic rescripto praeviis haec leguntur: " Il Vescovo di Mondovi espone. che quattro ecclesiastici, in varii tempi dopo Tincarnera- - mento dei beni della Chiesa (15 augusti 1667) sono stati " investiti *con tutte lc jorme* rolute dai *ss. canoni,* di " quattro prebende appartenenti alia massa della cattedra- ** le. I medesimi pero non *potcrono ottcncre* (dal Capitolo) il *possesso dei rispettivi canonical, perche questo fatto si " sarebbe considerato come violatione della legge, c* i ca- M nonici *che avcsscro dato* i! possesso, sarcbbcro *incorsi in " una penalitd, perché* i nuovi *prebendati non avevano " ottenuto il R. Placet* ** Quae omnia facile complentur ex publicis documentis: notissima siquidem est. legis 15 aug. 1867, n. 3848 " per la liquldazione delTassc ecclesiastico " art. 6 dispositio: " I canonlcati delle chiese cattedrali non " saranno prowisti oltre ll numero di 12 " itemque art. 8. leg. 11 aug. 1870, n. 5784. alleg. P. " che devono ntenersi - soppressI nelle chiese cattedrali i canonlcati che eccedono " il numero di 12 sed insuper attendenda dispositio art. 270 cod. poen. sard. a. 1659, tunc temporis adhuc vigentis: " Qualumque contrawenzione alie regole vigenti sopra la " nécessita dell'assenso del Govcmo per la pubblicazione ** *od esecuztone* dl provvedimentl relativi alla religione ... " sarà punita, secondo i casi, col carccxe estcnsibûc a sel " mesl, o con multa estensibHe a L. 500 *

8. Ex quibus simul coHatis evidcntissimum fit, tunc temporis. ab anno videlicet 1867 ad an. 1874. Capitulum Montisregalense prorsus detrectasse, metu praefatarum poenarum, possesionem capitularitcr tradere noviter institutis donec praeterea 12 adhuc Canonici exstarent; in quem casum non est dubium incidisse provisionem quoque factam in personam Canonici Lanza. Nec etiam est dubium, impedimentum illud, quamquam indirecte seu mediate ab alio, nempe a Gubernio lalcali qui eam legem, tulit, praestitum fuisse, tamen illud Capitulum suum fecisse, et immediate, directe, reapse ipsum Capitulum illud praestitisse seu opposuisse. Ergo vere hic in casu sumus possessionis quae a capitulari susceptione excusatur, et alio quocumque medo suscepta, valet. Nihil itaque reprehendendum est in impetita sententia, quum haec asserit w canonicus Lanra in ' possessionem eiusdem beneficii, luxta leges canonicis. *' ntc immissus fuit non solum enim quae iuxta normam,/ sed etiam quae iuxta exceptionem a lege peimissam. 39- iuxta legem seu nte fieri dicenda sunt. Posita autem hac possessionis susceptione, ut fatetur recurrens, irrecusabilis est sententiae ipsius sancita dispositio. Quamobrcm supervacaneum videtur quod ultra opponitur, errare nimirum sententiam, dum canonicatum istum extra numerum duodenarium civiliter recognitorum asserit fuisse; nec ideo timeri a Lanza potuisse Regium Placet umquam s:bt denef;atum iri. Id quidem est verbis colludere Stante enim egis vetito ** che non si prowedano canonlcati oltre l 12 stante quod a. 1872, quum Lanza institutus est iam 18 canonicatus provisi erant, manifestum est canonicatum illum " illud extra duodenarium nurr.crum mansisse ", donec eius possessor in hunc numerum introire valucnl et voluerit: quod non obstat quominus, nunc, post ingressum in duodenarium numerum, ab a. 1895 illud beneficium sit. prout decLiravit anno 1911 Oeconomus Regius. *' uno dei Λ canonlcati Icgalmente conservati manifestum quoque est, cum qui talem canonicatum ante α 1895 possidebat, numquam sperare potuisse sibi recognitionem regiam concessam iri. quod satis est ne substantialiter errare dicenda sit sententia, dum habet " Civile Gubernium sanctionem " bullae episcopali collationis denegavit ".

9. Quum igitur omnia et singula recurrentis gravamina, diligenti examine perpensa, boni iuris fundamento destituta apparerent, quumque signanter non demonstraretur ex his defectus competentiae, aut defectus mandari, ouod exigebatur ut ad normam art. 4 Regularum N. O.. coil, cum can 1892 C. L C. sententia nulla declararetur, nec etiam de manifesta constaret iustitia rei indicatae ad normam can. 1905 C. I. C. ut novum causae examen, praevia restitutione in integrum, concedi posset, hinc negativa responsione recursus in utraque parte relicendus erat pro su retectus fuit.

Atque ita edictum est, non solum, etc., sed ct omni, etc.

Datum Romae. In Sede Supremi Tribunalis, hac die lovis 27 iunii 1918.—Ubaldus Mannuccl., Signature

Votans. Visa: Ruarùtus *Lucidi, S. A. S. T. a Secretu.*
Aloisius Scialaon;, *Notarim.*

1918 IUL L-BENEDIC. XV, MP. AAS 10 (1918) 305-306

Sodalium ss. crucifixi ad s. marcelli novas
CONSTITUTIONES RATAS HABET

Tribus abhinc annis, cum sanctissima Iesu Crucifixi Imago, quae Romae ad S. Marcelli asservatur, in Basilicam Vaticanam, supplicationis causa, translata esset, eam Nosmct ipsi venerati sumus: et considerantes quam salutare esset atque adeo oporteret alere Ln animis hominum pietatem et amorem erga Passionem Domini, peroptatum Nobis fore declaravimus si Sodalicium, cuius est illius Imaginis tueri cultum, ad spem pristinae prosperitatis revirescceret. Constat enim mirandum in modum caluisse studia maiorum in colenda sanctissima Effigie; sed quum processu temporis, ut fieri solet, ille pietatis fervor paullatim remisisset, ad eum excitandum decessor Noster Clemens XII die xxiv ian. mdmccxxxi Sodalicii constitutiones renovavit Quae autem deinde

hanc ipsam consociationem sic affecerunt, ut opportunum videretur eamdem novis temporum rationibus accom&darc. Huius quidem constitutiones nuper S. Congregatio Concilii, retractatas apte emendatasque, rite recognovit et probavit. Nos vero, plane confisi plurimos futuros qui tam pium et frugife/rum institutum X< amplectantur, easdem Motu Proprio confirmamus et ratas habemus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Pontificatus Nostri anno quarto.—Benedictus Pp. xv

105

1918 IUL 1.-SC CONS., RESP. AAS 10 (1918) 325

DE FACULTATE APPLICANDI .MISSAS IN FAVOREM SEMINARIORUM

Quaesitum est a nonnullis Episcopis utrum decretum S. Congregationis Consistorialis diei 25 aprilis huius anni ILE 85) quo statuebatur facultates a S. Sede Ordinariis per communia indulta concessas finem esse habituras, die quo Codex Canonici Iuris vigere coepisset, comprehenderet etiam indulta quaedam circa missas in favorem Seminarii applicandas nonnullis dioecesibus concessa.

Huic dubio, de mandato SSffii D. N.. Congregatio respondit: memorata indulta non fuisse comprehensa, ideoque in suo robore manere.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis. die 1 iulii 1918.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen., *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesarien.. *Adscuor.*

106

1918 IUL 1.-SC SACR. RESOL. AAS 13 (1921) 436-43

Irregularitatis ex defectu corporis. I iulii 1918

Ordinarius L.. datis ad hanc Sacram Congregationem de disciplina Sacramentorum litteris, die 22 mensis octobris. anni 1917. ab eadem gratiam dispensationis expetit ab impedimento irregularitatis ex defectu corporis pro clerico suae dioecesis A. F^ qui, ob vulnus in bello acceptum, integrae manus dexterae cum arteriis (de la main droite et du *poignet droit')* rescissionem pati coactus fuerat, ut exinde ad sacros Ordines promoveri posset.

Rffius Ordinarius his rationibus instanter porrectas preces communire ««atexit; ii Agitur in casu de iuvene ingenii animique doUbus praestanti, qui antequam Immanis belli incendium oriretur, iam ecclesiasticis incumbere coeperat studiis, vocationisque ad sacerdotium ineundum perspicua ostenderat signa. - 2) Ad r~ – . . .
Quo stipendia facere coactus fuit
sloniS ;»n*am ~ –
ulnere

« Const Awrendente *Domino*
Mf. » Co-uf. II. c 3. A.

Eceletice catho
575 I *2,* 5M 5 1

m bello accepto, maxime perdoluit quod ei Impedimentum cbiiceretur. quo minus sua optata recipiendi sacerdotium explerentur. - 3) In dioecesi valde sacerdotibus opus est, pxopterea quod plurimi in bello morti occubuere. - 4) Cum modo scientia, quam *orthopaedicam* vocant, multum profecerit. ac plurima excogitaverit Inventa, mutilus iuvenis arte fuaesiti manu uti poterit, cuius ope quae ad sacra exercen-
3 pertinent prorsus sibi fas erit peragere.

Verum, cum ageretur de dispensatione impertienda ab irregularitate maximi quidem momenti ac de promovendo ad sacros Ordines» pro quo nullum simile exemplum superioribus temporibus exstare videretur a sacris Congregationibus relatum, quae ante Planam Constitutionem Sapienti conriîio de buiusmodi dispensationibus Judicabant, accuratissime de casu exposito disceptatum fuit In plenario huius Sacrae Congregationis conventu ab EE. ac RR- PP. Cardinalibus, mense novembri anni 1917. Atque in primis opportunum visum est a Suprema S. Officii/ Congregatione exCT quirere " num in casu praedicto, ob rescissionem Integrae ♯ manus dexterae, aliquod impedimentum habeatur a quo • dispensari nequeat ratione collationis *sacramenti Ordinis* Et huic quaestioni in Congregatione Generali EE. et RR. Patrum in rebus fidei Inquisitorum Generalium feria xv die U lanuarii 1918 responsum fuit: *negative.*

Exinde haec Sacra Congregatio de Sacramentis ita eidem Rrtio Ordinario L. rescripsit: " Orator sibi manum affabre " arte elaboratam comparet, ac medici testimonium exhi" beat, qui referat quae ipse eadem artificiosa manu " peragere valeat. Experimentis item coram caeremoniarum " magistro accuratissime sublidatur, hulusque scripta attes" tati^ne praehabita. iterum hanc Sacram Congregationem " adeat ".

Itaque Idem Rfllus Ordinarius huic Sacrae Congregationi documenta mittere curavit, ex quibus patuit oratorem manum exquisitissima arte confectam sibi aptasse, eJusque cpe. eodem fntente medico, ipsum ritus, qui pro litanda Missa requiruntur, bene explere posse. Caeremoniarum pariter magister, snlertLsslme experimento habito, plane declaravit enuntiatum oratorem manu arte elaborata calicem, pixldem, atque ostensorium valide apprehendere posse, firmiter tenere ac deferre. Addit insuper ipsum, eadem artificiosa manu utentem atque laeva, calicem posse abstergere. aperire ostensorium et claudere, atque in ipsum sacram Hostiam collocare. Nec omittit dilaudatus caeremoniarum magister haec omnia eumdem oratorem expedite, magisque in dies quotidiano accedente usu. securius expleturum.

Hisce omnibus Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papae XV. relatis in audientia ab Emo Card. Praefecto habita die 1 iulil anni 1918, Sanctitas Sua. cunctis attentis, Rmo Ordinario L. demandare dignata est, ut pro suo prudenti arbitrio et conscientia gratiam impertiatur ad effectum de quo in precibus, dummodo absit quodeumque irreverentiae periculum erga SS. Eucharistiam, nulla habeatur fidelium admiratio, et alia serventur de iure servanda.— A. Capotosti, Ep. Thermen. *Secr.*

Ada. J. C In NrT 48 (1921) 542; ME 33 (1921) 296-297; PrM 10 (1922) 353.

107

1918 IUL 10.-SC ORIENT. DECR. AAS 10 (1918) 417-418

Dr PAROECIA ABBATIAE CRYTTOFERRATENSIS

lamdudum Leo XIII fel. rec. Ecclesiam Orientalem T.agr.o prosecutus studio, ritum graecum in pervetusta Abbatia S. Mariae Cryptaeferratae Monachorum Basiliawnnn pene obsoletum ad pristinam revocavit vitam decreto S. Congregationis de Propaganda Fide pro Netis gitiis/ Rituum Orientalium diei 12 aprilis anni 1882. Ne autem fideles latini qui vicinia incolebant grave persentirent, eodem decreto statuit « curam animarum in Eccle« ria eiusdem Abbatiae et in ipsius Parochiae ambitu ‹ ab uno *ex monachis eiusdem Monasterii exercendam t eue,* qui *tamen latinum ritum omnino teneret,* prout ‹ cautum fuerat a SS. PP. Benedicto XIV in Constitu‹ tione *Inter multa* diei 24 aprilis 1747 et a Leone XII ‹ m Apostolicls litteris *Inter coetera* datis die 12 no‹ vembrls anni 1824; facta eidem licentia, unum vel t alterum *cooperatorem latini ritus, sive monachum,* « rive etiam presbyterum saecularem, sibi adsciscere ». Cura autem plurium annorum experientia docuerit exerdtiom curae animarum latini ritus fidelium non parum distrahere Monachos ab exercitio ritus graeci. Emis Patribus huius Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, cui munus demandatum est venerandos orientales ritus quam maxime fovere, integros purosque conservare et abusus, si qui in ipsis irrepserint, corrigere ac reformare, in plenariis Comitiis die † iulii coadunatis propositum fuit dubium an expediret latinam parochiam a Graeco Monasterio Cryptoferratensl omnino separare, ac omnibus hinc inde mature perpensis, respondendum consuerunt negative et ad mentem. Mens autem est, ut. immutatis quae de cura animarum decreto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide superius memorato statuta fuerant, deinceps — habituali cura apud Monasterium perdurante — cura actualis animarum exerceatur a Monachis per presbyterum, sive saecularem sive etiam regularem, ritus tamen latini — seclusis ab eodem exercitio Monachis Basilianis, quos omnes graeci ritus omnino esse oportet — tamquam Vicarium perpetuum; cuius tamen praesentatio ad Curiam Tusculanam, a qua latini fideles loci in spiritualibus pendent. Abbati pro tempore in perpetuum reservetur; firmis in caeteris manentibus iis, quae de eadem cura animarum Benedictus XIV ac Leo XII b. r. Constitutionibus supra memoratis statuerant.

Hanc autem Emorum Patrum sententiam Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. referente me infrascripto S. Congregationis Cardinali Secretario. die 10 iulii huius anni ratam habuit ac confirmavit. et per praesens Decretum edi iussit.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die ct anno ut supra.—Nicolaus Card. Marini. Secr.

Adn. I. C. In RrM 9 (1921) 144-145.

108

1918 IUL 10.-SC ORIENT., DECR. AAS 10 (1918) 419

De seminario pro pueris ttalo-craecis in monasterio cryptoferratensi instituendo

Perspiciens Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali ritum graecum in locis Italiae, in quibus fideles ex Albania oriundi incolunt, pene neglectum esse, praesertim ob ignorantiam tum linguae liturgicae tum disciplinae Ecclesiae Orientalis, optimum consilium duxit ad praedictum ritum ibidem instaurandum, adolescentes colligere, qui ad clericalem vitam adspirant, eosque in studio et observantia ritus graeci pressius educare. Quapropter Emi Patres eiusdem S. Congregationis in plenariis Comitiis kalendis iulii habitis, censuerunt supplicandum esse Sanctissimo, ut nd id consilium, si placuisset. perficiendum, eadem Beatitudo Sua dignaretur in Abbatia S. Mariae Cryptoferratae Monachorum Graecorum S. Basilii Magni ephebeum seu seminarium condere, in quo pueri selecti, tum ex praedictis Italiae locis, tum etiam ex continenti Albania sub disciplina et regimine praedictorum Monachorum in studiis litterariis et in ritu graeco instituantur.

Quas Emotum Patrum preces, per me infrascriptum S. Congregationis Cardinalem Secretarium in audientia diei 10 Iulii relatas. SSmus Dominus Noster Benedictus divina providentia Papa XV valde commendans bcnlgniter excepit, ac praesens Decretum pro Seminarii Italo-Graecl erectione, prouti superius exponitur, apostolica Sua auctoritate confici promulgarlque iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die et anno ut supra.—Nicolaus Card. Marini. *Secr.*

Adn. I. C In PrM 9 (1921) 145.

109

1918 IUL 13.-SC CONC., RESOL. AAS 11 (1919) 78-83

GERUNDEN.

Fundationis beneficiorum. *Die 13 iulii 1918*

Spectes facti. - Episcopus Gerunden. sequentibus litteris H. S. C. tria dubia solvenda proposuit: « Nonnulli sacerdotes, beneficium ecclesiasticum constituere vel ‹ bona alicuius beneficii augere satagentes, postulant, ut beneficia ita adaucta nova doto sibimetipsix conferantur. eorumque reditus omnes percipiant, quod quidem sub specie utilitatis in posterum obtinendae justum suadere conantur. At onera beneficii, obeunda in favorem ecclesiae, etiam parochialis» ubi benefi-

r cium fuit constitutum, adimplere nolunt eo innixi « quod ipsi obtentores sunt a prima institutione: sicque < constare faciunt in tabulis fundationis, seu augmenti c dotis. Praeterea, dum onera beneficii, etiam levissima. *t* licet maximae utilitatis fidelium, nolunt portare, ta- « men assistendi functionibus ab ecclesia sui tituli pe- < ragendls. sive fundatis, sive adventitiis, necnon et c stipendia iisdem assignata percipiendi, ius exigunt.

< Ut igitur tutius in hac re procedere valeat, postu- c lat reverenter Episcopus Orator resolutionem trium < dubiorum sequentium: nimirum:

c 1® Utrum liceat clausulam apponere in limine fun- « dationis beneficii, vi cuius primus obtentor liber sit < ab oneribus beneficio adnexis rite ferendis, etiam « cum agitur de oneribus quae alicui ecclesiae paro- < chiall vel fidelis populi necessitati respondeant

« *Et quatenus affirmative. 2e* Utrum beneficiatus « primus obtentor. dum onera non implet, ius habeat c assistendi functionibus suae ecclesiae sive fundatis < *rive* adventitiis, necnon et stipendium pro his perci- c plendi

< *Quatenus negative ad secundum.* 3® Utrum susti- c neri possint clausulae contrariae olim adlectae in U- < mine fundationis et ab Ordinariis approbatae ».

Ax.MtDrrnnoxrs (ex coto *Consultoris).* - Cum res de qua agitur rer>lvenda rit Iam novo Codice publicato ct Rib illud tempus. quo. finita legis vacatione. Codex plenam vim obligandi obtinuit considerari debet tum sub respectu ad novum Codicem, maxime ln ordine ad novas fundatio- 79 nes. tum «ub respectu ad ius praecedens, praesertim quoad/ beneficia iam sub praecedenti iure fundata. Sedulo tamen in utraqoe consideratione distinguendum est inter veram beneficii nondum exsistenti» fundationem, et augmentum dotis pro beneficio iam fundato oblatum.

Quoad beneficia futuro tempore fundanda, excludenda penitus eri a fundatione quaelibet conditio, qua fundatori reiervetur Ius patronatus, licet possint ipsi concedi suffragia ipsius HberaliUti proportionate (can. 1459». Quo excluso. Iam cetera consideranda sunt, quae in dubium veniunt sive quoad beneficia Jam fundate rive quoad fundanda, attendendo primo loco *fundattonem beneficii.* deinde *augmentum* dotis.

I. *Quoad fundationem beneficii* transtetitium ln ture est. in statuenda lege fundationis alicuius beneficii plurimum deferri fundatorum voluntati, ut il alllclantur et non retrahantur a fundationibus Erectio enim beneficiorum favorem Ecclesiae continet, siquidem tendit ad augendum cultum divinum et Ecclesiae decus, tum ob novos actus cultus divini qui erunt a beneficlato ex obligatione ponendi, tum etiam quia bona, in hunc finem oblate. Deo dicantur et ex temporalibus velutl sacra et spiritualia efficiuntur. Quae commoda obtinenda causa sunt cur fundatoribus etiam conditiones Juri communi contrarias ln tabulis fundationis apponere permittetur (Barbosa. Dc *eplsc.*. p. III. alleg. 71. n. 39: Lotterius. *Dr benefit.,* lib. T. q 32. num. 14 sq.; De Luca. *De* benefie, disc. 95. num. 10). Quam facultatem admittendi conditiones etiam iurl communi contrarias Episcopis agnovit explicite Codex, can. 1417. ubi tamen Illa Limitatione circumscribitur, auod agatur de conditionibus honestis et naturae beneficii non repugnantibus. Ceterum haec limitatio etiam de iure praecedenti erat intelligendn. ubi pariter erant excltme conditiones impossibiles a contradirioriae, conditiones turpes et condi des contra iubrtantiam beneficii: quia qu contra substantiam beneficii legem meditatur, utique destruit qued agit. velut si beneficlato imponatur obligatio alteri cedendi quidquld ex beneficio percipit (Lotterius. L c., num. 26 sq.).

Age vero, ln casu, prima lUa conditio, quod fundator obtineat prima vice beneficium a se fundatum, non est conditio turpis aut beneficii naturae repugnans, ut est manl'estum Orator quidem timuisse videtur "C sub hac conditione lateret rimonia attendens fortasse Benedictum XIV in Jnriltut ccnonlr num. 95 et resolutionem huius S C. in causa Alexandrina. Augmenti doti», a. 1685. ab eodem relatam. Attamen Ille timor caret fundamento; quin immo eo loco Benedictus XIV. n. 6 sq. contrarium expresse defendit innixus auctoritate Pltonli nec allegata causa Alexandrina facit ad rem. ut optime Ibidem prosequitur Bened- dictus XIV, quia In Illa causa non agebatur de fundatore. B0 'ed de alio clerico/ desiderante obtinere beneficium lam fundatum, qui augmentum dotis offerebat, non Episcopo, *sed patronis. conventione cum eis inita, ut se prop*ter promissum augmentum dotis praesentarent: qua ln re. bonis temporatibus oblatis, intendebat obligare patronos ad sui praesentationem, cui conventioni merito visa est subesse labes «mmoraca. At In casu, ut Ibidem discrimen ostendens prosequitur Benedictus XIV. agitur dc conditione posita ab ipso fundatore et per Episcopum acceptanda, ut lUi prima vice liceat habere beneficium, bona autem offeruntur Ecclesiae ut Ecclesisr tn perpetuum serviant ln augmentum cultus dlvtnl per henetldatum. qui UHs bonis sustentetur. procurandum Et mirum profecto ewct. intercedere labem rimonlacam ea ln re. quam novus Codex ratam habuit cum tamen voluit tn futurum abolitum iuspatronatus IU enim statuitur can 1450. 1 2. Ordinarius potest *fundationem* benefici! admittere ea adLecta conditione, ut bene *Ucinm prxma vice conferatur* cUrico fundatori pel alii cte r eo a *fundatore designato*

Secundo loco, est quidem contra lus. quod bénéficiâtes obtinens beneficium onera beneficio adnexa non impleat ut est manifestum: beneficium enim datur propter officium; at quod determinatus beneficiatus. v. gr Fundator ipse, qui simul est primus beneficii obtentor. nori tencatu* ad onera beneficii implenda, non est conditio turpis r.ec contra naturam beneficii, Ideoque a fundatore, cui datur conditiones etiam contra lus opponere (can. 1417). ln 1ère fundationis id statui potest. Sane non repugnat naturae beneficii, quod beneficiatus per dispensationem liberetur ab oneribus beneficio adnexis, v. gr. canonicus per aliquod tempus dispensetur a lege rcsidentiae et officii choralls. dum tamen Interim percipit beneficii (ructus: quae dispensatio. *si* naturae beneficii repugnaret, dari non posset Item saepe admissum est. ut fundator sibi reservet pensionem ex bonis pro fundatione oblatis, cum tamen nullam impleat obligationem beneficio adnexam: quam reservatlonem pensionis ex cesse agnoscit Codex, can. 1455. num 1 Praeterea agnosci ir fundatori facultas in limine fundationls ap nendi conditionem, ut ad illud possit praesentari etiam fans, qui profecto dum ad congruam aetatem nnn oervenertt non poterit pncra beneficii Implere (Fargna. Dd iure patronatus. Pars II. can. 27 caus UT' n. 31. 40"Lotterlus, *Dc re benefio.,* lib. I. q. 32. n, 17. 19. 34 sq.; Barbosa. Ad *Concit. Trid.*. sess. 25. c. 6. num. 7. dc *reformat.).*

Atque haec multo magis valent in casu. Ln quo ageretur de capellania pro celebratione missarum. quas sibi applicari fundator rationabiliter potest nolle, nisi postquam e vita decesserit, fdeoque potest velle ut Ipse primus beneficii obtentor, non teneatur missas *pro* se celebrare./ Dein· l de. quoad ipsum servitium Ecclesiae praestitum per missam in ea celebratam, potest fundator velle ut illud servitium non praestetur nisi post eius mortem: qua in re nulla est differentia cum casu quo testator relinquit bona, ut ex illis fundetur capellania sed nonnisi post mortem filii. De facto, in casu, nihil aliud fit nisi fundari capcllaniam. sed cum reservatione fructuum usque ad mortem fundatoris. Quae reservatlo potest omnino honeste fieri, et Ecclesia, licet non immediate, durante vita fundatoris qui primus obtinet beneficium, sed utique postea, et quidem perpetuo, obtinebit magnum commodum augmenti cultus divini ratione beneficii in ea perpetuo fundati. Ergo undequaque res «pectetur nihil est. cur non possit fundator hanc apponere conditionem.

Relate ad tertium punctum, seu ad participationem fundatoris in emolumentis adventitiis, velut in funeribus aliisque similibus, profecto, si fundator ecclesiae in beneficio a se fundato serviret, nulla esset ratio cur ea participatio fundatori denegaretur: ut enim ln iis emolumentis partem habeant prae ceteris clerici servitio ecclesiae addicti. ratio est hoc ipsum servitium ecclesiae praestitum: quae ratio quidem ln hypothesi servitii non praestiti locum non habet Aliunde tamen negari non potest, quod fundator, prima vice beneficium a se fundatum obtinens, licet servitium ipse ecclesiae non praestet, habendus tamen sit ut ecclesiae *benefactor,* cui. relinquens beneficium a se fundatum. perpetua quadam ratione in augmentum cultus divini contribuit et perpetuo sustentat beneficiatum. oui ad participationem adventltlorum admittetur. Qua ex ratione, admissio fundatoris ad participationem adventltlorum conluncta cum servitio propter quod adventitia obtinentur, licet debita non dicatur, aequa tamen vere dici potest.

Tam vero, antequam Episcopus fundationem oblatam acceptet. debet vocare Interesse habentes, prout ln casu sunt ceteri bénéficiât! ecclesiae, ifsoue auditis debet ponderare, utrum detrimentum quod patiuntur ceteri bénéficiât! in eo quod fundator admittatur ad funera, ad anniversaria ceterasque functiones, compensetur sufficienter per augmentum perpetuum cultus divini obtentum in fundatione novi beneficii: si ita ludicet. potest Ordinarius pro suo lure fundationem etiam cum illa conditione acceptare.

Concludendum Igitur est. sl in limine fundationis admissa est Illa conditio, quod fundator admittatur ad funera anniversaria ceterasque functiones, unde emolumenta adventitia percipiuntur, hanc conditionem valere ac sancte servandam esse. Episcopum tamen esse liberum ln relidenda Illa conditione, quae praetendatur apponi in lecc fundationis. si existimet inde tale detrimentum obvenire ecclesiae ceteriscue eiusdem/ beneftciatls. quod perpetuo augmento cultus divini per fundationem novi henefUH procurato non ex aequo compensetur.

II. Dc casu auomenti doti*. Ius constitutum de re hoc erat, quod iuspatronatus non acquireretur, nec patronus, s**d tantum benefactor ecclesiae fieret et diceretur, qui ecclesiae iam sufficienter dotatae nnvoa tribueret reditus, etiamsi malares essent, ouam illi, qui primitus pro sufficienti dote fuissent assignati: eo quod patroni fierent, non nropter quantitatem rei donatae, «ed qui primum ecclesiam «eu beneficium quodammodo a non esse ad esse sufficienti donatione seu dotatione perducerent. S! tamen dos primitus data omnino perilsset. tunc antiquus patronus iuspatronatus amittebat, quod adquirebatur ab lUo. qui de novo sufficienter beneficium dotasset CRelffenstuel. lib. TII, tit. 3S. n. 9: Pirhine.. h t . n. 9; Fagnanus, in cap. " Quoniam w. 3. h. t- n. 59. in cap. * cum propter ". 27. h. t.. num. 67: Lambertinl. Dr lure patron . lib. I. part. I. quaestio 5. art. 121.

menti. dotis a23UJ.ri. 51 tamen dimidia saltem dos constituatur.«ed ^Vehatur ln hoc casu iuspatronatus ha- 1 obtinendo augmentum

ESnflBIEBBsHiBKHiK

doti admittentis, iuspatronatus dotem «augenti etiam ex dimidia parte, deferri non potuisse.

Quamobrem si dubia ab Episcopo Gcrunden. proposita etiam intelllgenda sint de casu quo agatur, non dc nova fundatione, sed de solo augmento dotis, quae circumstantia ab Oratore ponitur In precibus, reticetur tamen in dubiorum formula, liquet praciudiciale responsum negativum dandum esse ad omnia dubia quoad beneficia, in quae futuro tempore intendantur acquiri ex augmenta doti lura, quae conceduntur fundatoribus. Relate vero ad benefi-ia praeterito tempore per augmentum doti» In vitam restituta. cum nossc non possimus circumstantias cuiusque beneficii, et utrum Intervenerit In singulis casibus beneplacitum Apostollcum, recurrendum erit in singulis casibus: nam quae a praecedentibus Episcopis admissa et approbata sunt, rite facta et approbata censeri debent, nisi in casu particulari contrarium probatum fuerit.

Resolutio. - Die 13 Julii 1918 Sacra Concilii Congregatio, in plenariis Efnorum ac Revmorum Patrum comitiis. in Palatio Ap. Vaticano habitis, propositis dubiis respondendum censuit:

g Ad I. *Affirmative^*

Ad II. Concedi posse, dummodo nihil obstet ex parte interesse habentium.

Ad III. Provisum in praecedentibus.

Facta autem de praemissis SSmo Dfio Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV per infrascriptum S. C. C. Secretarium relatione, in Audientia insequentis diei. Sanctitas Sua datas Emorum Patrum resolutiones approbare et confirmare dignata est.—I. Mori. *Secr,*

Adn. ME 31 (1919) 131-135; PrM 10 (1922) 64 C.

1918 IIT 13.-SC CONC., RESOL. AAS 11 (1919) 46-51

WRATISLAVIEN.

Missae pro populo a curatis paroecialibus applicandae
Die 13 iulii 1913

Species facti. - Praestat ad factispeciem huius causae cognoscendam, ipsum subiicere tenorem libelli Rmi Episcopi Wratislaviensis, quo, haud ita pridem, ad h. S. C. res delata est. Scribebat nimirum: « Saepe sacerdo-
i tes illi dioecesis Wratislaviensis, qui vocantur *Curati*
t vel etiam *Localistae,* tam praedecessori meo quam
‹ mihi dubia de obligatione Missam pro populo appli-
« candi exposuerunt, quae oriuntur ex indole officii
‹ eorum: et licet ipsis communicata sint responsa a S.
‹ Sede alias iam data, non omnino evanuerunt haec
« dubia, uti cognoscitur ex quaestionibus iterum ite-
‹ rumque nuper propositis. Accedit quod etiam instruc-
‹ tiones in hac materia a variis Ordinariis datae et
‹ sententiae auctorum non omnino concordare videan-
« tur. Hinc, tam ad applicationem normarum vigentium
‹ clarius elucidandam, quam ad conscientiarum in re
‹ tanti momenti tranquillitatem, valde proderit, si S.
‹ Congregatio ad sequentes quaestiones respondere di-
‹ gnetur.

‹ Varia nimirum genera Curatorum exsistunt in hac
« dioecesi, quae in vasto suo districtu per quatuor pro-
‹ vincias extenso complectitur regiones diversissimae
» conditionis, scilicet regiones omnino fere catholicas.
‹ regiones mixtae religionis et extensissimas regiones
t tiasparae (seu dispersionis, i. e. ubi catholici veluti
‹ d'spersl inter acatholicos vivunt). Certum quidem est.
r m omnibus regionibus ad applicandam Missam pro
‹ populo esse obligatos parochos parochiarum canonice
« erectarum. Certum quoque est, ab hac obligatione
‹ liberos esse curatos illos, qui, in Ipsa sede parochiae.
‹ inserviunt curae animarum vigore officii vel beneficii
• rj! curatialis. cui proprius districtus ex parochia to·
‹ taliter separatus non est assignatus. Aliae vero ex-
• s;stunt curatiae, dc quarum obligatione dubia moven-
‹ tur. De talibus haec breviter exponam.

‹ I· In regionibus diasporae. ubi catholici dispersi
« sunt inter acathollcos multoties numerosiores, decursu
‹ temporis multae Curatiae sunt erectae, quae omnino
• similes sunt Curatiis in terris missionum. Non sunt
‹ beneficia proprie dicta, sed *stationes* tantum erectae
• pro pastoratione catholicorum in circumiacente dia-
Γ i sporae parte singulis Cura/tlis assignata: ipsi cu-
‹ rati sunt *ad nutum amovibiles,* licet curam primariam
• exerceant vi decreti Ipsis ab Ordinario dati. Quaeri-
» tur an sint ad applicandum pro populo obligati. Vide-
‹ tur negandum esse attentis responsis a S. Sede datis

‹ tam pro terris missionum (S. C. de Prop. Fide, 23
« mart. 1863) [CPF η. 1238] quam etiam Episcopo Osna-
‹ brugensi uti Provicario apostolico illarum regionum.
« quae « Missiones Septentrionales » Germaniae nun-
« cupantur.

« IL In aliis dioecesis meae partibus, ubi exsistunt
« parochiae proprie sic dictae, ob necessitatem melius
» providendi curae animarum, passim, pro parochianis
‹ a sede parochiali remotioribus, erectae sunt Curatiae
« pro certo determinato districtu, qui ex totali paro-
« chiae nexu *non est* pleno iure *separatus.* Curatus vel
« Locallsta. qui ad nutum Episcopi amovibilis est. exer-
« cct curam primariam vi decreti ab Ordinario ipsi
« dati. Estne obligatus ad applicandum pro populo? Ne-
‹ gandum esse videtur. Nam, principali districtu paro-
‹ chiali permanente integro, parochus totius parochiae
» tenetur applicare pro toto grege suo. in quo inclusi
‹ etiam sunt parochiani ad districtum filialem perti-
« nentes, quorum Curatus, licet districtui separato in-
« serviat, curam primariam magis ex vi mandati Epis-
« copi uti *cooperator parochi,* quam ex muneris genuina
« Indole habet implendam.

« III. Tertium exsistit genus Curatorum, quod est
‹ generi sub numero II descripto, sed differt ab illo.
« quia districtus curatialis, quoad administrationem
« temporalium et iura temporalibus adnexa, est omnino
‹ separatus a districtu parochial! Viget enim in Borus-
« sia lex civilis die 2 iunii 1875 lata de administrandis
« bonis temporalibus ” Communitatum ecclesiastica-
‹ rum ”, quae lex ab Episcopis cum praescientia S. Se-
‹ dis est tolerata et recepta: iuxta hanc legem pars
» districtus parochialis separari potest ex nexu paro-
« chiae, ut fiat ” communitas ecclesiastica ” sui iuris.
« et ut Incolae liberentur ab oneribus quoad temporalia
‹ et amittant iura auoad temDoral;a. quibus antea iun-
‹ cti erant districtui parochiali. Talis senaratio. tangens
« unice temporalia, non hunc habet effectum, ut nova
« parochia oriatur, quippe quum illa lex civilis nihil
‹ aliud ordinare vult quam admin'strationem bonorum
‹ temporalium et iura et onera temporalibus annexa.
« Si talis « communitas ecclesiastica curaVal's » per
‹ Episcopi documentum ratificatione Gubernii munitum
‹ erigitur. Curatus auctoriratur ad gerendam curam
« primariam per Decretum Ordinarii, sed Curatla non
‹ erigitur in titulum benef;cii: Cu'-atus manet amovibi-
‹ lis ad nutum Episcopi. Tandem si decursu temporis
c statio curati, postouam sufficientem dolationem acqui-
« siverit, potest erigi in beneficium narochiale. separatio
c totalis fit. ac etiam quoad/ spiritualia: tunc tandem 48
‹ curatus fit pastor gregis omnrno proprius et inamovi-
‹ bilis. Ex hisce rerum ăd 'unctts saepe oritur quaestio.
‹ utrum Curatus amovibilis districtus curatialis *auoad*
c *temnoratia* omnino separati. qu;a vi decreti Ordinarii
« gerit curam primariam, licet ăquoa' spiritualia dlstric-
‹ tus suus nondum sit definitive separatus a d'strictu
‹ parochiali, tamen obligatus sit ad applicandum pro
« ponulo sui districtus, an parochus ecclesiae prlncl-
« palis applicans pro populo totius pa^odyae intentione
« sua complectatur et'am d:str:ctum curattalem. donec
‹ evehatur curatia in parochiam etiam quoad spiritun-
« Ha omnino separatam ».

Antmadtfrstones. - Una ŏ SS C^nRTrrVin^um Rnnu narum et Doctorum sententia, obligationis Missam p̈r populo apollcandi causam sitam esse omnln^ fn *pastomU* of· Irin (cfr. S C. C in CnleUn.. 18 dec. Romano 9 iul 1831 ct plurima ibi allegata), hin·- passim iVud usurpatur quemquam hac lege *non teneri rationc* broefirii offlri». *non ratione bonorum seu* •*ed* ▮ Ousirobrem certum bor nhllrori sed etiam Vicarios etsi curam actualem tantum ĕxercente vvl etiam amovibiles ad nutum, aut ad breve temput d-putafos ouamvis regularis sit o recela aut pnmchuv quamvis reditus nulli sint aut admodum trnue^ ut ad conrruam non sufficiant (Boned XIV. Onri Cu·^ aemrer ŏblata I 4-5). Unum iritur requiritur et sufficit ad hanc obllrattonrm imponendam, hoc est. quM quis sit proprlux parior drier, minari orrais, Ita ut tUl “cum animarum ĕmmHsa · stricto sensu, ad normam Cone. Trid.. c. I se”: XXIIT. D·· *ref.,* dici valeat Videlicet (ut recte exponitur In dissert cl Tarquini, pro causa In Congr de Prop Fide ?3 mart. 1i«5. synoptlce relata in Act. S. S̈edi T. 390 l «ecundum divinam Eccleriae institutionem *offtelurr nastoris* sua integritate seu plenitudine, residet In srils Episcopis: proindroue soli Episcopi iure divino ăufo tenentur ad sacrifrrium pro populis offerendum: unde ab fremet Apostnlo (Wrhr V. 1 et Vin. 3) ŏmnt ponrifrx, sclVee? omnis prircrp· sacerdotum. non omnis sacrrdns nominatur Ceteri autem qui curam animarum habent, praeter Fp-«copo non babent velut proprium stbique Inhaerens p̈astori ĕffle um ex divino fure, sed Illud exercent ex ecclesiastica ăr̂ a?»nre et Institutione, intra quosdam l̈imito Quamnbrera quum ăl his. parochis ceter!«nue. dicitur Incumbere tilts onu‹ er divino *praecepto* applicandi Missam pro populo, inie'Ilgendum est de Jure divino, non absoluto «ed hypotbrflen icfr

etiam Boned. XIV, Const. *Cum temper [CICP* n. 345J. et Pii IX. *Amantissimi (CICF* n. 5241. tn quibus non dicitur absolute ex dmro praecepto mandari, sed de divino praecepto/ *deicerdert)* Hypothesis autem est triplex, quod nempe: L Ecclesia commiserit aliqua ratione aliis ab Episcopis animarum curam : IL Quod illis commiserit, non medo mere facultative, sed quo obligatio induceretur: III. Quod commiserit hanc animarum curam une ea limitatione, quae excludat obligationem Missam applicandi pro populo. Quae tres hypotheses quum verifIcentur dumtaxat ex ecclesiastico ture et ordinatione, in potestate est Ecclesiae quemadmodum illas moderari vel auferre, ita etiam super oneris seu officii consequenti applicatione dispensare, aut eam temperare, quod reapse, urgente rationabili causa facere non recusat. Hinc etiam constat obligationem Missae pro populo, pari oundam gressu procedere, cum ecclesiastici territorii in dütinctas partes distributione, per quam definite hypotheses indicatae ad effectum deducuntur: ouamobrem. ouum Codex iuris canonici. nuper eam quoque indixerit divisionem, qua territortus vlcartatus apostolici ct praefecturae apostollcae In partes dfcr.bueretur. " quasi-paroecias " appellandas (can. 216. f D. consequens fuit ad harum quooue *peculiaret* rectores, seu ouasl-parochos, obligationem Missae pro populo applicandae, uno contextu cum parochis (can. 466. 5 D. extendere. quamquam, pro locorum rerumouc adiunctis, valde temperatam. Notum siquidem est in disciplina canonica quae Codicem antecessit MMonartoe omnes, quam•juam animarum curam In certis aliquibus locis assumerent (dummodo n«n gererent vices legitimorum pastorum In parochiis canonice tam erectis), semper rimplicei Verbi Dri praecones. wuHbque modo parochos habitos esse (S C Prop Fid.. 28 lan. 1775) ac propterea non nugis Missae pro populo app'lcandae obligatos, quam sacerdo'ea nui ab Episcopis exorati ad aliquam paroeciam derecllctam ex charitate accederent, ut ib! sacramenta administrent (ead. S C.. 23 mart. 1863. 18 aug. 1R66: 8 nov 1582).

49

Htsce praemissis, dubium ner. videtur quin «sentiendum «it sententiae Episcopi, Quoad curatos secundi et tertii generis in fartlspeeie recensiti: agitur nimirum tn utroque de cura arlmarum In parte temtrrii :am constitutae paroeciae gerenda ex praecepto Episcopi, ut utilius bono fidelium consulatur: quae tamen pars non est dlsmembrata sed suum retinrt nexum cum reliquo paroeciae territorio, ita ut populus hi«ce Curatis ab Ordinariis speciali rationi commissus non desinat pertinere ad parochum totius paroeciae: sacerdos itaque deputatus ab Ordinario, quamvis in sibi commisso territorio suppleat In omnibus parochi vicem, non desinit esse vicariat cooperator parochi, ad tramites can. 476. I X et ideo ad Missam pro populo applicandam non tenetur, luxta f 6 eiusdem canonis (cfr. etiam c. 475, J 2). wd huiusmodi onus./ prout ante constitutionem huiusce · Curatlae ". ita post ipsam constitutam, parochum, culus est tntus populus, gravat Unica differentia auae tertium ab altero genere discernit, videlicet independent!» a parocho in bonorum admln!«tratinne. rem non immutat, quia tangit tantummodo temporalia, unde, ut a limine vidimus. rihil condicitur ad Missam pro populo quod attinet; hv* ettam posita independent, non efficitur profecto ut proprius habeatur pastor, distinctas, omnino a pastore huius paroeciae, utque Curatia Illi in titulum conferatur (cfr. c. 451. I 1): auae omnia necessaria rant ne duabus personis propter tmam pcrocciom nnus hujuscemodi imponatur.

5

Difficultatem e contrario, nec modicam, praebet quod Episcopus sentit dc primo genere Curatorum in fretispecte posito. Agitur nimirum de his sacerdotibus qui curam animarum gerunt pro catholicis qui dispersi vivunt Inter acaib.ol.ccs. intra limites stationis sibi assignatae, ouxsi eodem medo quo MLssionaril curam gerunt fidelium dispesorum Inter infideles Intra limites " quasl-paroeciae " eib concredit?*. Ex responds antea datis pro locis Mtastonuia deducit Epl'copu* hos Curatns nullatenus teneri ad Missam pro populo applicandam, verumtamen. Innovato hodie per Codicem Iure. summum qund inde deduci posset. Id foret, hosce Curatos non teneri ad Missam pro populo applicandam nisi in nonnullis rolemritatlbus recensitis in can. (cfr can. 466. | 1). At enim, qtrd gravius est. ttationr? hae non videntur adaequandoe quari-parocciis. sed e«sc potius verae et propriae paroeciae, claret id ex can. 216. J 3: statiores erlm tn casu, non sunt partes territorii alicuius praef-cturae seu vicariatas apostollci. «ed definite dioecesis WraUslavientLs. in qua luxta cit. can. non capit nomen et ronoeptua quasi-paroeciarum: ergo non MeMMMsi quod eadem partes, quamvis nomine donentur *stationum*, sint verae paroeciae, quatenas nltnlrum repraesentant - partem " dlstlnrtam territorii " cui assignata est " sxia - ecclesia, cum populo determinato, suusque pecu laris rec-

Π . Non enim dicitur populum harum elationum, quamvis inter aeathodem dispersum, pertinere adhuc ad ahquam praeterea paroeciam finitimam, aut alium habere propnum pastorem praeter rectorem stationum. In quem alium luxta ism disceptata refundi poMCt hoc anus. Neque oblici poteet quod huiusmodi statiores tn beneficium erectae non sint, aut quod constitutam non habeant dotem: omisso enim qurd ex actis nihil tale habetur, id quoque non obstaret, quominus paroeciae essent dicendae, ad tramitem can. 1415. I 3 Quod « in can. 110 recoluntur loca " uhl paroeciae aut " quasi-oamerlAc nondum sint constitutae ". non Ideo datur Inteliiri/ huiusmodi locis actensert debere distinctas - stationes iam erectas et constitutas*, sed traduci id debet tantummodo ad can. 216. 5 2. ubi divisio Vtcartatus In quasi-paroecias cum ea limitatione tubetur: ubi commode fieri poesi!

SI itaque "stationes ", de quibus In prima specie, veris ct propriis paroeciis accensori debent, nullum dubium superest quin eorum rectores seu curati obligatione applicandae Missae teneantur et quidem omnino ad normam can 339: quod tamen non obest. quominus ab Ecclesiae materna benignitate, urgente rationabili causa, onus illud possit temperari, ut a limine praenotatum est: sed de hisce agendum in casibus particularibus. In quibus α singulis recurrendum erit: dum in praesenti dc generali norma constituenda agitur.

Resolutio. - In plenario conventu diei 13 iulii 1918 Enii Patres S. Congregationis Concilii, perpensis omnibus. rescribendum super propositas preces consuere; c Curatos primi generis teneri: curatos alterius et tertii generis non teneri ».

Facta autem insequenti die SSrFio Dfto Nostro relatione per infrescriptum S. C. Secretarium, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Mori. *Secr.*

Adn. ME 31 <1919) 73-76: PrM 10 (1922) 64 B

1918 IUL 14.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART

IURA NOVTTTORUM DEFUNCTORUM AD SUFFRAGIA RELIGIONIS

[Novitii] st morte praeveniantur, ad eadem suffragia ac professi ius habent (c. 567 § 1) idque non tantum In domo r.ovitiatus sed in toto Ordine.

• Con$rvçx}!onlb*JS Benedictinorvrc: Summarium responsi trodirr.uj wjf reftrtur eoud A. VERMEERSCH - I. CREUSEN. Epitome I (ed. S «siri 1953) n. 714. 1.

1918 IUL 14.-COM. INTERPRES, RESP. PART.

Dubium de tempore ad quod constituuntur **SUPERIORES LOCALES**

Vide *textum* infra sub die 1919 Mar 25: LE 165

C?R 2 (1921) 65. Adn. vide Infra: LE 165

1918 IUL 28.-COM. INTERPRES, RESP. PART

De testimonialibus pro alumnis minoris novtttatus

Rer.me *Pater*. Dubio a Paternitate Tua Rev.ma litteris diei 12 junii el. proposito, nempe:

‹ Utrum religiosi nostrates, qui vota simplicia ex parte sui perpetua ante diem Pentecostes h, a. 1918 nuncuparunt, atque triennium eorundem votorum ante annum 21 vigente Codice compleverunt aut complebunt, possint vota solemnia emittere secundum jus antiquum, id est simpliciter elapso dicto triennio: vel utrum teneantur lege Can. 573. vi cujus professio solemnis emitti nequit ante annum 21*· expletum ».

Infrascriptus Emus. Commissionis Praeses respondet: Negatire ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

Quae dum Paternitati Tuae Rev.mae significo cuncta fau.*ta a Deo adprecor.

R mae. 28 Julii 1918 Card. Gasparri. Praeses

Comm L. Sincero. *Secr.*

1918 KL 28.-COM. INTERPRES, RESP. PART

De testimonialibus pro alumnis minoris novtttatus

Die 23 iul 1918. C. P. I respondit Fratribus Scholarum Christianarum, pro alumnis sui ‹ minoris novitia

« tus › litteras testimoniales nb Ordinario loci non esse exquirendas, pro tempore quod in ista domo vixerint.

• Fntribui Scholarum Chrhtianorum luxta summarium responsi rtlahxn · A. VERMEERSCH - I. CREUSEN. Epitomo ! (ed 8 anni 1963) n. €97. Adn REGATILLO n. 268; CpR 1 (1920) 128; FrM 9 (1921) (7).

115

1918 AUG. 2.-SC CONS. DECR. AAS 10 (1918) 363-364

De extensiore facultatum quorumdam ordinariorum DURANTE BELLO

Decreto diei 25 aprilis huius anni, quod incipit *Proxima sacra* [LE 851. dum statuebatur facultates plures, quas communibus induitis S. Sedes Ordinariis concedere jolebat, finem esse habituras die oua canonici iuris Codex vim exerere inciperet: simul circa matrimoniales diFDensationes. praeter ea quae Codex tribuebat. SSmus. D. N. Benedictus PP. XV indulgebat ea quae sequuntur:

a) ut locorum Ordinarii in America, in Insulis Philippinis, in Indiis Orientalibus, in Africa extra Mediterranei maris oras et in Russia, per quinquennium, servatis canonicis regulis, dispensare valerent ab impedimentis minoris gradus, et matrimonia ob eadem impedimenta nulliter contracta in radice sanare quirent;

b) ut iidem Ordinarii pariter per quinquennium dispensare possent etiam ab impedimentis maioribus, iuris tamen ecclesiastici (duobus solummodo exceptis) et ab impedimento impediente mixtae religionis, et matrimonia ob impedimenta maiora nulliter contracta in radice sanare.

Haec tamen facultas circumscribebatur conditione n petitio *dispensationis ad S. Sedem mhsa sit ct urgens necessitas dispensandi supervenerit, pendente recursu;*

c) denique ut Ordinarii Galliae, regni uniti Magnae Britanniae et Hiberniae. Germaniae, Austriae-Ungariae et Poloniae, durante bello, quoties aditus ad S. Sedem difficilis aut impossibilis saltem per mensem praevidea tur. iisdem facultatibus uti possent, quae sub litteris a) 3-54 et b) remotioribus aliis Ordinariis erant concessae./

Verum ex parte plurium Americae Ordinariorum observatum est, ex defectu securitatis maris, praesentis belli causa, se in conditione versari vel peiori ac Ordinarii Europae sub littera c) recensiti; ideoque supplices preces porrexerunt ut pari induito ac illi munirentur: certum enim est in praesenti rerum statu plus quam mensem reouiri ad S. Sedem ex America adeundam.

Porro SSmus Dominus hisce postulationibus, quae fustae sibi visae sunt, annuendum censuit; ideoque praesenti S. Congregationis Consistorialis decreto benigne pro tempore praesentis belli indulget ut Ordinarii locorum remotiorum, de quibus sub littera a), dispensare valeant ab impedimentis maioribus et ab impedimento Impediente mixtae religionis, et sanare in radice matrimonia nulliter contracta ob dirimens impedimentum de quo supra, quin obligati sint conditionem illam et restrictionem, sub littera b) appositam, servare, hoc est *ri petitio dispensationis ad S. Sedem missa sit et urgens necessitas dispensandi suvervenerit, pendente recursu.*

Debebunt tamen singuli Ordinarii in fine cuiuslibet anni, quousque dura haec rerum condlHo perseverabit, rationem reddere S. Congregationi dc Sacramentis de specie et numero dispensationum quas ipsi concesserint, eaque occasione iuribus eiusdem S. Congregationis circa taxarum solutionem satisfacere.

Praesentibus valituris, adiunctis. quae modo sunt, perdurantibus, et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae ex S. C. Consistoriali. die 2 augusti 1918.—C. Card. De Lai. Ep. Sablnen.. *Secr. V.* Sardi. Archlep. Cacsarien., *Adsessor.*

Adn. I. *c* in PrM 9 (1921) 122

116

1918 AUG 2.-SC CONS., RESP. AAS 10 (1918) 365

Dubium circa leges et decreta conciliorum provincialium westmonasteriensium

Quaesitum fuit utrum dismembrata proximis praeteritis annis ecclesiastica provincia Westmonasteriensi et creatis ex ea novis quatuor provinciis, leges et decreta Conciliorum provincialium Westmonasteriensium, quae praecesserunt, quaeque anni 1852, 1855, 1859 et 1873 celebrata sunt, adhuc vim obligandi habeant et debeant ab omnibus ad unguem servari; an potius in novis provinciis valere cessaverint, nec amplius ea rata ac firma haberi debeant.

Re maturo examini subiecta, SSmus D. N. Benedictus PP. XV iussit responderi:

Affirmative ad primam partem, salvis tamen novi Codicis praescriptionibus si et in quantum legibus et decretis dictorum Conciliorum derogaverint; *negative* ad secundam partem.

Et mandavit ut resolutio publici iuris fient, eam in Actis Apostolicac *Sedis* inserendo.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Consistorialis. die 2 augusti 1918.—C Card. De Lai. Episc. Sabinen.. *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesarien., Adsessor.

Adn. I. G In PrM 9 (1921) 123.

117

1918 AUG 2.-COET.CARD.DECIS. AAS 10(1918)388-390

VERSALIEN.

Nullitatis matrimonii ex conditione apposita

Die 29 feb. 1908 B. C. coniugium iniit in facie Ecclesiae cum P. D,, sed consuetudo matrimonialis post breve tempus perturbata fuit Mulier enim sibi proposuerat non nubere nisi viro qui labe contubernii esset immunis et hoc aperte pluries sponso sub conditione proprie dicta declaraverat, qui vice sua sub fide honoris iterum iterumque affirmaverat se labe contubernii esse exemptum.

Post quindecim vix dies a contractis nuptiis in itinere nuptiali et pluries deinceps vir patefecit mulieri aliisque se amasiae adhaes'sse et adhuc corde adhaerere. Hinc gravia iurgia habita sunt, hinc sententia separationis favore mulieris a tribunali laico lata fuit mense martio anni 1909.

Anno 1910 mulier se sistit coram iudice ecclesiastico, instans ut suum matrimonium nullum declararetur ex capite conditionis appositae et non impletae.

Plures sententiae latae fuere actrici contrariae, quibus illa haud acquievit, sed Ssrhum supplicavit et obtinuit ut Commissioni quinque Emorum Patrum novum examen suae causae deferretur. Die 2 augusti currentis anni, adstantibus EE. PP. De Lai, Pompili. Gasparri. Giustini et Lega ad id deputatis, responsum prodiit matrimonium in casu nullum fuisse ex conditione apposita et non impleta.

Certe si 1° mulier suum matrimonialem consensum subordinavit conditioni proprie dictae quod vir labe contubernii in sua anteacta vita fuerit immunis; si 2° haec conditio ante initum matrimonium nec revocata fuit nec alio modo cessavit: si 3a demum anteacta viri vita labe contubernii revera infecta fuit, matrimonium est irritum ex defectu consensus ob appositam et non impletam conditionem; et in hoc omnes uno ore conveniunt Quamquam enim error qualitatis, etiam dans causam contractui, matrimonium Irritum per se non reddit, quia matrimonialem consensum minime excludit. si tamen error radit in qualitatem, conditione proprie dicta et usoue ad matrimonii celebrationem perseverante, requisitam, deficiente qualitate, et consensum eidem subordi/natum deficere ac proinde ma- 389
trimonium viribus carere, evidens est Illae igitur tres quaestiones, potius facti quam iuris. ad examen revocandae sunt, ut exinde constet utrum matrimonium in casu ex hoc capite valeat, necne.

In primis videamus num mulier praestiterit consensum sub ea conditione proprie dicta quod vir labe concubinatus esset immunis.

Conditio proprie dicta tunc habetur quando pars explicite voluntatis actu suum consensum ªexistent) alicuius qualitatis alligavit. Ita ut sl qualitas deficiat, etiam consensus. qualitati subordinates. deficere debeat Iam vero ex actis habetur mulierem ante sponsalitiam promissionem colloquium cum viro habuisse, in quo eidem suam intentionem ita declaravit- ‹ .. subordon- ‹ nant mon consentement Λ l'assurance formelle qu'il « n'avait eu dans son passé aucune liaison suivie Λ

145

146

t trois reprises je lui exprimais formellement ma vo-
c tenté de ne pas épouser un homme qui aurait eu
« auparavant une liaison suivie ... Je désirais double-
t ment y subordonner mon consentement ... Je mettais
‹ comme condition absolue de mon consentement à mon
‹ mariage que celui que j'épouserais n'aurait jamais
‹ eu des liaisons suivies. ... Ma condition, quoique
« n'ayant pas été renouvelée, subsistait cependant tou-
« jours aussi absolue, aussi vivace. . Je n'ai pas re-
‹ nouvelée cette condition trouvant que l'ayant si nct-
c tement formulée, je ne pouvais en dire d'avantage.
‹ Mr. D. P. avait du reste si bien compris que j'en
c faisait une condition sine *qua non* de mon consente-
‹ ment qu'il n'osat pas la nier dans l'interrogatoire ».

Has suae intentionis declarationes se viro fecisse, mulier tempore minime suspecto retulit pluribus testibus f:dc dignis, ita ut de facto habiti colloquii cum relatis declamationibus nullo modo dubitare Hceat. lam *vero* has declarationes conditionem proprie dictam continere evidens est et reipsa testes qui factas declarationes cognoverunt, eas de conditione proprie dicta intellexerunt Mulier Igitur ante sponsalitiam promissionem non meram, uti fieri solet, peregit de anteacta viri vita inquisitionem, sed talem ut suum consensum explicite subordination declaraverit immunitati concubinatus ex parte virL

Sed non sufficit quod conditio proprie dicta posita fuerit requiritur insuper ut non fuerit revocata nec alio modo cessaverit ante nuptias.

In primis dici nequit conditionem fuisse a muliere positive revocatam. Nam haec revocatio est factum et facta non praesumuntur sed probantur, atqui revocatio nullatenus probatur. Imo ex actis contrarium potius deducitur ‹ .. ma condition, quoique n'ayant pas été
‹ renouvelée, subsistait cependant toujours aussi abso-
350 ‹ lue aussi vivace. ... Je n'ai pas/ renouvelée cette
‹ condition trouvant que. l'ayant si nettement formulée.
‹ je ne pouvais en dire (favantage ». Nec conditionem per se cessasse eoniici ex eo licet quod mulier ex falsa viri asseveratione acquisiverit certudinem hunc esse contubernio immunem. Nam mulier conditionem apposuit ante viri asseverationem, ideoque ante acquisitam certitudinem: subsequens autem certitudo nullo modo destruit conditionem antea appositam, sed consensus eidem subordinatus remanet, non obstante subsequent! certitudine, quae esse simul potest cum virtual! voluntate conditionata.

Restat demum ut inquiratur num vir revera concubinariam duxerit vitam ante matrimonium.

Ipse vir. ut supra relatum est. dixit uxori se concubinarlas fovisse relationes cum quadam muliere et quidem per duodecim annos, addens: ‹ Quoique vous las-
‹ siez dans l'avenir, vous n'effacerez jamais le souvenir
« de douze années de bonheur que ma petite amie m'a
• donnée. Ma mère a b première place dans mon
‹ coeur, ma petite amie vient ensuite et vous après. Je
f vous serai fidèle à moins que je ne rencontre ma
c petite amie ». Haec viri verba mulier retulit matri suae, matri sponsi et aliis quos certiores antea fecerat circa colloquium ante nuptias habitum cum sponso et conditionem appositam. Porro sl ei fides data est quando ante nuptias suum retulit colloquium cum viro et adicctam consensui conditionem, tribuenda quoque est quando referi viri confessionem, ni quis velit in contradictionem incidere. Haec insuper confirmantur ex confessione facta ab eodem viro testibus indubiae fidei qui de hoc testati sunt. In ipso demum tribunali laico viri patronus concubinatum admisisse ex actis eruitur.

Quare quum mulier, contrahens sponsalia ct matrimonium. alligaverit suum consensum conditioni proprie dictae Immunitatis concubinatus ln P. D.: nihil in actis probet hanc conditionem fuisse revocatam vel cessasse: constet vero ex actis virum amaslae adhaesisse, matrimonium ab Effils Patribus nullum declaratum est.—E Lucidi, *a Srcrttit* Commissionis.

13-161 S. Congregationis Consistorialis et Codicis praescriptiones (can. 340). obligatione tenentur relationem conficiendi de suae ecclesiae statu simulque visitandi, servata norma can. 341. sacra Apostolorum Limina.

Quamvis autem auspicandum sit ut inmane bellum, quo universum humanum genus cruciatur, finem cito habiturum sit. quum tamen in ancipitl res sil et interim romanum iter ex America difficile sit et periculis plenum, idcirco SSmus D. N. Benedictus PP. XV, hoc S. Congregationis Consistorialis decreto, benigne indulget, ut memoratae obligationis adimplementum episcopi omnes differant ad futurum subsequentem annum 1920.

Quod si anno 1920 eadem infeliciter perseverabunt adiuncta, quod tamen Deus in sua magna misericordia avertat, tunc iidem Rnïi Episcopi pro currenti secundo quinquennio dispensati manebunt a visitatione ss. Liminum. firma tamen obligatione conficiendi relationem de statu dioecesis, eamque ad S. Congregationem Consistorialem. meliori quo poterunt modo, quamprimum transmittendi.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Consistorialis. dic 8 augusti 1918-—C. Card. De Lai. Ep. Sabineru *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesarien.. *Adseuor.*

Adn. I C In PrM 9 (1921) 124

1918 AUG 9.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART

Sanantur defectus in erectione, admissione et profes
SIGNE TERTII ORDINIS SAECULARIS S. TRANCISCI

Preces - Beatissime *Pater,* Procurator Generalis Ordinis Minorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, implorat ob bonum animarum gratiam, ut Sanctitas Vestra benigne sanare dignetur quascumque erectiones sodalitatum Tertiariorum saecularium necnon admissiones ad Tertium Ordinem et professiones quae ob aliquem defectum bona fide a quovis admissum, hucusque irritae sunt

Rescr. - Vigore specialium facultatum a Sanctissimo Domino Nostro concessarum S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a R. P. Procuratore Generali commisit, ut gratiam sanationis. juxta preces, pro suo arbitrio el conscientia concedat Contrariis non obstantibus quibuscumque. Romae. die 9 augusti 1918.—F. Card. Casseta. Adulphus, Arch.pus Aquilanus. Secr.

• Oefiel Fratnni Minorum: AOMCap 34 (1918) 166. Adn. AOFM 57 (1938) 174. Indultum sw- -ielnde renovatum wt.

1918 AUG 15.-COM. INTERPRES, KESP. PART

Dubium de facultate ministrorum provincialium capuc
UNORUM OFFICIUM EXERCENDI ANTE CONFIRMATIONEM
electionis

Rev.me Pater. Dubia Rev.ma proposita. nempe:

‹ An Constitutionum Ord. Min. Capuccinorum dispositio. qua Ministris Provincialibus noviter electis officium exercere permittitur ante confirmationem, sit certo ct absolute juri communi in Codice statuto contraria. ita ut abrogata haberi debeat ».

Infrascriptus Emus Commissionis Praeses respondet:

Negative, quatenus Minister Provincialis agit tanquam Commissarlus R-fnl P. Ministri Generalis.

Quae dum P. T. Rcv.mae significo, cuncta fausta a Deo adprccor.

Romae. 15 augusti 1918.—P. Card. Gasparri, *Praejei* Comm. Aloisius Sincero. Secr.

OHBTO

1918 AUG 8.-SC CONS., DECR. AAS 10 (1918) 366

Dr dilatione ηειλπονι5 dioetesaxae
FP.O EPISCOPIS AMERICAS

Proximo anno 1919 Rmi Ordinarii dlocccsum totius America**. iuxta decretum Λ rrmotüiima [AAS 2 (1901)

rîtull· Hunt, serratur ius commune de quo on. 160-182. praeter cuiusque rvIlgîonI» constitutiones eidem non contraries· (can. 507. i 1).

Inter ea autem quae juro communi de electione statuuntur, non rodlcam difficultatem faciunt canones, qui noviter electi contirratkncr" et ollkll Inchoationem respiciunt. Can. 176, 9 3 habet: •Ante acceptam confirmationem ipsi (noviter electo) praetextu electionis non licet sesa Immiscere administration! officii sive In spiritualibus sire in temporalibus et actus ob eo forte positi nulli sunt».

Ordinis Constitutiones N. 141 praecipiunt quidem confirmationem •ua postulandam, facultatem tamen faciunt novo electo officii sui ad.nInIsIratIoncm suscipiendi antequam confirmationem accipiat. Constitutlools dispositio haec est: «Electo autem Provinciali, Patres Definitores nomine Capituli scribant ad Patrem Generalem pro confirmatione juxta ClementInam (c 1 Do verborum significatione V. 9): Interim vero donec responsum venerit, officium exercere poterit, tamquam Minister electus, dummodo In Ipsa versetur Provincia». Ratio isttra hujus concedendae facultatis est magno difficultas aut fere imtonIbIlites aliter regulari Provinciarum regimini providendi. In Capitulis rtçulxrî'-m, ipsa novi superioris electione, superioris exeuntis sudodtas cessare volet; at si novus superior officii adminIstntiorea Immediato non suscipit, apud quem remanet Provinciae regimen? Si r-perior Generalis in danda confirmatione servare debet can. 177 i 2 et 3, procul dubio notabile tempus, saltem pro dissitis regionibus, cecrssarium est.

Cui difficultati cnflquae Ordinis Constitutiones occurrerunt stahxrtes: «In Congregationibus Provincialibus Vicarius noviter electus, «nte confirmationem tamquam CommIssarius R. P. Vicarii Gene*ra.'i*s omnia rgat» (C&p. Gen. Clsmon. Alvemlae anni 1484). Ex qua oedrione praesens nostrarum Constitutionum dispositio, superius relati. procedere videtur.

Jam vero hoc Ordinis nostri peculiare jus non videtur juri com-uai certo et absolute opponi aut contrarium esse; apud nos enim Ministri Provinciales In Capitulis legitime electi, non proprie praetextu electionis officii sui odmInIstrationcm immediate suscipiunt, sed ^oî ex commissione aut delegatione Ipsis ab Ordinis Constitutionibus collate.

Cum res tamen non sit adeo dora et agatur de actorum validité· io tuto ponenda, infrascrIptuc Procurator Generalis humIlittr pro sequentis dubii solutione rogat:

An constitutionum Ord. Mio. Capuccinorum dispositio, qua Midstris Provincialibus noviter electis officium exercere permittitur ante conIras(tonem, sit cerlo ct absoluto Iuri communi In codice statute contrarie, ita ut abrogata haberi debeat?

S. Purp-jrim humiliter ct devote deosculatur. Eminentiae Vcstraa Remse Humill.mus Servus - Fr. Josephus Ant., O. F. M. G Proc. G«x - Romae, die 9 JunIl 1918: AOMCap 35 (1919) 108.

1918 SEP 3.-SC CONS., DECR, AAS 10 (1918) 414

Restitutionis capituli metropolitan! montis regalis

Cum cathédrale capitulum metropolitanae ecclesiae Montis Regalis in Sicilia, variis de causis sensim defecerit, ita nempe ut in praesenti unus supersit canonicus ex omnibus iis qui civilis suppressionis tempore canonicales praebendas obtinebant, nimirum archiepiscopus Dominicus Gaspar Lancia di Brolo. et cum hic rerum status privet Ordinarium de consilio et subsidio eorum qui ex iure vocati sunt ad eum iuvandum in dioecesis regimine, ideoque in detrimentum vergat boni publici; rebus omnibus in S. Congregatione Consistoriall mature perpensis, de consilio Em. Patrum. Sanctitas Sua decrevit et statuit cathédrale capitulum in metropolitana ecclesia Montis Regalis instaurare et ad normam sacrorum canonum in Codice statutorum restituere: necnon statim ac nonnulla peculiaria adiuncta quae desiderantur locum habuerint, vacantes praebendas providere. Quum autem sacerdotes ex ordine S. Benedicti qui ad eas praebendas ius certum habeant, deficiente Congregatione Sicula, non adsint, idem SSmus D. N. decrevit memoratas praebendas suo tempore conferendas esse sacerdotibus saecularis cleri, salvo iure Archiepiscopl qua antiquus canonicus, et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Con-Estorialis, die 3 septembris anni 1918.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen., Secr. V. Sardi. Archiep. Caesarien.. *Adtessor.*

Ada. PrM 9 (1921) 134 C.

1918 SEP 3.-SC CONS,, DECR. AAS 10 (1918) 415-416

Unus datur ordinarius clericis profugis in italiam

Considerando che i sacerdoti e seminarist! profughi, 0 per qualsiasi causa internati, o dispersi nellc varie diocesi dTtalia, non possono comunlcare coi rispettivi loro Ordinari, o possono solo farlo con difficolté: considerando che i Vescovi del luogo di dimora non hanno su di essi tutta la necessaria autorité. la quale in ogni caso pub essore elusa mutando dimora: tenuto calcolo dei voto di parecchi Ordinari, in conformité al parere espresso dagli Erhi Padri della S. Congrcgazione Concistoriale. Sua Santité ha stabilito di nominare un Prelato, il quale tenga luogo dell'Ordinario proprio ed immediato per tutti i detti sacerdoti e seminarist! in qualsiasi luogo e diocesi essi dimorino; e cib fino a che perdurino le attuali condizioni di cose. comprendendo in questa disposizione, per uniformité di disciplina, anche i sacerdoti profughi della diocesi di Udine.

Con cib tuttavia non si intendono rotti o diminuiti i doverosi rapport! di sudditanza che legano i sacerdoti e i seminarist! ai rispettivi loro Ordinari di origine, coi quali il Prelato dalla S. Sede Delegato si terré, per quanto è possibile, in relazione, facendone rispettare le giuste prescrizloni e l'autorité: e nemmeno si Intendono diminuiti i diritti che i sacri canoni concedeno alTOrdinario locale sui chierici non propri dimoranti nella sua diocesi: ma si intende dare a tutti i detti sacerdoti e seminarist! un Superiore unico, immediato, di facile accesso ed alia cui giurisdizione niuno pessa sottrarsi. ed a cui debbono ubbidire.

Con questo mezzo intende inoltre la S. Sede di meglio prowedere alTassistenza religiosa dei laici profughi e segnatamente dl quelli che si trovano raggruppati in piccoli centri e che richieggono una più speciale assistenza. dando a tal fine ai detto Prelato l'autorité per destinare i sacerdoti profughi. sentiti possibilmente gli Ordinari propri, ed In ogni caso l Vescovi di dimora. all'ass'stenza dei detti gruppi e prowedere ai loro blsogni spirituali.

Finalmente Sua Santité ha eletto a disimpegnare detto officio Mon/signor Carlo Pietropaoli, arclvescovo titolare di Calcide, dandogli alTuopo tutte le necessarie facolté, 41e

Roma, dalla Segreteria della S. Congregazione Concistoriale, 3 settembre 1918.—G. Card. De Lai, Vescovo di Sabina, *Segretario.* V. Sardi. Arciv. di Cesarea. Assessore.

Adn. PrM 9 (1921) 135 D.

1918 SEP 25.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Facultas datur religiosis o. f. m. cap. frequentandi LECTIONES IN UNIVERSITATIBUS STATUS CIVILIS

Preces - *Beatissimo Padrc.* Il P. Procuratore Generale dei Frati Cappuccini. prostrato al bacio de! pledi di V. S.. implora umilmente che i giovani alunni non secerdoti dell'Ordine, delle Provincie Britanniche dTnghilterra ed Irlande, possano frequentare le Université di Oxford e di Cork, come è stato praticato fino al présente. Cib torna di grande utilité allOrdine: e sono state prese tutte le possibili misure a che non si verifichino inconvenienti di sorta. Che della grazia. ecc.

Rescr. - *Ex Audientia SS.mi diei 25 septembris* 1918. SS.mus D. N. Benedictus PP. XV. referente infrascripto Secretario S. Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, benigne annuit pro gratia: ac propterea mandavit committi Revjno P. Ministro Generali Ordinis FF. MM. Capuccinorum. ut, attentis peculiaribus rerum adjunctis, petitam gratiam pro suo arbitrio et conscientia juxta preces concedat ad decennium: graviter tamen onerata Superiorum conscientia, ne quod inconveniens exoriatur.

Romae, die mense et anno ut supra.—J Card Tonn. *Praef.* Adulphus. Arch.pus Aquilan.. *Secr*

• AOMC1P 35 (1919) 34

1918 SEP 29.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubium de praefectu seu swgistro studentium religiosorum quoad praescriptum can. 518 $ 2 de confessione subditorum

Quaesitum *fuit utrum magister spiritus* ;eu Prae-(ectuf Studentium religiosorum feneretur praeicripfts

can. *SIS 5 2* qui *regulat confessiones subditorum cum propriis superioribus religiosis Commissio Interpres die 29 sept 191S sequens responsum dedit:*

Quoniam studentes partem a communitate aliquo modo reiunctam efformant, respectu eorum observandus est can. 518 I 2.

• TpO 74 (1921) 419. Ada. R E. Mc CORMIOC. Confeoan funskwi WMhiagtefl 1925 p. 39-40: F. MAIR In TpQ 74 (1921) 439; REGATILLO n. 257.

1918 OCT 25.-SC COS'S. DECR. AAS 10 (1918) 481-486

Redeuntibus c militari servitio clericis, oportet ut Ordinarii omnes maximo cum studio nitantur cos omnes a mundano pulvere detergere, quo inter armorum strepitus et quotidiana pericula pronum est etiam religiosa corda sordescere, eosque ab Irregularitatibus et ab impedimentis quae dimicando contraxerint liberare. Hoc sane ex'git ipsorum clericorum bonum, fidelium animarum salus et Ecclesiae utilitas.

Itaque Beatissimus Pater Benedictus PP. XV. dum cum Episcopis universis impense dolet grave vulnus ecclesiasticae disciplinae illatum clericos adigendo ad militare stipendium faciendum, quod, praeter reliqua, tot paroecias spiritualibus subsidiis et Seminaria suis alumnis magno cum Christianae plebis detrimento privavit in praesenti cum pax diu desiderata in eo iam rît ut lucescere videatur, ad sanctum finem assequendum renovandi in sacerdotibus a militia reversis ecclesiasticum spiritum et diluendi noxas quas forte contraxerint. auditis haud paucis Archiepiscopis nationum omnium quae inter se praesenti bello dimicarunt, de consulto peculiaris coetus Enforum Cardinalium, haec quae sequuntur, statuit ac decrevit:

Caput I. De irregularitatibus.

1. Omnibus Ordinariis locorum et religiosorum facultas conceditur dispensandi ab irregularitate ex defectu corporis cum suis sacerdotibus e militari servitio revertentibus, quoties ex testimonio scripto magistri caeremoniarum, qui sacerdotem examini subiecerit. place constiterit ipse posse rine alieno auxilio servare cum
482 decore omnes ritus necessarios/ in Missae celebratione praescriptos·, onerata super hoc ipsorum Ordinariorum conscientia.

In casibus vero gravioribus vel dubiis, et quoties aentur de non promotis ad sacerdotium, recurrendum erit ad S. Sedem.

2. Pariter omnibus Ordinariis facultas conceditur dispensandi, saltem ad cautelam, ex irregularitate, quae a canonists olim dicebatur ex defectu lenitatis, quoties sacerdotes, clerici et seminariorum seu religionum alumni tn eam incurrerint non ex facto proprio sed ex necessitate. coacti nempe ad arma capessenda et mortem vel mutilationem forte Inferendam. Quoties vero agatur de clerlds in sacris qui. non legum necessitate coacti, sponte sua se obtulerunt ad arma suscipienda, aut ea susceperunt, pro dispensatione ad S. Sedem erit recurandum. firmo tamen praescripto can. 188. n. 6°.

Ouxpropter Ordinarii, oraevlo examine in rinvnli· casibus, decernant cum revertentibus e militia quos ab Ir-egularitate absolvere possint, quos ad S. Sedem remittere debeant.

Ipsi autem sacerdotes qui e militia revertuntur et «ciunt se irretito» esse irregularitate S. Sedi reservata, ne audeant sacris ministrare ante obtentam dispensationem.

Caput II. De dandir et aisumendb informationibus.

3. Singuli locorum Ordinarii de clericis et Seminariorum alumnis alterius iurbdlctlonis. qui in ma dioecesi militare servitium obeuntes per notabile tempus commorati sunt, vel adhuc commorentur, notitias, quantum fleri potest plenas, propriis illorum Ordinariis quam cito praebere accuratissime satagant: idquc gravissimum conscientiae officium esse reputent, quo neglecto. haud modica Christianae rei oriri poterunt detrimenta.

Notitias autem, quas Ordinarii dc suis clericis et alumnis receperint, complere studeant per informationes ab aliis fontibus ac personis, ad rem quam diligentissime assumptis, ac demum per examen etiam personale de quo infra.

Caput III. De *sacerdotibus saccularibus ct regularibus.*

4. Sacerdotes, sive saeculares sive religiosi, redeuntes e militia, intra decem dies a reditu tenentur se sistere coram Ordinario suo eique exhibere litteras Ordinarii Castrensis vel saltem militaris cappcllani sui./ 423
aliaque documenta quae testimonium reddant de eorum vita et moribus: quae omnia proinde secum afferre curabunt Ordinario autem eos percontanti de iis quae pertinent ad externam seu publicam vitae rationem quam in militia duxerunt, dc operibus Ibi actis, de locis ubi commorati sint, respondere ex conscientia secundum veritatem lubcntur.

Qui intra tempus superius praefixum Ordinarium suum non adibunt, suspensi manent ipso facto a divinis: a qua censura non relevabuntur, nisi quum quae supra mandata sunt impleverint.

5. Omnes sacerdotes, sive saeculares sive religiosi, intra tempus ab Ordinario suo designandum (quod sine iusta et necessaria causa nimium protrahere non licebit!. secedere debebunt in aliquam piam domum ab Ordinario designatam ad spiritualia exercitia peragenda. iuxta ipsius Ordinarii praescriptiones.

Qui huic praecepto non satisfecerint, manebunt pariter Ipso facto suspensi a divinis, a qua censura non liberabuntur, nisi quum exercitiorum domum ingredientur.

6. Quum spiritualia exercitia, ut fructuose fiant, peragi debeant in aliqua pia domo a mundanis rumoribus remota, in silentio, sub ductu prudentis ac pii directoris et cum subsidio praedicatorum et confessariorum. qui cum doctrina et prudentia vitae sanctitatem coniungant, neccsse est ut Ordinarii multo cum studio haec omnia comparent

Sed quum vix possibile sit ut singulae dioeceses et religionum provinciae domum pro spiritualibus exercitii» plene instructam habeant: Episcopi curent cum aliis eiusdem provinciae aut regionis Presulibus convenire ad communem aliquam domum designandam et instruendam. Idem ut Ordinarii religiosorum peragant praecipitur.

7. Quum sacerdotum reversorum a militia non eadem sit conditio, neque par necessitas abluendi conscientiam et renovandi ecclesfasticum spiritum. Ordinariorum prudentiae relinquitur breviorem vel longiorem spiritualium exercitiorum cursum pro singulis statuere; ita tamen ut nemo minus quam octo integros dies spiritualis recessus impleat

8. Ob eamden causam in singulis casibus Ordinarii definient, utrum, post spiritualia exercitia peracta, sacerdotes ad pristina officia sive curae animarum, sive magisterii aut regiminis in Seminariis aut similia sint statim restituendi, vel secus.

Ad hunc finem tribuitur facultas Episcopis removendi ad tempus ab animarum cura, ab officio confessarll. a regimine et magisterio alumnorum in Seminario, qui durante militia non bene se gesserint, sive iidem suspensi fuerint a divinis, sive non: eosoue adigere poterunt ad vivendum ad tempus vel in aliqua religiosa domo, 41
vel sub ductu/ pH et prudentis sacerdotis cum obligatione pia aliqua exercitia ex praescripto faciendi.

Idem in paribus casibus statuant Ordinarii religiosorum pro suis subditis, quos etiam voce activa et passiva ad tempus privare pote-unt et ad vivendum in aVquo strictioris observantiae conventu adstringere. Superioribus autem generalibus facultas insuper tribuitur removendi superiores provinciales et locales, quoties ex pn-uni agendi ratione in militia Id necessarium esse ducant.

Caveant tamen Ordinarii, quantum fleri potest, ne sacerdotes sive sarculares sive regulares sedem figant In locis ubi, militare servitium obeuntes, diu commorati sint

Tn casibus vero dubiis vel gravioribus. Ordinarii ad S. Sedem recurrant.

9. Denique. attentis peculiaribus, nostri temporis conditionibus, conceditur Ordinariis dloccesanis facultas ad quinquennium valitura, qua. exigente animarum necessitate, si desint sacerdotes unicuique paroeciae proprii, committere possint uni eidemque sacerdoti curam duarum vel etiam trium paroeciarum, ct transferre

parochos a paroecia sua ad aliam magis centralem ex qua facilius succurrere possint fidelibus ipsorum curae commissis.

Caput IV. *De alumnis seminariorum.*

10. Omnes Seminariorum alumni, qui post militare servitium ad pium locum redire volent:

a) Ordinario suo se sistent, eodem prorsus modo ac de sacerdotibus superius est dictum.

b) Ordinarius circa examen et notitias assumendas eadem ratione se geret ac cum sacerdotibus.

c) Si ex hoc examine aliisque argumentis et documentis constiterit aliquem haua bene se gessisse in militia. Episcopus, habito cum deputatis super disciplina et cum rectore Seminarii consilio, eum a regressu in Seminarium repellat.

d) Si aliter constiterit. Episcopus, habito cum iisdem deputatis et rectore Seminarii consilio, petitionem admittat; sed sub modo et conditionibus quae in sequentibus indicantur.

e) In primis alumnum iubeat spiritualia exercitia peragere et quoad locum, tempus et modum spiritualis recessus Episcopus statuat ac decernat quod magis in Domino expeairc in singulis casibus censeat, servatis, quantum fieri poterit, iisaem regulis ac cum sacerdotis bus./

i) Post spiritualia exercitia, videat pariter, pro sua prudentia et cum consilio ut supra, utrum expediat alumnum a militia reversum cum ceteris statim admittere, an per aliquod tempus seorsim sub speciali vigilantia eum cum aliis a militia reversis detinere.

11. Alumni in Seminarium reversi studia prosequentur inde aaamussim incipiendo ubi ea abruperunt, et integrum cursum perficiant

12. Quoad ordinationem. Episcopi, memores plus quam alias apostolici illius praecepti (ad *Thim.,* I, cap. V): c Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis >, caveant a promovendis suis alumnis, praesertim ad maiores Ordines, antequam per aliquot menses eos rite comprobaverint, onerata super hoc gravissime eorum conscientia.

Caput V. *De novitiis clericisque religiosis.*

13. Quoad novitios et clericos diversarum religionum, qui post militare servitium ad religionem suam revertuntur, eaedem cum proportione serventur regulae ac de Seminariorum alumnis praescriptae sunt

14. Transitus religiosorum, post militare servitium, ad clerum saecularem eorumque admissio in Seminarium prohibita manent iuxta communis iuris praescriptum.

Caput VL *De laids aut converris variarum religionum.*

15. Qui fratres conversi vel laici in variis religionibus nuncupantur et post militare servitium ad conventum redeunt consueto ut supra examini Superiores subiiciant; et si bene in militia eos se gessisse constet. raeviis spiritualibus exercitiis, cum cautelis et regulis ei superioribus articulis nuntiatis, eos denuo in communitatem admittant.

Si vero constet eos se male gessisse et votis solemnibus ligati non fuerint, dimittant et hoc ipso a votis omnibus, etiam castitatis perpetuae absoluti erunt.

Quod si votis solemnibus obstricti fuerint. Superiores casum deferant ad S. Congregationem de Religiosis, et interim eos iubcant penes consanguineos suos, vel in «i monasterio, sed seorsim. vivere./

Caput VII. *De clericis in sacris, saecularibus vel regularibus, qui* in *graviora crimina prolapsi fuerint.*

16. Cum clericis in sacris, qui forte in aliquod ex maioribus delictis, durante militari servitio, misere lapsi forent, quum redeunt. Ordinarii paterne quidem se gerant, sed ad eorum emendationem et salutem et in publicum Ecclesiae bonum, non omittent in singulis casibus iuxta criminum naturam procedere, prout in lib. V Codicis praescribitur, praesertim sl in infamiam iuris vel facti incurrerint.

Cum iis vero qui per lugendum nefas a suis votis vel etiam a religione apostatae ad saecularem statum transiverint, iidem Ordinarii boni pastoris officium, quantum in ipsis est. agere non omittant, errantes oves opportune quaerendo. Curent insuper pro viribus ut saltem in aliorum fidelium scandalum et perniciem, eorum prava exempla ne cedant.

Meminerint praeterea officii sui esse in relatione de dioecesis vel religionis statu aperte innuere an et quot apostatae deplorari apud ipsos debuerint

Haec omnia Sanctitas Sua districte ab omnibus Ordinariis servari mandat, nec plane dubitat attenta singulari rei gravitate, quominus omnes et singuli peculiarissimum impensuri sint studium, ut quae praescribuntur plene et ad unguem impleantur.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 25 Octobris 1918.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secr.* V. Sardi Archiep. Caesariem, *Adsessor.*

Adn. NrT 47 (1920) 24-27; PrM 9 (1921) 128-133.

126

1918 OCT 31.-SC STUD., DECR. AAS 11 (1919 19

DE EXPERIMENTIS AD GRADUS IN IURE CANONICO ASSEQUENDOS

Legum canonicarum Codice promulgato. Sacra Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus, litteris datis die vn augusti elapsi anni, viam et rationem praescripsit, quam in disciplina Iuris posthac Pontificia Athenaea sequerentur. Huic autem rationi, seu methodo, ut ipsa doctrinae pericula, quae fiunt ad gradus academicos assequendos, sint consentanea, eadem S. Congregatio experimentis in iure canonico moderandis has leges constituit

I. Quoniam in praelectionibus Codex Iuris canonici est tamquam textus adhibendus, periculorum materia sint ipsi Codicis canones, vel omnes vel partim, pro diversitate gradus adipiscendi, remoto quolibet indice thesium, vel quae doctrinam exhibeant in ipsis canonibus contentam.

II. Canoidati ad academicos gradus exegesim seu interpretationem exponant canonum, prout habentur in Codice, sive singillatim considererentur, sive coniuncte cum aliis.

III. Candidati non modo singulos canones interpretari et explicare, quantum gradus ratio exigit, probe noverint; sed etiam de uniuscuiusque instituti luridici ortu. progressu et historia, doctrinae suae specimen dabunt.

Quas leges SSmus D. N. Benedictus PP. XV ratas habuit et confirmavit, atque in omnibus Athenaeis seu Universitatibus vel Facultatibus, quae e Codicis praescripto (can. 256, § 1) huic Sacrae Congregationi subsunt, servari iussit ab anno academico. qu: propediem incipiet. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae e Secretaria S. Congregationis dc Seminariis et de Studiorum Universitatibus, die 31 Octobris, anno 1918.—C. Card. Bisleti. Prae/. I. Sinibaldi, Ep. Tiberien., Secr.

Adn. Ph. MAROTO In CpR 1 (1920) 67-72.

127

1918 NOV 4.-SC CONS. DECR. AAS 10 (1918) 487-503

DE RELATIONIBUS DIOECESANIS

FORMULA A PRIMO ANNO QUINQUENNII IU. HOC EST AB ANNO 1921. SERVANDA IN RELATIONIBUS IPSIS CONFICIENDIS

Per decretum *A rcmotist.ma.* datum die 31 decembris 19Û9 (AAS 2 (1910) 13-161. determinata fuerunt tempus et ratio, quibus ab Ordinariis conficiendae forent relationes dioecesanae ad Apostolicam Sedem: simul autem dabatur *Formula,* quam Episcopi sequi deberent in eiusmodi relationibus exarandis. Verum, promulgato. superiore anno, novo Codice canonici iuris. quo nonnulla innovata sunt alfaque aliter ordinata, expedire visum est ac porro oportere ut memorata Formula aliquantum immutaretur, quo eiusdem Codicis praescriptionibus plenius responderet atque omnimode cohaereret

Itaque, de mandato SSihi D. N. Benedicti PP. XV. nova hacc *Formula,* ab ipsa Sanctitate Sua revisa ct

approbata, ab universis Ordinariis in posterum adhibenda erit in relationibus conficiendis, incipiendo scilicet a pruno anno quinquennii tertii, hoc est ab anno 1921.

L Relatio *latina lingua* conscribenda est, et ab ipso Ordinario subsignanda, adiectis die, mense et anno quibus data fuerit

uc Ordinarii relatione ad singulas quaestones, quae nfra ponuntur, accurate ac plene responderi debeL

IU. In relationibus, quae primam sequentur, Ordinarii omittere poterunt ea omnia, quae pariem materialem status dioecesis respiciunt et immutata manserint '/
4i3

Cap. 1. Generalia de statu materiali personarum et locorum

1. Indicet Ordinarius nomen ct cognomen suum, aetatem, originis locum» et institutum religiosum, hoc est *religionem,* si ad aliquam pertineat; quanao fuerit consecratus, vel, s: Abbas sit, benedictus; quando dioecesis regimen susceperit

Si Episcopum Auxiliarem habeat, an datus sit personae vel dioecesi.

2. Breviter exponat quaenam sit origo dioecesis, quinam eius titulus seu gradus hierarchicus, quae privilegia potiora;

si metropolitans sit, an et quas habeat suffraganeas sedes; et quem Ordinarium appellationis iuxta *Codicem.* can. 1594 i 2, teneat;

si vero suffraganea sit, quem Metropolitan! habeat; et num apud illum, vel apud alium Antistitem pro *Confer*entity episcopalibus conveniat;

si denique nulli Metropolitae suffragetur, quem Metropolitano pro Concilio provinciali, pro *Conferentus* et pro ludicio appellationis teneat iuxta cann. 285. 292 et 1594 i 3.

X Dicat praeterea:

a) quinam locus residentiae Ordinarii, cum indica-
4S9 tionibus ad epistolas inscribendas necesariis;.'

b) quaenam amplitudo dioecesis, ditio civilis, caeli temperies, lingua;

c) quaenam summa incolarum et praecipua oppida; quot inter incolas sint catholici; st autem varii adsint ritus, quot catholici In singulis, et si acatholici inveniantur. quot sint, et in quales sectas dividantur;

d) qui numerus sacerdotum saecularium, clericorum et alumnorum Seminarii;

e) utrum adsit Capitulum cathédrale, an potius coetus consultorum dioecesanorum; an adsint aha Capitula, vel sacerdotum coetus instar Capitulorum, seu Communiae, et quot;

f) in quot uicariatus *foraneos, decanalus, archipres*byteratus ahasve circumscriptiones dioecesis divisa sit; quot sint paroeciae, cum numero fidelium earum quae maximae vel minimae sunt; an adsint paroeciae per Unguas seu nationes distinctae, et an per familias et non territorio divisae, et quo iure; quot aliae ecclesiae vel oratoria publica adsint; sitne sacer aliquis locus celeberrimus. ct qualis, cann. 216, 217;

g) utrum et quaenam *religiones* virorum habeantur, cum numero dornorum et religiosorum sacerdotum;

h) utrum et quaenam *religiones* mulierum, cum numero domorum et religiosarum.

Cap. H. *De administrationc temporalium bonorum, de inventariis ct archivis.*

4. An ct quomodo iuxta civilis loci leges, facultas possidendi, acquirendi et administrandi, quae Ecclesiae propria est, sarta tectaque sil; an potius coarclata; ct si ita sit, quaenam sit conditio cleri et ecclesiarum.

5 An institutum sit penes curiam Consilium admint*strationis* et quibusnam constet: et num Episcopus In administrativis actibus maioris momenti illud audierit iuxta praescripta can. 1520.

6. An administratores particulares, sive ecclesiastici sive saeculares, cuiusvis ecclesiae etiam cathedralis, aut loci pii canonice erecti, aut confratemitatum, reddant quotannis Ordinario rationem suae administrationis. Can. 1525.

7. An servata sint praescripta can 1523 circa modum administrationis, et confectionem librorum accepti et expensi;

can. 1526 de non inchoandis litibus sine Ordinarii scripta licentia;

can. 1527 de abstinendo ab actibus ordinariam administrationem excedentibus;/

et can. 1544 seqq. circa congruam dotem, tabulas piarum fundationum, aliaque.

8. An qui bona fiduciaria ad pias causas acceperint, servent quae can. 1516 statuit, praesertim circa rationem Ordinario reddendam.

ab omnibus normae cann. 1530-1533. 1538-1542: et si non, quae remedia adhibita.

Praecipua quae acta sunt his de rebus negotia referantur.

10. Circa decimarum et primitiarum solutionem serventurne laudabiles consuetudines, praecavendo tamen

11. Circa oblationes in commodum paroeciae et missionis serventurne praescripta can. 1182 de earum administratione et ratione Ordinario reddenda; et collectores abstineant ne a vexatoris et odiosa requisitione.

12. Circa missarum stipem quomodo serventur quae can. 831 praescribit de taxa synodali;

quae can. 835 de non colligendis a sacerdotibus missis, quibus intra annum ipsi satisfacere nequeant;

quae can. 841 de transmissione ad Ordinarium missarum exuberantium;

quae cann. 843 et 844 de libro tam personali quam ecclesiarum proprio pro missis adnotandis.

13. An Inventaria immobilium, mobilium ct sacrae supellectilis uniuscumque ecclesiae, parochiarum, capitulorum, confratemitatum aliorumque piorum locorum, quae canonice erecta sint, confecta in duplici exemplari. alio pro pio opere, alio pro Curia episcopali habeantur iuxta cann. 1296. 1522.

Cautum ne sit, et quomodo, ne morte rectoris ecclesiae, aut superioris pii operis mobilia et supellectilis disperdantur aut subtrahantur. Cann. 1296. 1300- 1302.

14. An Episcopus archivum habeat ad tramitem cann. 375-378 erectum et custoditum; et cum documentis ct libris de quibus in cann. 470 § 3. 1010. 1047, 1107; a quo tempore documenta incipiant, et an pergamenae et incunabula habeantur; catalogine confecti sint;

an aliud quoque secretum archivum, vel saltem armarium obseratum, in qua scripturae secretae custodiantur, servatis regulis cann. 379-380.

15. An ecclesia cathedralis, collegiatae, paroeciales. confraternitates et pia loca canonice erecta, sua quoque archiva detineant, cum documentis cuicumque piae causae propriis, cum inventariis mobilium et immobilium ct cum catalogo omnium documentorum;

ct exemplar eiusdem catalogi exhibitum ne fuit Curan. 383V°p3 ° Curiae repositum iuxta

* **Ad Ordlnartonm commoditatem «quernea canones Codici» ruri· coaonici hle reteruntur:**

Cas MO II. Omnes Episcopi *tenentur ungulis quinquenniis relationem* **Summo Pontifici** *facere nper statu dioecesis sibi tomt-.ls»e »feundum formulam ab Apotloiica Sede datam* **(efr. can. 215. | 2. 319, | 2).**

I 2. *ncr.t fixa et communia, atque computantur a* **die** *1 lanuard 1911;* **ia** *prtmo quinquennii anno relationem exhibere debent Epiicopt* **Jtaiise, tendorum Conicae, Sardiniae. Siciliae.** *Melitae, ei* **aliarum minorum** *adxacenttum: te altero, Episcopi Hiipasae, Portugallia, Galliae, Belgii, Hollandiae. Anglice,* **Scotiae** *et Hiberniae,* **cum inulis cdiacentibui; te tertio, ceteri Europae** *Episcopi* **cum insulis adiaeenttbus; te** *quarto, Episcopi* **tothu Amencee** *et tnnlsrum cdiacentium:* **te çuinto.** *Episcopi* **Atetcoe. Asiae,** *Anitrchae et insularum his orbis partibus odiacenttum.*

I 3. Si armi *pro exhibenda relatione assignatus inciderit ex* **toto pel ex** *parti* **m** *mtne,* **£pucoptu pro w** *abmittt* **potest.** **pTTT^ur;** *biennium* **ab initio dioecesis reyt-ea rke a co-Jic.mda et exhibenda** *relatio*

Can. MI. I 1. **Omne»** *rHatlonem exhibere tenentur* _____ r_____ *Petri et* **Pauli lepulcra reneratari, accedant et Romano Pontifici** *le riitar.t*

J 2 *Sed* **RptKOpu gui extra Europam wnt. pennittiter ut alterni· gsinyaeanits.** *ideit wigults* **decennii·, Urbem** *petant.*

Can M3 *Episcopus debet* **jrcedictae obligationi «atUfacere** *per te tel per Coadtutartm.* **«i puem habeat. aut,** *es* **fusti» -curts e** *Sancta Sede probandis. per* **idoneum** *taeerdolem* **Qui in erxteem Episcopi dioccert** *resideat.*

Cap. III. *Dc fide et cultu divino.*

16. Utrum graves errores contra fidem serpant inter dioecesis fideles; vel aliqua praxis superstitiosa aut ab institutis catholicis aliena in dioecesi vigeat; an modernism!. theosophismi, spiritismi lues dioecesim infestet, et an aliqui c clero eisdem erroribus infecti sint. Quaenam huius mali fuerit, vel adhuc sit causa.

Adsitne *Consilium a vigilantia,* quot personis constet, et quo fructu munera sua expleat.

An professio fidei cum iuramento antimodernistico exigatur, et ab omnibus ad quos spectat fideliter praestetur iuxta can. 1406 et decretum S. Officii 22 Martii 1918 ILE 801.

17. Utrum divinus cultus libere exerceatur; sin minus, unde obstacula proveniant: a civilibusne legibus. &n ab hostilitate perversorum hominum, vel ab alia causa: quaenam ratio suppetat ad ea amovenda, et num adhibeatur.

18. An Ecclesiae lura circa coemeteria sarta tectaque sint, et canonicae de his leges servari possint, et serventur. Cann. 1205 seqq.

19. Utrum in cultu divino, in Sanctorum, sacrarum imaginum et reliquiarum veneratione; in sacramentorum administratione; nec non in sacris functionibus, sive quoad ritus sive quoad linguam et cantum, leges canonicae ac liturgicae serventur.

An in his, et quaenam, irrepserint singulares consuetudines; sitne cura ut prudenter submoveantur, an potius tolerentur, et quanam de causa. Can. 731 seqq.; can. 1255 seqq.

Adsintne in ecclesiis picturae, statuae aliaque a sanctitate loci aliena, vel minus consona liturgicis legibus; ct quid fiat ut amoveantur. Arceanturne semper a domo Dei profani conventus, et nundinae etiam ad pias causas. Can. 1178.

20. Utrum numerus ecclesiarum in singulis oppidis vel paroecis fidelium necessitati sufficiat

21. An generatim ecclesiae mundae sint, decenter ornatae et supellectili sufficienti instructae.

Adsintne egentes, squalidae, fatiscentes, et an et quid agatur ut reficiantur.

Recenseantur ecclesiae, si adsint structurae arte, picturis aut pretiosa supellectili insignes: et dicatur
432 num congrua de his omnibus cura adhibeatur./

22. An ingressus in ecclesias, dum sacra aguntur, sit, prout debet, prorsus absolute semperque gratuitus. Can. 1181.

23. An ecclesiae rite custodiantur ne furtis et profanationibus obnoxiae fiant:

et eae in quibus SS. Eucharistia asservatur, praesertim paroeciales, quotidie per aliquot horas fidelibus pateant iuxta can. 1266:

quomodo observentur: cann. 1267 et 1268 circa custodiam SSmi Sacramenti in uno tantum loco et altari; et circa decorem et ornamentum praecellentissimum altaris eiusdem;

can. 1269 circa tabernaculi statum;

can. 1271 circa lumen coram SSmo.

Cap. IV. *De* iis *quae ad Ordinarium pertinent.*

24. Indicet Ordinarius quibus redditibus ipse qua talis fruatur, sive sint ex bonis immobilibus, ex publico foenore vel aerario, ex incertis Curiae, ex dioecesis contributione, sive ex aliis causis: et an sibi sufficientes sint;

qualem domum episcopalem inhabitet, et cum quibusnam convivat:

an ct quale cathedraticum exigat iuxta can. 1504:

an et quales alias exactiones forte imposuerit iuxta cann. 1505, 1506:

utrum aliquo aere alieno sive qua Ordinarius, sive qua persona privata gravetur; et qua ratfone eius extinction! consulat.

25. An episcopales aedes et bona mensae sive mobilia sive immobilia, accurato inventario confecto, curaverit iuxta praescripta cann. 1483. 1299 § 3 et 1301.

26. An in ultima sedis vacatione praeter Vicarium Capitularem oeconomus quoque constitutus fuerit pro mensae bonis: et res bene gestae fuerint iuxta cann. 432. 433.

27. Quomodo residentiae legi satisfaciat; qua frequentia pontificalia peragat, conciones habeat et pasto-

raiibus litteris clerum et populum instruat; quomodo caveat ut ecclesiasticae leges notae fiant, et ut ab omnibus fideliter serventur. Can. 336,

28. Qua frequentia sacramentum confirmationis administret; et quomodo provideat, si ipse per se omnium necessitatibus consulere nequeat.

Serventurne in huius sacramenti collatione regulae de aetate confirmandorum et de patrinis./ 493

29. Quot in quinquennio sive per se sive per alium ad sacros ordines promoverit Et an servaverit leges de non promovendis *a)* qui necessarii non sint vel utiles iuxta can. 9b9; b) qui saltem integrum theologiae curriculum in Seminario non peregerint Can. 972 § 1.

An numerus ordinatorum par fuerit necessitati dioecesis.

An aliquem incardinaverit, qua de causa, et num iuxta legem can. ill seqq.

30. An servatae sint regulae can. 877 seqq. in concedenda facultate vel licentia sacramentales confessiones audiendi;

et can. 893 seqq. circa casus reservatos.

31. Circa sacram praedicationem, an consuluerit ut iuxta Const S. P. Benedict XV [LE 38] et normas a S. C. Consistoriali datas die 28 Iunii 1917 [LE 42] omnia rite proceaerent; ac maxime ut servarentur praescripta can. 1340 seqq. circa licentiam conceaendam el can. 1347 circa moaum et argumentum condonandi.

An curaverit ut votum a can. 1345 expressum de brevi aliqua homilia in omnibus missis festivis habenda sensim ad effectum ducatur.

32. An et quo fructu avertere pro viribus studuerit fideles a nuptiis cum acatholicis. infidelibus, aut impiis iuxta cann. 1060. 1064, 1065. 1071.

33. An in quinquennio totam dioecesim ipse per se, aut per alium visitaverit iuxta cann. 343-346.

An praeter loca et res, libros et archiva, personas quoque clericorum visitaverit, eos singillalim audiendo, ut cognoscat quae sit uniuscuiusque vitae ratio, quae confessionis frequentia etc.

An inspexerit quoque quae habentur circa legatorum adimplementum et missarum manualium satisfactionem ac stipem, ct an constiterit omnia ad legis normam procedere iuxta cann. 824-844.

Et si abusus aliquos hac in re detexit, referat

34. Utrum et quomodo dioeccsanam synodum celebraverit. et quando novissima synodus congregata fuerit Cann. 356-362.

35. Si sit *Metropolitanus aut Conferentiarum episcopalium Praeses:* an et quando Concilium et quando Conferentias convocaverit; quinam interfuerint; et quo fructu res cesserit Cann. 283-292.

Ceteri Episcopi: an Concilio provinciali, et Confcrentiis ipsi per se, aut saltem per procuratorem, interfuerint Can. 287.

36. Quomodo se habeat cum civili loci auctoritate; an episcopalis dignitas et jurisdictio sarta tecta ita semper servari potuerit, ut numquam, servilitate erga humanas potestates vel alio modo, detrimentum libertati et immunitati Ecclesiae, aut dedecus statui ecclesiastico obvenerit/ 494

Cap. V. *De Curia dioecesana.*

37. Utrum Curia dioecesana aedes proprias, sufficientes et convenientes habeat; et si non. an et quomodo huic defectui consuli queat

Exhibeatur prospectus officialium Curiae episcopalis, adiectis iudicibus synodalibus, examinatoribus, parochis consultoribus, censoribus librorum, aliisque peculiaribus administris. Can. 363 seqq.

38. De qualitatibus et opere Vicarii generalis et aliorum praecipuorum ministrorum adumbratio aliqua fiat.

39. Quinam sint Curiae proventus sive cx taxis, sive ex mullis pecuniariis, sive ex aliis titulis: et quomodo erogentur.

Cap. VI. *De Seminario.*

40. Si dioecesis Seminario cnreat quomodo consulatur pro comparandis sacerdotibus dioecesi necessariis.

An studium sit seligendi bonae spei iuvcness e dioecesi oriundos, ad clerum indigenam creandum: quo fructu: et ubinam educentur. Can. 1353

41. Si Seminarium adsit, referatur enucleate

o) dc numero et statu eorum qui externam discipli-

» 4f'

nam regunt, qui spiritualiter alumnos dirigunt, qui docent, qui discunt;

b) de statu aedium, et rusticationis domus;

c) de redditibus ct oneribus, hoc est de statu activo et passivo pii instituti;

d) de iis quae videantur necessaria ad meliorem Seminari! statum.

42. Distinctum ne sit Seminarium in maius et minus iuxta can. 1354 5 2.

Et si prudenLa suaserit, aut dioecesis conditio exegerit, ut dumtaxat Seminarium minus seu schola apostolica, uti vocant, constitueretur, dicatur ubinam maiores alumni educentur: num in Seminario proprio provinciali, seu regionali, seu intcrdioecesano apostolica auctoritate constitutum iuxta can. 1354 i 1 Et de eius statu adumbratio aliqua fiat

43. An servatae sint regulae:

can. 1356 circa tnbutum seminaristicum;

can.1357 circa visitationem alumnorum et regulae internas;

cann. 1358, 1360. 13Ô1 circa directionem disciplinarem, oeconomicam et spiritualem;

485 can. 1359 circa deputatos:/

can. 1363 circa alumnas admittendos ct excludendos;

can. 1371 circa dimittendos aut expellendos;

cann. 1364-1366 circa institutionem litterariam et scientificam, praesertim philosophiae et theologiae;

can. 1367 circa pietatis exercitia;

can. 1369 circa spiritum ecclesiasticum fovendum et urbanitatis leges tradendas.

44. An Ordinarius curaverit ut aliquis alumnus pietate et ingenio praestans peculiaria Urbis Collegia, vel Universitates sive facultates a S, Sede in Urbe vel alibi probatas adiret, ut ibidem in studiis perficeretur iuxta can. 1380.

Cap. VIL De *clero* oer.eratim.

45. An clerus generatim habeat quo honeste vivere possiL

An pro senibus et infirmis domus aut saltem subsidia adsint quibus adiuvan possint

46. An habeatur domus propria pro spiritualibus cleri exercitiis: an etiam quo poenitentes recipiantur.

47. Quo fructu Ordinarius curaverit ut clerici omnes ea adimpleant quae recensent

can. 125 circa sacramentalem confessionem et pietatis exercitia;

can. 126 circa periodicum recessum ad spiritualia exercitia;

can. 130 circa examina annualia novorum sacerdotum;

cann. 131 et 448 circa *conferenlias* cleri;

can. 133 circa cohabitationem cum mulieribus;

can. 134 circa communem clericorum vitam, praesertim vicariorum cooperatorum cum suo parocho, can. 476 J 5;

can. 135 circa recitationem officii divini;

can. 136 circa habitus ecclesiastici et tonsurae delationem:

can. 811 circa vestis talaris delationem in missa® celebratione;

can. 137 circa fidciussiones cavendas;

cann. 138-140, 142 circa abstinentiam ab omnibus quae statum ecclesiasticum dedecent, a theatris et spectaculis mundanis et a negotiorum saecularium gestione.

48. An et quot clericis licentiam concesserit, de qua in can. 139 5 3. operam suam praestandi in arcis seu mensis nummulariis parsimonlalibus. cooperativis, ruralibus, aut similibus:

an ratione communis boni, deficientibus laicls, et ob utilitatem religionis id concesserit; et num adhuc hae
496 concessionis causae perseverent:/

an mensae nummulariae, in quibus clerici opus ali•juod agunt, honestate personarum et principiorum tales sint, ut non dedeceat sacerdotem in lis partem habere:

an m iisdem administratio ita recte geratur, ut omne absit decoctionis periculum, in quo sacerdotes convolu-

ti maneant, et quomodo caverit de securitate huius notitiae:

an denique qui hisce arcis applicati sunt a religiosa sacerdotalis vitae praxi deflexerint, ct molestiam aliquam attulerint: et si ita sit, Ordinarius casus proponat et remedia suggerat.

49. An clerus praestet eam quam can. 127 praescribit obedienllam et reverentiam erga Ordinarium suum, et erga Apostolicam Sedem: ct si sint qui graviter deficiunt, cos Ordinarius dcnunciet.

Si adsit in dioecesi clerus diversi ritus ct linguae, quaenam sit inter clericos caritas: ct quaenam Ordinario cura fuerit pro utrisque.

50. An gencratim clerus officia obsequenter suscipiat, quae Ordinarius Iuxta can. 126 eis committit:

an habeantur, qui quamvis viribus polleant, otiosi tamen vivere malunt:

si habeantur qui Universitates lalcas frequentent, an hi servaverint ac servent leges a S. C. Consistorial! ad rem statutas:

et si huiusmodi adsint, cos Ordinarius mdiceL

51. An adsint sacerdotes qui in diariis et libellis periodicis scribant, vel ea moderentur: et qua facultate et utilitate id peragant. Can. 1386 § 1.

52. An adsint de clero qui cum scandalo diaria et ephemerides vel libros legant quae dedecent:

qui factionibus municipalibus vel poDticis indebite se immisceant

qui ad statum saecularem redacti sint, aut per nefas ad illum sponte sua sint regressi. Cann. 211-214:

et quid fiat ad horum malorum remedium.

53. An et quo fructu aliquas ex poenis recensitis in can. 2293 Ordinarius irrogaverit et casus graviores referat

Cap. \TIL *De Capitulis.*

54. Si desit *Capitulum cathédrale,* dicatur quot consultores dioecesani habeantur, et serventurne circa ipsos quae cann. 424-428 statuunt

55. Si *adsit cathédrale Capitulum,* dicatur quot dignitatibus et canonicis constet;/ 427

adsintne officia canonici theologi et poenitentiarii; et serventurne ab ipsis quae cann. 393-401 iubent;

habeantume alii bénéficiât! minores, et quot

56. Exponatur quae sit dotatio Capituli seu beneficiatorum.

In distributionum seu punctaturarum disciplina vigeantne et serventur regulae can. 395.

57. Si adsint canonicalus aut beneficia patronata, curaveritne Ordinarius, et quo fructu, ut patroni spiritualia suffragia loco iuris patronatus, aut saltem loco iuris praesentandi, acceptarent, iuxta can. 1451.

53. Adsintne statuta iuxta cann. 410 et 416.

59. Quot adsint canonici ad honorem: et serventurne de ipsis regulae can. 406.

60. Sede episcopali vacante, quaenam vigeat ratio

servata ne fuit, ultima vacationis vice, disciplina quam cann. 429-443 praescribunt.

61. Dicatur aliquid de modo quo Capitulum sacras functiones peragit, quo se gerit erga suum Ordinarium, et de aliis quae ad eius bonum nomen pertinent

62. Si adsint in dioecesi Capitula, praesertim insignia, vel *Communiae* cleri ad modum Capitulorum. Ordinarius de iis referat analoge ad ea quae pro cathedral! Capitulo sunt requisita.

Cap. IX. De Vicariis *forancis ct parochis.*

63. Referatur an Vicarii foranel adimpleant diligenter ea omnia quae can. 447 praescribit de vigilantia In ecclesiasticos viros sui ambitus seu districtus, de cura ut canonicae leges et decreta Ordinarii observentur» de ahisque:

an paroecias iux'a normas ab Ordinario datas visitent;

ct an quotannis rationem reddant Ordinario de statu sui vicarianis iuxta can. 449.

64. An paroeciae omnes de suo proprio nastore sint provisae: ct «rveturne lex a ean. 460 tata de uno dumtaxat pastore m unaquaque paroecia habendo re^S-

beta qualibet consuetudine et revocato quolibet privilegio.

65. An adsint paroeciae amovibiles, quot, et qua de causa.

An et quot unitae Capitulis sive cathedral!, sive collegiatis. domui religiosae, aut alii morali personae: ct
49B m hoc casu utrum serventur le/ges de vicario curato constituendo cum libero exercitio animarum curae iuxta statuta in cann. 415, 471 et 609 i 1.

Et si religiosus sit parochus, an sarta tectaque sint quae cann. 630. 631 hac dc re praescribunt.

66. An et quot adsint patronatui obnoxiae: an et quo (ructu cura fuerit Ordinario ut patroni spiritualia suffragia loco iuris patronatus aut saltem loco iuris praesentandi acceptarent iuxta can. 1451: sin minus, an in praesentatione servatae sint leges a cann. 1457 seqq. latae, ac maxime a can. 1452 in casu electionis seu praesentationis popularis.

67. An provisio paroeciarum quae sunt liberae collationis fiat per concursum, et qua ratione concursus celebretur. Can 455 seqq.

68. Quibus redditibus parochi vivant, an ex immobilibus, ex publico foenere vel aerario, an ex incertis stolae, et fidelium vel dioecesis contributione.

An commode generatim vivant, et an adsint qui egestate laborant

An domo propria paroeciali, saltem conducta eaque sufficienti, generatim instructi sint; et si non, an studium sit et probabilitas ut ea instrui valeant.

69. An parochi generatim satisfaciant iis quae praescribunt:

can. 463 § 4 circa gratuitum ministerium praestandum iis qui solvendo pares non sunt;

can. 465 circa residentiam;

can. 466 circa applicationem missae pro populo;

can. 467 circa sacramentorum administrationem et animarum salutis zelum;

can. 463 circa infirmorum curam;

can. 469 circa vigilantiam ne errores contra fidem et vitia subrepant;

et circa opera caritatis, fidei et pietatis in paroecia instituenda ei fovenaa;

can. 470 circa paroeciales libros recte conficiendos:

circa exemplaria tradenda quotannis Curiae episcopali;

can. 735 circa *sacra* olea a parochis loco decinti ac tuto custodienda.

70. Circa *baptismum:* an quaelibet ecclesia parochialiy sacro fonte sit instructa iuxta can- 774: et quoties infantes sine periculo aut gravi incommodo ad paroecialem transferri nequeant, an parochus ad proximiorem ecclesiam vel publicum oratorium pro sacramento ministrando ultro libenterque accedat iuxta can. 775.

71. Circa *SSiham Eucharistiam:* an parochis cura sit studiumque indefessum ut, iuxta can. 863, fideles saepius et etiam quotidie pane Eucharistico reficiantur;/

ut iuxta can. 865, infirmi, dum plene sunt sui compotes, S. Viaticum suscipiant;

ut iuxta cann. 1273, 1274 et 1275 cultus SSmi Sacramenti augeatur, excitando fideles ad quotidianam missae adsislenliam, ad visitationem serotinam peragendam, exponendo statis temporibus SSmam Eucharistiam, aliaque utilia peragendo;

ut iuxta can. 854, servata quidem parentibus et confessants debita libertate ad iudicandum de sufficienti puerorum dispositione ad primam communionem, t:dem parentes ne negligant officium suum, et alii abusus ne subrepant.

72. Circa *extremam unctionem:* an parochis cura sit, ut hoc sacramentum ab infirmis recipiatur dum sui plene compotes sunt.

73. Circa *matrimonii* celebrationem: an parochis omnibus cura sit diligens observandi quae praescripta sunt in Codice lib. Π1, tiL VII, circa libertatem status, impedimentorum dispensationem, sacros ritus, et adnotationem matrimonii.

74. Circa *catechesim:* an ab omnibus parochis diligenter serventur quae praescribit:

can. 1330 circa peculiarem catechismum pro prima confessione et communione et pro confirmatione puerorum;

et cann. 1331-1336 de catechismo diebus festis imparticndo tum pueris tum adultis.

75. Circa *crangelii* explanationem: an ab omnibus lex servetur can. 1344;

circa *sacras condones:* an statis quibusdam temporibus sacrae conciones frequentius habeantur ad normam can. 1346. et sacrae missiones locum habeant iuxta can, 1349.

76. An vicarii cooperatores allique animarum curatores suis officiis laudabiliter fungantur iuxta can. 473 seqq.

Cap. X. De *religiosis.*

77. An Ordinarius sive per se, sive per alium, quinquennalem visitationem domorum religiosarum peregerit iuxta cann. 512, 513: et quae notabiliora adnotanda habeat

78. Utrum religiosi sive viri, sive mulieres, vitam communem ducant; an sint qui habitent soli, vel in domibus privatis cum saecularibus, et quo iure;

quae sit in utroque casu eorum fama;/ 500

quaenam pro dioecesi utilitas:

an catechismum tradant si Ordinarius requisierit iuxta can. 1334;

quo habitu incedant.

79. Si quaestuantes adsint, sive viri, sive mulieres, an canonicae praescriptiones cann. 621, 622, 624 servaverint: an aliquod inconveniens acciderit vel aliquid sit de hac re animadvertendum.

80. Si congregatio aliqua dioecesani iuris, vel societas sive virorum sive mulierum m communi sine volis viventium habeatur, Ordinarius de ea, aut de eis, nomen dicat finem, sodalium numerum, utilitatem, et si quae alia observanda habeat

81. Referat Ordinarius an aliquod offendiculum cum religiosis habeat in suae iurisdictionis exercitio.

82. Si adsint religiosi viri ordinibus sacris iam initiati, qui *exclaustrati, saecularizati* aut dimissi a religione fuerint referat Ordinarius quid de ipsis dicenuum iuxta cann. 639. 640. 669 seqq.

83. *De religiosis* muhenbus in specie Ordinarius referat:

a) an observentur canonicae leges circa admisionem ad noviItalum, professionem, clausuram, coniessanos ac bonorum temporauum administrationem iuxta cann. 512, 513. 520-527, 533-535, 547, 549, 550. 552, 600-605;

b) si quae monasteria monialium superioribus regularibus sint sublecta, an in casibus a iure statutis Ordinario subdantur iuxta cann. 500 $ 2 et 615;

c) quae vitae activae sunt quibus diversis operibus se addicant et quo fructu;

d) si sint quae infirmis in privatis domibus adsistant, aut rem domesticam in nosocomiis. Seminariis vel similibus virorum domibus gerant, an cautum sit a periculis quae in his adiunctis obversantur, et an aliquid habeatur deplorandum.

Cap. XI. *De populo fideli.*

84. Dicatur quinam sint generatim populi mores: quaenam vita Christiana privata in familiis: quaenam publica in oppidis et civitatibus: an in externis pompis et solemnitalibus magis consistat, quam in vero pietatis spiritu. Et si sint differentiae notabiles unius loci ab alio, indicentur.

Quid fiat ut Christianae vitae professio, si paululum defecit aut a recta via declinavit, sensim reducatur./ 501

85. Qua reverentia clericos, et maxime Episcopum et S. Pontificem, populus prosequatur. Can. 119.

86. Quae sit observantia:

can. 1248 circa praeceptum audiendi sacrum ct abstinendi ab operibus servilibus diebus festis:

cann. 1252, 1254 circa abstinentiam et ieiunium;

can. 770 circa sollicitam baptismi collationem infantibus;

can. 859 circa communionem paschalem: quot sint ex viris et ex mulieribus qui, cum sint professione catholici. nihilominus eam negligunt, facta proportione pro singulis centenis fidelium;

can. 863 circa frequentem communionem:

cann. 865 et 944 circa extrema sacramenta: an sint inter eos qui catholici censentur, qui haec sacramenta

differunt, negbgunt aut etiam recusant: et dicatur eorum numerus habita proportione pro centenis;

cann. 1203, 1239 seqq. circa crematìonis reprobationem et funera: dicatur servata proportione ut supra. quot ex iis oui catholici dicuntur funeribus mere civilibus seu irreligiosis sepeliantur: an id contigat ex nimietate taxarum stolae, an ex alia causa.

87. Circa *matrimonium:* an matrimonia mere civilia, concubinatus et divortia habeantur, ct qua proportione;

an vitia contra sanctitatem matrimonii irrepserint;

qukl fiat ut haec mala removeantur.

88. Ubi catholici cum acathohcis mixti sunt, et mixta matrimonia habentur, dicatur numerus horum matrimoniorum tum absolutus tum relativus ad matrimonia non mixta: quaenam exmae acinmenia religioni provenant*

an serventur ab his contrahentibus clausulae can. 1061.

89. *De chistiana educatione prolis:* quomodo generatim parentes et qui loco parentum sunt, in sinu familiae satisfaciant gravissimae huic obligationi, oe qua cann. 1113 et 1372: et quae cura sit ne ao hoc officio fideles deficiant

90. De scholü.* an in publicis scholis, praesertim elementaribus, servetur praescriptum can. 1373 oe institutione religiosa puerorum.

Et si non, quolibet de causa,* an cura sit fidelibus et clero instituendi pro catholicis pueris scholas confessionaies, eosque avertendi a senoits acatnolicis, neutris, mixus, luxu can. 1374.

91. De conditione et statu scholarum confessionalium, praesertim elementarium, enucleate referatur*, quomooo sustententur, a quot alumnis frequententur, quahque profectu. Et si scnolae confessionaies institui non potuerint, indicetur causa:/

et dicatur, an per varia opera post-scholana, hoc est oratoria festiva. Congregationes .Marianas, scholas catechisucas, aliisve mocis, cautum pro viribus sit praeservauom puerorum et puellarum.

92. De religiosis piis laicorum associationibus: an adsint in dioecesi tertii Ordines saeculares, et confratemnates, illae praesertim *SSmi Sacramenti* et *Christiae* oocirinae, allaeque piae Uniones potissimum pro iuvenibus: quo numero et quo religionis profectu.

91 An hae associationes servent omnes praescripta,

can. 690 ae sublectione erga Ordinarium;

can. 691 de administrationis modo.

94. An adsint inter caüiolicos associationes illae, quae soc-ales vocantur, agricolarum, operariorum, mulierum In hunc vel alium caritativum finem, vel mutuum subsidium; an asyla pro infantibus, patronatus pro luvenibus. pro emigrantibus etc. circuli pro luventute, laboratory pro artificibus, vel pro puellis etc.: quo spiritu agantur; an directioni et moaeratloni Ordinarii et Apostoiicae Sedis doubler subsint: quaenam beneficia sive moralia sive temporalia praestent

95. An cura sit ut qui hisce associationibus sive religiosis et piis, sive socialibus adscript! sunt, in fidei doctrina instituantur et Christianam vitam ducant

96 An et qua diffusione ephemerides vel diaria obscocna. irreligiosa, moaermstica vel Uberaha dioeceslm pervacant:

an Ubri quoque huius generis diffusi sint:

quid fiat ad tantum malum coercendum et quo fructu.

97. An massonicae sectae addicti, vel etiam massonicae tabernae in dioecesi habeantur: quanta et quali activitate operam adversus religionem moliantur: quid fiat ad occurrendum huic malo.

98. An socialism! societates habeantur: quod numero, quanti momenti et quali religionis noxa: et quid fiat ad hanc avertendam.

99. Utrum in exercitio iurium politicorum et civilium fideles catholici religionis bono et Ecclesiae Ubertati pro viribus consulant

Cap. XII. indicium sintheticum Ordinarii circa dioecesis statum.

100. Denique Ordinarius, omnibus in universum complexis. dicat, praesertim in prima sua relatione, quid actu sentiat de materiali et morali conditione dioecesis, quae ipes melioris status affulgeat, quaenam maiora ra discrimina immineant/

Id sequentibus vero relationibus addat, quomodo et quo fructu ad effectum perduxerit monita et mandata, si quae S. Congregatio in sua responsione ad praecedentem relationem significaverit- et utrum progressus, regressus, an potius idem ferme persistens status in rebus fidei et morum haberi videatur in dioecesi: et quaenam de eo censeantur causae.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Consistorialis, die 4 Novembris 1918.—C. Card. De Lai, Episcopus SabineiL, *Secr. V.* Sardi, Archiep. Caesarien., *Adscssor.*

1918 NOV 13.-SC RITUUM, INDULT. PART

Facultas utendi paramentis caerulei coloris quotus missa celebretur imm. conceptionis b. m. v.

Quum hodiernus Moderator Regularis Provinciae Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum Cathalauniae a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XV privilegium humillime petierit quo in praedicta universa Provincia sacra paramenta caerulei coloris adhiberi possint quoties celebratur Missa Immaculatae Deiparae Conceptionis; Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo eodem Domino Nostro tribulis, benigne annuit juxta preces, ad proximum decennium: hac vero sub conditione, ut exhibeatur praesens Indultum ante suam executionem in Concellaria Curiae Ecclesiasticae Cathalauniae. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 novembris 1918.—A Card. Vico, Ep. Portuen.. *Praef.* Alexander Verde, S.

1918 NOV 15.-SC PF. el OR. NOT. AAS 10(1918)508-509

NormCatio circa missiones ad delegationes apostolicas CONSTANTINOPOL15, AEGYPTI. MESOPOTAMIAE, PERSLAE ET SYRIAE PERTINENTES

In attesa delle disposizioni che la S. Sede darà a suo tempo in riguardo alie Missioni comprese nei territori delle Delegazioni Apostoliche di Costantinopoli, delTEgitto, della Mesopotamia, della Persia e della Siria.

in relazione ai decreti e alie istruzioni precedent! date dalla S. Sede circa l'invio di Missionari e l'apertura di Missioni di rito latino nelle regioni delTOriente,

al fine che le opere dei sacro ministero tomino a fiorire in Oriente con la ordinata e zelante coopérations dei Missionari latini e per proweaere al necessario e regolare riordinamento delle Missioni medesime;

Ordini e Istituti Religiosi latini, siano maschili, siano femminili, suile seguenti disposizioni:

1. Non è permesso, fino a nuova disposizione, inviare nei confini delle Delegazioni Apostoliche soprain-

Fide o della S. C. per la Chiesa orientale, second© la loro destinazione.

I permessi rilasciati prima della guerra ai Missionari non si intendono revocati. I rispettivi Superiori perô son tenutl ad inviare alla S. Sede i nomi di tali Misdono ritornarvt

2. 1 Delegati ApostoUci e gli Ordinari sia latini che orientali non permetteranno nel territorio della propria rlspettiva Delegazione e Ordmariato la celebrazione dei divini uffici c Vesercizio di qualsiasi ministero ai religiosi latin! che non abbiano il permesso prescritto/ della S. Sede, nè senza tale permesso consentiranno ai medesimi religiosi ed alie religiose di esercitare qualsiasi altro uflicio, e parimenti non permetteranno che nclla propr.a Delegaaone e Ordinariato dai Religiosi Missionan e daUe Religiose Missionarie, senza l'auto-

rizzazione scritta della S. Sede, si apra alcana nuova Missione, Opera o Residenza.

Quelle Missioni. Opere e Residenze che già eslstevano regolarmcnte prima della guerra non potranno riaprirsi senza il consenso del rispettivo Delegato Apostolico.

Roma, 15 novembre 1918.—G. M. Card, van Rossum. *prcfttto della S. C. di Prop. Fide.* Nicola Card. Marini, *Segretario della S. C. per la Chiesa Orientale.*

130

1918 NOV S4. COM. INTP. RESP. AAS 11 (1919) 75-76

Dubium de vi. post codicem, normarum conc. baltimo-
REXS1S CIRCA NOMINANDOS ADMINISTRATORES DIOECESANOS

Vide rexium infra sub die 1919 Feb 22: LE 153.

131

1918 NOV 24.-COM. INTERPRES. RESP. PART.·

Dcbia: 1 - De translatione cadaverum et celebratione missae in domo. 2 - De disciplina choiuli Urbis. 3 - De excusatione a caono cAxoxia S. Theologiam vel ids canonicum in Seminario wcixns. 4 - De dimissione religiosorum qui vota ante Codicem emiserunt

1. 1. Utrum periculum offensionis, vulgo *malumore,* ex parte fidelium et cleri sit ad normam canonis 1215 Savis causa, quae excuset a transferendis cadaveribus delium e loco, in quo reperiuntur, ad ecclesiam ubi funus persolvatur.

2. Utrum facultas celebrandi Missam in domo privata sit ab Ordinario, ad normam canonis 822 § 4 interpretanda restrictive.

Resp.: Ad 1“ *negative,* et consuetudinem, prout exponitur ab Ordinario Suessano, esse reprobandam.

Ad 2e *affirmative.*

IL Utrum decretum S. C. C. diei 30 nov. 1910 Decorem *domus Dei* de disciplina chori in Urbe servanda, [AAS 2 (1910) 959-961], adhuc vigeat.

Resp.: *Affirmative.*

IIL 1. Utrum Canonici dioecesis Ibusensis, qui obligationem habent ex edicto praebendae adnexam, docendi S. Theologiam et ius Canonicum in Seminario, excusentur a choro etiamsi scholam habeant extra horas servitii choralis.

Et quatenus, affirmative:

2. Utrum excusentur diebus festis aut in quibus scholae vacant, imo etiam tempore feriarum.

Resp.: Ad 1B *affirmative,* amissis tamen distributionibus quotidianis.

Ad 2’ *negative.*

IV. — Utrum vota religiosa emissa ante promulgationem Codicis sint moderanda quoad modum dimissionis religiosorum et quoad effectus dimissionis a iure antiquo vigente ante Codicem.

Resp.: *Affirmative.*

Facta autem Ssmo D. N. Benedicto div. Prov. Pp. XV de his omnibus relatione ab infrascripto Commissionis Secretario in Audientia habita die 1 decembris 1918. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare dignata est.—Alolsius Sincero, *Secr.*

• **ME 31 (1919) 175-176. Adn. P. BATTISTINI In EL 34 (1920) 411-418; J. 8. In NrT 46 (1914-19) 558-561; REGAT!· (1919) 176-177. Vid« Inire Responsa eiusdem Comm. Interpretis ob 1919 Oct. 16 in AAS, nonnullis mutatis, edita: LE 210 super iisdte esterils.**

132

1918 NOV 30.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

DUBIUM ORCA CLAUSULAM ALIENANDI t IN FAVOREM MAIORIS OBLATORIS » IN RESCRIPTIS PONTIFICIIS APPOSITAM

Dubium - *Beatissime Pater,* Rev. P. Custos Missionis Ordinis FF. MM. Capuccinorum Argentines et Chilen. Regularis Provinciae Navarrae, ad pedes S. V. provolutus, exponit: Syndicum Apostolicum Conventus S. Jacobi Chilen., vigore facultatum ab hac S. Congr. die 2 febr. 1912 P. Moderatori Provinciae Navarrae concessarum, alienasse sub die 31 maji 1917 fundum de quo in citato rescripto sermo fiebat; et quidem postquam alienatio publice nota reddita est. aestimatione fundi a viris peritis facta, non minore pretio quam quod a peritis statutum est, ac tandem « favore majoris oblatoris › ut ferebat clausula rescripti pontificii de quo supra.

Nunc autem praefatus P. Custos, ad tollendam aliquam animi perplexitatem humiliter postulat ut sibi dubium declaretur: « An exposita clausula (alienandi nempe favore majoris oblatoris) importat veram et propriam licitationem, seu venditionem quae appellatur sub hasta; vel utrum ad venditionis validitatem in casu sufficiat privata adjudicatio majori oblatori. Superioris judicio, facta ›. Et Deus, etc.

Resp. - Vigore specialium facultatum a SSxno D.no Nostro concessarum, S. Cong. Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, mature perpensis omnibus ad rem facientibus, praeposito dubio rescribendum censuit prout rescribit: ‹ *Negative* ad primam partem: *Affirmative* ad secundam partem ›.

Romae, die 30 novembris 1918.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Praef.* Vine. La Puma, *Subsecr.*

• **Ordini F. M. ùp.: AOMCap 35 (1919) 35,**

133

1918 DEC 1.-SECR. STATUS, LIT. CIRC. PART.·

De MODO MITTENDI LITTERAS S. OFFICIO

Cum res, quae ad Supremam Sacram Congregationem S. Officii deferri solent, graves sint plerumque et in iis versentur quae nullo modo debeant nec sine scandalo possint, ab aliis resciri, opus est ut earum delationes summa prudentia summaque cautione fiant, ne in manus incidant perditorum hominum ad ea omnia semper perpetranda paratorum, quae vel in detrimentum animarum vel in religionis sacrorumque Administrorum obtrectationem verti possint.

Quam ob rem Beatissimi Patris ea voluntas est, ut quotquot sunt in orbe catholico Archiepiscopi ct Episcopi. suo quisque clero, iussu Apostolicae Sedis, praecipiant. gravi poena transgressoribus constituta, ut nullam prorsus denuntiationem ad praefatum Sacrum Supremum Tribunal per cursorem publicum (vulgo per *posta)* ipse clerus mittere queat aut *per fideles mitti permittat,* sed suo quisque Ordinario, per sigillum clausam, tradendam curet.

Episcopi vero, cum litteras acceperint quae ex exteriore inscriptione appareant eidem sacro Tribunali destinatae, eas. non tactas» alio includant involucro (italice busfa). inscriptasque mittant Cardinali a Secretis Status Sanctitatis Suae, qui, nulla interposita mora, eas, similiter integras. Sancto Officio transmittendas curabit.—P. Card. Gasparri.

• **ME 31 (1919) 79-80.**

134

1918 DEC 7.-SC SACR., RESP. AAS 11 (1919) 8

Circa usum adhibendi pro ss eucharistiae sacramento hostias a duobus mensibus contectas

Relatum est huic S. Congregationi de disciplina Sacramentorum in nonnullis Dioecesibus quosdam Vicarios Foraneos. aut Decanos, vel Parochos solere singulis duobus vel tribus mensibus hostias comparare easque distribuere in propriis et filialibus Ecclesiis pro Missae sacrificio peragendo ac pro fidelium eucharistica communione. Elapso hoc temporis spatio, nova fit acquisitio et distributio hostiarum, quae pariter duobus vel tribus mensibus sufficiant, ac ita deinceps. Et exquisitum est an probari possit huiusmodl praxis adhibendi, pro SSfno Eucharistiae sacramento, hostias n tribus vel duobus mensibus confectas.

Haec S. Congregatio, omnibus mature perpensis, proposito dubio respondit: *negative, et servetur praescriptum Ritualis Romani et Codicis Iuris Canonici.*

Rituale Romanum (tit. IV, cap. I, *De Sanctissimo Eucharistiae Sacramento)* haec praecipit: « Sanctissimae c Eucharistiae particulas frequenter renovabit (paro- ı chus). Hostiae vero seu particulae consecrandae sint ‹ recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo dts- c tnbuat vel sumat ».

In Codice Iuris Canonici haec statuuntur: Can. 815: t panis (pro Missae sacrificio) debet esse mere triti- c cens et recenter confectus ita ut nullum sit periculum c corruptionis. Vinum oebet esse naturale ae genimine c vitis et non corruptum ». Can. 1272: « Hostiae conse- ‹ eratae sive propter fiaelium communionem, sive prop- ‹ ter expositionem Sanctissmu Sacramenti et recentes « sint et frequenter renoventur, veteribus rite consum- c pus ita ut nullum sit periculum corruptionis, seauio f servans instructionibus quas Ordinarius loci hac de ‹ re dedent ».

Propter maximam autem quae debetur reverentiam erga SS. Eucharistiae Sacramentum mandat haec S. Congregatio ut in cunctis ecclesiasticis Dioecesium ephemeridibus datum responsum eoaiur. quo facinus omnibus patescat et ab üs, ad quos spectat, fiaeliter ac religiose servetur.

Datum ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 7 decembris 1^18.—Ph. Card. Givstini, *Praej,* A. Capotosti, Ep. Thermen., *Secr.*

Ada. RE3ATILLO n. 385; ME 31 (1919) 59-60.

OFFICII, DECR. AAS 11 (1919)

Damnantur **DUO OPUSCULA E BONAIUTI**

Feria /V, *die 27 novem*brts *1913*

In generali consessu Supremae huius Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales damnarunt ac proscripserunt et m Indicem librorum prohibitorum inserenoa esse decreverunt opuscula:

1. Ernesto Bonaiutt, *La* genesi della dottnna *agostiniana* intonio al peccato originale. Roma. Tipografia dei Senato di Giovanni Bardi. 1916.

2. Ernesto Bonaiutt, SanfAgojhno. A. F. Formiggini. Editore in Roma. 1917.

Et insequentl feria V. die 28 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus Dominus Noster Benedictus divina Providentia Papa XV. in audientia R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit ac publicari ius-

Datum Romae in aedibus Sancti Officii, die 14 decembris 1918.—A. Castellano. S. R. et *U. I. Notarius.*

1918 DEC 14.-SC CONC. RESOL. AAS 11(1919)128-113

WRATISLA VIEN.

Constitutionis tribunalium ecclesiasticorum et assumptionis **LAICORUM IN OFFICIUM IUDICIS ECCLESIASTICI**

14 decembris 1918

Species facti. - A Rfho Episcopo Wratislavlensi duo iponuntur dubia circa constitutionem tribunalium ccc iasticorum illius Curiae. Primum, utrum permittere debeat quod m tribunalibus ecclesiasticis partem habeant cum roto deliberatiro in causis matrimonialibus et contentiosis (exclusis utique criminalibus) lurisperiti lalci. iuxta praxim quae ibi dicitur vigere ex consuetudine 170 annorum. In altero dubio fit similis quaestio de interventu laicorum, in ture et in sacris canonibus peritorum, qui in ludiclis ecclesiasticis partem habeant tamquam Auditores ad Instruendas causas (exceptis criminalibus) vel tamquam Assessores cum voto consultivo.

Quoad substantiam, haec est historia factorum prout cx aocumentis exhibitis in actis eruitur: 1· Numquam fuit a Seue Apostolica ibi concessum, ut lalci pariem haberent in ludiclis ecclesiasticis quibuscumque *tamquam veri* indices cum *voto deliberativo;* sed haec praxis ortum ducit ex saecularizationc facta in Borussia, ex qua tribunalia dioccesana fuerunt suppressa, ac oeindc a. 1812 fuerunt quiuem restituta, sea cum *subordinalione* ad potestatem civilem, quae suborainatio praesertim acta est per immixtionem iuoicum laicorum. 2° Quod nititur concessione Pontificia, id tantum est, m ea oioecesi haberi secunuam et tertiam instantiam appellationis, prout primus concessit Benedictus XIV per Livieras in forma Brevis *Paterna pietatis,* a. d. 1 augusti 1 ‹48; atque in secunoa et tertia instantia ita concessa « posse aascisci in auxilium actsessores slvc « auaitores ecclesiasticos vel saeculares sacrorum ca- « nonum peritos, qui *tamen omni voto deliberativo seu* ‹ *decisive destituantur* ·». Hae postremae concessiones factae sunt ad necennium per breve Pii IX *Paterna aucti chantate,* 12 lanuarii anni 1855; deinde per aliud breve anni 1864 prorogatae sunt ad aliud aecennium. Sed finito hoc alio decennio non apparent amplius prorogatae; cuius fortasse causa quaerenda est in persecutione sub nomine *Kulturkampj* celebri, qua saeviente Episcopus a Gubernio vi aepulsus est. Certe neque petiuo neque concessio prorogationis habetur in mera nolificaiione nominum iuoicum prosynodalium singulis trienniis electorum, facta primum Nuntiaturae Viennensi, ac deinde S. Congr. Concilii.

Animadversiones. - Qui super hanc facti speciem scripsit RÆus Consultor, censet, ln prunis, nullatenus esse legitimam nec m posterum tolerandam consuetudinem admittendi laiccs tamquam veros iudices *cum voto deliberativo.* Ad quod probandum provocat ad textum iuris Decretalium et ad praescripta Codicis Iuris Canonici.

Sane ex iure Decretalium lalci omnino sunt excludendi

tudlc IL 1. cap. 18. X. *dc loro compct.,* Π. quippe incompetentia ln eo habetur, qui ne i quidem habet, at lalci lurisdictionem ecclesiasticam, quae necessaria est ad decidendas causas ecclesiasticas, habent nuiiam; immo ne illius quidem habendae sunt capaces, sed prorsus incapaces, ac talis incapacitas solum per specialem et extraordinariam Rom. Pontincis provisionem m causa particulari aulerri potest (cf. Schmalzgr.. I. tiL XXIX, n. 14; II. Ut. I, n. 83 I 1). At talis extraordinaria et mira provisio. quae permanent! modo laicls personis daret lurisdictionem spiritualem ad decidendas causas ecclesiasticas .ln documentis auigatis non continetur, quin potius ln iis constanter excluduntur laid a suffragio decisive habendo, prout ex verbis quoque supra relatis liquet. *Absoluta* **Lictionem**

Quod autem Codex exigat, ut omnes iudxces sint clerici, immo et sacerdotes, est res manifesta (can. 1573. § 4, 1574. I 1). Nec minus perspicue cnunUatur in Codice principium iuris pubbcl ecclesiastici, quo Ecclesiae vindicatur ius proprium et exclunvum cognoscendi de causis spiritualibus et spiritualibus adnexis (can. 1453), quae proinde sunt decidendae dumtaxat a iudicibus jurisdictione spirituali praeditis. qua laid non sunt capaces./

Quodsi ab Episcopo Wratislavlensi casus ita proponitur, quasi Interventus judicum laicorum in decidendis per suffragium deliberativum causis ecclesiasticis, fundamentum haberet in consuetudine 170 annorum, hic titulus nullo modo est habendus ut legitimus. Nam, praescindendo a iure Codicis et insistendo turi Decretalium, sub quo orta fuisset illa consuetudo, certum est per consuetudinem legitimo tempore praescriptam adquin posse lura etiam spiritualia: at ad adqulrenda lura spiritualia ante omnia requiritur capacitas tn sublecto: iam vero lalci spiritualis jurisdictionis sunt incapaces, ergo illam per consuetudinem quovis tempore praescriptam acquirere non possunt (cap. 7. X. dc prescript., Π. 26). Praeterea improbatur in iure. Ita ul nequeat praevalere, ea consuetudo, per quam ** disrumpltur " nervus ecclesiasticae disciplinae videlicet per quam impeditur observantia bonorum morum vel subvertitur ordo ecclesiasticae hierarchise (cap. 5. X, dc consuet., 1. 4: Reiffensluel, in hunc tit., n. 56. &7: Suarec, De legibus, lib. 7. cap. 6. n. 8 sq.): iamvero talis subversio habetur per usurpationem spiritualis lunsdlctionis a laicls factam. Item reprobatur ea consuetudo, quae est adversus immunitatem et Ubertatem ecclesiasticam, adeo ut consuetudo adversus Ubertatem ecclesiasticam ellam immcmorialls, si sola sit, et nullo privilegio aut fama] rivilegii Apostollci adiuvetur, non possit immunitati qui U rtati ecclesiasticae derogare iRelffenstuel. 1. c. n. 81 sq.?. Haec reprobatio expresse habetur cap. 1. 3. 5. X. dc consuetud., I. 4; item cap. 4. X. dc electione, I. ct cap. 8, X. de Iudiciis. II. 1. Iam vero est manifeste cōntra libertatem, indepcndentiam et immunitatem Ecclesiae, quod haec in lWdis de rebus ecclesiasticis et spiritualibus, maneat subtecta cuivis intrusion! potestatis laicae et indicum laicorum, per quos causae ecclesiasticae decidantur.

Ceterum quaestio de vi consuetudinis est quaestio luris privati, quoad leges nimirum respicientes internum societatis regimen. At in casu intrusio ludicum saecularium tn causas ccc «esi xs.icas, esset facta per usurpatinnem notwutln clvlll*. ut apparet ,, brevi ÆtorU m

ciraemLw. quo posito, quaestio hncc, iam non est quaestio luris privati, sed quaestio iuris publici, i. e. de Indepen- dents EcHesiae a potestate civili. In quaestione autem luris publici ne cogitari quidem potest consensus legalis Superioris legislatoris ecclesiastici, qui est necessarius ad hoc ut consuetudo facti per viam praescriptionis transeat tn consuetudinem iuris: in toll enim casu consensus legalis contineret illicitam approbationem usurpationis, efficere- turque inde, ut " per fortunatam facti inlustitiam iuris " sanctitati legitime detrimentum inferri posset " (Prop. 61 damn In *Syll. PH IXL* Cui consensui legali, etiam ex alia
111 ratione vix in tali/ causa locus esse potest, quia videlicet Superiores ecclesiastici, quando non resistunt violationibus factis per potestatem saccularem, id unice faciunt ad vi- tanda maiora mala, non animo probandi.

Tandem quum Illa participatio iudicum saecularium In decidendis causis ecclesiasticis ortum ducat ex usurpatione potestatis civilis, ct haec vi suae iurisdictionis lalcae *ct profanae* HJam usurpationem perpetraverit, Iudlces laid vi hirüdirtionü laicac *ct profanae* partem haberent in deci- dendis rausis ecclesiasticis et spiritualibus: quae praetenslo est omnino Irrationabilis ct ideo non potest cadere sub ap- probationem legislatoris ecclesiastici, licet hic per se possit, «altem transeunter et ad aliquem actum, alicui lalco de- legare iurisdlctionem spiritualem.

Hinc apparet consuetudinem propositam, non aliud me- reri nomen nisi abusus, idtroque esse Irritandam, ut tribu- nalibus ecclesiasticis sua libertas ct independents resti- tuatur.

Relate ad alterum dubium, utrum in futurum laid ho- mines. In fure et in canonibus periti, admitti possint tam- quam Auditnres ad causas instruendas, vel tamquam As- sessores cum voto consultivo: negari non potest, praxlm vigentem in Curia Wratlslavdensi fuisse in suo initio legiti- mam. quipoc Introductam ex Induito Pontificio contento ln brevi Pii IX (a. 1855) et In prorogatione ad aliud decen- nium facta a. 1864. Nova tamen prorogatio deinde non In- venitur esse facta, ideoque favor concessus dicendus est cessasse ab a. 1874. Ergo, quum novus Codex tam pro Auditoribus, quam pro Assessoribus exigant ut sint sacer- dotes. d^umpti cx iudldbus svn»xia'ibus (cann. 1575. 1581). quoad futurum tempus, sub disciplina iuris per Codicem Inducti, videretur dandum quooue responsum negativum.

Nihilominus animadvertendum est in iure Decretalium non fuisse prohibitum, quominus *Assessores* desumi possent cx hiris, sed potius fuisse permissum. Id communiter a I>c»nribus deducitur ex cap 11. de rescript., I. 3. in 6 cfr. Rdffe^stuel. lib. II. tit. 1. n. 22· Bnuix. de iudic., I. pag. 453· Wemz. Ius *Décret.,* XT. η. 148. Cujus rei ratio redditur, aund A«e<v\r nullam debet exercere lurisdictioncm. cuius laid sunt incapaces.

At. ob rationem contrariam. *Auditor,* cui committitur causae instructio, exercitium habet iurisdictionis reelesia- rJcae. sine qua plurimi actus instructionis cau<sae fieri ne- queunt: ideooue lalci muneris Auditoris gerendi sunt Inca- paces (cf. epist. encycl. S. Congr. Immunit. 3 octobris 1832 et responsum eiusd. S. Congreg. 4 martli 1855: Bouix. l. c.. pag 463. Wemz. I. c., n. 141).

Iam ex his videtur deducendum etiam in dioecesi Wra-
2 tKhvfcnsi/ non posse ounad futurum admitti, ut adhibean- tur lalci tamquam *Auditores* ad instruendas causas eccle- distfca«. quia concessio illi Curiae factae, post annum 1874 quo Indultum ea de re datum expiravit. non fuit rennvata: per consuetudinem autem fleri non possit ut laicus iuris- dlctionem spiritualem obtineat.

Quoad Attessores, licet valeat ratio de concessione non rennvata. nihilominus, quum cesset altera ratio de nece«ftate Jurisdictionis spiritualis et Insuper iure Decre- talium non fuerit prohibitum assumere laicos In munus As- sessoris. urgeri posset pro Curia Wratlslaviensl ratio con- šuetudini plus quam centenariae. Ideoque ad praescripta ran. 5. concludi, consuetudinem hanc, tametsi Codici con- trariam. tolerari posse si Ordinarius aestimet eam prudenter «ubm^veri non posse. Nihilominus nemo non videt quot incommoda multis in circumstantiis oriri possint, si lalci h consiliarios ab Hcnc ludice assumantur. Nam. prae- temuam quod non semper lalci. etiam Ln ture canonico œr.tl. prinrjpfa sana et firma de potestate Ecclesiae ha- bent. obnubilari videtur, sl tale consilium ineatur, perfecta {-dependentia Ecclesiae in suis negotiis: et certe iudlces bid nnn assumunt sacerdotes in consiliarios seu assessores pro neentils civilibus et profanis decidendis: praeterea de- ñ« est. ut sacerdotes sint plures In Iure canonico ac etiam civili bene periti, quibus reserventur negotia ecclesiastica, vel quae aliquam necessitudinem praeseferunt cum Jure rtvfli. prout e contrario videtur Incongruum dignitati Ec- e'etfae. ut Indigeat opera Jurisperitorum laicorum pro cau- tis ecclesiasticis decernendis.

Ex quibus omnibus deducendum videtur etiam ad secun- dam dubium esse dandum responsum negativum, seu in Auditores et Assessores non posse assumi laicos.

Resolutio. - Porro, propositis in plenariis comitiis S. Congregationi Concilii, habitis in Palatio Apostolico Va- ticano. die 14 decembris 1918, dubiis ab Episcopo Wra- tislaviensi hisce formulis deductis nimirum:

I. An *consuetudo, per J70 annos usitata, qua* in tri- taftaiibuj *dioecesis Wratislaviensis admittuntur iurisperi'i laid cum voto deliberativo* in causis matrimonali- buj *et contentiosis — exclusis semper criminalibus — legitima dici et deinceps tolerari possit;*

II. An in juturum laid homines, in iure et in canonibus periti in iudidis ecclesiasticis admitti possint tamquam Auditores ad causas instruendas, praeter criminales, vel tamquam Assessores cum *voto consultivo in iis causis, quae aliquo modo connexae sunt cum legibus civilibus;/*

Emi ac Rvmi Patres respondendum censuerunt:

Negative ad utrumque.

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Bene- dicto Div. Prov. Pp. XV relatione per infrascriptum S C. Secretarium, in audientia Insequentis diei, 15 eiusdem mensis. Sanctitas Sua datam resolutionem approbavit et confirmavit—I. Mori, *Secr.*

Adn. ME 31 (1919) 168-171; PrM 10 (1922) 64-65.

137

1918 DEC 17.-SC REL., INDÜLT. PART.·

Facultas destinandi duos conventus eiusdem provinciae **RELIGIOSAE IN LOCUM NOVITIATUS**

Preces: *Beatissime Pater.* Moderator Provinciae Re- gularis Tirolis Septentrionalis. Ordinis FF. Min. Capuc- cinorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humi- liter implorat facultatem destinandi, ad normam Cano- nis 554, § 2, duos Conventus: Salisburgensem necnon Brixiensem in locum Novitiatus. - eo quod Domus No- vitiatus jam existens in loco < Klausen » non sit suffi- ciens et apta ad hoc, ut ibi collocentur omnes Postulan- tes et Novitii qui nunc, bello finito, ad Claustra redeunt Et Deus, etc.

Rescr. - Vigore specialium facultatum a SS.mo Do- mino Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Reli- giosorum Sodalium praeposita, audito voto R, P. Procu- ratoris Generalis. Rev.mo P. Ministro Generali benigne commisit, ut petitam facultatem pro suo arbitrio et conscientia juxta preces concedat, dummodo in prae- fatis locis omn-a habeantur quae de jure requiruntur ad normam SS. Canonum et Apostolicarum Constitu- tionum. Praesentibus valituris *ad quinquennium.*

Datum Romae, die 17 decembris 1918.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Praef.* Vine. La Puma. *Subsecr.*

• **AOMC1P 35 (1919) 54.**

138

1918 DEC 21.-SC CONS., DECL. AAS 11 (1919) 5-7

Declaratio circa decretum <redeunttbus» (LE 1251

Essendo stato sollevato il dubbio, se i chlerici reduci dalla millzia con *licenza illimitata* siano tenuti a pre- sentarsi ai loro Ordinari, al pari di quelli che avessero ottenuto 11 *congedo assoluto,* ed a fare gli esercizi spi- rituali entro il tempo fissato. sotto le pénalité stabilite nel decreto *Redeuntibus,* la S. Congrcgazione ha rispo- sto: *Affermativamente.* Ed 11 Santo Padre ha confor- mato la risoluzione, ordinando che. nel pubblicarla. si aggiungesse: 1) che coloro i quali, dimessi con licenza illimitata. non si fossero presentati, credendo non esser- vi tenuti. per motivo di questa buona fode non debbono ritenersi caduti nella censura. 2) che in ogni caso gli Ordinari si guardino dal rlmettere nelfcserclzio della' cura di anime I reduci dalla milizla, prima che i me- desimi con Il prescrit!© ritiro non abbiano rinnovato il loro spirit©.

Dato dalla Segreteria della S. Congrcgazione Con- cistoriale. il 21 dicembrc 1918.—G. Card. De Lai. Vesc. di Sabina. *Segretario.* V. Sardi. Arciv, tit di Cesarea. As- sessore.

Adn. PrM 10 (1922) 38.

139

1918 DEC 23.-SC REL., RESP. AAS 11 (1919) 18

Responsio circa petitionem quorumdam religiosorum **E MILITIA REDEUNTIUM**

SSmo Dno Nostro Benedicto Papae XV humillimae porrectae sunt preces ut consulere dignaretur iis Reli-

glosis. qui, bello perdurante, militiae nomen dare coacti, impares forte se sentiant ad regularem vitam instaurandam.

Porro Sanctitas Sua preces remisit ad H. S. Congregationem, ut, habito respectu ad peculiares horum Religiosorum circumstantias, palema sollicitudine provideat in casibus particularibus. Hoc autem Eadem Sanctitas Sua publici turis fleri voluit.

Datum ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 23 decembris 1918.—R. Card. Scaptnelu, *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B.. *Secr.*

1918 DEC SO.-SC CONS. DECR. AAS 11 (19191 39-43

De clericis in certas quasdam regiones: americam et INSULAS PHHJPPINAS. DEMIGRANTIBUS

Magni semper negotii fuit clericorum receptio ex dissitis vel transmarinis locis provenientium: talibus in adiunctis deceptiones ct fraudes facile occurrunt, easque detegere in tanta locorum distantia ac sermonum diversitate diutini laboris est ac difficile. Unde Alexander III in consultatione ad Episcopum Cenomanensem. jiaiu/α Patrum ceterum' renovans, de clericis in remotis regionibus ordinatis, itemque de transmarinis statuit « ut ad minus quinque Episcoporum super or- < dinatfone sua testimonio muniantur ». Quae lex. relata in Decretalibus, tit 22. lib. I. ius commune per plura saecula constituit.

Nostra autem aetate, itineribus trans Oceanum communionbus et frequentioribus factis, novae leges pro clericorum ex Europa ad ea loca migrantium latae sunt, et ultima vice per decretum *Ethnographica studia* [AAS 6 (1914) 182-186]. quibus plura Iuxta temporis adiuncta fuerunt disposita; quae ubi accurate observata fuere, valde in animarum bonum profuisse exploratum est.

Attamen, interea temporis, experientia docuit aliquid in hac re ulterius addi oportere aliaque temperari, ut salutarium priorum decretorum finis plenius ac facilius attingi queat

Accessit publicatio Codicis canonici iuris. cui. quantum fas erat, coordinari oportebat peculiaris haec lex de clericis trans Oceanum migrantibus.

Habita idcirco ratione votorum plurium Americae Antistitum, perpensisque quae a Nuntiis et Apostolicis Delegatis relata fuerunt. Emi S. huius Congregationis Patres, postquam de mandato SSmi D. N. Benedicti XV omnia diligenti examini subjecere, haec statuenda censuerunt./

Caput I.

Integra lege Sacrarum Congregationum de Propaganda Fide et pro negotiis Orientalis Ritus circa sacerdotum huius ritus migrationem, quoad alios haec In posterum observanda erunt

1. Pro sacerdotibus ad longum vel indefinitum tempus aut in perpetuum ex Europa vel ex Mediterranei oris ad Americam vel ad insulas Philipplnas migraturis, fas esto Episcopis, non vero Vicariis Generalibus aut Capitularibus, litteras discessoriales concedere, hisce tamen servatis conditionibus:

a) ut agatur de sacerdotibus cleri saecularis ex canonico titulo sibi propriis;

b* ut hi post ordinationem suam saltem per aliquot annos dioecesi deservlerint

c> et Intra hoc tempus, sicut antea in Seminario, intemeratae vitae certum argumentum praestiterint, ct sufficienti scientia sint Instructi, adeo ut solidam spem praebeant aedificandi verbo et exemplo populos ad quos transire postulant, et sacerdotalem dignitatem numquam a $e maculatum Iri. prout iterato praecedentibus decretis Apostolica Sedes praescripsit:

d) dummodo ad migrandum lustam habeant cau- <am. e. g. desiderium «e addicendi spirituali ndsistentiae suorum concivium vel aliorum illic commorantium, necessitatem valetudinis curandae, vel aliud simile moti-

I CotrlUottini Killed Carthxinensis I. Chalcedonecals « Antiocheni rec non K S. Augustini *(cfr, Decr* Gratiani, dIsî. I, ap. V).

vum, coherenter ad ea quae canon 116 Codicis in casu excardinationis requirit;

e) sub *lege, quae sub pravi ab utroque Ordinario serranda erit»* ut Episcopus dimittens, antequam licentiam ac discessoriales litteras concedat, directe pertractet cum Episcopo *ad quem,* iilumque de sacerdotii aetate, vita moribus, studiis et migrandi motivis doceat, ab coque requirat, an dispositus sit ad illum acceptandum et ad aliquod ecclesiasticum ministerium eidem tribuendum, quod in simplici missae celebratione consistere non debet, quoties migrans sacerdos aetate luvenlli et integris viribus polleat; neque licentiam et disccssorialcs litteras sacerdoti antea concedat quam responsionem ad utrumque affirmativam assecutus sit;

D Episcopus autem *ad quem* exhibitum sacerdotem non acceptet, nisi necessitas nut utilitas Ecclesiae id exigat vel suadeat, aut alia iusta et rationabilis causa intercedat

2. Discessoriales litterae non communi sed specifica forma conficiendae erunt, hoc est. exprimere debebunt consensum sive tempora 'neum. sive perpetuum vel ad 41
beneplacitum Episcopi dimittentis, acceptationem Episcopi *ad quem,* et notas sacerdotis individuas, aetatis scilicet, originis, aliasque. quibus persona describatur adeo ut nemo circa eius identitafem decipi possit: aliter autem confectae litterae nihil valeant ct nullae habeantur.

3. Firma manet praescriptio in decreto *Ethnograjlca stud:a* statuta. qua Italiae Ordinarii relevantur ab onere dimissoriales litteras, de quibus in superiori articulo sermo est. conficiendi: sed peractis lis quae sub. n. 1 statuta sunt, rem deferent ad Sacram hanc Congregationem. quae licentiam scripto dabit cum utroque Ordinario communicandam.

4. Idem statuitur pro Episcopis Hispaniae et Lusitaniae. hac una differentia, quod onus licentiam concedendi attribuitur et reservatur Apostolicae Sedis apud eas nationes Legato.

5. Qui hisce litteris vel licentia carent, ad sacri ministerii exercitium admitti nequibunt: qui vero iis pollent. admittentur etiam in locis transitus, nisi peculiaris aliqua extraordinaria ratio obsistat, si ibidem infirmitatis aut alia iusta causa commorari parumper coacti fuerint

6. Hisce servatis normis aliisque quae in tit. I. lib. II Codicis statutae sunt, sacerdotes ex Europae dioecesibus dimissi, in Americae ct insularum Phllippinarum dioecesibus, utroque Ordinario consentiente, incardinari etiam poterunt.

7. Sacerdotes ex Europae dioecesibus dimissi ex una in aliam Americae et Insularum Phllippinarum dioecesim transire poterunt. Episcopo *a quo* discedere desiderant et Ep·scopo *ad quem* pergere optant consentientibus. servatis in substantialibus normis sub nn. I et II positis» el docto quamprimum Ordinario^sacerdotis proprio, vel. si a tur de sacerdotibus Italis, Hispanis et Lusitanis. S. Set r officio a quo prima demigrandi licentia promanavit. Obligatio autem docendi Ordinarium sacerdotis proprium vel S. Sedis officium spectabit ad Episcopum qui sacerdotem in sua nova demigratione recipit

8. Curae et sollicitudini Ordinariorum Americae et insularum Phllippinarum enixe commendatur ut provideant quo emigrati sacerdotes in domibus privatis vel in diversoriis, sive publicis hospitiis, non commorentur, sed in aedibus ecclesiasticis ad rem instructis vel instruendis. aut penes aVquem parochum vel religiosos viros. Ouod si absque legitima causa parere recusent *»os post factam monitionem peremptoriam a missae celebratione interdicant.

9. Religiosi, dum In sua religione perseverant, trans Oceanum ad altas suae religionis domus mitti a suis superioribus valebunt, hac una lege servata, super cuius observantia superiorum conscientia graviter/ oneratur, ut agatur de religiosis qui sint intemeratae vitae, bonae exploratae que vocationis et studiis ecclesiasticis bene instructi; adeo ut retineri tuto possit, in bonum animarum et aedificationem fidelium eorum missionem esse cessuram.

10. Religiosi exclaustrati, pro tempore quo extra conventum morantur, et religiosi saecularizati eadem tenentur lege ac clerici saeculares.

Caput Π.

terranci oris in Americam vel in insulas Philippines ad

breve tempus, icmesire non excedens, pergere cupiunt, icceptatione non indigent Ordinarii illius loci, vel illorum locorum ad quae proficiscuntur, prout pro diuturna vel stabili commoratione requiritur.

12. Sed debent:

a) iustam honestamve causam itineris suscipiendi habere, eamque Ordinario suo patefacere, ut discessoriales litteras ab eo impetrare valeant;

b) muniri discessorialibus litteris Ordinarii sui, non in forma communi, sed in forma specifica, cohaerenter ad ea quae superiori num. 2 praescripta sunt, causa temporanei itineris et spatio temporis in induito indicatis;

c) reportare S. Sedis beneplacitum, quod dandum erit vel ab hac S. Congregatione, vel ab Apostolicae Sedis Legatis, in locis ubi hi adsint; nisi urgens aliqua causa discessum absque mora exigat: quo in casu in litteris discessorialibus id erit exprimendum;

d) in quolibet casu instrui sufficienti pecuniae summa nedum pro itinere decenter suscipiendo, sed etiam pro regressu: ad quem finem Ordinarius cavere debet, ut summa ad revertendum necessaria deponatur penes aliquam nummulariam mensam, aut alio modo tuta sit. ne ulla reversioni obstet pecuniae difficultas.

13. Religiosi exclaustrati, durante exclaustrationis tempore, et religiosi saecularizati hic ipsa lege tenentur.

14. Expirato spatio temporanei indulti, si quis ex infirmitate aut alia iusta vel necessaria causa redire non valeat. Ordinarius loci licentiam prorogare poterit, docto tamen ^tatim Ordinario sacerdotis proprio et S. Sedis officio, a quo beneplacitum discessus datum fuit

Caput III.

15. Leges de sacerdotibus migrantibus latae eos quoque attingant sacerdotes, qui. aut in itinere transmarino aut in exteris commorationis locis, Europa minime
43 excepta, agricolis aliisque operariis demigrantibus/ suum praestant ministerium, sive curam hanc sponte sua suscipiant, sive ad hoc assumantur officium ab aliquo ex iis Operibus, quae In migrantium commodum providenter hac nostra aetate instituta sunt.

16. Sacerdotes qui, his legibus non servatis, temere arroganterque demigraverint, suspensi a divinis ipso facto maneant: qui nihilominus sacris (quod Deus avertat) operari audeant, in irregularitatem incidant; a quibus poenis absolvi non possint nisi a Sacra hac Congregatione.

SSfnus autem D. N. Benedictus PP. XV resolutiones Emorum Patrum ratas habuit et confirmavit, easque publici iuris fieri iussit et ab omnibus ad quos spectat ad unguem ex conscientia servari, ceteris praescriptionibus quae in decreto *Ethnoprafica studia* continentur cessantibus, et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae ex S. C. Consistoriali. ,die 30 decembris 1918.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secr. "V.* Sardi, Archlep. Caesarien., *Adsessor.*

Adn. ME 31 (1919) 68-72; PrM 10 (1922) 42-46.

141

1918 . COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubium de cessatione tndulti americae latikae olim

CONCESSI CIRCA ŒIUNIUM ET ABSTINENTIAM

Ad dubium ab Amplitudine Tua propositum litteris die 23 aprilis 1918 datis, infrascriptus Eminentiss. Commissionis Praeses respondet: indultum ad decennium diei 1 januarii 1910 [AAS 2 (1910) 215-217) in suo robore permanere, sublatis obligationibus quae jure communi cessarunt vi canonis 1252; transacto autem decennio, servanda esse Codicis praescripta.

• Ordimrlo 5. Chrijtophori de Habena. NrT 46 (1914-19) 561-562. Adn. J. B. In NrT 46 (1914-19) 562.

ANNUS 1919

142

1919 IAN 10.-SC RIT.» RESP. AAS 11 (1919) 143-144

ALBINGANEN.

Dubivm circa missam exequialem **DIE 2 NOV.**

Rmus Ordinarius Albinganensis Dioecesis a Sacra Rituum Congregatione sequentis dubii solutionem humiliter expostulavit, nimirum:

Utrum, attenta Constitutione Apostolica *Incruentum* Altarij *sacrificium,* diei 10 augusti 1915 [AAS 7 (1915) 401-4041, in Commemoratione Omnium Fidelium defunctorum. liceat canere Missam pro defuncto, prae-
1H sente cadavere?/

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus sedulo perpensis, rescribendum ceniuit

Affirmative, iuxta Rubricas et Decreta. Missa autem iit una ex tribus Missis quae dicuntur in Commemoratione Omnium Fidelium defunctorum: et Orationi Missae addatur Oratio pro defuncto, sub unica conclusione.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 10 ianuarii 1919.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rutinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Alia. I. PAUWEL5 In PrM 10 (1922) 79-80; EL 33 (1919) II; MI 31 (1919) 138.

143

1919 IAN 10.-SC RITUUM, RESP. AAS 11 (1919) 58

ROMANA

Dubia circa occurrentiam vigiliae cum alio officio

ET MISSA

Sacrorum Rituum Congregationi sequentia dubia, pro opportuna solutione, proposita fuerunt; nimirum:

I. An occurrente Vigilia S. Thomae Ap. in FerU Quatuor Temporum, de qua fit Officium cum respondente Missa, legendum sit Evangelium Vigiliae in fine Missae?

II. Si In Festo de quo recitatur Officium cum Missa, etiam Ferla et Virilia vel duae Virilise simul occurrant, de quanam legi debeat Evangelium in fine Missae?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio» re mature perpensa» respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative* iuxta Rubricas et Decreta.

Ad II. De illa dicitur Evangelium in fine, de qua primo facta est Commemoratio. Quod si hoc Evangelium Ut idem de Festo, tunc Evangelium in fine erit de altera quae secundo loco commemoratur, iuxta Decretum n. 3844 *Romana* 5 februarii ad IX.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 10 ianuant 1919.—A. Card Vico, Ep. Portuen. et S. Rufmae. *S. R. C. Praef.* Alexander Verde, Secr.

Adn. I. PAUWELS In PiM 10 (1922) 77-78; EL 33 (1919) 60-63; ME 31 (1919) 78-79.

Romae, die 23 januarii 1919.-R. Card. Scapinelli *Praef.* Vine. La Puma. *Subsecr.*

• AOMCip 35 (1919) 90. Indultum i*ep« renovatum.

Decretum de mjssionariis e militia redeuntibus

La Sacra Congregazione Concistoriale ha emanato un opportunissimo decreto *De clericis c militia redeuntibus* in data 25 ottobre 1918, chc è stato pubblicato nel n. 12 degli *Acta Apostolicae Sedis* dei decorso anno (vol X. pag. 481) (LE 1251.

Ora questa S. Congregazione di Propaganda, estendendo le disposizioni dei citato decreto agli Istituti. Seminari e Collegi di missioni, soggetti alia sua giurisdizione. stabilisée chc i missionari e gli alunni dei medesimi debbano presentarsi entro il termine fissato dl died giomL in luogo dell'Ordinario, al rispettivo Superiore. anche nel caso chc I missionari c gli alunni
M non siano stati escardinati dalla propria Diocesi.Z

Ordina ir.oltre che nessuno dei missionari o alunni ritomati dalla milizia possa essere rinviato nei luoghi di missione, senza che prima abbia compluto Fingiunto corso di esercizi spirituali e tutte le altre prescrizioni del citato decreto della S. Congiegazione Concistoriale.

Roma " gennaio 1919.—G. M. Card, van Rossum. *Prefetto.* C. Taurenti, *Segretario.*

Ada. PrM 10 (1922) 74.

1919 IAN 20.-SC CONS., DECL. AAS 11 (1919) 43

Declaratio circa decretum c redeuntibus > (LE 125]

Avendo chiesto 11 Procuratore Generale dei Sacerdoti del S. Cuore di Bétharram e quello dei Missionari delh Salette. re nella parola *Ordinarius* contenuta nel decreto Redeuntibiu fossero compresi i loro rispettivi Superiori Generali, e per 1'indlztone degli esercizi spirituali. e per l'assoluzione dalle irregolarità. e agit altrl effetti di detto decreto: oppure se dovevano escludersi. seconde il significato canonico della parola Ordinarius; questa S. Congregazione, per mandato dei Santo Padre, ha rlsposto in ambedue i casi: *Ordinarium* in casu. et ad *effectum decreti* « Redeuntibus » extendi, *et comprehendere Superiorem Generalem praedictarum Congregationum.*

aaio 1919—G. Card. De Lai. Vescovo di Sabina. Segre Iorio V. Sardi, Arciv. tit di Cesarea, Assessore.

Ada. PrM 10 (1922) 45.

1919 IAN 23.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

FACVLT13 >XT1CTPANDI MATUTINUM CUM LAUDIBUS AB HORA SECUNDA POST MERIDIEM IN RECITATIONE CHORAL!

Preces - BcatUsime Pater. Fr. Josephus-Antonius a Penlctto, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum. perdurantibus adhuc iisdem causis. humilitor implorat a Sanctitate Vestra prorogationem rescripti diel 31 decembris 1913, vi cujus Ista Sacra Congregatio benigne tribuit, ut in nonnullis Ordinis Conventibus, in quibus difficile est Matutinum c?m ^iY^ibus nocte vel etiam mane persolvere, idem Officium In Choro priidie ab hora secunda pomeridiana recitari potset. haibita prius P. Ministri Generalis licentia. Et Deus. etc.

Rfscr. - Vigore facultatum a SSmo Domino Nostro concessarum. S Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praepodu. attenti? expositis a Rev. P. Procuratore Generali Ordinis FF. MM. Capuccinorum. Rcv.mo P Ministro General: benigne commisit, ut petitam enunctotl Induit! prorogationem ad aliud quinquennium pro suo arbitrio et conscientia concedat, servatis in reliquis ejusdem Indulti forma et tenore. Contrariis quibuscumque nnn obstantibus.

1919 LAN 28.-COM. INTERPRES, RESP

Dubia: 1 - De usc facultatis dispensandi vinculum **MATRIMONIALE IN FAVOREM FIDEI. 2 -** De **CONSILIO M1SSIONARIORUM QUA CONSILIO ADM1NTSTRATIONIS BONORUM ECCLESIASTICORUM**

Ad dubia proposita a Vicario Apostolico Cambodicru scilicet

1) Utrum facultates dispensandi, quae continentur in constitutionibus relatis in canone 1125. intelllgantur concessae tantum Ordinariis, an vero omnibus sacerdotibus curam animarum exercentibus.

2) Utrum consilium Missionariorum, de quo in canone 302, locum tenere possit Consilii adminIstrationis et Capituli quoad alienationem vel locationem bonorum ecclesiasticorum, ad normam canonum 1532 et 1521,

infrascriptus Emus Commissionis Praeses respon-

ad 1·, dictae facultates dispensandi aestimandae

ad 2·, *affirmative.*—P. Card. Gasparri. Luigi Sincero. *Segretario.*

• £-O D. Card. VAN ROS5UM. S. ' Syliog· n. 66. Adn. REGATILLO n. 571

1919 IAN 27.-SC RELIGIOSORUM RESP. PART

Circa dominium radicale bonorum **MOBILIUM POST PROFESSIONEM VOTORUM SIMPLICIUM**

Dubium - Utrum professis... dominium radicale in bona ante professionem possessa servetur, quae vere mobilia sunt. e. g. pecunia minor ad usus quotidianos serviens, libri, horologia ct alia, quae usui personali proxime deputantur, an. res huiusmodi ipsa professione tacite Religioni tradi censeantur?

Resp. - Sacra Congr. dc Religiosis die 27 ian. 1919 respondit:

< Quoad primam partem *affirmative,* quoad secundam partem pariter *affirmative,* nisi religiosus *expresse declaraverit ante professionem* se de iis bonis mobilibus proprietatem servare velle; quo in casu, si detur. de iis ad normam immobilium disponere debet, nec in proprium usum ea convertere potest, ad formam vitae perfecte communis >.

• TpQ 86 (1933) 363. Adn. J. PEJSKA In TpQ 86 (1933) 363 366.

1919 FEB 8.-SC CONC. RESOL. AAS 11 (1919) 280-284

MELPHICTEN.

Libri confirmatorum. Die 8 februarii *1919*

Facti species. - In dioecesi Melphicten., quae fere unice ipsa civitate constat, iam a pluribus saeculis unicus habetur pro tota dioecesi Liber Confirmatorum, quem conficit et custodit Canonicus Sacrista Cathedralis. cui. consequenter, privativum ius est ex praefato libro extrahendi tides seu attestationes receptae Confirmationis quando requiruntur, speciatim ad matrimonia ineunda, et percipiendi propterea a non pauperibus modicam taxam iuxta legem diocesanam. — Non multis/ vero abhinc mensibus. appropinquante iam dic quo Codex luris canonici vim legis ubique assequuturus erat Vicarius Capitularis praefatae dioecesis sede vacante, ad rectam observantiam cann. 470 et 798 circa libros pa-

rochialcs parandam, dato decreto die 14 mail 1918 constituit Inter alla ‹ che il Can. Sacrlsta. dopo aver ‹ iscrito in conformity del can. 798 nel libro dei Cresi- I mati l'awenuta cresima, dovrà non oltrc tre giorni, ‹ notlficarlo al Parroco presso del quale trovasi il libro ‹ dei Battczzati, perché ne escguisca la relativa annota- ‹ none (cfr. can 470, $ 2) col rlchiederne la risposta, ‹ cosl come praticasi per questa dlocesi per la notifi- c cazione dei matrimoni ». Adversus huiusmodi decretum statlm Canonicus Sacrista hodiernus recursum interposuit apud H. S. C. conquérons inde privilegium suo stallo iam a duobus saeculis acquisitum iniuste laesum fuisse, contra mentem can. 4 Cod., quin immo sibi impositum fuisse grave detrimentum non modo propter totalem futuram emolumentorum cessationem, cessante nimirum necessitate cx unico libro extrahendi attestationes, sed etiam propter sumptus non modicos ad observantiam decreti faciendos: quibus attentis, in dam- Eita hypothesi qua sustinendum esse decretum declararetur, Intentionem suam pandebat renuntiandi penitus confectioni et custodiae Libri Confirmationis favore Capituli Vicissim Capitulum, de more interpellatum, deliberatione diei 13 iulii subsequentis hanc futuram forsan renunclationem in sui favorem prorsus exclusit, et censuit. si res eo deventura esset, satius fore abrogato privilegio ad ius commune redire, prout can. 470, 5 1 continetur, nempe librum Confirmatorum, non secus ec baptizatorum, matrimoniorum, defunctorum libros, a hrgulis parochis in posterum habendum esse. Huic deliberationi minime acquiescente Canonico Sacrista, et acrius Instante ut decretum Vicarii Capitularis omnino tolleretur, causa delata est ad Emos Patres, sub dubio: An *et quomodo decretum Vicarii Capitularis diei 24* euxii 1918 *sustineatur* in *casu.*

Synopsis disczptatioxis. - Canonicus Sacrista Cathedralis recurrens totus est in contendendo se exturbatum fuisse praefato decreto (et quidem sede *vacante,* contra vetitum can. W a pa^ifien possessione sui luris seu privilegii, quod tribus consistit: a) iure assistendi Episcopo publice conferenti sacramentum Confirmationis: b) tenendi privative librum Confirmatorum pro tota dioecesi: c) extrahendi ex eodem libro particulas seu attestationes, cum perceptione emolumentorum. Quae omnia plane constare ex exhibitis documentis sane concedendum est Verum, circa primum, quod pmbatur vel ex titulo libri Confirmatorum deinceps
22 ib a. 1716 Inscripto: " Liber Confirmationis sub praesule/ " ΓΙΛο . cum adsistentia *a R D. Sacrista* ". nulla fit ciuestio. nec mens quidem conllcitur fuisse Vicarii Capltuliris. in hac re, suo decreto quidquam derogare, quamquam nnn satis appareat h^c Ius assistendi esse in Canonico Sacrista privativum seu exciusivum. - Quo vero ad alterum, «eu praecipuum ius. revera a lege iam data reflectens, terendi unicum librum Confirmatorum pro tota dioecesi, beo parochorum, illud tueri Canonicus recurrens debet, rzn adversus Vicarium Capitularem. qui suo decreto exoBcite illud praesupposuit et praeservavit, hanc antiquam praxim dinecesanam componere studens cum novorum cancrum praescriptis, sed potius adversus Capitulum, qui sua deliberatione censuit. In casu satius esse Inducere ius commune can. 470. 5 1. Nec denegandum, sl res sub aspectu nere theoretic© consideretur videri in casu ea esse praxis MelphlctensLs. quae a Codice noviter dato non revocetur. aJeoquc sustineri adhuc possit Si enim consideretur quatenus est ius quaesitum sive Capitulo, sive Sacristae Capituli emine, fure servatur vi can. 4: si quatenus est *consuetudo* › duobus et ultra saeculis vigens, succurrit can. 5: sl tandem. cuod rectius videtur, habeatur tamquam lex et statutum dioecetanum (nam in Constit. *Synodal.* episcopi Loffredt. a. 1673. cap. XXII. legitur: ° *In nostra cathedrall* " Ecelcria, in oua Sacramentum hoc ministrari solet. Con- • firmatorum Uber conficiatur "). potest quidem prima frrnte abrogata censeri v! can. 6. 1' quatenus. M opposita •praescriptis huius Codicis ". !n casu, canoni 470: verum «edulo attendendum est praefatam praxlm opnonl tantumeodo cuidam praescripto secundario can. 470. non vero 5«l legi: praecipuum enim obiectum legis, in rasu, est ut habeatur liber Confirmatorum, secundarium ut habeatur a parochis: porro Melphictl habetur liber C^nfirmntorum, licet unus pro tota dinecesi. in cathedral). At vero oppositio turi communi quando cadit in eo quod est secundarium, «errato praecipuo oblecto legis, non videtur secumferre ihroMtionem praxis.

Haec tamen theoretice: in praxf autem duo consideranda «at. Alterum est, quod dum Capitulum censet et optat in rem Inducendum esse Ius commune, non videtur Canonico Sacristae ius inessc obsistendi, quum non agatur de re propria, sed capitulari, immo nec personam habeat Canonicus, qua. sine Capitulo, querelam movere possit. Enimvero ex actis docemur (prout Iam liquet ex. gr. cx citatis verbis Constlt. Synod 1678) curam et onus conficiendi librum commissum fuisse Capitulo, seu M Cathedral! Ecclctie ", quod ad rem diligentiam seu ministerium Canonici Sacristae *postea* elegit: nonnisi quippe ab a. 1684 libri Confirmatorum exhibiti (ab a. 1614 incipientes) mentionem praeseferunt Canonici Sacristae, quae dignitas ut quinta
53 erecta fuit/ anno 1596. Ceterum rem non spectare ad Sacratam ratione propriae praebendae, sed tantum ex libera, quamvis consuetudinaria. Capituli electione, satis suadetur.

hinc, quia libri Confirmatorum confectio et detentio interest boni communis dioecesis, quod curare quodammodo potest Capitulum, non vero Canonicus Sacrista: inde vero ex eo quod congruentius ad rem electa sit industria Sacristae. quia ut facile apparet, libri ipsi in Cathedrall asservandi. non melius et rectius quam in Sacristia et a Canonico huic officio praeposito asservarentur. Itaque, cum res sit capitularis, vix Intelllgitur quomodo Canonicus Sacrista causam habeat recurrendi independenter a Capitulo, et contra huius votum et deliberationem.

Altera practlca consideratio est. quam tertia querela Canonici recurrentis suggerit, ubi conqueritur sese iam gravari decreto Vicarii Capitularis, novis oneribus, conficiendi exemplar authenticum pro Curia, ad normam can. 470. § 3. et nunciandi parochis receptam confirmationem pro adnotatione facienda in libris baptizatorum. ex praescripto can. 798. unde sequitur quoque sese privari iure extrahendi ex libro attestationes et emolumenta pro iis percipiendi. Verum, quoad haec frustra querelas admovet contra decretum. quae potius contra Codicem sunt. Nam profecto lue extrahendi particulas ex libro consequitur lus tenendi librum. nec ab eo separari potest. Quum igitur decretum Vicarii Capitularis pracsupposuerlt et praeservavertt in Canonico Sacrista ius tenendi librum, lus quoque extrahendi attestationes illi servavit. Quod si rariores, immo nullae evasurae sunt petitiones particularum in futurum tempus, eo quod suscepta Confirmatio iam adnotata prostabit in libro Baptizatorum penes singulos pamchos. non inde immutabitur Ius. sed tantummodo exercitium et consequens utilitas iuris. Nova autem praescripta quae hujuscemodi et consequentem utilitatem imminuunt non sunt cx arbitrio Vicarii. sed ex Ipsa lege noviter data. Et si Canopicus Sacrista suam possessionem his novis praescriptis turbatam contendit, dicere et probare debuisset proprium ius seu privilegium consistere non solum in lis tribus de quibus supra, sed etiam in exemptione a nova lege: quod absonum, eo ipso quia lex est nova. Si enim hnec fuissent praescripta a lure antiquo et a parochis regulariter peracta, eorumdem omissio a Canonico Sacrista Melphicten naturam induisset exemptionis cuiusdam; sed cum. nemine diffltente. sint praescripta nova, a Codice noviter dato in bonum commune inducta, turbatio iuris aut possessionis minime dicenda sunt: alloquin talla essent pro universis parochis in toto orbe terrarum/. 2M

Quum Itaque a novis praescriptis exemptio ne concipi quidem possit, quumque exinde, ut ipse fuse persequitur Canonicus recurrens. lus sibi (rectius Capitulo Cathedrall) ex antiqua praxi competens, omni iam utilitate carcat, immo vertatur in detrimentum non leve, propter sumptus sustinendos, plane consequitur praxlm an'iauam illam, quam theoretice sustineri posse post datum Codicem vidimus, practice urgendam non esse, nisi bonum commune ita rcouirat. Aequum enim est neminem invitum gravandum esse quin gravamini respondeat quaedam congrua compensatio. In praesenti autem emolumenta, quae levius antiquum Sacristae onus compensabant, cessasse videntur, dum onus Ipsum gravius evasit. Utilitas autem publica quae facilis apparebat quum, tempore Inductae praxis, unica paroecia dioe^esim efformabat (ita enim obtinuit usque ad o. 1663). nunc, aucto longius paroeciarum numero, minus manifesta videtur, immn. sive agatur de confirmatis qui degunt m eadem paroecia in qua sunt baptizati (qui casus frequentior erit), sive diversa sit paroecia baptismatis ct domicilii, necessarius interventus Canonici Sacristae superfluus inter parochos, multo magis quoad eumdem parochum, apparet. Quibus plane consideratis, consultius videtur, abrogita antiqua praxi. ius commune Codici? etiam pro dioecesi Mclphlctensl in re de qua agitur urgere.

Resolutio. - In plenario conventu diei 8 februarii 1919 Erni ac Rmi Patres S. C. Concilii proposito dubio respondendum censuere:

Recursum esse reiictendum ct, attenta deliberatione emissa a Capitulo die 14 iulii 1913. applicetur ius commune.

Factaque de praemissis SSfho Dno N. Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione per infrascriptum S. C. Secretarium. Sanctitas Sua, in Audientia diei 9 subsequentis, datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Mori. *Secr.*

Adn. ME 31 (1919) 294 296: PrM 10 (1922) 65 F

1919 FEB 8.-SC CONCILII. RESOL. PART.·

TARR A CONE N.

Excusationis a choro canonici theologi seu ltctoraus

Archicpiscopus Tarraconensis, in Hispania, modo defunctus. H. S. C. sequentia exposuit:

« loseph B. D.. Canonicum Lectoralem huius Ecclc- ‹ siae Cathedralis. qui — ut mos fuit hucusque :n om- • nibus vel saltem in quamplurimis Ecclesiis Cathedra-

‹ libus Hispaniae et insuper ex speciali Induito Aposto-
‹ lico anno 1909 huic Ecclesiae concesso — *loco*
‹ *lectionum S. Scripturae publice* m *Ecclciia Cathe-*
I *drali, docet S. Scripturam m Seminario dioecesano,*
‹ mane tantum, quinquies in hebdomada per annum
‹ acadcmicum, id est. a die 1 octobris cuiusque anni
‹ usque ad mensem iunii sequentem, vix capta posses-
c sione sui canonicatus suum propositum privatim ma-
‹ mfestasse vindicandi sibi privilegium praesentiae
r fictitlae in choro, ad fructus praebendae et distribu-
‹ tione? quotidianas lucrandas, fota *die* illis diebus qui-
c bus lectionem sacram in Seminario haberet; sed a
f proposito resilivlt, cum eidem praxis aliarum Eccle-
• slarum Hispaniarum obieetae sint et praesertim ma-
f nifestata ei resolutione seu declaratione istius S.
i Congregationis CondHI, in Pampiloncnsi 16 decembris
r 1882 (ASS 15 (1882) 463 - 467], quae quidem omnem
r controversiam hac super re perimebat

‹ Nunc autem cum per eanonem 420 f 2 iis inspectis
r quae in can. 400 eiusdem Codicis iuris canonici sta-
r tuuntur expressis verbis concessum sibi videretur
r quod antea idem canonicus Lectoralis in votis habuit
' pro sibi vindicando tale privilegium, rem evidentem
reputans iam praescripto illius canonis. Capitulo Ca-
thedral! in scriptis statim notum fecit se a die quo
Codex iuris canonici vim obligandi habere inciperet

privilegio quod per citatum eanonem 420 Canonico
Theologo conceditur: quod scilicet praesens censendus
sit per fictionem luris ln choro *tota dic* qua munere
suo fungitur, etiamsi ut addit Canonicus Lectoralis.
lectionem S. Scripturae in Seminario dioecesano ma-
ne tantum habeat.

‹ Capitulum vero Cathédrale probe noscens praxim
Ecclesiarum Hispaniae pluribus confirmatam declara-
tionibus talus S. Congregation's Concilii saeculo ela-
pso, in Vicensi nempe. Canariens! et praesertim in
Pampiloncnsi, 16 decembris 1882 in quo solemniter
edixit: " In casu Canonicum Theologum choro abesse
ac distributiones lucrari posse pro iis tantum *diei ho-
ris* quibus *legit* in Seminario ⁂. Capitulum ergo cui
haec nota erant confestim et inconsiderate rem defi-
nire noluit, sed quid faciendum studio atque maturo
rationum examine antea quaeri oportere respondit
praecipiens interim quod nihil innovaretur et ut Ca-
nonicus Lectoralis stet praxi et Statutorum capitu-
larium huius Ecclesiae Cathedralis praescripto, iuxta
quae nonnisi illis diei horis censetur praesens in
choro quibus lectionem in Seminario habeat, donec
scilicet post accuratum studium seu examen quaestio-
nis appareat utrum innuendum sit votis Canonici
Lectoralis vel potius obs'stendum; aut si res adhuc
dubia post examen maneret, donec S. Sedes contro-
versiam definiverit

« Examini itaque sublectae fuerunt rationes a Ca-
nonico Lectorali productae in sui luris defensionem:
rem scilicet esse in comperto seu evidentem sola prae-
dicti canonis 420 I 2 lectione una cum can. 400; in
aliquibus Cathedrallbus hispanls ut in Vicensi. Capi-
tula praecitatum eanonem 420 Codicis sic interpretata
fuisse atque proinde a die Pentecostes 1918 tale privi-
legium Lectorali concessum agnovisse: idque seu ve-
ritatem suae thesis luculenter confirmari auctoritate
P. loannis B. Ferreres. S. I., qui in suo libro « Insti-
tutiones Canonicae iuxta novissimum Codicem » nu-
per edito, hoc iam clare docet et ad consultationem
[canonici B. clarius, si libet. Idlp<um respondit ac
r manifestavit; tum praeterea auctoritate canonici T.
r Muniz qui pariter In suo libro recenter edito ita ca-
« nonem 420 express's verbis interpretatur.

‹ Allatis rationibus controversiam non definiri con-
‹ tendens Capitulum Cathédrale vim illarum illidere
• conatus est atque rem esse ln eodem statu quo ante
« Codicis publicationem asseruit vel ad summum du-
‹ biam dici posse, quod quidem probare sategit sequen-
t tibus argumentis:

⁂ 1. Canonico Theologn per eanonem 420 | 2. privile-
gium conceditur ll% diebus quibus 'nunere »uo fungitur:
atqui munus Canonici Theologi iuxta eanonem 400 ! 1 est
publice in Ecdette explicare Sacram Scripturam, aut si
Episcopus id utilius iudicct aha doctrina catholica argu-
menta in eceteite explicare ut iam Ista Sacra Congregatio
declaravit tn Ca%a.en»i 28 iunii 1M7 (cf. S Pal tomxi t. 4
sub voce Canonicnruj f VITI n 302. X4. 365. 4391. ergo
si in Seminanto docet tale privilegium sibi vindicare
nequit niai aliud Indultum Ap'wtollcum special* habea-
tur quod certo certius ln casu non habetur.

- 2. Certum est praeterea ln Capitulis Hispaniae esse
quatuor Officia seu Canonicos dc officio ut dicitur, qui
" sunt Magistralis. Doctoralls. Lectoralis et Poenltentiarlus,
• et munera quae iure communi Canonico Theologo compe-
• tunt, speciali iure iuxta hanc disciplinam divisa videri
• Inter Canonicos Lcctoralem et Magistralem qui praeter
munus principale, habere nempe conciones in ecclesia
Cathedral! diebus per Statuta determinatis, onus praete-
rea habet legendi S. Theologiam in Seminario dioecesano,
dum ille seu Lectoralis docet S. Scripturam in eodem Se-
minario. quo fit ut Magistralis publice in Ecclesia docet
seu conciones sacras habendo ad clerum et populum die-
bus quampiurimis festis in anno solemnioribus praeser-
tim. sieque iuxta hanc particularem disciplinam verus
canonicus Theologus In Capitulis hispanls non habetur,
quamvis tum Lectoralis tum Magistralis dici reapse pos-
sunt canonici Theologi, post nov! Codicis publicationem
praesertim, ac proinde si canonico Lectorali privilegium
concessum dici deberet per eanonem 420 idem Iure me-
ritoque Magistrali tribuendum.

" Addi etiam oportet quod in Hispania a. 1852 editum
fuisse decretum concordatum, id est. regium decre-
tum de consensu Nuntii Apostolic!, quo Episcopis facultas
conceditur imo et commendabatur, ut Canonicis de of-
ficio onus singulis imponeretur docendi seu legendi In
Seminario dl*^ece*ann; Poc^itentiario. nempe, docendi
Theologum Moralem. Dcctorall Ius Canonicum ct Ma-
gistrali Theologiam Dogmaticam, quo fit ut sic tres Ca-
nonlet de o*fficio* praeter munera sibt propria ex funda-
tione (Magistralis ct Docloralis per Bullam * *Creditae*
Nobis " anno ~~1474~~) et iure communi (Poenltentiarlus). ha-
beant insuper in omnibus fere ecclesiis Hi nlae impo-
situm onus docendi vel legendi quotidie tn minario. Si
ergo canonico Lectorali privilegium concessum intelligi
deberet tota die quo legit in Seminario a pari tribus aliis
canonicis *de officio* seu officiis disciplinae specialis His-
pantarum idem privilegium concessum vel concedendum
dici deberet, imo a fortiori cum Lectoralis praeter lectio-
nes tn Seminario nullum aliud onus speciale habeat nisi
forte excipias, tn aliquibus Ecclesiis ubt quatuor vel
ouinque concinnes in Ecclesia habendas annuatim Statuta
Capitularia imponunt.

⁂ X Avsque dubio est ex rccentlssimis resoonsionlbus
S Sedis (v. g. S. Congr. Concilii 11 aprilis et 25 iuL 1891).
(ASS 24 (1891-92) 72-82: TRC 150 (1801) 563-569], Canoni-
cum Theologum, magisterii munus in Seminario exercen-
tem. percipere non valere distributiones chorales pro
diebus quibus docet, st pensionem a Seminario accipiat;
nunc autem, certum est per Concordatum hispanum. ca-
nonico Lectorali. sicut aliis tribus canonicis *de officio,*
maior annualis pensio a Gubernio solvenda fuit assignata
et de facto eis confertur prae caeteris canonicis, quia
illis onera specialia praeter communia omnibus, fuerant
imposita: si ergo canonico Theologo privilegium prae-
sentiae fletIliae jn choro non est agnoscendum quoties
ipse pro munere decendi in Seminario congruam pen-
sionem accipiat ab ipso Seminario, a pari Lectorali esset
denegandum in Capitulis Hispaniae etiam in casu quo
per ius canonicum et nunc | Codicem amplum illud
privilegium praesentiae chora tota die quo munere suo
fungatur etiamsi mane tantum ln Seminario doceat, certo
constaret. fuisse ei concessum) *totaliter* ita ut nec pro iis
diei horis quibus doceat illo privilegio gauderet, si Ipse
enneruam prae caeteris canonicis pro munere speciali
adimplendo pensionem perciperet a Gubernio. Sed cum
aliquam pensionem quamvis non congruam pro munere
speciali Lectoralis accipiat a Gubernio (pensio enim
eius totalis annua, sicut et ceterorum canonicorum oui
dc oppositione et gratia vocantur pensionem 500 libellis
excedit), minime conveniens et Iustum videretur privi-
legio nuod forte (vel ut defenditur per Lcctoralem) Iure
communi Canonico Theologo sit concessum, totaliter seu
integre Illum gaudere, sed partim tantum pro iis scilicet
diei horis quibus lectionem ratione praebendae ln Semi-
nario dlcecesano habeat.

W Nec praetereundum «ane quod In Cathedralibus hlspa-
nls iuxta particularem disciplinam simplices canonicatus.
«icut et beneficia. aUl sunt dc oppositione qui ita appel-
lantur eo quod lege concursus conferuntur, et insuper
©raeter onera communia speciale aliquod onus possessori-
bus clericis personale imponitur, atque canonici dc pra-
tla. ideo appellati quia legi concursus non subliduntur.
Iam vero aliquibus canoniris *de oppositione,* ac etiam be-
neffriatis eiusdem generis. In omnibus vel fere omnibus
cathedralibus Hispaniae onus speciale est impositum do-
cendi vel legendi gratis In Seminario Philosophiam. Theo-
loglam vel Ius canonicum prout in edicto concursus
fuerit rite determinatum: et hl canonici ct bencflelatl
dc oppositione, gratis omnino in Seminario docent, spe-
clalem pensionem a Gubernio non percipiunt (pensio
enim annui ipsorum eadem ac canonicorum et benefi-
elatorum *dc* gratia) praesentiae fictitlae privilegio in
choro n«n gaudent nec pro lit dlel horis quibus docent:
tl ergo Istis canonicis de oppositione praesentia ficta non
conceditur prn diebus et horis qulhus docent, multo
minus pro tota dtc qua docet Lectorali est agnoscenda
qui maiorem pensionem ratione specialis muneris seu
oneris a Gubernio solvendam habet.

- Quae omnia cum ita sint, etsi iure communi revera
Canonico Theologo privilegium praesentiae fictae in cho-
m concederetur-tota *die* qua docet in Seminario, adiun-
cta specialia canonleatuum dc officio, Lectoralis praeser-

rum constituit iuxta quam iis Untum diei horis qïibui

• docet ln Seminario, canonicus Lectoralis praesens per • luris fictionem ad fructus et distributiones lucrandos - censetur In choro. Quae adiuncta. seu ratio disciplinae " specialis, cum adhuc integra et totaliter permaneant, spe- " clalis petitionis exstat fundamentum a Capitulis ct Epi- " scapis Hispaniae Romano Pontifici offerendae ut Sancta " Sedes antiquam Hispaniae disciplinam in hac re servaret • vel restitueret, si canon 420 f 2 Codicis Iuris canonici " reapse eam Interpretationem pro ecclesia universali ac- " cipere debeat quam Canonicus Lectoralis Tarraconensis " pro viribus vindicare contendit.

" Haec adiuncta peculiaria «eu circumstantias loci forte " prae oculis habuerunt (et abs dubio habuerunt, si spe- • cialis disciplina tantum pro Capitulis Hispaniae fuisset " tunc admittenda seu legitima declarando) E.mi Patres S " Cnngr. Concilii, quando die 16 decembris 1882 ad consul- - titionem Canonici Lectoralis Pampflonensis: An pro tota " dic excusaretur a chorall adslstcntla et quotidianas posset " lucrare distributiones diebus quibus legebat in Seminario, " a prima die scilicet octobris usque ad mensem mali se- ‘‘quentis?: responderunt: " In casu de quo *arjitur,* Canoni- • cum Theologum choro abesse ac distributiones lucrare " powe pro iis tantum dici horis quibus legit In Seminario, • onerata conscientia prout videre licet In voL 15 com- " mentarll Acta *Sanctae Sedis,* p. 467: ubl commentatores " Um exponunt suam sententiam lugi observantiae haud " refragari resolutionem themate, nam eadem servatur lec- - tionum materia et tantum indulgentur ln *casu de auo* " epitur, ut lectiones habeantur in Seminario attentis for- " ăn peculiaribus loci circumstantiis.

• Haec. E mi Patres, hucusque exposita ab utraque par- ' te producuntur ln sui cuiusque iuris defensionem: oua- " propter, cum res dubia sit incertumque saltem ius videa- - tur. rogatu Capituli Cathedralis ac ut finis controversiae - definitive ac liquido Imponatur Archicplscopus Orator ab " ista S. Congregatione sequentium dubiorum solutionem ‘humiliter atque enixe postulat:

" 1 ‘‘ Utrum Canonicus Theologus praescripto canonis ▮ 420 1 2 censendus sit per fictionem furis praesens in " chom ad fructu praebendae et distributiones ordinarias " lucrandas, pro inteora dic *qua docet* seu lectiones sacras • in Seminario habeat'

2‘‘ Et quatenus affirmative: utrum eodem privilegio " nunc donatus dici debeat, post Codicis promulgationem a " die Pentecostes Theologus seu Lectoralis Ecclesiae Ca- • thedralis Tarraconensis qui loco lectionum Sacrarum In • Ecclesia Sacram Scripturam docet in Seminario: an po- " tius servanda sit disciplina specialis Hispaniae quae de- • chratione istius Sacrae Congregationis Concilii die 16 " decembris 1882 et aliis declarationibus eiusdem S. Con- " erogationis confirmatur

Resolutio. - Die VHI febr. 1919S. Congregatio Concilii, in plenariis Emorum ac Revmorum Patrum comitiis in Palatio Ap. Vaticano habitis, omisso primo dubio, ad secundum respondendum censuit: · *Affirmative* ad ‹ primam partem: negative ad secundam ».

Facta autem dc praemissis SSffio Dno Nostro Benedicto Divina Provid. PP. XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium in Audientia insequentis diei IX eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est—D. Card. Sbarretti, *Praef.* J. Mori. *Secr.*

• ME 32 (1920) 265-266. Adn. REGATILLO n. 197; ME 32 (1920) 265.

151

1919 FEB 15.-SC CONS., DECR. AAS 11 (1919) 72-74

Decretum pro celebratione conciliorum ET APPELLATIONIBUS IN REGIONIBUS ITALIAE

Conciliorum provincialium celebrationi in plerisque Italiae regionibus haud leves obesse difficultates a multi! sacrorum Antistitibus notatum est: etenim, aetatum decursu tum cthnographicis rationibus tum etiam politicis perturbationibus, ecclesiaticae circumscriptiones dioecesum ac provinciarum funditus immutatae fuerunt; unde factum quod cx metropolibus non paucis aliae suffraganois sedibus sunt orbatae, aliae unam vel alteram retinuerunt.

Ex his autem pronum est intelligere, praedictos Epi- Koporum conventus in memoratis locis non illud obtinere posse momentum eamque solemnitatem. quae illos decerent, quaeque Ecclesia habere desiderat, ut plurium Antistitum, in Dei nomine congregatorum, consiliis et auctoritate ea constituantur, quae Dei ipsius gloriae et fidelium bono utiliora sint atque ad usum aptiora./

Eiusmodi igitur difficultatibus ut efficaciter obveniatur, Episcopis per Italiam auditis habitoque suffragio Entorum Patrum S. Congregationi Consistorial! praepositorum, Benedictus Papa XV sequentia decernenda constituit

I. Incolumi Conciliorum provincialium lege pro provinciis Veneta. Mediolanensi, Vercellensi, Taurinensi ac lanuensi; itemque sartis iuribus metropoliticis Romani Pontificis in Romana provincia secundum sacros canones; in ceteris Italiae regionibus, provincialium Conciliorum loco, ex praescripto can. 283 *Codicis* quovis vicennio celebrandorum, habebuntur vicesimo pariter quoque anno Concilia plenaria per regiones ad normam cann. 281, 282. 287 et seqq iuxta praesentis decreti praescriptiones.

II. Regiones in quibus, Conciliorum provincialium loco. Concilia plenaria regionalia habenda erunt sequentia sunt, quarum nomina, ad clariorem indicationem, vulgari sermone efferuntur: *Emilia, Romagna, Toscana, Umbria, Marche, Abruzzi e Molise, Beneventano, Campania, Salernitano, Basilicata, Puglie, Calabria, Sicilia, Sardegna;* quae vero Dioeceses censendae sint ad singulas hasce regiones pro Conciliorum celebratione pertinere, peculiari decreto definietur.

III. Pro dioecesibus Latii (prout hoc nomen nunc temporis audit) peculiares dispositiones Sanctitas Sua sibi impertiendas reservat.

IV. In Episcoporum coetibus, vulgo *Conferenze,* qui ad normam can. 292 *Codicis,* quovis quinquennio cogendi sunt, quique iam in Italia per regiones habentur, is qui praeerit prima sequenti vice, sicque pariter in ceteris sequuturis conventibus antequam vicennium impleatur pro regionali comitio constitutum. Patribus discutiendum proponet quando debeat et possit primum plenarium regionale Concilium celebrari: tum vero, ad praescriptum can. 281. Summum Pontificem postulavit ut Sanctitati Suae designare placeat legatum suum ad Concilium convocandum eique praesidendum.

V. Omnia vero quae, pro celebratione Conciliorum plenariorum regionalium, superius statuta sunt, nullmode detrahunt neve detrahere censeantur praescripto can. 285 circa appellationes a sententiis I instantiae d tribunal II instantiae. Permittitur tamen Episcopis, qui Sedi Apostolicae sint immediate subiecti. ut pro appellationibus sibi deligant Archiepiscopum viciniorem etsi provincia propria carentem, itemque his Archiepiscopis ut designent pro appellationibus Ordinarium viciniorem, quem opportunius eligendum censuerint

VI. Qua in re. cum a plerisque Romanae provinciae Episcopis expetitum fuerit ut speciale tribunal II instantiae Romae pro suis dioece/sibus constitueretur. 74
Sanctissimus Pater, ob adductas rationes, petitioni annuendum duxit, ac praesenti decreto destinat ad hunc finem tribunal Vicariatus Urbis, salvo semper recursu TII instantiae» si et quando haberi quiverit» ?d sacram Romanam Rotam.

Praesentibus valituris contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Consistorialis. die 15 februarii 1919.—C. Card De Lai. Ep. Sablnen., *Secr. V.* Sardi, Archiep. Caesarien.. *Adsessor*

Adn. PrM 10 (1922) 48.

152

1919 FEB 22.-SC CONS., DECR. AAS 11 (1919) 74-75

De CESSATIONE QUARUMDAM FACULTATUM QÜAE SACERDOTIBUS DURANTE BELLO CONCESSAE SUNT

Quum atrox bellum, quod plures annos Europam cruentabat. Dei miserentis gratia, finem tandem habuerit. oportet ut, cessante causa, facultates quoque extraordinariae circumscribantur quae sacerdotibus, militaribus copiis addictis, in suum ac militum bonum fuerunt tributae.

Ne autem, in re tam gravi, angustiis et ambiguitatibus pateat locus, SSftus D. N. Benedictus PP. XV censuit expedire ut pressius determinetur quaenam ex praedictis facultatibus cessasse dicendae sint.

Itaque, de mandato SSfhi. declaratur natura sua finem habuisse facultates ut supra sacerdotibus factas, quae sequuntur:

1) absolvendi in quibusdam casibus milites generali formula, seu communi absolutione sine praecedenti confessione;

2) absolvendi ab omnibus censuris et casibus reservatis:

3) Missam celebrandi in quocumque loco, etiam sub dio, remoto quidem irreverentiae periculo;

4) bis m die. etiam una hora post meridiem, et in casibus extraordinariis vel non servato ieiunio. Sacrum peragendi;

5) Misas votivas loco propriae a rubricis praescriptae legendi;

6) asservandi SSmum Sacramentum in bellicis navi-
75 bus et in stativis castrorum valetudinariis: *i*

7) benedicendi unico crucis signo coronas, cruces, numismata cum applicatione indulgentiarum;

8) sese eximendi a recitatione divina officii. ac pariter idem officium m alias pias preces commutandi.

Hisce demptis, reliqua quae attinent ad iurlsdictlonem Ordinariorum castrensium, usque dum eorum ministerium subsistat et servetur, sarta tectaque sunto.

Curae tamen ipsorum Ordinariorum Castrensium erit vigilare ut omnia quae pertinent ad sacrae liturgiae observantiam, praesertim in Missae celebratione, a sacerdotibus sibi adhuc subditis adamussun et ex integro serventur.

Officii pariter omnium Ordinariorum locorum erit curare ut sacerdotes in dloecesim e militia reversi ad pristinam perfectamque sacrorum rituum observantiam redeant.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Consistorialis. die 22 februarii 1919.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen.. Secr. V. Sardi. Archiep. Caesarien.. Adsessor.

Adx I. C (n PrM 10 (19221 49-50: REGATILLO n. 209.

1919 FEB 22.-SC CONS.. DECR. AAS II (1919) 75-76

DE NOMINANDIS ADMINISTRATORIBUS DIOECESANIS

Quum Delegatus Apostolicus in Foederatis Americae Statibus haec dubia definienda proposuisset, scilicet:

1) atrum dispositiones particulares Concilii plenarii Baltlmorwisis, quoad ius nominandi administratorem dioecesis, sede vacante, adhuc vigeat; an per novum Codicem abrogatae sint:

Et quatenus negative ad primam partem:

2) an servandum sit praescriptum canonis 427;

Efltf Patres Codici interpretando praepositi, die 24 novembris 1918 responderunt:

Ad ❡ negative ad primam partem; affirmative ad secandam.

Ad Π·. affirmative, et ad mentem.

Mens autem haec est: « Quatenus speciales circum-«tantiae hic et nunc impediant quominus in Illa regione
-G applicetur canon 427. S. C Consistorialis instructiones ‘ opportunas, ad *tempus* servandas, praebeat.' dempto omnino Episcopis iure nominandi Administratorem dioecesis. mortis causa ».

SSmus autem Dominus Noster resolutiones Commissionis Codicis ratas habuit et confirmavit.

De relato tamen Cardinalis Secretarii S. C. Consistortalif, attentis peculiaribus adiunctis in quibus Ecclesiae Foederatorum Statuum Americae versantur, eadem Sanctitas Sua statuit et decrevit, ut in omnibus dioecesibus in quibus quinque saltem vel sex Consultores dloecesani non adsint — firma prohibitione a Commissione Codicis facta — Archiepiscopus aut Episcopus senior provinciae ecclesiasticae providere possit, cum ratlhaoiUone Delegati Apostolici. pro nominatione Administratoris dioccesani durante sedis vacatione.

Idque per triennium, dummodo interim coetus Consultorum non fuerit auctus ad numerum superius indicatum.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Consistnrlalls, die 22 februarii 1919.-C. Card De Lai. Ep. Sabinen . *Secr V* Sardi. Archiep. Caesarien.. *Adsessor*

A4n. I. C in P»M 10 (1922) 511 IP 3 (1923) 6-7; ME 31 (1919) 18J-164

154

1919 FEB 26.-SC CONC-. DECR. AAS 11 (1919) 77

REVOCATUR DECRETUM DE PROVISIONE OFFICIORUM ET BENEFICIORUM DURANTE BELLO

Cum ob belli cessationem e clericis servitio militari adstrictis plerique iam dimissi proprias dioeceses ct sedes repetierint ct reliqui brevi dimittendi in eas sint redituri, congruum est ut, mutatis rerum adiunctis, decretum huius S. Congr. Concilii de provisione officiorum et beneficiorum diei 14 nov. 1916 [AAS 8 (1916) 445-446] suam vim et robur exercere desinat. Illud itaque revocatur, prout per praesentes Litteras de mandato SSfhi decernitur et declaratur esse revocatum et non amplius vigere: proindeque Ordinarii redintegrantur in suas facultates eadem officia et beneficia conferendi, servatis tamen de iure servandis, et praesertim canonibus 147-182 ct 1431-1447 *Codicis Iuris Canonici,* necnon prae oculis habita Instructione edita a S. Congregatione Consistoriall De *clericis e militia redeuntibus* diei 25 octobris 1918 [LE 125].

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem S. Congregationis Concilii, die 26 februarii 1919.—F. Card. Cassetta. *Praef.* I. Mori. Secr.

Adn. PrM 10 (1922) 60-61.

1919 FEB 26.-SC RIT., RESP. AAS 11 (1919) 142-143

URBIS et ORBIS

De miss* votiva solemnt ss mt sacramenti, vel DE PACE, omittenda in oratione xl horarum. DTE commemorationis omnium fidelium defunctorum

Ex Constitutione ApostoVca *Incruentum Altaris Sacrificium* Sxrfti Dfii nostri Benedicti Papae XV diei 10 augusti 1915 permittitur Expositio Ssmi Sacramenti pro Oratione XL Horarum etiam die Commemorationis omnium fidelium defunctorum FAAS 7 (1915) 401-404]. Attamen Missae de Requie cum vestibus sacerdotalibus coloris violacei non sunt celebrandae ad Altare Expositionis./

Per eandem Constitutionem et subseouentem S. R. C declarationem seu Decretum Urbis et Orbis, diei 28 februarii 1917, Commemoratio omnium fidelium defunctorum Festis solemnioribus primariis ritus duplicis primae classis aequiparatur [LE 131.

Hisce praemissis, quaeritur: LIcebitne adhuc celebraro un‡cam Missam solemnem de Ss^fio Sacramento, vol de Pace, de qua sermo est in Instructione Clementina et in Decreto generali S. R. C.. n. 3864, diei 9 iulii IP95. ad 4. pro Oratione XL Horarum, quando dies exposlVon's vel repositionis, aut medius incidit in diem Commemorationis omnium fidelium defunctorum?

Sacra Rituum Congreeatio, audito specialis Commission's suffragio, praepositae quaest'oni. omnibus sedulo perpensis, respondendum censuit: *Negative,* et ad mentem.

Mens autem est: « In Ecclesiis ubi die Commemora-‹ tlonis omnium fidelium defunctorum flat Oratio XL ‹ Horarum cum Ssn\o Sacramento solemniter exposito. ‹ huiusmodi expositio sequatur, repositio vero cum « processione praecedat Missam cantatam de die Com-* memorationis omnium fidelium defunctorum ». Et Sacra eadem Congregatio, approbante Ssrho Domino no-‹dro Benedicto Papa XV. ita rescripsit, declaravit et wrvan mandavit Die 26 februarii 1919—A. Card. Vico ᵥP· Γ et S RUfinae· S R C· 'M. Almnta Verae, oecr.

Adn. I PAUWELS in PrM 10 (1922) 79·BO· BFCATiii a 640: EL 33 (1919) 79-80 ME 31 (1919) 13^37

156

1919 FEB 27.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

DISPENSANTUR ab IRREGULARITATE CLERICI LN SACRIS CONSTITUTI QUI ARMA SPONTE SUA DURANTE BELLO SUSCEPERUNT

Specit /acti Ua praemittitur a *Rcvmo P. Procuratore Generali O. F* 31. Cap.:

Cum aliqui Ordinis nostri Clerici in sacris constituti qui • *non* legum necessitate coacti, *sponte sua* se obtulerant ad tnw suscipienda ;** inter quos etiam quidam " *ca dc Jacto receperant* M, ad S. Sedem recurrissent pro dispensatione ab irregularitate, ad normam Decreti Redeuntibus cap. I, num. 2. S. Cong. Consist, diei 25 octobris 1918 [LE 1251. sequens datum est pro ipsis apostolicum rescriptum:

Rescr. - Vigore facultatum a Ssmo Dno Nostro concessarum. S. Cong. Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto Rev. P. Procuratoris Generalis, Rewmo P. Ministro Generali benigne commisit ut, pro suo arbitrio et conscientia, gratiam dispensationis concedat, juxta preces, ab irregularitate ex defectu lenitatis ad cautelam, imposita poenitentia ob violationem SS. Canonum, ob quam peragant per acto dies SS. Exercitia Spiritualia, praeter octo dies a Decreto *Redeuntibus* impositos: et insuper inhabilitati ad officia et munera Ordinis ad annum subjaceant.

Romae, die 27 februarii 1919.—R- Card. Scapinelli, *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secr.*

• 0. F. M. Cip.: AOMCap 35 (1919) 54-55.

157

1919 MAR 4.-SC CONS., DECR. AAS 11 (1919) 120

Circa quasdam ordlnariorum facultates prorogandas

Quamvis, Dei miserentis gratia, conflictatione sublata. pax proxima viaeatur, quum tamen eam assequuti nondum simus et causae ob quas indulta de dispensandis impedimentis et sanandis matrimoniis Ordinariis locorum concessa adhuc, saltem ex parte, perseverent, Ssmus D. N. Benedictus PP. XV, ad praecavenda dubia et tollendas in re tanti momenti anxietates, statuendum et declarandum iussit, sicut hoc Sacrae Congr. Consistorialis decreto declarat et statuit, facultates Ordinariis concessas decretis eiusdem S. Congregationis die 25 aprilis [LE 85] et 2 augusti 1918 [Le 115] adhuc in suo robore perseverare eisque Ordinarios uti posse usque ad sex menses integros post signatam inter nationes. quae bello contenderunt, pacem.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 4 martii 1919.—C. Card. De Lai, Episc Sabinen, *Secr.* V. Sardi, Archiep. Caesarien., *Adsessor.*

Ada. I. C In PrM 10 (1922) 51-52.

158

1919 MAR 8.-SC RITUUM, RESP. AAS 11 (1919) 144

V1CARIATUS APOSTOLICI GABONEN.

« BENEDICTIONIBUS ET SACRAMENTALIBUS PRO CATECHUMENIS

Rrfius Dnus Ludovicus Martrou. e Congregatione Spiritus Sancti, episcopus titul. Corycen. et vicarius apostolicus Gabonen.. a S. Rituum Congregatione reverenter expostulavit:

f An benedictiones imprimis impertiendae catholicis ‹ quae, luxta can. 1149 Codicis Iuris Canonici, dari « quoque possunt catechumenis, intelligi debeant etiam t de sacramentalibus publicis ac proinde admitti pos‹ sint catechumeni ad impositionem cinerum, traditio‹ nem candelarum et palmarum ? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, respondendum censuit: *Affirmative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 8 martii 1919.—A. Card Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C Praef.* Alexander Verdc. *Secr*

Adn. EL 33 (1919) 52. ME 31 (1919) 139-140.

159

1919 MAR 8.-SC RITUUM. RESP. AAS 11 (1919) 145

Dubium de nomine antistitis exprimendo in canone missae

Ex canone 294 Codicis Iuris Canonici, ubi legitur ‹ Vicarii et Praefecti Apostolici iisdem luribus et fa‹ cuitatibus in suo territorio gaudent, quae in propriis « dioecesibus competunt Episcopis residentialibus, nisi « quid Apostolica Sedes reservaverit ». exortum est et Sacrae Rituum Congregationi propositum, pro opportuna declaratione, sequens dubium, nimirum:

c An Vicariis et Praefectis Apostolicis de novo iure ‹ competat, in proprio territorio, ut nominentur in Ca‹ none Missae? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, attento etiam can. 2 et altero 308 Codicis Iuris Canonici omnibusque perpensis, respondenaum censuit *Negative* iuxta rubricas et décréta; quia de iure aahuc vigente, in Canone Missae, post verba Antistite *nostro* exprimendum est tantum nomen Patriarchae, Archiepiscopi et Episcopi qui sint Ordinarii loci, et in propria Dioecesi.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 8 martii 1919.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, Secr.

Adn. L PAUWELS in PrM 10 (1922) 82; REGATILLO n. 119; EL 33 <1919) 83-34; ME 31 (1919) 141.

1919 MAR 12.-BENED. XV, EPIST. AAS 11(1919)122-123

Ad ioannem s. r. e. card, csernoch, archiepiscopum **STRIGONIENsEM, DE PRAESENTI REI RELIGIOSAE CONDICIONE IN HUNGARIA**

Dilecti fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Muluplices quidem anxietates tam cruoele tamque diuturnum bellum Nobis attulit; at nihil magis anxios sollicitosque Nos habet quam quod inae orta rerum perturbatio non solum m societatem civilem sed in religiosas ipsas gentium rationes redundavit. Praesertim vero magni casus Nos movent eorum populorum ex quibus Imperium Austro-Hungaricum compositum erat, quique iam singuli ad eam reipublicae formam nituntur quae singularum nationum votis respondeat Cum enim his populis conspicua pars gregis Nobis divinitus crediti contineatur, quae semper fine et impensa erga hanc Apostolicam Seaem pieiate eminuit, facile intelligitur singularem in modum Nos curare ne aliquod apud eos religio capiat detrimentum. Equidem lis omnibus, qui earum Civitatum res publicas gubernant, dum pacem et prosperitatem suis populis firmare student, speramus fore curae, ut sarta tecta Ecclesiae lura legesque conservent si vere volunt iustitiae in civili societate ac boni publici fundamenta salva consistere. Iam vero nemo ignorat quam cordi sit Apostohcae Sedi interna tranquillitas bonumque nationum, quamque parata semper sit omnem suam operam in id conferre. Quin etiam, quo melius rem assequatur, mutuas necessitudines seu relationes cum legitimis civitatum gubernatoribus. qui se id velle significaverint, inire consuevit Admodum igitur opportune hanc Apostolicac Sedis propensam voluntatem illustrabunt Episcopi, demonstrantes quantam pubbeae utilitatis spem utriusque potestatis conspiratio contineat In administrando autem munere sibi divinitus concredito, Apostolica Sedes cum prudentiae studioque Episcoporum, tum sacri ordinis et laicorum actioni disciplinaeque confidit Etenim antiquus ille humani generis oppugnator Satanas, harum civilium commutationum nactus opportunitatem. Ecclesiae solidam compagem dissolvere conatur c:usque salutarem opei&m impedire. Itaque Nos sollicito cum animo nuper vidimus nonnullos e Clero nimis aperte licentcrque in medios politicarum rerum fluctus se conticere, seque acerrimis de natione contentionibus immiiccre. partium odia concitantes in sacri ministerii dignitatem. Sed multo maiori Nobis aegritudini fuit quod accepimus. clericos quosdam ausos esse popula riter comit:» habere, ut de sanctissimis Ecclesiae legibus abolendis consultarent. Huic tantae tamque deplorandae officii oblivioni omnino Episcoporum est vehementissime re-

...‹

133

clamare, ut ad veritatem sanitatemque devii revocentur. Hi vero meminerint iis plane subesse oportere, ‹ quos ‹ Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam ‹Dei ›; nam, ut ait Ignatius martyr, ‹ quotquot Dei c et lesu Christi sunt, hi sunt cum Episcopo › *iPhilad.,* III, 2›; quare qui non sunt cum Episcopo» nec Dei sunt neque lesu Christi. Eosdem volumus admonitos quam dececeat sacerootem catholicum, qui ln coercendis cupidJtalibus ceteros anteire debeat, ipsum infirmiorem videri. Quam ob causam alte vehemenlcrque denuntient Episcopi nullam prorsus ab Apostolica Sede de sacerdotalis continentiae lege permitti posse quaestionem, quae quioem lex ab ipsa tamquam peculiare ornamentum habetur Ecclesiae Latinae, eiusaemque fons quiaam praecipuus actuosae virtutis. Retundant praeterea ex auctoritate necesse est inconsideratissimam eorum temeritatem qui non verentur haec contendere: ‹ Bona ‹ sive mobilia sive immobilia singulorum beneficiorum ‹ seu institutorum ecclesiasticorum, imo etiam piarum ‹ quarumvis *t*uncationum, quoquo modo ad ecclesias et ‹instituta illa pertinentium, esse inabenabilem proprie- « talem omnium in Hungaria exsistentium catholico- c rum; eorumque adnunistrallonem, iusque de illis pro « lubitu disponendi, non tantum in fines praestitutos, « sca etiam in alios prorsus fines, transferenda esse ad « comitia sic dicta catholicorum ›. Quibus quidem principiis, a spiritu sacerdotali maxime alienis, non solum hierarch:eus oroo omnisque Ecclesiae disciplina subvertitur, sed etiam divina ipsa Decalogi praecepta violantur. Simul vero Episcopos, quam maximo studio possumus. hortamur ut omnibus paternae cantatis officiis suum quisque clerum sibi devinciant, varias eius necessitates materiales, uti dicuntur, et morales ipsi per se accurate exquirant, eisque ut medeantur, nihil praetermittant; id quod non aubitamus quin ipsi iam habeam in animo efficere. Item explorent quid suo populo pro novis temporibus necesse sit, eique opportune consulant; et si opus fuerit, rem ad Apostolicam Secern deferant. — Haec tibifi dilecte fih Noster, qui m acie et dimicatione versaris, paterna cum fiducia edicentes, caelestium auspicem munerum et praecipuae benevolentiae Nostrae testem, apostolicam benedictionem tibi tuoque *gregi* universo amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die xn mensis martii, m festo S. Gregorii Magni, anno mcmxix. Pontificatus Nostri quinto.—Benedicius xv

AA». PrM 10 (1022) 30-31

1919 MAR 19.-SC CONS. DECR. AAS 11 (1919) 124-128

Circa proponendos ad episcopale ministerium in CANADENSI DOMINIO ET TERRAE NOVAE INSULIS

Inter suprema Ecclesiae negotia, potissimum sane obtinet locum Episcoporum electio. Quam ob causam Apostolica Sedes, prout sui est officii, maximam de eo semper habuit rationem et. pro diversitate locorum ac temporum, varios constituit modos, ut finem optatissimum feUciter assequeretur.

lamvero, etsi mos, qui in Canadensi ditione et ln Terrae Novae Insulis huc usque pro Episcoporum propositione obtinuit, sicut et in aliis regionibus quibusdam Suae more Missionum regebantur, hac vigente condiione, suis non caruit utilitatibus; attamen hodie, adiunctis rerum mutatis, minus Lam accomodate respondet

Nam. sub Missionum regimine, quum dioecesanus clerus, ut plurimum, a sacerdotibus alicuius religiosae familiae constitueretur et ex eadem Antistites solerent plerumque desumi, personae electio obvia erat, nec diuturna requirens studia. In praesenti vero conquisitio personae longiora requirit ac penitiora consilia.

Quam ob rem. haud providum nec satis utile videtur. Episcopos tunc solum convenire, quum, viduata iam Sede aliqua, novi constituendi pastoris urget necessitas; sed prudens ac salubris regiminis ratio postulat, ut in re tam gravi Episcopi tempestive conveniant, viros tanto muneri Idoneos maturo cum studio discernant, et Apostolicae Sedi, ad quam demum negotium deferri oportet, generali saltem modo proponant Sic nempe fiet ut Sede aliqua orbata pastore. Summus Pontifex, citius ac pleniore rerum nntitia. de re decernere valeat

Hisce de causis. Ssnlus Dominus Noster Benedictus PP. XV, requisita prius a singulis locorum Ordinariis sententia, de consulto Emorum Sacrae huius Congregationis Patrum, statuit et consistorial! praesenti/ decreto praescribit ut in postorum, in Canadensi Dominio et in Insulis Terrae Novae, pro eligendorum Episcoporum propositione, ratio, iuxta leges quae sequuntur adhibeatur ct vigeat r·,

1. Pro proponendis sacerdotibus ad episcopale ministerium idoneis ac dignis, conventus episcoporum fiet singulis bienniis, tempore infra assignato.

2. Conventus erunt provinciales, hoc est omnes et singuli Ordinarii aioecvsum uniuscuiusque provinciae convenient simul. Excipiuntur Episcopi provinciarum Kingstoniensis et Toronunae, qui, quum hucusque consueverint pro his negotiis pertractandis simul congregari, morem hunc retinebunt praesidente Archicpiscopo seniore. Similiter, ob peculiaria adiuncta in quibus versantur, simul convenient Ordinarii provinciarum S. Bomfacii et Reginensis cum Archicpiscopo Winnipegensi: itemque Ordinarii provinciarum Edmontonensis et Vancuveriensis, pariter in his Archicpiscopo seniore praesidente.

Vicarii vero Apostolict si tempus et negotia permiserint, conventibus Episcoporum provinciae suae intéresse curabunt, iisdem cum iunbus ac coeteri.

4. Quolibet biennio, ut supra dictum est, sub initium quadragesimae, incipiendo ab anno 1920, omnes et singuli Episcopi Metropolitano suo ve) seniori Archiepiscopo saceraotum nomma indicabunt, quos dignos episcopali ministerio existimabunt. Nil autem vetat quominus, hos inter, alterius etiam dioecesis vel provinciae sacerdotes proponantur; sub *gravi* tamen exigitur, ut, qui proponitur, personaliter et ex diuturna conversatione a proponente cognoscatur.

5. Una cum nomine, aetatem quoque designabunt candidali, eius originis et actualis commorationis locum, et officium quo principaliter fungitur.

6. Antequam determinent quos proponant, tam Archiepiscopi quam Episcopi poterunt a viris ecclesiasticis pruaentibas necessarias notitias inquirere, ita tamen ut finis huius inquisitionis omnino lateat Notitias vero quas receperint nemini patefacient, nisi forte in Episcoporum conventu, de quo inferius.

7. Nomina quae Episcopi iuxta art. 4m proponent, nulli prorsus aperiant, nisi Metropolitano suo vel seniori Archiepiscopo.

8. Metropolitanus vel senior Archiepiscopus habitis a Suffraganeis candidatorum propositionibus suas adiiciau omnium indicem ordine alphabetico conficiat, et, reticitis proponentibus, hanc notulam transmittat singulis suis Suffraganeis sive Antistitibus regionis suae, ut hi opportunas investigationes peragere valeant de qualitatibus eorum quos personaliter et certa scientia non cognoscant/ 12

9. Investigationes eiusmodi earumque causa maxima secreti cautela peragendae erunt, ut supra num. 6 dictum est. Quod si vereantur rem palam evasuram, ab ulterioribus inquisitionibus abstineant

10. Post Pascha, die ct loco a Metropolitano vel a seniore Archiepiscopo determinandis, omnes Episcopi convenient ad seligendos eos qui S. Sedi ad episcopale ministerium proponi debeant Convenient autem absque ulla solemnitate, quasi ad familiarem congressum, ut attentio quaelibet, praesertim diariorum ct ephemeridum. et omne curiositatis studium vitetur.

11. In conventu, invocato divino auxilio, praestandum erit a singulis. Archiepiscopo non excepto, tactis SS. Evangeliis, iusiurandum de secreto servando, ut sacratius uat vinculum quo omnes adstringuntur: post hoc regulae ad electionem faciendam legendae erunt.

12. Deinde unus cx Episcopis praesentibus in Secretarium eligetur.

13. His peractis, ad disceptationem venietur, ut, inter tot exhibitos, digniores et aptiores seligantur. Id tamen veluti Christo praesente fiet et sub Eius obtutu, omni humana consideratione postposita, cum discretione et charitate. supremo Ecclesiae bono divinaque gloria et animarum salute unice ob oculos habilis.

14. Candidati maturae, sed non nimium provectae aetatis esse debent; prudent.a praediti in agendis, quae sit cx ministeriorum exercitio comprobata; sanissima et non communi doctrina exornati, et cum debita erga [redacted] dcln devotione coniuncta; maxime autem insignes. Attendendum insuper erit ad capacitatem candidati quoad temporalem

bonorum administrationcm, ad conditionem eius familiarem. ad indolem ct valetudinem. Uno verbo, videndum utrum omnibus iis qualitatibus polleat, quae in optimo pastore requiruntur, ut cum fructu et aedificatione populum Dei regere queat.

15. Discussione peracta, fiet hac ratione scrutinium:

a) Qui omnium Episcoporum sententia, quavis demum de causa, visi sunt in disceptatione ex numero proponendorum expungendi, ii in suffragium non vocabuntur; ac caeleris, *diam probatissimis,* suffragium feretur.

b) Candidali singuli ordine alphabetic© ad suffragium proponentur: suffragia secreta erunt.

c) Episcopi omnes, Metropolitano non excepto, pro singulis candiuatis tribus utentur taxillis seu calculis, albo scilicet, nigro, tertioque alterius cuiuscumque coloris: primum aa approbandum, alterum ad reprobandum, tertium ad abstensionem indicanaam./

d) Singuli Antistites, praeeunte Archiepiscopo, in urna ad hunc finem disposita taxillum deponent, quo dignum, *coram Deo et graviter onerata conscientia,* sacerdotem aestimabunt qui in suffragium vocatur; reliquos taxillos binos in urna aha, pariter secreto, deponent.

e) Suffragiis expletis, Archiepiscopus, adstante Episcopo Secreiario, taxillos et eorum speciem coram omnibus numerabit, scriptoque aanotabit

16. Scrutinio de omnibus peracto, liberum erit Episcopis, si id ipsis placeat aut aliquis eorum postulet, ul inter approbatos plenis aut paribus suffragiis novo scrutinio aesignetur quinam sit praeferendus. Ad hunc finem singuli suffragatores nomen praeferendi in schedula aanoiabunt, eamque in urna aeponenu schedularum autem examen fiet, ut supra num. 15, lilt, e, decernitur.

17. Quamvis vero Summus Pontifex sibi reservet, dioecesi vel archloioecesi aliqua vacante, per Delegatum Apostolicum, above mono, opportuna consilia ab Episcopis vel Archiepiscopis requirere, ut personam eligat quae inter approbatas magis idonea videatur dioecesi illi regenuae; nihilominus fas erit Episcopis in eodem conventu indicare, generali saltem ratione, cuinam dioecesi candidatos magis idoneos censeat; ex. gr. utrum exiguae, ordinatae ac tranquillae dioecesi, an potius maioris momenti, unius vel alterius sermonis, ve) m qua plura sint ordinanda aut creanaa; itemque utrum loco mitioris aeris et facilis commeatus, an alienus generis, et alia huiusmodi.

18. Episcopus a secretis, discussione durante diligenter adnotabit quae de singulis candidatis a singulis suffragatoribus dicentur, quaenam discussionis fuerit conclusio; denique quinam tum in primo scrutinio, tum in secundo (si fiat) fuerit exitus, et quidnam specialius iuxta art. 17 fuerit dictum.

19. Antistites a conventu ne discedant, antequam ab Episcopo Secretario lecta fuerit relatio ab eodem confecta circa nomina proposita, candidatorum qualitates et obtenta suffragia, eamque probaverint

20. Actorum exemplar ab Archiepiscopo, a Praesule a secretis et a ceteris Episcopis praesentibus subsignatum, quam tutissime ad Sacram hanc Congregationem per Delegatum Apostolicum mittetur. Acta vero ipsa penes Archicpiscopum in Archivo secretissimo S. Officii servabuntur, destruenda tamen post annum, vel etiam prius, si periculum violationis secreti immineat

21. Post haec, fas tamen semper erit Episcopis, turn occasione propositionis candidati tum vacationis alicuius Sedis, praesertim maioris momenti, litteras m erae huic Congregationi vel ipsi SSmo Domino con-/ scribere, quibus mentem suam circa personarum qualitates sive absolute, sive relate ad provisionem dictae Sedis, patefaciant

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 19 martii 1919.—C. Card. De Lai, Ep. SabineiL, *Secr.* V. Sardi, Archiep. Caesarien.. *Adsessor.*

Ada. PrM 10 (1922) 58.

1919 MAR 22.-SC CONS., CIRC. AAS 11 (1919) 175-177

LETTERA CIRCOLARE ALL'EPISCOPATO ITALIANO IN ESECUZIONE DEL DECRETO < PRO CONCILIORUM CELEBRATIONE IN REGIONIBUS ITALIAE » DEL 15 FEBBRAIO 1919 (LE 151]

Con circolare della S. Congregazione dei Vescovi e Regolari in data 24 agosto 1889 Leone XIII, di v. m.. aderendo al voto di parecchi Arcivescovi e Vescovi dlta-lia, mentre sanzionava l'uso delle conferenze episcopali, già fin dal 1849 introdotto in parecchie regioni dTtalia e partlcolarmente nelTUmbria, e ne prescrivcva e disciphnava la celebrazione. stabiliva inoltre quali e quante dovessero essere le riunioni o conferenze dei Prelati italiani, attenendosi in ciô alie note divisioni regionali d'Italia [Acta Leonis XIII v. 9 p. 184-190].

Nulla sembra doversi innovare di quanto venue allora definito, salvo le due modificazioni che la s. m. di Pio X, per giuste ragioni. credette necessario introdurre circa l'Emilia e circa il Lazio, o circondario di Roma, come si chiamô nella detta circolare.

Rimane quindi fisso che per le conferenze episcopali e rispettivamente pei concilii regionali gh Ordinan d'Italia si raggruppino a seconda delle regioni che qui sotto vengono elencate.

1. L'Emilüj, comprendente Ia provincia ecclesiastica di Modena, più le seal immedlatamente soggette di Parma. Piacenza e Borgo S. Donnlno.

2. La *Romagna,* comprendente le provincle ecclesiastiche di Ravenna e Bologna e l'arclvcscovato di Ferrara con l'unita sede dl Comacchio.

3. Le *Marche,* comprendenti le provincle eccIesiasUche di Fermo ed Urbino, ch arcivescovati di Camerino. Ancona ed Umana, più le sedi immcdiatamente soggette di Treia. Fabnano e Matellea. Fano. lesi. Osimo e Cingoli. Recanati e Loreto.

4. L'Umbrin, comprendente le sedi arcivescovill di Spoleto e Perugia, più le sedi vescovih immedlatamente soggette dl Orvieto. Poggio Mfrteto. RietL Narai e Terni. Amelia, TodL Norda. Fobgno. Cittâ della Pieve. Assisi. Noccra. Gubbio e Cittâ dl Castello./

5. *L'Etruria,* comprendente le provincle ecclesiasttchc dl Pisa. Firenze e Siena. Farcivescovato dl Lucca, più le sedi immedlatamente soggette di Arezzo. Cortona. Montalcino. Montepulciano e Pienza.

6. Il *Lazio Superiore o Regione Cimina,* comprendente le diocesi di Civitavecchia e Cometo. Sutri e Kepi. Clvita Castellana-Orte e Gallese. Viterbo e Toscanella. Montefiascone. Bagnorea, Acquapendente, nonchè le abbazie nullius di S. Paolo fuori le mura, del SS. Vincenzo cd Anastasio dclle Tre Fontane, e di S. Martino al Monte Cimino.

7. Il Lazio *Inferiore,* comprendente lc diocesi di Tivoli. Segni, Anagni. Ferentino. Alatri. Veroli. Sezze-Ptpemo e Terracina, Sora-Aquino e Pontecorvo, più l'abbazia nuHtuj dl Subiaco.

8. La Campania, comprendente le provincle ecclesiasUche di Capua, Napoli. Sorrento, e i'arcivescovato di Gaeta, la sede immediatamente soggetta di Ave'-sa e l'abbazia nuUius di Montecassino.

9. H *Beneventano,* comprendente ia provincia ecclesiastica dello stesso nome e l'abbazia nulfius di Monte Verging.

10. Il *Salernitano* e la Basilicata, comprendenti le tre provincle ecclesiastiche di Salerno, Acerenza e Matera. Conza c Campagna, più l'arclvescovato di Amalfi, e !e scdi immedlatamente soggette di Cava e Sarno, Mclfi c Rapolla e l'abbazia nullius della Santisslma Trinité della Cava.

11. Le *Calabrïe,* comprendenti le provincle ccclcsiastiche di Reggio e S. Sevcrina. gli arcivescovati di Cosenza e Rossano, più le sedi immedlatamente soggette dl Mileto. S .Marco e Bislgnano.

12. Gli Abruzzi, comprendenti tutte le sedi arcivescovill e vcscovili esistcntl nel territorio abruzzesc.

13. Le *Pugile.* comprendenti le provincle ccclesaast:rhe dl Bari, Brindisi. Manfredonia. Otranto. Taranto. Trani e Barletta, più le sedi vescovih immedlatamente soggette di Foggia. Gravina ed Irsina, Molfelta-TerlUrt c Glovmarzo. Monopoli. Nardô. e la prvlaluro nullius dl Altamura cd Acquaviva.

14. La Sicilia, comprendente tutte le sedi arcivescovill e vescovili dell'isola. l'abbazia nullius dl S. Luctu de! Mêla, e la sede vescovile dl Liparl.

15. La *Sardegna,* comprendente tutte le sedi arcivescovih e vcscovili eslstentl nell'isola.

Quanto al *Veneto. Lombardia* e Lt^rta. poichè la regione coincide con la provincia ecclesiastica. nulla awl da immutare per la celebrazione dei concdli provincial! /

Quanto al *Piemonte,* dove sebbene stano due le province. unica è la confercnza. se gb Ordmari crvdcsrero mlglior cosa in luogo di due concilii provinciali fame uno

solo reclonAle. potranno farne domanda, che sarâ bene accolta. sexnbrando la massina cosa opportuna.

Sfccome poi nella circolare supcriormente ricordata del 1839 il Sommo Ponteïice stabilisa che ‹ 11°. In « ciascuna delle mentovate regioni procureranno i Ves- « covi di convenire *tnsiemc almeno* una volta l'anno per « app.anarc e risolvere con mutuo consigho le difficoltà *t* che incontrano nel govemo delle rispetüve diocesi. « per promuoverc in tutto la regolaritâ e la uniformité ‹ della ecclesiastica disciplina e per emettere, ove le ‹ drcostanze lo richiedessero, atü collettrvi di qualsiasi ‹genere » si fa riflettere che questa disposizione non viene punto infirmata dal Codice, dove al *can.* 291 § 1, circa le conferenze episcopali, vien dette che nui *aliter pro peculiaribus locis a Sede Apostolica provisum fuent ... Ordinarii locorum saltem quinto quoque anno conrenient.*

Rhnane quindi *fenr.o che le* conferenze episcopali per regioni dei bono continuare a tenersi in Itaha ogm anno nel modo supenormente indicato. E tale è la mente di Sua Sanütà Benedetto PP. XV che viene comunicata ai Rihi Ordinari dItalia per la sua plena osservanza.

Dato a Roma. dalla Segreteria della S. Congrcgazione Concistoriale, 22 marzo 1919.—G. Card. De Lai, Vescovo di Sabina. *Segretario.* V. Sardi. Arciv. lit di Ccsarea, *Assessore.*

Ado. PrM !0 (1922) 58.

163

1919 MAR 23.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubium de testamento novttiorum

Utrum novitii. ante professionem triennalem, condere debeant testamentum iuxta canonem 569 I 3. etiamsi illud, ob eorum aetatem etc, ex lege civili Invalidum foret

Resp Affirmative; cum autem novitii pervenerint ad aetatem, iuxta diversas leges civiles legiümam seu validam ad conficiendum testamentum, debent diem et annum in testamento adscnptum commutare, seu illud tutum reddere in forma iuris civilis valida.—23 martii 1919.

a **C 35 * C?R 37 (1958) 67. Adn. A. GUTIERREZ m CpR 37 (195B) 55-63; B. LIJDSMAN in TpQ 73 (1920) 336-347.**

164

1919 MAR 24.-COET. CARD., RESP. AAS 11 (1919) 251

Dubia circa compeuntiam ss. cc. coxch.ii et de religiosis IX quibusdam negotiis religiosorum

In peculiari coetu Emorum Patrum iuxta canonem 245 Cod. Iuris Canonici a Beatissimo Patre designatorum. propositis dubiis:

1. Utrum omnes quaestiones, seu instantiae, quae attingunt aliquod ius. aut commodum (seu interesse) alicuius familiae religiosae, aut sodalium religiosorum, spectent privative ad S. C. de Religiosis.

2. Utrum concedere, servatis consuetis normis, sanationes et condonationes quoad praeteritum, et reductiones quoad futurum relate ad capeHanias et alia legata, quae, licet concredita non sint Ordini aut familiae religiosae, qua talis, erecta tamen aut translata reperiuntur In ecclesiis religiosorum, spectet ad S. C. Concilii, an potius ad S. C. dc Religiosis.

3. Cuinam Congregationi competentia tribuenda sit quoad dispensationem ad Ordines sacros recipiendos a Religiosis sive ex defectu aetatis sive ab irregularitate, sive quoad alias conditiones quae ad conferendos Ordines rcouiruntur. sive quod ad studia pertinet quae sacris ordinationibus sunt praemittenda.

4. Cuinam Congregationi competentia tribuenda sit quoad religiosos dispensandos, qui propter morbum vel alia de causa a Missae celebratione physice vel moraliter impediuntur, veluti si pedibus consistere non valeant

Emi Patres Cardinales, quibus a SSmo D. N. Benedicto PP. XV resolutio commissa fuit, respondendum ĕensuerunt

Ad 1. *Affirmative: m* sensu tamen canonis 251 *Codicis Iuris* Canonici.

Ad 2. Privative ad S. C. de Religiosis, quoadusque legatorum administratio et adimplementum concredita sint Religiosis.

Ad 3. Ad S. C. de Religiosis.

Ad 4. Ad S. C. de Religiosis.

Quae omnia SSmus D. N. rata habuit et confirmavit

Romae, die 24 martii 1919.—C. Card. De Lai, Eplsc Sabir,en., *Secr.*

Adn. PU. **MAROTO in CpR 2 (1921) 98-101} ME 31 (1919) 212 213: PrM 10 (1922) 99.**

165

1919 MAR 25.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubium de tempore ad quod constituuntur SUPERIORES LOCALES

Roma, 25 marzo 1919

Revmo Signore, In riscontro al dubbio présentât© da V. S. Revrha, con lettera dei 18 corr,, circa ll canone 505. S. Ema Revrha, il Cardinale President© della Commissione, Le significa che, come fu già risposto alia S. Congr. dei Religiosi in un dubbio simile al 14 luglio 1918, il canone 505 riguarda anche i Superiori locali costituiti prima dei 19 maggio 1918. e che quindi i termini fissati nel predetto canone debbono osservarsi anche per loro, e computarsi dal giorno della loro nomina.

Nel significare ciô a V. S. Revma, Le auguro ogni bene nel Signore.—P. Card. Gasparri. Aloisius Sincero. *Secr.*

• Ad Rraconfore» Gcmrsfcs religionum: CpR 2 (1921) 65. Adn. Ph. MAROTO ia CpR 2 (1921) 66-70.

166

1919 MAR 28.-SC CONS. RESP. AAS 11 (1919) 177-178

DUBIUM

SUPER DECRETO ‹ REDEUNTIBUS » DIE 25 OCTOBRIS 1918

Quidam Ordinarii S. Congregationi Consistoriali sequens dubium dirimendum proposuerunt:

« An clerici in sacris, militum vulneratorum vel « infirmorum adsistentiae addicti, qui ex huiusmodi ml- « nisterio sponte sua maluerunt transire ad militiam ‹ pugnantem, quin tamen mortem vel mutilation nem ita « Intulerint, teneantur, iuxta mentem decreti Redeun- ‹ tibus (LE 125]. dispensationem a Sancta Sede impe- « trare, ut ad sacri ministerii exercitium restituantur ».

Cui Sacra Congregatio respondendum censuit: *Affirmative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 28 martii 1919.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secr. V.* Sardi. Archicp. Caesarien.. *Adsessor.*

Adn. REGATILLO n. 475: ME 31 (1919) 167-168; NrT 47 (1920) 23-29; PrM 10 (1922) 53.

167

1919 MAR 31.-SC REL., DECR. AAS 11 (1919) 239-24«

Dt QUIgVSPAM LIBHIS AD INSTITUTA RELIGIOSARUM TURIS PONTIFICII PERTINENTIBUS. REVISIONI ET CORRECTIONI S. CONGREGATIONIS SUBIICIEND1S

a?.0Mr™§?MnD<oiae2î.TaU· habita in Palatio Vaticano d.e 29 martii 1919. Erhi ac Rcvfiii S. R. E. Cardina-

les negotiis Religiosorum Sodalium praepositi, opportunum Iudicarunt praescribendum ut omnia Instituta et Congregationes Religiosarum Iuris Pontificii libros quoslibet continentes consuetudines, usus aut similes quocumque nomine veniant *(Dircttorio, Coutumier,* etc,), aoud cas in usu. praeter Constitutiones adprobatas. necnon preces proprias Instituti, in communi recitari sobUs. inspectioni et correctioni huius S. Congregations subiiciant; idemque exigatur in novis Institutis adprobandis.

Facta autem relatione SSmo D. N. Benedicto Pp. XV per R. P. D. Secretarium, in audientia diei 31 eiusdem mensis, S. S. sententiam Eihorum PP. adprobavit ac propterva mandavit ad hoc fieri Decretum.

Haec S. igitur Congregatio vi praesentis Decreti mandat ut omnia et singula Instituta seu Congregationes Religiosarum luris Pontificii, seu etiam Piae Societates mulierum sine votis ad modum Religiosarum in communi viventium a S. Sede adprobatae, libros quosvis nt supra recensitos, intra terminum unius anni ad eam-
xc dem S. Congregationem transmittant/

Curent autem Revmi Ordinarii locorum, in quibus Supremae Moderatrices alicuius Instituti et Congregationis mulierum, de quibus agitur in praesenti Decreto, commorantur, ut illas quamprimum de imposita obligatione certiores faciant: easque admoneant non prohiberi in Institutis et Congregationibus respectivis dictorum librorum usum, quousque ab hac S. C. aliter, si casus (erat, statuatur.—R. Card. Scaptnelli, *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B.. *Secr.*

Adn. Ph. MAROTO in CpR 1 (1920) 207-209; ME 31 (1919) •97; PrM 10 (1922) 68-69.

168

1919 APR 2.-SC REL.» RESP. AAS 11 (1919) 179

Circa nonnullas versiones canonum religiones LAICALES ATTINGENTIUM

DUBBIO

Sono stati tradotti in varie Ungue i canoni riguarcanti le religioni laiche; traduziom autorizzate, ma non officiali. Ora, in qualche traduzione, il testo di alcuni canoni non concorda con il disposto degli stessi canoni nel Codice.

Si domanda se sia intervenuto qualche cambiamento in proposito, o debba starsi al testo dei Codice e ritenere errato il testo della traduzione.

La S. C. dei Religiosi, esaminata debitamente la cosa. dichiara doversi stare al prescritto dei Codice e doversi emendare la traduzione.

Dalla Segreteria della S. C. dei Religiosi, 2 aprile 1919—Mauro M. Serafini, Ab. O. S. B., *Segretario.*

Ada. PrM 10 (1922) 67.

169

1919 APR 4.-SACRA POEN., FACULT. PART.·

pACEUA FACULTATUM QUAM S. POENITENTIARIA NONNULLIS TRIBUIT CONFESSARIIS

Orestes Diaconus S. Mariae in Cosmedin, S. R. E. Cardinalis Giorgii SS. DD. N. Papae et S. Sedis Apostolicae Maior Pacnitentiarius.

Tibi N. N. dilecto in Christo confessario ad excipiendas sacramentales fidelium confessiones legitime adprobato, infrascriptas concedimus facultates quibus pro toro conscientiae et in sacramentali confessione tantum, per te ipse et non aliter, auctoritate apostolica uti valeas, scilicet:

L Absolvendi quoscumque paenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus), a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis, ob haereses tam nemine audiente vel advertente, quam coram aliis externatas incursis: postquam tamen paenitens. magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit» Supremae S. Congr. S. Officii, per se vel. de eius venia, per te ipsum denuntiaverint; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denuntiatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denuntiationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo, iudicio tuo, fieri poterit; et postquam in singulis casibus haereses coram te secreto abiuraverint; iniuncta pro modo excessum gravi paenitentia salutari cum frequentia Sacramentorum et obligatione se, prudenti iudicio tuo. retractandi apud personas, coram quibus haereses manifestavit atque illata scandala reparandi.

II. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos. qui libros apostatarum, haereticorum, aut schismaticorum. apostasiam, haeresim, aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos congrua paenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem destruendi vel tibi tradendi

III. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur ita tamen ut c respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque ablurent; denuntient, ut supra, personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adseriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eandem respicientia si qua retineant in manus tuas tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda, aut saltem si iustae gravesque causae id postulent, destruenda, iniuncta pro modo culparum g.avi paenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

IV. Absolvendi a censuris et poenis ecclesisticis eos qui clausuram regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint, vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum Ordinarii forum deductum: congrua pro modo culpae paenitentia salutari iniuncta.

V. Dispensandi commutando, consideratis causis, in alia paenitentia vel pietatis opera, omnia vota privata: exceptis votis perfectae ac perpetuae castitatis et ingrediendi religionem votorum sollemnium, quae emissa fuerint absolute et post completum decimum octavum aetatis annum, necnon votis in quibus agitur de praeiudicio vel de iure tertii.

VI. Dispensandi in matrimoniis iam contractis super impedimento occulto criminis ex adulterio cum fide data, absque ulla tamen machinatione; monitis coniugibus de necessaria secreta inter sese tantum, id est sine interventu parochi seu testium, renovatione consensus, atque iniuncta gravi et diuturna paenitentia salutari.

VIL Dispensandi super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum tantum cum clericis, tam saecularibus quam regularibus, in Sacris Ordinibus constitutis, sed ad hoc dumtaxat ut poenitens ordines iam susceptos licite valeat exercere.

Volumus autem ut supradictls facultatibus uti valeas tantummodo per triennium a data praesentium computandum. Mens tamen nostra est. ut, si forte ex oblivione vel inadvertentia ultra praedictum terminum his facultatibus te uti contingat, absolutiones seu dispensationes exinde impertitae ratae sint et validae.

Datum Romae, in Sacra Paenitentiaria. die 4 apr. 1919.—b, Colombo, S. P. *regens.* Borgoginl S. P. *Secr.*

• M. C. a CORONATA. Inetituiion» Iβ,-b canonici V Appendix II

170

1919 APR 9.-SC RITUUM, DECR. AAS 11 (1919) 191

URBIS et ORBIS

Praefatio in festis s. ioseph, sponsi b. m v approbatur

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV. ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, pro sua quoque pietate erga Sanctum Ioseph. Beatae Manae Virginis Sponsum et Catholicae Ecclesiae Patronum, suprascriptam Praefationem propriam, in Missis de eodem Sancto Ioseph ubique locorum In posterum adhibendam, approbavit, atque in futuris Missalls Romani editionibus rite inserendam ius-

«i. Die 9 aprUia 1919.-Λ. Osa. Viço Ep Portuen. et S Rufinae. S. R C. *Praef.* Alexander Verde. Secr.

A4». I. eî P. D. A. io EL 33 (1919) 139-145; JI. PAUWELS •n PrM 10 (1922) 84? ME 31 (1919) >73-174; NrT 47 (1920) 572.

1919 APR RITUUM, DECR. AAS 11 (1919)

URBIS et ORBIS

Praefatio in missis defunctorum approbatur

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV Sacrorum Rituum Congregationis consulto, suprascnptam Prxefauonem propriam, in Missis Defunctorum ubique locorum In posterum recitandam, approbavit, atque tn futuns Missalls Romani editionibus rite inserendam iussiL Die 9 sprills 1919.—A. Car ». Vico. Ep. Portuen. et S. Rutinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Ada. I. «l P. D. A_ In EL 33 (1919) 139-145; I. PAUWELS tn PrM 10 (1922) 84.

1919 APR 14.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART

FACULTAS DATUR TRANSFERENDI MONACHOS CONSENTIENTES AB UNA IX ALTERAM CONGREGATIONEM MONASTICAM O. S. B.

S. Congregatio Religiosorum concedit Rmo Abbati Primati prorogationem ad aliud quinquennium rescripti, quo facta est facultas transferendi ab una ad alteram congregationem monasticam monachum consentientem, annuentibus utroque abbate ac capitulo monasterii, ad quod fit transitus et praevio consensu etiam Abbatum Pracsidum utriusque congregationis.

Romae, die 14 Aprilis 1919.—Card. Scaplnelli. *Praef.* Maurus Serafins, Abbas O. S. B.. *Secr.*

• *Pnf.* **N. 1112/19: AOSB 22-27 (1914-19) 44.**

1919 APR 17.-SC RIT., RESP. AAS 11 (1919) 246

MARIANOPOLITANA

De **MISSA ET COMMUNIONE DURANTE EXPOSITIONE SS. SACRAMENTI**

Rmus Dôs Paulus Bruchési, Archiep. Marianopolitanus. Sacrae Rituum Congregationi ea quae sequuntur, reverenter exposuit; videlicet:

« sae cantatae ve) lectae coram Ssfno Sacramento so-
• lemniter exposito in Altari celebrentur, atque intra
« vel extra Missas in eodem Altari, durante exposl-
« tlone. Sancta Communio Christifidelibus adminlstre-
« tur. Hinc Idem Archiepiscopus postulavit: Utrum hic
« usus permitti, vel tolerari possit? ».

Et Sarra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, praepositae quaestioni respondendum eensuit:

« Ad primam partem, praefatum usum non licere,
‹ sine necessitate, vel gravi causa, vel de speciali in-
▮ dulto*. et ad secundam partem negative, iuxta Decre-
« ta, et detur Decretum n. 3448 Societatü lexu. 11 mail
c 1878. ad 1 ».

Atque ita rescripsit, declaravit et confirmavit, die 17 aprilis 1919.—A Caro Vico. Ep Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. Secr.

Ada. C CALLEV/AERT In EL 37 (1923) 89-93: F. A. FERRETTl m IL 33 (1919) 241 255. 347-349: I. PAUWELS In PrM 10 (1922) 85-87 ME 31 (1919) 200-202.

1919 MAI 2.-SC RITUUM, RESP. AAS 11 (1919) 246

Dubium circa usum bursae corporalium PRO COLLIGENDIS ELEEMOSYNIS

Proposito dubio: ‹ An usus bursae, corporalibus in-
« eludendis destinatae, permitti possit pro colligendis
« eleemosynis? ». Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondendum censuit: *Negative.*

Atque ita rescripsit, et servari mandavit Die 2 mail 1919.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Ada. **ME 31 (1919) 202-203.**

1919 MAI 3.-SC CONCILII, INDULT. P/VRT

FACULTAS DATUR CHRISTIFIDELIBUS ADIMPLENDI PRAECEPTUM PASCHALE QUOVIS ANNI TEMPORE OCCASIONE SPECIALIUM PRAEDICATIONUM AD POPULUM IN HISPANIA

Preces - *Beatissime Pater,* Fr. Josephus-Antonius a Persiceto. Procurator Generalis Ordinis FF. MM. Capueeinorum. ad pedes S. V. provolutus, humilime implorat. favore Religiosorum sui Ordinis Missionarionnn qui in Ditione Hispanica verbi Dei praedicationi incumbunt Apostolicum Indultum, vi cujus Christifideles qui sacris Missionibus Exercitiisque Spiritualibus eorumdem praefatorum Missionariorum interfuerint per Sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae durante cursu Missionis aut Exercitiorum suscepta, quocumque anni tempore praecepto annuae Confessionis et Communionis Paschalis satisfacere valeant

Quae gratia humili Oratori maxime opportuna videtur ob sequentes praesertim causas; eo quod nempe: 1) Voto omnium parochorum, qui plerumque rogant ut ss. Missiones et Exercitia eo tempore tradantur quo praecepto annuae Confessionis et Communionis satisfieri possit obsecudare omnino nequit; 2) Aliunde vero plenque Christifideles. qui iis Missionibus Exercitiisque intersunt extra tempus Quadragesimae, maxime vero primis anni mensibus, atque tunc ad Sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae accedunt, falso existimant se praecepto satisfecisse ac postea tempore utili illud implere praetermittunt; 3) Tandem tempore Missionum atque Exercitiorum Spiritualium. Christifideles ad suscipienda Sacramenta ac proinde ad rectius satisfaciendum praecepto annuae Confessionis et Communionis melius dispositi inveniuntur.

Quapropter, ut haec incommoda facilius vitentur utque majus animarum bonum promoveatur, humilis Orator gratiam de qua supra a S. V. instantissime eflagitat Et Deus. etc.

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, auctoritate SS. D. N. Benedicti PP. XV. attentis expositis, gratiam juxta preces benigne impertita est ad quinquennium, de consensu tamen Ordinariorum locorum.

Datum Romae, die 3 maji 1919,—D. Card. Sbarrette *Praef.* J. Mori. *Secr.*

• **AOMCa? 35 (1919) 120-121. Indultum tw>e rerontur.**

176

1919 MAI 6.-SC CONSISTORIALIS, FACULT. PART

FACULTATES NUNTIIS, INTERNUNTIIS ET DELEGATIS APOSTOLICIS CONCESSAE

Caput I.

FACULTATES ORDINIS GENERALIS

cum virum probitate, prudentia ac doctrina praestan-
qulbus in cann. 344. 512,
·■-'*- m casibus tamen particularibus et non

ORETO

per modum generalis visitationis; dummodo visitatio ipsa necessaria et urgens videatur. Ordinarius impeditus sit vel négligeas, et tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem.

2. Conficiendi sive per se, sive per alium virum ecclesiastica dignitate exornatum, acta omnia seu processus ut vocant, pro iis qui ad Episcopalem seu Archiepiscopalem dignitatem ab hac S. Sede sunt designati juxta normas pro singulis nation.bus datas.

3. Conferendi personis idoneis ea beneficia, de quibus in can. 1435. § 1, nrt 1 et 3, servatis regulis ab Ap. Dataria datis vel dandis.

4. Absolvendi, iniunctis de lure iniungendis, tum in foro conscientiae, tum etiam in foro externo, pro casuum diversitate, ab omnibus censuris a iurc sive simpliciter, sive speciali modo Romano Pontifici reservatis

5. Dispensandi pro iam ordinatis ad effectum tam Missam celebrandi, quam consequendi ct retinendi beneficia ecclesiastica, super quibuscumque irregularitatibus tum ex delicto tum cx defectu provenientibus dummodo exinde scandalum non oriatur, nec divinis pariatur impedimentum, iis semper exceptis de quibus in can. 9S5. n. 4. et praevia abiuratione in manibus absolventis, quando agitur de crimine haeresis vel schismatis.

6. Indulgendi ex causa paupertatis, iis qui Missarum sive manualium sive fundatarum applicationem omiserint. ut quod ad praeteritum tempus obligationem suam paulatim adimplere valeant, ita nempe, ut faciant quantum possunt pro integra satisfactione oneris Missarum quo gravantur, celebrando vel per se vel per alium singulis mensibus aliquem Missarum numerum, iuxta eorum vires, de bono et aequo a concedente et, in casibus occultis, a confessario determinandum. Moneantur autem praedictarum omissionum rei, si ita faciendo ante completam huiusmodi satisfactionem obierint, nec habeant quid pro eodem onere sive in toto sive in parte adimplendo relinquant. Missas quae post eorum obitum celebrandae supererunt, ipsis, dum pie in Christo decedunt, condonatas fore censeri, defectum quemcumque tunc supplente Sancta Sede de Thesauro Ecclesiae. Item concedendi, si in aliquo casu ob peculiaria omnino rerum adiuncta, expediens in Domino videatur, ut ad certum numerum iuxta vires petentis Missae, quod ad praeteritum pariter tempus, reducantur, dummodo non agatur de recidivis, supplente pariter Sanctitate Sua reliquarum Missarum defectum de Ecclesiae thesauro.

7. Admittendi in foro interno eos, qui beneficiis ecclesiasticis etiam cum cura animarum instructi recitationem horarum canonicarum omiserint, ad discretam compositionem. eaque mediante fructus male perceptos condonandi. pecuniis exinde redactis in pia opera arbitrio Sedis Apostolicae erogatis. Pauperibus autem, quorum inopia compositionem non admittit, praedictos fructus condonandi, iniuncta pro eorum viribus eleemosyna, pro suo vel confessarii prudenti iudicio determinanda. Et haec quidem, sine praeiudicio illorum, quibus distributiones accrescere vel non decrescere debent, sint et censeantur ordinata.

8. Condonandi in foro interno fructus ex beneficio ob simon.'am realem invalide obtento indebite perceptos. iniuncta congrua poenitentia salutari, cum aliqua eleemosyna iuxta vires paenitentis taxanda, et imposita eiusdem beneficii dimissione. Quatenus vero ob testas et rationabiles causas beneficium dimitti non expediat, praesertim vero si idem paroeciale sit. et non adsint qui paroeciis praefici possint, titulum ipsius beneficii convalidandi.

9. Absolvendi, vel per se vel per alias idoneas ecclesiasticas personas a se deputandas, eos omnes qui fundos ollm ecclesiasticos et a plurimis annis Ecclesiae per civiles leges ablatos nunc possident, vel titulo hereditatis a suis maioribus accepto, vel titulo emptionis seu dmilis contractus cum tertiis possessoribus initis, eosque singulos habiles reddendi ad praedictos fundos tamquam proprios licite habendos, de iisque tam inter vivos quam mortis causa libere disponendi, imposita pro una vice tantum congrua eleemosyna iuxta prudens absolventis indicium. favore alicuius ecclesiae vel pii operis eroganda.

10. Dispensandi, quando ita in Domino expedire videbitur. super lege abstinentiae, diebus praescriptis, etiam tempore ieiuniorum et quadragesimae, in casibus particularibus.

11. Permittendi clericis et religiosis, uti singulis, ut rationabili de causa, quocumque anni tempore, privata matutini cum laudibus recitatio anticipari possit statim post meridiem.

12. Commutandi ob visus debilitatem vel ob aliam lustam causam, eaque durante, obligationem recitandi horas canonicas in quotidianam recitationem integri rosarii B. M. V. vel aliarum piarum precum quae congruae sint, citra exemptionem a Choro, quatenus is qui commutationem obtinuit ad illum accedere teneatur.

13. Dispensandi, in casibus urgentibus, a gradibus academicls ad assequendas praebendas canonicales quae ex lege fundationis ipsos gradus requirant, dummodo nullum praeiudicium aliorum Juribus inferatur.

14. Concedendi ad normam Const. *Officiorum et munerum* [ASS 29 (1896-97) 388-4001 facultatem retinendi ac legendi prohibitos libros et ephemerides, cum cautelis et sub limitationibus quae necessaria vel utilia in singulis casibus videbuntur, et in usu penes S. Cong. S. Officii sunt.

15. Commutandi aut dispensandi, consideratis causis, omnia vota simplicia private emissa, etiam Apostolicae Sedi reservata, exceptis votis in quibus agitur de tertii praeiudicio.

16. Dispensandi ex iusta causa a quovis iuramento, dummodo tertii praeiudicium non adsit

17. Remittendi seu condonandi, pro foro conscientiae tantum, delinquentibus pauperibus partem aliquam male ablatorum, aut retentorum, quando domini incerti sunt et casus occulti; ita tamen ut residuum, si quod adsit, vel aliqua alia summa vel pars pro viribus taxanda, pauperibus loci distribuatur vel in pia opera eiusdem loci, si fieri possit distribuatur.

18. Recipiendi, aut delegandi in singulis casibus alium idoneum ecclesiasticum virum, ut recipiat denuntiationes de crimine sollicitationis, servatis in omnibus forma et tenore Instructionis, quae a S. Officio danda erit

19. Prorogandi ad breve aliquod tempus facultates, indulçentias et indulta a S. Sede concessa, quae exspiraverint quin tempestive postulatio pro eorum prorogatione ad S. Sedem missa fuerit, facta tamen obligatione statim recurrendi ad eandem S. Sedem pro gratia aut (si petitio facta fuerit) pro responsione obtinenda.

Caput II.

FACULTATES CIRCA INDULGENTIAS

20. Concedendi sexies in anno, occurrente aliqua solemnitate, plenariam indulgentiam omnibus utriusque sexus Christifidelibus qui vere paenitentes et confessi ac sacra Communione refecti ecclesiam vel publicum oratorium visitaverint, ibique ad mentem Summi Pontificis aliquo temporis spat:o oraverint

Fidelibus vero qui in loco habitent, ubi impossibile vel difficile admodum sit confessarii copiam habere, concedendi ut praedictas indulgentias lucrari valeant, dummodo, actuali sacramentorum susceptioni pium aliquod opus substituant, ac corde saltem contriti firmiter proponant admissa confiteri quam primum poterunt

21. Impertiendi ter in anno et non in eodem loco, diebus a se eligendis, benedictionem papalem iuxta formulam typis impressam atque insertam, cum indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere paenitentes, confessi et sacra communione refecti eidem benedictioni interfuerint. Deumque pro s. fidei et S. R. Ecclesiae exaltatione oraverint

22. Concedendi pariter, non tamen in perpetuum sed ad tempus sibi benevisum. omnibus Christifidelibus contritis et confessis ac sacra Communione refectis indulgentiam plenariam in oratione 40 Horarum, quoties in anno a respectivis locorum Ordinariis indicatur, etiamsi, ex rationabili causa, in aliquibus non servetur *Instructio Clementina.* [Clementis XII. *Etsendo state* diei 1 sept. 1731. DAR v. III *Appendix* p. 377 - 383).

23. Item concedendi plenariam Indulgentiam primo conversis ab haeresi et ad sinum catholicae Ecclesiae redeuntibus, in actu eorum conversionis.

24. Concedendi in casibus particularibus vel ad tempus indulgentiam plenariam occasione ss. missionum, servatis consuetis regulis.

25. Declarandi privilegiatum quotidianum perpetuum in qualibet ecclesia territorii suae jurisdictionis unum altare ad tramitem can. 916.

26 Concedendi biscenturr. dies de vera indulgentia omnibus praesentibus in sacris functionibus a se peractis. curante munere.

27. Erigendi sacras Slatior.es Viae Crucis cum applicatione indulgent arum, ct pia âodalitia Rosarii, B. M. V. ce Monte Carmelo, et Septem Dolorum; cum potestate communicand. huiusmodi facuiiatem ecclesiasticis viris pro suo prudenti arbitrio; sub lege tamen et conditione ut haec facultas non exerceatur ubi coenobia adsint religiosorum. qui ex apostolica concessione eiusmodi privilegiis gaudent Item ecclesiasticis viris facultatem concedendi sub eadem lege ct conditione benedicendi ct impor.cndi scapularia praedictarum sodalitatum. ·

23. Concedendi ut indulgentiae, de quibus in praecedentibus articulis, applicabiles etiam sint per modum suffragii animabus in Purgatorio degentibus.

Caput III.

FACULTATES CIRCA MATRIMONIUM

29. Dispensandi ab impedimentis impedientibus de quibus in cap. III, Iit VII, lib. III Codicis, servatis ad unguem regulis ibidem positis, praesertim quod ad dispensationes ob mixtam religionem, et edocta, quotannis ante Pascha. S. Congr. S. Officii de numero aliisque adiunctis dispensationum, quae anno praecedenti circa mixtam religionem datae sunt

30. Dispensandi pro ...vicibus ex gravi causa ab omnibus impedimentis dirimentibus matrimonium, iuris tamen ecclesiastici, rive publicis sive occultis, sive minoris sive maioris gradus» iis tamen exceptis quae ex affinitate in linea recta consummato matrimonio, cx ordine sacro et sollemni professione religiosa proveniunt Quod vero ad impedimentum dirimens disparitatis cultus, fas non sit dispensationem concedere nisi servatis iis quae in canonibus 1060-1064 praescripta sunt et quod ad matrimonia cum Hebraeis vel mahumedanis, dummodo constet de status libertate partis fidelis ad removendum periculum polygamiae. absit periculum circumcisionis prolis» ct si civilis actus sil ineundus, sit tantum caeremonia civilis nullaque Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus Interveniat Nupturientes aliquam obligationem, si fieri potest, iuxta vires persolvant. quam ipse Nuntius. Internuntius vel Delegatus Apostolicus transmittet ad S. Congregationem S. Officii, si agatur de impedimento disparitatis cultus, aut ad S. Congregationem de disciplina Sacramentorum, si agatur de aliis impedimentis.

31. Sanandi in radice pro ..vicibus matrimonia nulla ob impedimentum dirimens, de quo m n. 30. quando moralitcr impossibilis est renovatio consensus modo ordinario. monita parte impedimenti conscia de sanationis effectu. Rescriptum vero huiusmodi sanationis in Curia Episcopali diligenter custodiatur, quo omni tempore ct eventu de matrimonii validitate et de prolis legitimatione constare possit Sed si matrimonium fuerit nullum ob defectum formae, danda non erit sanatio, nisi in casu quo altera pars renuat renovare consensum iuxta formam, aut. si id ab ea exigatur, grave immineat alteri parti malum vel periculum. Quod si matrimonium fuerit nullum ob non servatam formam in casu mixtae religionis aut disparitatis cultus, et pars acatholica induci non possit ad renovandum consensum iuxta leges Ecclesiae, danda non erit sanatio in radice, nisi assumptis a parte fideli obligationibus curandi pro viribus conversionem coniugis et educationem prolis in fide catholica, concessa eidem absolutione a censuris, si coram acathollco matrimonium attentaverit, ipsaque monita de gravi patrato scelere.

Caput IV.

FACULTATES CIRCA CETERA SACRAMENTA CT SACROS RITUS

32. Deputandi simplices sacerdotes probatae doctrinae ac virtutis pro administrando sacramento confirmationis In lis regionibus dumtaxat in quibus Episcopi desunt. servatis praescriptis can. 781. § 1, 782. 4 et 784; idque ad tempus aliquod determinatum.

33. Permittendi singulis vicibus, vel ad tempus, feria V in Coena Domini unicam Missam lectam in oratoriis publicis.

34. Concedendi sacerdotibus infirmis, durante infirma valetudine, aut aetate devexis indultum oratorii privati. in quo Missam celebrent, servatis canonicis regulis.

(· Ratus farultaih formula mutata fuit d»e 19 iunii 1920. ¥ld Urfn IΓ. .

35. Concedendi pro sacerdotibus suae Jurisdictionis usum comae ascititiae tempore celebrationis Missae, data vera eorum necessitate.

36. Concedendi in casibus particularibus indultum celebrandi extra ecclesiam et oratorium et erigendi altare sub dio ex rationabili causa, ad tramitem can. 822. J 4.

37. Permittendi sacerdotibus navigantibus sive in mare sive in fluminibus, ut in navi Missam celebrare possint super altari portatili, dummodo locus In quo Missa celebratur nihil indecens aut indecorum praescierat et periculum absit calicis effusionis.

38. Consecrandi, sive per se sive per simplices presbyteros a se deputandos, altaria tum fixa tum portatilia, quae ex aliquo defectu pristinam consecrationem amiserunt, servatis tamen in omnibus Instructione S. Rituum Congregationis ad rem in Ritu et formula breviori praescriptis.

39. Indulgendi. ex rationabili causa, m casibus particularibus. vel ad tempus, ut sacrosanctum Missae sacrificium peragi possit a tertia hora post mediam noctem.

40. Indulgendi ad tempus ut in aliqua ecclesia bis vel ter in hebdomada, de consensu Ordinarii, Missa de Requie celebrari possit etiam diebus ritus duplicis, exceptis tamen festis duplicibus I et II classis, dominicis abusque festis de praecepto servandis, nec non ferilf. vigiliis» octavisque privilégiâtes.

41. Concedendi presbyteris, ex utroque clero, visivae potentiae debilitate laborantibus, vel alia infirmitate detentis, facultatem celebrandi Missam votivam Deiparae Virginis, aut defunctorum, adhibita, quoties eas indigeant, alterius sacerdotis assistentia, et firmo permanente onere, sl sint parochi, explicandi Evangelium diebus praescriptis. Item camdem facultatem concedendi sacerdotibus omnino caecis, praescripta semper assistentia alterius sacerdotis, aut diaconi, ct dummodo, facto experimento, comperiantur in nullo defecisse.

42. Concedendi infirmis decumbentibus de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant» etiam ante finem mensis a quo decumbunt, ut S. Communionem sumere possint semel in hebdomada non servato ieiunio, hoc est, etsi aliquam medicinam vel aliquid ad modum potus antea sumpserit 'Can. 858. 5 2). Concedendi infirmis non decumbentibus. <^ui tamen tali morbo laborant, quo. iudlcio medici, ieiunium sine discrimine servare nequeant, ut communionem semel in hebdomada percipere valeant non servato ieiunio, ut supra.

43. Indulgendi per modum actus ut in ecclesiis, in quibus festum alicuius Sancti in Martyrologio Romano descripti, vel alias ab Apostolica Sede approbatum, solemniter celebretur, quod cum off.clo illius diei minime congruat, dici possint tum Missa sollemnis cum cantu. tum etiam Missae lectae de eodem festo, dummodo non occurrat duplex vel dominica primae classis, aut Vigilia Nativitatis D. N. I. C. vel Vigil a Pentecostes, vel dies octava Nativitatis D. N. I. C. (Circumcisio Dni). dies octava Epiphaniae vel SSmi Corporis Christi aut feria IV Cinerum, vel integra maior hebdomada.

44. Deputandi, in locis iurisdictionis sibi commissae, in casibus particularibus, vel ad tempus aliquem sacerdotem cum facultate consecrandi, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, calices, patenas et altarium lapides, adhibitis sacris oleis ab Episcopo catholico benedictis.

45. Benedicendi Campanas et consecrandi ecclesias, monito tamen loci Ordinario eoque non renuente.

Caput V.

FACULTATES CIRCA RELIGIOSOS

46. Cognoscendi in casibus extraordinariis et urgente necessitate super statu alicuius domus Religionis cuiuslibet. conferendo cum Superioribus consilium et operam ut opportuna abusibus remedia adhibeantur, et religiosi ad sui status perfectionem reducantur, certiore tamen facta quam primum Apostolica Sede, si quid novi in utilitatem claustralium communitatum decernendum esse videatur.

47. Dispensandi, lusta de causa» postulante Communitate super defectu dotis in religione pro sororibus aut montahbus requisitae.

r.„e48hE??:ce<?Cn5· ln casibus Particularibus, vel ad tem- dîoeSc'?nis facultatem praeficiendi paroecils . .hgtosos in defectu sacerdotum saecularium, de

consensu tamen suorum Superiorum, et cum clausula ut saltem duo alii religiosi cum parocho cohabitent, servatisque in reliquis sacrorum canonum dispositionibus.

49. Indulgendi monialibus in casu infirmitatis, aliisque lustis grnvibusque dc causis, ut extra claustra per tempus prudenti arbitrio praefiniendum manere possint, ita tamen ut cum associatione et assistentia suorum consanguineorum vel affinium aut alicuius honestae mulieris semper incedant, domi ct alibi vitam religiosam ducant a virorum frequentia semotam, prout Deo sacras virgines decet, firmo praescripto canonis 639.

50. Dispensandi religiosos utriusque sexus, pro foro conscientiae tantum, regressu in religionem et permittendi ut in sacculo remaneant, quoties hi invalide obtinuerint declarationem nullitatis votorum, dummodo tamen haec invaliditas occulta sit, firmo semper manente voto castitatis perpetuae, servatisque aliorum votorum substantialibus, usquedum peculiarem dispensationem a S. Sede hac de re .assequantur, et, si sint sacerdotes, facta lege ut habitum sacerdotis saecularis induant

Caput VI.

FACULTATES PRO IPSO NUNTIO, INTERNUNTIO SEU DELEGATO

51. Recitandi divinum officium et Missam celebrandi iuxta kalendarium romanum pro clero Urbis; idque concedendi sacerdotibus secum commorantibus sibi subiectis.

52. Asservandi in sacello domus stabili suae residen-t!ac Ssmum Eucharistiae sacramentum, ea lege ut lam-Bis indisinenter ante tabernaculum lucescat, clavis digenter custodiatur, aliaque iuxta liturgicas leges plene serventur. Sacellum autem ipsum ex Summi Pontificis venia qua publicum erit.

53. Administrandi sacramentum Confirmationis in ditione universa suae iurisdictioni obnoxia, nec non durante maritimo itinere tam in accessu quam in recessu a loco missionis suae.

54. Excipiendi sacramentales confessiones fidelium utriusque sexus in locis et in maritimo itinere, uti supra.

55. Lucrandi sibi indulgentias quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit.

Animadversio. — 1. Facultates, quae superius continentur in cap. II et III, et eae quae recensentur sub numeris 1, 3 et 18. cap. I; 32 et 38. cap. IV; 46. cap. V; et 53. 54. 55, cap. VI, non conceduntur nisi iis qui sunt charactere episcopali insigniti; ideoque ad eos, et signanter ad Auditorem vel Secretarium quibus durante Nuntiaturae, Internuntiaturae vel Delegationis vacatione negotiorum gestio fuerit commissa, non intelliguntur attributae, rusi expresse id dicatur, quamvis commissio regendi officium cum facultatibus ordinariis eisdem concessa sit

2. Caveat Pontificius Administer ne indulta quae ad tempus concedere potest, ultra quinquennium vel decennium protrahat.

Datum Romae, die 6 mali 1919.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesar., *Assessor.*

• Ntrtfilt. InttmunTiij et Delegatis Apostolîcls: ME 32 (1920) 137-146; *J.* POSTIUS, El Côdijo canônko «plicado a EspaAa, Madrid 1926. p. 386-391 Vide etiam infra sub die 1920 lun 16: LE 281 A4i. A VERMEERSCH in PrM 12 (1923) (69) - (98). (125) (159) et IP 4 (1924) 37-43, 87-98, 128-143. 202: NrT 48 <1921) 33. 96

177

1919 MAI 8.-SC CONS. DECR. AAS 11 (1919) 233

Circa NOMINATIONEM ADMINISTRATORUM ΓN DIOECESIBUS VACANTIBUS DOMINII CANADENSIS ET TERRAE NOVAE

Cohaerenter ad ea quae pro dioecesibus Foederatonim Americae Statuum Apostolica Sedes statuit decretn die! 22 februarii 1919 ILE 1531. SSmus Dominus Noster Benedictus Pp. XV censuit et decrevit, ut etiam in dioecesibus Canadensis Dominii et Terrae Novae, quoties vacaverint, ad ipsarum gubernationem eadem regula vigeret.

Itaque, dempto Archiepiscopis et Episcopis iure nominandi mortis causa dioecesanum Administratorem, in posterum in omnibus memoratis dioecesibus, quatenus speciales circumstantiae observantiam canonis 427 impediant, si in iisdem quinque saltem vel sex Consultores dioecesani non adsint; Archiepiscopus aut Episcopus senior provinciae ecclesiasticae providere poterit, cum ratihabitione Delegati Apostolic!, pro nominatione Administratoris durante sedis vacatione. Idque per triennium, dummodo interim coetus Consultorum non fuerit auctus ad numerum superius indicatum.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Consistorialis. die 8 mail 1919.—C. Card. De Lai, Ep. Sabincn., *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesarien.. *Adscssor.*

Adn. PrM 10 (1922) 55.

178

1919 MAI 14.-BENED. XV, CONST. AAS 12(1920)317-320

BRACARENSIS

Revisio et approbatio noh breviarii

BENEDICTUS EPISCOPUS

SIRVUS SERVOKfM MX

Ad perpetuam rei MEMORIAM. - Sedis huius Apostolicae, ut quae Iuris Liturgici suprema Moderatrix est. solemnis semper cura fuit, ut Ecclesiae Catholicae sacri Ritus in sua ubique integritate persisterent, aut, sicubi forte ab ea déclinassent, ad pristinam puritatem revocarentur.l Quae res necessario ex ipso consequitur Pastorali Officio, quod Romanae Cathedrae commissum est, sedulo invigilandi, « ut debita cum veneratione < externus cultus erga Deum exerceatur, ut sacra quae c peraguuntur mysteria augustiora fiant cedantque in < magnam Christifidelium aedificationem, eorum in « Deum pietatem excitando et devotionis affectum ».

Pervigil haec cura tum vel maxime elucet, cum sacri ritus alii ab aliis differunt; nam horum varietas, si legitima sit, haud parum confert ad divini cultus splendorem amplificandum. Neque huiusmodi diversitas cum fidei unitate non congruit, quin revelata divinitus dogmata/ multo vividius exprimit planlusque declarat: 318 « Fidei enim unitas cum legitimorum Rituum varietate « optime consistit, ex quibus immo maior in Ecclesiam < splendor et maiestas mirifice redundat ».' Hinc effatum illud S. Leonis noni: « Nihil obsunt saluti crea dentium diversae pro loco et tempore consuetudines. < quando una fides, per dilectionem operans bona quae « potest, uni Deo commendat omnes ».4

Etenim mirabili quadam consonantia e variis Llturgiis, adversus haereses. fides eruitur de fere singulis Ecclesiae Catholicae dogmatibus: unde factum est. ut theologi in Liturgiis uberrimum fontem theologicum agnoverint, ex quo Ecclesiae doctrina nobis abunde manifestatur. Huc etiam faciunt illa Decessoris Nostri, Leonis XIII. verissima dicta:5 < Augusta, qua vana « Rituum genera nobilitantur, antiquitas et praeclaro « est ornamento Ecclesiae omni, et fidei catholicae c unitatem affirmat. Quapropter vera Christi Ecclesia. < sicut magnopere studet ea custodire inviolata, quae. < utpote divina, immutabilia accepit; ita in usurpandis « eorumdem formis nonnumquam concedit novi aliquid c vel indulge! in iis praesertim, quae cum venerabili < antiquitate conveniant Hoc etiam modo et eius vitae « numquam senescentis proditur vis. et Ipsa magnifi-< centius Christi Sponsa excellit, quam Sanctorum Pa-< trum sapientia velut adumbratam in effato agnovit « Davidico: Astitit Regina *a dextris tuis* «i vestitu < *deauraro, circumdata varietate ... in* fimbriis aureis. < *circumamicta varietatibus* ⁑.

Quae omnia quidem perpendentes. Romani Pontifices non solum non reprobarunt unquam sacros Ritus, qui ob eorum antiquitatem veneratione digni essent. quamdiu cum unitate fidei obsequium retinerent Apostolicae Sedi debitum; verum etiam eosdem semper voluerunt reverenter conservatos et fideliter in usum deductos in iis omnibus, quae non adversarentur novo ac legitimo ali-

• TridenJtiM *Synodis, Sess.* XXH. *(U Missae Saerif.,* cap 5. et vss UTI. de *Samm, tn* Can. 12 *l Inxtt.* S C *Fide, die* 3 lui. 1830. 5 PIUS PP IX. Ull. Apo« Kor. *Pontifices,* die 6 Iunii 1863. · Epwl. ad *Mtchaf&in. Patriarch. ConUanUnopci.* ' Litt. Apart. ⁂M. dipnKas *Ecclcswarn.* dic 30 nor. 1S5H. · *Pt XUV.* 10. 14 15

cui temperamento, ab eadem Apostolica Cathedra *torte* inducto, cui nempe, tamquam supremae Magistrae, Ritus omnes parere debent.

Haec cum ita sint, gratum omnino acceptumque Nobis est alacre illud studium, dlgnissimumque laude, quo motum videmus Venerabilem Fratrem Nostrum, Emmanuelem Vieira de Mattos, hodiernum Archiepiscopum Bracarencem, qui. votis obsecundans suorum Antecessorum et Cleri pariter praesentis, cui adeo cordi est antiquus et praecipua *reverentia* dignus Ritus Bracarensis.
119 nullis nec curis nec laboribus peper'eit, ut huius Ritus libri liturgjci iterum typis ederentur, ita tamen, ut, retenta nativa forma, non solum non offenderent generales Ltturgfae Catholicae leges, singulis in Ritibus servandas. verum ctam iisdem legibus omnino conformarentur. uti pie in Ritu Bracarensi ac perpetuo in usu fuit

Ritus hic peculiaris, quo Ecclesia Bracarensis a remota gaudet antiquitate, inter praecipuos recensendus est gloriae titulos, quibus iure gloriatur Lusitaniae populus, tam egregie quidem de Ecclesia Catholica meritus, ut a Pontificibus Romanis fidelissimus sit appellatus. Quod gloriosum nomen Lusitani sibi promeruerunt, non solum ob singularem eorum pietatem ac devotionem in Sedem hanc Apostolicam. verum etiam ob eximia, quam semper posuerunt operam, in propagando tote per orbem nomine et cultu Christiano. Hinc etiam, veluti iustum fidei praemium, ius illud Patronatus Romana Sedes Portugalliae contulit in ecclesias, ubi tot inclyti Lusitaniae filii ct sudores apostolicos et ipsum sanguinem profuderunt:7 quo quidem iure, ad haec usque tempora, multis adhuc locis Religio dilatari pergit ac foverL tempto supellectili sacra ornari, piis quibusque operibus atque institutis subsidia suppeditari, una cum sacerdotibus in hoc saluberrimum ministerium incumbentibus.

Est igitur res Deo profecto acceptissima Nostroque simul paterno animo valde iucunda instituta haec, sub auctoritate Sedis Apostolicae, Ritus Bracarensis revisio et ab omnibus naevis, qui progressu temporis in eum irrepserint, accurata emendatio. Ita enim haec Lusitanis Soria purior constabit, maiorque exorietur virtus satis et sanctificationis in clerum populumque Ecclesiae Bracarensis, cui ab omnipotenti Deo. intercedente Deipara immaculata, praecipua Lusitaniae Patrona, caelestium munerum amplissimam imploramus copiam.

Iam inter capita, quae in hac typica editione Breviarii Bracarensis, qualis e Typographia Nostra Vaticana prodiit, in melius mutata fuerunt ac praecipuam merentur laudem, peculiaris facienda est mentio non solum de adhibita constantius lectione sacrae Scripturae, quae pia consuetudo in Ritibus omnibus per feliciores aetates sancte servata est, deque introducta nova Psalterii dispositione, a Decessore Nostro Pio X per Const Ap. *Divino afflatu* (AAS 3 (1911) 633-6331 praescripta: verum etiam de servandis normis a Sede Apo-
320 stollca constitutis, ubi concurrunt vel/ ocurrunt Officia, deque expunctis in parte historica Breviarii Bracarensis quibusdam narrationibus, quae, a rerum veritate vel a probata Ecclesiae Bracarensis traditione abhorrebant. Diligentissima autem cura, quae in edendo Breviario Bracarensi adhibita est. pariter impendatur oportet adornandae novae editioni Missalls aliorumque librorum liturgicorum. Hac autem in re optimum spiritum Cleri Bracarensis eiusque venerabilis Ecclesiae cum Romana Cathedra intimam coniunctionem perlibenter agnoscimus.

Edito iam novo Breviario, evanescit apud Clerum Bracarensem difficultas, qua hactenus laborabat, suo proprio utendi Ritu ob exemplariorum penuriam. Quare nunc plene fit satis sacerdotum votis ac desideriis, qualia m novissima Synodo Bracarensi expressa fuerunt: quae quidem vota probantes omnino ac rata habentes, hiece Nostris litteris praecipimus ac mandamus, ut omnes ct singuli qui ad Horas Canonicas in Archidioecesi Bracarensi tenentur, proprio hoc Nostroque auctoritate reviso Breviario utantur. Quae precum liturgicorum unitas in universo venerabili Clero Bracarensi magis magisque accendant ac foveat spiritum illum orationis, quo animatos admiramur binos Archidioeceseos Urblsauc Bracarensis inclytos Patronos, sanctos Petrum de Rates et Geraldum.

Haec vero edicimus, declaramus, sancimus, dccer-

' LEG PT X in Dun *Mei* cnnJla-.ttcn *animaeque de*rotioeü a/fectvm, dl· 4 lunll 1514; et tn alia diei 3 novembrts riuadem anrJ Frsectanie *demtionit et Hde/esnm fertfjrem;* quibus scrwtunt plura alta Romanorum Pontificum documenta, de rumi saeculorum in favorem et laudem Lusitaniae concessa.

nentes has Nostras litteras validas et efficaces semper esse ac *fore;* non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, generalibus et specialibus, ceterisque quibusvis in contrarium facientibus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae approbationis, decreti, concessionis, indulti et voluntatis infringere. vd ei. ausu temerario, contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei. ac beatorum Petri et Pauli. Apostolorum Eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo nongentesimo decimo nono, pridie Idus Mali, die Octava Solemnitatis sancti loseph sponsi beatae Mariae Virginis, Pontificatus Nostri anno quinto.—O. Card. CAGIANO. S. *R. E. Cancellarius.* A. Card. VICO, Ep. Portuen, et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Rapahel Virili, *Protonotarius Apostolicus.* Lodovicus Schuller, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. ME 33 (1921) 49-51

1919 MAI 14.-COM. INTERPRES, RESP. PART

Dubium de munere adsessorus in tribunali
PRO CAUSIS NON CRIMINALIBUS

Al dubbio proposto da Mons. Vicario Apostolico dei Gabon, cioè: « An in coloniis Africae centralis munus adsessoris, non obligatorium et mere consultivum in tribunali pro causis indigenarum, acceptari possit a Sacerdotibus cum intentione explicita non sistendi in causis criminalibus, in quibus gravis poena personalis plecti possit », l'infrascritto Emo Card. Présidente della Commissione si pregia di rispondere: *Affirmative,* de *licentia Ordinarii.*—P. Card. Gasparri. Luigi Sincero. *Seffretario.*

A Su· Rr· il Card. VAN RO55UM, Prefetto dells 5- C. de Fide Sylloee n. 69.

1919 MAI 16.-SC RIT., RESP. AAS 11 (1919) 247-248

Super occurrentia duorum responsoriorum de tempore cum duobus responsorns apostolorum et evangelistarum. **VEL MARTYRUM TEMPORE PASCHALI**

Sacra Rituum Congregatione pro opportuna dectoratione postulatum fuit:

Quaenam norma sit habenda quoties. Infra Hebdoma- • dam I et II post Octavam Paschae. In Communi Apostolorum et Evangeiistarum vel Martyrum. Tempore Paschali. Ln II vel III Nocturno recurrant ca Responsoria, quae • iam fuerint in primo Nocturno recitata, cum Lectionibus " de Scriptura occurrente

El Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus sedulo perpensis, ita rescribendum consult:

⁂ I. Tum in Communi Apostolorum et Evangeiistarum. " tum in Communi Martyrum. Tempore Paschali, loco eep- " tlml Responsorii Eqo sum vitis, dicatur Responsorium: – Trvjtliin vestro, quoties in I Nocturno recitatae sint Lec- " tIones de Scriptura occurrente cum suis Responsoriis de M Tempore. Foria III et VI infra hebdomadam I et II post ⁂ Octavam Paschae.

" IL In Communi autem Apostolorum ct Evangelistarum. " Tempore Paschall. loco R nsorii quinti: Vlrtùtc *ma-* " *qna.* dicatur Responsorium *cttôsa* in conspéctu Dômini, " quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptura oc- " currente cum suis Rt s de Tempore. Feria IV et " V infra hebdomadam et II post Octavam Paschae.

" IlL Futuris autem editionibus Breviarii Romani, in Communi Apostolorum et Evangelistarum. Tempore Paschali, post Responsorium quintum, inseratur sequens ~ Rubrica1 " Feria II et V infra hebdomadam I ct II post m 9ct*vam Paschae, quoties In I Nocturno Lectiones fuerint „ dc Scriptura occurrente cum suis Responsoriis de Tempore. loco praecedentis Responsorii de Tempore, dicitur sequens. D PrrtiOjo ln conspectu DOmini, cIleltiia, · Mors * tcnctôrum ejtu. aJfeiüja. V. Cuetddtt Dôminus ὀτηηια *ossa* eorum. unum *ex* hU non conteratur. · Mors w ~./

- In rSmuniC£rîï^L«AC?tto,orum et Evangelistanun et .. Tempore Paschali, post septimum Responsorium inscribatur haec Rubrica: " Sicubt. Feria

- Ill et VI infra hebdomadam I ct II post Octavam Pa-
" »chae. quoties in I Nocturno Lectiones fuerint de Scriptu-
• ra occurrente cum suis Responsoriis dc Tempore, loco
• praecedentis Responsorii dicitur sequens: B Tristitia
" vertra, allclti)a, · Convertétur in *gàudium, allelûja,* allelu-
" *je.* V. Mundus *autem gaud6bit, vos vero contristabimini,*
" sed trirtitia *vestra.* · *Convertetur* ",

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit. Die 16 man 1919.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Alexander Vcrde, *Secr.*

Ada. I. PAUWELS in PrM 10 (1922) 89; EL 33 (1919) 189; MJ 31 (1919) 205.

181

1919 MAI 17.-SC CONC. RESOL. AAS 11 (1919) 882-387

ALBIGANEN. et ALIARUM

Sanationis alienationum. 17 *maii 1919*

Quaestio. - Occasione cuiusdam petitionis Ordinarii Albinganen., ad tollendam quae de facili in praxi emergere posset ambiguitatem, mandatum est disceptari in hac S. Congregatione utrum Ordinarii, qui ad normam
S3 can. 1532, § 1, facultatem facere possunt alienandi bona/ ecclesiastica, quorum valor non excedat triginta millia libellarum, possint etiam *sanare* emptiones venditiones, c^uae sine debita licentia factae fuerint; et, in suppositione quod possint, an debeant in casu servare leges seu praescripta eiusdem canonis 1532, §§ 2, 3.

Animadversiones ad propositam quaestionem solvendam ita a quodam d. Consultore luculenter proponebantur. Statuendum ante omnia quinam sit valor alienationis, quae sine debita licentia fuerit peracta. Quod quidem facile admodum negotium est, quum ipse legislator in Codice id expressis verbis edixerit. In canone enim 1530. ! 1. n. 3 statuitur: " (Requiritur) 3' licentia legitimi Superioris, sine qua alienatio *invalida* est ".

At quaeri ulterius potest de qua invalidatate sermo sit. Distinguunt enim iurisconsulti duplicem invalidi tatem. alteram completam, incompletam alteram. Haec tunc habetur. quando non desunt elementa negotii luridici. sed vitio gallcuo inveniuntur affecta. Illa locum habet, quum in ne- otio aliquod deest ex elementis intrinsecis aut essentialius requisitis sive ex natura rei. sive cx voluntate legis aut partis. Primi generis invalidités rescindibilitatcm producit alterius vero *nullitatem* veri nominis. Et certum est ex data quoque definitione, alienationem sine licentia peractam efficere ut negotium sit *nullum.*

Iam age. quod nullum est. nullum producit effectum: scilicet non producit effectum illum, ad quem producendum ab agente actus positus est. Et in hoc nulla potest esse difficultas. Nemo enim dixerit in casu nostro alienationem sine debita licentia peractam transmittere dominium, stante citata praescriptione Codicis, collato canone 1680 5 1, in quo dicitur: " Nullitas actus tunc tantum habetur, quum " in eo deficiunt quae actum ipsum essentialiter consti- " tuunt. aut sollemnia seu conditiones desiderantur a sa- " eris canonibus requisitae sub poena nullitatis quod ultimum praecise In casu nostro obtinet. Agitur proinde in casu de actu nullo *stricte dicto.*

Porro quinam sunt effectus actus iuridice nulli in sensu stricto huius vocis? Actus nullus non habet iuridlcam cxustantiam, quare nec constituere nec immutare, nec exstinguere potest relationem ullam iundicam; hinc ex. gr. res tradita in exsecutionem actus nulli non transit in proprietatem acquirentis et vindicari potest cx quocumque possessore; - praeterea actus nullus caret quovis effectu et vi In relatione ad omnes intéressé habentes; quarc non emptor, sed venditor quoque potest agere contra invalidam seu nullam alienationem, ut pro re nostra patet etiam ex | 2 can. 1534; - deinde, actus nullus non eget isvalldari; - tandem actus nullus sanari non potest, quia
364 doc/ sanatur nixi illud quod exstitit; actus autem nullus nec exsistit nec exstitit unquam.

Omissis autem aliis effectibus, de quibus in praesenti con est quaestio, dc hoc ultimo, qui ad rem nostram proxime facit, aliquid magis in particulari dicendum est.

Nullitas igitur actus insanabilis est. quia nec praescriptio nec confirmatio seu ratihabitio efficere potest ut actus nullus convalescat.

Et re quidem vera, in ordine ad actum nullum, ne loqui quidem possumus de praescriptione. Praescriptio enim supGnit tus aut actionem, quod exerceri aut quae poni debet. exercitum aut positam non esse: ad hoc autem ut actus nullus non producat effectus luridicos. nullum ius exerceri, nullam actionem poni necessc est. Hinc poterit quis semper opponere fundamenti defectum in actione, quam alter contra ipsum experiri vult, etsi praescriptionis tricennalis aut ulterioris limites praeterlapsi fuerint. Cfr. Coder. can- 1893. Hoc unanimiter tradunt iurisconsulti reecntlores. hoc deruerunt antiqui. Iam Licinius Rufinus (I. 210 de diu. rep. lUT ont D., L. 17i dicebat: Quae ab initio inutilis fuit " stipulatio, ex post facto convalescere non potest " et Paulus (1. 29 tit. cit. D.): " Quod ab initio vitiosum est. non M potest tractu temporis convalescere "; quae omnia consecravit Bomfacius VIII in regula 18 luris in 6': " Non ** firmatur tractu temporis, quod de iure ab initio non sub- - sistit ·'.

Sed neque confirmatione sanari potest; non enim sanatur nisi illud, quod, etsi infirmitate laborans, exsistit tamen. Quare actus nullus debet de novo integer poni sine defectu, quo antea inficiebatur, quique nullitatis causa exsistebat. Loqui quidem possumus, et ita de facto saepe iurisconsulti ct canonistae, aliquando ipsum ius. loquuntur, de confirmatione, ratihabitione seu sanatione actus absolute nulli; sed haec est Impropria locutio. Vera enim confirmatio vel ratihabitio seu sanatio ea est. quae habet effectum retrotractionis; nam w ratihabitionem retrotrahi et mandato " non est dubium comparari " (reg. 10 iur. in 6·). Porro effectus iste retrotractionis applicari quidem potest actibus rescindibllibus, non vero actibus nullis, neque citata regula iuris locum habet quando mandatum ab initio requiritur tamquam *forma actus* aut per vim *auctoritatis.* Testem habemus Gaium (L 9 § 5 *de auct. ct cons. tut., etc.,* D. XXVI. 8. cfr. § 2 de *auct.* Inst. lust, I. 21) alentem: * Tutor " statlm in ipso negotio praesens debet auctor fieri; post ° tempus vero aut per epistolam interposita eius auctoritas " nihil *agit*

Quare ea. quae aliquando dicitur confirmatio actus nulli, non est vera confirmatio, sed positio novi actus validi, qui omnes habens conditiones a iure praescriptas, suos effectus *cx nunc,* idest ex tempore/ quo positus est. producit. Hinc, 385
si impubes testamentum condit, quod legalem aetatem adeptus confirmat, haec suae voluntatis declaratio non efficit validum testamentum, quod erat et manet nullum: si confirmatio facta fuerit observatis omnibus sollemnitatibus a iure praescriptis habebimus testamentum validum, quod, substantia rei inspecta, idem erit ac primum, sed formallter novum omnino testamentum est. Et quamvis in contractu partes contrahentes possint, si velint, pacisci, ut novus actus seu novum negotium existimetur produxisse suos effectus ex eo tempore, quo positus fuerat actus nullus, id quidem poterunt, sed hoc valebit vi additi pacti, non vi actus nulli prius positi, ct vim habebit inter partes paciscentes. non autem relate ad tertios.

Hanc novi actus positionem seu stipulationem libere faciunt partes sine ullo interventu magistratus aut iudicis. quae tamen, ut diximus, ipsum actum nullum sanare non possunt. Pariter libere possunt partes renunciare iuri. quod in foro nostro ex can. 1679 habent, experiendi actionem ad obtinendam a Judice declarationem nullitatis. Sic etiam cx. gr. in iure civili (Cod. civ. ital., art. 1311) statuitur confirmationem seu ratihabitionem testamenti nulli locum non habere nisi cx parte heredum aut causam habentium a testatore, ex quo indirecte deducitur testatorem Ipsum non posse ratihaberc posteriore declaratione aut novo actu testamentum ipsum suum nulliter factum. Quae quidem merito statuuntur. Nam validitas vel invaliditas actus luridici non potest dependere a voluntate privati hominis, sed unice ex praescripto legis, dum contra in potestate est intéresse habentis sese iuvarc, vel non. nullitatc a lege statuta. Ratihabitio ex parte Ipsius testatoris secumferret tn eo potestatem substituendi sollemnitatibus a lure praescriptis alias diversas sollemnitates, quibus efficeretur validum testamentum quod ex lege nullum est; contra, ratihabitio ex parte heredum id non importat, nec textamentum nullum facit validum, sed unice Importat renuntiationem cx parte heredum iuri invocandi declarationem nullitatis. eamque opponendi, renuntiationem utilitati et commodis. quae ipsis provenire possent ex oppositione actionis nullitatis. Hanc renuntiationem privatus quoque homo facere potest.

Sed an actus nullus veri nominis sanationem seu confirmationem nancisci potest, *magistratu interveniente sunmque auctoritatem interponente?* Porro ex dictis negativa prorsus descendit responsio; rationes enim, quae ad adstruendam impossibilitatem sanationis actus nulli allatae sunt, ex intimis procedunt seu cx ipsa Juridica natura actus.

Verum dubitari quidem potest ex nonnullis textibus iuris. Certe in iure Remano (I. 38 Dc *adopt.* D. I. 7) dici- 386
tur: " Adoptio non iure facta./ a Principe confirmari po- " test °. idem dicitur (L 3 si *maior factus* etc. C.. V.. 74) fleri in casu alienationis fundi rustici facta a minore une decreto auctoritatis exercentis altam tutelam let est casus valde nostro affinis) per certum temporis decursum. Imo in iure nostro, quod ad casum attinet nostro fero aequalem, dicitur alienationem rei ecclesiasticae a Praelato factam. Capitulo reclamante seu contradicente, non tenere et a successore non debere servari. nisi tamen Capitulum, consensu suo etiam postea, sive ex intervallo, praestito, eam approbet seu ratam habeat: - certum est de rigore luris con- " cessionem illam non tenere, quam reclamante Capitulo ** per praedecessorem tuum faciam constat fuisse, nirt «m " ratam postmodum habuisset ". c. 3 dc his *quae fiunt a Praei, etc. X. tit. III.* 10.

Quid igitur dicendum? Scilicet summui Prinerp» xupra lus est. Ipse igitur, quemadmodum posset novas formalitates seu sollemnitates ad actus validitatem generali lege statuere, ita potest id facere pro singulari acta Sanan· proinde potest actura nullum prout hir ct nunc extuttt *seu cum defectu,* quia dlrpvHtset super ea formalitate. ex qua actus nulhtas exsurgit, dummodo, ut patet, nullius proveniat ex defectu crtnnsrfcœ sollemnitatis, quae ex jpftu» obtinet vroiuntate. Quare non potest ex gr. Sanare contractum. nullum ex defectu concensus.

Neque sanare potest actum rx time. sed soIumrr.Gdo *ex nunc, nisi* per fictionem luris, concéder.; partibus privilegium et favorem, qui in sua sit positus potestate Neque id ordinarie potest laedendo iura tertio acquisita: naro certe nemo dixerit Romanum Pontificem ita ex. gr. sanare posse fn radice matrimonium Call ut hereditatem fitli. - qui suum heredem instituit filium Caii legitimum vel, si non haberet, Sempronium. - transferat dc Sempronio in filium Call. qui, sanato in radice matrimonio patris sui. postquam Sempronius mortuo Titio, eius hereditatem adivit, exir.de evasit fihus legitimus Call et natus erat ante mortem Tirii.

Quare potest summus Princeps sanare actum nullum ex nunc, vel etiam ex tunc, intra limites supra dictos: sed nonnisi summus Princeps potestate ordinaria, quia ad hoc recesse est ut confirmans seu sanans supra lus sit positus.

Id autem potest summus Princeps sive particui iri concessa dispensatione, sive generali constitutione legis; id vero non possunt inferiores magistratus. Ex his autem clara fiunt ea, quae sive ex lure Romano sive ex lure nostro supra fuerunt adducta.

Haec proposito casui applicando, quum nulla in Codice exstet lex. qua. supposita accessene consensus Ordinarii
337 ad alienationem Iam/ nulliter peractam, ista sanan dicatur, quemadmodum antiquo Hire fuerat statutum, ut vidimus, m casu alienationis ab Episcopo factae sine consensu Capituli. dicendum est Ordinarium non posse sanare alienationem sine sui licentia, a lure requisita, factam.

Resolutio. - Propositis in plenario conventu S. C. Concilii habito diei 17 mali 1919 supra enunciatis dubiis, nimirum:

I. An loci *Ordinarius tn canonis 1532 sanare valeat peractas sine* debita Itcenha alienationes *bonorum ecclesasticorum, quorum valor non excedat triginta millia libellarum;*

Et quatenus affirmative:

II. An idem Ordinarius, *quum sanationem impertiar, teneatur servare praescriptas normas canonis 1532 5 2 et 3*

Eihi Patres respondendum consuerunt.·

Ad I. *Negative,*

Ad II. *Provisum* in *primo.*

Factaque de praemissis SSmo Dno Nostro Benedicts Div. Prov. PP. XV relatione, per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in audientia diei 18 subsequentis» Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est—I. Mori. *Secr.*

Ada. J B In *H,f* 47 (1920) 69-78. 133 147; REGATILLO n. 763. ME 32 (1920) 49-52; PrM 10 (1922> 66.

1919 MAI 17.-SC CONC. RESOL. AAS 11 (1919) 549-354

CUNEEN. et UTINEN.

Praecedentiae vicarii generalis. 17 maii 1919

Species factl - 1. Quum ecclesiae cathedralis Cuneensis Capitulum sun statuta obtulisset Episcopo, ut eadem ad nonnam Codicis noviter dati reformaret, et Episcopus, alacriter operi incumbens, opportunas immutationes inducendas proposuisset, has omnes ultro libcnterquc Canonici acceptarunt, praeter unam illam quae Vicario Generali, ad normam can. 370. 1 1, tribuit « praecedentiae ius super omnibus... dignitatibus et ca- • nonicis ecclesiae cathedralis, etiam in choro ct actibus ‹ capitularibus, nisi clericus caractère episcopali ful- « grat. et Vicarius Generails eodem careat ». Prior enim Parochus, prima Capituli in dicta cathedral! dignitas. de sui Episcopi venia, adversus hanc propositam statutorum modificationem recursum ad S. H. Congregationem interposuit, plura pro sui iuris possessione afferens, quibus innixus sequentis dubii resolutionem reverenter petiit, nimirum: An Vicario Generali Ctineen ius praecedendi competat super Priore Parocho ecclesiae cathrdrali tn casu.

2. Dum praecedentis dubii disceptatio iam concludebatur. quaestio fere eadem excitata est in Capitulo
o Ulinensi: siquidem, accedente ad/ chorum vestibus canonicahbus induto Vicario Generali, noviter inter Canonicos cooptato, quidam e capitularibus existimarunt eidem competere praecedentiae ius super omnibus capitularibus. non exclusis dignitatibus, ad normam can. 370; ceteri ex adverso consuerunt hoc praecedentiae ius deberi Vicario Generali, dumtaxat si hic accedat habitu vicariali indutus, non vero si accedat indutus habitu canonical!. — Controversia ad Archlcpiscopum delata, hic In scriptis respondit: « che dopo il Codice non era ‹ più il caso di ricorrere all'antica distinzione dei Ca- « r.omsli, e che quindi 11 Vicario Generale, anche pre- ‹ sentandosi in coro come semplice canonico, deve ave- « re !a precedcnza. rimanendo inaltcrati gli altri diritti ‹ della prima dignità >; sed capitularibus huic resolutioni non acquiescentibus, idem Archiepiscopus huic S. Congregationi solvendum remisit dubium: An ius praecedeafiae super *omnibus dignitatibus et canonicis* ecclc- *r.ac cathedralis speciet Vicario Generali in choro veste canonical! induto.*

Animadvcrsionts. - Contendit Prior Parochus Cuneenst per illatam ln statuta modificationem laesa fuisse lura canonico Priori possessione supra centenaria quaesita, contra praescriptum can. 4. Etenim ex bulla erectionis Capituli Collegiati, d. 4 sept. 1703. " Prior *caput* ipsius Ecclesiae coi- " legiatae cxsiMat. et curam ipsius Ecclesiae CoUeglatae, - choro, capitulo, processionibus, et aliis actibus et functio- ~ mbus imtidirtlonem *ct praeeminentiam habeat* idlpsum constat ex bulla erectionis dioecesis. *a.* 1817. qua collejciaU erecta quidem est in cathedralom. sed servatis omnino antiquis dignitatibus cum eadem praeeminentia canonici Prioris: unde etiam in bulla provissionis hodierni canonici Prioris, a. 18S9. dicitur Prior esse *prima dignitas* port *episcopalem.* Quae quum ita sint et quum can. 370 nullo modo revocet contraria privilegia, concludendum ridetur. ad normam can. 4. nullam immutationem in casu, vel post Codicem, esse faciendam.

Attamen ab hac argumentatione non abest aequivocatio. Sane nemo contestatur Priori Parocho Cunecnsl ius praesidendi coetibus capitularibus et retinendi in Capitulo primam dignitatem. Hoc quidem ius illi agnoscit allegata Bulla erectionis collcgiatae (a. 1703) et conservat Bulla erectionis cathedralis (a 1817): sed neque Codex huic iurt detrimentum aliquod affert, quum nihil definiat quoad ordinem et numerum dignitatum in Capitulis, ut liquet ex cann. 393. 408. Quapropter sicuti ar.te Codicem ita postea perseverare dicenda est illa varietas circa numerum et ordinem dignitatum. quam iam suo tempore testabatur B. Raymundus in Sur-.rr.a, I. m. tit. 27. 5 5: " hac de re fere quot sunt eccle- " siae. tot/ sunt consuetudinum varietates cfr. etiam 351
Cone. Trid. sess. XXV. cap. 8. dc *ref.* Ita e g. quaedam Capitula unam habent dignitatem, quaedam duas, quaedam etiam septem, panterque v. g. dreani dignitas quae in Hispania est prima in Bavaria est secunda: Arehidfaçonus in GaRla prima dignitas In Austria quandoque tertia rccen- «etur. Nihil igitur obstat ex parte Codicis quominus Prior Parochus in Cathed. Cuneensi prima dignitas habeatur.

Ab hac vero quaestione de *interna* constitutione cuiusque Capituli, omnino independens est quaestio dc iure praecedentiae definiendo inter personas sive physicas sive morales Norma seu lex ad rem plane est mutabiIts, ideoque per eius mutationem non tolluntur vera iura quaesita, licet de facto fieri possit ut qui antea praecedentiam non habebat. postea habeat. et victssim. Quamobrem frustra adversus eUectus mutatae legis provocatur ad praescriptum can. 4 de fure quaesito non tollendo.

Haec ut plenius inteiligantur duo consideranda sunt*, illud primum quod iura quaesita spectantur in *personis* individuis, concretis, sive physicae sint sive morales: e contrario praecedentia statuitur inter *munera,* officia, qualitates. in abstracto (v. gr. antianitas. ordo sacerdotalis, etc.). Itaque si lex mutat ordinem praecedentiae inter diversa munera, non ideo tollit iura quaesita personis eadem munera obtinentibus.

Praeterea, can. 4 de non sublatis per Codicem turibus quaesitis, in eo habet fundamentum, quod lex. per se, non agit retrorsum, seu non habet vim retroactivam ut dici solet, quum " respiciat futura, non praeterita '* prouti habet can 10. Id tamen non significat gencratlm legem non posse in futurum supprimere lus quod quis habet dum ilia promulgatur, sed tantum non posse eam tollere in futurum ius quod quis, dum lex promulgatur, habet *dependenter a jacto* praetento, dum bene potest tale ius tollere in futurum. m sit independent ab aliquo facto praeterito. Ita v. g. diaconus qui ante Codicem accepit collationem paroeciae, habet ex facto praeterito collationis ius quaesitum in paroeciam: quamobrem lex can. 453 exigens ad officium parochi sacerdotium et auferens diaconis capacitatem ad tale officium, profecto nequit auferre tali diacono capacitatem: eo ipso quia nequit agere retrorsum, nequit ius quaesitum tollere, dum ageret retrorsum tolleretque tus quaesitum si auferre praetenderet capacitatem dependentem omnino a facto praeterito. E contrario vir constitutus in xv aetatis anno in vigilia Pentecostes anni 1918 habilis erat ad contrahendum matrimonium, quam habilitatem sustulit profecto insequenli die Codicis can. 1067 exigens xvi aetatis annum. Agebatur enim de supprimendo Ln futurum, ius nuUo modo dependens α facto prartertto, ideoque lex illam habilitatem tollens, nequa/quaxn egit retrorsum nec sustulit quaesitum lus. Ratio namque cur luvenis xv annorum sit Inhabilis ad matrimonium — praesens cius aetas, non (actum praetentum, quia nullo umquam tempore quispiam lus hn buit quaesitum ad matrimonium ante

nMlro «“».

ius in choro super Vicario Generali habebat praecedentiae
1. ita disponente lege

quae tunc vigebat: hodie, mutato hoc iurc et sancita praecedentia Vicarii Generalis etiam super dignitatibus, idem ille, quamquam sit ct maneat prima dignitas, iam nequit praetendere praecedentiam quam habebat; quia nimirum hoc ius per legem fuit in futurum sublatum independenter a facto praeterito, immo per solam legis mutationem: quum numquam prima dignitas habuerit praecedentiae ius super Ulu quos lex cl quoad praecedentiam anteponeret. Id manifestius quoque, si oporteret, redderetur considerando quod, si argumentum istud dc iure quaesito non tollendo in casu valeret, valeret pro omnibus et singulis Capitulis, et ideo in nullo Capitulo locum haberet praescriptum can. 370. Emmvero in omnibus et singulis Capitulis, prima dignius. ln functionibus choralibus et capitularibus, super Vicario Generali qui ut simplex canonicus accederet, praecedentiam habebat ante Codicem.

Codicem autem immutasse de facto ius antea in hac Srtc vigens, res est manifesta: immo leges de praeccdenin Codice contentae sunt ct apparent ex iliis legibus quae * totam de Integro ordinant legis prioris materiam " (can. 22) cl ideo ad normam can. 6. n. 1. quaslibet leges ave particulares sive contrarias omnino abrogant Eηιιηvero in Codice primum (can. 106i inveniuntur normae generales. perspicuae illae ac omnino rationabiles, hanc matorum ordinantes, quae singulis locis variis muneribus applicantur. utpote nominatim in can. 370 offirlo Vicarii Generalis. Frustra quid simile perquires in toto corpore iuris icfr.. v. g.. can. 1 ct 15. X. *dc maior, ct* obed., I, 33: Extrav. Ioann.. XXII eod.: Cone. Trld.. sess. XXV. can. 6 et 17 *dc rcf.\:* ubi nonnisi lacinias invenies, praeter quas, ad moderandum Ius praecedentiae, non supererat nisi congeries resolutionum S H C.. atque usus ct observantia. Signanter circa munus Vicarii Generalis ex densa et intricata sylva decisionum S R C. id demum erui poterat: Vicario Generali deberi primum locum ante Capitulum non exclusis dignitatibus, tam absente quam praesente Episcopo (quamvis hoc postremum magis erat controversum) si Interveniebat ut Vicarius Generalis et in habitu vicariali, non autem si uti canonicus et ln habitu canonical!. Id autem praeterquam satis incongruum esset, quum Vicarius Generalis cogeretur vel *distributiones chorales* (In prima hy-
253 pothesi): vel praecedentiam (tn altera) amittere, non/ ubique erat receptum: immo quum ea de causa controversiae et lites et rixae non cessarent, universale remedium inventum fuerat, standum esse hac in re consuetudini cuiusque ecclesiae (Ferraris, sub voc. *Vicarius Genera-*
HD.

Merito itaque Codex totam *ex integro* hanc materiam ordinavit non modo praecedentiam definiens quoad singula munera, sed etiam principia generalia statuens ur.de illae singulae sanctiones aestimarentur. In nostra specie can. 370 prona est applicatio horum principiorum prout can. 1C6 ponuntur: ibi enim legitur: " 1) qui alius personam " gerit ex eadem obtinet praecedentiam: 2) cui est auctori- " Us in personas sive physicas sive morales eidem est ius •praecedentiae supra illas w: quae duo principia evidenter octinent In munere Vicarii Generalis respectu cuiuslibet membri aut dignitatis Capituli et etiam integri Capituli (cfr. can_ 368). quum ille teneat locum Episcopi et habeat lunsdicuoncm ln omnes et singulos clericos dioece-is. non exclusis canonicis et dignitatibus ecclesiae cathedralis. Itaque ordinata noviter ex integro ad normam horum principiorum materia de praecedentia Vicarii Generalis, iam nullo modo attendendum est ad obsoletam distinctionem Vicarii assistentis in qualitate, seu melius, in habitu vicarial!. et in qualitate, seu potius, in habitu canonical!: vieisfm, quum ex hisce principiis, merito Codex negaverit Vicario Generali praecedentiam in clericum charactere episcopali fulgentem, quatenus ipse eodem careat. cessavit omnino quod satis communiter tradebant Auctores (cfr. v. t. Leurenium. *dc Vic. Gener.,* q. 41): Vicarium nempe Generalem praecedere ceteris canonicis, tametsi aliqui ex illis consecrationem Episcopalem recepissent

Ceterum, quod attinet distinctionem vestis vicarialls et vestis canonlcalis. haud immerito quis conilceret eam excogitatam esse ad tollendum altera manu quod altera concedebatur. Tenebant enim Doctores, Vicarium Generalem nisi vestibus canonicalibus indutus suae receptionis occuparet stallum, non lucrare distributiones (cfr. Ventriglla. Pror., Loiter, De *benef.,* I. q. 16« n. 63: Barbosa. De canon., c. 18. n. 32). Quo pacto Vicario Generali in *choro* de facto praecedentiam negabant: nam si Vicanus Gcn. non est canonicus, nihil habet in choro faciendum: chori enim nomine non intelligitur locus materialis, sed consessus officium divinum ln loco chori peragentium. Si itaque explicite Codex Vicario Generali praecedentiam servat etiam in *choro.* eidem illam servat etiam quando ut canonicus, *veste* CCTcr.fceli Indutus ad normam can. 409. ibi praesens estnon enim in choro praesens, sed tamquam absens a choro censeretur luxta praefatum canoncm. sl In veste canonicall
214 con accederet /

Resolutio. - Emi Patres S. C Concilii in plenariis comitiis dici 17 maii. supra enunciatis dubiis propositis, respondendum consuerunt *Ad utrumque: affirmative.* Quam resolutionem SSnSus D. N. Benedictus div. Prov. PP. XV. referente infrascripto S. C. Secretario in Audientia insequentis diei 18. approbare et confirmare dignatus est.—I. Mori. Sccr.

Adn. J. B in NrT 47 (1920) 5-13.3SO; F. H FERRETTI In El 33 (1919) 372-382; ME 31 (1919) 296-299; PrM 10 (1922) 65-65

183

1919 MAI 17.-SC CONCILII. RESOL. PART.

MELPHIENSIS et RAPOLLENSIS

CIRCA VIGOREM BREVIS « IMPENSA » DE ECCLESIIS RECEPTTTI1S POST CODICEM IURIS CANONICI

Episcopus Melphiensis et Rapollensis litteris diei 3 martii proxime elapsi huic Sacrae Congregationi solvendum proponebat dubium « Utrum, ex quo Codex luris Canonici vim legis habuit. Breve Apostolicum *Impensa* a Pio PP. VII, sub die 13 augusti an. 1819. « (Bull Rom. cont. L 7 p. 1964-1965) pro ecclesiis receptitiis administrandis latum, vigere pergat, nec ne ».

Die 17 maii 1919 S. Congregatio Concilii in plenariis Em.rum ac R-morum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, respondendum censuit « *Affir-* « *motive,* salvis Codicis Iuris Canonici praescriptioni- « bus, si et in quantum eidem Brevi derogaverint ». Facta autem de praemissis SSmo Dho N.ro Benedicto PP XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in Audientia insequentis diei. Sanctitas Sua resolutionem Eonorum Patrum approbare et confirmare dignata est.—D. Card. Sbarretti. *Praef.* I. Mori. *Secr.*

ME 32 (1920) 72 Adtu ME 32 (1920) 72-74

184

1919 MAI 22.-SC REL.» RESP. AAS 11 (1919) 240

Dubium: circa dependentiam monialium ab ordinariis IN GALLIA ET BELGIO

A pluribus Episcopis nec non Religiosis Communitatibus propositum fuit dubium:

‹ An Monasteria Monialium, quarum vota ex Insti-
c tuto sunt solemnia. sed ex S. Sedis praescripto sunt simplicia, in Gallia ct Belgio ab Ordinariis locorum dependeant eadem ratione ac ante Codicis promulgationem ».

S. Congregatio, re mature perpensa, respondendum censuit: « Supplicandum SSmo ut decernere dignaretur « nihil innovandum esse in dependentia Monialium praedictarum ab Ordinariis locorum in Gallia et Belgio. prout post restaurationem ab uno saeculo et amplius hucusque observatum est: cauto tamen quod nulla potestas sit Episcopis ad immutandas Regulas antiquorum Ordinum aut Constitutiones Monialium a S. Sede adprobatas ».

In audientia infrascripto Secretario concessa die 13 mail 1919 SSrnus resolutionem adprobavit et, ut publici iuris fierit, mandavit.

Datum Romae ex Secretaria S. C. de Religiosis, die 22 maii 1919.—Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B.. Secr.

Adn. I. C in PrM 10 (1922) 69; Ph MAROTO In CoR 1 (1920) 2S8-265; ME 33 (1921) 198-199: NrT 47 (1920) 105

185

1919 MAI 31.-SIGN. AP. DECIS. AAS 11 (1919) 295-299

PADERBORNEN.

NUIXITATIS MATRIMONII IDE LAFTERT-BARTELS)

In plenaria Supremi Tribunalis Sessione apud Vaticanum habita die 10 mensis maii 1919 Efhorum Patrum examini subiectus est recursus dominae Oigne Dc Laffert. adversus sententiam a Sacra *Romor.a Rota latam* in *causa de qua supra die* 27 iulii 1917, ad obtinendam *nullitatem dictae sententiae. Relatore autem Efllo ac Rfno Card. Donato Sbarrctti.* propositis dubiis, *scilicet:*

1) *Sitne nulla Rotalis sententia* in rasu ct sitne locus cius circumscriptioni?

Et *quatenus negative:*

2) Sitne locus restitutioni in intcjpnim in casu?

EE. *PP. responderunt:*

Remittatur quaestio pro novo examine ad S. Romanam Rotam; et extendatur decisio.

De expensis denique judicialibus Supremum idem Tribunal decrevit eas ab Actrice esse sustinendas.

Decisio itaque est prouti sequitur:

Die 14 apnlis anni IS89. in Castello Lhesen. apud Wltteмburg. ceram ministro acttholico matrimonium inierunt Carolus Bartels et baronlssa Olga von Laffert. sectae luteranac-evamçehcae addicti. Dissidia et lurgia post mainmonium inter conluges non semel fuerunt; ct quamvis bina nata fuisset proles, non dubitavit mulier, anno 1977. nuntalem deserere demum. Frustra vir eam adnixus est invitare. imo et legis ministerio adigere, ut ad cum reverteretur: non cessit mulier.

Ea propter vir adactus fuit divortii sententiam flagitare a Luco tribunali civitatis Bielefeld. QUM Γ· VCHI ert contra mulierem: *La convcr.uta vtene dlchiarata come parte colpctole,* sub die 11 martli anni 1909. Qua sequuta. Olga civiliter copulata est viro catholico baroni Aduipho von
29« SpiegeL/

Exinde tamen necessarium visum fuit novis coniuglbus legiumum inter se iniri matrimonium. Ast praecedens oportebat abrumpe:e vinculum. Et mulier, nulla interposita mora, ad hoc, tribunalis Ordinarii Cunae Paderbornen iudxium provocavit, cx capite vu rt *metus.* <ed vix ab exordiis haec ab Olga deducta actio, forte temeraria visa fuit, ita ut et instantia et informationes praeviae in archivo Curtae sepultae reman«erint, cum ex causae actis nihil resultet.

Quadriennio post, anr.o 1913. baronissa von Laffert rescivit sui primi confugii nullitatem peti posse ex alfo titulo, scilicet ex *defectu consensus,* cum ipsa asserat quando Carok> nupsit consensum dedisse cum conditione contra bonum Sacramenti, i. e. foedandi per divortium matrimonium. Quod et fecit. At spe frustrata est. nam. discussa causa spud Curiam episcopalem Paderborr.cn.. die 5 augusti 1914 sententia lata est favore vtoculi. sub his verbis: Vien dichicroto *come giusto che il matrimonio concluso* U *14 aprile* 1499 *tra Carlo Bartels cd Olga* di *Lcjfert non puô ewn considerato come invalido.*

Ab hac sententia appellavit multer ad S. Romanae Rotae Tribunal in quo disceptata causa fui:, etiam cum suppletive actorum inquisitione. Sed tandem, die 27 lulu 1907. etiam S. Rotae Auditorium sententiam dedit vinculo amicam. dixitque Non *constare* de rr.atrxrr.oxii nullttafr

Die vero 26 novembris 191" pro parte actricis recursus datus est penes Supremum hoc Signaturae Ap~-stoJicae Tribunal, ut Rotalis sententia nulla vel *circumscripta* declararetur. aut, sin minus, beneficium impertiretur *restttu*tionb in integrum; ex eo quod *violata lex* fuerit *jactumque*

Itaque, constituto Vinculi defensore, eJusque habitis animadversionibus. die 10 mali 1919. causa, referente Eiho P D. Donato Card. Sbarretti, in plenaria Sessione EiTiorum Patrum H. S. T. pertractata «t. et decisio prodiit: Quaestio nrimztaiicr ad S. R. *Rotam pro novo examine; et extendetur deetno.*

Quamvis in ludicando de re agatur acta ct deducta ante novi Codicis promulgationem, seu eo nondum vigente, iura tamen tunc praesentem quaestionem regulantes cum novi Codicis dispositionibus concordant

Eminentisqml Patres itaque imprimis animadverterunt qu d sententia rotalis impugnata non laboret vitio nuntiatis insanabili, de quo in can. 1892 novi Codicis, neque vitio xanabia. de quo in can. 1894. quae iudlcts iurisdictionem vel processus formam aut sententiae requisita respiciunt. Non
297 defuit enim citatio, neque mandatum, neque iurisdictio:/ adfuit vinculi defensor (can. 1556. 1967 sq ›) atque sententia cum motivis seu rationibus decidendi lata est. riteque subscripta, cum praescriptis Indicationibus, prout in can 1873 sqq. Recursus do his non loquitur. Quc-d autem asseritur violatam legem fuisse, hoc quidem nullam sententiam reddidisset, nam regulariter quidquid fit contra ius. nullius roboris est (c. 8, *De* smt. et rc iud- *Reg.* C4 lur.. m 6·).

Porro lex quae violata fuisset, iuxta recursum H. S T. oblatum, haec e«d. dispositio nempe luris, qua edicitur in causis matrimonialibus. * consanguinei et affines " habentur teste* habiles in causis suorum proplrquorum " llnstr. Cum Glosaa. S. Congr. Conc.. sub die 22 augusti IMO; (CICF n. 4069 *Cum* moneat gIowa) : can. 1974 novi Codicis». S*.d. m hoc. EΛ1 Patres ludicurunt sententiam rotalem lefem wrviw. quia non scium consanguineos ct affine· actrtcia testes habiles ecnxult S. R Rota, quos in Curia Paderbornen. Iudrx excusserat. «‹d etiam eorum iuwit suppletivam haberi auditionem Idreque obtecta legis violatio. In casu, minime fuit. <eu sententia lata non est contra ius constitutionis.

Ad alteram nullitatis rationem quod attinet, seu circa Jactorum· percrreter:err»: hec fcrlreent ludicc* rotales, utique elreumscribenda lata sententia foret, quia quoties iudicium profertur super errore substantiali, ex Jacto perperw, idem est ac ‹i latum fuisset super documenti* corruptis. vel super falsi* testimoniis (cap. l et 9 dc tent, ct *rc* tud . Lega. *De* ludie., par. It n. 700. Santi-Leitner, *Praelur. Can* . Il b. II, Ut. L_rW.L1C 15. Pirhlng. hMZ, n. XLIH» " l*m vero nomine perversionis (factorum l huiusmcdi pro- tecto venire non potest quilibet error tn quem Mve in -l percipiendis sive in aestimandis facti» inciderint tnferio- " res iudices. sed significatur tantum attenta quoque ıp- " alus vocis genuina vi - kitis factorum corruptio quae " ludlcum mentem in edenda sententia -a veritate agno- ·· seenda prorsus abduxerit " (12. 2. T. 1u una Salutiarum; *lunum* sive nuntiatis *sententiae rotalüi,* 13 mail 1916». Su per quo--- plicite declarata fuerat ⊢ ⊓ T s ^ T r~competentia. videndi cet recursus datos adversus rotales sententias. quae factorum veritatem pervertisse accusarentur *(Chirographo* Benedicti XV. diem 28 iunil 1915) (AAS 7 (1915) 325).

Recursus dicit iudlces rotales in hoc arguendos esse de *facti perversione* et legis violatione, quod depositiones tertium. favore ortrlcls factas, suspectas dixerunt, ex sola qualitate propinquitatis, aut amicitiae, aut religionis, non ex Juridica ct rationabili exceptione; *La sentenza rotale, dopo aver escluso come non idonei* i testi *chc scopero* delrir.tencione *di far divorzio dopo* U matrimonio, di tutti quelli *chc lo seppero prima, e quindi in tempo non sospetto, si sbarazza disinvoltamcnte cosi:* " Hi testes consanguinei «unt " domestici et amicitiae vinculo/ coniuncti. ct. quod grn- " vius est. omnes protestantium sectis addicti. Iuxta quas " matrimonii institutum certis in adiunctis solubile creditur: " suspicio proinde adest cos voluisse morem gerere Olgae. " ut legitimo vinculo cum viro nobili ac dlvite possit 11- " gari ".

Legitur item in rotali sententia: ** Olga de Laffert in " suo libello mtroductivo dicit se. cum non potuisset, obrt- * «tentibus parentibus, abrumpere sponsalia inita cum D. " Dartrls. matri declarasse: *Io lo sposo perché comprcndo* • *che non posso fare altrlmcnti: io* lo *devo fare, ma solo* " *con la condicione che voialtri non farcte nulla contro* il " *mio divorxio c nuovamente* mi *riprcndercte* in *casa: temo* W *chc quarto giorno verrd presto.* Et prosequitur: Mia ma- " *dre me lo assicurd. cd io che sentivo che* quesTuomo " *(Bartels)* non si sarebbe più *cambiato, fut d'intenzione* ** di *separarmi da* lui *alia prima occasione, chc io crcdevo* - *chc cgli* mi aorebbe *presto procurato, e prccisamcnte per* *. reciproca antipatia Mi *sono expressa con diversi* in *que-* " *sto renso.* At quod actrix asserit, concludenter non proba- W vit. nam si tabulae processuales attenduntur, prudens " exstat dubium de opposito, quod sufficit iuxta instruclio- " nem S Officii 1810. 5 39. ut iudicium contra matrimo- W nlum. quod factum publicum ct solemne est. non pronun- - tietur ",

Ex quo apparet quod iudlces rotales tabulas les sedulo considerarunt: et ex his. i 2 pugnata legitur, contradictiones actricis et exaggerationem illius matris, circa Oleae intentionem foedandi coniugium per divortium, atque circumstantiam ignorantiae huiusmodi intentionis, pro parte testium, qui catholicam profitentur Religionem. Ur.de eisdem iudicibus " credendum fuit ** quod naturae negotii convenit ct quod inimicitiae nul " gratiae suspicione caret, confirmando motum animi sui ** ex argumentis et testimoniis, quae rei aptiora esse com- " pererunt " (can. 3. Con. IV. Quaest. II et III). Itaque quia " Probationes aestimare iudex debet ex sua conscientia et. fn casu, iudlces rotales moralem non habuerunt certitudinem. quae requiritur ad pronuntiationem cuiuslibet sententiae (can. 1869». prorsus legi conformis dicenda est impugnata sententia, qua non *constare* edicitur *de* nuxtrimonil

per se factum solemne ct puhllcum. quod de per se validum censeri debet, nisi *evidentes rationes* eiusdem *nullitatem demonstraverint.* Ideo curandum quidem omni studio atque diligentia, ut rationes istae colligantur, sed iudicium contra matrimonium numquam erit pronunclandum nisi eorum complexio omne *prudens* dubium de existentia impedimenti excludat '*/ [CICF n. 4901].

•quapropter EfFH Patres censuerunt quod sententia^rotalis impugnata, cum nec factum perverterit, nec legem violaverit. ue nullitate laborat. neque gladio circumscripdonis i anda est. Etenim " odiosissima profecto res a " Iere tradūcitūr circumscriptio acerbissimum putat " Illud omne delere quod coram ludice factum est si qua " nimirum esse potuerit vel remotissima dubitatio, conre- " denda ne sit an deneganda circumscriptio, lex quidem " imperat ut acta valere respondeamus ~ *(Sion lust..* Docis 25 tanuarH 1838. Fabnanrn. seu *Laurctana, Circumscriptionis,* coram Lippi, n. 11).

Quoad alteram recursus partem, animadverterunt EΛI Patres lura semper privilegiates habuisse causas matrimoniales. ita ut numquam In rem transeant ludieatam. semperque retractari possint, servatis servandis (cap. VU. *de tent* ct rc iud.; Const Dei *miseratione.* f XI (CICF. n 3181; novi Codicis, cann. 1903 et 1989» : idcoque cum Restitutio in integrum remedium sit extraordinarium, praesertim adversus «enlreitla*. quae in rem tudicatam transierint (can 1905». in hoc re locum habere non posse dixerunt. Attamen perpendentes Udem Efhl Patres quod in hac causa forsan depositiones minus aestimatae fuerint quam meruissent: quodque actrix, per *:uum procuratorem, dicat (Restr. *Rerp* cd animadversione» Vtncult *Dcfcns. H. S. T. circa* fin » sibi praesto esse alios testes ad probandnm suam intentionem fo«-dar.dl matrimonium, quos inter Parochum catholicum Müechcn; et considerando ideo conditionem adesse a iure requisitam (cit. Const. Dri «cretione et novus Codex cann 1903 et 1939». scilicet causas matrimoniales semper retractari posse. quoties nova eademque gravia ar- insuerunt remittendam ew quaestionem ad S. R. Rotam pro novo examine.

In expensi» autem Judicialibus Supremum Idem Tribunal decrevit eas ab actrice esse sustinendas.

Atque ita editum est. pronunciatum, decretum, declaratum ac definitive judicatum, mandatumque ut haec definitiva sententia publici iuris fierit, ct ab omnibus ad quos spectat exsequutioni mandaretur; non solum, etc.; sed ct omni, etc.

Datum ex aedibus Supremi Tribunalis, die 31 mali 1919. —losephus Fameli. Slpnnturae *Votans.* Visa: Evarlstus Lucidi. a. *A. S.* T. α *Secretis.* losephus adv. Fornari. *Notarius.*

Adn. PrM 10 (1922) 98.

186

1919 IUN 7.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa formulam et conditiones absolutionis generalis pro tertiariis saecularibus s. francisct

Rmus P. Josephus Antonius a S. Joanne in Persiceto. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum. Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna declaratione humiliter exposuit; scilicet:

I. Sub quanam Formula *Ne reminiscaris* aut *Intret oratio* Religiosis publice danda sit Absolutio Generalis diebus quibus ex communicatione cum Tertiariis saecularibus illam recipere possunt?

II. Quaenam formula adhibenda sit pro Tertiariis saecularibus, diebus quibus vi communicationis cum Primo et Secundo Ordine Absolutio Generalis (aut melius Benedictio cum Indulgentia Plenaria) iis publice impertitur?

III. Lucranturne Religiosi Primi et Secundi Ordinis Indulgentiam Plenariam simul cum Absolutione a censuris. casu quo praesentes se habent in Ecclesia aut Oratorio ubi publice Tertiariis saecularibus Absolutio Generalis impertitur sub Formula Intret *oratio,* supposito quod ea die commode recipere amplius non possunt Absolutionem Generalem sub Formula *Ne reminiscaris;* et viceversa: participantne Tertiarii saeculares Indulgentiam Plenariam ac Absolutionem a censuris, si praesentes sunt in Choro vel Ecclesia aut Oratorio ubi Religiosis Primi vel Secundi Ordinis publice datur Absolutio sub Formula *Ne reminiscaris?*

IV. Suntne adhuc retinenda in Formula Absolutionis Generalis *Ne reminiscaris* verba ‹ minoris rei *majoris* », quibus excommunicationis natura, secundum antiquam hujus divisionem, designabatur?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, atque attendo Brevi Apostolico sa. me. Leonis Papae XIII *Quo universi,* 7 julii 1882 (Decr. auth. S. R. C. N®. 3550) et concessionibus Pii Papae X *f. r.* per Litteras: *Sodalium e Tertio Ordine 5* maii 1909 IAnE 17 (1909) 30-31] et Rescriptum 17 maii ejusdem anni IAnE 17 (1009) 311 omnibus accurate perpensis, respondendum censuit:

Ad I. Sub formula: *Ne reminiscaris.*

Ad II. Formula: *Intret.*

Ad III. *Affirmative.*

Ad IV. *Negative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit die 7 junii 1919.— A. Card. Vico. Ep. *Portuen., Praef.* Alexander Verde, *Secret.*

*** Ordîr.l Fratrum Minorum Capuccinorum AOMCap 35 (1919) 152-153.**

187

1919 IUN 20.-SC SACR., INSTRUCTIO. PART.·

Exstructio circa celebrationem matrimonii viduarum **MILITUM ABSQUE SOLEMNITATTBÜS IURIS CIVILIS**

Questa S. Congrcgazione si préoccupa seriamente dclle moltcplici domande che da parecchie parti d'Italia le giungono (per mezzo dei Rev.mi Ordinari) di vedove di guerra che vogliono passare ad altre nozze senza compicre l'atto civile per non perdere o vedere diminuita la pensione loro assegnata; e non puô fare a meno di richiamare su ciô l'attenzione dcgli stessi Revjni Ordinari per le gravissime conseguenze che ne potrebbero derivare sia agli individui sia all'ordine sociale Cristiano.

Gli Em.mi Padri di questa S. Congregazione, nella riunione plenaria del 13 corn, presa nuovamente ad esame la grave questione, debberarono di riconfermare 11 principio generale già stabilito nella Plenaria del 2 luglio 1917 (LE 43], cioè: *non esse recedendum a praxi S. Congregationis; ideoque amissionem pensionis non esse causam sufficientem permittendi celebrationem matrimonii absque* ritu civili, e furono d'awiso che una gran parte di queste domande si potrebbe evitare se dai RR. Parroci. consci della gravità del caso, s'intensificasse un'azione concorde, uniforme ed efficace per evitare che le vedove di guerra si metlano In tali condizioni che le espongono al pericolo di serie ed irreparabili conseguenze.

A tale scopo essi dovrebbero: Ie stare al corrente di tutte le disposizioni civili, che riguardano le pensioni delle vedove di guerra, e servirsene alTopportunità per illuminare le menti dei propri parrocchiani e dissipare le loro difficoltà; perché in parecchi casi il timore della perdita materiale è plù immaginario che reale. o almeno non tale da preferirsi ad un bene tanto maggiore, quale si è quello di assicurare, anche civilmente. la fermezza dei vincolo e la legittimitâ della prole. Basta ad es. ricordare il compenso alla vedova e la riversibilità della sua pensione ai figli del primo matrimonio quando essa passi a seconde nozze. 2° Invigilare opportunamente nelle proprie parrocchie, ed esortare vivamente le vedove di guerra. con tutti quei mezzi che il sacro minister© saprà loro suggerire, a mantencre illibato il loro costume e non esporsi ai pericoli di perdere la grazia di Dio e il proprio decoro dinanzi alla societa. Chc se mostrino intenzione di passare ad altre nozze, celebrino si il vero matrimonio dinanzi alla Chiesa, ma si persuadano di non trascurare, sia pure per un interesse materiale e immediato, l'atto civile. Ia cui omissione le pone in uno stato civilmente irregolare. forse inutile alio scopo di conservare la pensione, certamente pericolosissimo per i gravi ed irrimediabili danni che ne potrebbero venire.

Quest'opera concorde e persuasiva dei Parroci, tutta diretta a far comprenderc allc vedove di guerra che con ciô non si cerca altro che 11 loro vero vantaggio, servirà senza dubbio a diminuire sensibilmentc. sia le aspirazioni di quelle chc, nel celebrare nuovo matrimonio. vogliono omettere l'atto civile, sia le unioni illecite che purtroppo si vanno moltiplicando con detrimento della privata e pubblica moralità.

In quanto poi ai casi straordinari ed eccczionali in cui concorrano altre circostanze, qualora 1® si tratti di owiare a gravissimi inconvenienti che con morale certezza non possono togliersi altrimenti; ad es. Ia convivenza necessaria nella stessa famiglia; 2® consti non essere un mero pretesto la renuenza dei contraenti a compiere l'atto civile; 3® da tutte le circostanze del caso si arguisca non essere prevedibile la disunione; 4° vi sia la promessa seria, scambievole, assicurata colle cautele gia indicate nella Circolare di questu Sacra Congregazione dei 2 aprile 1909 (··] che l'atto civile si compirà ove saranno eliminate le difficoltà ehe ora lo Impcdiscono. i Reverendissimi Ordinari nella loro prudenza e coscicnza giudicheranno se, tutto considerato, sia da accordarsi in questi casi che il matrimonio $i celebri senza le formalité civili, e si regolcranno pruul *magis* in *Domino expedire iudicavertnt.*

Riguardo ai casi gravi dubbl. e di maggiore difficoltà vorrnnno i Rev.mi Ordinari csporli in tutte le loro circostanze a questa S. Congregazione, cd attenderne il relativo responso.

Roma. 20 giugno 1919.—F. Card. Giustixi. *Projette* L. Capotosti. Vcscovo tit di Terme. *Segrctario.*

• Ordinwit» ItalÎM! Codes p. 157-3M [··) Vid» >pud C. ZERBA. Explanatio ItMttvcttooh · SacroMoetam·. Roma 19S0, o. 75-76.

1919 IUN 21.-SC CONC. RESOL. AAS II (1919) 318-3'1

ROMANA et ALIARUM

De concursu ix parochorum translations
21 iunii 1919

Facti species. - In noviter dato Codice Iuris Canonici, lib. III. tiL XXIX can. 2162 ss., praescribitur modus procedendi in parochorum translatione, unaque fit distinctio inter parochos inamovibiles. quos invitos Ordinarius transferre nequit, et amoviblles, qui etiam inviti. servatis normis iure praescriptis. transferri possunt. Nulla tamen occurrit ibi mentio concursus seu examinis peragendi aut omittendi in adipiscendo regimine novae paroeciae, quam provisionis formam idem Codex in genere agnoscit et. ubi in usu est, praeservat vi can. 459. § 4. Hinc quamdam ambiguitatem et ir.certitudinem in exsequendis normis can. 21G2 ss. Ordinarii, praesertim Italiae, experti sunt, prout ostendunt petitiones a nonnullis ex eis, ellam post diem sacrae Pentecostes anni 1918, ad H. S. C. datae, ut facultas illis fierit dispensandi cum parochis, vi can. 2162 transferendis, super lege concursus. Quibus petitionibus antequam fient satis, visum est Emis Patribus subiicere generale dubium: An requiratur concur/ui *vel saltem examen in parochorum translatione de qua in* can. *2162 et seq. Codicis luris Canonici.*

Asiuotxasioxrs ad rem hae adhibebantur Praemittitur nullum fien locum dubio, quoad regiones In quibus concursus panxctales sunt penrralcx, L e fiunt ut generaum constet dc idoneitate concurrentium ad regimen par.xrclale absolute consideratum, de qua forma cfr. praesertim recentem causam Mediolar.en.. *Concursuum parocctalium,* 17 dec. IΛM (ASS 37 (19G4-CO. 644-649). In comperto erum est m hisce concursibus approbatos, idoneos renunclari ad quu'·.-*cumqw* paroeciam, et ideo nihil obxtare quominus absque novo ccncursu ab una ad aliam transferantur. Difficultas e contrario apparet in paroeciis provisis per concurrus rp»-*cialcs,* ubi idoneitas oppositorum ludicatur iuxta Cone. Tnd. sess. XXIV, c. 18. de *rej^* non quoad ministerium parcecialo gencratim. sed definite quoad * vacantem paroeciam " 1M: " renuncientur quotquot idonei iudicat: fuerint aetate, moribus, doctrina, prudentia ct alita rcbui * od occCTtcm *ecclesiam guber/nandam* opportuntt *. Quorum verborum sensus late exponitur m disceptatione cautae Bnxien «t aliar.. 27 lan. 1912 (Acta *Ap. Sedis.* IV. p 296 «] Nam in hoc casu, et praecise ob praefatam rationem. quod nempe idoneitas decernitur tantummrdo respectu raeantxs paroeciae cui per concursum providetur, concludunt communiter ««riptores. vetitum esse iam parochos «r.e concursu ad aliam paroeciam optandam, absque licentia S. Sedis, admittere (cfr. Garcia. Dc bene/^ p IX. C. 2. n. 208 «. Barbosa. Dr *off. ct pot. parochi. ;»*. IU. ali. *60.* η. 91 ; Fagnan.. in tit. Nc *sede* vacante, *cap.* | IIβ. n 18 **a.** ci alia in clt. Mcdiolanen.. 17 decembris 1904

Quum itaque hoc vetitum Indubitanter constet esse elementum quoddam seu certum disciplinae concurxus specialis iuxta ius ante Codicem vigens, quamque in Codice haec disciplina expUcitis verbis can. 459. | 4. reservetur integra, donec Sedes Apostolica aliud decreverit " idem vetitum Videtur quoque perseverare post datum Codicem, seu. saltem, non esse certum a Codice sublatum iUud esse, m qua etiam hypothexi. ex can. 6. | 4. ~ a veteri iure non ext recedendum

Sed ex adverso, sl enunciata rationum momenta absque ullo discrimine admittantur, liquet hanc esse corclusionem ferendam, videlicet can 2162 et scq. nullum locum nabere in his reelonlbus ubi paroeciarum provisio fit per concursum specialem. Nam. posita hac necessitate concursus subeundi, vel parochus transferendus concursu victor excedit, ct tunc rt tpnus concursus regimen paroeciae ad quam adipiscitur, quin ulla opus sit facultate data per can. 2162: vel e contrario In concursu ab aliis candidatis superatur, ct tunc, sine manifesta iniustitia adversus ollos oppositores, nulli usui esse poterit eadem facultas: aliis verbis, ut habet Reiffenstuel <ub. L Ut. II. J XIX. n. 518) posita hac necessitate " dispositio legis de facili redderetur delusjrla ideoque concludendum omnino esset a facultate can. 2162 excipi prorsus Ordinarios regionum ubi paroeciarum provincia tit per concursum specialem

Et quamvis huius extremae conclusionis apparens aliqua ratio excogitari possit in hoc. quod Codex providet iuxta normam generalem, in qua. ad tramitem can. 420. J 1-3. nullus concursus in paroeciarum provisione praescribitur. non vero tenetur providere quoque iuxta nonnam specialem, exceptlvam. 5 4 eiusdem can. 450 contentam, attamen nemo non videt quam grave sit et odiosum adeo latam exceptionem, tacitam prorsus, verbis legis manifestae supponere. Immo contrarium, ex eo quod can. 450. 5 4. lex expresse reservaverit formam concursus ubi viget, dum can 2162 sa. de hac forma omnino silet, arr nendum foret iuxta effatum: " lex ubi voluit expressit, ub non expressit .* *non* voluit ". - Idque fortius firmatur/ considerando, iuxta ipsa oblecta verba can 459, J 4. formam concursus iam non haberi in Codice nisi ut exceptionem nd nutum S. Sedis servandam: ibi: " haec forma retineatur, *donec Scdci* " Aportolien aliud decreverit -, quae verba, ut adnotatum est in Lisbonen. ct aliarum. Pruvu. *parocciar.* 13 aprilis 1918. perspicue edicunt " permitti interim bonum, in - peccatione *melioris,* ad quod contenditur " (A. *A.* S, XI. 237) (LE 53): videtur igitur incongruum eidem formae cxeeptivae, tale tanlumque momentum tribuere, ut impediat in plurimis locis ingressum novae legis quae explicite perhibetur data, ut consulatur bono animarum: cfr verba can. 2162. ibi: " Si bonum animarum postulet ", etc.

Concludendum itaque potius videtur, hac facultate can 2162 inchoari, in casu peculiari translationis parochorum, correctionem antiqui Iuris, seu rectius, correctionem Iuris post-tndentini. per reditum ad ius commune antiquum, consignatum in caus. VII. quaest. I. cap. 37 ct 39; quae correctio non solum facile supponitur, sed etiam " cense- " tur favorabilis ac proinde extendenda w ut pluribus ostendit Relffensl.. L c., n. 508 ibi; *. Non est mirum. " quod lex posterior [in casu; Codex l quae corrigit aliud Ius corrcctivum (in casu: ius post-tridentinum de con- * cursu speciali l ct nos reducit ad terminos antiquae legti " (in casu: ad ius Decreti Gratiani l, censeatur favorabilia. " ft idcirco extendenda ". Ccterurn praestat adnotare hanc correctionem iam inchoatam explicite fuisse p<r decretum Mann a Cura. S. C. Cvncist.. diei 20 aug. 1910 (AAS 2 <1910) 636-648). can. 26. f 1. in casu translationis parochi *emoti* ad aliam paroeciam, quod praescriptum etiam Codex recipit can. 2154. f 1: " Amoto parocho Ordinarius con- ~ suta!. sive tnmslotkmc cd altam paroeciam, vel assigru- " tlone alius officii ". etc.

Nec ceteroquin. in casu cam 2162. cessare videntur eae utilitates propter quas prudentissime cautum est ut idoneitas candidati probetur potissimum ct definite quoad paroeciam Illi committendam: quin immo in casu explicite supponitur parochum transferendum qui Iam " utiliter pa- - roeclam (a Qua] *rcgxi ",* hoc ipso sese probasse *magis* idoneum ad paroeciam ad quam regendam, ita ut " bonum • animarum postulet * ut ad hanc destinetur *magis* quam in illa relinquatur: quae *maior* utilitas adeo evidens supponitur. ut parochus, suis commodis postpositis, quibus etiam invitus esse possit. m hac adipiscenda mapis probet ~ suum " Dei atque animarum amorem w. Nec satis: in sequenti can. 2163 supponitur explicite paroeciam esse nonnumquam ordinis in/cnoris, ita ut etiam invitus omnino parochus amovfbilis transferri possit " si paroecia ad quam non - sit ordinis nimio inferioris ". lamvero (etiam omisso quod, in casu translationis parochi invitt, inepte prorsus sta/tue- »i retur necessitas concursus vel etiam examinis subeundi, tamquam conditio eiusdem paroeciae adipiscendae, quum rdhil facilius sit quam reprobationem ferre in concursu aut examine) luculenter ostendunt hae legis datae conditiones, idoneitatem transferendi quoad determinatam paroeciam ad *quam,* in casu in comperto adeo esse ut nihil supra hanc certitudinem per concursum aut etiam per examen addi possit

Examinis autem ratio non est profecto maior quam ratio concursus, ut aperto eruitur ex can. 459. | 3. n. 3: nam examem transferendi nonnisi ad huius idoneitatem Episcopo manifestandam requireretur, de qua idoneitate in casu Episcopus certissimus supponitur: lamvero " cum qui cer- " tus est certiorari ulterius non oportere " omnia iura clamant

Resolutio. - Proposito in plenario S. C. Concilii conventu diei 21 iunii 1919 suprascripto dubio, nimirum: *An requiratur concursus vel saltem* examen in *parochorum translatione de qua in can. 2162 et seq. Codicil luris Canonici:*

Erni Patres respondendum censuere: *Negative ad ulrumque.*

In audientia autem insequenti die infrascripto Secretario concessa. SSmus D. N. Benedictus Divina Providentia PP XV. datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est.—I. Mori, Secr..

Adn. *i.* **BESSON In NrT 46 (1914-19) 519-526· ME 31 (1919) 246 249;** Pt M **10 (1922) 55.**

1919 IUN 29.-SC CONS., CIRC. AAS 11 (1919) 277-279

CIRCOLARE AI REVERENDISSIMI ORDINARI D*ITALIA PER SOVVENIRE AI BISOCNI DEL CLERO

Le strettezze economlche in cul versa la massima parte del clero in Italia, e che vanno rendendosi dl giorno in *·?rn<ù pla *T.avl P*Γ l'Alto. prezzo di ogni cosa necessaria al.a vita, e ı tndiscuseo principio che chl serve all'altare P'".*.'» e debba vtverc deLTaltare. hanno determinato ll S. t aare ad adottare degli straordinari prowedimenti che valgano a portare un qualche opportuno solllevo od uno stalo dl cose cosi penoso. senza pregludizio di quelle ulteriori misure. che potranno essere in seguito stabilite. progetti Che rccenlemente

ln vista dunque di questi straordinari bisognl del clero, con ie presenll lettere della S. Congregazione. Sua Santitâi

b conslelia ai singoli Ordinari d'Italia di elevare l'elemosana delle messe manuali almeno a Ure tre:

2i li autorizza a ridurre a questa stessa tassa le elemo-<lnc per messe che ciascuno avesse in Curia o presso di sè. quriunque sia la fonte da cui le predette elcmoslne dcrivano, supplendo ! Sanlité Sua al minor numero dclle tcesse de thesauro *Ecclesiae;*

3) dA faculté agli Ordinari tutti d'Italia, compresl CoUri. dl ridurre per un quinquennio gli oneri di messe herenti ai legati cd alie pie fondazioni di loro giurisdizione m ragione della lassa per le manuali sopra stabilita; cosl cbe. delralto ll necessario pel sacri utensili, per Tamminlitnuione e per altrl fini voluti dal fondatori. il resto si divida per messe alla tassa »l nodale;

4i quanto al benefici curati c canonical!, ferme le messe pro populo pel parroci tanto nel giorni festivi quanto nel Ciomi di feste «oppresse. e le messe pro *benefactoribus* pe)
171 Capltoli. le allre messe che grnvas/scro sui medeslmi potonno dagli Ordinari, parimenti per un quinquennio, esserc ridotte alla tassa sinodale sopra indicata, in modo perà che b ŏmma da erogarsl per la celcbrazlone di dette messe non superi il quantitatlvo dclla somma che si erogava pel passato quando relemosina era minore;

5) la riduzione. dl cul agli arL 3 e 4. poiré comlnciare daWlnizio di quest'anno, se gli oneri non fossero ancora Kddisfatti. o dalla meté del corrente anno, o dal principio del 1920 se gli oneri fossero stati in parte cd in tutto soddiifatti:

6» qualora per questo aumento dl clemosina. le intendam dl messe, in qualche diocesi, venlssero a far difetto. gli Ordinari potranno rivolgersl direttamente a Sua Santità. che prowederâ del suo megiio:

7) Siccome vi sono in più diocesi benefici con rendite «uberanti aile strette nécessité dei bénéficiât© e della Cbiesa. gli Ordinari, se credono espediente e possibile imporre su tali benefici, quando vachcranno. una qualche pensione, per costltulre un fondo cd un'epera in pro dei clero diocesano. ricorrano con fiducia alia Dataria Apostoüca, se si tratti di collazlone pontificia, alia S. C. dei Concilio. se sl tratti di collarione vescovilc. essendo il Santo Padre, in vista delle straordinarie circostanzc del momento, ben disposto a favorin? equamente tali istanze.

Cosa Santa e salutare è procurare al clero il bisognevole per la sua onesla sostentazione. essendo questa un'opera non solo di cristiana cariLà. ma anche di religione.

Presso il popolo ebreo, come ognuno sa. prowide direttamente U Signore con la sua legge che i Leviti avessero di che onestamente vivere del loro ministère e non dovessero apphcarsi ad altro. ma fossero del tutto dedicati al suo servizio. Non diversa è e deve essere la condizione del sacerdozio Cristiano, come chiaro sl rileva dal Vangelo e dalle lettere degli Apostoli. L'indigenza impedtsce al sacerdote di lavorare nel campo che Dio gli ha assegnato. e l'obbliga a cercare altrove i mezzi dei vivere con dispendio del sacro suo officio: senza dire che lo stato di penosa •ofierenza dei clero aliena le vocazioni o Ic soffoca nascenti. E senza vocazioni e senza sacerdoti non vi è culto, non n sono sacramenti pel popolo cristiano e la religione più e più languisce.

Il concorrere pertanto a sollevare ll clero dalle strettezze in cui versa, è opera dl religione accetta a Dio e meritoria Non mar,chino gli Ordinari di farlo considerare a tutti gli uominl di buona volonté, sacerdoti e secolari. affinchè, o
23 in vita o occasione *mortis,* ira le opere/ buone pongano anche questa di dare al proprio Ordinario i mezzi per provvedere al bisognl dei clero.

Roma, dalla S. Congregazione Concistoriale. 29 giugno. festa dei SS. Apostoli Pietro c Paolo, 1919.—G. Card. Dr Lu. Vescovo di Sabina. *Segretario.* V. Sardi. Arciv. di Cesarea. *Assessore.*

Ada. ME 31 (1919) 241-246; NrT 47 (1920) 31-32.

190

1919 ILL 4.-SC S. OFFICII. DECR. AAS 11 (1919) 309

De PARTICIPACIONE CATHOLICORUM SOCIETATI « AD PROCURANDAM CHRISTIANITATIS UNITATEM »

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito feria IV, 2 iulii 1919, proposito dubio: « Utrum instructiones huius eiusdem Supremae i Sacrae Congregationis, latae die 16 septembns 1864, ‹ circa participationem catholicorum cuidam societati ‹ Londinl erectae ad *procurandam,* ut aiebant, *chrlstia· initatis unitatem* [AAS 11 (1919) 310-312], applican-« dae sint, et a fidelibus servandae etiam quoad eorum-‹ dem participationem conventibus quibuscumque, co-‹ mltiisque publicis vel privatis ab acatholicis indictis, ‹ qui finem sibi praestituunt unionem procurandi omc nium coetuum Christianorum nomen sibi vindicanf tium »; Emi ac Rmi Dni Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales respondendum mandarunt: « *Affirmalive,* et iterum evulgandas esse in ephemeride ‹ officialia Sanctae Sedis supra memoratas lit-‹ teras, una cum aliis ad quosdam Puseistas anglicos ‹ datis, die 8 novembris 18G5 › (AAS 11 (1919) 312-3161.

SSmus D. N. D. Benedictus Div. Prov. Papa XV sequenti feria V, die 3 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R P. D. Adsessori S. O. impertita, relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbare ct confirmare dignatus est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 4 iulii 1919.—Alolsius Castellano. *Supremae S. C. S. Off. Notarius.*

Adn. I. C. In PrM 10 (1922) 35-36; ME 31 (1919) 284-292; NrT 45 (1914-19) 562-564

191

1919 IUL 4.-SC PROP. FIDE. NOTIF. PART.·

Revocantur facultates speciales a s. c. de prop, fide ORDINARIIS MISSIONUM CONCESSAE

Per praesentes haec Sacra Congregatio ea quae sequuntur Tibi communicare satagit, nempe: Facultates Tibi, uti Ordinario, ab hac eadem Sacra Congregatione jam concessas usque ad diem 31 proxime futuri mensis decembris tantum in suo robore esse permansuras.

A die autem prima mensis januarii advenientis anni 1920 peculiares facultates haec Sacra Congregatio Tibi non amplius concedet, cum illae, quibus ex novo jure uti potes, omnino sufficientes videantur, juxta Decretum a Sacra Congregatione Consistorial! die 25 aprilis elapsi anni 1918 editum [LE 85] pro Ordinariis ab eadem Sacra Congregatione dependentibus.

In casibus autem peculiaris necessitatis huic Sacrae Congregationi recurras» et providebitur.

• Ordinari!» Ml»»lonum: AKKR 99 (1919) 155-157. Adn. A DESMET In NrT 50 (1923) 124-125; AKKR 99 (1919) 155-157; A. VERMEERSCH in PrM 11 (1922) (70)-(81) qui lituo» eub die 1 lul 1919 datas esse tradit.

192

1919 IUL 10.-SC REL., RESP. AAS 11 (1919) 323

Dubium: circa ritus in professione monialium servandos

‹ An resolutiones S. C. EE. et RR.. sub die 18 iulii ‹ 1902 ad I [ASS 35 (1902-03) 35-37 = die 28 IuL 1902] « et 15 ianuarii 1903 ad I et Π [AAS 36 (1903-04) 202-‹ 203], circa modum servandum in emittenda simplici ‹ et sollemni Monialium professione post editum De-« cretum *Perpensis* diei 2 mail 1902 [AAS 35 (1902-03) ‹ 31-34], vigeat post inductam a Codice Iuris Canonici « profusionem votorum temporaneorum, quae votis « sollemnibus praemitti debeat? ».

S. Congregatio, omnibus mature perpensis, respondendum censuit:

Negative, et ad mentem, « Mens est ut professioni sollemni reserventur ritus illi omnes et caeremoniae quae ad perpetuitatem status referuntur; ad professionem vero temporaneam sufficit ut. ad normam c canonis 577. (c. 572] H. n. 6. a legitimo Superiore secundum Constitutiones per se vel per ahum recipiatur ».

Datum ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 10 iulii 1919.—Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B., Secr.

Adn. Ph. MAROTO In CpR 1 (1920) 290-295; REGATILLO n 289; ME 31 (1919) 304-305; NrT 46 (1914-19) 569-570; PrM 10 (1922) 73.

1919 IUL 10.-COM. INTERPRES. RESP. PART

DL'FTVM de **DISTRIBUTIONE SACRAE COMMUNIONIS IN HISSA NOCTIS NATIVITATIS DOMINI**

Ad dubium ab A. T. propositum circa can. 867. § 4: • utrum vi huius canonis cf *absque induito Apostolico* •sacra Communio distribui possit petentibus in Missi « quae celebratur nocte Nativitatis Domini, in ecclesiis ‹ paroecalibus et conventualibus, quotiescumque, iudi- « *cio* saltem Ordinarii, adsit rationabilis causa id fa- « ciendi ›, infrascriptus Commissionis Praeses, respondet: *Affirmative.*

Occasionem libenter amplector me profitendi A. T. uti frater, P. Card. Gasparri, Praeses. Aloisius Sincero, Secr.

• **ME 34 (1922) 371. Ada. ME 34 (1922) 371; 36 (1924) 21-22.**

1919 IUL 12.-SC CONC. RESOL. AAS 11 (1919) 416-419

DIOECESIS *N.*

Donariorum voovorcm quoad eorum alienationem

Die *12 iulii 1919*

Species facti. - Litteris, ad hanc S. Congregationem reverenter datis, exponebat Episcopus N.. sese. ut amplificaretur quaedam ecclesia civitatis episcopalis, de consulto Consilii dioecesani administrations, ad mentem 1 2. cn. 1532, permisisse alienationem nonnullorum donariorum votivorum, quae sacram iconem in eadem ecclesia praecipua veneratione fidelium honoratam exornabant, usque ad summam libellarum mille erogandam in causam expressam. Nunc vero, quum praefata summa. licet functa aliis conspicuis fidelium oblationibus, adhuc inferior circiter sex millibus libellarum solvendis ex ‘ns's iam factis exsisteret, quumque ob varias quas s gubtlm exponebat causas, in opportunum evasbset administrativum Consilium et Capitulum cathedrale interpellare, licentiam Apostolicae Sedis laudatus Episcopus implorabat, qua fretus valeret alia donaria votiva ex auro, argento et gemmis, item sacram eamdem iconem exornantia, alienare, et ex pecunia inde percipienda expensas praefatas exaequare. Attenta urgente In casu necessitate, sacra Congregatio, auctoritate SSm: Domini Nostri, petitam licentiam benigne impertita est Episcopo Oraton, *addita sanatione praecendentis alienationis et erogationis, et* sub ea clausula: «dum- « modo supersit congruus numerus donariorum ad or- ‹ natum sacrae iconis, et adhibeantur opportunae cau- ‹ telae r.e scandalum aut admiratio in populo exoriaf tur ›. Super quo rescripto idem Episcopus, grates ex animo Sacrae Congregationi reddens, animadvertebat tamen sibi inexspectatam prorsus accidisse adiectam sanationem praecedentis alienationis et erogationis: ne autem sibi tn posterum super his negotiis errare contingeret. Elbos Patres humillime rogabat ut, si vellent, sequentia dubia dirimerent:

I. An *donaria votiva* in ordine ad alienationem recensenda sint inter res pretiosas de quibus in can. 1532. ‹ 1. n. 1.

Π. *Quinam* valor dici possit notabilis in rebus pretiosis ita ut earum alienatio sit Ordinariis locorum vetita.

AvrxujTTiv.o^rs - Quoad primum dubium, certum est in on. 1532. I 1. n. 1. reservari Apostollcae Sedi concessionem licentiae alienandi res/ prctlofos. Verum haec loquutio non videtur tam late recipienda ut complectatur quidquid ex metallo pretioso confectum sit; sed immo est profecto interpretanda ad normam can. 1497, I 2. ubi explicite ponitur: - aicuntur pretiosa (bona) quibus notabilis valor sit. artis .* vel historiae vel materiae causa ”. Itaque tn tantum alienatio rerum pretiosarum videtur Ordinariis vetita, in quantum res istac praeterea notabilem valorem aestimationis attingunt. de quo agitur In secundo dubio, totius causae summam continenti. Ad quod solvendum, vix praemittere opertet in determinatione notabilis valons non parum discrepare ab Invicem doctorum sententias, adeo ut. dum nonnulli non censent notabilem valorem rerum etiam pretiosarum quae tri‹inta millium libellarum non attingant, alii e contrario, quum agitur de rebus pretiosis. artLs vel historiae vel materiae causa, notabilem valorem arbitrantur attingere quidquid in *aliquo* pretio est. Quae utraque extremi sententia minime videtur recipienda: alteram enim excludit ipse can. 1532. dum res pretiosas distincta enumeratione separat a rebus quae valorem triginta libellarum millia excedunt; ceterum iam ante Codicem classici scriptores, v. g. Pirhlng. in lib. HI. tit. XIII. n. 12. negabant posse, sine beneplacito S Sedis, alienari “ vasa aurea et argentea. ·: gemmas et vestes pretiosas quae servando asservari jxn- " sint, ct mobilia, qualis grex, unde utilitas et fructus diu- w turnus percipi potest Cfr. Rciffensluel, eod n. 12 et 16. Alteram quoque in contrarium excessum declinantem sententiam. excludit Codex, can 1497. f 2. ubi res pretiosa etiam ratione materiae non dicitur, nisi simul sit. non alicuius dumtaxat, sed notabilis valoris; pariterque ante Codicem valor Iste notabilis exigebatur, ut alienationis licentia S. Sedi reservaretur: nec est profecto praesumendum quod legislator, dum pro bonis mobilibus etiam frugiferis ius antecedens adeo temperavit ut tantummodo pro bonis triginta millium valorem excedentibus beneplacitum apostolicum requiret, simul voluerlt pro mobilibus tantum pretiosis pristinum augere rigorem

His extremis sententiis exclusis. Jam non supcrest nisi pressius determinare valorem notabilem qui, simul cum pretiositate rei, Inalienabilitatem pariat. Porro idem Reiffenstuel. 1. c.. n. 14. post allata verba Pirhingil monebat: *Non videtur tamen ex hoc titulo prohibitum quin Praelatus possit aliqua pocula argentea* minus utilia absque alib sollemnitatibus iuris alienare; ac magis perspicue card D*Annibale *(Summula,* t. 3. n 77. nota 6): *Porro* mobilia *pretiosa accipimus vasa aurea vel argentea, gemmas, etc., et quae* vel *antiguitate praestant vel artificio,* dummodo *valeant saltem* 25 *aureis de Camera (lib. 235).* Perdoctus EThus vir sic referebat authenticam aestimationem Romanae Curiae saec. xm./ probati vero scriptores nostrae aetatis monent attendi posse ad mutatum valorem pecuniae, quam duplo vel triplo minore aestimabat Wernz *(Ius decretalium,* tin. 160, nota 140). Quare valor iste tutissime ad 750 lib. In Curta hodie defintri potest Nec desunt, qui notabilem valorem infra 1000 lib. esse hodie negent; immo ipse can. 1532. | 2. dum alienationem distinguit rerum quae 10W lib. attingunt ct quae 1000 lib. superant, hanc aestimationem. quae simplicitate quoque commendatur, ratam habere videtur.

Quibus positis, sequeretur etiam res pretiosas quae mille libellarum valorem non excedunt, alienari ab Ordinariis posse, servatis sollemnitatibus praescriptis in can. 1530-1532. ex quibus potissimum attendenda est. ad casum nostrum. clausula can. 1531. 5 3: M Pecunia ex alienatione “ percepta, *caute, tuto et utiliter* tn *commodum Ecclesiae* " collocetur Le. pecunia retracta non statim erogari valet in usus etiam pios et necessarios, sed immo conservanda est ad *fructum;* ut ergo erogetur seu consumatur, licet ad amplificandam ecclesiam, ut in casu factum est. necessaria est semper Apostollcae Sedis licentia, seu dispensatio super obligatione hac. quam data lex In laudato canone perspicue et explicite, nultaque concessa exceptione, imponit.

Verumtarccn. etiam solutis, ut in praecedentibus solvuntur. dubiis propositis ab Episcopo N.. adhuc non videtur satis factum esse quaestioni quae proponebatur circa alienationem donariorum votivorum. Scilicet, etiamsi concedendum videatur donaria votiva in ordine ad alienationem. Infra valorem aestimationis mille libellarum contenta, non cadere sub vetitum can. 1532. § 1. n. 1. nondum constaret utrum eorum alienatio permittenda Episcopis sit. .in Apostolicae Sedis beneplacito reservanda. Ita in can. 1281. f 1. nulla facta distinctione inter pretiosas nut ron pretiosas excluditur prorsus alienatio insignium reliquiarum cut *imaginum quae* in *aliqua ecclesia maqna perpuli veneratione honorentur,* ideoque etiamsi earum va'or aestimationis non sit notabilis in sensu mox exposito. Praeter causam itaque pretiositatis etiam causa *cultus, devotionis* aut pietatis obstare potest, quominus huiusmodi donariorum valida sit alienatio: aliis verbis, ut hodie dici solet, non solum valor aestimationis, sed etiam *affectionis* attendendus est. Et revera. In casu donariorum votivorum, haec nut similia intercedere rationum momenta, non difficile suadetur. Nam sicut procul dubio obiecti votivi donatio est actus religionis. qui quodammodo sacrificio assimiiari potest, ita. ex Intentione donantis, nexu indissolubili donarium mancipatur cultui sacrae Iconis cui donatur, et qurdamm^do extra omne commercium humanum ponitur. Interest Igitur bono publico, seu integritati et profectui sacri cultus, fidelis conservatio donariorum In eo statu llsaue/ terminis in quibus a voluntate donantis ponuntur, adeo ut non sit fortasse nimium quod dicitur, ecclesiam eiusoue rectores non tam In proprietate quam potius in custodio donaria Ipsa habere, de quibus Igitur nullo modo in alium usum disponere possunt. Aliis verbis et planius: observandae profecto sunt condiclnr.es a donante fnrtasse donationi appositae: atqui ex natura rei et negotii In casu praesumi debet omnino donationem fartam esse sub ea conditione ut res sit tnaiienabilis. Ergo, si semper, in alienandis ipsis rebus eccleslasticLs (quibus ceterum non facile donaria Ipsa accnsentur). cautum est ut obtineatur “ eorum consensus quorum Interest “ (cfr. can. 1532. 5 2. 3›. Id multo magis ïî..?2JeKtlone «to^riorum difficultatem facessere videtur, quur^ consensus tn alienationem non facile praesupponi ^Pnu' “^pyeiblls factus sit vel ex parte i? donatae sese omnino rxpoHavtt nh2<;uiium ÏΣΓ|? humanae personae, sed potius in ?n^rx-vta votTÎSiru *** aUt divinae, cui rem donatam, interposita voti reuglmnc, sacravit Prr.tit ¡h tur “ ultima - rum voluntatum .·. commutaUo.| qSe fle: ex lusta tan·

" tum et necessaria causa debent. Sedi Apostollcae reser- • vantur * (can. 1517. | 1). quum eius solius sit necessarium interpretari aut supplere intéressé habentium consensum, ita etiam voluntatis, quae in ordine ad oblecta ex voto donata ultima iure censetur, interpretatio, vel potius commutatio uni Sedi Apostollcae. culus est solvere ligata in caelo ct in terra, iure reservatur.

Hisce rationum momentis adiicltur etiam positivum argumentum quod petitur ex stylo et observantia perpetua Congregationis, quippe quae semper sibi reservavit, et quidem sub religiosissimis clausulis, concedere licentiam huiusmodi alienationum peragendi, quam imo veniam nunquam per modum facultatis, sed semper in modum induiti in singulis particularibus casibus, causa necessitatis apprime cognita, concessit. Nec est profecto praesumendum datum Codicem huiusmodi observantiam, rationibus boni publici evidenter subnixam, in posterum tacite abolitam voluisse.

Resolutio. - Porro in plenariis comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis die 12 iulii 1919, Emi S. C. Concilii Patres, ad petitionem Episcopi *N.* supra relatam. reformatis dubiis in hanc formulam: An *donaria* rôtira alienari *possint absque beneplacito Apostolicae Sedis;* respondendum consuerunt: *Negative.*

Quam resolutionem Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Div. Prov. Pp. XV, in audientia diei subséquentes, referente infrascripto S. Congregationis Secretario, approbare et conïirmare dignatus est,—I, Mori, Secr.

Ado. L BESSON in NrT 47 (1920) 133-147; ME 32 (1920) 74-76. PrM 10 (1922) 66 K.

195

1919 ILL 15.-SC REL., RESP. AAS 11 (1919) 321-323

Circa decretum « inter reliquas », de religiosis servitio militari adstrictis

Cum in Codice luris Canonici nihil habeatur circa ca quae continentur in Decreto de Religiosis servitio militari adstrictis. a S. Congregatione de Religiosis, sub die 1· bnuarii 1911 dato [AAS 3 (1911) 37-39). dubium nonnullis «ortum est utrum adhuc praedictum Decretum vigeat post Codicis promulgationem.

Haec autem S. Congregatio, attenta negotii gravitate, animadvertendum censet in Codice Iuris Canonici nullam w haberi potuisse ratio/nem praefati Decreti *Inter reliquas,* c« eiusdem praescripta Canonibus inserta fuisse, cum idem Decretum, natura sua. ad circumstantias temporum et lororum habeat relationem, nec generalis legis ecclesiasticae rationem induere possit. Etenim luxta can. 614: " Religiosi. " etiam lalci ac novitil, *i*ruuntur privilegiis clericorum de ∎ quibus in can. 119-123 quae inter canon 121 absolute edicit "Clerici omnes a servitio militari... immunes sunt".

Cum autem causae ob quas datum fuerit Decretum *Inter reliquas,* difficultate temporum perseverent, et viri reliriosi. etiam professi, ad servitium militare, pluribus in regionibus, cogantur, nullo habito respectu ad eorum statum. quo Dei servitio iam fuerint mancipati, consequens est praescripta eiusdem Decreti in suo robore esse serranda.

Propositis igitur dubiis:

1l utrum Decretum *Inter reliquas* S. Congregationis Relip-worum. die 1 * ianuarii 1911. de Religiosis servitio milltin adstrictis adhuc vigeat;

ct quatenus affirmative:

2i utrum Novitil servitio militari adstrlctl. absoluto Nontiatu. vota religiosa temporanea emittere debeant ad L-.enmum iuxta medum in can. 574 expressum;

haec Sacra Congregatio, re mature perpensa, respondendum censuit prout respondet:

ad primum *affirmative;*

ad secundum negative; ct vota *temporanea emittantur relitura usque ad servitium militare.*

Quapropter statuit S. Congregatio, ut:

1) vota praedicta cessent eo die quo Religiosus militiae effective adseriptus ct disciplinae militari sublectus evadit, vel inhabilis ad militiam absolute et in perpetuum declaratur:

2» perdurante militari servitio, alumnus, quamvis votis relixiosa non sit ligatus, tamen membrum religionis esse perseverat, sub auctoritate suorum Superiorum, qui de eo roram habere debent forma praescripta in Decreto Inter rahquos, nn. IV et V. Attamen, ad normam can. 637. alumcus potest libere religionem deserere, praemonitis Superioribus per declarationem in scriptis vel coram testibus, quae declaratio caute in Archivo Ordinis vel Instituti servetur: ReU‹io pariter potest eum. ob iustas ct rationabiles causas. dLxxssum declarare.

3i ad praecavendam autem dubitationem omnem circa professiones, quae forte post promulgationem Codicis bona fide emissae sunt contra praescriptum Decreti Inter reliquos, S. Congregatio facultates tribuit/ Superioribus eas 323 sanandi, dummodo accedat consensus Religiosi, in scriptis declarandus ac in Archivis servandus.

Facta autem de his relatione SS/ho D. N. Benedicto Pp. XV in audientia diei 15 iulii 1919 ab infrascripto Card. Praefecto. Sanctitas Sua praedicta omnia approbavit ct publici iuris fieri mandavit

Datum Romae, die et anno praedictis.—R. Card. Scapinelli, *Praef.* Maurus M. Scrafini, Ab. O. S. B. *Secr.*

Adn. J. B. In NrT 46 (1914-19) 546-549; Ph. MAROTO to CpR 1 (19Σ0) 325-328; REGATILLO n. 284; ME 31 (1919) 301-303; PrM 10 (1922) (15)-(16). 71-72.

196

1919 ILL 18.-SC S. OFFICII, RESP. AAS 11 (1919) 317

Dubium: de theosophtsv.o

Foria IV die 16 iulii 1919

In plenario conventu habito ab Emis ac Rfnis Dominis Cardinalibus in rebus fidei ct morum Inquisitoribus Generalibus, propositio dubio: « An doctrinae, quas ho- ‹ die theosophicas dicunt, componi possint cum doctri- *c* na catholica; ideoque an liceat nomen dare societa- • tibus theosophicis, earum conventibus intéressé, ipsa- ‹ rumque libros, ephemerides, diaria, scripta legere ».

Idem Emi ac Rmi Domini, praehabito DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt: *Negative in omnibus.*

Et feria V die 17 eiusdem mensis. Ssmus D. N. D. Benedictus Div. Prov. PP. XV, in solita audientia R. P. D. Assessori S. O. impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit et publicari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 18 iulii 1919.—A. Castellano, *Supremae S. C. S. Off. Notarius.*

Adn. I. C. In PrM 10 (1922) 36-37; ME 31 (1919) 233-239; NrT 46 (1914-19) 565

197

1919 IL'L 18.-S. POEN., RESP. AAS 11 (1919) 332

Dubium circa potestatem adnectendi indulgentias **ROSARIIS, CORONIS PRECATORIIS, ETC.**

R. P. D. Eduardus loseph Hanna. Sancti Francisco in California Archiepiscopus, nuper proposuit resolvendum sequens dubium, quod ita sonat: « An liceat Episcopis ‹ communicare presbyteris suae ditionis habituaUter ‹ potestatem benedicendi rosaria, etc., dc qua in canone ‹ 349. § 1, n. 1. cum applicatione indulgentiarum, ob- • servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis ».

Sacra Poenitentiaria Apostolica. re mature considerata, respondendum censuit: *Negative.*

Quam sententiam per infrascriptum Cardinalem Poenitentiarium Maiorem SSriïo D. N. Benedicto Pp. XV in Audientia huius diei relatam. Sanctitas Sua adprobare dignata est eamque publici iuris fieri mandavit.

Datum Romae, die 18 iulii 1919—'O. Card. Giorgi. Poenif. *Maior.* F. Borgongini Duca. Secr.

Adn. REGATILLO H. 145: ME 31 (1919) 308-309: NrT 47 (1920) 308; PrM 10 (1922) 95.

198

1919 IUL 21.-SC SACR.» INDULTUM. PART.·

Sanantur matrimonta militum contracta **CORAM C4PPELLANIS CASTRENSIBUS DURANTE BXLLO**

Quod attinet ad matrimonia quae milites Belgae contraxerunt, usque ad hodiernam diem, in Gallia, cum mulieribus sive Belgis, sive Gallicis, coram capellanis castrensibus Belgis, ex prachabita tantummodo generali delegatione, haec S. Congr.. attentis peculiaribus circumstantiis, praefata matrimonia, dummodo sponsorum

consensus perseveret, et nullum aliud obstet impedimentum a quo S. Sedes non dispensat, *in radice sanat ei conralidat. et prolem jam* susceptam legitimam nunc:at et declarat

Praesens autem rescriptum in Archivo Vicariatus castrensis diligenter custodiatur, quo omni tempore ct eventu dc matrimoniorum validitate et de prolis legitimitate constare possit In futurum vero standum est conditionibus pro valida delegatione requisitis a canone 109Λ f 1. Cod. I. C.

• A. DE SUET. Do i,x>ru^ib<n *ei* **nalnnonio n. 116 p 95 in r-:.» Aώ». A. DE 5MET. c». n. 110 p. 95 nota 3.**

Apostolico per ipsam S. Congregationem instructiones, demandata fuerint

Hoc autem Visitatoris Apostolic! munus, eadem Sanctitas Sua committendum iussit R. P. D. loannl Baptistae de Guébriant, Vicario Apostolico de Canton, quem egregiae animi dotes ac rerum experientia ad id officium apprime commendant; cum omnibus facultatibus necessariis et opportunis.

Qua super re praesens decretum confici Sanctitas Sua iussit, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 22 iulii 1919.—G. M. Card, van Rossum, *Praef. C.* Laurenti. Secr.

1919 IUL 21.-SACRA POEN., RESP. AAS 13 (1920) 18

Dubium: circa **INDÜLCENTLKS** litantis **MARIAUBUS ADNEXAS**

Propositum fuit huic S. Tribunali sequens dubium:
c Quibusdam in locis consuetudo invaluit Litanias
« Lauretanas sic cantandi ut 1) semel tantum recitetur
c Kyrie, *elegion* (Kyrie eleyson. Christe eleyson. Chn-
< ste audi nos. Christe exaudi nos); 2) invocationes ma-
< riales lemae conjungantur cum unico *ora pro nobis*
c (Sancta Maria. Sancta Dei Genitrix, Sancta Virgo
< Virginum, ora pro nobis); 3) semel tantum pariter
e dicatur Aprui Dei (Agnus Dei. qui tollis peccata mun-
c di. parce nobis. Domine, exaudi nos. Domine, miserere
< nobis).

< Attento can. 934. § 2 *Codicis Iuris Canonici,* quae-
« ritur utrum hac ratione fideles lucrari valeant Indul-
< gentias Litaniis adnexas >.

Sacra Poenitentiaria. mature consideratis expositis, respondendum censuit: *Negative.*

Hanc autem sententiam, ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori Ssmo Dho Benedicto Pp. XV. in audientia diei 18 vertentis mensis relatam. Sanctitas Sua confirmavit et insuper declarari Jussit: praedictam *consuetudmen* non *esse approbandam, ideoque* ab *Ordinariis prudenter* curandum ul τη *locis* ubi pipet *submoveatur.*

Datum in Sacra Poenitentiaria. die 21 mensis iulii. anni 1919.—O. Card. Giorgi. Poenitcntiorius Maior. F. Borgongini Duca. *Secr.*

***Ain.* EL 34 (1920) 7-8 ME 32 (1920) 11-12; PrM 10 (1922) 148-247.**

1919 ILL 22.-SC PF DECR. AAS 11 (1919) 463-464

CntCA NOMINATIONEM VISITATORIS APOSTOLICI IN MISSIONES SINENSIS REGIONIS FTNITTMORUMQUE REGNORUM

Cum in amplissimae Sinensis regionis finitimorum regnorum missionibus, laeta, Deo adiuvante, his postremis temporibus, catholica fidos incrementa susceperit, ac
M ampliori libertate a publicis auctorita-'tibus ipsa donata sit, hoc Sacrum Consilium Christiano nomini propagando. earum missionum necessitatibus commodisque optat uberius prospicere ut. uniformi ad sacrorum canonum normam roborata disciplina atque animorum viriumque inter varias Missiones arcta consociatione firmata, ad feliciores progressus rea Christiana adducatur.

Qua de re, ab Infrascripto eiusdem S. Congregationis Cardinali Praefecto, facta relatione SSfho D. N. Benedicto PP. XV in audientia diei 17 iulii c. a. 1919. Sanctitas sua decrevit ut Apostolicus Visitator in Sinenses Regiones ac finitima regna mitteretur, eo fine et consilio ut, de mandato atque auctoritate Apostolicae Sedis Missiones perlustrans, omnia accurato investigaret de praesenti Missionum statu ac necessitatibus: consultisque eorum Praesulibus, praesertim de futuro, si fieri queat, antistitum omnium cogendo generali conventu, cum ili agat de iisdem negotiis; ct postea, peracta integra visitatione. Romam veniat ut Sedi Apostolicae ea proponat quae sibi maxime opportuna videantur ad maiora catholicae religionis incrementa promovenda; data interim, si quae moram haud patiantur, provisionibus, quas magis In Domino expedire iudicaverit. ac ceteris peractis quae, iuxta traditas eidem Visitatori

1919 AUG 1.-SC CONS. DECL. AAS 11 (1919) 349-317

Circa naturam quasi-paroeciarum **VEL MISSIONUM DIOECESUM QUARUNDAM POST CODICIS IURIS CANONICI PROMULGATIONEM**

Ex dioecesibus, quae, ante Constitutionem Sapinii consilio (AAS 1 (1909) 7-19), Jurisdictioni S. C. de Prop. Fide subiiciebantur, postea vero in lus commune traductae sunt, nonnulla dubia fuerunt proposita circa naturam paroeciarum seu missionum, ln quas eaedem dioeceses partiuntur et circa iura atque officia rectorum earundem.

Sacra autem haec Congregatio, auditis plerisque praedictarum dioecesum Ordinariis ac re mature perpensa, haec in re censuit declaranda:

cesum ut supra, quibus peculiaris rector pro animarum cura sit adsignatus, uti *paroecias* in posterum haberi atque eo nomine appellari debere; reservata appellatione *quasi-paroeciarum* vel *missionum* partibus in quas, pro cura animarum, dividuntur Vicariatus apostollci et apostolicae Praefecturae.

dinarii decretum, per quod territorii fines, sedes paroecialis et dos tam pro cultu quam pro sacerdotis sustentatione determinentur; necesse tamen non est inamovilitatcm rectori assignari; quin imo. si iustae adsunt causae, *amocibilitas* in ipso creationis decreto declarari potest, iuxta canones 1411, § 4, 454. 5 3, et 1438.

III. Quod si exiguus aut fluctuans fidelium numerus, vel absoluta congruae dotis carentia erectionem quarundam ecclesiarum ln paroecias minime suadeant; huiusmodi ecclesiae uti *subsidiariae* vel *capeUaniae* habeantur intra fines alicuius paroeciae, cuius in ditione ac dependentia manebunt, donec paroecialitatem propriam assequi poterunt

IV. In constituenda erigendarum paroeciarum dote prae oculis habeantur quae in Codice statuuntur, cann 1409. 1410, et 1415, § 3.

V. Erectione porro, uti supra, canonice peracta, rector paroeciae, sive parochus, sive vicarius oeconomus obligatione tenentur applicandae' Missae pro populo*. a **qua eximuntur rectores ecclesiae subsidiariae** vel capeUaniae. Quod quidem onus si nimis grave reperiatur, ad Sanctam Sedem recurrendum erit pro opportuna reductione.

Romae, ex aedibus S. C. Consistorialis, die 1 augusti 1919.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen.. *Secr. V.* Sardi. Archlep. Caesarien.. *Adsessor.*

Adn. l C. ta PrM 10 (1922) 57; NrT 47 (1920) 32-33.

1919 AUG 3.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

De facultate dispensandi pro novo **MATRIMONIO QUASI-PAROCHIS CONCESSA VI CAN. 1125 IN FAVOREM FIDEI**

DUBIUM

L Monsig. Segretario della *Commisione Pontificia* p

orera la S. V. Illffia c Revlha di voler proporre alTcsame della Revrtla Commissione per rmterpretanone de! Ccdlce ü seguente dubbio, Inviato dnl Vicario Apostolico dello Hupeh Orientale circa ll con. 451.) 2. in rrlazlone olla CosUtonone " Populis " di Gregorio XIII. conservata in tutto ll suo valore ed estera anzi ad altn iuoghi dal can. 1125 del codice stesso. GIA ad un dubbio del Vicario Apost. dl Cambogia " Utrum facultates dispensandi quae continentur in constitutionibus relatis in can. 1125 intelligantur concessae tantum Ordinariis an vero omnibus sacerdotibus curam animarum exercentibus cotesta RevAa Ccmnueicne in data 26 gcnnalo 1919 (LE 147), rtepjsc " facuitates dispensandi aestimandae sunt ex tenore· constitutionum de quibus in can. 1125 ". E siccomc Ia citata Costituzlone di Gregorio XIII " concedit plenam facultatem, auctoritate apstoiica. tenore praesentium, dispensandi unioersis ct singulti dictorum locorum Ordinariis et parochis et presbyteris Societatis lesu " e d'altra parte pel can. 451 f 2 parochis aequiparantur quasl-parochi. cosi sembrerebbe che gedesscro della facoltâ di dispensare nel caso contemplato non solo l parroci. ma anche i quasl-parroci nelle missioni, senia che tale facoltâ debbano essi ottencrla da! proprio Vicario Apostolico.

D'altra parte sembrerebbe doversi negare tal facoltâ ai quMi-parrocl. perché la facollâ di dispensare da Gregorio XIIl concessa ai parrcci, è da considerarsl pluttosto un privilegio che un ius; mentre il can. 451 5 2 equipara ı parroci al quasi-parroci nel dirittl e negli obbllghl, senza tnenzlone dei privilcgl.

Dalia solutione di questo dubbio deriva la soluzione di un altro dubbio, se cioè. nel caso che Il Vescovo o ll Vicario Apostolico nservino a sell diritto di concedere ia dispensa di cui nella Costituzionc di Gregorio XIII, e ll parroco o ll quasl-parroco uslno egualmente della facoltâ, dovrâ l'alto del parroco e del vice-parroco considerarsl Uleclto soltanto. od anche invalido?—C. Lwrknti, Scpretario.

PONTIFICIA COMMISSIO AD CODICIS CANONES AUTHENTICE INTERPRETANDOS

N. 963 proL 3 agosto 1919

Revmo Mons. Segretario della S. C de Prop. Fide

Al dubbio proposto: « Utrum vi canonis 1125 *iure* concessa sit facultas dispensandi, de qua in Constitutione *Papulis* Gregorii XIII, etiam quasi-parochis », il jottoscntto Emo Cardinale Présidente della Commissione risponde: *Affirmative.*—Pietro Card. Gasparri. Luik. Sincero, *Segretario.*

• Syltofe n. 72. Adn. 5/IIooc n. 72 p. 110.

203

1919 AUG 17.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubia: 1 - De episcopo proprio ordinationis. **2 - De DtURDINATIONE ILLIUS QUI ORDINATUR SERVITIO ALIUS** MOSCxjIS. **3 -** De tempore quo **INCARDINARI DEBET DIOECESI CUIUS SERVITIO ORDINATUR. 4 -** De **PEREGRINIS QUOAD RESERVATIONES LOCI**

Ad dubia proposita ab Eminentia Tua Revjna, nempe:

1· Quisnam sit Episcopus proprius pro ordinatione illorum qui nullum domicilium habent (c. 956).

2 Utrum ille qui ordinetur a proprio Episcopo servitio alius dioecesis, incardlnetur huic alii dioecesi iuxta canonem 111 5 2. an potius dioecesi proprii Episcopi rjxta canonem 969, § 2.

EI quatenus *negative* ad primam partem.

3° Quonam tempore incardinari debeat dioecesi cuius servitio ordinetur.

4· An peregrinus teneatur reservationibus loci in quo sit

Ejni Patres huius Pontificiae Commissionis in plenario coetu diei 3 augusti 1919, responderunt:

Ad I. Prout dubium exponitur: est Episcopus loci in quo fit ordinatio, modo tamen ordinandus praevie acquirat domicilium cum iuramento ad normam canonis 956.

Ad II. Affirmative ad primam partem: negative ad secundam.

Ad III. Provisum in responsione ad II.

Ad IV. Affirmative.

Quae dum Eminentiae Tuae Rev.mae nota facio, mna sus E. T. R. reventer deosculor, meque profiteor, humillimum et addictissimum famulum P. Card. Gasparri. AI. Sincero. *Secr.* Romae. 17 augusti 1919.

• Ordinario Armacano: ME 32 (1920) 57. Adn. J B. in NrT 47 (1920) 372-375; REGATILLO n. 35; IP 3 (1923) 7-S; ME 32 (1920) 57-59; PrM 12 (1923) 74-76.

204

1919 SEP 2.-SC SACR. INDULTUM. PART.

Dispensatio irregularitatis propter defectum corporis ex amissione manus dexterae

Preces - *Beatissime Pater,*

J. W. e dioecesi Paderbornensl, annos natus viginU sex, studiosus Theologiae, in bello amisit manum dexteram. Nunc autem ipsi fictitia manus apposita est, quae ita elaborata est et applicata, ut quaelibet contractio vel extensio musculaturae brachii in fictitiae manus systema traducatur: unde hac manu fictitia orator res apprehendere, tenere, levare vel dimittere potest. Cupiens autem ad sacros ordines promoveri, usque ad presbyteratum inclusive, humiliter postulat a Sanctitate Vestra dispensationem ab irregularitate ex defectu corporis ad finem praedictum, ita ut in caeremoniis Missae perficiendis possit uti manu sinistra in tactu immediato sacrarum specierum et in fractione sacrae hostiae, in crucibus perficiendis et in distributione S. Synaxis fidelibus.

Rescr. - *Ex audientia SSnH, diei 2 sept. 1919.* SSmus Dominus Noster Benedictus Papa XV, audita relatione infrascripti R. P. D. Secretarii S. Congregationis de Sacramentis, attentis peculiaribus circumstantiis in casu occurrentibus, una cum commendatione Ordinarii Paderbornen.. oratoris precibus annuens, benigne commisit eidem Ordinario Paderbornen., ut dummodo non adsint scandalum vel admiratio fidelium, pro suo arbitrio et conscientia gratiam indulgeat dispensationis ab enunciata irregularitate ad effectum de quo in precibus, servatis in reliquis de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.—.4. *Capotosti, ep.* Thermen.. *Secr.*

• AKKR 100 (1920) 29.

205

1919 SEP 10.-SC RITUUM, INDULTUM. PART.·

Facultas datur quibuscuiiqve sacerdotibus ad **MONASTERIA BENEDÏCTTNORÜM CONFLUENTIBUS PERSOLVENDI IN CHORO HORAS CANONICAS IUXTA RITUM BENEDKTINUM**

Preces - *Beatissime Pater,* Abbas Primas Ordinis S. Benedicti, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit prorogationem indulti de dic 11 Julii 1908 concessi, quo quicumque presbyteri ad coenobia monachorum nigrorum Confoederationis Benedictinae quavis ex causa confluentes, possunt, in choro tantummodo, persolvere horas canonicas juxta ritum respectivi coenobii. Et Deus...

Rescr - *Ordinis S. Benedicti.* S. Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a SSnto Domino Nostro Benedicto Pp. xv tributis, indultum, die 11 Julii anno 1908 Confoederationi Benedictinae monachorum nigrorum concessum et elapsum, ad proximum decennium benigne renovavit; servatis terminis et clausulis praecedentis concessionis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10 Septembris 1919.—Philippus di Fava. Subrlilutus. Carolus Alf. Scifoni, *Adjutor a Studiis.*

• *Prot. N* **99/19: AOSB 28-34 (1920-25) 118.**

206

1919 SEP 29.-SC PR. FIDE, EPIST. AAS 12 (1920) 74-75

Ad universos sacrorum antistites **DE STIPE COLLIGENDA PRO NTGRinS IN AIRKA**

IlliT.e ac Rcvflto Dornin»·.

Summus Pontifex Leo XIII. glorlorae recordationi iugritarum ln Africa miseratus aerumnas, qui. :n arrvttuu-rn

abducti, supremam animi atque corporis patiebantur luctu-ram. per encyclbcas Litteras, ad universos sacrorum Antistites catholici orbis die 20 novembris 1E90 datas, eorum caritati summopere commendavit opus a Se susceptum pro nignUrum in Afrka luenda libertate, usque ab ethnica superstitione eruendis. Qua super re provide constituit ut. quotannis, qua *die in quibusque locis Epiphaniae Domini celebrantur mysteria, in subsidium memorati* operte pecunia *stipis instar corrogetur* (ASS 23 (1SK'-9I) 257-2GJ1.

Non defuit Summi Pontificis desiderio pia fidelium voluntas. cleemnsynisque ad id collectis non mediocriter sacrae Missiones m Africa recreatae sunt. Verum. labente annorum decursu, evenit ut apud nonnullas dioeceses excidisse videatur pontificii mandati memoria aut languidiori studio iussa serventur, dum. e contra, abis multis in locis, admittente Episcoporum zelo, indocta praxis. etiam flagrante bebo, stetit hactenus ac viguit.

Quapropter haec S. Congregatio, cui dicti opens demandata est cura, opportunum censuit praesentes Interas apud universos Praesules enixe instare ut velint, in propria quisque dioecesi, sacro Epiphaniae die. iuxta pontifjcia praescripti, pecuniam pro Africae nigriUs in singulis ecclesiis et sacellis colligendam curare, iis additis hortamentis. quibus fidelium studia ad um nobile opus excitentur.

Qua quidem occasione commemorandum etiam venit, eiusdem Pontificis Jussu constitutum esse ul pecunia, praedicta die collecta in *ecclesiis ct tactilis, Romam mittatur* cd Sacrum Conrilium Christiano xdminl *propagando,* cuius munus est eam pecuniam inter singulas Mlss.ones acquu
75 proportione partiendi /

Itaque, sine speciali Apostolicae Sedis dispensatione, non ad particulares quaslibet pro redimendis captivis constitutas Societates, red ad hanc ipsam Sacram Congregationem Fidei Propagandae corrogat festo die Epiphaniae, ad id

Porro, cum tot ac tantis, praesertim post immane bellum. sacrarum Missionum necessitatibus consulere oporteat, non dubito quin Amplitudo Tua. quod ad dioeeesim sibi commissam spectat, suas partes libenti animo expieaL

Interim Deum ex corde precor ut Te diu sospitem reddat

Rqssvm. *Prcef. C.* Laurenti. Secr

207

1919 OCT 6.-SC REL., RESP. AAS 11 (1919) 420

Dubium: CIRCA professionem religiosorum lucorum IN ORDINIBUS REGULARIBUS

Huic S. Congregationi de Religiosis propositum fuit dubium: « An Religiosi laid seu conversi in Ordinibus ‹ Regularibus, qui iam emiserunt vota simplicia ante ‹ diem 19 maii 1918. ad normam Decreti *Sacrosancta* ‹ *Dei Ecclesia* diei 1 ianuarii 1911 [AAS 3 (1911) 29- ‹ 361, debeant emittere vota sollemnia iuxta praescripta ‹ dicti Decreti, scilicet absoluto sexennio votorum simplieium et expleto trigesimo aetatis anno, vel potius • ad nonnam Canonum 573 et 574 Codicis Iuris Cano- « nici, idest expleto triennio votorum simplicium et vigesimo primo aetatis anno completo ».

Sacra eadem Congregatio, re mature perpensa, respondendum consult prout respondet:

Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Et Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Pρ. XV, in audientia diei 6 octobris 1919, infmscripto Secretario benigne concessa, praefatam responsionem adprobare dignatus est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 6 octobris 1919.—Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B.. Secr.

Adn. PK MAKOTO ta C>R 1 (1320) 354-356: ME 32 (1920) 9 H»T <7 (1920) 107·. hM 10 (1922) 73-74

208

1919 OCT 6.-SC RIT., DECR. AAS 11 (1919) 420-421

URBIS ET ORBIS

Indultum mlssarum de requie in dominicis

Quum die secunda men«ls novembris proxime adfuturi hoc anno in Dominicam incidat, ct pmpterca Commemoratio Omnium Fidelium defunctorum iuxta liturgica lege agenda sit insequenti dic mensis tertia. Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV. ut fidelium/ pietati omni aevo conspicuae erga animas in Purgatorio detenLu satisfiat, maxime eorum, praesenti tempore, qui luctuosissimo bello desiderati sunt, pro Sua quoque caritate la ipsas animas, cunctis Ecclesiae Catholicae sacrorum Antistitibus et locorum Ordinariis facultatem impertiri dignatus est permittendi tantum *hoc anno* unius Missae dc Requie cum cantu vel lectae celebrationem die 2 novembrls. Dominica XXI post Pentecosten. CI

I. In singulis igitur Cathcdrailbus. seu Conleglatis. vel Parochialibus atque iis potissimum Ecclesiis, nul pubhen Oratoriis, quae animabus Purgatorii Igne cruciatis praecipue iuvandis habeantur erectae, vel ubi Sodalitates aut piae Uniones In cumdem finem canonice «dnt congregatae. RUtf locorum Ordinarii praefata Dominica, die 2 novembrls. Mfssolemnem aut lectam de Requie celebrari permittant.

II. Praeterea Capitulis. Parochis ct Rectoribus Ecclesiarum sive publici alicuius Oratorii, de quibus num I. ildem Rmi Ordinari) Missae unius dc Requie cantatae vel lectae celebrationem semel tantum permittant una ex Dominicis minoribus vertentis mensis octobris (scilicet diebus 12. 19. 26) aut insequentis novembris (nempe diebus 16 et 23). noa impedita a festo ritus duplicis I vel II classis.

III. Demum enuntiata die secunda novembris vel una cx praefatis Dominicis minoribus, funus ubi placuerit agi permittant cum Missa cantata vel lecta de Requie: vetito tamen quolibet sermone aut funebri oratione in eiusrncdi funere.

Serventur autem in omnibus Rubricae et cetera de more servanda.

Inusitatum hoc indultum Missarum de Requie in Dominicis praeter leges liturgicas. attentis lacrimabilibus belli conditionibus, ab Apostolica Sede huc usque largitum. Sanctissimus Dominus Noster adveniente tempore sacri Adventus omnino desinendum lussit

Ex audientia Sanctissimi Domini Nostri, die 6 octobris 1919.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. PracJ.* Alexander Verde. Sccrctarius

Adn. I. PAUWELS in PrM 10 (1920) 90: EL 33 (1919) 362-363; ME 31 (1919) 306-307.

209

1919 OCT 8.-SC CONS., DECR. AAS 12 (1920) 39-41

Circa titulum s. ordinationis, pias fundationes ET TUS patronatus in insula melevitana

DECRETO

1. Dalla data della pubblicazione di questo Decreto, qualunque beneficio, cappellania ecclesiastica perpetua, patrimonio sacro o sussidio patrimoniale perpetuo non sarà considerato come titolo sufficiente per Tordinazione, se il reddito della fondazione, dedotti i pesi. noa è di lire sterline died (10). pari a franchi dueeento e cinquanta. l'anno.

2. Non sarà permessa, in awenire, alcuna fondazione con la riserva di giuspatronato, sia attivo che passivo. Trattandosi di una fondazione di giuspatronato. sia ecclesiastico sia laicale, anche con riserva della vocazione passiva, ora esistente. Ia cui dotazione è minore di lire sterline dieci G0), di netto l'anno, tale fondazione diventerà dl libera collazionc e si intenderà risolulo in riguardo alla stessa il vincolo dei patronato, si attivo che passivo, qualora i patroni, nel termine di un anno dalla pubblicazione e notificazione dell'infrascritto editto. non si curcranno di supplire, nelle debite forme, alla dote della fondazione riconosciuta insufficiente, una rendita in capitale fruttifero. con Tapprovazione delTOrdinario. tale da formare la somma di Ure sterline dieci (10) l'anno. dedotti i pesi, e ciô in conformity al disposto nel canone 1470. § 1. il 4, del Codice di Dlritto Canonico.

A tale oggetto TOrdinario farà pubblicare un ruolo delle fondazioni di giuspatronato, la cui rendita è. ai termini dei paragrafo primo, insufficiente per Tordinazione. e ciô mediante un editto. il quale conterrà Tinterpellazione ai patroni di reintegrare e ricostituire la dote entro Tanno, con la comminazione che, in difetto di tale relntegrazione e ricostituzione entro quel termine. si intenderà risoluto il diritto di patronato.

Con la pubblicazione e l'affissione dl tale editto s'intenderanno notificati i patroni che avessero presentato, con cffetto. nolle precedent! due vacanze, o. in difetto, t loro eredi e successori, purchè nell'uno e nelTaltro caso. siano residenti in queste isole.

stabilite in quest'articolo avranno luogo. nonostante qualsiasi consuetudine, anche imme·

morabilc, e qualunque condizione contraria, anche se contenuta nelle lavole dl fondazione del patronato, ma ne sono espressamente esclusi i canonlcati delle Cattedrali e Collegiate ed i bcneïizi parrocchiali e coadiuloriali. con cura di anime o in tutto o in parte.

3. Il patrono deve, sotto pena di decadenza pro illa vice dal suo diritto, presentare il candidato entro il quadrimestre stabilito dalla legge./ Il quale termine, sotto la stessa comminazione, è da osservarsi dal passivamente vocato per presenters! all'Ordinario.

La persona che si presente dev'essere idonea nel senso cd ai termini dei canone 1463.

L'età 0'el presentato o de! passivamente vocato, che vuolc valersi dei suo diritto, è di quattordici anni incominciati, avuto riguardo al tempo della presentezione, conostante qualunque condizione contraria, anche se contenuta nelle tavole di fondazione. e riprovata qualunque consuetudine, anche immemorabile.

4. Tutti i giovani, i quali siano pregraduati ad una fondazione di diritto di patronato, si attivo che passivo, sotto qualsivoglia titolo o denominazione, dovranno, entro quattro mesi, entrare in Seminario, a cominclare dalla data di questo Decreto, se sono stati glà pregraduau. o da quella della sentenza di graduazione, se verranno pregraduati in seguito.

Ove ciô, per qualsiasi motivo, non awenga, decadranno ipso *jacto* dalla presentezione e pregraduazione avuta.

Eguale decadenza ipjo *jacto* è stabilite per coloro che, entrati in Seminario, vengano, in qualsiasi tempo, dlchiarati inidonei alio stato ecclesiastico e dimessi, oppure di loro arbitrio e volontà si diparteno dal pio luogo.

Nell'uno e nelTaltro caso la decadenza serà dichiarata daUOrdinario mediante decreto dal quale non sarà ammesso alcun reclamo, neanche in derolutiuo, a qualsiasi autoritâ. in via giudiziaria.

5. Quanto a quelli che attualmente sono investiti di un benifizio o di una qualsiasi fondazione di giuspatronato e che tuttevia dimorano fuori dei Seminario, essi, se sono in età o condizione da potere ancora, a giudizio dellOrdinario, iniziare la carriers ecclesiastica, dovranno. entro quattro mesi dalla pubblicazione di questo Decreto, entrare in Seminario, sottostando alie condizioni stabilite nell'articolo precedente.

Se mvece sono in età adulte e in teli condizioni da non potere. a giudizio dellOrdinario, entrare in Seminario, essi, qualora siano in abito laicale, dovranno, entro quattro mesi dalla publicazione di questo Decreto, indossare l'abito talare sotto pena di decadenza ipso *fscto,* conservando poi il dovuto decoro ed onestà di vita. Se già indossano l'abito talare, dovranno parimenti cnnservare il dovuto decoro ed onestà di vita.

Se in entrambi gli ultimi casi non conscrveranno il dovuto decoro ed onestà di vite o si dedicassero ad occupazioni incompatibili con lo stato clericale, lOrdinario procederà contro di loro in via amministrativa o disciplinare per far loro deporre l'abito talare e con ciô decadranno dal beneficio o dalla fondazione, di cui sono investiti./

Dal decreto dellOrdinario, che dichiara tale decadenza, non sarà ammesso alcun reclamo in via giudiziaria, neanche in *dei'olutivo.*

6. Dichjarate daUOrdinario, in tutti i casi precedentemente stabiliti.)a decadenza *ipso facto,* i patroni dovranno, entro il termine canonico, presentere altro candidato: trascorso inutilmente questo tempo, il benefizio e la fondazione diventeranno per quella volte di libera collazione e la prowista ne sarà devolute all'Ordicario.

7. E poichè nel canone 476 dei Codice è stabilito che nessuno possa essere promosso alia prima tonsura, prima di avere incominciato il corso teologico. sarà, dopo la pregraduazione e fino al conferimento della tonsura, nominato daUOrdinario un economo per raccogliere le rendite della fondazione. soddisfare l pesi ed applicarne il sopravanzo nel pagamento della retta de) Seminario e di tutte le altre spese di educazione dei pregraduato.

8. Per concorrcre ad un benefizio, cappellania o pensione di giuspatronato, è necessario ottenere dal Dwesano)e lettere testimoniali, sotto pena di nullità della presentezione, e cio entro il quadrimestre, in caso tanto di patronato attivo quanto di patronato passivo.

9. E' abrogata qualunque disposizione contraria al tenore dei présenté Decreto, anche se contenuta in precendenti Costituzioni Apostollche, ed è specialmente derogato al *Motu proprio* inconciliabile con le present: disposizioni.

Datum Melitae, in Archlepiscopali Palatio Civitatis Vallettae, die 8 octobris 1919.—Maurüs, O. S. B,, Arch. Episc. Melitae, *Delegatus S. Sedis.* Sac. P. Vella Mangion, D. D.. *Cancellarius.*

Adn. Vid» Decr SC Com. die! 1919 ᵬ 20 LE 222.

1919 OCT 16.-COM. INTP. RESP. AAS 11 (1919) 476-479

Dubia: 1 - **De** ckori disciplina in Urm servanda. 2 - **Dr DIMISSIONE RELIGIOSORUM QUI VOTA SIMPLICIA PERITTVA ANTE CODICEM EMISERUNT.** 3 - De **DELEGATIONI iURINDKTIONIS** Pa**RÔECIALI5 AD AUDIENDAS CONFESSIONES.** 4 - **ÜE FRUCTIBUS CONVERTENDIS IN QUOTIDIANAS DISTRISUTIONES.** 5 - **DI OPTIONE AD DIGNITATES IX CAPITULIS.** 6 - **DI EXEMPTIONE A SERVITIO ALTARIS CANONICI IUBILAII.** 7 - De **ADHESIONE SECTAE ACAThOLICAE.** 8 - De **TURE NOVTTIORUM ET PROIESSORUM A VOTIS TEMPORARIIS AD SUFFRAGIA POST MORTEM.** 9 - De **UBERA DISPOSITIONE USUS ET USUFRLCTUS *NOVIVUS* PRAESCRIPTA.** 10 - **ÜE TURE RELIGIOSORUM MENDICANTIUM STIPEM PETENDI.** 11 - De **RITU O3TINENDO RATIONE BAPTISMI.** 12 - **DE INTERPRETATTONE FACULTATIS CEUXRCNDI MISSAM IN DOMO.** 13 - ***Dr. nuis*** acathoucorvm quoad ordines **SUSCIPIENDOS.** 14 - **Dr** sepultura fidcjum in ecclesiis subterraneis. 15 - **Dr PERICULO** offensionis ut causa excusante a cadavere transferendo. 16 - De taxis in collatione paroeciarum non reservatarum. 17 - De casibus exceptis declarandi nulutatem matrimonii absque strepitu processuau

1. *Can. 6.* Utrum praescripta decreti S. C. C. diei 30 nov. 1910 < Decorem domus Dei * *de chori disciplina in urbe serranda,* I-VIII [AAS 2 (1910) 959-961], adhuc vigeant.

Resp.: Affirmative.

2. Can. *10.* Utrum vota religiosa simplicia perpetua ex parte voventis, emissa ante promulgationem Codicis in Religionibus votorum sollemnium, sive virorum sive mulierum, sint moderanda quoad modum dimissionis religiosorum et quoad effectus dimissionis a iurc antiquo vigente ante Codicem.l

Resp.: Affirmative./

' Cadono per ccnseguenza l conur.entl fatti in Riviste pur BUtorevoll ad nitro dubblo o irrompletamcntc o mdcbiLamente publicato. [Vide supra sub die 1918 Novembris 24: LE 1311. Ecco, per magglor chlarerza. U domanda prescnlata αΠτ Commissione, alia quale comanda 11 dubblo eorrispoode: « Pr loeeptsus An· « tonlus α S. loeume In Perslceto, Procurator Generalis Ordinis • Fratrum Minorum Cappucrlncnim. ad pedes Sanctitatis Vestrae « provolutus, quae sequuntur humiliter exponit:

« In Ordinibus regularibus virorum sive etiam morJalhsn c stricte dictarum, vota simplicia, quae usque ad diem Pentc- « costos h. a. 1918 solemnlbus praemittebantur, erant (ct sunl) t *perpetua* 'x parte voventis (S. Congr. super st. Reg., *Sanctis-* < *rimas.* 12 lun. 1858, η. I [CICF n. 4383): et S. C. Episc. et « Regul., *Perpensis.* 3 mail 1303, η. V) [ASS 35 (1902-03» 31-34): < eaque vola, usque in diem quo rigere coepit Codex Iuris cano a nld: *a/ apud regulars viros* in Ordinibus clencalibus. ex lus· e tis ac rationabilibus causis, sohrrbantur *ex parle* Ordini ia « actu dimissionis professorum *fSanctissimus.* n_ III et IV» (AAS « 35 (1902-03) 31-34]; e». quoad rriiylosos etiam Ordinis talcalw « militari servitio adscrtptos, S. C. de Rellg. *Inter reliquas* l ian. « 1911, n vni [AAS 3 (1911) 37 39); *bj apud Morislei* vero < solvebantur ab ipsa Sede Apostolica. ad quam reeurrrndusn • erat In singulis casibus iuxta praevriptum decreti Pcrprrris. c η XII

« Porro» quum dimissio huiusmodi professorum non rideatur ∎ contemplari saltem explicite sub tit XVI. Ub. II. Codicis c dc *Personi·,* infrascriptus Procurator Genendis Ordinis F. Mtn < Capuccinorum humiliter quaerit:

• « Utrum praedicti Regulares, *votis tantum simplicibus sed* « *perpetuis* obstricti, dimitti deinceps possunt, sicut olim. ri c dccr. S<mefLtrirntf S. Cong. super st. Reg., 12 iun. 1853, η. IV. ∎ respect *Inter reliquas,* S. C. de Relig. l lan. 1911. n VII1; « vel, sl agatur de Monialfbus, ad normam decreti *Perpensis* < *S.* Congr. Episc. ei Regul. 3 mali 1903, η. XII. ita ut. data c dimb^Jone. ab omni vinculo dictorum votorum et obUgaticee « liberi fiant;

« vel utrum etiam quoad eosdem professos serrare lirebtt ∎ modum dimissionis qui, sub cap. I. tit. XVT. lib. II. Codicis, • servandus praescribitur circa Religiosos qui tou trmpc»rsrto « nuncuparunt;

« et. quatenus affirmative sd hanc secundam partem. quaeri • tur utrum Religiosus (regularis sive moolalie». hoc modo a dimissus. Ipso facto solutus habendus rit ab omnibus vo»d« • religiosis, uti dc dimissis professi votorum ft m statuitur In ran. 649 ». (Vide supra *Resp. Com* 29 mail m<: LE 93. et dlei 1918 Nov 24: LE 131).

3. Can. *199, i 1* et *874.* i *L Utrum* ad normam canonum 199, f 1. et *874. S* I. Parochi. Vicarii parochorum. alifve sacerdotes ad universitatem causarum delegati. possint sacerdotibus sive saecularibus sive religiosis delegare jurisdictionem ad confessiones recipiendas, aut saltem iisdem iam approbatis jurisdictionem extendere ultra fines loci vel personarum, intra quos ad normam can 878» 4 1, fuerit circumscripta: an ad id egennt speciali facultate seu mandato Ordinarii loci

Resp.. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

4. Can. 395, ♦ *1.* An vi canonis 395. › 1. Episcopus teneatur pro quotidianis distributionibus, tam in Cathedrahbus quam in Collegiatis, tertiam partem fructuum separare, etiam si in dictis ecclesiis distributiones chorales. quamvis tenues, originem repetant ex privilegio apostoheo.

Resp/ Affirmative.

5. Can. *396,* f *2.* An optio, de qua in canone 396. § 2, censeatur prohibita, etiam ubi viget ex speciali induito apostolica

Resp.: Affirmativo.

à Can. 422, i 2. Utrum Canonici iubilati sint exempti a servitio altaris pro sua vice praestando, non obstante contraria consuetudine.

Resp: Affirmative.

7. Can. 542. Utrum verba qu: sectae *acatholicae adhaaenint* canonis 542 sint inteUIgenda de iis, qui Dei gratia moti cx haeres! vel schismate, in quibus nati sunt, ad Ecclesiam pervenerint; an potius de iis qui a fide defecerunt ct secta? acatholicae adhaeserunt

Resp.: Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

3. Cann. 567, i *l* ei 578, n. 1. Utrum, ad normam canonis 567. Î 1, et car.oms 578. n. 1. novitii et professi a votis temporaneis, si morte praeveniantur, ad eadem ac professi a votis sollemnibus, aut professi a votis simplicibus perpetuis, suffragia ius habeant, etiamsi aliter ferant constitutiones antea approbatae a S. Sede.

Resp.: Affirmative ct ad mentem./

Mens est: Ordines et Congregationes religiosae possunt congrua eademque suffragia pro omnibus novitiis, temporanee professis et professis a votis sollemnibus aut professis a votis simplicibus perpetuis, praescribere in S. Congregationis Decretum diei 26 iunii 1918 (LE 1011.

9. Can. 559, f *1.* Num verba nisi constitutiones aliud *ferant* canonis 569 f 1, ad vocem libere referantur, ita ut liceat per constitutiones determinare in quem fincn de usu et usufructu a novitiis sit statuendum.

RespJ Constitutiones ante promulgationem Codicis approbatae servandae sunt sive novitiis adimant ius disponendi de usu et usufructu suorum bonorum, sive hoc ius limitent, seu praefiniant.

10. Can. 621. f 1. Utrum canon 621. 5 1. intelligendus sit tantum de religiosis mendicantibus strictu sensu dictis: an etiam de Illis, qui latiori sensu tales appellantur, ut: sunt Fratres Ordinis Praedicatorum.

Et quatenus affirmative ad primam partem:

An dicti mendicantes indigeant Ordinarii licentia, si velint stipem petere in dioecesi pro aedificatione, orratu. etc., suarum ecclesiarum.

Resp.: Affirmative ad primam partem, negative ad secundam: quod vero attinet ad licentiam ab Ordinario obtinendam provisum in cit. can. 621. 5 1.

11. Cann. 756 et 98 Utrum qui ad preces parentum, contra praescriptum canonis 756, a ritus alieni ministro baplizati sunt, pertineant ad ritum in quo sunt baptizat!. vel ad ritum in quo. Iuxta praescriptum canonis 156. baptizari debuissent

Resp.: Prout casus exponitur, negative ad 1" partem, affirmative ad 2·.

12. *Can.* 822. 5 4 Utrum facultas celebrandi Missam domo privata sit ab Ordinario, ad normam canonis 822. I 4. interpretanda restrictive.

Resp: Affirmative.

13. Can. 987. Utrum, ad normam can. 987. impeditis idnumrrendus sit is, culus pater vel mater tantum est aratbolicus, alter parens cathoUcus. Et. quatenus affirmative. an etiam eo ln casu, quo matrimonium mixtum datis cautionibus cum dispensatione In hoc vetito contractum fuit

Resp.: Affirmative in omnibus.

14. *Can. 12'05, ξ 2.* An sepultura fidelium, quae locum obtinent in ecclesia subterranea, censenda sit facta m ecclesia in sensu canonis 1205. 5 2.

Respj Affirmative, si agatur de ecclesia subterranea, quae sit vere et proprie ecclesia, divino cultui addicta-' 47›

15. *Can. 1215.* Utrum periculum offensionis, vulgo *mahimore, ex* parte fidelium et cleri sit. ad normam canonis 1215, gravis causa, quae excuset a transferendis cadaveribus fidelium e loco in quo reperiuntur, ad ecclesiam ubi funus persolvatur.

Resp.: Negative, et consuetudinem non transferendi cadavera fidelium, antequam tumulentur, c loco in quo reperiuntur in ecclesiam esse reprobandam.

16. *Cann. 1355, 1356, 1441.* An in collatione paroeciarum non reservatarum possit Episcopus imponere pro una vice tantum moderatam laxam favore Seminari^ etiam si paroecia de qua, obnoxia sit tributo huic Instituto solvendo.

Resp.: Recurrendum esse in singulis casibus ad S. Congregationes competentes.

17. Can. *1990.* Utrum Ordinarius, praetermissis iuris sollemnitatibus in Constitutione Apostolica *Dei miseratione* [CICF n. 318] requisitis, matrimonium possit declarare nullum cum interventu tamen defensoris vinculi matrimonialis, quin opus sit secunda sententia, hisce in casibus, nempe:

1› Si duo catholici, in loco certe antehac obnoxio cap. *Tametsi* Cone. Tridentini [Scss. 24 cap. 1 de Re/. Afatr.l. vel post Decretum Ne *temere* [ASS 40 11907) 525-530], matrimonium civile tantum inierunt, omisso ritu ecclesiastico, et. obtento civili divortio novum in Ecclesia inire student matrimonium vel novum matrimonium, civiliter initum, in foro Ecclesiae convalidare.

2) Aut catholica pars, quae cum acatholica. spretis Ecclesiae legibus, in templo sectae protcstandicae lin loco certe antehac obnoxio cap. *Tametsi* Cone. Tridentini, et ubi Benodictina declaratio extensa non est. vel post Decretum *Ne temere)* matrimonium contraxit, obtento civili divortio, in facie Ecclesiae novum matrimonium cum catholico consorte inire vult.

3) Aut apostatae a fide catholica, qui in apostasia civiliter vel ritu alieno se iunxerunt. obtento civili divortio, poenitentes ad Ecclesiam redire et cum parte catholica alteras nuptias in Ecclesia celebrare desiderant.

Resp.: Casus supra memorati nullum iudicialem processum requirunt aut interventum defensoris vinculi, sed resolvendi sunt ab Ordinario ipso, vel a Parocho, consulto Ordinario, in praevia investigatione ad matrimonii celebrationem, de qua in can. 1019 ct seqq.

Romae, 16 octobris 1919.—Petrus Card. Gasparri, *Praeses.* Aloisius Sincero. *Secr.*

Adn AAS 11 (1919) 475-477; J. B. In NrT 45 (1914-19) 560 M - 47 (1920) 167-173; D. LAZZARATO In IP 20 (1940) 103-128; Ph. MAROTO In CpR 1 (1920) 129-132. 161-171; B. OIETTI in 1P 8 (1928) 224-226; REGATILLO n. 26,163.205,264. 279 310.327,395,419.476 598.686.853; AKKR 99 (1919) 64-65. IP 3 (1923) 9-11. 65-74; ME 32 (1920) 12-16. 149-155; PrM 10 (1922) 103-104.

1919 OCT 23.-SC RITUUM, DECR. PART

De editione typica antiphonaus diurni

AnUphonalc diurnum Sacrosanctae Ecclesiae Romanae, ad nonnam Constitutionis Apostolicae Divino af/latu diei 1 novembns 1911 (AAS 3 (1911) 633-633l iuxta novum psalterii cursum diligenter dispositum et subsequendum Sacrae Rituum CongreRationis decretorum denuo reformatum, typis Vaticanis feliciter prodit. Cum autem cantum gregortanum exhibeat vel a Patribus acceptum vel ubi opus erat, eodem stylo concinnatura iuxta Apostolicas Litteras a Pio X Motu proprio datas die 25 aprilis 1904 (ASS 36 (1903-Oh 588-5%). Sacra Rituum ConsTcgatlo hanc ipsam editionem uti typicam ab omnibus Romanae Ecclesiae ritu utentibus habendam esse declarat, atque decernit ut tn posterum meiodiae gregonanae In futuris editionibus contentae, praeditioni sint conformandae, quin derogetur Conrrt?Kulionis decretis datis diebus cditl<yne Vaticana eiusque re-'}turf'ro» iTTcportanos (AAS 3 !912, cl1ca ^«xfulondas monoryllabaj hxrirt, voces ln tectionibus, versiculis et psulrui

[AAS 4 (1912) 5391. ct 14 mail 1913 *dc* syllabis hypcrrnetricü In cantu *hymnorum* [AAS 7 <1015> 237J. Contrariis non nbstantibus quibuscumque.

Die 23 octobns 1919.—A. Caro. Vico. Ep. Portucn. ct S. Rulinae. S. *R C. Pracj.* Alexander Verde, *Sccr.*

• **EL 34 (1920) 281-282. Adn. B in EL 34 (1920) 282-283**

212

1919 OCr 28.-SC CONCILII. INDULT. PART.·

Facultas edendi carnes in diebus solius ieiunii

Proces - Beatissime *Pater,* Cardinalis Archlcpiscopus Coloniensis etiam nomine ceterorum Episcoporum Provinciae Coloniensls seu Rheni inferioris, nempe Monastcriensls, Paderbomensls et Trcvircnsis nec non Ordinariorum Hildesiensis et Osnabrugcnsls, petit indultum pontificium, ut in territoriis dictarum Dlocccseon diebus solius Jejunii in refectluncula serotina christlfidcllbus edendi carnes licentia concedatur, quamvis haec consuetudo in locis antea enumeratis adhuc non existât.

Causae sunt: 1. Unitus disciplinae, quia in dioecesibus Rheni superioris, nempe Frlburgensi, Rottenburgensl. Moguntina. Fuldensl et Llmburgensl eadem consuetudo ab Apostolica Sede probata jam diu viget.

2. Secundum eanonem 1252 in dioecesibus Provinciae Rheni inferioris quindecim dies plenae abstinentiae adhuc r.on servatae nunc sunt servandae, ct quidem a) sex sabbata Quadragesimae et ferla IV Quatuor Temporum in Quadragesima. b) tres feriae IV et tria sabbata Quatuor Temporum extra Quadragesimam, c) pervigiliae Deiparae in Coelum Asumptae ct Omnium Sanctorum.

His 15 diebus In dioecesibus supradictls carnibus vesci licebat Quae consuetudo eo facilius ad normam canonis 1252 Immutaretur et lex Codicis eo fidelius servaretur, si diebus solius Jejunii disciplina ita mitigaretur, ut in refectiuncula serotina concederetur licentia edendi carnes.

Rescr. - Er audientia *Ssmi. dici 23 octobris 1919.* SS. D. N. Benedictus Papa XV. audita relatione infrascripti Cardinalis S. C Concilii Praefecti, benigne annuit pro gratia juxta preces.—D. Card. Sbarretti. *Praef. J.* Mori. Sccr.

• **Ordinariis Provinciae Ecclesiasticae Colonlensis. Prot. N. 4855/19 AKKR 100 (1920) 39-40.**

213

1919 OCT 29.-COM. INTP., RESP. AAS 11 (1919) 480

Dubium de usu carnis in diebus solius ieiunii

Parimenti è stato sottoposto alia Commissione Pontificia per la interpretazione dei Codice di diritto canonico il seguente dubbio:

Can. *1251, ξ 1. Puô ritenersi* tuta conscientia *la dottrina msegnata da alcuni autori, che dopo la pubblicastone dei Codice è permesso nei giomi di solo digiunc mangiar carne più volte* il *giorno:*

L'Efno Présidente della Commisione ha risposto il giomo 29 ottobre 1919: *Negative.*—Pietro Card. Gasparri. *Présidente.* Luigi Sincero, *Segretario.*

Adn. J B. lo NrT 47 (1920) 174-191; REGATILLO n 622: ME 32 (1920) 155-156; PrM 10 (1922) 104.

214

1919 NOV 4.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

De electione, confirmatione et postulatione canonica

1· An electio Prioris aut Provincialis in Ordine Praedicatorum electo intimari debeat statim post electionem ad normam Can. 175; vel servari possit Constitutio actualis, quae iubet Intimationem fieri debere solum post confirmationem.

2 An electus in Ordine Praedicatorum possit valide acceptare vel abiicere electionem ante confirmationem?

Et quatenus affirmative:

3 An confirmator teneatur ad normam Can. 177. 2·, confirmationem dare, si electum reperit idoneum et electio ad normam iuris fuerit peracta; vel secundum Constitutiones possit confirmationem denegare, non quidem secundum libitum suae voluntatis sed secundum Judicium rationis?

4° An electus in Priorem et Provincialem in Ordine Praedicatorum ius aliquod in sua electione obtineat ad normam can. 176, vel e contra iuxta Constitutiones nihil acquirat?

5° Utrum ad valorem postulationis, si cum electione concurrat, saltem duae tertiae partes requirantur iuxta can. 180, 1°, vel sufficiat in Ordine Praedicatorum, simplex maioritatis supra medietatem. Iuxta Constitutiones?

Et quatenus affirmative:

6° Utrum ad valorem electionis concurrentis cum postulatione, sufficiat quilibet excessus supra tertiam partem eligentium ad normam Iuris Decretalium, vel requiratur suffragium partis absolutae maioris iuxta can. 101, 1® n. 1.

7° Utrum ad valorem postulationis requirantur ultra duae tertiae partes votorum etiam quando concurrens in electione quemlibet numerum mediocrem suffragiorum obtinuit?

8° Utrum instrumentum postulationis adhuc ad Provincialem mitti debeat, an directe ad alium habentem facultatem dispensandi, id est ad Magistrum Ordinis vel ad Romanum Pontificem respective, iuxta eanonem 181, P?

Resp. Ad 1° *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

Ad 2° *Affirmative* ad normam can. 1751.

Ad 3° *Affirmative* ad primam partem; si tamen iudicium rationis (nempe grave) militet contra electionem: id indicat subiectum minus idoneum esse ac proinde Superiorem posse confirmationem denegare.

Ad 4° Electus acquirit tantum ius ad rem ad normam can. 178. 2°.

Ad 5° *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

Ad 6° Si cum electione concurrit postulatio, saltem duae tertiae partes suffragiorum requiruntur ad normam can. 180. 1°, si vero agatur tantum de electione, servetur can. 101, 1° n. 1, coll· cum can. 174.

Ad 7° *Provisum* in responsione ad 6°.

Ad 8° Instrumentum postulationis ad normam can. 181, 1°, posse mitti ad Superiorem, ad quem pertinet electionem confirmare etc., per tramitem Provincialis.

Roma. 4 novembre 1919.—P. Card. Gasparri. Luigi Sincero. *Segretario.*

• **Rcvrr.o M?aistro Ger.sroti O. P.: AOP 16 (1923-24) 422-423**

215

1919 NOV 7.-SC CONCILII. INDULT. PART.·

Facultas tribuitur reducendi onera
MISSARUM ET FUNDATIONUM

Preces - 1. Ut restringatur onus applicandi Missam pro populo (cf. can. 339, 5 1) ad dies dominicas et dies festos de praecepto tantum (exclusis festis suppressis);

2. pariter ut onus applicationis missae conventualis in ecclesiis cathcdralibus et collegiatis (can. 417, 5 D restringatur ad solas dominicas et festas de praecepto, manente tamen obligatione assistendi missae quotidie (can. 413, $ 1. 2) et relaxato 4 3. ita ut missa conventualis etiam absque cantu celebrari possit

3. Ut ubicumque in ecclesiis archidioceesis dotes fundationum ita imminutae inveniuntur, ut impares sint ad praestandos fructus sufficientes, tamdiu liceat quiescere a satisfactione onerum missarum aUarumquc fundationum donec pecuniae iterum accrescant et stipendium sufficiens (iuxta normam pro praesenti vigentem) praebeant. Intentiones missarum talium fundatarum cum applicatione pro populo (vel conventu) interim coadunare liceat.

4. Ut Ordinario denique liceat absque convocatione synodi taxas cancellariae episcopalis iusto modo augere (c. 1507, 2403) ad meliorem sustentationem Officialium. scribarum et cursorum.

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii· auctoritate Ss D. N. Benedicti PP. XV attentis ox]K)sitiit. benigne tri-

bui! Ordinario Salisburgcnsi facultates in omnibus iuxta preces, ad quinquennium. cauto tamen, ut Laxae car.cellariac de quibus sub num. 4 praesertim in rebus matrimonialibus pro pauperibus aut reducantur aut ex integro remittantur et usque dum in proximo conventu Episcoporum Provinciae Ecclesiasticae uniformis taxa non inducatur.

Datum Romae die 7 novembris 1919. N 5129.—D. Cara Sbarretti, *Praef.*

• **OrdM»** **N. 5129: AKKR 100 (1920) 33**

Adn. ME 32 (1920) 48. NrT 47 (1920) 37h PrM 10 (1922) 63.

216

1919 NOV 10.-SC CONC., DECR. AAS 11 (1919) 462

INDCLTUM DE ABSTINENTE ET JEJUNIO PRO AMERICA LATINA ET INSULIS FHILIPPINIS

Plures ex America Latina Sacrorum Antistites nuper ab Apostolica Sede suppliciter expostularunt ut, iisdem perdurantibus causis, benigne renovaretur indultum circa abstinentiam et ieiunium die 1 lanuarii 1910 pro America Latina et Insulis Philippine ad decennium concessum.[1] Quum hae preces in generali conventu diei 8 novembris 1919 ad trutinam revocatae fuerint. Emi Patres huius S. Congregatione Concilii memoratum indultum pro America Latina et Insulis Philippine ad aliud decennium quidem prorogandum, sed. quo magis congrueret novi Codice iure canonici hac in re praescriptis, prout sequitur moderandum consuerunt Quapropter statuerunt ut:

1) ieiunium sine abstinentia servetur: feria VI Quatuor temporum in Adventu, ferih IV Quadragesimae et feria V Maiore Hebdomadae: 2) ieiunium et abstinentia: fere IV Cinerum et ferie VI Quadragesimae; 3) abstinente sine ieiunio: in Vigilie: e) Nativitate Domini, b) Pentecostes. c) Assumptione B. M. Virginis» d) Apostolorum Petri et Pauli vel Omnium Sanctorum: 4) in reliquis vero servetur forma praecedente Indulti, firmo etiam, quoad abstinentiam et Ieiunium, privilegio Nigrite et Inde Americae Latinae concesso a Leone XTII Constitutione *Trans Oceanum,* die 18 apriie 1897 [ASS 29 (1896-97) 659-663 et AAS 2 (1910) 271-276].

Quam resolutionem in audientia subséquente diei a subscripto Secretario relatam, SSmus D. N. Benedictus PP. XV ratam habere et confirmare dignatus est, eamque publici iure fieri mandavit, contrariis non obstantibus quibusvis.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem S. Congregatione Concilii, die 10 novembre 1919.—D. Card. Sbarretti. Praef. L Mori, Secr.

[1] *Cfr. Acta Apotiolicïc* Scdti. vol. II. pag. 215.

A4·. ME 32 (1920) 46: PrM 10 (1922) 62.

217

1919 NOV ll.-SC CONC., DECK AAS 11 (1919) 463

RIPRISTTNAMENTO DELLO STUDIO PRESSO LA S- CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

D Santo Padrc. desiderando che I giovanl sacerdoti. I quali abbiano compluto il corso di diritto canonico, acquistino pratica nclTordinario e regolare dlsbrigo degU affari ecclesiastici e nella particolare applicazione delle leggi eanoniche in via amministrativa. il 28 ottobre 1919. nelVudienza concessa al sottoscritto Cardinale Prefetto, si è benignamente degnato di ordinare il nprlsUnamento dello Studio presso la S. Congregazione dei Concilio; il che viene effettuatn con il présenté atto.

L'ammlssione allo Studio, second© Vaugusta volontà del S. Padre, è limitata ad un numero ristrcttlssimo di «sacerdoti, ed alTuopo occorre che essi:

1) siano partlcolarmcnte raccomandati dal loro Ordinario.

2) abbiano conseguita la laurea almeno Ln diritto canonico.

3) siano muniti dei nihil *obstat* da parte dei Vicariato di Roma.

Ottenuta l'ammlssione, dovranno frequentare !o Studio per un triennio, secondo le norme che verranno stabilite in apposito Regolamcnto. Alio spirare dei triennio riceveranno, se merltevoli. il relativo attestato, che aU'occorrenza potrà servire come speciale requisito.

Roma, dalla Segretcria della S. Congregazione dei Concilio. 11 novembre 1919.—D. Card. Sbarrettt. Prefetto. *G.* Mori, *Segrctario.*

Adn. 1. 8 In NrT 47 (1920) 243; Ph MAROTO In CpR 1 (1920) 356-357: PrM 10 (1922) 194.

218

1919 NOV 21.-SC REL., RESP. AAS 12 (1920) 17

DUBIUM

Circa testimoniales juratas pro ingressu religionem

Sacrae Congregationi de Religiosis propositum fuit sequens dubium: « Quid agendum in casu quo Superior Religiosus vel Rector Collegii aut Seminarii recnuerit iuramento firmare, ad normam can. 545. § 1. « litteras testimoniales a Superiore alterius Instituti requisitas pro admittendo postulante ad normam can. 544. 5 3 ? ».

S. Congregatio, re mature perpensa, respondendum censuit prout respondet: « Praescriptum canonum esse servandum, et Ordinarius, si agatur de Institutis luris dioecesani aut laicalibus. sive Collegiis aut Seminarils; vel Supremus Moderator in Institutis clericalibus aut in Ordinibus Regularibus, contra tales Superiores renuentes procedant, eos cogendo etiam per poenas, usque ad privationem officii. Quodsi nihilominus litterae iuratae haberi non possint» res deferatur ad S. Congregationem ».

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 21 novembris 1919.—Maurus M. Serafini Ab. O. S. B., *Sccr.*

Adn. 1. 8 In NrT 47 (1920) 243; Ph MAROTO In CpR 1 (1920) 356-357: PrM 10 (1922) 194.

219

1919 NOV 26.-SC S. OFFICII, RESP. PART.

De assistentia sacerdotis matrimoniis mixtis

In consessu habito feria IV. die 26 Novembris 1919. propositis precibus istius Archiepiscopalis Curiae, datis die 5 Aprilis 1918. quibus petis quomodo se gerere debeat in excipiendo consensu sacerdos, qui adsistit celebrationi matrimonii inter catholicum et acathqlicum. qui non dant cautiones. Emi et Rovmi Domini Cardinales una mecum inquisitores Generales respondendum mandarunt, in omnibus servandas esse praescriptiones Codicis Iuris Canonici. Hinc sacerdos his matrimoniis adsistere nequit nisi, praestitis cautionibus, obtenta fuerit dispensatio super impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultus ad normam Canonum 1060 et 1061; consensum vero requirendum ad normam Canonum 1102 et 1095. Contrariae Sanctae Sedis praescriptiones atque contraria indulta per ipsum Codicem Iuris Canonici abrogata sunt.

• **OcdbMrio Olomucen»!: AKKR 100 (1920) 28. Adn. REGATILLO n. 563.**

220

1919 NOV 26.-SC RTT., RESP. AAS 12 (1920) 177-182

Duria: de quibusdam episcoporum privilegiis, INSIGNIBUS ac functionibus

turcaC^^uent?aC m^CgltioSnUc rogata est, ut opportune tnsequentia, de quibusdam Episcoporum privüe-

giis, insignibus ac functionibus, dubia enodare dignaretur. nimirum:

I *De quolibet Episcopo* quaeritur:

1. Num Episcopale biretum rubro torulo exornari queat?

2. Num cuivis Episcopo liberum sit uti cappa ceterisque vestibus e panno serico et undulato (vulgo *amoerro),* aut saltem serico?

3. Utrum violacei coloris esse possint, an potius nigri coloris esse debeant, vestis talaris, mantelletum et forte
178 mozzeta ct biretum Epi/scopi, in iis functionibus quae poenitentiae temporibus, vel pro defunctis fiunt?

4. Num umquam Episcopus, stante praesertim consuetudine, v. g. ad Confirmationem sive publice sive privalim ministrandam, aut in processionibus, gestare possint stolam et mitram et pastoralem baculum cum habitu praelatitio uti supra?

5. Num usus mitrae argenteae cum laciniis item argenteis, pro simplici mitra damascena vel linea cum rubeis laciniis, sicubi invectus fuerit, tolerandus sit?

II. *De Episcopo* in *propria dioecesi,* petitur:

1. Praesente S. R. E. purpurato Patre non Legato, utrum mozzetam, an satius mantelletum. Episcopus Ordinarius induat?

2. Praesente item Cardinali vel Metropolitano, debeatne Episcopus Ordinarius cappam. si induerit, reflexam sustinere, et a privatis benedictionibus abstinere?

3. Possitne Episcopus Ordinarius, post Missam de *Requiem,* cui mozzeta indutus in Choro adfuit» stolam super amictum, et pluviale assumere, et, recedente Celebrante, absolutionem ad tumulum ritu consueto peragere?

4. Utrum Episcopo Missam lectam (sive privatam, sive Ordinationis) celebranti assistere valeant ad altare, ubi saltem id iam moris est, duo Canonici quibusvis insignibus vestiti; an tantum adhibito superpelliceo super rochetum, si huius usu gaudeant?

III. De *Episcopo extra propriam dioecesim,* inquiritur:

1. Num, attenta consuetudine, tolerari possit ut Episcopus extraneus, sive praesente, sive absente Episcopo Ordinario, non mantelleto, sed mozzeta super rochetum utatur?

2. Num et quando extraneo Episcopo fas sit, praesente vel absente Episcopo Ordinario, cappam adhibere?

3. Quomodo Episcopus extraneus, si, functione id requirente, aut annuente Episcopo Ordinario, pastorali baculo utatur, superiorem huiusce baculi partem vertere debeat?

4 Praesente Episcopo Ordinario, qui extraneo Episcopo solemniter celebranti throni usum concessit, utrum hic thronus esse possit thronus ipsius Episcopi Ordinarii ab Evangelii parte positus; an erigi debeat a parte Epistolae thronus alter. Episcopo quidem Ordina-
1i rio proprium thronum retinente?/

5. Possitne Episcopus Ordinarius assistere in proprio throno, dum Metropolitanus in altero throno, ab Epistolae parte posito, solemniter celebrat?

6. Si Metropolitanus, vel Episcopus extraneus, utens Episcopi Ordinarii throno, pontificallter celebret:

a) num septimum candelabrum adhibendum sit?

b) possintne. praeter presbyterum assistentem et diaconum et subdiaconum, duo etiam diaconi parati Episcopo celebranti adsistere?

7. Assistente Episcopo Ordinario in proprio throno, dum alter Episcopus solemniter ad faldistorium celebrat. si, cantato Evangelio, fiat concio:

a) utri Episcopo concionatorem ante sermonem benedicere competat?

b) coram utro, in fine, diaconus confessionem decantare debeat?

c) utrius sit solemnem tunc benedictionem impertiri?

8. Si forte eiusmodi concio ab alio Episcopo praesente, ut supra, vel celebrante Episcopo Ordinario, habita sit, quis indulgentias post publicam confessionem nuntiare debeat?

9. Assistente autem in Choro, vel absente. Episcopo Ordinario, dum extraneus Episcopus pontificaliter in eius throno celebrat, si fiat post Evangelium concio, mnnquid hac conclusa, solemnis quoque benedictio dari debeat, aut possit?

IV. *De pluribus Episcopis simul praesentibus,* dubitatur:

1. Fierine debeat Episcoporum. Missae solemn! pontificali adsistentium. thurificatio statim ante incensationem presbyteri et diaconorum paratorum, qui Episcopi celebranti adsistunt?

2. Num probanda sit consuetudo Instituendi, solemnitytum quarumdam occasione, processiones, in quibus omnes, qui eisdem intersunt. Episcopi stola et pluviali et mitra parati sunt, ac baculum pastoralem gestant?

3. In eiusmodi processionibus:

a) quonam ordine incedere debeant tum Episcopus qui processioni praeest, tum ceteri Episcopi?

b) Num debeatur, an saltem concedi possit, singulis Episcopis non celebrantibus duorum canonicorum adslstentia?

4. Num probari possit ut populo, piae cuiusdam peregrinationis aut festivitatis occasione congregato, omnes simul Episcopi praesentes consuetam benedictionem. verba una voce decantantes, solemniter impertiantur?/ 180

V. De *Episcopo Ordinarie et dc Vicario Generali,* qui est Episcopus titularis Auxiliaris:

1. Potestne Episcopus Ordinarius permittere suo Vicario Generali, qui est etiam Episcopus titularis Auxiliaris, induere solam mozzetam loco mantelleti?

2. Idem Vicarius Episcopus etiam Auxiliaris potestne benedicere populo intra et extra Ecclesiam?

3. Attento can. 337 § 3. *Codicis I. C.,* manetne in suo robore Decretum S. R. C.. n. 4023, diei 12 iunii 1899. super iure Episcoporum D:oecesanorum cedendi thronum alteri Episcopo?

Sacra porro Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus et singulis propositis quaestionibus maturo examine perpensis, ita rescribendum censuit; nimirum:

I. - Ad 1. Negative.

Ad 2. Negative, iuxta *Caeremoniale Episcoporum* (lib. I. cap. III. nn. 1, 3), adhibito nempe rudiori vel leviori panno ex lana pro opportunitate: textili enim serico (non undulato) legitime ùtuntur qui sunt de Cappella. Domo, Familia Summi Pontificis.

Ad 3. Romae, semper esse debent violacei coloris, excepta Sede vacante; extra Urbem, laudabiliter coloris nigri, exceptis bireto ac pileolo, quae semper erunt violacei coloris.

Ad 4. Negative, et serventur: *Pontificale Romanum* (edit, typ., 3 augusti 1888), *Caeremoniale Episcoporum* (edit typ., 21 augusti 1886), et Deereta.

Ad 5. Negative, quum mitra ex tela argentea sit propria Summi Pontificis in luctuosis: sed neque damascene, quae vel Cardinalium (specialis) vel Protonotariorum Apostolicorum ad instar est propria.

II. - Ad 1. Servetur *Caeremoniale Episcoporum* (lib. I, cap. IV, n. 7).

Ad 2. Ad primam partem, affirmative. Attamen illam explicabit pontificalia peracturus, inserviente de ca caudatario, illos actus excipiendo, quos immediate cum Cardinali vel Metropolitano aut versus eos exhibeat. Ad secundam affirmative, iuxta Caeremoniale Episcoporum (lib. I. cap. IV).

Ad 3. Affirmative.

Ad 4. Negative ad primam partem: affirmative ad secundam.

III. - Ad 1. Imo convenit, domi, invitante Episcopo Ordinario, aut ex praesumpto ipsius beneplacito: extra, negative, nisi iuxta Caeremoniale *Episcoporum* (lib. I. cap. IV, nn. 4 et 7) et Decreta (praesertim Decr./' n. 388. 181
lanuen., 20 iulii 1621). cum mozzeta habeatur simul mantelletum: paulatim amota, iuxta prudens arbitrium Ordinarii, consuetudine, ubi adsit

Ad 2. Rite utitur cappa. quando Pontificalia solcmnia ad solium legitime peragit: si tamen sit Ordinarii Coadiutor seu Auxiliaris, uti poterit iis m adiunctis. in quibus licet iuxta leges liturgicas. de licentia Ordinarii, ad mentem Decretorum S. R. C. nn. 2010, Veliterna, 6 septembris 1698. ad 1 et 2; 2011. Velitema, item 6 Septembris 1698. ad 1, et 4023. 12 iunii 1899.

Ad X Semper cum parte reflexa ab sc. scilicet, versus personas vel res quas prospicit

Ad 4. Affirmative ad primam partem; imo Missae pontificalis ad thronum celebratio ad tramitem *Caeremonialis Episcoporum* habenda est, etiam quoad situm

throni Celebrantis, qui sit in abside, seu in centro Chori, aut e cornu Evangelii. Negative ad secundam salvo iure Metropolitani et Legati Apostolici Episcopali charactere insigniti, quoad assistendam in throno a latere Epistolae, celebrante Episcopo, etiam Ordinario, ad faldistorium, iuxta *CaercmontaLe Episcoporum* (lib. I. cap. XXIII. n. 24. et lib. Π. cap. IX, nn. 5-7); quod assistentiae ius non competit cuilibet *Episcopo* Ordinario, nisi ad tramitem *Caeremonialis Episcoporum,* loco secundo citato, scilicet in propria sede, celebrante alio Episcopo ad faldistonum.

Ad 5. Negative.

Ad 6. Ad eh Negative; ad b); Affirmative.

Ad 7. Ad *a, b, c.* Servetur *CaeremoniaLe Episcoporum* (hb. II. cap. IX» nn. 5-7), delata Episcopo Ordinario etiam benedictione concionatoris.

Ad *8. Servetur Caeremomale Episcoporum* (lib. II. cap. *VIU.* n. 51).

Ad 9. Negative, quum benedictio, ex *Cacremoniali* et *Pontificali,* secumferat Indulgentiarum concessionem, quam omittere irregulare esset; verumtamen Episcopus celebrans, neque ex Ordinarii delegatione, valeret indulgentias concedere; Ordinarius autem non posset benedictionem impertiri, quippe quae a celebratione nequit separari.

IV. - Ad 1. Servetur *Caeremoniale Episcoporum.*

Ad 2. Nihil obstat; abstineant tamen a stola et baculo pastorali gerendis.

Ad 3. Ad o); Servetur consuetus m processionibus ordo; ad bh Negative, in casu.

Ad 4. Negative, non obstante, sicubi inoleverit, istius-
182 modi consuetudine, quae prudenter eliminanda est./

V. - Ad 1. Negative.

Ad 2. Episcopus auxiliaris, qui simul sit Vicarius Generalis, potest in Dioecesi ubique benedicere populo, tum in Ecclesia tum extra Ecclesiam, idque iure. quin opus sit specialem concessionem obtinere ab Episcopo Ordinario; ad normam can. 370 ; 2, collati cum can. 349 f 1 et 239 f 1. n. 12.

Ad 3. Affirmative.

Atque ita rescripsit, declaravit et servari manda-

Die 26 novembris 1919.—A Card. Vico, Ep. Portuen et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Sect.*

Ad». M. .a EL 34 (1920) 291 297; I PAUWELS In PrM 10 (1922) 2C6: ME 32 (1520) 152 185

1919 NOV 30.-BENED. XV, EPIST. AAS 11(1319)440-455

Ad patriarches, primates,
ARCHIFFTSCOPOS. EPISCOPOS OREIS CATHOLICI:
Dr fldr cathnllcj per orbrm terrarum propaganda

BENEDICTUS PP. XV

▾ CŒRABOES FRATRES

SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Maximum illud tanctissimumque munus quod, suo iam instante ad Patrem reditu. Dominus Noster lesus Christus discipulis demandavit, cum dixit: *Euntes* tn mundum *universum praedicate evangelium* omni creaturae. · non erat sane Apostolorum vita terminandum, «ed apud eorum successores perpetuandum usque ad consummationem saeculi, quoad scilicet futuri essent in terra homines, quos ventas liberaret Ex quo igitur illi *profecti* praedicacerunl ubique verbum Dei,l ita quidem Ut in *omnem terram* exierit jenius eorum: et in *fines orbis* terrae verba eorum; ' divini mandati memor. Ecclesia nunquam, tabentibus saeculis, cessavit adhuc traditae divinitus doctrinae partaeque humano generi per Christum salutis aeternae nuntios et administros m omnes partes mittere. Illo ipso enim trium saeculorum spatio, quo ad Ecclesiam recens natam opprimendam, alia ex alia, excitata ab inferis persecutio desaeviit. cum omnia Christianorum sanguine redundarent, vox tamen Evangelii praeconum late Romani imperii fines pervagata est Postquam vero pax et libertas publia ed Ecclesiae data, multo maiores in apostolatu progressus toto orbe fecit: quo in genere praeclari vitae sanctimonia viri utilissime elaborarunt. Ex his Gregorius Illuminator Armeniam Christiano nomini adjungit, Styriam Victorious, Aethiopiam Frumentius; tum pant Hiber nos Christo Patritius, Anglos Augustinus, 4.
Columba Palladiusque Scotos; deinde illustrat Evangelii luce Hollandiam Ciemens WHIibrordus, primus ille VItraiectensium Episcopus, Germaniae populos Bonifacius et Ausgarius. Slavoniae autem Cyrillus et Methodius ad catholicam Fidem traducunt. Deinceps multo latior campus hominibus apostolicis patere coepit, cum Guliclmus de Rubruquis Fidei facem Mongolia intulit, cumque beatus Gregorius X primos missionales legavit in Sinam: quos subinde Francise! Assisiensis alumni consecuti, non exiguam ibi constituerunt fidelium ecclesiam. quam haud multo post persecutionis orta tempestas dissipavit America autem detecta, virorum apostolicorum agmen, in quibus praecipue commemorandus est Bartholomaeus Las Casas, Dominiciani Ordinis decus ac lumen, miseros indigenas cum ab hominum dominatu improbo tuendos, tum ex daemonum durissima servitute eripiendos suscipiunt; intereaque Franciscos Xaverius. dignus is quidem qui Apostolis ipsis comparetur, cum m Indiis Orientalibus et in laponia pro Christi gloria animarumque salute mirifice desudasset, ad Sinensis limen Imperii, quo iam tendebat, emoritur, quasi discessu suo aditum patefaciens novae Evangelii praedicationi in illam regionum immensitatem, in qua erat futurum ut e tot inclytis religiosorum Ordinibus et Missionaiium Familiis homines Fidei propagandae studiosi. tantas per vicissitudines rerum ac temporum, apostolatum obirent. Postremo continens ea quae ultima patuit. Australia, itemque Africae interiores tractus, audacia constantiaque recentiorum explorati, Christianae Fidei nuntios acceperunt; ac fere iam nulla est intra vastissimum mare Pacificum tam remota insula, quo non Missionalium nostrorum virtus actuosa pervaserit. Ex iis autem plurimi exstiterunt, qui cum fratrum salutem quaererent, ipsi. Apostolorum exemplo, ad sanctitatis fastigium pervenerint, nec pauci, qui, apostolatum martyrii laude cumulantes, Fidem profuso sanguine confirmarinL

Iam vero tot tantosque labores a nostris in Fidei propagatione exantlatos, tanta studia posita, tanta invictae fortitudinis exempla edita considerantibus, vehemonter demirari licet, innumerabiles tamen esse adhuc qu: in tenebris et in umbra mortis sedeant; siquidem ethnicorum habita recenter ratione, ad decies millies centena millia numerantur.

Nos igitur, tam immensae animarum multitudinis lacrimabilem sortem miserantes, cum. pro Apostolici sanctitate officii, nihil habeamus antiquius quam ut beneficia eis divinae Redemptionis communicemus, equidem plurifariam in orbe catholico increbrescere illa. Dei nimirum Spiritu commota, studia bonorum in Missionibus exteris provehendis et explicandis, libenti sane gratoque animo videmus. Itaque ad ea ipsa studia fovenda usque quaque et incitanda, ut Nostro est muneri summisque votis consentaneum, lumine auxilioque Domini magnis precibus implorato, has vobis, venerabiles Fratres, mittimus litteras quibus vos vestrosque cleros ac populos hortamur, significantes quemadmodum huic gravissimae causae prodesse possitis.

Primum omnium ad eos Nostra spectat oratio, qui, ut Episcopi aut ut Vicarii Praefective Apostolici. sacris praesunt Missionibus: Ipsis enim cura omnis proxime incumbit Fidei propagandae, in iisdem praesertim spem amplificationis suae habet Eclesia repositam. Quamquam non ignoramus quo fere sint ardore apostolatus. probeque novimus quae quantaeque iis vincendae difficultates fuerint, subeundaque discrimina, his maxime postremis annis, non modo ne de suis praesidiis stationibusque decederent, sed ut regnum Dei etiam dilatarent. Ceterum, eorum erga hanc Apostolicam Sedem observantia ac pietate perspecta, confidenter ipsis, ut filiis pater, animum Nostrum aperimus. Hoc igitur ante omnia cogitent, se suae quemque Missioni tamquam animam, ut aiunt, esse debere. Quamobrem suis sacerdotibus cetcrisque sui muneris adiutoribus bono sint, verbis factisque. documento, animosque ac stimulos addnnt ad sequenda usque meliora. Quotquot enim quoquo pacto in bac vinea Domini operantur, experimento cognoscant oportet, pia neque sentiant Missioni praesidere patrem, vigilem, diligentem, caritatis plenum, omnes et omnia summo studio complectentem, qui suo- 443
... gaudeat prosperis, condolescat adversis,
mHart^tn?toPt^3r? '-audabiles secundet atque adiuvet,
'ra^ewhit quaecumque sunt, ut sua propria resp.ciat. Omnino, prout una quaeque gubernatur.

ILa varia est conditio et fortuna Missionum: quibus proinde valde perniciosum evenire potest, si quis ineptus minusve idoneus praeponatur. Plerumque enim quisquis patriam carosque propinquos deserit, Christiani nominis propagandi causa, is longo saepiusque periculoso itineri se committit, alacer et promptus ad durissima quaeque toleranda, dum quam plurimas Christo animas lucretur. Qui si diligenti praeposito utitur, cuius sibi omnibus in rebus adsit prudentia et caritas, non est dubium, quin fructuosissima futura sit eius opera; sin autem, valde est timendum ne, laboribus incommodisque paulatim defatigatus, ad extremum deficiat animo desidiaeque se dedat

Praeterea qui Missioni praeest, curare in primis debet ut eam usque promoveat pleneque explicet. Etenim. cum ea regio cuius terminis sua Missio circumscribitur, omnis quam longe lateque patet, ipsius sit mandata curae, profecto omnium quotquot eadem in regione incolunt, ipsi omnino quaerenda est salus sempiterna. Quamobrem si ex ingenti multitudine aliquot millia ethnicorum ad Fidem traduxerit, non ei fas erit in boc acquiescere. Accuret quidem, tueatur et foveat eos quos iam lesu Christo peperit, nec sinat ex eis dilabi quemquam et interire. Verum ne putet se fungi, ut oportet, officio, nisi ceteros etiam, quorum fere est nimio maior numerus, veritatis vitaeque Christianae compotes facere pro viribus et sine ulla intermissione contendat Itaque ut ad aures singulorum eo celerius mcliusque Evangelii praedicatio perveniat, multum proderit alias subinde missionalium stationes et sedes constituere, futuras tamquam totidem centra Vicariatibus aut Praefecturis novis, in quas, cum opportunitas adfuerit, eadem Missio dividatur. Quo loco debitas tribui-
444 mus laudes Vicariis Apostolicis. quotquot sunt/ qui ea ratione, quam diximus, regno Dei nova semper incrementa parant: eamque in rem si domesticorum adiutorum copia sibi non suppetat, eos ex aliena religiosorum familia vel societate libentissime accipere consueverunt

At contra, quam non probandus ille foret qui Dominici agri partem, sibi assignatam ad excolendum, tamquam suam propriam possessionem haberet, quam prorsus nollet alienis manibus attingi. Quanta vero subeunda ei esset divini iudicii severitas, praesertim si — quod saepius contingere memoravimus — Christianis non ita multis circumfusa esset multitudo ethnicorum, quibus quidem erudiendis quum ipse cum suis verbi ministris non sufficeret, nollet aliorum operam advocatam adhibere. Atqui catholicae Missionis praeses, cui nihil aliud cordi sit nisi Dei gloria et salus animarum, undique ad sanctissimum munus adiutores, cum opus fuerit, conquirit, nec ii qui sint, suae an alienae familiae aut nationis, quidquam pensi habet» *dum omni* modo ... *Christus annuntietur?* nec solum adiutores, sed adiutrices etiam, idest sorores religiosas adhibet ad scholas, ad orphanotrophia, ad nosocomia, ad domus hospitales, ad cetera caritatis instituta, in quibus novit, Dei providentis nutu, incredibilem quamdam vim ad fidem latius proferendam inesse.

Ad haec bonus Missionis praefectus non se intra suos fines continet, quasi aliena ducat omnia quae foris fiunt» sed, urgente caritate Christi, cuius ad gloriam quidquid intersit, sua multum intéressé putat, cum collegis finitimis amicitiam et necessitudinem studet habere. Multa enim saepe exsistunt communia negotia ad eamdem regionem pertinentia quae, ut patet, nisi communiter. expediri non possunt. Sed praeterea magno cum Religionis emolumento Missionum praesides, quotquot poterunt, in unum statis temporibus conveniet, ut consilia inter se conferant, mutuisque alloquiis confirmentur. Denique illud est quo quicumque Missionem regunt, ii suas praecipue curas oportet habeant conversas, ut sacrorum ministros de gente ipsa, in qua versantur, educent atque instituant: id quod novarum
«1 ec clesiarum spem maxime continet Nam sacerdos indigena, utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat cum suis popularibus, mirum quantum valet ad Fidem eorum mentibus insinuandam: multo enim melius, quam quisquam alius, novit quibus modis quidpiam ris persuaderi queat. Ita saepe fit ut illud faciles aditus habeat, quo advenae sacerdoti pedem inferre non licet

Iam vero clerum indigenam, ut speratos fructus afferat, omnino necesse est bene conformare et fingere. At nequaquam satis erit ad hoc institutio quaedam inchoata et rudis, talis videlicet ut quis ad sacerdotium ineundum evadat idoneus, sed plena debet esse perfectaque et numeris omnibus absoluta, qualis sacerdotibus cultarum gentium tradi solet. Neque enim clerus indigena eatenus parandus est, ut missionaries advenas, humilioribus ministeriis addicti, adiuvent, verum ut ipse, par divino muneri obeundo, recte possit populi sui gubernationem aliquando suscipere. Nam ut Ecclesia Dei catholica est nullamque apud gentem vel nationem extranea, ita consentaneum est ex una quaque gente sacrorum administros exsistere quos divinae legis magistros viaeque ad salutem duces sequantur populares sui. Ubicumque igitur adsit quantum sat est indigenae cleri eiusque bene instituti et vocatione sua sancta digni, ibi Missionarii opus feliciter expletum ecclesiamque praeclare esse fundatam iure dixeris. Quod si forte ad eam labefaciendam procella dein persecutionis oriatur, non verendum est ne, eo fundamento iisque radicibus, non sit hostiles impetus latura.

Hoc enimvero tam grave muneris officium ut ex veritate aestimarent diligenterque exsequerentur, semper apud Missionum rectores institit Apostolica Sedes: cuius quidem in hoc genere studium clare indicant vetera et recentia huius Urbis Collegia clericis exterarum nationum Instituendis, praesertim Orientali ritu. At, post hanc instantiam Pontificum, dolendum est, regiones esse, in quas abhinc pluribus saeculis catholica Fides illata sit, atque ubi tamen clerum indigenam, nisi deterioris notae, non reperias: item populos esse non-
nullos, mature Evangelii/ luce illustratos, qui ex bar- 44β
baria ad eum iam humanitatis gradum emerserint, ut in omni civilium artium varietate praestantes viros habeant, quique, cum multa iam saecula salutari Evangelii Ecclesiaeque virtute sint affecti, tamen adhuc nec Episcopos, a quibus regerentur, nec sacerdotes, quorum disciplina civibus imperitaret, efferre potuerint Apparet icitur mancam mendosamque esse rationem ad hunc diem alicubi usitatam in educando clero qui se ad Missiones applicet: cuius quidem incommodi removendi causa, Sacro Consilio Propagandae Fidei mandamus, ut quae variis regionibus opportuna sint constituat, et Seminaria, quae regionibus singulis plurlbusque simul dioecesibus usui sint vel condenda curet vel condita iam recte gubernanda, praesertim vero sollicitum sit quemadmodum novus in Vicariatibus ceterisque Missionum locis clerus adolescat

Iam vos alloquimur, dilectissimi Nobis Filii, quotquot estis» Dominicae vineae cultores, quorum in manibus proxime posita est, cum Christianae sapientiae propagatione, tot salus animarum. — Principio versetur vobis semper ante oculos excellentia magnitudoque muneris, in quod vester insumitur labor. Divinum est prorsus longeque ab humanarum rationum exiguitate remotum, quod vobis propositum est. iacentibus in mortis umbra lucem admovere et ruentibus in interitum caeli viam aperire. Intelligentes igitur vestrum unicuique dictum a Domino: *oblivisccre populum tuum, e? domum patris tui,'* memineritis non hominum debere vos imperium propagare, sed Christi, nec patriae quae hic est. sed patriae quae sursum, cives adiicere. Ac miserum sane foret, si qui ex Missionaries ita suae dignitatis immemores viderentur, ut potius de terrena patria quam de caelesti cogitarent, eiusque plus aequo studerent potentiam dilatare gloriamquc super omnia extendero. Esset haec quidem apostolatus pestis teterrime, quae in Evangelii praecone omnes caritatis animarum nervos elideret, ipsiusque vulgo debilitaret auctoritatem. Homines enim, quantumvis barbari ei immanes, satis/ bene intelligunt 447
quid sibi velit, quid ab eis quaerat Missionarius. sagacissimeque odorando perspiciunt, sl quid aliud» ac ipsorum spirituale bonum, expetat. Fac vero eum terrenis aliqua ex parte inservire consiliis, nec se virum undique apostolicum gerere, sed suae quoque patriae negotia procurare videri: continuo omnis eius opera in suspicionem veniet multitudini: quae quidem facile adduci poterit in eam opinionem ut Christianam religionem putet propriam cuiusdam externae nationis esse, quam religionem qui amplexus sit, subiecisse se tutelae imperioque civitatis exterae, propriacque civitatis ius exuisse videatur.

Magnae Nobis quidem aegritudini illa sunt dc rebus Missionum commentaria, quae hisce postremis annis vulgari coepta sunt, in quibus non tam studium apparet Dei regnum dilatandi, quam propriae civitatis amplitudinem augendi: miramurque in cis nihil curari quantum haec abalienent a religione sancta animos ethnicorum. Haud ita Missionarius catholicus, hoc dignus nomine: sed is, perpetuo recogitans, se nequaquam pro sua Ipsius natione, verum pro Christo tegalior.e fungi, ita se gerat ut quilibet sino ulla dubitatione agnoscat eius ministrum religionis quae, cum omnes complectatur homines, in spiritu et veritate Deum adorantes, nulli est nationi extranea, atque ubi non *f* *Gentilis.*

et *Iudaeus, circumcisio, et praeputium. Barbarus et Scytha, servus, ct liber: sed omnia, et m omnibus Ehnsîus.* Alterum autem perdiligenter Missionario cavendum, hoc est ne alios quaestus velit facere quam animarum. Verum hac de re non attinet plura dicere. Nam quem cupiditas teneat lucri, quomodo ille divinae gloriae studebit unice, ut oportet, in eamque promovendam, alios revocans ad sanitatem, paratus erit sua omnia vitamque ipsam *impendere? Accedit* quod ob eam causam multum ei decederet auctoritatis apud infideles, maxime si. quod proclive factu est. studium rei quaerendae in avaritiae vitium iam abiisset; cuius quidem sordibus nihil est nec hominibus contemptibilius nec Dei regno magis indignum. Bonus igitur Evangelil propagatur perstudiose in hoc etiam sequetur gen turn
443 Apostolum, cuius non solum est illa ad Timotheum hortatio: *habentes alimenta, et quibus tegamur, his contenti simus,* ' quandoquidem usque eo laudem abstinentiae magni fecit ut, operosissimi muneris distentus curis, tamen labore et manu sibi victum compararet

Sed enim Missionario, priusquam ad apostolatum accedat adhibenda est praeparatio diligens: quamquam quispiam dicat non esse tot rerum scientiam ei necessariam qui gentibus ab humanitate remotissimis sit Christum nuntiaturus. Nam, licet controversia esse non possit quin ad salutarem animorum conversionem plus virtutum ornamenta valeant quam litterarum, tamen si qui bono tamquam commeatu doctrinae non sit instructus. multum sibi saepe sentiet deesse praesidii ad sancti ministerii fructum. Neque enim is raro et librorum copia caret et doctorum, quos consulat, consuetudine, cum tamen respondere rogantibus, quidquid contra fidem obiecerint, quaestionesque dissolvere, vel perdifficiles, debeat Ad haec, quo is se eruditiorem ostendet, eo maior cius erit vulgo opimo, praesertim si in populo versabitur» apud quem in honore et in pretio sint studia doctrinae; quo quidem in genere nimium sane dedeceret veritatis nuntios a ministris errorum superari. Itaque, dum alumni sacrorum, quos Dominus advocet, ad apostobeas expeditiones rite instituentur, omnino eos in omnibus disciplinis, tum sacris tum profanis, quae Missionariis opus sint, erudiri oportebit Id ipsum fieri, uti par est. in scholis Pontificii Collegii Urbaniani Christiano nomini propagando, volumus: in quibus etiam proprium magisterium scientiae rerum quae ad Missiones pertinet, tradendae posthac esse jubemus.

In iis vero quae Missionarlus percepta et cognita habeat neccssc est, praecipue est numerandus, ut apparet, sermo populi, cuius se saluti devovebit. Nec enim contentus esse debebit levi quadam huius cogni-Uone sermonis, sed tanta ut expedite atque emendate loqui possit. Siquidem omnibus, imperitis aeque ac doctis. debitor est, nec ignorat quam facile quis possit,
449 bene k> quendo, allicere ad benevolentiam animos multitudinis. Ac praesertim explicationem doctrinae Christianae non catechistis committat diligens M.ssionarius. sed hanc provinciam, velut sibi propriam, atque adeo ut potissimam sui muneris partem, ipse retineat, qui non est aliam ob causam missus a Deo. nisi ut Evangelium praedicaret. Eidem autem interdum continget ut. tamquam religionis sanctae nuntius et interpres, primoribus populi se sistere debeat, aut in coetus doctorum hominum invitetur: tum vero qua ratione is suam tuebitur dignitatem, si sermonis inscitia exprimere sua sensa prohibeatur? — Nos igitur hoc ipsum attendimus nuper, cum. catholici nominis apud Orientales incremento et propagationi consulentes, peculiare in Urbe studiorum domicilium instituimus, ubi qui apostolatum in iis regionibus obituri essent, gnari scintesque linguarum morumque Orientis, cetcrisque praesidiis instructissimi evaderent Quod quidem Institutum cum magnae opportunitatis Nobis videatur, hac utimur occasione ad exhortandos, quotquot sunt, moderatores religiosarum familiarum, quibus Orientales Missiones sunt demandatae. ut suos alumnos, iisdem Missionibus destinatos, ca disciplina excolendos expoliendosque curent.

At. qui se ad apostolicum munus recte accingit, unum neeesse est ante omnia sibi comparet, utpote maximi momenti ac ponderis, videlicet, quod supra memoravimus, vitae sanctimoniam. Etenim homo Dei sil oportet, qui Deum praedicat; oderit peccatum, qui odls-<e peccatum iubet Maxime apud infideles, qui sensu ;x>tius. quam rationibus, ducuntur, multo plus proficitur fidem exemplis praedicando quam verbis. Esto igitur Mb.«ionarius omnibus mentis animique laudibus praeditus, omnibus doctrinis excultus, omni humanitate politus. nisi haec cum morum innocentia cohaereant, parum aut nihil efficacitatis habebunt ad salutem populorum, imo plurimum et ipsi et ceteris obesae possunt.

Sit ille igitur in exemplum humilis, obediens, castus, sit praecipue pius, sanctacque orationi ac perpetuae cum *Deo* conjunctioni deditus, sedulo apud cum causam agens anima rum. Quanto enim fuerit Deo coniunctior. tanto plus ei divinae gratiae et adjumenti impertietur. Audiat autem Apostolum sic hortantem: *Induite vos ergo sicut electi Dei, sancti, et dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam.* * Harum ope virtutum patens planusque in animos hominum est veritati aditus, quibusvis submotis impedimentis; neque enim ulla est adeo contumax voluntas quae eis facile obsistat. Ergo Missionarius, qui quidem ad similitudinem lesu Domini flagret caritate, cum vel perditissimos ethnicorum numeret inter filios Dei, utpote eodem divini sanguinis pretio redemptos, non eorum vel inhumanitate irritatur, vel morum perversitate percellitur, non eos cespicit aut fastidit, non acerbe atque dure tractat, verum omnibus Christianae benignitatis officiis studet allicere, ut ad complexum Christi, Pastoris Boni, aliquando perducat. In quo illud Scripturae Sanctae meditari consuevit: *O quam bonus, et suavis est, Domine, spiritus tuus in omnibus! Ideoque cos,* qui *exerrant, partibus corripis: et de quibus peccant, admones et alloqueris, ut relicta malitia, credant in te, Domine ... Tu autem dominator virtutis cum tranquillitate luaicas, et cum magna reverentia disponis* nos.· Quid vero est aut difficultatis aut molestiae aut discriminis, quod talem lesu Christi legatum ab incoepto remoretur? Nihil sane: nam. gratissimus in Deum qui se tam celso muneri destinavit, omnia quaecumque inciderint adversa et aspera ad tolerandum, labores, contumelias, inopiam. famem, mortem ipsam quamvis crudelem, magno complectitur animo, dum vel unam ex infernorum faucibus animam eripiat

Ita affectus animatusque, Christi Domini et Apostolorum exemplo, ad suum munus fungendum fidenter Missionarius aggrediatur: sed omnem fiduciae suae rationem in Deo collocabit Divinum est hoc totum, ut diximus, Christianam propagare sapientiam, cum solius Dei sit penetrare m animos, ut et mentes splendore ventatis illustret, et voluntates igniculis virtutum in-/ 451
flammet et idoneas vires homini, ad sequendum efficiendumque id quod verum bonumque cognoverit, adiiciat. Quare, nisi ministro elaboranti Dominus adfuerit. is frustra contendet. Idem nihilo minus tamen strenue pergat pro instituto contendere, auxilio nimirum fretus divinae gratiae, quae nunquam, eam roganti, defutura est. — Quo loco praetereundae silentio non sunt mulieres, quae iam inde a rei Christianae primordiis egregiam operam studiumque Evangelii praeconibus navare consueverunt. Ac dignae sunt quae praecipua cum laude hic commemorentur virgines illae Deo devotae, quae in sacris Missionibus frequentes versantur, puerorum educationi, pietatisque et beneficentiae multiplicibus institutis addictae; volumusque haec suorum commendatio meritorum illis ad bene de Ecclesia sancta merendum animos addat et alacritatem. Illae autem pro certo habeant tanto suam operam fore utiliorem, quanto magis suae ipsarum perfectioni spiritus studuerint

Affari iam libet universos omnes, quicumque, magno Dei miserentis munere, verae sunt Fidei compotes et innumerabilia, quae inde manant, beneficia participant Ac primum attendant oportet quam sancta teneantur lege sacris ad infideles Missionibus opitulandi. Etenim mandavit <Deus) *unicuique de proximo ŝuo;* quod mandatum eo quidem urget gravius, quo proximum premit maior necessitas. At vero quod genus hominum magis fraternae opis indiget, quam infidelium, qui, cum Deum ignorent, caecis effrenatisque cupiditatibus devincti. pessimam omnium, sub diabolo, serviunt servitutem? Quotquot igitur his illuminandis opem pro facultate attulennt, praesertim Mixsionalium operam adiuvando. ii et maxima in re officii partes expleverint et grates Deo acceptissimum in modum de Fidei beneficio persolverint

lamvero triplicis generis sunt adiumenta quae Missionibus afferri possunt, quaeque Missionales ipsi rogare non desinunt Primum est. quod quidem cuique praestare licet, ut propitius/ eis Deus invocetur. Semel iterumque iam diximus inanem atque irritum, a Mission riis insumptum. laborem fore, nisi eum divina gratia fecundarit, Paulo testante qui ait: *Ego plantavi, Apollo* rqjarit, sed Deus incrementum dedit.ll Huius autem gratiae impetrandae una via est aeque in perseverant;ae humilium precum consistit, nam de omni re, *quam*cumque petierint, fi€t iUis α patre meo u dlcU nu.v ^une preces. si unquam alias, sane effectu carere 'n haccausa, qua nulla praestantior. nulla gratior Deo est Quemadmodum igitur dum Israelite!

cum /malcc pracliabantur, interea Moyses in summo colle divinam cis opem sublatis manibus impetrabat, ita Evangelil propagatoribus laboriose In vinea Domini se exercentibus omnes debent Christifideles sanctarum precationum ope suffragari. Cui quidem officio rite exsequendo cum proprie Institutus sit Aposfolatus *precationis* qui dicitur, eum hic vehementer bonorum universitati commendamus, optantes ut nemo se ab eius consortione abstineat, sed velint, quotquot sunt, apostolic! laboris si non re at studio esse participes.

Secundo loco. Missionalium paucitati medendum est; quae cum antea non exigua esset, summa iam facta est confecto bello, ut multae Dominici agri partes a cultoribus vacent. In quo vestram praecipue, venerabiles Fratres, advocatam desideramus diligentiam; vosque rem facturi estis vestro religionis amore in primis aignam. si et in clero et in Seminario dioecesano apostolatus semina, quae quis forte sibi inesse ostenderit, studiose foveatis. Nec vos ulla species recti decipiat aut humana aliqua ratio permoveat, quasi, quod exteris Missionibus permiseritis, id de utilitate dioecesis vestrae detraxisse videamini. In locum enim unius quem dimiseritis foras, plures domi sacerdotes perutiles Deus vobis suscitabit. Qui vero Ordinibus Institutisve religiosorum praesunt exteras colentibus Missiones, oramus et obsecramus, ne ad tantum opus nisi sodalium lectissimos desticent. eos scilicet qui et vitae innocentia et devotionis
453 ardore ct anima/rum studio praestare videantur. lidem autem cum Missionarios suos cognoverint in aliquo populo ab impura superstitione ad Christianam sapient am traducendo feliciter esse versatos, ecclesiamque ibi satis firme fundasse, eos. ut electos milites Christi, ad aliam gentem ex diaboli manibus eripiendam transferant, et quicquid ab illis iam quaesitum Christo sit. aliis, cultura promovendum in melius, haud inviti relinquant Quo pacto, opimam facientes tamquam messem animarum, uberrima quoque suis Familiis divinae bonitatis munera acquirent.

Denique opes et eae non ita tenues requiruntur ad Missiones tuencas. maxime cum earum necessitates ex bello in immensum creverint, tot scholis et nosocomiis et domibus hospitalibus et gratuitis rerum diribitoriis aliisoue sublatis exstinctis. Hic enimvero bonos omnes appellamus, ut liberales pro facultatibus exsistant Nam Qui *habuerit substantiam huius mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua* ab co; *quomodo charitas Dei manet in eo? "* Ita quidem loannes Apostolus, de ill's loquens qui rerum externarum necessitate premantur. At quanto est sanctius observanda caritatis lex in hac causa, cum agitur non solum ut inediae et inopiae ceterisque miseriis infinitae multitudinis subveniatur, sed etiam et in primis ut tam ingens animarum numerus e superbo Satanae dominatu in filiorum Dei libertatem vindicetur? Quare illa praeposterum, volumus sacrum Consilium chrlstiano nomini propagando diligentissime curet Maxime enim ex eo copiae suppetant oportet unde Missiones tum quae iam junt conditae tum quae posthac condendae erunt, sustententur: confidimus autem non permissurum catholicum orbem ut, cum alii ad errores diffundendos abundent affluantque opibus, nostri verum disseminantes cum
4M inopia luctentur. Alterum, quod etiam vehe'menter omnibus commendamus, est *Sanctae Infantiae* Opus» cuius est vigilare ut infidelium parvulis decedentibus baptismus ministretur: idque eo est commendabilius, quia pueri quoque nostri ipsum participare possunt, itaque, mature inteligentes quanti sit Fidei donum, suam operam ad illud cum aliis communicandum discunt conferre. Nec vero praetermittendum est *Opus Sancti Petri,* ut aiunt, quo educationi atque institutioni cleri indigenae Missionum consulitur. — Ad haec diligenter obeervarl volumus quod est a decessore Nostro fel. rec. Leone XIII praescriptum, ut in festo Epiphaniae Domini In otnnibus orbis terrarum sacris aedibus stipes t pro redimendis captivis cx Africa » corrogentur, et quantum collectum erit pecuniae, ad S. Consilium Fidei Propagandae mittatur.

Sed quo certius uberiusque optata Nostra eveniant, debetis omnino, venerabiles Fratres, vestri cleri disciplinam peculiari quodam modo ad Missiones dirigere. Vulgo enim fideles ad opitulandum hominibus apostoLes inclinant ct propendent*, vosque hac animorum propensione sapienter utamini, ut quam maximo Misnonibus sit emolumento. Scitote igitur Nos cupcre, in itituta, adiuvari catholicorum liberalitate cupimus. Primum est Opus quod appellatur a *Propagatione Fidei,* pluries iam a decessoribus Nostris dilaudatum; ex quo omnibus orbis catholici dioecesibus eam quam vocant *Missionalem cleri consociationem,* institui, quae in dicione sit Sacri Consilii Christiano nomini propagando, cui, quidem Sacro Consilio omnem iam huius rei fecimus facultatem. Orta ea nuper in Italia, brevi in alias regiones diffusa est; Nostroque studio cum floreat, multis iam est a Nobis pontificalis indulgentiae muneribus ornata. Et merito; nam eius instituto clericorum actio opt;me ordinatur, cum ad iniiciendam Christianis curam dc tot ethnicorum salute, tum ad opera ea cuiusvis generis provehenda, quae in Missionum utilitatem Apostolica haec Sedes iam probarit.

Haec, venerabiles Fratres, de fidei catholicae toto orbe propagatione scribere ad vos habuimus. Iam vero, si suo quisque officio, uti par est. omnes satisfecerint, ?<Tissionarii foris, Christifideles domi, bona nitimur spe, futurum ut, ex maximis belli vulneribus damnisque refectae, celeriter sacrae Missiones/ revirescant. Atque 455
hic. tamquam hortante Nos, ut olim Petrum, ea Domini voce: *duc in altum,*14 quanto urgemur paternae caritatis ardore, ut innumerabiles, qui nunc sunt, homines ad ipsius complexum adducamus. Etenim alitur vigetque semper Dei Spiritu Ecclesia; nec suo possunt effectu carere tot hominum apostolicorum studia, qui ad eam amplificandam laboraverunt adhuc et laborant Horum autem exemplis excitati, exsistent subinde plurimi, qui. bonorum et pietate et munificentia suffragante, laetissimam parient Christo copiam animarum.

Faveat communibus votis Magna Del Parens. Regina Apostolorum. Evangelil praeconibus effusionem Sancti Spiritus conciliando: cuius auspicem et benevolentiae Nostrae testem, vobis, venerabiles Fratres, et clero populoque vestro apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud sanctum Petrum, die xxx novembris mcmxtx. Pontificatus Nostri anno sexto.—Benedictus Pp. xv.

' MARC . XVI, 15. 2 Ibid . 20. ' Rs. *XVIII,* ▮ • *Philip* . I. 18. › Pi. *XIJV.* 11. • *ni,* ii. 7 ¡ *Tin* , VI, 8. *1 Colos., IU.* 12. » *Sav..* XII. 1-2. Ii ·· Fecit. xvn. 12. ▮' I, *Cor* . HI. 6. c MATΓH XV1H. 19. « f. Io.. ΠI. 17. »· LUC . V. 4

Adn. PrM 10 (1922) 29.

1919 NOV 30.-SC REL., RESPONSUM. AAS 12(1920)73

Dubium circa decretum < intfr relicuas »

S. Congregationi de Religiosis propositum fuit sequens dubium circa declarationem quoad Decretum *Inter reliquas.* datam sub die 15 iulii 1919 ÎLE 195). videlicet:

« Utrum in Congregationibus seu Institutis Religio-
« sis. in quibus ex Constitutionum praescripto post
« Novitiatum vota annualia emittuntur. Alumni servi-
K tio militari adstricti. absoluto Novitiatu. admitti vn-
r leant ad professiones annuales b.

S. Congregatio, re mature perpensa, respondendum censuit:

« *Affirmative:* ita tamen ut vota annualia cessent si
< Religiosi ad servitium militare vocentur, et eo dic
« quo militiae effective adseripti et disciplinae militari
« subiecti evadant ».

Facta autem dc his relatione Ssiho D. N. Benedicto Pp. XV. in audientia diei 30 novembris 1919. nb infrascripto Secretario. Sanctitas Sua eamdem resolutionem approbare dignata est et publici iuris fieri mandavit.— Maurus M. Serafini. O. S. B.. Sccr.

A^n. Ph. MAROTO In Cj>R 1 (1920) 329*333: RrT 47 (1920) b25-626; Pr.M 10 (1922)

De forma ματκγμοχιι QUOAD ETHNICOS FT PROTESTANTES

Romae. 3 decembris 1919

Ad dubia ab Amplitudine Tua proposita nempe:

1) Utrum can. 1099. 5 2 ita intelhgendus sit, ut nomine « acatholic! non baptizat: » veniat etiam

Ethnicus, aliis verbis, utrum Protestantes baptizati cum Ethnicis matrimonium contrahentes, valide contrahant.

2) Si affirmative. utrum matrimonia Protestantium baptizatorum cum Ethnicis ante promulgationem codicis contracta (quae hactenus invalida censebantur», valida evadant per promulgationem Codicis, obice legis amoto, perseverante vero consensu, infrascnptus Eminentissimus Cardinalis Commissionis Praeses respondet

Ad 1 — *Affirmative* ad primam partem, scilicet nomine *ecatholia non baptizati* venire etiam Ethnicum. Quare persona baptizala in Ecclesia Catholica vel ad eandem in haeresi vel schismate conversa, licet sive haec sive illa ab Ecclesia catholica postea defecerint, cum Ethnico matrimonium contrahens, invalide contrahit ob impedimentum dispar.iatis cultus, de quo in can. 1070. § 1. Imo taliter contrahentes, etiam post obtentam dispensationem ab impedimento disparitatis cultus, tenentur Insuper ad formam canonicam celebrationis matrimonii servandam, ad normam can. 1099. i' 1. n. 2. — Al Protestantes vel schismatici in haeres: ve) schismate licet valide, baptizati. nec ad Ecclesiam catholicam in haeresi vel schismate conversi, cum Ethnicis matrimonium contrahentes, valide contrahunt ex novo Codice, quia nec detinentur impedimento disparitatis cultus, nec tenentur ad formam canonicam celebrationis matrimonii servandam.

Ad 2 *Negative.* Scilicet matrimonia Protestantium baptizatorum cum Ethnicis ante promulgationem Codicis contracta, valida non evaserunt per promulgationem Codicis, sed etiam cessante, ope legis, impedimento disparitatis cultus in casibus de quibus dictum est supra matrimonia convalidarl debent per *renovationem consensui,* ad normam canonis 1133. Immo matrimonia invalide, ob impedimentum disparitatis cultus, contracta cum ethnico a persona in catholica ecclesia baptizata. vel ad eam ex haeresi vel schismate conversa, sive haec sive illa ab ecclesia catholica postea defecerint, convalidari debent per *renovationem consensus* in forma iuris praescripta, seu in forma canonica celebrationis matrimonii, ad normam can. 1135, *i* 1.—P. Card. Gasparri. A. Sincero. *Secr.*

♦ **OKflwto** Sj Hot · **r 75.** *Ada.* **REGATILLO 494 560.**

1919 DEC 8.-SC PROP. FIDE, EPIST. AAS 12(192·)120

Ai» VTCARIOS ET PRAEFECTOS 'POSTOLKOS. QUIBUS POTESTAS IPSIS FIT NOMINANDI VICARIUM DELEGATUM

Reverendissime Domine.

Iuxta can. 198 Codicis L C.. Vicariis et Praefectis Apostolicis ius non competit sibi eligendi Vicarium *Generalem* sicut fas est Episcopis ;esidentia!ibus sed ipsis potestas tantum est nominandi, cum muneribus in singulis casibus determinandis, delegatum qui etiam alius esse potest quam provicarlus, de quo in can. 309.

Sed cum ex alia parte opportunum videatur Superiores Missionum auctoritate pollere sibi deligendi aliquem vicarium, qui practice eadem gaudeat iurisdictione quam ius canonicum Vicariis Generalibus tribuit, non exclusa habituali potestate exsecutioni mandandi rescripta pontificia atque utendi iisdem peculiaribus facultatibus quas haec S. C. Ordinariis locorum communicat. SS. D. N. Benedictus divina Prov. PP. XV. in audientia habita ab infruscripto Cardinali Praefecto S. C. de Propaganda Fide, die 6 novembris anni 1919. haec in bonum Missionum sua benignitate concessit: I. Sanavit nullitatem actuum iurisdicV.onis positorum ab illis mtslionarHs qui forsan ut vere Vicarios Generales se gesserunt. Π. Elargitus est Ordinariis Missionum potestatem nominandi Vicarium Delegatum, si eo indigeant, cui practice concessa sit omnis iurisdlctto in spiritualibus ct temporalibus, qua ex Codice I. C. uti potest Vicarius Generalis in dioecesi.

Ex hac concessione, omnibus Superioribus Missionum facta, nunc tu poteris Vicarium Delegatum nominare, qui gaudeat omnibus facultatibus Vicario Generali tributis, ad normam can. 368. $ 1°, 2·.

De numero autem ct de officio Vicariorum Delegatorum in unaquaque Missione eadem valeant quae de Vicario Generali in Codice I. C. statuta sunt (can. 366 et scq.).—Quae dum tibi communico, Deum precor ut te sospitem incolumenque servet.

Romae, die 8 decembris 1919 Addictissimus G. M. Card, van Rossum, *Praef. C.* Laurenti, *Secr.*

Ada. **REGATILLO n. 126; G. VROMANT (n PrM 17 (19211 68·-7β· «t Jn IP 10 (1930) 19-26. PrM 9 (1921) (24)-(26h 10 (1922) 200.**

Regolamento per lo studio presso la S. Congregazione del Concilio

A norma dei decreto di questa S. Congregazione del Concilio In data 11 novembre 1919 ILE 217). emamamo il presente Rcgolamento per 1'opportuna osservanza:

1» La domanda per fammissione alio Studio preiso Ia S. Congregazione dei Concilio, corredata dei relativi documenti di cui nel citato decreto, sarà direIta al Cardinale Prcfetto della medesima S. Congregazione.

2· L'ammissione allo Studio, che sarà ristretta a pochi sacerdoti dell'uno e dell'altro clero, verrà decisa neU'ordinario Congresso.

3) I sacerdoti ammessi presteranno giuramento dc *munere fideliter adimplendo* et *de secreto servando seconda* la formola stabilita. ‡

4) La pratica dello Studio durera per un triennio, ma dovrà rinnovarsi ogni anno la domanda per la relativa iscrizione.

5» Lo Studio è sotto la direzione e vigilanza di mons. Segretario o di chi ne tiene le vecl.

6) I sacerdoti apprendisti dovranno frequentare Io Studio almeno in due giorni della settimana da determinarsi secondo l'orario della Segretaria.

7) Gli studenti dovranno:

ai studiare le posizioni che si propongono nella Congregazione plenaria, addestrandosi nella compflazione dei fogli d'ufficio secondo la prassi della Segretaria:

b) studiare gli stessi fogli d'ufficio per riferirne con il loro voto scritto nell'adunanza mensile precedente alla plenaria;

c) studuire le altre posizione loro commesse, fame il ristretto in scritto e riferirne nelle adunanze settimanali, nonchè prestarsi ad altri lavori loro affidatL/

8) Le posizioni ed i fogli d'officio non potranno rendersi oslensibili ad estranei e dovranno restituirsi alia Segretaria entro U termine prefisso.

9› Alla fine della pratica triennale verrà rilasciato apposito attestato a seconda della diligenza e profitto.

Roma, dalla Segretarla della S. Congregazione dei Concilio, 15 dicembre 1919.—D. Card. Sbarretti, Prcfetfo. G. Mori. *Segretamo.*

‡ Ia formola dei gturamrato è la seguente: «In nomine Do•mini. Accra —Ego .V. spondeo, voveo nc iuro fidelem et obcdlenfutunirn Beato Petro ct Domino Nostro Papae ___ *b* _____ *sacceSMTÚJUS.* munera huic Studio adnexa fl· •dellter ac °dllixcnter Impleturum, secretum officii religiose set xraturum m lis omrdbur. quae Sacri Canones nut Superiores se•creta servare lusaerlnt Itcmque quoties cx revelatione alicuius •actus praeitxlicfum portibus aut Ecclesiae obvenire potest. Sic *Kxx* Dcua Bdiuvet et haec sancta Dei Evangella quae manibus xneis taego».

1919 DEC 20.-SC CONS., DECR. AAS 12 (1920) 38

MELEVTTANA et GAUDISIEN.

Circa bénéficia, capellanias et patrimonia sacra DE IURE PATRONATUS

Iam inde ab anno 1910 Melevitanus Ordinarius, cui postea accessit ct Episcopus Gaudisiensis, conquerebatur incassum cessisse iussa ad rem data ut iuvenes qui patrimonia racra vel beneficia iuris patronatus (quae in lis msuitb quam plura numerantur) assecuti fuissent, macrum seminarium ‡ «grederentur et ecclesiastica stu-

dia peragerent. Hi namque. beneficii vel patrimonii possessione adepta, ecclesiastica induti veste vel etiam solo *romano collari* adhibito velut insigne clericalis status, civilis legis auxilio freti, pristinum vitae tenorem servare ac prosequi solebant, studiis vel etiam saecularibus negotiis vacantes, quin de ecclesiastico statu quidquam cogitarent curarentque. Vix sane dici potest quantum in apertam iustitiac laesionem haec cederent; etenim ciusmodi agendi ratione piae in primis fundatorum voluntates pessundnbantur: simul vero catholicae fidei et religioni detrimentum afferebatur, imo et in apertum spretum saepe numero vergebant ecclesiastici habitus et status, idque penes protestantes homines praesertim, qui ecclesiasticam vestem a pueris et ab adolescentibus multo cum dedecore gestari viderent. Plura, ad haec vitanda, inita fuerunt consilia, ct in plenariis Emrum Patrum comitiis iterum iterumque de iis est actum ut tanto malo opportuna pararentur remedia. Tandem vern necessitati satis consulere visa est, et a SSiYio Domino Nostro probata fuit, provisio quae heic inferius ponitur, quaeque n Melevitano Episcopo, de Sanctae Sedis mandato, in iis insulis publicata iam fuit, ac modo in Actis Apostolicae Sedis refertur (LE 209).

Datum Romae, die 20 decembris 1919.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen., *Secr.* V. Sardi. Archlep. Caesarien.. *Adsessor.*

Ada. Vida **Decr. dial 1919 Oct. 8: LE 209. ME 32 (1920) 102-104; NrT 47 (1920) 367-369.**

221

1919 DEC 28.-SC CONC.» DECR. AAS 12 (1920) 42-43

I.VTEX FESTORUM IN UNIVERSA ECCLESIA SUPPRESSORUM

Statim ac per responsum diei 17 febr. 1918 a Pont Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos [LE 781 declaratum fuit, nihil per Codicem iuris canonici immutatum esse a disciplina hucusque vigente quoad dies festos suppressos, quibus in universa Ecclesia obligatio adnexa est missam pro populo applicandi, quidam locorum Ordinarii ab hac S. Congregatione Concilii suppliciter postularunt ut, ad commodiorem quorum interest notitiam, index festorum in universa Ecclesia suppressorum de quibus agitur denuo auctoritative publici iuris/ fieret. His itaque votis annuens, haec S. Congregatio, ad normam Constitutionis Urbani VIH *Universa per orbem* diei 13 septembris 1642 [CICF n. 226], indicem qui sequitur festorum suppressorum, quibus, iuxta praescripta canonum 339, 1 1, et 466, fi 1, Codicis, in universa Ecclesia inest onus litandi Sacrum pro populo, edendum statuit, idest:

Feriae II et III post Dominicam Resurrectionis D. N. I. C.» et Pentecostes;

Dies Inventionis S. Crucis;

Dies Purificationis B. Mariae Virginis;

Dies Annuntiationis B. Mariae Virginis;

Dies Nativitatis B. Mariae Virginis;

Dies Dedicationis S. Michaelis Archangeli;

Dies Nativitatis S. loannis Baptistae;

Dies Ss. Apostolorum: Andreae.Iacob;.loannis.Thomae. Philippi et lacobi, Bartholomaei, Matthaei, Simonis et ludae. Mathiae;

Dies S. Stcphani Protomartyris:

Dies Ss. Innocentium;

Dies S. Laurentii Martyris;

Dies S. Silvestri Papae;

Dies S. Annae, matris B. M. V.;

Dies S. Patroni Regni;

Dies S. Patroni loci.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis Concilii, die 28 decembris 1919.—D. Card. Sbarretti. *Praef.* I. Mori, *Secr.*

Adn. ME 32 (1920) 71-72; NrT 47 (1920) 370. PrM 10 (1922) 169130.

ANNUS 1920

228

1920 IAN 1.-SC PROP. FIDE, FACULT. PART.·

FACULTATES DECENNALES S. C. DE PROP. FIDE

Formulae maiores et minores facultatum quas sc de **FEOP. FIDE ORDINARIIS SIBI SUBTECTIS CONCEDERE SOLET AD DECENNIUM. UNA CUM SUPPLEMENTO AD PRAEDICTAS FORMULAS**

FORMULA PRIMA (MAIOR)

Vigore potestatis sibi a Ssfflo D. N. ... diu. *Prov. PP.* ... tributae, *haec Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando Excnlo P. D. Ordinario ... sequentes facultates concedit ad* ... r

Al - Circa Sacramutta et Sacros Rrrvs

1. Permittendi suis missionarils ut *Missam* celebrare possint In mari, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti: atque ut. in casu necessitatis, Missa celebrari queat una *hora post mediani noctem.*

1 Permittendi thuri/icat*Ionem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant.

3 Permittendi ut In ecclesiis sui territorii tres Missae ejtim post mediam noctem Nativitatis Domini celebrari possint. cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem. cauto tamen ut omnia cum debita reverentia liant

4 Permittendi ut in ecclesiis sui territorii functiones *Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritum aim. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis mLoribus paroeciallbus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solcmniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae. et quod nulla exinde abusui pateat occasio: ct quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in Iisdem ecclesiis unica Missa lecta loco solemnis. celebrari possit feria V in Coena Domini et Sabbato sancto.

5. Permittendi ut in ecclesiis, sui territorii ter in hebdomada. extra Quadragesimam. Mina pnvata *dc Rcquie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minons, exceptis Dominicus, nec non fenis, vigiliis atque cctavis privilegiatis. diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis

• 6. Permittendi religiosis sororibus sacrarii servitio addictis ut sacra vasa sacrasque supellcctiles tangere, nec non *pallas, corporalia* ct *purificatoria abluere* valeant.

• 7. Concedendi *infirmis decumbentibus.* de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut s. *Communionem* sumere possint bts vel ter In hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, *non servato* teiun&o. hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

• 8. Dispensandi, canonicis cxistentlbus causis super *impedimentis matrimonialibus* minoris gradus (can 1<H2'. tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, necnen super impedimentis mixtae religionis ct disparitatts cultus.

Concedendo tamen has dispensationes. Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas tn Codice, *a* can. 1035 od can. 1030, circa impedimenta in genere et in specte,' rt. tn impedimentis mixtae religionis ct disparitatis cultus, serratis conditionibus ab *Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a catholico conlugc* perversionis periculo, cc de universa *prole utriusque sexus in catholice religionis sanctitate baptizanda ct educanda; monita parte catholica de obliga-*

ho-c. qua texetur, eoivertio ert *coniugis acathoUci* pru *dealer curandi; c* iw lege ut. r.rque *ante ncquc* pen *matrima", iun cotz~.* JccJcriq txttttffb parus adeant mtntrirum ;slri *cultus ad y^atrimonialcm conscrjum praestandum^* ret *n .ovandum. Si agatur* vero *dc matrimoniis* cnm *hebracis* tvI'mëhur:etatxu.˚pceultan renoic oportet *ut. constet dc* rtaltu Hbertata partis infidelis, *ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; ct si civilis aetus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis, nullaque .Mahumctis Invocatio aut aliud supemitior,is genus interveniat*

• 9. .Sanande in *radice,* luxta regulas In Ccdicv a can. 1133 ad can. 1141 statutas. matrimonia ob aliquod impedimentum. dc quo supra N. 3, r.ulhter contracta. In matrimoniis vero mixtis attentatis coram magistratu civili vel ml.nxrtro acatholico sanatio In radice ne concedatur, nisi moraliter certum sil partem acalhohcam universae prolis tam natae quam nascIturae catholicam educationem non esse Impedituram. Quod autem attinet ad prolis legltimatjonera. Ordinarius prae oculis habeat canor.cm 1051.

B> - Cxbca ABSO.moxES. Erxmtcnoxis. Lojuloextias, xrc.

• 10. Absolvendi ab omnibus censuris, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.

• IL Dispensandi vel commutandi *vota privata* Sedi Ap. reservata. de quibus in can. 1309.

12. Conferendi uni alierive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi,* iuxta formam in Pontificali Romann praescriptam. calices et altarium *lapides,* adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

• 13 Benedicendi solo cruris slrno cum omnibus Indulgentiis ▪ Sancta Sede concedi solitis coronas precatorixs. *cruces,* parvas statuas et sacra numismata, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta ct quae a Patribus Cructgeris nuncupantur.

14. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914. ter in anno in solcmnloribus festis *Benedictionem Papalem* luxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poeoltcntes. confessi et s. Communione refecti, eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro s. Fidei propagatione et luxta mentem Summi Pontificis oraverint

15. Concedendi, ut servatis consuetis conditionibus. *Indiligentiam plenariam* in *primae Communionis* solemn! distributione el ln ». *Confirmationis* administration*, chnstifideles ad s, Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint

• 16. Concedendi InduJgcniiam plenariam primo converris ab haereri. servatis consuetis conditionibus.

17. Impertiendi *Indulgentiam* plenariam singulis ex clero, qui per quinque saltem dies sacris Exercitiis interfuerint, ac. sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes vel saltem ad a. Synaxlm accedentes, pias ad Deum preces effuderint l propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 18. Concedendi Benedictionem Apostcllcam cum Indulgentia plenaria omnibus christlfideflbus. qui spiritualibus Exercitiis seu sacris .Missionibus, de quibus In can. 1349. J L ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce ln lir.c postremae concionis Impertiendae vere pocnitenles. confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque eeciesiam. in qua conciones huiusmodl habebuntur devote visitaverint. Ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et

• 19. Concedendi In actu visitationis paroeciarum. quasiparoeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut Indulgentiam plenariam una vice tantum lucrari possint chrlstlfideles. dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum Preces fuderint pro «. Fidei propagatione et luxta mentem Summi Pontificis.

• 2Λ. Concedendi chririJLfldelibu? ut Indulgentias. propter quas confessio saltem bis In mense requiritur, lucrari possint. etsi ob legitimum impedimentum Inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

• 21. Concedendi ut omnes praedictae Indulgentiae applicari possint p-rr modum ruf/ragii anlmabua In purgaiorio detentis.

• 22. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia plenaria vulgo toties quoties nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus ln mortis articulo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles tn periculo mortis constituti Indulgentiam plenariam lucrari possint. Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; veL ea deficiente. Ssfhum lesu nomen corde saltem. »l ore non potuerint. Invocando

23. Concedendi ut. exp'eto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, priva*.im recitari p'>ssit matutinum cum laudibus diet sequentis, rtatim post mendlem.

24 Permittendi suis misatonartls ut vestes laicalcs Induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commina, vel ln eis commode permanere non potuerint.

25. Assignandi pensiones quasi-parochis vel missionaries ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, fn quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a succmore non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus. deductis expensis.

C» - Pno ipso Ordinario

26 Asservandi in sacello domus .stabilis suae residenti**· Simum *Eucharistiae Sarramentum.* ca lege. ut lamnas m- custodiatur, abaque iuxta liturgicas leges plene serventur.

27. Lucrandi *Indulgentias,* quas aliis vi facultatum xib« concessarum impertiendas consuerit. impletis tomen conditionibus.

28. *Utendi* ipse personaliter, ln iisdem tamen adiunctis. *facultatibus* seu permissionibus. quas, intra limites tn praecedentibus articulis expresses, concedendas esse censuerit.

29 Utendi throno cum *baidachino* et cappa *magna* in Pontificalibus; nec non permittendi presbyteris Ln ecclesiis suae jurisdictionis celebrantibus ut sui nominis tamquam Antistitis sive In precibus Icrlalibus sive in *Canone Missae* mentio flat: quatenu- haec ipsi a lure concessa nor. fuerint.

Animadvtrsiones

I. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdclcgari* possint, sed illae tantum quae arierisco · notantur, seu quae habentur sub numera 6. 7. 8. 9. 10, II. 13. 16. 18, 19. 20. 21. 22.

П. Ordinarius Insuper supradictls omnibus facultallbui sive per se sive per alios uti tantum valeat intra /Ino *suae iunsdictionis;* casque gratis ct sine ulla mercede exerceat. et facta mentione apostoUcae delegationis.

ТП. Quod sl forte *ct oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra hisce *facultatibus* Ordinarium uti *contingat,* absolutiones, dispensationes, concessiones omnes exlrde impertitae uti ratae atque validae habentur. Insuper *datis* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earundem facultatum, ipsae in suo robore perseverare censeantur, usque dum responsum S. C ad eundem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die mensis . . anno . .

FORMULA SECUNDA (MAIOR)

Vigore potestatis ribi *a Ssmo D. N. . Div. Prov PP* tributae, *hacc S. Congregatio Christiano Nomini Propapan do Reo. P, Domino Ordinario . sequentes facultates cor.ce* dit ad ...

A) - Ctrca Sachaminta rr Sacros Ritus

1. Concedendi suis mlsslonariis facultatem benedicendi *aquam baptismalcm* ea breviori formula, qua MIssionarili Pcruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessiL |

2. Conficiendi *olea sacra* cum sacerdotibus. quos potuerit habere: et. si necessitas urgeat, etiam extra diem Coenae Domini

3. Concedendi facultatem administrandi *Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus, ln quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congreg. diei 4 mail anni 1774.1 atque Instructione “ De

4. Permittendi suis missionarils ut *Missam* celebrare possint tn mari, dummodo mure sit tranquillum, in loco tamen decenti: atque ux. In casu necessitatis. Missa celebrari

5. Permittendi *thuriflcationcm* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelllceo Induti Missae Inserviant.

6. Permittendi ut In ecclesiis sui territorii trgf 5flssa/ statim post mediam noctem Nativitatis Domini celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant

7. Permittendi ut ln ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant luxta peculiarem Ritum a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ccclessu minoribus paroecialibus. in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae. et quod nulla exinde abusui pateat occasio; ct quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in Iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco solemnis. celebrari possit ferla V Ln Coena Domini et Sabbato sancto.

8. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada. extra Quadragesimam. Missa privata de Rcquie celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis prmlegtatls. diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

9. Permittendi etiam ln omnibus diebus festis et dominicis Missam voriram de B. M. V. iis qui. ob defectum oculorum allamve infirmitatem, legere nequeant Missas xingiuis diebus occurrentes iuxta Missalls Romani rubri-

UsTTc^TnU^o«KlnCrlbu3 CX substantia ccnfec-

Rrar^|

ORETO

• 11. Permittendi religiosis sororibus sacrarii servitio addictis ut sacra vasa sacrasque supcllectiles tangere, nec non pallas, *corporalia* ct *purificatoria abluere* valeant.

• 12. Concedendi infirmis decumbentibus, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, u quo decumbunt, ut s. *Communionem* sumere possint bls vel ter in hebdomada; et si agatur dc sacerdotibus vel religiosis etiam quotidie, *non servato* telunio: hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

11 Conferendi, rationabili de causa. Ordines *minores* cmnes simul, etiam cum prima tonsura.

14. Dispensandi. gravi tamen de causa, cum utriusque cleri diaconis super *defectu aetatis* unius anni. ut. eo non obstante, ad s. Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, ct dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite, secundum Codicis praescriptiones can 976. absolverint.

• 15. Dispensandi, canonicis cxistcntlbus causis, super impedimentis matrimonialibus sive minoris sive maioris gradus (can. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus. Juris tamen ecclesiastici: exceptis impedimentis provenientibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate In linea recta, consummato matrimonio.

Concedendo tamen *has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas ln Codice, a can. 1G35 ad can IM0, circa impedimenta* in *genere ct* in *specie; et, in im*pcdimer.tis mutae religionis ct *dlsparitatis cultus, servatis* conditionibus ab *Ecclesia praescriptis; videlicet dc amovendo* a *catholico* coniuge perversionis periculo, ac de *universa prole utnusque sexus* in catholicae religionis sanctitate baptizanda *ct educanda; monita parte catholica de obligatione.* qua tenetur, *conversionem* coniupls acatholici prudenter *curandi, eaque lege ut, neque ante ncquc post matrimo*nium *coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi* cultus cd *matrimonialem consensum praestandum vel renovandum.* Si *agatur vero de matrimoniis cum* hebraeis cel *mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polycamlae; absit periculum circumcisionis prolis; ct si* cicílis cetus sit *ineundus,* sit *tantum caeremonia* civilis nuileque Mahumetis invocatio aut *aliud superstitionis genus interveniat.*

• 16. *Sanandi* in *radice,* luxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum. de quo supra N. 15 nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimatlonem. Ordinarius prae oculis habeat can. 1051.

• 17. Sanandi pariter in *radice matrimonia mixta* attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico; dummodo moraliter certum sit partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram.

Si - Circa Absolutiones, Benedictiones, Indulgentias. etc.

• 18. Absolvendi ab omnibus censuris, sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis.

• 19. Dispensandi vel commutandi vota *privata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.

• 20. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulcentiis a S. Sede concedi solitis *coronas* prccatorias. *cruces, Krcas* statuas et sacra *numismata,* et adnectendi coronis klulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigens nuncupantur.

21. Conferendi uni altcrive ex suis sacerdotibus facultatem consecrandi, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam. *calices, patenas* et altarium *lapides,* adbibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictos.

22, Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914 ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes. confessi et s. Communione refecti eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro s. Fidei propagatione ct iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.

21 Concedendi ut. servatis consuetis conditionibus. *Indutmtiam plenariam* tn *primae Communionis* solemnis distributione et in s. Confirmationis administratione. christifl*dtlts* ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

• 24. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *convertis* ab haeresi. servatis consuetis conditionibus.

25. Impertiendi Indulgentiam plenariam singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* interfuerint. ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 26. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidellbus. qui spltitualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus,* de quibus in can. 1349. I 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes. confessi ac sacra Communione refecti adstiterint atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodl habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pus ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei proparitione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 27. Concedendi in actu visitation U paroeciarum, quasiparoeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum. ut Indulgentiam *plenariam* una vicé tantum lucrari possint christifideles. dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces fudennt pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 28. Concedendi christifidellbus ut Indulgentias, propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

• 29. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae applicari* possint per *modum suffragii* animabus tn purgatorio detentis.

• 30. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia plenaria vulgo toties quoties nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles in *periculo mortis* constituti Indulgentiam nlrnariam lucrari possint. Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando: vel. ea deficiente. Ss/hum le-m nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

31. Concedendi ut. expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis, *statim post meridiem.*

32. Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, loco Divini *Officii, rosarium vel* aliae preces recitari possint.

33. Permltendl suis missionariis ut *vestes lairaies induere* possint, sl aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commode permanere non potuerint.

34. Assignandi *pensiones* quasi-parochis vel missionarixs ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel misiionibus. deductis expensis.

C) - Pno ipso Ordinario

35. *Asservandi* ln sacello domus stabilis suae residentiae Ssmum *Eucharistiae Sacramentum,* ea lege, ut lampas indesinenter ante tabernaculum lucescat, clavis diligenter custodiatur, aliaque iuxta liturglcas leges plene serventur.

36. *Lucrandi Indulgentias,* quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censucrit, impletis tamen conditionibus.

37. *Utendi* ipse personaliter, in iisdem tamen adiunctis, *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressoconcedendas esse censucrit.

38. Utendi *throno* cum *baldachlno* et *cappa* magna m Pontificalibus; nec non permittendi presbyteris in ecclesiis suae iurisdictlonls celebrantibus ut sui nominis tamquam Antistitis sive in precibus fcrialibus sive ln *Canone Missae* mentio fiat: quatenus haec ipsi a lure concessa non fuerint

Animadversiones

I. Praedictae facultates ex lege conceduntur, ut non omnes indlscrimlnatlm rubdclegari possint, sed illae tantum quae asterisco · notantur, seu quae habentur sub numeris: 11. 12. 15. 16, 17. 18, 19. 20. 24. 26. 27, 28. 29. 30.

П. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat intra *fvaes suae lurisdlctionis;* easque gratis et sine ulla mereede exerceat, et facta mentione apostolicac delegationis.

TIL Quod sl forte er oblivione vel inadvertentia ultra tempus supra praefinitum, seu ultra hisce facultatibus Ordinarium uti contingat, absolutiones, dispensationes, concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper datis ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione rarumdvm facultatum. ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eumdem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis ... anno ...

FORMULA TERTIA (MAIOR)

Vigore potestatis sibi a Ssrto D. N. dir. Prov. PP. ... *tribulae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando Rev. P. Domino Ordinario sequentes facultates concedit ad ...*

A) - Circa &nAvrxTA rr Satros Rnrs

1. Concedendi suis missionariis facultatem brncd»ccnd> *aquam baptismalcm* ea breviori formula, qua MKstonartis Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus 1П uti concessit. l

X Conficiendi olea ruera cum sacerdotibus, quos potue rit habere: et. si necessitas urgeat, etiam extra diem Coenae Domini.

3. Concedendi facultatem mf ministrandi Confirmationis Sacramentum uni vel altert ex suis sacerdotibus rn quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamon quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huiu> Congr. dici 4 mai» anni 1774. l atque Instructione

' Cf Rituale Romanum. Appendix : De ftspttew» c? *Collectanee. 3.* edit., n 503.

Sacramento Confirmationis " m appendice Ritualis Romani inserta

4. Permittendi suis misslonarus ut *Missam* celebrare posant. m casu necessitatis, etiam *sine ministro. xub dio* et jub *terra,* atque etiam in mari, dummodo m.ire sit truaquiuum. /n loco tamen decenti, etiam si altare sit fractum vel sme Reliquiis Sanctorum, et praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, si aliter celebrari non possit: atque ut Missa celebrari queat una *hora port mediam noctem.*

5. Permittendi ut *Missa celebrari possit cum uno Luminari.* adhibendo in casu ouodeunique lumen, dummodo cera ex apum industria confecta deficiat: nec non permittendi ut Missa *absque luminaribus* celebrari pesstt. in locis ubi non inveniuntur olivae'et nulla alia substantia ad lampades nutriendas Invenin potest, in casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

6. Permittendi ut in utraque *purificatione calicis aqua tantum* adhiberi possit, dummodo tamen extrema adsit vtni deficientia.

7. Permittendi *thuriftcatlonem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici ruperpeUceo induti Missae inserviant.

8. Permittendi ut in ecclesiis sui temtoni *tres* Missae statim post mediam noctem Nativitatis Dor-.tni celebrari possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant.

9. Permittendi ut ln ecclesiis sui territorii *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritum aim. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroectalibus. in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedicta? sacras funcùones solcmniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacn.v mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusui pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari posai, permittendi ut ln iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco sclemnis. celebrari possit Ferta V in Coena Domini ct Sabbato sancto

• W. Permittendi ut In reelesus sui temtoru ter in hetdomada. extra Quadragesimam. .Missa pnvata dr Rcquic celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioru et minoris. exceptis domtnicls, nec non feriis, vigiliis atque octavis prhllegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubriers permittitur, computatis.

11. Permittendi etiam In omnibus diebus festis ct dominicis Mistam rollyarn de *B. M. V. iis* qui. ob defecturo oculorum aliamve infirmitatem, legere nequeant Missas xmgulis diebus occurrentes iuxta Missalis Romani rubricas.

12. Permittendi ut. iusta de causa. Srmu-n *Sacramentum cum duobus luminaribus* ex quacumque substantia confectis *exponi* possit.

13. Permittendi ut. in locts ubi olivae non Inveniuntur, et nulla aha substantia ad lampades nutriendas haberi potest. SacTtjTnmlum etiam rtne *lumine asservari* possit. in casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

14. Permittendi, si ab haereticis aut infidelibus ait periculum wcrilegli. ut *Ssmum Sacramentum* pro infirmis *sine lumine* in loco tamen decenti rettneri possit.

• 15. Permittendi religiosis sororibus sacrarii servitio addictis ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non *pallas, corporalia* et *purificatoria abluere* valeant

16. Permittendi suis mlssionariis ut admlnlrtrare valeant Christianis graviter aegrotantibus Ssmam Eucharistiam sine Iurine et sine superpellloeo et stola, dummodo constet dc penculo cui exponerentur si induerent superpelhceum ct

• 17. Concedendi Infirmis decumbentibus, de quibus certa sp« non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut *. Commtmionem sumere possint bis vel ter ln hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, non serrato idunto: hoc «t etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antra sumpserint

18. Conferendi, rationabili de causa. Ordines minores omnes simul, etiam cum prima tonsura.

19. Conferendi iusta de causa, omnes sacror Ordines, etiam Presbyteratum, diebus fetialibus etsi continuis.

20. Dispensandi, gravi tamen de causa. cum utriusque cleri diaconis super defectu aetatis decem et octo mensium, ut. eo non obstante, ad s. Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite, secundum Codicis praescriptiones can. 97β. absolverint.

• 21. Dispensandi. canonicis existentlbus causis, super impedimentis Tratrimonlalibus sive minaris uve maioris gradus (can. 10421. tam publicis quam occultis, etiam multipli?ibus. turis tamen ecclesiastici*, exceptis impedimentis provenientibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio.

Concedendo tomen has dispensafionet, Ordinarius prae omits habrat reçûtes statutas tn Codice, a can. 1035 cd can. 1W0. circa impedimenta tn ponere ct in specie et. m impedimentis mirtar religionis ct disparitatts cultus, servatu conditionibus ab Ecclesia praescriptis.* videlicet de amovendo a catholico coniugc perversionis periculo, ac dc universa prole utrtusque tertu ln catholicae religionis sanctitate baptixanda ct educanda; monita parte catholica uc *obligatione, qua tenetur, conversionem eoriugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut neque ante neque* port *matnrr.or.iuin coram Ecclesia intturn,* partes adeant ιηϊ*μ *strum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero dc matrimoniis cum hcbracis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut. constet dc status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiac: absit periculum circumcislonii prolis; ct* si civilis *actus sit ineundus, sit tantum coercmonia civilis nullaque Mahumetu invocatio aut aliud superrtittonis genus interveniant.*

• 22. Sanandi in *radice,* iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedi* mentum, de quo supra N. 21, nuiilter contracta. Quad vere attinet sd prolis Icgitlmationcm. Ordinarius prae oculis habeat can. 1051.

• 23. Sanandi pariter in radice matrlmtmla mixta attentata coram magistratu civili vel ministro acathoiico. dummodo moraliter certum sit partem acatholicam unlventae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem r.on esse impedituram.

• 24. Dispensandi cum gentibus et Infidelibus pium uxore5 habentibus, ut post conversionem et baptismum, quam ex illis maluerint, si etiam ipsa fidelis flat, retinere possint, nisi prima voluerit converti.

• 25. Dispensandi super Interpellatione coniugum in infidelitate relictorum pro omnibus casibus ordinariis, dummodo scilicet adhibitis antea omnibus diligentiis, etiam per publicas ephemerides ad reperiendum locum ubi cor.iux infidelis habitat· Usque in irritum cessis. constet saltem summarie ct extraludletaliter coniugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum infra tempus in monitione praefixum suam voluntatem non significasse.

• 26 Itemque dispensandi super Interpellatione conlugis ln infidelitate relidi, siquidem certo constiterit, saltem summarie ct cxtraiudiclaliter. Interpellationem fieri non posse sine evidenti *gravis damni* aut coniugi iam ad fidem converso. aut Christianis inferendi periculo.

• 27. Permittendi ut. accedente gravi causa, *interpellatio* contugts infidelis *ante baptismum* partis quae ad fidem convertitur fieri possit; nec non, gravi pariter de causa, ab eadem interpellatione, ante baptismum partis quae convertitur. dispensandi, dummodo hoc in casu ex processu saltem sumario et extraiudiclali constet interpellationem fieri non posse, vel fore inutilem.

Si - Cihca AwovvTioxrs. Bxnedictioxts, Ixoclgetctias. etc.

• 23. Absolvendi ab omnlous *censuris,* sive simpliciter rive speciali modo Romano Pontifici reservatis

▮ 29 DL1 isandi vel commutandi vota *privata* Sedi Ap reservata. (quibus in can. 1309.

• 30. Benedicendi solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis a S. Sede concedi solitis, *coronas* precatorias. *cruces.* parvas statuas et sacra numismata, et adnectendl coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crurigens nuncupantur.

31. Conferendi uni alterive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi* Iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam caliccr, *patenas* et altarium lapides, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

32 Impertiendi, praeter concessionem de qua in can 914, ter in anno In solcmniorlbus festis Benedictionem Papalem iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere pocnllentes. confessi et s. Communione refecti eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint

33. Concedendi ut. servatis consuetis conditionibus. Indulgentiam *plenariam* in *primae Communionis* solemnl distributione et In s. *Confirmationis* admlnlstrationc, chrisUfldelea ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

• 34. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *convertx* ab hacresi. servatis consuetis conditionibus.

35. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero. qui per quinque saltem dies *sacris Exercitiis* Interfuerint. ac. sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s Synaxim accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 36. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifideiibus. qui spirituali- Exercttlis M;u *sacris Missionibus,* de quibus in can. U49. 1 1. ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes. confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque ecclesiam, ln qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pixs ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione ct luxu mentem Summi Pontificis.

• 37. Concedendi ln actu visitationis paroeciarum, quasiparoeciarum et missionum. nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut Indulgentiam plenariam u*Ja. ??CC luCTari possint chrlstifldeles dummodo . ac 8' C°mniunior.c refreti pias ad Deum Flde‘ prop;j«atlone ct luxU

q saium bis m mense requiritur, lucrari

possint etsi ob legitimum impedimentum Inde a mense xl poenitentiae sacramentum non accesserint.

• 39. Concedendi ut omnes praedictae Indulgentiae applicari possint per modum *suffragii* animabus in purgatorio delentis.

• 40. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia plenaria VUlgo toties quoties ñuncupata idest a quocumque ex fidelibus In morti· periculo constitutis lucranda. Grassantibus Autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles tn periculo mortis constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint. Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel, ea deficiente. SfflTium lesu nomen corde ullcm, m ore non potuerint, invocando.

41. Concedendi ut. expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum cum* budibui dici sequentis, stnfim post meridiem.

42 Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, loco Divini *Officii, rosa*num vel aliae preces recitari possint

4X Permittendi suis missionaryis ut vestes laicalcs induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa. vel in eis commode permanere non potuerint.

44. Permittendi suis missionarils ut *artes medicinae et chirurgiae* exercere valeant, dummodo in iliis periti sint, operentur absque Incisione, praeterquam ad sanguinem emittendum, ct nihil exigant pro huiusmodi exercitio; et ln curandis mulieribus ea vitent, quae sanctitatem characters. quo insigniti sunt, dedecent.

45. Assignandi *pensiones* quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignatibus quasi-paroecias vel missiones, ln quas per decem annos Incubuerunt, solvendas annuatlm a successore, non excedentes tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus. deductis expensis.

• 46. Dispensandi cum catholicis pauperibus, qui opera tua valde indigent, ut serviliter *laborare* valeant diebus Dotr.tnids. exceptis Paschate et Pentecoste, post tamen sanctae Missae auditionem si possit audiri, si vero non possit, recitatis precibus suppletivis.

C) - Pro ipso Ordinario

47. Asservandi in sacello domus stabilis suae resldentiae srrr.un: Eucharistiae *Sacramentum,* ea lege, ut lampas indesinenter ante tabernaculum lucescat, clavis diligenter custodiatur, aliaque iuxta liturgicas leges plene serventur.

46. Lucrandi Indulgentias, quas aliis vi facultatum sibi .► oncessarum impertiendas censuertt. impletis tamen conditionibus.

49. Utendi ipse *personaliter,* in iisdem tamen adiunctis. *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

50. Utendi *throno* cum *baldachino* et *capa magna* in Pontificalibus; nec non permittendi presbyteris in ecclesiis suae Jurisdictionis celebrantibus ut sui *nominis* tamquam Antistitis sive in precibus ferialibus sive tn *Canone Missae* mentio flat: quatenus haec ipsi a iure concessa non fuerint.

ANIMADVERSIONES

L Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omr.cs indiscrinunatlm *subdelegan* possint, sed Illae tantum quae astcrisco · notantir. seu quae habentur sub numeris: 19. 15. 17. 21, 22. 23. 24. 25. 26. 27. 23. 29. 30. 34. 36, 37. 38. 39. 40. 46.

IL Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus five per se sive per alios uu tantum valeat intra *fines suae turisdictionis;* easque gratis et sine ulla mercede exerceat. et facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte cx oblivione vel *inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra ... hisce *facultatibus* Ordinarium uti contingat, absolutiones, dispensatlor.es. concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper datis ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad vumdem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis dc Propaganda Fide, die . mensis ... anno ...

SI PI'I.EMENTUM AD FORMULAM MAIOREM

Udem pro tribus Formulis maioribus)

Vigore potestatis sibi n Sstho D. N. ... dlv. Prov. Papa tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando R· P. D. Ordinario ... sequentes facultates concedit ad a die tamen computandum, quo aliae facultates •Formula . maior) datae sunt, ct ad normas in eodem folio facultatum expressas sub capite Animadversiones; tempe:

1. Erigendi illas etiam *confratcmitatcs* a S. Sede adpro-ra-as quarum Instituendarum lus apostolico cx privilegio illis reservatum est (can. 686. (2), una excepta confraterrJtale Ssmi Rosani, iisque adscribcndi christ!fideles; ac benedicendi *coronas ct scapularia earumdem confraternitatum propria,* cum applicatione omnium indulgentiarum et privilegiorum, quae Summi Pontifices iisdem confratemiUUbus impertiti sunt.

2. *Subdclcgandi* suis Missionariis facultatem christifideles cdjcnbendi *confraternitatibus,* de quibus supra n. 1; ac benedicendi *coronas ct scapularia earumdem confraternitatum propria,* cum applicatione omnium indulgentiarum et privilegiorum, quae Summi Pontifices iisdem confraternitatibus impertiti sunt.

3. Subdclegandi pariter suis Missionariis sequentem duplicem *facultatem* quae eidem Ordlnano. qua Episcopo, m canone 349. | 1. n. 1. conceditur, nempe:

a) benedicendi, ritibus tamen ab Ecclesia praescriptis, *caetera omnia scapularia* a Sede Apostolica probata, eaque Imponendi sine onere inscriptionis;

b; erigendi, ritibus pariter ab Ecclesia praescriptis, stationes *Viae Crucis, cum* omnibus Indulgentiis, quae huiusmodi pium exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt: ct applicandi *easdem indulgentias crucibus et crucifixis pro* infirmis aliisque legitime impeditis, prae oculis habito decreto Sacrae Poeniteotiariae diei 14 decembris anno 1917. ›

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis ... anno ...

| Deere'un.—*Soivurdur dubia circo pium Vide Crucis exercitium et indulgentia eidem adnexas rtte lucrandas (A.* A. S., X (1918) p. 30-31). [LE 67].

Postquam, die 24 iulii 1912, a Suprema Sacra Congregation S. Officii promulgatum fuit Decretum de Indulgentiis pio Viae Crucis exercitio adnexis, nonnulla dubia aborta sunt, quae Sacrae Poenitentlartae Apostolicae Tribunali solvenda sunt proposita; videlicet:

I Utrum praedictum Decretum abrogaverit etiam pias Uniones et pia Exercitia Viae Crucis Perpetuae et Viae Crucis Viventis. cum indulgentiis quae eisdem respective sunt mlnerae?

II. Utrum abrogatio coronarum, quas vocant Viae Crucis. eC cuiusvis concessionis, quae eas respiciat, se extendat etiam ad illas Viae Crucis coronas, quae ante abrogationis Decretum *fuerunt* legitime benedictae, indulgentiis ditatae et fidelibus iam distributae?

III. An per idem Decretum censibus sit abolitus usus crucium vel crucifixorum, quibus per facultates speciales, culumque tri butas, adnexae fuerant indulgentiae Viae Crucis, lucrandae ab lis etiam que nullo detinentur impedimento ab exercitio rite obeundo; ct an huiusmodi cruces et crucifixi, qui fuerint iam benedicti et distributi, in posterum pro lucrandis indulgentiis valeant tantum in casu legitimi Impulimenti?

IV. Utrum in usu crucifixorum cum adnexis indulgentiis Viae Crucis rite benedictorum, ad indulgentias lucrandas, requiratur Passionis Dominicae meditatio, vei saltem pia eiusdem recordatio; an sola sufficiat statutarum precum recitatio, vlgmU nempe *Pater* cum totidem *Ave, Maria.* et *Gloria?*

V. An laudato Decreto abrogata fuerint etiam Induits, quibas confessoriis aliisve concessa est facultas Impeditis commutandi preces iniunctas in alia pia opera?

VI. An eodem Decreto abolitae sint etiam illau concessiones, quibus permittitur, ln stationibus singulis rite visitandis, ut multitudo populi fidelis in suo loco consistat, ibique pro qualibet statione assurgat tantum et genuUectat?

Et Sacra Poenitentiaria respondendum censuit:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Affirmative.*

Ad III. *Affirmative* ad utramque partem

Ad IV. *Affirmative* ad primam partem; *Negative* ad secundam

Ad V. *Nega*rire, dummodo usus crucifixi benedicti non omittatur. et aliqua saltem addatur pia Passionis Dominicae memoria.

Ad VL *Negative,* si agatur de publico exercitio in ecclesia, quod a multitudine fidelium in communi peragatur.

Quae responsa, in audientia diei 7 decembris vertentis anni ab Infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori relata. Ssmus D N. Benedictus dlv. Prov. PP. XV odproteare rctaque habere, contrariis quibuscumque non obstantibus, dignatus est, ac publici iuris fieri mandavit.

Datura Romae in S. Poenitentiaria, die 14 decembris 1917.—Guhelmtts *M.* Cord. VAN ROSSUM, *Poen.* maior.—P. Borjooglni Duca, S. *P. Secr,*

FORMULA PRIMA (MINOR)

Vigore potestatis sibi a Ssmo D. N. div *Prov. PP. tributae, haec Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando Rcvmo P. D. Ordinario scquer.tes facultates concedit ad ...*

A) - Circa Sacramixta rr Sacros Rrrvs

1. Administrandi, Confirmationis Sacranentum, servata instructione ** De Confirmatione * in Appendice Rituali· Romani inserta.

2. Permittendi suis missionariis ut Missar» celebrare possint in mari, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; atque ut. in casu necessriatxs. Missa celebrari queat uno *hora post mediam* nocKm.

3. Permittendi thurificarioncm in Missi cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant

4. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii tres Miwoc statim post mediam noctem Nativtfaris *Domini* celebrari

possint, cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem. cauto tamen ut omnia cum debita reverentia itant

5. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii functior.es *Maioris Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritum a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro celestes minoribus parceciallbus. in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae «acris mysteriis debitate. et quod nulla exinde abusi pateat occasio; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta loco solemry. celebrari possit ferla V in Coena Domini et Sabbato sancto.

6. Permittendi ut in ecdesiis sui lemteni ter in hebdomada. extra Quadragesimam. Missa *pnvata de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris ct minoris. exceptis Dominicis, nec non feriis» vigiliis atque octavis priv&giatis. diebus tamen, quibus eadem Musa a Rubricis permittitur, computatis.

• 7. Permittendi religiosis *sororibus sacrâtü* servitio addictis ut sacra vasa sacrasque supcliectiles tangere, nec non *palles, corporalia* et *purificatoria abluere* valeant.

• 8. Concedendi infirmis decumbentibus, de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut s. *Communionem* sumere possint bis vel ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, non *servato* teiunto: hoc est etsi ahquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

• 9. Dispensandi, canonicis oxislentlbus causis, super tmpedimrrrtis matrimonialibus minoris gradus (can. 1042). tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, nccnon super impedimentis mixtae religionis et disparitatls cultus.

Concedendo tamen has dispensationes, Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas ta Codice, *a can. 103i ad can.* 1US0 circa impedimenta in *genere et* in specie; et, ta impedimentis mixtae religionis et disparitatis *cultus, servatis* conditionibus ab *Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo a cathoKco comuge perversionis periculo, ac de* universa *prole utriusque sexus in catholicae religionis* sanctitate *baptizanda ct educanda: monita parte catholica de obtioatlone, qua tenetur, conversionem coniugis acatholsci prudenter curandi; caque lege ut, neque ante neque post* matrimonium coram *Ecclesia tatturr.. partes adeant* mir.irtrum falsi cultus *ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum.* Si *agatur vero de matrimoniis cum hebrccu vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad remotxndum periculum volygamlae: absit periculum cirumcisionis prolis; et* si civilis actus sit ineundus, *sil tantum cacremonta* civilis, nullaque Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.

• 10. Sanandi in radice, iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum. de quo supra N. 9, nullltcr contracta. In matrimoniis vero mixtis attentatis coram magistratu civili vel ministro acatholico sanatio in radice ne concedatur, nisi moralités certum sit partem acathohcom universae prolis tam natae quam nascfturae catholicam educationem non esse impedituram. Quod autem attinet ad prolis legitlmationcm. Ordinarius prae oculis habeat canonem 1051.

B) - €tac Assotmoxxs. BcmncnoxKs. bcovtcumxs. rrc.

• 11. Absolvendi ab omnibus censuris, sive simpliciter, sive speciali medo Romano Pontifici reservatis.

• 12. Dispensandi vel commutandi *vota pnvata* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.

• 13. Consecrandi. Iuxta formam Ln Pontificali Romano praescriptam, calices, *patenas* et altarium lapides, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

• 14. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a Sancta Sede concedi solitis coronas peccatorias. *cruces,* parvis statuas et sacra r.umir»nata. ct adncctend» coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae α Patribus Crucigeris nuncupantur.

15. Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914. ter in anno ln solemnloribus festis Benedictionem Papalem iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communione refecti, eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.

18 Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus. Indulgentiam plenariam ln pnrncc Communionis solemn! distributione et in B. Confirmationis administrallone, christ!-fideles ad s. Communionem vel confirmationem rite accedentes lucrari possint.

• 17. Concedendi Indulgentiam plenariam primo converris «b haereri, servatis consuetis conditionibus.

18. Impertiendi Indulgentiam plenariam singulis ex clero. qui per quinque saltem dies sacrii Exercitiis interfuerint. ic, «ncro«anctum Musae sacrificium celebrantes vel «altem od s. Synaxim accedentes, plxs ad Deum preces effuderint pro t. Fidei propagatione et Iuxta mentem Summi Pontificis

• 19. Concedendi Benedictionem Apcstollram cum Indulgentia plenaria omnibus christtfldeflbus. qui spiritualibus Exercitits seu sacris Mtarionlbus, de quibus In can. 1349 il. ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis Impertiendae vere poenitentes. confessi ac sacra Communione refecti adstitertnt. atque ecclesiam, in qua conciones hulusmodl habebuntur devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propaga tione ct iuxta mentem Summi Pontificis.

• 20. Concedendi in actu visitationis paroeciarum quariporocclarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint chrlstlfidelcs. dummrdo contntl. confessi ac s. Communione retecti pias ad Drum preces fuderint pro s. Fidei propagatione ct iuxta mentem Summi Pontificis.

• 21. Concedendi christlfidolibus ut Indulgentias, propter Suas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possât etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

• 22. Concedendi ut omnes praedictae Indulgentiae applicari possint per modum *suffragii* animabus tn purgatorio detentis.

• 23. Benedicendi crucifixos cum *Indulgentia plenana* vulgo tottes quottes nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus m mortis articulo constitutis lucranda. Grassantlbus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles in *periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint. Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando; vel. ea deficiente. Ssrtlum lesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

24. Concedendi ut. expleto Divino Officio diei, legitima concurrente causa, pnvatim recitari possit *matutinum* cum laudibus diei sequentis, statim post meridiem.

25. Permittendi suis missionary ut vestes Iaicates induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum cura commissa, vel in eis commode permanere non potuerint

26. Assignandi *pensiones* quasi-parochis vel mlssionanii ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibct provenientium cx quasi-paroecils vel missionibus. deductis expensis.

C) - Pro ipso Okdlxmuo

27. Frucndi induito personali *altaris privilegiati* quotidiani. dummodo intuitu huius privilegii, nihil omnino praeter consuetam eleemosynam percipiat.

23 *Lucrandi Indulgentias,* quas aliis vi facultatum sibi concessarum Impertiendas censuerit. Impletis tamen conditionibus.

29. *Utendi* ipse *personaliter,* in iisdem tamen adiunctis. *facultatibus seu* permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

Aximad·,ersioxes

L Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscrlminatim *subdclegari* possint, sed illae tantum ?uae asterisco * notantur, seu quae habentur sub numeris: . 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 17. 19. 20. 21. 22. 23.

IL Ordinarius insuper suprodictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat intra *fines suce iUTisdictionis:* easque gratis et sine ulla mercede exerceat ct facta mentione apostolicae delegationis.

III. Quod si forte ct oblivione vel *inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra ... hisce facultatibus Ordinarium uti contingat, absolutiones, dispensationes, concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habentur. Insuper datis ab Ordinario precibus pro *renovatione* seu prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C ad cunoem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae. ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis ... anno Domini ...

FORMCIA SECUNDA (MINOR)

Vigore *potestatis sibi a Ssmo D. N. . . Div.* Prov. PP, tributae, haec S *Congregatio Christiano Nomini Propagando Rev.* P. *Domino Ordinario sequentes facultates concedit ad ...*

A) - Circa Skcr.vmtxxa et Sacros Rxtvs

1. Concedendi suis missionary facultatem benedicendi aquam baptismalem ea breviori formula, qua Missionarils Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessit. »

2. Concedendi facultatem administrandi *Confirmationis* Sacramentum uni vel alteri cx suis sacerdotibus, in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congreg. diei 4 mail anni 1774. ' atque Instructione " De Sacramento Confirmationis " in appendice Ritualis Romani inserta.

X Permittendi ut Missa celebrari possit in mari, dummodo mare sit tranquillum, in loco tamen decenti; atque ut. in casu necessitatis. Missa celebrari queat una hora post mediem noctem.

4. Peimittendi thurifteatlonem in Missis cantatis a scio

ColIeS^'Ÿ KUt . η. 5П3, Dc Baptismo. « Ct

oreto

celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici wperpelUceo Induti Missae inserviant.

5. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem Nativitatis Domini celebrari passint. cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem. cautò tamen ut omnia cum debita reverentia fiant

6. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii *functiones Melons Hebdomadae* celebrari valeant iuxta peculiarem Ritum a s. m. Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, et quod nulla exinde abusui pateat occasio: et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco solcmnis, celebrari possit ferla V in Coena Domini et Sabbato sancto.

7. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii ter in hebdomada. extra Quadragesimam. *Missa privata dc Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris ct minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

B. Permittendi etiam in omnibus diebus festis ct dominicis Missam *votivam de B. M. V.* iis qui. ob defectum oculorum abamve infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes iuxta Missalls Romani rubricas.

9 Permittendi ut. iusta de causa, Ssmum *Sacramentum* om duobus luminaribus ex quacumque substantia confectis exponi possit.

• 10. Permittendi religiosis *sororibus* sacrarii servitio adoicUs ut sacra vasa sacrasque supellectiles tangere, nec non polias, *corporalia* et *purificatoria abluere* valeant.

• 11. Concedendi *infirmis decumbentibus*. de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis, a quo decumbunt, ut s. *Communionem* sumere possint bis vel ter in hebdomada ; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, non *servato iciunio:* hoc est etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

11 Conferendi, rationabili de causa. *Ordines minores cmr.es* simul, etiam cum prima tonsura.

13. Dispensandi, gravi tamen de causa, cum utriusque cleri dtoconis super *defectus aetatis* unius anni, ut, eo non oosUnte. ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri posent. dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici nte, secundum Codicis praescriptiones can. 976. absolverint

• 14. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super impedimentis *matrimonialibus* sive minoris sive maioris gradus lean. 1042), tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus. iuris tamen ecclesiastici: exceptis impedimentis provenientibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio.

Concedendo tamen has dispensationes. Ordinarius oculis habeat regulas statutas in Codice, *a can. can. Iv60,* circa *impedimenta in gencre ct in specie; ct, impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis* conditionibus ab *Ecclesia praescriptis: videlicet dc amovendo* a *catholico comuge perversionis periculo, ac de* universa prole *utriusque sexus* in *catholicae religionis sanctitate baptizanda ct educanda; monita parte catholica* dr obücatione, qua *tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut, neque ante neque post rratrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum* vel renovandum. Si *agatur vero dc matrimoniis cum htbraeis* vel *mahun.ctanis, peculiari ratione oportet ut: ctnstct de status libertate partis infidelis ad removendum periculum polygamiac; absit periculum circumcisionis prolu; ct si civilis actus sit ineundus, sit tantum cocremonia* civilis *nullaque Mahumctis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.*

• 15. *Sanandi in radice,* iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra N. 14 nuUiter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimationem, Ordinarius prae oculis haberi can. 1051.

• 16. *Sanandi* pariter in *radice matrimonia mixta* attentata coram magistratu civili vel ministro acathollco. dummodo moraliter certum s»t partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem con esse impedituram,

B» - Circa Assolcttones. Benedictiones. Indulgentias, etc.

• 17. Absolvendi ab omnibus censuris, sive simpliciter live speciali modo Romano Pontifici reservatis.

• 18. Dispensandi vel commutandi vota privata Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.

• 19. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a S. Sede concedi solitis *coronas* precatorias, cruces, parvas statuas et sacra *numismata;* et adnectendi coronis LcduIgentias. quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

20. Conferendi uni alterive ex suis sacerdotibus facultatem *consecrandi,* iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam. calices, *patenas* et altarium *lapides* adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

• 21. *Erigendi pium exercitium Viae Crucis* ritu ad Ecclesiae praescripto, cum applicatione omnium Indulgentiarum. quae huiusmodi exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt, et applicandi easdem Indulgentias crucibus et crucifixis, pro infirmis aliisque legitime impeditis, prae oculis habito Decreto s. Paenitentiariae diei 14 decembris anno 1917.[1]

22. Imperliendi, praeter concessionem de qua in can. 914 ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalcm* Iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab ns lucranda, qui vere poenitentes. confessi ct s. Communione refecti eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro s. Fidei Propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint.

23. Concedendi ut. servatis consuetis conditionibus. *Indulgcntiam plenariam* in primae *Communionis* solemn! distributione ct in s. *Confirmationis* ♔administration christifidcles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint.

• 24. Concedenti *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi, servatis consuetis conditionibus.

25. Impertiendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *sacris* Exercitus interfuerint. ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxlm accedentes, pias ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 26 Concedendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus christifidclibus. qui spiritualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus,* de quibus in can. 1349, i 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae conclorus impertiendae vere poenitentes. confessi ac sacra Communione refecti adstilerint. atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, iblque per aliquod temporis spaLum pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis.

• 27. Concedendi in actu visitationis paroeciarum, quasiparoeciarum ct missionum, nec non communitatum tam saccularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam planariam* una vice tantum lucrari possint christilideles. dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces fuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta menum Summi Pontificis.

• *28.* Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias,* propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense ad poenitentiae sacramentum non accesserint.

• 29. Concedendi ut omnes praedictae *Indlugenttac* applicari possint *per modum suffragii* animabus in purgatono detentis.

• 30. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia plenaria, vulgo *toties quoties* nuncupata: id est a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles in *periculo mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint. Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando: vel ea deficiente. Ssrtlum lesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

31. Concedendi ut. expleto Divino Officio dieL legitima concurrente causa, privatim recitari possit matutinum cum laudibus diei sequentis, riatim *post meridiem.*

32. Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, loco Divini O/Jicit, rosarium vel aliae preces reeltan possint

33. Permittendi suis missionariis ut vestes latcalrs induere possint, st aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel In eis commode permanere non potuerint.

34. Asstonandi *pensiones* quasi-parochis vel mlsrionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias ve! missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a successore, non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroecds vel missionibus. deductis expensis.

C) - Pro ipso Ordinario

35. Frucndi induito personali altaris privilegiati quotidiani. dummodo intuitu huius privilegii nihil omnino, praeter consuetam eleemosynam percipiat

36. Lucrandi Indulgentias, quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit. impletis tamen conditionibus.

37. Utendi ipse personaliter, in iisdem tamen adlunctis. *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites ln praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

ANIMADVERSIONES

I. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes Indiscrimlnatim *subdclegari* possint, sed illae tantum quae asterisco · notantur, seu quae habentur sub numeris: 10. 11. 14. 15. 16. 17. 1B. 19. 21. 24. 26. 27. 2 29. ».

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat intra *fines tuae iurisdictionis;* casque gratis et sine u!la mererde exerceat et facta mentione apostolicae delegationis

[1] Cf. Notam ad Supplementum ad Formulam maiosem [Vide supra co! 258J.

HI. Quod st forte ex oblivione *vcl inadventcntia* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra .. hisce *facultatibus* Ordinarium uti contingat. absolutiones. dispensationes. concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper *datis* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione tarumdem facultatum, ipsae in suo robore perrecvrare censeantur, usque dum responsum S. C. ad eumdem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus S;icrae Congregationis de Propaganda Fide, die mensis anno ..

FORMULA TERTLA (MINOR)

Vigore potestatis tibi a Ssmo D. N. ... div. Prov. PP. tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando Rev. P. Domino Ordmario ... sequentes facultates concedit ad ...

Ai - Cutes Saoumxxta rr Sacros Rrrts

L Concedendi suis missionariis facultatem benedicendi equen baprismolcm ea breviori formula, qua Missionanl Peruanis apud Indos Summus Pontifex Paulus III uti concessit '

2. Concedendi facultatem *administrandi Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus, in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo, servato Decreto Sacrae huius Congregation» d. 4 mail an. 1774.l atque Instructione " De SQCramcr.to Confirmationis " In appendice Ritualis Romani inserta.

3. Permittendi ut Mixta celebrari possit, tn casu necessitatis. etiam sine ministro, sub dio et *sub terra,* atque etiam *in mari,* dummodo mare sit tranquillum. In loco tamen decenti : etiam <i altare rit fractuum vel sine Rehquh Sanctorum; et praesentibus haeretica, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, si aliter celebrari non possit; atque ut Missa celebrari queat uca *hora post mediam noctem.*

4. Permittendi ut Misso celebrari possit cum uno luminari, adhibendo In casu quodcumque lumen, dummodo cera ex apum industria confecta deficiat: nec non permittendi ut Missa *absque luminaribus* celebrari possit, in locis ubi non inveniuntur olivae ct nulla alia substantia ad lampades nutriendas inveniri potest: in casu tamen verae necessitati et graviter onerata conscientia ipsus Ordinarii

5. Permittendi ut in utr&que *purificatione calicis aqua tantum* adhiberi possit, dummodo tamen extrema adsit vini deficientia.

6. Permittendi thurificaftonem m Missis cantatis a solo celebrante qui ministris, dummodo duo saltem clerici supcrpellkeo induti Missae iawunt

7. Percutiendi ut In ecclesiis sui territorii *tres Missae* statim post mediam noctem Nativitatis Domini celebrari posaint. cum potestate administrandi fidelibus s. Communionem. cauto tamen ut omnia eum debita reverentia flant

fi. Permittendi ut in ecclesiis sui territorii funettoneJ Maioris *Hebdomadae* celebrari valeant luxta peculiarem Ritum asm Benedicto PP. XIII propositum pro ecclesiis minoribus parocclallbus in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemnitrr peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacri mysteriis dcbitae. e: quod nulla exir.de abusui pateat occasio: et quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in Iisdem ecclesiis unica Missa lecta loco solcmnis. celebrari possit farta V tn Coena Domini et Sabbato sancto.

9. Permittendi ut in ecclesiis sui temtorli ter in hebdomada. extra Quadragesimam. Misso *privata dc* Requic celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis Dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegi·»tis. diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

10. Permittendi etiam In omnibus dirbus festis et Dominicis Missam rotiram dc B. M V lis qui. ob defectum oculorum allamve Infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes luxta Missalls Romani rubricas

11. Permittendi ut. lusta de causa. Simum Sacramentum cum duobus luminaribus ex quacumque substantia confectis exponi possit

12. Permittendi ut. In locis ubi olivae non inveniuntur, et nulla alia substantia ad lampades nutrienda haberi potest. Samum Sacramentum etiam tine lumine *asservari* possit. tn casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia Ipsius Ordinarii.

13 Permittendi, si ab haereticis aut infidelibus it periculum sacrilegii, ut Samum Sacramentum pro infirmis tine lumine in loco tamen decenti retineri possit.

• 14. Permittendi religiosis sororibus sacrarii servitio addictis ut sacra vasa «acrasque supcllectiles tangere, nec non *pallas, corporalia* et puriflcotorta abluere valeant.

13. Permittendi suis mJssionarii ut administrare valeant Christiani graviter aegrotantibus Ssmam Eucharistiam sine lummr et sine «uperpelllceo et stola, dummodo constet de periculo cui exponerentur si induerent «uperpcUiceum et «tOUun· lumcnve accenderetur.

• 16. Concedendi infirmis decumbentibus, dc quibus certa spes nnn adsit ut cito convalescant, etiam ante finem mensis. a quo decumbunt, ut s. *Communionem* sumere possint bis ve! ter in hebdomada; et si agatur de sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie, non *servato ieiunio;* hoc «t etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint

17. Conferendi, rationabili de causa. *Ordines minerti* omnes simul, etiam cum prima tonsura.

ia. Permittendi, lusta de causa, ut suis subditis omnes *sacris Ordines,* etiam Presbyteratus, diebus ferialibu etsi continuis conferri possint.

19. Dispensandi. gravi tamen de causa, cum utriusque cleri diaconis super *defectu aetatis* decem et octo mensium, ut, eo non obstante, ad s. Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite secundum Codicis praescriptcnes can. 976. absolverint.

• 20. Dispensandi, canonicis existentibus causis, super impedimentis matrimonuiltbus sive minoris sive maioris gradus (can. 1042). tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici: exceptis impedimentis provenientibus cx sacro Presbyteratus ordine, ex defectu praescriptae aetatis et ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio. *Concedendo tamen has dispensattotus. Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice, a can. 1035 ad can.* 1050, circa *impedimenta in genere ct* in spccte; et in *impedimentis mixtae religionis et disparitatu cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis:* videlicet de *amovendo* a catholico coniugc pcruerskmis *periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae* religionis *sanctitate baptizanda et educanda; monita parte catholica dc obligatione, qua tenetur, conversionem coniugu acatholici prudenter curandi; caque lege ut» neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia* initum pariet *adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero dc matrimoniis cum hebraeis vel mahumetanis. peculiari ratione oportet ut: constet de status Ubertate partis infidelis. ad removendum periculum polygamiac; absit periculum circumcisionis prolis; ct si civilis actus sit ineundus, sit tantum eoeremonia civilis nullaaue Mahumetis invocatio aliud superstitionis genus interveniat.*

• 21. Sanandi tn *radice,* iuxta regulas in Codice a can. 1133 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum. de qun supra num. 20. nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimatlonem. Ordinarius prae oculis habeat canonem 1051.

• 22. Sanandi pariter tn *radice matrimonia mixta* attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico, dummodo morahter certum sit partem acathollcam universae prolis tam natae quam nascilurae catholicam educationem non esse impedituram.

• 23. Dispensadi cum gentilibus et infidelibus plurct *uxores* habentibus, ut post conversionem et baptismum, quam ex tills maluerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti.

• 24. Dispensed) super interpellatione coniugum in infidelitate relictorum pro omnibus casibus ordinariis, dummodo scilicet adhibitis antea omnibus diligentiis, etiam per publicas ephemerides ad reperiendiim locum ubi coniux infidelis habitat, lisque in irritum cessis, constet saltem summarie et extraiudiclaliter coniugem absentem moneri legitime non posse, aut monitum infra tempus In monitione praefixum suam voluntatem non significasse.

• 25 Itemque dispensandi super interpellatione conlugis In infidelitate relicti siquidem certo constiterit, saltem summarie et extraludlcialiter. Interpellationem fieri non posse sine evidenti orcvis damni aut confugi iam ad fidem converso aut Christianis inferendi periculo.

• 26. Permittendi ut, accedente gravi causa, interpellatio conlugis infidelis ante baptismum partis quae ad fidem convertitur fieri possit; nec non. gravi pariter de causa, ab eadem interpellatione, ante baptismum partis quae convertitur, dispensandi, dummodo hoc in casu ex processu saltem summario et extraiudlciali constet interpellationem fieri non posse, vel fore inutilem.

B1 - CtRCA Avsourrtoxo. BrxtDicnoxrs. l^DtLcnrriAS. rrc

• 27. Absolvendi ab omnibus censuris, sive simpliciter sive spectali modo Romano Pontifici reservatis.

• 28. Dispensandi vel commutandi vota privata Sedi Ap reservata, de quibus in can. 1309

• 29. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgenttts a S. Sede concedi solitis *coronas* precatorias, cruces, parvas statuas et sacra numismata, ct adnectendi coronis Indulgentis quae a s. Birgitta et quae a Patribus Cruclgerls nuncupantur.

30. Conferendi uni altenve ex suis sacerdotibus facultatem consecrandi, luxta formam in Pontificali Romano praescriptam. calices ct altarium lapides, adhibitis tamen ole» ab Episcopo catholico benedictis

• 31 *Erigendi* pium exercitium *Viae Crucis* ritu ab Ecclesia praescripto, cum applicatione omnium Indulgentiarum. quae huiusmodi exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt, et applicandi easdem Indulgentias crucibus et crucifixis, pro infirmis alilsque legitime impeditis, prae oculis habito Decreto Sacrae PoenitenUarue diei 14 decembris an. 1917 »

» Cf Rruale Romanum, Appendix: De *Baptismo. Collectanea.* 2 · edit . n VD

3 Cf supmCcolN»ni al s'JFP>menium ad Formulam maiorem [Vide

32 Impertiendi, praeter concessionem de qua In can. 914. ter in anno in solcmnioribus festis *Benedictionem Papalem* luxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes. confessi et s. Communione refecti, eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro s. Fidei propagatione et luxta mentem Summi Pontificis oraverint.

33. Concedendi ut. servatis consuetis conditionibus. Indalecntiam *plenariam* in *primae Communionis* solemn! distributione ct in s. Confirmationis adminlstrationc. christifidelcs ad 9. Communionem vcl Confirmationem rite accedentes lucrari possint

• 31 Concedendi Indulgentiam plenariam primo *convertis* ad hacresi consuetis conditionibus.

35. Impertiendi Indulgentiam *plenariam* singulis ex clero. qui per quinque saltem die *sacris Exercitiis interfuerint.* ac. sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vcl saltem àd s Synaxim accedentes, ptas ad Deum preces effuderint pro s. Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontl-

• 36. Concedendi Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia *plenaria* omnibus chrlstifidelibus. qui Exercitiis spiritualibus seu sacris Missionibus, de quibus in can. 1349 f 1. ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in *ime* postremae concionis impertiendae vere poenitentes. confessi ac sacra Communione refecti adstiterint. atque ecclesiam. In qua conciones huiusmodi habebuntur devote vectaverint. Iblque per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint pro sanctae Fidei propagatione et luxta mentem Summi Pontificis.

• 37. Concedendi in actu visitationis paroeciarum, quasi-paroecLirum ct missionum, nec non communitatum tam saccularium quam religiosorum, ut *Indulacntiam plenariam* una vice tantum lucrari possint chrlstifideles. dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti pias ad Deum preces fuderint pro s. Fidei propagatione ct iuxta mentem

• 33. Concedendi chrlstifidelibus ut *Indulgentias,* propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum inde a mense »d poenitentiae sacramentum non accesserint.

• 39. Concedendi ut omnes praedictae *Indulgentiae* applicari possint *per modum suffragii* animabus m purgatorio detentis.

• 40. Benedicendi crucifixos cum Indulgentia *plenaria* vulro toties quoties nuncupata: idest a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucranda. Crassantibus autem epidemicis vel contagiosis morbis, concedendi ut fideles in periculo *mortis* constituti *Indulgentiam plenariam* lucrari possint, en Christi crucifixi imaginem vel crucem deosculando: vel. ea deficiente. Ssfflum Iesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

41. Concedendi ut. expleto Divino Officio diei. legitima concurrente causa, privatim recitari possit *matutinum* cum laudibus dici sequentis, statim post meridiem.

42 Concedendi ut ob legitimam gravemque rationem, de qua eius conscientia oneratur, loco Divini *Officii, Rosarium* vel aliae preces recitari possint.

43. Permittendi suis missionarils ut *vestes laicalcs* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa. vel in eis commode permanere non potuerint.

44. Permittendi suis missionariis ut *artes medicinae et chirurgiae* exercere valeant, dummodo in illis periti sint, operentur absque incisione, praeterquam ad sanguinem emittendum, et nihil exigant pro huiusmodi exercitio: et in curandis mulieribus ca vitent, quae sanctitatem characteris, quo insigniti sunt, dedecent

45. Assignandi pensiones quasi-parochis vel missionariis ex infirmitate resignantibus quasi-paroecias vel missiones, in quas per decem annos incubuerunt, solvendam annuatim a wcceswre. non excedentem tertiam partem fructuum quomodolibet provenientium ex quasi-paroeciis vel missionibus. deductis expensis.

• 46. Dispensandi cum catholicis pauperibus, qui opera sua valde indigent, ut serviliter *laborare* valeant diebus Dtrr.tnicis. exceptis Paschate ct Pentecoste, post tamen s. Missae auditionem si possit audiri, si vero non posait, recl-

Ci - Pro ipso Ordinario

47. Fruendi *induito* personali altaris privilégiât! quotidiani. dummodo intuitu huius privilegii, nihil omnino praeter consuetam eleemosynam percipiat.

4Λ. Lucrandi *Indulgentias,* quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertiendas censuerit. impletis tamen conditionibus.

49. Utendi ipse *personaliter,* m iisdem tamen adiunctis. fccultctibus seu permissionibus, quas, intra limites In praecedentibus articulis expressos, concedendas esse censuerit.

Animadver sionis

I Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omen indiscTimlnatim *rubdclcgari* possint, sed illae tantum ?uae aiterisco · notantur, seu quae habentur sub numeris: I. 16. 20, 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 23. 29. 31, 34. 36. 37. 38. 39. «. 46

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus live per se sive per alios uti tnntum valeat intra fines «W lurtadirtionta; easque gratis et sine ulla mercede exerceat. et facta mentione apostollcae delegationis.

III. Quod si forte *ex oblivione vel inadvcrtentla* ultra tempus supra praefinitum, seu ultra hisce facultatibus Ordinarium uti contingat, absolutiones, dispensationes, concessiones omnes exinde Impertitae ut ratae atque validae habentur. Insuper datta ab Ordinario precibus pro renovatione seu prorogatione carundem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C ad eumdem Ordinarium pervenerit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die .. mensis ... anno ..

SUPPLEMENTUM AD FORMI LA.M MINOREM

(idem pro tribus Formulis minoribus»

Vlgore potestatis sibi a SsÆo D. N. ... Prov. div. Papa tributae, haec S. Congregatio Christiano Nemini Propagando R. P. D. Ordinario .. sequentes facultates concedit ad . a die tamen computandum, quo aliae facultates (Formula .. minor) datae sunt, et ad normas tn eodem folio *facultatum* expressas sub capite Animadversiones, nempe

1. Erigendi Illas etiam *Confraternitates* a S. Sede adprobatas quarum instituendarum ius apostolico ex privilegio aliis reservatum est (can. 686, § 2». una excepta Contraternilate Ssflii Rosarii, iisque adscribcndi Chrlstifideles: ad benedicendi *Coronas et Scapularia carumdcm Confraternitatum propria.* cum applicatione omnium Indulgentiarum et Privilegiorum. quae Summi Pontifices iisdem Confratcmitatibus impertiti sunt.

2. *Subdclcgandl suis* Missionariis facultatem adxcribcndi *Confratemitatibus,* de quibus supra η. I. Chrlstifideles; ac benedicendi *Coronas et Scapularia earumdem Confraternitatum propria,* cum applicatione omnium Indulgentiarum et Privilegiorum, quae bummi Pontifices iisdem Confraternitatibus impertiti sunt

3. *Benedicendi,* ritibus tamen ab Ecclesia praescriptts. *omnia Scapularia* a Sede Apostolica probata, caquc imponendi sine onere inscriptionis.

Hanc pariter facultatem Ordinarius suis Missionariis subdolegare potest.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die ... mensis anno

• OrdiniHis S. G de Prop. Fide »ubi<ctis: Syfloso n. 207,203. 209,210.211,212. Adn. A. BLAT, Ccmmentarium textus Codicis Juris canonici III in Appendice. Rornse 1924; J. CREUSEN in NrT 53 (1926) 66-68; N. HILLING in AKKR 104 (1924) 63-73; A. IGLESIAS. Creris commentarius In Hcultslcs quzs G G de Pma. Fide dare soîet missionariis. Teurînî-Romse 1924; J. SERRA Commentarium in facultates formulae tertiae maioris. Hong-konq 1923; altera cd. .b. ann. 1933; A. VERMEERSCH in PrM 9 (1922) (3S)-(144); G. VROMANT, Facultates Apostollcae α» S. G de Prop. Fide delenire solet Ordinariis missionum. Lourain 1926.

1920 IAN 6.-SC PROP. FIDE. INSTR. PART

DE ABHCIENDIS A MISSIONARIIS PERCM SAECULARIUM CURIS

Semo militans Deo tmpUcat
se negotiis saecularibus

(2 Tim. II. 41.

Quo efficacius in diversis Missionum regionibus quaevis oppositio aut difficultas ex parte civilis potestatis ibi existentis contra catholicos Missionaries eorumque apostolicum ministerium vitari possit; quo magis cvangelica praedicatio singulis cuiusvis nationis populis acceptior, nec non spiritualium fructuum foecundior evadat, oportet omnino ut catholici Missionaril, quaecumque sit eorumdem origo vel natio, unice vacent divinae missioni ipsis concreditae. Ad exemplar Apostolorum eorumque discipulorum meminerit unusquisque Evangelii praeco se non aliam gerere personam nisi Legati pro Christo ad populos, quos per evangclicam praedicationem vel ad fidei lucem adducere vel in fide et morum sanctitate confirmare debet: pro *Christo legatione fungimur* (2 Cor,, V. 20». Unde Misslonarius Apostolicus nullum alium fmem sxbi constituere, nullam aliam proponere metam debet quam hominum ad Deum conversionem animarumque salutem. Hanc ob rationem Sacra Congregatio de Propaganda Fide peculiaribus instructionibus pluries inculcavit suis Missionariis ut rebus politicis nec animum ullo modo occupatum habeant nec operam qualemcumquc impendant Qui instttutum sanctum evangelic! apostolatus prosequi cupit, is terrenis omnibus passionibus, praesertim vero cuivis immoderatae propensioni erga saecularia terrestris patriae negotia renuntiare debet Quae quum quidem semper, tum praecipue in hac nostrorum temporum asperitate instantioris sunt necessitatis Numquam enim sicut in praesenti, etiam post immane bellum unde nuper emer-

simus, tam multi acrium aemulationum et dissensionum fomites penes nationes exarserunL

Quae quidem omnia Sanctissimus D. N. Benedictus divina providentia Papa XV apostolica auctoritate confirmans per Encyclicas litteras *Maximum illud* [LE 221 J. diei 30 mensis novembres an. 1919 (A. A. S. XI (1919) 440). haec, inter caetera praeclare dicta, solemniter proclamavit: « Intelligentes igitur vestrum unicuique dictum a Domino: *—obliviscere populum tuum, et domum pains tui* (Ps. XLIV, ID— memineritis non hominum debere vos imperium propagare, sed Christi; nec patriae quae hic est, sed patriae quae sursum, cives aai.cere. Ac miserum sane foret, si qui ex Missionarils ita suae dignitatis immemores viderentur, ut potius de terrena patria quam de caelesti cogitarent, eiusque plus aequo studerent potentiam dilatare gloriamque super omnia extendere. Esset haec quidem apostoIatus pestis teterrime, quae m Evangelii praecone omnes cantatis animarum nervos elideret, ipsiusque vulgo debilitaret auctoritatem. Homines enim, quantumvis barban et immanes, satis bene intelligunt quid sibi velit, quid ab eis quaerat Missionarius, sagacissimeque odorando perspiciunt, si quid abud, ac ipsorum spirituale bonum, expetat Fac vero eum terrenis aliqua ex parte inservire consiliis, nec se virum undique apostolicum gerere, sed suae quoque patriae negotia procurare videri: continuo omnis eius opera in suspicionem veniet multitudini: quae quidem facile adduci poterit, m eam opinionem ut chrisUanam religionem putet propriam cuiusdam externae nationis esse, quam religionem qui amplexus sit subiecisse se tutelae imperioque civitatis exterae, propnaeque civitatis ius exuisse videatur... Missionarius catholicus. hoc dignus nomine, perpetuo recogitans, se nequaquam pro sua ipsius natione, verum pro Christo legatione fungi. Ita se gerat, ut quilibet sine ulla dubitatione agnoscat eius ministrum religionis quae, cum omnes complectatur homines, in spiritu et veritate Deum adorantes, nulli est nationi extranea, atque ubi non *est Gentilis et Judaeus, circumcisio et praeputium. Barbarus et Scytha, servus et liber: sed omnia et* in omnibus *Christus* (Coloss., III. 11) >.

Haec itaque S. Congregatio Christiano Nomini Propagando difficultatibus obvenire cupiens, quae ex inconsulto Missionariorum erga terrestrem patriam studio oriri facile possunt in discrimen evangelicae praedicationis, lis quae supra dicta sunt in memoriam revocatis, nonnulla practice monita opportunum censuit adheere.

1. Vitent itaque Missionarii patrii sermonis inter alienigenas propagandi studium; ne ita videantur nationis suae commodo atque utilitati magis quam animarum saluti prospicere Curent populorum ad quos missi sunt linguae genus addiscere; eademque lingua vernacula sermones de rebus divinis, Christianae doctrinae institutiones, publicae in scholis atque in aliis id generis coetibus sacrae allocutiones, semper fiant, ut omnibus prodesse et ab omnibus audiri alque intelligi possint. Pariter lingua vernacula preces, extra sacram liturgiam, recitentur, eodemque sermone popularia cantica hymnique canantur. Vetatur autem omnino Missionariis quominus alienigenas ad confessionem sacramentalem alia lingua quam eorumdem christifidelium propria peragendam quomodolibet Inducant.

X Caveant insuper Missionarii ne peculiares patriae suae leges aut consuetudines, praecipue quod ad ieiunii et abstinentiae, nec non festorum de praecepto observantiam attinet, inter populos quibus cvangelium annunclant inducere conentur. quasi regulam de iisdem legibus particularibus et consuetudinibus efformando; sed omnino curent ut ecclesiastica disciplina In omnibus prouti in universali Ecclesia viget ubique inducatur sandeque servetur.

3. Vitare pariter curent Missionarii quodlibet studium promovendi Inter populos sibi concreditos suae nationis vel imperii aut reipublicae potestatis praeposteram pervasionem: ne videantur quae patriae suae terrestris sunt quaerere, non quae lesu Christi regnique coelestis. Politicarum itaque atque temporalium rerum cuiusvis generis curis in favorem nationis suae vel etiam alterius sesc nunquam admisceant: sed hoc unum prae oculis iugiter habeant supremum sanctumque negotium; animarum nempe lucrum assequendum. Deique gloriam totis viribus propagandam.

4. Quodcumque denique fuerit gubernii civilis regimen in regionibus, ad quas cvangelici operarii mittentur. populos cohortari ne negligent, ut civilibus constitutis potestatibus fideliter pareant, elsque se sublidant, uti Apostolus docet, non tamquam hominibus, sed tamquam Domino servientes; atque in hoc exemplo sint omnibus: debitum obsequium erga cuiusque loci civiles potestates ostendentes, earumque leges, dummodo honestas et Religioni non adversas, probe colentes.

Circa vero populorum studia de una potius quam alia civilis regiminis forma, aliaque huiusmodi de rebus mere politicis vota, Missionarii catholici curent omnino neutri parti se addicere; atque iis in adiunctis semper constanlerque politicorum motuum negotiis se extraneos servent; neque audeant de quaestionibus profanis, quae politicam redolent sive in ecclesia, cathedram Christianam profanantes (can. 1347 fur. *Can.),* sive extra ecclesiam, absque Ordinarii venia, publice condonari.

5. Abstineant omnino a promovendo adiuvandoque commercio sive cum patria propria sive cum aliis regionibus memores verbi Apostoli ad Timotheum: *Nemo militans Deo implicat se negotiis saecularibus.*

6. Studiose servent eanonem *lur. Can.* 1336 quo · vetantur clerici, sive saeculares sive religiosi, sine licentia Superiorum libros de rebus profanis edere, foliis vel libellis periodicis scribere vel eadem moderari >; quae de rebus praesertim politicis dicta intclligantur.

7. In commentariis quae de rebus missionum vulgantur studium appareat Dei regnum tantum dilatandi, non autem propriae civitatis amplitudinem augendi, cwn hoc quam maxime abalienet a religione sancta animos ethnicorum (Litt Enc. *Maximum illud)* [LE 221J.

Atque haec quidem Moderatores missionum et Superiores sive Ordinum sive Institutorum, quibus missionum cura concredita est, suis subditis inculcare atque declarare studeant ut ab omnibus plenam circa ea obedientiam plenumquc obsequium praestetur.

Hac ratione singuli populi, ad quos Catholica Religio evangelicos suos mittet operarios, eorumque gubernatores facile intelligent eos non quae huius saeculi sunt, sed quae animarum salutem, veritatis propagationem ac gentium felicitatem respiciunt unice quaerere. Hac item ratione auspicatissimus dies citius illucescet, quo omnes terrae populos in unum ovile sub uno Pastore congregatos Ecclesia laetanter adspicieL

Romae ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die festo Epiphaniae, anno Domini 1920.—G. M. Card, van Rossum. *Praef. C.* Laurenti. *Secr.*

• **Syllo9o n. 77.**

230

1920 IAN 10.-SC CONS., RESOL. AAS 12 (1920) 41-42

CIHCA STATUM EPISCOPI AUXILIARIS MANAGUENSIS

Quum exortum esset dubium utrum Auxiliaris Episcopus datus fuisset Archiépiscopal! Sedi Managuensi, an potius et dumtaxat ipsi personae Archiepiscopi, Erhi S. C. Consistorialis Patres, in plenariis comitiis diei 8 ianuaril 1920, respondendum censuerunt: *Affirmative ad primam* pcrtem; *negative ad secundam:* hoc est *datum esse Sedi Archie/piscopali; ideoque cius officium per-* « aeverare, *etiam vacante eadem Sede, servata tamen semper sua conditione dependentiae ab eo qui Archidioeceseos regimen obtineat.*

Ssrhus Dnus Noster autem, in audientia sequentis diei, resolutionem hanc ratam habuit et confirmavit, eamque publici iuris fieri iussit

Die 10 ianuaril 1920.—C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., *Secr.* V. Sardi. Archiep. **tlt** Caesariem. *Adsessor.*

Adn. NrT 47 (1920) 369.

231

1920 IAN 10.-SC CONC.» RESOL. AAS 12 (1920) 70-73

MONTISVIDEI et ALIARUM

Stipendii missarum, qua mercedis vicariorum paroecialium. Die 10 *ianuarii 1920*

Spfcies pacti. - Administrator Apostolicus archidioecesls Montisvidel de antiqua consuetudine plurimarum paroeciarum archidioecesis et duarum dioecesium suf-

» **Per** *hoc taxici rmllUmns prohibetur quomVtus* **<n icftoUs miiriowH** *toe etiam lir.qwe citropcae opportur.e edoceantur, quae* **clvrwvn ufiHfcft** *ce*

fraganearum Melensls ac Saltensis, ad hanc S. Congr. referendum esse duxit. Ibi enim parochi vicarii cooperatoribus menstruam mercedem 50 pesos solvunt, importa vicariis obligatione applicandi missam quotidie ad intentionem parochi, qui sibi retinet stipendia missae, non considerata summa ad quam haec re vera per mensem ascenderint. Quod, ln nonnullis saltem paroeciis. hoc modo intelligitur, ut ex 50 pesos pars v. g. dimidia tamquam summa fixa assignetur, altera vero quasi per compromisslonem tradatur pro stipendiis missarum: haec autem stipendia in nonnullis locis summam illam non aequare, in aliis, illam superare solent—Litteris praeterea 7 sept, huius anni, interroganti Emo Praefecto respondit habitationem quoque et alimenta a parochis suppeditari; vicariis propter consuetudinem copiam alius pactionis moraliter nullam dari; nec deesse privatas querelas vicariorum de isto usu.—-Testatur simul renumerationem vicanis tributam certo esse sufficientem; sed hoc in quaestionem vocari, utrum necne haec pactio de missarum applicatione cum can. 840 § 1 componi possit. Addebatque interim in constitutionibus dioecesanis anno superiore, in parochorum congregatione. statutum fuisse ac, auditis archidioecesanis consultoribus, a se approbatum, v ut in posterum, donec S. C. C. quaestionem dirimat, parochi cooperatoribus suis mercedem solvant 25 ponderum, adiecto quotidie missae stipendio integro iuxta taxam, ita ut honorarium menstruum summae 50 ponderum coaequetur ».—Quare reverenter postulabat utrum exposita praxis sustineri adhuc posset

Animadversionis. - Canon 827 iubet ut a stipe missarum quaelibet etiam species negotiationis vel mercaturae omnino arceatur. - Ex can. autem 840 f 1. qui missarum stipes manuales ad alios transmittit, debet acceptas integre transmittere, nisi oblator expresse permittat aliquid retinere./

71

Porro, in casu, nulla species negoUatlonis aut mercaturae adesse cernitur. Nulla *negotiatio:* non enim studiosa collecUo eleemosynarum iit cum intentione eas distribuendi inter sacerdotes qui minore stipendio contenti sint. Nuiln mercatura; non enim tentatur commutatio stipendiorum pro libris vel aliis mercibus aut associationibus fut vocanz) cum diariis; sed habetur tantum collectiva stipendiorum missarum, quae de iure vicariorum essent, tamquam breviore manu facta attributio parocho, qui. pro minus certa summa, certam eamque convenientem in salarium menstruum assignat Sane modus iste agendi in nullam reprehensionem incurrit ln locis ubi menstruae eleemosynae 25 pesos vix attingunt. Quid tamen in locis ubi talia dari consueverunt stipendia, quae 25 pesos notabiliter superent? Namque priora 25 pesos a parochis solvi solita, tamquam salarium fixum debita videntur. Quo itaque titulo parochi excessum stipendiorum sibi retinebunt? Verum ex litteris ipsius Administratoris Apostolic! novimus, praeter summam pecuniae stabilem, etiam habitationem ct victum a parochis praeberi. Excessus itaque stipendiorum tamquam modka compensatio alimentorum considerari potest. Sed si ita res se habent, casus parochorum et vicariorum comparari potest cum probatissimo usu religiosorum. Hi. quia in professione religiosa omnes fructus industriae abdicarunt (can. 5®. I 2>. missas celebrant ad intentionem Superiorum, qui omnia stipendia accipiunt pro communitate: haec autem decenti religiosorum sustentationi prospicere debet. Vicarii. non omnes quidem fructus, sed missarum stipendia cedunt parochis, qui eorum sustentationi abundanter consulunt.

Ceterum non leve subsidium ad solvendam propositam quaestionem nobis afferunt bina responsa H. S. Congr. ln Trevireru *Eleemosynae Missarum,* 11 mali 1888 [TRC 164 (1905) 176). et in Brcdan.. *iusdem tituli.* 25 febr. 1905. [TRC 164 (1905) 165-178; CICF n. 43211.

In priore, ad 3. licita existimata est conventio qua. sive expresse sive tacite, inter aliquos parochos vicarlosquc statuitur ut. pro commodiore victu vicariis concedendo. - pa" rochis cedant In cumulo fructus fundationum pinguio- " ruro, et vicariis tribuatur stipendium ab Ordinario taxa- " tum ·. In altero responso admissum est ad 1. M ut pro " victu et servitio, vicarii parochis in cumulo cedant fruc- ' tus missarum pinguiorum, et vicariis tribuatur stipendium " ordinarium missae lectae - Ad 3 vero declaratum est consuetudinem sustineri qua ~ vicarii omnes fere " missas ' ad Intentionem parochi celebraro debent, qui eis praestet " victum et servitium, dum ipsi ex aerario ecclesiae determinatam obtinent pensionem ’

Age porro: responsa ad 3 in Treviren. et ad 1 ln Brcdan. solvunt casum difficiliorem, quia ibi pars stipendii retine-
72 batur; decreta autem./ propter maius periculum abusionum. magis expresse prohibent ne pars stipendii retineatur quam totum. Cf. responsa H. S. C. 1625; 23 dec. 1697; Bullam Quanta *cura,* Benedicti XIV. 30 iun. 1741 [CICF n. 3111. et ipsum can. 840. 5 1.

In Bredan. autem, responsum ad 3. casum nostro omnino similem contemplatur. Ratio autem responsi istius haec a S. C. Secretario dabatur, quia decretum *ut debita* 11 mali 1504 (AAS 36 (1903-04) 672-6761. hoc unum vetat, ne ope nipendlorum commercium quodpiam exerceatur, pactionem propositam in nullius commercii subsidium vergere.

Novimus autem, ex c. 6. nn. 2· et 3·, In partibus quae cum lure veteri congruunt, canones ex iure antiquo et receptis interpretationibus aestimandos esse: canones porro 827 et 840. J 2, cum lure superiore congruunt. Immo etiam minus severe sonant quam decr. *Ut debita,* quo vigente, responsum In Bredan. datum est. Etenim, ln decreto *Ut debita,* n. 9, eleemosynae missarum in alias res commutari aut imminui stricte prohibebantur, dum cc. 827 et 840 volunt tantum ut omnis etiam species negotiationis aut mercaturae absit et Integra missarum stipendia transmittantur.

Scrupulus autem quem idem Administrator ApostoIleus manifestat, sitne satis spontaneus ct liber vicariorum consensus, facile removetur: liber est consensus, quatenus officium vicarii libere acceperint, cum congrua retributione, culus forma, consuetudine definita, ab ipsis non ignorabatur. nulla autem praesens lex spontaneum consensum in huiusmodi pactionem postulat. Ceterum, in Bredan. similis consuetudinis necessitas vicarios premebat.

Unum tamen observandum supercsl Oblator pinguior.s stipendii hac etiam spe ad liberalitatem moveri videtur obtinendi, cx grato animo sacerdotis, celebrationem ferventiorem. et fortasse, etiam superadditas preces. Spes ista autem supradicta pactione tollitur. Nec praeterea spernendum est quod a nonnullis (cfr. *Monitore* ccclcs.. 1919. pag. 92. n. 18) circa can. C27 observatum est. m eo videlicet non solum omne genus negotiationis ct mercaturae prohiberi circa stipendium missarum, sed etiam inculcari ut quaelibet vel *apparentia aut suspicio* rei sollicite amoveatur. prout insinuat in canone verbum Illud etiam, ibi: “ A ⁑ stipe Missarum quaelibet *etiam species* negotiationis vel ⁑ mercaturae omnino arceatur Quare praeferenda sane videtur supra relata ordinatio ab ipso administratore facta anno 1918. ln parochorum congregatione: idque eo magis quod vicariis gratior eriL

Resolutio. - Die 10 ianuarii 1920, S. Congregatio Concilii, in plenariis Emorum ac Rfnorum Patrum comitiis, rescribendum super relatis/ precibus censuit 73
Propositam consuetudinem remunerandi coadiutores vicarios tolerari posse. *Et ad mentem.* Mens autem est. quod < Administrator Apostolicus operam navet ut in « praxi ponatur statutum dioecesanum vi cuius ” pam- « chi cooperatoribus suis mercedem solvant 25 ponde- « rum, adiecto quotidie missae stipendio integro iuxta v taxam. ita ut honorarium menstruum summae 50 ροή- v derum coaequetur ” ».

Facta autem de praemisis SSfno Dno Nostro Benedicto divina Providentia PP. XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium in audientia insequentis diei. Sanctitas Sua datam resolutionem aoprobare et confirmare dignata est.—L Mori. Sccr.

Adn. J. B. ln NrT 47 (1920) 567; REGATILLO n. 400; ME 32 (1920) 106-108; PrM 10 (1922) 190-191.

232

1920 IAN 10.-SC CONC. RESOL. AAS 12 (1920) 43-47

WHATISLAVIEN. et ALIARUM

Licentiae gestandi barbam clericis concessae

Die *10 ianuarii 1920*

Species facti. - Emus Episcopus Wratislaviensis. litteris diei 2 elapsi septembris ad hanc S. C. datis, quae sequuntur exposuit: < In variis particularibus casibus v S. Congregatio Concilii, ad preces a me commenda- < tas. hoc et praecedentibus annis, uni alterive ex mea < dioecesi sacerdotibus licentiam gestandi barbam ob « rationes speciales concessit/ Nunc vero orta est inter 44
« canonistas in Germania controversia, sitne hac in re « disciplinae mutatio inducta per statuta Codicis Iuris « Canonici: ex qua auctorum controversia iam oriri v incipit varietas in praxi.

c Asserunt quidam auctores, eanonem 136. qui capil- « lorum simplicem cultum permittit ct de abradenda « barba omnino *tacet,* libertatem gestandi barbam ήχο- v destae formae omnibus saecularibus clericis concesv sisse, non obstante consuetudine per totam Germaniam v vigente, quae hucusque vim obligantem habuit In v Germania enim barbam gestare vetitum est partim v per Concilia provincialia partim per consuetudinem v centenarium superantem. Quo vero ad legislationem v dioecesanam. alii asserunt episcopum decernere posv se, prohibitionem in sua dioecesi hucusque vigentem v firmam ct obligantem manere; alii volunt episcopum v nihil iure communi expresse permissum prohibere v posse, nisi ipsi sacri canones id ei aperte concedant v vel Sanctae Sedis auctoritate prohibitio confirmev tur.

‹ Episcopi nuper Fuldae in conferentiam congregari ‹ unanimiter censuerunt, vigentem hucusque prohibi- « tionem non esse tollendam. Optandum certe est, ne in ‹ hac re. licet minime pertineat ad essentiales status ‹ clericalis virtutes, varwtate indecenti admiratio ali- « qua in populo oriatur. Idcirco reverenter peto a S. c Congregatione: An *Codice Iuris Canonici data* sit c *quibuscumque clericis saecularibus libertas gestandi t barbam, et. respective, an Episcopis competat prohi-* « biftonem *hucusque vigentem in suo robore sustinere* c *pro dioecesibus suis* ».

AxiiLUjrrxsiOTas. - Manifestum est vel cx praemissis controversiam non aliud fundamentum habere posse, quam In can. 6, n. 6, ubi edicitur: " Si qua ex cctcns discipii- " naribus *legibus,* quae huc usque viguerunt, ncc explicite - mcc implicite m Codice contineatur, ea vim omnem ami- " sisse dicenda est - Ut autem canon hic ad rem trahi possit, oportet omnino, non solum ut agatur de vera edita *uge.* atque ut haec ne implicite quidem (praesertim habita ratione can. 20) in Codice contineatur, verum etiam, prout eruitur ex can. 23. oportet ut lex de qua agitur non fuerit lex specialis, pro particularibus locorum (ac temporum) circumstantiis lata, sed lex generalis prorsus, perpetuo rt ubique valitura. Ita, post promulgatum Codicem, non obstante huius silentio, declaratione S. C. S. Officii d. 20-22 martii 1918 (A. *A. S.* X, 136) [LE 80), sustinentur leges et provision» generales datae contra modermsmum. uousque hic error grassaverit; itemque ex declaratione L C. de Religiosa 15 iulii 1919 (A. *A. S.,* XI. 321) (LE 195). sustinentur decreta circa religiosorum servitium militare, ubi et usquedum circumstantiae hanc necessitatem subire coégerlnty et generatim. prouti In praefatis decretis continetur, » * praescriptiones et leges natura sua temporarias ac trans- " Hortas " vel quae ad circumstantias locorum et tempo- " rum habent rationem " quum " generalis legis rationem " non Induant ". certum est cas non cadere sub abrogatione can. 6 nam. 6. praescripta.

At vero in casu de quo agitur, id est quoad morem non gestandi barbam, animadverti potest: Primo, non agi In ca<u de vera lege ecclesiastica generali prohibitiva. Canones qui ad rem citari solent, v. g. cap. 7 de vita c: *honest. Clericorum,* HI. 9. ex communi doctorum sententia Ita accipiuntur ut solummodo prohibeant barbam nutrire more weculanum studiose compositam: epistolae etiam RR. PP. (v. g. Gregorii VII ad Archiepiscopum Calaritanum; acta con. Laterio. a. 1514 sub Leone X> tantummodo testantur pristinum morem ct institutionem Romanae Ecclesiae, quem λ contrariis abusibus defendunt Nullibi autem reperltur vera et generalis lex morem gestandi barbam ubique ct futuris temporibus perpetuo interdicens: haec vero deficientia nonnM prudentiam commendat Legislatoris ecclesiaitlel, quim laudem nec r.oviter datum Codicem demerer: oportebat Fieri etenim poterit aliquando ut a more harbirati) recedendum fortasse sit prout vel post Tridentinam Synodum, usque ad exitum aaec. χτπ. recessum fuisse omnrs norunt: nec quemquam fugere potest quam incommodum sit. solemniter datam et firmatam in Codice legem, abrogare.

Secundo, et consequenter: mos iste barbam radendi, prou- « historicae eius victrttudlncs ostendunt, nonnisi consuetudine probatis nempe regionum moribus, quandoque iure particulari firmatis, universalis evasit, saltem quoad locorum circumstantias: quamobrem. quatenus in Codice recipi poterat (Idest implicite ct hypothetice, non absolute) satis receptus videtur ubi Codex, non absimiUter a Concilii Tridentmi sanctione (cap. 6. sess. XIV dc rcf.) * decentem habitum ecclesiasticum, secundum legitimos locorum M consuetudineb et Ordinarii loci praescripta " clericos deferre lusit. immo universam hanc materiam dc externo corporis cultu, salva quidem necessaria unitate disciplinae et conformitate. ad praefatam nonnam consuetudinis redicendam voluit (c. 136. i 1). Celerum, absonum prorsus censeri debet eorum commentum qui volunt in l › num. β. ran. 6. abrogatas esse consuetudines generales t quibus Codex simpliciter sileat, quasi Legislator benignius egerit erga consuetudines vigentes contra canones (cfr. can. 5, coIL cum. can. 30). quam erga consuetudines fecundum aut praeter legem.

Tertio: praescindendo a generali praescripto legis, dubium esse nequit quin in casu particularis lex in loco vi? 46 gens prohlbensque barbam/ gestare, pro nonna sumenda sit. non solum quia, ex lam demonstraris, silentio Ccdlcls potius recepta quam exclusa apparet, red etiam ex explicite praescripto can 20. ubi docetur: " si certa de re desit expressum praescriptum tegis sive generalis live particularis · unde pronum est inferre, silente lege generali, sequendum esse particularis legis praescriptum - Fortius id firmatur. si consideretur praescriptum hoc particularis legis. m casu, conforme omnino csne universali in praesenti Ecclesiae latinae usui et consuetudini, prouti in comperto esti ut autem contra universalem consuetudinem usus oppositus alicubi introducatur, nec sufficere Ordinariorum auctoritatem, red requiri saltem tacitum supremi Ecclesiae Fartoris ecnwnsum. Praestat ad rem litteras referre quas Nuntius ApcitoHcus apud aulam Bavariae sub die 16 Iunii 1E63 dedit nomine ree mera PH PP IX ad Archiepiscopum Monacem et Frlsingen . quae Ita sonant:

" Ad aures Beatisainu Patris pervenit m nonnullis Ba- • variae dioecesibus ades»· ecclesiasticos viros qui. novita- - Us vel potius levitatis spiritu perducti, usum ïamdiu in- - «o etum barbam restandi Iterum introducere conantur * Quidquid de antcactls wrculis dici debeat, m confesso est modernam et vigentem Ecclesiae latinae disciplinam huic " usui prorsus obstare, *novamque consuetudinem» ut Icaitime introducatur, necessario requirere assensum saltem ' tacitum supremi Ecclesiae Pastoris. Hic* autem huiusmodi novitatem omnino se reprobare declarat: eo vel magis ' quod tristissimis hisce temporibus spiritus omnia innovandi haud paucos seducat, et cx una novitate ad aliam facile procedi possit. Quae cum Ita sint, placuit Sanctitati Suae mihi in mandatis dare, ut omnibus Bavariae Antistitibus suo nomine significarem, ab ipsis omnimode curandum esse non solum ut praedictus usus expresse prohibeatur, sed etiam ut disciplinae unitas ct perfecta cum Ecclesia Romana, omnium magistra, conformius in omnibus, ac proinde in habitu et tonsura clericorum servetur, vel. si opus sit, restauretur, ac qualiscumquc nova consuetudo vitetur quae *supremo Ecclesiae Capiti apprime* cognita atque ab ipso *probata non sit.*

° Dum hacc Excellentiae Tuae IlhBae ct Revfltae Beatissimi Patris iua>u ac nomine scribo, illam rogo ut me de huius epistolae receptione instructum reddens, mihi etiam indicare velit, quid Excellentia Tua opportunum facere existimaverit, ut praedictus usus, si forte in Ista dioecesi manifestari Incoepit. extemplo reliquatur, atque nemini

Resolutio. - Porro, relatis in plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii, die 10 lanuarii 1920, precibus Emi Episcopi Wratlslavien., Emi Patres reseribenaum censuere: *Negative ad primam partem; affirmative ad alteram.*

Benedicto, Div. Provid. PP. XV, in audientia insequenti dic infrascripto Secretario concessa, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est.—I. Mori, *Secr.*

‘ Ex *Collectione Laccnsi,* toni, III. pag. 547, n.

Adn. J. 3. in NrT 47 (1920) 407-415; REGATILLO n. 12; ME 32 (1920) 106-103; PrM 10 (1922) 190-191.

1920 IAN 10.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART

CIRCA CONFESSARIUM ORDINARIUM DANDUM DOMIBUS INTRA SEX RELIGIOSAS EXSTANTIBUS

Rcvmus Ordinarius Pragensis proposuit Pontificiae Commissioni ad Codicis canones rite interpretandos sequens dubium:

Die 3 Julii 1916 S. Congr. negotiis religiosorum sodalium praeposita Ordinario Linciensi respondit ad 3um: « Obligationem non adesse nominandi confessarium ordinarium pro Sororibus, si earum communitas sex saltem Sororum numerum non attingat » [ME 30 (1918) 33-36).

Can. 520 Codicis praescribit vero hodie, ut singulis religiosarum domibus detur coniessarius ordinarius.

Infrascriptus Ordinarius humiliter petit, utrum responsio die 3 Julii 1916 data hucusque valeat, vel agendum sit iuxta Can. 520 et pro unaquaque domo religiosarum. etsi numerus sex in eodem domo non excedat, coniessarius ordinarius deputandus sit.

S. Congr. negotiis religiosorum sodalium praeposita solvit hoc dubium rescripto diei 10 Januarii 1920 N. 6623 19 ita:

‹ Hacc S. Congregatio, mature perpensis litteris sub die 10 Octobris anni proxime elapsi datis, quoad confessarios ordinarios nominandos pro Communitatibus, quae sex saltem Sororum numerum non attingant, respondendum consult: *Serventur praescriptiones Canonis 520* Codicis Juris canonici ».

Curent proinde parochi locorum, ubi domus religiosarum sine proprio confessorio ordinario existunt, ut Sorores quamprimum cum petant litteris ad a. e. Consistorium datis.

• AKKR ICO (1920) 47. Ado. REGATJLLO n. 258

12 (1920) 448

De editions typica memorialis **RITUUM**

qu<xi pro aüauibus praestantionbu> «MIC..S functionibus in Ecclesiis minoribus a Sum-

mo Pontifice Benedicto XIII probatum eiusque iussu editum fuit ac pluries rcproductum, nunc iuxta leges Uturgicas etiam recentlores diligenti studio revisum atque opportune reformatum. Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, suprema Sua auctoritate recognovit, atque hanc Memorialis Rituum editionem tamquam typicam habendam esse sancivit: simulque statuit ac declaravit, ut eidem editioni omnes ceterae in posterum conformari atque authentico testimonio comprobari debeant; servatis normis, quae pro editione librorum 11turgicorum traditae sunt typographis per decretum eiusdem Sacrae Congregationis n. 4266. die 17 maii anno 1911. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 14 ianuarii 1920.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rutinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. B. In EL 34 (1920) 330-332: I. PAUWELS In PrM 10 (1920) 109-110; PrM 10 (1922) 191.

235

1920 IAN 14.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas celebrandi missam cum candelis ex quavis **DECENTI MATERIA CONFECTIS, AUT ELECTRICIS**

Preces - *Bine Pater,* Episcopus S. Hippolyti ad pedes S. V. provolutus implorat, ut sibi detur indultum permittendi, ut sanctum Sacrificium Missae celebrari possit cum candelis ex decenti materia conflatis et, si tales haberi nequiverint, cum candelis electricis. Et Deus etc.

Resch. - Sancti *Hippolyti.* Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV. referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, attentis circumstantiis expositis, iisque perdurantibus, iuxta prudens Rmi Ordinarii Oratoris iudicium et ad proximum biennium, benigne annuit pro gratia iuxta preces in diversis casibus necessitatis et opportunitatis: servatis de cetero servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14. Januarii 1920.-A. Card Vico, Ep. Portueiu *Praef.*

• Ordînjtîo Sancti Hippolyti; **AKKR 100 (1920) 47-48.**

236

1920 IAN 14.-SACRA POEN., RESP. PART.·

Excommunicatio conductorum bona ecclesiae usurpata

Utrum Titius, qui conduxit fundum a gubernio civili usurpatum, incurrerit censuram, de qua in hoc can. 2346.

Resp Affirmative.

• *P.* **VITO, Oulstioni ononlcb·. Nepoll 1926, I 68-69. Adn. P. VITO. op. «t loc. <it.; REGATILLO n. 876. Vide infr· Respontum Coffiamionii Interpretis diei 13 decembris 1923: LE 548.**

237

1920 IAN 15.-SC S. OFF., DECR. AAS 12 (1920) 37

Sci **■UTICA NONNULLORUM E CLERO BOHEMO SACERDOTUM COALITIO DAMNATUR**

Nunciatum est Sanctae Sedi nonnullos e clero bohemo sacerdotes, quorum impulsu insanae iam antea postulationes eidem Sanctae Sedi oblatae fuerant, postremis hisce diebus illegitime congregatos, schismatico ausu, defectionem ab Ecclesia Romana, aliarum omnium ecclesiarum matre et magistra et catholicae unitatis centro. proclamasse atque in nationalem, quam vocant, ecclesiam coaluisse.

Tantum facinus Suprema haec Sacra Congregatio Sar.cti Officii, cui fidem moresque tutandi onus incumbit, ex animo detestata, muneris sui esse ducit praefatam ecclesiam seu schismaticam coalitionem. absque ulla mora reprobare, damnare atque anathematizare, ut reapse praesenti Decreto, nomine et auctoritate Ssmi D. N. Benedicti XV, reprobat, damnat atque anathematizat, insimul declarans supradictos sacerdotes, cuiusque sint gradus, conditionis et dignitatis, iam ipso facto excommunicationem incurrisse ad praescriptum canonis 2314 speciali modo Sedi Apostollcae reservatam, et si forte (quod Deus avertat) in ea contumaciter insordescant, omnibus aliis per Sacros Canones statutis poenis atque inhabilitalibus quamprimum plectendos fore.

Curent autem pro suo munere Sacri Bohemorum Antistites praesens Decretum ad fidelium sibi commissorum notitiam, quo efficaciori modo in Domino consuerint, statim deducere eosque a schismaticae factioni quomodocumque adhaerendo deterrere, ne forte et iidem fideles in eamdem incidant damnationem.

Datum Romae ex aedibus S. Officii, die 15 ianuarii 1920.—Aloisius Castellano. *Supremae S. C. S. Off. Notarius.*

Adn. ME 32 (1920) 70; NrT 47 (1920) 365-366; PrM 10 (1922) 180.

238

1920 IAN 16.-SC CONCILII, RESP. PART.·

Dubia circa sepulturam ecclesiasticam eorum qui **PROPRIUM CORPUS MANDAVERINT CREMATIONI TRADI**

Dubium - *Beatissime Pater,* Codex in can. 1203 s 1 statuit: ‹ Fidelium defunctorum corpora sepelienda sunt, reprobata eorundem crematione ». In can. 1240 § I. n. 5° vero, legitur: « Ecclesiastica sepultura privantur, nisi ante mortem aliqua dederint poenitentiae signa, qui mandaverint suum corpus cremationi tradi. »

Cum in regione nostra saepius nunc occurrat similis casus, humillime infrascriptus rogat, quomodo sese gerere debeat:

I. Quando quis mandaverit suum corpus cremationi tradi, attamen:

1. mandatum suum non revocavit et proinde crematur,

2. mandatum suum non revocavit, etsi ante mortem sacramentum scienter et volenter poenitentiae susceperit et crematur;

3. mandatum suum non revocavit, ante mortem extremam unctionem, sensibus tamen destitutus, suscepit, et crematur;

4. mandatum suum non revocavit, nec Sacramenta suscepit, familiares eius tamen dicunt, eum signa quaedam (et qualia?) poenitentiae dedisse, et crematur.

5. mandatum suum revocavit, sed familiares eius asserunt, eum revocasse, et nihilominus crematur,

6. mandatum suum revocavit, sed familiares nihilominus decernunt, ut cremetur.

II. Estne idem sentiendum (in casibus praedictis) si quis:

1. mandavit cadaver suum cremari ob despectum religionis?

2. mandavit cadaver suum cremari ob despectum religionis sed ex timore ne forte in tumulo reviviscat, vel ne ossa eius aliquando post abolitionem coemeterii reficiantur?

3. mandavit, sed solummodo bona fide, nullatenus Ecclesiae aversus?

III. Et quid si quis non mandavit cadaver suum crematioui dari, at familiares cius ita decernunt"

IV. Quid dicendum in casu.

1. quando quis noluit cremari, sed ultra fines patriae mortuus est, consanguinei vel familiares vero volunt, ut reliquiae defuncti in patria deponantur, ct cum non permittatur a gubernio vel nimis difficile sit, ut cadaver transportetur, illud crematioui dant unice hanc ob causam, ut facilius in patriam deferri possit ad tumulandum?

2. Et potestne urna cum cinere deponi in sepulcro familiari cum leges civiles hoc non prohibeant, quinimmo adiudiccnt ius cinerem cremati sepeliendi in cryptis et sepulcris, familiaribus etiam in coemeteriis catholicorum?

3. Et quidem cum vel sine caeremoniis ecclesiasticis?

4. Et si caeremoniae permitterentur, quaenam et ubi?

V. Demum quaeritur, in quonam ex praefatis diversis rasibus et sub quibusnam conditionibus, quando cadaver crematìoni detur, permittitur:

1 ut cadaver in domo a parocho benedicatur?

2. ut e domo ad ecclesiam per parochum conducatur?

i ut in ecclesia super cadavere exsequiae fiant?

4. ut ab ecclesia, vel a domo, si in ecclesiam non transfertur, conducatur per parochum ad confines parochiae? vel usque ad jl d. stationem ferream?

5. ut conducatur a parocho usque ad coemeterium, ubi dein comburitur0

Resp. - 16 Jan. 1920: Examini subjectis dubiis ab Amplitudine Tua propositis circa cremationem cadaverum haec S. Congregatio Concilii responait: ‹ Provisum per decretum S. Officii diei 15 Decembris 1886 (ASS 25 (1892-93) 63) et 27 Julii 1892. (CICF n. 1158) In casibus dubiis Ordinarius recurrat aâ S. Sedem ».

Ordiaaho *Prntsnti:* AKKR 101 (1921) 50-51

1920 IAN 26.-SC RIT., RESP. AAS 12 (1920) 122

ROMANA

Dubia: circa tres missas in die nativitatis domini et **COMMEMORATIONIS OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM CELEBRANDAS**

A Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutio expostulata est: nimirum:

1. « An Sacerdos, qui ob debilitatem visus aliamve c iustam causam ex Induito Sedis Apostohcae celebrat c aliouam ex Missis votivis aut Missam quotidianam « Defunctorum, possit in die Commemorationis Omnium « Fidelium Defunctorum ter Sacrum facere, eamdem t Defunctorum Missam quotidianam repetendo? ».

2. « An idem Sacerdos, qui pariter ex Apostohcae « Sedis Induito Missam Deiparae votivam aut aliam votivam celebrat, valeat in posterum die Nativitatis Do« mini eamdem prorsus Missam ter dicere? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, rescribendum censuit:

« *Affirmative ad utramque quaestionem facto verbo* ‹ cum *Sanctissimo;* de cetero rite servatis tum Consti‹ tulione Apostolica *Incruentum altaris Sacrificium,* 10 ‹ augusti 1915 (AAS 7 (1915) 401-404J tum Rubricis ac ‹ Decretis dies Nativitatis Domini et Commemorationis • Omnium Fidelium Defunctorum respicientibus ».

Quam resolutionem. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XV per infrascrlptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatami. Sanctitas Sua ratam habuit ct probavit, dic 26 ianuarii 1920.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. ct S. Rufinae, S. R C. *Pracj.* Alexander Verde, Secr.

Adn B. In EL 34 (1920) 162-163; I. PAUWELS In PrM 10 (1922) 213; R. TRILHE in H/T 47 (1920) 442; ME 32 (1920) 203-204

1920 IAN 28.-SC RITUUM, INSTR. PART

INSTRUCTIO PRO SACERDCHE. QUI. CARENS BRACHIO DEXTERO DISPENSATIONEM APOSTOLICAM OBTINUIT AD SACRUM

ANTE MISSAM

NOnWAZ GEMTR4US

I Praeter Calicem *upcr Corporali, praedisponatur super Altari Mlseale apertum: ct in latere Epistolae vasculum cum aqua ad purificationem digitorum Sacerdotis assistentis.

ÏL SI necesse sit vestimenta apud Altare assumere. Id fut ad cornu Evangelii. Sacerdote celebraturo stante super suppedaneo, de quo. assumptis paramentis. descendat ipse Missam inchoaturus more sólito.

HI. Opportunum erit Hostiam ad lineam fractionis apto instrumento aliquantulum comprimere, ut ea facilius suo tempore dividatur.

IV. Ne omittatur osculum Amictus: huius impositio pitf. etc., flat auxilio assistentium.

V. Albae manica dexteri brachii (nisi hoc fictltlum beatur) ad Cingulum cohibebitur.

VI. Manipulus brachio sinistro apponatur cubito propius, nc in sacra actione vel minimum offendat.

TEMPORE MISSAE

Nommai centrales.

1 Sacerdoti celebranti alter Sacerdos semper assistat praeter ministrum consuetum, quoties hic haberi queat

II Sacerdos assistens adstabit sinistrae Celebrantis*
ad Confessionem, nisi adsit minister.
ad Evangelium, etc..
ad Secretas, etc..
ad abstergendum et concinandum Calicem.
et ad ullimum Evangelium:
idemque dexterae Celebrantis adstobit:
ad Introitum, etc..
ad Offertorium, etc..
ad Qui *pridie, etc.*.
ad ** Communionem ", etc.
et ad Preces post Missam.

HI. Cruces designabit manu sinistra Celebrans Um super se. quam super aut versus res. vel personas, more latino solito, nempe, signando hastam transversam semper a sinistra ad dexteram.

IV. Celebrans manum teneat ad pectus extensam (indice uir.cn et pollice non disiunctis post consecrationem), quoties alias deberet iunctas tenere ante pectus, vel Ad labium Altoris, nisi dextera fictitia manu valeat decenter Rubricae inhaerere.

V. Quoties Rubrica praecipit manuum extensionem post harum iunctionem. Celebrans faciat gestum sinistrae a pectore ad pectus, etiam cum elevatione quando haec praecipitur. Ad Orationes. Praefationem, etc., manum tenebit prout indicat Rubrica.

VI. Missalls foliorum evolutio generatim fiet ab Assistente: si vero habeatur minister superpellicco indutus, hic. post elevationem. Missall adstabit huius folia versurus, saltem ad cautelam, nempe, si Celebrans, id minus facile ageret: alias, nisi poterit Celebrans, id praestabit Assistens, sin minus adluvabtt.

VIL Hic Stolam Induat ab initio Canonis usque ad Communionem inclusive.

VTII Quotiescumque Celebrans discooperit et cocpent Calicem. Assistens, ad cautelam, dexterae manus digitos super Patena peragatur: separatio particulae in Calicem «mmlttendae fieri poterii a Celebrante, partem superiorem medietatis Hostiae Assistente tunc inclinante.

NOHMAS PECULIARES.

I. Dum sancti Evangelii textum Celebrans osculatur, manum sinistram apponat Missall, quod Assistens sublevet

II Ad oblationem Assistens Calicem discooperiet, ceteraque peraget quae Episcopo Missam celebranti fiunt per Cappellanum. et in Missis solcmnlbus per Ministres: manum tamen Celebrantis non osculabitur, huic Patenam porrigens et Calicem: deinde Patenam sub Corporali ponet.

ILL Celebrans ad verba *Qui pridie quam pateretur* (adiuvante manu dextera Assistentis, ut semper ut in sequentibus) accipit Hostiam dicens accepit panem in *sanctas ac* venerabiles *manus suas,* ct stotim (ad normam Rubricae quoad Calicem) dimittat, vel eam relinquat in manu Assistentis. ut super eam signum Crucis producat dicens benedixit, denuo eamdem postea suscipiens. Sacrum prosecuturus.

IV. Palla auferatur et reponatur super Calicem semper ab Assistente: interim Celebrans sinistrae digitos pedi Calicis apponat.

V. Ante verba *Per ipsum* etc . Assistens adiuvet Celebrantem ut Hostiam suscipiat, ac postea digitos purificet et abstergat.

VL Ad verba *Omnis honor* ct atoria Assistens Calicem elevet. Hostiam Celebrante iuxta Rubricam adhuc tenente digitis sinistrae.

VII. Post *Pater noster* etc.. Assistens ita se geret circa Patenam, prout agit Cappellanus Episcopo Sacrum faciente, et Diaconus in Missa solemni; excepto manus osculo.

VHI. Celebrans Patenam supponit Hostiae, adiuvante Assistente.

IX. Hem. Assistente adiuvante fractio sacrae Hostiae fan*Tl' *caelestem accipiam* Celebrans non sumat manu Hostiam, qui mox pectus tundere debebit.

'Y"l SUrrî *dignus* etc.. Hostia ma- sumptionem eiusdem sacrae ⁿ⋀:··»ᵍos ᵉ. Assistens adiuvet Celebrantem superponens unam

nirtem alteri, ac dein Patenam dextera manu afferens vultui Celebrantis: postea digitos purificet et abstergat.

XII. Collectis fragmentis. Celebrans haec digito colligat ad oram Patenae super Corporali, ac deinde Assistente Patenam sublevante super Calicem dextera manu, ac sinistra pedem Calicis tenente, in hunc fragmenta immittat

XIII. Assistens, ad Communionem ct ad sumptionem purificationis Calicis, dextera manu Patenam vultui Celebrantis admoveat.

XIV. Ad ablutionem digitorum accipiendam Celebrans Calicem collocabit in cornu Epistolae super Altare.

XV. Denique Assistens Calicem abstergat, ac de more collocet in medio Altaris.

Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV suSiscnptam Instructionem ad sacrosanctum Missae Sacnmm celebrandum a Sacerdotibus dextero brachio carentibus. qui dispensationem apostolicam in casu obtinuerint, ib infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatam, approvabit Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 28 ianuarii 1920.—A. Card Vico. Ep. Portuen et S Rufinae. S. *R. C. PracJ.* Alexander Verdc, *Secr.*

• **EL 34 (1920) 380-385.**

241

1920 IAN 28.-SC RITUUM, INSTR. PART.·

INSTRUCTIO PRO SACERDOTE, QUI, SINISTRO BRACHIO CARENS, DISPENSATIONEM APOSTOLICAM OBTINUIT AD SACRUM CELEBRANDUM

ANTE MISSAM

Normae centrâtes.

I Praeter Calicem super Corporali praedisponatur super Altari Missale apertum: et in latere Evangelii vasculum cum aqua ad purificationem digitorum Sacerdotis assistentis.

II. Si necesse sit vestimenta apud Altare assumere, id fiat ad cornu Evangelii. Sacerdote celebraturo stante super suppedaneo: de quo. assumptis paramenils, descendat ipse Missam inchoaturus more solito

HL Opportunum erit Hostiam ad lineas fractionis apto instrumento aliquantulum comprimere, ut ea facilius suo tempore dividatur.

R’. Ne omittatur osculum Amictus: huius impositio capiti. etc., fiat auxilio assistentium.

V. Albae manica sinistri brachii (nisi hoc fictilium habeatur). ad Cingulum cohibebitur.

\1. Brachio dextero et cubito propius apponatur Manipuius. r.e ir. actione sacra vel minimum offendat.

TEMPORE MISSAE.

Normae centrâtes.

I Sacerdoti celebranti alter Sacerdos semper assistat praeter ministrum consuetum, quoties hic haberi queat.

II. Sacerdos assistens Celebrantis sinistrae adstabit:

ad Confessionem, nisi adsit minister.
ad Evangelium, etc..
ad Secretas, etc.
-d *Da propitius pâcem,* etc.,
et ad ultimum Evangelium.

idemque adstabit dexterae Celebrantis:

ad Introitum, etc.,
id Offertorium, etc .
ad Libera nos, etc.,
id “ Communionem ”. etc.,
ct ad Preces post Missam.

III. Celebrans manum teneat ad pectus extensam i indice tamen et pollice non disiunctis post consecrationem), quoties alias deberet lunctas tenere ante pectus, vel ad labnun Altans, nisi sinistra fictitia manu valeat decenter Rubricae inhaerere.

B’. Quoties Rubrica praecipit manuum extensionem post harum iunctionem. Celebrans faciat gestum dexterae a ptetore ad pectus, etiam cum elevatione quando haec praeripitur. Ad Orationes. Praefationem etc. manum tenebit prout indicat Rubrica.

V MistalLs foliorum evolutio in cornu Evangelii fiet ab Asbtente: alias hic saltem adiuvabit

VI. Hic Stolam induat ab initio Canonis usque ad Communionem Inclusive.

VIL Quotiescumque Celebrans discooperit et cooperit Calicem. Assistens, ad cautelam, sinistrae manus digitos pedi Calicis apponat: itemque ad signa sub verbis *Per* ipsum. etc.

Normae fixvliares

I. Dum sar.ctl Evangeln textum Celebrans osculatur, manum apponat Missall, quod Assistens sublevet.

II. Ad oblationem Assistens Calicem discooperiat ceteraque peragat quae. Episcopo celebrante Missam, fiunt per Cappcllanum. ct in Missis solemnibus per ?«îlnistrcs.

III. Celebrans ad verba *Qui pridie* (adiuvante manu sinistra Sacerdotis assistentis) accipiat Hostiam dicens Accepit *panem* in *sanctas ac venerabiles manus suas.* et statim (ad normam Rubricae quoad Calicem) dimittat, vel eam relinquat ln manu Assistentis, ut super cam signum Crucis producat dicens benedixit, denuo eamdem suscipiens. Sacrum prosecuturus.

IV. Ante verba *Per ipsum* etc.. Assistens adiuvet Celebrantem. ut Hostiam sucipiat: ac postea digitos punficet et abstergat.

V. Ad verba Omnis *honor a plona* Assistens Calicem elevet. Hostiam Celebrante iuxta Rubricam adhuc tenente digitis dexterae.

VI. Post *Pater noster,* etc. Assistens ita se geret circa Patenam, prout agit Cappellanus Episcopo Sacrum faciente, ct Diaconus in Missa solemni. ac rursus ad sinistram redibit

VII Assistens Celebrantem adiuvet dum hic Patenam sacrae Hostiae supponit.

VTII. Item. Assistente adiutore. fractio sacrae Hostiae super Patena peragatur.

IX. Ad verba *Panem caelestem accipiam* Celebrans non sumat manu Hostiam, qui mox pectus tundere debebit

X. Ad verba *Domine, non sum dignus,* etc.. Hostia maneat super Patena, et ad sumptionem eiusdem sacrae Hostiae Assistens adiuvet Celebrantem superponens unam partem alteri, ac dein Patenam afferens vultui Celebrantis: postea digitos purificet et abstergat.

XI. Collectis fragmentis. Celebrans haec digito colligat ad oram Patenae super Corporali: ac dein Assistente sublevante Patenam super Calicem sinistra manu, dexteraque pedem Calicis tenente, in hunc fragmenta immittat.

XII. Assistens, ad Communionem et ad sumptionem purificationis Calicis, sinistra manu Patenam vultui Celebrantis admoveat

XTII. Ad ablutionem digitorum accipiendam Celebrans Calicem collocabit super Altare in cornu Epistolae

XIV. Denique Assistens Calicem abstergat, ac de more collocet in medio Altaris.

Sanctissimus Dominus noster Bcned.ctus Papa XV suprascriptam Instructionem ad sacrosanctum Missae Sacrificium celebrandum a Sacerdotibus brachio sinistro carentibus. qui dispensationem apostolicam in casu obtinuerint, ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatam, approbavit Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die *23* ianuarii 1920.—A. Card. Viro. Ep. Portuen. ct S. Rufinae. S. R C. *Pracf.* Alexander Vende. *Secr*

* **EL 34 (1920) 385-3S9**

242

1920 IAN 30.-SC RITUUM, ÏNDULT. PART.·

ORDINIS PRAEMONSTRATENSIS SEU AUXITANA

Facultas celebrandi missam sine ministro

S. R. C. vigore facultatum sibi specialiter a SS. Benedicto Pρ. XV tributarum, attentis expositis et R.mi Procuratoris Generalis Ord. Praemonstratori. commendationis officio, benigne induisit ut ob defectum ministri et in casu necessitatis supradictus sacerdos religiosus et parochus celebrare valeat Missam sine ministro. Curet tamen idem orator habere aliquem puerum vel famulum quem instruat saltem pro responsis celebranti, aut saltem aliquem virum aut mulierem qui intersit sacrosancto missae sacrificio et populum repraesentet Praesenti rescripto ad biennium valituro et Cunae episcopali Auxitanae exhibendo. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 30 ianuarii. 1920.-A. Card Vico, ep Portuen.. *Pracf.* Alexander Verde. S. R C. Secr.

• **PrM 12 (1923) 43. Adn. PrM 12 (1923) 43**

1920 FEB 6.-SC SACR., RESPONSUM. PART.

Circa iuranentum de statu libero a nupturientibus EXIGENDUM

An Ordinarius per mandatum generale praescribere possit, ut parochi, ab omnibus nupturientibus de quibus m canone 1023 5 2. juramentum de statu libero exigant, quin necessarium sit in omni casu particulari ad Ordinarium recurrere.

S. Congr. de Sacramentis die 6 Februarii 1920 responsum dedit: Servetur praescriptum Codicis.

• *Oreinuic Moguntinsz* AKKR 100 (1920) 23. Adn. AKKR 100 (1520) 29.

QUO EDITIO VATICANA BREVIARII BRACARENSLS TYPICA DECLARATUR

Quum per Bullam *Sedis huius Apostolicae.* datum a Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papa XV pridie Idus maias mcmxix [LE 1781. approbata fuerit haec editio Breviarii Bracarensis, typis impressa Vaticanis. Sacra Rituum Congregatio de eadem editione statuit ac
334 decernit:/

Vaticana huius Breviarii editio pro typica habenda est, ad quam futurae impressiones omnino conformandae erunt, ita ut in ia nihil immutare fas sit. nisi quod a Sede Apostolica probatum vel indultum fuerit aut injunctum. Quod si ab eadem Sancta Sede inducta fuerit variatio abqua aut mutatio vel emendatio, sfve in Sacrae Scripturae textu sive in Homilfis aut Lectionibus historicis, Breviario Bracarensi insertis, mutationes et emendationes in Ritu Bracarensi continuo adhibendae erunt, etsi venerandus ille Ritus non expressis verbis memoretur. Contrariis non obstantibus quibuscumque, ellam speciali mentione dignis.

Die 6 februarii 1920.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufmae, S. R. *C. Praef.* Alexander Verde. Secr.

1920 FEB ll.-BENEDICTCS XV, 1NDVLT. PART

DI INTIMATIONE ELECTIONIS IN ORDINE PRAEDICAIORUM

Preces - Beatissime Paler, Magister Geru Ord. Praedicatorum. ad pedes S. V. humiliter provolutus, considerans ab initio Ordinis observatum fuisse, ut decretum electionis non intimetur electo nisi post electionis confirmationem; considerans insuper Canones 175 et sequentes de electionis intimatione agentes non introducere novum ius. quum dispositionibus Concilii Tridentini ipslsque Decretalibus omnino conformes sint» de consensu Patrum a Consiliis instanter petit, ut S. V. suprema sua auctoritate approbare et declarare dignetur:

1· In Ordine Praedicatorum servari posse primordialem suam praxlm. Iuxta quam usque hunc diem, electionis intimatio electo fit a confirmatore.

2° In Ordine Praedicatorum, iuxta eandem praxlm primordialem, ius esse confirmatori electionem cassandi. et-amsi electio ad normam Iuris facta fuerit, quotiescumque. secundum ludicium rationis, cassationem ad bonum commune Ordinis expedirv indicaverit—Ex aedibus Vaticanis, die 11 Februarii 1920.

Rescr Petitam facultatem concedimus, non obstantibus novi» iuris dispositionibus.—Benedictus pp. xv.

• AOP 14 (1919-20) 3. 1« (1923-24) 423.

1920 FEB 14.-SC CONC. RESOL. AAS 12 (1920) 117-11$

BOIANEN.

Servitii choralis canonici theologi et poenitentiarh

Die *14 februarii 1920*

Quaestio. - Pontificia Commisio ad Codicis canones authentice interpretandos nuper ad hanc S. Congregationem solvendum remisit dubium, a canonico theologo ecclesiae cathedralis Boiancnsis de sui Episcopi consensu propositum, cuius tenor hic erat: ‹ *Il canone 416 • dei Codice di diritto canonico stabilisée:* In statutis « capitularibus iusta designetur norma, ad quam ca- « nonici et beneficiarii in servitio altaris fungantur per ‹ turnum officio celebrantis tum etiam ministerio dia- « coni et subdiaconi. exclusis tamen ab hoc ministerio « dignitatibus, canonico theologo, poenitentiario. et, sl « praebendae distinctae habeantur, canonicis ordinis • presbyteralis. Sebbene *le fonti, addotte m calce al « succitato can. 416 (tra te quali Cone. Trid.* sess. *XXII,* « De ref. c. *IV, c* Caer. Ep.. c. *VIII, che parlano* di « assutenza *al Vescovo), lascino intendere che* il *rife- « rito disposto debba riguardare anche Vassistenza dei ‹ mmisicro di diacono e di suddiacono da prestarsi* al ‹ *Vescovo.* pure, per *eliminare qualsiasi dubbio,* ii sot- • toscritto prepa *VEminenza Vostra Reviha, che si com- c* placera *chiarire se il disposto del Can. 416 succitato c esenta il* canonico *teologo ed il penitenziere dal* t*·· *c nistero* di *diacono e di suddiacono anche quanao « pontifica il Vescovo ».*

Animadtersionts. - Argumentum ab oratore deductum per se solum ad dubium dirimendum profecto non sufficit Ut enim in ipsa Praefatione Codicis (ed. cum notis) monemur ** vix animadvertere attinet, canones haud semper cum ** suis fontibus omni ex parte in sententia congruere **: quo m casu normae adhibendae praescribuntur dilucide can. C n. 3 et 4. ita sane ut ius quoque vetus in adnotatione fontium recensitum, non semper praesupponatur canonibus corrigendum, sed opportunum quoque perhibeatur ad supplendum quod in canonibus aptum locum forte non invenerit In casu praescriptum cap. Vin. n. 1 *Caercm. Episcop.* (cui consonant cap. IX n. 1 et cap. X n. 1) haec exhibet: “ Episcopo sive missam celebret vel ad Vesperas officium " faciat, vel si illis/ tantummodo sit praesens, convenit suos iu “ adsistere canonicos, qui. si in ecclesia sint distincti ordi- ** nes. seu praebendae presbyterales et diaconales, erunt - duo primi canonici ex ordine diaconali. Quod si forte in ~ aliqua ecclesia nec dignitates neque ordines distincti .. essent, tunc erunt duo primi canonici, vel dignitates, im- “ mediate sedentes post primam dignitatem, vel post pri- *. mum canonicum ”. Ut facile liquet, ab hoc praescripto quaelibet abest menUo exceptionis favore canonici theologi ac poemtentiarh: nihilquc profecto impedit, quominus v. g. canonicus theologus qui praebendam possidet dlaconalem. ex praescripto Caeremonialis, si sit primus vel alter in suo ordine, teneatur Episcopo in ministerio iiaconi aut subdiaconi ministrare. - Quamobrem. si praescriptum istud ad normam can. 416 accipiendum sit. iam dicendum ent Codicis promulgatione *correctum et innovatum,* ita quidem ut. tum in prima, tum in altera eiusdem praescripti periodo. addendum sit “ exclusis tamen ab hoc ministerio ca- .. nonlco theologo ac poenitentiario ".

At vero, haec correctio, ad normam can. 2. non est de facili praesumenda, quum, immo c contrario. “ omnes U- “ turcicae leges viro suam retinent, nisi earum aliqua m - Codice expresse corrigatur Sed in casu, quin de expressa cogitare liceat, nec implicitam haberes correctionem. quum in can. 416 procul dubio non agatur nisi de chorali ordinario servitio a canonicis *erga canonicos* exhibendo: loquitur enim canon dc canonicis vel beneficiariis in officio celebrantis, dc ministeriis quibus per rumim fungi debeant, non solum canonici sed etiam bcneficiarH; quae omnia nullo modo aut titulo aptari possunt adsistenUae praestandae Episcopo, a qua excluduntur bncficfari. exsulat officium celebrantis multoque magis turn! cuiuspiam notio. - Crescit haec difficultas consideranti, exceptionem In Codice concessam favore canonici poenitcntiaril et theologi, si absque limitatione accipiatur, novam esse m iure. quum hucusque uterque eximeretur ab hoc ministerio praestando, dumtaxat dum suis specialibus detinebatur officiis audiendi confessiones aut legendi doccndlque (cfr. v. K S. C. C. in Montis AJtl Oneris, 22 dee 1906 [ASS 40 11907) 84-90) ct iura multa ibi recensita): quamobrem nec legislator eam exemptionem directe et exprese sancire voluisse videtur, sed potius indirecte, quum prima intentio canonis 416 feratur, ut palam legenti est in ~ Iustrim designandam. nnrmam ” _pro servitio alLai?.5' pcr quam normam. In singulis casibus designandam, pouus quam ipsa auctoritate canonis, exceptio Hia In ccnuec absonus erit cogitatu casus, in capitulis in quibus praebendae distinctae habeantur ct canonicus l^bieSreD^inïmII?llUS nOn Mnt in ordine presbytera- a' d. h?5 quoque constanter ct absolute extensa./ officere posait iustitiae constabiliendae normae.

quippe quae praeter modum coarctaret numerum eorum qui in tumum ministerii advocari possent. Quidquid dc hac re sit censendum, certe incongruum magis apparet, non tam per Codicem quam potius per normam servitii choralis m singulis capitulis constabiliendam, innovatum arbitrari Caeremonialis Episcoporum dc quo agimus generale praescriptum.

Resolutio. - Sacra Congregatio Concilii, in plenariis EAorum ac Rfnorum Patrum comitiis in Palatio Apostoluco Vaticano habitis die 14 februarii 1920, proposito dubio, nimirum: An, vi can. *416 C. I.* C., *canonicus theologus ct poenilentiarius exempli sint ab officio diaconi ct subdiaconi praestando Episcopo solemniter celebranti* respondendum censuit: *Negative, et servetur Caeremonialc Episcoporum.*

Facta autem de praemissis Ssfho Domino Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium in audientia diei insequentis. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Mori. *Secr.*

Adn. J. B In NrT 48 (1921) 101; ME 32 (1920) 147-148; PrM 10 (1922) 191-192.

247

1920 FEB 14.-SC CONCILII, RESOL. PART.·

DIOECESIS N. IN GALLIA

Iurium canonicorum praebendalium

Die 4 februarii 1920, Canonici Ecclesiae Cathedralis N. in Gallia de consensu Episcopi, sequentia exponunt:

Capitulum Ecclesiae Cathedralis N. ex induito quo die † Septembris anni 1862, S. D. N. « sancire ac confirmare in perpetuum numerum *novem* canonicorum in Ecclesia Cathedrall nunc existentium » dignatus est, constat revera novem canonicis numeratis. Hi canonici numerati vocantur in Gallia: *titulaires.*

Porro, decursu temporis, annis scilicet 1903 et 1916, de consensu capituli, iuxta praedictos novem canonicos a RR. DD. N. Episcopis duo canonici constituti sunt qui m choro divina officia cum numeratis persolvunt et proventibus, alter sumptu suo, alter sumptu decessori-institutis, sustentantur. Huiusmodi canonici vocantur in Gallia: *prébendés.*

His expositis, quaeritur:

‹ 1. Utrum hi duo canonici vulgo *prébendes* intéresse queant coetibus canonicorum acturis de negotiis Ecclesiae cathedralis et capituli.

‹ 2. Utrum, si ad primum *affirmative,* hi duo canonici de omnibus negotiis quae ad capitulum et Ecclesiam cathedralem pertinent, ius habeant deliberandi et suffragium emittendi.

‹ 3. Utrum participare debeant reditus, tenuissimos quidem, quibus fruitur capitulum.

‹ 4. Utrum his duobus canonicis competat ius habendi scamnum, secundum tempus quo possessionem ceperunt inter novem canonicos numeratos, an seorsum ab his in choro semper sedere debeant ›.

Die 14 Februarii 1920. Sacra Congregatio Concilii, in plenaris Emorum ac Revmorum Patrum comitiis in Palatio Vaticano habitis, respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative,* quando agitur de negotiis quae tangunt intéresse generale Capituli vel Ecclesiae Cathedralis.

Ad II. *Affirmative,* exceptis iis In quibus agitur de negotiis canonicorum titularium.

Ad III. *Affirmative,* exceptis iis quae pertinent ad canonicos primae erectionis seu titulares.

Ad IV. *Negative* ad primam partem; *affirmative* ad secundam; seu canonicos praebendatos sedere debere post canonicos titulares.

Facta autem de praemissis SSmo Dnfo Nostro Benedicto Divina Providentia PP. XV per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium relatione, in Audntia insequentis diei 15 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua resolutiones Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est.—D. Card. Sbarretti. *Praef.* J. Mori. Secr.

• ME 40 (1928) 270 271. Adn. ME 40 (1928) 272-275.

248

1920 FEB L4.-SC CONC. RESOL. AAS 12 (1920) 163-166

VERONEN et ALIARUM IN DITIONE VENETA

Iurispatronatus popularis. *14 februarii 1920*

Species facti. - In ditione Veneta complures sunt paroeciae iurispatronatus laicalis, seu potius praesentationis popularis, quum omnes familiae, quaeque per suum *caput* repraesentatae, illud exerceant celebratis comitiis ad suffragium ferendum; ex antiqua tamen consuetudine in eadem ditione prouti in plurimis Austriae et Germaniae regionibus inolita, legibusque civilibus recepta (cf. v. gr. *Regolamento 15 maggio 1304; circolare 13 maggio 1818,* apud Saredo, Cod. eccles. *dei regno d'Italia,* III, p. 1167). etiam paroeciae iurispatronatus laicalis. absque ulla exceptione, sive regium, sive populare, sive privatum illud ius sit. subiiciuntur legi concursus (cf. etiam *Concordien.,* 18 iun. 1916; *A. A. S.,* VIII, 271), ita quidem ut in casu iurispatronatus popularis. habito prius auctoritate Ordinarii loci experimento. omnium nomina qui idonei renuntiantur. proponantur in comitiis postea celebrandis, ut ex his per suffragia seligatur cui ab Ordinario danda sit institutio.

Promulgato nuper *Codice Iuris Canonici,* in quo, can. 1452 de his electionibus ita cavetur: ‹ Electiones ac « praesentationes populares, sicubi/ vigent, tolerari 164
c *tantum* possunt si populus clericum seligat inter *tres* « ab Ordinarii loci *designatos* », ansam nonnulli sumpserunt ad effugiendam concursos subeundi obligationem; praetendentes Episcoporum deinceps esse absque praevio concursu *ternam* —ut aiunt— popularibus suffragiis proponere, et, postea, electum examini subiicerc ut de ipsius idoneitate constaret Nova haec quae proponebatur agendi ratio a fere omnibus Venetis Ordinariis reiicienda visa est; nonnullis tamen arrisit hac praesertim de causa, quia incommodum levare videbatur facile exoriturum si ex concursu nonnisi unus idoneus renunciaretur. Hoc enim in casu, sane non infrequenter accidebat renuntiatum in comitiis maiore cx numero suffragiorum reiici; quo pacto difficilior evadebat vacantis paroeciae provisio, quum novus concursus indicendus esset, novique expectandi concurrentes, quorum nomina in novis comitiis proponerentur. Et quum huiuscemodi casus iam semel iterumque in Veronen. et Utinen. dioecesibus contigisset, ubi. nolentibus ceteris clericis concursus obligationem subire, nonnisi unus fuit utrimque oppositor. in comitiis reiectus, Emus Cardinalis Patriarcha Venetiarum aliique Ordinarii rei consulendum duxere, proposito huic S. Congregationi dubio: « An sustineri possit inolita praxis providendi ‹ paroeciis iurispatronatus in casu ».

Animwversioxts. - Piano notissimum et evidens est in cunctis Codicis canonibus qui de iure patronatus agunt alienum prorsus ab hoc instituto animum Legislatorem manifestasse: hic enim dum in posterum quodlibel ius patronatus quocumque titulo constitui vetuit (can. 1450). dum immo et In praesenti constitutorum resolutionem impense sollicitavit, saltem quoad praesentandi ius (can. 1451), solummodo necessitati graves perturbationes devitandi, ac non laedendi iura iam quaesita, in hoc Instituto adhuc ferendo et tolerando cessisse videtur, quin tamen abstineret a plurimis cautionibus ct restrictionibus sanciendis, ut. quo melius fleri posset, quodlibct detrimentum Ubertatis Ecclesiae praecaveretur. Quamobrem nihil in iure certius hodie apparet, quam, in tota hac re de lurepatronatus, strictissimam interpretationem esae faciendam. camque amplectendam in singulis dubiis rationem, quae magis libertati Ecclesiae et animarum saluti consulit.

At vero, in casu, interpretatio quae solveret lus patronatus populare a necessitate praevii hat>cndl concursu· sicubi naec necesltas vigeat, esset profecto ampUatirc iuris patronatus ipsius prouti !n praesenti est: ideoque a prion reficienda apparet. Consideratio autem ve) solius can 1451 idipsum suadet: manifestum enim est eodem canone temperatum et coarctatum fuisse ius patronatus populare, ut antea/ vigebat: nam in turepatronatus !alcali. in arbitrio 1©
est patroni quem velit praesentare, dummodo ture communi aut particulari non impeditum iWernz. *lus décret.,* II. 827 IV): quae norma, quum hucusque vigeret etiam in iurepatronatus populari, incommodi· innumeris occasionem praebebat. propter effrenatam libertatem populi, cuius * quot capita tot sunt sententiae “, suffragium dandi cui clerico quisque vellet. Hinc mento, in his rerum adtunrtis. haec coarctatio Inducta est. ut nonnisi inter trri ab Ordinano *designatos* optio daretur eligendi: quae intentio rrrtnrttvc ceteroquin apertissima est vel ex verbis exduwrls in canone occurrentibus: Sicubi vipeunt tolcrcri tantum possunt ri, etc., quae omnem contrariam consuetudim-m. in o» quae descripsimus rerum adiunctls. plane excludunt ac rrpro-

bant Verum ubi coarctatio huiuseemodi iam locum obtinuerat. ut in casu. per necessitatem seligendi inter eos tantum qui ex praevio concursu renuncUrentur. quae unmo coarctatio gravior proculdubio apparet ea quae canone statuitur. illa est retinenda, quia talis consuetudo, per quam finii lege intentus pariter immo certius obtinetur, potius Jeci consentanea quam contraria censenda est. Designatio videlicet candidatorum qui suffragiis proponendi sint, dicitur facienda ab Ordinario, pro suo arbitrio, ubi desit, non \tro ubi. absque ministerio Ordinarii. c< cor.currus iam facta adsit. Ncc refert ln can. 1452 nullam mentionem fieri concursus: primum, quia canon Lite agit de beneficiis in cenerc. non de solis paroeciis; secundo, quia Codex prospicit universo orbi catholico, lex autem concursus pro pororetis non Viget nisi in nonnullis regionibus *(ct.* can. 459, f 4): quamobrem nulla necesitas erui recolendi in canone concursus legem.

Ceterum hic quoque canon concordari debet cum explicite praescripto can. 1462 edicentis: " Si ecclesiae vel beneficio provideri debet per concursum, patronus, etiam " laircj, non potest praesentare nisi clericum legitime ex " concursu probatum ". nulla enim fit m hoc canone distinctio patroni laicslis. sive is rex, sive populus, sive privatus homo ut. Quamobrem. si ex rigore iuris procedere velimus. atque canoni 1452 uti generi, aptare can. 1462 uti rpecifteam differentiam, dicendum Undem esset " electlo- " nes ct praesentationes ad beneficia quibus provide n debet • per concursum, slcubl vigent, tolerari tantum posse si " populus clericum seligat inter tres ex concursu probatis " ab Ordinario loci designatos ", quo pacto restrictio lurlspatronatus popularis gravior etiam in casu evaderet, atque ea quae In praesenti viget. Sed ambigendum videtur utrum id in bonum animarum quod celeriorem postulat provisionis expeditionem, cederet, cui vel praesens praxis, ut m facti specie enarratur quamdam difficultatem parat. Con«ultiiB apparet et LegWa/toris menti magia consentaneum utrumque Codicis praescriptum separatlm considerare, nec praescriptum can. 1452 urgere, uoi. prouti in casu, finis lege intentus satis obtinetur sola observantia can. 1462.

Demum, quidquid dc canonis 1452 tn casu vi et potestate foret edicendum, res considerari quoque potest sub mero aspectu consuetudinis, seu legis particularis. Codici tamen non contrariae, uti vidimus, ad normam can. 3»: haberi in casu consuetudinem ultra centenariam manifestissimum est. sive ex concordi Episcoporum testimonio, «ve ex aliatis documentis; leges potestatis civilis desuper latae a. 1804 et 1318. quibus inolitus iamdudum mos supponitur, rei saltem testimonium suppeditant Hanc vero consuetudinem in casu vim legis habuisse, ad effectum definite imponendi concursum. liquet, sive cx doctorum sententiis (De Angelis, in Ut. Dc consuet, n. 12. Genr.ari. apud Monit. EccL, III. I. p 1'33. SebastlanelU. Praelectiones, tom. I. pag. 48· sive ex natura rei. cum agatur de consuetudine vergente in bonum Ecclesiae, quse propterea ab ipsa Apostolica Sede commendata nonnumquam et insinuata fuit (cf. v. g. Litt, Secret, Status ad Archieplscopum Frlburgcn. 30 sept 1859 in *Rac*colta di Concordati, pag. 90S sq.). Nihil igitur prohibere videtur, multoque minus Codex, quominus ea consuetudo retineatur; nec ad rem necessarium est confugere ad ea quae ultentu Ordinarii testantur: " disturbare un tale pos- sesso immemorabile sarebbe lo stesso che meitero a " soqqusdro ognl cosa e dare occasione a lotte non sempre di sempUd parole quae ratio a loge admittitur (cfr, can. 5» etiam ad ferendas consuetudines Codici contrarias, qui casus noster non est

Concludendum itaque videtur nihil innovandum In casu, legemque concursus ad nonnam can. 1452 esse urgendam quoad omnes qui beneficia paroeclalia de quibus agitur, assequi velint*, qua posita obligatione, incommodum In factlspeeie enunclatum suapte evanescet aut certe, quin nova edita lege ingravescat, imminuetur.

Quare, etc.

Resolutio. - In plenario conventu habito die 14 februarii 1920 in Palatio Apostolico Vaticano Emi Patres S. Congregationis Concilii proposito dubio respondendum censutTe:

Affirmative.

Quam resolutionem, referente mfrascripto S. Congregat.onis Secretario, in Audientia subsequentis diei. Sgftus Dfius Noster Benedictus Div. Prov. Pp. XV approbare et confirmare dignatus est.—I. Mori, Secr.

Adn. ↓. BESSON In NrT 43 (1921) 264-267· ME 32 (1920) 200-202; PrM 10 (1922) 191

1920 FEB 17.-COM. INTERPRES. RESP. PART

Collocatio ptxvnub fx altenatioxe rerum ECCLESIASTICARUM PERCEPTAE

Ad dubium ab Amplitudine Tua propositum: < Utrum ad normam can. 1531 1 3. pecunia ex alienatione rerum ecclesiasticarum percepta, tota collocanda sit in syngraphis aliave re frugifera; an vero impendi etiam possit ad extraordinariam refectionem domus parochialis vel ad comparandam rem aliam ex. gr. supelleclilia sacra necessaria vel valde convenientia ». infroscriplus Exnmus Commissionis Praeses respondet: Negative ad primam partem; *affirmative* ad secundam, servato tamen can. 1530 ΠΙ n. 2, el can. 1477 5 2.

Ordinario AurieaU; HasInclOn (1920)

1920 FEB 20.-BENED, XV, EPIST. .AAS 12(1920)102-101

E SEIUNCTIS A BEURONENSI CONGREGATIONE ABBATIIS DI MARCT1OLO CT REGINAE CAELI DE LOVANIO ITEMQUE E SEPARATA. A CONGREGATIONE BRASILIENSI, ABBATIA S. ANDREAS M «ZEVENKERKEN» PROPE BRUGAS, NOVA EFFORMATUB CONGREGATIO BENEDICTINA TITULO ANNUNTIATIONIS B. M. V.

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriani. — Ordo a divo Benedicto fundatus, nimirum a Patriarcha Monachorum Occidentalium. jugiter per saecula ab illius erectione ad nosira usque tempora, eximiis tum de Ecclesia Dei. tum de dvfli societate meritis Inclaruit. Coenobia illius, piorum monachorum sanctimonia et virtutibus celeberrima, tutum, licet Inter barbarorum incursiones, humanis litteris et disciplinis atque artibus asylum praebuerunt; neque in dubium vocari potest gravi illa tempestate in universam fere Europam sapientiae lumen c Benedictinui claustris emicuisse. Iure igitur meritoque Romani Pontifices Nostri Decessores erga Ordinem sancti Benedicti grati animi sensus exhitere maturarunt atque Abbatias Ordinis singularibus privilegiis nobilitarunt, auxerunt. Nos quidem, hcc sapienti ducti consilio, ea decernere satagimus quae in Ordinis enunciatl Congregationum bonum atque emolumentum cedant, cumque. ob temporum vicissitudines et mutatum plurium Europae nationum statum, in praesens contingat ut Abbatiae Benedictinac de Maretlolo et Reginae Caeli de Lovanio ad Congregationem Beuronensem pertinentes, ncc non Abbatia Sancti Andrcac de *Zcvcnkcrkcn.* prope Brugns. ad Congregationem Brasiliensem pariter Ordinis sancti Benedicti functa, enixas Nobis preces porrexerint, ut separatae a Congregationibus quibus hucusque unitae erant, in unam novam Congregationem cfformandam, ex impetrata Apostoluca venia, coire queant. Nos optatis his annuendum, quantum in Domino possumus, existimavimus/ Quae cum ita 1G3
sint, collatls consiliis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi de Religiosis praepositis auditeque suffragio dilecti filii Abbatis Primatis Ordinis sancti Benedicti. cui rite commissum est negotium omnia rei adiuncta perpendendi· haec quae sequuntur Apostolica Nostra auctoritate per praesentes statuimus. - I. Abbatiae sancti Benedicti de Maretlolo et Reginae Caeli de Lovanio c Congregatione Beuronensi separantur in perpetuum: pariter in perpetuum Abbatia sancti Andrcae de Zcvcnkrrkcn e Ccngregatlone Brasliana sejungitur. - II. Hac tres Abbatiae unam In posterum Congregationem Ordinis sancti Benedicti efformabunt. quae praesentium Apostollcarum Litterarum vi canonice erigitur sub titulo Annuntiationis Beatae

Benedictorum nigrorum, aequo iure ac ceteras Congregationes. pertinere. - III. Tam Congregatio Beuroncnsis. quam Congregatio Brasllicnsis. per praesens dismcmbrattonis artum, nullum omnino detrimentum In suis turibus ac privilegiis, qua Congregationes, referant. Usque plene uti antea fruantur. - IV. Monachis et conversis Abbatiarum praedictarum, qui novae Congregationi nomen dare noluerint. fas sit ut. Intra sex menses a prr.csrntium Litterarum Nostrarum publicatione, transeant in ea Monasteria quae ipsi ^Ibi elegerint ex Abbatiis Congregationis cui hucusque adhaeserunt, impetrato consensu Abbatis et praepositi Conventus ac Monasterii ad quod transire velint, servatlsque ceteris dc iure servandis. - V. Qui ita transire voluerint professi votorum simplicium bona sua sine fructibus maturatis ad novum Monasterium transferant- Bons vero, sl quae Monasterio professionis eorum legitime dono dederint, huic remaneant. Si quod In hoc negotio oriatur dubium vel difficultas, res componatur Inter Abbates aut ad sacram Congregationem de Religiosis deferatur. - VI. Professi qui tn propria Monasteria, lege obstante clvtll. redire nunc prohibeantur, et in aliud Monasterium transire nolint, aut ibt non recipiantur. In Monasteriis Congregationis rewpectivae degant, donec reditus els pateat. Sed pro e^nim sustentatione Monasterium professionis, ouod ad victum et vestitum, acnuam compensationem praestare teneatur si religio·! laboribus Impares existant aut extraordinarii·» expensis Indigeant - VIT. De communi aerario Concrccatjonls Beuronrnsts Monasteriis modo ab ea separatis numeretur, quae, debitis solutis, eis obtln- Suffragia pro defunctis, quae hucusque comcrant· Jn posterum quaelibet Congregatio pro suis ^'n.um persolvat: unum tantum pro duobus fundatoribus BiCUrOnensU ln «Part»tls ab ea Monasteriis c^icms AhhiH? ASlentl/reUncatur et leKatur memoria erectionis Abbatiae Ecuro/nenais. - IX. Abbatia Monta-

hum sanctae Scholasticae de Marrdrct n Congregatione Beuronensi Independcns esto, et dilecto filio Abbati Primati Ordinis interim sublecta remaneat, quousque ab hac Sancta Sede aliquid definitive statuatur. Haec statuimus, edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litcras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suwque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere. illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari: sfcque rite ludicandum esse ac definiendum, irritumque cx nunc et inane fleri, si quidquam secus super his. a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignorenter attentari contigerit. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostobcis. ceterisque omnibus speciali licet atque individua mentione ac derogatione dignis in contrarium facientibus quibuscumquc.

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xx februarii μ γμ χχ. Pontificatus Nostri anno <exto—P. Card. Gasparri. α *Secretis Status.*

Adu. PrM 10 (1922) 155.

251

1920 FEB 24.-COM. INTERPRES, RESP. PART

Circa usum rationis praescriptum ad ss. communionem et confessionem

Roma. 24 febbraio 1920

In riscontro al dubbio presentato da S. E. Rev.ma, aoè: « L'uso di ragione. di cui parla il Codice nei canoni 854. § 2, 3. 5, 859, § 1 e. 906. è quello che si richiede a commettere peccato mortale, o quello sufficiente a peccare solo venialmente? »

Il sottoscritto E.mo Card. Présidente della Commissione risponde:

L'uso di ragione per la santa Comunione è quello indicato chiaramente nel canone 854. §§ 2 e 3: e Tuso di rapone per il precetto annuale della Confessione, di cui ll can. 906. è quello in qui richiesto.

Nel significare ciô a. V. S. Rev.ma, Le auguro ogni bene nel Signore.—P. Card. Gasparrl Luigi Sincero. *Stprelario.*

• Ordinirlo Nunino qui. scribens od querrdtm canonicum. $♦-çjcnKi de hoc responso referebat; «Ayant en ces jours-ci 1'bonncur fetfrtterJr S. E. le cardinal P. Gasporri Je me suis permis d'tffrtr son attention sur la question qui lui avait été posée en -cvTT.irr dernier; et S. E. avec sa bienveillance habituelle m'a dlh •Il est tellement clair et manifeste que les canons 854 et 859 varient de l'usaçe de la raison qui suffit pour commettre un simple péché *énîeJ qu'il n*y avait lieu de l'expliquer expressément: rt par conséquent, les évêques ent le devoir de corriger ceux qui «-Sfc'ï^enf et pratiquent le contraire».: AKKR 101 (1921) 68-69; HrT 48 (1921) 232-233. Adn. G. do RHODEZ in NrT 48 (1921) 233-246; AKKR 101 (1921) 69.

252

1920 FEB 25.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas celebrandi missam cum duabus cuiusvis generis et materiae lampadibus

Preces - *Beatissime Pater,* Episcopus S. Hippolyti die 14 Januarii anni c. (LE 235], a S. R. C. indultum obtinuit permittendi, ut sanctum Sacrificium Missae celebrari possit cum candelis ex decenti materia conflatis et. si tales haberi nequiverint, cum candelis electricis. Cum autem quam plurimae ecclesiae, quando haberi nequeunt candelae ex decenti materiae conflatae, lucem electricam substituere non possint iterum ad pedes S. V. provolutus postulat, ut sibi concedatur etiam aliud indultum in priori libello supplici imploratum, permittendi scilicet, recognitis prius in particulari causis et perdurantibus hisce extraordinariis circumstantiis, ut S Sacrificium Missae celebrari possit sine ullo lumine in altari posito. Et Deus etc.

Resol - Sancti *Hippolyti.* Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV. referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, ita precibus annuere pro gratia dignatus est, ut attentis expositis extraordinariis circumstantiis iisque perdurantibus *duae lampades* in ipso altari positae pro Missae celebratione ardeant: servatis de cetero servandis. Valituro praesenti Rescripto ad proximum biennium. Contrariis non obstantibus quibuscumquc. Die 25 Februarii 1920.—A. Card Vico, Ep. Portuen.. *Praei.*

• Ordinario 5»crt Hippolyti: AKKR 100 (1920) 48.

253

1920 FEB 28.-SC RIT., RESP. AAS 12 (19201 128

S. SEBASTIANI FLUMINIS IANUARII IN BRASILIA

Circa ritum exequiarum, cadavere non praesente

Efhus et Rmus Dns Cardinalis loachim Arcoverde de Albuquerque Cavalcanti, archiepiscopus S. Sebastian! Fluminis lanuarii. in Brasilia. Sacrae Rituum Congregationi haec quae sequuntur exposuit, nimirum:

« Ritus exequiarum, ut in Rituali *romano* praescribitur, in hac Archidioecesi non est servatus, quia cadavera ad ecclesiam non ducuntur, ob leges civiles, « quae obligant ut sepulturae tradantur vigintiquatuor horis post obitum; et etiam quia coemeteria, quae sunt sub lege civili, satis distant a paroecia. Parochi vocantur domi et hic cadavera commendantur.

« Hinc quaeritur: *Quaenam rubricae et normae in < casu servandae? ».*

Et Sacra eadem Congregatio, audito etiam specialis Commissionis suffragio, praepositae quaestioni ita respondendum censuit:

• 1. Servandum, quantum fieri potest. Rituale *roma-« num* (tiL VI. c. III. *Exequiarum Ordo)* et can. 1215 < Cod. I. C. ».

« 2. Familia defuncti certior fiat funus cum Missa < exequiali peragi posse, etiam praesente *moraliter* ca-« davere, iuxta Rubricas et Decreta ».

« 3. Pro casibus autem extraordinariis dabitur Instructio S. R. C. ».

Atque ita rescripsit et declaravit Die 23 februarii 1920.— A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Adn. B. In EL 34 (1920) 166; I. PAUWELS In PrM 10 (1922) 214-215; ME 32 (1920) 176-177; NrT 47 (1920) 444-445.

254

1920 MAR 4.-VIC. URBIS, MONITUM. PART.

De **POTESTATE CONFESSARTORUM URBIS ABSOLVENDI A CENSURIS RESERVATIS AB ORDINARIIS**

SS. D. Noster concedere dignatus est omnibus confessariis in Urbe adprobatis facultatem absolvendi in eadem Urbe eiusque districtu a censuris quae in Codice iuris canonici Ordinariis reservantur. Confessarii iniungant poenitentibus obligationes de iure imungendas in singulis casibus iuxta regulas a probatis auctoribus traditas et, si agatur de irregularitate exorta ex procuratione abortus, recurrant pro dispensatione ad Sacram Poenitentiariam. Insuper casus hucusque Emo Cardinali Vicario reservati, amplius non subjacent reservation!.—Ioseph Palica. Arch. Philipp.. Vices *gerens ».*

• F. ROBERT!, Dr delkits et poenis, ed eltar» Roms 1944, I p, 337 in nota 1.

192Û MAR 8.-SC CAER., MON. AAS 12 (1920) 115-116

Intimationis modus et formula fro canonuatîonibvs

RiTH Archiepiscopi et Episcopi qui. iuxta adnexum S Congregationis Consistorialis convocationis decretum. Romae sacris canonlxatfonum Solemnils inteivrunt. oportet ul quamprimum subscripto Apostoliraruxn Caeremoniarum Praefecto (Piazza CaprcNica., 95 Ro»na-J0| per eptatolun significent quo circiter die venturi sint, ut Praesulum numerus opportune cognoscatur, et ipsi schedulas, intunatio-

nes. nec non a Sx Rituum Congregatione canonizandorum acta, pro Consistorio tempestive accipere possint.

Ne vero Apostolici cursores tn schedularum distributione ancipi tes haereant de Episcoporum domicilur·. oportet ut
116 Ipsi Arcnlepiscopi et/ Episcopi in scriptis eumdem Caeremoniarum Praefectum de suo quisque domicilio certiorem faciant.

hdem Antistites secum deferent vestes praelaUtlas laneas violaceas, cum mantcllcto pariter laneo violacei coloris, blretum, rocchetum. pluviale simplex ex lamina argentea, sin minus ex serico damascene albo, amictum, mitram ex Irnea tela alba, et cappam laneam violaceam pro Consistorio; quibus vero cappae praesto non sint, ex benignitate Sanctissimi Domini nostn Papae, ad Consistorium fas erit accedere indutos mantelieto supra rocchetum

Antistites autem. Cardinality dignitate praefulgentes. Eraeter vestes et cappos cardinality* tam rubei quam viorei coloris, pro So emails canonJzallonum habebunt calceos rubeos, amictum, planctam albam opere phrygio aureo distinctam, mitram serlco-damascenam cum vimpa et superpelllceo pro capellano caudatario. qui induet vestem seneam violaceam cum crocea lanea violacei pariter coloris.

Praesules ad Ordines vel Congregationes religiosas pertinentes quoad rocchetum et qualitatem ac colorem vestium, consuetum morem servabunt

A die 1· mali c cappis Morum et Rfhorum S. R. E Cardinalium, Episcoporum et officialium Curiae tollentur pelles ermelllncae. et Cardinales ac Antistites aliiquo de capella, domo vel familia Pontificis, ad Ordines vel religiosas Congregationes non pertinentes, vestes sericas induent Dx MAxaiTo SSmi D. N Pafae. Romae, die 8 martii 1920.—CiROtcs RtsncHi, Protono: *Ap. Ccerem. Praef.*

1920 MAR 9.-SC REL.» CIRC. AAS 12 (1920) 365-367

LtTTIRAE CIRCULARES AD ORDINARIOS LOCORUM CIRCA EIUSDEM PERSONAE REPETITAM ELECTIONEM AD MUNUS MODERATRICIS GENERALIS IN CONGREGATIONIBUS RELIGIOSIS ET ANTISTITAE IN MONASTERIIS M0N1ALIUM

Ulme et Revine Domine.

Saepissime accidit, ut Moderatrices generales Institutorum. quae ex praescripto suarum Constitutionum ad plurium annorum periodum eliguntur, et iterum ad idem munus immediate eligi queunt, tertio etiam et pluries, suffragio capitulari expetitae, opus habeant recurrendi ad H. S. C. de Religiosis pro debita facultate obtinenda.

Haec frequens regiminis protractio ultra tempus a Constitutionibus statutum aut permissum, minus opportuna videtur, praecipue cum ordinarie munus Moderatricis generalis ad sex annos duret, ex quo fit ut eadem persona, iterum electa, per duodecim annos continuos regimen legitime tenere queat Si vero faciliter permittantur ulteriores reelectlones, in cassum cedit finis Constitutionum, quae ad *tempus* regimen ab eadem persona in Instituto tenendum esse praescribunt, cui temporaneitati tota Constitutionum compago innititur. Hinc fit ut non raro, ex nimis protracto n ⁝
:®6 unius eiusdemque personae, non parvi mo/menti com moda et detrimenta Instituto proveniant. Nec valet quod in pluribus religiosarum Congregationum Constitutionibus expresse dicatur etiam *tertio* Moderatricem generalem posse eligi, dummodo duae tertiae partes suffragiorum eidem faveant et S. Sedis confirmatio accedat: hoc enim ita intelligendum est. ut sl aliquando ob graves causas eadem persona tertio aut ulterius nominari débeat, hoc fieri nequeat nisi adsint illae duae conditiones. Hinc retinendum est quod in casu occurrit vera inhabllitas ad huiusmodi munus: quoties autem inhabilitas aliqua ex iure habetur, causae graves ad dispensationem requiruntur: unde simplex voluntas electorum aut Idoneitas personae non est de se sufficiens ratio ad dispensationem obtinendam. Persona vero tali inhabilitate laborans non eligi, sed postulari canonice debet

Eadem sane animadvertenda sunt, servata debita proportione, circa electiones Abbatissarum, seu Antistitarum momalium. quibus per Constitutionem Gregorii XIII (Exposcit debitum diei 1 lan. 1583 Bu11. Rom t. 8 p. 404-4051 prohibitum fuit quominus ultra triennium regimen monasterii haberent; quamvis vero in Codice Iuris Canonici haec praescriptio confirmata haud fuerit, tamen ex Summi Pontificis mandato H. S. C. in Constitutionibus monasteriorum eam servari praecipit Cum tamen in monasteriis electio peragenda est Intra Communitatis membra, quae saepe pauca sunt, facilius causa ad dispensationem haberi poterit, cx defectu scilicet idoneae personae.

Haec omnia revolvens animo SSrftus D. N. Benedictus XV, ad praecavendos abusus, qui in hac re facile subrepere possunt, mandatum dedit monendi singulos Ordinarios locorum, quibus cura incumbit praesidendi electionibus sive Moderatricis generalis in capitulis Congregationum, sive Antistitarum in monasteriis moniaiium suae dioecesis, ut de praefata inhabilitate electrices doceant, ct si quando certiores fiant capitulares in eamdem personam ultra tempus a Constitutione permissum suffragium esse laturas, inquirant dc specialibus et gravibus causis, quae postulationem exigere videantur. et moneant vocales Sedem Apostolicam difficilem omnino se praebere ad huiusmodi gratiam concedendam. Insuper noverint oportet, postulationem nonnisi perpensis mature causis admitti, quae proinde per litteras ab Ordinario ipsi Sanctae Sedi exponi debent Quod sane non modicum tempus requirit et certum incommodum affert capitularibus, quae responsum exspectare debent antequam ad ulteriora procedere possint

Si quando tamen causae ita graves adsint, quae eiusdem personae electionem exigant ultra tempus in Constitutionibus permissum. Ordinarius, dispensationis obtinendae causa petitionem ad Sacram Congregationem mittat, in qua clare et distincte referat, quot scrutiniis fuerit·' postulatio completa, quotve suffragia ex 367
numero capitularium electae faverint; praecipue rationes exponat quae talem reelectionem exigere videantur, addita quoque sua sententia.

Interim omnia tibi fausta a Domino adprecor.

Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis. d;e 9 martii 1920.—Theodorus Caro. Valfré di Bonzo. *Praef.* Maurus M Serafini, Ab. O. S. B., *Secr.*

Adn. E JOMBART in NrT 52 (1925) 93-97; Pn. MAROTO in Cr»R 2 (1921) 3-8: REGATILLO n. 246; PrM 10 (1922) 196-197.

192· MAR 12.-SC S. OFF., DECR. AAS 12 (1920) 113

In generali consessu habito feria iv. die 10 martii 1920. iacta relatione de praetensis visionibus, revela-

faits de Loublande evulgantur, et examinatis scriptis quae ad eadem referuntur, ErFii ac Rmi Dni Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, praehabito DD. Consultorum voto, decreverunt: ‹ Mature « perpensis omnibus. S. Congregatio declarat praetensas « visiones, revelationes, prophetias, etc., quae sub ap« pellatione *Les faits de Loublande* vulgo designari so- c lent, nec non scripta quae ad eadem referuntur, non « posse probari ®.

Et insequenti feria v. die 11 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita. resolutionem Emorum ac Rmorum Patrum apferri praecepit.

Datum Romae, cx aedibus S. Officii, die 12 martii 1920.—A. Castellano. S. C. S. *Off. Notarius.*

Adn. PrM 10 (1922) 182.

Post promulgatum in Actis Apostolicae *Sedis (an.* xii. vol· XII. n. 4 pag. 113. I), sub die 12 martii anni currentis (LE 2571. Decretum S. Officii circa praetensas risiones, revelationes, prophetias, etc., quae sub appellatione: ‹ Les faits de Loublande » *vu'go designari solent, nec non senpta quae ad eadem referuntur,* latum die 10 eiusdem mensis ct sequenti die 11 a SSmo Domi-

no Nostro adprobatum et confirmatum, nonnullae in quibusdam diariis et periodicis gallicis gallicae ipsius versiones atque interpretationes et explanationes editae sunt, quae inditum in eo atque a Sacra Congregatione expresse intentum corumdcm factorum scriptorumque reprobationis sensum penitus excludere seu ad simplicem *defectum aaprobationis iuridicae* ex parte Supremae Auctoritatis Ecclesiasticae coarctare nituntur. Ne cx arbitrariis et falsis huiusmodi versionibus, interpretationibus et explanationibus fideles in errorem circa genuinam Sacrae Congregationis mentem forte inducantur, EiTii ac Rfhi Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, probante Sanctissimo, authenticam, quae sequitur, praefati Decreti gallicam versionem publicandam mandarunt.

Decret touchant « les faits de Loublande »

Dans l'assemblée plénière du mercredi 10 mars 1920. relation faite des prétendues visions, révélations, prophéties, rtc-, vulgairement connues sous les nom de *faits de Loublaodc,* et les écris qui s'y rapportent ayant été examinés, les Eminentissime» ct Révérendissimes Cardinaux Inquisiteurs Généraux en matière dc fol et de moeurs, après le vote préalable des Consultcurs. ont décrété: M Toutes choses " mûrement pesées, la S Congrégation declare que les " prétendues visions, révélations, prophéties, etc., vulgalre- • ment comprises sous le nom de *faits de Lou/blandc,* ainsi " que les écrits qui s'y rapportent, ne peuvent être ap- " prouves

Et le jeudi suivant. 11 du même mois. Notre Très-Saint Père le Pape Benoit XV. dans l'audience ordinaire accordée au Rcvércndissimc Assesseur du S. O-, a approuvé ct confirmé la résolution des Eminentissime» et Révérendissimes Pères, et en a ordonné la publication dans les *Acta Apostolicae Sedis.*

- Donné Δ Rome, du Palais du Saint-Office, le 12 mars 1930—L Castellano. *Notaire dc la Sup Conpr. du Saint-Ofnce M.*

Ada. PrM 10 (1922) 182.

259

1920 **3LAR 13.-SC CONC. RESOL. AAS 12 (1920) 444-447**

DIOECESIS N. et ALIARUM IN GALLIA CATHEDRATICI. QUOAD EIUS NATURAM ET DESTINATIONEM

Die *13 martii 1920*

Species fact1 - Rcvmi Episcopi ecclesiasticae Provinciae *N.* in Galliis, canonibus 1504 et 1507 obsequentes. auctoritati S. Sedis postulatum quoddam de taxa pro cathedratico persolvenda subiecerunt, his terminis exponentes taxae rationem atque modum eam exigendi:

« 10 Les taxes de Chancellerie ne suffisent pas à « couvrir les dépenses des Secrétariats, et les évêques « sont obligés de prendre sur leurs fonds personnels ou « dc trouver ailleurs le moyen de combler les déficits. « La taxe *cathcdratique* leur serait donc très utile à «5 « cet effet/

« 2" La base de cette même taxe, calculée en raison « de fr. 0.02 par habitant, est très modeste. Par exem- « pie: le curé d'une paroisse de 500 âmes ne donnera f auc 10 francs par an; le curé d'une paroisse de 1000 « âmes versera 20 francs, etc. Les deux centimes ne « sont pas exigés de chaque personne de la paroisse: ils « sont prélevé sur les revenus des églises et des Con- « fraternités ».

Idipsum postea fere iisdem verbis postularunt Ordinarii finitimae provinciae ecclesiasticae X.; ac nuperrime ex parte quoque Metropolitae archidioecesis Z., rz>mine etiam suorum suffraganeorum, oblatae sunt preces pro approbatione taxae cathedratici singulis annis solvendae, ab ecclesiis paroecialibus primae classis. In summa decem francorum; a ceteris ecclesiis, octo (rancorum: n confraternitntibus. quinque francorum.

Amimaovtrmonbx. - Rrfii Consultores quibus harum petlUor.um studium demandatum fuit, rem pertractarunt tum quoad rationem Juridicam propositae formae, tum etiam quoad generalem opportunitatem taxarn cathedratici in Galua instaurandi Summa autem propositarum animadversionum hisce redit.

Quoad primum, unanimiter concludebant taxam sub nomine cathedratici ab episcopis propositam, non congruere cum Juridica notione ipsius census cathedratici. Siquidem cathedraticum ex ipsa lege iam definiri potest: Medica quaedam taxa quam " *omnes* ecclesiae vel *beneficia* iurls- " dictioni Episcopi sublecta. ilemque *laicorum confratemt-* " rates, debent quotannis in *signum subtectionis* solvere " Episcopo " (can. 1504).

I. - Hisce prae oculis habitis, iam patet, taxam ab episcopis provinciarum *N.* et *X.* propositam, non gravare nisi parochos seu ecclesias paroecia!es: exigitur enim pro numero animarum cuilibet ecclesiae subditarum. Jubente vero citata lege (c. 1504). cathedraticum pensitandum est:

a) ab omnibus ecclesiis episcopi iunsdictioni subrectis: igitur non modo ab ecclesiis paroecialibus. sed etiam a collegialibus, ab oratoriis publicis saccularibus, item ab ecclesiis, capellis, paroeciis saecularibus quibus Regulares praesunt;

b) ab omnibus beneficiis episcopi lurisdictioni subtectis. sive sint perpetua sive manualia; lex enim non distinguit: igitur non modo ab omnibus parochis etiam ad nutum amovibilibus, sed a canonicis quoque qui suam possident specialem praebendam, si autem singuli sustentantur ex massa communi, tunc unicum cathedraticum est ex eadem massa persolvendum; in casu autem haec omnia bénéficia omittentur;/

c) a confratemitatibus lalcorum. auctoritate ordinarri erectis, dummodo ecclesia *propria* utantur; tales autem in Gallia fere nullae sunt, nec licet. Us deficientibus, taxare simplices pias associationes (v. g. Enfants de Marie. Mères de famille) quae utuntur ecclesia paroeciali. ad normam can. 108.

Cf. ad haec. Pallottini. v. *Episcopus.* 5 III; et consonat doctrina communis, v. g.. Benedictus XIV. *De synodo* dioecesana, Ub. V. cap. 6 ct 7: Il *Monitore Ecclesiastico,* voL XXXVI. 1011. pag 364-371; Acta *Apostolicae Sedis,* 1917. pag 496 ss.

II. - Modus autem cathedraticum exigendi, quem episcopi provinciarum N. et X. instituere optant (scii, pro rata cuiusque paroeciae incolarum), non convenit ipsi notioni *didrachn.ae* cathedratici: " nam potius quam ad lucrum " Episcopi, constitutus est hic census a iurc in recognitio- " nem sublectionis et honoris in cathedram episcopalem ~ (Santi. *Praelect.,* L IU, tiL 39. n. 6); idcirco est taxa *de se* modica, et uniformis esse debet, minime ad reditus ecclesiae. mulloque minus ad numerum incolarum augenda. Antiquitus in *duobus solidis aureis* constituta, in Cone. Rom. a 1725 (tit. VIII. c. 4) xx iulios excedere (circ. 10 francs, prohibebatur, salvis consuetudinibus favorabilioribus :am inolitis. E contrario, in casu, non modo cathedraticum hanc summan excederet, sed immo variabile esset, et quidem pro *numero* incolarum, cura quo tamen numero reditus paroeciae non semper aequam proportionem servant; ac praeterea liquet hac ratione non haberi merum " signum recognitionis honoris sed verum tributum fiscale personale, a quo indoles cathedratici summopere abhorret.

Quoad alterum.

Animadversiones propositae non tangunt nisi ex parte tertium postulatum, i. e. Archiepiscopi *Z.;* sed communia omnibus proponi adhuc possunt ad quaestionem de opportunitate. in praesentibus rerum adiunctis. instaurandi in Galliis Laxam cathedratici. - Omisso enim quod iam a centenis annis ct ultra in Galliis quaevis mentio cathedratici obliterata est (quod, quidem non extinguit in ecclesiis officium illud solvendi si restituatur, sed exonerare videtur episcopos ab officio illud ex novo instaurandi), omisso etiam quod, praeter canonicatus praebendatos (quos proposita restitutio non tangit), nulla su^t Veneficia ‡u officia ecclesiastica in Galliis, quae certis tutisque annuis proventibus fruantur. sed immo fere omnes ecclesiae, rurales praesertim, summa egestate premuntur, considerari etiam debet ibidem unicum fere fontem, unde ipsi Archiepiscopi. Episcopi. Vicarii Generales, parochi, cooperatores, ecclesiastici omnes sustentatur, esse collaticiam stipem quae de fidelibus/ colligitur sub nomine ~ Denier du Culte Ex ea enim quota pars ab Episcopis in clerum refunditur, unde viclsslm a clero cathedraticum Episcopo esset solvendum, et quidem non titulo voluntario, hortationibus et suasionibus dumtaxat adhibitis, ut persolvitur a piis fidelibus obolus pro cultu, sed titulo necessario, per modum impositae taxae; vicissim Episcopi hanc taxam. specie saltem, in sui exclusivum favorem exigerent, quibus insimul non modica quota praefati oboli pro cultu iam destinatur. Id autem prima fronte minus opportunum apparet, nec incommodis vacaret in opinione tum populi tum cleri; ex quo facile suadetur, cur cx quatuordecim ecclesiasticis provinciis quibus Gallia constat, nonnisi duae vel tres usque ad praesentem diem de hoc cathedratico instaurando cogitarunt

Quod autem Innuebatur ab Oratoribus dc nccessitalv consulendi congruae sustentationi officialium CancelZariav Episcopalium, ad quam non sufficiunt ordinariae taxae. id oritur ex non recto supposito, quod videlicet his quoque officialibus destinari non possit pars proventuum ex collecta stipe oboli pro cultu obvenientium: sunt qui id putent, hoc innixi argumento, qued iste " Denier du Culte " invectus sit ad supplendas pensiones olim a Gubernio suppeditatas. ex quibus nulla his officialibus assignabatur; verum haec coarctatio mentis oblatorum sitis ab ipsorum proposito aliena videtur, qui id unum dantes intendunt, videlicet necessitatibus subvenire sdmmistrorum Dei m sua dioecesi. Ceterum haec necesitas, si exstaret, ronntsj permitteret facultate uti can. 1505 concessa imponendi «pecialr tributum: non autem huiusmed. tributum vestire nomme et specie subsidii cathedratici. a quo toto caelo differret, quippe quod in mero signo ct symbolo recognitionis et honoris erga cathedram Episcopi consistit, - Quare, etc.

Resolutio. - Propositis m plenariis S. C. Concilii comitiis die 13 martii 1920 in Palatio Vaticano habitis, supra recensitis precibus nonnullorum Galliae Ordinariorum. super his Emi Patres rescribendum censuere:

Prout exponitur, non expedire.

Quam resolutionem, referente m audientia insequentfe diei infrascripto S. C C. Secretario, Ssjftus Dnus Noster Benedictus divina Providentia Pp. XV approbare et confirmare dignatus est— I. Mori. Secr.

Ma. PrM IC (1922) 192.

260

192· MAR I6.-SC CONCILII, RESP. PART.·

S. MARCI ET BISINTANEN.

Circa mi5s.lv. pro populo in festis particularibus
SUPPRESSIS

Jllmc ac Rcvrhe Domine,

Per decretum dici 28 decembris 1919 huius Sacrae Congregationis ILE 227J, quo publici iurU denuo factus est index festorum in universa Ecclesia suppressorum, abrogata non fuerunt quatuor specialia festa suppressa in ista dioecesi ac regione, ut narras, exsistentia (i. c. Apparitionis s. Michachs Arch. 3 man; s. Antonii Pat *Coal.* 13 iun: s. Dominici, 4 augusti; Praesentationis B. M. V. 21 nov.); ideoque istos parochos in dictis quatuor diebus teneri ut antea ad Missam pro populo applicandam, minime ambigendum est.

Haec erant significanda Amplitudini Tuae, cui fausta cuncta in Domino adprecor.

Datum Romae, die 16 martii 1920.—D. Car± Sbarretn. *Praef.* I. Mori. *Secr.*

• ME 32 (1920» 2S5-2C6 Adn. ME 32 (1920) 255 . ncîh.

261

1920 MAR 23.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

DZ AETATE AD PROFESSIONE J PERPETUAM ET DE DIE PROFESSIONIS IN INSTITUTO « CHRISTUM BROTHERS *

Rcvme Frater, ad dubia proposita, nempe:

I. Utrum indultum a S. C. Religiosorum die 26 sept 1910 concessum Instituto < Christian Brothers ». vi amis « nessun membro dellTsthuto sia eligibile per i voti perpetui pruna dell'età di 25 anni compiuti. avendo emessi i voto annui per almeno sci anni di seguito ». integrum maneat ad normam canonis 4; an per Codicem expresse revocetur.

II. Utrum consuetudines huius instituti approbatae q S. C de Propaganda Fide, die 22 ian. 1907. vi quarum. « Il novizio venga ammesso ai primi voti annuali nella prima Festa dei Natale, che succede alia fine dei primo anno di novlzlaio. Nei mesi perb che intercedono dalla fine dei primo anno di novUiato al venturo anno, i) novizio sia pure impiegato nelfesercizio e nelle prove delle scuolc » a Codice revocatae fuerint.

Em. Commissionis Praeses respondet:

Ad I. *Affirmative* ad primam partem, negative ad «■eundam.

Ad II. Negative.

Quae dum Fraternitati tuae significo, fausta cuncta a Deo apprecor.—Petrus Card. Gasparri Aloisius Sincero, *Secr.*

• PrM 11 (1922) 47. A4n. PrM 11 (1922) 47-43

262

• 1920 MAR 24.-SC RIT., DECR. AAS 12 (1920) 175

Beata maria virgo lauretana aereonautarum
PATRONA DECLARATUR

Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV. piis quorundom Sacrorum Antistitum ct aliorum fidelium supplicibus votis, ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatis, libentissime obsecundans, Beatissimam Mariam Virginem, Lauretanam nuncupatam, omnium aëreonuutarum praecipuam apud Deum Patronam suprema auctoritate Sua declaravit et constituit Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24 martii 1920.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinac. X. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

291

263

1920 MAR 27.-SC RIT.» RESP. AAS 12 (1920) 177

Dubium: de solemnitate sacratissimi rosarii

Sacrae Rituum Congregationi, pro opportuna declaratione, propositum fuit sequens dubium, nimirum: « An privilegium, per Decretum Generale diei 28 octo- < bris 1913 (AAS 5 (1913) 457-464J concessum solemn!· « Uti externae Sacratissimi Rosarii, quae Dominica I « octobris celebrari poterit cum omnibus Missis, prae- « ter conventualem et parochialem. de Ssmo Rosario. « extendi valeat ad alias quoque festivitates externas, < quae peragi solent cum magno concursu populi? ».

Et Sacra Rituum Congregatio, audito etiam specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, rescribendum censuit: < Negative, quoad extensionem privilegii « solemnitatis Sacratissimi Rosarii, iuxta Decretum Ge- « neralc 28 octobris 1913 ».

Atque ita rescripsit et declaravit die 27 martii 1920.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Ada. R. TRILHE in KrT 47 (1920) 566: EL 34 (1920· 379-380 ME 32 (1920) 205 205; PrM 10 (1922) 21'

264

1920 APR 4.-SC STUD. DECR. AAS 13 (1921) 319-320

VARSAVIEN.

Facultas catholica scientiarum ecclesiasticarum in
UNIVERSITATE VARSAVIENSI CANONICE ERIGITUR CUM IURE CONTERENDI TRIPLICEM LAUREAM

DECRETUM

Academia ecclesiastica Varsaviensi. abhinc plures annos, ob temporum inluriam abrogata. Archiepiscopus atque Episcopi eiusdem provinciae hoc praecipuis in votis habuerunt ut. ubi primum liceret, athenaeum scientiis ecclesiasticis tradendis in ipsa Varsaviae civitate instituetur. In conventu, igitur, diebus xn et xiii ianuarii anno mcmxvi habito. Facultatem theologicam in civili Universitate Varsaviensi, tunc erecta, ex communi consilio condendam ipsi censuere; deinceps, Polonia suo iuri restituta, in coctu dierum xi et xn mensis decembris anno Mcwcvn eadem de re egerunt; ac tandem, anno mcmxix. ab Apostolica Sede postularunt ut praedicta Facultas, complectens sacram Theologiam. Ius canonicum et Philosophiam Christianam canonice erigeretur, iisque gauderet privilegiis, quibus ciusmodi Instituta iure fruuntur. Quod quidem Sacra Congregatio Seminariis ac Studiorum Universitatibus praeposita, quo par erat studio perpendit, atque Emi eiusdem S. C. Patres Cardinales, in plenario coetu diei xxx martii mcmxx. Facultatem theologicam,/ cui nomen esset Facultas catholica scientiarum *ecclesiasticarum* in Universitate Varsaviensi canonice erigendam decrevere. Postridie autem hanc Emorum Patrum sententiam. referente infrascripto Sacrae Congregationis a secretis. SSfnus D. N, Benedictus PP XV approbavit et exsecutioni mandari praecepit. Quamobrem praedicta Facultas catholica scientiarum ecclesiasticarum in Universitate Varsaviensi canonice, praesenti decreto, erigitur atque erecta declaratur, eiusque Decano in perpetuum tribuitur ius conferendi triplicem lauream. In sacra Theologia scilicet, in Iure canonico et In Philosophia Christiana, ea lege ut doctoratu nequeant donari nisi qui praevios gradus, doctrina legitimis experimentis periclitata, antea fuerint assecuti. Servatis omnino normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae, quibus obtemperandum Archiepiscopus Varsaviensis curabit. 330

292

Datum Romae, e Secretaria Sacrae Congregationis dc Seminariis et Studiorum Universitatibus, die iv aprilis. in festo Resurrectionis Dominicae, anno mc mxx. C. Card Bislfti. *Praef.* I. Sinibaldl, Ep. Tiberien., *a* lecretÛ.

265

192· APR 6.-SIGN. AP., DECIS. AAS 12(1920)252-259

DE MANILA

NVLUTATIS ET RESTITUTIONI5 TN INTEGRUM SEU LEGATI PII

Inter S. Provinciam SSirii Nominis lesu. Ordinis Eremitarum S. Augustini, repraesentatam per legitimum procuratorem Thornam Ambrosetti, advocatum, resistentem; et *sac. Vincentium Lapus, interim parochum oppidi de Candâba, archidioecesis Manilen. repraesentatum ner legitimos procuratores Christophorum Astorri et Felicem Santi, advocatos,* recurrentem; interuemrtte et disceptante in *causa Promotore lustitiae ex officio deputato.*

1. Insulis Phllippinls primi, uti videtur, evangelti lumen attulerunt Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini, qui anno ineunto 1565 easdem adierunt omnibus ad rem facultatibus praediti, inter quas explicite illa recensebatur " condendi domus et monasteria Ordinis ". sicut etiam " ad " admlnlstrationcm quorumcumque sacramentorum " et universim M omnimoda Apostolica auctoritas, fanta quanta " ad neo-christfanorum conversionem et manutentlonem ' videbitur expedire " (Bulla *Hadriani VI, 9 mali* 1522·. Candabae in oppido, quod ab urbe principe Manilensi quindecim leucis distat, *doctrinam* quae dicebatur, - i. e centrum nüssionis cum cura animarum - domumque fundarunt a. 1575. quae piulo p?st. anno 1578 formalitcr in Conventum erecta est. Subinde vero, dic 21 decembris 1585. vi Litterarum ApostoHcnrum de die 13 februarii 1578. instituta est ipsa dioecesis Manilen, quin Lumen aliquid Innovaretur de conditione iuridica praefati Conventus, id prohibente bulla Sincti P Pii V. dic 24 mart 1567. *Exponi nobis,* § 3: " Ne • in locis illarum partium (Indiarumj in quibus sunt Mo- " nasterla Religiosorum aliquid per praedictos Episcopos " innovetur, eadern auctoritate et tenore statuimus *' (Bcll Ron. t. 7 p. 558-560). Effectus vero huiuscc Bullae Pu V demum cessavit, saltem de iure. vi Constitutionum 2Ü Benedicti PP. XIV, *Quamvis ad confirman/dam,* die 27 februarii 1746 [Bexed. xiv ofera omnia L 16 p. 7-11 sub die 24 Feb. 1746). et *Cum nuper,* die 8 novembris 1751 [CICF n. 417). ut ipse ibidem recolit laudatus Pontifex, dum ad eas Lnsulas extensam voluit celebrem const. *Firmandis, 6* novembris 1744 [CICF n. 350] editam. Hinc est. ut acta docent. quod Prioris Candabcnsis electio, qui curam gerebat inimarum in loco, inde ab anno 1750. appareat prorsum approbationi et confirmationi Archtepiscopi Manllensis subjecta.

1 Longe tamen antequam hac Constitutiones vulgarentur. pia femina Lucia Gumamila. cum sine heredibus, ut jpn asserit, deccsissct. " perché non ho né figllo, né frn- " tello. né nipote prossimo. che possa esser mio erede nelle ' tene di Marimla alte e basse, e dei miei schiavi e della " nua mobilia M. omnia disponere voluit in favorem animae tuae et suorum: M al présente, clé che ordino si è che tutto ksdo per limosina dell'anima mia e di quelle dei miel " genitori ** Ad rem. testamento condito die 16 decembris 95 postquam dc singulis bonis mobilibus longa clausularum «rie disposuisset, de immobilibus hanc voluntatem win tabulis consignari iussit: claus. 115. " Le terre dei " monîe Masin dichiaro che le dono per limosinn alia " Provincia dei SSlTio Nome di Gesû de! Nostro Santo " *Pzdre* Agostino. clezlonc del nostro R. P. Provinciale " resta farne cappcllania c applicare Messe pel miei genitori, per i miei fratelii, come di diritto. e per me. Ma la ' parte che ha ll sig. Gaspare Balactas non si compuli, per- " ché è mio condomino. Faccla questo ll mlo esecutore " perché tale é la mia volonté - 116. Dichiaro parimentl che " tuiti i miei seminativi i quali non avesscro altro padrone ' che Ia limosina per l'anlma mia. c quanto rimanesse dopo " pisati i debiti miri e di mia madre, Ixscio In limosina al " Convento dei beato Sant'Andrea qui di Candâba: nd " arbitrio del padre Priore fra Giuseppe della Croce resti - fondirne cappcllania perché godano di Messe le anime " del miel genitori e io. e i miei fratelii. Faccia quanto " comando ". Exsecutores piae suae voluntatis In clausula 125 delegit tum Ipsum Priorem Provincialem eius temporis, fr. loanncm Xeres. tum illius praedecessorem fr. losephum Duque, ambos ex O, E. S. A., che restano in mio luogo . • come se io fossi loro Post testatricis obitum Definltonum plenarium SS17U Nominis lesu. eiusdem Ordinis, in vssione diei 14 mali 1690 utrumque legatum acceptavit hKce verbis: " Diamo autorizzazione al nostro Padre Pro- " vlndale perché col suo Deflnitorio possa accettare le cap- ' pellanle che fondé donna Lucia Gumamila per questa - Provincia e per ll nostro Convento di Candâba. faccndo ' a dd le pratiche necessarie di cui abbiano uvuto «•mu- " nicazlone atque in vim huius facultatis, dc scrip! i licentia et mandato sui Provincialis, fr. losephus a Cruce. Prior Conventus Candabensis./ coram notario instrumentum confici iussit. dic 25 ianuarii 1881, in exsecutionem clausulae 116. Iuxta istud instrumentum " disse che avendo " D. Luela Gumamila .. lasciato disposto nella clausola 116 ' che si inscrivesscro alia chiesa di S. Andrea nel detto M paesc di Candâba 45 cabalitas di terreno che sono situate. " etc. ... perché con le rendue, frutti e proventi delle dette | terre seminative e stagni, si dicano ogni anno otto Messe. " etc.: che in esceuzione della volontâ di detta testatrice il M. .. R. fr. Giuseppe Duque io ha sollecitato a talc iscrûione a " seconda dei citato testamento e clausula. Quindi nel " miçlior modo ... U Rev P. fr. Giuseppe della Croce ~ dicniara che fin da ora e per sempre assegna e fonda ** nella chiesa e convento sotto l'invocazione di S. Andrea. " che dota con le dette 45 cabalitas ... nella qualifica di '. Priore chc'egli è di questo Convento, affmchè come béni '. di esso siano conosciuU e avuti. *eper* essi. da ora e per - sempre. abbia l'obbUgo il detto R. P. Priore di detto Con- " vento di Candâba e gli altri che in awenire gh succede- ~ ranno c saranno Priori di esso. di dire, ciascum anno, le .. dette Messe per le rendite. frutti c proventi che daran- ~ no i detti terreni .. i quali resteranno perpetuamente * corne béni del detto Convento . dei quali sc ne dichtara .. gia preso il possesso per essere i relativi titolt pressa dt " lui dichiarante. E a tutto ciô si obbliga il detto Padre ~ nella surriferita forma corne si puô obbligarc a seconda .. delle sue regole e Costiturioni. ecc. *

3. Controversiae quae super hisce bonis et actls hoche agitatur occasio et ratio haec fuit. Anno 1893 quum indigenae Insularum Philippinarum adversus dominationem Hispanicam vi et armis insurrexissent. Religiosi quoque inde discedere coacti sunt. Rebus postea compositis. Insulisque sub auctoritatem Statuum Foederatorum Americac Septemtrionalis translatis, in eam Provinciam redeuntes Religiosi, minime restitui valuerunt in conventum et ecclesiam loci Candabae. ubi inierim parochus " come parroco - interino ~ constitutus fuerat ab Archieplscopo sac. Vincentius Lapus. Hic autem, exeunto anno 19G4. contendens capellanlam Gumamila ciusque bena ad paroeciam spectaro, praedia ab Augustinianis adhuc possessa sibi adiudicari. causa in Ordinem dicta, postulavi! et obtinuit sententia Curiae Manllensls. die 4 augusti 1908. Appellantibus quidem Religiosis, sed ipsorum Procuratore fatalia ad prosequendam appellationem négligente, sententiam in rem iudicatam transiisse declaratum fuit per decretum eiusdem Curiae, dic 21 octobris 1908. adversus qu-d ad Sedem Apostolicam fuit a Religiosis provocatum Urgente tamen Interca Curia Archiépiscopal! rei indicatae exsecutionem, nova causa provocandi ad S. Sedem suborta est. Enimvero. quamvis/ semel et iterum, tum in libello introductionis, tum in ipsa sententia, legatur actorem coarctassc suam intentionem ad bona daus. 116 (w Risuitando - ita sententia - che l'attore allego ... che i terreni in questione sono " queili dei legato contenuto nella clausola 116 del testa- .. mento attamen in exsecutionem sententiae nullos limites oraefinientis nisi hœ: " terreni racchiusi nel territo- " rio ai Delayap idem sac Lapus postulavit ct per novum decretum Curiae die 5 iunii 1909 obtinuit sese in possessionem immitti totius latifundii, seu " Azienda di Canda- ** ba. situât a nelle contrade di Delayap e Talar.g. ne! terri- .. torto di Candaba. délia superficie di ollari 2153. 48 ~. licet in eodem continerentur quoque bona, quae resp.rit clausula praecedens, seu 115. Res itaque omnis coram S R Rotae Auditorio proposita fuit sub his dubiorum formulis: " An sit locus restitutioni in integrum a sententia Curtae *. Et quatenus affirmative: * Ad quem pertineat dominium *' controversorum bonorum (cum fructibus» legatorum a " pia femina Lucia Gumamila in casu ad quae dubia, ponente R. P. D. bo. me. Sebastianelli. Decano, responsum est. die 7 februarii 1916: " Ad I Affirmative: ad II Pcrti- " nere ad Fratres Augustinianos Provinciae Ss&i Nominis " lesu w (Cf. *Acta Ap. Sedis, VUL,* p. 275). Ad alterum turnum appellavit victus, qui etiam incassum institit pvoes Supremum hoc Tribunal, ut revocaretur decretum de interim exsequenda primi Turni sententia: raro decretum illud, extensa per me decisione, confirmatum fuit (Ibid. X. p. 39» plenumque in praesenti robur ct effectum obtinuit, restitutis nempe Religiosis in provisoria possessione bonorum controversorum sub consuetis cautionibus. Sententia alterius Turni, ponente R. P. D. Rossetti, lata die 18 februarii 1919 praecedentem plene confirmavit (Ibld., XII. p. 1831: quamobrern pars victa, ut sese tueretur adversus rem iudicatam d normam can. 1902. Ie. exsurgentem, recursum interposuit apud Supremum Hoc Tribunal, coram quo res acta fuit Interveniente et disceptante Promotore lustitiae ex officio. super duobus dubiis ad tramites can. 1693 f 1. n. 3 et 4. 1604. 5 3 consuetis: * I. An constet dc nuNitctc wntrntfac " rotalis in casu, et. quatenus negative: II. An sl? torus - restitutioni in *integrum* tn casu Causa itaque funditus pertractata, omnibusque rite paratis. In plenario Errorum ac Rmorum Patrum conventu habito dic sabbati, sexta martii 1920. in Palatio Apostolico Vaticano. Efllt Patres, ad relationem EAI ac Rffil Dfti D. Orestis Card. Giorgi, causae Ponentis. propositis dubiis rescripserunt:

Ad I: *Negative:*

Ad II: Affirmative; expensis inter partes compensata, iniunctoque mihi exarandae decisionis munere./ 356

4. Et merito quidem reicctaro fuis querelam nuUrtaUs a recurrente promotam, non est cur multis ego prosequar. Nullatenus enim probabat recurrens sententiam Incidisse tn aliquod vilium sanabile aut insanabile nullitatis. quod in can. 1892 et 1894 recenseretur, neve defectum nraescferre alicuius essentialis elementi ad normam can. Iw Suaderi ceterum nequaquam potuit Eftüt Patribus qu »d recurrens

conabatur obtendere, in testamento sive in instrumento exsecutorio quorum tenorem late recitavimus, ubicumque vox Concentus et vox *Prior* ocurreret. intelligenda esse parochiam ct parochum; falsumque apparuit vel inspecto capite testamentariae tabulae, ubi exphcttls verbis *Doctrinae* et mtntrtri mentio occurrit, quod a recurrente sutdelutur, testatrici nulla praeterea verba quam Conventum et Priorem prostitisse ad designandum officium curae animarum eiusque sublectum. Supervacanea igitur meritoque a Turno Rotali relecta evadebat petitio ad obtinendum, ut super praesenti usu loquendi incolarum in hac re, nova fieret inquisitio. - Itemque coram apertissimis tabulis tum testamenti tum instrumenti, unde bona legata et tribula apparebant Conventui, ab eodemque recepta, frustra connitebatur obtendi in nonnullis rerum adiur.ctls Religiosos non agnovisse praedicta bona uti sua. dum constat omrdno. etiam ex Ipso facto contestatae litis, ipwrum bonorum possessionem Religiosos vel a. 1904 retinuisse. - Observatum quidem fuit in ipso sententiae textu, nonnulla occurrere, quae, primo saltem obtutu, non recte prolata viderentur ut ex. gr., quod ab Initio sententiae minus exacte libellus a recurrente oblatus Curtae Manilensi repraesentaretur, quod possim mera *facultas* dicatur facta a testatrice fundandi capelLamam. quod dilemma coarctaverit sententia inter parochiam ven nominis et conventum, praetermissis videlicet " doctrinis, aliteque munus et officiis ad curam * pertinentious animarum " quae recolit Benedictus XIV. in cit. const. Cum nuper, praesertim i 4. quaeque datus nuper Codex nomine quari-paroeciae comprehendit; qued non satis evicerit eadem sententia, m casu, nec regularem aut laiealem cappellanum. ad normam can. 1412. 2 et 1544 ss.. fuisse a testatrice intentam. Sed hacc aliaque id gfnus. in pnmra omnia et singula congruam explicationem sucl- pere poterant: atqui ᵒ in materia circumscriptionis odiou sissima. quaelibet benigna Interpretabo pro adorum va- l:diute sumenda est. ut. ad doctrinam luliani. l. 15 ff " *de* reb. dub. actus potius valeat quam pereat * ‹*Dcets. Signat* tipis ed. II ser. 1845-1854 decks, 9. 5 5; 279.] 3, etc.); ac secundo ea quae accusabantur, quin ad essentialia elementa sententiae pertingerent, nullius plane momenti erant .id partes sententiae dlmosiUvas. ex quibus dumtaxat res tudfcata -estimatur: " Haud enim rationes quue ludicibus
257 " sententiam latam suasere/ rem iudicatam constituunt. " sed res ludicata eadem ex partibus disposdivU sententiae • exsurgit " *IDecis. Signat., cit.. dec* 14. i 2i.

5. Omni ergo fundamento carebat circumscriptionis postulatio, At non ita dicendum de restitutione m integrum Aperta eat enim Codicis quo utimur littera lean 1905.) 2, n 4) hujuscemodi extraordinarium remedium concedendum esse jubens, si clans univocisquc probationibus demonstretur w legis praescriptum evidenter *neglectum* fuisse " enimvero " beneficium istud legis potius quam litigantium " favore inductum est " ut coactans tenuit Ordinis Nostri disciplina (cfr. *DecU. cit.. 70.*] 2; 204.] 22». Nec nemine *leais* solummodo generale praescriptum Codicis heie inteiligendum: verum etiam peculiaria praescripta et statuta, quibus partibus contra venire non liceat - ut sunt fundabonis tabulae, ultimae ɣoluntate pacta conventa, ecteraque id genus - ad effectum resbtutlonls in integrum ex hoc capite neglecti praescripti legis concedendae, comprehendi, id innumeris Signaturae decisionibus firmatum ci»t (cfr v g. ex cit,, dec. 204. ubi nonnisi de nuptialibus tabulis res est). Notissimum enim illud est principium, posse m contrahendo partes quam sibi libuent *legem* edicere, cfr. Reg CLXXXV in VI: contractus ex conventione *legem* ncclpe" re dignoscuntur ~.

At vero m casu luce meridiana patebat rem iudicatam ad hoc tantum inquisitionem coarctasse circa mentem testatricis, ut demonstraret in casu legatura fuisse conventui «eu domui, nor. autem paroeciae aut quasi-parocclae. Atqui ulteritw profecto progrediendum erat: lege enim iubehatur Inquirere, ut etiam constat ex car 533] l. n. 3. utrum " fundi domui tribuU legative sint ad Dei cultum bceiii- ᵻᵻ eentiamve *eo ipso* loco impendendam ᵻᵻ ct n. 4 non solum ᵻᵻ sl pecunia data sit paroeciae vel missioni ᵻᵻ sed etiam " aut religiosis intuitu paroeciae vel missiontradita donalave fuerit, quae praescriptiones non nuviter tantum datae leges sunt. Sed Immo. ve! sola ratione dictante, deducuntur ex firmo lHo inconcussoque principio, spectandum apprime oportere quid demum testator ipse voluerit.

6. Apertissima huius ulterioris inquisitionis necesstat facite in casu demonstrabatur: primum, ex eo qued. testatrix ipsa, vel procul dubio exsecutor voluntatis ipsius, qui agebat. ut vidimus, tamquam alter epo testatricis. " cnmc sc »o fo»i loro Missas ex claus. 116 (quae sola in quaestionem nostram venire potest) dicendas determinaverit eo Ijxo loco, i. e. tn ecctesla sancti Andrear Candabac. ubi parentum testatricis corpora quiescebant et ipsa repeliri *sc* iussit. Id *enarrat*, ut in pubblico Instrumento vidimus In 2). exsecutor· ᵻᵻ che D. Luela Cumamila lasciò disposto che
258 " chiesa dl ·. Andrea di Candaba st dicano ognl/ ᵻᵻ anno ottn Messe, ccc. ᵻᵻ id relixicse exsecutioni demandat lp«e: " In esecuzione dl tale volor.U nel mlgllor mo- " do per lemprc nelia chiesa e nel convento sotto ᵻᵻ l'fnvocMinnc dl s. Andrea da ora e *sempre* abbia ᵻ l'obbligo dl dire rla.seun anno le dette Messe, ecc. " Quo potito, -ane difficili evadit applicatio quam scntenba (p 1981 faeit. doctrinae card. De Luca (ibid cit.). procedentis c contrario dumtaxat * quando conrtai quod Missarum ct an-l ᵻ nivcrtariorum legata facta *non* sint taxative pro particu- " lan devotion· Illius loci materialis, sed potius respectu w clericorum aut religiosorum ibidem commorantium ". - Immo ox imposita lege forsan a testatrice, vel certe ab exsecutore, eas Missa< persolvendi perpetuo *da ora c* rempre in praefata ecclesia, potius contrarium constare videtur, nec posse ea onera alibi. quocumque Religiosi ierint, ecclesia s. Andreae relicta, persolvi, absque peculiari induito S. Sedis ad normam can. 1551. (l.

î. Nec satis; necessitas enim ulterius inquirendi utrum eadem bona clausulae 116 iquac sententia demonstravit donata legatave fuisse Conventui seu domui regulari, essent regularibus qua talibus seu reduplicative, non autem. domui quidem, sed intuitu paroeciae aut missionis, donata, scatebat manifestissime. ex eo quod nisi hoc probetur, contraria praesumptio vigeat, ad normam can. 1636. ! l " Nisi M contrarium probetur, praesumendum est ea quae donantur " rectoribus ecclesiarum, etiam religiosorum, esse ecclesiae * donau ubi facile animadvertitur ecclesiam helc latissime patere, nec ad solam veri nominis paroeciam coarctarrt; ac ulterius, non posse hoc nomine intclligi monasterium vel conventum, nisi inutilem iterationem tingere véUmtt can. 560. J 2 et 583, quasi non sufficeret tritum illud: " Quidquid monachus acquirit, monasterio acquirit Sensus itaque is est: ubi ecclesia habeatur, ut in casu nostro, cuius rector sit monachus vel conventus, quidquid hxk rectori donatur, nisi contrarium probetur, praesumendum ecckstac donatum. Sensus huiusmodi manifesto edicitur ex notissima const. Leonis XIII *Romanos Pontifices* ß mail 1U1 (cfr. Act. Ap Sed., II. 267 ss.) unde canon est exceptus, quae, si ad insulas Philippinas extensa est dumtaxat a dic] ianuarii 1910 (cfr. Act Ap. *Sed.*, VIII. 296) attamen, in hac re. non novae legis, sed communis iuris declnratoriae vim habet, ut in Ipsa notatur: ibi " Nihil enimvero tn his de- " cernendis est actum, quod iuris communis doctrinis vulw patUrimis apprime non congruat. Nam quaevis oblatio " parocho aut alteri ecclesiae Rectori data, cuiusvis causae " piae intuitu, ipsimet causae piae acquiritur ", Praesumptionem autem iuris quam diximus luculenter eadem Constitutio hisce conficit: ~ Tandem ne quis obrepat error aut ᵻᵻ dissensus definiendum censemus, quae pecuniae, quae- " que res viris religiosis/ oblatae intuitu missionis intelli- S» " gantur. Namque receptum est, hanc in re spectari pri- " mura oportere quid testator aut oblator voluerit: quod r. " *non apparet*, placuit (nonnullis, olimI parocho vel recton " ecclesiae collatum donationem praesumi. At multum ab " hac *regula recessum est*, propter consuetudinem quam ᵻᵻ quidam ecclesiastici iuris periti, *fere communem evssis- ᵻ* se testantur, cuius vi hodie, *pene solae* oblationes quae " in ecclesia in Missis ad altare fiunt, et quae pro admi- " nistratione sacramentorum, pro benedicendis nuptiis aut " mulieribus post partum, pro exsequiis et sepulturis, aut * aliis similibus functionibus specialiter offeruntur, ad pa- * rochum spectant: *consuetudine reliquas ferme omnes cc-* cUriis ipris aut sacellis aut aliis certe finibus applicante iRciHensL. l. III. tit 30. n. 193; Van Espen. *IuseecL* " unir. p. II. sect. IV. tit. II. cap. 10. nn. 20. 21). Praeterra, si in parochum rectoremve. a quibus spiritualia " ad;umcnta fideles accipiunt, haud inconcinne praesumi ᵻᵻ potest collata Uberalitas. ubt ecclesia bonis praedita sit. ᵻᵻ per quae religionis decori et ministrorum tuitioni prospi- " ciatur. *longe aliud iudicium esse* debet ubi *cum bonorum - copiam ecclesia non habeat, ac* libcrcllate *fidelis populi* " unice, aut potissimum *sustentetur. Tunc enim* larpttortt - *putandi forent coluisse consulere cultus* divini spfendon w *et religionis dignitati* ".

Quantum haec perspicua legis doctrina in rem nostram quadret, nemo est profecto qui non videat: et quum eadem, nihilominus, praetermissa, vel certe non satis considerata 3 reiudicata appareret, ad eiusdem doctrinae normam circa legatum claus. 116 Iterum ludicium fieri debere constabat ac propterea adversus rem iudicatam procul dubio restitutionem in integrum ex explicite praecepte legis concedere oportebat.

Atque ita editum est. pronunciatum. decretum, declaratum. mandatumque ut haec definitiva sententia publici iuris flerit, et ab omnibus ad quos spectat exsequutiora mandaretur; non solum, etc.; sed et omni. etc.

Datum Romae, ex aedibus Supremi Tribunalis, die 6 polis 1920—Ubaldus Mannucel. *Signaturae Votans.* Visa: Evarwtus Lucidi. S. A. S. T. *a Secretis.* losephus adv. Fornarl. Notarius.

Ada. F ROBCRTI in Apoll. 1 (1928) 478-483; R P. in Apoli. 1 (1928) 455; Dwi«ion« S. R. Rot»e 13 (1921) 235 ««.; ME 32 (1920) 210-214.

266

1920 APR 23.-SC S. OFF., DECR. AAS 12 (1920) 158

Circa autiientlkm mosaicam pentateuci

Quaesitum est ab hac Suprema Congregatione Sancti Officii: « Utrum doctrina circa authentiam mosai- « cam Pentateuch nuper exposita in opere: Diction- « naire apologétique dc la *foi catholique*, an 1919, fasc. XV. sub titulo: Moïse *et Josué; nec* non in *Revue du* C, XCIX iı° Mρ1· 1919)· Pa£ 321-343, « sub i.tulo. Moue et le *Pentateuque,* tuto tradi pos-

Et in generali consessu habito feria iv. die 21 aprilis 1920, Enu ac Rmi Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, praehabito DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt: *Negative.*

Insequenti vero ferla v, die 22 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. in sobta audientia R P D. Assessori S. Officii impertita, relatam Sibi Emorum et Rmorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et evulgandam praecepit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 23 aprilis 1920,—A. Castellano, S. C. S. *Off. Notarius.*

A«a. PrM 10 (1922) 18?

267

1920 APR 23.-SC S. OFF. DECR, AAS 12 (1920) 158-159

Damnantur opera omnia auctoris vulgo
« GUIDO DA VERONA >

Feria IV. die 21 aprilis 1920

In generali consessu Supremae S. Congregationis S. Officii Efhi ac Rmi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandarunt

auctoris vulgo *Guido da Verona* opera omnia./

Et insequenti feria v. die 22 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officci impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussiL

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 23 aprilis 1920.—A. Castellano. S. C. S. *Off. Notarius.*

268

192· APR 25.-BENEDICT. XV, MP. AAS 12 (1920) 149

Episcopis e regularibus ordinibus usum rocheti
CONCEDIT

BENEDICTUS PP. XV

Episcopis e regularibus Ordinibus, monachorum scilicet et mendicantium, consuevit Apostolica Sedes postulantibus concedere *rocheti* gestandi facultatem. Nobis autem, occasione sacrorum solemnium, quae appetunt, ob duplicem Canonizationem, placet, uniformitatis quoque gratia, omnes Venerabiles Fratres huius facultatis compotes facere. Quare motu proprio in perpetuum statuimus, ut omnes Episcopi regulares iam nunc rocheto utantur, atque eodem prorsus modo induti incedant ac saeculares Episcopi, salvo nimirum usitato vestimentorum colore et qualitate. Itaque, praeter casus in quibus, iusta Caeremoniale Episcoporum et Decreta, mozzeta tantum super rochcto. aut mozzeta cum mantelleto gestari debet aut potest, alias, uti omnes Episcopi, semper in hac alma Urbe mantelletum tantum super rocheto gerant: non obstantibus Constitutionibus apostolicis, ceterisque quamvis speciali mentione dignis, m contrarium facientibus quibuslibet.

Datum Romae apud S. Petrum, die xxv mensis aprilis anno mcmxx. Pontificatus Nostri sexto.—Benedictus P?. xv.

A4a. 51 M GARCIA In CpR ? (1921) 102-104; I. PAUWELS • PrM 10 (1922) 142-141- EL 34 (1920) 378.

269

192· APR 26.-SC CONS., RESOL. AAS 12 (1920) 162

CORRIENTENSIS

Diffamationis sacerdotis contra episcopum

In causa, quam Sac. Leonardus Ayala contra Episcopum Corrientensem instituit, et de qua. ut ludex a Sancta Sede delegatus, vidit ac die 10 decembris 1917 sententiam primi gradus tulit R. P. D. Abel Bazan, Episcopus Paranensis, Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Pp. XV, appellante Episcopo Corrientensi. utpote a memorata sententia gravato, deputavit ad videndum et ad definitivam sententiam in gradu appellationis ferendam peculiarem coetum seu Commissionem Cardinalium Sacrae Congregationis Consistorialis, nimirum C. De Lai, B. Pompilj. R. Merry del Val, P. Gasparri, C. Bisleti. Qui, die 26 martii 1920, in Aedibus Vaticanis legitime, prouti de more, congregati, ad dubium: An *sententia primi gradus, de qua quaestio, sustineatur*, visis universis processualibus actibus, prae oculis habitis defensionalibus scriptis a RR. DD. Americo Bevilacqua, archiepiscopo titulari Scythopolitano, ei Francisco Solieri, S. R. Rotae Auditore, priore qua defensore Sac. Ayala, altero qua defensore Episcopi Corrientensis, invocato divino Nomine et omnibus mature perpensis, unanimi voto hanc definitivam sententiam tulerunt: Sententiam primi *gradus nulla ex parte* sustineri.

Sanctissimus Dominus Noster autem in audientia eiusdem diei, infrascripto Cardinali concessa, sententiam Commissionis Emorum Patrum ratam habuit et confirmavit

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 26 aprilis 1920.—C. Card. De Lai. Ep Sabinen., *Secr. V.* Sardi. Archiep. Caesarien., *Adsessor*

270

1920 APR 26.-SC PROP. FIDE. DECR, AAS 12(1920)247

Super adprobatione operis s. petri apostoli

Ut Missionum apud exteras gentes semel inchoatarum progressui atque stabilitati prospiciatur. nihil magis profecto confert quam apta indigenae cleri efformatio; id quod saepius non solum ab hoc S. Consilio» sed ab ipsis Summis Pontificibus solemniter proclamatum est. Ad opportuna vero subsidia in tam nobilem finem paranda, inde ab anno 1889, exorta primum in Gallia est peculiaris Consociatio, cui nomen *Opus S. Petri Apostoli.* Quae quidem Consociatio, translata postea in Helvetiam sede, pluribus Episcopis atque hac S. Congregatione faventibus, non mediocres protulit in bonum Missionum fructus. Ut autem praecellenti huic Operi, iam nunc firmiter constituto, novum robur accedat, ac laetiora, in tam urgentibus Missionum necessitatibus, incrementa suscipiat. Emi Patres Sacrae huius Congregationis Fidei Propagandae, in plenariis comitiis, habitis die 29 superioris mensis martii, vota excipientes, Moderatoribus dictae Consociationis inde ab eius ortu saepius iterata, censuerunt idem S. Petri Apostoli Opus S. Congregationis adprobatione munire illudque sub immediata eiusdem S. Congregationis dependentia collocare; eius vero statuta, iuxta adnexum exemplar, ad triennium, experimenti causa, adprobare.

Hanc vero Emorum Patrum sententiam, in audientia diei 12 vertentis aprilis. Sanctissimo D. N. Benedicto PP. *XV* ab infrascripto S. Congregationis Secretario relatam. Sanctitas Sua benigne in omnibus adprobavit, ratamque habuit; ac praesens ca super re decretum confici iussit

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 26 aprilis anno Domini 1920.—G. M Card, van Rossum. *Praef.* C. Laurenti, Secr.

271

1920 APR 26.-SC STUDIORVM, INSTR, PART,·

ISTRUZIONE AI RFVERENDLSSIMI ORDINARI DTTAUA SU L'ORDINAMENTO DEI SDONARI

I. Il Codice di *Diritto Canonico,* xratUndo. nclLa IV parte dei libro III. del Magistero eccteiiartico. st occupa, come è naturale, dei Seminari, i quali sono appunto destinati a formare i Maestri del popoio santo di Dlo Subordinati al titoîo XXI dei libro citato, pareccht Canoni contentjcnc le principali dispo^lzioni. che i Sommi Pontefici dall cpoca dei S. Concilio di Trento tino ai noetri cioml. hsnno emenato per ll retto andamento degli Istituti dl educartone ecclesiastica. — Esse, tu:tavia. per quanto sagxe, non pos^ono

esercitare sulTandamento dei Seminari una influenza efficace. se non vengano messe m pratica con lo splrlto cd intcr.dlmento con ll quale furono prose. Perclô questa S. Congregatione n h un dovere dl richiamare rattcnzlonc dei R.mi Ordinari d'Italla su quelle, délie suddette dlspouzloni, a cul. corne aile più Importanti, é necessario atter.ersi. perché il Seminario sia realmente, quale deve essere, un vero e perenne semenzaio dl Ministri del Santuario. — Né questo richiamo parrù inutile, quando si pensi che con la buona fcnaazicne dei candidat: à! Sacerdotio si collegano le sorti stesse dclla Chiesa. corne si esprimeva il Santo Padre Leone XIII- " Sunt quaedam ad rei cathobcae profectum IU necessaria, ut ea semel altifisse non satis Slt: commemorari saepius ct commendari velint. Huc potissimum pertinet cura In Seminariis colicçanda. quorum cum statu *fortuna EccletUu* coniuncitur maxime ". — Alcone dl queste disposizioni riguarda-.o la formozione norale dei Scmlnaristi. altre qucfla inrclUttttalc.

Il. H Codice di *D. C.* comincla dai dichlarare ll /ine dei Seminario, che ê la preparartor.e dei gtovam alio stato ecclesla^tico.- Il S. Concilio di Trento aveva gtü detto: Hoc Coliecium mintrtrorurn Dei *perpetuum Seminarium rit.* › E un fine proprio ed csclusivo. Il Ponteflcc Leone XIII ncordava questa ventâ ai Vescovi d'Halia ndla Encichca Ftn *dai principio4* con le seguenti paro.'e; " Non sl perda di vttfa che essi (i Seminani sono *etcltuivar-.cr.tc* destinati a preparare l giovanl non ad officii uma.-d, per quanto legtttimi ed onorevoli. ma aU'alta missione di Ministri di Crtsto e dispensatori dei mistcrl d› Dio ". La stessa ammonulone ripetè più e più volte il S. P. Pio X. spcclalmcnte nclla Enacliea *Picni ranima,* diretta agit Ordlnan d'Ilalia: » * I Seminari siano gclosamcnte mantenutl nello splrilo proprio. e rimangano erclusliramcntc destinati a preparare i giovanl. non a avili carrière, ma all'alta rr^sior.e di Ministri di Cristo ".

Stabilita questa ventâ fondamentale, ne segue che nel Seminario pouono esscre accclti sellante quel giovanetti. i quail diano fondât speranza di vokrxi conxucrare in perpetuo al ministerio ecclesianicn Talc pnesoridone, fatta primle:^mcn'e dai S. Ccncdio di Trente»», rm-ovuta innumerrvoh volte dai Sommi Pontefici e confem^ta nel Codice 7. à catcgonca. assaluta. Perclô quel postulanti, chc non prrsenussero disposition! e quahtâ da far ccnceplre ta'e «peranza. ma dedero ad intendere di avere ahra mira, non possnno ne debbono per alcuna ragione eœcre a:nmessi nel luogo santo. La presenza di cosîôro non puô recar altro che pregfudizso a quelle anime, chc il Signore chiama allô ssato sacerdotale, if S. P. Leone XIII. r.ePa EncRIica *Patcmac·*. diretta al Veecovi del Drvile. diceva: " Quotidiano uni constat muta Seminaria Ecclesiae consilio ac prcr.idcntue minus respondere, *ca contubernia cum Uicu* cutuar·. *crse quamobrem cUrici plerumque c sancto pro*portto *dimoveantur* " Cosl pure ord:na\a la S. C Concisioriale nella Circolare dei 1ß hJglin 1912: " Non si am·mettano mal nel Seminario, sta pure per ie prime clavu dello studio, giovuncttl i quali apcrtamznte profesxino di non volersi fare sacerdoti, ma si esiga almeno che mn^lfestino un'iniziaie Inchnaziene aûo stata ecclesiastico ". E ne da Ia medesima ragione. soggiuncend'i: " La promiscui-!â d: alumni non chtamati c dx altri cbtaxnatl >Co catn ecJesUttico ricjcr *umpre fatale a* qurstx ultin i. e. seeondo cVe l'esperienxa ha dimostrato. causa Ia perdita di moite vocwon! - IAAS 4 (1913· 491-1&ZJ.

Slrcome pol non è semprr facile prcnunztare un esatto gmdlrio su le dHposiziom di ciovanetli dl tenera eta. i· necessario che i Rmi Vcscovi Vmformino dclla condctta di ciascun alunnn, no sorvrgltno con oculatezra Fandaroento r b» pfega che vanno gradualmente picnder.do, c. appena const! che a qualcuno manca o è venuta trenn la vocaxione. •l rimandi quanto prima, secondo ta prescrirtonc del S. P. Leone XIII », confermata dai Codice

Se quindi ! R.mi Ordinari crcdcvcro utile o necennrio apnre a giovanetti laid un lucgo di educatione aotto Ia tutela della €hte Vaprano pure, nvs a condicione che esso sia complctamcnte distinto e separato dai Seminario, c our«ta distinxione r separazior.c non ijol·». dcw riguardarc rabitartione. ma anche ù tenore della disciplina, gîi e^erevi di pictâ, il programma degli studL Difatti come die lo ste«to Pontehcc £eo» XIII·. " educatione. xtudL costumt. quanto Insomma si atticne alla disciplina sacerdotale, vente srmpn? dalla Chicsa considerato c me un tutto a sè. non pur di«t(nto. nu eparato altres! daV.r ordinarie norme de! vivere làleale. Taie distimione e scp.amzione deve dunque rtrairere maltcrata anche ai nostri tempi·, e qualunque tendenza ad accomunare o c«nfor<ierv Feducadione c la vita ecclesiastica con Fcducftcionc c la vit> lalcale. ha da Ciudirars: rlprovata nonchè dalla traditione de! sccoH crictlanl. ma dalla dottrinn ««sa apnstollca e da£li ordlnarnrnti ‹ll Cc«ù Cristo'·. Non meno explicita. ♦U prcscrizione del S. P. Pio X: M In Seminariis oportet partes omnes InstltuUonis co tandem aliquando conspirent ut dlgnus tali nomine formetur Sacerdos * — Olite a questo, come st legre r.clla cit. Circolare della S C Concistonale. - si gwirdtno i P. mi Prela».!, come dl dovere. da ctô che le rendite destinate dalla pietA del icdeli o per spciale graxla della Santa Sede alia formartone det chicrici. «Uno devolute lare

anche in plccola parte, a vantagglo del Collegio «w-

Nè si tema che dalla esatta applicazlone di quelle norme, pur cosl giuste e necessarie, sevmi. o sl assottigU sempre più il numero dcgli aspiranti al Sacerdozio. L'ekrw Pastore delle anime, che ha promesso alia Chiesa ia mu assLslenza sino alia fine dei scroll. non manchcrâ di dare in ogni tempo e in ogni luogo la grazia dclla vocations m proporzione dei bisogni delle anime stesse. Cosi non maccasse mal un occhio vigile a scrutare le disposirkni dei cuorl giovanlli. c una mano plclosa. che. scoperto in qiulcuno il germe dclla vocazione divina, sl adoperasse amnrosamente a coltivarlo. a svclgerlo ed a portario a matuntà' Da qui le continue e pressanti raccomandazlonl della Chxesa ai Sacerdoti, specialmente ai Parrccl ** — Sc m faccue cosl, ll numero det Scmmaristi dlventcrebbe forsc più miguo di qucllo che c oggi. ma tutti o qua.il tutti si consacrerebbero al servuio deil Altarc; montre ora awicnc, e ron di rado. che da un grande numero di alunni eva append, se pure esce. qualche Sacerdote. . . L'operu dclla formaxione di un degno ecclesiastico e ardua c diuturrui; ma i frutti, che se ne raccolgono. non potrebbero exsere né pai utili alla Chlesa né più dolci al cuore dl un Vcscovo.

III. Ogni diocesd. secondo le prescrizioni dei Codice, « Canone 1354 | 1. deve avere il suo Seminario ln proporzione della sua grander/a e delle sue rendite. destinato a formare un certo numero di giovanl alio stato clericale Tale prescritione. emanata pnmieramente da! S. Concilio di Trento· fu speso rinnovata negli ultimi tempi da; Sommi Ponicfici: Pio IX * — Leone XIII ". — Pio X» Nelle diccesl piu vaste si abbia cura di eostituire due Seminari: uno minore, dove i piccoll alunni siano istruttl nellc letterc. l'altro majpiorc, dove i grandi attendano alk/ studio delle discipline filosoffchc e tcolngiche. " La stessu cosa era gU stata inculcata dalla S. C. Concistoriale, nella suddetta Circolare: " Ottimo. per non dire necessario Consiglio sarcbbe di separare nei Seminari gli alunni grandi dai piccoll e. dove fosse possibile, formare due Istituti. La ragione dl questo corwigho è data da ciô. che non si puô convenevolmente ed utllmente appropriarc la stessa disciplina. le slesse prcdiche. le stesse istruziom. le stesse prltiche di pieU. le stesse cnmuni letture ai giovanetti di 12 o 15 anni, di limitata intelligenxa. incerti ancora dei loro awenire. ed ai maggiori di etâ. nel pieno sviluppo della mente e con propositi giâ formati. Una disciplina pol media, atta a formare convenientemente gli uni e gli ultri. è cosa impossibile ". — Aggiungc ancora il ciL Canone (I §) uru cosa di suprema importanza. ed d chc. se non potesse fondons! ll Seminario dfocesano. o se, nel Seminario esistente non potesse darsi una formazionc conveniente, il Vescovo debba mandare i sui alunni ai Seminario di un'altru diocesi, a meno che non vi sia un Seminario regionale o intendiocesano. constituito per autoritâ apostolica. Anche questa disposizione. la quafc in sostanza si trova ne! decreto del S. Concilio di Trento, non potrebbe essere più opportuna. L'obhllgo che ai Vescovi incombe di formare deirni ministri dei Santuario. è altrettanto grave, quanto indeclinabile. Perclô. quolora essi, o per la deflcienza di Superiori e Maestri capaci o per 1'esiguo numero degi! alunni, o per mancanza di nsorse fmanziarle. o per qualsivoglia altro motivo. non potessero dare ai loro atuuaun'educazlone morale o intcllettuale conforme alie nonne ripetutamentc inculcate dalla Santa Sede, sono tenuti u mandarii al rispettivo Seminario regionale o mterdlocesanc o. in mancanza di questo, al Seminario di un'altra dicccil. dove s'impartisca una buona istruzlonc. conveniente all'offlcio sacerdotale. Incor.treranno moite difficollâ cd opposizionl: ma la coscienza U confortera di aver compluto un grande dovere. e. come ammoniva il S. P Leone XIII. ne ser.tiranno il loro pastorale ministère non solo alleviate, nu ancora reso più fecondo r.ei frutti desiderati: M Ex industria diligentiaque in instituendis Sacerdotibus pte fructu percipietis summopere optabiles, munusque vestrum episcopale multo sentietis esse ad gerendum facilius, ad utilitates: uberius * *

IV. Le buone dlsposlraoni dei giovanl debbono trovaxe nel Seminario tutti i mexzi e gli aiuti che le sccondino e le confortino a raggiungere qucllo stato dl pcrfezlone, che sl chiarna «xntitd sccenlotclc. La Chicsa di N. S. Gesù Crista ha bisogno dl Sacerdoti veramente sonti. E ä prova luminosa la coûtante ollecitudine dei Romani Pontefici nel-Tesortare i R.mi Vescovi ad ademplerc. con la più grarde •olerzia. questo gravlvimo dovere. che α la formatione dei Seminarist! alla virtù cd alla santltà. propria dello stato sacerdotale. Il S. P. Benedetto XV rinnnvava questa escrtaHonc nella sua prima Encichca Ad bcattotmln e mostrava Il desiderio che i documenti, emanati ln proposito dai suoi augusti Predecessor! Ixione X1II e Pio X. non cadessero in obito, ma fossero sempre scruputosamente osscrvatl E. in verltù. quel documenti sono cosl numerosi e ripteni di uno zelo cosl ardente, che ben dànno a divedere quanta cura i due Sommi Pontefici sl prcndesscro di una questic-

· Enr Pefernee. 1» septembre 1,190. J Can IV3 ' Sc® 23. c 1«. />r *rtf.* 4 H dlcembre 1900. 2» luglio 1906. 1«. Dr ref. I Can IM3. 4 1. 1 18 eettem· ber HW>. * Cfr cit Enr Fin *dal principio* » Enc, Ftn *dal principio* ·» can rrn « e«c cn. n Motu pro

prto *Sacrorum Antistitum.* 1.· ?embre 1920. »· S. P. Leoct XIH, Ene. Dervti Jr four, al Vc« OTi e al Clrro dl Francxa, f· septembre 1890: S. C. Concistorialc, *Circolare* citata; Codice ω Dtr Cr c II' " Ses» 23. 1« de ref. » Enc. Qw pUrtbus. 9 rov IM6; Enc. *inter multiplices.* 21 marso 1853. *lî Utt. ad* Ept»e Brutllae. 2 luglio 1895. u Enc. *E* tuprr -.1 4 ottobre V.W n Con. cl·. .5 2. * Enc. Qxod rax.' Um 23 arono Per quanto concerne I Seminari Lnterdioce J.· PrKrrtre 010 rhc segue: «Semlnarti r" · — a Sancta statutis» «Can 1354. 5 4). a 1

ne vitalissima per l'avvcnirre della Chlcsa. Ora la santita sacerdotale, come dice il S. P. Leone XUI. non si limita append alTonesta del costumi, ma esige tale un complesso di virtù. cbe faccia del Sacerdote un'immagine cd una soπυ llama dl Gcsù Cristo, sommo cd eterno Sacerdote.12 - Importa pereiô grandemente — soggiungc lo stesso *Pontehee* — chc a formarc ncgli alunni del Santuario un'imyruxmnc viva dt Gerû *Cristo, nd chc si assomma tutta Vtducazime ecclesiastica,* i moderatori c gli'insegnanti alla dillfema cd alla pcruia propria del loro ufficlo congiunpno I'esempio di una vita in tutto sacerdotale. La condotta esrmplare di chi preslede, massime al giovani, è il lin<uagzlo più éloquente c penuasivo per isplrare negli animi loro 11 convlncimento dei proprii doverl e l'amore al bene. Un'opera di tanto nlievo ricnicde principalmcnte dal direttorc di spirito prudenza non comune c cure Instancabili; onde un talc ulfIcio *chc desideriamo non manchi* in nssflu Seminario, vuol csserc nffidato ad ecclesiastico molto csperto nolle vie della perfezlone crlsttanu * a. Cosi pure 11 Su P. Pio X. nella sua prima Enciclica, raccomanaava a tutti i Vescovi della Chlesa Cattolica. che la principale cura fosse quclla di formare Gcsù Cristo in coloro, cne erano destinati a formarlo nei fedeliw. E perclô prc«criveva: - Noa manchi in *verun Seminario* 11 dlrettorè dl spirito. uemo dl prudenza non ordinaria ed csperto nolle vic della perfezione cristiana, il quale, con curé indefesse, coltivi i uftvnil in quclla soda pietà, che è il primo *fondemento* della vita Kiczrdotale "

In annonia con le dette disposizioni ed in ordine allo rxsso scopo, nel Codice di D. C. — agli alunni si prescrivons I principal! esercizi di pietà — ai Superiori si ordina, ira le altre cose, di adopcrarsi a formare nci giovani uno spirito veramente ecclesiastico ". e ai R.mi Vescovi s'inglundi sceçliere aU'ufficin di dlrettore spirituale, di confessor! e maestn. Sacerdoti commendevoli non solo per dottrina. eu anche per virtù e prudenza. i quali, con la parola e con Tesempio, possano esscre di giovamento a^» alunnJ3.

V. Crcdiamo opportuno richlamare qui l'attcnzionc dei Rmi Ordinari su due punti che sono di suprema importanra per il buon andamento dei Seminario e che riguardano I Prejctti di camerata e il tempo dalle *vacanze autunnali.*

I *Prefetti di Camerata,* ai quali è afildata la diretta sorvegltanza del giovani, possono csercitarc ed esercitano nella formazionc di questi un'influenza efficace, e quaiche volta dedsiva. Donde la convenienza che i Prefetti üiano scclti. per quanto è possibile, fra l Sacerdoti. Il servo dl Dio D. Giuseppe Frassinetti strive in proposito: * Se si pensi che I Prefetti sono ăll immediato conutto dei Chierici alunni. in cappella, in refettorio. nello studio, nella ricreazlone, in casa, al passeggio, continuamente, la notte e 11 dl. tolte sollanto le ore delle scuola, si deve ben comprcndere quale infiuenza debbono essi avere sopra i seminarist!; e pereiô quanto import! che i *Saccrdoti-Prcfcttl* siano bene istruiti. pii. e perclô stesso rispettabiii. se i semlnaristl debbano rtusdr buonl ‘‘9.

La S. C. Concistoriale. nella suddetta Circolare, dice molto a proposito: ** Divisi i Seminari grandi dai piccoll. W 11 problema del come prowedere di prefetti le camerate dei glnnasio. Λ questa difficolta si è m alcune diocesi ctilmamente ovvfato con l'approvazione della Santa Sede, dfidando quetfufficio a giovani Sacerdoti usciti dai Seminari teologfci. ccmplto già il loro corso di studi. Questa cifura. mentre prowede al blsogno dei piccoll Seminari. h> anche U vantaggio di preparare meglio i nuovi Sacerdoti alia vita pubblica. con un graduait? passaggio dalla «ta ritirata del Seminario a quella di una limitata liberté quiîe essi possono avéré corne prefetti del piccolo Seminario. Incltre con tai mezzo essi potranno meglio coltivare r U studi supplemcntari tanto utili per la pratlca d»·! sacro tntnistero. corne la teologia pastorale cd altro. sccondo il prudente gludirlo del rispettivi Ordinari. Questi pol. avendo presso di sè per uno o due anni ! giovani Sacerdoti, potranno meglio conoscerli, cd a suo tempo più uUlmente coîîoearli eecondo le loro attitudini: senza dire chc intanto rrnebbero sotto mano un piccolo drappello di Sacerdoti pleno di forza e di vcrgml aspirazioni. cne potrebbero adlbire per qualche opera o bisogno straordinario delle parrccchie di citti. o non lontane da essa. L'unica difficolta chc si è cppMta e puô opporsi a questa misura è la nercssltà dl prowedere subito a quulche chiesa, e d! soddisfare quel fedeli che reclamano un parroco proprio od un coadlutore che rWeda. Ma se sl considera che ά molto meglio dar us Sacerdote perfettamente formato e sicuro coi rltardo di cj anno o due. pluttosto che lanclarlo aneor fresco deU'ordiaizione In merzo ai pencoli dei mondo, e che l vantaggi che ü hanno coi ritenere uno o due anni i Sacerdoti in ĵfesto stato di formazione transitoria sono immensamente

maggiori dei bene di prowedere subito i luogh: ed offici vacanti, non vi ha dubbio che. per quanto è possibile, cor,viene tener fermo alfaccennato consiglio: tanto più che sl disagio delTattcndere non sarà che per uno o duc anni, cd introdotto una volta il sistema, non riusclrà più écris!bile Si raccomanda quindi ai Rjni Ordinari di adottarlo con que! modi c temperamenti che reputeranno opportuni o necessari ",

Quanto, pol. ssano funeste aile anime ed aile vocazioni le firolunçate *vacanze autunnali* in famigha. un'esperienza doorosa l'attesta. Pcrciô il S. P. Leone XIII. neila Enciclica *Palcmac ;** ordinava: ** Nec arbitrium relir.oujtur suae cuique ipsorum (alumnorum) adeundae famulae', multa enim pravitatis exempla manent mcautos; quo fit ut. in iuveniles cupiditates proni, aut ab incoepto deterreantur, aut Sacerdotes futuri sint offensioni populo w. S. Alforuo dice: Oporteret statuere ne tempore feriarum Scnunaristicae domos adirent, nam tunc isti intermittunt omnia exercitia spiritualia, et illo mense aut bimestri cum ferri vivunt, quantum boni acquisiverunt. omittunt, et regrediu .tur in Seminarium vitiis ct peccatis onusti * u. Laonde. ad evitare tali pericoll, lo stesso S. P. Leone XIII nella memorata cnclclica, diceva: ** Vitandi periculi ratio suadet ut comparetur alumnis rusticatio ad feriandum A queste considerazion! ed a questi criteri si ispirava ia S. C. Conclstoriale, quando, nella più volte citata *Circolare.* diceva: " È di somma importanza chc sl abbia, tanto per l piccoll quanto per i grandi Seminari, un luogo dl vilieggiatura. c che siano abbreviate il più possibile le vacanze in familia. In altri tempi, con vacanze scolastiche autunnali ben plu limitate, il ritomo m famiglia poteva nuscirc meno pencoloso. Oggi. con tre mes! e più di vacanze scolasxlche. can Ia grande liberta di usi e costum! intredotta nella socictâ e nellc famlglie e con ia grande diffusione di hbn e giornali perniciosi. Ia libera e lunga permanenza degli alunni nel loro paesi non puô non essere danaosa. e spesso fatale. Dati quindi sccondo Ia prudente discrcxione dei R.mi Ordinari. 10 o 15 Kiorr.i agli alumni afflnchè rivcggano l loro parenti, sl rlchiamxno nel Seminario o nella viûcggtatara. ed ivi si dia loro il modo di ricrearsi onestamente per riprendere con maggior animo gli studi nel susseguente anno, in guisa perô che non abbandonino interamenta i libri e coltlvino sempre con lo stesso amore le pratiche dl pietà ". I Rcv.mi Ordinari non mar.chino di raccomandarv alia sollecitudine e alia vlgilanza dei rispettivo Parroco. o di qualche altro degno Sacerdote, gli alunni chc dovcsscro tornare, per qualchè tempo, in famiglia.

VL Non solo la picta, ma anche l'istnizlone deve esscre cscJusivamente subordinata al fine, per il quale furono Lstiluiti i Seminari, perché *finis mensura mediorum.* Tale ê anche la prescrlzione della S. C. Concistoriale nella citata *Circolare:* ** Si curerâ che le scuole siano per i soli Seminarist! od aspiranti alio stato ecclesiastico, . perché le scuole del Seminario, anche se ginnasiah e liceah. devono avere un carattere ed indirizzo loro proprio, quale sl rlchiede per gli aspiranti al Sacerdozio . Acciocchë le scuole dei Seminario abbiano un carattere e indirizzo proprio, conviene attendere al *metodo d'inscqnamcnto.* al libri di *testo e* sopratutto al *programma degli studi.*

a) *Metodo d'insegnamento.* H maestro, che vuole ademplere coscicnziosamenta al proprio dovere, deve seguire tutte le norme suggerite dai buon criteno c trovate utib dall'espcrienza. come sono quelle che riguardano la prveisione e la chfarezza della esposizionc, lo sviluppo progressivo delle materie, gli esercut praticl. le npetizioni giornaliere e periodiche delle cose spiegate, le dispute tra gli scolaci (tanto raccomandate da S. Carlo Borromro. I. 2, e dal B. Gregorio Barbarigo. IV. 10). Inoltrv. non perda mai di vista questa verita, cioè che la scuola è c deve exsere, ad un tempo, una palestra di dottrina e di virtù. Per la unione e mutua dipendenza delTintelligvnza e della vclomta nello stesso spirito umano, non si puô separare la istruzionc dairceducazione. l'istruzione ha naturalmente uno scopo cducativo. Se tale ê l'obllgo di ogni macslro. molto piu e di chi insegna nei Seminari. Il S. P. Leone XIII. terivendo ai Vescovi e al Clero di Francta. coei sl c&prlmeva n questo riguardo: " I preli, che sotto l'alta vostra dirvzJonc lavorano alla formazionc delL» «loventù chtamata ad arruolarsl p.ù tardi tra gli ordini délia sacerdotale ml·lizia. non potrebbero abbastanza .«pesso meditare innanri a Dio reecezion.ile gravita della missione, chc voi loro confidate. Non sl traita giâ per essi. come per la comur v del maestri, d'insegnare sempheemente a questi (tovani cl! elementi delle lettere e delle scienze uniane. Questa r appena la minima parte deirufficfo loro. Oevorre che ta loro attenzione. 11 loro zelo, la loro abnegarione stano lnc<-swr>temente vigilanti cd operosi, per examinare da un lato continuamente. sotto lo sguardo c La luce d! Dio. ta anime dei giovanl ed i manifesti indin della vocaricne loro al scrvklo degli altari: per cccitare dallaltro l'inrspcrirnza e la dcbolezza dei loro disccpoli a protecgere la grazia >l preziosa della divina chlamata contro lutte ta funeste influence s) esterne che interne Non perderanne mal di vista che essi non debbono gta preparare per terrene funzloni, pur Icgittizne ed onerevob. i giovanl dei qual> formano la intefltgenza. il cuore. il carattere La Chlesa li h t loro confidatf, perche divengano un giorno capaci di were Sacerdoti, cioè missionarl dei Vangrlo. continuator! dell'opera di Gcsù Cristo, distributori della sua grazia e det suoi sacramenti Che una tale conslderarionc. tutta *9* 'prannaturale. penetri e guidi incessantemcnte ta loro duplice azione di pro/essori e di educatori "12 L'csortarionr non potrebbe esscrc piu autorvvole né più saizgta. Solo si vuol

ncTfcJsre 1914. r «Vitae sanctitas, qua dempta, inflat scien-di txn aedificat, complectitur non solum probos honestosque rwes. vd *cm* quoquo *virtutum sacerdotalium chorum,* ur.de *Ci aisia,* quae efficit sacerdotes bonos, *similitudo lesu Christi,* wracl et artem! Sacerdotis. Huc sane spectant sacra Seminaria» frzx. Q^od *multum,* 22 agosto 18M>. 25 Enc. *Fin dai prfnci* pto 3 «Curarum haec prima sunto, ut *Christum formemus* ± ih. qd *fo-rzardo* in reteris Christo officio muneris desii·ractur» (Enc. *E supremi apottolalus,* 4 ottobre 1903). — «Quae Tob« qtantaque, Venerabiles Fratres, ponenda cura est in clero td nnctlta!cm omnem formando! Huic, *quaecumque* obveniant. *ntyolia* cedere necessc est» (Ib.l. Λ Enc. *Piem l'animo.*
> Cm 13^7. r Can. 1369. J 1. » Can. 1360. § 1.
5 Menone mtorno al Sac. Luiqt Sturio. * 18 seltembre 1599. » *Homo apost..* tr VU, n. S3 « Enc Drpuu

nctare che per questa opera educauva non è necessario che ogni scuola si trasiormi In Scuol di Religione e di Morale, basta cogllcrr opportunamente. e senza sforzo. dalla materia inscgnaîa l'occasione per tstillare nellanuna degli scolan gli alti principi di pieU crisliana e sacerdotale. Cosl educherà: il professore di storia civile, notando la lotta perenne fra il ber.e ed il male, le sue cause e le sue conseguenze; il professore di Icttemtura. osservardo nclla belles dell'arte il rcflesso di una bellczza infinita. perche inctxibUux Dcx *a creatura mundi per* eu *quae* facto sunt. intelJccta· *conspiciuntur: sempiterna quoque £ius virtus ct dwinaes* «: ll professore si storia naturale, ûddimastrando in tutte le cose create la sapienza. la potenza e la bonte del Creatore. Era un vero maestro e un vero educatore Idnr.eo. che tcriveva queste parole: * Quando mi destai. Iddio *eterr.o, immenso, onniscientc, omnipotente* era append passai©. Lo vidi lonlano. e rimxsi profendamente ammirato. Seguitei le vestigia del suoi passi attraverso le opere della creazione. e dovunque. anche nelle p:ù plccole cose, che potere.' che sapiente! che perfenone ineffabile! Il sole e tutîo il ststenu planetario, imnwnso. iocalcotebile. mi apparvero *sospesi* dal Primo Motore. Causa delle cause, Governatore e Conservatore deQ'umvcrso. Tutte le cose, adunque. attestent) la Sapiente divma: la bcllezz l'armonia. le paste proporzioni delle creature proclamano il potere del grande Iddto " *

b) Libri dl *testo.* I *libri di testo,* come tutu i libri che vanno per la man! degli alunnl. debbono essere perfettamente sani. santemente educative e compilati con vero spirit© ecclesiastico: perché onch'es-π dcbV.no conccrrerc a formare lo spirit© dei futuri cooperaton dcU'Alllssimo nelia santihcanone delle anime. Quirdi siano assolutemente eliminati dai Seminari non solo i libri infetu dl spirit© antirvligioso c setlarto, e quelh dl letteratura a'ca e rna'cnalisiica. ma aneor quell! che si dicono *neutn* e non sono informati ai santi principi del Vangelo. c quelh che potesscro .n quals^sl modo essere di scogho al'e deholi virtù di Sevan! Incauti. La S. C. Conclstoriale. nelia cit Ctrrolare •l 16 luglio IS12. dette norme opportuntstune al rlguard©, le quali debbono essore rtgorosamcnte asserva*te*" Nè si dica che Ia parola dl un buon maestro basta per confutare un errore o dtssipare un equivcco. manuato dal testo. La ragione e l'esperienza insegnano che non vi è antidoto che valga a paraiiizarc e a distruggere gli effettl di dottrine velenose, istillate negll animi giovanlu. incapac. di lunga riflewione e naturalmente instabili e superi,cisii. L'errorc appansce spesso più seducente della vente, e vi sono dubbl. che nessuna spiegazione. anche esaurfente. puô dissipare Quanto aU'opportunite dl avere un libro dl testo, specialmente nelle sclenze. ci riportiano a! parere di S. Alfonso. ll quale dice: " Circa le scienze >o stimo ever molio mcel;o il servirai dl libri che di sentti. avanzandosi cosl mclto tempo e molto di sanità *

Ci Ρτοοτατητη© dcpli xtudi. *Π ροττατ^,α* determina rewcnrtonc e Hntenritd delle materie da imparare. — Quale e quanta deve essere Ia scienza del Sacerdote? D S. P. Leone XIII. nelia Enc. Etsi Noi ai Vsjscovi d'Italia », dice che Ia dottrina, propria del Sacerdote, deve essere " non voîgare nè mediocre, ma profond» e vana, che abbracci non solo le sacre discipline, ma anche le filosifichc. e sla ncca m eognklonl di fislca e di storia e nelValtra Enc Fin dal pnncipio agglunce che " H clcro non deve esserc estraneo agll avwvamenti dl ogm disciplina c percib si aceetU quanto di utronente buono c utile s) riconosca negll innovati metodi La rtserva è chiara: ma. ad evitare mallntesi. il solerte Pontcflce awisd che l'ordlnamento degl> rtudi " deve rlfcrire sempre alla stessa idea principe e dlrettiva. che è la formarione degli alunnl alto spinto e aile Ytrtû dei Sacerdotio.. . e che zli stud! del Seminansti debbono rimanere fedeli ai tradicional! metodi det tempt pat•eti " ·. L'ahmr.o dei Seminant deve adunque rtudiare non per abihtersi ad un esame di hccma di Stato, ma unicarnente per renders! capace di eaerettare il minVrtero pastorale Ora. per Tescrcizio dl questo augusto minister©, è necessaria al Sacerdote una profonda e chlara conosccnza delle cese sacre e d» quelle che hanno stretta relatione con le sacre, ed é utilLssima una fufhcicnte conoaccnxa di quelle materie che si addlcono a una persona colta ed ilttiungcno presttitto e decoro aH'offtcio del Sacerdote Tuttevla. sccondo che dette il serr.plice buon enso. un proSamma dl studl. anche se fatto per l futuri Ministri dei mtuarlo. Ic labbra dei quali drbbono custodire ta scicnsa non puZ> abbracciare tutto quanto ê necessario ed utile sapersi. come se ogni cosa dovrsac impurarsi nella «cuola e dopo la scuola non dovesse imparars p;u nulla; come neppure alie singole materie, che s insegnano. si pu6 dire tutto lo evolpmento dl cui se sono eapocl Perclb le materie siano serite in ordine al fine, e tale ne sia lo svolgunento. che quelle sole prevalgano. le quali r-ono indispensabill a una conveniente formazione lniellettuale dei Chle-

/ottr. » Rom.. I. 20. M Syiî *de la nat.,* pag. 10.

' Nefit sudeetta Ctrcoiare t lettre: «Net testi scolaslicl si ab':la tzxnn-A cura dl scetdiere l pl»l tdatti e di sicura dottrina; r-dc.jd b gtnmsio c licto quelll che. bcnchè rivtlrnente xpprorui fowero πχηο rispettosl della religione e della n» rahta. e nelia .to'.ogia quelh che non avesaero ll eomune suifrxdo e speclalmente quelle delte Santa Sede per la slcurexza det prtrxiptl. tra andaasero aceartzxando idee peregrine o pericolose, roetnxrie aile ante e venerate trodiztonl del Padri. del leologl, dell Chlesa In generale ♦ *Reqol. per* i *Seminari.* 1$ febrxlo ltt3. « Enc. *Depuli tc four* « rici. Il Sacerdote deve sapery motto, ma non è necessario che tappla moire cote Plu che ad un'erudizione molteplicc e varia, ma indigesta e superficiale, btsogna badure ad uaa conoscenza profonda e completa dt cose utill ·».

Il criterio da seguirse nelia redazione dl un programma di studi in generale, deve applicarsi aile singolc parti d; esso, le auali nguardano il *corso ginnastale.* Il *corso jito sofico o licealc* ed il *corso teologico.*

VII. *Programma per il corso* pinnaxidlc. *Il Codite* di D C., nel Canone 1364. traccia ll programma delle materie da insegnarsi nelle scuole *injeriom* dei Seminari, le quali corrispondono al cosl detto corso *gmnasialc.* Si determina m quel Canone che il primo posto st dia alfistruzlonc rehposa. Impartita con grande dihgenza e in modo adatto ail capacité ed alJ'eLà di ciascuno; che gll alunni imparino c> curatamente le lingue, soprattutto la latina e la lingua patria; che per le altre materie s'Inscgnl ciô che convient e quanto conviene alia eomune coitura dt tutti e all pcsxzlone del chloric! nella regione dove dovranno csercitare U sscro mmlstcro *. Queste materie possono essore quelk che presentemente sinsegnano, cloè lα storia e La geegrafia. la matcmatic la botanica, la zoologia e qualche altr che i Vescovi credessero utile ai propri chlertci. Pertento, nel corso pinnasûzlc dei Seminari d ltaha. la materi che, dopo il catechlsmo e la storia sacra, deve aven genuin e restante preponderant è la *letteratura,* specialmente latina e itahana: e l'inscgnamento del ginnasio deve *exsert* prevalcntcmcnte letterarto» deve cioè. avéré in mira l' disciplina del pcnsiero c dell espresslone del pcnslero. che 4 lu paroi orale e srritta. La prevalenza delle lettere sulk altre materie non solo ha la sua raglonc nelle esigenze del minister© ecclesiastico, ma anche nella efficacia che le stesse lettere hanno nella fornazior.e intellettuale dei giovani, in quanto la lingua lallna (e per riflesso. l'iUianaj. concorre in modo efficace al perfezionamento della facolii di pensare c cosl prépara Ho studio delle scienzc filosofiche e tcologiche *.

Il *corso gtnnasiale* è di cinque anni. Ne! primi trv anm (ginnaslo *inferiore*\ allô studio metodlco e graduale delle due grammatlche latina ed italian reso facile da regoîe chlare. precise, corredate di csempl. si unisca lo studio dei rispettivi classici, appropriât! a emseuna età ed a clascur. corso. Per la lingua latina, oltrc ai classici pagani Itesti purgati), si abbiano ulla mano i migliori fra gli scritton crtstianl. come hanno spesso raccomandato ! Somml Pontef.ci·; c per l lingua itehana si tenga speciale conto degli scrittnri del seco!© d'oro. che fu il trecento·. Nelia leltura e splegazionc dei classici si faccia rilevare sopra ogni com rapplicarione delle regole grammaticali. l'esattezza delb parol e della frase. L'insegnamento delle duc lingue su sfrondato da ogni superfluity d! erudlz.ione storica e biologie e s"in-sista fntensamente nel metodo pratico di letture. di componimenti il'orgomento sia tratto dai migliori senttori crtstiani e dai clasici). di version! e di esercizi di memoria Negll ultimi due anni (ginnasia superiore) s'intensiflchi lo studio grammaticale e stilistico delle due lingue, gli scolari si rendano sempre più famigliari ! classici e si abituino. per mezzo di componimcnti in prosa e in verso, ad usare della parola con c-~>rretezza ed eleganza". Nel terzo anno puô commeiare l'insegnamcnto del grec© e dcî franccse. e più eon la pratoca che con le tcorie fflologtcbe. da proseguirsi nel quarto e ncl quinto anno.

Le oltrc materie s'insegnino nelia mtsura proportionate al fine accennato dai *Codice c* sempre in coordinazione con le principali, dl modo che vi sia unite d'indlrizzo. corre v) ê unite di fine. Lo studio della storia si renda facile e diîettevoîe; dopo un idea generale, si presentino pcchl personaggi fra i più influent! dell'epoca e si narrino pochi fait! fra i più notevoli. aggruppati Intomo ai detti personaggj. senza il sopraccarico di troppi nomi e dl date soverchie. La geografia si faccia imparare più su le carte che sut llbrl. La matematic deve essere insegnata in medo elementare tanto più che l'antmetica razionale, l'algebr e la ccomctria fanno porte delle materie del corso ftloxofico o licealc. dove si possono studiare con minore dispendio di iorze e di tempo e con maggiore proflito. *La* stesso si die délia botanica e della zoologie, delle quai! bastert dare

Malachi. II. 7 * Con molto scnr.o ingtungeva ll cillo Provinciale dl Bordeaux, tenuto l anno 1880: «E sit r* ac methodus ut non *rimis multa,* sed ea dumtaxat quae sint clericii utilia, ipsis addiscenda proponantur. Neque interest ut *mulio* scire videantur et glorlentur. sed trt sciverint, sciant *mullum* ct *apprtme* calleant (Tit. V, 1). ·' Can. 13M. « Il Sommo Pontcflce Leone XIII cosl d «prtrr.eva nclla citate Erriclica *Depuis te jour:* «E' proprio delle telle lettere, quando seno tnsegnate da maestri crtstianl ed Ido nel. lo rri!uppare rapldamcnte nell'anlmo del giovancttl ! ger ml tutti della vita Intellettuale e morale, ncl tempo stesso che con'nbuiscono a dare al raEionarr.cnto rettltudine ed imples e al discorso eleganz e precisIone». ° Pio IX, Enc. *Inter muUipUces,* 21 marzo 1S53; Leone XIII. letter» al Vescovo dl Namur, 29 ma.-gio 1901. ·» Dobbiamo lodare e raccotnondare Lx del prosatori e poetl pagani e crtstianl. pubbllcaU In Torino dalla brnemerita *Librrria éditrice iniemr.xionale,* d uro del ginnsai e dri lied. r In ordine al componlmrotl to prosa · in rerro. Il S. P. Leone XIII seriveva al Vescovi e al Clero dl Francis ‹ Enc Depuis *le fouri: iSc* da parecchl anni, I metodi pedaro-drt in vigore negll Instituti dello Stnto riducono prozreasivamente lo studio della lingua *lattna* e sopprimooo que *ΛΤΓ1Χ, dl pro* e dl *poesia* che i mactiori nostri a buoa ‹h- «plcuo luogo nelle class! dei guardino da queste. Innovariod l ptrax da preetudlzl militari ? the ndondano a detriment© deH

nd ginnasio alcune nozioni elemental·!, non potendo distrar- $l l giovani dallo studio delle materie principali.

Con queste norme, la mente dei giovani, al termine del corso *glnnasiale,* sarà seria, disciplinata e ben preparata ad

VIII. *Programma per* il *corso JtlosoJico o llccale.* Il Canone 1365 del Codice di *D.* C. ordina che gli alunni deobano attendere allo studio della filosofia rationale c delle scicnzc rifini almcno per un intero biennio. 11 Codice, legifcrando per tutto il mondo e per ogni tempo, mira sopra tutto alia jostama e présenta un programma minimo quanto alie materie e quanto alia durata dello studio, omettendo cià che naturalmente si sottintende o cib che si ritlene meno necessario. 11 cono *jiloso/ico, o Uceale.* nel Seminari d'Italia, abbraccia. oltre al catcchismo superiore ed ulPapotogctfca·. Ia filowfia razionalc con altre scicnze, la letteratura e la storia civile, c non pub durare meno di tre anni, La fdosofia razionalc ha le sue parti, che sono: la logica. Ia mcta.Ueca generale. !a ccsrnologia. Ia pslcologta. Ia teodicea. l'etica coi diritto naturale; le altre scienze sono specialmente U mateinatica. Ia fUica. Ia storia naturale; la letteratura comprcndc il latino. Pitaliano e il greco. Come si vede. nel cono *jilosojico, o llccalc,* prosegue c si ccmpie quel gradüale ed armonlco svolgimento dcU'mtclligenza comtneiato sin dalle prime classi dei ginnaslo. in quanto, con lo studio della feneratura c della logica, si disciplina sempre piu e si pcriezlona la facoltb di pensare e di ragionare. c con Io studio delle altre parti della filosofia e di altre scierve u giunge ad investigare le ragloni di tutto Puniverso, dalle più accessibili aile più elevate, e cosl si ocqulsta Pabito della sclenza. Laonde Pinscgnamento nel corso filosofico. o liccalc, è prevalentementc scientific©,· e questo caratterc deve ntenerlo sempre. anche quando si traita di letteratura e dl storia civile. Non è Inutile npetere che ogni cosa deve essere coordinata alio studio della tcologia e subordinata alTaltissuno fine, che è la formazione dei Ministri dt Gcsu Cristo.

La filosofia razlonale abbia suJPinscgnamcnto U primatu che le ê dovuto; essa è ta vera scicnza deiPuorno. La filosofia. degna di questo nome, è la tradirionale. la scolastlca. coltivata dai Sunti Padri ed elevata dai genlo delPangelo delle Scuole a tal grado di perïezione, che non sarà forse p^sdbile raggiungere. molto meno sorpassare. I van.ajgi. che la filosofia scolastica reca allô studio della teologia nvclata. sono enumerati, con mirabile ekvatczza di concetto ed eleganza di expressione, nelia celebre Enriclica Afterâi *Patris* del S. P. Leone XIII. Le prescrlzioni di questo Pontefice, ri^uardo all'insegnamento délia filosofia scolastica seconde S. Tommaso, sono perentorie, Citlamu le sue stessc parole: " Doctrinam Thomae Aquinatis studeant magistri, a Vobis intelligcnter lecti, tn discipulorum inimos insinuare, eiusque prae ceteris soliditatem atque excellentiam in perspicuo ponant. Eamdem Academiae a Vobis institutae, aut instituendae, illustrent ac tueantur, et sd grassantium errorum refutationem adhibeant '* Anche p:ù espliclti sono gll ordini dei S. P. Pio X: " Volumus probeque mandamus ut *Philosophia Scholastica* studiorum «erorum fundamentum ponatur . Quod rei caput est. Philosophiam Scholasticam, quam sequendam praescribimus, eam praecipue Intelligimus quae a sancto Thoma Aquinate est tradita: de qua quidquid a Decessore Nostro sancitum est. id omnino vigere volumus et. qua sit opus, instauramus et confirmamus, stricteque ab universis servari iubemus. Episcoporum erit, sicubl in Seminariis neglecta haec fuerint, ea ut in posterum custodiantur urgere atque exigere Magistros autem monemus ut rite hoc teneant*. Aquinatem deserere, *praesertim in re metephystea, non* sine magno detrimento *esse* " Nello stesso senso si è più volte espresso il régnante Pontefice Benedetto XV. Cosl nel Notu proprio *Sacrae theologiae,* del 3 dicembre 1914. conferendo al Collegio dei Teologi di Bologna alcuni privilegf. imp-ne !e seguenti condirioni: *' servatis rite *praescriptioribu5 vel sacri Consilii studiis provehendis — ln primisque decreto* Doctoris Angelici dic 29 iunii huius ann» edito de lummi» *Thomae Aquinatis principiis in philosophia sancte* tenendis deque insa *Summa Theologica in scholis theologiae prariegenda, vel* aliis quae Sedes Apostolica praeceperit praecepiuraque sit ° (AAS β (1914) 689-6911. E nclTritro Motu proprio Non multo *post,* del 31 dcllo stesso mese c anni [AAS 7 (1915) 5-71. che riguarda I'AccadrmLi Romana d! San Tommaso. si exprime in qu?stl termini:

" Nos vero. cum. aeque ac Decessores Nostri, persuatraimum habeamus de illa tantum philosophia Nobis esse latrandum quae sit *secundun. Chri-^um M.* ac propterea ipsius *philosophiae studium ad principia ct rationem Aqui-KCtü omnino exigendum esse,* ut plena sit. quantum per humanam rationem licet, explicatio invictaque defensio traditae divinitus veritatis, hanc S Thomae Academiam, non minus quam Illis, Nobis esse curae volumus appareat Tali dlsposizioni sono conformate nel *Codice* di Diritto Canonico ». — Nel primo anno s'insegnerà la logica e la melatiuca generale: nel secondo ta cosmologia e la psicologla: nel terzo Ia teodicea e l'etica con il diritto naturale, e non fi cmetterâ Ia storia della filosofia. — Il professore, nelle we spiegazioni. segua il melodo scolastico. che è fra tutti il ptii chtaro. il più logico ed il più efficace, perché nato fattn per disciplinare c, come si dice, per *quadrare la testa;* — renda accesiblle a tutti il linguagglo della Scuola spiegan-

»îUU formtzkme dcllo splrito».. *· S. C CancistoriaJe. *Ctrertiert* dt w Enr. Arirmi *Patris.* 44 Enc. *Pascendi.* 8 v'trrr.br* 1507; cf. Motu proprio Dorions Aapriiri. 29 giugno If1< * *Calot ,* II. 8 ** C. 1366. J2. « La materna done i termini, e distinziooi c gli asslonl. acelocchè turu comprendano ia verita e l'eccellenza dt quelta filosofia. che meritatamente fu chlamata la *Fxlosojia dei senso eomune;* svolga convenientemente gli alti ed immutabili principii della metaflsica e U appllchl sopratutto alia solutione dei problem! più importanti ed alla confutarione dei più perniciosi errori; — illustri, quando se ne | venta rarionali con le venta spenmenta fetto accorda Ira le une e le altre. amento sia unpartito in latino, come ordir.b la S. C. di Studi nelia Jettera *Vehcmcnttr* dei 31 luglio 1906 (AnE 16 (1908· 493-4ML poggiandosl su precedenti dispositioni del S. P. Leone XIII. Questo non vieta che. m qualche caso, ü professore, dopo tatta ta spiegarione ln latino, non possa cspnmere 11 suo pensiero ar.che in lingua itallana. per venire in aiuto d: coloro che non avessero bene inteso.

Lo studio della filosofia rarionale deve essere accompagnato da quello di altre scienze. quali la matematica. Ia tisica, l'astronomia. le scienze naturali (geolog:a. mxr.eralogia, botanica, zoologia) « Lo studio d; queste scienze fa parte integrante dcllo studio delta filosofia. sia perché ur intimo nesso congiunge tutte le scicnze (essendo le rauv prossime subordinate e coordinate aile cause supreme». s»a perché la intelligcnza del giovane vienc alienata al metedo di ragionamento. di osservarione e di nflessionc. — Il S. P. Leone XIII raccomandb più volte lo studio delta scicnze *fisichc c naturad,* e ne determinb la misura. Nelta Er.ciclica *Depuis le jour* dice cosi: " Oggi meno che mai gli alunr.i dei piccoli e dei grandi Seminari potrebbero rimanerc estranei allo studio delta scicnze fisichc e naturali. Occorre dunque che essi vi si appllchino. ma con mitura e con saggta proporzlone. Non è quindi necessario che. nci corri di scienze annessi allo studio delta filosofia. i professori si credano obbligati ad esporre minutamente le quasi innumcrevoU appllcaziom delle scienze fisiche e naturali ax diversi rami della industria umana. Basta che i Inro alunni ne conoscano con prccisione l *grandi* principii e ta conclusioni *sommarie,* per potere essere in grado di risolvere le obiezioni che gl'increduli deducono da queste scienze contro gl'insegnamcnti della Rivelazione " — La matcmatica s'insegni in modo pratico. Nelia fisica 51 prefcnsca Grdinariamente 11 melodo *dcscrittivo,* congiunto con quello sperimentalc: né si trascuri l'esposizjone dei principii, o drlie cause, dalle quali traggono origine i fenoroeni. L'insegnamento della storia naturale sia condotto con metodo di *osservazione,* e si nbbia cura di svolgere debltamentc quelle conclusioni, che presentano un lato pratico o che hanno connessione con qualche veritâ di ragione o dl fede. — Nelia zoologia si facciano rivelare le nozlon! /üxoloçichc su le funriont del cervelle, che sono indtspensablli per sptegare i ncssi delle facoltâ sensitive con le* intei'.rttuah specialmcnte neU'origine delle idee.

La letteratura grcca. latina e italiana deve avere anche una parte in questo corso. ma molto secundaria, rssendo il corso prevQlentrmcnte scientiïico. — Percld allô studio dt perfezionamento nella letteratura, corne pure allô studio della storia civile, si dia qualche giorno delta settimana o qualche ora del giorno; e questo studio sia sempre informato a enteri filosofici. Siano quindl ragionatt i preeetti dei bello senvere: nelia letteratura del classât. più che alla critica fllologica. si badt alla precisionc e profondità dei pensieri. alla naturalczza delle espression! v dei se-itimenti propri non di un'epcca o dt un populo, ma di tutti t tempi e di tutu f popoli. alla proporzione delle parti ed al nesso di una con Paîtra e di ciascuna con il tulto. S'insista sempre negli eserclzi di memoria e nette cumpcczіom. le quali convienc che abbiano di preferenza per tenu Una Iuesttone o un problema filosofico. Nelle verront. s: attena a clô che il pensiero rivesta la forma e i'espresione propria dell'ir.dole dt ciascuna lingua — Anche nel corso filosofico non si tratcuri la lettura de; million fra t Padri e scrittori cristinni, latini e greet, secundo la raccomandarione del S. P. Leone XIП °. — La storia civile abb:a essa pure un'interpretazionc filosofica. fcrmandosi. p»û che alla minuriosa narra/ione dei fatu. ai complcsso di rssi. al loro concatenamento. e subordinandoli tutti a quelia sovrana Prowidenza. che tutto muove e governs seconde · suoi cterni consigli e decreti.

IX Pr ramma per il corso *tcologico.* Il Canone 1365 (H 2 e 3) ce cost: " Il corso teologico deve durare aimeno quattro anni interi e, oltrc la Teologia Dim mailed r Morale, comprcndcrà lo studio delle S. Scrifttxra. delta Storia *Ecclcslast*ira, del DiriMo Canontco. delta Lit'irgia. della Sacra *Eloqucnca* e del Canto Ecclesiastico. St dtano Inoltre lerioni dl *Tcologia Pastorale,* Integrate da csrrctri pratict sul modo d'insegnare il Catéchisme, di ammtnlrirare il Sacramento della Penitenza. di visitare gli ammalati. di assistere i monbondl A queste materie st soghono axgiungcre. come discipline sussidiane, il prreo Mblteo. Pcbraico, la patrutica. l'archcologta. Parte sacra La Teoïogia Dommatica e Morale, ta S Scrittura. il Dtritto Cancnico e la Storia Ecclesiastica sono considerate materie prtnet-

pretendere che in tutti i Seminari s inargnino tutte le materie enumerate. Le principal! si debono insegnare in tutti i Seminari, dove ri fa il con*» completo di Teologia. e il tempo destinato airinsegnamento di ciascuna dew r«crc corrispondente alla impoitanza di In ordire alte

lira, la botanica c la zootoeU * rhla.ro ehr drbbsfO avwrc nrl ror^o fllosnflco. un programma ed œ» «rCuppo più Amplio di quello. con cul sono tnses^ate nel ginnasio * Cfr. Enc. Era .Vos, 15 febbnüo 18S2; Breve *Inter* pre:et. . . ” Luttera *Plane* quhfm al Gard. Vlrano 30 macgto 186S; Enc

secandarie, il eriterio. che rcgcla l'uso e la prop"»rz:onc. deve variare seconde la Importanza del Seminario: po:cné non si puô esigerc da un Seminario diocesano clô che conviene a un Seminane» regionale o tnterdiocesano. sp^eximente se gode dei privilegio dl conïerlrc i gradi accademici. — Parimentl si deve avvertxre che quelle siesse materie. le quali sono necessarie e ir.dispensabtll al ministère sacerdotale, non possoco avere, in un corso di quattro annî. ce non uno svolglmento *derr.cntarc.* Il S. P. Leone MIL dopo di aver detto. nrllEnc Depuis *le jour, che* le rxlen.e sacre, nel senso rigoroso délia paroLa. sono la Teologia Dommatlca e la Teologia Morale. la Sacra ScrKtura. la Storia Ecclesiastica c il Diritto Canonico, soggiunge: " Sono queste le scienze proprie dei Clero. Esso ne rkeve una prir-ai *tniiiastone* durante la sua dimora r.cl grande Seminario e dovrâ continuare lo studio per tutto il resto délia sua vils *l^crAc* il dovene di ciascun professore non e queHo di trattare m modo completo ed esaurier.tc slcune questioni, per quanto importanti; ma di svolgrre rcl tempo ossegnato tutta la materia dei programma coi criuno anrldetto, e di ccciUre nell'animo degh tcnUri il dcxderlo di complctare. con un lavoro personale, le immar.cabill deficient? della scuola. Ctascuno si limit; alla sua materia, e si eviti che gli stessi punii di do:trina «ian ira'.Uti in plû di una scuola Ciô che molto importa è che rtnscgr.amcnto dclle singole discipline ki-ŋ pratico. cioé s'impârtisca in ordine all'esercirlo del ministère pastorale e M'accomodi alla rapaciU e coitura media degli studenti, senra lasrur d*indicare in pari tempo agli ingegr.i più eletti la via a più profonde ncerche — I Trattati *fondamenteli* della Dommatica c della Morale, corne pure i Prokgomeni alla S. Scrlttura. alla StcrU EecJcMittlca. a! Π·-rlttо Canonico, debbono essere invanabilmentc assegnat; a! primo anno del cono

α) ~ *La Teologia iDow.atUai* e la scicnrc dcl'c eo.w della /ede. Essa ei alimenta — d;ce il Papa Sisto V — a quelle font! sempre zampiiîanti. che sono le Sacre Scritturv. le deetooni del Pcntefiri. i decreti del Concihi "M. Chlanuu poritttxi, o jpcculatica. o *scolaiîica.* seconde il metedo che » adotu per studiarla. la Teologia non n limita a propone 'a venti da credere: ef.o ne scruta l'intimo fond©, ne mostra i nesri con llimana ragionc. con l'app ggio degl: aiuti che le fomisce la vera filosofia: le esphea. le xviluppj ? le adatta esatUmente & tutti l btsognl della difesa c de la propaganone della Fede. Ben a ragione dunque il nudes;-nx> Sis·.'» V·» chlama que«ia Teolcgia le parla qui «pecriîmente délia Teologia Scoteriicm un *dor.o del* ciclo. e vuole che iua mantenuLa nelle «ruole e coltxvata con somm ardore. come quelle che ê la plu *fnatifera* per la Chus-i "⁂ — Il testo, per gll IstituU. che hanno il privilégie di ccmfertre i gradi accademict. deve exsere la *Somma Teologtca* dl S. Tomma*o, integrata da un ullro hbro. che CQttten*a la porte pwitlra c l'ordine logico delle questioni. — e per gli altri Seminari deve «sere un cnrto redario second· il metodo. i principii e la dottrln.» della stesso s. Dottcrc. u Tuttavla i due metodt — porixloo c *stulastico* — si ôd^ptrino e armnnirzino m modo che l'uso deiruno non sia u scapito dell'altro.5l Il professore abitui gli scoUrl ai lermirJ e aile formole seolastiche. inferpreUndoIc e trsducendcle nel linguaggio moderno, esponga' con la ρoκMMIo chiarczza e prccisionc. le *andi veritâ detîa Fede. r.e f.iccia vcderc il nesso, le appll i alla yita cnstiana cd allcsercino de! mmldero. e dimostrl Is fatuiU delie obiezioni drgli jEcnéduli. — L'insegnamento segua il mcîodo scolastico c sia impartit© in latino.

bi Lo studio della S. Scritiuro è diretto airmtelllgenxu della paro'a di Dio sentta ed è anche il piü necessario, perché la Sacra Scriltuxa ê una delle principali fonti drlU Rtvelazloco soprannaturale e perciô è. corne disse il S P. Leone XIII. ranima délia stes^a Teologla·. — DSP Pio X non solo confcrmô tutte le disposuion! date a querto nguardo. ma prescrisse ancora altre sapientissime norme ncila Letters Quoniam tn rc biblica. 27 marzo 1$C<5, delle quali si accennano le prinupah·*. — L'inscgnamcnto sii impartit© con grande spirit© di pictà e con l'intento principale d'istlllare nell'animo degli alunni I veri principii della Teologia. della Morale e dcU'A^cetica; e gh alunni. alla loro volta, si accingano a questo studio con grande affetto. rjvercnza cd umutû. — Il professure prccuri di far conowrrc e amare tutti i llhrl sacri, seguendo pxsibilmcntc neU'esposidone l'ordine cronologico. Non omette la lr«-

Drpsli *le jour,* M Const Trixmp^nfis fenuaim. Coast., eft. ·* Leone XIIΠ. Enc. Depau le *fovr* " Motu proprio *Doctorii Angelici* di Pio X. 29 gtigno 1914; Decreto della S. C. del Seminari e Vniwrdth. 7 marxo 1915. -· Mo tu proprio *Doetorts Angelia;* Codice di D. C.. Can *WA* 1 2 ll S P Leone XII1. rolls Enc *Depuis le Jour,* dice: «Occcrre forse ktpunerre che il libro per eccellcnza. nci quale gll alumni potranno con majgioro rantagjdo studiare la teologia scolasilca. é la Somrw *Teeloçiea* dl San Tommaso d'Aquino? Noi rogllarao odunque rhe i professori abblano curu di s^Hcgare ll metodo a urtîl I kro alumni, del pari che l principali artlcoll relativi all* tedc csttoilras Il S P rscecmanda equal:rente ll Cetec hi •no ώ·1 S. ConriUo di Trento, no'rw'e prr doviria ed esattezxa d! dottrtna e per r'egama dl stile '· «Maior profecto quam antehac porittror Lbco>xlae ratio est habenda; id tamen tie Cat ut -:MI «Aoîarilca detrimenti *capiat,* lique reprehendantur, utpotr oxi *riodcrrhtarum rem gruunt,* quicumque poritiren sic cstolluT. ut Kixxadlcnrx tbx>!ogiam de*p!c*re videantur» «S. P Pio X, Enc. *Pascendi).* Enc *Providentluimus Dear* Ifl nonremhrv 1K>3. ♦ (Quando fu stcw» *VOrdinamento.* non m» ancora pibbllrata VencttUra Geroniralana tefr. vol XXXΠ p. 313> 3 canna della quale occorre Integrare questo punio.

a cjgionc delle difficoltà masse du avvcrsari audacï. come per es. l'origine .Mosaica del *Pentatcuco,* La questione Gio-

I sublimi esexnpi dl virtù. i profond! insegnamenti. — Dovendo reseoftrt restringenti a pochi libri, ne! Vecchio *Tg. rtamento* si espong* sommariamenlr la legge di Mo*é, « spleghino I *principali vaticini* relativi a! Messia ed alla sua opera rvdcntrice, e M'intcrpretino alcunl Salmi, dxndo agb alunni norme r enter! per interpretare gli altri; c rd *Nuovo Testamento* siano spécialisstmo oggrtxo di studio i Kinti Vanpelt c le *Letterc Apostollchc.* — Ncll'eregcjt u abbla sempre rtguardo aile conclusioni dommatlchc e aile decisioni délia Santa Sede. e si consultino dl preferenza I commenti dei Santi Padri c de! Dottnri délia Chlesa: perché nessuno meglio di cssi. forniti di scienza e santità <-nunente. ha eaputo penetrare nel scgretl della Saplenza dit:·na. — L'insegnamento sia impartito in latino c ll suo scr.po sia sempre lo stesso: *formare veri pastori di anime.*

c) Quanto allo studio della Tculoffta .Morale, credianw opportuno enare le seguenti parole di S. Alfonso: " Soprattutto i Vescovi debbono attondere a far istrulrc i giovam la Seminario nella Teologia Morale, acciô tra eau possana p-; sceghere i soggctU più idonei a coluvarc le loro dloc.% altnmcntl I medeslmi. uscitl che saranno dal Seminario, poco la studteranno. e il Prelato poi plangerà. came bo veduto piangere laluno. di non avec Sacerdoti a cul dare la confessione e le cure. Questo 0 il maggior utile che ua Vesrovo puô rtcavere dal Seminario: l'aver ronfcjccn c parrochi '°. E inutile aggiungcre che la stesso S. Alfonso e il Dotfare. che. specialmentc nelle cosc dl Morale, si puô seguire con cgnl sicurezza. Il Papa Pio IX. nolle sue leîtere apostoEche de! 7 luglio 1871. dice che S. Alfonso. " in Del gloriam splritualcmque hominum saiutcm unice Intendens plurimos libros conscripsit, sacra eruditi·:ne et pietate refertos. sive Inter implexas Theologorum tum laxiores tum rigidiores sententias ad tutam muniendam viam, per quaxr. Chrtstifidelium animarum moderatores inoffenso pede incedere possent, sive ad clerum informandum, instituendum ", — Anche rmsegnamento della Teologia Morale deve essere impartito in latino. — In questa scuola. il professore, quando se ne porga l'occasione. richiami le nozioni fondamental! di Sociologia. seconde le prescrizioni del S. P. Leone XIII. e non manchi di crporre e di confutare !c deleterie teorle del *comur.ismo***. — Completamento della Morale è la *Teologta Ascetlca c Mistica,* indispensable per la direzione delle anime

di Il *Codice* di D C. ·* indica ll programma delle lezionl di Teolopia *Pastorale.* E necessario che ı novell! sacerdoti. prima che escano dal Seminario, slano istrultl. pnui·*ca-nente,* nel modo di ammlnistrnre l Sacrament!, di cûm-Dorre le omelie. di splegare d catechismo agli adulti cd a» bambini, di assistere : moribond!. — P professore di Teolo-

rra. seguendo. spiegnndo e inculcando le norme propc-ste dalla S. C. Conclitoriale con decreto del 28 giugno 1917*'

c» Lo studio del Diritto Canonico perfezlona e completa quello della Tcologla. della quale il Diritto mostra k pratlchc applicazloni a tutto clô che concerne il governo della Chiesa. l'amministrcudonc deile cose santc, l dirittl e l doveri del suoi ministri. Tuso dei heni temporali, di cui essa ha bisogno per l'adempimcnto della sua missione H — D *Dintto Canonico* dovrà essere insegnato in forma d'Iititurioni, facendo cioè una esposizione succinta e ordinata delle prescririonl contenute nel *Codicc.* con le opportune norioni e principii, ricevuti comuncmente in questa scleiua. Taie insegnamento sia impartito tn mudo che gli alunni. al termine del corso teologico. nbbiano acquittato una sufficiente coimfrione delle singole parti del Codice, prcvalcntemente di quelle che hanno maggiore attinenza col ministère sacerdotale. Non si omettano all'occorrcnza. i nccessarl confront! fra la legislazione canonica e la civile. — A questo studio si premetta un breve ma succoso trattatn dl *Dtntto* publico ecclesiastico, dove si espongano nettamcn-

N. dr Rl. « Π *Tim.,* HI. 1«. * *Rcgol. prr* i Sehina ri. 4 «Oriri, circa >.uae institutionis exitum, de Us docean tur tpjar ad christlanam -oclologiam pertinents <Enc. Fis *dal prtzcipto.* 8 dlcirmhrv 1902). 45 U Somme Pontefice Bcoe deuo XV. in una letters al P. Marchetti. S. !.. professore nellT·niîrrdti Grrgcriana. in data 10 novembre 1919. dlmostra l'ail·liti t neoessita d'una scuo'.a di *Teotogia ascetlco-mUtica* con le Mrr-tnU parole cCon riva soddlsfazionc vedemmo nel passalo nmo '.orçere ln co.esta illusure Unlvenltù. interne all'opportu r. tr-.a tafadattrii dl un Utitato di cultnra fUosoflca c religio» per il lalcato. xnebe quella non meno opportun*, e del pari ne cewaria. di una Cûttêdra di Teologia ascetico-mlstica. mirante a procumre una plû profanda formazlone religiosa del clero, merré în v.udto seientiflco e prnllco delle principali questioni con rtmentl la perfr-none crtstiana. Il Nostro cuore si apri allon vile piu licte «peranze. facilmcnte presagendo quail elettl frutti dl ptetA e di Te.o avrebbe rccato un insegnomento che le anime plû rndpcntl per vmtitA e per dottrina ritmgono rispondere a! a realu dl on ser.Uto blsogno. Suo'e infattl accadere che. non ^■'^'3° ;aJraJ*ri«'-e dl tai genere dl -rtudl nejll ordinari cor *<! ? DommaUca e Morale. H giovane clero, mentre 4-^n^J?rv,?T^a ^.5aCr,p rimanga poi dltfuno de! ? n£^£s„'Plrt'^le' ll f arduo dlscrnri-Trw Per la pTOpri> Pcriezlone e per U sue· dl quel aero minrnero a cul b chtamato da Dios 13«. I 3. Cfr. Mon EceL. XXΓX. 273 « Cfr. Ehc

tc l polcri delta Cblcsa e la posizionc giundica di essu dl fronte alio Stato. — Ne' Seminari, dove estate una Facollù giuridica. dotata del privilegio di confcrirc i grudi accademici. e necessario aliénerai n quanto fu prescritto da questa rtessi Congrega'lone nri duc DeereU del 7 agosto 1917 ILE 50) e del 31 ottobre 1918 [LE 126). riporUU nel *Mon.* EccL. XXX. 319; XXXI. 33.

/I " Nelta Storia *Ecclesiastica — come* ordinô la Sacra Congregatione Concistoriale M — si curi che nellinsegnamento orale e nel testi non sia trascurata od omessa ia parte scprannaturale. che è vero, essentiale, indtapen&abile elemento nelta vita e nei fasti délia Chiesa. senza di cui la Chiesa stessa nesce incomprensibile: e si faccia si che b narrazione dei fatti non sia disglunta da quelle alte e filokj fiche considerationi, dl cui furono maestri S. Agostino. Dante. Bossuet, che fanno vederc la giustlzla e la provviden.'a di Dio in mezzo agll uominl c la continua assistente dal Signore data alla Chiesa :*

0) Di somma importanza è anche lo studio della *Sacra Liturçia* per ta conveniente preparazlone degli alunni U'esercizio delle funzioni sacerdotali. Essa ha due parti: la prctica e ta doctrinale. La prima abbruccia l riti e le cenmonle. considerate tanto in generale quanto ln particotare. cloè in ordine ud una determinata solennité; la seconda Indaga l'origine, lo svolgimento. la ragionc. il significato. sla di clascuna solennité, che dei complesso di tutte. onde ha origine ll magnifico Anno lilurpico, espresionc viva di fede e dl speranza. alimento ed esercizio dl carité e di picta genuina, schleta. soprannaturale. Montre la prima parte puô e deve ossore insegnata nel corso ginnasiale e filosofico. ta seconda deve essore svolta nel corso teologico. E questo studio non solo renderé la pieté degli alunni più illuminata e più fervorosa. ma sarâ anche molto utile per una più esatta e chiara intelligenza dei dommi. poichè, «condo l'adagio, 1er orandi *lex credendi: c* i fedeli. che non hanno agio di studiare, profitteranno nella vita dra - na. quando la voce dei pastore faré loro gustare le bellezze dei dclo liturgico della Chiesa Cattolica.

X. GH *esami e* le *ammissioni ai corsi.* A rendere efficace l insegnamento e garantito il profitto negli studi. sono utili e necessari gli esam! fatti nel proprio Seminario c con molta serietâ e giusto rigore. In mass!ma. nessun alunno puô essere promosso ad una classe o a un corso superiore, «enza previo esame ed approvazione nel proprio Istituto. Il ffovane. che chlede di esserc ammesso alia prima classe dei çtnnasio. deve presentarc un attestato di avere seguito regotarmente il corso precedente, o deve provare la sua idoneita mediante un esame. Nessuno puô venire ammesso alla prima classe del corso filosofico, o liccale, che non abbis percorso regolarmente tutte le classi ginnasiali e soddisfatto aile prove degli esami: come pure nessuno puô essero ammesso a segulre il corso teologico. se non abbia fatto tutte e tre le classi del corso filosofico e riportata l'approvazlone ncgli esami. — I Rrhi Ordinari, in casi particolari e per gluste ragioni. possono permetterc ai loro seminarist! di presenters! agli esami negli Istituti pubblici per il conseguimento delta licenza *ginnasiale* e liccale. In ogni ipotesi, tuttavla. sono vletati gli esami intermedi, o dl *passcQQio,* che si volessero fare nel suddettl Istituti.

Queste norme, esamlnatc dagli E.mi Cardinali. Membri di questa S. Congrcgazione ed npprovate del santo Padre Benedetto XV. si trasmettono ai R.mi Ordinari d'Italia. Delta fiducia che. qualora vengano convenientcmentc attuate. I Seminari possano raggiungere ll loro altissimo scopo, dando alta Chiesa sacerdoti. l quali, per eccel'enza dl virtù e per scdezza di dottrina, siano di fatto quali debbono esserc. cioè ial *terrae* e lux *mundi*

Foma. dalla Scgreterla della S. C. dei Seminari e delle Université degli Studl, 26 aprile 1920.—Gaetano Card. Bisixn, *Prcfctto.* Giacomo Sinibaldi. Vcsc, di Tiberiade. *Scgretarw.*

Drpvj *le jour.* * *Circolare* rit. '' Cfr. Breve *Sacpcnu*rero dl Leone XIII. 18 ng. 1833: Enc. *Depuis le four.*

Te»ha huius InUrucHonis non una formula exhIbtlur. prawerdn quoad doIj'm **Hrcc tcxtus rccansio est c!formata c ME 33 (1521) 142-151, 159-180, 204-210; M CONTE a CORONATA, laxtit II Ao>eod. II D SC de Seminariis iI (cd. 4 vnnl 1962) p. 63J-701; Enchiridion clericorum p. 540-576. Adn. J. B. in NrT 47 (1920) 594 607.**

1920 APR 27.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Dispensabo in indiis orientalibus super lege **ABSTINENTIAE ET IEIUNII**

27 aprile 1920

Prêtes - Beattarime *Pater,*

Delegatus Apostollcus Indiarum Orientalium nomine Ordinariorum suae Delegationis, ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, humiliter petit ut, attentis peculiaribus circumstantiis in quibus versantur fideles ipsorum curae concrediti, benigne eisdem concedere dignetur sequeas Indultum super lege ieiunii et abstinentiae:

I, Dispensandi a lege ieiunii feriae IV Cinerum, feriarum II, III. IV, V Quadragesimae et Vigiliae Assumptionis B. M. V.

II. Dispensandi a lege abstinentiae et ieinuii feriis quartis et Sabbati quatuor temporum et sabbatis Quadragesimae, toto Sabbato Maioris Hebdomadae, et pervigiliis Pentecostes et omnium Sanctorum.

III. Commutandi abstinentiam sabbati Quadragesimae cum abstinentiis feriae IV.

IV. Permittendi esum ovorum et lacticiniorum in coenuncula serotina dierum ieiunii. servatis in reliquo canonibus 1250 et 1254.

Hoc induito: a) solius abstinentiae lex servanda tantum erit in singulis sextis feriis per annum, insuper in quartis feriis Cinerum et Quadragesimae, non excepta feria IV Maioris Hebdomadae et in vigilia Assumptionis B. M. V.; b) lex abstinentiae et ieiunii servanda erit tantum in feriis sextis Quadragesimae et in vigilia Nativitatis Domini.

Rescr. - *Ex Audientia Ssiili habita die 27 mensis aprilis anno 1920.*

SSmus D. N. Benedictus Divina Providentia Papa XV referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, Indultum de quo in precibus benigne concedere dignatus est ad decennium. Ordinarius vero singulis vicibus nonnisi pro uno anno dispenset, facta quolibet anno expressa mentione facultatis obtentae a Sancta Sede: atque hortetur Christifideles ut hanc apostolicam indulgentiam compensare studeant aliis piis operibus et eleemosynis in pauperum levamen erogandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis dc Propaganda Fide, die et anno praedictis.—Camillus Laurenti. *Secr.*

Ordinariis l.'tficn.-n SyUogr n **78.**

1920 MAI 8.-SC CONC.» RESOL. AAS 12 (1920) 536-542

V1GLEVANEN.

Missae binatae ac pro populo. Dic S mau *1920*

Species facti. - Quum nuper Ordinarius Viglcv&nen. ab hac S. Congregatione prorogationem postularet duplicis quo fruebatur indulti quinquennalis, quorum alterum ipsi concedebat facultatem dispensandi, sub certis conditionibus, sacerdotes curam animarum gerentes ab onere applicandi pro populo, ita quidem ut eleemosyna percipi posset, favore Seminarii eroganda: alterum vero consimilem facultatem mdulgebat permittendi ut perciperetur favore Seminarii.- -nonnullas peritor exposuit difficultates de Indulti interpretatione subortas. In primis enim conquerebatur quoscam parochos et sacerdotes ordinationibus episcopalibus— exigentibus ut in recensitis casibus Missa *applicaretur* omnino ad mentem Episcopi vel ad certam aliquam dantis eleemosynam intentionem, ut stipendium semper Seminario acquiri posset— penitus refragasse. contendentes in Episcopi potestate, etiam ex concesso induito, non esse tollere optionem yrafuitae celebrationis sive pro grege, sive pro privata quapiam intentione. Praeterea, in modo taxandi eleemosynam, quae favore Seminarii ad Curiam remittenda esset, ambiguum videbatur, si αuid. detracta taxa synodal!, esset celebranti relinquenti urn. attenta praesertim natura capellaniarum unde ordinario stipendium missae festivae in dioecesi depromitur, c Enimvero —ita Episcopus- hae in casu triplicis sunt « differentiae: Γ aliae habent annum reditum assignatum pro celebranda Missa singulis diebus festis 537
in determinata ecclesia et determinata hora, sed sine onere applicationis; 2‘ pro aliis etiam habetur constitutus annuus reditus, sed cum onere applicationis; 3 « tandem aliae proveniunt ex obligatione Missarum, quae ad pauciorem numerum reductat' sunt, ideoouc fuit auctum stipendium ut certo modo haberetur Missa pro commoditate fidelium ». Hinc tria quaerebat: ▮ *a* » utrum Episcopus possit tolerare ut sacerdos bmans retineat sibi omnes reditus secundae Capellaniae, dr-

‹ tracto dumtaxat stipendio synodali ad Seminarium ‹ devolvendo; b) an vero Episcopus debeat in singulis « casibus determinare *partem redituum* tribuendam sa- ‹ cerdoti binanti; c) utrum in assignanda taxa solvenda ‹ sacerdoti binanti, possit haberi ratio incommodi, quod t is debeat subire atque etiam difficilis conditionis ‹ oeconomicae in qua versetur ob praesentis temporis ‹ circumstantias; *d)* utrum idem critérium debeat ap- « plicari parocho binanti ».

Harum Itaque rerum expositarum sene, duo dubia EAis Patribus resolvenda proposita sunt, nimirum:

I *An loci Ordinarius, vi indulti apostolici, adigere valeat presbyteros ut missam binatam vel pro populo dispensatam applicent* in *favorem piae causae.*

П. An *tolerari possit praxis exigendi favore causae piae eleemosynam taxae dioecesanae solummodo, relicto reliquo triplicis generis capellaniac reditu sacerdoti cx induito aposioheo missam iteranti re! missam pro populo dispensatam celebranti in casu.*

Synopsis mserprmoxis. - Praecipua disceptatio circa primum dubium acta est: a> Pro parte wepantium Ordinario praefatam facultatem, haec afferebantur rationum momenta: Secundum vigentem disciplinam, soil Superiores religiosi intention?? missarum suis subditis praescribunt. Id aumquen·. faciunt episcopi, perraro S. Pontifex, qui, prr-u; fecit v. gr. saeviente bello, in festo SS. Apostolorum Petn et Pauli, a. 1918. procul dubio, id facere potest Equidem, quum non paucae dioeceses maximis necessitatibus premantur. quaestio non fuerit importuna, de iure conjtUucndo, seu de introducendo more ut sacerdotes binantes missam bmationls ad intentionem episcopi celebrare debeant, ct parochi, in diebus festis suppressis, etiam pro necessitatibus diocecMs stipend.atam missum opplicent, quam secus non stipendiatam, pro ovibus suis offerre debent Verum, da ture praesenti, seu Iam constituto, quum episcopi nequeant Insolita, sive lege srve praecepto imponere, neganda ipsis est facultas imponendi applicationem, v. g. pro Seminario, missae parochialls in diebus festis suppressit, ct mteM bJnationis./

Indultum autem, forma consueta concessum, quidpiam permittit, wd neque parochis neque binantibus tollit optionem gratuitae celebrationis pro grege vel pro privata inter.· tione: itaque vi solius indulti episcopus applicationem pro reminario nequaquam praecepto urgere potest, aut ea condicione blnationem induigere, praesertim cum binatio ac dispensatio a miwa pro populo applicanda, non propter privatam sacerdotis utilitatem, sed propter publteam causam concedenda sit

b) Sed *ex adverso facile* respondebatur. Vi Indultorum dc quibus agitur. Episcopus non solum facultatem habet dispensandi super onere Missam gratuite celebrandi, sed etiam applicandi, seu erogandi favore Seminarii stipendium uve eleemosynam ex tali celebratione retrahendam: alit» verbis Idem fit. ad finem et intentionem propositam, dominus stipendii Istius quod necessario supponitur in manu celebranti iam positum. Itaque necessario pariter supponitur in obtenta facultate, facultas obligandi celebrantem ut huiusmodi stipendium in rerum natura ponat Isi ita loqui fas est), de quo idem Ordinarius disponere ad praescriptum finem queat, quia hoc sine tllo obtineri manifesto nequit. Nec valet ratio in contrarium allata: Episcopus quidem cx *c non habet potestatem Illam obligationem applicationis parochis aut sacerdotibus blnantibus imponendi; idcirco indultum petiit a S. Sede, quae utique, prouti in confesso est. pollet illa potestate: peült et obtinuit: accepta tali facultate. evidens est illa quoque potestas Episcopi. Itaque nihil conficitur observando quod in induite S. Congregatio -eu Apostolica Sedes (cf. can. 7) verbis mere facultative usa est: ~ *facultatem* Ordinario concessit dispensandi sa- ’ ccrdotes curam animarum exercentes ab obligatione 11- ’ tandl missam pro populo . ut sacrum applicare valeant iuxta mentem Ordinarii ad effectum erogandi ckcmo· “ *iyra*i favore* Seminarii ac etiam “ facultatem indul- * 7ct Ordinario permittendi sacerdotibus Missam die festo “ iterantibus ut applicare valeant secundam Missam iuxta “ mentem Ipsius Ordinarii, ad effectum crocandi rlccmo- ” eynam favore Seminarii ". Nam Si episcopus revera uti voluit concessa ribl facultate ad effectum praescriptum, amnia media ad Id contingendi, et idcirco etiam potestatem obligandi ad applicationem, tali induite obtinuit. Aliud plane eri quaerere annon opportunum sit nonnulla* binatarum Missarum a; llcaUoncs ab Ordinario arbitrio gratuito celebrantis perm i. ut nempe l* ea» nullo recepto stipendio, pro w suisque ac etiam pro aliis cx caritate vel ex fidelitate applicare valeat, prout hortata eet H S. C. in *Nance* n et Tullrn. 11 sept. 1818 (CICF n. 42431; in Vivanurt. 1M7 ad 1 (IRC 146 11E37» 84-E91; at de ture ordtoano ex parte Episcopi, praescribendi, vi Indulti. ap- 539 putationem qua dc agitur, minime videtur ambigendum /

Minus quoque officit quod opponitur, permissionem applicandi. tn casu, non dari propter privatam sacerdoti* utilitatem, rod propter publicam causam. Nonne enim m casu publica causa, ct quidem Supremae Auctoritati comperta ab Eaquc approbata, subent, nempe subveniendi Seminani ncccesitatiou»? Huius immo publicae causae utilitas, adro peculiaris, In caiu. comperta est. ut Ipit cedere deburnt communi» utilitas procurandi per Missae consuetam applicationem, populi salutem, prout haec, quod ex adverso recolitur, cewt anno 1918 necessitati impetrandi finem atrocissime tunc saevientis belli. Ab inobedientiae igitur nota nullo modo excusandi videntur hi sacerdotes, quj suum iudicium iudicio Supremi Pastoris anteferentes, nugis necessarium arbitrentur, quod ille in praesenti postponendum esse indicat.

П. *De altero dubio* haec afferabantur in vote cUTW Consultoris. Pro huius dubii solutione - sic ille - tria principis videntur praemittenda: l· omnino esse prohibitum, ne a sacerdote binante duplex stipendium recipiatur, quae prohibitio pluribus resolutionibus huius S. Congregationi* firmata transiit in Codicem. can. 824. | 2; 2·, non tamen eis prohibitura, quominus sacerdos bis celebrans possit percipere aliquam remuneraUonem intuitu laboris et incommodi cxtrinseci. Id iam fuerat resolutum ab hac Sacra Congregatione m *Trcvircn,* 23 m u Itidl [CICF n. 4192 tub die 23 martli 1051J et pariter transiit in Codicem, ubi canoni laudate additur clausula excepta aliqua retributione *ex tribulo extrinscco.* Prohibitio recipiendi duplex stipendium pro duplici Missa eadem dic celebrata, licet In induitis blnandi concedi soliti* soleret exprimi illa formula Λ firma prchl- * bittone recipiendi elcemo*. num *pro secunda Mista* . *non* tamen videtur ita esse intel agenda, ut eleemosyna non possit praecise recipi pro *secunda* Missa, sed ita ut non recipiatur stipendium nisi pro una Afura. sive demum ha<c sit prima sive secunda. Hac ratione prohibitionem interpretati sunt Konings-PuUer. *Comment, in Facultates Apostolicas,* n. lGCi; Many. *Dc Mirsa.* num. M; Card. Cennan Quistionl *Tcoteg* ico-*Morali,* qu. 586. Et cor. son at ratio prohibitionis; nara. - ut monet Benedictus XIV. Constitution *Quod* expensi*» 5 Ut autem (CICF n. 391 diei 26 augusti 1748J» prohibitionis ratio ea iuit: '* ut avaritiae et sordi- * dis quaestionibus adimeretur occasio vel saltem oblccutio- “ nibus silentium imponeretur: iam vero nec avaritiae nec *’ scandalo datur occasio, si pro una tantum Missa stipen- " dium recipitur, rive sil prima sive altera Cui interpretationi pariter favet *Codex,* a quo prohibitio (can. 824« effertur hoc modo: " Quoties pluries in dic celebrat. « unam Missam ex titulo lustitiac applicet, sacerdos, prae- " terquam in die Nativitatis Domini, pro alia eleemosynam ** recipere nequit, excepta aliqua retributione ex titulo " extnnseco **;/ ibi autem non fit distinctio inter priman M3 ct *secundam,* sed Inter unam et aliam.

Quibus positis, diversum responsum videtur dandum quoad diversis casibus. Nam l· si agatur de Capcllania. quae habeat onus Missam festis diebus celebrandi in determinato loco et hora, sed sine obligatione applicationis, sacerdoti qui celebravit Missam curn stipendio, si praeterea celebrat ut expleat onus huius Capcllanlae. non debent tribui annui reditus Capellanlae illi diei respondentibus, sed ex incommodo seu gravamine cxtrinseco poterit ab Episccpo assignari aliqua enngrua retributio. Attamen addendum ert in hoc casu Episcopum non posse quod supersit applicare Seminario, nisi novum obtineat indultum, quia hic non est quaesrio de application? Missae, et Episcopus solum obtinuit indultum ut stipendium secundae Missae a sacerdote binante celebratae possit recipi et applicari Seminario.

2. Si agitur de tertio casu, in quo determinatum stipendium est assignatum pro singulis Missis, quique provenit cx reductione plurium Missarum: cum stipendia non sint separanda a celebratione Missarum, illud stipendium est in favorem Seminarii devolvendum, sl sacerdos binans, aliam Missam iam celebravit cum stipendio, et Episcopus poterit. propter Incommoditatem ct gravamen cxtrinsecum. aliquid detrahere ad retributionem celebrantis prudenti arbitrio aestimandam cum proportione ad illud gravamen. Attamen in hoc casu, E tscopus non videtur posse "bligare blnantem. ut praecise : anc *alterem* Missam celebret favore Seminarii: sed ex dictis poterit sacerdos binans priman Missam celebrare pro Seminario devolvendo ad Seminarium stipendium pro ipsa receptum, ct hanc alteram celebrare recepto pro se stipendio, licet hoc sit pinguius. Nam cum sacerdos binans possit recipere stipendium pro una Missa, potest eligere quam velit, ct pronum est ut pro se eligat, quae stipendium habeat pinguius, nec Episcopus In vim induit! recepti videtur hoc posse prohibere, cum obstet principium tertio loco propositum.

3. Si agitur de secundo casu, in quo Capcllania constat annuis reditibus cum obligatione celebrandi et applicandi Missam singulis diebus festis et etiam, ut videtur, nonnullis aliis diebus, res est difficilior: pendet enim ex natura fundationis. Nam: a» si fundatio ita est facta, ut pro singulis Missis celebrandis sit assignata quota pars integri reditus annui, tunc haec cu-da pars revera constituit stipendium Missae, quod proinde erit devolvendum in favorem Seminarii si binans iam celebravit cum stipendio. Sed in hoc casu valet quod de casu praecedenti dictum est. sciHcet: Episcopum pro suo prudenti arbitrio posse aliquid/ assignare binanti pro incommodo seu gravamine cxtrinseco. ex alia vero parte blnantcm non teneri hanc praecise Missam celebrare per se et devolvere in favorem Seminarii stipendium alterius Missae a se celebratae, b) si vero quota pars redituum integri anni non est assignata pro singulis Missis, sed integri reditus sunt assignati capellano, qui habeat onus Missas celebrandi, tunc habetur casus verae Capellaniac. quae instar beneficii est. Iam in hoc cam. quando capellanus celebrat per alium, non tenetur sacerdoti celebranti dare integros reditus IUI dici respondentibus, sed satis est ut dc·. eleemosynam Iuxta taxam synndalem. quod etiam ηηΠΙiΪΙv·Γ·›6i›?2ηiA<:Λη'ii0\ƽ 2* er*°’ In casu» haec deemosydctracta erit devolvenda In ReUqua pars redituum, ubi desit caeu™ apparet. quod Epueo?λ

Seminario vi indulti recepti, quia indultum solum a«il dc rupendio Missae a sacerdote binante in favorem ScminarlL Ad hoc ut Episcopus id posset facere, deberet constare, cx modo quo Capclîanla fundata est. hunc casum posse réduit ad praecedentem.

4. Quatenus quarto loco quaeritur utrum quod de aliis sacerdotibus binantibus dictum est. dici pariter debeat de parocho binante: lus Codicem praecedens erat, quod parochus binons propterea qu^d regeret cluas paroecias, utramque Missam deberet applicare pra p.pulo ideoque sine recepto stipendio; si vero tinaret pro necessitate unius parceclae. quam solam regendam haberet, tunc non teneri applicare ulramque Missam pro populo, sed tamen pro neutra poterat recipere stipendium (Ita S. C. C. in *Camera*-cen.22 sept 1968) (CICF n 4167 sub dic 25 sept. 1858).

Cum autem Codex in hac parte aequiparaveril parochos Ep;c-opis. qui tametsi regerent duas dioeceses non tenetantur applicare nisi unam Missent pro populo, (cann. 466.) 2. 824. I 2> et agens de sacerdote binante indlscriminatim apt de quolibet sacerdote, nec distinctionem faciat inter parochum et non parochum, concludendum videtur, quae ante dicta sunt de sacerdote binante, eadem prorsus ratione esse applicanda parocho binanti, sive bis celebret pro necessitate unius paroeciae, qua regat, sive bis celebret ipse pro duphcl paroecia sibi ccmmendatam. - Hucusque Consultoris votum.

Quare, etc.

Resolutio. - Die 8 maii 1920 Sacra Congregatio Concilii. in plenariis Emorum ac Rrnorum Patrum comitiis in palatio Apostolico Vaticano habitis, suprascriptis dubiis respondendum censuit:

M2 Ad I: *Affirmative./*

Ad II: Reformato dubio in hanc formulam ‹ An to-
‹ lerari possit quod favore Causae Piae exigatur elee-
‹ mosyna taxae dioecesanae dumtaxat, relicto capella-
‹ niae reditu taxam excedente sacerdoti ex Apostolico
i induito Missam iteranti, vel pro populo dispensatam
‹ celebranti, in casu »:

Si legitime sit designata eleemosyna, quum ea tota cedere debeat favore Causae Piae: *Negative,* salva tamen Ordinarii facultate aliquid assignandi sacerdoti celebranti. ratione incommodi vel laboris;

Si vero eleemosyna non sit legitime statuta: *Affirmative;* seu cedere in casu favore Causae Piae dumtaxat eleemosynam taxae dioecesanae, facta item Ordinario facultate aliquid tribuendi eidem sacerdoti celebranti, ratione incommodi vel laboris.

Facta autem de praemisis SSmo Dno Nostro Benedicto Divina Prov. PP. XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium in Audientia diei ix subsequentis. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est—I. Mori. *Secr.*

Ade. A. GUNS in NrT 48 '1921) 211-220; REGATILLO n l99-. ME 32 (1920) 330-332· PrM 10 (1922) 192.

274

1920 MAI 20.-SC SACR., RESPONSUM. PART.

Dubium de iure ordinarii quoad deferendum iuramentum **SUPPLETORIUM DE STATU LIBERO**

20 maggio 1920

In ordine a quanto la S. V. lUma e Revma ha esposto a questa S. Congregazione con riverita lettera del 70 aprile p. p. ' mi pregio di signiflcarle che la detta S. Congregazione ritiene concessa dal Codice di Diritto Canonico. canoni 1829 e 1830 § 1. agli Ordinari la faeollâ di deferire il giuramento suppletorio per l'accertameoto dolio stato libero e che perciô fin dalla entrata in vigore dello stesso Codice ha risposto a qualche rara domanda fatta in proposito: *Ordinarius utatur iure* rao.—D. Jorîo, *Sottosegretario.*

' In qua SC de Prop. Fide exposuerat:

Aa7L'rw› *e Rmo Monstg. Segretario delta S. C. dei Sacramenti*

30 aprile 1320

n v.rario Apostolico di *Tanganika* chiede la rinnovariorw éeOi bcolU dl permettere. in gravi casi, il giuramento suppie·terto, afilne di certificate· Io stato libero net matrimoni da 'Tirarxh Tute facoltA prima dei codice era concessa dalla S Coogregarione dei S Officio, e per le regioni soggetle olla Prcptzvxla. da questa S Congregazione. Ora porô sorge. da P»rta dl alcurJ. £l dubbio se per ll nuovo Codice godarx». *ie rrre.* di tale facoltà gli Ordinari, appogglandosl sui canoni IC3. 1Q0 § 1, pel quali il giudice ha la facoltà dl deferire tale giuramento, tanto più chc Ia Commissione per l'InUrprutaxionc del Codice, tru le prove di cut al ranone 1023 5 2. include U giuramento suppletorio (Acta *Apoitoltcae Sedu,* X, p. 345; IV. 4) (LE MJ. In visu del dubbto H sotteseritto SegrcV-rio della S. C. dl Propaganda, In csecurione degli ordini di questo Emm mo Superiore, prega U S. V. Revma dl voler far renoscere in qual modo si regola cotcsta S Congregazione in simili rirrostasxe. e se ba avuto in proposito più explicita dlchiarorione della sullo data Pont. Commissione per l'interpretarione del Codire.—C Laurenti. *Segretario.*

313

■ **Ad S-crjm Co-^r. de Rdc Syilo^e X 73.**

275

1920 MAI 25.-SC SACR., RESPONSUM. PART.*

De obtinendis documentis ad nuptias opificum exterarum nationum

Relatis in S. Congregatione de disciplina sacramentorum his quae exponuntur ab Ordinario Metensi sud die 25 Mali p. a. ‘ eadem S. Congregatio rescribendum censuit prout rescribit « Ordinarius provideat per opportuna media ad hoc ut opices exterarum nationum in sua dioecesi commorantes sibi comparare valeant documenta pro explendis nuptiis etiam coram civili magistratu; quatenus vero ib obtineri nequeat recurrendum est ad S. C. in singulis casibus.

l *Erponierat enim mmmatim:* Il arrive fréquemment. surtout depuis quelques années, que des ouvriers russes, polonais. Italiens ou autres, établis dans notr e pays, vivent en concubinage, sans qu'il soit possible de régulariser leur situation. Us ne peu vent pas recevoir les papiers nécessaires à leur mariage civil, ni par conséquent être mariés religieusement, vu que chez nous H est Interdit au clergé de procéder au mariage religieux. s'il n'a pas été préalablement contracté à l'état civil.

Plusieurs ont pensé qu'M raison de ces circonstances, ll y avait lieu d'appliquer la disposition du canon IÛM. 1.· c Si haberi vel odiri nequeat sine gravi incommodo parochus. va Udum et licitum est matrimonium coram solis testibus etiam extra mortis periculum .. ».

• **Oidirwrio Mcteml, NrT 47 (1920) 524.**

276

1920 MAI 31.-SC CONC., CIRC. AAS 12 (1920) 299-300

Circa institutionem religiosam in **n**alia

Lettera circolare ai Reverendissimi Ordinari d'Italia

Revmo Signore.

Se in ogni tempo è necessaria l'istruzione religiosa del popolo Cristiano, lo è maggiormente in questi tempi calamitosi, in cut si tenta con tutti i mezzi di sowertire dalla stessa base Tordine religioso e sociale. Ed ll nuovo Codice di diritto canonico net capitoli *de catechetica* institutione lean. 1329-1336) e *de sacris concionibus* (can 1344-1348) prescrive norme tassative per I'lnsegnamcnto della Dottrina Cristiana ai fanciulli e agli adulti e per la spiegazione del Vangelo al popolo.

Niun dubbio che i Revmi Ordinari d'Italia, ncl loro zelo illuminato, avranno inculcato ai parroci e agi! altri aventi cura d'anime - nel modo che la prudenza e la sollecitudine per il gregge loro affidato dettava - regatta osservanza dello sapienti disposizioni stabilité dal diritto canonico.

Nell'intento perô di dare un maggior impulso all'lstruzione religiosa e di coadiuvare l'**azionc dei Revmi** Ordinari in una causa di cost capitale Importanza. Suesta Sacra Congregazione, con la plena approvazionc el Santo Padre, invita i Revmi Ordinari d'Italia a rlspondere. secondo scienza e coscienza e nel più breve tempo possibile, ai seguenti quesiti:

I. Se e quali prowedimenti siano stati prosi per l'esecuzlone dello syndicate disposizioni relative alia spiegazione del Vangelo e all'msegnamenlo del Calcchismo.

II. Se dal Vescovo siano state sancite peno speciali contro i trasgressori

III. Se tutti i singolt parroci della diocesi rd altri aventi cura d'anime:

314

a) spieghino il Vangelo al popolo in tutte le domeniche ed altre feste di precelto,

b» nei predetti giorm spfeghino ngb adulti la Dottrina Crisliana. e se, c per quah motivi. siasi introdotta
300 Ia consuetudine di qualche vacanza.'

IV. Se 1 parroci e gli altri avenu cura d'anime insegiuno per sè o per mezzo di altri il Catcchismo ai fanciulli ed

ai in quai tempo e in quai modo lo insegnino;

b) se preparino e in quai modo e in quai tempo i fanciulli alla confessione, alla cresima e alla prima comunione;

c) se in ogni parrocchia siano state erette le Confraternité della Dottrina Cristiana;

cf) se e quale altro mezzo sia stato usato per l'in«egnamento dei Catcchismo a coloro, che non ebbero talc istruzione.

V. S'indichino i nom.) di quel parroci e curatori d'anime che non soddisfacessero a» doveri notati sotto i numeri 1Π e IV.

VT. Quali i provvedimcnt! presi daU'autorità diocesana contro i trasgressori.

VIL Se per questi trasgressori, oltre l'azionc dell'Ordtnario. si richiedessc ITntervento di questa S. C.

Vin. Se il clero secolare e regolare s» prestî all'insegnamento del Catcchismo in parrocchia ed in caso negativo per quali motivi. Se ne indichino le persone e gli 1stituti religiosi.

IX. S'indichino le altre misure che si potrebbero prendere dalla Santa Sede» perché le disposizioni canoniche riguardanti Tinsegnamento del Catechismo e la spiegazlone del Vangelo vengano efficacemente poste in csccuzione.

Roma, dalla Segreteria della S. C. dei Concilio, 31 maggio 1920.—D. Card. Sbarreto. *Prefetto. G.* Mori. *Segreiario.*

la jurisdiction dc FOrdinaire <Cnn. G73. 2; 488. 2» ct en vertu du canon 681. pour le renvoi (dimissio) des membres, s'appliquent les canons c'46-672, *congrua congrue referendo).*

In fine. etc.

E MIRANDA Dc titulo minionis, Brtiuod»· 1948

278

Monitum circa obligationem constituendi
PROCURATOREM GENERALEM IN UHBE

Sacra Congregatio de Religiosis opportunum ducit monere Moderatores Generales Congregationum Religiosorum iuris pontificii, qui Procuratorem Generalem ad negotia Instituti gerenda apud Sanctam Sedem nondum constituerint, vi Can. 517. § 1. *Codicis Iuris Canonici»* unamquamque Religionem virorum iuris pontificii teneri ad deputandum Procuratorem Generalem qui praedicta negotia agat, quique e gremio eiusdem Religionis esse debet.

Ut autem commisso sibi munere fungi valeat, Procurator Generalis resfdentiam habitualem in Urbe, iuxta praxim. habeat oportet.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis de Religiosis, die 4 iunii 1920.—Maurus M Scrofini, Ab. O. S. B.. *Secr.*

Ada. Ph. MAROTO in CpR 1 (1920) 358-359: PrM 10 (1922? 198

279

ORETO

192· MAI 31.-SC PROP. FIDE. RESP. PART

Natura ivrioica societatis paristensis missionum
AD EXTERAS GENTES

Illustrissime et Référé»:d:xsime Seigneur, Bien volontiers, conformement a Vôtre désir, je répond brièvement aux doutes que m'a proposé# Vôtre Seigneurie, en sa qualité dc Président de la réunion des Supérieurs de la Société des Missions-Etrangères de Paris, réassamblés à Rome pour le réglément de# affaires de leur Institut.

I‡ Cette bien meritante Société est. sine *dubio.* sou-

et de femmes qui vivent en commun, sans voeux.

2e. Les membres de la Société qui sont promus à l'Bplscopat continuent de participer aux privilèges et sont tenus d'observer les Constitutions dc la même Société. ad normam du Canon 627. 1. Le Supérieur dc la Société, en tant que tel. ne peut donc pas leur adresser des remontrances, ou infliger des sanctions contre eux. lorsqu'ils enfreignent quelques dispositions des Constitutions, parce que les Évêques dc la Société littria normam du Can. 627. 2). sont exemptés du pouvoir des Supérieurs religieux, et il est réservé à leur prudence dc juger quand l'observance des mêmes Constitutions n'est pas compatible avec la dignité épiscopale. En cas semblable, le Supérieur dc la Socie ' peut recourir au Saint-Siège, auquel € soumis l'Evêque <can. 627. 2».

3'. L'article 141 lArt. 165 du nouveau Reglement» du Règlement dc cette Société, relatif a la defense faite à «es membres d'acquirlr ct de posséder en propre, peut très bien être conservé puisque non seulement ne contredit pas du tout le canon 628. 2. mais est encore *in bonum* Missionis.

4·. Cette Société, étant dc droit pontifical. doit se considerer comme assimilée aux religions exemptes dc

De calendario adhibendo in ecclesiis tertiariarum
SANCTI DOMINICI

Procurator Generalis Ordinis PP. Praedicatorum haec exponit. Nonnullae Congregationes Sororum Tertii Ordinis S. Dominici Divinum Officium recitant iuxta ritum ct calendarium Ordinis. Aliae Congregationes Sororum Tertiariarum 'et harum maior est numerus) recitant Parvum Officium B. Mariae Virg.. iuxta ntum dominicanum cum commemoratione Sancti illius diet adhibentes calendarium Provinciae Ordinis ubi sita est ipsarum domus. Respcctivae Superiorissae. tum ex primis quam ex aliis Congregationibus, frequenter recurrunt ad Rmum. P. Generalem Ordinis, illum informantes circa difficultates ouae oriuntur quoad conformitatem Missae cum Officio divino. Sacerdotes Missam celebrantes ln ecclesiis et oratoriis harum Sororum Tertiariarum. saepe renuunt se conformare calendario Ordinis quo utuntur Sorores, quia iuxta declarationes ipsorum Sacerdotum nullo decreto ad hoc obligantur. Quare Orator petit:

1. Utrum cx decreto S. R. Congregationis, sub die 23 Februari? 1914 (AAS 6 (1914) 118-119] Sacerdotes celebrantes in ecclesiis et oratoriis Sororum Tertiariarum teneantur, quando celebrant Missam, se conformare calendario quo utuntur Sorores?

II Et quatenus negative. Orator rogat S. V. ut concedere dignetur quod, In ecclesiis et oratoriis Tertianarum dominicanarum, omnes Missae, quae ibi celebrantur. sint conformes calendario Ordinis quo utuntur Sorores pro recitatione proprii Officii, excluso quovis alio calendario, prout concessum fuit PP. Minoribus per decretum die 15 Aprilis 1904. n. 4132. Et Deus etc.

S. R. Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio. reque sedulo perpensa, propositis quaestionibus ita respondendum censuit: « Ad primum, affirmative; ad fecundum, *provisum* in primo. Atque ita rescripsit et declaravit. Die 4 Iunii 1920 ».

**ιιΑτϊ°ϊη1i 135 Adn 1 X HECHT in PrM 25 MEZ DE^ îTô Janx ? CR 8 (1934) 326-326; G. MARTI-
”EZIt7E rro^ANA cpR 16 0935) 158-160. REGATILLO**

280

1920 IUN 8.-8C CONCILII, INDÜLT. PΛRT.·

Facultas datur reducendi onera missarum
ET FUNDATIONUM

Precis - Supplici libello diei 24. Aprilis decurrentis anni Beatissimo Patri inter alia haec exponere ausi sumus:

‹ In dioecesi Osnabrugensi atque in utroque eidem adnexo missionum territorio, nempe in vicariatu apojtolico Missionum Septentrionalis Germaniae et praefectura apostolica Slesvigis-Holsatiae. beneficia paroecialia necnon cetera beneficia seu officia sive curata $ive non curata permultis Missarum fundationibus gravata sunt, quarum plurimae jam ante saecula erectae tant. immo non paucae inde a sacculo 13 seu 14 existant. Quoad mullas autem tales Missarum fundationes magna decursu annorum ambiguitas, magnaque confusio multaeque increbruerant dubitationes, num scilicet catalogus Missarum fundatarum contineat revera omnia et singula onera de jure existentia. num proprio forte arbitrio persona incompetens legitimas suppresserit oblgationcs, num fundationum pecuniae ceteraque bona llegali forsan modo fuerint erogatae et consumptae vel rerum asperitate disperditae.

Cum autem proventus permultarum talium fundationum tam tenues et exiles essent, ut stipendio dioecesano, quod per decretum decessoris mei Episcopi Osnabru^ensis dici 10 Decembris 1907 ad unam marcam et dimidiam auctum erat, minime coaequarentur, laudato praedecessori meo a Sacra Congregatione Concilii per rescriptum diei 23 Julii 1008 facultas concessa est reducendi in perpetuum ad rationem supradictae eleemosynae in dioecesi legitime tunc vigentis omnes omnino Missas in ambitu totius dioeceseos fundatas; id quod postea reapse factum est.

At licet tali reductione quaedam onerum deminutio introducta fuerit, tamen negari non potest, obligationem singulis beneficiariis ceterisque sacerdotibus incumbentem, applicandi quotannis tot Missas fundatas, esse onus hodie vix tolerabile.

Namque, ut alia silentio premam, omnibus dioeceseos parochis incumbit officium, non modo ratione beneficii paroecialis quotannis ferme 86 diebus pro populo ubi commisso Missam applicandi, verum etiam totiens Missas exequlales atque Missas pro sponso et sponsa celebrandi; ex quo ultro consequitur, praesertim multos parochos tot Missis fundatis oneratos, nisi easdem ad curiam dioccesanam transmittant, vix umquam invenire diem, quo votis parochianorum satisfacere queant, qui crebro stipendia manualia iis offerunt petentes, ut pro suis necessitatibus et desideriis sacrum faciant Quare parochi, ne tali modo fideles offendant, ad normam can. 341 ? 1 Codicis Juris Canonici Missarum onera, quibus nondum satisfecerunt. Ordinario tradere solent...

Ceterum per decretum diei 6 Decembris 1919 ad tramitem can. 831 § 1 CJC. definivi, in dioecesi Osnabrugenri adnexisque missionibus inde a Kalendis Januariis anni 1920 manualem Missarum stipem esse summam trium marcarum; quae stipis Missarum adjectio certe minor aequo est. sed miserabilem pro tempore dioecesanorum conditionem respiciens de ulteriore stipendii auctu haesito, ne fideles offendantur et clerum falsis avaritiae criminationibus insimulent. Aucta autem tali modo laxa stipendii manualis, sacerdotes, qui Missas apud beneficia seu officia sua fundatas sive ad normam can. 838 aliis sacerdotibus sive ad normam can. 841 § 1 Ordinario persolvendas committere volunt, pro quavis Mina stipendium trium marcarum debent exsolvere, etiam si proventus singularum fundationum juxta superius exposita ante decennium jam reductarum valorem stipendii dioeccsani inde ab ineunte hoc anno duplicati non attingant. Exinde vero notabilem accipiunt fere omnes sacerdotes redituum suorum deminutionem, quippe cum perpaucae tantum Missarum fundationes novo stipendio dioecesano coaequentur.

Jam vero talem redituum imminutionem eo aegrius clerus meus nunc feret, quia post immane bellum revera vitam in egestate degit. Vilescente enim monetae germanicae valore et augescente in dies annonae inopia et caritate omnes res ad vicium veslitumque necessariae tam impenso pretio in patria nostra veneunt, ut clerus tenuissimo cultu vivere cogatur, immo totiens sacerdotum impendia reditum exsuperent ideoque sacerdotes ad paupertatem delabantur. Neque cleri emolumenta eo quo miserrimae temporum asperitatis respectu opus esset modo augeri queunt Nam neque ipsa beneficiorum seu officiorum emolumenta crescunt neque census ab Ordinario Christifidelibus ad comparandas expensas cultus divini et supplendam sacerdotum sustentationem impositas multo efferri potest, neque Status pari qua magistratuum suorum reditum adauget benevolentia clero subvenire paratus est Et hisce quidem ex causis omni meliore quo fieri poterit modo tot tantisque cleri necessitatibus consulendum esse censeo, ne in extremum Inopiae detrudatur.

Jam si obligatio singulis sacerdotibus incumbens applicandi quotannis tot Missas fundatas ad minimum Missarum numerum reducatur, iidem sacerdotes eo phares Missas erga stipendium manuale poterunt persolvere atque ita eorum inopia saltem paulului sublevabitur et congruae eorum sustentationi providebitur.

Quibus omnibus aliquantisper fusius jam expositis a Sanctitate Vestra humillimis instantissimisque votis audeo petere facultatem, qua Missas, ln cioeccs: missionibusque meis ad usque Kalendas Januarias anni 1900 quoquo modo fundatas ita valeam reducere, ut singuli de quibus agitur sacerdotes, qualescumque et quotquot fundationum obligationes liscium incumbunt vel imponuntur. inde a Kalendis Januariis decurrentis anni quotannis unam tantum Missam ad intentiones omnium fundatorum applicare debeant ».

Rescr. - Sacra autem Congregatio Concilii, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri Benedicti Papae XV-, attentis expositis, per Rescriptum diei 8 Junii decurrentis anni — ProL Nr. 2843'20 — benigne tribuit nobis facultates juxta preces ad triennium, si tamdiu eadem rerum adjuncta perduraverint

Exsecutio Re|xrihii

Apostolica igitur potestate utentes in hac parte gratiose nobis commissa praesenti nostro decreto Missas in dioecesi missionibusque nostris ad usque Kalendas Januarias anni 1900 quoquo modo fundatas ita jam reducimus, ut singuli de quibus agitur sacerdotes, qualescumque ct quotquot iundationum obligationes iisdem incumbunt vel imponuntur, inde a Kalendis Januariis decurrentis anni ad usque diem 31 Decembris 1922 quotannis unam tantum Missam ad intentiones omnium fundatorum applicare debeant.

Et quoad applicationem quidem talis Missae religiose observandae sunt hae regulae, videlicet:

1. Sive in titulum sacerdos beneficium possidet, sive beneficium eidem in administrationem tantum datum est. sive unum dumtaxat beneficium seu officium sive duo vel plura possidet seu administrat, sive praeter proprium beneficium seu officium eidem reapse commissae sunt speciales fundationes, exempli gratia primlssariatus, adimplendae. applicando unam tantum quovis anno Missam universis et singulis istis obligationibus satisfacit.

2. Si vero sacerdos beneficium seu officium fundationem •eu fundationum complexum ne in administratione quidem veri nominis habeat, sed Ha tantum respective oneribus adimplendis advigilare teneatur, ut ipse ex fundatlon.t proventibus stipendia pro applicandis Missis ad instar manualium erogare, residuum vero emolumentorum fundationis substantiae accrescere debeat, tali in casu ipsi sacerdoti fundationum obligationes revera non incumbunL ideoque talibus fundationum obligationibus per se minime satisfit per applicationem unius Missae; at suadendum exsè videtur, ut quoad tales fundationes sacerdos, emolumenta ct onera circumstantias accurate explicans. ad nos recurrat in singulis casibus.

3. Missa quotannis a singulU sacerdotibus ad implendas universas et singulas fundationum obligationes Icgctxla applicari debet ° *ad intentiones omnium fundatorum* Quire sl quis decurrente anno jam complures Missas applicaverit ad intentiones speciales quarondam fundationum, tali modo nondum satisfecit obligationibus fundationum praesenti decreto ad minimum numerum reductis, sed adhuc tenetur applicare unam Missam " *ad intentiones omnium fundatorum*

4. Licet una dumtaxat Missa legi debeat ad satisfaciendum omnibus fundationum or.cn! u$. tamen Missae fundatae determinato diei affixae tali diei — utique cum applicatione Ubera — persolvi. Missae cum cantu <tu cum expositione Sanctissimi seu alia cum sollemnitate fundatae reapse cum cantu seu cum expositione seu respective alta sollemnitate — at ct ipsae cum applicatione libera — celebrari debent ; itemquv. si Misssac Iundatae dc jure juncta sit publicatio vel precum recitandarum obligatio. Missa rite publicari (al minime applicari) scu respectivac preces recitari debent.

5. Missae inde a Kalendis Januariis anni 1900 fundatae etiam imposierum ad normam praescriptorum. quae in limine singularum fundationum habentur, religiose persolvi debent, neque quoad hascv fundationes ulla reductio locum habet.

Ceterum ordinamus, ut singuli decani rurales praesens nostrum decretum occasione proximae coniercnttae pastoralis praelegi curent, sacerdotibus inculcent, regulas explicari. d.seepUn. collustrari factant, atque ita factum esse ad usque Kalendos Octobres currentis anni ad nos referant

EpAsntura vero forsan quoad interpretationem hujus decreti dubia, quae a conferentia pastorali enodari nequeunt. ab ipsa confervntii seu a singulis sacerdotibus robis solvenda scripto proponantur

Osnabrugl. die 7 Augusti 190).—WtlhclT.uT. Episccpui Osnabrugensis

• **Ordr.br.o Otrabr-TT-.s» et Bli t in Gemo»·. Pre? N. 2343/20; AKKR 1C-0 (1920) 34-33**

16.-SC CONS., FACIET. PART

Additiones et **VARIATIONES AD FACULTATES LEGATIS APOSTOLICLS DIE 6 MAI! 1919 CONCESSAS [LE 1761**

ci Vacante in territorio iurisdictionis Nuntii. Internuntii vel Delegati aliqua dioecesi, fas sit Nuntio. Internuntio vel Delegato, rogante Vicario Capitulari vel Administratore dioecesis, eadem omnia concedere quae sunt in potestate ordinaria Episcopi

b) Quoties urgeat necessitas, evidens sit utilitas, el periculum sit in mora, facultas conceditur permittendi alienationem bonorum ecclesiasticorum vel piarum causarum. usque ad valorem CÛ millium francorum pro regionibus Europae, et 100 millium extra Europam.

c) Permittendi ingressum in Seminarium illegitimis. dummodo non agatur de adulterinis aut sacrilegis, si de cetero conditiones ad ingressum in pium locum necessariae habeantur, ct firma obligatione recurrendi ad S. Sedem pro eorum sacra ordinatione.

d) In locis ubi ob defectum vel nimiam distantiam parochorum succurrendum sit fidelium necessitatibus c»pc sacrarum missionum illuc identidem mittendarum, tribuendi Praesidi vcl Superiori Missionis ut ipse qua parochus, ceteri misstonani qua eius vicarii cooperatores. ea omnia possint pro fidelibus ad illam Missionem pertinentibus vel ad eam accedentibus, quae ceteri parochi el vicarii cooperatores in suis paroeciis possunt.

Item concedendi eidem Praesidi vel Superiori Misv'onis. in loco Missionis ut supra, facultates quibus Vicarii generales pollent, ct quas canones Codicis 1043-1057 statuunt, el Ordinariis pro matrimoniis tribuunt. Itcmque concedendi potestatem confirmandi iuxta n. 33 Indicts [LE 1761.

Officii autem erit Superioris Mission^, docere Ordinarium loci de potestate sibi facta a Nuntio. Internuntio vel Delegato Apostolico. ab eoque obtinere, quatenus fieri posxit, Missionis fimum designationem. expleta vero missione eidem Ordinario adnotationem praebere de sacramentis in loco miss'onis administratis, proul parochi pro sua paroecia tenentur.

Denique hanc ipsam potestatem potent Nuntius, Internuntius vel Delegatus Apostolicus, in casibus particularibus. subdelcgare Episcopis qu: In loco suae iunsdiclionU sunt

Praeterea n. 27 Indicia ILE 1761 ita redigatur:

27. Communicandi ecclesiasticis viris facultatem erigendi sacras Stationes Viae Crucis cum applicatione indulgentiarum et pia sodalitia Rorarii. B. M V. de Monte Carmelo et Septem Dolorum, sub lege tamen et condiUone ut haec facultas ...

· Mwrflla lγ.·<τ-···i 1l1» rt Dt; ApoMoUcit- ME 34 (1922) 200-201 Ade. r'.4« »u^· v-b d.'t 1919 M3, 6· LE 176; A. VERMEERSCH H PıM 12 (1923) (152)-(1S9). ubi da»· dl«i 20 lui 1920 KWiîWT. «t in IP 4 11924) 203 207.

versi, interpellatione facta ct coniuge infideli discedente. gravibus dc causis ab ipsis Ordinariis cognoscendis et probandis, mulierem catholicam ducere nequeant, ut cum coniuge pagano rite contrahere possint, servati» condicionibus can. 1065 et 1071 ».

1920 IUL 9.-SC S. OFFICII, DECR. PART.

Damnatur opus cui titulus · felix ttmmermans. **PALLIE1ER »**

Delatum est ad Supremam H. Congr. S. Officii opu< cui titulus: Felix Timmermans. Pallieter (Amsterdam P. N. van Kampen en Zoon). Quo accurate perpenso. Emi ac Revrhi Cardinales una mecum Inquisitores Generales, in consessu habito Feria IV die nona decurrentis mensis, Judicarunt illud, utpote sensuum voluptatem fovens, pietatis exercitia haud reverenter tractans, ipsasque fidei veritates ludibrio exponens, animabus periculosum esse, ideoque mandarunt ut singuli Episcopi Belgici et Hollandici Fideles moneant, opus ipsum legi non posse.-R. Card. Merry Del Val.

• **Mcwrih Eeliii eî Nccrlrndlat. PrM 14 (1925) 23. Ada. PiM IA (1925) 24**

1920 111 IO.-SC CONC. RESOL·. AAS 12 (1920) 357-365

TOLETANA et ALIARUM

Servitii choralis. seu modi computandi absentiam

Die 10 iulii 1920

Dubia circa quaedam episcoporum privilegia

Reproposilis dubiis in Decreto S. R. C. De quibusdam *Episcoporum privilegiis,* diei 26 novembres 1919 contentis (I. 5-IV. 1; Acta Apostollcae Sedis, an. 1920. n. 5) ILE 2201; nimirum:

I. - Num usus mitrae argenteae cum laciniis item argenteis, pro simplici mitra damascene vel linea cum rubeis laciniis, sicubi ab aliquo Episcopo invectus fuerit, tolerandus sit.

II. - Fienne debeat Episcoporum Missae solemni pontificali adsistentium. thurificatio statim ante incensatior.em presbyteri et diaconorum paratorum, qui Episcopo celebranti adsistunt?

Et sacra rituum Congregatio, exquisito specialis Commissionis voto, expositis dubiis ita respondendum censuit:

Ad I: *Negative, iuxta Caeremoniale* Episcoporum (lib. I. cap. XVII. num. 1>.

Ad II: *Servetur Caercmouiale Episcoporum* (lib. 1. cap. XXIII. nn. 27 et 28).

Atque ita rescripsit et declaravit Contrariis nor, obstantibus quibuscumque.

Die 9 Iulii 1920.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

1.-SC PROP. FIDE, 1NDVLT. PART

Facultas **AD DECENNIUM CONCESSA DISPENSANDI SUPER DISFARITATE CULTUS CUM UTENTIBUS PRIVILEGIO PAULINO ET CONTRAHERE CUPIENTIBUS CUM PARTE PAGANA**

« Dispensandi super impedimento disparitatls cultus cum neophitis qui. privilegio Pnulir.o uti cupientes, con-

Species facti. - In Hispania vetus consuetudo, plus quam centenaria, retinet tamquam residentes ad effectus lucrandi praebendae fructus, cos omnes beneficiarios chorales, qui una etiam tantum hora canonica quovis dio choro assistant. Hinc est, ut hi omnes, qua dic uni etiam tantum choral! horae intersunt, lucrentur fructus praebendae dici respondentes et distributiones respondentes horae praesentiae, amittentes itaque solas distributiones respondentes horis absentiae.

Promulgato nuper Codice, plura dubia exorta sunt circa valorem praefatae consuetudinis et circa consec-
X4 Varia, quae ex varia resolutione/ huius quaestionis sunt deducenda. Dubia haec S. Sedem deferre merito voluerunt Emus Archiepiscopus Toletanus el Episcopus Legionensis. tum ut authentica haberetur decisio, cui omnes variae sentientes stare deberent, tum ut quaestionis huiusmodi, nimio forsan ardore exagitatae, quiescerent tandem et non eo usque devenirent ut pax et concordia in clero servanda detrimentum aliquod pateretur.

Plura ad rem in utriusque Antistitis litteris exponuntur. quae tamen omnia pendunt ex praeiudiciali quaestione de valore enunciatae immemorialis consuetudinis. Super his itaque exquisitum est votum Consultoris» qui rem universam breviter ct dilucide confecit. Praestat igitur idem votum ex integro subnectere.

Votum Corsultoris. — I. Dc exsistentia Istius consuetudina et de eius antiquitate non est ambigendum. Non solum enim eam nobis testatur Eiftus Archiepiscopus Toletanus. sed de ea Iam loquuntur tamquam de consuetudine ab antiquo tempore vigente antiquiores canonistac. ut Rciifenstuel (1 1703). Garcia (τ post ann IGIS) et alii.

Antiquiores hi Doctores eam validam habuerunt. Sufficiat testem adducere Reiffenstuel. qui (in 1. III. tlt. 4. n. 112) scribit: ⁂ Addit Theodosius Rubeus (Dirce*piationes fo*- renjcf Stephani Gratiani, c. 298), quem refert Barbosa “ *\Dc off.* ct pot. Episc., p. III, all. 53. n. 133), quod cano- “ old non possint iuvari aliqua consuetudine, quin tcr.car,- “ tur omnibus septem horis inservire Verum Garcia (Dc “ bene/., p. III. c. 2. n. 330) asserit istud non servari. nec " esse receptum in Hispania, in cuius ecclesiis communiter " lucrifit grossa seu praebenda residendo una hora: quae " consuetudo videtur valere (Caesar de Grassis, decis. 116. " n. 8j, et potest sustineri (inquit Garcia, cil. num. 330), “ saltem dum per superiorem aut per Capitulum non sit - ahud ordinatum ”. - Et hoc. ut bene advertit hic RciffenstueL a Garcia adseribitur facto, quod in Hispania Cone. Tridentinum in hoc puncto non fuerit receptum. Garcia enim admittit omnino doctrinam communem in hypothesi non elistenlis consuetudinis, secundum quam ad computandos dies residendae requiritur ut beneficiarius Intersit Integro officio dici et omnibus horis canonicis. Imo affirmat hoc idem constare ex Concilio Tridenti.no et ex pluribus declarationibus S. Congr. Concilii quas allegat, sine mentione tamen mensis et anni. Ex allegatis autem his responsionibus una est. in qua dicitur: “ Interessentla. de “ qua in hoc decreto, debet esse in omnibus diebus et ho- " ris officiis divinis intéressé et inservire, praeterquam in " tribus mensibus singulorum annorum, nisi Eclesiae consti- “ tutiones longius servitii tempus requirant " (Irc. cit.. n.
33 35 / Addit autem (loc. cit. n. 329): Quin imo amplius “ voluit S, Congregabo non valere statutum seu consuetu- * dinem. ut praebenda vel grossa lucrifiat interessendo * una vel duabus horis aut minori tempore novem men- “ sum, ut in declaraUonlbus sequentibus: “ Non valet sta- - tutum, ut una hora vel duabus Interessentes lucrentur " massam grossam sive praebendam, amissis distributionl- * bus quotidianis ⁂

Quanti autem facienda sit ratio a Garcia hic adducta ad robonetlandam praxim hlspanlcam. Concilium scilicet Trldtttlnum quod ad hoc punctum non fuisse ea in regione receptum, non iuvat hic multis disputare. Unicum enim habere videtur sensum probabilem, aut melius non illlco improbandum, eam scilicet valere vi contrariae consuetudinis. Verum advertendum est. – consuetudinem abessendi ” a choro utpote adversam chorall disciplinae, nullius robo- * ris esse saepe saepius censuisse S. Congregationem ut aserit Pallottlni (Collectio p. *Canonici.* j 9. n. 201). Quare videtur optimo iure potuisse scribere de Herdt (Praxis cartîuhrrü, c. 28. } 8, III): w Quapropter qui quolibet die ah- ’ cui horae culpate non intererit, reputabitur absens ea ’ ipsa die quoad mulctam fructuum suae praebendae. ' quamvis lucretur distributiones pro ceteris horis quibus * praesens erit ".

Relinquendo autem nunc antiquam disciplinam, ct conideratlonem nostram ad praescripta Codicis convertendo, v.der.dum breviter est. quid secundum ea de praxl hispar.ica sit sentiendum.

Porro habemus canonem 414 praescribentem omnes chorales beneficiarios debere divina officia, quae comprehendant psalmodiam horarum canonicarum (omnium profecto) « celebrationem cum cantu MLssae conventualis (c. 413/. is choro persolvere singulis diebus: ~ Omnes et singuli qui ’ chorale beneficium obtinent, tenentur in ipso choro divi- * na officia persolvere singulis diebus, nisi servitium per ' turr.um a Sede Apostolica aut fundationis legibus fuerit * Indultum

Habemus praeterea canonem 1475, 5 1. in memoriam revxactem et positiva lege confirmantem praeceptum, lege ipw cuturali vigens, debere beneficiarium onera benefici·» innexa. ad quae explenda frultur iuribus beneflciallbus et praebenda, fideliter adimplere: ~ Beneficiarius tenetur pe- * cullarta onera beneficio annexa fideliter adimplere el * praeterea canonicas horas quotidie recitare

Certum pariter est beneficiarios ad residendam obligatos antiquo iure. non censeri residentes, nisi officia annexa persolverint, quum ab ipsis non materialis quaelibet residentia, sed formalis requiratur. Antiquum hoc lus nedum a Codice immutatum fuerit, dicendum eS4 confirmatum, si attendamus ad praescripta canonis 6. nn 2-4./ 360

Ex lus omnibus facile deducitur ct evidenter beneuciarios chorales, qui hlspanlcam praxim sequuntur, ad mentem iuris. etiam Codicis, non esse habendos veluti residentes, eos proinde, attento iure communi, incurrere poenas non residendum, quae a Codice feruntur in can. 2381.

Excusari autem ab his sequebs unice possunt ratione consuetudinis. Quare tota quaestio ad valerem istius consuetudinis restringitur. Praescindamus a quaestione num consuetudo haec ad normam antiqui iuris legitima dicenda esset; supervacaneum enim esset hoc quaerere. Ceric illegitima esset habenda, ne suspicari quidem potest eam a Codice robur obtinuisse.

Supponamus igitur praxim istam usque ad Codicem fuisse legitimam, et inquiramus, an. Codice promulgato, in ^ua legitimitate et vi manere dicenda sit. De consuetudinibus canonibus contrariis, quae ante Codicem vigebant, agi: canon 5. qui eas in duplicem classem dispertitur: id ea» scilicet, quae a Codice *reprobantur,* et in cas. quae non reprobantur. Hae, si centenariae ani vcl immémoriales, possunt ab Ordinario tolerari, quando is existimet non p^sse eas facile submoveri; illae corrigendae sun:, licet immémoriales.

Consuetudo, de qua hic agitur, pertinetne ad primam vel ad alteram classem? Et puto dicendum pertinere ad primam seu ad consuetudines *reprobatas.* Habemus enim canonem 418. qui statuit: ⁂ *R^-probata contraria co ju:tudi.u.* ' canonici ac beneficiarii quotidiano choro adstrtcti. po<· *. sunt singuli abesse tres tantum menses ii anno, riw .. continuos sive interpolatos, dummodo propnae ectlentc '* statuta aut legitima consuetudo servitium diuturnius nen '. requirant Porro, ut ex dictis patet, ad legitimam re dentiam seu praesentiam non sufficit, ut quis uni vel alteri horae intersit, sed necesse est ut integre choro inserviat, idest ut divina officia, omnia scilicet, in choro persolvat ad normam canonis 414. Consuetudo autem, de qua quaeritur, permittit ut habeantur residentes ii quoque, qui hoc non praestant et consequenter ad normam iuris non sunt tales, et proinde permittit ut de facto canonici et beneficiarii absint (in sensu iuris) ultra tres menses. Huiusm'di autem consuetudo in Codice *reprobatur.* Est igitur ad numeranda lis. quae, ut loquitur canon 5. tamquam *uru *corruptelae* corrigendae sunt. Hinc p«st Ccdicem sequentes antiquam praxim habendi sunt tanquam non residentes, et incurrunt poenas, de quibus in can. 2381.

Quare ad principalem quaestionem ab Eflfo Archlepisc Toletano ct ab Episcopo Lcgionensl propositam respondendum censeo Negative, idest eam consuetudinem non panse amplius servari.7 361

IL Ex huius principalis quaestionis solutione prona iit via ad solvendas alias, quae sunt veluti accessoriae cf consequcntiales. ac sumnutim ita expediri possunt.

Quaeritur in primis utrum poenae canonis 2381 teneant etiam tum. qui residentiam non fovit ex causa non graviter culpabili et proinde materialiter potius quam formalité? dellquiL - Responsio facilis est Vel causa absentiae (quin recolam Pontilicium indultum) admittitur a iure tamquam excusans a servitio chori (cfi. cc. 420 et 421), ct tunc nu::a difficultas: lex ipsa decernit quid absens huiusra dl lucretur. quid amittat in casu. Vcl r iure non admittitur, tunc habebitur externa legis violatio. " Posita autem exuma “ legis violatione, dolus in foro externo pracrumitur. do- “ nec contrarium probetur ⁂ (c. 2200. (2); si autem dolus firaesumitur. quum dolus sit deliberata voluntas violandi egem (c. 2200, ξ 1), praesumitur delictum. Ertt igitur talis absens poenis obnoxius, quousque non probat defectum seu absentiam deliberatae voluntatis violandi legem.

Aliud dubium est. num illegitime absens retinerr po«eu; fructus respondentes privatae recitationi officii divini alusque oneribus. - Dubium videtur fundari in sententui quorumdam (D'Annibalo. Summ.. III. lUb. ⁂dum quam - canonici quoad fructus, bene/letatorum, quvad distribu- ⁂ tlones quotidianas, *choralium* iure censentur " Ex quo consequens est ut. quemadmodum de bcneficiatls dicitur (cfr. Lehmkuhl. *ThcoL mor.,* cd. X. 11. 640 eos. quando praeter recitationem officii alia or.jra bcncfxio annexa sunt, partem tantum fructuum bc.ieficii propter ncglce:ajn recitationem amittere, idem de chorallbus dicendum Mt Verum etiam admisso, in praesenti quoque dis. iplma Codicis idem dicendum esse, quod non est extra dubium (cfr. c. 1475. 5 2): advertendum est. hic ap de poena a lege statuta. Porro “ leges ecclesiasticae (etiam poenales) intelligvrdat - sunt secundum propriam verborum significationem tn “ textu et contextu consideratam “ (c. 18). Iam age poena canonis 2331 clarissimis verbis enunciatur. * Eo ipso, dicit canon (Illegitime ⁂absens. privatur omnibus fructibus ⁂i ” beneficii vel officii pro rata illegitimae ateeottae St igitur lex dicit illcgiltmc absentem privari omaibiu fructibus pro rata absentiae, nulli sunl fructus excipiendi. Nec mirum debet esse talem absentem privari omnibus fructibus. etsi recitationi divini officii pnvatim satisfecerit. Arltur enim hic de poena. Poena autem * est privatio alicuius " boni ad delinquentis correctionem et delicti puniUoncm a “ legitima auctoritate inflicta * (c 2215): privatm ver> dicit ablationem seu ademptionem alicuius rei. quam qui« habet Nemo enim privatur aut privari potest re. qua caret Hinc quod illegitime absens, recitando privatlm horas canonicas. bencficU fructus suos fecit; ⁂ autem privatur In poenam. Si contra, horas noa rceilasset, fructus «u-s ren fecit c 1475. f 3». quibus proinde prtvarl hon posset sed

,Λ
c;

eos non ratione poenae, verum ratione iustitiae conunutativae restituere deberet, secur.dum medum a *lege* praescriptum.

Quare ad hoc dubium respondendum censeo: Negative.

Tertium dubium est utrum lUegitime absens, antequam beneficio privetur, relinere sibi possit portionem quamdam ab Ordinario deslfmandam ct ad eius sustentationem necessariam. Porro ulcgitlme absens privatur quidem omnibus fructibus, sed pro rata absentiae. Cesset igitur ab illegitima absentia et lucrabitur fructus: si ab ea non cessat et in sua contumacia persistit. non video cur ei succurrendum sit concessione alicuius partu ex fructibus. Si vero Ordinarius perveniat usque ad privationem beneficii, tunc memoria retinenda est communis canonistarum doctrina, quam Wcrnr Jus eccl. VI 117) desumptam ex Streinler (Trail? drs pixnex ccclcsidjrtiqucs, pag. 33, sic exponit: " Quum * *paupertas cogat ad turpia,* judex ecclesiasticus, qui clen- * cum suo beneficio privavit, curare debet, ut clerico isn " sufficiens quaedam allmentauo subministretur, v. gr. tn w domo correctionis ve! demeritorum: secus enim privatio " *beneficii* aequipararetur poenae capitali per inediam in- - fligendae. Quae poena capitalis a foro ecclesiastico om- " nino aliena est. Cetcroquin ne ista quidem alimcnUlio w concedenda est contumacibus, quamdiu illi in sua con- * tumacia perseverant ". Quae omnia concordant cum doctrina Codicis in can. 2399. i 3: 2303, I 2; 23M. $ 2.

Quare ad dubium respondendum videtur: Negative.

Quartum dubium est; Utrum absentiae tempus sit per dies supputandum, non per horas canonicus., et quot dies illegitimae absentiae requirantur ut quis irresidens censeatur ac contra eum procedi possit ad nonnam can. 2163-2175, Kit .I'.'

Quod ad primam pariem dubium tam resolutum fuit ab hac S. Congregatione in Aquitana. 17 iun. 15M. tn qua censuit: " Ad constituendum servilium novem mensium non " esse colligendas punctaturas, quasi ii. qui novem puncta- * lurarum ex duodecim, quae cx servitio totius anni con- * flantur, deserviendo tulerint, servitio novem mensium " debito satisfecerint; sed ipsos dies rexidentiae et servitii. * sive continui fuerint sivé interpolati, numerandos esse. w ut numerum compleant dictorum novem mensium · icfr. Ben. XIV. Inrt. 107. n. 32).

Porro nulla videtur ratio cur ab hac responsione, quae statuit praxim ordinariam S. Congregationis, sit reeedendum ln casu. Nam. quamvis perraro S. Congr. concessit (ln Mcxiccnc. 18 mart!1 18511 ut vacationis/ tempus a choro non per dies sed per horas canonicas supputaretur, quin tamen vacatio ultrà 1res menses protrahi valeret, non obstante contraria quavis consuetudine (eL PaUottmi. Collect*io. v.* Canonici. J 9. n. 200,; id factum semper luit in raris illis casibus ob peculiares rationes, praesertim ob penuriam cleri, quae ln Hispania non verificantur.

Quod ad alteram panem attinet, evidens est nihil aliud requiri nisi absentia illegiLme protracta ultra 1res menses quo in rasu stabm procedi potest, servatis tamen praescriptis canonum 2168-2175.

Quare ad dubium respondendum censeo: Quoad 1 – partem stetur decisioni S. Congr. in Aquitana, 17 iun. 1594. quoad 2» partem: statim a completo tertio mense absentiae, ■ervato tamen procedendi modo praescripto in cc. 2168- »75.

Quintum tantum est dubium, num illegitime absens teneatur fructus restituere ante sententiam declaratoriam quoque; et an capitularia statuta praescribere poRsint cum approbatione Ordinarii fructus tradendos esse fabricae ecclesiae in toto vel in parte.

Quod ad primam partem puto, saltem secundum disciplinam Codicis, respondendum esse *affirmative.* Ratio est praescriptum canonis 2222, J 1. cx quo poena latae sententiae. qualis est ista, reum delicti conscium statim tenet in utroque foro, et od hoc non est necessaria sententia declarators, nisi ln casu, quo reus poenam subire non posset ene infamia. Quae exceptio m casu nostro locum nabere non potest, quum de re publica et manifesta agatur Dixi: saltem secundum disciplinam Codicis. Nam antiquo ture fuit quaedam discrepantia inter Doctores.. Nonnulli enim ad applicationem poenae semper necessariam dixerunt sententiam saltem declaratorlam Hos sequitur D'Annibale (L 309). qui dicit: " Poenae positivae non tenent ante " sententiam ludiclx. eUi in lege cautum sil ut incurrantur " ipso tacto, ip*o iure. immo etiam nulla declaratione prae- • musa *. At etiam in antiquo iure praeferenda fuit wntenUa contraria, quae a Suarex communis dicebatur, el secundum quam non requirebatur sententia declaratoria (quando tamen verba legis essent perspicua) etiam quando agebatur de legibus praecipientibus actiones afflictivas corporis, quamvis, ut advertit Suarez (De *leg . c* 7. n. 6): " Ordinarie J non solent cogi homines per solas leges ad huiusmodi " actiones, licet non repugnet obligari et harum lesrum " exempla non habemus tn iure civili vel canonico multo autem magis in legibus Imponentibus pecuniarias poenas, tn quibus, alt Idem Suarez Hoc. clL. n. Tt. " facilius potest " haec obligatio imponi, quia cx genere «uo leviores sunt " et sine dedecore vel infamia impleri possunt . Quam va ■ententlam. ut patet ex dictis. Codex noster recepit. Quare quum :n/ can 2381. ⎪ ⎤ dicatur: " En Ipso privatur omnibus ·· fructibus ", etc., nulla exspectanda erit tn ensu sententia declaratoria

Qwd ad «ecundam partem advertendum est Codicem statuere tn citato canone illegitime absentem fructus, quo· restituere debet, tradere debere Ordinario. " qui .ceocsLic " vel .ilicui pio loco vel pauperibus distribuat Potes. igitur Ordinarius, si vult, eos applicare fabricae ecclesiae sed liber est eos aliter etiam distribuere intra limites a Codice eius electioni assignatos. Porro non video qua ratione et quo iure haec electionis libertas ab Ordinario auferre possint statuta capitularia, etsi approbentur ab Ordinario, qui hoc modo restrlngeret potestatem suorum successorum. Quare ad hanc partem respondendum censeo *negativa.*

Resolutio. - Die 10 **iulii** 1920, **propositis, in plena**riis S, Congregationis Concilii comitiis, in Palatio Apostolico Vaticano habitis, infrascriptis dubiis nimirum:

I. *Utrum sustineri,* rei *tolerari, possit centenaria et immemorabilis hispanica consuetudo lucrandi fructus praebendae quotidianos, etiamsi una tantum vel duabus horis canonicis praebendatus choro assistat in die naturali vel liturgico.*

II. *Utrum Codicis canon 2381 urgeat etiam* tn *casu non renidentiae,* non *graviter culpabilis, vel materialiter tantum,* non *formahter, culpabilis ac notoriae.*

III. *Utrum, post vigentem canonem 2381, Beneficiarius vel Canonicus illegitime absens retinere possit fructus respondentes privatae recitationi Officii divini,*

IV. Utrum, *ex fructibus praebendae adhuc possessae, salvanda* sit *et a possessore (licet illegitime absente) retinenda portio quaedam ab Ordinario designanda* et ad ipsius praebendati *sustentationem sufficiens.*

V. *Utrum, attentis Fabricarum indigentiis, possint statuta capitularia cum Ordinarii approbatione statuere fructus amissos esse Fabricae ecclesiae tradendos* in toto vel in parte.

VT. *Utrum absentiae tempus* sit per dies an per *horas canonicas supputandum, et quoties* dies illegitimae absentiae requirantur ut quis *irresidens* censeatur, ec *contra eum procedi possit ad normam can. 2163-2175.*

VIL *Utrum illegitime absens teneatur fructus restituere ante sententiam declaratoriam.*

Emi Patres respondendum censuere:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Affirmative,* dummodo ne concurrant causae excusantes iuxta can. 420, 421. vel Pontificium indultum.'

Ad m. Negative.

Ad IV. *Negative.*

Ad V. Standum dispositioni can. 1475, § 1, et 2381.

Ad VI. Esse supputandum per dies integras et tempus illegitimae absentiae computari statim. a tempore transacto trium mensium, seu alio, legitimae vacationis.

Ad VII. *Affirmative.*

Facta autem de praemissis SSmo Dno Nostro Benedicto Divina Providentia PP. XV relatione, per in-

approbare et confirmare benigne dignata est.·
Secr.

Ada. F CHIRICO In ME 48 (1935) 135-145. 180-184: L COZZA in ME 46 (1334) 229-239.276-287,361-370; RECATILO n. 185; ME 32 (1920) 269 272.

286

1920 ILL 10.-SC PROP. FIDE, RESP. PART

Aestimatio valoris in alienandis bonis ecclesiasticis

10 luglio 1929

Quod spectat autem c. 1532. valor truncorum aestimandus est ex ratione normali nummorum, non autem ex cursu eambii. Si fundus vcnumdetur per partes, in ordine ad can. 1532 summae venditionum partialium coalescunt si venditiones partiales <sive simultaneaesive aliquo temporis spatio separatae) hoc animo fiant ut totum fundum alienandum intendas*, e contra non coalescunt st una pars vendatur, quin ceteras partes intendas alienare.—G. M. Card, van Rossum, Pracf. C Laurenti, Scct.

Promulgato nuper Codice, plura dubia exorta sunt circa valorem praefatae consuetudinis et circa consectaria, quae ex varia resolutione/ huius quaestionis sunt deducenda. Dubia haec S. Sedem deferre merito voluerunt Emus Archiepiscopus Toletanus et Episcopus Legionensis, tum ut authentica haberetur decisio, cui omnes variae sentientes stare deberent, tum ut quaestionis huiusmodi. nimio forsan ardore exagitatae, quiescerent tandem et non eo usque devenirent ut pax et concordia ln clero servanda detrimentum aliquod pateretur.

Plura ad rem in utriusque Antistitis litteris exponuntur, quae tamen omnia pendunt ex praeiudiciali quaestione de valore enunciatae immemorialis consuetudinis. Super his itaque exquisitum est votum Consultoris, qui rem universam breviter et dilucide confecit. Praestat igitur idem votum ex integro subnectere.

Votum Coxsultoris. — L Dc exsistentia istius consuetudinis et de eius antiquitate non est ambigendum. Non solum enim eam nobis testatur Effius Archiepiscopus Toletanus. v-d dc ea iam loquuntur tamquam de consuetudine ab antiquo tempore vigente antiquiores canonistae, u! Relffenstuel (t 1703). Garcia (τ post αηη. 1613) ct alii.

Antiquiores hl Doctores cam validam habuerunt. Sufficiat testem adducere Reiffenstuel. qui (in l. III. tit 4. n H2i scribit: ** Addit Theodosius Rubeus *[Disceptationes Jo-* " *renies Stcphani Gratiani,* c. 298), quem refert Barbosa " (Dc *off. et pot. Eptec., p.* III. at'. 53. n. 133». qued ca- • r.lci non possint iuvan aliqua consuetudine, quin tcncan- " tur omnibus septem horis Inservite. Verum Garcia (Dc " *benej^* p. III. c. 2. n. 330J asserit Istud non servari, nec " esse receptum in Hispania, in cuius ecclesiis communiter • lucrifit grossa seu praebenda residendo una hora: quae ' consuetudo videtur valere (Caesar de Grassis, dccis. 116, • n. 81. et potest sustineri (Inquit Garcia, clu num. 330). " saltem dum per superiorem aut per Capitulum non sit " aliud ordinatum - Et hoc. ut bene advertit hic Reifienstuel. a Garcia adseribitur facto, quod In Hispania Cone. Tr.dentlnum in hoc puncto non fuerit receptum. Garcia enim admittit omnino doctrinam communem in hypothesi non exlstentis consuetudinis, secundum quam ad computandos dies residendae requiritur ut beneficiarius intersit integro officio diei et omnibus horis canonicis. Imo affirmat hcc idem constare ex Concilio Tridentino et ex pluribus declarationibus S. Congr. Concilii quas allegat, sine mentione tamen mensis et anni. Ex allegatis autem his responsionibus una est. in qua dicitur: " Interessentia. de " qua ln hoc decreto, debet esse in cmnibus dictus et ho- " ris officiis divinis intéressé ct inservire, praeterquam in • tribus mensibus singulorum annorum, nisi Eclcslac consti- " taliones longius servitii tempus requirant '* (Icc. cit.. n. S3 225» / Addit autem (loc. cit. n, 329): ~ Quin imo amplius " voluit S. Congregatio non valere statutum seu consuetu- • dlnem. ut praebenda vel grossa lucrifiat interessendo " ur.a vel duabus horis aut minori tempore novem men- • sium. ut in declarationibus sequentibus: ~ Non valet sta- " lutum, ut unn hora vel duabus interessentes lucrentur " nussam grossam sive praebendam, amissis distributicnl- • bus quotidianis ** ".

Quanti autem facienda sit ratio a Garcia hic adducta ad rchor.cstandam praxlm hispanicam. Concilium scilicet Tridestinum quod ad hoc punctum non fuisse ea ln regione receptum, non iuvat hic multis disputare. Unicum enim habere videtur sensum probabilem, aut melius non illico improbandum, cam scilicet valere vi contrariae consuctudinis. Verum advertendum est. ~ consuetudinem abessendl " a choro utpotc adversam chorali dkciplinae. nullius robo- " ris esse saepe saepius censuisse S. Congregationem * ut «writ Pallottim (Collectio v. Canonici, j 9. n. 201). Quare ridetur optimo iure potuisse scribere de Herdt (Praxis captfulfirij, c. 28. J 8. IIII: ** Quapropter qui quolibet dic ali- " cui borae culpate non intererit, reputabitur absens ea " ipsa die quoad mulctam fructuum suae praebendae. ' quamvis lucretur distributiones pro ceteris horis quibus ' praesens ent ".

Relinquendo autem nunc antiquam disciplinam, et conikleritinnem nostram ad praescripta Codicis convertendo, ridendum breviter est. quid secundum ea de praxi hisparica sit sentiendum.

Porro habemus canonem 414 praescribentem omnes chorale beneficiarios debere divina officia, quae comprehendunt psalmodiam horarum canonicarum (omnium profecto) ri celebrationem cum cantu Missae conventualis (c. 413). in choro persolvere singulis diebus: " Omnes et singuli qui Chorale beneficium obtinent, tenentur ln ipso choro dlvl- " na officia persolvere singulis diebus, nisi servitium per turnum a Sede Apostolica aut fundationis legibus fuerit ' indultum .**

Habemus praeterea canonem 1475. 5 1. in memoriam re-r-cantem et positiva lege confirmantem praeceptum, lege :pM naturali vigens, debere beneficiarium onera benefici·' annexa. ad quae explenda frultur turibus beneficlalibus et Pnebenda. fideliter adimplere: " Beneficiarius tenetur peculiaria onera beneficio annexa fideliter adimplere ct ' praeterea canonicas horas quotidie recitare

Certum pariter est beneficiarios ad resldentlam obligatos «Sento antiquo iure. non censeri residentes, nisi officia •er.eflclo annexa persolverint, quum ab ipsis non materialis quaelibet residentia, sed formalis requiratur. Antiquum hoc Ius nedum a Codice Immutatum fuent. dicendum esi confirmatum, si attendamus ad praescripta carxxus 6. nn 2-4./ 300

Ex hia omnibus facile deducitur et evidenter beneficiarios chorales, qui hispanicam praxun sequuntur, ad mentem iuris, ellam Codicis, non esse habendos veluîi residentes, eos proinde, attento iure communi, incurrere poenas non residentium, quae a Codice feruntux in can. 2X1.

Excusari autem ab his sequelis unice possunt ratione consuetudinis. Quare tota quaestio ad valorem istius consuetudinis restringitur. Praescindamus a quaestione num consuetudo haec ad normam antiqui Juris legitima dicendû esset; supcrvuc.ineum enim e-«ct hoc quaerere. Certe si Illegitima esset habenda, ne suspicari quidem potest eam a Codice robur obtinuisse.

Supponamus igitur praxlm istam usque ad Codicem fuisse legitimam, et inquiramus, an. Codice promulgato, in sua legilimitate et vi manere dicenda sit. De consuetudinibus canonibus contrariis, quae ante Codicem vigebant, agi: canon 5. qui cas In dupheem classem dispertitur: in eai scilicet, quae a Codice *reprobantur,* et In eas. quae non rvprnbantur. Hae. si centenariae sint vel immémoriales, possunt ab Ordinario tolerari, quando is existimet non passe eas facile submoveri illae corrigendae aunt, beet immémoriales.

Consuetudo, de qua hic agitur, pertlnetne ad primani vel ad alteram classem? Et puto dicendum pertinere ad pr»-mam seu ad consuetudines *reprobatas.* Habemus enim canonem 418. qui statuit: " Reprobata *contraria* co.ixm tudiav. - canonici ac beneficiarii quotidiano choro idstricti, ** .. sunt singuli abesse tres tantum menses in anno, siv-e * continuos sive interpolatos, dummodo propriae ecclesi " statuta aut legitima consuetudo servilium diuturnius non .. requirant .** Porro, ut ex dictis patet, ad legitimam residentlam seu praesentiam non sufficit, ut quis uni vel alteri horae intersit, sed nccesse est ut integre choro inserviat idest ut divina officia, omnia scilicet, in choro pers lvat ad normam canonis 414. Consuetudo autem, de qua quaeritur. permittit ut habeamur residentes ii quoque, qui hoc non praestant ct consequenter ad normam iuris non runt tales, et proinde permittit ut dc facto canonici et beneficiarii absint (in sensu iuris) ultra tres menses. Huiusmodi autem consuetudo in Codice reprobatur. Est igitur adnumeranda iis, quae, ut loquitur canon 5. tamquam iuris *corruptelae* corrigendae sunt. Hinc p^st Codicem *sequente* antiquam praxlm habendi sunt tanquam non residentes, ct incurrunt poenas, de quibus in can. 2381.

Quare ad principalem quaestionem ab Effio Archiepisc. Toletano ct ab Episcopo Lcgionensi propositam respondendum censeo *Negative,* idest eum consuetudinem non posse amplius servari./ 34]

II. Ex huius principalis quaestionis solutione prona via ad solvendas alias, quae sunt veluti accessoriae ct consequentiales, ac summatim ita expediri possunt.

Quaeritur in primis utrum poenae canonis 2331 teneant etiam eum. qui residentiam non fovn ex causa non graviter culpabili ct proinde materialiter potius quam formaliter deliquit. - Responsio facilis est Vel causa absentiae iquin recolam Pontincium indultum» admittitur a iure tamquam excusans a servitio chori (cfr. cc. 43> ct 421). et tu-c nu'.:a difficultas; lex ipsa decernit quid absens huiusm.'di lueretur, quid amittat in casu. Vel a iure non admittitur; lunc habebitur externa legis violatio * Posita autem externa " legis violatione, dolus m foro externo pravaumHur. do- " nec contrarium probetur " (c. 2200. $ 2>. sl autem dolus firaesumitur. quum dolus sit deliberata voluntas violandi egem (c. 2200. 5 D. praesumitur delictum. Erit igitur tain absens poenis obnoxius, quousque non probat defectum seu absentiam deliberatae voluntatis violandi legem.

Aliud dubium est. num illegitime absens retinere poasA fructus respondentes privatae recitationi officii divini alasque oneribus. - Dubium videtur fundari in sententia quorumdam (D'Annibale, Sun:« i. HJ. IN)», secundum quam " canonici quoad fructus, *bencjic:atorurn.* quoad distribu- " tlones quotidianas, choralium iure censentur Ex quo consequens est ut. quemadmodum de bencficiatis dicitur tefr. Lchmkuhl. *Theol. rnor.,* cd. X. II. 640). cos. qua/Hla praeter recitationem officii alia onere beneficio annexa sunt, partem tantum fructuum beneficii propter neglectam recitationem amittere, idem dc cboralibus dicendum sil Verum etiam admisso, in praesenti quoque di> iplma Codicis Idem dicendum esse, quod non est extra dubium (cfr. c 1475. J 2): advertendum est. hic agi dc poena a lege st.tuta Porro M leges ecclesiasticae (etium poenales· InteUigrndai " sunt secundum propriam verborum significationem tn '· textu ct contextu consideratam w (c. 181. Iam age poena canonis 2381 clarissimis verbis enunciatur " Eo ip»o dicit :: canon (Illegitime absens: privatur ontnibu» fructibus su» " beneficii vel officii pro rala illegitimae absentiae Si igitur lex dicit illegitime absentem privari omr.ibuâ fructibus pro rata absentiae, nulli sunt fructus excipiendi. Nec mirum debet esse talem absentem pnvan omnibus fructibus. etsi recitationi divini officii pnvatim satisfecerit Agitur enim hic de poena. Pnena autem * «t prixatlo alicuius ° boni ad delinquentis correctionem et delicti punitione ;n a " legitima auctoritate inflicta * (c. 215). privati·.) vero dicit ablationem seu ademptionem abeuxu» rei. quxm qtn· hel Nemo enim privatur aut privari potest re. qua rarct Hinc es·/ quod illegitime ihtens. recitando prrvatun hora cano 1« nicas. beneficii fructus suos fecit; lxs autem privatur in poenam Si contra, hnras nor. rccifamr!. fructus «uos no® fectt (c 1475, } 2», quibus premde privari non posart. sed

cos non ratione poenae, verum ratione institue commutativae restituere deberet, secundum medum a lege praescriptum.

Quare ad hoc dubium respondendum censeo: Negative.

Tertium dubium est utrum illegitime absens, antequam beneficio privetur, retinere sibi possit portionem quamdam ab Ordinario designandam et ad cius sustentationem necessariam. Porro illegitime absens privatur quidem omnibus fructibus, sed pro rata absentiae. Cesset Igitur ab illegitima absentia et lucrabitur fructus, si ab ea non cessat et in sua contumacia persistit, r.on video cur ei succurrendum sit concessione alicuius partis ex fructibus. Si vero Ordinanus perveniat usque ad privationem beneficii, tunc memoria retinenda est communis canonistarum doctrina, quam 'Acrnz *(lus eccL.* VI. 117} desumptam ex StremJer (Traite *des peines ecclésiastiques,* pag. 33» sic exponit: " Quum • *paupertas cogat ad turpia,* index ecclesiasticus. qui clen- •cum suo beneficio privavit curare debet, ut clerico isti ⁂ sufficiens quaedam alimentaüo subministretur. v. gr. in " domo correctionis vel demeritorum, secus enim privatio " beneficii aequipararetur poenae capitali per inediam lr.- – fligendae. Quae poena capitalis a foro ecclesiastico cm- " mno aliena est. Ceteroqum ne ista quidem ahmenlatio " concedenda est contumacibus, quamdiu illi in sua con- " tumacia perseverant Quae omnia concordant cum doctrina Codicis In can. 22£0. i 3: 23U3. j 2: 23M. f 2.

Quare ad dubium respondendum videtur: Negative.

Quartum dubium est: Utrum absentiae tempus sit per dies supputandum, non per horas canomcas; et quot dies illegitimae absentiae requirantur ut quts irresidens censeatur ac contra eum procedi possit ad normam can. 216S-2175.

Quod ad primam partem dubium iam resolutum fuit ab hac S. Congregatione in Aqmlane, 17 tun. 15M. m qua eensuit: " Ad constituendum servitium novem merouum non " esse colligendas punctaturas. quasi U. qui novem puncta- M turarum ex duodecim, quae ex servitio totius anni con- " flantur, deserviendo tulennt. servitio novem mensium " debito satisfecerint; sed ipsos dice residentiae et servitu. " sive continui fuerint sive interpolati, numerandos esse. • ut numerum compleant dictorum novem mensium " (cfr. Ben. XIV. *Inst.* 107. n. 32».

Porro nulla videtur ratio cur ab hac resp?nsione, quae statuit praixn ordinariam S. Congregationis, si! recedendum in casu. Nam. quamvis perraro S. Congr. concessit (in *Mcxiccna^ 18* martii 1854> ut vacationis/ tempus a choro non per dits sed per horas canonicas supputaretur, quin tamen vacatio ultrà tres menses protrahi valeret, non obstante contraria quavis consuetudine *(el* PaltotUnl. *Collectio,* v. Canonici. 5 9, n. 330); id Lactum semper fuit in raris iliis casibus ob peculiares ratione», praesertim ob penunam cleri, quae in Hispania non v*ertâcantur.

Quod od alteram pariem attinet, evidens esi nihil aliud requiri nisi absentia illegitime protracta ultra 1res menses: quo in casu statim procedi potest, servatis tamen praescriptis canonum 2168-2175.

Quare ad dubium respondendum censeo: Quoad 1 a partem stetur decisioni S. Congr. in Aquitana. 17 tun. 12M; quoad 2 ■ partem: statim a completo tertio mense absentiae, jenato tamen procedendi modo praescripto In cc 2163-

Quintum tantum est dubium, num Illegitime absens teneatur fructus restituere ante sententiam declaratorkim quoque*, et an capitularia statuta praescribere possint cum approbatione Ordinarii fructus tradendos esse fabricae ecclesiae in toto vel in parte.

Quod ad primam partem puto, saltem secundum disciplinam Codicis, respondendum esse *affirmative.* Ratio es* praescriptum canonis 2232. ┃ 1. ex quo poena latae sententiae. qualis est ista, reum delicti conscium statim tenet ia utroque foro, et ad hoc non est necessaria sententia declarator^, nisi in casu, quo reus poenam subire r.on posset sine Infamia. Quae exceptio in casu nostro locum habere non potest, quum de re publica et manifesta agatur Dixi: saltem secundum disciplinam Codicis. Nam antiquo lure fuit quaedam discrepantia Inter Doctores. Nonnulli enim ad applicationem poenae semper necessanim dixerunt sententiam saltem declaratoriam. Hos sequitur D'Annibale (I, 309», qui dicit: " Poenae positivae non tenent ante ⁂ sententiam iudicis. etsi in lege cautum sit ut incurrantur .* ipso facto, ipso iure. inur.o etiam nulla declaratione prac- M missa .*. At etiam in antiquo iure praeferenda fuit sententia contraria, quae a Suarez communis dicebatur, et «eundum quam non requirebatur sententia declaratoria (quando tamen verba legis essent perspicua· etiam quando agebatur de legibus praecipientibus actiones afflictivas corporis, quamvis, ut advertit Suarez <Dc leg., c. 7. n. 6): ⁂ Ordinarie " non solent cogi homines per solas leges ad huiusmodi " actiones. Hcet non repugnet obligarii et harum legum " exempla non habemu* tn iure civili vel canonico multo autem magis In legibus im anentibus pecuniarias poenas. in quibus, ait idem Suarez ioc. cit., ŋ. 1). ⁂ facilius potest – haec ob1ligatio Imponi, quia ex Renere suo leviores sunt " et sine edeeore vel infamia impleri possunt Quam sententiam, ut pa>tct ex dictis. Codex noster recepit. Quare V4 quum tn/ can 23?1. 1 1 dicatur: " Eo Ipso privatur omnibus – fructibus °, etc.. nulla exspectanda erit in casu sententia declaratoria.

Qurd ad secundam partem advertendum est Codicem statuere in citato canone illegitime absentem fructus, quos restituere debet, tradere debere Ordinario. " qui ecclesiae " vel alicui pio loco vel pauperibus distribuat Potest igitur Ordinarius, si vult, eos applicare fabricae ecclesiae sed liber est cos aliter etiam distribuere intra limites a Codice eius electioni assignatos. Porro non video qua ratione et quo iure haec electionis libertas ab Ordinario auferre possint statuta capitularia, etsi approbentur ab Ordinario. qui hoc modo restringeret potestatem suorum successorum. Quare ad hanc partem respondendum censeo *negative.*

Resolutio. - Die 10 iulii 1920. propositis, in plenariis S. Congregationis Concilii comitiis, in Palatio Apostolico Vaticano habitis, infrascriptis dubiis nimirwn:

I. *Utrum sustineri, vel tolerari, possit centenaria tl immemorabilis hispanica consuetudo lucrandi fructus praebendae quotidianos, etiamsi una tantum vel duabus horis canonicis praebendatus choro assistat* tn *die r.aturali vel liturgico.*

II. *Utrum Codicis canon 2381 urgeat etiam m casu non residentiae, non graviter culpabilis, vel matehaUter tantum, non formalitcr, culpabilis ac notoriae.*

III. *Utrum, post vigentem canonem 2381. Beneficiarius vel Canonicus illegitime absens retinere possit fructus respondentes privatae recitationi Officii* divini.

IV. Utrum» *cx fructibus praebendae adhuc possessae, salvanda sit et a possessore (licet illegitime absente) retinenda portio quaedam ab Ordinario designanda et ad ipsius praebendati sustentationem sufficiens.*

V. *Utrum, attentis Fabricarum indigentiis, possint statuta capitularia cum Ordinarii approbatione statuere fructus amissos esse Fabricae ecclesiae tradendos* tn *toto vel* tn parte.

VI. *Utrum absentiae tempus sit per dies an per horas canonicas supputandum, el quoties dies* illegitimae absentiae *requirantur ut quis irresidens censeatur,* ac *contra eum procedi possit ad normam can. 2168-2175.*

VIT. *Utrum illegitime absens teneatur fructus restituere ante sententiam declaratoriam.*

Emi Patres respondendum censuere:

Ad L *Negative.*

Ad II. *Affirmative,* dummodo ne concurrant causae excusantes **iuxta can. 420, 421. vel Pontificium indul**tum**J**

Ad III. *Negative*

Ad IV. *Negative*

Ad V. Standum dispositioni can. 1475, § 1. et 2381

pus illegitimae aosenuae compuian suiuui α transacto trium mensium, seu alio, legitimae vacationis.

Ad VII. *Affirmative.*

Facta autem de praemissis SSfho Dfio Nostro Benedicto Divina Providentia PP. XV relatione, per infraccriptum S. C. Secretarium, in Audientia diei subsequentis. Sanctitas Sua datas resolutiones in omnibus

Adn. F. CHIRICO in ME 48 (19361 135-145. 180-184; L COZZA in ME 46 (1934} 229-239.276-287.361-3701 REGATI ILO n. 186; ME 32 (1920) 269-272.

1920 ΠX 10.-SC PROP. FIDE, RESP. PART

Aestimatio valoris in alienandis bonis ecclesiasticis

10 luglio 1923

Quod spectat autem c. 1532, valor francorum aestimandus est cx ratione normali nummorum, non autem ex cursu cambiL Si fundus venumdetur per partes, in ordine ad can. 1532 summae venditionum partialium coalescunt si venditiones partiales (sive simultaneac stve aliquo temporis spatio separatae) hoc animo fiant ut totum fundum alienandum intendas; e contra non coalescunt sl una pars vendatur, quin ceteras partes intendas alienare.—G. M. Card, van Rossum, *Praef.* C Laurenti, Secr.

287

1920 IUL 25.-BENED. XV. MP. AAS 12 (1920) 313-317

De sacris solemnibus anni quinquagesimi ex quo
s. IOSEPH B. M. V. SPONSUS ECCLESIAE CATHOLICAE PATRONUS RENUNTIATUS EST

BENEDICTUS PP. XV

Bonum sane ct salutare fuit nomini Christiano quod Docebor Noster immortalis memoriae Pius IX castissimum Virginis Deiparae Sponsum eundemque Verbi Incarnati Nutricium loseph Ecclesiae Catholicae Patronum declaravit; quae res quoniam decembri proximo quinquaginta erunt anni cum auspicato evenerit, vehementer utile futurum ducimus si ea toto orbe terrarum solemni commemoratione celebretur.

Respicientibus quidem hoc spatium praeteriti temporis. obversator Nobis ante oculos continuatio quaedam senesque pie institutorum, quae cultum sanctissimi Patriarchae apud Christi fideles sensim usque adhuc crevisse indicent: verum, intuentibus rerum acerbitates quibus hodie humanum genus conflictatur, hanc ipsam pietatem multo studiosius foveri in populis, multoque latius propagari apparet oportere. — Etenim post tam gravem belli contentionem, quid ad communem ordinis tranquillitatem restituendam deesset, ostendimus nuper encyclicis illis litteris *de pacis reconciliatione Christiana,* in quibus civiles potissimum tum populorum tum hominum inter ipsos rationes consideravimus Nunc au-
314 tem altera est perturbationis causa at/tendenda aeque tange maior, utpote quae in venis atque visceribus humanae societatis insideat. Scilicet eo tempore calamitas belli gentes occupavit, cum penitus eas *naturalismus* infecerat maxima illa saeculi lues. quae, ubi invaluit, caelestium bonorum desiderium debilitat, flammam divinae caritatis opprimit, hominem sananti et elevanti Christi gratiae subtrahit, eumque, fidei lumine denique orbatum et solis naturae infirmis corruptisque viribus instructum, effrenatis animi cupiditatibus permittit Conversa igitur unice studia ad res caducas nimis multi mortales cum haberent, cumque proletarios inter et locupletes infensissimae aemulationes et simultates intercederent, mutuas classium inimicitias adauxit acrioresque reddidit belli diuturnitas et magnitudo, ideo praesertim quod hinc intolerandam multitudini annonae caritatem, illinc subitam fortunarum affluentiam perpaucis attulit

Accedit eo in cumulum, ut coniugalis fidei sanctitas patriaeque potestatis verecundia non parum detrimenti apud plurimos bello ceperint, propterea quod et alterius coniugis longinquitas officiorum vincula in altero relaxaret, et custodis absentia temeritatem maxime puellarum ad indulgendum sibi Leontius impelleret. —Itaque dolendum est multo esse magis, quam antea, corruptos depravatosque mores, eâque re ipsam *causam socialem* quae dicitur, ingravescere in dies adeo ut extrema iam sint malorum extimescenda. Est enim flagitiosissimi cuiusque votis atque exspectationi maturus ortus cuiusdam universalis reipublicac, quae perfecta hominum aequalitate et bonorum communione, tamquam principiis innitatur, et in qua nec ulla sint nationum discrimina, nec patris in filios, nec publicae potestatis in cives, nec Dei agnoscatur in homines consociatos auctoritas. Haec si deducantur in usum, miros terrores sequi necesse est; et eos nunc quidem non exigua Europae pars experitur ac sentit. Atqui condicionem eiusmodi ceteris etiam populis quaeri videmus, concitatisque paucorum furore ct audacia plebibus, magnas hic illic turbas subinde exsistere.

Equidem hoc rerum cursu Nos in primis solliciti, Ec-
115 etesiae fi/lxos sui commonefacere officii ex occasione haud praetermisimus, ut datis proxime ad Episcopum Bergomatlum litteris, itemque ad Venetae regionis Epicopos. Iam eandem ob causam ut nostros homines, quotquot ubique sunt, qui manu et labore victum sibi comparant, in officio retineamus, eosque a contagione socialism!, quo nihil Christianae sapientiae est inimicius. Intactos conservemus, eisdem praesertim Sanctum loseph perstudiose proponimus, quem peculiarem et vitae ducem observent et patronum colant.

Is enim simili, atque ipsi, vitae genere aetatem exegit: cuius ratione rei Christus Deus, cum esset aeterni Patris unigenitus, *fabri Filius* appellari voluit. At eam tac: fortunaeque humilitatem quantis quamque excellentibus ornavit virtutibus; nimirum iis quibus elucere decebat eum, qui vir esset Mariae Immaculatae, quique lesu Domini Pater putaretur. — Quare, loseph magistro, discant omnes praesentia, quae fluunt, sub lumine spectare futurorum, quae permanent; et humanae incommoda condicionis spe consolantes caelestium bonorum, ad ea. divinae voluntati obsequendo, id est, sobrie et Juste et pie vivendo, contendant. Quod autem proprie ad operarios attinet, placet ea referre quae Decessor Noster fel. rec. Leo XIII simili in causa edixit; sunt enim eiusmodi ut nihil aptius dici posse videatur: c Harum cogitatione rerum debent erigere ani-
« mos et aequa sentire egeni et quotquot manuum
« merccde vitam tolerant: quibus si emergere ex ege-
« state et meliorem statum acquirere concessum est non
« repugnante iustitia. ordinem tamen providentia Dei
« constitutum subvertere, non ratio, non iustitia per-
« mittit. Immo vero ad vim descendere, et quicquam in
< hoc genere aggredi per seditionem et turbas, stultum
« consilium est, mala illa ipsa efficiens plerumque gra-
< viora, quorum leniendorum causa suscipitur. Non igi-
« tur seditiosorum hominum promissis confidant inopes,
« si sapiunt, sed exemplo patrocinioque beati loscphi,
« itemque materna Ecclesiae caritate, quae scilicet de
« illorum statu curam gerit quotidie maiorem >J/ 316

Crescente autem nostrorum religione erga Sanctum loseph. simul proclive factu est, ut eorum religio in Sacram Familiam Nazarethanam, cuius augustum Caput is fuit, capiat incrementum: alterum enim ex altero sua sponte efflorescit Namque ab loseph ad Mariam recta deducimur, per Mariam autem ad omnis sanctitatis fontem, lesum, qui domesticas virtutes suo ipsius in loseph et in Mariam obsequio consecravit. Ad haec vero tanta virtutum specimina omnino se Christianae familiae renovent cupimus atque conforment Ita, quoniam familiae fundamento communitas humani generis constituta est. cum societati domesticae plus firmitatis accesserit, eius nimirum munitâ sanctius et castimonia et concordia et fide, eo ipso novum quoddam robur et novus quasi sanguis per omnia societatis humanae membra diffundetur, influente usque quaque virtute Christi; nec solum privatorum morum sequetur emendatio, sed etiam communis vitae civilisque disciplinae.

Nos igitur eius plurimum confisi patrocinio, cuius vigilantiae providentiaeque Deus Unigenam suum Incarnatum Virginemque Deiparam commendatos voluit, omnibus Catholici orbis Episcopis auctores sumus, ut tam necessario rei Christianae tempore fideles ad opem S. loseph eo vel studiosius implorandam cohortentur. Cum autem plures haec Apostolica Sedes modos probaverit sanctum Patriarcham venerandi, in primis quarta quaque ferla et continenter per mensem proprium, eos omnes volumus in una quaque dioecesi, instante, sacrorum Antistite, quoad possit, frequentari. Sed praecipue, quoniam praesentissimus morientium adiutor merito habetur, cui lesus ipse cum Maria morienti adfuerint. Venerabilium Fratrum erit illa piorum sodalitia, quae loseph pro decedentibus exorando condita sunt, ut *a Bona Morte,* ut *a Transitu S, Joseph,* ut pro *Agonizantibus,* omni auctoritatis suae suffragio et favore prosequi.

Ad memoriam vero celebrandam pontificalis Decreti, quod supra memoratum est, praecipimus et mandamus, ut intra annum a die vm mensis Decembris proximi, toto orbe catholico, in honorem S. loseph B. M. V. Sponsi, Ecclesiae Catholicae Pa/troni, quo et tempore 317
et modo cuique Episcopo videbitur, solemnis supplicatio fiat; cui quotquot interfuerint, eis singulis plenariam peccatorum veniam, usitatis condicionibus, lucrari licebit

Datum Romae apud sanctum Petrum, dic xxv mensis Iulii. in festo S. lacobi Apostolici. anno mcmxx. Pontificatus Nostri sexto.—Benedictus Pp. xv.

* Epist. Encycl. *Qvamquam piartei* [dici 15 angusti 1583 AAS 22 <18&M») 8M8],

288

1920 IUL 25.-SC PF., INSTR. AAS 12 (1920) 331-333

INSTRUCTIO

Circa erectionem qvasi-parokcurvm in vicariatibvs et
PRAEFECTURIS APOSTOLICIS

Cum a pluribus Vicariis ct Praefectis Apostolicis huic S. Consilio Christiano Nomini Propagando dubia quaedam de quasi-paroeciis earumque erectione pro-

325 326

posita fuerint; ad ea tollenda atque ad optatam in agendo uniformitatem inducendam, opportunum visum est sequentes tradere normas, fideliter et diligenter

D Ea est sacrorum Canonum mens ut cuiusvis seu Vicariatus Apostolici seu Praefecturae territorium ia
333 distinctas partes dividatur, qua rum singulae determinatum populum, cum propria ecclesia et peculiari pastore, habeant ican. 216. 3 2). Quare Vicarii Praefectique Apostolic! eo tendere debent ut Missionem sibi concreditam ad hanc suscipiendam aptae constitutionis formam adducant, et, ubi iudicavermt ad eam divisionem procedi posse, id perficere non omittant.

2) Non praepropere tamen et inconsiderate urgenda est divisio, praesertim s* ea quae necessaria sunt, praevideantur defutura (can. 1415. i 3). Prae oculis in primis habeant Vicarii et Praefecti Apostolici. in erigendis quasi-paroeciis, utilitatem animarum et quibus incrementis res catholica in suis regionibus adoleverit. Res hinc seno examinetur, audita, ad normam can. 302, Consiliariorum sententia, vel etiam praecipuorum Missionariorum in congressu adunatorum, piout in can. 303 statuitur.

3) Neque tamen necesse est aut suadendum ut tempus exspectetur quo totum Vlcariatus vel Praefecturae territorium in quasi-paroecias dispertiri possit; pedetentim enim et per partes utiliter etiam proceditur, ita ut una pars In quasi paroecias dividatur, alterius partis divisione in opportunius tempus dilata.

4) Erectio quasi-paroeciae fiat per decretum Ordinarii quo clare describantur territorii limites. Ubi vero practice hoc obtineri non possit, sufficit declarasse quae christianitates ad singulas quasi-paroecias pertineant Decreto insuper statuatur quae sit ecclesia principalis quasi-paroeciae, nec non residentia quasi-parochi.

5) Huius decreti bina exemplaria conficiantur, quorum unum in archivo Vicar.atus vel Praefecturae Apostolicae, alterum in novae erectae quasi-paroeciae actis adservetur.

6) Constituta quasi-paroecia, ipso facto oriuntur lura et obligationes quasi-parochi. quae a Codice iuris canonici sanciuntur tvid. praesertim canones 451. 5 2. I; 454. 5 4; 456: 457: 459; 461; 1356; 306; 462 et scq.k

7) In erectis quasi-paroeciis pro matrimoniorum celebratione attendatur oportet canonibus 1096 et 1095; 'in locis vero ubi ipsae constitutae non sunt. Missionaril nario concessa valide et licite adsistunt matrimoniis.

8) Similiter ex quasi-paroeciae erectione sequitur ut omnes ecclesiae, capellae vel oratoria, intra fines territorii quasi-paroeciae sita, subsidiaria habeantur et in cius ditione et dependentia maneant donec quasi-paroectalitatem consequantur vel a quasi-parochi cura exempta fuerint, ad normam can. 454.

9) Optimum demum consilium erit, divisione territorii in quasi-paroecias peracta, dispertiri quoque Vica-
333 riatum vel Praefecturam in aliquos districtus qui plures quasi-paroecias comprehendant, prouti iam in aliquibus Vicariatibus laudabiliter factum est, ut ita etiam VicarLatus foranei adumbrentur atque aptius regimini et admmistrationi missionis provideatur xcan. 217. 445 ct seq.).

Ex aedibus S. C. Propaganda Fidei 1920.—G. M. Card, van Rossum, Praef.

altera typica anni 19G0 deprompta, illud tantum innovatu» est. quod ex recentibus praescriptionibus bturglcû ct ex additionibus ct variationibus in Breviario typico inducti», consequeretur, insuper praesenti editioni Missalu Rocnarl adlectae sunt, ad medum Appendicis. Missae propriae pro aliquibus locis approbatae, quae Ln rcspecUvui festis parualaribus. vel in eorum solemnitatibus externis, ubi cx Induito Sanctae Sedis concessum est. commode adhiben poterunt. Itaque has mutationes ordinate dispositas, suii locis respective adiunctas et accurate revisas, prout) ln hac editione prostant. Sacra Rituum Congregatio, de mandato Sanctissimi Domini nostri Benedicti Papac XV. probari pvS&e censuit. Sanctitas porro Sua. referente inirascr.pio Cardinali eidem Sacrae Congregationi Praefecto, hanc ipsam editionem suprema Sua auctoritate probavit, ean^ue uti T> picam habendam esse, cui omnes editiones In posterum conformandae erunt, declaravit atque decrevit

Contrariis non obstantibus quibuscumque etiam spe.-Ull mentione dignis. Die 25 fulti 1920.—A. Caiw. Vico. Ep Portuer. et S. Rufinae. S. R. C. *Pracf.* Alexander Verde. *Secr.*

AA. t. FAUWELS in PrM 10 (1922) 217-233.381 eî fo hr! -·? (1921) 459 477.521-530; CL 34 (J920) 441-460.

290

25.-SC STUD. DECR. .IAS 13 (1921) 320-321

Catholica universitas lublini canonice erigitur
EIUSDEMQUE STATE TA AD TRIENNIUM EXPERIMENTO
adhiberi permittuntur

Poloniae Episcopi omnes in conventibus dierum xxvi et xxvn uilii anni mcmx)TO catholicam Universitatem scientiis ecclesiasticis percolendis, statim ac rerum adiuncta permitterent, Lublini excitandam constituere. Itaque ab Apostolica Sede postularunt ut Universitas catholica erigi posset, quae interea duabus exsisteret Facultatibus, sacrae Theologiae scilicet et Iuris canonici. eiusque scholae quamprimum alumnis paterent

Re autem delata Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus, Emi Patres Cardinales. in conventu habito die prima aprilis anno MCMXix Universitatem catholicam erigendam censuere. quae/ duabus Facultatibus supradictis statim exsisteret χ; praescribentes ut apta statuta cum ratione studiorum exararentur.

Quae quidem statuta Sacrae de Seminariis Congregationi nuperrime missa sunt, adiunctls precibus, ut Universitas catholica Lubbnensis canonice erigeretur: atque in plenario conventu habito die xv iunii labentis anni mcmxx, iidem Emi Patres Universitatem catholicam Lubllnensem canonice erigendam decrevere cum facultate gradus conferendi ad triennium: quoad statuta vero nihil obesse quominus, cum opportunis emendationibus. ad triennium et ad experimentum adhiberentur, constituerunt

Quam Emortim Patrum sententiam, referente infrascripto S. Congregationis a secretis. SSmus D. N. Benedictus PP. XV approbavit et exsecutioni mandari iussdt Quamobrem Universitas catholica Lublinensis, duabus Facultatibus, sacrae Theologiae scilicet ct Iuris canonici interim constans, praesenti decreto erigitur et erecta declaratur, cum omnibus privilegiis, quibus huiusmodi Instituta ab Apostolica Sede dependentia iure fruuntur. eiusque Cancellario tribuitur ius conferendi gradus et lauream sive in sacra Theologia, sive in Iure canonico, ea lege, ut doctoratu nequeant donari nisi qui praevios gradus» doctrinn legitimis experimentis periclitata, antea tuennt assecuti. Servatis omnino normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die xxr .ulii, in festo S. Iacobi, anno mcmxx.—C. Card. Bisletl *Praef.* I. Simbaldi. Ep. Tiberien., α *secretis.*

OHLTO

(19201 448-449

Dt EDITION* TTPXCA MT 'SALIS ROMANI

291

Evulgata ediUonr typica Breviarii Romani n fel. rec. Pio Papa X. per Decretum Sacrae Rituum Congregationis dic 23 mirtU 1911 [AAS 6 (1914i 192-193) approbata. CotnmivQO Pontificia ftb eodem PonUice di·.· 2 iuli! till insuiuu. quae illam editionem. ud nom on Bulla* Dtrfno [AAS 3 ‹ 1911) «33-538I et Motu Pmprtn Abhinc duos ontwr (AAS 5 (1913) 449-151) et subctequentlum huius Sacrar Conrrvgaiionis Decretorum, concinnandam curavit, tardera normas prae oculis habens, dibreotl studtu manus »ppoiu*t
*49 ♦ditioni .Missalls Romani in·· »u/r.m la‹· In qua editione. ‹ x

1920 IUL 27.-SACRA FOEN., RESP. AAS 13 (1921) 1©

Circa morem addendi quaedam verba salutationi
ANGELICAE IN RECITATIONI SSMI ROSARII

Vide rextum infra, in documento sub die 1921 Ian.
22 posito, contentum: LE 324.

287

1920 IUL 25.-BENED. XV. MP. AAS 12 (1920) 313-317

De sacris solemnibus anni quinquagesimi ex quo
S. JOSEPH B. M. V. SPONSUS ECCLESIAE CATHOLICAE
PATRONUS RENUNTIATUS EST

BENEDICTUS PP. XV

Bonum sane et salutare fuit nomini Christiano quod Decessor Noster immortalis memoriae Pius IX castissimum Virginis Deiparae Sponsum eundemque Verbi Incarnati Nutricium loseph Ecclesiae Catholicae Patronum declaravit; quae res quoniam decembri proximo quinquaginta erunt anni cum auspicato evenerit, vehementer utile futurum ducimus si ea toto orbe terrarum solemn! commemoratione celebretur.

Respicientibus quidem hoc spatium praeteriti temporis. obversatur Nobis ante oculos continuatio quaedam seriesque pie institutorum, quae cultum sanctissimi Patriarchae apud Christi fideles sensim usque adhuc crevisse indicent: verum, intuentibus rerum acerbitates quibus hodie humanum genus conflictatur, hanc ipsam pietatem multo studiosius foveri in populis, multoque latius propagari apparet oportere. — Etenim post tam gravem belli contentionem, quid ad communem ordinis tranquillitatem restituendam deesset, ostendimus nuper encyclicis illis litteris *de pacis reconciliatione christia*-nn/in quibus civiles potissimum tum populorum tum hominum inter ipsos rationes consideravimus. Nunc au-
314 tem altera est perturbationis causa at/tendenda aeque longe maior, utpote quae in venis atque visceribus humanae societatis insideat. Scilicet eo tempore calamitas belli gentes occupavit, cum penitus eas *naturalismus* infecerat maxima illa sacculi lues. quae, ubi invaluit, caelestium bonorum desiderium debilitat, flammam divinae caritatis opprimit, hominem sananti et elevanti Christi gratiae subtrahit, cumque, fidei lumine denique orbatum et solis naturae infirmis corruptisque viribus instructum, effrenatis animi cupiditatibus permittit. Conversa igitur unice studia ad res caducas nimis multi mortales cum haberent, cumque proletarios inter et locupletes infensissimae aemulationes et simultates intercederent, mutuas classium inimicitias adauxit acrioresque reddidit belli diuturnitas et magnitudo, ideo praesertim quod hinc intolerandam multitudini annonae caritatem, illinc subitam fortunarum affluentiam perpaucis attulit.

Accedit eo in cumulum, ut coniugalis fidei sanctitas patriaeque potestatis verecundia non parum detrimenti apud plurimos bello ceperint, propterea quod et alterius conlugis longinquitas officiorum vincula in altero relaxaret, et custodis absentia temeritatem maxime puellarum ad indulgendum sibi licentius impelleret. -Itaque dolendum est multo esse magis, quam antea, corruptos depravatosque mores, eâque re ipsam *causam lodalem* quae dicitur, ingravescere in dies adeo ut extrema iam sint malorum extimescenda. Est enim flagitiosissimi cuiusque votis atque exspectationi maturus ortus cuiusdam universalis reipublicae, quae perfecta hominum aequalitate et bonorum communione, tamquam principiis innitatur, et in qua nec ulla sint nationum discrimina, nec patris in filios, nec publicae potestatis in cives, nec Dei agnoscatur in homines consociatos auctoritas. Haec si deducantur in usum, miros terrores sequi necesse est; et eos nunc quidem non exigua Europae pars experitur ac sentit Atqui condicionem eiusmodi ceteris etiam populis quaeri videmus, concitatlsque paucorum furore et audacia plebibus, magnas hic illic turbas subinde exsistere.

Equidem hoc rerum cursu Nos in primis solliciti, Eccleslae fiHios sui commonefacere officii ex occasione haud praetermisimus, ut datis proxime ad Episcopum Bergomatium litteris, itemque ad Venetae regionis Episcopos. Iam eandem ob causam ut nostros homines, quotquot ubique sunt, qui manu ct labore victum sibi comparant, in officio retineamus, eosque a contagione socialiflnt quo nihil Christianae sapientiae est inimicius, 3jtactos conservemus, eisdem praesertim Sanctum loseph perstudiose proponimus, quem peculiarem et vitae ducem observent et patronum colant.

Is enim simili, atque ipsi, vitae genere aetatem exegit; cuius ratione rei Christus Deus, cum esset aeterni Patris unigenitus, *fabri Filius* appellari voluit At eam lori fortunaeque humilitatem quantis quamque excellentibus ornavit virtutibus; nimirum iis quibus elucere decebat eum, qui vir esset Mariae Immaculatae, quique lesu Domini Pater putaretur. — Quare, loseph magistro, discant omnes praesentia, quae fluunt, sub lumine spectare futurorum, quae permanent; et humanae incommoda condicionis spe consolantes caelestium bonorum, ad ea. divinae voluntati obsequendo, id est. sobrie et iuste et pie vivendo, contendant. Quod autem proprie ad operarios attinet, placet ea referre quae Decessor Noster fel. rec. Leo XIII simili in causa edixit; sunt enim eiusmodi ut nihil aptius dici posse videatur: « Harum cogitatione rerum debent erigere ani-
‹ mos et aequa sentire egeni et quotquot manuum
‹ mercede vitam tolerant: quibus si emergere ex ege-
« state et meliorem statum acquirere concessum est non
« repugnante iustitia. ordinem tamen providentia Dei
‹ constitutum subvertere, non ratio, non iustitia per-
« mittit. Immo vero ad vim descendere, et quicquam ln
« hoc genere aggredi per seditionem et turbas, stultum
« consilium est, mala illa ipsa efficiens plerumque gra-
« viora. quorum leniendorum causa suscipitur. Non igi-
c tur seditiosorum hominum promissis confidant inopes,
‹ si sapiunt, sed exemplo patrocinioque beati losephi.
‹ itemque materna Ecclesiae caritate, quae scilicet de
‹ illorum statu curam gerit quotidie maiorem ».'/ 316

Crescente autem nostrorum religione erga Sanctum loseph. simul proclive factu est, ut eorum religio in Sacram Familiam Nazarethanam. cuius augustum Caput is fuit, capiat incrementum: alterum enim ex altero sua sponte efflorescit Namque ab loseph ad Manam recta deducimur, per Mariam autem ad omnis sanctitatis fontem. lesum, qui domesticas virtutes suo ipsius in loseph et in Mariam obsequto consecravit Ad haec vero tanta virtutum specimina omnino se Christianae familiae renovent cupimus atque conforment. Ita, quoniam familiae fundamento communitas humani generis constituta est cum societati domesticae plus firmitatis accesserit, eius nimirum munitA sanctius et castimonia et concordia et fide, eo ipso novum quoddam robur et novus quasi sanguis per omnia societatis humanae membra diffundetur, influente usque quaque virtute Christi; nec solum privatorum morum sequetur emendatio, sed etiam communis vitae civilisque disciplinae.

Nos igitur eius plurimum confisi patrocinio, cuius vigilantiae providentiacque Deus Unigenam suum Incarnatum Virginemque Deiparam commendatos voluit, omnibus Catholici orbis Episcopis auctores sumus, ut tam necessario rei Christianae tempore fideles ad opem S. loseph eo vel studiosius implorandam cohortentur. Cum autem plures haec Apostolica Sedes modos probaverit sanctum Patriarcham venerandi, in primis quarta quaque feria et continenter per mensem proprium, eos omnes volumus in una quaque dioecesi, instante, sacrorum Antistite, quoad possit, frequentari. Sed praecipue, quoniam praesentissimus morientium adiutor merito habetur, cui lesus ipse cum Maria morienti adfuerint. Venerabilium Fratrum erit illa piorum sodalitia, quae loseph pro decedentibus exorando condita sunt, ut *a Bona Morte,* ut α Transitu S. *Joseph,* ut pro *Agonizantxbus,* omni auctoritatis suae suffragio ct favore prosequi.

Ad memoriam vero celebrandam pontificalis Decreti, quod supra memoratum est. praecipimus ct mandamus, ut intra annum a die vm mensis Decembris proximi, toto orbe catholico, in honorem S. loseph B. M V. Sponsi. Ecclesiae Catholicae Pa'tronl. quo et tempore 317
ct modo cuique Episcopo videbitur, solemnis supplicatio fiat; cui quotquot interfuerint, eis singulis plenariam peccatorum veniam, usitatis condicionibus, lucrari licebit

Datum Romae apud sanctum Petrum, die xxv mensis lulii, in festo S. lacobi Apostolici. anno mcmxx. Pontificatus Nostri sexto,—Benedictus Pp. xv

I Epist. B>cyrL *pluriel* (diei 15 1^85* AAS 22 (1«»·90) 65-O)

288

1920 IUL 25.-SC PF., INSTR. AAS 12 11920) 331-333

INSTRUCTIO

Circa erectionem qvasi-paroecwrum in vicariatibus et praefecturis apostolicis

Cum a pluribus Vicariis et Praefectis Apostolica huic S. Consilio Christiano Nomini Propagando dubia quaedam de quasi-paroeciis carumque erectione pro-

326

posita fuerint; ad ea tollenda atque ad optatam in agendo uniformitatem inducendam, opportunum visum est sequentes tradere normas, fideliter ct diligenter servandas.

I) Ea est sacrorum Canonum mens ut cuiusvis seu Vicariatus Apostoliei seu Praefecturae territorium in
332 distinctas partes dividatur, quarum singulae dele-minatum populum, cum propria ecclesia et peculiari pastore. Imbcant (can. 216, 3 2>. Quare Vicarii Praefectique Apostolici eo tendere debent ut Missionem sibi concreditam ad hanc suscipiendam aptae constitutionis formam adducant, et. ubi judicaverint ad eam divisionem procedi posse, id perficere non omittant.

2) Non praepropere tamen et inconsiderate urgenda est divisio, praesertim si ea quae necessaria sunt, praevideantur defutura (can. 1-415. i 3). Prae oculis in primis habeant Vicarii et Praefecti Apostolici. in erigendis quasi-paroeciis, utilitatem animarum et quibus incrementis res catholica in suis regionibus adoleverit. Res hinc serio examinetur, audita, ad normam can 303. Consiliariorum sentenua. vel etiam praecipuorum Missionariorum in congressu adunatorum, piout in can. 303 statuitur.

3) Neque tamen necesse est aut suadendum ut tempus exspectetur quo totum Vicariatus vel Praefecturae territorium in quasi-paroecias dispertiri possit; pedetentim enim et per partes utiliter etiam proceditur, ita ut una pars in quasi paroecias dividatur, alterius partis divisione in opportunius tempus dilata.

4) Erectio quasi-paroeciae fiat per decretum Ordinarii. quo clare describantur territorii limites. Ubi vero practice hoc obtineri non possit, sufficit declarasse quae christianitates ad singulas quasi-paroecias pertineant Decreto insuper statuatur quae sit ecclesia principalis quasi-paroeciae. nec non residentia quasi-parochi.

5) Huius decreti bina exemplaria conficiantur, quorum unum in archivo Vicariatus vel Praefecturae Apostolicae, alterum in novae erectae quasi-paroeciae actis adservetur.

6) Constituta quasi-paroecia. ipso facto oriuntur mra et obligationes quasi-parochi, quae a Codice iuris canonici sanciuntur (vid. praesertim canones 451. t 2. I: 454 I 4; 456; 457; 459; 461: 1356; 306: 463 ct seq.).

7) In erectis quasi-parocciis pro matrimoniorum celebratione attendatur oportet canonibus 1096 et 1095; in loch vero ubi ipsae constitutae non sunt, Missionary censendi sunt cooperatores Vicarii vel Praefecti Apo-•tolici, atque proinde cum licentia generali ab Ordinario concessa valide et licite adsislunt matrimoniis.

5) Similiter cx quasi-paroeciae erectione sequitur ut omnes ecclesiae, capellae vel oratoria, intra fines territorii quasi-paroeciae sita, subsidiaria habeantur et in cius ditione et dependentia maneant donec quasi-paroecialitatem consequantur vel a quasi-parochi cura exempta fuerint, ad nonnam can. 464.

9) Optimum demum consilium erit, divisione territorii in quasi-paroecias peracta, dispertiri quoque Vica-
333 natum vel Praefecturam in aliquos' districtus qui plures quasi-paroecias comprehendant, proutl iam in aliquibus Vicarialibus laudabiliter factum est. ut ita etiam Vicariatus foranei adumbrentur atque aptius regimini el administration! missionis provideatur (can. 217. 445 ct seq.).

Ex aedibus S. C. Propaganda Fidei. die 25 iuUi 1920—G. M. Card, van Rossum. *Praef.* C. Laurenti. *Secr.*

Adn. PrM 10 (1922) 203

altera t ica anni 1000 deprompta, illud tantum innovatum est. qu< ex recentibus praescriptionibus llturglcta ct cx additionibus ct variationibus in Breviario typico inductu. consequeretur. Insuper praesenti editioni Missalls Romani adiectae sunt, ad modum Appendicis. Missae propriic pro aliquibus locis approbatae ~uae in respective festu particuUnbus. vel in eorum iemnitatibus externis, ubi ex Induito Sanctae Sedis concessum est. commode adh)bwi poterunt Itaque has mutationes ordinate dispositas, svu locis respective adiunctas et accurate revisas, proutl in hac editione prostant. Sacra Rituum Congregatio, dc mandato Sanctissimi Demini nostri Benedicti Papae XV. probari censuiL Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali eidem Sacrae Congregationi Praefecto, hanc ipsam editionem suprema Sua auctoritate probavit, eamque uti Tjpicam habendam esse, cui omnes rdItiones In posterum conformandae erunt, declaravit atque decrevit

Contrariis non obstantibus quibuscumque etiam iqx- u-|| mentione dignis. Dic 25 Iuli! 192Π.—A Card Vico, Ep Portuen et S. Rufinac. S. R. C. *Prccf.* Alexander Verdr.

Arfn. I FAUWELS in PrM 10 (1922) 217-233,301 ·< In HrT 49 (1921) 459 477.521-530; EL 34 (1920) 441-450.

CATHOUCA UNIVERSITAS LUBLINI CANONICE ERIGITUR EIVSDE24QCE STATUTA AD TRIENNIUM EXPERIMENTO ATHIBERI PERMITTUNTUR

Poloniae Episcopi omnes in conventibus dierum xxvi et xxvn iulii anni mcmxvtti catholicam Universitatem scientiis ecclesiasticis percolendis, statim ac rerum adiuncta permitterent, Lublini excitandam constituere. Itaque ab Apostolica Sede postularunt ut Universitas catholica erigi posset, quae interea duabus exsisteret Facultatibus, sacrae Theologiae scilicet et Iuris canonici. eiusque scholae quamprimum alumnis paterent

Re autem delata Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus, Emi Patres Cardinales, in conventu habito die prima aprilis anno mcmxtx Universitatem catholicam erigendam censuere. quae/ duabus Facultatibus supradictis statim exsisteret praescribentes ut apta statuta cum ratione studiorum

Quae quidem statuta Sacrae de Seminariis Congregationi nuperrime missa sunt, adiunctis precibus, ut Universitas catholica Lublinensis canonice erigeretur: atque in plenario conventu habito die xv iunii tabentis anni mcmxx. iidem Emi Patres Universitatem catholicam Lublinensem canonice erigendam decrevere cum facultate gradus conferendi ad triennium: quoad statuta vero nihil obesse quominus, cum opportunis emendationibus. ad triennium et od experimentum adhiberentur, constituerunt.

Quam Emorum Patrum sententiam, referente infrascripto S. Congregationis a secretis, SSmus D. N. Benedictus PP. XV approbavit et exsecutioni mandari iussit Quamobrem Universius catholica Lublinensis, duabus Facultatibus, sacrae Theologiae scilicet et Iuris canonici interim constans, praesenti decreto erigitur et erecta declaratur» cum omnibus privilegiis, quibus huiusmodi Instituta ab Apostolica Sede dependentia iure iruuntur, eiusque Cancellario tribuitur ius conferendi gradus et lauream sive in sacra Theologia, sive in Iure canonico, ea lege, ut doctoratu nequeant donari nisi qui praevios gradus, doctrina legitimis experimentis periclitata, antea fuerint assecuti. Servatis omnino normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, cx Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die xxt iulii. in festo S. Iacobi, anno mcmxx.—C. Card. Btsleti *Praef.* I. Sinibaldl. Ep. Tiberten.. α secretis.

oRtTO

(1920» 448-449

De editione typica missalis romani

Evulgata editione typica Breviarii Romani a tel. reç Pio Papa X.. per Decretum Sacrae Rituum Congregationi» dic 23 martii 1914 (AAS β 11914» 1SC-1S3] approbate. Commiaaio Pontificia ab eodem Pontifice dic z iulii ifell insutui*, quae illam editionem, ad nonnam Bu lae Dirtno afflatu (AAS 3 <1911) C33-CH51 et Motu Proprio Abhinc duoi annos (AAS 5 (1913) 449-451 j et subM-quenttum huiu. Sacrae Corrrcra Honls Decretorum, currmnar.dxm curavit, easdem nonna» prae oculi· hanens. diligenti -rtudio munus apposuit
H9 editioni 'MiMalia Romani tn«Viu7rnrv'ae In qua editione, «*x

1920 IUL 27.-SACRA POEN., RESP. AAS 13 (1921J 163

Circa morem addendi quaedam verba salutationi ANGELICAE IN RECITATIONI SSMI ROSARII

V td<· textum infra, in documento sub die 1921 Ian. posito, contentum: LE 324.

292

1920 AUG 18.-SC S. OFFICII, INDULT. PART.·

Facultas dispensandi super irregularitate cum haereticis eorumque descendentibus

Preces · Beatissime Pater, Episcopi Germaniae quotannis in urbe Fuldensi congregati humillime implorant prorogationem facultatis, ultima vice sub die 6 septembris 1915 sibi concessae, nempe: dispensandi super irregularitate cui subjacent haeretici eorumque descendentes. ita tamen ut omnes Germaniae antistites ista facultate uti possint. Rationes petendi eaedem quae antea perdurant.

Rescr. - Feria *IV. die 13 Augusti 1920.* SSfnus D. N. D. Benedictus Div. Prov. PP. XV, per facultates R. P. D. Assessori Sancti Officii impertitas benigne annuit pro gratia petita in terminis postremae concessionis ad aliud quinquennium. Contrariis quibuscumque non obstantibus.-Aloisius *Castellano,* Supremae S. C. S. Off. Notarius.

· Ordinariis Ctmanix· AKKR 103 (1923) 157.

293

1920 SEP 25.-BENED. XV, LIT. AAS 12 (1920) 140-441

Facultas fit pontificio instituto orientali doctorales LAUREAS CONFERENDI

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam.—Quod Nobis in condendo Pontificio Instituto Orientali proposueramus, ut, quantum in Nobis erat, antiquo catholicarum Orientis regionum decori restituendo consuleremus, id feliciter iam nunc evenire, ex iis quae, dilectus filius Ildephonsus Schuster, Abbas et Ordinarius S. Pauli extra Moenia. Praeses Pontificii Instituti Orientalis» nuper ad Nos attulit, permagna sane cum iucunditate comperimus; placuit enim accipere, plures iam ex utroque clero discipulos curriculum studiorum, quod. Litteris die xv mensis octobris anni MCMXvn datis [LE 54], constituimus. uberrimo cum fructu exegisse. Opportunum igitur videtur, rem tam prospere. Deo dante, inceptam sic pro-
Hl vehi, ut maiora in/ dies incrementa capiat et copiosiores afferat utilitates, quibus in primis catholicae Ecclesiae Orientalis Patriarchae atque sacrorum Antistites merito delectentur, qui Instituti ipsius exordia et coram et scriptis Nobis sunt gratulati. Itaque ut piam alumnos inter aemulationem alamus honestumque laboris certamen promoveamus, utque simul doctores variis disciplinis in Instituto tradendis probe noverint quanti eorum peritiam diligentemque operam faciamus, re accurate perpensa conlatisque consiliis cum dilecto filio Nostro Nicolao S. R. E. Diacono Cardinali Marini, Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali secretario, apostolica auctoritate Nostra, harum Litterarum vi. Pontificio Instituto Orientali concedimus in perpetuum, ut, perinde atque aliae studiorum Universitates vel Academiae in Urbe exsistentes, doctorales laureas, in ecclesiasticis dumtaxat disciplinis quae ad Orientales Christianas gentes attinet, conferre possit ac valeat alumnis ex utroque clero, cum latino tum orientali, qui eiusdem Instituti scholas, secundum leges et statuta ipsius propria ac per nos probata, biennium celebraverint et, facto scientiae suae periculo, cum voce tum scriptis, coram acadcmico doctorum coctu, maiorem suffragiorum numerum retulerint Praesentes vero Litteras, quibus Nobis videmur utiliter Instituti ipsius incremento consuluisse, decernimus firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros efectus sortiri atque obtinere. Ulisque ad quos pertinet, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxv mensis septembres mcmxx, Pontificatus Nostri anno septimo.—*P.* Card. Gasparhi. *a Secretis Status.*

294

1920 OCT 10,-BENED. XV, MP. AAS 12 (1920) 472-473

De maronitarum in urbe collegio restituendo

BENEDICTUS PP. XV

Cum primum in ea Nos cogitatione curaque versar: coepimus, ut apud Orientales veterem Ecclesiae sanctae splendorem revocaremus, probe intelleximus quantum ad hanc rem opportunitatis haberent Seminaria et Collegia urbana Orientis christiani Clero pro regionum rituumque varietate instituendo.

Itaque adolescentibus clericis ex Aethiopia domum ad Sancti Stephani sub templum Vaticanum nuper aperuimus, quae iam bonam facit Nobis spem fructuum optimorum.

At vero Nostrum erat in primis curare ut quae instituta pro Orientalibus lustas ob causas ad tempus clausa erant, eadem quamprimum iterum paterent Hoc in numero cum urbanum esset Maronitarum Collegium. Nos ad illud restituendum peculiari quodam studio animum adierimus. Maronitis quoque Episcopis potissimumque Venerabili Fratre Elia Petro Patriarcha in consilium adhibitis.

Nunc igitur, rebus mature perpensis, ad maiorem Dei gloriam atque ad illustris Maronitarum gentis utilitatem, pro Apostolicae potestatis plenitudine, haec Nos Motu Proprio decernimus ac statuimus:

L Urbanum Maronitarum Collegium denuo proximis Idibus Octobribus pateat, ut antea, via Portae Pincianae.

II. Sacerdos e Clero Romanae Curiae Collegium, cum Rectoris titulo, gubernet

III. Alius, ac Rector, bonorum Administrator esto, uno ab altero prorsus distincto ac separato munere. Ita qui administrationem geret ne is institutioni disciplinaeque alumnorum se immisceat Administrationem autem rerum Collegii eidem, cui adhuc, id est Procuratori Patriarchae Maronitarum demandari/ licebit: eo 473
magis quod qui in ea procuratione hodie est bene utiliterque Collegii negotia, hoc intervallo, gessit

IV. Magister pietatis Collegii e Maronitis eligatur: alumnis tamen Confessarii, quem quisque malit petendi Ct facultas.

V. Sacrum Consilium pro *Ecclesia Orientali* Collegio curando praesit Ideo alumnorum admissiones dimissionesque a Cardinali eius S. Consilii Secretario, nomine Nostro, fiant

VI. Quantum pecuniae singulis mensibus Administrator Rectori debeat in Collegii tuitionem tradere, idem S. Consilium, subductis calculis hmc redituum, illinc necessitatum Collegii, definiet De accepta autem summa Rectoris erit suo tempore rationem S. Consilio reddere.

VII. Sexto quoque mense Rector de omni Collegii statu et S. Consilium et Patriarcham Maronitarum diligenti scriptione docebit

VIII. Collegii Urbaniani scholas alumni Maronitae frequentent ad eius instituti leges in omnibus rebus sese accommodando.

IX. lidem, quod ad sacros ordines adeundos pertinet auctoritati Vicariatus Urbis, sicut cetera quae Romae sunt exterorum Collegia, subsint

Denique de domestica Collegii disciplina Rectori potestatem facimus legem propriam condendi; quae quidem tum valebit, cum Cardinalis memorati S. Consilii Secretarius eam ratam habuerit

Quae autem hic a Nobis statuta sunt ca. contrariis quibuslibet non obstantibus» firma ac valida in perpetuum ese volumus ct lubcmus.

Datum Romae apud S. Petrum die x mensis octobris MC.MXX. Pontificatus Nostri anno septimo.—Benedictus

295

1920 OCT 15.-SC RIT.. RESP. AAS 12 (1920) 548-519

Dubium circa modum cantandi litanias lauretanas

A Sacra Rituum Congregatione expostulatum est An attento decreto Sacrae Poenitcntianae Apostoli-

c cae (sectio de Indulgentiis) dici 21 iulii 1919 circa
‹ Indulgentias Litaniis Marialibus adnexas ILE 199).Li-
M9 « taniae/ Lauretanae cantari possint per irinas invoca-
‹ tiones, respondente quartam fideli plebe ›.

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, ita respondendum ccnsuit: « *Ajfir-*
‹ nuitice seu Litaniae Lauretanae cantari possunt per
‹ Innas invocationes cum singulis respcctivis *ora pro*
« nobis, populo quartam invocationem cum respectivo
‹ *ora pro nobis* respondente *

Atque ita rescripsit ac declaravit Die 15 Octobris 1920.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Vcrde. Secr.

Ain. EL 34 (1920) 524-525; PrM 10 (1922) 243.

1920 OCT 23.-SC CONS. NOTIF. AAS 12 (1920) 531-535

Notificazione circa la costituzione
DI VX PRELATO PER L'EMIGRAZIONE ITALIANA

Esutono in Italia alcune société. quali la Bonomelliana c *Yltalica* pens, composte in gran parte di laid, le quali, con intelletto di amore e sentimento cristiano, dedicano l'opcra loro all'asslstenza dcglitakam che emigrano o sono g.à emigrati all'estcro. E bcnchè queste société abbtano scopi prevalentemente civili, amano tuttavia adibere per l'assirtenza degi: emigrati sacerdoti e religiosi, che destmano ai vari centri dove questi si trovano. incaricandoli della loro cura.

Queste société, assumendo pero dei sacerdoti come mtssionari loro cooperatori, subirono fin dal principio la nécessité d'intenoersi con l'autorité ecclesiastica, a fine di costituere a questi sacerdoti un superiore da cui fossero canonicamentc dipendonti, cd a cui dovessero defenre.

Cod fu che nella *Bonomclliana* si creava una Consulta ecclesiastica, sotto l'alto patronato da prima dell'Arcivcscovo di Torino, poi di quello di Milano, Consulta che piu tardi venne nconosciuta dalla S. Sede, ed ultimamente ebbe a capo il Vescovo di Vicenza.

E similmente l'Associacione nazionale per la protezionc dei xnissionari nell'istituire *Yltalica gens* per la cura degli emigranti transoceanic!, senti la nécessité di convocare i superiori dei vari Ordini e Congregazioni. perché coopérasse™ nella sua nuova opera.

Nel decorso poi di quesl'anno il Vescovo di Vicenza avendo chiesto ed ottenuto di venir exonerate dal suo officio per le gravissime occupazioni della sua vasta dioeesi. divenute maggiori per le luttuose devastation! di quel territorio in seguito all'ultima grande guerra, sottopore alia S. Sede alcune considerazioni discusse già con i moderatori della *Bonomelliana,* onde migliorare per quanto era possibile l'assistenza ecclesiastica degli
535 emigrati/

Esominata portanto con ogni studio c sollecitudine la Coss dagli Erni Padri della S. C. Concistoriale, aderendo al voto da essi espresso, il S. Padre Benedetto XV stabili quanto segue:

1) che un Prelato libero dal governo di una dioeesi dedicate tutta la sua ottivitâ alla scella, cura e vlgilanza del sacerdoti addetti all'assistenza degli emigrati italiani all'cstero. salvi sempre i diritti degli Ordinari propr! dei detti sacerdoti, e degli Ordinari del luogo dove gli emigranti si trovano; e che si dcssero al medesimo lacoltA sostanzialmente identlche a quelle che furano attribuite al Vescovo di Vicenza, e che furano pubblicatc nell'Acta *Apostolicac Sedis* del 27 febbraio 1915 (an. VII. vol. VII, num. 4); (AAS (1915) 95-90).

2) che il compito di questo Prelato non venisse ristretto ai soli sacerdoti c missionarf assunti dalla *Bonomelltana,* ma a tutti quelli che da altre simili société veniwro chiamati a pari officio o che in ogni modo prettassero Faisistenza religiosa ad emigrati italiani;

3) che. rssendo ormai prossima la costituzione del Collegio dl sacerdoti, stabilito dalla s. m. di Pio X avant! Tultima guerra, per la preparazione e mlgliore formazione dei sacerdoti da adibirsi all'assistenza degli emigrati Italian!, i) detto Prelato fosse insterne il Superiore di questo Collegio, e ne tenesse la direztonc ed il governo sotto l'aita dlrezione délia S. C. Concistoriale. onde cosl avessc sotto mono con facilité e plena co-

nosccnza il personale adatto da destinare in pro degli emigrati e delle société di assistenza secondo i bisognL

Pel delicato ed importante officio Sua Santità scelle poi i) sacerdote Michele Cerrati. già Vicario del Vescovo Castrense italiano, e lo voile accrescere della dignité Vescovile nominandolo Vescovo titolare di Lidda.

Roma, dalla Segreleria della S. C. Concistoriale, 23 ottobre 1920.—C. Card. De Lai. Vescovo di Sabina. *Segretario.* Luigi Sincero, Asscssorc.

Adn. J. G in **NrT 48 (1921) 261-263; PrM 10 (1922) 183**

1920 NOV 5.-SC S. OFF. EPIST. AAS 12 (1920) 595-597

Epistola ad locorum ordinarios, qua eorum **nciuunu**
EXCITATUR CIRCA NOVA QUAEDAM ACATHOUCORUM MOLIMINA CONTRA FIDEM

Emi ac Revihi DD. Cardinales in rebus fidei et morum una mccum Inquisitores Generales cupiunt locorum Ordinarios vigilanter attendere, quemaamodum novae quaedam acatholicorum consociationes, suis ex omni gente asseclis adiuvantibus, iam dudum soleant nostris, maxime adolescentibus, perniciosissime insidiari, magnam adiumentorum varietatem eis praebendo, quibus spec.e quidem corpora confirmant, mentesque et animos excolunt, re autem vera catholicae fidei integritatem corrumpunt et a complexu Ecclesiae matris filios eripiunt Profecto, quod consociationes huiusmodi favore, opibus studioque florent hominum spectatissimorum, quod in multiplici beneficentiae genere utilissime versantur non est mirandum si fucum faciant imperitis qui earum naturam penitus perspectam et cognitam non habent At quales illae sint, iam nemini, qui sapiat, potest esse dubium, cum finem quo spectant, sensim hucusque indicannt, nunc vero aperte declarent idque opusculis, diariis scriptisque periodicis, quibus tamquam suis organis utuntur. Dicunt enim *se* velle ingenia et mores nivenum bonis disciplinis excolere, et hanc culturam pro religione habentes, definiunt' liberrimam et a quavis religione aut confessione alienam solutamque licentiam cogitandi. Professae igitur se lumen praeferre adolescentibus, eos ab Ecclesiae magisterio, quod ipsum est lumen veritatis divinitus constitutum, avertunt, cosdemque hortantur ut ex suo ipsorum intimo spiritu ideoque ex humanae rationis angustiis lucem petant qua ducantur.

Huiusmodi in laqueos praecipue, dediti studiis adolescentes utriusque sexus impelluntur; qui quidem, cum ad Christianam sapientiam ediscendam ct ad fidem, a patribus traditam, conservandam, alienae opis maxime indigent, contra in homines incidunt, a quibus, de magnae illius hereditatis possessione deturbati, gradatim adducuntur, ut primo contrarias inter opiniones nutent, deinde de omnibus, quaccumque sunt, dubitent, denique in vaga quadam nec definita forma religionis acquiescant. quae sane religio aliud omnino est quam quod Icsus Chistus praedicavit. In hac autem re detrimentum longe maius accipiunt illi, utinam non ita multi, quibus intra domesticos parietes, propter parentum vel incuriam vel inscitiam, ea defuit prima fidei institutio, quo nihil est homini Christiano magis necessarium. Quare. Sacramentorum usu destituti, et ab omni pietatis cultu remoti, soliti Insuper de sanctissimis quibusque rebus summa ludicii libertate decernere, in eum misere labuntur *indifferentismum religiosum* quem vocant, pluries Ecclesiae auctoritate damnatum, quocum cuiusvis religionis negatio coniuncta est. Ita. florentes aetate, in tenebris tamen tristitfaque dubitationum, nullo iam viae duce, tabescunt; ut enim quis naufragium in fide faciat, satis est si vel unum dogma in animo suo improbet Quod si pietatis aliqua in eorum vel ore significatio vel corde umbra residua est. s: non mediocrem quoque beneficentiae alacritatem ostendunt, hoc non aliam ob causam accidere dicendum est, nisi aut inveteratae consuetudinis aut lenioris cuiusdam mollionsque animi, aut etiam humanae prorsus naturalisque virtutis, quae tamen ad vitam aeternam non est per se conducibilis.

Iam vero ex his societatibus sufficiet eam memorare, quae, plurium altarum voluti mater, pervulgatissima ℮ ‹quod praesertim, dum mansit crudele bellum, plurimi5 calamitosis admodum profuit) opibusque instructissima: societas scilicet titulo appellata *Young Men's*

292

1920 AUG 18.-SC S. OFFICII, INDULT. PART.·

Facultas dispensandi super irregularitate cum
HAERETICIS EORUMQUE DESCENDENTIBUS

Precis - Bcatùsime *Patert* Episcopi Germaniae quotannis in urbe Fuldensi congregati humillime implorant prorogationem facultatis, ultima vice sub die 6 Septembris 1915 sibi concessae, nempe: dispensandi super irregularitate cui subiacent haeretici eorumque descendentes. ita tamen ut omnes Germaniae antistites ista facultate uti possint. Rationes petendi eaedem quae antea perdurant

Rescr. - *Feria IV, die 18 Augusti 1920.* SSmus D. N. D. Benedictus Div. Prov. PP. XV. per facultates R. P. D. Assessori Sancti Officii impertitas benigne annuit pro gratia petila in terminis postremae concessionis ad aliud quinquennium. Contrariis quibuscumque non obstantibus.-A loislus *Castellano,* Supremae S. C. S. Off. Notarius.

· **O-dinxriis Gvnnanlw AKKR 103 (1923) 157.**

293

1920 SEP 25.-BENED. XV, LIT. AAS 12 (1920) 440-441

Facultas fit pontificio instituto orientali doctorales
LAUREAS CONFERENDI

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam.—Quod Nobis in condendo Pontificio Instituto Orientali proposueramus, ut, quantum in Nobis erat, antiquo catholicarum Orientis regionum decori restituendo consuleremus, id feliciter am nunc evenire, ex iis quae, dilectus filius Ildephonsus Schuster, Abbas et Ordinarius S. Pauli extra Moenia. Praeses Pontificii Instituti Orientalis, nuper ad Nos attulit, permagna sane cum iucunditate comperimus; placuit enim accipere, plures iam ex utroque clero discipulos curriculum studiorum, quod. Litteris die xv mensis octobris anni mcmxvii datis ILE 54). constituimus, uberrimo cum fructu exegisse. Opportunum igitur videlur, rem tam prospere. Deo dante, inceptam sic pro-
441 vehi, ut maiora in/ dies incrementa capiat et copiosiores afferat utilitates, quibus in primis catholicae Ecclesiae Orientalis Patriarchae atque sacrorum Antistites merito delectentur, qui Instituti ipsius exordia et coram et scriptis Nobis sunt gratulati. Itaque ut piam alumnos inter aemulationem alamus honestumque laboris certamen promoveamus, utque simul doctores variis disciplinis in Eistituto tradendis probe noverint quanti eorum peritiam diligcntemque operam faciamus, re accurate perpensa conlatisque consiliis cum dilecto filio Nostro Nicolao S. R. E. Diacono Cardinali Marini. Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali secretario, apostolica auctoritate Nostra, harum Litterarum vl. Pontificio Instituto Orientali concedimus in perpetuum, ut, perinde atque aliae studiorum Universitates vel Academiae in Urbe exsistentes, doctorales laureas, in ecclesiasticis dumtaxat disciplinis quae ad Orientales Christianas gentes attinet, conferre possit ac valeat alumnis ex utroque clero, cum latino tum orientali, qui eiusdem Izshtuti scholas, secundum leges et statuta ipsius propria ac per nos probata, biennium celebraverint et, (acto scientiae suae periculo, cum voce tum scriptis, coram academico doctorum coetu, maiorem suffragiorum numerum retulerint. Praesentes vero Litteras, quibus Nobis videmur utiliter Instituti ipsius incremento consuluisse, decernimus firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros cfectus sortiri atque obtinere, iUisque ad quos pertinet, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his. a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xxv mensis septembris mcmxx. Pontificatus Nostri anno septimo.—P. Card. Gasparri. α Secreiu Status.

294

1920 OCT 10.-BENED. XV, MP. AAS 12 (1920) 472-473

De maronttarum in urbe **COLLEGIO RESTITUENDO**

BENEDICTUS PP. XV

n r h » π ‹λ—≪;

Cum primum in ea Nos cogitatione curaque versari coepimus, ut apud Orientales veterem Ecclesiae sanctae splendorem revocaremus, probe intelleximus quantum ad hanc rem opportunitatis haberent Seminaria et Collegia urbana Orientis Christiani Clero pro regionum rituumque varietate instituendo.

Itaque adolescentibus clericis ex Aethiopia domum ad Sancti Stephan! sub templum Vaticanum nuper aperuimus, quae iam bonam facit Nobis spem fructuum optimorum.

At vero Nostrum erat in primis curare ut quae instituta pro Orientalibus iustas ob causas ad tempus clausa erant, eadem quamprimum iterum paterent Hoc in numero cum urbanum esset Maronitarum Collegium. Nos ad illud restituendum peculiari quodam studio animum adiecimus. Maronitls quoque Episcopis poüssimumque Venerabili Fratre Elia Petro Patriarcha in consilium adhibitis.

Nunc igitur, rebus mature perpensis, ad maiorem Dei gloriam atque ad illustris Maronitarum gentis utilitatem, pro Apostolicae potestatis plenitudine, haec Nos Motu Proprio decernimus ac statuimus:

I. Urbanum Maronitarum Collegium denuo proximis Idibus Octobribus pateat, ut antea, via Portae Pincianae.

II. Sacerdos e Clero Romanae Curiae Collegium, cum Rectoris titulo, gubernet

III. Alius, ac Rector, bonorum Administrator esto, uno ab altero prorsus distincto ac separato munere. Ita qui administrationem geret, ne is institutioni disciplinaeque alumnorum se immisceat Administrationem autem rerum Collegii eidem, cui adhuc, id est Procuratori Patriarchae Maronitarum demandari/ licebit: eo 473
magis quod qui In ea procuratione hodie est, bene ulililerque Collegii negotia, hoc intervallo, gessit

IV. Magister pietatis Collegii e Maronitis eligatur: alumnis tamen Confessorii, quem quisque malit petendi fit facultas.

V. Sacrum Consilium *pro Ecclesia Orientali* Collegio curando praesit Ideo alumnorum admissiones dimissionesque a Cardinali eius S. Consilii Secretario, nomine Nostro, fiant

VI. Quantum pecuniae singulis mensibus Administrator Rectori debeat in Collegii tuitionem tradere, idem S. Consilium, subductis calculis hinc redituum, illinc necessitatum Collegii, definiet De accepta autem summa Rectoris erit suo tempore rationem S. Consilio reddere.

VII. Sexto quoque mense Rector de omni Collegii statu et S. Consilium et Patriarcham Maronitarum diligenti scriptione docebit

VIII. Collegii Urbaniani scholas alumni Maronitae frequentent, ad eius instituti leges tn omnibus rebus sese accommodando.

IX. lidem, quod ad sacros ordines adeundos pertinet auctoritati Vicariatus Urbis, sicut cetera quae Romae sunt exterorum Collegia, subsint

Denique de domestica Collegii disciplina Rectori potestatem facimus legem propriam condendi; quae quidem tum valebit cum Cardinalis memorati S. Consilii Secretorius cam ratam habuerit.

Quae autem hic a Nobis statuta sunt. ea. contrariis quibuslibet non obstantibus, firma ac valida in perpetuum ese volumus et lubcmus.

Datum Romae apud S. Petrum dic x mensis octobris mcmxx. Pontificatus Nostri anno septimo.—Benedictus Pp. xv.

295

1920 OCT 15.-SC КΠ., RESP. AAS 12 (192·) 54S-549

Dubium circa modum cantandi litanias laurttanas

A Sacra Rituum Congregatione expostulatum est
« An attento decreto Sacrae Poenitentiariae Apostoli·

‹ cae (sectio de Indulgentiis) diei 21 iulii 1919 circa i Indulgentias Litaniis Marialibus adnexas [LE 199], Li-
M9 « taniaef Laurelanac cantari possint per trinas invoca-
c tiones, respondente quartani fideli plebe »,

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, ita respondendum censuit: t *Ajfir-* ‹ *mar.ee* seu Litaniae Laoretanae cantari possunt per « trinas invocationes cum singulis respectives *ora pro t nobis,* populo quartam invocationem cum respectivo f *ora pro nobis* respondente ».

Atque ita rescripsit ac declaravit Die 15 octobris 1920.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. *C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. EL 34 (1920) 524-525: PrM 10 (1922) 243.

296

1920 OCT 23.-SC CONS. NOTIF. AAS 12 (1920) 534-535

NonnCAZIOXE CIRCA U CQSTTTUZIONE DI UN* PRELATO PER L'EWIGRAEION'E ITALLINA

Esistono in Italia alcune società, quali la *Bonomel· liana* c *Wtalica* peni, composte in gran parte di laici. lo quali, con intelletto di amore e sentimento cristiano. dedicano l'opéra loro all'assistenza degi'iteliani che emigrano o sono già emigrati alTestero. E bcr.chè queste «ocieti abbJino scopi prevalentemente civili, amar.o tuttavia adibere per Tas&stcnza degli emigrati sacerdoti e religiosi, chc destinaso ai van centn dove questi si trovano, incaricandoli della loro cura.

Queste società, assumendo perô dei sacerdoti come missionari loro cooperatori, subirono fin dal principio la nécessite d'intenccrxi con Tautorità ecclesiastica, a fine di costituere a questi sacerdoti un superiore da cul fossero canonicamcnte dJpendcnti. cd a cui dovesscro deferirc.

Cos! ïu che nella *Bonomelliana* si créava una Consulta ecclesiastica, sotto l'alto patronato da prima dell'Arcivescovo di Torino, poi di qucllo di Milano, Consulta che più tardi venne rlconosciute dalla S. Sedc, cd ultimamente ebbe a capo ll Vescovo di Vicenza.

E similmente l'Associacione nazionale per la protezione dei missionari nell'lsiitulre HtaHca *gens* per la cura degli emigranti transoceanic!, senti la nécessita di convocare i superiori dei vari Ordini e Congrcgazloni. perché cooperassero nella sua nuova opera.

Nel dccorso poi di quest'anno il Vescovo di Vicenza avendo chiesto ed ottenuto di venir esonerato dal suo officio per le gravissime occupazioni della sua vasta diocesi, divenute maggiori per le lultuose dcvaslazioni di quel territorio in seguito alTultima grande guerra. sottôpose alla S. Sede alcune considerazloni discusse già con) moiicratori della *Bonomclliana,* onde migliorare per quanto era possibile l'assistenza ecclesiastica degli
535 emigrati/

Esaminata pertento con ogni studio e sollecitudine la cosa dagli Emi Padri della S. C. Concistoriale, aderendo al voto da essi espresso, il S. Padre Benedetto XV stabili quanto segue:

1) chc un Prolato libero dal govemo dl una diocesi dedicasse tutte la sua attività alla scelte. cura e vigilanza dei sacerdoti addetti all'assistenza degli emigrati itallani alTestero, salvi sempre i diritti degli Ordinari propri dei detti sacerdoti, c degli Ordinari dei luogo dove gl: emigranti si trovano; c che s: dcsscro al medesuno iacoltâ sostanzialmente identiche a quelle che furono attribuite al Vescovo dl Vicenza, c che furono pubblicate nelTActa Apostolicae *Sedis* del 27 febbraio 1915 (an. VII. vol. VII, nùm. ⅛> (AAS (1915) 95-90 b

2) chc d compito di questo Prelato non venisse ristretto ai soli sacerdoti e missionari assunti dalla *Bonomeli.ana.* ma a tutti quell! che da altre simili società venlssero chiamati a pari officio o che in ogni modo prestasvero l'assistenza religiosa ad emigrati Italianl·.

3) chc. essendo ormai prossima la costituzionc dei Collegio di .sacerdoti, stabilito dalla s. m. di Pio X avanU Tultima guerra. per la preparazlone e migliore (nrmazione dei sacerdoti da adibirsi all'assistenza degli emigrati italiani. il detto Prelato fosse insieme il Superiore di questo Collegio, e ne tenesse lu direzlone ed il gnverno sotto Talla dlrezione della S. C. Concistoriale. onde cost avessc sotto mano con facilité e plena conoscenza il personale adatto da destinare in pro degli emigrati e delle sociela di assistenza secondo i bisogni.

Pel delicato ed importante officio Sua SantiU scelse poi il sacerdote Michele Ccrrati, già Vicario dei Vescovo Castrense italiano. e lo voile accrescere della digniti Vescovole nominandolo Vescovo titolare di Lldda.

Roma, dalla Segreterm della S. C. Concistoriale. 23 ottobre 1920.—C. Card. De Lai, Vescovo di Sabina. *Segretario.* Luigi Sincero, Assessore.

Adn. J. C ln NrT 48 (1921) 261-263; PrM 10 (1922} IM

297

1920 NOV 5.-SC S, OFF. EPIST. AAS 12 (1920) 595-597

Epistola ad locorum ordinarios, qua eorum vigilantia EXCITATUR CIRCA NOVA QUAEDAM ACATHOLICORUM MOLIMINA CONTRA FIDEM

Emi ac Revrhi DD. Cardinales in rebus fidei et morum una mecum Inquisitores Generales cupiunt locorum Ordinarios vigilanter attendere, quemaomodum novae quaedam acathohcorum consociationes, suis cx omni gente asseclis adiuvantibus, iam dudum soleant nostris, maxime adolescentibus, perniciosissime insidiari, magnam adiumentorum varietatem eis praebendo, quibus specie quidem corpora confirmant, mentesque et animos excolunt, re autem vera catholicae fidei integritatem corrumpunt et a complexu Ecclesiae matris filios eripiunt. Profecto, quod consociationes huiusmodi favore, opibus studioque florent hominum spectatissimorum, quod in multiplici beneficentiae genere utilissime versantur non est mirandum si fucum faciant imperitis qui earum naturam penitus perspectam et cognitam non habent. At quales illae sint, iam nemini, qui sapiat, potest *esse* dubium, cum finem quo spectant, sensim hucusque indicarmt, nunc vero aperte declarent idque opusculis, diariis scriplisque periodicis, quibus tamquam suis organis utuntur. Dicunt enim se velle ingenia et mores iuvenum bonis disciplinis excolere, et hanc culturam pro religione habentes, definiunt: Uberrimam et a quavis religione aut confessione alienam solutamque licentiam cogitandi. Professae igitur se lumen praeferre adolescentibus, eos ab Ecclesiae magisterio, quod ipsum est lumen veritatis divinitus constitutum, avertunt, eosdemque hortantur ut ex suo ipsorum intimo spiritu idcoque ex humanae rationis angustiis lucem petant qua ducantur.

Huiusmodi in laqueos praecipue, dediti studiis adolescentes utriusque sexus impelluntur; qui quidem, cum ad christianam sapientiam ediscendam et ad fidem, a patribus traditam, conservandam, alienae opis maxime Indigent, contra in homines incidunt, a quibus, de magnae f illius hereditatis possessione deturbati, gradatim 5H
adducuntur, ut primo contrarias inter opiniones nutent, deinde de omnibus, quaecumque sunt, dubitent, denique in vaga quadam nec definita forma religionis acquiescant, quae sane religio aliud omnino est quam quod Iesus Chistus praedicavit. In hac autem re detrhnentum longe maius accipiunt illi, utinam non ita multi, quibus intra domesticos parietes, propter parentum vel incuriam vel inscitiam, ea defuit prima fidei institutio, qua nihil est homini Christiano magis necessarium. Quare. Sacramentorum usu destituti, et ab omni pietatis cultu remoti, soliti Insuper de sanctissimis quibusque rebus summa ludicii libertate decernere, in eum misere labuntur *indifferentisrnum religiosum* quem vocant, pluries Ecclesiae auctoritate damnatum, quocum cuiusvis religionis negatio comuncta est. Ita. florentes aetate, ln tenebris tamen tristitiaque dubitationum, nullo iam viae duce, tabescunt; ut enim quis naufragium in fide faciat, satis est si vel unum dogma in animo suo improbet. Quod si pietatis aliqua in eorum vel ore significatio vel corde umbra residua est. si non mediocrem quoque beneficentiae alacritatem ostendunt, hoc non aliam ob causam accidere dicendum est, nisi aut inveteratae consuetudinis aut lenioris cuiusdam molliorisque animi, aut etiam humanae prorsus naturalisquc virtutis, quae tamen ad vitam aeternam non est per se conducibilis.

Iam vero cx his societatibus sufficiet eam memorare, quae, plurium aliarum voluti mater, pervulgatissima est 'quod praesertim, dum mansit crudele bellum, plurimis calamitosis admodum profuit) opibu^que instructissima: societas scilicet titulo appellata *Young* Men'»

Christian Association, contracto in siglam Y. M. C. A., cui quidem inscienter et favent acatholici bonae fidei, eam iudicantcs omnibus salutarem aut certe noxiam r.emmi, et suffragantur indulgentiores quidam catholici, quibus ipsius est ignota natura Haec enim societas sincerum quidem erga iuvenes amorem lactat quasi nihil habeat antiquius quam eorum et corporibus et mentibus esse utilitati; at simul ipsorum labefactat fidem, cum propositum sibi esse contendit *eam purificare,* et meliorem verae vitae cognitionem eis tradere « supra om-
‹ cem Ecclesiam et praeter quamlibet religiosam con-
‹ Cessionem » At num quid boni de iis sperari liceat, qui. excussa penitus ex animo fide, cum in lesu Christi ovili feliciter conquieverint, longe inde vagantur, quo
S; sua quemque libido ingeniumque deducat ?/

Quare Vos. quotquot estis, quibus peculiarem in modum dominici gregis gubernandi cura divinitus mandata est, haec Sacra Congregatio rogat, ut vestros adolescentes studiose intactos ab harum societatum contagione praestetis, quarum ex beneficentia, Christi administrata nomine, illud periclitatur, quod ipsi habent, Christi gratia, pretiosissimum. Ergo admonete incautos et confirmate vacillantes in fide; quae autem sunt apud Vos iuvenum ex utroque sexu sodalitates, eas Vos Christiano spiritu.ac robore instruite, aliasque excitate generis eiusdem; quibus quidem ut suppetat unde possint adversariis obsistere, locupletiores e nostris appellate ad opitulandum. Simul etiam parochos et iuvenum consociatorum moderatores hortamini ut strenue officium suum faciant, maximeque, libris et opusculis evulgandis, diffluentes late errores coerceant, artes fraudesque inimicorum aperiant, studiosis veritatis apte succurrant

Itaque Vestrum erit, in episcopalibus regionis conventibus de hac ipsa causa diligenter, pro rei gravitate, agere, et quae opportuna factu videantur, collatis consiliis constituere. Quo In genere. Sacra Congregatio in smgulis regionibus per earum Praesules publice declarandum censet, ephemerides, periodica et alia societatum harum scripta sane perniciosa, quae ad errores rcîiOTfllûmi et *indifferentismi religiosi* animis nostrorum insinuandos, large disseminantur, ipso iure prohiberi2

Metropolitae autem, quidquid pro uniuscuiusque dioecesi rationibus deliberatum actumque erit, ut Apostolicam Sedem intra sex menses referant, curabunt.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 5 novembres 1920.—R. Card. Merry del Val. *Secr.*

* **Vide opusculum Romae editum ab officio centrali Y. M. C. à. ŕCh cosa è la Y. M. C. A.: ciô che si propone, etc.·, passio. i Cfr. *Cad. J. C.,* can. 1384. § 2. et 1399. § 4. Huiusmodi εχϊ. teter alla, apud Italos: «Fede e *vita,* rivista mensile di citera relljiiosa. organo della Federazlone Itallana degli studen tl per h cultura religiosa, Sanremo·; *tBilychnis.* rivista mensile d· stedl rWlgiosi. Roma·: *βII testimonio,* rivista mensile delle cbiese hr.tbte liailane, Roma·.**

Atfn. ME 33 (1921) 55. PrM 10 (1922) 185.

298

1520 NOV 6.-SC CONS., RESOL. AAS 13 (1921) 259

RESOLUTIO

5C7ER PRIVILEGIO ORDINANDI ABSQUE LITTERIS DIMISSORIAUWS NONNULLIS SEMINARIIS SEU COLLEGIIS ECCLESIASTICIS IAMPR1DEM CONCESSO

Quum nonnulla ecclesiastica collegia seu Seminaria, quae alumnos ex dissitis civitatibus colligunt, anteactis temporibus privilegio donata fuerint promovendi ad ordines alumnos sine litteris dimissorialibus suorum Ordinariorum, dumtaxat *de consensu Superiorum* ipsius collegii, vel *de licentia Cardinalis Protectoris collegii et de corsensu Rectoris,* vel etiam *cum* littcrris testimonialibus *Rectoris,* quaesitum est, utrum in praesenti, mutatis temporum et locorum adiunctis ct Codice luris canonici promulgato, memorata privilegia adhuc perseverent

Quaestione de mandato SSmi Domini Nostri penes S. Congregationem Consistorialem pertracta. Emi Patres, ln plenario consessu diei 8 ianuarii huius anni, rebus omnibus perpensis, consuerunt: memoratum privilegium. cessatis causis ob quas concessum est, cessare debere, et ius commune esse restituendum, incolumi tamen iure collegii S. Congregationis dc Propaganda Fide ab Urbano VIII brevi Ad *uberes,* diei 18 maii 1638 [IPPF v. 1 p. 173-174] concesso, aliorumque Seminariorum seu collegiorum promissionibus, a S. C. de Propaganda Fide dependentium.

Ssfnus Dominus Noster Benedictus Pp. XV in audientia diei 5 novembris 1920 hanc resolutionem ratam habuit et confirmavit, eamque publici iuris fieri mandavit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 6 novembris 1920.—C. Card. De Lai, Episc. Sabinen., *Secr.* Aloisius Sincero, *Adsessor.*

Adn. ME 33 (1921) 243-244; PrM 10 (1922) 291.

299

1920 NOV 12.-BENED. XV, LIT. AAS 13 (1921) 185-186

Erigitur delegatio apostolica ln albania

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam.—Quae catholico nomini aetemaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant et quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, ea ut sollicito studio praestemus. Nos admonet supremi apostolatus officium.quo interris» nullis quidem meritis Nostris, divinitus fungimur. Hoc ducti consilio, ut Albaniae dioecesibus earumdemque Praesulibus, tot ac tantis difficultatibus atque aerumnis probatis, auxilium efficax tutumque regimen providerem-mus. Delegationem Apostolicam eadem in regione instituendam censuimus. Quare, omnibus rei momentis attente perpensis cum VV. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis. Apostolica Nostra auctoritate, praesentium tenore. Delegationem Apostolicam in Albania erigimus. Volumus ut haec Delegatio singulas Albaniae dioeceses attingat, eiusdemque Delegationis sedem in Urbe Scodrensi constituimus. Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes. Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, iliisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc ct in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudlcandum esse ac definiendum, irri/tumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus 136
super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive Ignoranter attentari contigerit Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xn novembris mcmxx. Pontificatus Nostri anno septimo—P. Card. Gasparri. α Secretis Status.

360

1920 NOV 12.-SC S. OFF., DECR. AAS 12 (1920) 570

Damnatio operis ‹ rrhische eroerterungen Cber den **KATT1OLLSCHEN RELIGIONSUNTERBICirr AN HOTHEREN SCHULEN ... VON DR. W. WILBRAND ›**

Fcria *IV, die 10 novembris 1920*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii. Erhi ac Rmi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, prachabito DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus: Kritische *Eroerterungen über den katholischen Rcligionsunterricht an hoeherem Schulen* ... ron Dr. IV. *Wilbrand. Tübingen. Verlag eon I C. B. Mohr* «Paul *Siebeck), 1919.*

Et insequenti ferla v. die 11 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. in solita audientia R. P D Assessori S. Offici) impertita, relatam sibi EnSorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et pubbeandam mandavit

Datum Romae, cx aedibus S. Officii, die 12 novembris 1920.—A. Castellano. Supremae S. *C. S. Officii Notarius.*

1920 NOV 1X-SC CONC. RESOL AAS 13 (1921) 135-144

CORR1ENTEX.

IURISDICTIONIS, SEU DEPENDENTIAE CONTERENTIARUAi S. YIN ŒNTII A PALLO A POTESTATE ORDI?»ARII LOCI

Die 13 novembris 192Ü

Species *factl* - Episcopus Corrientcnsls in Republics Argentina litteris dici *8* septembres 1919 dubium solvendum proposuit circa dependentiam Conferentiarum S. Vicentii a Paulo a potestate Ordinarii; tenor litterarum est ut sequitur:

‹ Ex iis quae in Lib. II Codicis, Part- 3*. Tit. XVIII « el XIX continentur, ius tribuitur locorum Ordinariis r erectionem seu constitutionem associationum fidelium r approbandi, seu permittendi, pro diversa earum natu- r ra; atque ipsarum regimen ct administrationem ordi- : nandi, aut saltem inspiciendi et aaprobandi, inter alia

gum praecepto reservantur, necnon Religiosis ex Apostolko induito.

‹ Inter laudatas consociationes, locum tenet societas, quae vulgo appellatur *Conferendas de S. Vicente de Paul,* quaeque inter alias pro pauperibus sublevandis in hac Dioecesi ab aliquot annis adest Hanc, tamen, a Moderatore supremo eiusdem pro universa ditione Argentina —in Metropoli degenti— praeceptis supra laudatis non teneri sustinetur, neque Ordinariorum lurisdictioni et potestati subilci iuxta canones quatenus *societas laica* est

t Idcirco orator Episcopus, in actione et regimine eiusdem Societatis —quae *Pia Unio* iuxta can. 707 videtur audire— nonnulla conspiciens difformia atque moribus ct religioni adversa, imo et noxia, opportuna adhibere correctionis media impeditus est; quapropter Eminentiam V. Rcvman supplex accedit, ut declarare dignetur:

c An et quo ambitu praedicta Societas S. Vincentli

piuntur *

Vottm Conscltoris - Attenta forma genexfea sub qua dubium proponitur, quum ia factlspecie nonnisi praeseterantur nonnulla dlfformla atque moribus et religioni adquorum specifica natura non describitur, unicum quid videtur opportunum ad rem illustrandam. est adumbrare statum Juridicum Confervntlarum Vlnccntlanarum s^u Societatis S. Vincentli a Paulo, tum In genere, tum in particulari quoad Conferentias Vincentianas in Republics

A) - luridica conditio Conferendarum tn *genere.*

r J P*?ST0 " Sî52eîas S Vlnc*ntil a Paulo, ut scitum est. fuit fundata a Friderico Oianam a. 1833. Praeclarus ille vir, adhuc luvenis. cum aliis luvenibus catholicis amicitia et societate conlunctus ad scopum litterarium ct philosophicum. sensit cum illis divinum quemdam impulsum active cooperandi in remedium Ingentium malorum quibus eo premebatur societas, praesertim per exercitium Christianae cantatis et operum misericordiae sive corporalis atve spiritualis (n favorem pauperum. Christum in eorum persona venerantes. Inita ergo inter se societate, prodiit pruna sle dicta Con/creritic sut› caelesti patrocinio S. Vincenti: a Paulo, cuius exemplis ad illa mi^.-rkordiae opera spiritu supematuralt exercenda Incitarentur. Initio pauperes In eorum domibus invisebant ad eorum corporales miserias sublevandas, ut ita sibi pararent aditum ad remedium procurandum miseriis spiritualibus multo urgentiortbus iManuel *de la Société dc St - Vincent* dr Paul. pa«. IA4›. - Res felicem habuit successum*, e-ctrta* mirabiliter propagata est. primum in Gallia, deln tn aliis pluribus nationibus, et paulatlxn complexa est omnia opera, quae, pro euiusve rei. onls conditione ct necessitate, inservirent ad praefatum pr-po*Jtum sublevandi pauperum miserias tam corporales qu.im spirituales Quae opera eximiae caritatis
137 Christianae. 80 Patres, qui in/ postulatu Concilio Vaticano exhibito, quo petebatur ul ab Ipso Concilio praedicta Societas laudaretur et commendaretur. IU brevi complexi sunt " Haec autem Societas, cx lalcorum ordine prac- * sertim effnrmata. nobiliores civitatum ct vicorum viros * optlxnosque ephebos in sinu computat, latenuc per univers- " sum terrarum orbem Iam diffusa, uberiores fructus in “ diei protulit· quos hic enumerare superfluum rsMt. Vix " exstat corporalis inopia, quae ab ets non relevetur, aut “ animi afflictio. quae non sit recreata. Isti enim paupe- - re* saepe et regulariter visitant cc'-que duplici panis ct “ consolationis pabulo reficiunt; aegrotis opitulantur Usque - salutaris medicinae remedia Bubmlntstrunt. senes in ho- * spltiit at orphan s tn cm* .«rvatoru* collevant ; artifice· et " operario· erudiunt. lunlorenque ex eis. quin tn officinis • tirocfnanlur. «un patrocinio a pravis exemplis pruewr- - vani, optimos libros per domos et familias dissemlnint et matrimonia mere civilia cohonestant: quo fit m ex hac institutione miris modis in Christiana republica nona dimanent, multlquv salventur, nui sine hoc aunio ·· pcriissent " *(Collectio LaccnjLs, vol. VII.* col. &01j.

Incrementa celerrima Societatis necessaria lusseruat redigi statuta et accuratam ad modum organici cv»-pons fieri constitutionem. Statuta a «ociis adunatis condita sunt et or- Saruratio facta est per Conferentia· plerumque In paroecias istributas, per Consilia particularia seu regionalia, ct Consilium generate a quo ultimo tota Societas regitur.

At neque pro statutis unquam requisita est approbam auctoritatis ecclesiasticae, neque pro intenm organuauonc. neque unquam particulares ConferenUac *erectae* eunt pei actum Superioris ecclesiastici aut praerequisita saltem eiu› approbatione; sed Confcrentiae institutae sunt privata conventione piorum fidelium qui sese adunarunt ad illa eximia cantatis opera exercenda, et Societati incorporatae sunt per admissionem factam a Consilio generali. Orta ergo est ct propagata tamquam societas laica I. c. *non* «cclcila- *stica* seu non habens esse ab actu auctoritatis ccclc«lan^ae sicut sunt *hospitalia laica* tquod non est Idem ac exciudcntia finem pium et omnino religioni conforment et *hospitalia ecclesiastica,* utraque opus pium: sed priora non erecta ab auctoritate ecclesiastica ideoque tatcm lurid! cam in Ecclesia non habentia, posteriora vero talem eucttionem habentia et cx illa lundicam personalitatem (Cfr Cod., can. 1-U9 J 1).

Ita organlzata tamquam Societas in sensu canonico ecclesiastica habui: favorem Ecclesiae: omnes Episcops certatlm eam summis laudibus cumularunt: parochi in ipsa nocti sunt praecipuum adiumentum regenerationis suat paroeciae; Romani Pontifices laudarunt ac foverunt ac Undem plurimis indulgentiis dotarunt. Quae indulgentiae ccncessae sunt/ Societati Indepcr.dcnter a qualibet erectione ia vel approbatione auctoritatis ecclesiasticae, solis attentis operibus cantatis, quibus illa impenditur. Ita Gregorius XVI Brevi *Romanum decet Pontificem* 10 lan. 1845 (Atta Grxc. XVI v. III p. 375-376) Indulgentias concedit " Consi- * Ilis rive Conferenti!·, quae *approbante Consilio Generali* “ irutiluunfur (nulla mentione facta dc erectione aut ap- w probatione auctoritatis ecclesiasticae) sive ab *eodem* rive w a Consllita parricularibUA w. - Deinde alio Brevi 12 augusti 1845 alias indulgentias concessit personis, quae praedictam Societatem suis eleemosynis lavent. Quin immo valuerunt Romani Pontifices ut retineret illum characterem Societatis Ialeae seu non cedesiasticae, nominatim Gregorius XVI ct Pius IX: ~ i *quali stimarono buona co*a che " essa prendesse carattere di lau a. umu e ailto ©c.* “ cimo, non scrtovEES» /n eseo. e giudlrarono ehe, eori ~ rortttuilc. potrebbe xerttre *uttlmentc aali* interml “ *delle religione* ~ (Vita di *Ozanam, scritta dal canonico suo* ** *fraidlo:* verdonc italiana. p. lG9›. Videlicet: ** Era *facile* “ a capire *che Vunione* di spiriro «arubbe *stata immediata-* “ T.ente *rotta, se ogni vescovo GOCXSe organizroto k con- ·· ferer.xe della propria diocc&i .· compilato* ii loro *rego- - lamento, nel modo ch'cgli* et* sse creduto più convcriex- - *te* " (Ibidem).

Ita Societas nunquam curavit personalitatem luridicam in Ecclesia habere: contra eam procuravit obtinere ab auctoritate civili, ut haberetur capax recipiendi legata aliasque donaticnes. rine quibus migntun opus regenerationis classium pauperum, ctim eo fructu qui latus fuit, aggredi non potuisset Et de facto a pluribus guberniis recognitionem obtinuit, qui recognitionem denegare solent associationibus habentibus characterem Societatis ecclesiasticae.

At. sl Confcrentiae Vincentianse non sunt associatio proprio sensu ecclesiastica, eae tamen inulto iniimiorem coniunctlonem ab initio habuerunt ct constanter retinuerunt cum clero ct auctoritatibus ecclesiasticis. Ipsis gcr.eratlm. licet effective non praesit, pracest tamen honoris causa **parochus, aut in eius defectu alius pius** sacerdos, non raro ipse Episcopus, ac semper adest aliquis sacerdos. qui spiritualiter dirigit ct a consiliis est tamquam vert» adsistens ecclesiasticus: quem moduni agendi non habuit societas impositum ab Auctoritate cccl Siastlca. sed sponte a sociis tum. instinctu Hio vere Christiano, quo In operibus inae caritaMs exercendis quaeritur iuvamen et directio auctoritatis ecclesiasticae, cuius priecipue ce illa opera *promovere* ac *fovere.*

Π. Qcoo ‹o TUS attinet. - Iterum praestat praemittere, quum Societas S. Vincentli a Paulo dicitur esae societas Laica, a limine removendum/ cscc ab hac appellatione sensum pravum quem nunc passim habet, ct quem praetento tempore omnino non habebit: talcum *hic* tantummodo per oppositionem dicitur ad ecclesiasticum.

Iam notum est dari cappel!amas taicalcs et *ecclesiasticas:* illae autem sunt, quae sine auctoritate ct approbatione ecclesiastica *fundantur* ct Idcirco splritualtzatae non remanent. sed tub dispositione testatoris et heredum (AmostaiO. *Dc causis piis,* lib. III. cap. I. 7. cap. Π. η. 1 sq.).

Nota pariter est divisio *confraternitatum* In laicales et ecclesiasticas; m qua divisione lumitur confraternitas pro qualibet societate seu xtsocutionc m finem pium inita, et discrimen inter lalcale· ct ecclesiasticas ponitur in hoc. quod tn primis non interveniat, m aliis interveniat ad iurt« effectus auctoritas ecclesiastica, eas per suam approbationem vel erectionem condens seu ease ecclesiasticum exs tribuens (Amostaxo. Dc cautxs pus, lib IV. i ap. 12, n. 7» Non ergo distinguuntur a ime. sed ex eo quod primae dirigantur ct gubernentur a personis lalcis. aliae ab auctoritate uhi Mrlata. *Manuale de Indulgentiis,* pag -07. ubi pariter notat a^velationes, quae ab Episcopo

Christian Association, contracto in siglam Y. *M. C. A.,* cui quidem inscienter et favent acatholici bonae fidei, eam ludicantes omnibus salutarem aut certe noxiam nemini, et suffragantur indulgentiores quidam catholici, quibus ipsius est ignota natura. Haec enim societas sincerum quidem erga iuvenes amorem iactat quasi nihil habeat antiquius quam eorum et corporibus et mentibus esse utilitati; at simul ipsorum labefactat fidem, cum Êrepositum sibi esse contendit *eam purificare,* et me- orem verae vitae cognitionem eis tradere « supra omt nem Ecclesiam et praeter quamlibet religiosam con‹ fossionem » '. At num quid boni de iis sperari liceat, qui. excussa penitus ex animo fide, cum in lesu Christi ovüi feliciter conquieverint, longe inde vagantur, quo ^7 sua quemque libido ingeniumque deducat ?/

Quare Vos. quotquot estis, quibus peculiarem in modum dominici gregis gubernandi cura divinitus mandata est, haec Sacra Congregatio rogat, ut vestros adolescentes studiose intactos ab harum societatum contagione praestetis, quarum ex beneficentia. Christi administrata nomine, illud periclitatur, quod ipsi habent, Christi gratia, pretiosissimum. Ergo admonete incautos et confirmate vacillantes in fide; quae autem sunt apud Vos iuvenum ex utroque sexu sodalitates» eas Vos Christiano spiritu ac robore instruite, aliasque excitate generis eiusdem; quibus quidem ut suppetat unde possint adversariis obsistere, locupletiores e nostris appellate ad opitulandum. Simul etiam parochos et iuvenum consociatorum moderatores hortamini ut strenue officium suum faciant, maximeque, libris et opusculis evulgandis, diffluentes late errores coerceant, artes fraudesque inimicorum aperiant, studiosis veritatis apte succurrant

Itaque Vestrum erit, in episcopalibus regionis conventibus de hac ipsa causa diligenter, pro rei gravitate, agere, et quae opportuna factu videantur, collatis consiliis constituere. Quo in genere. Sacra Congregatio in singulis regionibus per earum Praesules publice declarandum censet, ephemerides, periodica et alia societatum harum scripta sane perniciosa, quae ad errores rahonalismi et *indifferentismi religiosi* animis nostrorum insinuandos, large disseminantur, ipso iure prohiberi.l

Metropolitae autem, quidquid pro uniuscuiusque dioecesi rationibus deliberatum actumque erit, ut Apostolicam Sedem intra sex menses referant, curabunt

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 5 novembris 1920.—R. Card. Merry del Val, *Secr.*

‘ **Vide opusculum Romae editum ab officio central! Y. M. C A. «Cbe cosa è la Y. M. C. A.: ciô che sl propone, etc.», pasώη » C£r.** *Cod. I. C.,* **can 1334. § 2, et 1399. § 4. Huiusmodi rxî, inter alia, apud Italos: «Fede e** *vita,* **rivlsta mensile dl olnra religiosa. organo della Federaalone ItnIlana degi! studenti per la cultura religiosa, Sanremo»;** *sBilychnis,* **rivista mensile Λ sxudi religiosi. Roma»; «Il** *testimonio,* **rivisla mensile delle riiese battisse italiane, Roma».**

Ada. ME 33 (1921) 55. PrM 10 (1922) 185.

298

1920 NOV 6.-SC CONS., RESOL. AAS 13 (1921) 259

RESOLUTIO

SUPER PRIVILEGIO ORDINANDI ABSQUE LITTERIS DIMISSORLALIETS NONNULLIS SEMINARIIS SEU COLLEGIIS ECCLESIASTICIS IAMPRIDEM CONCESSO

Quum nonnulla ecclesiastica collegia seu Seminaria, quae ahimnos ex dissitis civitatibus colligunt, anteactis temporibus privilegio donata fuerint promovendi ad ordines alumnos sine litteris dimissorfalibus suorum Ordinariorum, dumtaxat *de consensu Superiorum* ipsius collegii, vel *de licentia Cardinalis Protectoris collegii et de consensu Rectoris,* vel etiam cum *litteris testimonialibus Rectoris,* quaesitum est, utrum in praesenti, mutatis temporum et locorum ndiunctis et Codice iuris canonici promulgato, memorata privilegia adhuc perseverent

Quaestione de mandato SSmi Domini Nostri penes S. Congregationem Consistorialem pertracta. Emi Patres, in plenario consessu diei 8 ianuarii huius armi, rebus omnibus perpensis, censuerunt: memoratum privilegium. cessatis causis ob quas concessum est, cessare debere, et ius commune esse restituendum, incolumi tamen iure collegii S. Congregationis de Propaganda Fide ab Urbano VIII brevi *Ad uberes,* diei 18 maii 1638 [IPPF v. 1 p. 173-174] concesso, aliorumque Seminariorum seu collegiorum promissionibus» a S. C. de Propaganda Fide dependentium.

Ssmus Dominus Noster Benedictus Pp. XV in audientia diei 5 novembris 1920 hanc resolutionem ratam habuit et confirmavit, eamque publici iuris fieri mandavit. contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 6 novembris 1920.—C. Card. De Lai. Episc. Sabinen., *Secr.* Aloisius Sincero. Adsessor,

Adn. ME 33 (1921) 243-244; PrM 10 (1922) 291.

299

1920 NOV 12.-BENED. XV, LIT. AAS 13 (1921) 185-186

Erigitur delegatio apostolica in albania

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam.—Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene, prospere ac feliciter eveniant et quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, ea ut sollicito studio praestemus. Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris, nullis quidem meritis Nostris» divinitus fungimur. Hoc ducti consilio, ut Albaniae dioecesibus earumdemque Praesulibus, tot ac tantis difficultatibus atque aerumnis probatis, auxilium efficax tutumque regimen providere-mus» Delegationem Apostolicam eadem in regione instituendam censuimus. Quare, omnibus rei momentis attente perpensis cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis. Apostolica Nostra auctoritate, praesentium tenore. Delegationem Apostolicam in Albania erigimus. Volumus ut haec Delegatio singulas Albaniae dioeceses attingat, eiusdemque Delegationis sedem in Urbe Scodrensi constituimus. Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes. Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios atque integros effectus sortiri atque obtinere, iliisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esso ac definiendum, irri/tumque cx nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit Non obstantibus contrariis quibuscumque. i&s

Datum Romae apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die xn novembris mcmxx. Pontificatus Nostri anno septimo.—P. Card. Gasparri. α *Secretis Status.*

'%

300

1920 NOV 12.-SC S. OFF., DECR. AAS 12 (1920) 570

Damnatio operis ‹ krttische eroerterungtn Cher den **KATHOLISCHEN RELIGIONSUNTERRICIIT AN HOEHEREN SCHULEN ... VON DR. W. WILBRAND »**

Feria IV, die 10 novembris 1920

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii» Eihi oc RAi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus: *Kritische Erocrtcrungen* Ober den kdtholuchm *Religionsunterricht an hoeherem Schulen ... ron Dr. W. Wilbrand. Tübingen. Verlag* ron *1 C. R. Mohr (Paul Siebeck). 1919*

Et insequenti ferla v. die 11 eiusdem mensis ct anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. in solita audientia R. P. D. Assessori S, Officii impertita, relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit ct publicandam mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 12 novrmbris 1920.—A. Castellano. Supremae S. C. S. Officii *Notarius.*

301

1920 NOV 11-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 135-144

CORRIENTEN.

IURISDICTIONIS. SEU ÐEPENDENT ΛE CONFERENTLARUM >. VINCENTII Λ PAULO Λ POIXSTATE ORDINARII LOCI

Die 13 r.ovcrnbris 1920

Species facti. - Episcopus Corrientensis in Republics Argentina litteris diei 8 septembris 1919 dubium solvendum proposuit circa dependentiam Conierentiarum S. Vicentli a Paulo a potestate Ordinarii; tenor litterarum est ut sequitur:

« Ex up quae in Lib. II Codicis, Part 3 Tit. XVIII et XIX continentur, ius tribuitur locorum Ordinariis erectionem seu constitutionem associationum fidelium approbandi, seu permittendi, pro diversa earum natura: atque ipsarum regimen et administrationem ordinandi. aut saltem inspiciendi et adprobandi. inter alia plura; et salvis semper quae Apostollcae Sedi ex legum praecepto reservantur, necnon Religiosis ex Apostollco inau)to.

<Inter laudatas consociationes, locum tenet societas, quae vulgo appellatur *Conferendas* de S. Vicente de *Paul,* quaeque inter alias pro pauperibus sublevandis in hac Dioecesi ab aliquot annis adest Hanc, tamen, a Moderatore supremo eiusdem pro universa ditione Argentina —in Metropoli degenti— praeceptis supra laudatis non teneri sustinetur/ neque Ordinariorum iurisdictiom et potestati subilci iuxta canones quatenus *societas* laica est

<Idcirco orator Episcopus, in actione et regimine eiusdem Societatis —quae *Pia Unio* luxta can. 707 videtur audire— nonnulla conspiciens diffonnia atque moribus et religioni adversa, imo et noxia, opportuna adhibere correctionis media impeditus est; quapropter Eminentiam V. Revrhan supplex accedit, ut declarare dignetur:

• An et quo ambitu praedicta Societas S. Vincenti) a Paulo Ordinarii loci potestati subsit iuxta quae in Lib. II. Part. 3\ Tit XVUI et XIX C. I. C praecipiuntur >.

\orcM Consultoris. - Attenta forma genertea sub qua dubium proponitur, quum m factlspecie nonnisi praeseferantur ~nonnulla dlffornda atque moribus et religioni adversa ", quorum specifica natura non describitur, unicum quod videtur opportunum ad rem illustrandam, est adumbrare statum Juridicum Conferent!arum Vlnccntianarum seu Societatis S. Vincenti! a Paulo, tum in genere» tum in particulari quoad Conferentia? Vincentlanas in Republics Argentina

A) - *Juridica rondiflo Confcrcntiaruni Ln genere.*

• *P1* s4™. · Societas S. vincenti! a Paulo, ut scitum est. fuit fundata a Friderico Ozanam a. 1KJ3 Praeciaru\ ille vir, adhuc luvenls. cum alus iuvenlbus catholicis amicitia et societate coniur.clus ad scopum litterarium ct philosophicum. sensit cum illis divinum quemdam Impulsum active cooperandi in remedium indentium malorum quibus eo premebatur societas, praesertim per exercitium chriMianae caritatis et operum misericordiae sive corporalis sve spirituali? in favorem pauperum. Christum in eorum persona venerantes. Inita ergo inter sc societate, prodiit prima sic dicta *Conferentia* sub caelesti patrocinio S- Vincenti) a Paulo, cuius exemplis ad illa misericordiae opera «piritu supernatural! exercenda incitarentur. Initio pauperes m eorum domibus invisebant nd eorum corporales miserias sublevandas, ut ita sibi rent aditum ad remedium procurandum miseriis tualibus multo urgentionbus *(Manuel de la Socldt* St - Vincent *de Paul.* pag. 164). - Res felicem habuit succes«um : s cicla? mirabiliter propagata est. primum in Gallia, dein in aliis pluribus nationibus, et paulatim complexa est omnia opera, quae, pro cuiusve regionis conditione et necessitate, inservirent ad praefatum propositum sublevandi pauperum mi eria? tam corporales quam spirituale? Quae opera eximiae caritati.? Christianae. H0 Patre?, qui in/ postulatu Concilio Vaticano exhibito, quo petebatur ut ab ipso Concilio praedicta Societas laudaretur et commendaretur, ita brevi complex! sunt: " Haec .sutem Sceletos, ex Tatcorum ordine prae- " «ertim efformata. nobiliore? civitatum et vicorum viros " optiny.^que ephebo» tn sinu computat, lalcquc per umver- " «um terrarum orbem iam diffusa, uberiores fructus in " dies protulit, ques hic cnumtrure superfluum cexet Vix " exstat corporalis inopia, quae ab el? non rch-vetur. nut mimi afflict!^, aune non rit r creata Isti enim paupe- " res ?aepe et regulariter visitant que duplici pani? et " consolationis pabulo reficiunt; aegroti opitulantur lisque " salutaris medicinae remedia subministrant, sene in ho- »p!tlb ct orphanns n ren : va'.oril» coUocant. artJ'ices vt operarios erudiunt, lunloresque ex eis. quin in officinis tiroclnantur. suo patrocinio a pravis exemplis praeser- " vant; optimos libros per domos ct familias disienunint " et matrimonia mere civilia cohonestant: quo fit ut ex " hac institutione miris modis in Christiana republica botu " dimanent, multique salventur, qui sine hoc auxilia " penissent " (Collectio *Laccnsis,* vol. VII. col. SOI).

Incrementa celerrima Societatis necessaria lusserunt redigi statuta et accuratam ad modum organici corpora fler! constitutionem. Statuta a sociis adunatis condita sunt et organizatio facta est per Confcrentias plerumque in paroecias distributas, per Consilia particularia seu regionalia, et Consilium generale a quo ultimo tota Societas regitur.

At neque pro statutis unquam requisitu est approbatio auctoritatis ecclesiasticae, neque pro interna organuauooe. neque unquam particulares Conferentiae *crcctac* sunt pe: actum Superioris ecclesiastici aut pracrcquisita saltem eiui approbatione; sed Conferentiae institutae sunt privata conventione piorum fidelium qui sese adunarunt ad UU eximia caritatis opera exercenda, et Societati incorporatae sunt per admissionem factam u Consilio generali. Orta ergo est et propagata tamquam *socictas* Utica l. o. non *ecclesiastica* seu non habens esse ab actu auctoritatis eccleslasUOct sicut sunt horpltalia talea (quod non est idem ac excludentia finem pium ct omnino religioni conformem) et *hospitalia ecclesiastica,* utraque opus pium; sed priora non erecta ab auctoritate ecclesiastica ideoque personalitatem luridicam in Ecclesia non habentia, posteriora vero talem erectionem habentia et ex illa Juridicam personalitatem (Cfr Cod., can. 1489 | 1).

Ita organizata tamquam Societas m sensu canonico non ccclcjrkMtica habuit favorem Ecclesiae: omnes Epijccpr certatim eam summis laudibus cumularunt; parochi m ipsa nacti sunt praecipuum adiumentum regenerationis suae paroeciae: Romani Pontifices laudarunt ac foverunt ac tandem plurimis indulgentiis dotarunt Quae indulgentiae concessae sunt/ Societati independenter a qualibet erectione vel approbatione auctoritatis ecclesiasticae. solis attentu operibus caritatis, quibus illa impenditur. Ita Gregoriui XVI Brevi *Romanum decet* ***Pontificem*** 10 ian. 1645 (Αιτ Gr ec. XVI v. III p. 375-3761 indulgentias concedit " Consi- " Ilis save Conferentiis, *quae approbante Consilio Generato* " instituuntur (nulla mentione facta dc erectione aut ap- " probatione auctoritatis ccclcslxsticTC) sive ab *coderr.* «ve " a Conxihii *particularibus* - Deinde alio Brevi 12 augusti 1845 altas indulgentias concessit personis, quae praedictam Societatem suis eleemosynis iuvent. Quin immo voluerunt Romani Pontifices ut retineret illum charartcrtm Societatis taleae seu non ecclesiasticae, nom malim Gregorius XVI et Pius IX : " i quali *sttmarono buona* cora *che* " *cisa prendesse carattere di* opera tjuca. ooie aktxo del " ruso. K0N gCTzovrss.i ·o r.sso. c piudicaronn che, coii " rostituita. potrebbr servire utilmeixtc agit *intercut* " *dcUa reliffionc* " *iVUa* ***di*** *Ozanam, scritta dal canonico suo* ~ *fratcllo: versione* italiana. p. 109i. Videlicet: " *Era facile* " *a caplrc* ***che*** *1'unlonc* ***dl*** *spirtto sarebbe stata immediata-* " *mente rotta, se ognl* ***vescovo avesse*** organixrato (e cor.- " *ferenze della propria diocest e compilato* Il *loro repo-* " lamento, nel modo *ch'cgli* cresse *crcduto* plû conreniente " (Ibidem».

Ita Societas nunquam curavit personalitatem juridicam in Ecclesia habere: contra eam procuravit obtinere ab auctoritate civili. ut haberetur capax recipiendi legata aliasque donaticae sine quibus magnum opus regenerationis classium pauperum, cum eo fructu qui latus fuit, aggredi non potuisset. Et de facto a pluribus guberniis recognitionem obtinuit, qui recognitionem denegpre solent associationibus habentibus characterem Societatis ecclesiasticae.

At. si Conferentiae Vincentiar.ae non sunt associatio proprio sensu ecclesiastica, eae tamen multo intimiorem conlunctioncm ab initio habuerunt et constanter retinuerunt cum clero et auctoritatibus ecclesiasticis. Ipsis genrratlm, licet effective non praesit, praeest tamen honoris causa parochus, aut in eius defectu alius pius sacerdos, non raro Ipse Episcopus, ac semper adest aliquis sacerdos, qui iplritualiter dirigit e! a consiliis est tamquam verus adsisiens ecclesiasticus: quem medum agendi non habuit societas Impositum ab Auctoritate ecclesiastica, sed sponte a sociis susceptum. Instinctu illo vere Christiano. quo in operibus chIstiana? cantatis exercendis quaeritur iuvamen et directio auctoritatis ecclesiasticae, cuius praecipue est Illa opera *promovere* ac *fovere.*

II. Qvoo ab rvs ATnnrr. - Itrrum praestat praemittere, quum Societas S. Vincentll a Paulo dicitur este societas laica. a limine removendum/ csre ab hac appellatione sensum pravum quem nunc passim habet, et qiicm praeterito tempore omnino non habebat : Iolcum hic tantummodo per oppositionem dicitur ad ccrlcsta-rtirum Σ39

tam notum est dari cappellnnla *laicalcs* ct *ecclesiasticas* illae autem sunt, quae sine *auctoritate ct approbatione ecclesiastica fundantur* et idcirco spintualizatae non remanent, wd sub dispositione testatori? ct heredum lAmostaro. *De causis piis,* lib III. cap I. 7: cap, IL η. 1 sq.i.

Nota pariter est divisio con;rctvmttatuni in laicalcs et *ecclesiasticas:* in qua divisione sumitur *confratcmizas* pro 3uailbet societate seu associatione in finem pium inita, et iscrimen inter lalcales et ecclesiasticas ponitur in hoc. quod in primis non interrentat. in aliis interveniat ud lurw effectus auctoritas *ecclesiastica,* ea< per suam approbationem vcl erectionem condens acu esse ecclesiasticum eis tribuens (Amostuo. Dc catm? piis, lib IV. cap. 13, n. 7) Non ergo distinguuntur a fine. ex eo quod primae dirigantur et gubernentur a personis lalcLS. aliae ab auctoritate ecclesiastica. Cf quoque Metata. *Manuale dc Indutorntiis.* png 207, ubi partter notat asscciationcx quae ab Episcope

*cn luerunt erectae, dici simpliciter pias seu laicalcs per oppositionem ad *ecclesiasticas* (Schmalzgrueber. lib. III. tit ;<J De rehpiosu *Domibus;* Relffcnstucl. eod. tit_ n. 7 sq.. Duballct. *Des choses ecclésiast. η. 56-1.* 567).

Dantur ergo praeter consociationes stricto sensu erclc-nortiras, quae an auctoritate ecclesiastica eriguntur et diruuntur. aliae fidelium uniones etiam ad finem pium excitatae. sed sub potestate et regimine laicorum constitutae, ab auctoritate vero ecclesiastica mere probatae seu laudatae. quae suscipiuntur in utilitatem proximi auxilio indijentis. ct exercent beneficentiam in pauperes, curam infirmorum. protectionem viduarum aut orphanorum. promovent sanam et Christianam institutionem, aut bonum spirituale ct tutelam moralem luvenum artificum, aut contra certi vitia grassantla luctant. Saepe quidem ad has causas confratcrnitates ab ipsa Ecclesia instituuntur, prout praesertim medio aevo usuvenit; ct tunc liquet huiusmodi confratemitates sensu stricto ecclesiasticas ad talia opera promovenda erectas auctoritate Episcopi, huius iurisdictio-d et regimini subidi etiam in prosecutione pii sui propositi. efeque proinde applicandos esse canones de contratcrni-Utibus. Sed extra hur.c casum, sicut associatio non habet esse ab Ecclesia, nec ab Ecclesia *agnoscitur quoad iuris effectui;* ita ab ecclesiastica auctoritate non gubernatur ct rtfrtur, sed per lalcos in propriis statutis designatos Huius classis associationum ponitur tamquam exemplar praestaps ultimorum temporum, ipsa definite Societas S. Vmcentll a Paulo seu Conferentiae Vlnccntianae (Tachy. *Traité des* IW Cos/nMcf, cap. 1. n. 13)./

Quam distinctionem solemn: modo agnovit Ecclesia etiam recentissime. Ita in Decreto S. C. Consist *A remotis*-rima antiquitate (diei 10 decembris 1909: AAS 2 HOlOi 13-161. ubt traditur norma circa relationem D statu diocccru ab Episcopis periodicis tem paribus S. Sedi cxhitendam ponitur, separatim Cap. Xl-II *De* pits sodalitatibur ct *religiosis consociationibus,* quae ab auctoritate ecclesiastica eriguntur, ct Cap. XV *Dc operibus* piis *ct sociahbus,* m quibus solum exigitur ut necessarium " ut debitam " tn omnibus Ordinario et S. Pontifici *reverentiam prac-• stent,* et in iis quae fidem, mores et Justitiae leges attin-" gunt. S. Sedis directioni et moderationi omnino sub-" sit ".

Ex quibus ultimis S. Congr. verbis satis apparet ambiguitas quaesiti ab Ordinario Corrientensi proposito: prolecto. quandocumque incidit quaestio fidei et morum, evidens est sublectio cuiusvis fidelis, cuiusvis associationis auctoritati Ecclesiae: ex quo tamen non sequitur quod ipsa associatio necessario debeat quoad omnia subiici Ordinario, quoad exsistentiam, constitutionem seu organizatlonem. statuta. activitatem et internum regimen; quippe S. Concrematio aperte in hoc distinguit has Societates pias et opera socialia, a sodalitatibus seu associationibus ecclesiasticis, quae per Ecclesiae erectionem exsistunt, et inde personam iurtdicam in Ecclesia acquirunt.

Immo absolute potest vere dici, quod sicut singuli fideles jurisdictioni Episcopi subsunt, ita manent huius lurisdktrni sublecti. quando In Societates uniuntur. Quamquam cnlm Episcopus ex hoc solo facto societatem vi suae lorisdictionls dirigere nequit, quemadmodum societates proprie ecclesiasticas et confratcrnitates dirigit, ius tamen *habet ct obligationem* invtgilaxdi, ne abusus irrepant neve fideles occasione societatum ruinam salutis incurrant (Cfr. €od. can 336 ! 2).

Cum quibus Episcoporum iuribus erga memoratas associationes non proprie ecclesiasticas connexa est obligatio «eu officium *cas fovendi ct promovendi,* cum agitur de societatibus iam ab Ecclesia commendatis et laudatis, ut In cuticulari accidit de Societate Vincentlana. De qua Leo ʌIП (Encycl. *Humanum genus)* ita ad Episcopos alloquitur: " In quo genere silere hoc loco nolumus illam spectaculo " exemploque insignem, de populo inferioris ordinis tam " praeclare meritam societatem, quae a VincentIo patre no-" minatur. Cognitum est, quid agat, quid velit: scilicet tota " In boc est. ut egentibus ct calamitosis suppetias eat ultro. " idque sagacitate modestiaque mirabili: quae quo minus • videri vult, eo est ad caritatem chlstlanam melior, ad • mhcrfonim levamen opportunior" [CICF n. 591]. Qua laudes et commendationes dantur de societatr numquam ab aactoritate ecclesiastica erecta, recta et gubernata, sed ab ipsis lalcis; quae tamen multo arctiorem «emper con-M1 «ervavit cum aucto/rltatibus ecclesiasticis coniunctlonem. qum pleraeque societates et confratemitates vere ecclefiastfeae.

III. Dt rem: Cooicts. - Ius praecedens hac in re non fuit mutatum per Codicem, sed potius firmatum. Id autem non deducitur tantum ex generali canone 6. quo sancitur: " Co-' drx vigentem hucusque disciplinam plerumque refert «ed etiam ex canonibus specialibus *Dc fidelium assodatio-Tiibus* Sane ex can. 684: " Fideles laude digni sunt, si " sua dent nomina associationibus ab Ecclesia erectis vel " tohem commcndatij Distinguit ergo accurate associatione» *ab Ecclesia erectas* ab associationibus ab Ecclesia *cor mmdatis,* qualis est Vincentlana Societas. Reliqui corones. a can. 686 ad finem tituli, agunt de iis quae eriguntur ab Ecclesia, per quam solam erectionem ex can. obtinent " iundicam in Ecclesia personam " et inde debent habere ** statuta a Sede Apostolica vel Ordinario ao-" probata ". can. 689. etc. (cfr. can. 100 (1 ct can. 1489 I l» Quibus legibus non subest Societas Vincentlana. sicut nec societates ad fovendam temperantiam, aliaeque plures mere fetate «eu non ecclcsiadiccr, licet ab Ecclesia valde comoendatae atque adeo indulgentiis ditatae sint.

IV. Conclusio. - Ergo Conferentiae Vlnccntianae vere sunt associatio pia *non ecclesiastica,* cui non possunt applicari canones Codicis, qui agunt dc associationibus, quae per erectionem auctoritatis ecclesiasticae Hunt vm· ecclesiasticae. At inde non potest facile dari responsum ad quaesitum propositum, sive affirmativum sive negativum, nam. ut dictum est. certe etiam associationes non ecclesiasticae subsunt vigilantiae Episcopi, et fieri etiam potes: ut opus quod aggrediantur Episcopi iurisdiction^ sit obnoxium. v. gr. si erigunt scholam, quoad modum instruction.s religiosae in ea impertiendae.

B) De *Confercntiis Vincentians Rcipubhcae Argentinae*

Scitum est. Societatem sanet: Vincentii a Paalo ita fuis-Fe fundatam, ut ab ea feminae manerent omnino exclusae (Manuel *de la Société,* pag. 2û>; et solum postea a Gregono XVI, impetratae fuerunt indulgentiae pro feminis, *uuae* suis *eleemosynis iuvarent* Societatis opera, unicum medik'·-pro feminis partem habendi in operibus Societatis.

De facto tamen, serius ocius. Conferentiae Vinrentianac feminarum pluribus In regionibus constitutae sunt, atque adeo iam res processerunt, ut hodie illae mulierum Conferentiae vitam habeant, quam aliae/ virorum multo prosperiorem atque operibus in favorem pauperum omnis conditionis multo insigniorem, cum maiore etiam efficacia m eorum spiritualem regenerationem exercita. Nam tx una parte honestae atque spectatae feminae facibus obtlner.t recognitionem legalem et protectionem guberniorum, ex alia parte facilius et suavius sese introducunt in animes miserorum, quorum corporales miserias levant, atque parant viam sacerdotibus, quos optimes quowjue sibi in auxilium diligenter conquirunt

Qua ratione m alias regiones introductae sunt mulierum Conferentiae non attinet dltzcrtre. Qu'ad Confercntiis mulierum in Republica Argentina de quitum est prae<ens quaestio. res est in propatulo: ac urate enim describitur earum origo et historia In op?re publici iuris facto, dum illae expletum iam (a. 1914) quintum lustrum a fundulirnc U 1889) sollemniter celebrarent. Videlicet quum muberum Conferentiae cum ingenti animarum fructu fundatae fuiss» in Hispania, strenue contenderunt obtinere cxststenUam nationalem seu indeper.dentem a Confcrentiis Parisicnsiius quare a Pio IX postularunt, ut sibi concedere dignaretur indulgentias, quibus iam fruebantur virorum Conferentiae; quas Pius IX benigne Induisit Brevi dato dic 22 „<>prkis 1867. Haec legebantur in parte narrativa rescripti: " Sup-" plices admotae Nobis sunt preces, ut mulierum Christi-" fidelium Societati, sub titulo S. Vincenti! a Paulo, vulgo " *Conferenda* nuncupatae, quae centralis in Hispaniarum " regno, suamque sedem habet in civitate Matritens:, cm-" nes et singulas indulgentias communicare de Apostolica *. Nostra Auctoritate dignaremur, quibus virorum Christi· " fidelium Societas eiusdem tituli et instituti ibidem ex-" sistens ab hac Sancta Sede ditata fuit ", etc. (Opus citatum, pag. 110).

Ex Hispania mulierum Conferentiae transierunt in Rcmpublicam Orientalem (Uruguay): inde notitia delata in Rcmpublicam Argtntlnam. In qua piae spectataeque feminae ad nobiliores familias pertinentes i'îas fundarunt (a. 1885) omnino ad normam conferentiarum Hispaniae, ideoque a Leone XIII postularunt et impetrarunt, ut sibi conferrentur indulgentiae, quae similibus Conferenti» mulierum in Hispania fuerant concessae: " Suppi.catum est Nobis» " ut huic Societati Reipubbcae Argentinae, quae m Civi-" tate Bonaercnsi principem scd.-m habet, cn.nes indul-" gentias. quibus Hispanica gaudet, de Nostra bemrnltatc " concedere dignaremur „ " (Opus citatum, pag. 19).

Ortae ergo sunt Conferentiae mulierum, sicut aliae virorum, sine formali erectioni atque adeo sine formait approbatione auctoritatis ecclesiasticae; idcirco, sicut i virorum. non Kubernantur per auctoritatem/ cccicslast/Cam. M3 sed per propria Consilia !n quae sunt crunliatae. ac propterea ipsis non applicantur leges Codicis quae datae sunt de confraternltatibus et piis unionibus per formale decretum erectionis vcl approbationis Episcopi cor diti»· ct in hoc sensu vere potest dici quod non sunt subtectae Episcopo, quamvis semper, ut dictum est. manet impr '«prius hic modus loquendi, cum semper Episcopus ius habeat «t *officium vigilantiae atnuc adeo visitati mis* (can 336 »aq j Id autem de Conferenti» RcipuNicar Argentinae multo adhuc constat apertius. Nam cum nobtlbaimac feminae, ouae ipsas condiderunt, antea suum consilium manife ⁂enX Archtcplscopo Bonacrvnsi. ob'ato etiam exemplari Statutorum. atque ab eo implorassent approbationem seu benedictionem. ut catholicas feminas decebat: Archiepiscopus sapienter abstinuit a formali approbatione societ.itix quae non erat ecclesiastico, sicut cnnfratemltntvs et piae uniones. benedictionem vero suam largissime impertitus est. simul declarans non esst' suae auctoritatis illam gubernare. En verba: " Imploratam l>ene<lictioncm libentissime " concedimus, cum non possit nan vsae utiIMmum epui .. tantae caritatis Christianae. Cum tamen tale ir.Mfu'um " non sit dependens a nostra auctoritate, non praetendlm-is w illud gubernare. Cum tamen licentia et benedictio a no-– bis petatur, qurd quidem omnino proprium est culwrvt» ⁑ operis christinni. putavimus non esse extra nmdram mm-⁑ dictionem, declarare quod tutn ex ⁂e pe:est haec iv>-⁂ cletas constitui et consilium damus ut quam primum " constituatur " iOpus citatum, pag. 103>.

Ergo Conferentiae Vincentlanoc mulierum Remublicae Arccnlmae. sicut aliae virorum, ad eximia caritatis epera exercenda, sese constituerunt ex pia voluntate ⁂n;m «une interventu auctoritatis ecclesiasticae, quar sesc declarabat incompetentem ad Illam p<-r formale decretum erec-

tlonis vel approbationis constituendam, quippe quae nec esset confraternitas nec pia unio particularibus rvgulis canonicis sublecta.

Ita in Republics Argentina organizatae sunt mulierum Confercntiae per Consilium Generale Boni Aeris in civitate Metropolitana residens, per Consilia Regionalia a Consilio Generali dependentia, distributa in diversas provincials et per Conferentias plerumque secundum parochiam distributas. Intimam hactenus retinuerunt conlunctioncm cum auctoritatibus ecclesiasticis sive Episcopis, qui non dedignati sunt carum ConferenUis adslstcre. a quibus semper obtinuerunt adsistentem ecclesiasticum, ab Ipsa Conferentia delectum, sacerdotem pium, zelantem et spiritu Conferentiarum imbutum; cui ipsa Statuta assignant honoris praesidentium ct quem habent Consiliarium, cum tamen negotia ab ipso Consilio expediantur/

144 Conferentia Argentinae quam primum curarunt obtinere a Gubernio civili recognitionem legalem et personalitatem luridteam, quam libentissime concessit Gubernium propter innumera bona socialia, quae cx ipsis redundabant, nec solum recognitionem concessit, sed etiam plurima auxilia pecuniaria in Ipso Parlante;',to decreta. Quare cum, lapsu temporii, ad amplificandum epus, opportunum ludicatum fuerit aliquam mutationem facere in Statutis: ‡ ut Statuta fuerunt condita «ne Interventu auctoritatis ecclesiasticae. ita sine tali interventu factae sunt illae mutationes. quae tamen sublectae sunt approbationi Guberna, a quo recognitio non datur nisi secundum Statuta oblata. Ergo Confercntiae mulierum Argentina processerunt in hac parte eodem prorsus medo, quo semper processerant ConferenUae virorum ‰blecta Consilio Generali Parisiensi: videlicet ut societas laica seu non ecclesiastice, sensu superius explicato.

Conclusio gzxerales. - I. Ergo Conterentiae Argentina mulierum. sicut aliae virorum, ex modo quo conditae, organizatae et evolutae sunt, apparent r.ec esae aliqua confraternitas. ncc aha pia unio ecclesiastica, cui apphean possint canones Codicis de confraterratatlbus et piis unionibus.

II. Cum tamen omnes fideles, sive seorsim accepti «ve in societatem coadunati, «nt sublecti Praelatis ecclesiasticis. et activitas alicuius societatis, ettam lalcalis. ex fidelibus conflatae, subsit generali vûzitaxirtac Episcoporum, id de ConferenUis quoque VincenUanls religiose tenendum est; salvo magis peculiari iure quod Episcopis competit, circa opera scholastica ct similia, quae Conferentia aggrediantur.

Hucusque votum Consultoris. Quare, etc

Resolutio. - D:e 13 novembris 1920 Sacra Congregatio Concilii in plenaris Eniorum ac Revmorum Patrum comitiis, respondendum censuit

Ad mentem. Mens est: t che si serrva a Mons. Vescovo. facendogli notare che nel caso l'Ordinario ha su la dette société il diritto e il dovere di vigilanza, e di curare che in essa nulla s'attenti contro la fede e il costume, e. qualora vi fosscro abusi, di correggerH e rcprimerli ».

Quam resolutionem, referente infrascripto S. Congregationis Secretario in audientia diei subsequentis. SSrnus Dnus Noster Benedictus Div. Prov. PP. XV. approbare et confirmare dignatus esL—I. Mori. Secr.

Ada. REGATILLO n 345; ME 33 (192Î) 102-103; PrM 10 (1922) 293 B.

302

1920 NOV 13.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (19211 43-46

ZAGABR1EN.

Nominationis vicariorum cooperatorum, inaudito parocho. *13* novembre 1920

Quaestio. - Archiepiscopus Zagabricn. ab hac. S. Congregatione inter cetera haec expostulavit:

« In archidioecesi Zagabriensi habetur centenaria consuetudo nominandi vicarios cooperatores inaudito parocho. Consuetudo inducta est ob penuriam sacerdotum et ob expedlUorem administratlonis mocium. Quaeritur: utrum huiusmodi consuetudo possit servari ».

Votum Comsultoius. - Pro huius dubii solutione animadvertendum est. ante Codicis promulgationem non eundem uhique observatum fuisse modum nominandi vicarios cooperatores parochorum Verum quidem/ est. S. Cone. Trld antiquam comprobasse traditionem, ac statuisse. parochorum ewe " Sibi tot ‰acerdote ad hoc munus adiungere. " quot sufficiant ad sacramenta exhibenda et cultum divinum celebrandum " (sets. 21. cap. 4i.) Immo Innocentius X1II tn Const Ajxxtoitci tnlaUUru [CICF n. 23)1. d. d. 13 mau 1723 I 11 modum In hac ‰ssumption vicanorum servandum pro Hispania accuratius determinavit, ct Benedictus XIII Const. *In supremo militantis, d.* d. 23 sept. 1124 hanc Constitutionem Innocentianam confirmavit et ad universos locorum Ordinarios extendit (Bull. Rom. t, 12 p. 100-101J.

Cum parochi iurisdiclionem ordinariam in sua quisque paroecia habeant, hanc etiam aliis, α lege requisitas qualitates habentibus, per se, delegare possunt. Notandum etiam est. tempore Concilii Tridentinl nondum seminaria dioccesana exstitisse, in quibus clerici sub oculis episcopi ad ministeria sacerdotalia praeparantur. Quare eo tempore parochus luvenem sacerdotem, a se ipso forsan ad sanctuarium adductum, illiusque aptitudlnem ad ministerium parochlale, facilius cognoscere poterat quam episcopus, fune S. Synodus episcopos tantummodo iussit, ut parochos cogant in locis. " quibus populus ita numerosus sit. ut unus " rector non possit sufficere ecclesiasticis .sacramentis nu- " nistrandis et cultui divino peragendo ‡‡ ut " sibi tot sa- ‡‡ cerdotes ad hoc munus adiungant, quot sufficiant

Hic modus nominandi vicanos cooperatores, scilicet per ipsos *parochos,* fere ubique perduravit usque ad finem saeculi decimi octavi, ut etiam apparet cx plunmls synodis dioeccsanis durante illo tempore habitis (ct partim congestis in Analecta *Iuris Pont.,* ser. V (1661). coL 877 sqq.J. Verumtamcn inde a tempore perturbationis gallicae. Quit omnia in ecclesiastica ct civili societate non solum in Gallia. sed etiam in finitimis regionibus, sus deque vertit, alius modus Invaluit, quo dicti vicani ab *episcopis* nominabantur absque ullo parochi interventu. Sic res se habebat in *Gallia, Belgio* et Sabaudia *(Praelectiones iur. can.* habitae in semin. S. Sulpitii. I. 402; Derenbourg, *Etude canon, sur* Ici Vicaires *paroissiaux,* Tournai. 1871. p. 102), in Austria ct Germania (Vering, *Kirchcnrccht,* Freiburg. 1881 ait. ed. p. 608; Müller. *Lexicon des Ktrchcnrechfs,* III. 278), in Statibus unitis America septentrionalis, in *Canadia. Hibernia* et aliis regionibus sub ditione *britannica* (Smith. *Elements* of *eccl. late.* New York. 188/. VII cd.. I, 447). Iste modus nominandi vicarios cooperatores, soil per episcopos absque interventu parochorum, etiam Statutis dioccesanis (ex. gr *Statuta Monastcnen., ed.* Krabbe. 1849) et Conciliis provincialbus et nationalibus (ex. gr. *Cone. Quebec.,* an. 1854: Collectio *Lacen.,* HI. 632 ; *Synodus Plcnana Hiberniae apua* Maynutlam. an. 1875. n. 217). ab Apostolica Sede approbatis, m/sertus est. Imo etiam m Cone. *Plenario Amcncae Icti-* 45 nae, an. 18S9 in hac Alma Urbe habito, statuitur n. 270: w Si autem solus (parochus non sufficiat, tot sacerdotes, quantum fieri potent, ei *adiungantur* quot et n. 275 praescribitur, in synodo dioecesanu fieri debere accuratam descriptionem obligationum et iunum coadiutorum parochorum.

Superfluum ergo videtur, neque ad rem nostram facit, hanc consuetudinem legi Tridentinae contrariam tamquam legitimam probare (videsis Dercnbourg. loc. cit., p 103 sqq. ct ipsum protestantem Hinschius. *System des Kath. Kirchenrtchts,* Berlin. 1E28. II. 320 Haec vero S. Congr. Cone Eplscopa Aturensl «Airc, anno 1365 de re interroganti respondit: " De iure (nominationem) spectare ad parochum cum approbatione episcopi ; attentis vero peculiaribus circumstantiis. servandum esse usum in ceteris Galliarum dioecesibus obtinentem, usque dum aliter fuerit a S. Sede declaratum " (Bouix. Dc *parocho,* in append. I. § 5). Sufficiat indicasse, multo p:ures regiones fuisse, m quibus praefata consuetudo contraria vigebat, quam illae (italia. Hispania, Sardinia), in quibus lex Tridentina observabatur.

Hanc porro consuetudinem nuper datus Codex in legem generalem convertit, statuens. " non ad parochum, sed ad " Icci Ordinarium, audito parocho, competere lus nominan- " di vicanos cooperatores e clero sacculari " (can. 476. § 3). Iste canon quantum ad nominationem vicariorum cooperatorum pro iis regionibus, in quibus eousque lex Tridentina viguerat, novam induxit disciplinam. Ut autem ius In iis regionibus parochis antea acquisitum, quantum nova el melior disciplina patiebatur, servaretur. *Codex* voluit, ut parochi saltem audirentur ab episcopis. Hinc putaverim, diam clausulam " audito parocho ‡ mintme referri ad illas regiones, in quibus, tacente et approbante S. Sede episcopi, contra parochos per legitimam praescriptionem >Us acquisiverant, mdependenter a parochis eorum vicarios cooperatores nominandi, sed Ibi applicari debere can. 4: " lura ahis (rpuropis» quaesita ... integra manent nec non can. ‡‡ Vigentes in praesens contra horum statuta canonum consuetudines, sive universales sive particulares quae quidem centenariae sint ct immemorabiles, tolerari poterunt, si Ordinarii pro locorum ac personarum adiunctxs " existiment, eas prudenter submoveri non posse ",

Nescio on unquam disciplina ecclesiastica et salus animarum tn saepe memoratis regionibus detrimentum passae sint cx hoc capite, quod episcopi vicanos cooperatores parochorum nominabant qum ipsos parochos prius audiverint Quod si nunc episcopi In illis regionibus **adigerentur** ad audiendos parochos antequam illis cooperatorem assignent, nullum, cx hac innovatione bonum resultaret, quin immo expe/dltio negotiorum in magnis praecipue dioecesibus, val- 4« de praependiretur.

Quapropter od dubium Arrhieplscopi Zagabriensis mihi respondendum esse videtur: AffirmatWc. Hucusque votum Consultoris

AHLM.Atr\tR%io^Ks. <x ovvivio - Dubium istud qucd movetur. potius praeiicum videtur quam iuridicum. Non enim dubitari potest utrum conauetudo in casu sit reprobata expresse per Codicem, quum nulla huius reprobationis deprehendi valeant indicia. Neque etiam ambigendum est quin consuetudo sit contraria praescripto Codicis; quippe dum €_odex praescribit; " ius spectare ad Ordinarium h!ci

nominandi audtto *parocho* in consuetudine habetur lus nominandi esse Ordinario inaudito *parocho;* qua contrarleùte nulla dari potest manifestior.

Restat igitur quaestio tantummodo practlca, ad normam laudati can. 5. utrum in casu ** Ordinarius existimet, prae- fatam consuetudinem submoveri posse, necne ". At vero, dum in casu Episcopus dubitat num consuetudo possit serrcn. palam profitetur nullum dubium superesse quin Illa possit submoveri. Nec revera, si ooiectum removendae consuetudinis attendatur, facile quis exponere valeat quid lECommcdi suboriturum sit. si. de persona nominandi frtfrinitoris, prius coadiuvandus interpelletur, nulla statuta obligatione illius sententiam sequendi (c. 105. Γ). Quae cum ita suit, profecto nullum subest impedimentum quominus Codex, datus praecipue ad uniformitatem legis et disciplinae ecclesiasticae inducendam, hunc suum eifectum in casortiri possit.

Quod demum additur de iure episcopis in rem quaesito ad tramitem can. 4. illud ipse eximius Consultor in suo voto diluisse videtur, dum directe ostendit, cx historia luns. legem datam per Codicem, quoad definitum punctum quod dubium respicit, esse *novam,* contra quam profecto quodlibet praescribendi tempus defuit. Itaque potius neativa quam affirmativa responsio, dubio, prout exponitur, danda, videretur.

Verum haec animadversio quanti facienda sit. pro sueta prudentia Eflh Patres decernent. Quarc, etc.

Resolutio. - Sacra porro Concilii Congregatio, in plenariis Emorum ac Rmorum Patrum comitiis diei 13 covembris 1920 in Palatio Apostolico Vaticano habitis, respondendum censuit proposito dubio: *Standum dispositioni Codicis, can. 476* § X

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Benedicto XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium in Audientia diei subsequentis. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Mori. *Secr.*

Adn. ME 33 (1921) 59-60; PrM 10 (1922) 293 A.

303

1920 NOV 14.-SC REL.. INDULTUM. PART.·

COSCEDTTVR ABBATI PRIMATI O. S. B. FACULTATEM SANANDI DEFECTUS CIRCA NOVITIATUM OBLATORUM O. S. B.

Preces - *Beatissime Pater,* Fidelis de Stotzingen. Abbas Primas Ordinis S. Benedicti, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, exponit ea quae sequuntur.

Multis in monasteriis Ordinis S. Benedicti institutum Oblatorum Saecularium introductum est, atque optimos fructus ferre incoepiL Quandoquidem vero, uti videtur in aliquibus locis non omnia a Sancta Sede quoad admissionem candidatorum praescripta adamussim servata sunt, imprimis quoad aetatem candidatorum et ad tempus novitiatus. Cum vero nimis difficile sit singulos casus examinare, cumque quae acta sunt, bona fide fierent. Orator humillime petit, ut Sanctitas Vestra benigne sanare dignetur, quae in admissione ad institutum Oblatorum saecularium Congregationum Confoederatarum Ordinis S. Benedicti, vel alias minus recte acta sunt Et Deus...

Rescr. - *Ex audientia SSmi diei* H *Novembris 1920.* Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Pp. xv, referente infrascripto Cardinali Praefecto S. Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, benigne annuit pro gratia, ac propterea committi mandavit Rfno Abbati Primati Oratori, ut, pro suo arbitrio et conscientia. petitam gratiam juxta preces concedat.

Romae, dic, mense et anno ut supra.-Th. Card. Vautré di Bonzo, *Praef.* Maurus Serafinl. O. S. B.. *Secr*

• Prot. N 4197/20: AOSB 28 34 (1920-26) 91.

304

1920 NOV 18.-SC SACR.» RESOL. AAS 14 (1922) 96-97

Praksvmetae mortis contugis. *18 novembres 1920*

Ordinarius Z., in Hispania, supplici porrecto libello. Sacrae huic Congregationi casum exposuit praesumptae mortis cuiusdam A. A. V.. transmisitque processum ad hunc finem confectum, expetens an uxori viri qui mortuus asseritur, alias inire nuptias permitti possit.

Omnibus perpensis. Sacra haec Congregatio rescripsit: ‹ Ordinarius canonicas inquisitiones complere ve- « lit ad normam instructionis S. C. S. Officii a. 1868. « *Matrimonii vinculo* (CICF n. 1002]. Si peractis enun- ‹ ciatis inquisitionibus» iudicium sibi efformare non valeat, quo transitus ad alias nuptias permittere « queat, tunc omnia acta ad hanc S. Congregationem ‹ mittat ».

Ast idem Ordinarius respondit nihil amplius addi posse; deficere vero argumenta directa quae viri mortem demonstrent; sed. omnibus inspectis, fortasse non deficere indicia, ex quibus iure comugis obitus erui possit. Nihilominus cum res incerta sibi videretur, iudicio Sacrae Congregationis eam libenter submisit.

In peracto processu habetur iuratum examen uxoris oratricis ac novem testium ad rem excussorum, ei adduntur nonnulla exhibita documenta, praesertim quaedam epistola ab asserto defuncto scripta ad uxorem.

Porro, ut desumitur ex concordibus depositionibus fide dignis. A. A. V., agricola ex oppido P.. dioecesis Z.. circa exitum anni 1902 vel ineunte anno 1903. annuente uxore, negotiationis causa in American) meridionalem se contulit, cum triginta annorum aetate esset et bona valetudine frueretur. Ac duoa fere annos ipse transegit in urbe *Rosario de Santa Fé,* in Republica Argentina, ut scienter deponit testis I. A., qui ibidem cum ipso

Ex ea urbe assertus defunctus epistolas ad uxorem et coniunclos continuatis vicibus misit: quin etiam eidem uxori quamdam pecuniae^ summam, usque ad 97
quingentas et quinquaginta hispanicas libellas, mittere curavit

Sed repente, ex mense decembri anni 1905. nullam amplius de se notitiam praebuit; neque quidquam de ipso ex eo tempore rescitum est

Praefatus testis I. A., qui. ut supra dictum est. cum illo convixit, refert eum, eodem exeunte anno 1905, in longinquam regionem, ad caedendas arbores, perrexisse. sed ex tunc nihil amplius in ipsa America de co sciri potuisse.

Praeterea pater et mater oratricis aliique testes referunt matrem asserti defuncti vidisse olim epistolam a quodam eiusdem loci conscriptam, qui in Republica Argentina morabatur, suae familiae missam, in qua. inter alta, scribebat quemdam eiusdem loci non amplius fore rediturum ad fodendos lapides; quod habitum fuit velut nuncium mortis A. A. V.

Depositiones ipsorum parentum asserti defuncti non habentur; sed parochus ad iudicem retulit matrem ipsius in iudicium venire renuisse, cum nolit suam nurum novas inire nuptias; patrem vero cum quo locutus fuit, concordare cum iis quae testes retulerunt.

Insuper, uti testes unanimiter edicunt, assertus defunctus bonis moribus praeditus erat; religiose vivebat: uxorem, filiam ex ea genitam, parentes et conjunctos diligebat prout etiam constat ex epistola, quam ipse dic 17 decembris 1905 ad uxorem misit, quaeque tantummodo asservata est. et in actis profertur, ita nempe ut si reapse non obierit, ipsius silentium deinceps explicari posse non videatur.

Nec defuerunt complures investigationes ad ipsum inveniendum institutae, sed semper in irritum cesserunt. Iam enim, pater ac mater oratricis, anno 1903, in Ipsam Américain quoque profecit inutiliter ibidem de genero exquisierunt; consanguinei ipsius A. A. V. frustra interrogaverunt concives cx America redeuntes: atque instante syndico natalis oppiduli, qui etiam in processu deposuit. Consul hispanicus in urbe *Rosario de Santa Fê* annis 1918 ac 1920 frustra ct ipse indagines peragere curavit, huiusque responsio in actis continetur.

Ex his circumstantiis fama de obitu A. A. V. a testibus asseritur, quin videatur in commodum eorum quorum interest, fuisse concitata: uxor autem alteri se coniunxit. putans suum virum demortuum esse, et spe ducta se quamprimum novas nuptias legitime esse inituram.

lamvero EE. PP. in generalibus comitiis habitis die 18 novembres 1920. omnibus circumstantiis mature perpensis. ad dubium: ‹ An oratrici permitti possit transl- « tus ad alias nuptias in casu ». responderunt: *Affirmative.*—A. Capotosti, Ep. Thermen.. *Secr*

Adn. ER 89 (1933) 202. 1P 2 (1922) *28*

iie:

305

1920 NOV 18.-SECR. STATUS. LIT. *CIRC. PART.*·

Circa sacerdotes et clericos qui scholas normales status **anus** frequentant

Jll.mo e *Rcü.mo Signore,—Non dl* rado accade chc giovani sacerdoti fanno istanza al proprio Vescovo per ottcnerc il permesso di frequentare i corsi normali affine di ottencre il diploma per l'abilitazione all'insegnamento nelle scuole elementari pubbliche. e varf Rcvjnl Ordinari hanno domandato alla Santa Sede corne debbano regolarsi in proposito.

È évidente che la scuola dementare, affidata al sacerdote, presenterebbe. specialmcnte al giorni nostri, grand: vantaggi. Basta riflettcre che il maestro miscredentc è il vero tramite per cuj passano nella popolnzione delle campagne le idee più perniciose, tanto per mezzo dclla cattiva educazior.e da lui impartita agli alumni, quanto mediante la deleteria influenza che esso esercita sugli adulti, i quali. al maestro, come alia persona più istruita, sogliono in molti cast far ricorso.

È pure évidente che il sacerdote insegnante puô esercitare nella scuola e fuori della scuola una vera opera di apostolato, sla coll'istillare buoni principii nelTanimo de; fanelulb. sia acquistando su i medesimi grande ascendente, c per mezzo di esso attirare alia Chiesa le loro farmglie cvcntualmente poco praticanti.

Oltrc questi vantagg: d'ordine generale, il sacerdote xtesso ne avrebbe non lieve utilità, specialmente quando potesse conciliare fofficio di maestro con un ministcro spirituale, ad es, di vlce-parroco o di cappellano. Tale vantaggio sarebbe sensibilissimo, particolarmente nei piccoli centri, perché si fornirebbe a molti sacerdoti un'occupazione quotidiana di alta utilità sociale colla quale non solo eviterebbero ogm pericolo di ozio. ma si procurerebbero i mezzi di superare le attirai! difficoltà economiche.

Dall'altro lato perô. se s! considéra l'ambiente m cui il giovane sacerdote deve vivere alcuni anni per conseguire ll diploma di insegnante. e la speciale condizior.e Jn cui gli attuali regolamenti scolastic! mettono il maestro elementare, sottomettendolo alTautorità civile. che puô trasferirlo a suo placere. sembra cosa assai pericolosa lasclare aperta Indistintamente a) clero la via delTinsegnamento nelle pubbliche scuole.

L'esperienza ha purtroppo dimostrato che scarso vantaggio risente la Ch'esa dagtf ecclesiastici che nttualmente msegnano nelle scuole pubbliche, mentre invece non ê poco il danno che ne deriva generaImente alla disciplina dei medesimi ed alla integrità dei loro costumi. Non pochi sacerdoti che facevano di sè bene sperare mentre erano in Seminario, frequentando poi i corsi normali hanno perduto lo spirito ecclesiastico: altri po' invlati del Proweditore agli studi in luoghi lontani dalla loro diocesi, privi della sorveglianza del proprio Ordinario e trovandosl soli in un ambiente nuovo e diverto hanno preso le maniéré degli maestri secolan e si consldcrano in tutto come impiegati dello Stato.

Giova poi tener présenté che se si lasciasse ai giovani sacerdoti libero campo di dedicarsi airinscgnamento nelle pubbliche scuole si correrebbe pericolo che. nolle attuali condizioni economiche. anche buoni sacerdoti, attirât! dagli stipend! governativi, abbandonerebbero gli offici ecclesiastici che ora occupano.

Da tutto clô segue chc da una parte non sarebbe Krudente un dinlego generale del permesso di frequence le scuole normal). daU'altru. i Reverendissimi Ordinari. tenendo sempre present! i bisogni spirituali della propria diocesi non devono accor-arlo «.· non in casi particolari ed ai sacerdoti che per le qualitâ di cui sono farnitl fanno presumere che eonserveranno intatta ia loro vottutonc sacerdotale, ed cserclteranno l'oificio dl maestro alia diprndenza assoluta dei proprio Ordinario e non per i propri comodi. ma come una missione morale c religiosa. Anche in questi casi perô sono necessarie le feguentl cautele. appunto per impedire qualunque detrimento dello spirito ecclesiastico nei medesimi:

!♦ I Rev.mi Ordinari, come rcgola generale, non conccderanno quexto permesso, se non a chlerici che abbiano già terminato l loro studi nel Seminario eb nbbiano rlcevuto l'ordine dei presblterato

2° Prmbiranno in modo assolato la frequenza di scuole mixte, di quelle cloè nile quali convengono anche studcntesxe. ed :inzi indichrranno particolarmente la città dove il sacerdote deve recarsi per seguire i Coni normali, proferendo quelle di provincia ovc è più agevole ii controllo disciplinare e minori sono i pericoli

3° Se il sacerdote in parola è obbligato a frequentare i Corsi normali fuori dei luogo ove abilualmente nsiede, deve prendere alloggio in un Istituto ecclesiastico, o presso un buon sacerdote.

4° Se per frequentare tali Corsi il sacerdote deve recarsi in altra diocesi. il suo Ordinario raccomanderâ al Vescovo dei luogo di prenderlo sotto la sua direzione e vigilanza» e si terrà esattamente informato sui di luj contegno.

5° Ottenuto i) diploma dovrâ il sacerdote ricordani che rimane come prima vincolato al servizio della diocesi e soggetto al proprio Vescovo; quindi non potrà assumere Tofficio di maestro nolle pubblche scuole senza il di lui consenso, consenso che dl natura sua c revocabile. Sarà poi cura dei Vescovo medesimo di ritenere per quanto puô, detto sacerdote in diocesi, alutandolo a conseguire ivi un posto d'insegnante. Se poi cio non fosse possibile, potrà il Vescovo concedcrgh il pemicsso di recarsi altrove. ma si intende che anche questo permesso è revocabile, per cui se, in seguito a mutate circostanze. il Vescovo giudicherà opportuno che il sacerdote assuma qualche officio ecclesiastico in diocesi. potrà sempre imporglielo. senza che esso possa rifiutarsi anche allegando ragioni economiche o di carriers.

6· Le norme summenzionate hanno effetto retroattivo, valgono c;oé anche per gli ecclesiastici che attualmentc frequentano i Corsi normali o già esercitano II magisterio.

7 II Vescovo prima di accordare il permesso di frequentare i Corsi normali o di esercitare l'insegnamento nelle scuole pubbliche, farà firmare al sacerdote che lo richiede, le condizioni su indicate, awertendo che ne potrà es;gere l'osservanza anche colla comminazione di pene canoniche.

Il sottoscritto Cardinale Segretario di Stato di Sua Santità nel comunicarle. per venerato ordine del Santo Padre, quanto precede profitta ben volentieri dell'occa·sione per confermarsi con distinta stima.

Di V. S. Rev.ma aff.mo per servirla P. Card. Gaspar-*RL-Dal Vaticano, 18 Nov. 1920.*

• Ordinariis ItftlU·: ME 39 (1927) 72-75. Adn. PrM 16 (1927) 55.

306

1920 NOV 19.-SC RITUUM, RESP. PART.·

De usu gossypii in linteis sacris conficiendis

Vide textum sub die 1920 Dec. 7: LE 310.

O*dInv«o Cor.gi Superiori». PrM 10 (1922) 204.

307

1920 NOV 20.-SC CONS DECR. AAS 13 (1921) 13-16

Circa proponendos ad episcopale ministerium in scoru

Maximam semper sollicitudinem habuit Ecclesia in Episcopis eligendis, a quibus maxima ex parte profectus catholicae religionis et incrementum fidei pendent Haec ipsa ratio Ssmum Dominum movit ad novam electionis methodum, de consulto Emorum Sacrae huius Congregationis Patrum, statuendam in Foederatis Americae Statibus, quae uberes fructus iam edidit. Item factum est in regione Canadensi, generali cum approbatione illorum Antistitum. Similem methodum censens Sanctitas Sua extendere ad Scotiam, ubi re' '^sae conditiones, ab Instauratione ecclesiasticae hierarchiae. meliores factae sunt, sententiam a singulis memoratae regionis Ordinariis super ea exqu.sivlt. Habita a Scotis Praesulibus favorabili sententia, illis tamen modificationibus inductis, quae opportunae visae fuerunt; Ssjftus Dominus Noster Benedictus PP. XV. de consulto E norum Sacrae Congregationis Consistorialis Patrum.

statuit et consistorial! praesenti decreto praescribit, ut m posterum in Scotia, pro eligendorum Episcoporum propositione, ratio iuxta leges quae sequuntur, adhibeatur ct vigeat

1. Pro proponendis sacerdotibus ad episcopale mi-(listerium idoneis ac dignis, conventus omnium Ordinariorum fiet singulis trienniis, tempore inira assignato.

2. Quolibet triennio, sub initio quadragesimae, incipiendo ab anno 1921. omnes et singuli Episcopi suffrapnei Archiepiscopo S. Andreae et Edimburgi, vel. sede vacante. Archiepiscopo Glasguensi. sacerdotum nomina indicabunt, quos dignos episcopali ministerio existimabunt Nil autem velat quonimus, hos inter, alterius etiam dioecesis vel provinciae sacerdotes proponantur; sub gravi tamen exigitur, ut. qui proponitur, personaliter ct ex diuturna conversatione a proponente cognoicatur. Item Archiepiscopus Glasguensis nomina, quae apta reputaverit. Archiepiscopo S. Andreae et Edimburgi patefaciet

3. Una cum nomine, aetatem quoque, quando fieri potest designabunt candidati, eius originis et actualis commorationis locum, et officium quo principaliter fungitur.

4. Antequam determinent quem proponant, tam ArchicpUcopi, quam Episcopi canonicos rogabunt, eo modo qui infra statuitur, ut sacerdotem indicent aliquem, quem prae ceteris dignum et idoneum coram Domino censeant cui christiani gregis custodia in aliqua dioecesi committatur.

Ast a) interpellatio facienda erit canonicis, non in conventu coadunatis, sed singulis singillatlm. data unicuique sub *gravi* obligatione secreti, et sub lege destruendi. si quod intercessit hac de re. epistolare commercium.

b) Episcopi autem habitum consilium nemini patefacient, nisi forte in Episcoporum conventu, de quo inferius.

5. Poterunt quoque Episcopi alios prudentes viros, etiam c clero regulari, praesertim vero parochos seniores ct prudentiores. tam pro proponendis candidatis, quam pro cognoscendis alicuius qualitatibus interrogare; sed ad unguem servatis regulis superius sub litt. a) el b) art. 4 recensitis.

5. Nomina quae Episcopi iuxta art. 2 proponent, nulli prorsus aperiant, nisi soli Archiepiscopo. cui nomina sunt indicanda.

7. Metropolitanus, vel Archiepiscopus. habitis ab Episcopis candidatorum propositionibus suas adiiciat: omnium indicem ordine alphabetico conficiat, et, reticiIj proponentibus, hanc notulam transmittat singulis Antistitibus regionis, ut hi opportunas investigationes peragere valeant de qualitatibus eorum quos personaliter et certa scientia non cognoscant.

8 Investigationes eiusmodi earumque causa maxima «creti cautela peragendae erunt, ut supra n. 4 dictum «t Quod si vereantur rem palam evasuram, ab ulterioribus inquisitionibus abstineant.

9. Post Pascha, die et loco ab Archiepiscopo, de quo ^art Ç, determinandis, omnes Episcopi convenient ad «hgendos eos qui Sanctae Sedi ad episcopale ministe-r.um proponi debeant. Convenient autem absque ulla s%cmnitatc, quasi ad familiarem congressum, ut attentio quaelibet, praesertim diariorum et ephemeridum, et anr.e curiositatis studium vitetur.

10. In conventu, invocato divino auxilio, praestanent a singulis, Archiepiscopis non exceptis, tactis
15 angellis, iusiurandum ' de secreto servando, ut sagatius fiat vinculum quo omnes adstringuntur: post •xc regulae ad electionem faciendam legendae erunt.

11. Deinde unus ex Episcopis praesentibus in Secretarimn eligetur.

♦ I 2 _ disceptationem venietur, ut. inter e i. » digniores ct aptiores seligantur. Id tamen praesenti fiet et sub Eius obtutu, omni con5iderationc postposita, cum discretione ct iUPremo Ecclesiae bono divinaque gloria et a^rnarum salute unice ob oculos habitis.

13. Candidati maturae, sed non nimium provectae aetatis esse debent; prudentia praediti in agendis, quae sit ex ministeriorum exercitio comprobata; sanissima et non communi doctrina exornati, et cum debita ergu Apostolicam Sedem devotione coniuncta; maxima autem honestate vitae et pietate insignes. Attendendum insuper erit ad capacitatem candidati quoad temporalem bonorum administrationem, ad conditionem eius familiarem. ad indolem et valetudinem. Uno verbo, videndum utrum omnibus iis qualitatibus polleat, quae in optimo pastore requiruntur, ut cum fructu et aedificatione populum Dei regere queat.

14. Discussione peracta, fiet hac ratione scrutinium:

a) Qui omnium Episcoporum sententia, quavis demum de causa, visi sunt in disceptatione ex numero proponendorum expungendi, ii in suffragium non vocabuntur, de cacteris, *etiam probatissimis,* suffragium feretur.

b) Candidati singuli ordine alphabetico ad suffragium proponentur: suffragia secreta erunt

c) Episcopi omnes, Archiepiscopis non exceptis, pro singulis candidatis tribus utentur taxillis seu calculis, albo scilicet, nigro, tertioque alterius cuiuscumque coloris: primum ad approbandum, alterum ad reprobandum. tertium ad abstensionem indicandam.

d) Singuli Antistites, praeeuntibus Metropolitano et Archiepiscopo Glasguensi. in urna ad hunc finem disposita taxillum deponent, quo dignum, *coram Deo et graviter onerata conscientia,* sacerdotem aestimabunt qui in suffragium vocatur: reliquos taxillos binos in urna alia, pariter secreto, deponet

e) Suffragiis expletis. Archiepiscopus conventus praeses, adstante Episcopo Secretario, taxillos et eorum speciem coram omnibus numerabit, scriptoque adnotabit

15. Scrutinio de omnibus peracto, liberum erit Episcopis, si id ipsis placeat aut aliquis eorum postulet, ut inter approbatos plenis aut paribus suffragiis novo ie scrutinio designetur quinam sit praeferendus. Ad hunc finem singuli suffragatores nomen praeferendi in schedula adnotabunt» eamque in urna deponet: schedularum autem examen fiet, ut supra, art. 14. litt. e), decernitur.

16. Quamvis vero Summus Pontifex sibi reservet, dioecesi vel archidioecesi aliqua vacante, opportunis modis, consilia ab Episcopis vel Archiepiscopis requirere, ut personam eligat quae inter approbatas magis idonea videatur dioecesi illi regendae; nihilominus fas erit Episcopis in eodem conventu indicare, generali saltem ratione. cuinam dioecesi candidatos magis idoneos censeant; et quibus de causis.

17. Episcopus a secretis, discussione durante, diligenter adnotabit quae de singulis candidatis a singulis suffragatoribus dicentur, quaenam discussionis fuerit conclusio; denique quinam tum m primo scrutinio, tum in secundo (si fiat) fuerit exitus, et quidnam specialius iuxta art. 16 fuerit dictum.

18. Antistites a conventu ne discedant, antequam ab Episcopo Secretario lecta fuerit relatio ab eodem confecta circa nomina proposita, candidatorum qualitates et obtenta suffragia, eamque probaverint.

19. Actorum exemplar ab Archiepiscopis» a praesule a secretis et a ceteris Episcopis praesentibus subsignatum. quam tutissime ad Sacram hanc Congregationem per Archiepiscopum praesident mittetur. Acta vero Ipsa penes ipsum Archiepiscopum in Archivo secretissimo S. Officii servabuntur, destruenda tamen post annum, vel etiam prius, si periculum violationis secreti immineat

20. Post haec, fas tamen semper erit Episcopis, tum occasione propositionis candidati tum vacation?s alicuius Sedis, praesertim maioris momenti, litteras Sacrae huic Congregationi vel ipsi Ssfho Domino conscribere. quibus mentem suam circa personarum qualitates sive absolute, sive relate ad provisionem dictae Sedl«. patefaciant

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregalioni-Consistorialis. dic 20 novembris 1920.—C. Cara D» Lai. Ep. Snbinen. Secr. Aloisius Sincero. AcUcstor.

Adn. PrM 10 (1922) 292 C

308

1920 NOV 24,-COM. INTP. RESP. AAS 12 (1920) 573-577

Duma: 1 - Dr canonicis. 2 - Dr exocine pahochohlm. 3 - Dr MUG!O5!S, 4 - Dr HISTRVATIONIBUS. 5 - Dt SEDI CONTTSSIONAU. 6 - Di omno rexnai solldcg. 7 - Dr abstinentia n xrnrxio. 8 - De devolutione collationis hlseociorum ad S. Sedem 5 - De arwonoxr parochorum. 10 - De alienationi RERUM ECCLESIASTICAHUM

De Canonicis

I. Utrum prohibitio optionis per Codicem Iuris Canonici inducta, intelligenda sit tantum quoad dignitates, an etiam quoad omnes canonicatus.

Resp- Negative ad l partem, affirmative ad 2".

II. Utrum ad normam can. 411, 5 3, in capitulis vocem habeant bénéficiât: et mansionaru. si id eis competat lar.rum ex statutis capitularibus.

Rcspj Negative, seu post publicationem Codicis beneficiates et mansionarios vocem in capitulis amplius non habere, si td eis competebat *tantum* ex statutis capitularibus.

III. Ie Utrum in paragraphe l. n. l. can. 421: « Qui c dc licentia Ordinarii loct publice docent in *scholis* « ab *Ecclesia recognitis sacram theologiam* aut ius *canonicum* », etiam comprehendi debeant canonici qui de Ordinarii licentia docent retributione peculiari pro lectione percepte; an tantum qui absque tali retributione theologiam vel ius susceperint edocendum.

2» Utrum illud < sacra theologia vel ius ». in praefata paragraphe stricte sit interpretandum tut theologiam fundamentalem, theologiam dogmaticam et moralem. et m iure, institutiones canonicas, necnon textum Codicis tantum significet); vel *amplion ratione* illa verba sint sumenda, pro *facultate* videlicet s. theologiae vel iuris canonici, ite ut ibi etiam comprehendantur disciplinae quae ad nonnam statutorum uniuscuiusque Seminarii in praelaudatis facultatibus edocentur (historia nimirum ecclesiastica, archéologie sacra, linguae biblicae, etc.).

d 2^ ⁱ Ac♯ l a^Înna^ve a‹♯ l " partem, negative

Ad 2"♯ negative ad l ■■ partem, affirmative ad

De examine *parochorum*

In canone 459, Î 3. 3® Codicis praescribitur ut loci Ordinarius clericum, quem magis idoneum iudicat ad paroeciam vacantem, examini super doctrina subiiciat coram se et examinatoribus synodalibus. Quaeritur:

1· Utrum huic examini subiici debeat clericus iam de una paroecia provisus, toties quoties de nova paroecia providendus erit; an vero sufficiat periculum semel factum pro prima paroecia.

2® Utrum examini subiiciendus sit parochus remotus a paroecia qui. ad tramitem canonis 2154. transfertur ad aliam paroeciam.

3 Utrum pariter examini subiiciendus sit parochus qui cx officio transfertur ad aliam paroeciam, ad tramitem tituli XXIX, libri IV. canonum 2162-21G7.

4 Quid agendum si clerici, quos Ordinarius idoneos reputat, nolint examini subiacere. quod forte non semel accidet pro minoribus paroeciis.

5 Utrum periculum, de quo in canone 996, f 2 et 3. dummodo coram ipsomet Ordinario et examinatoribus synodalibus fiat, sufficere possit saltem ad provisionem pro prima paroecia.

0" Utrum examen, dc quo in canone 130. 5 1. sufficiat ad provisionem paroeciarum toto tempore quo sacerdotes illud subire tenentur, dummodo coram Episcopo et examinatoribus synodalibus fiat.

Resp/. Ad l ♯ Ad l "· partem providebitur in 2 Ad 2 partem, *affirmative* si translatio fiat *proponente ac suadente* Ordinario: negative si fiat ad instantiam parochi, nisi Ordinarius cum examinatoribus synodalibus iudieet idoneitatem adhuc perdurare, eamque esse tufficientem ad novam parochiam.

Ad 2—: Negative.

Ad 3ˢ˚: Negative.

Ad 4—: Quatenus non sit provisum per responsionem ad l ·" dubium. Ordinarius recurrat ad S. Congregationem Concilii.

Ad 5—; Negative; nisi examen versetur etiam circi ea omnia, de quibus interrogandus sit clericus dc paroecia providendus.

Ad 6 Negative, salvo tamen praescripto ' 2 ejusdem canonis.

De religiosis

I. Utrum verba canonis 506, § 2: « secus, Superior re‹ gularis; sed *etiam hoc* in casu Ordinarius *tempestive « monen debet de die ct hora electionis,* cui potat « una cum *Superiore regulari* per se ipse ucl per alium ‹ *assistere/ et.* si ***assistat,*** *praeessc* ». ita intelligenda sint, ut Ordinarius loci possit (sed non debeat) assistere per se ipse vel per alium electioni Antistitae in monasteriis monialium Superioribus regularibus «etiam exemptis) subieclis, et praeesse. idest gubernare actum electionis sive per se, sive per alium; an tantummodo per se ipse.

Resp.: Affirmative ad l partem, negative ad 2 seu Ordinarium loci praeesse sive assistat per se ipse, sive per alium.

II. Utrum ad normam can 512, § 2. Ie et can. 513,l l. officium Ordinarii loci sit visitare quinto quoque anno monasteria monialium. quae Regularibus (etiam exemptis) subduntur, circa ea quae clausurae legem spectent eo. qui in can. 513 exponitur modo.

Resp.: Affirmative.

III. Utrum verba canonis 522: ‹ *confessio* in qualibet c *ecclesia vel oratorio etiam semi-publico peracta* va‹ *lida et licita est* ». ita intelligenda sint, ut confessio extra ea loca peracta non tantum illicita, sed etiam invalida sit

Resp.: Canon 522 ita est intelligendus, ut confessiones. quas ad suae conscientiae tranquillitatem religiosae peragunt apud confessarium ab Ordinario loci pro mulieribus approbatum, licitae et validae sint, dummodo fiant in ecclesia vel oratorio etiam semi-publico. aut in loco ad audiendas confessiones mulierum legitime destinato.

IV. Utrum vi canonis 535, 5 l. l° si monasterium monialium sublectum sit Superiori regulari (etiam exempto), administrationis ratio reddenda sit Superiori regulari et etiam Ordinario loci.

Resp.: Affirmative.

V. Utrum prohibitiones, de quibus in can. 642. obstent quominus religiosi officia vel beneficia adipiscantur, tantum si ad saeculum post promulgationem codicis sint regressi; an etiam eos complectantur qui iam ante promulgationem codicis extra religionem, venia pontificia. versabantur, non obstante canone 10.

Resp.: Negative ad l partem, affirmative ad 2e

De *reservationibus*

Utrum ad normam canonis 893. 5 l et 2. peregrinus teneatur reservationibus loci, in quo degit.

Resp.: Affirmative./

De sede confesstonali

Utrum can. 909. 5 2:« *Sedes confessionatts crate* i /tara ac *tenuiter perforata inter poenitentem et con‹ fessarium sit* ***instructa*** ». pro mulieribus tantum: an generaliter pro poenitentibus uti forma propria audiendi confessiones in ecclesiis et publicis oratoriis sit servanda.

Resp.: Negative ad Ie" partem, affirmative ad 2". firmo tamen praescripto canonis 910, 5 2.

De *officio funebri sollemni*

l" Utrum officium funebre quod non intra mensem a die tumulationis celebratur, sed intra mensem a die notitiae obitus alicuius qui in regione longe dissita decessit (v. g. in America), haberi debeat officium sollemne. de quo in can. 1237 quoad effectus paragraph! tecundae illius canonis.

2e An Ordinarius, ad vitandos abusus eorum qui ultra mensem protrahunt officium funebre eo animo ut Parochus emolumenta non percipiat, possit statuere quod officium a parentibus celebratum pro defuncto publice et cum cantu habeatur uti officium sollemne funebre. quoad omnes suos effectus.

Resp-- Ad l ·' ct 2 - : Recurrendum esse ad S. C Concilii.

De abstinentia et ieiunto

I. - Ie Utrum ad normam can. 1252. § 4. ieiunium ce.wt quando dies festus, qui ieiunium in vigilia habet

adnexum, incidit in ferio II, ita ut non amplius ipsum leiunium anticipari debeat sabbato praecedenti.

2- Utrum verba: nec pervigilia *anticipantur* respicant tantum exceptum tempus Quadragesimae, an etiam telum annum.

Resp.: Ad l Affirmative, salvo praescripto canonis 1253.

Ad 2": Respiciunt totum annum.

II. - l· Utrum si festum S. losephi, diei 19 martii, incidat in feria sexta vel sabbato, teneat tantum lex iciunii, an etiam lex abstinentiae.

Et quatenus affirmative ad primam partem, negative ad secundam,

2° Utrum cesset lex abstinentiae, etiam si festum S. losephi inccderit in aliqua die quatuor Temporum.

Resp.: Ad l Servetur canon 1252, § 4, seu non cessant nec lex ieiunii nec lex abstinentiae.

Ad 2 Provisum in responsione ad l *■./

De derolurione collationis *beneficiorum ad S. Sedem*

Utrum ad normam can. 1432. § 3 devolvatur ad S. Secem collatio beneficii, si Ordinarius intra semestre ab habite certa vacationis notitia beneficium non contulerit non ex negligentia. sed ob absolutum defectum subiectorum.

Respj Negative.

De *remotione Parochorum*

An sufficiat ad effectum amotionis invitatio publica ad renuntiationem per edictum vel ephemeridem facta ad inster citationis de qua in canone 1720, quando Parochus non comparet, et plane ignotum manet ubi degit eo ipso quod Parochus invitationem praedictam effugere intendit

Resp.: Provisum in can. 2143, § 3.

Duma soluta ab eminentissimo praeside commissionis

De alienatione *rerum ecclesiasticarum*

ac valor rei secundum aestimationem a probis peritis scripto factam ad normam canonis 1530, § l, num. 1; an vero maius pretium per publicam licitationem, etc., oblatum ad normam canonis 1531, § 2.

2· An requiratur Apostolicae Sedis beneplacitum ad aLcnationem peragendam, si, indicta licitatione, pro pretio a peritis legitime taxato infra libellarum triginta milia, offeratur tandem pretium hac summa superius.

Resp.: Ad l —: Affirmative ad l « partem; negative ad 2"

Ad 2 Provisum in responsione ad 1

Romae. 24 novembris 1920.—Petrus Card. Gasparri, *Praeses.* Aloisius Sincero. *Secr.*

Ada. J. C in NrT 48 (1921) 150-160; Ph. MAROTO in CpR 2 (1521) 34-39 et in Apoll. 1 (1928) 407-411; REGATILLO h ra. 164.177.202.213,248,254,260.263.324.428.432.614.623,731, 753.853; !P 3 (1923) 9,113-126; 4 (1924) 99-100; ME 33 (1921) 27-30. 73-80; PrM 10 (1922) (14)-(15).252-257.

1920 DEC 2.-BENEDICTUS XV, DECL. PART.

FR.ŒFECTVS APOSTOLICUS EXIMITUR A POTESTATE SUPERIORUM PROPRIAE RELIGIONIS

Die 2 dec. 1920, in audientia S. Pontificis, declaratum est c. 627. J 2 valere quoque, durante munere, de Praefecto Apostolico.

· A VERMEERSCH - I. CREUSEN, Epitome lurb cxnonkl. I. ·L 9 e-.-i 1963. n. 737 p. 637.

1920 DEC 7.-SC PROP. FIDE, LNDULT. PART.

Reverendissime Pater: Moderatrix Pine Societatis in Belgio constitutae ad conficiendas sacras suppellcctiles pro missionibus, praesertim Congi Belgici, per tramitem R. P. D. Victoris Roelens petiit ab hac S. Congregatione eas conficiencas ex gossypio puro vel mixto potius quam ex lino. Supplicem libellum pro opportuna solutione transmisi ad S. Rituum Congregationem, quae per litteras dici 19 superioris Novembris sic respondit: Attentis praesentibus circumstantiis iisque perdurantibus. tolerari posse in casu, confectionem sacrarum supellectilium pro altaribus et sacris ministris ex gossypio puro vel mixto potius quam ex lino: exceptis tamen *corporali, purificatorio et palla.*

Dum de hac re Paternitatem Tuam certiorem facio, rogo abs Te ut festina aliqua sollicitudine responsionem de qua re supra praclaudatae Moderatrici communicare valeas.

Interim Deum precor ut Te diu sospitem incolumemque servet Paternitatis Tuae Addictissimus servus—G. M. Card. Van Rossum, *Praef.* C. Laurenti. Secr.

· A. R. D. V. ROELENS. Vicario Apoitolko Cooxji Superioris PrM 10 (1922) 204.

1920 DEC 9.-SC PR. FIDE, DECR. AAS 13 (1921) 17-18

De DEFINIENDIS LIMITIBUS PAROECIARUM IN DIOECESIBUS S. CONGREGATIONI DE PROPAGANDA FIDE SUBIECT1S

Ordinarii quarundam regionum, quae hierarchies constitutione quidem gaudent at Sacro huic Consilio Christiano Nomini Propagando subiiciuntur, cum aliquid inchoatum adhuc praeseferant, dubia nonnulla circa statum iuridicum missionum sibi commissarum proposuerunt/

Itaque ad ea dubia removenda et tutam agendi normam generalem praebendam. Sacra Congregatio haec statuenda censuit

1° Cum dioeceses huic Sacro Consilio subiectae tamquam missiones haberi debeant, permitti potest in eisdem aliqua pars territorii indivisa maneat, idest sine designatione limitum paroecialium.

2° Quae vero territorii partes limitatae iam sunt vel limitari in posterum contingat ad normam can. 216. eae nomine paroeciae veniunt; at eisdem applicantur ea quoque quae de quasi-paroeciis peculiariter statuta sunt

3° Facultas specialis autem Episcopis missionum fit nominandi regulares ad paroecias cum idonei ad talia beneficia sacerdotes e clero saeculari omnino deficiant

4° Episcopis Indiarum Orientalium vero liceat in proximo conventu Madraspatano. collatis consiliis cum Rmo Delegato Apostolico. determinare, quaenam territorii partes propriae cuiusque dioecesis haberi debeant ut iam sufficienter divisae ad normam can. 216, adhibita in posterum, pro novis paroeciis erigendis» forma in instructione huius S. Congregationis de Propaganda Fide, diei 25 iulii 1920, praescripta (cf. Aefa Apost Sedis, an. XII, ŋ. VIII. pag. 331) ILE 2881).

Quae omnia SS. Dominus Noster Benedictus Div. Prov. PP. XV. in audientia diei 2 decembris infrascripto S. C. Cardinali Praefecto impertita, confirmare atque rata habere dignatus est

Datum Romae cx aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 9 decembris anno 1920.—G. M Caro

Adn. ME 33 (1921) 61-62; PrM 10 (1923) 303-305

1920 DEC Il.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 350-352

DIOECESIS M et ALIARUM

TaXARUM CURIAE. SEU USUS TAXAE MAXIMAL ET MHIMU Dic *11 decembris 1920*

Species facti. - Ordinarius M ad hanc S. C transmittens. ad normam can. 1507, pro necessaria recognitione indicem taxarum in singulis dioecea-bus provinciae ecclesiasticae N. ad quam pertinet adhibendarum.

prout confectus ct approbatus fuerat in novissimo conventu Episcoporum eiusdem regionis, animadvertebat mirum esse non debere si, pro quolibet titulo, *duplex* proponebatur laxa, altera nempe maxima, altera minima; quum, ob nimiam discrepantiam quae in hac rc viget m singulis dioecesibus praefatae regionis, satius visum esset in communi taxario approbando assumere lum minimam tum maximam Laxam quae in propositis inoicibus occurrebat Idcirco postulabat, nomine suorum suffraganeorum, ut singulis Curiis liceret quae opportunior censeretur taxam eligere, dummodo inter utrosque terminos, a taxario praelinitos, contineretur.— Tum ob rei novitatem, tum quia vel prima facie apparebat quascam taxas supprimendas vel saltem minuendas esse, visum est universum negotium subiiccre Emorum Patrum iudicio. proposito dubio:

An et quomodo approbandae sint laxae Curiarum regionis N. in casu.

Axnuxnxnsioxxs. — I. Emmvero notum cuique est universum hoc dc taxis eunalimis negotium normam surn- *pstssc ex* litteris Innocenti: XI. Esiendosi avuto (BULL. ROM. t. 19 p. 1C5-1I1 sub die 1 Oct. Iβiδ ct cum initia Essrxdori *rxcorso]* d. fl oct 1678 (c£r. texium in extensa ap. Ferraris. s r. Tarai quarum plure» dispositiones decreto huius Sacrae Congregationis d. d iunii 1896 (ASS 29 (US6-9;i -U3-4j o) Herum inculcitae fuere, ad hoc delinite propositura " ut norma haberetur *uniformis* ln w exactionibus pro variis actibus jurisdictionis eclcsi.istlcae " non contentiosae, ac immedlc-rum taxarum onus, plu- w nuroque controversiarum occasio tolleretur ". Hanc vero uniformitatem, non tantum in eadem dioecesi, sed in universa provincia seu regione esse statuendam. conceptis verbis edicit eiusdem S. Congregattonis praescriptum, ubi. ad II quaesitum " An generalibus editis normis, specifica * taxatio m *singulto dioecesibus.* Ordinariorum arbitrio/ sit " relinquenda: *un* potius praescribendum ut hac de re aga- " tur in synodi* provincialibu» sub lege nem ut uni- " *formis tara in nnguiir provinciis* seu r tionibus. quoid " fieri possit, statuatur " responsum est: rpanvi ad pnmam partem, *affirnuOfoe* ad secundam -. Hire etiam liquet idem raesvripturo ronUnen can. 1507 f 1 Codicis iuris canoni· _ubi pariter statuitur praefmllioncm laxarum fieri dsbere in Concilio provinciali vel i'" conventu Episcoporum provinciae. Ceterum per se clara sunt verba Codicis: " Praefinire taxas pro variis actibus jurisdictionis * voluntariae, vel pro exsecutione rescriptorum Sedi» " Apostohcae. vel occasione ministration:» Sacramentorum " vel Sacramentallum in tota ecclenastica provincia sol· ** vendas, ert Concilii provincialis, aut conventus Episcoporum provinciae **: quae verba etiam macis palmaria si fleri potest, efficiuntur comparatione can. 1234 (qui explicite a limine reservati* verbis: " salvo can. 1234 '" ubi ex adverso legitur: " Locoruro Ordinarii indicem funeralium " taxarum seu eleemosynarum, si nen existât, pro *suo* tcr- " *ritorio,* de consensu Capituli cathedraiis conficiant " Quibus consideratis satis wperque elucet contrarium evsc lem datae taxsi ita praefinire, ut liceat m una dioecesi diversas ab lis quae in altera vigent constituere, etsi intra maximum et minimum praefinitum terminum contineatur: quia nimirum ita evanescit causa uilforrrii^ru quam legislator prudentissime quidem prae oculis habuit. - Nec ceicrum ulla subessc videtur ratio ita statuendi enimvero si operam et expe-xa» cancellariae his taxi« compensandas attendis. non facile dixeris cur hae in eodem negotio in tali civitate aestimari debeant v. g. libellarum quirque. in finitima vero viglntl: Imnn hac ratione admiratio ct scandalum fidelium, quod legislator summopere cavere contendit /cfr. v g can. 1234. 5 1». Incauto fovetur; non enim facile v. g. sponsus sibi explicabit cur pro status Uberi attestatione solvere debeat quindecim libellas, dum sponsa, ex f.nittmu dioecesi, duas tantum rependit. - Idcirco concludendum est duplicem quantitatem taxae pro quovis titulo ut tn schemate proponitur, approbandam non videri

Π. Ad singulos autem titulos deveniendo, haec animadvertenda videntur Quum litteris Innoccntlanis et consecutlvia declarationibus S. Sedis vetitum «dt quidquam accipere sive ratione scripturae, sive laboris pro facultate exercendi Ordines sive maiores, give minores, sive sacroa ir» quocumque loco; pro licentia administrandi Sacramenta ♦ deserviendi beneficiis, multoque minus pro rcnu^ciatione pro potestate condonandi pro licentia transferendi ct sepeliendi defunctorum corpor ; pro licentia collidendi clcenvnvna* pro mandato publicationum ad ordines etc.: sequitur ln hin omnibus nonnisi licere exigere quidquid pro 37J rxpenrU/ ratione materiae comparandae erogatum est: ideo non explicatur cur in singulis hisce vocibus in Lixario proposito tanta comperiatur differentia Nec etiam rectum «•perr videtur, quod pro sacerdotibus cxtradioeccsanls eravk»r in casu taxa semper adhibeatur

Delerda prart*ren sunt quai· H coVatfcme teenr'ictorum titulo " mar.ee " pro " «ala ~ seu familia Episcopi, leguntur exigenda. utpote quae c regione adversentur explicitae prohibitioni pluries in litteris Innocentiam» contentae Esta qurri Improbam consuetudinem tn p-axi eradicare facite non detur nulla tamen suhest rati·» eamdem veluti edictali lege consecrandi!

Quod demum attinet ad dispensationes matrimoniales, constat ism ex can 1056 nullum emolumentum pro his exigi debere. " nis» haec facultas a S Sede vis «Episcopi·» expresse data fuerit "; itaque c schemate voces huc attinentes delendae sunt, atque in peculiarem ad Apostodcam Sedem postulationem, si casus ferat, transicrtndae. Quare, etc.

Resolutio. - S. Congregatio Concilii in plenario Eoiorum ac Reverendissimorum Patrum conventu die: 11 aeccmbris 1920 rescribendum censuit: Dilata et *ad mentem.* Mens est; « Che. escluso ii doppio tassario, in < una prossima conferenza si faccia una tassa unica, te- • nendo conto, oltre chc della Bolla Innoccnziana. delle « Congregazione, 10 giugno 1896; c che nell imposizione « delie tasse si osservi una certa discrezionc ».

Quam resolutionem, referente postridie infrascripto S. C. Secretario. Ssmus Dnus Noster Benedictus Pp. XV approbare et confirmare dignatus est—L Mori, *Secr.*

Adn. J CREUSEN in NrT 43 (1921) 540-541; ME 33 (1921) 249-250, PrM 10 (1922) 353.

1920 DEC 11.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 262-268

PADERBORNEN.

COMPETENTIAE CIRCA SCAMNA FIDELIUM IN ECCLESIIS

Die 11 decembris 1920

Species facti. - Rrnus Ordinarius Paderbornensis H. S. C. sequens dubium proposuit:

« In variis dioecesibus meae peramplae regionis va- < rxae vigebant consuetudines, quomodo, in ecclesiis, lo- < ci scu scamna ficelium distribuerentur. Hic sedes cer- < tis domibus incolarum annexae erant, ibi hereditarie « tradebantur et pecuma venibant, alibi pretio loca- « bantur, qui mos, ut ecclesiarum paupertati consulatur. < in nonnullis communitatibus adhuc retinetur. In pau- < cis quoque ecclesiis, praeter patronos, quaedam digni- < tate. graau. divitiis eminentiores personae vel familiae « sedes honoratiores habebant casque, contra sacros ca· « nones, etiam in presbyteriis ecclesiarum. Rixae ct « lites et dissidia iterum atque iterum oriebantur tum < inter possessores sedilium, tum inter privilégiâtes ex « una et rectores ecclesiarum ex altera parte. Quas ut « de medio tollerent, ct praedecessores mei operam c dabant, et ipse, cum nova ecclesia aedificatur, maxi- < mopere studeo, ut, omnibus privilegiis sublatis ct t scamnis propriis remotis, loci omnes m ecclesia chri- < stifidelibus omnibus pateant. Quibus ordinationibus « ican. 1263 $ 3) omnes fere acquiescunt; raro tamen < unus vel alter, ut sibi sedes propria aut honoratior e In nova ecclesia restituatur, postulat.

« Pro decidendis huiusmodi aliisque de propriis se- < diibus causis, fideles adire solent *iudicem civilem.* qui < cognoscit secundum legem civilem *Preussisches AUgc·* < meine* *Landrecht* dictam; quae lex in omnibus const!· « tutionibus conformis est iuri canonico. Decisiones < enim supremorum tribunalium civilium unanimiter < Ordinario ius vindicant pro suo prudenti arbitrio or- < dinandi. ut sedilia propria in ecclesiis de suo loco in « alium transferantur aut ex eisdem amoveantur; sed < possessores sedilium hoc in casu solummodo postula- « re possunt, ut pro damno emergente sibi ab ecclesiis < aliquid erogetur. Hanc consuetudinem centenariam « adeundi civiles iudices. hisce in rebus, quas potius' 20 c mixti *fori* esse dicas quam res spirituali annexas, t etiam pro futuro secundum canonem 5 retinere velim. ▮ ut odia exinde exsurgentia a iudicibus meis ccclesia- < stids avertam. Ne autem iura Ecclesiae parvi facere < videar, quaero, an consuetudo illa approbari vel sal- • tem tolerari possit, imprimis cum litigans quidam ab « ordinatione mea. in via administrativa data, ad iudi- « cium meum ecclesiasticum expresse provocaverit c Quare, nc Sanctitas Vestra dubium meum benigne • solvero dedignetur, devotissime rogo ».

Svirom* M8<KFTATtoxiK. - I. Pro sustinenda consuetudine de qua in dubio agitur haec rationum momenta in Iure et ln facto afferebantur.

A» In *farto.* - DlceeexK Paderbnrnenxix. exeunte saec octavo erecta, nc per Bullam Dc salute wlmarum a_ ICI mulUs «nplisquc terris aucta, nunc per duas provincias. WevphAlUm nempe ct Saxomam. se extendit. Ante ever· sion-tn i am antiouarum dilectum orincipituumoue epi- «copahurn. qua« dicitur - › tecuian aUo anno 1803. indivcrv.« prov.nciK nunc ln dioecesi Paderbornenni unitis, diversae vigebant consuetudine·- quo iure christifideles ^dl-

libus ln ecclesiis positis uterentur Sed locorum Ordinari) per multa praecepta id assequi studebant: 1) ut feminae a vins eeiuncla haberent sedilia; 2) ne sedilia inscio parocho vtnumdarentur vel alio modo possessorem mutarent; 3) ut ius ad eedilla propria vel ad certos in ecclesiis locos singulis domibus villarum communitatumve assig.iaretur.

Praedicto anno 1803. vel paulo post, territorium hodiernae dioecesis Padcrbornensis *a* Rege Borussico occupatum «t Btatimquc post occupationem introductum est " Ius " Commune Terrae Borussicae " *(Prcussischcs Allgcmeines Lcndrvcht).* Quae lex consuetudines provinciarum de rebus ecclesiasticis vigentes non abrogavit, sed cum m nulla provincia in omnibus parochiis certa consuetudo vigeret, codex ille ubique unicum vim obtinuit omnesque incolas, etiam catholicos, obligabat, adhuc obligat atque obligabit. Nam lex introductoria novi Codicis Lepis Civilis Germaniae (Dgj Btfroerliche *Gesctzbuch des Dcutschen Reiches)* art 133. praedicto /uri Communi quoad sedilia in ecclesiis expresse vim reservat. Cuius Iuris singulae normae iuri canonico totaliter quidem non consonant, neque vero adeo repugnant, ut tolerari non possint. Quippe praxis tribunalium civilium, quae secundum legem iliam iudicant, auctoritatem ecclesiasticam satis tuetur, ita ut can. 1263 | 3 Cod. lur. Can. respondeat. Contra praecepta α competente auctoritate ecclesiastica edita ius provocandi neque ln
jq possessorio neque ln/ petitorio conceditur. Sl Ordinarius mandaverit, ut sedile proprium, nuod cultui obest, verbi gratia processiones impedit, vel alio modo propter angustam lod vel propter mutatas prioris concessionis conditiones. a loco suo ad alium transferatur aut omnino removeatur ex ecclesia, iudex civilis causam contra tales ordinationes non admittit, declarans solius auctoritatis ecclecasucae lus esse mandata edere ad ordinandum in ecclesiis cultum divinum. Quae praxis iudiciana cx multis sententiis apparet cum ⁎ Tribunalis ad decidendas lites competence 4 *(Gcrischtsho/ zur Entschcidung der KomnetcnzkonfUktc),* tum hodierni supremi ~ Tribunalis in Germania " tRrichjpcricht),

In ceteris autem ludices civiles omnes lites dc sedilibus admittunt, si fideles inter se litigant aut si fideles contra parochum vel Consilium fabricae litem introducunt. Fideles sine ulla conscientiae anxietate iudicem civilem his rebus advocabant ct adhuc advocant.

Ui In iure. - De retinendis consuetudinibus can. 5 perspicue tractat: consuetudines nempe a canonibus expresse reprobatae, sive universales sive particulares, tamquam mns corruptelae corrigendae ct abrogandae sunt. Aliae pro prudenti Ordinariorum locorum iudicio tolerari possunt sub certxs conditionibus, nempe si centenariae et immemorabiles sint, et porro si facile, pro locorum ac personarum adiunctis. submoveri non possint. Primo itaque quaen.ur num consuetudo, de qua agitur, centenaria sit vel immemorialis. Supra iam dictum est. consuetudinem inde ab inno 1803 vel paulo post, cum introductione Iuris Communis Terrae Borusslcae, inolevisse. Cum lex praedicta normas de sedilibus in ecclesiis speciales contineret, ludices civiles causas desuper exortas ad forum suum traxerunt et fideles indices civiles ad contestandas lites adierunt. Quare consuetudo centenaria dici posse videtur.

Secundo quaerendum est num consuetudo illa corruptela turis sit appellanda vel saltem facile submoveri possit. - Dubitari quidem non potest, quin Ecclesiae omnino ius competat de locis vel sedilibus in ecclesiis Judicandi. Sed res haec ecclesiastica cohaeret cum iuribus quibusdam civilibus. Incolae vicorum sedilia propria retinent, lure hereditario accepta a maioribus, qui ecclesiam dotaverunt; vel possessores sedilium propriorum adhuc omnia vel saltem maiora onera parochiae ferunt. Ius ad locos certos vel ri ledllia propria domibus, praediis, hereditatibus adhaeret et cum rebus istis tamquam pertinens comparatur: abi ius iHud ad sedile proprium secundum consuetudinem numerata pecunia acquisiverunt. Parochiae quaedam sedilia publice locant, ut sumptus necessarios facere valeant. Eccle-
⁎a Igitur reservato iure Ubere omnia praecepta pro
2£ onttnindo cultu divino, etiam quoad sedilia, edendi»/ coterai de sedilibus his causas *rem mixti fori* esso dicas; neque praxis iuri alicui nativo Ecclesiae obest. Quare consuetudo b dioecesi Paderbornensi vigens corruptela iuris appellari requit

Neque facile submoveri potest. Constitutio Germaniae nuper edita omnibus societatibus ecclesiasticis ius quidem attribuit res suas proprias ordinandi, sed intra fines dumUxat pro omnibus assignatos (art, 137). Neque lex de constituesdis iudldis in Germania *(Gcrichtsverfassuntjsgcsetz des* Dmichen *Rclches)* d. d. 27 ian. 1877, 5 16. aliud forum competens admittit praeter civile. Itaque Ordinarius Paderbomenxis fideles prohibere nequit, quin iudicem civilem m causis praedictis adeant; sed etiam si fideles sponte forum ecclesiasticum adirent, prudentius equidem ad forum civile remitterentur, ne odium ex huiusmodi decisioiubus facile excitandum ecclesiastica auctoritas in se susciât. Quare utatur Ordinarius iure sibi in Codice (can. 1265] concesso in via administrativa; quotiescumque autem tdeles tall administration! non acquiescant et coram iudice htigare velint, iudicem civilem adire libere posse vldcr.îur ima» consultius ad euxndcm remitti.

Il. *Ex cdvcrso* super his plura deducebantur. In primis datiurn non esse quin Codex aperte distinguat inter res rpirtfualtbuj *adnexas,* de quibus ln n. 1, | 1. can 1553 stai-^ur causas cognoscendas iure proprio et excluxivo ab Ecr.eda. et *causas mixti fori,* " in quibus tum Ecclesia tum ' civilis potestas aeque competentes sunt ⁎ ad normam i 2 r.usdcm canonis. Verum, quum nulla nova occurrat in Codice definitio vel descriptio causarum circa *rcz spiritualibus adnexas,* etiam standum est veteri receptae doctrinae, iuxta quam minime ambigendum videtur causas super iure scamnorum ln sacris aedlous habendorum accensendas esse causis de rebus temporalibus quidem, sed spirituali, ı c cultus divini exercitio, adnexis. Sive enim quaestio fiat dc privilegio concesso, vel de iure acquisito, vel de contractu, v. g locationis, servando, semper agitur de iure exercendo in aliquam sacrarum aedium partem, intra earumdem ambitum. eumdemque finem spiritualem, i. e. cultus peragendi, spectante. Quamobrem m Codice quoque explicite prohibetur quominus laicu, etiamsi ad fabricam ecclesiae curandam peculiariter addicti. ' ullatenus sese ingerant in " ea omnia quae *ad spirituale munus* pertinent, praesertim ... 4) in dispositionem materialem .. sedilium, scam⁎. norum ... aliarumquc rerum quae *ad exercitium rclujiosi - cultus spectant* " (can. 1184). Ceterum concessio hulusce modl iuris in can. 1263 omnino reservatur auctoritati Ordinam loci, sine culus expresso consensu nemini fidelium Licet locum habere in ecclesia sibi suisque/ reservatum, 266
immo facta concessio cx justa causa potest, non obstante quolibet decursu tempons, revocari ao eodem Ordinario: consequens igitur est ut quaccumque controversia circa factae concessionis exercitium, modum, cessationem, ipso iure eidem Ordinario reservetur, utpote causa de re sp.rituali adnexa.

Sed dato ellam, non concesso, causam haberi mixti ⁎or lanium, ac propterea tum Ecciesiain tum civikm potestatem aeque competentes esse in casu, plane liquet saltem servandum c-sse praescriptum can. 1553 J 2. i. e. " m hisce '⁎ causis locum ⁎⁎racucntumi Quum igitur ipai christiiideles sponte provocant ad tribunal eclesiasucum. quod <in hypothesi semper loquendo) aeque competens est. iniurla quidem remitterentur ad tribunal laiculc. quia ecclesiasticus ludex nequit profecto " legitime requirenti suum mi" nisterium recusare " (can 1608). Multo etiam minus tolerandum id foret m casu in precibus Episcop. expresse - cum litigans quidam ab ordinatione mea in via adnu- ' nistrativa data, ad iudicium *meum* ecclesiasticum expres" se provocaverit etenim, dum chrtsufideles quicumque adversus talia decreta administrativa ad tribunalia Incalla recurrentes, severissima poena plectuntur (can. 2331 n. 2). scandalum profecto saperd si ipse iudex ecclesiasticus ad civile tribunal adversus sua ipsius decreta recurrentes remitteret

Verum quidem est Sedem Apostolicam haud raro permisisse. sive per tacitam tclerai.Uam. sive per cxpbcitam concessionem, v. g. pactis cum civili societate concordatis, ut quaedam causae ad forum ecclesiasticum per se spectantes. intra certos definitosque limites, a foro laicalt pertractarentur. non exclusis quae super iure patronatus versabantur (cfr. Wemz, Ius *decr.,* V. p. 222 s.; *Raccolta di Concordati,* 1910, p 766. 768. 824, 856. 6831: i. e. permisisse, quod lus patronatus attinet, ut tribunalia civilia agerent de iuribus et oneribus civilibus eidem adnexis, vel de controversiis super sucessione in iure praesentandi. Quo vero ad iura scamnorum in templis habendorum, non constat de huiusmodi explicita concessione, sed dumtaxat. quoad loca Germaniae, de quedam usu per tacitam Ordinariorum tolerantiam, post leges civiles id iubentes inolito, ut nimirum super hac re ludices civiles, in iisdem casibus tn quibus super iure patronatus cognoscendi competentes sunt, propter quamdam rerum analogiam - ut bene docet Ferraris, (s. v. *Ecclesia,* art. V. n. 26; - ludicurvnt. Sed, m primis. non videtur p'enc constare de *cenunana consuetudine* quae ex adverso assumitur ad normam can. 5 sustinenda. Id enim solum constat, a centum nimirum et ultra annos in ditione Paderbomcnsi viçere Ius commune Terrae Bcrussicae *(Prcussischcs ally. Landrecht; de* quo supra: non tamen constat utrum/ cx tunc, videlicet ab initio centenarii. chistifidelcs omnes, praesertim eorumdem san.or pars, *uoerc* consueverint causas de quibus agitur, *ad* uicalia tribunalia deferre: potissimum vero, utrum in casu intercesserit competentis ecclesiastici Superioris com<7uuj (non mera prudens dissimulatio» a quo solummodo vis consuetudinis iuridlca dependet.

Nec iuvat quod oggeritur. legem Imperii fundamentalem d. 27 ianuarii 1677. f 16. consuluisse " nulli» fieri ° locum tribunalibus exceptional!bus: neminique licere " quemquam a competenti suo iudice suo trahere ;⁎⁎ non enim hac lege abolita fuere ecclesiastica tribunalia quoad ⁎causa quibus competentia sunt. Qued si per iniuruun fecisset, etiam in argumento dc quo agimus, tniurum pati modem liceret, non tamen ei consentire. Ceterum etiam ubi leges Ecclesiae manifeste hostiles, omnem veram lurisdicuonem eidem auferre conantur, efficere tamen nequeunt ut. mi partes libere ad ecclesiasticam potestatem piovocent huius K-Jtestatls sententia, vel in re mere civili lata, tamquam "gitimum arbitrium non sustineatur (cfr ⁎aa '. Die pci«tl *Gerichtsbarkeit der kath. Kirche* tn Prctttttt?. 1916. II. 2-1. Harburgcr. *Das privilegium fon* im drufschcn Recht, 1S15 p. 55 ss.).)

Multo minus officit ratio utilitatis prout in adversa sententia praetenditur arcendi ab ecclesiastico tudier odium ct invidiam quae decisionibu> in re Latin facile parantur haec enim ratio nimis generalis est ct adversus quamlibet legitimam lurisdictionem facile emvertrrvlur' nulum quippe iudicium perficitur, ubi pars victa n< n w gravatam sentiat: huic vero gravamini promptum datur ⁎ iure remedium per lesitimam apcllatior.em <uu rv ursum

His sane consideratis, attento etiam quod summopere expedit ut Ecclesia, quantum fleri pwit <uam ⁎erw libertatem et Independentiam. maxime quum in ca%u nova Constitutio germanici Imperil, art 137. ram generatlm

agnoscat cuilibet ecclesiasticae societati " ius ordinandi et ⁂ administrandi sua. independents intra iir.es tantum- • modo iuris communis ⁂ concludendum videtur propositum dubium nonnisi negativa responsione, in casu, dimitti oportere.

Quare etc.

Resolutio. - Sacra Congregatio Concilii, in plenariis Edorum ac Revmorum Patrum comitiis, die 11 decembris 1920 in Palatio Ap. Vaticano habitis, omnibus attente perpensis, super Ordinarii Paderbornensis expostulatione rescribendum censuit:

Ad mentem. Meni es(: ‹ Tolerari non posse ut, si partes Ubere recurrerint ad Ordinarium, remittantur ad tribunal laicale: eo vel/ magis si agatur de lite intentata adversus Ordinarii praescriptum. Curandum autem ut mos de quo in casu, removeatur ».

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione in audientia insequenti die infrascripto Secretario concessa, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Mori. *Secr.*

AAn. ME 33 (1921) 246-249; FrM 10 (1922) 293 C.

314

1920 DEC 11.-SC CONC. RESOL. AAS 14 (1922) 42-46

PLACENTINA

Iuris praesidendi coetibus capitularibus

Dic *11 decembns* 1920

Species facti. - Per Bullam Apostolicae Datariae die 22 ianuarii 1917 datam, sac. Aegidius Agazini constitutus est canonicus coadiutor cum iure futurae successionis D. Camilli Mangot, Praepositi ecclesiae cathedralis Placentinae. Quum vero in praefata cathedrali ecclesia na canonicum Praepositum. qui primam obtinet dignitatem in Capitulo, ius spectet praesidendi coetibus capitularibus, ante quam can. Agazini coadiutoriae possessionem nancisceretur, in conventu capitulari quaestio instituta est utrum coadiutor iisdem praecedentiae iurfbus, quibus potiebatur coadiutus. frui deberet Et quamvis neque ex iure communi neque ex Bulla nominationis id ei competere capitularibus visum esset, die tamen 8 mail 1917 supplicem ad Episcopum obtulerunt libellum ut ad quaestionem solvendam opportunum dubium S. Sedi proponeret

Quare Episcopus. Capituli precibus annuens, die 12 eiusdem mensis, supplicem ipsius Capituli Libellum ad Sacram hanc Congregationem misit, adnotans Can. Praepositum esse ‹ la prima Dignité del Capitote con ‹ dirltto almeno consuetudinario dl presledere !e adu- • nanze capitolark in sua assenza presiede il Canonico c anziano ›, et factum commemorans D. loscphi Caminati qiu, cum esset coadiutor canonici Praepositi a mense mato 1880 usque ad mensem marttum 1892. iure praesidendi in coetibus capitularibus usus est. Capitulo minime contradicente. Tandem transcribit verba Bullae nominationis Can. Agazini quibus coadiutoria ita eidem conceditur ut ‹ omnibus privileges et gratiis quibus dic- ‹ tus Camillus (1. e. Can. Praepositus Mangot] ratione ‹ praefatae Praepositurae fruitur, pariter frui possit ac ‹3 « valeat (Coadiu. tor) ».—Nihilominus ad has Episcopi litteras Sacra haec Congregatio die 16 eiusdem mensis rescripsit: « In casu, omnibus attentis, canonicum coad- ‹ iutorem Aegidium Agazini non habere ius praesi- t der.di coetibus capitularibus ».

De his omnibus cum certior factus esset can. Aegidhis Agazini, qui qucxtlonem hucusque penitus ignoraverat. die 4 decembris 1917 nd S. H. C. recurrit ntque ■probare contendit, si minime cx iure communi aut vi Bullae nominationis, saltem ex consuetudine ius sibi competere praesidendi coetibus capitularibus, idque demonstrare nititur duobus exemplis suorum antecessorum. Caminati, de quo supra, et can. coadiutoris Bissi a. 1817 cuius exstant adhuc quaedam acta capitularia hac formula incipientia: « Noi *Prcvosto Coadiutore.* Cc nitolo e Canonici ». etc. Pluribus idcirco ad rem altetis, enixis precibus postulavit ut res integra deferretur ad plenarium Emorum Patrum coetum. Omnibus itaque de moro peractis, et utraque parte suas deductionea proponente, subiectum fuit Eflïte Patribus dubium:

‹ An canonicus coadiutor ius habeat praesidendi ‹ coetibus capitularibus in casu ».

Synopsis disceptationis. — Quod attinet lus commune, quaestio expedita est, cum ipse recurrens minime cx bcc titulo praetensum praesidendi lus vindicet, sed im/no prevocet ad verba cl. Oietti. *Sun. rcr.* mor. etc., vol I. p. 9®. η. 1227. ubi docetur haec officia et praeeminentias minime stricto iure deberi, sed aliquando permitti m litteris Apost licis, vel etiam deberi ex legitima consuetudine. Et merita. Enimvero canone 397 Codicis lur. can. clare edicitur. " Nisi aliud in statutis capitularibus caveatur, dignitatibus ⁂ et canonicis *secundum ordinem praecedentiae* ius et offi- " cium est: convocare capitulum eique praesse ac prat- ⁂ scribere et ordinare quae ad chori directionem referantur. " dummedo dignitas sit de gremio Capituli Atqui to prunis certum est canonicis coadiutoribus non competere lui praecedendi super veris canonicis. Cfr. S. R. C. decr. autb. 1037 statuentis; " Coadiutori etiam primae dignitatis qua· " lerr.cumque clausulam in litteris apostollcls expressam mi- " mir.e suffragari quin ipse ultimae dignitati, tumeto an· " nuaJi. digniorem locum deferre teneatur Unde et S. C. Concilii dic *28* iunii 1873 respondit: "Praepositi coadiuto- " rem sedere debere post omnes dignitates tam praetente " quam absente coadiuto ". Et ratio est quia praecedentia, sicut antiquiontas. concipi nequit sine possessione !osu beneficii: ast cum coadiutor. ut habet De Herdt. *Prax.* ccp , II. (5. * non sit verus canonicus sed fictus, non ha- " tens ius seu/ titulum in beneficium, sed tantum cxerci- H " Uum et administrationem nomine coadiuti. penes quem " residet totale lus in beneficium ~. sequitur in nullam possessionem beneficii coadiutorem mitti valere; " nullo modo " - ait Pignatcllus. t. IX. cons. 165. n. 39 - fuit ei acquieta " vera possessio, cum duo in solidum eodem tempore poss- " dere nequeant, sed tantum fuit acquisita possessio admi- " nistrationis quae non suffragatur ad effectum pracct- • dentiae w (Similia vide apud Scarfant.. *ad Ccccop.*. L Ut XII. n. 5: Barbosa, dc can. e dlpn·. c. XXIX. n. 26 etej. Hinc etiam liquet, secundo, canonicum coadiutorem nen esse vere et proprie dc gremio capituli, quae altera conditio explicitis verbis a Codice, can cit. etiam in dignitate vera requiritur ad effectum praesidendi Capitulo.

Quod vero pertinet ad ius peculiare in casu, istud ne a recurrente quidem deducitur ex verbis Bullae collationis, in qua explicita et expressa mentio practensi iuris praesidendi non invenitur. Neque illa suppleri potest cx generxi clausula qua conceditur ut coadiutor pariter frui possit ac valeat omnibus privilegiis et gratUs quibus fruitur coadiutus ratione praepositurae: his enim verbis ea intelbguntur quibus opus est coadiutori ad officium implendum quod specificatur: " eidem ecclesiae in divinis ac alias inser- " viendi. et curam animarum exercendi, et singulas aliu " obligationes ac parochlalia munia et officia coadiuto tn- * cumbentia supportandi ". " Coadiutoriae enim - ita Fe- ⁂ rraris. v. *Canonicatus,* art. X. n. 1 - fuerunt principaliter M invectae ne Ecclesia ob impedimentum coadluti suo de- " fraudetur servitio.. Et ideo, licet omnes et singulae ⁂ praerogativae et honores coadiuti coadiutori tribuerentur. ⁂ haec tamen omnia esw ad servitium Ecclesiae referendi. ~ asserit Garcias, dc henef., p. IV. c. 5. n. 26 ". Cf. PignaL loc. cit . n. 2: Bened. XIV. quaest. 126: Lotter.. *dc* ben. q. 25. n. 36.

Itaque punctum praecipuum super quo vertitur controversia. in consuetudine consistit unde potissimum, immo unice, recurrens praetensum ius sibi derivare contendit: ⁂ non fa il ricorrente questione di dirltto proprlamentc " detto. ma dl consuetudine più che centenaria, per cui x " canonico coadlutore fu rlconoscluta o *almeno accordaîn* *. la facoltà di prcsledere Ad hanc tamen consuetudinem probandam non afferuntur nisi duo casus, alter cx anno 1817. alter ex anno 1880: licet autem contrary nor. afferantur, quia - teste Episcopo - nullus altus fuit datus praeposito pro tempore coadiutor toto centenario mox elapso, tamen, attenta distantia qua Inter sc hl casus separantur. minime videtur ea inde probari frequentia et actuum continuatio quae ad inducendam legitimam consuetudinem requiritur./ 45

Praeterea obilcit et ostendit Capitulum. Bullas nominationum utriusque canonici Caminati ct Blssi satis differre in hoc puncto α Bulla qua nominatus est canonicus recurrens nam per tlias Sedes Apostolica concessit: ⁂ stal- " lum in choro, ne vocem et votum in copttulo, necncn " locum In processionibus aliisque capitularibus actibus ⁂ cum omnibus ct singulus privilegiis praeeminenti!», m- ⁂ telationibus ct gratiis quibus dictus coadiutus utitur " etc. Ulterius constat non levem circumstantiarum diversitatem haberi inter casus qui afferuntur et casum de quo ⁂disceptatur uterque enim coadiutor nominatus fuit praevio consensu Capituli, qui consensus in casu recurrent» requisitus non tuit; uterque liber omnino erat ab all's negotiis ct officiis, dum coadiutor In casu gravissimum pondus curae animarum sustinere debet: hinc facile explicatur cur in praecedentibus casibus Capitulum facile acquieverit et permiserit utrumque coadiutorem coetibus capitularibus praesidere, quod in praesenti casu non obtinet Quamobrvm. ut alia sileamus, non abest a casibus qui atteruntur causa precani. qua prohibetur ut inde verum lus possessione acquiratur. Audiatur Scarfanloniu •oc. cit.. lib. I. tit. XIII. n. 38 - Quod si Capitulum pcifutxset coadiutores vanas explevisse functiones vel locu-n occupas contra id quod de iure eis permissum est 7' 'P^tat. nori per hoc possunt huiusmodi Coadis- ‘ w?clirc 7anufeîinoneTr îub praetextu quasi-posscsslo- r’neîumùnuir” •22îrCU1° actuurn praedictorum, quia isti Ob’i7r^d im «^'Elii Srcrano· ideoque sunt inhabiles ad ‹105 *enectu* ferta ad libitum canonicorum, quibus licet

nolle quod diu etiam placuit Et Pignatellus, loc. cit. consult 185. n. 9: " Posito quod coadiutor non sit in " possessione huiusmodi praerogativae nisi pro lubitu ca- • nonicorum et precario, sequitur quod *nulla praescriptio * ad* eius /cnorcm inducta est. neque allegari norstt can- " suctudo, quae, non praescripta, nullum ius tribuit ".

Aximadvir sjoxis rx omcio. — Enunciatac deductiones sitis ostendunt in casu quo de agitur, consuetudinem legitime praescriptam deficere. Haud ab re tamen videtur inquirere. num. in praesenti iure quo utimur Codicis, sola consuetudo afferri valeat ut legitimus titulus praesldentiac vel praecedentiae favore coadiutorum.

Et videtur negativam sententiam praevalere oportere. Enimvero, ut supra ostensum est cum agebatur dc iure communi, rationes cur huiusmodi ius coadiutoribus abnuatur. petuntur *cx ipsa natura* rei seu officii eoadiutoralis: quatenus nempe coadiutor nullam possessionem habet be- «firii, et ideo verus non est sed *fictus* canonicus, neque H ullo modo/ censeri potest dc *gremio* esse Capituli. Atqui consuetudines quae id efficerent quod natura rei sinere nequit, iam ex hoc ipso habendae forent profecto ut irrationabiles.

In casu Codex adeo fortiter requirit ad praesldentiam ut quis sit de *gremio capituli,* - ut iuxta superius dicta - ipsis dignitatibus veris et effectivis huiuscemodi ius conccdit sub hac restrictiva clausula: *dummodo sit dc gremio capituli:* quanto magis id adversari dicendum est coadiutoribus? Et animadvertatur generatlm. Codicem in casu nonnisi unicam exceptionem admittere, nimirum " salvis statutis particularibus ". dum commode, si casus tulisset, etiam consuetudines contrarias, ut in aliis casibus, commemorare valuisset. Id clare ostendit consuetudines contrarias, in casu, utpote oppositas menti legislatoris esse habendas, et ideo, ad summum, tantummodo ad tramites can. 5 tolerandas. Ad summum - Inquam - quia quae irrationabiles esse demonstrantur, nec talem quidem tolerantiam admittunt ut planum est

Nec demum praetereundum est in capitulo Placcnuao statuta particularia haberi magis etiam restrictiva quam ius Codicis. Nam cessante prima dignitate, constitutiones capitulares Ius praesidendi devolvunt, non quidem ad dignitatem sequentem, sed ad *antiquiorem* cx canonicis. "beet hic - explicite cavetur - sit in ordine " wbdiaconali ", Quum, iuxta laudata Codicis verba, praescriptum constitutionum in casu omnino praeservetur atque at lex sit servandus, vix dicere attinet quantum e rcr.trarlo vulneraretur si praesidendi ius ei qui non solum antiquior non est ex canonicis, sed nondum est canonicus decerneretur. Atqui certum est nullam consuetudinem dari pesse in Capitulis adversus constitutiones capitulares. cum tanmo quilibet canonicus in actu possessionis capiendae de carumdem religiosa observantia luslurandum nuncupare teneatur.

Quare, etc.

Resolutio. - Porro in plenariis Emorum Patrum comitiis habitis die 11 decembris 1920 in Palatio apostoliro Vaticano, proposito dubio Sacra Concilii Congregatio respondendum censuit: *Negative.*

Quam resolutionem referente postridie infrascripto S. C. Secretario, Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV approbare et confirmare dignatus est—I. Mori. *Secr.*

Ada. IP 2 (1922) 28: ME 34 (1922) 68-74

315

1920 DEC 13.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Dubia circa solemnem celebrationem dedicationis
ECCLESIAE CATHEDRALIS

Dubium - La *Solennité de* la Dédicace des églises, qui «e célèbre en France, le dimanche après l'Octave de h Toussaint peut-elle et doit-elle être célébrée, *même* psr *let églises non consacrées?*

·♦< ... ... ··« «·· ... ... 4·· ·■·

La divergence se produit quand II s'agit de la *Solennité* dc h Dédicace de *toutes les églises consacrées* du ^ocèse, solennité célébrée, en France, dans tous les diocèses, le dimanche après l'Octave de la Toussaint, comme on l'a toujours fait

Les uns disent que cette solennité s'appliquant en cène temps et à l'église cathédrale et aux autres égli- consacrées, toutes les églises, *même non consacrées,* doivent la célébrer *ratione subjectionis ecclesiae cathedrali* Us sont d'avis que le décret du 28 octobre 1913 ÎAAS 5 (1913) 457-464 J n'a pas abrogé l'induit du Carànal Caprara du 9 avril 1802 et la déclaration de FEm. Cardinal Légat du 21 juin 1804.

Les autres estiment que les susdits Induit et Déclaration ayant été abrogés implicitement par le décret du 28 oct. 1913, la Solennité de la Dédicace du Dimanche après l'Octave de la Toussaint a uniquement pour objet les églises consacrées, à l'earceptio?» *de* la *cathédrale.* Conséquemment les églises non consacrées ne doivent pas la célébrer.

D'où le doute préposé à la Sacrée Congrégation des Rites pour dirimer la controverse.

Resp. - *Ex Congressu die 13 Decembris 1920.* In casu. nihil obstat quominus juxta Rubricas et Decretum diei 28 Octobris 1913, in Ecclesiis ubi solemnitas externa fiebat de Dedicatione Ecclesiarum Dominica infra Octavam Omnium Sanctorum una cum festo, continuari possit, ad normas traditas, etsi festum translatum sit In aliam diem ex. *gr.* 6 Novembris pro Ecclesiis consecratis, excepta Cathedrali quae dic propria celebrabitur.

• **Ordinario Tolosano: NrT 48 (1921) 433-134. Ada. R. A. TRILHE tn NrT 48 (1921) 434-439**

316

1920 DEC 11.-SC S. OFF., DECR. AAS 12 (1920) 598

Damnatio operis « tommaso gallaratt-scotti " la vita di
ANTONIO rOGAZZARO " ».

Feria V, loco IV, die 9 *decembris 1920*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii. Eihi ac Rfhi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus: « *Tommaso Gallarati-Scotti: La vita di Antonio Fogazzaro.* Milano. Casa editrice Baldini e CastoldL Corso Vittorio Emanuele, 17. 1920 ».

Et eadem feria ac die Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Entorum Patrum decisionem approbavit, confirmavit et publicandam mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 14 decembris 1920.—A. Castellano, S. C S. *Off. Notarius.*

317

1920 DEC 25.-SC STUD. DECR, AAS 13 (1920) 321-332

M EDIOLANEN.

Universitas catholica quae a ss.mo corui œsv
DENOMINATUR, MEDIOLANI CANONICE ERIGITUR

DECRETUM

Mediolanensis archidlocceseos Antistes Andreas S. R. E. Card. Ferrari, litteris diei xxx mensis mali huius exeuntis anni. Sacram hanc de Seminariis et Universitatibus Congregationem certiorem reddidit, delectorum virorum coetum. Universitatis Catholicae excitandae causa. Me/diolani constitutum fuisse, postulans ut Se- 322
des Apostolica sua incoeptum auctoritate probaret. Quamobrcm. in plenario conventu habito die rv augusti. Enhi Sacrae huius Congregationis Patres Cardinales, ct nobilissimum consilium merita prosecuti sunt laude, et decreverunt ut statuta ac regulae eidem Sacrae Congregationi probanda subiicerentur. Quod praestitit idem Emus Archiepiscopus Mediolanensis litteris datis dic xn proxime elapsi novembris. Deinde voro SSmus D. N. Benedictus PP. XV. re penitus cognita et mature perpensa, decretum erectionis iussit ab hac S. Congregatione edi quamprimum, ne pilssimo Antistiti hoc supremum solatium deesset. Quamobrem Universitas catholica quae a Ssrilo Corde lesu auspicium sumit et nomen. et duabus Facultatibus modo constat, philosophica scilicet et iuridica. hoc decreto Mediolani erigitur et erecta declaratur, cum omnibus privilegiis quibus hujusmodi Instituta ab Apostolica Sede dependentia ture fruuntur. Servatis normis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, c Secretaria Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus. die xxv decembris. in festo Nativitatis Domini, anno mcmxx. C. Card. Bisleti. *Praef.* I. Sinibaldl. Ep. Tibcrlen.. α arеretis.

J920 -COM. INTERPRES, RESP. PART.

De monitionibus faciendis RELIGIOSIS FUGITIVIS

Dubium et responsum :!α *referunt* Vermeersch-Creuser: Quid si religiosus fugitivus monitione vel citatione attingi nequeat? Dc hac re interrogata, C. L C privatim respondit satis provisum esse per canones qui contra fugitivos ct apostatas poenas statuunt

• A. VERMEERSCH - I. CREUSEN, Cpltom· iuH· canooid. I ed 8 anni 1963. n. 815 Iit. b). Adn. A. TABERA in CpR 14 (1933) 270; A VERCAUTEREN In Antonianum 17 (1942) 223-230.

ANNUS 1921

1921 IAN 12.-SC KIT. INSTR AAS 13 (1921) 154-156

INSTRUCTIO

PRO SACERDOTE CAECUTIENTE CIRCA MISSARUM CELEBRATIONEM EIDEM EX INDULTO APOSTOLICO CONCESSAM

1. - PraXNOIAXDA

1. Sacerdos caecutiens seu tali vtsivac potentiae debilitate, sive accidentaliter sive hibitualfter, laborans, ut legere posd non nisi typos valde crassos, a Summo Pontifice seu Sacra Rituum Congregatione, ηυύ Episcapus Apostolica facultate fuerit munitus, dispensationem obtinere potest ceiebrandL iuxta normas inferius accuratius exponendos. aut Missam votivam de beata Maria Virgine aut Missam, quam vocant, quotidianam Defunctorum.

2. Conditiones vero in huiusmodl privilegii instrumento appositae, non sunt merae rltualitatis et styli, «cd obligatoriae in conscientia.

3. Sl in privilegio dicatur *Dumn* odo *Orator non nt omnino* ccecus ct interea plane caecus evadat, tunc a celebrando Missam abstinere debet, donec novum indultum impetraverit; eoque obtento, sub gravi tenetur asairtentia uti alterius saceraotu. quamvis forte haec obligatio m Induito non expresse fuerit apposita.

2 - RtGVtAZ CIRCA MISSAM VOniAM 3Z BXAÏA MARIA VIHCIXI

I. - Quce *Mina* votura de beata Marta Virgine rit dicenda.

1 Caecutiens dispensatus dicat Missam inter votivas dc beata Maria Virgine assignatas quintam, quovis anni tem-

2. Sl vero tantae adhuc es*, potentiae visivae ut legere possit etiam alias quatuor Misas votivas de beata Maria virgine in Mtesah caecutientium pro diversitate Temporum exstantes, facultas ei sit easdem celebrare luxta temporum diversitatem.

IL - Quando Missa vottyc *de* beata *Maria Virgine sit dicenda.*

1 Missa votiva de beata Maria Virgine dici potest quovis anni tempore; dici vero debet omnibus et singulis diebus, tn quibus non permittantur Missae quotidianae
155 Defunctorum iuxta Calendarium Ecclesiae in/ qua Saceidcs caecutiens celebrat; salvis tamen privilegiis ulterioribus circa Missas Defunctorum infra num. 3 expesitis.

2. In triduo sacro Maioris Hebdomadae Sacerdos caecutiens omnino a celebrando abstinebit

3. In Festo Nativitatis Domini tree dicere potest Missas,

HÏ. - Quo *ritu* nt celebranda

1. Si Missa votiva dc beata Maria Virgine celebretur pro re gravi et publica simul causa, a Sacerdote caecutiente semper dicuntur unica Oretin. Glona m excelsis. *Credo. Praefatio* in Inno solemn!. *Ite* Musa est. et uhtn-.um Evangelium S. Joanni» ln principio, etsi a Sacerdotibus non privilégiai! facienda esset illa die commemoratio. vel dicenda Collecta ab Ordinario imperata, vel dicendum m fine Evangelium Officit commemorati, luxta Rubricas

2. In omnibus ahia casibus:

m) dicitur Gloria tn excelsis

J - Quar.doeumque dicendum t* m Missa diei currenttk iuxta Calendarium Ecclesiae m qua Missa ce· iebmtur:

II. - In lubilaeo propria· ordinationi» sacerdotalis·.

IU. - Infra Octavas, etiam simplices, beatae Manae Virginis, iuxta Calcndanum Ecclesiae in qua Missa celebratur;

IV, - In sabbato.

b) Orationes quod attinet, haec observanda sunt:

L - Secunda et tertia Oratio non adduntur, quandocumque Orationes de Tempore excluduntur a ritu Missa? diei currentis, iuxta Calendarium Ecclesiae in qua Missu celebratur;

IL - Secus tres dicantur Orationes, et quidem secunda de Spiritu Sancto, tertia contra persecutores Ecclesiae vel pro Papa.

c) *Credo* dicitur:

L - Quandocumque dicendum est ln Missa diei occurentis. iuxta Calendarium Ecclesiae ln qua Missa celebratur;

U. - In lubilaeo propriae ordinationis sacerdotalis.

dl In Praefatione dicitur *et tc in veneratione,* praeterquam in Festis et per Octavas, etiam simplices, beatae Mariae Vlrg,. ln quibus Praefatio dicitur perinde ac si Misa de Festo vel de Octava celebraretur.

e) Ultimum Evangelium semper est S. Joannis In *principio.*

fi In Oratoriis privatis. Calendarium propium Celebrantis tenet locum Calendarii Ecclesiae in qua Missa celebratur; idque etiam circa Missam Defunctorum servabitur./ u

3. - RCSJUCAC CIRCA MISSAM DEFUNCTORUM

1. Loco Missae votivae de beata Maria Virgine Sacerdos caecutiens celebrare potest Missam quotidianam Defunctorum. cum vel sine cantu, ad normam Rubricarum de Missu Defunctorum, iuxta Calendarium Ecclesiae w qua celebrat.

2. Hanc Missam celebrat etiam (et quidem ter si placuerit) in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum. in qua tomen unam tantum Orationem dicet, nempe Fidelium; servata «st bis vel ter hac die celebret» Constitution.· Benedicti Papa~ XV *Incruentum Altans sacrificium* (diei 10 augusti 1915 => AAS 7 (1915) 401-404). cuiu» vigen unam tantummodo Missam cuicumquc maluent applicare et pro eu stipem percipere valeat: ali» vero Nisus, nulllla stipe percepta, pro omnibus fidelibus defunctis ct ad mentem Summi Pontificis, prout ceteri Sacerdotes. applicet.

3. Unica Orntio in hac Missa dicitur, quandocumqoe haec Missa quotidiana locum teneat Missae in qua uuo tantum Oratio, iuxta Rubricas, dici debeat. Secus t£e$ saltem Orationes dicantur, pruna tamen ct secunda Oratio variari poterunt, iuxta peculiarem intentionem ct appu·cationem Missae.

4 Ad Sequentium Dies *irae* Sacerdos caecutiens nuaquam tenetur Attamen si Minam cantet, licet ipse Sequentium non legat. Chorus eam cantare non omittat.

Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV suprascriptam Instructionem ad sacrosanctum Missae sacrificium celebrandum a Sacerdotibus caecutientibus, ?ui Apostnlicum Indultum in casu obtinuerint, ab in· rescripto Cardinali sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatam, approbavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12 ianuarii 1921.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

O,?n 375' ^ 3 ^ ,92nM,;,° (,922) 308-3'3 « In

320

1921 IAN 14.-SC S. OFF., DECR. AAS 13 (1921) 43

Damnatio periodicorum: « religio » et « rivista TRIAIESTRALE DI STUDI FILOSOFICI E RELIGIOSI »

Ferta *IV, dic 12 ianuarii 1921*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Erhi ac Rmi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, prachabito DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandarunt periodica:

‹ 1. *Religio,* Rassegna di storia delle religioni, ‹ fondata da Nicola Turchi, diretta da Giulio Farina. ‹ Roma. Ausonia.

‹ 2. Riuùfa *tnmestrale de studi filosofici e religio*‹ n, diretta da Alessandro Bonucci. Perugia, via Bal« deschi, 2 ›.

Et insequenti feria v, die 13 eiusdem mensis. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita. relatam sibi Erhorum Patrum decisionem approbavit. confirmavit et publicandam mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 14 ianuarii 1921—A. Castellano. *Supremae S. C. S. Off. Notarius.*

321

1921 IAN 14.-SC RIT., RESP. AAS 13 (1921) 157

Dubium: circa cantum « benedictus qui ventt », etc., tn MISSIS CANTATIS

Exorto dubio, et Sacrorum Rituum Congregationi, pro opportuna solutione, proposito, circa interpretationem verborum *Gradualis Romani* tit. « de ritibus ser« vandis in cantu Missae », η. VII, ubi legitur: « Finita ‹ Praefatione, chorus prosequitur *Sanctus »,* etc., quaeritur « An haec verba in Missis cum cantu sint inter‹ pretanda ut Sanctus canatur usque ad *Benedictus* in‹ clusive vel exclusive? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus perpensis respondendum cenwit « *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad se‹ eundam, iuxta *Caeremoniale Episcoporum,* lib. Π. cap. ‹ vm, 70 ct 71 et decreta n. 2682, *Marsorum,* 12 no‹ vembris 1831. ad 31. n. 3827, decretum generale 22 i maii 1894 et n. 4243 *Cephaluden.* 16 decembris 1909 ad ‹ VI › Insuper ad maiorem declarationem et explicationem statuit: quod in novis editionibus Gradualis Rorari, titulo et numero praedictis nempe: ‹ de ritibus i servandis in cantu Missae », n. 88. ponatur: ‹ Finita « Praefatione chorus prosequitur *Sanctus, etc.,* usque ad i *Benedictus qui venit,* etc., exclusive; quo finito, et ‹ non prius, elevatur Sacramentum. Tunc silet chorus ‹ et cum aliis adorat. Elevato Sacramento, chorus pro‹ sequitur cantum *Benedictus ».* Haec autem Rubrica inviolabiliter observetur, quibuslibet contrariis non obstantibus, in omni Missa cantata tum vivorum, tum defunctorum. sive cantus gregorianus, sive cantus alterius cuiusvis generis adhibeatur.

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit Die 14 ianuarii 1921.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

A4». **I. PAUVÆLS (n PrM 10 (1922) 313-314: R A TRILHE h *NrT* 43 (1921) 432-433: AOMCop 37 (1921) 206-2G8; EL 35 (1521) 151.**

322

1921 IAN 15.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 198-202

M A I O R I C E N.

Distributionum quoad absentes a choro ex indulto

15 ianuarii 1921

Species facti. - Capitulum Ecclesiae Cathedralis Marorlcensls huic S. Congregationi reverenter exponit quae sequuntur:

« Iuxta articulum 182 Statutorum Capitularium c ” distributiones quae non percipiantur ab absentibus ‹ distribuentur inter praesentes physice *et eos quos ius* ‹ *praesentes fingit,* salvis pontificiis quae tn hac mate« ria habeantur induitis ”.

« Omnes vero Capitulares et Bénéficiât! vacationum « tempore, vi Rescripti S. C. C. sub die 19 oct. 1917, et « Capellani servitio eiusdem Ecclesiae Cath. adscript! ‹ per 30 dies annuos, vi rescripti laudatae Congrega‹ tionis diei 12 ian. 1918, praedictas distributiones lu« crantur, et etiam eas lucrantur Canonici nonnulli et c Bénéficiât!, vi particularium indultorum, sive diebus, ‹ sive diebus et horis quibus omnino gratis in Semina« rio dioecesano docent, necnon Canonicus α secretis « Confraternitatis SS. Petri et Bernardi eidem Cathe‹ drali adnexae diebus et horis quibus suo fungitur mu« nere, amissis in omnibus casibus distributionibus *in‹ ter praesentes tantum./*

e Dubitat autem Capitulum an absentes a choro vi ‹ praedictorum indultorum, admitti debeant ad partici« pationem fallentiarum in casu, ideoque reverenter « petit, annuente Rrho Ordinario, ut dubium auctoritate « S. C. Concilii dirimatur ».

Votum Consultoris. — Gencratim loquendo, si consuetudo, vel statuta capitularia, vel induita pontificia ahud r.on ferant, qui percipit distributiones percipit etiam quotas ab aliis amissas seu *fatlentias.* Id arguitur ex ipsa sese exprimendi ratione Codicis I. C., qui. loqueris de capitulanbus. ?[ui certe lucrantur aliorum etiam *fallcntias,* uti lubilati can. 222. § 2), mdrmi (can. 420. 5·). etc., tantum sancit expresse ipsos lucrari distributiones. lamvero in Capitulo Cathedralis Maioricensis viget articulus 182 Statutorum qui haud obstat, imo expresse favet, perceptioni fallentiaram quando ius permittit absentibus lucrari distributiones, L e in casibus can. 420 recensitis, eos tunc praesentes fingens: excipit quidem articulus induita Pontificia, quae aliud disponere possunt, sed exceptio in casu minime necet. Nam ex una parte indultarii etiam, fictione iuris. particularis quidem, habentur ut praesentes in choro: ex alia vero, in induitis Pontificiis, in casu concessis, prohibentur tantum percipere distributiones quae inter praesentes tantum dividuntur: amissis inter *praesentes tantum:* in Capitulo autem de quo loquimur *fallentiac* non accensentur Inter portiones quae inter praesentes physice tantum dividuntur, sicut ex consuetudine particulari vel ex statutis evenit in nonnullis Capitulis etiam Urbis.

Addere existimo in hac materia magni faciendas esse consuetudines particulares vel Capituli statuta (cfr. D'Annibale. Summ., III. 182. qui citat decisiones huius S. C et Acta S. *Sedis).*

Tridentinum statuit (sess. XXI. c. 3J: ~ In Ecclesiis Ca“ thedrallbus ct Collegiatis, in quibus vel nullae sunt dis“ tributiones vel ita tenues ut vcrisunihter negiigentur. “ tertiam partem fructuum et quorumcumque proventuum * et obventionum tam Dignitatum quam Canonicatuum “ separari debere et in distributiones quotidianas converti. “ quae inter Dignitates obtinentes et cetero» divmii inter“ essentes.. dividantur

Porro quotae amissae per non interessentes divinis officiis - nisi alia dispositio in casu particulari vigeat, de quo hclc non est quaerendum - evidenter accrescere debent mteressentlbus. Id eruitur ex ipsis relatis Tridentia! verbis. Quum enim distributiones quotidianae et proprie dicuc constituantur dividendae inter clericos praesente eo ip?o quod isti praesentes non inveniant alios qui <ccum concurrant ad lucrandas distributiones, soli utentur distributionibus prout in simili decisum/ habetur L. 1. J fin. D. dr *usufructu accrescendo.* Sed etiam indultarii in casu, fictione iuris. praesentes habentur divinis officiis - nam fictio luris idem operatur in casu ficto quod veritas In casu vero, ex L L D. de adoption, et L Cum *hic status* } Si ambo D. de *donation.* - cl hac ratione percipiunt quotam siti debitam distributionum: quoniam autem Isti non fuerunt in rescriptis exclusi a perceptione *Jallenttarur* . acquirendo auotam sibi debitam distributionum, iurv accrevendt parciparo debent de quota amissa ab alus iuxta va quar de turc accrescendi inter coheredes habet ArndtB-Scraflni *(Trattato delle Pandcttc, v.* III. | 518): * Lacquisto per - parte di colui chc è diventato ervd di una por.'lonc. si “ cster.de di diritto anche a quelle porr.ionl Ir quali diven“ gono vacanti per esserc venuti a mancare I cosUtuiU c “ i chiamati dalla legge Queste portioni accrc^cono queUa M gtà acquistata o quella da acquüUarsi v tale manc.tnra “ è awenuta prima

Res confirmiri potest auctoritate Benedicti XIV et ct D Annibale, Ille in Notificaticnc XIX (tomn V. ed Scarselli. Vend.. 1740» inter alta haec habet **. ln tutti M quel casi, nd quali sono l Canonici, sccondo U S. Con“ cilio di Trento e le aeernnate rtaoluricnu obbligati d» - assistere al Vescovo. guadagnano le dirtribiuioni. se - attualmente impiegatt nel detto srrvtr.K>, η··η assuitor» «l M coro ct deinde subdit; " Euendo perd di po awerti- M re che quanto si è ddto delle disirimniv m luogo ln - esse cd ln quclla porzionr chc accrv^cv ai prvwnti per w ia lontananxa degli altrl. m· nen ncgli emolumenti degb - annlversari. che giusta la volontâ dei tr-tatoci a'ttô do· • vuti ai soli presentl Et D'Annibale (vol. III. 181» «cribit: " Quotquot autem praeeentes habentur fictione Iυτ·κ

" verius participant etiam *fallentias* absentium, quas vo-
" eant, perinde ac hi qui sunt praesentes reipsa

In contrarium afferri potest sententia quorumdam, et quidem magnae notae, Doctorum, uti Castropalao, Bonacina aliorumque. qui expositam doctrinam rcuciunt. quia ln corpore iuris non est dispositio quae tribuat *fallenti*larum perceptionem non praesentibus phjsice divinis officiis et

Sed. etiam admittendo quod capituiarcs, quo minores numero sint participantes *fallcnttarum,* eo pinguiore mercedi alliciuntur ad assistendam choralem. exinde non conficitur non exstare dispositionem, saltem implicitam, turis, contrariam eorum sententiae. Et sane Doctor» isti docent solummodo physice praesentibus tribui debere *fallentiuu:* sed eorum sententiae, ut aha reticeam, obstat praxis ipsius S. C quae, iubilatxs pluries declaravit competere /alienitas, uti videre est penes D'Annibale. III. 183 (51). Qui loaucns
201 etiam de capitularibus, qui vel/ infirmitate laborent vel parochi munere fungantur, etc., fretus declarationibus S. C.. assent vix non definiti iuris esse quod eis debeantur /c-*t:cntuu;* declarationes vero S. C. qua tales, iuris. quod enucleare sumunt, exsistentiam supponere palam est

Demum, meo quidem judicio rem conficit dispositio canonis 395. | 3. ubi legitur: " Distributiones isubintelligas, ex sequenti contextu, ubi de dignitatibus agit: amissae) cedunt diligentibus Sed inter diHgentoi comprehendi debent indultorti, quum négligentes isti haud sint, sicut tales non sunt lubilati. infirmi, aliique, qui umen ad fallenliarum participationem ex responsis ipsius S. C. C. admitti debent

Ex hisce omnibus, ni fallor, liquet induîtariis in casu deberi *fallentias* absentium e distributionibus quotidianis provenientes.

Axima^tersio kx omno. - In casu tota ratio dubitandi suborta videtur ex praepostero intellectu verborum indulti: - inter praesentes tantum w: quasi haec lr.telhger.da sint de praesentia *chorali* etiam functionibus ordincriu praestanda. Verum exploratissimum est. cx stylo quoque H. S. Congregationis, hac loquuttone intelbgi tantummodo functiones quae non ex ordine chori, sed cx extraordinaria aliqua fundatione ita sunt celebrundae. ut canonici ns interesse non obligentur quidem, sed tantum alliciantur. proposita quadam extraordinaria distributione solum inter *praesentes* partienda. Cfr. quae adnotantur in folio causae Paretinac et Polen., 20 ianuarii 1906 *(Thcsaur,* CLXV. pag 13): " Scitum *est* distributiones choralcs duplicitcr dispesa. * in distributiones nempe ordinarios. quae vulgo quotidia-
" nae vocantur, suntque fructus laboris qui canonicis in
" choro praesentibus tribuuntur, nec non ln distributiones
* extraordinarias seu inter praesentes tantum, quae inter-
" dum fiunt canonicis ob suam adsistenliam quibusdam
* extraordinariis officii», *ad Quae,* vi suce *prober.dae strie-*
" te non tenentur: huiusmodi aliae dicuntur *fixae,* si quo-
tannis ex anniversariis alusque constanter redeuntibus officiaturis proveniant: aliae vero eventual» seu incer-
" *tar* si. v gr., ex funere, associatione, exequils, forte supervenerint ". Posita hac significatione clausulae ## anus-
" sis distributionibus inter praesentes tantum ", quam slgniftetlonem non obscure recipit Codex, can. 422. 5 2 verbis *nisi* obstet expresa *fundatorum* vel oblatorum voluntas ## plane evanescere videtur quaelibet ratio fallentias in praefato clausula comprehendendi.

Quare, etc.

Resolutio. - Die 15 ianuarii 1921 Emi ac Rmi Patres S. Congregationis Concilii, in plenariis comitiis in Palatio Apostoltco Vaticano habitis, ad propositum du-
2C2 b:um: « An absentes a choro vi Indulti Apostolici quo ‹ conceduntur distributiones amissis inter praesentes c *tantum,* ius habeant ad fallentias, in casu »; respondendum censuerunt: ‹ *Affirmative,* dummodo ne aga-
c tur de fallentiis e distributionibus inter praesentes ‹ tantum provenientibus ».

Facta autem de praemissis SSmo Dno Nostro Benedicto Div. Provid. Pp. XV relatione per infrascrlptum S. Congregationis Secretarium, in audientia diei subsequentis. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est—I. Mori, *Secr.*

Adn. ME 33 (1921) 140-142; PrM 10 (1922) 294 D.

1921 IAN 16.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Dubia: **1** - De obligatione dandi confessartum singulis **RELIGIOSARUM DOMIBUS. 2** - De **LOCO LICITO ET VALIDO AUDIENDI RELIGIOSARUM CONFESSIONES**

| Utrum stricta obligatio singulis religiosarum domibus ‹eu respective unicuique religiosarum communitati dandi confcwarium tam ordinarium quam extraordinarium urgeat etiam quoad domos religiosas, in quibus minus quam sex religiosae professae degunt an solummodo quoad domos formatas, c. 520 I | et 521 ! |

2. Verba « in qualibet ecclesia vel oratorio etiam scmipublico » afficiuntne validitatem et liceitatem sacramcntalis confessionis ita, ut confessio peracta extra ecclesiam vel oratorium saltem semipublicum. e. gr. ln cubiculo quodam decenti, in quo a communitate religiosarum oratorio semipublico carentium exercitia religiosa peraguntur, invalida ct illicita sit? c. 522.

Praeses Com. Intp. *respondit die 16* ian. 1921:

Ad *primum:* Provisum in canonibus 520 ct 521; canonem vero 880 § 3, ad quem fit provocatio, respicere casum omnino diversum.

Ad *secundum:* Provisum in Responsis Commissionis diei 24 Novembris 1920, editis in Actis Apostolicae Sedis XII, 573 ss (LE 308).

Ordinario Q$nabrug«nsi; AKKR 101 (1921) 61. Adn. REGATILLO n.259.

1921 IAN 22.-S. POEN. DECL. AAS 13 (1921) 163-161

DECLARATIO ET INDULTUM CIRCA MOREM ADDENDI QUAEDAM VERBA SALUTATIONI ANGELICAE IN RECITATIONE SS.MI ROSARII

In recitatione Ssmi Rosarii, ad faciliorem mysteriorum meditationem, viget in quibusdam regionibus consuetudo addendi cuilibet salutationi angelicae post vocem « Iesu » brevem enunciationem mysterii meditandi, ita ut dicatur, exempli causa: « Benedictus fructus ventris tui Iesus, qui pro nobis sanguinem sudavit ›. Attento autem canone 934 § 2 Codicis Iuris Canonici, iuxta quem Indulgentiae alicui orationi adnexae penitus cessant ob quamlibet additionem, detractionem vel interpolationem; a quodam oratore privatim quaesitum fuit: « Utrum praedicta consuetudo servari et propagari ‹ possit, integris manentibus Indulgentiis Ss. Rosario ‹ adnexis ». Et die 27 iulii anno 1920 haec Sacra Poenitentiaria respondit: *Negative* ILE 291].

Cum autem huiusmodi responsum a praedicto oratore vulgatum fuisset, nonnulli Ordinarii Helveticae et Germanicae Ditionis exposuerunt, consuetudinen praedictam sic invaluisse in suis dioecesibus inde a reinota aetate, ut absque scandalo et perturbatione pdelium submoveri non possit, atque insuper s. m. Pium IX. anno 1859, pro locis ubi mos iam invaluerat, clementer induisisse ut fideles tali ratione Rosarium recitantes valeant eiusdem Indulgentias lucrari.

Itaque Sacra Poenitentiaria re mature perpensa censuiL' 1) declarandum esse, eanonem 934 5 2 Codicis Iuris Canonici continere legem generalem, quae indultum planum nullimode revocat; 2) supplicandum SSmo pro extensione eiusdem indulti, favore omnium qui iuxta praedictum morem in quibuslibet locis SS. Rosarium recitare consueverint/

Facta autem de praemissis relatione SSmo Dfio nostro Benedicto div. Prov. Pp. XV ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiore, in audientia diei 21 huius mensis. Sanctitas Sua enunciatam declarationem approbavit, et indulti extensionem, uti supra, benigne concedere dignata est

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria. die 22 ianuarii 1921.—O. Card. Giorgi. *Poenitentiarius Maior.* F. Borgongini Duca. *Secr.*

Adn. 1 G in NrT 40 (1921) 320; PrM 10 (1922) 318-3)9

1921 IAN 25.-SC PROP. FIDE, DECR. AAS 14(1922) 15

Novum collegium musionum a sancto alexio de **FALCUNERIIS O. S. M. IN UREE ERIGITUR**

Quo abundantius idoneos ministros sacris missionibus 3pud exteras gentes suppeditare valeat. Sacrum hoc Consilium Christiano Nomini Propagando, cuius potissimum est, pro suo munere. Summi Pontificis studio dilatandae Fidei, nuperrime litteris encycllcis quoque manifestato obsecundare, m sententiam venit novum n5'Urn ln hac Urbe erigendi. in quo d Itdi alumni ad sacras expeditiones peragendas, praelege civili necessarii: acceptare, dividere, permutare, alienare. In his etiam casibus quandoque consultius est aliquid renuntiare, aequa compensatione accepta. Demum aliquando valde utile et prope necessarium est quae habent bona alienare, ut pretium impendatur in titulos frugiferos tutos et facilioris administrationis. Votum autem, maxime solemne paupertatis obstat quominus ea omnia, aut eorum aliquod, fiat sine licentia Sedis Apostolicae. Unde incommoda frequentia sequuntur et sumptus non exigui. Ut igitur in sanctimonialium favorem molestiae vitentur, simul expensis parcatur, Archiepiscopus Valentinus postulat humiliter habituales facultates cum illis super voto paupertatis dispensandi in singulis casibus, ubi sufficientes rationes adesse existimaverit, quatenus illae voto, etiam solenmi, non obstante, actus dominii valide et licite ponere possint ex natura rei aut ex lege civili necessarios: L· Ad acquirenda bona et iura, cum aliis gratuitis titulis» tum maxime haereditate, legato aut donatione. — 2.· Ad ea. dum acquiruntur, dividenda, permutanda, vendenda, vel etiam, aequa, accepta compensatione, renuntianda. — 3.' Ad alienanda bona et lura quae forsan habeant, ut pretium invertatur in alias res frugiferas tutas et facilioris administrationis.

Rescr. Ex Secretaria S. *Congr. de Religiosis N.* 7. 116/20. Romae, 3 februarii 1921,

Ilfûae. ac Revme Domine:

Haec S. Congr. mature perpensis precibus, quibus ab Amplitudine tua quaedam habituales facultates implorabantur circa actus dominii a religiosis feminis ponendos, atque attentis omnibus ad rem facientibus» rescribendum censuit prout rescribit: Unaquaeque monialis, de consensu suae Antistitae, peragere potest actus legales seu civiles. Bona quaecumque monialibus tum modo haereditarlo tum donatione obvenientia, monasterio cedunt Quod attinet vero ad venditionem, alienationem, etc., procedatur ad normam iuris.

Haec a me significanda erant Amplitudini Tuae cui fausta omnia adprecor a Domino, addictissimus, Maur. M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secr.*

· *Ordinario* Valentino In Hispania. Prot. *N.* 7. 116/20: J. B FERRERES, Inrtihxioncs canônicM, î I. Earoelooa 1926. Apéndic· VU. p. 562. Adn. J. B. FERRERES op. dt. p. 562-567

sertim apud Africae atque Americae gentes, iuxta normam adnexorum statutorum instituerentur.

Ipsius autem Collegii, a S. Alexio de Falcuneriis nuncupandi, sedes figenda pro nunc ad Sancti Nicolai Tolentinatls, apud religiosos Ordinis Servorum Mariae visa esU in meliores aptioresque aedes proxime transferenda.

Hanc vero Sacri Consilii sententiam Ssffius D. N. Benedictus div. Provid. Pp. XV in audientia diei 24 labentis mensis ianuarii, infrascripto S. Congregationis Secretario impertita, approbare ratamque habere dignatus est. ac praesens decretum, quo Collegium praedictum erigitur atque constituitur cum omnibus iuribus ac privilegiis similibus Institutis concessis, confici iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, 25 ianuarii 1921, in festo conversionis sancti Pauli Apostoli—G. M. Card. Van Rossum, *Praef.* C Laurenti, *Secr.*

326

1921 IAN 28.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas datur sacerdotibus o. p. dicendi missam **1ΟΠΥΑΜ «SALVE RADIX©, ETIAM IN ALIENIS ECCLESIIS**

Pritts - Bcaiurime *Pater,* Fr. Philippus M. Caterini Procurator Generalis Ordm. Praedicatorum, ad pedes S. V. provolutus, facultatem petit pro Fratribus Ordinis dicendi Missam Votivam Ssjni Rosarii *Salve Radix* quum in alienis Ecclesiis ministerio divino occupati sunt, iisdem diebus et conditionibus ac in Ecclesiis Ordinis.

Riscr. - Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Ssjno D.no nostro Benedicto Papa XV tnbutis. ita precibus benigne annuit pro gratia, ad proximum decennium, ut Missa votiva SS.ml Rosarii Salve Radix a sacerdotibus Ordinis Praedicatorum celebrari valeat In supradictis Ecclesiis, diebus tantum quibus Missae privatae votivae permittuntur in Ecclesiis, in qua Missa votiva Salve *Radix* celebratur: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque Die 28 Januarii 1921.—Cu». Vico. *Praef.* Alexander Verde. S. R. C. *Secr.*

· AOP 15 (1921-22) 68

327

1921 IAN 29.-SACRA POEN., INDULT. PART.·

Facultas datur moderatoribus tertii ordinis s. francisci **OBTINENDI GRATIAS ET INDULGENTIAS QUIBUS SODALITAS GAUDET**

Preces - *Beatisime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit pro moderatoribus Sodalitatum Tertii Ordinis saecularis Sancti Francisci, qui non possunt adscribi eidem Tertio Ordini, quia vota nuncuparunt in aliqua religione aut sunt adscript! alii Tertio Ordini, gratiam ut, durante munere, possint esse participes omnium indulgentiarum et aliarum gratiarum spiritualium. quibus fruitur Sodalitas, quam dirigunt Et Deus etc.

Rescr. Die 29 ianuarii 1921. Sacra Poenitentiaria Apostolica benigne annuit pro gratia iuxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Praesenti ad septennium valituro.—B Colombo. S. P. *P.eg.* Ioan. Bapt Menghini, *Substitutus.*

·AOFM 40 (1921) 91. Indultum iwpt renovahim.

328

1921 FEB 3.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Facultates circa dominii actus a monialibus ponendos

Pheces - *Beatissime Pater,*

Saepe contingit ut religiosis feminis bona aut iura obveniant haereditate et aliis titulis. Horum occasione mulli actus dominii sunt ponendi, ex natura rei vel cx

1921 FEB 18.-SC RITUUM, RESP. PART.·

MANTUANA

Circa fideles respondentes sacerdoti celebranti missam

Dubium - An liceat inducere vel toleraro morem aliquibus in locis incipientem, quo fideles vel religiosae coniunctim respondeant sacerdoti Missam celebranti et cum illo etiam recitent elata voce *Gloria, Credo, etc.*"

Resp.: *Ad Rev.mum Ordinarium, ct ad mentem ».*

Mens est: *Quae per se* licenf. non semper expediunt ob aliquod inconveniens, uti u. *gr.* si uni rcl pluribus Facerdolibus celebrantibus *confusionem et distractionem eiusmodi mos afferat; ut in casu, iuxta alias nmiles responsiones ad similes petitiones. Praeterea, praedictus mos differt a praxi communi* et vigenti.

· EL 35 (1921) 313. A<to. A M in EL 35 (1921) 3?9; I. M. HANS5EHS in PrM 35 (1936) 57-·89-. làc» Rewentu-n datum fuit in uni Me<hlin)«n. diti 27 ar? 1921. Vid« EL 35 (1921) 313.

330

1921 FEB 18.-S. POEN., RESP. AAS 13 (1921) 164

Dubium circa indulgentias vulgo ‹ apqstoucas »

Utrum canon 924 § 2 Codicis iuris Canonici, iuxta quem « Indulgentiae coronis aliisve rebus adnexae tunc « tantum cessant, cum coronae aliacve res prorsus deei-‹ nant osse vel vendantur ». abrogaverit Decretum s. m. Alexandri VII, die 6 februarii anno 1657 (DAI App. IV p. 447-448) editum, a singulis Summis Pontifieibus initio pontificatus renovatum, et oVam die 5 septembre anno

1914 (AAS 6 (1914) 503-506] a Ssnio D. N. Benedicto div. Prov. Pp. XV confirmatum. quo expresse declaratur Indulgentias vulgo ‹ Apostolicas » coronis aliisve rebus sic adnecti ut ne transeant personam illorum, pro quibus huiusmodi res benedictae fuerint, vel illorum, quibus ab istis prima vice fuerint distributae. atque ne pariter hae res commodari vel precario aliis tradi possint Indulgentias communicandi causa?

Sacra Poenitentiaria Apostolica. re mature perpensa, respondendum censuit: *Affirmative.*

Hoc autem responsum ab infrascripto Cardinali Poenitenliario Maiore in audientia dici 4 vertentis februarii eidem Ssrho D. N. relatum. Sanctitas Sua approbavit, confirmavit atque publici luris fieri iussit.

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria, die 18 februarii, anno 1921.—O. Card. Giorgi. *Poenitentiarius Maior. F. Borgongini* Duca. *Secr.*

Adn. J. C. **In NrT 48 (1921) 320; PrM 10 (1922) 319-320.**

331

1931 FEB 18.-S. FOEN., RESP. AAS 13 (1921) 165

Dubia circa indulgentias festis adnexas quando haec **TRANSFERUNTUR**

Attento canone 922 Codicis Iuris Canonici, proposita fuerunt sequentia dubia: ‹ Cum festum, cui adnexa sit ‹ aliqua Inoulgentia, legitime quidem transfertur, sed « ad tempus tantummodo ct absque solemnitate ac ext terna celebratione, quaeritur: 1® utrum Indulgentia « cesset vel maneat diei affixa; et quatenus negative • ad 1 "▮ partem, utrum 2·' maneat etiam cum festum « transfertur ob occursum feriae VI in Parasceve? »

Sacra Poenitentiaria respondit: circa 1 *negative ad* **I**— *partem, affirmative ad* 2·· *Catca* 2 *. *affirmative.*

Facta autem de praemissis relatione Ssiho D. N. Benedicto div. Prov. Pp. XV. ab infrascripto Cardinali Pocnitentiario Maiore, in audientia diei 4 huius mensis. Sanctitas Sua enunciate responsa approbavit et publicari iussit.

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria, dic 18 februarii. anno 1921.—O. Card. Giorgi, Pomiteniiartuj *Maior.* F. Borgongini Duca. *Secr.*

Adn.). C in NrT 48 (1921) 319; REGATILLO n. 450; PrM 10 (1922) 321.

332

1921 FEB 19.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 228-230

DIOECESIS N.

Translationis missarum extra dioecesim sine ordinaro licentia Die 19 Februarii 1921

Quaestio. - Revfhus Ordinarius dioecesis N. quaerit utrum, post Codicis can. 838 promulgationem, abrogata censenda sit, ad normam can. G δ 1. lex Concilians ecclesiasticae provinciae ad quam pertinet in qua haec edicuntur: « Nominatim prohibemus Missas celebrandas ‹ dare extra uniuscuiusque dioecesis ambitum absque • Ordinarii permissione ». Sunt enim qui opinentur —ait Ordinarius— legem hanc Conciliarem potius praeter, quam contra can. 838 aliquid statuere, determinando videlicet conditiones facultatis can. 838 indeterminate collatac: verum hacc ratio a pluribus reiidtur. nec facile constat quid in hac re practice tenendum sit

AxtMwniisioxts - Exploratum hodie apud omnes e»t potestatem le‹lsiativaxn Episcoporum huc pertinere ŭ legibus «un ĕua perficiant quod lus commune reliquerit minus definitum et sancitum, ite ut nihil ab ipsis contra ius commune vel elu.» directionem statui possit. ⁂ Inde " quoque sequitur - ait Weritz. Ius Decretalium, II. n. ₩ 756. - Episcopos «uls legibus nihil poove prohibere quod " Iure communi frprene ct indubitanter en permissum ~ nisi ipsi tnen canone» id eis aperte concedant ⁂

Quod valet etiam dc decretu Concilii provincialis, quae non sunt nixi texes commune» plurium Episcoporum Namque approbatio S. Sedis, quae mere condicio est légitima? promulgationis, nullam poeitivam S. Sedis auctoritatem ad ista decreta superaddit (cfr. Ecncd. XIV. *dc syn.* dioec. L III. c. 3. n. 3: Lucidi, Vis. SS. *Lim.,* I. n. 157).

Iam vero can. 638 hacc clara verba habet: " Qui ha- ⁂ bent Missarum numerum dc quibus siOi liceat libere " disponere, ponunt eas tribuere sacerdotibus sibi accvptn. dummodo probe sibi constet eos esse omni exceptione maiores, vel testimonio proprii Ordinarii commendatas " Quibus verbis apertissime conceditur facultas tradendi stipendia etiam extra dioecesini. si certae condiciones observentur. inter quas non repe/ntur permissio Ordinarii proprit transmittentis, sed sola commendatio Ordinarii sacerdotum quibus Missae celebrandae traduntur, ai non uni bene noti transmittenti. Σ9

Ac verba canonis seu condiciones istas fuisse accurate ponderata, inde colligere possumus, quod, iam ante Codicem. S. Sedes, per hanc S. Congregationem, ma1eriam istam secundum exigentias boni communis ordinavit Praecipue alleganda sunt decr. *Ut debita,* 11 mali 1904. ⁋ et 6 {ASS 36 {1903-G4) 672-676) et *Recenti decreto.* 23 mali 1907 (ASS 40 (1907; 344-346). Priore decreto, n. ⁋ sancitur libertas tribuendi stipendia ~ praeter quam propno " Ordinario aut S. Sedi, sacerdotibus quoque slbl beræ- ⁂ visis altero decreto, inconsideratis transmissionibus occurrere volens. S. C. postulavit interventum Ordinarii, non tamen proprii transmittentis, sed sacerdotis cui Missae committuntur. Dixeris ergo studiose, in istis decretis, vitatam esse necessitatem licentiae proprii Ordinarii transmittentis. quae tamen necessitas uno ictu abusus qulcus occurrendum erat, semel statuta proreus abstulisset.

Cuius praetermissionis ratio haec facile dari potest. Prudenti stipendiorum transmissione opportunissima caritei exercen potest erga indigentes sacerdotes ve! ecclesias aliatum regionum. In praesenti non desunt dioeceses, ubi. sme subsidio huius generis, non pauci ad veram egestatem redacti forent. Proprius autem Ordinarius de operibus suae dioecesis fovendis et extendendis ita solet esse sollicitus, ut condicio eius licentiae prius obtinendae huiusmodi transmissionibus. absque ullo discrimine constituta et praescripte. non parvum rei obstaculum practice opponeret

Si autem in aliquibus adiunctis. necessitas peculiaris dioecesi.» exigere videatur ut stipendia extra dioecesim non efferantur, poterit per indultum S. Sedis, ad petitionem singulorum Ordinariorum, huic necessitati pro circumstantiarum diversitate provideri.

Haec dicta sint de generali dispositione qua exigatur conditio licentiae proprii Ordinarii pro transmissione stipendiorum extra dioecesim. Quae non tantum lun Codicis sed etiam iuri superiori, ut decretis S. Congregationis initio huius sacculi est sancitum, contradicere, simulque non solum *praeter sed vere contra* canones esse, demonstratur. - Sed praetereunda non est specialis auctoritas quam in certa stipendia possidet Episcopus ex lurisdi.tlone ct alta administration? quae el competit respectu multarum ecole- •tlarum et locorum piorum. Stipendia enim dari vel legari possunt tum personis tum loets. In priore casu, sacerdos ubere utetur iure sibi concesso can. «38. In altero casu, rector ecclesiae vel loci pii sublecti Ordinario, loti normas ab Ordi/nario praescriptas In transmittendis stipendiis quae exuberant observare debebit. 2X

Ad hanc normam, responsio danda proposito dubio videtur. salvo etc.

Resolutio. - In plenariis Sacrae Congregationis Concilii comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis die 19 februarii 1921. ad propositum dubium videlicet: An ct *quomodo dispositio Concilii Provincialis* N. sustineatur tn casu. Emi ac Rmi Patres respondendum consuerunt:

« Quoad Missas fundatas, vel ad instar manualium. « vel manuales datas intuitu Causae p.ae. *affirmative;* ‹ in reliquis servetur can. 838 Codicis Iuris Cano- « nici ›.

Quam resolutionem, referente postmodum infrascripto S. Congregationis Secretario, Ssfhus Dnus Noster Benedictus Div. Prov. PP. XV approbare et confirmare dignatus est.—I. Mori. *Secr.*

Adn. ME 33 (1921) 166-160: PrM 10 (1922) 293 E.

333

1921 FEB 19.-SC CONC. RESOL. AAS 14 (1922) 551-554

UTINEN.

Collationis paroeciae a capitulo vel episcopo faciendae

Die 19 februarii 1921

Spectes facti. - Inter plures Utinensls archidioccesis ecclesias, quae Capitulo Collégial! Civitatensi vulgo Cifinale unitae sunt, adnumeratur paroecia loci Faëdù, cuius actualis animarum cura per vicarium per petuum ‹eu parochum exercetur. Iam nb immemorabili tempore idem Capitulum instituere perrexit memoratum paro- 552

chum de Faedis. quem sibi praesentandi ius concessit iul venus recognovit comitibus de Cuchanea, eligendum tamen ex tribus idoneis sacerdotibus ab Archiepiscopo Utinensi per concursum approbatis.

Quum patroni de Cuchanea in plures stipites creverint atque onera iuripatronatus adnexa, reficiendi nempe paroecialem ecclesiam, sustinere detrectaverint, hortante ad normam can. 1451 § 1 Codicis canonici hodierno Archiepiscopo, in ipsius manus illud nuper renuntiare maluerunt. Qua posita iurispatronatus cessionc quaestio orta est, iudicio huius S. C. ab Archiepiscopo Utinensi dirimenda sublecta, utrum videlicet Capitulo Civitalensi in posterum competat ius instituendi parochum de Faedis absque ulla praesentatione seu libere conferendi paroeciam in casu, an e contrario radem paroecia liberae collationis Archiepiscopi evaserit

Srxorhis disceptationis. - Archiespicopus contendit cx facta mnspatronalus cessione ecclesiam paroecialem de Faédis evasisse liberae collationis Ordinarii. Idque ostendere nititur sve cx eo quod secus frustranca cessisset ipsa renuntiatio u. ut ipse ait. " liberatomi da un patrono, debba rlstabi- " hrsi un altro diritto limitalivo della autorité c giurisdl- " none dei Vescovo ", sive etiam quia Capitulum. U quale non aveva finora a complere che un semphee actus " lurtiltac, non dovrcbbc ora crescere, per la nnunzia dei " patronale, nel suo diritto ed esercitare un actus Ubcrali- " *talis,* quale é appunto la libera collazionc di un beneficio " che seconde U diritto canonico spetla al Vescovo ".

Ex adverso Capitulum Civitatense sustinet, pjst factam iurispatronatus renunciationem. sibi competere lus libere conferendi paroeciam dc Faedis. ratione praesertim innixum ex iure non decrescendi deprompta, quatenus nempe, si paroecia qua de agitur fieret liberae collationis Archie- P-seopi. Capitulum privaretur iure investiendi ipsum parochum hucusque pacifice possesso. Ceterum addit aequum videri si iuspatronatus, quod Capitulum prius concessit ccmltibus de Cuchanea. per eorum renuntiationem iterum ad Capitulum rediret

Veram abs re non erit nonnulla ex officio subnectere

Quum paroecia de Faédis Capitulo Civitatensi unita exsistat, quidquid sit quoad praeteritum, ius eius vicarium icu parochum libere instituendi ad unum tantum Archiepiscopum pertinere videtur cx claro Codicis iure can. 471 I 2 ad rem decernente: " Vicarium praesentat Capitu- " lum ; loci autem Ordinarius eumdem. si idoneum ... re- ' pererit, instituat Concinit canon 456 quoad vicanos Si paroeciales religlo/sorum. Nec in contrarium facessere valet qued hic desideretur expressa r< vocatio privilegii apestobei. de quibus canones 4 et 5 Ccdicis, quum in themate potius agi videatur de abrogatione iuris communis praeexsistentis Iuxta canonem 6 ⌈ 1 statuentem: " Leges quaclI- - bel, sive universales sive particulares, praescriptis huius " Codicis oppositae abrogantur ". Siquidem Pius V' Bulla .4d *erequendum* diei 1 novembris 15G7 (Bull Rosi. t. 7 p. 622-630) ad rem quod attinet haec decrevit: " Volumus " et ita mandamus quod dicti Vicarii perpetui non ad libc- " ram Ordinariorum electionem, sed ad nominationem lllo- • rum. in quorum ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum ' Ordinariorum seu eorum Vicariorum examine ct ap- • probatione deputentur Unde Leuremus (Foruni bccrfieiale, part 1. quaesi. 116. n. 2» tradit: ° Respondeo " Vicarios perpetuos in parochialibus unitis non ad li- ' beram Ordinariorum deputationem. sed ad deputationem " ıΓ-oram ad quos spectant ecclesiae unitae vel bene- * ficia. In quibus erigitur Viciria. spectare Atque " ita nominatio ac velutl institutio Vicarii perpetui perti- * ne' ad rectorem principalem, praecedente tamen examine " et consensu Episcopi sive Ordinarii et (ib.. quaeat 121): Tametsi nominatio Vicarii perpetui spectet ad rectorem ' principalem, is tamen ab eo institui nequit sine praevio ' examine et consensu Episcopi seu Ordinarii Cf. Boulx, d/ *parocho,* pag. 309.

Neque Capitulum Civitatense sibi saltem vindicare posse v4etur ius praesentandi Archiespiscopo Vicarium seu partchum de Faëdis. quia hoc iure absolute sc expoliavit per factam concessionem vel melius recognitionem comitibus de Cuchanea, qui nunc in favorem non Capituli, sed onta Archicsplscopi. ad tramitem can. 1451 5 1. idem ius remmeianmt

Verum idem redire videtur etiamsi ecclesia de Faédis non sit Vicaria perpetua, sed proprie dicta paroecia, idque « praescripto canonis 455 ita se habentis: ** Ius noml- " rxsdi et Instituendi parochos competit Ordinario loci, cx- ' ceptls paroeciis S. Sedi reservatis, reprobata contraria " consuetudine, sed salvo privilegio electionis aut praesen- ** Ubonis. si cui legitime competat ". Ius enim instituendi pimehum de Faedis asseritur quidem provenire Capitulo CiviUtenxi cx immeroballll consuetudine a S. Sede firmata Id tamen non videtur undequaque certum, quum Bullae quae afferuntur loquantur dumtaxat de curatis et capcllana ad nutum amovfbilibus, dum e contrario vicarius seu pircchus de Faëdis est perpetuus. Sed hoc etiam misso, in relato canone expresse reprobatur consuetudo contraria Nec refert quod consuetudo in themate sit confirmata a S Sede, quia haec confirmatio, quum non indual naturam mvae concessionis seu privilegii, tamquam quid accesso- 2M rtwn/ reputatur, ideoque. desinente consuetudine, ct ipsa ccciftrmatio desinat oportet, 5^d etiamsi detur hic agi de '•eroprivilegio apostolico. hoc quoque in relato canone 455 quoad institutionem, revocatum fuisse eruitur ex eo quod ibi unica fiat exceptio quoad privilegium electionis ct praesentationis parochi, omissa qualibet exceptione qutad institutionem. Ceterum ct verbum pritrilcgium ibi latius sumi videtur pro quolibet iure. idest etiam pro consuetudine ct pro fundatione in ordine tantum ad parochi electionem vel praesentationem.

Id confirmari videtur ex collatione cancms 455 cum canone 405 ita decernente: W Exceptis dignitatibus, ad Episco- *. pum pertinet, audito Capitulo, conferre omnU ac sir· – gula beneficia ac canonicatus in ecclesiis tum cathcdrah- " bus tum coUegialibus. reprobata quavis contraria con- – suetudine et revocato quolibet contrario pnvilegio. sed *▮ firma contraria fundationis lege lamvero ju queaq cellationem canonicatuum et beneficiorum in ecclesiis cathedralibus et in ipsis coUegialibus fi: revocatio etiam cantraril privilegii apostolici. a fortiori id dicendum videretur quoad institutionem seu collationem paroeciarum, quum hic agatur de suprema lege salutis animarum.

Quare, etc.

Resolutio. - In plenariis Sacrae Congregationis Concilii comitiis, die 19 februarii 1921, Emi Patres ad propositum dubium, videlicet: Au *Archiepiscopo* vel Capitulo *competat ius conferendi paroeciam in casu,* respondendum censuere: *Archiepiscopo competere ius instituendi in parochiam quem Capitulum praesentaverit ad normam can. 471 ξ 2 C. I. C.*

Facta autem postridie relatione ab infrascripto S. C Secretario. Ssmus Dnus Noster datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est.—I. Mori. Scct.

Adn. J. CREUSER in NrT 50 *1923) 97-98; 1P 2 (1922) 133-134. ME 35 (1923) 135-136

334

1921 FEB 23.-SC RIT., DECR. AAS 13 (1921) 158

URBIS ετ ORBIS

DE ADDENDA INVOCATIONE S. IOSEPH LAUDI: « DIO SIA BENEΣ1EΓTO »

Volvente anno iubilari quinquagesimo a premulgato Decreto pontificio quo. die b decembris anno 08 Deiparae Virginis Mariae Sponsus, eiusque unigeniti Filii Salvatoris nostri nutritius, sanctus Ioseph. peculiaris cathuUcue Ecclesiae apud Deum patronus constitutus et declaratus fuit, beatissimus Pater Benedictu XV mr:'.U proprio Bonu sone *et salutare* [LE 237] diei 25 iuhi anni superi iris praere- &it et mandavit, ut. intra eundem annum quinquagciunum. i honorem sancti Patriarchae et in memoriam promulgati Decreti, solemnis supplicabo liat, tempore et modo ab Episcopo, seu Ordinario cuiusque loci, designandi : elargita quoque Indulgentia plenaria, quam Christifideles adstantes sub consuetis conditionibus lucrari valeant. Nunc vero idem Summus Pontifex, plurium Sacrorum Antistitum et Christlfldelium votis ac precibus libentissime obsecundans. statuit ac decrevit, ut quod honori Beati Ioseph ex particulari induito apostolico et probata c-nsuctudinc in aliquibus locis viget, ad universam Ecclesiam perpetui extendatur. scilicet: ut piae Laudi: Benedictus sit D.us. etc., vulgo *Dio sia benedetto.* etc., pluribus fadulgri.nis ditatae, quae. Iuxta monitum et exemplum Psalmistae et EccIeMBt: " Benedicam Dominum in omni temprre. semper laus cius in ore meo * (Psalm. 33. Jl. instituta est ad imunas resarciendas et amovendas divino Nomini san rttsqur caelitibus potissimum per blasphenuas et turpiloquia inlatas, poet laudem Nominis Mariae Virginis et Matnx. vulgo Bcurdctfo tl *nome* di *Maria,* Vcrqinc c *Madrc,* addatur Laus cius castissimi Sponsi et sanctae Familiae patet na vice praepositi, hisce verbis: " Benedictus sanctus Ioseph cius castkmmus " Sponsus vulgo Benedetto son Giuseppe tuo euxtixri-no *Sposo.* Quod maxime confert tum ad complementum k«udi» et invocationis Sanctae Familiae Nazarenae tum ad validum eiusdem praesidium tn quolibet vitae dlscrimlrt». potissimum in extremo agone, impetrandum; servati de cetero servandis.

Contrariis non obstantibus quitu «cumque. Die 23 xrhruaril 1921 —A Caro Vico. Ep. Pcrtucn. ct S. Rttflnac S. *R. C Praef.* Alexander Verde, Srer.

Adn. EL 35 (1921) 98. H»T 48 (1921) 318; PrM 10 (1922)

1921 FEB 24.-BENEDICTI S XV. INDULT. PART.*

Facultas datur o. s. b. provovendi alumnos o prksbt-

TERATUM POST TERTIUM THEOLOGIAE ANXUM

Preces - Beatissime *Pater.* Fidelis de StoUingcn. Abbas Primas Ordinis S. Benedicti ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humillime exponit, quae sequuntur.

Reverendissimi Abbates - Praesides Congregationum Confoederatarum O. S. B. in synodo mense Majo anni elapsi in Aedibus S. Anselmi de Urbe habita votum manifestarunt, ut a benevolentia Summi Pontificis pro Ordine S. Benedicti imploretur privilegium, quo monachi soUemniter professi post primum theologiae annum ad subdiaconatus. post secundum annum ad d.aconatus. post tertium vero annum ad s. presbyteratus *ordinem promoveri* queant

Huiusmodi privilegium non solum maximum Ordini S. Benedicti conferret emolumentum, verum etiam indigentiis et indoli ipsius ordinis videtur valde convenire. Etenim S. Patriarchae Benedicti institutum juxta ipsius Regulae effatum c Operi Dei nihil praeponatur » eminentiorl modo dici potest ordo liturgicus magnoque studio curat, ut cultus divinus ca. qua decet, sollemnitate celebretur atque splendore. Ob tristium vero temporum adjuncta et ob sacerdotum saecularium inopiam nonnumquam fit, ut monachi saepius in cura animarum graviter occupentur, ita ut officium divinum deficientibus ministris non semper cum optata dia sollemnitate celebrari valeat Concessione autem efflagitati privilegii his indigentiis aptius provideretur atque fratribus adhuc studiis vacantibus simul desideratus profectus spiritualis conferretur, quia ipsis datur facultas per longius tempus sacrum subdiaconatus et diaconatus ordinem exercendi, superioribus vero opportunitas fratres In spiritu cujusvis ordinis magis instituendi

Exoptatum privilegium insuper minime videtur repugnare praescriptis novi Codicis Juris Canonici. Etenim canone 976 imprimis caveatur, ne candidati ad sacerdotium praemature» absque debita scientia ct perfecta cognitione gravitatis et obligationis status ad sacros ordines promoveantur. Quae optata canonum intentio concessione dicti privilegii optime servatur. Agitur nempe de promovendis ad sacros ordines, qui diutiore tempore novitiatus et triennii votorum simplicium maturius probati sunt et per professionem sollemnem votum castitatis jam emiserunt Hoc ergo ex capite susceptio ordinum non videtur esse differenda.

At etiam institutioni scicntificae apte providetur, cum graviter oneretur superiorum conscientia de perficiendis istis StUdlts ad normam can. 9ıβ l 3 et can. 1365. Immo ista instructio magis promoveri potest, praesertim si in quarto anno non duo ordines recipiantur, sed praeparatio ad singulos ordines gradatim singulis annis fiat. Hoc modo neo-sacerdotes toto quarto anno non solum studiis s. theologiae perficiendis ex toto vacare queunt, sed etiam in diversis sacerdotalis status officiis sese exercere atque perfectius in ipsis instrui poterunt

Quae cum ita sint suprascriptus orator humillime rogat, ut Sanctitas Vestra Congregationibus Confoederatis Ordinis S. Benedicti benigne concedere dignetur privilegium, quo monachi sollemniter professi expleto primo s. theologiae anno ad subdiaconatus. expleto secundo ad diaconatus, expleto vero tertio ad s. presbyteratus ordinem, servatis ceteroquin de jure servandis, promoveri possint. Et Deus. .

Rescr. - Ex Aedibus Vaticanis die 24 Februari: 1921. Annuimus pro gratia juxta preces.—Benedictus Pp. xv.

Ordini S. BenedkJi· AO5B 28-34 (1920-26) 82-83

1921 FEB 25.-SC RITUUM, RESP. PART

PISAUREN.

Cihca fideles respondentes sacerdoti celebranti missam

Dubia · Episcopus Pisaurensia a S. R. C. petit:

1. An liceat fidelibus qui Missae intersunt se adiungerc ministro, elata voce respondendo sacerdoti celebranti quoties minister respondere debet?

2. Si affirmative ad 1. an liceat populo una cum celebrante elata voce recitare Giono. Credo. Sanctus. Apnus Dei?

3. Licetne fidelibus ante communionem, ium in Missa tum extra Missam, recitare seu canere *Confiteor ct sacerdoti* respondere una vel loco ministri?

Resp. - Ex *Congressu, die 25 februarii 1921.*

Communicetur votum:

Quae per se licent, non saepe expediunt ob inconvenientia, quae facile oriuntur, ut in casu nn. *1-2-3, et serretur proris communis.*—A. Card. Vico Ep. Portucn. *Prae/.* Alexander Verde, S. *R. C. Secr.*

• EL 35 (1921) 311. Adn. I. M HANSSEN5 In PrM 35 (1936) 57--5S-; A. M. In EL 35 (1921) 299-313.

1921 FEB 23.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART

Festa de praecepto in india britannica stabiliuntur

La S. Congregatione ha proso in attento esame l gravi e seri motivi che V. S. esponeva nel suo pregiato ufficio dei 26 gennaio p. p. (n. 737-21) circa l'opportunilà di adottarc per tutte le Diocesi soggette al dominio britannico delTIndia. il seguente elenco di feste di precetto oltre le domeniche: Natale, Ascensione, Corpus Domini e Assunzione di Maria SS.

In considerazione pertanto di tali motivi, la Propaganda annuisce al desiderio dei Vescovi, espresso dalla S. V. nel suddetto ufficio. e concece che le sopra citate feste soltanto, oltre le domeniche, slano precettive nei medesimi territori delilndia fermo restante per Verapoly e Quilon Tobbligo di uniformarsi su tal soggetto alie dispositioni del Codice.—G. M. Card, van Rossum, *Prefetto. C.* Laurenti. *Segretario.*

Al R.TKJ Mona. Delegato Indi· Orientali: Syllo?· n. 87

DECK. AAS 13 (1921) 202-203

CONSILIVM CENTRALE PU OPERIS propagationis fidet pro UNIVERSIS ITALIAE DIOECESIBUS CONSTITUITUR

Quo zelus in promovendo, ad Missionum Catholicarum levamen et incrementum. Pio Opere a Fidei Propagatione nuncupato in singulis Italiae dioecesibus magis ac magis excitetur, huic S. Congregationi a Christiano Nomine Propagando, quae, iuxta Encyclicas Litteras Maximum illud [aici 30 nov. 1919: LE 2211, laudati Pii Operis maiorem in posterum fructuum optimorum uberlatem diligentissime curare debet, visum est heic Romae Centrale quoddam Consilium pro omnibus Italiae Dioecesibus constituere, a Comitatu Romano distinctum, derogando super hoc Decreto de die 15 mensis mail anni 1597 auctoritate Leonis XIII edito ab Efho Card. Lucido M. Parocchi; quod quidem Centrale Consilium eiusdem Pu Operis institutionem, regimen, incrementum, in omnibus ac singulis Italiae Dioecesibus, romana non excepta, foveat, moderatur, atque dirigat. Ipsum autem Consilium cum suo Praeside, Secretario atque pecuniae Custode nonnullis insuper adiectis Consiliariis, huic eidem S. C. circa munera pro quibus erigitur immediate suoicctum erit. XJ

Firma itaque manente m singulis Italiae Dioecesibus Ordinariorum auctoritate circa constitutionem ac directionem laudati Pix Operis a Fidei propogatione nuncupati. singuli eiusdem Operis Dioeccsani Praesides, de lis omnibus negotiis, quae idem Pium Opus attingere videantur, cum Praeside supradicti Consilii Centralis Romani directe exinde agent.

Cuius quidem Consilii Centralis Romani constitutionem SSinus D. N. Benedictus dlv. prov. PP. XV, in audientia diei 18 menais novembres anni elapsi, benigne

Orturo

adprobare. ratamquc habere dignatus est; ac praesens in re Decretum coniici mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 1 martii 1921.—G. M. Card, van Rossvm, *Pracf.* C. Laurenti. *Secr.*

339

1921 MAR 1.-COM. INTP. RESP. AAS 13 (1921) 177-178

Dubu: 1 - De professione ct dimissione eorum qui profitentur " donec ln Congregatione vivam 2 - De dimissione alummorum Societatum sine votis. 3 - De superiore ad profes- SOXZM RELIGIOSARUM RECIPIENDAM ET DE CLAUSURA MONIAUUM ccx runs simplicibus. 4 - De dispensatione impedimentorum ·' cum omnia sunt parata ad nuptias "

I. In quibusdam Institutis votorum simplicium vota emittuntur sub hac vel simili conditione apposita: < Do- « nec in Congregatione vivam ». ita ut alumnus, sive sponte discedat sive a Superioribus dimittatur, ipso facto a votis liber evadat Hinc quaeritur:

1· In hisce Institutis debetne tali professioni praemitti triennium votorum temporaneorum, ad normam can. 574?

2° In dimissione alumnorum, qui similem professionem emiserunt debentne servari cann. 647-648 de dimissione religiosorum qui vota temporanea emiserunt vel can. 649 et sequentes de dimissione eorum, qui vota perpetua emiserunt?

Resp.: Ad 1 « Negative.

Ad 2™. Pro iis qui vota iam emiserunt sub hac conditione, serventur canones 646, 647 et 648.

IL In can. 681 praescribitur ut in dimissione alumnorum Societatum sine votis serventur canones 646-672, qui de dimissione religiosorum agunt Cum vero hi canones diversa praescribant, pro diversitate casuum votorum temporaneorum aut perpetuorum, quaeritur ad quemnam casum referri debeat praescriptio praedicti can. 681. cum in eo agatur de alumnis qui nulla vota emittunt?

Resp.: Si vinculum quo adstrmguntur sodales Societatis sine votis est temporale, serventur canones qui agunt de dimissione religiosorum qui vota temporaria emiserunt; si sit perpetuum, serventur canones de di-
ra missione religiosorum qui vota perpetua nuncuparunt./

ΠI. Cum in Constitutionibus quarumdam Congregationum Religiosarum iuris pontificii in formula professJonis nulla fiat mentio Antistitae, sed tantummodo Episcopi vel eius delegati, quaeritur:

1· An Episcopus vel eius delegatus in casu habendus sit legitimus Superior secundum Constitutiones ad professionem recipiendam, de quo in can. 572, § 1, n. 6.

2e An lege clausurae papalis, de qua in cann. 597-600, comprehendantur etiam moniales, quarum vota, quamvis ex Instituto deberent esse sollemnia, tamen in aliquibus locis, ex praescripto Sedis Apostolicae sunt simplicia.

Resp.: Ad 1 Affirmative, tamquam habens legitimum mandatum.

Ad 2". Negative, ratione indulti apostolic! adhuc in vigore manentis.

IV. Utrum ad normam can. 1045. § 1, clausula « quo- « ties impedimentum detegatur cum iam omnia sunt perata ad nuptias », intelligi debeat strictu sensu, scilicet quod impedimentum antea omnino ignotum fuerit et tunc resciatur, an potius eo sensu quod, quamvis antea cognitum, tunc solum tamen ad notitiam Parochi aut Ordinarii sit delatum.

Resp.: Negative ad 1 "· partem, affirmative ad 2 ■·.

Romae, 1 martii 1921.—Petrus Card. Gasparri. *Praem.* Atoisius Sincero. *Secr.*

Mn. **J. C. in NrT 48 (1921) 270-272: Ph. MAROTO in CpR 2 0921) 130-133.162 168: REGATILLO n. 282.237.298.331.502: IF 3 (1323) 125-129: PrM 10 (1922) 326-327.**

340

1921 MAR 6.-SC REL. NORMAE ΛAS 13 (1921) 312-319

NORMAE

SECUNDUS! QUAS SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS IN NOVIS RELIGIOSIS CONGREGATIONIBUS APPROBANDIS PROCEDERE SOLET *

PROOEMIUM

1. Parvus hic Normarum codex nihil aliud est quam sectio prior Normarum pro approbandis religiosis Institutis votorum simplicium, quae auctoritate Sacrae Congregationis EE. et RR., anno 1901 (··], m lucen prodierunt, novo tamen Codici universali iuris canonici accommodata. Secunda enim sectio Normarum, post Codic-s promulgationem, iam non videtur necessaria, cum constitutionum scriptores et prae oculis habere debeant canones, qui religiosos respiciunt, et consulere possint probatos auctores, qui de religiosis, post editas praefatas Sacrae Congregationis EE. et RR. Nonnas, scripserunt.

2. Sicut vero novae Normae antiquarum titulum adamussim retinent, ita ct eundem duplicem finem. Hue enim spectant:

d) ut in novis religiosis Congregationibus carumque constitutionibus approbandis stabilis quaedam praxis servetur;

b) ut. tam locorum Ordinariis, quam ipsarum Congregationum Superioribus, documenta et informationes, ad Sacram Congregationem transmittenda, in prospectu sint, quo huiusmodi approbationum negotia facibus ct celerius expediantur./ 313

CAPUT L

De diversis gradibus approbationis religiosarum CONGREGATIONUM

3. Quoties aliquis Episcopus, iuxta canonem 492 $ 1. novam aliquam religiosam votorum simplicium Congregationem condere opportunum judicaverit, re adhuc integra. Sacram Congregationem de Religiosis adeat, eam distincte docendo de iis, quae necessaria sunt, ut ipsa Sacra Congregatio de opportunitate novae fundationis mature iudicare possiL

4. Docebit praesertim, quis qualisque sit novae Congregationis auctor et qua is causa ad eam instituendam ducatur; quibus verbis conceptum sit Congregationis condendae nomen seu titulus; quae sit forma, color, materia habitus a novitiis et professis gestandi; quod e: quaenam sibi opera Congregatio assumptura sit; quibus opibus tuitio eiusdem contineatur; an similes in dioecesi sint Congregationes, et quibus illae operibus insistant

5. Licentia vero obtenta, iam nihil obstabit quominus novam Congregationem condat Congregatio tamen ita condita hiris erit dioecesani; ac propterca. etiam post suam fundationem, quamvis decursu temporis in plurcs dioeceses diffusa, usque tamen dum pontificiae approbationis aut laudis testimonio caruerit vi canonis 492 § 2, remanet dioccesana. Ordinariorum iurisdictionL ad normam iuris. plane subiecta.

6. *Decretum laudis.* Est primus actus quo S. Sedes ad novae Congregationis opus manum ita admovet ut desinat esse simpliciter dioccesana. Per hunc actum. Sacra Congregatio Religiosorum Sodalium negotiis praeposita. praemissa narratione prooemiali fun< ätiom novae Religionis, eius tituli, finis, votorum, formae regiminis ac auctoritatis Supremi Moderatoris, concludit: « SS.mus Dominus noster N , attentis litteris commendatitils Antistitum, quorum in dioecesibus Institui:, de quo agitur, domus reperiuntur. Institutum ipsum, uti Congregationem religiosam sub regimine Moderatoris Generalis... praesentis Decreti tenore, amplissimis verbis laudat ac commendat: salva Ordinariorum iurtsdictione ad normam sacrorum canonum ».

7. Hoc decretum laudis conceditur si, post elapsum a prima fundatione congruum tempus, nova Congregatio satis diffusa fuerit et dederit fructus pietatis, observantiae religiosae ct spiritualis emolumenti; de quibus con·

• Nemini lierai star venia Sxnetjw· SedU hwzm Norm.', rum vrrsioncs ta afflas ttagoaa edere

(·· diei 28 lurül 1901. Eas videre poles apnd T RCHAKFKR. *Dr* re.'ipiosiî. rd. 4 anni 1947. Appendi» 11 p. 1102 1135).

stare debet per litteras testimoniales Antistitis vel Antistitum Ordinariorum, in cuius vel in quorum dioecesibus. seu territoriis. Congregatio habet domos vel
3H domum./

8. Ad obtinendum decretum laudis exhiberi debent Sacrae Congregationi:

e) supplex libellus ad Summum Pontificem, subsignatus a supremo Moderatore et a suis Assistentibus seu Consiliariis;

b) litterae testimoniales Ordinariorum de quibus supra (cf. art 7); quae litterae obsignatae et sub secreto mitti debent;

c) relatio a Moderatore supremo et a suis Assistentibus seu Consiliarius subscripta, ac ut authentica et veridica ab Episcopo domus principis Congregationis laudandae confirmata, qua exponatur, non modo ipsius Congregationis origo cum nomine fundatoris eiusque praecipuis qualitatibus, sed etiam eius status personalis, disciplinaris, materialis et oeconomicus, addita praeterea notitia dc novitiatus institutione, de novitiorum ct postulantium numero ac disciplina:

d) Constitutiones ab Episcopo recognitae et approbatae. lingua vel latina, vel Italica, vel gallica conscriptae et typis impressae;

e) denique, si agatur de aliqua Congregatione tertiariorum in communi viventium, etiam testimonium Moderatoris generalis primi Ordinis, quo constet eam eidem primo Ordini fuisse aggregatam, iuxta canonem 492 i 1.

9. *Decretum approbationis.* Conceditur decretum approbationis novae Congregationi, si. post datum decretum laudis, per satis diuturni temporis experimentum probatur cius firma compago, constitutionum accommodatio et vigens observantia, regiminis recta ratio, rcl giosorum studium servandae disciplinae :n vinculo caritatis ad intra, ct zelus in adimplendis operibus suae Religionis propriis ad extra.

10. Dc praedictis conditionibus constet oportet tum ex relatione status Congregationis, quam iterum, prout supra in art 8 c) describitur, supremus Moderator exhibere debet, cum supplicem libellum porrigit ad obtinendam approbationem; tum etiam ex commendationis litteris, iterum dandis» ut supra clausis, ab omnibus Ordinariis, in quorum territoriis aliqua novae Religionis domus sita est, tum demum cx constitutionum codice, iterum S. Congregationi exhibendo.

11. Per hoc alterum decretum, de quo sermo est: ‹ Sanctissimus D.nus Noster N.... attenta ubertate salutarium fructuum, quos tulit Congregatio religiosa N..., attentisque..., eam approbat et confirmat sub regimine Moderatoris Generalis; salva Ordinariorum lurisdictione ad normam sacrorum canonum ».

12 Quamvis inter decretum laudis et decretum approbationis congrui temporis decursus, ut supra dictum est (cf. art 9>. plerumque exigatur, nonnumquam tamen, licet raro, decretum definitivae approbationis
315 con ceditur, quin huic decretum laudis praecurrerit Quod quidem fit si conditiones in favorem novae Rellgioafs, cum primum se sistit coram Sacra Cong-vgatione, ita sunt numeris omnibus absolutae, ut nulla videatur ratio ulterius differendi definitivam approbationem.

CAPUT II.

De congregationibus caute tantum, aut nullo modo LAUDANDIS ET APPROBANDIS

0

IX Nullae fere, ni forte in missionum regionibus, laudandae approbandaeve erunt Congregationes, quae certo proprioque fine non praestituto, quaevis universae pietatis ac beneficentiae opero, etiamsi penitus inter se dtsiur.cla. exercenda amplectuntur.

14. Cautissime procedendum est in approbandis novis Congregationibus, quae non vivunt nisi ex eleemosynis. atque stipe ostlatim collecta. Approbatis inculcanda est fidelis observantia canonum 622, 623 et 624.

15. Nec facile approbandae sunt, praecipue cum votis perpetuis, novae Sororum religiosae Congregationes, quae sibi proponunt finem in privatorum domiciliis infirmos utriusque sexus diurna atque nocturna cura juvandi, vel domesticum servitium quotidianum in familiis pauperum et operariorum exercendi. SI vero approbatio aliquando et ob iuxta causas concedenda videatur. In constitutionibus prudenter praescribantur conditiones et cautelae, quibus Sorores a periculis liberentur.

16. Item non facile conceditur approbatio Sororum Sodalitiis, quae sibi constituant scopum spccialcmr

a) instituendi in suis domibus valetudinaria aut diversoria pro personis utriusque sexus;

b) instituendi hospitia pro sacerdotibus suscipiendis.

c) docendi in scholis adulescentulorum, aut in iis. quae mixtae dicuntur, in quibus scilicet pueri et puellae simul congregantur.

17. Multo minus approbantur Congregationes quae sibi assumendum proponerent curam immediatam puerulorum in cunis vagentium. vel mulierum parturientium ln domibus, vulgo dictis ftfafernttatfj, vel alia huiusmodi caritatis opera, quae virgines, Deo dicatas et habitu religioso indutas, dedecere videantur.

18. Demum animadvertendum est, nullam virorum Religionem, ad normam can. 500 § 3, sine speciali privilegio, posse sibi subditas habere religiosas Congregationes mulierum, aut earum curam et directionem retinere sibi specialiter commendatam.*f* 314

CAPUT III.

De approbations constitutionum

19. Pro obtinenda constitutionum approbatione supplex libellus, subsignatus a Moderatore supremo cum suis Assistentibus seu Consiliariis. Sacrae Conereeationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae porrigendus est. una cum constitutionum codice, relatione et commendationis litteris, prout supra, in art 8 b), c), d) et 10.

20. In approbandis vero constitutionibus S. Congregatio per hos fere gradus procedit:

a) *Dilatio cum animadversionibus.* Nimirum si. instituto examine, constat multis correctionibus constitutiones indigere, differtur ad opportunius tempus petita approbatio, atque interim communicantur animadversiones. quibus ea indicantur, quae praecipue in exhibitis constitutionibus corrigenda, reformanda, addenda vel demenda sint.

b) *Approbatio ad experimentum.* Si exhibitae constitutiones tempore et usu non satis comprobatae videantur. et cetcroquin nec plurimis nec gravibus animadversionibus obnoxiae sint, fit ex officio prima correctio in textu; et datur decretum quo SS.mus constitutiones, prout in correcto exemplari continentur, ad certum tempus, ex. gr. ad septennium, per modum experimenti, approbat atque confirmat

c) *Approbatio definitiva.* Cum denique sufficiens praecesserit experimentum, constitutionum codex, in paucis :am emendatus, absolute corrigitur, et datur decretum quo SS.mus constitutiones definitive approbat atque confirmat

21. Quae vero de approbatione constitutionum disiuncte hucusque descripta sunt, coniunctim saepissime cum approbatione Congregationis hac ratione procedunt:

a) cum decreto laudis Congregationis dantur interdum opportunae animadversiones in folio super constitutionibus. termino praestituto, intra quem constitutiones ip.sae emendatae Sacrae Congregationi iterum exhibendae sunt: quae tamen, si multis indigeant emendationibus. communicantur Congregationi, antequam concedatur decretum laudis; ita ut, in utroque casu, omne ius constitutiones propria auctoritate immutandi, vel cmendanci. ademptum censeatur, post obtentum decretum laudis;

b) regulariter approbatio Congregationis conceditur, una cum decreto, quo constitutiones in textu emendatae approbantur, saltem experimenti gratia ad certum tempus.'

CAPUT IV.

De EXCLUDENDIS A TEXTU CONSTITUTIONUM

22. Excludenda sunt a textu constitutionum:

α) praefationes, introductiones, prooemia, notitae historicae, litterae hortatoriae vel laudatoriae, exceptis decretis laudis et approbationis a S. Sede concessis;

b) citationes textuum Sacrae Scripturae. Conciliorum. sanctorum Patrum, theologorum et quorumvis librorum vel auctorum:

c) citationes dispositionum, sive peculiaris directorii. sive privati cacremonialis aut manualis, sive cuiu^cumque codicis consuetudinum vel usuum Congregationis. ne forte praefati libri aut codices approbati

videantur; quamquam huiusmodi libros ad Sacram Congregationem mittere oportet, ut de eis opportune cognoscere possit;

di quaevis mentio de legibus civilibus, de ordinationibus magistratuum civilium, de approbatione gubernii et similibus;

e) omnia ea quae respiciunt munera et officia Episcoporum et confessariorum: cum pro his non scribantur constitutiones, sed pro religiosis;

f) ordo studiorum et normae vivendi pro alumnis ac minute descripta horaria actuum diei pro domibus et operibus Congregationis;

G· quaestiones theologiae dogmaticae vel moralis, decisiones doctrinarum controversarum, praesertim in materia votorum;

h) termini iuris canonici qui Congregationibus religiosis applicari non possunt: verbi gratia. *Regula, Ordo. Monasterium, Moniales,* etc.: quorum loco respective dicendum est: Constitutiones, *Congregatio religiosa,* seu *Rebgio votorum simplicium, Domus, Sorores,* etc.;

i) licet brevia spiritualis et religiosae vitae documenta sint opportuna, excludendae tamen sunt prolixiores instructiones asceticae. exhortationes spirituales ex professo, et mysticae considerationes, quae omnia aptius pertractantur in libris asceticis: cum constitutiones continere debeant tantum leges constitutivas Congregationis et directives actuum communitatis, sive quod ad gubernium attinet, sive quod ad disciplinam et normam vitae;

k) minutissimae quaelibet praescriptiones circa secundaria et infima officia, quae respiciunt culinam, valli Ictudinarium, vestimentorum cu/ram. etc.: cum istae gravitatem textus constitutionum a Sancta Sede Apostoeca approbandarum, minime deceant;

l) dispositiones denique cuiusvis generis, quae, sive explicite sive implicite, aliquid contra ius contineant.

CAPUT V.

Generalia in constitutionibus requisita

23. Constitutionum codex continere debet ea quae respiciunt notiones et dispositiones:

a) de religiosae Congregationis natura, votis, membris et modo vivendi;

b) de Congregationis gubernio, administratione et officiis.

24. Haec vero omnia distribui possunt in duas, tres vel quatuor partes, sed summopere commendatur brevitas. claritas et optimus ordo.

25. Constitutiones dividantur in partes, partes in capita. capita in articulos, seu paragraphos; hisce praeponantur numeri ab initio ad finem progredientes.

CAPUT VI.

Specialia de titulo

26. Titulus seu nomen Congregationis religiosae denum potest vel a Dei attributis, vel a Sanctae nostrae Religionis mysteriis, vel a festis Domini et Beatissimae Virginis Mariae, vel a Sanctis, vel a fine speciali ipsius Congregationis.

27. Ne nomen seu titulum Religionis iam constitutae usurpent novae Congregationes, iam cautum est in canone 492 I 3. Ut igitur huic dispositioni satisfiat, debent novae religiosae Congregationes aliquid saltem titulo iam approbatarum addere, quo distinctio inter singulas satrs appareat

23. Cavendum insuper, ne tituli religiosarum Congregationum vel nimis artificiose compositi sint, vel quampiam devotionis speciem, a Sancta Sede Apostolica con probatam, exprimant aut innuant.

DECRETUM

Sanctissimus Dominus Noster Benedictus divina Providentia PP. XV. in audientia concessa die 6 martii 1921 R P. D. Secretario Sacrae Congregationis de Religiosis, audito suffragio Eminentissimorum ac Reve'rendissimorum Patrum Cardinalium eidem Sacrae Congregationi praepositorum, suprascriptas Normas, ab eadem Sacra Congregatione servandas, approbavit.

Datum Romae cx Secretaria Sacrae Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 6 martii 1921.—Th. Card. Valfré di Bonzo. *Praef. Maurus* M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secr.*

Adn. I. CREU5EN in NrT 48 (1921) 424-425 et in FrM 10 (1922) 295-302.

341

1921 MAK 7.-SC CONS. DECL. AAS 13 (1921) 134

Circa facultates ordinariorum denuo ordinandas

Cum allouando Rmi Ordinarii SS. Congregationibus preces porrigant, ut speciales facultates sibi concedantur, iuxta *formulas* quae olim dabantur a S. Congregatione dc Propaganda Fide, eisdem declaratur quod definitiva norma super hac rc quamprimum statuetur ct notificabitur. Interim vero sciant Rmi Ordinarii adhuc vigere facultates quae durante bello a S. Congregatione Consistorial! concessae fuerant, decretis die 25 aprilis 1918 (LE 85) et 2 augusti eiusdem anni (LE 115).

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 7 Martii 1921.—C- Card. De Lai. Ep Sabinen., *Secr.* Aloisius Sincero. *Adsessor.*

Adn. PrM 10 (1922) 289-290

342

1921 MAR 9.-SC REL., INDULTUM. PART.·

Facultas datur anticipandi matutinum cum laudibus ab hora prima post meridiem in recitatione privata

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis FF Min. Capuccinorum. ad pedes S. V. provolutus, humiliter implorat prorogationem ad aliud quinquennium Rescripti sub N. 1812-10 diei 15 Jan. 1916. quo P. Min. Generali Ordinis facultas facta est. cum Superioribus Provincialibus ct localibus communicabitis, indulgendi ut Fratres subditi m Sacris constituti, qui Missionibus, spiritualibus Exercitus ct verbi Dei praedicationi operam navant vel cxcip.cndis Confessionibus Incumbunt, privatam Matutini cum Laudibus recitationem ab hora prima post meridiem incipere valeant. Et Deus etc.

Resr. - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosarum Sodalium praeposita, attentis expositis. Rtvmo P. Min. Generali benigne commisit, ut. petitam cnunciati IrduJti prorogationem ad aliud quinquennium, pro suo arbitra ct conectentia concedat, servata in reliquis ejurdem Tndulti forma ct tenore. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Ronine, die 9 martii 1921—Th. Cro. Valirf m Bonzo. *Praef.* Maurus M. Serafini. Abb. S. B. Srcr

• AOMCsp 37 (1921) 95-96.

343

1921 MAR 12.-SC CONCILII, RESOL. PART.·

DE ZACATECAS et ALIARUM

Vacationum ciioralium per horvs computandarum

Non pauca praesertim Americae Latinae Capitula a S. Congregatione expostulant indultum computandi tempus vacationis a choro non per dies, sed per horas canonicas. In pluribus casibus edicitur pro huiusmodi computatione vigere consuetudinem, et praxim saepe esse in capitularibus constitutionibus insertam.

Praestat heic nonnullas eorum petitiones ad verbum referre.

1. Episcopus De Zacatecas exponit: i In Capitulo « Cathedral! huius Ecclesiae, nb ipsa fundatione et < per consuetudinem a Guadalaxarensi Metropolitano c Capitulo sumptam, tres menses legitimae absentiae e computari possunt non tantum per d.cs integra sed « ctiain per horas canonicas, quae licentia sancita fuit « in novis statutis iuxta praescriptum in Concilio Ple- « nario Latino Americano redactis et admixea fuit cum « fundamento in quadam resolutione S C. Concilii in « una Mexicana, dici 13 martii 1854. «Pallottmi, Colleci « Résolut S. C Concilii. Tom. V. s v. Cano-ici. pnngr.

« IX. n. 201 ct 203): sed cum exortum fuerit aliquod « dubium ct ex aha parte nihil canus sit tum Antistiti < tum Capitulo observantia legum eclcsiasticarum. < quaeritur: Utrum in casu liceat computare absentias « legitimas etiam per horas canonicas ct non tantum < per dies.

< In casu negativo, Episcopus praedictus reverenter *t* petit indultum talem computationem faciendi ad hoc c ut non tam cito mutentur nova statuta >,

2. Item Archiepiscopus Angelopohtanus: t Ab im- « membrabih existât in hac Ecclesia Metropolitana mos c computandi vacationes Canonicorum non per dies sed c per noras canonicas. Ita enim proceditur. Si aliquis < Canonicus non interfuerit alicui horae canonicae ipsi « dantur integri fructus, dempta tantum parte quae c aequivalet distributionibus inter praesentes, sed hora i illa computatur pro vacationibus. Si abfuerit pro de- » ccm horis haec absentia computatur pro die ct ita r successive usquedum compleantur tres menses να- ι cationum. Si vero absentiae superent tale tempus, i tunc nec fructus absentiae dantur. Hoc posito ora- t tores S. V. humiliter precantur ut liceat eis in poste- : rum perseverare in tali modo computandi vacatio- i nes ».

3. Pariter Capitulum Ecclesiae Paranensis refert: Iam a fundatione huius Capituli, beneficium canonical unice ex menstruis gubernii assignationibus constituitur, ex quibus tertia pars depromitur pro quotidianis distributionibus.

< Ob nimiam cleri inopiam debent canonici et bénéficiât! aliis occupationibus vacare, ut sunt, v. gr.: magisterio in dioecesano Seminario fungi, in curia episcopali officia et munera exercere, in curam animarum incumbere et opem praestare in regimine piarum et saecularium associationum, quales a modernorum temporum conditione exiguntur.

< Gubernii assignationes, si antea exiguae erant, ho- « die vero insuficientes sunt in nostris etiam regionibus < ad vitam degendam qualem sacerdotalis exigit digni- « tas, eo quod esculenta ct vestimenta magis in dies < valore crescunt.

« Ex canonicis et beneficiatis nemo est, qui tribus « vacationum mensibus a Codice et Capitularibus Con- < stitutionibus concessis fruatur. eo quod, ob adimple- • tior.em munerum et obligationum, de quibus supra. < nequeat a dvitate abesse; quae etiam sunt causa cur f saepe saepius impediantur quominus choro per unius < alteriusve horae spatium intersint

< Hucusque, ob rationes supra expositas, et consue- • tudinem in nostris locis a fundatione capitulorum < exsistentem, absentiae tempus a choro per horas et « non per dies supputatum est

< Cum autem per resolutionem S. C. Concilii die 10 « Iulii 1920. dub. VI ILE 2851. per dies et non per horas • absentiae tempus supputandum sit. Capitulum Cathe- « drale Ecclesiae Paranensis a S. V. expostulat ut et in « posterum possit per horas et non per dies supputari, t ut in Mexicana 18 mart. 1854. et petft subsanationem. < ad tollendam omnem angustiam animi et ad redden- < dam tranquillitatem conscientiae ».

4. Demum, ut alia omittam. Capitulum Ecclesiae Cathedralls S. Christopher! de Laguna ait: « Ab ipsa huius < Cathedralis fundatione perpetuam hic extare consue- • tudinem. etiam statutis capitularibus sancitam, sumen- « di quotannis nonaginta vacationum dies sive conti- < nuas, live interpolatos sive etiam per horas, ita ut < ad notandam absentiam unius diei, absentia per octo « horas canonicas quoque Interpolatas. Missa inter illas » computata, exigeretur; ct similiter praesentia per octo « horas canonicas ad praesentiam unius diei; ut igitur < liceat in posterum eamdem illam immemorabilem < praxim asservare S. V. humillime rogat. Quae omnia. « occasione condendi nova statuta, hoc Capitulum, una- « nimi suffragio ct de consensu sui Rfhi Episcopi reve- « renter exponit et pro eorumdem concessione S. V. t enixe rogat ».

Die 12 martii 1921 Sacra Congregatio Concilii m plenario conventu Em.orum ac Rm.orum Patrum habito m Palatio Apostolico Vaticano, ad proposita dubia, nimirum: « I. Utrum liceat computare tempus vacationum chorallum per horas canonicas ct non per dies ». Et auatenus nepartre; II. An in casu concedendum sit in- ultum ». respondendum consuerunt:

Ad I. *Negative*

Ad II Annuendum esse precibus per indultum aci septennium. Interim Ordinarii curent ut paulatim sta tuta capitularia reformentur ad normam iuris.

Facta autem de praemiss s SS.mo Djio Nostro Benedicto XV relatione per infrascriptum Secretarium, io audientia diei 13 subsequently, SS.nius resolutionem datam approbare et confirmare dignatus est.—D. Card. Sbarretti, *Praef. J.* Mori» Secr.

• ME 40 (1923) 289-291, Adn. ME 40 (1928) 291-295.

1921 MAR 12--SC CONC., KESOL. AAS 13(1921)438-44

DIOECESIS *V.*

Missae conventualis inter dignitates et hebdomazurium

Die *13 martii 1920 et 12 martii 1921*

Species tacti. - Supplici oblato libello Capitulum cathédrale dioecesis *V.* huic S. C. exposuit quod octofes& anni solemnioribus, quibus Episcopus pontificaliter vel eius loco una cx Dignitatibus capitularibus solemniter celebrat in cathedrah ecclesia, canonicus *hebdomadarium* ad tramitem iuris (can. 397, n. 1 Cod. lur. can.) Missam convcntualem pro benefactoribus privatim celebrare et applicare solet. De quo nulla controversia.

Verum quaestio agitatur Dignitates inter et canonicos eiusdem Capituli quoad alios quatuor dies festos minus solemnes. synodales nuncupatos, idesl Circumcisionis et Ascensionis Domini, SSmi Corporis Christi et beatorum App. Petri et Pauli, quibus cantus Missae conventualis. cui pontificaliter assistit Episcopus. Dignitatibus ex inolita consuetudine competit Hisce enim quatuor festis. Dignitates celebrantes canonico hebdomadario. canonici hebdomadarii autem Dignitati celebranti onus Missae conventualis pro benefactoribus applicanoae incumbere contendunt. Quum de hac re statuta prorsus sileant, nec consuetudo quae imponit hoc onus hebdomadario adhuc legitime praescripta videatur. quippe quae vix a vigesimo anno observetur —ex interpretatione nimirum resolutionis H. S. C. in Sebenicen. datae die 4 martii 1376 [TRC 135 (1876) 147-156]. quae interpretatio nuper m dubium revocatur a compluribus—capitulares, assentiente ultro Ordinario, sequens dubium huic S. C. solvendum proposuerunt, nempe: t se nelle feste în cui aile Dignità cx consuehxdhe < spetti cantare la Messa, spetti pure alie medesime « l'onerc deU'applicazione. owero quest'onere. come < nc-lle otto feste solenniori. spetti sempre all'ebdoma- » dario ».

Stnotsis DiscrrTAnoTiis. - **Principium generale est In lu**re, Missam convcntualem in Capitulis quotidie cani debere *eamque* benefactoribus in jenerc esse applicandam. Quod principium etiam in dato _odice confirmatur can. 413 i 2 Pronum autem est. ap Icare Missam/ debere, qui debet celebrare: secundum en i mentem iuris ca Missa benefacto- t _ – -juae et dicitur et est conventuahi Hoc autem ius praeformatum ab Honorio III in cap. 11 *dt celebr.* Missor., etc.. X.. IIII. 41). ct postea antiqua nine melius determinatum, coniirmatum est a Benedicto XI· «ua const * Cum semper oblatas " 13 aug. 1744 (CICF n. 345]. Concordat lus novissimum Codicis in c. 417 | 1. ubi dicitur: " Missa conventualis applicanda est pro bene· * factoribus in genere ". Quibus ex verbis patet conventnatem. ct non altam Missam, benefactoribus esse applicandam

Verum quidem est. antiquo pariter ac novo lure statutum esse et praxi confirmatum, ut Episcopus pontificaliter celebrans diebus sollemnioribus in choro, seu eanmicis assistentibus. non teneatur Ipse applicare Missam pro benefactoribus. imo nec possit: sed lis diebus, qui generatun festi sunt, teneatur applicare Missam pro populo. Sed. si quis bene consideret, haec non est exceptio generali regulae ut celebrans Missam convcntualem. applicare eam debeat benefactoribus. Missa enim illa pontificalis non est In sensu stricto conventualis, sed solum illius locum tenet. Et re quidem -.era cautum semper est a iure et antiquo, ct novo, ut pontificali Episcopi Missae non tribueretur character Missae conventualis. Expresse enim edixit ius antiquum Missam convcntualem celebrandam esse lis diebus ah hebdomadario vel ab alio capitulari, cui *onus* tnest Missae conventualis (S. R. C In una Marsorum 12 novembris 1831 ad 20. n 21^2». Idipsum insinuat Codex -.n can. 413 | 3. quando dicit: " Missam convcntualem sine cantu celebrare licet – hcbdomaaano, cum in ecclesia, pontificali ritu. Episcopus " vel alius loco Episcopi celebrat Ex quo canone illud quoque docemur, he eam quidem esse Missam conventuilem. quam Dignitas aut alius loco Episcopi impediti, «ut tempore seriis vacantis, celebrat Ea tenet quidem locum Missae conventualis. sed talis proprie non est. Conventua- contra est. quam hebdomadarius iis diebus celebrat ·. applicat.

Ex quibus deducendum est. minime punctum tulisse De HerdL quando ad explicandam rationem, cur ea die Episcopus non teneatur applicare pro benefactoribus, asserit id accidere ex eo quod Episcopus '* eam diebus testis pro • ovibus suis applicare debeat ". Quae ratio non deducitur rx decreto S. R. C. ab eo citato, m una Marsorum 12 nov. 1831 ad 2̈0 de quo supra. Ratio sane illa non redditur 3 S. Congregatione rescribente, sed innuitur ab oratore. Petitio enim tu proposita fuit: ** Quum Episcopus diebus " festis applicare debeat pro ovibus suis, quaeritur: An. " Episcopo hisce diebus pontificaliter celebrante, canonici • debeant Missam convcntualem pro benefactoribus cantare 4W " et quando "./ Cui propositae quaestioni caute respondit S. Congregatio, rationem illam nec directe nec indirecte approbans: ~ Hebdomadarius vel is cui inest onus Missae " conventualis. illam celebret lectam ante vel post Missam • pontificalem

Et haec omnia firmantur praescripto ipsius constitutionis Benedicti XV " Cum semper oblatas " f 17. ubi Pontifex ait: " Ain a Missa pro benefactori!.us in genere applicanda • se excusatos voluissent cx eo juod alio juopiam Mis- " sirum onere obstricti inveniantur vel ratione proprii ca- • aonicatus aut alterius beneficii ecclesiastici, vel quia • praeter munus canonici . in eadem vel in alia ecclesia ' parochialem curam exerceant. ... Sed his quoque obviam • itum est. iubendo singulis praedictis ut Missam conven- ** tualem. quam canunt, pro Ecclesiae benefactoribus m " renere applicent: pro aliis vero, pro quibus ipsi pccu- • hanter Missam applicare tenentur, alterum substituant. " qui Ipsorum loco Missam huiusmodi celebret applicctque ", Quam doctnnam apertis vertis amplectitur Codex, can. 4lfl J 2: " Si quis vadem die urgeatur onere utrlusque Mis- " sae. ct pro populo et conventual!, hanc ipse celebret ap- ‖ pheetque per se. Illam per alium vel per se die se- • quenti ",

Unde profluit evidenter. Episcopum non excusari iis die- bus. quibus, pontificaliter celebrat, ab applicanda Missa pro benefactoribus *cx eo quod* teneatur iam eam applicare pro populo (secus deberet dici excusatus etiam parochus, qui e contrario est obligatus, ut expresse audivimus ex Benedicto XIV), *sed cx co quod Misso illa non est convn·* tualü.

Et iure merito ea Missa non habetur a lege tamquam conventualis. Conventualis enim Missa ea est, quae a canonicis vel capitularibus cantanda et applicanda est. ct cui £11 capitulares intéressé debent nisi a iure excusentur; est enim Missa, quae pars est divini officii, ad quod In choro persolvendum Capitulum tenetur. Porro Episcopus, si Capitulum consideramus in quantum est sublectum istius obligationis, non est dc gremio Capituli. Et re quidem vera, dici nequit Episcopus de gremio, imo nec caput Capituli, e Capitulum consideretur ut corpus distinctum habens propna sua lura et officia; tunc enim Episcopus est " contradistinctus et segregatus a Capitulo ", ut docet Scarfantowus. lib. IV, tit. I. n. 29. In eo tantum sensu Episcopus dici potest caput Capituli et de eius gremio, in quantum Capitulum consideratur quatenus est senatus Ecclesiae ct consilium natum Episcopi nc praecipua pars cleri dioeceunt Sed in hoc sensu Capitulum non dicit sublectum obligahonum vel iurium choralium. Quum igitur Episcopus con sit de Capitulo sensu nuper explicato, non potest ipse satisfacere obligationi chorali. qualis est Missa conven- ed tUAlil./

Propter camdem rationem non est conventualis ca Missa. quae ab alio, etiam capitulari, celebratur lis diebus, quibus celebrare deberet Episcopus. Substitutus enim in caru agit nomine Episcopi cumque supplet et repraesentat.

Quando vero agitur de Missa celebranda a capitulari in choro cum eiusdem chori assistentia, tunc profecto agitur de Missa vere conventual!. Talcs sunt igitur Missae illae, qttte in Capitulo Dioecesis V. celebrantur a Dignitatibus, praesente Episcopo, quatuor illis diebus, qui in supplicatione enumerantur. Si igitur sunt Missae conventuales. ab co applicandae sunt, qui eas celebrat, secundum ordinarium principium iuris.

Et de facto, si attendatur antiqua consuetudo Ipsius Capituli Dioecesis V., Dignitates, quae cas Missas celebrabant, ippLcaoant quoque. Abhinc tantum viginti fere annis cx erronea interpretatione responsionis, quam Sacra haec Congreratio dedit in Sebenicen.. die 4 mart. 1876, factum est hoc onus imponeretur hebdomadario. In illo enim causa ad quaesitum primum: " An Episcopo Impedito, vel sede ' vicante, dignior Capituli, qui Praeposito demortuo succe- " dit iure devolutionis in celebratione Missae in diebus ' Episcopi, teneatur ad illam applicandam pro benefaclon- • bus m genere in casu responsum fuit a S. Congregatione: " Ad primum *negative;* ct Missam pro benefactoribus ' applicandam esse eo die ab hebdomadario ". Verum rc- «pcntia haec agit *dc* diebus Episcopi, in quibus, iuxta praelita. substitutus locum tenet Episcopi et proinde non celebrat Missam conventualem sensu stricto sumptam. Dignitates igitur eam responsionem perperam extenderunt ad vere conventuales. quae non diebus Episcopi, sed dieted ut ita dicam. Dignitatum, celebrandae sunt.

Notum equidem est S. hanc Congr. aliam dedisse respondooera in Theancn.. 17 iun. 1«M) (CICF n. 43091 et 27 apr. îK/l (CICF n. 4312J. quae prima fronte videri posset oppoeta i:», quae dicta sunt. Ad quaesitum enim: " An in diebus sollemnioribus (agitur dc diebus Episcopi, ut pa- " tri cx Ipsa facti specie» quibus Missam canit Decanus, exiem competat Missam applicare pro benefactoribus m " renere; vel hoc competat canonicis hebdomadariis in " Citu " responsum est: " *Affirmative ad primam partem;*

" *Negative ad secundam* ", Verum notandum est m ea causa allatam fuisse consuetudinem tercentum annorum eam praxlm firmantem; ratione Igitur contrariae et legitimae consuetudinis ea responsio data est. - Ut itaque in contraria correlatlva specie quae nos occupat, valeret alia ac ea quae iure communi praescribitur responsio dari, pariter constare deberet de legitime praescripta iuri communi contraria consuetudine Id vero/ in ipsa facti specie quae proponitur, excluditur; itaque non restat, nisi ut. ad normam iuris communis, proposito dubio respondetur. " *Affirmative* od primam partem. *Negative* ad secundam Quarc. etc.

Resolutio. - Die 13 martii 192Q in plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii in Palatio Apostolico Vaticano habitis, Emi ac Rmi Patres respondendum ĕensuerunL ‹ Dilata, et fiant ulteriores inquisitiones « circa consuetudinem, si qua exstet, favore Dignitatum « celebrantium in casu ›. His autem diligentiis peractis, quum nihil novi in lucem inde prodiisset, reassumpta causa dic 12 martii 1921. ad propositum dubium:

An festis in factispecie recensitis, quibus Dignitates Capituli ex consuetudine canunt Missam conventualem, onus eam applicandi pro benefactoribus, incumbat Dignitati celebranti rei *canonico hebdomadario,* in casu, iidem Emi Patres responderunt:

Affirmative ad primam partem, negative ad alteram.

Quam Emorum Patrum resolutionem Ssmo Dno Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV ab infrascripto eiusdem S. Congregationis Secretario relatam in Audientia diei subsequent^, 13 martii 1921. Sanctitas Sua approbare et confirmare dignata esL—I. Mori. *Secr.*

Adn. 1. C. in N/T 48 (1921) 541-542; IP 1 (1921) 9; ME 33 (1921) 298-301: PrM 10 (1922) 353 B.

1921 MAR 15.-SIGN. AP.» DECIS. AAS 13(1921)269-273

TERGESTINA

Recursus seu proventus et emolumentorum

In ordinario Congressu habito in aedibus *Emi* ac *Rmi D. D. Augusti S, R. E. Card. Silj Supremi Tribunalis Praefecti die 26 mensis februarii 1921, ad examen inter alia revocatus est recursus promotoris lustittae in Curia Tergestina adversus decreta Ponentis in Turno S. R. Rotae edita ad. 13 decembris 1920 et 19* ianuarii *1921 in causa de qua agitur; qui recursus* interpositus *fuerat ad obtinendam declarationem nullitatis praefatorum decretorum, sin minus adversus eadem restitutionem in integrum. Quum autem, omnibus attente perpensis, recursus idem boni iurisJundamento destitutus appareret, rescriptum est ab Emo Card. Praefecto ad normam can. 30 Legis Propriae, « Negative »* addito *mandato ut extenderetur decisio.*

Decisio autem sequentis tenons est:

1. Quaestio principalis vertitur inter sac. Dominicum Linardlc cxcooperatorvm. actorem et sac lustum FiUplic parochum ecclesiae Gemlnicnsis. conventum, circa fructus tnanslonariae a fundatore Marmcich nuncupatae, et circa proventus locationis domus cuiusdam, quos fructus et proventus. pro tempore quo fuerat cooperator in praefata paroecia. I. e. a mense octobri 1905 ad diem 31 lanutru 19» ad se spectare contendebat actor, in summa toLali coronarum. salvo errore, circiter quingentarum Rvi administrativa prius ratione in Curta Tergestina acta est ct decita per decretum episcopale diei 35 man 19C3. quo oratoris postulatio exclusa fuit; inde provocatum ad tribunal diocccsanum Tergestinum, quod sententia d. 30 decembris 19itf pariter Intentionem actoris exclusit. Sed appellante sac. Linardic ad tribunal mctropohtanum GeriticnMe. causa in cius favorem quoad utrumque punctum decisa c«l per sententiam d. 22 mail 1912.

Postmodum promoter iustitlac in Curia Tcrgratina ad tribunal Tndentinum. Unquam delegatum pro 1ĩĩ in^tantra ex decreto S. C. Consi/storUUs. d. d. 4 iun 1915, provocavit. sed appellatio, quum tempore utili interposita non fuisset, relecta est; ad postulationem autem pro restitutione in integrum recipiendam idem tribunal Trtdentinum ad normam praefati decreti sese incompc'.cn» d. 14 novembres 1913 declaravit: quamobrem ĩaudatu premotor Justitiae Curiae Tergestinae recursum pro restitutione tn integrum obtulit S. R Rotae die 10 augusti 1916. portulan.·» ut. attenta causa ordinis publici, actio u promotore iuetxUae S. R Rotae sustineretur.

Htc autem institit ut m causam interveniret ct citaretur fiarochus lustus Filipite. unquam pars in causa principa- ls. quae petitio, admissa a Ponente diei 16 mariti 191K rt

illlco Curiae Tergestinae communicata, nullum subinde, ve! sublatis belli difficultatibus, consecuta est effectum: exindeque, die 23 lulii 1930. instante promoter lustlUae in S. R. Rota, mandatum est. ut, nisi intra dicia 12 augusti ISTO, constitutus legitimus procurator interveniret ad dubia concordanda. lis declararetur deserta ad normam ⌡ 222 Regularum. Quum itaque die 13 deccmbns 1920 nonnisi depcsitum misse: in actis mandatum procuratorium ex parte promulorls lustitiae Curtae Tergestinae. non autem ex parte parochi ecdcnar Geminiensis. editum est Ponentis decretum de peremptione instantiae. ** ita ut impugnata Goridensis ~ sententia exsecutioni sit demandanda " Adversus hcc decretum sive promoter lustitiae Tergestinus sive, per suum ad hoc constitutum procuratorem, parochus luslus Fthpllc. ad turnum, dic 14 ianuarti 1321. appellarunt, verum, fatalibus inutiliter praeterlapsis, appexutio relecta est per decretum diei 19 eiusdem mensrt. Ut autem contra utrumque decretum sive dici 13 decembris 1920. sive diei 19 ianuarti 1921. per remedium querelae nullitatis vel restitutionis In integrum sibi consuleret, recursum interposuit apud hcc Supremum Tribunal iterum solus promoter lustitiae Curiae Tergestinae.

sac. Linardic ex adverso insistitur ut recursus iam ex eo rcliciatur. quod restitutio in integrum contra sententiam GoriUensem postulata in S. R. Rolac Tnbunali fuerit post lapsum legitimi tempori quadriennal» <ct can. 1682 cum suis fonubus>: sententia entm edita et publicata. ut in ipsa significatur, d. 22 mail 1912. recursus autem signatus apparet d. 10 augusti 1916. Verum de hac ratione intempestivitatis minime coruitat cx actis: immo promoter ivstitlac Tergestinus asserit sententiam nonntsi mense septembn 1912 Curiae notlficatam fuisse, ac reapse exemplari sententiae Cunae Tergesttnae transmisso dice appositus a Cancellario tribunalis Gon tiens» legitur 3 septemnns 1912; qui dies legitime, deficiente quacumque in contrarium probatione, accipitur pro die notijicattc-au sententiae. ante quem, profecte, decurrere/ dicenda non est dierum fatalium senes: (arg ex can. 1881 Ibi: " a nofixte publicationis sententiae).

Nec etiam per se sola sufficere visa est causa relectionla quae obtendebatur ex absentia partu principalis, seu. m casu, parochi ecclesiae Gemimensis, prout dcduceoatur ex his verbis adhibitis « promoter lustitiae in S. Romana Rota: " Attente quod Promoter lustitiae Vius interesse • debeat m causis contentiosis, in quibus bonum publicum – in discrimen vecar) potest (can. 155β>, numquam toxnen * habendus est ut procurator seu advocatus alterutrius partis contendentis, ne !n casu quidem, quo alterutra parr contendens sit persona mora)», collegiatis vel nor. collégiale: attento ouod pro iunbus alicuius personae moralis, stat in iudlclo eiusdem rector vel administrator (can. 1649); attento quod interest boni publici, ne rectores vel administratores maneant extranei, dum in iudicio agitur de Iunbus pertinentibus ad personas morales qu.ii tueri debent ", etc. Verum haec argumentatio, si extenderetur ad inde concludendum, qur-d munus promotoris lustitiae numquam esse possit aut debeat partis principalis in causa, sed semper et unice collaXeralc officium, adeo ut lis deserta et instantia perempta esset declaranda, quoties, vocato administratore aut rectore personae moralis, ille comparere renuerit, licet actio per se ad tonum pubheum 'pretet. ea deductio profecto non posset effugere gravem iuris legisque censuram; quia manifesto contraria esset ipus boni publici rationibus, quas promotor perbelle adduxit. quaeque fundamentum praestiterunt explicite praescripto legis In can. 1650 contento: ** Actoris-contumacia a iudice ata perimit eiusdem actoris Ius ad suam infantiam " prosequendam. Permittitur tomen promoter» iurtltiac " instantiam *fatere ruam camquc* prosequi. quoties publi- " cum bonum td postulare videatur

3. Sed ratio sufficiens ad excludendam in S. R. Rota petitionem promotoris lustitiae Curiae Tergestinae interpositam adversus sententiam tribunalis Gorltlensis. recte prorsus deducebatur ex carentia legitimae personae in postulante ad effectum de quo agebatur. Munus enim promotoris iustitiae officium publicum est. quod, licet in se unum idemque. repraesentatur in singulis iudlcii gradibus per peculiarem personam publicam ad hoc constitutum, adeo ut non liceat promoton lustitiae unius tribunalis «crero per- «onatn actoris vel conventi !n aula alterius tribunalis, sed haec actio solum ct omnino n promotore lurtitiac eiusdem tribunalis sustinenda sit In casu, itaque, ad appellationem vel recursum interponendum adversus sententiam tribunalis Gorltlensis m S. R. Rota, competens erat, praeter partem victam, unus promotor lusti/ttae tribunalis Gorltlensis. qui actionem semel Introductam cedere debuisset promotor! lustitiae in S. R Rota. Secui entm absurdissima ea sequela haberetur, ut in eadem aula duo promoter lustitiae. uterque uno eodemque titulo in eadem causa Intervenirent Hinc explicite In art. 39 Recularum in S. R Rota servandarum, praescribitur: ** In causis . quae natura sua ordinem et bonum publicum respiciunt, tribunal primae inrtantiar. quoad ordinem stricte ludiciatem. nequi: repraesentari a procuratore seu advocato proprio, sed ordirem et bonum publicum defendet Promoter lustitiae apud S Rotam. Punter, si iudicium secundae instantiae aut ulterioris instituatur a Promoter lustitiae Curtae sententiam proferentis. istud a Promoter iustitlac S. R Rotae tribunalis continuabitur ** Et consonat communis lutlsprurtentia. tum civilis, tum canonica, interprete Ertto Card Lera, dc tudictix. I. p 147 efr 546: " sententiam ap- " peltatam defendet promotor fiscalis Curtae apud quam n! appellatum, prae oculis habens animadversiones promotor·.» fi»caii« Curiae α qua *

Nec prodest opponere, cum promatore lustitiae Cunae lergestinae. sese gerere, vi Oifltii quo fungitur, etiam 1d- dcpendcnler a iure appellandi, legitimam perbonam ad repraesentandas causas pias, ahusque persanas morales, beneficia et ecclesias, quarum iura tueri debet ubique; nam ex adverso haec universalis repraesentatio, strain Ululo devolutlvo. extra Curiam gerenda, non agnoscitur a iure promotori lustitiae, sed solummodo Ordinario (can. ILù 5): ' In casu vero defectus vel ncgligentlae illiua qui " administratoris munere fungitur, potest ipse Icci Ortl·· " narius per se vel per alium stare in ludlcio nomme ptisanarum moralium quae sub eius turisdiclione sunt Itaque vel hoc titulo persona promotoris lustitiae Cuna· Tergestinae ad causam Romae sustinendam loco et rice paroeciae Gcminlensis in casu. legitima non est. donee ostendat se agere non m persona sua. sed nomine cl nun· dato Ordinarii, quod cx actis, in casu. minime consul

Demum consideratum est non satis probatum lultse In tercedere in casu rationem boni publici. ne lententia Cunae GoriUensis ad exsecutionem mandaretur: etenim pin dispositiva huiuscv sententiae tantummodo praecipit ir. sacerdoti Linardic solvantur pro rata temporii fructui mansionuriae ct proventus locationis m casu, m sumcu quae vix quingentas libellas attingit; si parcchus FiltpLc sententiae acquiescere censucnt, et praefatam summam «θ'vere. potius quam ulterioris Illis expensus subire. nen inde profecto ratio boni publici periclitatur. Nec dicas m pute motiva decidendi afferente edici expresse ct generatim coadiutori parochi Geminiensi enunciates fructus et proventus deberi./ argument» ad rem adductis: id autem non 73
tantum partium, sed boni publici intereise. ne firmitatem ludicatae re: acquirat. Non enim, ut p'uries obiervatum est ab hoc Supremo Tribunali, in rem ludicalum transeunt motiva decidendi, sed solae partes dl«positivae sententiae <Cfr. decis Signat., in Manilcn.. 6 apr. 1920 [A. A. S. XII. pg. 252 s.l [LE 265). Ceterum neque id luit neque esse patuit proprium sententiae propositum ut de lure percipiendi praelatos fructus, inter personam moralem seu officium parochi et personam moralem seu officium vicani cooperateru generatim decerneret: quia, ut alia omllUalur. quum sac Linardic. quando causam instituit, officium ilhid lampndem dimisisset, non poterat profecto respo.tdentem personam moralem in iure repraesentare, neque aliter agere nisi in pertona propria, privata, adeo ut hacc actio poUui mera crediti quam *iurium* actio denominanda sit. Itaque nihil obstat quominus parochus actualis ecclesiae Gemlnier.sis. resistere possit et valeat intentioni sui novi cooperato- ri si iste controversa xura fructuum ct proventuum dt: vindicet, adeoque causa inter eos noviter retractetur; multo magis si uterque in iudicio. non personam privatam, sed definite personam moralem quam regit vel administrat, repraesentet, nec causa circa certam summam solummedo. sed circa ius proventus ct emolumentorum percipiendi in casu instauretur. Hinc vliim aperto liquet, iure r«tu»e promotorem lustitiae in S Romana Rota, ne causam âb actore principali desertam in casu Ipse sustineret.

4. Quibus omnibus consideraris cinstabat evidenter iwo esse recipiendum recursum promotoris lustitiae Curiae Tergestinae adversus decretum Ponentis d. 13 decembris 1920. quo, ad normam ⌡ 222 Regularum, declaratum est fnstSAtiam fuisse peremptam, sed neque adversus decretum d 19 tanuarii 1921. quo simpliciter reiecia fuit appellatio scu recursus ad Turnum adversus praefatum decretum, lapsis inutiliter fatalibus. Quod enim die 14 ianuarti 1921. quando memoriale pro recursu est exhibitum, dccendii fatalia I C Recularum praefinita, iam fuissent absoluta, cuiuscumque oculos feriL

Atque ita editum est. etc.: solum, etc., sed ct omni. <te

Ex aedtbus Supremi Tribunalis, die 15 marin 1921- Ubaldus Mannucci. *Signaturae Votans.* Visa: Evaristus Lucidi. S. A S. T. c Secretis. Aloislus Scla'doni, Notarius.

Ada. PrM 10 (1922) 325.

346

1921 MAR 18.-SC PR. FIDE, DECR. AAS 13 (1921) 354

DECRETUM

QUO CONGREGATIO MISSIONAHIORUM IMM. CORBIS B. MARIA! V1RC. DE SCHEUT OBNOXIA FIT JURISDICTIONI S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

Quo expeditius Congregatio Religiosa Missionariorum Immaculati Cordis Beatae Mariae Virginis de Scheut ad fidem apud paganos populos propagandam instituta finem suum consequi valeat, opportunum visum est ut idem Institutum obnoxium fiat, etiam in iis quae spectant ad internam religiosam disciplinam, jurisdictioni huius S. C. de Propaganda Fide.

8"~ re ab mfrascripto eiusdem S. C, de Propaganda Fide Cardinali Praefecto, facta relatione Ssmo Ono Nostro Benedicto PP. XV. die 17 vertentis mensis . anct.tas Sua. omnibus perpensis, benigne adnuit, ac

praesens decretum edi iussit; contrariis quibuscumquc non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 18 martii 1921.—G. Card, van RûSSUM, *Pracf.* C. Laurenti, Secr.

1921 MAR 19.-SC CONS DECR. AAS 13 (1921) 222-225

Circa proponendos ad episcopale ministerium in Brasilia

Quae dc eligendis Episcopis in America Sptentrionali novissime statuta sunt, SSfnus Dnus Noster Benedictus PP. XV, habito Ordinariorum voto, ad Brasiliaram Rempublicam extendenda, paucis immutatis, decrevit, quippe quae praesentis temporis necessitatibus et congrue respondent, et, quantum in humanis fieri potest, opportune consulunt./

Hoc igitur consistoriali Decreto, hac super re, quae sequuntur idem SSmus Dnus praescribit

1. Pro proponendis sacerdotibus ad episcopale ministerium idoneis ac dignis, conventus Episcoporum Let singulis trienniis aut saltem singulis quinquenniis, tempore infra assignato.

2. Conventus erunt provinciales, hoc est, omnes et singuli Ordinarii dioecesum uniuscuiusque provinciae convenient simul, nisi forte pro aliquibus provinciis paucas dioeceses complectentibus duas provincias simul convenire decernatur: quod quidem iidem Episcopi proponere poterunt.

3. Praelati vero nullius conventibus Episcoporum provinciae suae interesse curabunt, iisdem cum iurfbus ac ceteri.

4. *Quolibet triennio* aut *quinquennio,* ut supra dictum est, sub initium Quadragesimae, incipiendo ab anno 1922. omnes ct singuli Episcopi Metropolitano suo vel seniori Archiepiscopo (si duae ecclesiasticae provinciae simul conveniant) sacerdotum nomina indicabunt, quos dignos episcopali ministerio existimabunt. Nil autem vetat quominus, hos inter, alterius etiam dioecesis vel provinciae sacerdotes proponantur; sub *gravi* tamen exigitur, ut, qui proponitur, personaliter et ex diuturna conversatione a proponente cognoscatur.

5. Una cum nomine, aetatem quoque designabunt candidati, eius originis et actualis commorationis locum. et officium quo principaliter fungitur.

6. Antequam determinent quos proponant, tam Archiepiscopi quam Episcopi poterunt a viris ecclesiasticis prudentibus necessarias notitias inquirere, ita tamen ut finis huius inquisitionis omnino lateat Notitias vero quas receperint nemini patefacient, nisi forte in Episcoporum conventu, de quo inferius.

7. Nomina quae Episcopi iuxta art. 4 proponent, nulli prorsus aperiant, nisi Metropolitano suo vel seniori Archiepiscopo.

B. Metropolitanus vel senior Archicpiscopus habitis a ceteris Praesulibus candidatorum nominibus sua adilciat: omnium indicem ordine alphabetico conficiat, et. retkitis proponentibus, hanc notulam transmittat singulis suis Suffraganeis sive Antistitibus, ut hi opportunas investigationes peragere valeant de qualitatibus to-um quos personaliter et certa scientia non cogno icant

9 Investigationes huiusmodi. earumque causa, maxima secreti cautela peragendae erunt, ut supra num. 6 dictum est Quod si Episcopus vereatur rem palam evasuram, ab ulterioribus inquisitionibus abstineat.

10. Post Pascha, die et loco a Metropolitano vel a / seniore Archiepiscopo determinandis, omnes Episcopi convenient ad seligendos eos qui/ S. Sedi pro episcopali ministerio proponi debeant. Convenient autem absque ulla solemnitate, quasi ad familiarem congres-<um, ut attentio quaelibet, praesertim diariorum et ephemeridum, et omne curiositatis studium vitentur.

11 In conventu, invocato divmo auxilio, praestandum ent a singulis, Archiepiscopo non excepto, tactis SS. Evangeliis. iusiurandum de secreto servando, ut sacratius fiat vinculum quo omnes adstcinguntur: post fioc regulae ad electionem faciendam legendae erunt

12. Deinde unus ex Episcopis praesentibus in Secretarium eligetur.

13. His peractis.' ad disceptationem Praesules venient, ut. inter tot exhibitos, digniores et aptiores seligant. Id tamen veluti Christo praesente fiet et sub Eius obtutu, omni humana consideratione postposita, cum discretione et caritate, supremo Ecclesiae bono divinaque gloria et animarum salute unice ob oculos habitis.

14. Candidati maturae, sed non nimium provectae aetatis esse dtbent; prudentia praediti in agendis, quae sit ex ministeriorum exercitio comprobata; sanissima et non communi doctrina exornati, quae cum debita erga Apostolicam Sedem devotione coniungatur; maxime vero sint honestate vitae et pietate insignes. Attendendum insuper erit ad capacitatem candidati quoad temporalem bonorum administrationem. ad conditionem eius familiarem, necnon ad eius indolem et valetudinem. Uno verbo, videndum utrum omnibus iis qualitatibus polleat, quae in optimo pastore requiruntur, ut cum fructu et aedificatione populum Dei regere queat

15. Discussione peracta, fiet hac ratione scrutinium:

a) Qui omnium Episcoporum sententia, quavis demum de causa, visi fuerint m disceptatione ex numero proponendorum expungendi, ii in suffragium non vocabuntur; de ceteris, *etiam probatissimis,* suffragium feretur.

b) Candidati singuli ordine alphabetico ad suffragium proponentur: suffragia secreta erunt.

c) Episcopi omnes, Metropolitano non excepto, pro singulis candidatis tribus utentur taxillis seu calculis, albo scilicet, nigro, tertioque alterius cuiuscumque coloris: primum ad approbandum, alterum ad reprobantium. tertium ad abstensionem indicandam.

d) Singuli Antistites, praeeunto Archiepiscopo, in urna ad hunc finem disposita taxillum deponent, quo dignum, *coram Deo et graviter onerata conscientia,* sacerdotem aestimabunt qui in suffragium vocatur: reliquos taxillos binos in urna alia, pariter secreto, deponent

e) Suffragiis expletis, Archicpiscopus, adstante Episcopo Secretario, taxillos et eorum speciem coram omnibus numerabit scriptoque adnotabit/ 235

16. Scrutinio de omnibus peracto, liberum erit Episcopis. si id ipsis placeat aut aliquis eorum postulet ut inter approbatos plenis aut paribus suffragiis novo scrutinio designetur quinam sit praeferendus. Ad hunc finem singuli suffragatores nomen praeferendi in schedula adnotabunt. eamque in urna deponent: schedularum autem examen fiet ut supra num. 15. litt e. decernitur.

17. Quamvis vero Summus Pontifex sibi reservet dioecesi vel archidioecesi aliqua vacante, per Nuntium Apostolicum, aliove modo, opportuna consilia ab Episcopis vel Archicpiscopis requirere, ut personam eligat quae intex approbatas magis idonea videatur dioecesi illi regendae; nihilominus fas erit Episcopis m eodem conventu indicare, generali saltem ratione, cumam dioecesi hunc aliumve candidatum magis idoneum censeant; ex. gr. utrum exiguae, ordinatae ac tranquillae dioecesi, an maioris vel difficilioris momenti, vel in qua plura sint ordinanda aut creanda; utrum dioecesi mitioris aëris et facilis commeatus, et alia huiusmodi.

18. Episcopus a secretis, discussione durante, diligenter adnotabit quae de singulis candidatis a singulis suffragatoribus exponentur, quacnam d:<cussionis fuerit conclusio; quinam tum in primo scrutinio, tum in secundo (si fiat) fuerit exitus, et quidnam specialius iuxta art. 17 fuerit dictum.

19. Antistites a conventu ne discedant, antequam ab Episcopo Secretario lecta fuerit relatio ab eodem confecta circa nomina proposita, candidatorum qualitates et obtenta suffragia, eamque probaverint.

20. Actorum exemplar ab Archiepiscopo, a Praesule a secretis et a ceteris Episcopis praesentibus subsignatCim, quam tutissime ad Sacram hanc Congregationem per Nuntium Apostolicum mittetur. Acta vero ipsa penes Archlepiscopum in Archivo secretissimo S. Officii servabuntur, destruenda tamen post annum, vel etiam prius, si periculum violationis secreti immineat.

21. Post haec, fas tamen semper erit Episcopis, tum occasione pr ipositionis candidat: tum vacationis alicuius sedis, praesertim maioris momenti, litteras Sacrae huic Congregationi vel ipsi SSifio Domino conscribere. quibus mentem suam circa personarum qualitates sive absolute. sive relate ad provisionem dictae sedis, patefaciant

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 19 martii 1921.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secr.* Aloisius Sincero, *Adsessor*

348

1921 MAR 22.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.

Dr idunto vi rjdgulae O. F. M. in die festo

Quum a pluribus fratribus, post promulgatum Codicem L Q. proposita fuisset quaestio, utrum servandum sit ieiunium Regulae die festo Immaculatae Conceptionis B. M. V. et generatim quando festum de praecepto occurrit aliqua sexta feria. aliis aliud opinantibus, Definitorium Generale censuit expedire, ut ab ipsa S. Sede per Procuratorem Generalem Ordinis expeteretur solutio dubii.

S. *C.* dc Religiosis autem dic 22 martii 1921 misit ad Procuratorem Generalem epistolam quae sequitur:

Revme Pater,

Haec S. Congregatio, mature perpenso dubio exposito ‹ Utrum diebus festis de praecepto extra Quadragesimam cesset lex ieiunii, quae continetur in Regula Fratrum Minorum ». atque attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit: « Negative ».

Haec a me communicanda erant cum P. T. cui fausta omnia adprccor a Domino, atque permaneo addictissimus: Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B., *Secr.*

• **Ordini FrVrwn Minorxn· AOFM 40 (1921) 125.**

£49

1921 MAR 30.-SC S. OFF., DECR. AAS 13 (19211 197

Damnantur sacrae imagines cuiusdam novat scholae PICTORICAE

Efni ac Rmi Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, in ordinario consessu habito feria iv. die 23 februarii 1921. publice declarandum consuerunt: Imagines sacras cuiusdam novae scholae pictoricae, quarum specimen exhibetur in opusculo cui titulus: *La Passion dc Notre-Seigncur Jcsus-Chnsi* par Cyril Verschaeve (ornée de compositiones d'Albert Servaes. Bruxelles et Paris. Librairie Nationale d'art et d'histoire G. van Ocst et € Editeurs, 1920), ad praescriptum canonis 1399. η. 12. prohiberi ipso iure, ideoque statim removendas esse ab Ecclesiis, Oratoriis, etc., in quibus forte expos,tae inveniantur.

Et insequent: feria v. dic 24 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. In solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, mandans ad quos spectat ut eam servent et servare faciant

Datum Romae, cx aedibus S. Officii, dic 30 martii 1921—A. Castellano. *Supremae S C. S. Off.* Notarius.

A4·. A. MARINA In EL 35 (1921) 280-281: REGATILLO n 722 PrM 10 (1922) 287-288.

350

1921 APR 9.-SC RITUUM, RESP. PART.·

DUltA CIRCA CANTUM 5OLTMNI0RFM PRAEFATIONUM ET CIRCA CANTUS « GLORIA IN tXCEIAIS. CREDO ET ITT. MISSA EST »

FrnncKcAR Brehm Sarcrdt*. Fr.drrlci Pustct S R C. Typography. librorum Hturgicorum rvdactor. Sacrae Rituum Congregationi sequentia humillime proponit:

Cantu GregorUno anno 190* tn Minate Inducto, Miaulium editionibus addi solita eat Appendix quaedam, cui titulus ” Cantu* ad libitum *. a S R. C. . approbata, quae rontmrbut 3 Intonations Gloria tn cxccltis n*c non Praefatam*» in tono «oIlemnkNi. ad libitum Sacerdoti» celebranU* dicenda». Haec Appendix In nova editione typica Missalls Romani Vaticana non amplius recepta est. laid vero quaeritur:

I. *ai* Utrum cx co, quod istac Praefationum cantilenae in nova editione typica Missalls desint, censendae sint abolitae ac prohibitae in posterum?

b) Et si negative, utrum etiam (n posterum a typographls S. R. C. istae Praefationes in tono sollemniori MUsalium editionibus Appendicis instar addi queant?

ci Et si affirmative, notandum, quod desideretur *for*mulare Praefationis novae de S. loseph in eodem tone sollemniori compositum

II. Cum numerus intonationum *Gloria* tn *excelsis, Credo* et *Ite. Missa est»* anno 190S in Missali Romano Introductarum. in nova editione typica Missalls valde minutus sil quaeritur, utrum IntonatIoncs ex Missall exsulantes liceat in eadem Appendice exhibere ad libitum Sacerdotis cantandas.

Et Sacra eadem Congregatio, audito suffragio utriusque Commissionis de re llturgica ct dc cantu gregoriano. respondendum censuit:

Ad L *a) Negative.*
b) *Affirmative.*
c) Nihil obsta:, quombiiu provideatur.

Ad Π. *Affirmative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die 9 Aprilis 1921.—*A* Card Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. S. R. C. Secr.

• **EL 35 (1922)** *7-3.* **Adn J. PAUWEL5 in NrT 49 (1922) 440; EL 36 (1922) 8.**

351

1921 APR 16.-SC CONCILII, RESOL. PART.·

S. CHR1STOPHORI DE LAGUNA

Conversionis fallentiarum in distributiones inter praesentes

Inter varia dubia huic S. Congregationi proposita pro novis statutis condendis. Capitulum Ecclesiae Cathedralis Tenerifcnsis exposuit etiam: « numquam exsticc tisse in hac ecclesia distributiones quae inter ‹ *praesentes* nominantur: ut ergo maior stimulus ad c physicam praesentiam in choro habeatur, a S. V. rr verenter expostulat ut fallentiae seu distributiones « amissae ab absentibus habeantur in posterum ut di‹ stributiones *inter praesentes* tantum lucrandae ad « normam Can. 420, § 2 ».

Parvae huic concessioni immutandi species distributionum. obstare videtur damnum quod quibusdam intéressé habentibus exinde obveniret. Fallentiae enim accrescunt diligentibus; et lucrantur etiam ab iis qui fictione iuris praesentes censentur. Ad eas ex. g ius habent infirmi: dum contra infirmi taxative excluduntur a perceptione distributionum inter *praesentes* iuxta cit can. 420. 5 2. Id praeterea in novis condendis statutis inserendum petitur. An possit id permitti?

Dic 16 Aprilis 1921: in plenario Conventu habito in Palatio Apostolico Vaticano Emi ac Rmi Patres S. C Concilii respondendum consuerunt:

‹ Indulgendum esse precibus, ita ut haec clausula ‹ inseratur In novis statutis capitularibus, ad normam ‹ can. 410, 5 2, dummodo omnes Capitulares eonsen« tiant ».

Facta autem de praemissis SSfno Dno Nostro Benedicto XV relatione per infrascriptum S. C. Secretarium in audientia diei 17 subsequentis. Sanctitas Sua resolutionem benigne approbare et confirmare dignatus esL—D. Card. Sbarretti. *Praef.* J. Mori, Secr.

• **ME 40 (1923) 296. Adn. ME 40 (1928) 296-297.**

352

1921 APR 16.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 532-534

MONTISVIDEI

Stipendii **MISSARUM INTEGRE TRADENDI CELEBRANTIBUS**

Dic 16 aprilis *1921*

- Archicpiscopus Montisvidei supplici i.btHo ab hac S. Congregatione solutionem postulavit

insequentis dubii: · In questa arcidiocesi di Montevideo i v'è la consuetudine di far celebrare con certa solem- ‹ nità esteriorc, novenarii e Messe gregoriane, per le ‹ quail la tassa diocesana è maggiore che per le Messe ‹ scmplici, anche ad ora fissa. Sorge però il dubbio se il ‹ totale di delta tassa debba darsi ai celebranti o possa ‹ ritenersi parte di essa in favore delle parroccnie e ‹ chiese, dandone ai celebranti soltanto queilo che cor- ‹ risponde per lo stipendio di Messa ad ora fissa. Le c ragtoni del dubbio sono queste: il parroco assume «S i l'oobligo presso i fedell di far celebrare/ dette Messe ‹ gregoriane e novenarii di Messe (siano quelle, eccetto « le gregoriane, tutte insleme, di tre in tre, o successi- î ve), e quindi ha Tonore di cercare sacerdoti e ne ha ‹ h responsabilité, particolarmente delle Messe grego- ‹ riane: polchè se, per esempio. dopo certo numero « queste s'interrompcssero per qualunque causa, esso i dovrà a sue spese farle ricominciar da capo.—Di piCi, « dette Messe gregoriane e novene di Messe non poche ‹ volte i fedeli le fanno celebrare in luogo del funerale. ‹ ed anche con qualche solennità esteriorc ».

AxiMADvrHSiONEs. - Quum in comperto omnino sit. ex Jenerall lege, stipendium Missarum integrum transmittendum esse ad sacerdotem celebrantem, nihil superest nisi ut od trutinam revocemus causas a Revffio Ordinario recensitas. ul aliquid a transmittente retineri possit.

Prima ratio ir.de petitur qu^.d transmittenti compensari debeat onus ct forsan labor inquirendi eos qui Missas rite celebrare velint. Verum haec ratio nimis generalis est, ct α quocumque ecclesiae rectore Invocari posset: scilicet, si qued onus ct labor in ea inquisitione est. satis compensatur utilitate quam rectores sentiunt ex eo quod sua quae ecclesia frequentia divinorum officiorum ordinate gaudeat. Ceterum id oneris et laboris cum officio rccf.ris ecclesiae necessario conneclilur.

Altera ratio petitur ex eo quod suo periculo rector tales Missas celebrandas transmittit, adeo ut ipse oneretur in conscientia si tricenaria celebratio intermittatur, etc. Sed e contrario videtur onus celebrandi Missas gregonanas. ellam singillatim commissas, ex Integro refundi in sacerdotem celebrantem, qui. ad tramitem canonis 833 Codicis, non solum tenetur Missas celebrare, verum etiam alias adimplere circumstanlias ac conditiones iisdem Missis adnexas. Secui enim facile irrepere possent abusus et etiam contentiones inter sacerdotem celebrantem et rectorem ecclesLie praesertim ob interruptam Missarum gregorianarum celebrationem.

Tertia quae adducitur ratio inde est quod huiuscemcdi tricenaria quandoque locum teneant legitimi funeris: ast. hoc quoque concesso, minime sequitur hisce Missis applicari debere can. 1237 § 2 ubi res est de propriis exsequiis. Quatenus vero haec consuetudo committendi tricenaria vel novenaria Missarum loco funeris, in ea regione satis invaluerit, consultius videretur ut. praeter Missarum elctmasjnam. Ordinarius statuat laxam pro maiore soleinnltate vel lure funeris debitam, eamque ecclesiae aut eiusdem rectori seu parocho attribuat, congrue hac de re fidelibus monitis.

Quare, etc./

Resolutio. - Sacra porro Concilii Congregatio in plenario Emorum ac Rmorum Patrum coetu in Palatio Apostolico Vaticano, die 16 aprilis 1921. habito, ad propositum dubium: *An et quomodo retineri possit excessus eleemosynae Missarum in casu,* respondendum censuit:

Prout proponitur *negative* et *ad mentem. Mens est:* t ut in casu exterioris solemnitatis in Missarum cele- ‹ bratione vel quando hae committantur loco funeris, t Episcopus praefigat modicam taxam, non autem ex ‹ eleemosynis Missarum desumendam, in compensatio- ‹ nem pro parochis et rectoribus, monitis super hoc t oblatoribus ».

Facta autem de praemissis SSnio Dno Nostro Benedicto dlv. Prov. PP. XV relatione, per infrascriptum S. *C.* Secretarium in audientia insequenti die habita. Sanct.tas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—1. Mori. *Secr.*

Ada. J. CREUSEN In NrT 49 (1922) 98-99,152-153; ME 34 (1922) 51; PrM 10 (1922) 554 F.

1921 APR 21.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Facultas tribuitur ordinario loci statuendi taxas pro sua dioecesi

Preces - *Beatissime Pater,* Ordinarius Coloniensis humiliter exponit: Secundum can. 1507 f 1 est Concilii provincialis praefinire taxas pro variis actibus iurisdictionis in tota provincia ecclesiastica solvendas; sed propter diversitatem locorum ac regionum uniformis regula taxarum pro tota provincia Coloniensi statui nequit.

Itaque Ordinarius ad pedes S. V. humillime provolutus supplicat, ut S. V. infrascriptas taxas Curiae Archiepiscopalis benigne approbare dignetur:

1. Pro investitura ad parochiam: Marea una pro centum marcis redituum annuorum parochi, ad minimum autem marcae quinquaginta.
2. Pro nominatione administratoris parochlalis: Marcae 5.
3. Pro licentia absentiae temporalis: Marcae 5.
4. Pro litteris commcndatitiis sacerdotum profiscentium: Marcae 5.
5. Pro erectione fundationum ct acceptatione donationum: Marea una pro centum Marcis summae fundatae, aut donatae (exceptis fundationibus aut donationibus ad opera mere caritatis).
6. Pro contractibus locationis fundi ecclesiastici approbandis: Marea dimidia pro centum marcis omnium solutionum toto tempore locationis solvendarum.
7. Pro alienationibus bonorum ecclesiasticorum approbandis: Marea dimidia pro centum marcis pretii soluti

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, auctoritate SSmi. D. N. Benedicti PP. XV, attentis expositis benigne tribuit Ordinario oratori facultates utendi enunciate modulo taxarum ad experimentum per quinquennium. Datum Romae, die 21 Aprilis 1921.—D. Card. Sbarretti. *Praef.*

• Ordinario Coloniensi: AKKR 101 (1921) 47-48.

1921 APR 21.-S. POEN.» RESP. AAS 13 (1921) 239

Dubium circa facultatem absolvendi censuras reservatas **IUXTA TENOREM BULLVE CRUCIATAE PRO LUSITANIA**

Episcopus Egitaniensis sequens dubium proposuit: « Vi Bullae Cruciatae, die 31 decembris 1914 nationi ‹ Lusitanae concessa, indulgetur " ut omnes absolvi in ‹ foro conscientiae possint a quovis confessario a peccatis ‹ et censuris quibuscumque et quocumque modo c *etiam speciali* reservatis a iure vel ab homine, ita ut ‹ sic absoluti non teneantur deinde recurrere ad alium « quemcumque superiorem. ”

c Quaeritur utrum tale indultum, post promulgatio- « nem Codicis Iuris Canonici, facultatem faciat absol- « vendi etiam a censuris *specialissimo modo* Sedi Apo- « stolicae reservatis? »

Sacra Poenitentiaria. re mature perpensa, respondendum censuit:

Ad dubium prout proponitur, negatù'e; posse tamen etiam in hisce casibus absolutionem, cetens panbus, peti *atque impertiri ri et ad praescriptum can. 2254.*

Quam responsionem ab infrascripto Cardinali Pocnttentiario Maiore in audientia diei 15 aprilis 1921 Sanctissimo Domino Nostro Benedicto divina Providentia Papae XV relatam. Sanctitas Sua approbare dignata est

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria. die 21 mensis aprilis 1921.—.O. Card. Giorgi, Poeniîenîiarius Maior F. Borgongini Duca. *Secr.*

1921 APR 22.-SC S. OFF., DECR. AAS 13 1192!) 222

Damnatio libri edmonp CAZAL « Sainte Thérèse »

Erni ac Rfhi Mi Cardinales in rebus fidei rt morum Inquisitores Generales, in ordinario consessu habito feria iv. die 20 aprilis 1921, librum: Edmond Cazak Sainte *Thérèse,* Paris. Librairie P. Ollendorff, praedamnatum ad praescriptum canonis 1399, in Indicem librorum prohibitorum inserendum esse declararunt, hac praecipue

ratione. ne fideles ex titulo in errorem forte inducantur.

Et msequenti feria v, die 21 eiusdem mensis ct anni. Sanctisrimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum PP. resolutionem approbavit et publicandam mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 22 aprilis 1921.—A. Castellano. *Supremae S.* C. S. *Officii Notarim.*

1921 APB 30.-SC CONS. DECR AAS 13 (19211 379-382

C>CA PROPONENDOS AD EPISCOPALE MINISTERIUM IN MEXICAN* REPUBLIC*

Quo expeditiori utiliorique Ecclesiarum vacantium provisioni consuleretur. Mexicanac Reipublicae Ordinarii nuper ab Apostolica Sede petierunt, ut, quae de eligendis Episcopis in Canadensi dominio et Terrae Novae insulis statuta sunt, ad ipsorum quoque Ecclesiam extenderentur. Quorum vota benigne excipiens SSfnus Dnus Noster Benedictus PP. XV. hoc consistorial! decreto quae sequuntur, hac super re. praescribit.

1. Pro proponendis sacerdotibus ad episcopale ministerium idoneis ac dignis, conventus Episcoporum fiet singulis trienniis aut saltem singulis quinquenniis, tempore infra assignato.

2. Conventus erunt provinciales, hoc est, omnes et singuli Ordinarii dioecesium uniuscuiusque provinciae convenient simul, nisi forte pro aliquibus provinciis paucas dioeceses complectentibus duas provincias simul convenire decernatur: quod quidem ildem Episcopi proponere poterunt.

3. Vicarii vero Apostolici, si tempus et negotia permiserint. conventibus Episcoporum provinciae suae intéresse curabunt, iisdem cum turibus ac ceteri.

4. Quolibet tnennio aut quinquennio, ut supra dictum est. sub initium Quadragesimae, incipiendo ab anno 1922. omnes ct singuli Episcopi Metropolitano suo vel seniori Archicplscopo (si duae ecclesiasticae provinces simul conveniant! sacerdotum nomina indicabunt, quos dignos episcopali ministerio existimabunt. Nil autem vetat quominus, hos inter, alterius etiam dioecesis vel provinciae sacerdotes proponantur; sub *gravi* tamen exigitur, ut. qui proponitur, personaliter ct ex diuturna
'Λ0 conversatione a proponente cognoscatur./

5. Una cum nomine, aetatem quoque designabunt candidati, eius originis et actualis commorationis locum. et officium quo principaliter fungitur.

6. Antequam determinent quos proponat, tam *Archie*piscopi quam Episcopi poterunt a viris ecclesiasticis prudentibus necessarias notitias inquirere, ita tamen ut finis huius inquisitionis omnino lateat. Notitias vero quas receperint nemini patefacient, nisi forte in Episcoporum conventu, de quo inferius.

7. Nomina quae Episcopi iuxta art. 4·· proponent, nemini prorsus aperiant, nisi Metropolitano suo vel seniori Archicplscopo.

8. Metropolitanus vel senior Archlespiscopus habitis a ceteris Praesulibus candidatorum nominibus sua adiiciat: omnium Indicem ordine alphabetico conficiat, et, retscitls proponentibus, hanc notulam transmittat singulis suis Suffraganeis sive Antistitibus, ut hi opportunas investigationes peragere valeant de qualitatibus eorum quos personaliter et certa scientia non cognoscant

9. Investigationes huiusmodi. carumque causa, maxima «ceroti cautela peragendae erunt, ut supra, num. 6. dictum est. Quod st Episcopus vereatur rem palam evasuram. ab ulterioribus inquisitionibus abstineat.

10. Post Pascha, die et loco a Metropolitano vel a seniore Archicplscopo determinandis, quae coincidere poterunt etiam cum loco et diebus assignatis pro ordinariis confcrcntiis episcopalibus, omnes Episcopi convenient ad seligendos eos qui S. Sedi pro episcopali ministerio proponi debeant. Convenient autem absque ulla solcmnitate. quasi ad familiarem congressum, ut attentio quaelibet, praesertim diariorum ct ephemeridum. et omne curiositatis studium vitentur.

11 In conventu. Invocato divino auxilio, praestandum erit a singulis, Archicplscopo non excepto. tam

SS. Evangeliis, iusiurandum de secreto servando, ut sacratius flat vinculum quo omnes adstringuntur. port hoc regulae ad electionem faciendam legendae erunt

12. Deinde unus ex Episcopis praesentibus in secretarium eligetur.

13. His peractis, ad disceptationem Praesules venient ut, inter tot exhibitos, digniores et aptiores seligant Id tamen veluli Christo praesente fiet et sub Eius obtutu, omni humana consideratione postposita, cum discretione ct caritate, supremo Ecclesiae bono divinaque gloria et animarum salute unice ob oculos habitis.

14. Candidati maturae, sed non nimium provectae aetatis esse debent; prudentia praediti in agendis, quae sit ex ministeriorum exercitio comprobata; sanissima et non communi doctrina exornati, quae cum debita erga Apostolicam Sedem devotione comungatur, maxime vero sint honestate/ vitae et pietate insignes. Attendendum insuper erit ad capacitatem candidati quoad temporalem bonorum administrationem, ad conditionem eius familiarem, necnon ad eius indolem et valetudinem. Uno verbo, videndum utrum omnibus iis qualitatibus polleat, quae in optimo pastore requiruntur, ut cum fructu et aedificatione populum Dei regere queat su

15. Discussione peracta, fiet hac ratione scrutinium:

a) Qui omnium Episcoporum sententia, quavis demum de causa, visi fuerint in disceptatione ex numero proponendorum expungendi, ii in suffragium non vocabuntur; de ceteris, *etiam probatissimis,* suffragium feretur.

b) Candidati singuli ordine alphabetico ad suffragium proponentur: suffragia secreta erunt.

c> Episcopi omnes. Metropolitano non excepto, pro singulis candidatis tribus utentur taxillis seu calculis, albo scilicet, nigro, tertioque alterius cuiuscumque coloris: primum ad approbandum, alterum ad reprobandum. tertium ad abstensionem indicandam.

d) Singuli Antistites, praeeunte Archicplscopo. In urna ad hunc finem disposita taxillum deponent, quo dignum, *coram Deo et graviter onerata conscientia,* sacerdotem aestimabunt qui in suffragium vocatur: reliquos taxillos binos in urna alia, pariter secreto, deponent

e) Suffragiis expletis. Archiepiscopus, adstante Episcopo secretario, taxillos et eorum speciem coram omnibus numerabit, scriptoque adnotabit.

scopis, si id ipsis placeat, aut aliquis eorum postulet, ut inter approbatos plenis aut paribus suffragiis novo scrutinio designetur quinam sit praeferendus. Ad hunc finem singuli suffragatores nomen praeferendi in schedula adnotabunt. eamque ln urna deponent schedularum autem examen fiet, ut supra num. 15, litt e, decernitur.

17. Quamvis vero Summus Pontifex sibi reservet, dioecesi vel archidioecesi aliqua vacante, per Delegatum Apostolicum, aliove modo, opportuna consilia ab Episcopis vel Archiepiscopis requirere, ut personam eligat quae inter approbatas magis idonea videatur dioecesi illi regendae; nihilominus fas erit Episcopis in eodem conventu indicare, generali saltem ratione, cuinam dioecesi hunc aliumve candidatum magis idoneum censeant; ex. gr. utrum exiguae, ordinatae ac tranquillae dioecesi, an maioris vel difficilioris momenti, vel in qua plura sint ordinanda aut creanda: utrum dioeces; mitions aéris et facilis commeatus, ct alia huiusmodi.

18. Episcopus a secretis, discussione durante, diligenter adnotabit quae de singulis candidatis a singulis •mffragatoribus exponentur, quaenam discussionis fuerit conclusio; quinam tum in primo scrutinio/ tum in secundo <si flat) fuerit exitus, et quidnam specialius iuxta art 17 fuerit dictum.

19. Antistites n conventu ne discedant, antequam ab Episcopo secretario lecta fuent relatio ab eodem confecta circa nomina proposita, candidatorum qualitates ct obtenta suffragia, eamque probaverint-

20. Actorum exemplar ab Archiepiscopo, a Praesule a secretis et a ceteris Episcopis praesentibus subsignatum. quam tutissime ad Sacram hanc Congregationem per Delegatum Apostolicum mittetur. Acta vero ipsa penes Archiepiscopum m archivo secretissimo S. Officii servabuntur, destruenda tamen post annum, vel etiam prius, si periculum violationis secreti immineat.

21. Denique, fas .«emper erit Episcopis, tum occasio-

praesertim maioris momenti, litteras Sacrae huic Congregationi vel ipsi SSrho Domino conscribere, quibus mentem suam circa personarum qualitates sive absolute, sive relate ad provisionem dictae sedis patefaciant.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis. die 30 aprilis 1921. C. Card. De Lai. Ep. Sabinen.. Secr. Aloisius Sincero. *Adsessor.*

357

1921 MAI 13.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Facultas celebrandi missam in domibus privatis concessa
RELIGIOSIS E CONVENTIBUS EXPULSIS

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ord. Min. Capuccinorum. ad pedes Sanctitatis vestrae humillime provolutus, implorat prorogationem Rescripti diei 14 Julii 1914, (numero 2170-14). quo Religiosis e Conventibus suis expulsis in Gall'a. quique adhuc bini vel terni in domibus privatis sunt distributi, facultas lacta est S. Missam celebrandi in privatis eorum domibus. Et Deus. etc.

Rescr. - Vigore specialium facultatum a SSano Domino Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto R- P. Proc. Generalis, Revjno P. Ministro Generali benigne commisit. ut, petitam enunciati indulti prorogationem ad aliud quinquennium pro suo arbitrio et conscientia concedat, servata in reliquis ejusdem indulti forma et tenore. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 13 Maji 1921.—Th. Card. Valfré ot Bovζ0. *Praef.* Maurus M Serafini, Ab. S. B., *Secr.*

• **AOMCap 37 (1921) 194.**

358

1W1 MAI 26.-SC CONS. NOTIF. AAS 13 (1921) 309-311

De **PONTIFICIO COLLEGIO SACERDOTUM PRO ITALIS AD EXTERNA EMIGRANTIBUS**

NOTIFICATIO

Sacerdotum Collegium, quod Motu *proprio* diei 19 martii 1914 Pius X instituit [AAS 6 (1914) 173-176). Sanctissimus Dominus Noster Benedictus XV. instauratis magna cum munificentia aedibus < Via della Scrofa, n. 70 ». hisce diebus aperuit ad instituendos italos sacerdotes qui se dare intendunt ministerio spiritualis adsistenliae Italis ad exteras regiones emigrantibus praestandae.

Praecipuae Collegii leges hae sunt:

I. Collegii finis est ut praeparet luniorcs sacerdotes, ad ¥iik in peregrinas regiones migrantes honeste et religiose «eo!«fndce c: Juvandos. In Collegio itaque non recipientur T^cerdotea qui animi mentisque virtutibus. aetate, preiperj valetudine, aliisque dotibus huic fini assequendo sint pires.

2 Supremus Collegii Praeses erit Praelatus pro Italis ad externa emigrantibus.

Tres sacerdotes ringulattm electi, unus ab Efflo Cardinali a Secretis S C. Consistorialis. aller ad Effio Cardinali Urtb Vicario, tertius a Praelato pro Iulis ad externa cmigrantihus. ecdt-m munere fungemur ac Deputati pro Senunariis.

1 Praelatus, supremus Collegii moderator, cum approbatione Cardinalis S. C. Consistorialis Secretarii ct Effli Urbis Vicarii, sacerdotem eliget, qui Rectoris Collegii munere fungatur: ciusque erit Collegium ipsum moderari prout Γ.1 :ur.s et officii est Rectorum Seminariorum./

4. Acceptatio uniuscuiusque sacerdotis pertinebit ad Praefatum pro Italis ad externa emigrantibus, qui. ante CttrJa. notitias de vita et moribus praesertim ab Ordinario eiuKfem sacerdotis quaerat; ct eos tantum in Collegio redpUt, qui conditionibus praediti sint in art 1 rvccn-

5 Sacerdotes qui in Collegio recipi cupiunt petitionem KripUm Praelato pro Iulis ad extorna emigrantibus exhibere debent, qua Indicentur uniuscuiusque patria, dioecesis, xtas. ČurrlcufU studiorum, munia quibus quisque in dioecesi functus sit aliaque requisita.

6. Statim ac aliquis sacerdos ingressus luerit. Rector certiorem faciet Eflùum Cardinalem Urbis Vicarium.

7. Significare poterunt alumni regionem, ubi malint munere fungi pro emigrantibus. Morem tamen gerent moderatoribus. qui ailler, iustis dc causis, statuendum consuerint.

8. Ordinaria mansio in Collegio erit unius anni, a medio octobrl ad mensem lullum anni insequentis Quod temporis spatium Iustis de causis Ln singulis casibus poterit prorogari.

9. Alumni quarto quoque mense periculum studiorum facient intus domique. quo suum in disciplinis progressum ostendant, et si quis deficiens inveniatur, potent ad propriam dioeccsim remitti

10. Alumni qui. quavis de causa, existimabuntur nor. idonei ad munus emigrantes adiuvandi. poterunt a Praelato supremo Collegii moderatore dimitti, iique dimissi Romae consistere prohibentur, sed in dioecesim suam redire debebunt.

11. Disciplinae institutionis et studii erunt:

a) Linguae exterae: anglfca. hispanica. lusitana. teutonics, iuxta regiones ad quas potissimum alumnus destinatur.

b) Jurisprudentia civilis, mores et consuetudines locorum iuxta idem critérium:

c) disciplina apologetica et pastoral«.

d) sacra Uturgia ct cantui ecclesiasticus;

e) elementa habendi ct reddendi rationes,

f) elementa hygienis et medicinae.

12. Sacerdotes, Collegii alumni, dum m Urbe maneant. subtecti erunt Effio Cardinali Vicario: et. quoad interiorem disciplinam. Praelato et Rectori.

13. Exacto tirocinio, mittentur ad exteras regiones ad Italos emigratos aliosquc. si opus sit. iuvar.dos. imus prius tractationibus inter locorum Ordinarios ct Praelatum Collegii Praesidem, et cum debito Sacrae Congregationis Consistorialis rescripto./ 311

14. Missio decem annos regulariter perdurabit: eaque perdurante saccrdMcs. tum quoad disciplinam ecclesiasticam et morum correctionem, tum quoad animarum curam, sublecti erunt Ordinario loci ad tramitem communis iuris Quotannis tamen de se et de suis rebus docebunt Praelatum pro Italis ad externa emigrantibus.

15. Sacerdotes, sive dum In Collegio in Urbe manent, sive dum in missione in extera regione versantur. Ordinarium suum in Italia non amittunt: nisi forte per incardinationem. servatis de iure servandis, exterae dioecesi cooptentur.

16. Expictis decem missionis annis, sacerdotes redire poterunt ad suam dioeccsim m Italia; aut. obtentis a Sacra Congregatione Consistorlali opportunis facultatibus, ubi degunt permanere. Eos vero redeuntes Ordinarii non recipiant uti alienos, sed uti proprios ac benementos. qui in exteris locis fidem et pietatem in Italica gente servare studuerunt. quique idcirco saltem indirecte, sed interdum etiam directe, suae originis dioecesi profuerunt Itaque lutta ratio de iisdem habenda erit quoties de muneribus et officiis seu beneficiis conferendis agetur.

Praelatus pro Italis ad externa emigrantibus constitutus est R. P. D. *Michael Cerrati,* Episcopus tit Lyddensis.

Collegium aliquot iam numerat alumnos, quamvis nonnisi jpaucos ante menses aedes instrui potuerint. Qui itaque Ordinarii, utriusque praesertim Ämerica ope indigeant aliquot sacerdotum in bonum Italorum apud se commorantium, eos postulare poterunt sive a Sacra Congregatione Consistoria!!, sive directo ab ipso Praelato huic Collegio praeposito.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregations Consistorialis. die 26 maii 1921.—C. Card. De Lai. Episc. Sabinen.. *Secr.* Aloisius Sincero. Adsesior

353

1921 IUN 3.-SACRA POEN., RESP. PART.·

DVBIA CIRCA MATERIAM PARU SCAPULARIS SS. CORDIS IESL'

Dubium - R mus P. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum sequentia pro solutione exposuit dubia circa < Signum » seu < Parvum, quod vocant. Scapulare SS. Cordis Ic<u ». 1 num. attentis litteris supplicibus Arrhlepiscopl Dublinensis atque Rescripto Pii Pp. IX. diei 28 octobris 1872. a S. C. inculg. die 18 decembris 187? ÎRAI n. 427 ;» »F31 recognito. parvum S'gnum Cordis tesu ita drbeat eve lana nlba confectum ut alui quabtnte telae, puta linea vel serica suffici non possit, sub poena amL<s;onfa Indui gentlarum?

X Quatenus affirmative ad primum dubium, quaeritur num, habita ratione Decreti S. Officii diei 16 decembris 1910 [AAS 3 (1911) 22-231. hoc quoque Signum, ad normam Scapularium suffici queat per numisma, de quo in eodem Decreto?

Resp. - Sacra Poenitentiaria Apostolica, re mature considerata, respondendum censuiL *Affirmative* ad 1 *Negative* ad 2

Quam sententiam, per infrascriptum Cardinalem Pocnitcntiarium Maiorem SS. D. N. Benedicto Pp. XV, in Audientia diei 3 iunii relatam. Sanctitas Sua adprobare dignata est

• AOMCap 41 (1925) 39. Ado. AOMCap 41 (1925) 39-40: *PrM* 14 (1925) 82-04.

1921 IUN 1l.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 498-501

GNESNEN. et POSNANIEN.

Circa venationem clericis prohibitam poena suspensions

Die *11 iunii 1921*

Species eactl - Ordinarius Gnesncnsis supplici libello Commissioni pontificiae ad canones Codicis authentice interpretandos quae sequuntur exposuit: c NcH'occasione dell'esercizio della caccia da parte dei c mio clero Qiocesano si sono purtroppo introdotti coi c tempo certi abusi. Il mio prodecessore emano un c decreto in cui permise la caccia solamente sui terri- « torio appartenente al parroco. Ma poichè gli abusi « non cessavano. il clero prendeva parte alie *venatio-* « net *clamorosae,* ed in una di tali caccie un sacerdote ‹ (ds^razuuamente feri gravemente una persona, il Vi- • cario Capitolarc d'allora prohibi la caccia al clero i sub poena suspensionis ipjo *facto incurrendae.* Non- ‹ estante questa proibizionc alcunf sacerdoti cacciar.o ‹ sen a avere :1 permesso. prctenccndo che il Vesco· vo non abb:a il diritto di prohibire *totalmente* la caccia ed appoggiandosi al Codice, il quale dice nel can. 133: vrnationi/ *ne indulgeant, clamorosam autem* numauam exerceant. Alio scopo di togliere questi dubbi. prego la Commissione Pontificia per l'interpre'.azione del Codice canonico di voler rispondermi. se il Vescovo ha il diritto di proibire la caccia al clero sub poena suspensionis ipso *facto incurrendae,* anchc se questa caccia non fosse una venatio *clamorosa ».*

Verum eadem Pontificia Commissio rem ad hanc S Congregationem detulit pro expositi dubii solutione, utpote quae potius applicationem quam interpretationem canonum respiceret

AxnhUmxKQtaas. - Huic dubio videretur respondendum cum didlnctione. Non solum enim clumorosa venatio, at etiam quuta red *frequens* clericis vetatur lure communi per canonem 138 Codicis, quo ipsi prohibentur. " nc venaˮ tiom indufccant, clamorosam autem nuxnqu.im exerceant ". Ad rem ReitfénstüeL *Ius* can , Ub. 5, tit. 24. n. 6: ˮ Cum ' his luribus aliqua venatio procul dubio sit prohibita cle- " ricis, quieta vero et moderata, raro facta, sit licita per " dicta, certe «altem tumultuosa rt clamore nec non * cu'.cta sed nimis frequenter facta, erit prohibita *. Nec deneganda videtur Episcopo facultas inhibendi suis clericis venationem quoque quietam et rnodercîam. quae nempe raro 'Ul. praesertim si id exigant mores populi, qui secus r-andalum pateretur, ceu evenit ex. gr. in A^gha. Germania. Gallia et in nonnullis Italiae regionibus. Codex enim nullam m allegato canone positiwm dedit clericis licentiam venardi. sed mere vetuit clamorosam. ct nimis frequentem. Itaque Episcopus qui etiam minus frequenter factam prohiberet. nullam Codicis positivam permissionem offenderet R« immo agHur quae manifesto pertinet ad caput De vita *st hfmertate* clericorum, quae decretis Episcopi pressius ordinari consuevit et debet. Hinc S Carofus Borromacus, in «uo Crmrlllo provinciali anni 1565. part. 2 «Acta cedes Mcdiol, pari 1. pag. 19». de clericis loquens. absolute ait: • a venatione abstineant Concilium vero provinciale Co- Innimse anni 1Λ0. pag. 151. de clericis statuit: " ut pror- • sese a venatione abstineant, etiam atque etiam rr.one- • tr.us ## Ei Benedictus XIV. de ryn diocc . lib 11. cap. 10 n 9 referi qud " in aliquibus synedls quaecumquc ve- " naIlo est ecclesiasticis interdicta; in aliis «ola clanvnosa; - in quibu*dim a venatione prohibentur «olis diebus fertis " ln aliis nulla dic venari permittuntur sine Episcopi V.cen - tia; alicubi a venatione deterrentur poena suspensionis alibi sola poena pecuniaria **; ac concludit, n. 10; * dûq " posse nimiae severitatis nota aclspergl aynodalem constitutionem. ablegantem clericos, praecipue maiorum ont- " num ac ecclesiasticum possidentes beneficium, a VCfiAUonls exercitio. Etenim nonnisi temere reprehenditur " constitutio./ cui luris communis sanctiones et S. Can.1: " Borromaci auctoritas patrocinantur ". Pariter c). Werm. *Ius decret., II.* n. 214. V. haec habet: " Indubitatum lus est " Episccporum statutis dioeccsanis ... suis clericis etuis " *quietam* venationem *absolute* prohibendi, dummodo m " poenis infligendis a nimio rigore abstineatur ",

Qucd vere attinet ad poenas m clericos Illicite venatores infligendas, scitum quidem est quod in veteri ture. taxta caput 1. dc cicrxco *venatore,* desumptum ex ConalM Agathcnsl anni 506 (non nutem ex Concilio Aureliane&tl prout legitur in Decretalibus Gregoril IX). venatio clamarosa ct frequens interdicebatur sub poena suspensioni» Episcopo quidem per tres menses, presbytero per duos menses, diacono autem ab omni officio. Verum - praetermisso quod cL Berardi observat, agi in textu CcnclUl Agithensis, de venatione gladiatoria, quae fit in circo - tue poenae in desuetudinem abilssc videntur, eo vel magi» quod Concilium Tridenttnuin. sess. 24. cap. 12. *De reform^* mandavit clericis ut " ab illicitis venationibus .. abstl- " neant ", quin aliqua sanctione poenali hanc prohibitionem muniret Etiam hodiernus Codex clericos illicite venatores nulla poena plectit.

Hisce non obstantibus nil prohibere videtur uomlnus Episcopus adversus huiusmodI clericos poenas valeat, quum agatur de re non contra, sed luxta ius commune: nec dubitandum sit quin Episcopus possit canones prohibentes sub nulla definita poena» sanctione poenali communire (cfr. can. 2221). Attamen, iuxta praescriptum canonis 221S i 1. ln poenis decernendis servanda «t " aequa] >rtio cum delicto, habita ratione imputabilitota. " scandal ct damni ". Unde Santi-Leitncr, *Praelcct. iurit* can . vol. 5. pag. 164. ad rem monet *Episcopus* caveat » " nimio rigore, praesertim pro prima vice, nec contra ve- " natores ericds statuat excommunicationem latae sententiae aut irivationem clericalis privilegii. Ita respondit S " C. Cone il in Assistens!, 16 martil 1632. in Eugubina, 15 " ian. 1669 et in aliis non paucis quaestionibus relatis i " Lucio Ferraris. Bibi, can., v. Clericus, art 6. n. 35 *.

Idcirco videretur quod Episcopus posset quidem punire clericos venationi clamorosae et tumultuosae vacantes suspensione a divinis etiam *latae sententiae,* tum quia haec venatio est clericis rigorose et absolute a Codice prohibita per illa canonis verba ~ venationem clamorosam nunquam " exerceant ", tum quia ipsa omnino dedecet statum clericalem praesertim ob grave periculum occisionis vel mutilationis. Ex adverso sufficere videretur suspensio a divinis *ferendae sententiae* in clericos venationem quietam ct frequentem exercentes, quum hacc venatio minus rigorose clericis prohibeatur a Codice illis verbis: ** vena/tioni ne " Indulgeant ". atque in singulis casibus quaestio instituendi esset dê frequentia vel minus venationis peractae. Denique venatio quieta et moderata, quae nempe raro fit. necessitatis. ul ilitatis vel etiam animi relaxandi causa, non videretur plecti posse tali poena quae supponit mortalem culpam, quam nemo dixerit singulos actus venationis quietae cor,· tir.ere: sed ad rem sufficere remedia poenalia vel poenitentias. quae canonibus 2306 et 2313 statuuntur. Agitur enim in casu dc venatione per sc licita et nonnisi per aeddenf prohibita, propter scandalum praesertim fidelium.

Quare, etc.

Resolutio. - Porro, proposito in plenariis Emorum ac Rcvntorum S. C. Concilii Patrum comitiis diei 11 iunn 1921. dubio in hanc formulam concepto: « An Epi- ‹ scopus prohibere possit suis clericis venationem etiam « non clamorosam. poena suspensionis ipso facto in· ‹ currenda »*, iidem Emi Patres respondendum censuere: ‹ *Negative,* nisi * graves et speciales adsint ratio- « nes ».

Facta autem postridie de praemissis SSrno Dno Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione per infrascnptum Sacrae Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Mo r i, *Secr.*

Adi». J. CREU5EN ln NrT 49 (1922) 154; IP 1 (1921) ME 34 (1922) 5-6; PrM 10 (1922) 354 D.

1921 IUN 13.-SC PROP. FIDE, RESP. PART

CracA ADMINISTRATORES IN REGIONIBUS MISSIONUM

Consultores pro adminlstrationc iidem esse possunt quam misjionani electi pro Consilio Missionis. Resp l raef. S. Congr. de Propaganda Fide 13 iun. 1921.

• Primu» Concilium 5<n,ncC n 82 p, 53.

quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut praesentium Literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo personae in ecclesistica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides aohibeatur quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xix iunii mcmxxi. Pontificatus Nostri anno septimo.—P. Card. Gasparri. α Secretb Status.

Adn. PrM 10 (1922) 341.

362

1921 IUN 19.-BENED. XV, LIT. AAS 13 (1921) 416-417

GENERALE SEU COMMUNE MANDATUM APOSTOLICUM FIT SEMEL PRO SEMPER LOCORUM ORDINARIIS PRO BENEDICTIONE ABBATUM ORDINIS SANCTI BENEDICTI

BENEDICTUS PP. XV

Ad perpetuam rei memoriam.—Pro benedictione Abbatum duplex in Romano Pontificali formula habetur: alieni pro benedictione auctoritate Apostolica, altera autem pro benedictione Ordinarii auctoritate peragenda. Postrema adhibenda erat in benedictione Abbatum, qui ab Ormnarii loci iurisdictione exempti non erant, quique proinde proprio Ordinario loci sublectionem et obedientiam In ipsa benedictionis caeremonia promittere tenebantur. Prior vero formula assumebatur, prouti adhuc in praesens assumitur, in benedictione Abbatum exemptorum, quorum quidem benedictio vel in Curia Romana fit, vel de mandato Apostolico extra Romanam Curiam peragitur, quin loci Ordinario, de cuius potestate exempti sunt, sublectionem et obedlentiam promittere debeant. Quoniam vero omnes Ordinis Sancti Benedicti confoederat! Abbates palmario exemptionis privilegio gaudent, quod, praeter innumeras antiquas leges identidem editas, etiam nuper promulgatus iuris canonici Codex confirmat (can. 615), horum Abbatum benedictio semper auctoritate Apostolica peragitur. Sed cum ipsa benedictio saepius extra Romanam Curiam sit impertienda, peculiare in singulis casibus Apostolicum mandatum debet exquiri, quod generaliter dirigitur ad Episcopum, cuius in dioecesi futurum benedicendi Abbatis coenobium reperitur, nisi agatur de Abbate nullius dioecesis benedicendo, aut peculiare privilegium adfuerit a quolibet Episcopo benedictionem recipiendi. Codex enim, cum hac in re integre ius antiquum referat, a mandato Apostolico impetrando non eximit, neque illud dc iure confert Episcopo dioecesano, sed enunciati mandati necessitas, sicuti antea, permanet. Considerata vero Ordinis Sancti Benedicti ubique terrarum propagatione, cura in pluribus casibus et a longinquis etiam regionibus ad Sanciam hanc Sedem recursus pro mandato Apostolico fieri, atque interea benedictio longum per tempus differri debeat, dilectus filius Fidelis de Stotzingen. Abbas Primas Ordinis Sancti Benedicti, totius Ordinis Bénédictini confoederat! exprimens vota, pro benedictione omnium Abbatum Ordinis eiusdem extra Romanam Curiam impertienda, generale seu commune mandatum Apostolicum, semel pro semper, enixis preci-
4K bus Nos flagitavit Nos autem, omnibus/ rei momentis attento seduloque studio perpensis, ut inclytus et vetu-«tisyimus Ordo, a monachorum occidentalium Patriarcha in Ecclesiae bonum et columen constitutus, novum nanciscatur Pontificiae benevolentiae pignus, enunciati Abbatis votis annuentes, Apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi, perpetuumque in modum, pro omnibus Ordinis Sancti Benedicti confoederati Abbatibus, in posterum, extra Romanam Curiam benedicendis, ubique terrarum, generale seu commune mandatum Aportolicum ad Episcoporum dioecesanum respectivum directum. semel pro semper, largimur, quod ad ritualem *Pontificalis* interrogationem « habetis mandatum Apo-I ‡tolicum' > legi possit. Ad haec, quoniam dioeccsani Episcopi nonnumquam impediti sunt, quonimus benedictionem abbatialem opportuno tempore impertiant, concedimus ut, firmis peculiaribus privilegiis, non solum Abbates nullius, de quibus mentio fit in can. 322 § 2; 323 I 1. nec non Abbates quorum monasteria reperiantur intra fines alicuius dioecesis nullius, sed etiam ceteri Abbates Ordin's Sancti Benedicti confoederati praefatam benedictionem recipere valeant a quolibet Episcopo cum hac Sancta Sede Apostolica communionem habente. quoties sedes episcopalis vacaverit, vel quoties in scriptis constiterit. Episcopum dioecesanum aut legitime impeditum esse, quominus eam ipse conferat, aut confensum suum ad hoc dedisse. Praecipimus vero, ut in sollemni benedictionis caeremonia Abbas benedicendus debttae fidelitatis iugiter servandae consueto iureiurando se adstringat.

Haec statuimus, decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere. suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, iliisque ad quos pertinent sive pertinere ptferunt, nunc ct in posterum amplissime suffragari: sxque nte iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a

363

1921 IUN 22.-SC RIT.. DECR. AAS 13 (1921) 363-364

Pa TRIARCHALIS BASILICAE VATICANAE PRIVILEGIUM DE MISSIS SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI EXTENDITUR

Ad humillimas preces Rmi Capituli Vaticanae Basilicae Sancti Petri de Urbe, amplissimo Enïi Dni Cardinalis Archlpresbyteri consensu communitas, et ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatas. Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV. eximiam antecessorum Pontificum munificentiam aemulatus ct pietatem in Beatissimum Petrum Apostolorum Principem et Christi Vicarium, per quem pastorem ovium eiusque successores Pontifices et Sanctam Sedem Roma caput orbis effecta, religione divina latissime patet ct praesidet, singulare privilegium ex litteris in forma Brevis datis 17 iuni: 1836 [Ad Beatissimi Principis diei 17 Iul. 1836. Acta Greg. XVI v. II p. 1371 ct decreto S. R. C. diei 9 februarii 1838 elargitum Missae de Ss. Apostolis Petro et Paulo eidem Basilicae ad ipsorum Altare in hypogeo erectum quod 364
Maiori Pontificio Altari subest. propensa voluntate et Apostolica auctoritate ita moderari et amplificare dignatus est; nimirum:

I. Ut in Missis dc Ss. Apostolis Petro et Paulo quae in supradicto Altari cryptae celebrantur, non solum eorum die festo et per octavam, sed etiam in aliis Missis, quae de die octava vi iulii ibi permittuntur toto anni tempore, exceptis diebus Epiphaniae, Dominica Palmarum, Maioris Hebdomadae. Paschatis Resurrectionis. Ascensionis, Pentecostes. Ssmae Trinitatis, Ssmi Corporis Christi, Nativitatis D. N. I. Q ct Assumptionis B. M. V., omnibus et singulis sacerdotibus celebrantibus liceat addere *Gloria* et *Credo.*

II. Ut privilegium huiusmodl Missae dc Ss. Apostolis Petro et Paulo cum *Gloria* et Credo extendatur ad tria Altaria eiusdem Basilicae, nempe Cathedrae S. Petri Ap., Ss. Simonis et ludae App. et Ss. Processi et Martiniani Mm., ita tamen ut eo frui valeant tantum: 1) Erfn S. R. E. Cardinales; 2i Archiepiscopi et Episcopi aliique Ordinarii locorum qui, iuxta canonum Codicis luris canonici praescripta, ad Urbem. SS. Apostolorum Petri ct Pauli sepulcra veneraturi, accedunt ct Romano Pontifici se sistunt; 3) Sacerdotes peregrini in ecclesiastica dignitate constituti, ct duces peregrinorum ad Basilicam visitandam turmatim confluentium et 4) Neopresbyteri intra quindecim dies a sacra ordinatione susceptа computandos.

IIΓ. Quod extensionis privilegium adhiberi poterit singulis anni diebus, exceptis tamen festis duplicibus I et II classis. Dominicis aliisque Festis de praecepto servandis, necnon Feriis» Vigiliis ct Octavis I et II ordinis. quae smt ex privilegintis. Servatis demum Rubricis aliisque servandis.

Praesenti decreto in perpetuum valituro. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Die 22 iunii 1921— A Card. Vico, Fp Portucn. et S. Rufinae. S. R C. *Praef.* Alexander Verde.

Adn. 1. FAUWELS h> PrM 10 (1922) 36S-3C9

3«

1921 IUL 2.-SC REL., RESP. AAS 13 (1921) 481-482

Dubia de celebratione capituli generalis
IN CONGREGATIONIBUS IURIS DIOECESANI

Huic Sacrae Congregationi negotiis Religiosorum Sodalium praepositae· circa celebrationem Capituli GeneraUs in Congregatione iuris dioecesani, proposita fuerunt dubia quae sequuntur

I. Utrum ad Ordinarium domus principis Congregationis religiosae iuris dioecesani. quae iam per plures nioeceses diffusa est, spectet ius statuendi locum ubi Capitulum Generale celebrandum sit; an potius ad Moderatricem Generalem?

II. Utrum eidem Ordinario, de quo in praecedenti dubio, competat praesidere electioni Moderatricis Generalis eamque confirmare vel rescindere; an potius spectet ad Ordinarium loci in quo electio peragitur ?

Porro Emmentissimi Patres Cardinales, in plenario coetu ad Vaticanum habito die 17 lunii 1921, re sedulo
462 perpensa, respondendum consuerunt prout sequitur:

Ad I. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam ad normam canonum 162 el 507.

Ad Π. Ncpatice ad primam partem, *affirmative* ad secundam iuxta canonem 506 § 4.

Facta autem relatione SSmo Domino Nostro Benedicto divina Providentia PP. XV a R. P. D. Abbate Secretario in Audientia diei 25 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua Eminentissimorum Patrum decisionem seu responsionem approbavit atque publici iuris fieri mandavit

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die secunda iulii 1921.—Th. Caro. Valfrî di Bonzo. *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B. *Secr.*

Adn. J CREUSEN in NrT 49 (1922) 44-45; Ph. MAROTO in CpR 2 (1921) 322-329. REGATILLO n. 250: IP 1 (1921) 10-11; P/M 10 (1922) 360361.

1921 IUL 4.-SC SACK. INSTR. AAS 13 (1921) 348-349

Instructio ad ret.mos ordinarios uxorum super probations **STATUS LIBERI AC DENUNTIATIONE INIΠ MATRIMONII**

Iterum conquesti sunt haud pauci Ordinarii locorum quod parochi, praesertim in exteris dissitisque regionibus ad quas frequentes demigrant ex Europa opifices. horwn aliquando matrimoniis assistant, quin praescripta iuris tum de statu libertatis tum de initi matrimonii denuntiatione rite serventur; ex quo fit ut non raro novum contra fas attentetur matrimonium ab iis qui adhuc priore vinculo adstringuntur.

Ad huiusmodi malum praecavendum, quo sacra familiae Christianae iura pessumdantur, parentes vinculis damnationis illaqueantur, et filii perversionis periculo facile obiiciuntur, haec Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum die 0 mensis martii anni 1911 Instructionem Ordinariis dedit, quae in Commentario Official: Acta Apostollcae *Sedis,* voL III. pag. 102, sub dic 15 eiusdem mensis evulgata est [AAS 3 <1911) 102-103).

Verum ne quis, in negotio tam gravi, huic Instructioni aliquid a Codice iuris canonici derogatum esse putet. Emi Patres huius Sacrae Congregationis in generali conventu die 26 mensis iunii currentis anni habito, eam. Ipsius Codicis praescriptionibus «uffuitam. Ordinariis iterum sequentis tenoris daneam censuerunt

1. Ordinarii in parochorum memoriam revocare satagant haud licere ipsis adstarc matrimonio, ne praetextu quidem ct intentione avertendi fideles a turpi concubinatu, aut praecavendi scandalum coniugt». quod vocant, civilis, nisi constito sibi legitime dc Ubero statu contrahentium, servatis de iure servandis (can. 1020 ct 1097 1 1, n. 1. Cod. lur. can.), Ildcmquc moneantur ne omittant, ad normam can. 1021. baptismi testimonium a contrahentibus exigere, si hic in alia paroecia fuerit •His collatus.

2. Vi can. 1103 § 2 parochus qui matrimonio interfuit ad parochum baptismi transmittere festinet initi contractus denuntiationem, quae, ut/ praescripta eiusdem canonis rite serventur, contineat oportet coniugum corumque parentum nomina et agnomina, aetatem contrahentium. locum diemque nuptiarum, testium pariter nomina et agnomina, denique ipsum parochi nomen et agnomen una cum parochiali sigillo.

Accurate autem edoceatur de paroecia, de dioecesi, ac de baptismi coniugum loco; celeraque alia serventur quae ad scripta per publicos portitores tuto transmittenda pertinent.

3. Quo securius sive testimonium de statu libero a parocho nupturientium habeatur, sive denuntiatio de secuto matrimonio ad parochum baptismi perveniat, parochi haec documenta petant vel transmittant per cancellanam Ordinarii loci.

4. Id autem perpendant parochi oportet, aliqua huiusmodi opificum emigrantium matrimonia, quasi vagorum matrimonia habenda esse, quibus, iuxta can. 1032. *parochus assistere non debet nisi debitam lictutiam assistendi ab Ordinario loci obtinuerit.* Quod si de vagis non agatur, tamen difficulter quoad alios emigrantes *abest dubium de existentia impedimenti,* ideoque, iuxta can. 1031 § 1 n. 3, parochus *eorum matrimonio assistere nequit inconsulto Ordinario;* habito etiam prae oculis praescripto can. 1023 § 2. Hisce de causa haec Sacra Congregatio iubet et mandat ut parochi matrimoniis fidelium de quibus agitur in hac Instructione non assistant, excepto casu necessitatis seu potissimum periculo mortis, inconsulto Ordinario loci.

5. Si forte accidat ut, adhibitis etiam cautelis de quibus in n. 1, baptismi parochus in recipienda denuntiatione matrimonii comperiat alterutrum contrahentium aliis nuptiis iam esse alligatum, rem quantocius significabit. per cancellariam Ordinarii, parocho contra fas attentati matrimonii.

6. Ordinarii sedulo advigilent ut haec praescripta religiose serventur, horumque violatores, si quos repererint, curent ad officium revocare, adhibitis etiam, si opus sit. canonicis sanctionibus.

SSmus Dominus Noster Benedictus PP. XV in audientia habita ab infrascripto Secretario huius Sacrae Congregationis die 26 iunii 1921 hanc Instructionem approbavit et confirmavit, eamque ab omnibus quibus spectat servari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. C. de Sacramentis, die 4 iulii 1921—M. Card. Lega, *Praef.* A. Capotosti, Ep Thermen., Secr.

A±-s. REGATILLO n. 498; PrM 10 (1922) 351-352-

366

1921 ILL 8.-SC RITUUM. RESP. AAS 13 (1921) 391

DUBIUM

Dubium circa missam votivam sacratissimi cordis nsu
PRIMA FERIA VI MENSIS

Sacrorum Rituum Congregationi propositum est dubium: < An feria sexta post Octavam Ascensionis, sl « iuxta Rubricas fiat Offiicium et Missa dc ea. et si- t mul occurrat prima feria sexta mensis, celebrari va- c leat una Missa Sacratissimi Cordis lesu. tamquam c votiva solemnis, iis in ecclesiis in quibus mane pera- « guntur devota exercitia in honorem eiusdem Sacra- < tlfsimi Cordis lesu? ».

Et Sacra eadem Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, re sedulo perpensa, ita rescribendum censuit:

< Attentis Rubricis Missalis nuper editi tit II, n. 3. « atque Decretis S. R. C. 4084 Vallisvidonis diei 29 no < vembris 1901 et 4093 Romana dici 26 martii 1902 ad 3. « Missa In casu erit dicenda de feria sexta post Oeta- ▮ vam Ascensionis, quae aequiparatur Festo Christi Do < mini, cum iisdem tamen privilegiis Missae votivae « solemnis. cum cantu vel lectae, de Sacratissimo Cor- » dc lesu. pro re gravi, iuxta declarationem seu Decretum S. R C. 4271 Bnionen. diei 8 iunii 1911, r II ». Atque ita rescripsit ac declaravit.

Dic 8 iulii 1921.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. Praef. Alexander Verde, *Secr.*

Adn. I PAUWEL5 m PrM 10 (1922) 370-371; EL 35 (1921) 348-349.

367

192! IUL 9.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 501-504

DIOECESIS N.

Circa stipendia missarum quae alus traduntur cantandae

Die 9 iulii 1921

Species facti. - In dioecesi N., obruti sollicitationibus etiam importunis Missarum cantandarum, sacerdotes triplici ratione satisfacere conantur oblatoribus, qui aegre ferunt ut Missae ab ipsis oblatae non acceptentur, vel ut foras mittantur. Etenim, obtento consensu oblatorum. vel: a) pro pluribus Missis cantandis, una sola sollemnior in *ecclesia paroeciae pro coniunctis intentionibus* cantatur, ceterae autem Missae foras mittuntur ad coniunctas pariter intentiones legendae, soluta pecunia secundum taxam dioecesanam. Maior itaque pan stipendiorum addicitur illi soli Missae cantatae.
502 [ta ut. ex relatione Episcopi, celebrans et assistentes/ vere ditescendi occasionem liabcant, praesertim cum saepe multum ultra taxam ab oblatoribus detur. Vel b) una Missa *sollemnis* cantatur in ecclesia paroeciali pro omnibus intentionibus receptis, cui stipendium addicitur taxa dioccesana pro cantatis Missis definitum, et reliqua pecunia piis operibus tribuitur. Vel c) una Missa cantatur sine solemnitate, pro coniunctis intentionibus, suznpto stipendio secundum taxam dioecesanam, et reliqua pecunia bonis operibus deputatur.

Primae rationi agendi. Episcopus obiicit periculum avaritiae; duabus aliis, suppressionem plurium Missarum. ct incertam qualitatem operum quibus pecuniae destinantur. Omnibus autem rationibus obiicit coactionem quamdam moralem, quam subire videntur oblatores. etiam quando praerequisiti dant consensum.

Itaque proponit ut ratio ista coniungendi plures intentiones prorsus deseratur, sed simpliciter tot Missae dicantur quot fuere requisitae, facta, consentientibus oblatoribus, divisione stipendiorum, ita ut etiam Missae quae alio mittantur legendae, dum debuissent cantari, fruantur, pro rata parte, lautiore stipendio.

Haec porro dubia H. S. C. solvenda proponit: ‹ 1. Utrum liceat, consentientibus oblatoribus» componere duas vel plures intentiones Missarum cantatarum, c ita ut una Missa cantata celebretur ad intentionem ‹ unitam In ecclesia oblatorum, ceterae vero ad intentionem unitam legendae tradantur sacerdotibus exteris.

‹ 2. Utrum liceat, consentientibus oblatoribus, duas ‹ vel plures Missas cantatas ita coniungere. ut una tan- ‹ tum Missa cantetur (cum maiore sollemnitate) ad in- ‹ tentionem ex oblatis compositam, pro qua stipendium • iuxta taxam dioecesanam sumatur, ceterum vero im- ‹ pendatur pro piis operibus ».

Vonnn Consultoris. - I. *Applicanda principia* haec fere rant:

a» Nemini licet onera Missarum suscipere quibus intra tempus debitum non possit eo ıβή Io satisfacere qui in aceeptotlor.c tacite promissus est. Hoc vetat ipsa iustitia naturalis, cuius praescriptum sedulo distinguendum est a recula positiva quae can. 835 statuitur.

b» Quot stipendia data et acceptata fuerint, tot Missae d.'«Edae sunt ican. 828i,

c» Cum transferuntur Missae manuales, eleemosynae tcceptae integre transmittendae sunt, nisi oblator expresse permittat aliquid retinere, aut certo constet excessum supra taxam datum fuisse intuitu persanae (can. 840 il).

d» Ultro oblatum maius stipendium accipere licet
*3 «ean. 832»./

ei Oblator in mutandam pactionem consentire potest dummodo ipse sit dominus rei. nec v. g. qua heres vcl exsecutor testamenti, voluntate testatoris ligetur: et. quando igitur de iure quaesito tollendo, omnino libere consentiat

II. fkdtoiunj *dc* prari *exposita:*

‹2› Si istac compositiones proponuntur oblatoribus de lam acceptis, imprudenti sua acceptatione sacerdotes pxcarunt contra principium sub littera ‹n recitatum. Nec ribuquens consensus oblatorum iam satis liber videtur d quadam coactione morali, quae prorsus illicita est

b› SI vero in Ipsa prima tractatione eaedem proponuntur. non licet tamen pro Missa cantata, vel simpliciter sollemnius. addicere stipendium ultra congruam taxam czecttanam: deficit enim ultronea maioris stipendii oblatio. Conversio autem stipendiorum in alia pia opera videtur Urita. dummodo sincere procedatur, et oblator plene domical «t suae eleemosynae.

Inde, si ad ipsa dubia missa, ex solo praescripto legis. formahter respondendum foret, si: videretur respondendum:

Ad I. *Affirmative,* dummodo:

a) Missae quae cantatur tribuatur stipendium qu^d pro una Missa cantata receptum est. addito, si maior fiat sollemnitas, supplemento quo taxa dioccesana vel usu locorum definitur.

bl Missis legendis tnbuatur stipendium secundum taxam dioecesanam

c) Restituatur oblatoribus quod plus solverunt pro cantu Missarum quae non erunt nisi lectae.

Ad II. *Affirmative,* dummodo obiator dominus sit. vere consentiat, et dummodo sincere procedatur, nec aliqua negotiatio aut negotiationis spccics dissimuletur.

At satisne erit tale responsum mere formale, cum îpse Antistes, omissa iuris quaestione, pericula acusionum denuntiet et de meliore ratione rem componendi sit sollicitus? Potius aliter practice respondendum videtur. s:cut statim dicetur, post brevem hanc animadversionem dc modo proposito a RlTlo Antistite: modus nempe iste hac parte peccare videtur, qua Missis lectis stipendium assignare censetur quod pro Missis cantatis oblatum erat, vcl saltem ab hac distinctione facienda abstinet.

III. Conclusio *practica:*

Ex facti specie itaque tota difficultatis caum ea esse videtur. quod, ab uno oblatore m casu tot Musae cantandae assumuntur. ut aliis obla/toribus nullum fere locum iam ĕs x h sinant. Hi tunc omni modo instare incipiunt, dc impossfa.-litate obtinendi Missas conqueruntur et sacerdotibus m. ra lem faciunt necessitatem recurrendi ad ccmp ditiones, ut Filures saltem quadanlenus contentos reddere queant. Si rei ta se habet, haec suggerenda videntur, ut, observato car. 836. a singulis oblatoribus nen accipiantur nimis multae Missae cantandae in ipsa ecclesia, atque ut Missae cantandae quae transferuntur, transferantur ut *cantandae.* vt> Missae legendae addantur eo numero qui respondeat excessui stipendiorum pro Misais cantandis receptorum. nUi S. Sedes permittat ut excesus iste piis dioecesis operibus assignetur. In hunc sensum super prepositis dubiis meni Sacrae Congregationis m casu aperienda videtur.

Quare, etc.

Resolutio. - Sacra Congregatio Concilii, m plenariis Emorum ac Revmorum Patrum comitiis habitis in Palatio Apostolico Vaticano, d:e 9 iulii 1921, omnibus attente perpensis, respondendum censuit ‹ *Ad mentem.* Mens « est ut Ordinarius prudenter studeat relatam praxim « submovere; et, ad normam can. 836 Codicis iur. can., « fideles moneantur per tabellam in sacrario loco pa- « tenti positam, non omnes Missas cantatas ob efflucn- ‹ tem eorum numerum in ecclesia paroeciali celebrari « posse, sed alibi superexstantes mitti pro celebra- • tione ».

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Benedicto Pp. XV relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium in audientia insequentis dici, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est—L Mori. Secr

Arfn J CREUSEN in NrT 49 (1922) 153; ME 34 (19221 52-53; PrM 10 (1922) 354 E.

368

1921 IUL 9.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 534-537

DIANEN.

Iuris funerandi inter capitulum et parochos

9 iulii *1921*

Species facti. - Quatuor parochi civitatis Dionens!s recurrentes, de Ordinarii consensu, ad hanc S. Congregationem. decertant adversus Capitulum cathédrale de iure funerandi ex parte Ipsius Capituli absque obligatione solvendi parochis portionem canonicam. Allatis nimirum testimoniis Capitulum probare intendit exercitium dicti iuris ex quo. per Constitutionem apostolicam diei 25 septembris 1850. exsecutioni demandatam decretis diei 7 Iulii 1851, ipsa dioecesis DianensU erecta fuit: ex tunc enim praetendit ecclesiae cathedralis Capitulum sese ad solam heredum vel parentum petitionem funerasse defunctos in qualibet ex novis erectis in civitate paroeciis, vel insciis et inauditis parochis. quin ullam quartam funerariam ttsdem persolveret.—Contrariis testimoniis parochi contendunt enunciatam praxim solummodo ab anno 1916 pro bono pacis ct ad vitanda scandala toleratam ab ipsis fuisse nunc vero postulant ut etiam in civitate Dianens: notissima ea super re praescripta Codicis serventur.

Causa dc more actitata, et instantibus enixe partibus ut res ad plenariam deferatur, quaeritur In praesenti: An et *quomodo* ius *funerandi competat Capitulo cathedrali in casu./*

535

Ammasver moxe». - Quum parochi evidenter intentionem suam habeant in lure fundatam, et Codicis canonibus aperte confirmatam, onus iam recidit m Capitulum probandi quo iure et Utulo particulari talla funera peragat, quae de iure communi ad parochos defuncti pertinet. Ad rem Capitulum haec argumenta affert:

Primum, cum in casu non procedatur nisi *ad petitionem heredum* vel *parentum, ex* hoc ipso praesumendum est defunctum *elegisse sibi* ecclesiam cathcdralcm utpote ecclesiam iunenJ, nisi contrarium probetur: huic vero electioni profecto standum erit (cfr. can. 1223». Sed contra est. Equidem ad probandam electionem sepulturae vel ecclesiae luner:· nullatenus requiritur scriptum documentum ve! aliqua Iuri· solemnitas, immo ex explicita huera can 1210: " tactam electionem aut mandat) concessionem quolibet lepitimo modo probare licet**: quin etiam, ad normam l 2 eiusdem canonis " si defunctus elegerit sibi sepulturam *per ahum.* " hic explere mandatum suum potest etiam post mortem *. mandantis **. Ast exinde hoc unum sequitur, credendum quidem esse, donec contrarium probetur, consanguineis vel heredibus testantibua de voluntate defuncti quoad electionem scpullurae. vel asserentibus sc de hac re mandatum accepisse a defuncto: optimi enimvero testes voluntatis defuncti sunt consanguinei et heredes, et probatio per testes est quidem lurtdiea probatio (cfr can. L91 I 2); non iliud tamen sequitur, si defunctus de re nullam expresserit voluntatem. nullumque illis contulerit mandatum, consanguineorum esse talem defuncti omissionem supplere quasi praesumptum vel interpretativum mandatum habentium. Secus nullus esset casus in quo electio non intercederet, ac propterea actum esset de iuribus parochorum quae immo Codex sarta esse voluit. Aliis verbis, quum electio lepulturae extra propriam paroeciam, limitet iura ct proventus parochorum, strictae evidenter interpretationis negotium est: et quum data lex nonnisi in defuncti voluntatem facultatem electionis contulerit, nullum aliorum in eamdem rem intrat arbitrium, nullique licet sepulturam pro defuncto eligere nisi legitime probaverit «ibi ae rc mandatum fuisse.

Ncc Capitulum iuvant quae opponit regia rescripta die: 11 nevembris 1731 et 15 martii 1741 art. 2. relata a SaHano. *Pi,r\.can. vol·. 1,1.* ubl ex parte regis conceditur " libera facoità ai morlbondi e *loro coagtumti ed eredi* di ' scegllcrc la tepoltura " aut inhibetur * che non puôimpc- * dirsi a: morlhor.di. *loro* conpiunfi *cd eredi,* di eleggere * la sepoltura ove vogliano enimvero haec rescripta, quum non pertineant ad ius concordatum inter Apostolicara Sedem et laicam potestatem, nullius momenti sunt vel
536 -d probandam consuetudinem uenera/lem quae praetenditur in regno Neapolitano post lp<a inolita, dum dc eadem aliunde non constat.

Alterum probationum caput ex eo petitur qued Capitulo competat cura habitualis animarum, quam actualiter gerit per Decanum, Huic asserto acriter contradicunt parochi, contendentes in casu tum habitualem tum actualem curam esse pcr.cs parochum-dccanum. Verum in hac contentione Intercedere qucmqusm non oportet: sive enim decidatur pro Capitulo." sive pro dccar.n parocho, est * n-5 acta m:er abos " relate a ____ r_____ _____ _____ Capitulum praetendat curam gerere habitualem non solum

muni absonam, ut ne verbis quidem congruis exprimi pos- '•j- ac propîerea oporteret argumenta omnino peremptoria ad hoc assertum prohanduxn adducere: qu'-d in casu minime obtinet, immo vel ipse actus creationis dioecesis, capituli cathedralis et paroeciarum, sive silentio, sive apertis verbis, huic commento refragatur.

Praeterea, quidquid de his argumentis cenandum stt. neminem fugit per eadem intentionem Capituli non obtineri. qui asserit sibi ius funerandi competere absque onere rependendi parochis portionem canonicem: quippe, etiam dato non concesso, iure funerandi, vel **titulo** electae sepulturar. subintrat perspicuum praescriptum can 1235 " Salvo iure particulari, quoties fidelis non funeratur in reeled!a propria paroectaU. proprio defuncti parocho debetur porttn paroeclalts **. Hinc Capitulum appellare coritur ad * lus eirticulare " quod in casu vigeret Sed non meliori omine ontendlt nimirum sese praescripsisse adversus ius parochi ad portionem, praesumptione liberativa seu exstr c·›.) tuluimque ad rem affert, regia decreta dierum 5 et 7 iunii 1755 ubi tanotur*. ** Non avere it p-arroco alcun dirltto di " prendere il re-udun delle rose servite nella pompa funebre. che «pettano agh eredi c conglunti del defunto . ; ** che la Curia vescovile c qualstasi altra persona ecclesiastica si astrnga da qualur.quv esaiiooe di quarta funeraria Ast haec regia rescripta. ut supra monuimus, nullum momentum in re canonica habent, nec aliud probant niai impedimentum ad agendum ct reclamandum cx parte Curtae vel parochi, quod impedimentum ran modo r.cn iuvat. *ed immo perimit probationem legitimae praescriptioni· Itaque non resta*. Capitulo niti praescriptio cx possessione absque ullo titulo. Verum neque hac ratione rem conficere puteat, multiplici obstante cauxa. Primum, quod iuxta communem doctrinam quam cnunctat v. g. Sarra Rom Rota, decis 5(M. n. la. part. XIV inter Recent.. w »d hoc ut intret praescriptio m habentibus tractun sue - rernrum necessaria est petiUoV repulsa et acquleeccnlta " petentis in casu agitur profecto de re habente tractum succesivum. quum Capitulum teneatur toties dare partionem canonicam quoties funerat alienos: itaque probandum esset a Capitulo, se cum effectu denegasse portionem p<tenti; quod minime praestat, cum immo testibus evincere contendat - ch'egli (il Capitolo) non ha pagato mai la qusr- " ta funerale *c che mat dal parroco fu rtchtexta!* **. Procedit itaque in casu eadem argumentatio quam sacplsnme adhibuit Rota. v. g. in Burgen.. *funeralium (223,* ex rtccxt part. XIV). n. 9. ubi exclusit praescriptionem quartae paroccialis ** quia testes non probant petitionem cum denega- ' Uone ct subsequent! acquiescentia ut requiritur ad prse- " scribendam libertatem et quasi-possessionem non iolven- " di **. Et rallo facile datur: quia videlicet parocho nullum *officium* est. sed tantum *facultas* exigendi portionem canonicam. ideo hi tantum casus in quibus rèvera pellent conferre possunt, si dénégation! acquieverit, ad prooandam utilem praescriptioni possessionem.

Nec solum utilis possessio, sed in casu, tempus quoque legitimum deest. Enimvero, **ut tenuit v**. g. Rota in uru coram Many *(Decis.* 1913. ŋ. XXXIV) cum agitur de praescribendo ** contra lura paroecialia, standum est cs- " piti *Episcoporum in* VI *dc praescript,* vi cuius, quando tus ~ resistit - ut quando agitur dc iuribus paroccialibus quae " iun communi nituntur - requiritur quadragenaria cum " titulo vel sine titulo immcmoruilLs *. At quomodo ia casu constabit de immcrcortali, si solemnibus documenns constat Capitulum ipsum conditum fuisse anno IfôO-lfâU

Quibus positis, nulla necessitas est sequendi partes in suis prolixis deductionibus circa testes et eorum testuncnia; etsi m omnibus his favendum omnino esset Capitulo, i. e. acceptandum esset quod Capitulum profert de exercitio sui Iuris ab initio, praemissa semper obstarent, quominus probatio concludens existimaretur.

Quare, etc.

Resolutio. - Relata causa in plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii, die 9 iulii 1921, Emi Patres respondendum ad propositum dubium censuere:

« *Negative,* nisi agatur de sepultura legitime electa « vel gentilitia, salva tamen in hisce casibus portione « canonica respective parocho defuncti ».

Quam resolutionem, referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario in audientia postridie habita. Sanctissimus D. N. Benedictus div. Prov. PP. XV approbare et confirmare dignatus est—I. Mori. *Sccr.*

CREUSEN in NrT 49 (1922) 98; ME 34 (1922) 10 (1922) 354 G.

9.-SC CONC. RESOL. AAS 16 (1924) 397-400

RAPOLLEN.

Servitii choralis. seu officiorum canonici theologi

9 *iulii 1921*

Species facti. - R. D. canonicus theologus cathedralis Rapollensis, de sui Ordinarii licentia, nominatus fuit professor iuris canonici ac theologiae moralis in Seminario regionali Melphictensi. ubi etiam alumni Seminarii Rapollensis de iure et de facto admittuntur. Idem canonicus in memorato Seminario regionali, praeter hospitium et victum, annuum quoque stipendium recipit

Quum vero inter dictum canonicum theologum et Cap.tulum Rapollense exorta sit quaestio, an ipse teneatur suis expensis substitutum constituere ad lectiones scripturales in cedes a cathedrali legendas, ipse Episcopus Rapollensis sequens dubium huic S. Congregationi dirimendum proposuit: « Utrum canonicus theo- « logus ecclesiae catnedralis, qui, de Episcopi sui llcen- « tia. abest a dioecesi ut in Seminario regionali (regio- « nis nempe ad quam pertinet dioecesisl theologiam. « stipendium *accepturus.* doceat, ab onere lectionis theo- • logalis relevetur; an ad eam habendam per substitu- « tum teneatur ».

Votvm roxsüLTowis. - Praescindendo ab omnibus quaestionibus. quae antiquo iure fiebant, quaeque inveniri possunt optime pertractatae apud Benedictum XIV, *de Synodo.* lib. XIII. c. 9. n. 17 seqq.: apud Gennart. Jfonitore eccL, 1900-01. pag 115 seqq.. et In folio causae m Casalen., Praebendae *theoïoç.* apud hanc S. Concrerationcm actae die 2i iunii 1847: nunc quoad quaestionem hanc in Codice habemus cannncm 400. ⎪ 3. ubi dicitur: – Episcopus gravi de causa potest canonico theologo commitere ut. loco lectionum In ecclesia, sacras disciplinas in Seminario doceat " et can 420. ⎪ 1. n. 2. ubi habetur: ** Ita excusantur a choro ⎪ C*U5 brnclj>enrfrO ac distributiones quo- - Canonicus theologus Mngults diebus, quibus ·: rung.tur . Praeter hos luris textus, qui

directo respiciunt canonicum theologum, habemus etiam CAn. 421.) I. qui Indirecto materiam hanc attingit, et in quo S3 statuitur: " Excusantur a choro./ sed percipiunt praeoen- " dae fructus dumtaxat, non autem distributiones: 1· Qui " de licentia Ordinarii loci publice docent in scholis ab " Ecclesia recognitis sacram theologiam aut ius canonl- • cum .**

His autem positis textibus iuris. argumentari posse mihi ndcor hoc modo: Canonicus theologus, de quo in dubio quaeritur, certe ex illis est. qui excusantur a choro et percipit fructus praebendae (c. 421): docet enim de licentia Ordinarii loci in scholis ab Ecclesia recognitis (in Seminario regionali). - Quaestio esse potest an lucrari etiam possit quotidianas distributiones. Et certe eas lucratur sinculls diebus, quibus suo *munere* fungitur (c. 420. J 1. n. S. - Quaestio igitur ad hoc reducitur, utrum canonicus theologus, decens in Seminario de mundato Episcopi, dicendus est fungi munere suo. Porro, supposito praescripto I 3. can. 400. si Episcopus potest, gravi de causa (dc qua Epicopus ipse est iudox). theologo committere ut. loco lectionum in ecclesia, sacras disciplinas in Seminario doceat, canonicus, praecepto Episcopi obediens. munere suo fungi certo dicendus est. Lucratur ergo in casu canonicus theologus distributiones etiam quotidianas. Non lucratur tamen nunc, ex praescripto citati canonis 420. § 2. distributiones mler praesentes contra ea. quae dicebantur antiquo iure ex responsionibus huius S. Congregationis In Avenionen.. oct 13£6 (CICF n. 216>] : in Oriolcn., 12 aug. 1628 et in Barchlnonen., 2 lun. 1660. quae correctae sunt in novissimo iure. Praeterea, quun ilio, qui munere suo legitime fungitur, non possit dici tenen ad alium sibi substituendum, qui munem suo sittsfaciat. canonicus theologus, qui in casu, ut videmus, ttur.ere suo fungitur, ad designandum substitutum teneri nullo modo videtur.

Difficultates autem ad haec opponi possunt, quas üno innuit Episcopus ipse dubium proponens, qui in ipsa propcsiUone in nunc finem, ut puto, duo subpunxlt. scilicet: ebest a dioecesi, ut in Seminario *regionali* doceat: et stipendium accepturus.

Prima igitur difficultas ex eo desumitur, quod superius d;cta non videantur aptari posse iis, qui ad docendum a dKecesl abesse coguntur. Nam canonicus theologus, etsi excusetur a choro, tenetur tamen lege residentiae. Verum haec mihi videntur properantius dicta. Residentia enim illa obligationis quidem est. si intelligitur de loco, ubi susceptum officium est explendum: sed si intelligatur dc residentia in urbe cathedrali vel in loco, ubi constitutum est Capitulum, non videtur mihi dici posse ex obligatione retinenda. Id suadent:

c) Accuratum examen can. 420. § 1. in quo fere omnes, qui dicuntur a choro excusari et lucrari praebendam et di£ributiones quotidianas supponuntur abesse a civitate, ut ita dicam, capitulari. Cfr. nn. 1, coll can. 422. U 2. 6, 7, 8.

b) Praescriptum can. 421. J 1. nn. 1. 2; nam inter eos. qui excusantur a choro, quia de licentia Ordinarii docent theologiam aut ius canonicum in scholis ab Ecclesia recognitis, et qui dant operam studio earumdem disciplinarum in publicis scholis ab Ecclesia probatis, comprehenduntur certo ii qui haec faciunt extra civitatem capitularm. ut constat cx antiquo iure (cfr. c. 5. X. *de magistris,* V. 5: c. 2 de priuilcp.» V. 7. in 6; Cone. Trid.. sess. V. c. 1. de re/.; Const. Pü V. Sanctissimus, 24 novembris 1564: S C C.. 31 martii 16071 [CICF n 2364 = *Placentina* d. 15 nurtn 16071. secundum cuius normam (can. 6. nn. 2. 3) citatus canon est intelligendus

ci Fictio iuris, quae adesse omnino videtur, secundum quam Seminarium regionale considerari debet tamquam SeEünsrium dloecesanum. et consequenter ii. qui ibidem demat âd Ibi exercendum aliquod munus, tamquam ii. qui in bemuurio dioecessano degunt. - Har.c autem fictionem iure sdwse probant ea. quae Pius X. r. m.. scripsit ct statuit in Cocstitutione sua *Susceptum,* dc regimine Seminarii maiohs m Calabns. 25 martii 1914 (AAS 6 (1914) 213-218). scilicet: • liceat omnibus Calabriae Ordinariis Seminarium hoc ut ‘ wwn habere, illud quum libuerit odire. suos invisere de- ∎ net» ct postea: "alumni sacris Ordinibus initientur in "oratorio Seminarii: Episcopi vero in annuis coetibus eum • designant qui initiationis sacra per vices obeat " (non pro- nde Ordinarius loci). Quare, si Seminarium regionale pro nngulis Episcopis xuum est Seminarium, perinde habetur d-erre In Seminario regionali ac in Seminario dioccesann, ‧que. qui a suo Episcopo ad docendum m regionale Semiairium mittuntur, dicendi sunt voluti ad docendum missi w Seminarium dinecesanum cum omnibus iuridicls conseqoestUs quae exlr.de iure sequuntur.

Altrra difficultas cx eo desumi potest, ct ex eo desumpta ab Ep!<cn>-> innuitur, quod scilicet canonicus theologus h casu accipit stipendium pro lectionibus in Seminario recioeall habendis. - Verum, quidquid sit do antiquo iure 'cfr retponjdones huius S. Congregationis in Carthacinicn.. 11 iprihs 1691 et in Oxnmcn.. 25 iulii 1891 [TRC 150 (1891) 237-247 ct 563-569). secundum quas canonicus theologus, magisterii munus in Seminario exercens, percipere non valet distributiones chorales pro diebus, quibus docet, su penconem a Seminario accipiat), nunc ex responsione rccen- *Pontificiae Commi^sionit ad Codicem interpretan-* Λσπ videtur mihi proposita difficultas non urgere. Comsisthnl enim propositum fuerat dubium: Utrum In f 1. ŋ I. can 421: " Qui do licentia Ordinarii loci publice " docent In scholis ab Ecclesia recognitis S. Theologiam ‘‘aut lus cmonkum ". etiam comprehendi debeant canonid qui de Ordinarii licentia docent *retributione peculiari pro lectione percepta;* an tantum qui. absque tali retributione, theologiam vel ius susceperint edocendum ; cui ipsa die 24 novembris 1920 respondit: “ Affirma/uve ad 1 * pariem ; Negative ad 2"» M [LE 303). Porro haec responsio applicanda mihi videtur etiam canonico theologo decenti : nullum enim video principium luridicum. qued pro casu proposito militet, non autem pro casu canonici theologi. - Ratio quidem oeconomica dici passel militare pro uno casu et non pro altero: e in hoc consistit, quod responsio Commissionis citata respicit eos, qui lucrantur tantum fructus praebendae. canonicus autem theologus e contra lucratur quoque distributiones quotidianas. Sed haec ratio, quae etiam in linea oeconomica non multum ponderis habet, praesertim si attendamus ad exiguitatem distributionum quotidianarum. quae ordinario vigent In Capitulis, non videtur mihi influere potuisse in responsionem, quae absque dubio nititur potius iuridico fundamento

Quare. etc.

Resolutio. - Porro in generali S. C. Concilii conventu habito ad Vaticanum die 9 iulii 1921, Emi Patres ad duo concinnata dubia: I. *An canonicus theologus in casu teneatur ponere suis expensis substitutum qui lectionis S. Scripturae habeat ad normam canonis 400, §* 2. Et quatenus negative: II. An ipse *lucretur distributiones quotidianas, in casu;* respondendum consuerunt: Ad I. *Negative,* ad II. *Affirmative.*

Facta autem subinde relatione SSmo Dno Nostro Benedicto PP. XV, in audientia infrascripto S. Congregationis Secretario concessa. Sanctissimus datam resolutionem approbare ct confirmare dignatus esL—I. Mo- r i, Secr.

Adn. J. G in NrT 52 (1925) 101-102; IP 4 (1924) 164: Mε 36 (1924) 322-324: PrM 13 (1924) 195 A,

370

1921 IUL 9.-SC CONC. RESOL. AAS 13 (1921) 477-481

LINCIEN.

Divini officii recitandi ab episcopo celebrante

Die 12 aprilis 1919, 16 aprilis d 9 iulii *1921*

Species facti. - Episcopus Linciensis sequens dubium quoad obligationem recitandi divinum officium ex parte Episcopi dum choro vel processionibus capitularibus assistit, H. S. Congregationi proposuit:

« Cum Episcopus haud secus atque alii sacerdotes « teneatur ad Officium divinum recitandum, quaeritur ‹ utrum ipse huic obligationi satisfaciat, dum partibus ‹ Officii eo modo solemniter assistit, quo ex Cae remo- ‹ *mali Episcoporum* eas perficere debet, c. gr. 1) ante « Missam pontificalem sofemnem, horae Tertiae aut No- « nae a choro cantatae, quamvis ipse interim apud thro- « num praeparationem ante Missam *Ne reminiscaris* c recitare ct solam orationem in fine Tertiae vel Nonae ‹ cantare debeat: aut 2) Vesperis solemnibus pariter « a choro cantatis, dum ipse in throno et in altari fun- « ctionis praescriptas solemniter in pontificalibus pera- ‹ git; aut etiam 3) processionem in festo S. Marci seu « litaniis maioribus, ac etiam in litaniis minoribus, δo- ν lemniter ducens, quamvis ipsum in publica via pro- • cessionis litanias cum aliis cantoribus cantare haud ‹ conveniat; et similiter 4) in aliis functionibus, ouas « ipse solemniter peragit, quamvis secundum rubricas « *Caeremonialis Episcoporum,* solus chorus aut certi « cantores partes officii recitare debeant, quin ipse eas « recitet ».

Hisce super precibus auditi fuerunt nonnulli Consultores, quorum animadversiones summatim sic referuntur.

ANIMOXRS. - Quamvis super relatis quaesitis Ordinarii Linden., nulla quoad sciamus, authentica prostet decisio Apostolicae Sedis. nec ulla inveniatur directa ac palmaris responsio in Doctorum libris, attamen usu et opinione communi «atis receptum rs«e ccnstai. quod Ept^copus omnino satisfaciat suô oneri dum, luxta praescriptum Carremontalis *E* Vll. n. i. <uo tnsistens sollo, M raturu*. ad horam Tertiam vel Nonam (iuxta casuum diversitatem « recitati' cum choro precibus *Pater,* Ave. Intonatis V. D u m adtutorium ct antlphona. dicioque eum Mini«tri« hymno convenienti. statim ex libro legit quinque pmIr oh et meros preces pro praeparatione arf Missa··;. dum chorus efctitirt hymnum ct psalma? horne. Ita tamen ut Epr«c -pus opportuno tempore surgat »d lectionem capituli, «nmi! cum choro recitet responsoria et tpse ontixmcm ad Floram canat. Qu>r

si rite perficiat, ex communi usu et opinione Episcopus non tenetur ad horam Tertiam vel Nonam in choro cantatam, pnvaum postea recitandam. nec ad supplendos psalmos eiusdem horae, quorum loco, dum a choro canebantur, ipse psalmos et preces ad Missam praevias praelegerat.

Vicisxim. ex eadem communi opinione ct praxi, Episcopus videtur et reputatur obligatus ad eas partes officii divini recitandas vel supplendas» quibus, dum canebantur a choro vel a populo, ipse solummodo materialiter, etsi solemnlter. praesens adfuit, sive ad Vesperas, sive ad Matutinum cum Laudibus, sive ad Litanias tum maiores tum minores, quas nempe recitet chorus Episcopo praesente in pontlficallbus. sed omnino tacente./

479 Ut huius communis opinionis et praxis diversa ratio reddatur, videtur ea revocari posse ad effatum scriptoribus rerum bturgicaxum et canonicarum satis usuale: in aliquibus *supplet chorus;* quod sane intclligitur dum is, m cuius favorem invocatur, ai est in choro, immo efformat aliquid unum cum choro; b) est tamen materialiter impeditus a recitatione choral!, quia in aliqua caeremonia vel servitio chorah occupatur (cfr. Ferraris, s. v. *Officium,* III. 15»: vel *ci* non tenetur ad recitationem, saltern *elata* coce, quia huic oneri *alternis* satisfit, vel a celebrante, lectoribus, etc., nomine omnium, iuxta communem usum.

Haec ad casum trahendo, plane intelllguntur eadem locum omnino obtinere, ubi Episcopus Missam solemniter celebraturus. ritu superius explicato, partim Horae canonicae, partim precibus Missae praeviis attendit. Est erum m choro cum quo unum, immo culus caput llturpicum, efformat; et materialiter Impeditur a recitandis psalmis herae, quia eodem tempore quo hi canuntur, tenetur, ad nonnam Caeremonialis. ad cas preces Missae praeparatorias cx Utero legendas. - Ceterum, frustra in Cseremonlab praescriberetur ut Episcopus initium et *finem* horae canonicae cum choro faciat, si obstaret per materialem omissionem medii. I. e. psalmorum dictae Horae, quominus eidem satisfaceret. Imm td videtur quoque per explicitant litteram Cacremonialem excludi, ubi (1. II, c. VII. n. 7-8) haec legimus: " Ad horas " canonicas Episcopus non solet intervenire. Excipitur tan- tumraodo hora Tertia, quam. »l Epicopus est solemniter " celebraturus, *panter ct ab* illo *rccitcn convenu* Itaque. *pariter recitatur* ab Episcopo hora Tertia, dum recitatur modo praedicto

Ast sl cetera consideramus. sUtim apparet aliquam detlcere cx enunciatis conditionibus, ut arbitremur chorum supplere. Quoties enim Episcopus asUctit *sola cappa* indutus. non prohibetur profecto ex Breviario legere; si vero tn paramencis *sacris pontificubtcr* adslstit. v. g. ad Vesperas et ad Laudes, incongruum quidem est ut cum choro canat aut legat Breviario prae manibus, non autem ut recitet pnvaiun. cx libro chorall quem cappellanus aut minister libri sustineat, prout ln praeparatione ad Missam; quod demum attinet ad Litanias, nihil prohibet, immo ad aedificationem confert, sl respondeat cum clero et populo, vel in publica via et absque Libro, prout respondere tn Urbe, non modo Episcopos sed et Exhos Patres processionaliter incedentes. videre est. Quin etiam quod dicitur dc Litaniis, explicita littera confirmari videtur, dum in Carrem. Episc. legimus (1. I. c. 18. n. Ii: Ab Episcopo ceteri exemplum w sumunt " ac Ln Rituali (1. DC. c. IV. n. 2> celebrans simul veniat cum " ceteris *eadem voce respondentibus* ". Unde
480 apparet a quaesiti ver/bls expungendum esse qued dicitur " cum ipsum in publica via processionis litanias cum aliis ~ cantare haud conveniat ".? sicut paulo infra con plane intelligitur quibus rubricis Caeremontalis Epuropcrum praescribat ut ~ solus chorus aut certi cariores partes of- " fidi recitare debeant, quin ipse recitet ~. Unum quod occurrit lib. I. c. XX. 4: w in Vesperis autem Episcopus " nihil cx libro lepit, nisi orationem quam cantat in fine ". perperam in hunc sensum trahi videtur. quum potius indicet rattxnc ritus nihil Episcopo legendum tunc imponi, ▾el. prout aliis placet, uuppon.it Episcopum memoriter tenere psalmos vesperales, quin immo. preut in veneranda antiquitate admiramur (cfr. S. Grg. M.. *Epist.*. I V. n. 48. apud Mlgne. P. L.. 77. coi. 777. 1090. 1313. 1566. Cor.cil. Tolet. a. 656 ap. Harduin. IU ccL 978; Manti. XIII. coi 158). totum psalterium.

Illud sane concedendum est. non teneri Episcopum, si. inter recitationem, obligetur aliquam caeremoniam cum officio connexam ponere, ad partem, quum cx necessitate omisit. supplendam. Etenim, prout communi sententia consent ductores, teste Ferraris. I. c " qui inter publicam re- citationem ex officio . occupantur in parandis libris, trt • preevidendis anttphonis seu lectionibus . i·, thun/icnn- " *dis* altaribus et huiusmodi, non tenentur repetere ea quae " abis, ipsis non audientibus nec recitantibus, canunt seu – recitant, quia chorus, cui inserviunt, supplet pro ipeta – et ratinnrni affert, eodem loco. n. 29 sublungcns: " Quod " enim recitatur m choro est oratio totius chori, idccque *' ℮liw (qui non audit et non recitat, non valens» dummedo • choro assistat et attendat Ac panter S. Alfonsus (Th. *mor*. vol V. p IT. lib. IV. dc stetu rlertcor.. art. III. n 156i ℮cribit " Si alia m choro necessaria peragendo occupa- " tus fuisti, quia chorus totu» pro eo. qui in re ad oftfcii " celebritatem pertinente occupatur, videtur supplere et " non tantum suo. sed etiam aliorum ministrantium no- – mine recitare ct canere " (Cfr. quoque Bucceroni, Inrt. fh *mttr* . p. II. vol III. ed. VL p. 70) Porro quod pro ceteris chomlibus valet, multo etiam rnaEis pro Episcopo qui liturcice caput efformat Ipsius chori, usecrendum ℮s constat

Quare etc

Resolutio. - In plenariis coetibus in Palatio Ap. Vaticano habitis die 12 aprilis 1919. 16 aprilis et 9 iulii 1921. omnibus attenta deliberatione perpensis, EhYi Patres S, C. Concilii, dubiis ex officio in has formulas conceptis:

I. An *Episcopus, Missam pontificalem celebraturus, satisfaciat obligationi Horae canonicae* (Tertiae vel Nonae) *recitando preces* a Caeremoniall Episcoporum *praescriptas;/* *ei*

II. An *Episcopus satisfaciat respective obligationi Officii divini, dum pontificaliter celebrat in Vesperis et Laudibus, in processione Litaniarum maiorum et minorum, aliisque in solemnibus functionibus, quamvis secundum rubricas* Caeremonialis Episcoporum, *chorus aut certi cantores partes Officii recitare aut canere debeant, quin ipse eas recitet;*

respondendum consuerunt:

Ad L *Affirmative.*

Ad Π. *Negative,* nisi aliquâ caeremoniâ, iuxta Rubricas Caeremonialis *Episcoporum, ipse* impediatur.

Facta autem de praemissis Ssrho Dno Nostro Benedicto Div. Prov. PP. XV relatione ab infrascripto S, C Congregationis Secretario, in audientiis diei 17 aprilis et 10 iulii 1921. Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.—I. Mori, *Secr.*

Adn. 5. C. tn **NrT 49 (1922) 42-43; IP 1 (1921) 10; ME 34 (1922) 4-5: PrM 10 (1922) 354 C**

371

1921 IUL 21.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.

INTERVENTUS RELIGIOSORUM IN FUNEBRES ASSOCIATIONES

Rer.mo *Padre,* in merito ol Concordato stipulato Ira il Vescovo di Bari e il Provinciale dei Minori, questa S. Congregaztone. presa in esame la questione, ha rfsposto como appresso:

« *Concordatum non sustineri* » et *ad mentem.*

Mens est: ‹ *Per Vintervento alie associationi funebri, i religiosi cerchino di procedere di accordo* coi *clero ricettizio, senza perd essere obbligati a rinunciare* a: *loro diritti, in conformità dei Canone* 1233 § 1 dei *Codice* ».

Con ossequi della più alta stima, mi professo devotissimo.—Vincenzo La Puma.

• Procurator» Generali O.F.M.: Pal. Clero 20,11 (1941) 236. Ada. B. GUGUELMJ in Paf. Clero 20.11 (1941) 235-237.

372

1921 AUG 20.-SC CONS. DECR. AAS 13 (1921) 430-432

Circa proponendos ad episcopale ministerium pro **DIOECESIBUS RITUS LATINI IN POLONIA**

1. Ad proponendos Apostohcae Sedi sacerdotes ad episcopale ministerium idoneos ac dignos, conventus Episcoporum ritus latini in Polonia fient tempore et modo infra assignatis.

2. Quolibet triennio, sub initium Quadragesimae, incipiendo ab nn. 1922, omnes et singuli residcntiales Episcopi Polonae. iuxta modum infra statutum, Metropolitano seniori, qui Praeses erit conventus, sacerdotum nomina indicabunt, quos dignos episcopali ministerio existimabunt. Nil autem vetat quominus, hos inter, alterius etiam dioecesis vel provinciae sacerdotes proponantur; sub graci tamen exigitur ut. qui proponitur, personaliter et ex diuturna conversatione a proponente cognoscatur.

3. Una cum nomine candidati, aetatem quoque, quando fieri potest, designabunt, eius originis et actualis commorationis locum, atque officium quo principaliter fungitur.

4. Antequam determinent quem proponant. Episcopi poterunt a proprio Auxiliari seu Suffraganeo, si quem habeant, ct ab aliis viris ecclesiasticis prudentioribus, etiam clcrl regularis, necessarias notitias exquirere, ita tamen ut finis huius inquisitionis omnino lateat. Notitias vero quas seu viva voce seu scriptis receperint.

nemini patefaciant, nisi forte in Episcoporum conventu, de quo inferius.

5. Nomina qua Episcopi iuxta art. 2 proponent, nulli abi praeterquam confcrcntiae Praesidi manifestent.

6. Praeses, habitis ab Episcopis candidatorum propositionibus. suas adiiciat- omnium indicem ordine alpha-
431 betico conficiat et. reticitis pro/ponentibus. hanc notu-Um transmittat singulis Antistitibus, ut hi opportunas investigationes peragere valeant de qualitatibus eorum quos personaliter et certa scientia non cognoscant.

7. Investigationes eiusmodi maxima secreti cautela peragendae erunt, ut supra num. 4 dictum est. Quod si vereantur rem palam evasuram, ab ulterioribus inquisitionibus abstineant.

8. Dic et loco a Praeside determinandis, omnes memorati Episcopi convenient ad seligendos eos qui Sanctae Sedi ad episcopale ministerium proponi debeant. Convenient autem absque ulla solemnitate, quasi ad familiarem congressum, ut attentio quaelibet, praesertim diariorum et ephemeridum, et omne curiositatis studium vitetur.

9. In conventu, invocato divino auxilio, praestandum erit a singulis. Praeside non excepto, tactis Ss. Evangeliis, lusiurandum de secreto servando, ut sacratius fiat vinculum quo omnes adstringuntur: post hoc regulae ad electionem faciendam legendae erunt.

10. Deinde unus ex Episcopis praesentibus in Secretarum eligetur.

11. His peraclisf ad disceptationem venietur, ut Inter tot exhibitos, digniores et aptiores seligantur. Id tamen relati Christo praesente et sub Eius obtutu fiet, omni humana consideratione postposita, cum discretione et caritate, supremo Ecclesiae bono divinaque gloria et animarum salute unice ob oculos habitis.

12. Candidati maturae sed non nimium provectae aetatis esse debent; prudentia praediti in agendis» quae sit ex ministeriorum exercitio comprobata; sanissima et non communi doctrina exornati, et cum debita erga Apostolicam Sedem devotione coniuncta; maxime autem honestate vitae et pietate insignes. Attendendum insurer erit ad capacitatem candidatorum quoad temporalem bonorum administrationem. ad conditionem eorum fimiliarem, ad indolem et valetudinem. Uno verbo, videndum utrum omnibus iis qualitatibus polleant, quae ln optimo pastore requiruntur, ut cum fructu et aedificatione populum Dei regere queant.

13. Discussione peracta, fiet hac ratione scrutinium:

a) Qui omnium Episcoporum sententia, quavis demam de causa, visi fuerint in disceptatione ex numero proponendorum expungendi, ii in suffragium non vocabuntur; de ceteris, *etiam probatissimis,* suffragium feretur.

b) Candidati singuli ordine alphabetico ad suffragium proponentur: suffragia secreta erunt

c) Episcopi omnes. Praeside non excepto, pro singulis candidatis tribus utentur taxillis seu calculis, albo
C2 «eilicet. nigro, tertioque alte/rius cuiuscumque coloris: primo ad approbandum, altero ad reprobandum, tertio ad atulensionem Indicandam.

d) Singuli Antistites, praeeunte Praeside, in urna ad hunc finem disposita taxillum deponent, quo dignum. *coram Deo et graviter onerata conscientia,* sacerdotem aestimabunt qui in suffragium vocatur; reliquos taxillos bmeu in urna alia, pariter secreto, deponent.

cl Suffragiis expletis. Praeses, adstante Episcopo Secretario» taxillos in prima urna depositos extrahet, et eorum speciem coram omnibus numerabit scriptoquc idootabit

14. Quamvis vero Summus Pontifex sibi reservet, dioecesi vel archidioecesi aliqua vacante, opportunis modis consilia ab Episcopis vel Archiepiscopls requirere. ut personam eligat quae inter approbatas magis .donea videatur dioecesi illi regendae, nihilominus fas erit Episcopis in eodem conventu indicare, generali saltem ratione, cuinam dioecesi, maiori ve) minori, tranquillae et ordinatae, an etiam multis subsidiis Indigenti, candidatos magis idoneos censeant, et quibus de causis.

15. Episcopus a secretis, discussione durante, diligenter adnotabit quae de singulis candidatis a singulis suffragatoribus dicta fuerint; quaenam discussionis fuerit conclusio; denique quinam tum in primo scrutinio, tum m secundo <si fiat» fuerit exitus, ct quidnam spedalhu iuxta art. 14 fuerit dictum.

16. Antistites a conventu ne discedant, antequam »b Epbcopo Secretario lecta fuerit relatio ab eodem confecta circa nomina proposita, candidatorum qualitates et obtenta suffragia, eamque probaverint

17. Actorum exemplar a Praeside, a Praesule a secretis et a ceteris Episcopis praesentibus subsignatum, quam tutisime ad Sacram hanc Congregationem mittetur. AcU vero ipsa penes ipsum Praesldem in archivo secretissimo Sancti Officii servabuntur, destruenda tamen post annum, vel etiam prius, si periculum violationis secreti immineat

18. De cetero fas semper erit Episcopis, tum occasione propositionis candidati tum vacationis alicuius sedis, praesertim maioris momenti, litteras Sacrae huic Congregationi vel ipsi Ssmo Domino conscribere, quibus mentem suam circa personarum qualitates sive absolute. sive relate ad provisionem dictae sedis, patefaciant

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Consistorialis, die 20 augusti 1921.—C. Card. De ^ai, Ep. Sabinen.. *Secr.* Alolsius Sincero, *Adsessor.*

373

1921 SEP 26.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

De modo erigendi paroecias in S. F. A. S.

Illfrio e Ririo Signore:

In risposta ai dubbi inviatl da V.R. in data 29 settembre 1921 (n. 1578-D alia S. C. Concistoriale, e da essa rimessi a questa Commissione, come da lettera dei 20 Marzo 1921: cioè:

1. Per la validité della erezione di una parrocchia. *che non abbia* il *carattere* di beneficio, è necessario che rOrdinario emani un decreto formale, con cui dichiari esplicitamente che erige un certo distretto a parrocchia. oppure basta che, fatta la divisione di un dato territorio in più distretti con determinati confini, assegni a ciascun distretto un rettore. che abb'.a cura del popolo. con una chiesa corrispondente. a tenore del Can. 216. §5 1. 3?

2. Quatenus affirmative ad primam partem et negative ad secundam, i distretti, nei quali prima del Codice si verificavano le tre condizioni. ora accennate. divennero parrocchie dopo la promulgazione del Codice, anche se non vi è stato per esse il decreto, che sarebbe necessario per quelle che furono erette dopo 11 Codice?

3. In quei territori nel quali, prima del Codice, esistevano cumulativamente più parrocchie. o meglio, quasi-parrochie. una cioè quasi principale per gli abitanti del territorio, independentementc dalla loro nazionalità o stli^e. una, o più altre, per il popolo di una certa nazionalità o stirpe, come per esempio glTtaliani. i Polacchi, i Negri, etc., ha VOrdinarlo bisogno del beneplac.lo apostolico per erigere gli antichi distretti in parrocchie. se si lasciano intatte le parrocchie che ivi si trovano per i popoil di nazionalità o stirpe diversa?

Il sottoscritto Cardinale. Présidente della Commissione risponde: Ad primum: nepa tire ad primam partem: *affirmative* ad secundam, con Vawertcnza che la parrocchia a norma del Canone 1411, n. 5. è sempre beneficio ecclesiastico, sia che essa abbia una congrua dote, constituit» a norma del Canone 1410, sia che. ln mancanza di essa. sia crctta a norma del Can 1415. 5 3.

Ad secundum: *provisum* in primo.

Ad tertium: *negative.*—P. Card. Gasparrx. Euig Sincero. *Segretario.*

• Ad DcleçVtm Arertolicun In 5. F critte Sic9olrSe A. SABETTI - T. BARRET. Coapwitar «rorxlH, Eboreci 1931 p. 1103-1104 VH« Infra onrrn Defeettl Apoctolld sub dio 10 No» 1933: LE 462.

1921 OCT 26.-SC REI DECL. AAS 13 (1921) 538-539

Declaratio circa religionum **coKsnrUTiaxrs** codici conformatas. **s. CONGREGATIONI PRO REVISIONt SVBIKIENDAS.** EX DECRETO 26 ILN11 1918 II.E 101]

Iam inde ab anno 1918 haec Sacra Congregallo mandavit ut omnes relfgtane luris pontificii suas regula

seu constitutiones ad praescripta Codicis iuris canonici conformatas emendarent, ac textum emendatum eidem pro revisione subiicerenL

Verum non pauca obstiterunt quominus revisio expedite procederet; praeterquam quod numerus ingens constitutionum iam tempus non breve exigat pro revisione, plures ex illis quae ad Sacram Congregationem missae fuerunt, non respondent conditionibus necessariis ad hoc ut textus emendatus probari possit.

Ut haec vitentur incommoda. Sacra Congregatio monet Moderatores et .Moderatrices generales religionum, nec non monialium Antistitas, ut in hoc negotio sequentia prae oculis habeantur:

I. Ad hanc Sacram Congregationem mittendae sunt tantummoao constitutiones seu statuta aut quocumque alio nomino appellentur, quibus regitur religio, quorum textum a Sede Apostolica approbatum fuisse constet

II. Cura emendandi textum Codici conformatum sit ipsi Ordini aut religioni vel monasterio, et duplex exemplar, ita emendatum, mittatur ao hanc Sacram Congregationem.

III. Emendetur textus tantummodo in iis in ouibus constitutiones Codici opponuntur, vel aliquid addatur si deficiat, et adhibeantur, quoad fieri potest, verba ipsius Codicis.

IV Si occasione huius revisionis aliqua religio velit quasdam mutationes non necessarias, seu a Codice non praescriptas, in constitutiones inducere, hoc ne fiat in textu emendato, de quo superius, sed mittantur ad Sacram Congregationem, pro facultate obtinenda, separatae preces, in quibus et textus iampridem approbatus et textus propositus per extensum referatur, rationesque immutationem suadentes proferantur.

Petitio autem non acceptabitur ab hac Sacra Congregatione nfsl immutationes in Capitulo generali fuerint
539 discussae et approbatae. SI/ tamen agatur de minoribus aut de verbis substituendis, vel de abrogandis usibus qui in desuetudinem ob temporum et morum diversitatem iam abierint, aut aliis similibus, sufficiat consensus Consilii generalis.

V. Ne autem discrepantiae oriantur in textu constitutionum identico. quibus diversae domus aut monasteria sui iuris eiusdem Ordinis aut Instituti utuntur, statuit Sacra Congregatio pro talibus constitutionibus unicum emendationum textum ab omnibus et singulis domibus esse acceptandum, vel cura ipsarum domorum propositum, vel cura huius Sacrae Congregationis exaratum.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis dc Religiosis, die 26 octobris 1921.—Theodorus Card. Valfrê di Bonzo. *Praef.* Maurus M. Seraflni, Ab. O. S. B. *Secr.*

Ada J. CREUSEN in NrT 49 (1922) 155-158; Ph. MAROTO Li C»R 3 (1922) 4-8; PrM 10 (1922) 362-354.

1921 OCT 26.-SO RIT., DECR. AAS 13 (1921> 543-544

URBIS et ORBIS

Nonnulla festa cum officiis et missis propriis UNIVERSAM ECCLESIAM EXTENDUNTUR

Sanctissimus Dominus noster Benedictus Papa XV plu nmnrum Sacrorum Antistitum velis prcclbusque obsecundans, atque^ peculiaribes validtsque rationibus permotus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto. Festa proutl sequuntur. cum Officiis et Minis propriis et approbatis, ad universam Eccleuam amedo extei atque Kalcndario ct Proprio Sanctorum Breviarii et Missalis cminl in futuris editionibus et mpeeUvis locis inseri statuit ac decrevit:

T. Dominica Infra Octavam Epiphaniae. Sanctae Familiae Iu«u. Mariae. loscph. duplex maius (cum iisdem privilegiis ac luribus praefatae Dominicae). Com. Dominicae et Octavae.

II Die Tl martii. S Gabrielis Archanxuli. duplex malus

III. CXe 28 iunii. S Irenari Ep. ct Mart . duplex. Com Vigiliae reposito Freto S. Leonis Papie et Conf. ln diem natalem 3 iulii.

IV. Die 24 oeUibrlt. S. Ruphaelis ArcbunxeH. duplex matua

Neminem late' qwintum sit aequum et salutare <Hrn··slKoe familiae »ρ«;ηυ* societati condet >ti«nrm Sanatur Famlllae ab Apostolica sedr eonstltutam. le«tbus firmatam «tque Indulgentiis ct privilegiis sprciatUn pro sodalibus c* parochis honestatam, fovere ac propagare, et ad hunc etiam finem in universa Ecclesia peculiari ritu liturgico. atque iugi ac fructuosa beneficiorum meditatione et virtutum imitatione. Sanctam Familiam Nazarenam recolere ac celebrare ›. Nec minus congruum est etiam ad incrementum pietatis, ipsiusque a Sancta Familia onsocLitionis. divinam nusionem utriusque Archa jell, nempe S. Gabrielis ad annuntiandum Dominicae ncamationis mysterium. ei S. Raphaells cuius conlata ln Toblae familiam beneficia in Sacris Lattens describuntur, religiosa celebritate commemorare./

Har.c occasionem nacto Beatissimo Patri placuit etiam grato animo et liturgico more honorare illum S. Polycarpi Smyrncnsis Episcopi discipulum. Lugdunensem Ep. ct Mart qui in suo opere *Adversus hnereses* lib. III. magnificum testimonium m perpetuam memorian de Romana Ecclesia reliquit, scribens. Ad hanc enim Ecclesiam propter po- lentiorem principalitatem necexse est omnem convenire Ecclesiam, hoc est eos qui sunt undique fideles Hac (Romanorum Pontificum» ordinatione et successione ea quae est ab Apostolis in Ecclesia traditio et ventatis praeconatio pervenit usque ad nos ” ».

Nec omittendum est quod ex authenticis constat documentis S. Eleutherium Romanum Pontificem a Lugdunens Ecclesia per litteras de nonnullis quaestionibus consultum S Irenaeo litterarum latori Apostolicas tradltior.es quai Romana Ecclesia servaverat illibatas, aperuisse».

Itaque idem Sanctissimus Dominus noster omnia quatuor supradicta Festa, sub respective ritu. Officio ct Missa, approbata et universae Ecclesiae Latini ritus concessa, ab utroque Clero saeculari et regulari aliisque omnibus qui ad divinum Officium recitandum ex praecepto adstnnguntur. lussit peragenda inde ab anno 1922 proxime sequenti ; facta tamen potestate Ordinariis locorum et Superioribus maioribus Ordinum seu Congregationum reculanum. quatenus in Domino ipsi hoc expedire iudtcavennt. huiusmodi obligationem pro suis subditis differendi m ulteriorem annum 1923. Servatis de cetero Rubricis atque Apostolicae Sedis Decretis, memorata Festa qurquo medo respicientibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die *26* octobris 1921.—A Card. Vico. Ep. Portuen ct S. Rufinae. S. R *C. Pracf.* Alexander Verde, Secr.

» Cf *Decr. auth. S. R. C.*. nn. 3777. 3778. 3802 (vol. III). : I. P. Migre. *Cursus Patrologiae,* ser. graeca. vol. II, eoi. 849, 651. » *OU.* propr. Hora. (27 mali) Ss. loannis I, Urt» ni I et Eleutherii Pp. et Mm., lect. VI.

Adn. *J.* PAUWELS in PrM 10 (1922) 373-374 ef in NrT 49 (1922) 385-389; EL 35 (1921) 491-492; ME 34 (1922) 13-14

19*21 NOV 3.-SC REL.. INSTR. AAS 13 (1921) 539-54«

Instructio de secundo novitiatus anno

Plures exstant rchgioncs in quarum constitutionibus praescribitur alter novltiatus annus ct facultas fit Superioribus adhibendi tyrones, eo perdurante, in operibus Instituti exercendis. Ne vero exinde aliquid detrimenti capiat tyronum religiosa informatio et abusus qui irrepere possent arceantur, haec Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, occasionem nacta revisionis constitutionum singularum religionum ad Codicem conformatarum, rem diligenti studio rubfeclt et Eminentisslmi Patres, in plenario coetu diei 17 iunii 1921. omnibus perpensis, sententiam suam aperuerunt, quae in audientia diei 25 eiusdem mensis Ssmo D. N. Benedicto PP. XV relata fuit.

Sanctitas porro Sua sententiam probavit simulque mandavit, ut hac de re instructio ederetur, cui omnes t singulae congregationes religiosae, in quibus secundus novitiatus annus ex constitutionum praescripto peragitur. integre se conformare teneantur.

I. Quoties igitur constitutiones praescribant secundum novitiatus annum in coque sinant novitios in operibus propriis Instituti se exercere, hoc liceat, salvis fundamentalibus novltiatus legibus. Ideoque prae oculis habendum est novitiatum esse institutum ad novitiorum animos informandos, in iis quae ad vitia extirpandx motus animi compescendos, virtutes acquirendas necnon vitam regularem addiscendam per' constitutionum studium. pertinent: ut novftlt ad Christianam perfectionem per cvangelicorum consiliorum ac votorum professionem. In quo praecise cuiusque religiosi finis consistit tendere discant. Et iure merito no tlatus ultra annum praescribitur m aliquibus Institutis, ex eis praecipue quorum religiosi operibus exterioribus dant operam, qu ppe qui variis distracti curis· saeculi periculis magis obnoxii, solidiore atque firmiore spiritus fundamento egent. Quamobrem mandat haec Sacra Congregatio ut.

utiam secundo novitiatus anno perdurante, ante omnia quaelibet munia disciplina spiritualis vitae apprime curetur.

II. Fas tamen esto, secundo novitiatus anno, novitio vel novitiae Instituti operibus vacare si id ferant constitutiones: verum prudenter et moderate id fiat, tantummodo ad novitiorum instructionem: nec unquam in iisdem operibus tyrones adeo occupentur, ut per se soli officia exerceant (v. gr.: supplendo in scholis magistris aut quasi-magistris absentibus, vel in nosocomiis infirmis ministrando), sed operibus ipsis vacent sub directione et vigilantia gravis religiosi, vel religiosae, qui verbo doceat exemploque praecurrat

IIL Si quando a constitutionibus permittatur ut novitius vel novitia, secundo novitiatus anno, ad opera Instituti extra domum novitiatus mittatur, hoc nonnisi per modum exceptionis agatur et dummodo gravis adsit causa, quae id suadeat: haec autem causa ex parte oovitii vel novitiae se habere debet, quatenus in domo novitiatus aut sufficienter institui nequeant, aut ibidem aliter permanere non valeant; numquam vero, sub quocumque praetextu, sufficiens esse causa possit necessitas aut utilitas religionis, si, exempli gratia, ex deficients religiosorum novitii in operibus Instituti illis substituerentur.

IV. Sive autem in domo novitiatus, sive extra, tyrones permanserint, duobus ante professionem mensibus ab omni opere externo abstineant, si extra novitiatum fuerint, ad illum revocentur, ut per integrum bimestre ad professionem emittendam, in spiritu suae vocationis firmati, se praeparent.

V. Ssmus Dominus Noster Benedictus Pp. XV in audientia habita a R. D. P. Ab. Secretario die 3 novembres 1921 tenorem huius Instructionis approbavit eamque ab omnibus servari mandavit

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis die mense et anno ut supra.—Tn Card. Valfbé di Bonzo. *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B. *Secr.*

Ada. ». CREUSEN In NrT 49 (1922) 16Q-164; Ph. MAROTO ta CaR 3 (1922) 33-44; ME 34 (1922) 9-11; PrM 10 (1921) 365-357.

IUI NOV 9.-SC RITUUM, DECR. AAS 13 (1921) 545

ROMANA

Pro **ran v** post octavam ssmi corporis christi, sacra-**nssnn** cordis iesu eucharistici officium proprium cum **RESPONDENTE MISSA APPROBATUR**

Instantibus compluribus Revmis Ordinariis dioecej.um. Sanctissimus Dominus Noster Benedictus Papa XV, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto. Officium proprium cum respondente Missa *Sacratissimi Cordis Icsu Eucharistici* exhibitum et ab ipsa Sacra Congregatione revisum, prouti in separato prostat exemplari, approbare dignatus est. illudque feria V post octavam Ssmi Corporis Christi adhibendum decrevit

Peculiaris ratio et finis huius Festi cum Ofiiclo et propriis, ad commemorandum Domini Nostri lesu Christi amorem in Eucharistiae mysterio, enucleatius explicatur in Sacris Litteris et in operibus sanctorum Ecclesiae Patrum ac Doctorum, atque etiam innuitur in :2a pia. usitata et a Summo Pontiiicc Pio VU probata oratione: Ecco /in *dore* e *giunta.* etc. '—Insimul ln iteratis supplicantium precibus ipsiusque Beatissimi Pa-ir votu aller finis est. mediante hoc Festo, mag's exclure in christifidclium animis fiduciam et accessum in Sanctissimae Eucharistiae mysterium, eorumque corda ferventius inflammare igne divini amoris quo Dominus Noster lesus Christus, infinita caritate in Corde suo flagrans, sanctissimam Eucharistiam instituit, suosque discipulos in eodem sacratissimo Corde suo custodit ac diiigX vivens et manens in eis sicut ipsi vivunt et Tosent m illo, qui in eiusdem sanctissimae Eucharistiae myiterio se nobis offert ac donat, victimam, socium, cibum, viaticum et futurae gloriae pignus.

Hoc autem Festum eadem Sanctitas Sua clero saeculari huius Almae Urbis et singulis dioecesibus petentibus. sub ritu duplici maiori benigne concessit, servatis de cetero Rubricis atque Apostolicae Sedis decretis. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Die 9 novembris 1921.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

• *Raccolla di orazioni c pie opere per le quali* **sono** *etale concexsd dai S&mmi Ponlefici le tante tnduiçense.* **H/rea, 1838. p. 106. n. 73.**

Adn. P. CHARLES (n NrT 49 (1922) 325-328; L PAUWELS .n PrM 10 (1922) 375; EL 36 (1922) 6-7; ME 34 (1922) 14-15.

1921 NOV 10.-SC RIT., RESP. AAS 13 (1921) 566

De ratione recitandi vel cantandi **LITANIAS** lauretanas

DUBIA

Expostulatum est a Sacra Rituum Congregatione pro opportuna declaratione:

I. An in Litaniis Lauretanis ita cantari possit prima tripla invocatio ad personas Ssmae Trinitatis, ut Sacerdos cantet *Kyrie eleison, Christe eleison,* et populus repetat *Kyrie eleison, Christe eleison,* et postea idem Sacerdos prosequatur *Christe audi nos. Christe exaudi nos,* et populus respondeat *Christe audi nos, Christe exaudi nos?*

II. An loco dicendi ter Agnus *Det* in fine Litaniarum. semel tantum dicatur: « Agnus Dei qui tollis pec-« cata mundi, parce nobis Domine, exaudi nos Domine. < miserere nobis? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis respondendum censuit: *Negative* iuxta Decreta, et servetur integer Ordo Litaniarum cum indulgentiis adnexis adurobatus, nempe: *Kyrie eleison - Christe eleison - Kyrie eleison,* etc., usque ad finem.

Atque ita rescripsit ac declaravit.

Die 10 novembris 1921.—A. Caro. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, Sccr.

Adn. EL 36 (1922) 51-52; PrM 10 (1922) 376.

1921 NOV 17.-COM. BIBL., DECL. AAS 14 (1922) 27

De additione variarum lectionum in editionibus **VERS1ONIS VULGATAE NOVI ET \ETERIS TESTAMENTI**

In Praefatione ad Lectorem editionis Cicmentinac versionls Vulgatae Sacrarum Scripturarum legitur:

« Porro in hac editione nihil non canonicum nullae « ad marginem concordantiae (quae posthac inibi apponi c non prohibentur) nullae notae, nullae variae lectiones, « nullae denique praefationes. Sed sicut Apostolica c Sedes industriam eorum non damnat, qui concordsn-< tias locorum, varias lectiones, praefationes S Hiero-« nymi et alta id genus in aliis editionibus inseruerunt; « ita quoque non prohibet, quin, alio genere rhanicterh» < ln hac ipsa Vaticana editione elusmodi adiumenta pro c studiosorum commoditate atque utilitate ln posterum « adiiciantur: ita tamen, ut lectiones variae ad margi-« nem ipsius textus minime adnotentur ».

Quum autem sint qui putent ultimis hisce verbis prohiberi additionem variarum lectionum non solum in margine laterali, verum etiam in inferiore rcu ad calcem textus, quaesitum est a Pontificia Commissione Biblica: utrum liceat In editionibus versionls Vulgatae tam Novi quam Veteris Testamenti lectiones varias a Pave huiusmodi studiosorum adlumcnta ad calcem textus adiicere?

Re examinata. Pontificia Commissio Biblica respondit: *Affirmative.*

Quam resolutionem SsiTius Dominus Noster Benedictus Pp. XV in audientia diei 17 novembre 1921 ad·probaro dignatus est.—Henricus Laurentius Janssen?, O S. B., Ep. Belhsaicen^ *Consultor* ab Aeiif.

Ada. PrM 11 (1922) 4B.

1921 DEC 1.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

De **CONFESSARIO OCCASIONALI** religiosarum adeundo

Dubio ab Amplitudine Tua proposito huic S. Congregationi circa dispositionem can. *522* CJC. videlicet:

c Quomodo se gerere debeant religiosae, quae in propria communitate degentes ad suae conscientiae tranquillitatem, inscia antistita, adire velint confessorium ab Orainano loci pro mulieribus approbatum? »

Haec S. Congregatio haud respondendum esse censet, cum agatur de casibus practicis, qui ex Doctorum sententiis solvi possunt.

Attamen opportunum duco, cum A. T. communicare votum Rmi. P. Consultoris, qui de eadem re sententiam rogatus, ita responaendum censuiL

‹ Canon *522* permittit quidem, ut religiosa utatur occasione, si quae se dederit, adeundi, ad quietem suae conscientiae, quemlibet confessorium pro mulieribus approbatum, kque etiam inscia Antistita: nullo pacto autem, sive antistitae, sive Ordinario officium creat talem occasionem procurandi: ac multo minus ideo quidquam mutandum est in disciplina clausurae vel in constitutionibus. Ad dubium vero:

« quomodo se gerere debeant religiosae, quae, in propia communitate degentes, ad suae conscientiae tranquillitatem, inscia Antistita, adire velint Confessarium ab Ordinario loci pro mulieribus approbatum?

respondentum esse censeo:

‹ occasionem exspectent, qua. nulla violata regula dc egressu, id facere queant: ac patienter ferant, nullam talem se ipsis offerre.»

Haec a me significanda erant Amplitudini Tuae, cui omnia fausta adprecatus a Dno. peculiari obsequio permane Amplitudini Tuae addictissimus.—Maurus M. Serafini. Abb. O. S. B., *Secr.*

* **Mtarfo Osrabrwçcnil.Prol N. 1884*21: AKKR 102 (1922) 34 A4n REGATILLO a 251.**

1921 DEC 2.-8C PR. FIDE, INDULT. AAS 13(19211565

Privilegium anticipandi matutinum cum laudibus conceditur **SACERDOTIBUS FIAE UNIONIS CLERI A MISSIONIBUS ADSCRIPTIS**

RESCRIPTUM

Ex audientia Ssrni diei 1 decembris 1921: Sanctitas Sun. ad relationem infrascripti Cardinalis Sacrae Congregationis dc Propaganda Fide Praefecti, benigne dignata est concedere ut singuli sacerdotes qui nomen dederint aut daturi sint in posterum Piae Unioni Cleri a missionibus, anticipare possint vel a meridie recitationem Matutini cum Laudibus subsequentis diei, dummodo tamen officium diei iam persolverint

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 2 decembris 1921.—G. M. Card. Van Rossum, Praef. Petrus. Archlep. Diocletanus, Secr.

Adn. l C in PrM 10 (1922) 359

1921 DEC 10.-SC CONCILII. RESOL. PART.·

DIOECESIS M.

DE FUNDATIONIBUS MISSARUM ADMINISTRATIS A CONFRATERNTTATLBUS erectis in ecclesiis reugiosorum

(Per *summana precum)*

L'Ordinario di M. riverentemente espose alia Sacra Congregazione dei Concilio:

« Che con rescritto della Sacra Congregazione dei ‹ Concilio del giorno NN. n. N., venne autorizzato a fare una fusione dei legati dl Messe fondati nella ‹ sua diocesi, per ciascuna parrocchia o centro, di ma- « niera che TUfficio incaricato per la distribuzione di « Messe, commette ai diversi sacerdoti la celebrazione ‹ di un determinato numero di Messe con l'intenzionc e *ad mentem fundationis prout de iure.*

« *Che onde* mettere in pratica tale fusione VOratore ‹ venne pure munito, mediante ll succitato rescritto. « della dispensa dagli obblighi di tempo e di luogo, fer- ‹ ma Tosservanza uell'Altere p.-iv:lcg-ato.

‹ Atteso pertendo il permesso, non che la dlmmu- ‹ zione dei numero dclle Messe, quale necessaria c conseguenza dell'aumento dell'clemosina. come stabl- « lite per l'altro decreto della Sacra Congregazione • Concistoriale dei 7 settembre 1919 [LE 189 sub die « 29 iunii 1919). per cui se ebbe pure una marcata ‹ deficienza nelle Messe manuali, riverentemente co- « manda a cotcste Sacra Congregazione:

« I. Le fondazioni di Messe amministrate da Cod- • fraternitate soggette all'Ordinario, ma erette neUe ‹ chiese dei Religiosi, debbono essere comprese con ‹ quelle per le quali si ottenne la fusione e quindi c ancora la relativa dispensa dagli obblighi di tempo « e di luogo?

« In caso affermativo.

‹ П. a) La celebrazione di dette Messe dev'esscre « riservate ai religiosi, quando la fondazione non chia· « ma direttamente i Religiosi per dette celebrazione ma « assegna soltendo la loro chiesa? E in caso negativo ‹ ad α):

« b) Dove nella fondazione non si parla nè di per- « sone nè di luogo. ma si affida unicamente famini- ‹ nistrazione alia Confraternita, puô l'Ordinario disporre « della celebrazione delle Messe a favore dei clero se- **t** colare? Inoltre.

c) Per le Messe non fondate, solite commettersi da « dette Confraternité, e per quelle che vengono cele- « braie per confratelli e consorelle defunti, come deve ∎ diportarsi l'Ordinario, puô egli disporne a favore del « clero secolare, o deve riservarle pei Religiosi nella « cui chiesa è eretta la Confraternita? ».

Quare, etc.

Gli E.mi Padri, nella plenaria dei 10 dicembre 1921 rescrissero:

Ad primum: *Negative.* Ad secundum: *Provisum* in primo.

La quai risposte fu confermate dal S. P. e comuntcate successivamente all'Ordinario.

• ME 39 (1927) 257-258. Adn. Ph. MAROTO In CpR 8 (1927) 430-431: ME 39 (1927) 258-259.

383

1921 DEC 17.-SC REL., INDULTUM. PART.·

Probatur consuetudo ordinis ss. trinitatis intimandi **ELECTO ELECTIONEM POST FACTAM CONFIRMATIONEM**

Preces - *Beatissime Pater, P. Fr.* Francisais Xaverius ab Immaculate Conceptione, Minister Generalis Ordinis SSrr.ac Trinitatis Excalceatorum ad S. V. pedes humillime provolutus exponit: quod ex consuetudine plus quam centenaria et immemorabili in Ordine praefato electio alicuius in quodque munus Superioris electo non intimatur statim post electionem iuxta recentem canonem 175. sed solum post electi in munere confirmationem. — Petit igitur ut in posterum idem fieri valeat — ₮ quia cx recenti Iuris praescriptione plura Ordini mala obvenire possunt; namque religiosi ad sustinenda Superioratuum onera aptiores, digniores et probiores. spirituale propriae animae detrimentum metuentes, electioni facile renuntiant, quo omne ius ex electione quaesitum amittunt (can. 176, 5 1). nec proinde in munere ad quod electi fuerunt, confirmari possunt eo quod facte renuntiatio efficax est seu statim effectum Juridicum sortitur, nec reiici potest; minus vero apti et digni ac imperfectiores libentissime electioni consentiunt, ex quo sequitur quod isti et non illi ad munera assumi debeant cum magno disciplinae regula ris damno: quod inconveniens certe vitaretur, si post factam confirmationem electio intimaretur electo, prout semper in praedicto Ordine factum fuit, eo quod in hoc casu renuntiatio iuxta prudens eius cui competit ludicium reiici posset vel admitti; — 2." quia, iuxta cano-

nem 5, vigentes consuetudines si < centenariae sint et immemorabiles, tolcrari poterunt, si Ordinarii pro focorum ac personarum adiunctis existiment eas prudenter submoveri non posse ». Iam vero, ob allatas rationes, imprudens videtur praedictam consuetudinem plus quam centenariam et immemorabilem submovere; 3? quia petita gratia ob easdem forte vel similes causas Ordini Praedicatorum concessa a S. V. est post novi Codicis luris Canonici promulgationem. Et Deus etc.

Rescr. - Vigore facultatum a Sanctissimo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis benigne annuit pro gratia servandi in futurum centenariam Ordinis consuetudinem et rationem communicandi electo electionem post confirmationem in munere. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae die 17 decembris 1921.—Theodorus Card. Valfré de Bonzo, *Praef.* Vincentius La Puma. *Subsecr.*

• Prot. N 8088-21: AOST 1 (1919-23) 305-306

ANNUS 1922

384

1922 IAN 11.-SC RITUUM, DECR. PART.

Nova martyrologii romani editio approbatur

Praesentem Martyrologii Romani Vaticanam editionem, quae prima post typicam anno 1914 editam evulgatur, dili-Center revisam, accurate correctam et propriis recentium Sanctorum Officiorumque Elogiis opportune adauctam. Sirctissimus Dominus noster Bexldicrus Papa XV. referente lolrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto. approbavit, eamque in publica et privata divini Officii recitatione adhibendam esse sancivit. antecedentibus nihilominus editionibus ipsius Martyrologii. donec consumantur. libere permissis, dummodo. in publica saltem Martyrologii lectione. Officiorum novissime ad Ecclesiam universam extensorum. Elogia supleantur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11 ianuarii 1922.—A. Card. Vico. Ep. Portuensis et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

• EL 38 (1924) 45. Adn. N. N. In EL 38 (1924) 355-359: AOMCip 40 (1924) 131 136; EL 38 (1924) 45-47.

385

1922 IAN 14.-SC CONC. RESP. AAS 14 (1922) 160-161

L AUDEN.

Dubia- circa donaria votiva et alienationes

Attentis deductis et resolutis in causa Dioecesis N. *Denariorum votivorum,* die 12 iulii 1919 (A. *A. S.,* XI, p. 416) (LE 194], Ordinarius Laudcnsis ab hac Sacra Congregatione reverenter postulavit infrascriptorum dubiorum solutionem:

I. Utrum ad alienationem rerum utcumque pretiosarum, semper necessarium sit beneplacitum Apostolietim. an possit Ordinarius intra certos summae limites huiusmodi alienationem permittere.

II. Utrum ad alienationem quorumcumque donariorum votivorum requiratur beneplacitum Apostolicum, an possit Ordinarius de eisdem disponere, intra certam ntmmae quantitatem.

III. An ad alienationem donariorum votivorum requiratur beneplacitum Apostolicum, quando ipse oblator donarii in alienationem ultro consentiat

IV. Utrum mera oblatio doni ad altare vel ad sacram iconem, praesumptionem voti secum ferat, an positive constare debeat donarium ex voto oblatum esse./

V. An in Ordinarii facultate sit. quando Consilium administrationis et Capitulum cathédrale inter se dislentiant, supplere alterutrius consensum, tum m negotio alienationum tum in quovis aequipollenti contractu.

Die 14 ianuarii 1922. Sacra Congregatio Concilii in plenariis Emorum ac Revrhorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, perpensis omnibus, respondendum censuit:

Ad 1. Ad Pontificiam Commissionem Codicis pro canonibus authentice interpretandis.

Ad 2. *Affirmative* ad primam partem: *negative* ad alteram.

Ad 3. *Affirmative.*

Ad 4. Donarium praesumi votivum nisi de contraria donatoris vel offerentis voluntate aliunde constet

Ad 5. *Negative.*

Facta autem de praemissis SSfno Domino Nostro Benedicto PP XV relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, in Audientia postridie habita, Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.—D. Card. Sbarretti, *Praef.* I. Mori. Secr.

Adn. J CREU5EN in NrT 49 (1922) 431-433: REGATIU.O n 759.761: IP 2 (1922) 56-57; ME 34 (1922) 105-106; PrM 11 (1922) 9-11.

386

1922 IAN 14.-SC CONCIUI, RESOL. PART.

TARRACONE N.

Servitii choralis. seu absentiae ex indulto legitlmae

Capitulum ecclesiae cathedralis Tarraconensis sequentem supplicem libellum H S. Cong. porrexit: “ Canonicos huius “ almae Ecclesiae insequutos fuisse, iam a tempore Immc- ~ morabili. veterem consuetudinem, quae viguit apud ce- ‘ teras omnes Ecclesias nostrae Hispaniae, lucrandi fruc- “ tus praebendae pro horis quibus Choro abfuerint, amissis “ quotidianis distributionibus, quin dies Absentiae non In- ⁂ tegri supputarentur intra tres menses vacationum

⁂ Ex quo vero huic Capitulo Innotuit declaratio S. C. C M diei 10 julil anni 1920 (Toletano et AUanun) [LE 2β$I qua. " post promulgatum CxJicem. decidebatur Illam nostram " consuetudinem esso penitus reprobandam, iuxta tcr.orvm ⁂ canonis 418. sibi sedulo praestituit humiliter canonum rta- " tutis se subiicere atque choralem resldentlam veteri “ abolita consuetudine, ad praescriptas normas adur.usJim “ ordinare.

“ Quoniam vero Canonici, luxu nunc reprobatam con- “ suetudinem. poterant aliquando abesse a Choro, she ad ‘. adimplenda onera praebendae adnexa, sive ad nxirvm “ Archiepiscopo gerendum m deputationibus -icu. ut aiunt. ·* commisionlbus ad quas vocabantur, sive ad subveniendum ·* aliis necessitatibus, quin ullas poenas canonica* irairre- ·· rent, nunc factum est ut aliquoties non «ine difficultate possint omnibus occurrere, ita ut. ve! rrudetttU choralis - laedatur, vel Illis oneribus aut nécessitai ibus occurri nequeat. quod in damnum vertitur officiorum, munerum ·· nonnullis Canonicis iniunctorum. atque etiam Jpoorum rc- “ sidentium.

⁂ Quapropter Capitulum hoc ad Sanctitatis Vestrae hu- ·· millime se provolens, sequentia expostulat

‘‘A) Ut Canonicus Theologus itemquv Magistralis et ’⁂ quicumquc concionem gratis habeant in hac Ecclexia " Cathedral! tempore choralis rcsidentiae. haberi pocemt ~ ut) praesentes ad normam canonis 420. per diem integrum

" qua condonentur et dic praecedenti Etenim a> Consuetu- – do est haec longaeva in hac Ecclesia, in Statutis legitime approbatis consignata: b) Est operosa praeparatio con- " cionts in sollemnitatibus liturgies habenda: c> Cedit m * utilitatem Ecclesiae quatenus sic attenditur muneri prae- " dicationis verbi Dei, quin nunc indigens Fabrica ferre " cogatur expensas: dj Quod ad Canonicum Magistralem " attinet. Ille videtur onus praedicationis sustinere nomine * Capituli, iuxta disciplinam in Hispania per Concordatum " vigentem: praeterea habet quotidianam lectionem Sacrae " Theologiae in Seminario, ex officio suae praebendae ad- – nexum: quapropter hoc Capitulum specialiter expostulat – ut pro canonico Magistrali liceat hanc consuetudinem – sustinere quo levius evadat onus nimium suae prae- " benoae.

• B) Ut liceat computari inter legitime absentes a Choro. " iuxta canonem 421. amissis, scilicet, distributionibus quo- * udianta. non autem praebendae fructibus, pro hora seu " bons quibus abfuerint, nunquam vero per integros dies. " et dum onus adimplent vel opus exercent, quin dies " partialis absentiae computentur ut dies trlmestrahs va- – cationis:

" 1. Ii qui onus adimplent adnexum praebendae ex cdic- " tali vocatione ad concursum, quando non pendeat a vo- " lur.tate praebendatl ut officium impleatur extra tempus * choralis residentiae. Nam onera quae Imunguntur cano- * nicis ac beneficiariis qui suam praebendam per oppositionis concursum, ut alunt, obtinuere, ex iure inter su- premas potestates concordato derivant, nec videtur illum " posse censeri illegitime absentem, ac proinde nec dolo " malo agere praesumi, qui aliud opus adimplet sibi ab " ip&amet Ecclesia indictum.

* 2. Il qui ad munus aliquot specialiter ab Archiepiscopo " vel eius locum habente deputantur, nec extra tempus rv- " sldcntiae choralis commisso munere perfungi possunt. * Cum enim Inter Capituli officia hoc unum sit ut pro- * prium Episcopum adiuvent in dioecesos regimine et ad- " ministratlone. nec sufficiant multoties Praelati, nostris " praesertim diebus, per semetlpsos negotia diversissima ~ quae ocurrunt expedire, aequum videtur ut e gremio " Capituli possit Praelatus eos seligere qui ribi placuerint " ad illa munera obeunda (quod quidem raro eveniet» qum * praebendatl uti male residentes notentur.

" X Il qui sacerdotale ministerium ob officia sibi com- " misa exercent extra ecclesiam Calhedralem tempore re- " sideniiae choralis. nec possint ad alias horas actus mir.i- - steni transferre. Etenim cantas, populi fidelis neeesrttas. ' et Ecclesiae utilitas in genere, ob ministrorum praesertim " defectum, nostris temporibus, qui amplam vineam Domin. # colere possint, aliquando suadent, ct fere exigunt, ut prae- " bendatl. etiam cum proprio Incommodo, sacerdotalious " officii» extra chorum dent operam.

" 4. Ii quia oficla caritati» et necessitudinis erga con- 2 sanguineos et amicissimos occasione alicuius improvisae necessitatis praestare coguntur. Num praetendatus vix se 2 subtrahere pstest exigentiis, ut aiunt, socialibus, nostris ' praesertim temponbus, quin minuatur eius social» honor ' seu respectus, aut laedatur domesticorum, et propinquo- rum utilitas nedum materialis, sed moralis, immo ct spl- " ritualis.

' Quoniam vero multotles dubitari posset anne fuerint legitimae causae a residentibus allegatae ad distributiones ' lucrandas, si Vestrae Sanctitati placuerit super absentias * disperxare quae numeris † 4 indicantur, ct ad abusus 2 vitandos, qui forte irrepere possent libenter hoc Capiiu- lum Vestram decisionem acceptabit si pro gratia, loco concessionis pro singulis absentis, unicuique residentium 2 concederentur, praeter tres menses vacationum od nor- 2 mam sacrorum canonum, quadraginta vel triginta dies non integros absentiae, amiss» distributionibus pro horta quibus Choro abfuerint.

" C» A Vestra Benignitate etiam postulat hoc Capitulum ' ut in casu urgentimmae necessitatis, cum approbatione Archicpiscopi et Capituli licent Canonicis a choro abesse ' per diem integrum, si casus ferret, amissis tantum distri- butionibus. et computata absentia intra vacationem tri- roestrale. si forte occurrerit iam tertiam Canonicorum # partem fenis trimcslrallbus uti.

Omnes isti casus. Beatissime Pater, super quibus Capitulum Ecclesiae Cathedralis Tarraconensis dispensatio- nem postulat, includuntur generalioribus causis quibus in " iure canonico absentia a Choro legitima evadit: utilitas, " nempe. Ecclesiae, chantas. obedtentia. necessitas.

– N«C ullo medo timenda est Chori desertio aut resi- " dentiae notabilis minutio ex concclsone benigna quam a # Vestra Paternitate expectant postulantes, quoniam vel " paucos residentes, eoxque raro, attingunt, vel. etiamsi plu- " rlmos rrspiciant. nonnisi perraro gratis utentur cum cx " rerum et temporum angustiis amissio dirtribution um cau- M » sit sufficiens, pro omnibus praebendatis ad diligenter * residendum, uti patet cx discunone librorum punctatio- " n£ς tn nostris archivis cxlstentium. quibus demonstratur * nullum unquam cx praebcndatls praetergressum fuisse * nonaginta dies vacationum, uoc promediüm. ut dicitur. * fertarum, in ultimo decerno, excedat numerum dierum ·· sex^gintn neque iit ferme computabilis in ibdem pun- – ctationla libris, numerus horarum absentiae cum amissio- " ne distributionum, cum nostrae Ecclesiae praebendatl. si – unum excipiatur privilegium lucrandi quotidianas dtatri- * butionrs tempore vacationum, nullum aliud postulaverint. * nec libi concessum fuerit, uti in aliis Hispaniae Ecclesiae " evenit

Quod si prae multiplicitate causarum, super quibus ' Capitulum dispensationem petit. Beatitati Vestrae meku " visum luent Archiepiscopo committere uL pro wo zek> et prudentia, decernat pro quibus causis ct adluncU» ' absentia a Choro legitima habeatur. Capitulum hoc quaa " libentissime Sanctitatis Vestrae decretis obtemperabit ".

Ordinarius Tarraconensis sic has preces commendat Preces commendamus, ct videtur concedenda petitio qww * sub Utera *A* continetur, nempe ut canonicus Theoleçu» itemque Magistralis ct quicumque conciomem gratis ctr.- ' nmo habeant in Ecclesia Cathedrali tempore choralIt rr- " sldcntiae. habeantur tamquam praesentes ad normam can ' 420 per diem integrum quo condonentur ct *per* dkn " *praecedentem,*

" Quoad B, fortassis melius esset ad anxietates ct dubu tollenda, si Vestra Beatitude dignaretur pro gratia ad * tempus concedere unicuique residentium praeter irtt " menses vacationum. Lriglnta dies non integros absentiae, * omissis tantum distributionibus pro horis quibus ebero M abfuerint. Posset etiam concedi extremum 4B, scilicet " ut computentur inter legitime absentes a Choro luxu " can. 421, amissis, nempe, distributionibus, non autem * praebendae fructibus, pro hora seu horis quibus abfue- " rtnt. qum dies partialis absentiae computentur ut dits " trtmcstralis vacationis, Ii qui officia caritatis et ffecesu " tudinis erga consanguineos et amicissimos occasione ali- " cuius improvisae necessitatis praestare coguntur, dumnxs " do tamen praecedat consensus ct Ordinarii et Praesta " .saltem Capituli.

" Quoad C» congruit ut pariter concedatur quod inter " legitime absentes a Choro ad normam can. 421 compu- " tentur qui m casu urgentissimae necessitatis a Choro " abesse cogantur, dummodo etiam obtinuerint comeniux " ct Ordinarii et Praesulis saltem Capituli, ct praeterea ta " hoc casu computetur absentia intra vacationem trtae- " stralem si fuerit per diem integrum ct forte occurrent " iam tertiam canonicorum partem feriis trimestralbui " uti w.

Die 14 Januarii 1922. - Sacra Congregatio Concilii, in plenariis Em.rum ac Rev.morum Pàtrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, rescribendum censui: prouti rescribit

Ad petita sub litera *A.* - *Affirmative,* sed pro die concionis tantum. Ad petita sub litera *B.* - Quoad L *Affirmative,* amissis distributionibus quotidianis, ad normam can. 421 Codicis iuris canonici. Quoad IL *Affirmative,* ad formam can. 420. § 1. nn. 11, 12 et can. 421, § 1. n. 4. Quoad III et IV: *Negative.* Ad petita sub litera C. - Standum dispositioni can. 418 5 2.

Facta autem de praemissis SSjno D.no Nostro Benedicto div. Provid. PP. XV relatione ab infrascripto Sacrae Congregationis Secretario, in Audientia postridie habita. Sanctitas Sua datas resolutiones benigne approbare et ratas habere dignata est.—D. Card. Sbarretil *Praef. I.* Mori, *Sect.*

• **ME 40 (1928) 195-199. Adn. ME 40 (1928) 200-202.**

387

1922 IAN 14.-SC CONC. RESOL. AAS 14 (1922) 229-233

UTINEN.

Dismembhatioxis paroeciarum. Dic *14* ianuarii *1922*

Species facti. — Archiepiscopus Utinensls ex iusta et canonica causa partes territorii quarumdam paroeciarum nuper dismembravit. casque una cum adnexis fidelibus ac decimarum dominicalium iurlbus perpetuo aliis finitimis paroeciis univit, remanente tamen paroeciis dismembratis sufficienti redituum portione. Modo idem Archiepiscopus ct alias id genus dismembrationes. bono animarum postulante, peragere intendit; sed eius Capitulum cathédrale hac de re exquisitum autumat, id per Ordinarium iure proprio fieri haud posse, quum ex canone 1422 C. I. C. ‹ uni Apostolicae Sedi reserve- • tur dismembratio. quae, detractis bonis beneficialibus ‹ fiat, quin novum erigatur beneficium ».

Quamvis Utinensls Archiepiscopus innixus alteri canoni 1427 in contrariam abeat sententiam, ad omne dubium tollendum atque ad tutius procedendum, ab bac S. Congregatione suppliciter postulavit authentice declarari, utrum Ordinarius enunciates dismembrationes propria auctoritate agere possit, an e contrario Apostolica facultate Indigeat; quo postremo in casu petiit praeterea sanationem quoad praeteritum atque Apostolicum indultum ad similes dismembrationes posthac peragenda

svTS5i,l̈ tnsrTrrATi°^is. — Ad recte obsequendam can. H— in concordia cum can. 1427 itemque cum can

15C0. qui vel prima facie ad casum quo de agitur facere videtur, oportet canonicam dlsnicTnbriHionU notionem praemittere, Iam ante editum Codicem ad rem animadverlebat cl. Wcmz. Ius dccrctaliuni, vol. II, til. XIII, n. L69: " ZhsmcmbruHo beneficii ecclesiastici icnsu *stricto* habetur. " si. manente unitate beneficii, pars *substantiae* bonorum " aut saltem redituum beneficiaiium ab eo in perpetuum " separatur et sine ulla novi beneficii erectione iam exi- " stenti alteri beneficio vel causae piae vel fabricae eccle- # sue indigenti applicatur. Quae dismembratio reducuur – ad *alienationem bonorum ecclesiasticorum* ex causa ne- Î30 * cessitatis vel evidentis utIIItalis/ ecclesiae factam. Quare " eadem requiritur competentia Superiorum ecclesiasdco- " rum. aequitas causarum, conditionum et solemnitatum ne- # cessitas v. g. beneplaciti *ApostoUci* quoad res *pretiosas* • alienandas atque in alus alienationibus bonorum eccle- " slarlorum. At vix admitti potest antiquorum cl recen- " Horum canonistarum sententia, in beneficiis interioribus " v. g. parochialibus. sed non in favorem beneficiorum sim- " ptiehim, huiusmodi dismcmbratloncm gencralim ab Epi- «copo absque beneplacito Sedis Apostolicae fleri posse. " Nihil enim efficitur, si quis provocet ad argumenta ex # antiquatis capitibus iuris Decretalium v. g cap. 10. X. # de praeb. III. 5. petita. Nam saeculo decimo quinto a • Paulo II Constit. Ambitiosae Idle 1 martii 1467. Bull. • Rom. t. 5 p. 194-195J. dc alienatione bonorum ec- " clesiasticorum novae sanctiones publicatae sunt. Nc- " que urgeri potest altera ratio in alienationibus rerum " *pretiosarum* inter ipsa instituta ecclesiastica non requin " beneplacitum Sedis Apostolicae. Nam hacc opinio cum " iteratis decisionibus S. C. C. conciliari nequit; argumen- • lum vero ex principal!, sed tantum partiali fine Constit. " Ambitiosae petitum, scilicet impediendi transitum bono- " rum eccl

Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—L Mo r i. *Secr.*

Adn. IP 2 (1922) 61; ME 34 (1922) 165-167; PrM 12 (1923) 33-39.

1922 IAN 16.-SC S. OFT. DECR. .VAS 14 (1922) 41

DUMNATUR QUODAM OPUS p. NB'ARDI SCHLÔGL, ORDINIS cistercienstum. **Feria** *IV, die 16 novembres 1921*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis S. Officii Erîîi ac Rmi Domini Cardinales m rebus fidei et morum Inquisitores generales proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum Inserendum mandarunt opus cui titulus: *Die heiligen Schriften des Neuen Bunaes: Aus dem Urtext ùbersetzt mit Erlàuterur.gen und einer Einfuhrung,* von Dr Nivarii Schlogl, Ord. Cist. o. o. Professor an der Wiener Universitât Burgverlag Richter und Zollner. Wien. 1920.

Et insequenti feria V. die 17 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit. confirmavit et publicandam mandavit.

Datum Romae, *ex* aedibus S. Officii, die 16 ianuarii 1922.—Aloisius Castellano. *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

1922 IAN 18.-SC RELIGIOSORUM. RESP. PART.·

De r e l i g i o s i s s e r v i t i o m i l i t a r i a d s c r i p t t s in **BELGIO**

Cum Moderator Provinciae belgicae... petierit an alumni suae Provinciae qui iuxta recentes leges a Gubernio latas, circa servitium militare a religiosis peragendum. teneantur decr. *Inter reliquas* (= diei 1 lanuarii 1911. AAS 3 (1911) 37 - 391 in iis quae votorum emissionem respjclunt. Sacra Congregatio negotiis Religiosorum sodalium praeposita, omnibus mature perpensis respondendum censuit prout sequitur:

Religiosis de quibus agitur teneri decreto *Inter reliquas.*

Datum Romae ex Secretaria S. Congr. de Religiosis. Die 18 ian. 1922.—Theod. Card. Va l f r e di Bo n z o, *Praef.,* Maurus Seraiini. O. S. B.. Secr.

• PrM 'I0 (1922) (40). Adn. j. CREUSER iα NrT 49 (1922) 150-152; 58 (1931) 135-139; J. 1ANS5EN5 In NrT 54 (1927) 299 303: PrM 10 <1922) (39)-(40).

1922 FEB 14.-SC CONCILII, INDULT. PART.

DETERMINANTUR DIZS IEIUNII ET ABSTINENTIAE PRO DIOECESIBUS GERMANIAE

L Die jejunii simul cum abnincnlia: 1. fena quarti Clntrum. 1 feriae sextae Quadragesimae: 3. Sabbatum Sanctum usque ad meridiem·. 4. Cenae sextae Quatuor temporum.

II. Dies «ollus Jejunii, quibus In Coena et (n coltatiuncu- U carnibus vesel licet: L reliquae feriae Quadragesimae 2. feriae quartae et sabbata Quatuor Temporum. 3. Vigiliae Nativitatis Domini. Pentecostes. Deiparae in coetum assumptae rt Omnium Sanctorum

III. Dies «ollus abxtmentlae sunt omnes feriae sextae extra Quadragesimum et Quatuor Tempora.

IV. Dispensatiores:

1 Non «olum diebus dominicis et festr» dc praecepto, •ed Khm ■lii diebus, qui. quamvis non sint festa dc praecepto. tamen a fidelibus festis pro foro simillime celebrantur. v g. die· Patrocinii vel die ■tatae magnae per ■<r<» aestivae processioni· wtemnit. lex ab-rtinentine et jejunii cessat.

2. Excepto die Parasceve ■bpur. ab abstinentia ai vutom rt itinérantes; b) caupones c-orumquc hospites rt f«milite; c) qui «pud ■eathoHeo habitant ibique aiuntur; d) milites et familiae, in quibus milites eunt reccpu et aluntur, n) qui corporalibus laboribus valde gravibus onerati sunt; *f)* qui cibum pro tota dic necessarium io locum operationis secum portare debent; g) jus carnlua sumere licet, excluso die Parasccves,

V. Monentur fideles, ut Apostohcam datam Indulgentia® compensare studeant eleemosynis, precibus et ■aritati epe- ribus fervidius exercendis.

• Ordinarii Germani·«_· AKKR 102 (1922) 105-109. Rmctî, **tum teepe renovatum.**

1922 FEB 17.-S. FOEN. DECL. AAS 14 (1922) 143-141

INDULGENTLAE APOSTOLICAE

QUAS SSMUS D. N. PIUS PP. XI IN AUDIENTIA D CARD. MAIORI POENITENTIARIO IMPERTITA DIE 17 FEB. 1922 LARGITUS EST

Monita

1. Res aptae ad recipiendam benedictionem pro Indulgentiis Apostolicis lucrandis sunt tantummodo coronae, rosaria, cruces, crucifixi, parvae statuae, numismata. dummodo non sint ex stanno, plumbo, vitro aliave simili materia, quae facile confringi vel consumi possit

2. Imagines Sanctorum alios ne repraesentent quam rite canonizatos vel in probatis martyrologiis relatos.

3. Ut quis valeat Indulgentias Apostolicas lucrari necesse est ut aliquam ex rebus benedictis ab ipso Summo Pontifice, vel a sacerdote facultate praedito, super se deferat aut in domo sua decenter retineat

Apostollcarum Indulgentiarum concessionem nullatenus derogatur Indulgentiis a Summis Pontificibus iam alias forte concessis pro precibus, piis exercitiis vel operibus infra recensendis.

Indulgentiae

1. Quisquis saltem semel in hebdomada recitare consueverit coronam Dominicam, vel aliquam ex coronis B. Mariae Virginis, vel rosarium aut saltem eius tertiam partem, vel divinum officium, vel officium parvum eiusdem B. Mariae Virginis, vel integrum officium Defunctorum aut saltem vesperas aut nocturnum cum laudibus. vel psalmos poenitentiales aut graduates, vel consueverit in ecclesia christianam catechesim tradere, aut domi illam suos filios, propinquos vel famulos docere, vel in carceribus detentos aut aegrotantes in nosocomiis misericorditer invisere, vel pauperibus quomodocumque opitulari, vel Missae intéressé eamve, si fuerit sacerdos, celebrare, servatis solitis conditionibus confessionis sacramentalis. sanctae Communionis et alicuius orationis ad mentem Summi Pontificis» lucrabitur Indulgentiam plenariam diebus Nativitatis Domini, Epiphaniae, Resurrectionis. Ascensionis. Pentecostes, SS. Trinitatis, Corporis Domini ciusdemque SS. Cordis; Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis. Nativitatis et Immaculatae Conccptonis' B. Mariae Virginis; Nativitatis S. loannls Baptistae; utriusque festi S. loseph Sponsi B. Mariae Virginis; Ss. Apastolorum Petri et Pauli, Andreae, lacobi. loannis, Thomae. Philippi et lacobt Bartholomaci. Mtthaei. Simonis et ludae. Matthiae, atque Omnium Sanctorum. ja

2. Si quis vero ad sacramentalcm confessionem ac ad sanctam Communionem minime accesserit, corde tamen contritus ad mentem Summi Pontificis aliquantisper precatus fuerit, singulis diebus supra recensitis necr.on aliis festis Domini et B. Mariae Virginis, Indulgentiam lucrabitur septem annorum totidemque quadragenarum; diebus Dominicis ceterisque per annum festis de praecepto. Indulgentiam quinque annorum totidemque quadragenarum; quovis, demum, alio anni die. Indulgentiam tracentorum dierum.

3. Insuper quisquis, aliquod ex praedictis pietatis ve) charitatis operibus expleverit, quoties id peregerit quingentorum dierum Indulgentiam acquiret.

4. QuUquis ad aeris campani signum sive mane, sive meridie, sive vespere orationem vulgo Angelus Domini, tempore autem paschali *Regina* caeli, aut. eas ignorans, semel Paler noster cum Aue Mana; itemque sub primam noctis horam, edito pro Defunctorum suffragio campanac signo, psalmum De profundis, vel si eum nesciat. Pater noster cum Ace Maria recitaverit, acquiret Indulgentiam centum dierum.

5. Eandem Indulgentiam acquiret qui quavis feria sexta de Passione et morte D. N. lesu Christi aliquantulum pic cogitaverit teraue Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam devote recitaverit.

6. Qui suam conscientiam excusserit et peccata sua sincere detestatus fuerit cum proposito se emendandi, devoteque recitaverit *Pater noster. Ave Maria* et *Gloria Patri* in honorem Ssrhae Trinitatis, aut in memoriam Quinque Vulnerum D. N. lesu Christi, consequetur Indulgentiam trecentorum dierum.

7. Quisquis pro fidelibus oraverit qui sunt in transitu vitae, vel saltem pro iis semel dixerit *Pater noster* cum Are *Maria,* centum dierum Indulgentiam lucrabitur.

8. Quisquis, demum, in mortis articulo constitutus, animam suam devote Deo commendaverit et, iuxta instructionem fcl. rec. Benedicti XIV in Const, quae incipit *Pia water* 5 aprilis 1747 [CICF n. 380], paratum se exhibuerit obsequenti animo mortem a Deo opperiri, et vere poenitens, confessus ac S. Communione refectus vel. si id nequiverit, saltem contritus invocaverit corde, si labiis sit impeditus. Ssmum nomen lesu, plenariam Indulgentiam consequetur.

Datum Romae, ex S. Poenitentiaria Apostolica. die 17 februarii 1922.—Bernardus Colombo, S. *P. Regens,* lo. Bapt. Menghini. Substitutus.

Ada. PrM 11 (1922) 41-45.

392

1922 FEB 18.-SC RITUUM, RESP. AAS 14 (1922) 170

Dubium: pe collecta imperata seu oratione pro pace

Expostulatum est a Sacra Rituum Congregatione.

Utrum probari vel tolerari possit consuetudo in una vel altera dioecesi exsistens, qua collecta Imperata seu Oratio pro pace ~ Deus a quo sancta desideria * etc. addatur Postcommunioni Missae de die currente, omissis Secreta et *Pancommunio* de Pace.

Et sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissioni voto, propositae quaestioni respondendum censuit • Negative ad utrumque. iuxta Rubricas ct Decreta

Atque ita rescripsit et declaravit. Die 18 februarii 1922.—A. Card. Vko, Ep. Portuen. et S. Rufinie. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. Secr.

Ada. EL 36 (1922) 178-179.

393

1922 FEB 22.-SC RITUUM, DECR. PART.·

Approbatur editio vaticana officii maioris hebdomadae. **ET OCTAVAE PASCHAE, CUM CANTU**

Praesentem editionem Vaticanam *Officii Maioris Hcbdo*neder et *Octavae Paschae, a* Dominica in *Palmis usque* ad Sebbatum h. Albis, cum cantu, iuxta ordinem Breviarii, JhtMltf et Pontificalis *Romani,* a speciali Commissione cincinnatam. Sacra Rituum Congregatio, revisione rite peracta, probari posse censuit.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per mfrascnptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatis. Sanctitas Sua Rescriptum eiusdem Sacrae Congregationis ratum habens, hanc ipsam editionem approbavit, atque uti typicam habendam esse declaravit. Irxuper decrevit ut futurae editiones eidem typicae editioni stat conformandae. ContrariLs nen obstantibus quibuscumqoe.

Dic S februarii *1922.*—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S Rufxnae. S. R *C, Praef.* Alexander Vcrde. *Secr.*

• EL 39 (1925) 333. Adn. EL 39 (1925) 333-334.

394

1922 MAR 1.-PIUS XI. MP. AAS 14 (1922) 145-146

De **PRAESCRIPTIONIBUS CONSTITUTIONIS ΓÏΛN4E « VACANTE SEDE APOSTOLICA » ALIQUA EX PARTE INNOVANDIS**

PIUS PP. XI

Cum proxime ex occasione Conclavis in quo. arcano Dei providentis consilio, ad catholicae Ecclesiae principatum, nullis Nostris meritis, evecti sumus, omnia, quae ad Apostolicam Sedem vacantem et ad Romani Pontiïicls electionem pertinent, ad praescripta dirigerentur Constitutionis Apostolicae. quam s. m. decessor Noster Pius X *die* xxv mensis decembris an. mcmlv ediderat, ipsi W. FF. NN. S. R- E. Cardinales in coetibus cotidie habitis, qui Congregationes generales praeparatoriae vocantur, optare se significarunt, ut posthac aliquod eius Constitutionis caput sic mutaretur, quemadmodum rerum temporumque ratio postularet. Itaque, re attente perpensa, de Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine. Motu proprio ac certa scientia, haec, quae sequuntur, decernimus atque edicimus:

I. Derogantes iis, quae in Constitutione Pii X Vacante *Sede Apostolica* tit II, cap. i. n. 33 [diei 25 Dec. 1904 Acta Pii X v. 3 p. 239 - 283] praescribuntur, ut Cardinalibus, qui longius absunt, fiat Urbem tempore adeundi/ facultas, decem dierum moram, quae. 146
post diem obitus Summi Pontificis, ad Conclave ineundum dabatur, ad quindecim solidos dies prorogamus praetereaque Sacro Cardinalium Conlegio potestatem facimus ingressus in Conclave etiam per alios duos tresve dies proferendi, ea tamen lege, ut decem ct octo ad summum diebus elapsis. Cardinales, quotquot praesentes aderunt, statim Conclave ingrediantur et ad electionis negotium procedant Quod vero attinet ad novendialia, servatis iis quae in memoratae Constitutionis tit. I. cap. v, n. 26 leguntur dc exsequiis, tribus postremis diebus, sollemniore ritu persolvendis. Cardinales, in primo eorum conventu, praefinient dios, quibus sex priora habenda sint

II. Quod in eadem Constitutione decernitur tit. II. cap. II, n. 38. ita volumus observari, ut cuilibet Cardinali, quamvis liberum sit duobus servientibus, clericis, vel laicis, vel uno clerico et uno lalco uti. liceat tamen unum solum eumque laicum in Conclave secum adducere. Quod vero additur de servientibus Cardinali infirmo concedendis, id omnino immutatum esto.

III. Legem, quae de Communione a Cardinalibus facienda habetur in Piana illa Constitutione tiL II. cap. V, n. 54, sic novamus, ut liceat cuilibet Cardinali sacrum facere; qui vero, quavis de causa, se a sacro peragendo abstinuerit, is in designato sacello et consueta Missa ad sacram Synaxim accedat

lubemus autem Nostras has Litteras Motu proprio datas legi coram omnibus S. R. E. Cardinalibus praesentibus, in prima Congregatione generali, quae post obitum Summi Pontificis habebitur. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum die i mensis Martii, an. mcmxxii, Pontificatus Nostri primo.—Prus Pp. xi.

Adn. I. C In NrT 49 (1922) 429; PrM 11 (1922) 0.

395

1922 MAR 6.-SC REL.» RESP. AAS 14 (1922) 163-164

Dubium: de munere supremi moderatoris ad mtv

S. Congregationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae subiectum fuit sequens dubium:

< An fundatores aut fondatrices Congregationum Rc-
< ligiosarum vel Piarum Societatum, more Religiosorum
< viventium, qui quaeve munere Supremi Moderatore
« aut Moderatricis in sua Congregatione funguntur,
« ius habeant illud retinendi *ad vitam.* non obstante
< praescripto Constitutionum, quae ducationem muneris
« praedicti ad certum tempus coarctent. rt reclectioncm
< eiusdem personae ultra certum limitem prohibeant? ».

S. Congregatio, re mature perpensa. respondendum censuit: « Negative, nisi apostoheum indultum obtic nuerint ».

Facta autem de praemissis relatione Ssfho D. N. Pio divina Providentia Pp. XI. in audientia infrawripto P Abbati Secretario concessa, die 25 februarii 1922. Sanctitas Sua resolutionem S. Congregationis approbavi: et confirmavit ac publici iuris fieri mandavit. 1M

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 6 martii 1922.—Th Card. Valfré di Bono. *Praef.* Maurus M. Serafinl, Ab. O. S. B.. Srer.

A4». Fh. MAROTO in C»R 3 (1?22> 98 100: t 2 (1922) 55 NrT 49 (1922) 436; PrM 11 (1922) 31-32

1922 MAR 8.-SC REL., DECR. AAS 14 (1922) 161-163

De **QC4NQUENNALI RELATIONE** a religionibus facienda

Sancitum est in Codice iuris canonici, ut quilibet supremus Moderator sive monasticae Congregationis sive cuiusvis Religionis iuris pontificii quolibet quin-Suennio. aut saepius si ita ferant Constitutiones, rclanem de statu religionis ad Sanctam Sedem mittaL

Ut autem hoc canonum praescriptum ordinate ct utiliter effectum detur, haec Sacra Congregatio, re mature perpensa, ea quae sequuntur decernenda statuit:

I. Quinquennia sint fixa et communia omnibus Religionibus. incipiantque a die prima mensis ianuarii
162 1923./

Relationem itaque exhibebunt:

A) Ex Religionibus virorum:

a) in primo quinquennii anno: Canonici Regulares. Monachi. Ordines militares.

b) in altero: Mendicantes.

c) m tertio: Clerici Regulares.

d) in quarto: Congregationes votorum simplicium tam clericales quam laicales.

e) in quinto: Societates virorum more religiosorum viventium, sine votis aut cum votis privatis.

B) Ex Religionibus mulierum relationem mittent Congregationes, habito respectu ad regionem in qua exstat domus princeps Instituti, seu ubi sedem ex officio habet Moderatrix Generalis, sequenti ratione:

I anno quinquennii: ex Italia, Hispania et Lusitania,

II anno: ex Gallia. Belgio. Hollandta. Anglia et Hibernia,

ΠI anno: ex reliquis Europae regionibus.

IV anno: cx utnusque Americae partibus.

V anno: ex aliis orbis partibus, et insuper Societates muLcrum sine votis more religiosarum viventium vel cum votis privatis.

II. Congregationes quae relationem iam forte exhibuerint intra quinque annos praecedentes eum. in quo. ad normam supra descriptam eam mittere deberent intra quinquennium 1923-1927. eximuntur ab ea rursum mittenda pro hac prima vice.

III. In exaranda relatione pro Institutis votorum simplicium prae oculis habeantur quaestiones propositae in Instructione data a S. C. EE et RR. [ASS 39 (1906) 347 - 3551. nunc vero ab H. S. C. reformatae ad Codicis conformitatem ILE 404], eisque fideliter respondeatur.

IV. Moderatores vero supremi Ordinum Regularium et earum Congregationum etiam votorum simplicium aut Societatum more religiosorum viventium, quae ad relationem mittendam ante Codicis promulgationem non tenebantur, quoadusque aliter a Sacra Congregatione provideatur, relationem de statu suae Religionis integram et veritati respondentem - super quo eorum conscientia oneratur - diligenter exarare curent ea ratione et forma, quae Instituti naturae aptior videatur; ita tamen, ut cx ea Apostolica Sedes de statu tam materiali quam morali et disciplinari Religionis plenam sibi notitiam comparare queat.

Prima autem relatio, ante alia de actuali statu religionis. contineat notitias historicas dc Ordinis aut Congregationis fundatione; et praecipue ea quae spectant
163 ad eiusdem approbationem per Apostolicam Sedem ct/ ad Constitutiones quibus in praesenti regitur. Interna quoque regiminis forma et natura votorum exponatur, et si qua mutatio in hisce facta fuerit decursu temporum aut si qua in Regulae observantia relaxatio, et quadam auctoritate inducta fuerit, declaretur.

Si qua Congregatio peculiare praescriptum habeat de relatione frequentius mittenda m Constitutionibus a Sancta Sede *post Codicis promulgationem revisis* aut *approbatis,* hoc servandum erit, nullo habito respectu ad ea quae de quinquennio praesens decretum praescribit.

Ssrfius D, N. Pius Pp. XI in audientia concessa infra icnpto P Abbati Secretario die 25 februarii 1922. 'praesentis decreti tenorem adprovabit. ab omnibus servari et publici iuris fieri mandavit, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 8 martii 1922.—Th. Card. Valfré in Boxzo. *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B.. *Seer.*

Adn Ph. **MAROTO in CpR 3 (1922) 252-253: PrM 11 (1922) 23-31.**

1922 MAK 12.-PILS XI. MP. AAS 14 (1922) 177-179

Gratiae et privilegia clericis conclavistis conncessa

PIUS PP. XI

Romani Pontificis providentiae convenit, ut eos paternae caritatis significationibus primos prosequatur, quos et Sibi devinctos et officii retinentissimos, in ipso ineundo supremi apostolatus munere, cognoverit. Aequum igitur censemus, clericos Conclavistas infra scriptos, ceterosque ecclesiasticos viros, pariter infra nominandos, qui m Conclavi, in quo ad Petri Cathedram evecti sumus, vel Nobis et W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus uti familiares adstiterunt vel demandata sibi munia sollerter obierunt, peculiaribus gratiis ac privilegiis augere. Itaque Motu proprio et certa scientia haec quae sequuntur decernimus.

I. Clerici Conclavistae, qui secuti sunt S. R. E. Cardinales in Urbe degentes aut dioecesibus Italiae regendis praepositos, gratias, provisiones aut commendas quorumvis beneficiorum, si quae forte sibi conferantur, itemque Litteras Apostolicas de iis conficiendas, gratuito. at semel tantum, habeant.

II. Clericis Conclavistis S. R. E. Cardinalium, qui dioeceses extra Italiam moderantur, oratorii privati ius esto, ea/ tamen lege, ut Ordinarius oratorium ante vi- 1I
sitaverit ac probarit. Quo ipso iure. eadem condicione servata, ceteris Conclavistis tum frui liceat, cum infirma sunt valetudine.

III. Idem esto privilegium iis qui comitati sunt S. R. E. Presbyteros Cardinales Gulielmum O'Connell Archiepiscopum Bostoniensem. Ludovicum Nazarium Bégin Archiepiscopum Quebecensem et Dionysium Dougherty Archiepiscopum Philadelphiensem, quamvis hi post electionem Nostram advenerint; modo tamen iis ne desint cetera quae in Conclavistis requiruntur.

IV. Gratis prorsus dentur Apostolicae de his privilegiis ac iuribus Litterae.

V. Quoniam vero clericis Conclavistis. qui adfuerunt S. R. E. Cardinalibus in Urbe commorantibus aut dioeceses Italiae regentibus, pro Apostolicae Sedis tenuitate non licet Nobis, quod decessores Nostri consueverunt, perpetuas constituere pensiones, iisdem, ut in hoc etiam genere aliqua voluntatis Nostrae significatio ne desit trecentas libellas singulis, semel tantum, attribuimus.

Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis. aliisque licet speciali et individua mentione dignis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis specialis et Individua habenda mentio, eorumque tenores inserendi forent. Illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse Motu proprio derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat motu proprio: A.

Et cum absolutione a censuris ad effectum etc. Et cum declaratione quod reliqua privilegia et indulta contenta in similibus Motus proprii schedulis a nonnullis Romanis Pontificibus praedecessoribus Nostris favore Conclavistarum alias editis, ob hodiernas rerum ac temporum circumstantias, pro nunc in suspenso remaneant Et quod praesentis/ Nostri Motus proprii schedulae Π
signatura sufficiat et ubique fidem faciat in iudicio et extra illud, quibuslibet contrariis non obstantibus; et quod praemissorum omnium et singulorum maior et verior specificatio et expressio fieri possit in Litteris, si videbitur, expediendis, in quibus singulorum Conclavistarum nomina et cognomina exprimi et describi, seu pro expressis et descriptis haberi possint, inter quos Sacrista ct Magistri Caeremoniarum Cappellae Nostrae, nec non Sccretarius Collegii corumdem Cardinalium. Volumus autem quod Litterarum super praesentibus conficiendarum ac etiam praesentis Nostri Motus proprii transumptis impressis ac manu alicuius personae in

ecclesiastica dignitate constitutae subscriptis et sigillo munitis, eadem fides, tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae originalibus Litteris vel praesenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae, aut exhibitus vel ostensus foret - *Fiat: A.*

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xn mensis martu anno mdccccxxh. Pontificatus Nostri primo.—Pros Pp. x i.

398

1923 MAR 14.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

DUBIA: 1 - **Dr** taxis dioeîesanis. **2** - De udius **FABOEOtAUBU n** archivo d:okesaso. **3** - De materia fontis daftjumaus. **4** - **Dr** ssma eucharistia asservanda. **5** - De translatione sollemnitatis externae. **6** - **Dr** colore aureo paramentorum. **7** - De stipendio binationis

14 martii 1922

Dubia circa applicationem novissimi iuris in tua dioecesi quae A. T. huic S. C. proposuit, litteris diei 9 ebpsi mensis, hisce breviter explanare liceat.

Ad I. Taxae dioecesanae utique *uniformes* in tota dioecesi imo in tota provincia ecclesiastica esse debent: at. sicut in omnibus dispositionibus generalibus subintelligitur, ubi *fieri potest.* Nunc vero rationes quae contra hanc uniformitatem in tua dioecesi militant haud sunt spernendae: ideo, sicut ait A. T., relinquenda est missionarils aliqua libertas, secundum locorum personarumve diversas circumstantias, ut paullatim ad requisitam uniformitatem suo tempore deveniri possit.

Ad 2. Quoad libros paroeciales et archivum dioccesanum. Imponatur in primis missionariis onus mittendi curiae episcopali exemplaria librorum paroecialium. quod certe aliquam diligentiam postulat, sed maxime ad utilitatem confert. Neque praetermittendi sunt libri defunctorum; ex nunc missionarius in unaquaque suae paroeciae statione uni ex praestantioribus fidelibus libri defunctorum *melius quam poterit,* conficiendi onus committat, quem librum ipse missionarius cum venerit accipiet Archivum autem dioecesanum ita debet constitui ut ex *formicarum albarum* irreptione nihil detrimenti capiat: qua dc re capsas ferreas Tibi facias» quibus documenta custodiantur. Archivum insuper secretum habeatur, et serventur cann. 379 et 380.

Ad 3. Fontes baptismales, donec marmorei rite confecti haberi nequeant, adhibeantur ex lateribus coctis, quomodo iam fit in ecclesia cathedralt

Ad 4. S. C. hisce facultatem Tibi facit in ecclesiis ubi adservatur Ssma Eucharistia *semel* in mense celebrandi, dummodo sacrae species decimo quinto quoque die renoventur.

Ad 5. Hisce facultatem habeas, usque ad aliarum quibus fruerls facultatum expirationem valituram, transferendi sollemnitatem externam festorum in Dominicam insequentem vel *aliam* secundum opportunius iudieaveris.

Ad 6. Color aureus in paramentis liturgicis locum tenere potest in sacris functionibus aliorum colorum, c.gro excepto.

Ad 7. Sacra Congregatio hisce Tibi facultatem concedit tuis sacerdotibus permittendi ut aliam eleemosynam pro secunda Missa, in casu scilicet binationis, accipiant, dummodo pecuniam ad Episcopum mittant in favorem Seminarii vel in bonum dioecesis, duraturam uique ad exspirationem aliarum facultatum.

Interim... —G. M. Card, van Rossum. *Praef. P.* **Fu**trasoni Biondi, Archlep. tit. Diocletan., *Secr.*

• R P. D **OdiMrio TrichinoooHttno: Sylloac n.** *97.*

399

1922 MAR 16.-SC REL., RESP. AAS 14 (1922) 190-197

Dubu circa pecunias religiosis obvenientes occasione **SERVITII MILITARIS PRAESTITI TEMPORE BELLI**

Sacrae Congregationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae, sequentia dubia pro opportuna solutione sublecta fuere:

I. Utrum religiosi sollemniter professi ad tenorem iuris communis quidquam pecuniarum, quae illis occasione servitii militaris durante bello praestiti obvenerunt, vel obvenient, iure sibi retinere valeant, vel potius eas omnes suo Ordini refundere teneantur.

II. Utrum religiosi sollemniter quidem professi, sed ex induito Apostolico post professionem nihilominus capaces adquirendl, quidquam pecuniarum, de quibus in primo dubio, suas facere valeant absque assensu et licentia expressa sui Superioris maioris.

III. Utrum religiosi simpliciter professi, sive in perpetuum sive ad tempus, quorum constitutiones excludunt post professionem omnem ulteriorem acquisitionem bonorum temporalium, teneantur dictas pecunias omnes suae Religioni tradere.

IV. Utrum religiosi quomodocumque simpliciter professi in perpetuum vel ad tempus, sive in Ordine sive in Congregatione, quorum constitutiones non obstant, de pecuniis titulo stipendii (le *solde)* acceptis quidquam suum facere valeant, vel potius quidquid post eorum dimissionem ex exercitu superfuerit, respectivae Religioni tradere teneantur.

V. Utrum pensio vitalitia data ob mutilationem ve) debilitationem in bello perpenssam religiosis simpliciter professis, vel iis de quibus in can. 673 § 1. aut demum iis quorum vota vel promissa suspensa manebant, pertineat ad respectivam Religionem aut Societatem.

VI. Utrum emolumenta pecuniaria, ob decus militare (la *médaille militaire, la croix de la légion d'honneur)* in bello reportatum obvenientia, pertineant ad ex-milites aut potius ad Religionem.

VII. Utrum retributio singulis militibus in actu eorum dimissionis tributa tamquam sollemne publicae gratitudinis signum *ila prime de la démobilisation)* pertineat ad Religionem.' 197

VIII. Utrum qui de pecuniis occasione belli perceptis contra superiores resolutiones iam disposuerint etiam in favorem tertii, teneantur ad restitutionem.

Porro Eminentissimi Patres In plenario coetu ad Vaticanum habito dic 24 februarii 1922, re mature perpensa, ad proposita dubia respondendum censuerunt:

Ad I. *Negative* ad 1‘‘ partem; *affirmative,* ad 2—.

Ad II. *Negative.*

Ad III. *Affirmative,* quoad religiosos qui tempore servitii militaris votis ligati erant; *negative,* quoad ceteros.

Ad IV. Si agatur de iis qui tempore servitii militaris votis adstricti erant: negative ad **1**— partem, *affirmative* ad 2*; si vero de iis quorum vota cessarunt, *affirmative* ad 1·" partem: quoad alteram vero: aequam compensationem suae Religioni tradant.

V. Quoad religiosos tempore servitii militaris votis obstrictos: pertinet ad Religionem; quoad ceteros: pertinet ad personam, quae tamen tenetur eam suo Instituto tradere quamdiu in eo permaneat.

Ad VI. *Negative* ad 1 ‘‘ partem; *affirmative* ad 2 nisi de iis agatur qui votis non erant obstricti tempore belli

Ad ATI. *Affirmative;* nisi tempore belli votis ligati minime fuerint

Ad VIII. *Affirmative;* nisi religiosus cx permissione Superioris, rationabiliter praesumpta, egerit.

Facta autem de praemissis relatione Ssrno D. N. Pio Div. Prov. Pp. XI ab infrascripto P. Secretario S. Congregationis. in audientia habita die 25 februarii 1922. Sanctitas Sua resolutionem EE. Patrum approbare et confirmare dignata est

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis dc Religiosis. die 16 martii 1922.—Th. Card. Valere di Bonzo, *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B.. Scct.

Adi. J. CREUSEN in NrT 49 (1922) 388. 5. COYENECMi ,n CpR 4 (1923) 34 39; 1? 2 (1922) 39 50: ME 34 (1922) 141-144: PrM 11 (1922) 34

400

1922 MAR 17.-SC S. OFF., DECK. AAS 14 (19» 193

Reprobatio libri: ‹ une mystique m nos jou»s »

EnM ac Rnïi Domini Cardinales In rebus fidei et morum Inquisitores generales, m ordinario conses>u

habito feria rv. die 15 martii 1922. decreverunt Opus cui titulus: c Chanoine S. Lcgueu - *Une mystique de nos jours. Soeur Gertrude-Marie, religieuse de la Congrégation de Saint-Charles d'Angers s* esse reprobandum.

Et insequenti feria v. die 16 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Pius divina Providentia Papa XI, m solita audientia R. P. D. Assesori Sancti Officii impertite, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem ratam habuit et publici iuris fieri mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 17 martii

tanus

1922 MAR 17.-SC CONS., FACULTATES. PART

FACULTATES QUINQUENNALES ORDINARIORUM

FORM l l Λ I

pro Reverendissimis Ordinariis Italiae

RcvtTil Ordinarii locorum eo anno, quo Summo Pontifici *" Relatio dioecesana* " fieri debet od normam can. 340 ┃ 2 - etiam in casu quo propter recenter adcp.am nem dioersis dispensatus Episcopus fuerit ab exhibenda Relatione - possunt a respective SS. Congrega: tonibui facultati» quae sequuntur impetrare: salvis clausulis ln rescriptis quoad usum facultatum adpositis.

Pro prima vice memoratas facultates impetrare poterunt etiam extra tempus praescriptum, duraturas tamen dumtaxat usque ad annum " Relationis dioecetanae w proxime futurum.

Datum Romae, ex Aedibus S Congregationis Consistorialis, die Π Martii 1922 —C. *Cam.* Dr Lax Ep. Sab Secr

l. — A S. *Congregatione S. Officie* Permittendi sacerdotibus et taleis ad tempus, et sub diversis clausulis pro casuum et circumstantiarum diversitate adilciendis. lectionem librorum prohibitarum, exceptis semper openbus de obscenis ex professo tractantibus.

IL — A S, *Congregatione Concilii:* 1.· Reducendi per quinquennium, ob dtminutioncm redituum, perpetua missarum oneri» ad rationem cleemosvnae ln dioecesi legitime vigentis. quoties nemo sit qui dc iure teneatur ct utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut dc missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dlocesana quovis anno legitime doceatur.

2.· Transferendi per quinquennium intra fines dioecesis onera missarum m dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praejudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, ct cauto ut de translatarum missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana m singulis celebrantibus legitime

X* Transferendi per quinquennium exuberantia missarum onera etiam extra dioeceslm. cauto tamen ut quam maximus missarum numerus Intra fines dioecesis celebretur atque adamusslm serventur praescripta Codicis iuris canonici circa cautelas adbibendas in missis committendis.

4.· Absolvendi per se. vel per alios sacerdotes, a censuris et a poenis ecclesiasticis incursis eos. qui fundes olim ecclesiasticos et a pluribus annis Ecclesiae per eversivas leges civiles ablatos possident titulo hatred itatis vel emptionis «eu similis contractus, eosque habiles reddendi ud eosdem fundos, quorum valor non excedat summam capitalem libellarum 30 millia, tamquam proprios habendos, de eisque tam Inter vivos quam mortis causa libere disponendi, soluta tamen prius congrua summa favore piae causae, ad quam de iure pertinet, iuxta suctas normas investienda

IΠ — A S Congrcpotione Rcllpioun-urn: 1.· Facultas dls- Kmxandt super lllegitlmltate natalium ad ingrediendum in eligionem. quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur. dummodo non agatur de prole sacrilego commercio orte. i*d petitionem Superiorum, et dispensati ad munia mMora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

2.' Facultas permittendi celebrationem trium Missarum do ritu ln nocte Nativitatis D. N. I C ln ecclesiis rellgio- F tum nnn comprehensis in ran. 821.) 3. cum facultate pro aditantibus ad S Synaxim accedendi, ita tamen ut dicta* 1res Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

3 · Facultas dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, audita Ln singulis casibus Superiorissa Generali vel Provincial! atque praevia rorum consensu et rewectlvi Consibl. dumnv-do postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant coeteri* qualitatibus requisiti*.

4/ Facultas dispensandi super dotis defectu cum Montalibus et Sororibus in toto vel in parte, dummodo statui oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et populantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitatis Instituto fore certa spes habeatur.

5.· Facultas confirmandi Confessarium ad quartum triennium. dummodo maioris partis Religiosarum, convocatis etiam iis, quae in aliis negotiis lus non habent ferendi suffragium. consensus capltulantcr ac per secreta suffragii praestandus, prius accedat, proviso pro dissentientibus, ii quae sint ac velint

6.· Facultas îrmittendi celebrationem SS. Missae Sachficium Feria in Cocna Domini, facta licentia personis habitualiter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi. etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

7.· Facultas permittendi Monial Ibus descensum in Ecclesiam. ut ipsae eam maiori sollertia mundare ct decorare possint, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis Confessorio et Monasterio inservientibus et extra Claustra degentibus, portae Illius claudantur et claves Superiorissae tradantur. Moniales vero semper binae sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam palet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superioris», altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur ct noc aperiatur nisi in casibus enunciatis et cum praescriptu cautelis.

8.· Facultas permittendi Monialibus egressum e claustra urgente casu operationis chirurgicae subeundae quamvis non secumferat periculum mortis imminentis nut gravissimi mail, per tempus stricte necessarium, praescriptis debita cautelis.

IV. — *AS. Congregatione Rituum:* 1.· Deputandi sacerdotes. si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutes. ad altaria fixa et j>ortatilia exccrata consecranda, adhibita tcrmula breviori B pro casibus can. 1200 f 2 ~ ⁑ I. C.: dum in casu can. 1200 5 1. iam indulta fuit per ipsum eanonem facultas et adhibenda est formula A.

X' Quando ln Missa Hebdomadae Maioris dicitur: *Passio, pro* sacerdotibus qui binas Missas, e speciali Induito Apostolico obtinendo, celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passione* postremam partem (Altera *autem die* etc.), praemissis *Munda cor meum etc. - Sequentia sancti Evangthi secundum (Matthaeum).*

3/ Benedicendi oblecta pietatis, signo crucis, pro Episcopo seu Ordinario, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis et quando multi petunt ct plura ac varia exhibent ejusmodi obiecti benedicenda. saepe etiam cum diversis formulis: hisce in casibus, permittendi unicam brevem formulam ab Episcopo seu Ordinario recitandam, dum facit signum crucis super oblecta, nempe: ⁑ Benedicat haec omnia Deus Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Amen ".

4.· Celebrandi Missam *dc Rcquic* lectam semel ln Hebdomada ab Episcopo seu Ordinario ln proprio Oratorio.

V. — AS. *Poenitentiaria:* 1.· Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus» a quibusvis censuris et poems ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente vel advertente quam coram aliis externatas incursis: postquam tamen poeniteris magistros ex professo hatreticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure. denunciavent; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo serta promissione denunciatlonem ipsam peragendi cum pnmum et ouo meliori modo fleri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secrete abiuraverit. iniuncta pro modo excessum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestant, atque illata scandala reparandi.

L· Absolvendi a censuris ct poenis cc- lesiastlcls eos qui libros apostatarum haereticorum aut schismaticorum, apostasiam. haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostohcas Litteras nominatlm prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint. Inluncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradietos libros, uantum fleri poterit, ante absolutionem. destruendi vel Jrdir.arin aut confessario tradenti.

3.· Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe ve! indirecte exercitium iurisdictlonis ecclesiasticae Kvr interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

4 · Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circi duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis: inluncta gravi . ~~nitentia~~ salutari, et alu» iniunctls. quae fuerint dc iure Inlungenda.

5.· Absolvendi a censuris ct poenis ecclesiasticis eos qui nnmcn dederint sectae massonicae; aUisque eiusdem ceneris associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respective tecta vel associatione omnino se separent eamque aolurent denunctent. iuxta can. 233Γ» ┃ 2. personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint; libros, minu«crtpta ac signa camdem transmltenda aut saltem, si iuxtae gravesque causae Id postulent, destruenda; inluncta P"" modn culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione «aeramentalis confessionis et obligatione illata

Absolvendi a censum et poenis ecclesiasticis eos qu:

cbusuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, nccnon qui cos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentiae salutari inluncta.

7.· Dispensandi ad petendum debitum coniugalc cum transgressore voti castitatis perfectae ct perpetuae, privaUm post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo. Ipsum ad idem votum servandum teneri Um extra licitum matrimonii usum quam si conlugi supervixerit.

8.· Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis: inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

FORMULA II

pro Reverendissimus Ordinariis regionum Europae Italia et Russia exceptis.

RevflU Ordinarii locorum eo anno, quo Summo Pontifici - Reictio dioecesana " fieri debet ad normam can. 340 5 2ellam tn casu quo propter recenter adeptam possessionem dioecesis dispensatus Episcopus fuerit ab exhibenda Relatione, - possunt a respectivis SS. Congregationibus facultates quae sequuntur impetrare ; salvis clausulis in rescriptis quoad usum facultatum adpositis.

Pro prima vice memoratas facultates impetrare poterunt etiam extra tempus praescriptum, duraturas tamen dumtaxat usque ad annum " *Relationis dioccsanac* * proxime futurum.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistoriilis. die 17 Martii 1922,—C. Card. De Lai. Ep. Sab.. Sccr

1. — /1 S. *Congregatione S, Officii:* Permittendi sacerdotibus et laicis ad tempus, et sub diversis clausulis pro casuum et circumstantiarum diversitate adiiciendis. Icctiooem librorum prohibitorum, exceptis semper operibus de obscenis ex professo tractantibus.

2' *Tantum pro regionibus* ubi catholici acatholicts *per*r Lrti vivunt, *exceptis proinde Gallia, Hispania et Lusitania:* - Dispensandi ln mixtis nuptiis super impedimento mixtâe religionis vel disparitatis cultus cum clausulis, limitationibus et instructionibus pro casuum et locorum diversitate adildendis.

II. - AS. *Congregatione de* disciplina *Sacramentorum. Excipientur ab induito sequentium facultatum Helvetia, G-dha. Hispania. Lusitania et Belgium:*

I ' Dispensandi tusta ct rationcbil^cr *causa* super matrimonialibus impedimentis minoris gradus quae in Can IM2 recensentur, nec non super impedimentis impedientibus de quibus in Can. 1053 ad effectum tantum matrimor.:um contrahendi.

2.· Dispensandi *ex gravi urgentique causa* quoties periculum sit in mora et matrimonium nequeat diferri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur super impedimentis maioris gradus infra recensitis:

ei consanguinitatis in secundo aut in tertio cum primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur.

b» consanguinitatis in secundo lineae collateralis gradu.

cl affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali veî mixto cum secundo:

di publicae honestatis In primo gradu, dummodo nullum fBtat dubium quod conlux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3' Dispensandi tempore ct In actu Sarrae Pastoralis VtstaUanis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis suptra memoratis **cum üs qui in concubinatu vivere reperiuntur**.

V Sanandi ln radice matrimonia nuUfter contracta oh aliquM ex impedimentis minoris gradus si magnum adsit incommodum requirendi a parte Ignara impedimenti rccovitlonem consensus, dummodo tamen prior consensus peneveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita fitta adnotatior.e in libro matrimoniorum.

III. - *A S. Congregatione* Concilii: 1.· Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum, perpetua missarum onera ad ratione eleemosynae in dioecesi legitime ygentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, ct sub lege ut de missorum ita reductarum satisfactione *n* singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2· Transferendi per quinquenium intra fines dioecesis rrzra missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundaUone statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus euhus idcirco minuatur aut populi comm' ditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

3/ Transferendi per quinquenium exuberantia missarum onera etiam extra dioecesim, cauto tamen ut quam maximus missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamuv.im serventur praescripta Codicis iuris canonici circa cautelas adhibendas in missis committendis.

IV. - AS. *Congregatione Religiosorum:* 1.· Facultas dispensandi super iUegitimltatc natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo non agatur de prole sacrilego commercio orta, ad petitionem Superiorum, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum Can. 504.

2.· Facultas permittendi celebrationem trium Missarum de ritu ln nocte Nativitatis D. N. I. C ln ecclesiis religiosorum non comprehensis in can. 821 | 3. cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno codemque Sacerdote celebrentur.

3.· Facultas dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, audita in singulis casibus Superiarissa Generali vel Provinciali atque praevio eorum consensu et respectivi Consilii, dumodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant coeteris qualitatibus requisitis.

4/ Facultas dispensandi super defectu aetatis canonicae ad S. Ordinem Presbyteratus, non ultra menses, etiam pro Religiosis exemptis, dummodo a suis Superioribus litteras dimIssorlales acceperint et quatenus ordinandi ceteras qualitates habeant a SS Canonibus requisitas et praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam Canonis 976. 2 Codicis I. C.

5.· Facultas dispensandi super dotis defectu cum Mentalibus et Sororibus in toto vel In parte, dummodo sta'us oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur, et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut cas magnae utilitati Instituto fore certa -pes habeatur.

6.· Facultas confirmandi Confecsarium ad quartum et quintum triennium, dumm-do maioris partis Religiosarum, convocatis etiam iis. quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus, prius accedat, proviso pro dissentientibus. si quae sint ac velint.

7.· Facultas permittendi celebrationem SS, Missae Sacrificium Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in Communitate commorantibus sesc reficiendi S. Synaxi. etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8.· Facultas permittendi Monialibus descensum in Ecclesiam. ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis Confessario et Monasterio inservientibus ct extra Claustra degentibus, portae illius claudantur et claves Supcriorissac tradantur. Moniales vero semper binae sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorhtta. altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur ct non aperiatur nisi in casibus enunciatis ct cum praescriptis cautelis.

9.· Facultas permittendi Monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non seeumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

V, - *A S. Congregatione* Rituum; L· Deputandi vicanum eneralcm vel alium sacerdotem ln aliqua ecclesiastica SIgnltate constitutum ad altana fixa et poriatllia consecranda. servato ritu et forma Pontificalis romani.

2. Deputandi sacerdotes, si fleri potest, ln abqua ecclesiastica dignitate constitutos ad altaria fixa et portatiha execrate consecranda, adhibita formula brwiori B pro casibus can. 1200] 2. Cod. I. C.: dum In ca<u can. 12U0 | 1 iam Indulta fuit per ipsum eanonem facultas ct adhibenda est formula A.

3. Deputandi vicarium generalem vel alium sacerd-Mcm In aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos calices et patenas, servato ritu ct forma Pontificalis Romani.

4. Quando In Missa Hebdomadae Maioris dicitur Pactio, pro sacerdotibus, qui binas Missas, ex speciali Induito Apostollco obtinendo, celebrant, legendi in una Nisu tantum ex Passione postremam partem (Altero attXrm dk rtc.i, praemissis *Munda cor* rr.cun» etc. - *Sequentia* saxeti Euangelii *secundum (Matthaeum).*

5 · Benedicendi oblecta pietatis, «igno cruris (pre Episcopo seu Ordinarlol servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis et quando multi petunt. ct plura ac varia exhibent ciusmodl obiccta benedicenda. saepe etiam cum diversis formulis; ℔ ln casibw» permittitur unica ot brevis formula ab Epi seu Ordinario recitanda, dum fit signum crucis super oblecta. nrmpe: " Benedicat haec omnia Deus Pater, Filius et Spiritu» Sanctus. Arnen .**

6. Celebrandi Missam de Requie lectam semel in Hebdomada ab Episcopo seu Ordinario in prapi io Oratorio.

V. - A S. ConorcaatKin.· Rituum; I · Deputandi vicarium poenitentes (exceptis haereticis ℔aere w inter fideles c proposito disseminantibus» a quibuxvis censuris et poenis ecclesiasticis ob harreses tam nemine audiente vel adver tente quam coram aliis extemataS ℔ncursi postquam ta-

men poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas ct religiosas, si quas hoc in re complices habuerit, prout de lure, denunciavcrit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunclatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo sena promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum ct quo meliori modo fleri potent, et postquam in singulis casibus hacreses coram absolvente secrete abluravent, inluncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

† Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum haereticorum aut schismaticorum, apostasiam. haeresim aut schisma propugnantes, ahosve per Apastollcas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint, iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordtnano aut confessario tradendi.

X· Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium iunsdictioms ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet lafcalem potestatem.

4.· Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; Inluncta gravi poenitentia salutari, c: aliis iniunctis. qUae fuerint dc iure iniungenda.

5.· Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae; alnsque eiusdem generi» associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitima civiles potestates machinantur: ita tamen ut a respective secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent denuncient. iuxta can. 2338 f 2. personas ecclesiasticas et religiosas. sl quas eidem adfcriptas noverint: libres, manuscript ac signa camdem transmittenda aut saltem. si luriae gravesque causae id postulent, destruenda: inluncta pro modn culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramenUbs confessonie et obligatione illata ceandala reparandi.

«.· Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnom qui cos introduxerint vel admiserint: dummodo tamen Id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto. r.cc ad externum forum deductum: congrua pro modo culpae poenitentia salutari inluncta.

7.* Dispensandi ad petendum debitum conlugxle cum trimgreTsorc voti castilatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVTII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si conlugi supervixerit.

8.· Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque uHa machlr.aticne, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis confugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis; inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

FORMULA III

pro Kexcrrndlsdmls Ordinariis America?. Kusslar. allorumque locorum extra Europam.

RevtM Ordinarii locorum eo anno, quo Summo Pontifici • Relatio dioecewna " fieri debet ad normam can. 340 4 2 - etiam in casu quo propter recenter adeptam possessionem dioecesis dispensatus Episcopus fuerit ab exhibenda Relatione. - possunt a respectivia SS. Congregationibus facultates quae sequuntur impetrare. salvus clausulis In rescriptis quoad usum facultatum ndpositi

Pro prima vice memoratas facultates impetrare poterunt etiam extra trmpus praescriptum, duraturas tamen dumtaxat usque ad annum " Relationis dioeccianac " proxime futurum

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis Consistorlalls. die 17 Martii 1922.—C Card. Dr Lu. Ep Sab.. Secr

1 - *A S Congregatione S. Ojjicil.* Permittendi sacerdotibus et laicis ad tempus, et sub diversis clausulis pro casuum et circumstantiarum diversitate adliclendis. lectionem librorum prohibitorum, exceptis semper operibus de öbsceni cx professo tractantibus.

2· Dispensandi In mixtis nuptiis super impedimento mixtae religionis, vel disparitatis cultus cum clausulis, limitationibus et instructionibus pro casuum ct locorum diversitate adllciendi»

II. - AS. *Congregatione* dc disciplina *Sacramentorum*

1· Dispensandi lutta *et* rationabili *ex* causa super matrimonialibus impedimentis minoris gradus quae in Can. 1042 recenientur, nec non super Impedimentis impedientibus de quibus In Can. 1058 ad effectum tantum matrimonium contrahendi.

2 ' Dispensandi *ex* gram urgentU/ue rausa quoties periculum tit in mora et matrimonium nequeat differri u«que dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur super impedimentis maioris gradus Infra recensitis:

a) consanguinitatis in secundo aut in tertio cum primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur:

b) consanguinitatis in secundo lineae collateralis grad^.

c> affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo:

d) publicae honestatis in primo gradu, dummodo nuitam subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3 · Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratu cum lis qui tn concubinatu vivere reperiuntur.

4. Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex Impedimentis minoris gradus si magnum adiit Incommodum requirendi a parte ignara impedimenti renovationem consensus, dummodo tamen prior consensus perseveret et absit periculum divortii: monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in Ltbro matrimoniorum.

III. - AS. *Congregatione Conditi:* 1.· Reducendi per quiquennium. ob diminuttonem redituum, perpetua missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui dc iure teneatur ct utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, ct sub lege ut de missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Cuna diœcesana quovis anno legitime doceatur.

2.· Transferendi per quinquennium intra fines dioeceta onera missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praejudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis loca adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum missarum satisfactione quoui anno Cuna diœcesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

X· Transferendi per quinquennium exuberantia missarum onera etiam extra dioccesim. cauto tamen ut quam maximus missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis iun· canonici circa cautelas adhibendas m missis committenda

4. Permittendi ut privata Matutini cum Laudibus recitatio anticipari possit ab hora prima post meridiem, quoties adsit rationabilis causa.

5/ Permittendi alienationem bonorum ecclesiasticum usque ad summam capitalem 10.000 doliariorum pro Statibus Amcricae Foederatis ct ditione Canadensl; et 15.000 peut pro America Meridionali aliisque regionibus: hoc vero quatenus necessitas adsit et tempus non suppetat recurrendi cd S. Sedem, edocta, statim ac effecta fuerit alienatio, eadem S. Sede de alienatione ita peracta.

IV. A S. *Congregatione Religiosorum:* 1.· Facultas dispensandi super iuegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur. dummodo non agatur de prole sacnlego commercio orta, ad petitionem Superiorum, et dispensati ad rnunu maiora ne eligantur iuxta praescriptum Can. 504.

χ· Facultas permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte Nativitatis D. N. I. C, in ecclesiis religiosorum non comprehensis in can. K21 J 3. cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxlm accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

3" Facultas dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, audita in singulis casibus Superiorissa Generali vel Provinciali atque praevio eorum consensu et respectivi Consilii, dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint ct polleant coetcris qualitatibus requisitis.

4.· Facultas dispensandi super defectu aetatis canonicae ad S Ordinem Presbyteratus, non ultra. menses, etiam pro Religiosis exemptis, dummodo a suis Superioribus litteras dimissnnalcs acceperint et quatenus ordinandi cetera» qualitates habeant a SS. Canonibus requisitas et praeertim curriculum theologicum expleverint ad normam Canonis 976. 2 Codicis I. *C.*

5.· Facultas dispensandi super dotis defectu cum MonUhbus et Sororibus in toto vel in parte, dummodo status oeconomirus Instituti detrimentum ne patiatur, et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas nugnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

6.· Facultas confirmandi Confessarium od quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, convocatis etiam iis. quae In aliis negotiis Ius non habeat ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreu wffragia praestandus, prius accedat, proviso pro dissentientibus. si quae sint ac velint.

7.· Facultas permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificium Ferta V in Coena Domini, facta licentia personis habiluahter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi. etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8.· Facultas permittendi Monlalibus descensum in Ecclesiam, ut ipsae ram maiori sollertia mu-dare et decorare pczwint. exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsi» Confessarlo ct Monasterio inservientibus et extra Claustra degentibus, portae Illius claudantur et claves Superinrissae tradantur. Moniales vero semper binae

sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa, altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enuntiatis et cum praescriptis cautelis.

9. Facultas permittendi Moniahbus egressum a claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumfcrat periculum mortis imminentis aut gravissimi malt per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

V. - A S. *Congregatione Rituum:* 1.· Deputandi sacerdotes. si (icri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos ad altaria fixa ct portatilia consecranda, servato ritu ct forma Pontificalis Romani: ct quoad altaria portatilia ellam adhibita sola rituali formula breviori approbata.

2' Deputandi sacerdotes, ai fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos ad altaria fixa ct portatilia exterata consecranda, adhibita breviori formula B pro Caribus can. 1200 (2. Cod. I. C.: dum in casu can. 1200 f 1» iun mdulla fuit per ipsum canoncm facultas et adhibenda est formula A.

1· Deputandi sacerdotes, si fleri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad consecrandos calices et paUrus; servato ritu et forma Pontificalis Romani.

4.· Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur- Passio, pro sacerdotibus qui binas Missas, e speciali Induito Apostolico obtinendo, celebrant, legendi in una Missa tantum ex Passione postremam partem iA *Itera autem die* etc.) praemissis: Munda cor rncum etc. - Sequentia sancti euangelii secundum *(Matthaeum).*

5.· Benedicendi nuptias extra Missam vel recitandi preces super coniuges. iuxta formulas approbatas, cum potesta-*λ* subdelegandi.

6.· Benedicendi et imponendi quinque scapularia sub unica formula, cum potestate subdelegandi.

".· Benedicendi et imponendi quinque scapularia sub unica formula absque recursu ad Ordinarios seu Congregationes religiosas competentes, et sine onere inscriptionis in casibus magni concursus, tempore exercitiorum et missionum spiritualium, cum potestate subdelegandi.

fi? Benedicendi sacra olea cum minori numero sacrorum ministrorum. Feria V *in Coena Domini* (pro Episcopo celebrante).

9.· Permittendi thurificationem in Missa cantata absque sacris ministris

10.· Permittendi usum Memorialis Rituum Benedicti PP. XIII in Ecclesiis seu Oratoriis publicis et semipublicis (non parochialibus vel quasi parochialibus» in functionibus Tridui Maioris Hebdomadae et m Benedictione Cinerum. Candelarum et Palmarum.

IV Benedicendi obiecta pietatis, signo crucis, pro Episccpo seu Ordinario, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis et quando multi petunt, et plura ac varia exhibent eiusmodi oblecta benedicenda. saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica et brevis formula ab Episcopo seu Ordinario recitanda, dum facit signum crucis super obiecta nempe: " Benedicat haec omnia Deus Pater, Filius et Spiritui Sanctus. Arnen

12· Celebrandi Missam de Rcquie lectam semel in Hebdomada ab Episcopo seu Ordinario, in proprio Oratorio.

SI. - AS. Poenllcniiaria.· 1.· Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob hacrescs tam nemine audiente vel advertente quam coram aliis externatas incursis postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, n quos noverit. ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure denuntiaverit: et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciato ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis exsibus hacrescs coram absolvente sccretc abiuraverit; Ir.iuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, ct obligatione se retractandi ipud personas coram quibus hacrcses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

2' Absolvendi a censuris ct poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum haereticorum aut schismatic -rum. aporiisiam. haeresim aut schisma propugnantes, allosve per Apostolica» Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint: iniunc!a congrua pernitentia salutari ac firma obligatione supradieU» libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem. dtuen.di vel Ordinario aut confcssario tradendi.

3. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vei indirecte exercitium iurlsdictIonis ecclesiasticae sive interni rive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet Uxalem potestatem.

4 · Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis. in casibus dumtaxat ad forum externum fida deductis; Inluncta gravi poenitentia salutari, et aliis i:i:ur.ctii. quae fuerint de iure Jniungenda.

5.· Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui r.wnen dederint sectae massonicae; aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civile» potestates machinantur; ita tamen ut a respective «eta vel associatione omnino se «parent eamque n denunclent. iuxta can. 2336 5 2. personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscnplas noverint: libros, manuscripts ac signa eamdem transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destrucr.da; inluncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

6.· Absolvendi a censuris ct poenis ecclesiasticis eoa qux clausuram Regularium utnusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniucta.

7.· Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, pnvatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmedi poemtentem monendo, ipsum ad idem votum servandum tenen extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit.

8.' Dispensandi super occulto criminis impedimento, dum modo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniuglbus de necessaria consensus secreta renovatione, ac inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam tn matrimoniis contrahendis: inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

***Ex fonnuUs iprius SC Coniistorialii. Adn. A. DESMET in NrT 50 (1923) 124-1 31,182-196.243,-257,304-319.**

402

1922 MAR 18.-PIUS XI. EPIST. AAS 14 (1922) 274

AD R. P. ELIAM MAGENNIS, MODERATOREM GENERALEM ORDINIS CARMELITARUM, LAEENTE SAECULO SEXTO EX QUO « PRIVILEGIUM SABBATINUM > VULGATUM EST, RELIGIONEM IN B. M. V. DE MONTE CARMELO IMPENSE INCULCAT

Dilecte fili. salutem et apostolicam benedictionem.— Petis tu quidem a Nobis ut, labente saeculo sexto ex quo *Sabbatinum Privilegium* vulgari coepit in Ecclesia, religionem in Virginem Mariam a Monte Carmelo et laicorum sodalitates quae a Virgine eadem nuncupantur. omnibus quotquot sunt per orbem catholicis commendemus. Hisce iisdem litteris ac libenter admodum id facimus. Almam enim Dei Matrem, quam a pueris amamus impense, placet hoc etiam demereri pietatis testimonio atque ea auspice initia ordiri Pontificatus Nostri. Nec diu commorandum Nobis est in commendandis sodalitatibus, quas et Virgo ipsa commendat liberalitate sua. et Praedecessores Nostri plurimis cumularunt gratiis, et actuosa caritas Religiosorum Carmelltarum tam late per orbem tamque ubere cum fructu propagavit Satius ducimus eos hortari qui sodalitatibus iisdem nomen dederunt ut perseveranti studio haereant iis omnibus quae praescripta sunt ad lucrandas concessas Indulgentias in primisque maximas illas quae Sabbatinae dicuntur. Diligentes enim se diligit Virgo, nec quisquam sperare iure potest se eam habiturum adiutriccm in morte, nisi in vita eius inierit gratiam tum abstinendo a culpa, tum quldpiam praestando quod cedat in eiusdem honorem.

De delatis officiis memorem tibi profitemur animum, ac caelestium conciliatricem munerum Nostraeque testem benevolentiae, apostolicam bencdicVoncm tibi, dilecte fili, religiosis viris quibus praees iisque omnibus qui sunt ex sodalitatibus quas supra memoravimus, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xviii martii anno MCMXxn. Pontificatus Nostri primo.—Pius

403

1922 MAR 18-20.-SC REL. RESP. AAS 14 (1922) 352-353

DUBIUM

Circa consuetudinem exigendi taxam pro exploratione **VOLUNTATIS ADMITTENDARUM AD HABITUM ET PROFESSIONEM IN RELIGIONIBUS MULIERUM**

Ordinarius dioecesis N., exposuit Sarrae Congrcgitloni de Religiosis, quod «consuetudo forsan immerno-

« rabilis huius dioecesis *N.,* et supra *400* annorum me-
‹ moriam comprobata, tenuit semper taxationes aliquas
‹ pro canonica voluntatis religiosarum exploratione ab
c earundem exigere communitatibus ».

Afferebat insuper rationes propter quas talis consuetudo ipsi videbatur confirmanda, praecipue quod in praesenti ex Codicis praescripto non bis uti antea, sed ter praestanda est exploratio: quod cum Ordinarius in pluribus occupatus personaliter eam explere nequeat, alium sacerdotem delegare cogatur: ‹ ad haec tamen c Episcopus non habet unde arduum laborem, dignissi-
‹ mum mercede, istius sacerdotis, remunerare pos-
253 ‹ sit »./

Sacra Congregatio, praerequisito voto duorum Consultorum. rem detulit ad plenarium coetum Emorum Patrum per subsequens dubium: ‹ An consuetudo exi-
« gendi taxam pro exploratione voluntatis Religiosarum
‹ sustineatur in casu ».

Porro Emi Patres ln Generali Congregatione habita ad Vaticanum die 18 martii huius anni, omnibus perpensis» respondendum censuerunt: *Negative.*

Pacta autem de praedictis relatione SSmo Domino Nostro Pio div. Prov. Pp. XI ab infrascripto P. Ab. Secretario S. Congregationis in audientia diei 20 martii 1922. Sanctitas Sua Emorum Patrum resolutionem approbare dignata est.—Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B., *Secr.*

Ada. Ph. **MAROTO la CpR 4 (1923) 4-5; ME 34 (1922) 227-229; PrM 12 (1922) 80-81.**

404

1922 MAR 22.-SC RIT., DECR. AAS 14 (1922) 200-201

De additione « ut omnes errantes » litaniis sanctorum

Beatissimo Padre,

La Commissione per i festeggiamenti dei terzo centenario della S. Congregazione di Propaganda, presieduta dalTEmo Cardinale Prefetto della medesima. supplica instantemente la Santitâ Vostra perché voglia benignamcnle degnarsi di approvare la seguente invocatione e di dare ordine che venga inserite nelle Litanie dei \$antL

Ut omnes errante» ad unitatem Ecclesiae rerocarc, et infideles universos ad Euangelii lumen perducere digne-
201 *ris: Tc rogamus, audi nos./*

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, suprascriptam invocationem pro private et publica recitatione, necnon pro additione Litaniis Sanctorum post invocationem *Ut cuncto populo Christiano,* etc. approbare et ad universam Ecclesiam extendere dignatus est. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 martii 1922.—A. Card. Vico. Ep. Portucn. et S. Rufinae, S. R C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Ado. EL 36 (1922) 1B0.

405

1922 MAR 22.-SC RITUUM, DECR. AAS 14 (1922) 201

De celebratione missae votivae pro fidei propagatione semel ln anno in qualibet dioecesi

Beatissimo Padre.

La Commissione per i festeggiamenti dei terzo centenario della S. Congregazione di Propaganda, presicduta dalfEino Cardinale Prefetto della medesima. supplica umilmente Ia Santitâ Vostra perché voglia bemgnamente disporre che in ogni dioccsi sia celebrate una volto l'anno, in giorno de stablllrsi dai rispettlvi Ordinari. Ia Messa votiva de Fidei propagatione, nell'intento di ecc'tare rosi maggtormente Il clero a favore delle sacre missioni cd ottenero dal Signore gli aiuti nocessari per il maggior eviluppo delle medesime.

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. his precibus ab Infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatis, benigne annuit pro gratia iuxta petita, ita tamen, ut praedicta Missa votiva *de* Propegatione *Fidei* cum *Gloria* ct *Credo* celebrari possit semel in anno diebus ab Ordinario cuiusque loci designandis. exceptis tamen Festis duplicibus I et II classis, Dominicis maioribus, necnon Octavis I et II ŏrdini Feriis et Vigiliis quae sint ex privilegintis: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 martii 1922.—A. Card. Vico. Ep. Portucn. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verdc, *Secr.*

Adn. **EL 36 (1922) 182-184. PrM 11 (1922) 53-54.**

406

1922 MAR 25.-SC REL. INSTR. AAS 14 (1922) 278-286

INSTRUCTIO

SEU ELENCHUS QUAESTIONUM AD QUAS RESPONDENDUM EST A MODERATORIBUS SEU MODERATRICIBUS GENERALIBUS INSTITUTORUM VOTA SIMPLICIA PROFITENTIUM IN RELATIONE KD S- SEDEM QUINTO QUOQUE ANNO TRANSMITTENDA

(A. *Sacra Congregatione Episcoporum et Regularium primum edita, ad tramitem Codicis iuris canonici* a Sacra *Congregatione de Religiosis revisa et emendata)*

Prat mittenda

1. Doceatur quae decreto approbationis seu commendationis. ct quando. Institutum a S. Sede obtinuerit.

X Quinam sit finis sive scopus peculiaris Instituti.

3. Num titulus Instituti ab initio assumptus aut scopi» vel habitus sodalium aliquatenus postmodum immutati fuerint ct quanam auctoritate

4. Quot sint sodalium classes. Quaenam vote emittantur

5. · Quot sodales ab initio usque in praesens, aut saltem ultimo vicennio, habitum Instituti induerint.

6. · Quot sodales a fundatione Instituti usque in praesens. aut saltem ultimo vicennio, ct quomodo, ab eo recesserint. sive tempore novitiatus. sive post emissa vota temporanea. sive post emissa vota perpetua. Num et quot fuerint fugitivi vel *apostatae.*

7. Quandonam ultima relatio ad S. Sedem missa fuent

I. — Dr PERSONIS

A) Dc admissis.

8. Quot postulantes ab ultima relatione admissi fuerint

9. Num pro singulis habita sint testimonia a lure requisita ; speciatim vero litterae testimoniales:

ai pro viris in genere.

b» pro clencis./ *Z3*

c) pro illis (viris aut respective mulieribus) qui in Seminario. collegio vel alius religionis postulatu aut novitialu fuerunt; et quidem lureiurando firmatae.

10. Num speciali aliquo modo seu Industria ad nomen Instituto dandum quis allectus fuerit; et praesertim num ephemeridum ope moderatores hunc m finem usi sint.

11. Num praeterea exquisita fuerit sufficiens notitia circa eorum indolem et mores quoties id necessarium eril vel opportunum.

12. Quoties et super quibus impedimentis seu defectibus dispensatio neccsaria fuerit et a quonam Superiori ecclesiastico concessa.

IX Num postulatum omnes ii quibus praescriptu» w. peregerint per tempus statutum in domo in qua regularis disciplina servetur.

B) De NotntiU.

14. Quot et quaenam sint domus novilatus et num unaquaeque auctoritate S. Sedis Instituta sit.

15. Quot novitil post ultimam relationem habitum Instituti susceperint.

16. Quot nunc ln novltiatu degant.

17. Num novitil a professis rite separati existant.

13 Num omnes habeant integrum exemplar constitutionum.

19 Num omnes ante professionem per annum intepum et continuum tn domo novitiatus suo cura magistri degerint.

20. Num magister novttlorum ab omnibus officiis cneri-

• Ad Interrogationes aut intrrro^ationum partes astarisco notat.na nonnisi ln prima, post promulgatam hanc instructionem, reunoce rependendum erit.

busqué vacet, quae novltiorum curam et regimen impedire possint.

21. Num. quantum ct qua auctoritate, tempus novitiatus. u!tra terminum in constitutionibus praefinitum, prorogatum vel imminutum fuerit.

*2. Utrum novitii primo novitiatus anno vacaverint tantununodo exercitiis pietatis, an aliis etiam et quitus openbus addicti fuerint.

13. Num durante secundo anno novitiatus (ubi peragitur! novitil in alias domus missi fuerint, et num servata fuerit instructio S. C de Religiosis diri 3 novembris 1921 [LE 376].

24 (ln *Institutis Sororum).* Num ante admissionem ad habitum, ad primam profesionem temporariam ct ad professionem perpetuam. Episcopus vel eius delegatus praescriptam voluntatem adspirantts. et gratuito, exploraverit.

15. Num professioni, quoties locus erat, praemissa fuerit vel alias opportune peracta cessio ăadministration! propriorum bonorum ac dispositio dc corumdcm usu ct usufructu

26. Num a novitiis ante professionem votorum temporariorum testamentum de bonis praesentibus vel forte obven-
260 tuns libere conditum fuerit./

Cl Dc *Professis.*

27. Quot nunc sint in Instituto sodales:

m votorum temporariorum.

b) votorum perpetuorum.

28. Num vota temporaria semper tempore debito fuerint renovata.

29. Num sodales tempore debito ad vota perpetua adtnxss; fuerint post elapsum tempus votorum temporariorum.

30. Quot sodales sive professi sivo novitii post ultimam relationem obierint.

D) Dc egressis *ct dimissis.*

31 Quot post ultimam relationem ab Instituto recesserint:

a» ex novitiis.

b) ex professis expleto tempore votorum temporariorum.

cj perdurantibus volis temporariis,

d· post emissa vota perpetua.

32 Num in dimittendis sodalibus semper observatae fuerint. pro casuum diversitate, normae in sacris canonibus et in propus constitutionibus praescriptae.

33. Num (excepto casu urgenti de quo in cann. 653 et 65Si aliquis dimissus aut egressus fuerit:

ci ante acceptam sententiae vel decreti confirmatiorem ab Apostolica Sede, si agatur de viris professis a votis perpetuis; vel ante acceptam ab eadem S. Sede decisionem. « de Sororibus a votis perpetuis professis agatur,

b› pendente recursu ad S. Sedem, si de professis a votis temporariis.

ci absque praevia dispensatione, ab ipso religioso expostulata, super votis emissis

34, *(In Institutis Sororum».* Num egressis quacumque dc causa des. quomodolibet constituta, integre tradita fuerit, una cum supellectili quam nd Institutum attulerant, ln eo stliu in quo tempore egressus reperiebatur.

S3. Num ils quae, sine dote receptae, ex propriis bonis «timet providere non valebant, in cusu egressus ex Instituto. necessaria ex cantate suppeditata fuerint, quibus modo tuto ac convenienti domum redire et per aliquod tempus honeste vivere potuerint.

II. — De rebus

Al *Dc domibus*

36 Quot domos Institutum habeat, et in quibusnam
21 ffioecenbu an et quot habeat provincias/

37. An et quot novae domus post ultimam relationem apertae fuerint: et an in omnibus intercesserit legitima 2'xUritas et servata fuerit ratio in constitutionibus prac-KripU.

S2 Quot sodales diversarum classium in singulis domibui commorentur, et (si diversa opera ab Instituto exerceantur) quibusnam operibus addicti sint.

C9. Num p? ultimam relationem domus aliqua suppressa fuerit ct cuiusnam auctoritate.

40. Utrum singuli sodales proprias cellas habeant, an ttltem in communi dormitorio suum quisque cubile convenienter ab omnibus aliis separatum.

‹1. Num infirmis curandis separatus locus undequaque aptus addictus sit.

42. Num pro recipiendis hospitibus adsint in domo cueieula sufficienter, ut decet, a communitate religiosa sepsrata.

C. (in Institutis *Sororum). Num* habitatio capellam rive *cv.fnwii* ingressum separatum et nullam cum Sororum habitatione communicationem habeat.

ß› De bonis.

44 Quiram fuerint ab ultima relatione annui reditus et expensae:

s· tum Instituti in communi;

b› tum uniuscuiusque domus.

45. Num ab ultima relatione sive Institutum in communl. sive certae damus in particulari, nova bona mobilia vel immobilia et culus valors obtinuerint.

46. Num pecuniam semper utili foenori et honesto ac tuto collocaverint

47. Utrum et quam lacturam bonorum suorum, post ultimam relationem, fecerint, vel damna subierint, ct qua de causa.

48. Num ct quae bona, sive immobilia sive mobilia pretiosa abalienaverint, et qua facultate.

49. Num Illorum bonorum, quae *capitalia* vocantur, partem aliquam consumpserint.

50. Num arca communis vel domus aliqua particulari aere alieno gravetur, et quanto.

51. Num ab ultima relatione nova debita contraxerint; quaenam. et qua auctoritate.

52. Num bona temporalia, tum religionis universae, tum singularum provinciarum et domorum. per oeconomos rite deputatos administrentur ad normam sacrorum canonum et constitutionum./ 282

53. Num oeconomi, sive generalis sive locales, rationem suarum admlnistrationum praescriptis temporibus reddiderint; et num huiusmodl rationes modo praescripto examinatae et approbatae fuerint.

54. Num lites de bonis habeant.

55. Num pecuniae aliaeque res pretiosae caute custodiantur iuxta normas hac de re traditas ct praescriptum constitutionum.

56. Num et quo pacto pecuniam sive res pretiosas, a saecularibus depositas, custodiendas acceptaverint

57. *(In Institutis Sororum).* Utrum dotes Sororum iuxta leges canonicas in tuto ac fructifero investimento de consensu Ordinarii loci collocatae fuerint: an et quae earum pars, quo modo et cuius permissu in expensas faciendas insumpta fuerit.

58. Num ct quacnam legata pia scu fundationes in Instituto. sive pro Missis celebrandis, sive pro operibus raritatis exercendis, existant.

59 Num huiusmodl onera fideliter adimpleta fuerint.

60 Num pecunia, qua huiusmodl fundationes constitutae fuerunt, rite collocata et scorsim ab aliis quibuslibet administrata fuerit.

61 Num Eprscopo iuxta sacrorum canonum praescriptum dc huiusmedi fundationibus ratio reddita fuerit.

62. Quantum superfluae pecuniae in fine cuiuslibet anni a singulis domibus in arcam communem collatum fuerit

63 Utrum sponte an Invite huiusmodl pecuniae collatio ab omnibus facta fuerit

64. Num supcrlorissa vel oeconoma habeat pecunias, de quibus libere, etsi pro bono Instituti, disponat, quin ullam rationem reddat

ILL — De disoifxjxa

A¡ *Dc vita religiosa.*

65. Num in unaquaque domo exercitia spiritualia pro singulis diebus, mensibus, annis vel aliis certis temporibus statuta accurate peragantur.

66. Num omnes sodales quotidie Missae sacrificio assistant

67. Utrum omnes sodales exercitiis communibus intéressé possint, ct an illis qui quandoque pro negotiis domesticis ab aliquo exercitio communi eximuntur, saltem concedatur tempus privatim illud peragendi.

68. Num serventur canonica statuta:

ai quantum ad conscientiae manifestationem non exigendam.

b) quoad sacramcntalem confessionem.

c) circa euchansticac communionis frequentationem.

69. Num adsint confessarii ad turfs normam designati num et qui abusus Irrepserint, sive ex parte Superiorum libertatem a lege eon/ressam coarctanbum. sive ex parte 283
subditorum permissa libertate abutentiunr

70. Num ln Institutis Sororum ubique quovis triennio confeesarius ordinarius mutetur, vel debita auctoritate confirmetur.

71. Num praescriptiones dc clausura servanda m parte domus Religiosis reservata fideliter observentur

72. Num Religiosis frequenter permittatur locutorium adire et an Constitutiones in hac re serventur.

73. Num Religiosis c domo o.Tcdlentibus, extra casum necessitatis, a Superioribus socius addatur.

74. Num. qua ratione et quibus temporibus habeantur institutiones ceteeheticae ct piae exhortationes .rd obversos aliosque alumnos nec non ad famulos seu convictore·

75. Num et quaenam scripta periodica sodales cdint aut illis conscribendis operam conferant: num tn iis. lucut etiam in libris edendis, statutae leges servatae fuerint

76. Num et quibux libris, sive antiquis rive reerntioribus. eliam manu scriptis» sola moderatorum Instituti licrrtia editis sodales utantur

v̈) De obSCriOntid *quarundam* rprciûliurn *Itgum*

77. Num omnia circa Capitulum generale praescripta diligenter observata fuerint:

o.i quoad litteras convocatorias.

b) quoad electionem delegatorum ;
c) quoad electionem scrutatorum et secretarii ;
d) quoad electionem Moderatoris generalia;
e) quoad electionem Consiliariorum. Oeconomi et Secretanl generalium.

78. Num omnino liberum fuerit sodalibus litteras, quae ab inspectione Superiorum exemptae sunt, sive scribere sive recipere.

79. Num lex de mutandis Supcnonbus post statutum tempus fideliter observetur. Num. quo: dispensationes et a quo super hac lege impetratae fuerint

80. Num Moderator generalis ct Superiores provinciales praescriptam domorum visitationem rite peregerint.

81. Num Moderator generalis et Superiores sive provinciales sive locales praefinitis temporibus consiliarios suos convocent, ut cum eis agant de negotiis sive Instituti sive provinciae sive domus.

82. Num in deliberationibus debita libertas consiliariis servata fuerit.

831 Num in Consilio generali electiones libere et luxta
3ὺ4 normas praescriptas factae fuennt /

84. Utrum ubique vigeat vita communis; num omnibus sodalibus necessaria, praecipue quoad victum et vestitum, a Superioribus ea qua decet paterna caritate suppeditentur, et an forte sint qui haec sibi ab extraneis procurent

85. Num alicubi sodales sint numero insufficientes Ita ut nimis onerentur laboribus cum gravi valetudinis discrimine.

86. Num provideatur ne quid desit infirmis ex lis. quibus iuxta propriam cuiusque conditionem indigent, atque ut in corporal:bus et spiritualibus necessitatibus qua par est caritate subleventur.

87. *(In Institutis Clericorum).* Quot annis clerici vacent studiis:

al litterarum humaniorum.
b» philosophiae, et
c) theologiae.

Quatenus autem studia domi peragantur, quot professores singulis disciplinis tradendis sint addicti

88. Num alumnis aut etiam magistris alia officia committantur quae a studiis eos avocent.

39. Num omnes studentes:

û) integrum cursum studiorum perfecerint antequam e domo studiis destinata exierint;

b» ante promotionem od sacros Ordines studia per leges canonicas respective praescripta rite perfecerint;

c) cetera omnia a sacris canonibus pro admissione ad Ordines requisita (circa titulum ordinationis, litteras dimissorias. etc) religiose observaverint.

S0. Num servata fuerit lex de examine a sacerdotibus quotannis, saltem per quinquennium, peragendo.

91. Num aliquando exerceatur negotiatio per sacros canones Interdicta: Item an ars aliqua vel industria quae frequentiorem afferat consuetudinem cum extraneis; quibus cautelis, tum pro salute illorum sodalium qui his incumbunt. tum pro externorum aedificatione.

92. An Superiores curent inter suos subditos promovere notitiam et exsecutionem decretorum S. Sedis. quae religiosos respiciunt: item an publice legantur, praeter proprias constitutiones, decreta quae Apostolica Sedes legenda praescripserit.

C) Dc operibus Instituti.

93. Quot personis (vel classibus personarum) beneficia contulerint sodales iis operibus quibus luxta scopum sui Instituti sese devovent.

M. Si numerus ictarum perbonarum post ultimam reU-
285 tionem alicubi Imminutus fuerit, indicentur rationes./

95. *(Pro Institutis quae* xtipcrri oxtiatmi colligunt):

a) an ex constitutionibus clare el certo constet de lure seu officio stipem osUatim colligendi;

b) an sacrorum canonum praescripta et S. Sedis decreta hac dc re odita in omnibus religiose observentur.

96. Num ab Institutis Sororum habeantur in suis domibus diversoria aut valetudinaria pro personis quibuscumque. etiam diversi sexus; et quatenus affirmative, culus licentia et quibus cautelis.

77. Num et quomodo Sorores in seminariis vcl collegiis vcl qulbuscumquc ecclesiasticorum virorum domibus rem domesticam gerendam assumpserint.

98. Num Sorores opera quaedam caritatis exerceant (v. g. erga infantes aut parturientes aut chirurgi cultro inciso·» quae virgines Dëo dicatas ct habitu religioso indutas dedecere videantur.

99. Num Sorores, quae infirmis in privatorum domiciliis Inserviunt, praescriptas a Constitutionibus cautelas semper adhibeant

1(X) Num Superiores permiserint commorationem sodalium in domibus saccularium, ct quanto tempore.

101 (Pro fnstitufis trtrt>ru"it. Num aliquod Institutum «Errorum quasi ab IpsL dependens, sihiqur aggregatum, directe vel indirecte, retineant vel tiirirint et quanam auctoritate

102. Num post ultimam relationem aliquod novum epus. vel potius nova species operum, aliis iam exlstentltui adiuncta fuerit, et quanam auctoritate.

103. Num in Instituto vel in aliquibus domibus irrepserint abusus et quL

104. Num querelac vel difficultates exsistant:
a) cum Ordinariis Iccorum.
b) cum confessarlis.
c) cum capellanis.

105. . *Institutis lalcaltbus utriusque* miuji. An domos habeant in quibus suscipiantur ad commorandum adolescentes respcctivi sexus qui publicas scholas Uicas frequentant. quibus in locis, quasve scholas adeant, quonzdo ct per quos eorum religiosae instructioni consultum ait

Responsa autem ad suprascriptas quaestiones non solus a Moderatore seu Moderatrice generali, sed etiam a iingulu Consiliariis seu Assistentibus generalibus, praevio maturo examine, signanda erunt. Si/ agatur de Congregatione mu- 34
Herum, signanda pariter erunt ab Ordinario loci in quo suprema Antistita cum suo Consilio residet.

Quod si quis ex iisdem Consiliariis seu Assistentibus aliquid magni momenti praeterea S. Sedi significandus esse putaverit, id etiam per privatas atque secretas btterxi praestare potent. Verumtamcn memor Ipse sit conditions suae et sciat conscientiam suam graviter oneratum uu s quid a ventate alienum secretis eluxmodi litteris exponere praesumpserit

Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis. die 25 martii 1922.—Th. Card \altoé di Boxio. *Ptîc*J Maurus M. Scrafini, Ab. O. S. B,, *Secr.*

Adn. Ph **MAROTO In CpR 3 (1922) 252-253; PrM 11 (19221 23-31 .Huiusmodi Instructionis a<l*unt versiones authentic»·: Asgici AAS 15 (1923) 459 465. Gallica : AAS 15 (1923) 360-357. Gemina: AAS .5 (1923) 550 558: Hispana: AAS 15 (1923) 153-166; IUU: AA5 15 (1923) 69-76.**

407

1922 MAR 25.-SC REL., RESP. AAS 14 (1922) 353-354

POSTULATUM CIRCA NUMISMA SUBSTITUENDUM PARVO HABITU SEU SCAPULARI PRO TERTIO ORDINE S. FRANCISCI ET ALIIS

Cum pluries petitum fuerit ut. attentis praesertim quarumdam regionum exigentiis. in commoditatem christifidelium Tertio Ordini saeculari Sancti Francisa et aliis nomen care cupientium, facultas fieret commutandi parvum habitum seu scapulare eorumdem Tertiorum Ordinum in num.sma ex aere confectum, pani aliquam imaginem proferens, cum omnibus iuribus. indulgentiis et privilegiis parvo habitui adnexis, haec Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita. re maturo examini subiecta. opportunum duxit Sanctissimo Domino Nostro Pio Div. Prov. PP. Xl supplicare, ut auctoritate Apostolica dignaretur decernere quid agendum esset in casu.

Porro Sanctitas Sua. in Audientia concessa die 20 martii 1922 Rmo P. D. Secretario huius Sacrae Congregationis. omnibus perpensis, quoad expetitatae facultatis concessionem annuendum haud esse censuit.

Considerans tamen quae Leo XIII fel. rec.. in cap. III. t 6. Regulae Tertii Ordinis saecularis Sancti Francisci sancivit scilicet: « Si qua huius capita legis quem-
« quam servare causa gravis et iusta prohibeat, cum ex
parte lege solvi, cademve capita commutari prudenter
c liceat. Cuius rei Praefecti Ordinarii Franciscalium
c et Primi Ordinis et Tertii, item Visitatoribus, facultas
potestasque sit », voluit ut Superiores Tertii Ordinis saecularis Sancti Francisci, quoad Tertiarios suos, c» potestate' utantur in singulis casibus, iusta gravique accedente causa, ad supramemoratam commutationem elargiendam.

Revocant insuper, prout praesentis declarationis tenore revocat, quamlibet facultatem commutandi habitum cuiuscumque Tertii Ordinis saccularis in numisma, sive per Rescriptum sive per ipsam personam Summorum Pontificum in scriptis aut vivae vocis oraculo impertitam.

Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 25 martii 1922.—Th. Card. Valfré di Bonzo. *Praef.* Maurus M Scrafini. Ab. O. S. B . *Secr.*

Adn. **Ph MAROTO In CpR 4 (1923) 6-7; ME 34 (1922) 202-204: PrM 12 (1922) 32-34.**

408

1922 MAR 27.-SECR. STATUS, EPIST. PART.·

DI RELATIONIBUS INTER COETVS UNIVERSITARIOS FEMINARVM ET ACTIONEM CATHOLICAM FEMININAM

Il Santo Padre ha portato la più benevola attenzione sulla speciale condizione in cui vengono, per varie circo?tanze. a trovarsi 1 Circoli Universitari Femminib. ed ha preso vivamente a cuore le esigenze della vita umversitaria. le quali possono consigliare partirolari attcgg.amenti nella tutela dei santi ideal! crlstiani.

D'altra parte perô. l'Augusto Pontefice non poteva non tener présente la suprema nécessité di conservare quelfunità e compattezza che ha £inora informato tutta lazione cattolica femminile ilaliana e Ilia resa cosl efficace a conscguire i sublimi intenti che si è prefisja, cioè la perfezione individuale e la restaurazione enstiana dolia société.

Alio scopo quindi di soddisfare alie esigenze della vita umversitaria ed in pari tempo di armonizzare, in modo organico, la lodevole attività delle Universitarie Cattoliche con quella della grande Famiglia che prende il nome di Unione *Femminile Cattolica Italiana,* Sua Santità si è degnata di disporre quanto appresso:

In conformité dei criteri generali finora adottati, si ritiene espediente che tutte le organizzazloni, intese alia formazione femminile, in ordine alia azione cattolica. continuum a far capo aU'Unione *Femminile Cattolien* Παιιαηα. esclusa ogni forma di organizzazione mista. sia nel singoli circoli, come nelle Federazioni Dlocesane, Regionali, Nazionali.

Secondo questa norma generale, anche l'Organizzazione Umversitaria Femminile ia parte dell'Unione Femminile Cattolica *Italiana* (U. F. C. I.), rimanendo cosl distinte dalla Federazione Umversitaria Cattolica Italiana colla quale potrà condividere, nel modo da stabllirsi, tutta l'attivité specifica Universitaria.

Attese peraltro le particolari condizioni che li caratlerizzano. i Circoli Universitari Cattolici Femminili fanno parte della U. F. C. I. non già attraverso la Gioventù Femminile Cattolica Italiana (G. F. C. I.) ma mediante una Sezione propria, distinta dalle altre due Seroni. Perciô anche questa terna Sezione, Universitarie Cattoliche Italiane, avré come sua Présidente Generale la Présidente generale della U. F. C. I. Essa sarii coadiuvata da una Vice Présidente scelta da una terna proposta dalle President! dei Circoli Universitari, la quale. insieme colla propria Segretaria, farà parte delTUfficio generale d) presidenza délia U. F. C. I.

LAssistenie Ecclesiastico Generale della U. F. C. I. jarà anche Assistente Generale delle Universitarie Cattoliche Italiane. Esso perô saré coadiuvato da un Vice-Aœstente il quale curerà in modo speciale l'attivité dei Circoli in relazione al movimento femminile generale cd aile esigenze della vita universitaria.

Nel renderla di ciô intesa, affinchè voglia dame conosccnza aile interessate. esprimo la ferma fiducia che esse corrisponderanno a questo tratto di patema benevoltnza con rmnovate energie di santa operosité e di zek» nel fruttuoso campo dell'azione femminile cattoiica. Pregola pure di dare di tutto ciô conoscenza al Consiglio Superiore della G. F. C. I. e profitto volentiert della propizia occasione per rinnovarle i sensi cella più distinta stima, con cui ml raffermo di Lei, s.gLora marchesa, dev.mo nel Signore.—P. Card. Gas-F4KP.I.

• Prmidi Uftionts ten natum Actionn Cathci.cc· in Italie. Prct N 1522: CwtjM p. 325-325

409

1923 APR 1.-SC PROP. FIDE. RESP. PART.·

ImPEMMENTIUM DISPARIΓATIS CULTUS TENET BAPTIZATOS IN INFANTIA ET ACATHOLICE DEINDE EDUCATOS

Quidam vir. nomme Thac, anno 1898 ex parentibus atdebbus natus, m infantili aetate a medico quodam catholico, periculo mortis imminente, insciis parentibus. baptizatus. postea in infidelitate omnino educatus» matrimonium more patrio contraxit, circa finem anni 1918, cum puella pagana, cui nomen Nam.

‹ Toto anno 1919. conjuges se feliciter habuerunt; sed anno 1920, uxore impuros amores cum quodam gentili fovente, eam de vitio pluries graviter reprehendit maritus. Quod aegre ferens, circa finem anni 1920, domicilio conjugali valedixit nequissima uxor.

« Decurrente anno 1921, Thac cum parentibus et aliis plurimis hujus pagi incolis, religionem catholicam amplecti cupiens, adiit missionanum. ab eoque petiit ut inter catechumenos adseriberetur. Missionarius de praeterita neophyti vita inquirens, rescivit ipsum jam matrimonio legitimo junctum fuisse; sed vitam conjugalem propter uxoris vitia fuisse dissolutam: nunc autem non amplius velle adulteram recipere; quamobrem ipsi desiderium esse novum connubium post baptismum cum aliqua muliere catholica ineundi.

‹ Catechlsmo et preces adhuc addiscente neophyto, missionarius audiit a medico christiano qui olim Thac, imminente mortis periculo, baptizaverat, baptismum fuisse ei adhuc infantulo valide collatum, idque sive ipsi Thac sive ejus parentibus nunquam fuisse patefactum.

« Exinde perplexus est missionarius circa matrimonium novum a neophyto Thac intentum.

c Exinde perplexus est missionarius circa matrimofinem anni 1918 contractum, fuisse validum, et non posse rescindi sive privilegio paulino sive alio modo quia aequivalet connubio inito cum dispensatione ab impedimento duparitatis cultus.

« Cum diversae sunt sententiae misionariorum, quae circa matrimonium hujusmodi consulere potui, humiliter postulo a Sanctitate Vestra ut dignetur dubia solvere sequentia:

« 1° An matrimonium a viro Thac in fine anni 1918 contractum fuerit validum?

‹ 2° Si fuit validum, an possit rescindi vi privilegii Paulini, ita ut Thac possit, uxore interpellata negative respondente, aliud connubium cum aliqua muliere catholica inire?

‹ Et Deus... »

La S. C. de la Propagande répondit le 1" avril 1922:

‹ Amplitudini Tuae communico S. Congregatione!» S. Officii examinasse casum matrimonialem Thac-Nam istius Vicariatus, et respondisse matrimonium hoc Thac-Nam a te declarandum esse nullum, ob impedimentum disparitaits *cultus.*

‹ Quae dum tibi communico. Deum deprecor...—P. Fumasoni-Biondi, Arch. Diocletiani, *Secr.* G.-M. Card. Van Rossum, *Praef.*

• L'Ami du Clergé 42 (1925) 408. Ada J CREUSEN in NrT 52 (1925) 495-500: N. HILLING In AKKR 107 (1927) 178-182. L'Ami du Clergé 42 (1925) 408-410.

410

1922 APR 16.-SC PF., EPIST. AAS II (1923) 287-307

EPISTOLA

Ad episcopos, vicarios, praefectosqve apostoliCOS AC missionum superiores: de relationibus missionum, SINGULIS QUINQUENNIIS S. C. FIDEI PROPAGANDAE EXHIBENDI»

Sacrum Consilium Christiano Nomini Propagando per epistolam datam die Ix Iunii a. 1877 ICICF n. 4891] Vicarios el Praefectos Apostolicos monebat, ut temporibus pro Visitatione SS. Liminum a Sixto V. Constitutione *Romanus Pontifex* diei 20 Dec. a. 1585 (CICF n. 156] pro Episcopis statutis, vel frequentius» prout mos iam alicubi invaluerat, accuratas relationes dc toto eorum pastorali munere deque omnibus ad Missionum suarum statum pertinentibus, transmitterent. Eum in finem epistolae adnectabalur sertes quaestionum, quibus in praedicta relatione exaranda respondere satagerent Superiores Missionum.

Verum, promulgato Codice Iuris Cunonfci, quo nonnulla innovata sunt aliaquc aliter ordinata, rxpedire visum est ut memoratae quaestiones aliquantulum immutarentur. quo eiusdem Codicis praescriptionibus plenius responderent, atque omnimode cohaererent.

Itaque, de *mandato SS.mi D. N. Pii PP. XI,* nova haec quaestionum series ad normam cc. 300 et 400 § 1 Codicis I. C. ab universis Episcopis. Vicariis Praefectisque Apostolicis ac Missionum Superioribus sublectis huic S. C. de Prop. Fide in posterum prae oculis habenda erit in relationibus conficiendis.

Ad SS. Liminum visitationem autem quod attinet serventur cc. 299 et 341.

ANIMADVERTENDA

I. Relatio latina lingua, nitidis characteribus, in charta non translucida conscribenda erit ab ipso Ordinario et uno saltem ex Canonicis vel Consultoribus (in *dioecesibus)* aut ex consiliariis Missionis subsignanda, adiectis die, mense ct anno quibus data fuerit

II. In prima relatione, post acceptam praesentem epistolam danda, ad singulas quaestiones, quae infra
2›3 ponuntur, accurate ac plene responderi debet

III Idem faciendum erit ab omni novo Missionis Superiore, prima vice qua relationem quinquennalem exhibere debebit

IV. In relationibus quae primam sequentur. Ordinarii omittere poterunt ea omnia, quae partem historicam ceterasque generales notitias Missionis respiciunt, si immutata permanserint

CAP. I. Generales νοττπλε Missionis

1. a) Breve compendium historicum circa originem, progressus ac mutationes Dioecesis. Vicariatus sive Praefecturae aut Missionis conficiendum erit Brevissima quoque adumbratio fiat de historia religiosa Missionis. de persecutionibus praesertim, ac de illustribus martyribus.

b) Describenda *superficies, confinia* quibus continetur territorium Missionis. Insuper charta geographica Missionta. si fieri potest, addatur.

c) Brevis notitia detur *de natura* loci *caelique temperie,* ac de fertilitate terrae, dc ratione et mediis itinerum. Quinam morbi in ea forte praevaleant, et quibus cautelis vitari possint.

2. a) De *divisionibus civilibus territorii,* de principalioribus civitatibus, de reipublicae seu Gubernii civilis forma.

b) Dc incolarum propriis *moribus,* indole, origine; de praecipuis commerciis, et industriis regionis ac de varietate stirpium, linguarum ac religionum.

c) Quinam incolarum *numerus: quot* inter incolas sint catholici; si autem varii adsint ritus, quot catholici in singulis; ct inter non catholicos quot Ethnici. Mahumetani. Hebraei, Haeretici, etc.

CAP II. De constitutione missionis eiusque divisione
ECCLESIASTICA

3. Quinam locus rexidentiae Ordinarii cum omnibus indicationibus ad epistolas inscribendas necessariis.

4. In quot christianitates vel *sectiones seu districtus* aliasque circumscriptiones Missio divisa sit, et an ibi sacerdotum residentiae sint stabiles, et an facilis sit ad eas accessus.

5. a» An et quot adsint in Dioecesibus *paroeciae* vel In alita Missionibus quarl-paroeciae cum propria ecclesia. territorio determinato et peculiari rectore. — An erectio paroeciarum et quasl-parocclarum facta fuerit per decretum asservatum in archivo Missionis. An ob-
2» serventur/ instructiones huius S. C. diei 25 Iulii a. 1920 ct diei 9 Dec. a. 1920 (cf. Acia Apostolicae Sedis, a. 1920. pag. 331. ct a. 1921, pag. 17). circa erectionem paroeciarum vel quasi-paroeciarum. (LE 288 et 311]

b) An parochi, vel quasi-parochi (c. 451. · 2) applicent Missam pro populo (c. 466). tributum solvant pro Seminario (c. 1356. 1 1). suas obligationes servent (cc. 451-470), et libero exercitio in cura animarum gaudeant, Iuxta c. 415.

6. An habeantur vicarii *foranei* (cc. 217, 445 scq.) et Missionis districtus ita ordinati sint, ut plures uni sacerdoti tamquam Superiori subsint.

7. a) An spes affulgeat Missionem in plures Dioeceses vel Vicariatus seu Praefecturas in posterum dividendi, et quomodo hanc divisionem Ordinarius praeparet, instituendo in unaquaque parte illa opera, quibus opus est ut Musio Independent haberi possit.

b) An et quaenam *pars* Missionis adsit quae nunquam *fuerit evanqchzata:* an et quomodo provideri pos-‹tt eiu» rvangellzatloni.

8. Utrum in singulis districtibus, paroeciis vel quasiparoeciis diligenter serventur libri baptizatorum. confirmatorum, matrimoniorum et defunctorum, nec non status animarum, ad normam can. 470.

99. An quae in cc. 375 et seqq. de *archivo dioecesaw* habentur, habita ratione locorum et personarum, In Missione constituta sint ad normam c. 304, 5 L

10. Exponatur insuper an habeatur direeforium teu collectio regularum et consuetudinum Missionis circa ea. quae a sacerdotibus tum in sua vitae ratione tum in fidelium regimine sint servanda: illudque S. C exhibeatur.

11. Dicatur utrum adsit *catechismus,* an sit communis cum aliis Missionibus eiusdem regionis, et an in virus libris huius generis servetur uniformitas circa doctrinae expositionem; ac eius exemplar ad hanc S. C. mittatur

CAP. III. De Ordinario eiüsque praecipuis cooperatoribus in regimine Missionis

12. a) Indicet Ordinarius nomen et cognomen suum, aetatem, originis locum et Institutum religiosum si ad aliquod pertineat et quaenam indulta et facultates a S. Sede receperit.

b) In Dioecesibus dicat Ordinarius, an sedes metropolitana sit. an et quas habeat suffraganeas seder. et quem Ordinarium appellationis/ iuxta c. 1594. f 2 sc
Metropolita, probante Sede Apostolica. sibi elegerit; si vero suffraganea. quem Métropolitain habeat; si denique nulli Metropolitae suffragetur, quem Metropolitani pro concilio provinciali et pro iudicio appellationis sibi constituerit iuxta cc. 285, 292. et 1594. § 3.

c) An Episcopum auxiliarem vel coadiutorem cum futura successione habeat; ct indicet eius aetatem, locum originis. Institutum religiosum si alicui pertineat

d) Dicat an secundum praescriptum c. 309 constituerit suum *Pro-Vicarium* vel *Pro-Praefectum,* et indicet cius nomen, aetatem, nationem. Institutum religiosum si alicui forte pertineat; atque de eius qualitatibus ct opere adumbratio aliqua fiat.

e) In Dioecesibus vero, exponatur quaenam vigeat ratio providendi. Sede episcopali vacante, dioecesis regimini *(cc.* 429-443).

f) Utrum constituerit unum Vicarium generalem (in Dioecesibus) *vel Vicarium delegatum* (in aliis Missionibus), et si plures ob quam rationem (c 366. I 3): ac similiter referat de eorum aetate, natione, an ad aliquod Institutum religiosum pertineant, de eorum qualitate et opere brevis notitia detur.

13. a) In Dioecesibus utrum adsint capitulum cathédrale et ala capitula insignia an *Communiae* cleri ad modum capitulorum; et quae eorum praecipua statuta: utrum Episcopus nominet consultores dioecesanos (c 422), ct quis eorum numerus.

b) In aliis Missionibus vero utrum adsit Conxiltam *Missionis* ad normam c. 302, quot in eo exteri et quot indigenae sacerdotes habeantur; quae eiusdem Consilii attributiones.

14. a) An Ordinarius in regione sibi commissa commoretur et observantiam legum ecclesiasticarum urgeat (c. 380); an et quando *Missionem visitaverit* iuxta c 301; an praeter loca, res, libros et archiva, personaliter quoque clericos examinaverit, cos singlllatim audiendo ut cognosceret quae sit uniuscuiusque vitae ratio, quie sit confessionis sacramcntalis frequentia et alia huiusmodi; an in visitatione inspexerit quoque quae refefuntur ad pia legata adimplenda et an circa Missarum manualium satisfact-onem ac stipem omnia constituerit ad normam cc. 824-844.

b) An visitationem SS. Liminum suo tempore personaliter vel per procuratorem perfecerit.

15. An praecipuos presbyteros indigenas et exteros *congreget* semel saltem in anno ut possit ex singulorum experientia et consilio deducere, quae sint perfectius Id Missione ordinanda (c. 303).

16. a) Utrum et quomodo *synodum* celebraverit, et quando novissima synodus fuerit (c. 304. § 2)7

b» An aliquando consilium ineat cum Ordinariis vicinioribus vel eiusdem regionis in maioribus negotiis pertractandis.

c) Quando Missionum concilium nationale rei regionale celebratum fuerit, ct an opportunum sit illud iterum convocari «c. 304. 2).

17 a) Quae mutua relatio Intercedat inter Ordinarium et Superiores Religiosos (cc. 296, § 2 - 298) et an

cum Superiore locali religioso eiusdem Instituti cui pertinet. Ordinarius concorditer vivat.

b) Utrum missionarii Episcopo, Vicario vel Praefecto Apostolico aut Missionis Superiori etiam ut religiosi subsint; vel alteri Religioso Superiori sint sublecti. ct saltem an sint Ordinario subiecti ad normam cc. 295. 296, 297, 630, 631.

c) An ipse Ordinarius, prout de iure. officia et residentias missionarlis assignet (c. 296, § 1 coll. can. 4M. 5 5).

d» An in removendo aliquo missionarlo etiam religioso. praescriptiones c. 307 observentur.

18. Quomodo se habeat Ordinarius cum civili *loci auctoritate,* an eius dignitas et Jurisdictio sarta tectaque ita semper servari potuerit, ut nunquam detrimentum libertari et immunitati Ecclesia obvenerit,

CAP. IV. De Adiutoribus sacri ministerii

§ 1. - *De Sacerdotibus* in *genere.*

19. a) Numerus, nomina et praecipuae notae singulorum sacerdotum exterorum et indigenarum dentur. De iis qui zelo, pietate, scientia ct disciplina eminent, specialiter, indicato quoque nomine, dicatur.

b) *Quam idoneitatem* ad sacra ministeria atque ecclesiastica officia ct quam vivendi rationem clerici praeseferant An obligationes clericorum, de quibus in cc. 124-144. ipsi adimpleant

20 a) Utrum ipsis occasio detur saltem semel in mense ad sacramentum confessionis accedendi aliosque presbyteros invisendi et mutuo adiumento fruendi.

b) An omnes sacerdotes iuxta praescripta cc. 126 et 595. 5 1, n. 1 exercitia spiritualia peragant.

c) Utrum ecclesiastici viri, sive saeculares sive regulares, clericali *habitu* aut *religioso* utantur, an saltem ea veste quae eorum statum minime dedeceat (c. 136); et in modo sese gerendi an admittant quae decus sacerdotale laedant (c. 138).

d) Si in Missione ecclesiastici viri habeantur qui aliqua dignitate a S. Sede decorati sint, tituli quibus
32 singuli exornati sint atque/ concessionis dies, officium et gradus quibus gaudeant in clero Missionis, aliaque notitiae opportunae significentur.

21. a) Utrum omnes sacerdotes *studio doctrinae moralis* incumbant, et utrum ad hoc studium fovendum habeantur conventus pro casuum moralium examine conficiendo (cc. 131, 448).

b) An in *usu facultatum* quas accipiunt nimis latas interpretationes ac improbandam facilitatem sequantur.

22. An *praedicationi verbi Dei* (cc. 1337 seq., 1347) etiam inter paganos assidue incumbant; an sint aliqui ex missionariis huic operi exclusive addicti; vel hoc ministerium catechistis remittant, de suis fidelibus tantum solliciti. Quae media adhibeantur ut verbum Dei etiam in magnis urbibus, optimatibus et doctis paganis annuntietur iuxta instructiones huius S. C. diei 18 ocIob. a. 1883 et diei 19 Martii a. 1893 (cfr. *Collectanea* S. C. de *Prop. Fide,* voL II. p. 187, n. 1606. et pag. 286. n. 1328».

23. Num *negligentia vel otiositas* aliquem ecclesiasticum m suo munere obeundo detineat ; num *inobedientiae* vel avaritiae vel incontinentiae speciem quis in sua vita praeseferat.

24. An sacerdotes miti ratione *erga Christianos se* gerant, an circa modum s. ministerii exercendi uniformitatem curent.

25. a) An charitas et concordia inter ecclesiasticos regulares et saeculares, exteros et indigenas foveatur.

b) an et quot sacerdotes sive exteri sive indigenae titulum Missionarii Apostolic! ab hac S. C. Prop. Fidei receperint

26. An a rerum politicarum studio et a negotiis saecularibus se abstineant (Cfr. c. 139, 3, 4; Instructiones huius S. C. Propag. Fidei a. 1659, ut in *Collectanea,* v. I. pag. 42. n. 135; et diei 6 Ianuarii. a. 1920).

27. An et qualia vulgentur in Missione *diaria catholica, an recte* dirigantur, an sacerdotes operam suam *ipsis* praebeant, et in casu affirmativo, an ad normam can. 1386.

§ 2. - *De Missionariis exteris.*

23. Exponatur imprimis an *sacerdotes exteri,* quibus sacrum ministerium exercendum in Missione concreditum est. sint saeculares vel regulares, et cuius Instituti ; utrum et quot fratres laicos addictos habeant An sufficiens eorum *numerus* sit pro necessitate Missionis.

29. An singuli missionarii exteri *studio linguae vernaculae* istius gentis sedulam dent operam et an eam ad praedicandum verbum Dei inter indigenas et in audiendis confessionibus indigenarum semper ac recte adhibeant (Cfr. Instructionem citatam diei 18 Octob. a. 1883)7 293

30. a> An missionarii bona immobilia *possideant; an industriam vel commercium* exerceant (c. 142).

b) An Religiosi missionarii fidelibus ct infidelibus exemplo sint regulari observantia praesertim trium votorum paupertatis, castitatis et obedientiae.

31. An in aedificandis et ornandis sacris aedibus et residentiis missionariorum peregrinae tantum artis forma adhibeatur, vel, quantum possibile est, nativae etiam ipsius gentis artis species, pro opportunitate, servetur.

32. De qualitate et opere *praecipuorum musionariorum* qui inter alios excellunt referatur aj^ue de singulis edicatur: locus orginta, actas, et quot iam ab annis in missione versentur.

§ 3. - De *Clero indigena.*

33. a) *Singulariter sermo* instituendus de *clero indigena,* ac imprimis de idoneitate sacerdotum, deque animi qualitatibus quibus praediti appareant.

b) Utrum aliqua distinctio habeatur inter clerum indigenam et sacerdotes exteros, quibus in rebus et quam ob rationem. *Quibus in officiis* indigenae sacerdotes adhibeantur, an ab aliquibus officiis ipsi arceantur.

c) Utrum et quot indigenae inter sacerdotes religiosos vel inter fratres laicos inveniantur.

34. Utrum sacerdotes indigenae in *familia* cum parentibus cohabitent, vel communem vitam cum missionariis agant. (Cfr. Instruet citat 18 Octob. a. 1883).

35. An clerus indigena habeat *quo honeste vivere possit.* An pro senibus et infirmis domus aut saltem subsidia adsint, quibus adiuvan possint

§ 4. - De *Institutis religiosis et de aliis personis quae in Missione adlaborant.*

36. a) An et quae instituta religiosa utriusque sexus adsint, *quot domus, et* quot in eis indigenae et exteri. An Ordinarius sive per se sive per alium quinquennalem visitationem domorum religiosarum utriusque sexus peregerit, iuxta cc. 296. § 1, 512, 513. et quae de iis magis notatu digna videantur.

b) Utrum Religiosi utriusque sexus vitam communem ducant

c) An Instituta religiosa bona possideant nomine proprio, in *Misssione.*

37. Quaenam eorum pro *Missione utilitas;* quae opera dirigant et quo successu; an indigenarum ct pauperum curae atque institutioni/ praecipue attendant; idque ex- 294
primatur sive quoad Instituta virorum sive quoad Instituta mulierum.

38. SI *pro indigenis* habeantur Instituta religiosa dioecesani iuris vel societates sive virorum sive mulierum in communi sine votis viventium, eorum nomen Ordinarius dicat, nec non finem, sodalium numerum, utilitatem; an emittant vota temporaria vel perpetua: ct alia huiusmodi.

39. De *Religiosis mulieribus* Ordinarius referat:

a) an observentur canonicae leges circa admissionem ad novitiatum, professionem, clausuram, confessarios ac bonorum temporalium adminlstrationem iuxta cc. 512. 513, 520-527. 533-535. 547. 549. 550. 552. 600-605

b) an sint qu.ae infirmta in privatis domibus adsistant. aut rem domesticam in nosocomiis, seminariis, vel similibus virorum domibus gerant; an cautum sit de vitandis periculis, ct an aliquid habeatur reprehendendum.

40. Utrum *Virgines indigenae* extra claustra viventes habeatur, ct quae earum vita ct opera.

41. Quot CQtechislac ct magistri scholarum utriusque sexus habeantur; an et quot viri ct quot mulieres puerta moribundis baptismi collationi sint addicti; quomodo eorum honestae sustentationi provideatur.

CAP. V. De Seminariis

42. An Seminarium adsit, et in casu affirmativo referatur enucleate:

a) de *numero* et *statu* eorum qui externam disciplinam regunt, qui spiritualiter alumnos dirigunt, qui docent (cc. 1358. 1361);

b) dc statu aedium: de *reditibus et oneribus, hoc* est de statu activo et passivo pii Instituti; cl an habeatur ecclesiasticum tributum pro Seminario ic. 1356);

c) de iis quae videantur necessaria ad meliorem Seminarii statum.

43. An Collegium praeperatorium ad Seminarium habeatur; an distinctum sit Seminarium in *maius* et *minus* (c. 1354, f 2»; ct quo: alumni in singulis. An Missionis conditio exigat ut dumtaxat Seminarium minus constituatur et *Seminarium maius regionale* erigatur (c. 1354. $ 1 Cfr. Instruct cit. diei 19 Octob. a. 1883).

44. o) An observentur cc. 1363, 1371 circa alumnos *admittendos* vel *excludendos.* An servetur c. 1357 circa
295 risitationrm *alumnorum* et regulas internas.

b) Quibus studiis ad normam cc. 1364-1366 clerici incumbant ei praesertim an linguam latinam et patriam alumni accurate addiscant An in pietate clerici se exerceant ut in c. 1367 praescribitur, et an spiritu ecclesiastico imbuantur urbanitatisque legibus excolantur (C. 1369).

45. a) Si Missio Seminario careat. quomodo consulatur pro comparandis sacerdotibus Missioni necessariis.

b) An *studium habeatur seligendi bonae spei* turenes ad clerum indigenam creandum; ubinam et quo fructu educentur (c. 305>.

<6. An Ordinarius curet ut aliquis alumnus pietate ingenio praestans peculiaria collegia praesertim quae *Romae* sunt adeat ut ibidem in studiis perficiantur (c. 1380).

47. An ante ordinationem clerici ad *aliquod ministerium per aliquod tempus exercendum* apud presbyteros Idoneos mittantur, *probationis causa;* ct quibus sub cautelis. ne vocatio clericorum detrimentum aliquod patiatur.

CAP. VI. De gentium conversione, et de catechumenis

48. *Quomodo* procedatur ad *propagandam* fidem inter ethnicos, in illis praesertim regionibus ubi Christiani nondum habentur vel pauci tantum; et an opera tantum catechistarum vel etiam sacerdotum exterorum et indigenarum adhibeatur. <Cfr. Instructionem S. C. de Prop. Fide die 8 Septembris a. 1869. in Collectanea, vol. II. pag. 21. n. 1346).

49. a) Utrum adsint *hospitia pro catechumenis* utrjusque sexus, et quomodo ordinata sint. An omnes indiscrumnatim qui petunt, statim ad catechumenatus hospitia mittantur, vel solum post congruum tempus probationis. Quanto tempore duret haec probatio.

b) An pecunia vel alia beneficia materialia praebeantur infidelibus fidei ignaris, ut ad catcchumcnatum trahantur, vel solus finis catechumenatus sit praeparatio proxima ad baptismum pro illis qui iam dispositi *unl ct veritates principallores religionis iam cognoscunt. Quam vigilantiam directe Ordinarius habeat hac in re.

c· Quanto tempore instructio catechumenorum duret. an sit sufficiens. An post baptismum neophytorum, instructio ct educatio Christiana perduret aliquibus mensibus. (Cfr. Instruet, cit. dici 18 Octob. a. 1883).

d) An curet Ordinarius ut neophyti ad aliquam stationem ve) christianitatem, post baptismum, adseri-
25^5 bantur.

CAP VII. De quibusdam piis Institutis diffundendae FIUEI UTILIBUS

50 Utrum erectum sit aliquod *nosocomium,* an dispensarla medicamentorum habeantur, ct quomodo administrentur reditus pro infirmorum sustentatione.

51. α) An ct quot adsint orphanotrophia pro pueris et puellis. et quibus subsidiis sustententur.

b) An ct quaenam opificia habeantur ubi pueri et puellae aliquam artem addiscant

52. a> Utrum et qua·· alia instituta chantatu habeantur: ut ho%p:tiR leprosorum, brephotrophia. gherontocomia rl alia huiusmodi.

M An *officinae tppographicac* habeantur, quo facilius libri sacri vel scholares in bonum religionis evulgentur icc. 1381. seq).

c) Quae aliae fabricae in bonum Missionis institutae sint

53. a) An adsint, praesertim in magnis civitatibus, inter catholicos, uniones illae quae *sociales* vocantur, an circuli pro iuventutc etc.; an aggregationes operariorum, agricolarum etc. in aliquem charitatis finem vel mutuum subsidium: an directioni et moderationi Ordinarii ct Apostohcae Sedis dociles subsint; quaenam inde promanent beneficia moralia et temporalia.

b> An cura geratur ut qui huiusmodi associationibus adscript! sunt, in fidei doctrina instituantur et Christianam vitam ducant.

CAP. VIII. De educatione iuventutis in scholis

54. *a)* Circa scholas pro indigenis» sive pueris shi» puellis» enucleate referatur tum de earum *numero,* tum de earum *gradu* et distributione in variis Missionis locis; scilicet on in praecipuis christianitatibus habeantur saltem scholae ad catechcsim et preces addiscendas; utrum m singulis districtibus vel sectionibus scholae sive *inferiores sive superiores* ad litteras et reliquai scholares disciplinas addiscendas exstent; an aliquod aliud superioris instructionis Institutum adsit, et quonam in loco. An scholae sufficiant liberis fidelium (c. 1379), et an in ipsis Christianae institutioni iuventutù apte provideatur. Numerus autem sive singularum scholarum sive alumnorum dicatur.

b) Quomodo deficientiae scholarum superiorum consuli in posterum possit./ *B*

c) Quibus credita sit iuventutis institutio, quot sint magistri catholici ct quot acatholici vel infideles; quomodo sustententur. An habeatur schola normalis pro magistrorum formatione vel quomodo eius deficientiae provideatur.

55. a) An in ipsas admittantur *etiam filii acalholicorum* sive infidelium sive haeticorum; et quibus cauteks ne fidei catholicorum nocere possint; quinam ipsorum numerus respectu catholicorum; quomodo ^instructioni religiosae catholicorum provideatur (c. 1373); et num minister acatholicus pro instructione religiosa acatholicorum admittantur.

b) An in memoratis scholis servetur omnimoda *separatio puerorum a puellis.*

56. An adsint in Dioecesi, Vicariatu vel Praefectura seu Missione *scholae ministrorum protestantium* vel *scholae paganae:* quinam earum numerus et gradus; an et quot adsint *scholae neutrae* ab auctoritate civili constitutae; utrum catholici eas frequentent, an iusta ratione. et quomodo eorum instructioni religiosae provisum sil; et quaenam cautelae ad periculum perversionis a pueris catholicis arcendum adhibeantur, iuxta c. 1374.

CAP. LX. De educatione iuventutis in collegiis

57. a) An ct quot adsint *convictus seu collegia,* sive pro masculis sive pro foemmis; cui eorum directio concredita sit; utrum pro solis catholicis an in ipsa admittantur infideles vel haeretici ct quibus cautelis; ouinarc ipsorum numerus respectu catholicorum, quomodo provideatur educationi religiosae catholicorum: an aliqua institutio religiosa detur acatholicis et infidelibus, ct quo fructu; num admittantur ministri cultus acathoUd. vel adolescentes ad eorum templa adducantur.

b> Quinam fructus pro religione habeatur ex istis collegiis mixtis; an potius aliquod ex his periculum pro fide habeatur vel immineat.

c) An collegium pro catechistis efformandis habeatur.

CAP. X. De populo fideli

58. Si laici ad aulam Pontificiam pertinentes habeantur. nomen et titulus honoris in aula Pontificia obtentus, dies concessionis aiiacque notitiae dentur.

59. Dicatur: a) quot sint numero catholici, et quinam sint generatlm fidelium *mores:* quaenam ratio vitae Christianae privata in familiis;· quaenam publica in oppidis et civitatibus; an in externis pompis et solemnitatlbua magis consistat, quam in vero pietatis spiritu.

b) An massonlcae sectae addicti, vel etiam mas· sonlsmi vel socialism! societates habeantur, quot numero. quanti momenti: et quid fiat ad occurrendum huic malo.

c) Utrum in exercitio iurium politicorum et civilium fideles catholici religionis bono et Ecclesiae libertati pro viribus consulant.

60. Quomodo gencratim parentes et qui loco parentum sunt prolis educationi religiosae prospiciant (cc. 1113. 1372).

61. Num fideles cum paganis vel haereticis ita versentur. ut spirituale ipsis damnum vel religioni detrimentum obveniat.

CAP XI. De Sacramentorum administratione

62. Exprimatur an in administrando baptismo serventur omnia praecepta Ritualis Romani et Codicis I. C. (praesertim cc. 740-744, 765-769). Speciatim vero, an fiat aliqua divisio caeremoniarum et quo idiomate interrogationes fiant (cc. 755-761).

63. An sacerdotes antequam baptismum adultis conferant, de statu libero eorum vel legitimo matrimonio diligenter inquirant et quae sint inquirendi normae.

64. An curent presbyteri ut ad sacramentum *confirmationis* fideles opportuno tempore accedant, et in periculo mortis infantes illud recipiant (cc. 785, 787 seq.).

65. An ct qui sint in Missione casus *reservati,* utrum in rescrvatlone modus et normae praescriptae cc. 895, 897. 898 observentur, et utrum fidelibus sufficienter innotescant (c. 899).

66. a) Utrum fideles solemni praeparatione et pompa ad ρητηατη *Communionem* admitti soleant, an excitentur ut frequenter et etiam quotidie, ubi sacerdos adest, pane eucharistico reficiantur (c. 863).

b) An fideles *praeceptum paschale* (c. 859) adimpleant

67. An presbyteri diligentes se praebeant in reficiendis moribundis extrema unctione aliisque sacramentis.

68. An in Dioecesi. Vicariatu vel Praefectura aut Missione *forma celebrationis matrimonii* ad normam c. 10M observetur. Et an antea praemittantur, quae in iure praescripta sunt (c. 1019 et seq.).

69. a) Quomodo se gerant sacerdotes in dispensationibus circa matrimonii impedimenta, et an curent observantiam Instructionum huius S. C. circa aetatem
24 praescriptam./

b) An dispensationes matrimoniales gratis concedantur (c. 1056), et in scriptis, et utrum exprimatur delegatio apostolica (c. 1057).

70. An abusus *matrimoniorum mixtorum* invaluerit, et qua frequentia et quomodo circa ea presbyteri se gerant (cc. 1060. 1064. 1065, 1071).

71. An in celebratione matrimoniorum Christiani immisceant aliquas *caeremonias superstitiosas.*

CAP. XII. De rebus ad divinum cultum spectantibus

72. a» An in sacris functionibus ac praesertim in adm-nisirationc sacramentorum, et in solemni Missae celebratione ritus *omnes S. R. E.* fideliter serventur (cc. 733. 1261); utrum *canius adhibeantur,* et an iuxta canofl!CM praescriptiones (c. 1264).

b) An ingressus ecclesiam sit. prout debut, semper gratuitus (c. 1181).

c Utrum ct quinam *populares cantus* in ecclesiis permittantur.

73 An «ervetur. quoad asservationem Ss. Eucharistiae, can. 1265; an caveatur quodeumque periculum irreverentiae: an ea asservatio fiat cum debita decentia et quacnam sit in tantum Sacramentum fidelium devotio.

74. a) Utrum ad maiorem divini cultus decorem ct ad pia opera exercenda, canonice instituti sint Tertii *Ordines* saeculares. *Confraternitates. sive* virorum sive mulierum, praesertim SS. Sacramenti et Christianae Doctrinae (c. 711. › 2». aliaeque piae *Uniones* potissimum pro juvenibus: quo numero et quo religionis profectu.

b› An hae associationes servent praescripta c. 690 de subjectione erga Ordinarium, et c. 691 de administrations modo.

75. An in *cultu divino ac veneratione Sanctorum* aliquae superstitiones irrepserint et quae.

CAP. XIII. De festis, ieiuniis et abstinentiis

76. a) Quaenam *festa* de praecepto in Missione observentur et an peculiares difficultates habeantur ad aha introducenda quae in Codice praescripta sunt (c. 1247·

b) Quae apud fideles sit observantia festorum.

77. a) *Quae ieiunia.* quique abstinentiae dies serventur. an uniformitas habeatur respectu viciniorum Missionum et utrum introductioni legis communis (c. 1250 300
et seq.) obstet potius necessitas indigenarum quam Europaeorum, et quae sit ista necessitas.

b) Quae apud fideles sit observantia legis abstinentiae et ieiunii.

CAP XIV. De ecclesiis, sacellis στ pheseyterii›

78. Exprimatur an sit m Missione πumerus sufficiens *ecclesiarum* et *sacellorum;* quot ea sint, et utrum munda. decentia et saltem necessariis ad divinum cultum ornamentis instructa sint

79. An ecclesiae rite custodiantur ne furtis et profanationibus obnoxiae fiant; et eae in quibus SS. *Eucharistia* adservatur. quotidie, si fieri potest, per aliquot horas fidelibus pateant (c. 1266); quomodo observentur cc. 1267-1271 circa *custodiam SS.mi Sacramenti.*

80. An catholicus cultus libere exerceatur, et quatenus negative, an ratio suppetat qua obstacula c medio auferantur.

81. An iuxta ecclesias, capellas et oratoria adsit *residentia* pro sacerdote vel etiam decens presbyterium; aut saltem aliquis locus ubi sacerdos convenienter manere possit. Num sacerdos necessitate compellatur cibum et somnum capere in domibus Christianorum, et an »n hoc abusus habeatur.

CAP. XV, De coemeteriis et sepulturis

82. a) Utrum et quae superstiliones in *funeribus* apud Christianos invaluerint

b) An et quae taxae in funeribus exigantur.

83. An exsistant *cocmetaria separata* pro Christianis, clausa et benedicta; et an canonicae de his leges servari possint ct serventur (c. 1205 et seq.). Si non habeantur, ad id obtinendum quid tentari possit

CAP. XVI. De bonis Eccleslke eorumque administratione

84. An et quibus limitationibus iuxta leges civiles Missio bona, sive mobilia sive immobilia, possit proprio nomine possidere, et quae cautelae adhibeantur ut securitati ecclesiasticorum bonorum provideatur.

85. An institutum sit Consilium Administrationi# et 3uot presbyteris exteris et indigenis constet et an Orinanus in negotiis maioris momenti illos audiat (c. 1520)./

86. a) An *administratores particulares* sive ecclesiastici sive laici reddant quotannis Ordinario rationem suae administration^ (c. 1525) et servent iuris praescripta circa modum ipsius administratlonis (c. 1523. 1526. 1527. 1544. 1516. 1530-1533. 1538-1542).

b) An circa oblationes in commodum Missionis serventur praescripta cc. 1182. 533 5 1 ⁂ 630 5 4. 631 i 3 et 535 de earum administratione et ratione Ordinario reddenda: et an collectores se abstineant a vexatoria et odiosa requisitione.

c) An inventaria immobilium, mobilium ct sacrae supellectilis uniuscuiusque ecclesiae vel pii loci confecta m duplici exemplari, altero pro pio opere, altero pro Curia Ordinarii, habeantur (cc. 1296. 1300-1302. 1522).

87. a) Utrum bona immobilia vel reditus in promptu Missio habeat ut sustentationi missionariorum, cleri indigenae et expensis pro divino cultu satisfaciat

b) Si bona immobilia non habeantur, an spes adsit ut pedvtentim certi reditus sive per oblationes fidelium sive alio modo constitui possint (Cfr. Instr. S. C. dc Prop. F. 19 Martii a. 1893. ut m Collectanea v. II. p. 286. n 1828. II).

c) Breviter prospectus accepti et expensi detur ut in appendice cap. XVI

88. α) Circa Missarum sripem. quae taxa synodalis tn Missione vigeat (c. 831). An sacerdotes Missas colligant quibus intra annum ipsi satisfacere nequeant te 835
an exuberantes ad Orninar.um transmittant (e. 841).

b) Quomodo serventur quae cc. 843. 844 praescripta sunt de libro tam personali quam ecclesiarum proprio pro Missis adnotandis.

t:

CAP- XVII. IüDICTUM SUMMATIM EXPOSITUM CIHCA STATUM Missionis

89. Ordinarius, omnibus in universum complexis, dicat, praesertim *m sua prima relatione,* quid actu sentiat de materiali ac morali condicione Missionis, quae spes melioris status affulgeat, quaenam maiora discrimina immineant

90. *In sequentibus* vero relationibus addat, quomodo et quo fructu ad effectum perduxerit monita et mandata. si quae S. C. in sua responsione ad praecedentem relationem dederit; et utrum progressus, regressus, an potius idem ferme persistens status in rebus fidei et
302 morumf haberi videatur in Missione, et quaenam harum rerum censeantur causae, quaenam proponantur remedia.

Datum Romae, ex aedibus S. C. Prop. Fidei, die Paschae Resurrectionis a. 1922.—G. M. Card. Van Rossum. *Praef.* Petrus Fumasoni Biondi, Archiep. Diocle-

COMPENDIUM NOTIONUM CIRCA STATUM MISSIONUM

I. Gextrjuxs notthat Missionis

Superficies km. quadratis enuntiata: N. ...
Limites: quas regiones vel provincias vel praefecturas civiles Missio comprehendat...
Residentia pro Superiore Missionis, quae sit Detur Inscriptio postalis accurata et completa adhibenda m epistolii ...
Incolae:
quot catholici indigenae. N. catholici exten N.
quot haeretici vel schismatici: N.
quot ethnici: N. . DahuroeUnl: N bebrae: N.

II. Dr COMSTTTVxiOMr Missionis newer oiiisio.sx ECCUSIASTICA

Quot christianitctci vel missiones (idest cumulationes familiarum chrtstianarumi· N. .
Quot diversarum christianitatum consociationes vel districtus. vel sectiones: N.
Quot paroeciae vel quen-*paroeciae* canonice erectae: N.
quot collectiones quasi-paroeciarum: N.
An et quot Vicarii *Foranti* adsint: N

III. De Ordinario newt coojttratorixcs xn regimini Missionis

Ordinarii Missionis nomen .. natio aetas
Coadiutorts cum futura successione vel Episcopi Auxiliari nomen natio aetas /
Pro-Vicarii ... vel *Pro-Praefecti* . nomen natio .. aetas ...
Vicarii *generalis* (vel Vicani Delegatu . nomen natio aetas
In Dioecesibus quot canonici vel consultores dloecesam. ac inter eos quot exteri: N. quot Indigenae: N.
In *Consilio* Missionis . quot exteri: N. quot indigenae: N. ...
ln *Consilio Administratumis* quot exteri: N. quot indigenae N.

IV. H 1-3. — Dc Clero

Nw.cn Ordiris vel instituti cui Missio est concredita quot domus: N.
Sacerdotes religiosi quot exteri: N. . quot indigenae: N. ...
Lalci religiosi ... quot exteri. N. quot indigenae: N. .
Sacerdotes *sacculares* . quot exteri; N. quot indigenae: N. .

De Institutis rciigioTii et dc aliis personis quae in Missione adlaborant

An et quae communitates virorum, et singularum dicatur nomen quot domus: N. quot sacerdotes exteri: N et indigenae: N quot lalci exteri: N. . et indigenae: N . .
An et quae communitates multerum. et de iis dicatur nomen .. quot domus: N quot alienigenae: N. quot Indigenae: N.
An et quot Virgines indigenae extra claustra vigentes: N. ...
Quo! *Catcchistae* viri' N et quot mulieres: N.
Quot Maoistri catholici: N et quot acatholici: N.
Quot Magistrae catholicae: N. .. et quot acatholicae: N
Quot Baptisantes viri: N et mulieres N

V. Dr SrwNARns

Seminarii praeparatorii .. quot alumni N.
Seminarii minoris . quot alumni N.
Seminarii maioris ... quot auditores philosophiae: N quot theologiae; N. ...
An et quot alumni extra Missionem Instituantur: N.

VI. Dr Catichumenatibus

Quot pro viris: N. ... quot mensibus coacti: N. a quot auditoribus frequentati: N. ..
Quot pro mulieribus: N. ... quot mensibus: N. a quot auditoribus frequentati: N. ...

vn. Dr QOIBU5D.VK institutionibus otrrUNDKNVAt rn« uriUBus

Nosocomia pro infirmis:
quot domus pro *viris:* N. cubilia: N. .. hospites per annum: N.
quot domus pro mulieribus: N. cubilia: N. hospita per annum: N. . .
Orphanotrophia:
puerorum; quot domus: N. quot alumni: N.
puellarum; quot domus: N. quot puellae: N.
Brephotrophia:
quot *domus:* N. ...
quot pueruii nutricibus crediti: N. ..
quot familiarum Christianorum curis demandati: N.
Alia hospitia charttatls:
quot domus pro viris: N. ... quot hospites: N. ..
quot domus pro mulieribus: N. .. quot hospites: N.
Pharmacopolis quot: N. ... et quot curae ibi confectae: N. ...
Typhographiae quot: N .. quot tipographi: N. quot libri editi: N. ...
Opificia varia:
quot pro pueris: N. . et pro quot pueris: N. .
quot pro puellis: N. et pro quot puellis: N. ...

Vin. Dr Scholis

Scholae Missionis.

A> — Pro solis catholicis.

Quot scholae precum pro pueris: N. ... quot pro puelhs: N. ... quot mixti sexus; N. ... in iis quot alumni: N. quot alumnae: N. ...
Quot *inferiores* pro pueris: N. . quot pro puellis: N. quot mixti sexus: N. ... in iis quot alumni: N. quot alumnae: N. ...
Quot *superiores* pro pueris: N. . quot pro puellis: N. quot mixti sexus: N. in iis quot alumni: N. ... quot alumnae: N. .. / ?
Quot *professionales* pro pueris: N. .. quot pro puellis N. .. quot mixti sexus: N. ... in iis que alumni: N. ... quot alumnae: N. ...

B) — *Scholae mixtae pro catholicis et non catholicis.*

Quot scholae pro pueris: N. ... quot pro puellis: N. quot mixti sexus: N. ...
Catholici: quot alumni: N. ... quot alumnae: N. ..
Non-catholici; quot alumni: N. .. quot alumnae: N.

f 2. — Scholae privatae acatholicorum.

Quot *inferiores:* N. .. frequentatae ab acathollcis: N. a catholicis: N. ...
Quot *superiores:* N. ... frequentatae ab acatholicis: N. a catholicis: N. ...
Quot *professionales:* N. . frequentatae ab acathollcis: N. a catholicis: N. ..

5 3. — Scholae publicae.

Quot inferiores: N. quas adeunt acatholici: N. catholici: N. ...
Quot *superiores:* N. quas adeunt acatholicl: N. .. catholici: N. ...
Quot *professionales:* N. quas adeunt acatholici: N. eatholtcI: N. ...

IX Dr Cot.trans

5 1. — Collegia. Missioni»,

Quot collegia pro solis catholicis, sive pueris: N. . sive puellis: N. .
Quot mixta cum non catholicis, sive pro pueris: N. sive pro puellis: N. . Nomen uniuscuiusque; ct quae societas religiosa collegii regimen habeat.
Quot alumni catholici Indigenae: N. quot exteri: N.
Quot alumni non catholici Indigenae; N. ... quot exteri
Quot alumnae catholicae indigenae: N. ... quot exterae:
Qu< · aiurnnag non catholicae indigenae: N. . quot exte-

§ 2. — Collegia acathollcorum.

Quot collegia pro pueris: N. quot alumni acatholici. N. quot catholici: N. ..
Quot collegia pro puellis: N. ... quot alumnae acatholicae: N. quot catholicae: N. .../

X. XL Dr fructibus spiritualibus

Christianitates in quibus missio praedicata est: N.
Quot aliae praedicationes fidelibus: N. quot infidelibus. N
Quot Infideles, haeretici, vel schismatici conversi.· N.
Quot baptismata *adultorum* ln periculo mortis: N. ...
Quot extra periculum mortis: N. ...
Quot baptismata *infantium* paganorum in periculo mortis N. Quot infantium fidelium: N. ...
Quot Confirmationes: N. ...
Quot *Confessiones* de praecepto: N. quot devotionis; N. ...
Quot Communiones paschales; N. .. quot devotionis: N.
Quot Extremae Unctiones: N. ...
Sacer Ordo quot clericis collatus: N. ..
Quae *Confratemitatcs* ... et quot in annum inscripti: N. N.
Quot *Defuncti* adulti: N. ... quot pueri: N. ...

XII. XIII. Dx fidelium Associationibus

Qui Tertii Ordines et quot in annum inscripti: N.
Quae *Confraternitatcs* , et quot in annum inscripti. N.
Quae Piae Uniones .. ct quot in annum adscript): N. .

XIV. Dr sacris Aedinens

Sanctuaria quae peregrini adeunt: N. ...
Icclestac publicae: N ...
Sacella cum residentia pro missionarlo: N.
absque residentia: N. ...

XV. Dr COEMXTERIIS

XC An adsint et quot *Coemeteria* clausa et benedicta: N. /

XVL Dr bonis Ecclesiae

1· Quinam sint valor *fundorum,* valor capitalium, ct quae pecunia aliis credita. Quale, iuxta taxam *synodalem*, stipendium Missarum...

/	Reditus	bonorum immobilium .
		alicuius industriae (ex concessione) ...
		pecuniae creditae ...
		ex aliis fontibus ...
	Subsidia et Oblationes	proprii Instituti rcligiosl ...
		cx Pio Opere Propagationis Fidci ...
		ex Pio Opere S. Infantlae aliorumque similium ...
		collecta ex fidelibus indigenis ...
		ex benefactoribus exteris ...

De ratione accepti

Utrum et quanta pecunia mutuo accep-

Ex aliis capitibus ...

	Impensae	ad personas Missionis alendas et retribuendas
		pro cultu ...
		pro Seminariis ..
		pro scholis et collegiis...
		pro cntcchumenatibus ...
		pro aliis institutiombus ...
		pro itineribus missionariorum ...

De ratione expensi

In vectigalibus ...
Pro conservatione immobilium ...
Pro novis aedificiis ...
Sumptus pro *foenorc* aeris alieni ...
Sumptus pro extinguendis debitis ...
Pecunia aliis mutuo *data* ...
Er aliis capitibus ...

Ada PrM 12 (1922) 107-108

411

1922 APR 25.-SACRA POEN., RESP. PART

CIRCA DELEGATIONEM FACULTATIS EPISCOPORUM IMPERTIENDI BENEDICTIONEM PAPALEM

Episcopus Medioburgensis in Anglia sequentia dubia huic S. Tribunali proposuit:

I. An Episcopus facultatem quae vi Canonis 914 Codicis Juris Canonici sibi competit, impertiri scilicet bis in anno in sua dioecesi Benedictionem Papalem cum adnexa Plenaria Indulgentia, delegare possit clero suo?

II. An Episcopus cui talis facultas concessa fuit vivae vocis oraculo a Beatissimo Patre eam delegare possit clero suo?

S. Poenitentiaria Apostolica ad proposita dubia respondendum censuit:

Negative ad I.

Negative ad II. nisi id expresse fuerit in facultate concessum.—B. Colombo, S. Poenifentiariae *Reg.*

Ordinario Mediobur$«n$i: ER 67 (1922) 70

412

1922 APR 25.-COM. INTP. RESP. AAS 14 (1922) 313

Dubia circa canonem 139 de assumendo a clericis munere
SENATORUM VEL DEPUTATORUM

Ad 1 —. Negative et ad mentem. *Mens* est: Si vi constitutionis civitatis. Cardinales, Archiepiscopi. Episcopi § 4, munus senatorum aut deputatorum sollicitare vel acceptare possint.

II. An Ordinarii locorum in concedenda licentia sacerdotibus. qui se candidatos ad deputatorum comitia sistere cupiunt, potius difficiles quam faciles se praebere debeant

Resp.

Ad 1·". Negative et ad mentem. Mens est: Si vi constitutionis civitatis. Cardinales, Archiepiscopi. Episcopi sint de iure senatores, et Sancta Sedes aliquo modo id probaverit. Cardinales, Archiepiscopi. Episcopi possunt sine speciali licentia Sanctae Sedis huiusmodi munus explere, dummodo per Vicarium generalem aliove modo suis obligationibus satisfaciant In quolibet autem alio casu Cardinales, Archiepiscopi, Episcopi sive residentiales, sive titulares indigent venia Sanctae Sedis.

Ad 2 Affirmative ad 1‘‘ partem, negative ad 2‘‘.

Romae. 25 aprilis 1922.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* Aloisius Sincero, *Secr.*

Adn. REGATILLO n. 55: IP 2 (1922) 81-82; PrM 12 (1922) 127.

413

1922 APR 29.-SC RIT. DECR. AAS 14 (1922) 358-357

De evangelus stricte propriis in fine missae legendis

Expostulatum est a Sacra Rituum Congrvgationr; * Quaenam sint in Missall Romano. editionis typicae. Evan· “ gelia stricte propria in fine Missae legenda, iuxta novus ” eiusdem Missalis Rubricas Generales (tit. IX. n. 3›

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus accurate perpensis, ita respondendum censuit:

I. Evangclia stricte propria habent sequentes Missae de Mysteriis, Festis seu Personis quae insigni dignitate Pallent; nempe:/

a) Dorr.ini. excepta Missa Dedicationis Ecclesiae, cum Evangelic: Ingressus *lesus:*

l Additiones *et manationes in Rubricis Missalis,* IX, «IV «Erangelio in fine Missae». 3. Denique, si nullum Docr.inlcn·, Pe «riae. Vigiliae. aut alicuius ex Octavts supra, num I. reemsius. «Evangelium to fine Missae fuerit legendum. dicitur ultimum «Evangelium Mlssao siw Officii, primo loco inter celer» quae «Evangelium *stnete* proproxm (et non approprtatum. vel ex aliquo «Communi assignatum. vel per Octavam e Fesm repetitumi ha- «beant, commemorati».

b) *B. Mariae Virginis,* excepta Missa Assumptionis ipsius B. M. Vm, cum Evangello: *Intravit Icsus* in *quoddam castellum :*

O sanctorum Archangelorum et Angelorum Costedum ;

di sancti loannis Baptistae et sancti loscph. Sponsi B. M. V.:

ci sanctorum XII Apostolorum.

IL Item Evangclia stricte propria exhibent Missae Ss Innocentium Mm,. S. Mariae Magdalenac Pocnitcntis. S Marthae Vtrg.. Commemoratio Omnium SS. Summorum Pontificum atque omnes Missae votivae quae in ipso Missall primo loco exstant : non vero Missae votivae *ad diversa* quae incipiunt a Missa pro *eligendo Summo Pontifice,* etc.

Atque ita rescripsit, declaravit ac decrevit Die 29 aprilis 1S22.—A. Card. Vico. Ep Portuen. et S. Rufinac. S. *R. C. Praef.* Alexander Verde. Secr.

Adn. I. PAUWELS in PrM 12 (1922) 110 «t »n HrT 49 (1922) 552 555. EL 36 (1922) 250; ME 34 (1922) 204.

1922 MAI 3.-PIUS XI. MP. AAS 14 (1922) 321-326

De pio opere a pbopacatione fidei amplificando

PIUS PP. XI

Romanorum Pontificum m hoc maxime versari curas planum est oportere, ut sempiternam animarum salutem. lesu Christi regno per orbem terrarum dilatando. quaerant, quandoquidem divinus Ecclesiae Conditor, apostolis suis s:c mandavit: *Euntes docete omnes gentes;l Praedicate Evangelium omni creature.'* Id Petrus, id successores eius nunquam praetermiserunt: camque ipsam ob causam, quo tempore experientium virorum industria et labor, maria pervestigando, ignotas regiones invenerat, atque ad novos populos aditum hominibus apostolocis patefecerat, decessor Noster illustris Gregorius XV. sapienter existimans, ut eius Acta loquuntur. « praecipuum pastoralis officii caput esse propa« gationem Fidei Christianae ». sacram Congregationem Propagandae Fidei instituit, quo quidem immensum plane opus apostolatus apud infideles melius promoveretur. Huius enim Congregationis est cum missionaries in om322 nes partes dimittere eosque pro locorum rationibus' disponere, tum personis institutisque et consilio et re praesto esse, omnia denique praestare, quaccumque. ad subveniendum Missionum necessitatibus, studium apostolatus ac multiplex Christi caritas suaserit. Quod vero, oroprie attinet ad rerum externarum subsidia, quae ad Missionum catholicarum bonum quamquam potissima non sunt, magnum tamen momentum habent, ea olim decessores Nostri largiter ipsi praebuerunt. Accedebat, ut principes Christiani. opinione quoque adducti scilicet non exiguarum omnis generis utilitatum, quas suis regnis nationibusque obventuras sperabant, magnis easdem Missiones liberalitatibus adiuvarent. Nunc autem alia prorsus condicione ac fortuna haec Apostolica Sedes utitur, ut constat: neque ei iam ad Ecclesiae sanctae fines proferendos multum licet rerum publicarum largitate confidere

Cetcroqui numquam fortasse alias tantus exstitit in populo Christiano animorum motus ad provehendas Missiones, quantus nuper excitatus est. cx quo decessor. Noster desideratissimus. Benedictus XV. Litteras Encyclicas Maximum illud ILE 221J ad orbem catholicum ea de causa dedit. Nimirum optimo diligcntissimoque Pontifici tam acerba laborum ac dolorum perpesso, dum diuturnum bellum mansit, ac deinde pace Europae suadenda propemodum defatigato. Dei benignitate hoc est oblatum solacii, ut in Africa, in Asia, in America certis argumentis prospiceret Evangelicae praedicationis succcssus multn feliciores, quam antea, mox futuros.

Nos vero quos eadem tenet atque alit exspectatio. Nostrum intelligimus esse rei nulla deesse ope. ob eamqur causam curare perdiligenter, ut et quae ille sapientissime praescripsit, religiose serventur, et quibus MisMonxrn noetri subsidiis indigent ad melius elaborandum. ea illis abunde suppetant Subsidia quidem, quae externis m bonis consistunt, solent religiosorum familiae. pro suis quaeque Missionibus, ex populo Christiano conquirere: populus au torn, vel fidei amore caritathque studio motus vel alio etiam honestissimo sensu, nat non invitus, atque in nonnullis nationibus affluenter Verum neque haec stipes corrogandi ratio accommodata est singularum Missionum necessitatibus, neque per eam licet aequabiliter atque ordine universas administrare Missiones maiore cum earum emolumento ac stabilitate.

Quaecumque igitur inventa sunt genera particularibus Missionibus opitulandi. Nos aeque ac decessores Nostri, comprobantes, habemus in animo catholicarum Missionum universitati, certa ratione ct via. cx catholici orbis collatione, consulere, ita quidem ut et corrogatae apud omnes nationes ab omnibus, quotquot sunt Ecclesiae filiis vel minutae stipes in unum acervum, universe Missionibus tuendis destinatum, colligantur, et haec pecunia omnis, potestati quidem arbitrioque commissa Nostro dumtaxat et Sacrae Congregationis Christiano nomini propagando, per delectos a Nobismetlpsu viros, in omnes distribuatur Missiones, pro uniuscuiusque necessitate,

Iam vero cogitantibus Nobis quo pacto Id propositum efficiamus, feliciter occurrit praeclarum illud Lugdunense Opus α *Propagatione Fidei* nuncupatum, quod abhinc laude spectatissimi condiderunt. Nemo est qui singularia promerita instituti huius ignoret; quod quidem inter Galliae catholicae reccntiora ornamenta et decora numerari debet; hoc enim societatis vinculo colligati, mirabile est quam multi ex omni ora ac parte terrarum Missiones catholicas adhuc suo et stipis auxilio et piae precationis suffragio iuvare consueverint Quapropter magnis pontificalis indulgentiae muneribus ac privilegiis Opus, dc quo loquimur, cumularunt decessores NostrL praecipueque Gregorius XVI Apostollcls Litteris *Probe nostis* die xv august mdcccxl (CICF n. 495 sub die 18 Sep. 18401. et Leo XTII Epistola Encyclica Sancta Dei civitas diei m decembris mdccclxxx [Acta Leoni? XIII v. 2 p. 169 - 182], omnibus Episcopis universoque fide lium gregi honorificentissimis verbis commendarunt. Nobis autem hoc loco dilaudare libet utriusque Consilii. Lugdunensis et Parisiensis, a quibus gubernatur, prudentiam maxime et aequitatem in adiuyandls non iis tantum Missionibus Fidei sanctae custodiendae ac promovendae studio, usquequaque constitutas habeat, verum etiam, quas ceterae gentes. lesu Christi spiritu in certamen honestissimum instinctae, condiderunt. Λ

Ob eam igitur, quam memoravimus, causam, potius quam aliquid novi inveniamus, faciendum videtur, ut ipsum Opus *Propagationis Fidei,* sede eius in hanc almam Urbem, totius Ecclesiae caput, translata, aptius a Nobis reddatur ad mutata tempora, Nostraque ornatum auctoritate. Pontificale fiat instrumentum stipibus fidelium ad usum Missionum universarum colligendis. Idque Nos effecturi sumus eo libentius quia qui tum Lugduni tum Lutetiae Parisiorum huic Operi praesunt» datis ad Nos pientlssimis litteris professi sunt se, ut filios Ecclesiae observantissimos. magna amplexuros voluntate. quidquid posthac de re sibi suisque civibus carissima haec Sedes Apostolica decreverit. In quo quidem lectissimi viri se et catholica professione et Gallico nomine dignos praebuerunt, cum aperte ostenderint tanti apud sc esse dare operam regno lesu Christi in terri? amplificando, ut ceteras res. vel quas recte meritoque diligunt, posthabere non dubitent. Nos vero huiusmodi animi habitum eumque non modo eorum proprium sed communem catholicorum hominum ex Gallia, sic probamus ut *in faciem Ecclesiarum* vehementer commendemus.

Itaque de Apostolicae potestatis plenitudine. Motu proprio et certa scientia, haec statuimus et sancimus:

I. Pium Opus *a Proj>agatione Fidei,* in novam formam redactum, iam nunc Romae esto apud Sacram CongregaVoncm dc Propaganda Fide, ut ipsius Apostolicae Sedis sit instrumentum ad fidelium stipes undique cogendas' vasque erogandas m usum omnium Mlsr.o- 35 num catholicarum.

II. Operi universo praesidebit» a Nobis per eamdem Sacran Congregationem electum cx Clero earum nationum, quae sollemne habeant certam pecuniae vim tn Opus conferre.

III. Natio Galbea, utpotc quae ipsum Opus, de quo agitur, pepererit, atque in traducendis ad fidem barbaris utilissime semper laboraverit. Generalis Consi', i praecipuo quodam iure particeps esto.

IV Pium Opus itemque Generale Operis Consilium quem ad modum dirigi oporteat, gemina lege, hu adiuncta Litteris, statutum est.

V Consilia uniuscuiusque Nationis centralia, quae dicuntur, ad has Nostras leges, de sententia Generalis

Consilii, sua ipsorum statuta exigant. Quod sicubi huiusmodi Consilia desiderentur, ea quam primum Episcopi instituenda curabunt. Ubi autem res iam simili instituto adsit, quamquam alio nomine, eorumdem erit efficere ut. omni sublato discrimine, ad hoc Opus redigatur; vehementer enim in hoc genere ad fructum interest, ubique, quantum locorum varietas patitur, teneri aequabilHatem.

Nos equidem, patrocinio freti Mariae Virginis Immaculatae, atque Apostolorum Principium Petri et Pauli, illius quoque magni Fidei Catholicae propagatoris. Francisci Xaveni. huius sodalitatis patroni caelestis, ex divina benignitate iam lore confidimus, ut quod decessori Nostro optatissimum fuitl hoc ipsum Opus *a Propagatione Fi ei,* itemque alia duo *a Sancta Infantia* et a Sancto *Petro Apostolo* ad Cleri indigenae institutionem, quae Opera haec Apostolica Sedes agnoscit sua, laetabile iam capiant incrementum. Pro certo autem habecnus Episcopos ceterosque sacrorum Antistites in hac causa omnem operam studiumque. apud suam quemque SS Ecclesiam. Nobis navaturos, adhibita in/ primis Coruoriatione Cleri *Missionaria,* quae dicitur: quam Consociationem, mirifice sane opportunam, Nobisque non minus ac decessori Nostro probatam, si quidem apud se desit, concerc maturabunt.

Quaecumque vero his Litteris statuta a Nobis sunt, ea omnia firma et rata esse iubemus contrariis quibusvis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die m mensis mail. in festo inventionis S. Crucis, mcmxxii, Pontificatus Nostri anno primo.—Pit's Pp. xi-

• MATTH.. XXVIII. 19. * MARC., XVI, 15. 1 BENEDICTUS XV. in Hit. encycl. *Maximum illud.* [LE 221],

A£a. PrM 12 (1922) 67. 72.

415

19 MAI 3.-PIUS XI. NORMAE. AAS 14 (1922) 326-328

PII OPERIS A PROPAGATIONE FIDEI STATUTA GENERALIA

L Pium Opus a Fidei Propagatione quod inter alia in crmmcdum Missionum instituta primum locum obtinet, arum ac vere catholicum est: consociatio scilicet omnium ex omni gente fidelium non solum ad orbis terrae evangctaitfonem conjunctis ad Deum precibus adiuvandam. sed etiam ad Labores missionariorum stipe collata sustinendos, atque ad pecuniam a fidelibus oblatam Missionibus distnbuendam.

11. Idem Pium Opus Lugduni in Gallia anno Domini 1822 constitutum est: deinceps saepius a Romanis Pontibebus privilegiis ac donis spiritualibus cumulatum, denique a Summo Pontifice Pio divina Providentia Pp. XI Motu-proprio die 3 mail 1922 (LE 414) edito ad dignitatem instrumenti Apostolicae Sedis evectum.

III Quare Pium Opus proxime nititur auctoritate Sanctae Sedis unde suam vim roburque mutuatur ; domicilium lutem praecipuum Romae habet in aedibus Sacrae Congreiitionis de Propaganda Fide, a qua. licet sejunctum, tamen pendet

IV. Sodales Operis adscnbuntur christ!fideles ubique terrarum degentes, qui duodecim saltem sint annorum atque l.i ungulas hebdomadas vel vicesimam libellae partem Cralgo unum solidum), vel libellae quartam in singulos cvmses. vel libellas duas et sexaginta centesimas partes quotannis conferant: iidem praeterea quotidie semel *Pater* «t Ave recitare debent, addita invocatione: *Sancte Fran«ce* .Vereri, ora pro noble. Ii vero qui semel ducentas 11-
27 hei as solvunt, sodales in perpetuum/ adsrrlbuntur.

V. Pii Operis sodales in decurias vel centurias vel chl-Larchias vel aliter pro locorum rerumque adiunctis distribuuntur.

VI. Pium Opus non tantum pecuniam a sodalibus oblatam. Rd etiam ab aliis quibuslibet sponte allatam: stipendia quoque pro Miut? celebrandis: atque etiam bona immobüis. resque pretiosas cuiusvis generis in commodum Micœontnn libentissime recipiet.

VIT. Pii Operis administratio suprema est penes Consi-Lua Superius Generale Romae consistens apud Sacram Cocrregationem de Propaganda Fide. Etdem praeest Sccre-Urius pro tempore Sacrae Congregationis de Propaganda Fde qui ad id munus a Summo Pontifice expresse nomiratur. Consilium vero iuxta statutas leges agit ac regitur.

VIR In singulis nationibus, in quibus Pium Opus viget, confutuentur Nationalia Consilia quae Consilio Superiori Gecerali consistenti in Urbe sublecta erunt. Eorum Praesides * Sacra Congregatione de Propaganda Fide, consideratis Episcoporum votis, dicentur

IX. Consilium Superius Generale curabit:

Ii ut apud omnes nationes. Episcopis adiuvantlbus. Pium Opus rite instituatur, atque incrementum capiat, praesertim Consiliis Nationalibus institutis:

2) ut una eademque ratio servetur m subsidiis inter Missiones distribuendis;

3i ut congruenter naturae Pii Opens nova incepta pro regionibus diversa in unum componantur;

4> ut examini sublidantur atque rata habeantur statuta, item rationum libri qui a Consiliis singularum nationum sibi oblati erunt.

5) ut pecunia a fidelibus cbtata Mvdcnltus acquibiliter dist buatur luxta regulas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad id statutas.

X. Pecunia collecta quotannis mense martio a Consiko Superiore Generali Missionibus distribuitur. Eidem Consilio Superiori Generali licet ad arbitrium Pracsidis alias largitiones extra id tempus erogare.

XI. Omnes Missiones, nulla excepta, hac pecunia luvantur, quae quidem, necessitatum ratione habita, omnibus aequabiliter distribuitur. De acceptis atque distributis stipibus quotannis in commentario Pii Operis referatur.

XII. Missionum necessitates Consilio Superiori General: patefiunt cum ex certa notitia Sacrae Congregationis dc Propaganda Fide, tum ex responsionibus ad peculiare quaestionarium a Missionarils datis.

XIII. Consilia vero in singulis constituta nationibus curam habent:

11 ut Pium Opus in omnibus regionis dioecesibus rite condatur conditumque promoveatur./

2) ut Pii Operis natura atque proposita opportune evulgentur. praesertim libris vel foliis editis, singulorum populorum indoli congruentibus, inter quae Annales de Propagatione Fidei vernacula lingua confecti praecipui habendi sunt ;

3) ut pecunia collecta in singulis dioecesibus recte administretur atque ad Consilium Superlus Generale tuto mittatur.

XIV. In singulis autem dioecesibus Pii Opens Moderatores ab Episcopis eliguntur ob eam causam ut apud omnes paroecias, parochis instantibus, eiusdem Pii Operis incrementum curent, pecuniam a fidelibus oblatam colligant, camque ad Consilium Nationale mittant.

XV. Pio Operi in singulis nationibus promovendo valde confert Consociatio Cleri Missionarta, quae eo spectat ut animos sacerdotum ad Pium Opus atque ad cetera huiusmodi epera promovenda excitet.

XVL Congruenter fini ad quem Pium Opus est institutum. tum Consilium Superius Generale, tum Consilia Nationalia. tum etiam Moderatores dtoecesanl sedulo curabunt ut in adscriplorum animis per conciones supphcatior.esquc sollemnes fides viva, pietas sincera, zelus animarum vigeant unde Pio Operi divina munera ad uberes eius fructus concilientur.

416

1922 MAI 3.-PIUS XI. NORMAE. AAS 14 (19221 328-330

STATUTA PRO CONSILIO SUPERIORE GENERALI PII OPERIS A PROPAGATIONE FIDEI

I. Consilium Superlus Generale Pii Operis a Propagatione Fidei Romae sedem habet apud Sacram Congregationem de Propaganda Fide cui proxime sublicitur.

II. Idem constat Praeside. Vtcepracside. Secretaria Generali aliisque membris tum ecclesiasticis tum taleis Il sunt:

1) Praesides Consiliorum quae in singulis nationibu« constituta sunt:

2i nonnulli vin ecclesiastici Romae commoraiu qui nationum ad Pium Opus plurimum conferentium singularum singuli personam gerent:

3) aliquot alii vel sacerdotes vel laid qui ob peculiarem rerum peritiam Pio Operi valde profuturi videantur.

III. Praeses Consilii Superioris Generalis c«t Secretariapro tempore Sacrae Congregationis dc Propaganda F.de qui tamen ad hoc munus Pracsidis Pontificia auctoritati nominatur.

IV Gallorum genti, apud quos Pium Opus ortum habui', quorumque praeclara merita m operibus mtK<ionaltbus pro movendis eminent, bonos tribuitur dua< sede tenendi m Consilio Superiore Generali /

V. Ob easdem causas unus ex Gallicis Cornulu membris fungetur munere Vicepraesidis Consilii Superioris Generalis.

VL Sacra Congregatio de Propaganda Fide. Praei.de ‹ repto. Consilii membra, non neglectis Epl«eoporum opta ad quinquennium Instituit.

VII Si quem ex Consiliariis inter Purpurato Palrr* cooptari aut episcopali dignitate honestari contingat, w hoc ipso a Consiliarii munere cessat.

VIII Consilii Superioris Generalis duo praecipue MUtt

Pium Opus administrare atque pecuniam a fidelibus oblatam Missionibus rite distribuere.

DC. Ad prius quod attinet. Consilio Superiori Generali cum Consiliis singularum nationum concordissima ratio Intercedit:

1) ut apud omnes nationes. Episcopis opem conferentibus. Pium Opus instituatur atque incrementum capiat:

21 ut una administrandi ratio servetur in .Missionibus subsidiis adiuvandis.

3) ut congruenter naturae Pu Operis nova Incepta pro regionibus diversa in unum componantur.

4› Praeterea Consilii Superioris Generalis est examini subiicere atque rata habere Consiliorum singularum nationum statuta: itidem rationum libros una cum pecunia quotannis sibi oblatos approbare.

X. Ad subsidia Missionthus rite distribuenda Consilio Superiori Génerait euroe est:

1) pecuniam in unum collectam m fundis tutis ac frugiferis collocare;

2) eandem pecuniam resvc alios forte oblatas Missionibus aequabiliter distribuere secundum regulas a Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad id statutas, in eum finem dumtaxat ut Christi regnum ubique gentium dilatetur.

XI. Praeses Pium Opus regit de pleno consensu EΛι Cardinalis Praefecti Sacrae Congregationis de Propaganda Fide; praeest sessionibus Consilii Superioris Generalis Jusque deliberationes et decisiones gubernat.

XII. Vicepraeses. Praeside absente, eiusdem partes implet, praeterea Pracridi in communicationem laboris suas vires confert quasi proximus ac studiosissimus administer.

XIH. Consilium Superius Generale quod maiori parti placuerit, decernit. Decreta vero quae de rebus maioribus fieri contineat, subliduntur Sacrae Congregationi de Pro-
3S0 paganda Fide ut eidem probentur./

XIV. Secretarius Generalis nominatur a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, proponente Consilio Superiore Generali. Et maxime incumbit Pn Operis procuratio; idem in coetibus Consilii Superioris Generalis suffragium confultivum habet: munere fungitur ad nutum Sacrae Congregationis dc Propaganda Fide, honorarium accipit.

XV. Secretarius officialibus inferioribus proxime praeest: praeparat negotia in coetibus Consilii Superioris Generalis agenda; Consilii Superioris Generalis mandata exsequitur litteras mittit accipitque. aliaque huiusmodi munera explet.

XVI. Secretario autem subsunt Vicesecretarius, Arcarius allique officiales stipendio conducti, quos Consilium Superius Generale, prout res postulat, nominat.

XVIL Vicesecretarius Secretario in omnibus adsistit, eiusque absentis vices gerit, itemque sessionibus Consilii Superioris Generalis, ubi opus sit. interest. Ls a Consilio Superiore Generali nominatur, proponente Secretario.

XXTII. Thesauri Custos arcam Pii Operis diligentissime custcdit: praeterea quotannis accepti et expensi rationem, a duobus Censoribus ad id a Consilio Superiore Generali deputatis excussam atque probatam. Consilio subticit.

XIX. Arcanus pecuniam ab adscnptis datam vel ab aids oblatam recipit; sub nutu autem thesauri Custodis diligenter administrat

XX. Consilium Superius Generale semel in mense fere convenit extra ordinem vero, prout res postulet. Penes Pracsidem ius est et officium idem convocandi.

XXI. Conveniunt omnia Consilii membra Romae commorantia; eaque suffragii deliberativi ius habent

XXII. Pecunia a christifldehbus oblata, quotannis mense martlo distribuitur a Consilio Superiori Generali.

XXΓΠ. Omnes vero Consiliarii extra Romam degentes, mature advocantur ad coctum a Consilio Superiore Generali mense martlo habendum.

XXIV. Tnbus vel quatuor ex Consilii membris committitur ul. antequam Consilium Superius Generale ad pecuniam distribuendam conveniat distribuendi rationem praeparent eamque Consilio proponant

417

1922 MAI 3.-SIGNATURA AP., DECISIO. PART.·

MANILEN.

Legatorum piorum lntfr parochum et fratres
ORDINIS EREMITARUM S. AUGUSTINI

In ordinario Congressu habito dic 3 aprilis 1922 in aedibus Emi ac Rfhi D D. Augusti Card. Sili. Supremi Tribunalis Praefecti, ad examen revocatus est recursus patroni sac Vincenti! Laptis. parochi ad interim loci Candnba adversus sententiam in quarto gradu prolatam ob universo Collegio Rotali, in causa de Manila - *Legatorum piorum,* ad effectum obtinendae restitutionis in Integrum adversus praefatam sententiam ac delationem causae super merito ad Supremum hoc Tribunal, vel ad peculiarem EiTiorum Patrum Commissionem, prouti Sanctissimo placuerit Re autem plenissime considerati, interveniente ac disceptante Promotorc lustitiae in hoc Supremo Tribunali constituto, rescriptum est ab EAo Card. Praefecto: *Negative,* iniuncto mihi infrascnpto onere decisionem ad iuris normam extendendi.

Ut ex praecedenti decisione Supremi Tribunalis abunde liquet, agitur in hac causa de interpretando testamento condito a pia foemina Lucta Gumamcla a. 1676 cx oppido Car.· daba. m territorio dioecesis Manilensis. culus tenore legaverat patribus Augustinianis: nimirum, partem dictorum bonorum, clausula 115, explicilis verbis Provinciae Ordina: partem vero, clausula 116. destinaverat conventui Candibensi» qui tunc temporis doctrina scu centrum missicmi cum animarum cura exstiterat. Anno 1698. orta seditiose adversus Hispanos. Religiosi expulsi fuere; qui solum rediere anno 1904. dominatione Americana iam instaurata: tum iterum quidem in sua Provincia, non autem in «c·ventu Candabcnsl redintegrati sunt, eo quod ecclesia cum adnexa paroecia ab Episcopo interim saecularis reddita fuerat. Itaque cum bona a Luela Gumamcla legata iirn Provmcia omnia possideret, parochus saecularis interim te Candaba constitutus ea vindicavit, quatentis dotem cappellaniae ct paroeciae Candabcnsis efformare ea asserebat; et renuentes Fratres Augustinlanos in ius rapuit coram Curia Manilcnsi. A sententia in favorem parochi prolata Regulares ad Sacram Romanam Rotam appellavere; qtue duplici sententia conformi anno 1916 et an. 1919 controversa legatorum bona Regularibus adiucavit. Provocante paroche ad Supremum Tribunal, huius die 6 martii 1920 prodii! decisio, vi cuius declaratum est restitutioni in integrum fieri non posse locum quoad bona, de quibus in clausula 115. absque ulla aequivocatione Provinciae Regulari legata Quo vero ad bona, de quibus in clausula 116. recte qualem decidebatur ea censulsse Rotam Conventui et non paroeciae - formahter nondum existentis - fuisse legata; non autem sufficienter investigasse Rotam constabat utrum Religiosis intuitu saltem missionis, cui successit formalis paroecia. controversa bona legata fuissent. Quum vero, ad sensum quoque can. 533, (1. ct can. 1636. § 1. niai contrarium probetur, praesumendum sit bona donata vel legata rectoribus ecclesiarum, etiam Religiosis, esse donati intuitu ecclesiae, concludebatur concedendam esse restitutionem in integrum, ad hunc tantum effectum, ut RoU quod omisisset suppleret, videlicet Inquireret ulterius num bona claus. 116 recensita, legata fuissent intuitu ipsorum Religiosorum. quod si non constaret, censenda forent intuitu missionis legata, et ideo dlludicanda paroeciae, quae nunc missionis locum iure occupat.

Auditorum itaque Rotale. Videntibus omnibus, annosam causam quarto resumpsit iudlcandam sub dubii formula ex officio Ita statuta: " An bona de quibus m clausa 116 testamenti Luelae Gumumela conventui de Candnba tributa sint intuitu PP Augustinianorum. ita ut ad ipsos, non autem ad missionem seu paroeciam, eorumdem dominium pertineat In casu eamdemque causam die 16 augusti 1921 declsit pro Augustmianis. praefato dubio *affirmativa respes*sione dimisso.

Motiva autem decidendi plenissime manifestata sunt m sententia publicata dic 9 novembris 1921. Ea quidem duplicem partem continet: alteram in iure. qua negare videtur in casu quamlibet *praesumptionem* iuris favore nusr.onis seu paroeciae: alteram in *facto,* qua fusius, adducti» argumentis, probat " *dato non* concesso quod praesumendum sit bona controversa legata fuisse intuitu missionis nm contrarium probetur, dicendum est plane *constare* bona de quibus in casu intuitu Augustinianorum conventui de Candaba fuisse legata ".

Itaque tum cx formula dubii, cum cx disceptatione te *facto* eidem adamussim respondenti, ferit plane oculos. Rotale Auditorium ad unguem stetisse mandatis Supremi Tribunalis, quum enim suppleverit plenissime in facto investigationem. quam Supremum Tribunal huc usque omissam dcnunclaverat. ex eadem investigatione plane coiutax Rota edixit bona controversa fuisse in casu Intuitu Augustinian^rum. et nequaquam intuitu missionis, conventui dc Candaba legata: qua posita facti affirmatione. legiUme quidem can. 1636 J 1. coll. can. 533. f 1. n. 3 ct 4. ad casum deducens, concludebat dominium controversorum praediorum ad Augustinianos, non ad paroeciam spccLarv. - Haec agendo Rotale Auditorium tum terminis manditi huius Supremi Tribunalis, tum legibus ab eodem In casum adlecatls. plenissime stetisse dicendum est Quamobrtm nullo modo opinio vel suspteio ulla cadit, sententiam prolatam esse contra ius Constitutionum. Id vero satis superque est ut quaevis restitutio in integrum aut consimile remedium adversus sententiam Rotalem denegatur. Hoc enim propositum Supremo Nostro Tribunali Signaturae attributum ẽs quod non w de ture litigatoris scu de mimo causae ludicat. sed de iurc Constitutionum pronunciat. ut hac sartae et tectae in ludiciis serventur ° <in Vlcentini. Emptionis «t *funerum,* dic 28 upril. 1916. Acta *Apostolica*

Ad normam huius principii fundamentalis, nihil tm iU.vmum a Nostra Aula est. quam in aestimationem UcV.-2Γ J.l \udle'huJ admissam investigare, nisi ea aperto de-d .U™] 5 iprnf^la yel €X ifaorantta tabularum preetssuatium. vel ex dolo iudlcum aut partis (Ibidem, pag

m

In casu, ex adverso, apertissimum est Judices Rotales tabulas sedulo omnino considerasse, ex quibus tantummodo dilipentl ratiocinatione suas conclusiones tn facto hauserunt. Unde " eisdem iudiclbus credendum fuit quod naturae ncgùüJ convenit, et quod inimicitiae aut *gratiae* suspicione caret, confirmando motum animi sui ex argumentis et testimoniis, quae rcl aptiora esse compcreruat " (c. 3. cau. IV. Q. II). Itaque quia " probationes aestimare debet iudex cx sua conscientia ", et in casu ludiccs Rotales *moralem* habuerunt certitudinem, quae requiritur ct sufficit nd pronunciationcm cuiuslibet sententiae (can. 1C69). nihil contra cuique asserere aut conjicere licet (cfr. Paderbonen., 10 mail 1919. in Actu Apoxtoiicae Sedis, XI. p. 298).

Gravamina ipsa recurrentis non ea spectant quae Rotale Auditorium in *Jacto* consideravit ct dccisit. sed en tantum quae in iurc praemiserat, eaque dcnunctant tamquam iuris principiis a Supremo Tribunali in sua decisione cnunciatis vel aamlssis omnino contraria. Dum enim decisio Supremi Tribunalis ad casum facere retinuisset can. 1636. Rotalis sententia eundem canoncm traderet legem esse *novam,* vel solummodo donationes inter vivos non autem testamenta spectantem: dum Signatura ad locum parallelum canonis 533. f 1. ubi procul dubio de testamentis quoque agitur Γ qui tundi tributi *legative* sint ⁋ provocassct. sententia Rotalis iterum ad novitatem legis confugeret, vel si veterem concederet, interpretandam doceret ex sententia doctorum, qui praeeunto De Luca, in testamentis praesumptionem nonunatim pro causa pia tamquam regulam ad interpretandam dispositionem voluntatis non admitterent: dum Sienatura ex Constit. *Romanos Pontifices* Leonis XIII [diei 8 mail SCSI: AAS 2 (1910) 254-271) extulisset, quae ad catum viderentur opportuna. Rotalis sententia Constitutionis ipsius sensum ita ex placitis Concilii Westmonastericnsls ccarctaret, quasi nonnisi ad oblationes pro scholis et aedificiis sacris in posterum struendis ea apLari videantur.

Haec quidem quae recurrens denunciat. possunt iure scholis tamquam disceptationis aptissima argumenta proponi: et fortasse, si conferantur cum regulis quae docent praesumptiones Codice contentas tamquam normas actus et centractus interpretandi, semper retro agere, quum nullius qnccjritum ius laedant, vel cum principio vetustissimo et ab omnibus admisso, donationes ad pias causas quam plnpaiuj fieri possit, pro spirituali bono donantis esse interpretandas: censuram iuris minime effugerent. Verum ea censura nullo modo in merita causae influeret, quum ad haec menta in facto expendenda descendens, sententia Rotalis praemissas argumentationes non attenderit, sed immo haec Insuper omnia habuerit: facilique transitione · dato non concesso " ad mandata Supremi Tribunalis alacriter et fideliter exsequenda demum devenerit. Quod " utile per inutile non vitiatur ". Illud tutem quod, beet in iurc censuram mercatur, in iustitiam sententiae non Influit, ad effectum restitutionis in integrum non est in Nostro Tribunali attendendum, etsi in parte motive contineatur (cfr. cit Vicentina. loc. cit.. p. 212), multo minus ir.tur in nostro casu, ubi haec omnia ab ipsa sententia e rnotivts decidendi apertissime excluduntur.

Quum Itaque omnia et singula recurrentis gravamina, diligenti examine perpensa, nihil in facto ponerent unde manifesta iniustitia rei Judicatae ad normam iuris demonstraretur. hinc Supremum Tribunal oblatum recursum pro restitutione in Integrum reilcicndum esse censuit ac pronus relecit.

Atque ita editum est. pronunciatum, etc.

Datum Romae in aedibus Supremi Apostolicae Signaturae Tribunalis die 3 mail a. 1922,—Ubaldus Makxucci. *Signaturae iam Votans. VISA:* E. Lucror, *a Secretis.* losephus adv. Fomari. *Notarius.*

• **Analecta Au^ustinlana 10 (1923-24) 104-106.**

418

1922 MAI 19.-SC S. OFF. DECR. AAS 14 (1922) 349

Damnatur quoddam opus r. p. nivardi schoolORDINIS CISTERCIENSIUM

Feria IV, die 17 maii 1922

In generali consessu Supremae S. Congregationis S. Officii Emi ac Rrhi Dfii Cardinales in rebus fidei et γλπιπι Inquisitores Generales proscripserunt, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus cui titulus: Die *heiligen Schriften dn Altem Bundes, von Dr.* Nivarii Schogl. O. Cist. enter Band.

Et insequenti ferla V. die 18 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Pius divina Providentia Papa XI. io solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita. relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbit, confirmavit et publicandam mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 19 mail 1?22.—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

419

1922 MAI 30.-CONV. c. LETHON1A.AAS14(1922)577-581

CONCORDAT ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LE GOUVERNEMENT DE LETTONIE

Le Saint-Siège, représenté par Son Eminence le Cardinal Gasparri, Secrétaire d'Etat de Sa Sainteté Pie XI, et le Gouvernement de Lettonie, représenté par S. *E. Monsieur Zigfrids A. Meierovics, Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères, après acoir échangé leurs pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:*

I. - La religion catholique sera librement et publiquement exercée en Lettonie ct la personnalité juridique avec tous les droits, que le Code civil de Lettonie reconnaît aux autres personnes civiles, lui sera reconnue.

II. - Le Saint-Siège, en s'entendant avec le Gouvernement de Lettonie, reconstitue le Chapitre diocésain l'Archevêque l'église ct l'immeuble dont parle l'art. VII, érige à Riga un Siège Archiépiscopal et donne à l'Archevêque de Riga un ou deux Evêques Auxiliaires. L'Archevêque et les Evêques seront de nationalité lettonne.

III. - Pour toutes les affaires ecclésiastiques l'Archevêché de Riga dépendra directement du Saint-Siège.

IV. - Le Saint-Siège avant de nommer l'Archevêque de Riga, notifiera au Gouvernement de Lettonie le candidat qu'il a choisi,/ pour savoir si, du point de vue politique, le Gouvernement n'a pas d'objetions à formuler contre ce choix. 578

V. - Avant d'entrer en fonctions, l'Archevêque prêtera entre les mains du Président de la République de Lettonie le serment de fidélité dans la forme suivante:

« Je jure devant Dieu et sur les Saint Evangiles, « comme il convient à un Evêque, de respecter et faire « respecter par le clergé le Gouvernement établi par « la Constitution de la République de Lettonie et de ne « rien entreprendre qui soit de nature à compromettre « l'ordre public ».

VI. - Le Saint-Siège, après entente aver le Gouvernement de Lettonie, reconstitue le Chapitre diocésain de Riga selon les prescriptions du Droit Canon.

VII. - La République de Lettonie de son côté s'engage:

a) à donner à Riga pour le culte catholique-romain une église cathédrale choisie par le Gouvernement et jugée convenable par l'Archevêque;

b) à donner un immeuble convenable pour servir de résidence à l'Archevêque et au Chapitre avec les bureaux de la Chancellerie et du Consistoire.

VIII. - Les membres du Chapitre, les Curés et en général tous les ecclésiastiques sont nommés par l'Archevêque selon les normes du Droit Canon.

IX. - Les ecclésiastiques, à partir de l'ordre de sous-diacre inclusivement, sont exempts du service militaire et des autres fonctions civiques incompatibles avec la vocation sacerdotale, comme par exemple: jurés, membres du tribunal, etc.

X. - L'Eglise catholique a le droit dc fonder et de maintenir ses propres écoles confessionnelles; le Gouvernement de Lettonie s'engage à respecter le caractère confessionnel de ces écoles et, de son côté, l'Eglise s'engage à respecter toute loi sur les écoles privées, conforme à cet engagement du Gouvernement

XI. - Pour la formation d'un clergé letton, un Séminaire ecclésiastique diocésain sera fondé selon les prescriptions canoni ques et sous l'autorité dc Γ Archevêque. 579
La langue employée dans l'enseignement du Séminaire, sauf pour la philosophie et les matières ecclésiastiques, sera le letton.

Pour ce qui concerne la fondation d'un collège letton à Rome ou l'allocation d'un nombre déterminé de bourses à ceux des élèves que l'Archevêque voudra envoyer à Rome pour y faire des études ecclésiastiques supérieures. le Gouvernement letton s'entendra avec le Saint-Siège.

XII. - Vu le nombre encore insuffisant d'ecclésiastiques de nationalité lettonne. l'Archevêque aura le droit.

pour une période dc transition, de faire venir, selon les besoins, des ecclésiastiques de l'étranger, qui pourront librement exercer les fonctions dont ils seront chargés par l'Archevêque. L'Archevêque aura soin d'indiquer au Gouvernement de la République les noms de ces ecclésiastiques pour savoir si, au point de vue politique. le Gouvernement n'a pas d'objections à formuler contre eux. Les membres du Chapitre, les Doyens et les Curés titulaires doivent être citoyens lettons.

XIII. - La République de Lettonie ne mettra pas d'obstacles â l'activité, contrôlée par l'Archevêque de Riga, des associations catholiques en Lettonie, lesquelles auront les mêmes droits que les autres associations reconnues par l'Etat

XIV. - Les églises, chapelles, cimetières catholiques sont considérés comme propriété de l'Eglise Catholique en Lettonie: ils sont librement administrés par l'autorité ecclésiastique; ne peuvent être aliénés ou confisqués par qui que ce soit, ni destinés à d'autres usages contre la volonté de l'autorité ecclésiastique.

XV. - L'immunité des églises, chapelles et cimetières sera observée selon les normes du Droit Canon.

XVL - Les propiétés dc l'Eglise pourront être soumises aux impôts, comme les biens des autres citoyens, excepté les édifices destinés au culte divin, ainsi que le Séminaire, les évêchés et les presbytères.

XVII. - Les ecclésiastiques accusés d'avoir manqué aux obligations de leur état sacerdotal s'en justifient
Ô80 devant l'Archcvè/que que ou ses mancatairt s Du jugement épiscopal il ne peut être fait recours au jugement laïque.

XVIII. - Si des ecclésiastiques sont accusés près des tribunaux laïques de crimes prévus par le Code de Lettonie. l'Archevêque ou son délégué sera en temps opportun avisé ct lui, ou son délégué, pourra assister aux séances des tribunaux et aux débats du procès, à la détention subiront leur peine d'arrêt dans un monastère. Dans les autres cas. les ecclésiastiques coupables subiront leur peine, comme les autres condamnés, après que l'Archevêque les aura privés de la dignité ecclésiastique.

XX. - La durée du présent concordat sera de trois ans, à partir de la date du dépôt de la ratification, et sera prolongée par renouvellement tacite d'année en année sauf dénonciation de six mois à l'avance.

En cas de dénonciation du Concordat, les immeubles dont parle le Concordat, avec leurs immunités, restent acquis à l'Eglise Catholique et les personnes visées par le Concordat rentrent dans le droit commun de Lettonie.

XXL - Le présent Concordat sera ratifié par le Saint-Siège et par ('Assemblée Constituante de Lettonie

XXII. - L'échange des ratifications sera effectué au Vatican, et le Concordat entrera en vigueur à la date de dépôt des ratifications.

En foi de quoi les Plénipotentiaires *susnommés ont* signé le *présent Concordat.*

Fait au Vatican, ce 30 de Mai 1922. en double exemplaire.—Pierre Cardinal Gasparri. Zigfrids A. Mra-
Stl Rcmes./

DÉCLARATION

Au nom du Gouvernement dc la République de Lettonie, je déclare ce qui suit:

‹ Le Gouvernement de Lettonie accordera à l'Archevêque, aux Evêques, aux Membres du Chapitre un traitement suffisant pour leur permettre de vivre d'une manière digne dc leur rang ct en cas de divergence sur la quantité du traitement, le Gouvernement s'entendra avec le Saint-Siège II s'engage aussi à aménager l'immeuble dont ü est mention à l'art. VU b) du présent Concordat. Les édifices et les fonds nécessaires pour la fondation d'un Séminaire ecclésiastique diocésain seront donnés par le Gouvernement de Lettonie et seront de même maintenues 1« autres allocations payées Jusqu'au présent par le Gouvernement ».

Fait Λ Rome, ce 30 Mai 1922. — Zjgfrids A. Meierovîcs.

Adn A VAN HOVE in NfT 50 (1923) 132-143. Vide Procnw »ub d«® 1922 Nev 3 LE 460

420

1922 MAI 31.-SC S. OFFICII. RESP. PART,

Assistentia matrimoniis et exeqeus haereticoaum

Vide *textum* infra, in documento sub die 1922 lui 29 posito, relatum : LE 442.

*** Ordinario Insularum Salomonum $«ptenfrtoneliua:** S/H&m **n. 102.**

1922 IUN 2»-SC S. OFF., DECR. AAS 14 (1922) 33

Damnantur opera omnia scriptionis c anatole francs ›

Ferta IV. die *31 maii 1922*

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii. Efni ac Rrhi Dni Cardinales in rebus fidei ct morum Inquisitores Generales, praehabito DD. Consultorum voto, decreverunt: c Opera omnia aucteris *Anatole France,* ad praescriptum Codicis I. C. can. 1399» 2°, 3 6°, 8°. 9°. prohiberi ipso iure, eaque in Indicem Librorum prohibitorum inserenda esse ».

Insequenti vero feria v, die 1 iunii eiusdem anni. Sanctissimus D. N. Pius divina providentia Papa XL in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum ac Rmorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publici iuris fieri praecepit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 2 lum: 1922. — Aloisius Castellano. *Supremae S. C. S. Off Notarius.*

1922 Π X 10.-SC CONC. RESOL. AAS 14 (1922) 459-467

BARULEN.

Collationis canonicatuum

12 novembris 1921 et 10 iunii *1922*

Species facti. — Antiqua S. Mariae maioris collegiata. in urbe Barulensi, vulgo Barletta, erecta, tribus dignitatibus. idest archipresbyteratu et duobus cantoratibus. constabat, una cum 30 portionibus seu officiis. Clemens XII. Bulla *In suprema,* die 29 iunii 1731, reservati ut antea S. Sedi collatione earumdem trium dignitatum, ceteras 30 portiones seu officia in totidem canonicatus erexit, quorum collationem ipsi Capitulo concessit quoties Apostolicae reservationes et affectiones non obstarent/

Verum Cappellanus maior regiae Camerae S. Clarae, Neapoli, quadam sententia diei 9 decembria 1786, collogiatam S. Mariae maioris et eius Capitulum declaravit regii patronatus, ideoque ius eligendi ct nominandi archipresbvterum aliosque capitulares regi utriusque Siciliae attribuit. Quum vero Capituluum collegiale S Mariae maioris suas hac de querelas movisset regi Ferdinando, hic. rescripto diei 17 aprilis 1790, reservata sibi archiprcsbytcratus collatione, idem Capitulum redintegrandum iussit in possessione eligendi more solito capitulares, cosque sibi praesentandi pro regia approbatione et confirmatione.

Dcin Pius IX. Bulla *Imperscruta*bili diei 21 aprfib 1860 (Acta Pii IX v. 3 p. 148 - 1641. memoratam & Mariae maioris Collegiatam in cathedralem aeque principaliter metropolitanae Tranensi unitam erexit eamque componi statuit 4 dignitatibus (1 e. archipresbyteratu, archidiaconatu. primiceriatu et thesaurariatu), necnon 20 canonicis ac 12 beneficiatis, slmulque. S. Sedi reservata primae dignitatis seu archipresbyteratus collatione, pro aliorum canonicatuum provisione Archiepiscopo pro tempore Barulensi facultatem induisit « tres digniores ecclesiasticos viros ex universo clero Barulen. Inudato utriusque Siciliae Regi eius-
‹ que legitimis successoribus praesentandi ut ex iis tri-
« bus unum nominet, qui ab eodem Archiepiscopo vel

‹ per sc vel per alium ... canonicam institutionem re-
‹ clpial: quoad vero cetera beneficia, eadem iuxta soli-
« lum conferantur nihilque innovetur ». Quum autem
in huius Bullae exsecutionem nonnullae exortae fuerint
controversiae praesertim circa canonicatuum provisio-
nem. Archiepiscopum inter ct Capitulum Barulense
quaedam inita fuit conventio ab eodem Pontifice Brevi
diei 22 augusti 1874 approbata, vi cuius, excepta prima
archipresbyteratus dignitate S. Sedi reservata. « idem
‹ Capitulum nominare seu proponere pergat legitimo
‹ recognito Regi, in quem Sedes Apostolica rite transla-
‹ ta privilegia huiusmodi agnoverit, idoneam ecclesias-
‹ ticam personam cx universo Barulensi clero, habita
‹ quoad ipsi mananae ecclesiae addictos ratione servitii
i a statutis et consuetudinibus capitularibus praescripti
‹ et facta etiam facultate extraneum a civitate virum
‹ deligendi, quatenus id in utilitatem et decus ecclesiae
‹ cessurum fore in Domino Judicaverit. At vero nomi-
‹ natio quaelibet huiusmodi nullius roboris remanere
‹ debeat nec ullum sortiri valeat effectum donec appro-
‹ batio accesserit Barulensis Ordinarii, cui iudicium de
t nominati idoneitate plene reservatum existât ita ut
‹ approbatione huiusmodi denegata ad alias succesive
‹ nominationes huiusmodi Capitulum et canonici prae-
i fati procedere teneantur. Institutio autem personae
‹ sic propositae ac nominatae semper et libere ad ipsum
‹ Barulen. Ordinarium spectet, et pertineat et ab eodem
‹ sive per se sive per alium virum in eccle/siastica
‹ dignitate constitutum ac ab eo rite delegandum con-
‹ cedi debeant ... ».

Hacc praxis nominandi canonicos Barulenses hucus-
que servata est. nisi quod, quum ob leges eversivas nu-
merus capitularium ad 6 bénéficiâtes et ad 12 canonicos
civiliter recognitos, 5 computatis dignitatibus, redactus
sit, anno 1917 adiuncti fuerunt sola Ordinarii aucto-
ritate tres canonici statutarii qui non secus ac ceteri
canonici iisdem iuribus fruuntur ac oneribus tenentur.
Et quoniam idem Capitulum, iuxta statuta, art. 29, ‹ ha
c la cura abituale delle anime, nomina a vita per la
‹ cura attuale quattro canonici *de gremio Capituli* coi
‹ titolo di canonici coadiutori curati per la Cattedrale e
‹ le altre tre Vicarie. La nomina di detti canonici coad-
‹ iutori non è valida se non viene approbata dall'Or-
‹ dinario, e per le tre Vicarie sarà fatta possibilmente
• nella persona dei canonici statutari ».

Hae 4 coadiutoriae curatae, nempe Cathedralis, S.
Sepulcri, S. Mariae a Victoria et S. Familiae, nuper a
civili auctoritate tamquam verae paroeciae recognitae
sunt; Capitulum vero deliberatione diei 25 octobris 1920
renunciavit favore Ordinarii cuicumque iuri, si quod
haberet, praesentandi seu nominandi tres canonicos sta-
lutarios, m vicarios seu parochos trium ecclesiarum S.
Sepulcri, S. Mariae a Victoria et S. Familiae deputan-
dos. Et hodiernus Ordinarius Barulensis ab hac S. C.
inter alia petiit et die 1 febr. 1921 obtinuit « che il
i parroco della Cattedrale sia un canonico riconosciuto
‹ dallo Stato, e che gli altri tre parroci siano canonici
‹ statutari con uguali dirittl di quelli riconosciuti dallo
‹ Stato . che i 4 parroci siano canonici perché parro-
• ci. onde se per qualsiasi ragione cessassero di essere
‹ parroci. cesserebbero di essere canonici ... ».

Hisce gencratim praetactis, ad hodiernam quaestio-
nem pressius quod attinet, addendum est quod Admi-
nistrator apostolicus Barulensis ut provideret canonicis
curatis ecclesiarum Cathedralis et S. Sepulcri, mense
martio 1920 concursum indixit, cui nomen dederunt
quatuor candidati, seu sacerdotes Russo. D'Amato. Spe-
ra et De Fidio, qui postremus periculi minor evasit,
lamvero idem Administrator quum censuerit canonica-
tan statutarium curatum S. Sepulcri esse liberae colla-
tionis Ordinarii, illud sacerdoti Russo, utpote digniori in
concursu recognito, statim contulit, et reliquit Capitulo
(icuitatem eligendi canonicum curatum Cathedralis in-
ter alios duos candidatos approbatos seu inter D'Amato
ei Spera praetermisso sacerdote De Fidio. Capitulum
praetulit sacerdotem Spera, eumque die 25 maii 1920
nominavit ad canonicatum qui vacaverat die 29 decem-
« bris 1918 ob promotionem canonici Pastore ad/ quartam
thesaurariatus dignitatem, dum officium curati seu pa-
rochi Cathedralis vacavit dumtaxat a die 5 maii 1919
propter obitum sacerdotis Musti, qui erat simul archl-
diaconus seu secunda dignitas et parochus Cathedralis
Sacerdos Spera obtinuit quidem regium decretum no-
minationis in canonicum curatum Cathedral's. sed non-
dum est conscquutus eius canonicam Institutionem et
possessionem.

Pariter Capitulum Barulense. ut alterum approbatum
seu sacerdotem D'Amato praemio remuneraretur prop-
1er decennale praestitum servitium cooperatoris paroe-
cialis in ipsa Cathedral·, eadem ut supra die 25 maii
1920, plenis suffragiis 10 eidem pollicitus est nomina-
tionem canonicatus primo vacaturi. Vacato autem dic 14
augusti 1920 canonicatus per promotionem sacerdotis
Scuro ad secundam archidiaconatus dignitatem, post bi-
duum habitus fuit capitularis conventus» in quo sacer-
dos D'Amato in canonicum electus fuit atque Ordinario
pro approbatione praesentatus. Quamvis enim ipse ex
novem canonicis praesentibus nonnisi quatuor suffra-
gia reportaverit, tamen quintus canonicus schedulam
vacuam deposuit et alii quatuor a voto sesc abstinue-
runt. ea tantum de causa quod contenderent ad pro-
visionem eiusdem canonicatus deveniendum non esse
nisi prius aliis Capituli quaestionibus solutis.

Verum sacerdos De Fidio, qui in concursu reiectus
fuerat, prius seu dic 23 augusti 1920 electionem sa-
cerdotis D'Amato in canonicum, et dein die 22 inse-
quentis septembris nominationem sacerdotis Spera in
canonicum parochum Cathedralis Barulensis apud S.
Sedem ut nullas denunciaviL

Svxoesis DisŒJTATïOxTS. — 1. Nullitatem nominationis ca-
nonici D'Amato ipse praesertim repetit ex defectu nuion-
tatis suffragiorum, eo qued in postrema volatione capitu-
lari diei 16 augusti 1920 super 9 capitulari jus idem candi-
datus dumtaxat 4 vota sibi faventia reportavit EX adverso
patronus Capituli contendit illa 4 vota a sac. Amato re-
portata unanimitatem in casu praeseferre, quia iuxta cano-
nem 101 Codicis L C. in votis computandis. " demptis votis
" nullis ", ratio habenda tantum est eorum " qui suffra-
** glum ferunt ", seu votantium non autem praesentium,
sicut decernunt etiam Statuta capitularia, artic. 87: " Nrn
" avrà valore quella volatione o deliberatione. Ia quale
– non abbia ottenuto il suffragio di metà più uno dei
votanti ~.

Nullitatem vero nominationis canonici parochi Spera
desumit idem De Fidio ex eo quod, ob neglIgentiam Capi-
tuli et Ordinarii, collatio eiusdem canonicatus devoluta est
ad S. Sedem. Dum enim vacatio/ canonicatus de quo 463
agitur incepit a die 22 decembris 1918. eius provisio per
electionem sacerdotis Spera nonnisi dic 16 augusti 1929
effecta est. E contrario procurator Capituli sustinet tempus
utile 4 mensium, quum in casu agatur de canomeatu curam
animarum habente, ex canone 1457 a die tantum concursus
computandum esse. Iamvero concursus habitus fuit die
32 martii 1920. nominatio vero sacerdotis Spera in canoni-
cum curatum die 28 aprilis successivi facta fuit.

Verius quoad hanc canonici curati Spera elect?enem
cum distinctione respondendum videretur, quum In casu
officium parcchl non sit perpetuo adnexum uni canonlca-
tui, quemadmodum constat cx statutis capitularibus et cx
facto qued ultimo defunctus canonicus orchidiaconus offi-
cio quoque parochi fungebatur. Hinc quum Capitulo Baru-
lensi tamquam parocho habituali in vim canonis 471 I 2
competat ius praesentandi actualem vicarium cathedralis.
iuxta tenorem canonis 161 trimestre utile decurrere incepit
a die concursus iuxta citatum canonem 1457. ac proinde
valida dicenda videtur deputalio sacerdotis Spera ad offi-
cium parochi Cathedralis infra dictum tempus facta. At
collatio canonicatus in casu, quippe qui per se non habeat
adnexam curam animarum, ideoque concursum non impor-
tet. vi canonis 1432 | 3 ad S. Sedem devoluta esse ridetur
Siquidem Capitulum Barulense cx supposito iurvpatronatus
eibl competente nominare omisit canonicum intra quadri-
mestre ad tramitem canonis 1456, et etiam Ordinarius iure
devolution! intra sequens semestre iuxla praescriptum ca-
nonis 1458 canonicatum ipsum Ubere conferre neglexit

II Verum gravior eaque clegantior quaestio promota est
cx *officio* circa ipsum ius nominandi seu praesentandi ca-
nonicos in Capitulo cathedral· Barulensi. utrum nempe hcc
ius seu privilegium adhuc vigeat pes·. Codicis I. C. promul-
gationem. an e contrario ei derogatum sit eam 403 its se
habente: " Exceptis dignitatibus, ad Episcopum pertinet
audito Capitulo, conferre omnia et singula beneficia ac
canonicatus in ecclesiis tum cathedralibus tum collcgiahbus,
reprobata quavis contraria consuetudine et revocato quoli-
bet contrario privilegio, sed firma contraria fundationis le-
ge ct praescripto canonis 1435

Capituli patronus defensione typis edita toti» rirtbus
dimicat pro huius iuris seu privilegii tuitione eiusque
etiam in praesens exbttcntta. Praemisso enim qued iuxta
canonem 4 " iura aliis quaesita itemque privilégia atque
induits quae ab Apostolica Sede concessa In usu adhuc
sunt nec revocata, integra manent, nisi huiu Codici ca-
nonibus exprcs'c n vocentur -, contendit tu» n-:minandi «eu
praesentandi canonico· in casu revocatum noa tu:‹ vi
citati canonis 403. qui iuxtl/ ipsum " revera tucato il 464
caso délia legge di fondazione) U privilegio che altri.
fuori deirOrdmario. abbia ‹l· conferire i canonical·, lad-
** dove nel caso non si traita della collartone ma del diritto
° e privilegio di nominare e propom? alTOrdinario i nuovl
- canonici Contrariam autem interpretationem, qium
extensivam et Impropriam vocat, excludi asserit «;ve a ca-
none 19 quando agitur dc Juribus legitime quaesiti», sive
etiam a canone 18 vi cuiu " leges reeled oticae interpre-
tandae sunt secundum propriam verberum significatlc^neni
in textu et contextu consideratam ".

Quum praeterea iuxta citatum canonem 1Λ " ® lex dubu
ct obscura manserit, ad kecxt Codtcis parallele·, «i qui slnL

finem et ad mentem legislatoris est recurren-
dum , **patrocinator** ad can. 1455, 2393 el praesertim 1471 provocat tamquam ad locos parallelos. El imprimis quoniam iuxta ipsum canon 1455 adhuc recognoscit ius aut privilegium praesentandi, nulla ratio suppetere ait cur hoc ius denegetur Capitulo Barulcnsi quod, teste ipso Pio IX in citato Brevi anni 1574. " a sacculis veluti compatronum " iure fruebatur praesentandi seu proponendi legitimo regi " idoneam personam, subinde ab archipresbytero manano. " jure proprio. Inscio etiam Ordinario, instituendam Addit praeterea canoncm 2293 expresse admittere lus eligendi, praesentandi et nominandi, idque distinguere a collatione vel a iure conferendi his verbis. " omnes qui iure eligendi. praesentandi vel nominandi legitime fruuntur. si neglecta auctoritate illius cui confirmatio vel institutio competit. officium, beneficium aut dignitatem ecclesiasticam conferre praesumpserint, suo lure pro ea vice ipso facto privati maneant ", Denique in canone 1471 explicite admitti ait privilegium praesentationis veluti distinctum a titulo seu lege fundationis, quum ita statuatur. ** Si cui Sedes Apostolica sive in concordatis sive extra concordata indultum concesserit praesentandi ad ecclesiam vacantem vel ad beneficium vacans, non inde ius patronatus oritur, et prl-

oportet cx tenore indulti

Ex adverso retinendum videtur ius nominandi seu praesentandi canonicos Capitulo cathcdrahi Berulensi iam pridem competens, quum naturam privilegii induat, a relato canone 403 Codicis fuisse revexratum. Per hunc enim canorem m Capitulis saltem cathedraiibus ct collegiahbus videtur conservatum tantum ius nominandi seu praesentandi aut ius patronatus, quod a lege fundationis originem duceret. quocumque alio titulo sive consuetudinis sive pnvilepii excluso.

Etenim verbum conferre seu collatio dicti canonis 4Û3 ex se imponat collationem liberam beneficiorum non solum ad
465 exclusionem aliorum/ collatorum sed etiam ad exclusionem collationis necessariae, quae a lege fundationis singulorum beneficiorum causam non habeat. Haec vox colicito sine addito sumitur In Codice pro collatione Htxra (salva semper fundationis legci. ex. gr. in canone 296 4 1: ~ collatio dignitatum tum in Capitulis cathedraiibus tum ir. coBegiaUbus Sedi Apostolicae reservatur et generarim in canonibus collationem beneficiorum respicientibus. E contrario Codex quoties indicare intendit collationem beneficiorum necessariam. nunquam utitur verbo *collatione* sine addito sed constanter verbis iiutttutionc car.onira, ex gr canonibus 143. 149. 332. 1466. 1467. 1468 et ita porro.

Nec praetereundum quod in canone prostant verba audito Capitulo, Haec autem auditio Capituli non solum Episcopis onerosa, sed inutilis omnino evaderet si collatio de qui in hoc canone, praeter casum legis fundationis, esset etiam necessaria, idest ad praesentationem seu neminationem patronorum.

Praeterea mens legislatoris hac de re non videtur dubia, quum eo tendat ut Ecclesia plenam acquirat Ubertatem in conferendis beneficiis praesertim Capitulorum cathedralium (quorum membra ipsum Episcopi senatum constituunt» et collegialium. Unica exceptio facia est quoad beneficia patronata ex fundatione seu dolatione, ut quoad possit, integra servetur fundatorum voluntas. Urgetur hoc argumentum cx eo quod, praecise, ut videtur, cx consideratione huius can. 403. a Commissione pro authentica Codicis interpretatione resolutum fuerit primum " *optionem* iam censeri prohibitam etiam ubi viget cx speciali induito aposfodeo " et postea " hanc prohibitionem intcUircndam esse non solum quoad dignitates, sed etiam quoad omnes *canonieatus* " ILE 210],

Res clarior evadit sl perpendantur dispositiones quae a Codice statuuntur in capite dc iurepatronatus. Sane, canone 1445 tus patronatus definitur J summa privilegiorum, cum quibuadam oneribus, quae cx Ecclesiae concessione competunt fundatoribus catholicis ecclesiae, cappeliae aut beneficii, vel etiam eis qui ab illis causam habent **. Heic uti patet iuspatrnnatus tantum recognoscitur fundatoribus beneficiorum eorumque successoribus, non autem iis qui Hlud ex consuetudine vel privilegio apostolico aut quovis alio titulo repetunt. Idque ad tramitem Concilii Tridentint. cap. 12. «css. 24 de *reform.:* M Nemo, etiam cuiusvis dignitatis ecclesiasticae vel saecularis, quacumque ratione, nui ecclesiam, beneficium aut capellam de novo fundaverit et construxerit, seu iam erectam, quae tamen «ne sufficienti dote fuerrt. de suis propriis et patrimonialibus boni competenter dotaverit, lus patronatus impetrare aut obtinere
466 possit aut debeat "J

Nec valide opponi posse videtur hanc luris patronatus definitionem potius quam iura patronatus constituta respicere so!umm~do constituenda. Nam praeterquamquod definitiones dantur de rebus prout existunt non autem prout exlstere possunt, de facto ex canone 1450 ** nullum patronatus lus ullo titulo constitui In posterum valide potest **. atque Episcopi tantum possunt " fundationem beneficii admittere ca adiecta conditione ut beneficium prima vice conferatur clerico fundatori vel alii clerico a fundatori designato ", exclues proinde In posterum lis qui ab ipsis fundatoribus causam habent, secus ac dicitur in relata iuris patronatus definitione.

Nec In contrarium facessere videntur canones 1455. 1·. 7333 ct 1471 a defensore Capituli citati. Nam duo priores canones optime aptantur turibus patronatus ex fundatione, exclusis allii ex consuetudine vel privilegio Canon vero 1471 nracterauam referri potest ad futura Indulta peculiari de causa forsan a S. Sede concedenda. Intelllgendus videtur de induitis ex fundatione non autem cx solo privilegio › S. Sede concessis; nam ius patronatus, uti patet ex rtbu eius definitione, per se lam non inhaeret ipsi fund sed est specialis Ecclesiae concessio. Exceptio tamen debet quoad indulta patronatus etiam privilégiai) in cordatis a S. Sede concessa, quia iuxta canonem 3. " cis canones initas ab Apostolica Sede cum variis NaUcmbCi conventiones nullatenus abrogant aut iis aliquid obrogatu eae idcirco perinde ac in praesens vigere pergent contraria huius Codicis praescriptionibus minime oletantibus

Denique quoad Capitulum Barulcnsc non videtur ambigendum agi de iure patronatus cx mero privilegio, qo». madmodum nec ipse patrocinator Capituli diffitetur. Atauj fortasse difficultas oriri posset ex eo quod Ius nominandi «eu praesentandi in casu innitatur conventione inter Arch> episcopum ct Capitulum Harulenses inita atque a Pio IX Brevi Rationabilia anni 1874 firmata. Sed quum conventu» ipsa fundetur in privilegio iurispatronatus a S. Sede tuae concesso et nunc revocato, cessante fundamento lurid;« concessionis pontificiae, ct ipsam conventionem cessai oportet. Quare, ctc.

Resolutio. - Porro propositis semel et iterum, in plenariis nempe Sacrae Congregationis comitiis diei 12 novembris 1921 ct 10 iunii 1922, dubiis ex officio ita ut sequitur conceptis:

I. *An post Codicem* iuris canonici in *Capitulo cathtdrali Barulcnsi adhuc vicere dicendum sit ius nominandi* seu *praesentandi canonicos in casu;/*

II. An nominationes sacerdotis D'Amato in canonicum et *sacerdotis Spera in canonicum parochum Cathedralis Barulensis sustineantur* in *casu:*

EiTii ac Revfhi Patres, perpensis omnibus, respondendum censuere:

Ad I. Nepa rive.

Ad II. Sanatis defectibus, sacerdotes Spera et D'Anato immittendos esse in possessionem respective canonicatus, *facto verbo cum Ssrno.*

Quas resolutiones Ssfhus Dnus Noster Pius div. prov. Papa XI. referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario, approbare dignatus est.—I. Mori, Secr.

Arfn. IP *2* (1922) 89.103-104; ME 35 (1923) 68-73.

CREMONEN.

Benedictionis sacri fontis. ***Die 10 iunii 1922***

OüAZsno. — Dato nuper libello exponebat Rrtlus Ordinarius Cremonensis, ex institutis sancti Caroli in Concilio Provinciali Mediolanensi VL teneri parochos, tum In sabbato sancto tum In pervigilio Pentecostes, adtre respective quemque ecclesiam matricem seu plebanam. in eaque sacri fontis benedictioni adsistere. " Peracta vero solemn! bene-
" dictione - haec habet instructio - vasculum quod portant
* offeret ut aqua impleatur: impleti os diligenter occludet.
" tum illud velo albi coloris conteget, in parochialemque
" ecclesiam debita veneratione deferet, clericis duobus pro-
" xime praeeuntibus, qui lumlnaria portent Ad ecclesiam
" suam ubi venerit vasculum cum luminibus in fonte hap-
" tistcrii collocabit: inde m sacristiam recta veniet ubi mox
" «aens Missae vestibus se induit sicque indutus cum clero
" et populo ad fontem procedit ubi canit antlphonam Sicut
• *cervus,* etc. Mox vasculum aquae bapttamalis capit effun-
" dltquc tn fontem, qc deinde, adluvante diacono allove
" ministro, aliam praeterea aquam quanta satis sit ad eum
" implendum, quem statlm claudet ",

Verum, subdebat Episcopus, inolitam iam esse consuetudinem. ut in pervigilio **Pentecostes haec omnia prorsus** omittantur: sabbato nutem sancto absque ulla solemnitate vasculum aquae e benedictione fontis in ecclesia matrice ad paroecialem affertur, ut plurimum, ab aedituo: quilibet vero parochus in sua ecclesia, ante Missam, benedictionera nquac cum cereo peragit usque ad oleorum infusionem exclusive: deinde aquà ita bcnedictA replet fontem, in quem effundit parvam illam aquae quantitatem e matrice allatam. - Equidem, attenta cieri paucitate, gravius hic nostra aetate videtur parochis, per eos dies adeo oneratis. adsistcnUam in ecclesia matrice superaddere, cx alia vero parte ritus benedicendae aquae per iniu/sinncm cerei p*»- ai chalis nonnisi cum populi offensione omitteretur. Ideoque postulabat ut: 1·) firmo manente onere accipiendi a matrice. in signum sublectionis. Olea sancta fena V in Coena Domini, singulis paroeciis adludicaretur ius peragendi bap-Usmahs fontis benedictionem, in omnibus iuxta *Romanum* Minoie; 2·) in pervigilio Pentecostes liceret, prout iam ferret consuetudo, benedictionem fontis omittere, si iam peracta fuisset sabato sancto.

Requisitus ab hac Sacra Con.iercRatione de consensu in· tcrvssé habentium retulit deinde Ordinarius tum Capitu-

lum cathédrale, tum longe maiorem partem plebanorum seu ecclesiarum matricum rectorum, consentire sane ut lus benedicendi fontem cuivis parocho agnosceretur, quod nonnullis videbatur iam provisum per can. 744 ┃ 1 Codicis luria canonicis ad mentem resolutionum ab hac S. Congregatione datarum in Spataten . 7 iun. 1892. *Utincn.,* 13 ian. 1899; *Noturien.,* 16 febr. 1900; Lucan, ct Anmincn., 22 apri). 1907.

Quidquid sit de hac Interpretatione. In casu, attento con«nsu ut supra praestito ab interesse habentibus, nihil prohibere videtur, quominus parochi ecclesiarum filialium possint fontem baptismalem in propriis ecclesiis benedicere iuxta ritum MUSalU *Romani.*

Vicisslm. aliqua difficultas adesse videtur circa unicam for.Us benedictionem In anno, seu In sabbato sancto dumtaxat, omissa benedictione in pervigilio Pentecostes. Ansam huic difficultati praebere videtur dictio dislunctiva Ritualis Romani. " aqua vero solemnls baptismi sit eo anno bene" dicta in sabbato sancto Paschatis vel sabbato Pentecow stes ·. unde videretur alterutra dumtaxat, non utraque. esse Ln praecepto; eo ve) magis quod datus nuper Codex, can. 462. 7 in recensione functionum paroeciallum, nominet solam benedictionem fontis in sabbato sancto, silentio premens fontis benedictionem in sabbato Pentecostes; nec renuit Sacra Congregatio Concilii, in resolutionibus supra ciutis. consuetudinem omittendi benedictionem in perviflho Pentecostes, uti tolerandam concedere.

Ex adverso haec praestat animadvertere: iuxta magis rtcepUm interpretationem, quam enucleat et sequitur laudata resolutio S. C. Concilii in *Lucan, ct Ariminen., 22* aprll. 1507. verba Ritualis *Romani* id tantum sonant, quod in propatulo est. aquam nimirum adhiberi benedictam in sabbato sancto Paschatls pro baptismis conlatis medio tempore inter Pascha et Pentecosten; benedictam vero in sabbato Pentecoste praevio, pro baptismis collatis reliquo anni tempore: minime itaque inde concludere licet alterutram benedictionem non esse in praecepto; dc quo, e contrario, apertissima prostant S. R. C. decreta, v. gr. 2878 *(Urbcvctan.,* 7 dec. 1E44). 3331 (S. *Hippolythi.* 13 aprll. 1874) et aha plura item
227 rtlaU in supradicta/ causa *Lucan, ct Arimincn.* - Quod Codicem attinet, can. 462. 7·. declaratur dumtaxat functionem esse parocho reservatam, nisi Capitulum id peragat, fontem baptismalem in sabbato sancto benedicere, non Ideo excluditur benedicendum esse fontem in pervigilio Pentecostes. Enimvero ad mentem can. 2 ad corrigendam leçem aliquam Uturgicam expressa Codicis mentione opus est. qualem in casu nemo dicet intercedere. Quaerere autem cum ex can. 462. 7. benedictio fontis ln pervigilio Pentecostes sit necne reservata parocho, non obstante silentio dicti canonis, in rem praesentem non attinet, quamvis pro simili reservatione non incongrue quis ex analogia legis et cx can. 6. 2'. argueret

Demum si nonnumquam, ut praefertur. Sacra Concilii Ccnrregatio declaravit contrariam inolitam consuetudinem tolercri posse, id non simpliciter edixit, sed ob *peculiares carus circumstantias,* ad modum privilegii contra legem, quod, ut planum st. invocari nquit extra casum expressum (cf. can. 49 s.) - Hujuscemodi vero peculiares casus circumstantiae in proposita specie nullae afferuntur.

Resolutio. - Omnibus itaque perpensis. Emi Patres Sacrae Congregationis Concilii, in plenario conventu ln Palatio Apostolico Vaticano habito die 10 iunii 1922. ad proposita dubia, nimirum:

I. *An et quomodo benedictio sacri fontis fieri possit etiam in paroeciis filialibus* in casu;

II. An tolerari *possit consuetudo benedicendi aquam baptismalem semel in anno, seu Sabbato sancto Paschalis dumtaxat, in casu;*

respondendum consuerunt:

Ad I. *Affirmative,* servatis *Missalis Romani* rubricis;
Ad II. *Negative.*

Facta postmodum de praemisis SSfno Domino Nostro Pio PP. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est—I. Mori, Secr.

Ad». J C in NrT 50 (1923) 542-543.· 1P 3 (1923) 79-80; ME 35 (1923) 205-206,

424

1922 IUN 10.-SC SACR., LITTERAE CIRC. PART.·

CIBCA CELEBRATIONEM MATRIMONII VIDUARUM MILITUM 00 BELL! CAÜSA.M. ABSQUE RITIBUS IURIS CIVILIS

IIΠτηο e Reu.mo *Signore,* In riguardo all'esecuzione delle riservate istruzloni. comunicate ai Rev.mi Ordinarii. afinchè non si permettesse alie vedove di guem b celebrazione dei matrimonio religioso senza Vatio civile, parecchi Ordinarii si sono rivolti a questa S. Congregazione, domandando se, ad evitare i concubinati. che purtroppo sl vanno moltiplicando con grave scandalo e danno delle popolazionl, non fosse espediente recedere dal detto divieto o almeno temperarne il rigore.

Stante la gravità del fatto segnalato, si è voluta nuovamente presentare all'csame degli Emxni Padri)a importante questione; e gli Em.ml signori Cardinali, nella nunlone plenaria dei 23 maggio u. s.. dopo maturo esame, hanno risposto: in *decisis et ad mentem*

Resta adunque inalterato il divieto di non permettere ia celebrazione dei matrimonio alie vedove di guerra senza l'atto civile, salvi i casi straordlnaril contemplati nella Istruzione dei 20 giugno 1919 (LE 187],

La *mente* poi degli Em.mi Padri è che, essendo la legge dclla pensione delle vedove di guerra informata ad equitâ, i Parroci ed i Confessori devono fare opera persuasiva presso i propri parrocchiani e penitenti. affinche questi accettino lealmente la legge, tanto più che llstruzione s'ispira spccialmente al bene delle vedove stesse, che contraendo il matrimonio religioso senza l'atto civile, si espongono a danni irreparabili, purtroppo non infrequenti! Nè è da omettere che la trasgressione di detta norma darebbe pretesto ai nemici della Chiesa d'invocare dall'autorità civile la tante volte minacciata legge di costrizione, con 1'obbligo della prccedenza delTatto civile.

Tanto era in dovere di comunicare alla S. V.. e con sensi di particolare ossequio mi è grato professarmi della S. V. HLma e Revjna devxno servo.—M. Card. Lega. *Prefetto.* L. Capotosti, Vescovo di Terme, *Segretario.* Roma, 10 giugno 1922.

ǂ OrCrnxriit Italiae; Codox malrlmoaialls p. 358-359.

425

1922 IUN 14.-SC S. OFF. DECR. AAS 14 t(1922) 379-380

Intimatur excommunicatio in sacerdotes adhuc participes DAMNATAE SOCIETATIS « IEDNOTA > ATQUE PROSCRIBITUR EIUSDEM NOMINIS COMMENTARIUM PERIODICUM

Quum certis auctoribus non sine gravi moerore Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii, fidei morumque integritati tutandae praeposita, compererit praescriptiones contra schismaticam quorumdam e Tche/coslovachia sacerdotum consociationem *lednota* 380
quae appellatur, iam inde ab anno 1920 ab eius regionis Episcopis editas et a Sede Apostolica (videsis Aera *Apost. Sedis,* voL XII, pag. 57. η. I et pag. 585, η. Π) (Epist *Benedicti XV* diei 29 ian. 1920: AAS 12 (1920) 57 et Alloc, in *Consistorio* diei 16 dec. 1920: AAS 12 (1920) 585 - 5831 probatas et confirmatas, in irritum cecidisse: ne in re tanti momenti suo muneri suisque partibus deesse videatur, illa sua edicta quibus memoratam consociationem reprobavit ac disolvi iussit, impensius renovare iterumque confirmare cogitur, prout presenti decreto renovat iterumque confirmat

Sacerdotes igitur quotquot sunt qui dissolutae consociationis quomodocumque adhuc sint participes, nisi intra quindecim dies ab huius decreti promulgatione per Episcopos facienda computandos, a schismatico proposito resipiscentes, suorum Episcoporum ac Sedis Apostolicae mandatis plene atque absolute se subieccrint. excommunicationem Apostolicae Sedi reservatam ipso facto, absque alia declaratione, se incursuros esse sciant; quatuor vero illi sacerdotes, qui consociationis eiusdem *praesidium* (quod vocant) constituunt, excommunicatione *nominatim* cum omnibus iuris effectibus, novo decreto insuper se mulctatum iri.

Hac ipsa occasione, periodicum commentarium, cui pariter titulus *lednota,* haec eadem Suprema Sdcra Congregatio omnino reprobat, damnat ac proscribit, unaque simul excommunicationem Sedi Apostolicae speciali modo reservatam, in can. 2318 $ 1 statutam, ad eiusdem commentarii editores, defendentes, legentes, ac retinentes, expresse extendit

Sacrorum e Tchecoslovachia Antistites curae sibi habebunt hoc decrelum. Ssihi D. N. D. Pii Pp. XI auctoritate confirmatum, in sacerdotum ad quos spectat, fideliumque sibi sublectorum notitiam, ut efficacissime in Domino videbitur, sine mora perferre; cl quamprimum Sacran Congregationem de rei exitu certiorem facere.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officit dic 14 iunii 1922.—Aloisius Castellano. Supremae S. C. S. Off. *Notarius.*

(1922) 394

Dubium: circa indulgentia* apostolicas. NEMPE QUAS XI LARGIRI DIE 17 FEBRUARII 1922 SS-MUS d. n. pius dignatus est (LE 391]

In canone 933 praescribitur uno eodemque opere, cui ex variis titulis Indulgentiae adnexae sint, non posse plures acquiri Indulgentias, « nisi aliud expresse cau- ‹ tum fuerit ». Cum autem Indulgentiis Apostolicis a Ssmo D. N. Pio Pp- XI die 17 februarii 1922 benigne impertitis praemittantur quaedam monita, quibus sub n. 4* edicitur, ex expressa declaratione eiusdem Ssmi Domini nostri, per Apostolicarum Indulgentiarum concessionem nullatenus derogari Indulgentiis a Summis Pontificibus iam alias concessis pro precibus, piis exercitiis vel operibus ibi recensitis; humillime quaeritur utrum per huiusmodi declarationem rcipsa cautum sit, ad normam postremi incisi citati canonis 933. ut uno eodemque ex operibus in elencho Indulgentiarum Apostolicarum recensitis plures Indulgentiae respective acquiri possint?

S. Poenitentiaria Apostolica ad propositum dubium, dic 9 mali 1922, respondendum censuit: *Affirmative, facto verbo cum Sanctissimo.*

Quod responsum, ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiore m audientia diei 2 iunii praedicti anni. Ssmo D. N. Pio Pp. XI relatum, eadem Sanctitas Sua benigne confirmavit, ac publici iuris fieri iussit

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 14 iunii. anno 1922.—O. Card. Giorgi, Poemf. *Maior.* S. Fagiolo, S. P. *Secr.*

Adn. J. CREU5EN in NrT 49 (1922) 437-438; PrM 12 (1922) 125-126.

1922 IUN 16.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART

Prior claustralis et subprior IN CONGREGATIONIBUS MONASTIC'LL NON VENIUNT NOMINE SUPERIORIS LOCALIS

Dubium - Ab Abbate Primate S. Congregationi Religiosorum proposita sunt sequentia dubia:

Num « prior claustralis » et « subprior » veniant in monasteriis O. S. B. sub nomine « superioris localis » can. 505?

Num ‹ priores conventusles » sint superiores majores in sensu C. J. C.?

Num litterae dimissoriales pro ordinandis monachis clericis dirigi possint etiam ad Ordinarium Loci, ubi invenitur domus studiorum?

Ad haec dubia S. Congregatio Religiosorum respondit ut sequitur:

Resp - Romae, die 16 Junii 1922. *Reverentissime Pater,* Haec S. Congregatio, mature perpensis omnibus, ad dubia a Tua Paternitate proposita scribendum censuit prout sequitur:

Ad 1. id est utrum in monasteriis Confoederatis Ordinis S. Benedicti prior claustralis nec non subprior veniant nomine « superioris localis › in sensu can. 505?

« Negative ·.

Paternitati Tuae addictissimus. Maurus SeraLini. O S. B., Secr.

Prof. N 4981121: AOSB 28-34 (1920-26) 100-101

PART

Celebratio matrimonii coram solis testibus in peculiaribus ADIUNCnS. ID EST. CUM LEX CIVILIS PRAEREQUIRIT MATRIMONIUM CIVILE. ET MATRIMONIUM CANONICUM CELEBRANDUM E5T ANTEQUAM FORMALITATES CIVILES IMPLERI POSSINT

Relatis in Contresatione de disciplina Sacram, precibus Ordinarii Brugen. circa facultatem permittendi. attentis peculiaribus circumstantiis, matrimonium conn solis testibus viduae N'. N. cum fratre viri sui N. N„ obtenta jam dispensatione super impedimento affinitati m primo lin. coli, gradu, eadem S. Congr. rescribendum consuit prout rescribit: Ordinario Brugen.. constituto primum sibi etiam, si opus fuerit, per juratam contrahentium attestationem, nullum aliud inter ipsos intercedere canonicum impedimentum, cum facultate permittendi ut absque praesentia parochi matrimonium id casu valide et licite iniri possit, emisso a sponsis fomaL consensu coram duobus testibus; imposito, ad nonnam can. 1103, 4 3. testibus in solidum cum contrahentibus onere, curandi ut initum conjugium quamprimum parocho significetur, qui in libro matrimoniorum illud, saltem secreto, adnotet cum indicatione diei et nominibus testium qui praesentes fuerunt Idem autem Ordinaries hortari non omittat nupturientes ut ad sacramentum Confessionis et SS. Eucharistiae debitis cum dispositionibus accedant ante matrimonii celebrationem, ac insuper curet ut iidem contrahentes se obligent ad formalitates civiles explendas statim ac fieri poterit, cujus obligationis documentum m Curia episcopali adservetur.

• Ordinario Brusenii: A. DE S.MET. De »ponsilibus et mitrinoe^ 135. Adn. A. DE SMET op. dt. n. 135-136 p. 109-110.

429

Dubium: circa missas de requie in translatione cadaveris olim humati

Expostulatum est a Sacrorum Rituum Congregatione: i Utrum Missa de *Requie,* quae celebratur in trans- ‹ latione cadaveris iam humati in definitivam sepultu- ▮ ram, gaudeat privilegiis Missae exsequialis ut in die « obitus *seu depositionis,* quamvis exsequiale funus ‹ peractum fuerit occassione praecedentis sepulturae »

Sacra porro Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondendum censuit: *Negative, sed* ad casum propositum eadem Sacra Congregatio extendit privilegia contenta in novis Rubricis Missalls tit. III. *de Missis defunctorum, n.* 6.

Atque ita rescripsit, declaravit et induisit Die 16 iunii 1922.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R C. Praef,* Alexander Verde. Secr.

Ada. I. PAUWELS in PrM 12 (1922) 111-112; EL 36 (1922) 321-322; ME 34 (1922) 229 230

430

1922 IUN 16.-SC RIT. DECR. AAS 14 (1922) 468-471

HILDESIEN.

DUBIA VARIA: 1 - Dr. testo Patroni principalis itcsqvi Octava. 2 - Di ftrus Rogationum. 3 - Di missis detvnctobcm. 4 - Di Missa dc honorkm Ssmi Cordis Iesu prima nnu Vî IfZNSLS CELXnjlANDA. 5 - DI EVANGELUS TN IINT MISSAI

Sacerdos losephus Machers, qui pro diocesi Hildesicr* *Directorium ecclesiasticum* componere detet. de consensu sui Rflll Episcopi, sequentia dubia, pro benigna rtsponAicne. Sacrorum Rituum Congregationi humiliter subiceit; nimirum:

At De Ferto Patroni principalis crusque Oetaea.

I. Sl Missa Patroni principalis vel saltem Evangelium non est determinatum. Ucetne diebus infra Octavam necnea in die Octava (secundum Rubricas novi Missalls ante Commune unius Martyris et ante Missas votivas ad diversa positas) aliam Missam vel aliud Evangelium ex eodem Communi rumere atque in die Fvfti· an Mis am vel BîfmgeUSB pro Festo electum per totam Octavam legere oportet

II. Et si a/jirmatifr ad primam partem. Ucetne m casu rtiatn Lectiones trium Nocturnorum n Officii ad libitum cx Lectionibus diversis eiusdem Communis eligere, observau tantum regula quod Missae et Officii Evangelium tdem esse debet?

B» *Dc* Fertis Rogationum

UI. In Missa Rogationum, st ad Processionem celebrarer ln ecclesia, ubi etiam Missa dc die, sine cantu celebratur utrum Commemorattone» .speciales' hcri'dèbcnt an non'

C) Dc Mush *defunctorum.*

IV. Si Missa celebratur pro defuncto nondum scpulto. cum vcl sine cantu, dlobus quibus Missas quotidianas pro defunctis ln cantu resp. sine cantu celebrare licet, utrum in omnibus ecclesiis et oratoriis Missa pro dic obitus cum uruca Oratione uti oportet?/

V. Et st *affirmative*, Ucetne hanc Missam etiam post sepulturam celebrare, si Missa cxequialis rationabilem ob causam celebrata nondum est?

VL Diebus ut supra liberis Ucetne plures Missas, de die HI. VII. XXX. opportuniore post acceptum nuntium, anniversaria. etiam late sumpta, celebrare, an unam tantum?

VII. Missa cantata in anniversariis, quae extra diem obitus ex fundatione celebratur, vel quae pro omnibus defunctis alicuius coetus semel quolibet anno habetur, utrum eo tantum casu gaudet privilegio, quo certa dies in fundatione vel cx consuetudine coctus est determinata, an etiam, quo dies ad Libitum celebrantis vel coetus eligitur?

D· *Dc tolemnitatibus Festorum Motu proprio* Abhinc duos annos ti *Dor.* intras translaté [AAS 5 (1913) 449 - 4511

Vili- Missa dc solemnitate. cx Decreto generali S. R. C. super Motu proprio Abhinc duos annos in Dominicam translata, num a parocho pro populo applicari potest, secundum AddiHoncs *ct variationes* in Rubricis Missalts, II. o 11. an nonl

IX In dicta Missa, si est de Festo duplici I classis, num Commemorationes omnes sunt faciendae, quae flerent, si Festum ln Dominica occurreret (secundum Decretum generale S. R C. super Motu proprio dicto), an illae tantum, quae fiunt In Missa votiva solemni pro re gravi et publica sonui causa (cfr. *Add. et variat.,* V. 3).

X. In dicta Missa, de ritu duplici I sive II classis, num Symb?lum est dicendum, etiamsi Missa Festi per se Symbolo caret nec Commemoratio Dominicae altcriusque Officii. quod Symbolum requirit, facienda est. an omittitur?

XL Praefatio in dicta Missa, si Praefatio propria deest *tc* Mista sine Commemoratione diei celebratur, cstne communis?

Ei De Missa i- *honorem Stvai Cordis lesu prima Feria VI mensis celebranda.*

SI dicta Feria VI Inciderit in die. qua dc Festo Christi Domini fiat Officium aut Commemoratio aut occurrat Vigilia aut dies infra Octavam, quamvis Simplicem, loco Missae de Ssffio Corde, num semper Missa de Festo aut de Vigilia aut de Octava celebranda est. excepto casu, quo ocurrat Festum duplex I classis vel Commemoratio CJ Omnium Fidelium Defunctorum?/

XIH Et si *affirmative,* num ista Missa admittit Commemorationes tantum de duplici secundae classis ct de Feria maiore?

XIV. Si dicta Feria VI inciderit in Festo duplici I classis, quod non est Christi Domini, num in Missa loco dictae Missae de Ssfllo Corde alias celebrandae. Oratio de Ssrtlo Corde sub una conclusione cum prima addi potest? (cfr. Add. ct *variat.,* II. 3) et num in casu Commemorationes praeter supradictas omittuntur?

XV. SI dicta Feria VI inciderit infra Octavam Pentecostes, in Missa de die. loco Missae de Saflio Corde alias celebrandae, cstne dicenda una tantum Oratio?

F) *Dc Euangeliis in fine Missae.*

XVI. Evangelium, quod in certis Festis B. M. V. sumitur de Ccmmuni Festorum B M. V. cstne Evangelium stricte proprium an non?

XVTI Evangclia. quae dicuntur in Festis Angelorum S. Pauli Apostoli, SS. Simonis ct ludae Apostolorum SS Marci et Lucae Evangelistarum. S. Stephani Protomartyris «untne stricte propria?

XVHI Evangelium dc Octava SS. Petri ct Pauli Apo-.cMcrum. sub die 3 ct 4 mensis iulii notatum, estne stricte prrprium? Et si *affirmative,* rectcne sic proceditur: Si die 4 mensis iulii Officium est de Octava, in Officio de Festo resp. Dominica, quod die 3 mensis iulil fiet, ultimum Evanrebum non legitur de Octava, sin autem utraque die Commemoratio tantum fit de Octava, dic priori Evangelium dc Octava legitur in fine, dic vero posteriori non?

Et «aera Rituum Congregatio, audito specialis Commlsccr.ts suffragio, omnibus perpensis, propositis dubiis ita respondendum censuit:

Ad L *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam partem

Ad II. Quoad Lectiones ΓΠ Nocturni, provisum ln primo Quoad alias Lectionis, *affirmative.*

Ad ITL *Affirmative,* nisi Missa lecta de die fuerit Conventualis.

Ad IV. *Affirmative.*

Ad V". *Negative.*

Ad VL *Affirmative* ad I partem, ncpatioc ad II partem

Ad VIT. *Negative* ad I partem, affirmative ad II partem

Ad Vin. Nepativc, nisi agatur de Missis comprehensis etiam in novis Rubricis Missalls Romani, tit. IV.

Ad IX et X. *Negative* ad I partem, *affirmative* ad D partem.

Ad XI et XII. *Affirmative.*

Ad XIII. Serventur novae Rubricae Missilis Romam, tit V. n. IU et IV./

Ad XIV. Serventur novae Rubricae Missalls Romani. Ut V, η. III et IV, quoad Missas votivas solemnes pro re gravi ct publica simul causa.

Ad XV. *Affirmative* ratione Commemorationis Missae de Ssrho Corde lesu. admissis tamen, st quae sint, collectis imperatis pro re gravi.

Ad XVI et XVTI. Provisum per Decretum de Eva in fine Missae le, ndls die! 29 aprllis 1922 (Acta Ap. £cdis p. 356 et scq.) [L 4131.

Ad XVm. *Affirmative,* et legatur ipsum Evangelium prima die qua fiet Octavae commemoratio, etsi deln persolvendum sit Officium eiusdem Octavae.

Adn. G CALLEWAERT in In PrM (1922) 116-121 (1923) 169-173: I. PAUWELS NrT 50 (1923) 39-42; EL 36 (1922) 409-415.

1922 IUN 16.-SACRA POEN., INDULT. PART

Sanatio defectuum in erectione et in adscriptione **SOCIETATIBUS SANCTAE VIAE CRUCIS**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad Pedes Sanctitas Vestrae provolutus, humiliter petit, ad tollendam omnem animi dubitationem atque ne fideles Indulgentiis priventur, gratiam sanationis quorumcumque defectuum in erectionibus «Stationum Viae Crucis > admissorum, necnon in adscriplionibus fidelium Societatibus a Via Crucis Perpetua et Viae Crucis Viventis nuncupatis, quique validitati memoratarum erectionum et adseriptionum obstare possunt. Et Deus etc.

Resch. - *Die 16* iunii *1922.* Sacra Poenitentiaria Apostolica benigne annuit pro gratia iuxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus.—Bernardus Colombo. S. P. *Regens.* Io. Bapt Menghini, Subftitutus.

♦ Ordini Fnilrum Minorum: AOFM 41 (1922) 216. Aàn. J. G in NrT 51 (1924) 184-185.

1922 IUN 20.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART

RELIGIOSIS. SERVITIO MILITARI IN BELGIO ADSTRICTLb. FACULTAS DATUR RETINENDI ET RENOVANDI VOTA TEMPORARIA

Ex audientia SS.mi diei *20 Iunii 1922.* SS.mus D. N. Pius Div. Prov. PP. XI. mature consideratis iis quae ab E mo D. D. Card. Archiepiscopo Mechliniensi exposita sunt circa conditiones quibus in Belgio fruuntur Religiosi pro servitio militari praestando, precibus eiusdem obsecundans, concedit ut omnes Religiosi, natione belgae, perdurante servitio militari, votis temporariis ad normam Canonis 547 et suarum Constitutionum ligati maneant, caque renovare valeant: exclusa omnino emissione votorum perpetuorum aut sollemnium, et quousque conditiones illae favorabiles, quibus in praesenti fruuntur. de jure ct de facto perduraverint.

Derogando quoad hoc tam Decreto. - *Inter rcU-* diei 15 Julii 1919 ILE 1951 ceterisqur quibuscumque minime obstantibus..

Datum Romae, ex Secretaria S. Cong dc Religiosis, die. mense et anno ut supra —Pro E mo Card. Praefecto Fr. Andreas Card. FRCwirtu. Maurus A. Serafim. *See**.

• MTchnnîemy PrM M (1922) 85- A*. I. C«EU SEN in NrT 49 (1922) 544 550: i 1ANSSEN5 * NrT 54 (1927 › 299-303; PrM 11 (19221 85

433

1922 IUN 23.-SC STUD. DECR. AAS 14 (1922) 510-511

ROMANA

Pontificiae universitati grecorianae de urbe facultas CONCEDITUR PHILOSOPHLCE VEL SACRAE THEOLOGLVE < MAGISTROS AGGREGATOS *o* RENUNTIANDI

Pontificia Universitas Gregoriana Collegii Romam Societatis lesu. abhinc tribus annis. Sacra hac Congregatione probante, biennales altiorum studiorum cursus instituit, ut ii, qui ordinarium philosophiae sive theologiae curriculum essent emensi et laurea doctorali donati. in alterutra vel utraque disciplina perfectiores evaderent

Cum autem laetos ubcresque hoc institutum iam ediderit fructus. Rrnus Praepositus generalis eiusdem Societatis enixe postulavit ut Apostolica Sedes huiusmodi cursus sua firmaret auctoritate ac novum honoris titulum auditoribus illum merentibus decerneret.

Itaque, in plenario conventu, habito die xxi aprilis anno vertente, Emincntissimi Patres non modo rem vehementer probarunt, sed etiam censuerunt ut Universitati Gregorianae potestas fieret delectos auditores suos vel philosoph'ae vel theologiae *Magistrat aggregatoi* renuntiandi his condicionibus.

I) si auditores iam doctoris lauream esent adepti;

II) si in ipsa Universitate Gregoriana Collegii Romani biennium integrum Magisterii scholam fréquentassent, scholaeque exercitationibus interfuissent;

III) sl aptis experimentis, idest periculis verbo factis et scriptione ad scientiae rationes exacta, idoneos se ad docendum probavissent

Die xxm eiusdem mensis. Emorum Patrum sententiam. referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario. Ssmus D. N. Pius PP. XI ratam habuit et ad effectum adduci iussit Quamobrem Sacra Congregatio, mandato Sanctissimi, decernit ut Pontificiam Universi-
511 tas Gregoriana CoUegii Romani, seu Praepositus generalis Societatis lesu. sicut academicos gradus in philosophia. in theologia et in iure canonico, pro accepta ab hac Apostol ca Sede potestate, confert, sic possit titulum Magistri *aggregati* facultatibus philosophiae vel theologiae ipsius Universitatis conferre sub iis condicionibus. quae supra memoratae sunt; et hac/ potestate ei liceat uti in eorum quoque auditorum gratiam, qui his tribus annis integrum Magisterii cursum rite absolverint

In creandis autem Magistris aggregatis eaedem observentur iuris solcmnitates. quae m ipso Athenaeo Gregoriano et in ceteris Academiis pontificiis observari debent cum ad gradus academicos idonei promoventur.

Qui vero hunc Magisterii titulum consecuti sint, eos Sacra Congregatio valde commendatos vult locorum Ordinariis. utpote maxime aptos ad philosophiam thcologiamve vel aliquam earum disciplinarum partem tradendam cum in Seminariis tum in Universitatibus aliisque clericorum Collegiis, quibus facta facultas sit academicos gradus conferendi.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Seminariis et studiorum Universitatibus praepositae, die xxni. mense iunio, in festo Ssmi Cordis lesu, anno mcmxxh. Caietanus Card. Bisleti, *Praef.* lacobus Sinibaldi, Ep. Tiberien.. *Secr.*

434

1922 IUN 30.-SC RITUUM, RESP. AAS 14 (1922) 437

Dubium: de novis quibusdam calicis formis

Sacrae Rituum Congregationi propositum est sequens dubium: « Utrum liceat, quatuor calices, quorum ef-
< figion m ephemeride Bencdiktinischc *Monatschrift*
« « Beuron, 1020, n. 34) exhibentur, quique ibidem in
c trx«u pag 168-184 elogiis efferuntur ct nominibus
< «Poculum caeleste - Genimina vitae - Flos dc Virgi-
< ne - Virga Jcssc » Insigniuntur, in Missae sacrificio
« adhibere? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito, specialis Commissionis voto, omnibus inspectis ac perpensis, rescribendum censuit: < Ad Rrfium Dnum Ordinarium loci.
< qui curet ne calices a formis traditionalibus differant.
« ob periculum offundendi sacras Species et excitandi
« admirationem ».

Atque ita rescripsit ac declaravit die 30 iunii 1922.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C Prae/. Alexander Verde. Sccr.

435

1922 IUN 30.-SC RITUUM, RESP. AAS 14 (1922) 471

AQUEN.

De cineribus benedictis imponendis extra feriam IV CINERUM

Rcvnlus Archiepiscopus Aquen. Sacrae Rituum Congiegationi ea quae sequuntur reverenter exposuit, nimirum:

Abhinc a multis annis in archidioecesi Aquensi viget consuetudo, in nonnullis sive piarum domorum sive paroeciarum ecclesiis, imponendi fidelibus, prima Dominica quadragesimali. cineres praecedenti Feria IV Cinerum benedictos. Sic enim omnes fideles facilius recipiunt cineres, potius die dominical! quam feria ecclesiam adeuntes; quaeritur:

Potestne permitti talis usus?

Sacra Rituum Congregatio, exquisito specialis Commissionis voto atque attentis expositis peculiaribus adiunctis. respondendum censuit: *Ad mentem.* Die 30 Iunii 1922.

Mens est: *Affirmative* in casu; dummodo Feria IV Cinerum ritus benedictionis et impositionis cinerum expletus fuerit, iuxta Missale Romanum et Dominica prima in Quadragresima post expletam Missam aut extra Missam fiat impositio eorumdem cinerum.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R.* C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

436

1922 IUL 1.-COM. INTP., RESP. AAS 14 (1922) 406

Dubia: 1 - De electione et postulatione. 2 - De RESERVATIONE DIGNITATUM

De electione et postulatione 1. Utrum ad normam can. 180 5 1, concurrente postulatione cum electione, si In primo, altero et tertio scrutinio suffragia dividantur inter postulatum et eligibilem. atque nec postulatus duas tertias partes suffragiorum obtinuerit, nec eligibilis maioritatem absolutam, sed relativam tantum, hic valide electus sit.

2. Si plures sint elfgibiles. utrum valide electus sit qui inter eos maioritatem obtinuerit relativam.

Resp.: Ad 1 — affirmative, seu in tertio scrutinio valide eligi maioritate relativa, excluso postulato.

Ad 2" affirmative, seu inter eligendos valide eligi eum qui obtinuit maioritatem relativam, excluso hoc quoque in casu postulato.

De reservatione dignitatum. Utrum ad normam can. 396 5 1 Sedi Apostolicae reservetur collatio dignitatum. quae nullam praebendam, nulla emolumenta, aut valde exigua adnexa habeant.

Resp.: Affirmative.

Romae. 1 iulii 1922.—P. Card. Gasparri, Praeses. Aloisius Sincero. *Secr.*

Adn. 1 CREUSEN in NrT 50 (1923) 43-44-, Ph. MAROTO b CpR 3 (1922) 129-132. EEGATILLO n. 72.162; IP 2 (1922) 82 84. ME 34 (1922) 233 234; PrM 12 (1922) 128-129

437

1922 ILL 8.-SC CONC. RESOL. AAS 15 (1923) 115-121

DIOECESIS T

Stalli choralis Decani. *Die* 8 iulii 192?

Facti specœss. — In cathedrali T. binae exstant ca·
th·, drae episcopales. quarum altera in extrema chor»

abside, praesertim pro quadragesima aliisque diebus, altera vero, saltem in praesens, in presbyterio a cornu evangelii pro pontificalibus ab Ordinario adhiberi soli-
114 ia. Canonici autem· hoc ordine in choro sedere solebant: duae dignitates occupabant stalla hinc inde prope altare maius posita, seu archipresbyter a cornu evangelii ct decanus a cornu epistolae; deinde eadem ratione sequebantur theologus et poenitentiarius; denique veniebant reliqui canonici iuxta ordinem possessionis seu antianitatis. ita ut canonici iuniorcs sederent alternatim iuxta cathedram episcopalem in extrema parte eiusdem chori erectam.

Hanc stallorum choralium dispositionem Ordinarius iuri communi minus consonam autumans, suo decreto ita immutavit ut sederent « nel lato *a cornu euangelii,* « cioè a destra della cattedra episcopale (quae *nempe t* eri in ima *chori abside erecta), e* cominclando dai i primn stallo vicino alia medesima, Monsig. Arciprete, c i Monsrgnorl canonici Teologo e Penitenzlere e gli ‹ altri canonici della bancata in ordine di anzianità; ‹ nel lato α *cornu epistolae,* cioè a sinistra della cat- « tedra episcopale (seu *eiusdem* in *choro erectae),* e ‹ comincando dai primo stallo vicino alia medesima. ¡ Mons. Decano. Mons, canonico Parroco e gli altri canonici della bancata in ordine di anzianità; seguendo lo stesso criterio si disporranno i bénéficiât! nei rispettivi stalli secondo l'ordine di anzianità »; idque sub poena ‹ che tutti quel capitolari i quali rifiutasse- ‹ ro di ottemperarvi. perdano tutte le distribuzioni. ‹ come se non fossero present! al coro ».

Cui decreto obtemperarunt canonici, uno tantum excepto Decano, seu secunda dignitate, qui occupare perrexit priorem locum a cornu epistolae prope altare, contendens id sibi competere ex ipso possessionis actu. Tunc Ordinarius statim de re certiorem reddidit hanc S. C., quae Decano mandavit ut. salvo eius lure ad S. Sedem recurrendi, interim ‹ stia alie disposizioni dei ‹ decreto vescoville. e qualora non obbedisca. gli ven- ‹ gano senz'altro sottratte le distribuzioni corali ».

Quum vero Decanus obedire ulterius detrectasset. Vicarius generalis dioecesis, qui est simul prima Capituli dignitas seu archipresbyter, haec scripsit super folio distributionum: « La somma di L..... che sarebbe ‹ spettata al Rmo Mons. Decano, in virtù del decreto ‹ vescovile e delle istruzioni ricevutc dalla S, C. dei ‹ Concilio, viene trattenuta presso il sottoscritto. in ‹ attesa di ulteriori istruzioni ». Id magis magisque exacerbavit animum Decani qui. adstantibus aedituis ac pluribus canonicis verba offensive in ipsum Vicarium proferre non dubitavit. Hinc postridie Ordinarius eum suspensione mulctavit» quam tamen Decanus per ulteriorem Missae celebrationem violasse videtur. - Postbaec idem Decanus absolutionem a censuris et dispensationem ab irregularitate saltem ad cautelam ab hac S. C. impetravit, ac etiam stallum decreto episcopali sibi assignatum occupavit, expresse tamen sibi re-
117 servato iure ad hanc/ S. C. recurrendi, sicuti deinde fecit, postulans, cum consensu sui Ordinarii, declarari quae sequuntur dubia:

I. An *et quomodo decretum episcopale de ordine in choro sedendi confirmandum sit in casu;*

II. An *decano restituendae* sint distributiones *chorales in casu;*

III. An suspensio eidem decano ab Ordinario inflicta ruriwcatur in *casu.*

Synopsis disctztatioxis. — 1 Per modum exceptionis praetudIdilis. Decanus negat Ordinario facultatem aliquid decernendi quoad Capitulum, extra sacrae visitationis actum. eo quod ecclesiae Capitulum in casu exemptione gaudeat. prout in Synodo dioccesana recognitum est: " Capi- " tulum duos de Capituli gremio, quolibet incunte anno. ' canonicos eligit, qui, ex privilegio quo gaudet, in criml- " nabbus tantum canonicorum causis, extra visitationem " cognoscendis et definiendis, tamquam coniudtces Episco- " po assistunt, iuxta formam a Tridentino Concilio ad rem ' traditam Ac insuper ad exemptionem hanc probandam affert ipse Decanus decisionem H. S. C. dici 20 iulii 16JM. tn qua legitur: - Supplicat Ordinarius benigniter responderi. an possit declarare canonicos incurso ln cen- ▮ ruras a iure latas, absque adiunctis capitularibus Et S H C. respondit: " Negative in casibus in quibus forcundus sit processus ", (Cf. S. Pauotixi t. $ p tM6 n. 21).

Art haec et alia in conclusionibus per Decani patronum a ata. speciosa nec solida argumenta sunt ad vindicandam exemptionem Capituli cathedralis. Sive enim littera et sensu Synodi dioccesanae. sive littera et sensu Concilii Trt- «r.tmi. ad effectum quo de agitur, sub cap. VI. Sess. XXX'. Ref. sive decisione 20 iulii 16M. hoc unum probatur. Ordinarium, extra visitationem, procedere non posse in cnr-lnclibus criminaliter agendis, contra aliquem canonicum. sine duobus adiunctis ex Capitulo. Sufficit ad hcc probandum unum afferre Benedictum XIV'. qui. Dc Synodo DHoce., lib. XIII, cap IV. J 8. scribit: * Capitula itidem " exempta obnoxia sunt Synodalibus Constitutionibus, quae ** versantur circa reformationem morum et disciplinae; W quod a S. Congr. declaratum, testata sunt Concilia Pro- " vincialla Mechliniense et Namurcense. relata a Van- *. Espen. fur. ccd *un*lv., part. I. Ut. XVHL cap. IV. n. 8; M intacta in reliquis remanente eorumdem Capitulorum '* exemptione, *quae* in hoc praecipue lita est, ut Episcopus, " extra visitationem, *procedere nequeat contra* aliquem ** Canonicum sine duobus adiunctis e arenilo Capituli, ad " nornan Tridentini, Sess. XXV, cap. Vf. dc Ref., quamvts " eadem Capitula, sine adiunctis, pro suo arbitrio, visitare .. queat, iuxta aliud eiusdem Concilii decretum. Sees. VL ** cap. IV. dc *Rcf.,* quae duo decreta a nobis expensa et " invicem conciliata fuere in causa *lanucn., Jurisdictionis,* " de qua tom. II *Thcsaur* / Resol., pag. 162 et leq. ". Itaque, m hoc uno excepto criminali processu contra aliquem Canonicum. in reliquis omnibus Capitulum in casu sublicitur suo Episcopo, neque ulla gaudet exemptione.

2. Sublata e limine praeiudiciali exceptione, videndum an decretum de ordine sedendi in choro confirmandum sit necne.

Decanus infirmandum esse Ordinarii decretum praetendit praesertim ex eo quod opponatur inveteratae consuetudini ln sublecta materia, et oriatur ex praepostera interpretatione decreti S. R. C.. 19 iun. 1877. n. 3422. ad I: *. Primum locum in Ecclesia cathedral! post episcopalem ** cathedram esse qui immediate sequitur cathedram ‹pi- w scopalem ", quam contendit non esse in casu nisa quse surgit in presbyterio a cornu Evangclu. - Ordinarius ex adverso, postquam pluribus oriendil cdmuetudlrem in casu non exstare, immo ad annum usque 18C8 sedendi ordinem illum fuisse. quem Ordinarius nuper suo decreto restituit, allegat pro se ex decretis S. R. C.. quod ** bitur n. 305 in Bru-.dusinc. ubi edicitur sustineri decretum Epucopi qui ordinem sedendi ita statuit ut " The- " saurarius. qui tertiam et ultimam oblinet dignitatem in " dicta Ecclesia Collegiata. sedeat a dextris apud Archl- " presbyterum, primam Dignitatem. Decanus voro, seu " primus canonicus, sedeat a sinistris apud Cantorem, sc- ' eundam Dignitatem; reliqui vero canonici suces&ive per M ordinem hinc ir.de sedeant secundum eorum antianitaum " seu antiquitatem item Decr 866. tn Hicroccn.. ad 4: " Primae Dignitati primum stallum deberi, ct sic deinceps " ordine sucesrivo Quibus praemiosis, animadvertit ut cathedram Episcopi revera habendam esse quae In Ima abside ln medio chori erigitur; nihil in contrarium faciente quod hucusque utpotc cathedra habita sit quae surgebet a cornu Evangelil in presbyterio, quaeque tamen hodie statis procul a primo stallo chori dimota est; nihil enim prohibet quominus Episcopus *plurcs* sedes habeat: ct. Concilium Tridcntinum. Sess. XXV. c. 6. *de Rcf.,* et S. R C. ln Gra- *naten.,* n. 214. ad 2 (9 mail 1906). Et Decanum arguit, quod sedem in ima abside exstantem, tradiderit tamquam " un ** semplice stallo più distinto dum c contrario " c una " vera sede, o trono episcopale - et quidem con baldacchi- " no. sporgente dalla parete centim. 80 - e rialzato dl tre " gradinl. oltre la predella, sui pavimento dei coro. di cui " uno. oltre la predella, sui piano degli stalli canonicali. " proprio come per la sede episcopale prescrive il decreto " n. 2049 ad 25. Arcquipen.. 13 martii 1700, della S. C. del Riti ... " (ef. etiam *Caerem.* Episc.. Hb I. cap XIII. n 31.

3. Qui super hac controversia scripsit Consultor, plar.v hisce Episcopi argumentis adstipulatur; sed existimat corrigendum seu reformandum esse decretum in duobus, primo in eo quod *semper* a sede episcopali sita/ in medio iis chori ordo sedium dignitatum et canonicorum regulandus sit; secundo tn eo qu«-d sedem figit post Dignitatem canonicis Theologo. Poenitentiarlo et Parocho Et ad primum quod attinet. - ait - non videtur excludi debere α principio statuendi ordinem sedium choralium alteram cathedram episcopalem, quam vocant trono dei ponttficall. Etenim quando Episcopus pontificali celebrat ritu, et hric sedet. Dignitates et Canonici huic sedi propius accedere debent; sed dum. stallis choralIbus post altare manentibus, aliae sedes cannnicales prope thronum non ponantur, personae quae viciniores Episcopo sedere debent, accedere non po»- sunt nisi Iccis mutatis. Itaque tunc idem ordo dignioris, qui a sede in medio chori sita, diebus ordinariis, initium sumit, diebus pontificalium functionum, sedente Episcopo m throno ante altare, ab hac sede initium sumere debet: et tunc, incipiendo ab Archiprcsbytero. ceteri locum occupare debent inverso ordine, ac qui altas servatur. Et hoc est conforme praxi. quae in Urbe servatur vel in Patriarchallbus Basilicis, in quibus ordo choralium rerulatur ab altari, in quo celebratur: ita ut primus locus habeatur ille qu» propior est a cornu cvnnj-clii altaris papalis «i tn irio officium fit; altaris canonical! in extrema apside siti, si in isto functio sacra exequatur. Et concordat decretum S. R. C. n. 287. in Andricn.. 25 sept. 1610

Ad secundum vero quod spectat, non eri probatum quod fixa sede gaudere debeant Cnnonicl Parochui, Tbeel?gU5 et Poenitertiarius. Episcopus ab H S. C. interrogatus, num statuto vel consuetudine hoc sustineatur, respondit statutum quidem non adesse, quia riatulis caret Cap;luium, neque a Synodis aliquid ad rem praevribl Attamen addtl " ln mancanra di un vero tu» ho tenuto prvarnte FantM ** consuetudine secondo la quale 1 detti Canonici Teeloxo " e Penltcnriere anticamcnte occupavano fiU stalli subito " dopo rArciprcte; e skccnw il decreto della S C. dei " Riti. n. 164. Mcdlolcncn , dent maggto 1GM. vuok ebe «i

" conservi la disposiiione di S. Carlo Borromeo. chc aveva " assegnato al Can. Teologo Il primo posto dopo le Dignité. " ho credulo di potere c dl dovere unlformarmi alfaccen- – nata antica consuetudine. Circa il Can. Parroco. non mi " risuita se egU abbia seduto. in passato. In fondo all'absi- " de: tuttavia. second© la distribuzione degli stalli da me * abolita, veniva subito dopo Il Decano. Conseguentemente. " spostando ii Decano, ho spostato anche il Can. Parroco. ** conservandogli però la pnma sede dopo quella dei De- ** cano. Del resto, nelle numerose Cattedrali che ho avuto " occasione dl visitare, ho sempre notato che dappertutto. – subito dopo le Dignité, in Coro seggono i Canonici M d'ufficio

Quae responsio totam probationis vim pro stallo fixo favore Canonicorum Parocni. Theologi ct Pocnitentiarii co-
120 llocat in consuetudine. Ast/ nimis claudicat haec consuetudo: ex eo enim quod Theologus et Poenilentiarius occupabant ultimas sedes a cornu Evangelii. arguit id non esse nisi reliquia antiqui moris, quando hi duo Canonici immediate sedebant post primam dignitatem, Archipresbyterum. Ad Parochum vero quod attinet, probationem desumit cx opposita via, non ex antiquo more sessionis canonicorum, sea ex recentiore, cum observasse! Parochum locum occupare immediate post Decanum.

Itaque, cum non corstet de asserta consuetudine, videtur in casu sequi debere dispositionem iuris communis, quae habetur in can. 408 C. I. C.. nullatenus suffragante sive dispositione S. Caroli pro Mediolanensi provincia, sive praxi aliarum Cathcdralium ecclesiarum, quas Ordinarius visitavit. Praescriptum vero can. 403. nulla facta exceptione favore Theologi vel Poenitentiarii. rationem tantum haberi statuit antianitatis. seu prioritatis possessionis. Sic enim ibi: ** ... ln eodem Capitulo, salvis peculiaribus statutu. M vel legitimis consuetudinibus, dignitates, servato inter se w praecedentiae ordine, praecedunt canonicis, canonici an- " tiquiores, qui nempe prius posessionem ceperunt, poste- " rioribus ... ~.

4. Decretum Ordinarii poenalem habet sanctionem, videlicet: " .. ordiniamo che tutti quel capltolari i quali - il " che non vogliamo credere - rifiutassero di ottemperare. " psrdano tutte le dlstribuzioni. come se non fossero pre- ·' senti al Coro ". Idipsum Decanus contendit intusium esse cum correlativa sint praesentia in choro et distributionum perceptio. ** Questa relazlone - scribit - tra presenza in " coro e percezlone delle dlstribuzioni non puô essere di- " strutta, senza togliere alie dlstribuzioni stesse ii carattere " che esse hanno per dlsposiiione dl diritto. Il Vescovo, con ~ l'ordinare un cambiamento di stallo, non puô fare che " non sia présente al coro chi è présente, e quindi. salvo. " *si* ct in *quantum,* il diritto di imporre altre sanzloni. non ' puô togliere le dlstribuzioni quotidiane che sono legate " connaturalmente e sostanzialmente alia presenza ln " coro ·.

*

Sed argumentatio Decani nimis absoluta est ct. quamvis vera, non excludit casus in quibus fallit Qui choro praesens est lucratur distributiones, etiamsi non physice sit praesens, sed fictione iuris talis, prout can. 420 statuitur pro capitularibus Jubilatis, infirmitate detentis, pro Theologo. Poenitentiario. Parocho, etc. Itaque, e contrario, absens censetur a choro, quamvis physice praesens, qui non psallit, neque canit, vel qui adstat sine veste convenienti. iuxta can. 409. Ideoque verum non est quod Decanus affirmat, quod scilicet numquam qui praesens est choro, amittat distributiones: et fallit quoque quod Episcopus, servatis servandis, id facere nequeat. Hic enim, in sua dioecesi, *potestate* gaudet legislative, tudiciaria, coactioa ad *normam sacrorum canonum* exercenda (can. 335). Qua-
121 propter./ intra limites *suae* Jurisdictionis lepem a *se* latam (Vel a praedecessore aut a superiore potestate) munire potest congrua poena (can. 2221) Et haec poena esse potest privatio alicuius iuris cuni beneficio vel officio coniuncti (can. 2298. n. 4'). seu. uti in casu, privatio iuris cum praesentia in choro coniuncti. amissio scilicet distributionum. quod recurrens negat.

5. Quod, demum, suspensio sibiinjuste et invalide sibi irrogata fuerit. Decanus non arguit nisi negando se publice tniurias in can. Archipresbyterum protulisse, ubi utinam testimonio unanimi aditantium, tamquam de facto omnino notorio, non refelleretur. Nec magis ille luvatur privilegio exemptionis extra visitationis casura, ab Episcopi auctoritate. nuod. ut a limine vidimus, praetendit, ad tramitem Concilii Tridentinl. Sees. XXV. cap. VI. de Rcf. Etenim planum est loqui Concilium de formando processu, deque causa tractanda in tribunali, in qua teneretur Episcopus ministerio canonicorum coniudicum uti. proutl menus elucet ex citata resolutione H. S. C. 20 iulil 1094. E contrario hic in re notoria nullus processus efformandus erat, sed disciplinae tramite agendum, et quidem in casu quam maxime urgenti. Quare, etc.

Resolutio. - Porro Sacra Concilii Congregatio, in plenariis Emorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis die B iulii 1922. suprascriptis dubiis respondendum consult:

Ad 1: *Affirmative,* ita tamen ut canonici post dignitates, ad tramitem canonis 408. 5 1 Codicis iur. can., nulla ratione habita officiorum, sedeant hinc inde iuxta prioritatem possessionis.

Ad 2: *Negative.*

Ad 3: Af/rrrnafipc.

Quas resolutiones, referente iiostmodum Infrascripto Sacrae Congregationis Secretario. SSrfius Dflus Noster Pius Div. Prov. PP XI approbare et confirmare digna tus esL—I. Mo r i. Secr.

Adn. IP 3 (1923) 14-15. ME 35 (1923) 137-138.

438

1922 IUL 8.-SC RITUUM, KESP. AAS 11 (1922) 541

DUBIUM

De missis infra octavam privilégiatam **1П ORDINIS**

Expostulatum est a Sacra **Rituum** Congregatione • Utrum infra Octavam privilegiatam tertii ordinis, uti «♦ " Romae. Octava Ss. Petri et Pauli Apostolorum, occurrente * festo ritus scmiduplicls. dici possint Missae de Ipsa Oc- - Uva; an prohibeantur per novas Missalls Rubricas, tit - IV, n. 5? ≺

Et Sacra eadem Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus perpensis, respondendum censult:

" *Affirmative* ad primam partem, negative ad secundam. - ct Rubrica intelligenda est de Officiis ab ipsa Octava extraneis ?

Atque ita rescripsit et declaravit Die 8 iulil 1922- A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. *C. Prati* Alexander Verde. Secr.

Ada. I. PAUWELS in PrM 12 (1922) 152-154.

439

1922 IUL 14.-COM. INTP. KESP. AAS 14 (1922) 528-53«

DUBIA: J - Dr acquisitioxe domicilii. 2 – De **OBLIGATIONIBUS CLERICORUM. 3 - Dz** amissione officiorum ecclesiasti**CORUM. 4 - Dr PAROCHIS. 5** Dr Vicariis substitutis **ET SUPPLENTIBUS QUOAD ASSISTENTIAM MATRIMONIIS. 6** - De **VICAMB OECONOMIS QUOAD APPLICATIONEM MISSAE PRO POPULO. 8 - Dt COLLAIT BAPTISMI ADNOTAIIONE. 9 I R REGULARITATTSUS ALI15VE IMPEDIMENTIS. 10 - DI CUSTODIA AC CULTU SSJUZ** Eucharistiae. **11** - De reductione onerum Missarum. **12** - Dx **FORO COMPETENTI. 13 - DE SENTENTIA. 14 - DE FORO COMPETENTI IX CAUSIS MATRIMONIALIBUS. 15 – DE SUTHXCTO COACTITAX POTESTATI OBNOXIO**

I. *De acquisitione domicilii* (can. 93)

Utrum uxor, a viro malitiose deserta, possit, ad normam can. 93. 5 2. obtinere proprium ac distinctum domicilium.

Resp. Negative, nisi a iudice ecclesiastico obtinuerit separationem perpetuam, aut ad tempus Indefinitum.

II. *De obligationibus clericorum* (cann. 130. 590)

1. Utrum parochi vel vicarii curati religiosi examen de quo in can. 130. § 1. subire teneantur coram Ordinario eiusve delegato, si coram Superiore religioso eiusve delegatis examen subierint, de quo in can. 590.

Et quatenus negative:

2. Utrum in casu negligentiae Superiorum religiosarum circa examen, de quo in cit. can. 590, Ordinarius loci cogere possit religiosos istos ut examen, ad normam cit. can. 130, I 1. coram se suisve delegatis subeant

Resp. Ad 1. Negative.

Ad 2. Recurrendum esse in casu ad S. C. de Religiosis.

III. De *amissione officiorum ecclesiasticorum* (cann. 189. 191)

1. Utrum, ad normam can. 189, $ 2, Ordinarius renuntiationem valide acceptare possit elapso iam integro mense a renuntiatione facta, quin nova intercesserit resignation

Resp. Affirmative, nisi resignatarius ante acceptationem renuntiationis, renuntiationem Ordinario exhibitam revocaverit, et revocationem Ordinario significaverit

2. Utrum in casu negligentiae Superiorum religiosonuntiationem revocare valeat ante acceptationem.

Resp. Affirmative.

IV. *De parochis* (can. 4G0).

L Utrum can. 460, § 2, applicetur dumtaxat ad paroecias erigendas post promulgationem Codicis: an etiam ad paroecias iam erectas.

Et quatenus negative ad 1 "" partem, affirmative ad 2

2. Utrum idem canonis praescriptum applicetur etiam paroeciis, in quibus pluralitas parochorum inducta est non consuetudine aut privilegio, sed legitimo statuta

Et quatenus affirmative:

1 Utrum iura iam quaesita parochis, ut aiunt, proportionnriis seu cumulativis, integra maneant, tum quoad spiritualia, tum quoad temporalia: an vero revocentur etiam quoad temporalia.

Et quatenus negative ad 1 * partem, affirmative ad 2

4. Utrum cura animarum principalis et unica tribuenda sit parocho qui praeeminentiam honoris habeat prae aliis: an vero antiquiori possessione.

Resp. Ad 1. Negative ad ■ partem: affirmative ad 2-

Ad 2. Affirmative.

Ad 3. et 4. Provisum in praecedentibus; pro applicatione vero canonis ad hos casus particulares recurrendum esse ad S. C. Concilii.

V. *De vicariis substitutis et supplentibus quoad assistentiam matrimoniis* (can. 465, §§ 4 et 5)

1. Utrum vicarius substitutus, de quo in can. 465, § 4, possit post Ordinarii approbationem licite et valide assistere matrimoniis, si nulla limitatio apposita fuerit

2. Utrum idem vicarius id possit etiam ante Ordinarii approbationem.

1 Utrum idem vicarius parochi religiosi id possit post approbationem Ordinarii, sed ante approbationem
a Superioris religiosi./

4. Utrum vicarius, seu sacerdos supplens, de quo in cit can. 465, § 5, id possit ante approbationem Ordinarii.

Resp. Ad 1. Affirmative.

Ad 2. Negative.

Ad 3. Affirmative.

Ad 4. Affirmative, quoadusque Ordinarius, cui significata fuit designatio sacerdotis supplentis, aliter non statuerit

VI. *De vicariis oeconomis quoad applicationem Missae pro populo* (cann. 466, 473)

Utrum vicarius oeconomus, qui plures paroecias tempore vacationis regit, unam tantum debeat Missam pro populis sibi commissis diebus praescriptis applicare.

Resp. Affirmative, ad normam can. 473. § 1. collati cum can. 466. § 2.

VII. *De transitu ad aliam religionem* (can. 634)

Utrum suffragium Capituli in admittendo religioso, dc quo in can. 634, ad professionem sollemnem aut simplicem perpetuam, habeat vim deliberativam; an tantum consultivam.

Resp. Affirmative ad 1" partem; negative ad 2-

VIII. *De collati baptismi adnotatione* (can. 777)

Ad verbum *illegitimi* canonis 777, § 2. omnes omnino comprehendat illegitime natos, etiam adulterinos, sacrilegos, ceterosque spurios, ita ut liceat parentum ipsorum cognomina inscribire in adnotatione collati baptismi.

Resp. Nomina parentum ita inserenda esse, ut omnis infamiae vitetur occasio: in casibus vero particularibus recurrendum esse ad S. C. Concilii.

IX. *De irregularitatibus aliisve impedimentis* (can. 987)

Utrum nomine *filiorum,* de quibus in can. 987, η. I, intelligendi sint tantum descendentes in linea paterna usque ad primum gradum.

Resp. Affirmative./

X. *De custodia ac cultu sanctissimae Eucharistiae* (can. 1274)

Utrum ecclesiae, in quibus, ad normam can. 1274, $ 1 sine Ordinarii licentia fieri potest expositio publica seu cum ostensorio die festo Corporis Christi et infra octavam inter Missarum sollemnia et ad Vesperas, sint illae tantum quibus datum est asservare sanctissimam Eucharistiam.

Resp. Affirmative, firmo praescripto can. 1171.

XI. De *reductione onerum Missarum* (cann. 1517 et 1551)

Utrum Ordinarius, ad normam can. 1517 et can. 1551, ob imminutos reditus, onera Missarum reducere valeat, si id in tabulis fundationum expresse caveatur.

Resp. Affirmative.

XII. *De foro competenti* (can. 1565)

Utrum, ad normam can. 1565, § 1, pars ratione contractus conveniri possit coram Ordinario loci, in quo contractus initus est vel adimpleri debet, etiamsi e loco discesserit

Resp. Negative, salvo praescripto § 2 citati canonis.

XIII. De *sententia* (cann. 1874 ct 1894)

Utrum, ad normam can.1874, § 5. ct can. 1894. n. 3. nullitatis vitio laboret sententia lata a tribunali collégial), et subscripta tantum a praeside tribunalis et notario.

Resp. Affirmative.

XIV. De *foro competenti in causis matrimonialibus* (can. 1964)

1. Utrum uxor, a viro malitiose deserta, eum in causa matrimoniali, ad normam can. 1964. convenire possit coram Ordinario proprii ac distincti quasi-domicilii: an vero convenire debeat coram Ordinario domicilii vel quasi-domicilii viri.

Resp. Negative ad 1 "" partem; affirmative ad 2—./ 530

2. Utrum actrix catholica, a viro non legitime separata. quae proprium ac distinctum quasi-domicilium habet, virum acatholicum in causa matrimoniali, ad normam can. 1964. convenire possit tantum coram Ordinario proprii ac distincti quasi-domicilii; an vero etiam coram Ordinario domicilii viri.

Resp. Cum uxor in casu habeat proprium ac distinctum quasi-domicilium. et sequatur domicilium viri, potest virum convenire coram alterutro Ordinario.

XV. De *subiecto coactivae potestati obnoxio* (can. 2233)

Utrum, ad normam can. 2233, § 2, ob violationem praecepti peculiaris, quod communitum erat censura ferendae sententiae, statim post delictum comprobatum censura infligi possit: an vero praemittenda sit nova monitio.

Resp. Affirmative ad 1 ■"" partem; negative ad 2"\

Romae, 14 iulii 1922.—P. Card. Gasparri. *Praeses.* Aloisius Sincero, *Secr.*

Adn J. CREU5EN (n NrT 50 (1923) 44-47.110-114; U. MANNUCCI In ME 34 (1922) 339-344: Ph. MAROTO in CpR 4 (1923) 130-133; REGATILLO n. 25.44,74.217.226.227.316.365.639.751. 771,799.809.866; IP 2 (1922) 84-87.121-128; PrM 12 (1922) 166-173.

440

1922 IUL 23.-SC REL., DECR. AAS 14 (1922) 428

Circa indullta prorogandi capitulum generale

Factum est aliquando, praecipue durante bello, ut haec Sacra Congregatio alicui Ordini aut Congregationi religiosae indultum prorogandi celebrationem Capituli generalis ob peculiaria temporum aut rerum adiuncta concesserit cum clausula ‹ ad nutum S. Sedis ».

Ne autem diutius Capitulorum generalium celebratio differatur. Sacra Congregatio de Religiosis, omnibus diligenter perpensas, mandat ut quaelibet Religio aut Congregatio religiosa, quae indultum cum praedicta

clausula obtinuerit. Capitulum sine mora celebrare debeat, non ultra finem proximi anni 1923. Curent ergo Superiores generales ad quos pertinet. Capitulum ita mature convocare aa nonnam constitutionum, ut intra praedictum tempus eius celebratio locum habere possit

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis dc Religiosis, die 23 iulii 1922.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B.. *Secr.*

Adn. J. C. in NrT 50 (1923) 34-35; Ph. MAROTO In CpR 4 J923) 5-9.

441

1922 IUL 25.-PIUS XL CONST. AAS 14 (1922) 420-422

S. IGNATUS DE LOYOLA CAELESTIS EXERCITIORUM SPIRITUALIUM PATRONUS DECLARATUR

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei-Ad perpetuam rei memoriam

Summorum Pontificum haec fuit semper praecipua cura ut quae ad pietatem vitaeque Christianae perfectionem magnopere conducerent, ea summis laudibus commendarent, validisque incitamentis promoverent lamvero inter varia eiusmodl adiumenta insignem sibi locum vindicant ea quae S. Ignatius divino quodam instinctu in Ecclesiam invexit Exercitia Spiritualia. Quamquam enim, quae Dei miserentis est benignitas, numquam defuerunt qui res caelestes penitus perspectas Christi fidelibus contemplandas apte proponerent, tamen Ignatius primus libello, quem composuit, cum litterarum etiamtum plane rudis esset, quemque *Exercitia Spiritualia* ipse inscripsit,, rationem quamdam et viam peculiarem peragendi spirituales secessus docere coepit, qua ad peccata detestanda vitamque. D. N. lesu Christi exemplo, sancte disponendam fideles mirifice juvarentur.

Cuius ignatianae methodi virtute factum est. ut summa horum Exercitiorum utilitas, quemadmodum decessor Noster praeclarae memoriae Leo XIII affirmavit, comprobaretur « trium iam saeculorum experimento... omniumque virorum testimonio qui vel asceseos disciplina vel sanctitate morum maxime per idem tempus floruerunt ».· Praeter tot tamque illustres sanctimonia viros vel ex ipsa ignatiana familia, qui omnem virtutis rationem ab hoc veluti fonte se mutuatos esse disertissime sunt professi, duo illa Ecclesiae/ lumina com- 421
memorare libet e clero saeculari: S. Franciscum Salesium et S. Carolum Borromaeum. Franciscus enim ut se ad episcopalem consecrationem rite compararet, ignatianis Exercitiis studiose vacavit, in iisque eam vivendi rationem sibi ordinavit, quam semper deinceps tenuit secundum reformationis vitae principia in libello S. Ignatli tradita. Carolus autem Borromaeus. ut feL rec. decessor Noster Pius X ostendit.' et Nosmet ipsi ante summum Pontificatum editis historiae monumentis demonstravimus. horum Exercitiorum in se vim expertus, quibus ad vitam perfectiorem impulsus erat, eorumdem usum in clerum populumque divulgavit. Ex addictis vero religiosae disciplinae sanctis viris feminisque satis est exempli causa nominare illam altissimae contemplationis magistram Theresiam et seraphici Patriarchae filium Leonardum a Portu Mauritio, qui quidem tanti faciebat S. Ignatii libellum, ut omnino eius methodum in animabus Deo lucrandis se sequi confessus siL

Romani igitur Pontifices hunc parvae quidem molis sed « admirabilem librum ».' cum iam inde a prima eius editione sollemniter approbarint. laudibus extulerint, Apostolica auctoritate communierint, deinceps eius usum, tum sanctis indulgentiae muneribus cumulando, tum novis subinde praeconiis honestando, suadere non destiterunt.

Itaque Nos. persuasum habentes temporum nostrorum mala inde maximam partem originem ducere, quod iam non sit qui recogitet corde; comperto autem Exercitia Spiritualia secundum S. Ignatii disciplinam peracta valere plurimum ad infringendas perarduas difficultates. quibus humana societas nunc passim conflictatur, explomtoque laetam virtutum segetem, sicut olim ita hodie, in sacris secessibus maturescere, cum inter religiosas familias sacerdotesque saeculares, tum inter laicos ct - quod nostra praesertim' aetate mentione singu- *22
lari dignum est - inter ipsos opifices; summopere exoptamus. ut usus horum Exercitiorum Spiritualium latius in dies diffundatur et illa pietatis domicilia, quo vel mensem integrum vel octo aut. si id fieri nequit, pauciores dies seceditur, tamquam ad perfectae vitae Christianae palaestram, frequentiora usque exsistant ac floreant

Quod cum a Deo pro Nostra dominici gregis caritate precemur, Sacrorum Antistitum universi fere orbis catholici ex utroque ritu flagrantissimis studiis votisque satisfacientes atque etiam hoc tempore, in quod feliciter tum anni saecularis tertii a Sanctorum honoribus Ignatio tributis, tum quarti ab huius aurei libelli confectione solemnia incidunt, cupientes Ipsi Nostri in S. Patriarcham grati animi non dubiam significationem dare, proposito Nobis exemplo Nostrorum Decessorum qui alios aliis Institutis Praestites Tutelares attribuerunt, adhibitis in consilium venerabilibus Fratribus S. R E Cardinalibus Sacrorum Rituum Congregationi praepositis. auctoritate Nostra Apostolica, S. Ignatium de Loyola omnium Exercitiorum Spiritualium ideooue institutorum, sodalitiorum, coetuum cuiusvis generis, iis qui Exercitia Spiritualia obeunt, operam studiumoue navantium. Patronum Caelestem declaramus, constituimur renuntiamus.

Decernimus vero has litteras Nostras firmas, validas et efficaces esse semperque fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo secundo, die vigesima quinta mensis iulii, Pontificatus Nostri anno primo.—A. Card. VICO. Ep. *Portuen. et S. Rufinae S. R.* C. *Praef.* O. Card. CAGIANO. S. R. *E. Cancellarius.* Raphaël Virili, *Protonotarius Apostolicus.* Leopoldus Capitani, Subst. *Reg. ex spec, deleg*

' Ep. *Ignaticnae commentationes* ad P. Lud. Martin, Prae? Gen. Soc, lesu. ' Utt. Encycl. *Editae saepe.* | BENEDICTUS XIV in Utt. Apost. *Quantum secessus.* * 1ER- XII. U

Adn. E HOCEDEZ iη NrT 50 (1923) 337-348: PrM 12 (1922) 77-79.

442

1922 IUL 29.-SC PROP. FIDE., RESP. PART.·

Assistentia matrimoniis et exequiis haereticorum

Quaesita ab A. T. per Revmum Delegatum Apostolicum huic S. C. proposita transmissa fuere die 13 octobris a. *s.* ad Supremam S. C. Sancti Officii; quae nuper (per decr. feriae IV. 31 maii 1922) ad ea respondit:

1) *Ad primum* (Utrum liceat Missionariis adsistere in nonnullis casibus matrimoniis civilibus protestai!·tium): ‹ Detur instructio fer. IV die 25 iulii 1917 (LE 49], iam edita ».

2) Ad *secundum* (Utrum liceat Missionariis recitare preces exsequiales in sepultura haereticorum non catholicorum): « Prout exponitur, *negative* ».

• **Ordinario Imulenm SMcmonuan Sopttntrlonaliem: Syilese n. 102.**

443

1922 AUG 1.-PIUS XI, EPIST. AAS 14 (1922) 449-453

Ad emum p. d. caietanum bisleti, s. r- e. card, protodu- **CONUM. PRAETECTUM SACRI CONSILII SEMINARIIS ET STUDIORUM** universitatibus: de **SEMINARIIS** et studiis clericorum

PIUS PP. XI

Dilecti Fili *noster salutem et apostolicam Benedictionem.* - Officiorum omnium sanctissimorum, quaecumque apostolici muneris amplitudo complectitur, nullum sane nec maius est nec patet latius, quam curae et efficere ut Ecclesiae ad divina sua munia obeunda bonorum ministrorum satis magna copia suppetat. Id enim est eiusmodl. quod Ecclesiae ct dignitatem et efficientiam et vitam ipsam coniunctam habet; quodque ad salutem humani generis tam interest quam quod maxime: siquidem quae mundo parta sunt a lesu Christo Redemptore impensa beneficia, ea non cum hominibus nisi per · mi-

nùtroi *Christi et dispensatores mysteriorum Dei* » communicantur. Iam vero ex hac beati Petri Cathedra, in qua nullo merito nostro divinitus collocati sumus, circumspicientibus Nobis eum, qui proximis Nostris curis
450 demandatus est, orbem catholicum, aestimare licet ex/ una parte quae et quam magnae sint animorum necessitates. ex altera autem quam non eis plurifariam clerus, pro sua praesertim paucitate, sufficiat: difficultatesque ad cum rite supplendum, quae iam gravissimae aderant, quanto factae sint recentis belli damnis iacturisque graviores. Quod si omnibus, quotquot divinae gloriae alienaeque saluti student, longeque ante alios sacris Pastoribus, permolestum accidat oportet, facile intelligitur Nos. cum omnium ecclesiarum curam sustineamus, multo vehementius quam ceteros, eam ipsam ob causam anxios esse atque sollicitos. Itaque in exordio pontificatus maximi nihil Nobis est antiquius, quam singulare quodeam studium ad rem tanti momenti conferre: praecipucquc advocatam adhibere operam istius Urbani Consilii cuius est educationem doctrinamque sacrae iuventutis universae moderari. Novimus enim multa iam a decesoribus nostris eodemque Consilio, ut instrumento, usis peropportune esse praescripta, quae Nos et valde probamus omnia ct Nostrae auctoritatis suffragio confirmamus: verum nonnulla ex iis sunt, quae omnino volumus eo vel urgentius urgeri, tamquam sancto proposito maxime conducibilia. Quapropter. ad te, dilecte fili Noster, eiusdem sacri Consilii praefectum, has damus litteras, ut quemadmodum huius Nostrae tantae sollicitudinis in primis es particeps, ita ad ea significanda quae eamdem levare posrunt, te ipso interprete, utamur.

Principio, quoniam sacri ordinis Ecclesiaeque rationes quae arctissime, ut diximus, inter se cohaerent, non est dubitandum quin omni tempore satis hominum a Deo ad sacerdotium destinetur; alioquin necessaria in re Deus umquam deesset Ecclesiae suae, quod nefas est dicere.

Quamquam hac ipsa in re aeque ac in ceteris quae ad communem animarum salutem opus sunt, ea divinae providentiae lex valet, ut communes preces amplissimum locum habeant ad impetrandum Apertum enim no-
451 tumque omni/bus est illud: *Messis quidem multa,* operarii autem *pauci. Rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem suam.*[1] Quoniam igitur huic officio optimus quisque satisfacere, Ecclesia praeeunte, consuevit, iam ut candidatorum ad sacra numerus accrescat, in primis servari cupimus optamusque quod in iuris canonici Codice ita praescriptum est: *Dent operam sacerdotes, praesertim parochi, ut pueros, qui indicia praebeant ecclesiasticae vocationis, peculiaribus curis a saeculi contagiis arceant, ad pietatem informent,* primis litterarum *studiis imbuant divinaeque in eis vocationis germen foveant.*[2] Qui quidem, ubi maturum tempus esse iudicaverint, suos alumnos studebunt sacro alicui Seminario tradere in disciplinam, ut in eis quod ipsi inchoaverint, rite perficiatur. Quod si huic rei tenuitas adulescentulorum fuerit impedimento, nec sacerdotes sumptus suppeditare ipsi possint, bonorum animos excitent ad succurrendum, proposita, rei tum sanctitate, tum etiam incredibili utilitate. Quo loco facere non possumus quin rogemus omnes, quicumque Ecclesiam diligunt, ut illud « Opus vocationum ecclesiasticarum » quod, pueris spei bonae et domi ct apud parochos et intra Seminariorum septa sedulo adiuvandij. salubriter institutum est, omni foveant studio atque promoveant.

Illud enimvero maximae est curae, modisque omnibus efficiendum est, quod decessores Nostri Leo XIII et Pius X saepius praeceperunt, ut sacra Seminaria, nisi ad eam rem, cuius causa condita sunt, ne adhibeantur, id est ad sacrorum administros, ut oportet, instituendos. Quare non modo in eis locus esse non debet pueris vel adolescentulis, qui nullam ad sacerdotium praeferant propensionem voluntatis. — horum enim consuetudo clericis mirum quantum obest, — sed etiam cum pietatis exercitiones, tum ratio studiorum, tum ipsum guber-
rj rationis genus huc omnino spe/ctenl oportet, ut ad perfunctionem divini muneris accommode de alumnorum animi praeparentur. Haec esto Seminariorum omnium, nullo excepto, sanctissima lex : cui quidem si religiosius usque adhuc obtemperatum esset, tanta fere ubique non esset paucitas sacerdotum. Nam hoc est in proclivi, quae non congruenter suae propriae naturae regantur Seminaria, ea suum quidem retinere nomen, re autem vera societati civili multum prodesse posse, at sacro ordini vix aliquid aut omnino nihil proficere.

Iam quomodo constituta esse oporteat Seminaria ut idonea exsistant sacerdotibus educandis, qui et a pietate et a doctrina bene instructi sint, non est Nobis in animo hic explicare: dumtaxat nonnulla sunt, quae praecipue, ut maximi momenti et ponderis, cupimus, dilecte fili Noster, universos sacrorum Antistites diligenter attendere.

Primum est de linguae latinae studio in litterariis clericorum ludis omni cura fovendo atque provehendo, quam linguam scientia et usu habere perceptam, non tam humanitatis et litterarum, quam religionis interest. Etenim Ecclesia, ut quae et nationes omnes complexu suo contineat, et usque ad consummationem saeculorum sit permansura, et prorsus a sui gubernatione vulgus arceat. sermonem suapte natura requirit universalem, immutabilem, non vulgarem. Huiusmodi cum sit sermo latinus, divinitus provisum est ut is mirifico esset usui Ecclesiae docenti, idemque chrlstifidelibus doctioribus ex omni gente magnum ministraret vinculum unitatis; iis dando scilicet non solum unde, vel locorum intervallo disiuncti vel in unum locum congregati, facile inter se sensa mentis et consilia conferrent, sed etiam, quod maius est, unde, quae Ecclesiae matris sunt, altius cognoscerent et cum Ecclesiae capite arctius cohaererent Utraque de causa, ut cetera omittamus, liquet clerum, ante alios, latinae linguae perstudiosum esse oportere; neque enim hic laudes persequimur quibus hoc commendatur loquendi genus, pressum, locuples, numerosum, maiestatis plenum et dignitatis/ quod mire 453
dixeris comparatum ad serviendum Romani Pontificatus gloriae, ad quem ipsa imperii sedes tamquam hereditate pervenerit Quod si in quopiam homine laico, qui quidem sit tinctus litteris, latinae linguae, quam dicere catholicam vere possumus, ignoratio quemdam amoris erga Ecclesiam languorem indicat, quanto magis omnes clericos, quotquot sunt, decet eiusdem linguae satis gnaros esse atque peritos! Horum profecto est latinitatem tanto tueri constantius quanto a sapientiae catholicae adversariis qui saec. XVI Europae in una fidei doctrina consensionem labefactarunt, acrius eam norunt opugnatam. Quare — quod ipsum in iure canonico cautum est[3] — in litterarum ludis, ubi spes sacri ordinis adolescunt, accuratissime sermone latino volumus alumnos institui, hanc etiam ob causam ne deinde, cum ad maiores disciplinas accesserint, quae latine utique et tradendae et percipiendae sunt, flat, ut prae sermonis inscitia plenam doctrinarum intelligentiam assequi non possint, nedum se exercere scholasticis illis disputationibus, quibus egregie iuvenum acuuntur ingenia ad defensionem veritatis. Ita iam non continget, quod saepius dolemus fieri, ut nostri clerici sacerdotesque, cum haud satis operae litterarum latinaram studio dederint, neglectis Patrum Doctorumque Ecclesiae copiosis voluminibus, quibus fidei dogmata exhibentur dum dilucide proposita tum invicte defensa, idoneam sibi doctrinae copiam a recentioribus petant auctoribus, in quibus fere non modo perspicuum dicendi genus et accurata disserendi ratio solet, sed fidelis etiam dogmatum interpretatio desiderari. Quae igitur Paulus Timotheum admonuit: *Formam habe sanorum verborum ... ; * Depositum custodi, devitans profanas vocum novitates, oppositiones falsi nominis scientiae, quam quidam promittentes circa fidem ἐxciderunt,* haec, si umquam alias, his praesertim temporibus/ valent, cum varias 454
errorum fallacias, scientiae nomine specieque obtectas, nimis multi usquequaque venditare consueverant Has autem quis detegere possit ac redarguere, nisi fidei dogmatum probe sensum teneat vimque verborum quibus sollemniter sunt expressa, denique nisi ipsum, quo Ecclesia utitur, sermonem calleat?

Alterum in quo singularem Episcoporum vigilantiam requirimus, ad altiora adolescentis cleri studia pertinent. Omnino quae hac de re sunt in iure canonico providentissime statuta.[4] ea sancte inviolateque observari debent, si quidem consilium est sacerdotum parare copiam, qui tantae magnitudini muneris impares non sint. Confecto igitur litterarum curriculo, nostri alumni, ut sacrae Theologiae aptam praeparationem adhibeant, minimum biennio diligentissime in Philosophiae studio versentur. *Scholasticam* intelligimus Philosophiam, a sanctis Patribus Scholaequc Doctoribus quadam laborum continuatione naviter expolitam, ac denique opera et Ingenio Thomae Aquinatis ad summum perfectionis gradum adductam, quam quidem decessor Noster illustris Leo XIII « fidei propugnaculum ac voluti firmum religionis munimentum » ' appellare non dubitavit Profecto ipsius Leonis magna laus est Philosophiam chistianam. excitato Doctoris Angelici amore cultuque.

instaurasse: atque etiam sic judicamus, omnium rerum, quas in diuturno pontificatu pro Ecclesia et pro societate civili utilissime gesserit, hoc adeo fuisse caput, ut si cetera non adessent, haec una res satis esset ad tanti Pontificis nomen immortalitati commendandum. Itaque in primis sibi curae habeant magistri Philosophiae in hac disciplina clericis tradenda non solum rationem seu methodum, verum etiam doctrinam et principia sequi Sancti Thomae: idque eo faciant vel studiosius, quod
455 sciant nullum Ecclesiae Doctorem *mo/demistis* ceterisque fidei catholicae hostibus ita esse terrori et formidini. ut Aquinatem.

Quod autem de Philosophia dicimus, idem est de sacrae Theologiae disciplina intelligendum. Nam, ut Sixti V verbis utamur: « Huius quidem lam salutaris scientiae cognitio et exercitatio, quae ab uberrimis divinarum Litterarum. Sumorum Pontificum. Sanctorum Patrum et Conciliorum fontibus dimanat, certe semper maximum Ecclesiae adiumentum afferre potuit, sive ad Scripturas ipsas vere et sane intelligendas et interpretandas, sive ad Patres securius et utilius perlegendos ct explicandos, sive ad varios errores et haereses detegendas: his novissimis diebus, quibus iam advenerunt tempora illa periculosa ab Apostolo descripta, ct homines blasphemi superbi et seductores proficiunt in peius, errantes et alios in errorem mittentes, sane catholicae fidei dogmatibus confirmandis pernecessaria est· « Etenim id quod efficit ut hoc disciplinae genus vim scientiae veri nominis habeat, in coque — ut desideratissimus decessor Noster praeclare ait[8] — plena sit, quantum per humanam rationem licet, explicatio invictaque defensio traditae divinitus veritatis ». nihil est aliud nisi Philosophia Scholastica duce et magistro Aquinate, in usum ipsius sacrae disciplinae conversa. Hinc « apta illa et inter se nexa rerum et causarum cohaerentia, ille ordo et dispositio tamquam militum in pugnando instructio, illae dilucidae definitiones et distinctiones, illa argumentorum firmitas et acutissimae disputationes, quibus lux a tenebris, verum a falso distinguitur, haereticorum mendacia, multis praestigiis et fallaciis involuta, tamquam veste detracta, patefiunt et denudantur ». "

Consequens est, non bene sacrae iuventuti consulere,
456 qui omnem dc Theologia institutionem,/ scholastica ratione neglecta, ad pojifiram melhoaum. ut dicitur, exigendam putent: multoque minus eos officio suo satisfacere. qui huius doctrinae magisterium non aliter exerceant, nisi ordinem seriemque dogmatum atque haeresum doctis disquisitionibus exsequendo. Illa enim positiva methodus necessario quidem scholasticae adiungenda est, sed sola non sufficit: cum bene comparari nostros oporteat ad fidei veritatem non modo convincendam. sed illustrandam etiam ac defendendam; fidei enim dogmata contrariosque errores ex ordine temporum recensere, ecclesiasticae quidem historiae est. non vero munus Theologiae.

Tertio loco, quod ad clericorum studia pertinet, qui. pro conscientia officii, ea moderetur, non is profecto praescriptiones iuris canonici negliget de Theologia pajforali:u imo plurimum tribuet huic disciplinae, qua quidem proxime animarum quaeritur salus. Nec vero dumtaxat, quam sancte sint divina tractanda, praecipiet; sed praeterea quemadmodum sint maiore semper cum fructu hominibus applicanda. In quo ei erit temporum habenda ratio diligentissime. Multa enim in populi Christiani mores rerum cursus induxit, patrum nostrorum inaudita temporibus: quae pernovisse hodie sacerdotem oportet ut nova novis remedia malis in lesu Christi virtute reperiat, et salutarem religionis vim in omnes venas afferat humanae societatis.

Denique scito, dilecte fili Noster, admodum cordi Nobis illud esse quod pariter in iuris canonici Codice statuitur: Si constitui Seminarium dioecesanum nequeat, aut in constituto Seminario conveniens institutio, *praesertim* in philosophicis ac theologicis disciplinis, desideretur. Episcopus alumnos in alienum Seminarium mittat, nisi Seminarium interdioecesanum vel regionale, auctoritate apostolica. constitutum fuerit.[13] In quo quidem optandum est ut Episcopi quorum id refert, Apo-
45- stolicae Sedis providcnVam ae/stiment eique libentibus animis suffragentur. Quam multi enim sunt, qui vel moderatorum praeceptorumque inopia, vel fortunarum angustiis, vel alia de causa nequeunt adolescentes clericos, si quos habent maioribus studiis maturos, apud se curare, ut dignum est. Instituendos? Iis igitur ut possent permagno sui muneris officio fungi, opportune haec Apostolica Sedes opitulata est. conditis, maxime per Italiam, in singularum regionum commodum, nonnullis Seminariis, iisque praesidum doctorumque nobilitate florentibus, unde sacerdotes exsisterent ad omne opus bonum instructi, paratisque se devovere totos Dei gloriae animarumque saluti. Nos equidem in instituti genus, in quo sapientia aeque ac munificentia decessorum Nostrorum Pii X et Benedicti XV spectata est, cum sartum et tectum conservare volumus, tum etiam, quantum est in Nobis, omni ope in maius provehere.

At vero par est et consentaneum, sacrorum quoque Antistites, qui eius sint regionis, cuius gratia Seminarium huiusmodi sit excitatum, debere omnes eidem pro virili parte prospicere. Quos quidem rogamus, ne inviti id faciant, quod non solum communis ab eis, sed propriae etiam ipsorum utilitatis ratio postulat Etenim si reputaverint — quod res est — suam cuiusque causam hic agi. et Seminarium interdioecesanum vel regionale suarum cuique dioecesium Seminarii maioris instar esse, in quo ipsi eadem iura eademque officia singuli habeant. nihil sane, quod intelligant a se in cius bonum conferri posse, umquam recusabunt.

Haec habuimus, dilecte fili Noster, ad te de clericorum institutione scribere. Iam istius cui praeses. Urbani Consilii erit curare, ut tam in sacris Seminariis Collegiisque clericorum tum in magnis Lyceis et facullaiibus seu doctorum ordinibus quicumque eidem Consilio subiecti sunt, ea diligenter ubique ad effectum adducantur. Eadem ipsa igitur, ex auctoritate Nostra omnibus quorum interest, tu significabis. Deprecante autem Virgine beatissima. Eius/ Matre qui est Sacerdos m *aeternum,* confidimus rem magno cum emolumento sacri ordinis. Dei miserentis gratia, successuram. &

Auspicem interea divinorum munerum ac peculiaris Nostrae benevolentiae testem, apostolicam benedicta, nem tibi, dilecte Fili Noster, amantissime impertimur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 1 mensù augusti, anno 1922, Pontificatus Nostri primo.—Pit s Pp. xr

» Motth. IX, 37. 38. 3 Can. 1358 » Can. 1384. · *Π Tm.* I, 13. » / Γππ., VI, 20 21. · Can. 1385 et 13« ' Lilt. Edc. *Aeterni Patris.* 1 Bulla *Triumphantis* a. 1583. * Benedictus XV. Motu proprio *De Romana Sancti Thoma! Academia* a. 1914. » Sixtus V, *l.* c. " Can 1365 5 3. u Can. 1354. § 3.

1922 AUG 1.-SC REL., RESP. AAS 14 (1922) 501

Dubium: circa acceptationem rescripti saecularizatioxis VEL DISPENSATIONIS VOTORUM

Huic Sacrae Congregationi propositum fuit pro opportuna solutione sequens dubium:

‹ An Religiosus qui saecularizationis indultum aut ‹ simplicium votorum dispensationem impetravit, possit « primum aut alteram recusare cum a locali Superiore ‹ eiusdem notitiam accipit, quamvis Superior generalis « in scriptis iam exsecutoriale decretum rescripti emi· ‹ serit ad normam can. 56 Codicis iuris canonici ».

Praerequisito igitur Consultorum voto, dubium prt> positum fuit Emis PP. in plenario coetu die 9 iumi 1922, qui. re mature perpensa, respondendum censuerunt:

‹ *Affirmative,* dummodo Superiores graves rationes ‹ in contrarium non habeant, quo in casu ad Sacram ‹ Congregationem referant ».

In audientia autem die sequenti habita ab infrascripto Secretario. SSmus Dominus Noster Pius Pp. XI Efnorum PP. resolutionem adprovabit.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 1» augusti 1922.—C. Card. Laurenti *Praef.* Maurus M. Serafim. O. S. B.» *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 50 (1923) 35-36; Ph. MAROTO h CpR 4 (1923) 66-71.99-106: REGATILLO n. 318; IP 2 (1922) 91 ME 34 (1922) 283-290; PrM 12 (1922) 151-152.

1922 AUG 2.-SC S. OFFICIT, RESP. PART.·

Circa vinum ex musto sulphurato in sacrificio missu

Relate ad litteras Eminentiae Tuae, die 2 mensis mati tam elapsi datas, quibus dubium exponis utrum in Sa-

crificlo Missae adhiberi possit vinum obtentum ex musto sulphurato per additionem anhydridis sulphurosae vel per additionem metabisulphiti potassici. Suprema haec Congregatio sancti Officii respondendum decrevit: *Affirmative.*

Quod dum ego Eminentiae Tuae significo, impensam Tibi observantiam obtestor ac omni cum veneratione manus deosculor.

Romae, dic 2 augusti 1922.—Eminentiae Tuae Reverendissimae Addictissimus R. Card. Merry del Val.

• **Ordinario Tarraeonanti. Pro!. N. 301/22: Raxôn y Fe 67 (1923) 232 Adn. R. BROUILLARD in NrT 53 (1926) 423-447; 62 (1935) 55-75; REGATILLO n. 386; E. VITORIA in Ruôn y Fi 67 (1923) 219235; EL 37 (1923) 436-437; ME 35 (1923) 289-290.**

446

1922 AUG 4.-SC RITUUM, RESP. AAS 14 (1922) 505

DUBIA

De coetu fidelium sacro adstantium: an respondere possint **CONIUNCTLM PRO MINISTRO, VEL LEGERE ELATA VOCE QUAE SUNT CANONIS**

Sacrorum Rituum Congregationi proposita sunt, pro opportuna declaratione, sequentia dubia: nimirum:

‹ I. An liceat coetui fidelium adstanti sacrificio Mis‹ sae, simul et coniunctim respondere, loco ministri. ‹ sacerdoti celebranti?

c II. An probandus sit usus, quo fdieles Sacro ad‹ stantes, elata voce legant Secreta, Canonem. atque ‹ ipsa Verba Consecrationis, quae, paucissimis in Ca‹ none verbis exceptis, iuxta Rubricas *secreto* dici de‹ bent ab ipso sacerdote ».

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus mature perpensis, ita respondendum censuit:

« Ad I. Ad Rfnum Ordinarium iuxta mentem ». Mens autem est: « Quae per se licent, non semper expediunt ‹ ob inconvenientia quae facile oriuntur, sicut in casu, c praesertim ob perturbationes quas sacerdotes cele« branles et fideles adstantes experiri possunt cum de‹ trimento sacrae actionis et rubricarum. Quapropter « expedit, ut servetur praxis communis, uti in simili t casu pluries responsum est ».

c II. An probandus sit usus, quo fideles Sacro ad‹ stantes, elata voce legant Secreta, Canonem. atque ‹ celebrantibus, qui Canonis verba *secreto* dicunt, ut ‹ sacris Myteriis maior reverentia concilietur, et in « ipsa Mysteria fidelium veneratio, modestia et devotio ‹ augeantur; ideoque mos enuntiatus, tamquam abusus, « reprobandus est, et, sicubi introductus sit, omnino ‹ amoveatur ».

Atque ita rescripsit, declaravit atque decrevit. Die 4 augusti 1922.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Ada. F. M. CAPPELLO - P. BATTISTINI în EL 44 (1933) 299-393.545-549; 45 (1934) 121-122; I. PAUWELS In PrM 12 (1322) 155-157 et In NrT 49 (1922) 551-552; REGATILLO n. 3Î2; EL 36 (1922) 402-406; 47 (1933) 181-184; ME 34 (1922) 291 292.

447

1922 AUG 9.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 14 (1922) 635

Erigitur apostolica delegatio in sinis

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Late iam per Sinensem regionem Christiano nomine propagato, plurimis inibi vicariatibus ac praefecturis apostolicis nte constitutis, Nos gentibus illis dilectionem Nostram et qua urgemur in eas caritatem clarius exhibere cupientes, sacrorum quoque Antistitum, qui illis in partibus pastorale munus exercent, votis ultro annuentes, novam in Sinis Apostolicam Delegationem ad Christianae religionis tutamen et decus statuimus constituendam. Hanc autem in sententiam venimus hoc ducti consilio, nimirum ut uberius paternae sollicitudinis iidem populi beneficia persentiant atque Praesules arctioribus inter se vinculis coniuncti Missiones suas gubernent, atque etiam in amplissima Sinensi regione, sicut iam passim in aliis locis, ex Delegationis Apostohcae institutione nova et quidem potiora Christiana res suscipiat incrementa. Quae cum ita sint, conlatis consiliis cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento et sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostohcae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, Apostolicam Delegationem in Sinis constituimus atque erigimus. Volumus autem ut haec Delegatio Apostolica curas suas extendat ad quinque ecclesiasticas regiones Sinenses cum suis insulis, excepta dumtaxat praefectura apostolica insulae Formosae.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die dc augusti anno mcmxxii, Pontiiicatus Nostri primo.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

448

1922 AUG 9.-SC RIT. DECR. AAS 14 (1922) 506-508

ADDITIONES FACIENDAE IN RITUALI ROMANO

Titulus V

Cap. I. De sacramento extremae unctionis

Post rubricam n. 20. sequens instructio addatur: *21. Quando pluribus simul infirmis hoc Sacramentum ministratur, Sacerdos singulis aegrotis crucem pie deosculandam porrigat, omnes preces quae unctiones praecedunt, plurali numero, semel recitet, unctiones cum respectivis formis super singulos aegrotos efficiat, omnes cero preces quae unctiones subsequuntur, plurali numero semel dicat.*

Cap. II. Ordo ministrandi sacramentum extremae unctionis

N. 7 ... Mox dicat: « In nômine Patris ». etc., post verba ‹ per invocatiônem » addatur: gloriôsae et san« ctae Dei Genitricis Virginis Mariae, eiùsquc Inclyti ‹ Sponsi loseph. et ômnium », etc. tuli in Oratione tit. V. cap. 7. *Proficiscere,* etc.).

Cap, VI. Ritus benedictionis apostolicae in articulo mortis

Rubrica n. 7 compleatur per sequentem instructionem (depromptam ex appendice Breviarii Romani et ex Decreto S. R. C. diei 8 martii 1879. n. 3483>:

Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendae, neque praemissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur, dicendo:

« Dominus noster ». etc., ut supra.

Et si mors proxime urgeat dicat:

« E£O. facultâte mihi ab Apostolica Sede tributa, in■ dulgèntiam plenâriam et remissiônem ômnium pecca« torum tibi concêdo. In nômine Patros t et Filii, et « Spritus Sancti. Amen *sJ* *X7*

t Per sacrosâncta », etc., ut supra.

« Benedicat te », etc., ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere:

«Ego, facultate mihi ab Apostolica Sede tribûta, in« dulgèntiam plenariam et rvmissiônem ômnium pecca« torum tibi concédo. et benedico te. In nômine Pa« tris t et Filii, et Spritus Sancti. Amcn ».

Post n. 4 addatur:

N. 5. *Quando huiusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicantur semel ut rupra, singulari tantum numero in pluralem immutato.*

N. 6. *Postea dicit:* « Adiutôrium », etc.

Cap. VII. Ordo commendationis animae

In Oratione < Proficiscere », etc., post verba « Virginis Mariae » addatur: « in nômine beâti loseph, inclyti eiiisdem Virginis Sponsi ».

In Oratione « Comméndo te », etc., post verba « te complexus astringat » addatur: « Sanctus loseph. mo- c rientium Patrônus dulcissimus, in magnam spem te < érigat ».

Post Orationem c Clementissima Virgo ». etc.» addatur sequens:

Oratio.

< Ad te confugio. Sancte loseph, Patrône moriéntium, tibique, in cuius beâto trânsitu vigiles adstitérunt lesus ct Maria, per hoc utrûmque carissimum pignus, animam huius fâmuli (rei fâmulae) *N.* in extremo agône laborantem enixe commendo, ut ab insidiis diâboli. et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gaudia aetéma pervenire mereâtur. Per Christum Dôminum nostrum.

c *R.* Amen ».

Cap. VIII. In exspiratione

Post verba « hora mortis suscipe » addatur: < Sancte loseph, ora pro me. Sancte loseph. cum beâta Virgine Sponsa tua. aperi mihi divinae misericordiae sinum.

< lesu. Maria. loseph. vobis cor et animam meam dona

c lesu. Maria, loseph. adstâte mihi in extrémo agône.

« lesu Maria loseph, in pace vobiscum dôrmiam et
5(1ß < requiescam ».'

ROMANA

Has variationes, sive Instructiones et Orationes titulo V Ritualis Romani, opportune ac respectives in locis addendas, a Sacra Rituum Congregatione propositas. Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. referente infrascripto Cardinali eiusdem Sacri Consilii Praefecto, suprema auctoritate Sua approbavit, et in futuris editionibus eiusdem Ritualis inseri iussit

Die 9 augusti 1922.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. A. BARIN in EL 36 (1922) 449-455.

449

1922 SEP 14.-PIUS XI, EPIST. AAS 14 (1922) 545-546

Ad r. p. d. vlodimirum LEDÔCH0WI5KI. s. i. praepositum generalem: de pontificio INSTITUTO ORIENTALI CUM ATHENAEO PONTIFICIO DE RE BIBLICA IUNGENDO

Dilecti fili, salutem et apostolicum benedictionem. — Decessor Noster te), rec. Benedictus XV. ut probe nosti Pontificium Institutum. Orientis rebus provehendis, in Urbe condidit; non modo ut Latini sacerdotes in his studiis < congruenti quae omnes numeros habeat, institutione formarentur ». sed etiam ut Orientales tamquam proprium haberent altiorum studiorum domicilium. ubi in quaestionibus, quae magis ad Orientalem Ecclesiam pertinent, admodum erudirentur et « ordinarium doctrinae curriculum harum disciplinarum accessione perficerent ». Ac placet hic sane Nobis cum dilectum filium Nostrum Cardinalem Nicolaum Marini, tum Abbatem Ildefensum Schuster, O. S. B., debita/ laude honestare: optime enim uterque de eodem Opere meruere. Verum tamen prohibuerunt difficultates temporum ne. in principio. Instituti sedes alibi collocaretur nisi in Apostolico · Hospitio de convertendis »; quae aedes, prope Vaticanum sitae, cum a variis Urbis collegiis nimium distent, minus aptae ad assequendum finem inventae sunt. Haec intuens. iam ipse augustus conditor Institutum alio transferre cogitabat. Valde Igitur Nos optamus ut id decessoris Nostri propositum ad effectum quantocius deducatur: atque considerantes Institutum Orientale et Biblicum se invicem iuvarc ac complere optime posse, eo magis quod aliquae disciplinae utrique sint communes, id volumus ac decernimus ut in hoc Institutum, cui quidem opportunissima domus in media Urbe feliciter contigit, illius sedei transferatur; ita tamen, ut Instituta secundum proprium finem distincta remaneant. Cupimus praeterea eiusmodi fore studiorum ordinem in hoc Athenaeo Nostro, ut omnes studiosi viri, ex qualibet regione, praeclara occasione utantur eas quae ad Orientem spectant disciplinas altius pernoscendi. Itaque, ad hoc consilium efficiendum. te. dilecte fili, his Litteris Nos eligimus, tibique Institutum Orientale commissum volumus ctxfem modo quo a decessore Nostro fel. rec. Pio X Institutum Biblicum curis Societatis lesu concreditum est Perspecta religiosae familiae vestrae pietate erga Sedem Apostolicam, id fore pro certo habemus ut huic voluntati Nostrae libenter obsequamini, eamdemque eximie, ut consuevistis, exsequi contendatis. Profecto novum et grave onus hoc Nostrum mandatum vobis imponit; sed omnino confidimus numquam prorsus defuturos eae thesauros scientiae ac roboris Sacratissimi Cordis lesu religiosis eis viris, qui. tamquam remiges validi, ad nutum supremi Ecclesiae Gubernatoris, in maiorem Dei gloriam, improbo ponderi laetanter humeros submittunt Caelestiumque auspicem munerum ac paternae benevolentiae Nostrae testem, apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, praeceptoribus, alumnis iisque omnibus qui Nostrum Institutum Biblicum et Orientale quoquo modo promovent, effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xiv mensis seplembris anno MCMXxn, Pontificatus nostri primo.—

450

1922 SEP 16.-SC S. OFFICII, FACULT. PART.·

Facultates ordinariis locorum concessae circi MATRIMONIA MIXTA

Indultum S. C. S. Officii.

SS.mus D. N. D. Pius divina providentia Papa XI. per facultates R. P. D. Commissario S. Officii impertitas. R. P. D. Ordinario N. N. facultatem benigne concedere dignatus est:

1· Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis etiam extra territorium aut non subdictis intra limites proprii territorii, super impedimento mixtae religionis, et si casus ferat etiam supra disparitate cultus. ad cautelam; quatenus ante nuptias pars acathollca ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterreri nequiverit dummodo prius regulariter, ad praescriptum Cod. I. C. can. 1061, § 2. cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis, et Ipse R. P. D. Ordinarius moraliter sit certus easdem impletum iri. scilicet: ex parte nupturientis acatholici, de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et ab utroque contrahente, de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda: declarata insuper parti catholicae obligatione, qua tenetur prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se, ante vel post matrimonium coram Ecclesia initum, ministrum quoque acatholicum ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. I. C. can. 1063. t 1, sub poena excommunicationis latae sententiae Ordinario reservatae a parte catholica incurrendae. iuxta can. 2319. 5 1, n. 1°, stricte ceteroquin servatis quae de parochi in casu agendi ratione statuta sunt in can. 1063, 5 2.

Quod si partes actu in concubinatu vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars catholica ad gratiam Dei recipiendam rite disponatur, praevia cius absolutione ab excommunicatione contracta, si forte matrimonium attentatum fuerit coram ministro acatholico, atque impositis congruis paenitentiis salutaribus.

2· Sanandi in radice matrimonia attentata coram officiali civili vel ministro acatholico a suis subditis etiam extra territorium, aut non subditis, intra limites proprii territorii, cum impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultus, dummodo consensus In utroque

coniuge perseveret, isque legitime renovari non possit sivc quia pars acatholica de invaliditate matrimonii moneri nequeant sine periculo gravis damni incommodi a catholico coniuge subeundi; sive quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum. aut cautiones praestandas ad praescriptum Cod. L C. can. 1061. 9 2, ullo modo induci nequeat; dummodo aliud non obstet canonicum impedimentum dirimens, super quo ipse dispensandi aut sanandi facultate non polleat

Ipse autem R. P. D. Ordinarius serio moneat partem catholicam de gravissimo patrato scelere, salutares ei pacnitcntias imponat et si casus ferat, cum ab excommunicatione absolvat iuxta Cod. I. C. can. 2319, § 1, η. I·, slmulque declaret ob sanationis gratiam a se acceptatam, matrimonium effectum esse validum, legitimum ct indissolubile iure divino et prolem forte susceptam vel suscipiendam legitimam esse; eique insuper gravibus verbis in mentem revocet obligationem qua semper tenetur, pro viribus tutandi Baptismum et educationem universae prolis utriusque sexus, tam forte natae quam forsitan nasciturae, in catholicae religionis sanctitate et prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Cum autem dc matrimonii validitate et prolis legitimatione in foro externo constare debeat, R. P. D. Ordinarius mandet in singulis vicibus ut documentum sanationis cum attestatione peractae exeeutionis diligenter custodiantur in Curia locali, nec non curet, nisi pro sua prudentia aliter judicaverit, ut in libro baptizatorum paroeciae ubi pars catholica recepit Baptismum, transcribatur notitia sanationis matrimonii de quo actum est, cum adnotatione diei et anni.

In singulis autem praefatis sive dispensationibus sive sanationibus concedendis. R. P. D. Ordinarius expressam faciat mentionem apostolicae delegationis (Cod. I. C, can. 1057) et quod attinet ad facultatem sanandi in radice, mens est eiusdem S. Congregationis ut ipse nonnisi parochos, singulis vicibus, subdelegare possit. Praesentibus valituris usque ad annum proximae relationis dioecesanae, quo tempore elapso referatur sive dispensationum sive sanationum concessarum numerus supremae S. Congregationi S. Officii.

Taxa exquiri solita pro qualibet dispensatione quamque R. P. D. Ordinarius exiget, nisi pro casuum diversitate sit moderanda aut dispensada ob paupertatem oratorum aliasve iuslas causas est 15 fr.

R. P. D. Ordinarius in fine cuiuslibet anni directe mittet ad hanc supremam S. Congregationem, quas taxas ipse reapse exegerit, detracta vero quinta parte, quam pro sui suaeque dioecesis necessitatibus retinere poterit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

• NrT 50 (1923) 127-128 Adn. A. DESMET in NrT 50 (1923) 130-131.

451

1922 SEP 16.-SC SACK., INDULTUM. PART.·

Formula indulti quo sc de sacramentis facultates speciales **ORDINARIIS TRIBUERE SOLET CIRCA DISPENSATIONES MATRIMONIALES**

Beatissime Pater,

Ordinarius ..... humiliter postulat a Sanctitate Vestra concessionem specialium facultatum matrimonialium. habita ratione .....

Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum, vigore facultatum a SSmo D. Nostro N. Papa *N.* sibi tributarum, attentis expositis. Ordinario Oratori infraicriptas ad ..... communicat facultates quibus. sive per se sive per alias idoneas ecclesiasticas personas ad hoc specialiter deputandas, uti poterit in matrimoniis contrahendis et nulliter contractis cum suis subditis ubique commorantibus et aliis omnibus in proprio territorio actu degentibus, facta in unoquoque casu expressa mentione huius apostolicae delegationis ad nonnam can 1057:

!♦ Dispensandi iusta et rationabili ex causa super matrimonialibus impedimentis minoris gradus quae in can. 1042 recensentur, necnon super impedimentis impedientibus de quibus in can. 1058. ad effectum tantum matrimonium contrahendi.

2° Dispensandi ex gravi urgentique causa, quoties periculum sit in mora et matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur super impedimentis maioris gradus infra recensitis:

a) consanguinitatis in secundo aut in tertio cum primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur.

b) consanguinitatis in secundo lineae collateralis gradu,

c) affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo,

d) publicae honestatis ia primo gradu, dummodo nullum subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3° Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum iis qui in concubinatu vivere reperiuntur.

4° Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis minoris gradus si magnum adsit incommodum requirendi a parte ignara impedimenti renovationem consensus, dummodo tamen prior consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in libro matrimoniorum.

In usu facultatum de quibus in praesenti folio prae oculis habeantur quae in can. 1948 ad 1054 statuta reperiuntur.

Curet Ordinarius in singulis praefatis concedendis dispensationibus, ut nupturientes qui pares solvendo inveniantur aequam oblationem iuxta vires persolvant in obsequium Sanctae Sedis. Idem autem Ordinarius quovis anno, a data praesentium computando, referat ad hanc Sacran Congregationem de numero et specie dispensationum quas vigore praesentis indulti Ipse fuerit elargitus et summam oblationum transmittat, salvo praescripto can. 1056.

Pro facultate dispensandi super impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus sive singillatim sumptis sive cum aliis impedimentis concurrentibus, recurrendum ad Sanctum Officium.

Datum Romae, cx aedibus eiusdem Sacrae Congregationis, die..... mensis..... anno.....

• NrT 50 (1923) 125-127. Adn. A. DESMET in NrT 50 (.922) 130-.31.

452

1922 SEP 16.-SACRA POEN.» FACVLT. PART.

Facultates ordinariis locorum a s. poenitentiaria ap. **CONCESSAE CIRCA MATRIMONIA**

Tibi Dilecto in Christo Ordinario N. infrascriptas communicamus facultates tum absolvendi a censuris, tum dispensandi, ad quinquennnium duraturas, quibus pro foro conscientiae etiam extra sacramentalem confessionem et etiam extra dioeccsim, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fueritis, pro grege tibi commisso, ex speciali Sedis Apostolicae auctoritate tibi delegata, uti valeas: quasque intra fines dioecesis tantum Canonico Paenitentiario necnon Vicariis Foraneis, pro foro pariter conscientiae at in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habituahter. si tibi placuerit» aliis vero confessariis cum ad te in casibus particularibus paenitentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri possis nisi ob peculiares causas aliquibus confessariis a te specialiter subdelcgandis per tempus arbitrio tuo statuendum, illas communicare Judicabis:...

VII. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, pnvatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi paenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si comugi supervixerit

VIII. Dispensandi super occulto criminis impedimento. dummodo sit absque ulla machinatione, ct agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis co-

nIllg2)U$ de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna paenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione etiam in matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna paenitentia salutari.

Mens autem nostra est ut si forte ex oblivione vel inadvertentia ultra praedictum terminum his facultatibus Te uti contingat, (absolutiones seu) dispensationes exinde impertitae ratae sint et validae.

Datum Romae, in S. Paenitentiaria. die 16 Septembris 1922.

• NrT 50 (1923) 129-130. Adn. A. DES.MET in NrT 50 (1923) 130-131.

453

1922 OCT 2.-SECR. STATUS, EPIST. PART.·

Clerici sese aestinere debent a factionibus politicis EFF0R.MAND1S VEL FOVENDIS

E' noto alla S. V. Illjna e Revjna come negli ultimi tempi Ia Santa Sede sia stata fatta bersaglio di accuse e di attacchi da parte della stampa liberale sotto préteste di *accordi coi Partito Popolare, quasi fosse questo una emanazione della Santa Sede e Vesponente dei Cattolici nel Parlamcnto e* nel *Paese.*

Contro siffatte insinuazioni. assolutamente false e calunniose. ia Santa Sede non ha mancato mai di protestare energicamente. dichiarando a pivi riprese che. fedele al principio di non lasciarsi trascinare nel gioco delle competizioni politiche. essa era rimasta sempre ed intendeva rimanere *totalmente estranea al Partito Popolare come ad ogni altro partito politico,* pur riservandosi di assumere verso di esso come verso altn partiti, un attegglamento di riprovazione c di biasimo ove fosse venuto a mettcrsi in contraste coi principii della religione e della morale cristiana.

Senonchè consimili accuse sono state pure divulgate e si vanno tuttora ripetendo contro l'episcopato ed il clero, insinuando che il Partite Popolare trova il suo più valido appoggio nella gerarchla ecclesiastica, nei Vescovi cioè e nei Parroci. La Santa Sede non dubita che il contegno dei Vescovi e dei Parroci nella loro generalità sia stato conforme alie istruzioni date più volte in proposito dai Romani Pontefici. in particolare da Leone XIII ai Vescovi boemi e da Benedetto XV a quelli dei Belgio e della Polonia, riconfermate queste ultime dal Santo Padre Pio XI felicemente regnante. Trattandosi pcrô di materia delicata e complessa. Ia Santa Sede crede opportuno richiamarvi sempre più viva e vigile 1'attenzione dei Vescovi.

Certo non si puô negare al Vescovo ed al Parroco il diritto di avere, come privati cittadini, le proprie opinioni e preferenze politiche; purchè siano conformi ai dettami della retta coscicnza ed agli interessi religiosi. Ma è del pari évidente che. in quanto Vescovi e Parroci essi dovranno tenersi in tutto alieni dalle lotte dei partiti, al di sopra di ogni competizione meramente politica.

E' ben vero che nella pratica non è sempre agevole segnare con precisione il limite della distinzione accennata; nè puô qulndi riuscire facile, nella varietà deî casi particolari, fissare quando una determinata azione riguardi la ragione di privato cittadino. o appartenga a quella della personalitÀ pubblica che deriva dalTufficlo. In questi casi dubbi, come anche in tutti quelli in cui 1'azlone del Vescovo e del Parroco potrebbe nuocere agli Interessi religiosi affidati allé loro cure. Io zelo illuminato del buon Pastore di anime non esiterà punto ad astenersene.

La Santa Sedc è certa che l Vescovi ed i Parroci conformeranno sempre la loro condotta a tali direttive, subordinando se è Il caso, anche le loro personali preferenze agli altl dovcri ed allé delicate esigenzc del sublime loro ministère.—P. Card. Gasparri.

• Orrfinarit» Pot N. 8920: Cav»9<» P· 333-334.

454

1922 OCT II.-SC REL., RESP, AAS 14 (1922) 554-555

Dubla circa fundationes monasteriorum M0N1AUVM

Sacrae Congregationi de Religiosis sequentia dubia fuerunt proposita pro opportuna solutione:

Contingit aliquando ut monasteria monialium, ex instituto quidem votorum solemnium, in quibus tamen ex praescripto Apostolicae Sedis/ pro aliquibus lodj iβ vota nonnisi simplicia emittuntur, procedant ad fundandum novum monasterium eiusdem Ordinis, missis aliquibus monialibus in locum eidem praescripte minime obnoxium. Hinc quaeritur:

1°. An vota emissa, aut emittenda, in novo monasterio. ut supra fundato aut fundando, habenda sint solemnia ad normam iuris communis.

II0. An moniales de quibus in can. 488 n. 7° possint alibi fundare nova monasteria absque beneplacito Sedis Apostolicae.

111°. An monasterium monialium cum votis solenibus et clausura Papali, quando in alium locum transfertur, pergat esse clausurae Papalis et votorum solemnium.

TV0. Quid iuris quando monasterium monialium, de quibus in can. 488 n. 7°. transfertur in locum ubi non viget praescriptum S. Sedis de quo in dicto canone.

Porro Emi Patres Sacrae Congregationis Religiosorum Sodalium negotiis praepositae, in plenario coetu habito die 21 iulii 1922. re mature perpensa, respondendum censuerunt:

Ad I. *Affirmative,* dummodo accedat beneplacitum Apostolicae Sedis.

Ad II. *Negative,* et supplicandum SSmo ut fundationes huiuscemodi hactenus absque Sedis Apostolicae interventione peractas sanare dignetur.

Ad III et IV. Recurrendum in singulis casibus ad Apostolicam Sedem.

Facta autem de omnibus relatione SSmo Domino Nostro Pio, divina Providentia Papae XI. in audientia habita ab infrascripto P. Secretario die 27 iulii. Sanctitas sua Emorum Patrum sententiam ratam habere, et sanationem de qua in dubio 11° concedere dignata est

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Romae, cx Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis. die 11 octobris 1922.—C. Card. Laurenti, *Pntf.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B., *Secr,*

Adn. J. CREUSEN in NrT 50 (1923) 99-101: Ph. MAROTO ia CpR 4 (1923) .62 67; IP 2 (1922) 134-135; ME 35 (1923) 94; PrM 12 (1922) 160-162.

455

1922 OCT 20.-SC RIT., RESP. AAS 14 (1922) 556-557

Dubium de non apponendis templis tabulis cum nominibus DEFUNCTORUM IBIDEM NON SEPULTORUM

Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna declaratione sequens dubium expositum fuit; nimirum:

« Utrum in ecclesiis earumque cryptis divino cultui « destinatis apponere liceat tabulas cum inscriptionibus < et nominibus fidelium defun/ctorum quorum corpora « inibi tumulata non sunt nec tumulari possunt iuxta « canonem 1205 5 2 Cod. I. C. ».

Et Sacra Rituum Congregatio, omnibus accurate perpensis. proposite dubio respondendum censuit:

« *Non licere,* iuxta alias resolutiones et ad tramitem « decreti S. R. C. n. 733 et can. 1450 § 1 Cod. I. C. >.

Atque ita rescripsit et servari mandavit Die 20 octobris 1922,—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae» S R. C. *Praef.* Alexander Verde. Secr.

Adn. P.EGATILkO n. 586; EL 36 (1922) 497-493.

456

1922 OCT 25.-SC RIT. DECR. AAS II (1922) 557-558

ROMANA

Circa campanulam pulsandam ln celebratione missae

Occasionem nacti Congressus Eucharistici Internalionalis hoc anno Romae habiti et prospero felicique progressu probati, quidam Sacrorum Antistites aliique viri dignitate ac pietate conspicui, ad decorem divini cultus erga ipsum ineffabile Eucharistiae mysterium, etiam per uniformitatem ritus et aedificationem christifidclium. provehendum. Sacram Rituum Congregationem adierunt, reverenter postulantes:

‹ Utrum Rubricae quae in *Ritu celebrandi Missam,* ‹ tit VII, n. 8. et tit. VIII, n. 6, praescribunt ministro c pulsare campanulam ad *Sanctus* et ad elevationem ‹ *Hostiae et Calicis,* post consecrationem, applicandae ‹ sint etiam ad Missas solemnes seu cantatas et pontifi- ‹ cales, de quibus tamen circa campanulam pulsandam ‹ *Missale Romanum* in citatis titulis et *Caeremoniale* « *Episcoporum,* lib. II, cap. 8, silent? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, quibusdam casibus a communi regula iam exceptis per decreta edita nn. 3157, *Mechlinicn.,* ad 10 (5 septembris 1867), 3448. *Societatis lesu,* ad 2 (Il maii 1878) et 3814, *Dubiorum (21* novembris 1893), inspecta praxi communi et antiqua, perpensis rationibus quae in casu aeque militant pro Missis privatis et aliis solemnioribus; nempe: Christifidelium attentio, laetitia, devotio, fidei catholicae professio in veram ac realem lesu Christi praesentiam in SSma Eucharistia, eorumque consociatio angelicis choris ad laudandum Deum ct adorandum; quum neque obstet praenotatum silen-
558 tium, quod, sicut in aliis caeremoniis,/ suppletur in casu per expressas Rubricas quae non distinguunt inter Missas privatas et Missas solemniores, neque has excludunt, proposito dubio ita respondendum censuit: *Affirmative,* ei ad *mentem.*

Mens autem est: ‹ Si usus, ex toto vel ex parte ‹ contrarius, in aliqua ecclesia Conlegiata, Cathedrali ‹ et Patriarchal! aliisque ecclesiis seu oratoriis hucus- ‹ que viguerit, eadem ecclesia seu oratorium, amodo se ‹ conformet communi praxi et enuntiatae Rubricarum ‹ interpretationi; nisi, loco campanulae, alterum et c congruum signum adhibeat Insuper ad removendum, ‹ quantum fieri potest, inconveniens quo aliqui de lon- ‹ ginquo vel de propinquo in templo sistunt sine atten- ‹ tione ac reverentia etiam ad praecipuas divinorum ‹ mysteriorum actiones, maxime expedit ut paulo ante ‹ consecrationem aliquod campanulae detur signum. ‹ iuxta communem ecclesiarum praxim ».

Quam resolutionem et mentem Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI, per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, relatas. Sanctitas Sua ratas habuit, approbavit et servari mandavit D:e 25 octobris 1922—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Secretorius,*

Adn. J. FAUWEIS **In NrT 50 (1923) 103-108; REGATILLO n 383; EL 36 (1922) 499-503.**

457

1922 OCT 28.-SC RIT. RESP. AAS 16 (1924) 103-104

BERGOMEN.

Dubia circa usum currus et equorum in processionibus

Ordinarius Bcrgomensis Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia reverenter exposuit:

‹ I. An liceat vel expediat in solemnioribus proces- ‹ sionibus, quibus defertur Ssihum Eucharistiae Sacra- « mentum, praecipue cum finis imponitur Eucharlsti- ‹ cis conventibus, deferre Ssmum Sacramentum super « currum triumphalem, baldachino coopertum, magni- ‹ ficeque exornatum, equis tractum, super quem ascen- ‹ dit etiam sacerdos qui processioni praeest, quique « Ostensorium regit genuflexus?

• II. An usus currus et equorum, ut supra, liceat vel k expediat cum, loco Ssrhi Sacramenti, deferuntur vel i statuae Beatae Virginis Mariae, vel Sanctorum exu- α viae?

« III. An usus currus et equorum, ut supra, liceat vel c expediat non solum ratione extraordinariae solem- ‹ nitatis, sed etiam cum processio iter nimis longum ‹ percurrere debeat?/ 1&4

• IV. An currui equis tracto possit substitui vehicu- « lum quod vulgo automobile *audit? ».*

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, praepositis quaestionibus respondendum censuit: *negative in omnibus, et ad mentem.*

Atque ita rescripsit et declaravit die 28 octobris 1922.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. Adest Mens SC Rît. data sub die 1924 Feb 22: LE 574 I. P. in ELIP 52 (1938) 64; REGATILLO n. 650; EL 38 (1924) 73.

458

1922 OCT 30.-SC RITUUM, RESP. AAS 14 (1922) 598

ROMANA

De lampadibus supra sepulcra defunctorum elucentibus in coemeteriis

Proposito dubio: « An aliquid obstet quominus lampades etiam electricae ardeant supra sepulcra de- « functorum in Christo quiescentium in coemeteriis rite benedictis e, Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, respondendum censuit: « Non obstare in casu, et *ad mentem. Mens est,* ut haec lux. sicut ornatus florum sepulcris appositus, non sit tantum officium humanitatis et solatium vivorum. sed horum in carnis resurrectionem et vitam aeternam, fidei catholicae testimonium et professio. Insuper nullum afferri debet detrimentum supplicationibus, quae, iuxta dogma catholicum, praecipue prosunt fidelibus defunctis» nempe sive altaris, sive orationum, sive eleemosynarum sacrificia ».

Atque ita rescripsit ac declaravit die 30 octobris 1922.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

459

1922 OCT 31.-SC ORIENTALIS, EPIST. PART.·

Codex iuris canonici latinus quoad orientales

In risposta alia Sua lettera dei 25 febbraio seorso, in cui la S. V esponeva alcuni dubbi relativamente alia libertâ (almeno quanto agli Orientali) di ricevere la Comunione Pasquale in qualsiasi rito e in qualsiasi chiesa. Le ricordo. per Sua norma, che il Codice di diritto canonico non obbliga gli Orientali, che continuano a reggersi su la base delle leggi e delle consuetudini proprie, date o concesse in diversi tempi agli Orientali dalla S. Sede. Vossignoria ben sa che le stesse disposizioni delle leggi generali non sono applicabili agU Orientali se non quando vi sono espressamente nominati. Non si comprende pertanto qui il rumore suscitato dalle misurc presc dal Vcscovo armeno, tanto più che esse sono conformi alie regole stabilite nella Costituzione apostolica *Tradita ab antiquis* (AAS 4 (1912) 609-617], che è tuttora in vigore, *non essendo mai stata revocata.*—Per 1'Emo Card. Segretario. Isaia Papadopoulos, *Assessore.*

*** Delenito Apotîolîco in Aeçyplo: ME 37 (1925) 102-103 Adn. ME 37 (1925) 101-105**

460

1922 NOV 3.-CONV. e. LETTONIA. AAS 14 11922) 581

Ratihabitio concordati inter s. sedem et rempubucam **LETTONIAE, DIE** 30 ΜΛΠ 1922 **ΣΝΓΠ** [LE 419]

Essendosi tra la Santa Sede ed il Governo delta Repubbhea di Lettonw conchiun c dai rispettivi Plenipotenztari

t: A

sottoscrltu nel giomo 30 maggio dell'anno corrente. una Convenzionc per tutelare gli interessi religiosi dei Caltolici deDa Repubblica, oggi 3 Novembre 1922. Sua Emlncnza il Signor Cardinale Pietro Gasparri. Segretarlo di Stato di Sua SantitA. e Sua Eccellenxa il Signor Germano Albat. Sottosegrctario di Stato degh Affari Ester! della Repubblica di Lettonia. riuniti nelle camero del Palazzo Apostolico dei Vaticano, previa letlura dei rispettivi Istrumenti di ratifica, ll hanno trovatl plenamente conformi in tutti e singoli l loro articoli. - In seguito di che. hanno entrambi proceduto alio scambio delle ratifiche medesime. ed in fede dl tale Atto hanno sottoseritto di loro propria mano il présente processo verbale in doppio originale, apponer.dovi il sigillo delle loro armi.

Roma, dal Palazzo Apostolico Vaticano, il 3 Novembre 1923.—Pιγτηο Ꝺuιη:χ Gaspar r i. Ger main Al bat .

Ado. Vide Concordatum «t Adn. sub die 1922 Mai 30: LE 419.

461

1922 NOV 9.-SC S. OFFICII, RESP. PART.

Circa altare prtvileciatum pro agonizantibus

I. Utrum post can. 930 novi Codicis adhuc perseveret existentia altaris privilégiât! pro agonizantibus, et quatenus affirmative;

II. Quomodo est intelligenda indulgentia plenaria pro agonizantibus.

III. Utrum celebrans pro pluribus agonizantibus determinare debeat cui applicet Indulgentiam plenariam.

IV. Quid in casu quo sacerdos neminem determinet

Resp. - Ad I. *Affirmative.* Ad II. Indulgentiam esse intclligendam *tamquam pro* vitrii, per modum absolutionis. Ad III. Negative. Ad IV. tandem: *Provisum* in III.

• **ME 35 (1923) 261. Adn. ME 35 (1923) 307-308; PrM 12 (1923) 138-142.**

462

1922 NOV 10.-SECR. STATUS, DECL. PART.·

Circa erectionem paroeciarum in S. F. A. S.

Washington. D. C. Novermher 10. 1922.

Your Grace:

Notwithstanding the fact that several years have elapsed since the promulgation of the new Code of Canon Law. there still seems to be some uncertainty in the United States as lo the nature of the parishes in this country and as to the consequent obligation of the pastors who are in charge of them. Both these questions have been debated in published articles from time lo time. In order definitively to end this uncertainty I deem it my duty to communicate to you an official answer which I received from the Pontifical Commission for the Authentic Interpretation of the Canon of the Code.

Under date of March 20. 1921, I submitted to the said Commission the following dubium: ‹ For the erection of a parish which has not the character of a benefice: (1· pars), is It necessary that the Ordinary should issue a formal decree declaring explicitly that he erects a certain district into a parish; or. (2e pars). Is it sufficient that, having divided a certain territory into several districts, the respective limits of which are definitely indicated, he assigns to each district a rector to take charge of the people and the church thereto pertaining. according to Canon 216. No. 1 and No. 3? ›

Under date of Sept. 26, 1921, His Eminence. Cardinal Gasparri, President of the above-mentioned Commission, answered: t Negative ad primam partem, › L e., that a special decree of the Ordinary is not necessary for the erection of a parish: and, ‹ Affirmative ad secundam *partem.* » L e. that II is sufficient, quoad hoc, for the erection of a parish, that the Ordinary define the territorial limits and assign a rector to the people and the church within said limits ILE 3731.

His Eminence, the President of the Commission, added, moreover, that a parish is always an ecclesiastical benefice, according to Canon 1411, No. 5. whether it has the proper endowment (resources or revenue) aj described and defined in Canon 1410, or even if lacking such endowment (resources or revenue), it be erected according to the provisions of Canon 1415, No. 3.

In a second dubium, I asked further, *if, after* the promulgation of the New Code, a special decree on the part of the Ordinary was necessary to constitute ai canonical parishes those which, previous to the promulgation of the New Code, had been established in the manner described in the second part of the fin *dubium* as set forth above. The answer was that no decree is necessary, and that such parishes became canonical parishes, ipso *facto,* on the promulgation of the Code.

It is evident, from this official answer, that all the parishes of the United States having the three necessary qualifications, viz. (1). a resident pastor; (2), endowment (resources or revenue according to the provisions of Canon 1410 or 1415, No. 3); and (3), boundaries, are not only parishes in the strictly canonic sense, but are also ecclesiastical benefices. Hence pastors in the United Slates are real, canonical pastors (parochi), having all the duties and obligations pertaining to such an office and (according lo Canons 466 and 339) are specifically bound to apply the Missa pro populo on Sundays and on feast-days of obligation (including those that have been suppressed), this obligation binding them in conscience unless dispensation or commutation be received from the Holy See.

With sentiments of esteem and best wishes. I am Yours sincerely in XT, John Bonzano. *Archbishop* of Melifene, zlposfolic *Delegate.*

• **Ordinariis Statuum Foederatorum America· Septentrional!· ptr Delegatum Apostolicum: A. SABETTI - T. BARRET, Corapendiua tSeologiae moralis. Neo Eboraci 1931, p. 1104-1105. Vida suprs teitja ComTottionis Interpretis sub die 26 Sept. 1921: LE 373.**

463

1922 NOV 11.-SC CONC. RESOL. AAS 15 (1923) 4M456

DIOECESIS N.

Renuntiationis paroeciae sub conditione

Die *11 novembris 1922*

Species facti. - Quum adversus quemdam parochum dioecesis N. nonnulla emersissent quae causam remotionis negotio dare videbantur. Ordinarius eum invitavit ad renuntiationem faciendam, propositis nomine « conditionum » quibusdam capitibus, ex quibus praecipuum illud erat ut. postquam renuntiatio plenam exsecutionem nacta fuisset, *reservaretur* parocho renuntianti *pensio ad* eius *viiam,* non excedens tertiam redituum beneficii partem. Post brevem inter utrumque disceptationem. eadem die actus renuntiationis, in quo praefata inter alias ‹ conditio » legebatur, a parocho subscriptus est. Verum, paucis interiectis diebus, ad Apostolicam Sedem parochus recursum interposuit, postulans nullam declarari praedictam renunciationem, utpole can. 1486 et 1429 aperte/ reprobatam; nempe ex can. I486: « Dimissionem beneficiorum ... sub aliqua conditione. « quae beneficii *redituum erogationem attingat.* Ordinarius admittere nequit ›; atque ex can. 1429: ‹ Beneficiis quibuslibet nequeunt Ordinarii locorum pensiones perpetuas aut *temporarias imponere* quae ad vitam pensionarii durent ›. Quibus positis, instanter postulavit in plenario Emorum Patrum coetu proponi dubium: *An* constet de nullitate renunciationis in casu.

Amimadvtksjoxes. — Prouti ex praemissis perspicuum est ex duabus causis deducitur in casu nullitas renuntiationis, altera, quia pensio constituta est ad vitam pcnrionaru. Episcopo non liceret nisi ** imponere pensiones “ quae durent ad vitam beneficiarii, salva huic “ portione ”, ex claro praescripto can. 1429 j 1 ; altera, renuntiatio nonnisi sub conditione reservationls casu facta est, quae cum sit profecto * conditio redituum erogationem attingens ”, nequit ab Ordinario admitti, prohibente explicite textu can. 1486: quapropter, cum can. 2150 i 3. statuens: – renuntiatio fieri potest ... etiam sub conditione ”, subdat " dummodo haec ab Ordinario legitime acceptori possit ”, perspicuum videtur renuntiationem in casu, admissam sub conditione quae ab Ordinario acceptari non poterat, esse omnino invalidam (arg. cx can. ‘.£>).

JI
I

Verum contra primum sut quod in eodem can. 1429 sub I 2 legitur: " Beneficiis autem paroecialibus non pos- " sunt nisi in commodum parochi abeuntis imponere pen- " siones. quae tamen non excedant tertiam partem reditus " paroeciae, quibusvis deductis expensis ct incertis rediti- w bus ". In hoc enim canone facultas Imponendi pensiones tn commodum parochi abeuntis non alia limitatione coarctatur. quam ca ut quantitas pensionis tertiam partem redituum non excedat. Nec iuvat opponere hanc limitationem superaddi ei quae praecedenti paragrapho praescripta erat; quia, c contrario, ut ex contextu plane liquet, J 2 *exceptionem* manifestam continet a norma statuta i 1, et ideo casus I 2 expressus censeri debet subductus a norma praecedenti. Id nom solum insinuatur initialibus verbis: | 1 " Beneficiis quibuslibet ... § 2. Beneficiis autem paroecia- " llbus ", unde evidens fit In 5 1 agi solummodo dc beneficiis non paroecialibus: sed etiam necessario exigitur ex fine seu ratione I 2. prout explicitlus declaratur can. 2154 I 1: " Amoto parocho ... Ordinarius ... pro viribus con- " sulat. sive translatione ad aliam paroeciam, sive assi- " gnatione alius officii ct beneficii, sive pensione agitur nempe de consulendo congruae clerici vitae substentatione. L e. de provisione quae *ad vitam provisi,* in casu pensio- 4^ narii. perduret./

Gravior, saltem specictcnus. videtur altera quae adducitur causa invaliditatis: sed et ea in leves auras abit, si consideretur in casu non agi de vera et propria conditione reservationis. Enimvero in *Jacto* est pensionem in casu primum proposuisse Episcopum, parochum vero eam *acceptasse* sclummodo. sicut obtorto collo acceptare debuit renuntiationem; hinc, accurate loquendo, dixeris non tam cedentem sibi pensionem *reservasse,* quam Episcopum camdem ei constituisse. Immo. in iure, nec potuisse parochum veram conditionem ponere pensionem dicendum est. quandoquidem. lege iubente, negotium provisionis et negotium remotionis aaeo distincta et separata esse debent, ut nequeant uno consensu comprehendi, nec ideo unum ab altero pendere potest: cfr. *Maxima cura,* 28 J 3: " In quo- - libet casu quaestio de *futura* provisione sacerdotis, non • debet commisceri cum quaestione de *praesenti* amotione a • paroecia " (AAS 2 (1910) 636 - 648). Ideoque, etsi voluisset parochus veram conditionem praesenti renuntiationi futuram pensionem ponere, ne valuisset quidem, obstante lege. Demum attendi etiam debet ratio ex qua can. I486 procedere videtur, cum reservationem pensionis inhibet: nempe periculum simoniae iuris ecclesiastici quae in ea reservatiorc. sicut in ceteris eodem canone recensitis, committi potest iefr. Bencd. XIV. const. Quanta, 14 sept. 1722) [Cf. const Quanta Pii V diei 1 aprilis 1568. CICF n. 125). Atqui in casu renuntiationis paroeciae, ob bonum procurandum animarum, huiuscemodt species simoniae iampridem sublata fuisse constat, cum decreto *Maxima cura,* can. 28 5 2. iam explicite permitteretur: ° Potest Ordinarius in ipsa • invitatione ad renuntiandum, vel pendente amotionis " negotio ... provisionem proponere et indicare, si expe- " diens Judicaverit ".

Hisce omnibus perpensis, sane liquet nullam quidem causam subesse invaliditatis renuntiationis ut in casu perhibetur emissae: consultius tamen Ordinarii ab his ct similibus pactionum cum suis subditis speciebus in amotionis negotio pro viribus abstinebunt, quippe quae et nulla iam necessitate urgeri et officii dignitatem laedere quodammodo videantur.

Quare, etc.

Resolutio, — Die 11 novembris 1922, Sacra Congregatio Concilii, in plenariis Emorum Patrum comitiis in Palatio Vaticano habitis, respondendum proposito dubio ccnsuit: *Negative.*

Facta postmodum de praemissis SSmo Dno Nostro Pio PP. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctissimus datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est.—I. Mori, *Secr.*

Adn. **IP *3* (1923) 133-134; ME 35 (1923) 294-295.**

464

1922 NOV 12.-C0M. INTP. RESP. AAS 14 (1922) 661-663

DUBIA: 1 - Dr parochi ivre quoad processiones. 2 - De *X50 INTEGRO motitiatcs. 3 - Dr egressu e religione. 4 - De Π.EE CUMÜLATTVO FONTIS BAPTISMALIS. 5 - Dr DISPENSATIONE ÏUPER IMPEDIMENTIS MATRIMONIALIBUS. 6 - De IURE PATRONATUS. 7 · DI CONCURSU QUOAD BENEFICIA IURIS PATRONATUS LAICALIS. 8 - De ABSOLUTIONE A CENSURIS

I De parochi iure *quoad processiones* (can. 462, n. 7)

Utrum verba canonis 462. n. 7: *publicam processionem extra ecclesiam ducere* intelligenda sint tantummodo de processione, quae initium ducit ab ecclesia paroeeiali; an etiam de iis quae faciunt initium ab aliis ecclesiis intra ambitum territorii paroeciae sitis, idque etiam si hae ecclesiae non sint filiales et proprium Rectorem habeant

505

Resp. Negative ad 1 parte, affirmative ad 2 firmo tamen praescripto canonum 482, 1291, § 2.

II. *De anno integro novitiatus* (can. 555. I 1. 2)

1. Utrum annus integer novitiatus, praescriptus in can. 555. 5 1.2. computandus sit iuxta normam statutam in can. 34. 5 3, 3.

Et quatenus affirmative:

2. Utrum eiusmodi norma computandi annum in ordine ad novitiatum servanda sit ad validitatem, an tantum ad liceitatem.

Resp. Ad 1 " affirmative, seu servandum esse praescriptum canonis 34. 5 3, X

Ad 2e affirmative ad 1 partem, negative ad 2". seu canonem servandum esse ad validitatem novitiatus./

III. *De egressu e religione* (cann. 638-640)

1. Utrum can. 640, § 1, comprehendat omnes qui saecularizationis indultum obtinuerint sive a Sede Apostolica. sive ab Ordinario loci.

2. Utrum qui indultum exclaustrationis ab Ordinario loci obtinuerunt, teneantur conditionibus appositis in can. 639.

Resp. Ad 1 Aifirmative.

Ad 2e. Affirmative, salva Ordinarii potestate concedendi exclaustrato ob rationes particulares facultatem retinendi habitum religiosum.

IV. *De iure cumulative fontis baptismalis* (can. 774. § 1)

Utrum ecclesia quae ante Codicis iuris canonici promulgationem fruebatur legitimo iure exclusive fontis prae aliis paroecialibus ecclesiis, illud conservet cumulativum cum iisdem ecclesiis, quae ex praescripto can. 774. § 1, ius fontis obtinent

Resp. Canonem 774, § 1, ita intelligendum esse, ut ecclesia quae ius fontis habet cumulativum cum aliis totius civitatis ecclesiis paroecialibus. illud obtineat etiam prae ecclesiis paroecialibus noviter in civitate erectis cum fonte baptismal). At ius fontis cumulativum in posterum obtineri nequit ex consuetudine, quae corruptela dicenda est.

Ecclesia vero quae ante Codicis promulgationem habebat ius fontis exclusivum prae aliis ecclesiis paroecialibus, post Codicis promulgationem ercctoque in iisdem ecclesiis fonte ad praescriptum citati canonis, nonnisi ius cumulativum obtinet, salvo praescripto can. 778.

V. De *dispensatione super impedimentis matrimonialibus* (cann. 1044 et 1045, § 3)

Utrum in casibus, de quibus in canonibus 1044 et 1045, § 3, censendum sit Ordinarium adiri non posse, cum nec per literas, nec per telegraphum nec per telephonum ad eum recurri potest: an etiam cum solum per literas impossibile est, licet per telegraphum vel telephonum id fieri possit./

Resp. Negative ad 1 parte, affirmative ad 2·". seu ad effectum, de quo in cann. 1044 et 1045. 5 3. censendum esse Ordinarium adiri non posse, si nonnisi per telegraphum vel telephonum ad eum recurri possit.

VI. De *iure patronatus* (can. 1451. 5 1)

Quenam sit vis verbi *curent* canonis 1451, § 1.

Resp. Verbum curent ciL canonis declarat ab Ordinariis locorum suadendum esse patronis ut loco iuris patronatus quo fruuntur. aut saltem loco iuris praesentandi. spiritualia suffragia etiam perpetua pro sc suisve acceptent; et hinc patronos, praesertim ecclesiasticos. optime se gerere si hisce suasionibus obsequantur.

VII. *De concursu quoad beneficia iuris patronatus* laicalis (can. 1462)

Utrum ad normam can. 1462 paroeciae aliave beneficia obnoxia iuri patronatus laicalis conferri semper debeant per concursum, ita ut patronus etiam laxus non possit praesentare nisi clericum legitime ex concursu probatum.

Resp. Affirmative, si paroeciae aliave beneficia iuris patronatus laicalis sint obnoxia concursui iure particu-

506

lari ex gr. fundationis vel legitimae consuetudinis; secus negative.

VIIT. *De absolutione a censuris* (can. 2252)

Utrum in canone *2252, quo* statuitur obligatio recurrendi *ad S. Poenilentiariam vel ad Episcopum aliumve facultate praeditum, etc.,* verba illa *facultate praeditum* restringenda sint ad vocabulum *aliumve; an* etiam pertinere dicenda sint ad aliud vocabulum *Episcopum,* ita ut Episcopus qui non sit facultate praeditus, mandata dare nequeat.

Resp. Negative ad 1 partem, affirmative ad 2 seu Episcopum mandata dare non posse, nisi facultatem habeat a iure vel ex Sedis Apostolicae concessione.

Romae, 12 novembris 1922.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* Aloisius Sincero. *Secr.*

Adn. Ph. MAROTO In CpR 4 (1923) 202-204; G. OESTERLE in IP 10 (1930) 251j REGATILLO n. 273,320,363.501.736.869. IP 2 (1922) 128-132; ME 35 (1923) 50-52: PrM 12 (1922) 184-185.

465

1922 NOV 15.-SACRA POEN.» INDULT. PART

Sanantur **ADMISSIONES TN ARCHICONFRATERNTTATEM CHORDTGERORUM S. FRANCISCI**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis FF. Min. Capuccinorum. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit ut eadem S. V. benigne sanare dignetur, quatenus opus sit, admissiones omnes Chistiiidelium in Archiconfratcmitatem Chordigerorum S. Francisco factae a Sacerdotibus non paucis Ordinis praefati, qui. Rescripto S. Cong. Ind. et Rei. diei 14 decembris 1904 (AnE 13 (1905) 81] non recte forsitan innixi, funiculo Seraphlci Patris peculiari ritu a se benedicto. Christifideles praecinxerunt etiam « extra Ecclesias sui Ordinis », quin aliunde specialem facultatem a P. Ministro Generali Ordinis FF. Min. Conventualium prius obtinuerint Et Deus. etc.

Rescr. - *Die 15 novembris 1922.* Sacra Poenitentiaria Apostolica benigne annuit pro sanatione expetita quoad praeteritum, ad effectum Indulgentiarum obtinendarum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.—B. Colombo. S. P. *Regens.* Jo. Bapt. Menghini. Subst.

AOMCip 39 (1923) 156-157. Adn. AOMC»p 39 (1923)

466

1922 NOV 17.-SC RIT. DECL. AAS 14 (1922) 650-651

ROMANA

De missa votiva pro fidei propagatione, declaratio

Per decretum Sacrae Rituum Congregationis, diei 22 martii vertentis anni 1922 [LE 4051. Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI benigne concessit ut « Missa « votiva de Propagatione Fidei sine *Gloria* et cum Cre- « do, adhibito colore violaceo, celebrari possit semel in « anno, diebus ab Ordinario cuiusque loci designandis, « exceptis tamen Festis duplicibus I et II classis, Do- « minicis maioribus, nec non Octavis I et Π ordinis. ‹ Feriis et Vigiliis, quae sint cx privilegiatis ». Quum vero nonnullae quaestiones de hac re nuper exortae sint, eadem Sacra Congregatio, ad omnem ambiguitatem amovendam, audito specialis Commissionis suffragio, sequentem declarationem opportune vulgandam censuit ‹ Missa votiva pro Fidei propagatione, de qua agitur in « praenotato decreto, non est praeceptiva, sed indultiva. ‹ et celebrari potest die pro cunctis et singulis dioe- « cesis locis communiter ab Ordinario designanda, in ‹ quibusvis Ecclesiis et Oratoriis etiam privatis, et ab ‹ omnibus Sacerdotibus, cum omnibus Commemoratio-
651 « nibus et Orationibus ritui duplici maiori/ ct minori congruentibus, salvo semper onere Missae ex Rubricis et Decretis praescriptae; prouti sunt Missae Conventuales diei currentis (non autem Missa mere rochialis). Missa de Rogationibus pro oratione Horarum, etc. Si quando autem huiusmodi Missa vo- • tiva quomodolibct impediatur, fieri potest eius Com- « memoratio sub unica conclusione cum prima Orallo- « ne, iuxta Rubricas ».

.Atque ita rescripsit ac declaravit Die 17 novembre 1922.—A. Card. Vico, Ep. Portucn. et S. Rufinac. *S. R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. I. PAUWEL5 In PrM 12 (1923) (31)-(34) tr In *KrT M* **(1923) 143-147; EL 37 (1923) 6-7.**

467

1922 NOV 17.-SC RITUUM, RESP. AAS 14 (1932) £1

DUBIA CIRCA PRAEFATIONES DICENDAS IN MISSIS CUM COMMEMORATIONIBUS

Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione proposita sunt; nimirum:

I. Die 6 februarii et die 12 eiusdem mensi» celebrantur respectiva Festa S. Titi. Ep. et Cont. et Ss. Septem Fundatorum Ord Servorum B. Mariae V. Conff. quibus respective addenda est oratio pro Papa in anniversario electionis vel coronationi» Summi Pontifici» Pii XI: quaeritur

Utrum Praefatio dicenda sit de Communi vel de Ap> stolis?

II. Die 18 novembris. ocurrcnte Dominica de qua fit commemoratio in officio et Missa Dedicationis Basilicarum Ss Petri et Pauli App. quaeritur:

Praefatio erit de Trinitate vel de Communi quae dlatur in Dedicatione Ecclesiarum?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, praepositis quaestionibus respondendum ccnsult:

Ad L Praefatio erit dc Apostolis, si commemoratio locum teneat Missae votivae pro Papa ab Ordinario praescriptae et eo die impeditae.

Ad Π. Praefatio dicenda est de Ssflia Trinitate, iuxta Rubricas.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 17 novembre 1922.—A. Card. *Vico.* Ep. Portuen. et S Rufinae. S. R. C *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Ada. **I. FAUWELS in PrM 12 (1923) (20)-(29) et io NrT 50 (1923) 147-148; EL 37 (1923) 8. Vid· Corrigenda in AAS 14 (1922) 773.**

468

1922 NOV 18.-SC CONCILII, RESP. PART.·

ORDINIS S. AUGUSTINI RECOLLECTORUM

Circa administrationem sacramentorum pubucis concubinariis in casibus particularibus

Ad un religioso agostiniano, chiamato insieme con altri in una parrocchla per preparare i fedeli aU'adcmpimento dei precetfo pasquale, si presentô per conftssarsi una penitente ritenuta publice incestuosa, cui il parroco, *dopo aver consultato it Vescovo, aveva negato* i *sacramenti finché non si fosse separata dal fratello con cui conviveva e da cui constava avere avuto prole. Il predetto Padre, awertito già del concetto* in cui b *donna era tenuta presso la popolazione, Vammise ciô non ostantc alia confessione e* di qui *ricavô la certezza che la donna non era più* in *stato* di *peccato. Autorizzato a* ciô *dalla penitente, manifestô* pubblicamer.le *codesta sua convinzione. e poi ammise la donna* alia *santa Comunione in pubblica chiesa, affine di riparare* cost lo scandalo: anzi a tale *scopo impose tanto* a lei quanto al *fratello di comunicarsi ogni mese, pur proseguendo* a coabitare.

Venuto il *parroco a conoscenza del fatto* consultô il suo *Vescovo,* sc *approvava Uoperato del Religioso; e* il *Vescovo invece rispose che doveva continuare* a escluderli dalla Comunione *finchè la donna* non si /owe separata dal *fratello, dovendosi riparare* cos! preriemente (prius) lo scandalo, a *norma del can.* 855, §].

Π *Religioso non s'acquietô a tale risposta e per mezzo del* suo *Procuratore Generate face proporre alla S. Congregazione del* Concilio questi dubbi:

I. Supposita emendatione et difficultate separationis. potestne Episcopus et debet hos fratres (concubina-

rios cum filiis) prohibere ne ad Communionem accedant, donec separentur, ut scandalum reparent: aut potius exigere debet scandali reparationem alio praedicto modo (publica menstrua communione per annum) quin separentur?

Et quatenus negative ad primam partem, affirmative ad alteram:

11. Quid Missionarii facere possint et debeant in similibus casibus?

Ma la S. C. dei Concilio rispose semplicemente: ‹ Standum iudicio Ordinarii ».

• Rmp trenscripiimu· prout refertur · ME 35 (1923) 237. Adn. AKKR 103 (1923) 162; ME 35 (1923) 237.

469

1922 NOV 22,-PIUS XI, MP. AAS 14 (1922) 623-626

De urbana musicae sacrae altiore schola pontificia CONSTABILIENDA

PIUS PP. XI

Ad musicae sacrae restituVonem, secundum Pii X fel rec. decessoris Nostri praescripta, itemque statuta in Codice Iuris Canonici ad can. 1264 § I, certo efficaciterque diffundendam nulla est dubitatio quin hoc maxime valeat, peritissimos vel cantus Gregoriani vel organi pulsandi vel sacros modos faciendi magistros bene multos informare ct fingere. Hanc ob causam Piano illo Motu *Proprio* die xxn Novembris an. mcmtii edito [Motu Proprio Tra le *gollecitudini.* ASS 36 (1903-04) 329-339] «Ide contendebatur, ut ubicumque iam adessent altiores musicorum sacrorum scholae, illae alerentur omni ope atque adiuvarentur. ubi vero deessent, ibi daretur opera ut quamprimum exsisterent. Nimium enim intéressé aiebat Pontifex, ut ipsa Ecclesia suos et praecentores et organarios et cantores ad germana artis sacrae principia instituendos curaret. Etenim iam diu experiendo cognitum est. quae in publicis academiis tradi solet scientia musicorum, eam quidem ad id quod Ecclesia quaerit, minime sufficere, atque ad cantum Gregorianum quod attinet, omnino esse imparem.

Itaque Motu Proprio illo promulgato, feliciter factum est ut veteres non solum huius generis scholae revirescerent. sed novae etiam apud plures nationes orirentur. In primis vero Societas Italica Caeciliana, votis percupiens obsecundare Pontificis, cum persuasum haberet institutum huiusmodi si in Urbe, quod caput ac centrum est catholici nominis, conderetur, adiutrice et patrona Sede Apostolica. brevi praeclaros esse allaturum fructus et Ecclesiae Romanoque Pontificatui ornamento foturum, negotium dedit suo ipsius praesidi, doctissimo
C4 viro eidemque musicae sacrae re/stituendae studiosissimo - quem ereptum dolemus - Angelo De Santi S. I. qui altiorem Scholam de musica sacra Romae instituere‌t Id inceptum magna cum voluptate et approbatione Pius excepit, utpotc quod omnino temporibus requiri videretur. Res autem iam inde a principio optime successit tum ob magistrorum sollertiam, tum etiam ob numerum studiumque alumnorum ex variis gentibus eorumque magna ex parte sacerdotum. Quare in exitu primi anni idem Summus Pontifex datis die rv Novembris anno mcmxi litteris ad Cardinalem Marianum Rampolla del Tindaro, qui eo tempore Societatis Caecilianae patronus erat, eam Scholam expectation! votisque suis egregie respondisse professus est, catholicorum hominum liberalitalem invocans, ut Apostolicae Sedi, angustiis laboranti, suppeditarent, unde hanc ipsam Scholam urbanam constabilire posset atque firmare [AAS 3 (1911) 654-655]. Anno dein mcmxiv, per litteras Cardinale a negotiis publicis [d. 10 Iul. 1914 Acta Pontificii 12 (1914) 591-592] eandem Scholam pontificiam appellavit, eique ratam esse iussit facultatem iam factam publicata et authentica conferendi diplomata idoneitatis. protytatus, magisterii in sacrorum confectione modorum et in organi modulatione.

Nec minorem huic Scholae benignitatem Benedictus XV decessor Noster desideratissimus impertiit Etenim paucis post diebus quam Summum Pontificatum inierat, cum Cardinalem Caietanum Bisletl Societatis Caecilianae simulque Scholae patronum, atque una Instituti ipius moderatores coram admisisset, illud testatus est hanc ipsam Scholam in rebus carissimis quae tamquam hereditate a decessore Suo accepisset se numerare, ob eamque causam omnia rata habere, quae ille pro ea decrevisset, eandemque se omnibus modis adiuturum. Animadvertens igitur incommoda angustaque in sede Scholam constitisse, alio transferendam - quod ipsum Decessor cogitarat - Benedictus curavit, eique in vetustis aedibus ad Sancti Apollinaris amplissimam illam aulam Gregorianam diaetasque contiguas in usum attribuit/ Neque hoc solum, sed multa alia deinceps, dum 625
vixit, dedit ei singularis benevolentiae suae documenta.

Quae cum ita sint. Nos quibus, aeque ac decessoribus Nostris, haec Schola vehementer cordi est, eo consilio ut quae incrementa persequitur, ea certius uberiusque possit assequi, primum omnium approbantes et confirmantes quaecumque iidem decessores Nostri hac in causa decreverunt, Motu proprio ac de Apostolicae potestatis plenitudine, haec statuimus et sancimus:

I. - Urbana Schola altior de Musica Sacra eatenus Pontificia esto ut Apostolicae Sedi proxime subiaceaL

II. - Scholae Patronus esto unus e S. R. E. Cardinalibus. qui eam in sua dicione et potestate habeat.

III. - Praeses, ab Apostolica Sede ex alterutro Clero electus. Scholam gubernabit. Attamen Academico Collegio licebit significare, quis huic muneri praefiendus videatur. In Scholae gubernatione doctores decuriales Praesidi assideant, ex quibus omnibus constabit Collegium Academicum, cuius erit cursum studiorum dirigere disciplinaeque vigilare.

IV. - Doctores decuriales a Cardinali Patrono, Consilii Academici rogatu, eligentur.

V. - Cardinali Patrono una cum Praeside et decuria doctorum ius esto academicos gradus conferendi tum *Prolytalus,* tum *Doctoratus* seu *Magisterii* in cantu Gregoriano, in sacris modis conficiendis et in organo modulando iis candidatis, qui quidem periculum doctrinae suae voce scriptoque feliciter obierint Liceat tamen, doctrinae periclitatione remissa, conferre Magisterii gradum vel ob titulas idoneos ex quibus de candidati doctrina constare possit, vel honoris causa ob merita prorsus singularia et illustria.

VI. - Scholae huius proprium esto et cantus Gregoriani peritiam et sacras modos componendi artem - propositis praesertim magnis illis auctoribus polyphoniae qui saec xvr floruerunt - et organi modulandi studium provehere/ 626

VII. - Quicquid Pii X Motu proprio de Musica Sacra constitutum est, sanctissimae legis instar in omnibus huius Scholae disciplinis observetur.

VIII. - Omnia Scholae institutionum genera cantus Gregoriani studio, tamquam fundamento, nitantur. Quapropter nemo in alia quavis disciplina aliquem academicum gradum poterit attingere, nisi qui in cantu Gregoriano iam prolyta sit renuntiatus.

IX. - Clericis cuiusvis nationis eisque ex utroque clero Schola pateat. Attamen laicos quoque liceat admittere.

X. - Scholae rationibus administrandis consilium adsit, compositum ex praeside aliisque viris quatuor, quorum duo a Cardinali Patrono, duo a Collegio Academico electi sint.

XI. - De Scholae et ordinatione studiorum et rerum administratione deque honore unicuique doctorum decurialium habendo, proprias leges Cardinalis Patronus condendas curabit.

Quaecumque vero his Litteris constituta sunt, ca Nos rata et firma in perpetuum esse volumus et xubemus, contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxn Novembris, in festo S. Caeciliae Virginis Martyris, anno MCMXin. Pontificatus Nostri primo.—Pius Pp. XL

470

1922 NOV 22.-SC S. OFFICII. RESP. PART.·

De confessario consulente dimidiatam copulam

Instantia. - Beatissime *Pater.* - Infrascriptus episcopus Harkmen, ad pedes S. V. provolutus, humillttcr exponit quae sequuntur:

Probati auctores docent comuges non exercere onanismum coniugalem. quoties vir vas uxoris penetrat quidem.

sed parum, v. g, pro dimidia vel tertia parte, et semen in vagina deponit. Hic modus cotundl conceptionem reddit

Ad notitiam episcoporum huius provinciae pervenit, nonnullos confessarios hanc doctrinam arripere relut remedium contra onanlsmum coniugalem. Paenitentlbus quos metu prolis numerosioris vel onanismi vitio deditos, vel ad illud proclives inveniunt, sponte ct promiscue suadent copulam. - ut vulgo dicitur. - dimidiatam, seu penetrationem vaginae partialem, aperte docentes coniuges hoc modo iurc conlugali utendo non peccare, probabilitatem vero prolis simul valde diminuere.

Haec autem confessariorum praxis timoratis clericis et laicis. inter quos etiam sunt medici catholici, ita offensioni est ut de illa apud episcopos conouesti sint, rogaverintque an hoc scandalum possit tolerari. Gravamina quae afferunt sunt haec:

L Quamvis theologi doceant copulam cum partiali penetratione non infici labe onanismi coniugalis. minime tamen eam ab omni peccato immunem esse declarant. Ut copula dimidiata licite exerceatur, omnes theologi exigunt causam saltem vero rationabilem et urgentem: quae causa rationabilis et urgens apud Christianos, quorum matrimonium sit Imago foecundi coniugii Christi cum Ecclesia, difficile esse potest solus timor ne proles numerosior nascatur. Qui ergo coniugibus ob hoc solum motivum. quod prolem non amplius desiderant, suaderet copulam cum penetratione incompleta. Imprudenter ageret, dando consilium moribus Christianorum connubii non tantum alienum, sed prorsus contrarium et nocivum, quod adhuc patebit cx iis quae sequuntur.

2. Modus ille copulandi, etsi theologi malitiam onanismi ab fllo abiudicent. eundem tamen effectum producit: ut nempe prematur numerus liberorum qui nascuntur. Hunc effectum fautores et propagatores copulae dimidiatae non Intendunt quidem sed de facto illum attingunt. Sl haec praxis ubique divulgetur, haud dubium quin numerus nativitatum multum decrescat. Hic praesertim effectus excitat offensionem timoratorum, cum copula dimidiata sub hoc respectu neomalthuslanismo plane aequlparanda sit.

3. Illa praxis coeundi, promiscue et Imprudenter promulgata. invitat et conducit conluges (praesertim si experirentur copulam dimidiatam conceptionem non semper praecavere) ad alium modum utendi coniugio. adhuc peiorem. quo nempe vir absque ulla penetratione semen ad ostium vaginae effundit, qui modus, ubi alius perfectior possibilis est. ab omnibus probatis auctoribus peccati mortalis accusatur, cum hoc idem sit ac moraliter impedire generationem: hoc enim modo rarissime ct per accidens tantum sequitur praegnatio.

IlLmi et revjni enlscopl provinciae ecclesiasticae Neerlandiac. dic 28 septembris huius anni congregati, haec omnia perpenderunt et unanimi consensu censuerunt: hunc congrediendi modum, nisi in casu particulari adsit vere urgens causa, reprobandum esse ut peccaminosum. perniciosum et scandalosum. eumque tam parum esse remedium eoêrccndl neomnlthusHnismum ut potius ad illum sollicitet et viam sternat.

Item praxim confessariorum sponte docendi copulam dimidiatam. eamque promiscue suadendi paenitentlbus ob solam hanc rationem quod hi prolem amplius non desiderant, esse reprobandam uti imprudentem, temerariam, piarum aurium offensivam, Christianis moribus relate ad matrimonii sanctitatem et foecunditatem contrariam.

Propter rei gravitatem vero praefati episcopi, ne temere Crecedant. expedire duxerunt S. Sedis sententiam super anc quaestionem exquirere. Quare dubia sequentia humiliter iudicio S. V. submittunt:

Dubium L An tolerari possit confessarios sponte sua docere praxim copulae dimidiatae, illomque suadere promiscue omnibus paenitentlbus. qui timent ne prole numerosiore graventur.

Dubium Π. An carpendus sit confessarius qui. omnibus remediis ad paenitentem matrimonio abutentem ab hoc malo frustra tentatis. oocrr exercere copulam dimidiatam ad peccata mortalia praecavenda.

Dubium III. An carpendus sit confessarius qui. in circumstantiis sub Π. copulam dimidiatam paenitenti aliunde notam svamtt. vel paenitenti interroganti, num hic modus licitus sit. respondet simpliciter " licere ⁂ absque ulla restrictione scu explicatione.

Responsio. - Illffie ac *Revme Domine*. In generali consessu habito feria IV. dic 22 elapsi novembris, proposita fuerunt tria dubia ab Amplitudine Tua nomine episcopatus Neerlandiae ad hanc Supremam Congregationem S. Officii trasmlssa. Id est:

I. An tolerari possit confessarios sponte sua docere praxim copulae dimidiatae, illamque suadere promiscue omnibus paenitentlbus, qui timent ne proles numerosior nascatur.

II. An carpendus sit confessarius qui, omnibus remediis ad paenitentem matrimonio abutentem ab hoc malo avertendum frustra tentatis. docet exercere copulam dimidiatam nd peccata mortalia praecavenda.

III. An carpendus sit confessarius qui. in circumstantiis sub II. copulam dimidiatam paenitenti aliunde notam suadet, vel paenitenti interroganti num hic modus licitus sit, respondet simpliciter licere absque ulla restrictione scu explicatione.

Et Emi ac Revrni Cardinales una mecum Inquisitores Generales, quaestione diligenter perpensa, pra,-habxtoque DD. Consultorum voto, respondendum mandarunt:

Ad I dubium. *Negative.* Ad II ct III, *Affirmative.*

Insequenti vero feria V. dic 23 dicti mensis. SS. D N. Pius div. Prov. Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Assessori huius S. Officii impertita, relatam sibi Entorum Patrum resolutionem approbavit

Haec pro meo munere Amplitudini Tuae significans, prospera cuncta atque felicia Tibi a Domino adprecor. Amplitudini Tuae Rev.mae Addictissimus.—R. Card Merry del Val

• N«d. Keth. Slemmcn (1923) 33-36. Adn. J. CREUSES h NrT 50 (1923) 270-272; REGATILLO n. 489; ME 35 (1923) 2C4, PrM 12 (1923) 36-37.

1922 NOv 22.-SC PF., MON. AAS 14 (1922) 6I7-W9

De modo procedendi Pont. Operis a Fidei Propagation

De mandato Consilii Superioris Generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei, haec publici iuris fiunt, ut prae oculis habeantur ab iis quorum interest

1. Cum tandem hisce diebus coeperit Romae munera sua explere Consilium Superius Generale Pontificii Operis a Propagatione Fidei, de quo in Pii Pp. XI Motu Proprio *Romanorum Pontificum,* dato sub die 3 mensis maii, a. c. ÎLE 4141, et sedem suam, licet provisoriam. habeat apud S. C. de Propaganda Fide, huc mittendum est quidquid pertinet ad Opus ipsum, sive notitiae de constitutione Consiliorum Nationalium, sive eorum Statuta. sive suo tempore rationum libri, sive quaestiones ad Operis organizationem et diffussionem attinentes, sive modo et tempore statuto pecunia collecta ut pro Missionibus erogetur. Huic Consilio similiter spectant, epistolae. relationes et petitiones eorum, qui. in locis/ Missionum operam navantes, annuam subventionem et subsidia sibi expostulant. w

Quae cum ita sint, litterae ceteraque inscribantur Al *Revmo Présidente* vel Al *Revmo Segretario* Generale *della Pontificia Opera della Propagazione della Fede* - Palazzo di Propaganda, di Spagna, n. 48. Roma (6).

2. Notitiae de pecuniis et donis collectis mittendae erunt mense ianuario exeunte. idque fiet per Praesidem Consilii Nationals vel eius Delegatum; in locis autem, ubi Consilium nondum est constitutum, per Moderatores dioecesanos. Uti evidens est, integrum semper et ubique esto cuique offerenti immediate ad hoc Romanum Consilium mittere oblationes suas. Pecuniae vero ct dona collecta erunt ad nutum et liberam dispositionem ipsius Consilii Generalis, cuius officium est mense martio decernere quibus, qua mensura et quomodo sint elargienda et distribuenda.

3. Cum autem ius sit et officium Consilii Superioris Generalis rationum libros singulorum Nationalium Consiliorum adprobare,l sub finem mensis martii ad ipsum deferendae erunt distinctae et clarae relationes tum de pecuniis donisque oblatis, tum de eorum administratione et de expensis factis sive pro iis colligendis. sive pro Operis evulgatione, sive pro annalibus, foliis, imaginibus cetcrisque typis impressis.

Satius erit has relationes mittere in duplici exemplari. ita ut alterum Romae in Operis archivo asservari possit, alterum reddatur cum notis et signatura.

4. Ad Consilium Superius Generale item mittenda sunt quam citius Statuta particularia pro Consiliis Nntionalibus redacta, in quibus quidem fideliter retinenda sunt quae pertinent ad formam substantialem Operis Haec enim ab ipso Consilio sunt adprobanda.l

' Ct. *Statuta Generalia* IX. 4, itemque *Statuta pro* Co». 415] Gen'' TX' * tLE 4151' l Cf· cU– loc. dt. [LE

5. Iuxta Statuta Generalia (ib. X) Consilii conventus pro distribuenda pecunia Romae habebuntur mense martio. Mature ergo Consilio exhibendae sunt petitiones cum lis relationibus, quae ad rem faciunt. Hic diligenter advertendum quod hoc anno elementa pro definiendis subventionibus desumentur ex responsis ad quaestiones propositas a S. C. de Propaganda Fide per epistolam datam die Paschatis vertentis anni. Curent igitur Revrni Episcopi, Vicarii Praefectique Apostolici dc Missionum Superiores, ut tempestive, id est ante finem vertentis anni vel saltem proximo ineunto, rela-
tu lienes ipsas transmittant. Consilium enim/ abstinebit a dandis subsidiis Missionibus, de quibus nondum pervenerit relatio ad S. C. de Propaganda Fide.

Qua de causa in petitionibus pro annua subventione opportunum erit significare an necnon praedicta relatio data fuerit.

6. Ad petitiones quod attinet, consultius videtur, pro iis Missionibus, quae concreditae sunt alicui Ordini, Congregationi Instituto vel Seminario, si per eumdem respective Superiores vel Procuratores exhibeantur una cum documentis relativis, hac tamen lege quod singularum Missionum nota distincta praebeatur: Consilium enim nihili faciet petitiones cumulativas.

Vicissim iidem Superiores vel Procuratores enixe rogantur ut de hoc statuto quam citius certiores faciant eos ad quos pertinet, ita ut omnes statis conditionibus satisfacere queant.

7. Ad subsidia pro itineribus obtinenda oportet ut, Êcut antea, diligenter significentur omnia quae ad rem faciunt, sive aetas, sive conditio itlnerantium, sive loca ad quae pergunt, et an prima vel altera vice se conferant ad infidelium regiones pro apostolicis laboribus suscipiendis. Optimum erit addere etiam quae et qualis sit expensa sive pro vehiculo vel schedula itineris (biglietto, billet), sive pro victu. Quae omnia facillima evadent, si adhibeantur prospectus ad hoc dispositi, quos requirere licet apud sedem huius Consilii Superioris Pontificii Operis. Duplici autem exemplari exhibendi sunt.

Datum Romae ex Secretaria Pontificii Operis a Propagatione Fidei, die xxn mensis novembris mcmxxh.— P. Fumasonl Biondi. Archiep. Diocletanus, *Praeses.* loseph Nogara. *Secr. Generalis.*

Adn. PrM 12 (1922) 181.

472

1922 NOV 25.-SIGN. AP., DECIS. AAS 15 (1923) 180-185

ROMANA

SENTENTIAE DÎC1DENTALIS IN CAUSA NULUTATIS MATRIMONII (GARÇIA-SYLOS)

In plenaria Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae sessione apud Vaticanum habita, sabbato die 25 novembris 1922, Emorum Patrum examini subiectus est recursus R. D. Vinculi Defensoris apud S. R. Rotae Tribunal. adversus decisionem seu decretum huius S. T. Congressus, editum die 20 iunii 1922 circa decretum seu fententiam incidentalem Tribunalis S. R. Rotae diei 17 ianuarii volventis anni. Causa mature disceptata est. relatore Efno ac Rrno Dno Card. Michaele Lega.

En facti species. - Die 11 decembris 1897, legitima forma, in Urbe, matrimonium inierunt Dnus Raphael Garçia el Dna Mathildes Sylos-Labinl. Ast, vix sexto elapso mense, abrupta est maritalis cohabitatio, nec tentamina ad illam instaurandam profuerunt; quin immo separatio in foro civili per sententiam concessa fuit

Aliquot post annos a sequuta separatione, existimant mulier suum matrimonium nullitate laborare ex capite *conditionis appositae et non purificatae,* quum ipsa contraxerit sub conditione ne vir (prout ferebatur) epileptico morbo afficeretur. Atque ex Summi Pontificis Commissione haec nuliitatis causa actitata est apud S. R. Rotae Tribunal anno 1917. Attamen actrix sententiam taLi adversam, quia Sacrum Auditorium, die 19 maii 1920. Judicavit: *Non constare de nullitate matrimonii* m *casu,* quamvis in eadem sententia admitteretur de existenlia morbi constare.

Exinde mulier ab hac sententia appellationem interposuit coram Turno proxime sequenti. Sed quaestio incidentalis exorta est, quia actricis patronus supplementum inquisitionis petiit, ut scilicet denuo examinarentur super quibusdam exhibitis articulis actrix et nonnulli testes. Verum R. P. D. Ponens, decreto suo die 8 novembris 1921. hanc petitionem/ relecit et, appellatione facta apud Turnum rotalem, hic. data sententia interlocutoria. sub die 17 ianuarii 1922, decretum R. P. D, Ponentis confirmavit. 181

Sed actricis patronus recurrit ad hoc Supremum signaturae Apostolicae Tribunal contra hanc rotalem sententiam. Tunc requisitus super hoc recursu fuit R. P. D. Ponens illius Turni rotalis, qui respondit, sub die 1 maii 1922, et rationes favore impugnatae sententiae exposuit, quamvis decisioni S. T. se remitteret Rationes autem, praemissa allegatione canonum 1786 et 1775, in summa tales erant, quae propositos pro inquisitione suppletiva articulos interrogationes demonstrabant continere otiosas, subdolas, suggestivas, ideoque a iure prohibitas, propter periurii periculum.

Delato recursu iam sufficienter instructo, in Congressu huius S. TM habito die 20 iunii 1922, coram Emo ac Rmo Dno Cardinali Praefecto, omnibus sedulo perpensis, ita decisum fuit: *Concedendum esse petitum supplementum instructionis, servatis de iure servandis circa interrogationes proponendas* (can. 1775). *et circa interventum Defensoris Vinculi.* Hoc decretum insequenti die R. P. D. Decano S. R. Rotae communicatum fuit

Sub die 26 iunii 1922, contra hoc decretum, recursum. in plenaria Emorum Patrum sessione videndum, dedit rev. dnus Vinculi Defensor penes Rotale Tribunal. eo quod illud nullum existimaret; atque Defensori Vinculi se adiunxit patronus viri Garçia; et ambo suas exhibuerunt deductiones. Contendit Vinculi Defensor, qui recursum instituit, memoratum decretum esse nullum. eo quod res de qua agitur ad Supremi huius Tribunalis competentiam non spectet, vel saltem quia Congressus eiusdem Supremi Tribunalis potestate iudicandi careat Quamquam de potestate Congressus Supremi Tribunalis iudicandi quaestiones ad ipsum Tribunal delatas dubitatum nunquam fuit, nihilosecius. ne Congressus ipse in sua causa iudicium ferre videre opportunum visum fuit quaestionem hanc in iudicium plenariae Congregationis deferri. Idcirco ad tramitem art 16 Appendicis *ad Regulas in huius S. T. iudiciis servandas,* R. P. D. Secretarius Praelatum Votantem in Vinculi Defensorem deputavit; et sub die 7 augusti 1922, praesentibus cum ipso Vinculi Defensore actricis et viri sui patronis, coram R. P. D. Secretario sequentia concordata fuere dubia:

1) An *infirmanda vel confirmanda sit decisio Congressus huius S. T. die 20 iunii 1922?*

Et quatenus affirmativo ad primam partem;

2) *An actricis patronus ius habeat appellandi a decreto rotali diei 17 ianuarii 1922 ad S.* T. *Signaturae Apostolicae?/* *i*

3) An confirmandum vel infirmandum sit decretum iiicidcntale S. R. Rotae die 17 ianuarii 1922?

Et Emi ac Rmi Patres, re mature perpensa, rescripserunt:

Ad 1. *Negative ad primam partem, affirmative ad secundam: et interrogationes proponantur* a Vinculi *Defensore huius S.* T. iuxta *mentem panditam.*

Ad 2 et 3. *Provisum* in *pruno. Et extendatur decisio*

Rotalis Vinculi Defensor Initio sui recursu» scribit quod appellationem a Congressus decisione interposuerit, quum In casu non agatur de re. quae sit dc competentia hu>u_-i & T. Signaturae, vel non sit certe de Congressus competentia. Et hoc probare nititur per textum tit. 3. cap. 2 Rr^u.'srti'i *quae servandae sunt* in iudiciis *apud S. R Rotae* Tribunal. Ibi enim statuitur quod quaestiones Incidentes duplici modo proponi possunt: solemniter scilicet, cum dubionxm propositione.· et tunc Turnus respondet per sententias incidentales seu intcrlocutorias» adductis rationibus in tacto ct iure. Hae sententiae autem, sl nb eis appelletur, videndae erunt ab Ipsomet. qu» eas tulit. Turno rotali. E' proponi possunt *per memoriale,* etiam manuscnptum. non prepositis dubiis: et tunc, iuxta praescriptum J 88 Rcg. ctX * Tr:-
·· bunal respondens mcmorieli, dal rescriptum, in qua de-
** cidendi rationes utiliter sed non necessario, seu non ad
" validitatem significandae sunt· quodque tnappcllabile
~ est ". Quopropter. ait recurrens, quum rotalis decisio, m casu, hoc secundo modo data fuerit. Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal competentia caret iudicandi super recursu adversus rotalem sententiam interposito

Sued»!· urget ipse, in hypothcM, dixrrimui rvwnptum Sis Turni aequivalere sententiae interlccutortae habenti

vim definitivae, tunc quoque dc ea *exclusive* Judicare potest Turnus qui eam tulit, iuxta J 95 carundem *Regularum.* Ibi: " 1) Sententiae incidentales. illis haud exceptis quae " vim definitivae habere dicuntur, non admittunt appel- ⁂ lationem et ne recursum quidem ad alium Turnum. " possunt tamen appellari apud Turnum qui sententiam " protulit

Concedit tamen Rotalis Vinculi Defensor hoc Supremum Tribunal competens esse tantum in casu gravaminis obventuri ex definitiva vel etiam intcrlccutoria sententia, d tramitem art. 3 *Regularum servandarum m ludicii apud S. Signaturae Apostolicae Tribunal:* " Querela nullitatis " produci potest non solum contra sententiam definitivam, ⁂ verum etiam adversus interlocutor!am sententiam a S. R. * Rotae Tribunali quomodocumque emissam, dummodo ta- " men gravamen aliquod inde sit oriturum. qued per deii- " nitivam sententiam reparari nequeat: aut etiam ipsa " sententia vim habeat definitivae ". Sed haec, in casu, non verificantur, dicit recurrens. Quin immo. subdit, post 183 Codicis promulgationem sermo hole/ haberi nequit de sententiae nullitale. quia sententia rotalis vitia non continet, de quibus agitur in can. 1892 ct 1894. Etsi autem admittatur oriturum gravamen, hoc. ait ipse, irreparabile non est. Supersunt enim actrici remedia appellandi ad cumdem Turnum contra sententiam interlccutonam, vel petendi novam causae propositionem post secundam sententiam definitivam conformem, vel recurrendi ad S. T. Signaturae Apostolicae, si nova causae propositio denegata a S. Rota fuerit (can. 16Ù3. n. 51. vel demum recurrendi item ad S. T., pro restitutione in Integrum (ibid. n. 4).

Post haec rotalis Vinculi Defensor addit quod, etiam Supremi huius Signaturae Apostolicae Tribunalis admissa competentia, in casu, haec tamen neganda omnino est Signaturae Congressui; quia Congressus ludtcibus non constituitur: et eius auctoritas ad hoc unum coarctatur: stntne admittendi vel relidendi recursus S. T. porrecti *(Lex Propria.* can. 40 (AAS 1 (1969» 20 - 35; ASS 41 (1908 440 - 461): *Regulae servandae in* iudidis *apud S. T. Signaturae Apostolical,* art. 27) (diei 6 martii 1912 AAS * (1912) 187 - 206}.; ad quam rem citat *Novaricn., Refect. Damm..* dic 17 mali 1911 (AAS 3 (1911) 356 - 259}. in qua quum ageretur de sententia rotali utrum interlocutorla habenda esset; et quatenus affirmative, num esset nulla et circumscribenda. decisio non fuit data a Congressu, sed a Ertiis lodicibus in plenaria sessione.

Porro Effli Patres considerarunt, quod dispositiones *Regularum S. R. Rotae* (tit 3. cap. 2. par. 88 et 95), quae appellationem vetant ab interlocutoriis sententiis, intelligendae sunt de appellatione ad idem S R. Tribunal, cum quaestiones propositae fuerint per memoriale, non autem ad Apostolicam Signaturam, ad quam patet recursus: siquidem huic sunt leges, et peculiares normae quas Codex expresse (can. 243 〉 Ii confirmavit- Olim forte de competentia Apostolicae Signaturae dubitari, in his. poterat: sed postquam b. m. Benedicti XV prodiit *Chirographum* (28 Iunii 1915) (AAS 7 (1915) 325). sublatus prorsus est omnis ambigendi locus; quippe qui Pontifex diserte ampliaverit huius S. T. competentiam: " ut Nostri Supremi Tribunalis Signaturae augeatur seu certius definiatur ccm- " petentia, tum ratione recursuum in causis matrimonialibus tum ex capite nullitalis et restitutionis in inte- " gruni

Et quidem, in vim eiusdem Chirographi competentia huius S. T. circa nullitatem sententiarum S. R. Rotae, non coarctatur limitibus can. 1892 et 1894 signatis: recursus enim quoque admittitur si lata sententia sit manifesto vel contra legem vel non satis perpensa factorum ventate. Et haec latior competentia patet ex Regulis huius S. T. (art 4) et ex earum Appendice (art. 1), atque ex sententiis eiusdem S. T. post Codicem emissis, ut in Paderbcmen. 10 mali 1919 (NullU. Mdtr. De Laffert-Bartcls): " Legis violatio sententiam nullam reddit, quia regulariter quidquid ' fit contra ius nulUus roboris est ". Et: " Quoties iudlcium jo. " profertur super errore/ substantiali ex facto perverso. idem est ac sl latum fuisset super documentis corruptis " vel ruper falsis testimoniis (LE 185: die 31 Mail 1919).

Quod autem non satis perspecta fuerit factorum veritas et legis praescriptum in causa de qua agitur, patet ex eo quod, saltem ex parte, petitum instructorine supplementum non versetur super iisdem interrogatoriis, quodque, ct si ita esset, gravis adest ratio, et causa est de illis quae nunquam transeunt in rem iudicatam (can. 17E6). Cctercquln ludex huluxmcdi supplementum instructoriae conccden-., minime tenebatur actricem et testes interrogare super texiu a patrono proposito; sed. prout cavetur praescripto can. 1968. super Interrogationibus a Vinculi Defensore concinnatis eidemque ludlci clausis ct obsignatis exhibitis.

Neque verum est quod ex hac denegata facultate denuo examinandi actricem et testes nullum eveniret actrici gravamen. Hoc enim certe haberetur, quia ludicii experimentum in alia sede conditionem actricis deteriorem redderet

Competentia huius S. T. declarata. Effl! Patres indicarunt et Congressum huius S. T. competentem fuisse ad decernendum utrum recursus ln casu admittendus vel relidendus esset. Etenim ipse, ad instar Congressuum S Congregationum et Officiorum S. Sedis, potestatem habet expendendi et expediendi minora negotia (Ordo servandus Normae communes. c. L n 3. 4) (dlel 29 Sept. 1908 AAS 1 (1909) 36 - 1081.

Ac Signaturae Apostolicae Congressui duplex inert potestas: administrativa altera, altem vero iudicialis: quatenus est S. Sedis administrativum organum petitiones recipit ad Commissiones Pontificias aliaque id genus rescripts impetranda, caque examinat. Instruit et admittit vel reiicxt (can. 1603. ʃ 2; *App. ad Rcg.* huius S. T.. arL 3 sqq.). Sed qua organum Judiciale potestate gaudet circa iustitiae admlnistrationem (cfr. *Chirograph. Ben. XV,* dic 28 iunii 1915/ et hinc ad examen revocare potest decreta Judicialia S. R Rotae et auditis, quatenus res ferat, partibus, seu re sufficienter instructa, decernere circa earumdem decretarum merituro ea confirmans vel infirmans vel corrigens. Quodsl ipsemet Congressus Judicaverit rem sive ln ordine administrativo sivè ln Judicial! esse gravis ponderis ct difficultatibus implexam *(App.* cit., art. 13), hanc decisionem remittit ad plenam Signaturam.

Et quidem Supremo Tribunali Apostolicae Signature Emus Cardinalis Praefectus vice sacra praeert. ut ln ciL *App. ad Rcg. huius S. T.* art. 2 traditur: * Emus Card. " Praefectus *vice sacra* praeest huic S. T.. seu vice fungitur " Romani Pontificis cuius *nomine ct auctoritate* signat " commissiones *aliaque id penus rescripta* In *Regulis* autem huius S. T. edicitur: " Art. 27. Cardinalis S. T. Praefec- " tus et R. P. D. Secretarlus Judicabunt/ referendus necne U5 w sit recursus plenis Purpuratorum Patrum comitiis, iuxta - *Legem Propriam,* can. 40. n. 2 ". Denique ia *Append. cd regulas:* ""Art. 12. Congressui fas est concedere expetitam " commissionem, *aut alia indulgcrc, iuxta petita,* praesertim " si partes, quarum interest, concordent, neque quaestio " sit nimis gravis et implicata ".

Ex his omnibus clare apparet, decisionem Congressui dici 20 iunii 1922 legitime prolatam fuisse. Accedit etiam praxis, prout ln pluribus causis, quarum nonnullae sententiae in Actis *Apostolicae Sedis* quoque vulgatae sunt: ex S·. *Clavarcn. IncidcntalU* de *Legato pio* diei 19 mail 1917. anilen. Circumscriptionis seu *super decreto de inierim exequendo* diei 28 aprilis 1917 (LE 36 sub die 28 Mail 19171: *Tergestina, Incidcntalis proventuum ct emolumentorum* diei 26 februarii 1921 (LE 345 sub die 15 Martii 19211, aliisque.

Neque Congressus potestati officit citatas decisiones, seu decreta, reiectionem recursuum contra incidentes rotales sententias respicere, quia competentia Tribunalium superiorum eadem semper est. sive confirmetur sive infinnetor inferioris Tribunalis sententia.

Quaestio denique in hodierno casu proposita, a Congressu huius S. T. non gravis neque implicata iure meritoque Judicata fuit: quia plana res est, iterum interrogari posse, gravi de causa, personas iam excussas in judicio, adhibitis cautelis ad vitandum periurii periculum. Cui satis providetur per deputationem Defensoris vinculi (c. 1585), cui ad vitandas fraudes et subornationes, demandata est observantia praescriptorum canonum 1968-1969. - Itaque Emi Patres, prout supra, rescripserunt.

Et ita decisum, etc., non solum etc., sed et omni etc.—losephus Fameli. *Signaturae Votans.* Visa: Evaristus Lucidi. *S. A. S. T. a Secretis.* losephus adv. Fornari. *Notarius.*

Adn. IP 3 (1923) 73-79; ME 35 (1923) 145-146.

473

1922 NOV 26.-COM. INTP. RESP. AAS 15 (1923) 128

Dubium de collatione canonicatuum

De co.latione canonicatuum (can. 404)

Utrum in collatione canonicatuum. de quibus in can. 404, abrogatae sint leges particulares, revocata privilegia et reprobatae consuetudines, vi quarum iidem canonicatus nonnisi indigenis seu civibus originariis civitatis, in qua sedem habet ecclesia, conferri possint, aut isti ceteris praeferri debeant

Resp.: Affirmative, salva contraria fundationis lege, et firmo praescripto canonum 3 et 1435 § 3, ita tamen ut etiam in his casibus, si nullus inter indigenas reperiatur Idoneus seu dignus, canonicatus conferri possint ac debeant aliis idoneis et dignis, ad normam cit can. 404.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* Aloisius Sincero, Secr.

Adn. REGAT1LLO n. 172; IP 3 (1923) 5-€;ME 35 (1923)

474

1922 NOV 30.-SC REL. DF.CR. AAS 14 (1922) 644-616

Circa congregationes religiosas aut pias societates IURIS DIOECESANI RECOGNOSCENDAS

Quod iam per Constitutionem Conditae a *Christo* idici 8 decembris 1900. ASS 33 (1900-01) 341-3471

Summus Pontifex Leo XIII fel. rec. statuerat, hoc clarius in Codice iuris canonici sancitum est: Congregationes nempe religiosas alias iuris *pontificii,* alias dioeccrdnt iuris esse, ita ut utraque Congregationum classis religiosae societatis naturam vere habeat, cum iuribus quae ei competunt; inter quae illud fundamentale est quod quaelibet Congregatio religiosa, legitime constituta. personalitatem moralem ad normam iuris induat eaque potiatur. Ne autem in re tam gravis momenti ullum dubium oriri possit et de legitimitate eiusdem personalitatis iugiter constare queat, sapienter per can. 100, f I praescribitur ut personae morales (exceptis Catholica Ecclesia ct Apostolica Sede) nonnisi per formale decretum a competente ecclesiastico Superiore erigi valeant

Aliquando tamen, praecipue ante Constitutionem *Conditae a Christo* [diei 8 dec. 1900. ASS 33 (1900-01) 341-3471 et Motu proprio *Dei Providentis* diei 16 iulii 1906 s. m. Pii Pp. X IASS 39 (1906) 344-346], factum est ut nonnullae Congregationes religiosae exsurgerent quae ab Ordinariis vel toleratae vel etiam implicite approbatae nunc censeantur, quin tamen constet eas per formale decretum fuisse erectas.

Quod cum pluribus incommodis aditum praebere possit, et praestet ut quicumque ambigendi locus circa Congregationum religiosarum legitimitatem auferatur. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, omnibus mature perpensis, ea quae sequuntur statuit:

L Quilibet EpiscoDUs, aut Praelatus quasi-episcopalem iurisdictionem in territorio separato exercens, quamprimum inquirat de omnibus et singulis Congregationibus religiosis, aut Piis societatibus ad modum religiosorum viventibus, utriusque sexus, etiamsi unica domo constent, in sua dioecesi aut territorio existentibus, quae ab Apostolica Sede saltem per decretum laudis approbatae non fuerint:

1) An per formale decretum episcopale, cuius tenor cognoscatur, fuerint erectae.

2) An statuta seu constitutiones ab eadem auctoritate «5 approbatas habeant./

II. Si quas invenerit Congregationes vel Pias societates quae decretum erectionis minime vel dubio obtinuerint, sed aequipollenter, per repetitos actus plurium annorum decursu ante Codicis promulgationem, ab Ordinario tamquam approbatae habitae fuerint, ex. gr. per professionis receptionem, sacram visitationem, episcopales ordinationes aut similia, Episcopus, nisi aliud adiuncla consulere videantur, iuxta inferius dicenda sub ŋ. III, eas recognoscat per suum formale decretum, in quo. breviter iis quae hactenus praecesserunt expositis. Congregationem religiosam vel Piam societatem iuris dioecesani erectam declaret; dummodo pro Institutis, quae post supra memoratum Motu proprio Dei *Providentis* anni 1906 initium habuerunt, Apostolicae Sedis venia obtenta fuerit. Statuit autem haec Sacra Congregatio ut praedictum recognitionis decretum vim habeat sanandi defectum canonicae erectionis quoad praeteritum. quatenus opus fuerit.

HI. Si Institutum in plures dioeceses fuerit diffusum Ordinarius loci, de quo in ŋ. I. est ille in cuius dioecesi exstat domus princeps, qui tamen decretum recognitionis ne edat nisi collatis consiliis cum ceteris Praesulibus ipsisque saltem non contradicentibus.

IV. Si ob statum Instituti vel ob parvum alumnorum numerum, aut ob defectum argumentorum de quibus in ŋ. II, vel aliis ce causis. Ordinarius minime opportunum iudicaverlt aliquam Congregationem aut Piam societatem, de qua in praecedentibus, per formale decretum recognoscere, vel aliquis ex Ordinariis, de quibus in ŋ. HI. positive obstet, rem ad hanc Sacram Congregationem deferat.

V. De universis et singulis Congregationibus aut Piis societatibus iuris dioecesani iam legitime erectis, aut ut supra nunc recognitis, quarum domus praecipua vel unica domus in dioecesi in praesenti exsistat. Ordinarius ad hanc Sacram Congregationem elenchum mittat, ln quo distincte exprimatur:

a) Titulus, b) scopus, c> fundatoris nomen et fundationis leges, d) erectionis aut recognitionis decretum, e) in quas dioeceses facta fuerit diffusio, *f)* alumnorum et domorum numerus.

VL Si quis loci Ordinarius in suae jurisdictionis territorio nullam Congregationis religiosae iuris dioecesani domum principem aut domum independentem in praesenti exsistere comportât, certiorem de hac re faciat hanc Sacram Congregationem per expressam in scriptis declarationem.

VII. In posterum vero, quatenus Ordinarius, debita venia Apostolicae Sedis obtenta, aliquam novam Congregationem aut Piam societatem religiosam erigere voluerit, satagat ut erectio fiat per formale decre/tum 64« in scriptis datum, cuius exemplar tam in tabulario Instituti quam in Archivo dioecesano servandum erit De peracta autem huiusmodi erectione hanc Sacram Congregationem edoceat, ac decreti exemplar transmittat, in quo praecipue curet ut tam titulus quam scopus Instituti peculiaris explicite et exacte praefiniatur, habitis prae oculis iis quae ce hac re in *Normis,* a Sacra Congregatione approbatis sub die 6 martii 1921, cap. II ct IV (Act. Ap. *Sedis,* vol. XIII pg. 312) (LE 340). habentur.

Facta autem de omnibus relatione SSfno Dho Nostro Pio divina Providentia PP. XI, in audientia habita ab infrascripto P. Abb. Secretario Sacrae Congregationis, die 25 novembris 1922, Sanctitas Sua decretum approbavit atque ab omnibus ad quos spectat servari mandavit

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 30 novembris 1922.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B.. *Secr.*

Adn. Ph. MAROTO »n CpR 4 (1923) 196-201: PrM 12 (1922) 176-179.

475

1922 DEC 2.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Circa facultates Ordinariorum: 1 - Dispensant a lege **ABSTINENTIAE, ET AB IMPEDIMENTIS A QUIBUS EXEMPTA EST PARS INFIDELIS CUM DISPENSANT Λ DISPARITATE ƇULTUS 2 - SVBDELECANDI POTESTATEM ERIGENDI bTAHONES Vltt** Crucis

Dubia - Vicarius Apostalicus Mongol ae Orientalis, sequentia dubia, pro opportuna solutione. Sacrae Congregationi de Propaganda proponit:

1) Vicarii Apostolici primae regionis Sinarum iam a plurimis annis dispensant fideles sibi subditos super lege abstinendi a servilibus diebus dominicis tempore utriusque messis occurrentibus.

Haec dispensatio publicatur in kalendario ad usum Christianorum, facta quolibet anno mentione apostolicae facultatis. Quaeritur utrum vi huius Indulti Apostolici liceant praedictis dominicis indiscriminatim. omnia opera servilia, illa etiam quae a lignariis, coementariis, ferrariis aliisque peraguntur, an tantum opera servilia quibus tempore messis agricolae incumbunt.

2) Instructio a Sancti Officii die 16 septembris 1824l data sic sonat: « Ecclesia dispensando cum parte catholica super disparitate cultus, ut cum infideli contrahat, dispensare intelllgitur ab lis etiam impedimentis (ecclesiasticis ct relativis) a quibus exempta est pars infidelis, et a quibus Ecclesia aliunde solet fideles dispensare, ut Inde huius exemptio propter contractus individuitatem communicata remaneat et alteri ». Iuxta decretum Congregationis Sancti Offici: 23 aprilis 1913.l obtinet praedictus effectus dispensatione a disparitate cultus, etiamsi mlsslonarius dispensans n disparitate cultus, non habeat facultatem dispensandi super impedimentis quibus ligatur pars catholica, imo etiamsi missionarius ignoret num adsint in casu impedimenta relativa et quaenam adsint

Quaeritur utrum haec dispositio pro suppressa habenda sit, cum de ea in Codice non occurrit mentio; an contra eam non esse suppressam censenda sit, quia iuxta can. 6, 3° « canones qui ex parte tantum cum veteri iure congruunt qua congruunt, ex iure antiquo aestimandi sunt ».

3) Vicario apostolico Mongoliae orientalis sicut etiam aliis Vicariis ApostoUcis concessa est potestas ad decennium subdclegandi suis misstonarUs facultatem quae eidem Ordinario qua Ep:scopo, ex canone 349. paragr. 1. n. 1, conceditur, nempe:

Erigendi, ritibus ab Ecclesia praescriptis, ŝtatione

Viae Crucis, cum omnibus Indulgentiis, quae huiusmodi pium exercitium peragentibus a Summis Pontificibus sunt concessae.

Quaeritur num adhuc sicut antea requiratur ad validitatem deputatio scripta, facta ab Ordinario, et quidem toties quoties, sacerdotis, qui Viam Crucis erigat

Breviter respondeo dubiis quae in tua epistola proponis:

1) Vi canonum 1245 et 1248 vel vi peculiaris indulti Vicarii Apostolici possunt in aliquibus casibus permittere quaedam opera servilia in diebus festis; ut, ex. gratia, labores agrorum, tempore messis. Patet tamen quod dispensatio valet tantum pro illis laboribus pro quibus militat eadem ratio, non autem indiscriminatlm pro omnibus operibus servilibus.

2) Responsiones C, S. O. a. 1913 circa dispensationem aliorum impedimentorum in matrimoniis mixtis, cum non opponantur Codici, etiam nunc valent (']).

3) Non ad validitatem requiritur deputatio scriptis data in communicandis facultatibus circa Viam Crucis, indulgentias et alia huiusmodi; attamen opportunum est ipsa in scriptis dare, ad praefinitum tempus, ne dubia obveniant Et S. Congregatio vult ut ita fiat.—Gulielmus Card, van Rossum, *Praef.* Petrus Fumasoni Biondi. Secr.

Vicario Apotîolico de Mongolia Oriented: Sylloge n. 107. Adn. Vide Ktsp. eiusdem SC dc Prop. Fide sub die 1931 Mei 20; A. C. 1028. «t Rwp. 5. C. S. Officii diei 1932 junii 30 LE 1103

Erigitur **APOSTOLICA DELEGATIO AFRICAE MERIDIONALIS**

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — De more Romanorum Pontificum decessorum Nostrorum, ex hac Petri cathedra, quam divinitus obtinemus, tamquam e sublimi specula, in omnes orbis chistiani plagas, vel longo terrarum marisque tractu seiunctas ab hoc Romanae fidei centro, oculos mentis Nostrae convertimus et quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant sollicito paternoque studio praestare maturamus. Iam vero, ut in plurimis meridionalis Africae missionibus Christiani nominis propagationi atque unitati catholicae disciplinae aptiore Jugiter ratione consultum sit, opportunum visum est consilium novam in illis regionibus, sicuti iam passim pro aliis locis ad decus et tutamen fidei catholicae fieri consuevit. Apostolicam Delegationem constituere. Quare. post deliberationem quam diligentem habuimus cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attente perpensis. motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, pro apostolica Nostra sollicitudine et paterno quem fovemus erga missiones illas amore. Delegationem Apostolicam in Africa meridionali erigimus atque constituimus. Volumus autem ut haec meridionalis Africae Delegatio Apostolica per Nos constituta ad quatuor regiones, nempe quae •vulgo appellantur Cape, Orange. Natal et Transvaal, nec non ad coloniam meridionalcm-occiduam. olim Germanicam, Basutoland et Bechuanaland curas suas extendat. Missiones apostolicas igitur attinget quae ibi nunc sunt, nempe Transvaalensem, Transvaalensem septentrionalem. Kimberliensem in Africa meridionali. Natalenscm, Zambesiae. de Zululand. de Mariannhlll. de Swatziland. de Basutoland. Districtus centralem, orientalem et occidentalem Promontorii Bonae Spei, Orange fluminis. Magni Namaqualand ct Cimbebasiensis inferioris, nec non omnes alias missiones quae in posterum in iisdem territoriis erigentur.

Haec concedimus, decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas et efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque/ integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite Judicandum esse ad definiendum, uritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contranis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die vu decembris anno mcmxxil Pontificatus Nostri primo.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

1922 DEC 7.-COET. CARD. RESP. AAS 15 (1923) 39-tt

COETUS S. R. E. CARDINALIUM

a Benedicto fel. rec. XV electus et a Pio Pp. XI confirmatus, ad dirimenda dubia circa competentiam sacrarum Congregationum

DUBIA

Soluta in plenariis **COMITIIS DIERUM 13 ET 27 MEXSLS NOVEMBRIS ANNI 1922 CIRCA COMPETENTIAM SS. CONGREGA**tionum: 1 - De Religiosis; De Sacramentis; 3 - Concilii et Consistorialis De Seminariis et Studiorum Universitatibus

I. < Utrum facultas concedendi sodalibus religiosis, utriusque sexus, dispensationem super lege ieiunii eucharistici ad sacram Synaxim recipiendam, pertineat ad Sacram Congregationem de disciplina Sacramentorum an ad Sacram Congregationem de Religiosis ».

Resp.: « Pertinere ad Sacram Congregationem de Religiosis ».

II. « Utrum quae respiciunt obligationes Ordinibus maioribus adnexas vel validitatem sacrae Ordinationis, quoad sodales religiosos, decernenda pertineant ad Sacram Congregationem de Sacramentis an ad Sacram Congregationem de Religiosis ».

Resp.: < Pertinere ad Sacram Congregationem de

III. f Utrum Sacra Congregatio Consistorialis an Sacra Congregatio Concilii sit competens ad decernendum circa ea quae respiciunt:

1) sacerdotes sive alumnos sive magistros in scholis laicalibus;

2) associationes inter clerum earumque foederationem;/ I

3) erectionem et suppressionem unius vel alterius dignitatis in Capitulis constitutis;

4) reditus et bona ad mensas episcopales spectantia ».

Respj Ad 1 ‘‘: < Competentem esse Sacram Congregationem Concilii ».

Ad 2 e*: « Competentem esse Sacram Congregationem Concilii. Haec tamen, in iis quae respiciunt associationes vel earum foederationes inter clerum alicuius nationis universae, informationem petere a Sacra Congregatione Consistoriali ne omittat ».

Ad 3 et 4 ■*: « Competentem esse Sacran Congregationem Consistorialem ».

IV. < Utrum concessio facultatis alienandi bona, quae spectant ad Seminaria dioecesana, pertineat ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus an ad Sacram Congregationem Concilii ».

Resp.: < Pertinere ad Sacran Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus ».

Quas responsiones. Ssmus D. N. Pius div. Pp. XI. in audientia diei 5. mensis decembris, anni 1922. Infrascripto Secretario concessa, approbare dignatus est.

Romae, die 7, mense decembri, anno 1922.—Fridericus Cattani Amadori. *a Secretis.*

MAROTO In CpR 4 (1923) 206-209; REGATILLO n. H923)344^Г 3 П923) 12 I4; ME 35 d»»») 80-61: PrM 12

1922 DEC 12.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

Dubia circa conditionem superiorum maiorum tribuendam **PRIORIBUS CONVENTUALIBUS CONGREGATIONUM MONASTICARUM. ET CIRCA LITTERAS DIMISSORIAS AD ORDINES IN PRAEDICTIS MONASTERIIS**

Romae, 12 Decembris 1922

Reverendissime Pater, In Congregatione generali die 24 Novembris 1922, referente Eiho Cardinali Gasquet, Ponente, Enii Patres ad proposita dubia responderunt:

Ad I. Utrum priores conventuales monasterii sui juris» in Confoederatione Ordinis S. Benedicti, sint inter ‹ superiores majores » ad sensum C. J. C.?

c *Affirmative ».*

Ad II. Utrum domus religiosa, ad cujus familiam pertinet ordinandus (can. 965) sit monasterium, cui monachus per professionem affixus est; an potius illud sui ordinis coenobium, in quod monachus a suo abbate, saltem per majorem anni partem commoraturus, studiorum causa missus est. an tandem utrumque?

Et quatenus affirmative ad I partem, aut ad II partem.

‹ *Providebitur in III ».*

Ad III. An litterae dimissoriales pro ordinibus suscipiendis ad normam can. 965 possint a proprio abbate dirigi ad episcopum illius dioecesis, in qua sita est domus studiorum, quamvis sit diversa a dioecesi, in qua exstat monasterium professionis ordinandi?

‹ Consulendum Sanctissimo, ut concedere dignetur superiori majori immediato monasterii sui juris in Congregationibus Confoederatis Ordinis S. Benedicti facultatem. qua valeat dirigere litteras dimissoriales pro ordinando monacho professo sui monasterii ad episcopum loci, in quo ordinandum studiorum causa actu commoratur ».

Sanctissimus in audientia diei 25 Novembris 1922 adprobavit et facultatem, de qua ad dubium III. benigne concedere dignatus est.

Haec a me significanda erant Tuae Paternitati, cui fausta omnia adprecor a Domino atque permaneo addictissimus.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus Scrafini. 0. S. B.. *Secr.*

Prot. N. 2961 AOSB 28-34 (1920-26) 101.

1922 DEC I5.-SC S. OFF., DECR. AAS 15 (1923) 29

DAMNANTUR QUIDAM LIBRI AUCTORIS P. SANZ BORONAT

Emi ac Rmi Diii Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales in ordinario consessu habito feria IV. die 13 decembris 1922, praehabito DD. Consultorum voto. libros: *Elementos de Logica - Elementos de Pf-cologia - Elementos de Ética cientifica,* auctore P. Sanz Boronat, praedamnatos declararunt ad praescriptum canonis 1399, atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos esse decreverunt

Et insequenti feria V. die 14 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita. relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbavit et publicandam mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 15 decembris 1922—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Offidi Notarius.*

1922 DEC 15.-SC PROP. FIDE, LIT. CIRC. PART. ·

Circa media et subsidia adhibenda pro clero **INDIGENA INSTITUENDO**

fU.tne *ac Rev.me Domine,* Opus Pontificium S. Petri Apostoli pro Cion indigenae institutione, cum in dies. Del favente gratia, accrescit. Consilio Generali Admimstrationis, ut, quod ad se attinet, apud socios favorem etiam in dies ampliorem sibi conciliet, imprimis opportunum visum est. conditiones, ne memoria labantur, erga benefactores iterum statuere et R. P. D. *Episcopos ct Apostoticos Vicarios,* enixe rogare ut ad eas adimplendas opus suum praestare velint.

Sunt autem conditiones de quibus hic agitur duplicis genens, quae nempe magis ad ipsos clericos spectant et quae potius iis qui clericis instruendis et educandis praesunt. committuntur.

Ad clericos Indigenas ipsos spectat:

1) Ut quotidie per annos praeparativos ad munus sacerdotale aliquas preces pro benefactoribus effundant.

2) Ut benefactoribus suis quotannis epistolam scribant. Haec epistola, lingua europaea seu ad minus latina conscribenda. mittenda est Romam ad ** Consiglio Generale del-1'Opera Pontificia di S. P:ctro, Palazzo di Propaganda. Piazza di Spagna. 48. Roma. G ~. nisi aliter expresse statuatur in casibus particularibus. Numquam vero directe ad benefactores scribant Seminaristae.

3» Ut in/τα *mensem* post acceptum sacerdotium ter iuxta intentionem benefactorum sacrum faciant.

4) Ut, vita *sacerdotali durante* semel in anno iuxta intentionem corumdem benefactorum unam missam celebrent.

5) Ut ii, qui tantummodo contributionibus annuis usque ad susceptum sacerdotium fruuntur. post acceptum nuntium de benefactoris obitu quinque Missas in eius animae suffragium dicant.

Quae autem magis Us. qui clero indigenae educando praesunt, committuntur, haec sunt:

1) Ut ad praedictas conditiones rite observandas sedulo animum attendere velint:

2) Ut de nomine ct imcplne luce graphice impressa (vulgo photographia) Seminaristae indigenae, non quidem ad ipsum directe benefactorem, sed potius ad sedem principalem Operis, sive pro casibus speciatim indicandis ad directorem nationalem. quamprimum post acceptum nuntium de eius electione, mittendis curent.

3) Ut denique de mutato ex quacumque sive obitus, sive completi curriculi studiorum, sive regressus a Seminario. sive alia causa titulario beneficii, huic Consilio Generali nuntium faciant.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 15 decembris 1922.—Consilium Generale Operis Pontificii S. Petri Apostoli.

• Ordinariis Missionum: AOFM 42 (1923) 153-154.

1922 DEC 15.-SC KIT. INSTR. AAS 16 (1924) 171

PLURIUM DIOECESIUM

De **VEXILLIS IN ECCLESIA ADMITENDIS VEL BENEDICENDIS**

Postulantibus nonnullis locorum Rthis Ordinariis a Sacra Rituum Congregatione aliquam normam seu Instructionem circa vexilla in ecclesiis admittenda vcl benedicenda. Sacra Rituum Congregatio, audito etiam specialis Commissionis suffragio, rescribendum censuit: Ad mentem ».

Mens est: « Quando insignia seu vexilla non pertineant ad Societates religioni catholicae manifeste
c contrarias, nec reprobata sint harum statuta, neque ipsa insignia seu vexilla aliquod emblema de se vetitum ac reprobatum praescierant, in ecclesiis admitti
‹ possunt. Quum vero in favorem et obsequium eius-
dem religionis catholicae pacifice postuletur supra-
« dictorum insignium seu vexillorum benedictio, haec concedi potest, adhibita formula Ritualis *Romani ».* Atque ita rescripsit. Die 15 decembris 1922.

Hanc peculiarem Instructionem, ut ipsa cunctis locorum Ordinariis innotescat, Sacra eadem Congregatio evulgandam duxit, die 26 martii 1924.—A Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. EL 33 (1924) 102-103; ME 36 (1924) 23-24. PrM 13 (1924) 114-116.

1922 DEC 24.-SC SACR-. INDULTUM. PART.·

Facultas dicendi missam durante itinere maritimo, nonnullis cautelis observatis

Ex audientia SS.mi. 24 dec. *1322. - SS.* D. N Plus Pp. XI. audita relatione infrascrlpti RR. DD. Secretarii

S. C de Sacramentis, suprascriptis oratoris precibus benigne annuere dignatus est durante enuntiato itinere maritimo, dummodo locus ad Missae celebrationem delectus, nihil indecens aut indecorum prae se ferat, mare sit adeo tranquillum ut quodeumque absit periculum effusionis sacrarum specierum e calice et adhibeantur necessariae cautelae ut haberi possit minister seu inserviens missae—M. Card Lega, *Praef.* A. Capotosti, Ep. The., *Secr.*

• PrM 12 (1923) 42.

1922 DEC 30.-SC REL. RESP. AAS 15 (1923) 156-158

DE PROFESSIONE RELIGIOSA in articulo **MORTIS NOVOTIS VEL POSTULANTIBUS PERMISSA**

Iam inde a Codicis promulgatione dubium exortum est: « An decretum quod incipit *Spirituali consolationi,* « a Sacra Congregatione de Religiosis editum sub die 10 c septembris 1912 (AAS 4 (1912) 589-590], adhuc vi- « geat › praecipue cum in Codice iuris canonici nulla mentio de professione In articulo mortis fiat. Cumque instantissime ab hac Sacra Congregatione peteretur, tam in particularibus casibus, quam in novis Constitutionibus condendis, ut facultas per supradictum decretum concessa renovaretur, res definienda visa est

Quapropter, plurium Consultorum praerequisito voto. Emi Patres Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, in Plenariis comitiis ad Vaticanum habitis die 29 decembris 1922, re mature perpensa, ad propositum dubium respondendum consuerunt: ‹ *Affirmative,* at declarandum, si ita SSmo ‹ placuerit, quod facultas recipiendi professionem, de ‹ qua in n. 2 decreti, praeter Superiorem monasterii aut ‹ domus novitiatus vel probandatus, intelligatur com- « petere etiam ad respectlvos Superiores maiores iuxta c Constitutiones, et ad praedictorum omnium delega- ‹ tos ›.

Quam sententiam SSrnus D. N. Papa div. Prov. Pius XI. in audientia habita ab infrascripto P. Abbate Secretario die 30 decembris ejusdem anni, in omnibus
157 approbavit et publici iuris fieri mandavit./

Opportunum autem visum est praedicti decreti dispositiones ad sensum resolutionis Emorum Patrum accommodatas, in memoriam revocare eum in finem ut tam benigna Sedis Apostolicae concessio omnibus intéresse habentibus prodesse valeat.

Illae autem sunt tenoris sequentis:1

In quocumque Ordine, vel quavis Congregatione aut Societate religiosa, vel monasterio sive virorum sive mulierum, vel etiam in Institutis in quibus, quamvis vota non emittantur, in communi tamen vita agitur, more Religiosorum, liceat exinde Novitios seu Probandos, qui medici iudicio graviter aegrotent, adeo ut b mortis articulo constituti existimentur, ad professionem vel consecrationem aut promissionem iuxta propriaj Regulas seu Constitutiones admittere, quamvis tempo· novitiatus vel probationis nondum expleverint

Attamen, ut novitii seu probandi ad supradictam professionem aut consecrationem aut promissionem admitti queant, oportet:

1. Ut novitiatum seu probationem canonice incepe-rint

2. Superior qui Novitium seu Probandum ad professionem vel consecrationem aut promissionem admittit praeter Superiores Majores respectlvos, quibus ei praescripto Constitutionum competit, esse possit etiam ille qui monasterium, vel novitiatus aut probandatus domum actu regat, aut praed.ctorum Superiorum delegatus.

3. Formula professionis vel consecrationis aut promissionis sit eadem quae in Instituto extra casum aegritudinis in usu est: et vota, si nuncupentur, sine temporis determinatione aut perpetuitate pronuntientur.

4. Qui huiusmodi professionem, consecrationem vd promissionem emiserit, particeps erit omnium omnino indulgentiarum, suffragiorum et gratiarum, quae Religiosi vere professi in eodem Instituto decedentes consequuntur. eidem autem plenaria peccatorum suorum indulgentia et remissio in forma lubilaei misericorditer in Domino conceditur.

5. Haec professio vel consecratio aut promissio, praeter gratias in praecedenti articulo enuntiatas, nullum omnino alium produci effectum.

Proinde:

.4) Si Novitius seu Probandus post huiusmodi professionem vel consecrationem aut promissionem intestatus decedat. Institutum nulla bona vel iura ad ipsum pertinentia sibi vindicare poterit;

Bf si convalescat anteauam tempus novitiatus seu probandatus exspiret, in eadem omnino conditione versetur ac si nullam professionem emisisset; idcoque: e) libere, si velit, ad sacculum redire poterit; et b) Su-. B periores illum dimittere valent; c) totum novitiatus seu probandatus tempus in singulis Institutis definitum, licet sit ultra annum, explere debet; *d)* hoc tempore expleto, si perseveret, nova professio seu consecratio vel promissio erit emittenda.

Declarat denique haec Sacra Congregatio, nihil obstare quominus praedictae dispositiones etiam in Constitutiones Ordinum et Congregationum inseri valeant si hoc Instituta ipsa postulent.

Romae, ex Sacra Congregatione de Religiosis, die 33 decembris 1922.—C. Caro. Laurenti. *Praef.* Maurus M Serafini. Ab. O. S. B.. *Secr.*

Adn. S. GOYENECHE ln CpR 4 (1923) 260-264; L-B. RAUS ln NrT 49 (1922) 468-476, IP 3 (1923) 77-78: ME 35 (1923} 133 134: PrM 12 (1923) 41-42. (IS9)-(162). Vide Infri LE 644 dec'areîionem SC de Rcllficsis circa titulum huiui rwponii.

1 Cfr. *Acta Apostolicae Sedis,* IV (1912), pag. 539 s.

ANNUS 1923

1923 IAN 6.-SC PROP. FIDE, MON. AAS 15 (1923) 77-80

1 - Monita circa pecuniam collectam et transmittendam ad Pontificium Opus a Propagatione Fidei. 2 - Constitutio **DUORUM CONSILIORUM CENTRALIUM PRO REGIONE** Canadensl 3 - Nominationes

L Iuxta monitum iam editum, sub finem vertentis menais ianuarii Praesides Consiliorum Natlonallum. vel. ubi Consilia Nationalia nondum sunt constituta. Moderatores Dioecesani aliive. qui Operi a Propagatione Fidei incumbunt, notitias mittent ad Consilium Superius Generale de pecunia collecta pro Missionibus. lamvero non abs rc videtur hic aliquid addere de modo disponendi dc ipsa pecunia, quum multipliciter fieri posse videatur.

Praemittendum quod generatim expedit immutatam servare pecuniae formam originariam, quin convertantur. ex. gr., *francs* vel *dollars* vel sterlings in libellas Italicas. quum huiusmodi conversiones, ut plurimum. π imminutionem aliquam pecuniae ipsius secum ferant

(Quam regulam, ad pecuniae formam quod attinet, sequetur ordinario ipsum Consilium Superius in subsidiis elargiendis, ratione simul habita nummorum, qui usuveniunt in variis Missionum locis).

Quibus positis, haec proponenda videntur:

a) Fas esto pecuniam collectam praesertim si sit copiosa, collocare apud unam vel plures Mensas nummularias, quibus fidere sit prudentium ac versatorum in re virorum. Tali autem ratione collocanda erit, ut Consilium Superius Generale possit semper et pro lubito de ipsa disponere. Quare sub iis nominibus erit collocanda, quae a Consilio Superiore determinabuntur, quorum authenticae subscriptiones simul erunt deponendae. Ordinario signaturae dabuntur Praesidis, Secretarii ct Arcarii, hac tamen lege, ut ex tribus duorum sufficiant subscriptiones pro disponendo de ipsa pecunia.

Ea vero inter tutissimas seligatur Mensa, quae domus habeat filiales vel. ut dicuntur, correspondentcs, in praecipuis orbis civitatibus, ita ut, ipsis mediantibus, facile sit pecuniam quocumque mittere pro adiuvandis Missionibus.

De summis ibidem collocatis continuo notitia danda est Consilio Superiori Generali, cui similiter tradendus est libellus schedularum (vulgo *chèques),* quarum ope ad Missiones mitti possint tum annuae subventiones, tum extraordinaria subsidia, si qua decernantur.

b) Alia methodus, quae praeferenda videtur quum exigua erit pecuniae collectae summa, est eam mittere ope schedulae nummariae (chèque), hac tamen adhibita cautione, ut ipsa solvenda sit in ipso loco, ubi est emissa: quum eo modo vitentur incommoda, quae, ut innuimus, ex conversione oriri possunt,

c) Restat demum et alia via. ut nempe pecunia ipsa Romam mittatur modo consueto: quo in casu hic Romae nobis solvetur in nummis Italicis ea quantitate, quae respondeat nummis originariis, ratione habita temporis in quo fit conversio.

II. Alterum fortasse monere iuvabit. Iis in nationibus. ubi nondum est constitutum Consilium Nationale, neque aliud iam exstat centrum aequipollens pro colligenda stipe, opportune remittant omnes Moderatori praecipuae Dioecesis regionis, qui unus Romam mittat.

III. Quum operationes, quibus deposita rite constituuntur, et transmittuntur tum subscriptiones, tum schedularum libellus, aliquid temporis requirant, enixe ii rogantur, qui primam methodum adhibeant, ut continuo id significent Secretario Generali, dum. hoc mense exeunte,/ notitias tradent de summis a se collectis et elargiendis, ita ut possibile sit de ipsis pecuniis disponere, quum, mense martio ineunte. annuae subventiones erunt definiendae et ad Missiones transmittendae.

IV. Quoad pecunias pro particularibus Missionibus vel pro piis Domibus missionalibus oblatas, non est neetsse quod Romam mittantur (nisi forsan facilior et tutior aliquando videatur transmissio per nos curanda). Rogantur tamen Consiliorum Praesides aliive Pontificii Operis Moderatores, ut notulam specialium huiusmodi oblationum seorsim nobiscum communicent, ut in summa totali inserantur: sunt enim subsidia in Missionum bonum, mediante Opere a Propagatione Fidei collata.

Ceterum iuxta mentem Sedis Apostolicae omnibus consulendum est ut. coilatis viribus, hoc Pontificium Opus a Propagatione Fidei in primis et ante omnia promoveant, cum ipsum ‹ non modo principem inter ‹ alia eiusmodi instituta obtineat locum, sed etiam pro‹ videnter videatur hominibus comparatum, ne diutius ‹ id prorogetur ac distineatur quod tam crebro Patrem, e divina institutione *formati,* efflagitamus: *Adveniat* « regnum *tuum* ». Quare est « ceteris anteferendum in‹ ceptis, quae omnibus quidem laudibus digna, peculia‹ re aliquid in hoc genere sibi propositum habeant ».'

Constitutio duorum consiliorum centralium
PRO REGIONE CANADENSI

Consilium Superius Generale, in consessu habito die 18 mensis decembris anni proxime elapsi, ratum habuit quod in regione Canadensi duo constituantur Concilia Centralia, *Orientale* nempe et *Occidentale.*

Consilium Centrale Orientale complectetur has dioeceses: Quebecen., Trifluvianen.. S. Germani. Gaspesien.. Chicoutimien., Nicoletan., Marianopolitan.. S. Hyacinthi.

' Ex epUtoIa Pii Pp. XL dato die XVII septembre MCMXXH idS R E Card Bourne *(Acta Ap. Sedis,* XIV, n. 15, pag. 546).

Sherbrooken., Campivallen.. Jolietten.. Montis Laurei. Halifaxien.. Antigonicen., Carolinopolitan.. Chatamen. et S. loannis in America, necnon Vicariatum Apostolicum S. Laurentii.

Consilium *Centrale Occidentale* vero has complectetur: Torontin., Hamiltonen., Londonen.. Kingstomen.. Peterboroughen^ Alexandrin, in Ontario, S. Mariae Ormen.. Ottavien.. Pcmbrooken., S. Bonifacii, Winmpegen.. Reginaten., Princip. Alberten.. Edmontonem. Calgarien^ Vancuverien, et Victoriae in insula Vancouver, necnon Vicariatum Apostolicum de Ontario septentrionali.'

Nominationes

Decreto diei 20 novembris, anni 1922 proxime elapsi, S. C. de Propaganda Fide renuntiavit Praesidem Consilii Nationalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei pro Germania D. Aloysium de Loewenstein Wertheim Rosenberg.

Datum Romae, ex Secretaria Pontificii Operis a Propagatione Fidei, die vi mensis ianuarii mcmxxiit.— Augustus Boudinhon, *Vice-praeses.* loseph Nogara, *Secr. Generalis.*

485

1923 IAN 13.-SC CONC. RESOL. AAS 17 (1925) 20-22

RIPANA

Servitii **CHORALIS CANONICI THEOLOGI**
13 ianuarii 1923

Species facti. - A Pontificia Commissione pro interpretatione authentica Codicis iuris canonici ad hanc S. Congregationem nuper transmittebatur haec petitio Rmi Ordinarii Ripani: c Cum Canonicus theologus ec« clesiae cathedralis Ripanae doceat sacras disciplinas « in Seminario interdioecesano iuxta canonem 400 5 3‹ et idcirco excusetur a choro amissis distributionibus « iuxta canonem 421, 1° - et morari debeat extra civi‹ tatem episcopalem, quaeritur: 1° An ratione indulti a ‹ praedicto canone 421 concessi eximatur ab onere heb« domadarii seu praecipue ab onere applicandi Missam ‹ conventualem. 2° An tempore feriarum scholastica« rum gaudeat eodem induito ».

Ad rem idem Episcopus, de ulterioribus informationibus rogatus, respondit ut sequitur. ‹ 1· Le Messe « conventual! in questo Capitolo Cattedrale non hanno ‹ un cespite particolare. ma sono a carico degli inve• stiti in forza della propria prebenda, secondo il tumo « ebdomadario: perô dal tumo vanno esenti i giubi« lati e gli indultarii, salvo speciali rescrittl, quali sono i ad es. quelli concessi ai maestri del Seminario, che. ‹ se li esimono dal servizio corale pro diebus et *horis,* ‹ non li esimono dall'onere di ebdomadario e quir.di c daU'obbligo della Messa conventualc. 2° Fuori del ‹ caso dei giubilato e dell'indultario. un canonico as‹ sente o per malattia o per altra ragione non va esente ‹ dalTufficlo di ebdomadario, ma per la Messa si fa ‹ rappresentare da un altro colla prestazione della ele« mosina congrua, mentre nel coro è rappresentato ‹ d'ufficio dal sotto-ebdomadario. 3° L'ultimo canonico « teologo. quando insegnava S. Scrittura nel Seminario. ‹ era esente dal servizio corale pro diebus ct *horis,* ma ‹ non dalTufficio di ebdomadario, e conseguentemente « dall'obbligo della Messa conventuale che ordinaria‹ mente soddisfaceva per *alium sibi benevisum.* Cosl « pavimenti, spiegando S. Scrittura in cattedrale nci ‹ giorni festivi, quel giorno si riteneva csente dal co« ro, ma provvedeva alia Messa conventuale. che gli « fosse spettata per turno. 4' Al presente, per concessione della S. Sede, il Capitolo è stato esonerato dal ‹ canto della Messa e dall'onere della applicazione per « tutti i/ giorni non festivL 5' La difficoltâ nel caso ‹ dell'attuale canonico teologo insvgnante teologia dom‹ matica nel Seminario interdiocesano, quantunque « prowisto di speciale retribuzione. consiste nella de‹ terminazione del canone da applicarsi: se il 421 5 1. ‹ n. 1, owero il 420. ┃ 1, n. 2. fatto il confronte· col « 400, 5 3. attesa insieme la necessaria assenza dalla ‹ Cattedrale per 1'anno scolastico ».

z\NiMAi>vrRsio?<ES. - Ex hac postrema Episcopi animndvtrsione. liquet quaestionem hanc lam diremptam profane in praecedenti Rapollen.. Servitu choralis. 9 iulii 1<C1 [LK369I

ubi resolutum fuerat canonicum theologum in casu lucrari fructus praebendae et distributiones quotidianas ad normam canonis 420. J 1. n. 2. quia *Jungitur munera suo,* supposito, prout erat in casu, quod doceret in Seminario interdioecesano de mandato Episcopi (c. 400. § 3): et proinde non teneri od aliquem sibi substituendum in lectione S. Scripturae (Cfr. Acta Apostohcae Sedis, XVI. p. 397).

Considerationibus ibidem enucleatis, praesertim sub cj. praestat addere egregiam confirmationem quae nuperrime accessit ex Litteris Apostolicis die f augusti 1922 ad Effium Praefectum S. C. de Seminariis et Universitatibus studiorum. datis, ubi circa Seminaria interdloecesana ieu regionalia, ad mentem quoque can. 1354, J 2. inter alia Summus Pontifex scribit: * reputent Episcopi - qued res est - suam *. cuiusque causam hic agi, et *Seminarium intcrdioccesa-* " num oel *regionale suarum cuiusque dioeccsvm Seminarii w maioris instar esse, ln* quo Ipsi *eadem iura eademque ~ officia singuli habent* " [LE 4431.

Cohaerenter, semper in eadem suppositione de exsistente mandato Episcopi, ad l dubium hic propositum respondendum videtur: *Affirmative,* quia Canonicus theologus excusatur *a choro* diebus quibus fungitur munere suo. Chorus autem comprehendit omnia officia divina quae in choro persolvuntur. Quare iure merito Relffenstuel, m tit. 4. lib. III. *Decr.,* n. 123) <cui consonat De HerdL *Praxis capitularis, cap.* 23, eadem cx illo exscribens) dicit: " Nota quod cano- " nici ex lusta causa absentes non teneantur relinquere M substitutum ac per hunc interim deservire, non obstante " immemorial! consuetudine, prout a S. Congr. Concilii de- ** claratum fuisse refert Garcias (De *beneficiis,* p. 3. c. 2. n. ' 152). Imo. ut Inquit Fagnanus (in c. Nulla, de concessione * praebendae, n. 73) ita miUies fuit resolutum. Siquidem " canonici solummodo tenentur per se deservire; atque uno " vel altero eorum ob iustam causam absente, sufficit di- " vina officia in ecclesia a ceteris colle"iallbus rite persol- " vi: haud obstante quod parochi legitime absentes, prop- • ter curam animarum ipsis incumbentem, teneantur re- 22 " linquere vicarium

Ad2« respondendum ridetur cum distinctione: vel hae feriae scholasticae non pertingunt ad tempus, ad quod se porrigunt feriae capitulare», et tunc diebus, quibus docet in Seminario. Canonicus theologus, in casu, lucratur fructus praebendae et distributiones, alio tempore lucratur tantum fructus praebendae: vel hae feriae superant ferias capitulare». et tunc tempore concesso feriis capitularibus lucratur fructus praebendae eosque tantum; reliquo tempore tenetur ad residentiam. Quare, etc.

Resolutio. — Die 13 ianuarii 1923. in plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii in Palatio Apostolico Vaticano habitis. Ejni Patres ad proposita dubia, nimirum:

I. An *canonicus theologus eximatur* ab *onere hebdomadarii et Missae conventualis, in casu.*

Et quatenus *affirmative;*

II. An idem *canonicus hac exemptione fruatur etiam tempore feriarum scholasticarum,* in casu;
respondendum mandarunt:

Ad l ®· *Affirmative,* sub conditione tamen tradendi Capitulo congruum stipendium pro Missa conventuali.

Ad Z·§· *Negative,* salvis peculiaribus induitis.

Factaque postmodum relatione Ssmo Dno Nostro Pio PP. XI in audientia infrascripto Subsecretario concessa. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno. *Subsecr.*

Ada. J. C. in NrT 52 (1925) 329-330; IP 5 (1925) 3-4. ME 37 (1925) 3436.

486

1923 IAN 19.-SC RITUUM, RESP. AAS 15 (1923) 80

Dubium circa versiculum « fidelium animae > FINÎTA HORA TERTIA ANTE MISSAM CONVENTUALEM

Hodiernus Decanus, una cum Capitulo cuiusdam ecclesiae Collertatae. a Sacra Rituum Congregatione reverenter petit eolutionem sequentis dubii liturgie!, nimirum:

** Utrum continuari possit usus in Capitulo praefatae w CoHcgiatae ecclesiae per plure» annos vigens, omittendi * versiculum Fidelium animae in fine Hnrae Tertiae, quan- ·· do post eam immediate canitur Missa Conventual!»? ".

Et Sacra eadem Congregatio, exquisito speciali» Commissionis suffragio, propontae quaestioni sedulo discussae ac perpensae, respondendum censuit:

- *Negative* iuxta Decretum n. 2366 Thelcsina 24 aprilis - 1742; ct serventur Rubricae Breviarii Romani, tum geny- - rales tit. XXX. η 3. tum peculiares In respective Horis * Canonicis ".

Atque ita rescripsit, declaravit et decrevit, dic 19 ianuiru 1923.—A. Card. \ko, Ep. Portuen. et S. Rutinae. S. *R C Prucj.* Alexander Verdc, Secr.

Adn. EL 37 (1923) 93

487

1923 IAN 23.-SC CONC. RESOL. AAS 15 (1923) 513-511

ROMANA et ALIARUM

Redemptionis canonum emphyteuticorum pro ecclesu

Die 23 ianuarii 1923

Quaestio. - Circa redemptionem seu affrancationcn canonum emphyteuticorum in favorem ecclesiae Codex iuris canonici, can. 1542, § 1. haec statuit: « In emphy- < teusi bonorum ecclesiasticorum emphyteuta nequit « canonem redimere sine licentia legitimi Superioris « ecclesiastici, de quo in can. 1532; quod si redemerit, « eam saltem pecuniae vim ecclesiae dare debet, quae « canoni respondeat ». Haec dispositio, ob rationis identitatem. applicanda videtur etiam redemptioni censuum aliarumque praestationum favore ecclesiae nec non legatorum liberationi.

Verum quaestio exorta est, utrum nempe emphyteuta seu debitor in huiusmodi redemptione peragenda tradere teneatur pecuniam numeratam vel saltem titulos publicos iuxta eorum valorem realem seu currentem, an tradere possit titulos publicos iuxta valorem nominalem seu legalem, dummodo ipsorum annuus reditus respondeat summae canonis. Dubio occassionem dat Imminutus valor titulorum publicorum, qui dum inscribuntur 100 libellarum, saepe emi possunt 70 et etiam minus. Lex enim civilis alicubi permittit ut debita pecuniaria solvantur moneta quae, cum dies advenit, legalem habet cursum, et plane secundum valorem nominalem. In pecunia quidem non corpora quis cogitat, sed quantitatem.

Hinc propositum est dubium: /In *Episcopus* vi canonis 1542 **i** *l permittere possit redemptionem canonun titulis publicis iuxta horum valorem nominalem.*

Antmadvtrsio. - In contractibus ct m etiam in materia ecclesiastica, iuxta canonem . { iura canonici, stari quidem potest iuri civili. Sed Episcopus nullatenus cogitur permittere talem redemptionem canonum. Canon enim 1542. verbo *saltem,* sinit ut plus quaeratur quam vis pecuniae quae canoni respondeat. Episcopus fraeterea. quasi tutor personae minoris, cui. vi canonis DO. f 2. aequiparatur ecclesia, huius utilitati prospicere debet. At vero solutio secundum valorem nomina/ietn imdi U ea quae praemissa sunt, est certe cum ecclesiae detrimento coniuncta.

Notandum denique quod, iuxta praxim huius Sacri? Congregationis, emphyteutae, redimenti canonem. prius imponi solebat onus solvendi aliquam summam in compensationem deterioris reditus, qui canoni subrogatur: in praesens vero, attenta imminutione valoris titulorum puW.cerum. imponi iam solet onus tradendi, ex toto vel saltem cx parte, differentiam inter valorem nominalem et realem eorumdem titulorum.

Quare, etc.

Resolutio. - Emi Patres Sacrae Congregationis Concilii, in plenario conventu diei 23 ianuarii 1923. ad propositum dubium respondendum consuerunt: *Negative,* si *valor nominalis* sit *superior calori rcali.*

Quam resolutionem, referente postridie infrascripto S. C. Secretario, SSmus D. N. Pius Pp. XI approbare et confirmare dignatus est.—B. Colombo. Secr.

Adn. I JANSSENS in N.-T 51 (1924) 55-56; IP 3 (1923) 179: ME 35 (1923) 297; PrM 12 (1923) 151-154.

488

1923 IAN 25.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.*

De novttiatu saeculiriza iorum an:s coorem qui dento ADMISSI SUNT

Rev.mo Padre. Mi pregio significare alla S. V. Revma che i religiosi secolarizzati prima d'andare in vigore ll nuovo Codice di Diritto Canonico, qualora ottengano di

essere riammessi nella religione, non debbano rinnovare il noviziato e la professione, giacchè con 1'indulto di secolarizzazione, che era solito conccdersi prima dei 19 maggio 1918, non venivano sciolti dai voti, ma soltanto venivano dispensati da quelle obbligazioni non compatibili coi nuovo loro stato, e rimanevano percià religiosi ed obbligati ad osservare i voti in quanto alia sostama.

Con sensi di perfetta stima mi confermo della P. V. Rcvjna Dcv.mo Vinc. La Puma, *Sottosegretario.*

• Procuratori G«ncr«ll O.F.M. Cop.: **AOMCap 41 (1925) 36. Ada. REGATILLO n. 321; AOMCop 41 (1925) 36-37.**

489

1923 IAN 26.-SC CONS. NOTIF. AAS 15 (1923) 112

Communicatio de commigrantibus ex italia
TESSERA ECCLESIASTICA MUNIENDIS

Expedit ut qui cx Italia in Américain aliasve regiones sive ad breve sive ad longum tempus commigrant, tessera aliqua ecclesiastica muniantur, in qua indicetur nomen, originis locus, quando et ubi baptismum et confirmationem receperint, et quinam sit praesens eorum status, utrum scilicet liberi sint, an coniugati, cum filiis vel non, an vidui.

Ita fiet ut peregrini tutius et facilius cognoscantur a parochis et ab Ordinariis locorum emigrationis, et commercium epistolarum pro variis vitae necessitatibus, plerumque tam necessarium, expeditius evadat

Quapropter Sacra haec Congregatio enixe commendat. ut peregrini seu emigrantes hac tessera ecclesiastica muniantur, eaque omnino gratis singulis tribuatur.

Rfni Italiae Ordinarii, sive ope parochorum, sive patronatuum qui de emigrantibus curam habent satagant ut praedicti peregrini seu emigrantes in posterum eadem praediti discedant; qui vero iam discesserint si possibile est. eadem instruantur, assumptis in hunc finem opportunis notitiis a Rmis Ordinariis aut a parochis loci commorationis.

Adiacet tesserae exemplar quod praeferendum pro sua simplicitate visum est.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 25 ianuarii 1923.—C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., *Secr.* Aloisius Sincero. *Adsessor.,'*

(Extrinsecus)

Tessera Ecclesiastica

dell'emigrante e pellegrino

3/omt:

Subséquentes adnotationes

Putrid:

(Jntrinsecus)

Tessera Ecclesiastica	Tessera Ecclesiastica
ba ricevuto il Battesimo il	*recepit Baptismum die*
tn_____	*ht .*
la Cresima il	*Confirmationem die*
tn__	*in*
Stato suo al diorno	*Status eius die*
Subsidnaho Parochi	*Revisio Ordinarii:*
Assoluîamente gratis	Gratis quocumque titulo

490

1923 IAN 26.-SC RITUUM. RESP. AAS 15 (1923) 123

DUBIUM

DE EVANGELIO IN FINE MISSAE QUAE CELEBRATUR CORAM SSMO SACRAMENTO SOLEMNITER EXFOSTTO

Sacrae Rituum Congregationi proposita fuit solvenda sequens quaestio;

" Utrum in Missa, quae celebratur coram Ssmo Eucha- " ristlae Sacramento solemnIter exposito et m qua Oratio " de SsÆo Sacran^nto iuxta Rubricas addenda est. sitne " ln fine legendum Evangelium ex Missa votiva dc Ssma " Eucharistiä, tamquam stricte proprium, an non? "

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, propositae quaestioni ita respondendum censuit.· " Neque ultimum Evangelium, sicut neque Praefatio, "erit ex Missa votiva Ssmi Sacramenti; Oratio enim in " casu non tenet locum Missae votivae impeditae ad men- " tem decreti 17 novembris 192X ad. I ".

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die 26 ianuarii 1923—A. Caro. Vico. Ep. Portuen et S. Rufinac, S. R. *C. Praef* Alexander Verde, *Secr.*

Acia Aptni. Sedis. XIV. n. 17, pog. 6S1. (LE ⅛).

EL 37 (1923) 99-100

491

1923 IAN 29.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Facultas utendi casula ex una parte coloris nigri, ex **ALTERA FLAVI, CETEROS COLORES UTURCICOS SUPPLENTE**

Preces - *Beatissime Pater, Fr.* Natalis Gubbels a Secretis Missionum O. F. M. ad Pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter implorat ut omnes praelati Ordinis Sacerdotes Missionibus addicti, qui visitationem suarum christianitatum peragunt atque proinde extra residentiam versantur, uti possint benigna concessione Patribus vulgo c Bianchi › facta die 18 Martii praet anni, utendi videlicet in celebratione Missae casula quae ex una parte nigrum colorem ex altera vero flavum, qui ceteros colores liturgicos substituit, gerat.

Rescr. - *Ex Audientia SSmi habita die 29 Ianuarii 1923* SSmus Dominus Noster Divina Providentia Pius Papa XI, referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, benigne adnuere dignatus est pro gratia iuxta preces; servatis servandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die et anno praedictis.—Franciscus Marchctti-Selvaggiani. Archiepisc. Seleuclen., *Secr.*

• **OrdJnl Fretn—i Minorum: AOFM 42 (1923) 78.**

492

1923 FEB 10.-SC CONC. RESOL. /VAS 15 (1923) 154-156

RATISBONEN.

Dufxli seu **MENSURAE INTER UNIVERSITATUM STUDIOSOS**

10 februarii 1923

Quaestio. - Ordinarius Ratisbonen.. his litteris ad Sanctam Sedem miss's. sequentis cubii solutionem petiit: « Sacra Congregatio Concilii, resolutione die 9 augusti ‹ 1890 ad Episcopum Wratislaviensem data [CICF n. ‹ 4231], duella, ut fere his temporibus inter Universi- ‹ tatum studiosos committuntur et « mensurae » di- « cuntur, non ludis temerariis vel exercitationibus, sed « veris duellis accensult. Ita controversia in Germania « diu agitata iam finita videbatur, et unanimiter censu- ‹ ram Constitutione Apostolicae *Sedis* n. 17 [diei 12 « oct. 1809- CICF n. 5521 statutam etiam cos incurrisse ‹ judicabatur, qui monomachiam sub specie menaurae « patraverant

‹ At post promulgationem Codicis iuris canonici re- ‹ diit dissensio inter canonlstas, imo ipsas inter curias 155 ‹ episcopales. Alii nempe verbum « duel/lum » can. 2351 ‹ interpretantur iuxta supra laudatam resolutionem Sa- • erae Congregationis Concilii, alii strictissime intel- « ligunt. proindeque si agatur de « mensuri », vel « iuxta axioma « odiosa sunt restringenda » censurae « existentiam omnino negant, vel saltem, nixi canone « 2245, 4, reservationem non agnoscunt.

• Varia variorum sacerdotum sententia et praxis non « solum adolescentium animos perturbat, sed etiam di- « sciplinam ecclesiasticam ludibrii periculo exponere ‹ videtur.

c Quare humillime petitur solutio quaestionis:

• An resolutio Sacrae Congregationis Concilii dat ia « Wratislavien.. /rrepulariratu, diei 9 augusti 1890. ho- ‹ diedum vigeat, in casu ».

Animadvoimones. - Resolutio dc qua in praemissis rttpse data fuit ab H. S. C. occasione cuiusdam dubii proposai ab Ordinario Wratislavicn.. qui anno 1890 retulit quod nonnulli clerici in Seminario dioecesano degentes, cum antea :n universitate Wratislavien. studiis vacassent. duellorum, ea ratione et forma quae describebantur, i. e. cum periculo dumtaxat vulneris, initorum. vel actores vel complices exratennL Cum igitur dc iisdem od sacram tonsuram ct Ordines admittendis ageretur, dubitari coepit an et quanam irregularilate irretiti essent, utrum videlicet cx defectu famae an ex defectu lenitatis, cum irregularitas ex hotaia· dio. cessante periculo mortis vel mutilation! manifesto a casu exsularet. Itaque propositum fuit dubium: " An. a " quibus et ex quonam titulo irregularitas contrahatur. " quando duellum ea ratione committitur, quo his tempo- - ribus inter Germaniae Universitatis alumnos (ieri «olet Ln " casu ". Et in comitiis dic 9 augusti 1890 Sacra Congr. Concilii rescripsit: *Affirmative. a ducllantibus* eorunxqtc petrinis, ex *infamia iuris.*

Nunc ab Ordinario Ratisbonen. quaeritur: *An haec resolutio Sacrae Congr. Concilii adhuc valeat.* Videtur, equidem. respondendum nihil per Codicem iuris canonici esse de valore resolutionis Sacrae Congregationis Concilii 9 augusti 1390 detractum.

Et res indubia exsistit consideranti quod nihil hac m re Codex innovavit de vetere disciplina, multoque minus novam definitionem criminis duelli dedit: quin imo eadem usurpavit verba, quibus Const. *Apostolicac Sedis* usa est ad duellantes eorumque patrinos poena plectendos. Ita sane canon 2351: " duellum perpetrantes aut simpliciter ad ICud " provocantes vel ipsum acceptantes vel Quamlibet operam " vel favorem praebentes, necnon de industria spectantes " illudquc permittentes vel quantum in ipsis est non prohi- " bentes. cuiusque dignitatis sint, subsunt ". etc. In ConsL *Apostolicae Sedis* unice verbum " etsi regiae " adieclum est aliis/ " cuiuscumque dignitatis ", sed in ceteris iuris dispo- ix sitio In nullo discrepat a canone citato. Quare, etc.

Resolutio. - Porro Emi Sacrae Congregationis Concilii Patres in plenariis comitiis die 10 februarii 1923 in Palatio Apostolico Vaticano habitis, ad suprascriptum dubium respondendum censuere: *Affirmative.*

Quam resolutionem, referente postmodum infrascripto Sacrae Congregationis Secretario Ssmus Dnus Noster Pius PP. XI approbare et confirmare dignatus est—B. Colombo. *Secr.*

Adn. 1P 3 (1923) 75-77; ME 35 (1923) 138-139; PrM 13 (1924) (131)-(195).

493

1923 FEB 10.-SC CONC. RESOL. AAS 15 (1923) 544-549

UTI N EN.

Collationis mansionariatuum. *Die 10 februarii 1323*

Species facti. - In Capitulo metropolitano Utinensi sex exstant mansionariatus. ad quos nominandi ius Capitulares hucusque pacifice exercuere. Cum vero Archiepiscopus, post vulgatum iuris canonici Codicem. Capitulum Invitaret ad exhibendam, ex mente can. 403, *legem fundationis,* cuius vi dumtaxat praedictum ius in posterum quoque exercere idem Capitulum valeret, quaedam documenta exhibita sunt super quorum interpretatione hodierna vertit controversia. Dum videlicet Archicpiscopus retinet inde erui dumtaxat modum quemdam erectionis, seu potius immutationis praeexsistentium beneficiorum, adeo ut nominandi ius ex mera concessione seu privilegio repetendum foret. Capitulum c contrario arbitratur se demonstrasse veram ct propriam dolationem ex sui bonis, a Summo Pontifice Innoccntlo IV mere ratam habitam, unde pleno iure derivare contendit titulum fundationis super quo nominandi ius adhuc consisteret Re itaque delata ad Sa-

cram Concilii Congregationem et causa plenius instructa. exquisitum fuit de more votum Consultoris quod ex integro referre praestat.

Votum Coxsuvtomis. - Ad controversiam qued attinet inter Archieplscopum Utinenscm ortam et Capitulum cathédrale. duo sunt naviter perpendenda, ut eiusdem solutio liquido pateat. Scilicet. Γ quomodo sit intclligendus can. 433: - utrum in casu, de quo agitur, exsistat necne lex fundationis, cx qua Capitulo ius eligendi sive nominandi seu praesentandi mansionarios competat.

L Quomodo sit intelligcndus can. *403.* Imprimis certissimum est. vocem *conferre* intelligendnrn esse dc collatione Ubera, tum quia in iure antiquo probe distinguebatur institutio sive collatio *necessaria* a collatione libera (cf. Decret Greg. IX. lib. Ill, tit. 7. de institutionibus; Decret. Bonif. VIH. lib. III. tit. 6. dc institutionibus; Cone. Trid.. scss. VII. cap. 13. de ref., scss. XXV, cap. 9. *de ref.;* Schmalzgruobcr. Itu eccL untv., lib. HI. tit. 7. n. 1 ss.; Leutenlus, *Forum be-*
545 *kcflciale.* part 2. q. 169; Riganti. *Comment./* in *reg. Conceit. Apart,* Reg. 35. 36 n. 4 ss.; Rciffenstuel. lus *can. univ.,* lib. Ill, tit 7. n. 2 ss.; Weraz, *Jus Decretalium,* II. nn. 336. 442. etc.», ideoque ad normam cc. 6. ² ³ 4' et 18, recedendum non est ab huiusmodi vocabuli acceptione, nisi legislator expresse alio sensu vocem usurpet; tum quia reapse Codex quoties collationem *necessariam* significare Intendit, *numquam* utitur verbo dumtaxat *conferre,* sine addito, sed utitur semper verbis institutione *necessaria,* v. g. in canonibus 148, 1«. 332. 1447. 1466.

Finis can. 403 est. ut ExciesLa plenam ct omnimodam libertatem acquirat, quoad fieri possit, in beneficiis Capitulorum cathcdralium et collegialium conferendis. Quae profecto libertas ad rectum dioecesis regimen et supremum animarum bonum maxime confert. Mens legislatoris hac de re manifesto liquet cx aliis quoque canonibus, v. g. ex cc. 455.1450. 1451.

Can. 403 reprobat contrariam quamcumque consuetudinem et revocat quedeumque contrarium privilegium sive indultum etiam ApostoUcum. *legem* tantum *fundationis* integram servans. Itaque, sublato quovis alio titulo sive consuetudinis sive privilegii, hodie ex ciL can. 403 viget dumtaxat ius nominandi sive praesentandi seu ius patronatus quod α *lege fundationis* ortum ducit. 1. e. ius qued in huiusmodi lege tanquam fundamento nititur atque ex ea subsistit Cf. S. C. C. in Barulen.. Collationis *canonicatuurr,* 12 nov. 1921 et 10 iun. 1922 [LE 422]; Utincn.. *Collationis paroeciae,* 19 febr. 1921 [LE 333] *)Acta Apost. Sedis,* XIV, p. 459 ss.. 551 ss.)

Ratio autem, cur legislator expresse conservatum voluerit ius nominandi seu praesentandi, in *lege fundationis* contentum, haec est: 1' agitur in casu de iure *quaesito,* quod summa reverentia, quantum fieri potest, integre servatur: hinc regula ¹8 Cancell. AposL. de *non tollendo ius* çuoeâtum, et praescriptum can. 4 (cf. Riganti, op. cit.. Reg. 1B.ıı 1 ss.: Schmalzer.. lib. III. tit. 14. n. 3 ss.. tiL 38. n. 247 s.; De Lugo. *Dc tustitia ct iure,* disp. 1. n. 2 ss., disp. 23. n. 14; Cappello. *I diritti c i privilegi* tollerati o concessi *dolia Santa Sede,* etc., p. 65); 2· agitur, saltem plerumque, de voluntate fundatoris, quae ita sancte ct religiose, quoad fieri posst, servanda est. ut eiusdem reductio, mederatio, commutatio Sedi Apostolicac reservetur (cf. cc. 1517. 1551; e. 14, c. XVI. q. I; Cone. Trid . sess XXII, cap. 6, dc *rcf.;* S. C C. in Venusina. 15 nav. 1704 [CICF n_ 3026]; Asten_ 19 nov. 1718) [CICF n. 31761

Porro quid est 1er *fundationis,* dc qua loquitur can. 4Ù3? Sedulo animadvertendum est. idem non esse *fundare* benefidum et eripere ceu constituere, licet nen raro hae v c ob necessarium intimumque nexum, promiscue usurpantur. *Fundatio* beneficii est donatio scu concessio bonorum facta a pia quadam persona physica vel morali, ut ex iis umquam cx dote beneficium constituatur, seu est ipsa
$46 dotatu» beneficii. Erectio,/ contra, est actus competentis auctoritatis ecclesiasticae, quo beneficium ex dote praefinita canonice, 1. c. qua ens iujrtdicum, constituitur, seu «t canonica beneficii constitutio facta a legitimo Superiore ecclesiastico. Cf. Lotterius. Dc *re beneficiaria, lib. I, q. X). n. 4* se.; Lcurcmus. 1. c., q. 35. n. 3; Reiffenst.. Rb. III. üt 5, I 4. η. 23 ss.: Pitonius, *De controversiis patronorum,* alteg. 54. n. 30. alleg. 60. n. 4: Fagnanus. *Comment,* in *Decret. Grcgoril IX,* in cap. Cum *in cur.ctis* (7, de elect.), n. 70 ss.

Quae canonica constitutio seu erectio ad essentiam beneficii proprie dicti omnino requiritur, ita quidem ut sine ea verum beneficium ecclesiasticum ne concipi quidem posât. cum nequaquam sufficiat ad personae moralis sive entis iundicl constitutionem, prout est beneficium, privata fundatoris voluntas aut dotis constitutio, sed prorsus necessarius sil competentis auctoritatis ecclesiasticae interventus. Cf. c. 33. 6. X. *dc ecclesiis aedificandis,* etc.. Ill, 48; Cone. Trid.. sess. XXI. rap. 4. *de rcf.;* sess. XXIV. cap. 13» dc *ref.;* can. 99. 100. 1409. 1414.

Unde *fundatio,* proprio sensu accepta, sine *bonorum doteront mu* dotis *constitutione haben nequit, imo nec supponi potest;* idecque nullatenus confundenda est cum canonica beneficii erectione, uti aperto liquet cx constanti iurispradentia huius S. Congregationis, ex gr. in caus. Vilen.. 7 apriL et 23 lun. 1753. et in caus. Montis Falisci, nov. 1784. Cf. Pallottini. Collectio, tom. Ill, v. *Beneficia,* i XII. n. 100 ss. Idque communi DD. sententia confirmatur.

Duplici vero sensu - quod tamen ad controversiam hanc dinmendam parum refert - tum in textibus iuris can. *ICIT. c.* 30, C. XVI, q. 2; c. 23. X. *dc iure patronatus,* III. 33; c. 16. X. *dc censibus, exactionibus,* etc.. III. 39; cc. 1417. J 1. 1490, 1494, etc.), tum passim ab AA. (cfr. Reiffenst.. L c.. I 5, n. 6; Leurenius. 1. c,, q. 32. n. 7; Lotterius, L c., q. 15. n. 3 ss). *lex fundationis* accipi solet. Interdum ea omnia universlm designat, quae in tabulis fundationis continentur, interdum designat complexum *conditionum,* quas fundator in actu fundationis apposuit. Fundatori enim integrum est. de consensu Episcopi seu legitimi Superioris ecclesiastici, conditiones apponere etiam iuri contrarias, dummodo nec turpes sint, nec alias a iure improbatae, nec substantiae beneficii repugnantes. Cf. c. 30. C. XVI. q. 2; c. 23, X. *dc iure patronatus,* III. 38; S. C. C. in Sarsinaten. 27 nov. 1649 (CICF n. 2703]; Taurincn., 14 mart. 1722 [CICF n. 3241]; Firmana. 9 et 30 aug. 1732 [CICF n. 3395]; Gerundln.. 14 dec. 1771, 11 Ian. 1772 [CICF n. 3781],

Quae disciplina expresse confirmatur in Codice lean. 1417, J 1). Huiusmodi vero conditiones, ubi appositae fuerint. pro *lege* esse habendas, nec eisdem derogandum, apertis verbis decreverunt Patres Tridentini/ (Sess. XXV. cap 547
5. de *ref.l* et pluries declaravit haec S. Congregatio, v. g. ln Tudertina. 12 feb.. 12 mart. 1728; in Salutiarum. 3 sept. 1710 [CICF n. 35101; in Montis Falisci. 21 aug. (CICF n. L841). 27 nov. 1764 [CICF n. 3843). etc. Quod Codex diserte confirmât (can. 1417. 5 2). Voluntas enim funditoris, ut supra dictum fuit, integre servanda est. quoad fieri possit. i. e. nisi necessitas aliud exigat

Ex hucusoue dictis sequitur: Γ ius nominandi seu praesentandi ad beneficia et canicatus in ecclesiis cathedralibus et collegiatis, hodie perspecto can. 403. vigere tantummodo *cx lege fundationis,* L c. si et *ouatenus* lex fundationis huiusmedi ius concedat; - 2· fundationem autem non haberi. nisi bonorum donatio scu dotis constitutio facta fuerit. ³ consequenter, praefatum fus eatenus alicui competere. quatenus ipse beneficium vere dotaverit.

II. *Utrum* in *casu, de quo agitur, exsistat necne lex fundationis, cx qua Capitulo ius eligendi sive nominandi seu praesentandi mansionarios competat.*

Negative omnino respondendum est. Sane:

1· In Bulla Innocenti! IV, 20 dec. 1245 [E. Botctn, Les *Registres d'Innocent IV,* η. 733], qua mansionariatus eriguntur. de quibus praecise haec controversia exsistit inter Capitulum cathédrale et Archlepiscapum Utincnsem. legitur: ⁂ Cum igitur, sicut cx parte vestra fuit propositum " coram Nobis, ad augmentandum cultum divini Nominis ⁂ deliberatione provida duxeritis statuendum ut ln ecclesia vestra duodecim *mansionaril,* videlicet quatuor pre- " sbyteri. ct tot diaconi ac totidem suhdiaconl ad ser- w viendum continue in ordinibus suis ia ipsa, sex ei» M *praebendis de* iis quae sunt in statuto ac per Sedem " Apastolicam confirmato numero a»içmatis..

Itaque certo constat, mansionariatus fuisse constitutos ex praebendi» canonical!bus. Unde Capitulum nequaquam *fundator* exsistit, cum nihil reapse de suis bonis tradiderit, puta ex massa capitulari, seu dolem nullatenus constituent, igitur deficiente dotatione, ius nominar.di seu praesenUndi. quod ex fundatione obvenit, non exsistit, ut palam est. Sane ad huiusmedi ius acquirendum, satis non est. ut Capitulum consentiat in unionem sive transformationem beneficiorum. sed omnino requiritur, ut *de suis bonis,* seu de massa capitulari aut alias, *dotem constituat;* secus inquam. fundatio prorsus abest Ita omnes DD.. fecundum notum adagium Glossae: " Patronum faciunt *dos.* aedifi- " catlo. fundus *Cf. De* Luca, *De lurepatronatus.* disc. 2. n. 17. disc. 65. n. 15: Schmalzgr., 1. c.. n. 52 ss: Viviant *Praxis iuris patronatus acquirendi, etc.,* lib. Π. cap. 5. n. 2 ss.: Lotterius. L c. n_ fl: Ferraris, Btblfoteea, etc., v. *Beneficium,* art 2. n. 9: Lambertini» Tract, de ture patronatus. Ub. I. part. I. q. 2, art 3; Reiffenst, lib. III. tit 23. n. 3 ss Quod valet non modo de iure patronatus./ verum etiam de Iure nominandi seu prasentandt. quod, praecisione facta *j* ture patronatus, item ex titulo fundationis, in aliquo casu particulari oritur. Puto, si fundator expresse renunciet iuri patronatus, sibi tamen reservet in perpetuum vel ad tempus lus nominandi seu praesentandi clericum ad beneficium vacans: ouod certe iure antiquo, aliter ac ture novo, fieri poterat, dc consensu legitimi Superioris ecclesiastici. In utroque casu valet profecto eadem regula, quia unus atque idem est titulus sive fundamentum praefati luris, scii, fundatio.

Unde si ab initio Capitulum obtinuit ius eligendi rive nominandi seu praesentandi mansionarios. hoc non ex titulo fundationis acquisivit. sed ex mero *privilegio,* quod legislator expresse revocavit (can. 403).

² Ex Bulla Patriarchae Aquileiensis Card. Scaramp!-.Mazzarotta. 12 april. 1460, quam Capitulum in sui tavorem allegat, nihil profecto eruitur, quod traditae conclusioni adversetur. imo potius contrarium Siquidem: a> Ne ullum verbum quidem est in hac Bulla de iure Capituli nominandi seu praesentandi: sermo est dc institutione manstanariorum. quae, cum aliis iuribus. dicitur ad Capitulum pertinere. Porro institutio, proprie sumpta, necessario exigit praesentationem, et quidem ao alio factum; unde si tunc temporis, dato ct non concesso. Capitulo erat »us canonice instituendi mansionarios. *ad* alios profecto spectabat lus eosdem nominandi seu praesentandi. Dato inquam et non concesso, qmn. perspecto tenore totius Bullae, apparet vocem institutionis non esse proprio, L e. stricto sensu accipiendam. - b) Agitur ln casu de coneeratone facta ab ipso Patriarcha, uti patet cx verbis Bullae: " Mansionanorum ⁂ autem dictae Ecclesiae Aquilelcn. m1 ipsum Capitulum " institutionem pertinere poJumus ", Porro hanc potestatem - sive intelligatur de canonica institutione proprie

dicta, sive de lure nominandi scu praesentandi - hodie, iure quo regimur, non ampbus exsistere, ex dictu indubitatum est. cum ex titulo *merae concessionis* sive privilegii, non autem ex lege fundationis, originem duxerit.

3 Bulla Benedicti XIV. 19 ian. 1753. [Borm. XIV Bvllarivm L 3 p. 'I0 - 491. a Capitulo item in sui favorem allegata, manifeste excludit titulum fundationis luculenterque ostendit agi *dc privilegio apostolico.* Hic Pontifex suppressit Ecclesiam patriarchalem Aquileiensem. et Ecclesiam collegiatam S. M Maioris in archiepiscopalem Ecclesiam Utinensem erexit, huius Capitulo concedens M ius " eligendi libere mansionarios et cappellanos. quo pnus po- " nebantur Capitulum et canonici praefatae patriarchalis " Ecclesiae, per Nos, ut praefertur, suppressae et extln- • ctae . ". Nullum dubium, ut liquet cx his verbis, quin agatur de mero privilegio seu induito apostolico. Atqui a
519 Codice hoc revocatum fuit (cn. 403)./

Itaque, omnibus mature perpensis, concludendum, ad Capitulum cathédrale Utincnse hodie non spectare lus eligendi sive nominandi seu praesentandi mansionarios. sed Archiepiscopo. audito Capitulo, competere liberam collationem mansionanatuum. ad normam canon. 403.

Quare, etc.

Resolutio. - Porro, in plenariis Sacrae Congregationis Concilii comitiis, in Palatio Apostolico Vaticano habilis die 10 februarii 1923, proposito dubio: An *Capitulo cathedrali Utinensi post Codicem iuris canonici adhuc competat* ius eligendi *scu nominandi mansionarios in casu,* Emi ac Rmi Patres respondendum censuerunt: *Negative.*

Facta postmodum de praemissis Ssmo Domino Nostro Pio PP. XI relatione per infrascriptum S. C. Subsecretarium. Ssmus datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est.—I. Bruno. *Subsecr.*

Adn. IP 3 (1923) 182. ME 35 (1923) 322-324.

494

1923 FEB 16.-SC PROP. FIDE. INDULT. PART

Facultas promovendi ad ordines sacros cum solis utteris **TESTIMONIALIBUS ABSQUE DIMISSORIAUBUS**

Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando, utendo facultatibus sibi specialiter a Summo Pontifice Pio Div. Prov. Pp. XI impertitis, Revmo P. Superiori Generali Societatis Lugdunensis pro missionibus Africae benigne induisît, ad quinquennium, ut alumnos dictae Societati perpetuo adseriptos. qui per tempus statutum in Codice I. C. can. 976 Sacrae Theologiae studio vacaverint, dummodo sint aetatis legitimae, alias idonei, ac Missionibus Africae destinati, praesentari possint pro sacris ordinibus suscipiendis usque ad presbyteratum inclusive. Reverendissimis Ordinariis in quorum dioecesibus praelaudata Societas domum studiorum pro alumnis babet, absque dimissorialibus litteris, non vero absque testimonialibus litteris proprii Ordinarii, « titulo Missionis », edicto iuramento quo spondeant, ad instar Pontificiorum Collegiorum, praedictis Missionibus se perpetuo inservituros, extra tempora legitima, non servatis interstitiis, atque etiam omissis, si necesse sit, ante ordinationem consuetis publicationibus, servatis tamen in reliquo iure servandis, praesertim quoad Episcopos in propriis eorum dioecesibus. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex aedibus praedictae S. C. die 16 februarii 1923—Franciscos Marchetti-Selvaggianl, Archiepiscopus Selcucen.. Sccr.

• Prot. N. 257·23. Ex Arthiwio Societatis Missionum ad AIros: Entr. No. 29599.

495

1923 FEB 21.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.'

Superioribus maioribus o. p. datur facultas commutandi **OFFICIUM DIVINUM SUBDITIS PROPRIIS**

Preces - *Beatissimo Padre,* Il Procuratore Generale dei Domenicani prostrato al bacio dei S. Piede espone quanto segue:

Dal giorno che è giunto nelle varie provincie del-FOrdine il Calendario, ossia *YOrdo* divini *officii* recitandi ed il supplemento al Breviario, secondo le nonne della riforma di S. S. Pio X. che per l'Ordine dei Predicatori andrà in vigore 11 primo di gennaio 1923. pervengono a questa Procura una quantité di suppliche per commutazione delTuificfo divino, conoscendo le dûficoltà che porta seco un tale cambinmenlo di rubriche, ecc., specie per religiosi avanzati in età. deboli di vbti e scrupolosl, e che, nello stesso tempo, non possono leguire il coro, e d'nltra prte non potendo qui gludican dei casi, 1'Oratore domanda che venga rilasciata ai Superiori Maggiori (cioè provinciali) che ben conoscono i loro religiosi, la facoltà di commutare 11 divino ufficio pro *hac vice tantum* a quel slngoli religiosi ai quab riesce quasi impossibile o troppo oneroso seguire la informa. Che della grazia. ecc.....

Resr. - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum S. Congr. Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis benigne commisit Revzno P. Magistro Gen., ut pro suo arbitrio et conscientia. Superioribus Provincialibus petilam facultatem concedat dispensandi cum singulis actualibus sacerdotibus, qui vel senio aut alia gravi causa officium juxta novum morem recitare impediuntur, onerata Superiorum conscientia super impedimenti gravitate et imposita commutatione m alias pias preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 21 Februarii 1923.—C. Card. Lacrenti. *Praej.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B.. Secr.

• Ordini Fratrum Praedicatorum: AOP 16 (1923-24) 3-4.

496

1923 FEB 23.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

EXCARDDCATIO DIOECESANA OB ADSCRTPTIONEM DEFINITIVAM SOCIETATI PARISIENSI MISSIONUM VI RETROACTIVA CARET

Votre Seigneurie demande à cette S. Congrégation s'il y aura un effet rétroactif à la disposition du nouveau Règlement statuant que les missionnaires incardinés a leurs diocèses respectifs, au moment de leurs agrégation definitive a la Société seront ipso facto excorporés de leurs diocèses et incorporés à la Société; elle demande, par consequent, si cette disposition s'applique aux missionnaires déjà agrégés qui se trouvent dans le cas précité.

Le Secrétaire soussigné, en exécution de l'ordre donné par rEnünentlssime Préfet, vous fait connaître que la disposition susdite du Règlement n'a pas d'effet rétroactif.

• E. MIRANDA. Dc titulo Minioni». Betsuadae 1948. p. 63.

497

1923 MAR 2.-SC CONS. NOTIF. AAS 15 (1923) 153-151

Notificatio **DE ORDINARIO CASTRENSI IN ITALIA**

Avendo Mons. Angelo Bartolomasl data rinuncu dall'ufficio di Vescovo Castrense per Vitalia, ed essendovi tuttavia dei Cappellani sia per la milizia, sia per la marina, affinchè questi non manchino d'un Superiore/ ji4
gerarchico, il Santo Padre si è dcgnato di deputare a capo del medesimi Monsig. Michele Cerrati. Vescovo titolare di Lidda (residente in Roma, *Via della Scrofa,* n. *70)* con facoltà di elc-ggere un suo Vicario che lo rappresentL

Roma, dalla Segrcteria della S. C. Conclstoriale. 2 marzo 1923.

498

1923 MAR 9.-SC SACR., RESPONSUM. PART.·

De **MANUS EXTENSIONE IN ORDINATIONE DIACONORUM**

L'Ausiliare del Vescovo di Tarnova Edoardo Homar nel conferire il diaconato a due suddiaconi della Con-

gregazione dei SS. Redentore a Tuchon, pronunciando la formola: ‹ Accipe Spiritum Sanctum ecc. » mise tutte e due le mani suile loro teste separatamente, dopo di che mentre proseguivn 11 prefazio. invcce di tener la mano destra cstesa sopra di loro, tonne le mani cspanse ‹ ante pectus » come per Vorazione. Domanda se Fordlnazionc sia valida o se deve ripeterla.

Ex congressu S. Congregationis de Sacramentis diei 9 martii 1923: *Episcopum non esse inquietandum.*

S. Officium autem, transmissam sibi a S. Congregatione dc Sacramentis resolutionem confirmavit, rescribendo praefato Episcopo Homar die 27 aprilis 1923 Prot. 161 1923: *Episcopus orator acquiescat.*

• **Onfifudo Tamovltnsh PrM 40 (1951) 269-270. Adn. F. X. HECHT in PrM 40 (1951) 265-270.**

1923 MAR 10.-SC CONC. KESOL. AAS 15 (1923) 533-590

CONCH EN.

Onerum canonicalium ex iure particulari

10 martii 1923

Facti species. — Canonici de officio ecclesiae cathedralis Conchensis, nempe Doctoralis, Poenitentiarius, Magistralis et Theologus, mense martio 1921 exponebant Commissioni a Codice iuris canonici interpretando, praeter onera a iure imposita suis praebendis alia addita fuisse ab Episcopo et Capitulo vi Concordati, et quidem in ipsa schedula convocatoria concursus (vulgo *Edicto):* nempe canonico Doctoral! onus praedicandi quatuor sermones de tabella in ecclesia cathedrali et insuper canones et institutiones canonicas quotidie in Seminario legendi: Poenitentiario onus quatuor sermones item habendi in cathedrali et legendi in Seminario theologiam moralem; Magistrali onus legendi theologiam dogmaticam; Theologo onus quater condonandi in ecclesia cathedrali. Satisfactio vero horum onerum, subdebant, est omnino gratuita et, praeter laborem, non paucas secumfert expensas in libris, periodicis, etc.

lamvero canonici supra dicti existimant talia onera sese opponere praescriptis Codicis iuris canonici, videlicet canoni 1440 praescribenti *ut ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur;* canoni 421 deneganti distributiones chorales illis qui de *licentia Ordinarii in scholis ab Ecclesia recognitis sacram theologiam aut ius canonicum docent.*

Quod autem attinet ad conciones iidem canonici putant huiusmodi obligationem non posse addi canonicis, ad sensum canonis 1328. cui concinunt Regulae datae a Sacra Congregatione Consistoriali die 28 iunii 1917, cap. II. n. 14-17 (LE 42).

Hisce innixi rationibus canonici dictis oneribus gra-

expetebant solutionem dubiorum quae sequuntur:

1. *Utrum post Codicem iuris canonici sustineri* pos-«nt *onera in schedula convocatoria canonicis de officio imposita,* in casu?

Et. quatenus *affirmative.*

2. *Utrum haec onera debeant a praedictis canonicis* impleri, *non solum absque ulla retributione, sed etiam* 'H non *modicis ex proprio peculio sumptibus, in casu?/*

3. *Utrum canonicus Theologus et Poenitentiarius cx canonis 416 praescripto eximantur a ministerio diaconi* et rubdiaconi tn *altaris servitio etiam in Missis Pontificalibus.*

Pontificia vero Commissio Codicis iuris canonici interpres eorumdem canonicorum petitionem ad hanc Sacram Congregationem remisit.

Vcnvu Consultoris. — Ad 1‘‘ quod attinet, onera impolita canonicis de officio sustinenda videntur. - Iam in via pneiudldali observari potest dispositionem canonicam praecipientem ecclesiastica beneficia sine diminutione conferri (can. 1440), non ese novam, sed a veteri iure deKanptam fuisse: ubi in III Decretalium titulus XII erat inscriptus: *Ut ecclesiastica beneficia sine deminutione conferantur.* Si igitur impositio talium onerum stare poterat tn iure veteri, stare etiam potest in iure novo.

Sed ut propius accedamus ad propositum dubium, referre heic praestat verba R. Decreti concordati sub die 21 martii 1651 ct alius sub dic 6 decembris 1888 (cf. Ferreres, *InstU. Can.,* tit. III. η. 694): "Ordinarii, audito Capitulo, et " attenta necessitate et utilitate ecclesiae, designabunt mu- " nos quod singulis canonicatibus aut beneflciaUbus per op- " positionem providendis imponendum sit". Quod R. Concordatum Decretum Codex in suo vigore relinquit, velut si Codex ipse promulgatus non esset. Can. 3: “ Codicis cano- " nes initas ab Apostolica Sede cum variis Nationibus con- " ventiones nullatenus abrogant aut iis aliquid obrogant; ea idcirco vigere pergent, contrariis huius Codicis prae- “ scriptis minime obstantibus Et ratio ea esse videtur, quia huiusmodi leges particulares legis simul ecclesiasticae et civilis rationem habent, quum onginem traxerint ex conventione inter utramque potestatem. - Stat Igitur ex dictis onerum impositio, non obstante praescripto canonis 1440.

Exinde iam patet eam impositionem non adversari vigenti Hispaniae disciplinae, ex Concordato inductae, nec canoni 421. Differentia inter disciplinam illic vigentem et canoncm 421, 1·. in hoc est quod per illam Capitularis teneatur docere vi muneris a competenti auctoritate impositi, ad instar muneris canonici Theologi: hic vi obedientiae Ordinario debitae. Sed nil inde conficitur favore recurrentium.

Nec obstat canon 1328: M Nemini ministerium predlcatic- ' nis licet exercere nisi a legitimo Superiore missionem re- " ceperit, facultate peculiariter data, vel officio collate, cui " ex sacris canonibus praedicandi munus inhaereat isti enim canonici *facultate peculiariter ipsis data,* h. e. collatione beneficii, id munus adnexum per peculiarem legem habentis, tenentur aliquos habere sermones, etc.: et aliunde notum est: ** Legibus conditis pro aliquo territorio ii sub- “ iiciuntur pro quibus latae sunt ” (can. 13. | 2)./ ÎS0

Ad 2^= dubium quod spectat, canonici neque ius ad retributionem habent neque ad indemnitatem expensarum pro libris acquirendis, etc., ceu resolvit S. C. C., 22 apr. 1832 (Salmanticen. Praedicationis. TRC 141 (1882) 218 - 225) et 17 lulii eiusdem anni (Placentina Canonici *Magistralis* sub die 17 iunii. TRC 141 (1882) 329 - 3481. Ratio ea videtur esse, quia canonici eo ipso quod se praesentant ad concursum - in cuius indictione scu *Edicto* leguntur onera specialia persolvenda - spe moti hos canonicatus consequendi, et beneficialibus muneribus gravatos acceptant. obligationes contrahunt munera explendi, et quidem explendi sine iure ad retributionem et ad indemnitatem supra dictas. Verum, id stricto iure inspecto: nihil tamen vetat quominus, titulo refectionis expensarum, vel aliquid Ipsis tribuatur, vel alio modo iisdem provideatur, sicut Episcopus in casu iam se fecisse refert.

Modo de 3“ dubio. Canon 416 sic se habet: “ In statutis - capitularibus lusta designetur norma ad quam canonici “ et beneficiarii in servitio altaris fungantur per turnum " tum officio celebrantis tum ministerio diaconi ac sutdia- ·* coni, exclusis tamen ab hoc ministerio dignitatibus, ca- " nonico theologo, poenitentiario et, si praebendae distin- " ctae habeantur, canonicis ordinis presbvteralis Ex ipsa cnunciatione canonis iam patet heic agi de tumo ordinario in servitio altaris in quo locum habent vel soli beneficiarii vel soli canonici, vel canonici uti celebrantes et beneficiarii ministerio diaconi et subdiaconl fungentes. In hoc tumo quidem excludi valent a ministerio diaconi et subdiaconl etiam canonici theologus ct poenitentiarius: sed aliter se res habet in Missis Pontificalibus, ceu declaravit Sacra Congregatio Concilii die 14 febr. 1920 in causa *Boianen.* Servitii choralis ‹*A. A. S.,* XII. 17). (LE 246].

Quare, etc.

Resolutio Die 10 martii. in plenariis comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis. Emi Patres Sacrae Congregationis Concilii respondendum propositis dubiis censuere:

Ad 1’’ *Affirmative.*

Ad 2‘‘ *Affirmative.*

Ad 3‘‘ Detur resolutio in *Boianen.* diei 14 februarii 1920 [LE 243).

Factaque postmodum de praemissis relatione SSmo Domino Nostro Pio div. Prov. PP. XI per infrascriptum Sacrae Congregationis Subsecretarium. Sanctitas Sua datas resolutiones anurobare dignata est,—I. Bruno. *Subsecr.*

Adn. J. JANSSENS in NrT 51 (1924) 247 (1923) 184-185; ME 35 (1923) 361-363.

1923 MAR 10.-SC CONC. RESOL. AAS 16 (1924) 51-55

DIOECESIUM N. et X.

Incardinationis sacerdotis. *10 martii 1923*

Species facti. - losephus. in dioecesi transalpina N ortus, annum agens XV inde discessit ut parentes in Ita liam proficiscentes sequeretur. Quum studiis incubuis

set. ludi magistri munere functus est *in nonnullis collegiis, donec,* immani bello exorto, militiae Italicae addictus est Inde postea dimissus, de statu ecclesiastico amplectendo cogitans, anno 1910 exeunte ab Episcopo *N.* facultatem petiit in aliqua dioecesi Italiae perpetuo manendi. Et Episcopus N\ patentibus litteris signatis, die 15 ianuarii 1917 declaravit· « Nihil ex nostra parte « obstare quominus a quocumque catholico Antistite, c cum Apostolica Sede communionem habente, m albo « sui cleri adseribi possit et. servatis servandis, ad sa‹eros Ordines promoveri; ea tamen conditione ut nulc lum in nostra dioecesi beneficium ecclesiasticum ex *t hire* tibi deberi censeas ›. etc. Quibus obtentis litteris losephus studiis theologicis in Seminario regionali civitatis *Y.* operam dedit, et iam sacris initiari cupiens, S. Congregationem Consistorlalcm dc opportuna ad rem facultate rogavit, a aua responsum accepit ‹ Inveniat ‹Episcopum benevolam receptorem ». Itaque, habitis litteris dimissorialibus ab Episcopo *X* - de eadem nempe regione cui Seminarium illud constitutum fuerat - per Episcopum praefatae civitatis *Y.* promotus est ad sacram tonsuram die 14 iunii 1919. et postea ad superiores Ordines usque ad diaconatum inclusive, titulo quidem patrimonii sui In litteris dimissonalibus pro diaconatu.

‹ Tibi R. D. Subdiacono losepbo ··· e territono N., t huic nostrae X. dioecesi legitime incardinato. ete. fa‹cultatcm facimus, etc. ›. Ad presbyteratum tandem promotus, deinceps sacerdos losephus, quamvis numquam in eadem dioecesi X. moratus fuerit, nullumque beneficium obtinuerit, semper habitus est ut eidem dioecesi X. legitime incardinatus, adeo ut, teste Episcopo, c ut abo moraretur, semper legitimam discedendi ‹ facultatem obtinuit, quam et ipse nuper ad triennium i ei prorogavit ». Nunc vero, orta aliqua dissensione 2 inter sacerdotem losephum et Episcopum *X* losephus. ad dioecesim suae originis N. adhuc se pertinere contendens, Sacram Concilii Congregationem adivit, postulans declarari dubium:

Utrum sac. *losephus ··· pertineat ad dioecesim X. in Italia* an ad *dioecesim transalpinam N. m casu?*

Srxoiw mscorrinoxu. - I. Recurrens sacerdos iu quidem arcuit: Litterae Episcopi onginis N. datae sunt ineunte mense :anuano a. 191'*, quo nempe tempore lus ante Codicem adhuc vigebat. Porro in eodon iure. ex decreto Sacrae Congregatwais Concilii diei 24 revenions 1906 (ASS 39 11906» iTO - M3], dabatur quidem Ickoruv* excarduuttio. sed ea fere iisdem solemnitatibus et cautelis erat peragenda. quitus clericorum: signanter vero, exeorporationis 11terae in scriptis " ex iuxta causa et pro deterr.rr.ata diocccn * dandae erant (n. 11. nec effectum habere poterant r.154 per subsequentem incorporationem. In casu autem litterae non diriguntur ad determinatum ullum Epi•eopum. ut palam est ex earum tenore; igitur accipi nequeunt ut litterae exeorporationis laici hominis: quod etiam suadetur ex sequenti apposita conditione ne loscphui beneficium ullum in dioecesi N. sibi vindicaret aut postularet: hace enim conditio inteHigi nequit si Episcopus ?.'. voluisset excorporare e dioecesi laicum hunc lose-

litterae testimoniales seu dimlssoria'ev quarum vigore losephus ordinari quidem potuisset ab alio quopiam Episcopi, sed tantum pro rua diceccsl originis N. Itaque, quum inna 1919 losephus ln civitate Y. vigore harum litterarum ordinatus est. nonnisi pro sua dioecesi N. ordinatus est. In hac porro facti specie nihil regerere valet, quod ordinatio facta fuerit vigente lam iure Codicis, cx culus praescripto, can 111. " per receptionem primae tonsurae clericus adsert- " bttur seu. ut aiunt. Incardlnatur dioecesi pro culus ser- " vrtio promotus fuit semper eram manet in casu, cx litteris Episcopi N.. losephum promotum fuisse pra servitio dioecesis N., quia, ex can. 963, " litterae dimissoriae semel • concessae, non exstinguuntur resoluto iure dantis ". Haec confirmantur ex eo quod, d dicas losephl tneardinationem. post Codicem factam, ex solo iure Codicis esse aestimandam. neque sic constat losephum iuris esse Episcopi X in Italia: quum in dioecesi X., latente Episcopo, nullum domicilium losephus acquisierit, ne quidem per iuramentum. ad normam conn. Speculatores (Innocenti! XII diei 4 Novembris 1094. C1CF n. ?58J. quod neutiquam praestitit, et ideo, ad normam can. 956. Episcopus X. minime proprius losephi erat, ad eius ordinationem quod attinet. Itaque, si negatu* losephum pertinere cd dioecesim suae originis N. cum demonstretur nec iere ad' dioecesim..X....habebis clericum vagum, cuius Jinatio nunc facienda erit ecclesiae quam Ipse «eUgct, in ea domicilium figendo.

II. Ex adverro haec opponebantur. Excorporallo et tn m corporatio laleo/rum. ut constat cx laudato decreto S. C. Concilii 24 nov. W6. ln iure antiquo Ignota erat·. . adeo ut eadem S. Congregatio, in decreto A prunis, diei 2Ú iulii 1893 [ASS 31 (1ES1 - 99) 49 - 511. expresse statuerit, n. 6: • Ad lalccs quod attinet, standum cst-c dispositionibus Constitutionis Speculatores " Sed pluntus in locis - ita pergit decretum a. 1906 - mos Um pridem invaluerat ut qua*dam litterae quasi excardinatoriae seu excorporationis aut exeat nuncupatae laicis quoque traderentur quibus litteris Episcopus originis laicum suae dioecesu subditum dimittebat, et lus nativum, quo pollebat cum ln clericalem statum adscnbcndl. in alium Ordinarium transferre eique cedere videbatur: ct viclxrim hic Illum suscipiens eum proprium subditum sibi facere et qua talem ad primam tonsuram ct sacros Ordines promovere libere posse arbitrabatur, quin aut ratione domicilii aut ratione familiaritatis subditus sibi esset iuxta Constitutionis *Speculatores* praescripta Ut plane liquet ex his verbts. excerperallo nonnisi quondam conditionem ponebat Levitatis futurae incnrdinotionis facto collationis primae tonsurae sequuturac: ct revera auctoritas Eplsc-pl in nondum clericum, nondum exsistebat actu, sed anticipatione quadam IntelUgeb.itur. Itaque, licet excorporatio invalida ex defectu formae fuisset, post susceptam primam tonsuram, per hanc valide Incardinato clerico, rrs redire non poterat ad priorem condicionem, quum subditi statui iam valide mutatus fuisset. Quibus praemissis:

a) aut tn casu dixerimus excorprrationem revera Intentam fuisse ab Episcopo N., et tunc, post Lam susceptam sacram tonsuram et sacros Ordines ab Eplscopa *X.,* nihil nocet defectus formae exeorporationis, quatenus in certum Episcopum concessae;

retabimur pro simplici licentia loscpho data Inveniendi EpLsccpum benevolum receptorem (prout revera cas videtur tnierpretata S. Congregatio Consistorialis) ad effectum *CTCorpomtionis* suo tempore peragendae; et tunc, promulgato interim Codice - qui omnem necessitatem exccrporaumu pro laic;s» etiam ad Iiceitalcm. prorsus sustulit - epistola ipsa Episcopi N. nullum iam praestat impedimentum. quominus incardinatio clerici, anno 1919 facta, ad normam solius Codicis aestimetur.

Iamvero a. 1919. losephus In Seminario regionali *Y.t* de cuna regione est etiam dioecesis X , versabatur. Quum ex dictis, domicilium suae originis N. lamdudum amisisset, nec proprium alicubi constituisset, erat iure *vagus:* talisque manere poterat ante clericalem initiationem. Cum vero sacra tonsura donandus esset, ex praescripto S. C. Consistorialls. debuit sibi Episcopum benevolum receptorem invenire. hoc est dioecesim quaerere cuius servitio se offerret (nam non recipitur quis nisi prius/ sese offerat» et in qua iure reciperetur: talcmquc Episcopum rovenlt Ordinarium X. Hmc pronum est inferre eum. tonsura suscepta, dioecesi X.. pro qua fuit promotus, esse incardlnaturn ad ncrmam can. 111. | 2. Nec obstat quod servitium tale dc *jacto* postea non praestiterit: id enim non impedit quominus ad i"ud praestandum tunc se exhibuerit; ceterum, si non de facto, de lure illud adeo praestat, ut commutatio loci, si ila Z-qui fas est. fiat de licentia Episcopi, qui illi permitti: ut abo moretur. Nec etiam obstat quod domicilium in eadem dioecesi X. tunc non habuerit, hinc enim ad summum - praescindendo a responso S. C. Consistorialis - id arguere liceret. Episcopum in casu contra praescriptum can. 956 egisse: ur.de certe non sequitur tonsuram Invalide collatam fuisse; ad incardinationem vero ex facto tonsurae satis est. ex can. 111. 5 X propositum, in casu suf'identer manifestatum, sese mancipandi servitio et obedientiae Ordinarii dioecesis pro qua quis promovetur; adeo ut. ex eodem can. 956. superfluum evadat iuramentum stabilitatis et. absque formali excardinatTOne. de qua can. 113 et 969. ad aliam dioecesim transire sic tonsuratus nequeat. Quod apprime con t primaevae EccleMae disciplinae. vi cuius te‹e Efho C . . ^ . II CAO M ^«««KT-aU " Episcopus erat proprius pro ordinatione laici. idest po'e- " rat Laicum culu‹cumque dioecesis ordinare, et ordinatus * ita perpetuo ecclesiae ordinantis ndseribebatur, ut non " posset ad aliam dioecesim tra^ire. aut sine eius licentia • ab alio Episcopo ad altiores Ordines promoveri ",

Nec omittendum est quod in casu domicilium de ture non videtur defecisse: nam ex quo losephus. port inventum Episcopum benevolum receptorem X.. in Seminario regionali manere perrexit, perinde erat ac si in Seminario dioccesano degisset: ita enim constituta sunt Seminaria regionalia pro studiis philosophicis et theologicis in Italia, ut suppleant quod in singulis dioecesibus constituere Seminarium dioecesanum iam non datur; argumento ducto ex analogia cum publicis coemeteriis in qune, ut netum est. singuli parochi suum ius Integrum servant qued obtinebant in proprium cuiusque paroeciae coemeterium. Iure, itaque, nec ex errore. Episcopus X. in dimissorialibus pro diaconatu asserere potuit: - Tibi R. D, subdiacono loscpho. e territorio N. oriundo, nunc nostrae dioecesi legitime (nempe per susceptionem sacrae tonsurae) Incardinato, facultatem facimus ", etc. Quare, etc.

Resolutio. — In plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii, habito dic 10 martii 1923. ad propositum dubium:

Utrum sac. losephus ··· pertineat ad dioecesim X in Italia an ad dioecesim transalpinam N./

Emi Patres respondendum consuerunt: Af/irmatioe ad primam partem, negative ad alteram.

Factaqc postmodum SSnio Dno Nostro Pio dtv. Provid. PP. XI relatione per infrascriptum S. C. Subsecretarium. Sanctissimus datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est.—I. Bruno, Subsecr.

Adn. 1. JANSSENS ln 735; IP 4 (1924) 5-8 NrT 51 (1924) 366-367; REGATILLO ME 36 (1924) 39-41.

501

1)3 MAR 15.-SC S. OFFICII. MON. AAS 15 (1923) 152

MONITUM AD LOCORUM ORDINARIOS

hXU VIGILANTIAM ADHIBENDAM ERGA SCRIPTORES ET OPERA DOCIRINAE CATHOLICAE CONTRARIA

Aceldit non Infrcquenter ut scriptores, etiam qui ut boni utholici vulgo habentur. In follis quotidianis vel periodicis magnificent, adprobent Libros, seripia. picturas. jrJpturas allave id genus ingenii ct artis opera catholicae Cxtnnae mu Christiano sensui contraria, quandoque etiam α SincU Sede expresse reprobata.

Quam grave inde, si Pastores animarum haec inobicrnü ct impunita relinquant, fidelium scandalum cum fidei uc detrimento oriri possit, facile intelligitur. Quod ce fui haec S. Congregatio S. Officii, adprobante Stibo D. N. Pio Pp. XI. locorum Ordinarios admonendos censet, ut pro eorum munere erga scriptores huiusmodl, si q»i forte inter proprios subditos adesse compererint (praoepue ii de clero seu saeculari seu regulari), sive per se rre adhibita quoque Consiliorum vigilantiae cooperatione, aca omittant quas efficaciores in Domino iudlcaverint, cula interiecta inora. providentias adhibere.

frmoe ex aedibus S. Officii, 15 martii 1923.—R. Car d SUiar oc. Val, Secr.

Ato. PrM 12 (1923) 33.

502

I» MAR 17.-PICS XI. LIT. AP. AAS 15 (1923) 196-197

DITCS LEONARDOS A PORTU MAURITIO CAELESTIS PATRONIS ZiOARATTR SACERDOTUM QUI IN CATHOLICIS REGIONIBUS AD SACRAS MISSIONES POPULARES INCUMBUNT

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romani Pontifices Nostri decessores fidelibus peculiaria munera sive offica vitae Christianae implentibus singulares caelestes Patronos adsignare consueverunt, quorum valido uterentur auxilio et sequerentur exempla, huiusmodi ad honorem illos e sanctis caelicolis eligentes, qui in iisdem muneribus et officiis, dum vitam mortalem agerent, maxime exceliuisscnL Hoc ducti consilio piis precibus annuendum existimavimus dilecti filii Bernardini Klumper. Fratrum Minorum Ministri generalis, qui, amplssimo etiam fretus suffragio Purpurati S. R. E. Prindpfc Orestis Cardinalis Giorgi, Nos instanter rogavit st sanctum Leonardum, caelestem Patronum designare dipemur sacerdotum, qui sacris popularibus missioni-
3 bus in regionibus catholicis operam navant. Et sane/ ims Leonardos, inter Fratres Minores cooptatus et sacerdotio auctus, impiger ac strenuus divini verbi praeco, fere omnes Italiae regiones ct urbes sacris expeditionibus lustravit Vir potens in opere et sermone coram Deo et populo, atque electissimus in vinea Domini operarius, celeberrimis concionibus innumeras convcrsiotes operatus est, efficacia verbi non minus quam sanctlate vitae sordentes in vitiorum caeno homines ad poenitentiam adducens. Expedit ergo ut sacerdotes, qui chhstano populo verbum facere student, tanti apostolid viri haereant vestigiis ipsoque caelesti gaudeant Patrono. Quamobrem. audito venerabili fratre Nostro Antonio S. R. E. Cardinali Vico. Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefato, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, sanctum Leonardsᵀᴹ a Portu Mauritio, Confessorem, in caelestem apud Deam Patronum peculiarem sacerdotum, qui ad sacras populares missiones in regionibus catholicis ubique terrarum incumbunt, eligimus et constituimus.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, iliisque. ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque aane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contgerit Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Pacatoris, die xvn martii. anno mcmxxiii, Pontificatus J&Ktri secundo.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

503

1923 MAR 22.-SC S. OFFICII. LIT. AAS 15 (1923) 151-152

Ltterae, locorum ordinariis datae, super ·ALUnio **EUCHARISTICO ANTE MISSAM**

Ulme ac Revfne Domine,

Optime novit Amplitudo Tua qua diligentissima cura legem ecclesiasticam ieiunii eucharistici, praesertim quod attinet ad sacerdotes sacrosanctum Missae sacrificium celebraturos. Sancta haec Apostolica Sedes semper tuita sit; nec dubitandum quin et in posterum eius observantia generatim urgeri debeat. Sed ne forte ex lege ecclesiastica qua real! Corpori Christi debitum praestatur obsequium. Corpus Christi mysticum seu animarum salus detrimentum capiat, Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii, ex animo perpendens multitudinem officiorum quibus sacerdotes diebus festis incumbere debent ad commissum sibi gregem salutari pabulo enutriendum; et quod ob cleri penuriam multi ex eis Sanctae Missae celebrationem iterare coguntur; idque non raro in locis longe dissitis, aditu difficilibus, inclementi aeris temperie divexatis, vel in aliis contrariis rerum et locorum adiunctis; decrevit in certis casibus et sub determinatis conditionibus eamdem ieiunii legem per opportunas dispensationes aliqua ex parte mitigare.

Quoties igitur sacerdotes, iuxta can. 806, 2, Missam eodem die iterare aut etiam tardiore hora ad Sacrum Altare accedere necesse habeant; siquidem sine gravi damno ieiunii eucharistici legem, vel infirmae valetudinis causa, vel propter nimium sacri ministerii laborem, aliasve rationabiles causas, ad rigorem servare nequeant; Supremae huic Congregationi locorum Ordinarii, omnibus rerum adiunctis diligenter expositis. recurrere poterunt. Quae pro diversitate casuum (sive cum singulis Ipsamet dispensando, sive, quando vera ac probata necessitas id omnino suadeat, habituales quoque facultates ipsis Ordinariis tribuendo) opportune providebit. Quae quidem facultates pro casibus urgentiorlbus, in quibus tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem, iam ex nunc Amplitudini Tuae conceduntur, per Te ipsum, graviter onerata conscientia, exercendas: hisce tamen sub conditionibus, ut nonnisi aliquid per modum potus, exclusis inebrian/tibus, sumere permittatur; ef- 152
ficaciter scandalum removeatur; ac quamprimum S. Sedes de concessa dispensatione certior fiat

Gravissimae demum huius legis relaxationem solum concedendam esse scias, quum spirituale fidelium bonum id exigat non vero ob privatam ipsius sacerdotis devotionem aut utilitatem.

Haec ad pastorale Tibi ministerium facilius utilfusque reddendum, probante Ssmo Domino Nostro Pio PP XI, decreta, dum libens tecum comunico fausta quoque ac felicia Tibi adprecor a Domino.

Romae, ex aedibus Sancti Officii. 22 martii 1923.—R. Card. Merry del val, Secr.

Ado. J. CREUSEN in NrT 50 (1923) 321-324; IP 3 (1923) 75-76; ME 35 (1923) 130.305-307; PrM 12 (1923) 31-32, (123)-(124).

504

1923 MAR 25.-SC STUDIORUM, DECR. PART.·

Conceditur studiis formalibus o. p. facultatem conferendi **GRADUS ACADEMICOS IN PHILOSOPHIA**

Summus Pontifex Benedictus XIII, in sua Constitutione *Pretiosus,* die 26 Maii 1727 [Bull. Ro>l L 22 p. 522-554], inclito Praedicatorum Ordini benigne induisit ut et adolescentibus saecularibus, scholas eiusdem Ordinis celebrantibus ac theologicae Facultati operam dantibus, gradus academicos in S. Theologia conferri possent ac valerent. Alt enim: ‹ *Ne adolescentes saeculares a praelaudata Divini Doctoris* (S. Thomae Aquinatis) *schola deterreri contingat, ex quo nullum* in *ea praemium, nulla expedita via pateat ipsis per theologicas disciplinas ac dignitates illas, quae solis Lauream, Licentiam, vel Gradum* in *Theologia consequutis conferri debent ac possunt, motu proprio, scien-*

Cia *ac potestatis plenitudine, ad universa insigniora Studia Generalia, Collegia, Studia, ut dicunt, formalia . privilegia omnia et singula apostolica . extendimus ct prorogamus, decernentes, ut post emensum certum, nec unquam minus quam duorum annorum, stadium, ad percipiendam sacrae Theologiae, iuxta inconcussa et tutissima S. Thomae dogmata, intelligentiam accommodatum, a Studiorum illorum moderatoribus sire Lectoribus,* numéro *et procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis praescribendis, ac nunc pro tunc a Nobis, auctoritate Apostolica, ut praedictum est, confirmatis, post praemissas scholasticas exercitationes publicas vel privatas, iuxta regionum approbatas consuetudines,* vel *methodum ab eodem .Magistro praescribendam, ac praemisso diligenti examine, Laurea doctoralis. sive Magistralis. Praesentatura, ac Licentia* sire *gradus Baccalaureatus, ac aliis consueti in S. Thelogia .,* libere *ac licite conferri valeant Scholaribus Saecularibus Studentibus in insignibus deitatibus aut locis, in quibus ad eorum scholas iurenes sacculares accedere permittuntur, idque tametsi alias publica pateat Universitas ».*

Idem privilegium confirmavi: S. P. Clemens XII. in Constitutione *Verbo Dei dic 23 Augusti* 1733 (Bu11. Raw. t 23 p. 527-5291. decernens « ut pro *exteris quibuscumque saecularibus, in Gymnasiis* Ordinis *Fratrum Praedicatorum, Theologicae facultati toto triennio operam dantibus... Laurea Doctoralis, seu Magistralis, Praeser.tatura. Licentia, Baccalaureatus, atque alii gradus consueti in S. Theologia libere ac licite conferantur >;*

Quum autem eaedem rationes pro fovendo etiam inter adolescentes saeculares, studio ad mentem Doctoris Angelici, hac etiam aetate nostra vigeant, Runus Ludovicus Theissling. Ordinis Praedicatorum Magister Generalis, enixe a Summo Pontifice Pio XI postulavit ut iisdem adolescentibus, qui disciplinis philosophicis, in Gymnasiis Ordinis, per integrum triennium praescriptum operam dederint, illamque doctrinam tum in Philosophia rationali quam in naturali, scilicet in Biologia, Physiologia et Psychologia experimental!, necnon in historia Philosophiae, sibi comparaverint, quae temporis nostris necessitatibus et conditionibus vere congruat. gradus academicos, nempe Lauream Doctoralem. Licentiam et Barcalaureatum in Philosophia consequi possent

Beatissimus Pater, pro sua erga inclitum Fratrum Praedicatorum Ordinum propensissima voluntate, et quo impensius colantur disciplinae philosophicae et latius thesauri effundantur sanae doctrinae a Summo Viro Aquinate traditae, in audientia die 17 mensis Martii infrascripto Sacri Consilii de Seminariis et Studiorum Universitatibus Praefecto impertita. R.mi Patris Magistri Ludovic! Theissling votis et precibus annuere dignatus est

Quamobrem Sacra haec Congregatio, mandato et auctoritate SS. D. N. Pii PP. XI. decernit ut Collegia seu Studia Formalia Ordinis PP. Praedicatorum, a Magistro Generali Ordinis erecta vel erigenda, sicut studentibus saecularibus, qui scholas theologicas Ibidem rite frequentant, gradus academicos in S. Theologia, pro accepta facultate a S. Sede Apostolica conferunt, sic iisdem, qui institutionem philosophicam ad Angelici Ductoris rationem, doctrinam ct principia susceperint, iuxta decreta Sacrae Congregationis de Seminariis et de Studiorum Universitatibus die 7 Martii 191S (quoad vigintlquatuor theses ex S. Thoma desumptas [AAS 8 (1916) 156-lai), post emensum stadium praescriptum, diligenti examine praemisso, servatisque de iure servandis, gradus academicos ipsamque Lauream doctoralem in Philosophia conferre valeant

Datum Romae cx Secretaria S. C. de Universitatibus Studiorum et de Seminariis, die 25 Martii anno 1923.—C. Card. Btstxn, *Praef.* Jacobus Simbaldi, Episcopus Tiberien.. Secr.

• OrS.ni Prwjicxîonan-. AQP 16 (1923-24) 151-162.

505

1923 APR 13.-SC RITUUM, RESP. AAS 15 (1923) 238

ORDINIS FRATRUM MINORUM

Dnu DE CEREO PASCHALI DURANTE BENEDICTIONE CUM SSMO

A Rmo Procuratore generali Ordinis Fratrum Minorum sequentia dubia Sacrae Rituum Congregationi pro xnr 5 iuu21i m opportuna solutione humiliter exhibita sunt, videlicet;

Per decretum n. 3479 *Societatis lesu,* dic 8 februarii 1879, ad II, proposito dubio: « Num quoties datur benet dictio Ssmi Sacramenti cum Ostcnsorio. tempore pas- « chali, cereum paschalem toties accendere liceat? » responsum fuit: *Negative.*

Nunc quaeritur circa sensum huius responsi:

‹ I. An cereus paschalis accensus in Vesperis debeat ‹ exstingui etsi Benedictio cum Ssnio Sacramento im- • mediate sequatur? ».

« II. An, si Missae solemnes aut solcmncs Vespt- ‹ rae, tempore paschali, celebrentur coram Ssmo Sa- « cramento solemn!ter exposito, cereus paschalis accen- « dendus sit, vel non? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, ita respondendum censuit:

Ad I. Posse cereum paschalem retineri accensum.

Ad Π. *Affirmative* ad primam partem, negative ad secundam.

Atque ito rescripsit ac declaravit, die 13 aprilis 1923.—A. Card. Vico. Episcopus Portuen. et S. Rufinae. S R. *C. Praef.* Alexander Verdc. Secr.

Ada. I. PAUWELS in PrM 12 (1923) (121)-<123).

506

1923 APR 15.-SECR. STATUS, LIT. CIRC. PART.·

Circa conservationem bibliothecarum, archivorum ɛi MUSEORUM ECCLESIASTICORUM

La Chiesa Cattolica possiede ancora in Italia. nonostanUJe dissipation) e le spoliazloni antiche e recenti, una pruriosa eredJU di pergamene c carte, di libri manoscritti e stampaU e di opere artistiche di ogm genere, che le nation! pu colle e più ricche ammJrano con invidia.

Tale erediU. testimonio éloquente cos! delPattività ed influenza della Chiesa. come della fede e pieto generosa degb avL dei loro stud! e del loro buon gusto, appunto perche sommamente pregevole e pregiata per molleplici rispetU. deve essere conservata e trasmessa integra ai poster) ; deve essere ammin1strata sapientemente, per modo che fruit) alia religione, alia scienza, alParte; altrimenti i possessori non gloria ma discnore procurano a sc mederimi, e dispongono malamente gli animi anzichè cattivarli al Clero e alia Chlcsa.

Queste semplici riflessioni e le disposizioni canoniche circa Ia custodia e la buona ammlnistrazlone def boni ecclesiastici in genere avrebbero potuio bastare alla cura doverosa di quella parte - la più nobile e gloriosa - del patrimonio economico ecclesiastico; nondimeno La Santa Sede, particolarznente sollecita che a tal dovere non si mancasse nelle Chiese più vicine e come sotto gli ccchi proprl. ripetute volte e nel secoh seorsi * e ne! présenté diede al Clero italiano tstruzloni precise c. insleme a vive raccomandazioni. Rll offri aluti efflcact Basti ricordarc - per non usclre dai pochi lustri dei nostro secolo - le circolari dei 30 settembrt 1902 e del 12 dicembre 1907 (ArE 16 (1908) 50 - 51] inviate dalla Scgreteria di Stato ai Vescovi d'Italia.

Difatti con la prima si accompagnava Punita " Forma dl ~ regolamieńto per la custodia e Puso degli archivi o delle " biblioteche ecclcsiastiche ", con minute istruzlont sull'ordlnaznento e la catalogizione di esse e sulPammlasione degli studiosi. e si eccitavano gli Ordinari. ~ oltrechè ad incui- ** care Posservanza delle precedent! esortazioni " a ve- " gliare aoltecitl " alPowervanza della nueva ** in tutti gli ** attl dei loro mlmstero. e spcelalmente nolle visite PasXo- " rali. prendendo in questi incontri notizie e cura dei ci- " melt letterarl ed artistlei. negletti, forsc. od Ignorati nelle " varie Chiese Inoltre si dlchiarava Ia mente dei Sommo Pontefice " che nelle diocesi d'Italia sia molto giovevole " promuGvere la formazione di Bibliotecari e di Archivist!: " imperocchè costoro potranno non solo custodire, ma iUu- " strarc gli Archivi ecclesiastici, e saranno .litres! in grado " dl occupare degnamente nei Seminar! le cattedre di " Storia e di Sacrâ Ltturgia e di intondere nuova vita alie " pubblicazioni accadcmiche c si offriva l'aiuto degli Axnmlnistratori della Blblloteca c delPArchivio Vaticano... nella formazione di valenti custodi e nei casi di straordi- ** nane difficoltâ ad es., per la riparazionc dc! codici dcperentL

·. ** 0™13 clrcolarc che comlnda: " L'urgente bisogno - SrSF? ? conservazlone degi! archii, dei monu- - ÏS'rrMlif.'ÎIIL I arU custodlU ‹fol Clero " ordinava m oj.ni biocesi 1 IsUtuzione di un permanente Commissarlo

Cortlfuztone di *Papa Benedetto* Un PαρΛ OTcMcl,ta>in <GU Archi"

• dMxeuno composto nlmeno di un commissario per l • documenti e di uno pci monumenti ". asscgnandogli per ' pnnu cura di redigere un semplice ma esatto catalogo • unto dei documenti,.. quanto dei monumenti cd oggetti • artUtici e poi w d'invlgllare che Fanzldetta conscrva- • uooe venga acrupoloaamcnte uvucurata da parte del • Gero cui spetta ". ammonendo * subito >l rcsponsabile di - quikbe dencienza cd al bisogno presentandn un motivate ▮ ncono aliOrdinario, che non manchcrâ d'informarsi e • di prowcderc quanto prima .** Si prescriveva inoltrc * di ' vtrificare io stato dello cose in occasione della Sacra • Vtetta "» di non trascururc " occasione di dare pratlchc • mdjcaxiom nl clero custode come «opra, perché questo • posa megho adimplere H suo compito... grave ed onorc- ' roUsMmo "': infinc. •'considerati i frequenti c spesso ' subdoli tentativi di nequisti, combi, ccc. M da parte di ' tnfbcantl ", si ordinava di tenere rigidamente ferme le - njenu disposizioni cononlche contro le alicnazloni. per- • mute, ecc^ nonché ll proprio diritto c doverc di ricognl- ' donc e di consenso per ognl alto straordinario di simile - immlnlstrazione ".

D Ccmmissarlato fu istituito dovunque, ma esso anche te costantemcnle mosso c sostenuto dagli Ordinari c dXk persone più coite dei Clero e del laicato, solo dopo precchlo tempo avrebbe potuto dare frutti visibüi. sla per Fir.rrnte numéro e per la dispersione dcgli oggetti da innpurr e da catalogarc. sia per la raritâ dcgli uomin! «part, volûntcro&i e liberi di complere l'ufficlo di comoâsari. da per la scarsezza dei mezzi Indispensable, non efiendo staU lasciata, nella incamerazionc dei béni ccclesattd. nessuna rcndita per la buona tenuta c per l'accre- Kuaento delle biblioteche. archivi, ccc.. e per l dovuti comptai ai curatori idonei. Non molto dopo soprawenne la perra mondiale che troncô quasi tutto, sottraendo i chiend e buona parte del giovarü preti agli studl e alie opere ddla pâcc c sovraccaricando » rimanenti in modo da basait appena al mlnistero delle anime ; ponendo il clero in Crrtterze di vita che sono continuate, anzi crcsciute, dopo ll ruerra e durano ancora; provocando occupazloni di chese e di seminari, spostamenti. dispersioni, perdite ezianώo di dmell; tanto che è bisognato e bisogna in certo oedo rtcominciare da capo anche là dove erasi fatta buona epera.

Ora questa è appunto la volonté risoluta del Nostro Santo Pädre, che affine si eseguiscano intelllgentementc. ox intima persuasione e religioso ossequio, le prescrizioni κρη riferite e altre che suggeriremo, nella certezza che cse assicureranno la conscrvazione, il buon ordine e Fuse cL'e delle ricchezze qui prese in considerazione, c che ora ccmpiuto rosi un nobile dovere. un impegno di onore e ippagato insieme il vivo desiderio, anzi l'altesa di tuttc le persone più coite e più zelanti per la gloria delle nostre CEcse e della patria. Perciô si domanda Topera dei Rev. mi Ordinari, da» quali in buona parte dipende il predi- 'pen? gli animi dei proprio Clero. Io scegliere i soggetti capaci di eseguire le prescrizioni. ll muovere e dirigere fh altri con semplici ma efficaci prowedimenti che li Hhrioo dai pcricoli. ne'quali. per soverchia buona fede o per la facile indolenza. sogliono cadere.

Adunque gli Ordinari procureranno anzitutto (perché alînmenti anche le disposizioni più sagge e i prowedimenti pû forti servirebbero ben poco) che il proprio Clero abbia eau de' tesori suol e li ami corne memorie e gloric délia .tbpone e proprie, e sia persuaso che in tal modo guadisnerà stima e benevolenza dagli spirit! eolti anche indifferenti. anche contrar!. i quali dlversamente l'avranno in dJTir.o e dlsprezzo Perciô essi ordineranno che agli studenti di sacra Teologia siano spiegati bene i doveri dei Gero, quail risultano dal Codice del diritto canonico e did» altri Atti della S. Sede. rispetlo ai monumenti, docuBtstL etc., delle Chiese. e loro venga Insinuato opportu- ';jmeflte il seneo e l'amore per essi dai professori della iicrb della Chiesa e dell'arte crlstiana : c coglieranno le ta»ne occasion! per far tenere agli stessi studenti e al Ceo qualche conferenza ndatta da parte dl persone autortvoll e competenti, anche sccolari. le quai» volontieri si prertino.

Inoltre, per avere in futuro valent! commissar! diocesan! e cchlvisti. mentre frattanto incoraggcranno e impiegheπ λο fil ecclesiastici più studios! e prcmurosl. i quali per taona ventura non mancano in nessuna regione, eccltcnsso qualcuno de! loro giovani chiericl o preti alunn! dT-tverstâ a frequentare le lezioni di paleografta e di rduviftlca, owero quelle di arte crlstiana e formarsl cosi ρσ quegli ufflci importanti e delicati che d'ordinario, teua una conveniente preparazione. si escrcitano con zra e senza molto frutto.

NeCe visite pastorali po» mostrino attenzione ed Interes- • icchc per gli oggetti di orte c di antichitâ. per le carte. KT- kdando esprcs&amente coloro che bene l! conservano. t uzmonendo forte gli altri. anzi. se cià non basti, ricorrrdo a prowedimenti energid. Similmenle nci Sinodi. dire a seguirvl ed inculcarvi le disposizioni canoniche e îfefa S. Sede. ne aggiungano altre che loro sembrino rl- (tfefte dai bisognl notati nelle visite o segnalatl da! com- =^«ari o da altre degne persone.

Ad csempio, non sarù mai inopportuno:

F inculcare, e anche rendere assoluto, la profblzione di ,rziporUre documenti, codici, ccc., in case private a titolo à prtstito, d» deposito fiduciario, ecc.. ed imporre i! rirhomo e la restituzione di quelli incautamcntc estratti. sia pure da iungo tempo, con ricorso aile vie dl diritto ed üe pene ecclesiastlche contro l pertinaci ;

F romandare che i cimeli si rlpongano in Iscali asciutti e ben guardati e che da! prefetto rcsponsabile non si Liscino le chlavi in mono d'inservienti bassi ed incoltl (e meno ancora dl estranel quali essi slano), che per ignoranza. pigrizia. avidité possono permetterc d'entrare. restare e rnaneggiare i cimeli senza attenta assistenza. con pericolo di guasti. sottrazioni. ecc.;

3· imporre il deposito con le debite cauzloni - salvo il diritto di propriété, e di richiamo nei blsognl - in istituti ben vigilati e serviti, quale dev'esscre, per esemplo FArchivio Diocesano. quante volte, o per irnpotenza o per incoscienza e peggio. i cimeli. a lasclarli dove sono. corrano pericolo o deperiscano ; slmilmentc disporre il prestito del documenti presso gli accennati Istituti (vfetando affatto che a puri studiosi si rlchicdano diarie e compensi per Fammisslone e per la vigilanza). allorquando, per infellcitâ del locale o per mancanza del servizio necessario, non si possano d'un modo conveniente dare in istudlo sul luogo;

4· fondare a tale scopo, dove già non sla. e organizzare bene un Museo Dlocesano nell'episcopio o presso la Cattedrale, e mettere in assetto, se occorre. FArchivio della Curia o la biblioteca del Seminario, de! Capitolo, ccc.. insomma quella istituzionc che sia più vicina aile condizionl desiderate e qulndi richieda minore sforzo e spesa per raggiungerle :

5 finalmcnte si consider! se l'esperienza per la propria diocesi suggerlsca dl riunire nelFArchivlo Vescovile o in quelli dei Vicarial! maggiori. occupati quas! sempre da: migllori ecclesiastici, i registri parrccchiali più antichi d! 150 ann! che non servono più nel ministère e per questo facilmente si trascurano e si sperdono, e. nel caso affermativo, si ordini di lasciare nelFArchivio parrocchiale una ricevuta e dl notare distlntamente in ogni libro in corso tutti i libri ritirari della stessa serie, affinchê si sappia dove cercarli eventualmente.

A tuite le diocesi. non escluse quelle relatlvamente secondarie e povere, convengono c gioveranno tail prowedimenti, e perciô potranno anche pigharsi di comune accordo nelle conferenzc episcopali, che di tempo in tempo sogliono tenersi in ogni provincia ecclesiastica. Ma di certo un'attenzione e una cura maggtore dovranno gli Ordmarl prestare aile raccolte più ricche e preziose. quali sono gli archivi delle più antiche e maggiori sedi vescovili e parecchie famose biblioteche di capitoli. badie e seminari, con manoscritti e stampali di molto valore. a cui sogllono ricorrere non solo gli studiosi dei luogo. ma eziandio gli stranieri. e di lontane nazioni. Perché è manifesto che tali raccolte sopra tuite debbono essere custodite ed amministrate esemplarmente. c quindi affidate a custodi abbastanza capaci e zelanti, i quali, con la c"»noscenza dei deposito loro affidato e con la buona volonté e premura. facriano onore al Clero e alia Diocesi e non diano mottvo a lamenti degli studiosi seri e discreti. Ond'è che per esse particolarmente importa formare prefettl idonei ed esigere Fosservanza dei Regolamento dei 1902.

NelFArchivio Vescovile e ne'Seminarl tutto dipende dal Vescovo. ed egli per formo si studierà d'impiegarvi quelli che reput! piu adatti e d'introdurvi gli us! e le regole approvate.

Altrettanto faranno da sè I Rev. Capitoli. per l'onore della Chlcsa e per ossequio alia S. Sede; ma se bisognasse. gli Ordinari intervengano colFautoriU propria e, di fronte agli esenti. come Delegati della Santa Sede. In ogni caso non si potranno più eleggere nè lasciare in ufficio prefettl inabili. di puro nome, o tali che per ^elosia. stranezza, mallntese affezioni frappongano diffieolta irragionevoll al riordinamento. alie nécessité di studio, ecc.: viccversa non si dovranno facilmente mutare quelli capaci ed attivi. non solo perché tali, ma perché la loro abilité e utilité principialmente deriva e sempre dipende dalla familiarité non nterrotta con la raccolta. c perché la composïzione d! buoni indici, che è primo e principale dovere loro, richicde assai tempo e costanza di metodo e di lavoro.

Affinchè poi la perdita délie presenze al coro non traîtenga il prefetto dall'assistere gli studiosi forestierL quasi sempre stretti dalla scarsezza del tempo e del denaro. si disponga che egli, allorchè deve prestare laie servizio. sia considerato come presente in coro.

Finalmente, colà dove le pcrgamcne antiche. i codici, gli incunaboli e altri stampati piu preziosi giacclono ancora frammisti e confusi con carte e bbri comunt, se ne ordini la separazione e il trasporto o in locale meglio custodito o dentro armadl a chiave.

Simili prowedimenti in parte e mutatis mutandis si potranno pigliare per gli oggetti di arlc.

Come in passato. cosi ora la S. Sede, nel raecomandare caldamente l'esccuzione delle proprie disposizioni, offre agi! Ordinari il suo aiuto, spccialmente nelle nécessité più gravi, quali il restauro dei codici deperenti. la formazionc di commissar! e prefettl idonei, la compilazionc e stampa dei cataloghi, il servizio degli studl e degli studiosi.

SulFopera dei restauri. cotante dispendiosa e delicata, non occorre dire nulla dopo l'escrcizio dl un quarto di secolo a favore di quanti Fhanno invocata dalla mumficcnza di Leone XIII. Pio X. Benedetto XV e Pio XI: basti rammentare Ivrca, Vercelli. Verona, Ravenna. Ancona. Perugia. Lucca. Vcroll. Tarracina.

Quanto al formare archivist! e bibliotccarl. sebbene la nuscita felice dei pochl inviati da Lucca. Pisa e Ravenna Foteva suggcrlre che bastassero la scuola gratuita presso Arch!vio Segreto e " Faluto M degli AmmInlstratori della Blbliotcca e delFArchivio Vaticano ", nondimcno ll Santo Padre, nella Sua sapiente générosité, ha dispas o di aggiungere in quella scuola alFinsegnamcnto della paleografla e

diplomalica un corso dl archlvirtica. Coei i Vescovi Italian!. che. tutti o quasi. hanno dei chierici a studio ia Roma. potranno dingcrvi quelle o quelll che mostrano buane disposition!. raccoraandardali In partico!are ai capi della Biblioteca e deiTArchiv.o Vaticano perché Ii assistano.

Questi glcvanl verranno qui nella scuola addestratl a comporte buoni indici di carte e dl manoscntti e cosl saranno pol In grado di sodduiarc ad uno de! più stringenti tusogni dei possessori e degi! studiosi e alie ripetute forti prescruionl delTAutonté. Ma *siccome al* présente le spese di stampa sono enormi e le opere austere stenlano a trovare editori. Il Santa Padre permetterâ volentien che gl indici delle raccdte importanti, purchè debilamente redattl. siano pubblicaU presso la Blblioteca Apostolica.

Inoltre Io >.esso Santo Padre approva. ml desidera, che al vsntagjtio della sc.cnza e degll studiosi (per il quale non dubita *di sastenere* te spese ingenti dei mantenimento di una blblioteca e dl un archivlo. di primo ordine, di una specola. di aecademie ed altri isUtuti superiorii si presuno e contribulscano. in modo ora alLimente gradito ed apprezxato. *gli istituti* ecclesiastici dl provincia, concedendo - ooc Je debtte cautele nelle consegne e nel txasporti e salvo i'indenizzo delle spese e il dirltto di una copia delle pubkcanonl - il presuto di codici c stair.pati presso altri istituU Sicuri, quali, ad esempio, la Blblioteca e ГArchivlo Vaticano, e l'Ambrosuna dl Milano, che. presentando swjs:dl e comoditA mcomparabilmente nugglon d: studio, ne sono la sede più adaUa, dove quasi necessariamcnte convengono e sl soffexmano i dotu di ogni parte. Approva altrcsl e desidera che piccoli istituti ed anche persone private Ivi stesso depongano durevolmente i loro cuneh. non solo a scanso di responsabilité gravi e di spese. ma sopratutto perche in ul modo ne restera molio roeglio ass:curata la sorte, saranno avvantaggiati gll «udi e si demostrera dal Clero intelligent dei tusopu present: ed insieme uno sptrito superiore alla brama, comprensibile ma non sempre bene inspirata, di tenere gelosamente sui luogo e:0 che assai meno Ivi serve e meno fruttuosamente vi puô essere usato c vi nnune più esposto a pericoli.

Un altro efficace aiuto infine il Santo Padre intende prestare agli Ordinari e ai loro ministri - commissori, archivlsti. ecc. - mandando, con istruxtoni precise, visitatori, i quali esamlneranno sui posto le condizioni degll archivi. anche, al passibile, dos'e non sia speranza di avere presto custodi aboastanu capaci, a mettere un ordine approssimatlvo e a compilare un indice sommano. Essi potranno altresl tenere al Clero qua'che con'errnza. A suo tempo lOrdinarlo del hiogo sarà informato della venuta, e gli si râccomanderà Il visitatore, affinche sia ncevuto come si addice ad un messo della Santa Sede che riene unicamente per rendort non lieve servizio alia Diocesi. e sia posto subito a contatto dei commissarl. archiristl, ecc- e come mescolato alia loro rita durante i) suo soggiorno colà. dl modo che ne vegga al più presto i bisogm ed eserciti un'mfluenza continua sugli individui.

Intanto i Revjnl Ordinari sono pregati dl informarmi. allorquando accuseranno ricevuta dcUa présente:

1· .«e e quali archivi e bibliotecbe di propnetâ ecc'esiastica. oltre i soliti piccoli archivi parrochiali. esistano nella Diocesi: - se siano in locale adatto e bon custodito e fomlt! d! catalogo regolare; - se affidati ad un custode coscienoeo e Idoneo e chl esso sia; - se egli abbia o no copia dei Rerolamento dei 1902 e lo ossem. - se ri si dia o no comoditi dl studio ai cercatori;

2· se duri ancera il Commlssariato diocesano e chl siano I commissar! dei documenti e dei monumenti:

3* se esista un Museo Diocesano. e dove. e da chl dlretto; e. in caso negativo, se si vegga la possibilité d'istituirlo:

4· se nel Sinodo ul'imo o ira gll Atti diocesani moderni M contengano regale nella materia della presente istrurione.

tn awenire pol. nelle prescritte relazioni alia Santa Sede suUo stalo della Diocesi. si daté un conto precise anche al proposito, si noteré il frutto ottenuto o meno dal provvedimenti. e si proporrâ clb che sembra espediente (arsi in più. owero m altra maniera, sia da parte délia Santa Sede. sia da parte propna.

Dal VaUcano. 15 aprüe 1923.—P. Card. Caspar», Secretario dl Stato.

ME 35 (1923) 242 249.

507

1923 APR 20.-P1LS XI. MP. AAS 15 (1923) 193-194

Dt ORDINARIORUM FACULTATIBUS QUINQUENNALIBUS

PIUS PP. XI

Post datam Instructionem et statutam normam pro facultatum quinquennalium concessione, complures Episcopi, sive singulalim. sive coniunctim. a Nobis enixe efflagitarunt, ne inolitus iam ct vetustus mos mutaretur hai facultates obtinendi unico folio typis impresso ct ab uno Officio distribuendo. Gravamen enim esse sibi dicebant tot Officia adire, idque facere non posse nisi ope procuratorum et non sine incommodis atque dispendiis.

Quae quidem omnia quum Nobis visa sint digna consideratione, ad gratificandum Episcopis et ad faciliorem ipsis reddendam suarum Ecclesiarum adminlstrationem. praesentibus Litteris *motu proprio* ct certa *scientia* statuimus et decernimus, ut in posterum facultates quinquennales, intra limites praefinitos et sub formulis exhibitis dic 17 martii 1922, ab una Sacra Congregatione tribuantur, apud quam omnes Episcopi, non obnoxii jurisdiction] sive Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, sive Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, relationes suas dloecesanas deferre tenentur, hoc est a Sacra Congregatione Consistoriali. Ministri autem Sacrae Congregationis Consistorialis. saltem ante initium cuiuscumque quinquennii, a LM singulis S. Sedis Officiis requirent an in · facultatibus « quinquennalibus » aliqua mutatio perficienda sit, eamque m formulis, quae distribuendae deinde erunt, adamusim introducent Praesentibus valituris, contrariis quibusvis, etiam peculiari mentione dignis, noa obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis aprilis anno mcmxxiii. Pontifcatus Nostri secundo.—

Ad». J C m NrT 50 (1923) 490; PrM 12 (1923) 66-67.

508

1923 APR 20.-SC K1Г.. RESP. AAS 15 (1923) 238-239

CONIMBRICEN.

Dubia circa translatas solemnitates externas et **ANTIPHON4M FINALEM B- M. V. IN OFFICIO DIVINO**

Sacerdos Antonius Garcia Ribeiro dc V'asconcellos. CathedraLis Ecclesiae Conixnbrlcen. in Lusitania Archidiaconus ct dioecesis Calcndansta. de sui Revrtli Episcopi Ordinarii licentia. Sacrae Rituum Congregationi humillime proposuiL pro authentica resolutione, sequentia dubia:

I. Die m quam ab Ordinario transfertur externa so!emnitas festi Sacratissimi Cordis Jesus, manetne privilegium celebrandi Missam solemnem ct Missas lectas de eodem festo. Iuxta decretum Sacrae Rituum/ Congregationis N. 23 3960 in una *Romana* dici 23 iulii 1897 aut observari debet quod de Missa votiva solemn! pro re gravi ct publica simul causa statuunt * Additiones et variationes in Rubricis Missalls ad normam Bullae *Divino afflatu* [diei 1 Nov. 1911. AAS 3 (1911) 633 - 633). tiL II. n. 3 "?

Il Cum Officium divinum privatim persolvitur, nulla post Laudes et ceteras Horas, ob rationabilem causam, interruptione facta, an finalis Antiphons Beatae Mariae Virginis semel tantum debeat dici, nempe post Completorium? Et quatenus affirmative, an etiam idem dicendum in recitatione chorall. si officium non terminetur, nec discedatur a Choro nisi Completorio expleto, uti solet a plurimis annis in Ecclesia Cathedrali Conimbrlcensi?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, propositis quaestionibus ita respondendum censuit:

Ad I. Quoad dies in quibus permittuntur Missa cum cantu et Missae lectae servetur Decretum N. 3960 Romana 23 iulü 1E97. Quoad Commemorationes et Orationes in eisdem Missis et quoad Commemorationem Missae Impeditae, serventur novae Rubricae Missalls, tit. V. n. 3 et 4. et Ut VI. n. 1. et 4.

Ad. II. In utroque casu sufficit ut Antiphons finalis Beatae Mariae Virginis semel tantum, post Completorium recitetur.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 20 Aprilis 1923 — A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. Praef. Alexander Verde. Secr.

Ada. EL 37 (1923) 195: PrM 12 (1923) 69-71.

509

1923 APR 23.-PILS XT. DECRETUM. PART.·

APPROBATIO REGULAE TERTII ORDINIS SAECULARIS S. DOMINICI UNA CUM TF-XTU EIUSDEM REGULAE

Recula Fratrum et Sororum **TERTII ORDINIS SAECULARIS SANCTI DOMINICI**

Cap. I - *De natura* et fine Tertii Ordinis.

1. Tertius Ordo saecularis Fratrum Praedicatorum, seu Ordo Poenitentiae Sancti Dominici. Militia Jcsu

Christi etiam dictus, est associatio Christifldelium in aeculo viventium, qui vitae religiosae ac apostolicae Ordinis Fratrum Praedicatorum secundum propriam Rcfulam ab Apostolica Sede approbatam, participes facti, wb ipsius Ordinis moderamine ad Christianam perfectionem contendere nituntur.

1 Finis hujus Tertii Ordinis est propria sanctificatio seu perfectior vita Christiana sectanda, atque salus animarum promovenda ratione congrua statui fidelium in saeculo viventium.

1 Media autem ad hunc finem consequendum, praeter communia praecepta et officia proprii status, haec sont Observantiae huius Regulae, praecipue oratio assidua et pro posse liturgica, praxis poenitentiae, opera ipostolatus pro fide et Ecclesia atque caritatis iuxta proprii status conditionem.

L Associationes in quas Tertius Ordo dividitur, vocantur Fraternitates seu Sodalitates. Potest tamen aliquis in Tertium Ordinem ex causa speciali recipi, quin ihcui Fraternitati adseribatur.

5. Fraternitates sine consensu Ordinarii loci valide erigi nequeunt, et in quantum fieri potest, sint distinctae pro viris et feminis.

6. Quae de Tertiariis dicuntur, etsi masculino vocabulo expressa, valent etiam pari iure de mulieribus, nisi α contextu sermonis vel ex rei natura aliud constet

7. Habeantur quoque pro posse, Fraternitates sacerdotum saecularium, qui sub directione alicuius Patris « Ordine ad perfectiorem tendant vitam apostolicam.

Cap. Il - *De Recipiendis el eorum conditionibus.*

8. Imprimis, ut hic Ordo continuum et perpetuum de bono in melius recipere valeat incrementum, quod ex receptione personarum bene dispositarum plurimum Eosctor dependere, nullus ad Tertium Ordinem recipiatur, nisi, praemissa diligenti examinatione atque sufficienti probatione, iuxta prudens Directoris iudicium constet, quod sit catholicus, honestae vitae et bonae fatnae. Christianae perfectionis sectandae sincero desiderio flagrans, necnon spem praebeat in bono proposito perseverandi, maxime si sit luvenis. Quinimmo, tamquam S. Dominici singularis in Domino filius, sit veritatis catholicae fidei, iuxta suum modulum, aemulator ac zelator praecipuus, atque erga Ecclesiam et Romanum Pontificem speciali devotione praeditus.

9. Sic bene dispositi vero, fideles omnes utriusque sexus, clerici vel laid, exceptis tamen Religiosis necnon personis laicis alii Tertio Ordini jam addictis, coelibes vel matrimonio juncti, postquam expleverint aetatem cctodecim annorum vel saltem septemdecim ex licentia a P. Provinciali iusta de causa data. Tertio Ordini Fratrum Praedicatorum adseribi valent. Matrimonio Bdstricti sine alterius coniugis consensu ordinarie non admittantur, nisi in ipsis vel in altero ipsorum adsit causa, propter quam prudenti judicio secus faciendum videatur.

10. In Tertium Ordinem recipere valent:

e) Magister Ordinis vel Prior Provincialis intra heites suae Jurisdictionis:

b) Director Tertii Ordinis legitime institutus pro raa Fraternitate, vel ab eo in singulis casibus delectus:

c) Quilibet Sacerdos a Magistro Ordinis vel a Priore Provinciali delegatus. In locis tamen ubi Fraternitas legitime iam instituta est, facultate sibi concessa oti nequit sine consensu Directoris eiusdem Fraternitati, vel speciali licentia Delegantis. Delegatio Magistri Ordinis est ad vitam, delegatio vero a Provinciali facta ruemsoris confirmatione indiget.

IL Ut aliquis certae Fraternitati Tertii Ordinis ad«ribatur, requiritur praeter favorabilem Directoris sen-Untiam, consensus Consilii ipsius Fraternitatis.

Cap. Ill - De *Habitu Fratrum et Sororum.*

IL Habitus integer Tertii Ordinis, de communi panno laneo confectus, componitur ex tunica albi coloris, corrigia de corio ad lumbos ligata et mantello nigri coloris cum caputio pro Fratribus, cum velo et binda dr lino pro Sororibus.

il Tertiarii pro Habitu Ordinis ordinarie sub suis retibus saecularibus deferant saltem parvum scapulare ex lana alba.

14. Tertiarii in publicis functionibus, de consensu Ordinarii loci semel tantum obtinendo. Habitum integrum Tertii Ordinis, vel quaedam insignia propria, secundum locorum, deferre possunt, Quod si collegialiter intersint, cum suis insignibus sub cruce propria incedant necesse est

15. Habitum integrum Tertii Ordinis extra sacras functiones publice deferre prohibetur, nisi ex speciali concessione Magistri Ordinis et cum licentia Ordinarii loci.

16. Post mortem omnes Tertiarii integro Habitu Tertii Ordinis, vel etiam Fratrum et Sororum ipsius Ordinis indui possunt.

17. Vestes vero saeculares secundum conditiones aetatis et status sint: in quibus tamen efulgeat modestia Christiana; et praecipue in forma omnis mundana resecetur vanitas, sicut decet servos et ancillas Christi.

Cap. IV - *De modo recipiendi ad Tertium Ordinem et de Benedictione Habitus.*

18. Peracto probationis tempore Postulans recipiatur a Directore vel eius delegato ante altare Ecclesiae vel alio loco convenienti, iuxta caerimoniale Tertii Ordinis, praesentibus saltem aliquibus de Fraternitate. Potest vero Postulans sine testibus recipi, si alicui Fraternitati non sit adseribendus.

19. Habitu legitime accepto, ipso facto ad participationem bonorum omnium spiritualium tum Fratrum tum Sororum Ordinis admittitur.

20. Scapulare, quoties renovatur, benedici debcL Possunt hanc Benedictionem impertiri praeter illos qui habent facultatem recipiendi ad Habitum, omnes Sacerdotes Ordinis nostri; in locis vero in quibus nec Fratres Ordinis nec Director alicujus Fraternitates adsint, etiam quilibet Sacerdos ad Confessiones audiendas approbatus.

Cap. V - *De Nooitiatu et Professione.*

21. Novitii antequam ad Professionem admittantur, per unum annum probationis sub directione Magistri Novitiorum operam dent Regulae addiscendae, ut proprias obligationes cognoscant et spiritu S. P. Dominici conentur informari.

22. Completo probationis anno, vel etiam antea, si peculiaria personae adiuncta id exigere videantur, Novitius a Directore, dc consensu maioris partis Consilii Fraternitatis, ad Professionem recipiatur.

23. Qui ad Tertium Ordinem privatim admittuntur, possunt ad Professionem recipi iuxta prudens iudicium habentis legitimam facultatem.

24. Professio consistit in formali promissione, sine voto tamen, vivendi secundum Regulam Tertii Ordinis Fratrum Praedicatorum.

25. Profitebitur autem hoc modo:

< Ad honorem Dei Omnipotentis, Patris et Filii et Spiritus Sancti, et Beatae Mariae Virginis, et Beati Dominici. Ego N. N. coram vobis Directore et Priore (vel Priorissa) Fraternitatis Tertii Ordinis de poenitentia Beati Dominici huius loci, vice Revxni Magistri Ordinis, profiteor me velle dc cetero vivere secundum Regulam et formam Fratrum ct Sororum eiusdem Ordinis de poenitentia Beati Dominici usque ad mortem ».

26. In qualibet Fraternitate pro suis propriis membris habeatur liber, in quo notentur nomen recipiendi necnon dies Vestitionis et Professionis. Qui privatim recipiunt Tertiarios, mittant easdem informationes ad P. Provincialem territorii, in quo Tertiarius habitualiter residet, vel ad Superiorem, a quo facultatem receperunt

27. Fratres Tertii Ordinis, post talem Professionem, quae est perpetua, ad perseverantiam in hoc Ordine tenentur, ncc sine iusta causa ad alium Tertium Ordinem transire possunt

Cap. VI - De *Officio recitando.*

28. Tertiarii dicant quotidie vel antiquum Officium: *Pater noster,* vel parvum Officium B. M. V. secundum ritum Ordinis» vel Rosarium integrum B. M. V. aut si sint impediti, aliud ex parvis Officiis in Ordine approbatis, vel tertiam partem Rosarii.

29. In recitatione antiqui Officii *Pater noster,* pro Matutinis dicant viginti octo *Pater noster* et Are Mario, pro Vesperis quatuordecim, pro qualibet aliarum Horarum septem. Dicant etiam Symbolum Apostolorum *Credo in Deum,* in principio Matutinarum, ante Primam et in fine Completorii. Matutinae in vigilia dici vel

mane, parvae Horne ante meridiem. Vesperae et Completorium ante finem diei dici solent Possunt tamen quocumque tempore infra diem recitari, dummodo regulariter ordo Horarum servetur.

30. Sacerdotes ve! qui in sacris sunt constituti, huic obligationi satisfacient cum sola Divini Officii recitatione; semel tamen in die dicant Responsorium c *O spem miram »* cum versiculo et oratione in honorem S. Dominici.

31. Sacerdotes Tertiarii, permissione obtenta a Revjno P. Magistro Generali, uti possunt Breviario et Missali iuxta Kalendarium Ordinis.

Cap. VU - *De Coifcssionc et Communione. alàsquc exercitiis pietatis.*

32. Ad Sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae bis saltem in mense legitime non impediti accedant Quod si frequentius, imo quotidie Sanctissimo Corpore Christi refici voluerint, eorum devotio laudanda est

33. Tertiarii conentur pro viribus suis quotidie Missae sacrificio interesse, atque Sacerdotem celebrantem attente ac pie sequi, orationi mentali vacare et pietatis officiis spiritui Ordinis consentaneis incumbere.

34. Singulari devotione ct affectu prosequantur quoque Patronam fidelissimam totius Ordinis Virginem Mariam, eiusque Sponsum Sanctum Joseph. B. Patriarcham Dominicum, Virginem Senensem Catharinam. Tertii Ordinis Patronam, necnon omnes Sanctos et Beatos Ordinis.

35. In Ecclesiis magna cum reverentia sese habeant, tempore praesertim divinorum Officiorum, et omnibus Christifidelibus exemplo sint

36. Valde commendatur, ut in singulis Fraternitatibus semel saltem in anno Exercitia spiritualia ad minus per triduum fiant

Cap. VIII - *De leiunus.*

337. Praeter ieionia et abstinentias ab Ecclesia instituta, Tertiarii legitime non impediti, ieiunent in pervigiliis Festorum SSmi Rosarii. S. P. N. Dominici et S. Catharinae Senensis. Insuper, spiritui poenitentiae Ordinis et antiquae Regulae insistentes, laudabiliter sextis feriis totius anni ieiunia observent aliisque poenitentiae operibus sese exerceant de consilio tamen Directoris vel Confessarii discreti.

Cap. IX - De discursibus *et oblectamentis mundanis* ritandis.

38. Inutiles curiososque discursus non faciant Ad choreas, sive ad mundana convivia, sive ad vana spectacula non accedant Quod si ab iis omnibus abstinere impossibile sit addiscant de necessitate facere proventum et si tempus suppetat permissionem a Patre Directore petant vel saltem eum moneant

Cap. X - *De reverentia erga Praelatos et Clericos.*

39. Tertiarii Ecclesiarum suarum Episcopos et Parochos summe revereantur, ipsorumque jura, secundum uniuscujusque loci praescripta vel consuetudines, fideliter eis solvant Alios quoque clericos pro diversis eorum gradibus et muneribus in honore habeant

Cap. XI - De operibus opostolatus e: caritatis.

40. Apostolici Patriarchae Dominici et Seraphicae Virginis Catharinae Senensis vestigia prementes. Tertiarii omnes vitam pro gloria Dei ac proximorum salute ardenti ct generoso animo impendant et superimpendant

41. Memores traditionum majorum nostrorum, pro veritate catholicae fidei, necnon pro Ecclesia et Romano Pontifice opere et sermone adlaborent. strenuos defensores eorum lurium in omnibus et semper sese exhibentes. Auxilium quoque praestabunt operibus apostolica, praesertim sui Ordinis.

42. Operibus caritatis et misericordiae secundum conditiones temporum et necessitates locorum sive privatlm sive collegialiter incumbant pro suo modo et posse, sub directione Superiorum.

43. Parochum etiam libenter adjuvent in piis operibus parochiae et praecipue, ubi necessitas adest, in instructione religiosa pueris vel puellis impertienda.

Cap, XII - De infirmis risitandis et adjurandis.

44. Sint in Fraternitate visitatores pro infirmis, qui Sodales infirmos juxta Directoris dispositonem caritative visitare et in spiritualibus ac temporalibus adjuvare studeant.

Cap. XIII - Dc obitu *Fratrum ct de Suffragiis.*

45. Si quis ex Sodalibus mori contigerit, ejus mors ccterfa Sodalibus. tempore opportuno, nuntietur omnesque Sodales ejusdem Fraternitatis defuncti exeauils personaliter intersint, nisi legitime fuerint impediti

46. Praeterea infra octo dies ab habita mortis notitia, quilibet Frater eiusdem Fraternitatis tertiam partem Rosarii pro eius anima recitabit, unam Missam audiet et unam Communionem applicabit.

47. Quotidie unusquisque dicat semel *Pater. Ave* ct Requiem pro vivis et defunctis universi Ordinis.

48. Praeter hacc quilibet infra annum, pro Fratrum et Sororum tam vivorum quam mortuorum salute, lres Missas faciat celebrare, vel saltem audiat.

Cap. XIV - De *Moderatoribus Tertii Ordinis.*

49. Tertius Ordo Fratrum Praedicatorum sub immediata directione et correctione Magistri Ordinis positus est, a quo propterea tum Fraternitates tum singuli Tertiarii, necnon Directores omnes pendent, quantum ad ea quae eorum vivendi modum secundum Regulem respiciunt

50. Praeter Magistrum Ordinis etiam Provinciate/, intra limites propriae Provinciae, de Tertio Ordine ex officio curam habent.

51. Magister Ordinis et Priores Provinciales jus habent visitandi vel per se vel per alios, quotannis eoque crebrius, si res postulaverit, singulas Fraternitates. Quae opportuna in Domino duxerint, per modum consilii monitionis, ordinationis vel correctionis, etiam cum amotione alicujus Officialis, ab omnibus et singulis grato et humili animo recipiantur.

52. Tertiarii qui non sint membra alicujus Fraternitatis, Magistrum Generalem Ordinis vel Priorem Provincialem tamquam Superiores in Tertio Ordine habeant; ceteri alicui Fraternitati adscript! etiam a Directore aliisque eiusdem Fraternitatis Superioribus legitime pendent

53. Directoris cuiusque Fraternitatis institutio in Ecclesiis Ordinis, Magistro Generali vel Priori Provinciali exclusive reservatur. In Ecclesiis extraneorum praert-quiritur etiam consensus Ordinarii loci.

54. Directoris munus ad triennium perdurat, quo expleto idem Director denuo institui potest

55. Director, durante munere, potest ex officio peragere quae ad spiritualem Sodalium informationem et directionem referuntur. Quoad conciones eis habendas serventur leges Ecclesiae.

56. Directores saeculares semel in anno ad Provincialem relationem transmittant de statu et profectu Fraternitatis sibi commissae.

Cap. XV - De *Officialibus Fraternitatis.*

57. Sint in unaquaque Fraternitate Prior, Supprior, Novitiorum Magister, aliique Officiales et Consiliarii

58. Consilium Fraternitatis duodenarium numerum non excedat. De iure membra huius Consilii sunt: Prior, Supprior ct Magister Novitiorum.

59. In prima Fraternitatis constitutione Officiales omnes a Provinciali instituentur: idemque fiet post Consilii dissolutionem, quae ipso facto habebitur, quotiescumque vel totum Consilium vel etiam major Consiliariorum pars quacumque ex causa ab officio defecerit

60. Munus Officialium et Consiliariorum ad triennium perdurat; sed quolibet anno tertia Consiliariorum pars renovabitur a Directore cum remanentibus de Consilio. In anno vero, quo renovari debent Officiales, primum compleatur Consilium; deinde a Directore cum completo Consilio instituantur Prior ceterique Officiales. In casu dissensus inter Directorem et Consilium ad Priorem Provincialem recurratur.

Cap. XVI - De *officio Prioris, altorumque Officialium Fraternitatis.*

61. Prioris officium erit sollicitam dare operam, ut Regula ab omnibus observetur. Diligenter etiam invigilare debet, quod in incessu, statu, habitu, nihil per aliquem Fratrem suae Fraternitatis fiat, quod cuiusquam merito turbare possit aspectum. Si quos vero viderit transgredientes vel etiam négligentes, caritative corripiat et emendet; vel si magis sibi videbitur expedire. Fraternitatis Directori, ut corrigat, poterit intimare.

62. Supprior locum tenet Prioris in ipsius absentia.

63. Otcri Fraternitatis Officiales ea munin gerant, quae iuxta consuetudines particulares ct attentis necessitatibus culuscumque Fraternitatis, magis videantur expedire.

M. Consilium convocari debet n Directore, qui et ipsi praesidet, quoties votum Consilii secundum Regulam. vel ad maioris momenti negotia pertractanda iuxta Matuta peculiaria requiritur.

Cap. XVII - *Dc Fratrum Congregationibus.*

65. Semel in mense, certa die et hora, conveniant Sodales Fraternitatis Dei verbum a Directore ct Missam, si hora competens fuerit, pariter audituri.

66. Director ipsis legat et exponat Regulam, de agendis Fratres informet et negligentias corrigat ct emendet, prout secundum Deum ct Regulam viderit expedire.

67. Suffragia etiam fiant pro vivis et defunctis, cum ibsolutfone a culpis propter transgressiones Regulae.

Cap. XVIII - *Dc correctione Fratrum.*

68 Si quis aliquam culpam notabilem commiserit et idmoaitus a Directore, se non emendaverit, secundum conditionem personae et exigentiam delicti gravius vel levius corrigatur Potest etiam ad tempus a consortio Confratrum excludi; vel etiam penitus, de consensu lanea Consilii Fraternitatis, si delinquens post unam illeramve admonitionem, sese emendare neglexerit, nec deruo. nisi de consensu Consilii Fraternitatis, admitti potest

69. Solius Supremi Moderatoris Ordinis vel Prioris Provincialis est ab ipso Tertio Ordine propter graves ausas aliquem dimittere, et quidem in casu gravis gandali, absque praevia admonitione.

Cap. XIX - *De Dispensationibus.*

7Û. Magister Ordinis a quocumque huius Regulae praescripto plenariam habet potestatem dispensandi. Insuper Provincialis intra limites suae iurisdictionis, vel trâa Director in sua Fraternitate, vel delegatus ab ipsis, in casu particulari ex causa rationabili, cum suis Tertiariis dispensare poterit

Cap. *XX - De modo obligandi hujus Regulae.*

7*l.* Praescripta huius Regulae, praeter divina ct Ecclesiae statuta. Fratres et Sorores non obligant ad culpam coram Deo, sed tantum ad poenam vel taxatam i lege vel a Praelato seu Directore taxandam ad norcam Capitis decimi octavi. Memores tamen suae professionis, Fratres omnes hujus Regulae ordinationes idimpleant, coopérante gratia Domini et Redemptoris rostri lesu Christi, qui cum Patre et Spiritu Sancto rfvit et regnat Deus per omnia saecula saeculorum. Arnen.

II

DECRETUM APPROBATIONIS REGULAE

SSsnus Dominus noster Pius Divina Providentia Papa .XI In audientia habita ab infrascripto Patre Seretario S. C Religiosorum Sodalium negotiis praepocîae die 23 aprilis 1923 ad preces Rev.mi Patris Maptri Generalis Ordinis Praedicatorum annuens, Rephm Fratrum et Sororum Tertii Ordinis saecularis S. Dominici u Summis Pontificibus Innocentio VII et Eugenio IV iam pridem approbatam, nunc vero ad temporum rationes accommodatam et a S. C. revisam prout praesenti exemplari, cuius autographum asserva tur ia archivo eiusdem S. Congregationis, continetur, approbavit et confirmavit, firmis in omnibus Sacrorum Catoccn praescriptis.

Datum Romae, ex Secretaria S. C. de Religiosis, die 23 aprilis 1923.-C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. S. B., *Secr.*

•AOJ» 16 (1923-24) 104-112,

510

TO APR 27.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Dt MANUS EXTENSIONE IN ORDINATIONE DIACONORUM

Vide rexfum supra in documento sub die 1923 Marii 9 posito relatum: LE 498.

• Ontario Temovlinri, Proî. N. 161/1923: PrM 40 (1951)

511

1923 MAI 4.-SC S. OFF. DECR. AAS 15 (1923) 237

Damnantur opera quaedam sl mir et t. de recalde

DECRETUM

Feria IV, dic 2 maii 1923

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis S. Officii Erhi ac Rmi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandaverunt opera:

I. *Historia interna documentada de la Compania de Jesus por don* Miguel Mir. Pbro.. de la Real Academia Espanola. Tomo I et II.

П. *Histoire intérieure de la Compagnie de Jésus d'après* les *documents, adapté par I.* de Récalde *du récent ouvrage espagnol de Don Miguel Mir:* I, « Les principes ». Paris, Libraire Moderne, 2, Rue de l'Echaudé Saint-Germain. 2. 1922.

Et insequenti feria V, die 3 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Eihorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die *4* maii 1923.—Aloisius Castellano. *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

512

1923 MAI 4.-SC RITUUM, RESP. PART.·

De impositione scapularium magno fidelium numero

Romae, 16 aprilis 1923.

Dubium - *Beatissime Pater,* Procurator generalis Piae Societatis Missionum ad pedes S. V. provolutus sequentis dubii solutionem humiliter petit

Decretum S. Officii d. d. 16 decembris 1910 (Acta Ap. *Sed.,* vol 3°, p. 22) supponit fideles per « regularem ut aiunt impositionem » etiam imposterum scapularibus esse ascribendos et posthac pro scapularibus susceptis deferre posse numisma rite benedictum. Cum plurimi fideles, delaturi postmodum numisma, ab afferendis scapularibus, quibus post actum benedictionis nullatenus indigebunt, soleant abstinere, sacerdos in casibus ordinariis iuxta decretum S. Congregationis Indulgentiarum d. d. 18 augusti 1868 ad 1 *{Decreta* Auth, S. *Congr. Indulgent., n. 421)* unum idemque scapulare benedictum pluribus imponit.

Aliquibus vero sacerdotibus ex induito apostolico Licet omittere scapularium impositionem « cum sacrae missiones habeantur vel magna sit fidelium frequentia ». Quaeritur, utrum sacerdos in casu pronuntiare debeat integram formulam benedictionis et impositionis ac receptionis, nullo adhibito scapulari, an saltem ipse debeat prae se habere scapulare, supra quod formulam benedictionis, si nondum fuerit benedictum, et impositionis ac receptionis proferat, benedicturus postea numismata allata. Et Deus etc.

Responsum S. C. Rituum diei 4 maii 1923.

Attentis noviter deductis ct Rescripto n. 4528 Secretoriae Status ab *E.mo D.no Card. Gasparri signato cx Audientia Ss.mi diei 22 maii 1920, circa interpretationem clausulae:* omittendo scapularium impositionem. *eam, iuxta alias similes concessiones a Sacra Rituum Congregatione ex Audientia Ss.mi factas, ita esse intclligendam, ut omissio fiat ex parte sacerdotis, non autem ex parte recipientis seu ascripti sibi imponentis scapularia vel singuli propria vel singuli communia scapularia quae ab uno traduntur alten et sic* successive.—Alexander Verde, S. R. C. Secr. Philippus di Fava. Substitutus.

• CpR 5 (1924) 208. Adn. Fr. HECHT In CpR 5 (1924) 209 210; ME 36 (1924) 327: PrM 13 (1924) 71.

513

1923 MAI 7.-SC SACK NORMAE. AAS 15(1923)389-436

De FROCESSISUS IN CAUSES DISPENSATIONIS SITEJI MATRIMONIO RATO FT NON CONSUMMATO

1

DECRETUM

Catholica doctrina est « matrimonium non consummatum inter biptizatos vel inter partem baptizatam et partem non baptizatam. dissolvi tum ipso iure per sollemnem professionem religiosam, tum per dispensationem a Sede Apostolica ex iusta causa concessam, utraque parte rogante vel alterutra, etsi altera sit invola » (C. I. C. can. 1119).

Ut autem Apostolica Sedes dispensationem largiatur, duo ribi constare neccsse ĕst matrimonium revera non fuisse consummatum el iustam exstare causam pro dispensatione concedenda.

Quamvis uni tantum Romano Pontifici competat dispensationcm concedere, tamen pro indaganda et comprobanda tum asserta matrimonii non consummatione, tum extstentia legitimae causae dispensationis, solet
3a0 Sancta Sedes locorum Ordina ıriis committere processus instructionem, unde factorum veritas tute eruatur.

Inde duo consequuntur magni ponderis: pnmo quod huiusmodi causae, utpote quae non promoventur ab actione judiciali contentiosa aut criminali, sed ex benigna concessione Sanctae Sedis annuentis oratoris precibus, non sunt vere iudlciales, sed magis gratiosae seu admin;strativae; quae tamen cum eo spectent ut Summus Pontifex legitime uti valeat sua suprema potestate dispensandi super matrimonio rato et r.on consummato cum plena rerum cognitione, in his veritas inquirenda est non minus religiose ac sedulo, quam in negotiis proprie judicialibus. Quare quae iudex decernit aut ordinat. vera iussa faciunt quibus parere neccsse esU ac inobedientes fiunt contumaces.

Alterum dein consequitur, quod alte usque insidere debet in animo judicum et testium ac praesertim partium dispensationem efflagitantium: videlicet, si res aliter se habeant ac ab oratoribus asseruntur, id est si matrimonium ratum reapse fuerit consummatum, et veritas in processu non detegatur, vel ex culpa aut oscitantia tribunalis. vel ex fraude aut desidia partium et testium, ponti/ida dispensatio forte obtenta, utpote suo fundamento destituta, nullius est caloris; et matrimonio, quod dispensatum ducitur, in suo valore permanente, si partes vinculo matrimoniali se solutas existiment, et aliud matrimonium in facie Ecclesiae ineant, hoc revera est invalidum, proinaeque putati coniuges fibique forte progeniti, graviorum malorum vinculis pene inextricabilibus implicantur. Hoc proinde est *solcmnitcr praemonendum a iudice antequam iusiurandum praeitdur,* et animo reputandum ab omnibus qui in his causis partem habent, praecipue eo momento quo a partibus, a testibus, a peritis, respective, redduntur foratae responsiones, attestationes, relationes.

Quo vero locorum Ordinarii In huiusmodi causarum instructione tutius et expeditius, ad tramitem luris cormnun's. procedant, sequentes regulae praestitutae sunt. Quas cum maturo examini Emi ac Revmi Patres
J91 Cardinales S. Congregationi de/ disciplina Sacramentorum praepositi subiecissent, in plenariis comitiis diei 27 aprilis c. a. easdem probarunt atque publici iuris fieri, si Ssmo placuerit, rescripserunt. Ssmus autem D. N. Pius Papa XI, in audientia die 7 mail 1923 habita ab infrascripto Cardinali Praefecto, sententiam Emorum Patrum adprobare et confirmare dignatus est, atque ut hae regulae ab omnibus ad quos spectat, rite et religiose serventur, easdem iussit edi in Actorum Apoitolicae Sedis Commentario officiait

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 7 maii anno 1923.—M.
372 Card. Lega, Praef. A. Capotosti. Ep. Thermen., *Secr.f*

U

REGULAE SERVANDAE Di PROCESSIBUS SUPER MATRIMONIO RATO CT NON CONSUMMATO

CAPUT 1

De foro competenti

L Ad unam Sacram Congregationem de disciplina Sacramentorum spectat cognoscere de (acto inconsum-

malionls matrimonii ct de cxistentla lustae causae ad dispensationem concedendam (Can. 249, 5 3 ct 1962).

2. Nullus iudex inferior potest processum in causa dispensationis super rato instruere, nisi Sedes Apostolica eidem facultatem fecerit (Can. 1963. S 1).

3. § 1. Si tamen iudex competens auctoritate propria iudicium peregerit dc matrimonio nullo ex capite impotentiae, et ex co. non impotentiae, sed nonaum consummati matrimonii emerserit probatio, omnia acta una cum libello unius vel utriusque coniugis pro Apostolica dispensatione impetranda, ad Sacram Congregationem transmittantur, quae iis uti potest ad sententiam super rato et non consummato ferendam (Canon 1963, § 2).

J 2. Si vero probationes dc non secuta matrimonii consummatione hactenus instructae, habeantur non sufficientes iuxta normas heie positas, caedem compleantur et acta dein plene instructa ad H. S. C. remittantur.

4. Pariter si in iudicio, in prima aut in altera instantia. peragendo de matrimonii nullitate, cx alio capite (ex. gr. cx defectu consensus, ex vi et metu, etc.) matrimonii nullnas evinci non possit, sed *incidenter* dubiam valde probabile emerserit dc non secuta matrimonii consummatione, tunc integrum est alterutri vel utr.que parti, libellum prorrigere Romano Pontifici inscriptum, pro dispensatione a matrimonio rato et non consummato; at quin preces ad hanc Sacram Congregationem remittantur pro obtinenda consueta commissione facultatum, fit potestas iudici vi huius praescriptionis seu cx delegatione a iure, causam instruendi iuxta regulas heic determinatas. ' 33

CAPUT II

Dc supplici libello ad petendam dispensationem

5. H. Soli coniuges ius habent petendi dispensationem super matrimonio rato et non consummato (Can. 1973).

? 2 Pro singulari natura huius processus, quem moderantur hae regulae, congruit ut coniux dispensationem efflagitans, non *actoris,* sed *oratoris* nomine nuncupentur; coniux vero ab altero coniuge in causam vocatus, proprie *pars conventa* appellabitur, nisi et ipse cum alio dispensationem petat.

6. (L Supplex libellus, qui semper Romano Pontifici erit inscribendus et ad Sacram Congregations de Sacramentis transmittendus, contineat plenam et accuratam totius facti speciem et causas omnes, quae ad obtinendam petitam dispensationem conducere possunt (Constitué Dei *miseratione, n.* 15) [CICF n. 318); appositis etiam die. mense et anno, seu data exhibiti libelli. nec non dioecesi in qua orator aut oratores commorantur.

5 2. Curandum est ut libellus referat genuinam factorum narrationem ab ipsa parte, si fieri potest, scripto exaratam et subscriptam (cf. in Appendice, η. I).

7. Quamvis cuilibet fideli integrum sit libellum ad Sanctam Sedem transmittere, expedit tamen, et semper suadendum est. ut id per proprium Ordinarium fiat, qui suam addere debet informationem.

8. 5 1- Ordinarius proprius est Ordinarius loci in matrimonium celebratum est, nut in quo orator icilium aut quasi-domicilium habet: aut, si pars oratrix sit illegitime separata ab altero coniuge, in quo haec pars conventa, dummodo sit catholica, domicilium aut quasi-domicilium habet (Can. 1964).

5 2. Licet tamen oratori recurrere ad Ordinarium loci suae actualis commorationis, qui preces acceptare valet et commendare apud H. S. C., praesertim cum pleriquc testes audiendi in sua dioecesi degant

9. I 1. Ordinarius, ut informationem addat cum factorum sufficienti cognitione, potest investigationes facere in res et personas, sed non propriam Inquisitionem cum partium aut testium interrogationibus in forma processus iudicialis (cf. in Appendice, η. II).

5 2. Si contingat dispensationem peti α parte acatholica. Ordinarius petitionem ad hanc Sacram Congregationem aeque remittat; additis tamen necessariis et opportunis explicationibus de petitionis funda/mento, de X oratoris qualitatibus personalibus, aliisque adiunctis ad rem facientibus.

10. ξ 1. Curet Ordinarius, cum factorum et personarum sufficientem notitiam habuerit, ut partes inter se reconcilientur, ne abrumpatur coniugale consortium, ad-

hibilis prudentiae et pastoralis charitatis officiis et argumentis in casu magis opportunis; nisi rerum et personarum adiunctn huiusmodi experimentum prorsus inutile esse suadeant

I 2 Nedum Ordinarii ad hoc utiliter parochorum operam adhibeant, sed parochi ipsi cum huiusmodi discordiarum aut difficultatum vitae coniugalis notitiam habeant, prouti in singulis casibus prudentia suggesserit, opportune consilia praebeant ct exhortationes, ne aditus aperiatur dissolutioni consortii coniugalis.

11. i 1. Si cx supplici libello orntorls, vel ex causae instructione iam inchoata, vcl ex aliis investigationibus iux U n. 9, constiterit, matrimonii consummationem coniugei omnimode devitasse ex detestabili onanismi vitio. tunc orator vcl uterque coniux. si hi concorditer dispensationem petant, sunt monendi, causam non posse jLsutui vel ad ulteriora produci.

I 1 Quod si orator significet se criminis nullimode fuisse participem, sed depravatos alterius coniugis mores passum esse. aut, etiamsi fateatur se non esse innoxium. ostendat tamen hodie res eo devenisse ut «Diugal's consortii instauratio non sit possibilis, ac sincere sit facti poenftens, ct serio promittat se in altero coniugio forte inituro huiusmodi nefando facinori tullimodc operam esse daturum, tunc iudex rem deferat ad H. S. C.

12. Si. accepto libello, haec Sacra Congregatio consuerit precibus annuendum esse, solet Ordinario loci, qui oratorem commendavit, dare litteras delegationis pro causa instruenda, iuxta has regulas ct cum clausulis opportunis.

CAPUT III

De tribunali constituendo

11 Ordinarius, facta sibi facultate a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum conficiendi processum super asserta matrimonii inconsummatione, curabit tribunal, cum primum poterit, constituere, ad id adbibendo ministros in sua curia constitutos, vel alios etiam, quoscumquc maluerit, eligendo et assumendo, nisi aliud in rescripto delegationis cautum sit. dummodo isti iis praediti sint qualitatibus, quae a iure pro
S singulorum munere praescriptae sunt (Can. 1607. § 1)./

14. Ordinarius, quatenus utatur facultate subdelegandi, actum subdelegationis scripto redigat, facta mentione delegationis ab Apostolica Sede tributae cum addita potestate subdelegandi, expressis nominibus coniugum. de quorum matrimonio causa agitur, et relatis ^structionibus, si quae ab hac Sacra Congregatione datae fuerint.

15. Eodem vel altero actu, scriptis pariter confecto. Ordinarius deputet defensorem vinculi ct actuarium, qui iis dotibus praediti sint quae in iure requiruntur •Cam 1589. 5 1); nisi extraordinarios ministros constituendos mandaverit ipsi subdelegato, qui, secus, uti debet ministris Curiae dioecesanae (Can. 1607. § 2 Cf- in Appendice, η. V).

16. I 1. Ordinarius, etsi delegatus a Sede Apostolica ad causam instruendam, vel iudex subdelegatus eam non suscipiat, in qua, ratione consanguinitatis vel affinitatis, vel ratione tutelae ct curatelae, intimae vitae consuetudinis, magnae simultatis vcl lucri faciendi aut damai vitandi, aliquid ipsius intersit, vcl In qua antea advocatum vel procuratorem egerit, ad praescriptum Can. 1613, 5 1.

f 2. Iisdem in adiunctis a suscipiendo munere abstinere debet defensor vinculi (Can. 1613, § 2).

17. I 1. Ordinarius qui ob legitimam suspicionis exceptionem causam instruendam non susceperit, debet vel ludiccm subdelegarc, si haec facultas ei competat, vel rem ad Sacram Congregationem remittere.

i 1 Si exceptio suspicionis adversus judicem subdelegatum proponatur. Ordinarius vel obiectam suspicacem definit, vcl alium iudicem subdelegat, si hac potestate pollcat, vel rem ad H. S. C. remittit (Canon 1(14.1 1 et 2).

U. In ipsa tribunalis constitutione, vel in toto causae cursu, Ordinarius vel iudex, ad normam n. 15, alios rbos aeque idoneos eligere poterit, qui iudicis et aliorum officialium vices gerant pro casu quo primi electi (aeriat impediti, vel uti suspecti legitime habiti. Cum eorum opera in causae decursu occurrerit, de subroiatione secuta et de subrogationis motivo in actis mentio fiat; et opportunum erit ut hi cum dictione substituti subscribant aut denotentur in actorum textu.

19, Excepto Episcopo, quando per se iudicis instructoris munere fungitur, omnes qui tribunal constituunt, in prima sessione iusiurandum de officio rite ac fideliter implendo et de secreto servando praestare debent,/ 396

CAPUT IV

De officio iudicis et tribunalis *ministrorum*

20. Iudicis, postquam ei legitime commissa fuerit processus instructio, est inquisitionem iudicialem instituere super asserta matrimonii inconsummatione, iuxta regulas heic traditas. Inquisitio versari debet circa omnia quae inconsummationcm probant, vcl impugnant, et circa causas legitimas dispensationis. Argumenta autem ad detegendam veritatem in his causis praecipue sunt: a) utriusque coniugis iurata confessio; b) testes septimae manus ex utroque latere; nec non testes ex officio inducti, vcl etiam ad instantiam partium, prouti res ferat; c) inspectio corporum per peritos facta; *d)* authentica documenta etiam extraiudicialia, cuiuscumque generis, veluti litterae, itemque acta iudicialia in foro civili confecta, quatenus ad rem faciant; e) indicia et praesumptiones.

21. Iudex in primis moderator est actorum. Ipsius itaque erit: tribunal convocare et sessiones indicere; vinculi defensorem, partes ct testes citare, ut in iudicium compareant; peritos medicos et obstetrices, audito vinculi defensore, designare, si inspectio corporalis facienda sit: partes, testes et peritos, tum quaesita a vinculi defensore confecta, tum nova ex officio proposita adhibendo, interrogare; atque ea omnia statuere, quae eius prudentiae et sagacitati aptiora videbuntur ad factorum veritatem eruendam.

22- § 1 Petitiones partis oratricis aut partis conventae quibus instatur pro testium productione aut interrogatione aut alia probatione obtinenda, aut quocumque alio actu processuali conficiendo, iudex admittet aut reiiciet. audito defensore vinculi, suo decreto, in quo, si rei gravitas ferat, explicabit breviter rationes admissionis aut reiectionis (Can. 1840, § 3).

5 2. Pars, quae iudicis decreto se laesam sentiat, potest iudicen adire ut decretum revocet aut corrigat <Can. 1841); at appellationi nullimode datur locus, salvo tamen recursu ad Ordinarium, nisi ipsemet sit iudex.

23. Si quando pars aut testes examinandi sint alienae dioecesis vel sint extra dioecesim degentes, et hi sine gravi incommodo ad tribunalis sedem, ubi causa instruitur, accedere nequeant, iudex Ordinarium illius dioecesis rogabit, ut constituto tribunali, partem ac testes citet, examinet et ab eis documenta requirat, iuxta interrogationes a defensore vinculi, mandato iudicis instructoris, confectas et ab ipso iudice trans/missas, additis instructionibus opportunis, si casus ferat (Can. 1570. § 2; 1770, § 2. n. 3). Ordinarius hac de re requisitus, servatis iuris praescriptionibus, acta, per se vel per alium confecta, ad iudicem remittat

24. § 1. Pars vel testes, qui in dioecesi quidem commorantur, sed in locis ob dioecesis vastitatem et asperitatem aut defectum viarum ita dissitis a tribunalis sede, ut sine magna temporis iactura et gravibus impensis neque ipsi iudicem adire, neque a iudice instructore. defensore vinculi et actuario adiri possint interrogari debent per parochum, si fieri potest, vel alias per sacerdotem dignum et idoneum, ad hoc a iudice instructore delegatum, qui ipsi parti vel testi propior sit (Can. 1770. § 2, n. 4).

5 2. Huic cum litteris delegationis transmitti debent interrogationes faciendae, et instructiones ad rem opportunae. Deleganti autem erit, pro facultate in litteris expresse facta, sibi adseire duos ministros, quorum unus defensoris vinculi munere fungatur, et hic sacerdos esse debet, et alter actuarii, qui et laicus esse potest, dummodo probatae fidei, ut examen huius partis vel testis legitime perficiatur et in actis redigatur.

§ 3. Sacerdos delegatus iusiurandum de officio rite et fideliter adimplendo ac de secreto servando coram actuario praestare debet, et defensor vinculi et actuarius coram delegato: et de hoc mentio fiat in actis.

5 4. Si delegatus haud possit habere sacerdotem quem sibi adsciscat in munere defensoris vinculi, id notet in actis ct ipse ex officio faciat interrogationes aut alia animadvertat: itemque si desit, in regionibus parum vel nullimode excultis, qui actuarii munus expleat.

facta debita adnotatione in actis, ipse iudex actum exceptae attofUUonis, cum debitis notis, redigat

25. Iudex. ut aeque aestimari possit uniuscuiusque attestationis pondus, *de r^.ffulorurn* in iudicium vocatorum aat recasorum probitate *et credibihtate r.unquom inquirere praetermittat,* et ad hoc curabit ut ab eorum parochis litterae testimoniales exhibeantur, quae, s haberi con possint, erunt a Curia alia documenta perquirenda; et haec omnia sedulo in actis referantur (rf. tn Appendice, nn. XI-XIVV

26. Si acciderit partem conventam vel testem inductum a parte, vel ex officio vocatum, aut peritum in iudicium con venire, de non secuta comparitionc in iudicium. et de causa saltem probabili non accessus. an ex *gr.* agatur de impossibilitate vel dc inobedientia seu de contumacia, ln ăctu mentio fiat. Et si de contumacia agatur, haec declaretur tcan. 1843), ct
»5 m actis apposita documenta referantur (cf. in/ Appendice, η. XXV). Si vero quis examini subiiciendus e vita migraverit, mortis documentum inter acta recenseatur, nisi aliter de eius morte satis constet.

27. i 1. In processu de matrimonii inconsummatiore et de causis ad dispensationem super rato adductis. requiritur praesentia vinculi defensoris: eoque non citato, acta irrita sunt, nisi ipse, etsi non citatus, revera interfuerit (Can. 1537, j 1).

I 2. Si legitime citatus aliquibus actis non interfuerit, acta quidem valent, verum postea eius examini subixienda omnino sunt, ut ea omnia, sive voce sive scriptis, possit animadvertere et proponere quae necessaria aut opportuna iudicavent (Can. 1587. i 2).

23. Defensoris vinculi officium est !) examini partum, testium ct peritorum adesse; exhibere ludici interrogatori dau«a et obsignata, in actu examinis a ludke aperienda, et partibus, testibus aut peritis proponenda; novas interrogationes ab examine emergentes iudici suggerere; 2» articulos a partibus propositos perpendere, eisque. quatenus opus sit, contradicere; documenta a partibus exhibita recognoscere; 3) animadwrriones pro adstruenda matrimonii consummatione scribere et allegare, eaque omnia deducere, quae ad matrimonium tuendum utilia censuerit (Can. 19€8).

29. Defensoris vinculi ius esto: 1) semper ct quolibet causae momento acta processus invisere; novos terminos ad acta perficienda flagitare, prudenti iudicis arbitrio prorogandos: 2) de omnibus probationibus vel allegationibus ita certiorem fieri, ut contradicendi facultate uti possit; 3) petere ut alii testes inducantur, vel tfdcm iterum examini subiiciantur. processu etiam absoluto et clauso, novasque animadversiones edere; 4) exigere ut alia acta quae Ipse suggeserit, conficiantur. nisi iudex dissentiat; quo in casu, si iudex non sit ipjemet Ordinarius, ad hunc recurrere fas est vinculi defensori (Can 1969).

.10. Actuarii, qui notarii seu cancellarii in processu partes explet, praecipuum munus erit legitime actis conficiendis intendere, acta fideliter custodire ne cuipiam extraneo pateant, transumpta conficere et dc suthcntxitate testari.

3L Tam Iudex instructor quam defensor vinculi curent ut pars vel testis vel peritus interrogationi ipsi delatae respondeat quoad omnes partes in quas dividitur. Si quandoque parti aut testi perito difficile sit memoria totam Interrogationem retinere, ei per partes illa proponatur, quo facilior responsio et plenior evadat.

32 Fas erit iudici. audito vinculi defensore, actuario assignare adiutorem. qui eum coadiuvet in scriptione
3W actorum ct in transumptis confi/ciendis. Is. sicuti ceteri ministri tribunalis. ex momento quo assumitur, iusiurar.dum praestet de munere fideliter obeundo et de secreto servando.

CAPUT V

De initio procerius et de citationibus faciendis

Î3 I 1. Si omnia expleri non possunt unica sessione, processus in sessiones dividitur, videlicet, quoties tribunal * ludice legitime convocatur ad processus acta explenda. sessio habetur.

I 2 De decreto iudicis quo sessio clauditur et alia vel tunc indicitur vel erit opportuno tempore indicenda, nisi instructio causae sit absoluta, mentio In actis facienda est

34. § 1. In prima sessione tribunal coadunatur ct clam completur ri aliqui desint administri. Siquidem in ca iudex communicat: a) litteras Sacrae Congregationis dc disciplina Sacramentorum, quibus p.-ocescuj instructio Ordinar o committitur; b) litteras Ordinarii, nisi ipse per se praesit, quibus iudicis officium subdelegat; c) deputationem defensoris vinculi ct actuarii iam ab Ordinario peractam, vel ab ipso iudicc, vi speciati delegationis, vel iam factam, vel in hac sessione faciendam: *d)* electionem officialium .substitutorum; e) supplicem libellum oratoris inquisitionis introductorium; /i denique praestandum est lusiurandum ad tramitem n. 19 (cf. in Appendice, nn. VI-IX».

i 2. Ista propria sunt primae sessionis, in qua tamen et alia expleri possunt acia, vel ipsa instructio absolvi, si ita res patiatur; quod non contingere solet, quare in reliquis habetur conventus personarum tribunal constituentium ad certa processus acta conficienda. Conventus autem habetur die et loco determinatu in superiore proxima sessione; nisi iudex maluerit statuere ut sessio habeatur dic et loco dein determinandis ct indicendis.

35. Aliquot diebus antequam tribunal congregetur, iudex citat eum qui examini est subiiciendus. itemque defensorem vinculi ct actuarium, nisi hi iam ln superiore sessione invitationem exceperint, ut ln n. 34. 1 2 (cf. m Appendice, nn. X et XXII).

36. Citatio parti et testi fit per litteras in modum invitationis. tamen praeceptive; quae litterae contineant: a» praeceptum iudicis ad comparendum; b) nomen. cognomen et domicilium illius qui in ius vocatur, c) iudicem coram quo comparere iubetur; d) locum et hornm audientiae; e) causam, ob quam convenitur. satis significatam, seu saltem/ generalibus verbis ‹« indicatam (can. 1715, 5 1); P iudicis et actuarii subscriptionem et tribunalis sigillum (cf. in Appendice n. XV).

37. Citatio clausa Curiae cursori, ne cvulgationi ansa praebeatur, tradetur, et per eundem cursorem erit private et personaliter intimanda. Altera citationis scheda asservatur in actis (Can. 1716). Si ob distantiam vel aliam causam, per cursorem fieri non possit intimatio. scheda citationis, iussu iudicis, transmitti poterit per tabellarios publicos, dummodo commendata et cum syngrapha receptionis, vel alio modo, qui, secundum locorum leges et conditiones, tutissimus sit (Can. 1719). Cursor si per se intimationem peregerit de ea in scriptis, ad calcem schedae in actis asservatae. manu propria subsignatis ad iudicem referat (cf. m Appendice, η. XVI): si vero intimatio facta fuerit per publicum tabellariorum officium, in actis adservetur fides eiusdem officii,

33. $ 1. Quoties, diligenti inquisitione peracta, adhuc ignoretur ubi commoretur pars conventa aut etiam testis. si rei gravitas postulet, locus est citationi per edictum. Hoc autem fit affigendo per cursorem ad fores Curiae schedam citationis ad modum edicti, per tempus prudenti iudicis arbitrio determinandum, et in aliqui publica ephemeride eam inserendo. Si vero utrumque fieri nequeat, alterutrum sufficiet (Can. 1720; cf. in Appendice. η. XXIII).

J 2. Si citatus praecepto comparendi obtemperare renuerit, videat iudex an renovanda sit citatio (can. 1843, 1 2). vel aliis modis magis opportunis et efficacibus uti expediat, ut foret interventus personae amicae vel auctoritate gravis. A remediis cocrcitivis, ut flectatur contumacia, abstinere ut plurimum prudens erit

§ 3. Iudex videat etiam an partis vel testis non comparitio seu contumacia, per alios testes, dc re circa quam illi interrogati fuissent, edoctos, suppleri possit

CAPUT XT

De iureiurando a partibus, testibux et peritis praestando, ct *de interrogationibus iisdem faciendis*

39. Iudex. antequam cuipiam in ius vocato interrogationes deferat, exquirat iusiurandum de veritate dicenda, tacto s. Evangeliorum libro (cf. in Appendice, nn. XVIII et XXIX». Si citatus suas attestationes sub iureiurando reddere renuat, et iudex instructor censeat eius attestationes esse utiles ad veritatem detegendam, potest eas excipere, facta tamen in actis mentione dc lurisiurandi recusatione eiusque causa./ 4::

40. Iudex partem, testem aut peritum ad iusiurandum recipiens, cum. prouti casus ferat, commonefaciat de sanctitate actus et de gravissimo delicto quod admittunt iurisiurandi violatores, adnotando peculiarem gravitatem iurisiurandi in subiecta materia et periurii fu-

oestisimos effectus, Iuxta ea quae in *Decreto* adnotanuir. item, si pro qualitate personarum opportunum hoc videatur, moneat de poenis quibus obnoxii fiunt in foro Ecclesiae qui falsum in ludicio iurati affirmant.

Poenas contra lurisiurandi violatores sunt: 1) interdatum personale, si periurus sit laicus: 2) suspensio, d clericus (Can. 1743. 5 3).

Has tamen poenas iudex nc ferat inconsulto Ordinario.

41. Examen faciendum est a iudice, cui adsistant oportet defensor vinculi et notarius ceu actuarius. In aunine interrogationes non ab alio quam a iudice, vel ab eo qui eius locum tenet, faciendae sunt. Quajffüpter si a defensore vinculi novae interrogationes trtti faciendae sint, has non testi, sed iudici. vel eius vicem gerenti proponere debet, ut eas ipse deferat (Caeco 1773, Π 1-2).

41 Interrogationes proponendae dividuntur in gcteralw et *particulares:* priores ordinantur ad exquirendum de generalibus personae adiunctis, hoc est de nomine, cognomine, origine, aetate, religione, conditione, domicilio et necessitudine cum partibus in causa; hae semper ct omnibus indistincte sunt deferendae, nisi sidex existimet unam vel alteram esse in casu particulari omittendam. Posteriores ordinantur ad veritatem eruendam circa factum inconsummationis et causas dapensandi. Praeterea a teste semper exquirenda est «ceotlae causa, nempe unde, quando et quomodo ea quae asserit, habeat cognita (Can. 1774).

41 ξ 1 Interrogationes sint breves, non suggestivae, roa plura complectentes, pertinentes ad causam de qua igitur, testis intelligentiae accommodatae et vulgari sermone expressae (Can. 1775).

i 2. Partes et testes ct periti oretenus responsiorcj reddant Non praemoneantur de interrogationibus faciendis, nec eis permittatur depositionem legere, nisi ia aliquo casu particulari iudex opportunum censeat sacre ut pars interrogata aliquod grave documentum legat quod eius dicta comprobare vel eius memoriam adiuvare valeat (Can. 1776-1777).

44. 5 1. Partis, testis et periti responsio ex conticenti redigenda est scripto ab actuario, non solum quod ad rabstantiam spectat, sed etiam quod attinet ad editi testimonii verba (Can. 1778).

1 1 Si verba referri non possunt, vel quia nimis praecipitanter prolata, vel quia impropria et inter se den logice connexa, iudex dictabit responsionem in actis redigendam.

i 3. Actuarius interrogationes iam ln scriptis exa«2 ratas non referet; / sed responsiones ex ordine designabit eodem numero quo notantur relativa interrogatoria; interrogationes vero *ex officio* additas ad verbum referet

45. Actuarius in actis accurate singulis vicibus adnotet iurisiurandi praestationem, et generaliter omnia me*ζογλ* digna, quae forte acciderint cum examina explente (Can. 1779).

46. Parti et testi et perito antequam ab auditorio c.scedant, debent legi quae actuarius de iis quae viva voce quisque testatus est, scripto redegit, data eidem parti et testi et perito facultate addendi, supprimendi, corrigendi, variandi. Cum autem is responderit se nihil asphus habere quod dicat aut mutet, iterum iusiuran**to** dc veritate dictorum et de secreto servando emittat in Appendice, η. XX). et deinde depositioni subscribere iubeatur. et post eum subscribant iudex, defensor vinculi et actuarius (Can. 1780, §5 1-2).

47. i 1. Pars oratrix aut conventa poterit iterum ad mmea vocari vel ad instantiam partis aut defensoris vjxuli. vel *ex officio* a iudice, audito vinculi defensore; et partes etiam poterunt inter se *conferri* (vulgo *confroztare),* si expediat ct omne rixae aut scandali sit remotum periculum.

I 2. Item testes et periti poterunt, partibus aut defensore vinculi id postulantibus, vel id statuente iudice « *officio,* ct audito vinculi defensore, denuo ad examen vxari, et circa iam attestata, vel circa nova facta vel Taertiones ex processu emergentes, interrogari (Cawn 1772. H 2-3).

Î 1 Quoties id expostuletur a partibus, iudicis est «o decreto, audito vinculi defensore, eiusmodi postulationem reiiccre vel admittere, cauto, si admittat, quod pc&ximum omnis collusionis aut corruptelae periculten absit (Can. 1781).

§ 4. Cum pars vel testis vel peritus novo examini submittitur, eadem serventur, congrua congruis referendo, quae de partium et testium examine infra edicuntur n. 68. § 2. et 69.

48. In conficiendis actis, seu in relatione scriptis redacta de iis quae fiunt aut decernuntur in sessionibus tribunalis, lingua latina adhibeatur; citationes vero, iusiurandum a partibus, testibus et peritis praestandum, interrogationes et responsiones, nec non relationes et vota peritorum, lingua vernacula exprimi possunt

49. Documenta, quae lingua latina, italien aut gallica exarata non sint, latine reddantur ad verbum. Item acta quae lingua latina, italica aut gallica redacta non sint, in unam ex iis linguis authentice vertantur. Si ad versionem faciendam interpres foret adhibendus, is a iudice, audito vinculi defensore, eligatur, eique, sicuti aliis tribunalis ministris, duplex iusiurandum erit deferendum. nempe de munere fideliter obeundo et de secreto servando (cf. in Appendice, η. XXI)./ 403

CAPUT VII

Dc examine partium

50. § 1. Primo ille coniux audiatur, qui supplicem libellum porrexit et est veluti actor in causa. Iudex eidem, praemisso iureiurando, interrogationes deferat a defensore vinculi concinnatas et clausas sibi traditas. Alias addat *ex officio,* si necessarium aut utile putaverit ad veritatem accuratius exponendam: in interrogationibus conficiendis et proponendis, subiecta in Appendice specimina inspiciantur.

5 2. Si uterque coniux dispensationem efflagitet, opportunum, ut plurimum, est uxorem antea examini subiicere, et in examine erunt praecipue diligenter perquirendae rationes ob quas ambo coniuges in dispensatione efflagitanda consentiunt et concordant

§ 3. Quia his in adiunctis maxime pertimescenda est collusio, veritas sedulo perquirenda erit per testes *ex officio* inducendos.

51. Uxori, oratrici vel conventae, post interrogationes generales, interrogationes speciales, prudenter pro adiunctis variandae, deferantur, iuxta formulam in Appendice, sub η. XIX.

52. Item viro, oratori vel convento, eaedem interrogationes proponi poterunt, quibus aliae pro rerum adiunctis magis accommodatae, addiciendae erunt (cf. in Appendice, sub η. XXIV).

53. Cum uxor virum de impotentia, sive absoluta sive relativa, insimulet, tunc a viro expetatur ut sese submittat corporali inspectioni, ad normam ss. canonum et harum regularum, n. 84).

54. Nisi certo aliunde constet, nunquam praetermittenda est interrogatio parti facienda, ut referat quando et a quo didicerit matrimonium ratum et non consummatum a Romano Pontifice posse dispensatione dissolvi.

55. § 1. Parti quae secundo loco interrogatur, si eius responsiones in pluribus et notabiliter discrepent a responsionibus alterius coniugis, erunt a iudice novae *ex officio,* vel ad instantiam defensoris vinculi, proponendae interrogationes, ad difficultatem et dubitationem diluendam, facta vel minus mentione coniugis contradicentis, prouti casus ferat et prudentia suggerat.

§ 2. Quoties rei gravitas postulet, iudicis est, audito vinculi defensore, *ex officio* vel instante altero coniuge aut vinculi defensore, partem ad novum examen vocare ad praescriptum n. 47, in quo novae interrogationes seu contestationes proponentur./

§ 3. Si responsiones in novo examine exceptae rem non undequaque expediant, sed viam videantur aperire ulteriori veritatis investigationi, altera parte quae primo loco fuit interrogata iterum ad examen vocata, eidem in contestatione ponantur responsiones ab adverso coniuge redditae, non exclusa collatione partium inter se. ct firmo praescripto n. 47.

56. § 1. Iudex nunquam omittat interrogare partes circa existentiam causae ad impetrandam dispensationem invocatae.

5 2. Huiusmodi interrogationem iudex etiam faciat testibus, qui de re edocti verosimilitcr praesumantur.

57. δ 1. Antequam finiatur examen ct praestentur quae statuuntur n. 46. iudex a parte petat ut produ-

cat testes septimae manus: et alios etiam, si quos habeat. de petitae dispensationis oblecto instructos.

i 1 Sedulo quaerendum est α parte, quoties alter coniux sit contumax, ut Indicare velit testes qui cum sint de istius familia aut vicinia aut eius res domesticas cognoscant, probabiliter utile testimonium praestare valeant

caput vm

De *testium productione et aliis probationibus ad rem Jacientibus*

58. In his causis. debet uterque coniux testes, qui *septimae manus* audiunt, inducere, sanguine vel affinitate sibi coniunctos, sin minus vicinos bonae famae, aut alloquta de re edoctos, qui furare possint de ipsorum comugum probitate, et praesertim de veracitate circa rem deductam in controversiam (Canon 1975. fi 1).

59. Testimonium septimae manus. ut ipsa denominatio innuit, septem testibus ex utraque parte inductis, hoc est septem ab una et septem ab altera, constare debet. Quod si tot testes haberi nequeant, sufficere poterunt pauciores; ratio tamen in actis referenda est. cur septenarius numerus haberi non potuerit

60. fi 1. Testimonium septimae manus est argumentum credibilitatis. quod robur addit depositionibus coniugum. sed vim plenae probationis non obtinet nisi aliis adminiculis aut argumentis fulciatur (Canon 1975, 5 2).

5 2. Testes septimae manus, quatenus sunt de credibilitate, eo maiorem sibi conciliant fidem, quo potiora habent documenta de sua probitate. Habendi sunt autem quasi testes *de scientia,* et hinc maximam faciunt fidem, cum referunt se ex contagibus aut cx proximioribus parentibus, tempore non suspecto (ut infra, n. 70), 4C5 didicisse matrimonium mansisse inconsummatum./

61. Testibus septimae manus ludex alios testes cx *officio* adiungere potest, imo debet, quando scilicet testes septimae manus vel a parte non inducantur, vel tres tantum aut quatuor inducantur, vel ad rei veritatem illustrandam, etsi septem vel plures ab utraque parte producantur, insufficientes sint.

62. Inductio testium ex *officio* non est praetermittenda. cum ex actorum instructione ediscitur, alias adesse personas de re controversa edoctas, vel quae alio modo utilem attestationem reddere valent

63. fi 1. Si partes, aut earum altera, petant sibi pandi nomina testium ab adversa parte aut ex *officio* productorum, iudex, audito vinculi defensore, excluso quovis periculo corruptionis aut collusionis, et nisi aliquod obstet impedimentum, id indulgere valet suo decreto. quod in actis referri debet

fi 2. ludicis tamen est diferre. prouti casus ferat, nominum publicationem, postquam testes suam reddiderint attestationem.

M. 1 1. Argumentum ex corporis mulieris inspectione deductum, per se. semper requiritur, nisi ex diunclis inutile evidenter appareat (Can. 1976; cf. infra. sub n. 85), vel aliunde haberi non posit, prouti sl mulier sit vidua aut corrupta.

§ 2. Quod si pars, non obstante iudicis decreto, absolute renuat inspectioni se subiicere, ex adiunctis aestimandum erit cuinam causae attribuenda sit haec recusatio: ct utrum huius probationis defectui suppleri debeat per alia argumenta seu probationes.

65. Praeter argumentum physicum, quod natum est complere probationem per partium confessionem et per testes septimae manus allosque testes exhibitam, adsunt quoque argumenta et adminicula; et argumentis accendemus documenta; adminiculis, indicia et praesumptiones.

CAPUT IX

De examine testium *septimae* manus

66. Inchoatur horum testium examen ab iis qui inducti sunt a parte oratrice, et quidem a parentibus proximioribus, qui praesumuntur magis instructi, postea audiantur extranei, uti famuli et viciniores, si qui sint Hic ordo tamen In auditione testium non est necessario servandus, et integrum est iudici unum alteri praeferre. Si quis testis inductus obierit, vel in iudicium non comparuerit. servetur n. 26; si vero eo, ubi tribunal adunatur, se conferre non possit, audiatur iuxta normas nn. 06 23 et 247

67. In his testibus examinandis iudex, delato iureiurando et factis interrogationibus generalibus, testi proponat interrogationes sibi a vinculi defensore tradendas clausas et obsignatus, quae esse poterunt uti habentur in specimine η. XXVII.

68. £ 1. Antequam testis dimittatur, ei legendae sunt responsiones factae a coniuge qui cum uti testem produxit, ut dicat utrum asserta in attestatione veritati respondere censeat et fide digna habeat.

§ 2. Si iudici non videatur opportunum aut non expedire integram depositionem legere» vel quia ea refert quae verosimiliter coniux non vult testibus nota fieri, vel quia periculum subesse potest collusionis, ex parte legere valet, vel etiam nulHmode legere salva eiusdem iudicis facultate proponendi appositas interrogationes ex *officio,* vel curandi ut a defensore vinculi opportunae contestationes fiant In interrogatorio ab eodem de more concinnando, firmo praescripto n. 47.

69. Expicto examine, legitur testi integra depositio, rogatur an menti suae plene respondeat, et. vel habito responso affirmante vel factis expetitis emendationibus aut additamentis et praestito duplici iureiurando. iuxta n. 46. subscribit ipse, et cum eo subscribunt iudex. deïensor vinculi et actuarius.

70. In his testibus excutiendis, maxime curandum est, ut si quid protulerint causae meritum directe attingens. semper ab cis exquiratur unde, quomodo. *quando* haec didicerint, ut pateat an tempore non suspecto ea cognita habuerint (Can. 1774). Causam enim valde iuvant partium confessiones extraiudiclales tempore non suspecto prolatae; eo nempe tempore, quando de hac quaestione introducenda ne cogitabatur quidem, nec aliae suberant rationes veritatem occultandi aut falsum proferendi.

CAPUT X

De testibus. praeter alios septimae manui. ad instantiam partium, vel ex *officio a iudice inducendis*

71. fi 1. Cum proprium sit testimonii septimae manus ut sit argumentum credibilitatis (Can. 1975. fi 2). quoties alios testes inducere praestat ad complendam probationem, hi de scientia magis quam dc credibilitate sint oportet

§ 2. Hi producuntur vel ex *officio* a iudice, audito vinculi defensore aut hoc instante; vel ad instantiam partium.

72. Quoties prudenter timeatur collusio inter partes, aut inter testes septimae manus et partem producentem. vel ipsum testimonium septi/mae manus insui· 4 ficiens habeatur, nisi aliis argumentis aliunde veritas evincatur, citandi sunt testes ex *officio.*

73. Quod si argumentum physicum impotentiam neque probet neque excludat, aut physicam mulieris integritatem non adesse arguat, sed non excludat laesiones potuisse aliunde oriri quam ex naturali matrimonii usu. tunc expendat iudex an sit locus complemento probationum aut per testes aut per alia argumenta.

74. Interrogationes his non minus ac aliis testibus faciendae, sunt a defensore vinculi concinnandae, ac iudici exhibendae modo et ratione supra determinatis; iudici non minus fas est. alias interrogationes ex officio proponere.

CAPUT XI

De instrumentis

75. Redditas attestationes magis explicant, quatenus res ferat, et corroborant instrumenta. Haec, alia sunt publica et alia privata. In his causis inter instrumenta publica potissimum habetur fides authentica celebrati matrimonii, e paroeciae regestis deprompta, quoties haec in causae Instructione requiratur. His accensentur acta et sententiae tribunalis civilis, si apud illud dc controverso matrimonio nliqua causa pertractata fuerit Documenta privata communiter sunt epistolae a contagibus inter se vel ad alios datae, et scriptae attestationes in favorem unius vel alterius partis exaratae.

76. Utriusque generis documenta aliquando paries sponte exhibent, sed aliquando iudicis erit ex auctoritate sua perquirere, et de lis partes vel testes in examine Interrogare. Si pars aut testis documentum exhibere recuset, iudex. audito vinculi defensore, vel eo postulante, decreto suo statuat an et quomodo eiusdem documenti exhibitio facienda sit (Can. 1824).

77. I 1. Documenlïï quaecumque fidem non faciunt, nisi constet esse authentica et genuina.

I 2. Documentum privatum, uti epistola, etc., probat pro vel contra suum auctorem, perinde ac attestatio $eu confessio cxtrniudicialis, cuius pondus ex circumrtsntiis desumitur, et in genere haec documenta aestimantur maxime a tempore quo prolata fuerunt, ad normam n. 70.

78. Si documentum alicuius momenti in causa exhibentur carens debitis formis pro fide facienda, iudicis erit curare er *officio,* aut ad instantiam defensoris vinculi aut partium, ut quae necessaria sunt compleanrt tur, ne causa tali adiumento privetur./

CAPUT XII

De indictis et *praesumptionibus*

79. f 1. Matrimonium non praesumitur mansisse inconsummatum; quare in singulis casibus allegata causa inconsummationis sedulo investiganda est

j 1 Factum vero cohabilationis coniugum *praesumptionem iuris* constituit de secuta consummatione (Can. 1015, 5 2).

80. Matrimonii inconsummatio ex sequentibus causis impedientibus, ut plurimum, procedere solet:

a) cx defectu veri consensus in matrimonium;

b) ex vi et metu;

c) ex adversione et odio in ipso vitae coniugalis initio exortis inter sponsos;

d) ex impotentia sive absoluta sive relativa.

81. Externa vitae coniugalis ratio et circumstantiae, ex quibus ad causam inconsummationis adstruendam argumentari fas est, illud probationis genus constituunt, quod ez indiciis *et praesumptionibus* appellatur. Indicia et praesumptiones sunt *levia, gravia* et *gravissima,* pro minore vel maiore cum inconsummationis causa necessitudine.

82. Facta vero et circumstantiae, quae unam vel alteram ex causis n. 80 recensitis indicant, praesumptionem faciunt in favorem inconsummationis.

83. Iudicis et defensoris vinculi officium erit aptis interrogationibus e testium ore colligere, cuinam causae inconsummatio tribuenda sit. Res est magni momenti, cui omni cura adlaborandum est; facta enim et circumstantiae quae unam alteramve ex praefatis causis indicant et determinant, probationes iam aliunde collectas valde corroborant.

CAPUT XIII

De inspectione corporali

81 f L In causis inconsummationis requiritur uxoris inspectio corporalis, per peritos facienda, uti infra exponetur, nisi ex adiunctis inutilis evidenter appareat; quo in casu processus ad exitum erit perducendus ex morali argumento, adminiculis suffulto, seu aliis probationibus ad nonnam n. 64.

i 1 Viri corporalis inspectio quae, ut plurimum, valde confert ad tute adstruendum factum inconsummationis, non est praetermittenda cum inconsummatio tribuatur eius impotentiae absolutae vel relativae, et abunde de uxoris physica integritate plena non habea-
<3 tor probation

Î 1 Hisce in casibus sl vir renuat se inspectioni rabiicere, probabiles rationes huius recusationis sunt in actis referendae, et suppletoriae probationes, si haberi pcsdnt, trunl comparandae.

85. In casu dubii de corporali inspectione facienda aut omittenda, decisio spectat ad iudicem, audito vinculi defensore, salvo iure defensoris vinculi se opponendi decreto, ad tramitem nn. 22 et 28.

86. Inspectio corporis uxoris omittitur, utpote inutile. in sequentibus casibus:

al si consummatio haberi non potuit, quia nec tempus nec locus nec modus adfuerunt matrimonii consummandi;

b) si certo iam constet de mulieris defloratione 'Can. 1976).

87. Iudicis est peritos, medicos aut obstetrices eligere vel designaro, audito vinculi defensore (cf. In Appendice, n. XXVIII). Ii prae ceteris eligantur, qui non tantum idoneitatis testimonium a competenti magistratu obtinuerunt, sed etiam qui artis suae experientia insignes habentur, et honestatis ac religionis fama praefulgent Qui non habiles ad testimonium ferendum sunt iuxta can. 1757, nec ad periti munus exercendum assumi possunt. Item nec assumantur, qui in adiunctis versantur in can. 1613, 5 1, adnotatis, si nempe ob consanguinitatem vel affinitatem cum partibus, aut propter amoris vel odii sensus erga partes easdem, aut etiam ob commodum vel incommodum sibi obveniens ex causae decisione, suspicio de eorum probitate in iudicio vel voto ferendo oriri possit

88. Ad periti munus exercendum etiam illi ne admittantur, qui coniuges private inspexerint circa factum cui innititur petitio declarationis inconsummationis. Licet tamen et congruit hos tamquam testes inducere (Can. 1978). nunquam tamen praetermittatur, quatenus fieri possit, eorum scriptas attestationes referre inter instrumenta.

89. § 1. Ad mulierem vero inspiciendam duae obstetrices. quae legitimum peritiae testimonium habeant debitaque in arte sua experientia polleant, ex *officio* designentur. Integrum est tamen mulieri inspiciendae expetere ut loco obstetricum, a duobus medicis, pariter ex officio designandis, inspiciatur; quod et Ordinarius, si necessarium duxerit, decernere potest, audito vinculi defensore, praecipue ob aliquod dubium fraudis, scilicet quod praesidia artis adhibita sint ad reparandas partium laesiones (Can. 1979. §§ 1-2).

6 2. Quod si, ob singulares locorum circumstantias, impossibile vel valde difficile aliquando fuerit, ut duae peritae obstetrices aut duo medici reperiantur, tolerari poterit ut inspectio fiat ab uno perito et ab una obstetrice (cfr. *Instr. S. C. S. O.,* a. 1883, *Quemadmodum matrimonii foedus,* tit. VI. art. 5, n. 49 [ASS 18 (1885) 344- 368; CICF n. 1076). Si. ob easdem circumstantias,/ 410
neque hoc obtineri valeat, tolerari etiam poterit ut inspectio fiat a duabus matronis seu mulieribus nuptis, moribus et aetate gravibus, et ad rem idoneis. Quoties peritia a duabus matronis, uti supra, peracta fuerit, curandum erit ut earum relationes examinandae subiciantur uni vel duobus in arte peritis, ibidem vel alibi commorantibus, ut suum proferant votum circa conclusiones ex matronarum relationibus deducendas.

90. In inspectione mulieris, sive ea a peritis medicis, sive ab obstetricibus fiat, sequentia observanda sunt

α) plene serventur Christianae modestiae regulae;

b) adstet semper honesta matrona, *ex officio* designanda:

c) inspectionem exsequantur seorsim singuli, vel singulae;

d) in exploratione honesta quidem methodus et cautelae adhibeantur, prout scientia ac prudentia opportune suggesserit; et de iis quae adhibita sint, mentio in relationibus fiat;

e) pariter singuli vel singulae seorsim conficiant relationes intra terminum a iudice praefinitum tradendas;

D relationes sive a medicis sive ab obstetricibus confectas, iudex alterius medici examini subiicerc potest, si id opportunum existimaverit (Can. 1979-1980).

91. In matronam eligatur mulier aetate gravis, religione et honestate spectabilis, corruptioni et deceptioni non facile obnoxia, quae, praestito iureiurando, officii sui partes eiusque gravitatem intclligat, ac de eo rite functo, coram tribunali relationem reddere valeat (cf. formulam in Appendice sub η. XXIX).

92. Ratio exsequendae inspectionis haec erit.

Iudex locum designat, in quo ea est peragenda, et mandabit quod mulier prius balneo subiiciatur, servatis suetis conditionibus aauae tepentis, ct temporis, quod non brevius dimidia nora esse debet Quod si designati periti, medici vel obstetrices, censeant in casu balneum vel omnino esse inutile, vel potius nocivum, iudex, perpensis adiunctis, rem definiat, audito defensore vinculi, prout in casu magis expedire iudicaverit

Periti autem expleant suum examen, ut distincte referre valeant de singulis signis quae mulieris integritatem inferre sinunt vel potius eidem refragantur; in id etiam caute advertentes, ne apparens integritas callide, medicinalis artis ope. fingi potuerit.

93. § 1. Periti, medici aut obstetrices, suam seorsim scriptam relationem peragant (cf. n. 90, r) circa con-

clusiones ex inspectione deductas, et postea erunt singuli a iudice interrogandi, iuxta interrogationes seu articulos a defensore vinculi antea concinnatos, iisque ipsi, praestito iureiurando. respondeant; et examen absolvatur servato praescripto n. 46. Vinculi autem de-
411 fensor peculiares articulos et interrogationes/ praesertim eruat ex relationibus ab iisdem peritis exhibitis (Can. 1981; cf. in Appendice, nn. XXX et Γ
nti vero perspicue Indicare debent qua via et ratione processerint in peragenda inspectione, ct quibus potissimum argumentis sententia ab ipsis prolata nitatur (Can. 1801. f 3).

f 2 Quod si periti discordent sive quoad ea quae perlustrando repererint, sive in conclusione finali, iudex poterit relationem unius periti submittere iudieio alterius. ut explicet ex quo repetenda sit contradictio; et, si casus ferat, etiam permittere poterit ut inspectio fiat collegialiter. et votum collegiale habeatur, sed deinde seorsim periti interrogentur (cf. can. 2031, n. 5); nisi idem iudex peritiorem eligere magis expedire iudicaverit, qui super relatis a primis peritis suffragium proferat, facta ei quoque, si casus ferat, potestate inspectionem denuo peragendi; aut novos de integro peritos adhibere (cf. can. 1802 et 1803).

94. Postremum in iudido vocanda erit matrona, quae inspectioni adstitit, et, delato iureiurando. ad rem interrogetur (cf. in Appendice, η. XXXI).

95. Ad inspiciendum virum, si casus ferat, duo periti medici ex *officio* deputari debent (Can. 1979. 5 1); qui, praestito iureiurando de munere fideliter implendo et de secreto servando (cf. in Appendice, η. XXIX), monendi erunt. ut artis praesidiis utantur licitis et honestis, et referant, iuxta medicinalis doctrinae placita, indicia seu argumenta quae potentiam virilem adstruere aut excludere videantur.

CAPUT XIV

De procexrur *conclusione*

96. f 1. ludex processum clausum ne decernat, nisi prius vinculi defensor declaraverit sibi nihil inquirendum superesse, et etiam ad hoc auditis partibus.

5 2. Antequam decretum conclusionis edat, iudex acta attente consideret, partium ac testium depositiones inter se et cum ceteris a processu emergentibus conferat. et videat an sint quaedam incompleta et contradictoria aut ambigua. Si quae huius generis repererit. audito vinculi defensore, partes aut testes, prout opus fuerit, iterum citet et, appositis interrogationibus, quae vel supplenda vel declaranda sunt exquirat, aut etiam per testes ex officio inductos, suppleri vel declarari satagat

5 3. Item antequam conclusioni annuat vinculi defensor. actorum examen instituat, ut expendat utrum ea sint ulterius complenda ad normam harum rcgula-
412 nun (cf. in Appendice, η. XXXIII)./

97. I 1. Clausa procesus Instructione, iudex neque ad ipsius processus publicationem, neque ad sententiam super ipsa inconsummatione et causis ad dispensandum deveniat (Can. 1985).

5 2. Nihilominus si partes aut harum altera, post conclusionem, petant sibi ostendi vel testium nomina aut eorum responsiones vel aliquod documentum, idque postulent gravi de causa, iudex. audito defensore vinculi, necnon parte cuius intersit, si casus ferat, hoc indulgere valet, intra limites tamen probatae necessitatis, et excluso quovis periculo collusionis et corruptionis; de publicatione autem processus aut alicuius partis, expressa mentio in actis facienda erit

98. I 1. Clauso processu, vinculi defensori acta omnia tradantur, qui suas animadversiones conficere debeat. in primis animadvertens an regulae hucusque traditae in processus Instructione observatae fuerint, necne.

i 2. Deinde acta omnia una cum voto scripto Episcopi (can. 1935). vel, sede vacante· Vicarii capitularis vel Administratoris apostolici. vel alterius legitime Episcopi vices facientis (Can. 429 et 431). et defensoris vinculi, transmittantur ad H. S. Congregationem.

99. Praesentes regulae in instruendis processibus de non consummatione semper erunt adamussim observandae, et si aliquando ab eis aequa ratio suadeat esse recedendum, iudex de huius rei motivo rationem reddat in actis, ut constet de inobservantiae causa.

100. Harum regularum observantia Ordinariis potlssimum committitur, ct ad eos spectat a scipsls constituta tribunalia vigilare, ne ab iis deflectant Ipsis proptcrea integrum est, pro sua prudentia, quovis processus momento, acta examinare, consilia et monitiones officialibus dare, et eos gravi de causa, ipso iudice subdelegato non excluso, audito vinculi defensore, removere. Si ouando his remediis fuerit locus, vel aliud secutum sit Inconveniens, cum neta transmittuntur, dc rc Apostolica Sedes certior reddatur.

101. § 1. Acta iudlcialia. sive *acta causae,* sive *acta processus (cf.* can. 1642). transmittantur ad H. S. C. in authentico exemplari, cum indice omnium actorum et documentorum, ad normam can. 1644.

i 2. Quod si valde grave sit, sive ob necessarias expensas, sive alia de causa, exemplar authenticum ad S. C. transmittere, fas sit Curiae transmittere Ipsa acta originalia, iis tamen cautionibus adhibitis, quae pro locorum conditionibus suppetunt ad tutam documentorum transmissionem./

CAPUT XV

De rescripto pontificiae dispensationis eiusque expeditione

102. Dispensatio super matrimonio rato et non consummato a Romano Pontifice directe conceditur, et expeditur per rescriptum in forma gratiosa, ab Emo Cardinali Praefecto Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, vel ab alio Emo Cardinali eius vices fungente, nec non a R. P. D. Secretario, aut a Subsecretario eiusdem S. C. subsignatum.

103. Attenta eiusmodi forma, rescriptum effectum habet a temporis momento quo in die audientiae Summus Pontifex dispensationem concessit, dummodo tamen eo momento preces veritate nitantur, tum quoad matrimonii inconsummationem, tum quoad dispensationis causas (Can. 41). Quod si unum vel alterum desit, rescriptum, utpote obreptionis vel subreptionis vitio infectum, impetranti minime suffragatur.

104. In rescripto dispensationis super matrimonio rato et non consummato continetur, quamvis non expressa, vi can. 1053, altera dispensatio, si forte opus sit, ab impedimento ex adulterio cum promissione vel attentatione matrimonii proveniente.

105. Dispensationis rescriptum, solutis expensis, parti impetranti idemque postulanti traditur aut remittitur, et Ordinario exhibendum est (Can. 51); verum ex officio ipsa Sacra Congregatio eidem Ordinario exemplar authenticum rescripti dispensationis directe dabit

106. Ordinarius, de dispensatione per authenticum documentum certior factus, parocho tum loci contracti matrimonii tum suscepti baptismatis sive viri sive mulieris. prouti casus ferat, quamprimum mandabit ut in libris metrimoniorum et baptismorum de obtenta dispensatione adnotatio fiat.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, dic 7 maii anno 1923.—M. Card. Ltca. Praef. A. Capotosti. Ep. Thermen.. SecrJ (II

APPENDIX

SEU PRAECIPUORUM ACTORUM FORMULAE. QUAE UTILITER ET OPPORTUNE ADHIBENTUR IN HIS CAUSIS

I. SUPTIXX UBXLLUS UXORIS ORATRICIS

Beatissime Pater.

N. filia .... e dioecesi .... civitate .... anno naU conditione .... domlcilum habens in civitate .... via .... suo paroecia .... ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provoluta. quae sequuntur exponit:

Dte mense . . anno .... oratrix, tunc annum agens . . praemissis denunciatxonibus a iure statutis ac ritu civili, matrimonium, in paroeciali ecclesia . .. cum N. N., filio ~. e dioecesi .... et civitate .... tunc annorum .... professione , rite contraxit.

Sed hoc matrimonium, contra oratricis ingenium, ad exitum perductum fuerat ab eius matre, quae omnem movit lapidem ut filiae animum sibi conciliaret; et cum nullum ab eiusmodi nuptiis daretur effugium, oratrix ad matrimonium celebrandum accessit, sperans fore, ut sensim sine sensu amor erga virum enasceretur.

At spem fefellit eventus, nam contugall consortio vix instituto, vir pravam indolem pandit, ideoque defectus amoris in aversionem prorupit. Quapropter quindecim ab inito matrimonio diebus elapsis, vir, oratrice relicta, ad pa-

tecum domum remeavit ; postero autem die. ipsa, urgente autre, virum assequi debuit: quocum Lumen vix quinque diebus transactis, ad matrem reversa est, malens potius roorl. quam cum eo intolerabilem vitam dueere.

Tum ex hoc capite vir separationem a civili tribunali petiit atque obtinuit. Oratrix vero, apprime sibi conscie de non secuta matrimonii consummatione, tum ob perversam rtri voluntatem, tum ob defectum amoris, imo aversionem ipsius oratricis, ad pedes Sanctitatis Vestrae confugit, Apoitobcam dispensationem super matrimonio rato et non conrumnuto misericorditer implorans.

Rationes autem ad petendam dispensationem sunt: Γ invincibilis oratricis aversio ergo virum, absque ulla spe
ñ reconciliationis: 2· inconti/nentiae periculum, attenta cius iuvenili aetate; 3 desiderium transeundi ad alias nuptias, eidem nuper oblatas.

Et Deus. etc.

Datum .... die ... mensis ... anno ...

N, N. (Subscriptio, si fieri potest, manu Ipsius oratricis).

Si libellus detur a viro, similiter exaratur, mutatis mutandis, genuina peracta factorum expositione.

H Litterae Ordinarii ad parochum, vel auum in casu magis IDONEUM PRO INFORMATIONE ET CONIUGUM RECONCILIATIONE

Revftus Ordinarius N., adnexum libellum N., uxoris orairlds. transmitti iubet ad Reverendum N., parochum N., dque committit ut reconciliationem oratricis cum coniuge *pro* viribus et pastorali prudentia, per se aut per alium, curet. Quatenus vero praefati coniuges ad concordiam adduci nequeant, idem parochus distincte instructam hanc Curiam reddat dc antecedentibus, concomitantibus, et subsequentlbus matrimonii celebrationem, nec non dc causis petitie dispensationis matrimonii Inter eos initi; ac anui de probitate ct credibilitate tum viri tum uxoris: et congruit ut allegetur fides de huius matrimonii celebratione ex integro, prout lacet in regesto matrimoniorum.

Interim etc. Die... N,, Vic. Gen.

L t S. *N,,* Curiae Ep. Cancellarius.

Si forte parocho non expediat dare mandatum reconciliationis coniugum. alii personae prudenti et idoneae, si fieri queat sacerdoti, committi potest

III. Responsum parochi, si partes reconciliationem renuant

lilAe ac Revflie Domine.

N-, (mulierem, si eam antea interrogari earpediai), antea ilkqui curavi, quae sui matrimonii vicissitudines exposuit, et suam valetudinem conlugali convictu labefactari, necnoa necessitatem dissolvendi matrimonii monstravit. Post eim allocutus sum virum : qui ad cohabitatlonem restaurandam se paratum exhibuit, sed omnino desperat, ob uxoris pervicaciam.

Ia reconciliatione non ulterius insistendum censui, cum matrimonium saltem absque amore ex parte mulieris initum videatur, ac verisimilis sit inconsummatio. et aliunde
414 periculum Incontinentiae exstet ex/ parte oratricis» quod ut gravis causa pro dispensatione adducitur. Ex percontationibus peractis, de probitate et credibilitate utriusque ocnlugis satis constare videtur, ita ut fides eorum assertionibus praestari possit.

Praesentibus allegatur testimonium de celebratione matrimonii dictorum coniugum. ln authentico exemplarL

Datum ex paroecia N., die ...

Obsequentissimus subditus

L t S. N.

IV. Informatio Ordinarii ad S. C. de disciplina Skaakentorum, rr petitio facultatis conficiendi processum

Efte ac Revflle Domine.

Transmitto ad Em. Vestram Revffiaxn adnexum libellum, quo muller N. dispensationem implorat matrimonii ab «dem contracti cum N., utpotc tantum rati : ac simul transmitto documenta (ut *informationem parochi,* ct alia W *habeantur),* necnon testimonium de celebratione matnmonli. ex quibus colligi potest oratricem fidem mereri. Quapropter cum libellus fundamento niti videatur, illum «ounendo. humiliter postulans, ut quatenus E. V. visum fuerit, facultas mihi tribuatur conficiendi processum super «-'■«modi matrimonio, quod contenditur ratum ct non conranmatum, facta expressa facultate subdelegandi.

Inierim S. Purpuram reverenter deosculor.

Datum cx Curia Episcopali, die ...

Addictissimus famulus.
N., Curiae Cancellarius.
N., Episcopus.

V. Actus subdelegationis peractae ab Ordinario et deputationis officialium

Cum Eflius ac Revfllus Dominus .... S. R. E. Card.. Praefectus S. C. de disciplina Sacramentorum, litteris datis v ' lnstructos fecisset de mandato ab eadem S. C. »obls commisso, ut processum conficiendum curemus ad "zrnum iuris. praesertim *Regularum* eiusdem S. C. diei 7 ••I i 1923 ac diei 27 martii 1929. super asserta inconsummatione matrimonii contracti ab *N.* cum N. .... et causis petitae dispensationis, expresse addita potestate subdelegandi; Nos per praesentes litteras ad eiusmodi processum conficiendum Judicem sub-delegamus Revflium. D. N.. qui sese gerat ln omnibus ad tramitem Codicis I, C. et iuxta citatas *Regulas,* necnon Iuxta/ peculiares Instructiones a 417
S. C. in praefatis litteris datas. Simul autem eligimus ac deputamus:

Defensorem vinculi R. D. N.

Actuarium R. D. *N.*

Datum .... ex aedibus Nostris, die ... mensis ... anno ...

N.r Episcopus.

L t S. N., Cancellarius.

Si gravitas causae vel alia difficultas id suadeat, eodem decreto, vel in causae decursu, simili forma eliguntur qui vice iudicis subdelegatl fungatur, necnon defensor vinculi et actuarius substituti,

VI. Tribunalis constitutio

Dioecesis N.

Dispensationis matrimonii N.-N. *quod contenditur ratum et non consummatum*

Sessio I

Anno Domini .... mense .... die , hora ... In urbe ... , in aedibus ... adsunt:

Iudex subdelegatus Revfflus D. N.

Defensor vinculi Rev. D. N.

Actuarius Rev. D. N.

Revlhus Iudex communicat:

1. Litteras S. C. de disciplina Sacramentorum, datas die .... quibus Ordinario N. committitur Instructio processus in causa super matrimonio quod contenditur ratum et non consummatum Inter N. et N.

2. Litteras Revflil Ordinarii *N.,* datas dic .... quibus (nisi ipse *per se gerat suum munus)* subdelegat officium iudicis eidem Revflto D. N.: nec non deputat alios officiales supra scriptos: videlicet ut defensorem vinculi. Rev. D.. N. ct ut actuarium. Rev. D. N.

3. Supplicem libellum *N,,* uxoris oratricis, pro instituendo processu.

Tum Iudex instructor (nisi sit ipse Episcopus» cf. *Regulas* n. 19) ac singuli ministri tribunalis lusiurandum praestant de suo cuiusque officio rite ac fideliter adimplendo et de secreto servando, formulis adhibitis quae exstant m Appendice *Regularum* S. C. (v. infra nn. VII-IX).

Quibus peractis, Iudex decernit ut exemplar libelli intimetur viro, parti conventae, necnon ut idem libellus allegetur actis Inquisitionis, prout etiam praefatae litterae S. C. et litterae subdelegationis Revflii Ordinarii.

Item Iudex constituit diem .... horam .... et aedes . . pro tribunalis proximo conventu, in quo oratrix examini sublidatur, mandans ut eadem citetur; ac D. N. deputat ut cursorem, qui schedas citationis afferat./ 418

De hisce omnibus redacta est praesens relatio, quae subscribitur a Revflto Iudice subdclegato et a ministris tribunalis.

Die et loco ut supra.

N., Iudex subdelegatus.
N., Defensor s. vinculi. k ɛ
N., Actuarius.

VII. IüSIURANDUM PRAESTANDUM A IUDICE SUBDELEGATO

Ego N., a Revflio Dflo Ep. *N.,* subdelegatus iudex instructor *(vel deputatus ut vices geram iudicis instructoris)* in processu super matrimonio quod contenditur ratum et non consummatum inter N. et N., iuro me officium iudicis instructoris rite ac fideliter impleturum, servatis, quantum per me fleri poterit, praescriptionibus C. I. C.. ac potissimum *Regulis* a S. C. de disciplina Sacramentorum editts die 7 mali 1923 ac die 27 martii 1929, quavis personarum acceptione posthabita, et secretum servaturum. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Del Evangelia. quae manibus meis tango.

VIII. IUSIURANDUM DEFENSORIS VINCULI

Ego N,, a Revflio Domino Ordinario N. defensor vinculi legitime deputatus (uel *defensor* vinculi substitutus), pro Instruendo processu super matrimonio quod contenditur ratum et non consummatum inter *N.* et N., iuro me munus mihi collatum diligenter et incorrupte expleturum, iuxta praescriptiones C. L C. et *Regulas* a S. Congregatione dc disciplina Sacramentorum editas die 7 mali 1923 ac dic 27 martii 1929: et omnia voce ac scriptis deducturum, quae ad matrimonii iura tuenda conferri poterunt, posthabito omni humano respectu: atque officii met secretum religiose servaturum. Sic me Deus adiuvet. etc.

IX. IüSIURANDUM AR ALIIS OFTK1ALI5US PRAESTANDUM

Ego N., iuro me munus actuarii (seu actuarii substitui!) in processu super matrimonio quod contenditur ratum et non consumatum Inter *N.* ct N . mihi ab Illfho et RevrtVO Domino Ordinario N. commissum, rite ac fideliter, iuxta praescriptiones Cod. I. Can. atque *Regulas S.* Congregationis de disciplina Sacramentorum, diei 7 maii 1923 ac diei 27 martii 1929. in omnibus expleturum, et de rebus, quas

413 ratione mcl officii cognoscam. secretum omnimode servaturum. Sic me Deui adiuveU etc/

X DtmrrvH fro οταποχτ txcais oratricis

Anno Domini . die .. menrj . In ttdlbus polath epiKGpalis . ccram Revff.o D. N. Indice , Rev. D. N. defensore vinculi. neque infrascr.pto actuario:

Vxo litter-s Secr. Cbagr. de disciplina Sacramentorum die: .. quibus RAo Ordinario . facultas tribuitur conficiendi processum super asserta toconsummaiicne matrimonii inter N. et et causis petiue dispensationis;

Attentis litteris RevrfU Ordinarii diei . . quibus Re^Sura .V. rabdelegat od eiusmod: processum instruendum:

Idem ludex subdclegatis. audito vinculi defensore, ad examen uxoris oratricis procedendum esse decrevit; ideoque dictam uxorem citan mandat, ut comparcat coram praefato Judice. In aula sessionum huius s. Tribunalis, m via . num. . . anno . mense . , die . hora _ . ut examen rubeat in causa matrimoniali a se intentata

Simul nuncium dat defensori vinculi, ut ante praedictum diem exhibeat interrogatoria clausa et obsignata. uxori oratrici proponenda, atque ut examini praefatae muliens. loco, die et nora. ut supra, intersit.

N.. ludex instructor.
N.. Defensor vinculi
N., Actuarius.

L t S

De his quae mandat et rubet ludex. ln actis actuarius refert: et hoc semel pro semper advertisse sufficiat.

Similiter, mutatis mutandis. conficitur decretum pro citationibus partis convenue ac testium.

Insuper ludex mandat, ut Interea a parochis tam uxoris oratricis. quam vm convenu, ac testium, qui sunt excueodi. sin minus a Cuna, exquirantur litterae testimoniales seu documenta, quibus, accuratiori modo quo fieri possit, et sub secreto, Dgmficentur notae de honestate, religione et veraeitate utriusque comugxs ac testium, necnon alla referantur, quae necessaria et opportuna ud eorundem depositiones aestimandas videantur.

XI Lrrrnui luxns ia farochlm fartum tro imtormktioxx sltxr ηκχτητχ rr ckidizilitati coxtucum xt testtlm

(Sub MCTfio)

Cum ex facultate S. C. de disciplina Sacramentorum diei . et ex lubdelcgaUone Revihi Ordmani huius Dioecesis. in hoc 1 Tribunali Instruatur causa super asserta
420 Inconsummatiore matrimonii inlii/ inter N. et N . et causis imploratae ApcstoLcae ἄdispensat-oni instante praefata uxore N.. neeece est ad normam Repulam^ eiusdem S. C. diei 7 mah 1923 ac diei 27 martii 1329. ut sedulo Investigetur ἔ legitimum testimonium praebeatur de utnusque ccnhiçis ac testium qui inducuntur credibiiitate.

Quapropter infrascriptus ludex instructor m eidem causa. praesentibus mandat R. D. ?«„ sponsorum parocho, ut pro pastoralis rui officii sanctitate ct «ollicitudine. nd rem accurate inquirat et distincte huic Tribunali significet notas de religione ct honestate utnusque conlugis ac tesùum qui inducuntur videlicet an nempe praecepta religionis adimpleant, an bonis moribus sint imbuti, qua fama gaudeant et an eis crtdi debeat, etiam cum deponant de rebus quae ipsorum intersint, seu orca assertam matrimonii inconsummatlonem.

Insuper, pro sua prudentia, idem parochus referre velit de omnibus abis, quae ad utriusque conlugis ac testium depositiones rite aestimandas necessaria et opportuna videantur, ita ut sufficiens plenum testimonium ad praefatam S. Congregationem transmitti possit, circa rem. quae ad controversum matrimonium pertinet

Quod sl coniuges vel testes vel aliqui eorum non fuerint cogniti, opportunas inquisitiones instituat, ope sacerdotum ecclesiae paroeciali addictorum, vel alius prudentis personae, sibi bene visae, et quidem sub secreto, sed ita. ut congruae et certae notitiae colligantur.

Datum ex aedibus . die anno

N . ludex instructor.
N,, Actuarius.

L. t S.

Sl sponsi in diversis paroeciis commorentur, parochi utriusque paroeciae sunt rogandi

Qccd st coniuges oc testes petiusquam ubi impraesentiarum degunt, alia ln paroecia magis cogniti fuerint, informationes ah illo parocho opus est exquirere, vel etiam ab utroque parocho utriusque commorationis.

Quoad etiam peritos, qui et ipsi probitatem quidem et credibUitatem praewferrt debent, non semel usuvenit qued eiusmod) Informationes sint exquirendae.

XII. Imtormatxo FAROCm

Specimen retponrionu α parocho dandae. at lnJormcttones sint respective parti. au: partibus, aut testibua favorabiles; factis in textu litterarum ncceuartls mutationibus, pro sublecta maUrta.

Quod attinet od informationes a Revtho ludiee Instructore in causa expetitas litteris diei . inirascnptus parochus Ecclesiae N pro suo munere respondet. *vt* N uxorem oratricem, ln finibus huius paroeciae commorantem, piunbus abhinc annis perspectam habere; ac praesentibus litteris. quatenus slhl constiterit, fidem facit eandem multarem reh/gione et honestis moribus imbutam esse. ac bona exs- <2
stimationc gaudere, ita ut mendacio obnoxia non existimetur. Quibus attentis, oratrix Incapax periurii putatur, etiam in sui favorem, ct credibilia apparet quoad assertionem de inconsununatione sui matrimonii. Ceterum cum idem parochus. occasione porrecti ilbelli pro huius causae Introductione. rogatus α Revfho Ordinario, investigationes pereger?, et cum praefata muliere collocatus fuerit, censuit eandem sinceram et veridicam esse.

Quod autem ad virum conventum spectat, etc.

In fidem.

Ex paroecia .... dic ... anno

L t S. N . Parochus

Ex adverso, si informationes non sint favorabiles, parochus iis utatur verbis, auac a veritate minime deflectam, quaeque prudentia pro diversis casibus suggerat

Si parochus sponsos, vel testes, vel peritos non probe noverit. neque certas dc iisdem informationes aliunde, pro sua conscientia, colligere queat. Judicem in sua responsione, adductis rationibus, aperte doceat.

ludex autem tunc alias personas et apprime instructas, per se rogabit, veL si ita censucrit. per Ordinarium informationes ad rem exquiret.

XIII. Litterae Iroxus au Ordinarium (quotixs nie nos sn luaxx rx eus otera utluter postuixturi too kxquirdgu INrORMATTOXIBUS

HÜRe ac RevAe Domine.

In causa dispensationis matrimonii N. N.f quae ex subdelcgatione facta ab A. T. dic .... in hoc Tribunal instfultur, cum parochus sponsorum (vel testium ... vel p<morum). apposite rogatus, respondit sc eosdem coniuges (vel testes vel pentos .) haud bene cognitos sibi habere. neque informationes luto haurire aliunde posse, et hoc Tribunal eiusmodi informationes cx aliis fontibus excipere non potuerit. Λ. T.. pro sua ampliori auctoritate et rerum ac personarum cognitione, dignetur directe inquirere de religione, honestate et vcracitatc partium <vcl testium, vel perttorum). Ita ut eorum depositiones seu relationes rite aestimari valeant.

Interim, etc.

Datum . . die ... anno ...

Addictissimus famulus
L t S. N., ludex subdelegatuv
Actuarius./ 42

XIV. LxrrxHAr Ordinarii ad colligendas iradatas EXTRAORDINARIAS INIORNIATIO.XIS

(Sub accreto»

Cum ex facultate S. Congr. de disciplina Sacramentorum. in hoc dloccesano Tribunali, ad instantiam uxoris instruatur causa super matrimonio ab eadem muliere inito cum N.. quod asseritur minime fuisse consummatum, et ideo a Summo Pontifice gratia dispensationis efflagitetur; cumque Nobis constiterit te religione et probitate vitae, ixc non personarum ac rerum scientia et prudentia pollere, atque tibi praefatam mulierem oratricem (vel tritu cui periti personam) cognitam esse, praesentibus litteris le rogamus ut. pro caritate ct obsequio quibus erga Ecclesiam praestas, velis Nobis accuratas et distinctas praebere notitias. secreti lege quidem interposita, de religiositate, honestate et veracitate dictae mulieris (vel testu vel periti), praesertim m iudlciali et iurata assertione circa assertam matrimonii ir.consummatlonem. Ita ut dignoscatur utrum in re tanti momenti fide digna habenda sit necne.

Interim Deus. etc.

Datum die ,. anno ...

Nm Ordtnanus.
L. t S. N.. Cancellarius

XV. Citatio uxoris orathkis

De mandato RcvAl N.. ludids instructoris ln processu super matrimonio quod contenditur ratum et non consummatum. inter N. et N.» domina N., habitans in via num. . uxor oratrix ln causa, personaliter compareat coram praefato ludiee. ln aula sessionum huius s. Tribunalis. in via . num. .. anno ... mense . , dic .... hora . ut luratum examen subeat in causa a se intenta.

Datum .... ex aedibus .... die ...

N., ludex.
LIS. N.. Actuarius

Eiusmodi citationis fiunt duo exemplaria, quorum unum traditur cursori, remittendum parti, iuxta praescriptum Codicis, can. 1717 ss.. alterum asservatur in actis, et 18
ca'.ce eiusdem cursor refert ea quae percgiLJ <5

XVL RriAtiO INTIMAIIONIS A CVRSORX ΓTAAOTAX, »AtltNDA 13 EXEMPLARI IX ACIIS ASSERVATO

Rcfem me Infrascriptum deputatum cursorem RevflUe Cunae Episcopalis N.. hodie intimasse ct reliquisse authenticum exemplar citationis dominae N . in ipsius domicilio, via . num. . tradendo praefatum exemplar in manus

GuMetn dominae *N.* (vel personae de cius familia nut famulatu. et ad normam can. 1721 «.)

ln fidem, etc. Die mense anno

N,, Cursor deputatus.

Similiter exaratur scheda citatoria ct fit relatio intimaterus pro parte conventa et pro aliis in ius vocandis.

XVII. Dmnson tiwcvu rxmcrr imterrocatoria oratrici moroxrxDA

in causa assertae inconsummationis matrimonii inter 5 et N. defensor vinculi legitime deputatus. exhibet sequentia interrogatoria, clausa ct obsignata, ct nonnisi in actu examinis a ludiee aperienda, atque Instat ut super .jdem examinetur domina oratrix *N.,* In causa a se intenUta. servata forma a iure statuta alloquln protestatur, etc

Haec cum facultate alia addendi, delendi, corrigendi, etc.

Ditum die ...

N., Defensor vinculi.

Item exhibentur interrogatoria pro examine partis contenue. testium ac peritorum.

XVUL ICSIURAXDI'M PRAESTANDUM A FARTIBUS AC TESTIBUS DE VERITATE DICENDA

ludex gravibus verbis conluges ac testes antea moneat de sanctitate lurisiurandl et de gravissimo delicto quod admittunt lurisiurandl violatores, odnotans peculiarem qualitatem lurisiurandl ln subiccta materia, et periurii fuccirannos ef/cctus, iuxta ca quae ln *Decreto* admonentur: rt prout personae qualitas ferat, si ipse opportunum ducat, commonefaciat de poenis, quibus periurii noxii fiunt in foro Ecclesiae, quaeque recoluntur in *Regulis,* sub n. 40.

Deinceps iudex partem vel testem alloquitur:

Velis Invocare Nomen Divinum ln testem veritatis, tac-
C4 us sanctis Evangelils. sequenti formula:/

Ego *N.* luro me totam ac solam veritatem dicturum, tam saper articulis, quam super re universa, prout eandem ventilem coram Deo et conscientia compertam habeo, et plene ac fideliter expositurum, quin aliquid addam, omittum vel immutem. Sic me Deus adiuvet, etc.

XIX. Examin uxoris oratricis

Sessio ...

In Dei nomine. Arnen

Ar.no Domini ., dic .... hora . , in urbe . in aedibus . coram R. D. N. ludiee subdelegato, adstantibus R D. JU defensore vinculi, et inlrascripto actuario, comparait D. N. oratrix in causa dispensationis sui matrimonii, pro hac die et hora rite citata.

ludex lusiurandum ab oratrice petit et accipit iuxta modum ct formulam praescriptam (prout sub n. *XVIII).*

Deinceps, postulante defensore vinculi. ludex schedam, quam idem defensor clausam exhibuerat, continentem inierogateria uxori proponenda, reserat, ct statim procedit, iuxta eadem interrogatoria, ad examen oratricis, quae ad Lcguhs quaestiones respondet cx ordine ut sequitur.

Interrogationes generales

1. ludex partem Interroget circa nomen, cognomen, nomen patris, originem, aetatem, religionem, conditionem, domrilium (urbem, viam, paroeciam), locum hodiernae commorationis.

An obligationes religiosas adimpleat

Tum Iudex mandat actuario ut legat, pro norma partis, cocaina ludicis et ministrorum tribunalis.

Deinceps, quatenus casus ferat. Iudex oratricem inducere conetur ad reconciliationem cum conluge. propositis rabonibus, iuxta qualitatem personarum et adlunctorum diversitatem, opportune depromptis, praesertim cx. gr. ex unctitate inlti matrimonii, ex auxilio divinae gratiae ad e/isdem onera sustinenda, ex tranquillitate conscientiae ct pace familiarum, ex difficultatibus quae processum pro petila dispensatione comitantur; et apprime postulet quaeram causae opponantur quominus reconciliatio obtineatur, contendens ut caedem causae, si fleri queat, removeantur.

Interrogationes particulares

Post interrogationes generales, quaestiones particulares, prudenter pro adiunctls variandae, deferuntur. Speciminis (ntii proponuntur plures circumstantiae quae prae oculis taberi debent, non tamen singulae in singulis processibus, *d pro sublecta materia.

2. Interr. Utrum confirmet an non suum supplicem 11-beOam (qui, rt *opus fuerit, legatur)* in singulis partibus?
'J An et cuiusnam opera vel/ consilio oratrix usa fuerit pro hulusce causae propositione, ct in supplici libello conflce-do?

1 Interr. Quando sponsi nuptiales negotiationes inchoanst. et quamdiu hae duraverint?

i Interr. An matrimonium de parentum consensu ct ex c-tuo amore inierint?

5. Interr. An praecesserint banna: quo loco, quibus intervetuentibus. qua communi laetitia et pompa matrimosum fuerit celebratum?

i Interr. Quo tempore conluges simul convenerint «d«n cubiculo et toro cubaverint?

7. Intcrr. An officiis conlugalibus ultro libenterque operam dederint, ct matrimonium consummaverint? (St opus *fuerit:* An pars reapse sciat in quo eiusmodi consummatio consistat?).

8. Interr. Sl non consummaverint, an postea ad consummandum conatus adhibuerint, quoties, quomodo et quonam exitu?

9. Intcrr. An oratrix conlugall operi navando dolorem aliquando experta fuerit?

10. Intcrr. An ei persuasum sit virum copulam perfecisse integre iuxta naturae legem?

11. Interr. An istius vestigia exterius, ut solitum est. reperta fuerint?

12 Intcrr. An oratrix causam vel causas tum remotas tum proximas assertae inconsummationis cognoscat, aut saltem suspicetur? Dicat quid sibi videatur. Potissimum ex. gr. an causa inconsummationis fuerit defectus veri consensus in matrimonium, ut vis et metus ln eodem ineundo, aut aversio inter sponsos exorta in ipso vitae coniugalis exordio, aut impotentia sive absoluta sive relativa, aut alia eiusmodi causa. Et peculiares circumstantias conatuum consummationis referat.

13. *Pro* caiu in quo asserta *inconsummatio tribuatur* infirmitati alterutrius *coniugis:*

Interr. An aliquando alteruter conlux fuerit infirmus, et qua infirmitate? An et quos medicos consuluerit? Quae adhibuerit medicamenta, quanto tempore et quo effectu? Quaenam eorundem medicorum testimonia, vel alia documenta ad rem pertinentia habeantur?

14. Interr. An comuges eodem cubiculo eodemque lecto semper usi fuerint?

15. Interr. Quis primus alterum deseruerit, qua de causa aut occasione proxima?

16. Interr. An et quando actum civilem celebraverint?

17. An fortasse de separatione vel solutione vinculi apud ludicem civilem actum fuerit, quo tempore, quo conluge instante, quibus dc causis, et quonam exitu? An decisio definitiva edita fuerit?

18. Interr. An sponsi suas comugales vicissitudines, palam vel secreto, narraverint parentibus, consanguineis, amicis vel vicinis? Cui vel quibus, ct quonam tempore de sui matrimonii inconsummatlcne locuti sint? In casu oratrix dicat eorum nomina et domicilia.

19. Interr. Quando et quonam modo oratrix didicerit matrimonium/ ratum ct non consummatum a Romano Pontifice posse dispensatione dissolvi? 426

20. Interr. Quaenam sint causae, ob quas dispensationem a Summo Pontifice postulavit, et an in suo robore maneant?

21. Interr, An sciat utrum altera pars praesenti petitioni consentiat necne, et qua de causa praevideat eandem consensuram. aut sese opposituram esse?

22. Interr. Indicet testes, quatenus fleri possit, numero *septem,* sanguine vel affinitate sibi coniunctos. sin minus vicinos bonae famae, aut alioqum de re edoctos, qui iurare possint de eiusdem oratricis probitate, et praesertim de veracitate in praesenti controversia. Potissimum si qui facta noverint, a quibus praesentis quaestionis solutio pendeat. vel qui adiuncta ab uxore exposita confirmare valeant.

Afferat de eiusmodi testibus nomen, cognomen, domicilium (urbem, viam, dioecesim ac paroeciam›. locum hodiernae commorationis, aliasque notitias opportunas.

23. Intcrr. *(Praesertim* si reus conturbor sit vel fore rideatur): Indicet oratrix testes ellam cx parte viri conventi, inter eiusdem consanguineos, affines ct vicinos, vel alloquin edoctos, qui probabiliter utile testimonium praestare valeant in casu.

24. Interr. An habeat instrumenta vel documenta, sive publica, sive privata, ad rem facientia? (Si apud ciutlem indicem dc controcerxo matrimonio actum fuerit): An exhiberi possit authenticum exemplar actorum et sententiae ludicis civilis? An in processu civili inspectio corporalis utriusque vel alterutrius coniugis peracta fuerit: quo ln casu, utrum tam scripta relatio, quam oralis peritarum deposito exhibeantur: et quacnam de eadem Inspectione sint animadvertenda, pro rei veritate?

25. Interr. An oratrix revera putet se adhuc integritate pollere, ct parata sit corporali inspectioni duarum obstetricum vel duorum peritorum sese submittere, ad normam ss. canonum, praesertim Rcçularum S. C. de dise Sacr Et quatenus fuerit deflorata, qua de causa et quo tempore id acciderit: et an eadem mulier inducere possit medicum vel peritum qui eam inspexerit et qui. a secreti vinculo solutus, testari valeat de statu oratricis post definitivam separationem a viro?

26. Absoluto examine, de mandato ludicis. Integra depositio clara voce legitur mulieri oratrici, et ludex eandem Interrogat:

Interr. An sit aliquid addendum, supprimendum, corrigendum. variandum?

27. Interr. Deln petitur ut praestetur lusiurandum de veritate dictorum et de secreto servando. Iuxta formam (cf. infra η. XX).

Ac. praestito lureiurando. subscribunt oratrix, iudex. defensor vinculi et actuarius.

λ'., Oratrix.
N., ludex instructor.
N.. Defensor vinculi.
N., Actuarius./

Si oratrix scribere nesciat, aut legitime impediatur quominus subscribat. id in actu adnotetur.

Si examen In umca sessione non absolvatur, suspenditur~ facta adnotatione causae suspensionis, ex. gr.: " Ob horae urditatem. suspensum fuit examen, animo et ordine prosequendi eodem loco, die hora ...

Ad partis examen allegentur litterae testimoniales de eiusdem credibilitate expetitae et obtentae, ut supra dixi-
mus.

XX. IUSTUXANDCM DE rDUTATI DICTORUM ET DE SECRETO SERVANDO

ECO N. luro me solam ac Ictam veritatem dixisse, ut nutquam. antequam praesens causa penitus absolvatur. * turum sive propositas interrogationes. ave responsfo-
iUs. Sic me Deus odiuvet, etc.

XXL ICSTURANDCM A3 INTTKr.'TTI PRAESTANDUM

Ero N., a Revtfio Iudice in processu super matrimonio quod contenditur ratum et non consummatum inter N. et N., deputatus interpret, iuro me dictum munus fideliter impleturum, acta et documenta processus de verbo ad verbum diligenter et adamussim reddendo, ac simul secretum de omnibus, quae In processu acceperim, servaturum. Sic m? Deus adiuvet, etc.

XXIL Decretum pro citatione partis conventae

Rerihus N-. ludex Instructor etc., audito vinculi defensore. in lus vocari mandat virum conventum, eique dici diem . .. mensis .. , horam .... in aedibus_ , in via .... nam. .... ut turrium examen subeat m processu ab Nw uxore eiusdem viri, intentato. queri in hoc s. Tribunali conficitur ex mandato S. C. de disc. Sacr.. diei .... super asserta inconsummatior matrimonii dictorum coniugum. et causis Apostolicae. quae efflagitatur, dispensationis; cum declaratione quod si idem vir conventus, die et hora praestituta. non comparuent. neque absentiae excusationem allegaverit, contumax habebitur, et. eo absente, instante defensore vinculi matrimonialis, ad ulteriora in iudicio procedatur

Datum .... die .

N., ludex Instructor.
N., Actuarius?

XXIII Citatio fartis convintai per idrtum

Dioecesis N.
DispensetUmU matrimonii
N. N.

Cum ignoretur locus actualis commorationis D. N., filii .. . conditionis ·, in hac causa conventi, oriundi ex loco vulgo ... dioecesis . qui anno degebat in loco .. . via . num .... per hoc edictum praefatum virum peremptoriae citamus ad personaliter ccmparendum. anno .... mense.... die .» hora..., in aedious huius s. Tribunalis (via. num...). coram infrascripto Iudice instructore, ad depositionem faciendam, iuxta interrogatoria eidem proponenda in causa assertae ir.consummationis matrimonii. ab eius uxore *N.* intentata, ad implorandam Apostolicam dispensationem. et quae cx mandato S. C. de displma Sacramentorum diei ..., in hoc Tribunali peragitur.

Quod rusi compactât die et hora designatis, neque absentiae vel suae rationis acendi excusationem attulerit, contumax habebitur, et. eo absente, ad ulteriora procedendum erit. Instante revffio defensore vinculi in eadem causa.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de domicilio aut commorationis loco praefati viri, curare debent, si et quatenus fieri possit, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.

Datum . die ...

N., ludex instructor.
N., Actuarius.

XXIV. Examen nxi conventi

Sessio ...

Serventur formae ut pro examine uxoris oratricis, et similes interrogationes proponi possunt: sed aliae pro rerum adiunctis nugis accommrdatae, adiiciendae erunt, aliae autem omittendae, aut de integro conficiendae; iuxta prudentiam et sagacitatem iudicis ac defensoris vinculi, qui eas exigant declarationes, quae, pro qualitate facti et personne, veritatem illustrare natae sint. Quoad vero corporalem viri inspectionem requirendam, attendatur quae praescripta sunt in Regulis, n. 44 f| 2-3.

Ac parti, quae secundo loco interrogatur, si casus ferat. In fine examinis fiant contestationes circa responsiones alterius partis, quae etiam ad examen iterum vocari poterit, Iuxta *Régulai* n. 55.

Si pars conventa in locum ubi tribunal coadunatur venire non possit, rive In aliena dioecesi rive in eadem de-
429 <at. audiatur iuxta/ Regulos nn. 23-24: idque observetur etiam quoad alios In lus vocatos, qui in similibus versentur adiunctis.

Quod si pars convenu coram iudice non comparuent de non secuta comparitlone in iudicium et de causa saltern probabili non accessus, an ex. gr. agatur de impossibility· vel de contumacia, in actis mentio fiat. Et quidem sj <£ renuentia ad obtemperandum agatur, iusta causa absentis» non allata, iudicis est. audito vinculi defensore, perperderv an renovanda sit citatio, vel aliis modis magis opportuna •itendum sit veluti interventu personae amicitia coniuncue vel auctoritate gravis: et idem dicatur pro contumacia aliorum in ius accitorum. Documenta vero contumacum comprobantia in actis referantur et. praesertim pro parte conventa, declaratio contumaciae edatur (cf. X Regu/qj

XXV. Decretum declaRATIONIS CONTUMACIAE FARTIS CONITXTAI

Dioecesis N.
Dispensationis matrimcmU
N. N.

In causa ..... dtspcns. *matr.*, initi Inter *N.* et N. quam Hevrtlus N.. ludex, cx rescripto S. C. de discipt Sacrament diei.... instante uxore, instruendam curat, cum sir pars conventa, legitime citatus fuerit (tx»l iterum citatus fuerit ad normam can. 1M3 *i* 2. rcl opportuna media adhibita fuerint ad eundem arcessendum), iuxta decretum praefati Iudicis diei .... et revera constiterit citationem tempore utili ad notitiam dicti viri pervenisse, iuxta intimationem rite peractam a cursore Curiae die ... (rei iuxta syngrapham receptionis per publicos tabelliones delatam), ac simul consultent eundem conventum, die et hora praescripta, neque dimidia parte horae immediatae sequentis, coram iudice non comparuisse. et absentiae excusationem afferre neglexisse, neque ullo modo ab eiusmodi inobedientia recedere voluisse, Revfllus ludex instructor, audito defensore vinculi, eundem virum contumacem declarat; mandans ut servatis servandis, ad ulteriora procedatur, usque ad cod clusloncm processus; idque parti contumaci notum fiat *ex* of/icio.

Datum .... die ...

N., ludex instructor.
Σ. r S *N.,* Actuarius.

Ad hoc decretum adiiciuntur documenta contumaciam eiusdem partis conventae comprobantia.

XXVI Decretum citationis testium smuui manus
AB ORATRICE INDUCTORUM

RcvAua N,, ludex instructor in causa .... audito vinculi defensore, testes septimae manus a muliere oratrice inductos. examini iudiciali subiici mandat, et ideo ad rem citari: videlicet :/ ÜD

1. N. (ex. gr. patrem eiusdem oratricis).
X N. (matrem, etc.).

5

Datum .. . die

N., ludex instructor.
N., Actuarius.

Allegentur litterae testimoniales quae obtentae sunt circa testium excutiendorum fidem et probitatem.

Fiant schedae citatoriae. in forma simili ac pro partibus. mutatis, mutandis, et similiter fiat intimitatlo.

XXVII. ICDICIALX EXAMrN TESTIS N., AB ORATRICE INDUCTI
Sessio ...

Serventur formae ut pro examine oratricis. ludex testi defert lusiurandum. iuxta formulam sub ŋ. XVIII. et reserat schedam exhibitam clausam a defensore vinculi, et continentem interrogatoria, quae deinde proponit.

Ad *generalia-* 1. Testis interrogetur circa nemen, cognomen. nomen patris, originem, aetatem, religionem, conditionem. domicilium (urbem, viam, paroeciam), locum hodiernae commorationis.

2. An sit consanguineus vel affinis alterutri coniugi. et quo gradu?

3. Quo ex tempore, qua occasione et quomodo noverit coniuges N. et N.?

Ad «pedalia: 4. An perspectam habeat religionem et honestatem eorundem coniugum. ac propterea an testis putet unum alterumque vera dixisse ; vel saltem eos habeat incapaces pelcrandi, etiam in sui favorem, et in re tam gravi de qua agitur?

5. An sciat utrum comuges de quibus est sermo, sese libera voluntate et mutuo affectu copulaverint?

β. Quaenam fuerint signa mutui amoris, tam ante matrimonii celebrationem, quam Ipso ciic celebrationis ac postea?

7. An sciat utrum condormicrint et matrimonium consummaverint?

8. An sit instructus qua de causa consummare nequiverint? (Utrum ex. *gr.* ex defectu veri consensus in matrimonium. aut ex vi et metu in eodem ineundo, aut ex aversione et odio exortis inter sponsos In ipso vitae con-

.uplls initio, aut *cx* Impotentia sive absoluta sive relativa, vel ex aliis quibuslibet causis?

Nota. - Iudicis et defensoris vinculi officium erit aptis intenofationibus e testium ore colligere, cuinam causae
‹H asserta inconsummatio tribuenda/ sit. et perquirere de indrtis ct praesumptionibus, quae ad comprobandam incon-Rimnulloncm conferre possint, iuxta *Regulas* cap. XII.

9 An ct quid coniugcs experti sint, ut impedimenta ad consummationem perficiendam amoverent?

10. An inter eos lites extiterint, et alter alterum male habuerit?

11. Quae fuerit causa vel occasio mutati animi et sensus unius erga alterum?

11 Quanto tempore simul cohabitavcrint. et quis primus alterum deseruerit?

11 Quaenam sit fama tam apud testem, quam apud alios de xwcrta inconsummatione?

1€ An testis noverit alios sive ex parte oratricis, sive ex parte viri, qui sint de re instructi, ct in hoc processu deponere possint?

15. An sciverit quando pars oratrix consilium ceperit petendi a Summo Pontifice dispensationem super rato, sed non consummato, et a quonam hanc Summi Pontificis facultatem didicerit?

18. An sit possibilis conlugum reconciliato?

17. An testis habeat aliquid addendum, supprimendum, corrigendum, variandum?

Tum ludex integram depositionem editam a coniuge qui letan induxit, eidem teste legere faciat, ac petit:

11 An asserta in coniugis depositione veritati respondere in omnibus censeat?

Quod» iudicl non videatur opportunum integram legi ccmujis depositionem, se gerat iuxta *Regulas* n. 68 5 2.

Deia testi leguntur omnia quae actuarius de iis quae ipse viva voce testatus est. scripto redegit, ac rogatur:

19. An haec relatio responsiones redditas plene contfaeai?

20. Petitur ut praestetur lusiurandum de veritate dictorum et de secreto servando, iuxta formam (cf. supra η XX).

Ac praestito iurelurando, subscribunt testis, ludex. defensor vinculi et actuarius.

N., Testis.

LIS. N., ludex Instructor.
N., Defensor vinculi.
A'., Actuarius.

Simili modo agendum est quoad ceteros testes septimae xir.us. et alios qui producutur vel ad instantiam partis, vti ex of/irio.

XXVIII. IüDEX OBSTETRICES, VEL MEDICOS, ET MATRONAM AD CORPORALEM UXORIS ORATRICIS INSPECTIONEM EX omao DESIGNAT

Die mense ... anno .... in processu super matr. quod contenditur ratum et non cons. inter N et *N.*

Bevffios N., ludex instructor, audito defensore vinculi,
e decrevit:/

Procedatur ad legalem inspectionem corporis mulieris M. uxoris oratricis; et ad hoc eligantur, prout praesenti decreto eliguntur, in obstetrices, N. et *N.,* (vel in peritos Dedicos *N.* et N.); in matronam, N.

Idque eis notificetur, et moneantur ut die ... mense ... bora ... se sistant in aedibus ... via .. n. . . ad memoratam ixjpectionem peragendam, iuxta C. I. C. et Regulos S. C. te duc. Sacram., diei 7 mail 1923 et dici 27 martii 1929.

Quod tum praefatae N., mulieri oratrici, tum defensori Tteculi rignlflcctur.

N., ludex.
L ♦S. N., Actuarius.

Quod spectat ad ipsam inspectionem mulieris peragendun necne, cf. *Regulas* nn. 84-86.

Quoad qualitates requisitas in eligendis obstetricibus vel pernis, cf. ib. nn. 87-89; et quoad qualitates matronae, b. n. 91.

Item, mutatis mutandis, editur decretum deputations pro duobus peritis ad inspiciendum virum, si casus ferat

XXIX. IUSIURANDUM AB OBSTETRICIBUS, VEL MEDICIS, ET A MATRONA PRAESTANDUM

ludex obstetrices, vel peritos, ac matronam moneat de triturandi gravitate, praesertim in huiusmodi processibus. r-iU ea quae in *Decreto* significantur.

Deinceps obstetrices, vel praefati medici, lusiurandum praestant lactis ss. Evangelils. sequenti formula:

' Ego N., deputata ut obstetrix *cx* o/ficio. ad peragenjrn pentiam canonicam super muliere N., iuro me comtusum officium fideliter obituram, eaque omnia exquisieram et deducturam, quae, per experimentum iuxta metese artis principle absolutum, ad admittendam aut excluaesdam matrimonii consummationem conferre censebo: urvatis praesertim praescriptionibus *Regularum* S. C. de tsc Skt.; et tam in scripta relatione, quam in orali inter•^faterio, omnia expositurum Iuxta veritatem: necnon sccr.um servaturam. Sic me Deus adiuvet. etc.

577

Pariter, tactis ss. Evangelils. matrona iurat:

" Ego N., designata ex officio ut adstem corporali inspectioni mulieris N., iuro me officium meum fideliter impleturam, observando potissimum praescriptiones *Rcgularum S. C.* de disc. Sacr.. ac praesertim curaturam ne fraus committatur, atque ut pudoris leges sartae et tectae serventur; necnon in orali interrogatorio omnia expositurам iuxta veritatem, et secretum servaturam. Sic me Deus adiuvet, etc. ",

De iis, quae in peragenda inspectione servari debent, ac de ratione eiusdem Inspectionis exsequendae, confer *Regulas* nn. 91 et 93./ 433

Si vero ludex dubitet de sufficienti instructione obstetricum, adhibeat peritum medicum qui easdem ad rem instruat.

Inspectionem obstetrices vel periti seorslm singuli exsequi debent, servatis *Regulis* n. 83.

Peracta inspectione, pariter singuli seorslm relationem factae inspectionis et suam sententiam scripto consignent, in attestationibus tradendis intra terminum a iudice praefinitum. et quae actis integrae allegandae erunt.

ludex autem designat locum, diem ct horam ad orale examen peritorum et matronae.

XXX. Orale examen periti vel obstetricis

Anno, etc., coram Iudice, etc., adstanlibus etc., comparuit D. N., etc. (ut in aliis sessionibus; cf. initium examinis uxoris oratricis, mutatis mutandis).

ludex instructor, perito vel obstetrici Iterum delato, si ita existimet, iurelurando de veritate dicenda, reserat schedam obsignatam, ubi continentur articuli concinnati a defensore vinculi, quos hic praesertim eruerit ex relationibus ab iisdem peritis exhibitis, Iuxta generales et peculiares circumstantias et difficultates, quae in casu actualis inspectionis sunt quidem animadvertendae.

Eiusmodi autem articuli, praeter eos qui in schemate infra notantur, desumi debent ex vulgatis a S. Sede Instructionibus. seu ex Instr. S. Congr. Concilii. Cum *moneat glossa,* diei 22 augusti 1840 (CICF n. 4069); ex Instr. S. C. S. Officii. *ludex ad hoc deputatus, a.* 1858 (CICF n. 9461: et ex Instr, eiusdem S. O. (ad Episcopos Rituum Orientalium). *Quemadmodum matrimonii foedus,* an. 1883. tit. VI. art. 5 [ASS 18 (1885) 344 - 368; CICF n. 10761: atque cx consulto viri periti, pro difficultatibus alicuius peculiaris casus.

Praemissis interrogationibus generalibus, tudex dictos articulos perito seu obstetrici exhibet, qui esse poterunt ut sequitur: quibus ex *officio* alios, prout casus ferat, adiicere debet, attentis etiam dubiis et ambiguitatibus, quae ex ipso interrogatorio emerserint.

1. An perito aliqua sit necessitudo cum muliere inspecta, vel eius viro?

2. Quo tempore et quomodo eos noverit?

3. An sub vinculo iurisiurandi confirmet per omnes partes relationem, quam de corporali mulieris inspectione scripto exaravit?

4. An In eadem relatione aliquid addendum habeat, vel corrigendum, vel mutandum?

5. An peritus tum physicam inspectionem, tum etiam relationem seorslm ab altero perito confecerit?

6. An mulier balneo sublecta fuerit aquae tepentis, et quanto tempore?

7. Qua via et ratione peritus in peragenda inspectione processerit?/ 434

8. An idem peritus signa, ab arte tradita, integritatis aut corruptionis mulieris inspexerit in casu?

9. Quibus potissimum argumentis sententia a perito prolata innitatur?

10. An exstet aliquod dubium fraudis, praesertim an praesidia artis medicinalis callide adhibita fuerint ad integritatem simulandam?

11. An mulier aliquo morbo vel defectu vel anomalia laboraverit. quae influxum habere potuerint in coniugales relationes, et quidem et ipso tempore cohabitationis cum viro: et utrum curari queant, an non?

12. (Si casus adsit): Quomodo conciliari possit sententia periti cum contraria opinione alterius periti vel doctorts. vel cum contraria assertione unius vel utriusque coniugis *(quae perleguntur)?*

Nota. Relationes sive ab obstetricibus sive a medicis confectas ludex alterius periti examini subiicere poterit, si ›d opportunum existimaverit, et aliter se gerere iuxta *Regulas* n. 93 I 2.

13 Quidnam peritus perspexerit de generali corporis constitutione mulieris oratricis, de eiusdem temperamento et de statu psychico?

14. An et quae ab eadem muliere sciverit ad rem facientia?

15. (Si *casus ferat):* An peritus aliquid sciverit de statu physico alterius coniugis. scilicet viri conventi, quod ad rem pertineat; et an eiusdem periti sententia reapse corroboretur. aut infirmetur, notitiis, quae in processu comparatae sunt de eiusmodi statu viri (quae ideo *legunturtl*

16. Cuinam causae peritus assertam hiconsummationem censeat esse tribuendam in casu?

57R

17. An et quaer.am alla sint experienda ad veritatem detegendam?

1K An. praemissa lectura depositioni peritus aliquid habeat addendum, minuendum, corrigendum. mutandum

Praestito rareiurando de veritate dictorum et dc secreto servando, sequuntur subscriptiones, ut de mone.

XXXI. Onaix cuarrx autroxat

Serventur formae ut pro orali examine peritorum, mutatis mutandis.

Post rursus praestitum, si ludici videatur, lusiurandum de veritate dicenda, et post interrogationes generales, sequuntur quaestiones speciales, praesertim:

1. An matrona lnrpectiom indesinenter adrtlterit?

2 An et quomodo balneum paratum et adhibitum fuer.tl quanto tempore ln eo uxor permanserit?

3 An cffidum suum medici vel obstetnees. servatis mc· destlae legibus, et iuxta normas eisdem statutas, diligenter expleverint?

4. Utrum ulla fraus aut deceptio locum habere potuerit?

5. An matrona aliquid habeat de re animadvertendum'·

6. An aliquid habeat addendum, supprimendum, corri-
4J5 gendum. variandum?/

Si balneum adhibitum non fuerit, secunda interrogatio, uti patet, est omittenda.

Emisso lureiurando de veritate dictorum et de secreto servando, fit subscriptio.

XXXII Dt rnu ixswcnoM

Quatenus viri Inspectio requiratur (ad normam *Regularum* η. M I 2), duo medici ex *officio* deputari debent, qui. praestito duplici iureiurando, de munere fideliter adimplendo et de secreto servando (ut dictum est pro obstetricibus. vel medicis, quoad mulieris inspectionem, mutatis mutandis), a ludice moneantur ut singuli seorstm inspectionem viri, servata honestate, perficiant, et perscrutentur ea quae in RepuZü n. 95. adnotantur.

Expleta inspectione, singuli seorsim relationes scripto consignent et ludici exhibeant, quae ln actis integrae inseruntur, et ex quibus defensor vinculi suas exprom.t interrogationes.

Fit autem orale examen singulorum medicorum, in quo. si ludici videatur, post rursus praestitum lusiurandum de veritate dicenda, ct post interrogationes generales, proponendae sunt quaestiones peculiares, prout eruuntur ex Instructionibus a S. Sede typis editis, quae supra memoratae sunt. η. XXX. iuxta casus adiuncta.

In genere prae oculis habendae sunt, quae sequuntur ex RepulŪ clL n. 95:

1. An medicus licitis quidem et honestis praesidiis usus fuerit?

1 Quacnam argumenta vel indicia repercrit. quae virilem potentiam adstruant. aut potius excludere videantur?

3 An vir aliquo morbo et quonam laboraverit, qui influxum ln conjugales relationes habere potuerit?

4. Utrum eiusmodi morbus iam diu Invaluerit vel sit recens naturalis vel acquisitus: curabilis absque salutis periculo, an non?

Et ad veritatem detegendam index, audito defensore vinculi, cuncta experiatur, ad nonnam Regulorum, et ut adnotatum fuit in examine peritorum pro mulieris inspectione. congrua congruis referendo.

Demum, pest delatum lusiurandum de veritate dictorum et de secreto servando, sequitur de more subscriptio.

»;<ii:. COXILCSIO I.XSTRCCnOXIS FROŒSSVS

In processu super matrimonio quod contenditur ratum et non consummatum inter *N.* et N.

Interrogati tum partibus, quae responderunt se nihil aliud habere quod deducant; tum defensore vinculi, qui
438 declaravit sibi nihil amplius inquirendum superesse ·/

Perpensi» omnibus actis, partium, testium ac peritorum depositionibus, relationibus et adnexis documentis:

Cum causa, attentis personarum ac rerum adiunctis, •atu Instructa sit, ludex decernit clausam esse instructionem processus, et omnia acta, in authentico exemplari, una cum roto icripto IIIτη! ac Revmi Episcopi, et defensoris vbicuU. transmittenda esee ad S. Congregationem de disciplina Sacramentorum.

Ex aedibu» die

N.. ludex.

LIS. Actuarius.

Votum autem defensoris vinculi, nisi agatur de re evidenti. ne adstipuletur parti dispensationem postulanti, sed difficultates moveat, quae tum quoad ordinem processualem. tum quoad quaestionis meritum, refragantur, quamvis sophisticis argumentationibus non sit Induigendum.

XXXIV. Tmtuicaho *m* Avnuarrtt.γτλτχ uœmflaris actorum

Fscta collatione praesentis actorum exemplaris cum omnibus actis et documentis originalibus exsistentibus in archivo huius ». Tribunalis, testor ego infrascriptus constare de fideli transcriptione et integritate eiusdem exemplaris, quod transmittitur nd S. C. de disciplina Sacramentorum

Datum .... die ...

In fidem, etc.

N,, ludex.

LIS. N.. Actuarius

INDEX REGULARUM

		Cot
DECRETUM		555
Cxecr L	De foro competenti ....., .. ^.....	5J5
II.	De supplici libello ad petendam dispensationem	5M
III.	De tribunali constituendo	557
IV.	De officio iudlcis et tribunalis ministrorum	55?
V.	De initio processus ct dc citationibus faciendis ..... , . t. ... ,,	53
VI.	De iureiurando a partibus, testibus et peritis praestando, et de interrogationibus iisdem faciendis	ß
VII.	De examine partium	Γ72
VITI.	De testium productione et aliis probationibus ad rem facientibus.....	5Q
IX.	De examine septimae manus..... -	5Q
X.	Dc testibus, praeter alios septimae manus. ad instantiam partium, vel ex officio a ludice inducendis	564
XI.	De instrumentis .....-	*iti*
XII.	De indiciis et praesumptionibus	5€5
XII1.	De inspectione corporali	5C5
XIV.	De processus conclusione.....	567
XV.	De rescripto pontificiae dispensationis ei usque expeditione	5€B

INDEX FORMULARUM

		COL
I.	Suplex libellus uxoris oratricis	S€S
II.	Litterae Ordinarii ad parochum, vel alium in casu magis idoneum, pro informatione et coniugum reconciliatione.....	5®
III.	Responsum parochi, si partes reconciliationem renuant	5€3
IV.	Informatio Ordinarii ad S. C. de disciplina Sacramentorum, et petitio conficiendi processum	5G
V.	Actus subdelegationis peractae ab Ordinario et deputation!* officialium.....	5®
VL	Tribunalis constitutio.....	573
VIL	lusiurandum prostandum a ludice subde- - legato.....	570
VIII.	lusiurandum Defensoris vinculi	570
IX.	lusiurandum ab aliis officialibus praestandum	.570
X.	Decretum pro citatione uxoris oratricis ...	571
XL	Litterae ludicls ad parochum partium pro informatione super probitate et credfbQitate comugum et testium «,.....	571
XII.	Informatio parochi.....	571
XIII.	Litterae ludicls ad Ordinarium (quoties hic non sit ludex et eius opera utiliter postuletur) pro exquirendis informationibus.	572
XIV.	Litterae Ordinarii ad colligendas praefatas extraordinarias informationes.....	572
XV-	Citatio uxoris oratricis	572
XVI.	Relatio intimationis a cursores peractae, facienda in exemplari in actis asservato ...	573
XVII.	Defensor vinculi exhibet interrogatoria oratrici proponenda	573
XVIII.	lusiurandum praestandum a partibus ac testibus de veritate dicenda ..	573
XIX.	Examen uxoris oratricis.....	573
XX.	lusiurand'— de veritate dictorum et de sc“ servando.....	575
XXI.	Ius.orandum ab interprete praestandum .	575
XXII.	Decretum pro citatione partis convenue ...	575
XXIII.	Citatio partis conventae per edictum	575
XXIV.	Examen viri conventi	575
XXV.	Decretum declarationis contumaciae partis conventae .. x..... —	574
XXVI.	Decretum citationis testium septimae manus ab oratrice inductorum.....	574
XXVII.	ludiciale examen testis N.. ab oratrice inducti .	576
XXVm.	ludex obstetrices, vel medicos, et matronam ad corporalem uxoris oratricis Inspectionem ex officio designat. .	577

Cou
XXIX. lusiurandum ob obstetricibus, vel medicis, et a matrona praestandum..... ... 577
XXX. Orale examen periti vel obstetricis 578
XXXI. Orale Examen matronae 57D
XXXII. De viri Inspectione 579
XXXIII. Conclusio instructionis processus 579
XXXIV. Testificatio de authenticitotc exemplaris actorum ..... — 579

Afe. C BERNARDINI In Apoll. 8 (1935) 501-548; IP 3 (1923) 1U-133; P»M 12 (1923) 106-109, 113. In pr»®po»itl» Formulis M?t ckirftjr Normas diei 27 martii 1929 (LE 893) qua· allegari as» po.'crxU ln texlu huius Inslrucllonis anni 1923. Hm **tamen** j.'«satioftM **retinemus, quia additae luerunt In editione speciali** *Farsabrai* **tb Ipsa S. C de disciplina Sacramentorum curate post Ksrsai anni 1929.**

514

1923 MAI 10.-SC S. OFF. DECR. AAS 15 (1923) 237-238

Damnatur opusculum: < l'apparition de la tres sainte **VIERGE DE LA SALETTE »**

Feria IV, die 9 maii 1923

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis S. Officii Erhi ac Rmi Domini Cardinales fidei et
2j roribus tutandis praepositi proscripse/runt atque damcavenmt opusculum: *L'apparition de la très Sainte Vierge sur la sainte montagne de la Salette le samedi 19 septembre 1845. - Simple réimpression du texte intégral publié par Mélanie, etc. Société Saint·Augustin, Paris-Rome-Bruges, 1922;* mandantes ad quos spectat ut exemplaria damnati opusculi e manibus fidelium retrahere curent.

Et eadem feria ac die Sanctissimus D. N. D. Pius divina providentia Papa XI, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 10 maii 1921—Aloisius Castellano, *Supremae S. C, S. Officii Xotarius.*

AA. PrM 12 (1923) 86.

515

1923 MAI 14.-SC REL., RESP. AAS 15 (1923) 289

Dubium de habitu novitiorum a transeunte **AD ALIAM RELIGIONEM GESTANDO**

Sacrae Congregationi de Religiosis propositum fuit wquens dubium pro opportuna solutione:

‹ Religiosus, qui in quadam religione professus, ob« torto induito Apostolico. ad aliam religionem transit, ‹ tenetume ad habitum novitiorum religionis *ad quam* c suscipiendum et gestandum perdurante novitiatu in ‹ nova religione? ».

Sacra autem Congregatio re mature perpensa refundendum censuit, prout respondet: *Affirmative.*

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 14 maii 1923.—C. Card. Laurenti. *PneJ.* Maurus M. Serafinf, Ab. O. S. B., *Secr.*

A4». *1.* C. In NrT 50 (1923) 543-544; S. GOYENECHE ln (1923) 264-265; IP 3 (1923) 130; ME 35 (1923) 207; >2 (1923) 68.

516

1923 MAI 20.-SC PF., LIT. AAS 15 (1923) 369-372

A3 superiores religionum quae missionibus infidelium **S ОПО'.TNT: 1 - DE** idonea praeparatione alumnorum: *2* **▪ DE REGIMINE MISSIONIS PER SUBSTITUTOS PARANDO] 3· tf CLERO AUTOCHTHNUM FOVENDO I 4 - DE COADIUTORIBUS LAICIS PROCURANDIS**

Rcvfto Signore.

Lo «viluppo, che, con Faiuto dei clelo. vanno prendendo k Itacon! cattoliche. è causa dl Santa consolazionc a quanti hanno a cuore i trioni) di nostra santa Religione e ardentemente desiderano la dflatazione dei regno di Gesù Cristo.

Tale incremento senza dubbio è in gran parte dovuto aH'attività intenso manifestata. specialmente m questi ultimi anni, sia dagli Ordini e dalle Congregazionl religiose che, memori delle passate loro gloric. hanno voluto riacccndere tra i loro membri il desiderio dl dcdicarsi alia conversione degli infedeli. sia dai moltepHcl Istituti, il cui line principale, se non unico, é quelle delle Missioni.

Quantunquc detta mcravigliosa attiviti cd operosità. filano per tutti i buoni cagione di conforto, resta pero sempre vero che stragrande ancora è il numero dl quelli che. sparsi in vastissime regioni, attendono che sia loro predicate la parola della salute. Anche oggi si puô ripetere. e con tutte verità. il detto del Salvatore: Messis *quidem multa, operarii autem pauci.*

Onde è che questa Sacra Congrcgadone dl Propaganda Fide, con vero affetto di madre, plena di intéresse per tutu gli Istituti che inviano i loro figli alie Missioni, e riconoscente ad ogni singolo Missionarlo dedtto ad un lavoro costente e penoso. lavoro moite volte nascosto c quindi somznamente meritorio, perché noto solo α Dio. ritiene opportuno di indirizzare ai Superiori Generali o Maggiorl degli Ordini, delie Congregazioni e degli Istituti. che si dedicano alie Missioni, la presente lettera. per insistere su alcuni punU di somma importante per le Missioni stesse.

I. EM anzitutto. sarebbe assal utile che I Missionari venissem debitemente preparati al lavoro evangelico. sia in qualche casa, in Europa cd altrove, espressamente a ciô destinate (come glà lodevolmcnte si pratica da qualche Istituto), sia in appositi stabilimenti o residenze nei territor! stessi delle Missioni.

Tale prcparazlone. che dovreboe essere la più perfette possibile e variare col variar delle Missioni, potrebbe venir impartite ai giovani da Missionart provetti. e dovrebbe consistere nclllo studio della lingua, o lingue, della Missione a cui i detti Mlssionari sono destinati; nel renders!,/ giâ un da prima, familiari cogli usi e costumi della regione m cui si rechcranno; nelTapprcndere quei metedi. che. tutto considerato, sembrano piu atti alfcvangelizzazione in ciascun paese.

A questo si aggiunga anche una preparazione pratica. a fine di raggiungere una certa capacity di attendere da sè -oli a tutto quanto puô riuseire utile o necessario alio svxluppo materiale delle Missioni.

IL Curino i Superiori che in ogni Missione vi siano uomini capaci di prendere, al bisogno. le redim della Missione stessa. affinchè. renendo a mar.care ll Vicario o il Prefetto Apostolico. non si sia abbiano gravi ditflcolLà per la scelta dei successore, nè si sia costretti di nominare a tele ufficio un ecclesiastico che non abbia conoscenza della Missione stessa e ne ritardi ll progresso.

III. Di sommo intéressé è che i Superiori veglino, affinchè nelle Missioni ai loro Istituti affidate si attenda alia formazione dei ciero indigeno. Ed in vero ciô è necessario, pofchè i vari territori furono propriamente a loro commessi a fine di fondarvi c stabdirvi la Chicsa. Orbene la conversione degli infedeli è soltento il principio. Ia prima pietra di tale stabilimento: ad essa deve segulre la fermazionc delle cristianitô con proprie cappelle o chiese. con l'istituzionc (e. possibilmentc. con la dotezione) di scuole. orfanotrofi. asili, ospedali ed altre opere; a ciô deve scguire. o andare di pari passo. la formazione di clero indigeno e di Religiosi indigeni di ambo i sessi.

Se non si ha premurn di pensare a tempo alla formazione del clero indigeno, accadrà che presto U Missionarlo. H cui scopo è la predicazione del Vaneelo al pagani, si fermerà in una cnstianltà. abbandonancfo quasi del tutto gli altri infedeli e lasciando il grande ministère della loro conversione a semplici cateehisti. Il clero indigeno invece puô. c deve csserc. aimeno al principio, ottimo aiuto al Missionarlo. il quale, reso più libero, avrâ il modo di dedicarsi esclusivamentc, o quasi, alla su altissima vocazione. la conversione cioè degli infedeli.

La Missione non va considerata come una proprictÀ del-ΓIstituto; essa è un territorio affidato dalla Cnicsa di Gcsù Cristo a zelanti apostoli, perché ivi introduenno. stabiliseano c rendano vitele tutta l'ammirabile istituzione del Nostro Redentore.

Solo allora puô dirsi fondata la Chicsa in una regione, quando essa ivi si regga da sè. con proprie chiese. con proprio clero nativo del luogo. con propri mezri; in una parola. quando essa non dipenda Ivi che da se stessa.

Allé quali considerazioni se ne possono aggiungere anche altre. di ordine assai pratico e assai evidenti. Ed Infatti se, in seguito ad una guerre (e di ciô m sono ovuti non pochi esempi nel recente mondiale conflitto), o se p<r altri avvenimentl politici, si comblasse Il regeimento civile dei territori di cui/ si tratta. c venisse quindi richicsto od 371
imposto rollontenamento di Mlssionari ester! c suddttl dl alcune determinate nazioni, la Chiesa nc sarebbe fortcmente danneggiata. poichè le popolazioni. rimanendo prive, o quasi, di sacerdoti, sarebbero espostc al pcrlcolo di perdere la Fede. Né ciô è solo una mera ipotesl. simili eventi si sono già aweratl.

Si aggiunga a ciô che ITuropa. da cui m maggior parte sogliono provenire l Missionarii. ha essa stcs.<a bisogno di clero: le vôcozionl sono divenutc. per nigionl a tutti note, più scarsc. Di qui la grandissima preocupazione e di provcderc FEuropa di un numero sufficiente di sacerdoti, c d!

diiporre pure in numero sufficiente di sacerdoti che lascino lEurcpa per recani in altro campo di apostobto fuori de'suol confini.

Se un abbondante e ben formato clero indigeno potesse esscre a dlsposmone. è chiaro che ηό che ora si considera come grave difficolta e come problema di ardua solunone. verrebbe ad «sere. e facilmcnle. eliminato.

IV. Ed inline xarebbe opportuno che gli Istitutl. i quali amroettono nelle loro file anche fratelll hid. si sludiassero di cercare ü modo di far conoscere a tante anime desiden»e dl darsi a Dio. le quali, per mar.cama dl studi prep.«-ratari o per litre ragionL non possono convententemente ascendere il sacerdodo. che tsse pure potrebbcro. c mlra-bdmente. cooperare all'eroico lavoro delle Missioni. Queste infarti hinno grande necessity di uomini pti e volonterosi. periti m qualche arte o mesuerc. e capaci Unto dl msegna-re le arti e l mesticri rt«s: ai popoli presso cui sono in-vtali. quanto dl attendere, con l aiuto di altri. a fabbriche di edifict impianti dl officine, lavori tipografid; e. senza ddungard troppo, hasten solo accennare al bene grande che tali fratelll. debitamente preparati, potrebbcro com-plere. ocrupandosi dei catechisti Indigeni, insegnando nelle scuole primarie, ecc.

Su tali puntt cspotti per sommi capi, la S, C. di Pro-paganda richlanu i'attenzione di tutti i Superiori degli Istitutl Mlssionari, sdcura che. se clô che qui è esposto sarà debiumente considersto c convenientemente eseguito. non potrA mancare quel benefico nsultato che ardentemente si cerea.

La S. C. di Propaganda, qumdi. invita i Superiori Ge-nerali a voler comunicare questa lettera al Prepositi dl quelle Provinde. cui sono affidate Missioni, e a vigilare accuratamente affinche il contenuto della medesima sia messo in pratica.

Benedica Iddio tutti coloro che. mossi da santo zelo, contribuiscono tn qualsiasi modo, affinche 1'opera delle Missioni. 1'opcra apostolica per eccelleaza. progrrdisca sem-pre niù e vtnga nu«iormente conosciuta cd amata. Rtcol-mi Iddio de'iuol celesti favori quelle anime che. inflam-mate del Suo santo amore, s: sono consacrate alTevange-Irzzarione di tanti popoli. i quali attendono ancora la grazla
3Î2 di conoscere Nostro Signore Gesù Cristo./

Approfitto ben volenlieri dell'incontro per naffermarm;. con sensi di ben distinta stima.

Dalla S. C. di Propaganda Fide, nella solemnity dl Pen-tecoste. 30 maggio 1KΣ3—dl V. S. devotissimo G. M. Card ux Rossum. Prefetto. F Marchetti-Selvaggiani. Arcrv. di Seleuda. Segretorio.

1923 MAI 2O.COM. INTP. RESP. AAS 16 (1924) 113-116

DUBIA: 1 · Dr farohtis satiomaubus. 2 - Dr excusatioxi a -noro. 3 - Dr (uxsRATioxr Miss.it w rkuctomsus muuzrum. I - Dr icxisnto coxnssoxis 5 - Dr licextia assistexdi vatrimoxtis. 6 - Dr assistextia matrimoniis. 7 - Dr Ssma Ecchaaxstu asservanda. 8 - Dr rutsioxuius Sacrarum Scripturarum. 9 - Dr reservations pensionis

I. De paroeciii nationalibux (can. 216, I 4)

Utrum in regionibus mixtae linguae, quae politice unicum Statum efformant, sed diversis utuntur linguis, ut aiunt, officialibus, requiratur, vi canonis 216, i 4. indultum apostolicum ad erigendam paroeciam exclu-sive destinatam fidelibus determinati sermonis seu lin-guae. etiamsi haec determinata lingua sit una ex Un-guis officialibus eiusdem nationis, et paroecia erigenda «uam distinctam habeat partem territorialem in dioe-cesi.

Respd Affirmative.

II. De excusatione a choro (can. 420)

Utrum praescriptum can. 420 comprehendat quoque cappellanos seu clericos secretos personae Romani Pon-tificis actu inservientes.

Resp.: Affirmative quoad praescriptum can. 420, 5 1, n. 6. negative quoad praescriptum eiusdem canonis I 2.

III. De celebratione MUsae in religionibus mulierum (can. 610. | 2)

Utrum, vl canonis 610, t 2, quo praescribitur: < Missa
f quoque Officio diei respondens secundum Rubricas
« quotidie celebrari debet in religionibus virorum, et
114 « etiam, quoad fleri possit, in religionibus mulierum >,/
Missa Ouicio diei respondens debeat celebrari tantum ln religionibus regularium et monialium vota sollemnia habentium; an etiam in domibus religiosarum vota simplicia habentium, quibus ex Constitutionibus a Sancta Sede approbatis est obligatio chori.

Respj Negative ad l·· partem; a/prmative ad 2".

IV. *Dc ministro Confessionis* (can. 883)

1° Utrum adverbium obiter can. 883, I *2,* ita inteli-gendum sit, ut sacerdos rite praeditus facultate, iuxta $ 1 eiusdem canonis, audiendi Confessiones, possit, quo-ties navis in portu maneat, terram adire ibique in ecclesia vel sacello Confessiones excipere eorum, qui confiteri petant, eosque valide ac licite absolvere, etiam a casibus Ordinario loci reservatis, per integrum diem, vel integros duos vel tres dies, si tandfum navis in portu maneat

2° Utrum id possit per Integrum diem, vel per inte-gros duos vel tres dies dictus sacerdos, quoties ad idem iter prosequendum unam navem relinquere debeat ut alteram conscendat, si in portu hanc navem tamdiu expectare debeat

3® Utrum in utroque casu idem possit dictus sacer-dos etiam ultra triduum.

Respj Ad 1 ‘‘ et 2 ‘‘ *Affirmative,*

Ad 3— *Negative,* si loci Ordinarius facile adiri pos-sit

V. *De licentia assistendi matrimoniis*
(can. 1096. coll, cum cann. 465, 472-476)

1. Utrum vicarius oeconomus legitime constitutus in paroecia vacante, ad normam cann. 472 et 473, possit licentiam assistendi matrimonio dare sacerdoti determi-nato ad matrimonium determinatum.

2. Utrum id possit vicarius substitutus, de quo in can. 465, § 4. post Ordinarii approbationem, si nullam limi-tationem Ordinarius apposuerit

3. Utrum vicarius parochi religiosi id possit post Ordinarii approbationem, sed ante approbationem Su-perioris religiosi.

4. Utrum vicarius, seu sacerdos supplens, de quo in cit can. 465, § 5, id possit ante Ordinarii approbatio-nemj W

5. Utrum id possit vicarius adiutor parochi imparis suis muniis rite obeundis, legitime constitutus ad nor-mam can. 475. Ç 1.

6. Utrum id possit vicarius cooperator, de quo in can. 476, inscio parocho.

Resp.:

Ad. 1 — *Affirmative.*

Ad. 2‘‘ *Affirmative.*

Ad. 3 *Affirmative.*

Ad. 4" *Affirmative,* quoadusque Ordinarius, cui si-gnificata fuit designatio sacerdotis supplentis, aliter non statuerit

Ad 5-” provisum in cit. can. 475, § 2.

Ad6‘‘ provisum In cit can. 476. § 6.

VI. *Circa assistentiam matrimoniis* (can. 1096, § 1).

Utrum, ad normam can. 1096, 5 1. sacerdos sit de-terminatus, si parochus superiori monasterii In casu particulari declaret, se ad matrimonium proxima Do-minica in ecclesia filiali celebrandum delegare aliquem sacerdotum religiosum, qui a Superiore sequentibus die-bus ad Missam die Dominica ibi celebrandam deputa-bitur.

Resp.: Negative.

VII. De Ssma Eucharistia *asservanda* (can. 1265)

Utrum Ordinarius, attenta immemorabili consuetu-dine, possit licentiam dare asservandi Sanctissimam Eu-charistiam in curatis ecclesiis, quamvis non stricte pa-roecialibus. sed subsidiariis.

Resp.: *Affirmative.*

VIII. Dubium circa versiones Sacrarum Scripturarum (can. 1391)

Utrum particula et canonis 1391, quo praescribitur. « Versiones sacrarum Scripturarum in linguam ver-< naculam typis imprimi nequeunt, nisi sint a Sede • Apostolica probatae, aut nisi edantur sub vigilantia

t Episcoporum ct cum adnotationibus », etc., interpretanda sit copulative an disjunctive?

Hi RespJ *Affirmative* ad 1 ‘‘ partem: *negative* ad 2 *./ DC De reserrafione pensionis (cann 1429, 1486, 2150)

Utrum loci Ordinarius possit admittere renuntiationem paroeciae cum reservatione pensionis ad vitam pensionarii super beneficio paroeciali in favorem parochi renuntiantis.

Resp.: *Affirmative,* firmo praescripto canonis 1429,

I 1

Die 20 maii 1923.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* Aloisius Sincero, Secr.

Ada. J. CREU5EN in NrT 51 (1924) 301 303.369-374; Ph. MAROTO |n CpR 5 (1924) 414-416; REGATILLO n. 84.199.228. »4.424^51.633.712,742; IP 4 (1924) 3-5, 65-69,113-115; ME 35 (1924) 77 82; PrM 13 (1924) 82-88.

518

1923 MAI 22.-COM. INTP. RESP. AAS 16 (1924) 251

De actione judiciali contra ordinariorum decreta

De iudiciis (cann. 1552-1601)

1· Utrum ad normam cann. 1552-1601 institui possit actio judicialis contra Ordinariorum decreta, actus, dispositiones, quae ad regimen seu administrationem dioecesis spectent, ex gr. provisionem beneficiorum, officiorum. etc, aut recusationem seu denegationem collationis beneficii, oficii, etc.

El quatenus negative,

2° Utrum ob eiusmodi decreta, actus, dispositiones, actio iudicialis institui possit saltem ratione *refectionis damnorum;* et proinde Ordinarius conveniri possit, ad normam can. 1557, § 2 et 1559, § 2, penes Tribunal Sacrae Romanae Rotae.

Resp.: *Negative ad utrumque* et ad mentem. Mens «t exclusive competere Sacris Congregationibus cognitionem tum huiusmodi decretorum, actuum, dispositionum. tum damnorum, quae quis praetendant ex iis sibi illata esse.

22 maii 1923.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* A. Sincero, *Secr.*

Ada. **J. JANSSENS In PrM 13 (1924) 121-124 et in NrT 51 (1524) S63; P.EGATILLO n. 768; IP 4 (1924) 116.**

519

1923 IUN 6.-SECR. STATUS, LIT. CIRC. PART.·

Non expedit in Italia ut clerici officia assumant ADMLNISTRATIONIS OECONOMICAE CIVILIS

Jlbno *e Rev.mo Signore:* In virtù del can. 139 del Codice di Diritto Canonico, l'Ordinario pud, per gravi ragioni. permettere ad un Ecclesiastico, suo suddito, di accettare un ufficio che importi responsabilità di carattere finanziario, presso Casse rurali. Cooperative od altri simili Istituti.

Se non che, riflettendo ai gravi inconvenienti che si »no verifiesti, e vanno verificandosi in Italia, e volendo liberare i Reverendissimi Ordinari da ogni responsabilità m materia cosl importante, il Santo Padre, ha stabilito chc d'ora innanzi, fino a nuova disposizione. nessun Ecclesiastico in Italia e nelle Isole adiacenti poisa assumere, senza un esplicito permesso della Sacra Congregazione dei Concilio, un simile ufficio e che coloro, i quali lo avessero assunto nel passato, lo dir.ettano entro il corrente anno: e se ciô non fosse posiibile, ricorrano alla predetta S. Congregazione per otteneme b debita licenza.

Nel renderla di ciô consapevolc, profitto volentieri di quest'incontro per conformarmi con sensi di ben datinta considerazione, di V. E. Ill.ma e Revjna Aff.mo per fervirla.

Dai Vaticano, 6 giugno 1923—P. Card. Gasparri.

• Ortfimrii» Italiae; ME 35 (1923) 304-305. Ada. J. JANS5EN5 K ₹T 51 (1924) 185-186; ME 35 (1923) 305.

520

1923 IUN 9.-SC CONC., RESOL. AAS 17 (1925) 508-510

ARDACHADEN,

Circa funera ratione domicilii et quasi-domicilii

Die 9 iunii 1923

Species facti. — Exponit Ardachadensis Episcopus, in Synodo Armacana anni 1908, ab Apostolica Sede recognita, legem de emolumentis funerariis ita esse conceptam: ‹ Si quis extra fines paroeciae *suae* moriatur, « clerus domicilii ius habeat ad tres partes oblationum ‹ occasione funeris collatarum ubicumque celebretur « funus; et pertineat quarta pars ad clerum loci ubi « contigerit mors, qui porro curet ut pro anima de- ‹ functi Missa celebretur ». Post vero datum Codicem dubitari coeptum utrum locum quasi-domicilii uti paroecia morfentis *propria* inteliigi debeat, adeo ut, si quis in quasi-domicilio moriatur nihil obtineat clerus domicilii; quod sane nimis durum pluribus parochis videtur, qui ideo censent, etiam ubi quis moriatur in paroecia quasi-domicilii, parocho domicilii deberi tres partes oblationum occasione funeris collatarum ad normam Synodi provincialis. Nec desunt qui censeant, parochum quasi-domicilii ius ad funeralia/ non acquirere 509
nisi advena actu habitaverit in paroecia per maiorem anni partem. Super his igitur sententiam Sacri Consilii idem Episcopus postulat

Animadversio. - Quod etiam in vetere iure crebns SS RR. Congregationum resolutionibus - relatis ut plurimum ad calcem can. 1236 | 1 - et communi doctrina firmabatur, in Codice iuris canonici can. 94 5 1 apertissime edicitur: " Sive per domicilium sive per quasi-domicihum *suum* quisque parochum et Ordinarium sortitur Igitur ubicumque in tit. XII lib. UI mentio occurrit parochi proprii et paroeciae *propriae,* procul dubio venit ct quasi-domicilii paroecia: nominatim in can. 1236 ubi portio paroecialls dicitur debita solummodo cum quis funeratur alibi quam in paroeciis propriis, si plures habeat Nec ulla distinctio fit paroeciae in qua quis reapse commoravent per maiorem anni partem aut in qua commorare tantum incoepcrit cum animo tamen ibi sic manendi sl nihil avocet; nam in utroque casu per quasi-domteilium paroecia propria obtinetur *(c.* 92 i 2). Unica innovatio a Codice inducta, quod post commorationem reapse per maiorem anni partem protractam cessat necessitas animi probandi, nihil officit qualitati parochi proprii quae ab initio commorationis habetur et habebatur in vetere iure. si adsit animus. Nec censeri potest haec qualitas adempta vel quomodolibct restricta parocho quasi-domicilii per Concilii Provincialis statutum quod in themate allegatur; immo tanta luris communis mutatio nequaquam in potestate Concilii provincialis versari videtur, nec ullo modo potest praesumi vel implicita conitci. sed apertissimis verbis in recognitione Apostolica specifice demonstrari debet confirmata; de qua re in casu nec vola nec vestigium. Quamobrcm si Concilium provinciale tribuit tres partes oblationum clero domicilii, id non tribuit nisi quis extra *suam paroeciam, hoc est alibi* a propriis paroeciis. obierit Is autem qui moritur in loco quasi-domicilii non moritur extra suam paroeciam, et ideo cessat pro eo hypothesis qua aliquid parocho domicilii sit tribuendum. Quod autem additur, satis durum videri, nihil percipiendum esse a parocho domicilii etsi post paucos dies ab inito quasi-domicilio quis moriatur - praeterquam quod accidentales et particulares casus generali sanctione legis excipi non debent - idcirco etiam exploditur, quod nimis probaret: nonne enim evenit aliquando ut vix mutato domicilio quis moriatur, cuius funus paulo ante ad alium parochum pertinuisset? Ceterum quod parochus domicilii perdit hodie, lucrabitur ollm in his quos ipse funerabitur advenis. - Quare, etc.

Resolutio. — Die 9 iunii 1923 Congregatio Concilii in plenariis Entorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis, ad propositum dubium videli-
cet: ‹ An. post datum Codicem iuris canonici etiam' 510
« paroecia quasi-domicilii sit paroecia propria defuncti « ad effectum percipiendi emolumenta funeraria in casu », respondendum censuit: *Affirmative.*

Facta autem de praemissis relatione SSrno Dfto Nostro Pio div. Provid. PP. XI in Audientia diei 11 eiusdem mensis per infrascriptum Sacrae Congregationis Subsecrelarium. Sanctitas Sua Emlnentissimorum Patrum resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Bruno, *Subsecr.*

Ada. IP 5 (1925) 117.

521

1923 ΓΓΝ 9.-SC CONC., RESOL. AAS 16 (1921) 400403

FOROLIVIEN.

pRAECEDENTLIE INTES CANONICOS PAKOCHOS

Die 10 febrvarü et 9 iunii 1923

Species facti. — In ecclesia cathedral! Forolivicnsi, praeter canonicum parochum eiusdem ecclesiae, adest parochus ecclesiae S. Thomae in S. Mercurialis, qui. vi unionis beneficiorum anno 1611 peractae, est Pnmice-*rius* natus dictae ecclesiae cathedralis. Paroecia S. Mercurialis prima est inter paroecias civitatis, cum ob vetustatem tum ob amplitudinem; complectitur enim fideles numero septem millium, dum paroecia cathedralis reccntior est et vix duo millia fidelium numerat

Ante Codicis luris canonici promulgationem, ius praecedentiae inter parochos, vi consuetudinis, ex prioritate promotionis ad paroeciam determinabatur, ita ut
401 Episcopus, si quid committendum haberet parochis,- Decani ministerio uteretur. Et hac ratione usque in praesens iure praecedentiae fruebatur actualis Primicerius-parochus, qui Decanus nomine et re habebatur.

Evulgato autem Codice iuris canonici in quo. canone 478. statuitur: t Sicut parochus ecclesiae cathedralis, ‹ ita vicarius paroeclalis Capituli cathedralis praecedit ‹ omnibus abis dioecesis parochis aut vicanis. ... ». dubium exortum est utrum parocho ecclesiae cathedralis. qui est simplex canonicus, competat in casu ius praecedendi etiam super parocho ecclesiae S. Mercurialis, qui unitam habet dignitatem Primicerii in eadem ecclesia cathcdralL Dubium tamen, uti patet, non respicit functiones capitulares. in quibus ius Primicerii certum apparet, sed functiones mere paroecialcs. uti parochorum conventus, funera, processiones, etc., in quibus parochi dumtaxat interveniant.

Canonicus parochus postulat ut applicetur pure et simpliciter praescriptum can. 478: Ordinarius vero petit ut praecedentiae ius adjudicetur parocho S. Mercunalis. qui. uti ipse ait, « è Primicerio nato della Cattedrale e ‹ quindi ha in sé maggior somma di titoli, giacchè se ‹ è parroco come tutti, se è canonico come 11 parroco t dclla Cattedrale, ha un terzo titolo che spetta a lui ‹ solo come Dignità Capitolare ›.

Petitur igitur quid respondendum sit ad propositum dubium:

An itu praeceientiae tn *collegio* parochorum competat *canonico-parocho cathedralis,* rei *canonico* Primicerio in casu.

Vottx rûxjtUüRts. - Quaestio de iure praecedentiae inter canonieum-parochum ecclesiae cathedralis Forolhriensis et parochum ecclesiae S. Mercurialis, qui simul est Dignius seu Prtmieeriu» netus dictae eccltwae cathedralis. haud difficulter videtur solvi posse. n opportunae liant distinctiones et iuris principia probe spectentur. Sane:

1' Ex praescripto ran. 478, J 1. parochus ecclesiae cathedralls praecedit omnibus aliis dioecesis parochis. Ratio buxus praescripti repetenda esi ex dignitate praefatae ecclesiae. cuius nomine, ut patet ex ipsa vocis etymologia. Idelllgrtur ecclesia, in qua sede» seu cathedra Episcopi trsstlt. quaeque proinde merito a canonist!! dicitur ecclesia Ziu-cpi, omnium ecclenorum dtoectris matrix, *caput* cccuncrum totius dioecesi» (cfr. Frances. De ecclesia calhcurnlt. cap. I. Gardas. *Dc beneficiis* cccUriusticu. part. 12. cap. 2. n. 35 is.; De Luca. Dc praeeminent-, disc. 4. n. 13 ss.. Pallottini. Collect, omnia»·» eonclurionum. etc., t. VIII, Eccleria matrix, nn. 3. 8. 9. 19 ss.).

Praecedentia parocho ecclesiae cathedralis competit qua parocho, et quidem tn concursu aliorum parochorum qua
402 talium, minime vero temper/ et absolute in omnibus conventibus vel functionibus. Unde non repugnat ut interdum alius sacerdos - v. g. rector Seminarii, vel moderator pii sodalitii - praecedat parocho ecclesiae cathedralis. ri et quatenus hic non qua parochus, sed qua persona privata aut simplex sacerdos intersit.

2' Etiam Dignitati Capituli - in casu nostro parocho-Pnmicer.o - competit praecedentia, at non qua parocho S. Mercuriali!. sed solum qua Dignitati seu Pnmiccrio. Quare nulla profecto est repugnantia, ut hic qua talis iure praecedentiae gaudeat quidem in actibus capitularibus, qua parochus autem huiusmodi lure careat. Hinc noviter spectanda et distinguenda est diversitas respectus, quae passim verificatur atque innumeris exemplis confirmari potest.

3 Sedulo notandum, nec iure antiquo (cfr. S. R. C., Sutrina. 20 dec. 1«»3 (DAR n. 1501 ; Aqrigenttna. 2 dec. 1873 (DAR n. 14921. etc. Ferraris, Bibliotheca, etc., v. Canoni-I eus, ari 7 et B, v. Praecedentia Boulx. Dc Capitulis. cap. 5 f 1 ss.) ncc iure novo statui Dignitates alhj canonicis ct presbyteris temper atque univerrim rv». cedere. Codex lus praecedentiae *simpliciter et absolute* tribuit tantum: a) Episcopo, qui in suo territorio praecedit omnibus Archlepfscopls ct Episcopis, excepris Cardinalibus. Legatis Pontificiis et proprio Mctropolita (can 347); b) Vicario generali, qui praecedit omnibus clerieu. non exclusus Dignitatibus ct canonicis ecclesiae cathedrals etiam in choro et actibus capitularibus, nisi clericus charactere episcopali praefulgeat, et Vicarius generalis ecdem careat (can. 370. J 1); r, Dignitatibus *aliisque characters episcopali ornaris,* qui praecedunt omnibus Dignitatibus et canonicis in presbyterali tantum ordine constitutis (can. << i 1). Id sedulo atque opportune animadvertendum duco, ne quis - uti etiam in casu contigisse apparet - erroneam proreus interpretationem tribuat can. 468, f 1. atque inde falsa omnino consectaria, contra expressa Codicis praescripta. deducat

Ad Dignitates et canonicos quod attinet. Cedex expressis verbis admittit peculiaria statuta ct legitimas consuetudines circa ius *praecedentiae.* '* In eodem Capitulo. mlcU " peculiaribus statutis vel legitimis consuetudinibus * Dignitates, servato inter se praecedentiae ordine, prae-** cedunt canonicis ... " (can. 408. I 1). Tantum igitur abert. ut repugnet Dignitatem carere iure praecedentiae, uti contendi videtur in actis huius causae, quin, contra, ipsemet legislator statuta forte contraria atque legitimas consuetudines recognoscat.

Quae omnia, saltem implicite, confirmantur canone 415, qui determinat relationes inter parochum ecclesiae cathedralis et Capitulum.

4' Contra applicationem can. 478, f 1, seu in favorem Dignitatis Primicerii, non adest in casu privilegium apostolicum aut speciale statutum vel/ consuetudo. Imi ex usu +Ï iampridem inducto ius praecedentiae non Primicerio *qua tali,* sed parocho *antiquiori tribuitur.* Etenim Ordinarius Forolivien.. in litteris ad haec S. Congreg. die 15 dee. 1921 datis, haec habet: " La *consuetudine vigente sino alia* pub-" bhearione *del Codice* era che il parroco *decano prece-* * deva gli altri colleghl. e questa rcgola di precedenza per " *anrianilA* fu reccntcmente confermata dal Vescovo ... Et m litteris item ad hanc S. Congregationem die 13 marin 1923 datis, subdit: * a» Che 1'attuale Primicerio Parroco c * il mu anriano *dei parroci urbani;* b) Che *nclla sua qua-* " Ida di più *anziano* presiede le adunanze dei parroci ...

Unde cx consuetudine vigente Primicerius, *non qua Dignitas* seu Primicerius, sed *qua parochus antiquior,* ceteris parochis hodie praecedit Quae consuetudo manifeste ostendit, nullam huc usque repertam fuisse repugnantiam nullumque habitum esse inconveniens in eo quod, non Pnmicerio *qua tali,* sed parocho antiquiori praecedent'a competat: ideoque praefata consuetudo luculenter evincit vi luridica omnino destitui, quae in actis affirmantur, scilicet minus decere, ut praecedentia alteri parocho, potius quam Primicerio, tribuatur.

Dicta consuetudo, si non est immemorabilis vel centenaria. a Codice (can. 5) penitus sublata est; sive autem immemorabilis vel centenaria est. et quidem debitis vestita conditionibus, ad normam eiusdem can. 5 tolerari potest. » Ordinarius existimet prudenter submoveri non posse.

5· Ex dictis liquet conclusio: vel iccus est tolerantiae consuetudinis immemorabilis vel centenariae, si revera exsistit. ex qua praecedentiae ius parocho antiquiori competat. vel. secus, applicandum est praescriptum can. 478. » L ita ut praecedentia ad parochum ecclesiae cathedralis spectet. Cum in actis non clare perficiatur probatio consuetudinis. et potissimum cum nulla demonstretur causa cur in casu prudenter praetensa consuetudo submnveri non possit. ex stylo huius sacri Consilii iam pluries confirmato (Cfr. v. g. Zagabrien^ 13 nov 1920: A. *A. S.,* XIII. 46» (LE 3021. standum videtur iuri communi Codicis. Quare, etc.

Resolutio. — Porro in plenariis Sacrae Congregationis Concilii comitiis habitis ad Vaticanum die 10 februarii et 9 iunii 1923. omnibus perpensis. Emi Patres proposito ut supra dubio respondendum censuere: Affirmative ad primam partem; negative ad alteram.

Facta postmodum SSmo Dno Nostro Pio Div. Prov. PP. XI relatione per infrascriptum eiusdem S. Congregationis Subsecretarium. Sanctitas Sua datam resolutionem confirmare et approbare dignata est—I. Bruno, *Subsecr.*

Adn. **L C. H NrT 52 (1925) 60; IP 4 (1924) 165; ME 36 (1924) 324 325**

1923 IVN 9.-SC CONC. RESOL. AAS 16 (1924) 432-436

NICOSIEN.

Optioxis et electionis canonicorum. 9 iunii 1923

Species facti. — In cathedrali ecclesia S. Nicolai, dioecesis Nlcosicnsis, collatio beneficiorum canonica-

lium fit per gradatam optionem et per electionem altcr-catim factam ab Episcopo et a Capitulo, exceptis dignitate archiprcsbytcrali et canonicatibus théologal! et poenitentiarlo. Quae praxis nititur praesertim bulla Pii VII *Superaddita* dici 17 martii 1816, qua eclcsia S. Nicolai, iam collegiata. erecta fuit in cathedralcm [Bull. Rom. Cont. t. 7 p. 1428-1442 sub dic 17 martii 1817].

Verum, cum in Codice, can. 396 § 2, prohibeatur optio, sive quoad dignitates sive quoad canonicatus (Pont. Comm.. 24 nov. 1920) (LE 308], reprobata contraria consuetudine, non obstante speciali induito apostolico (Pont Comm.. 16 oct. 1919) (LE 210], sed *salva fundationis lege;* ct can. 403 statuatur ad Episcopum pertinere, ‹ audito Capitulo, conferre omnia et singula beneficia ac canonicatus .... reprobata quavis contraria consuetudine et revocato quolibet contrario privilegio, sed *firma contraria fundationis lege* »; quaeritur: « An ‹ dicta bulla *Superaddita* haberi debeat uti lex funda- ‹ tinnis pro Capitulo cathedral! Nicosiensl ad sensum « cann. 396 § 2 et 403 ».

Votvm Co.ssuLTORis. - In re beneficiaria *fundare* est dare iucdum seu dotem pro beneficio; hoc sensu Codex, cann. 1417. 1448. 1471. et analogice cann. 1489-1494. loquitur de fundatoribus, de conditionibus in limine fundationis appositu. etc ; sed aliquando *fundare* beneficium in usu canonico idem est ac constituere, erigere: sic, cann. 1435 f 1. n. 2. reservantur beneficia *fundata* (idest, erecta) extra Romam, et Cone. Trid. (Sess. 25. c. V. *dc rcf.)* vult ut serventur quae statuta sunt in " beneficiorum quorumcumque *erectione* seu *fundatione ",*

Consequenter etiam lex *fundationis, sensu stricto,* significat conditiones a fundatore seu dotatore legitime appositas; sensu minus stricto significat etiam statuta in actu erectionis condita ad tecta servanda vel compensanda iura quaesita tertii, cx gr. potestatis civilis propter concordata «1 alius personae ecclesiasticae, quae ex nova erectione patiatur damnum; *sensu lato* significat insuper concessiones Sbosas seu. prout vocabantur in reg. IX Cane.. " privi- a in limine erectionis concessa ", quae privilegia maiorem firmitatem habent ac illa quae post erectionem comple- ri Um conceduntur./

His declaratis, ut pateat solutio difficultatis ab Episcopo Nicosiensi propositae, inquirendum est: 1·. in *facto:* quo ser.su ius optionis et alternae electionis in casu censeri debeat niti lege fundationis? 2·. in iure; quo sensu intelligente est clausula can. 396 i 2 et 463: salua uel *firma fundaboeii lege"* Ad rem haec ponimus:

Γ *Ius alternae electionis ct praesertim optionis, de quo* in casu *nostro, nititur lege fundationis sensu lato accepta, m privilegio apostolico concesso* in *limine erectionis.* Enimvero:

c) Ex bulla Leonis X diei 11 iunii 1521 ecclesia S. Nico- UJ. iam paroeclalis cum archipresbytero et decem cappellams curatis, ad eius cleri instantiam, ut videtur, erigitur in colleeiatam cum dignitatibus, canonicatibus et beneficiis 'jupUcibus, quorum dotatio assignatur ex reditibus ipsius ecclesiae S. Nicolai, provisio vero statuitur facienda semper. per electionem Capituli et confirmationem Archiepiscopi Messanensls. ex clericis eiusdem paroeciae si idonei repedantur.

Porro, hoc ius electionis Capitulo concessum, in primis, quid magnum et rarum videri non debet pro illo tempore qao longe potlora ac nostra aetate erant generatim lura canonicorum (Wernz. t. II, n. 78Ü). Praeterea, species propter dictae fundationis nullimode apparet; deest enim Mtessaria alteritas inter ecclesiam dotantem et ens dotatum; favor huic non llll conceditur: auctoritas erigens nec «nuit quidem se moveri ad concessionem ex consideratione dolationis.

Opponi potest quod, dotatione facta ex massa communi. •PM iuris dispositione oriebatur ex veteri disciplina (c. 25, X. III. 38) Ius patronatus circa singula beneficia in favorem reexsiae dotantis, quod ius. cum fn casu ecclesia sit collejuta. exercetur a Capitulo. Ast etsi ius non necessariam «curaret expressam fundatoris reservationem ad aequis!- tkr.em iuris patronatus, nullibi tamen concessit quod ad u.«n acquisitionem sufficeret dotatio facta ex massa commurj quocumque modo: porro in casu nostro non intelllgitor Guomcdo Capitulum vel ecclesia collegiata mereri pon- Ius electionis dotando semetIpsa. Etiam advertendum, ttaum luris dispositionem valere de iure praesentandi, jon vero de iure eligendi, quod est valde diversum, ita ut doceant canonlstae quod, si patronus patiatur ecclesiam patrcîutam fieri colleglatam, ius patronatus cessat, quia tunc non amplius praesentatio locum habet, sed electio (Relffeuaue J. in l. III. t. 38. n. 125). Ius igitur electionis Cap.bLo collegiato Nicosiensl concessum non fuit propter fasdationem stricte dictam.

Sed neque ad tecta servanda vel compensanda iura ter- ω: nam quisnam esse poterat hic tertius cuius iura pes- ^mdarentur? Ex actis non apparet. Aequum quidem erat archipresbyter et cappcllani actuales/ fierent canonici; etiam ad dispositionem qua promovendi assumendi erant ex clericis paroeciae Pontifex moveri potuit ex rationibus duitatis, nempe qua bona ecclesiae S. Nicolai supponere Fetent acquisita ex parocclanorum oblationibus: ast quoad •bs èæctionls idem dici non potest et nihil aliud remanet rusi ut teneamus Pontificem ex mera benevolentia concessisse Capitulo privilegium quod tunc temporis multa alia Capitula habebant, quo imo ct maiora habebant (cf. cx. gr. l. 31. X. I, 6 ct causas citatas apud *Monitore* ccct, an. 1904. p. 442-443).

b) V! Bullae Pi! VII *Superaddita,* diei 17 martii 1816. ecclesia collegiata S. Nicolai, postulante rege Ferdmar.do I. cui conceditur ius praesentandi Episcopum, erigitur in cathedralem. Capitulum numero augetur. dotatio item desumitur ex reditibus ipsius ecclesiae, relinquitur Capitulo ius eligendi sed alternatlm cum Episcopo, admittitur tamen ius optionis, excepta dignitate archipresbvterali et canonicatibus théologali et poenitentiarlo conferendis ab Episcopo praevio concursu (ibidem, p. 12. 14). De cetero confirmantur omnia quae antea Capitulo concessa fuerant.

Hac bulla igitur Capituli lus electionis valde imminuitur ct reducitur fere ad tramitem iuris communis cx quo tunc electio canonicorum competebat simultanée Episcopo et Capitulo (Ferraris. BibL, v. *canicatus,,* art. II, n. 1. 5: Wemz. t. II. n. 781); unde ex hoc capite loqui non vacat de concessione ex aliqua fundatione stricte dicta. Sed neque ius optionis tali titulo niti, patet cx eo quod etiam in hac bulla nulla species stricte dictae fundationis apparet, qua canonici ius illud mercantur. Praeterea, Pontifex *admittit* ius optionis, quod forsan acquisitum fuerat ex consuetudine, prout apud alia Capitula accidit (Wemz, l. c., n. 780), vel ex privilegio apostolico, prout Innuitur in eadem bulla p. 7 in fine. *Hypo*thesis favorabilior canonicis est ut ius optionis ortum sit in compensationem limitationis factae circa ius electionis; sed hoc Jus. ut vidimus, fuit ex privilegio concessum in limine erectionis; ergo etiam ius optionis non potest melioris huius esse naturae.

c) Vi Bullae Pii IX *Ad amplificandum* 14 iulli 1847. Ca- Bitulo cathedral! S. Nicolai unitur Capitulum collegiale S. lariac Maioris. Quoad canonicorum lura optionis et electionis nihil de novo disponitur, nisi quod haec iura. prout habentur in bulla *Superaddita,* extenduntur ad canonicos ct beneficiarios addictos servitio ecclesiae S. Mariae (ib., p. 6). Quae in hac bulla difficultatem facere rideantur sunt verba haec dumtaxat: " Quibus praetactis ... praestat omnino ut " pristina iura. etiam *patronatus,* quibus unumquodque " illorum huc usque potiebatur in ipsummet cathédrale " Capitulum, simul Juncta conferantur ", etc. Sed si con- 435
textus insplciatur. clare/ patet, ex mente Pontificis iura illa patronatus non esse nisi fus alternae electionis de quo In bulla *Superaddita,* quod, de cetero, acquisitum fuisse per gratiosam concessionem factam in limine erectionis Pontifex nequaquam denegat.

Ex hucusque dictis satis demonstratum videtur: ius electionis et praesertim optionis Capituli cathedralis Nicosiensis niti lege fundationis lato sensu accepta. Et hoc ex praefatis documentis positive evincitur, ita ut aliorum documentorum existentia, quibus contrarium probari possit, supponi nequeat.

2' Sed difficultatem habemus in iure: can. 396 1 2 ct 403 relinquunt ne firmam legem fundationis *late* acceptam?

Affirmativa sententia tenenda cui rideatur: a) ex eo quod a proprietate verborum non egreditur, et cum correctio iurium sit odiosa, applicanda videtur norma can. 6 n. 4 et 23; b) quia etiam Concilii Tridentinl (Sess. 25. c. IX. *de rcf.)* amplae revocationes hac in re benignam interpretationem receperunt in favorem Capitulorum, uti docet De Luca (*Theatr. verit., De benef.,* disc. 17, n. 9) citans resolutiones S. C. Concilii et decisiones Rotae, c) quia si voluisset revocare privilegia concessa In limine erectionis, legislator expresse dixisset, sicut fecit in reg. IX Cane., d) lex fundationis ridetur quod sit idem ae *tabulae fundationis,* sed istae complectuntur descriptionem totius constitutionis instituti (can. 1490 f 1); ergo. Neque abs re erit advertere qued Codex cum vult significare solas conditiones a fundatore appositas, ea vocat *voluntatem* fundatoris, oblatoris (can. 420 i 2. 422 § 2. 493, 494 { 2. etc).

Negativam vero sententiam suadent rationes haud spernendae: a) usus verbi *fundatio* in sensu stricto est magis proprius et longe frequentior in materia beneficiaria; b) iuxta declarationem Pont Comm., diei 16 oct. 1919. per can. 396 f 2 censetur revocatum *speciale* etiam indultum, et per can. 403 revocatur quodlibct contrarium privilegium concessum in limine erectionis: c) manifesta est in Codice intentio legislatoris restaurandi Ordinariorum ius liberae collationis in quantum, salva aequitate, fieri potest: conformiter ad hanc Intentionem Episcopus non amplius exquirere debet consensum Capituli in collatione beneficiorum et canonicatuum (cann. 403». lus patronatus non amplius acquiri potest (can. 1450 5 1). iam existens prudenter removeri debet (can. 1451 J 1): d) lex fundationis salva remanet *per exceptionem,* exceptio autem stricte interpretanda est, eo magis quod Ordinarius circa collationem beneficiorum habet intentionem in Iure fundatam (can. 1432 f 1).

Hisce itaque hinc inde libratis, videant E®U Patres, quid in casu respondendum slty 438

Resolutio. - In plenariis Sacrae Congregationis Concilii comitiis, habitis die 9 iunii 1923 in Palatio Apostolico Vaticano, proposito dubio: An *post Codicem* iuris *canonici ius optionis et electionis* alternativae, sustineatur in casu. Emi Patres responderi mandarunt: Negative.

Facta postmodum relatione SSmo Dno Nostro ia audientia infrascripto S. Congregationis Subsecretario

5W

concessa. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignatus est—I. Bruno, Subsccr.

Ado. J. C ta NrT **52 (1925) 100-10Î; IP 4 (1924) 165-166; ΜΣ *37* (1925) 5 9**

erae Congregationis Subsecretarium. Sanctitas Sua in Audientia diei 11 subsequentis, datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—L Bruno. Subiecr.

Ada. J. C. in NrT 53 (1926) 464; IP 5 (1925) |ia- me M (1927) ‡23.

1923 IUN 9.-SC CONC. RESOL. AAS 17 (1925) 510-511

OXOMEN.

Praesentiae choralis canonici Poenitentiarii

Die 9 iunu 1923

Quaestio. — Novus Canonicus Poenitentiarius cathedralis ecclesiae Oxomensis. de consulto Rîîii Capituli et Episcopi, a S. C. Concilii humillime petiit resolutionem huius dubii: ‹ Utrum Canonicus Poenitentiarius ‹ cathedralis ecclesiae Oxomen-, qui. vi Constitutionis ‹ *Supremae dispositionis Gregorii XV* et iuris concor- ‹ dati Hispaniae, theologiam moralem docet m Semina- ‹ no. pro lucrandis distributionibus quotidianis prae- ‹ sens censeatur in choro horis quibus legit; an potius ‹ eius praesentia ordinanda sit ad normam canonis 421 ‹ I 1 ›.

AxuLovTjtsio. - Videtur respondendum esse ad 1 partem propositi dubii, nepattre; ad 2 “ *affirmative.* Et sane, cum apertissimum ut praescriptum luris communis (can. Cl I I, praesertim si conferatur cum can. 42U | 1, n. 2 et 3) ratio dubitandi tantum ex eo apparet quod citada Constitutio Gregoni XV data pro regno Hispaniae sancit obligationes Canonici Poenitentiarii. inter quas est illa legendi casus conscientiae spatio unius horae et difficultates solvendi et postea disponit; “ Et quotiescumque canonici poe- “ mlentlariJ in huiusmodi oneribus et functionibus impediti " fuennt iuxta Concilii Trtdentinl decreta, in choro prae- “ sentes censeantur * Verum haec Constitutio in dioecesi Oxomen. quoad relatam Canonici Poenitentiarii obligationem et respondentem eius interessenliam, fictione iuris. servitio chorali. quando onere legendi casas conscientiae ipse impeditus fuerit, usu non fuit recepta, ceu docemur per libro» puncta:urarum. Deficiente igitur onere per Constitutionem Poenltentiario imposito, et favor lucrandi distributiones ei collatus dum onus implet, deficiat necesse est

... 5,1

Accedit: " Si legislator scit subditos detrectare legem et - dissimulat, videtur silentio eam suo revocare: si id Ignо- “ raL lex post decennium procul/ dubto evanescit: imo si “ maior et sanior subditorum pars non obtemperat legi. “ tenendum est legem relpublicae non expedire et praesu- " mendum est legislatorem in sua voluntate minime perse- “ venturum, si id sciret, atque ideo cessat ’ (D Annibale Surnm,. L 203». Iamvero Gregoriana Constitutio est lex particularis pro Hispania; ipsa quoad hoc onus vel non fuit usu recepta, ut In pluribus dioecesibus inter quas Oxomen.. vel in desuetudinem abiit, ut in aliis; vel adhuc viget, ut tantum In una vel altera. A tempore autem Gregorii XV plura elapsa sunt saecula: hinc In dioecesi Oxomen. eam cessasse dicendum est. Et sic explicatur quod Canonicus Poenitentiarius narrat et Episcopus cum Capitulo confirmat. scriptores iuns canonici In Hispania, loquentes de oneribus Poenitentiarii. silere de munere legendi theologiam moralem.

Sed Poenitentiarius. in casu, si non tenetur legere theologiam moralem vi Gregorianae Constitutionis, quam cessasse ex dictis colligitur, bene potest teneri vl Concordati In Hispania vigentis, quod permittit Ordinario, audito Capitulo. imponere onera specialia canonlcatibus. quae determinantur in edicto convocationis ad concursum (Fcrreres. Inrt Canon.. I. S94. edit ait. 1920| In hac hypothesi Poenitentlarius teneretur quidem adimplere onus legendi theologiam moralem ri m edicto vocationis ad concursum hoc cnus additum fuerit: sed non potest sibi vindicare ius ad distributiones chorales, quae, differenter a canonico theologo. Canonico Poenltentiario laxative tribuuntur “ dum vacat confessionibus audiendis “ (c. 420. } 1, n. 2).

Canonicus Igitur Poenitentiarius. relate ad distributiones chorales, stare debet, etiam in casu, praescripto canonis 421. J 1. I.

Quare, etc.

Resolutio. — Proposito in plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii, ad Vaticanum, die 9 iunii 1923 habito, dubio quod sequitur.

« An Canonicus Poenitentiarius praesens in choro « censeatur ad effectum lucrandi distributionis quoti- « dianas. horis quibus theologiam moralem in Scmina- ‹ rio docet, in casu »:

Emi Patres responderi mandarunt:

Negative ct servetur praescriptum can. 421 5 1 Codicis.

Facta postmodum dc praemissis relatione SSmo Dno Nostro Pio div. Provid. PP. XI per infrascriptum Sa-

1923 IUN 12.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Facultas fit societati in coximuni visenti sine votis **INCARDINANDI SODALES SOCIETATI. EOSDEM PROMOVENDI AD ORDINES SACROS CUM SOLIS LITTERIS TESTIMONIALIBUS ET CUM TITULO MENSAE COMMUNIS VEL MISSIONIS, ET TITULUM ORDINATIONIS IAM SUSCEPTAE IN ALIUM COMMUTANDI**

Roma. 12 iunii *1923*

Reverendissime Paler, Lutteris respondeo a Te die 15 pr. mensis aprilis datis circa nonnulla privilegia quae petis favore istius cui digne praees. Seminarii pro Missionibus Exteris.

Constitutiones eiusdem Seminarii, ut probe nosti, adhuc adprobatae non sunt; immo a Te expecto novam earundem Constitutionum redactionem. Opportunum itaque haud censeo jam nunc petita privilegia pro eodem Seminario definitiva ratione concedere.

Verum, ne damnum ex hac dilatione Alumnis ct Missionibus obveniat, per praesentes Tibi facultas fit iuxta normas quae sequuntur procedendi, nempe:

a) Per iuramentum, in iisdem terminis pro Societate Parisiens! pro Missionibus Exteris adprobatis» a singulis istius *Seminarii* sodalibus emittendum, sodales ipsi eidem Seminario cooptantur, ita ut iuramentum incardinatiom proprie dictae aequivalere dici possit

b) Pro ordinationibus dictorum sodalium sufficere exinde poterunt litterae testimoniales Rectoris eiusdem Seminarii

c) Sodales autem ordinantur vel titulo Mensae Communis si in Seminario remanent, vel titulo Missionis, quoties determinatae cuidam Missioni destinati jam fuerint

d» Sodales denique qui ingressi fuerint Seminarium istud iam sacerdotio initiati, excardinationis documentum scripto datum ab episcopis respectivis exhibeant et iuramentum, ut supra, emittant, quo Seminario in perpetuum cooptati maneant Pro quibus, si necessarium videatur, titulus ordinationis, quo iam ordinati antea fuerant in alium titulum sive Mensae Communis, sive Missionis, iuxta diversos casus, uti supra, commutari poterit

Quae quidem facultates Tibi supradicti Seminani pro tempore Rectori vel Superiori, per praesentes tribuuntur usque ad definitivam Constitutionum adprobationem.

Interim Tibi a Deo O. M. fausta quaeque adprecor P. T. addictissimus servus.—G. M. Card. Van Rosslm. *Praef.* Franclscus Marchetti-Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secr.*

• Raro. *P.* IACOBO WALSH. Superiori Seminer» de MtnrVno'l. Pro». N. 1523'23: Ex Archivo Generali Sociétés da Maryknoll pro finibu5 exteris. Adn. K. SCANLAN, Ordination end the Canonical Status of Clerics In Societies Without Vows, Romae 1960. p. 105-136; J. G. NUGENT. Ordination in Societies of the Cotnnoe Life. W«Won 1958. p. 164-215.

1923 IUN 23.-SC REL.. DECR. AAS 15 (1923) 357-353

Circa moniales in gallia et in belgio

Religiosae sanctimonialium familiae, quae in Gallia ct in Belgio post rerum publicarum conversionem, initio superioris saeculi, iterum coadunari coeperunt, ob nova civilium legum placita talibus in audlunetis constitutae sunt, ut Apostolica Sedes eas. nec ad antiquam communemque Ecclesiae disciplinam stricte monialem nec votorum sollemnium vinculo aut clausurae papalis lege obstrictas aestimaverit, sed sub Episcoporum auctoritate cum votis dumtaxat simplicibus constitui siverit./ »

Ad hunc rerum statum referendum est dubium, quod anno 1919 huic Sacrae Congregationi propositum ct, approbante s. m. Benedicto XV. resolutum fuit (LE 1841; nihil videlicet innovandum esse circa dependentiam monialium praedictarum nb Ordinariis locorum.l Cum tamen in ipsa responsione de talium monialium natura et flatu nihil determinatum sit et aliunde plures gravesque oriantur difficultates, praecipue cum agendum sit de constitutionibus monialium. quae regulas Ordinum sequuntur. ad Codicem accommodandis, ita ut pax et tranquillitas monasteriorum turbari facile possit, haec Sacra Congregatio, rem, diligenti studio sublectam, sollemniter definiendam esse consuit.

Itaque EE. PP. Cardinales Sacrae Congregationis Religiosorum Sodalium Negotiis praepositae, in generali coetu ad Vaticanum habito die 1· iunii huius anni, re mature perpensa, censuerunt supplicandum SSrito ut declarare et, quatenus opus sit, decernere dignaretur:

I. In Gallia ct in Belgio moniales monasteriorum quae regulas Ordinum Regularium profitentur, seu quarum vota ex instituto sunt solemnia. quamvis vota dumtaxat simplicia emittant, esse vere moniales iuris pontificii ad sensum can. 488 5 7, prout ceterae moniales in Ecclesia universa.

II. Ea tamen monasteria Superioribus Regularibus, salvo peculiari privilegio, minime esse sublecta, ideoque ad normam can. 615 exemptione non gaudere, sed esse Ordinariorum locorum iurisdictioni sublectas in iis quae canones Ordinariis ipsis circa moniales attribuunt.

III. Nihil vero obstare in praesenti quominus, si qaod monasterium id postulaverit, vota sollemnia, servata clausurae papalis lege, moniales emittere queant, dummodo id ab Apostolica Sede obtineant.

Facta autem SSmo D. N. Pio divina Providentia PP. XI dc omnibus relatione in audientia habita ab infrascripto P. Abb. Secretario die 4 eiusdem mensis iunii. Sanctitas Sua praefatas declarationes seu decreta ut supra approbavit et confirmavit, amplissima quoad praeteritum, quatenus opus sit, concessa sanatione; ac praesens decretum publici iuris fieri mandavit. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 23 iunii 1923—C. Card. Laurenti, Prae/. Maurus Serafini, Ab. O. S. B.. *Secr.*

« *Acta Apostolicae Sedis,* XI (1919), p. 240. (LE 184].

Ada. L CREU5EN iη NrT 50 (1923) 434-436; Ph. MAROTO b CpR 4 (1923) 323-330; PrM 12 (1923) 77-81.

526

ra IUN 27.-SC RITUUM, RESP. AAS 15 (1923) 379

Dubium circa missam votivam
SACRATISSIMI CORDIS IESU PRIMA FERIA SEXTA MENSIS

Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro oppxtusa solutione propositum fuit; scilicet:

" Pruna feria sexta mensis ianuarii incidente in diem " secundam vel tertiam vel quartam eiusdem mensis, per• mitutumc Missa de Sacratissimo Corde lesu. tamquam ' votiva solemnis. concessa per decretum S. R. C.. n. 3712. " DrMj et Orbis, diei 28 iunii 1889; an potius praefatae * Missae substituenda sit in casu Missa *Puer natus est no-* " Ms de die 30 decembris, sine Commemoratione de Saera-2smo Corde lesu ? ".

El Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissions voto, re perpensa, rescribendum consuit:

NepcXire ad primam partem, *affirmative* ad secundam, mxta novam Rubricam specialem Missalls Romani, sub die 5 decembris, et Decreta S. R. C. *Dubium,* 8 iulii 1921 ILE yZj atque *Hildesicn.,* 16 iunii 1922. ad XII et XIII (LE ai.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 27 Iunii 1923.—A. Cx». Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Alerarxler Verde. *Secretarius.*

Ada. EL 37 (1923) 290.

527

1923 IUN 29.-PIUS XI. MP. AAS 15 (1923) 327-329

De CHRISTIANAE DOCTRINAE INSTITUTIONE TOTO ORBE CATHOLICO ORDINANDA
PIUS PP. XI

Orbem catholicum Encyclicis Litteris cum primum alloqueremur, omnium malorum, quibus humana societas laboraret, unum remedium admonuimus illud fore, si pax Christi in regno Christi quaereretur; addidimusque huiusmodi regnum in terris non aliter constabiliri, nisi Ecclesiae labore et industria, dantis operam hominibus educandis. Id autem tum maxime facit Ecclesia, cum pro suorum sapientia institutorum et legum pueris adultisque doctrinam religionis impertit Quapropter decessor Noster desideratissimus. Benedictus XV. per litteras a Sacra Congregatione Concilii [die 31 mail 1920. LE 276] datas,' sacrorum Antistites ex Italia interrogavit, num variis de religiosa populi institutione praescriptionibus obtemperaretur; ad quae illi interrogata. pro sua quisque diligentia et studio, responderunt

Iam vero quod vigilantissimus Pontifex peropportune inchoaverat. Nos, hanc quoque tamquam hereditatem ab ipso traditam volenti animo recipientes, omnino perficere decrevimus. Eius rei gratia, atque etiam ut huius incepti beneficam virtutem ad cunctas gentes extendamus. placet admodum inire rationem, cum cogitationes ac studia bonorum omnium ad causam saluti communi tam coniunctam revocandi, tum praecipue sacrorum Pastorum toto orbe operam diligentiamque adiuvandi roborandique in re, qua nihil sane pluris interesse potest, idque instituendo apud Romanam Curiam proprio quodam officio, quod dicitur, cuius ope Nos eam quam huic tantae rei debemus summam vigilantiam et curam in Ecclesia universa, melius ac facilius praestare possimus.

Itaque, motu *proprio* ac de Apostolicae potestatis plenitudine. Nos Sacram Congregationem Concilii peculiare Offi/cium instituimus et per has Litteras institutum declaramus, quo velut instrumento utatur Apostolica Sedes ad urgendam toto orbe terrarum obtemperationem suis legibus de populo Christianae doctrinae praeceptis erudiendo: cuius Officii sit universam in Ecclesia actionem catechisticam moderari ac provehere. 333

Equidem confidimus salutares inde perceptum iri fructus, maxime si ad Apostolicae Sedis auctoritatem ea prompta et alacris Episcoporum ceterique cleri bonorumque laicorum, quam dare solent, opera, quod non dubitamus, occesserit Sed tamen sinant, quotquot sunt ex utroque sexu consociationes sodalitatesque catholicorum. se a Nobis rogari, ut vel statas de catechismo conciones in sua quaeque paroecia ipsae in exemplum frequentando, vel clero parochiali adiutores ministrando, melius in dies de Ecclesia mereri velint in hoc quidem genere, quo nullum homini catholico nec sanctius nec magis necessarium esse videatur.

Atque eo etiam vehementius rogamus devotas Deo ex utroque sexu familias, ut non modo singulos singularum dioecesium suarum Antistites hac ipsa in re adiuvent, sed etiam curent in suis collegiis alumnos gradation sic catechismo instruendos ut, cum plenius sapientiusque. quam solent, christianam doctrinam perceperint, et suam fidem contra ea quae obiici vulgo consueverunt, possint defendere ct eandem aliis quam plurimis vel inculcare vel suadere nitantur.

Illud etiam magnopere cupimus in praecipuis quibusque sedibus religiosarum sodalitatum quae iuventuti instituendae sunt deditae, ibi. praesidibus ducibusque Episcopis, scholas aperiri delectis cx utroque sexu adolescentibus, qui accommodato studiorum curriculo formentur iidemque, facto periculo scientiae suae, rite renuntientur habiles ad magisterium doctrinae Christianae historiaeque sacrae et ecclesiasticae obtinendum. Qui igitur quaeque religiosis domibus praesunt, curae sibi habeant e suis sodalibus deligere quos vel eiusmodi scholas velint celebrare vel pueris puellisque praecepta tradere./ 329

Episcoporum vero erit omnibus de religione scholis assidue advigilare; itemque dc opera in hoc genere po-

l *Acta Apostolicae* SrrfU, XΠ «19»), p 299

sita deque rei exitu, maxime quod attinet ad scholas, quas diximus, albores ct collegiorum, tertio quoque anno ad sacram Congregationem Concilii accurate referre. Ita feliciter, speramus, fiet ut maxima illa nationum catholicarum macula eluatur quae est divinae religionis ignoratio» increbrescente late reditu sitientium animarum ad inexhaustos fontes veritatis et gratiae, id est *aquae salientis* in ritam aeternam.

Quae autem his Litteris statuimus, ea semper valida et firma esse iubemus. contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxix iunii. In festo Prmcipum Apostolorum, anno mdccccxxiii. Pontificatus Nostri secundo.—Pius Pp. x i.

Adn. *J. CREUSEN la HrT* 52 (1925, 163-175.

528

1923 IUN 29.-SC STUD. DECR. AAS 15 (1923) 595-597

UNIVERSITAS CATHOLICA IN ΟΠΤΑΠ NOVIOMAGENSI INSTITUTA CONFIRMATUR UT FACULTAS THEOLOGICA IN EADEM CANONICE ERIGITUR

DECRETUM

Archiepwcopus et Episcopi provinciae ecclesiasticae Ultraiectensis, ut suis nec non cleri fideliumque Ncerlandicnsium votis obsecundarent, enixe a Sancta Sede Apostolica efflagitarunt ut Universitatem Catholicam in civ.tale Noviomagensi a Societate Sancti Radbodi excitatam et tribus constantem facultatibus, nempe theologica. philosophico-litteraria et iuridica, suprema Sua auctoritate probaret ac firmaret. Simul et illud ab Ea postulaverunt, ut praedictam Theologicam Facultatem, tribus coalescentem sectionibus, nempe dogmatico-historica. scripturistica ct morali, canonice erigeret, facto eidem privilegio gradus aeademicos conferendi tironibus. qui, ordinario philosphiae ac theologiae in suis Seminariis confecto curriculo ad normam can. 1365. per triennium sacris disciplinis, tum iis. quae cunctis communes esse debent, tum iis. quae cuiusque sectionis propriae sunt, sedulo incubuerint ac statuta pericula feliciter absolverint - Quamobrcm. in plenario conventu. habito die xix mensis iunii. EnU Sacrae huius Congregationis Patres Cardinales nobilissimum Episcoporum Neerlandiensium consilium, omnigenas inter difficultates ad exitum deductum, meritis prosecuti sunt laudibus, censueruntque Universitatem Catholicam in
537 civitate Noviomagensi. a Societate Sancti Rad/bodl excitatam. probandam et confirmandam. Simul in id convenerunt ut Facultas Theologica in eadem Universitate canonice erigeretur, cum privilegio gradus aendemicos in Sacra Theologia conferendi, ea lege ut duobus prioribus annis disciplinae in facultate tradendae sint omnibus alumnis communes, tertio vero anno sint ipsorum propriae, qui uni vel alteri ex tribus sectionibus sunt adscript!. - Die insequenti. Ssmus D. N. Pius PP. XI. referente infrascripto Emo Sacrae huius Congregationis Praefecto, hanc Emorum Patrum sententiam ratam habuit et confirmavit ct ad effectum adduci iussit, confidens fore ut Universitas Catholica, pastorali sollicitudini ct solerti vigilantiae Episcoporum Neerlandiae concredita, fructus edat uberrimos, ac suo erga Sedem Apostolicam obsequio ct catholicae veritatis studio, inter ceteras, floreat et emineat - Itaque Sacra haec Congregatio. mandato et auctoritate Ssmi D. N. Papae. Universitatem Catholicam in civitate Noviomagensi institutam. ct tribus interca facultatibus constantem, probat et confirmat ac Facultatem Theologicam in eadem Universitate canonice erigit ct erectam declarat cum privilegio gradus academicos in sacra Theologia tironibus conferendi, qui praelectionibus in eadem habitis interfuerint, iis servatis conditionibus, de quibus supra, aliisque de iure servandis.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et dc Studiorum Universitatibus, die xxix mensis iunii. in festo Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, anno mdccccxxhi.—Caietanus Card. Bisixn, *Praef.* lacobus Sinibaldi. Episc. Tiberien.. *Secr*

595

529

1923 IUL 10.-SC PROP. FIDE, DECR. AAS 15 (1923) 591

Erigitur in urbe taurinensi collegium internationale a consolata pro missionibus exteris

DECRETUM

Ad Christianum nomen inter gentes latius propagandum. haec Sacra Congregatio plura clericorum Collegia erigenda curavit, in quibus adolescentes, praeclaris animi dotibus praediti atque superne vocati, sacris disciplinis mature erudirentur ut missionale munus opportuno tempore rite assumere atque exercere possent Cum vero divini Evangelii praeconum necessitas haud inde cessaverit, immo nostris temporibus magis creverit. haec eadem Sacra Congregatio novum pro missionibus Collegium erigere volens ac merita Instituti quod a *Consolata* nomen habet, atque iam a multis annis in missionale opus incumbit, probe agnoscens, eiusdem Instituti domum principem in urbe Augusta Taurinorum in Collegium pro Missionibus hoc decreto erigit atque « Collegium internationale a Consolata pro mis-
• sionibus exteris » nominandum, idemque omnibus iuribus privilegiisque similibus Collegiis iam concessis ornandum decernit

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 10 iulii 1923.—*Pro E.mo Djio Card. Praefecto.* F. Marchetti Selvaggiani. Archiep. Seleucien.. *Secr. C.* Pecorari. *Subsecr.*

530

1923 IUL 13.-SC KEL. RESP. AAS 15 (1923) 457

Circa tempus ad interponendum recursum utile contra **DECRETUM DEMISSIONIS RELIGIOSI TEMPORARIE PROFESSI**

Vide textum infra sub die 1923 Iul. 20: LE 531.

531

1923 IUL 20.-SC REL.» RESP. AAS 15 (1923) 457-458

DUBIUM seu DECLARATIO

De recursu contra decretum dimissionis religiosi **PROFESSI A VOTIS TEMPORARIIS**

Sacrae Congregationi de Religiosis propositum fuit sequens dubium pro opportuna solutione.

« Cum in can. 647. § 2 sancitum sit. ut Religioso « professo votorum temporariorum qui a Superioribus « dimissionis decretum recipit, sit facultas recurrendi « ad Apostolicam Sedem, et, pendente recursu, dimissio « nullum iuridlcum habeat effectum », quaeritur:

‹ Quale spatium temporis concedatur ad recursum « interponendum, quoad effectum suspensivum? ».

Emi Patres Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, in plenario coetu ad Vaticanum habito die 13 iulii 1923. re mature perpensa, respondendum censuerunt:

« Tempus utile ad interponendum recursum quoad « effectum suspensivum. dc quo in can. 647, 5 2, esse « decem dierum ab intimatione decreti religioso dimis- « so facta, iuxta normam traditam in similibus casibus. « ut can. 1465. 1 1 et 2155, 5 1. 2 ».

Facta autem relatione SS. D. N. Pio P. XI in audientia habita ab infrascripto Sacrae Congregationis Secretario, dic 17 iulii 1923, SSrhus dubii resolutionem approbavit

Ut autem omnis ambigendi locus tollatur, tam circa terminum huiusccmodi, quam circa ea quae exinde sequuntur, haec Sacra Congregatio sequentia prae oculis habenda et servanda animadvertit

L Recursum contra dimissionis decrctrum Religiosus interponere potest vel immediate per epistolam ad S. C. de Religiosis mittendam, vel mediate, videlicet per eum qui dimissionis decretum sibi communicavit

1 Ad interpositi recursus probationem requiritur et sufficit vel authenticum documentum vel saltem fide dignorum hominum testimonium.

1 Tempus utile decem dierum ab intimatione decreti Religioso facta supputandum erit ad normam can. 34, § 3, n. 3 et ita ut non currat si dimissus recurrendi ius Ignoret, aut agere non valeat iuxta dispositiones/ can. 3λ quapropter expedit ut Superior de praedicto iure et de limite temporis dimissum edoceat in actu ipso intimationis.

4. Recursus utili tempore interpositus effectum habet suspensivum; ideoque, donec decretum dimissionis a Sacra Congregatione de Religiosis confirmetur, ac de facta confirmatione Superior dimittens, authentico Sacrae Congregationis documento, edoceatur, dimissionis decretum nullum sortitur effectum, et exsecutioni demandari nequii.

5. Pendente recursu, dimissus adhuc est Religiosus, ideoque eisdem ac ceteri tenetur obligationibus et potitur iuribus, et eodem prorsus modo ante dimissionem. Quapropter in domo religiosa commorandi ius et obligationem habet, ct sub Superiorum obedientia manere debet, firmo praescripto can. 2243, § 2.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 20 iulii 1923.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secr.*

Aia. J. CREUSEN In HrT 51 (1924) 443-444; Ph. MAROTO h CpR 4 (1923) 355-359; REGATILLO n. 328; IP 3 (1923) 1M: PrM 12 (1923) 101-104.

532

1923 IUL 25.-SC CONC.» LIT. CIRC. AAS 15 (1923) 453

Ad revmos episcopos, de statutis capitularibus CONFICIENDIS VEL EMENDANDIS

Quum Codex iuris canonici canone 410 § 1. decernat i sua cuique Capitulo statuta ne desint, ab omni‹ bus dignitatibus, canonicis, beneficiariis religiose ser« vanda », huic praescripto plura quidem Capitula sive athedralia sive collegialia laudabiliter obtemperare sollicita fuerunt, sua statuta concinnando vel corrigendo.

Constat tamen alia haud pauca adesse Capitula, quae •d antiquis statutis aut solis consuetudinibus, quandoque lege reprobatis, adhuc reguntur. Quare haec Sacra Congregatio Concilii, cuius est moderari quae canonicos spectant. Episcopis mandat ut quisque proprio Capitulo terminum praestituat sex mensium ad sua statuta conficienda vel ad iuris tramitem emendanda: quo tempore frustra elapso, Ipse Episcopus « eadem conficiat im‹ ponatque Capitulo ».

Vix autem transacto ab his litteris anno. Episcopi tamdem Sacram Congregationem certiorem reddant de confectis aut emendatis statutis capitularibus deque eorum observantia.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Concilii, die 25 mensis iulii anno 1923.—D. Card. Sbarerni. *Praef.* I. Bruno, *Subsecr.*

Adx HrT 51 (1924) 245; PrM 12 (1923) 99-100.

533

ira RL 27.-SC PF., DECR. AAS 15 (1923) 467-468

INSTITUTUM VERONENSE FILIORUM CORDIS IESU IN DUAS CONGREGATIONES SEPARATUR

Sodales Instituti Veronensis Filiorum SSrhi Cordis lesu, qui ex diversis nationibus antehac congregabantur, bufc Sacro Consilio de Propaganda Fide nuper retulerunt valde opportunum fore, ad incrementum eiusdem Instituti promovendum et ad concordiam animorum fovendam. ut potiusquam ipsi in distinctas provincias distribuerentur, pars sodalium italica, ab aliis seiuncta, wla remaneret, sicut ab initio fuit, itaque Institutum to duas separatas et independentes Congregationes divideretur: quarum altera complecteretur italos sodales imulque cos, qui vellent italis adhaerere ac nomen Instituti Veronensis retineret domumque principem Veronae haberet; altera vero colligeret sodales austriacos et germanicos ccterosque aliarum gentium qui cum ipsis se coniungi optarent. Hoc igitur negotium, attenta rei gravitate, Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sacrae huius Congregationis de Propaganda Fide Patrum examini atque ludicio in plenariis consiliis diei 27 mensis novembris anni 1922 propositum fuit; qui, adiunctis omnibus mature perpensis, propositam divisionem admittendam esse ccnsuerunt, hac tamen mente: « An‹ tequam divisio partis italicae Instituti Veronensis « Filiorum a SSmo Corde a parte austro-germanica « exsecutioni demandetur, per Delegatum a Sacra Con« gregatione de Propaganda Fide designandum, defi‹ niantur omnes quaestiones sive oeconomicae sive alius ‹ generis, auditis intéresse habentibus ».

Quam quidem sententiam Ssmus Dnus Noster Pius div. Prov. Pp. XI in audientia eiusdem diei ratam habuit et adprobavit

Cum itaque Revmus P. Philippus Maroto e Congregatione Missionariorum Filiorum Immaculati Cordis B. M. V., Delegatus ab hac Sacra Congregatione, quaestiones omnes inter utriusque partis praelaudati Instituti sodales rite composuerit, ac ea, quae rem oeconomicam attingerent peculiari conventione ab utraque parte accepta et signata definiverit, ad exsequendam iam probatam eiusdem Instituti Veronensis divisionem per praesens decretum haec Sacra Congregatio procedit/

Institutum ergo Filiorum a SSfho Corde lesu nuncupatum in duas separatas Congregationes religiosas, iuris quidem pontificii atque huic Sacrae Congregationi de Propaganda Fide sublectas, dividitur, quarum altera sodales italos eisque adhaerentes complectetur nomenque Instituti Veronensis nimirum: c Congregatio Filiorum c SSriïi Cordis lesu pro missionibus Africae centralis » cum ipsa Veronensi domo principe retinebit, altera ceteros sodales ex Austria et Germania praecipue oriundos comprehendet et nomen_ habebit ‹ Congregatio ‹ Missionariorum Filiorum SSrni Cordis lesu >; utraque vero Congregatio Constitutiones nuper ab hac Sacra Congregatione recognitas, paucis pro diversitate Institutorum immutatis, accipiet, easque religiosissime servabit Quod vero spectat ad bonorum temporalium proprietatem et administralionem conventioni iam ab utraque parte acceptae omnino standum erit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 27 mensis iulii, anni 1923.—pro *Emo Cardinali Praefecto,* Franciscus Marchetti-Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secr.—pro R. P. D. Subsecretario I.* Stanghetti. *Off.*

534

1923 AUG 31.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.

Facultas datur constituendi alterum in eadem provincia NOVITIATUM OB DIVERSITATEM LINGUAE ET NATIONUM

Preces - *Beatissime Pater,* Cum sive ob magnum numerum novitiorum. qui insuper ad diversas linguas necnon nationes pertinent, sive etiam ob exiguitatem omnium fere Conventuum regularis Provinciae FF. MM. Capuccinorum Tirolensis, minime sufficiat unicus novitiatus, hodiernus Moderator eiusdem regularis Provinciae. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter implorat, ad normam can. 554, pr. 2., speciale Indultum istius S. Congregationis de Religiosis, ut alius (secundus) novitiatus stabili modo erigi valeat in Conventu loci « Feldkirch », intra fines laudatae Provinciae. El Deus, etc.

Rescr. - Vigore facultatum a SSjdo Djio Nostro concessarum, S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto R. P. Procuratoris Generalis, R. P. Ministro Generali benigne commisit ut pro suo arbitrio et conscientia gratiam concedat iuxta preces, dummodo omnia habeantur quae de iure requiruntur ad normam SS. Canonum.

Romae, die 31 augusti I923.-Pro D.no Cardinali Praefecto: Fr. A. Card. Frühwirttï. Maurus Maria Serafini, Ab. O. S. B.. Secr.

' Provîncî*e TIroJewi Ordini* F. M Cn: AOMCa» 40 (1924) 10.

535

19 SEP 9.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Sanantur vtstitiones, professiones et erectiones TERTII ORDINIS SAECULARIS S. FRANCISCI

Preces - *Beaduime Pater,* Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum. absente R.mo P. Procuratori Generali, humillime rogat Sanctitatem Vestram, ut, pro bono spirituali Christifidelium qui sub vexillo Scraphici Patris militant, benigne sanare dignetur quascumque vestitiones et professiones in Tertium Ordinem saccularem S. Francisci. necnon ipsas erectiones Sodalitatum Tertii Ordinis, quae, ob quemlibet defectum bona fide admissum, hucusque irritae sunt Et Deus. etc.

Rescr. - Ex *audienda SS.mi diei 9 septembre 1923.* SSrnus D. N. Pius PP. XI. referente infrascripto Cardinali Praefecto S. Congr. Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, benigne annuit pro gratia, ac propterva mandavit committi Revuno P. Ministro Generali ut pro suo arbitrio et conscientia petitam sanationis gratiam iuxta preces concedat, servatis servandis.

Datum Romae die mense et anno ut supra.-C. Card. Laurenti, *Praef.* Vine. La Puma. *Subsccr,*

• **AOMCxp 39 (1923) 24^-250.**

536

1923 OCT 2.-SECR. STATUS. LIT. PART.·

Approbantur statuta Actionis Catholicae in Italia

Dal Vaticano 2 ottobre 1923. Ulmo. Signore. Mi sono recato a gradua premura di sottoporre alla benevola considerationе del Santo Padre il testo degU Statuti dell'Axione Cattollca Itallana. direltl a disciplinare le nostre grandi organizzazloni cattollche. per dare *ad* esse quelFunità di Indirizzo che agevoli ll raggiungimento del nobilissimo Intento di cooperare alla cnsuana restaurazione della society.

Sua SantiU, non «tante le gravissime soUccitudini del Minister© Apostolico. si è compiaciuta rilevare come la Giunta Centrale, nella preparazione degll Statuti. abbla saputo oltenere lo scopo propostosi senza mencmare le singote autonomie. Nel breve volgerc di tempo dalla sua costtuzione. essa ha dato cos! frequenti prove della sua attività. delb sua esatta comprensione dei problem! e del bisogni artnail e del suo relo nel prowedere i mezz! pm attL Pertanto Sua Santitâ ri compiace dl tributare a V. S cd a tutti l componenti della Giunta il meritato encomio.

Ormal l'Azione Cattollca Itallana entra in un periodo di vlgoroso sviluppo: l solennl Documenti Pontifici hanno chiaramenle affermato quanto ria cara all'Augusto Pontefice e quanto frutto Egll se ne riprometta per la propagation e difesa della fede. e per la restaurazione della society In Gesù Cristo. Pertanto. come ogni cattoljco dove sentire ll bisogno ed il dovere di dedicarsi od almeno di contribuée a quest'opera di apostolato. cos! deve sentire Ll blwgno ed il dovere di coordinarsi. secondo le possibility, agll organ! di axione riconosciuti. se non vuole «poni al periciolo dl render l'opera sua sterile, se non anche disturbatrice c dannosa.

E polchè l'attività del cattolici organizzatl. tn quanto è partecipazlone dei laic! alia missione propria della Chlesa. non ê un'azione poUlica. ma religiosa, non direttiva dell'ordine teorieo. ma esecutrice nell'ordine pratlco. ê necessario che le «variate (orme di tale attivity trovino nella Gerarchia EcHeslasllca ll loro centro disciplinatore. Di qui ü (unzlonamento dei Consign parrocchiali. delle Giunte Diocesane e della Giunta Centrale alla diretta dipendenza dell'Autontà Ecclesiastica. Naturalmcnte questi organi devono avere, dl fronte aile varie Association! futizioni elevate e di auterità. perché solo in tal modo tutte le energie dei catloUxh avranno un Lndirizzo ed un vlgoroso impulso.

Slccome pol il motto deU'Azione Cattollca non pub essere che quetfo del Papa Pcx Christi in Regno Christi, cosl nelTespkcarione délia loro attivltà i cattolici tengano sempre présente che se gli errori debbono esxere combatlutl. gli uomini debbono sempre esscre oggetto d! amore fraterno. aiilnchê almeno per la via délia carità siano condotu a conoscere la belleia della nostra fede che U supremo fine, cloê U bene delle anime, comprenne tutti gli altri alti e noblll ideall che Importando la professione di catloUco U ryspetto dl ogni legltllma potestA. essa è perciô steseo efficace elemento di ordine e di tranquillilû. di educazlone morale e di progresso civile', dl qui U contributo prezioso che rAztone Csttolica non pub non dare al ragglunglmento e al mantenimento della pace, e perciô U diritto. nell'interesse stesso della civile weietâ. di essere rlconoscluta e tutelata nel Ubero svolglmento del suo programma.

Il Santo Padre non dubita che la Giunta Centrale b quale ha giâ date prove cos! luminose di salutare attiviLA e di buon funzlonumcnto. svolgcrà In awcnlre un'opcra pù féconda dl bene. Invocando pertanto le più dette grazic del Cielo affinchê sia coronata dl frutti ognor più copiosi imparte di gran cuore in attestato ddla Sua paterna benevolenza a V. S. ed ai singoll componenti tt sullodato Consiglio. l'Apostolica Bencdizlone.

Nel!'agglungère î miel fervidi voti di un awenlre sempre più prospero per l'Azione Cattollca. proflito volenUeri deli'incontro per raffermarmi con sens! di distinta e rincera stima ddla 5. V. lILma. affezlonatissimo per servir! P Card. Gasfarrj.

• **in.cao D. Preeildi Adlonis Catholic Centralis in Itaiit: ME 35 (1923) 331-332. Vid· in documento aequentl textwn StiHrttwy»-LE 537.**

537

1923 OCT 2.-SECR. STATUS. NORMAE. PART.·

STATUTA ACTIONIS CATHOLICAE ITALIANAE

TI(olo I . DeU'Azione Cattollca Italiano.

Art. 1. L'unione delle forze catto!iche orgamzzate per raffernwzione. la diffusione. l'attuazione e la difesa dei principi cattolici nella vita individuate. famlgliare e sociale. costituisce l'Azione Cattollca ILailana. Essa é consacrât al Sacro Cuore di Gesù e come suo patrono speciale ha eletto S. Francesco d'Assisi.

Art. 2. L'Azione Cattollca Italiana comprende lutte le organizzazloni che si adoperano a questo intento in ItalU second© cli insegnamenti della Chlésa, gli indirizzl della Santa Sede e sotto la dipendenza délia competente Autorilâ Ecclesiastica.

Art. 3. L'Azione Cattollca Itallana attende al conseguimento dei suoi fini raccogliendo, preparando e addestrando i cattolici Italian! mediante le proprie orgamzzazioni. per adoperari! ncll'esercizlo della sua attività sotto la guida di norme direttive comuni e coordinando lutte le opere ed istltuzioni che esercitano funzionl ad essa appartenenti secondo i fini suoi propri.

Art. 4. Sono organi dclFAzione Cattollca:

a> La Giunta Centrale deU'Azione Cattollca, che ha aile sue dirette dipendenze le Giuntc Diocesane. e per U loro tramite. l Corts!gli Parrocchiali ;

b) le Organizzazloni nazionali coi rispettivi centri Diocesan! e Parrocchiali.

Art. 5. La Giunta Centrale è l'organo direttivo e coordinator di lutta l'azione: essa ne csamlna i problem! generali. ne studia le soluzioni e impartiscc le norme aile orgsnlzzazioni. afflnchè prowedano alla loro attuazione, invigila su! funzionamiento di tutte le istltuzioni. che operano neU'orbita deU'Azione Cattollca. cura il coordinamento della loro operosltâ per il migliore raggiungimento del fini comuni; promuove l'Azione Cattollca dove e corne occorra; rappresenta la collettività del cattolici Italian! organizzatl

L'Autoritâ della Giunta Centrale è rappresentata nelle Diocesi e nelle Parrocchie dalle Giunte Diocesane e dri Consigü Parrocchiali. nel modi e con le Umitazioni di cul si tratta qui appresso.

Art. 6. I cattolici italianl partecipano all'Azione CattoUca Itallana iscrlvendosi. secondo le rispettive caratteristiche individual·! e social! in una delle seguenti *organizaadonx* nazionali:

1· Nella Fedcrazlone Italiana degll Uomini Cattolici:

2' Nella Society della Gloventù Cattollca Italiana;

3 Nella Federazione Universitaria Cattollca Italiana;

4' Nella Unione Femminile Cattollca Italiana. suddivfsa in tre sezioni:

a) Unlone fra le Donne Cattolichc d Italia ;

b) Gioventû Femminile Cattollca Italiana;

c) Unlversitarle Cattolichc Itallane.

Queste organizzazloni procedono sccondo i rispettivi statuti e regolamenti. in ptena autonomia e sotto la direxlcoe e la responsabilità dei loro organi statutarl per quanto concerne H raggiungimento de! loro fini specifici, e precipuamente per la formazione, l'addcstramento. e rapplicazione degll associati all'esercizio dei doveri deU'Axkme Cattollca.

Il loro concorso nel raggiungimento degll scopi generali delVazione stessa ed il loro coordinamento si attuano sotto la superiore guida della Giunta Centrale deU'Azione Catüca Italiana

Tltolo 1! - Della Giunta Centrale.

Caf. I. — Cosrrrczioxr g κγχζιονομκντο

Art. 1. La Giunta Centrale dcll'Arione Cattollca si compone.

a) del Présidente Generale c di quattro membri di nomina del Santo Padre ;

b) di membri dl diritto. come appresso.

Essa dura in carica due anni e si rinnova non oltre ll H dicembre dei secondo anno dalla sua costetuzione.

D Présidente Generale e i membri di nomina pontificia sono designati dal Sommo Pontefice felicemente Regnante ito scadere di ogni biennio o nel caso di cessazlone dal-IWteto delle persone cosl designate.

I membri dl diritte sono i President! pro-tempore delle organizzazloni nazionali maschili, la Présidente e le Vice-prôidentl pro-tempore dellTJnione Femminile Cattollca Ita-Lxna. Essi coi dccadcrc della loro carica decadono pure dalla carica occupata in seno alia Giunta Centrale, e v< tooo sortituIU dai loro successori.

La loro partecipazione alia Giunta Centrale è personale; in caso di assenza. essi non possono delegare altre persone o rapprcsenlanU In seno alia Giunta. in caso dl congcdo temporaneo rcpolarmcnte concesso, interverrà in loro vecc b persona designata a reggere temporaneamente l'organlz-ouonc. ma solo per la durata dei congcdo.

Art. 8. La Santità del Sommo Pontefice in occasione di ciascuna ricostituzione della Giunta Centrale, nomina un Assistente Ecclesiastico Generale dell'A. C. L te cui funzio-ai n tvolgono per lutta la durata In carica della Giunta Centrale e cessano con lo scadere di essa.

Art 9. La Giunta Centrale si riunisce ordinariamente usa volta al mese su convocazione dei Présidente Gene-nte; in via straordinaria si riunisce tutte te volte che ll Présidente Generale ritenga opportuno convocarla o quan-do un term dei suoi membri glie ne faccia richlesta scritta.

La Giunta Centrale determina in ogni riunlone il luogo e la datta della convocazione ordinaria successiva. Il Prési-dente Generale determina di volta In volta ll luogo e la data delle convocazioni straordinarle.

La Giunta Centrale è riunita validamente con la pré-senta di due terri dei suoi membri: essa discute sugli argo-inentl posti all'ordlne del glomo e delibera a maggioranza relativa.

Opü membro della Giunta Centrale ha diritto di fare senvere all'ordine del glomo della riunione successiva quelle interrogazionl. mozionl e proposte che ritenesse op-portune purchè ne faccia richlesta scritta e comunichi il teste della interrogazione. della mozlone e della proposta, almeno dieci giorni avant! la data stabilita per la convoca-bone della Giunta Centrale.

Di ogni riunione della Giunta Centrale è steso il verbale, che. approvato nella riunione successiva, sarà sottoscritto, Li segno di autenticità. dal Présidente e dal Segretarlo d£la Giunta.

Art. 10. Le rlunion! della Giunta Centrale sono presle-dute dal Présidente Generale e in sua vece dal Présidente pcà anziano di età.

La Giunte Centrale, subito dopo la sua costituzione. ssmina nel suo seno un Tesoriere; nomina pure, anche fuori del suoi membri, un Segretario Generale, al quale ραό affidare anche le funzioni di Segretario della Giunta; a questo caso il Segretario Generale parteclpa aile riunio-ni della Giunte con voto consultivo e ne stende il verbale.

Art. 11. Il Présidente Generale rappresenta l'Azione Cat-tobea Italiana, predispone la trattazlone degli argomenti da jottoporre alla dcliberazione della Giunta Centrale, c ne rttoa le decisioni: cura il normale andamento dcH'attività défia Giunte.

NeU'esercizio delle sue funzioni si tiene in costante re-lazkme con l'Assistente Ecclesiastico generate deU'Azione Cattollca Italiana.

Il Tesoriere provvede alla raccolta dei mezzi finanziari pr ll vita e lo sviluppo della Giunta Centrale e dei suoi offici: ed all'uso di 'altri mezzl secondo le deliberazionl délia Giunte Centrale

Il Segretario Generale dirige gli Ufficl della Giunta Centrale conforme aile sue deliberazionl. in armonia aile xnmoni impartite dal Présidente Generale

Art. 11 L'Assistente Ecclesiastico della Giunta Centrale npla perché l'attività dl essa sl svolga secondo le norme delà Santa Sede; interviene allé adunanze della Giunta e pirtecipa alie riunloni generali c speciali da essa convoca-te. ha facoltâ di sospenderne le deliberazionl, qualora le ravrtusse in contraste con le direttive superiori.

Paό convocare gli Assistenti Ecclesiastici delle organiz-ation! nazionali per coordinarne te funzioni ai fini gene-rali deU'Azione Cattollca.

Capo II. Consulta e omet speciali

Art 13 E' Istituito presso la Giunta Centrale un organo flzaultivo denominato ** Consulta w; essa ha lo scopo di cdicare la soluzione più conveniente delle questioni dottri-MU e pratiche. che la Giunta deliberasse di sottoporre al a» pudizio nell'esplicazione deU'attività cattollca collectiva la luila.

U " Consulta * è composta d! membri scelti dalla Glun-îa Centrale d'accordo con l'Assistente Ecclesiastico fra per-vce eminent! per dottrina e per esperienza nel campo crttoUeo.

Ne fanno parte d! diritto l'Assistente Ecclesiastico della Gtusta Centrale e gli Assistenti Ecclesiastici delle organlz-uitoce nazionali.

Ew dura in carica sino allô scadere della Giunta Cen-L-ale che l?ia costituita.

Puô essore divisa In sezionl. secondo Ia natura delle materie trattate.

E' prcsiedula dall'Assistente Ecclesiastico della Giunta.

Per il funzionamcnto la Giunta ha facoltâ di deliberare uno speciale regolamento.

Art. 14. La Giunta Centrale ha facoltâ di istituire, dipen-denti dalla Scgretaria Generale, uno o più Uffici speciali per lo studio e la soluzione dei diversi probleml concer-nenti l'attività cattollca, per la formazione delle proposte da sottoporre alla Giunta stessa e per la migllore assistenza nella attuazione de! suoi deliberate.

Nel deliberare la costituzione di tali uffici la Giunta Centrale cmanerâ le norme regolamentari per il loro fun-zionamento e prowederâ ai mezzi relativi.

Capo III. Bilancio e contributi sociali

Art. 15. Per gli effettl amministrativl la vita della Giunta Centrale è suddivlsa in esercizi finanziari.

Clascun esercizio finanziario va dal ‡ gennaio al 31 dl-ccmbre di ogni anno.

Non oltre il 31 dicembre di ciascun anno il Présidente Generate, d'accordo col Tesoriere, predlspone il bilancio Preventive dell'esercizlo e Io présenta alla Giunta per esame e l'approvazione. Esso è distinto:

per le entrate, in una parte ordinaria comprendente i contributi sociali e gli interessi sui capitali, e in una parte straordinaria, comprendente te offerte e qualsiasi altro provento straordinarlo:

per le spese. il bilancio preventive è suddiviso in capi-tol! di spese.

Non saranno ammesse spese occedenti il limite preven-tive, o non comprese nei capitoli considerati dal preven-tive, senza espressa facoltâ della Giunta Centrale.

Sempre entro ll 31 gennaio di ogni anno. ll Présidente Generale c il Tesoriere sono tenuti a predisporre e a pre-sentare alla Giunta il bilando consuntivo dell'esercizlo precedente, per la sua approvazlone.

Art. 16. I contributi sociali, di cul nelTartlcolo prece-dente. sono determinati nel modo seguente:

Ogni anno la Giunta Centrale mette fuorl la tessera deU'Azione Cattollca Itallana. la quale consta di una parte comune a tutte te organizzazloni nazionali e dl una parte propria dl ciascuna organizzozione.

Il modelio. le particolarità di distribuzione. il prezzo di cessione che le organizzazloni nazionali dovranno com-spondere alla Giunta Centrale saranno deliberati annual-mente dalla Giunta stessa. Taie prezzo puô comprendere anche i contributi spettanti aile Giunte Diocesane.

Le tessere sono date, per la distribuzione. ai centri na-zionali delle singole organizzazloni. i quali vi prowedono sotto la loro responsabilità a mezzo dei rispettivi organi dipcndentL

Tltolo III - Organi locali.

Art. 17. La Giunta Centrale esercita la sua funzlone di-rettiva e coordinatnce nelle diocesi per mezzo delle Giunte Diocesane e nelle parrocchie per mezzo dei Consigli parroc-chiali. con dipendenza degli Ecczni Ordinari per la intera diocesi. e dai Rev.mi Parroci nelle singole parrocchie.

Cato I. Giunte Diocesane

Art. 18. La Giunta Diocesana assume la denomlnazionc di " Giunta Diocesana di ..... " prendendo il titolo dal nome del capoluogo della diocesi. Essa è il centro direttivo del-l'Azione Cattollca Generale della Diocesi.

Ha per ufficio:

a) di sollecitare dal rispettivi centri superiori la co-stituzione delle organizzazioni diocesane corrispondenti aile organizzazloni nazionali che compongono la Giunta Cen-trale. nonchè di quelle altre istituzioni ed opere che si ritengono convenienti al fini deU'Azione Cattollca;

b) di coordinare l'opéra pratica. impedendo il sovrap-porsi di iniziative e il loro contraste, tutelandone sempre l'autonomia e la dipendenza dai rispettivi organi centrali;

c) di disciplinare l'opéra comune in ordine a quel pro-blem!. che toccano i cattolici appartenenti a più organizza-zioni (dccoro del culte, manifestazioni religiose puobliche. difesa della famiglia e della scuola cristiana. propagazione della iode, difesa della pubbllca moralità. osservanza del precetto festivo, lotta contra la bestemmia e il turpilo-quio. ecc.);

d) di studiare l probleml che riguardano l'attività col-letiva del cattolici o che ne implicano la responsabllitâ. e di esaminare te norme a cui essi debbono attenersl;

e) d! curare in genere che le deliberazionl della Giun-ta Centrale siano attuate nelle diocesi in modo armonico e secondo lo spirite, con cui l'organo centrale ha inteso venissero interpretate;

D di promuovere la costituzione dei Consigli parroc-chiali e di assisterli nel loro funzionamcnto.

Art 19. La Giunta Diocesana è costituita:

1· Dal Consiglio dl Presidenza:

2* Dall'Assemblea Diocesana.

Nella sua opéra di studio e dl eseeuzione essa é assisteta

daHTJfflcio di Sepretaria c puô ccstitulre nel suo seno uno o più secretariat) diocesan! in comspondcnza alie diverse ferme di attivitâ della Giunta Centrale.

Art. 20. Il Consiglio di Pres.'derua della Giunta Diocesana è composto d: un Présidente, nominato dali'Ordinario Diocesano. del President) Diocesan! pro tempore delle organizzazioni che cnmpongono la Glunta Centrale, e da due a cinque membri eletti dalFAssembles Diocesana.

Il Segretario puô esserr nominato anche fuori de! ConWüUeri dl Giunta. nel quai caso assiste aile sedute de! Cr.nuglio con veto consultlvo.

Qualora siano eostitulti i Secretariat! Diocesan! di cui alTart. 19 i loro dirigenti possono assistere aile riunloni dl Glunta con voto consultivo.

Art. 21. Il Consiglio di President della Giunta Diocesana dura in canca due anni, alio scadere dei quah tutte le cariehe. siano di nomina deHOrdinano siano elettivc. vencono rinnovaîe.

Nel'a prima riumone successiva alla sua costituzione. il Consiglio nomma nel suo ser.o uno o due vice-president! e un tesoriert. Puô nominare anche fuort dei suo seno duc revisort

Per la cestiturione c il funrionamcnlo del Consiglio dl Presidenza della Giunta Diocesana si applicant) per analogia le norme stabilité per la costituzione c ü funzlonamento della Giunta Centrale.

Art 22. Il Cnnsigbo dl President della Giunta Diocesana ê organo deliberativo con tutte le facolU sia ordinarie che straordinarie cccorrenti per normale svolgimento dell'azione cattolica generale r.clla Diocesi.

Le me deliberazionl sono esccutive. e contre di esse ê solo ammesso il rtcorso alla Giunta Centrale delFAzione Cattobca lultana.

Esso è tenuto a dare relazlone periodica de! suo operatn airAssembles Diocesana.

Alla fine di ognl anno stenderA una relazione morale e flnanzlana, la quale. previo il parere dell'Assemblea Diocesana. sari comur.icata aU'Ordinario e alla Giunta centrale.

Art. 23. In occasione della costituzione della Giunta Diocesane. FOrdlnario Diocesano ne nomina FAssistente Ecclesiastico. le cul attribuzloni corrispondono ne.l'àmbito délia D.'occsj a quelle delTAssistente Ecclesiastico della Giunta Centrale.

L'Assùtente Ecclesiastico della Giunta Diocesana puô convocare periodicamente gli Assistenti Ecclesiastici delle organizzazioni cattollche diocesane in essa rappresentate. per lo studio e la solurione del problem! comuni che si nreser,tassero neU'escrcirio della loro attivitâ. nonchè per l'opportuno coordinamento della loro azione propria, e per sottoporre aU'Ordinario Diocesano U loro parere collegiale su]la proposta dl nomina degli Assistenti Ecclesiastici nelle singole Associazionl Cattoliche della DioccsL

L'Asslstente Ecclesiastico della Giunta Diocesana scade con lo seodere della Giunta Diocesana.

Art 24. Assemblez ê costitulta;

fl) dal Consigned della Presidenza:

b) dal tre membri nominati dali'Ordinario Diocesano;

C) da due a ouattro delegati dei M. R. Parroci della Dioccsi designati dairOrdlnario Diocesano;

d) dal Segretario Diocesano;

e» dal dirigenti del secretariat! speciali;

fl da altri delegati delle orcanlzzazioni cattoliche diocesane rappresentate nel Consiglio dl presidcnra, designati in numero da due a quattro da ciascun Consiglio diocesano: ma Unto fl Circo'o diocesano della Federazlone Unlversitana Cattolica Italiana quanto quelle delle Universi-Une Cattoliche Italiane possono designare ciascuno un solo delegato;

9) dal President! del Consign Parrocchlali regolarmenv» costituifl e dai President! del Consigli di zona, considerati dall'art. 26.

Art. 25. L'Assembles Diocesana deve essere costltuila per cura del Consiglio di Presider.za non oltre fl 31 diccmore delTultimo anno di vita della Giunta Diocesana che scade.

Esa3 dura in canca duc anni

E convocata per cura del Consiglio dl Presidenza almeno una volta ognl semestre:

a) per essere informata sullo svolgimcnto dell'attivitâ cattolica della diocesi'.

bl pet esprimere fl suo parere su dl esso e in partico-lare sulla relatione morale e flnanzlarta dl cui nell art. 22;

c) per preeentare al Consiglio di presidenza le proposte rlUnute utili al progresso dell'Azlone Cattolica diocesana;

«f» per nominare. alVinhdo della sun opera, o per so-«Utuire in caen di loro vacinza. I membri eletttvi del Consiglio dl Presidenza di cui all'art. 20.

Le riunloni dell'Assemblea diocesana sono presledutc dal Présidente o da un Viee-Prestdente della Giunta Diocesans. Fara da Scgretano il Segretano del Consiglio dl presidema. VI assiste l'Assistente Ecclesiastico della Giunta Diocesana con diritto di esercizlo delle sue facoltà; vi possono a»Utere anche gli Assistenti Ecclesiastici delle organlzzazioni cattoliche diocesane rappresentatc nella Giunta.

Art 26. Le Diocesi che hanno oltre cinquanta parrocchie. e quelle che. pur contandone un numero inferiore, si trovino In particolare difficoltâ di comunicarionl interne, possono avere autorité dalla Giunta Centrale di raggrupparr l loro Consigli Parrocchiall in più zone c dl cosiitulrc n President! del Consigli Parrocchlali delle zone, c con pirtlcolan delegati delle organizzazioni cattoliche diocesane special! Consigli dl zona, i quali abbiano l'ufficio di coordinarc Fattivttâ generica delle Associaxioni cattoliche deL< zone stessc.

In questo caso. l Consigli Parrocchlali sono rapprcsenUu in seno nll'Ascmblca diocesana dai President: del Ceasigil di zona.

La Giunta centrale, che sola puô concedere TautortU di cui sopra. déterminera, asslrme alia Giunta Diocesana. le norme ed i modi pci funzionamento dei Consign di zoaa

Art. 27. Lc Giunte Diocesane hanno facolti di compilare uno speciale regolaxnento per disciplinare in n»dj plû precise la loro propria attivitâ.

Tale regolamento dovrà essere sottoposto alia Giunta centrale per la sua approvnzione.

Art. 23. La Giunta centrale potrà in via di cccezione permrttere dt volta in volta la costituzione di Giunte interdiocesane. nel quai caso la dellberazlone di autorizzaziooe slablllrâ le modalltâ partlcolari del loro funzionamento.

Essa potrâ molire coordinarc le attribuzlonl di Giwtte Diocesane fra loro finitime, qualora vi siano nctcvoli inierferenze reciproche tra la giurisdizlonc ecclesiastica e quelU amministrauva.

Czr-o II. - CoxsicLi par hocciuau

Art. 29 In ognl parrocchia della Dioceai FAztone Catlohca locale è rappresentatata dal Consiglio Parrocchiale eoedtuito dai President! delle Associationi, istituzlonl ed opcre cattoliche maschfli e fcmminlli. esistenti in parrocchia. Dove questi siano in minor numero di cinque. Il Consiglio, fino a raggiungere quel numero è integrato dal vice-presidentl delle vane Association! cd istituzioni e m mancanza d: essi. dal Segretari. Il Consiglio ha carattere di organo direttivo e coordinator© dell'Azione Cattolica generale della parrocchia per ciô che riguarda Fattivita parrocchlale e funziona sotto Falta direzione del Parroco.

Art. 30. NeDe Parrocchie dove non esistono Assoclaztoni Cattoliche il Consiglio sarù formato da un gruppo di parrocchiani scelti dal Parroco tra i mlgliori per sincerity dl sentimiento religioso e per specchiata condotta nella vita cos) privata come pubblica. In questi casi Il Consiglio assume fl carattere di organo promotore dcll'Azione Cattolica parrocchlale d'accordo coi centri diocesani.

Art. 31. Il Consiglio Parrocchlale ha l'ufficio:

dl di coordinare e sostenerc le diverse forme di Associazioni. istituzlonl ed opere cattoliche in parrocchia. susc: tandone le attivitâ e curandone la concordia di Uvoro:

b) di promuovere e dirigere nell'àmbito della parrocchia le intzlative di carattere generale con partlcolare risguardo aile manifestazioni di fede c di pietà religiosa, e all'incremento della cultura religiosa sociale;

c) dl curare Fcsecuzlonc in parrocchia delle inlziatlve promosc dalla Giunta Diocesana c di seguirne le istruzloni.

Art. 32. Il Consiglio elegge nel suo seno un Présidente e un Segretario. Il primo è membro dl diritto del rispettiro Consiglio dl zona e delFAssemblea defla Giunta Diocesana. conforme all'art. 24

Art. 33. Il Consiglio si raduna ordinariamente quante volte Il Présidente ritenga opportuno o necessario, oppurr almeno un terzo dei membri ne faciano domanda.

Art 34. I membri del Consiglio durano in carica per tutto il tempo che rivestono la carica corrispondcnte nefle singole Associazionl: in ogni caso Il Consiglio si rinnova integralmente ogni due anni.

Art. 35. DeU'opera compiuta e delle iniziative in corso o allo studio, il Consiglio Parrocchlale darâ relazlooe scritta ogni semestre alla Giunta Diocesana. o al rtspettivo Consiglio di zona: In ogni caso. copia della Relatione wi trasmessa anche alla Giunta Diocesana.

Art. 36. Le Giunte Diocesane possono consentire la costituzione di Consigli intcrparrocchiali e Dlrezionl cittadinc dell'Azlone Cattolica.

Tltolo IV - Relazionl tra lr Organlzzazionl - Manifestazioni Cattoliche - Congressi nazlonall.

Art. 37. Le dellberazloni délia Glunta Centrale saranno ordinariamente trasmesse per la loro csccuzione aile organizaztoni ruuionali rappresentate. e saranno comunScate aile Giunte Diocesane. perché esse curino che la loro esecuzionc awenga per parte delle organizzazioni speeiflche in modo ordinato e consono aile esigenze general! dell'Az»-nc Cattolica Diocesana.

Analogo procedüniento terranno le Giunte Diocesane rispetto agli organi dipendenti. Ogm iniziatlva presa dalla Glunta Centrale, dalle Giunte Diocesane c dal Consigli Parrocchiali deve essere attuata per opera delle organizzazioni specifiche.

Art. 38. Le organizzazioni cattoliche possono Uberamente wolgere la loro attivitâ diretta al raggiunglmcnto del fini specifici segnati nel loro statuti sotto la guida del loro centri direttivi diocesan), regionali e nazlonall; sono pert tenutc a dame periodlcamente rvlazlone alla Giunta Cen-

trxk. allé Giunte Diocesane c ai Consign Parrocchlali, per v.ctndevole informaxlone o più facile coordinamcnto.

Else debbono invece presentare alia previa discussione nspettlvamentc della Giunta Centrale, delle Giunte Dioecune e del Consigli Parrocchiall tutte quelle proposte, che riguirdano TAzionc Cattolica generale, o che. pure rllaendcsi id una organlrzazione specifica, nella loro attuacne possono coinvolgere la responsabilité dell'Azlone Cattobca generale.

Art. X». I Consigli Parrocchiall c le Giunte Diocesane non hanno diritto d'lntcrvcnirc ncU'csercizio dcll'attività drUe nngole organizzazioni.

Qualora I Consigli Parrocchlali ritenessero di dover nuwwre qualche osservazionc ad alcuna delle associazioni dependent!. polranno csporla in forma concillativa agll Inîrrrssatl c in caso di esito negativo, dovranno ricorrere ai rispettlvi centri diocesanl dandone notizla nel tempo stesso Giunte Diocesane.

Le Giunte Diocesane qualora 11 loro Intervento In forma panmentc concillativa non riuscisse. presenteranno esclusIrameale alia Giunta Centrale dell'A. C. L le loro osserns-3n! concernenti Tattivita delle organizzazioni spccializule. La Giunta Centrale ne riferirà tosto ai centri naziocali spcdallzzaU.

La Giunta Centrale sola ha l'autorité di decidere in via uhlrak qualsiasi controversia che insorgessc tra ŏrganiz uiionl cattoliche dipcndentl dalTAzione Cattolica Italiana.

Art 40. In parrocchia le manifestazioni cattoliche ester- « di carattere generale devono essere indette dal Consiglio Pantxrhiale, fattane previa comunicazlone alla Giunta Dxxesàna e al rispettivo Consiglio di zona.

Le manifestazioni esteme parrochiali delle singole assoràzioQi dovranno essere preventlvamente comunicatc al CtetigUo Parrocchlale.

Le manifestazioni cattoliche esteme di carattere génerale che riguardano più parrocchie o Tintera diocesi. devo» essere indelte solo dalla Giunta Diocesana. c - limiuumente all'ambito della loro giurisdizione - dai Consigli di zona.

Le minifestazloni di azione cattolica (feste, congressi, tec), che n estendono alTintiera diocesi debbono essere preventivamente comunicate alia Giunta Diocesana.

Art 41. La Giunta Centrale convocherà fl Congresso generale dl tutte le forze cattoliche italiane che operano ai fini dell'Azlone cattolica, secondo programmi e particolar?J di tempo e luogo che verranno fissati di volta in volta.

Art 42. Il présenté Statuto, proposto dalla Giunta Centrale dell'A. C. I. e approvato dalia Santa Sede, non puô essere modificato che su conforme proposta della Giunta Centrale e colla superiore approvazione della Santa Sede.

Art 43. Le organizzazioni nazlonall. dl cui alTart. 6. in aerisone di modificazioni al loro statuto, sono lenute a resentame copia alia Santa Sede per la debita approvatxne, e alia Giunta Centrale, affinchè. essa sia in grado di KCopone alia Santa Sede medesima le sue osservazioni e proposte.

• ME 35 (1923) 332-340. Vide supra approbationem Statuty-Æ LE 53S.

538

1923 OCT 3.-SECR. STATUS, LIT. CIRC. PART.·

OSCA COLLOCATIONEM LUOS ELECTRICAE IN ECCLESHS

IlLmo e Rev.mo Signore, Accresce certamente lo splendore e Il decoro della Casa di Dio. come anche la pompa e la solennité delle sacre funzioni Tuso ormai divenuto comune nolle Chiese, delTelettricità come illurjuzione ed ornamento. Senonchè il ripetersi di fatti dolorosi, che hanno messo in serio pericolo e talvolta dstrutto porzioni importantissime del patrimonio sacro del nostro culto, ha indotto la Santa Sede a rivolgere la aa joUecitudine anche a questo problema, affinchè si possano owiare ed eliminare, nei limit! del possibile, i lasentati inconvenienti.

Γ noto che gran parte degli incendi che awengono ixprowisamentc nelle Chiese o adiacenze, come sacrertle, fabbricerie, archivi, ecc., sono dovuti a corti rrcuiti o ad abbruciamenti di conduttura causati alia h? volta da impianti elettrici mal fatti. E' necessario qrindi che i detti impianti siano accuratamente studiatl b precedenza ed eseguiti poi da persone tecniche e rarpetenti. affinchè risultino non soltanto decorosi e bea intonati alTaustera belleza dei sacri edifici, armolizzati coi loro stile e scevri di ogni volgarité e teatnXti. ma offrano altresl piena garanzia di sicurezza.

Perlanto è desiderio del Santo Padre che « la S. V. ‹ ULma Revma riservl a sè. da qui innanzi. Tapprova‹ none degli impianti elettrici delle chiese, dietro la « presentazione di progetti da esaminarsi preventiva« mente, e faccia altresl accuratamente ispezionare gli ‹ impianti gié esistenti. per renders! conto esatto di « eventual! pericoli, e giudicare se sono stati eseguiti ‹ secondo le regole delTarte ». Con siffate precauzloni si spera di meglio prowedere sia al decoro dei patrimonio artistico dei nostri tempi, sia alia loro conservazione ed incolumité.

Nel rendermi interprete presso la S. V. di questi desideri delTAugusto Pontefice, mi valgo ben volentieri delTincontro per raffennarmi con sensi dl ben sincera stima di V. S. Ilbna e Rev.ma Senatore P. Card. Gasparrl

•Omnlbu» Ordinariis: ME 35 (1923) 330.

539

1923 OCT 17.-SC CONCILII, RESP. PART.·

Qui lege ieiunii non tenentur. pluries carnes edere POSSUNT DIEBUS SOLIUS IEIUNII

Dubio: An diebus solius ieiunii iis pluries carnibus vesci liceat, qui ratione aetatis, officii vel valetudinis lege ieiunii non teneantur,

S. Cone, die 17 oct. 1923 respondit. *Affirmative.*

• Ordinario Wratîilaviensi: AKKR 103 (1923) 163-164 ubi summarium responsionis ita pro!erJun

cHinsichtlich dc-s Fleischgenuiws an FesrtBçen wsren Zw«ifc entstanden. Der Hochwûrdiçste Herr Fürstbischot von Brev!au haï der Koniiiskongregation die Sache vorgclcgt. woraut ďies am 17. Oktober entschieden hat. dais an Fasnegen. die nichî Aborinenrtas· sind. der Fleischgenuw denjenigen unbeschrinkt sesîattet 1st, die vrrgen ihres Alters, ihres Berufes oder ihrer Gesundheit wegen nkht zum Fasten terpflichtet sind.· Textum felinum responsionis sumimus c M. C a CORONATA, Interpretatio Authentica od c. 1251 n. 2.

540

1923 OCT 26.-SC RIT., RESP. AAS 15 (1923) 560-561

Dubia circa interpretationem novarum rubricarum MISSALLS ROMANI

A Sacra Rituum Congregatione, pro opportuna declaratione. expostulatum fuit:

L Exceptio, quae habetur in tit. II. n. 11. novarum rubricarum Missalls Romani, nempe " exceptis Missis num. 7-9 comprehensis ", valetne quoad Missas quae inferius, UL IV., num. 1-5, recensentur, ita ut huiusmodi quoque Missae permittantur, in ecclesiis unam tantum Missam habentibus. die secunda februarii, etiamsi fiat benedictio Candelarum, et in Litaniis maioribus et minoribus, etiamsi fiat Processio?

II. Si prima feria sexta mensis ianuarii incidat in diem secundam vel tertiam vel quartam eiusdem mensis, et alicubi occurrat Officium de die infra Octavam Circumcisionis Domini, pro Missa votiva de Sacratissimo Corde Jesu. concessa per decretum S. R. C. n. 3712, Urbis et *Orbis,* diei 28 iunii 1889. estne dicenda Missa *Puer natus est nobis,* de die 30 decembris, iuxta decretum S. R. C. dici 27 iunii 1923 [LE 526J. vel potius, in casu, dicenda est Missa de die infra Octavam Circumcisionis, ad instar votivae solemnis. absque commemoratione de Sacratissimo Corde lesu. iuxta decretum eiusdem S. R. C. HUdesicn., 16 iunii 1922. ad X1L et XIII (LE 430).

II. An *Credo* dicendum sit in Missa de festo duplici I vel II classis, cui Symbolum per se non convenit, si extra Dominicam celebratur infra Octavam communem alicuius festi Symbolum habentis, de qua non fit commemoratio?/ 561

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, omnibus perpensis respondendum censuit:

Ad I. Negative.

Ad II. *Negative* ad primam partem; *Affirmative* ad secundam.

Ad IIL *Affirmative,* ad normam specialis rubricae Missalls Romani in festo S. Joachim Conf.. die 16 augusti, excepta tamen Missa cantata vel conventual! de festo, si alla Missa cantata vel conventualls de Octava celebretur, iuxta novas rubricas Missalls Romani, tit. V. n. 4. atque decretum S. R. C n. 4192. Ordinis Fratrum Minorum, 10 novembris 1906. ad Π. 2.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 26 octobrts 1923.— A Caro. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Prcef* Alexander Vcrde. *Secr.*

Adn. EL 37 (1923) 410-411.· PrM 12 (1925) 15S-16O.

541

3 OCT 27.-SC REX., DECL. AAS 15 (1923) 549-550

Circa dispensationes super curriculo studiorum

Sacra Congregatio de Reliposis, in concedendis dispensationibus super curriculo studiorum, ad praescriptum can. 9.8 f 2 ad sacros Ordines suscipiendos praemittendo, de mandato Ssrtii Domini Nostri Pii div. Provid. PP. XI sequentes conditiones rescriptis apponere consuevit: " Sa- • erae Theologiae operam sedulo dare pergant, saltem us- " que dum proscriptum quadriennium nte compleatur. - vetito interim quocumque animarum ministerio, idest ne " destinentur concionibus habendis aut audiendis confes- M siombus aut exterioribus Religionis muniis, super quibus " Superiorum conscientia graviter onerata remaneat: scr- " vatis ceteris *

Cum vero tales facultates seu dispensationes ab aliquo Ordine aut Congregatione religiosi, sive generales, pro omnibus suis alumnis sive particulares pro aliquibus, m praetentum impetratae iam fuerint. Sanctitas Sua. in audientia infrascripto Cardinali Praelecto concessa die 23 octobre 1923, declaravit et statuit: omnes et singulas facultates seu dispensationes hac super re post Codicis promul- Eationcm quomodocumque obtentas, etiam immediate a Summo Pontifice vel vivae vocis oraculo vel/ per Rescriptum Eiusdem manu signatum, conditionibus supra enuntiatis subesae. easque subintelligendas esse, nisi expresse eu derogatum fuerit. Contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 27 octobris 1933 — G Card. LatRcm. *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B.. *Secr.*

Ada. J. CSEU5EN in NrT 51 (1924) 57-6 REGATILLO n. 295; PrM *12* (1923) 155-157.

542

1923 OCT 30.-SC N'EE-, DECL. A.AS 15 (1923) 561

Extenditur auctoritas delegati ap. in sinis

Decreto 30 octobris 1923 extensa est ad dioeccsim Macaonensem auctoritas Delegati ApostoUci in Sinis, firma manente competentia Nuntii Apostolici Ulyssiponensis pro negotiis, de quibus agere contingat cum Gubernio Lusitano.

543

1923 NOV 16.-SC S, OFF. DECL. AAS 15 (1923) 585

Circa dispensationem a lege ieiunii eucharistici ANTE MISSAM

Supremae Congregationi Sancti Officii propositum fuit quaesitum: * An Sacerdotes dispensati a feiunlo euchari- " stlco ante secundam Missam, sumere possint ablutionem * in prima ".

Et Sacra Congregatio, feria IV. die 2 mali 1923. respondendum mandavit: Affirmative.

Insequenti vero feria V. die 3, dicti mensis et anni. Siffius D. N. Pius divina Providentia Papa XI. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, resolutionem Emorum Patrum approbavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 16 novembris 1923—Alolsius Castellano. Supremae S. C. S. Officii Notarius.

Adn. J. CREUSER m HrT 51 (1924) 179-I81j EL 37 (1923) 441-442; ME 35 (1923) 361f PrM 12 (1923) 143-144.

1923 NOV 20.-SACRA FOEN., RESP. PART.·

Cerca absolutionem generalem et indulgentias confra- TERNTTATIS SS. TRINITATIS ET SS. ROSARII ET CIRCA INDULGENTIAS STATUIS. IMAGINIBUS ETC. CONTECTIS EX MATERIA FRAGILI NON APPLICANDAS

Roma die 11 aprilis 1923.

Dciia · BcatUrtm Pater, loanncs Hettenkofer. Procurator generalis Piae Societatis Missionum (Pallotani), ad pedes S V. provolutus, ea quae sequuntur humiliter exponit.

L Fidelibus scapulari Ss. Trinitatis indutis ct ln ctm- fpaternitatem homonymam adlectis conceditur absolutio generalis seu benedictio cum indulgentia plenaria decies ia anno. Dubitant autem multi, quis eam impertire valeat et quo tempore. Qua in re. ut omne dubium tollatur, humillime petitur, ut indulta. circa similem benedictionem pro ter. lianis saecularibus S. Francise» concessa, ad hanc benedictionem. quatenus opus sit extendantur; ut scilicet, absente privileglato, a quovis sacerdote ad confessiones audiendas approbato publice impertiri valeat secundum de. clarationem S. Officii d. d. 15 decembris 1910 (Acta *Ap Sedit, voL* 3 p. 22). et privatlm pridie festi post expletam sacramentalem confessionem iuxta Rescriptum S. Congr Indulgentiarum d. d. 21 iulii 1&88 (ASS 21 (1888) 60-61) ĸ denique tam publice quam privatlm vel die festo vel latra septem dies subséquentes iuxta Breve Benedicti XV. fel rec. d. d. 14 aprilis 1917 (zteta *Ap. Sedis,* vol. 9 p *KL* ILE 25).

Vigore concessionis Pii PP. X d. d. 10 augusti 1904 (ASS 37 (1904-05) 397-402 sub die 25 sepL 1904] indulgentiam plenariam toties lucrantur fideles, quoties in festo Si Trinitatis visitant ecclesiam vel oratorium publicum Ordinis Ss. Trinitatis vel confratcrnitatis. Ex responso autem S. Congr. Indulgentiarum d. d. 27 aprilis 1887 ad 8 *(Acta S. Sedis,* vol. 19. pp. 557 sqq.) sodales confraternltatii Ss_ Trinitatis acquirere possunt in locis, ubi nulla adest ecclesia neque Ordinis neque confraternitatis Sa. Trinitatis " omnes indulgentias annexas dictarum ecclesiarum Visitationi visitando ecclesiam paroecialem citatur vero Breve Pii PP. IX d. d. 30 ianuarii 1872. ex quo et religio aliivc in clausura viventes propriam ecclesiam visitare valent Quaeritur, num citatum responsum seu Breve extendatur etiam ad praefatam indulgentiam toties quoties nuncupatam? Et quatenus negative, ut S. V. illud extendere dignetur, supplicatur.

3. Juxta Summarium Confraternitatis Ss. Rosarii omr.tj • personae viventes in institutis, ex quibus ad libitum egredi non possunt _ omnes indulgentias, pro quibus praescriberetur visitatio cappellae seu ecclesiae confraternitatis — dummodo huic rite ascripti sint — lucrari possunt visitando propriam ipsorum ecclesiam seu cappellam sive oratorium " (S. C. *Indulg.,* 11 augusti 1871 ; 8 februari 1874).

Respiciuntne verba tam generalia etiam indulgentiam toties quoties lucrandam die festo Ss. Rosarii a visitantibus effigiem B. Mariae V. in ecclesia expositam, ubi confraternitas est canonice erecta?

4 In elencho Indulgentiarum Apostolicarum edito die 5 Septembris 1914 (*Acta Ap.* Sedis, vol. 6 p. 503) legebatur Monitum 3 sic: " Excluduntur ab apostolicae benedictionis concessione imagines typis exaratae, depictae, itemque cruces. crucifixi, parvae statuae et numismata ex stanno, plumbo allave cx materia fragili seu consumptibfli confecta Rosana igitur seu coronae hoc vetito minime comprehendebantur, quod ceterum S. Congr. Indulgentiarum d. 29 februarii 1820 ad 1 et 2 ac d. 22 martii 1639 ad 2 *(Decreta auth. S. Congr. Indulgentiarum, n.* 249 et 271) expresse declaravit. Verum in elencho novissime edito die 17 februarii 1922 *(Acta Ap. Sedis,* vol. 14·, p. 143) (LE 3811 monitum primum, referens vetus monitum tertium, obscurum evasit, cum in genere excludantur oblecta pia ex materia vetita, ita ut videantur excludi rosaria quoque et coronae ex stanno similive materia confecta. Estnc reçu interpretatio, quae tenet huiusmodi rosaria et coronas nihilominus. ut prius, admitti ad apostolicam benedictionem atque ad aliarum indulgentiarum concessionem?

Et Deus eu.

Responsum - Die *20 novembris 1923.* Sacra Paenitentiaria Ap. ad proposita dubia sic respondit:

Ad 1. Satis provisum per *Rescriptum datum hoc* ipio die ad preces *Rev.mi Procuratoris generalis Ordinis Ss Trinitatis.*

Ad 2. *Concessio facta Rescripto 10 augusti* 1904 ralri tantum pro *ecclesiis et oratoriis* publicis, *de* quibus *mentio expressa fit* in ea, neque expedit, ut extendatur ad alia, prout postulatur.

Ad 3. *Negative.*

Ad 4. *Negative,* id est; Stetur terminis *documenti* de indulgentiis apostolicis d. d 17 *februarii 1922.* Contrariis quibuscumque *non obstantibus.*

• CpR 5 (1924) 201-203. Vid« Resp. SC Rit. sub die 1924 Feb 11: LE 571. Adn. Fr. HECHT in CpR 5 (1924) 204-207; ME 36 (1924) 331; PrM 13 (1924) 78. (205).

545

1923 NOV 27.-SC RELIGIOSORUM, 1NDULT. PART.·

Facultas promovendi ad presbyteratum post tertium THEOLOGIAE ANNUM ALUMNOS ORDINIS PRAEDICATORUM

Preces - Beatissime Pater, Procurator Generalis Or- α P-a-d. ad Pedes S. V. provolutus humiliter petit

ORETO

privilegium, quo Clerici solemniter professi in Ordine S. Dominici, post primum Theologiae annum ad Subd aconatus. post secundum annum ad Diaconatus, post tertium vero annum ad Sacrum Presbyteratus Ordinem promoveri possint. Et Deus.

Rescr. · *Ex audientia SS.mi dici 27 novembris 1923* SSjnus D. N. Pius PP. XI, referente infrascripto Cardinali Praefecto S. Congr. Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, benigne annuit pro gratia, ac propterra committi mandavit Rev.mo P. Magistro Generali, ut pro suo arbitrio et conscientia petitam gratiam iuxta preces concedat, dummodo alumni S. Theologiae operam sedulo dare pergant, saltem dum praescriptum quatrlennium rite compleatur, vetito interim quocumque animarum ministerio, idest ne destinentur concionibus habendis, aut audiendis Confessionibus, aut exterioribus religionis muniis, super quibus Superiorum conscientia graviter onerata remaneat, servatisque ceteroquin dc iure servandis.

Datum Romae die mense et anno ut supra.-C. Card. Lavrenti, *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. M., *Secr.*

· AOP 16 (1923-24) 305.

1923 DEC 13.-C0M. INTP. RESP. AAS 16 (1924) 116

DüBIUM SOLUTUM AB EMO CARDINALI COMMISSIONIS PRAESIDE CIRCA RETRIBUTIONEM MISSARUM DIEI 2 NOVEMBRIS

Utrum per can. 824. § 2 Codicis abrogata censeri debeant ea, quae S. C. Concilii statuerat sub die 15 octobris 1915 in responsione ad III [AAS 7 (1915) 479-4ffi0]. de retributione non recipienda, ne ratione quidem extrinseci incommodi, in secunda et tertia Missa in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; an vero ea adhuc in suo vigore permaneant.

Resp. *AHirmative* ad 1‘‘ partem; *negative* ad 2‘‘

Die 13 dec. 1923—P. Card. Gasparri, *Praeses.*

Ada J. CREUSEN in NrT 51 (1924) 375; REGATILLO n. 401; hM 13 (1924) 88

547

1123 DEC 13.-C0M. INTERPRES, RESP. PART.·

De iuribus ordinarii et officialis in causis **MATRIMOmuius FER PROCESSUM DOCUMENTALEM AD NORMAM CAN. 1990-1992 SOLVENDIS, ET** de tribunali secundae instantiae pro iisdem causis

L Quum can. 1990 Ordinario potestatem faciat declarandi de plano nullitatem in his casibus, an Officialis serret facultatem diiudlcandi. servato iuris ordine, huiusmodi C25US qui mi delati fuerint?

Et quatenus affirmative:

1 An. lata ab Officiali sententia nullitatis. teneatur Defensor vinculi ad interponendam appellationem cx officio, etn pateat nullitatem matrimonii esse evidentem?

3 An saltem, introducta causa coram Tribunali, possit aut etiam debeat Officialis, statim ac adverterit nullitatem esse evidentem, acta causae, in quocumque statu inveniantur, tradere Ordinario qui evidentem nullitatem declaret iteque solemnltatlbus?

Et quatenus affirmative:

4. An Defensor vinculi, eo quod causa ludicialiter incepta fueriL possit aut debeat huiusmodi traditioni se opponere. et deinde, lata ab Ordinario sententia, appellationem ex officio necessario interponere?

5. An verba quibus utitur can. 1990 — ex certo *ct* «thcr.tico documento — IntelHgenda sint stricto sensu et excludant omnem testimonialem probationem. Ita ut semel auditis testibus sententia ab Ordinario ferri iam non poatt?

I. Quum can. 1990 de clandestinitate taceat, ct tamen afferantur adhuc nonnullae causae nullitatis ob defectum fornue Tridentinae (quoad coniugia ante decretum Ne teW) (diei 2 augusti 1907. ASS 40 (1907) 525-5301 an adhuc vigeat hac de re disciplina Ccdld anterior, iuxta Decretum S. O. 5 Iunii 1869 (CICF n. 1118), ita ut nullitatem evidentem cx capite clandestlnitatls declarare possit Officialis, nec tamen Defensor vinculi appellare debeat ex officio?

2. An saltem, uti in praecedentibus quaestionibus. Officialis possit aut etiam debeat, quum nullitas matrimonii — ex certo documento — aut in huius defectu — ex certis argumentis — iuxta decreti verba evidens evadit, acta causae Ordinario tradere ad nullitatem declarandam, quin Defensor vinculi appellationem interponere teneatur?

Praeses Com. Interpretis die 13 dec. respondit:

Cum dubia circa causas matrimoniales quae proposuisti ad hanc Commissionem, quadam aequivocatione laborant, visum est ea posse reformari, prout sequitur:

1° - Utrum in casibus dc quibus in can. 1990. necesse sit ut loci Ordinarius per se evidentem matrimonii nullitatem declaret an id possit ipsemet Officialis?

2° - Utrum in iisdem casibus Ordinarius possit procedere ad ordinarium tramitem iuris?

3° - Cum can. 1990 de clandestinitate taceat ct tamen afferuntur adhuc nonnullae causae nullitatis ob defectum formae Tridentinae (quoad coniugia ante decretum Ne temere) utrum vigere pergat de hac re disciplina Codici anterior iuxta decretum S. Officii, 5 Iunii 1889. ita ut nullitatem evidentem ex capite clandestinitatis declarare possit Officialis nec tamen Defensor vinculi appellare debeat ex officio?

4° - An per iudicem secundae instantiae, de quo can. 1991, intelligi debeat Ordinarius dioeceseos ad appellationem designatae aut Officialis, aut Tribunal collegiale huius dioecesis?

Porro hisce dubiis, infrascriptus Emus Commissionis Praeses respondit:

Ad 1. *Negative* ad partem primam; *affirmative* ad secundam, salvo praescripto can. 1573, § 2.

Ad 2. *Negative* ct serventur can. 1990-1991.

Ad 3. Faveat orator significare utrum in Curia Parisien. pendeant causae nullitatis matrimonii ob defectum formae Tridentinae, quoad coniugia contracta ante decretum *Ne temere,* an dubium sit tantum doctrinale.

Ad 4. Est Metropolita vel loci Ordinarius ad appellationem designatus ad normam can. 1594, § 1 et 2, firma hoc quoque in casu responsione ad 1.

Quae dum Tibi. Reverendissime Domine, significo, cuncta bona a Deo deprecor.—Petrus Card- Gasparri. *Praes.* A. Card. Sincero, Pro *Secr.*

· OfHdali Curiae Parisientis: T. H. KAY. Competence in matrimonial procedure, Washington 1929, p. 139-141. Adn. P. FUMAGALLI. De catibu» exceptis in causis matrimonialibus, Milano 1941, passim; *J.* JOHNSON in ApolL 9 (1936) 375-403,615-639; T. H. KAY. Competence in matrimonial procedure, p. 109-154; D LAZZARATO In IP 20 (1940) 103-128; REGATILLO n. 352.

548

1923 DEC IX-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Excommunicatio in ementes bona ecclesiae usurpata

An ementes bona ecclesiastica usurpata a Gubernio incurrant in excommunicationem simpliciter reservatam Sedi Apostolicae de qua in Can. 2346.

Com. Intp. die 13 dec. respondit: *Affirmative.*

· P. VITO, QutUtoni canonkbe I Napoli 1926. p. 67 Ada. REGATILLO n. 876; P. VITO, op. «t loc. dt. Vide «upr» Responsu-» S. Poenilentiori» diei 14 Ion. 1920: LE 236.

549

1923 DEC 15.-SC S. OFF. DECR. AAS 15 (1923) 615

Damnatur opus cui titulus < manuel biblique, etc. >

Feria IV, die 12 decembris 1923

In generali consessu Supremae S. Congregationis S. Officii Emi ac RevfM Domini Cardinales fidei et mo-

nbus tutandis praepositi, praehabito *DD, Consultorum* voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicum librarum prohibitorum inserendum mandarunt, cum omnibus ipsius versionibus. opus, cui titulus:

Vzgocbdux. a<cuE et Brassac, *Mar.uel biblique ou Court Ecriture Sainte à l'usage des Séminaires.*

Tome troisAne: ‹ Nouveau Testament », par A. Brassac, etc^ douzième édition totalement refondue. Paris, 1907. Tome quatrième: ‹ Nouveau Testament, par A. Brassac, etc., douzième édition, Paris, 1909.

Tome troisième: · Nouveau Testament », etc., par A. Brassac, etc., treizième édition, etc., Paris 1910. -

Tome quatrième: ‹ Nouveau Testament », par A. Brassac, etc., treizième édition. Paris 1911.

‹ Ancien Testament ». quatorzième édition revue par A. Brassac. etc, avec la collaboration de J. Ducher. Tome premier, etc.. Paris 1917. - Tome deuxième, etc, Paris 1920.

‹ Nouveau Testament ». par A. Brassac, quatorzième édition entièrement revue. Tome troisième: « Nouveau Testament ». par A. Brassac. etc., quinzième édition entièrement revue. Pans, 1920.

Et insequentl feria V, die 13 eiusdem mensis et anni. Sanctissimus D. N. Pius divina Providentia Papa XI. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam lussit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 15 decembris 1923.—Aloisius Castellano. *Supremae S. C. S. Ojj. Notarius.*

A4 Ont. MERRY DEL VAL. SC 5 O'» » Secrrtii.in AAS 15 (1923} 6Î5-619 *m* Æ· *22* D« 1723

1923 DEC 15.-SC CONC. RESOL. AAS 16 (1924| 371-373

LUCERINA

Praecedentiae Vicarii Generalis non canonici

15 decembris *1923*

Quaestio. — Cum in dioecesi Lucerina Vicarius generalis minime sit canonicus, dubitatum est utrum, ex tenore can. 370 § 1 Codicis iuris canonici, eidem competeret locus in choro et in Capitulo. Censebant enim nonnulli, verba can. 370 5 1 ‹ etiam in choro et in actibus capitularibus », addita consulto fuisse dumtaxat ad temperandam vel corrigendam veterem pervulgatamque normam, iuxta quam Vicârius generalis, xi cor.ontcur, ad lucrandas distributiones, sedere debebat in *slallo tuae receptionis.* Addebant incommodum esse di-
33 stlDctam a Canonicalibus stallis sedem pro Vi/cario generali non canonico, praesertim ln choro, aptare, quae praecedentiae iuri responderet. Itaque Rmus Episcopus, ad ambages praecidendas, quaestionem ad Sacran Congregationem Concilii dirimendam reverenter detulit, sub dubii formula: « An Vicario Generali, qui non sil canonicus, competat, etiam in choro et in actibus capitularibus. locus cum praecedentia super omnibus canonicis et dignitatibus ».

Votum CoNSVLionts. Codex qui totam materiam circa praecedentiam ex integro ordinavit (cfr. can. 106; S. C. C. in Cunecn. tt Utinen.. 17 mali 191&i |LE 1821. expresse «latur.- “ Praesente etiam Episcopi. Vicanus Generalis pu-
. bllce pnvaUmque praecedentiae im habet neper omr.ibuj
2 cl<Ticu, non exclusis dignitatibus et canonicis ecclesiae
- cathedral!», etiam In choro et artibus capitularibus, nisi
„ c.cricu» charactere episcopali praefulgeat, et Vicarius generalis eodem careat “ (can. 370 t n.

Ad quasdam quaestiones authentice dirimendas, quae habebantur in lure antiquo, slmulque ad omne dubium auferendum. consulto addita sunt verba: ‘’ non exrlutis dignitatibus et casonku ecclrstae cathcdralls. etiam in choro ct ccttoui capitulartbiu Itaque simpliciter et ab-•olutr tribuitur Vicario generali ius praecedentiae, etiam in choro et artibus capitularibus, quin ullo pacto distinctio fiat inter Vicarium generalem canonicum ct non canonicum, cum pilam sit ex can. 387 quemlibet sacerdotem, debitis qualitatibus praeditum, licet ofticlo canonical! destitutum. pease ab Episcopo Vicarium generalem constitui.

Unica est exceptio sive limitatio circa lus praecedentiae competens Vicario: “ ntst clcrwuj charactere episcopali praefulgeat, ct Vicarius generali» eodern carcat “ lean 37') i 1». Unde, cum Cedex nullatenus distinguat inter Vicarium generalem canonicum ct non canonicum, atque unaa dumtaxat referat exceptionem seu limitationem, logice et indubitanter concludendum est. Vicario generali, ctum ㅠ canonico, ius praecedentiae tam publice quam pnvatun, sive ln choro sive extra chorum, super omnibus *clericis* competere, eo tantum excluso qui charactere episcopali m insignitus.

Id luculenter confirmatur cx principii» generalibus de praecedentia, quae in Codice traduntur. Can. 106 haec *principia* statuit: “ 1· Qui *alius personam gerit,* ex *eadem obtinet praecedentiam. .. 2’* Cui est *auctoritas in persanas rive papjtcas* stve *morales, eidem lus est praecedentiae supra illas* " Atqui Vicanus generalis gerit personam Episcopi, sive sit canonicus, sive non. idem Vicanus gaudet lurudictione in universa dioecesi (cfr. can. *368,* f 1). sive sit *de* gremio Capituli, sive non; ideoque lus praecedentiae un.ee repetendum est cx munere quo ipse fungitur, ex auctantale qua pollet, non autem cx alio capite, v. g. ex canor.icatu aut dignitate capitulari / Π

Praeterea notandum est. in antiqua quoque disciplina. ı e. ante Codicem, Vicarium generalem, etsi non de *gremio* Capituli, ius praecedentiae habuisse super omnibus et ungulis clcncis, atque etiam super canonicis *et dignitaibus ecclesiae cathcdralis,* tum in *choro* tum extra *chorum,* Lee. quoad chorum quaestio esset de assistentia Vicani In habitu canonical! aut in habitu vicariali (cfr. Barbota. Dr *canonicis,* cap. 18» η. 12 ss_; Ferraris, *Bibliotheca,* v. Vira·*nus Generalis,* art III., η. 1 ss.; Wemz. II η. 805: Saaîj. lib. I. tit 23, n. 35). Codex, quin lus antiquum in hac *re* correxerit aut restrinxerit, illud, contra, aperte recognovit et confirmavit, imo. dubiis et controversiis penitus sublatis, ln favorem \ icarii generalis extendit. Ex dictis liquet certa ac indubitata conclusio.

Incommodum autem in praxi forte oboriturum, praeterquam incongrue adducitur cum agitur de exponenda norma iuris in w clara, facile in casu dissolvitur, cum satis sit. ad praecedentiam, si Vicanus generalis primum et dignius stallum m choro occupet (cfr. S. R. C.. n. 1886, ad Ii. prout *Caeremomalc Episcoporum,* l. I. tit XIH. cap. 9-11. cavet de ipsis Episcopis seu Ordinariis extradioccsanls. de Nuntiis, de Visitatoribus Apostolicis. etc.

Quare, etc.

Resolutio. - Porro in generali conventu S. C. Concilii, in Palatio Apostolico Vaticano die 15 decembris 1923 habito. Emi Patres ad propositum dubium respondendum censuerunt: ‹ *Affirmative* ad normam can. 370 5 1 ».

Facta postmodum de praemissis SSino Dno Nostro Pio Div. Prov. PP, XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationi Secretarium. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare ct confirmare dignata est—lulius Ep. tit Lampsacen.. *Secr.*

Adn. J. C. in NrT 52 (1925) 58-59; IP 4 (1924) 118; ME 36 (1924) 263-265; 37 (1925) 312.

551

1923 DEC 15.-SIGN. AP., DEOIS. AAS 16 (1924) 105-112

ROMANA

TURIUM ADVOCATORUM CURIAE ROMANAE SUSCIPIENDI CAUSAS CORAM TRIBUNALIBUS DIOECESANIS

In sessione plenaria Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae. habita in Aedibus Vaticanis die 23 lumi 1923, ludicio Emorum ac Rmorum Patrum sublecta fuerunt dubia proposita a Procuratore Advocatorum Consistoriallum de asserto iure Advocatorum ipsorum, nec non ceterorum Advocatorum Curiae Romanae, suscipiendi coram Tribunalibus dioecesanls patrocinium causarum quae ibi aguntur. Causa accurate disceptata fuit relatore Emo ac Rmo Dfio Cardinali Mori.

Smxs fmxi. - Anno 1921 canonici aliquot cuiusdam ecclesiae collcgm»?e parochum uhoeque canonicos ipsius ecclastae apud tnounah dioeccsanum in iudicium vocaverunt et procuratorem sibi elegerunt laicum quemdam advocatum Ullus reeloms. Hic vero, per separatas preces ad Curiam episcopalem datas, petiit ut ipse in ca causa etiam uti advocatus admitteretur. Curta tamen episcopalis, considerata peculiari natura agitandae litis, preces oratoris non exaudivit. immo decretum tulit quo constituit nullum in ea causa admittendum esse advocatum vel procuratorem nisi ex ecclesiastico ordine electum

Post hoc a Curta episcopali editum decretum actores ipsi, per novum libellum eidem Cunae oblatum, duos sibi procuratores elegerunt, alterum nempe ex Advocati» Conslstorialibus Curiae Romanae, laicum virum, alterum xxro ex ipsia actoribus, advocatum autem constituerunt cumdem Advocatum Consistorialem. Sed novum hunc oratorum Ubcuum Curia episcopalis reiecit, et oratores admonuit advo-

catas cl procuratores in ea causa, ad normam decreti epi- Kvpalis superius memorati, eligendos esse cx ordine ccclelustico.

De hoc decreto Curiae episcopalis conquestus est Ipse Advocatus Consistorialis primum coram eadem Curia dioeetsam. deinde coram Tribunalibus Sanctae Sedis; sed Curu episcopalis in suo permansit consilio./ Exitus tandem rerum is fuit, ut actores, decreto episcopali obsequentes. Advocatum Consistorialem munere ei concredito liberaverint

Sed ipse Advocatus Consistorialis, ne lura Advocatorum Curuc Romanae minuerentur. Advocatis Consistorialibus et Rotalibus facta omnia retulit. Tunc Collegium Advocatorum Cconstorialium, non modo ut sua, verum etiam ut Advocatmun Rotalium iura defenderet (quorum Advocati ConustorLiles Consilium *disciplinae* constituunt), per supplices preces Summum Pontificem precati sunt ut quaestio de eorum iure suscipiendi patrocinium causarum coram tribunalibus dioecesanis alicui Tribunali Pontificio iudicanda cwnnutterctur. Precibus his die 6 decembris 1922 Sstflo D. N. Pio Papae XI per Efflum ac RevThum Dominum Cardinalem Praefectum Supremi huius Tribunalis relatis. Sanctitas Sua dignata est committere examen ct decisionem controvtrsue eidem Supremo Tribunali Signaturae Apostolicae.

Die igitur 24 Januarii 1923. in sede Supremi huius Tribunalis. coram R. P. D. Evaristo Lucidi, eiusdem Tribunalis Secretario, comparuerunt Praelatus infrascriptus. uti Institue Promoter, ct Advocatus Saccon! pro Collegio Advocatorum Consistorialium. ibique Procurator ipse sequentia proposuit dubia, quae sine difficultate admissa fuere:

"L An Advocati, etiam laici. approbati ad causas ec- " denasticas defendendas apud Romanam Curiam, possint ▮ globatim ab aliqua Curia prohiber! a patrocinio in causis " civilibus vel criminalibus in eadem Curia agendis.

"Et quatenus affirmative:

"II. An eadem exclusio extendi possit ad Advocatos Sacri Consistorii

Et EfTti ac R/Til Patres, omnibus diligenter ęonsidérât! rescribendum mandarunt: " Ad primum ct secundum, re- ▮ formatis dubiis iisque propositis sub hac unica formula: ' An Advocati ecclesiastici et laici. approbati ad causas " «clesiastlcas defendendas apud Curiam Romanam, non ' exclusis Advocatis Consistorialibus. indigeant approba- " tione Ordinarii loci ut suscipiant in Cunis dioecesanis " easdem causas ;** respondendum: *Affirmative* .**

Qtow ics. - Ecclesiae leges Episcopis tribuunt potesta- Mn iegislativam. Judiciariam ct coactivam In propria cuiusque dioecesi. Id aperte decernitur in can. 335 C. I. C. ia quo. sub | I. haec habemus: " Ius ipsis (Episcopis) ct ' cffldura est gubernandi dioeccsim tum in spiritualibus " fum ln temporalibus cum potestate legislativa. ludiciaria " et coactiva ad normam sacrorum Canonum exercenda M. ⁑ Ob har.c potestatem licet/ Episcopis par leges ac decreta ea ctnnia statuere quae ipsi in dioecesis regimine opportuniora esse censeant Haec Episcoporum potestas nullos habet fires, nisi generales Ecclesiae leges et peculiaria Pontificum decreta. Idcirco quae neque constituta sint, ea Episcoporum fublaeent potestati.

Huic generali Ecclesiae praescripto addendum est praescriptum canonis 1658 § 2. in quo haec decernuntur: " Advo- " citus autem, ut ad patrocinium admittatur, indiget ap- ' probatione Ordinarii, quae aut generalis sit ad omnes • causas aut specialis pro certa causa Per hunc scilicet cx-onem statuitur nullum Advocatum admitti posse ad cauwrum patrocinium in Curiis dioecesanis nisi ab Ordinario approbatum.

Ex his Ecclesiae praescriptis patet quid dicendum sit dc sdmissionc Advocatorum Curiae Romanae ad patrocinium ausarum quae coram tribunalibus dioecesanis aguntur. Epjcoponim potestati in hac re nulli imponi possunt fines, praefer eos qui ln ipsis generalibus Ecclesiae legibus vel in decretis Pontificum descripti sunt. Ut igitur diiudican poo:: an Advocati Curiae Romanae ius habeant (Invito sci- *'ctt* Episcopo) exercendi patrocinium causarum coram tritutalibus dioecesanis. investigandum est an ipsi a genera- ':bus Ecclesiae legibus vel a peculiaribus Pontificum décrets ius hoc acceperint.

fecipiamus a generalibus Ecclesiae legibus. Nihil ln his •arenltur quod ius ab oratoribus assertum ostendat. *Con-* '.«dit patronus Advocatorum Consistorialium ius hoc «iecunendum esse a canone 1657 C. L C. in quo descri- ▮*vtntiir* qualitates in Advocatis necessariae. Cum Advocati Cenae Romanae ab ipsis Officiis Sanctae Sedis Judicati fuerint uti iis qualitatibus praediti, absurdum est. iuxta patronum, ipsos in Curiis dioecesanis novo iudicio subiici et nova approbatione indigere. Sed huic patroni argumenULorJ concedendum non est. Profecto in can. 1657 C. L C non describuntur nisi qualitates in Advocatis iure communi wceBarise. Sed neque ibi neque alibi denegatur Episcopis peteriaj alias requirendi in Advocatis qualitates praeter *tn* quae lege communi exiguntur. Et nota est distinctio *:r.!er* feres ac decreta *contra ius et leges* ac decreta *praeferra.Dum* Episcopi potestate non polient condendi leges ul decreta contra ius, scilicet contra generales Ecclesiae feres, ipei plena praediti sunt potestate condendi leges ac ifecreta praeter ius. scilicet quae luri communi non adverliertor.

Ex his sequitur leges communes Advocatis Curiae RoKsiue non concedere ius gerendi patrocinium causarum qrue ceram tribunalibus dioecesanis aguntur.

Scperest Igitur ut videamus an Advocati Curiae Romanae ius hoc/ per peculiares Sanctae Sedis concessiones 108
adepti fuerint. Peracta tamen de hac re accurata investigatione. nullum inventum est asserti iuris argumentum, nullum documentum, nullum vestigium, immo documenta habentur quae contrarium ostendunt.

Dicamus primum dc Advocatis Rotalibus. Undenam habent hi lus quod sibi vindicant? Si inspiciamus documenta nostri temporis in quibus de Advocatis Rotalibus sermo fit. nullam in eis Invenimus asserti luris mentionem. Profecto *Lex propria Sacrae Romanae Rotae* et *Signaturae* Apoxtoh- *cac* titulum tertium ita inscribit: *Dc Advocatis penes Sacram Rotam ct ApostolIcam Signaturam* (AAS 1 (1909) 20-351. In can. vero 44 haec decernuntur: ⁑ I. Advocati proprii " ac nativi Sacrae Rotae et Signaturae Apostolicae sunt " Advocati Consistoriales. - II. Admittuntur tamen ct alii. ·· sacerdotes sive lalci etc. In hoc igitur documento Sancta Sedes de Advocatis Romanae Cunae unice loquitur uti de Advocatis Sacrae Rotae et Apostolicae Signaturae; nullam tamen mentionem habet iuris defendendi causas coram tribunalibus dioecesanis.

Neque alium habet sensum textus diplomatis quo hodie eliguntur Advocati Rotales. En verba huius textus: * Cum ·· ex documentis exhibitis ... constiterit D. . idem dignus ⁑ habitus est ut in Album Advocatorum ecclesiasticorum ' cooptetur, eique licentia concedatur scribendi ln causis quibusvis ecclesiasticis quae coram S. R. Rota et Signa- - tura Apostolica aguntur ", etc. Iisdem fere verbis conceptum erat Rescriptum Sacrae Congregationis Concilii, quae et ipsa, antequam Constitutio Scpicnti Consilio [dici 29 Januarii 1908. AAS 1 11909/ 7-19] ederetur, Advccatos Cunae Romanae eligebat. En verba huius prioris textus. ·· Cum ex documentis ... constiterit D. . eum dignum ' rvpuljmus ut in Album Advocatorum ecclesiasticorum cooptetur eique licentia concedatur scribendi m causis ⁎· quibusvis ecclesiasticis. quae sive coram Nostra sive co- ~ ram Sacris Urbis Congregationibus aguntur ~. Igitur neque hic mentio ulla iuris quod oratores sibi asserunt.

Sed perpendamus etiam antiquiora documenta. In coTectione legum, edita anno 1834 jussu Summi Pontificis Gregarii XVI. sub titulo *Editio deWE.tno c Rcv.mo Signor Cardinale Gambcrini* [Acta Grec. XVI v. 4 p. 413-457], sermo fit etiam de Advocatis, de eorum electione atque de ipsorum destinatione. En quae ibi in nostra re habentur: ⁎· § 228. I tribunali di appello di Bologna e di Macerata e ~ quello della Sacra Rota avranno soli fl diritto di ammet- " tere gli Awocati. - f 229. Nessuno potrà aspirare al titolo " ed alie funzioni di Awocato. Il quale non abbia l'età dl " venticlnque anni compluti e non esibisca: 1· Il certificato ⁑ di battesimo. di crenma e di sudditanza pontificia:. 4' ° dl aver conscguito la laurea dottorale i una/ université KO " dello Stato; 5· di avere, pel corso almeno di cinque anni. " atteso alio studio forense presso un Awocato esercente. " sia delle pro\incie. sia della Cuna Romana. - f 235. Gli " Awocati ammessi dai tribunali d'appello potranno eser- ⁎· citare U loro uffizio avant! gli stessi tribunali e presso ·· tutti i giudicl e tribunali civili compresl nella loro giu- " risdizione. - f 236. Gli Awocati ammessi dalla Sacra * Rota conserveranno Il diritto di difenderc le cause crcntt " *tutti i giudici e tribunali dello Stato* Patet ex his electionem Advocatorum Rotalium ipsorumque munus, saeculo superiori, uti rem internam Status Pontificii habitam fuisse. Exteri eo tempore non cooptabantur inter Advocatos Rotales. Advocatis vero Rotalibus nullum tribuebatur munus extra pontificium territorium exercendum. Neque hic igitur ullum asserti iuris vestigium: immo contrarium argumentum.

Haec cum ita sint patet Advocatis Rotalibus non competere ius agendi patrocinium causarum, invito scilicet Episcopo, coram tribunalibus dioecesanis.

Modo veniamus ad Advocatos Consistoriales. Advocati Consistoriales multis gaudent Juribus ac privilegiis, quae iis a Romanis Pontificibus concessa sunt. Inter hos meminisse praestat Pontifices Xystum IV. lulium III. Xystum V. Clementem VIH. Horum vero Jurium syllogen conscripsit et sua auctoritate confirmavit Benedictus Papa XIV in Constitutione *Inter conspicuos,* data die 29 augusti 1744 fCICF n. 347J Ut pateat quo animo Constitutio haec exarata fuerit, iuvat referre eius initium

En Pontificis verba: " Inter conspicuos Ordines, quibus ⁑ Romana Curia toto terrarum Orbe celeberrima constat ⁑ atque conflatur, ... provida Praedecessorum Nostrorum 4 cura a remotissimis usque temporibus exstare voluit Il- ▮ lustre Advocatorum Consistorianum Collegium ex prae- 4 claris compositum virtute ac doctrina viris» quibus. ' propter scientiae praestantiam ac rerum usum atque prudentiam, ex omni Advocatorum coetu delectis, singulare ius ac privilegium attribuerunt perorandi coram Romano Pontifice. . Quod quidem Advocatorum praedictorum Collegium singularesque personae vertentibus annis eidem adseriptae industriam atque operam suam praefatis Praedecessoribus Nostns Ita probarunt, ut et gravissimorum munerum, quae ad retinendam sanctiorum Judiciorum religionem, ad Apostolicae Sedis fura tuenda " et conservanda, ad calamitosorum salutem ct defenxio- ⁑ nem. ac promovendam luris et bonorum artium scien- " tiam pertinerent, proprium sibi atque, ut vocant, priva- ⁑ tivum exercitium adludicari. nec non amplissimis gratiri. ⁑ privilegiis atque favoribus, plurium Summorum Ponti- " ficum beneficentia cumulari et cohonestari meruerint ? 110

" J 1. Quum autem huiusmodi privilegia, eximiis ipsorum meritis elargita, alia quidem aliis temporibus ln- ' dulta reperiantur. nonnulla vero, licet longissimi tempo-

– ris usura, optimo ture eisdem acquisita esse dignoscan-
* tur. attamen, propter remotisumam fortasse conccssio-
“ num vetustatem, incertis videantur principiis et originl-
" bus mnixa. aliorum denique usum et quaw-possesslonem
“ contrariis nonnumquam acubus interturbari ct labefactari
" contigerit; optandum profecto videbatur uL tutica ali-
– *quando eorundem collectione* peracta, eademque invio-
" labiU Apostolicae auctoritatis robore munita, et Ipsius
" Collegii splendori ac dignitati, et iurium ex Pontificia ll-
“ berabtate eidem competentium firmitati ac securitati
“ consuleretur. Nos itaque, qui concessum Nobis ohm a
“ *telle.* record. Praedecessore Noetro Clemente Papa XI in
⁂ eodem Collegio locum multos annos tenuimus ., , ut illu-
" stre ac perenne cxîarct Nostrae erga praedictum Colle-
" gium existimationis et benevolentiae argumentum, eadem
" induila et privilégia tam a Nobis, ut praefertur, tributa.
“ quam alia, quorum concessiones diversis Praedecessorum
– Nostrorum Litteris consignatae repenuntur. vel quae ex
“ inveterata consuetudine ipsi CoOcgio competere digno-
⁂ scuntur. in unum wiuti *corpus redigere,* eaque omnia.
" Aposmllca Nostra auctoritate firmata et roborata, atque
" etiam. sicubl opus fuiL declarata et ampliata, praesenti-
• bus Nostris Litteris perpetuo valituris comprehendere
– constituimus. Igitur omnia infrascripta privilégia, in-
• dulta. tura, facultates, honores, munera, praecmir.entlas
" et praerogativas ipso Collegio earumdem tenore praesen-
“ tium in perpetuum asserimus, approbamus, confirmamus
“ et Innovamus, eaque novo Apostolicae Nostrae auctoritatis
" robore communimus, simulque. ut infra, decernimus. sta-
⁂ Culmus. declaramus atque sancimus

Ex hoc initio patet: o» Summum Pontificem Constitutionem hanc animo benevolentissimo conscripsisse. b) eius finem in Constitutione edenda fuisse omnia Advocatorum Consistorialium lura in unum veluti corpus redigendi. Verum si tota Constitutio attente perlegatur, nullum in ea verbum invenitur de iure defendendi causas coram tribunalibus dioecesanis. Id nihil significat nisi asserti iuris defectum.

Vis argumenti huius eo magis dignoscitur si consideretur quam accuratus Pontifex fuerit in iuribus Advocatorum Consirtorlalium describendis ac ceteris constituenda quae ad ipsorum Collegium spectant. Sane in pnmis Pontifex constituit corpus Advocatorum Consistorialium duodecim Advocatis constare detere. quorum unus ex cat bus bonomenabus. alter ex mediolanensibus. tertius ex ferrariensibus. quartus ex neapoLitanis. ceteri octo vero ex Advocatu Romanae Curiae eligendi forent. Deinde statuit de modo computandi vulgo dictam ar.riar.Halem. de modo adi-
1H pisctcd: decana/tum. de loco ab Advocatu Consistonahbus In functionibus et Capellis papalibus occupando, dc iure deferendi baldachinum. de praeeminentia in Conciliis, de habitu. Deinde praecipua eorum lura ita attingit: “ Praecipua
" vero et propria eorum munera ea sunt quae circa Con-
" ristorlum et actus atque negotia in eo gerenda atque
* tractanda versantur Et hic sermo fit de causis beatificationix. de petitionibus in Consistorio examinandis, de postulatione pallii, etc. Post haec memoratur Pontifex cetera iura ac privilegia; nullam tamen mentionem facit de iure defendendi causas in Curiis dioecesanis. Verum quo benevolentior Pontificis animus et quo accuratior larium descriptio ab illo peracta, eo clarius In Constitutione ipsa argumentum habetur oratores carere iure quod sibi vindicant

Haec vero iura Advocatorum Consistoriahum. a Benedicto XIV descripta. Immutata manserunt in *Edilto deWE.mo e Rcv.mo Signor Cardinale Gamb-rrini* superius memorato. Ibi enim haec habentur: “ J 245. Il Collegio degli Awccali
“ Conclstoriali in Roma è di diritto costituito Consiglio di
– disciplina per gli Awocati della Curta Romana. Le pre-
rogative. le onoriflcenxe, i privüegi. i diritti. attrfbuiti a
“ questo Collegio ed ai membri di esso dalle Belle Aposto-
“ behe. anche Ln ordine alTablto, di costume pubblico o
" privato, runangono e. quando occorra. sono ristabiliti nel
' loro pleno ed intiero vigore, non estante qualunque con-
“ trarta dispositione

Cum haec Ita sint, patet nullo modo constare de lure Advocatorum Consistorialium defendendi causas coram tribunalibus dioecesanis.

Xfl igitur restat pro Advocatis Romanae Curiae nisi argumentum convenientiae. Expendamus Illud aliquantulum. Argumentum hoc ita exhiberi potest Qui pro peritis habentur ut in Curta Romana et coram ipso Summo Pontifice causam dicant, ii fortiori periti dicendi sunt ut causam dicant coram tribunalibus dioecesanis. Sed argumento huic nulla inest vis. Sane in advocatis causarum requiruntur non modo qualitates quae generales vocari possunt (ut) doetnna. bona fama, religio, aetas), sed quandoque etiam qualitates speciales, quae a peculiaribus circumstantiis locorum. personarum ac factorum pendere possunt. Verum iudlcare quaenam aliae qualitates requirantur et quinam ipsis praediti sint. (d. firmis iis quae ture communi statuta sint. Episcopi spectat potestatem.

Neque deest in Ipso Codice iuris canonici luculentum exemplum exclusionis Advocatorum Cunne Romanae a suscipiendo patrocinio causarum coram quibusdam tribunalibus Exemplum hoc habetur in can. 1653 ¶ 4. in quo haec statuta cunt: ⁂ Procurator et advocatus, in causis quae ad
" normam can. 1579 II 1. *2* aguntur ln religionis tribunali.
⁂ eligendi sunt ex eadem religione Per hunc igitur ca-
nonem a dicendis causis coram tribunalibus religionis im-
113 plicile repelluntur omnes Advocati Cunae Roma/nae, »ve laicl sive ecclesiastici, ln quacumque dignitate U constituti sint Sed si Codex iuris canonici legem hanc statuit m causis quae coram tribunalibus religionis aguntur, quid impedit quominus similem legem edat Episcopus in causis quae aguntur coram dioccesano tribunali?

Demum omittendum non est in can. 67 haec statui;
⁂ Privilegium ex ipsius tenore aestimandum est; nec Uret
" illud extendere aut restringere ~. In can. vero 68 haec habentur: " In dubio privilegia interpretanda sunt ad nor-
⁂ num can. 50 “. ... Et in can. 50: * In dubio, rescripts
“ quae ad lltes referuntur, vel iura aliis quaesita laedunt
– strictam interpretationem recipiunt cetera omnia la-
⁂ tam Haec omnia ostendunt in hac quaestione admittenda non esse argumenta convenientiae, sed documenta clara et aperta, et m dubio ludicandum esse de luris defectu.

Ex praemisis liquet Advocatos Curiae Romanae, live ecclesiasticos sive lalcos. Advocatis Consistortalibus non exclusis, neque lege communi neque peculiaribus Sanctae Sedis concessionibus ius habere defendendi causas quae coram tribunalibus dioecesanis aguntur; ac proinde ipsos, ad normam can. 1658 | 2 superius memorati, ut patrocinium carum causarum admittantur, indigere approbatione Ordinarii. Et ideo Erili Patres mandarunt rescribendum uti supra.

Atque ita editum est. pronunciatum. decretum, declaratum; mandatumque ut haec definitiva sententia publici luris fieret, eamque ab omnibus ad quos spectat exsecutioni mandaretur, non solum, etc. ; sed et omni. ctc.

Datum Romae, ex aedibus Supremi Tribunalis, die 15 decembris 1923.—Franciscos Morano. Votans *Signaturae.* Visa: Aloisius Scialdoni. *Notarius.*

Ada. REGATILLO n. 736; IP 4 (1924) 9-100; ME 36 (1924) 133-139.

552

1923 DEC 20.-SC SACR., RESPONSUM. PART.·

Circa causas nullitatis matrimonii a solo ordinario **LOCI SOLVENDAS**

I. Utrum clausula « obtento civili divortio » quae habetur in praecedenti declaratione [scilicet in Resp Com. Intp. diei 16 ocL 1919 n. 17. LE 207], sit condicio sine qua non procedi potest?

IL An illi casus praecedentis declarationis etiam tunc brevissimo modo resolvendi sint, cum civile divortium nondum est appetitum, nedum obtentum?

Resp. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam, et ad mentem. *Mens est,* quod revera constet de statu libertatis in casu et luretur, ut coram lege civili Ubertas etiam obtineatur.

• G SARTORI. Enchiridion canonicum, ed c. 1990. n. 2.

553

1923 .....-SC RELIGIOSORUM. INDULT. PART.·

Formulae indulti saecularizationis: a) pro religiosis **CLERICIS ORDINUM MAIORUM; B) PRO RELIGIOSIS CLERICIS ORDINUM MAIORUM PRAEVIO EXPERIMENTO; C> PRO RELIGIOSIS NON ORDINATIS IN SACRIS; D) PRO MONIALIBUS E> PRO RELIGIOSIS A VOTIS SIMPLICIBUS PERPETUIS; F) PRO SORORIBUS A VOTIS SIMPLICIBUS PERPETUIS; G) PRO RELIGIOSIS FUGITIVIS**

1. *Saecularizatio pro clericis ordinum maiorum.*

Beatissime Pater — N. N. . . ... . professus..... ad pedes S. V. provolutus, humillime implorat Indultum saecularizaUonts — Et Deus. etc.

Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita. audito voto.....et attentis litteris testimonialibus Ordinarii .....benigne indulge! ... . ut. dummodo Orator dc novo titulo canonico sit provisus vel. ipsius Ordinarii iudlcio. eius congruae sustentationi aliter cautum sit. ipsi, deposita exteriore forma habitus religiosi, indultum saecularizationis concedere valeat ita ut, liberatus α volis tn Religione emissis, firmis oneribus Ordini maiori adnexis, eo ipso maneat incardinatus Dioecesi . . .... ad normam Can 640. 1 1. nn. 1" et 2 ct Can. 641. i 2. Codicis luris Canonici. Decretum autem executoriale huius Rescripti communicetur tum cum Sacra Congregatione tum cum Superiore Generali ..... Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die.....

II. Saccularizatio *pro clericis ordinum maiorum praevio experimento.*

Beatissime Pater — N. N. ... .. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus implorat indultum saecularizationis ad normam Can. 641. | 2. ob causas Sacrae Congregationi dc Relipoas allatas — Et Deus. etc.

Vigore facultatum a SSrno Domino Nostro concessarum Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praepedii. audito voto ..... et attentis litteris testimonialibus Ordinarii ... ... Eidem Ordinario benigne commisit ut, pro suo arbitrio et conscientia. Oratori concedat Indultum exdiustr.itionis. durante experimenti tempore, deposita exteriore forma habitus religiosi ct servatis ceteris servandis ad normam Can. 639 Codicis Iuris Canonici et statim ad clauitra redire teneatur si forte, perdurante experimenti tempore, ab Ordinario, praemonitis Superioribus ... ... dimittatur. Transacto vero praefato experimenti tempore, vel etiam prius, si ante exitum experimenti definitive recipiatur. Orator, dummodo de novo titulo canonico sit pronsus veL ipsius Ordinarii iudlclo, eius congruae sustentationi aliter cautum sit, moneat saecularizatus, ideoque liberatus a votis in Religione emissis, firmis oneribus Ordini maiori adnexis, ac ipso facto incardinatus ..... ad normam Canonum 640. J 1. nn. 1. 2 et 641. f 2. Codicis Iuris Canonici. Decretum autem executoriale huius Rescripti communicetur cum hac Sacra Congregatione et cum Superiore Generali . ... Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die ... ...

III. *Saecularizatio pro non ordinatis in sacris.*

Beatissime Pater — N. N..... professus votorum solemnium in ad pedes S. V. provolutus, cum se omnino separem sentiat ad sustinenda onera vitae communis, humillime Implorat indultum saecularizationis — Et Deus, etc.

Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita. audito voto benigne indulget ..... ut Oratori concedere valeat petitum Indultum saecularizationis ad normam can. 640. f 1. nn. † et 2 ita ut, deposita exteriore ferma habitus religiosi, in usu Sacramentorum saecularibus admiletur ac maneat liberatus a votis ceterisque obligationibus, quibus devincitur erga praefat ..... Orator autem, «i prioris status memor, bonis moribus ac praesertim openbus Christianae pietatis amissam vocationis gratiam redimere satagat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die.....

IV. *Saecularizatio pro Montalibus.*

Beatissime Pater — N. N...... professa votorum solemnium ln Monasterio ... ad pedes S. V. provoluta, cum se camino Imparem sentiat ad sustinenda onera vitae communis, humillime implorat Indultum saecularizationis ut In saeculum Ubere ac licite redire valeat — Et Deus. etc.

Viçore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum, Sxra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praepocta .. .. . benigne committit, ut Oratrici ... concedere nleat petitum Indultum saecularizationis ad normam Can. PO. J I. η. 2·. ita ut, deposita exteriore forma habitus reIlposi. in usu Sacramentorum saecularibus assimiletur. ac caneat liberata a votis ceterisque obligationibus suae Proftsscnx restituta ei dote, aut servato praescripto Can. 643, 1 2. d casus ferat — Oratrix autem, sui prioris status meccr, bonis moribus ac praesertim operibus Christianae pietaU» amissam vocationis gratiam redimere satagat — Contrariis quibuscumquc non obstantibus.

Datum Romae, die.....

V. *Saecularicatio pro Religiosis a votis simplicibus perpetuis.*

Beûîürime Pater — N. N. ... ... professus a votis simptdbas perpetuis **In**..... cum ad onera vitae religiosae Rirtlnenda omnino se imparem sentiat, ad pedes S. V. prov.lotus. humillime implorat Indultum saecularizationis, ut saeculum libere ac licite redire valeat — El Deus, etc.

Vigore facultatum a SS.mo Domino nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium prae- . . benigne committit, ut Oratori. concedere nxat petitum Indultum saecularizationis ad normam Can. H5 I 1. n. 2· ita ut. deposita exteriore forma habitus reliPΛ. in usu Sacramentorum saccularibus assimiletur. ac aaneat liberatus a votis caeterisque obligationibus suae Professionis — Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die.....

VI *Saecularicatio pro Sororibus a votis simplicibus perpetuis.*

Beatissime *Pater* — N. N.....professa votorum slmP-cum perpetuorum in ... .. cum ad onera vitae religious iustlncnda sc imparem sentiat, ad pedes S. V. provohumillime implorat Indultum saecularizationis, ut in M«ulum libere ac licite redire valeat — Et Deus, etc.

Vigore facultatum a SS.mo Domino nostro concessarum, wa Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praepo..... benigne committit, ut Oratrici .. concedere neat petitum Indultum saecularizationis ad normam Can. 41I I. n. 2·. ita ut. deposita exteriore forma habitus religiosi. in usu Sacramentorum saecularibus assimiletur. ac maneat liberata a votis caeterisque obligationibus suae Professionis. restituta cl dote, aut servato praescripto Can. 643. } 2. si casus ferat — Contrariis quibuscumquc non obstantibus.

Datum Romae, die .....

VII. *Saecularizatio pro fugitivis.*

Beatissime Pater — N. N..... profess. ... ... votorum ... . vitae religiosae pertaes ..... suum Institutum arbitrio reliquit et in saeculum rediit. Nunc facti poenitens humillime implorat Indultum saecularizationis ut in saeculum libere ac licite redire valeat — Et Deus. etc.

Vigore facultatum a SS.mo Domino nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita ..... benigne commisit, ut. praevia absolutione a censuris. Orat ... ... concedere valeat petitum Indultum saecularizationis, ad normam can. 640.] 1, n. 2·. ita ut, deposita exteriore forma habitus religiosi, in usu Sacramentorum saecularibus assimiletur ac maneat liberat ... ... a votis ceterisque obligationibus suae Professionis (restituta ei dote, si casus ferat, servatoque praescripto can. 643. f 2) — Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die ... ...

• CpR 4 (1923) 67-69. Adn. f»h. MAROTO In CpR 4 (1923) 66-71,99-106.

1923 -SC CONS^ FACÜLT. PART

INDEX FACULTATUM QUINQUENNALIUM ORDINARIORUM LOCORUM

FORMULA I
pro Ordinariis Italiae.

Revmo Ordinario ... pro quinquennio. Iuxta norτητατη traditam in can. 340 Codicis lur. Canonici quinquennia supputanda sunt ab anno 1911.

SSmus D. lV. *Pius* PP. *XI his* S. *Congregationis Consistorialis litteris benigne indulged ut Rfnus N. N. Ordinarius dioecesis N. N. a subsignata die ad integrum annum* ... quo de iure exhibenda est *relatio dioecesana ab Ordinariis istius regionis, uti possit facultatibus quae in hoc indice continentur.*

Datum Romae, ex *aedibus S. Congregationis* Consi*storialis, die ...*

Ex S. *Congregatione S. Officii:*

1.· Concedendi, non ultra triennium, licentiam legend, ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant, libros quoscumque prohibitos ct ephemerides, non exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus, iis christifidelibus sibi subditis, qui eorumdem lectione, sive ad effectum eos impugnandi sive in sacri ministerii vel proprii muneris honestorumque studiorum subsidium, vere indigeant; exceptis operibus dc obscoenis cx professo tractantibus.

2.' Pariter concedendi sub eadem temporis duratlone. adolescentibus utriusque sexus, qui in publicis scholis, studiorum causa, versari debent, licentiam legendi ac retinendi. sub custodia, ut supra, nc ad aliorum manus perveniant. libros prohibitos, quos laicae potestatis imperio, vel cx necessitate studiorum, prae manibus habere coguntur, quamdiu in ea sint necessitate; exceptis tamen openbus de obscoenis ex professo tractantibus.

Adxotaxdl'm. — *Utraque recensita facultas Ordinariis conceditur per sc ipsos exercenda, scu nemini deleganda: et graviter (merata vpsorum conscientia* super real! omnium *memoratarum conditionum concursu.*

Ex S. Congregatione Concilii:

1. Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum. perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de ture teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae auxmentum. et sub lege ut de Missarum Ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dioecesi onera Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praetudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augimentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

1 Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioeceslm. cauto tamen ut quam maximus Mirearum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis Iuris Canonici eirea cautelas adhibendas in Missis committendis.

4. Absolvendi per se. vel per alios sacerdotes, a censuris ct a poenis ecclesiasticis Incursis eos. qui fundos olim ecclesiasticos et a plunbus annis Ecclesiae per eversivas leges civiles ablatos possident titulo hereditatis vel emptionis seu similis contractus, eosque habiles reddendi ad eosdem fundos, quorum valor non excedat summam capitalem libellarum 30 millium, tamquam proprios habendos. de eisque tam Inter vivos quam mortis causa libere disponendi, soluta tamen prius congrua summa favore piae causae, ad quam de iure pertinent, iuxta suctas normas investienda.

Ex S. Congregatione Religiosorum:

Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super illegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

1 Permittendi celebrationem trium Missarum de ntu ln nocte Nativitatis D. N. L C. tn ecclesiis Religiosorum non comprehensis in can. 821 f 1 cum facultate pro aditantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

1 Dispensandi wper aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, audita in singulis casibus Superiorissa Generali vel Provinciali atque praevio earum con«ensu et respectivl Consilii, dummodo postulantes aetatem -W annorum ne excesserint et polleant caetens qualitatibus requisitis.

4. Dispensandi super dotis defectu cum Mentalibus et Sororibus In toto vel ln parte, dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus» ut eas magnae utilitatis Instituto fore ceru spes habeatur.

9. Confirmandi Confessorium ad quartum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, ĕonvocati etiam lis, quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus. prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint *ac* velint.

G. Permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi. etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

7. Permittendi Monlahbus descensum in Ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis Confessorio et Monasterio Inservientibus et extra Claustra degentibus, portae Hilus claudantur et claves Superiortss&e tradantur. Moniales vero semper binae sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet, duplld clavi claudatur, quarum una a Superiorissa. altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enuntiatis et cum praescriptis cautelis.

8. Permittendi Monlahbus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumfera: periculum mortis Imminentis aut gravissimi mati, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

Er S. Congregatione Rituum:

1. Deputandi sacerdotes, si fleri potest, in aliqua ecclesartica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilla exsecrata consecranda, adhibita formula *B* pro rasibus can 1200 i 2 Cod. I. C.; dum in casu can. 1200 ¦ 1. Iam indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda est formula A.

2. Quando In Missa Hebdomadae Maioris dicitur Passio, pro tacerdotibu» qui binas Missas, e speciali Induito Apo«tollco obtinendo, celebrant. legendi in una Missa tantum ex Passione postremam partem (Altera autem die etc.), praemissis Munda cor meum. etc. — *Sequentia* sancti EvangeUi recundum (Matthaeum).

3. Benedicendi oblecta pietatis signo crucis, et servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis quando multi petunt, ct plura ac varia exhibent eiusmodi obtecta benedicenda, «aepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus, permittitur unica formula brevior. dum fit signum crucis super oblecta, nempe: " Benedicat haec omrua Deus. Pater et Filius ct Spiritus Sanctus Arnen ".

4. Celebrandi Missam dc Requte lectam semel in Hebdomada ab Ordinario in proprio Oratorio; dummodo non occurrat Festum ritus duplicis, primae aut secundae classis. Dominica aut Fertum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilegiata. Ferla Quadracesimae. Quatuor Temporum. Π Rogationum. Vigilia aut Feria in qua anticipanda vel primo reponenda eri Missa Dominicae·, servatis de cetero Rubricis

Ex S PocnttentiarUr

1. Absolvendi quoscumque poemtentes (exceptis haereticis haerexlm inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis extematas incurs», postquam tamen pocnltens magistros ex professo haereticalis doctrinae, sl quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac m re complices habuerit, prout de iure. denuntiaverit; et quatenus ob Justus causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta aa eo seria promissione denuntiationem ipsam peragendi cum primum et ouo meliori modo fieri poterit, et postquam i.i singulis casibus haereses coram absolvente secrete abiunverit; injuncta pro modo excessuum gravi poenitentia ululari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit. atque illata scandala reparandi.

IL Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qu. libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum. apostasiam. hacrcsim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolica Litteras nomlnatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint: iniuacta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessario tradendi.

ΠΪ. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium Jurisdictionis ecclesiasticae «ve interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

IV. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis: iniuncta gravi poenitentia salutari, et aliti inlunctis. quae fuerint de iure iniungenda.

V. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur: ita tamen ut a respcctiva sectax'd associatione omnino se separent eamque abiurent: denuntient, iuxta can. 3336 J 2. personas ecclesiasticas ct religiosas. si quas eidem adseriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eamdem respicientia, si qua retineant in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, sl iustae gravesque causae id postulent, destruenda: iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

VL Absolvendi a censuris ct poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint: dummodo tamen in factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

VTI. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatisa post completum xvm aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit

VTIL Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur dc matrimonio iam contracto; monitis putatis conlugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensed! super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis; iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Adxotaxdum. - Ordinarius recensitis *facultatibus,* iun absolvendi a censuris, tum dispensandi, pro foro conscientiae, ettam extra *sacramentaUrrn confessionem* et etiam extra dioccesim, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim *fuerint, pro grege* sibi commisso, ex rpcctali Scdts Apostolicae *auctoritate delegata,* uti valebit; casque intra fines dioecesis *tantum Canonico Poenitentiario* necrun Vicanu Foraneis, pro *foro pariter* conscientiae at in acta sacramentalis confessionis *dumtaxat, etiam habUuallter,* si lpt1 placuerit, aliis vero *confesariis cum ad* ipsum Ordinarium in casibus particularibus pocnitcntium recursum habuerint. pro exposito casu impertiri poterit, nisi ob peculiares causas aliquibus confessariis specialiter subdelcpar.dll per tempus arbitrio suo statuendum, illas communicare iudicabit.

NORMAE DE TAXIS

1.· - Nulla taxa exquiratur pro licentia tependi ac retinendi libros prohibitos.

2? - *Panter nulla* exigatur taxa pro facultatibus S. Pixr.itcntiariae, quae omnino gratis sunt concedendae.

3.· - Quod *spectat ad* compositionem seu solutionem ilhuj " congruae summae *favore piae causae ", dc* qua temo est in facultate 4 S. Congregationis Concilii, quinae libellae pro centenis, nempe 5 %, eiusdem summae ad S. Sedem transmittantur.

4.· - Taxa exquiri solita pro caeteris induitis - vigore facultatum quae in hoc indice recensentur - sint quindecim libellae.

5.· - Pro casuum tamen diversitate, huiusmodi taxae moderandae aut dispensandae erunt, ob paupertatem oratorUTTl'.a i^fvf causas, pro prudenti ludicio ac conflentia Ordinarii.

omnium laxarum, quas Ordinarius rean« exegent, in fine cuiuslibet anni *ad S. Sedem,* per tramitem

S Congregationis Consistorialis. transmittatur, distincte adnoUndo *partes quae spectant ad singulas SS. Congrega*rxnr».

V - Ipse Ordinarius pro quolibet induito *taxam* libellant quinque aditeere poterit, sibique retinere in sui *vel* (ftoceeris necessitatibus *erogandum; salvo praescripto N. 5*

FORMULA II

pro Ordinariis Belgii Galliae, Hispaniae, Lusitaniae.

Rtvrho Ordinario ... pro ..: *quinquennio. Iuxta norvam traditam* in can. *340 Codicis Iur. Canonici quinquennia supputanda sunt ab anno 1911,*

SSmus D. N. Pius PP. *XI his S. Congregationis Consistorialis* litteris *benigne indulget, ut Rmus N. N. Ordinarius dioecesis N. N. a subsignata die ad integrum snnum ... quo dc iure exhibenda est relatio dioecesana* ab Ordinariis istius *regionis, uti possit facultatibus quae* m *hoc indice continentur.*

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Contistcnalis, die ...

Ex S. Congregatione S. *Offlcli:*

I. Concedendi, non ultra triennium, licentiam legendi *x* retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant. libros quoscumque prohibitos ct ephemerides, non exceptis operibus hacresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus, iis chrlstifidelibus sibi subditis, qui eorumdem lectione, sive od effectum eos impugnandi sive in sacri ministerii vel proprii muneris honestorumque studiorum subsidium, vere indigeant; exceptis operibus de obscoenis ex professo tractantibus.

F Pariter concedendi sub eadem temporis duratlone, Alescentibus utriusque sexus, qui in publicis scholis, studiorum causa, versari debent, licentiam legendi ac retinendi. sub custodia, ut supra, ne ad aliorum manus pervecIint, libros prohibitos, quos laicae potestatis imperio, vel α necessitate studiorum, prae manibus habere coguntur, quimdiu in ea sint necessitate; exceptis tamen operibus de obscoenis ex professo tractantibus.

Aoxotixdgm. — *Utraque recensita facultas Ordinariis tmcedltur per se ipsos exercenda, seu nemini deleganda; d ÇTcviier onerata Ipsorum conscientia super reali omnium renoraterum conditionum concursu.*

Er 5. *Congregatione Concilii:*

L Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum. perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et tub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a dngulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

1 Transferendi per quinquennium Intra fines dioecesis ccera Missarum in dies. ecclesias vel altaria alia a fundabone statuta, dummodo adsit vera necessitas nec^v divinus reltus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudiriun Inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cnûo ut de translatarum Missarum satisfactione quovis «ai Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

1 Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum ïo etiam extra dioeceslm. cauto tamen ut quam maxic-3 Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur sdamussim serventur praescripta Codicis Iuris Carici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

Er S. Congregatione *Religiosorum:*

l Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super illegitimate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus J Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur ‹-‹ Prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia ciiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

– Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu ln Mete Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis Religiosorum non ^^rehensis in can. R2l ⎪ 3, cum facultate pro adstanti- ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Mls-** ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

. ī DisPen*andi super aetatis excessu pro admittendis ad oîetam religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti ΩïΓl ur· au<,ita in singulis casibus Superiorissa Generali r ncia11 atque praevio earum consensu et respectivi x'c.'j, dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne exceeïnt et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

4 Dispensandi super defectu aetatis canonicae ad S. Presbyteratus, non ultra sexdecim menses, etiam Religiosis exemptis, dummodo a suis Superioribus litdimissoHales acceperint et quatenus ordinandi ceteras votâtes habeant a SS. Canonibus requisitas et praesertim J^ulum theologicum expleverint ad normam Canonis ? Codicis I. C.

5· Dispensandi super dotis defectu cum Moniallbus et —rorbus in toto vel in parte, dummodo status oeconomieus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut cas magnae utilitatis Instituto fore certa spes habeatur.

6. Confirmandi Confessarium ad quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, convocatis etiam iis, quae in aliis negotiis ius non habent fercu ii suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus, prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint.

7. Permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi. etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8. Permittendi Moniallbus descensum in Ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis Ipsis Confessarlo et Monasterio inservientibus et extra Claustra degentibus: portae Illius claudantur ct claves Superiorissae tradantur, Moniales vero semper binae sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa. altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi In casibus cnunciatls et cum praescriptis cautelis.

9. Permittendi Moniallbus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non se cumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

Ex S. Congregatione Rituum:

1. Deputandi vicarium generalem vel alium sacerdotem in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum ad altaria fixa et portatllia consecranda, servato ritu ct forma Pontificalis Romani.

2. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, Ln aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatllia exsecrata consecranda, adhibita formula breviori *B* pro casibus can. 1200 f 2 Cod. I. C.: dum m casu can. 1200 f I. iam indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda est formula *A*

Deputandi vicarium generalem vel alium sacerdotem Ln alloua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos calices et patenas, servato ritu et forma Pontificalis Romani.

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur Passio, pro sacerdotibus, qui binas Missas, e speciali Induito Apostolico obtinendo, celebrant, legendi in una Missa tantum ex Passione postremam partem (Altera *autem die,* etc.», praemissis *Munda cor meum, etc. — Sequentia sancti Evangelii secundum (Matthaeum).*

5. Benedicendi obiecta pietatis signo crucis et servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis quando multi petunt, ct plura ac varia exhibent eiusmodi oblecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formu'is. hisce in casibus, permittitur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiecta, nempe: – Benedicat haec omnia Deus. Pater et Filius ct Spiritus Sanctus. Amen ".

6. Celebrandi Missam *de requit* lectam semel in Hebdomada ab Ordinario in proprio Oratorio: dummodo non occurrat Festum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilégiais. Feria Quadragesimae. Quatuor Temporum. II Rogationum. Vigilia aut Feria in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae: servatis de cetero Rubricis.

Ex S. Paenitentiaria:

L Absolvendi quoscumque poenltentes (exceptis haereticishaeresim inter fideles e proposito disseminantibus» a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis: postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac Ln re complices habuerit, prout de iure. denunciaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunclatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fleri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secrete abiuraverit; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit. atque illata scandala reparandi.

II. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum, apostasiam. haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem destruendi vel Ordinario aut confessarlo tradendi.

HI. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel Indirecte exercitium iurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

IV. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis: iniuncta gravi poenitentia salutari, et aliis iniunctls, quae fuerint de Iure iniungenda.

V. Aosnlver.di a censuris et pcenis ecclesiasticis ecs qui *nomen dederint sectae masscnicae* allisque eiusdem generis associationibus. quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles p&tetates machinantur; ita tamen ut a respective secta vel assecutione omnino se separent eamque abiurent; denunrient luxta can. *2336* | 2. personas ecclesiasticas et religioša si quas eidem adscr.ptas noverint; libros, manuscripta ac signa eamdem respicientia, si qua retineant. in manus absolventis tradant, ad S OfDoura quampnmum caute transmittenda aut saltem, sl lustae gravesque causae id postulent, destruenda iniuncta pro medo culparum gravi poenitentia salutari eum frequentatione sacramentalis confcssxeUs et obligatione illata scandala reparandi.

VI. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eoe qui clausuram Regulanum utnusque sexus sine legitima licentu ingressi fuerint, necnon qui cos introduxerint vel admiserint: dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec Ad externum forum deductum, congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta

VU. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum IranrgrWGrc voti castitatis perfectae et perpetuae, privalim p-5! completum *xnu* aetatis annum emissi, qu: matricomum cum dicto voto contraxerint, huiusmcdi poen:tentes» monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra hntum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit

VIU. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur dc matrimonio iam contracto, monlt.s putatis comugibus dc necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari

Item duprnsandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter in absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis cmtrahendts. irauncta gravi et diuturna poenrtentu salutari

AaiOTAjrai u. - Ordmonus recennru /ccuHcfibux, tum cbsolmdt a erxrarù, tum dupeuiandi. pro *foro* conscientiae, etiam *extra tacramer.talem confessionem et etiam extra* dioecesim, ĉuatenu tvl ipse rcl rabdxTus rvl uîcrquc *extra dioecesim* fuerint, pro *grege* sibi commisso, *ex speciali* Sedis Apcrtolicce *auctoritate delegata,* uti valebit; *casque* intra *ftnet dioecesis ta».tum Canonico Pocnitentiario necnon Vicariis Forensis, pro foro pariter conscientiae at* m *actu* tocramentalü confessionis *dumtaxat, etiam habitualtxcr,* st ipsi *placuerit. altu* cero con/coanu cum cd ipsum *Ordinarium* in casibus particularibus poentlentiun *recursum habuerint,* pro *expeatto cara impertiri poterit,* nixi ob *peculiares* causas afcjuibus confessariis specialiter ntbdelcpandis, per tempus arbilno suo statuendum, illas communicare indicabit.

NORMAE DE TAXIS

1. - Nulla tara exquiratur pro licentia legendi ac retinendi libros prohibitos.

1· - *Pariter* mula *exigatur taxa pro* facultatibus S, Poenitentiariae. quae omnino gratis sunt *concedendae.*

3. - Taxa exquiri solita pro singulis induitis - *vigore facultatum quae* in hoc indice recensentur - sint quindecim *Hbellce.*

<· - *Pro casuum tamen diversitate, huiusmodl taxac moderandae aut dispensandae erunt,* ob paupertatem oratorum, aliasre iurtas causas, pro prudenti iudicio ac conscientia Ordinarii.

S.· - Summa omnium laxarum, quas Ordinarius reapse cxrcsnt. in fine cuiuslibet anni ad S Sedem, per tramitem S. Congregationis Consistorialis, *transmittatur,* distincte adnotando *partes* quae *spectant cd* singulas SS. *Congregationes.*

«.· - *Ipse Ordinarius* pro quolibet indulto taxem libellarum quinque adHcerc poterit, stblque retinere in sui vel dioecesis necessitatibus erogandam; salvo praescripto ₦. 4.

FORMULA III

pro ceteri·· Ordinariis Europae.

Recolo Ordinario pro ... quinquennio. *Iuxta normam traditam* in can. 340 Codicis fur. Canonici quinquennia supputanda sunt ab anno 1911.

SSrnus D. N. Pius PP. *XI his S. Congregationis* Consistorialis litteris benigne indulget, ut Rrhus N. *N.* Ordinarius dioecesis N. N. a subsignata dic ad *integrum* annum .. quo de ture exhibenda est relatio dioecesana ab Ordinariis istius regionis, uti possit facultatibus quae tn hoc indice continentur.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Consitorialii, die ...

Ex S. Congregatione S. Officti:

1.· Concedendi, non ultra txtennium. licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ud aliorum manus perveniant, libros quoscumque prohibitos et ephemerides, non exceptis operibu» haeresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus, ixs Christifidelibus sibi subditis, qui eorumdem lectione. sive ad effectum em impugnandi sive ln sacri ministerii vel proprii muneris honestorumque studiorum subsidium, vere indigeant; exceptis operibus de obscoems cx professo tractantibus.

2.· Pariter concedendi sub eadem temporis duration adolescentibus utriusque sexus, qui in publicis scholis, stadiorum causa, versari debent, licentiam legendi ac retinendi. sub custodia, ut supra, ne ad aliorum manus perveniant libros prohibitos, quos laicae potestatis imperio, vel ex necessitate studiorum, prae manibus habere cogunte. quamdiu ln ea sint necessitate; exceptis tamen öpenbu de obscoenls cx professo tractantibus.

Adxotaxdcx. — *Utraque recensita Jacuitas Ordinans conceditur per se ipsos exercenda, seu nemini deleganda, et graviter onerata ipsorum conscientia super reali omKlun memoretarum conditionum concursu.*

Ex S. Congregatione dc disciplina Sacramcntonim:

1. Dispensandi lusta ct rationabili cx causa super nutnmonLaiibus impedimentis minoris gradus quae in Can. FX2 recensentur, nec non super impedimentis impeaientibus *de* quibus in Can 1053 ad effectum tantum matrimonium coctrahendi.

2. Dispensandi cx *gravi urgentique causa* quoties periculum sit in mora et matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur super impedimentis maioris gradus infra recensitis:

a) consanguinitatis in secundo aut in tertio cum pruno mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admirata exoriatur;

b) consanguinitatis ln secundo lineae collateralis grads

ci affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequah vel mixto cum secundo;

di publicae honestatis ln primo gradu, dummodo πώlum subsit dubium quod comux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

1 Dispensandi tempore ct in actu Sacrae Pastorals Visitationis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum i« qui m concubinatu vivere reperiuntur.

4. Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis minoris gradus si magnum adiit incommodum requirendi a parte ignara impedimenti renovationem consensus, dummodo tamen prior consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatlone m libro matrimoniorum.

Aoxotaxdcm - 1.· *Ordinarius recensitis facultatibus, sive per se sive per altas idoneas ecclesiasticas personas* ad hoc specialiter deputandas, uti *poterit in matrimoniis contrahendis et nulliter contractis cum suis subditis ubique commorantibus ct aliis* omnibus in *proprio territorio actu degentibus, facta* tn *unoquoque casu expresa mentione huiut apostolicac delegationis ad normam Canonis 1057.*

2.· Jn usu *carumdem facultatum prae oculis habeantur quae in Can. a 1043 ad 1054 statuta reperiuntur.*

3.· Ordinarius in fine cuiuslibet anni, *per tramitem S. Congregationis Consistorialis, referat ad Sacram Congregationem Sacramentorum de numero et specie dispensationum quas rigore praetentis Indultl Ipse fuerit* elargitus.

Ex S. *Congregatione Concilii:*

1. Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum. perpetua missarum onera ad rationem eleemosynae ln dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur ct utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, ct sub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2 Transferendi per quinquennium intra fines dioecesis onera Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec dlvir.us cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudiclum inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis inno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

3. Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioecesim, cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis Iuris Canonici circa cautelas adhibendas Ln Missis committendis.

Ex S, Congregatione *Religiosorum:*

1. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super lllegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

2. Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte Nativitatis D. N. I C. in ecclesiis Religiosorum neo cr*mPr«lhenSis m can. 621 § 3. cum facultate pro adstanlibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

». ?.» DlsPensandi super aetatis excessu pro admittendis ad îi?l.. religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, audita m singulis casibus Superiorissa Generali - 1 Provinciali atque praevio earum consensu et respectif

Coftfü», dummodo postulantes aetatem 40 annorum r.e cx-cvwcnnt et polleant caeleris qualitatibus requisitis.

L Dispensandi super delectu aetatis canonicae ad S. Ordinem Prèsbyteratus, non ultra sexdecim menses, etiam pro Rtligiùeis exemptis, dummedo a suis Superianous litteras dmussorUles acceperint ct quatenus ordinandi ceteras quz-UUtes habeant a SS. Canonibus requisitas ct praesertim nancalum theologicum expleverint ad normam Canonis •/d T Codicis I. C.

5. Dispensandi super dotis defectu cum Monialibus et Srronbus in toto wl in parte, dummodo status oeconomi-cjs Instituti detrimentum nc patiatur et postulantes tallaus uil praediiae qualitatibus, ut eas magnae utilitatis Insli-uno fore certa epes habeatur.

€. Conlirmar.di Confessarium ad quartum ct quintum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, convo-ŧs etiam iis. quae in aliis negotiis ius r.on habent ferendi piltngium. consensus capitulariter ac per secreta suffragia ρ,-jrttmdus. prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quit fini ac velint,

1. Permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificii Feria V lâ Cocna Domini, facta licentia personis habituante? ln Communitate commorantibus sese reficiendi S. SynixL etarn d -dtmplcndum praeceptum paschale.

8. Permittendi Monialibus descensum in Ecclesiam, ut ipsae caol maiori sollertia mundare ct decorare possint, exeuatious prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non excepts ipiis Cinfii^ario ct Monasterio inservientibus ct extra Claustra degentibus; portae illius claudantur e·, claves Supcriorlssae tradantur. Moniales vero sernpcr binae opt et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet. tfupUd clavi claudatur, quarum una a Superi :rissa, altera i Smctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non jperutur nisi in casibus enunciatis ct cum praescriptis nrielis.

L Permittendi Monialibus egressum e claustris urgente ατα operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secvmferat periculum mortis Imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautehi

Er S. *Congregatione* Rituum:

L Deputandi vicarium generalem vel alium sacerdotem a aliqua ecclesiastica dignitate constitutum ad altaria fixa et pjrtatilia consecranda, servato ritu ct forma Pontificalis Rotnani.

L Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesshstica dignitate constitutos, ad altaria fixa ct portatilia «Menta consecranda, adhibita formula breviori *B* pro ca-Ads can. 1200 | 2 Cod. I. C.; dum in casu can. 1200 f 1. us indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda er. formula A.

1 Deputandi vicanum generalem vel alium sacerdotem q xlxjua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos csLces ct patenas, servato ritu et forma Pontificalis PwMnl

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio* pro wecrdiUbus qui tinas Missas, e speciali Indulto Apoitbeo obtinendo, celebrant, legendi in una Missa tantum *a Ptuiotte* postremam partem (Altera *autem* dic etc.), pneaussis Munda cor meum, etc. — Sequentia sancti Ɛn-atcwtduvx *(Matthaeum).*

5 Benedicendi oblecta pietatis signo crucis, servatis ntibai ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis psstorahs quando multi petunt, et plura ac varia exhibent e.-nnodl oblecta benedicenda, saepe etiam cum diversis lanulis, hisce In casibus, permittitur unica formula brenor. dum fit signum crucis super obiccta. nempe: " Benedeat haec omnia Deus. Pater ct Filius et Spiritus Sanctus. Arnen ",

C Celebrandi Missam dc *rcquic* lectam semel in Hebdo-Euda ab Ordinario ln proprio Oratorio: dummodo non occ-rrR Festum dc praecepto etiam suppresso, necnon Octm privitegiaU. Feria Quadragesimae. Quatuor Temponan. n Rogationum. Vigilia aut Feria in qua anticipanda rd pruno reponenda est Missa Dominicae: servatis oe cetero Rubricis

Ex S, Pocnttentiaria:

I. Absolvendi quosemnque poemtentes (exceptis haereties Laeresim inter fideles c proposito disseminantibus) a quibusvis censuris ct poenis ecclesiasticis ob haereses tam ŧuse audiente quam coram aliis extematas incursis; postquam tamen pocnitens magistros ex professo haereticam doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et rebpons. n quas hac In rc complices habuerit, prou: de -re. denuncMverit: et quatenus ob iustas causas huiusmedi <te?sndatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo *ria promissione denunclationem ipsam peragendi cum pnsaan et quo meliori modo fieri poterit, ct postquam in casibus haereses coram absolvente secrete abiuravtr.t. inuncta pro modo excessuum gravi poenitentia saluUn raro frequentia sacramentorum, ct obligatione se re-'Va.-di apud personas coram quibus haereses manifeste-' dque illata scandala reparandi.

II. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui apostatarum, haereticorum aut schismaticorum, apokàuæ. hacrerim aut schisma propugnantes, oliosve per ŧZcas Litteras nomlnatim prohibitos defenderint aut ^tester sine debita licentia legerint vel retinuerint: iniuncta congrua poenitentia salutari ac firmo cbligatior.c «upradtetes libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessano tradendi.

IIL Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium lurisdlctioms ecclesiasticae sive interni fcive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

IV. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiastic s circa duellum statutis. in casibus dumtaxat ad ferum exurnum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari, et aliis Inlu.iUis. quae fuerint dc iure iniungenda.

V. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint Sectae massomeae aimque eiurdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas potestates ŧmachinantur ita tamen ut a resp<ctiva secta vel associatione omnino sc separent eamque ŧemrent denundent. iuxta can. 2338 { 2, personas ccclcf»asticas ct religiosas. si quas eidem adscripts noverint, libros, ŧmanuscript ac Cigna eamdem respicientia, si qua retineant, m manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum crate transmittenda aut saltem, si lustac gravcsqac cauoa^ id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentall' cenicssionls ct obligatione illata scandala reparandi

\I. Absolvendi a censuris ct poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen :d factum non fuerit ud unem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

V1L Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privalim post completum xvm aetatis annum emis<i. qiu matrimonium cum dicto voto contraxcnt. huiusmedi pocmlentem monendo, ipsum ad ;dcm votum servandum teneri tum extra licitum matrimonii u«um quam si csniugi supervixerit.

VIII. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque uria machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putaUs coniugitus dc necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sl: absque ulla machinatione, etiam m matrimoniis contrahendis; iniuncta gravi ct diuturna poenitentia salutari.

Adnotaxovm. - OrdiKcriua reccnsttis *iacultaubut. tum* absolvendi a censuris, tun: dispensandi, pro ;oro conscUntiac, etiam extra *facramcntalem* confessionem et etiam extra dioeccrim, *quatenus vel ipsa* vel subditus cct *uterque cj^ra dioecesim jucrint, pro* prepe sibi commtoo, ex speciali Sedis Apastolicac *auctoraate* dckçaîa, un valebit, casque intra fines dioeccrts tantum *Canonico Pocnitcntiavio necnon Vicariis Porancts, pro foro panter conscientiae at* In actu sacramcntalis confessionis dumtaxat, etiam habtfualiter si ipsi placuerit, aHis vero confessariis cum ad ipsum Ordinarium in casibus particularibus pocmtentium recursum habuerint, ρτο *exposito casu* impertin potent, : ut ob *peculiares causas aliquibus confessariis snectahttr* ŧubdekpandis, *per tempus* arbitrio suo statuendum, illas comr. u *nicarc* ludlcablt.

NORMAE DE TAXIS

1.· - NuHa taxn exquiratur *pro licentia* legendi *ac* retinendi libros prohibitos.

2.· - *Pariter nulla exigatur taxa pro facultatibus S.* Foe-Hitenefariae, *quae omnino* gratis *sunt ccncedcnCcic*

3/ - *Quod spectat ad* dBpenxationes et *sanationes v.atn^ moniales concedendas,* curet Ordbtanus. ut ŧŭpturient· qui *pares solvendo* inveniantur, aequam *ct* congruam oblationem, iuxta prarlm apud Curias legitime inolitam· *persolvant.*

4.· - *Taxa exquin solita prp cactcnj induitis - vipert facultatum quae* in hoc Indice recensentur - sint quindecim libellae.

5.· - *Pro casuum tamen diversitate,* huiusmodl taxor moderandac aut *dispe^-sandac erunt,* oo pauperiatim oratorum, alfasvc (ustas causas, pro prudent; ludicio ac conscientia Ordinarii.

6.· - *Summa omnium Uaarum* ct obfattonum, quos *Ordinarius reapse ɛxegen* in fine cuiuslibet auni *ad S. Sedem, per* tramitem S. Congregationis Consistorfall». tniASinittatur, distinete adnotando partes *quae spectant ad singulas SS. Congregationes.*

7 - *Ipse* Ordinarius pro uuolibet indulto. etiam •.atn-*n:on*fali ad sensum can. 1056, taxam libellarum quinque adilccre potent, xibique retinere tn sui rc? dfatcvnt necessitatibus ŧdtopit. salvo praescripto N.e' 5.

FORMULA IV

pro ordinariis Ɐmerica aliteqoe extra Europam

Revmo Ordinario pro quinquennio, furta *normam traditam* tN can, 340 Codicis *lur. Canonici quinquennia supputanda sunt* ab anno *1911*

SSffius D. *N. Pius PP. XI his S.* Co· prepafio iis *Consistorialis litteris benigne ixdulget.* u! RfRus N .V.

Ordisarius dioecesis N. N. a subsignata die ad integrum annum ... quo de iure exhibenda est relatio dioecesana ab Ordinanis istius regionis, uti possit facultatibus quae m hoc indice continentur.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Consistorialis, die ...

Ex S. Congregatione S. Officii:

L' Concedendi. non ultra triennium, licentiam legends ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant. libres quoecumque prohibitos et ephemerides, non exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam Ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus, iis chnstifidelibus sibi subditis, qui eorurcdem lectione, sive ad effectum eos impugnandi sive in sacri nmusieru ve! proprii muneris honestorumque studiorum iubddium. vere indigeant; exceptis operibus de obscoenis ex professo tractantibus.

X Pariter concedendi sub eadem temporis ducatione, adolescentibus utriusque sexus, qui in publicis scholis, studiorum causa, versari debent, licentiam legendi ac retinendi. sub custodia, ut supra, ne ad aliorum manus perveniant, libros prohibitos, quos laicae potestatis imperia, vel ex necessitate studiorum, prae manibus habere coguntur. Ku in ea sint necessitate; exceptis tamen operibus oenis ex professo tractantibus

AKsoreracK. *Utroque recensita facultas Ordinariis conceditur* prr rc ipsos *exercenda, seu nemini deleganda; ct graviter onerata iptonm conscientia super real!* omnium *memoratarum conditionum concursu.*

3 Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis, cum subditis etiam extra territorium aut r.on subditis intra limites proprii territorii, super impedimento mixtae religionis. et etiam super dispantate cultus, ad cautelam, quoties prudens dubium oriatur de collatione baptismi partis acatholicae. quatenus ante nuptias pars acatholica ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterreri nequiverit, dummodo prius regulariter ad praescriptum Cod. *I. C.* can. 1061. ⎪ 2, cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis, et Ipse *Ordinarius moralités certus sit easdem impletum* Iri. scilicet: ex parte nupturientis acatholicl de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et ab utroque contrahente de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda: declarata insuper parti catholicae obligatione, qua tenetur, prudenter curandi conversionem confugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se. ante vel post matrimonium coram Ecclesia Initum, ministrum queque acatholicum ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. I. *C.* can. 1063 S L sub poena excommunicationis latae sententiae Ordinario reservatae, a parte catholica incurrendae, iuxta can. 2319 S 1. n. 1·. stricte caeteroquln servatis quae de parochi in casu agendi ratione statuta sunt in can. 1063 $ 2.

Quod si partes actu In concubinatu vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars catholica ad gratiam Dei recipiendam rite disponatur, praevia eius absolutione ab excommunicatione contracta, si forte matrimonium attentalum fuerit coram ministro acatholico. eique impositis congruis poenitentiis salutaribus.

4.· Dispensandi Iustie gravi busqué accedentibus causis cum subditis etiam extra territorium, aut non subditis intra limites proprii territorii super impedimento disparitatis cultus (excepto tamen casu matrimonii cum parte iudaica aut mahumetanat; quatenus sine contumelia Creatoris id tieri possit et ante nuptias pars non baptizata ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterreri nequiverit, dummodo prius regulariter ad praescriptum Cod 1. C. can. 1061. i 2. cautum omnino sit conditionibus ab Ec lesia requisitis, et Ipse Ordinarius moraHier certus sit *easdem* impletum iri, scilicet: ex parte nupturientis non baptizati de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et ab utroque contrahente de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda ct educanda; declarata insuper parti catholicae otligatione, qua tenetur, prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se. ante vel post matrim p>wn coram Ecclesia initum, ministrum quoque falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. I. *C.* can. 1063 I 1; caeteroquln servatis quae de parochi agendi ratione in casu statuta sunt in can. 1063 I 2. Quod vero attinet ad legitimatlor.cm prolis, prae oculis habeatur can. 1051.

Quod ni partes actu in concubinatu vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur, et pars catholica ad gratiam Dei recipiendam rite disponatur.

In reliquis, quod refertur ad publicationes, interrogationes de consensu et sacros ritus, sive agatur dc impedimento mixtae religionis sive diwariUUs cultus, serventur praescripta Cod I C. cann lire. 1102. 1109: et huiusmodi nuptiis celebratis, . «ve in proprio, sive in alieno territorio. Ordinarius invigilet ut coniugee promisxiones factas fideliter impleant

5 · Sanandi In radice matrimonia attentata coram officiali civili vel ministro acatholico a suis subditis etiam extra territorium, aut non subditis. Intra limites proprii territorii cum impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultu». dummodo consensus in utroque conluge perseveret. isque legitime renovari non possit, alve quia pars ncalhollca de invalidltate matrimonii moneri nequeat sine periculo gravis damni aut incommodi a catholico conluge subeundi: sive quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum, aut ad cautiones praestandas. ad praescriptum Cod. *I. C.* can. 1061 } 2. ullo modo induci nequeat: dummodo aliud non obstet canonicum impedimentum dirimens. super quo Ipse dispensandi aut ti handi facultate non polleat.

Ipse autem Ordinarius serio moneat partem catholicam de gravissimo patrato scelere, salutares ei poenitentias imponat, et si casus ferat, eam ab excommunicatione absolvat iuxta Cod. *I. C.* can. 2319 ⎪ Ie, n. 1·, sfmulque declaret ob sanationis gratiam u se acceptatam, matrimonium effectum esse validum, legitimum et indissolubile iure divino et prolem forte susceptam vel suscipiendam legitimam esse; cique insuper gravibus verbis in mentem revocet obligationem. qua semper tenetur, pro viribus tutandi baptismum et educationem universae prolis utriusque sexus, tam (orte natae quam forsitam nasciturac. in catholicae religionis sanctitate, et prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Cum autem de matrimonii validitate et prolis legitinutlone tn foro externo constare debeat. Ordinarius mandet ut singulis vicibus documentum sanationis cum attestatione peractae exsecutionis diligenter custodiatur in Curia locali, nec non curet, nisi pro sua prudentia aliter Indicaverit. ut in libro baptizatorum paroeciae, ubi pars catholica baptismum recepit, transcribatur notitia sanationis matrimonii, dc quo actum est. cum adnotatlone diei et anni.

Adxotaxda. - 1.· *In singulis autem praefatis* sive dispen*sationibus sive sanationibus concedendis, Ordinarius expressam faciat mentionem Apostolicae delegationis (Cod. I C. can.* 1057): ct quod *attinet ad facultatem sanandi* in radice. mens *est S. Congregationis S. Officii ut Ordinarius nonnisi parochos, singulis vicibus, subdelegarc possit.*

2. *Idem Ordinarius* in *fine* cuiuslibet anni *referat ad S. Congregationem S. Officii, per tramitem S. Congregationis Consistorialis, de numero et specie dispensationum* quai *vigore praesentis Indulti Ipse fuerit elargitus.*

Ex S. Congregatione de disciplina Sacramentorum:

1. Dispensandi iusta *ct* rationabili ex *causa* super matrimonialibus impedimentis minoris gradus quae In Can. 1042 recensentur, nec non super impedimentis impedientibus de quibus in Can. 1058 ad effectum tantum matrimonium contrahendi.

2. Dispensandi cx pravi *urgentique causa* quoties periculum sit in mira et matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur super impedimentis maioris gradus infra recensitis:

a» consanguinitatis in secundo aut in tertio cum primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur:

b) consanguinitatis in secundo lineae collateralis gradu:

c) affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo:

d) publicae honestatis in primo gradu, dummodo nullum subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3, Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis aut Sacrarum Missionum, ct non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum iis qui in concubinatu vivere reperiuntux.

4. Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis minoris gradus si magnum adsit incommodum requirendi a parte Ignara impedimenti renovationem consensus, dummodo tamen prior consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatlone in libro matrimoniorum.

AasoTA.Ou: 1.· Ordinarius recensitis facultatibus, rive *per* se *sive per alias idoneas ecclesiasticas personas ad hoc specialiter deputandas,* uti poterit in *matrimoniis* contrahendis et nulliter contractis *cum suis* subditis ubique commorantibus et aliis omnibus tn *proprio territorio actu degentibus, facta* in *unoquoque casu expressa mentione huius Apostolicae delegationis ad normam Canonis 1057.*

2.· In usu *carumdcm facultatum prae oculis* habeantur quae In Can. a 1045 *ad 1054 statuta reperiuntur.*

3.· *Ordinarius in fine cuiuslibet anni, reterat ad Sacram Congregationem Sacramentorum, per tramitem S Congregationis Consistorialis, de numero et specie* dispensationum *quas vigore praesentis* Indulti Ipse *fuerit elargitus.*

Ex S. Congregatione Concilii:

1. Reducendi per quinquennium, ob dimlnutionem redituum. perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dtoecesu on<ra Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundiItone statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus 4clr«o minuatur aut populi commoditati pracludlcium Inferatur, exceptis tamen legatis quae In certis locis

adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

1 Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioecesim, cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque idamusslm serventur praescripta Codicis Iuris Canonici circa cautelas adhibendas In Missis committendis.

4. Permittendi ut privata Matutini cum Laudibus rccl-UUo anticipari possit ab hora prima post meridiem, quotas adsit rationabilis causa.

S Permittendi alienationem bonorum ecclesiasticorum usque ad summam capitalem 10,000 doliariorum pro Statibus Americac Foederatis ct ditione Canadensi; et 15.000 pen» pro America Meridionali aliisque regionibus; hoc vero quatenus necessitas adsit et tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem, edocta, statim ac effecta fuerit alienatio, eadem S. Sede de alienatione ita peracta.

Ex S. *Congregatione Religiosorum:*

L Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super lllegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

1 Permittendi celebrationem trium Missarum dc ritu in oocle Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis Religiosorum non comprehensis in can. 821 *i* 3. cum facultate pro adstantlbus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae 1res Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

1 Dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, audita In singulis casibus Superiorlssa Generali vel Provinciali atque praevio earum consensu et respectivi Consilii, dummedo postulantes aetatem 40 annorum ne cxetserint et polleant caeterls qualitatibus requisitis.

£ Dispensandi super defectu aetatis canonicae ad S Ordinem Presbyteratus, non ultra sexdccim menses, etiam pro Religiosis exemptis, dummodo a suis Superioribus litteras dimissoriales acceperint et quatenus ordinandi ceteras qualitates habeant a SS. Canonibus requisitas et praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam Canonis 976 ? Codicis I. C.

5. Dispensandi super dotis defectu cum Monialibus et Sororibus in toto vel in parte, dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus «ini praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitatis Instituto fore certa spes habeatur.

6. Confirmandi Confessarium ad quartum et quintum tnennlum, dummodo maioris partis Religiosarum, convocatis etiam lis, quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus, prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint

7. Permittendi celebrationem SS Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habltualiter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi. etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8. Permittendi Monialibus descensum in Ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non excepta ipsis Confessario et Monasterio inservientibus et extra Claustra degentibus; portae illius claudantur et claves Supertonssae tradantur. Moniales vero semper binae sint ex porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet, duplici ehvt claudatur, quarum una a Superiorlssa, altera a Sanctimoniali ob Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi In casibus cnunciatis et cum praescriptis cautelis.

i. Permittendi Monialibus egressum e claustris urgente caw operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumferot periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

Ex S. *Congregatione Rituum:*

1. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclctiistica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia consecranda, servato ritu et forma Pontificalis Romani; et quoad altaria portatilia etiam adhibita sola rituali formula breviori approbata.

2 Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclcslutica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia exsecrata consecranda, adhibita breviori formula B pro caebus can. 1200 j 2. Cod. L C.: dum In casu can. 1200 § 1. üm indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda «t formula A.

3 Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclctastlca dignitate constitutos, ad consecrandos calices et patenas: servato ritu et forma Pontificalis Romani.

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur Passio, pro sacerdotibus qui binas Missas, e speciali Induito Apo-Colicn obtinendo, celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passtone* postremam partem *(Altera autem* dic, etc.) praemissis: .Munda *cor meum,* etc. — Sequentia sancti EwnpeHi secundum *(Matthaeum).*

5. Benedicendi nuptias extra Missam, vel recitandi preces super coniuges. iuxta formulas approbatas, cum potestate subdelegandi.

6. Benedicendi et Imponendi quinque scapularia sub unica formula, cum potestate subdelegandi.

7. Benedicendi et imponendi quinque scapularia sub unica formula absque recursu ad Ordinarios seu Congregationes religiosas competentes, et sine onere inscriptionis in casibus magni concursus, tempore Exercitiorum ct Missionum spiritualium, cum potestate subdelegandi.

8. Benedicendi sacra olea cum eo presbyterorum et sacrorum ministrorum numero, qui pro loci rerumque adiunetts reperlri poterit, Feria V m Coena Domini (pro Episcopo celebrante).

9. Permittendi thurificationem in Missa cantata absque sacris ministris, in Festis tamen dunücibus orimae et secundae classis. Dominicis ct quando Missa cum cantu celebratur coram SSfllo Eucharistiae Sacramento solemniter exposito.

10. Permittendi usum Memorialis *Rituum* Benedicti PP. XIII in Ecclesiis seu Oratoriis publicis et semipublicis (non parochialibus vel quasi-parochiallbus) in functionibus Tridui Maioris Hebdomadae et in Benedictione Cinerum. Candelarum et Palmarum: dummodo tamen certo constet decori ac reverentiae sacrorum Mysteriorum satis esse consultum.

11. Benedicendi oblecta pietatis signo crucis, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent elusmodi oblecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior. dum fit signum crucis super obiecta. nempe: ⁂ Benedicat haec omnia Deus, Pater ct Filius et Spiritus Sanctus. Arnen

12. Celebrandi Missam dc Requie lectam semel in Hebdomada ab Ordinono In proprio Oratorio; dummodo non occurrat Festum ritus duplicis, primae aut secundae classis. Dominica aut Festum dc praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilégiais. Feria Quadragesimae. Quatuor Temporum. II Rogationum, Vigilia aut reria in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae: servatis de cetero Rubricis,

Ex S. *PocnItentiaria:*

I. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris ct poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis, postquam tamen poenitens magistros ex professo haercticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure, denunciaverit: et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatlo ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationcm ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fleri poterit, ct postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secrete obturaverit; inluncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione sc retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit. atque illata scandala reparandi.

II. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum, apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, ahosve pe-Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fferi poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessorio tradendi.

III. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium iuri dictionis ecclesiasticae sive Interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

IV. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externes non deductis: inluncta gravi poenitentia salutari, et abis iniunctis, quae fuerint de Iure iniungenda.

V. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respective secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent: denuncient. iuxta can. 2326 | 2. personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscrlptas noverint: Hbros. manuscripta ac signa camdem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae cravesque causae id postulent, destruenda: inluncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

VL Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legi ima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint: dummodo tamen id factum non fuennt ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

VII Dispensandi ad petendum debitum conlugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum xvui aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit. huiusmodi pocnitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri

um extra Ucltum matrimonii usum quam si coniugl supervixerit

vni. Dispensandi super oceulto criminis Impedimento, dummodo ed absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto: monitis putatis coniuglbus de necessaria consensus secreta renovatione, ac inluncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis: inluncta gravi e! diuturna poenitentia salutari.

A^xotàxocm; *Ordinarius* recensitu *facultatibus, tum* cbsolccndi *a censuris, tum dispensandi. pro foro conscientiae, etiam extra sccramentalem* confcssioii-m et etiam exirc dioccerim. quatenus oel ipse nel subditus rei uterque extra dioceerim *fuerint, pro grege sibi commisso, cx speciali Sedis Apostolicac auctoritate delegata, uti valebit; casque intra fines dioecesis tantum Canonico Poenitentiaria necnon Vicanis Forantis, pro foro pariter conscientiae at in actu sccrcmcntalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter,* si ipsi placuerit, aliis vera *confessoriis cum ad ipsum Ordinarium tn casibus particularibus poenitentiam recursum habuerint, pro exposito* casu impertiri *poterit, nisi ob peculiares causas aliquibus confessoriis specialiter subdelegandis, per tempus arbitrio ruo statuendum, il'as communicare indicabit.*

NORMAE DE TAXIS

Ł - Nulla *taxa* exquiratur pro licentia *legendi ac* retinendi libros prohibitos.

2. - Pariter nulla *exigatur taxa pro facultatibus S. Poenitentiariae, quae omnino* gratis sunt *concedendae.*

3.* - *Quod spectat ad dispensationes ct sanationes matrimoniales concedendas - cx jacuitatibus sive S. C. S. Otficu* sive S. C. de disciplina *Sacramentorum. - curet Ordinarius, ut nupturientes, qui pares solvendo inveniantur.* equam et congruam oblationem, *juxta praxim apud Cunas legitime inolitam, persolvant.*

4.· - *Relate ad alienationes bonorum ecclesiasticorum,* dt quibus sermo est in *facultate* 5· S. *Congregationis* Concilii, oblatio S. Sedi *facienda aliquatenus* congruat, fudicio Ordinarii. obtento emolumento scu utilitati

5.· - Taxa *exquiri solita pro caeteris induitis - vigore facultatum quae in hoc indice recensentur* - sit qulndcctm libellae.

6.* - Pro casuum tomen difcrsttatc, huiusmodi *taxee moderandae aut dispensandae erunt,* ob paupertatem *aratorum,* aliasve *iusias causas,* pro prudenti ludicio ac conscientia Ordinarii.

7.· - *Summa omnium taxarum ct oblationum quas Ordinarius reapse exegerit,* ln *fine* cuiuslibet anni ad S. *Sedem.* per tramitem S. Congregationis Consistorialis. transmittatur, distincte *adnotando partes quae spectant ad singulas SS. Congregationes.*

8.· - Ipse Ordinarius pro nuolibet induito, etiam matrim.oniall ad sensum can. *1056, taxam libellarum* quinque *cdiiccre poterit,* sibique retinere in sui vel dioecesis necessitatibus *erogandam; salvo praescripto* ₦. *6.*

• Eκ fo(Hl Ipsius SC Consistorialis. Adn. A. VERMEER5CH ia PrM 21 (1932) 220-223; A. VAN HOVE. Do privilegiis. Dmmîs **1939. p. 147-163; A. DE5MET In NrT 50 (1923) 124-131.182-195. 243-257.304-319; G. MICHIELS. Normae generales luris oaoaici Vol.II (ed 2 anni 1949) p.653-667.**

555

1^21 IAN 12.-SC CONC. RESOL. AAS 16 (1924) 162-165

ROMANA et ALIARUM

De fatalibus ad recurrendum CONTRA DECRETUM AMOnO.V_S PAROCHORUM

Quaestio. - In remotione parochorum inamovibilium. contra primum Ordinarii decretum, quo parocho significatur decisio amotionis, ad nonnam can. 2153 5 1, ‹ parochus recursum intra decem dies interponere po- ‹ test apud eumdem Ordinarium »; si autem hic, re deliberata cum duobus parochis consultoribus, censuerit a decisis non esse recedendum, adversus huiusmodi definitivae decisionis decretum, ex can. 2146 5 1. « uni- ‹ cum datur iuris remedium, idest recursus ad Sedem ‹ ApostoV.cam ». Verum, utrum haec facultas recurrendi intra aliquod temporis spatium, ad modum fatalium appellationis sive proponendae sive prosequendae, vel Inira aliquos alios utiles terminos concludatur, in iure cautum non est; qua circumstantia usi sunt quidam parochi, qui. amoti, recursum re et effectu interponere per plures menses immo et annos distulerunt, postquam tamen Ordinario suo formiter voluntatem suam recurrendi ad normam can. 2146 signlficassenL Quum vero, ex 5 3 eiusdem canonis. « pendente recursu. Ordinarius « paroeciam vel beneficium quo clericus privatus sit. « alii itabUiler conferre valide nequeat », facile in- ia tclllgitur, collate etiam/ can. 454. quantum animarum bono et auctoritati ecclesiasticae detrimentum haec agerxil ratio facessat Cuius rei sedula consideratione permoti, nonnulli Ordinarii nuper a Sacra Congregatione Concilii huius dubii solutionem reverenter postularunt, nimirum: « quale temporis spatium concedatur ‹ ad interponendum recursum apud Apostolieam Sedem « contra definitivum decretum amotionis in casu ».

AxiMAorxRSioxn. - Post celebrem Constitutionem Bonifaclanam Concertationi (e. 8, dc apelL. II. 15. in VI). “ ab - electionibus, postulationibus, provisionibus ct quibuslibet - cjtraiudictalibus actibus (tn quibus potest appellatio In- " terponh quisquis ex eis gravatum ĕ reputans, per appei- - lationis beneficium gravamen Hiatum desideraverit revo-

631

“ cari, intra decem dies (postquam sciverit), si velit, ap- “ pellet; post decemdium vero eidem aditus non patet ap- “ peELandC. Unde ante Codicem. Ecclesiae disciplina, prout constanlissima Doctorum sententia comprobatur (clr. Scaccia. de *appell.,* q. XIL n. 105: Passcrini. *Comm.* in VI. in h. tit.. n. 175. 176: Schmalzgrueber. in II. *23.* n. 73: Pirhlng. ccd-, secL VT. n. 132 : Bouix. de tud., c. III. de appell.. l 9. 2) ea semper fuit quod a gravamine, sive ludiclali. sive cxtraiudiciali. appellatio ultra decemdium non campetereL Codex vero, retenta voce appellatio unice de provocatione a sententiis Judiciariis. sive definitivis, sive intcrlocutorus. vim definitivam habentibus, recursum appellat quamlibet aliam provocationem adversus *decreta,* sive iudicum sive Ordinariorum, jpsumque recursum in tribus distinctis canonibus. nempe 1465 J L 1709 5 3. 2153 5 L praescribit interponendum intra decem dierum spatium; in aliis autem, quodlibet tempus definire omittiL At vero, m veteri quoque disciplina, recursus scu expostulatio ad Apostobeam Sedem, ab appellatione etiam cxtraiudiciall videbatur distingui. non qua mera supplicatio ad gratiam Principis impetrandam. sed qua remedium ordinarium, loco appellationis. cx Justitia vel saltem cx aequitate competens. Ita Benedictus XIV. Const, /Id militantis (CICF n. 3261. Inhibita appellatione cum effectu suspensivo. quoad Ordinariorum decreta concernentia animarum curam, quae rant profecto extraludicialla negotia, duo remedia gravatu its assignavit: “ vel simplex dumtaxat et extraiudicialls *re-* “ cursus per viam supplicis libelli, ad Nos . vel respective “ et Iuxta causarum naturam et qualitatem appellatio ad “ quos de iure. in solo devolutivo. et sine retardatione vel “ praeiudlcio legitimae exsecutionis admitti possit Oua posita differentia, non videtur recursui, praesertim ad Sedem Apostollcam. aptandum simpliciter esse quod de appellatione extraludlclail (quae per Codleem videtur sublata» vetus lus statuebat. Enlmvcro recursus ad Apostoli'•am Sedem magis participat de supplicatione nuam de appel/latione (cfr. Glossam et alios apud RelffensL. In II. tit. 27. p. 7. n. 21»; supplicatio autem, si fiat ad Principem, proponi debet intra biennium, Bl porrigatur ludici. intra decem dies, iuxta l. un. Cod., *dr.* sent. Praefeet.; ad ouod accedit praxis Sacrarum Cnngregatiorum. quae recursun adversus Ordinarios quotidie recipiunt, etsi longe post decemdium productem. Ita S C. C. in Concordien., Remotionis, 20 febr. 1891 iCICF n. 43001. duHi: w ιη de legitima nppellatlo- '* ne vel rcru'^u " nMv-wirit: ” A<<irrnntive pro recursu licet, in casu, post annum circiter o d-creto remotionis Lnterporlto: Immc ibidem da auct x itate Rotae fuit animadversum quod ** recursus ad Principem nummtam cen- 2 setur interdictus, a quo quemadmodum lurisdletIones omnes fluunt, ita etiam conveniens est ut refluant ”. Accedit ratio, quia, cum fatalia legis non solum partes, sed et ludlcem ligent (c. 1634 I 1). absonum videtur ma-

632

ANNUS 1924

nt» Apostolicae Sedis velle ligare (cfr. can. 1569). Itaque, cum ln praedictis tribus casibus Codex recursum intra decemdium cohibet, minime regula haoctur quae. iuxta can. 20, similes casus suppleat, sed pollui exceptio, cuius ratio investiganda est. Et facile haec deprehenditur quoad an. ITO® (ad superiorem ludiccm) et 2153 (ad cumdem). cum nempe recursus effectum jurpcnrivum habeat. ct hinc de appellatione potius quam dc supplicatione paruapcL ln canone autem 1465. ubi consulitur casui quo •patronus vel praesentatus intra decem dies a signi- • ücatione recusationis recursum a iudiclo Ordinarii ad • Sedem Apostolicam interposuerit, quo pendente suspen- " datur collatio usque ad *finem* controversiae ", eadem ratio clare elucet. Nimirum cum ordinario recursus meriti examen devolvat quin provisionem suspendat, quoties contrarium accidit, appellationis regulas sequi debet, ne qued in iustltiae praesidium conceditur, ln Iniquitatis fomentum traducatur. Hoc ipsum critérium sapienter nuper S. C. de Religiosis secuta est in disponendo circa facultatem concessam can. M7. J 2. n. 4. Religioso dimisso recurrendi adversus dimissionis decretum. " quoad effectum suspensionm ", ul expressis verbis m resolutione limitatur. Ex eadem norma videtur quoque proposito dubio respondendum quoad con. 2146. Licet enim recursus, in casu huius canonis, vim nen habeat suspendendi decretum amotionis, eo tamen pendente. Ordinarii manus a limine —ut vidimus— adeo ligantur ut conferre alii non possit stabiliter, prout oporteret ex can. 454. paroeciam vel beneficium. Standum itaque in casu, etiam quoad recursum, terminis praefinitis quoad appellationem in Const. Bonifaciana: " intra decem dies • postquam sciverit, appellet; post decemdium vero aditus • non pateat appellandi *' Quare, etc.

Resolutio. - Porro, in plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii, in Palatio Apostolico Vaticano habie bitis, die 12 ianuarii 1924, Emi Patres,/ proposito dubio: i Quale temporis spatium concedatur ad recursum int terponendum a definitivo decreto remotionis, ad ef- I fectum can. 2146 § 3 Codicis iuris canonici, in casu », respondendum censuerunt: e Tempus utile ad recursum t interponendum a definitivo decreto remotionis, ad c effectum 5 3 can. 2146 Codicis, esse decemdium ab ‹ intimatione eiusdem decreti, supputandum ad nort mam can. 34 § 3, 3°, et can. 35: certiore facto Ordi- ‹ nario loci ab ipso recurrente de legitime interposito i recursu ad Apostolicam Sedem ».

Quam resolutionem, referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario, in audientia subsequentis diei 14, Ssmus Dfius Noster Pius div. Providentia PP. XI. approbare et confirmare dignatus est—lulius, Epuc. UL Lampsacen.. *Secr.*

Ada. 1. CREUSEN In NrT 51 (1324) 440-441; IP 4 (1924) 7173; ME 25 (1924) 133-134.

556

IAN 12.-SC CONC. RESOL. AAS 16 (1924) 188-191

SANCTI SEVERI

Funerum iuvenis in bello interfecti

Die 12 ianuarii 1924

Sncns facti. - Quidam iuvenis. nomine Vincentius, ifl paroecia sancti loannis Baptistae civitatis Sancti Severi domicilium fovens, a. 1912 uxorem Annam duxit ex paroecia cathedralis. Bello flagrante idem ad castra profectus est ac gravissime vulneratus obiit anno 1918 a α castrensi/ valetudinario intra fines dioecesis Belluonsij, ibique. exsequiis de more peractis, sepultus est. Xantio mortis accepto vidua Anna ad suos rediit 'n paroecia cathedralis, domumque coniugalem divendid't. Cum itaque nuperrime datum esset exuvias in bello ilerfectorum domum repetere. Anna, hac usa facultate, fx-us celebrari solemniter voluit adstante Capitulo in ecclesia cathedrali. cuius parochus cadaver ex viae ferreae statione levavit die 10 augusti 1923. Familia autem Vlacentii non omisit clerum quoque paroeciae Sancti tarais Bapt. ad funus vocare; sed parochus huius crdesiae praetendit ad se integrum funus et funerandi us lo caxu spectare, et recursum de re apud Episcopum ioîerposuit; qui obtentis utrimque deductionibus, mahit rerum seriem ad Sacram Congregationem exponere, eque controversiam deferre. Quaeritur igitur: *An funus* dtfncti Vincenlii *spectet ad parochum Sancti loannis* Bapîûîae in *casu.*

Votvm Ccttsültoris. — Ad rectam solutionem controver- «Ut inter parochum S. loannis Baptistae et parochum ec- Otue cathedralis dioecesis S. Severi ortae, haec sunt r^-xivertenda:

1. Lex canonica districte lubet omnes baptxzatos sepultura ecclesiastica donandos esse, nisi eadem a iure expresse priventur (can. 1239 j 2. 1240. Rituale Rom., tit. VI. cap. 1, n. 18). ita quidem ut fideles Christiani, quamvis renuntiare possint ecclesiasticae sepulturae cum pompa faciendae, tamen *omnem* sepulturam ecclesiasticam pro suo aroitrlo nullatenus *excludere* valeant. Agitur sane dc iure publico, quod ex privatorum voluntate nequaquam mutari potest. Nam sacrae caeremoniae et ritus, quibus ex antiquissima traditione ct Summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia utitur ln filiorum suorum exsequiis, destinantur in refrigerium et honorem defunctorum, in solatium atque aedificationem vivorum, in signum ecclesiasticae communionis (Rit. Rom. L c. n. 1; c. 22 i 1. C. XIII. q. 2).

Sepultura ecclesiastica autem consistit in cadaveris translatione ad ecclesiam, exsequiis super illud in eadem celebratis, illius depositione in loco benedicto scu legitime deputato fidelibus defunctis condendis (can. 1204). Gravi de causa omittitur quandoque translatio cadaveris ad ecclesiam, v. g. tempore pestis, belli etc.; nec semper, attentis peculiaribus adiunctis, totus ordo exsequiarum quae in probatis liturgicis libris describuntur, persolvitur (cfr can. 1215).

2. Sepultura ecclesiastica I. e. exsequiarum ordo *semel* tantum cx praescripto Ecclesiae fieri debet. Unde, ubi agitur de translatione cadaveris *iam humati* In aliam sepulturam, necesse non est ut iusta funebria iterum persolvantur, si haec peracta fuerint in prima lumulatione. Id evidenter confirmatur legibus liturgicis. quae statuunt Sacrum, quod cele/bratur " in trans*latione cadaveris iam humati* in 190
*. definitivam sepulturam ", non gaudere " pricllcfftis Mis-
** *sac exsequialis ut in dic obitus scu depositionis ".* S. R. C. 16 iun. 1922 (Acta Apost. Sedis, XIV. p. 393). [LE 4291.

At quamvis non praescribantur ritus sacri in translatione cadaveris ab uno in alium locum sepulturae, profecto adhiberi possunt, ut liquet cx responsione S. R. C. Sancti *lacobl de Venezuela,* 11 aug. 1888 *(Decreta cuth.* n. 3693). et decet eos adhiberi. Quo in casu, cum non agatur de ritu exsequiarum proprie dicto, non urgent praescripta Codicis (can. 1215 ss), quae primam sepulturam ecclesiasticam scu stricte sumptam, de qua in can. 1204. respiciunt, non vero *alteram* 1. e. translationem cadaveris, iam humati cum sacris caeremoniis ac ritibus, in aliam sepulturam,

3. Ubi prima tumulatio facta fuerit ad normam iuris. scii, iustis funebribus persolutis, in translatione cadaveris ad aliam sepulturam tum Missa *dc Requie* tum alii ritus sacri peragi possunt, de iure communi, a *quocumque* sacerdote legitime requisito a familia defuncti vel ab amicis aut ab extraneis.

4. Itaque, tn casu translationis cadaveris ex uno coemeterio. v. g castrensi, in aliud, videndum est. utrum, occasione primae tumulationis. exsequiae L e, ritus sepulturae ecclesiasticae persoluti fuerint, an non. SI hoc alterum iusta funebria sunt peragenda, et quidem ad normam Codicis (can. 1216 ss.): si primum, necesse non est. stricte loquendo seu ex iuris praescripto, ut functiones funebres (translatio cadaveris ad ecclesiam. Missa de *Requie.* depositio cum ritu sacro) peragantur: opportune tamen fieri possunt. Cum in hoc casu non applicetur ius commune sive Codicis (can. 1215 ss,). quod nonnisi ordinem exsequiarum proprie dictum praescribit, ius illas functiones peragendi non pertinet *per se* (i e. salvo iure peculiari) ad parochum proprium, neque ad parochum ecclesiae cathcdralis. ncoue. hac deficiente, ad rectorem paroeciae in oin situm est coemeterium. Addor nec praescriptum can. 1230. $ 7 in casu applicari debet, quia..ut evidenter liquet ex verbis Ipsis atque ex toto contextu, respicit translationem cadaveris nondum humati, quod e paroecia, ubi mors acciderit, in aliam mittitur.

Proprie Icouendo. ius sacros ritus ln praefato casu peragendi nemini competit, deficiente lege, unde ipsum derivetur: hinc est. ouod *officium* ex parte familiae sive propinquorum aut aliorum non existit procurandi nempe ut Udem peragantur.

5. Cadavera eorum qui. bello durante, diem supremum oblerunt in pugna seu in beUlca regione, sepeliri consueverunt ritu sacro, ut scimus. 1. c. exsequiis, quantum fien licuit, persolutis α cappellano militari, qui munere parochi pro militibus fungebatur (Cfr. S. C. C in Vcrccllen.J 191
7 iul. 1915. A. A. S VII. p. 388». Neque in casu, de quo agitur, occurrit applicatio can. 1237 ξ 2. ut liquet ex allegatis documentis, quia nempe non agitur de funebri intra *mensem* a die tumulationis.

Quibus mature perpensis, propositum dubium negativa responsione dimittendum puto. Quare, etc.

Resolutio - Die 12 ianuarii 1924. in plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii, habito in Palatio Apostolico Vaticano. Erni Patres ad propositum dubium respondendum censuere:

Negative.

Facta autem de praemissis SSrfto Dûo Nostro Pio PP. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, in audientia diei 14 subsequentis, San-

ctitas Sua datam resolutionem approbavit ct confirmavil—lulius Serafini, Episcopus Lampsacen., *Secr.*

Adn. 1. CREUSEN **In NrT 51 (1924) 500-501? IP 4 (1924) 75.**

557

1924 IAN I6.-SC PROP. FIDE. DECR. AAS 16 (1924) 243

REVOCATUR PRIVILEGIUM PRAECEDENTIAE TITULO MISSTONARII APOSTOLICI ADNEXUM

Sacra Congregatio dc Propaganda Fide ob mutata temporum adjuncta. prae oculis habens auctum in Missfonibus sacerdotum sive exterorum sive indigenarum numerum, ad mutuam inter eos caritatem magis fovendam. firmis manentibus ceteris privilegiis titulo Missionarii Apostolici adnexis, illud quod respicit praecedentiam eorundem Missionariorum Apostolicorum relate ad eos qui hoc titulo non sunt insigniti, omnibus rite perpensis, revocandum esse censuit ac per praesens decretum revocat

Igitur unicuique sacerdoti, sive extero sive indigenae, ceteris paribus, in posterum secundum prioritatem sacrae presbyteralis ordinationis locus competet ad normam can. 106 Codicis iuns canonici.

Datum Romae cx aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 16 lanuarii 1924.—*G.* M. Card, van Rossum. *Praef.* F. Marchettj-Sehraggiani, Archiep. Seleucicn., *Secr.*

Adn. J C i' NrT 51 (1924) 503; I IAN55EN5 in PrM 13 (19241 125-127.

558

1924 IAN 18.-P1US XI. ENCYC. AAS 16 (1924) 5-11

EPISTOLA ENCYCLICA

Ad CMOS PP DD. S. R. £. CARDINALES ·. LUDOVICUM HENRICUM LVÇOX. ARCHIEPrSCOFVM RHTMENSEM ; PAULINUM PETRUM ABCHIEPISCOPI M BURD1GALENSEM ; LUDOVICUM ERNESTUM DUBOIS. ARCHIEPISCOPUM PARISIENSEM ! LUDOVICUM IOSEPHUM MAURW, ARCHirPISCOPUM LCC DUNENSEM ; ALEXIUM CHAROST. ARCHIEPISCOPVM RHEDONESSEM ; ARTHURUM STANISLAUM TOUCHET, EPISCOPUM AURELIANENSEM. CETEROSQUE RR. PP. DD ARCHEEPISCOPOS ET EPISCOPOS. ATQUE AD UNIVERSUM CLERUM ET POPULUM GALLIAE:

De con«ocht!onibu< dhbre

PIUS PP. Xl

Dileclt Filii Nostri et Venerabiles Fratres, salutem *et Apostolicam Benedictionem.*

Maximam gravissimamque de Dioecesanis Consociationibus causam dum vobis nuntiamus tandem ad eum modum diremptam, quemadmodum dicturi mox sumus, officii Nostri esse ducimus, omnes huius tanti negotii vicissitudines uno veluti complexu vobis revocando proponere. idque eo brevius, quod de re agitur unicuique vestrum magnam partem penitus perspecta planeque cognita. Maerenti equidem animo acerbissimos dies illos reminiscimur, cum consilium segregandi apud vos rationes Reipublicae ab Ecclesiae rationibus calamitose initum est perfeclumque calamitosius. Recolimus enim, abruptas repentino atque iniuria publicas quae cum
6 Apostolica Sedo intercedebant rationes; latam/ die ix mensis Decembris anno mdcccv discidii legem, qua. ab una tantum parte legitimisque posthabitis, abrogata sunt illa quae iamdudum vigebant pacta conventa, et de iurlbu» bonisuue ecclesiasticis deque cultu divino, ignorata cum Ecclesiae Hicrarchia tum Apostollcae Sedis auctoritate, perperam licenterque decretum est; hanc ipsam legem a s. m. decessore Nostro Pio X per Encyclicas Litteras Vehementer, die xi mensis Februarii datas (ASS 39 (1906) 3-161, et in Allocutione habita in Consistorio, die xxi eiusdem mensis an. mdcccvi (ASS 39 (1906) 36-32], expresse sollemniterque condemnatam , Consociationes cultuales. quas vocant, ad eiusdem legis praescriptas condendas, una simul reprobatas, et per alias Encyclicas Litteras GrauUiimo, quae eo ipso anno, die x mensis Augusti [ASS 39 <1906) 385-390],prodiere, iterum reiectas atque interdictas. Dimissis autem Consociationibus istis — ut verbis decessoris Nostri, utamur —, opportunum nonnullis visum est experiri, an liceret, earum loco, aliquod aliud institui Consociationum genus, quod simul legitimum esset et canonicum, atque ita laboriosissima, quae imminerent, tempora defenderet et sacrosancta Ecclesiae iura, saltem quod ad substantiam attinet, sarta tecta servaret. Sed cum id assequendi spes nulla ostenderetur, hoc alterum Consociationum tentare genus idem Summus Pontifex, auditis utique Episcopis Galliae, fas esse manente separationis lege negavit, usquedum legitime cortoque coo constitisset, divinam Ecclesiae constitutionem atque immutabilia Romani Pontificis et Episcoporum iura, eorumque in bona necessaria Ecclesiae, praecipue templa. potestatem incolumia per Consociationes easdem et tuta semper fore.

Quid tunc evenerit, ipsi scitis; vidit universus catholicus orbis et admiratione prosecutus est. Quod enim Summus Pontifex Pius X in Litteris, quas supra memoravimus. fidenter suadendo et ouasi praesagiendo postulaverat, et vosmet voce exemploque hortabamini id feliciter evenit: praeclarum scilicet et cotidie ferventius libera litatis devotionisque certamen Clerum inter et populum Initum est, cum populus nunquam recusaret largam effusamque stipem in splendorem divini cultus honestamque sacerdotum tuitionem conferre; Clerus autem, corde magno et/ animo volenti, duris- 7
simam legis de discidio latae condicionem subiret Quae quidem lex cum difficiliorem gravioremque sacri ministerii perfunctionem faceret, magnis praesidiis inde subductis et optimis adiutoribus in exsilium pulsis, tum ministerium ipsum — quo nihil cum bono publico coniunctius — omni reditu exspoliabat sacrorumque administros egestati rerum omnium addicebat Huius ipsius pulcherrimi certaminis, quod non inepte heroicum dixeris quodque eo Nos tempore procul intento animo spectabamus, mirabilia quaedam in re oeconomica ab ipso Pontificatus Nostri initio cognovimus, ciusdemque nec fuisse adhuc nec esse defatigationis indicia statim perspeximus. Itaque oeconomica Ecclesiae Gallicae condicio. compluribus etiam Episcopis testibus, non talis videbatur quae praesentaneum aliquod remedium postularet. ipsaque ratio patrimonialis, quamvis difficilis esset et incommoda magnoque in discrimine ob improbam legem versaretur, idoneis non omnino destituta erat praesidiis e iure communi. Verumtamen magnae Nobis sollicitudini curaeque erant, hinc, adminiculo legis subducto, iurium et rerum omnium nulla stabilitas, illinc vero asperitates perturbationesque communium temporum ; ob eamque rem quicquld auxilii ac remedii adhiberi posset, experiundum videbatur. Qua Nos officii conscientia eo magis angebamur, quo latius invalescebat opinio, non parum intercessionem Nostram posse ad animos plenius pacificandos: quae quidem pacificatio, perinde ac vobis, est Nobis maxime, ut semper fuit, in votis, ex quo. nulla commendatione meritorum sed arcano Dei providentis consilio, ad hoc munus universalis hominum Patris evecti sumus. Etenim post teterrlmum bellum postque illustria in patriam facinora ab utroque catholico clero, iniuriarum oblito et patriae caritatis unice memori, in oculis omnium patrata, desiderium cotidie acrius exarserat religiosae ipsius pacis, quam lex discidii turbaverat, ita instaurandae, ut aequior Ecclesiae catholicae in Gallia, sub legis praesidio, condicio fleret

Hinc Consociationum Diocccsanarum, quae dicuntur, exorta causa est, quarum statuta, a viris earundem rerum peritis, non/ sine gubernatorum Galliae consensu. I adumbrata, ad Apostolicam Sedem per Nostrum in Gallia Nuntium delata sunt, ac postea, vobis omnibus, itemque Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinal·.· bus e Sacro Consilio Extraordinariis Ecclesiae Negotiis expediendis, sententiam haud semel rogatis, Nobismet ipsis ad examinandum proposita. ludicium quidem sane difficile atque arduum : neque enim fas Nobis erat neque animus ab ea, quam Plus X instituerat, ratione discedere. Vetabat quippe tanti decessoris Nostri memoria et recordatio; vetabat natura ratioque rerum, quibus, cum Apostollcae Sedis et ecclesiasticae Hierarchise iunbus. ipsa Dei et animarum iura petebantur. Itaque, postquam multas indiximus atque Nosmet ipsi Deo adhibuimus preces, post diuturnam coram Deo considerationem, ratam habentes iniquae de discidio le- * - improbationem, simul autem reputantes haud mediocriter immutatas esse cum communis opinionis conditiones. tum quae Apostollcae Sedi cum republics

Gallica rationes intercederent, sub exitum anni joccccxxii ediximus. Consociationum haud gravate experimentum Nos his condicionibus permissuros, si ex una parte earum statuta sic emendata essent, ut sua vi ic natura cum Ecclesiae divina constitutione eiusque lepbus saltem substantialiter, ut aiunt, congruerent; ex altera vero legitimae certaeque Nobis datae essent cautiones ad periculum, quoad fieri posset, removendum ne homines Ecclesiae infensi, aliquando reipublicae clavum tenentes, omnen vim legitimam propterea-que omnem iuris stabilitatem a Consociationibus Dioecesanis abiudicando. bona iisdem attributa essent publicaturi

Eiusmodi quidem statuta, cum de iis diu multumque utrinque disceptatum esset, in eam tandem formam redacta sunt, ut Dioecesanae Consociationes, quae inde exsisterent, longe aliae essent ab iis quas Pius X reprobaverat seu non permittendas decreverat, eo vel maxime quod et statuta a lege Pii X iudicio damnata Deque necessario neque directo penderent, et Consociationes in operis sui exsecutione neque etiam canonicis legibus conformari deberent, integro iure adeundi Apostolicam Sedem, si forte quid difficultatis evenireti ? ret/

Cautiones vero, etsi non eaedem ipsae, quas ab initio. gubernatoribus Galliae haud abnuentibus, proposueramus, verumtamen eius generis Nobis oblatae sunt iisque rationibus et declarationibus suffultae, ut eas pro communis pacis bono admittendas censuerimus, maxime cum et meliores consequi nullo pacto licere videretur et tales se illae praeberent quae ad mentem quoque Pii X legitimae certaeque, omnibus perpensis, existimari possent

Habemus enim secundam favorabilemque novis statutis non modo peritissimorum in re legali, eorundemque clarissimorum virorum, sententiam, verum etiam sententiam omnium Coetuum concordem, cx quibus constat Consilium *Status, supremus* scilicet ad Galliae leges atque unice idoneus seu competens, ut aiunt, magistratus; auae quidem sententia, quam etiam gubernatores reipublicae suam fecerunt, in id demum recidit, b eiusmodi Statutis nihil contra Gallicas leges contineri. quod idem est ac dicere, nihil Consociationibus Dioecesanis a Gallicis legibus esse metuendum.

Quae cum ita sint. Nos. pro officio Nostro Apostolxo, volentes ne quid a Nobis desideretur, quod, incotani Dei Ecclesiaeque iure atque honore, praestare possimus, cum ad legale quoddam fundamentum Ecclesiae Gallicae restituendum, tum ad pleniorem, ut sperare beet, nationis vestrae Nobis carissimae pacificationem, edicimus ac declaramus. Consociationes Dioecesanas. quae adiectis statutis regantur, saltem ad experimentum permitti posse.

Quam ceteroqui ob causam tam moderata tamque cauta loquendi ratione utamur, non est, Dilecti Filii Nostri et Venerabiles Fratres, cur multis explicemus ac declaremus. Neque enim in praesenti agitur nisi de remedio, quod maiora arceat mala, adhibendo, cum ea semper Nobis fuerit sententia — in qua quidem permanemus —. si quando id Nobis divino concessu obtigisset, ut gravissimum hoc negotium ad unum aliquem adduceremus exitum, hunc et Nobis et vobis et clero fidelibusque Galliae universis habendum unice fore, hinc, quasi quamdam praeceptionem plenae illius perfcctaeque libertatis, quam, sibi iure divino debitam ne-tt cessariamque, ut ubivis, sic apud vos. aut intercipi/ aut imminui Ecclesia, pro oflicio ct natura sua. pati non potest; illinc, veluti certam quandam in itinere mansionem, unde ad integram libertatem legitime placateque potiundam progrederemini.

Neque vero ulli liceat declarationem illam Nostram in sensum a mente Nostra alienissimum detorquere, quasi Nos damnationes a s. m. decessore Nostro Pio X Latas delere et laicis, quas vocant, legibus reconciliari voluerimus. Ea enim, quae Pius X damnavit. Nos pariter damnamus ; quotiescumque autem in ‹ laicitate », ut d:cunt, sensus inest vel propositum Deo et Religioni infestam adversumque, a Deo et a Religione alienum, f laxitatem » ipsam omnino improbamus atque improbandam esse aperte declaramus. Sed neque quis dicat ipsam per se permissionem Nostram interdictis Pii contradicere; in res enim longe alias et inter longe alia adnincta baecce lata sunt

Iam nihil est reliquum, nisi ut nonnulla, quae pluri-Eum habent momenti, et vos et clerum populumque vestrum, paterni effusione animi, doceamus. Sacerdotes cnim et fideles, qui sunt curae vestrae concrediti, monemus — quod idem ipsimet et plane scitis et fusius dicturi estis —, per novas Consociationes earumque Statuta iuridicam quidem Ecclesiae apud vos condicionem aliquanto tutiorem eoque ipso meliorem fieri, non adeo tamen, ut nobile illud ac generosum, quod ab initio laudavimus, certamen cessare debeat aut possit; neque enim bona per legem discidii adempta, iustae scilicet restitutionis nomine, recuperari licuit. Vos igitur, Dilecti Filii Nostri, Venerabiles Fratres, itemque sacerdotes Dei, operis socios consortesque vestri, apostolicis verbis collaudando hortamur, pergatis amanter pascere, ut adhuc fecistis, qui in vobis est gregem Dei.[1] Pascite verbo, pascite exemplo; pascite laboribus, pascite doloribus, quemadmodum Dominus Noster Iesus Christus talibus nos hostiis redemit, ut uberes cum gaudio fructus colligatis. Fideles autem vestros apostolids item verbis exoramus: mementote praepositorum vestro/rum qui vobis locuti sunt verbum Dei ; [3] ne 11 cessetis diligere decorem domus Dei › et iis corporea suppeditare qui vobis spiritualia seminaverunt; · sed neque cessetis eisdem obedire et subiacere, ut qui pervigilant quasi rationem pro animabus vestris reddituri, cum gaudio hoc faciant, et non gementes. ’

Quod autem. Dilecti Filii Nostri, Venerabiles Fratres, Consociationes Dioecesanas permitti tantummodo posse declaravimus, idcirco, ut candide fateamur, abstinendum censemus ne condi eas atque institui prorsus iubeamus; at cupimus fidenterque rogamus in visceribus Christi, ne gravemini, qua estis erga Nos pietate et quo ardetis disciplinae et unitatis concordiaeque studio. earundem Consociationum experimentum agere eandemque praestare Nobis magnanimitatem atque observantiam quam s. m. decessori Nostro Pio X praestitistis: propitius enim erit vobis Deus omnibus simul id facientibus et petentibus ab eo misericordiam ; * fidelis quippe est Deus, qui non patietur vos tentari supra id quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione proventum ut possitis sustinere.’

Ut autem omnia in Dei gloriam, animarum salutem optatissimaeque pacis incrementum cedant — quod a Sacratissimo Corde Iesu et Deipara Immaculata vehementer exposcimus —. vobis, Dilecti Filii Nostri, Venerabiles Fratres» clero fidelibusque uniuscuiusque vestris et Galliae universae apostolicam benedictionem peramanter impertimus. f

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die χντπ mensis Ianuarii. in festo Cathedrae Romanae S. Petri Apostoli, anno mdccccxxtv. Pontificatus Nostri secundo.—Pius Pp. x i. Λ

[1] I PETR., v. 2. [2] *Htbr.*. xm. 7. [3] *Pi.* XXV. [4] I *Cor.*, IX. 11. [5] *Hebr.*, XIII, 17. [6] II *Machab.*. XIII 12. [7] ï Cor., x, 13.

Adn. I. JANSSENS In PrM 13 (1924) 30 42; A. VAN HOVE In NrT 51 (1924) 425-435. 449-464, 534.

559

1924 IAN 18.-PIUS XI. NORMAE. AAS 16 (1924) 19-24

Statuta consociationum dioecesanarum

(Exemplum Statutorum)

Association Diocésaine de .....

STATUTS

Art. I. Entre l’Evêque N. et les autres soussignés, il est formé une Association diocésaine de .... dont le siège est à *X.* à l’Evêché.

Art. II. L’Association a pour but de subvenir aux frais et à l’entretien du culte catholique sous l’autorité de ITvêque. en communion avec le Saint-Siège, et conformément à la constitution de l’Eglisc catholique.

Le fonctionnement de l’Association sera donc réglé par les présents Statuts et en conformité avec les lois canoniques.

En cas de difficultés, le Président de l’Association aura soin d’en informer le Saint-Siège.

Art. III. Par application de l’art II ci-dessus, l’Association se propose, en particulier, les objets suivants :

Ie l’acquisition ou la location et l’administration

des édifices qu'elle jugera opportun d'avoir à sa disposition en vue de l'exercice public du culte catholique dans le diocèse;

2» l'acquisition ou la location et l'administration des immeubles destinés au logement de l'Evêque. des bureaux de l'Evéchè, ces curés et des vicaires, ainsi que des prêtres âgés ou infirmes;

3· pourvoir au traitement d'activité et, éventuellement, de retraite des ecclésiastiques occupés au ministère par nomination de l'autorité compétente, ainsi qu'aux honoraires dûs aux prédicateurs ct aux salaires des employés de l'Eglise;

4 racquisit'on ou la location et administration temporelle du Grand Séminaire, des Petits Séminaires
M et de leurs annexes-'

Art. IV. Toute immixtion dans l'organisation du service divin, dans l'administration spirituelle du diocèse, en particulier dans les nominations et déplacements des membres du clergé, ainsi que dans la direction, enseignement et administration spirituelle des Séminaires, est formellement interdite à ΓAssociation.

Art. V. L'Association se compose:

1» de l'Evêque;

2 de membres titulaires;

T' de membres honoraires.

Les membres titulaires devront être en nombre de trente au moins (y compris l'Evêque et les autres membres du Conseil) et tous résidants dans le diocèse. Les membres honoraires pourront être en nombre illimité et ils ne sont pas obligés de résider dans le diocèse.

Les membres titulaires, ont, reals, le droit d'assister et de voter aux Assemblées générales.

L'Evêque est président de droit du Conseil d'administration, dc l'Arscmblée et de l'Association tout entière.

Art. VI. La cotisation annuelle est fixée à cinq francs au minimum. Elle peut être rachetée par le versement d'un capital de 500*1rs.*

Art. VII. Nul ne peut être admis comme membre titulaire ou honoraire qu'à la condition d'avoir été présenté par l'Evêque. d'accord avec le Conseil d'admmistration, et d'obtenir dans l'Assemblée la majorité des voix des membres composant l'Assemblée générale.

En cas de mort, de démission ou d'exclusion d'un membre titulaire, il est procédé à son remplacement par la plus prochaine Assemblée générale. Au cas où le nombre des membres titulaires deviendrait inférieur à 25, il serait pourvu sans délai au remplacement de
21 tous les membres décédés, démissionnaires ou exclus./

Art. VHL Toute peine ou censure ecclésiastique portée et notifiée contre un membre de l'Association, entraîne de plein droit sa radiation.

Art. IX. Les droits et prérogatives de l'Evêque dans l'Association peuvent être exercés exceptionnellement, en son lieu et place, par un délégué choisi par lui parmi les membres de l'Association.

Pendant la vacance du siège et dans le cas où le diocèîe n'est plus gouverné par l'Evêque, ses droits et prérogatives vis-à-vis de l'Association sont exercés par celui qui le remplace dans l'administration du diocèse, réserve faite du caractère provisoire et conservatoire de sa charge.

Art. X. L'administration de l'Association est confiée à un Conseil composé de l'Evêque. Président, et de quatre membres titulaires de l'Association élus par ΓAssemblé générale, la première fois sur une liste de huit membres présentés par l'Evêque dans la suite sur la présentation dc l'Evêque, d'accord avec le Conseil lui-même. Ces quatre membres, dont un doit être pris parmi les Vicaires généraux et un parmi les chanoines, assistent l'Evêque dans sa gestion de la manière prévue par les régies canoniques. Les membres du Conseil d'administration sont élus pour six ans; le Conseil est renouvelé par moitié tous les trois ans. Les conseillers sortants sont Indéfiniment rééligibles.

En cas de démission, de décès ou d'exclusion d'un de scs membres, l'Evêque, d'accord avec le Conseil d'administration, désigne un remplaçant provisoire jusqu'à la prochaine réunion de VAsscmblée générale. Le membre du Conseil d'administration, élu par l'Ascmblée générale, en remplacement d'un membre démissionnaire, décédé ou exclu, reste en fonction jusqu'au moment où les pouvoirs du membre remplacé auraient normalement expiré.

Le Conseil choisit dans son sein un secrétaire cl un trésorier.

Le refus de l'une dc ces fonctions entraîne de droit sa démission de membre du Conscit/ a

Art. XI. Le Conseil d'administration, sur la convocation de son Président, se réunit régulièrement une fols chaque mots. Il ne peut prendre les décisions prévues par les présents Statuts, que si deux membres au moins sont présents, le Président non compris.

Les décisions sont prises à la majorité des membre» présents.

En cas de partage, la voix du Président est prépondérante.

Il est tenu procès-verbal des séances.

Art. XII. Les membres titulaires de l'Association sont réunis en Assemblée générale ordinaire une fois par an, sur la convocation du Président. La convocation doit être faite huit jours francs avant la réunion: elle contient l'ordre du jour proposé à ΓAssemblée.

Les membres titulaires peuvent être réunis en Assemblée générale extraordinaire sur la convocation du Président, dans les conditions prévues à l'alinéa précédent

Art. XIII. L'Assemblée ne peut prendre valablement les décisions prévues par les présents Statuts, que si la moitié plus un de ses membres sont présents. Si cette proportion n'est pas atteinte, l'Assemblée est convoquée de nouveau, mais à dix jours au moins d'intervalle et cette fois, elle peut validement délibérer quel que soit le nombre des membres présents.

Les décisions sont prises à la majorité des membres présents. En cas de partage, la voix du Président est prépondérante.

II est tenu procès-verbal des séances.

Le secrétaire du Conseil d'administration est secrétaire de l'Assembléée générale.

Art. XIV. Le vote par procuration ou par correspondance n'est adm's ni au Conseil d'administration, ni aux Assemblées générales.

Art. XV. Les fonctions de l'Association sont gratuites.' J

Art. XVL Indépendamment des attributions financières, fixées par l'art XX ci-après, l'Assemblée générale donne les avis qui lui sont demandés par l'Evêque.

Art. XVII. Les ressources de l'Association sont:

1· les cotisations dc scs membres:

2° les produits des troncs, ainsi que des quêtes et collectes autorisées par l'Evêque pour les besoins de l'Association;

3'» le revenu des fondations pour cérémonies et services religieux;

4° dans les églises dont l'Association a la propriété, l'administration ou la jouissance, les rétributions pour la location des sièges, ainsi que celles, même prévues par dispositions testamentaires, pour les cérémonies et services religieux, pour la fourniture des objets nécessaires aux funérailles et à la décoration de l'église;

5· le revenu de ses biens meubles et immeubles.

Art. XVIII. Les ressources de l'Association sont employées par l'Evêque aux objets spécifiés dans les présents Statuts.

Art. XIX. Les ressources disponibles pourront servir à constituer un fonds de réserve dans les limites régulières pour les besoins généraux du culte, et un fonds de réserve illimité qui devra être employé exclusivement, y compris les intérêts, à l'achat, la construction, la décoration ou la réparation d'immeubles ou meubles destinés aux besoins dc l'Association, visés à l'art II et III ci-dessus.

Art. XX. Après la clôture de l'exercice, le trésorier établit les comptes de l'exercice clos.

Ces comptes sont présentés par écrit au Conseil d'administration. Ils sont examinés par trois commissaires aux comptes que/ le Conseil choisît en dehors de son sein et qu'il peut choisir en dehors de l'Association. Ces commissaires sont chargés d'adresser au Conseil un rapport écrit sur la régularité des comptes et sur la situation financière de l'Association.

Le Conseil d'Administration, après avoir pris communication du rapport des trois commissaires et les avoir entendus, s'il le juge à propos, statue sur les comptes, et charge un de ses membres de présenter le rapport définitif à l'Asemblée générale.

Ces opérations diverses doivent être terminées de manière que les comptes puissent être présentés à l'Assemblée générale dans sa réunion ordinaire.

Art. XXI L'Association ne peut introduire, aux présents Statuts, aucune modification qui soit contraire à h constitution de l'Eglise catholique. Les autres modifications devront être présentées à l'Assemblée générale par l'Evêque, d'accord avec le Conseil d'administration.

Art. XXII. L'Association est formée pour une durée indéterminée.

Art. XXIII. En cas de dissolution, l'actif de l'Association sera attribué à une association constituée par l'Evêque ou par celui qui le remplace, conformément aux présents Statuts. Dans l'intervalle, qui, en tout cas, ce devra pas dépasser deux mois, l'Evêque ou son remplaçant canonique assurera la gestion des biens de l'Asioc ai.on.

560

1324 IAN 25.-SC SACK., RESOL. AAS 27 (1935) 14

NAMURCEN. ET ALIARUM

DE ADMINISTRATIONS CONFIRMATIONIS A SACERDOTIBUS CHARACTERE EPISCOPALI CARENTIBUS

An praxis deputandi sacerdotes episcopali charactere carentes ad Sacramentum Confirmationis administrandum. etiam in posterum servanda sit intra limites hactenus praefinitos, vel potius, instantibus gravibus et urgentibus causis, extendenda sit ad alias regiones etiam in Europa in casibus particularibus.

Responsio: « *Affirmative* ad I partem, *negative* ad II et ad mentem ». *Mens* vero EE. PP. fuit « quod nihil eset immutandum in disciplina Ecclesiae, quam hactenus servavit et vetuit immutari H. S. C\ factis tantummodo nonnullis exceptionibus pro aliquibus regionibus in America Meridionali, ubi servari non potest ius commune ob extraordinaria rerum et personarum adiuncta. Equidem simplex sacerdos est minister extraordinarius Sacramenti Confirmationis per deputationem Sedis Apostolicae Quodsi ex aliis regionibus exhibeantur huiusmodi petitiones, S. Congregatio suadeat Episcopis oratoribus ut recurrant ad S. Sedem pro obtinendo Episcopo Auxiliari seu Coadiutore. vel opem petant, pro huiusmodi Sacramento administrando, ab Episcopis finitimarum dioecesium ». Quod quidem rejponsum a Ssfho in Audientia diei 26 Ian. 1924 fuit confirmatum.

561

in IAN 26.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. ₱ART.

Facultas promovendi ad ordines
A1CXN0S societatis dc communi viventis sine votis.
TITULO « MENSAE communis »

Prices - *Beatissime Pater,* Superior Generalis Congregationis a Pretioso Sanguine D. N. J. C. a Sanctitate Vestra humillime implorat prorogationem Rescripti diei 23 Februarii 1917, quo sibi facta est facultas ut alumni Uegationis ad sacros Ordines promoveri possent titulo mensae communis cum potestate subdelegandi Provinciale m Americae. Et Deus. etc.

Rtscr. - Vigore specialium facultatum a Ssrfio Do-πώ» Nostro concessarum. Sacra Congregatio negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis. ;rorogationem enunciati indulti ad aliud septennium Revino p. Superiori Generali oratori benigne impertita «t, servata in reliquis illius et forma et tenore. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae. 26 Januarii 1924.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. *Secr.*

• Pro». N. 651/17 ex Archivo Gen. CPPS. Iodulfum rwonhn fuir di· 12 Ian 1931 «ad aliud Kptennium» (SC Rol. Pro?. N. 8159/30) c» di· 25 Mar 1933 «ad aliud qufnqutnnlusi» (SC Rai. Proî. N. 2399/38).

562

1924 IAN 28.-SC CONCILII, LIT. CIRC. PART.·

Circa modum docendi categusmum in scholis publicis

I. Poichè è stabilito che l'insegnamento dei Catechismo venga di preferenza affidato alia classe magistrale, si pregano vivamente i Rev.mi Ordinari, da una parte di esplicare tutto il loro zelo per assicurare che l'insegnamento religioso sia impartito con la dovuta idoneità. e dall'altra di usare un benevolo, paterno contegno per interessare II corpo magistrale a prestare volenteroso il suo prezioso aiuto nell'arduo compito delTistruzione religiosa della gioventù. Tanto più che gl'insegnanti al perfezionamento della loro cultura religiosa saranno mossi anche dalle disposizioni dei nuovi regolamenti. i quali, dando la più grande importanza all'insegnamento della Religione, stabiliscono che coloro i quali in esso si dlstingueranno, avranno più facilmente la qualifica di « Esperto » e poi la iscrizione nel Ruolo d'onore.

II. *Scelta dei maestri, a)* Ai Revjni Ordinari e ai loro Delegati verra presentato dall'Autorità scolastica l'elenco del maestri che sono disposti ad accettare l'insegnamento della Religione. Essi procederanno d'accordo col Direttore didattico nell'esaminarlo, ed in via riservata e nel modo più prudente potranno venire a quelle esclusioni che si rendessero necessarie. Sono senz'altro eseluse le persone appartenenti ad altre religioni. quelle notoriamente antireligiose. quelle di vita irregolare, i bestemmiatori, gli ex-preti, ecc.

b) Qualora dall'clenco non si potessero trarre insegnanti sufficienti, si ricorrerà a persone estranee alla scuola. La scelta e l'approvazione anche di queste persone sarà fatta secondo il metodo sopra indicato alla Jettera a).

c) L'approvazione dell'iconeità va rinnovata ogni anno e quindi la procedure per la scelta avrà luogo al principio di ciascun anno scolastico nella forma indicata alla lettera a).

III. *Prcparazione dei maestri, a)* Dalle risposte già pervenute alla lettera di questa S. Congregazione in data 14 dicembre 1923, si è rilevato con viva soddisfazione che, molto opportunamente, in quasi tutte le Dioeesi si sono istituiti corsi di culture rehgiosa per gl'insegnanti.

Quantunque tali corsi non abbiano che un carattere facoltativo, i Revjni Ordinari porranno ŏgD cura per richiamare ad essi il maggior numero possibile d'insegnanti, facendo rilevare che la frequenza alla scuola di Religione e gli eventual! diplomi conseguiti, avranno certamente valore per l'Autorità ecclesiastica ncll'approvazione dei maestri per l'anno scolastico successivo.

b) L'Autorità scolastica, da parte sua. istituirà per la Religione, corne per le nuove materie, corsi normali o corsi accelerati d'integrazione, i quali avranno un carattere di obbligatorietà. almcno di ordine morale.

E' stabilito che all'Autorità ecclesiastica siano richiesti, per questi corsi integrativi, i nomi degl'insegnanti delle materie religiose. I Reverendissimi Ordinari potranno cosl. d'accordo coi Regi Proweditori. scegliere le persone più adatte al delicato ed importante ufficio.

A questi corsi non seguirà un vero c proprio esame; ma la relazione delTinsegnante sulla freauenza e sui profitto dei partecipanti, sarà per l'Autorita ecclesiastica un elemento di giudizio per dichiararne l'idoneità.

c) Dove tali corsi non fossero possibili si cerchcrà di supplire con apposite, adatte pubblicazioni. o mediante speciali rubriche nei giornali scolastici più diffusi. Naturalmente tutta questa attività deve esserc mantenula entro le direttive delle due Autorità.

La stessa Autorità ecclesiastica procederà d'accordo con i Proweditori nella istituzione di piccole biblioteche circolanti per la formazione religiosa degl'insegnan-

ti. bfblioteche che TAutoritâ ecclesiastica costituirà ovunque sia possibile.

IV. /rperioni, L'Autoritâ scolastica esige che siano riservate ai propri organi ispettivi. Essa avrà certo cura di scegUerc gli elementi piu adatti e più meritevoli di fiducia da parte delTAutorità ecclesiastica, e non è escluso anzi il caso che. in un prossimo awenire, degli ispettori onorari di fiducia dell'AJtorità ecclesiastica abbiano il compito di riferire sull'andamento deU'istruzioae religiosa nelle varie zone.

Questa S. Congregazione nuire fiducia che, mercè lo zelo illuminato e prodente dei Revjni Ordinari. l'attuazione dellInsegnamento religioso nelle scuole procederà nel miglior modo possibile per fl maggior bene dclla fanriollezza cristiana, della Religione, dclla società.

» ΟτώΜτιlι lUJise: NE 36 (1924) 134-136

1924 FEB 1.-SC BEL., RESP. AAS 16 (1924) 95-96

Dubium; de superioribus doy.orum filialium

Cum in aliquibus Ordinibus aut Congregationibus Religiosis extent Domus *stricte filiales,* quae videlicet non constituunt propriam Communitatem nec bona propria possident, sed sunt quasi membra Domus maioris, a qua omnimode dependent et reguntur a Superiore delegato ad nutum Superioris, qui totam gubernat Communitatem et residet in Domo maiore, propositum fuit dubium: ‹ An Superiores Domorum stricte *filialiumi* ‹ de quibus agitur, qui sunt simplices delegati *ad* nu« tum Superioris Domus matricis, veniant sub nomine • Superioris localis ad sensum Codicis iuris canonici ».

Sacra Congregatio de Religiosis, exquisito voto plurium Rcvmorum Consultorum, rem definiendam Emis Patribus proposuit, qui. in plenario Coetu habito ad Vaticanum die 30 novembris 1923. re mature perpensa, respondendum censucrunt: Nepatice; ct *ad mentem.*

Ment autem est ut in revisione Constitutionum singulorum Ordinum aut Congregationum ad Codicem conformatarum, apposite provideatur per applicationem eorum canonum qui circa relationes inter subditos et praepositos pressius versantur, prout in singulis casibus
95 opportunum judicabitur./

Facta autem de praedictis relatione Ssmo Domino Nostro Pio divina Providentia Pp. XI. in audientia habita ab infrascripto P. Secretario, die 5 decembris eiusdem anni. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum in omnibus approbare et confirmare dignata est, et publici iuris fieri mandavit.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die prima februarii 1924.—C. Card. Laurenti. *Praef.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B., *Secr.*

Mn. L CREU5EN In NrT 51 (1924) 299-301: Ph MAROTO fe» CpR 5 (1924) 122-134; REGATILLO n. 243; !P 4 (1924) 33 I4C 36 (1524) 66-67. PrM 13 (1924) 53 57; 17 (1923) C3'-G9'.

564

im FEB 1.-SC RITUUM, RESP. AAS 16 (1924) 102

SOCIETATIS IESU SEU DUBIA

CIP-CA LXPOSITIONEM CINERUM ET CIRCA CANDELAS WHIBENDAS IN FESTO S. BLASII

R. P Procurator generalis Societatis lesu sequentia dubia pro opportuna declaratione S. Rituum Congregationi humillime subiecit. nimirum:

I. Quaestioni propositae ab Archiepiscopo Aquensi: « Num permitti possit consuetudo vigens in illa archi‹ dioecesi imponendi fidelibus, prima dominica Quadra‹ gesimae. cineres praecedenti Feria iv Cinerum bene« dictos ». Sacra Rituum Congregatio respondendum censuit *ad mentem.,* die 30 iunii 1922. Et *ment est:* ‹ Affirmative in casu: dummodo Fena iv Cinerum ri« tus benedictionis et impositioni» cinerum expletus « fuerit, iuxta Mimle Romanum » ILE 4351.

Quaeritur: « Num eadem permissio valeat etiam pro « Oratoriis Piarum Unionum seu Congregationum, vel c sacellis ruralibus, aliisque ubi peragantur exercitia ‹ pro opificibus, ut iidem omnes facilius cineres red« piant et non careant hoc tam perutili sacramental!? ».

II. In decreto S. R. C., n. 31D6, *Vcrctllen.,* 20 martii anni 1869. legitur pro benedictione gutturis in Festo S. Blasii Ep. et Mart, adhiberi candelas ln festo Purificationis B. M. V. benedictas et formulam: « Per Inlerc cessionem B. Blasii liberet te Deus a malo guttura ‹ Arnen ». Quum vero alia formula, tum pro benedictione candelarum in Festo S. Blasii Episcopi et Martyris, tum pro earum appositione sub mento gutturi euhuvis benedicendorum, prostet in Rituali *Romano* (edit, typ.), quaeritur: ‹ An responsum S. R. C. in una Ver« cellen, valeat adhuc, tum pro archidioeccsl Vercellen« si, tum pro aliis dioecesibus ».

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, re mature perpensa, respondendum censuit:

« Ad I. Affirmative, iuxta prudens Ordinarii iudic cium in singulis casibus, servato tenore decreti diei « 30 iunii 1922.

‹ Ad II. Adhibeatur ubique oratio et formula *Ritua*« lis Romani ».

Atque ita rescripsit ac declaravit Die † februarii 1924.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, *S.R.C. Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Adn. D. P. ta EL1P 51 (1937) 20-23: I. PAUWEL5 in M4 13 (1924) 72-74; EL 38 (1924) 70.

565

1924 FEB 1.-SC RITUUM, RESP. AAS 16 (1924) Itt

DUBIUM

Circa applicationem religiosos exemptos CUIUSDAM DECRETI SC RITUUM

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, per Decretum Sacrae Rituum Congregationis diei 25 octobris 1922 [AAS 14 (1922) 597]. Festum S. Eusebii Ep. et Mart, quod Kalendario Universali affixum est sub die 16 decembris, semiduplex, in cunctis Italiae huiusque Insularum ecclesiis sub ritu duplici minori in posterum celebrari mandavit

Nunc quaeritur: « Utrum in illo Decreto includantur etiam eccles-ae « Religiosorum exemptae? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis rescribendum censuit: « Affirmative ».

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die † februarii 1924.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. ct S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Adn. P. R in EL 38 (1924) 20-21: EL 38 (1924) 71.

566

1924 FEB 2.-SC STUD., DECR. AAS 17 (1925) 547-551

DE RELATIONE SUPER STATU SEMINARIORUM SINGULIS TRIENNIIS TRANSMITTENDA

Quo uberiore cum fructu Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus munere suo gravissimo perfungi valeat, omnino necesse est ut dc Seminariorum statu ac conditione saepe et accurate certior fiat

Itaque, de mandato SsriU D. N. Pii PP. XI. Sacra eadem Congregatio quae sequuntur decernit:

1. Omnes locorum Ordinarii tenentur, singulis trienniis, relationem Sacrae huic Congregationi facere super Seminarii statu, secundum formulam praesenti decreto adiectam.

2. Ordinarius qui Seminario praesit Interdioecesano ve) Regionali, de eo etiam, iuxta quaestiones in formula positas, referat

1 Triennia sunt fixa et computantur a die ‡ ianuarii huius anni 1924. In hoc primo triennii anno relationem exhibere debent Ordinarii Italiae./ Galliae, Hispanue insularumque adjacentium ; in altero, ceteri Europae Ordinarii ; in tertio Ordinarii Americae universi.

ns

Et ita per vices continuas singulis quae sequentur trienniis.

4. Relatio lingua latina conscribenda est, et ab ipso Ordinario subsignanda, adiectis die. mense et anno quibus data fuerit

5 In relatione danda, responderi debet accurate et plene ad singulas quaestiones quae in formula ponuntur.

6. Si, durante triennio quod relationem sequetur, textus quidam praelectionum cursus Philosophiae. Theohgae, S. Scripturae, Iuris Canonici, mutetur, id statim id Sacram hanc Congregationem referatur.

7. Praesenti decreto nihil derogatur de lege relationis super Seminario S. Congregationi Consistorial! exhibendae, quum ad eamdem Sacram Congregationem de statu dioecesis, ad normam can. 340, debet referri.

Datum Romae e Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et studiorum Universitatibus, die 2 februarii 1924 —C. Card. Bisleti, *Praef.* lacobus Sinibaldi. Ep. tit Tiberien.. *Secr.*

Formula servanda in relatione de statu seminarii

Art I. - *Dc Seminarii constitutione* et *aedibus*

1. Utrum dioecesi proprium sit Seminarium: (can. 1354 f 1) quando et quo documento constitutum, an distinctum in maius et minus (can. 1354 5 2). an saltem debitae cautelae adhibeantur ut aetate minores et maiores seorsim instituantur, cum disciplina uniuscuiusque aetatis propria.

Si dioecesis Seminario careat, an servetur can. 1354 i 3.

2. Quae sit Seminarii fabrica, quot alumnos possit capere: an disciplinae et valetudinis tuendae legibus respondeat

3. Utrum adsit rusticationis domus, et ibi alumni saltem maxima ex parte temporis maiores agant ferias.

Art. II. - Dc reditibus, *expensis et oneribus*

4. Quinam sint Seminarii annui reditus, sive certi nve incerti, et quaenam expensae.

i Si Seminarii reditus deficiant, an can. 1355. 1356,
50 serventur./

6. An rite satisfiat oneribus Missarum aliisque obligationibus piis vel alterius generis.

7. An Seminarium aere alieno gravetur, quanto, quaram ex causa, an affulgeat spes debitis satisfaciendi.

Art. III. - *De personis*

8. Quinam sit Rector, quales eius dotes et aetas (can. (42 i 1 n. 2, § 2; 1360).

9. Quot alii Rectorem in regimine adiuvent. Utrum adsint Praefecti contuberniorum, ex ordine sacerdotum vel cx ipsis alumnis assumpti, et hi aequis polleant virtutibus ct munere suo naviter perfungantur,

10. Utrum sit Magister Pietatis, seu Director Spiritualis, debita prudentia, doctrina, pietate ornatus, qui in Seminario degat, nulloque alio officio implicetur •can. G42 1 1 η. 2, 5 2; 1358; 1360). - An praeter ipsum adsint alii confessarii, sive ordinarii sive extraordinarii et praecepta can. 1361 § 1-2, custodiantur.

11. Utrum circa Magistrorum electionem, pietatem, eorum doctrinaeque integritatem, idoneitatem, diligentam, numerum, serventur quae a can. 1360 5 Γ, 1366 § 1; «2 I 1 n. 2. 5 2; 1366 § 2; 1406 δ 1 n. 7. 1366 5 3. praecepta sunt.

12. An S. Scripturae Magister peculiarem, eamque rectam, in Sacrae Scripturae scientia institutionem nacU3 ct, ct solida, tum philosophica tum theologica, doctnna emineat.

13. Quinam sit Praefectus Studiorum.

14. Quinam Oeconomus, et utrum dependentor ab Epicopo et Rectore patrimonium Seminarii diligenter adminutret (can. 642 5 1 n. 2. $ 2; 1358. 1360,).

15. An serventur regulae can. 1359 circa Deputatos.

16. Si Seminarium a Congregatione aliqua religiosa regatur, indicetur quaenam sit haec Congregatio, quando, quibusnam condicionibus, et an de S. Sedis venia curam pii Instituti susceperit, et an praefatis condicionibus satisfaciat.

17. Quot sint in praesens Seminarii alumni internL an eorum numerus par sit dioecesis necessitatibus, an can. 1363 servetur in alumnorum admissione in Seminarium.

18. An et quot sint alumni externi, qua de causa, et an fieri possit ut ipsi quamprimum in Seminarium ingrediantur; interim quaenam de ipsis sit cura./

19. An et quot extra dioccesim alumni instituantur, ubi et qua de causa; et vicissim. an clerici alterius dioecesis in Seminarium dioecesanum recepti sint, quot, quarum dioecesium, ct quibusnam de causis.

20. Quot sint famuli, qua cura seligantur et quomodo caveatur ut in pietate et ordine serventur et officiis suis satisfaciant - Quod si Religiosae Sorores suam Seminario operam navent indicetur earum Congregatio et agendi ratio et an Seminarii partem incolant omnino separatam.

Art. IV. - De *pietate et disciplina*

21. Quomodo pietas in Seminario excolatur, an Communio frequens et quotidiana promoveatur; an praescripta serventur can. 1367.

22. Utrum sint statuta Seminario propria (can. 1357 5 3) et adamussim serventur, (can. 1369 5 1).

23. Quomodo se gerant alumni erga Superiores, erga seipsos, erga socios, an erudiantur de legibus urbanitatis et praeceptis hygienicis (can. 1369 § 2).

24. Numquid aliquando perturbationes aut scandala praeterito tempore in Seminario obvenerint, et an forte (quod Deus avertat) adhuc habeantur, et quaenam reputetur horum malorum causa.

25. Utrum quoad alumnorum correctionem et expulsionem serventur quae can. 1371 praecepta sunt

26. An alumni prohibeantur a lectione librorum et diariorum, quae, quamvis in se non noxia, eos tamen a studiis distrahere possunt.

27. Si alumni ad suos tempore vacationum revertantur, quaenam de hac re normae praescriptae sint in dioecesi.

28. Utrum Seminarii alumni prohibeantur a laicis Universitatibus celebrandis (Decr. S. C. Consist, 30 aprilis 1918) (LE 87].

29. Si Sacrorum alumni servitium militare obire coguntur, quae cautelae adhibeantur ut dum militant honestam vitam agant - An Seminarii alumni a militiae stipendiis dimissi, nonnisi post debitam et maturam probationem promoveantur ad sacros Ordines.

Art. V. - De studiis

30. Quot annis, qua methodo, quorum auctorum textibus humaniora studia perficiantur. An praeter linguas latinam, graecam et propriae nationis etiam aliae disciplinae tradantur et quatuim. an curae sit ut tyrones apprime addiscant linguam latinam. iuxta can. 1364 § 2. et epistolam Ssmi D. N. Pii PP. XI ad Emum Card. Bisleti diei 1 augusti 1922 (LE 4431. Quinam alumnorum profectus./

31. Utrum cursus philosophicus ad can. 1365 5 1 conficiatur. Quinam libri in eo praelegantur. Quo idiomate et qua methodo Philosophia scholastica tradatur «can. 1366 5 2, et epist. praefata S. P. Pii XI). Quinam alumnorum profectus.

32. Utrum cursus quoque theologicus» iuxta can. 1365 S5 2. 3; 1366 5 2. et epistolam Pii XI perficiatur. Quo idiomate. quibus praelectionum textibus Theologia Dogmatica. Moralis. Sacra Scriptura. Ius Canonicum et ceterae disciplinae tradantur. Quinam alumnorum profectus.

33. Praesertim si Seminarium gaudeat facultate conferendi gradus aeademicos m sacra Theologia, an Summa S. Thomae, una cum aliquo probato textu, qui ordinem logicum quaestionum indicet et partem positivam contineat, habeatur prae manibus in schola sacrae Theologiae (Decr. huius S. Congregationis» 7 martii 19161 (AAS 8 (1916) 156-157].

34. Utrum et quo modo fiant examina finalia.

35. Quod si Seminarium carcat facultate conferendi gradus academlcos, an provisum sit ut maioris spei cie-

rid in aliqua pontificia Universitate instituantur ut gradus obtineant aeademicos (can. 1380).

36. An adsint aulae cum apparatu necessario ad studium historiae naturalis et cum instrumentis opportunis ad studium physices.

37. An adsit bibliotheca, et utrum libris instructa sufficientibus, tam pro alumnis quam pro magistris.

Art VI. - *De Sacris Ordinationibus*

33. Utrum serventur quae hac de re Codex praecipit (can. 975, 976. 977. 978, 1001, 1006 f 2 et 3. 1009).

Art \TL - De *nonnuUis peculiaribus* Ordinarii *Officiis*

39. Utrum Ordinarius saepe per annum Seminarium invisat iuxta can. 1357 f 2. et sedulo vigilet ut Rector, aliique Seminarii Moderatores ac Magistri munere suo rite fungantur (can. 1369 j 3).

40. An urgeat observantiam can. 1353.

4L Utrum « Opus Vocationum ecclesiasticarum » instituerit vel curet ut quam primum instituatur (epistola Ssmi D. N. Pii PP. XI ad Emum Card. Bisleti) [LE 4431.

Ada. FrM 13 (1924) 191.

567

1924 FEB 6.-SC REL., INSTR. AAS 16 (1924) 96-101

INSTRUCTIO

De clausura monialium totorum solemnium

Nuper edito ab hac Sacra Congregatione decreto " circa montai» in Gallia et in Belgio ". sub die 23 iunii 1923 [LE 525L quamplura monasteria ex 11115 regionibus alacriter egerunt de obtinenda facultate qua moniales eorumdem ad vou tolemnla profitenda admitterentur; et enixe postularunt, ut de Clausurae *Pa*palis lege, quae talem concessionem consequitor, rite ab hac Sacra Congregatione instruerentur,

Contderans vero eadem Sacra Congregatio, le'em clausurae in Codicem tum canonici receptam ex veteri iure esse depromptam, camque a & Pit V tempore servatam, quamplurimis Sacrarum Congregationum responsis communitam et Doctorum elucubratioribus illustratam fuisse, opportunum ludicavtt ut Instructio prctnulgar-tur. quae veluti norma pro universis monialium monastcnis, in quibus vota solemnia emittuntur, esse queat

Re igitur mature perpensa. Sacra Congregatio, ea quae sequuntur, circa legem Clausurae Papalis. servanda decrevit:

L ℵMoniale vi suae professionis et legis ecclesiasticae, contrahunt obligationem:

e» semper manendi intra septa sui cuiusque monasterii, ita ut. sine speciali Sanctae Sedis induito, inde exire non liceat, salvis casibus de quibus infra (can. C0Ii;

b) nec admittendi intra eadem septa quamcumque personam cuiusvis generis, conditionis, sexus, aetatis, sine licentia Sanctae Sedis, nisi persona sit a iure excepta, ut
97 intra (can. OOi/

Haec est Clausurae Papalls lex et obligatio, eaque afficit etiam monasteria in quibus moniahum numerus quantumcumqtae Imminutus sit

II. Monasterium ergo, una cum ädlacentibu hortis et vindants (can. MГ7) Z). ita circumscplum esse debet, ut quoad heri potest, nullus sit in ea vel ab lis prospectus externarum personarum (can. C02).

1· Si quae fenestrae resplclant publicam plateam vel domes vicinas, vel communicationem cum extraneis permittant Ita vitris opacis vel valvulis (foriculis) munin debent ut prospectu» hinc ii.de impediatur.

2‘ Si chorus crates habet per quas moniales altare videant rta crates dispositae cwe debent ut fideles, e loco Ipsis reservato, ℵa moniales videre nequeant

3· Sedes confesr.onali» Ita disposita sit oportet ut confetsar.us extra clausuram, poenitentes vero intra reperiantur.

4 Locus In quo moniales ucrsm Communionem recipiunt. ita. Uve porta sive «pano, occlusus esse debet, ut ℵmoniale a fidelibus videri nequeant

5 Apud lanuam monasterii in sacrario et ubicumque necessarium videatur, rota muro inseratur, per quam res neCsMtriM transmitti possint Nihil obstat, quominus hac in rota parvum foramen «t. per quod videri posait quaenam rvs rotae immittantur

6· Intra limites Clausurae Papalls non comprehenditur publicum templum cum continenti sacrario, ad quae propterva. «ne Sanctae Seda induito, moniales accedere nequeunt

III Duobus modis lex clausurae violari potest: aut per Indebitum egressum monialium e septis monasterii, quocumque praetextu, etiam ad breve tempus, factum (caa. 601), aut per Indebitum *ingressum cuiuscumqua alius per. sonae* sine licentia Sanctae Sedis.

1· *Egressus e* monasterio sine licentia Sanctae Sedis monialibus. post professionem, licet solummodo in casu imminentis periculi mortis vel alius gravissimi mali. Hcc periculum. si tempus suppetat, ab Ordinario loci scripto recognosci debet (can. 601).

αι Talla pericula erunt: incendium, inundatio, πώυ fabricae, terrores belli, invasio militum et cetera hujusmodi. Eadem provenire possunt etiam cx parte cuiusdua nwnialis. exempli gratia, dementia periculosa affectae am morbo epidemico laborantis, quo in casu huiusmodi moaialis e clausura recedere debet, ut incolumitati ℵeligio· communitatis consulatur. Si tamen tempus permittat. Ordinarius loci, a monialibus rogatus, periculum ct causam sufficientem egrediendi e clausura scripto recognoscere debet

b) Sine licentia Sanctae Sedis ergo non potest mordala ab uno monasterio ad aliud, etiam eiusdem Ordinis, nec ad breve tempus, transferri, nec exire causa novae fundatione faciendae: nec ut exerceat munus abba/tlssae seu anlutitac aut magistrae novltiarum: nec ad curandam valetudinem: nec ad Invigilandum aedificationi novi monasterii Quae tamen licentiae a Sacra Congregatione, iustis de causis et debitis praescriptis conditionibus, concedi solent

c) Sl supra tectum monasterii sit ambulacrum, ad iL'ud accedere moniales poterunt, dummodo cratibus undequaque rite protegatur.

d) Cum saepissime necessitas adsit, ut moniales, propter decorem domus Dei, per seipsas in ecclesia exteriore ea faciant, quae requiruntur ut semper debita munditie et nitore resplendeat, et praecipue in festis maioribus convenienti ornatu decoretur. Sancta Sedes, pro monasteriis td petentibus, antistitae facultatem concedit desifnandi religiosas. quotquot videantur necessariae, quae, tempore qua nemo est in ecclesia et haec omnino clausa manet. Ln eam descendere possint, ut ea omnia agant quae ad cultum ecclesiae eiusque munditiem pertinent.

ei Quamvis adspirantes ad habitum religiosum, dum postulatum peragunt, lege clausurae teneantur (can. 5W f 31. tamen libere ct absque licentia Sanctae Sedis e monasterio egredi possunt quando ad saeculum sponte eas redire aut a superioribus dimitti contingat: et Idem de novitiis dicendum, aut de professis votorum temporariorum, quando vota expiraverint. vel legitime dimissae fuerint

2· *Ingressus* in monasterium sine venia Sanctae Sedix vi can. €00. sequentibus personis licet:

α· Ordinario loci aut superiori regulari monasterium vilitantibus. vel aliis visitatoribus ab ipsis delegatis, ILoet clausuram ingredi dumtaxat inspectionis causa, cautoque ut unus saltem clericus vel religiosus vir maturae aetatis eos comitetur (can. €00. 1·).

bl Pro sola igitur visitatione locali peragenda visitatori clausuram ingredi licet. Visitatio personalis extra clausuram ad crates fleri debet. Nec Ordinario aut superiori regulari aut visitatori extra actum visitationis ratione officii clausuram ingredi fas est.

C) Causa explorationis, quae ante vestltlonem et utrimque professionem ab Ordinario loci vel eius delegato fier, debet, nec non pro electione antistitae. Ordinarius loci aut cius delegatus clausuram ingredi non debet (can. 5C6 | 2. 552 i 2).

d) Si vestitioni vel professioni monialium Episcopus vel alius sacerdos praesit, neque ipsis clausuram ingredi, neque postulanti aut professurae ex ea egredi licet.

c) Visitator ingressurus clausuram inspectionis causa ab uno saltem clerico vel religioso, etiam converso, maturae aetatis, comitari debet, qui toto tempore, quo in monasterio moratur, ab eo non discedat./ 9i

f) Confessarius. vel qui eius vices gerit, potest, cum debitis cautelis, ingredi clausuram ad ministranda Sacramenta infirmis aut ad adsistendum morientlbus (can. 600. 2'I Haec facultas respicit confescarium ordinarium monasterü. vel qui eius vices gerit, quibus ex can. 514 § 2 competit administratio Sacramentorum et adsistentia morientlbus u monasteriis monialium: in horum defectu alius etiam sacerdos clausuram ingredi potest

Ad excipiendas confessiones aegrotantium ingredi clausuram potest, quoties requiratur, non solum confetsanus ordinarius, sed etiam extraordinarius vel adiunctus aut confessarius quilibet a graviter aegrotante accersitus. de quo In can. 523 fit sermo.

h) Debitae cautelae adhibendae *pro Communione* administranda ln decreto Sacrae Congregationis de Religiose diei 1– septembrts 1912 exhibentur: " Oportet ul quatuce ~ religiosae maturae aetatis, si fieri possit, ab ingressu Ui – clausuram usque ad egressum sacerdotem comitentur, qui " tacram pyxldem. aliquas consecratas Particulas continen" tem. deferre, sacram Communionem administrare, reverti " ad ecclesiam, eamdemque sacram pyxldem reponere de" bet, servatis rubricis a Rituali *Romano* pro Communione " infirmorum statutis w [AAS 4 (1912) 625 - 626]

D Pro Confessione excipienda sequentes cautelae praescribuntur: duae moniales confessorium ad cellam infirmae comitentur iblque ante ostium cellae apertum expccter.L dum Confessionem audit, ut redeuntem ad monastery lanuam iterum comitari posxint.

k) Quandocumque sacerdotem ad supradicta ministeria

obeunda clausuram ingredi contingat, finito ipso ministerio »taUm e monasterio egredi debet.

L Si verbum Dei monlalibus ad crates commode praedicin oon potest. Sanctae Sedis licentia exquirenda est. quae, s graves adsint rationes, eam denegare non solet, ut prae dxatores clausuram ingredi ct in choro sive in capitulo prxdxare valeant, servatis tamen animadversionibus et aulelis pro ingressu confessarii supra descriptis.

ʌ) Possunt clausuram ingredi qui supremum actu tenent populorum principatum eorumque uxores cum comitatu; item Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales (can. 600. ₰

·) Antistitae est. adhibitis debitis cautelis, ingressum permittere medicis, chirurgicis, alllsque quorum opera est necessaria. impetrata prius saltem habituali adprobatlonc •b Ordinario loci; si vero necessitas urgeat, nec tempus luppetat adprobationcm petendi, haec iurc supponitur (can. ew. «·›.

0» Antistita ergo, facultate hac ipsa lege a Sancta Sede Rbi tributa, potest omnibus personis, quorum opera intra iepta monasterii necessaria est. ingressum permittere; prius IS tyren ab Ordinario loci saltem habitualem/ adprobationem cthnere debet. Hinc usuvenit, ut moniales m principio cuiuslibet anni ln libro apposito recenseant cos omnes, quorum opera, ut plurimum, in monasterio, vel in horto, tel in officinis intra septa monasterii sitis, durante anno, occurret (medicos, aut alios ad infirmarum curationem necessaries» operarios pro horto, pro cella vinaria, pro stabulis opifices ct alias huiusmodi personas): quem librum Ordinario pro illa habituali adprobatione obtinenda subscribendum praesentent. Si vero in aliquo casu extraordinario necessitas monasterii ingrediendi urgeat, nec tempus suppetat idprobationcm ab Ordinario petendi, haec adprobatio iure priwunutur. Id est ipsa lex hanc praesumptionem ratam habet

p) Antistitae autem iniungitur in omnibus casibus debitis adhibere cautelas. Quae quidem cautelae in hoc consistunt quod personae ingredientes, ex assumptis certis informationibus, sint optimae famae ac moribus praestantes, a dtubus monlalibus, ex gravioribus, ad locum, ubi eorum epera requiritur, comitentur, nec ulli moniali permittatur huusncdi personas alloqui praeter cas. quae cum illis de eorum officiis agere debent.

IV. Claves clausurae diu noctuque semper sint apud antistitam. quae illas tradet momalibus designatis, quoties «pus fuerit

Quod sl antistita vel quaelibet alia, personam quamcumque sine legitima licentia ln monasterium intrcducerct, vel Kùum admitteret, non tantum graviter peccaret, sed etiam ψ» facto excommunicationem Sedi Apostolicae simpliciter reservatam incurreret (can. 2342. 1·).

Adspirantes ad habitum religiosum clausuram ingrediuntur de licentia Ordinarii. Puellas tamen educationis causa re! alia etiam pia causa in monasterium admittere, absque Sanctae Sedis licentia, non licet.

V. In coliocutorio, quo moniales, intra limites a Constlribonibui uniuscuiusque religionis praescriptos, externas personas recipere possunt, duae debent esse crates. Inter le rpitio circiter viginti centimetrorum distantes atque sero infixae, ita ut aperiri nequeant. Si Constitutiones id permittant, in coliocutorio etiam rota esse potest. Quo vero sd celera omnia quae collocutorium respiciunt, praecipue erra continuam vigilantiam de iis quae ibi fiunt aut diniRtur. Constitutiones uniuscuiusque monasterii exacte observentur.

VI Clausura monialium. etsi regularibus sublectarum raaad eius accuratam observantiam, sub vigilantia est Orἀειπι loci, qui potest delinquentes contra eam. regularibus rm con exceptis, poenis quoque ac censuris corrigere post debetum et cc^reere ne eam violent. Etiam superiori regular! rjstodia clausurae monialium sibi sublectarum commista est. qui moniales aut alios suos subditos, si quid hac In ÏH re deliquerint, poenis quoque punire potest (can. 603)./

Facta autem de praemissis relatione Ssfllo D. N. Pio div. Pre·,· PP. XI. in audientia habita nb infrascripto P. Secretxno S. Congregationis de Religiosis die 6 februarii 1924. Sanctitas Sua praesentem Instructionem approbavit et ab saribus servari mandavit.

Ditum Romae ex Secretaria S. Congregationis de Religie die. mense ct anno ut supra.—C. Card. Lacmxti, *Pratf.* Maurus M. Serafini. Ab. O. S. B., *Secr.*

H»us **Injlrudioni» edesl venio: Giliica:AA5 16 (1924) ·›2-116; AAS 16 (1924) 404-406: If·!·: AAS 16 (1924) :73-378 J C In NrT 51 (1924) 367-369: Ph. MAROTO in CpR S (1924) 140'142; REGATILLO n. 299: PrM 13 (1924) 63-68.**

1JM FEB 9.-SC CONO» RESOL. AAS 17 (1925) 245-247

MONOPOLITANA

ADSISTENTIAE EPISCOPO PRAESTANDAE A CANONICIS

Die *9 februarii 1924*

Qvaestio. - Ad praecavendas difficultates quae exoflri potuissent In usu et praxi can. 412 Codicis iuris canonici. Episcopus Monopolitanus reverenter exposuit huic Sacrae Congregationi, accidere saepenumero ut Ordinarius advocetur in ecclesias paroeciales, etiam extra civitatem episcopalem ct suburbia eiusdem, ad solemniores efficiendas sacrae Communionis generales vel prunas distributiones quodam adhibito pontificalis ritus apparatu (vulgo basso *pontificale);* tum in his, tum nonnumquam ad solemniorem collationem baptismi aut Confirmationis, vel etiam ad pontificalem matrimoniis adsistentiam, opportunam videri aliquot saltem e Canonicis ecclesiae cathedralis adsistentiam. Dubitatum vero a nonnullis num Canonici invitanti scu praecipienti Episcopo, in hac re impune non parere possint: quamobrem idem Monopolitanus Episcopus Emis Patribus sequens dubium solvendum subiccit:

« An Canonici teneantur Epùcopo adsistere sacra peraffenti in casu ».

Animadversiones. - Can. 412 f 1 Codicis ex integro ius vetus refert; quamobrem aestimandus est ex veteris iuris auctoritate atque adeo ex receptis apud probatos auctores interpretationibus. Ceterum canonis praescriptum perspicuum est: praefinit nimirum adsistentiam a Canonicis Ernscopo praestandam " solemniter Missam celebranti aut alia pontificalia exercenti Quavis difficultate vacat quod dicitur solemniter Missam celebrari: de pontificalibus autem explicitus est can 337 } 2: ' exercere pont;iicalia in iurc est sacras functiones peragere, quae cx legibus liturgicis requirunt insignia pontificalia, idest baculum aut mitram quod contingit. Iuxta *CarremorAalc Episcoporum ct Pontijicalc Romanum,* praeterquam ln Missae solemn! celebratione. in Vesperis pontificalibus, in adsistcntia pontificali Missae ct Officio choral!. m Ordinum collatione, ln consecratione Episcopi, in benedictione Abbatis, ln velandis sacris Virginibus, in coronatione Regum, m consecratione companarum. ecclesiarum, vasorum; tn benedictione primi/ 246 lapidis, coemeterii; in reconciliatione ecclesiae vel cometerii. ct in solemn! Confirmationis collatione. In hisce Itaque omnibus.

a) Sl flant in ecclesia cathedral! aut collegiata. Canonici eiusdem, nulla praevia invitatione, adslstere ct inservire debent omnes ln *corpore,* ut antiqui turis praescriptio erat, quam implicite retinet can. 412 5 f ibi: " adsistere ct inservire debent etiam in aliis eclcsiis civitatis " idest praeter ecclesiam cathedralem. cuius mentio fit primis eiusdem canonis verbis.

b) Si fiant in aliis ecclesiis civitatis episcopalis, aut suburbii, Canonici ecclesiae calhedralis similiter assistere ct inservire debent, at praevia invitatione Episcopi, ct quidem non omnes, sed aliquot tantum, ut sufficiens numerus Canonicorum iudicio *Episcopi* in ecclesia maneat: quamobrem si sufficiens numerus omnino desit. Episcopus a tali invitatione abstinere debebit. Id plane consonat antiquo turi; cfr. S. R. C. in Aquitana. 19 decembris 1665 " teneri assistere Episcopo pontificaliter celebrant» ellam extra cathedralem. *dummodo* numerus sufficiens canonicorum remaneat in cathedral! pro servitio dictae ecclesiae " (apud Gardellini, 2202: cfr. Coli, auth., decr. 14 ad 2; 133; 226).

c) Si demum fiant extra civitatem episcopalem. Canonici ecclesiae cathedralis Episcopo aolcmniter celebranti aut alia pontificalia exercenti assistere ct inservire non tenentur, neque ad hoc cogendi sunt Haec iuris veteris auctoritas, in novo quoque intercedit, non solum ad mentem can. 6. n. 2. sed etiam quia implicite in can. 412 I 1 ntfs repraesentatur consideranti effatum illud: " legislator quod voluit expressit, *quod noluit tacuit* w. Ceterum siqua ln re necessitas exsurgit, satis huic consuluisse videtur legislator praescripto can. 412 § 2.

Hac scilicet altera can. 412 paragraphe gcncralim edicitur: " Episcopus potest duos c Capitulo sive cathedral! sive collégial! assumere ut sibi in ecclesiastico *minute*rio *ac dioecesis servitio* assistant " absque ulla sive locorum slw peragendorum distinctione, sed restricto numero ad duoi tantummodo, sub repclita, ut par est. naturali condicione " dummodo sufficiens numerus canonicorum in eccirsii maneat ln hac re inter vetus novumque ius nonnisi maioris perspicuitatis ratio interest: nam. ubi antea dici solebat " Episcopo licet assumere ac retinere duos e Capitulo cathedrall. pro suo ct *suae Ecclesiae* servitio - nunc magis definite dicitur ** ut sibi in ecclesiastico ministerio ac dioecesis servitio assistant et Ha quaevis ambiguitas sublita est in interpretando servitio quod Episcopo hi duo CapitUlares reddant. Fagnanus nimirum cum aliis, servilium interpretabatur ecclesiasticum tantum, prout verbum rt sensu *copulativo* intellectum innuit (Dc *Epucopo.* lib. IIL c. VII n. 13); Barbosa e contrario. Idem verbum diritinctiw accipiendo. servitium intelligcbat etiam personale Episcopo praestan/dum v.g. domui praefecti, privati secretarii etc. acceptionem, cum nonnisi ministerium ecclesiasticum et (dc o/fic. ct *pol. Ep* , III. all. 53. n 142 sq.; cfr. Scarfanton. Ad *Ccccop.,* l. ΓΠ. η. 18i. Codex evidenter prunam «equitur dioecesis servitium recenseat Porro haec duplex mentio ministerii et servitii revoca! quodammodo in mentem distinctionem ministerii et imponi prout doctonbus traditur " Imperium ordinatur ad Ecclesiam gubernandam, ministerium ad *res sacras administrandas* .** dictio autem ecclesiasticum ad ministerium accedens, et cum praecisione ab Ecclesia quatenus est cum dioecesi unnrcca. hcic nonnHi indicat " aliquid pertinens ad ecclesiam seu ad locum divino

cultui destinatum, ubi *junctiones* sacrae seu *lilurgicac* peraguntur " Quamobrem ministerium ecclesiasticum Episcopi, directe complectitur, in casu, sacras functiones quas peragit Episcopus, ut talis, nempe ut *pastor dioecesis,* etsi non stricte pontificales, dummodo eas non peragat pnyaUm. qua simplex sacerdos: ut iam cautum fuerat veteri iure " canonicos non teneri praestare adiistentlam Episcopo pnrctin Missam celebranti * (S. R. C. 11 iun. 1629; 13 sept 1646; IS iuL 1750 [DAR n. 503. SCO. 24Ô7J. etc). Per-
Andreucci Ide pare *tuenda.* n. 39: cfr. de Herdt. cjptf., p. Π. t H. I 1. n. n: " Si Episcopus velit, hi canonici « assistere et inservire possunt et debent ln omnibus qu«e respiciunt ipsius ministerium et dioecesis utilitatem. Possunt ab Episcopo aecum duci et apud se detmen. sive ad functiones celebrandos, sive ad negotia tractanda, sive ad dioccesim lustrandam, quando ct quomodo Ipse expedire ludicavont ",

Quibus pncnusris sponte fluit solutio dubii propositi: nara sive agitur de pontificalibus *extra* civitatem episcopalem et suburbium, sive agitur de functionibus non pontificalibus, pertinentibus tamen ad Episcopi ministerium ecclesiasticum, Episcopi praesto est dumtaxat lus ex can 412 f 2 derivans.

Quire, etc.

Resolutio. - In plenariis comitiis habitis ad Vaticanum die 9 februarii 1924, Emi Patres S. C Concilii proposito dubio respondendum censuerunt: ‹ *Affirmative* « ad nonnam aut i 1 aut 5 2 can. 412 iuxta qualitatem « functionum sacrarum ».

Facta autem relatione de omnibus Ssmo Domino Nostro Pio PP. XI in audientia diei 11 subsequentis. Sanctitas Sua datam resolutionem approbavit et confirmavit—lulius, Episc. Lampsacem, *Secr.*

Ato. *j. C* to RfT 52 (1925) 567. IP 5 (1925) 7-8.

569

1924 FEB 9.-SC CONC,, RESOL. AAS 16 (1924) 94-95

NAMURCEN. et ALIARUM

Abstinentiae peregrinorum in locis privilegiatis

Die 9 februarii 1924

Quaestio.—Litteris ad hanc Sacram Congregationem reverenter datis, exponebat nuper R. P. D. Episcopus Namurcensis. ex pontificia dispositione, in sua dioecesi, sicut in finitimis Belgii et Galliae dioecesibus, omnino leneri christifideles ad abstinentiam servandam toto tempore Quadragesimae, feria it, loco sabbati. Cum autem controversia orta esset de peregrinis. an eodem iure tenerentur necne, ad eam rite dirimendam sententiam huius Sacri Consilii rogabat, coram quo ideo quaeritur; ‹ An. et qua die, tempore Quadragesimae. ‹ peregrini teneantur servare abstinentiam sabbati in « locis ubi, ex speciali dispositione Sanctae Sedis, t eadem abstinentia debet servari feria iv ».

Amimidtosio. - Planum est in lege abstinentiae distingui debere substantiam praecepti a medo quo observandum Wud «t ln aliqua regione. Substantia praecepti, in casu, est. ut per QuadraçvKimam bis in hebdomada. pracfiniUs diebus, abstinentia servetur, eaque est lex generalis; modus vero, in casu, est. ut particulari lege hi dies praefiniantur feria rr ct vl lamvtro etiam peregrini, ad normam can. 14 I 1, 3·, tenentur observare Icjjcs *generales.* in loca uti hae vigent: haud itaque dubium, quin fidem et m dioecesi Namureensl. aliteque dc quibus in casu, teneantur rubstantia praecepti quae ibidem plane viget: vietssim. cx n. 2 eiusdem paragraph!, peregrini non tenentur ad servandas leges particulare» territorii in quo versantur, licet id libere possint ; et Ideo, in casu, per se non obligantur ad servandam abstinentiam feria n loco sabbati, prout tenentur incolae Icci, licet Id Utere possint. Hinc prono fluit alveo, cos teneri quidem, praeterquam feria n, abstinere a carnibus, vel feria rr vel sabalo. prout maluerint, optione r.jmpc eis permissa, in hoc. inter lus commune et Ius par-

95 Quare, ete/

Resolutio. — In plenariis porro Comitiis S. Congregationis Concilii, habitis in Palatio Apostolico Vaticano die 9 mensis februarii, anno 1924, Emi Patres ad propositum dubium respondendum consuere: Teneri alterutra die ad libitum. remoto tomen icandalo.

Quam resolutionem, referente postmodum infrascripto S. C. Secretario. Srihus Dnus Noster Pius div. Provid. PP. XI approbare et confirmare dignatus est.—lulius, Episc. tit Lampsaccn.. Secr.

Afe J C. In NrT 51 (1924) 250: REGATILLO tu 16; IP 4 (1924) 8: ME 36 (1924) 28; PrM 13 (1924) 4B-5XVId« rrnt. In AAS 16 (1924) 162.

570

1924 FEB 10.-SC RELIGIOSORUM, LIT. CIRC. PART.·

Religiosi sese abstineant a competitionibus **pourra** EFFORMANDIS VEL NUTRIENDIS

E' noto alla P. V. Revjna come la Santa Sede, specialmente in questi ultimi anni, nei quali 1 caltoliri hanno preso parte in Italia alia vita politica dei paese, abbia sempre ricordato al clero tanto sccolare quanto regolare di mantenersi in tutto alieno dalle lotte dei partiti ed al di sopra di ognl competizione meramente politica. È bcnsl vero che ogni sacerdote — sia o noa sia constituito in cura d'anime — ha il diritto d'avere, come privato cittadino, le proprie opinioni e preferctue politiche, purchè siano conformi ai dettaml della retia indiscutibile che, per il carattere sacro di cui è investito e per il ministero che gli è aïfidato, egli deve intito e per il ministero che gli è affidato, cgll deve ioterdirsi qualunque atteggiamento che possa allontanare gli animi daU'amore e dal rispetto verso la religione c trascinare la sua persona nel giuoco delle passioni e dcgli interessi prettamente temporali.

Più volte la Santa Sede — c segnatamente i Somml Pontefici Leone XIII con lettera ai Vescovi Boemi, Benedetto XV con lettere ai Vescovi dei Belgio e della Polonia — ha espresso la sua mente in proposito, anche a prescindere dal Codice canonico e dalla dichiarazione autentica del can. 139 [LE 412], data per ordire del regnante Pontefice aU'inizio del suo Pontifical. A Uli istruzioni — è giusto e consolante rilcvarlo — il clero secolare e regolare nella sua generalità si è costantementc conformato.

... Per questo motivo sono a richiamare l'attenzkrae della S. V.. come già a più riprese ha fatto la Segreteria di Stato per il Clero secolare con gli Eccjni Vescovi, sulla volontâ espressa di Sua Santità che, tutti coloro i quali rappresentano in qualche modo e mlsura gli interessi della religione, si attengano alie regole della più stretta prudenza, evitando anche le sole apparent di atteggiamenti e favoreggiamenti di partito politico, comunque questo si denomxni e subordinando. se è il caso, anche le loro personali vedute, agli ait! doveri e aile delicate esigenze del loro sublime ministero.

Questa S. Congregazione fa assegnamento sullo zelo e sulla saggia prudenza della P. V. Rev.ma acciocchè voglia con la maggiore sollecitudine inculcare Fosservanza di queste direttive a tutti i suoi dipendenti, richiamando loro le parole di San Paolo: ‹ *Obsecro* vαι ut digne ambuletis *vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in caritate, solliciti servare unitatem spiritus* in uinculo *pacis* » (ad Ephesios, c. IV), e le altre: ‹ *In omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum,* in doctrina, in *integritate, in gravitate,* rerbutn *sanum, irreprehensibile :* ut is qui *ex adverso est,* vereatur, nihil *habens malum dicere dc* nobis » (ad Titum. c. II).—*C.* Card. Laurenti. *Prefetto della S. Congregazione dei Religiosi.*

*** S-jperlcribui reltglcnurn In Italia: Cavagna p. 321-322.**

571

1924 FEB 11.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa absolutionem generalem in ordine SS. TRINITATIS

In locis ubique terrarum positis, ubi desunt sacerdotes ad praedictam absolutionem rite impertiendam delegati a Superioribus Ordinis Ss. Trinitatis, quicumque sacerdos ad sacramentales confessiones audiendas approbatus, eamdem impertire valeat absolutionem privatim. etiam pridie festi, post expletam sacramentalcm admissorum confessionem, iuxta rescriptum Congr. Indulgentiarum die 21 mensis iulii anni 1888 [ASS 21 (1888) 60-611 datum; ac denique, privatlm semper, vel die festo, vel intra septem dies continuos immediate subséquentes iuxta apostolicas litteras a Decessore nostro rec. me. Benedicto PP. XV sub anulo Piscatoris die 14 mensis aprilis 1917 obsignatas [LE 25).

Contrariis non obstantibus regula de non concedendis indulgentiis ad instar aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis cetcrisque quibuscumque.—Alexander Vehde, S. R. C.. Secr. Philippus di Fava, *Subjritutus.*

• CpR 5 (1924) 203; vid· Reip. S. Poen ®ub die 1923 Nov 23 LE 544; Adn Fr. HECHT In CpR 5 (1924) 204-207; ME 36 (1924) 331.

572

1924 FEB 13.-SC RITUUM. DECR. AAS 16 (1924) 471

Benedictio Seismocraphi

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, supra descriptam formulam benedictionis seismopraphl adprobare dignatus est, eamque Appendici Ritualis Romani proxime futurae editionis inseri mandavit

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 februarii 1924.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S R. C, *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Ada. Vide fermulin liturgIcim Benedictionis In AAS 16 (1924) 471 ct in RiL Rom., Tit. IX c»p. VIII n. 12.

573

1924 FEB 20.-FIUS XI. LIT. AP. AAS 16 (1924) 219-220

Indultum oratorii privati
comedetur sacerdotibus in consilia pontificii operis a propagatione fidei adscttis

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum Moderatores Consilii Superioris generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei Nos enixis precibus flagitaverint, ut sacerdotibus in ipsum Consilium adlcctis privati Oratorii indultum, de Apostolica benignitate, largiri dignemur. Nos ut presbyteri in tam frugiferum opus adlaborantes, peculiare nanciscantur pontificiae voluntatis pignus, optatis his annuendum ultro libenterque existimavimus. Quare, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi perpetuumque in modum, concedimus ut sacerdotes nunc et in posterum Praesides, adlecti in Consilia Nationalia eaunciati Operis a Propagatione Fidei, Moderatores dioecesani, vel adlecti in Consilium sive Comitatum dioecesanum ubique terrarum, si forte detineantur infirmitate, quae ultra dimidium mensis perduret, de conjensu Ordinarii, intra domesticos parietes, servatis religiose sacrorum canonum praescriptis. Missam celebrare, five per quemvis sacerdotem rite probatum saecularem, seu, de Superiorum suorum licentia, regularem, absque ullo parochialium iurium praeludlcio, in sua praesentia rabere licite possint; quae tamen Missa diebus festis, praeter sacerdotem aegrotum si a Sacro faciendo abstinuerit. Missaeque inservientem, uni dumtaxat personae quae aegrotanti assideat, in ecclesiastici praecepti implementum valeat Sacerdotibus vero nunc et in posterum ubique terrarum adlectis sive adlegendis in Conclram generale Operis enunciati, personale Oratorii privati indultum sinçulis anni diebus, licet sollemnioribus et sollemnissimis, Paschate Resurrectionis Domini can excluso, de respective Ordinarii licentia et arbitrio, concedimus; facta insuper facultate Missam celebrandi in ravi, quando maritimum iter capessant. Verum praecipimus ut quod attinet ad decentiam et honestatem loci celebrationis Missae, Jugiter serventur sacrorum canoram praecepta, et - pro Missa in mari - dummodo locus *d id delectus nihil indecens sive indecorum prae se ferat, mare autem sit tranquillum et quodeumque absit periculum sacrarum Specierum effusionis e calice, et liter sacerdos, si adsit, superpelliceo indutus, eidem ce-
2S lebranti adsistaL Haec largimur, decernentes/ praesente Nostras Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et sacerdotibus in dictum Opus Propagationis Fidei nunc et in posterum adlectis perpetuo suffragari, sicque rite Judicandum esse ac definendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter, attentari contigerit Non obstantibus quibuscumque contrariis. Praesentibus, perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut praesentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub anulo Piscatoris, die xx mensis februarii, anno mdccccxxtv, Pontificatus Nostri tertio.—P. Card. Gasparri. *a Secretio Status.*

Adn. NrT 51 (1924) 498-499.

574

1924 FEB 22.-SC RIT.f RESP. AAS 16 (1924) 104

Mess sc rit. quoad currus adhibendos in pr **ONTBUS**

Mens *est:* Quoad primam quaestionem praeclarum exstat exemplum Congressus Eucharistici Internationalis Romae habiti anno 1922,_in quo nullus currus adhibitus fuit pro deferendo Ssmo Eucharistiae Sacramento in solemni processione; idque omnino factum est iuxta dispositiones *Caeremonialis Episcoporum,* lib. II., cap. 33, *de processione Ss.mi Sacramenti in Festo Corporis Christi,* et Decretorum.

Ex Secretaria S. R. C., die 22 februarii 1924.—Alexander Verde, *Secr.*

Adn. I. P. In EL1P 52 (1933) 64; EL 38 (1924) 73. Vide Decretum S. G Rituum In Berso/nen. diei 28 Oct. 1922: LE 457.

575

1924 FEB 26.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Impedimentum disparitatis cultus non viget inter
BAPTIZATUM EXTRA ECCLESIAM CATHOLICAM ET NON BAPTIZATUM

In novo iure haeretici extra Ecclesiam catholicam baptizati et numquam ad eamdem conversi, etiam sine dispensatione, validum contrahunt matrimonium cum parte non baptizata.

• Resp. transcripsimus prout refertur a C SARTORI, Enchiriaion canonicum, ad c. 1070 5 1, n. 1 qui Illud sumit - documento originali Pro-Vicario Ap. de Hankow daîo. Adn. C. SARTORI, op. di., ad c. 1070.

576

1924 FEB 29.-SC CONS. DECR. AAS 16 (1924) 160-161

De processu inquisitionum circa promovendos
AD EPISCOPATUM

Regulas apprime iustas iuxta Sacrorum Conciliorum et Romanorum Pontificum Constitutiones edidit Urbanus VIII pro conficiendis processibus inquisitionum circa eos qui ad regimen dioecesium et monasteriorum promovendi essent/

Sed, mutatis temporum adiunctis» et ad promovendorum idoneitatem et dignitatem agnoscendam suffecta praevia inquisitione secreta, solemnis duorum testium interrogatio, iuxta antiquas Constitutiones praescripta, supervacanea visa est; ideoque ex variis Summorum Pontificum decretis pluribus in locis abolita fuit Quum tamen alicubi adhuc subsistat, ut unica ubique habeatur norma in re tanti momenti, Ssfftus D. N. Pius PP. XI. praesenti Sacrae Congregationis Consistorialis decreto, statuit, ut, firma inquisitione secreta iuxta leges in singulis regionibus aut locis statutas, quae accuratissime erit semper perficienda, vetus duorum testium interrogatio. quam in sua Instructione particulari» edita anno 1622, Urbanus PP. VIH statuit, cesset nec amplius lo-

cum habeat i Vide Const *Onus Apostolicae* die 15 maii 1591 a Greg. XTV datam.. CICF n. 171J.

Contrariis quibusvis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 29 februarii 1924.—C. Card. De Lai, Episc. Sabineo, Secr. Raphaël C, Archiep. Thessalonicen^ *Adsessor.*

A41 **J. c. In NrT 51 (1974) 500: ME 36 (1924) 132-133.**

577

1924 MAR L-SC RELIGIOSORUM. LIT. CIRC. PART.·

DE CÛLLABORATIONE INTER RELIGIOSAS FEMINAS ET ACTIONEM CATHOLICAM FEUIN.ŒUM

Il Sommo Ponteilce Pio XI gloriosamente regnante ha negli Atti più solenni dei suo pontificate esaitata Hmportanza delTArione Cattolica per la rigenerazione crlstiana della Société; e, per quante riguards in partlcolare Vitalia, ha delineate Egli stesso e voluto una speciale organizzazione, salda ed armonica, che meglio corrispondesse ai bisogm ed assicurasse il raggiungimento dell'alüssimo fine. Parte di questo vivo organismo è la *Giovtntù* Femminile Cattolica *Italiana,* che ha destato e raggruppato già interno a sè tante spirituali énergie e va progredendo nel suo consolante svi-Juppo.

S' note in pari tempo a Sua Santilé quale efficace e féconda opera di apostolato svolgano, corne altrove cos! in Italia, le benemente Suore di tanti Istituti religiosi, che nel Collegi, nelle Scuole. negli Asîli formano alla pieté e plasmaao la coscienza crûtiana d'innumerevoli giovanette.

Appare quindi la nécessité di annonizzare perfettamente ira loro queste raolteplici forze con una reciproca intesa c con una efficace cooperazione che renda più valida la loro spinta convergente alla salvezza della nostra cara Gioventù.

Portante mentre l'opéra delle Suore. in conformité alla loro sublime vocazione, continuerà principalmente ad informare alla interiore vita crlstiana l'anima delle fanciulle loro afLdate. essa sarà integrata nei convenienti modi dalla organizzazione deU'Arione Cattolica, per tenere più salde le anime giovanili nella resistenza contro forze dissolvitrici dell'ambiente esterno ed addestrarie meglio aH'apostolato nel mondo.

Questa armonica cooperazione ά nei vivi desideri di Sua Santitâ, e, se ne sarà il caso, potré meglio essere determinata nei suoi particolari dalla competente autorité in armonia al generale criterio indicato.

Trovo intante opportuno ch'EUa. signora Présidente, s'indirizzi con la Circolare di cui si è compiaciuta darmi copia, aile Reverende Superiore Religiose dcgli Istituti di educazione in Italia per averne le osservazion: che Esse crederanno di fare ed awlare cosl. nel-!o spirite délia più perfetta concordia, una reciproca intesa di cooperazione.

Questa, spero sarà tante più facile, in quanto a me consta lo spirito soprannaturale che anima anche la Gxoccntù Femminile Cattolica Haliana; e le circa 2500 vocazioni religiose avute nella sue fila in un solo anno mostra quale comunanza di santl ideali collega la fiorente « organizzazione > con le Société Religiose, aile quali ri rivolge.

Ella gradisca 1 miel ossequL La benedico.—C. Card. Laurenti. Prefetto della S. Congregazione dei Religion.

• Pmiidi Unlonli tartnilh famtaarucn Acitonh Catholic»· It»-Il«i»e Crr*9B» *9.* **322-323.**

578

1924 MAR 2.-SC REL., RESP. AAS 16 (1924) 165-166

DUBIUM CIRCA DOTEM RELIGIOSARUM ET SUBSIDIUM CARITATIWM

Ad normam cann. 551 et 643 Religiosa professa, e Religione egrediens aut ex eadem dimissa, si quidem dotem attulerit, eam, absque fructibus iam maturi», recipiendi ius habet; sin vero fuerit sine dote recepta, nec ex propriis bonis sibi providere possit, caritalivum quoddam subsidium illi suppeditandum est a Religione.

Contingit vero, ut exstent Religiones aut Monasteria, in quibus dos allata efferat pecuniae summam satis exiguam, atque adeo Religiosa discedens multo minus obtineat ex debita dotis restitutione quam aliter ipri. ii absque dote fuisset recepta, ex caritate esset suppeditandum.

Cum id omnino alienum a mente Legislatoris videatur. quem certo constat voluisse Religiosae discedenti iri provisum de iis omnibus quae requiruntur, ut ipsa, modo tuto ac convenienti, domum redeat ac per aliquod tempus vivere possit, quaeritur:

c Utrum Religio, in qua dos non pertingit ad ratto-‹ nabilem subsidii caritativi aestimationem, omni obli-‹ gatior.e erga Religiosam discedentem liberetur cx ‹ simplici dotis restitutione, an e contrario supplere te-t neatur id quod, iuxta can. 643 § 2, defecerit ad ‹ aequum subsidium caritativum constituendum? »./ is

Sacra Congregatio, re mature perpensa, respondendum censuit. prout respondet: « *Negative* ad primam « partem, *affirmative* ad secundam; facto verbo cum ‹ Sanctissimo ».

Facta autem dc praedictis relatione Sanctissimo Domino Nostro Pio div. Prov. PP. XI. in audientia habita ab infrascripto P. Secretario die 2 martii 1924, Sanctitas Sua resolutionem Sacrae Congregationis approbavit et confirmavit.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die. mense et anno praedictis.—C Cam. Laurenti, *Pracf.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B, Secr.

Atia. J. CREUSEN it» NrT 51 (1924) 502-503; Ph MAROTO ia CpR 5 (1924) 321-323; REGATILLO n. 325; IP 4 (1924) 73; PrM 13 (1924) 69.

579

1921 MAR 7.-PIUS XL LIT. AP. AAS 16 (1924) 154-153

Indulgentiae, privilegia, indulta et dispensationes conceduntur **IIS QUI CONVENTIBUS EUCHARISTICIS CELEBRANDIS INTERSINT VEL OPERAM NAVENT**

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Quod ad Conventus Eucharisticos celebrandos christifideles excitavit nobilissimum consilium, circiter quadraginta quinque ante annos exortum est in Gallia, studio praecipue cuiusdam piae humilisque virginis cui fuit nomen Tamisicr, nec non moribus, pietate atque ingenio conspicui presbyteri Gastonis Ludovic! de Ségur antistitis urbani, et viri catholicis sensibus spectatissimi Philibert! Vrau; qui omnes ab Operis incunabulis simul cum aliquibus aliis « bona voluntate hominibus » strenue laborarunt ut ad Christo lesu sub Eucharisticis velis latenti fidelium animos arctius obstringendos Conventuum eorumdem series inciperet. Primo vero huiusmodi conventui, indicto iam pro quadam Belgii civitate et postea variis de causis Insulensi in urbe, tunc dioecesis Camaracensis intra fines, a die vicesimo octavo ad tricesimum mensis iunii. anno mdcccl xxix habito. Litteris suis Decessor Noster Leo PP. XIII bene dixit; et re vera Conventus eiusdem exitus non modo omnium exspectationi respondit, sed etiam Operis utilitatem ad homines reducendos ad Deum ita liquido comprobavit, ut comitatus permanentis pro Con/ventibus Eucharisticis provehendis indicendisque constitutio, nulla mora interposita, facienda, peropportuna videretur. Verum studio continentibusque laboribus Comitatus huiusmodi ex Eucharistico Conventu Insulensi primo, veluti ex grano sinapis, quod ‹ crevit et factum est in arborem magnam ». non modo plurimi magni Conventus Eucharistici, ubi unusquisque omnium nationum fidelis congressus ardoris erga Sanctissimam Eucharistiam multis modis excitati et continue increscentis testimonia amplissima exhibuit, propriam habuerunt originem, sed satis haud sero quasi via. praeparatio, munimem atque auxilium maioribus, minores quoque Eucharistici Conventus unius nationis, dioecesis ac regionis nati sunt. In amoris vero erga Regem Pacis magnitudine ac manifestatione maioribus pares. Brevi autem placet Nobis in memoriam aliqua IS

655

revocare nomina urbium, quae veluti stationes in via tam salutaris Operis progressus atque iter demonstrant, a conventu Avenione anno mdcccl xxxii habito ad sollemnia hac Alma in Urbe Nostra, vicesimi sexti Eucharistici Coetus intcrnationalis occasione, anno mdccccxxii, peracta, tum Leodiensis civitas vel Friburgensis, Tolo«ana, Parisiensis. Antucrpicnsis antiquiorum Conventuum Internationalium sedes, tum ceterae urbes, sive Hierosolymitana sive Lourdensis. vel Namurcensis, vel Coloniensls, Marianopolitana. Vindobonensis atque aliae omnes, quae iere quinquaginta per annos intra Europae et Americae nationum lines in Redemptoris Nostri lesu Christi sub Eucharistiae velis delitescentis triumpho affuerunt. Quod nutem saepe Nos nec uno nomine laudavimus de more Decessorum Nostrorum qui etiam aliquando spiritualibus indulgentiarum donis Conventus eosdem decorarunt, sicut Leo PP. XIII per Litteras Monumenla pietatis pro Conventu tantum Urbevetano mense iulii anno mdcccxcvi Piscatoris annulo absIgnaUs [Acta Leonis XII1 v. 16 p. 211-215], et Pius PP. X per similes Litteras apostolicas *Cum Nobis n.hil,* c> xxvui mensis februarii anno mdccccv datas pro Convent bus Eucharisticis universis. Nil ergo mirum s:. miserrimis hisce temporibus, ad religionem christiidelium ac pietatem augendam, atque eorumdem studium et in ipsos Coetus conveniendi desiderium excitandum. Nos quoque, Apostolica providentia, sacris Ecclesiae thesauris, nec non peculiaribus privilegiis atque induitis Eucharisticos Conventus honestare censuimus. Quapropter, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostra deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi. perpetuumque in modum, omnibus ac singulis christifideiibus, qui. in loco cuiuscumque Conventus Eucharistici internationalis. vel etiam unius nationis, aut regionis, aut dioecesis» vere poemtenles et confessi ac sacra Communione refecti, ecclesiam quamlibet vel publicum sacellum ip-
136 sius loci, Conventu eodem durante, devote visi/taverint, ibique pro chistianorum principum concordia, haeresum exstirpatione, peccatorum conversione ac Sanctae Matris Ecclesia exaltatione, itemque secundam mentem Nostram, pias ad Deum preces effuderint; sollemni Eucharistiae pompae, quae, dimisso Conventu, publice dud solet, religiose interfuerint: benedictionem apostoEcam. sub Conventus exitum. Nostro et Romani Ponficis pro tempore existentis nomine sollemniter, adsUnlibus impertiendam, praesentes pie acceperint: de Omnipotentis Dei misericordia atque Apostolorum eius beatorum Petri et Pauli auctoritate confisi, *plenariam* omnium peccatorum indulgentiam et remissionem in Domino concedimus. Pariterque omnibus et singulis christifidelibus, qui. perdurante Conventu, in eiusdem beo, coram Augusto Sacramento publicae adorationi proposito, aliquandiu oraverint; sacrae cuilibet supplicationi a moderatoribus indictae, vel cuivis eiusdem Conventus coetui seu sessioni affuerint, de numero poenalium *septem annos totidemque quadragenas;* iis vero qui. tempore ac loco praefato, aliquod religionis perederint opus, quoties id in spiritu poenitentiae egerint, cenittm *dies* in forma Ecclesiae solita expungimus.

Praeterea concedimus ut uniuscuiusque Eucharistici Congressus tempore, die ab Ordinario loci, vel a moderatoribus Conventus de consensu Ordinarii eiusdem legitima auctoritate designando, servatis rubricis et sanorum Canonum praescriptis, sollemni cum cantu vel ritu pontificali Missa votiva de Sanctissimo Sacramento peragi possit; utque Episcopus, qui memoratis Sacra ritu pontificali operatus fuerit, vel alius quilibet cx iis qui aderunt. Nostro et Romani Pontificis pro tempore existentis nomine et auctoritate. Dost eadem Missarum sollemnia, servatis servandis, *Apostolicam* Christiano populo adstanti *benedictionem* cum *plenaria iidita indulgentia* impertire licite queat; utque singuli quoque sacerdotes ad eundem Conventum congressi, loco ac tempore Coetus ipsius, Missam votivam de Sanctluimo Sacramento, ut pro re gravi, servatis servandis, celebrare valeant. Si vero, alicuius Eucharistici Conventus tempore, Augustum Sacramentum, uti mos est, oblice adorandum per totam noctem exponatur, largimur ut una Missa a media nocte litari possit, in qua fai iit omnibus adstantibus ad sacram Synaxim accedere: sacerdotes, qui nocturnae huiusmodi adorationi interfuerint, prima, quam memoravimus. Missa expleta, vel prima post med'am noctem hora transacta. Sacrum peragere queant; clerici vero omnes in sacris Ordinibus constituti, religiosique viri, qui ad Horas canonicas recitandas teneantur, adorationi nocturnae praesentes. eadem perdurante, loco Officii proprii Officium de Sanctissimo Sacramento recitare valeant

Pari autem auctoritate Nostra, canonicis ct beneficiariis, qui de sui/ ipsorum Ordinarii consensu, cuius 157
tamen erit cavere ne abusus irrepant, ad quemlibet huiusmodi Conventum se conferant, facultatem facimus, ex qua ipsi a primo Conventus die ad postremum integrum, si in eodem Conventus loco resideant, sin aliter a die profectionis ad reditus diem, ita excusentur a servitio chori ut distributiones quoque quotidianas, atque etiam ipsas quas *inter praesentes* vocant, percipiant; idemque indultum a choro, pro diebus et horis tamen tantum, canonicis et beneficiariis in loco Conventus residentibus, qui de iussu vel consensu Ordinarii apparando Conventui sint addicti, concedimus; itemque ceteris, qui extra locum resideant, pro omnibus iis diebus quibus, eadem de causa Conventus apparatus, abesse a beneficii loco debeant Ordinarii autem pro iure suo permittant ut sacerdotes, quin in paroeciis manserint ad absentium vices supplendas, diebus festis de praecepto duo Sacra peragant; iisdemque presbyteris, pro suo prudenti judicio atque, si id expedire in Domino iudicaverint, diebus, etiam ferialibus, veniam binandi faciant Omnes autem, qui quemvis e praefatis Conventum Eucharislicum adiverint, lege abstinentiae et, si quando occurrerit, ieiunii, etiam durante itinere, non adstringantur; pro populo vero loci, ubi Conventus fit, Ordinarius, secundum praescriptum canonis 1245 Codicis iuris canonici, iure suo utatur.

Cum praeterea placeat Nobis christifidelium. etiam extra locum huiusmodi Conventus Eucharistici degentium. spirituali utilitati prospicere, iis omnibus, qui. ubique terrarum, si de international! Conventu agatur, sin aliter in tota natione, regione, dioecesi, prout respective Conventus erit nationis, regionis vel dioecesis, quamlibet ecclesiam vel quodvis publicum sacellum, a die publice indicti Conventus ad integrum eiusdem postremum diem, pie visitaverint, ibique pro felici Conventus exitu preces Domino adhibuerint, assuetis sub condicionibus, iam supra descriptis, *indulgentiam plenariam,* semel tantum lucrandam, misericorditer in Domino largimur; fidelibus vero qui aut preces fuderint, aut bonum aliquod fecerint opus, aut aliquam stipem pro Conventu prosperoque eius successu, etiam Conventu dimisso, obtulerint, quoties id egerint, *trecentos dies de* iniunctis eis, in forma Ecclesiae consueta, expungimus. Denique indulgentia ac privilegia, quae Litteris hisce Apostolicis pro Conventibus Eucharisticis maioribus statuimus, pro Conventibus quoque Eucharisticis in vicariatu tantum foraneo. seu decanatu. scu plebonia aut in paroecia agendis concedimus, excepta tamen Benedictionis papalis cum plena admissorum venia impertiendae facultate, et ea quidem lege, ut indulgentiae extra locum Conventus acquirendae, nisi intra fines vicariatus foranel, scu decanatus, seu plcbaniae aut paroeciae, ubi Conventus habetur, lucrifieri nequeant./ 153

Non obstantibus contrariis quibuslibet Praesentibus perpetuo futuris temporibus valituris. Concedimus autem haec, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere. ipsisque Eucharisticis Conventibus nunc ct in posterum amplissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, dic vn mensis martii. anno mdccccxxiv. Pontificatus Nostri tertio.—P. Card. Gasparri. α *Secretis Status.*

Adn. J. P. in NrT 52 (1925) 435.

1924 MAR 7.-SECR. STATUS. NOTIF. PART.·

Mens sedis apostolicae circa mutationem calendarii **UNIVERSALIS**

Bemae, Nonis Martii a. MCMXXIV.

luvat Sanctam Sedem, quod confoederatio populorum aperte fatetur, calendarii mutationem, praesertim

aut«n paschalis festi situm religioni praeprimis inhaerere atque hac in re mutationes — etiamsi salvo dogmate fiant — id effecturas, ut solidae traditiones pessum eant, quod quidem absque gravibus universalibusque rationibus permittere nec deceret nec liceret.

famvrro Sanctae Sedi nulla suppetit sufficiens ecclesiasticam ordinandorum festorum consuetudinem mutandi ratio. In primis paschalis festi locandi morem Roma ceu venerabilem antiquitus acceptam, solemniter a conciliis ratam sancitamque legem servat Tum demum ergo, ubi demonstrata fuerit universali bono neccessaria mutatio, quaestionem hanc *nec* nisi *oecumenici concilii decreto* examinaret—Ludovicus Maglione, Ar*chiepiscopus Caesareensis, Nuntius Apostolicus.*

• ConfoedtnHoni poplorum G«f>nrM consistenti: EL 43 (1929) 37 A<fi X. SCHMID in EL 43 (1929) 3543.

581

1924 MAR 16,-SC CON'C. RESOL. AAS 17 (1925) 192-196

ABULEN. et ALIARUM

Resiuentiae fer horas et distributionum in vacationibus

Species facti. — Litteris suffragio Ordinarii sui auctis et ad hanc Sacram Concilii Congregationem datis, exponebat nuper Capitulum Abulense se ante Codicem iuris canonici editum, a temporibus Iulii III. in quasi-possessione fuisse iuris fruendi per *quatuor* menses vacationibus a choro, loco trium quos can. 418 concedit, et quidem ita ut durante primo mense nonnisi dlstributiones pro Matutino et Laudibus assignatas amitteret (pes. 0,15; dum omnes distributiones quotidianae sunt pes. 054. pro fructibus praebendae assignatis pes. 9). Edito vero Codice a nonnullis dubitatum, occasione reformationis statutorum capitularium, utrum iure hoc particulari an communi Codicis iure esset in eo Capitulo utendum. Praeterea ad pleniorem declarationem resolutionum ab hac Sacra Congregatione datarum in *Toletana et aliorum die* 20 iulii a. 1920 ILE 2851. reverenter postulabant Capitulares quid demum in praxi censendum esset dc iuridicls effectibus absentiae a choro per aliquot dumtaxat horas canonicas, imo per unam horam, sine legitima causa. Ad rem itaque» tria dubia humiliter sublidebantur Emis Patribus resolvenda nimirum:

‹ I. Utrum privilegium Capitulo Cathedrali Abulen-
193 « si a Iulio III concessum, iuxta quod canonici huius Cathedraiis frui quatuor mensibus' vacationum possunt. quin fere nihil distributionum amittant, vim retineat necne;

« II. Quum in Toletana ct *aliarum,* dic vigesima lulu anni 1920, resolutum sit tempus absentiae esse supputandum per dies integras, an dies qua canonicus illegitime absit aliquibus tantum horis, sed non omnibus. debeat haberi ut dies residentiae vel ut dies absentiae;

« III. An illa die qua canonicus illegitime absit aliquibus sed non omnibus horis, privetur tantum distributionibus pro rata illarum horarum illegitimae absentiae, vel tandem tum fructibus totius dici tum distributionibus horarum quibus illegitime abfuit ».

AxuuDTrRsxoxts. — De praefato privilegio Capituli Abulenslft fruendi quatuor vacationum mensibus, fuse iam egit ante Codicem Garcia, et ipse canonicus Abulensis. praeclaro suo opere De beneficiis, tom. I. part. Ul. c. 2. η. 254 ss.. ubi refert quidem Sacram Congregationem Concilii, die 3 augusti 1556. edoctam ab Episcopo Feminio de exsistentia flotuti quo permitterentur capitulare? abesse per quattuor menses a servitio et residentia, censuisse, donec non confleret de valide et legitima confirmatione, servandum esse decretum Concilii Trident, sees. XXIV, c. 12, de absentia trium mensium dumtaxat Indeque arguit Garcia non plene edoctam fuine Sacram Congregationem de praedicti statuti confirmatione in forma ﷺil|ca. lam facta per Leonem X ei lullum III. culus postremi, seu potius, eiusdem Pocnitentiarll Maiorii. de speciali mandato et vivae vocis oraculo, editarum Litterarum tenorem Idem canonist refert. Ex his revera deprehenditur ** Inter cetera statuta et ordinationes dictae Ecclesiae unum fuisse ab antiquo tempore citra editum e·, continue observatum quo disponitur ut quilibet postnuam singulis annis per octo menses dicta ecclesia continues vel Interpolatos resederit, reliquos quatuor menses seu centum vigtntl dies quolibet anno ... habeat * Hoc vero statutum tunc postulasse Capitulares Apostohcae confirmationis munimine confirmari “ quia va-

“ Udiora sunt ea quibus *Apostolicac Sedis auctoritas Ister-*
“ *cedit* . Porro prosequitur: “ Nos igitur dicti statut;
" tenorem praesentibus pro sufficienter expresso »c de
“ verbo ad verbum inserto habentes ... statutum praedictum
“ quatenus usu receptum ac ut praemittitur observatu»
" existât, tenore praesentium approbamus et confirmamus,
“ *supplentes omnes* et singulos, *tam iuris quam facti,* dr-
w *fectus,* si qui forsan intervenirent in eodem sicque
" per quoscumque ludices ... etc. .. sublata eis aliter
" ludicandi. etc.» imtumque et inane, etc. Non obstanlltos
“ constitutionibus ct ordinationibus apostolicis. etc. ", Quibus attentis refert/ Garcia, praefata S. C. ConcHll resclu- ﷺ
Done non obstante, nec contradicentibus Episcopis, Capitulum perrexisse, sicut antea, gaudere absentia quatuor mensium. Revera, arguit Garcia, in Cone. Trid.. ses». XXIV. *dc ref-* c. 12. abrogata sunt tantummodo statuta et consuetudines contraria : non vero quae fuissent ab Apostolica Sede in forma specifica, ut in casu, confirmata; et quamvis dein Pius IV. const. In principis *Apostolorum* (diei 17 Febr 1564. Bull. Rom. t. 7 p. 277 - 279) abrogasset etiam *privilegia* contraria decretis Tridentlnls, id Intelligendiim est de decretis dumtaxat quae mentionem *privilegiorum* contrariorum faciunt, quae mentio deest in dL c. 12. sess. XXIV. de *rcf.* (cfr. queque Fagnani.. in c. Licet, dr praeb.. n. 59-62: Barbosa, tr. van: in *clavis. Sublata:* Leuren.. *For.* bene/.. p. I. sect. 9397. n 10 ; Bened. XTV, hunt 107. J XT: Henry, dc *resid.,* p. 122; De Herdt, *Prax. capita* p. 316 s. : S. C. C.. in Nullius, 1596, lib. decr. Vni. › (71; Cbrdubcn., 14 dec. 1765 ; .Mexican.. 9 lun. 1855. etc., et alla apud Pallottlni. v. Canonici. § IX. η. 37. 40-45). Quidquid demum sit de doctrina cL Garcia, certum est privilegium illud, de facto, in usu et exercitio mansisse etiam post relatam S. C. Concilii declarationem, spatio plurium saeculorum ante editum Codicem: quamobrem saltem confirmatum seu denuo acquisitum per legitimam consuetudinem aut praescriptionem censeri debet, ad mentem ouoque Codicis, can. 63 (Cfr. Reiffcnst.. l. V. tlt 33. n. 39-40: Wernx *Ius* dec., I. 1601.

Neque dato Codice privilegium hoc revocatum fuisse palam est. Enimvero can. 418 § 1 reprobatur tantum contnma *consuetudo,* non revocantur privilegia contraria, multoque minus statuta auctoritate Apostolica in forma spécifia confirmata: cfr. c. 60. J 2: * Per legem contrariam nulla • rescripta revocantur, nisi aliud in ipsa lege caveatur * Quamobrem privilegium de quo agitur accensori debet procul dubio, privilegiis de quibus in can. 4 statutltur; “ lura aliis quaesita, itemque privilegia atque indulta. “ quae ab Apostolica Sede ad haec usque tempora perro- • nis, sive physicis sive moralibus concessa, ln usu adhuc “ sunt nec revocata, integra manent, nisi huius Codicis " canonibus *expresse* revocentur ”.

Verum si substantia privilegii, quod ad quatuor menses vacationes attinet, integra manet etiam post datum Codicem, non ita videtur dicendum de concessione lucrandi distributiones contra mentem can. 418 § 3. Enimvero nuEo privilegio Capitulum in casu se valet tueri adversus praescriptum can. 395 J 1 prohibentis ne distributiones quotidianae ita tenues sint ut verisimiliter negligantur et iubentis ut. hoc Ln casu. * Episcopi tertiam partem separent fructuum, etc., et in distributiones quotidianas convertant Quamobrem pro distributionibus quotidianis iam non scia duodeuigestma fere pars (i. e. 054 ex 954), sed saltem tertia est constituenda: ac ita lam mutatur obtectum factae concessioni et quidem/ lam graviter mutatur ut concessio R ipsa sine adaequata ratione sustineri seu novo statui rerum aptari nequeat. lamvero Capitulum fatetur “ rationes speciales convenientiae seu causas Illius velutl privilegii, in casu non allegari ": et consonat Episcopus: “ Si nunc ex novo dictum privilegium esset concedendum, nullam viderem causam an Capitulum non servaret ius commune “

Alterum tertiumque dubium quod attinet, ipsa, ut patet non respiciunt solum Capitulum Abulense, sed generalem legem attingunt, prout in causa Toletana *et aliorum* est pro universis Capitulis declarata. Supponitur in his dubiis absentiam Canonici a choro esse illegitimam, hoc est, praeter dies vacationum concessos; nullaque generali dispositione ex his quae can. 420 et 421 recensentur, ne quidem lis quae ad can. 412 attinent, ac nullo speciali induito, quod rationabiliter petenti S. Congregatio nemini negat, cohonestari. Porro, quod spectat directe ad alterum dubium, ln praefata causa *Toletana,* S. Congregatio, inhaerens quamplurimis antea datis resolutionibus, regulam hanc proposuerat: ad constituendum nimirum servitium novem (in casu octal mensium non esse colligendas punclaturas. quasi U. qui novem (resp. octo) partes punctaturarum ex duodecim, quw ex servitio totius anni conflantur, deserviendo retulerint servitio novem (resp. octo) mensium debito satisfecerint·, sed Ipsos dies residentiae seu servitii, sive continui fuerint sive interpolati, numerandos esse ut numerum compleant dictorum novem (seu octo) mensium. Exinde prono fluit alveo cum qui non est praesens choro per integram diem consumere unam diem vacationum (cfr. etiam de Herdt. Prox Cap., p. 323 ss.) : quod est diem illum computari debere inter dies absentiae, nec residentiae. Nam residentia propria canonici est assistentia officio chorali. quod, ex can. 413 I 2. comprehendit " psalmodiam horarum canonicarum et celebrationem Missae conventual!» qui itaque vel ah uno ex his elementis choralis officii abest, intzgri officio non satisfacit· praesumi autem debet canonicusveBe potius suo iure non residendi per vacationem, sibi permissam ran 418. J 1. uti. quam velle suae obligationi tlleptti-

oFie.'ro

f ;

cw

Ex hac doctrina nullo negotio deducitur etiam solutio tertii dubii quod proponitur: nam fructus praebendae respondent diebus residentiae. sicut distributiones horis servitu praestiti Et revera Ita solent dividi: pro diebus illae, *ρπ* horis canonicis istae. Sl itaque dies quibus canonicus wl per unam horam illegitime abest (h. e. praeter vacationum permissum numerum) sunt dies absentiae, consequens est ut amittat ea dic fructus praebendae. Et ita constat etiam can. 2381: " eo ipso *illegitime* absens privatur • omnibus fructibus sui beneficii pro rata illegitimae absen- • the L e. pro diebus vel mensibus quibus fuerit ab- 94 «ens: nam. ut vidimus, absentia computari/ debet per dies. non per horas. In tantum, igitur, Capitularis potest percipere fructus praebendae, in quantum dies absentiae computari possint inter nonaginta (vel ccntumviginti) dies vacatiocum a iure permissis: qui praeter hunc numerum sunt, omnes ct singuli necessario inducunt amissionem fructuum praebendae, prout iam resolutum est ln Toletana ad VI: • Tempus illegitimae absentiae computari statlm a transacti tempore legitimae vacationis

Pariter, ex principio supra posito, quod distributiones respondent horts canonicis, quibus Canonicus revera astiterit tamquam stipendium et merces praestiti servitii (cfr. TrkL sess. XXΠ. *c.* 3: XXIV. c. 12. dc rej.l. fluit Canonicum qui solummodo aliquot horis revera interfuit, lucrari debere distributiones hisce respondentes, ct amittere eas omnes ouïe respondent horis quibus non Interfuit. Quod lun respondebat Idem Garcia, (op. cit. n. 325). Quapropter qtii quolibet die alicui horae culpate non Intererit reputabius absens ea ipsa die quoad mulctam fructuum suae praebendae. quamvis lucretur distributiones pro ceteri horis quibas praesens erit Cfr. De Hordt, op. cit.. XXVIII. i 9. !dque non obstante quod dies ille considerari debeat tamquam absentiae: nam et Canonicus qui. tempore vacationum sibi eonce-so reapse choro inservit, procul dubio luentur distributiones, non obstante can. 418 § 3: agitur crim de stipendio operae debito.

Quare, etc.

Resolutio. — Porro, propositis in plenariis comitiis diei 13 mail 1922, 12 ianuarii et 15 martii 1924 suprascriptis dubiis. Emi Patres Sacrae Congregationis Concilii respondendum censuere:

Ad 1" Quoar vacationum menses Capitulum utatur privilegio Iulii III, servato tamen can. 418, § 2 C L C.; quod vero ad distributiones spectat, sese conformet omnino canonibus 395, § 1 et 418. § 3 C. L C.

Ad IIe* *Negative* ad 1 "° partem, *affirmative* ad 2-.

Ad IΠ·· *Negative* ad 1 43 et 2 ■ partem, *affirmative* ad 3".

FacUque postmodum Ssmo Domino Nostro Pio, Divina Providentia PP. XI relatione per infrascriptum S Congregationis Secretarium in Audientia diei 16 martii 1924. Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et conLnnare dignata est.—lulius Episc. Lampsacen., *Secr.*

Arfn. J C In NrT 52 (1925) 433 435; L· COZZA In ME 46 (1934) 229 239,276-287,361-370; REGATILLO n. 190.- IP 5 (1925) 6-7; ME 37 (1925) 136-140.

582

1124 MAR 19.-PIÜS XI. EPIST. ΛAS 16 (1924) 133-118

Ad summos moderatores ordinum regularium aliarumque **SODALITATUM REUGIOSORUM VIRORUM**
« DE RECTA ATTAE RELIGIOSAE RATIONE »

PIUS PP. XI

Dilecti filii, lalurem et Apostolicam Benedictionem

Unigenitus Dei Filius cum ad redimendum humanum genus in mundum venisset, datis spiritualis vitae praeceptis, quibus homines ad finem sibi praestitutum regerentur universi, docuit praeterea, qui ipsius vestigiis propius insistere vellent, eos evangelica consilia amplecti ac sequi oportere. Eiusmodi autem consilia qu:cumque. obligata Deo fide, servaturum se spondeat, h non modo omnibus exsolvitur impedimentis quae mortales a sanctitate remorari solent, ut bona fortunae, ut coniugii curae sollicitudinesque, ut immoderata rerum omnium libertas; sed etiam tam recto expeditoque itinere ad perfectionem vitae progreditur, ut iamiam in «alutis portu anchoram velutl iecisse videatur. Itaque a remotioribus Christianae religionis aetatibus numquam desiderati sunt qui ad Dei nutum, omnia sibi magno excelsoque animo negantes, illud idem perfectionis iter ingrederentur constanterque pergerent: atque ex rorum gestarum monumentis liquido apparet, viros mulieresque perpetuo quodam agmine se Deo consecrasse ac devovisse apud varios Ordines, quos decursu saeculorum Ecclesia adprobavit ratosque habuit Etenim, quamquam una atque individua est religiosae vitae natura. multiplices tamen ea formas induit, cum cx Sodalitatibus aliae aliter Deo serviant, aliae alia caritatis beneficentiaeque opera, ad maiorem Dei gloriam proximorum utilitatem, instituto suo persequantur. Ex hac igitur tanta religiosorum Ordinum varietate, quasi ex dissimilibus arboribus in agro dominico consitis, magna oritur et m salutem gentium provenit fructuum varietas; atque nihil sane pulchrius atque adspectu delectabilius quam harum complexus atque universitas/ m Sodalitatum, quae, etsi ad unum atque idem denique spectant, habent tamen suum quaeque industriae et laboris campum, a ceteris aliqua ex parte distinctum. Fieri enim divinae Providentiae consilio solet, ut. quotiescumque novis est necessitatibus occurendum. nova item religiosa instituta excitentur ac floreant Quamobrem Apostolica Sedes, sub cuius signo religiosorum Ordines proxime militant, beneficiorum memor, quae procedente tempore ipsi in Ecclesiam Dei inque rem publicam contulissent peculiari cura et benevolentia eos perpetuo prosecuta est: nam. praeterquam quod illud sibi sumpsit ut eorum leges ac statuta recognoscereret atque adprobarct eorumque causam ab adversariis per temporum rerumque asperitates studiosissime defensitavit ad pristinam praeterea instituti dignitatem sanctitatemque, si quando oportuit, eosdem revocare non destitit Quam quidem Ecclesiae curam ac sollicitudinem de provehenda in religiosis viris legum observatione morumque sanctimonia, ipsa ostendunt Concilii Tridentini iussa atque hortamenta: « Omnes regulares, < tam viri quam mulieres, ad regulae, quam professi « sunt, praescriptum, vitam instituant et componant: « atque imprimis, quae ad suae professionis perfectio- « nem, ut obedientiac. paupertatis et castitatis ac, si c quae alia sunt alicuius Regulae et Ordinis peculiaria < vota et praecepta, ad eorum respective essentiam. « necnon ad communem vitam, victum ct vestitum con- « servanda, pertinentia fideliter observent ».1 In Codice autem iuris canonici, ante quam hoc in genere ad legum lationem gradus flat, definito et breviter descripto statu religioso, ut sit t stabilis in communi vi- < vendi modus, quo fideles, praeter communia prae- < cepta. evangelica quoque consilia servanda per vota « obedientiae. castitatis et paupertatis suscipiunt ... at- < que ad evangelicam perfectionem tendunt », eundem religiosum statum · ab omnibus in honore » habendum esse praeclare edicitur.2

Quorum profecto religiosorum virorum et virtuti et adiulrici operae quantum Nosmct confideremus, lam tum aperte common'stravimus, cum per Encyclicas Litteras Ubi *arcano* [diei 27 decembris 1922. AAS 14 (1922) 673-700] primum sacrorum Antistites catholici orbis universos peramanter allocuti sumus: quae enim tot malorum, quibus societas hominum laboraret, remedia proponebamus, haec ipsa ut ad effectum deducerentur diximus Nos non una de causa in clero regulari spem bonam reponere et collocare. Praeterea, cum ante de studiis clericorum ad Cardinalem Praefectum Sacri Consilii Seminariis Studiorumque Universitatibus curandis Epistolam Apostolicam *Officiorum omnium* [diei 1 aug. 1922. LE 443] dedissemus, eadem prorsus cura et cogitatione, quae Nostro insidebat animo, rectae consulendi clericorum institutioni qui ad sacra ministeria advocarentur, utique alumnos religiosorum Ordinum complexi sumus, cum ad hos ipsos, quotquot sacerdotio destinantur, ea quae in rem animadvertimus deertvimusque magnam partem pertinerent. Verumtamen caritatis vigilantiaeque studium, quod Nos habet de utilitatibus vestris, dilecti filii, sollicitos, magnopere suadet propriis vos appellare Litteris ut nonnullas moneamus, quae si quidem alumni vestri in moribus usuque cotidiano retulerint, vita ipsorum atque actio talis profecto exsistet, qualem singulare prorsus atque excelsum divinae vocationis munus ab lis omnino, requirit ac postulat. 135

Ac primum omnium religiosos viros cohortamur, ut suum quisque Conditorem Patrcmqur legiferum m exemplum intueantur, si velint gratiarum, quae e sua ipsorum vocatione proficiscuntur, certo esse copioscque participes. Praestantisimos enim eiusmodi viros. cum sua excitarunt Instituta, quid aliud fecisse constat, nisi

• Sess. XXV, cap 1. *dc Repu!* 2 *C l.* C.. can Ut.

divino afflatui paruisse? Quam igitur ii notam in sua cuiusque Sodalitate impressam voluerunt, eam quicumque ex suis in se exhibent, ab incepto sane non aberrant Quare eo sodales, optimorum instar filiorum, curas cogitationesque convertant, ut Patris legiferi honorem tueantur, eius cum et praescriptis et monitis obsequendo, tum Imbibendo spiritum; neque enim e statu suo decident usque dum Conditoris sui vestigiis insiterint: f Filii eorum propter illas usque in aeternum
135 ‹ manent ⁋. Utinam Instituti sui legibus tam modeste pareant et comparatam ab eo inito vitae rationem sic retineant, ut religioso statu se praestent cotidie digniores: /ua enim fidelitate facere non poterunt, quin sacris ministeriis, quibus sibi obtingat per omnem aetatem perfungi, caelestium gratiarum adiumenta concilient

In agendo tamen, regnum. Dei ei *iuMiam* cius unice quaerant, oportet: quod in iis potissimum attendi volumus, in qu.bus, dilecti filii, vestrorum plerumque versatur opera, id est in sacris missionibus atque in iuventutls institutione. Ad apostolalum igitur quod attinet, caveant, quemadmodum proximus decessor Noster consultissime monuit,4 ne Evangelii in externos populos propagationem ad gratiam suae patriae seu nationis potentiamque augendam transferant, sed tantummodo ad infidelium salutem spectent, huius vitae utilitatibus commodisque inter ipsos eatenus provehendis quoad ad aeternam conducere videantur. Quorum autem religiosorum partes sunt ut iuvenes rite erudiant atque educent, iisdem erit summopere vitandum, ne. nimio abrepti studio discipulos optimarum artium doctrinam excolendi. religionis cultu mentes animosque imbuere sic neglegant, ut alumni a copiosa quidem litterarum cognitione instructi dimittantur, at eius prorsus scientiae sacrae expertes, qua qui carcant ct pulcherrimo omnium pretiosissimoque ornamento carent et in summa inanitate versantur: c Vani sunt omnes homines, in i quibus non subest scientia Dei ›.' Ad rem opportune Seraphlcus Doctor: c Hic est fructus omnium scien‹ tiarum, ut in omnibus aedificetur fides, honorificetur « Deus, componantur mores, hauriantur consolationes. ‹ quae sunt in unione sponsi ct sponsae, quae quidem ‹ fit per caritatem ».·

Quam quidem rerum sacrarum cognitionem cum necesse sit Ecclesiae administros et maximi facere et penitus percipere, id ipsum est hortationis huius Nostrae caput. ut nodales religiosos, sacerdotio vel iam potitos
137 vel posthac initiandos, ad disciplinas' sacras OAsioue excolendas excitemus, quas nisi calleant, vocationis suae munia perfecte absoluteque Implere non poterunt. Cum enim iis. qui se Deo consecraverint, aut unum aut certe praecipuum propositum sit orare Deum et divina contemplari aut meditari, qui igitur gravissimo eiusmodi fungantur officio nisi fidei doctrinam plane cognitam habeant atque perspectam⁋ Quod velimus eos in primis attendere, qui umbratilem in caelestium rerum contemplatione vitam degunt, errant enim, si putant, theologicis studiis aut ante neglectis aut postea depositis, posse se. copiosa iUâ destitutos, quae e doctrinis sacris hauritur. Dei mysteriorumque fidei cognitione, facile in excelfis versari atque ad interiorem cum Deo coniunctionem efferri atque evehi Ad ceteros autem quod attinet, sive ii docent, sive contionantur, sive animis expiandis pro tribunali poenitentiae sedent, sive in sacras expeditiones dimittuntur, sive cum populo in cotidiana vitae consuetudine sermocinantur, nonne multiplex ista ministerii sacri exercitatio eo plus habitura est roboris atque efficacitatis, quo maiore eruditionis summa niteant ac polleant? Divinarum ceteroqui scientiam rerum. candcmque interiorem et copiosam, sacerdoti tenendam esse. Paraclitus Spiritus per Prophetam edixit: ‹ Labia sacerdotis custodient scientiam ».' Quo enim pacto solida Is doctrina careat. e cuius ore. cum sit Domini scientiarum| legatus» novi Foederis administer et doctor, sal terrae' et lux mundi.n verba salutU christianus populus praestolatur? Sibi igitur metuant quotquot ad ministeria sacra rudes imperitique accedunt; neque enim impune eorum feret inscitiam Dominus. illud terribilem in modum minitatus: · Quia tu « scientiam repulisti, repellam te. ne sacerdotio funga « rii mihi » “ Iam vero, si unquam alias oportuit sa-H cvrdotem non esw indoctum, at multo plus per haec tempora oportet, cum ad vitae usum cognitio rerum ac
11' ^cientia tanti refert tamque arcte per/tinet. ut homines. vel qui minus sapiunt, - quemadmodum contingere pae-

ne in universum solet - quicquid agunt, *sc* scientiae nomine agere dictitent. Quare summa contentione adnitendum, ut catholica fides humanarum omne genuj doctrinarum adminiculo praesidioque iuvetur: quarum admotis luminibus et pulchritudo revelatae veritatis ante oculos omnium versetur et captiosa opinionum commenta, quae ementiti nominis scientia adversus fidei dogmata congerere consuevit, opportune diluantur. Etenim. ut Tertullianus praeclare scripsit, fides nostra « unum gestit interdum, ne ignorata damnetur »; - quamobrem ne illud Hieronymi oblitteretur: « Sancta « rusticitas solum sibi prodest, et quantum cx vitae merito Ecclesiam Christi aedificat, tantum nocet si red«stentibus non resistat. ... In tantum sacerdotis officium est. interrogatum respondero de lege ». “ Itaque sacerdotis tam saecularis, quam regularis, est, catholicam doctrinam cum pervulgare latius tum uberius inlustrare ac tueri; quae non solum habet unde, quaecumque ex adverso opponuntur, convincat ac refellat, sed etiam, modo dilucide explanetur, non potest animos praciudicatae opinionis expertes ad se non allicere. Quod ipsum cum Doctores illos mediae, quam vocant, aetatis neutiquam fugisset, iidem, Thoma Aquinate et Bonaventura ducibus, toti in eo fuere, ut divinarum rerum cognitionem perciperent amplissimam cum aliisque communicarent Huc praeterea accedit, quod vel ipsa animi, ingenii viriumque contentio, quam in eiusmodi studiis, dilecti filii, sodales adhibeant vestri, effectura profecto est ut ii et spiritus religiosos uberius hauriant et nobilissimi. quem amplexi sunt, status dignitatem decusque sustineant Quisquis enim in sacras disciplinas incumbit. rem utique adgreditur. quae magno labore et molimento et incommodo constat, pariterque desidiae illi inertiaeque repugnat, quae mater est et magistra multorum malorum: i4 atque idem studiosus hac haud mediocri cogitationum intentione./ praeterquam quod 1› assuescit nihil quicquam praepropere deliberare inconsulteve agere, longe facilius coërcet cupiditates ac cohibet quibus qui imperare neglegat, iam in deteriora flectitur inque vitiorum caenum prolabitur. In quo haec habet Hieronymus: ‹ Ama scientiam Scripturarum et carnis vitia non amabis ... »,ll ‹ Eruditio Scripturarum germinat virgines ». ” Sed religiosus vir ad ea studia exercenda impelli quoque debet conscientia officii, quo cx sua ipsius vocatione obstringitur, perfectae adipiscendae virtutis. Quam quidem ad perfectionem cum nemini liceat efficaciter contendere tutoque pervenire sine vitae interioris usu. num haec quibusvis aliis tam abunde nutrimentis, quam divinarum rerum studio, educatur atque alitur? Scilicet usitata et cotidiana mirabilium illorum naturae gratiacque donorum contemplatio, quorum tam largam Omnipotens Deus copiam in rerum universitatem atque in singulos homines effudit, cogitationes motusque animorum consecrat et ad caelestia erigit; immo etiam homines spiritu fidei complet efficitque Deo coniunctissimos. Quorum quis Christo lesu similitudine propior, quam qui doctrinam de fide et moribus divinitus ad nos allatam in sucum et sanguinem converterit? Sapientissimo igitur consilio religiosorum Ordinum Conditores, sanctorum Ecclesiae Patrum et Doctorum secuti vestigia, sacrarum disciplinarum studia filiis suis maiorem m modum commendarunt; cognitum, ceteroqui. expcrlundo est, dilecti filii, eos e vestris, qui amantius fidei rationes coluere, altiorem plerumque sanctitatis gradum attigisse; quotquot, contra, sacrum eiusmodi officium deseruerunt, eos saepius languere coepisse atque haud raro in deteriorem statum, ad votorum usque violationem, dilapsos esse. Itaque sodales omnes Richard! a S. Victore verba meminerint: « Utinam unusquisque nostrum huiusmodi ‹ studiis eousque Insistat, donec sol occumbat, et var ‹ tatis amor paulatim deficiat, ct carnalis prudentiae ‹ ratio, subducto fervore concupiscentiae, tepescat ».° Itcmquc il suam/ faciant, hortamur. Augustini prera- Mr tionem: « Sint castae deliciae meae Scripturae tuae: nec fallar in eis nec fallam ex eis ».w

Cum igitur cx constanti attentoque doctrinae sacrae studio tam praeclara religiosis viris emolumenta obveniant. iam manifesto apparet, quantopere vobis, dilecti filii, vigilandum sit. ne alumnis desit vestris facultas eiusdem doctrinae cum pervestigandae tum in omne tempus aetatis colendae. Ad rem autem, mirum quantum proderit adulescentium, qui ad coenobii vitam

U? » EcclL XL1V. D. 4 Epist. Apost Mciiiam Ulud. 30 nor m». • Sop, XΠI, t. 4 *De* reducltone crfiem cd *Tbfd*, n. y τ MAL. Π. 1. ' IReç . Π. 3. ’ MATΓH , V. 13 n>id. 14. ’· Os. ÏV. ft. u Apoi. /.

” EpUl. *LH1* (11. CIII) ad Pcalin- 14 EeetL. XXXΠI. ». n Epiit. CXXV (al. tV> od *Ruxt.* “ Comm. t» Zerch 1 n c. X. r *Dt diff. sacrif. Abr. et* Merto. 1. Con/.. t. XI. c. Π. n. 3. »· Epist. Cum primum ad Mχ

adspircnt, recte inde ab initio mentem animumque instituere atque effingere. Atque principio, cum in domestico convictu, horum pro iniquitate temporum. Christianae puerorum educationi minus consulatur, et adulescentes. ad late diffusas expositi corruptelarum illecebras, solida destituantur religiosa institutione, quae sd divina praecepta, immo vel ad honesti et recti ratio-r.em una potest conformare animos, sequitur, nihil facere vos posse hoc in genere utilius, quam si parva Seminaria vel conlegia constitueritis - quod fieri passim. iucundc conspicimus - adulescentulis excipiendis, m quibus aliqua divinae vocationis indicia deprehendantur. In quo tamen id ipsum vobis cavendum, quod s. m. decessor Noster Pius X moderatores Dominicianae familiae monuit, idest ne festinanter neve gregatim adulescentes adsciscatis. de quibus in incerto sit afflatune dnrino sanctissimam istam vitae rationem praeoptent." Mature igitur prudenterque delectis adulescentulis religiosae vitae candidatis, impense curabitis ut, una cum pietatis doctrina, ad aetatem accommodata, inferiores difciplinac tradantur, quae tradi in gymnasiis solent; * ita scilicet, ut non ante ad novitiatum accedant, quam humanitatis, ut aiunt, curriculum confecerint, nisi sat gravis interdum causa aliter decernendum suadeat

In qua quidem puerili institutione nullas a vobis praetermitti navitatis diligentiaeque partes, est non modo caritatis sed etiam iustitiae rationibus consentaneum. IU Quodsi ob Instituti/ exiguitatem, ob aliasve causas, aliqua Provincia non habeat, unde, ad canonum praescripta, rectae eiusmodi institutioni prospiciat, iidem adulescentes ad aliam Provinciam vel studiorum sedem mittantur, ubicumque rite, ad praescriptum can. 587, doceri queant At vero in inferioribus scholis sancte iHud ex can. 1364. 1° servetur: ‹ Praecipuum locum ‹ obtineat religionis disciplina, quae, modo singulorum « Ingenio et aetati accommodato, diligentissime explicc-‹ tur ▮ Atque in hac disciplina libri ne adhibeantur, nisi quos Ordinarii probarint Quae, ceteroqui, religionis studia, ut obiter dicamus, ipsi philosophiae scholartxa auditores exercere ne desinant; aureo autem illo percommode utantur *Catechismo Romano,* in quo ne-*kxs* utrum magis mirere, copiamne sanae doctrinae, an latini sermonis elegantiam. Quodsi clerici vestri, inde ab aetatis flore, doctrinam sacram ex fonte isto haurire assueverint, super quam quod ad theologiae studia paratiores exsistent, ex usu absolutissimi operis capient profecto unde sapienter et populum erudiant et commenta refellant quae in doctrinam revelatam effuti solent Vobis autem, dilecti filii, quae de linguae latinae studio, per Epistolam Apostolicam *Officiorum om-*r.tm, monuimus catholicos Antistites diligenter attenderent eadem ut m litterariis ludis servetis, suademus ac praecipimus : nam ad vestros quoque ea Codicis lex pertinet quae de sacrorum alumnis edicit: « Lin-« pas praesertim latinam et patriam ... accurate edi-‹ scant ›.a Quanti autem momenti sit, iuvenes religiosos htini esse bene gnaros sermonis, id non modo declarat, quod eo ipso Ecclesia utitur veluti ministro et vinculo uzutatis. sed etiam quia latine Biblia legimus, latine ct psallimus ct litamus ct sacris ritibus paene omnibus perfungimur. Huc praeterea accedit, quod Romanus Pontifex latine universum alloquitur docetque catholicorum orbem, neque alium sane adhibet Romana Curia sermonem cum negotia expedit ac decreta conficit quae f;del:um communitatis intersunt. Qui nutem linguam latmam non calleant, iis quidem ad copiosa Patrum Doctorumque Ecclesiae volumina difficilior est aditus, 1C qoorwn plerique non alia usi sunt scribendi/ ratione at Christianam sapientiam proponerent ac tuerentur. Quare cordi vobis esto, ut clerici vestri, qui in ministers Ecclesiae futuri aliquando sunt, eiusdem linguae Kientiam atque usum quam accuratissime percipiant.

Emenso inferiore litterarum curriculo, alumni et candidati omnes, quibus se Deo consecrandi mens condet, quique bona animi indole, ingenio haud tardo, pieütb spiritu morumque integritate se moderatoribus Kiî probaverint, in novitiatum cooptentur, in quo quau in quadam palaestra, religiosae vitae principia et yirLta data opera perdiscant. Quantum autem intersit, trooum animos eo temporis spatio diligenter excoli, rnn tam e magistrorum pietatis testimoniis quam ex ;;a experientia coniicitur. cum religiosi status perfectbr.em nulli assequantur retineantque, nisi iam tum oœaium fundamenta virtutum iecerint Quamobrem. resets quarumvis disciplinarum studiis atque oblecta-

ten O. P. 4 wx 1913. * *C. I. C.*. can. 589. » C. /. C. or DM. 2Λ » Can 13«. 3.·.

mentis, huc tantummodo novitii animos intendant, ut. sapienti magistri sui ductu, interioris vitae exercitationibus virtutumque adeptioni vacent, earum praesertim quae cum religionis votis, idest paupertatis, obedientiae et castitatis, cohaerent ct coniunguntur. In quo erunt ad perlegendum considerandumque utilissima cum sancti Bernardi et Seraphici Doctoris Bonavcnturae, tum Alphonsi Rodriguez, tum etiam eorum qui apud Sodalitatem uniuscuiusque vestram magisterio pietatis floruerunt, scripta, quorum virtus atque efficacia tantum abest ut vetustate defecerit atque elanguerit, ut etiam aucta hodie videatur. Neque tirones unquam obliviscantur, quales in novitlatu fuerint, tales se in reliquum vitae tempus futuros, ct supplendi posterius renovato animo tirocinii, si semel modico aut nullo fructu illud egerint, spem esse plerumque inanissimam.

Hoc deinde vobis, dilecti filii, curae erit, ut alumni, qui novitiatum expleverint, in iis domibus collocentur, ubi sanctissimarum observatio legum floreat et cetera sint ita disposita, utilius ut illi accuratiusque possint statum ordinatumque philosophiae et theologiae cursum peragere. Statum ordinatumque diximus: scilicet non modo ne ad superiorem scholae gradum ullus eve batur 143 quin in inferiore satis abunde profecerit, verum etiam ne aua studiorum pars praetereundo neglegatur, neve quid de temporis spatio dematur in eiusmodi disciplinis ad Codicis praescripta insumendo. Incaute igitur - ut nihil dicamus amplius - ii moderatores faciant, qui, forte ut necessitati parcant brevissimi temporis, velint suos compendiaria quasi via ad sacros Ordines pervehi quo eorundem citius utantur operô. Nonne est usu cognitum, qui propere et praepostere didicerint, eos tali institutionis suae vitio mederi in posterum vix aut ne vix quidem posse, et quantulamcumque forte utilitatem ex eiusmodi praeceptione Ordinum aliquando capi licuerit, eandem, cum religiosos istos minus ad sacra ministeria aptos exsistere necesse sit. evanescere demum omnem ac dissipari? Videte porro ne iuvenes religiosi. qui in philosophiae et theologiae studia incumbunt, animos a certamine virtutum remittant; quin immo pergere ii debent peritissimis uti pietatis magistris, ut tandem aliquando, quemadmodum religiosos viros decet, solidam doctrinam praeferant cum sanctimonia vitae coniunctam.

At vero huc singulari quadam ratione curas advocamus vestras, ut magistri altioribus disciplinis apud vos tradendis plane idonei deligantur, tales nempe ut suo vitae instituto exempli instar sint câque eruditissimi doctrina qua discipulorum mentes excolere jubeantur. Itaoue ne magister, ne lector esto, nisi qui philosophiae. theologiae copulatarumque disciplinarum cursus laudabiliter concelent atque satis habeat ad docendum artis et facultatis. Neque illud vobis excidat quod in Codice iuris canonici- legitur: « Curandum ut saltem ‹ sacrae Scripturae, theologiae dogmaticae, theologiae « moralis et historiae ecclesiasticae totidem habeantur 4 distincti magistri ». Quibus quidem in eo magnopere elaborandum, ut ex discipulis sanctos operososque Christi apostolos faciant iisque instructos scientiae prudcntiacque ornamentis, quorum vi cum simplices fanperitosque homines erudiant, tum fulsi nominis scientia inflatos coarguant, tum denique omnes ex errorum contagione praemuniant, quae, quo solet occultius serpere atque/ irrepere, eo maiora animis detrimenta pant at- m que affert Quodsi auspicato contigerit ut alumni vestri in sapientiae Christianae regionibus viisque alacri incedant animo maxlmeque excellant labores, quos in rem tam salutarem, dilecti filii, insumpseritis, uberrimorum laetitia fructuum, ultra quam credibile est. compensabitis.

Verum enimvero id sanctum vobis Inviolatumque esto quod in Epistola Apostolica de Seminariis ct de studiis clericorum, iuri canonico congruenter, ediximus : scilicet ut in tradendis philosophiae et theologiae praeceptis magistri fideliter Scholasticam rationem, secundum Aquinatis principia et doctrinas, sequantur. Scholasticam enim disciplinam angelicamque Thomae sapientiam. quam decessores Nostri nullo non tempore amplissimis honestarunt laudibus, num quis ignorat, ut ad revelatas veritates inlustrandas. sic ad errores cuiusvis aetatis mirifice refutandos, natam aptam esse Etenim Angelicus Doctor - ita immortalis memoriae decessor Noster Leo XIII - « divina humanaque scient e ‹ praedivls. Soli comparatus illud a se impetravit. ‹ ut ct superiorum temporum errores omnes unus dc-« bellnrit, ct ad profigandos. qui perpetua vice in po-« sterum exorituri sunt, arma invictissima suppedita-

‹ rit Et recte idem Pontifex: ‹ Qui vere philoso-
« phari volant - velle autem potissimum debent reli-
c giosi viri - primordia ac fundamenta doctrinae in
‹Thoma Aquinate ponant >.3 Quantopere autem inter-
sit alumnos vestros ab scholastica ratione nullo pacto
abscedere, vcl cx eo apparet, quod, cum philosophiam
inter ct revelationem arctissima cognatio intercedat,
utrasque Scholastici Ipsi tam mira concordia compo-
suerunt et coagmentarunt, ut altera alteri lucem affer-
ret maximumque adiumentum. Neque enim, cum ambae
a Deo, summa aeternaque veritate, proficiscantur et ra-
tionis illa, haec fidei documenta reddat exhibeatque. in-
ter se pugnare queunt, ut nonnulli delirando conten-
dunt; immo etiam amice conspirant, ut altera alteram
145 compleat Unde sequitur, ex inscio imperitoque/ philo-
sopho fieri nunquam doctum theologum posse, et qui
divinarum rerum sit prorsus ieiunus. eidem perfecte
philosophar: nullo pacto licere. In quo recte S. Thomas:
‹ Ex principiis fidei ita probatur aliquid apud fideles.
‹ sicut etiam ex principiis naturaliter notis probatur
‹aliquid apud omnes: unde etiam theologia scientia
c est >. Ut aliis verbis dicamus, quemadmodum c ratio-
ne. quae est divini participatio luminis, philosophia pri-
ma naturalis cognitionis principia ducit, eademque enun-
tiat atque explicat, ita theologia e supernaturalis luce
revelationis, quae Intellectum splendore suo illuminat
et complet, fidei notiones mutuatur, evolvit, explanat, ut
sint ambae duo uno ex sole radii, duo uno ex fonte rivu-
li, bina in fundamento uno aedificia. Magnum quiddam
profecto humana scientia est, modo fidei rationibus ob-
sequenter inhaereat; quibus posthabitis, iam in multos
eam ipsam errores incidere dementiasque necesse om-
nino est Quodsi. dilecti filii, alumni vestri, quam huma-
narum cognitionum in se summam congesserint, eam
doctrinae sacrae famulari ac servire iubeant; si. prae-
terea. veritatis revelatae amore et cupiditate acriter
ardeant. erunt atque habebuntur homines Dei. et verbo
exemploque plurimum Christiano populo proderunt
Etenim ‹ Omnis Scriptura divinitus inspirata › - vel,
ut Angelicus Doctor interpretatur, sacra doctrina, lu-
mine divinae revelationis admoto, percepta - « utilis
« est ad docendum, ad arguendum, ad corripiendum, ad
« erudiendum in iustitia: ut perfectus sit homo Dei, ad
‹ omne opus bonum instructus ›.a

Sed iuvenibus Sodalibus, ne in hoc tam amplo hu-
manarum divinarumque rerum campo frustra versentur,
spiritus fidei est in primis alendus, qui si quidem debi-
litetur, iam ii nequeant, veluti obtusa oculorum acie,
in supernaturalia vera introspicere; neque minus opor-
tet, recta mentis intentione ad discendum accedant
Sunt qui scire volunt - animadvertit S. Bernardus -
eo fine tantum ut sciant ct turpis curiositas est;...
et sunt item qui scire volunt, ut scientiam suam ven-
dant verbi causa pro pecunia, pro honoribus, et
146 « turpis quaestus est; sed sunt quoque/ qui scire vo-
‹ lunt ut aedificent ct caritas est; et item qui scire
volunt ut aedificentur, et prudentia est i. M In cius-
modi igitur studiis iuvenes vestri hoc sibi unice propo-
nant ut Deo placeant et sibi proximisque quam pluri-
mum spiritualis afferant emolumenti. Itaque, cum in
scientia a virtute seiuncta plus utique insit offensionis
tt periculi quam verae utilitatis, - solent enim qui ex
doctrina sibi comparata magnos gerunt spiritus, ad in-
teritum animae, dono fidei amisso, caecos se praecipi-
tesque agere - acriter contendant, ut humilitatis virtus,
omnibus sane necessaria at studiosis praecipuo quodam
modo colenda, sibi in medullis haereat, memores ut
sunt, Deum unice esse ex se saplentissimum. et. quic-
quid homo didicerit, id omne, quantumcumque est, nul-
lam prorsus habere comparationem cum reliquis iis
omnibus quae ignorat. Ad rem venuste Augustinus:
« Scientia - ait Apostolus - inflat Quid ergo? Scientiam
‹ fugere debetis, ct electuri estis nihil scire potius quam
‹ Inflari5 Ut quid vobis loquimur, si melior est igno-
« ranba quam scientia? ... Amate scientiam, sed ante-
« ponite caritatem Scientia si sola sit, inflat Quia vero
« caritas aedificat, non permittit scientiam inflari. Ibi
r inflat scientia, ubi caritas non aedificat: ubi
• autem aedificat, solida est >. E Vestri igitur, si qui-
dem spiritu caritatis pietatisque. unde ceterae virtutes
oriuntur et constant, studia sua foveant, quasi quodam
medicato odore qui metum corruptionis avertat, futu-
rum sine ulla dubitatione est. ut ob sua doctrinae orna-
menta acceptiores Deo fiant Eccicsiaeque utiliores.

lam non restat nisi ut cogitationem ad eos convertamus Sodales qui, quamquam ad sacerdotalem dignitatem minimo vocantur, cum tamen eadem, ac sacerdotes, vota religionis emiserint, non minus Deo obligantur ct officio perfectionis assequendae devinciuntur. Atque posse eos. etsi litterarum atque altiorum disciplinarum inscios. ad celsissimum sanctitatis gradum adseendere, vel inde patet, quod ex iis satis multi, ob vitam pie integerrimeque actam, aut in magna perpetuaque catholico- 1C
rum hominum/ admiratione sunt, aut, in sanctorum caelitum numerum auctoritate Romanorum Pontificum adscript!. deprecatores apud Deum et patroni habentur atque invocantur. Quos, ceteroqui. Sodales conrerioi seu laicos, cum pro condicione sua a periculis vacent, quae ex ipsa muneris granditate sacerdotibus sodalibus interdum impendent, atque haud dissimilibus privilegiis praesidiisque animorum fruantur, quae religio filiis suis materna providentia promiscue impertire consuevit, aequum est, caeleste vocationis donum et permagni facere et acceptum Deo grata voluntate referre, consilium saepe renovando, quod professionis suae die inierunt, congruenter vocationi usque ad extremum spiritum vivendi. - Hoc tamen loco Nos abstinere, dilecti filii, non possumus, quin vos hortemur attendere quam gravi teneamini officio vigilandi, ut fratres conversi, cum probationis tempore, tum in reliqua vita, spiritualibus subsidiis ne careant, quibus ad proficiendum perseverandumque indigent, lisdemque eo fortasse maioribus, quo humiliore ii condicione sunt humilioribusque funguntur ministeriis. Qua de causa moderatores, m decernendo ubi quisque eorum commoretur quidve operis faciat, debent quidem singulorum ingenia respicere et scopulorum. in quos forte offensuri sint, rationem habere; quodsi iidem aliquando ab religione officii discesserint, nihil pro paterno studio inexpertum relinquant ut fortiter eos suaviterque ad vitae revocent sanctimoniam. At praecipue moderatores ne desinant sodales laicos vel erudire ipsimet vel idoneis sacerdotibus in aeternis maximisque fidei veritatibus erudiendos committere; quas qui noverit et frequenter perpendat, sive in saeculo vivat, sive intra religionis septa commoretur, multa inde virtutum incitamenta hauriet. Haec autem, quae proxime diximus, ad Congregationum laicalium Sodales omnes pertinere quoque volumus; immo etiam
hos doctrina religionis pleniore, atque eruditione haud vulgari, idcirco imbui opus est, qua plerumque pueris atque adulescentibus instituendis, suo ipsorum officio, vacant

Habetis, dilecti filii, quae visum Nobis est, paternae instinctu caritatis, dc exsequenda apud vos studiorum ratione, deque aliis/ rebus haud minoris momenti, vo- ια
biscum communicare. Ista quidem, ut, pro observantia in Nos vestra ac pro studio, quo flagratis. Sodalitatis cuiusque vestrae provehendae, libenter vos obedienterque accepturos esse pro certo habemus, ita velimus in animis tironum scholasticorumque vestrorum insculpta haereant, atque in futurum. Patribus Legiferis bene precantibus. multa Institutis vestris beneficia et commoda tribuant Caelestium interea gratiarum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis, dilecti filii, atque universis religiosis viris unicuique vestrum commissis, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xrx mensis martii, in festo sancti loseph Mariae Virginis Deiparae Sponsi, anno mdccccxxiv, Pontificatus Nostri tertio. Pius pp. x i.

Adn. G, OESTERLE in CpR 5 (1924) 444 460; 6 (1925) 34-42; H/T 51 (1924) 627-630; PrM 13 (1924) 14-20.

» Enryd. *Aeterni Patri».* ** Epist. Nostra *erga.* die 25 Not. IS» ." П Tim.. IП. 16-17. > *In* Cant sermo *XXXVI.* “ Sermo CCCLfV od *Coni..* c. VI

PLURIUM DIOECESIUM

De vexillis in ecclesia admittendis vel benedicendis

Vide texturn. sub die 1922 Dec. 15: LE 481,

Adn. REGATILLO n. 611: EL 38 (1924) 102-103: IP 4 (1924)

584

1924 MAR 26.-SC RIT., DECL. AAS 16 (1924) 199

HARLEMEN.

De festo cum officio et missa in honorem d. n. l c.
SUB TITULO BONI PASTORIS

Hodiernus parochus ad « Boni Pastoris », in loco dc Wasscnaar, prope Hagam-Comitis, Hollandiae, dioecesis Harlemcnsis, Sanctissimo Domino nostro Pio Papae Xl humiliter exposuit quod in fundatione novae paroeciae in praedicto loco Wassenaar, ecclesiae titulus impositus est *Boni Pastoris; sed* deficiente peculiari Officio festivo cum Missa sub hoc titulo, atque ut Boni Pastoris misericordia et benignitas magis magisque moveat ac sibi conciliet animas fidelium, speciali modo sibi dicatas, maxime praestabit devotionem erga Bonum Pastorem fovere festo speciali. Quapropter idem parochus ipsum Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam XI suppliciter exoravit, ut concedere dignaretur facultatem celebrandi festum titulare praedictae ecclesiae Boni Pastoris in Wassenaar. die Dominica secunda post Pascha, iam a saeculo antiquo Boni Pastoris propria, atque usque hunc diem populo fideli uti talis notissima. Sanctitas porro Sua his precibus, amplissimo Rf&i Episcopi Harlemensis dioecesis Commendationis officio communitis et ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatis, libentissime indulgens, statuit ac declaravit Festum titulare memoratae Ecclesiae Boni Pastoris esse quotannis recolendum Dominica secunda post Pascha, sub ritu duplici primae classis et octava communi, cum Officio et Missa propriis, quae de dicta Dominica leguntur in Breviario et Missili Romano; servatis Rubricis, etiam quoad Commemorationem diei Octavae in Dominica ipsum Festum proxime sequenti. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 26 martii 1924.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Sea.*

Aie. I. PAUWELS in PrM 13 (1924) 117-118; ME 36 (1924) 138.

585

1924 MAR 28.-SC S. OFF. DECR. AAS 16 (1924) 159-160

Condemnationis sac. ernesti buonaiuti
EIUSqUE OPERUM OMNIUM

Il sac. Ernesto Buonaiuti, già più volte ammonito. ripreso e sottoposto anche a gravi sanzioni canonlche per le sue dottrine prettamente modemistiche propagate a voce ed in Iscritto, è rimasto purtroppo. non ostante le sue ripetute proteste di sottomissione, come evidentemente dimostrano suoi fatti e scritti recenti, sempre nella sua pertinacia, proprio come i modernisti cosl al vivo deseritti nelTEnciclica *Pascendi* [diei 7 septembris 1907. ASS 40 (1907) 593-650] del S. P. Pio X di f. m. i quali c continuano il loro cammino, « continuano benchè ripresi e condannati, celando « un'incredibile audacia coi velo di un'apparente umiltâ. Piegano fintamente il capo; ma la mano e la mente proseguono con più ardimento il loro lavoro. E cosl essi operano scientemcnte e volutamente; sl perché è loro regola che l'autorità debba essere spinta, non rovesciata; si perché hanno bisogno di non uscire dalla cerchia deUa Chiesa, per poter cangiare a poco a poco la coscienza collettiva »; adoperando inoltre quelTarte dalla stessa Enciclica cosl messa in evidenza: « E' artificio astutissimo dei modernisti pre< sentare le loro dottrine non già coordinate e raccolte < quasi in un tutto, ma sparse invece e disgiunte l'una « dalTaltra, allo scopo di passare. essi per dubbiosi e < come incerti, mentre di fatto sono ferml e determi« nati ».

Non potendosi dunque in verun modo tollerare più a lungo, senza grave scandalo e danno dei fedeli, quest'opera subdola e continua di demolizione della Fede da parte di un sacerdote cattolico, che si ostina a voler apparir tale, nella sede stessa dei Supremo Pontificate, questa Suprema Sacra Congregazione del S. Ufficio, della Fede e del costume custode e vindice, nella Congregazione di feria IV. 26 corr. mese, d'ordine e con l'approvazione espressa del Santo Padre, novamente dichiara il sopra mentovato sac. Ernesto Buonaiuti incorso nella scomunica a termini di diritto e, conseguentemente, anche nella sospensione α divinis; -/ condanna e proscrive tutti i suoi libri e scritti ordinandone rinserzione nelllndice dei libri proibiti; - e gli proibisce di più scrivere, tenere conferenze ed insegnare nelle pubbliche scuole in materia attinente alia Religione.

Dato a Roma, dal Palazzo del S. Uffizio, addi 28 marzo 1924.—Luigi Castellano. *Nolaro deUa Supr. S. C. del S. Uffizio.*

Adn. **PrM 13 (1924) 44-45.**

586

1924 MAR 29.-CONVENTIO CUM REPUBLICA BAVARIAE. AAS 17 (1925) 41-54

INTER SANCTAM SEDEM ET BAVARIAE REMPUBLICAM SOLLEMNIS CONVENTIO

KONKORDAT

ZWISCHEN SEINER HEILIGKEIT PAPST PIUS XI UND DEM STAATE BAYERN

Seine Heillgkeit Papst Pius XI. und der Bayerische Staat haben. vom glcichcn Verlangcn beseelt. die Lage der katholischcn Kircbe in Bayern auf eine den verânderten Verhàltnissen entsprechende Weise und dauernd n« zu ordnen. beschlossen. eine feierliche Übereinkuaft zu treffen.

Zu dlesem Zwecke haben Seine Heiligkeit Papst Pius XI. zu Ihrem Bevollmachtigten Seine Exzellenz den Herrn Apostolischen Nuntius in München und Erzbischof von Sardes Monsignore Dr. Eugen Pacelli, und die Bayerische Staatsregierung zu ihren Bevollmach-Lgten Seine Exzellenz den Herrn Staatsminister des Aeussem Dr. Eugen von Knilling. den Herrn Staatsmi-E3ier für Unterricht und Kultus Dr. Franz Matt und den Herrn Staatsminister der Finanzen Dr. Wilhelm Krausneek emannt, die, nachdem sie ihre beiderseitigen

CONCORDATO

FRA SUA SANTITA* IL PAPA PIO XI E LO STATO BAVARESE

Sua Santità il Sommo Pontcfice Pio Xl e lo Stato Bavarese. animati dal desiderio di regolare nuovamente, in modo stabile e corrispondente alie mutate condizioni dei tempi, la situazione della Chiesa cattolica in Bavière, hanno risoluto di concludere una solcnne Convenzione.

A taie effetto Sua Santità il Sonuno Pontefice Pio XI ha nominato Suo Plenipotenziario Sua Eccellenza Reverendissima Monsignor Dr. Eugenio Pacelli, Arcivescovo di Sardi e Nunzio Apostolico in Monaco di Baviera ed il Governo di Baviera ha nominato suoi Plenipotenziari Sua Eccellenza il Signor Dr. Eugenio von Knilling. Ministro degli Esteri in Baviera. il Signor Dr. Francesco Matt, Ministro dellTstnizione pubblica e del Culto, ed il/ Signor Dr. Guglielmo Krausneck, Ministro delle Finanze. i quali, scambiati i loro rispetthri

Vollmachten ausgewechselt und fur richtig bcfunden haben, uber folgcnde Artikel übercingekommen sind:

Art. 1.

5 1. Der Baycrische Stant gewâhrleistct die freie und offentPche Ausùbung der katholiseben Religion.

i 2. Er anerkennt das Recht der Kirche. im Rahmen ih-cr Zustândigkeit Gesotze zu orlassen und Anordnungen zu treffen. die ihre .Mitglieder binden; er wird die Ausubung dieses Rechtes weder hindern noch erschwercn.

f i Er deberi der kaiholischen Kirche die ungestôrte Kullûbung zu. In der Erfiillung ihrer Amtspflfchten geniessen dic Geistlichen den Schutz des Staates.

Art. 2.

Orden und religiose Kongregationcn kônnen den kananîschea Bestimmungen gemta frei gegrûndet warden. Sie unterliegen von Seiten des Staates keiner Exnschrânkung in Bezug auf ihre Niederlassungen. die Zahl und - vorbehaliiich der Bestimmung des Art 13 i 2 - die Eigenschaften ihrer Mitglieder sowie bezüglich der Lebenswcise nach ihren kirchlich genehmigten Regeln.

Soweit sie bisher die Rcchte einer ôffentlichen Kôrperschaft gênassen haben, bleiben ihnen diese gewahrt; die ubrigen erlangen RechUfahigkext oder dic Rechte einer ôffentlichen Kôrperschaft nach den fûr alie Burger odor Gesellschaften geltendcn goseulieben Bestimmungen. Ihr Exgentum und ihre anderen Rechte warden ihnen gewâhrleisteL In Bezug auf den Erwerb, den Besitz un d;c Verwaltung ihres Vcrmôgens sowie in der Ordnung ihrer Angelegcnheiten unterliegen sie keiner besonderen staatlichen Beschrânkung oder Aufsicht.

Art. 3.

5 1. Dic Emcnnurg oder Zulassung der Professoren Oder Dozentea an den theologischen Fakultâten der Universitâtcn und an den philosophisch-theologischen Hochschulen. sowie der Religionslehrer an den hoheren Lehranstalten wird staatlicherseits erst erfolgen. wenn gegen die in Aussicht genommenen Kandxdaten von dem zustândigen Diôzesanbischofe keine Erinnerung erhoben worden ist

4 2. Solite einer der genannten Leher von dem Diozesanbischofe wegen seiner Lehre oder wegen seines sittlichen Verhaltens aus triftigen Grunden beanstandet werden. so wird die Staatsregierung unbeschadet semer staatsd:enerlichcn Recbte alsbald auf andere Weise fur einen entsnrechenden Ersatz sorgen.

Art, 4.

I 1. Der Unterricht an den theologischen Fakultâten der Univcrsitatcn und an den philosophisch-theologi-Achen Hochschulen muss den Bedürfnisscn des priesterlicben Berufcs nach Massgabe der kirchlicben Vor-«hriften Rechnung tragen.

f 2. An den philosopbischen Fakultâten der beiden Univcrsitâten München und Wurzburg soil wenlgstens je ein Professor der Philosophie und der Geschichte angcstellt werden gegen den hinslchtlich seines katholisch-kirchlicben Stanapunktes keine Erinnerung zu erheben ist

I 1 Der Reiigionsunterricht bleibt an allen hoheren Lehranstalten und Mittelschulen wenigstens im bisherigen Umfang ordentliches Lehrfach.

Art. 5.

1 1. Der Unterricht und die Erziehung der Kinder an den katholiseben Volksschulen wird nur solchen Lehrkrâften anvcrtraul werden. die geeignet und bereit sind. in verlâssiger Weise in der katholiseben Religxonslehre zu unterrichten und im Gclste des katholischen Glaubcns zu erziehen.

1 2. Die Lehrer und Lehrerlnnen. die an katholischen Volkschulcn angcstellt werden wollen. müssen vor ihrer Anstellung nachweisen. dass sie eine dem Charakter dlcser Schulen entsprcchende Ausbildung erhalten haben. Diese Ausbildung muss sich beziehen sowohl auf den Reiigionsunterricht wie auch auf joue Fâcher, die fur den Glauben und die Sitten bedcutungsvoll sind. Die Erteiiung des Rcligtonsunterrichtes sctzt die Missio canonica durcb den Diozesanbischof voraus.

pfeni poteri c trovatili in buona e debita forma, jodo convenuti negli articoli seguenti:

Art. 1.

5 1. Lo Stato Bavarose garantisce il libero e pubblko esercizio della religione cattolica.

§ 2. Riconosce il diritto della Chiesa di emanare nek l'ambito della sua competenza leggi e decreti, che obbllgano i suoi membri; e non impediri nè renderà difficile l'esercizio di questo diritto.

§ 3. Assicura alia Chiesa cattolica l'indisturbato «ercizio dei culto. Negli atti dei loro ufficio gli ecclesia* stfci godono della protezione dello Stato.

Art. 2.

Gli Ordini e le Congregazioni religiose possono Uberamente fondarsi in conformité delle prescrizioni canoniche, nè soggiacciono ad alcuna limitazione da parte dello Stato rigvardo alie loro residenze, al numero ed alie qualité dei loro membri - salvo Part. 13 i 2 -, nonchè al loro genere di vita a norma delle Costituziooi approvate dalla Chiesa.

Quelli. che godevano finora dei diritti di pubbllcbe corporazioni. li conservano; gli altri acquistano b personalité giuridica o i diritti di pubbliche corporazioni secondo le norme vigenti per tutti i cittadini ed associazioni. La loro propriété e gli altri loro diritti sono garantit!. Nell'acquisto, nel possesso e nelTamministrazione dei loro boni, come/ nel regolamento dei loro c affari, non sono sottoposti ad alcuna speciale restrizione od ispezione deUo Stato.

Art. 3.

H. La nomina o l'ammlssione dei professori 0 dei docenti nelle Facoltà teologiche delle Université e nelle Accademie filosofico-teologiche, come pure dei maestri di religione nelle scuole superiori avrà luogo da parte dello Stato soltanto se contro i relativi candidati non sia stata sollevata alcuna obbiezione da parte dei competente Vescovo diocesano.

5 2. Se alcuno dei suddetti insegnanti venga dal Vescovo diocesano dichiarato inabile per grave motivo concernente la sua dottrina o ia sua condotta morale, il Governo, senza pregiudizio dei di lui diritti come funzionario dello Stato, prowederà senza indugio, a che venga supplito nel suo ufficio da altra persona idonea.

Art. 4.

§ 1. L'insegnamento nelle Facolté teologiche delle Université e nelle Accademie filosofico-teologiche deve corrispondere ai bisogni dei candidati alio stato sacerdotale ed alie prescrizioni ecclesiastiche.

§ 2. Nelle Facoltà filosofiche di ambedue le Université di Monaco e di Würzburg vi dovranno essere almeno un professore di filosofia ed uno di storia, contro i quali nulla possa eccepirsi dal punto di vista cattolico ed ecclesiastico./ 44

I 3. L'istruzione religiosa rimane in tutte le scuole superiori e medie come materia ordinaria almeno nella ampiezza sinora in vigore.

Art. 5.

5 1. L'istruzione ed cducazione dei fanciulli nelle scuole elementari cattoliche saré affidata unicamente a maestri e maestre. che siano atti e disposti ad istruirll in modo sicuro nella dottrina cattolica e ad educarli nello spirito della fede cattolica.

5 2. I maestri e le maestre. che vogliano essere impiegati nelle scuole cattoliche, debbono provare prima della loro nomina dl aver ricevuto una formazione corrispondente alia natura delle medesime, sia ln cid che concerne 1'istnizione religiosa, come in cid chc riguarda quelle materie, le quali hanno importanza per la fede cd i costumL Per impartire Tistruzione religiosa si rlchicde previamente la missio canonica da parte dei Vescovo diocesano.

l 3. Der Staat wird bei der Neuordnung der Lehrerbindung fur Einrichtungen sorgen. die eine den obigen Grundsâtzcn entsprechende Ausbildung der für katholische Volksschulcn bestimmten Lchrkriifte sichern.

l 4. In den Prüfungskommissionen. die für die Erteilung der Lehrbcfahigung an den katholischen Volkssehulen zuständig sind, erhalten die kirchlicben Oberbehôrden mindestens für die Prüfung aus der Religionskhre eine angemessene Vertretung.

j 5. Soweit nach der Neuordnung des Lehrerbildungswesens Privatanstalten noch in der Lage sind. die Vorbildung oder die berufliche Ausbildung von Lehrern odcr Lehrerinnen zu übernehmen. wird der Staat bei ihrer Zulassung auch bestehende Anstalten der Orden usd Kongregationen entsprechend berücksichtigen.

i 6. Die an solchen privaten Anstalten vorgebildeten Zôglinge werden. falls diese Anstalten die staatlich vorleschriebenen wissenschaftlichen Bedingungen erfüllen, nach Massgabe der allgemeincn Bestimmungen zu den sUallichen Prufungen zugelassen.

§ 7. Die Erwerbung der Lehrbcfahigung für Volksjchulen, Miltelschulen und hohere Lehranslalten, sowie die Übertragung eines Lehramtes wird für die Angebarigen von Orc'en und religiôsen Kongregationen an keine anderen Bedingungen geknüpft. als für Laien.

Art. 6.

In alien Gemcinden müssen auf Antrag der Eltern oder sonstigen Erziehungsberechtigten katholische Volksschulen errichtet werden. wenn bei einer entiprechenden Schülerzahl ein geordneter Schulbetrieb - selbst in der Form einer ungeteilten Schule - ennôgèchl 1st

Art. 7.

i 1. An alien Volksschulcn - abgesehen von den in Ahs. 2 crwàhnten Fallen - bleibt der Reiigionsunterricht ordentLiches Lehrfach. Der Umfang dieses Religionsunterrichtes soil im Einvernehmen mit den kirchlichen Oôerbehôrdcn festgesetzt und gegenüber dem gegenrirtigen Stande nicht gekürzt werden.

Solltc der Bayerische Staat in etlichen Schulen rechtlich nicht in der Lage sein, dem Religionsunterrichte den Charakter eines ordentlichen Lehrfaches zu erteiten, so wird wænigstens die Erteilung eines privaten Religionsunterrichtes durch die Bereitstellung der Schulrâume sowie durch deren Beheizung und Beleuchtang aus gemeindlichen oder staatlichen Mitteln sicher toteUL

f 2. Den Schülern der Volksschulcn. Mittelschulen und hoheren Lehranstalten wird im Benehmen mit den kirchlichen Oberbchorden geeignctc und ausreichendc Gekgenheit zur Erfüllung ihrer religiôsen Pflichten gegeben.

Art. 8.

f 1. Die Beaufsichtigung und Leitung des Religions-UEterrichtes an den Volksschulcn, Mittelschulen und bôhercn Lehranstalten werden der Kirche gewâhrleisteL

{ 2. Dem Bischof und seinen Beauftragten steht das Redit zu, Misstânde im religiôs-sittlichen Leben der katholischen Schüler wie auch ihre nachteiligen oder unrdwrigen Beeinflussungen in der Schule. insbesondere eîwaige Verletzungen ihrer Glaubensüberzeugung oder rtl:p(ken Empfindungen im Unterrichte, bel der staatIxhen Unterrichtsbehôrde zu beanstanden. die für entçrechende Abhilfe Sorge tragen wird.

Art. 9.

J 1. Orden und religiose Kongregationen werden unie: den allgememen gesetzlichen Bestimmungen zur Grûndung und Führung von Privatschulen zugelassen. D'e Zuerkennung von Bcrechtigungen an derartige Scfcilcn erfolgt nach den für andere Privatschulen gelkzden Grundsâtzen.

l 1 Von Orden und religiôsen Kongregationen geleitete Schulen, die bisher den Charakter ôffentlicher Schulen gehabt haben, bchalten ihn, sofern sie die an i>ichart:ge Schulen gestellten Anforderungen erfûllen. Vnter den gleichen Vorbedingungen kann auch neuen Schulen von Orden und Kongregationen dieser Charakter durch die Staatsregierung verliehen werden.

§ 3. Nel nuovo ordinamento delle scuole magistrali lo Stato avrà cura che vi siano istituti, i quali assicurino una formazione corrispondente ai suddettl principi per i maestri e le maestre destinati ad insegnare nelle scuole elementari cattoliche.

§ 4. Le superiore Autorité ecclesiastiche saranno convenientemente rappresentate, almeno per ciô che si riïerisce alia istruzione religiosa, nelle Commissioni esaminatrici per l'abilitazione all'insegnamento nelle scuole elementari cattoliche.

§ 5. Qualora coi nuovo ordina/mento delle scuole magistrali sia ancora possibile ad instituti privati di assumere la istruzione preparatorla o la formazione professionale dei maestri e delle maestro, lo Stato ncll'ammLssione dei medesimi avrà conveniente riguardo anche ad istituti già esistenti degli Ordini e delle Congregazioni religiose. 4j

§ 6. Gli alunni, i quali banno frequentato tali istituti privati, saranno ammessi agli esami di Stato in conformité delle dlsposizioni generali, qualora gli istituti medesimi adempiano dal punto di vista scientifico le condizioni prescritte dallo Suto.

§ 7. Per Tabilitazionc alTinsegnamento nelle scuole elementari. medie e superiori e per la nomina a maestri o maestre non si riebiedono per i membri degli Ordini o delle Congregazioni religiose condizioni diverse da quelle dei laid.

Art. 6.

In tutti i Comuni, r.ei quali i genitori o chi per essi lo richieggano. debbono essere fondate scuole elementari cattoliche, qualora. avendosi un numero sufficiente di scolari ad esse iscritti, sia possibile un regolare funzionamento della scuola, sebbene soltanto nella forma di una cosiddetta c scuola indivisa >.

Art. 7.

δ 1. In tutte le scuole elemcnUri, ad eccezione soltanto di quelle di cui è parola nel seguente capoverso. l'istruzione religiosa rimane come materia ordinaria d'insegnamento. L'ampiezza di detta istruzione verra fissaU d'accordo colle superiori Au/torité ecclesiastiche. 46 in misura non minore di quella praticala attualmente.

Qualora lo Suto Bavarese non si trovasse legalmente in grado di dare in alcune scuole all'istruzione religiosa il carattere di materia ordinaria d'insegnamento, essa potrà tutUvia almeno essere nelle medesime impartiu privatamente, ed a tale scopo verranno messi a disposizione i locali della scuola con riscaldamento ed illuminazione a spese dei Comuni o dello Stato.

§ 2. Agli scolari degli istituti elementari» medii e superiori deve essere cato, d'accordo colle superiori Autorité ecclesiastiche, modo opportuno e conveniente di adempiere i loro doveri religiosi.

Art. 8.

§ 1. Sono garantite alla Chicsa la sorvcglianza e la direzione dell'istruzionc religiosa nelle scuole elementari. medie e superiori.

§ 2. Verificandosi inconvenienti nella vita religiosa o morale degli studenti cattolici, corne anche influenze perniciose od indebite sui medesimi nella scuola. ed in particolar modo eventual! offese alla loro fede od ai ioro sentiment! religiosi nell'insegnamento. il Vescovo ed i suoi delegati hanno il diritto di ricorrere aile Autorité scolastiche dello Stato, le quali avranno cura di mettervi convenientemente riparo.

Art. 9.

5 1. GH Ordini e le Congregazioni religiose sono ammessi a fondare e dirigere scuole private a norma dello 47 prescrizioni generali del diritto comune. Il rlconoscimento dei diritti spettanti aile scuole stessv ha luogo secondo le regole vigenti per le altre scuole private.

§ 2. Le scuole dirette oa Ordini c Congregazioni religiose, che finora hanno goduto il carattere di scuole pubbliche, lo conservano, se hanno i rcquUsti richicsti per tali scuole. Aile stesse condizioni lo Stato puô necordare quel carattere anche a nuove scuole degli Ordini e delle Congregazioni religiose

Ar t . 10.

5 E Dcr Bayerische Staat wird seinen auf Gesetz, Vertrag oder besonderen Rechtstiteln bcruhenden vermdgensrechtlichen Verpflichtungen gegen die katholische Kirche in Bayern stets nachkommen. Die vermogensrechtlichen Verpflichtungen. die im Konkordate von 1817 festgdegt sind, werden durch folgende Verelnbarung ersetzt:

cl Der Staat wird die erzbischôflichen und bischôfHchen Stühle, die Metropolitan- un Domkapitcl mit einer Dotation in Gûtern und ständigen Fonds ausstatten, deren jährllche Rcmeinkünfte sich bcmcssen auf der Grundiage jener, die im erwâhnten Konkordate festgesetzt sind, wobei dem Geldwerte vom Jahre 1817 Rechnung zu tragen ist Hicrbei wird für cine freie klrcblkbe Verwaltung der Dotationsgüter Sorge getragen werden. Solange eine solche Dotation nicht in angegebener Weise ubcrw.esen werden kann. wird der Staat dafûr eine Jahresrente leisten. die unter Zugrundelegung der im Konkordate von 1817 festgelegten *Ver*pflichtungen und in Anlehnung an die entsprechenden Aufwendungcn des Staates für seine eigenen Zwecke den jeweiligen wirtschafilichcn Zeitverhâltnissen angepasst ward.

Die Geldleistungen an die 6 Diôzesanbischôfc von Augsburg. Regensburg, Wurzburg, Passau, Eichstâtt und Speyer sollen die gleichcn sein.

Die Weihbischofe erhalten eine Gehaltszulage, wie sie in der Vercinbarung vom Jahre 1910 vorgesehen ist; s»e wird ebcnfalls den jeweiligen wirtschaftlichen Zeitverhâltnissen angeglicben werden.

b) Sâmtliche Kapitcl haben 2 Dignitâten (Dompropst und Domdekan); die Metropolitankapitel zâhlen 10, die Domkapltel 8 Kanoniker; die eincn wie die anderen haben ûberdies 6 für den Chor- und Ordinariatsdienst bcstimmte Vikare.

Für die Kanoniker, die bereits das 70. Lebensjahr zurückgelegt haben. odor die nicht mehr dienstfahig sind. kônnen im Einversiindnisse mit der StaaUregierung Koadjutoren mit oder ohne Recht zur Nachfolge aufgertellt werden. die die gleichen Bezüge erhalten wie die statusmàssigcn Kanoniker.

c) Den Generalvikaren und biscbôflichen Sekretaren wird der Bayerische Staat eine Dienstentschàdigung anwelsen. deren Kobe ebcnfalls den jeweiligen Wirtschaftsverhaltriissen anzugleichen ist

d) Zur Zeit der Erledigung elncs erzbischôflichen oder biscbôflichen Stuhles. dcr Dignitâten. Kanonikate oder Vikarlcn, wird der Betrag der vorerwâhnten Einkunfte zum besten der betreffenden Kirchen erhoben und erhalten.

e) Sowohl den Erzbischôfen und Bischôfen als den Dignitkren. den 5 bezw. 4 âlteren Kanonikem und 3 ilteren Vikaren wird cine ihrer Würde unr ihrem Stande entsprechendc Wohnung angewiesen.

h Die Fonds, Einkunfte. beweglichen und unbeweglichen Güter der Domklrchen und ihrer Fabriken werden erhalten werden. und, wenn sie zur Unterhaltung der genannten Kirchen, zu den Ausgaben für den Gottesdienst und zur Besoldung der notigen weltlichen Diener nicht hinreichen. wird der Staat das Fehlende crgânzen.

Für die erzbischôflichen und biscbôflichen Ordinariatc. für das Kapitel und das Archiv wird ein geelgnetes Gebâudes übcrlassen ; für Deckung etwaiger Fehlbeträge der Ordinariatsbedurfnisse gilt Buchst *f* entsprechend.

h) Der Bayerische Staat wird an die bestehenden, nach den Bestimmungen des Codex iuris canonici einÇîrichteten Knaben- und Priesterseminare angemessene uschûsæ leisten.

i) Für die Emenlcn wrgt der Staat durch Ausstattung der Emeritenanstalten mil ausreichender Dotation oder durch cntsprcchende Zuschüsse zu Emeritcnpensionen.

k) Werden mil Einveratkndnis der Staatsregierung Seelsorgestellcn neu errichtet oder bestehende umgewundelt, *so* werden zur angemessencn Ergânzung des Emkommens der jeweiligen Stellenlnhaber staatliche

Ar t . 10.

H. Lo Stato Bavarose adempirà sempre verso !a Chiesa cattolica in Baviera i suoi obblighl finanzian fondât! su legge. convenzione o particolari titoll gfuridici. Gli obblighi di tale natura fissati nel Concordato del 1817 vengono sostituiti dal seguente accordo:

a) Lo Stato prowederà alla dotazione délie Sedi ardvescovili e vescovili e dei Capitoli metropolitani e cattedrali tn *bonis fundisque stabilibus,* I cui redditi annui netti saranno calcolati in base a quelli fissati nel menzionato Concordato, tenendo conto del valore della moneta nelFanno 1817. Questi boni verranno liberamente amministrati dalla Chiesa. Finchè tale dotazione non potrà essore effettuata nel modo suindicato, lo Stalo corrisponderà in luogo di ossa una rendita annua, che sarà computata in base alie obbligazioni stabilite nd Concordato del 1817 ed adattata allé condizionl economiche/ di ciascun tempo analogamente allé corrispon- u denti spese dello Stato per i suoi propri scopi.

Le prestazioni finanziarie ai sei Vescovi diocesan! di Augsburg. Regensburg, Würzburg. Passau, Eichstâtt e Spira dovranno essore eguali.

Ai Vescovi ausiliari verrà corrisposto I'asscgno supplcmentare previsto nella Convenzione del 1910. del pari adattato allé condizioni cconomiche di ciascun tempo.

b) Tutti i Capitol! hanno due Dignità (il Preposto ed il Decano); i Capitoli metropolitani contano died Canonici, i cattedrali otto; gli uni e gli altrl hanno inoltre sei Vicari, destinati al servizio del Coro e delb Curia diocesana.

Per i Canonici, i quali abbiano compiuto l'età di settanta anni o non siano più abill a prestare il loro servizio, possono essere nominati, d'intesa col Governo, Coadiutori con o senza diritto di successione, i quali percepiranno gli stessi redditi dei Canonici statutari.

c) Lo Stalo corrisponderà ai Vicari generali ed ai Segretari del Vescovi un onorario del pari adattato allé condizioni economiche di ciascun tempo.

d) Nel tempo delle vacanze delle Sedi arcivescovili e vescovili. delle Dignità. dei Canonical! o Vicariat!. l suddeti redditi saranno percepiti e conservati a vantaggio delle nspettive Chiese.'

e) Agli Arcivescovi ed ai Vescovi. ai Canonici seniori (cinque nei Capitoli metropolitani e quattro nei Cattedrali) ed ai tre Vicari parimenti seniori verrà asscgnata un'abitazione corrispondente alia loro dignità e condizionc.

f) I fondi, l redditi, i beni mobili cd immobili delle chiese metropolitane c cattedrali c delle loro fabbriche saranno conservati c, qualora essi non siano sufficienti per la manutenzionc delle chiese stesse, per le spese del culto divino e per gli stipend! dei nccessari inservienti laici. lo Stato supplirà per ll resto.

Per la Curia arcivescovile e vescovile, per il Capitolo e l'archivio sarà egualmente destinato un conveniente edificio; per colmare eventual! deficit nelle spese occorrcnti allé Curie arcivescovili e vescovili si applica analogamente la disposizione della lettera f.

h) Lo Stato Bavarose corrisponderà convenienti sussidi a! Seminar! esistenti minori e magglori. ordinati secondo le prescrizioni del Codice di diritto canonico.

i) Agli ecclesiastici emeriti lo Stato prowede destinando a tale scopo istituti con sufficiente dotazione o prestando un supplemento alla relativa pensione.

k) Se d'intesa col Govemo verranno eretti nuovl offici con cura d'anime o mutati i già esistenti, lo Stato corrisponderà agli ecclesiastici, che li ricoprono pro tempore, i mezzi per un conveniente complemento della

Mittel im Rahmen der bisher ûblichcn Leistungen für die Seelsorgegeistlichen im allgemeinen zur Verfügung gestellt

Im Falle einer Ablôsung oder Neurcgelung der auf Gesetz, Vertrag oder besonderem Rechtstitel bcruhenden staatlichen Leistungen an die Kirche sichert der Bayerische Staat die Wahrung der kirchlichen Belange durch Ausgleichsleistungcn zu, die entsprcchend dem Inhalt und Umfangc des Rechtsverhâltnisses unter Berikksichtigung der Geldwertverhâltnisse vollen Ersatz iùr das weggefallenc Recht gewâhren.

f 2. Soweit staatliche Zuschüssc oder Mehraufwendungen nicht benôtigt werden, kônnen kirchliche Stelkn irei errichtel oder umgcwandelt werden.

i 3. Die staatlichen Gebâudc und Grundstücke, die zur Zcit unmittclbar oder mittelbar Zwecken dcr Kirchc einschliesslich der Orden oder religiôsen Kongregalionen dienen, bleiben diesen Zwecken auch fernerhin unter Berûcksichtigung etwa bestehender Vertrage ûberlassen.

I 4. Die Güter der Seminarien, Pfarreien. Benefizien, Kirchenfabriken und aller übrigen Kirchenstiftungen werden innerhalb der Schranken des für aile geltenden Gesetzes gewâhrleistet und kônnen ohne Zustimmung der zustândigen kirchlichen Obrigkeit nicht veràussert werden. Die Kirche hat das Recht neues Besitztum zu crwerben und als Eigentum zu haben. Dieses so erworbene Eigentum soli in gleicher Weise unverletzlich sein.

f 5. Die Kirche hat das Recht, auf der Grundlage der bûrgerlichen Steuerlisten Umlagen zu erheben.

Art. 11.

Der Bayerische Staat wird in seinen Straf-, Pflege-, Erziehungs-und Krankenanstalten, sei es durch Anstellung eigener Geistlicher oder auf andere zweckmâssige Weise, auf seine Kosten eine entsprechende Seelsorge einrichten. Die Seelsorger fur diese Anstalten werden im Benehmen mit dem Diôzesanbischof aufgestellt.

Bel der Gcnehmigung von Anstalten anderer Unternehmer wird der Bayerische Staat tunlichst dahin wirken. dass die Anstaltspfleglinge dem jeweiligen Bedûrfnis entsprcchend seelsorglich betreut werden.

Art. 12.

Abgesehen von kleineren Aenderungen, die im Intéresse der Seelsorge liegen, und abgesehen von jenen Venchiebungcn, die sich in einzelnen Fallen als Folge von Umpfarrungen ergeben, wird der jetzige Stand der Kirchenprovinzen und Diôzesen nicht verândert werden.

Art. 13.

i 1. Im Hinblick auf die Aufwendungen des Bayerischen Staates für die Bezüge der Geistlichen wird die Kirche in der Leitung und Verwaltung der Diôzesen, ferner der Diozesanbildungsanstalten sowie in der Pfarrseelsorge und für die Erteilung des Religionsunternchtes an den Volksschulen nur Geistliche verwenden. die .

o) die bayerische oder eine andere deutsche Staatsangehôrigkeit haben.

b) das Reifezeugnis eines deutschen vollwertigen huinanistischen Gymnasiums besitzen. das auch auf Grund privater Studien und an einer vom Staate nnerkannten Privatanstalt erworben werden kann,

c) die von der Kirche vorgeschriebenen philosophisch-theologischen Studien an einer deutschen staatlicben Hochschule oder an einer den Bestimmungen d« c. 1365 Cod. lur. Can. entsprechenden deutschen bschôflichen Hochschule oder an einer pâpstlichen Hochschule in Rom erfolgreich zurückgelegt haben.

J 2. Desgleichen mûssen bei Orden und religiôsen Koagrcgationen sowie bei deren Niederlassungen die Obem. die in Bayern ihren Sitz haben, die bayerische oder eine andere deutsche Staatsangehôrigkeit besitzen. Unberûhrt bleibt das Recht der Ordensobern mil anderer Suatsangehôrigkeit. die ihren Sitz ausserhalb Bayeras haben, pcrsdnlich oder durch einem Vertreter ihre Hauser in Bayern zu visitieren. sowie das Recht der Ordenskleriker, ihre philosophisch-theologischen Studien an ihren Ordcnsschulen nach Massgabe des Cod. lur. Can. c. 1365 zuruckzulegen anstelle der in J 1 Buehst c genannten Anstalten.

rispettiva rendita, nel quadro delle prestazioni finanziarie finora in uso per gli ecclesiastici aventi cura d'anime in generale./

Qualora si addivenisse ad uno svincolo o ad un nuovo ordinamento delle prestazioni dello Stato alla Chiesa fondate su legge, convenzione o particolari titali gluridici, lo Stato Bavarese assicurcrà gl'interessi della Chiesa mediante compensi, i quali, corrispondentemente al contenuto ed alla estensione del rapporta giuridico, e tenendo conta del valore del danaro, costituiscano un pieno surrogate del cessata diritto.

5 2. Se non sono necessari sussidi o maggiori spese da parte dello Stato, gli offici ecclesiastici possono essere liberamente eretti o mutati.

5 3. Gli edifici ed i fondi dello Stato, che al présente servono immediatamente o mediatamente a scopi ecclesiastici, compresi quelli goduti dagli Ordini e dalle Congregazioni religiose, sono lasciati a tali scopi anche in awenire, avendo riguardo ai contratti eventualmente esistenti.

5 4. I béni dei Seminari, delle parrocchic, dei benefici, delle fabbriche e di tutte le altre fondazioni ecclesiastiche vengono garantit! nei limiti del diritto comune, nè possono venire alienati senza il consenso délia competente Autorità ecclesiastica. La Chiesa ha il diritto di acquistare e possedere nuovi béni, e le cose cosl acquistate saranno nella stessa guisa inviolabili.

§ 5. La Chiesa ha diritto di riscuotere imposte sulla base dei registri civili delle tasse.

Art. 11.

Lo Stato Bavarese prowederà a proprie spese acciocchè coloro, che/ si trovano nei suoi Istituti (carceri, case di cura, collegi, ospedali), abbiano una corrispondente assistenza religiosa, sia per mezzo di sacerdoti a ciô appositamente deputati, che in altro modo opportuno. La nomina di detti sacerdoti ha luogo d'intelligenza col Vescovo diocesano.

Nell'approvazione di Istituti tenuti da altri lo Stata Bavarese avrà il più possibile cura affinchè sia provveduto all'assistenza medesima secondo che il caso richiede.

Art. 12.

L'attuale costituzione delle provincie ecclesiastiche e delle dioeesi non sarà cambiata, salvo le piccole modificazioni richieste dall'intéressé della cura delle anime, nonchè quei mutamenti di confini diocesani. i quail, nei singoli casi, sono una conseguenza del cambiamento dei confini delle parrocchie.

Art. 13.

§ 1. In considerazione delle spese dello Stato Bavarese per gh assegni degli ecclesiastici, la Chiesa non assumerà alla direzione ed amministrazione delle dioeesi. nonchè degli istituti diocesan! di educazione. come pure alla cura parrocchiale ed aH'insegnamento religioso nelle scuole dementari. se non ecclesiastici, i quali

a) abbiano la cittadinanza bavarese o quella di un altro Stato germanico;

b) abbiano ottenuto in un Ginnasio umamstico germanico pleni iuris l'attestato di maturità, che puô essere conseguito anche dopo studi privati e prosso un Istituto privato riconosciuto dallo Stata:/

c) abbiano compiuto con successo gli studi filosofico-teologici prescritti dalla Chiesa in un'alta scuola germanica dello Stato od in un'alta scuola germanica vescovile. la quale soddisfi aile disposizioni del can 1365 del Codice di diritto canonico» od in un'alta scuola pontificia in Roma.

§ 2. Parimenti negli Ordini e nelle Congregazioni religiose, come pure nelle loro case, i Superiori, che hanno la loro residenza in Baviera. debbono avert la cittadinanza bavarese o auella di un altro Stata germanico, salvo il diritto dei Superiori d> altra cittadmanza. residenti fuori del territorio bavarese, d: visitare per sè o per altri le loro case poste in Baviera. come pure 11 diritto dei religiosi di compiere gli studi filosofici c teologici nelle scuole del loro istituta a norma del Codice di diritto canonico can. 1365, anzichè in quelle mcnzionate nel $ 1 lett c.

λκτ. 14.

§ L In der Emennung der Erzbischôfe und Bischôfe hat der Hl. Stuhl voile Freiheit Bei Erledigung eines erzbischôflichen Oder büchôflichen Sitzes wird das be-«•ilirte Kapitel dem Hl. Stuhlc unmittelbar eine Liste von Kandidaten unterbreiten, die fur das bischôfliche Amt wûrdig und fur die Leitung der crledigten Diôzese geeignet rind; unter diesen wie auch unter den von den bayerischcn Bischôfcn und Kapiteln je in ihrem entsprechenden Triennallisten Bezeichneten behâlt rich der HL Stuhl *freie* Auswahl vor. Vor der Publication der Bulle wird dieser in offîziôser Weise mit der Bayerischen Regierung in Verbindung treten, um rich zu versichern. dass gegen don Kandidaten Erinnerungen politischer Natur nlcht obwalten.

I 2. Die Bcsetzung der Kanonikate bei den erzbischôflichen und bischoflichen Kapiteln geschieht abwechselnd durch freie übertragung des Diôzesanbischofes nach Anhôrung des Kapitels und durch Wahl der Kapitel vorbehaltlich der Bestimmung des c. 177 Cod. lur. Can.

Die Dignitâten werden nach dem gemeinen kanonischen Rechte besetzt

$ 3. Im Hinblick auf die Aufwendungen des Bayerischen Staates für die Bezuge der Seelsorgegeistlichen wird die Kirche vor Ernennung der Pfarrer der Staatsregierung die Pcrsonaben des in Ausricht genommenen Geistlichen mitteilen; allenfallsige Erinnerungen der Staatsregierung sollen in môglichst kurzer Zeit erfolgen. Die siaatlichen Patronat — Oder Pràsentationsreente aus besonderen kanonischen Rechtstiteln bleiben in der bishcrigen Form unberuhrt

Ar t . 15.

f 1. Sollte rich in Zukunft bei der Auslegung vorstchender Bestimmungen irgend eine Schwiengkeit ergeben. so werden der HL Stuhl und der Bayerische Staat gemeinsam eine freundschaftliche Lôsung herbeiführen.

I 2. Mit dem Inkrafttreten des gegenwârtigen Konkordates wird das Konkordat vom Jahre 1817 aIs nicht mehr geltend erklart. Insoweit blsher erlassene und noch in Kraft befindliche Landesgesetze, Verordnungen und Verfûgungen mit den Bestimmungen dieses Vertragos in Widerspruch itehen. werden sie aufgehoben.

Ar t . 16.

Die Ratifikationen werden môglichst bald ausgewechselt werden und das Konkordat wird mit dem Zeitpunkte dieser Auswechselung in Kraft treten.

Zur Bcglaubigung des Vorstehenden haben die nachgenannten Bevollmàchtigten das gegenwârtige Konkordat unterzeichneL

München, den 29. Màrz 1921

Ar t . 14.

§ 1. La nomina degli Arcivoscovi e dei Vescovi spetta in tutta libertà alla Santa Sede. Vcriflcandosl b vacanza di una chiesa arcivescovile o vescovile, il rispettivo Capitolo sottoporrà direttamente alia Santa Sede una lista di candidati degni dcll'ufficio episcopale e idonei a reggere la vacante diocesi. Ira i quali, come pure tra quelli suggeriti dai Vescovi e dai Capitol! bavaresi, nelle rispettive liste triennali, la Santa Sede si riserva libera scelta. Prima della pubblicazione delb Bolla la Santa Sede si ossicurerà in via ufflciosa près» il Governo bavarese^ che contro il candidato non vi u sono obbiezioni di ordine politico.

5 2. La prowista dei Canonicati nel Capitol! metropolitan! e cattedrali si effettua alternativamenle per libéra collazione da parte del Vescovo diocesano, audrto *capitulo,* e mediante l'elezione del Capitolo, salva la conferma a norma del can. 177 del Codice di Diritto Canonico.

Le Dignitâ vengono conferlte secondo il diritto canonico eomune.

5 3. In considerazione delle spese dello Stato Bavarese per gli assegni degli ecclesiastici la Chiesa prima della nomma dei parroci in senso stretto comunicherà al Governo i nomini e le notizie personali dei candidati; se questo eventualmente avesse difficoltà, dovrà significarle nel più breve termine possibile. I diritti di patronato o presentazione dello Stato, fondati su speciali titoli canonici, rimangono intatti nella forma sin qui usata.

Ar t . 15.

5 1. Se in awenire sorgesse qualche difficoltà sulla interpretazione dei precedent! articoli, la Santa Sede e lo Stato Bavarese procederanno, di comune intelligenza, ad un'amichevole soluzione.

5 2. Coll'entrata in vigore del présente Concordato viene dichiarato decaduto quello delTanno 1817. Le leggi dello Stato Bavarese, le ordinanze ed i decreti, sinora emanati/ ed ancora in vigore, in quanto si trovino in M opposizione colle disposizioni della présente Convenzione. saranno abrogati.

Ar t . 16.

Lo scambio delle ratifiche avrà luogo nel più breve termine possibile ed il Concordato entrerà in vigore alla data di questo scambio.

In fede di che i sunnominati Plenipotenziari hanno firmato il présente Concordato.

Monaco (Baviera). 29 Marzo 1924.

Eugenio Pacelu. Arciv. dl Sardi. Nunzio Apostolico; Dr. Eugen von Knilling. Staatsminister des Aeussern; Dr. Franz Matt. Staatsminister fur Unterricht und Kultus; Dr. Wilhelm Krausneck. Staatsminister der Finanzcn.

Ada. Railhabitio sub 1925 tan. 24: LE 625. J. KRIEG In AKKR 112 (1932) 494-503; P. SCHWEIGER in CpR 6 (1925) 209 223, 355-377; 7 (1926) 43-53. 199-203; PrM 14 (1925) 12.

587

1924 APR 2.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Solttur **MATRIMONIUM** valide contractum inter partem **BAPTIZATAM ACATHOUCE ET PARTEM NON BAPTIZATAM**

Elisabeth Bukowicz. nata anno 1896, baptizata. educata in religione acatholica. anno 1919 matrimonium iniit coram magistratu civili cum Carolo Bukowicz, Judaeo.

Quod matrimonium infaustum exitum habuit et a ludice civili dissolutum est.

Nunc mulier ad catholicam religionem conversa (d 26 Iunii h. a.) viro catholico nubere intendit. Quapropter a tribunali ecclesiastico petit:

1) ut vel matrimonium suum cum viro iudaeo invalidum declaretur propter obstans impedimentum dlsparitatls cultus;

2) vel concedatur privilegium Paulinum, ut valide novum matrimonium inire possit.

Quod ad impedimentum disparitatls cultus, videtur hoc impedimentum in casu non obstare. Nam quamvis antea impedimentum disparitatis cultus irritassct matrimonia inter personam baptizatam (sive catholicam sive acatholicam) et non baptizatam, tamen post Codicem in vim legis deductum (i. e. die 19 maii 1918) canone 1070 § 1 impedimentum disparitatis cultus restrictum est ad personam non baptizatam quae contrahit cum persona baptizata in Ecclesia catholica vel ad eandem ex haeresi aut schismate conversa.

Quare in casu, cum agatur una ex parte de persona non baptizata, altera ex parte de persona baptizata in religione non catholica et illo tempore nondum ad religionem catholicam conversa, impedimentum disparitatis iuxta tenorem can. 1070 non verificatum esse videtur.

Quod vero ad privilegium Paulinum, can. 1120 I 2 expresse statuit hoc privilegium non obtinere in matrimonio inter personam baptizatam et partem non bapti-

ntam inito cum dispensatione ab impedimento disparities cultus.

Quare dubium restat, utrum in tali casu nihilo minus. forsan propter baptismum ab una parte ante matrimonium iam receptum, privilegium Paulinum locum habeat an non, resp. revera obtinere possit.

Cuius dubii solutionem a S. V. humillime postulare audeo. Et Deus, etc.—A. Card. Bertram, *Princeps Epuc. Wratislaviensis.*

Sanctum Officium respondit 2-IV-1924:

Perpensis omnibus casus adiunctis, mulierem admitti posse ad novum matrimonium cum viro catholico contrahendum. SS. D. N. Pius XI approbavit.

• PrM 21 (1932) 170M71 Adn. REGATILLLO n. 569; A VERMEERSCH in PrM 21 (1932) 171·.

588

1924 APR 8.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

De visitandis a loci ordinario ecclesiis religiosorum **EXEMPTORUM**

In urbe N., tempore quo ecclesiae urbis quinquennali visitationi subdebantur, misit Ordinarius loci suum delegatum ad visitandum templum Societatis lesu in illa urbe exsistens. Superiore praedictae Societatis non reluctante delegatus Ordinarii visitavit templum et sacrarium eodem modo, quo ecclesiae non exemptae visitari solent

Re audita Praepositus Provincialis praedictae Societatis protestationem Ordinario porrexit, in qua cum debita reverentia ei inculcare conabatur, templum Societatis lesu vi exemptionis visitationi loci Ordinarii nbiectum non esse. Quod si vero de visitatione iuxta can. 1261 § 2 agatur, illam supponere leges particulares in materia in praedicto canone expressa latas, haneque visitationem totam quantam differre ab illa quinquennalL Ordinarius affirmat, se allatas rationes non agnoscere seque ius habere etiam exemptorum regularium templa visitandi. Ad rem dirimendam quaeritur:

I. Utrum Ordinarius loci templa Societatis lesu in sua dioecesi exsistentia modo praedicto quinto quoque anno visitare possit

Et quatenus negative:

IL Utrum in casu, quo leges dioecesanae (e. g. synodales) non quidem novam materiam iuxta can. 1261 afferunt, sed solum leges ecclesiasticas urgent. Ordinarius ad visitationem manum apponere possit.

Et quatenus negative:

III. Utrum visitatio, de qua in can. 1261 § 2 eodem modo instituenda sit. ac solita quinquennalis visitatio ecclesiarum non exemptarum.

Et quatenus negative:

IV. Utrum ad visitationem iuxta can. 1261 § 2 extendi possint responsa S. C. Ep. et Reg. ante novum Codicem data, ut nempe Ordinarius visitationis iure in tantum solum generatim utatur, in quantum positivam habeat notitiam leges particulares a se latas in ecclesiis regularium exemptorum non observari [Ci. SC Episc. et Reg. *Rhedonen.,* 27 febr. 1863. CICF n. 1987; *Dioecesis A. in Italia,* 16 mart. 1866. ASS 2 (1865-66) 151-157).

Resp. - Ad ‡" 2—, 3 *negative;* ad 4‘‘ *affirmative.*

Romae, 8 aprilis 1924.—P. Card. Gasparri, Praeses *Commits, pro interpret. Cod. I. C.*

• SodttMl lew. Ad» Romana 5. I. 5 (1924-27) 41-42. Idam mwscm in AOCD 2 (1927) 210. Adn. M. G a CORONATA. iMtitmiooes lark canonki II n. 834 In notis; P. KRAEMER in CpR 9 (1928) 245-248; MARCELLUS A P. IESU in AOCD 2 (1927) 204-210 at in CpR 9 (1928) 235-244; REGATILLO n. 144; F. WERNZ-P. VIDAL, De religiosis n. 146 in not» 92; AOFM 55 (1936) 17-20.

589

1924 APR 12.-SC CONC., DECR. AAS 16 (1924) 431

De norma servanda cum coetus catechistici aliique **PRO SCHOLIS DE RELIGIONE CONVENTUS INDICUNTUR**

Ad aptiores rationes comparandos atque evulgandas, quibus Christi fideles universi, praesertim vero pueri atque adolescentes, Christianam doctrinam melius ac facilius edoceantur, coetus catechisticos aliosque pro scholis de religione conventus, conferre plurimum nemo est qui non videat

Quapropter praeclare faciunt atque peropportune, qui in eos coetus legitime parandos ac celebrandos incumbunt, eo spectantes, ut, collatis peritorum virorum consiliis, actio catechlstica universa efficienter promoveatur.

Cum vero de re agatur, quae summam Ecclesiae requirat vigilantiam et curam, cumque ad haec praestanda peculiare Officium apud hanc S. Congregationem sit institutum. Emi Patres eiusdem S. Congregationis, in plenariis comitiis diei 12 aprilis currentis anni, haec, quae sequuntur, servanda esse decreverunt:

1° Coetus catechistici aliique pro scholis de Religione conventus, tum nationales, tum provinciales, posthac ne habeantur, quin antea, una cum nuntio uniuscuiusque coetus, disceptandarum in eo rerum libellus scu exemplar huic S. Congregationi tempestive exhibeatur.

2° Decet quam maxime ac sane optandum, ut etiam in coetibus dioecesanis convocandis, eadem norma, quae supra dicta est, servetur.

Haec omnia, in audientia diei 16 eiusdem mensis infrascripto Secretario concessa. Ssmus D. N. Pius PP. XI dignatus est approbare, eademque per hoc decretum publici iuris fieri mandavit—C. Card. Sbarretti, *Praef.* lulius, Ep. tit Lampsacen.. *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 52 (1925) 163-175; PrM 13 (1924) 185.

590

1924 APR 14.-SC ORIENTALIS, DECL. PART.·

Orientales non tenentur c **866** de communione paschali **NEC C. 849 ET 881** de confessione et communione in domicilio privato

I. c *Circa la questione della Comunionc pasquale,* la < S. C non crede dover aggiungere altro. atteso che e troppo esplicita è l'ultima dichiarazione fatta il 31 < ottobre 1922 ILE 459): ivi è stato affermato e di- < chiarato che le regole stabilite nelia Costituzione apo- « stolica *Tradita ab antiquis* [diei 14 sept 1912. AAS 4 < (1913) 609-6171 sono tuttora in vigore, *non essendo* < *mai state revocate.* Nelia medesima letters si diceva « chiaramente, sempre a proposito della Comunione « pasquale, che il Codice di diritto canonico non obbli- « ga la Chiesa orientale, che continua a govemarsi se- < condo le sue proprie consuetudini e le leçgi date in < diversi tempi dalla S. Sede agli Orientali. Pertanto < ai due quesiti proposti dagli Ecc.mi Prelati nella se- « zione I. punto 1. cne sono:

1° Si puô insegnare impunemente che 1 fedeli del < riti orientali peccano mortalmente e non soddisfano « affatto al precctto della Comunione pasquale, comuni- < candosi in rito latino?

2° Non converrcbbe piuttosto, avuto riguardo aile « attuali condizioni di tutti i cattolici d'Egitto. d'un- < pegnare i fedeli orientali con ogni sforzo paterno, a « seguire la pratica indicata, in conformité del can. 866 « citato?

« la Sacra Congregazione ha risposto come segue.

« Ad primum: *Affirmative;*

« Ad secundum: *Provisum in primo* ».

II. « Passando in seguito all'esame della seconda c parte degli Atti della Conferenza episcopale, in quel < che concerne la Confessione e la Comunione del fc- < deli a domicilio, la Sacra Congregazione fa osservarc « che non si puô adottare il nuovo criterio stabilito dai « Codice latino, che non obbliga affatto la Chicsa

‹ orientale. I Prelati Orientali possono senza alcun c dubbio nel territorio di lor propria gxurifdizione, rc- i golare e disciplinare il r.cevimento a domicilio dei « Sacramenti, di lor proprio autorité, poichè i privilegi ‹ concessi dai canoni dei Codice latino circa la Comu- « mone pnvata a domicilio, non hanno vigore per gli ‹ Orientali, nel *territorio orientale.* Occorre dunque ai c missmnari htxni il permesso deUOrdinario o dei par- ‹ roco, per recare b Comunione anche se privata e di r devMione. a domicilio.

Quanto alia Con/exsione dei sudditi di un altro rito, c fuori delle chiese e dei luoghi ove il confessore ha « giurisdirionc esclusiva o cumulativa, è certo ncces- c sarta b giurisdizione *delegata dallOrdinano dei pe-* ‹ *nitente. Se* alcum vescovi. riuniti in conferenza, ‹ hanno voluto concéder senz'altro tale giurisdizione a ‹ qualriasi confessore approvato da qualsiasi Ordinario ‹ entra il territorio dTgitto. si sono serviti dal loro di- « ritla Ma non è meno inconlestabile che dei loro di- « ritU) si son serviti gli Ordinari che hanno riservata c a iè Papprovazione. *caw per caso* Lsaia Papadopoulos, *Assessore.*

• ME 37 (1925) 103-104. ACa. H. CtCOGNANI. €oraux-.·. ri» »4 UW» I CoLré, Ror» 1925. p 14-15. 33S-339; ME 37 (1925) ₮0₰.

591

1924 APR 22,-SC SACR. RESP. .AAS 17 (1925) 100-106

ROMANA et ALIARUM

CIPCA FACULTATEM MISSAM LITANDI NOCTE OCCASIONE EXTRAORDINARIAE SOLEUXETiTIS

In plenario Conventu Emorum Patrum, habito die 15 ipnhs 1924. propositum fuit dub;um; « An et quo- « modo expediat facultatem concedere Missam litancL 101 c nocte in Conventibus Eucharistic.s - m triduanis/ ‹ supplicationibus ad honorem Smi Sacramenti, vulgo c Iridui Eucarutici - occasione sacrarum missionum, et, ‹ in genere, in aliqua alia extraordinaria solemnitate ›; tt Emi Patres, re mature perpensa, respondere censuerunt:

« Quoad Conventus Eucharisticos, iam provisum per « Litteras Apcstolicas SS. D. N. Pu PP. XI diei 7 martii ‹ 1924 (Act. Ap. Sedis, an. xvi. voL XVI. n. 4. pag. 154) ILE 5793.

‹ Relate ad alias huius generis petitiones, gratia con- ‹ cedi poterit a Sacra Congregatione de disciplina Sa- • cramentonun sub sequentibus conditionibus:

1) tantummodo in casibus extraordinariis;

2) initium Missae celebrandae ne fiat ante dimidiam horam post mediam noctem;

3» sacrae supplicationes (vulgo sacre vefliie) perdurent spatio circiter trium horarum;

4) remoto semper quocumque irreverentiae periculo ›.

His omnibus relatis Beatissimo Patri Pio Papae XI in audientia concessa infrascripto huius Sacrae Congregationis Secretario die 22 aprilis 1924. Ssmus eamdem resolutionem approbare ct confirmare dignatus est.—-A. Capotosti. Ep. Thermen.. Secr.

Ad illustrandam praedictam declarationem. navat referre sequens

Votum CoxstLToai.i

Quaedam praemittenda duco, ut propositae quaestioni «atislaciam. Quaestio quidem naturam induit ad Rubricas nuxinx: nique ad disciplinam spectantem, et cum nukam habeat cum Fidei articulis connexionem. Supremo Ecclesiae Legislatori plene subest. qui. in decernendo, utilitatem fidelium maxime intendit ac debitum erga augustum Sacramentum decus.

Recros canonxa legislatio de temper quo Sarrum litari awlet. statuta habetur in canone 621, nn. 1. 2, 3. Cod. L C. Idem canon suam ducit originem non modo ex fontibus. ad calcem ipsius Codicis retatis, quique illum caliurtrant. sed ex piuntus etiam Bullis Reseriptixque. quae medn. ut vocatur, aetate. Summi Pontifices ediderunt, ex quibus apparet tunc temporis pro certo habuisse Doctores. dietnum Sccriflcium nisi orto tc *toll* fieri posse

Praxis contraria, pluries fuit damnata, atque Inter condemnatione, praecipuae illae recensentur, quas irrogasse «dmtn Innocentium IV. Constitutione Sub catholicae (diei 6 mart. 1254. CICF n. 34) et S. Plum V. Constituuc» Scncti unius / [Consi Sanctissimus d. 29 mart. 15« CRT u n. 1101.

Huiusmodi autem Ecclesiae rigor, tam late patuit, ut die 2 martii an. 1737. datis a S. Congregatione sacris tumda ritibus praeposita, literis Cardinali Prospero Lambcrtbu. Bononiensi Archicpiscopo. interdicta fuerit in eadem cavitate, " inultas per horas ante auroram Missa lecte " dcindeque eodem die pluribus iam a meridie transacta " hons. . . alia Missa, etsi dominicus foret dies, atqve * etiam occaxionc, qua Sanctae Dei Parentis a S. Luca de- " pictum simulacrum solemn! pompa * duceretur (Cf. stod Bno, XIV, *Institutiones ceci. 6U.* XL Bexed. XIV orna omnia t. 10 p. 2901.

Verum enimvero fucata sub hac abusus specie, quae Li: illae apud plures Europae dioeceses antea irrepserat, c quam legitima auctoritas studuit interdicere, aliqui deùlescebant indicia vetustioris ac diversae Ecclesiae diJcipLnae. olim ubique receptae, quae non modo sinebat, ver-x etiam Missam vespertinis nocturnisque horis interdum celebrari praecipiebat Cuius vetustae disciplinae haud obscura adhuc supersunt vestigia in Missall Romano, plurimumque sacrae eruditioni prodesset cius historiam retexere ab allero saeculo post Christum natum ad sacculum xni.

Cum autem recens lus hturgicum tempus praeflnivrr.t pro Sacro litando, initium scilicet, quo idem Inchoari poact. atque horam, ultra quam litari haud licet ea profecto exstitit legislatoris mens, ut Missam vcluti peculiarem ritum actionemque reputaverit omni destitutam nexu alia cum actionibus liturgiam quotidianam spectantibus. Veteres enim diverso quodam modo rem concipiebant: uode nil mirum quod ex diverso ludicio. diversa per tempore habita fuerit legislatio.

Primis Ecclesiae tcmponbus. quibus fidelium pietas mixime sacrae hturgiae adhaerebat. Missae Sacrificium, uti potior diei Christianae pars habebatur, atque uti univero quotidiani cultus centrum: Officium enim divinum créeraque lexunla. quae tunc per hebdomadam explebantur, arcte cum divino Sacrificio connectebantur; unde harum omnium piarum exercitationum Officiique canonici tempus, ab eo quo Sacrum litabatur dependens erat.

Primis item apostolicis temporibus, cum Ecclesiam inter et Synagogam dissidium nondum plene evenisset, atque nca modo Apostoli sed ingens etiam fidelium multitudo servandae Legis esset studiosissima. festivae Synaxis Eucharisdcae tempus legitimum nox fuit illa, quae intercedit sabbatum inter ct dominicum diem. Sanctus sane Lucas, paucis licet verbis, dc quodam nocturno conventu nos docet. cui S. Paulus Troadis praefuit. Plena vero hac super re nobis notitia suppeditatur ex iis. quae plures primorum trium saeculorum scriptores tradiderunt, ex quibus eruitur eamdem Synaxim noctu peractam, et quae festivum dien praecedebat, diutino psalmorum cantu. lectionibus et concionibus absumi consuevisse, usque expletis. Sacrum, illucescente caelo, explere Dominique Cor/pus sumere fuisse) solitos. Caelesti hac dape refectis, austerum ieiunium, quo plus interdum quam vlginti quatuor horis fideles adrtrmçebantur. desinebat.

Primo excunte sacculo, bina leiunia seu "Stationes ' feria IV et VI cuiusque hebdomadae viguisse scimus. Eiusmodi leiunia. minora nuncupata, hora nona post Missam finem habebant, quae hodie horae fere qulntaedecimae respondet: mente siquidem veteres concipere nequibant Coenam Domini celebrari posse adhuc Ieiunii lege perstante. Utique pro pia abstinentia quodammodo sacranda. Euchansticum Sacrificium requirebatur: hec vero ieiur... semper finem indicebat; adeo ut quadragesima!! tempore, quum abstinentia a cibo et potu usque ad vesperam ducebatur. tum solum Missa litari posset. Plura in Missali Romano eiusxnodi primae disciplinae indicia adhuc supersunt ex quibus Missam cum iciunus. quae stationalia dicebantur, et cum liturgieLs vigiliis colligatam olim fuisse apparet.

Ur.de factum est. ut cuilibet diei, qui pro explendo leiunio statutus erat. Missa post nonam fuerit designata; vigiliae vero et Missae, quae sabbatis Quatuor Temporum peragebantur, uti nocturni ritus habitae. Formulas praetereo omr.es. utpote notas, quae clare ad nocturnum tempus sese referunt.

Eiusmodi Missis antelucanis celebris addicenda est Eucharistica illa Synaxis Natalis D. N. Icsu media nocte, qum psalmodiae finem Indicebat, ac leiunio ipsius Natalis festus praeeunti.

Quin vero hoc Sacrificium ad idem Natale festum esset circumscriptum, litabatur immo post nocturnam psalmodiam. quae diem dominicum Martyrumque natalitta praecedebat. Verum, nocturna Natalis Domini Missa. Romanorum more, non media nocte peragebatur, sed " sd galli cantum ", prouti ceterae omnes nocturnae Synaxes explebantur.

Hisce quae adnotanda erant praemissis, de veteri ac recenti Pontificio iure. animadvertendum est de hora ac traoore Sacrum faciendi, plurima privilegia, nunc etiam quibusdam religiosorum Ordinibus, sacris Aedibus, plaque consociationibus etc. concessa, rigorem quodammodo hodierni iuris temperasse, aliquando pro Missa celebranda statutum tempus producendo a media nocte usque ad solis occasum.

Bullaria sndaltum Franclscalium. AuguUinianonim ei quarumdam sodalitatum Monachorum, facultatem tnbuur.t

ut jodolcj Uincrantcj rem divinam faciunt a media nocte usque ad nonam dici postcri. ideoquc usque ad horam declcum sextam. Romana Archisodaiitas pro adorando noctu Ssfto Sacramento, nonnullis abhinc annis, privilegio ct ipsa politur ut Missa celebrari possit super ipsum Altare, ubi 1.M Sacramentum Augustum adorationi/ proponitur, idque pourenu hora cuiusvis turn! vigilioris. Ex huiusmodi Igitur coeetssione. Sacrum fleri poterit, hiberno tempore, vix dimidia elapsa fuerit hora post mediam noctem. In hoc quoque Sacrae Congregationis tabulario plura servantur documenti. quibus Pontificio Iure huiusmodi venia indulgetur.

Modo propositae quaestioni diluendae accedam: " An et • quomodo concedere expediat Indultum Missam litandi • media nocte ad effectum de quo agitur? ".

Praemonendum duco, distinctionem in hac Sacra Conpetatlone receptam inter Missam, quae Natalis Servatoris oortrt nocte peragitur, abusque Missas, quarum celebratio permittitur saltem dimidia *hora* port mediam noctem, nulLmode ex liturgica traditione repeti posse, quae nullum d;m agnoscebat discrimen inter Sacrum, quod in pervigilio Natalis D. N. L C. peragebatur, allaque quae in llturgicis Grvlgiliis operari consueverant, et quae initium cu icta bebant "ad galli cantum ".

Nihilominus, ratione habita, vclvcntibus sacculis, ad Christianae pleUtiR incrementum erga iucundum Natalis Demini festum, recepta ab hac Sacra Congregatione praxis sapienti sane consilio inducta videtur, ac fovenda. Cum Igitur petuntur facultates pro litandis nocturno tempore Missxs. quoties extraordinaria occasione, qua vel Eucharisticı Conventus habentur, vel supplicationes per horas quadnrlnta fiunt, etc., peropportunum esse censeo quod S. Sedes haud difficulter petitam extraordinaria de causa facultatem tribuat, quin ex ea verendum sil ne abusus irrepint. vel etiam hodiernum Ecclesiae lus vigens detrimentum hac super re capiat Codicis enim canon 821 Missae celebrationis tempus tantummodo respicit, quod suetae hturçiae leges his postremis sacculis servarunt : verum ipsius leiumlatores haud plenam tunc sibi rationem comparare patuerunt de continuo assiduoque in dies incremento Eucharistici cultus, quem modo laetantes adauctum cernimus, praecipue cum nocturna solemnia peraguntur, sacrorum coetuum, lubilaeorumque occasione. Eumdcm Eucharisttran cultum provehendi causa haud temere est repetenda ab excitatis auctisque ubique a Summis Pontificibus atque Episcopis liturgicis studiis, fidelium primorum saeculorum spiritu exemploque ductis, quum Christiana pietas maxime flcrtrrt.

Circumstantiae itaque quas iuris canonici Codex Intends. alquc iliae, quae in proposito casu concessionem suadent. dissimiles prorsus exstant. Codex quidem de iis raliocem habet, quae usitate fiunt, atque exinde legem condit: expetita e contrario concessio in casu peculiares perpendi: circumstantias, quarum causa privilegium invocat, seu 15 peculiarem novam legem./ quae communi bono in " speculi casu " aptius consulat. Abest itaque quaevis discrepantia legem inter, petitamque a Sacra Congregatione facultatem; unde cum binae exstent dissimiles circumstanti aequitas postulat, ut binis dissimilibus praescriptis rei consulatur. Indultum siquidem modo expetitum, ad prisca Christianae religionis tempora quodammodo nos revocat. Prouti in vetustis pervigiliis liturgicis eveniebat, medo fLam. antequam nocturnum Sacrum peragatur, solemnes pùerumquc supplicationes fiunt, adorationes ad horas prodocentur, sacrarumque laudum cantus, uti olim. quum post diutinum vigilatum psalmorum concentum. Missae sacrificium teiumum ac Synaxim tandem absolvebat Ante dimidium saeculum haud profecto prudens exstitisset, peculiamsma licet adesset circumstantia, eamdem vetustam Eucharistiae sumendae praxim restituere, propter pericula quae impendere jxaterant ob viarum atque ipsarum ecclcturum languida tunc lumina. Modo vero idem periculum rx'de ev. imminutum, magnis praesertim In urbibus, ubi ns luminis, electrica virtute comparata. ad vias splendore collustrat, ut ipsum solem aemulare videatur. Sive icitur periculorum absentia consideretur, sive opportunitas, que adrst maxima, cpttmc utreque suadere hanc Sacram Ctagrtfitionem videtur, ut. praeter morem, facultatem ■xtn Mivsae Sacrificium celebrandi rite petentibus tribuat: idque ad canonicum quoque ius habito respectu. Km ex hoc vigore idem non desinat, tum etiam quia iHttuai de vetusta Christiana aetate exemplum, casus potius respicit, qui extra suetum ordinem eveniunt.

Ad alleram quaestionis partem digrediens. scilicet: ' Quibus sub modis indultum hoc concedere expediat uuaadvertere praestat Ecclesiae auctoritatem, uti ex supra indigitatis Bullards constat, plurimum meritorum raUoctm habuisse, quae propter benefacta sodales religiorrjm Ordinum slbt comparaverant ; quoties igitur facultas *IA* * fratribus itincrantibus " Sacrum operandi. Pontifex plerumque Illius solummodo commodum respexit, qui itinera laborem erat aggressurus. Haec vero privati commodi r.ùo ia quaestionem, de qua agitur, afferri nequit: unde altera, pro concedenda facultate, conditio, nocturno tempore Missas celebrandi, requirenda videtur, videlicet, quod *ie peculiaribus explendis ritibus agatur, qui " publica ac solemn! causa " fiunt. Huic profecto facultatum generi praxis illa referenda est nocturnae adorationis Sacramenti A^custi. quae per quadraginta horas producitur, prouti loudxbdj admodum more Romae peragi solet ab Archisodafeute nocturnae adorationis, atque uti ab Ecclesiae suprema Mdorttate fuit confirmata.

Ad quemlibet autem abusum amovendum, attenta quoque Eucharistici ieiunii lege, ratio suadere videtur, ut alia etiam pro tribuenda facul/tate conditio addatur. Quando- 1C6 quidem, cum eiusmedi *nocturnae Musae* ab ipsis prinus Christianis sint repetendae, congruum profecto foret, ut quemadmodum ipsi rem divinam faciebant vigili expleta synaxi, ita pariter nunc ellam, antequam divinum Sacrificium " nocte peragatur ", ad nonnullas horas publicae supplicationes habeantur, sacrae conciones, adorationes, sacrique conventus etc., quibus fideles paratiores inveniantur ad tantum mysterium concelebrandum, cuiusque participes flant, caelesti pane sese recreantes; secus enim, illis omnibus posthabitis, sola Missae celebratio quodammodo vilesceret. atque abusus exoriri possent, unde aliquis ex domestica ad Dominicam coenam proxime ncccdercL

Superest ut disseramus, num Missa nocturno tempore litanda, media Inchoari possit node, vel potius conveniens sit ad semihoram saltem post mediam noctem illam differre.

Comprobanda quidem es: praxis huius Sacrae Congregationis. quae privilegium Missam media nocte litandi integrum et peculiare solemnlssimo Natali diei D. N lesu Christi servandum studet; adeo uL quamvis discrimen inter Missam nocte Natalis Domini celebrandam, aliasque. quae praeter morem litandae interdum permittuntur, neque fundetur in iure. neque in traditione liturgica. prudens nihilominus foret illud inducere ac servare, non modo quia parum incommodi induito fruentibus affert, verum etiam quia emolumenta haud levia parit. Siquidem huiusmodi praxis:

I. Peculiarem omnino solemnitatem noctis Natalis Domini. diu ac quam latissime servatam, utpote sacris Scripturis innixam, firmat, camque maiore veneratione adauget

II. Longius protrahit tempus sacrae Synaxis suscipiendae. a domestica coena peracta.

III. Horae saltem dodrante a media nocte naturale leiunium producit ante sacram Communionem, quod certo leviorem communi, generali, ac pervetustae Ecdcstae legi derogationem reddit.

IV. Aequius cum pristina liturgica consuetudine vetustorum pervigiliorum conspirat, quae licet sub vesperum inchoarentur. sacra nihilominus Communio, fere albescente caelo peragebatur.

V. Ad amovenda autem dubia, atque ad arcendos abusus, qui exoriri possunt ob dissimile, qued intercedit tempus medium, uti vocant, atque *astronomicum,* opportunum ducitur decernere, ut mediae noctis computatio, iuxta temporis rationem, quae a fidelibus fieri consuevit, scilicet de tempore, quod medium appellant, servetur.

Quare, etc.

Adn. *J. P. in* **NrT 52 (1925) 436; IP 5 (1925) 4-5: ME 37 (1925) 66-70; PrM 14 (1925) 32-33.**

592

1924 APR 23.-SC CONC. EPIST. AAS 16 (1924) 287-289

EPISTOLA AD ITALIAE ORDINARIOS

DE PUERIS CHRISTIANA CATECHESI IMBUENDIS

Rfno Monsignore. — II ripristinamento delTmsegnamento religioso nelle scuole primarie ha riempito di liete speranze ognuno cui stia a cuore il bene degb individui. della famiglia e della societâ; giacchè il catechismo. benchè picolo di mole cd umile in apparenza, è in realtà divinamente grande e sublime.

Esso conticne gli element! destinati a nutrire ed irrobustire la vita dello spirit© ; esso solo puô formare coscienze forti e pronte a combattere gli appetiti che spingono l'uomo in basso, e tendono a gettarlo nel fango, rendendolo zimbello delle proprie cieche passionL

II catechismo insegna all'uomo l'esistenza di D:o che. come padre amoroso, veglîa su di lui, vuole il suo benc. la sua salule temporale ed eterna.

Esso gli fa conoscere dondc vicne. dove va. quai vin deve tenere per giungere al suo fine. Gll fa comprcndere l'eccellenza dell'anima sua, riscattala al prezzo di un valore Infinito: il Sangue di Gesû Cristo; e in conseguenza la nefandezza dei peccato, che non solo lo trascina alla perdizionc eterna. ma offende gravemente la grandezza e maeslâ di un Dio, che ci ha amati usque *ad mortem,* e che quindl è degno di tutta la nostra gratitudine ed adorazione.

Gli inculca la nécessité di amare il prossimo corne se stesso. di posporre Tintcresse privato a quello pubblico. cd il dovere di dare anche la sua vita per il bene superiore della Religione c della Patria.

Gli fa inline conoscere i mezzi da Gcsù Cristo messi a disposizfonc di ognuno per conseguire la grazia di cui abbiano bisogno per la nostra santificazione.

Il catéchisme contiene cosi un complesso di verità sublimi, di leggi. di preeetli. di mezz: atti n condurre chiur.quc alia propria perfezione.

E durque évidente che un argomento di important si capitale, di una vastità e profondità tanto grande, richiede uno studio assiduo, prolungato, che non puô affatto csaurirsi celle scuole eicmcntarl.

Ed è da ntencrc che non vi sia parroco in Italia, il quale posa pensare che basti al fanciullo l'istruzione catechisùca impertita nelle scuole primarie, e possa esimers: dalla rigorosa osservanza delle sante leggi
*3 della Ch esa. le qaali impongono agli aventi cura d'anime Tobbl.go strettissimo di insegnarc il catechismo (can. 1329 e «egg. del Cod. di dir. can.).

L'insegnamcnto che si imparte nelle scuole dementari non puô esserc sufficiente alla formanone completa del cristiano: i fanciulli impareranno a memoria alcune preghiere. Il decalogo, il *Credo;* acquisteranno noxioni generali su vari punti della Dottrina Cristiano; ma far si che ne abbiano una cognizione più précisa e proporzionata alla loro mtelhgcnza è riservato ai parroci. agli aventi cura d'anime.

Ad esso, in modo tutto particolarc. la Chicsa ha affidato la delicata ed important:ssima missione di nutrire e sviluppare. con l'insegnamento del catechismo. la vita spirituale dei loro parrocchiani.

Essi, più di ogni altro. sono in grado di adempiere questa missione. che esercitano in nome e con l'autorilà stessa della Santa Chlesa.

Ess.'. chc banco per molto tempo atteso di proposito a studi specali. sono più atti a tale officio, e certamentc avranno dal Signore le grazie necessarie per rispondere al grave compito a cui sono chiamati.

Ne è da trascurars. la circostanza del giomo e del luogo ove ordmariamentc il parroco esplica il suo ministero.

Ii templo slesso e il giorno di Domenica contribuis&cor cfficacemente ad imprimere nelT animo de: giovanetti un più alto senso della bellczza dclla Religione, un p:ù urgente bisogno di seguime la morale, un più vivo desiderio di attingere ad Essa l confort! divini.

Ed è anche évidente che l'insegnamcnto catechlstico parrocchiale ai fanciulli. oggi più chc mai. deve essere fatto dovunquv con scrupolosa diligenza. usando di tutti quel mezzi. che eminenti catcchisti hanno tanto accuralamente indicati ed illustrati; e ciô gioverà anche a formarsi un'csalta cognizione dell'ampiezza e dei grado dcirinsegnamcnto religioso delle pubbliche scuole e ad opportunamente Integrarlo.

Si rivolge quindi calda preghicra ai Rmi Ordinari affmchè vogliano richiamare sui delicato argomento laltenz.one dei parroci cd aventi cura d'animé, ricordando ad essi la grave responsabilitâ che loro incombe dinanzi a Dio ed alia socieià.

Ed In modo speciale facciano présenté ai genitori il gravissimo obbligo di educare cristianamente i figli, obbligo che non verri totalmente adempiuto, se non curcranno che questi siano assidui all'msegnamento parrocchiale dei catechismo (can. 1335 Cod.).

Si tratta della salute etema dei figi:, c ne dovranno reodere al Signore strettissimo conto.

I Rm: Ordinari informeranno questa Sacra Congregazione intorno ad un argomento tanto importante nella
289 relazione triennale chc dovranno/ fare a norma dei Motu Proprio Orbem catholicum dei 29 giugno 1923 (Acta Ap. Sedis, anno XV, vol XV. n. 7. pag. 327) ILE 527J. coi quale venivano date istruzioni circa l'insegnamento catechistico.

Si partecipa chc i medesimi Ordinari trasmetteranno la detta relazione per tumo coi seguente ordine: gli Ordinari delTltalia superiore nelTanno 1925; gli Ordir.ari dclTItalia media nelTanno 1926; gli Ordinari dclTItalia inferiore nelTanno 1927.

Fiducioso che Il lavoro concorde per il ritorno della socictâ alla Verità Cristiana affrett; Tattuazlone dei programma del Santo Padre: c La pace di Cristo nel < regno di Cristo ». Le offro i sensi dei mio ossequio. e mi raffermo di V. S. Rffia affato Doxvro Card. Sbarretti. *Prefetto.* Giulio, vesc. Ut. d: Lampsaco. Segretario.

Roma. 23 aprile 1924.

A4·. J CKEUSEN In MrT 52 (1925) 153-175.

€37

593

1924 APR 27.-PIVS XI. MP. AAS 16 (1924) 1M-18?

De disciplinae diblicae magisteriis

PIUS PAPA XI

Bibliorum scientiam quanti Ecclesia Dei perpetuo fecerit, vel scripta testantur, a christianae religionis primordiis usque adhuc, ad isdem docendam tuendamque edita. Libris enim sacris, altero divinae révélations fonte, haud secus ac traditis sine scripto doctrina, quicquid dc Deo. de Christo hominum Redemptore, de nativa Eccles:ae constitutione deque morum disciplina scimus. Quamobrem rei biblicae studia, tanto plus viguerunt, quanto oportuit acrius aut veritatem illustrare aut errores inimice infesteque in Christi divinitates inque Ecclesiam prolatos refellere; acatholicis autem et ralionalistis eousque temeritatis audaciaeque progressis. ut ipsam Scripturae Sanctae auctoritatem atque ab errore immunitatem appeterent, iam nostris necessc fuit, magna sanae eruditionis cop.a instructis, in certamen descendere, ut divinum Coelestis Sapientiae donum a falsae scientiae commentis defenderet In qua quidem palaestra, si omnes ex utroque clero alumni, per sacrorum studiorum cursum, graviter institui atque exerceri debent at plenissimam tamen incorruptamque rei biblicae cognitionem ii percipiant oportet qui ad eiusmodi disciplinam aut in Seminariis studiorumve Universitatibus tradendam aut scripto tractandam peculiari quadam ingemi sui propensione allici et reservari videantur: qui si tantulum ab Ecclesiae sensu aberrarinl iam apud plures alios integritas fidei in periculum discrimenque vocabitur. Rei huiusce momenta cum proximi decessores nostri provido intentoque animo pondérassent, Commissione, ut aiunt, purpuratorum Patrum et Instituto item biblico conditis, datisque haud semel, ut Sacrae Scripturae studia proveherent, ad universos etiam catholici orbis Antistites, Litteris, inter aha id quoque edixerunt, magistros eius disciplinae esse caute prudenterque diligendos, et alumnos optimae spei, qui nati apti ad Bibliorum studia viderentur, ad promerenda etiam/ huius disciplinae insignia excitai: & adiuvarique debere, quibus aliquando divinarum Litterarum magisteria committerentur. Quae quidem hortamenta et lussa sapientissimorum Pontificum magno sane emolumento fuere; verumtamen ut eadem, additis per Nos praescriptis atoue incitamentis, quae temporum condicio postulat, uberiores solidioresque afferant utilitates, placet, haec quae sequuntur, auctoritate Nostra decernere:

I. Gradus academic!, apud Commissionem Biblicam vel Institutum biblicum. facto scientiae periculo impetrati, eadem pariant iura eosdemque canonicos effectus ac gradus in sacra Theologia vel in iure canonico a quibusvis Pontificiis Athenaeis ct catholicis Institutis conlati.

II. Beneficium, in quo canonice insit onus Sacrae Scripturae populo explanandae, ulli ne conferatur nisi praeter alia, sit is licentia aut laurea in re biblica potitus.

III. Nullus item Sacrarum Litterarum in Seminariis tradendae doctor esto, nisi, confecto peculiari eiusoem disciplinae curriculo, gradus academicos apud Commissionem Biblicam vel Institutum Biblicum adeptus legitime sit. Volumus autem ut baccalaurei titulus iis ab Institute Biblico tributus, qui ibidem primum alterumque curriculi annum — graviores nempe doctrinas percipiendo — peregerint, satis sit cum nd rem biblicam docendam, tum ad beneficium, de quo ŋ. II. assequendum. incolumi tamen iure cos anteferendi qui licentia laureave aucti sint.

IV. Summi Ordinum regularium Sodalitatumque religiosarum moderatores id velle Nos sciant, ut quos ex alumnis suis, aut Romae aut alibi sacrarum disciplinarum curriculum agentibus, ad divinarum Litterarum studia aptiores deprehenderint, si non omnes at saltem eorum aliquem, post exactum theologiae cursum, scholas Instituti Biblici frequentare iubeant.

V. Id ipsum catholici orbis Episcopis sanctum et sollemne esto, qui. praeterea, rem Nobis pergratam facturi sunt, si annuam pecuniam constituerint, constituendamve aliorum liberalitate curarint, ut uni vel pluribus c sua cuiusque dioecesi sacerdotibus Romae alendis, ea causa, ut Instituti Biblici scholas celebrent/ ibique gra-

dus academicos adipiscantur. Quos tamen Episcopi, huius rei gratia, in Urbem miserint, iis excipiendis hojpitia profecto non deerunt.

VI. Ut quod postremo loco hortati sumus, id exemplo confirmemus Nostro, ducenta libellarum Italicarum milia largimur quaruin annum reditum in sacerdotes duos, ut supra. Romae alendos per Sacram Congregationem Seminariis studiorumque Universitatibus praepositam erogaturi sumus; cui quidem Sacrae Congregationi omnia, quae superioribus quinque capitibus decrevimus, ad effectum deducenda ac pro prudenti arbitrio moderanda attribuimus. Divinam interea Sapienlam rogamus incepto faveat nostro, quocum maximum religioni bonum, cohaeret profecto ac coniungitur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 27 mensis Aprilis, anno 1924, Pontificatus Nostri tertio.—Pius Papa xi

Aia. REGA7ILLO d. 695.705; IP 4 (1924) 70-72; ME 35 (19:4) 131-132; PrM 13 (1924) 107-109.

594

1921 MAI 1.-SC PROP. FIDE, INSTR. PART.·

IXSTRCCTIO DE ALUMNIS ADMITTENDIS IN PONTIFICIUM COLLEGIUM URBANUM ROMAE; ET QUAESITA EISDEM ANTE ADMISSIONEM PROPONENDA

INSTRUCTIO

De alumnis admittendis in *Pont. Collegium Urbanum*

Consuevit haec Sacra Congregatio de Propaganda Fide loca vacantia in Pontificio Collegio Urbano quotannis mense fere aprili novis alumnis assignare, ratioce habite petitionum sibi ab iis qui missionibus praesunt oblatarum.

Cum autem in hac re, proximis praesertim annis, frequentes occurrerint errores, qui et aliquibus Revmis Ordinariis inexspectatam causarint deceptionem, et ipsi Sacrae Congregationi non leve incommodum, oppertu-rum et perutile visum est perspicuas et certas normas cum Revmis Ordinariis communicare, quibus imposterum alumnorum m Pontificium Collegium Urbanum admissio regatur.

Itaque:

1) Petitiones pro alumnis admittendis singulis annis ita tempestive mittendae erunt ut ante finem mensis martii ad hanc S. Congregationem perveniant De iis quae posteriore tempore pervenerint nulla ratio habebitur.

2) A Revmis Ordinariis eligendi sunt, prae caeteris, ver.es bonae indolis, ipsis optime cogniti, qui signa supernae vocationis praebeant ita, ut Ordinarii confidere omnino possint illos missionaries zelo animarum ferventes futuros esse.

3i Alumni admittendi ne sint maioris aetatis quam ot vitem communiter agere seseque absque difficultate Collegii disciplinae submittere possint; optima fruantur valetudine nec ullo, vel latenti, haereditario morbo laborent

4) Linguam latinam probe sciant Quum enim disclpbnae omnes tam philosophicae quam theologicae in schoks Collegii Urbani latine tradantur, tempus frustra Ureretur si alumnus magistros intelligere non posset

5) Una cum petitione admissionis necesse est ut Ordinarii accurate atque fideliter respondeant omnibus et singulis interrogationibus, quae in quaestionario huic Instructioni adnexo continentur, quibus addant caeteras notitias, quae utiles esse possint. ⁸

C) Postquam haec Sacra Congregatio omnes petitiones et documenta examinaverit et loca Collegii distribuerit, Ordinariis rescribet quinam nominatim admissi herlnt

7) In seligendis alumnis oblatis, caeteris paribus. Saca Congregatio eos praefert qui cursum philosophicum scipere parati sunt, quum ad pleniorem perfectioremque Institutionem et praesertim ad animi formationem plurimum conferat, ut per sex annos in Collegio permaneant

8) Alumni neque intempestive neque serius Romam mittantur; sed Ordinarii curent ut ad finem men^s octobris, vel ineunte mense novembri, alumni Romae sint, quum die 5 mensis novembris scholae principium habeant

9) Alumni qui non accepta designatione Romam nihilominus venerint, in Pontificium Collegium Urbanum non admittentur.

10) Petitiones quae acceptatae non fuerint, nullam vim aut effectum habebunt pro anno subsequent!, etsi hoc fortasse in precibus adiunctum sit Etenim pro anno litterario sequenti nova postulatio, tempore statuto, facienda erit

11) Pro unoquoque alumno in Collegium Urbanum admittendo Revmi Ordinarii, vel ii ad quos spectat, tantum pecuniae apud hanc Sacram Congregationem deponere debent ut expensae pro reditu inde facile solvi possint. Quod nisi praestiterint, alumni non admittentur. Ea pars pecuniae quae forte superfuerit reddetur.

Datum Romae, ex aedibus S. C. die 1 maii A. D. 1924.

QUAESITA

Ad *normam instructionis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide dc alumnis admittendis* in ‹ *Pontificium Collegium Urbanum* »

1. Nomen et Cognomen Candidati ...
2. Quo die. mense et anno ortus sit
3. Nomen loci in quo natus est; et Dioecescos vel Missionis in qua locus ipse reperitur.
4. An ex legitimo matrimonio natus sit
5. Nomina parentum et an parentes adhuc vivant.
6. Quatenus parentes mortui sint, edicatur quo ex morbo vita decesserint
7. Quaenam sit parentum religio.
8. An candidatus sit ritus latini; et quatenus negative. dicatur cuius ritus orientalis sit; et an uxorem umquam duxerit vel sponsalia contraxerit
9. Cui Dioecesi vel Missioni inserviendae admittendus sit
10. An ad statum ecclesiasticum, ct ad apostolicum ministerium signa supernae vocationis praebeat; qualis eius vitae ratio antea fuerit
11. An corpore sanus sit ac bona fruatur valetudine.
12. An morbo aegrotaverit qui vulgo dicitur txiittolo, *vérole, smallpox, Pocken,* et, quatenus negative, an. quo anno et quonam effectu usus fuerit Inoculatione, qua ab eodem praeservetur.
13. An aliquo alio gravi morbo antehac laboraverit cuius naturae hic morbus exstiterit, quaque aetate ipsum contraxerit
14. An nuperrime medicam Inspectionem subierit per peritum virum ab Ordinario peculiari ratione designatum. circa idoneitatem ad vitae regimen in Collegio servandum.
15. Quibusdam studiis operam dederit; quibus in scholis et quali exitu.
16. An linguam latinam bene sciat et alia iuxta praescriptum can. 1364 C. L C
17. An et quos Ordines forte susceperit ct quonam tempore.
18. An alumnus alicuius religiosi Instituti sit vel forte antea fuerit, aut alicuius Collegii, aut Seminarii: an fuerit dimissus et quibus de causis (can. 1363).
19. An habeat animum servandi Regulas Collegii, atque iuramentum ab eiusdem Collegii Regulis praescriptum statuto tempore emittendi.

Datum ... die ... Sigillum ...

Ordinarii subscriptio ...

Documenta una cum hoc çuaetlionario Socrue Congregattûnt exhibenda:

' Testimonium recepti baptismi ct confInnat:anL< e< de legitimo matrimonio parentum (num. 2, 4 butus quaestion i.

Testimonium medici, qui Inspectionem peregit (cum. 14).

i Totinonium Praeddls (rei Pracsidum' cum nota protneritls (num. 15).

Testimonium receptae S. OrdinalRxrfs (num. 17).

S Declaratio Ordinarii de pecunia tn antecessum deponenda apud S. Congreçatloocm pro reditu ahsanl <Cf Instr. S. C.)

• **SyUos· η. 226.**

E

• Quaestionarium & Delegatis Apostolicis vel α Sacra Congrocvzrz d· Propaganda obtineri potest

595

1924 MAI 2.-SC RIT.. RESP. AAS 16 (1924) 248-249

DCBU CIRCA MISSAS CONVENTUALES DC ECCLESIIS RELIGIOSORUM ET *CIRCA* C TE DEUM > DC OTHCIO PARVO B. M. V.

Sacrae Rituum Congregationi. pro opportuna declaratione proposita sunt sequentia dubia; nimirum:

• I. An ln novis rubncis generalibus Missalls Romani • till I, ubi agitur de pluribus Missis Conventuallbus sive - ln choro s»vr extra chorum celebrandis, comprehcr.dan- • tur etiam ecclesiae Religiosorum in quibus adest obli- " ptio chori?

" Π. An post editionem typicam Breviarii Romam, adhuc " ln suo robore maneat decretum S. R. C. 3572 Rhedonen. - 27 Februarii 18Q. ad I. quo Hymnus Te Deum ln Of- 249 " ficio parvo B. Mariae V.. dic) debet >/ Nativitate Doml- ~ nl usque ad Adventum: ln Adventu autem et a Septua- • " gesima usque ad Pascha. tantummodo in festis B. Ma- • riae Virginis? *

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis volo, omnibus perpensis, respondendum censui: :

Ad I. Nrçcnrc: seu non comprehendi, nec teneri Religiosos. luxu Rubricas generales Missalls tiL ΓΠ. n. 2 et canones 413. || E 2 et ClO. J 2 Cod. fur. can. et Decreta (1321-13321 13 Februarii 1666 ad 6; (2514) 27 Martii 1779 ad 5. et Decretum generale (3757) 2 Decembris 1E91 ; seclusis legitima consuetudine aut eorum constitutionibus.

Ad Π. Af/tmotioe.

Atque 1U declaravit «e rescripsit. Die 2 mali 1924—A. Cajo. Vico. Ep. Portuen. et S. Ruiinae. S. R. *C. Praef.* Alexander Verde. Secr.

Adn. *L* **PAUWLÊ5 m PrM >3 (1924) 119-120. EL 33 (1924) 135.**

5%

1924 MAI 5.-PJUS XI. EPIST. AP. AAS 16(1924)237-241

Ao RHUM P. WLODIMIRUM LEPÔCHOWSKT. PRAEPOSITI'M GESTHALEM SOCIETATIS IESU: DE ATHENAEO ET SODALICIO GREG0RIA50 ATQUE DE HUIUS STATUTIS

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Ea inter opera, quae superioribus aetatibus, ad studia pietatis optimarumque artium alenda. Romani Pontifices hac in Alma Urbe excitarunt, praecipua quadam cura benevolentiaque Apostolica Sedes Athenaeum illud complexa est, quod fcL rec. decessor Noster Gregorius XIII i molitione ingenti ac magnificentissima » exstrui iusserat In quo id fuit Pontifici propositum, ut Ignatiana familia, in ipso veluti Vicarii lesu Christi conspectu. pietate, litteris disciplinisque sacris profanisve lectos adulescentes conformaret, qui in hoc catholici nominis centrum rite excolendi confluxissent. Quot autem inde ab initio inlustre Athenaeum floruerit alumnis sanctitatis doctrinaeque laude praestantissimis. nulli putamus inauditum atque incognitum in eademque eruditos expolitosque virtutum et sitissimarum cognitionum palaestra, si numerare libet beatum Cardinalem Robertum Bellarmino sanctosque caelites Aloysium Gonzaga. Camillum De Lellis. loannem Berchmans. Leonardum a Portu Mauritio, loannem Baptistam De Rossi, longum tamen est magistros et doctores, Evangeln vel in barbaras gentes praecones, pontificalis Domus Curiaeque Antistites, Episcopos Purpuratos Patres et Romanos Pontifices recensere Ecclesiae datos, ln reique ipsius publicae commodum eductos lalcos viros quamphirimos. integritate vitae rerumque multiplici scientia mirabiles. Constat quidem. Societate lesu anno mdcccxiv 238 restituta, immortalis memoriae/ decessorem Nostrum Pium VII, cum e praeteritorum temporum experientia persuasum sibi haberet, subversae adhuc recentibus motibus societati hominum reparandae arccndlsquc incommodis. quae religioni morumque sanctitati proxime impendere viderentur, summopere profuturum si Ignatiarae familiae Conlegium Romanum denuo committeret, hoc ipsum cogitasse vehementerque optavisse, at, quominus effectum daret, inquietis rebus temporibusque prohibitum esse. Verum Leo XII. paulo post quam ad Petri Cathedram evectus erat, id consilii coepit perfeeitque ut magni Lycaei Gregoriani rectionem procurationemque Societati lesu redderet, quae - congruenter pulcherrimo Athenaei ipsius insigni < Religioni ct Bonis Artibus » - in recta sapientique studiosorum Institutione tam acriter ibidem tanique utiliter annos plus ducentos elaborasset Quo ab evento cum plenum saeculum in septimum decimum huius mensis diem feliciter incidat, auctori bonorum omnium Deo grati equidem sumus quod et vobis cunctis, dilecte fili, et Nobisnet ipsis novum hunc laetitiae fructum benigne concesserit Itaque, quemadmodum eadem stat Nobis sententia quam Leonianae Litterae *Cum multa in Urbe* (dici 17 Maii 1824. Bull. Rom. cont. t. 8 p. 61 - 62J habent -, scilicet Gregorianam studiorum Universitatem *eminere certe* inter celera Romae a decessoribus Nostris condita instituta, quae *ad salutem ct commodum Christiani populi maxime pertinent* -, sic horum faustitatem sollemnium praeterire non sinimus, quin vobis, quanti apud Nos sit Pontificium istud bonarum artium domicilium, publice iterum testificemur. Recolentibus enim Nobis res ab Athenaei restitutione gestas, bene multa occurrunt, unde comprobatur, talem illius magistros operam Apostolicae huic Sedi per id temporis spatium praestitisse. quae omnem ipsius exspectationem abunde compleret: ut, exempli causa, gravissimae eorum de sacra doctrina lucubrationes peculiaribus confectae studiis cum decernendum esset de Deipara ab origine labis nescia catholice credenda, cumque deinde Concilium Oecumenicum Vaticanum pararetur atque haberetur; ut obedienter ardenterque suscepta. Leone XIII Pontifice Maximo, provincia instaurandae Thomae Aquinatis doctrinae, qua quidem cum instauratione summa Christianae sapientiae incrementa coniungerentur. Hisce autem extraordinariis promeritis cotidiana accedit laus illa beneficiorum, quae, hoc diuturno intervallo, in Ecclesiam civitatemque ex Athenaeo profluxere. In re iam ante delibata insistere haud attinet; verumtamen periueunde afficimur cum subit cogitatio animum, non modo ducentos hodie exstare dioecesium per orbem Antistites. Patresque Cardinales ad tertiam Sacri Conlegii partem numerari, qui solidae ibidem perceptae doctrinae debent, si suae lumina sapientiae ad populi Christiani gubernationem afferre salubriter possunt, sed etiam Nosmet ipsos istam studiorum sedem,/ cum magna vo- 3 hiptate atque utilitate olim celebrasse. Gratae sane patemaeque voluntatis multiplicia, inde ab inito Pontificatu. testimon.a a Nobis Athenaeo non defuere vestro; at testimonium prorsus singulare daturi sumus, a fundamentis aedificium excitando magnificum, quod, cum ingenti alumnorum numero auctisque magisteriis, tum rei munerisque dignitati aptius respondeat: cuius quidem consilii Nostri monumento esse voluimus nomisma ipsum quod tertio huic Pontificatus anno commemorando cudi signarique iussimus. Sed aliud est, quod tibi, dilecte fili, et Gregoriano praeceptorum coetui gratulcmur. Nosti ipsemet quam iucunde audierimus, *ex veteribus alumnis Sodalicium,* per haec saecularia sollemnia, conflari velle, titulo itemque caelesti patrocinio fretum inlustris illius, in Athenaeo olim discipuli et magistri et rectoris. Cardinalis Roberti Bellarmino, quem Nosmet haud ita pridem in beatorum caelitum numerum tam libenter adseripsimus. Vixdum ennn certiores ea de re facti sumus, et consilium probavimus et Sodalicii ita, pro vetere condiscipulatu Nostro, participes fieri deliberavimus, ut id ipsum In tutela esset Nostra, partium quidem Nostrarum perfunctione in praesens demandata dilecto filio Nostro Caietano S. R. E Card. Blsleti. Praefecto Sacrae Congregationis Seminariis studiorumque Universitatibus praepositae. Legem praeterea eidem Sodalicio regundo perlegimus ratamque habuimus: cuius exemplum, in novam pcculiarcir.- que benevolentiae significationem. Epistulae huic subiicimus, ut cum ipsa quasi cohaereat et in omnem memoriam prodatur. Coeptis interca vestris divinam opem conciliet apostolica benedictio, quam tibi, dilecte fili, et universis Gregoriani Athenaei doctoribus atque alumnis. peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die v mensis maii anno mdccccxxiv. Pontificatus Nostri tertio.—Pius Pp. xi.

LEX SODALICII GREGORIANI

L Sodalicium vctexuai PonlliicH A.hcnaet Gregoriani alumnorum, patreno et aurplce . r.abcrtJ Bellannlnc. constitutum est.

Π. Sodalicium eo spectat, ut qutcumque In sodalium numerum adscript! sunt, iam inter se cumque Athenaeo ipso conlunctlores exsistant, et. quos ex communi fonte sanos hauserint spiritus, eos facilius tueantur uberiusque alant/

III. Huius prepositi ass<qucr.di causA, srdulcs sanctarum p.tcum offici.) et sacro cotidiano inter se apud Deurn adluvanto: pr› s'dalious vltft functis slnnuli. semel in anno. si quidem potestas udsit. perlitanto; quae Athenaei et Sodalicii Intéresse intellexerint, item suae fruc.ui d:ctrinae. vel per commentariolum Scdalicll vel per Athenaei annales per ephemeridem titula " GregorianUlA sodales cum sodalibus communicanto.

IV. Sodales ne runto nisi sacerdotio initiati, medo per annum saltem Athenaeum celebrarim ct. postulato ud Sodalicium aditu, cooptatione digni habiti sint: qui saccrdoin carent, eos. nisi p?euliari aliqua de causa, adseisci nc Letat. · Declares autem disciplinis in Athenaeo tradendis, ctumu nunquam ibi auditares fuerint, Scdn'icium participanto.

V. Soda'lbus ius esto indulgentikj privilegiisque perimendi. quae Rcmani Pontifices Sodalicio largiti erunt. - Ad «ingulos commentariolum Sodalicii proprium stato quoruc temprrv perferatur.

VI. Dies tertius decimus mcnris mail, quo die B. Robert! Bcllarminl festum agitur. Sodalirī natalis habeatur. - Quotannis, ineunte mense novembri. sodalibus, cui de vita decesserint, ad S. Ignatli lusta funebria solkrnLi ritu solvantur.

VlL ScdaHdo unus e Purpuratis Patribus Pr-»'ector. ex Pontificis Maximi auctoritate, pracesto. Ab eo alter sit. m Scdiliclo rcRU-d·». Moderator: huic quattuordecim adsunto sodales Consiliarii, quorum unus ab actis, alter arcarius curaUurque esto.

VHT. Cardinalis Protector Mrdcratorem c sodalibus in Urbe consistentibus eligito. - Athenaei Rector et studiis Praefectus, nativo iure. e Consilio sunto; praeterea duaderjn sodales In Consilium cooptantor, alius cx alia natione, rui tamen Urben incolant. - Consiliarii ducdeclm ln officio rxennlum permanento : cos Iterum eligi fas esto. Si quis e Onri'ianis quavis de causa defecerit, alter a Consilio sufficitor. Tertio queque anno dimidia eorum pars loco cedito.
NI atque In r>dalium coetu numerus suppletor./

IX. Moderator Onrillum bis in anno, mensibus novembri Ct malo. convocato; totiens praeterea, ouotiers profuturum id esse existimant. - Ut Consilii decreta valeant, ceto saltem Consiliari adfuerint, oportebit.

X. Consilii est. annuum sodalium conventum indir-pe m ipsum, quoad fieri poterit, natalem Sodalicii diem. Legitimus erit conv?ntus. quotcumque socii coiverint. Quo in annuo conventu, iis ante propositis, quae medio tempore Sodalicio Incrementa omne genus contigerint, quaeoue tum nece=ilates incumbant, ea communiter disceptando sodales consilia capluntn. ouae magis opportuna videantur. - Eodem In conventu, tertio oueque anno. Consiliarii, ad praescriptum rapitis VIII. deliguntor

XI. Pecunia r-odalibus nulla imperatur- v^rum cum ad 'impeditandum sumptibus nulli Sodalicio adsint reditus, sodales omne; rw"tur. annuam stipem pro sua ouisou· facu'tate. quantumvis modicam, in commune conferre velint

XII. Sodalicii sedes esto apud Pontificium Athenaeum Gregorlanum.

597

1924 MAI 5.-COM. INTERPRES, RESP. PART."

De potestate ordinarii declarandi via administrativa nullitatem matrimonii ex capite clandesttnttatis

Acceptis tuis informationibus die 29 elapsi Februarii. modo ad propositum a te dubium: < An vl can. 1990 Codicis iuris canonici possit Ordinarius declarare via administrativa ct summaria evidentem ex capite clandestinitatis nullitatem matrimoniorum quae ante Decretum *Ne temere* Idiei 2 augusti 1907. ASS 40 (1907) 525 - 530] celebrata fuerunt », respondere censeo: • Negative, nisi affatur de illis matrimoniis clandestinis quibus etiam figura, ut aiunt, matrimonii deficiat ct de quibus in responsis huius Pontificiae Commissionis sub die 16 Octobris 1919 n. 17. *Acta Apostolicae Sedis,* vol XI. pag. 479 FLE 210]. Ceterum quemadmodum ex citatis tuis litteris deprehenditur, hoc genus causae matrimoniales in dies fiunt rariores ».

Interim, quo par est. obsequio me profiteor. Addictissimum in Domino.—Petrus Card. Gasparrl J. Bruno, *Secr.*

• OHiciall Curis» Pcriilcmix: T. H. KAY. Competence in m»-tnsoaiil procedure. Washington 1929.P.141. Adn. P. FUMAGALLI. De aiibus excepti* in causis matrimonialibus, Milano I941j J. JOHNSON in Apoll. 9 (1936) 375 403.615-639; T. H. KAY. Comp·-Jeicc in matrimonial procedure, p. 109-154.

598

1924 MAI 7.-SC RELIGIOSORUM, INDVLT. PART. ·

Facultas promovendi ad presbyteratum expleto tertio ANNO THEOLOGIAE ALUMNOS O. F. M.

Prices - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis O. F. M. ad Pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter Indultum implorat quo clerici praefati Ordinis solemniter professi, promoveri possint ad subdiaconatus Ordinem expicto primo, ad Diaconatus Ordinem expicto secundo, ad Presbyteratum vero expleto tertio anno theologiae, non obstante praescripto Can. 976 C. L C. Et Deus etc.

Resc. - *Ex Audientia* SsiHi *die 7 maii 1924.* Ssmus D. N. Pius PP. XI, referente infrascripto Card. Praefecto S. Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, benigne annuit pro gratia, ac propterea committi mandavit Rcvjno P. Min;stro Generali, ut. pro suo arbitrio et conscientia, dispenset cum Clericis sui Ordinis super defectu curriculi theologici, ita tamen ut praefati alumni ad S. Presbyteratus Ordinem non promoveantur nisi expleto tertio anno cursus theologici, nec aliud habeant canonicum impedimentum propter quod S. Sedis dispensatione indigeant, atque S. Theologiae operam sedulo dare pergant saltem usque dum praescriptum quadriennium rite compleatur; vetito interim quocumque animarum ministerio, idest ne destinentur concionibus habendis aut audiendis confessionibus, aut exterioribus religionis muniis. super quibus Superiorum conscientia graviter onerata remaneat, servatlsque ceteris de iure servandis.

Praesentibus valituris, quousque actualia rerum adiuncta perseverent, sed non ultra decennium. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die, mense et anno ut supra.—C Card. Laurenti. *Praef.* Maurus M. Serafini. *Secr.*

• AOFM 43 (1924) 201-202.

599

1924 MAI 29.-PILS XI, CONST. AAS 16 (1924) 209-215

INDICTIO UNIVERSALIS IUBILAEI ANNI SANCTI MILLESIMI NONGENTESIMI VIGESIMI QUINTI

Pius Episcopus

Serrus servorum Dei, universis christifidelibus praesentes Litteras inspecturis, salutem et Apostolicam Benedictionem

Infinita Dei misericordlâ sibi ad exemplum propoAitâ. identidem Ecclesia id consilii persequitur. ut, singulari aliqua via et ratione, ad culpae expiationem vitaeque emendationem homines alliciat ac revocet, qui solent, vel ob voluntatem a fide catholica abalienatam, vel ob segnitatem atque inertiam, usitata salutis adiumenta neglegere, et poenas admissorum vindici Deo pendendas ne cogitant quidem, nedum accurate efficaclterque considerent. Extraordinarium sane eiusmodi ad renovandos animos praesidium vobis, dilecti filii, auspicato afferet *lubilacum Magnum,* ex more institutoque maiorum in Alma hac Urbe proximo anno celebrandum; quod nostis nuncupari itidem Annum Sanctum consuevisse, quia et sanctissimis initur ducitur absolviturque ritibus et ad sanctitatem morum promovendam tam aptum habetur quam quod maxime.

lamvero si unquam alias oportuit, at potissimum hodie oportet, ut vos. illud Pauli iterando, moneamus: *Ecce nunc tempusf acceptabile, ecce nunc diei salutis;* 210
quo quidem tempore nullum profecto opportunius cornmodJusque comparandis unicuique vestrum reconciliationis gratiaeque thesauris reperiatis. Nec dubitare licet quin divino Ecclesia instinctu piacularem hunc annum vertentibus annis, certo quodam intervallo, interjecerit; quippe quae, ut alios ritus - multo quidem ampliore significatione atque efficientia - ab Antiquo Foedere est mutuata salubriter. ita hunc quoque, ad Anni Sabbatici exemplum, in Christianos mores induxerit. Maximis enim beneficiis, quae dominicum illud institutum Hebraeis, quinquagesimo quoque anno, af-

ferebat, nonne gratiae praenuntiabantur et significabantur, quas fidelibus per Anni Sancti decursum impetrandas proponimus' Ratio quidem in utrisque haud absimilis, sed hae illis sic praestant, quemadmodum spirituales res terrenis rebus antecellunt Quod scilicet Hebraei Anno Sabbatico, bonis recuperatis quae in aliorum ius cesserant, c ad possessionem suam s revertebantur; quod servi ‹ ad familiam pristinam › sese liberi recipiebant et debitoribus aes alienum condonabatur. id omne apud nos felicius piaculari anno contingit atque efficitur. Quicumque enim paenitendo ApostoLcae Sedis salutaria iussa, lubilaeo magno vertente, perficiunt, iidem. tum eam. quam peccando amiserant, meritorum donorumque copiam ex integro reparant ac recipiunt, tum de asperrimo Satanae dominatu sic eximuntur ut libertatem repetant *qua Christus nas liberarit*, tum denique poenis omnibus, quas pro culpis vitiisque suis luere debuerant, ob cumulatissima Christi lesu. B. Mariae Virginis Sanctorumque merita, plene exsolvuntur.

Verum non huc tantummodo - nempe ad animos singulorum expiandos eorumque morbis medendum - lubilaei Magni producta per annum celebratio pertinet. Hoc enim *tempore accepto,* praeter locorum visitationem sanctissimorum ct multiplicatas privatim publiceque pietatis exercitationes, uberrimarum e caelo gratiarum adiumenta plurimum habebunt momenti in excitandos universe ad altiorem sanctitatis gradum animos atque in societatem hominum reparandam. Etenim, ut exlex
211 sin gulorum licentia in commune vergit detrimentum, ita. singulis ad bonam frugem conversis ad sanctiusque vitae institutum properantibus, consociationem ipsam humanam necesse est emendari arctiusque cum Christo lesu cohaerere. Quam quidem emendationem utlnam eventum hoc. pro praesenti rerum condicione, accelerando afferat Nam, etiamsi rei catholicae haud exigua accesserint recentiore aetate incrementa, et multitudines - diu multumque expertae, spes melioris status sit inanis quamque inquietus exsistat remoto animus - religionem ardentius veluti sitire videantur. oportet tamen, et populares et ipsas nationum effrenatas inhumanasque cupiditates, ad evangelicae legis praescripta, cohiberi et homines divina inter se caritate copulari. Est sane intellectu difficile, nisi eiusmodi caritatem - nimium diu, postremi belli causa, consopitam. immo etiam omnino depositam - et cives denuo induant et gubernatorum consilia redoleant, quo pacto fraterna populorum necessitudo et mansura pax redintegretur. Ad hanc profecto singulorum civitatumque pacificationem quantopere annus sacer valeat quantasque habeat opportunitates, vix attingere ac declarare attinet

Quid enim coniungendis inter se hominibus populisque conducibilius, quam ut ingens peregrinorum numerus Romam, in hanc alteram catholicarum gentium patriam, undique confluant, communem Patrem simul conveniant communem fidem coniunclim profiteantur, ad sanctissimam Eucharistiam, unitatis effectricem, una promlscueque accedant, cumque imbibant augeantque caritatis spiritum, quem praecipuam esse Christianorum notam vel sacra Urbis monumenta in memoriam redigant omnium mirificeque suadeant? Qua quidem caritatis perfectione cupimus Nobiscum illae coniungantur Ecclesiae, quas saeculare funestissimumque discidium a Romana Ecclesia distinet: nihil enim Nobis tam gratum tamque suave accidere posset, quam, si non eas quidem universas, at saltem multos ex earum gremio, ad unum Christi ovile redeuntes, peramanter, hac lubilaei maximi occasione, amplexari filiorumque in numerum carissimorum adscribere. Praeclari optatissimique eiusmodi
212 fructus fore ut ex/ Anni Sancti celebratione haud postremo loco hauriantur, aliqua profecto spe nitimur. Ad alendam quidem excitandamque popularium pietatem maioremque percipiendam utilitatum copiam summopere utique prodesset, si res ita per lubilaei cursum peragi ordlnarlque liceret quemadmodum ante actis aetatibus licuit; at quicquid efficacitatis ex rerum temporumque condicione aut statis ministeriis aut consiliis ad apparanda regundave futura sollemnia initis deesse quoquo modo posait, id benignissimus Deus, rogamus, divitiis copiose suppleat misericordiae suae.

Itaque, cum tanta catholicae rcl rcdemptlsque pretioso lesu Christi Sanguine animis lucra atque emolumenta obventura et prosplclamus et fidenter Nobis spondeamus ac polliceamur, auctorem largitoremque bonorum omnium Deum implorantes, ut coepto huic Noxtro favere hominumque voluntates ad paenitendum et singulari hac gratia fruendum allicere velit ac permovere. Romanorum Pontificum decessorum Nostrorum vestigiis insistentes, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium assensu, universale maximumque Jubilaeum in hac sacra Urbe a prima vespera Natalis Domini anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto inchoandum et ad primam vesperam Natalis Domini anno millesimo nongentesimo vicesimo quinto finiendum, auctoritate omnipotentis Dei, beatorum Apostolorum Petri ct Pauli, ac Nostra, ad ipsius Dei gloriam, ad animarum salutem et catholicae Ecclesiae incremen-
tum. indicimus per has Litteras ac promulgamus, ac pro indicto promulgatoque haberi volumus.

Hoc igitur Anni Sancti decursu, omnibus utriusque sexus christifidelibus, qui, rite expiati et sacra Synaii refecti, beatorum et Petri et Pauli ct Sancti loannis ad Lateranum et Sanctae Mariae Maioris de Urbe Basilicas semel saltem in die, per viginti continuos aut interpolatos dies sive naturales sive ecclesiasticos, idest a primis vesperis unius diei ad integrum subsequentis diei vespertinum crepusculum computandos, si Romae degant cives aut incolae, si vero peregre venerint, per decem saltem eiusmodi dies, pie inviserint et ad mentem Nostram oraverint, plenissimam/ peccatorum suo- n
rum indulgentiam, remissionem ac veniam misericorditer in Domino concedimus atque impertimus. Quaenam autem, dilecti filii, sit in universum mens Romani Pontificis, profecto non ignoratis: at peculiare aliquid hac lubilaei maximi occasione intendimus, quod vos ip» Nobiscum impetretis. Pacem dicimus, non tam tabulis inscriptam, quam in animis consignatam, inter populos restituendam, quae, etsi non tam hodie fortasse abest, quam antehac afuit, adhuc tamen remotior, quam pro Nostra et communi exspectatione, videtur. Praecipuum igitur eiusmodi bonum si quidem vos, Urbis incolae advenaeque. solutis a culpa incensisque caritate animis, ad Apostolorum limina imploraveritis, nonne bene sperandum. fore ut Princeps pacis Christus, qui maris Galilaeae fluctus nutu olim sedavit, tandem aliquando suorum misertus, tempestates, quibus tamdiu Europa lactatur, considere sedarique item iubeat? Mens praeterea est Nostra, ut quicumque aut Urbem incolunt aut huc sunt lubilaei causa peregrinaturi, duplex aliud Dei miserationi negotium instando commendent, quod maximis Nos curis sollicitudinibusque excruciat et religionis interest vehementer: scilicet ut acatholici omnes ad veram Christi Ecclesiam confugiant, et res Palaestinenses sic demum ordinentur et componantur, quemadmodum catholici nominis iura sanctissima postulant — Quae autem supra servanda ediximus ut plenissima lubilaei venia lucri fiat, pro iis qui aut morbo aliaque legitima causa in Urbe vel ipso in itinere prohibiti aut morte interim praerepti, praefinitum dierum visitationumque numerum nondum compleverint neve inchoaverint quidem, ita temperamus, ut iidem. a culpis rite absoluti ac sacra Communione refecti, indulgentiae remissionisque iubilaris participes perinde sint, ac si quattuor, quas memoravimus. Basilicas reapse invisissent

Iam nihil est reliquum, dilecti filii, nisi ut vos amantissime Romam devocemus invitemusque omnes, ut his tantis divinae clementiae thesauris fruamini, quos Sancta Mater Ecclesia vobis lucrandos proponit. In quo ignavos desidesque vos esse dedeceat, quando, per haec potissimum tempora, tam vehementi aviditate,/ ne sabra quidem fide otficiique conscientia, ad quaestum terrenarum opum concurritur. Recolitote praeterea, quam magnus, superioribus aetatibus, peregrinorum ex omni ordine numerus in Almam hanc Urbem per Annum Sanctum, diuturnis, laboriosis Infestisque plerumque itineribus, convenerint: quos nimirum ab aeternae beatitudinis studio nulla absterruerunt incommoda. Si quid autem molestiae aut iter eiusmodi aut in Urbe mansio pepererit, non modo castigatio haec, pacnitentiae spiritu tolerata, ad veniam uberius promerendam adiumento erit, sed multis quoque, iisdemque omne genus, solaciis compensabitur. Urbem enim petituri estis, quam Servator hominum lesus Christus delegit, ut suae esset religionis centrum et perpetua Vicarii sui sedes: Urbem. inquimus. unde ad vos et doctrinae sanctae et caelestis veniae securi purissimique latices effluunt Communis heic omnium vestrum Pater, quem vos diligentem diligitis, bene vobis precabitur: heic ad vetustissima hypogea, ad sepulcra Principum Apostolorum, ad conditas gloriosissimorum Martyrum reliquias facilis pietati vestrae aditus: templa, praeterea, patebunt tot saeculorum decursu ln Dei sanctorumque caelitum honorem erecta, eâ sane magnificentiâ eoque artificio, ut m totius orbis admiratione nullo non tempore fue-

rint atque ln posterum futura sint. Quae quidem Christianae religionis monumenta si pie, si orando, ut decet, inviseritis» mirum fide quam experrecta quamque inclinata in melius voluntate in regiones quisque vestras redituri estis. Neque enim versari vos Romae oportet, ut cotidiani viatores hospitesque consuevere; immo etiam, profana quaelibet devitantes, paenitentiae spiritu imbuti, a quo tantum horum naturalismus temporum abhorret, et modestiam in vultu, in incessu, in vestibus potissimum praeferentes, id unice quaeritote quemadmodum animarum vestrarum negotia gerendo provehatis. In quo pro certo habemus Episcoporum vestrorum curam diligentiamque haud vobis defuturam esse peregrinantibus: aut enim praeibunt praecruntque ipsimet agminibus vestris, aut sacerdotes honestissimosque laicos viros praeficient, quibus ducibus res et quam optime ordinetur et quam religiosissime perficiatur./

Ut autem Litterae hae Nostrae ad fidelium omnium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur hominum liceat hanc paginam Nostrae Indictionis, promulgationis, concessionis et voluntatis Infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die undetricesimo mensis mali anno Incarnationis dominicae millesimo nongentesimo vicesimo quarto, Pontificatus North tertio.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status. O. Card.* Cagiano, S. *R. E. Cancellarius.* lulius Campori, Protonotarius *Apostolicus.* Raphael Virili, *Protonotarius Apostolicus.* Visa: M. Riggi, C. *A. Not.*

J. BESSON in NrT 51 (1924) 513-595; 52 (1925) «7.74-7«; NrT 51 (1924) 497-49S; PrM 13 (1924) 103-105. (10n-(U5).

600

1924 IUN 20.-SC CONSISTORIALIS, INDULT. PART.·

Facultas reducendi ad normam can. 306 missas a parochis applicandas pro populo

Beatissime Pater, Petrus Fumasoni-Biondi. Archiepijccpus Tit Diocletanus atque Statuum Foederatorum Amencae Septentrionalis Delegatus Apostolicus, nomine Episcoporum ditionis suae humiliter postulat ut pro illis ecclesiis, quae, ad normam Can. 216 ad statum paroeciarum evectae, carent mediis necesariis ad divinum cultam rite servandum et ad sacerdotem sustentandum, praesertim ob exiguum et instabilem numerum fidelium; Ixeat —firma parochorum obligatione *pro populo* litandi— hujusmodi Missas ad regulam in Can. 306 statutam reducere.

Ex Audientia *Sanctissimi, diei 20 Junii 1924.*

Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. XI. audita relatione infrascripti Cardinalis Sacrae Congregationis Consistorialis Secretarii, Statuum Foederatorum Amerića Septentrionalis Delegato Apostolico benigne indulge! ut Ordinariis praedictis facultatem tribuere valeat Miahls a parochis *pro populo* applicandas, pro sua conscientia et prudentia reducendi ad normam Can. 306, favore illarum paroeciarum quae in circumstantiis supra expositis versantur, iisdemque perdurantibus.

Praesentibus ad quinque annos valituris, contrariis quibusbbet minime obstantibus.—P. Card. De Lai, Epis. Sabinen., *Secr. H.* J. Cicognani, Substit.

• Or&Mriis 5. F. Arr.«ria« Soptentrionjlls: ER 87 (1932) 302. Ait. ER 87 (1932) 301-304. Indultum s»«pe renovvtum.

601

1924 IUN 24.-SC CONC., EPIST. AAS 16 (1924) 332-333

Ad omnes locorum ordinarios:

DE RELIGIOSA PUERORUM ET ADOLESCENTIUM INSTITUTIONE

EPISTOLA

Revrfie Domine, — Ad urgendam toto orbe terrarum religiosam populi institutionem et sacrorum Pastorum operam diligentiamque adiuvandam ct roborandam in re, qua nihil sane pluris. Ssihus D. N. Pius PP. XI. Motu proprio *Orbem catholicum,* diei 29 iunii anni praeterlapsi ILE 527], apud hanc Sacram Congregationem Officium instituit peculiare.

Quod autem Pontifex vigilantissimus futurum auspicabatur. id feliciter contigit» ut ad Apostolicae Sedis auctoritatem promptior et alacrior Episcoporum ceterlque cleri bonorumque laicorum opera ubique accesserit

Quo vero melius ac facilius Officium finem assequatur suum, qui est *universam in Ecclesia actionem catechisticam moderari ac provehere,* huic Sacrae Congregationi peropportunum visum est probe cognoscere, quae sit apud singulas nationes institutionis religionis pueris adolescentibusque tradendae peculiaris ratio ac conditio. Ex perspecto enim universo catechisticae institutionis statu facile fiet, ut et quae ab hac Sacra Congregatione ad moderandum forte fuerint praestanda, diversarum nationum necessitatibus congruentius praescribantur, et quae alicubi in re catechistica sint feliciter instituta, ea in aliorum locorum opportune deriventur utilitatem.

Placeat igitur Amplitudini Tuae, pro Tua diligentia et studio, respondere ad interrogata quae sequuntur.

I. - De insfitutione *doctrinae Christianae in paroeciis.*

1. Quot paroeciae sunt in dioecesi?

2. Quot pueri quoique puellae in qualibet paroecia institutionem Christianam frequentare tenentur?/ 333

3. Quot ex his revera eam frequentant?

4. Quanam methodo et quanam utilitate institutio haec traditur?

4. Quanam diligentia curatores paroeciarum hoc munus adimplent?

6. An et quinam in re abusus irrepserint?

7. Quaenam remedia opportune adhibenda existimaveris?

II. - *De institutione doctrinae Christianae in collegiis.*

8. Quot sunt in dioecesi collegia ex utroque sexu sub moderatione cleri saecularis seu regularis, aut sororum religiosarum?

9. Quot sunt alumni externi vel interni eorumdem Collegiorum?

10. An in iisdem collegiis institutio doctrinae Christianae habeatur?

11 Quoties in unaquaque hebdomada?

12. Quanam methodo et quanam utilitate?

13. Quosnam defectus deprehendisti '

14. Quomodo in casu provideri potest?

III. - De *institutione doctrinae Christianae* in publicis scholis.

15. An in publicis scholis doctrina Christiana tradatur?

16. Quibusnam in scholis?

17. Quaenam leges, de hac re, a civili gubernio conditae. existunt?

18. Si in publicis scholis deest institutio doctrinae Christianae, quanam ratione puerorum religiosae educationi provideatur?

19. Quosnam defectus deprehendisti?

20. Quomodo in casu provideri potest?

Hanc nactus occasionem, me profiteor Amplitudini Tuae addictissimum, ut Fratrem. Donatum Card. Sbarrettt. *Praef.* lulius Ep. tit Lampsaccn.. *Secr.*

Romae. 24 Iunii 1924.

Adn. I. CREU5EN h» NrT 52 (1925) 163-175; FrM 13 (1924) 163.

602

1524 ITL 5.-PIÜS XL CONST. AAS 16 (1924) 305-308

Suspenzcntcr indulgentiae et facultates vertente
ANNO UNIVERSALIS IUBILID MDCCCCXXV

PIUS EPISCOPUS

Scmu setrorum Dei ad perpetuam rei memoriam

Ex quo primum. non sine afflatu divino, constitutum est ut lubiheum maximum hac Alma in Urbe, certo quodam annorum intervallo, haberetur, nulla unquam temporum. rerum itinerumque condicio multitudines hom'nuni prohibuit, quominus huc per Annum Sanctum conflluerent. Christificel'bus enim cuiusvis ordinis, vel ipsa imperatoria regiaque dignitate ornatis, ut litterarum monumenta testantur, religioni fuit ad hanc convenire Apostolicam Sedem, ut ab Episcopo Romano Petrique successore, qui germanus doctrinae sanctae custos intcrpresque esset, idemque vitae supematuralis fons purus atque integer, haurirent coram, unde in fidei communione confirmarentur et mores in vinculo perfectionis - quod est caritas - ad altiorem sanctitatem componerent Ut igitur fideles quam plurimi et heic quaererent, quae una in Urbe invenirentur, copiosiora
XX pietatis' expiatonisque adiumenta. et principem inviolalamquc Romanae Ecclesiae auctoritatem praesentes agnoscerent, decessor Noster Sixtus IV, anno xcccoxxin. recrevit. ut, promulgata lubilaei Indulgentia. iam ceterae omnes poenarum relaxationes, aut concessae aut concedendae, itemque facultates cuivis factae. extra Urbem. Apostohcae Seais nomine atque auctoritate dispensandi absolvendique in utroque foro, per Annum piacularem conquiescerent ac suspenderentur. Ab eiusmodi quidem disciplina, quam deinceps, pro temporum rerumque varietate. decessores Nostri haud modice temperaverunt, eo minus Nobis deflectendum hodie esse censemus, quo facibus commodiusque itinera, vel creberrimorum agminum, apparari atque haberi contingit, et quo pluris religionis et societatis ipsius humanae interest, frequentissimos ad Apostolorum limina convolare peregrinos, ut arctius cum hoc unitatis catholicae centro cohaereant nobiEssimosque caritatis pacisque sensus ac spiritus inter se alant ac foveant Huc praeterea accedit, quod pium tot Romam coeuntium filiorum Nostrorum spectaculum, etsi tanto disiunguntur a Nobis terrae marisque intervallo, fieri non poterit quin acatholicos bene animatos percellat et acriore afficiat desiderio religiosae unitatis.

ttaque. auctoritate Nostra apostolica, usitatas indulgentias et facultates Nostro nomine extra Urbem exercendas, ut decessores Nostri simili in causa decreverunt, ric Nosmct per totum Anni Sancti decursum intermitti sttjpendique decernimus, iis tamen exceptis quas enumeraturi sumus.

Etenim ex indulgentiis, quae pro vivis concessae sunt, has, quae sequuntur, integras atque immutatas permanere volumus:

I. Indulgentias in articulo mortis lucrandas.

II. Eam, qua frui omnibus licet, quotquot, ad sacri aeris pulsum. Salutationem angelicam, aliamve pro temporis ratione precationem, recitaverint.

III. Indulgentias iis tributas qui pie templa inviserint, ubi Sacramentum augustum quadraginta horarum
yr» spatio adorandum proponitur./

IV. Indulgentias, quas eos lucrari decretum est. qui Sacramentum augustum, cum ad aegrotos defertur, comitentur. aut cereum vel facem per alios ferendam ea occasione mittant

V. Indulgentiam, toties quoties lucrandam, iis concessam. qui Sacellum Portiunculae In templo S. Mariae Angelorum, prope Assteium. pietatis causa, adierint.

VI. Indulgentias, quas S. IL E. Cardinales. Apostolicae Sedis Nuntii, itemque Archicplscopi et Episcopi in usu Pontificalium aut impertienda benedictione aliave forma usitata largiri solent

Cetera.? omnes indulgentias plenarias et partiales, aut ab Apostolica Sede directe concessas, aut ab aliis quoquo pacto concessas concedencasque cx facultate Iure ipso vel peculiari induito sibi facta, decernimus, per lotum Annum Sanctum vivis nequaquam prodesse. M-d tantummodo vita functis. Praesentium interca auctoritate Litterarum praecipimus ac mandamus, ut, praeter Indulgentias lubilaei casque, quas superius singillatz excepimus, nullae praeterea aliae uspiam, sub poerj excommunicationis ipso facto incurrendae alHsqtie pennis arbitrio Ordinariorum infligendis, publicentur, fad> cantur vel in usum demandentur.

Ad illud propositum, ad quod Indulgentiarum intermissio spectat, facultates et Indulta absolvendi etas·, a casibus Nobis et Apostolicae Sedi reservatis, relaxant censuras, dispensandi a votis cadcmquc commutari dispensandi praeterea ab irregularitatibus ct impedimentis. cuilibet quoquo modo concessa, extra Urbe: eiusque suburbium, per lubilaei Maximi decursum, appendimus nullique suffragari volumus.

Ne tamen ab innovata praesentis temporis dferipta recedamus, haec per exceptionem decernimus:

I. Ratae sint facultates omnes per Codicem iuris canonici quovis modo concessae, exceptis facultatibus ex privilegio provenientibus, per Codicem non revocato, C ad canones 4 et 613.

II. Ratae item firmaeque sunto facultates pro foro externo ab Apostolica Sede tum Nuntiis, Internuntiis et Delegatis Apo stolieis factae, tum Ordinariis locem- et Antistitibus religiosorum Ordinum quoquo modo *z* subditos suos tributae.

III. Quas cenique facultates S. Poenitentiaria Nosti impertire solet Ordinariis aut confessariis pro foro fcterno. easdem ne extra Urbem quidem suspending, sed ita ut erga cos dumtaxat poenitentes exerceantur, qui, quo tempore confessionem peragunt, iudicfo Ordinarii aut confessarii nequeant sine gravi incommode Urbem adire.

Quaecumque autem his Litteris decreta continentur, ea omnia stabilia, rata, valida esse volumus et iubcfltas. contrariis non obstantibus quibuslibet.

Earum vero exemplis aut excerptis, etiam impressi.', notarii publici cuiusvis manu subscriptis ac sigillo alicuius in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eandem volumus haberi fidem, quae haberetur praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat hanc paginam Nostrae suspensionis. declarationis, voluntatis infringere vel eL ausu temerario. contra ire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatomr. Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die v mensa iulii anno mdccccxxiv, Pontificatus Nostri tertiu- O. Card. Giorgi. *Poenitentiarius Maior. O. Card. Caglano.* S *R. E. Cancellarius.* Raphael Virili. *Prototo^·nus Apostolicus.* loannes Zani Caprelli, *Protonotaru* Apostolicus.

Ada. ME 36 (1924) 247-255; vW· rtiam eub 1924 M· 29: LE 599.

603

1924 ILL 10.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Solutio matrimonii contracti inter partem baptuaum
ET PARTEM infidelem, extra privilegium paulixvr

•Georges, baptisé par les hérétiques, s'est marié légitimement avec une infidèle. Mais, peu après. ctEea abandonne son mari, retourne dans sa famille et * marie avec un infidèle. Georges, lui, embrasse la religion catholique, et comme il lui est trop dur dc garde la continence, il interpelle régulièrement sa première femme ct contracte ensuite mariage devant le missonaire avec une personne catholique. Le missionairv. er. effet, se basant sur le sentiment de certains auteurs, i jugé le mariage de Georges hérétique avec une infidè..· équivalent au mariage conclu dans l'infidélité.

« On demande en conséquence: Le second mariage dc Georges est-il valide, soit que le baptême qu'il i reçu du ministre hérétique fût douteux, soit qu'fl tôt valide?»

Response. — **Jeudi 10 juillet 1924.**

‹ Notre T. S. Père le Pape Pie XI, dans l'audience qu'il a acordée au Rév. Assesseur du SL Office, après avoir entendu la relation dc la supplique ci-dessus. › daigné accorder la faveur de la dispense du mariai contracté avec l'infidèle. afin que. en renouvelant le

consentement *ad cautelam,* le mari puisse contracter vainement un nouveau mariage avec la personne catholique avec laquelle il vit Contrariis non obstantibus qtibuscumque.»

• **L'Aed du Clerjd 42 (1925) 409. Adn. REGATILLO n. 559: VAai du Ckryd 42 (1925) 403-410.**

1£4IUL 10.-S. POEN., DECR. AAS IG (1924) 315-347

De normis in concedenda et lucranda
INDULGENTIA PORTIUNCULAE

Ut septimi pleni sacculi ab condito feliciter amplissimo Minorum Ordine et memoria et fructus quam diutissime permanerent, fel. rec Pius Pp. X. Litteris motu proprio die ix mensis iunii anni mdccccx datis [AAS 2 (I910) 443 - 444], benigne concessit, ut eo ipso dumtaxat saeculari anno. Portiunculae Indulgentia, quam vocant, ad alias proferri posset ecclesias atque oratoria, quae de Ordine Minorum non essent, necessarias atque opportunas ad rem facultates singulis locorum Ordinariis tribuendo.

Verum, id per insequentem annum, cum eiusdem indulgentiae lucrandae dies haud longe abesset, evenit, ut ad Supremam S. Officii Congregationem, cui tum mucus moderandarum indulgentiarum incumberet, innumerabiles undique perferrentur libelli, quibus postulabatur. placeret Apostolicae Sedi, aut indulta ante a quovis data prorogare aut nova eius generis largiri, ut, quo praestantissimo ecclesiis sane multis frui licuerat beneficio. id deinde postea fruendum consisteret lamvero Emi ac Rrhi PP. Inquisitores Generales, cum sibi visum esset Christi fidelium vota posse utiliter admitti atque expleri, censucrunt certas quasdam leges praestitui oportere, ad quas Indulgentia Portiunculae in posterum concederetur. Ne tamen Ecclesiae filii, usquedum eiusmodi leges conderentur, tam insigni beneficio carerent iidem Emi Patres, decreto die xxvi mensis maii anni mktccxi lato [AAS 3 (1911) 233 - 234], quod tamdiu valeret quoad aliquid aliud decerneretur, concessiones antea factas facultatesque Ordinariis locorum tributas ilne die prorogarunt

Opus a S. Congregatione S. Officii inchoatum Sacra Poenitentiaria Apostolica. cuius nunc est indulgentiarum concessionem usumque moderari, perficiendum cum sibi pro munere suo sumpsisset, re accurate perpensa. haec, quae sequuntur, ad Indulgentiam Portiunculae quod attinet, in posterum servanda esse decrevit:

I. Ut veneratio, qua Assisiense de Portiuncula Sacellum fideles prosequuntur, nihil unquam capiat detrimenti. immo etiam cotidie magis augeatur, in nulla
>5 ecclesia nulloque oratorio, vel Franciscalis cuiuslibet/ Instituti, quod a memorato Sacello minus distet quam infra η. V praescribitur, haec Indulgentia altero die mensis augusti lucrifieri in posterum queat, etsi id antehac licuit, nisi ab iis tantum qui domum ecclesiae vel oratorio continentem incolant, modo tamen aut phyriee aut moraliter impediantur quominus ad idem Portiunculae Sacellum se conferant.

II. Perpetuae huius Indulgentiae concessiones, adhuc quoquo modo factae, integrae in posterum sunto, ea tamen condicione, ut normae, hoc decreto futuris concessionibus moderandis statutae, omnino serventur, si eam unice excipias quae ad distantiam pertinet.

III. Indulta omnia temporaria, scilicet aut ad certum tempus aut sine die aut ad beneplacitum a quovis legitime concessa, inde a die xxxi mensis decembris vertente anno abrogata habeantur ac cessent. Quodsi nova in futurum indulta alicunde postulari contingat, libelli, ad Sacram Poenitentiariam mittendi, ratio non habebitur. nisi Ordinarius loci preces commendet omnibusque perpensis de vera concessionis opportunitate atque utilitate testificetur.

IV. Si quando privilegium huius Indulgentiae lar£endum sit, aedes sacrae praeferantur, quae B. Mariae Virgini Angelorum vel Francisco Assisiensi dicatae sint aut in quibus aliqua sedem habeat c Confratemitatibus ieraphicis: quae aedes sicubi desint, templa cathedralla vel parochialia ceteris plerumque anteponantur.

V. Ecclesiae vel publica oratoria ut privilegio hoc locupletentur, distent oportet tria, ut vocant, chilomctra ab aliis ecclesiis vel oratoriis quae ad aliquem Franciscalem Ordinem pertineant aut eodem privilegio fruantur.

VI. Si qua peculiari de causa haec Indulgentia semipublicis oratoriis concedenda videatur, eadem unquam ne faveat nisi communitati vel coetui fidelium, in cuius commodum oratoria illa erecta sint

VII. Ordinariis locorum, parochis et ipsis rectoribus aedium sacrarum, in quibus privilegium insit, facultas esto, si quidem iustis de causis id expedire ludicarint, pro altero mensis augusti die, qui dominicus non sit, substituendi, ad Indulgentiam lucrandam, diem dominicum proxime insequentem.

VIII. In iisdem ecclesiis vel oratoriis, quamdiu. ex praescripto, invivisentibus, Indulgentiae acquirendae causa, fidelibus patebunt, tamdiu Reliquiae S. Franclsci Assisiensis vel B. Mariae Virginis, aut saltem Imago vel statua eiusdem Sancti vel B. Mariae Virginis Angelorum, venerationi fidelium propositae maneant Publicae praeterea preces ibidem pro Summo Pontifice universaque militanti Ecclesia, pro haeresum exstirpatione peccatorumque conversione, pro pace et concordia omnium populorum.' Deo adhibeantur, quo tempore id fieri opportunius videbitur; sacerque iste ritus, praemissis tum B. Mariae Virginis Angelorum et Seraphici Patriarchae invocatione, tum Litaniis Sanctorum. Eucharistica benedictione absolvatur.

IX. Qui Indulgentiam Portiunculae lucrari cupiat, is missa sua confiteatur, ab iisque, si opus sit, absolutus, sacra de altari libet: ecclesiam vel oratorium, privilegio ditata, invisat, precesque ad mentem Summi Pontificis dc more fundat, idest saltem sexies *Pater, Ave* et *Gloria* in unaquaque earum visitationum, quas ad indulgentiam iterum iterumque impetrandam rite peragat.

X. Altero mensis augusti die vel die dominico proxime insequenti, condicionibus superiore η. IX statutis eos quoque stare oportet, si velint Indulgentiae compotes fieri, qui reliquis per annum diebus eo fruuntur induito, ut sola sex *Pater, Ave* et *Gloria* recitatione, praeter alias, etiam Portiunculae Indulgentiam lucrari queant

Quae quidem omnia Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in audientia die xvi mensis maii subscripto Cardinali Poenitentiario Maiori impertita. adprobavit promulgarique iussit Contrariis quibuslibet, etiam specialissima atque individua mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Poenitentiariae, die x mensis iulii, anno mdccccxxiv.—O. Card. Giorgi, *Poenitentiarius Maior.* Silvius Fagiolo, S. *Poenit. Apost. a Secretis.*

Adn. E. **BERGH in NrT 66 (1939) 812-814; ME 37 (1925) 36-37: 52 (1940) 42; PrM 13 (1924) 165-169,(203)-(204).**

1924 WL 15.-PIUS XI. CONST. AAS 16 (1924) 309-316

POENITENTIARIIS ALIISQUE IN URBE CONFESSARIIS FACULTATES EXTRAORDINARIAE PRO ANNO IUBILAEI CONCEDUNTUR

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam

Si unquam alias decuit Romanum Pontificem boni Pastoris partes agere, at hodie m primis decet cum, lubilaeo Maximo indicto, fideles eos omnes» qui proximo anno in Almam hanc Urbem convenient, romanesque item cives, ad admissa eluenda, ad vitiorum emendationem et ad Christi lesu spiritum denuo copiosiusque sumendum excitari oportet atque adiuvari. Etenim animatae melius parataeque filiorum voluntati congruit ut largior respondeat communis omnium Patris misericordia. atque ut Idem. Samaritani hominis more, vulneribus, quae animis peccatum misere inflixerit Apostolicae potestatis caritatisque remedia studiosissime adhibeat Ne quis igitur ad removendas a conscientia sua labes seque in gratiam amicit'amque Dei reconciliandum ullam a Nobis providentiam desideret Confessariorum in Urbe per Annum Sanctum, quemadmodum Decessores Nostros simili in causa fecisse constat, amplificandam dilatandamque muneris potestatem censc-

mus. L't autem caveamus ne qua dc limitibus usuque facultatum dubitatio incidat, has perspicuitate describi ordinarique quam maxima per praesentes Litteras volumus. Itaque motu proprio certaquc scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, ea quae sequuntur de confessing in Urbe et suburbio, anno lubilaei vertente, deputandis deque extraordinaria potestate iisdem attribuenda praescribimus ac decernimus.

Dilecto filio Nostro Cardinali Poenitentiario Maiori committimus ac demandamus, ut, praeter eos, qui nunc sunt» trium Basilicarum Lateranensis, Vaticanae et Li-
310 bertanae poenitentiarios minores ordinarios atque extraordinarios, pro Basilica etiam S. Pauli. Via Ostiensi, ad totum Annum Sanctum similes poenitentiarios designet. praetercaque alios, tam in memoratis quattuor Basilicis, quam in reliquis quoque sive saecularium sive regularium ac praesertim in variarum nationum per Urbem ecclesiis, novos similiter poenitentiarios deputet et abunde multiplicet

Quibus poenitentiariis minoribus, sive ordinariis sive extraordinariis, sive iam exsistentibus sive a dilecto filio Nostro Cardinali Poenitentiario Maiore deligendis, concedimus, ut per Annum Sanctum possint, pro foro conscientiae in actu sacramentalis confessionis et per se ipsi tantum, absolvere quoslibet poenitentes non solum a quibusvis censuris et peccatis Romano Pontifici aut Ordinario a iure reservatis, sed etiam a censura ab homine seu a quovis iudice lata, cuius tamen absolutio in foro externo non suffragabitur.

At hisce amplissimis facultatibus non utantur nisi normis exctpbonibusque servatis, quae sequuntur:

I. Ne absolvant, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 Codicis iuris canonici, illos, qui irretiti sint aliqua censura Romano Pontifici specialissimo modo reservata, aut secretum S. Officii, alterumve secretum simile in quavis alla S. Congregatione, Tribunali vel Officio Curiae Romanae impositum, violaverint, aut in censuram aliquam inciderint, quam Pius X. Constitutione Vocante Sede Apostolica, [diei 25 decembris 19M. Acta Pii X v. 3 n. 239 - 238. Doc. *l* Cod. L Ceu.], ipso facto incurrendam decrevit. Possint tamen absolvere confessarium. reum absolutionis proprii complicis in peccato turpi semel aut bis tantummodo attentatae contra vetitum canonum 834 et 2387. Impositis tum remotione occasionis relapsus, tum obligatione non audiendi neque absolvendi, in posterum, proprium complicem nisi secus periculum immineat infamiae aut scandali, tum denique onere eum ipsum monendi, c redierit attentatas absolutiones invalidas fuisse.

II. Similiter ne absolvant nisi ad praescriptum can. 2254, praelatos cleri saecularis ordinaria iurlsdictione in foro externo praeditos» superioresque maiores Re-
311 ligionU exemptae, qui in/ excommunicationem speciali modo Romano Pontifici reservatam publice inciderint

1П. Haereticos vel schismaticos, qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvant, nisi ii. abiuratis saltem coram ipso confessario haere» vel schismate. scandalum. ut par est, reparaverint Ad natos m haeresi quod attinet si dubitetur dc facto vel validitate baptismi Ln secta collati, eiusmodi acatholici, ante absolutionem, ad E.mum Cardinalem Vicarium remittantur.

R'. Pariter ne absolvant eos. qui sectis vetitis, massoniels allisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nisi scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adscriptos noverint, ad can. 2336 i 2. denuntiaverint; libros, manu scripta et signa, quae eandem sectam respicant. quotiescumque adhuc retinent, absolventi tradiderint, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda. aut saltem. » lustae gravesque causae id portaient. destruenda; impositis, praeterea, pro modo culparum. gravi poenitentia salutari ct frequenti sacramental! confessione.

V. Qui bona vel lura ecclesiastica sine venia acquisiverint, ne absolvantur nisi aut iis restitutis, aut compositione quam primum ab Ordinario vel ab Apostolica Sede postulata, aut saltem promissione sincere facta eandem compositionem postulandi.

VI. Si autem censurae, quibus poenitentes adrtringuntur. publicae in locis, ubi i! commorati sunt, vel nomlnatim declaratae sint, aut delictum ad iudiccm fori externi iam sit deductum, rei a poenitentiariis eiusmodi minoribus absolvi poterunt in foro conscientiae et sacramental! tantum, dummodo sint sincere parati quodvis mandatum demisse accipere fideliterque implere, itemque reparare scandalum; admoneantur tamen de libello S. Poenitentiariae Apostolicae omnino submittendo. Scilicet confessarii post absolutionem conficiant libellum supplicem, expressis nomine, cognomine ac dioecesi poemtentis et casu eiusmodi censurae publicae subiecto, et subtus scribant testimonium absolutionis ab eadem censura concessae, eundemque poenitentem/ d> £
rigant ad Officium S. Poenitentiariae Apostolicae. ut ** recipere possit Rescriptum in forma *missi,* vel *remiai* absoluti, secundum praxim eiusdem Officii.

VII. Possint fidem poenitentiarii omnia ct singula vota private, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, dispensando commutare in alia pia opera, ex iusta ac probabili causa. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, etsi ab origine publice emissum ct in professione religiosa tam simplici quam sollemni, subinde tamen, aliis huius professionis votis dispensatis, firmum atque integrum manserit, similiter possint, gravi et probabili de causa, in alia pia opera commutando dispensare. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensent, qui vi Ordinis Sacri ad legem caelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalem redacti sint A commutandis vero votis cum praeiudicio tertii, se abstineant, nisi is, cuius interest, libenter expresseque consenserit Votum denique non peccandi, aliave poenalia vota ne commutent nisi in opus, quod, non minus quam votum ipsum, a peccato refrenet atque arceat.

VIII. Dispensare possint in foro conscientiae et sacramenta!i tantum, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto; item ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985, 4·; sed ad hoc unice, ut poenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat

IX. Dispensare item possint, pro foro conscientiae et sacramental! tantum, ab ocultissime dissimulato impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collaterali, etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium sanandum, non ad contrahendum.

X. Sive autem de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo, dispensare possint ab occulto criminis impedimento, neutro tamen machinante; iniuncta. ia primo casu, privata renovatione consensus, secundum can. 1135; imposita, in utroque, salutari, gravi diuturnaque poenitentia.

XL Ad visitationem quod attinet quattuor Patriarchalium Basilicarum, poenitentiarii, cum singulis exteris, qui vel ob pau portatem vel ob aliam gravem cau- S3
sam in Urbe consistere tamdiu nequeant, dispensare possint vel contrahendo et reducendo ad tres saltem dies visitationes, alioquin decies repetendas» vel has. pro suo prudenti arbitrio, in alia pia opera commutanoo. Cum singulis autem civibus incolisque Urbis et suburbii, qui. morbo allove legitimo impedimento detenti. memoratas Basilicas invisere nequeant, vigfnti praescriptas visitationes in alia pia opera, quae ab ipsis Impleri possint, dispensando commutent Poenitentur.! tamen sciant, se conscientiam suam oneraturos» si inconsulto et sine iusta causa tam exteros quam romanes cives incolasve ex eiusmodi visitationibus exemerint Quos vero recte a visitationibus dispensaverint, iis ne induigeant, ut preces ad mentem Nostram fundendas, quae a visitatione separari quidem possunt, praetermittant; in aegrotantium tantum commodum liceat eas imminuere aut commutare.

XII. Ab obligatione praescriptae confessionis, quam ad adimplendam nec invalida nec annua ex praecepto confessio sufficit, nullum ne exsolvant etiamsi hunc materiam necessariam non esse allaturum aut praevideant aut sciant

XПI. Ad S. Communionem quod attinet, nefas esto eiusmodi praescriptum in alia pia opera commutare, nisi de aegrotis agatur qui ab ea suscipienda prorsus impediantur. Volumus autem. lubilaei causa, eam sufficere. quae per modum viatici ministratur; minime vero eam, quae in Paschate peragenda praecipitur. Qui tamen Paschale praeceptum misere neglexerit, possit is deinde una Communione utrique obligationi satisfacere.

XIV. Hisce omnibus, quas memoravimus, facultatibus volumus uti non modo poenitentiarios, de quibus in harum Litterarum exordio diximus, sed etiam singulos S. Poenitentiariae Praelatos, atque Officiales cx utraque sectione, modo sint in Urbe ad audiendas fidelium confessiones habituahter adprobati; singulos Urbis suburbhque parochos; rectores ct confessarios, a Vicariatu

adprobatos, ecclesiarum nationalium. praetereaque nonnullos confessarios pro praecipuis cclebrioribusque Urbs templis designandos, quorum omnium sedi confes-
JH sxmall tabella affigatur./ in qua verba inscripta sint Pmnttentiarius Sancti Iubilaei. Praeterea ut religiosorum virorum utilitati uberius consulamus, easdem facultates tribuimus, pro Ordinibus Congregationibusque exemptis» aliquibus ex iis confessoriis, quos Superiores pro subditis tantum adprobaverint ad formam can. 518 et secundum exensionem in can. 514 { 1 descriptam; Superioris quidem erit, in unaquaque domo unum alterumve in individuo deputare: qui tamen ex hac sola deputatione non poterunt facultatibus, de quibus supra, uti erga fideles domui ac Religioni extraneos.

XV. Poenitentiarii ac confessarii, ut supra deputati, scant, posse se descriptis facultatibus uti cum omnibus fidelibus Ecclesiae tam Occidentalis quam Orientalis, qui ad confitendum apud ipsos accedant ea mente et voluntate, sincera quidem et firma, ut lubilaei veniam lucrentur; at non posse uti denuo cum iis poenitentibus. qui indulgentiam - quam acquiri pluries licet in defunctorum suffragium, iteratis operibus praescriptis - iam semel lucrati sint

XVI. Uti iisdem facultatibus poterunt etiam extra ecclesiam cui addicti sunt, si quando contingat eos alibi confessiones excipere, servatis can. 908-910 et de consensu rectorum ecclesiarum. Caveant tamen - in quo graviter eorum conscientiam oneramus - ne ecclesiam propriam neglegant, ut aliis inserviant

Cum autem, ad maiora animarum lucra anno isto salutaris expiationis comparanda, intersit operarios multpbcari, omnibus quoque confessariis adprobatis ad annum ab Emo Cardinali Vicario Nostro in spiritualibus generali, itemque reliquis omnibus confessariis regularibus exemptis, quos Superior tantummodo suus pro sodalibus Religionis omnibusque extraneis in religiosa domo diem noctemque commorantibus adprobaverit - intra fines tamen temporis, loci ac personarum in concessione adprobationis designatos - has, quae sequuntur, tribuimus extraordinarias facultates:

1· Absolvere possint, per se ipsi tantum et in foro dumtaxat conscientiae et sacramentali, eos, qui apud
35 ipsos confiteantur, a/ quibusvis ecclesiasticis censuris. etam speciali modo a iure Romano Pontifice reservatis, aut Ordinario reservatis, dummodo publicae non sint, itemque ab omnibus peccatis excessibusque quantumLbet gravibus, etiam Apostolicae Sedi reservatis, injunctis tamen salutaribus poenitentiis aliisque dc iure iriungendis» servatisque potissimum in hac absolutione impertienda normis atque exceptionibus, quae supra, sub nn. I-V, pro poenitentiariis minoribus Draescriotae sut

2 Omnia et singula vota privata, etiam iurata, dispensare possint, commutando in alia pia opera, cx iusta et probabili saltem causa, exceptis iis privatis votis quae can. 1309 Apostolicae Sedi reservantur, itemque exceptis votis publice emissis in susceptione Ordinis aeri aut in professione religiosa tam sollemni quam Emplici, et iis. quorum aut dispensatio vergeret in detrimentum tertii aut commutatio minus arceret a peccato quam ipsum votum.

3· Dispensare possint circa visitationes quattuor Basilicarum easque commutare eodem modo ac poenitentiariis conceditur sub η. XI.

4» Si quas autem facultates ab Apostolica Sede per S. Poenitcntiariam aut alio legitimo modo impetraverat aut per Annum Sanctum impetrabunt, eae firmae atque immutatae sunto.

5 De usu facultatum, quas supra sub nn. 1-3 concessimus, ea valeant ac serventur, quae pro poenitentarks minoribus η. XV constituimus.

Nihil reliquum est. nisi ut poenitentiarios et confessarios. quibus extraordinarias facultates istas de Apostobca benignitate largiti sumus, vehementer moneamus. patienti animo caritatisque pleno eos omnes excipiant, qui Domino reconciliari cupient ct caelestibus frui thesauris, quos Sancta Mater Ecclesia per totum lubilaei annum cuivis reserat

Praesentes autem Litteras volumus firmas exsistere rt fore, earumque exemplis atque excerptis, manu tanen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri
£4 m ecclesiastica dignitate consti/tuti munitis, eandem adhiberi fidem, quae hisce Litteris adhiberetur, si exhibitae forent vel ostensae. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis, declarationis et voluntatis infringere vel ei, ausu temerario, contra ire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri ct Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xv mensis iulii, anno mdccccxxtv. Pontificatus Nostri tertio.—O. Card. GIORGI, Poenitentiarius *Maior. O.* Card. CAGIANO, S. R. *E. Cancellarius.* Raphaël Virili, Prolonotarius Apostolicus. Ioannes Zani Caprelli. *Protonotarius Apostolicus.*

606

1924 ILL 17.-SC CONSISTORIALIS, EPIST. PART.

Circa ordinem constantinianum s. giorgii

Eino *e* Rmo *Signor* Mio *Oufrio* — Debbo significare all'Em. V. Rcvina che. in seguito alia controversia sorta tra 1'Ordine Costantlniano di S. Giorgio c il Governo Italiano circa Torigine e il carattere di quest'Ordine, l'E.mo Card. Ranuzzi, che aveva accettato la protezione di questOrdine, tutto considerato, e particolarmente visto che non trattasi di un Ordine Cavalleresco Pontificio, ha creduto necessario sospendere ogni atto di protezione e tenersi cstraneo alTOrdine stesso, almeno fino a questione finita.

Il S. Padrc poi da parte Sua ha stabilito che nelTattuale condizione di cose *rùnangano sospest fulti i* pri*rilcgi che gli ecclesiastici appartanenti* a *detto Ordine credono o pretendono* di *avere.* L'Em. V. è autorizzata a dare comunicazione di quanto sapra agli ecclesiastici che in forza dei privilegio di detto Ordine vantassero portare abiti ed insegne e di prowedere in conseguenza.

Baciandole umilissimamente le mani, con sensi di profondo ossequio mi professo deUrEminenza Vostra Revma umil.mo devmo servo G. Card. De Lai. Vesc. di Sabina. *Segretario.*

• Ordinario Neapolitano: ME 36 (1924) 26).

607

1921 ILL 23.-SC RITUUM, DECR. AAS 16 (1924) 472

Benedictio bibliothecae et archivi

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI. suprascriptos ritus et formulas benedictionis bibliothecae et benedictionis archivi approbavit, et appendici Ritualis Romani inseri et rite adhiberi benigne concessit

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 23 iulii 1924.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

Adn. Vide formulam benedklionis apud AAS 16 (1924) 472. •ut Ritualem Romanum lit. IX cap. VI n. 8-9.

608

1924 IUL 24.-SC S. OFF., MON. AAS 16 (IS241 368

MONITUM

Circi facta quae p. pio a petralcina **TRIBUUNTUR**

Declaratione dic 31 maii anni elapsi per Acta Aposfoltcae Sedis (vol XV, pag. 356) cvulpita. Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii fidei morumque integritati tutandae praeposita, fideles monitos voluit, ex inquisitione peracta super factis quae Patri P»o a Pctralcina. Ordinis Minorum Capuccinorum. in conventu loci vulgi San Gtocunni *Rotando,* Fodianac dioecesis commoranti, communiter tribuebantur, nihil 4c practensa eorum supcrnaturalitatc colligi potuisse; ac fideles ipsos hortabatur ut in propria agendi ratione hu.c declarationi se conformarent

Haustis nunc, ex pluribus ac tutis fontibus, aliis informationibus, eadem Suprema Sacra Congregatio muneris sui esse ducit gravioribus verbis fideles denuo adhortari, ut a praedicto Patre, devotionis causa, invisendo et a quavis cum eo, etiam epistolari, relatione fovenda prorsus abstineant

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 24 iulii 1924.—Aloislus Castellano. *Supremae S.* C. S. *Off. Notarius.*

609

1924 IUL 2&-SC SACK., LIT. AAS 16 (1924) 370-371

Litterae ad revjcos ordinarios rrallai circa facultatem CELEBRANDI MISSAM SUB DIO AD NORMAM CANONIS *822* CODICIS IURIS CANONICI

Ilhfto e Revnto Signore. - Molti Ordinari d'Italia si trovano in gravi difficolti circa la rlsoluzione da prendere quando loro si presenlano domande dirette a permettre la celebrazione dei santi misteri fuori delle chiese. cioè dei luoghi destinati all'esercizio dei culto.

La Santa Sede, interpellata in proposito, dopo accurato studio e matura dcliberazione, rlchiama loro le seguenti considerazionL

E notissima la tradizionale disciplina che abbiamo rlcevuto dai Santi Padri. exsere cioè la chiesa il luogo destinato alla celebrazione della santa Messa. E anzi vi fu tempo in cui non si permetteva la celebrazione se non nellc chiese o negli oratori consacrait Con Pandare del tempo, per varie regioni. che non è qui il caso di ricordare minutamente, b disciplina ecclesiastica in questa materia si rese un po piu benigna. Ma a chi b studia nella sua evoluzione. apparisce chiaramente che. se alcune volte fu concessa b celebrazione dei divin Sacrificio fuori delle chiese. ciô fu sempre rlstretto ai casi di nécessité o per motivi exclusivamente religiosi.

Questa tradizionale disciplina, confermata da tanti Pontefici e da tanti Concilii, antichisxima ed universale, ebbe ultimamente una nuova sanzione dal Codice di dmiio *canonico.* dove, al can. 822 f 1, si stabllisce che: « Mirsa celebranda est super altare consecratum et in ‹ ecclesia vel oratorio ». ecc.. e pol. al f 4: ‹ Loci Or‹ dinarius ... licentiam celebrandi extra ecclesiam et « oratorium ... concedere potest iuxta tantum ac rationa« bili causa, in aliquo extraordinario casu et per mo‹ dum actus ». Dl qui è facile inferire che le facoltà degli Ordinari al riguardo sono assai limitate, non potendosi esercitare se non in qualche caso straordinario. nè senza giusta e raglonevole causa, b quale deve cssere unicamente Ispinta alie altissime rag:om dei culto divino e al bene spirituale dei fedelt Giova pol inculcare c praticare con b debita sévérité queste norme disciplinari per elevare e purificare il sentimento religioso dei popolo./ 371

E quindi fuor di dubbio che non si avrebbc la causa giusta e ragioncvole. voluta dal citato can. 822. se b celebrazione della Messa fuori della chiesa fosse richlesb in occassione di commemorazionl profane o per dare risalto a feste di carattere politico: in tali circostanze b celebrazione della Messa fuori dclla chiesa resta vietata in modo assoluto dal citato can. 822. Molto più pol questo vale se si trottasse dl celebrazionl. nelle quaU. per la loro stessa naturo, si insinul alcunchè di superstizioso o dl pencoloso al retto sentimento religioso o alia purezza dclb fede nel popolo cristlano. Nè solo, in questi casi, non si darebbe b causa giusta dei Codice, ma assai tacilmente si potrebbe dare occa.-. nn? a deviazionl della sana disciplina dei culto cattolico. In questi casi POrdinario dei luogo awisi gli interessatl che non è nelle sue facoltà di aderire alia domanda. ma. se l richiedenti insistessero invocando speciali ragioni di luogo. di tempo o di persone, egll avra cura di trasmettere b petizione a questa Sacra Congregazione dei Sacramenti, alla quale spelta b decisione in proposito.

Tanto si participa alb S. V. per sua inteUSgenza e norma.

Dalla Sacra Congregazione dei Sacramenti. 26 luglio 1924.—M. Card. Lega. Prefetto. L. Capotosti. Vescovo di Teime. *Stgretario.*

Ad I. SCHU5TER In EL 41 (1927) 468-<69; IP 4 (1924) 117; PrM 13 (1924) 161.

707

610

1924 IUL 30.-PIUS XI. CONST. AAS 16 (1924) 316-»

INDULGENTIAE ANNI IUBILAEI MDCCCCXXV CONCEDUNTUR «ONIALIBUS ALIISQUE STABILI IMPEDIMENTO DETENTIS CUM OfPORTUNIS FACULTATIBUS CIRCA ABSOLUTIONES ET VOTORUM COMMUTATIONES

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam

Apostolico muneri, quo divinitus fungimur, fbgmitissimaeque caritati, qua universum dominicum gregem. Nobis commissum, complectimur, consentaneum profecto est, idemque cum more institutoque decessorum Nostrorum apprime congruens, ut - postquam, per Constitutiones ante editas, praesentissima expiationis remedia salutisque adiumenta iis omnibus paravimus ac providimus, quibus aut Romae incolis aut advenis facultas non deerit statutis condicionibus parendi, ut propositam sibi plenissimam lubilaci veniam assequantur - iam ceteris longe plurimis prospiciamus. qui non una/ de causa impedientur quominus aut Romanam t' peregrinationem suscipiant aut praescriptas quattuor Basilicarum visitationes instituant. Eos intellegi volumus, qui cum intra claustralia saepta vivant vcl in hostium potestate versentur custodiaque publica detineantur vel corporis infirmitate laborent, prohibentur prorsus ne imperata. lubilaei causa, expiandis animis opera adgrcdiantur ac perficiant Quorum condicioni aut calamitati officium benignitatis Nostrae deesse nolumus, eo vel magis quod Nobis spondemus futurum, ut coniunctis eorundem precibus, quibus promerita accedant sive innocentis vitae in divinis rebus contemplandis virtutibusque religiosis exercendis traductae, sive castigationis aegrotationisque, poenitentiae spiritu, toleratae, illa a Deo bona catholico nomini obveniant, quae ut ab omnibus flagitarentur, indiccnco lub laeo maximo mentem esse Nostram aperte declaravimus.

Itaque concessionis huius Nostrae, ex qua lubilaei veniam lucrari - ita, quemadmodum mox dicemus - ii etiam possint, quibus sepulcra Apostolorum et Patriarchales Urbis Basilicas adire non liceat, participes dumtaxat sunto:

I. In primis moniales omnes, quae in coenobiis degunt, sub claustr' perpetui disciplina; item quae in iisdem monasteriis aut probandae et postulantes sunt aut tirocinium exercent aut educationis aliave legitima de causa, etsi per maiorem tantummodo anni partem, commorantur. Neque excipi volumus mulieres earum contubernales, quat famulatus vel stipis colligendae gratia, saepta religiosa egrediuntur.

II. Omnes religiosae Sorores, scilicet votorum simplicium. quae ad Congregationem pertineant iuris sive pontificii sive dioccesani. quamquam severiore claustri lege non adstringuntur. una cum suis novitiis, probandis, atque educandis puellis - semiconvictricibus quoque. ut aiunt, non tamen externis -. aliisque communi cum ipsis mensa utentibus, domicilio vel quasi domicilio.

III. Pariter Oblatae, seu piae feminae, vitae societate coniunctae. etiamsi vota non emittant, quarum tamen Instituta ab Ecclesiastica auctoritate vel ratiore stabili vel ad experimentum probata sint, una cum suis novitiis. probandis, puellis educandis aliis/que communi cum ipsis contubernio utentibus, ut de Congregationibus religiosis η. II diximus.

IV. Omnes feminae ad quemvis Tertium Ordinem Regularem pertinentes, quae sub uno eodemque tecto, cum approbatione ecclesiastica, communiter vivunt, itemque. ut supra, omnes earum contubernales.

V. Puellae ct mulieres in gynaeceis seu Conservatoriis degentes, quamvis non sint Monialibus, Sororibus religiosis. Oblatis Tertiariisve concreditae.

VI. Anachoretae et Eremitae, non ii quidem, qui nullis adstncti clausurae legibus vel communiter vel solitarii sub Ordinariorum regimine certisque legibus obtemperantes vivunt; sed ii, qui in continua - licet non omnino perpetua - clausura et solitudine deditam contemplationi vitam agunt et monasticum aut reguarem Ordinem profitentur, ut Cistercicnses Reformati B M. V. de Trappa, Eremitae Camaldulenses et Carthusiani.

708

VII. Chrlstifideles utriusque sexus, qui captivi in hostium potestate versantur, aut in carcere custodiuntur aut exsilii poenas deportationisve luunt aut apud poenales domos ad opus damnati reperiuntur; item ecclesiastici vel religiosi viri, qui in coenobiis alllsve domibus, emendationis gratia, detinentur.

VIII. Chrlstifideles utriusque sexus, qui morbo vel imbecilla valetudine prohibentur, quominus, intra lubitael annum, aut Urbem adeant aut in Urbe praescriptas Patriarchabum Basilicarum visitationes instituant; qui in nosocomiis, conducti vel sponte ipsi sua. aegrotantibus, continuai operû adsunt; item operarii, qui, cotidiano sibi victum labore comparantes, nequeunt se ab eo per tot dies atque horas abstinere; senes denique, qui septuagesimum aetatis suae annum excesserint.

Istos igitur omnes et singulos monemus vehementerque hortamur, ut quam Christus Redemptor, qui delere vult iniquitates nostras, per Ecclesiam Ipsis occasionem opportunitatemque misericorditer offert animi, piaculari anno, expiandi atque ad sanctiorem vitam provehendi. eam ne neglegant neve praetermittant Sua quisque admissa sincere perscrutantes et non sine gemitu plora'tuque dolentes saluberrimo Poenitentiae Sacramento cluant congruisque castigationibus expient; tum caeleste participent epulum, ea quidem reverentia et fide et caritate, ut ad vivendum angelorum more inde prompti redeant ac parati. Interea Dominum lesum Christum, quem pectore exceperint, ad mentem Nostram enixe orent; idque potissimum flagitent, ut. depulsis dissensionum discidiorumque causis, mansuram pacem inter populos conciliet, itemque cum ad Ecclesiam suam. caelestium effusione gratiarum, avulsos revocet filios, tum sanctissimam eam regionem, quam Ipse sudoribus suis excoluit et sanguine suo consecravit, ne sinat violari ac contaminari atque in Crucis suae inimicorum dominatum incidere. Visitationi autem quattuor Urbis Basilicarum alia religionis, pietatis caritatisque opera iidem sufficiant, quae Ordinarius per se ipse vel per prudentes confessanos, pro condicione et valetudine singulorum ac pro loci temporisque rationibus, imunxerit

Itaque omnipotentis Dei misericordia et beatorum Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, iis omnibus et singulis, quos supra memoravimus, vere poenitentibus, et intra Annum Sanctum rite confessis ac sacra synaxi refectis, Deumque, ut supra diximus, ad centem Nostram orantibus, omnia denique implentibus alia iniungenda opera in locum visitationum, ac, vel inchoatis tantum iisdem operibus si morbus periculosas oppresserit, plenissimam omnium peccatorum indulgentiam, veniam et remissionem, etiam bis intra Anni sancti decursum si iniuncta opera iteraverint, haud secas ac si praescripta communiter ceteris omnibus explevissent, de Apostollcae liberalitatis amplitudine largimur atque concedimus.

Porro liceat unicuique eorum, quos supra memoravimus. sibi confessarium eligere a suo Ordinario ad praescripta Codicis approbatum, cui, vi praesentis Constitutionis, pro confessione dumtaxat ad lucrandum lubilaeum instituta, concedimus, ut. sine detrimento earum facultatum, quas forte alio titulo exercere possit, personas supra dictas in foro sacramentali tantum absolvere queat a quibusvis censuris et peccatis etiam Apostollcae Sedi speciali modo, non tamen specialissimo modo. reservatis, excepto casu haeresis formalis et ex-
ix ternae, impositis salutari paenitentia aliisque secun/-dum canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas ^-.ungendis. Praeterea confessario, quem monialis sibi elegerit· potestatem facimus dispensandi a votis privatis qxbuslibct quae ea ipsa post professionem sollemnem nuncupaverit quaeque regulari observantiae minime adversentur. Confessarios autem supra memoratos volumus etiam dispensando commutare posse omnia vota privata, quibus Sorores in Congregatione votorum simpixium. Oblatae, Tertiariae regulares, puellae et muliere communibus domibus vitam agentes, sese obstrinxer.ri. ii$ votis exceptis quae Nobis et Apostollcae Sedi reservata sint: factaque commutatione, a votorum etiam furatorum observatione absolvere.

Hortamur autem venerabiles fratres Episcopos aliosque locorum Ordinarios, ut, ad apostolicae Nostrae benignitatis exemplum, eligendis ad praesentium effectum confessariis impertiri ne recusent facultatem ab-»hendi a casibus qui ipsis Ordinariis reservati sint

Harum interea decreta et iussa Litterarum rata, vai-da, firma in omnes partes esse et fore decernimus. contrariis non obstantibus quibuslibet. Volumus denique ut harum Litterarum exemplis vel excerptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus adiungatur fides, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur hominum liceat paginam hanc Nostrae declarationis, concessionis, derogationis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contra ire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxx mensis iulii anno mdccccxxiv. Pontificatus Nostri tertio.— O. Card. GIORGI. *Poenitentiarim Maior. O.* Card. CAGIANO. S. *R. E. Cancellarim.* Raphaël Virili. Profono*tariui Apostolicus.* loannes Zani Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. Vide wb dîc 1924 Mei 29; LE 599.

h *

1924 IUL 31.-S. POEN.» MON. AAS 16 (1924) 33T-344

MONITA

De usu facultatum confessariis fer annum sanctum **TRIBUTARUM DEQUE RATIONE INDULGENTIAE IUBILAEI LUCRANDAE. AD NORMAS CONSTITUTIONUM BENEDICTI XIV ET LEONIS XΠI EXARATA, AUCTORITATE SSMI D. N. PU PP. XI AD HODIERNAM DISCIPLINAM ACCOMMODATA EIUSQUE IUSSU EDITA**

Constitutione Apostolica Si unquam [LE 6051, die xv huius mensis lata, poenitentiariis minoribus aliisque in Urbe et suburbio confessariis facultates tribuuntur sane amplissimae, quibus adeptio iubilaris veniae facilior tutiorque reddatur. Summopere autem interest ut iidem poenitentiarii et confessarii facta sibi potestate prudenter utantur, ne tantarum largitio gratiarum eâ vi eoque careat effectu, quem Mater Ecclesia indicendo piaculari anno sibi misericorditer proposuit.

Vestigia igitur decessorum suorum persecutus, qui huic necessitati sapientissime superiore aetate consùlucrant, SS. D. N. Pius Papa XI decrevit, eorum monita, ad praesentem disciplinam accommodata, prouti infra exponuntur, retinenda esse et singulis, sive Ordinariis sive confessariis ecclesiarumque rectoribus, accurate servanda.

I. Confessarii praediscant ac memoriâ teneant indicem peccatorum, censurarum, poenarum impedimentorumque omnium, quorum absolutio vel dispensatio in facultatibus sibi concessis non comprehenditur: si qua autem eiusmodl occurrerint, meminisse eos oportet, non aliter posse se poenitenti providere, quam iis religiose servatis quae Codex praescribit can. 2254. 2290,/ 1045 338
§ 3: servato praeterea - si confessarii non sint ex poenitentiariis pro lubilaeo deputatis - can. 990 § 2.

П. Attendant praecipue, facultates extraordinarias sibi tributas exercere se valide posse tantummodo erga poenitentes qui confessionem peragant ad iubilaeum lucrandum praescriptam, atque unice in confessione sacramentali. nisi aliud concessio ipsa ferat. Ad locum autem quod attinet, quo licite vel etiam valide iubilarem confessionem audiant, servent tum Codicis praescripta. tum Ordinarii loci mandata, tum denique ca quae in ipso facultatum suarum indice statuta sunt

III. Sua cuique, iubilaei causa confitendi, sacramentalis poenitentia imponatur ad normas a theologis communiter traditas; nec ab ea imponenda, ut quae sacramenti integritatem compleat, idcirco confessarii se abstineant, quia poenitentem tam bene dispositum animatumque invenerint, ut conficere sibt iure liceat, eum plenissimam iubilaei veniam esse consecuturum Nec in sacramentalem satisfactionem opera aliunde iniuncta, etiam pro ipso iubilaeo, poenitenti imperent, nisi quo casu, spectata eius fragilitate, aliter provideri omnino nequeat

IV. Si quis in occultas censuras ob partem quoquo modo laesam inciderit eum ne ante absolvant quam parti laesae, etiam scandalum reparando damnumque sarciendo, satisfecerit: aut saltem, si eiusmodl satis·factionem praestare ante non possit vere graviterque promiserit se, cum primum licuerit, satisfacturum.

V. Si quando agatur de publicis censuris, quarum absolutio est poenitentiariis minoribus commissa, hi iniungcndae satisfactioni haud aliter consulant, quam secundum praxim Poenitentiariae Apostolicae; ad huius vero Officium poenitentem dirigant cum suo dc impertita a se censurae absolutione testimonio, in quo quidem poenitentis nomen, cognomen, dioccesim et censuram, in quam inciderat, publicam, cum plena eius venia, conscripserint Officium autem S. Poenitentiariae poenitentem ad Ordinarium remittet, tradito Rescripto, quo testificabitur illum fuisse a publica eiusmodi censura in foro sacramentali absolutum./ ut possit, ad can. 339 2251. haberi tamquam absolutus in foro externo. Teneatur tamen poemtens. sub poena reincldentiae, parere reliquis Ordinarii mandatis, cui religioni esto clementius mitiusque cum reo agere, quem publice in romana peregrinatione poenituil

VI. Eos qui. ad finem quoquo modo malum, monialium clausuram violaverint, in casibus etiam occultis, prohibeant nomine Apostolicae Sedis quominus ln posterum ad illud monasterium eiusque ecclesiam accedant moneantque praeterea, eos ita a censuris absolutos esse, ut. si prohibitionem neglexerint, in easdem eo ipso relabantur. Quodsi. pro poenltentis et rerum locorumque adiunctls, imponi ac servari ea prohibitio nequeat, consulatur Emus Cardinalis Poenilcntiarius Maior, qui. pro sua prudentia, quotiescumque necessitas id postulare videbitur, ca in re dispensabit,

VU. Religiosos voro, qui suam, mulieres introducendo. clausuram, similiter ad finem graviter malum, violaverint, ita a censuris, in quas iidem inciderint, absolvant, ut firma atque integra consistat officii et vocis activae ac passivae privatio, qua forte, ad can. 2342. 2·. ln poenam mulctatl iam sint

VIII. A lectione librorum prohibitorum, eorum praesertim qui in can. 2318 5 1 sub excommunicationis poena vetantur, ne quemquam absolvant, nisi is libros, quos penes se retinet. Ordinario aut confessarlo ipsi aut alii, qui facultatem eosdem relinendi habeat, ante absolutionem tradiderit; sin minus, se cos. cum primum potuerit, destructurum aut traditurum, serio promiserit

IX Religiosos, apostatas a religione, ab excommunicatione can. 2385 lata ne absolvant, quamdiu extra Ordinem permanserint; attamen, sl li firmum habeant propositum ad religionem suam redeundi, congruo iisdem praefinito ad id exsequendum tempore, in foro interno absolvant. ea condicione ut in censuram recidant & intra praefinitum tempus ad religionem non redierint At ii moneantur, se, quamdiu extra suae reU-g.onis domum commorentur, ab actibus legitimis ecclesiasticis excludi, privilegia omnibus suae religionis privari, Ordinario loci commorationis subiici. atque obnoxios esse, etiam postquam redierint» aliis poenis/ ln 340 can. 2385 statutis. Quotiescumque vero agitur dc illo egressu, de quo in can. 646. si poeniteus, nlc dispositus, in foro interno absolvi potuit, remittatur, eo prorsus modo qui η. V describitur, ad Officium S. Pocnitentianac. a quo. ob opportuna remedia, ad Supremam Congregationem S. Officii deferendus erit - Religiosus autem fugitivus, etiamsi cx Constitutionibus suae religionis in excommunicationem inciderit, absolvi, rite dispositus, m foro interno poterit, imposita obligatione ad religionem quam primum redeundi, eadem ratione eademque sub reincldentiae poena, ac pro apostatis a religione cautum est: praeterea, si sit m sacris, ca lege, ut [illegible] observet can. 2386 statutam.

X. Quodsi eiusmodi vel a religione apostatae vel fugitivi dixerint, velle se, ante quam ad religionem suam revertantur, poenarum mitigationem a Superioribus impetrare. in hoc quidem casu ne absolvantur, sed ad Superiores suos remittantur.

XL Clerici in sacris Ordinibus constituti, qui delictum patraverint de quo in can. 2388. quotiescumque rite dispositi et scandalum reparare parati animo sunt, poterunt quidem absolvi, sed per S. Poenitentiariam. ut η. IX dicitur, ad S. Officium, tamquam Irregulares, remittendi sunt

XII. Etiamsi omnes Christi fideles, cuiusvis ordinis et gradus, ad Almam hanc Urbem, lucrandi iubilaei causa, advocentur atque invitentur, nulli tamen putent sibi datam, eorum, quorum interest, venia vel consensu posthabitis, adeundae Urbis libertatem. Itaque uxores et viri caveant, ne sua peregrinatio gravia familiae incommoda afferat; Invitos, vlcissim, parentes filii ne deserant. Episcopi ab dioecesi sua ne discedant si qua gregi detrimenta metuant; sacerdotes ac reliqui de clero ne romanum iter ingrediantur, nisi Cuna «t sua litteris munierit; religiosis, denique, peregrinari non licebit, nisi venia legitime a Superioribus impetrata. quos tamen dedeceat nimium sc morosos praestare ac difficiles, et hortationem Benedicti XIV neglegere, qui in Litt. Enc. Aposf. Const., die 26 mensis iunii 170 datis, § 7, « hac in re benigniores » (CICF n. 400] «g futuros fuisse confidere se declarabat./

XIII. Confessio et Communio ad lucrandam piacularis Anni veniam imperatae nihil refert utrum vitationibus quattuor Basilicarum antecedant, an interponaatur vel succedant; unum refert ct necessc est, ut postremum cx praescriptis opus, quod etiam Communio esse potest, in statu gratiae, ad can. 925 § 1, compleatur. Si quis igitur post confessionem peractam, ultimo nondum completo opere, in letale rursus inciderit, iteret confessionem oportet, si sacram synaxim debet adhuc suscipere; secus, satis erit, ut. actu contritionis perfectae elicito, cum Deo reconcilietur.

XIV. Visitationes quattuor Basilicarum iis, qui. e sententia canonis 91, *incolae* sunt vel *advenae* intn Urbem aut intra fines paroeciarum quae in suburbio comprehenduntur, *vicies* peragendae sunt; *decies,* contra, omnibus, qui partes agri romani iis paroeciarum terminis finitimas incolunt, ut ceteris peregrinis.

XV. Ex decreto a Suprema Congregatione S. OffkJ lato die 26 mensis ianuarii anni 1911 (AAS 3 (1911) 641. quod can. 923 confirmatum est. praescriptae quattuor Basilicarum visitationes - nec refert quo ordine fiant - peragi queunt « a meridie diei praecedentis usque ad « mediam noctem quae statutum diem claudit >, licet concessionis documentum aliud sonare videatur, facta horarum supputatione secundum can. 33 | 1. Completa igitur quartae Basilicae visitatione, licebit, ut patet, a meridie et deinceps eiusdem Basilicae visitationem iterare. ad inchoandam seriem visitationum insequentis diei. Necesse. ceteroqui, non est Invisentibus, ut per Portam Sanctam m Basilicas ingrediantur aut de iis exeant; immo etiam. Basilicis clausis vel aditu ad eas quavis de causa impedito, satis erit ad earundem fores vel gradus Deum exorare. At visitatio pia ac devota sit oportet, idest facta animo Deum colendi; quem quidem animum ipsa exterior reverentia aliquo modo patefaciat

XVI. Praeter Basilicarum visitationes, ad Indulgentiam Iubilaei lucrandam preces quoque praescribuntur pro Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione et ad mentem Summi Pontificis, scilicet nd cos fines, quos Romanus Pontifex edixit, praecipue in Bulla Indictionis, velle se a Christi fidelibus Deo commendari. Quae quidem ' preces. quamvis ln singulis visitationibus iterari pie soleant. ab his tamen seiungi possunt; neque hoc precum officio atque onere exsolvitur quisquis ex peculiari induito aut ex commissa Ordinariis coniessarlisve facultate a complendo statuto visitationum numero sit legitime dispensatus, etsi non cogitur toties preces iterare quot numero fuerint condonatae visitationes. Sufficit, ceteroqui. implicite et generatim ad mentem Romani Pontificis orare, oratione non quidem mentali, sed vocali. pro fidelium arbitrio deligenda, ut can. 934 4 1 edicitur, vel alternis cum socio; ex communi autem sententia officio hme satisfacit quicumque orationem dominicam, salutationem angelicam et doxologiam quinquies recitaverit. Mutis canone 936 consulitur.

XVII. Cum Ss.mus D. N. Pius Pp. XI benigne concesserit, ut in Urbe ct suburbio quicumque semel lub:-laei indulgentiam sibi acqulsiverlt. is possit deinde animis defunctorum expiandis toties eam lucrari quoV.es Iniuncta opera perfecerit, eam iterum iterumque profecto lucrabitur quisquis iterum iterumque opera praestiterit aut in Bulla Indictionis imperata aut, vi supervenientis Indulti vel dispensationis commutatiorusve legitimae, lis ipsis suffecta, sive praestare ante ad Bullae Indictionis praescriptum coeperit, deinde ad indulti formam perrexerit, sive ante ad unius Indulti, deinde ad posterioris indulti. etiam diversi, formam praestiterit. Si quod autem supervenerit indultum, quo visitationum numerus, ab initio praescriptus, ad minorem redigatur, qui hunc nondum attigerit, visitationes ante peractas ad complendum numerum imputet; qui. contra numerum ita imminutum iam attigerit aut excesserit. unam saltem novam quattuor Basilicarum visitationem. ut induito fruatur. adiungat, - Qui autem

iustts de causis aut deminutione praescripti visitationum numeri out commutatione, pluries quoque, a confessario impetrata, semel lubilaeum acquisiverit, eum alias exinde deminutiones aut commutationes impetrare nelas esto, ita ut prioribus tantummodo concessionibus toties postea uti frui possit quoties velit Iubilaei indulgentiam defunctorum animis applicandam lucrari. - Quod vero attinet ad absolutionem a censuris ad
:41 aliasque dispensationis vel commutationis/ gratias, si cui forte harum necessitas occurrerit postquam omnia praescripta ad lucrandum lubilaeum opera implevit, concessu Sanctitatis Suae possit is semel iisdem gratiis uti frui. Verumtamen quicumque absolutionem a censuris aliasve dispensationis vel commutationis gratias tum impetravit, cum, primum, Iubilaei veniam lucratus est, si quidem denuo in censuram inciderit et reservatum casum admiserit aut novis votorum dispensationibus commutationibusve Indigeat, a facultate is decidat Iubilaei iterum acquirendi atque a confessarlo ad usitatas Codicis normas tractetur. Integrum interea inviolatumque esto, quibus, a romana peregrinatione stabili impedimento prohibitis. Constitutione *Apostolico muneri* (LE 6101. pridie huius diei data, concessum est, ut extra Urbem possint, operibus iteratis, quae ab Ordinario vel a confessario suffecta sint, semel et bis tantum Iubilaei indulgentia frui, iis omnibus haud licere praeterea - quod, contra, iis licet qui in Urbe aut suburbio, item impedimento detenti, commorantur - toties in defunctorum suffragium eandem indulgentiam acquirere. quoties opera suffecta repetant.

XVIIL Absolutiones a censuris, si eas excipias quae datae sint ad reincidentiam, itemque commutationes votorum et dispensationes, ex facultatibus extraordinariis, per piacularem Annum, confitentibus Iubilaei causâ. semel concessae, in suo robore permanent et consistunt, etiamsi qui cas, sincero animo lubilaeum lucrandi, impetravit, deinde, mutato proposito, cetera opera imperata intermiserit, atque ab eo acquirendo destiterit.

XIX. Suspensio facultatum, per Constitutionem *Ex qvo* primum [LE 6021, die quinto huius mensis latam, indicta ac denuntiata, ad Urbem eiusque suburbium mmirr.e pertinet, cum summopere intersit, per Annum Sanctum heic sacrorum operariorum copiam et auxilia poenitenlibus e culparum caeno ad divinam gratiam revocandis nec imminui nec deficere. Quisquis igitur Rocae eiusmodi facultatibus sit legitime munitus, eas per pacularem annum in Urbe et suburbio, intra fines concessionis sibi factae et temporis sibi praestituti, libere exerceat - Ad indulgentiarum suspensionem quod at-
W Unet, eadem Constitutione *Ex quo primum* in/dictam, CŒO Apostolica Sedes iam dudum decreverit, nonnullas indulgentias ab usitata per Annum Sanctum suspensione eximi, SS. D. N. eiusmodi indulta seu privilegia. etsi de iis in memorata Constitutione siletur, ὐοπ revocat, modo authentice constet, ea ipsa fuisse et revera et in perpetuum concessa, ad can. 70. 71 et W J 2.

XX. Cum quattuor Basilicarum visitatio non sit opus per *he* praeceptum, sed tantummodo iis impositum qui libere velint Iubilaei veniae participes fieri. Id visitationis onus, quotiescumque a confessariis privilegiatis debet, ex rationabili causa, totum vel ex parte pocniteatibus remitti, ne commutetur in alia opera, quae ad peragenda poenitens sit alio obligationis proprie dictae titulo adstrlctus.

XXI. Confessarii extra Urbem, qui facultatibus extraordinariis, Iubilaei causâ. per Constitutionem *Apostoüco muneri* donati sunt, sciant, sibi licere hisce Monitis eatenus uti. quatenus ipsis applicari possint

Haec igitur sunt *Monita,* quae ad praesentis disciplne condicionem innovari atque in lucem edi iussit Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI. ut constans et tuta omnibus praesto sit interpretatio et facultatum, quae vigebunt, et operum, quae praestanda sunt ad veniam Iubilaei consequendam, per proximum piacularem Annum.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Poenitentiariae. die xxxi mensis iulii, anno mdccccxxtv.—O. Card. Giorct Poenitentiarius *Maior.* Silvius Fagiolo. S. Poenitentariae α *Secretis.*

REGATILLO n. 19.

612

1924 AUG 1.-SC S. OFF. DECR. AAS 16 (19241 368-369

DECRETUM

Damnatio operis: < l'esperienza ktica dell'evangelio »

Efhi ac Rrhi Dni Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, in ordinario consessu habito Feria iv. die 30 iulii 1924, ad praescriptum canonis 1399. praedamnatum esse declararunt et in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus cui titulus: *L'esperienza etica dell'Evangelio (.Brani scelti dal Nuovo Testamento) - Introduzione, traduzione c note di Adolfo Omodeo. Bari, Lalerza.f* 369

Et insequenti feria v. die 31 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius, Divina Providentia Papa XI. in solita audientia R. P. D. Assessori S, O. impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die † augusti 1924.—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Off. Notarius.*

613

1924 AUG 28.-SC CONCILII, LIT. CIRC. PART.·

Normae circa institutionem religiosam in
SCHOLIS PUBLICIS

Dalle relazioni che i Rcv.mi Ordinari hanno trasmesso a questa S. Congregazione intorno alTinscgnamento religioso delle Scuole elemenlari governative d'Italia, risulta come il primo anno di esperimento abbia avuto un esito relativamcnle soddisfacente. bouché siasi svolto in condizioni speciali che hanno reso più difficile l'applicazione della legge. La pubblicazione dei Regolamento, fatta ad anno scolastico incominciato. ha dato luogo ad incertezze e notevoli ritardi; la scelta poi degli insegnanti, non bene intesa in alcuni luoghL ha aperio la via a veri e gravi inconvenienti.

Alio scopo di evitare siffatti inconvenienti e provenime dei nuovi nel futuro anno scolastico. dando in pari tempo altre istruzioni suggerite dai rilievi fatti dai Rev.mi Ordinari, questa S. Congregazione ha ritenuto opportuno di rchiamare l'attcnzione dei medesimi Ordinari sui punti seguenti:

a) Scelta *degli* fruepnanti. - Secondo la legge la seelta *deve* essore fatta dl comune *accorda* fra le due Autorité. ecclesiastica e scolastica. In alcum luoghi. gli ispettori scolastici si misero senz'altro d'accordo col Parroco; in altri luoghi, interpretando erroneamente una Circolare dei Ministro Gentile, in data 5 gennaio 1924. credettero di potersi csimcrc senz'altro dall'aprrovazione ecclesiastica, reputando titolo sufficiente all'insegnamento la dichiarazione dell'insegnante.

La via vera da seguire. in conformité alla legge, è che, all' inizio di ogni anno scolastico, il représentante deU'autorité scolastica *deve* ennferire. per la scelta del maestri, con lOrdinario o con la persona *da Lui* all'uopo designata. Se l'autorité scolastica trascurasse o prorogasse soverchio l'adempimento del suo *dovere,* lOrdinario o la persona come sopra designata, dovranno. opportunamente e con le migliori forme, ricordarglielo.

Quanto poi alia scelta suddetta. gli Ordinari, pur seguendo nell'approvazione eritcri di una certa larghezza. sono nssolutamente nel loro diritto. and nel loro dovere. non ammettendo aU'insegnamento persone dl cultura religiosa non sufficiente, oppure notoriamente Inadatte a tale ufficio per i loro principi o per la loro condotta

In linea generale, per evitare malcontent: cd irritazioni. che sarvbbero dannosc per la religione e per la Scuola. gli Ordinari propongano le eeeezioni r !e esclusionl all'autorità scolastica. la quale condglieri opportunamente l maestri non adatti a ritirare la loro adesione. E qualore ciù non awenisae. gli Ordinari si rivolgeranno a questa S. Congregazione per !e prowidenze del case.

b) *Preparaciorne culturale.* - A rrndere più facile il compito di queila opportuna sekzione che appare indl-

rpensabile nelTattuale stadio di relativa impreparazione degli inscgnanti, che sono per legge preferiti. se idonei, agli estranei, questa S. Congregazione torna a raccomandare alio zelo dei Revzni Ordinari quanto avcva già caldamente raccomancato con sua Circolare dei febbrafo 1924. d'istituire, doè, corsi di preparazione per b classe magistrale. Dalle rclazioni risuIta come di tali corsi ne siano stati istituiti a centinaia e con risultali. in aleoni luoghi, veramente consolanti.

E' necessario che tali corsi contlnuino ed altri se ne istituiscano. ovunque sia possibile e d'intesa con le local: autorità scolastichc. per assicurare un efficace intervento da parte dei maestri.

cl Ewrni e *diplomi.* - In conformai a quanto è disposto nelia suddetta Circolare dei febbraio 1924. si raecomanda che l'autoritâ ecclesiastica non esiga, da insegnanti che si trovano già in carica. esami e diplomi speciali come condizione *indispensabile per* il giudizio *di* Idoneità. I Revmi Ordinari perd potranno e dovranno accrrtarsi della necessaria capacity in altri modi e con altri mezzi che verranno loro suggeriti dall'esperienza e prudenza.

I detti esami per il conscguimento di diplomi saranno obbligatori per i futuri maestri, poichè. come prescrive la Circolare ministeriale n. 47 del giugno 1924. col prossuno anno scolastico, presso tutti gli Istituti Magistrali superiori del Regno, l'Autorità ecclesiastica locale istituirà corsi facoltathri di religione. Tali corsi si svolgcranno in due anni e saranno segulti dagli alunni del Ie e ce! 2° corso magistrale superiore. 11 tempo destinato a tali corsi sarà di due ore scttimanali. da scegliersl fuori dell'orario, d'accordo con le Presidenze degli Istituti interessati nei cui locali dovrà svolgend il corso. Naturalmente questo dovrà conchiudersi con un csame e la riuscita di taie esame sarà dall'Autorità ecclesiastica considerata come condizionc necessaria per l'approvazione da sua parte all'insegnamento della religione. Per uno o due anni sarà bene istituire anche corsi accelerati per gli alunni degli ultimi corsi che non possono seguire il corso di religione nelia sua integrità. Gli eventual! emolumenti o compensi all'insegnante non sono a carico dello Stato. Con ulteriore Circolare questa S. Congregazione farà conoscere il libro attualmente in compilazione. che dovrà seguirsi nel prossimo anno scolastico.

d) Bibliotech? di cultura religiosa. - Un altro mezzo a cui si potrà ricorrere per la fonnazione degli insegnanti sarà il favorire in ogni modo la costituzione di bibliotechine di cultura religiosa. 11 Ministero. dai canto suo, rivolgerà lo stesso invito ai suoi dipendenti e gli enti interessati. suggerendo anche una lista di Hbri opportunamente scelti a tale scopo.

e) Vigilanza su l'insegnaTnenro. - Parallelamente alie difficoltà segnalate per l'approvazione degli insegnanti, i Rcvjtu Ordinari hanno esposto le loro gravi preoccupazioni riguardo all'esercizio del loro diritto e dovere di vigilare l'insegnamento religioso nelia pubblica scuola.

Le preoccupazioni sono legittime. Purtroppo perd, fino ad oggi. quel diritto e quel dovere non possono esplicarsi se non a traverse mezzi di vigilanza indiretta. che l Revzni Ordinari, nelia loro saggezza e prudenza, sapranno opportunamente trovare. Intanto si fa présente como un mezzo prezioso puo esser quello delle Ixghe dei Padri di Famiglia. che la benemerita Fcderazione degli uomini cattolici comincia a diffondere in tutta Italia. Altro mezzo, ancora più prezioso, è quello degli Ispettori Onorari dell'insegnamento elementare. Fra questi già si trovano. e in ogni modo si troveranno fra poco, sicuramente, elementi (in parte ecclesiastici) di riconosciuta competenza in materia religiosa e di assoïuta fiducia deU'Autorità ecclesiastica. Nei casi speciali, dunque, in cui gli Eccam Vescovi avessero bisogno di renders! conto delTandamento dell'istruzione religiosa in determinate localltà. polrebbero. rivolgendosi al R. Proweditore, far dare incarico di taie ispezione ad una delle persone suddette.

f) Catechumo nelle parrocchie. - A dimlnuire le dette preoccupazioni e a prevenire eventual! manchevolezze e lacune nell'inscgnaxnento religioso impartito nelle pubbliche scuole. questa S. Congregazione. con sua Circolare del 23 aprile 1924 (LE 592), richiamava l'attenzionc de! Rev.mi Ordinari intorno alla nécessita di fare osservare le prescrizion! canoniche riguardo all'insegnamento catechlstko nelle parrocchie.

E' bene ricordare che l'insegnamento religioso nel-

l'attuale scuola di Stato è una semplice preparazione e un awiamento, ma non ccrto l'cquivalente delfinsegnamento del catechismo nelia parrocchia. A questo è necessario di dare sempre maggiore importanza ed impulso, anche nei luoghi ove l'insegnamento scolastico procede nel modo più soddi.sfacente.

g> *Per le nuoue Provincic.* - Le norme suesposte, che valgono Integralmente per la vecchic Provinde, devono in qualche punio essere modificate nel riguinb delle nuove Provincic. a cul è consentito per ora continuare coi metodi fin qui segulti.

h) *Riepilogo.* - Da quanto è stato esposto. i Revjni Ordinari potranno avere una linea di indirizzo per il prossimo anno scolastico.

I medesimi Ordinari procurino di stabilire discreti ed efficaci collegamenti coi dirigenti la scuola e ctrchlno di servirsene con la più oculata prudenza e col tatto più squisito. specie nelia scella degli insegnanti.

L'attuale ordinamento per l'insegnamento religioso nelle scuole non è certo l'ideale a cui aspira la coscieoza cattolica, ma rappresenta il più che nelle attuib condiziom si sia potuto ottenere. E' da sperare che il bene ch'csso è destinato ad apportare alla Chiesa ed alla scuola verrà gradatamente, specialmente attraver» la progressiva elevazione spirituale del personale insegnante. Difficoltà sicuramente sorgeranno neH'atluanone dell'esposto programma; le più gravi e penose saranno certo quelle dovute all'incomprensione e talvolta anche al malvolere. In tal caso, dopo esauriti i mezzi diretti. è bene giovarsi dell'azione che il Delegato Regionale puô svolgere, con discrezione ed efficacia, presso il R. Proweditore. Nei casi più gravi, in cui taie azione si rilevasse insufficiente, devono gli Eccani Vescovi informare questa Sacra Congregazione, la quale non mancherà certo, come ha fatto finora, di difendere gli interessi della Chiesa.

Le lagnanze e le eventual! proteste non devono avvenire prima di avere esaurito tutti i mezzi di pacifico accordo.

Tanto Le partecipo, ecc. Roma, 28 agosto 1924.—Donato Card. Sbarrette *Prejetto.* Giulio. Vesc. TiL de Lampsaco. *Segretario.*

• Ordinariis Itali»·: ME 36 (1924) 302-305.

1924 SEP l.-SECR. STATES, LIT. CIRC. PART/

Circa institutionem in urbe commissionis centralis
ARTIS SACRAE PRO CONSERVANDO PATRIMONIO ARTISTICO ECCLESIARUM

lU.mo e Rev.mo Sigrtore. — La licta accoglienza ottenuta e gli ottimi risultati già conseguiti dalla lettera circolare inviata lo seorso anno da questa Segretaria di Stato di Sua Santità ai Rev.mi Vescovi d'Italia per b conscrvazione e il buon uso degli archivi e delle biblioteche ecclesiastiche [LE 506), hanno determinato il Santo Padre ad integrare il Suo programma, allora appena accennato. per la fedele custodia e protezione di tutto il vasto patrimonio di civiltà letteraria ed artistica che, accumulato dalla fede cristiana di molti secoll è divenuto legittima proprietà della Chiesa che prima lo ha ispirato. Oltre ai codici, alie antiche carte, agli incunaboli e stampati preziosi delle biblioteche ed archivi, pei quali già sono state emanate disposizioni in proposito, trattasi ora della intelligente tutela di tutto il rimanente tesoro, che è come ia veste esteriore e la forma materiale della vita soprannaturale della Chiesa. edifici sacri, suppellettili liturgiche, calici e reliquiari, paramentl cultuali e quadri. In questo corredo materule la Chiesa ha impresso come un riflesso della propria bellezza spirituale; cosl che quanto attraverso i secoli in qualsiari modo le appartenue, tutto per essa acqulstb leggiadria e nobiltà d'arte.

La storia di questo patrimonio, specialmente qui in Italia, è nota. Vicende varie e non sempre legittime hanno fatto si che tanti oggetti nati, per cosl dire, ln chiesa e destinati di lor natura al culto, con danno stesso dei senso dell'arte. oggi sono passai! invcce alie sale delle pubbliche gallerie di arte e d'antichità. Resta tuttavia affidata alla cura de) clero una parte ancor cospicua di questo patrimonio, il quale viene anzi sem-

pre aumentando. in grazia delle nuove opere che si vanno costruendo ed aggiungendo alie antiche. Di qui li convcnienza o, meglio ancora, la necessità che gli ecclesiastici, pur senza pretenriere di sostituirsi agli artisti dl professione, abblano una sufficiente cultura irtlrtica cd uno squisito gusto dei bello, per apprezzare con sicuro critcrio le opere esistentl, e per bene regobni nellc nuove costrazioni. negli ingrandimenti. nelia dccorazione. nel commettcrc nuovi lavori, nel fare nuovi acquisti, ecc.

A tale intento ia Santa Sede, che già negli seorsi anni promosse nei Seminari corsi speciali di Storia d'Arlc Cristiana, suggerendo all'uopo agli Ordinari ristituzione di Musei diocesan! e di Commissioni locali per la mlglior tutela dei monumenti e degli oggetti artisticl di carattere religioso, vuole ora dare a queste prowide istltuzioni un fondamento più stabile e sicuro.

1. E istituita pertanto in Roma, presso la Segreteria di Stato di Sua Santità. una speciale Commissione Centrale per l'Arte Sacra in tutla Tltalia. Essa sarà composta d'un Présidente, d'un Segretario e d'un grappo di membri consulenti, si ecclesiastici che laici, scelti dalla Santa Sede, residenti In Roma ed esperti nelle discipline attinenti alie scienze liturgiche ed alie arti belle. Nel suo seno poi è costituita una Giunta Direttlvi, della quale fanno parte il Présidente, il Segretario ed alcuni membri più autorevoli e competenti.

2. La Commissione Centrale ha lo scopo di mantener desto ed operoso dappertutto, specialmente in seno alie Commissioni Diocesane, il senso delTArte cristiana e lo zelo intelligente e devoto per la conservazione e Tincremento dei patrimonio artistico della Chiesa.

1 A tale scopo, la Pontificia Commisione Centrale rivolge l'azione propria di *direzione, d'ispezione e di propaganda·, essa* inoltre *coordina ed aiuta* Tazione delle Commisioni Diocesane e Regionali, ispirandosi in ogni cosa alie disposizioni dei Codice di Diritto Canonico o agli eventual! ordini della Santa Sede.

4. A cura dei Reverendissimi Ordinari, in ciascuna Diocesi dovranno essere quanto prima istituite - ove ancora non lo siano - delle Commissioni diocesane, o - se sembri meglio - regionali per Tarte sacra, col medesimo scopo della Commissione Centrale. Esse saranno come l'organo dell'attività episcopale in questo nobilissimo campo e faranno capo, per tutte le incombenze opportune, alia Pontificia Commissione Centrale.

Sarà quindi particolar cômpito di queste Commissioni locali di procurare:

c) la compilazione degli inventari degli oggetti darie;

b) la formazione e Tordinamento dei Musei diocesanl;

c) l'esame dei disegni dei nuovi edifizi, ampliamenti, decorazioni, restauri, ecc.;

d) il promuovere, mediante libri, conferenze, lezioni. ecc? il gusto e la cultura artistica nelia diocesi e nelia regione, massime in quelle persone che per l'ufficio, come i Fabbricieri, per le condizioni dl fortuna o per altre qualità personali possono più utilmente concorrere alia buona causa delTarte religiosa; e il procurare con opportuni espedienti (per es. Società degli Amici delrarte) di raccogliere, anche per mezzo di tenui offerte, mezzi necessari per supplire alie insufficienti entrate nmaste alie Chiese.

5. Queste Commissioni, diocesane o regionali, sono te naturali corrispondenti della Pontificia Commissione Centrale, alia quale quindi riferiranno ogni anno sull'opera da loro svolta e sui risultati ottenuti. Comunicheranno anzltutto copia degli inventari, e ad essa si rivolgeranno per consultarsi circa le opere più importanti, nei dubbi e nelle difficoltà più gravi occorrentL

Queste nuove disposizioni della Santa Sede in materia d'Arte Cristiana sono dirette al nobilissimo scopo di continuare nelia Chiesa. specialmente in Italia, quella magnifica tradizlone di favore e protezione che essa ha sempre accordato alie arti belle.

In questa nobile ed ardua missione essa fa tuttavia appello e confida largamente nelTopera delTintero Episcopate Italiano, affinchè, mediante la coscienziosa eserizione delle norme sopra indicate, anche ai dl nostri sulla fronte della Chiesa continui a brillare sempre più fulgida quella aureola gloriosa di cui il suo divin Fondatore la voile ricinta, allorchè la fece madré ed lîpiratrice munifica di quell'arte che « di Dio quasi è nepote ».

Profitto volentieri dell'occasione per raffermarmi con sensi di sincera e distinta stima di V. S. IlLma e Revjma Servitore P. Card. Gaspar r i.

Dai Vaticano. 1® settembre 1924.

• **Ordinariis ItaliM: ME 36 (1924) 332-334.**

615

1924 OCT 20.-PIUS Xi. PAL AAS 16 (1924) 417-420

De peculiari litterarum Latinarum schola in
ATHENAEO GREGORIANO CONSTITUENDA
PIUS PP. XI

Latinarum litterarum quae quantaque sit dignitas ac praestantia, nulli obscurum putamus, qui antiqua earum monumenta non ignoret atque in humanitatis optimarumque artium studiis aliquem sensum habeat Romani enim scriptores - quos perperam dixeris, exscribendo imitandoque, meros Graecorum pedisequos fuisse, cum horum, contra, sapientiam atque inventa ad patrium accommodaverint ingenium suaque ipsorum industria elaboraverint - tali commentaria et volumina sua rerum sententiarumque gravitate ornavere, eamque tn amplo apteque composito verborum circuitu praeferunt maiestatem cum concinnitate elegantiaque coniunctam. ut latinam linguam, quae, in omnes gentes pervagatissima. Imperii universitati servierat, Romanus Pontificatus delegerit habueritque dignam, qua tamquam magnifica caelestis doctrinae sanctissimarumque legum veste uteretur. Nec facile quisquam infitiabitur, complures e Patribus» Doctoribus et Christianae fidei defensoribus latine ita scripsisse, ut optimis ethnicorum non multum vi ac venustate orationis/ cedere videantur, idque praeterea Ecclesiae esse honori tribuendum, quod non modo vetustissimos latinos codices iniuriae temporis eripuit incolumesque posteritati servavit, sed etiam quod, hac latinitatis laude si qui saeculorum decursu floruerunt, ii plerumque aut in utroque clero numerabantur aut Urbis plausum ac praemia assecuti sunt. E qua quidem operosae artis quasi palaestra alium percipi licere fructum. eundemque sane laetissimum, est apud intellegentes communiter receptum: scilicet, quo plus studii laborisque in latinas insumitur litteras, eo maiorem inde efficientiam aptioremque verborum structuram ad usum patrii sermonis traduci. Quo in genere memoriae proditum est, lacobum Bossuet et Paulum Segneri. qui inter oratores suae quisque gentis principem locum obtinent, solitos fuisse dicere, si quid dignitatis ac virtutis in suis orationibus esset, id se in primis Marci Tullii studio acceptum referre. 418

Cum igitur non tam humani civilisque cultus quam religionis ipsius Ecclesiaeque catholicae interesset, latini sermonis plenissimam in clero scientiam provehi ac propagari, eandemque non praeceptis et arte circumscriptam. sed etiam ad usum exercitationemque polite ornateque scribendi translatam, nihil mirum si decessores Nostri, nunquam, pro rerum temporumque condicione, sibi temperaverunt, quin latinitatis rationibus prospicerent: quod eo studiosius egerunt, quo deteriorem in statum latinae litterae decidissent Quem quidem suum purioris latinitatis amorem iidem Romani Pontifices vel hoc ipso ostendere visi sunt quod, quotiescumque sibi licuit - atque non uni quidem eorum licuit - adiutoribus usi stint latinae scriptionis haud mediocriter peritis. Commemorare autem vix refert, cum in re versemur notissima, quam impense imm. mera decessor Noster Leo XIII litterarum disciplinam, praesertim latinaram, in clericis provehere studuerit Ad Nos vero quod attinet, quae hac in re esset mens Nostra, haud semel - datis videlicet Epistolis Apostolicis *Officiorum omnium* [LE 4361 et Unigenitus Dei Filius [LE 569). altera die i mensis augusti anno mdccccxxu, altera xix mensis martii hoc anno - aperte significavimus: sive enim de Seminariis et de/ studiis clerico- 419
ram promovendis, sive de alumnis Ordinum regularium aliarumque Sodalitatum religiosarum rite instituendis loquebamur, non tam peremptorium, ut alunt» Codicis praescriptum invocavimus, quam, additâ argumentorum copia, velle Nos diximus, praecipuaque quadam voluntate. ut linguam latinam uterque clerus haberet scientia et usu perceptam. Qua in re etsi non dubitamus quin ndfutura Nobis sit moderatorum diligentia, in quos cura et periculum recidit aptae suorum institutionis, in spem

V . I

sacri ordinis succrescentium, nullum tamen non experiri consilium volumus, ut laus illa, quae antehac in utroque clero eluxit, perfectioris latinitatis, ne omnino depereat immo etiam, quoad fieri poterit, feliciter augescat. Consentaneum enim est. ut Romanae Curiae. Cancellariis episcopalibus, religiosis Sodalitatibus adiutcres seu officiales non desint, qui in decretis sententiisque conficiendis, in epistolarum, quod vocant, commercio, tam decore Latinum tractent sermonem, ut eorum scripta Ecclesiam, optimarum artium altricem, nullo pacto deceant.

Itaque haec, quae sequuntur. Motu proprio, apostolica Nostra auctoritate decernimus:

L Apud Athenaeum Gregorianum. Societati lesu iterum centesimo ante anno ab Apostolica Sede concreditum. a proximo mense peculiaris esto Schola litteris latinis tradendis.

IL Quemcumque Societatis vel Athenaei moderatores ad tale munus, de Nostro consensu, delegerint, is sibi religiose proponat, ut auditores, seu praestantissimorum latinitatis exemplarium commentatione, seu crebris latine scribendi exercitationibus, ad exquisitiorem orationis formam excolat atque evehat,

III. Eiusmodi litterarum latinarum curriculum, in praesens atque interim, biennio contineatur. Auditoribus, qui, post completum biennium, se, periculo facto, delectis iudicibus probaverint, testimonium, seu diploma. curriculi egregie peracti tradatur. Quod quidem testimonium, seu diploma, curriculi egregie peracti tradatur. Quod quidem testimonium, seu diploma, quicumque impetrarint, iidem in certaminibus ad quaevis officia apud Sacras Congregationes, Curias dioecesanas et Seminariorum ludos consequenda propositis, ceteris paribus. praeferantur./

420

IV. Qui, dato post biennium latinae scriptionis experimento, non modo reliquis condiscipulis praestiterit, sed iudicibus peculiari dignus praemio communiter visus erit, eundem nomismate aureo donabimus.

V. Schola omnibus pateat, ne iaicis quidem hominibus exceptis. Eandem celebrari cupimus ab iis etiam Seminariorum religiosarumque Sodalitatum alumnis, qui aut domi aut apud alia Athenaea docentur, immo - quod certe emolumento vacuum non foret - vel a sacerdotibus iunioribus. qui Romanae Curiae operam suam navant Episcopi autem Italiae atque exterarum gentium rem dioecesibus suis utilissimam Nobisque pergratam facturi sunt, si quos habent clericos helc disciplinis sacris imbuendos, eorum aliquem, prae ceteris ad latinitatis studia propensum. Scholam propediem aperiendam frequentare iusserint

Quae quidem supra constituimus, ea rata firmaque sunto, contrariis quibuslibet non obstantibus. Interea, Dei praesidio in primis, praetereaque operae dilectorum filiorum Praepositi Generalis Societatis lesu et Athenaei Gregorian! moderatorum, quorum erga Nos pictas atque observantia est Nobis exploratissima et probata alias haud semel voluntas rerumque agendarum sollertia, ut res ita bene vertat quemadmodum velimus, vehementer confidimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis octobris anno mdccccxxiv, Pontificatus Nostri tertio.—Pius Pp. XI

Ada. IP 4 (1924} 164.

616

1924 OCT 23.-SC PROP. FIDE, RESP. ₱ART.

Dubia CIRCA IURA missionariorum societatis PARIS1ENSIS MISSIONUM POSSEDENT»! ET ADMINISTRANDI BONA OECONOMICA

Dubia - Votre Grandeur, par lettre du 26 janvier dernier, exposait à cette S. Congrégation de la Propagande quelques doutes sur l'interprétation à donner à l'Art 165 du Réglement de la Société des Missions-Etrangères de Pans.

En particulier. Votre Grandeur demandait:

ŧ Si les biens achetés par les missionnaires avec leur propre argent, mais pour l'usage de la Mission sont des biens ecclésiastiques?

2» Si le mlssionaire a quelque droit à les administrer directement ou par personne interposée, et à quelle part de revenu il a droit?

3° Si le Vicaire Apostolique peut s'attribuer à lui-même l'administration et même la revenu de ces biens

4° Enfin, comment faire quand un missionnaire a acheté une propriété avec son argent, en transgressant la défense faite par l'Art. sus-mentionné du Règlement?

Resp. - Aux questions posées, je réponds brièvement:

Ad 1-, *affirmativement,* si toutes les dispositioni des règles ont été observées.

Ad 2··, *négativement,* toujours en supposant qu'ont été observées les dispositions des règles. En consequence. le missionnaire n'a droit à aucune part de revenus. parce que les biens achetés sont devenus biens ecclésiastiques.

Ad 3=". Le Vicaire Apostolique, non seulement peut, mais *doit* retenir pour lu! l'administration de ces biens.

Ad 4l·, le Missionnaire n'étant pas lié par le voeu solennel de pauvreté acquiert validement, mais il transgresse les règles de l'institut, et le Vicaire Apostolique doit veiller, en vertu de l'Art. 210. 7°. soit directement, soit par le moyen des Supérieurs de l'insliurt, à ce que les règles de l'institut soient observées.

Pour donner plus de clarté à ce qui vient d'étre dit, il faut distinguer deux cas: 1° Quand le missionnaire, avec son propre argent, achète des biens pour la Mission. sans aucune réserve d'usufruit 2° Quand il entend imposer des conditions pour cet achat.

1· Si un missionnaire achète, avec son propre arnt. des biens pour la Mission, et de façon conforme l'Art 165. sans aucune réserve préalable d'usufruit ou autre, les biens s'entendent donnés, et deviennent propieté de la Mission elle-même, et conséquemment biens ecclésiastiques, qui. comme tels, sont sujets à toutes les prescriptions canoniques, et le missionnaire ne conserve aucun droit à leur administration.

2 *A.* - Si au contraire, le missionnaire entend acheter, avec son propre argent, des biens pour les mettre sous le nom de la Mission, à condition d'en conserver l'usufruit total ou partiel, le Vicaire Apostolique est libre d'accepter ou de refuser ces conditions, selon que dans chaque cas il juge, dans sa prudence, h chose avantageuse ou non à la Mission, ou dangereuse pour l'esprit apostolique du missionnaire. Le missionnaire ne peut prétendre imposer de telles conditions sans le consentement du propre Ordinaire.

B. - Enfin, alors même que Votre Grandeur, en vertu de l'Art. 165, consentirait exceptionnellement à conserver à quelque missionnaire l'administration des biens achetés avec son propre argent, mais donnés à la Mission, elle aura soin de faire en sorte que les prescriptions voulues par l'Art. 245 du Règlement soient observées, afin qu'il n'arrive pas que les biens laissés à la Mission soient revendiqués par les héritiers appartenant à la famille du missionnaire.

• E MIRANDA. De titulo miuionis. B-tsuodoe 1948, p. 62-64.

617

1924 NOV 5.-SC S. OFFICII, DECR. PART.·

Dissolutio matrimonii valide contracti inter PARTEM NON BAPTIZATAM ET PARTEM BAPTIZATAM IN SECTA ANGLICANA

Beatissime Pater, Episcopus Helenensls. ad pedes S. V. humillime provolutus, exponit: Die 30 septembris 1919, apud G. G. M. acatholicus non baptizatus, matrimonium iniit cum F. E. G. acatholica baptizata in secta anglicana. coram praecone haeretico, sectae angllcanae. proindeque absque ulla dispensatione obtenta. Die 4 novembris 1920, G. G. M. divortium civile a F. E. G. obtinuit Nunc desiderat G. G. M. catholicam fidem amplecti et matrimonium inire cum puella catholica. F. E. G. novas nuptias iam iniit. Quapropter supplicat S. V. ut dispensatio concedatur super vinculo naturali primi matrimonii.

Feria *IV,* die 5 *novembris 1924.*

In Congregatione generali S. R. et U. Inquisitionis.

proposito suprascripto supplici libello, attentis expositis, praehabltoque RR DD. Consultorum voto, Ετηi ac Revjni DD. Cardinales in rebus Fidei ct morum Generales Inquisitores decreverunt: « Consulendum SS.mo, pro gratia dissolutionis vinculi naturalis primi matrimonii contracti a G. G. M. cum F. E. G. in favorem fidei ».

Insequcnti vero feria V, eiusdem mensis et anni. SS. D. N. D. Pius, divina Providentia Papa XI. in audientia R. P. D. Assessori S. Offici impertita, habita de hac rc relatione, resolutionem EE. Patrum adprobavit et petitam gratiam conccdcrc dignatus est.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

• ER 72 (1925) 188. Adn. J. CREUSEN In NrT 52 (1925) (1925) 20-21 ubi vocrm «apud>. quod In tertia linee documenti iejiau», mmu cx-</c rr.endumque ets· materiate, merito ednotatur.

618

1924 NOV 15.-SACRA POEN., DECR. PART.·

Summarium indulgentiarum, privilegiorum et indultorum **ORDINI EREMITARUM S. AUGUSTINI CONCESSORUM**

Cap, I — *Indulgentiae, privilegia et indulta intuitu status religiosi concessa*

I) Indulgentiae plenariae

A) Pro peculiaribus *rerum adiunctis.*

I. Omnibus Christifidelibus vere poenitentibus. confessis ac S. Synaxi refectis, die eorum ingressus in Religionem, si Ecclesum vel Oratorium, quod Ecclesiae locum teneat, ipsus Religionis visitaverint, et ad mentem Summi Pontificis oraverint

1 Religiosis, ut supra dispositis, die quo religiosam professionem. sive temporariam sive solemnem emiserint, et die anniversaria qua solemnem. etiam privatlm, renovaverunt additis visitatione Ecclesiae vel Oratorii et oratione ut rapra.

1 Iisdem, die quo Consodalis primae Missae celebrationi interfuerint. et conditiones Confessionis, Communionis et orationis ad mentem Summi Pontificis impleverint.

4. Iisdem, qui diebus saltem octo, aut si Missionarii sint vel ministerio parochial! addicti, quinque, ct legitimo interveniente impedimento etiam tribus, a negotiis vacantes et conversatione aliorum separati Exercitia Spiritualia instituerint. et quotidie per duas horas mentali orationi vacaverint, quoties pium hoc exercitium, suctis aliis conditioubui impletis, peregerint.

5. Iisdem, qui in solemn! Ssthi Sacramenti expositione, tempore visitationum Generalium a Superioribus collocata, ipato saltem duarum horarum, etiam diverso tempore interfuerint, ct confessione expiati ac S. Communione refecti, ad intentionem Summi Pontificis preces effuderint

& Iisdem, in omnibus diebus sabbati totius anni ct in omnibus Dominicis Quadragesimae, si confessi ac sacra accepta synaxi. Ecclesiam propriam vel Oratorium ut supra (num. I) visitaverint, ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint

7. Iisdem, in quartis Dominicis cuiuslibet mensis, dumnodo. rile expiati ct sacris Epulis refecti. Intervenerint processioni, quae dictis quartis Dominicis in Ordinis Ecclecis peragitur, ad mentem summi Pontificis orantes.

8. Iisdem, in fenis III. IV. V et VI Maioris Hebdomadae, c confessi et sacra Communione refecti Ecclesiam Ordinis rei Oratorium ut supra (η. 1) visitaverint et quinquies *Pater* tt Arc ad mentem Summi Pontificis recitaverint.

9. Iisdem, consuetis Confessionis et Communionis adimpletis conditionibus, semel in mense, si integro mense quotdie per unum saltem horae quadrantem orationi mentali, eium IUI ad quam ratione Constitutionum Ordinis tenentur vacaverint, dummodo die eorum arbitrio intra mensem eligenda, aliquam Eclcsiam vel publicum Oratorium visitaverint et ad mentem Summi Pontificis oraverint.

10. Iisdem, uti supra dispositis, semel in vita, die quo Ecclesiam vel publicum Oratorium visitaverint et *id* mentem Summi Pontificis preces fuderint

II. Iisdem, consuetis conditionibus adimpletis, prima vice qua pro confratrc defuncto quinquies *Pater* et *Ave* recitavertnL

12 Iisdem, in tribus anniversariis Defunctorum, quae in Ordine celebrantur. Sacerdotibus confessis, si in Ecclesiis Ordina vel Oratoriis ut supra (η. 1) celebraverint; aliis vero Fratribus et Monialibus si. consuetis impletis conditionibus Confessionis et Communionis. Missae et Officio Defractorum dictis diebus celebrandis interfuerint, et ad mentem Summi Pontificis oraverint; haec tamen Indulgentia praedictis Defunctis tantum erit applicabitis.

13, Iisdem, ln articulo mortis, sl confessi ac S. Synaxi refecti, vel saltem contriti, Ssffium lesu nomen ore, si potuerint. sin minus corde. Invocaverint, et mortem de manu Domini tamquam peccati stipendium patienter susceperint.

B) *Pro Absolutionibus generalibus.*

Omnibus et singulis Religiosis qui Absolutionem Generalem acceperint, ceteris suetis conditionibus adimpletis, sequentibus diebus:

1. Nativitatis D. N. lesu Christi. 2. Epiphaniae D. N. L C. X Resurrectionis D. N. L C. 4. Ascensionis D. N. L C. 5. Pentecostes. β. Ecria V in Cocna Domini. 7. Die festo Ssdli Corporis Christi. 8. Nativitatis B. Mariae V. 9. Annunciationls B. Mariae V. 10. Purificationis B. Mariae V. 11. Assumptionis B. Mariae V. 12. B. Mariae V. de Consolatione. 13. Dominica I Adventus. 14. Dominica I Quadragesimae. 15. Dominica IV Quadragesimae. 16. Dominica IV Iulii. 17. Dominica IV Octobris. 18. Die festo Dedicationis S. Michaelis Archangel!. 19. Nativitatis S. loannis B. 20. SS. Apostolorum Petri et Pauli. 21. S. P. Augustini Ep. Conf- et Doct. 22. Omnium Sanctorum. 23. In fine Visitationis propriae domus Religiosae. 24. In fine Capituli sive Generalis, sive Provincialis, pro Capitularibus tantum.

C) Pro aliquibus diebus festis.

Iisdem Religiosis, si consuetas conditiones Confessionis ct Communionis adimpleverint, propnam Ecclesiam vel Oratorium ut supra (A. n. 1) visitaverint ct pro Summo Pontifice oravennt diebus sequentibus:

1. In festo principali Ord. S. P. Augustini (28 augusti).

2. In festis Nativitatis, Resurrectionis ct Ascensionis D. N. L C.: Pentecostes, Ssxhac Trinitatis. Ssrhi Cordis lesu ct S. Familiae lesu. Mariae, loseph.

3. In praecipuis festis B. Mariae Virginis, nempe: Immacultae Conceptionis, Nativitatis, Annunciationls. Purificationis ct Assumptionis.

4. In Dominica infra Octavam Assumptionis B. Mariae V'.

5. In festo B. Mariae Vlrg. dc Consolatione vel alia dic usque ad diem Octavam S. P. Augustini.

6. In festis Sanctorum Angelorum Custodum (2 octobr.): S. Fulgenti! Ep. *Coni.* Ord. <2. ian.); B. Stephani Bellesim Conf. Ord. (3 februarii); S. Gullelmi Erem. Coni. Ord. (10 febrj; B. luhae a Certaldo Vlrg. TerL Ord. (15 febr.); S. Monicae Vid. (4 mail); S. Possidil Ep. Conf. Ord. (16 maii); B. Luciae Amerinae Virg. TerL Ord. (27 iulii); S. Alipii Ep. Conf. Ord. (18 aug.); S. Nicolai de Tolentino Conf. Ord. 110 septemb.); B. Alphonsi de Orozco Conf. Ord. (19 scpL); Bb. loannis Chccumbuco et Soc. Martyr. TerL Ord. <23 septemb.); S. GcIasJi Papae Conf. Ord. <27 nov.). et S Melaniae lunioris Vid. Ord. (31 dec.).

D) *Indulgentia Plenaria* " Toties *quatiet " nuncupata.*

lidem Religiosi, quoties confessi ac S. Synaxi refecti, a meridie diei praecedentis usque ad mediam noctem Dominicae festum S. Nicolai de Tolentino immediate sequentis. Ordinis Ecclesiam visitaverint, et ad mentem Summi Pontificis quinquies *Pater* et Ave recitaverint, toties plenariam Indulgentiam possunt lucrari.

II. - Indulgentiae stationales

1. Religiosi, diebus Stationum Urbis in Mlssah Romano descriptis, confessi, ac si agatur de Indulgentia plenaria assequenda etiam S. Communione refecti, dummodo recitaverint flexis genibus in Ecclesia Ordinis ante tria Altaria a Priore deputanda quinque *Pater* ct Ave ob reverentiam Dominicae Passionis et Gloriosae Dei Genitricis Mariae cum oratione *Deus, omnium fidelium pastor,* et hanc nescientes, unum Salve, *Regina,* pro exaltatione S. Romanae Ecclesiae, et Summi Pontificis conservatione, eam consequentur Indulgentiam, quam habituri essent si Romanis Stationibus intéressent.

2. Ubi tot Altaria non habentur, satis erit si ter dictas orationes repetant cum alio *Pater* noster et Ave, *Maria,* ante Malus Altare.

III. - Indulgentiae septem ecclesiarum urbis

1. Religiosi, suctis adimpletis conditionibus, visitantes septem Altaria in qualibet Ecclesia Ordinis easdem consequuntur Indulgentias quas consequi valerent si inviserent septem Urbis privilegiatas Ecclesias. Altaria a Superioribus erunt stabiliter designanda.

2. In Ecclesiis Ordinis, in quibus septem Altaria non adsint, valet visitatio septies repetita Altaris vel Altanum dictarum Ecclesiarum.

IV. - Indulgentiae fro recitatione coronulae
B. MARIAE V. DE CONSOLATIONE

1. Religiosi, quoties integram Coronulam saltem corde contriti recitaverint, lucrantur Indulgentiam centum dierum pro qualibet oratione Dominica et Angelica salutatione.

2. Quoties In festo B. Mariae V. Matris Consolationis. et singulis diebus octavae eiusdem festi eami recitent. lucrantur, ut supra dispositi, pro qualibet *Pater* Indulgentiam bis centum dierum.

3. Eandem Indulgentiam lucrantur Coronulam in com* muni quolibet die recitantes.

4. lidcm. qui Coronulam quater in hebdomada recitare

solent. Plenariam Indulgentiam Femcl in anno lucrari valent, die qua confessi ac S. Synaxi roborati, ad hunc finem aliquam Ecclesiam vel publicum Oratorium visitant et ad mentem Summi Pontificis eandem Coronulam recitant

5. Irem plenariam Indulgentiam lucrantur qui per integrum mensem quotidie praedictam Coronulam recitaverint, si confessi ac S. Mensa refecti, aliquam Ecclesiam, rei publicum Oratorium, visitaverint et ad mentem summi Pontificii oraverint

V. - INDULGENTIAE PARTIALES

A) Centum ennorum *totidemque quadragenarum.*

Rell&osis. qui saltem corde contrito Ecclesiam Ordinis vel Oratorium ut supra (L A) η. 1». visitaverint in festis Inventionis et Exaltationis S. Crucis.

Bi Seroginta *annorum totidemque quadragenarum.*

Iisdem Religiosis, qui per mensem integrum singulis diebus, ut supra dispositi, spatio mediae saltem horae, orationem mentalem fecerint etiam illam ad quam ratione Constitutionum Ordinis tenentur, ac confessi sacra Communione refecti fuerint ultima Dominica mensis.

Cl Triginta annorum totidemque quadragenarum.

In omnibus Dominicis totius anni, iisdem Religiosis qui confessi seu firmum propositum confitendi habentes. Ecclesiam Ordinis vel Oratorium ut supra visitaverint ibique ter *Pater* et Ave recitaverint.

D) Septcmdecim *annorum totidemque quadragenarum.*

Singulis diebus a feria VI post Dominicam tertiam Quadragesimae usque ad Octavam Resurrectionis, iisdem, qui confessi Ecclesiam Ordinis vel Oratorium ut supra visitaverint Ibique ad mentem Summi Pontificis quinquies Pater et Ave recitaverint

E» *Septem annorum totidemque quadragenorum.*

Iisdem, qui orationem serotinam consuetam in communi vel. actui communi assistere impediti, ex se orationes Ecclerioc tuae et Deus, *omnium* aut Salvr. Regino, saltem corde contrito recitaverint

F) *Septem* annorum.

Iisdem, qui. ut supra dispositi, orationi mentali vacaverint per duos horae quadrantes continuatos, lucranda etiam oratione mentali, ad quam ipsi ratione constitutionum tenentur.

G) *Quinque annorum* totidemque *quadragenarum.*

Religiosis intra claustra viventibus qui ante Altare propriae Ecclesiae vel Oratorii ut supra, iis vero, qui de suorum Superiorum licentia in itinere exsistentes aut extra clau.txa degentes tamquam Praedicatores et Lectores ante qujdhbct Altare, quinquies orationem Dominicain et toties salutationem Angelicam, saltem corde contrito dixerint.

Hj Trium *annorum* totidemque quadragenarum.

Iisdem Religious, qui saltem contnto corde suas culpas ac imperfectiones in capitulis culparum accusabunt ac splntualiter communicabunt et exercitium virtutum facient.

I) *Unior anni* et quadraginta dierum.

Iisdem, qui confessi Ecclesiam Ordinis vel Oratorium ut supra visitaverint a festo Pentecostes usque ad eius Octavam.

K) Trecentorum dierum.

Iisdem, quoties aliquot pium opus pietatis vel cantatis saltem corde contrito exercuerint, ut ex. gr. Missis ct divinis Officiis devote assistere; SsAum Narramentum, cum ad infirmos defertur, aut mortuos ad sepulturam comitari, veL si impediti, ter Pater et Aoe pro infirmis, et quinquies cum Requiem aut Psalmum De profundis pro Defunctis recitare; pacem inter contraires fovere; libros de rebus spiritualibus perlegere

L) Centum dierum.

1 Iisdem, vacantibus saltem corde contrito orationi mentali ad quadrantem horae, lucranda etiam oratione mentali ad quam ratione Constitutionum tenentur.

2. Iisdem. Officium divinum persolventibus iuxta Kalendanum Ordinis, qui saltem corde contrito in cuiuslibet Horae Canonicae initio recitaverint orationem: In nomine leiu .

VI. - Privilégia et indvlta

1. Altare Oratorii Prioris Generalis est privilcgiatum tam pro Ipso quam pro aliis Fratribus et hospitibus nobilibus nne stipe in eo celebrantibus, in favorem animae alicuius defuncti pro quo Missam applicent.

2. Ml«a Prioris Generali», quolibet die ad quodeumque Altare celebrantis pro anima alicuius defuncti, huic perinde «uffragatur ac si ad Altare privileglatum fuisset celebrata.

3. Sacerdotes Ordinis, ad quodlibet Altare Missam pro anima alicuius defuncti celebrantes, gaudent privilegio ut supra tribus in qualibet hebdomada diebus» dummodo pro alia die imule Indultum non obtinuerint.

4. Missae omnes quae in suffragium Religiosorum marum celebrantur, ita semper et ubique animae alicWuj ex ipsis prodesse censentur, ac si ad Altare privilegtatua Litatae fuissent.

5. Missa a quocumque Sacerdote in Ecclesiis Ordina celebrata, durante septenario in honorem S. Nicolai de Tolentino, et in suffragium fidelium defunctorum quotannis celebrari solito, perinde animae alicuius defurcj pro quo applicetur suffragatur, ac si ad Altare pnvüegiatum fuisset litata.

6. Superiores maiores Ordini ac singulorum Conventuum habent facultatem applicandi, in loci respective turisdictionls. coronis D. Mariae Virg. de Consolatione Indiligentias concessas Coronis Septem Dolorum B. Manae V. et S. Birglttac.

7. Priores Conventuum, vel Fratres ab ei deputati, possum impertire Benedictionem Papalcm cum Indulgentia Plenaria fidelibus confessis ac S. Communione refecta, qui ad Ordinis Ecclesias accesserint, ibique ad mentea Summi Pontificis oraverint, in Nativitate D. N. lesu Chorti. Paschate Resurrectionis. Pentecoste. Immaculata Conceptione et Assumptione Beatae Mariae V,, nec non in festo B. Mariae V. de Consolatione.

8. Religiosi Absolutionem Generalem etiam vespere praecedente dies pro quibus est concessa recipere possunt et. si rationabiliter sint impediti adesse actui communitati in quo a Superioribus tribui solet, eandem lam a die vigiliae vel Intra octiduum privatim ac breviori formula immediate post Confessionem suam a Confessario accipere valent

9. Non assistentes Processioni Quartae Dominicae (de qua sub n. 7. I. A) ob aliquod impedimentum, recitantes 13 *Pater* et Ave ac semel *Salve, Regina,* saltem contriti cum proposito quamprimum confitendi et S. Communionem sumendi, lucrantur easdem Indulgentias ac si praedictae Processioni intéressent.

10. Infirmi et convalescentes, si nequeunt congruo tempore m Ecclesiam ire, recitantes quinque Pater et Ave ei orantes ad intentionem Summi Pontificis, lucrari possunt easdem Indulgentias ac si personaliter Ecclesiam Ordinis visitarent, ceteris tamen adimoletis conditionibus.

11. Religiosi degentes in domibus seu Collegiis Ordinis educationi luvenum saecularium destinatis. Ecclesia vd Oratorio publico carentibus, lucrari possunt Indulgentias visitantibus Ecclesias Ordinis concessas, visitando Oratorium semipublicum Domus vel Collegii propriae habitationis, dummodo ceteras adimpleant conditiones.

12 Si quis a locis ubi sunt Ecclesiae Ordinis legitime absit, in quacumque Ecclesia vel Oratorio, etiam unum tantum Altare habente, ter praescriptas orationes recitando (ut n. 11) Indulgentias Stationum Urbis consequetur.

13. Prior Generalis Ordinis habet facultatem erigendi ubique terrarum, de Ordinarii loci licentia. Confraternitates Cincturatorurn. easque aggregandi Archlconfralernitati Cincturae B. Mariae Matris Consolationis. S. P. Augustini el S. Monicae in Ecclesia S. Augustini de Urbe canonice erectae, nec non cis communicandi spirituales gratias et Indulgentias eidem Archiconfratemltatl concessas.

14. Idem Prior Generalis habet facultatem aggregandi Archiconfratemltatl Matrum Christianarum sub auspiciis Beatae Mariae Virg. a Partu nuncupatae et sub patrocinio S. Monicae. in Ecclesia S. Augustini dc Urbe canonice erectae, quascumque Societates eiusdem instituti et nominis ubicumque auctoritate Ordinariorum locorum erectas, et eis communicandi spirituales gratias et Indulgentias eidem Archlconfratemitati concessas.

15. Item idem Prior Generalis habet facultatem erigendi In Ecclesiis ct Oratorii Ordinis, ct dc consensu Ordinariorum locorum, in quibuscumque Ecclesiis vel Oratoriis secundum sacros canones. Pias Uniones B. Mariae Virg. a Bono Consilio casque aggregandi Primariae Piae Unioni in Sanctuario Gcnestanensi eiusdem nominis canonice erectae, nec non eis communicandi spirituale gratias et Indulgentias praedictae Primariae a S. Sede concessas

16. Superiores Ordinis tam maiores quam singulorum Conventuum, facultatem habent benedicendi et imponendi fidelibus Scapulare B. Mariae Virg. de Bono Consilio eum adnexis Indulgentiis; quam facultatem aliis etiam Sacerdotibus Ordinis subdelcgare possunt; sed cam concedere Sacerdotibus extraneis, reservatum est Priori Generali Ordini».

17. Primaria Unio pro animabui in Purgatorio igne detentis, In Basilica Sancti Nicolai civitatis Tolentinl exsistens. culus Director est Prior pro tempore Conventus Ordinis eiusdem civitatis, facultatem habet sibi aggregandi alias Pias Uniones eiusdem nominis et instituti, auctoritate Ordinariorum locorum erectas, risque communicandi sua» spirituales gratias et Indulgentias.

13 Prior Generalis Ordinis habet facultatem erigendi Piam Associationem Sanctarum Ritae a Cassia et Clarae a Cruce de Montefalco. tum in eiusdem Ordinis Ecclesiis cl Oratoriis, tum de Ordinarii ioci ccnsensu in qualibet alia Ecclesia vel Oratorio secundum sacros canones cum adncc non delegandi Sacerdotes ad fideles tLt' As?°^laUo^l accensendos. in locis ubi Conventus Ordinis vel Associatio canonice erecta non exsistat.

19- Archiconfratcmltas lesu Nazareni a Bona Spe. tn

Ecclesia S. P. Augustini Conventus Quitensls canonice erects, facultatem habet sibi aggregandi, dc consensu Ordinariorum locorum. Confraternitutcs eiusdem nominis nc (inis ubilibet institutas, eisque communicandi spirituales Cratias et Indulgentias sibi α S. Sede concessas.

Cap. H — Indulgentiae, privilegia *et indulta rationi* nicri ministerii religiosorum ordinis *concessa*

1. Religiosi qui dc licentia Summi Pontificis aut suorum Superiorum in ditiones infidelium aut haereticorum nusu fuerint, die quo itineri sc accingunt ct quando Pronnclam eis designatam ingressi fuerint Indulgentiam Plenariam lucrari valent, si poenitentes et confessi ac S. Communione refecti, aliquam Ecclesiam vel publicum Oratorium visitaverint et ad mentem Summi Pontificis oraverint

2. Ecclesiae, Capellae et Oratoria residentiarum Missionum Ordinis, dummodo sint fixa et ad ea confluant fideles ad wcrum audiendum et ad recipienda Ecclesiae Sacramenta, gaudent Indulgentiis generaliter concessis omnibus Ecclesiis et Oratoriis Conventuum eiusdem Ordinis.

1 Sacerdotes Ordinis, ultima die concionum Adventus et Quadragesimae in Ecclesiis in quibus praedicaverint, possunt, praesente etiam Episcopo, de eius licentia. Apor.olicam Benedictionem populo impertire, et Christifideles qui dictis concionibus ultra medium tempus adstiterint. ultima die eiusdem praedicationis, si confessi ac S. Communione refecti Benedictionem acceperint et ad mentem Summi Pontificis oraverint. Indulgentiam Plenariam lucrari

4. lidem, qui sacras Missiones peragant, vel In Spiritualibus Exercitationibus condonentur, illarum postremo di Benedictionem Papalem cum Crucifixo sub unico signo Crucis, praesente etiam Episcopo, de eius licentia, praebere possunt: quam cum acceperint Christifidcles. qui illis ultra medium tempus adstiterint ac confessi et illarum tempore vel intra quindecim dies Immediate sequentes S. Communione refecti. Ecclesiam vel Oratorium publicum visitaverint et ad mentem Summi Pontificis pias ad Deum preces effuderint, semel Plenariam Indulgentiam lucrari queunt.

5, lidem. qui ut supra sacris Missionibus vel Spiritualibus Exercitationibus incumbunt, oossunt extra Urbem, earum tempore, unico signo Crucis. Cruces. Crucifixos, ucra numismata, rosaria allasve coronas precatorias. et Domini N. lesu Christi. Beatae Mariae Virg. et Sanctorum parvas statuas benedicere, eisque Indulgentias Apostolicas Ide quibus in Acta Apostolicae Sedis sub die 17 febr. 1921]LE 3911 applicare.

5. lidem possunt ubique, eodem tempore, similiter bettdirere coronas precatorias (speciales vel Ssrtii Rosarii) cum applicatione Indulgentiarum, quae a S. Birgitta nuncupantur.

lidem possunt, sub iisdem conditionibus, benedicere coronas typo coronarum SsiTu Rosarii confectas, cum applicatione Indulgentiae quingentorum dierum consequendae pro quolibet Pater et pro quolibet *Ave,* earum aliquam manu gerendo recitatis.

8. lidem fideles, quoties SS. Missionum aut Spiritualium Exercitationum tempore catecheses vel conciones Sacerdotum Ordinis ea peragentium vel moderantium audierint, toties ducentos dies Indulgentiae adquircnU

9. Alumni convictores, degentes in Collegiis Ordinis educationi iuvenum saecularium destinatis. Ecclesia vel Oratorio publico carentibus, lucrari possunt Indulgentias esitantibus Ecclesias Ordinis concessas, visitando Oratorium semipublicum Collegii propriae habitationis, dummodo ceteras adimpleant conditiones.

Cap. Ill — *Indulgentiae omnibus christifidelibus ecclesias* rei publica *oratoria ordinis visitantibus aut* alia pia *opera peragentibus concessae*

I. - Indulgentiae plenariae

Ai Indulgentia *Plenaria* " Toties quoties ".

Eam lucrari valent omnes fideles qui in festivitate B Mariae V. Matris Consolationis, confessi ac S Synaxi refecti quamlibet ex Ecclesiis, vel qucdlibet ex publicis Oratoriis Ordinis, vel. in defectu illorum, aliquam Ecclcdam seu Capellam ubi erecta sit Confratemitas Cincturatonim visitaverint, ibique pias aliquas preces ad mentem Summi Pontificis effuderint.

B) Indulgentia *Plenaria semel* in die intuitu *festi.*

Conceditur cunctis fidelibus, qui vere poenitentes ac S Communione refecti quamcumque Ecclesiam vel publicum Oratorium Ordinis visitaverint, et ibidem pro convrreone peccatorum, pro conservatione Summi Pontificis d iuxta eiusdem mentem oraverint:

I. In festo Titularis Ecclesiarum et Oratoriorum Ordinis, respective.

L. In anniversario Dedicationis Omnium Ecclesiarum Oru inii

1 In sequentibus festis B. Mariae Virginis: Immaculatae Conceptionis. Nativitatis. Praesentationis. Desponsationis. Annunciationis, Visitationis. Assumptionis. Septem Dolorum feria VI Infra hebdomadam Passionis et die 15 Septembris, nec non de Bono Consilio.

4. In festo Ssmi Nominis Mariae, si adstiterint insuper Missae solemni.

5. In festo S. Ioseph Sponsi B. Mariae Virg. et in eius solemnityte.

6. In festis S. P. Augustini, S. Monicae. S. Nicolai de Tolentino. S. Thomae a \illanova. S Patricii, S. loannis a S. Facundo. S. Clarae a Cruce de Montefalco. S, Ritae u Cassia et Omnium Sanctorum Ordinis.

C) Indulgentia *Plenaria Benedictioni Papali adnexa.*

Hanc lucrari possunt omnes Christifideles qui Benedictionem Papalem. ut capit. I. art. VI. num. 7. describitur, acceperint, sequentibus diebus festis:

1 Nativitatis D. N. L C.

, 2. Resurrectionis eiusdem D. N.

3. Pentecostes.

4. Immaculatae Conceptionis B. M. V.

5. Assumptionis B. M. V.

6. B. M. V. de Consclatione.

D) Indulgentia *Plenaria, semel* tn dic, pro quibusdam piis exercitationibus.

Conceditur omnibus fidelibus:

1. Si piae exercitationi duodecim Dominicarum continuatarum in honorem Deiparae a Bono Consilio fieri solitae undecies adfuerint, et novissima Dominica, praeterea confessi ac S. Communione refecti. Ecclesiam vel Oratorium ubi dictae exercitationes locum habuerint visitaverint. ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint

2. Qualibet prima cuiusque mensis Dominica, vel. ipsa impedita, sabbato sequenti, si confessi et Angelorum Pane refecti, piae exercitationi in honorem eiusdem Deiparae α Bono Consilio fieri solitae interfuerint, et Ecclesiam vel Oratorium, ubi dictae exercitationes locum habuerint, visitaverint. ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint

3. Si Missae ac sacrae functioni in honorem S. Nicolai de Tolentino ct in suffragium fidelium defunctorum, in Ecclesiis vel publicis Oratoriis Ordinis per septem continuatos dies celebrari solitis, astiterint, atque intra spatium dicti Septenarii, peccatorum confessione expiati caelestibusque Epulis refecti, ad mentem Summi Pontificis oraverint

4. Qualibet ex quindecim feriis quintis continuis S. Ritae festum immediate praecedentibus in quibusvis Ecclesiis vel publicis Oratoriis, in quibus piae supplicationes habentur in honorem eiusdem Sanctae, respectivi loci Ordinario probante, si confessi ac S. Synaxi refecti piis istis supplicationibus adstiterint et ad mentem Summi Pontificis oraverint.

II. - INDULGE-TIAE PARTIALES

A) Centum *annorum totidemque quadragenarum.*

Omnibus fidelibus confessis» qui Ecclesiam vel publicum Oratorium Ordinis visitaverint, ibique quinquies Pater ct Aoe recitaverint:

1. In omnibus festis D. N. I. C.. quae per universam Ecclesiam celebrantur, vel alia die usque ad Octavam.

2. In omnibus festis B. Mariae Virg.. quae pariter tn universa Ecclesia celebrantur vel alia die per Octavam.

3. In festo Nativitatis S. loannis B.

4. In natali singulorum duodecim Apostolorum.

5. In festo omnium Sanctorum.

6. In festis: S. P. Augustini. S. Monicae et S. Nicolai de Tolentino (In his postremis preces sunt ad libitum).

B) *Septuaginta annorum totidemque quadragenarum.*

Iisdem, si confessi Ecclesiam vel publicum Oratorium Ordinis visitaverint, et inibi aliquo temporis spatio oraverint:

1. In festis SS. Evangelistarum Marci et Lucae.

2. Post festum S. P. Augustini, una die usque ad Octavam.

C) *Quadraginta annorum totidemque quadragenarum.*

Iisdem, in quolibet festo Sanctorum Ordinis vel alia die usque ad Octavam, nec non in quolibet festo Beatorum Ordinis (qui usque ad diem 22 novembris 1932. inter Beatos relati sunt) visitantibus saltem contrito corde Ecclesiam vel publicum Oratorium Ordinis.

D) Septem annorum *totidemque quadragenarum.*

L Iisdem, qui saltem corde contrito quavis Dominica piae exercitationi duodecim Dominicarum continuatarum, vel qualibet prima cuiusque mensis Dominica, aut ipsa impedita sabbato respective, similiter pine exercitationi In honorem Deiparae Virginis a Bono Consilio fleri soli Lie. adfuerint. Ecclesiam vel Oratorium, ubi dictae exercitationes locum habuerint, visitaverint, ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint.

2. Item lis. qui saltem corde contrito piis supplicationibus in quacumque Ecclesia sive Oratorio publico. in qualibet ex quindecim feriis quintis continuis Sanctae Ritae

festum Immediate antecedentibus In honorem eiusdem Sanctae re^pcctivi loci Ordinario probante, habendis interfuerint. et ad mentem Summi Pontificis oraverint.

Ei Unius anxi ct quadraginta dierum.

1 Visitantibus saltem contrito corde Ecclesiam Conventus ubi celebratur Capitulum Generale, prima die ct septem immediate sequentibus, ac quinquies *Pater* et Are ad mentem Summi Pontificis recitantibus.

2. Item assistentibus praedicationibus Religiosorum eo tempore Ibi habitis.

F) *Trecentorum dierum.*

Iis qui. saltem corde contrito, adstiterint Missae et sacrae functioni in Ecclesiis vel publicis Oratoriis Ordinis celebrari solitis in honorem S. Nicolai de Tolentino et in suffragium fxlelium Defunctorum quolibet cx septem continuis diebus quibus peraguntur, et ad mentem Summi Pontificis oraverint

C) CcRfun *dierum.*

Omnibus, saltem corde contritis, visitantibus Ecclesiam vel publicum Oratorium Ordinis, qualibet anni die.

Die *IS novembris 1924.*

Sacra Pocnitentiarla Apostolica praesens *Summanum* ex authenticis documentis desumptum, facto verbo cum Sanctissimo, recognovit et approbavit, ita ut in posterum Idem habeatur tamquam unica et certa norma Indulgentiarum altarumque gratiarum Indulgentias spectantium, a Summis Pontificibus Ordini Eremitarum S. Augustini concessarum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.—S. Luno, S. P. *Regens.* Io. BapL Menghini, Substitutus.

- Analecta Aaforttataaa 10 (1923-24) 487-494.

619

1924 NOV 18.-SC CONCILII, INDÜLT. PART.·

Hispani adimplere valent praeceptum paschale
A FERIA TV CINERUM

Prices - *Beatissime Pater,* Henricus. Cardinalis Reig et Casanova, Archiepiscopus Toletanus, Hispaniarum Primas, ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provolutus. sequentia reverenter exponit:

1.· Quod Clemens VII. vivae vocis oraculo, fidelibus in Hispaniae regnis degentibus concessit privilegium, mox a Cardinali Poenitentiarlo Majori in forma publicatum, die 12 Februarii 1526, ut Udem fideles possent adimplere praeceptum paschale a Feria IV Cinerum usque ad octavam Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi.

2? Jam saeculo XVII. circa ejus medietatem, non plane videbatur constare de vigore privilegii, et disciplina omnino diversa inducta erat, adeo ut dum in Constitutionibus Synodallbus plurium dioecesium hispanarum assignabatur a Dominica Palmarum usque ad *Dominicam* In Albis ad praeceptum paschale adimplendum, in pluribus aliis Synodallbus. et per episcopalia decreta extra Synodum, statuebatur ut tempus memoratum decurreret vel a Feria Cinerum, vel a Dominica I, vel II. vel III Quadragesimae usque ad Sabbatum vel Dominicam in Albis, vel Dominicam Sanctissimae Trinitatis.

1® Saeculo XIX. et etiam XX ante Codicis promulgationem. Episcopi hispani. nulla facta mentione relati privilegii, consueverunt per circulares Litteras ad Clerum et populum quotannis determinare tempus praecepti paschalis adimplendi, a Feria scilicet Cinerum, vel a Dominica 1 vel II Quadragesimae usque ad Dominicam Sanctissimae Trinitatis, vel Festum Sacratissimi Cordis Jesu.

4.· Promulgato jam Codice Juris Canonici, exorta est controversia Intes hispanos canonistas circa vigorem privilegii Clementis VII. Alii enim credentes privilegium adhuc vigere, innitebantur canone 4 ad docendum illud per Codicem non fuisse sublatum. Et alii, e contra. sentientes tale privilegium in usu non esse, eodem canone 4 fulti, affirmabant illud per Codicem revivisce-re nullatenus potuisse.

5.· Quia vero fideles solebant et solent in Hispania generaliter adimplere repetitum praeceptum paschale tempore Quadragesimae, nonnulli Episcopi, inter quos Ovetensis, Victoriensis et Santandcricnsls, a Sancta Sede petierunt concessionem vel ratificationem facultatif vel privilegii ad anticipandum tempus praecepti, Ita ut inciperet Feria IV Cinerum vel Dominica I Quadragesimae. Quibus precibus Sedes Apostolica benigne annuere dignata est, ea adjecta conditione, ut tempore Quadragesimae haberentur ad populum conciones, πώ· siones, vel alia exercitia specialiter accommodata.

Quibus omnibus, ut in re tanti momenti omnis dubitatio tollatur, et tuto procedi possit. Orator, nomme Metropolitanorum omnium Hispaniae, a Sanctitate Vestra enixe postulat confirmationem, quatenus opus ht. privilegii Clementis VII, vel novam ejus concessionem, ut fideles hispani adimplere valeant praeceptum pasdale a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam in AlbU nisi Episcopi, inspectis personarum et locorum Adjunctis, duxerint tempus prorrogare, vi canonis 859. usque ad Dominicam Sanctissimae Trinitatis.—Et Deus..

Rescr. - *Ex audientia SSnïi dici IS Novembris 1924.* SSihus D. N. PP. XI. audita relatione infrascripti Cardinalis S. C. Concilii Praefecti, benigne concessit ut fideles Hispani adimplere valeant praeceptum paschale a feria IV Cinerum per decennium.—D. Card. Sbarbitc, *Praefectus Sacrae Congregationis* Concilii.

*** Ordinariis HiipanJae: Ilmtracién del Clero 19 (1925) 34.**

620

1924 NOV 20.-SACRA POEN., INDÜLT. PART.·

Datur facultas dispensandi a visitatione quattuor
BASILICARUM PHO IUBLLAEO LUCRANDO

Ex audientia Ssriii 7 nov. *1924.* Dentur R. P. D. Secretario Generali enunciati Consilii seu Comitatus (Comitato centrale per l'anno santo) et, eo absente vel impedito, sacerdoti eiusdem vices gerenti, facultates dispensandi, etiam extra forum sacramentale, cum omnibus participibus cuiusque peregrinationis circa visitationes quatuor principalium Basilicarum prout magis in Domino expedire indicaverint, iuxta varia rerum adiuncta.

Datum Romae ex aedibus S. Paenitentiarlae, die 20 mensis novembris 1924.—O. Card. Giorgi, Paenitentiarius *Maior.*

• ME 37 (1925) 81.

621

1924 NOV 28.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.'

Irregularitatem non constituit defectus oculi sinistri

Romae, die 28 novembris 1324.

Rev.me Pater, Haec S. Congregatio, mature perpenso exposito dubio utrum, sub iure Codicis» quis, ceteris omnibus dotibus praeditus atque optimi ingenii, dicendus sit irregularis ad recipiendos Sacros Ordines ob solum defectum oculi sinistri, nulla existente difformitate vel exercitii difficultate; attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit: ‹ Prout exponitur in casu, non constare de irregularitate ›.

Haec a mc communicanda erant cum Paternitate Tua Revjna, cui fausta omnia adprecor a Domino, atque permaneo Adictissimus: Maurus M. Serafini, Ab O. S. B,, *Secr.*

• Procuratori Generali O. F. M. Cap.: AOMCap 41 (1925) 37. Arfn. REGATILLO n.473; AOMCap 41 (1925) 37-38; PrM 14 (1925) 78.

622

1924 NOV 28.-SC RITUUM, RESP. PART.®

Dubia circa officium in commemoratione omnium
FIDELIUM DEFUNCTORUM

Dubium - Fidelia de Stotzlngen. Abbas Primas Ordinis S. Benedicti. S. Rituum Congregationi sequens dubium pro benigna solutione submittit:

Per decretum S. R. C. de die 28 Februarii 1917 [LE 13) Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum in posterum excludit omnia festa duplicia I classis (excepta Dominica). Nunc autem dubium ortum est:

I Utrum memoratum decretum pro lis Ordinibus et Congregationibus (ex. gr. Carthusianis, Benedictinis, Cisterdcnslbus), qui in recitando officio divino proprium sequuntur ritum, a ritu romano omnino diversum, mutare voluit pro ipsis hunc ritum?

II Utrum, hoc ritu proprio non mutato, supradictuxn decretum pro ipsis statuere tantum voluerit, ut in posterum. sicut in universali ecclesia, sic etiam pro illis congregationibus Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum aequlparnnda sit duplicibus I classis?

Rbp. - Et S. Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, respondendum ctnsuit:

Ad I: *negative.*

Ad II: *affirmative* ct *ad mentem* et mens est: nempe uniuj tantum *officii* pro *defunctis persolutio* sit in prireta recitatione ad libitum *cujuscumque monachi;* in publira vero recitatione sit *de praecepto post liberam acceptationem capituli generalis, furta morem, semel pro semper faciendam.*

Atque ita rescripsit ct declaravit. Die 28 Novembris 1924—*A. Card.* Vico, cp. Portuensis. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

• **Prot. N. 216/24: AOSB 28-34 (1920-26) 126-127.**

623

1924 DEC l.-SC S. OFFICII, LIT. PART.·

Propositiones damnatae
DE RE PHILOSOPHICA ET THEOLOGICA

Romae, 1 decembris 1924.

niujtrüsimc *ac Reverendissime Domine.* In generali consessu habito Feria IV, die 19 nuper elapsi mensis in Suprema Congregatione S. O. propositae et ad trutinam revocatae sequentes propositiones ab Amplitudine Tua denunciatae:

‹ 1. Conceptus seu ideae abstractae per se nullo moto possunt constituere imaginem realitatis rectam atque fidelem, etsi partialem tantum.

‹ II. Neque ratiocinia ex eis confecta per se nos ducere possunt in veram cognitionem eiusdem realitatis.

‹ III. Nulla propositio abstracta potest haberi ut immutabiliter vera.

‹ IV. In assecutione veritatis, actus intellectus, in se sumptus, omni virtute specialiter apprehensiva destituitur. neque est instrumentum proprium et unicum huius assecutionis, sed valet tantummodo in complexu totius actionis humanae, cuius pars et momentum est, cuique soli competit veritatem assequi et possidere.

V. Quapropter veritas non invenitur in ullo actu particulari intellectus, in quo haberetur ‹ conformitas cum obiecto », ut aiunt Scholastici, sed veritas est semper in fieri, consistitque in adaequatione progressiva intellectus ct vitae, scilicet in motu quodam perpetuo, quo intellectus evolvere et explicare nititur id quod parlt experientia vel exigit actio: ea tamen lege ut in toto progressu nihil unquam ratum fixumque habeatur.

« VI. Argumenta logica, tum de existentia Dei. tum de credibilitatc Religionis Christianae, per se sola, nullo pollent valore, ut aiunt obiectivo: scilicet per se nihil probant pro ordine reali.

t VII. Non possumus adipisci ullam veritatem proprii nominis quin admittamus existentiam Dei, immo et Revelationem.

‹ VIII. Valor quem habere possunt huiusmodi argumenta non provenit ex eorum evidentia seu vi dialectica, sed ex exigentiis ‹ subiectivis » vitae vel actionis, quae ut recte evolvantur sibique cohaereant, his veritatibus indigent

‹ IX Apologesis illa quae procedit ‹ ab extrinseco », — scilicet ea quae a cognitione naturali factorum historicorum. relatorum in Libris Sacris, praesertim in Evangelio, ascendit, mediante ratiocinio, ad stabiliendum eorundem factorum character supernaturale et divinum, unde tandem concludit Deum esse auctorem revelationis quam muniunt - est methodus infirma puerilisque. r.eque respondet legitimis exigentiis humanae mentis qualis est hodie.

« X. Miraculum in se nude sumptum, - scilicet prout est factum sensibile quod soli potentiae divinae attribui potest praecisione facta tum ab eius significatione symbolics, tum ab exigentiis subiectivis hominis, - non praebet solidum argumentum Revelationis.

▮ XI. Praxis religiosa legitima non est fructus certitudinis quam homo habet de veritate, sed, contra, medium unicum obtinendi de hac veritate certitudinem.

« XΠ. Etiam post fidem conceptam, homo non debet quiescere in dogmatibus religionis, eisque fixe et immobiliter adhaerere, sed semper anxius manere progrediendi ad ulteriorem veritatem, nempe evolvendo in novos sensus, immo et corrigendo id quod credit.

‹ Eminentissimi ac Reverendissimi Domini Cardinales una mecum Inquisitores Generales, praehabilo D. D. Consultorum voto, respondendum decreverunt:

c Propositiones delatas, prouti iacent, in globo esse « iam a Concilio Vaticano et a Sancta Sede proscriptas « ct damnatas vel viam sternentes ad easdem proposi« tiones iam proscriptas et damnatas ».

« Haec pro meo munere Amplitudini Tuae significans, fausta cuncta atque felicia a Domino adprecor. R. Card. Merry del Val ».

• **Ordinario CoriMpltemi: Doc. Cath. 13 (1925) 771*772. Adn. ME 37 (1925) 194-195.**

624

1924 DEC 1.-SACRA POEN.» FACL'LT. PART.·

Facultates confessards **TRIBUTAE DURANTE IUBILAEI ANNO**
I. FACULTATES OMNIBUS CONFESSARUS PEREGRINIS CONCESSAE
II. FACULTATES ALIQUIBUS TANTUM CONFESSAHIIS CONCESSAE
IΠ. MONITA DE ÜSÜ HARUM FACULTATUM

Facoltâ concesse a tutti i confessori pellegrini dei Giubileo.

Facultates speciales, quae tribuuntur *omnibus confessoriis* peregrinis, qui iam in sua dioecesi rite approbati sint pro utroque sexu.

1. Absolvendi, in foro conscientiae et sacramentali tantum, quaslibet personas sibi confitentes a quibusvis ecclesiasticis censuris a iure reservatis aut Ordinario aut, etiam speciali modo, Romano Pontifici, *dummodo publicae non sint;* nec non ab omni peccato excessuque quantumvis gravi, etiam S. Sedi reservato; iniunctis salutaribus paenitentils atque aliis de iure iniungendis.

Ne absolvant igitur, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254, illos qui irretiti sint aliqua censura quovis specialissimo modo Romano Pontifici reservata; possint tamen absolvere a censura can. 2367 in coniessanum lata, qui reus sit absolutionis proprii complicis in peccato turpi semel aut bis tantummodo attentatae contra vetitum can. 884.

2. Dispensandi in foro sacramentali tantum, commutando in alia pia opera, ex iusta et probabili causa, omnia et singula vota prirara, etiam iurata, exceptis lis votis privatis quae can. 1309 Apostolicae Sedi reservantur; itemque exceptis iis quorum dispensatio vergeret in detrimentum tertii, aut commutatio minus arceret a peccato quam ipsum votum.

3. Dispensandi super visitatione quattuor Basilicarum cum singulis peregrinis, qui vel ob paupertatem vel ob aliam gravem causam in Urbe consistere tamdiu nequeant; scilicet contrahendo vel reducendo ad tres saltem dies visitationes, vel has pro suo prudenti arbitrio in alia pia opera commutando.

Facolcà speciali che si conccdono ad alcuni (non più di dieci per ciascuna diocesi) confessori, pei pelleprinapgi cui prendono parte.

Facultates speciales, quae aliquibus (Decem) Confessoris peregrinis, ab hac S. Paenitentiaria vel ab Episcopo proprio selectis, tribuuntur ad confessiones sociorum peregrinorum accipiendas.

1. Absolvendi in foro sacramentali tantum, non solum a censuris et excessibus occultis, prout statuitur sub η. I. 1, pro omnibus confcssariis peregrinis, sed

etiam a censuris, quae *sint publicae in* locis ubi commorati sunt paenitentes vel ibi nominatim declaratae sint aut quamvis delictum ad iudiccm fori externi iam fuerit deductum, dummodo sint sincere parati quodvis mandatum demisse accipere fideliterque adimplere et scandalum reparare. Moneantur tamen hi publice censurât! de libello S. Paemtentiariae omnino submittendo, quo. expresso nomine, cognomine et dioecesi paenitentis ipsaque censura cum testimonio concessae absolutionis, postuletur expeditio Rescripti Ordinario remittendi. Ne absolvant tamen, nisi ad tramitem can. 2254. praelatos cleri saccularis ordinaria Jurisdictione praeditos superioresque maiores religionis exemptae, qui in censuras *speciali modo* Romano Pontifici reservatas *publice inddennt.*

1 Dispensandi, pro foro conscientiae et in sacramentali confessione tantum, constitutos m sacris, ad ordines tantum exercendos, ab irregularitatibus ex delicto occulto. non exclusa irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985, 4. iniuncto in hoc casu onere recurrendi intra mensem ad Sacram Paenitentlariam et standi cius mandatis.

3. Dispensandi in foro sacramentali tantum in alia pia opera, ex iusta et probabili causa, commutando omnia ac singula *rota privata,* iurata quoque et etiam Sedi Apostolicae reservata. Similiter possint commutando dispensare votum castitatis perpetuae, ac perfectae. etsi fuerit ab origine publice emissum in professione religiosa etiam sollemni et firmum manserit, aliis huius professionis votis relaxatis. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensare possint, qui vi ordinis sacri ad legem caelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalem redacti sint A dispensatione votorum se abstineant si dispensatio tertio praeiudicium afferat ac minus arceat a peccato quam ipsa dispensatio.

4. Dispensandi, pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum, ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collaterali. etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum. non vero ad contrahendum vel sanandum in radice.

5. Dispensandi ab occulto criminis impedimento, neutro machinante, sive agatur de matrimonio contracto sive de contrahendo, iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus secundum can. 1135; imposita, in utroque, gravi ac diuturna paenitentia salutari.

III

Monita de usu facultatum confessoriis peregrinis tributarum

1. His facultatibus specialibus confessorii peregrini ubicumque in *Urbe et suburbio,* servatis can. 908-910 et de consensu rectorum ecclesiarum, cum sociis peregrinis uti poterunt, ita tamen ut eas valide exercere valeant. si unus vel alter peregrinus non socius cum peregrinis sociis ad ipsos confitendi causa accedat.

2. Item his facultatibus tantummodo uti poterunt erga paenitentes, qui ad confitendum accedant ea mente et *sincera* voluntate. ut iubilaei veniam consequantur; attamen si paenitens. mutato proposito, ab acquirenda indulgentia iubilaei destiterit atque cetera opera imperata intermiserit, omnes absolutiones censurarum, si excipias quae ad remcidentiam datae sint, itemque commutationes et dispensationes concessae in suo robore permaneant

3. Similiter his facultatibus lemel cum singulis paenitentibus uti poterunt quamvis indulgentia iubilarls. iteratis operibus, pluries acquiri possit in suffragium defunctorum.

4. Firmae et immutatae remaneant facultates, quas omnes confessorii peregrini per S. Paenitentiariam vel alio legitimo modo consecuti sunt vel consequentur.

5. Haereticos et schismaticos, qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvant nisi ii, praeter haeresis et schismatis abiurationem, saltem coram ipso confessario factam, scandalum, ut par est, reparaverint.

6. Pnriter confessorium reum absolutionis proprii complicis in peccato turpi ne absolvant, nisi Impositis tum remotione occasionis relapsus, tum obligatione non audiendi neque absolvendi proprium complicem, nisi secus immineat periculum infamiae et scandali, tum onere eum ipsum monendi, si redierit, attentatos absolutiones Invalidas fuisse.

7. Ne absolvant eos qui sectis vetitis, massonlcb aliisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti siri, nisi scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; ecclesiasticos et religiosos, quos sectae ascriptos noverint, ad can. 2336 n. 2 denuntiaverint libros, manuscripts et signa, quae eandem sectam respicant, quotiescumque adhuc retineant, absolventi tradiderint aut se ea tradituros vel destructuros serio promisenrx imposita, pro modo culparum, gravi paenitentia salutari.

8. A lectione librorum prohibitorum ne quemquam absolvant, nisi is libros, quos penes se retinet. Ordinario aut confessario tradiderit aut se eos traditurum vel destructurum serio promiserit.

9. Ab occultis censuris ob partem laesam incursis *ne* absolvant, nisi prius paenitens parti laesae satisfecerit aut serio promittat se, quamprimum poterit, satisfacturum.

10. Violantibus clausuram monialium ob malam finem, in casibus etiam occultis, prohibeant sub poena reincidentiae. quominus in posterum accedant ad monasterium illud eiusque ecclesiam.

11. Eos, qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquisiverint. ne absolvant nisi aut iis restitutis ari compositione quam primum a competente auctoritate postulata, aut promissione sincere facta eandem postulandi.

12. Non praetermittant suam cuique paenitenti salutarem paenitentiam sacramentalem imponere, etiamsi sibi coniicere iure liceat paenitentem plenissimam iubilaei veniam esse consecuturum.

13. Confessio et communio ad lucrandam iubilaei indulgentiam nihil refert, utrum visitationibus quatuor Basilicarum antecedant, interponantur vel succedant; unum necesse est, ut postremum ex praescriptis opus, quod etiam communio esse potest, in statu gratiae ad can. 925 n. 1 compleatur. Ab obligatione praescriptae confessionis nullum ne exsolvant; neque fas est, nisi agatur ce impeditis, communionem in alia pia opera commutare.

14. Ne ullum dispensent a precibus, quae ceteroquin a visitatione separari quidem possunt, ad mentem Summi Pontificis fundendis. In commodum tamen aegrotorum eas liceat imminuere aut commutare.

15. Visitationem Basilicarum ne commutent in aha opera quae ad peragenda paenitens sit alio obligationis propriae dictae titulo astrictus; et sciant se conscientiam suam oneraturos, si inconsulto aut sine iusta causa paenitentem ex eiusmodi visitationibus exemerint

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae. die 1 mensis decembris anno Domini MDCCCCXXIV.— O. Card. Giorgi, *Paenitenliarius Maior. S.* Fagiolo, S *Paenit. a Secretis.*

• ME 37 (1925) 200 204.

625

1921 DEC 5.-SACRA POEN\ INDULT. PART?

Commutatio conditionum ad lucrandum fubilaeum pro IIS QUI PEREGRINOS IUVANT

Preces. - La Giunta diocesana di Roma ed il Segretariato eretto nella medesima per Vanno santo. prega questo Comitato (centrale per Vanno santo) di domandare alla S. Penitcnzieria uno speciale induito a favore dei soci delle Associazioni cattoliche Romane che si presteranno per Tassistenza dei pellegrini a fine di rendere sempre più volenteroso e numeroso il loro concorso ai gravosi incarichi che debbono assumere anche con la perdita di intere giornate di lavoro.

Aggiunge che sarebbe oltremodo efficace che il desiderato induito commutasse due delle venti virile prescriite alie quattro basiliche, in una giornaIa di as- «ùtenza ai pellegrini in una delle quattro Basiliche. o m una stazione ferroviaria. o in uno dei centri d'informazioni. o nelle adunanze preparatorie ed altri servizi. con la condizione di una visita alia Basilica più vicina e con Vosservanza di tutte le prescrizioni inerenti.

Rescriptum. - Ex audientia Sanctissimi, die 5 dec.

1924. Sanctissimus benigne annuit pro gratia in omnibus iuxta preces.—O. Card. Giorgi. P. *M.*

• ME 37 (1925) 81.

626

1924 DEC 17.-VIC. URBIS, NOTIF. PART.·

AdMISSIO SACERDOTUM AD CELEBRATIONEM MISSAE IN ECCLESIIS URBIS

t Più volte i nostri Antecessori emanarono disposizioni relativamente all'ammissione dei Sacerdoti alia celebrazione della S. Messa nelle Chiese ed Oratori di questa Alma Città. L'esperienza ha dimostrato quanto tali disposizioni fossero necessarie al mantenimiento della disciplina c al decoro dei carattere sacerdotale e Noi riteniamo doveroso insistere perché le medesime vengano mantenute nel loro pieno vigore e ne sia inculcata l'osservanza.

‹ In nome pertanto e con Fautorità del S. Padre. *derogando anche, se* fosse necessario, alie *generali canoniche disposizioni in proposito,* ordiniamo quanto segue:

‹ I. Da tutti i sacerdoti romam o domicillati in Roma deve esigersi il documento in iscritto della facoltà di celebrare da Noi loro accordata e debitamente rinnovata alia rispettiva scadenza.

‹ II. I sacerdoti forastieri, benchè conosciuti dai Rettori o Sagrostani delle Chiese, non potranno ammettersi a celebrare se non esibiscano la licenza scritta dei Vicariato. Si potrà solo permettere ai medesimi di celebrare subito dopo il loro arrivo e per quei giorni, in cui, essendo chiusi gli uffici dei Vicariato. non sia loro possibile munirsi dei relativo permesso, purchè presentino le lettere autentiche e tuttora valide dei proprio Ordinario: in questo caso il Rettore della Chiesa dovrà apporre suile lettere stesse 1'attestato della seguita celebrazione con il timbro della Chiesa.

c III. I Sacerdoti forastieri che non siano muniti delle lettere autentiche dei proprio Ordinario non potranno in alcun modo essere ammessi a celebrare.

c IV. Non si permetterà la celebrazione dei Divini Misteri a quei Sacerdoti, i quali si presentassero senza il conveniente abito ecclesiastico o senza la tonsura.

‹ V. Lc stesse disposizioni drovranno osservarsi da tutti coloro che godono dei privilegio delToratorio privato. sia per la scelta dei Cappellano. sia per ammettere altri Sacerdoti alia celebrazione.

‹ VL Nelle Chiese e Cappelle di Comunità femmlnili la Suora incaricata della Sagrestia ritirerà dai Sacerdoti che domandassero di celebrare la relativa licenza per farla esaminare dal Rettore della Chiesa o dal Cappellano ordinario della Comunità stessa, il quale non potrà essere nominato senza il nostro esplicito consenso.

« VII. In tutte le Sagrestie delle Chiese, Oratori pubblici, Cappelle di Comunità si terrà un libro nel quale giorno per giorno verranno notati i nomi dei Sacerdoti celebranti, sia ordinariamente che straordinariamente. Da questo libro dovranno ogni mese compilarsi le note da trasmettere al Vicariato. I Rettori che scientemente omettessero in detta nota il nome anche di un solo Sacerdote celebrante o il numero delle volte in cui ha celebrato incorreranno ipso *facto* la sospenslone *a Divinis.*

« Vili. Tanto dei libro dei Sacerdoti celebranti quanto dei registri delle Messe dovrà farsi immediata presentazione allOfficiale dei Vicariato, che da noi autorizzato, ne facesse richiesta.

« IX. A chiunque contrawenisse alie suddette disposizioni. sarà inflitta una multa di L. 25 e, in caso di ripetuta mancanza, altre pene a nostro arbitrio, non esclusa la sospensione *a Divinis,* qualora trattisi di Sacerdoti.

« X. Tutte le procedenti disposizioni. per espressa volontà del Santo Padre, valgono anche per i Rettori delle Chiese dei Regolari o per qualsiasi altra ragione esenti (can. 804. § 3).

‹ XI. La présenté notificazione dovrà tenersi affissa in luogo visibile nelle Sagrestie. perché nessuno possa allegarne ignoranza ».

• ME 37 (1925) 99-100.

627

1924 DEC 21.-SC S. OFFICD, RESP. PART.

Impedimentum disparitatis cultus tenet catholicos, non VERO ACATHOLICOS, NISI BAPIIZATI IN ECCLESIA CATHOLICA. AUT AD EAST CONVERSI FUERINT

Illtne et Revrne Domine:

Allatae sunt Supremae huic Congregationi Sancti Officii preces Amplitudinis Tuae quibus petis num impedimentum disparitatis cultus, de quo in Can. 1070 CJC restringatur ad matrimonium catholicorum cum non baptizatis, an etiam applicandum sit ad matrimonia baptizatorum acatholicorum cum non baptizatis- Significo Tibi, nomine eiusdem Congregationis, impedimentum hoc ad normam ipsius Can. 1070 tenere catholicos, non autem acatholicos, nisi hi fuerint baptlzati in Ecclesia catholica aut ad eam conversi. Res adeo clara est, ut nullum de ea dubium habere liceat

Et fausta cuncta atque felicia Tibi a Domino adprecor. Amplitudini Tuae Revmae Addictissimus R. Card. Merry del Val.

• Ordinario Friburçansl: AKKR 105 (1925) 202.

ANNUS 1925

628

1925 IAN 19.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

brXLTVM CONCEDENDI LITTERAS DIMISSORIAS SUPERIORI SOCIETATIS IN COMMUNI VIVENTIS SINE VOTIS, ET SANANDI PRAECEDENTES CONCESSIONES, DATUM

Preces - Beatissime *Pater,* II Procuratore Generale della Congregazione (senza voti) dei Missionari del Prezosissimo Sangue, prostrato al bacio dei Sacro Piede, umilmente espone che è cessata la facoltà data al Superiore Generale di questa Congregazione con Rcscritto N. 324/09. dei 9 Febbraio 1909, di concedere Lettere Dimissoriali a favore di quindici dei suoi alunni.

Quindi ne implora la rlnnovazione per un numero anche maggiore di all levi.

Inoltre si sente in dovere di notare che a sci dei detti quindici alunni fu data la Dimissoria prima della promulgazione dei Codice di Diritto Canonico; cinque di essi la cbbero dopo il 1918, nella persuasione che il Privilegio continuasse, nonostante il canone 9u4. n.· 4.

Sorto poi il dubbio. e risoluto favorcvolmente dai

competenti, si diedero Dimissorie anchc agli ultimi quattro Ordinandi; ma ora si apprende che in realtâ u privilegio era cessato in forza di detto canone.

Stando cosi le cose, lOratore supplica caldamente per una benigna sanatoria. Che della grazia ecc.

Refcr. - Vigore specialium facultatum a Ssrho Dno Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis atque sanatis omnibus quae in casu sanabilia sunt ac sanatione indigent, benigne annuit pro gratia iuxta preces ad alios triginta casus; servata in reliquis forma et tenore praecedentis concessionis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 19 Ianuarii 1925.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Maurus M. Serafini, Ab. O. S. B., *Secr*

• **Prof. N. 39325.** Ex Arohiro CPPS.

K

1925 IAN 24.-CONV. c. BAVARIA. AAS 17 (1925) 55-56

RATIHABITIO CONCORDATI CUM BAVARLA

Am Samstag, den 24. lanuar 1925 mittags 12 Uhr sind Seine Exzellenz der Apostolische Nuntius Monsignore PACELLI. Erzbischof von Sardes und der Ministerpriisident und Staatsminister des Aeussem Dr HELD im Ministerium des Aeussem zu München zusammengekommen, urn die Ratifikationsurkunden zu dem zwischen Seiner Heiligkeit PAPST PIUS XL und dem Staatc BAYERN abgeschlossen Konkordat vom 29. Marz 1924 nach Massgabe des Art 16 dieses Konkordats auszutauschen.

Nachdem die Ratifikationsurkundem vorgelegt und fur richtig befunden worden waren. wurden in Gegenwart der Staatsminister Gùrtner. Stützel, Dr Krausneck, Oswald, Fehr und Dr von Meincl, des Staatsrats Im Staatsministerium des Aeussem Dr SchmelzJe. des Sjaatsrats im Staatsministerium fur Unterricht und Kultus Korn und der beteiligten Ministerialreferenten die Urkunden ausgetauschL

Zu Urkund dcssen 1st dieses Protokoll in doppelter Urachrift gefertigt, genchmigt, unterzeichnet und mit den Slegeln versehen worden.·

München, den 24- Januar 1925—Eugen Pacelli. Erzbischof von Sardes, Apostolischer Nuntius. Dr. Heinrich Held. Bayr. Ministerprâsident Ali *Protokollführer* Paul Freiherr von Stengel. Ministerialrat

• Sabato 24 Gcnnaio 1925. a mezzodl. Sua Eccellenza Monsignor Pacelli. Areivescovo di Sardi e Nunzio Apostolico. ed ll Présidente del Consiglio dei Ministri e Ministro degli Esteri Dr. Held sl sono rluniU nel Ministero degli Esîen in Monaco, per procedere allo scambio degli Istrumenti dl ratifica del/Concordato concluso tra Sua Santitâ ll Papa Pio XI e lo Stato Bavarcse il 29 Marzo 1924, a norma dell'articolo 16 del Concordato stesso.

Dcpochè gli anzidetti Istrumenti di ratifica sono stati esibiti e trovatl in regola. si è elfettuato lo scambio def medesimi alia pnsenza del Mlnistn dl Stato GOrtner. Stützel. Dr. Krausneck. Oswald. Fehr e Dr. von Meinel. del Consigliere dl Stato nel Ministero degli Ester! Dr. Schroelile. del Consigliere dl Stato nel Ministero dcl-Hslruilonc pubblica e del Culto Korn e dei riipettlvt latori ministerial!.

In fede dl che si è redatto In dopplo originale ll sente processo verbale. che è stato approvato, sottoscritto e munito del sigilli.

Adn. Vldt Concordatum sub die 1924 Mar. 29: LE 586.

1925 IAN 26.-SC ORIENTALIS, RESOL. PART.·

Orientales satiactunt prafxepto communionis paschalis SI COMMUNICENT ALIENO RITU

In coctu Plenario S. Congr. pro Ecclesia Orientali, die 26 Ianuarii. anni 1925 celebrato, in quo ad nonnulla dubia discussa circa interpretationem canonis 866. declaratum fuit: · tum orientales, tum latinos praecepto communionis paschalis satisfacere, si alieno rita communicent ».

Prout refertur a H. CICOGNANI, Commentarium ad Utraa | Codici», Romae 1925. p. 339. Ada. H. CICOGNANI. op. ei toe dt. «ui Y«fQ ia subsequentibu» eiusdem operis editionibus relata »n» et resolutionem delevit; REGATILLO

1925 IAN 29.-SACRA POEN., RESP. PART.·

DUBIUM CIRCA CONDITIONEM CONFESSIONIS AD IUBILAETH LUCRANDUM

Ad Dubium sic propositum: < Ut magis ad conversionem exstimulentur ac fructum plenioris reconciliationis statim percipiant. Const. *Siumquam* [LE 605] permittit ut qui praeceptum *communionis* paschalis neglexerint, possint una communione praecepto paschalis et praeceptae pro lubilaeo communionis condicioni satisfacere. Sufficit quoque ad iubilaeum lucrandum praecepti viatici susceptio. Nihil autem dicitur dc *confessione.* Debentne isti peccatores conversi vel isti aegroti bu confiteri ut lucrentur iubilaeum?

Resp. - Dic 29 ianuarii respondit S. Paenitentiaria* < Prout proponitur, *affirmative* ».

• **PrM 14 (1925) 38. Adn. PrM 14 (1925) 38.**

1925 FEB 5.-SC BEL. RESP. AAS 17 (1925) I·?

DUBIUM

De religiosis professis votorum temporariorum e? AMENTIAM INCIDENTIBUS

Cum aliquando accidat ut Religiosus, vel Religiosa, perdurante triennio votorum quod ex praescripto can. 574 cuicumque professioni perpetuae aut solemn! praemitti debet, in amentiam incidat, ita ut, elapso triennio, cum sui compos non appareat, ad professionem admiti nequeat, quippe qui actus huiuscemodi non sit capax, dubitatum est quid tali occurrente casu agendum sit

Cum autem res in praxi non levis momenti videretur. Sacra Congregatio, praehabito voto plurium Consultorum. sequentia dubia Emorum Patrum iudicio subiecit:

I. - « Utrum Professus votorum simplicium ln Oτ-ı dine vel in Congregatione, qui durante triennio amens < evaserit, iudicio medicorum etiam insanabiliter, ροδ-i sit, finito triennio, ad suos vel ad saeculum remitti, < an vero debeat in Religione retineri »:

et quatenus negative ad primam partem, affirmative ad secundam:

IL - · Qualis sit praedicti Religiosi conditio iuridica. < et ad quid teneatur Religio in casu ».

Porro Emi Patres Sacrae Congregationis Sodalium Religiosorum Negotiis praepositae, in plenario coetu habito ad Vaticanum die 28 novembris 1924, re mature perpensa, respondendum censuerunt:

< Adi: *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam ».

Ad II: Religiosus de quo agitur in dubio I. pertinet ad Religionem in eo statu in quo erat quando mente captus est, et Religio tenetur erga eum ad eadem officia ad quae tunc tenebatur ».

Facta autem de omnibus relatione Sanctissimo Domino Nostro Pio divina Providentia PP. XI. ln audientia habita ab infrascripto P. Abbate Secretario die 30 novembris 1924, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 5 februarii 1925.—C. Card. Laurenti. *Praef.* Maurus M. Serafini, Abb. O. S. B., *Secr.*

Adn. J. CREUSEN ln NrT 52 (1925) 331-333; Ph. MAROTO 'n CpR 6 (1925) 170-179; REGATILLO n. 317; IP 5 (1925) 5; ME 37 (1925) 73-75; PrM 14 (1925) 34.

q b e t o

633

1915 FEB 10.-CONV. c. POLONIA. AAS 17(1925)273-286

INTER SANCTAM SEDEM ET POLONIAE REMPUBLICAM SOLLEMNIS CONVENTIO

Au nom de la Très-Sainte ct Indivisible Trinité.

Sa Sainteté le Pape Pie XI ct le Président de la République de Pologne M. Stanislas Wojciechowski,

Animés du désir dc déterminer la situation dc l'Eglise Catholique en Pologne et d'établir les règles qui régiront d'une manière digne et stable les affaires ecclésiastiques sur le territoire de la République.

Ont décidé à ces fins de conclure un Concordat.

En conséquence Sa Sainteté le Pape Pic XI ct le Président de la République de Pologne M. Stanislas Wojciechowski, ont nommé leurs Plénipotentiaires respectifs.

Sa Sainteté:

Son Eminence Révérendissime le Cardinal Pierre Gasparri, Son Secrétaire d'Etat;

Le Président de la République:

Son Excellence M. Ladislas Skrzynski, Ambassadeur de b République de Pologne près le Saint-Siège;

M. le Professeur Stanislas Grabskl. Député à la Diète de Pologne, ancien Ministre des Cultes et de l'instruction Publique.

Les Plénipotentiaires surnommés, après l'échange de leurs pleins pouvoirs, ont arrêté les dispositions suivantes, auxquelles désormais les hautes Parties contractantes s'engagent à se conformer./

E4

Article I. L'Eglise Catholique, sans distinction de Rites, jouira dans la République de Pologne d'une pleine liberté. L'Etat garantit à l'Eglise le libre exercice de Son pouvoir spirituel et de Sa juridiction ecclésiastique, de même que la libre administration et gestion de Ses affaires et de Ses biens, conformément aux Lois divines et au Droit Canon.

Article IL Les Evêques, le Clergé et les fidèles communiqueront librement et directement avec le Saint-Siège. Dans l'exercice de leurs fonctions, les Evêques communiqueront librement et directement avec leur Clergé et leurs fidèles et publieront de même leurs instructions, leurs ordonnances et leurs lettres pastorales.

Article III. Afin de maintenir les relationis amicales entre le Saint-Siège et la République de Pologne, un Nonce Apostolique résidera en Pologne et un Ambassadeur de la République résidera auprès du Saint-Siège. Les pouvoirs du Nonce Apostolique en Pologne s'étendront sur le territoire de la Ville Libre de Dant-

Article IV. Les autorités civiles prêteront leur appui à l'exécution des décisions et des décrets ecclésiastiques: o) au cas de destitution d'un ecclésiastique, de w privation d'un bénéfice de l'Eglise. après promulgation d'un décret canonique relatif à la destitution ou privation susmentionnées, ou au cas de défense du port de l'habit ecclésiastique; b) au cas de perceptions de taies ou prestations destinées à des buts ecclésiastiques et prévues par les lois de l'Etat; c) dans tous les autres cas prévus par les lois en vigueur.

Article V. Les ecclésiastiques jouiront dans l'exercice de leur ministère d'une protection juridique spéciale. A l'égal des fonctionnaires de l'Etat, ils bénéficieront du droit d'exemption de la saisie judiciaire pour une partie de leurs traitements. Les ecclésiastiques ayant reçu les ordres, les religieux ayant prononcé leurs
II voeux, les élèves des Séminaires et les no/vices. qui se iraient présentés aux Séminaires et aux Noviciats avant une déclaration de guerre, seront exemptés du .«ervice militaire, excepté les cas de levée en masse. Dans ces derniers cas les prêtres ordonnés exerceront dans l'armée leur ministère, sans qu'il soit porté préjudice, cependant, aux intérêts des paroisses, tandis que •es autres membres du Clergé seront affectés au service sanitaire. Les ecclésiastiques seront libérés des fonctions civiques, incompatibles avec la vocation sacerdotale. telles que celles de jurés, de membres des Tribunaux, etc.

Article VI. L'immunité des églises, des chapelles et des cimetières est assurée, sans que cependant la sécurité publique ait à en souffrir.

Article VII. Les armées de la République de Pologne jouiront de toutes les exemptionis qui sont accordées aux armées par le Saint-Siège, selon les prescriptions du Droit Canon. En particulier, les aumôniers auront, par rapport aux militaires et à leurs familles, les droits de curé et exerceront les fonctions de leur ministère sous la juridiction d'un Evêque d'Armée, qui aura le droit de les choisir. Le Saint-Siège permet que ce Clergé, en ce qui concerne son service militaire, soit soumis aux autorités de l'Armée.

Article VIII. Les dimanches et le jour de la fête nationale du Trois Mai, les prêtres officiants réciteront une prière liturgique pour la prospérité de la République de Pologne et de son Président

Article *IX*. Aucune partie de la République de Pologne ne dépendra d'un Evêque dont le siège se trouverait en dehors des frontières de l'Etat polonais. La Hiérarchie catholique dans la République de Pologne sera constituée comme suit:

A) - Rite *latin*

I. Province ecclésiastique de Gniezno et Poznan : Archidiocèse de Gniezno ct Poznan. Diocèse de Chelmo. Diocèse de WloclawekJ 276

II. Province ecclésiastique de Varsovie: Archidiocèse dc Varsovie. Diocèse de Plock. Diocèse de Sandomierz. Diocèse de Lublin. Diocèse de Podlachie. Dio-

III. Province ecclésiastique de Wilno: Archidiocèse de Wilno. Diocèse de Lomza. Diocèse de Pinsk.

IV. Province ecclésiastique de Lwôw: Archidiocèse de Lwôw. Diocèse de Przemysl. Diocèse de Luck.

V. Province ecclésiastique de Cracovie: Archidiocèse de Cracovie. Diocèse de Tarnôw. Diocèse de Kielce. Diocèse de Czestochowa. Diocèse de Silésie.

B) - *Rite greco-ruthène*

Province ecclésiastique de Lwôw: Archidiocèse de Lwôw. Diocèse de Przemysl. Diocèse de Stanislawôw.

O - Rite *arménien*

Archidiocèse de Lwôw.

Le Saint-Siège ne procédera à aucune modification de la hiérarchie ci-dessus ou de la circonscription des provinces et diocèses, sinon en accord avec le Gouvernement polonais, sauf les petites rectifications de limites exigées par le bien des âmes./

Article X. La création et la modification des bénéfices ecclésiastiques, des Congrégations et Ordres religieux. ainsi que de leurs Maisons et établissements, dépendra de l'autorité ecclésiastique compétente, laquelle, toutes les fois que les dites mesures entraîneraient des dépenses pour le Trésor dc l'Etat, y procédera après entente avec le Gouvernement Les étrangers ne recevront pas la charge de supérieurs des Provinces des Ordres religieux, à moins d'avoir obtenu du Gouvernement une autorisation à cet effet

Article XI. Le choix des Archevêques et des Evêques appartient au Saint-Siège. Sa Sainteté consent à s'adresser au Président de la République, avant de nommer les Archevêques et les Evêques diocésains, les coadjuteurs *cum iure successionis,* de même que FEvêque d'Armée, pour s'assurer que le Président n'a pas de raisons de caractère politique à soulever contre ces choix.

Article XII. Les Ordinaires ci-dessus, avant d'assumer leur fonctions, prêteront, entre las mains du Président de la République, un serment de fidélité d'après la formule suivante:

« Devant Dieu et sur les Saints Evangiles, je jure ct je promets, comme il convient à un Evêque, fidélité à la Repûblique de Pologne. Je jure ct je promets de respecter en toute loyauté ct dc faire respecter par mon Clergé le Gouvernement établi par la Constitution. Je jure ct je promets en outre que je ne participerai à aucun accord ni n'assisterai à aucun conseil pouvant porter atteinte à l'Etat polonais ou à l'ordre public. Je ne permettrai pas à mon Clergé de participer à de telles actions. Soucieux du bien et dc l'intérêt de l'Etat, je tâcherai d'en écarter tout danger dont je le saurais menacé ».

Article XIIL 1.· Dans toutes les écoles publiques, à l'exception des écoles supérieures.l l'enseignement rc-
273 ligieux est obligatoire. Cet enseignement sera' donné à la jeunesse catholique per des maîtres nommés par les autorités scolaires, qui les choisiront exclusivement parmi les personnes autorisées par les Ordinaires à enseigner h Religion. Les autorités ecclésiastiques compétentes surveilleront l'enseignement religieux en ce qui concerne son contenu et la morale des enseignants.

Au cas où l'Ordinaire retirerait à un enseignant l'autorisation qu'ii lui aurait donnée, ce dernier sera par là même privé du droit d'enseigner h Religion.

Les mêmes principes, concernant le choix et la révocation des enseignants, seront appliqués aux professeurs, aux agrégés et aux adjoints universitaires des facultés de Théologie catholique (Sciences ecclésiastiques) des Universités de ITtaL

2. Dans tous les diocèses l'Eglise catholique possédera des Séminaires ecclésiastiques en conformité avec Je Droit Canon, quTlle dirigera et dont Elle nommera les enseignants.

Les brevets d'études délivrés par les grands Séminaires seront suffisants pour enseigner la Religion dans toutes les écoles publiques, exceptées les écoles supérieures.

Article XIV. Les biens appartenant à ITglise ne seront soumis à aucun acte juridique, modifiant leur destination, sans le consentement des autorités ecclésiastiques, sauf les cas prévus par les lots sur l'expropriation pour cause de systématisation des voies de transport et des rivières» de défense nationale et causes similaires. En tout cas la destination des immeubles et meubles, consacrés exclusivement au service divin, tels que les églises, les objets de culte, etc, ne pourra être modifiée sans que l'autorité ecclésiastique compétente les ait privés au préalable de leur caractère sacré.

Aucune construction, modification ou restauration des églises et chapelles n'aura lieu qu'en accord avec les prescriptions techniques et artistiques des lois concernant h construction des bâtiments et la conservation des monuments.

Dans chaque diocèse sera formée une commission nommée par l'Evêquc. d'accord avec le Ministre compétent. pour la conservation dans les églises ct les locaux ecclésiastiques d'antiquités, d'oeuvres d'art, de documents d'archives ct de manuscrits possédant une
279 valeur historique ou artistique.'

Article XV. Les ecclésiastiques, leurs biens et les biens des personnes juridiques ecclésiastiques ct religieuses. sont imposables à legal des personnes et des biens des citoyens de la République et des personnes juridiques laïques, à l'exception toutefois des édifices consacrés au service divin, des Séminaires ecclésiastiques, des maisons de formation des religieux ct religieuses. de même que des maisons d'habitation des religieux ct religieuses qui ont fait voeu de pauvreté, et des biens ct titres dont les revenus sont destinés aux besoins du culte religieux et ne contribuent pas aux revenus personnels des bénéficiaires. Les habitations des Evêques et du Clergé paroissial, de même que leurs locaux officiels, seront traités par le Fisc à l'égal des habitations officielles des fonctionnaires et des locaux des Institutions de l'Etat.

Article XVL Toutes les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses polonaises ont, selon les règles du droit commun, le droit d'acquérir, de céder, de posséder et d'administrer, conformément au Droit Canon, leurs biens meubles ou Immeubles, dc même que le droit d'ester devant toute instance ou autorité de l'Etat cour la défense de leurs droits civils. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses sont reconnues comme polonaises en tant que les fins pour lesquelles ont été établies concernent les affaires ecclésiastiques ou religieuses de la Pologne et que les personnes, autorisées a les représenter et à administrer leurs biens, résident dans les territoires de la République de Pologne. Les personnes Juridiques ecclésiastiques et religieuses, qui ne répondraient pas aux conditions ci-dessus. jouiront des droit civils accordés par la République aux étrangers.

» Scmtae éeotei repértewei «UxUIlcantur ta Polonia ecbolue nJwwrtlIsrtazideo per pnecalrm articulum providetur ut non •olœn echolie pd-nartae. led ettam *nnndanae,* habmr?. tastnxtlonan rtllf.asam (Nota Direction»J. [Directionis nempe AAS],

Article XVII· Les personnes juridiques ecclésladiques et religieuses ont le droit d'établir, de posséder et d'administrer, selon le Droit Canon et d'accord avec le droit commun de l'Etat, des cimetières destinés à h sépulture des catholiques.

Article XVIII. Les ecclésiastiques et les fidèles de tous les Rites, se trouvant hors de leurs diocèses, icront soumis à l'Ordinaire local selon les règles du Droit Canon./ 3

Article XIX. La République garantit le droit da autorités compétentes d'attribuer les fonctions, les charges et les bénéfices ecclésiastiques d'après les préemptions du Droit Canon. A l'attribution des bénéfices paroissiaux seront appliquées les règles suivantes:

Dans les territoires de la République de Pologne ce peuvent pas obtenir des bénéfices paroissiaux, à moins d'avoir reçu le consentement du Gouvernement polonais: l.o les étrangers non-naturalisés» ainsi que ta personnes dont l'éducation théologique n'a pas été faite dans les Instituts théologiques de Pologne ou dans des Instituts pontificaux; 2.° les personnes dont l'adivrtê est contraire à la sécurité de l'Etat.

Avant de procéder aux nominations à ces bénéfices, l'autorité ecclésiastique s'informera auprès du Ministre compétent de la République pour s'assurer qu'aucune des raisons, prévues ci-dessus aux points 1· ct 2·, ne s'y opposerait Au cas où le Ministre susmentionné ne présentait pas, dans le délai de 30 jours, de telles objectons contre la personne dont la nomination est envisagée. l'autorité ecclésiastique procédera à la nomination.

Article XX. Au cas où les autorités de la République auraient à soulever contre un ecclésiastique des objections au sujet de son activité comme contraire à la sécurité de l'Etat, le Ministre compétent présentera les dites objections à l'Ordinaire qui. d'accord avec ce Ministre, prendra dans les trois mois les mesures appropriées. Au cas d'une divergence entre l'Ordinaire et le Ministre, le Saint-Siège confiera la solution de la question à deux ecclésiastiques de Son choix, lesquels, en accord avec deux délégués du Président de la République. prendront une décision définitive.

Article XXI. Le droit de patronage, soit de l'Etat soit des particuliers, reste en vigueur jusqu'à nouvel accord. La présentation d'un digne ecclésiastique au poste vacant sera effectuée par le patron dans le délai de 30 jours sur une liste de trois noms proposée par l'Ordinaire. Si dans les 30 jours la présentation n'a pas été faite, la provision du bénéfice deviendra libre. Dans le cas où il s'agirait d'un bénéfice paroissial, l'Ordinaire. avant de procéder à la nomination, consultera le Ministre compétent conformément à l'article XIX/ SI

Article XXII. Si des ecclésiastiques ou religieux sont accusés près des Tribunaux laïques de crimes prévus par les lois pénales de la République, ces Tribunaux informeront immédiatement l'Ordinaire compétent de chaque affaire de ce genre ct lui transmettront, le cas échéant, l'acte d'accusation et l'arrêt judiciaire avec ses considérants. L'Ordinaire, ou son délégué, auront le droit, après conclusion de la procédure judiciaire, de prendre connaissance des dossiers relatifs. Dans le eu d'arrestation ou d'emprisonnement des personnes susmentionnées, les autorités civiles procéderont avec les égards dus à leur état et à leur rang hiérarchique.

Les ecclésiastiques et religieux seront détenus et subiront les peines de réclusion dans des locaux séparés des locaux destinés aux laïques, à moins d'avoir été privé par l'Ordinaire compétent de leur dignité d'ecclésiastique. Au cas où il seraient condamnés par jugement à la détention, ils subiront cette peine dans un couvent ou autre maison religieuse, en des locaux à ce destinés.

Article XXIII. Aucun changement à la langue employée dans les diocèses dc Rite latin pour les sermons, les prières supplémentaires et les cours, autres que ceux des sciences sacrées dans les Séminaires, ne sera fait que sur une autorisation spéciale donnée par la Conférence des Evêques de Rite latin.

Article XXIV. 1. La République de Pologne reconnaît les droits de propriété des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses à tous les biens meubles et immeubles, capitaux, rentes et autres droits, que ces personnes juridiques possèdent actuellement dans les territoires de l'Etat polonais.

2. La République de Pologne consent à ce que les

droits de propriété sumentionnés, dans les cas où ils ne seraient pas encore inscrits aux registres hypothécaires aux noms des personnes juridiques oui les possèdent (Evêchés, Chapitres. Congrégations, Ordres religieux. Séminaires, bénéfices paroissiaux, autres bénéfices. etc.), y soient inscrits, et cela sur une déclaration dc l'Ordinaire compétent, certifiée par l'autorité
X civile compétente./

1 La question des biens dont l'Eglise a été privée par h Russie. l'Autriche et la Prusse et qui se trouvent ictucllcment en possession de l'Etat polonais, sera réglée par un arrangement ultérieur. Jusqu'à cette date l'Etat polonais garantit à l'Eglise des dotations annuelles non inférieures comme valeur réelle aux dotations que les Gouvernements russe, autrichien et prussien allouaient à l'Eglse sur les territoires appartenant actuellement à la République de Pologne. Les dotations susmentionnées seront calculées et réparties comme cela est indiqué à l'annexe *A*. Au cas de morcellement des dits biens, les Menses épiscopales, les Séminaires et les bénéfices paroissiaux, nc possédant pas actuellement dc terres, ou en possédant des quantités insuffisantes, en obtiendront en propriété, dans la mesure des disponibilités, jusqu'à concurrence de 180 hectares par Mense épiscopale et de 180 hectares par Séminaire, et. selon la qualité du sol, de 15 à 30 hectares par bénéfice paroissial. La somme globale des dotations en argent. fixées dans l'annexe *A,* sera réduite, pour les dioecèses, dans lesquels aura lieu cette attribution de terres, de 50 zlotys annuellement par chaque hectare qui serait attribué comme cl-dessus.

4. La destination des biens que la République de Pologne revendiquerait auprès des anciens Etats copartageants, comme successeur des droits qui revenaient à ces Etats de leur rapports légaux avec les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses de la Pologne, et qui concernent soit les prestations consenties par ces Etats en faveur des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses, soit l'administration des biens immeubles et des capitaux destinés à l'Eglise, sera maintenue.

5. Pour améliorer la situation économique et sociale de la population agricole et pour promouvoir d'autant plus la paix chrétienne du pays, le Saint-Siège consent a ce que la République de Pologne rachète aux bénéfices épiscopaux, aux Séminaires, aux bénéfices des Chapitres, aux bénéfices paroissiaux, ainsi qu'aux simplex hectares libres de rachat, indépendamment des 180 hecte.Tw arables, dépassant pour chacune de ces entités, 15 à 30 hectares, selon la qualité du sol. par paroisse et bénéfice simple, 180 hectares par Chapitre, 180 hectares par Meuse épiscopale et 180 hectares par Séminaire. Dans les diocèses, dont les Séminaires ne possèdent pas de terres arables distinctes de celles de l'Evêché. il leur sera accordé, sur les terres appartenant à l'Evêché, 180 hectares libres de rachat, indépendamment des 180 hec-
33 tares réservés pour la Mensc épiscopale./

6. Les personnes juridiques ecclésiastiques susmentionnés auront le droit de choisir elles-mêmes, sur les biens leur appartenant, les parcelles de terres qui. en quantités indiquées ci-dessus, resteront en leur propriété.

7. Le prix dc rachat des terres susindiquées sera payé d'après les règlements qui seront appliqués au rachat des biens appartenant aux propriétaires privés et restera à la disposition de l'Eglise.

8. Le Saint-Siège consent de même à ce que les terres arables appartenant aux Maisons des Congrégations et Ordres religieux, ainsi qu'à leurs institutions de bienfaisance, considérées chacune séparément comrre unités agricoles distinctes, soient rachetées par l'Etat, en accord avec les règlements qui seront appliqués au rachat des biens appartenant aux personnes juridiques laïques, avec droit pour chacune des Maijons susdites, ainsi que pour chacune dc leurs Instituions de bienfaisance, de conserver au moins 180 hectares de terres arables.

9. Les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses auront le droit, à l'égal des personnes juridiques biques, de procéder directement au morcellement des terres arables, leur appartenant.

Article XXV. Toutes lois, ordonnances ou décrets, qui feraient en contradiction avec les stipulations des articles précédents, seront de ce fait même annulés, dès l'entrée en vigueur du présent Concordat.

Article XXVI. Le Saint-Siège procédera, dans le délai de trois mois après rentrée en vigueur du présent Concordat et d'accord avec le Gouvernement, à La constitution et délimitation des provinces ecclésiastiques et des diocèses énumérés à l'article IX. Les limites des provinces ecclésiastiques et des diocèses seront conformes aux frontières de l'Etat polonais.

Les biens ecclésiastiques situés en Pologne, mais appartenant à des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ayant leur siège hors des frontières dc l'Etat polonais, et réciproquement, formeront l'objet d'une convention spéciale./

Article XXVII. Le présent Concordat entrera en vigueur deux mois après l'échange des actes de sa ratification.

Rome, le dix février mil neuf-cent vingt-cinq.—Pierre Card. Gasparri - Ladislas Skrzynski - Stanislas Grabskt./

ANNEXE A

Les dotations attribuées à l'Eglise Catholique par l'Etat polonais, conformément à l'Art XXIV du présent Concordat, seront calculées comme suit:

I. — *Dotation du Clergé:*

Dotations mensuelles d'après le coefficient courant pour les fonctionnaires de l'Etat.

1® Cardinaux: 2.500 points, en plus 800 *zlotys* pour l'entretien des aumôniers, des équipages, etc. 2.® Archevêques: *2.000 points,* en plus *600 zlotys* pour l'entretien des aumôniers, des équipages, etc. 3.· Evêques diocésains: *1.700 points,* en plus *600 zlotys* pour l'entretien des aumôniers, des équipages, etc. 4.® Evêques auxiliaires: *1250 points.* 5.° Membres des Chapitres: *600 points. 6.°* Curés: 270 points. 7.· Recteurs des Eglises filiales. Vicaires et fonctionnaires des Consistoires: 200 *points.* 8.· Religieux des Congrégations recevant des dotations de l'Etat: *125 points.* 9.° Professeurs des Séminaires: *600 points.* 10.· Elèves des Séminaires: 125 points. 11.® Auditeur du Tribunal de la Sainte Rote (Traitement égal à celui des professeurs ordinaires des Universités). 12.® Secrétaire de l'Auditeur: *600 points.* ®®. Enseignants des Instituts Théologiques, ayant les droits de professeurs de gymnase (Traitement égal à celui des enseignants des écoles secondaires)./

II. — *Dotation annuelle pour les pensions de retraite: 333.413 zlotys.*

1.® Pensions de retraite du Clergé: *254A17 zlotys.*

2.° Pensions de retraite pour veuves et orphelins du Clergé gréco-catholique: *129.296 zlotys.*

III. — *Dotation annuelle pour l'entretien des choeurs des Cathédrales et pour les employés subalternes des églises: 63298 zlotys.*

IV. — *Frais annuels d'Administration ecclésiastique: 750.940 zlotys.*

1.° Visites pastorales des Evêques: *340.000 zlotys.*

2J› Consistoires épiscopaux: *66.000 zlotys.*

3.° Tenue des registres paroissiaux: *197240 zlotys.*

4.° Frais de poste: *147.000 zlotys.*

V. — *Subvention annuelle pour les Institutions ecclésiastiques: 20.900 zlotys.*

VI. — *Fonds* annuel *de construction: 1.016.000 zlotys.*

VU. — Autres dépenses annuelles: 45.500 zlotys.

Les dotations ci-dessus seront attribuées par le Ministre des Finances à chaque diocèse séparément, en sommes globales, établies d'après des budgets spécifiés, présentés par les Ordinaires compétents. Pour la répartition parmi les diocèses de la somme des dotations assurées aux curés par l'Etat, il sera tenu compte du revenu des terres possédées par les bénéfices paroissiaux.

En cas de besoin ct si la situation financière de l'Etat le permet, les dotations susdites seront augmentés suffisamment pour assurer une existence matérielle convenable aux curés et autres membres du Clergé, et cela sur la base d'un accord spécial ayant pour objet les iura *stolae.*

La répartition des dotations énumérées ci-dessus sera confiée dans chaque diocèse à l'Ordinaire, lequel, après entrée en vigueur du présent Concordat, prêtera le serment de fidélité prévu dans l'article XII.—Pitrrf Card. Gasparri - Ladislas Skrzynski - Stanislas Grabski.

Adn P. SCHWEIGER In CnR 3 (1927) 455-454; 9 (192·) 120-126.341-350j 10 (1929) 184-192: PrM 14 (1925) 77-7B.

634

1925 FEB 28.-SC RITUUM. RESP. AAS 17 (1925) 159

DUBIUM

Circi missam conventualem in feriis cum missa propria

A Sacra Rituum Congregatione, pro opportuna declaratione. postulatum est: c Utrum in ecclesiis, etiam « Religiosorum. in quibus est obligatio chori, et una c tantum Missa conventualis celebratur, quoties simul < occurrant aliqua ex Feriis Missam propriam habenti- < bus vel Vigilia, atque Festum duplex maius vel minus < aut semiduplex, ipsa Missa debeat dici de Feria vel < Vigilia, an potius de festo occurrente? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositae quaestioni respondendum censuit: c *Affirmative* ad primam partem, nepa- < five ad secundam; iuxta novas Missalis Romani ru- < bricas, tit I. n. 4 ».

Atque ita rescripsit, declaravit ac decrevit, quacumque consuetudine non obstante. Die 28 februarii 1925.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Ada. J. P. ln HrT 52 (1925) 570-571: P. SCHWEIGER In CpR 7 (1926) 11-U: EL 39 (1925) 130; PrM 14 (1925) 80

635

1925 MAR 4.-SC SAGR-, RESPONSUM. PART.·

Valor matrimonii mixti coram solis testibus in ECCUXU ACATHOLICA CONTRACTI

Dubium propositum fuit de valore matrimonii mixti contracti coram solis testibus et coram ministro acatholico. Sacra Congr. de Sacramentis, die 4 martii 1925. responsum dedit:

< Si omnes conditiones exteterint, quae a can. 1098 requiruntur pro validitate matrimoniorum coram solis testibus, circumstantia qua huiusmodi matrimonia fuerunt benedicta in ecclesia acatholica. non validitati, sed liceitatl obstat ».

• Apoll. 10 (1937) 277. Ado. V. DALPIAZ in Apoll. 10 (1937) 275-278.

638

1925 MAR 5.-SACRA POEN., RESP. PART.·

DUBIUM

Circa facultatem absolvendi contessarium reum ABSOLUTIONIS PROPRII COMPLICIS

I. Utrum in c. Si unquam, diei 15 juL 1924 [LE 605]. ubi conceditur facultas absolvendi confessarium reum absolutionis proprii complicis ln peccato turpi *semel aut* bis tantum attentatae. Intelligitur delictum bis attentatum et nondum remissum, an etiam delictum antea semel vel pluries attentatum, sed jam absolutione remissum?

II. An in omni casu poenitens interrogandus sit de hac circumstantia relapsus ln peccatum hujusmodi jam antea remissum?

S. Poenitentiaria respondet:

Ad L Affirmative ad primam partem, negative ad alteram.

Ad II. In ordine ad valorem dandae absolutionis, negative; in ordine ad occasionem relapsus removendam. sl ex adjunctis opportunum tuerit, affirmative.

Dat ex S. Poenit die 5 martii 1925.—S. Luzio. Regens. S. Fagiolo, Secr.

• ER 75 (1926) 67-68. Ada. 1. C. ln NrT 52 (1925) 501-502; ME 38 (1926) 117·. PrM 14 (1925) 39-40.

637

1925 MAR 6.-SC CONS., DECK. AAS 18 (1925) 42

De ordinario militari in itaua

Ad consulendum curae spirituali militum ln Italia, Ssihus Dominus Noster Pius PP. XI, praesenti Consistoriall decreto, eligit et constituit Ordinarium Militarem R. D. Camillum Panizzardi, Procuratorem Generalem Piae Societatis a S. Joseph, cum iuribus, facultatibus et privilegiis quae ceteris Ordinariis Militaribus sunt propria. Eius itaque iurisdictio erit tum personata tum localis, et extendetur ad Cappellanos militares et ad omnes copias sive terrestres, sive maritimas, sive aereas, necnon ad stationes seu loca eisdem copiis propria et assignata, servata tamen Ordinariis cuiusque loci debita observantia.

Datum Romae, cx aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 6 martii 1925.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen.. *Secr.* Fr. Raphaël C.. Archiep. Thessalonicen. Attaeisor.

Adn. J C ln NrT 53 (1926) 298. VW. rorrcdlonem >n AAS 13 (1926) 90.

638

1925 MAR 7.-SC CONSISTORIALIS. LIT. CIRC. ₱ART.

Ad ORDINARIOS ITALIAE circa commorationem clericorum in urbe

In questi ultimi tempi si è infiltrata anche nel clero una certa tendenza. deplorata in generale nella society di disertare le campagne per accorrere alie città; e dô si verifica in particolare per Roma, dove si vedono affluire sacerdoti da ogni parte d'Italia, non tutti pert suffragati da giusti e legittimi motivi.

Or se si considera che il clero è una milizia ordinata per 11 servizio divino e per il bene delle anime; e che ogni sacerdote, secondo Ia esplicita dichiarazione dei Concilio di Trento, Sess. xxin. cap. 16, è promosso per la nécessita ed évidente utilité del luogo pel quale è assunto; e quindi deve essore soggetto al proprio Vescovo al quale nella sacra ordinazione ha promesso solennemente riverenza ed obbedienza; ne consegue d» l'allontanarsi dalla propria diocesi per risiedere a Roma, se non è fatto coi debiti permessi, e poggiato su giusti motivi canonici, è affatto irregolare e non scevro da colpa.

Si aggiunga che l'accumularsi a Roma di sacerdoti In questa indebita forma, oltre agli altri inconvenienti, porta sempre con sè la dannosa conseguenza di privare le diocesi d'Italia di clero, con danno e lagnanze dei fedeli, i quali si dolgono dell'insufficiente numero di sacerdoti, e delle loro parrocchie sprowiste di pastori

Fmalmente i sacerdoti, venuti per queste vie irregolari a Roma, non mancano mai di far pressione e d'in; terporre persone anche autorevoli per ottenere uffici, benefici e pensioni con disturbo dell'autorité superiore, e non sempre senza qualche detrimento altrui e dei bene della Chiesa.

Tutto considerato, questa Sacra Congregazione, d'ordine dei S. Padrc. ha stabilito quanto segue:

1® - Raccomanda a tutti i Rev.mi Ordinari di valersi dei diritto che hanno di ritenere In diocesi i propri sacerdoti, finchè gravi e canoniche ragioni non esigano altrimenti.

2° - Come non possono gli Ordinari concedere commendatizie lettere ai propri sacerdoti per l'America e per le isole Filippine, se non osservate le regole stabilite dal decreto Magni semper [LE 1401; cosl perimenti per i'awenire gli Ordinari d'Italia non potranno rilasciare ai sacerdoti loro sudditi commendatizie per Roma ad beneplacitum o ad *longum tempus,* vale a dire oltre un mese, se non abbiano prima scritto al Cardinal Vicario dicendogli la ragione per cui il sacerdote vuol venire a Roma, la sua età c le sue qualité; e non ne abbia ottenuto in iscritto il consenso. Nel quale caso il detto sacerdote dovrà attenersi strettamente ai termini della concessione fattagli dal Card. Vicario.

3° - Le commendatizie *ad celebrandum* generiche, eioè senza determinazione di luogo od altro, che talora gli Ordinari concedono ai sacerdoti per qualche viaggio od altra giusta ragione, non saranno valide per Roma « non per un mese, dopo II quale 11 detto sacerdote rimarrà sospeso a divinis, eccetto 11 caso di soprawenuta malattia od imprevista nécessité provata e riconosciuta dal Vicariato.

Laonde in dette commendatlzie generiche si noterà che non sono valide per Roma, se non pel giorni suddetti di precaria dimora.

4· - La celebrazione in Roma è regolata dalla *Notijicarionc* dell'E.mo Card. Vicario, in data 17 dicembre 1924 (LE 626].

Roma, dalla S. Congregazione Concistoriale, 7 marzo 1925.—G. Card. De Lai, Vescovo dl Sabina. *Segretario.*

• Ordînarili **Itillu: ME 37 (1925) 97-99.**

639

1925 MAR 9.-S. POEN., RESP. AAS 17 (1925) 327

Duma circa impeditos ab urbe adeunda ad iubilaeum **LUCRANDUM, OB NECESSARIUM COTIDIANUM LABOREM, VEL OB NTHCULTATEM DISCEDENDI A DOMO; ET AN PRO SE VEL PRO DEFUNCTIS TALES CONSEQUI VALEANT INDULGENTIAM**

S. Poenitentiariae Apostolicae proposita sunt dubia, quae sequuntur:

I. Cum Constitutio *Apostolico muneri,* d. 30 Iulii anni 1924. sub η. VIII [LE 610], ab itinere romano instituendo atque a basilicis visitandis pro indulgentia lubilaei anni 1925 eximat etiam operarios, qui cotidiano sibi victum labore comparantes nequeunt se ab eo per tot dies atque horas abstinere; quaeritur, utrum nomine *operarii* ii soli intelligi debeant qui labori manuali incumbunt; an etiam illi, qui. arti non servili addicti, modicam ex eorum labore referunt retributionem, ita ut mediis destituantur Urbem peregre petendi.

U. An indulgentia lubilaris hoc anno extra Romam ab lis etiam acquiri possit, qui, etsi mediis non careant Urbem petendi, domi tamen alia ratione detinentur, uti. v. gr, uxor a marito abire prohibita.

IU. In eadem Constitutione omnibus stabili impedimento detentis, si extra Urbem commorantur, conceditur ut bis intra Anni Sancti decursum iubilarem consequantur indulgentiam: quaeritur idcirco utrum huiusmodi fideles hanc indulgentiam bis pro se consequi valeant; an semel quidem pro se, iterum vero pro defunctis.

Omnibus mature perpensis, S. Poenitentiaria respondendum esse censuit:

Ad Ie affirmative ad primam partem; negative ad alteram.

Ad IIe· negative.

Ad III·· negative ad primam partem, affirmative ad alteram.

Datum ex S. Poenitentiaria Apostolica, die 9 martii 1925—Salvator Luzio, S. P *Regens.* A. Anelli. S. P. Subititutui.

Adn. PrM 14 (1925) 36-38.

640

1925 MAR 9.-SACRA POEN., RESP. PART.·

DUBU CIRCA FACULTATEM CONFESSARIIS CONCESSAM DISPENSANDI ET COMMUTANDI VOTA ET CONDITIONES IUBILAEI ATQUE ABSOLVENDI A CENSURIS DURANTE IUBILAEO

Dubia - a) Utrum concessus Sanctissimi Domini, de quo in Monito XVII S. Poenitentiariae (LE 611], non solum de absolutione a censuris et votorum dispensationibus sed etiam de commutationibus condicionum lubilaei intelligi possit, ita ut qui iubilaeum semel sine commutatione lucratus sit, possit dein semel ad iteratam (v. g. pro animis defunctorum) lubilaei acquisitionem, commutationem operum lubilaei a confessario impetrare.

b) Utrum post impetratam huiusmodi commutationem, possit praeterea, si necessitas deln primum occurrat. obtineri semel a confessario sive absolutio a censuris ïve dispensatio voti?

Resp. Ad a) *affirmative* et *ad mentem,* Mens autem est i concessum » de quo orator loquitur in primo quaesito, non agere de commutatione visitationum, sed votorum tantum: de commutatione visitationum agitur in prima parte moniti XVII.» (Die 9 martii. 1925).

• **PrM 14 (1925) 40. Adn. PrM 14 (1925) 40 41.**

641

1925 MAR 20.-SACRA POEN., INDULT. PART.·

Extenditur ad omnes peregrinos facultas societati **BRUXELLENSI CONCESSA LUCRANDI IUBILAEUM, REDUCTIS CONDITIONIBUS ET MITIGATIS**

Roma, li 12 Marzo 1925

Preces. - *Beatissimo Padre, Con* rescritto N. 393/25 dei 9 Marzo la S. Penitenzieria ai Pellegrini della Société Ginnastica « L'Espérance » di Bruxelles, concedeva di poter lucrare due o più volte llndulgenza dei Giubilei (una per sè, le altre per i fedeli defunti) visitando successivamente due o più volte le Basiliche nel convenuto numero di giorni e di notti a seconda delle riduzione ottenute. Ora altre insistono perché sia accordato identico favore.

Ora portanto domando che la concessione fatta alia Société « l'Espérance » di Bruxelles sia estesa indistintamente a tutti quel pellegrini che compiono le pratiche per il Giubileo.

Prostrato al bacio dei Sacro Piede. imploro l'apostolica Benedizione e mi professo di Vostra Santità umilissimo servo e obbmo figlio in G. C. Sac. Giuseppe Ndgara, *Segretario Generale.*

Rescr. - *Ex Audientia Ss.mi habita die 20 Martii 1925,* Ssznus benigne annuit pro gratia extensionis iuxta preces pro peregrinis tantum.—Fr. A. Card. Fruhwirth. *Maior Poenitentiarius.*

9 PrM 14 (1925) 36. Adn. PrM 14 (1925) 37-38.

642

1925 MAR 21.-S. POEN., INDULT. AAS 17 (1925) 266

De **IUBILAEO PRO DEFUNCTIS LUCRANDO**

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae exhibitae fuerunt preces quibus postulabatur ut fidelibus omnibus, tum Romae incolis tum peregrinis, qui semel In Urbe lubilaei veniam quovis legitimo modo lucrati sint, facultas fieret toties praeterea lubilaei in defunctorum suffragium acquirendi, quoties unam tantummodo quattuor Basilicarum visitationem peregerint: eademque gratia concederetur peregrinis ad proprium habitualis commorationis locum reversis, quotiescunque quattuor in die paroecialis ecclesiae visitationes expleverint: servatis ceteris servandis.

Facta relatione de praemissis SSifto D5o Nostro Pio divina Providentia Papae XI ab infrascripto Cardinali ^oenitentiario Maiore in audientia diei 20 martii 1925. Sanctitas Sua benigne gratiam concedere iuxta preces pro hoc anno tantum dignata est Contrariis quibuscunque non obstantibus.

Datum Romae, in Sacra Poenitentiaria Apostolica. die 21 martii 1925.— Fr. Andreas Card. Fruhwirth. *Poenitentiarius Maior. S.* Fagiolo, S. P. *Secr.*

Adn. PrM 14 (1925) 35-37,86.

M3

1925 MAR 25.-SC RITUUM, INSTR. PART.·

SUPER PRmilCnS QUAE IN TRIDUO VU OCTIDUO SOLEMNIIER CELEBRANDO INTRA ANNUM *A* BEATITICATTONE VEL CANONIZATIONE FER RESCRIPTUM S- RITUUM CONGREGATIONIS A SUMMO PONTIFICE CONCEDI SOLENT

I. In solcmniis. sive triduanis sive octiduanis, quae in honorem alicuius Sancti vel Beati celebrari permittuntur, Missae omnes de ipsa festivitate ob peculiarem celebritatem dicantur cum *Gloria* et *Credo,* et cum Evangelio S. loannis in fine, nisi legendum sit aliud Evangeilum iuxta Rubricas.

IL Missa solemnis seu cantata, ubi altera Missa de •7H cio currenti celebretur, dicatur cum unica Oratione; secus fiant tantummodo Commemorationes de Duplici secundae classis et omnes aliae quae in Duplicibus primae classis permittuntur. Missae vero lectae dicantur cum omnibus Commemorationibus occurrentibus, sed Orationibus de tempore et Collectis exclusis. Quoad Praefationem serventur Rubricae Missalis et Decreta.

III. Missam cantatam impediunt tantum Duplicia primae classis, eiusdemque classis Dominicae, nec non Feriae, Vigiliae et Octavae pnvilegiatae quae praefata Duplicia excludant Missas vero lectas impediunt etiam Duplicia secundae classis et eiusdem classis Dominicae, ncc non Feriae, Vigiliae atque Octavae quae eiusmodi Duplicia primae et secundae classis item excludant In his autem casibus impedimenti. Missae dicendae sunt de occurrente Festo, vel Dominica, aliisve diebus ut supra privilégiâtes, prouti ritus diei postulat, cum Commemoratione de Sancto vel Beato, et quidem sub unica conclusione cum prima Oratione. Haec tamen Commemoratio omittatur, si occurrat Duplex primae classis Domini primarium universalis Ecclesiae, praeterquam Feriae II et III PaschatIs et Pentecostes, m quibus ea permittitur.

IV. In Ecclesiis ubi adest onus celebrandi Missam quamlibet conventualem, eiusmodi Missa nunquam omittenda erit

V. Si Pontificalia Missarum de Sancto vel Beato ad thronum fiant haud Tertia canenda erit Episcopo paramenta sumente, sed Hora Nona: quae tamen Hora de ipso Sancto vel Beato semper erit caquc. ad implendam divini Officii obligationem, substitui non poterit Horae Nonae de die currenti.

VI. Quamvis Missae omnes, vel privatae tantum, impediri possint, semper nihilominus secundas Vesperas de Sancto vel Beato solemnlores facere licebit absque ulla Commemoratione; quae Vesperae tamen de novo Sancto vel Beato pro satisfactione inservire non poterunt

VII. Aliae functiones ecclesiasticae, praeter recensitas, de Ordinarii consensu, semper habere locum poterunt, uti Homilia inter Missarum solemnia. vel vespere Oratio panegyrica, analogae in honorem Sancti vel Beati fundendae preces, et maxime solemnis cum Venerabili Benedictio. Postremo vero tridui vel octidui die Hymnus Te Deum cum Versiculis Benedicamus Patrem ... Benedictus es.... *Domine* exaudi..., *Dominus* uobiscum ... et Oratione Deus, cuius misericordiae..., cum sua conclusione nunquam omittetur ante Tantum erpo>., et Orationem de SSjdo Sacramento.

VHJ. Ad venerationem autem et pietatem in novensiles Sanctos vel Beatos impensius fovendam. Sanctitas Sua. thesauros Ecclesiae aperiens, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidclibus qui. vere poenitentes, confessi ac Sacra Synaxl refecti, ecclesias vel oratoria publica, in quibus praedicta triduana vel octiduana solemnia peragentur, visitaverint, ibique iuxta mentem eiusdem Sanctitatis Suae per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces fuderint, indulgentiam plenariam in forma Eclesiae consueta, semel lucrandam, applicabilem quoque animabus Igne piaculari detentis benigne concedit: iis vero qui corde saltem contrito, durante tempore enunciato. ipsas ecclesias vel oratoria publica inviserint, atque in eis uti supra oraverint, indulgentiam partialem centum dierum semel unoquoque die acquirendam, applicabilem pari modo animabus ln purgatorio existentibus. Indulget

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis.— Die 25 Martii 1925.

• **ME 39 (1927) 69-71.**

644

1925 MAR 28.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

Professio in articulo mortis non extenditur *as* **POSTULANTES**

Dubia super Decretum < Iam inde > diei *30 dtc. 1922* (LE 483] *circa professionem novitiorum in artiet mortis.*

Dubia: 1. An decretum diei 30 dcc. 1922 extendite ad postulantes seu ad eos qui ante novitiatum tempus postulatus canonice praescriptum inceperint

Et quatenus affirmative.

2. An eodem induito gaudeant illi qui postulated non ex iuris communis praescriptum sed ex peculiari Constitutionum suarum statuto illud peragunt

In Congregatione Generali diei 28 martii 1925, referente Emo Card. Praefecto, ad proposita dubia Emi Patres responderunt:

Ad I. Nepatire: et substituatur in titulo verbum • probandis > verbo « postulantibus ».

Ad II. *Provisum* in primo.

SSxnus in Audientia diei 5 aprilis 1925 adprobavit— C. Card. Laurenti, *Praef.*

• *Prot. N.* **2592/22: cx Ioliis eiusdem SC Roi. Ado. B.** FRISON **in CpR 42 (1963) 72-82; L. RAVASI In Vita Religiosa 1 (1965) 24-32.**

645

1925 MAR 30.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.

Circa conditiones ut tertiarii s. franoscx fbui **POSSINT IURE PRAECEDENTIAE**

1. L'insegna dei Terziari Francescani, onde questi possano godere dei diritto di precedenza, è costituito, in forza del can. 701 paragrafo 3. solamento dal sacco, o abito grande esterno dellOrdine, per indossare il quale è necessario il permesso dellOrdinario, -o pub chiamarsi insegna anche il piccolo scapolare e cordoncino portati alTesterno, o finalmente anche Io stemma o distintivo. che i Terziari usano portare suile vesti ordinarie?

2. Alio stesso scopo di poter godere dei diritto di precedenza. Io standardo o la bandiera che sono in uso presso moite Congregazioni, possono a tenore dei citato canone, sostituire la Croce?

S. C. de Religiosis die 30 martii 1925 propositis dubiis ita respondendum censuit:

Ad 1. - Iuxta alias edita Decreta, Tertiarios S. Frar.-cisci nullum habere in processionibus ius praecedentiae, quoties aliae associationes laicae sacco utuntur, nisi et ipsi incedant habitu totali, seu sacco induti.

Ad 2. - *Affirmative,* salva legitima consuetudine.

• **Procur«lo<i Generali O. F. M.: Il Terx'Ordlno Francesono 21 (1926) 88. Adn. p.g.p. în 11 Terz'Ordlne Francwcano 21 (1926) 83-39; REGATILLO ru 350; AOFM 66 (1947) 62-64; ME 40 (1928) 93; 47 (1935) 44.328-332.**

646

1925 APR 8.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

De tribunali competenti in causis nui.litatis matrimonii inter duos **ACATHOLICOS**

Romae, die 8 aprilis 1915

illustrissime ac Reverendissime Domine,

In Congregatione generali S. R. et U. Inquisitionis, propositis sequentibus dubiis ab A. T. expositis» utrum nempe:

1) Tribunal ecclesiasticum iudicare possit dc validitate matrimonii duorum acatholicorum, instante parte

acatholica. quae nempe cum catholico contrahere vult, aut parte catholica acatholico nupturiente, aut utraque, aut solo Promotore iustitlae?

2) Quod tribunal competens sit eiusmodi causae, an loci, in quo matrimonium celebratum est, vel domicilii aut quasi-domicilii partis acatholicae, vel catholicae instantis?

Emi et R.mi Patres una mecum Inquisitores Generales respondendum mandarunt:

Ad 1) Recurrendum in singulis casibus.

Ad 2) Ut in Collectanea de Propaganda Fide (pars U n. 2170).

Quam Linorum Patrum resolutionem Ssjnus approbare dignatus est.

Et fausta cuncta atque felicia Tibi a Domino apprecor.

A. T. R. mae addictissimus R. Card. Merry del Val»

• Ordinario Friburwsl, Prot. N. 250/1922: PrM 14 (1925) 165. Ado. N. HILLING In AKKR 108 (1928) 569-574; A. VERMEER5CH in PrM 17 (1928) 54-56.

647

1925 MAI 1.-SC S. OFFICII. RESP. PART.·

De valore matrimonii contracti inter catholicam ORIENTALEM ET ORIENTALEM BAPTIZATIIM ACATHOLICE

1. Episcopus Helenensis.

Bearisnme *Pater,* Ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime prevolutus, expono Saydeh Najeeb Abo Saad, natam in Zahlie, Syriae, 2 Februarii, 1897, quarto aetatis suae mense, baptizatam fuisse in Ecclesia Sancti Eliae, in Zahlie, a Reverendo Domino Shaya, sacerdote Qtholico ritus Orientalis, et a parentibus suis adductam fuisse Américain A. D. 1899.

In quinto anno aetatis suae Saydeh Najeeb Abo Saad, ducibus parentibus suis, coepit adire ecclesiam Catholicam ritus Latini in qua, edocta doctrinam Christianam. sacramentaliter confessa est. accessit ad Sacram Synaxim, et Sacro Chrismate uncta fuit Ecclesiam ritus Latini frequentare nunquam destitit ab anno 1902 usque ad praesentem diem; neque ei mens est redire ad Ecclesiam ritus Orientalis; statuit enim in hac regione, inter fideles ritus Latini, ipsa Latina, vivere ct mori.

Eadem Saydeh Najeeb Abo Saad. 11 Februarii, 1912, matrimonium attentavit cum Essa Assad Lattouf. Graeco-Schismatico, coram Episcopo Graeco-Schismatico Raphael. civitatis Brooklyn, status Neo-Eboracensis» Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis, et sacerdotibus Graeco-Schismaticis Basilio M. Kerbway et Emmanuele Aba Ratab.

A pluribus vero annis divortio separata est a praedicto viro, nec. ob perversionis et persecutionis religiosae periculum, vitam matrimonialem cum illo iterum instaurare vult.

Quaeritur:

(1) Utrum Saydeh Najeeb Abo Saad censenda sit ritus Latini vel Orientalis?

(2) Si ritus Latini, utrum praedictum matrimonium censendum sit invalidum ob impedimentum clandestinitatis?

(3) Si ritus Orientalis, utrum ad contrahendum maLdmonnim validum tenebatur adire sacerdotem Catholicum ntus Orientalis sub poena nullitatis?

Et Deus ....

Addictissimus in Christo famulus, Victor Day, V. G., Moderator *Actorum Matrimonialium Curiae Helenensis.*

Helenae. Montanae, Statuum Foederatorum Amerine Septentrionalis, II Junii, 1924.

2. Suprema sacra Congregatio sancti Officii.

Romae, 19 Novembris, 1924.

Ulme ac Revme Domine, Relate ad casum matrimocalem Saydeh-Lattouf, de quo sermo est in litteris Amplitudinis Tuae, datis die 11 Junii currentis anni, haec Suprema Congregatio rogat Amplitudinem Tuam, ut ei referre velis in quonam orientali ritu nempe vel Siro puro, vel Maronita, vel alio, baptizata fuerit mulier, de qua in casu. De qua re postea huic Supremae Congregationi referre ne Te pigeat

Et fausta cuncta atque felicia Tibi a Domino adprecor. Amplitudini Tuae Revmae. Addictissimus, R. Card. Merry del Val.

3. Episcopus Helenensis.

Helenae, Montanae, 20 Decembris, 1924

Eminentissime Princeps. Litteras Vestras (Num. Protoc. 822, 1924) die 19 Novembris datas, recepi. Diligenti investigatione facta, invenio Saydeh Najeeb Abo Saad, baptizatam fuisse in ritu orientali Graeco-Melchita in oppido Zahleh, Monte Libano, a sacerdote ritus Graeco-Melchitae, Reverendo Shaya.

Omnia bona Tibi a Domino per novum annum adprecor.—Addictissimus, Joannes Patritius Carroll, *Episcopus Helenensis.*

4. Suprema sacra Congregatio sancti Officii.

Romae, 1 Maii, 1925

nime ac Revme Domine, Casum, respicientem matrimonium initum inter catholicam Saydeh Najeeb Abo Saad et schismaticum Essa Assad Lattouf, quem Amplitudo Tua ad solutionem proponebas, haec Suprema Congregatio pertractavit. Emi et Revmi Patres Cardinales in conventu habito die 21 Aprilis currentis anni, omnibus mature perpensis, nec non circumstantiis concurrentibus consideratis, respondendum mandaverunt:

« Non constare de matrimonii nullitate. ›

Dum haec Amplitudini Tuae significo, fausta cuncta atque felicia Tibi a Domino adprecor. Amplitudini Tuae Illmae et Revmae. Addictissimus, R. Card. Merry del Val.

• Ordinario Helenensi. Prot N. 822, 1924: ER 73 (1925) 305-308. Adn. PrM 14 (1925) 102-104.

648

1925 MAI 8.-SC RITUUM, RESP. Az\S 17 (1925) 265

Dubium de osculanda episcopi manu seu annulo ante communionem

Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium, pro oportuna solutione propositum fuit; nimirum:

« An. iuxta *Cacremoniale Episcoporum* (lib. II, c. « XXIX. n. 5). Episcopus manum sive annulum ad oscu- ‹ lum praebere debeat, dum Communionem admi- « nistrat? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commisionis suffragio, praepositae quaestioni ita respondendum esse consuit:

« Osculum manus sive annuli, in casu, remittendum ‹ esse prudenti iudicio Episcopi ».

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 8 mail 1925.—A. Card. Vico, Episc. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, Secr.

Adn. EL 39 (1925) 182; ME 37 (1925) 199.

649

1925 MAI 8.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa formam disponendi scapulare carmelitanum

Beatissime *Pater.* - Fr. Raynaldus M. a S. lusto. Ordinis Carmelitarum Discalceatorum sacerdos professus, Commissarius S. Scapularis in Hispania, ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provolutus, sequens proponit *dubium:* An vincula S. Scapularis, quibus coniungi solent binae parvi habitus partes possint valide et licite fieri ex qualibet decenti materia, dummodo partes Scapularis Ita disponantur, ut una pars ab humeris, altera a pectore dependeat ». Et Deus...

Resp.: Ex Congressu S. Rituum Congregationis die 8 Mail 1925: Sacra Rituum Congregatio, proposito dubio respondendum consult *affirmative* Iuxta decreta, prac-

sertim decretum S. Congregationis Indulgentiarum diei *23* Augusti 1864 (DAI (ed. 1833) n. 408 sub die 26 sept. 1864]. Atque ita rescripsit ac declaravit die 8 Maii 1925 —-F. Di Fata, S. C R- *Substitutus.*

• Ces&taric xancJi $c v.'i CwT».'i?k« ia Hirpanit: AOCD î (192S) /J-44. Atfa. A.MA5TASIU5 A S FAULO ia AOCD 1 (1926) 4J-44j ME 39 (1927) 196.

650

1925 MAI 12.-SC SACK., INDULTUM. PART.·

Omissio publicationum praematrimonialium

Indulti notitiam et sensum tla trcdit ipse episcopus Cemcrcccnsb:

In nostra dioecesi, sive ob facilitatem et frequentiam itinerum, sive propter transmigrationes quas laboris aut militiae necessitas imponit, multi e juvenibus nubere cupientibus per sex menses post pubertatem in diversis locis commorati sunt Unde fit ut publicationes eorum matrimoniis praeviae m sat multis parochiis fieri debeant et recipiendi sacramenti difficultas augeatur.

His rationibus moti ac muneri pastorali vias explanare optantes, ad S. Sedem recurrimus, humiliter petentes easdem nobis facultates concedi quae in hac re Belgii dioecesibus collatae sunt.

Per indultum datum Romae, die 12 mail 1925, S. Congregatio de Sacramentis precibus nostris annuit Quapropter juris communis derogationem obtentam hodie nostrae dioecesis parochis notam facere laetamur.

Dc matrimoniorum publicationibus, S. Congregatio, xi altera ve) ambae partes in alio vel aliis locis extra paroeciam per sex menses port pubertatem commorati sunt sequentem regulam proponit:

« Parochi est in singulis casibus diligenter investigare an aliquod matrimonii celebrationi obsistat Quod si. facta inquisitione, ipsi constat per documenta publica. sive ecclesiastica sive civilia, per privata documenta vel testimonia fide digna, una cum affirmatione jurata ipsorum contrahentium, nihil matrimonio obstare ac praesertim nupturientes liberos esse, parochus non tenetur rem Ordinario exponere, nec publicationes in aliena paroecia faciendae sunt Si vero, post diligentem investigationem, dubium vel suspicio sit de existent! impedimento. Ordinarium consulat ejusque praecepta sequatur. ›

• Orfirorlo CntSKcnri. L'Ami du Cltrse 42 (1925) 424 Ada. L'Ami ds Ctarjd 42 (1925) 404

651

1925 MAI 16.-SC CONC. RESOL. AAS 18 (1926) 10-14

PANORMITANA

Conditionis civitatis ad beneficia. 16 maii 1925

Speœs îactl — Prouti fusius exponitur in Apostolica Constitutione Sacri Aportolatus ministerio Clementis VIII. diei 15 Octobris 1599 (ap. Rochum Pirro. Notitia FccL Panormitan., f. 186). Senatus Panormitanus, radicitus extirpare Intendens abusus in administratione Sacramentorum saepe deploratos, consilium inivit iura stolae universim in urbis territorio abolendi, sive pro civibus, sive pro advenis, dotatis convenienter singulis paroeciis quas urbs Illa tunc enumerabat; pro qua dotallonc sibi reservari petierat ius praesentandi rectores idoneo» « qui quidem esse debeant cives eiusdem urbis ». Hanc petitionem benigne excipiens R. P. praefata Constitutione, dotationem acceptavit et confirmavit, simulque eidem Senatui ius perpetuum concessit praesentandi «personas Idoneas ex civibus dictae civitatis « ad praefatas ecclesias... ita quod ius patronatus huius‹ modi .. omnibus privilegiis gaudeat in omnibus et per ‹ omnia ac si cx fundatione ct dolatione esset ». Verum, quoad ius patronatus - uti vocant - passivum, sic concessum favore civium čivitati Panormi, diuturna et gravis exstitit controversia, utrum illud coarctandum ess4?t ad cives orioirtario». seu indigenas, seu in ipsa urbe natos, ut quidam contendebant et contendunt; an extendendum ad cives *domiciliarios, seu* ad clerico» qw. licet alienigenae, tamen cives ex domicilio effecti «at De qua re. cum multa iam etiam publice in urbe tt extra disceptarentur, ad certum consilium sequendum. Emus Archiepiscopus Panormitanus sententiam S. C Concilii nuper rogavit, postulans responderi dubio; « Utrum verba cires eiusdem civitatis ad cives dus‹ taxat originarios an ad cives quoscumquc referendi « sint in casu ».

Synopsis disctptationis. — Qui primam, rcstrtoüvax nempe, acceptionem verborum Bullae luentur, arguunt u primis cx ipsa reduplicatione cipc* civitatis. quasi dicere, cives ln civitate natos. Sic iam Marcus Serio, parochia S. Hippolyti, qui circa a. 1650 tractatum in Bullam td&T, scribebat: " optimo iure S. P. dixisse debere «sc ibu‹ " versas cives eiusdem civitatis, cura hac scilicet ndu‹ * plicallone ad excludendos cives oriundos aut adapUtoi " per privilegia huius civitatis ", Arguunt quoque ex Matentiis iuris consultorum Regni atque ex nonnulli» Repa placius/ seu decretis, cx quibus liquet tunc tempora rt 2 veros cives incolas seu domiciliarios non esse habito» cum domicilium m tantum ad civitatem conferret, ia quantum corroboraret titulos civitatis aliunde habiti v. g. privilegium, matrimonium cum indigena. Sed *px&*simum provocant ad consuetudinem sive interpretativim sive pracscnptivam Nemo nimirum ambigit optimam legum interpretem consuetudinem esse, praesertim quie invaluerit tempore et loco quibus lex fuit introducu: iamvero, in casu, in comperto est scriptores qui proximiores Bullae Panormi scripsere, rigidiori interpretationi la vere, ut Salerno (Consiliorum rive responsorum iura, Pinormi. 1640. L L, p. 314). Muta (Comment, (n anbqxui Panormi consuetudines, ib.. circ. 1600. in c. 21 $. Seria i*Tract* in Bu.'L, n. 5). de quo supra: Mongitorc, qui (is ms. ined. a. 1663. Bibl. Com. Panorm.) inquit: " In \irti " di questa Bolla il Pontet ice concesse al Senate 0 ta " *praesentandi* dei parroci Arcivescovo : che sUr.o " gli eletti. cittadini dclla città nati nella stessa. non per - privilegio e origine ". Pariter in confesso est sait» inde a temporibus anno 1650 vicinioribus usque ad hxc nostra, praxim restrictivam omnino invaluisse, imo gndatim extensam fuisse non modo ad omnes parochos. »ed etiam ad cappcllanos sacramentales, et ad ceteros beneficiates cum cura vel sine ea. Quo posito, etiamsi prtnuevae concessionis verba ambigua fuissent vel etiam latiorem Interpretationem cx se admitterent, quin immo erigerent. iam liquet consuetudine praescriptlva contrarius firmatum, seu privilegium exclusive adversus domicilianos ab indigenis fuisse acquisitum. Nec illud in praesenti abrogari expedit, etiam quia hoc impedit ius tertio acqrtcitum. nempe Senatui Panormitano, qui ius huiurori; patronatus passive tamquam consectarium integrative iuris patronatus activi considerat, et ideo correspecthrum factae dolationis habet: quamobrem sine illius comensx nihil innovandum videtur.

Ex adverso autem haec afferuntur. In casu procul dut» agatur de privilegio luri communi derogante: ergo in dubio interpretatio ita facienda est pro iure communi, ut hoc *ad minimum* laedatur: can. 53. 60 (cfr. Leuren.. Ius eou L V tit. 23. q. 444. n. 5j. Iamvero In casu ius commune id minimum laeditur, sl simul cum civibus originariis salUn includantur cives domiciliarU: hoc igitur tn dubio tenendum. id est. donec concedentis aut fundatoris volanUx manifesto ahud effugium non pcrmitat. Cfr. S. R. Rota in Roman.. Coli, *benef*.. 10 maii et 14 aug. 1916. et apertius de Luca. Manttss . dec. 80. L 13. n. 16. 21. ad Vaden. 18 tua. 1705 advertens: " Quatenus verior opinio esset in opp^.‹ " tum. quod nempe sub nomine "illorum dc civitate- noa - veniant tantum veri et naturales cives, sed etiam ficti " et tales effecti cx incolatu aut beneficio residential!, re‹ " cedendum esset ab/ illa opinione stante clara ct nant· - " ferta *Fundatoris* voluntate in contrarium Sed ubimsi. in Bulla clara et manifesta voluntas excludendi etiam domiciliarios? Colligi ea nequit cx verbis Bullae, quatesa elves dcnunciat: nam et domiciliarii, etsi mfcnus veri et proprii cives, tamen cives ture vocantur, (cfr. v, g. Ferriris. Btbl. s. t. Civilitas, n. 42». Quod autem additur de reduplicatione " cives eiusdem civitatis ", per merum et clarum aequivccum dicitur: nulla enim in casu reduplicatio fonr.ali5. de qua apud Ferraris, L c.. n. 90. sed irxre materiali ad significandos nimirum " cives Panormi ", čivitati nempe, seu urbis, de qua itatlm antea mentio occurrerat.

Qued vero attinet ad intentionem sive petenti» rive concedentis, non modo ca ad interpretationem restrictivam non cogit, sed illam excludit. Satis est considerare. « parte petentis. Senatus videlicet Panormitani, hanc concessionem illum petivisse veluti In corrcspectivum dotiBonis, quae profecto fiebat ex bonis civitatis univerw seu ex contributionibus omnium utcumoue civium, non modo Indigenarum; et petivisse ad melius consulendum animarum bono, proborum nimirum pastorum delectu, qui non limitatione, at potius extensione candidatorum efficacius obtinebatur Immo. si ex aliis supplicationibus ad rimikm effectum actis arguere licet, td videtur intendisse Senatum, cavere ne advenae pastores facilius resldentum deiererent ac bona reditusque ecclesiarum extra urbem et regnum disperderent " perché claramente se vede in to regno prcdlcto . l'introiU et rendue di qucUi (Icci $ cru non si convertir! m reparatione et ornamento de

• dicte ecclesle, ma trasportarsi foro dolio dicto regno, la • qualcosa procede per concéderai h beneficii a persone • extere dello dicto regno: et perché stando absenti li ' to prelaU qui non pascunt gregem sed seipsos, le cil- • Udi proprio pastore carent ** etc. (c. 34 suppl. ad Ferdin. II. a. 1509). Ad haec vero mala praecavenda oportebat idwrus seu peregrinos, non autem cives domlciliarios exdudere.

Occedentis demum intentio vel cx eo liquet quod privZepum. in casu, aegerrime prorsus adjudicatum fuit, post plures —saltem quinque— annos a supplicatione, cum crfranret in contrarium, ut videtur. Ipse Archiepiscopus Panormitanus. Iamvero certum est strictius esse et Interpretari debere privilegium in angustia veluti extortum quxm quod motu proprio, vel saltem sponte concessum fuerit

Ad consuetudinem quod demum pertinet, vel transmittrrdo factum, in casu negari Ius potest. Factum ipsum quxfrm pluribus extenuatur: nam saltem aliqui scriptores ex adverso alligati possunt commode in contrarium exponi. nec deluere, praesertim rccentlores. qui lus incolarum seu dvium originariorum strenue tuerentur: unde GiampxUan (Dir. liculo, II, p. 43): " Su queste parole della " Bella -qui sint cives eiusdem civltatis'7 sono nate delle " continue HU ** lurisconsultl qui domlciliarios universim ridentur non habere ut cives, id referunt evidenter ad enctam verbi acceptionem, de qua illud Cuiacii notlssi- Eum: " Cives quidem origo, manumissio, adlectio vel "adeptio; incolas vero domicilium facit stylum autem Curae Regni clare manifestat Caroli V pragmatica, edita Bruxellls 12 mart. 1550. ubi decernitur termino ** Regni- • colis oriundis " comprehendi vel cives privilegio civiUiis ab Imperatore aut a Civitatibus donatos, vel qui (endos possiderent, vel qui domicilium a decennio in civitate foverent.

Consuetudo autem Senatus praesentandi solum originarios non modo quasdam de facto (licet paucas nec plene aptotas) exceptiones in casu recipit, sed frustra videtur illigari. cum agatur de facultativis: non enim Senatus teoeUtur ad praesentandos domlciliarios, neque hi. praeterriisL reclamare potuerunt; ac praeterea falsam videtur bibere causam, nimirum, praeter falsam intellectionem verborum Bullae, legem latam in populari seditione anni 1M7 ubi inter alia. n. 29, decernebatur: " che tutti i benehricH dl questa città siano panormltani nativi ", quae lex Iret omnino, rebus restitutis, suppressa, tamen, ut fieri solet, de facto a Senatu servari coepit, ut studiis animoram in urbe, quae videbatur illa manifestare, obsequeretur.

Sed potissimum attendendum est num privilegium —per nypothesim— hac consuetudine pracscriptiva acquisitum (c. 63. t 1), sustineri adhuc valeat. Certum enim est. ex an. 77 " cessare privilegium si. temporis progressu. ' idlur.cta sic immutentur, iudlcio Superioris, ut noxium " evaserit ** De qua re. quamvis iudicium omne sit Superari dimittendum, licet animadvertere, quod oculos ferit cxr.ium, praesentes cleri conditiones, etiam Panormi, exifere ut restrictiones huiusmodi auferantur: temporibus cslrn quibus privilegium concedebatur seu requirebatur. *a* civitas adeo affluebat clero, ut Ordinarius, anno 1703. Muras ordinationes edicto ita limitare debuerit ut nontui pro singulis centenis animarum novus sacerdos ordinaretur. cum iam pro singulis centenis quatuor aut quinque connumerarentur: hodie vero, inclusis religiosis, vix ©0 habentur in tota dioecesi pro 550.000 incolis (cfr. Ancierio *delle diocesi d'Italia,* 1924. p. 820) et plures parochi et ocerdotes diebus festis binare coguntur.

Ad rem autem conferri potest resolutio edita a Commismoe Pont pro Codicis interpretatione. 26 nov. 1922. »A *A* XV. 128) (LE 473). quae sl in littera agit de sola cunonkatibus, tamen a fortinri mentem Ecclesiae matdesUt circa paroecias, seu beneficia curata. Quare, etc.

Resolutio. — In plenario conventu Sacrae Congred tonis Concilii, die 16 mail 1925 habito in Palatio Apostolico Vaticano, Emi Patres, reformato dubio in Line formulam: « Utrum verba *cives eiusdem civitatis* 14 ad' c cives dumtaxat originarios referenda sint in ca- ‹ ru ». respondendum consuerunt: *Negative.*

Facta autem relatione SSmo Dfio Nostro Pio PP. XI per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, in audientia diei 2 iunii, Sanctitatis Sua datam resolutionem approbare et coniirmare dignata est.—Iulius. Fplsc. tit. Lampsacen. *Secr.*

Ada. I. C la NrT 53 (1925) 295-295; IP 6 (1925) 10-11; ME H (1925) 139-146.

652

1525 MAI 20.-P1US XI. LIT. AP. AAS 17 (1925) 291

Erigitur delegatio apostolica indosinensis

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Ex officio supremi apostohtus Nobis divinitus commissi, quae rei sacrae procurationi melius gerendae conducant, potissimum in regionibus longo terrarum marisque tractu ab hoc orbis catholici centro seiunctis, sollicito studio decernere maturamus. Hoc consilio, Indosinensis regionis missionum incremento prospicere cupientes, negotium pertractantes cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus Congregationi Propagandae Fidei praepositis, in illis partibus nuper visitationem Apostolicam promovendam censuimus, ex qua peculiares missionum earumdem necessitates spirituales innotescerent, quibus consulere necesse erat. Cognitis propterea ex eadem visitatione necessitatibus iisdem, ut continuo illis consultum foret, nomenque Christianum in supradictis difficillimis missionibus, longe lateque patentibus, altiores in posterum figeret radices, omnibus quidem rei momentis attente perpensis pariter cum W. FF. NN. S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, peropportunum visum est ibidem Delegationem Apostolicam constituere. Quare, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium vi, in regionibus superenunciatis, ad maiorem Dei gloriam et Christiani populi salutem. Delegationem Apostolicam erigimus atque constituimus, ipsique novae Delegationi sic per Nos erectae Apostolicae Delegationis Indosinensis nomen facimus; eamdemque episcopali charactere insigni Delegato commitendam esse praecipimus.

Haec volumus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, iliisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et m posterum, amplissime suffragari; sicque rite Judicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri, sl quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus Apostolicis constitutionibus et ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xx mensis maii anno mdccccxxv, Pontificatus Nostri quarto—P- Card. Gasparri. α Secretis *Status.*

653

1925 IÜN 2.-CONV. CUM POLONIA. AAS 17 (1925) 287

Ratihabitio conventionis inter s. sedem et POLONIAM die 10 feb. 1925 INΓΓAE [LE 633]

Mardi le deux Juin 1925. à midi, se sont réunis au Palais du Conseil des Ministres de la part du Saint-Siège: Son Excellence Monseigneur LAURENT LAURI. Archevêque d'Ephèse, Nonce Apostolique; de la part de la Pologne: Son Excellence WLADYSLAW GRABSKI, Président du Conseil des Ministres; Son Excellence ALEKSANDER SKRZYNSKI. Ministre des Affaires Etrangères, son Excellence STANISLAW GRABSKI. Ministre des Cultes et de l'instruction Publique, pour procéder à l'échange des documents de ratifications de Sa Sainteté le PAPE PIE XI et de Son Excellence STANISLAW WOICIECHOSWKI, Président de la République de Pologne, concernant le Concordat conclu entre la Saint-Siège ct la Pologne le dix Février 1925.

Après avoir procédé à l'examen et à l'échange des instruments de ratification susmentionnés, trouvés en bonne et duc forme, les soussignés ont dressé le présént Procès-Verbal et l'ont revêtu de leurs cachets.

Fait à Varsovie, en double exemplaire, le deux Juin mil neufeent vingt-cinq.

Pour le Saint-Siège: Laurent Lauri. Archevêque d'Ephèse. Nonce Apostolique. Pour la Pologne: AL. Skrzynski.

Adn. Vide textom Concorda:· cf Adnclatioaei sub t a 1925 Feb. 10: LE 633.

654

1925 IUN 3.-SC RITUUM, RESP. PART.·

CIHCA FORMAM PROTEGENDI MATERIAM S. SCAPULARIS

Dubium - BealUsime Pater. Fr. Raynaldu M a S. Iusto. Ordinis Carmelitarum Discalceatorum ⁂cerdo

professus. Commissarius S. Scapularis in Hispania, ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provolutus, sequens proponit dubium;

‹ An panniculi S. Scapularis possint valide et licite protegi a sudore quibusdam sacculis (borsette) ex qualibet decenti materia confectis, dummodo sacculi non sint assuti. etc., panno, seu inseparabiles ab eo. sed potius sint faciliter moviles, et dummodo vincula Scapularis uniantur panniculis et non directe sacculis, et mediante sacculo panniculis. Et Deus...

Resp. - 1925. 3 Iunii: c *Nihil* obstat ». H. Danit, S. R. C. *Substitutu.*

• *Cam'axrlo* 5, SopuUrü Carmciltid iβ H^μχγ¾ AOCD 1 (1926) 44 Adn. ANASTA5IUS A 5. PAULO ia AOCD 1 (1926) 4344. ME J9 (1927) 196.

1925 IUN 10.-SC KΓΓ., DECR. AAS 17 (19251 326

DECRETUM

Novam ritualis romani editionem approbans

Hanc Ritualis Romani Vaticanam editionem, diligenter revisam» emendatam et auctam ad normam Codicis Iuns canonici. Rubricarum Missilis Romani atque Decretorum Apostollcae Sedis. Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, ratam habuit et approbavit, atque uti *typicam* habendam esse decrevit, cui futurae editiones eiusdem Ritualis Romani conformandae erunt. Contrariis nen obstantibus quibuseumque.

Die 10 Ionii 1925.—A. Carp Vrco. Eplsc. Portuen. et S. Rufinae, S. R. *C. Praef.* Alexander Verde. Secr.

Adx p. BAITISTINI ia EL 39 (1925) 246-249,237-291.303-314. 341-347.373-390: St. M. GARCIA m CpR 6 (1925) 270-273 ' fAUWELS In PrM 14 (1925) (85)-(93) «t In NrT 52 (1925)

1925 IUN 11-SC CONC. RESOL AAS 17 (1925) 538-510

OLOMUCEN.

Vestis choralis. Die *13* iunii 1925

FACTI- — R- P. D. Archiepiscopus Olomucen. litteris die 16 decembris 1924 ad Pontificiam Commissionem Codicis canonibus authentice interpretandis praepositam natis, haec referebat:

‹ In numero canonicorum Metropolitanum Capitulum meum constituentium duo in praesenti sunt Episcopi auxiliares. Iuxta can. 409. 5 1. qui in dignitate episcopali sunt constituti in choro vestem episcopalem deferre debent Ceteros autem omnes, qui episcopali non fulgent dignitate, canonicos et beneficiarios vestem abi competentem in choro deferre oportere canon citatus edicit, adiecta sanctione: ‹ secus censeantur tanquam absentes ».

« In metropolitana ecclesia mea haec praxis observatur: Canonici capitulares. Episcopis auxiliaribus non
539 exceptis, in sacello chorali, ubi officia/ divina diebus feriatis et Dominicis ac festivis, neenon Missae sacrae diebus feriatis persolvuntur, uti solent mozetta super supcrpelUceo. Quando autem in ecclesia metropolitana diebus Dominicis et festivis Missae sacrificio assistunt vel ibidem officia divina persolvunt, adhibere solent cappam super rochetto. tempore hiemali cappam cum armellino et insignibus capitularibus.

‹ Hic modus inde ab immemorabili semper observatur et statutis capitularibus cappae super rochetto Usum praescribentibus indiscriminatim tam canonicis capitularibus et dignitariis, qui Episcopi non sunt, quam eis, qui auxiliares Episcopi existant, permittitur.

c Rogo nunc, ut benigne respondeatur ad quaestiones:

‹ I Pertlnetne sanctio: « secus censeantur tanquam ‹ absentes » ad utrumque. quod In canone 409. § 1. adc ducitur, praescripti membrum, ita ut non tantum a« nonici vestem praescriptam in choro non deferentes, ‹ sed etiam Episcopi auxiliares, veste episcopali in cbo« ro non induti, censendi sint tanquam absentes? ›

c II. Suntne praescripto statutorum capitularium su« pra adducto Episcopi auxiliares excusati a deferenda « in choro veste episcopali?

« III. Possuntne Episcopi auxiliares, qui in choro pro « episcopali veste tantum capitulari utuntur, provocare « ad immemorabilem consuetudinem in Capitulo ob‹ servatam?

‹ IV. Potestne Episcopis auxiliaribus dum in choro « Ecclesiae metropolilanae et non in sacello chorali h ‹ stallis assistunt, permitti usus cappae super rochetto, ‹ tempore hiemali cum armellino? ›

Quum Pontificia Commissio pro authentica Codici interpretatione. Archicpiscopi Olomucensis littera» ad Sacram hanc Congregationem transmisisset, de eonendem dubiorum solutione in praesenti agendum est

Aximadvxrsxoxjs. — Ad rectam vero dubiorum sduU> nem haec breviter atque perspicue animadvertenda suni

1. Etiam ante Codicem praescriptum erat, ut capitulares in dignitate episcopali constituti deferrent in choro vesus episcopalem. Unde S. R. Congregationi sequens dubius propositum fuit: " Petro Francisco Episcopo Laoedemcnue ~ suffraganeo ct auxiliario Archicpiscopi Hispalensi deaa" se supplicante declarari: An ipsi, uti archidiatono ‹t “ canonico ecclesiae metropolitanae Hispalensi. liceat inpe" dl chorum et capitulum cum superpelliceo ct habitu o“ nonicali ". Et S. R. C. in *Hispalen.,* 24 nov. 1703 nespor.dit: – Teneri incedere cum habitu episcopali " (Decrrta *auth., n.* 2121)

2. Quinam vero sit habitus adhibendus ab Episcopo ia choro, ipsa S. R- C. declaravit in *Mediolanen^* 16 mart ID3. ad 1 et 2. hisce verbis:/ - Ratione episcopatus posse ct de“ bere uti habitu ordinario quo utuntur Episcopi in Roma" na Curia, id est roccheto supra subtanam et mantEletta ** violacei colona ” *(Decreta auth* . n. 27C6).

3. Statuta capitularia, quae tn hac re adversantur decretis S. R. C. ct hodie praescripto can. 409. § 1. sunt profecto corrigenda ad normam can. 410.

4. Consuetudo contraria, nempe ut capitularis deferens vestem non debitam censeatur *praesens in choro* (quae prefect© versatur in re disciplinari, non in re liturgica), s; immemorabilis vel centenaria sit, eatenus tolerari potest, quatenus. ad normam can. 5. Oralnanus pro locorum ac personarum adiunctis existimet eam prudenter submoveri neo posse. Stylus autem huius S. Consilii est ut. nulla exsistente peculiari causa tolerantiae, standum sit iuri Codicis. Si centenaria vel immemorabilis consuetudo non sit ex praescripto can. 5 abrogata manet.

5. Verba can. 409. 5 1. secus censeantur tamquam absentes ” referuntur profecto ad omnes capitulares. nimirum tum ad eos qui charactere episcopali carent tum ad illos qui constituti sunt in dignitate episcopali. Sensos verborum perspicuus elucet Ita etiam in iure antiquo. Cfr. Cappello. De visitatione SS. *Liminum,* I. p. 603 ss. lia omnes interpretes Codicis, qui nullam faciunt distinctionem inter capitulares Episcopos ct alios ad praefatam iuris sanctionem quod attinet Cfr. v. g. Wemz-Vidal. lux canonicum cd *normam Codicis.* II. n. 670.

Quibuj mature nsis. nullo négocia constabit qusmodo dubia D. ArchIcplscopo OlomucenR sint singllla dimittenda.

Resolutio. — Porro in plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii die 13 iunii 1025 ad Vaticanum habito, propositis litteris R. P. D. Archicpiscopi Olomucensis, ad singulas quaestiones Erhi Patres respondendum censuere ut sequitur:

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Negative.*

Ad IIL *Affirmative* ad normam can. 5, si Ordinarius existimet huiusmodi consuetudinem immemorabilem prudenter submoveri non posse.

Ad IV. *Negative,* seu standum esse decreto S. R. C in Mediolanen., 16 mart 1833 ad I et II (n. 2706) vel petendum indultum a Sacrorum Rituum Congregatione.

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Pio div. Prov. PP. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctitas Sua. in audientia diei 20 eiusdem mensis et anni, datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.—-lulius. Eplsc. tit Lampsacen., Secr.

Adn. J. C in NrT 53 (1926) 66; IP 5 (1925) 119; ME 35 0926) 111-112; PrM 14 (1926) 170-171.

657

iris IUN 13.-SC CONC. RESOL. ,\AS 18 (1926) 132-138

RATISBON EN.

DUTLLI « MENSURA ACADEMICA » INTER STUDENTES DICTI

4 aprilis et 13 iunii 1025

Species facti. — Inter ephebos scholarum, praesertim Universitatum, germanicarum monomachiae quoddam genus in usu est, quod dicitur « Mensura academia »: In hoc nimirum consistit ut contendentes, ar-
ts mis' peculiaribus, ad modum parvi cultri, utentes, ceteris partibus corporis bene tectis, vulnus, seu potius incisionem in faciem adversarii inferre nitantur, cuius vestigia plerumque brevi tempore oblitterantur. Nequaquam igitur mors seu mutilatio intenditur, nec nisi per accidens, ex imprudentia aliavc causa, ex mensuris sequitur: quae. Immo. ut plurimum, non ad ulciscendam iniuriam, vel honorem reparandum committuntur, sed potissimum ludi, crudelis profecto, vel virium animique exercitandi causa. Gcneratim catholici ab huiusmodi monomachiis se abstinent: non tamen semper, quia potius ludus temerarius, vitae integritatisve periculo carens, quam res magni momenti aestimantur.

Haec eadem referens anno 1890 Episcopus Wratislavitnsis - cum ad sacros Ordines nonnullos adolescentes promovere intenderet, qui his mensuris, ut committentes vel patronnantes, partes habuerant, - ab hac Sacra Congregatione postulavit declarari: ‹ An, a quibus et ‹ ex quonam titulo irregularitas contrahatur quando ‹ duellum ea ratione committitur, qua his temporibus ‹ inter Germaniae Universitatis alumnos fieri solet in ‹ casu ›. Et sacra haec Congregatio die 9 augusti eiusdem anni respondit: « *Affirmative,* a duellantibus « eorumque patrinis *cx infamia iuris* ». (Cfr. *Thesaur. resol* S. C. C. tom. CXL1X. p. 769 ss.) Ex quo responso retentum est certamina illa esse vera duella sensu canonico. et exinde duellantes poems ab Ecclesia constitutis esse obnoxios. Ad rem Santi-Leitner *(.Praei, iur. can.,* 1899, voL V. Ut XXXIV): « S. C. C. caput Tridcntinum authentice interpretata est sic sub voce duellantes etc., comprehendantur duellantes modo ab alumnis Universitatum Germaniae usitato ». Quamobrem. cum, dato Codice, poena in duellantes can. 1240 e. 2351 iisdem fere verbis enunciarentur ac in Tridentino, sess. XXV. *de ref.,* c. 19. pronum fuit, quaerenti Episcopo Ratisbonensi « An resolutio S. C. C. in Wratislavien. *Irregularitatis,* die 9 augusti 1890. adhuc hodie vigeat in casu », respondere: *Affirmative. (Cfr.* A A S. vol. XV. pg. 154) [LE 492).

Nuper tamen, referente, nomine Conferentiae Episcoporum Fuldae habitae die 20 augusti 1924, Cardinali Episcopo Wratlslavicnsi, controversia haud levis oborta «t circa vim responsi huius S. C diei 9 augusti 1890, cum nonnulli scriptores, distinguendo inter mensuras quae cum periculo *gravis* vulneris committuntur, ab iis quae nonnisi levis vulneris periculo perficiuntur, teneant resolutionem Sacri Consilii ad illas, minime vero ad has spectare; quam distinctionem, attenta ratione authenticae interpretationis quae subest eidem resolutioni, plures alii reiiciunt. Cum res agatur - ut patet - quae non meram doctrinam, sed actionem vitae vivendae non parum interest, definitiva quaeritur ab Epicopls huiusce dubii solutio:

« An declarationes eiusdem Sacrae Congregationis
34 ‹ Concilii anni 1890/ et 1923, quibus mensurae in Uni-
‹ verjitatibus Germaniae usitatae, quae speciali nomi-
‹ ne *Beslimmungmcnsuren* vocantur, poenis eclesiasti-
« cis subiiciuntur, illas tantum mensuras respiciant.
‹ iuxta nonnullorum recentiorum sententiam, quae cum
‹ periculo gravis vulneris committuntur, an etiam com-
‹ plectantur ca, quae *sine* periculo gravis vulneris
‹ fiunt, in casu ».

Stsofsw disceptationis. — Rflïus Consultor, cuius votum In prima actione diei 4 aprilis 1925 propositum est. reeentlorum quos dubium refert rationes amplectitur ac pccpcQit Adnotat nimirum sive in fontibus iuris notissimis wve luxta probatissimos doctorcs, ad rationem duelli in v-T.su canonico requiri periculum mortis vel mutilationis ihinque gravis vulneris, cum duellum gravissimis poenis puniatur, quae, ad rationem servandam poenae cum debeto lean. 2218), supponunt *atrox* delictum, quale in se non est pugna sine periculo *gravis* vulneris infligendi. Si nonnisi levis vulneris periculum est. nonnisi superest. *1 summum, *remota* praeparatio duelli proprie dicti, ad quam genuina interpretatio vetat transferre poenas contra ipsum delictum seu duellum latas. Cum tamen et haec praeparatio duelli, in casu, gravi scandalo et bonis moribus periculo esse consueverit, ac ideo reprobanda et coercenda, dubio in hanc formulam reformato: " An ct quomodo coercendae sint mensurae, de quibus in casu * putat respondendum esse: ** Affirmative ", per propriam censuram, vel ab hac Sacra Congregatione, vel ab Ordinariis Germaniae collatis consiliis, decernendam.

Verum Efhi Patres, re funditus perpensa, censuerunt his nondum plene satisfactum esse quaesito, rescribentes: – Dilata ct scribat alter quod approbavit Beatissimus Pater.

Alter hic Consultor scite et erudite edisserit in iure de duplici interpretationis genere, cuius notio usitatissima est, nempe de *privata* seu doctrinali, et *authentica,* praesertim quoad legem poenalem; ostenditque pluribus adductis auctoritatibus, ceterum obviis, non licere doctrinali Interpretatione comprehendere in lege poenali sub eadem poena casum non expresse significatum, nisi cx identitate obiecti; sed longe aliter sentiendum de interpretatione authentica, quae auctoritate sua supplet defectus motivi adaequati, quod petitur ex rationibus secundariis, ac etiam oblecto extrinsects. In facto autem censet omnino clarum et perspicuum, vcl ex verbis quibus resolutio S. C. C. diei 9 augusti 1890 concipitur, e&dem contineri authenticam interpretationem comprehensivam sub voce *duelli* etiam mensurarum quae cum periculo levis vulneris fiunt. Concedit quidem identitatem adaequati motivi poenae deesse in casu, cum periculum gravis vulneris arceatur: sed fundamentum omnino sufficiens ad *authenticam* intcrpreta/lionem comprehensivam invenit in favore, qui huiusmodi mensuris praestatur duello, delicto nimirum Ecclesiae semper detestabili et exsecrabili, non modo propter periculum mortis aut mutilationis. verum etiam propter superstitionem vel certe inhonestatem formalem quam induit usus medii ad finem non proportionali.

Ex officio quoque plura, in hanc quidem sententiam, animadvertebantur. In primis quod in resolutione anni 1820 plecterentur mensurae etiamsi cum periculo levis tantum vulneris, manifesto patet ex proposito quaestionem ponentis; videlicet haec una suberat dubitandi ratio, quod in casu periculum gravis vulneris arceretur: secus, enim, singularia certamina, quae armis cum periculo vitae fiunt, accenseri duellis atque poenis canonicis subesse, licet ad meram virium ostensionem committantur, id iam definitum erat ac certissimum: ideoque otiosam plane quaestionem posuisset Episcopus.

Liquet idipsum ex verbis quibus dubium conceptum est omnino generalibus, ** quando duellum ea ratione committitur qua his temporibus inter Germaniae Universitatum " alumnos fieri solet ubi nulla distinctio fit periculi sive levis sive gravas vulneris; atqui ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus. Idque multo minus in casu: 1· quia in facti specie explicltissime edicitur certaminum ordinarium exitum esse " vulnus in facie cuius vestigia " brevi tempore oblitescunt " quod certe non convenit *gravi* vulneri: et ideo casus per distinctionem excludendus. directe intenditur; 2 quia, referentibus Episcopis, " inaudita apparet distinctio inter graviores et leviores " mensuras. Nam sicut experientia constat practice vix – notabile discrimen observatur in mensuris a praesidibus * societatum academicarum institutis et sodalibus prae-** scriptis. Omnes eodem paene medo ct secundum easdem * paene regulas exercentur ubique cum eodem paene ~ periculo vulnerationis, quod utique per se grave non est " et solum per accidens raro aliquando evenire potest " grave .**

Nec in contrarium facessit quod in disceptatione *synaptica* resolutioni praevia videatur acceptari ct assumi ad arguendum definitio duelli prout a Lehmkuhl traditur i*Th. mor.,* [12 ed.] I n. 1014): ** pugna singularis ex con-** dicto, armis ad occidendum ave graviter vulnerandis " aptis: quae ceterum definitio —ita subditur— est com-" munis inter auctores Notissimum quidem est in hisce relationibus rationes hinc inde, vel inter se contrarias, proferri ad disceptandum, non ad concludendum. Sicut apparet etiam in casu. ubi. iuxta alios, videtur acceptari contraria auctoritas Ludi Ferraris, asserentis. (Blbuoth., s. t. Duellum, η. II ad duelli notionem sufficere periculum occisionis vel vulneris, etiam non gravis, quae pariter definitio, In disceptatione synoptlca. expresse appellatur et dicitur " communis inter auctores ** 138

Stat igitur, praeter omne dubium. Sacram Congregationem Emorum Patrum Concilii Tridentinf Interpretum, anno 1890. quo exclusive pollebat facultate sacros canones Tridentinos authentice proponendi, declarasse sub sess. XXV cap. 19 de *rcf.* comprehendi debere mensuras academicas utpote tunc ab alumnis Universitatum fiebant, etiamsi periculum gravis vulneris arceretur.

Huius interpretationis fundamentum, praeter quidem auctoritatem interpretandis. Inepte scriptor aliquis collocat in eo quod Sacra Congregatio " secuta rrt sententiam " eorum qui arma lethalia od delicti notionem non requl-" runt, sed duellum definiunt periculo occisionis, mutila-" tlonis vel vulneris ", Nam interpretatio authentica potest quidem, et aliquando debet, *perpendere* ea quae doctrinalis ut certa, vel ut dubia proponit sed sequi non cogitur. praesertim cum res utrimque contrevertitur. Nominatim In re poenali potest auctoritas leptima decernere eadem mulctari poena actus. In quibus, iuxta doctores. non

vmLcetur ratio perfecta cnminu pro quo directe est poma constituta; sive propter peculiarem relationem quam hi actui habent cum eo crimine, sive propter rationem scandali ei damni praecavendi (c. 221S'. Id perspicue emicat m poenis contra duellantes propellis, quae decernuntur quoque contra quamlibet operam aut iavorem praeiantes. non solum duellis ipsis, dum peraguntur. sed lo duellorum consuetudini; (cfr. Bened. XIV, const. DcCcstatxilcKi, a. 1752. colL can. 684l. Eae immo tanto latius extenduntur quanto apertius demonstrari possit reprobatio Ecclesiae in detestabilem duellorum abusum, qui cum tanto scandalo et damno fidelium coniungitur. Atqui procul dubio hujuscemodi mensurae favent duello, immo sunt eiusdem *pragma* praeparatio Quod enim iam animadvertebatur in felio causae Wratislavten. 9 aug. ISSO (TRC 149 (L2$0i 769 - 776]: " haec effera certamina viam ad graviora duella cum periculo occisionis et mutilationis sternunt ". magis elucet consideranti *obligationes* quas suscipiunt adolescentes dum nomen dant sodalitatibus academics hisce mensuris faventibus: ** Lo studente entrando in una tale associazione si obbllga alie BcstiTnr-.uninncnsuren assoluumer.te. cl *duello pravt* condLrior.ciaTr.enlc, vale a dire euondo lo studente sia offeso o venga sfidato " (in ertü). Porro nemo non videt quantum, ex toleratis hlscc certaminibus, deficeret Ecclesia a suo proposito arcendi, quanto magis potest, fideles ab effera duelli consuetudine; ex quo proposito dumtaxat poenas duellantium extendit vel ad ex industria spectantes et ad remotissimos quoslibet cooperatores.

Quod autem proponitur, ut mensurae cum periculo solummodo levis vulneris relinquantur arbitrio Ep.scoporum coercendae, prae primis directe est contranuzn resolutioni
137 tam datae die 9 augusti 16SC. quae, ut vid:/mus. indubitanter mensuras ipsas muletavit eisdem ac dueliantes poenis. Quamobrem implicite revocaretur eadem resolutio: cuius revvcalionii faciendae nulla profecto ln praesenti suppeditatur necessitatis vel opportun:tatis ratio. Deir.de vero id consilium nen paucis ncc levibus confusionibus m praxi. ut pronum est interfere. originem daret.

Demum nec spernendum sidetur novum elementum facu quod in actis suppeditatur circa ger.us armorum quocum hae mensurae peraguntur. Cum. nempe, anno liSû de re disceptatum id tantum relatum apparet, singularem» Iliam pugnam fieri * parvo quodam *ezdtro* Nunc autem nunciatur: " L'arma che comunemente sl adopera nella " Bertimmungmensur " chiamasi *Schlaegcr* o Hcwrcpicr (i e. itahee. o fiorctto rfa *tcçltc,* ed ha la ferma di una fpada diriita e sottJe colla impugnatura circor.data da un cuardamano. La lama. U cul peso è molio minore dl quelle d'una spxda comune. « lunga EO-90 cm., laxija l cm.; présenta nella seriooe trasvenalc la forma di un cuneo, con ia superficie superiore larga 3 mm.; è quasi per lutta Ia lunghexza ottusa ed *ha* soltanto terso ln punta un corto taglio pipo. Gb accademie: impiegano quest amu secondo determinate regole. per dare coipi non di punta. ma di taglio. In questi combatUmenti per lo piu non vi c pertcolo di ferite gravi, essendo La parte inferiore del corpo. le bracela. le asccll e. il collo <spesso anche gb occhl. gli orecchi. il naso, il mento. Ia golai ben protettl per mez7O del cc-wdetto *Paui.wichs* (Italice tenuta da duello. Cod Γαπηα. sebbene per *te atta* α ferire *grave* mente, tuttavia non lo è nelle circostsnre concrete d: fatto ", Liquet bptur in his quoque mensuris decertari ern-.ü kthnlibur. iisdem nimirum quibus graviora duella committuntur. LOtaque res sic agi videtur prout solet Ln duellis ad primum sanguinem quae vocantur, quaeque ex notissima const.it *niita* vice dementis VIR 1592 (CICF n 175]. poenis duplantium directe subliduntur. Verum, quidquid de hoc siL procul dubio non eodem modo res agitur, ut quidam praetendunt. tn mensuris ac in digladiatlonibus (vulgo rsercido di xchrrmai ubi ferrum adhibetur acte prorsus retusa.

Quare etc.

Resolutio. — Emi Patres Sacrae Congregationis Condlii. ln plenariis comitiis habitis ad Vaticanum, die 13 iunii 1925. omnibus perpensis, ad dubium quod sequitur. nimirum:

t An declarationes S. C. C. anni 1890 ct 1923. quibus
< mesurae in Universitatibus Germaniae usitatae, quae
« speciali nomine BejtiTnTnurgTncr.ruTeri vocantur, poe-
« nis ecclesiasticis subliduntur, illas tantum mensuras
• respectant, iuxta nonnullorum recentiorum sententiam,
t quae cum periculo grarii vulneri committuntur, vel
t bj < etiam complectantur eas. quae/ sine periculo granis
< vulneris fiunt in casu »: responderi mandarunt:
• Negative ad primam partem. Affirmative ad alte-
« ram ·.

Quam resolutionem, referente infrascripto Secretario, in audientia diei 20 eiusdem mensis et anni, SSrhus D. N. Pius PP. XI approbare et confirmare dignatus est—luiius, Episc. Lampsacen.. Secr.

A4·. J. CREUSEN in NrT 53 (1926) 542-544; AKKR 105 (1925) 579-581: IP 6 (1926) 15-16-, ME 38 (1926) 259-274. FfM 14 (1926) 172-174; 15 (1926) 51.

658

1.925 IUN 20.-SC ORIENT., NOTIF. AAS 18 (B26i C

Instituitur pontificia commissio pro russu

COMUNICATO

Fino dal 20 giugno seorso, mediante čomunlcazko delTEriio Cardinale Scgretario dl Stato all'Emo Cardinale Scgretarlo dclla S. Congregazione per la Obesa Orientale, la Santità di Nostro Signore, per rendtre più spedito l'esame e il disbrigo delle questioni e cause riguardanti i Russi — sia quelli residenti Ln patria ei queIli che si trovano alFestero — si è degnata di n> stituire in seno alla S. Congregazione per la Ch.'<< Orientale una speciale Commissione, sotto la Precdesza delTErfto e Rmo Signor Cardinale Scgretario delh stessa S. Congregazione. e con a capo rEflfc) e Rrx> Signor Cardinale Luigi Sincero, in qualità dl Ponex^ stabile per tutte le suddette cause.

Della stessa Commissione sono stati chiamati a Xir parte:

Monsig. Isaia Papadopulos. Assessore della S. Cosgregazione per la Chiesa Orientale;

il Rmo P. Michele D'Herbigny, S. I., Preside del Pontificio Lstituto Orientale, con la qualifica di *ConsultOre speciale;*

e Monsig. Carlo Margotti, Minutante della predctU Congregazione. in qualitâ di *Minutante speciale.*

659

1925 IUN 21.-SC S. OFF. et SC SACR-, RESP. PART.·

De copia aquae in calice ordinationis

Vide *textum* infra sub die 1932 Apr. 11: LE 1082.

• PrM 22 (1953) 134. Adn. A. VERMEERSCH in PrM 21 (1932) 157·-158·; 22 (1933) 134; vid« ëti L£ 1082.

660

1925 IUN 30.-PIUS XI. LIT. APOST. PART.·

Facultas datur alumnis scholarum seraphicarum ADQUIRENDI IN PROPRIO SACELLO INDULCENTL4S ECCLESIIS ORDINIS CONCESSAS

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Perspectum plane Nobis est in singulis Ordinis Fratrum Minorum Capulatorum regularibus provinciis extare Seminaria rive Scholas quae appellantur Seraphicae, et in quibus in sortem Domini vocati luvenes ad litteras et scientiis Instituuntur, antequam in Ordine tyroclnium ineart Septuaginta septem Seraphicae Scholae numerantur ln praesens, atque in spem religiosi ipsius instituti succrescentes termille biscenti nonagintatres alumni illxi celebrant. Nunc autem cum ipsi alumni non sine magno suo et religiosae familiae incommodo ad Ecclesiam sive publicum oratorium Conventus accedere nequeant ad lucrandas indulgentias quae fidelibus Ecclesias Frtnclscales. certis diebus visitantibus conceduntur, dilectas filius Melchior a Benlsa, hodiernus Procurator Generalis Ordinis enunciati, vota exprimens plurium Moderatorum Provincialium, Nos rogavit ut facultates faciamus ex qua dicti alumni in proprio respective Scholae Sacello, indulgentias memoratas acquirere vt· Icant. Nos autem probe noscentes adolescentes ipsos, irti qui ad primum Seraphicum Ordinem adspirant, omnibus nominibus dignos esse singulari Pontificiae voluntatis significatione, votis his annuendum ultro libenterque existimavimus.

Quamobrem. audito S. R. E. Cardinali Pocnitentiano Majori, dc Omnipotentis Del misericordia, deque Beatorum Apostolorum Ejus Petri et Pauli auctoritate confisi, Apostolica Nostra auctoritate, vi praesentium concedimus cl largimur, ut praedicti alumni, nunc et in posterum existentes, qui in Scholis seu Seminariis Se

riphicls ubique terrarum sitis, a familia religiosa segregati, ad studia incumbunt, valeant Indulgentias omnes (non excepta Indulgentia plenaria toties quoties de Portiuncula nuncupata die secunda mensis augusti lucrifacienda) Christifidclibus Ecclesias sive publica oratoria Ordinis Franciscalis visitantibus ab hac Sancta Sede Apostolica concessas lucrari, visitatio rite proprio rtspcclivae Scholae sive Seminarii oratorio, quo nempe quotidie ad pia exercitia solent congregari, servatis servandis, atque absolutis de more Jniunctls operibus.

Concedimus Insuper ut maiores inter ipsos alumnos, ii nempe qui ad habitum Tertii Ordinis iam admissi fuerunt, visitato pariter proprii Seminarii oratorio, lucrari etiam valeant indulgentias quae certis diebus Tertiariis Ecclesiam vel publicum Oratorium visitantibus concessae sunt Denique largimur ut alumni, aetate minores. qui nondum ad tertium Ordinem pertinent possint, servandis servatis, lucrari et ipsi peculiares Indulgentias item a Sancta hac Sede concessas sodalibus Franciscalibus rite recitantibus Coronas ad Septem Gaudiis Beatae Mariae Virginis. Contrariis non obstantibus quibuslibet Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Volumus autem ut praesentium Litterarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis ct sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae. Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub Anulo Piscatoris, die 30 mensis iunii anno 1925, Pontificatus Nostri Quarto.—P. Card. Gasparri, α *Secretis Status.*

• **Ordlai F. M. Cap.: AOMCxp 41 (1925) 200.**

661

1^25 ILL 3.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 17 (1925) 378

Damnatur opera sac doctoris ioannis hehn
< DIE BIBLISCHE UND DIE BABYLONISCHE GOTTESIDEE ».
ET < WEGE ZUM MONOTHE1SMUS »

Feria IV die 1 iulii *1925*

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Erhi ac Revmi Dni Cardinales, fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, damnaverunt, proscripserunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandarunt:

Volumen: *Die biblische* u. *die babylonische Gottesi*dee. Die *israelitische Gottesauffasung im Lichte der cltorientalischen Religionsgeschichte,* von D. Dr. Johannxes Hehn, o. Prof, an der Universitét Würzburg;

atque libellum eiusdem auctoris:

Wcpe *zum Monotheismus. Festrede zur Feier des dreihunderteinunddreissigjtihrigen Bcstehens der Uni*remtaf zu *Würzburg.*

Et in sequenti feria V, die 2 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius Div. Prov. PP. XI, in solita audientia R. P. Adsessori impertita, relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, 3 iulii 1925.—Aloisius Castellano, *Supremae S.* C. S. O. *Notarius.*

662

1925 IUL 5.-PIUS XI, NOTIF. AAS 18 (1926) 89

Quadam **DECLARANTUR CIRCA COMPETENTIAM ET CONSTITUπONEM SACRAE CONGREGATIONIS PRO NEGOTIIS ECCLESIASTICIS EXTRAORDINARIIS**

Sanctitas Sua, Litteris ad Emum Cardinalem a Secretis Status, die 5 iulil 1925 datis, haec quae sequuntur declarare ac statuere dignata est:

L Canon 255 de promovendis per Sacram Congregationem pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis ad vacantes dioeceses idoneis viris, quoties cum civilibus Guberniis agendum sit, ita intelligcndus est ut ad eamdem Sacran Congregationem spectet Episcopos promovere etiam in casibus, in quibus Gubernia interrogantur circa difficultates, si quae sint, ordinis politici contra personas ad id officii praeelectas.

2. Inter Erhos Patres Sacrae Congregationis pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis in posterum de iure cooptabuntur: Cardinalis Secretarius S. Officii, Cardinalis Secretarius Sacrae Congregationis Consistorialis, Cardinalis S. R. E. Cancellarius atque Cardinalis Datarius.

3. Eadem Sacra Congregatio suum habebit Praefectum, Cardinalem a Secretis Status, cui, iuxta can. 255, a Summo Pontifice negotia mandantur, examini eiusdem Congregationis subiicienda.

4. Omnibus autem Membris et officialibus eiusdem Sacrae Congregationis secretum imponitur S. Officii, emisso speciali iureiurando.

Adn. J. C In NrT 53 (1926) 305-306; IP 6 (1926) 15; PrM 15 (1926) 31-32.

663

1925 ILL 7.-SCCAEREM., DECR. AAS 18 (1926) 350-357

Approbatur ratio admissionis legatorum primae classis
APUD APOSTOLICAM SEDEM IN SACRAM AUDIENTIAM
AD EXHIBENDAS LITTERAS PRO SUI MUNERIS RECOGNITIONE

I

PROTOCOLLO

per *la solemne presentaztone delle Lettere Credenziali degli Ambasciatori accréditais presso la Santa Sede*

Art 1. - Monsignor Maestro di Camera di Sua Santità. presi gli opportuni accordi con la Segretaria di Stato circa il giorno e l'ora dclla solenne presentazione delle Lettere Credenziali del nuovo Ambasciatore - in conformité delle disposizioni impartite dal Santo Padre - intima il doppio servizio di Anticamera./

La cerimonia si *svolge secondo le norme seguenti:*

Art. 2. - Sotto la pensilina, presso il cortile di S. Damaso. il Signor Ambasciatore è ricevuto da un Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada e Cappa. che lo accompagna durante il percorso, ponendosi alla sua sinistra: quattro Sediari Pontifici agli ordini del Sotto-Decano di Sala od in assenza di questi del Sedlaro Anziano, che per la circostanza mdosserà pantalon! corti e frack, attendono l'arrivo del Signor Ambasciatore. I medesimi disposti per due c seguiti dal Sotto-Dccano o dal Sediaro Anziano nel salire la Scala Papale, precedono fino alla loro Sala il Signor Ambasciatore ed il Personale dell'Ambasciata indossano ILTniformc Diplomatica con decorazioni.

Art. 3. - Alla Sala Clementina, il Signor Ambasciatore col Personale dell'Ambasciata viene incontrato da Monsignor Segretario dclla Sacra Congregazione Ccremoniale, il quale ponendosi alia sua sinistra lo accompagna attraverso l'Appartamento Papale fino alla Sala degli Arazzi per essere quindi introdotto alla presenza di Sua Santitâ.

Awenuto l'incontro del Signor Ambasciatore con Monsignor Segretario della Sacra Congregazione Ceremoniale. il Cameriere Segreto di Spada c Cappa Soprannumerario. del quale si parla all'art. 2, si ponc a sinistra del primo Dignitarto del Seguito dcU'Ambasciatore. rimanendovi durante lo svolgimento dclla cerimonia.

Art. 4. - Alla Sala del Trono sel Guardie Nobili, agli ordini del Cadetto, sono comandate di servizio ai lati del Trono Papale: le duc fazioni prestano il consueto servizio ai loro postL

Art. 5. - Il Santo Padre, preawisato da Monsignor Maestro di Camera dcll'arrivo del nuovo Ambasciatore, indossato fl Rochetto e la Mozzetta. si reca al Trono accompagnato dalla Sua Anticamera, la quale si dispone ai due lati del Trono, secondo l'ordine dl precedenza c cioè:

A destra di Sua Santitàr

Sua Eccellcnza Revn^a Monsignor Maggiordomo,

Monsignor Elemosiniere Scgrcto,

Monsignor Cameriere Scgrcto Partecipante seniore di servizio.

Foriere Maggiore dei SS. PP. AA..

Sopraintendente Generale aile Poste Pontificie,

Esente delle Guardie Nobili di settimana.

Monsignor Cameriere Segretto Soprannumerario,

Cameriere Segretto di Spada e Cappa Soprannumerario.

A sinutra di Sua Santità:

352 Monsignor Maestro di Camera,/

Monsignor Sacrista.

Monsignor Cameriere Scgrcto Partccipante iuniore di servizio,

Cavallerizzo Maggiore,

Comandante della Guardia Svizzera Pontificia.

Monsignor Cameriere d'Onorc in abito paonazzo,

Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario.

Art 6. - I Prelati di servizio per la cerimonia, cioè:

Sua Eccellenza Rcvma Monsignor Magg-.ordomo di Sua Santità,

Monsignor Elemosiniere Segreto di Sua Santità.

Monsignor Maestro di Camera di Sua Santità,

Monsignor Sacrista di Sua Santità.

Monsignor Segretario della S. Congregazione Ceremoniale: indossano l'Abito Prelalizio, Rocchetto e Mantelletta.

Art 7. - I Monsignori: - Camerien Segreti Partecipant!, Cameriere Segreto Soprannumerario e Cameriere d'Onore, - indossano la Sottana paonazza ed il Mantellone. —

I Camerieri Segreti Partecipanti Civili cioè: il Foriere Maggiore dei SS. PP. AA., il Cavallerizzo Maggiore dl Sua Santità, il Sopraintendcnte Generale aile Poste Pontificie, sono in costume di gala.

Parimenti in costume di gala sono:

II Cameriere Segreto ed il Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerari.

Art 8. - I distaccamenti dei Corpi Armati Pontifici rinforzati per il servizio, indossano l'uniforme prescritta per la cerimonia dai propri regolamentt

Art 9. - Appena Sua Santità si è assisa in Trono. Monsignor Cameriere Segreto Partecipante che ha preso posto a sinistra del Trono. dictro ordine di Monsignor Maestro di Camera, faite le consuete genuflessioni si reca nella Sala degli Arazzi per awisare Monsignor Segretario della S. Congregazione Ceremoniale che introduca il Signor Ambasciatore, e quindi torna al suo posto, facendo di nuovo le genuflessioni.

Monsignor Segretario della Ceremoniale. invitando il Signor Ambasciatore Lo introduce alla presenza di Sua Santità e Lo annunzia ad alta voce.

Art 10. - Il Signor Ambasciatore, avendo a sinistra Monsignor Segretario della Ceremoniale e seguito dai Personale dell'Ambasciata col Cameriere Segreto Soprannumerario si dirige al Trono Papale. Insieme con Monsignor Segretario della Ceremoniale, tanto il Signor Ambasciatore, quanto il suo Seguito, fanno tre genuflessiom. la prima all'ingresso della Sala, la seconda nel centro e la terza ai gradin! del Trono. Gli Ambasciatori acattollci invece delle tre genuflessioni possono fare
383 tre profond! inchlni./

Art. 11. - Monsignor Segretario della Ceremoniale resta alla sinistra dell'Ambasciatore ed il Personale dell'Ambasciata col Cameriere Segreto Soprannumerario si dispone immediatamente dietro. L'Ambasciatore stando in piedi legge senz'altro ll suo Indirizzo e porge le Lettere Credenziali all'Augusto Pontefice, il Quale le rimette a Monsignor Maestro dl Camera. Terminata la lettura delHndlrizzo, il Santo Padre risponde brevemente, e quindi disceso dai Trono invita Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore nella sua Biblioteca ove lo intrattiene in privato colloquio. In questo momento Monsignor Cameriere Segretto Partecipante di settimana si avvia ad aprire la porta della Biblioteca, nella quale Sua Santità si reca con Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore. Monsignor Maestro di Camera accompagna Sua Santità fino alia Biblioteca per porgere la poltrona a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore. Gli altn Dignitari che hanno assistito alia cerimonia della presentazione delle Lettere Credenziali riprendono i lom posti nelle rispettive Sale. Il Personale dell'Ambasciata durante il colloquio privato di Sua Santità con Sua Eccellenza ll Signor Ambasciatore attende nelia Sala della Nobile Anticamera Segreto: Monsignor Segretariodella Ceremoniale Io présenta a Monsignor Maestro dl Camera, il quale, al segno dato dal Santo Padre, lo Introduce alla presenza della Santità Sua, a cui vient presentato da Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore.

Art 12. - All'uscito dalla Sala della Biblioteca Sua Eccellenza il Sîgnor Ambasciatore viene presentato nella Saia del Tronetto da Monsignor Segretario dclli Ceremoniale a Monsignor Maestro di Camera.

Art. 13. - Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore. avendo a sinistra Monsignor Maestro di Camera, seguito dal Personale dell'Ambasciata, che è accompag-.ab da Monsignor Segretario della Ceremoniale, dalla Sala del Tronetto passa nella Sala deU'Anticamera Segreta ove Monsignor Maestro di Camera Gli présenta Stu Eccellenza Revnto Monsignor Maggiordomo di Sua Santità ed i Componenti l'Anticamera Segreta di servizio. disposti secondo l'ordine della loro precedenza. Ai medesimi viene présentante da Monsignor Segretario della Ceremoniale il Personale dell'Ambasciata.

Art 14. - Terminata la presentazione Monsignor Maestro di Camera accompagna Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore fino al limitare della Sala dcll'Antlcamera Segreta ove prende congedo da Sua Eccellenza e dai Seguito.

Art 15. - Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore, avendo a sinistra Monsignor Segretario della Ceremoniale. e seguito dai Signori componenti il Personale dell'Ambasciata. accompagnât! -dai Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada c Cappa che ha già ricevuto Sua Eccellenza sotto la/ pensilina della Scala Papale. JM preceduto da quattro Bussolanti traversa l'Appartamento Pontificio per recarsi a far visita all'Eâïo Signor Cardinale Segretario di Stato, montre riceve gli onori militari dai vari reparti di servizio e cioè dalle Guardie Nobili, dalla Guardia Svizzera Pontificia, dalla Guardia Palatina d'Onore e dai Gendarmi schierati nelle rispettive Sale.

Art 16. - Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore viene scortato da quattro Guardie Svizzere con alabarda e preceduto da quattro Sediari agli ordini del Sottodecano di Sala od in assenza di questi del Sediaro Anziano. D corteo cosl formato discende per la Scala Papale al primo piano nell'appartamento dell'Emo Sîgnor Cardinale Segretario di Stato. Nella prima anticamera dell'appartamento di Sua Eminenza Rcvma sono di servizio due Gendarmi in tenuta di gala.

Art. 17. - Monsignor Segretario della Ceremoniale accompagna attraverso l'appartamento il Signor Ambasciatore, e Sua Eminenza Rcvma il Cardinale Segretario di Stato, preawisato dai suo Maestro di Camera. lo incontra sulla soglia della Sala di ricevimento. ove Monsignor Segretario della Ceremoniale compte la presentazione. e quindi ha luogo il colloquio.

Art. 18. - Per l'occasione Sua Eminenza Indo&sa l'Abito Cardinalizio del colore del giorno corrente, ed è clrcondato dai Suoi Famigliari Nobili e cioè dallUditore. dai Maestro di Camera, dai Gcntiluomo e dai Cappellano-Caudatario.

Art. 19. - Durante la visita il Picchetto della Guardia Svizzera attende all'ingresso dell'appartamento: i Sediari col Sotto Decano di Sala nella prima Anticamera, i Bussolanti nella sala di angolo, il Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada c Cappa nella Sala delle Congregazioni. il Personale dell'Ambasciata nelia Sala del Trono con Monsignor Segretario della Ceremoniale.

Art. 20. - Terminato il colloquio Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore présenta il suo Seguito all'Emo Sîgnor Cardinale Segretario di Stato, quindi si accommiata dai medesimo.

Art. 21. - Gli Ambasciatori acattollci, dopo la visita all'Emo Signor Cardinale Segretario di Stato, con to stesso accompagno e colla scorto di onore della Guardia Svizzera, discendono per la Scala Papale fino alla pensilina presso il Cortile di San Damaso. dove prendono congedo da Monsignor Segregatio della Sacra Congregazione Ceremoniale e dai Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario e dove trovano la loro vettura per fare ritorno alla Sede delTAmbasciata.

Art 22. - Gli Ambasciatori cattolici. dopo la visita all'Edio Cardinale Segretario di Stalo, col medesimo
j55 icrompagno e colla scorta di onore della/ Guardia Svizxera. traversando la prima Loggia, la Sala del Paramenti, la Sala Ducale e la Sala Regia, discendono per h Scala Regia e si awiano alla Patriarcale Basilica di S. Pietro per venerare la Tomba del Principe degli ApostoU. Alla porta delta di Costantino la scorta della Guardia Svizzera, resi gli onori a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore, si ritira. Proseguono in corteo i Sediari, l Bussolanti. il Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario e Monsignor Segretario della Ceremoniale. La visita alla Basilica Vaticana, come la cerimonia della presentazione delle Lettere Credenxiali, è diretta da Monsignor Segretario della Ceremoniale.

Secondo l'ordine di Monsignor Economo della Reverenda Fabbrica di S. Pietro, quattro Sampietrini altendono alia Scala del Portico per mettersi ai lati del corteo: altri due Sampietrini sono di servizio all'ingresso della Cappella del Ssnto Sacramento: due al Cancello esterno della Scala Braschi.

Per tale occasione Monsignor Maestro di Camera di Sua Santità preavvisa a tempo opportuno il Revmo Canonico Segretario del Capitolo Vaticano del giorno e dcli'ora della visita.

All'ingresso centrale della Basilica, Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore è ricevuto da quattro Revmi Canonici accompagnati dal Sacrestano minore. E' di servizio il Maestro delle Ceremonie della Basilica, in sottana paonazza.

I Revnii Canonici indossano l'abito corale con la sot-Una paonazza.

II Canonico Digniore viene presentato a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore da Monsignor Segretano della Ceremoniale e quindi présenta i tre Canonici suoi colleghi. Il medesimo Canonico Digniore preso dal Sacrestano minore l'aspersorio con 1'acqua benedetta lo présenta a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore che lo tocca e si segna.

Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore. con ai lati i due primi Revmi Canonici si awia per la navata di mezzo verso la Cappella del SSmo Sacramento: quivi giunlo fa atto di adorazione sul genuflessorio preparato neH'interno della Cappella medesima. Gli altri due Revmi Canonici si dispongono a fianco del Personale dell'Ambasciata.

Coloro che precedono Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore si dispongono lateralmente al genuflessorio e gli altri del Seguito, mantenendo il loro posto, stanno m ginocchio durante la visita.

Dalla Cappella del Ssmo Sacramento Sua Eccellenza 3 Signor Ambasciatore, accompagnato come sopra, si porta a pregare avanti all'Altare della Ssma Vergine del Soccorso e quindi presso l'AItare della Confessione, per pregare sulla Tomba del Principe degli Apostoli in
ÏA apposito genuflessorioV

Quindi per il passaggio della Sacrestia Sua Eccellen-Q il Signor Ambasciatore col suo Seguito lascia la Badlica. e scendendo per la Scala Braschi raggiunge la vettura al limitare della Scala medesima, ove si concéda dai Reverendissimi Monsignori Canonici, da Monrgnor Segretario della Ceremoniale e dal Cameriere Segreto Soprannumerario di Spada e Cappa.

Coloro che nel corteo precedono si dispongono lateralmente lungo l'ultimo rampante della Scala.

Art 23. - L'Emo Signor Cardinale di Stato, indossando l'abito piano, con ferraiolone del colore del giomo corrente, accompagnato dal suo Maestro di Camera, si reca lo stesso giorno della presentazione delle Lettere Credenziali, presso la Sede dell'Ambasciata per restitnire la visita a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore. Le Loro Eccellenze Revme Monsignor Maggiordomo di Sua Santità e gli altri prelati detti di *fiocchetto* si recheranno a far visita a Sua Eccellenza il Signor Ambajciatore. I Dignitari della Nobile Anticamera Segreta che wno stati di servizio per la ceremonia si recano alla Sede dell'Ambasciata per apporre nel registro la loro firma e qualifies.

Art 24. - Dopo la presentazione delle Lettere Credenziali Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore partecipa in Iscritto la awenuta ceremonia a Sua Eminenza Revma il Signor Cardinale Decano del Sacro Collegio, pegandolo di riceverlo in udienza.

Art 25. - Sua Eminenza Rcvma il Signor Cardinale Decano rispondendo a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore fissa il giorno e l'ora della visita, la quale avrà luogo in forma ufficiale nella Sala del Trono dell'appartamento dell'Emo Signor Cardinale Decano.

Per l'occasione Sua Eminenza Revma indossa l'Abito Cardinalizio con ferraiolone del colore del giomo corrente, ed è circondato dai Suoi Famigliari Nobili e cioè dallTIditore, dal Maestro dl Camera, dal Gentiluomo e dal Cappellano-Caudatario. Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore e il Personale dell'Ambasciata indossano ITTniforme Diplomatica con decorazionl

Sua Eminenza Revma e Sua Eccellenza il Signor /\mbasciatore prendono posto in due poltrone vicine al dossello del Trono.

Terminato il colloquio FErho Signor Cardinale Decano présenta la Sua Corte a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore, il quale a sua volta gli présenta il Personale dell'Ambasciata.

L'Emo Signor Cardinale Decano, indossando l'abito pïano, con ferraiolone del colore del giomo corrente, accompagnato dai suo Maestro di Camera, si reca lo stesso giorno presso la Sede dell'Ambasciata per restituire la visita a Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore-/ 357

Art 26. - Nei giorni successivi Sua Eccellenza il Signor Ambasciatore si recherà personalmente a far visita agli Emi Signori Cardinali present! in Curia.

Art 27. - Parimenti il nuovo Ambasciatore farà visita al Decano del Corpo Diplomatic©, e sucessivamente anche agli altri suoi Colleghi.

II

DECRETO

Il présente Protocollo compilato dalla Commissione dei Protocollo Generale dei Ceremoniale Pontificio, presieduta da Sua Eminenza Revma il Signor Cardinale Granito di Belmonte, fu approvato nelia Seduta Plenaria dei 7 Luglio 1925 dagli Emi e Revmi Padri della Sacra Congregazione Ceremoniale e sanzionato da Sua Santità nell'Udienza del giorno 8 del detto mese. accordata a Monsignor Segretario della medesima Sacra Congregazione.—V. Card. Vannutelu, Vescovo dl Ostia e di Palestrina, Decano dei Sacro Collegio. *Pretetto.* N. Canali, Prelato Domestico di S. S., *Segretario.*

664

1925 IUL 7.-SC CAEREM-, DECR. AAS 18 (1926) 357-363

Approbatur ratio admissionis Legatorum secundae CLASSIS APUD APOSTOLICAM SEDEM IN SACRAM AUDIENTLIM AD ndas Litteras pro sui muneris recognitions

PROTOCOLLO

per *la solenne presentazione delle Lettere Credenziali dei Ministri Plenipotenziari accreditati presso la Santa Sede*

Art. 1. - Presi gli opportuni accordï con la Segretaria di Stato di Sua Santità. circa il giorno e l'ora della solenne presentazione delle Lettere Credenziali dei nuovo Ministro, Monsignor Maestro di Camera dl Sua Santità intima il servizio di Anticamera, che si svolge secondo le seguenti norme fissate per la cerimonia, per la quale viene rinforzato il servizio ordinario di Anticamera.

Art. 2. - Il servizio ordinario nelTApnartamento Pontificio è disposto secondo il consueto, cioè:

Il distaccamento della Guardia Svizzera Pontificia, nella *Sala Clementina.*

Due Gendarmi in uniforme di gala.' 358

La Sentinelle della Guardia Palatina dOnore, nelia *Sala delta dello Svizzero.*

Il distaccamento della Guardia Palatina dOnore, nella Sala d'artgolo.

LTJfficiale della Guardia Svizzera Pontificia,

LTJfficiale della Guardia Palatina d'Onore.

Un Bussolante.
nella *Sala degli* Arazzi.

Il distaccamento della Guardia Nobile di Sua Santitâ *nella Sala della Cappella, con* una Senünella *alia porta della Sala degli Arazzi,* ed un'altra alia *porta della Sala della Nobile Anticamera Segreta.*

Uq Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario,
nella *Sala del Trona.*

Un Monsignorc Cameriere Segreto Partecipante.

L'Escnîc della Guardia Nobile di settimana,

Un Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario.

ndla Sala della Nobile Anticamera Segreta.

Art 3. - Secondo l'lntimo di Monsignor Maestro di Camera di Sua Santitâ, che prende parte personalmente alia cerimonia, intervengono di servizio in Anticamera anche:

Sua Eccellenza Revma Monsignor Maggiordomo di Sua Santitâ.

Un Monsignore Cameriere Segreto Partecipante,

Un Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario.

Due Bussolanti

Art 4. - 5 1. Sua Santitâ indossa 11 Rochetto e la MozetU.

I 2. I Prelati di servizio indossano l'Abito prelatizio. i Camerieri Scgreti ecclesiastici il Manteltone. i Camerieri Segreti e d'Onore di Spada e Cappa Tunifonne giornaliera.

Art 5. - Sotto la pensilina presso il Cortile di S. Damaso, il Signor Ministro è ricevuto dal Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario. sopracchiamato di servizio.

Al primo ripiano della Scala Papale attendono l'arrivo del Signor Ministro due Sediari Pontifici, i quali prccedono fino alia loro Sala il Signor Ministro, che è accompagnato dal Personale della Legazione.

Il Signor Ministro e il Personale della Legazione indossano HJniforme Diplomatica con decorazionl

Il Cameriere d'Onore di Spada e Cappa Soprannumerario si pone a sinistra del Signor Ministro e lo accompagna fino all'ingresso della Sala degli Arazzi ove si congeda per rlprendere il suo posto nella Sala del Trono.

Il Decano di Sala precede il Signor Ministro dall'ingresso della Sala/ dei Sediari fino all'ingresso della
330 Sala degli Arazzi. ove viene incontrato da Monsignor Segretario della S. Congregazione Ceremoniale, che lo intrattiene nella medesima Sala per poi introdurlo nella Sala del Tronetto, ove ha luogo la presentazione delle Lettere Credenziali, ed ove sono disposti i componenti la Nobile Anticamera Segreta secondo il loro rango.

A destra del *Tronetto:*

Sua Eccellenza Revma Monsignor Maggiordomo dl Sua Santitâ.

Monsignor Cameriere Segreto Partecipante (Seniore di servizio),

L'Esente della Guardia Nobile dl settimana,

Il Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario (Seniore di servizio).

A sinistra del *Tronetto:*

Monsignor Maestro di Camera.

Monsignor Cameriere Segreto Partecipante (luniore di servizio),

Il Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario (luniore di servizio).

Ai lati del Tronetto sono di sentinella due Guardie Nobili.

Tutti gli altri intimati di servizio restano nelle rispettive Sale dell'Appartamento Pontificio.

Monsignor Maestro dl Camera.

moniale fatto preawisare da Monsignor Maestro di Camera a mezzo di Monsignor Cameriere Segreto Partecipante di settimana. accompagna il Signor Ministro col Personale della Legazione nella Sala di S. Giovanni

Il Santo Padre, dopo l'awiso datoGli da Monsignor Maestro di Camera dcU'arrivo del Signor Ministro si reca al Tronetto e quando si è assiso. Monsignor Segretario della S. Congregazione Ceremoniale introduce

Il Signor Ministro alla presenza di Sua Santitâ e Lo annunzia ad alta voce.

Insieme con Monsignor Segretario della Ceremoniale, tanto il Signor Ministro quanto il suo Seguito fanno le tre consuete genuflessioni. Ia prima all'ingresso della Sala, la seconda al centro c la terza innanzi al gradito del Tronetto.

I Ministri acattolici invece delle tre genuflessioni, possono fare tre profondi inchini.

Art 6. - Compiuta l'ultima gcnuflcssione od inchino, il Signor Ministro stando in piedi, legge scnz'altro il «uq Indirizzo e porge le Lettere Credenziali nelle mani dell'Augusto Pontefice. il Quale le rimette a Monsignor Maestro di Camera.

Durante la lettura dcll'Indirizzo, Monsignor Segretario della Ceremoniale è a sinistra di Sua Eccellcnza il Signor Ministro, e inmediatamente dietro di questi si dispone il Personale della Legazione./ xi

Il Santo Padre risponde con un breve discorso e quindi trattiene Sua Eccellenza il Signor Ministro In Udienza privata.

Art 7. - I Dignitari della Nobile Anticamera Segreta di servizio. che hanno assistito alla cerimonia della Erescntazione delle Lettere Credenziali, riprendono il >ro posto nella Sala della Nobile Anticamera Segreta.

Il Personale della Legazione durante il colloquio privato di Sua Santitâ con Sua Eccellenza il Signor Ministro attende nella Sala della Nobile Anticamera Segreta: Monsignor Segretario della Ceremoniale lo présenta a Monsignor Maestro di Camera, il quale, al segno dato dal Santo Padre, lo introduce alia presenza della Santitâ Sua, a Cui viene présentât© da Sua Eccellenza il Signor Ministro.

Art. 8. - Dopo l'udienza privata, Sua Ecccdlenza il Signor Ministro è presentato da Monsignor Segretario della Ceremoniale a Monsignor Maestro di Camera, fl quale, a sua volta, nella Sala della Nobile Anticamcra Segreta, gli présenta Sua Eccellenza Revma Monsignor Maggiordomo e gli altri Dignitari della Nobile Anticamera Segreta di servizio. Ai medesimi Dignitari viene presentato da Monsignor Segretario della Ceremoniale il Personale della Legazione.

Sulla soglia della Sala della Nobile Anticamera Segreta. Monsignor Maestro di Camera si congeda da Sua Eccellenza il Signor Ministro e dal Seguito.

Art 9. - Sua Eccellenza il Signor Ministro, accompagnato da Monsignor Segretario della Ceremoniale e dal Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario. sopracchiamato di servizio. si reca a far visita a Sua Eminenza Revma il Signor Cardinale Segretario di Stato di Sua Santitâ.

Monsignor Segretario della Ceremoniale si pone a sinistra di Sua Eccellenza il Signor Ministro, e il Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario a sinistra del primo dei Membri del Personale della Legazione.

Viene scortato da due Guardie Svizzere Pontificie con alabarda e preceduto da due Bussolanti e da due Sediari Pontifici, i quail si dispongono in corteo quando Sua Eccellenza il Signor Ministro passa nelle Sale dell'Appartamento Papale, ove i medesimi sono di servizio.

I picchetti dei Corpi armati Pontifici di servizio. rendono gli onori secondo i propri regolamentL

Art. 10. - Le due Guardie Svizzere si fermano alTingresso dell'Appartamento di Sua Eminenza Revma Il Signor Cardinale Segretario di Stato, i due Sediari nella prima Anticamera, i due Bussolanti nella Sala d'angolo, il Personale della Legazione nella Sala del Trono con Monsignor Segretario della S. Congregazione Ceremoniale e col Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario./ 30

Art. 11. - L'Emo Signor Cardinale Segretario di Stato è preawisato dal Suo Maestro di Camera e riceve in Abito piano con ferraiolone del colore del giorno corrente Sua Eccellenza il Signor Ministro nella consueta Sala delle Udienze, dopo la presentazione fattagli da Monsignor Segretario della S. Congregazione Ceremoniale.

Art. 12. - Terminato il colloquio Sua Eccellcnza il Signor Ministro présenta il Personale della T^garione all'Emo Signor Cardinale Segretario di Stato, quindi si accommiata dal medesimo.

Art 11 - I Ministri acattollci dopo la visita alKEmo Signor Cardinale Segretario di Stato, con lo stesso accœnpagno e colla scorta di onore délia Guardia Svizzera, discendono per la Scala Papale fino alia pensilina prvsso il Cortile di San Damaso, ove prendono congedo da Monsignor Segretario della Sacra Congregazione Cernnoniale e dal Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario e dove trovano la loro vettura per lire ritomo alia Sede della Legazione.

Art 14. - I Ministri cattollci, dopo la visita all'Emo Signor Cardinale Segretario di Stato, coi medesimo accompagno e colla scorta di onore delle Guardie Svizzere. traversando la prima Loggia. Ia Sala dei Paraffienti, h Sala Ducale e la Sala Regia, discendono per la Scab Regia, per recarsi alla Patriarcale Basilica di San Pietro in Vaticano a venerare la Tomba del Principe degli Apostoli. Alla porta detta di Costantino la scorta delle Guardie Svizzere. resi gli onori a Sua Eccellenza il Signor Ministro, si ritira. Proseguono in corteo i Sediari. i Bussolanti, il Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario sopracchiamato di servizio per l'occasione e Monsignor Segretario della Ceremoniale. La visita alia Basilica Vaticana, come la certmonia della presentazione delle Lettere Credenziali, è duella da Monsignor Segretario della Ceremoniale.

Secondo 1'ordine di Monsignor Economo della Reverenda Fabbrica di S. Pietro, due Sampietrini attendono illa Scab del Portico, detta di Costantino, per mettersi ai lati del corteo: altri due Sampietrini sono di servizio all'ingresso della Cappella del Ssmo Sacramento e due il Cancello estemo della Scala Braschi.

Per tale occasione Monsignor Maestro di Camera di Sua Santitâ preawisa in tempo opportuno il Rmo Canonico Segretario del Capitolo Vaticano de) giomo e dell'ora della visita.

AU'ingreso della Basilica, a destra di chi entra. Sua Eccellenza il Signor Ministro è ricevuto da due Revmi Canonici, accompagnati dal Sacrestano minore. E di •ervino uno del Maestri delle Ceremonie della Basilica, in sottana paonazza.

I Revmi Canonici indossano l'abito corale con la sottana paonazza./

I due Revmi Canonici vengono presentati a Sua Eccellenza il Signor Ministro da Monsignor Segretario della Ceremoniale. Il Canonico Digniore, preso dal Sacrestano minore l'aspersorio con Tacqua benedetta, lo présenta a Sua Eccellenza il Signor Ministro che lo tocca e si segna.

Sua Eccellenza il Signor Ministro, con ai lati i due Revmi Canonici, si awia per la navata di mezzo verso b Cappella del Ssmo Sacramento: quivi giunto fa atto di adorazione sul genuflessorio preparato nell'interno defla Cappella medesima.

Coloro che precedono Sua Eccellenza il Signor Micbtro si dispongono lateralmente al genuflessorio e gli altri del Seguito, mantenendo il loro posto, stanno In gr.ccchio durante la visita.

Dalla cappella del Ssrho Sacramento Sua Eccellenza il Signor Ministro accompagnato come sopra, si porta ipregare avanti all'Altare della Ssma Vergine del Soceorso. quindi presso ΓAItare della Confessione, per prepare sulb Tomba del Principe degli Apostolic/, in apposito genuflessorio.

Per il passaggio della Sacrestia Sua Eccellenza il Signor Idinistro, col Suo Seguito. lascia la Basilica e jeendendo per la Scala Braschi raggiunge la sua vettura 2l limitare della Scala medesima, ove si congeda dai Reverendissimi Monsignori Canonici, da Monsignor Segretario della Ceremoniale e dal Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario.

Coloro che nel corteo precedono si dispongono laterateente lungo l'ultimo rampante della Scala.

Art 15. - L'Emo Signor Cardinale Segretario di Stato. m Abito plano con ferraiolone del colore del giorno corrente. accompagnato dal suo Maestro di Camera, relb stesso giorno della presentazione delle Lettere Credenziali si reca alia Sede della Legazione per restrtoire la visita a Sua Eccellenza il Signor Ministro.

Art. 16. - I Dignitari della Nobile Anticamera Sejreta che sono stati di servizio per la ceremonia, si rear/) alia Sede della Legazione per apporre sul registre b loro firma e qualifica.

Art. 17. - Dopo la presentazione delle Lettere CredenziaU, Sua Eccellenza il Signor Ministro partecipa per iscritto l'awenuta cerimonia a Sua Emlncn-a Revma il Signor Cardinale Decano dei Sacro Collegio, e Lo prega di riceverlo in udienza.

Art. 18. - La visita ufficiale di Sua Eccellenza ii Signor Ministro avrà luogo nel giomo partecipatoGli dall'Enho Signor Cardinale Decano, il quale riceverà in Abito piano, con ferraiolone del colore del giomo corrente, Sua Eccellenza il Signor Ministro accompagnato dal Personale della Legazione ed introdotlo presso Sua Eminenza Revma dal Suo Maestro di Camera./ 363

Per tale visita Sua Eccellenza il Signor Ministro ed il Personale della Legazione indossano ITIniforme Diplomatics con decorazioni.

L'Emo Signor Cardinale Decano, in abito plano con ferraiolone dei colore dei giorno correntc, accompagnato dal suo Maestro di Camera, si reca poi alia Sede della Legazione per restituire la visita.

Art. 19. - Nei giomi successivi. Sua Eccellenza 11 Signor Ministro farà visita personale agli Emi e Revmi Signori Cardinali present! in Curia, a Sua Eccellenza Revma Monsignor Maggiordomo di Sua Santitâ ed agli altri Eccmi e Revmi Prolati detti di *fiocchetto.*

Art. 20. - Sua Eccellenza il Signor Ministro domanderà udienza all'Eccellentissimo Decano del Corp© Diplomatico, al quale farà visita secondo le indicazioni riccvute, e successivamente farà anche visita agli altri Capi-Missione accreditati presso la Santa Sede.

DECRETO

Il presente Protocollo, compilato dalla Commissione del Protocollo Generale del Ceremoniale Pontificio, presieduta da Sua Eminenza Revma il Signor Cardinale Granito di Belmonte, fu approvato nella Seduta Plenaria del 7 luglio 1925 dagli Emi e Revmi Padri della Sacra Congregazione Ceremoniale e sanzionato da Sua Santitâ nell'Udienza del giomo 8 del detto mese, accordata a Monsignor Segretario della medesima Sacra Congregazione.—V. Card. Vannutelu, Vescovo di Ostia e di Palestrina, Decano del Sacro Collegio, *Prefetto.* N. Canali, Prelato Domestico di S. S.. *Segretario*

G65

1925 IUL 10.-SC CONC., RESP. AAS 17 (1925) 381-382

ROMANA ct ALIARUM

Circa supplementum congruae ct massam communem CAPITULAREM

DECRETUM

?\d tollendas ambiguitates et difficultates, quae in praxi exoriturae praevidebantur occasione concessionis a laica potestate nuper, licet ad tempus, factae supplementi congruae canonicalis. plures Ordinarii dubia quae sequuntur pro opportuna solutione ad hanc S. Congregationem detulerunt:

< I. An supplementum congruae canonicalis subsit, c necne, legi canonicae distributionum ad tramitem < can. 395, in casu >; et quatenus *affirmative* ad primam, *negative* ad alteram partem:

c II. An sit ab ea lege excipienda summa cumulata a « die quo congruae supplementum decretum est, vulgo « *arretrati* ».

« III. An et quomodo Canonici et Bencficiati a civili « auctoritate non recogniti, participare debeant de inte< gro congruae supplemento, in Capitulis ubi viget sys« terna massae communis» vel potius de illa tantummo« do parte quae sit ab Episcopo assignata, sive pro dls« tributionibus quotidianis sive inter praesentes >.

< IV. An quota peculiariter assignata Dignitatibus et « Officiis immitti debeat in massam communem capi« tularem, in casu ».

< V. An et qua proportione Dignitates et Officia « participare debeant de parte sibi peculiariter assignata < quae sit immissa in massam communem capitularem « In casu »./ 3S2

< VI. An quota pars» peculiariter assignata Dignita· < tibus et Officiis, subsit legi canonicae distributionum « ad tramitem can. 395, H I, 2. in casu ».

« VII. Quamnam partem de massa communi distri« butionum lucrentur inserviendo Dignitates et Officia

>>

‹ in Capitulis ubi viget systema praebendarum separa-
‹ tarum in casu ·.

Et Sacra eadem Congregatio, omnibus sedulo perpensis. in plenariis Emorum Patrum comitiis subsignatis diebus m Palatio Apostolico Vaticano habitis, responderi mandavit:

Die 16 maii 1925

Ad L AtfïniwHre ad primam partem, *negative* ad alteram et ad mentem. Menr *est:* Episcopus, quod spectat ad actualem separationem tertiae partis supplementi et conversionem eiusdem ln distributiones quotidianas, utatur iure et munere suo ad normam can. 395 S5 1 et 2 Codicis iur. can.

Ad IL *Negative* et ad mentem. Ment est: Supplicandum SSnlo pro gratia sanationis et condonationis, celebratis una Missa cum cantu, integro adstante Capitulo, et una Musa lecta per singulos Canonicos.

Ad III. Salvis contrariis Capitularibus statutis vel consuetudinibus, *negative* ad primam partem; *affirmative* ad alteram, si pars fuerit ab Episcopo in distributiones conversa.

Die 4 iulii 1925

Ad IV. In Capitulis ubi viget systema praebendarum separatarum, negative; in Capitulis vero ubi viget systema massae communis *affirmative.*

Ad V. Non minori ea quantitate quam percipiebant ante assignationem supplementi congruae.

Ad VI. *Affirmative.*

Ad VTL Lucrantur eam partem quae proportionsb:-liter respondet ad id quod de tertia parte suae praebendae detractum est et in distributiones conversum.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XI. referente infrascripto eiusdem Sacrae Congregationis Secretario, in Audientiis dierum 2 iunii et 8 iulii 1925. datas ab Emis Patribus resolutiones approbare et confirmare, atque gratiam sanationis et condonationis ad oblatas preces ut in resolutione ad secundum, benigne concedere et indulgere dignatus est sub conditione ibidem proposita. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria S. C. Concilii, die 10 iulii 1925—Donatus Card. Sbarretti, *Praef.* lulius. Episc. tit Lampsacen.. *Secr.*

Ada. I? 5 (1925) 6S-G9.

G66

1925 ILL 11.-SC CONC., RESOL. AAS 18 (1926) 18-55

ADRIEN.

Incardinationis. 14 *februarii et 11 iulii 1925*

Spicies facti. —Sacerdos quidam c dioecesi Adriensi oriundus ibique ordinatus et curati munere functus, a. 1907 excardinari petiit ac dioecesi Cerviensi incardinari; quod obtinuit litteris excardinatorlis datis ab Ordinario Adriensi die 4 novembris, et incardinatoriis ab Ordinario Cervien., die 7 eiusdem mensis. In hac dioecesi conspicuum quidem paroeciale beneficium obtinuit, verum a. 1914 ab eodem se abdicavit et cum licentia Ordinarii Cerviensis In dioccesim Montisfalisci se contulit. ubi ab Episcopo loci beneficium paroeciale ln oppido L .. obtinuit. Iterum vero exeunte a. 1918, adversae valetudinis causa, huic beneficio renuntiavit, et munus ludimagtstri in urbe Asisio exercuit: quo perdurante a quodam Episcopo Sardiniae invitatus est ut Seminarii regimen ct canonicatum cathcdralem susciperet. Verum vix in novam dioccesim ingressus erat, cum Episcopus supremum diem obiit, et sacerdos, tamquam extraneus habitus a fratribus, ad suum Ordinarium redire coactus est. Sed Ordinarius Adricnsis eum respuit tamquam formaliter excardinatum; Cerviensis vero non recipit et provocat ad aequipollentem incardinatloncm per residentialls beneficii collationem ab Ordinario Fallscodunensl peractam: hic demum negat huiusmodi incardinatlonem in iure sustineri. Quamobrem. re delata coram hac Sacra Congregatione, ln praesenti quaeritur:

Ad quamnam dioccesim sacerdos N. pertinere dicendus sit in casu.

Cum, contra quod in prima disquisitione rama? videbatur, iam constet de litteris incardinatlonis ab Ordinario Cerviensi dic 7 novembris 1907 datis, sine quibus praeviae litterae excardinationis ex parte Ordinar.j Adrien, proculdubio negotium minime confecissent (& C. C.. decr. A *primis* 20 iul. 1898 (ASS 31 (1893-99) 49-51); Rota, in *Londonen.,* 9 ian. 1912. *A. A.* S.. IV. 249), tota quaestio reducitur ad controversiam inter Ordinarios Cerviensem et Fnllscondunensem, de rl aequipollcntis incardmationis tribuenda collationi beneficii residentialls ab altero Ordinario cum liccnU alterius factae, praesertim attento quod, die Pentecostes a. 1918, quo Codex iuris canonici, et cta co can. 114, vigere coepit, sacerdos quo de agitur parocciale beneficium in loco L.. dioecesis Montufahjci adhuc servaverat, et in eo servando/ plures menses per- e rexiL Hinc duplex quaestio: 1) Utrum anno 1914 aequlpollens incardmationis ratio iure vigeret per assecutionem beneficii ecclesiastici residentialls; 2) Et quaterni *negative,* ulterius quaeritur, utrum vis et ratio incardinationis tali collationi perseveranti, ope Codicis o11 114 tribuenda sit. Praestat autem de utraque quaestione audire.

Votvm Consultoris. — I. Modus ordinarius et usiUtasunus excardinationis et incardinatlonis in iure vetere en: alicuius promotio ad primam tonsuram vel ad Ordines cua adscnptione alicui ecclesiae particulari et hac mtdiaaie etiam dioecesi, facta ab Episcopo, qui promovendi Epoccpus proprius censebatur ob aliquem cx titulis, qui vana Ecclesiae temporibus variis legibus statuebantur. Eiusmodi titulorum antiquissimi erant titulus originis itemque ficti, de quibus iam Clemens III vel IV in c. I. de temper.-bus ordinationum, I. 9. In VI. Quibus mox a Bonifacio VIE adiungebatur titulus donvirilii. ac post tria fere saecula i Concilio Tridentlno. sess. XXIII. dc re/., c. 9. titulus feniliariratis *triennalis.* Iam secundum citatas leges Episcopos, qui ob aliquem ex memoratis titulis promovendi propn-a reputabatur, potuit, non requisitis ab alio Episcopo dra promovendum litteris dlmissorialibus. cum solis Episcopi originis (vel domicilii) litteris testimonialibus ordinandus promovere ita. ut ordinatus *ratione Ordinis collati* exir.de Iam censeretur Ordinantis dioecesi incardinatus, ac preirdf a dioecesi, cui eousque insertus fuerat, legitime exûrdlratus. Pari modo, cum Episcopus non proprius alienum subditum ad Ordines promovit acceptis ab ordinandi Episcopo proprio litteris dimtssorialibus perpetuis, ita ordinatus per ipsam ordinationem excidebat a potestate Episcopi eousqoe proprii atque sub potestate constituebatur Episcopi ordinantis, seu e prioris dioecesi excardlnatus in alterius dioecesi incardinabatur (Cf. Gasparri. De sacra Ordinatiore, vol II. n. 863). - Igitur ln casibus hucusque enumeratis excordinationem et incardinatlonem non ordinationis titnli. neque litterae dimissorinles perpetuae, sed ipsa ordinabo operabatur vel perficiebat.

II. Alius excardinationis et incardinatlonis medus erat ab ordinatione (et etiam a quolibet beneficio ln aliam dloectslm transeunti conferendo vel collato) plane independent Consistebat autem in clerici dimissione perpetua e dioecesi cui eousque insertus luerat, ct ln receptione in aliéna dioecesi itidem perpetua. Ista cxcardinatio olim ficoat per Lteras dimLssoriales perpetuas Episcopi *a quo;* IncardliuUo vero per consensum (scriptum vel etiam non scriptum) Episcopi *ad quem.* Ita lam can. 6 Cone. Carthag. I (a. M8·: c. 6. D. LXXI. itemque can. 21. Cone. Carthag III (a. 397». c. 2. D. 1XXII. Quae disciplina confirmatur deeretalitui Alexandri Iliy c. 5. X. *de clericis non residentibus,* III. < et 51 post complura saecula a Cone. Baltimoren. III (a. IfcM. n. 63. 63. 66 vocatur *formalis,* si flat scripto documents Episcopi *a* quo et ad quem; praesumpta, st cxeardimU) fiat scripto. Incardinatio vero per clerici ln aliena dioecesi triennalem vel quinquennalem probationem, qua Eplsccp cd *quem* consensus ln Incardinatlonem iure praesumttur Demum per S. C. C. dccr. A primis, 20 iul. 1898 (ASS 31 (1898-99) 49 - 51). praeter formalem excardinationis scripturam. formalis quoque incardinatlonis scriptura ad viLditatem transitus ln alienam dioccesim praescribitur, quotes transitus fndependenter nb ordinatione flat. Quae exrardinatio et incardinatlo formalis, scu per scripturam perficienda. etiam ad laicos non proprii Episcopi Seminar.) adscnbcndos extendebatur n S. C. C.. decr. 24 ian. 19C< (A. *A. S.,* II. 105. 106».

IIL Alius praeter istos duos excardinationis et incardinatlonis modos in antiquo ture cx lege generali scripta sste Codicem non vigebat. Quodsi quidam sic dictam aeqir.pc:-lentem cxcardinatlonem et incardinatlonem. de qua m Codicis can. 114 (quaeque fit per collationem beneficii residcntlalls Ln aliena dioecesi, consentiente Episcopo α qw). 3d tempora ante Codicem protendunt: profecto non advertunt in antiquo iure, uti supra innuimus, per benefteu collationem alieno clerico factam, non immediate perfecUa esse incardinatlonem. sed *mediante* ordinatione, ad quis Episcopus beneficium conferens tamquam ordinandi Ep·.· «copus proprius legitimum titulum acquisierat.

Revera textus iuris, qui de incardinatlonc Ln connexione cum beneficio agunt, nonnisi mediante ordinatione ad iacardlnatlonera referuntur. Ita iam ciL 1. *de temporibus ordinationum,* I. 9. in VI Pari modo secundum innumerabile

S C C. decisiones Episcopus, qui elerteo ab Episcopi oricina ad tonsuram vel ad Ordinem aliquem promoto cuioscumquc generis verum beneficium contulerat, fiebat tttBdeD Episcopus ordinationis proprius, quare potuit vel ›p«e eundem ad superiores Ordines promovere (S. C. C.. XnrnoM. 10 apr. 1683; Scncn. scu Plcntina, 0 dec. 1690, CuMniisa. 30 un. 1694; Pallottlni, sub voce *Sacramentum* Ordinis, | II. n. 49. 52. 57). vel eum ordinationis gratia ad ahum Episcopum dimittere (S. C. C.. *Eugubina et Ca*rtennen., a. 1588: Tlra.toncn., a. 1596: *Sarzancn*. 4 mali 1«1; PaUotini, s. v. *Sacramentum Ordinis.* | H. n. 43.

Dum autem secundum istos leges auodllbct. etiam tenue, immo tenuissimum beneficium sufficiebat. Innocentius XII. cccrt. *Speculatores,* 4 nov. 1G94 [CICF n. 258) statuit, ut ad effectum sublectionis clerici *pro Ordinibus* ab alieno Epicopo legitime suscipiendis, beneficium deberet esse u'Js reditus, ut ad congruam clerici sustentationem iuxta uum syncdalem cave deficiente iuxta morem regionis. «I detractis operibus, per se sufficeret, sublata/ quacumque üculüte supplendi quod deficeret etiam adicctione patrimonii pinguioris, quod ordinandus ln eadem aut in alia (Leecesi obtineret. Idem confirmatur Innoccntll XIII const, âportcrtid ministerii. 23 mali 1723. et Benedicti XIII const, h nipremo, 23 sept. 1724 (C. *I. C. Fontes,* nn. 280. 283) itemque S. C. C.. *Elborcn.,* 23 aug. 1721 : *Plcntina seu* Jlcied.. 18 iul. et 8 aug. 1733 ; *Tarraconen.,* 1 iuL 16 dec. 1741 et 18 apr 1744: *Spoletana* 20 nov. 1756: Camcrinen. ct Ssrrira, 17 sept. 17<M (Pallotlni. s v. *Sacramentum Ordinis,* I IL n. 61. 60. 64. 66. 57).

Exposito sensu citatas leges intellexerunt etiam coaevi «riptores luris canonici. Ex his satis sit referre:

Engel. CoUcffium Ifnturrsi Iuris Canonici (ed. 16701. lib L tit II. n. 28. ubi Auctor non distinguit Inter beneficia recdentlalla vel non residcntlalia.

Schmalzgruebcr. *Ius Eccles. Univers.,* pars III. lib. 1. tit. XL n. 38. ubi Auctor exponit, quidnam requiratur, ut Episcopus Ordines licite conferre possit, et dicit: requinhir, · ut nt Episcopus proprius ordinandi vel saltem a proprio huius Episcopo licentiam habeat.. ". " Potest nutem aliquis tripudier esse Episcopus proprius, ut quis ab eo licite recipere Ordines de iure communi et ordinario pssrt. videlicet ratione *originis, domicilii et beneficii. Ex quo* sequitur, casu quo aliquis in una dioecesi natus est, in altera habitat, in tertia obtinet beneficium, eum ab unoquoque istarum dioecesium Antistite ordinari posse M. Deinde pressius describit Episcopum beneilcil (ib.. n. 40): - Episcopus beneficii is dicitur, in cuius dioecesi aliquis eer.ehctmn habet. Ad hoc ut aliquis ordinari possit, qui xùbi natus est. vel domicilium habet, requiruntur sequenta: 1· ut beneficium quod ordinandus habet, veri benefici ecclesiastici rationem habeat : 2 eiusmodi beneficium debet actu fuisse collatum: 3· debet cl datum fuisse m Italum; 4· praeter titulum etiam accedere debet possessio taeficu in titulum dati Et mox subiungit (ib., n. 41): • Ut aliquis ordinari possit ab Episcopo beneficii, sufncit. q-jlecumque istud sit. modo verum sit beneficium, quia e. Nuilttf, 3. h. t. in ¥VI generalis est. neque distinctionem üct inter beneficia. Adeoque 1· sufficit, si sit etiam manuale: licet enim titulo illius ordinari non possit aliquis. ttdinari tamen poterit ad alium titulum ab Episcopo loci, n quo situm est eiusmodi beneficium; 2· etiamsi tenue ct. 3 etiamsi resldentiam non exigat in loco beneficii, neque clericus in illo actu resideat: alias non tam ratione beneficii, quam ratione domicilii, quod acquiritur per beeefxlum exigens resldentiam, ab Episcopo beneficii ord.nin posset: sicque duo solum modi essent, quibus allqu3. quoad susceptionem ordinum, subliceretur Episcopo, enginis nempe et domicilii ".

Pxhler. *Ius Canon.,* lib. I. tit. XI. n. 10. pariter verum Cttrfkium ecclesiasticum, qualicumque demum illud sit. Rdlicere dicit, ut eiusdem col/lator Episcopus proprius «meatur pro conferendis Ordinibus clerico, cui beneficium coUitum est.

Wemz quoque *(Ius Dccrt.,* ed. altera, tom. II. pars I. n. 36 ad proprium tantum ordinationis Episcopum refert iegesde irxardinatione m connexione cum beneficio: '* BoBiladQS VTII. cap. 3. h. t in Sexto generaliter statuit cum r/.xn Episcopum esse proprium ad conferendos ordines. «sset ordinandi Episcopus aut ratione originis aut beDeftcu lut domicilii. Postea Cone. Trid. ct Innocentius XII exst *Speculatores a.* 1694 (CICF n. 258) quartum titulum hxdlantatli consuetudine paulatim Introductum expresse certa ädditi conditionibus confirmarunt (Sess. XXIII. *dc tef.,* c. 9i. Quibus quatuor titulis nunc cx decreto S. C. C.. » iul 1898 (ASS 31 (1698-99) 49 - 51J. pro clericis accessit quartus titulus incardinatlonis in clero novae dioecesis ".

Licet igitur secundum citatas leges Auctorumque relatas txp^caUones clericus ratione cuiusvis veri beneficii (sufScectaj in aliena dioecesi obtenti subiiciafur iurisdictionl ilSfai Episcopi, in culus dioecesi beneficium huiusmodi sitam «st: ista tamen *subtectio* nondum dicit incardinatlo-

ticut neque similis subtectio ratione originis vel dosxibi aut familaritatis. quia ista in pluribus etiam dioeeectus simul haberi possunt, dum incardinatio in una tertos dioecesi fieri potest : sed dicit Episcopum dloccexs. Ln qua beneficium obtinetur, fieri Episcopum propr.aa *ordinationis* clerici beneficio provisi. Quod si quis derta wbiectionem ratione beneficii incardinatlonem dixent, j$u tn citatis legibus beneficium in ordine ad clerici rcardLnatior.em descriptum affirmaverit: vel sustinere debet secundum citatas leges ad incardinationem quodeumque verum (post Innocenti! XII const. *Speculatores:* sufficiens) beneficium sive residential sive non residentialc satis esse, vel proferre debet legem, quae ad incardinatlonem beneficium *residentialc* requirit. Cum vero talis lex non existât, uti iam superius diximus, distinguendum est inter conditiones, quae in antiquo iure pro licita ordinatione requirebantur et Inter conditiones ipsus incardinatioais. Habitis conditionibus ordinationis (h. r. origo, beneficium, domicilium, familiaritas), nondum sequebatur incardinatio. nisi *post* et *per ordinationem* (secus enim idem clericus, consideratis origine, beneficio, domicilio, familiaritate, simultanée pluribus dioecesibus fuisset ircardlnatusi ; dum. positis conditionibus incardinatlonis. eo ipso secuta est Incardinatio. Conditiones pro ordinatione et. mediante ordinatione. pro incardinationc praescribunt leges relatae in n. I: conditiones pro incardinationc independenter ab ordinatione leges allegatae in IL

IV. Porro ad vindicandam aequipollentem incardlnatlonetn. quae videlicet independenter ab ordinatione, ipsa beneficii residentialls collatione in aliena dioecesi perficeretur. frustra fit provocatio ad quisdam SS. Con/gregationum 53
decisiones, quia etiam (Hae vel de incardinationc agunt quae *mediante s. ordinatione* perficitur, vel de incardinatlone formali indicant, quae formalem cxcardinationcm subsequitur. Eiusmodi decisiones in actis afferuntur hae:

S C C„ Colonlcn. *seu Llmburgcn.,* 24 febr. 1693 (A. S. S,. XXV. 727 sq.). quae tamen evidenter non est ad rem : quia in ea sermo est de excardinatione et inrardinationc non per beneficium, sed per scripturam. Videlicet quidam ex orchidioecesl Coloniensi onundus indeque excardinatus atque Congregationi S. Spiritus novitius adscrlptus. acceptis proprii Superioris religiosi litteris dlmissorialibus. dioecesi Limhurgensi incardinatus edicitur, quare Archiepiscopus Coloniensis eum recipere non tenetur.

S. C. Ep. et Rcg.. Vifcrblen., 14 lui. 1S05 (A. S S.. XXXIX. 207 sq.) decidit laicum oriundum e dioecesi Civitatis Castellanae, qui in Seminario dioecesis Vitcrbiensis receptus cum dimissoriis Episcopi originis in dioecesi Viterbtensi ordinatus in eadem dioecesi cum consensu eiusdem Episcopi originis ante S. C. C. decr. A *primis* beneficia residentlalia obtinuerat (nempe a. 1872 canonicatum: a. 1887 paroeciam), fuisse dioecesi Viterbiensi incardlnatum. Qu^c resolutio explicari potest hac ratione: si Episcopi originis dimissoriae pro sl ordinatione in dioecesi Viterbiensi recipienda erant perpetuae, tunc incardinatio in dioecesi Viterbien. fiebat iam *per ipsam ordinationem:* si vero non erant perpetuae, tunc excardinatio et incardinatio perficiebatur *utriusque Episcopi consensu,* quem, cccasionc collationis beneficii residentialls (canonicatus) clerico factae, manifestarunt: quia a. 1872 pro isto actu iuridico scriptura ad validitatem non requirebatur. Deficiente vero alterius Episcopi consensu pro incardinationc. haec non perficitur, uti decisum est in S C. C., *Rottemburgcn.,* 26 mart. 1866 (A S. S., XIX. 87 sq.).

S C. C.. *Dioecesis T.. 27* ian. 1917 (A. A. S.. X. 18 sq.) (LE 7] non sustinet religiosi saecularizati excardinationem e dioecesi Episcopi benevoli receptoris, qua religiosus saecularizatus vi voti obedientiae perpetuo subditus est huic Episcopo, uti vel ipsa resolutionis verba vindicant et lurisconsulti docent *let.* Piatus Montcnsis. *Praclcct. Iuris Repul,* tom. I. p. 187. Qu. 190),

V. Ast non solum scriptae leges pro aequlpollente mcardinatione in antiquo iure desiderantur, sed neque afferri potest legitima consuetudo, quia illius ante Codicem nullum vestigium. Ceterum si lex vel consuetudo ante Codicem viguisset. Auctores iuris canonici de ea sine dubio loquerentur, quia excardinatio ct incardinatio pro dioecesium adminlstratlone semper magni momenti res erat. Verum Auctores de acquipollente incardinationc tacent, ac de Incardinationc in connexione cum beneficio, uti vidimus, nonnisi *dependentor* ab *ordinatione* tractant, ita ut incardinatio non per benefl/cium. sed per ordinationem perficiatur. Ita Ojetti In 2' editione Simopsts *rerum moral, et* iuris pont:· de acquipollente incardinationc ne mentionem quidem facit (s. v. Dimissoriae. Excardinatio, Incardinatio. Ordo). Qucdsi S. R Rotae decisio *iLondinen..* 9 ian. 1912; A. A. S., IV. 249 sq.) in veteri iure aequipollentem Incardinatlonem in usu fuisse asserat, addit tamen: " dummodo certo constaret de voluntate utriusque Episcopi clericum perpetuo et absolute dimittendi cumque item perpetuo et absolute recipiendi ** ac propterea non est contra noctram opinionem, quia Rotae assertum tempora respicit ante S C C.. dccr ›l primis, atque incardinatlonem tandem voluntate etiam non scripta utriusque Episcopi perfici affirmat, quod et nos pro eo tempore ultro concedimus.

VI. Cum igitur ante S. C. G. decr. A primis, aequipollens incardinatio per beneficium residentialc neque ex lejre scripta neque cx consuetudine viguerit: eadem revocari non debuit. Sed etiamsi uti lex vel consuetudo generalis revera viguisset, per ciL decr. A primis, utpotc legem generalem. spectatis eius clausulis revocatoriis, revocata fuisset. uti revocata declarabatur incardinatio praesumpta (S. C. C.. *Romana et aliarum,* 15 sept. 1906. ad I quaest : A S S.. XXXIX. 486 sq). Praestat ad rem afferre harc verba ex cit causa Vitcrbicn.. 14 Iulii 1905: * Si praewns controversia (in qua beneficii collabo acta est λ 1872» adiudicanda esset ad tramitem decreti S. C C. a 20 iul 1R98. quod incardinatlonem In scriptis Jub poena nulhtatlf laciendam esse praescribit, sacerdotem M ad dioccesim C-

vitatu Castellanae nor. esset dubium pertinere " <l. c,. p 233).

VU Qucd dâzLX a.tinet od vim can. Ill circa statum facti a. 1918 in catu perseverantem, haec adnotentur:

1. Excardinatio et incardinatio, quamvis a duobus Episcopis fiat est tamen unus idemque actus juridicus, nempe quasi-contractus, per quem Episcopus *a* quo subditum sibi cler.cum in perpetuum dimittit. Episcopus vero *ad quem eundem* subditum in perpetuum recipit. Iam vero unus idemque contractus sub eadem sane lege perfici debet Revera cum tantopere inter se correlativae κηΐ excardinatio ct Incardlnaiio. ut altera sine altera fieri nequeat: nunquam alia lege regebatur excardinatio. alia incardinatio. sed constanter eadem lex. quae normas pro excardinationc praescripserat simul etiam incardirutionls regulas exhibuit.

2. Neque excardinationls et incardinationis invalid Itas per Codicem sanabatur, quia Codex, sicut quasi-contractum invalidum repperit, ita etiam, deficiente canonum vi retractiva (can. 10). invalidum reliquit. Igitur cum aequipollente incardinatlone in casu eodem ferme modo res est. sicut cum matrimoniis Invalide contractis ante Codicem, obstante aliquo impedimento dirimente, qued per Codicem
55 sublatura est Nam ciusmodi/ matrimonia regebantur iure tunc vigente, quando contracta sunt Quare, etiamsi partium concensus post Codicem perseveret, matrimonia (seu contractus, per Ccdicem non reddebantur valida, sed deficiente Codicis vi retroacttva. relinquebantur invalida ind,-gebar.tque sanatione, ad normam resolutionis Pontif Commiss. ad Codicis canones authent. interpret., 2-3 iun 1918. ad IV, 5, 7 (A. A. S., X. 3461 (LE Wl.

1 Etiam dato, non concesso, alia Iere posse regi excardlnalionem. alia (nempe. In casu. Codicis) ineardlnationem : ex can. 114 incardinatio in casu sustineri nequit, quia in hac hypothesi clerici incardinatio fleri debuisset per canonicam provisionem beneficii residentialis tempore quo Codex tan vigere coepit. Atqui canonica provisio, quae consistit in collatione tituli ct completur capta pceseslone beneficii, in casu fleha! iam ante Codicem. Ergo etiam propter non impletam conditionem in Codice praescriptam talis Incardinatio Invalida habenda est. Neque dicas sufficere Ipsam beneficii residentialis retentionem sub Codice, quia retentio beneficii non est eiusdem coltatio. quam Codex pro aequipollente incardinatlone requirit.

4. Neque ultimo dicatur per can. 114 permitti, ut inchoata a. 1914 Incardinatio effectum sortiatur post 19 maii 1918. ad normam can. 116. quia can. 116 non habet vim retroactivam. Quod can 116 dicit: " excard:natIonem non sortiri effectum nisi secuta incardinatione in alia dioecesi ", etiam ante Codicem verum est. ?cd ture refertur tantum ad exrnrdlnatlonls et incardinationis leges eo temonre vigentes· Id est ad incardinatlonem mediante ordinatione et ad Incardlnattonem formalem secundum decr *A* primis. Aliis verbri ante Codicem excardinatio formalis effectum non sortiebatur nisi secuta incardinatlone formali In alia dioecesi. — Quare etc.

Resolutio. — In plenario conventu Sacrae Congregationis Concilii, habito die 11 iulii 1925. ad propositum dubium, nimirum:

Ad quamnam dioecesim sac. *N. pertinere dicendus sit in casu.*

Eifti Patres rescribi mandarunt: Ad dioecesim Cerriensem.

Facta postmodum Ssmo Dno Nostro Pio divina Providentia PP. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—lulius, Ep. tit Lampsacen.. *Secr.*

Adn. j. C. ia NrT 53 (1926) 296-293; IP 6 (1926) 14; ME 38 (1926) 260-267

667

1925 IUL 15.-SC S. OFFICII. RESP. PART.·

Circa usum ftltraxdi vinum in missa adhibendum

A Rcv. Praeposito... relatum fuit. Ordinarium quemdam ultimis hisce diebus anxium animo haesisse, an praxis sic dicta filtrandi vinum in s. Missae sacrificio adhibendum, ut a substantiis ut plurimum admixtis turbidis mundetur, sit licita; et Suprema haec Congregatio respondit : Acquieicat

• **ER 87 (1932) 40B. Adn. ER B7 (1932) 408-409.**

668

1925 IUL 22.-SC SACK., RESP. AAS 17 (1925) 152

ROMANA n ALIARUM

De facultate baptismi domi conferendi
EXTRA MORTIS PERICULUM

Quaesitum est utrum sit iuri conformis praxis Iuxta quam infantes, qui non versantur in periculo mortis, sed non sine periculo ad ecclesiam transferri possunt, *domi solemniter (i.* e. cum omnibus caeremoniis etaa ablutionem praecedentibus) baptizentur a parocho above sacerdote de parochi licentia ; nam ad ministrum necessitatis ct in specie ad obstetricem non potest recurri nisi in necessitate stricte dicta, scilicet cum positive timetur periculum ne infans moriatur (C. S. Of£, 11 ba. 1899) [ASS 31 (1898-99) 690-691], et nonnisi in cades necessitate omittuntur caeremoniae ablutioni praeviae (S. C. Rit. 17 ian. 1914, Cod. iur. can., can. 776 5 1) [AAS 6 (1914) 32].

Quare propositis dubiis:

< I. Utrum supradicta praxis sit conformis iuri canonico et, quatenus negalive:

• II. Quomodo in casu procedi debeat ».

In Congregatione Plenaria Emorum Patrum, habita die 26 iunii currentis anni, iidem Eflri Patres ita responderunt :

Ad I. Providebitur in secundo.

Ad II. Esse iuri conforme quod, si infans non versatur in periculo mortis, sed sine periculo ad ecclesiam ad normam can. 775 transferri nequit. Ordinarius, vi can. 776 5 1. n. 2, permittere potest, *pro suo prudenti arbitrio ct conscientia, iusta ac rationabili de causa, ia aliquo casu extraordinario,* quod domi baptismus solemniter administretur; aestimare autem casus extraordinarii gravitatem est remissum prudentiae et conscientiae ipsius Ordinarii in singulis casibus.

Facta autem Ssmo Domino Nostro Pio Papae XI de praemissis relatione ab infrascripto Secretario Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum in audientia diei 4 iulii 1925, Ssmus Dnus Noster resolutionem Efhorum Patrum ratam habuit ct confirmavit

Datum Romae, cx aedibus Sacrae Congregationis de Sacramentis, die 22 iulii 1925.—A. Capotosti, Ep. Thermen. *Secr.*

Adn. J. SALSMANS in NrT S2 (1925) 563-570-, IP 5 (1925) 70; ME 37 (1925) 238-240: PrM 14 (1925) 107-111.

669

1925 ILL 24.-SC SACR. RESOL. AAS 18 (1926) 434»

ULTRAIECTEN.

De patrtnis baptismatis. 24 iulii 1925

Die 8 octobris 1924 Revfhus Archiepiscopus Ultraiecten. preces, quae sequuntur, huic Sacrae Congregationi porrexit:

*Beatissime Pater, - Archiepiscopus Ultra*iectensis, *ai pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter* petit *solutionem dubiorum quae hisce exponuntur:*

Ex can. 765, *§ C. I. C. ut quis sit baptismi* patrinus. oportet baptizandum in actu baptismi per *se* vel per *procuratorem physice teneat aut tangat,* rei itatim levet, *seu suscipiat de sacro fonte, aut de manibus* baptizantis; et ex can. 768 patrinus *cum baptizato* contrahit spiritualem *cognationem, quae quidem ex can.* 1079 *matrimonium irritat. Iam vero,* uti *apud* nos mori» «t, qui patrinum agere vult, nemini *mandatum confert expru-*eum, sed, nisi *per se officio* illo *perfungatur* patrinus, baptizans vel baptizandi parentes aliam *personam* invitant, ut pro patrino absente agat.

Hinc sequentia dubia solvenda proponuntur:

I. an ex tali agendi modo patrinus absens contrahat cognationem spiritualem, et inde exoriatur impedimentum canonis 1079; et si negative:

II. quidnam a patrino *faciendum sit ut agere* valeat per *procuratorem; nimirum:*

α) an debeat con/erre determinatae personae mandatum speciale;

b) an vero sufficiat, ut *edat, sive scripto* rive voce, mandatum *generale pro persona* per *parentes vel per* baptizantem *determinanda; immo*

c) an sufficiat mandatum generale praesumptum pro quacis *persona.*

Hisce dubiis Ef&i Patres in plenario Conventu diei 24 iulii 1925 responderunt:

‹ Ad I. Si patrinus, agnoscens huiusmodi consuetudinem. eidem sese conformare intendat, et aliunde patrimis ipse esse possit ad normam can. 765. *Affirmative* ›.

i Ad II. provisum in I. Attamen praedicta consuetudo est reprobanda : 1° quia indubitanter constare debet patrinum in facie Ecclesiae proprium/ munus susc« cepisse. quod per dictam consuetudinem manet incertum ct aequivocum; 2° quia patrinus suum munus suscipere debet cum plena notitia et conscientia inde exorientis obligationis ad mentem can. 769, quod excludere videtur praefata consuetudo, quippe quae redigit patrini officium ad quemdam inanem ritum ; 3° quia ex tali recepto more facultas fere demitur parocho conditiones explorandi, quae a can. 765 et 766 requiruntur, ut quis valide et licite patrini munus suscipiat ».

‹ Hisce prae oculis habitis, Instructio pro Rnlis Ordinariis locorum fiat » (LE 677].

Facta insuper de his omnibus relatione Ssrho Domino Nostro Pio Papae XI per infrascriptum Secretarium huius Sacrae Congregationis, die 29 iulii 1925, Ssmus decisionem EE. Patrum ratam habuit et confirmavit— A. Capotosti, Ep. Thermen., *Secr.*

Ada. J SALSMANS in NrT 53 (1926) 391-392; IP 6 (1925) 13; FrM 15 (1926) 42-45; vide eîiom Adn. sub dlo 1925 Nov 25; LE €77.

671

1925 OCT 31.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 19 (1927) 245-246

Erigitur internuntiatura apostolica de letton:a

Plus PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — De more Romanorum Pontificum decessorum Nostrorum ut religiosas res apud dissitas regiones foveamus, Delegationes Apostolicas inibi constitutas, data opportunitate, in Legationes immutamus, ad vincula praesertim cum earundem regionum Guberniis arctiora efficienda. Cum igitur iam anno mdccccxxii pro regionibus Lithuaniae. Lettoniae atque Estoniae unicam constituerimus Apostolicam Delegationem, ut nunc Gubernatoribus ac popularibus Reipublicae Lettoniae peculiarem benevolentiae Nostrae significationem exhibeamus. Internuntiaturam Apostolicam pro ipsa Lettoniae republics erigendam existimavimus, certa spe freti hanc animi Nostri testificationem religioni provehendae esse profuturam. Quae cum ita sint, praesentium Litterarum tenore, auctoritate Nostra, Internuntiaturam Apostolicam de Lettonia erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta. quae huiusmodi Legationum propria sunt

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, ipsique Legationi per Nos erectae nunc et in posterum perpetuo suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc/ et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet scienter vel ignoranter attentari contigerit Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxxi mensis Octobris anno mdccccxxv, Pontificatus Nostri quarto.—P. Card. Gasparri, α Secretis Status.

Damnatur aliquot opera et scripta
A SAC. DOCT. JOSEPH WITTIG EDITA

Feria IV, die *22* iulii 1925.

Emi ac Rmi Dhi Cardinales fidei moribusque tutandis praepositi, in generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii, praehabito DD. Consultorum voto, proscripserunt, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandarunt, cum omnibus eorum editionibus, opera et scripta, quae infra recensentur, edita a Sac. Doct. Ioseph Wittig, professore ordinario Historiae Ecclesiasticae, Patrologiae et Archaeologiae Christianae in Universitate Wratislaviensl

1. *Die Erloesten,* in: *Hochland,* a. 19. voL 2 (1922), fasc. 7, pag 1-26.

2. Mctne « *Erloesten* » in *Busse, Kampf und Wehr.* Habelschwerdt, Frankes Buchhandlung.

3. *Herrgottswissen von Wegrain und Strasse. Geschichten von Webern, Zimmerleuten und Dorfjungen.* Friburg i. B„ Herder.

4. *Das allgemeine Priestertum;* et 5. *Die Kirche ais Auswirkung und Selbstverwirklichung der christlichen Sede,* in: *Kirche und Wirklichkeit,* ein *katholisches Zeitbuch, herausgegeben von* Ernst Michel. Jena. Eugen Diederichs. 1923, pag. 21-43 et 189-210.

6. Leben *Jesu in Paldstina, Schlesien und anderswo.* 2 voll. Kempten. J. Kôsel et F. Pustet

Et feria V subsequenti, die 23 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Plus Div. Prov. PP. XI, in solita audientia R. P. D. Assessori S. O. concessa, relatam libi Erftorum resolutionem approbavit, confirmavit et publici Iuris fieri iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, 30 iulii 1925—Alolsius Castellano. *Supremae S. C. S. O. Notarius.*

1925 NOV 6.-SC RITUUM, RESP. AAS 18 (1926) 21-23

POPAYANEN.

Dubia: 1 - De verdis ~ Dominus meus et Deus meus * :n ELZVAIIONE S. HOSnAE: 2 - De EVANCELIO PROPRIO S. PAUTJ Apostoli; 3 - De nona lectione festi impediti: 4 - Dr BENEDICTIONE CINERUM IN MISSIS LECTIS I 5 - De CSU " MANUAUS Toletani " in administrations satramentorum; 6 - De hesitationr litaniarum; 7 - Dr consuetudine obvolvendi c/f mv DEFUNCTORUM ORNAMENTIS ALBIS AFUD SORORES 1 9 - Dr MISSA votiva Cordis Iesu transferendi a prima feria sexta in PRIMAM MENSIS DOMINICAM

Maximilianus Crespo. Archiepiscopus Popayanensis. a Sacra Rituum Congregatione sequentium dubiorum solutionem reverenter expostulavit; nimirum:

I. Summus Pontifex Pius X sa. me„ die 18 maii 1907 [ASS 40 (1907) 441-442], indulgentias christifidelibus concessit qui devote sacram Hostiam adspexerint cum in/ Missae sacrificio elevatur, additis in ipsa oculorum elevatione verbis « Dominus meus et Deus meus? ». Hinc quaeritur:

1. An fideles Missae adstantes, in sacrae Hostiae elevatione, clara et elata voce verba ‹ Dominus meus et Deus meus! » proferre possint? An etiam ad Calicis elevationem?

2. An ipse celebrans idem agere valeat, submissa tamen voce?

II. Ex Decreto Sacrae Rituum Congregationis, dici 29 aprilis 1922 [LE 409], Missae sanctorum duodecim Apostolorum habent Evangelia stricte propria. Cum vero Sanctus Paulus inter duodecim Apostolos non recenseatur sed. ut ait Sanctus Beda Venerabilis, sit tertius decimus Apostolus, quaeritur:

An Evangelia quae leguntur in Missis de festis Conversionis et Commemorationis S. Pauli Apostoli, diebus 25 ianuarii et 30 iunii. sint stricte propria?

ΠI. Si accidat ut aliquod festum duplex maius vel minus aut semiduplex a festo duplici primae classis

impeditum commemoretur tantum ad Laudes, debetne omitti ad Matutinum nona Lectio historica vel stricte propria de festo impedito?

IV. Sacerdos Feria quarta Cinerum Missam lectam celebraturus in oratoriis semi-publicis, potestne ante Missam benedicere cineres sine cantu eosque omnibus petentibus distribuere?

V. Ex canone 1100 Codicis iuris canonici, extra casum necessitatis, in Matrimonii celebratione servandi sunt ritus in libris ritualibus ab Ecclesia probatis praescripti aut laudabilibus consuetudinibus receptis. Hinc quaeritur:

1. An his regionibus Manuale Toletanum, quod passim m celebrando Matrimonio atque in administratione Ssmi Viatici et Extremae Unctionis adhibetur, sit praeceptivum?

2. Et, in casu affirmativo, an Ordinarii locorum eius usui semel pro semper renuntiare valeant, ut eius loco Rituale Romanum dehinc ab omnibus adhibeatur?

VI. Attenta declaratione Sacrae Poenitentiariae Apostohcae (Sectio de Indulgentiis), diei 21 iulii 1919 [LE 1963. inspectis etiam Decretis Sacrae Rituum Congregationis, diei 15 octobris 1920 [LE 2921 ei 10 novembris 1921 [LE 375], de ratione cantandi Litanias Lauretanas, quaeritur:

An in Litaniarum recitatione absque cantu iterari liceat priores invocationes hoc modo: V. Kyrie, eleison. R. Kyrie, eleison. - V. *Christe, eleison.* R. *Christe,* eleison. - V. Kyrie, eleison. R. Kyrie, eleison?

VIT. Sorores cuiusdam Instituti, ex perantiqua consuetudine. quoties aliqua Soror e vita decedit, huius defunctae cadaver in lignea capsa, albo panno undequaque obvoluta, vel albo colore ex omni parte picta, in signum virginitatis, recondunt; quae capsa postea. pro Officio et Missa/ defunctorum, in medio oratorio 23 Communitatis deponitur, sed undique variis albi coloris ornamentis circumsepta. Hinc quaeritur:

An talis perantiqua consuetudo tolerari possit?

VITI. Pluribus in locis. Deo favente, instituta est consociatio Sociarum Sacratissimi Cordis lesu. quae in prima cuiuslibet mensis Feria sexta peculiaria pietatis exercitia in honorem Divini Cordis peragere et sacram Communionem recipere student; ct tunc celebratur Missa votiva de Sacratissimo Corde lesu iuxta Decretum generale Sacrae Rituum Congregationis, n. 3712. diei 23 iunii 1839. Cum vero huiusmodi Sociae, ruri praesertim, ab ecclesia paroeciali valde distent, et ob pauperem earum conditionem laboribus ad vitam sustentandam necessariis incumbere debeant, ac proinde sine gravi Incommodo ecclesiam in Feria sexta adire nequeant, quaeritur:

An in hisce casibus Missa votiva de Sacratissimo Corde lesu. a memorato Decreto indulta. in prima mensis Dominica celebrari possit, cauto tamen ut una saltem Missa dicatur de Officio diei?

Sacra autem Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, praepositis quaestionibus accurate perpensis, ita respondendum censuit:

Ad I. Quoad primam partem, ***negative in*** *amnibus,* ad mentem Caeremoniahs Episcoporum, lib. II, cap. VIII. n. 70. et Decreti generalis n. 3827. ad III. diei 22 maii 1894.

Quoad secundam partem, *negative,* iuxta canonem 818 Codicis iuris canonici ct Rubricas Missalis Romani.

Ad II. Negative.

Ad IIL *Affirmative.*

Ad IV. *Affirmative,* ex gratia, iuxta Memoriale Rituum, iussu Benedicti Papae XIII editum.

Ad V. Expedire ut adhibeatur Rituale Romanum, iuxta Decreta n. 3654. Carthagtnien., 16 februarii 1886, et n. 3792 ad IX, Strigonien., 30 augusti 1892.

Ad VL *Affirmative.*

Ad VII. Serventur Rubricae ac Decreta n. 3035 ad XI. Briocen., 21 iulii 1855, et n. 4165 ad V, Dubiorum, 4 augusti 1905.

Ad VIII. Negative.

Atque ita rescripsit ac declaravit die 6 novembris 1925,—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, *S. R- C Praef.* Alexander Verde. *Secr.*

Adn *P.* **B In EL 40 (1926) 51-54: J. ? In NrT 53 (1926) 467 468; REGATILLO n. 388.562; I? 6 (1926) 12; ME 38 0926) 112-115 15 (1926) 56-58.**

673

1925 NOV 10.-COM. INTP. RESP. AAS 17< 19251 582-M3

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dr temporis supputatione. 2 - Di prakwcuu ism episcopos scffraganfos. 3 - Dr. collatione unihciorcm 4 - De praeiedentia vicarii forand. 5 - Di sacris procemxonibus. 6 - De admissione orientauüM ad notitiatum. 7 - Cr RESERVATIONS CASUUM. 8 - Dt FORMA CŒLU RATIONIS MATRIXONI! 9 - De Missa in matrimoniis mixtis. 10 - Dr sepvltvra ecclesiastica

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - De *temporis supputatione*

D. - An ubique terrarum, in casibus canone 33 5 1 expressis, tempus vulgo *zonarium* sequi quis possit

R. - Affirmative, dummodo hoc tempus sit legale.

II. - *Dc praecedentia inter Episcopos sujfraganeos*

D. -Utrum vi canonis 106, 3° praecedentia inter Episcopos suffraganeos in Concilio provinciali aliisque coetibus provincialibus definienda sit a die praeconizationls seu electionis ad episcopatum, an a die promotionis ad Ecclesiam suffraganeam.

R. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

III. - De *collatione beneficiorum*

D.-Utrum in collatione beneficiorum et canonicatuum in ecclesiis collegialibus Capitulum, ad normam canonis 403 audiendum, sit cathédrale an collegiale,

R. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

IV. - *De praecedentia vicarii foranei*

D. - An vicarius foraneus. qui sit simul canonicus Capituli collegialis in suo districtu, vi canonis 450 5 2 praecedat ceteris canonicis in choro et actibus capitularibus.

R. - Negative.

V. - *De sacris processionibus*

D. - An, secundum canonem 462, 7° et responsum diei 12 novembris 1922 [LE 456], ius parochi publicam processionem extra ecclesiam ducendi exten/datur, etiam ad processiones Religiosorum, licet exemptorum, extra eorum ecclesias et claustra.

R. - Affirmative, firmo tamen praescripto canonum 1291 4 2 et 1293.

VI. - *De admissione Orientalium ad novitiatum*

D. - An in Religionibus latini ritus sine venia, de qua canon 542. 2°, licite admitti possint ad novitiatum Orientales, qui. propio retento ritu, praeparantur ad constituendas domus et provincias religiosas ritus orientales

R. - Affirmative.

VII. - *De reservatione casuum*

D. - 1° Utrum *quaevis reservatio,* de qua can. 900, iit tantum ratione peccati an etiam ratione censurae.

2° Utrum canon 900 agat de reservatione casuum ab Ordinariis tantum an etiam a Sancta Sede statuta.

R. - Ad Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Ad ⅔ Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

VIII. - *De forma celebrationis matrimonii*

D. - Utrum, secundum canonem 1098, ad valide et licite matrimonium coram solis testibus contrahendum sufficiat factum absentiae parochi, an requiratur etiam moralis certitudo, ex notorio vel ex inquisitione, parochum per mensem neque haberi neque adiri posse sine gravi incommodo.

R- - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

IX. - *De Missa in matrimoniis mixtis*

D. · An canone 1102 § 2 in matrimoniis mixtis, praeter Missam pro sponsis, prohibeatur etiam alia Missa, licet privata.

R. - Affirmative. si haec Missa cx rerum adiunctis biberi possit uti complementum caeremoniae matrimonialis.

X. - *De sepultura ecclesiastica*

D.-An, vi canonis 1240 $ 1. 5° ecclesiastica sepultura priventur qui mandaverint suum corpus cremationi tradi et in hac voluntate permanserint usque ad mortem, etiamsi crematio ad normam canonis 1203 5 2 non sequatur.

R. - Affirmative.

Datum Romae, die 10 novembris 1925.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* Joseph Bruno, *Secr.*

Ada. J. CREU5EN In NrT 53 (1926) 225-231; Ph. MAROTO h CpR 7 (1926) 15-29; REGATILLO n 18,30,170,211,219,266, 430555,565.615; IP 6 (1926) 5-9.81-85; ME 38 (1926) 15-15; PrM 14 (192G) 178-187

674

1925 NOV 14.-SC CONCILII. RESP. PART.·

CAURI ENSIS

Circa vacationes et canonicorum absentias a choro

Episcopus Caurien., in Hispania, tria haec dubia solvenda proposuit:

I. Utrum canonici iubilati et qui chorale indultum obtinuerunt, censeri possint inter praesentes ad effectum constituendi, simul cum aliis, duas tertias partes Capitularium, qui ex praescripto Codicis (c. 418, § 2) servitio chori intenti esse debent; vel potius, computari debeant, prout vere et realiter sunt, inter absentes ita ut aliis canonicis consuetas vacationes impediant

II. Utrum tertia pars canonicorum, de qua in cilato can. 418, § 2, intelligi debeat tertia pars numeri talis canonicorum cuiuscumque Ecclesiae, vel tertia dumtaxat pars canonicorum qui. demptis iubilatis et induitariis, supersunt, ita ut semper et in omni casu aliqui vacationibus frui possint.

III. Utrum post Codicem sustineri valeat consuetudo, vi cuius canonicus hebdomadarius et excusatur ab horis canonicis cantatis Missam conventualem sequentibus et fructus praebendae et distributiones illis horis respondentes percipit; an e contra post Missam celebratam ad chorum redire teneatur ibique manere usque ad finem cantus Nonae (vel Vesperarum tempore Quadragesimae).

Die 14 Nov. 1925. — S. Congregatio Concilii in plenariis Emrum Patrum comitiis respondendum censuit:

Ad I. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad alteram.

Ad II. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad alteram.

Ad III. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad fecundam. Et ad mentem. Mens est: Si Missa tempore Quadragesimae cantetur post Tertiam, hebdomadarius tenetur redire ad chorum tempore Vesperarum.

Facta autem SSmo. D. N. Pio divina Providentia Papae XI relatione per infrascriptum S. Congregationis Secretarium, in audientia diei 16 eiusdem mensis et anni. Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est,—Donatus Card. Sbarretti, *Praef.* lulius, Ep. Lampsac., *Secr.*

• ME 39 (1927) 133-134. Adn. REGATILLO n. 181,189; ME 39 (1927) 134-135; PrM 16 (1927) 92-93.

675

1925 NOV 14.-SC CONCILII, RESOL. PART.·

MATHELICEN.

IL'BILATIONLS et iuris ad emolumenta adventitia

Die **14** *Novembris 1925*

(Resolutionis *summarium tradimus prout refert* MEii

Il can. S. B. ottenuto l'indulto di giubilazionc da questa S. C., pretese di essere ammesso anche alla partecipazione degli emolumenti provenienti dai funerali e anniversari incerti e straordinari; ma il Capltolo col fatto e in scritto glie li negè, qualora in realtà non vi intervenisse, adducendo queste ragioni: 1) perché le vigenti costituzioni capitolari, mentre concedono al giubilato il diritto di partecipare alie distribuzioni e fallenze, per nulla fanno cenno degli incerti dei funerali; 2) perché è contro la consuetudine: infatti Fultimo giubilato ora defunto, percepiva l'emolumcnto solo se interveniva ai funerali e mai ebbe a fare alcuna richiesta in contrario. Non acquietandosi il canonico, il Vescovo deferl la vertenza alla S. C. dei Concilio. Propostosi dunque nella plenaria dei 14 novembre 1925 il dubbio: *Utrum can. S. B. ius habeat etiam ad emolumenta incerta et adventitia» in casu;* gli Emi Padri risposero: Affirmatice; la quale risoluzione fu approvata dal S. Padre il 16 successivo.

Eccone le principali ragioni:

La giurisprudenza anteriore al Codice fu incerta e ondeggiante in proposito, e anche le decisioni della S. C. dei Concilio in questo caso più volte ripresentatosi non furono uniformi. Tutti invero ammettevano che il giubilato, oltre le distribuzioni quotidiane abbia diritto anche alie *inter praesentes.* Ma la determinazione di questo concetto fu sempre vaga. Invero se si prende questa parola. *inter praesentes,* come suona, per distingueris dagli assenti, si riferirà alla presenza materiale: e in tal senso alcuni scrittori insegnavano che anche le *fallenze,* pur provenienti dalle distribuzioni quotidiane, non si dovevano p. es. agli indultati, o scusati dal coro, anche quali vengono enumerati dal c. 420, perché ritenevano che le fallenze fossero *inter praesentes,* spettassero cioè ai *physice intéressantes,* esclusi anche i ‹ *ficte* praesentes ». Nella prassi perô invalse di opporre le inter *praesentes* alie *quotidianae,* nelle quali rientravano anche le fallenze provenienti dalle distribuzioni quotidiane; derivando cioè la ragione di differenza dal vedere se contenevansi, o no, nel *consuetus ordo* dirtni *officii: e* si dissero percià *quotidiane* le distribuzioni e fallenze spettanti alia presenza o assenza agli uffici ordinarii. cui i canonici son tenuti vt praebendae; inter *praesentes* quelle costituitc come premio a chi intervenisse alie altre funzioni sebbene non tenuti vi praebendae. E seguitando a specializzare, poichè tali funzioni. altre sono *fisse,* stabilite cioè per legato o pia fondazlone. come gli anniversari fissi e certe feste, c come tali si sogliono indicare giâ nel calendario capitolare; mentre altre sono eventual! e *incerte,* dipendenti p. es. da funebri associazioni. esequie. messe e cclebrazioni awentizie a seconda della volonté dei donatori, e quindi non sl possono indicare nel calendario, nacque diversité d'opinione anche fra i sostenitori di questo secondo significato della voce niter *praesentes, restringendos!* da alcuno aile fisse, estendendosi dagli altri allé awentizie. La S. C. del Concilio segul a volte la più larga, a volte la più stretta spiegazione dl questa parola: per lo più si limité, nei singoli casi, a esaminare la volonté del fondatore o donatore, per dedurre da essa se gli assenti, e in specie i giubilati, dovessero ammettersi o escludersi da tale partecipazione. Con l'andare del tempo propendette perô sempre più verso Tammissione; e ne sono testimonio éloquente le note disposizioni su! capitolari richiamati aile armi durante la guerre. Anche la S. C. dei Riti ne approfittô pel noto decreto del 25 maggio 1909 [AAS l (1909) 502) con cui attribui ogni sorts di *falle,* anche da inter *praesentes* per awentizi, al canonici occupati nel processi di beatificazione. (Cfr. S. C C. Aquipenden. Indulti, 18 mar.-l apr. 1719 [S. Παιχοτπνι L 2 sub v. Annireryarium f 2 n. 39-4Û et t 10 sub v. *Indultum lubilationis* n. 305 et 321); Reatin. *lubilationis* 28 apr.-12 maii 1770 ITRC 39 (1770) 107-114 et 119]; Lucan. 30 ian. 1858; Parentin. 20 ian. 1906 (TRC 165 (1906) 12-22]; Maioricen. *Distrib.* 15 ian. 1921) (LE 322].

II Codice sembra che abbia sancito questa evoluzione. nel c. 422. 4 2, dove senza definire le *inter praetenta.* dkhiara ‹ nisi obstet *fundatorum* aut *oblatorum* expressa voluntas ». E' chiaro che *fundatorum (cfr. c.* 1544. 5 1), si riferisce alie *inter praesentet fisse; oblatorum* alie *inter praesentes avventizie.* come fu espressamente osservato cella citata Maloncen. Ove. infatti. seconde la prima delle tre teorie acccnnate il Codice avesse ristretto le *inter praetentes* alie *fallenze* delle distribuzioni quotidiane, sarebbe stato inutile aggiungere quclla clausola. poichè le quotidiane vengono ri *praebendae,* non ri *fundationis* aut oblationis. Anche b seconda, che «clude dalle *inter praesentes* le funzionl aventizie. riene eliminata dalla csplicita menzione degli *oblatores.* Dunque rimane. a mente dei Codice. b terza più benigna, e ormai usuale accezione delle [ ]:* ma anche le fallenxe de! principio ormai *intectum.* dclla loro slmuhanea correlaLivita : chi ha diritto alie distribuzioni lo ha anchc alie fallenze; e viceversa non si lucrano lo fallenze sc non si ha diritto aDe distribuzioni: insomma le fallenze di quabiasi genere seguono lo distribuzioni del genere relativo, iure *accrescendi.*

Applicando il diritto al caso era logica la risposta affcrmatlva : tanto logica, che i canonici stessi di Matclica hanno posto Testrcmo rtfugio nella clausola finale de! c. 422, 4 2. c nisi obstent ecclesiae statuta aut consuetudo ». Ma già dalla fattispecie il lettorc ha capito chc il primo rifugio è inutile. ‹ le vigenti stituzSonl per nulla fanno cenno »; dunque non si oppongono: anzi « qui tacet consentire videtur »! Anche per h consuetudine non si adduce che un unico caso, c tutti sar.no che una rondine non ta la primavera.

Potrebbe solo opporsi, nei singoli casi. la espresso volontà dei fondatori e oblatori; ma questa, appunto perché si richiedc ‹ expressa » non deve presumersi dalla sola qualitâ di awcntlzi.

Giova dunque concludere che se si vuo! ritenere la materiale significazione della parola « inter praesentes ». ora deve restringerri ai soli casi in cui le costituzioni, la consuetudine legittimamente provata. la volontâ espressa del fondatori c dei donatori, escluda positivamente dalla parlecipazione chi non mterviene corporalmente. « solis physice et realiter praesentibus ».

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregatior.il dc Religiosis, die. mense et anno ut supra.—C. Cua Laurenti, *Praef.* Vinccntius La Puma. *Secr.*

Adn. I. **C in NrT 53 (1926) 298-299; Ph. MAROTO in C>ft 'I (1926) 64-92: iP 6 (1926) 11-121 ME 38 (1926) 147. M< «5 (1926) 52-53.**

677

1925 NOV 25 -SC SACK. INSTR. AAS 18 (1926) 4H7

INSTRUCTIO

Circa munus patrini et cognationem **SPIRITUALEM**

Ex responsionibus datis ad proposita dubia, colligitur quae Errorum ac Revmorum PP. Cardinalium hac m re mens fuerit

Equidem in spirituali hominis regeneratione, quae fit per baptismum, ex vetustissimo Ecclesiae more patrini adhibentur, qui a sacrarum rerum scriptoribus susceptores, vel sponsores, seu *fideiussares* sunt appellati. horumque mentio primis religionis Christianae saeculis iam habetur, ut penes Tertullianum. *De baptimo,* cap. 18. Cum enim ex baptismo vita spiritualis incipiat et confirmatione perficiatur. Ecclesia iam e remotiore aetate baptizantem vel confirmantem nec non patrinwn ct matrinam habuit tamquam parentes spirituales baptizati vel confirmati; unde nomen patrini et matrinae. Qua ex spirituali cognatione consequens fuit processu temporis, ut inductum sit impedimentum matrimonium dirimens; idque religiose excepit lex lustinianea (L 26 Cod. V. 4). hanc reddens rationem: « quum nihil aliud ‹ sic inducere potest paternam affectionem et iustam c nuptiarum prohibionem, quam huiusmodl nexus per « quem. Deo mediante, animae eorum copulatae sunt ». Et ex hodierni nostri Codicis praescripto vi cc. 768. 797 cognationis spiritualis institutum in sua substantia perseverat immutatum; verum hodie mutatur eius effectus, quia cognatio tantum quae ex baptismo oritur impedimentum secumfert dirimens matrimonium (c. 1079), idemque arctioribus limitibus constrictum.

Porro Ecclesia, pro diversa temporum conditione, impedimentum ob spiritualem cognationem constitutum, diversis limitibus constringere duxit: nihilominus Decretales RR. Pontificum, instructiones a Conciliis et a Sacris Congregationibus editae, id unum constanter docent. nempe stu dium, quo Ecclesia semper curavit, ut patrinorum munus sancte suscipiatur, eorumdemque obligationes fideliter expleantur. 45

Compertum est enim quam arctis vinculis et officiis patrini ac filioli inter se devinciantur. Ait Nicolaus Papa: c Ita diligere debet homo eum qui se suscepit c de sacro fonte, sicut patrem » (c. 1, C. XXX, q. 3). Ac veteres sacri canones obligationes patrinorum ita diserte describunt: « Vos ante omnia, tam mulieres quam « viros, qui filios m baptismo suscepistis, moneo, ut vos cognoscatis fidciussores apud Deum exstitisse pro illis, quos visi estis de sacro fonte suscipere. Ideo semper eos admonete, ut castitatem custodiant, iustitiam diligant, caritatem teneant. Ante omnia symbolum ct Orationem Dominicam et vos ipsi tenete, et illis, quos excepistis, ostendite » (c. 105. D. IV, De consccr.).

Ecclesia nempe indesinenter monuit patrinos atque edixit eosdem teneri ad religiosam filioli institutionem, ut S. C. S. O. explicavit die 9 dec. 1745, ad Mission. Aegypti [CICF n. 7981, ex origine et natura patrinatus. simul referens doctrinam D. Thomae: « Spiritualis re‹ generatio quae fit per baptismum, quodammodo sim!· ‹ lis est generationi carnali; et quemadmodum in ge« ncratione carnali parvulus nuper natus indiget nu‹ trice et paedagogo, ita quoque in regeneratione spi« rituali oportet ut aliquis sit. qui fungatur vice nutn‹ cis ct paedagogi, filium suum spiritualem instruendo ‹ in iis quae pertinent ad fidem et vitam Christianam » (S. Th., p. III, quaest. 67. arL 7). Item in aliis Instructionibus eiusdem S. C.. ut mense ianuario 1763 (CICF n. 312], ad Praef. mission Tripol.; ac die 15 sept 18C9 iCICF n. 10111, ad Administratorem Apost. Perthen.

Et quemadmodum Catechismus Concilii Tridentini districte commonefacit: « Universe susceptores semper ‹ cogitent sc hac potissimum lege obstrictos esse » (part. II. cap. II. η. 28). ita Codex iuris canonici gra-

?É'

• ME 39 (1927) 154-165 Aéa ME 39 (1927) 154-165.

676

1925 NOV 24.-SC REL.» DECL. AAS 18 (1926) 14

Diclarktio circa naturam juridicam congregationis **SORORUM A MISERICORDIA (SISTERS OF MERCY)**

Sacrae Congregationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae sequentia dubia, pro opportuna solutione. sublecta fuere:

1. An Congregatio Sororum a Misericordia, vulgo *Sisters of Mercy,* quae, iuxta earum Constitutiones, adprobatas sub die 6 iunii 1841 a Gregorio XVI per tramitem Sacrae Congregationis de Propaganda Fide (Acta Crtc. XVI v. III p. 152-169» sub dic 6 aug 18411. singulas domos separatas habent sub respective Episcopi jurisdictione atque auctoritate, censenda sit religio iuris pontificii vel iuris tantum dloecesani.

Et. quatenus affirmative ad primam partem ct negative ad secundam:

IL An sit similiter iuris pontificii etiam plures illae Congregationes Sororum a Misericordia, quarum diversae domus vanis in locis, cum adprobatione Sanctae Sedis, sub uno gubernio centrali coaluerint

Porro Sacra Congregatio, in congressu diei 7 novembre 1925. re mature perpensa, respondendum censuit prout respondet:

Ad L *Affirmative* ad primam partem, negative ad «ecundam.

Ad II. Affirmative.

Farta autem de praemissis relatione Ssmo Domino Nostro Pio divina Providentia Papae XI. in audientia habita ab Ente Card. Praefecto huius Sacrae Congregationis, die 24 novembrlx 1925. Sanctitas Sua resolutionem eiusdem Sacrae Congregationis approbavit et confirmavit uc publici iuris fieri mandavit.

vUsinais verbis de obligationibus patrinorum quoad baptismum praecipit: « Patrinorum est. ex suscepto mui nere, spiritualem filium perpetuo sibi commendatum « habere, atque in iis quae ad Christianae vitae institu-(lioncm spectant, curare diligenter ut ille talem in tota i vita se praebeat, qualem futurum esse sollemni caere-‹ monta spoponderunt » (can. 769). Atque in Rituali Homeno, nuper ad normam Codicis accommodato, iisdem verbis officia patrinorum inculcantur (De petrinis, n. 33. tit c. I).

Quod autem ad confirmationem spectat, in Pontificali Romano ita edicitur: ‹ Pontifex patrino et mac trinae annuntiat quod instruant filium suum bonis i moribus, quod fugiat mala et faciat bona, et doceant ‹ cum *Credo* in Deum, et *Pater noster,* et *Ave Maria, t* quoniam ad hoc sunt obligati › (tit. De *confirmandis).* Et Codex iuris canonici, can. 797 : ‹ Patrinus obligatio-‹ ne tenetur confirmatum perpetuo sibi commendatum D ‹ habendi eiusque Christianam educationem curandi »./

Quapropter semper Ecclesia prohibuit ne ad patrini munus admittantur, qui eius obligationes implere fideliter nolint, aut sedulo non possint; et Codex iuris canonici conditiones distincte enumeravit ad munus illud licite suscipiendum requisitas, scii, pro baptismo can. 765 et 766 quae item recoluntur in Rituali Rom., 1. c., nn. 35-36; ac pro confirmatione can. 795 et 796.

Quod vero ad quaestiones propositas a R. P. D. Archicpiscopo Ultraiecten. attinet, etiam Synodus prov. UHraiectensls anno 1665 habita, vehementer conquerebatur quod nimis leviter et negligenter patrini munus susciperetur et perageretur, ita arguens: « Hoc offi-‹ cium nimium negligenter habetur nostris diebus, de-‹ que eo vix cogitant sive ii quibus patrini inducendi ‹ cura est, sive iis qui sanctam hanc curationem in se ‹ suscipiunt ». Et Catcchismus Concilii Tridentini graviter ita hunc morem reprehendit: c Hoc munus adeo ‹ negligenter in Ecclesia tractatur, ut nudum tantum ‹ huius functionis nomen relictum sit, quid autem ‹ sancti in eo contineatur, ne suspicari quidem homi-‹ nes videantur » (1. c., n. 28). Qui contemptus ecclesiasticae disciplinae hodierno tempore eo magis est deplorandus, quo gravior urget necessitas Christianae fidelium institutionis.

Quamobrem Emi Patres Cardinales Sacrae huius Congregationis de disciplina Sacramentorum, cum ad proposita dubia responderint, ex relata agendi ratione cognationem spiritualem contrahi, ut supra scriptum est, acriter insimul improbarunt expositam consuetudinem. ct rationes ad rem spectantes in vulgus edi iusserunt. Instructione scilicet adiecta, ut nempe gravitas muneris patrini et obligationum eius fidelius sedulo explicetur. ab iisque intimius cognoscatur, cum praesertim Codex leges de patrinis in baptismo diserte tulerit, lib. 111. part I. tit I, cap. IV. quae in Rituali *Romano* denuo recensentur, et pro confirmatione, tit. II, cap. IV.

Etenim prouti nemo a parocho proprio est admittendas ad patrini munus, qui conditionibus ad validam aut licilam huius muneris susceptionem requisitis non praestat ita quoties in sacramenti collatione quis patrini partes expleat non suo nomine, sed alterius certae et determinatae personae nomine eiusque mandato, ha;u5modi mandatum seu mandantis voluntas legitime probetur oportet, videlicet per idoneos testes aut per scriptum ac legitimum documentum, nisi aliunde intento mandantis sit certo et indubitanter parocho proprio baptizandi vel confirmandi explorata, adeo ut parochus investigare queat an designatus patrinus polleat qualitatibus iure requisitis, atque in libris, ubi ad tramitem sl canonum est notanda sacramenti collatio, inscribatur nomen tum procuratoris tum mandantis, qui se quidem patrini munus cum huius legalibus effectibus suscepisse irire debet Hisce praecipue de rationibus hic Sacer ‹7 Ordo reprobandam cen/suit consuetudinem quae, etsi recte observetur, mandatum dumtaxat generaliter pracwmptum continet.

id demque animadvertendum est. nempe patrinorum munus suapte natura ad laicos pertinere; quare in *Calechimo Tridentino,* L c.. n. 26. praecipitur, accurate a pastoribus et a sacris concionatoribus efficiendum esse, ct fideles intelligant quae potissimum ad illud rite explendum sint necessaria. Prae primis explicare oportet quae causa fuerit cur patrini adhibeantur, quaeque sint partes eorum, quidque ab illis exigatur; quae maxime m ipsa sacramenti collatione opus est explanari, tum fidelibus omnibus, tum illis praecipue qui hoc munus «eripiunt.

Illud peculiariter est valde inculcandum, patrir.ortTn esse, ex fideiussoris munere suscepto, spiritualis filii Christianam institutionem curare (cc. 769. 797, 1325». cumque perpetuo sibi commendatum habere; unde eruitur quantum dedeceat ut. qui se alterius paedagogum et custodem professus est. illum deserat, quem semel in fidem et clientelam suam recepit, donec illum opera et praesidio suo egere intellexerit *(Catech. Trid.,* cod. t, n. 28). Quod instantius nostris temporibus urgendum est, quibus fides et boni mores magis periclitantur, cum ipsi quandoque parentes, gravium officiorum obliti. Christianae liberorum educationi haud sedulo incumbant; proindeque patrinorum opera diligentius est impendenda « ne a munere, cuius nomen ct signum reti-‹ netur moribus, observantia exulet Christianae carita-« tis, quae illud instituit et commendat » (Ex Cone. Prov. Pragen., a. 1860).

Quae dum recoluntur gravissima documenta, adnotare praestat quod tam nobilis, excellens et efficax visa est Ecclesiae huiusmodl institutio de patrinis, ut passim in civilibus nationibus inducti sint patrinatus seu patronatus, veluti pro pueris, qui scholis incumbant, aut e scholis discesserint; uno verbo, pro omnibus fere huiusmodl necessitatibus, quibus parentes aut ipsi civiles magistratus haud satis prospicere valeant; sed cum fides Christiana frigescat, hodie despicitur vel parvi fit sanctus patrinatus ab Ecclesia iam pridem institutus, et ex adverso studiose datur opera laicis institutionibus. At hoc incommodum tam grave tamque probrosum pro Christianis viris e medio penitus tollendum est, ct menti sanctae matris Ecclesiae obsequendum cum id ln salutem quoque ipsius consortii civilis vertat.

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 25 novembris 1925.—M. Card. Lega, *Praef. A.* Capotosti, Ep. Thermen., Secr.

Ada. J. SALSMANS iη NrT 53 (1926) 391-392; PrM 15 (1926) 42-45. Vide S. C Sacr. *Paci.* ULTRAIECTEN. job *dl»* 1925 JuUl 24: LE 669.

1925 DEC 7.-SC CONS., DECR. AAS 18 (19-26) 90

ANTILLARUM

Erectionis novae delegationis apostoucae

DECRETUM

Ea est Antillarum Insularum conditio, ut expedire videatur quo unus S. Sedis delegatus omnibus maioribus ct minoribus illis insulis consulat Quae considerans Ssmus D. N. Pius PP. XI, de consulto Emorum Patrum S. C. Consistorialis et Negotiorum Ecclesiasticorum Extraordinariorum, statuit et decrevit unam camque unicam Delegationem Apostolicam constituere, quae sedem ordinariam in civitate Habana habeat, et in omnibus praefatis insulis quae necessaria sunt videat et curet

Hoc igitur Consistoriali decreto, de mandato Sanctitatis Suae, nova Delegatio Apostolica erigitur cum sede in civitate Habana. cuius iurisdictio ad omnes extenditur maiores et minores Antilles insulas; et includere debet quae hucusque curae et officio commissa erant Delegati Apostolici Cubani et Portoriccnsis.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aaedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 7 mensis decembris anni 1925.—C. Card. De Lai. Ep. Sabinen. et Mandelen^ Secr. Fr Raphaël C-. Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

1925 DEC 9.-SC RIT., RESP. AAS 18 (1926) 58-59

Dubium: de forma paramentorvm

A Sacra Rituum Congregatione nuper exspoetulatuzn est: t An in conficiendis et adhibendis paramentis pro « Missae sacrificio sacrisque functionibus liceat reeede-‹ re ab usu in Ecclesia recepto, aliumquc modum ct • formam etiam antiquam inducere? ›.

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis. respondendum

censuit: « Recedere non licere inconsulta Apostolica c Sede; iuxta Decretum seu Litteras circulares Sacrae < Rituum Congregationis ad Rmos Ordinarios datas sub < die 21 augusti 1863 ».

Atque Ita, Summo Pontifice Pio XI approbante, rescripsit, declaravit et servari iussit, die 9 decembris 1925.—A Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Alexander Verde, *Secr.*

• *En harum litterarum exemplum:*

RÆe Domine uti Frater.

Quum, renuncuntibuj nonnullis Rfliis Episcopis alhsque Eec-edastlcis et Laids viris. Sanctam Sedem non lateret quasdam in Anglia. Galliis. Ccrmar.ia et Dclpn Dioeceses immutasse formam sacrarum vestium, quae ln celebratione Sacrosancti Missae Sacrificii adhibentur casque ad stylum quem dicunt gothlcum eleganuon quidem opere conformasse; Sacra Congregatio legitimis pro tuendis Ritibus praeposita super huiusmodi mutatione accuratum examen instituere haud praetermisit

Ex hoc porro examine, quamvis eadem Sacra Congregatio probe nosceret sacras illas vestes stylum gothicum praescierentes praecipue saeculis nn, xn et xr obtinuisse, aeque tamen animadvertit Ecclesiam Romanam aliasquc latin! ritus per orbem Ecclesiis, Sede Apostolica minime redamante, a saeculo xii, nempe ab ipsa propemodum *Con*cilli Tridentia! aetate, usque ad nostra haec tempora illa- «9 rom reliquisse usum: amulqueV eadem perdurante disciplina necncn Sancta Sede Inconsulta, nihil innovari pesse censuit, ut pluries Summi Pontifices ln <uis edocuere Constitutionibus. sapienter moner.tes mutationes istas, utpote probato Ecclesiae mori contrarias, s-epe perturbationes producere posse. et fidelium animos m admirationem inducere. Sed quoniam Sacrorum Rituum Congregatio arbitratur alicuius perderis esse posse rationes, quae praesentem unmutationcm persuaserunt hinc. audita Sanctissimi Domini Nostri Pn Papae IX oraculo, verbis amar.Ussimis invitare censui! Amplitudinem Tuam. ut. quatenus in Tua D;oeces; hibUSBOdi immutationes locum habuerint, rationes ipsas exponere velis, quae illis causam dederunt

Interim Amplitudini Tuae fausta omnia a Domino adprecor.

Amplitudinis Tuae UU Frater C Ep. Portuen et S. Rufinae *Cito.* P4TMΠ, *Praef. D.* Bartolint *Secr.*

Romae die 21 augusti 1863

Ada_ P. B. I· D. 40 (1926) 56-56; I. PAUWEL5 ia PrM 15 (1925) 53-65 ·! fa HrT 53 (1926) 300-304. P.EGATIU.O n 557

1925 DEC 11.-PIUS XL ENCYC, AAS 17 (1925) 593-610

AD VENERABILES FRATRES PATRIARCHAS, PRIMATES, ARCHIEPL5COPO5, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS PACEM FI COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: DE FESTO DOMINI NOCTRi IESU CHRISTI REGIS CONSTITUENDO

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres
Salutem et apostolicam benedictionem

Quas primas post initum Pontificatum dedimus ad universos sacrorum Antistites Encyclicas Litteras, meminimus in lis Nos aperte significasse - cum summas persequeremur earum calamitatum causas, quibus premi hominum genus conflictarique videremus - non modo eiusmodi malorum colluviem in orbem terrarum idcirco invasisse quod plerique mortalium lesum Christum sanctissimamque eius legem cum a sua ipsorum consuetudine et vita, tum a convictu domestico et a re publica submoverant; sed etiam fore nunquam ut mansurae Inter populos pacis spes certa affulgeret, usque dum et homines singuli et civitates Salvatoris Nostri imperium abnuerent ac recusarent Itaque pacem Christi ut quaerendam in *regno* Christi monuimus, ita Nos. quantum licuisset, praestituros ediximus: in regno Christi, in- tai nuimus. quippe Nobis videbamur ad pacem redintegrandam stabiliendamque non posse efficacius, quam. Domini Nostri imperio instaurando, con/tendere. Haud obscuram quidem exspectationem meliorum temporum Nobis interca moverunt studia populorum illa ln Christum inque eius Ecclesiam, unam salutis effectricem, aut primum conversa aut longe excitata acrius: unde etiam apparebat, multorum, qui, contempto Redemptoris princ.patu. quasi regno extorres facti erant, parari auspicato et maturari ad officia obedlentlae reditum.

At quicquid, vertente Anno sacro, evenit actumve est, perpetua sane recordatione ac memoria dignam, nonne inde Conditori Ecclesiae, Domino ac Regi plurimum honoris accessit ac gloriae? Etenim, sacrarum Missionum rebus pubhee ad spectandum propositis, dmfum quantum mentes hominum sensusque pepulere sive data ab Ecclesia continenter opera regno Sponsi *tui* cotidie latius in omnes terras insulasque - vel per occanunt remotissima^ - proferendo, sive magnus redonum numerus, summo cum sudore ac sanguine, a fortissimis tnvictisquo missionalibus nomini catholico adiunctus. sive quae reliquae sunt locorum magnitudines, salutari benignaeque Regis nostri dominationi sublidendae. Porro quotquot, sacri temporis decursu. 13 Urbem undique. Antistitum saccrdotumve suorum ductu, concessere, quid iis omnibus consilii fuit, nisi ut expiatis rite animis, ad Apostolorum sepulcra et coram Nobis, se In imperio Christi et esse ct futuros profiterentur" Atque hoc ipsum Servatoris nostri regnum nova quadam luce tum plendere visum est. cum Nosmet sex confessoribus virg nibusqué, comprobata praesUntissmarum virtutum laude, sanctorum caelitum honoros decrevimus. O quantum voluptatis animum Nostrum incessit, quantum solacii, cum. in Pctriani templi maiestate, post latas a Nobis decretorias sententias, ab ingenti fidelium multitudine, inter gratiarum actionem, conchmatum est: Tu *Rex gloriae, Christe.* Namque, dum homines civitatesque a Deo alienae, per concitatas invidiae flammas intestinosque motus, in exitium atque interitum aguntur. Ecclesia Dei. pergens spiritualis vitae pabulum humano generi impertire, sanctissimam, aliam ex alia, virorum feminarumque subolem Christo parit atque alit, qui, quos sibi fidissimos in terreno regno sublectos parentesque habuit, eosdem ad aeternam regni caelestis beatitatem advocare non/ desinit Exeunte 3δ praeterea inter Iubilaeum maximum millesimo sexcentesimo ab habita Synodo Nicaena anno, saeculare eventum eo libentius celebrari iussimus et Nosmet ipsi in Vaticana Basilica commemoravimus, quod ea Synodus Unigeniti cum Patre consubstantialitatem sanxit ad credendumque catholica fide proposuit, itemque, verba c cuius regni non erit finis » in suam fidei formulam seu Symbolum inserendo, regiam Christi dignitatem affirmavit

Cum igitur Annus hic sacer non unam ad inlustrandum Christi regnum habuerit opportunitatem, videmur rem facturi Apostolico muneri in primis consentaneam, si, plurimorum Patrum Cardinalium. Episcoporum 0deliumquc precibus» ad Nos aut singillatim aut communiter delatis, concedentes, hunc ipsum Annum peculiari festo D. N. lesu Christi Regis in ecclesiasticam liturgiam inducendo clauserimus. Quae agitur causa sic Nos delectat, ut de ea vos. Venerabiles Fratres, aliquantum affari cupiamus: vestrum postea erit quicquid de Christo Rege colendo dicturi sumus, ad popularem intellegentiam et sensum ita accommodare, ut decernendam annuam sollemnium celebritatem multiplices excipiant ac sequantur in posterum utilitates.

Ut translata verbi significatione rex appellaretur Christus ob summum excellentiae gradum, quo inter omnes res creatas praestat, atque eminet, iam diu communiterque usu venit. Ita enim fit, ut regnare is n *mentibus hominum* dicatur non tam ob mentis aciem scientiaeque suae amplitudinem, quam quod ipse est Veritas, et veritatem ab eo mortales haurire atque ob-' dienter accipere neccsse est; (n voluntatibus item hominum, quia non modo sanctitati in eo voluntatis divinae perfecta prorsus respondet humanae integritas atque obtemperatio, sed etiam liberae voluntati nostrae id permotione instinctuque suo subiicit, unde ad nobilissima quaeque exardescamus. *Cordium* denique *rei Christus* agnoscitur ob eius *supereminentem scientiae caritatem* ' et mansuetudinem benignitatemque anlmm allicientem: nec enim quemquam/ usque adeo ab universitate gentium, ut Christum lesum. aut amari aliquando contigit aut amatum iri in posterum continget Verum, ut rem pressius ingrediamur, nemo non videt nomen potestatemque regis, propria quidem verbi significatione. Christo homini vindicari oportere; nam. nisi quatenus homo est, a Patre *potestatem et honorem* et *regnum* accepisse l dici nequit, quandoquidem Dei Verbum, cui eadem est cum Patre substantia, non potest omnia cum Patre non habere communia, proptereaque ipsum ln res creatas universas summum atque absolutissimum imperium.

Christum esse Regem nonno in Scripturis sacris passim legimus" Ipse enim dicitur dominator de lacob

ORtTO

oriturus,1 qui a Patro constitutus est rex super Sion montcm sanctum eius, ct accipiet gentes hereditatem suam ct possessionem suam terminos terrae·, 4 nuptiale autem carmen, quo, sub regis ditissimi potentisslmique specie ac similitudine, verus, qui futurus erat, rex Israel celebrabatur, haec habet: *Sedes tua, Deus,* in saeculum wecvli; virga directionis, virga *regni* tui.' Ut multa id tenus praetereamus, alio quidem loco, quasi ad Christi lineamenta clarius adumbranda, praenuntiabatur fore ut regnum eius, nullis circumscribendum finibus, iustitlae et pacis munera locupletarent: Orietur in diebus tint iustitia, ct abundantia *pacis ... Et dominabitur a* mari usque ad *mare: et a flumine usque ad terminos* orbis terrarum. Huc vel uberiora accedunt prophetaram oracula. Illu.'que in primis Isaiae pervagatissimum: Parculus, *natus est nobis, et filius datus est* nobis, et *factus est principatus super humerum eius; et vocabitur nomen eius Admirabilis, consiliarius, Deus, fortis,* peter futuri saeculi, *princeps jtacis. Multiplicabitur eius* imperium, et pacis non erit *finis: super solium David, et super regnum* eius sedebit.· ut *confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia, amodo et* usque in sempiternum.7 Nec sane aliâ atque Isaiae sententia ceteri
y, prophetae vaticinantur: ut/ Hicremias, praedicens germen iusfum ab stirpe David oriundum, qui quidem Davidis illius *regnabit rex et sapiens erit: ct faciet iudicium* in terra;· ut Daniel, qui regnum praenuntiat a Deo caeli constituendum, quod in *aeternum non* disjipobitur... stabit in *aeternum;'* et haud multo post subiicit: Aspiciebam in visione *noctis et ecce cum* nubibus caeli quasi filium *hominis veniebat, et* usque ad antiquum dierum *pervenit, et in conspectu eius obtulerunt eum. Et dedit ei potestatem et honorem et regnum, ct omnes populi, tribus et linguae ipsi servient; potestas eius, potestas aeterna, quae non auferetur, et regnum* euu, quod non *corrumpetur* » Zachariae autem praedictum illud de Rege mansueto, qui, *ascendens super* oiiram et *super pullum asinae,* Hierosolymam iustus et salvator, gestientibus turbis, ingressurus erat." nonne sancti evangeliorum scriptores impletum agnoverunt et comprobarunt? - Eadem ceteroqui de Christo Rege doctrina, quam Veteris Testamenti libris consignatam delibavimus, tantum abest ut in Novi paginis evanescat, ut, contra, magnifice splendideque confirmetur. Qua in re. ut Archangeli nuntium vix attingamus, a quo Virgo docetur, se filium parituram, cui dabit... Dominus Deus sedem David patris eius ct qui regnabit in domo lacob in aeternum et regni eius non erit finis. n Christus de suo ipse imperio testatur: sive enim in postremo ad populum sermone de praemiis poenisve locutus est, quibus in perpetuum iusti vel rei afficiendi forent, sive Praesidi romano respondit, publice ex ipso utrum rex esset percontanti, sive, postquam resurrexit. Apostolis munus docendi et baptizandi omnes gentes commisit, oblata opportunitate, et sibi regis nomen attribuit, u et *se* regem esse palam confirmavit,14 et sollemniter edi-
ts xit, datam sibi esse omnem potestatem in caelo et in/ tem:B quibus profecto verbis quid aliud, quam eius magnitudo potestatis ct infinitas regni, significatur? Num igitur mirari licet, si, qui a loanne dicitur *princeps regum terrae,*14 idem, quemadmodum apostolo in risione illa futurorum apparuit, *habet in vestimento et* ia *femore suo scriptum: Rex regum et Dominus dominantivm?e* Etenim Christum Pater constituit *heredem UTArenorum:* " oportet autem ipsum regnare, donec, in exitio orbis terrarum, ponat omnes inimicos sub pedibus Dei et Patris.·' Qua ex communi sacrorum Librorum doctrina sequi profecto oportuit, ut catholica Ecclesia, quae est Christi regnum in terris, ad omnes homines trrraique universas utique producendum. Auctorem Conditoremque suum, per annuum sacrae llturgiae orbem. Regem et Dominum et Regem regum, multiplicato venerationis officio, consalutaret Istas sane honoris significationes, unum idemque per mirificam vocum varietatem sonantes, ut in veteri psallendi ratione atque in antiquis Sacramentariis adhibitur. sic in publicis divinae maiestati precibus cotidie admovendis, inque imr.o'anda immaculata hostia, in praesenti adhibet; in tac vero laudatione Christi Regis perpetua pulcherrimus nostrorum et orientalium rituum concentus facile deprehenditur, ut etiam hoc in genere valeat illud: Legem credendi lex statuit supplicandi.

Quo autem haec Domini nostri dignitas et potestas fundamento consistat, apte Cyrillus Alexandrinus animadvertit: *Omnium,* uf *verbo dicam, creaturarum doriirstum obtinet, non per vim extortum, nec aliunde intectum. sed essentia sua et natura;*}· scilicet eius principatus Hlâ nititur unione mirabili, quam hypostaticam appellant. Unde consequitur, non modo ut Christus ab angelis et hominibus Deus sit adorandus, sed etiam ut cius imperio Hominis angeli et homines pareant et sublecti sint: nempe ut vel solo hypo/staticae unionis 99
nomine Christus potestatem in universas creaturas obtineat. - At vero quid possit iucundius nobis suaviusque ad cogitandum accidere, quam Christum nobis iure non tantum nativo sed etiam quaesito, scilicet redemptionis, imperare? Servatori enim nostro quanti steterimus, obliviosi utinam homines recolant omnes: *Non corruptibilibus auro* vel *argento* redempti *estis:... sed pretioso sanguine* quasi agni immaculati Christi *et incontaminati. 3* Iam nostri non sumus, cum Christus *pretio magno3* nos emerit; corpora ipsa nostra membra sunt *Christi.3*

lamvero, ut huius vim et naturam principatus paucis declaremus, dicere vix attinet triplici eum potestate contineri, qua si caruerit, principatus vix intellegitur. Id ipsum deprompta atque allata ex sacris Litteris de universali Redemptoris nostri imperio testimonia plus quam satis significant, atque est catholica fide credendum, Christum lesum hominibus datum esse utique Redemptorem, cui fidant, at una simul legislatorem, cui obedianL:4 Ipsum autem evangelia non tam leges condidisse narrant, quam leges condentem inducunt: quae quidem praecepta quicumque servarint. Udem a divino Magistro, alias aliis verbis, et suam in eum caritatem probaturi ct in dilectione eius mansuri dicuntur. 3 ludiciariam vero potestatem sibi a Patre attributam ipse lesus ludaeis, de Sabbati requiete per mirabilem debilis hominis sanationem violata criminantibus, denuntiat: *Neque enim Pater iudicat quemquam, sed omne* indicium *dedit Filio.3'* In quo id etiam comprehenditur - quoniam res a iudicio disiungi nequit - ut praemia et poenas hominibus adhuc viventibus iure suo deferat. At praeterea potestas illa, quam exsecutionis vocant. Christo adiudicanda est, utpote cuius imperio parere omnes necesse sit, et eâ quidem denuntiata contumacibus irrogatione suppliciorum, quae nemo possit effugere./

Verum tamen eiusmodi regnum praecipuo quodam modo et spirituale esse ct ad spiritualia pertinere, cum ea. quae ex Bibliis supra protulimus, verba planissime ostendant. tum Christus Dominus sua agendi ratione confirmat Siquidem, non una data occasione, cum ludaet mmo vel ipsi Apostoli, per errorem censerent, fore ut Messias populum in libertatem vindicaret regnumque Israel restitueret vanam ipse opinionem ac spem adimere et convellere; rex a circumfusa admlrantium multitudine renuntiandus, et nomen et honorem fugiendo latendoque detrectare; coram Praeside romano edicere, regnum suum *de hoc mundo* non esse. Quod quidem regnum tale in evangeliis proponitur, in quod homines poenitentiam agendo ingredi parent, ingredi vero nequeant nisi per fidem et baptismum, qui. etsi est ritus externus, interiorem tamen regenerationem significat atque efficit; opponitur unice regno Satanae et potestati tenebrarum, et ab asseclis postulat, non solum ut. abalienato a divitiis rebusque terrenis animo, morum praeferant lenitatem et esuriant sltiuntque iustitiam. sed etiam ut semet ipsos abnegent et crucem suam tollant Cum autem Christus et Ecclesiam Redemptor sanguine suo acquisiverit et Sacerdos se ipse pro peccatis hostiam obtulerit perpetuoque offerat cui non videatur regium ipsum munus utriusque illius naturam muneris induere ac participare? Turpiter, ceteroquin. erret qui a Christo homine rerum civilium quarumlibet Imperium abiudicet. cum is a Patre ius in res creatas absolutissimum sic obtineat, ut omnia in suo arbitrio sint posita. At tamen, quoad in terris vitam traduxit ab eiusmodi dominatu exercendo se prorsus abstinuit atque, ut humanarum rerum possessionem procurationemque olim contempsit. ita eas possessoribus et tum permisit ct hodie permittit. In quo perbelle Illud: *No- eripit mortalia, qui regna dat caelestia.3* Itaque principatus Redemptoris nostri universos complectitur homines; quam ad rem verba immortalis memoriae decessoris Nostri Leonis XIII Nostra libenter facimus: « Videlicet imperium cius non est tantummodo in gentes catholici nominis, aut in eos/ solum, qui. sacro baptismate abluti, utique 601
ad Ecclesiam, sl spectetur ius, pertinent, quamvis vel error opinionum devios agat, vel dissensio a caritate seiungat: sed complectitur etiam quotnuot numerantur Christianae fidei expertes. Ita ut verissime tn potestate lesu Christi sit universitas generis humani ».3 Nec qufcquam inter singulos hae In re et convictiones domesticas civilcsque interest, quia homines societate coniuncti nihilo sunt minus in potestate Christi quam

singuli. Idem profecto *fons privatae* ac communis salutis; *Et non est in alio aliquo salus, nec aliud nomen est sub caelo datum hominibus, in quo oporteat nos saltos Jieri;9* idem et singulis civibus et rei publicae prosperitatis auctor germanaeque beatitatis: *Non enim aliunde beata avitas. aliunde homo; cum aliud civitas non sit, quam concors hominum multitudo.* " Nationum igitur rectores imperio Christi publicum reverentiae obtemperaUonisque officium per se ipsi et per populum praestare ne recusent, si quidem velint, sua incolumi auctoritate, patriae provehere atque augere fortunam. Nam quae. Pontificatus initio, de valde imminuta iuris auctoritate verecundiaque potestatis scribebamus, ea ad praesens tempus haud apta dixeris ac congruentia: c Deo et lesu Christo - ita conquerebamur - a legibus et re publica submoto, iam non a Deo derivata sed ab hominibus auctoritate, factum est. ut... ipsa auctoritatis fundamenta conveherentur. principe sublatà causa, cur aliis ius esset imperandi, aliis autem officium parendi. Ex quo totam oportuit concuti societatem humanam, nullo iam solido fultam columine et praesidio ■.u

Itaque, si quando regiam Christi potestatem homines privatim pubUceque agnoverint, incredibilia iam beneficia, ut iustae libertatis, ut disciplinae et tranquillitatis. ut concordiae et pacis, civilem consortionem pervadere omnen necesse est Regia enim Domini nostri dignitas. quemadmodum humanam principum ac moderatorum auctoritatem religione quadam imbuit, sic civium/ officia atque obtemperationem nobilitat. Quamobrem Apostolus Paulus, licet uxoribus et servis praeciperet, ut in viro suo. ut in suo domino Christum vererentur. monuit tamen, ut non iis tamquam hominibus obedirent, sed unice quia Christi gererent vicem, cum homines a Christo redemptos dedeceret hominibus servire: *Pretio empti* estis, r.olile *fieri servi hominum.0* Quodsi principibus ct magistratibus legitime delectis persuasum erit, se, non tam iure suo, quam divini Regis mandato ac loco imperare, nemo non videt, quam sancte sapienterque auctoritate sua usuri sint et qualem in legibus ferendis urgendisque rationem communis boni et humanae inferiorum dignitatis sint habituri. Hinc tranquillitas ordinis profecto efflorescet ac stabit, quavis seditionis causa remota: quod enim in principe ceterisque rei publicae gubernatoribus civis homines spectavent sibi natura pares aut aliqua de causa Indignos ac vituperabiles, non idcirco eorum recusabit imperium, quando in iis ipsis propositam sibi Christi Dei et Hominis Imaginem auctorltatemque intuebitur. Ad concordiae autem pacisque munera quod attinet, liquet omnino, nuo latius regnum producitur atque ad universitatem humani generis pertinet, eo magis mortales sibi eius communionis conscios fieri, qua inter se copulantur; quae quidem conscientia, cum frequentes conflictiones praevertat ac praeoccupet, tum earundem asperitatem omnium permulcet ac minuit Eccur, si Christi regnum omnes, ut Jure complectitur, sic reapse complectatur, de ea pace desperemus, quam Rex pacificus in terras intulit, ille, inqulmus, qui venit *reconciliare omnia,* qui non venit ut ministraretur ei. sed ut *ministraret,* et, cum esset Dominus *omnium,* humilitatis et se praebuit exemplum et legem statuit praecipuam cum caritatis praecepto coniunctam; qui praeterea dixit: *Jugum* meum mare est onus meum *leve?* O qua inii liceret beatitate, si a Christo et singuli homines ct familiae et civitates se gubernari sinerent. « Tum denique - ut verbis utamur, quae decessor Noster Leo XIII
603 ante annos quinque ac viginti ad universos sacrorum/ Antistites adhibuit - licebit sanare tot vulnera, tum ius omne in pristinae auctoritatis spem revirescet, et restituentur ornamenta pacis, atque excident gladii fluentque arma de manibus, cum Christi imperium omnes accipient libentes eique parebunt, atque omnis lingua confitebitur quia Dominus lesus Christus in gloria est Dei Patris

lamvero, quo optatissimae eiusmodi utilitates uberius percipiantur et in societate Christiana stabilius insideant, cum regiae Salvatoris nostri dignitatis cognitionem disseminari quam latissime oporteat, ad rem nihil magis profuturum videtur, quam si dies festus Christi Regis proprius ac peculiaris Instituatur. Etenim ln populo rebus fidei imbuendo per easque ad interiora vitae gaudia evehendo longe plus habent efficacitatis annuae sacrorum mysteriorum celebritates quam quaelibet vel gravissima ecclesiastici magisterii documenta; siquidem haec in pauciores eruditioresque viros plerumque cadunt, illae universos fideles percellunt ac docent; haec semel, illae quotannis atque perpetuo, ut ita dicamus. loquuntur; haec mentes potissimum, illae et mentes et animos, hominem scilicet totum, salutariter afficiunt Sane, cum homo animo et corpore constet debet is exterioribus dierum festorum sollemnibus ita commoveri atque excitari, ut divinas doctrinas per sacrorum varietatem pulcritudinemque rituum copiosius imbibat et, in sucum ac sanguinem conversas, sibi ad proficiendum in spirituali vita servire iubeat

Est, ceteroqui. litterarum monumentis proditum, celebritates eiusmodi, decursu saeculorum, tum, aliam ex alia, inductas esse, cum id Christianae plebis necessitas utilitasve postulare visa est: nempe cum debuit populus aut in communi roborari discrimine aut ab serpentibus haeresum erroribus muniri aut ad recolendum maiore cum studio pietatis aliquod fidei mysterium bencficiumve divinae bonitatis permoveri acrius atque tacendi Itaque, inde a prioribus reparatae salutis aetatibus, cum Christiani acerbissime vexarentur/ coepti sunt sacris ritibus Martyres commemorari, ut sollemnitates *martyrum* - teste Augustino - *exhortationes* essent *martyriorum;*M qu autem sanctis Confessoribus. Virginibus ac Viduis delati postea sunt liturgici honores, ad exacuenda in christifidelibus virtutum studia, vel quietis temporibus necessaria, mirifice ii valuerunt. At potissimum quae in Beatissimae Virginis honorem institutae sunt festorum celebritates, effecere illae quidem, ut populus Christianus non modo Dei Genetricem, praesentissimamque Patronam, religiosius coleret sed etiam Matrem sibi a Redemptore quasi testamento relictam amaret ardentius. In beneficiis vero a publico legitimoque Deiparae et sanctorum caelitum cultu profectis non postremo illud loco numerandum, quod haeresum errorumque luem Ecclesia a se nullo non tempore depulit invicta. Atque hoc in genere Dei providentissimi consilium admiremur, qui, cum ex ipso malo bonum elicere soleat, passus identidem est aut fidem pietatemque popularium remittere aut falsas doctrinas veritati catholicae insidiari, eo tamen exitu, ut haec novo quodam splendore colluceret, illa autem e veterno experrecta ad maiora ac sanctiora contenderet Nec dissimilem profecto duxere ortum nec fructus peperere dissimiles quae in annuum liturgiae cursum recepta sunt, minus remotis aetatibus, sollemnia: ut, cum Augusti Sacramenti reverentia ct cultus deferbuisset, institutum Corporis Christi festum, ita peragendum, ut magnificus pomparum apparatus et supplicationes ta octo dies productae populos ad Dominum publice adorandum revocarent; ut Sacratissimi Cordis lesu celebritas tum inducta, cum. Iansenistarum tristitia ac morosa severitate debilitati atque abiecti. animi hominum frigerent penitus et a Dei caritate fiduciaque salutis absterrerentur.

Iam si Christum Regem ab universitate catholici nominis coli iusserimus, eo ipso et horum temporum necessitati prospecturi et pesti, quae societatem hominum infecit, praecipuum quoddam remedium adhibituri sumus. Pestem dicimus aetatis nostrae laicismum. quem vocant, ehisdemque errores et nefarios conatus:/ quod 65
quidem scelus. Venerabiles Fratres, nostis non uno maturuisse die cum iam pridem in visceribus civilattns lateret Christi enim in omnes gentes imperium negari coeptum; negatum, quod ex ipso Christi iure exsistit ius Ecclesiae docendi humanum genus, ferendi leges, regundi populos, ad aeternam utique beatitatem perducendos. Tum vero paulatim Christi religio aequari cum falsis in eodemque genere, prorsus indecore, poni: deinceps civili potestati subiici arbitrioque principum ä magistratuum fere permitti; ulterius ii progredi, qui naturalem quamdam religionem, naturalem quencam animi motum pro divina religione substitui oportere cogitarent Nec civitates defuere, quae censerent posse se Deo carere et religionem suam in impietate negligentiaque Dei esse positam. Acerbissimos sane, quos eiusmodi a Christi et singulorum civium et civitatum defectio tulit tam frequentem tamque diu, fructus in Litteris Encyclicis Ubi *arcano* [diei 27 decembris 1922. AAS 14 (1922) 673-7001 conquesti equidem sumus iterumque hodie conquerimur: scilicet sata ubique discordiarum semina easque invidiae flammas simultatesque inter populos conflatas, quae tantam adhuc reconciliandae paci moram inferunt; cupiditatum intemperantiam. quae haud raro specie publici boni caritatisque patriae obteguntur, atque inde profecta, cum civium discidia, tum caecum illum et immodicum sui amorem, qui cum nihil aliud, nisi privata commoda et emolumenta, spectet, hisce prorsus omnia metitur; eversam funditus officiorum oblivione ac neglegentia domesticam pacem; familiae communionem stabilita-

temque labefactatam; concussam denique atque in interitum actam hominum societatem. Quae futurum ut ad amantissimum Salvatorem redire auspicato properet, igtnda posthac annua Christi Regis celebritas spem Nobis optimam commovet Catholicorum utique foret, hunc actione operaque sua maturare ac celerare reditum; verum ex iis bene multi nec eum videntur in convictu, ut alunt, sociali obtinere locum nec ea valere auctoritate, quibus carere eos dedecet qui facem praeferunt veritatis. Id fortasse incommodi bonorum est lentitudini vel timiditati tribuendum, qui ab repugnando sc abstinent vel mollius obsistunt: unde adversarios Ecclesiae necessc est maiorem capere temeritatem at-
£€ que audaciam./ At si quidem fideles vulgo intellegant, *ibi sub signis Christi Regis et fortiter et perpetuo militandum esse. iam. concepto apostolatus igne, abalienatos rudesve animos Domino suo reconciliare studeant eiusque iura tueri Incolumia nitantur.

Atque praeterea nonne publicae eiusmodi defectioni, quam laicismus cum tanto societatis detrimento genuit, accusandae et aliquo pacto resarciendae celebrata ubique gentium quotannis Christi Regis sollemnia summopere conducere videntur? Etenim quo indigniore suavissimum Redemptoris nostri nomen in conventibus inter nationes habendis et in Curiis silentio premitur, eo altius illud conclamari et regiae Christi dignitatis potestatisque iura latius affirmari oportet.

Quid quod ad hanc diei festi celebritatem instituendam. inde ab exeunte superiore saeculo, viam feliciter egregieque munitam esse conspicimus? Nemo enim ignorat, quam sapienter luculenterque is vindicatus sit cultus plurimis, qua late orbis terrarum patet, editis magna linguarum varietate libris; itemque Christi principatum et imperium pia illa agnitum esse consuetudine inducta, paene innumerabiles familiae se Sacratissimo Cordi lesu dedicarent ac dederent Verum non modo familiae id prestitcrc. sed civitates quoque et regna: immo ipsa universitas generis humani. Leone XIII auctore ac duce. eidem divino Cordi. Anno Sancto millesimo nongentesimo vertente, consecrata auspicato est Neque illud silentio praetereundum, regiae huic Christi in consortionem humanam potestati sollemniter affirmandae mirum in modum profuisse frequentissimos Eucharisticos Conventus aetate nostra cogi solitos, eo nimirum spectantes, ut vel singularum dioecesium et regionum et nationum vel universi orbis populi, ad Christum Regem sub Eucharisticis velis delitescentem venerandum colendumque convocati, per habitas in coetibus inque templis contiones, per communem Augusti Sacramenti publice propositi adorationem, per magnificas pompas, Christum sibi Regem divinitus datum consalutent. Iure meritoque dixeris, Christianam plebem, divino quodam instinctu actam. lesum illum, quem impii homines, in sua cum venisset,/ recipere noluerunt, e sacrarum aedium silentio ac veluti latebra triumphantis more per vias urbium eductum, in regalia omnia iura velle restituere.

lamvero, ad consilium, quod memoravimus. Nostrum perficiendum eam habet Annus Sanctus, qui ad exitum properat, opportunitatem, qua nulla profecto maior videatur. cum fidelium mentes animosque ad bona caelestia, quae exsuperant omnem sensum, evocatos, benignissimus Deus aut gratiae suae dono iterum auxit aut, novis adiectis ad aemulanda charismata meliora rtimulis, in recto itinere pergendo confirmavit Sive Igitur tot Nobis adhibitas preces attendimus, sive ea respicimus quae lubilaei maximi spatio evenere, suppe-'tt profecto unde coniiciamus, diem tandem aliquando, omnibus optatissimum, adesse, quo Christum totius humani generis Regem proprio ac peculiari festo colendum esse pronuntiemus. Hoc enim Anno, ut exordiendo s. Rex ille divinus, vere mirabilis in sanctis suis, novo militum suorum agmine caelitum honoribus aucto, *farioie maynificatus est;* hoc item Anno, per inusitatum rerum ac paene laborum conspectum, admirari comibus licuit partas ab evangelil praeconibus Christo victorias in regno cius proferendo; hoc denique Anno per saecularia Concilii Nicaeni sollemnia vindicatam commemoravimus Verbi Incarnati cum Patres conwbstantialitatem, qua eiusdem Christi in omnes populos imperium, tamquam fundamento suo, nititur.

Itaque, auctoritate Nostra apostolica. festum D. N. lesu Christi Regis instituimus, quotannis, postremo mènes Octobris dominico die. qui scilicet Omnium Sanctorum celebritatem proxime antecedit, ubique terrarum igendum. Item praecipimus, ut eo ipso die generis humani Sacratissimo Cordi lesu dedicatio quotannis renovetur. quam s. m. decessor Noster Pius X singulis annis iterari iusserat; hoc tamen anno dumtaxat, eam die tricesimo primo huius mensis peragi volumus, quo die Nosmet pontificali ritu in honorem Christi Regis sacris operabimur et coram Nobis eandem fieri consecrationem iubebimus. Neque Annum Sanctum posse Nos melius aptiusque concludere videmur, nec Christo *Regi taecu/lorum immortali* ampliorem exhibere grati 608
animi Nostri significationem - in quo gratas quoque totius catholici orbis voluntates interpretamur - ob beneficia tempore hoc sacro in Nos, in Ecclesiam universumque catholicum nomen collate.

Neque est cur vos. Venerabiles Fratres, diu multumque doceamus, qua de causa festum Christi Regis ab reliquis illis distinctum agi decreverimus, in quibus quaedam inesset regiae ipsius dignitatis et significatio et celebratio. Unum enim animadvertere sufficit, quod, quamquam in omnibus Domini nostri festis materiale obiectum, ut aiunt. Christus est, obtectum tamen formale a regia Christi potestate ac nomine omnino secernitur. In diem vero dominicum idcirco indiximus, ut divino Regi non modo clerus litando ac psallendo officia praestaret sua. sed etiam populus, ab usitatis occupationibus vacuus» in spiritu sanctae laetitiae, obedientiae servitutisque suae praeclarum Christo testimonium daret. Visus autem est ad celebrationem longe aptior, quam reliqui, postremus mensis Octobris dominicus dies, quo fere cursus anni liturgie! clauditur; ita enim fit. vitae lesu Christi mysteria ante per annum commemorata sacris Christi Regis sollemnibus veluti absolvantur et cumulentur, et, ante quam Omnium Sanctorum gloriam celebremus, Illius praedicetur efferaturque gloria, qui in omnibus Sanctis et electis triumphat Itaque hoc vestrum. Venerabiles Fratres, esto munus, vestrae hae partes sunto, ut annuae celebritati praemittendas curetis, statis diebus, ad populum e singulis paroeciis contiones, quibus is de rei natum, significatione et momento accurate monitus atque eruditus. sic vitam msVtuat ac componat, ut iis digna sit. qui divini Regis imperio fideliter studloseque obsequuntur.

Placet interca vobis. Venerabiles Fratres, in extremis hisce Litteris breviter declarare, quas demum publico ex hoc Christi Regis cultu utilitates, cum in Ecclesiae et civilis societatis, tum in singulorum fidelium bonum. Nobis spondeamus ac polliceamur.

Hisce profecto honoribus dominico principatui deferendis in memoriam hominum redigi necesse est. Ec-
clesiam. utpote quae a/ Christo perfecta societas constituta sit, nativo sane iure, quod abdicare nequit, plenam libertatem immunitatemque a civili potestate exposcere, eandemque, in obeundo munere sibi commisso divinitus docendi, regundi et ad aeternam perducendi beatitatem eos universos qui e regno Christi sunt, ex alieno arbitrio pendere non posse. Immo haud dissimilem cebtt praeterea respublica libertatem iis praestare religiosorum utriusque sexus Ordinibus ac Sodalitatibus, quicum adiutores Ecclesiae Pastoribus adsint validissimi, tum in regno Christi provehendo stabiliendove quam maxime elaborant, sive triplicem mundi concupiscentiam sacrorum religione votorum oppugnantes, sive ipsa perfectioris vitae professione efficientes, ut sanctitas illa, quam divinus Conditor insignitam Ecclesia notam esse iussit, perpetuo auctoque in dies splendore ante oculos omnium emicet et colluceat. 6C8

Civitates autem ipsa diei festi celebratio, annuo renovata orbe, monebit, officio Christum publice colendi eique parendi, ut privatos, sic magistratus gubernatoresque teneri; hos vero revocabit ad extremi illius iudicil cogitationem, in quo Christus non modo de publica re electus, sed etiam per contemptum neglectu·» ignoratusve, acerrime tantas ulciscetur inlurias. cum regia eius dignitas id postulet, ut resuublica universa ad divina mandata et Christiana principia componatur cum in legibus ferendis, tum in iure dicendo, tum etiam in adulescentium animis ad sanam doctrinam integritatemque morum conformandis.

At praeterea mirum quantum haurire vis atque virtutis ex harum commentatione rerum christifidelibus licebit, ut animos suos ad germanum Christianae vitae institutum effingant Nam sl Christo Domino data est omnis potestas in caelo et in terra; si mortales, pretiosissimo eius sanguine empti, novo quodam iure ipsius dicioni subiiciuntur; si denique potestas eiusmodi humanam naturam complectitur totam, clare intellegitur, nullam in nobis facultatem inesse. quae e tanto imperio eximatur. Regnare igitur illum oportet m hominis men·

te, cuius est. perfecta sui demissione, revelatis veritatibus et Christi doctrinis firmiter constanterque assentiri; regnare in voluntate, cuius est divinis legibus
510 praeee/plisque obsequi; regnare in animo, culus est, natural-bus appetitionibus posthabitis, Deum super omnia diligere eique uni adhaerere; regnare in corpore eiusque membris, quae tamquam instrumenta vel, ut Apostoli Pauli verbis utamur,ll tamquam *arma iustitiae Deo,* interiori animarum sanctitati servire debent Quae quidem omnia si christifidelibus penitus inspicienda ac consideranda proponantur, multo iidem facilius fld perfectissima quaeque traducentur. Fiat utiram. Venerabiles Fratres, ut suave Christi iugum et externi ad salutem suam appetant atque accipiant, et omnes, quotquot, misericordi Dei consilio, domestici sumus, non gravate, sed cupide, sed amanter, sed sancte feramus: vîtâ autem nostrâ ad regni divini leges composite laetissimam bonorum fructuum copiam percipiamus, et, servi boni ac fideles a Christo habiti, in caelesti eius regno sempiternae cum ipso efficiamur beatitatis gloriaeque compotes.

Sit quidem hoc omen et votum Nostrae erga vos. Venerabiles Fratres, paternae caritatis, adventante D. N. lesu Christi Natali dic. documentum; et divinorum munerum conciliatricem accipite apostolicam benedictionem, quam vobis. Venerabiles Fratres, et clero populoque vestro peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die xi mensis Decembris anno Sacro mdccccxxv, Pontificatus Nostri quarto—Pius Pp. x1

» EjA.. III, 19. î DAN.. VIT. 1344. » .Vm, XXIV, 19. 4 ft II. « ft. *XUV.* · *ft. LXXI. i* ISA!.. IX. C-7. · ··>; -, XXIII. 5. • DAN , II, «. »» DAN.. VII. 1344. « ZACH.. IX. 9. u LUC.. I. 32-33 ° MATΓH.. XXV. 31-40. ᛊ IO.. XVIII. 37. « MATTH . XXVni. lB. * Apoc.. I. 5. « *Apoc.*. XIX. Iδ. » *Hebr.,* I. I. » I *Cor.,* XV. S. » fs *Lac.,* X. » I PETRI. I. 1349. * I Cor., VI. X 3 Ibid., 15* Cone. Trtd . 5css VI, can. 21. » IO., XIV, 15; XV. 10. * IO.. V. 22. " Hymn *Cndelis Herode tn* off Eplph. a Enc. *Amm Sarum.* d. 25 maii 1699. » *Art.*. IV, 12. » S AUG.. *Ep. cd Macedonian.* c III. n Enc *Ubt aresno.* u I *Cor.,* VII, 23 *n* Enc. Asian *vractan, d.* 25 *nati* 1639. H Sr.o 47. *De Saœtù* » *Htm.,* VI. 13.

Ado. HrT 53 (1926) 161-165; ftM 14 (1926) 144-143.

681

1925 DEC ll.-PIUS XI. MP AAS 17 (1925) 619-624

De pontificia commissione sacrae archeologiae deque
NOVO PONTIFICIO INSTITUTO ARCHEOLOGIAE CHRISTIANAE

I primitivi cemeteri di Roma cristiana con le cripte e le tombe dei Papi e dei Martiri e i santuarî erelti su quei gloriosi sepolcri, le basiliche fiorite entro le mura dellUrbe nell'età della pace, con i loro grandiosi musaid, la serie innumerevole delle iscrlzioni. le pitture e le sculture, la suppellettile cemeteriale e liturgica, costituiscono per la santa Chiesa Romana un sacro patrimonio di pregio e di importanza senza pari. Sono, invert), codcsti, testimoni altrettanto venerandi che autentici dolia fede e della vita religiosa dell'antichilà ed insleme fonti di primissimo ordine per lo studio delle istituzioni e della cultura cristiana, fin dai tempi più prossiml agli apostolici

Perciè, se i Romani Pontofici riguardarono sempre come loro stretto dovere la tutela e la custodia dl tutto questo sacro patrimonio, negli ultimi tempi intensif!carono le loro solleciludinl segnatamente per quella che. a buon dlritto, se ne stima la parte più preziosa, cioè l cemeteri sotterranci, comunemente appellati Catacombe.

Dotati dl uno speciale carattere di religione e di santità, derivante dagli insegnamenti e precetti della fede cristiana, invlolabllmente tutelati dalle stesse leggi civili delHmpero. i cemeteri nei secoli delle persecution! furono retti e govemati dalla Chiesa, e dai Papi affidati per Vamminlstrazione ai preti e al diaconi, riconosccndosi dai Cesari pagani la propietà dl quelll, non nei singoll fedell, ma nella Chiesa medeslma. rappresentata dal Vescovo; dominio proclamato pol, nelVavvento della pace cristiana. e riconoscluto solennemente ai Romani Ponteficl, come ogni altro ecclesiastico possesso, da Costantino 11 Grande e dai suoi successori.

Quando, dopo il tempcstoso succedersi delle invasioni barbariche, i Papi si videro costrettl a spogliare le necropoli suburbane del più cari tesorï, trasfereodo all'ombra sicura delle basiliche intramurane le reliqWe dei loro predecessor! e def Martiri, non per questo abbandonarono la cura di quoi luoghl venerati, ma per molto tempo ancora si adoperarono a restaurari! e a mantenerne aperti gli accessi alla pietà dei fedelk Ed il culto per i sacri cemeteri nella Chiesa Romana non n estinsc neppur quando, causa le tristi viccnde di tempt calamitosissimi, gli aditi ne rimasero quasi tutti ostruiti; poichè anche allora i fedeli continuarono/ a düctu- £
dere nelle pochissime criptc accessibili, per pregare dinanzi ai vuoti sepolcri, nei quali avevano riposato le spoglie degli eroi della Fede.

Per le pazientl indagini di dotti c ardenti investigatori dl sacre antichità. a partire dal secolo xvi, ritrovati poi in grandissimo numero gli accessi ai suburbani cemeteri. i Nostri predecessor! promulgarono editti e leggi per la tutela di quel sacri recessi e dei diritti assoluti della Chiesa su codesto suo sacrosanto retaggio; ed anche si ebbero, per ogni tempo ed occasione, le provvide disposizioni dei Cardinali Vicarii di quest'Ahna Città; venendosi a formare cosl, riguardo a tali monumenti, un'ampia. speciale e importantissima legislazione.

Mosso da esempi sl illustri, e alFlntento di secondare il risorgente fervore di studi più severi delle cristiane antichità, suscitato per merito dei p. Giuseppe Marchi. della Compagnia di Gesù, e più ancora di Giovanni Battista De Rossi - che doveva poi a ragione essere onorato del titolo di Principe degli archeologi cristiani -, il Sommo Pontefice Pio IX Nostro predecessor di v. m. istitul. fin dal 6 gennalo 1852. una speciale *Commissione di Archeologta Sacra,* dando ad essa le facoltà necessarie per la più efficace tutela e sorveglianza dei cemeteri e degli antichi edifici cristiani di Roma e del suburbano, per la sistematica e scicntifica escavazione cd esplorazione degli stessi cemeteri. e per la conservazione e custodia di quanto dagli scavi e dai lavori si venisse ritrovando o si fosse nportato alla luce.

A questo scopo, appunto, contemporaneamente aile prime grandi escavazioni e aile meravigliose scoperte nella Roma sotterranea cristiana, dal De Rossi genialmente intuite e preparate, si fondava il Museo Cristiano Pio nel Palazzo Apostolico del Laterano, - la cui istituzione fu espressamente richiesta dalla stessa *Commissione* quale uno dei caposaldi per cimentarsi alia grandiosa opera che dal Pontefice le era stata affidata -, e colà trovarono degna sede tanti preziosi monumenti per l'innanzi dispersi e nascosti.

Nei primi mesi dei nostro Pontificate, poichè ricorreva il settantesimo anniversario dalla istituztooe della *Commissione* cd il centesimo dalla nascita del De Rossi, vero rinnovatere della scienza archeologîca cristiana, volemmo riunire presso di Noi la *Commission,* che ha per capo e présidente il sig. Cardinale Nostro Vicario generale, e Ci interessammo del suo andamcDto. del progresso dei lavori e dei bisogni ai quali occorres-
56 prowedere, perché Ia *Commissione* non sla, ai nostri giomi. impari al càmpito che deve disimpegnare.

Ci piacque ricordare allora l'attività esplicata dalla *Commissione* fin dal suo inizio per le varie attribution!, e quanto essa abbia bene meritato della stessa Chiesa Romana, che dalle scoperte dei suoi cemeteri antichissimi e dei santuari dei Martiri, ha riacquistato parte notevolissima/ del suo più antico patrimonio, ha vista c
ricomporsl intere pagine della sua storia e venire alb luce documenti del più alto valore storico per dimostrare l'antichità dei suoi dogmi, della sua fede, delle sue venerande tradizionl

Benchè molti di tali monumenti siano eloquenti di per sè, è d'uopo riconoscere, che gli studi condotli coo più severa e profonda critica dai grandi archeologi cristiani dell'epoca recente - primo ira tutti il non mai abbastanra lodato Giovanni Battista De Rossi - condusscro. non soltanto a ritrovare nella Roma sotterranea cristiana quello che nel secolo xvi aveva imperfettamente, ma con intuito di fede, divinate con pochi allri Vinfaticabile investigatore delle sacre romane antichità Antonio Bosio, ma ad identificare, sulla scorta degli itinerari del Medio Evo, cemeteri, cripte stericbe e sepolcri di Martiri, a Interpretare sapientemente te pitture e le sculture alia luce degli scritti del Padri

della Chiesa e dei vicendevole confronte. Cosl, le primitive tombe dei Martiri e dei molti Nostri gloriosi prodecessori rivivono e tornano ad essere nuovamente mèta di culto devoto e di ammlrazione profonde; e i fcdcli di ogni gente e di ogni lingua, suile pareti dei sacri ipogei, nei dipinti, nel graffiti, nelle sculture, nelle iscrizloni dolia più remota antichità leggono oggi. eoa intensa commozione. non pochi di quegli articoli della Fede cattolica, apostolica. romana, che più acremente furono oppugnati dai novatori.

Non è, quindi. chi non veda quanto sia necessario, importante, c per Noi doveroso, sostenere, con opportune ed efficaci prowidenze. Topera della Nostra *Commissione,* affinchè i vetusti monumenti della Chiesa siano conservati nel miglior modo alio studio dei dotti, non meno che alla venerazione e alla ardente pietà dei fedeli di ogni paese. che nei trascorsi qulndici lustri sowcnnero generosamente i Romani Pontefici nella grandiosa, dispendiosissima intrapresa dei ritrovamento e délia escavazlone delle romane Catacombe.

Che se delicata e piena di responsabilité è la cura di custodire e conservare i monumenti già ritrovati, tra le speciali difficoltà de! luoghi. ben più difficile e gravosa si présenta Topera di proseguire le esplorazioni delta Roma sotterranea cristiana. per mettere in luce tante altre necropoli, ancora affatto, o solo in minima parte, esplorate. e per compiere Tescavazione dei più edebri cemeteri. che anche oggi sono notl soltanto in alcune loro regioni, mentre ne rimangono moite altre sepolte sotto il terreno e fra le rovinc. E queste cômpito arduo è reso nel momento attuale più impellante e delicato dal fatto, che attorno a Roma l'espansione edilizia ornai si è estesa anche a lontane zone, ricche di cemeteri insigni, i quali perciô sono esposti a danni
e gravissimi e forse ad irreparabile rovina./

Noi, pertante. confermando quanto disposer© i Nostri predecessor! e segnatamente Pio IX e Leone XIII, di v. m.. circa la *Commissione e* le sue mansioni riguardo ai cemeteri o Catacombe, aile basiliche e agli antichi sacri édifie! di Roma, nei quali nulla è da innovare, culta da modificare senza sua intesa e beneplacito, abbtano stimato utile e opportuno ampliare e rafforzare h *Commissione* stessa con Tattiva partecipazione di altri competenti, che, corrispondendo da varie regioni e cazioni. le apportino contribute prezioso di stud! e moltiplichino i mezzi, perché essa possa attuare efficacemente, in misura sempre più larga, le finalità per cui fu istituita.

Alta *Commissione,* che a buon diritto e con vera cemptacenza chiamiamo Nostra, perché a lei e aile sue cure è affidata tanta parte dei preziosissimo primitivo patrimonio della Chiesa nostra, e perché in conservarlo, tutelario, accrescerlo, essa agisce per autorité del Romano Pontefice, riconosciamo al pari dei Nostri predecessor!. e riconfermiamo il diritto esclusivo e collettivo per ta conservazione degli antichi sacri monumenti, per la esplorazione ed escavazione dei cemeteri sotterranei e delle aree sepolcrali alTaperto cielo; per)a determmazione e direzione assoluta di qualunque lavoro debba o voglia in quelli praticarsi, o che possa avere attinenza con essi, e per la prima pubblicazione dei rijultati di scavi o lavori. Essa soltanto. come viene preasato nelTapposito *Regolamento* da Noi pure approvato. puô stabilire le norme c le condizioni con cui rendere accessibili e visibili al pubblico e agli studiosi i sacri cemeteri, sotto la responsabilité di Custodi che esa nomina e riconosce e che da essa per questo debbono dipendere, e deve indicare quali cripte, e con quali cautele. siano da adibire per la santa liturgia.

Alta Nostra *Commissione,* quindi, che, sola investita dcQ'autorità di compiere escavazioni e lavori nelle Catacombe e nelle aree cemeteriali, di fatto li compie diligentemcnte a mezzo del proprio ufficio tecnico, e che in Nostro nome deve amministrare quanto riguarda I sacri cemeteri, anche sottestanti o uniti a basiliche o ad altri sacri edifici governatl o immediatamente dipendenti da speciali giurisdizioni, è pur giusto e naturale, che esclusivamente convergano le oblazioni che vogliono destinarsi a tale scopo e che occorrono ogni anno in misura sempre più larga.

Per questo, malgrado le gravi ristrettezze economicbe nelle quali Ci troviamo, tra le moite e svariate Eeccttità, alie quali riteniamo cômpito del Nostro Apostolico minister© sowenire in ogni parte della terra, Noi abbiamo creduto di annoverare anche la previdenza per le romane Catacombe e abbiamo pur voluto contribuirvi personalmente, second© le Nostre forze. Poichè è senza dubbio ottima cosa, in mezzo a tanta preoccupazione per interessi/ materiali, a tanto oscuramento di 623
nobili idee, a tanta guerra incessante, che si pretende muovere alla nostra Religione santissima con le armi della critica storica, dare esca per riaccendere nei cuorf la fiamma della Fede e della primitiva storia e poesia cristiana, con la luce che irradia dai mistici recessi delle Catacombe del suolo romano e di moite altre regioni della cristianità.

Per questo occorre anche dare allo studio della sacra Archeologia incoraggiamenti ed aiuti nuovi, adeguati aU'importanza della disciplina, ai risultati che si sono raggiunti e a quelli non minori che dobbiamo ancora attendere; ed a ciô vogliamo rrvolgere in modo particolare le Nostre cure e le Nostre previdenze.

E poichè accanto alla *Pontificia Commissione,* e più antica di essa, fiorisce la *Pontificia Accademica Romana di Archeologia* tanto benemerita e tanto favorevolmente nota agli studiosi per le sue dette pubblicazioni, abbiamo deliberato di coordinare le due istituzioni e di aggiungervi un *Pontificio Istituto di Archeologia Cristiana,* con proprio regolamento da Noi visto ed approvato, per indirizzare çiovani volonterosi, di ogni paese e nazione, agli studi ed alie ricerche scientifiche sopra i monumenti delle antichità cristiane. Le tre istituzioni riunite in apposita sede, che all'uopo sarà tosto apprestata, e debitamente armonizzate. potranno agevolmente completarsi e coadiuvarsi nel line comune di cosi alta importanza; e gli studiosi di sacra Archeologia potranno più largamente approfittare delTimmenso materiale che Roma offre e dei mezzi che la Commissione, l'Accademia, llstituto. per le proprie relazioni scientifiche internazionali, saranno in grado di ampiamente loro somministrare.

Il ricordo e la visione dei lavoro compiuto fino ad oggi dalla *Pontificia Commissione* Ci dé animo a bene sperare per Tawenire. perché, nonostante le difficoltà dei tempi e delle circostanze. Topera deve essere intensificata ed allargata con orizzonti ognora più vasti. E Ci arride Tidea, che una intesa più intima venga a stabilirsi tra coloro, che nelle diverse regioni dTtalia e nelle diverse parti dei mondo attendono di proposito a studi e ricerche di sacra Archeologia; e cne Roma, continuando la gloriosa tradizione dei grande De Rossi, divenga il centro di nuovi e più fecondi studi archeologia sacri. Cio. senza dubbio, arrecherà notevolissimo vantaggio alla scienza, non meno che alia storia viva della santa Fede nostra.

La *Pontificia Commissione,* sostenuta dalla *Pont Accademica* e dallTstituto, nel portare periodicamente a pubblica conoscenza, con Tapposita Ricista. i risultati degli scavi, e nelTillustrare i cemeteri e i monumenti della *Roma sotterranea,* corrispondendo con i vari centri di cultura archeologica. potrà con maggior lena e più largo aiuto attuare le nobili finalité che i Romani Pontefici ebbero di mira nelTistituirla e nel so 'stcnerla. 624
E coi lavoro intensificato e coordinate non apparirà più irraggiungibile (Ci è caro sperarlo) Tideale di una descrizione delTOrbU antiquus Christianus intraweduto dai valenti archeologi che diedero vita e inizio alia *Commissione* Nostra, e che, con le ricerche pazienti e le scoperte meravigliose nella Roma sotterranea cristiana. prepararono il materiale, stabilirono i certi canoni, che furono potuti con successo applicare da altri in varie anche lontane regioni, e particolarmente nella nobilissima Africa Romana, per ridare alia Chiesa cattolica e alla scienza moite altre rarissime gemme.

Confidiamo, che nella magnifica e onerosa impresa Ci assista, da ogni parte del mondo cattolico, l'aiuto e la collaborazione efficace di quanti possono emularc i generosi oblatori, i quali nei passati settanta anni hanno reso possibile alia Chiesa Romana il ricupero di tanta parte dei suo antico e sacrosanto patrimonio nascosto nei recessi della Roma sotterranea.

Ai santi Martiri. in questo anno giubilare. affidiamo la realizzazione dei Nostri voti e il più largo successo delle attività della Pontificia Nostra Commissione. A loro intercessione imploriamo dal Signore la bcnedizione sulla *Commissione* stessa. sulTAccademia, sullTsti*tuto e* su quanti sl adoperano e si adopreranno a loro vantaggio; su coloro che zelano e sostengono 11 culto dei Martiri nei sacri cemeteri. sugh amici tutti delle Catacombe romane.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico al Vaticano nel giorno natalizio di s. Damaso Papa, 11 dieembre di

quest'anno giubilare 1925, del Pontificate Nostro anno quarto.—Pio Pp. x j.

682

1925 DEC IL-PIUS XI, NORMAE, AAS 17 (1925) 630-633

Regoiamtnto per il

FONTTFICIO I5TΓTΓTO DI ARCHEOLOGIA CRISTIANA

I - *Organizzartone dell'lstituto.*

Art. I - Il Pontificio Istituto di Archeologia Cristiana ha sede in Roma. Esso coordina la sua attività con quelle della Pontificia Accademia Romana di Archeologia e dclla Pontificia Commissione di Archeologia Sacra.

Institute ha lo scopo di creare un centro di studi rigorosamente scientific! sui monumenti cristiani antichi; di impartire un insegnamcnto metodico e complute di Sacra Archeologia; di dirigere le indagini degli studenti e formare cosi Professori di archeologia cristiana per le Université ed i Seminari. Direttori di scavi di antichità. Conservatori di monumenti sacri, musei, ecc.

Art. II - La Direzione delllstituto è composta del Corpo dei Professori, uno dei quali è nominate Direttore. dei Bibliotccario, dei Segretario e di due *Membri aggiunti:* il Présidente della Pontificia Accademia di Archeologia ed il Vice-Presidente della Commissione Pontificia di Archeologia Sacra.

La nomina dei Professori è fatta dal Santo Padre su proposta di una Consulta di tre Membri, due dei quali designati dalla Pontificia Accademia di Archeologia ed uno dalla Pontificia Commissione di Archeologia Sacra, per l'esame dei titoli.

La scelta dei Direttore è fatta dal Corpo dei Professori e ratificata da Sua Santité.

Art. Ill - Il Direttore resta in carica tre anni. Egli rappresenta Hstituto nelle relazioni con le Autorité e con i Corpi Scientific!; tiene I'amministrazione generale; presiede le adunanze dei Professori; cura la redazione e la pubblicazione dei programmi; organize le sessioni di esami; sottescrive i DiplomL

Art. IV - Il Bibliotccario tiene TAmministrazione della Biblioteca e delle varie Collezioni delle riproduzioni, fotografie. calchi, ecc.; compila il catalogo tanto dei libri quanto delle varie raccolte; cura i nuovi acquisti approvati dal Consiglio./ 631

L'uso della Biblioteca e delle Collezioni è regolato da apposite norme.

Art. V - Il Segretario redige i verbali delle adunanze; tiene la corrispondenza ordinaria; amministra le rendite dellTstituto. eseguisce i pagamenti (onorari dei Professori, acquisti per la Biblioteca e per le collezioni. ecc.).

Art. VI - Il Direttore. il Bibliotecario ed il Segretario costituiscono il Comitate esecutivo che deve preparare la materia per le adunanze dei Professori, compiere le Collezioni, prendere contatto con gli Istituti scientific! affini, ecc.

Art. VH - Le adunanze dei Professori sono convocate dal Direttore ogni qualvolta le circostanze lo richiedano.

Adunanze regolari si tengono quattro volte all'anno:

1) in ottobre per fissare particolarmente il lavoro scicntifico dell'anno accademico imminente;

2) a fine marzo per il rapporte sui lavori compiuti nei mesi di invemo;

3) a mezzo aprile per determinare il programma degli studi dell'anno accademico venturo;

4) e sugli ultimi di giugno per ll rapporte finale sui lavori dell'anno accademico spirante.

I Professori si adunano inoltre per gli esami degli studenti.

Il - Degli Studenti e del *programma* degli studi.

Art VIII - Sono ammossl nclHstituto. come Studenti effettivi. ecclesiastici e laici, Italian! e stranleri. i quali abbiano terminati gli studi teologici o letterarl, ottenendo la relativa laurea, giusta l'usanza dei rispettivi paesi. Gli ecclesiastici dovranno presentare. con altri documenti, la commendatizia del proprio Ordinario.

Possono inoltre venire ammessi dalla Direzione alcuni studenti aggregati, in qualité di UditorL

Gli Studenti avranno modo di perfezionare la loro formazione scientifica. frequentando corsi di Antichità classiche, di Letteratura greca e latina, che non mancano in Roma, e partecipando a visite dei monumenti.

Art. IX - L'insegnamento impartito nell'IsUtuto cwnprende:

1) Archeologia cristiana generate; introduzione metodica agli studi archeologici. bibliografia;

2) Topografia di Roma cristiana:

a) Catacombe.

b) Chiese antiche;/ g

3) Iconografia cristiana antica (pitture, sculturo, musaici, arti minori);

4) Epigrafia cristiana;

5) Storia speciale dell'antica Chiesa (istituzioni ecclesiastiche. liturgia. agiografia);

6) pratica della direzione degli scavi, della custodia dei monumenti, cimeli artistic! e letterari, disegni, ecc

La Direzione pud inoltre invitare persone dotte nel campo delle antichité cristiane a tenere conferenze sopra materie speciali.

Art. X - L'insegnamento comprende tre corsi di ud anno ciascuno.

Nel primo corso le materie sono trattate in modo generale per preparare gli alunni agli insegnamenti speciali ed alie ricerche personali. L'insegnamento délié singole materie è di tre ore alla settimana, oltre le necessarie visite ai monumenti.

Nel secondo corso si trattano argomenti particolari nelle varie materie, con lo studio diretto dei monumenti. con esercizi degli studenti stessi e lavori scritti. che vengono discussi nelle conferenze.

Nel terzo corso gli Studenti preparano un lavoro scientific© di maggior mote, da poter essere date allé stampe. sopra un punto speciale di questa o quella materia. sotte la direzione dei Professori. Prendono anche parte agli esercizi pratici speciali, e hanno occasione di assistere a scavi.

Ogni Studente dei terzo corso deve tenere, entro l'anno, almeno due conferenze scientifiche interno a un terna dei suoi studi speciali.

I laureati ln Teologia o Lettere, che abbiano seguito un corso generate e sufficiente di Archeologia Cristiana in una Université o in una Facoltà Teologica, possono essere ammessi immediatamente al secondo corso.

Gli Studenti regolarmente inscritti possono alla fine dei primo corso dare un esame orale suile materie trattate nell'anno. ricevendo un attestato indicante le materie e l'esito delTesame.

Dopo ll secondo anno lo Studente puà presentare un lavoro personate sopra un argomento scelto d'accordo con uno dei Professori, e subire una prova orate interno a questioni particolari, sia nella materia stessa di cui tratta il lavoro scritto, sia in altra materia particolare indicata dai Professori. Riceverà. superando felicemente l'esame. un diploma speciate di studi archéologie! cristiani.

Compiuto il terzo corso, lo Studente deve presentare per la laurea una dissertazione scientifica. destinata alia pubblicazione, sopra un determinato problema di una delle materie insegnate nelTIstituto. La dissertazione, ammessa dietro parere favorevole di due Professori, sarà oggetto di discussione nell'esame orate di due ore. in cui lo Studente sarà esaminato anche su due altre materie, a sua scelta. dell'insegnamento. A queste/ esame assisteranno tutti i Professori delllstituto, un Socio GJ delegate della Pontificia Accademia di Archeologia ed un membro delegate della Pontificia Commissione di Archeologia Sacra.

Il candidate, superata che abbia la prova, riceverà il diploma di magistero in Archeologia Cristiana.

" Institute mette a disposizione degli Studenti la Biblioteca e le proprie Collezioni. secondo le norme fissate da rcgolamenti speciali; e la Direzione procura loro tutti i permessi necessarl per eseguire le indagini scientifiche sia nelle Catacombe e nelle Chiese.

sa nel Musei e nolle nitre Collezioni archeologiche od irtisticbc.

1J!5 DF.Cll.-PIUSXI, NORMAE. ΛΛ8 17 (1925) 625-G29

Regolamento per la
Pontificia commissione di archeologia sacra

1. *Costituzlone.*

1. - La Commissione di Archeologia Sacra, istituita dal Sommo Ponteflce Pio IX. di s. m. il 6 gennaio 1852 è Pontificia: essa dnl Sommo Ponteflce immediatamentedipende ed agisce per mandato e a nome di Lui.

2. - La Commissione è presieduta dall'Emo Cardinale Vicario generale di Sua Santità; è composta di Commissar! e/fettici residenti in Roma, e di Commissarl cornrpondenti, scelti fra i piii insigni studiosi di antichità cnstiane. Mons. Sagrista pro *tempore* è di dirritto Commissario cffettivo; gli altri sono nominati da Sua Santità

L'Emo Présidente nomina, con approvazione pontificia, un Vice-Presidente, il quale, lui assente o impedito. convoca e presiede le adunanze.

Il Santo Padre nomina, fra i Commissar! effettivi, il Segretario.

3. - La Commissione si divide in quattro Sezioni: culto, amministrazione, direzione degli scavi. pubblicadoni ufficiali.

4. - La Commissione ha un proprio ufficio tecnico con ingegnere direttore responsabile, nominato dalla Commissione stessa, il quale eseguisce gli scavi e i lavari per mezzo della compagnia dei cavatori, o fossori, e di altri opérai.

II. *Ujjicio, poteri, facoltà della Commissione.*

1. - La Pontificia Commissione di Archeologia Sacra ha essa sola il governo, la custodia e la conservazione di tutti gli antichi cemeteri cristiani sotterranei (catacombe) dei suolo romano, con i monumenti e le aree cemeteriali soprastanti; essa sola decide suile escavazioni. esplorazioni e restauri nelle catacombe e nei
Cf monumenti annessi./

2. - La Commissione stessa sorveglierà anche gli altri cemeteri esistenti nelle varie diocesi, prendendo gli opportuni accordi con i rispettivi Ordinari.

3. - La Commissione, seguendo criteri severamente scientific!, prowederà alla esplorazione, al restauro e alla conservazione sui posto dei monumenti e materiali di scayo: solo oggetti di singolar pregio, o di difficile Astodia, essa trasporterà al Museo Sacro della Biblioteca Apostolica o al Museo Lateranense, a seconda della loro specie. Di iscrizioni, graffiti, pitture ecc., curerà una riproduzione fotografica o con calchi.

4. - Suile pareti di nuova costruzione. e ovunque occorra rilevare l'epoca dei lavori compiuti, si apporranno larghetto marmoree con le iniziali della Commissione e la data.

5. · La Commissione invigila che rimangano liberi e accessibili gli ingressi e le antiche scale dei cemeteri; che siano conservati i lucernari, rispettati i monumenti, ruderi o edifici ennnessi con i diversi cemeteri e loro «prassuolo.

6. - La Commissione sorveglia le aree cemeteriali. affinchè da nuove costruzioni, speciali culture del terreno, infiltrazione o scoli delle aeque ecc.. non derivino danni alie necropoli sottostanti; con ogni efficace mezzo impedisce qualunque tentativo di utilizzazione delle aree nociva alla stabllità, intégrité, buona conservazione degli ipogei, delle gallerie, cripte e dei monumenti, specie pitture e graffiti, in essi contenuti.

7. - Ha ancora la sorveglianza degli altri monument! sacri antichi di Roma, affinchè non vi si compiano restauri d'importanza, innovazioni, escavazioni, senza sua previa intesa e approvazione.

8. ▮ La Commissione disimpegna le altre attribuzion! che il Sommo Pontefice e l'Emo Cardinale Vicario si degnino commetterle in casi particolari. dando per es. pareri circa l'autenticità di antiche sacre Reliquie.

9. - Corresponde direttamente con Enti e privati. con gli uffici municipal! c governativi per la tutela degli antichi sacri monumenti, e per la custodia dei cemeteri sotterranei eretici, nonchè delle catacom':e cbraiche della Provincia Romana a lei affidate.

10. - Con i'opera della Commissione sono coordinate quelle della Pontificia Accademia Romana di Archeologia e dei Pontificio Istituto di Archeologia Cristiana. La Commissione continua inoltre a interessarsi all'attività della *Società per le Conferenze di Archeologia Cristiana e* del *Collegium Cultorum Martyrum.*

11. - La Commissione ha il diritto esclusivo della prima pubblicazionc di quanto risulta dagli scavi e della continuazione della *Roma sotterranea.* Le relazioni ufficiali degli scavi saranno pubblicate annualmente nel periodico della Commissione: *Rivista di Archeologia Cristiana./* 627

III. *Custodia, visite e Culto nelle Catacombe.*

1. - La Commissione regola, a seconda delle circostanze, l'apertura al pubblico e la visita delle catacombe.

2. - I cemeteri aperti al pubblico e quelli lontani da Roma sono sotto la sorveglianza, e responsabilité immediata di Custodi nominati c dipendenti dalla Commissione.

3. - I cemeteri di Callisto. S. Sebastiano. S. Lorenzo, S. Agnese e S. Pancrazio restano temporaneamente affidati alia custodia degli Istituti religiosi ivi dimoranti. Il Superiore della comunità, o altro soggetto capace da lui designato, solo in forza della nomina ufficiale della Commissione e m dipendenza da questa, diviene Custode del cemetero.

4. - I Custodi assumono intiera la responsabilité della custodia del cemetero, della intégrité dei suoi monumenti e di quanto altro possa riguardare il cemetero stesso; essi si attengono scrupulosamente a tutte le norme e prescrizioni che ΓΕτηο Cardinale Vicario Présidente e la Commissione ritengano opportuno emanare per la tutela e conservazione del cemetero e dei monumenti annessi, per la visita dei medesimi, per la celebrazione delle santé Messe e di altre funzioni nelle cripte e nei luoghi a cio destinati.

5. - I Custodi hanno l'obbligo di notificare subito alla Commissione qualunque danno si riscontri nelle catacombe a loro affidate, c nulla possono innovare nel cemetero e nessun lavoro eseguire senza previa autorizzazionc scritta della Commissione e senza la sua effettiva direzione.

6. - Sorvegliano l'acceso allé catacombe ed esigono dai visitatori quel rispettoso contegno che è richiesto dal luogo, curando che nessuno vi discenda senza essere accompagnato da guida approvata e responsabile.

7. - Ciascuna guida dovrà condurre quel numero ristretto di visitatori che puô efficacemente sorvegliare, onde non vengano asportati o deturpati o danneggiati in qualsiasi modo i monumenti.

In mancanza di illuminazione elettrica nel cimitero. si dovranno adoperare soltanto candele, cerini o lampade elettriche tascabili.

8. - I Custodi e le guide forniranno ai visitatori le notizie criticamente attendibili sui sacri monumenti, e non potranno indicare come sepolcri di Martiri se non quelli che sono riconosciuti tali scientificamente.

9. - La Commissione ha il diritto di accertarsi della perizia delle guide cemeteriali. di approvarle o meno, e di sorvegliare il modo con cui adempiono al loro ufficio, e di prendere gli opportuni prowedimenti./ 628

10. - *E'* proibito condurre e comunque far accedere nei luoghi dove si compiono escavazioni e lavori, visitatori, studiosi o chiunque altro non abbia Speciale permesso dalla Commissione. I Custodi e le guide si asterranno dal fornire a chicchessia notizie sui lavori e sulle escavazioni.

11. - Per la celebrazione della santa Messa nei cemeteri. oltre le prescrizioni generali del Vicariato (presentazione del celebret), si applicheranno le speciali istruzioni della Commissione, affinchè il rito si compia con tutto il decoro nelle cripte e nei luoghi indicati dalla Commissione stessa. Per ogni cemetero vi sarà un registre, sui quale i celebranti segneranno il loro nome.

12. - Per ogni altra funzione promossa da associazioni o da privati e per la celebrazione in cripte o luoghi diversi da quelli consueti. H Custode del cemetero

It

dovrà prendere accordi con il Segretario della Commissione.

13. - Nei giorni del santo Natale e di Pasqua di Rcsurrezione non si permette la celebrazione della santa Messa nelle catacombe, sc non con speciale permesso dcll'Edio Cardinale Vicario per mezzo del Segretario della Commissione.

14. - Nei giorni delle funzioni, feste, commemorazioni celebrate dalla Pontificia Commissione, o dal Collegium *Cultorum Martyrum* d'Intesa con la medesima, le catacombe saranno aperte al pubblico e vigilate dai fossori della Commissione, ma sarà assolutamente proibito ai visitatori di oltrepassare i limiti dei percorso illuminato e stabilito dai Segretario della Commissione.

15. - Il Segretario potrà, dietro opportuni accordi. permettere a un visitatore, o a un gruppo di visitatori, l'accesso a cemeteri o regioni cemetcriali non aperte al pubblico.

L'accesso gratuito a qualsiasi cemetero, per studio o per altra plausibile ragione, è concesso dalla Commissione con permesso scritto.

16. - Coloro che per ragione di studio (e non mai ad intento commerciale) desiderano prendere dlsegni, fotografie, ecc. in qualche catacombs, debbono fame domanda alia Commissione, indicando nome, cognome, indirizzo proprio e delTopcratore di cui vogliono servirsi, quando cib sia necessario; l'argomento dei loro studio e i monumenti che desiderano riprodurre. Debbono inoltre dichiarare in iscritto di assumere ogni responsabilità derivante dalle operazioni da eseguirsi e di pagure le spese di sorveglianza ecc.

17. - La Commissione giudicherà suile domande, rimanendo ferme le norme seguenti:

α) Di qualsiasi fotografia di monumenti o rilievo architetxonico parziale fosse permessa Vesecuzione. dovranno darsi per l'Archivio due copie/ positive d'ogni
629 negativa originale, perfetta e senza ritocco. I richiedenti sono tenuti a depositare una somma di garanzia, che verrà restituita alia consegna delle dovute copie.

b) E' vietata ogni riproduzione che in qualunque modo possa recar danno aU'originale. Nel riprodurre in fotografia un monumento è proibito adoperare sostanze alio scopo di rawivare le tinte, accrescere l'effetto, agevolare la riproduzione.

c) I permessi sono assolutamente personali Condizioni speciali saranno fatte per studl che si prolunghino più dl un giorno.

18. - Agli ingressi dei vari cemeteri dovranno essere apposte una o più tabelle della Pontificia Commissione con le opportune indicazioni e le principali norme per i vititatorl.

IV. Amminiitrarione.

1. - La Commissione prowede alia conservazione, riparazione e nuove escavazioni nelle catacombe e alie altre spese, oltre chc con i propri mezzi. con la tassa d'lngresso nei cemeteri e con le offerte dl benefattort

2. - In ogni cemetero aperto al pubblico la Commissione terrà cassette per raccogliere offerte spontanee dei visitatori.

3. - La Commissione consegnerà inoltre ai Custodi di ciascun cemetero appositi bollettarl per lasciare ricevuta delle offerte a loro direttamente consegnate per le catacombe.

4. - Le offerte elargite a favore di determinati cemeteri, per Villuminazione e per il culto nel medesimi, e per particolari escavazioni e lavori, saranno erogate dalla Commissione alio scopo indicato dagli oblatori.

5. - La Commissione compilerà annualmente la lista delle offerte con i nomi degli oblatori, per presentaria al Sommo Pontefice, insieme con la relazione dei lavori eseguiti nei sacri cemeteri.

1925 DEC ll.-SC RITUUM. RESP. AAS 18 (1926) 57

DUBIA

DE RESPONSORIIS PRIMI NOCTURNI ET DE EVANGEL10 DOMINICAE IN' FINE MISSAE

Sacrae Rituum CongreguUonl sequentia dubia pro opportuna solutione humillime proposita sunt, nimirum:

I. Quando resumuntur vel anticipantur Lectiones pmsi Nocturni de quavis Dominica impedita, debentne sercpcr dici cum suis Responsoriis, etiamsi haec In Dominicis sr: Feriis praecedentibus recitata fuerint?

II. In fine Missae de Festo duplici I vel II cbssis cua Commemoratione de occurrente Dominica debetne recitin Evangelium eiusdem Dominicae, quamvis Missa Doniiaxse infra hebdomadam resumatur?

ILL In fine Missae de Officio diri cum Commemoratione de Missa Domi.-deae primo infra hebdomadam resumpta debetne omitti Evangelium eiusdem Dominicae?

Et Sacra eadem Congregatio, audito speculis Corneasionls suffragio, propositis dubiis respondendum censuit

Ad. T. *Affirmative.* iuxta novas Rubricas generales Breviarii Romani, tit. I. n. 4; nisi anticipentur Lectiones pr.sj Nocturni d·· Dominica quinta Octobris, quae dicuntur cum Responsoriis de Feria currenti, iuxta specialem Rubncia

Ad II et TII *Affirmative,* iuxta novas Rubricas gcnenle» Missalls Romani, tit. IX. nn. 1 et 2.

Atque Ita rescripsit ac declaravit, die II decembris 1525 A_ Caro. Vico. Ep. Oortuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Prttf* Alexander Verde. Secr.

Adn. P. B. in EL 40 (1926) 57; J. P. ia N/T 53 (1925 463-469: ME 33 (1926) Î76.

685

1925 DEC 12.-SC RITUUM. DECR. AAS 17 (1925) 63

URBIS et ORBIS

Dominica ultima Octobris

FESTUM DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI REGIS

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa undecimus, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, praesens Officium cum Missa et Elogium pro Martyrologio Romano adprobavit; illudque in Festo primario Domini Nostri lesu Christi Regis, sub ritu duplici primae classis. Dominica ultima Octobris ab Ecclesia universali adhibendum iussit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 12 decembris 1925— A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. *S. R. C Praef.* Alexander Verde. S. R. C. *Secr.*

Adn. J. PAUWELS ia NrT 53 (1926) 299-300.

686

1925 DEC 21.-S. POEN., RESP. AAS 18 (1926) N

Dubium: circa coronas ex vitro contectas

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequens dubiam pro opportuna solutione exhibitum fuit:

Sacra Congregatio Indulgentiarum, die 29 februarii 1820 (DAI 249] ad 2. expresse declaravit, Coronas Indulgentiis ditari posse etsi ex vitro seu chrystallo confectas, *dummodo globuli* sint *ex vitro tolido atqui compacto.*

At in Monito n. 1. praeposito authentico elencho Indulgentiarum Apostolicarum. edito die 17 februarii 1922 [LE 368] ita legitur: « Res aptae ad recipiendam be-
< nedictionem pro Indulgentiis Apostolicis lucrandis.
« sunt tantummodo Coronae. Rosaria. Cruces, Crucifixi.
« parvae Statuae, Numismata, dummodo non sint ex
« stanno, plumbo, vitro aliave simili materia, quae fa-
« cile confringi vel consumi possit ». Hinc quaeritur:

Num id. quod in allato Monito ita in genere et simpliciter statuitur de Coronis, quae sunt ex vitro, intelligi debeat ad tramitem praedictae declarationis Sa erae Congregationis Indulgentiarum?

Et Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 24 novembris 1925, respondit: *Affirmative.*

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio divina Providentia Papae XI, ab infrascripto Cardinali Poemtentiario Maiore, in Audientia diei 18 decembris 1925, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Poenitentiariae benigne approbavit atque publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 21 decembris 1925.—Fr. Andreas Card. Frükwirth, Pooiit. *Maior.* S. Fagiolo, S. P. *Secr*

A4·. NrT 53 (1926) 305: PrM 15 (1926) 69.

687

1525 DEC 25.-PII S XI. CONST. AAS 17 (1925) 611-618

Universale ivbilaevm anno domini millesimo
NONGENTESIMO VICESIMO QUINTO IN URBE CELEBRATUM AD TOTUM CATHOLICUM ORBEM EXTENDITUR

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei, universis christifidelibus praesentes Litteras inspecturis, salutem ct Apostolicam Benedictionem

Servatoris Iesu Christi benignitati habemus ex animo gratiam, quod per Annum sacrum, quem usitato heri jollemnissimoque Romanae Ecclesiae ritu conclusimus, et Nobis paene infinitos Jucunditatis fructus potandos permiserit, et ad ingentem mortalium numerum gratiae veniaeque suae divitias misericors protulerit. Etenim ad centena millia, ex quovis civitatum ordine, fideles vel ex disiunctissimis omnium regionibus in Almam hanc Urbem peregrini convenere: qui quidem advenae non tam civibus romanis, eodem ceteroqui studio sacrae indulgentiae fruendae inflammatis, quam catholico nomini universo et ipsis hominibus ab Ecclesia alienis mirabile fidei pietatisque suae visi sunt praebere spectaculum, voluntatesque praeterea suas cum Apostolica Sede et Nobiscum. arctius, si quidem necesse trat, copulaverunt. Optimo autem fructuosissimoque praeteriti lubilaei exitu, quem tam crebris flagrantibusque precibus Deo per sacri temporis decursum admotis acceptum referimus, commovemur atque impellimur, ut, more institutoque decessorum Nostrorum, qui patuit Romae ad hesternum usque diem amplissimus veniae thesaurus, eundem universitati fidelium ubique terrarum, proximo anno, patere iubeamus. Hanc sane veniam indulgentiamque ut quam plurimi participent, Venerabiles Fratres Episcopi curent, ut in singulis dioecesis cuiusque suae locis per divini verbi praedicationem, per sacras expeditiones vel spirituales exercitatio-
ni ces ad culpas suas populus deflendas eluen/dasque permoveatur et ad poenarum remissionem, quae sibi proposita est, impetrandam rite praeparetur: quod ut, in tanta cleri utriusque penuria, commodius fieri possit, a superiore consuetudine Nobis recedendum esse putamus, ex qua Jubilaeum extra Urbem non ultra segestre spatium producebatur. lidem praeterea Episcopi Gdeles sibi commissos doceant, ad eandem mentem Nostram, quam in lubilaeo pro Urbe indicendo aperuimus. idest pro evangelicae fidei propagatione, pro populorum pace et concordia, pro congruenti Ecclesiae atholicae iuribus ordinatione Sanctorum Palaestinae Uxorum, eos potissimum orare Nobiscum ipsis oportere.

Itaque, auctoritate omnipotentis Dei, beatorum aponolorum Petri et Pauli ac Nostra, lubilaeum maximum, quod in hac sacra Urbe celebratum est, ad universum catholicum orbem per has Litteras extendimus et in totum futurum annum prorogamus, ita scilicet ut lucriferi possit a primis vesperis proximi diei festi Circumrirônis Domini ad plenum diem tricesimum primum •necris Decembris futuri anni mdccccxxvi.

Quamobrem omnibus utriusque sexus christifidelibus ubique terrarum, extra Urbem huiusque suburbium, «sistentibus. etiamsi anno sacro proxime elapso lubihei veniam lucrati iam sint, apostolica auctoritate Nostra largimur, ut plenissimam peccatorum indulgentiam ac remissionem adipisci bis queant, idest primum aut sibi aut animis defunctorum expiandis, secundo autem in horum tantummodo levationem, dummodo rite confessi ac sacra synaxi refecti — quam ad rem confessio annua et Paschalis communio minime suffragabuntur, — intra futurum annum mdccccxxvi, ecclecam Joci praecipuam tresque alias ecclesias vel oratoria publica ad hoc designanda, semel in die, per quinque continuos vel seiunctos dies, cum naturales tum ecclesiasticos, ad canonum normam computandos, pie inviserint et ad mentem Nostram supplices Deo preces adhibuerint. lidem locorum Ordinarii sive per se ipsi sive per vicarios forancos ct parochos aliosve ecclesiasticos viros, quibus hanc potestatem, etiam, si libuerit, per integrum anni spatium utendam, permi/se- 613
rint, designabunt, praeter cathcdralem ecclesiam in civitate episcopali et praecipuam in ceteris dioecesis locis, tres alias tam in illa quam in istis a quibusvis fidelibus visitandas: quodsi quattuor alicubi ecclesiae vel oratoria publica desint, Ordinarii, pro suo prudenti arbitrio. aut per se ipsi aut per suos delegatos decernere poterunt, ut in minore aedium sacrarum numero, et vel in una, ubi una tantummodo adest, quattuor ibas diurnas visitationes agi liceat

Ut autem iis consulamus, qui in peculiari rerum locorumquc condicione versentur, haec statuimus quae sequuntur.

I. Qui per annum fere semper navigant iterve faciunt, iis *fas esto,* cum ad certam se stationem receperint, ibi iubilacum semel lucrari, ea lege ut, ceteris simul parendo praescriptis, praecipuam loci ecclesiam uno tantummodo die quinquies invisant

II. Ordinarii locorum aut per se ipsi aut per vicarios foraneos, per praelatos regulares quod ad eorum subditos, per parochos vel confessarfos in dioecesi adprobatos, quibus huiusmodi fecerint potestatem — vel habitualiter atque extra confessionem exercendam, — possint, si qui impediantur ne imperatas visitationes obeant, harum numerum, pro rerum personarumque necessitate, contrahere et reducere; concedere, ut visitationes, nulla habita unius eiusdemque diei ratione, seiungi pro lubitu queant; cum vero res postulaverit, eas dispensando commutare in alia religionis, pietatis caritatisve opera, ad singulorum condicionem accommodata, quae tamen aliunde non sint sub peccato debita. — Impeditos autem heic intellegi volumus moniales, sorores religiosas, tertiarias regulares, pias feminas et puellas aliasve personas in gynaeceis seu Conservatoriis degentes; item anachoretas monasticum regularemve Ordinem profitentes et potius contemplationi quam actioni vitae deditos, ut Cistercienses Reformatos B M. V. de Trappa, Eremitas Camaldulenses et Carthusianos; praeterea eos, qui aut captivi sunt aut in carceribus custodiuntur, et ecclesiasticos vel religiosos viros, qui in coenobiis aliisve domibus, emendationis causa, detinentur. Im/pediti ii quoque censeantur, qui β!4
aut domi aut in nosocomiis sive morbo sive imbecilla valetudine laborant, et quotquot aegrotis adsunt, et generatim ii omnes, qui certo impedimento prohibentur quominus statutas visitationes obeant: aequo autem iure esse volumus operarios, quos in Constitutione Apostolico *muneri,* die xxx mensis Iulii superiore anno data (LE 597], descripsimus, et senes qui septuagesimum aetatis annum excesserint.

III. Ordinariis locorum pariter liceat — etiam per delegatos quos supra memoravimus eademque ratione — minorem visitationum numerum praestituere, a) conlegiis auctoritate ecclesiastica adprobatls sive clericalibus sive religiosis; b) confraternitatibus. piis unionibus, atque iis tantummodo laicorum consociationibus» quarum sit catholica opera provehere; c) adulescentibus qui in conlegiis vivunt vel conlegia, institutionis educationisque gratia, aut cotidie aut statis diebus celebrant; d) christifidelibus omnibus, qui, duce parocho, vel sacerdote quem parochus delegarit, visitationes peracturi sunt. — Ea tamen lege Ordinarii visitationum minuant numerum, ut hi omnes, quos nominavimus, pompa instituta, etiam sine suis insignibus, ad invisendas aedes sacras incedant.

IV. Ubicumque autem, quavis de causa, Ita incedendi per publicas vias copia non erit. Ordinario loci eiusve delegatis liceat, ut supra, visitationum numerum contrahere et reducere, modo intra aedis sacrae saepta aut pompa ducatur aut saltem visitatio sollemniter communiterque fiat ab omnibus ibi una congregatis. Ordinarius autem loci eiusve delegati ab obligatione confessionis et sanctae Communionis nullum alium exsolvant. nisi quem ab alterutra gravis morbus prohibeat

Ad facultates quod attinet, confessarils» cetcroquin ad iuris normam adprobatls, tribuendas, quas in excipienda iubilaei confessione salutariter adhibeant, haec, quae sequuntur, decernimus.

I. Confessariis illae integrae sunto facultates absolvendi. dispensandi, commutandi, quascumque ab hac Apostolica Sede ' vel in perpetuum vel ad tempus, quo- 615
que pacto, legitime impetrarint; Immo simul cumulateque. ad iuris praescriptum, ct pluries pro eodem poeni-

tente sive iis omnibus sive his, quae mox concessuri sumus, uti valide et licite possint Qualicumque autem poenitens, cum confersioncm iubilaei sincera lucrandae indulgentiae intentione instituit, absolutione, dispensatione. commutatione donatus erit, si postea, mutata voluntate, a complendis reliquis praescriptis operibus destiterit. eadem non idcirco irrita erit.

II. Monialibus aliisque feminis, quarum ad confessiones excipiendas, cx Codicis praescripto, specialis Ordinarii adprobatio requiritur, fas esto hanc dumtaxat iubilaei confessionem apud quemvis confessarium ab eodem Joci Ordinario pro utroque sexu adprobatum peragere: qua semel completa, iam nulla coniessarius iste in eandem poenitentem iurisdictione gaudeat, nisi ad Codicis leges.

III. Confessarius eos omnes, pro quibus ab Ordinario loci vel a Nobis adprobatus sit, in confessione iubilaei excipienda, absolvere possit, in foro sacramentali tantum, a quavis censura a iure vel ab homine inflicta, occulta vel publica, aut ab Ordinario sibi reservata aut a iure Apostolicae Sedi simpliciter speciahve modo vel Ordinariis reservata: itemque a quovis peccato, utcumque gravi et Ordinariis vel S. Sedi reservato; iniuncta tamen salutari poenitentia aliisque de iure iniungendis. — A nulla ex censuris Apostolicae Sedi specialissimo modo reservatis absolvere queat, praeterquam a crimine absolutionis complicis a peccato turpi non plus semel vel bis attentatae. At confessorio poenitenti praecipiat, a> ut complicem, si forte ad confitendum redierit, moneat cum de absolutionis a se impertitae invaliditate, tum de eiusmodi confessionibus apud alium confessarium iurisdictione munitum necessario iterandis; b) ut, occasione relapsus remota, abstineat se in posterum ab audienda complicis confessione, etsi a peccato complicitatis alias absoluti, quoad sine scandali et infamiae periculo fieri poterit — Confessarius si quem a censura publica vel ab homine inflicta in foro sacramentali tantum absolverit,
616 eum iu/beat in foro externo se gerere ad praescriptum can. 2251; caveat autem confessarius ne quemquam publica censura irretitum in foro conscientiae Deo reconciliet. nisi is paratus sit intra sex menses Ecclesiae satisfacere et scandalum damnumque reparare.

IV. Confessarius ne in foro quidem interno, nisi ad praescriptum can. 2254, eos absolvat, qui, aut in censuram aliquam incurrerint a Pio X per Constitutionem Vacante Sede Apostolica [diei 25 dec. 1904. Acta Pii X v. 3 p. 239-2881 Romano Pontifice reservatam, aut secretum S. Officii alterumve simile violaverint; itemque praelatos cleri saecularis ordinaria iurisdictione in foro externo praeditos superioresque maiores religionis exemptae, qui in censuram Romano Pontifici speciali modo reservatam publice inciderint

V. Haeretici, praesertim qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvantur, nisi, abiurata saltem coram ipso confessarlo haeresi, scandalum, ut par est, reparaverint. Similiter quicumque sectis massonicis aliisque id genus vetitis notorie adscript! sint, ne absolvantur, nisi praemissa coram confessario abiuratione aliisque servatis de iure servandis, a secta recesserint et scandalum, quantum licuerit, removerint.

VI. Qui bona vel iura ecclesiastica sine venia aequisiverint, iis ne impertiatur absolutio, nisi Ecclesiae satisfecerint vel saltem sincere promiserint se quamprimum satisfacturos.

VII. Qui falsam sollicitationis denuntiationem admiserit. is ne absolvatur, nisi aut eam formaliter retractaverit, aut saltem ad eam quamprimum retractandam atque ad sarcienda calumniae damna serio paratum sc praebeat

Vili. Confessarius in ipsa tantummodo iubilaei confessione, ex iusta et probabili causa, omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, in alia pia opera dispensando commutare possit. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, etiamsi ab origine publice emissum sit in professione religiosa — neutiquam. contra, si poenitens fuerit in Ordine Macro lege caelibatus adstrictus, — subinde tamen, aliis eius professionis votis per dispensationem sublatis, firmum atque integrum manserit, similiter possit, ex iusta et probabili causa,/ in alia pia opera dispensando com- £
mutare. Votum vero a tertio acceptatum ne remittat neve commutet, nisi is, cuius interest, libenter exprèsseque consenserit Votum denique non peccandi aliave poenalia vota ne commutet nisi in opus, quod, non minus quam ipsum votum, a peccando refrenet.

IX. Idem confessarius in excipienda iubilaei confessione dispensare possit, pro solo conscientiae foro, atque ad hoc unice ut poenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exerceat, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto; item ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, dc qua m can. 958 § 4°; sed in hoc homicidii voluntarii et abortus casu, poenitenti onus imponat, sub poena reinddentiae, recurrendi intra mensem ad S. Poenitentiariam et standi eius mandatis

X. Similiter in solo foro conscientiae et sacramentali liceat confessario dispensare: a) ab impendimento prorsus occulto consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collaterali, etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum. imperata tamen consensus ad iuris normam renovatione, minime vero ad contrahendum vel in radice sanandum; b) ab occulto criminis impedimento — neutro tamen machinante — sive de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo; iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum canonem 1135; imposita, in utroque, gravi diuturnaque salutari poenitentia.

Itaque haec omnia, quae per has Litteras constituimus ac declaravimus, volumus firma et valida exsistere et fore, ad effectum iubilaei ad universum catholicum orbem proferendi, non obstantibus contrariis quibuslibet Earum autem exemplis atque excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dipiitate constituti munitis, eandem Jubemus adhiberi fidem, quae hisce adhiberetur Litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis et voluntatis et declarationis infringere vel ei. ausu temerario, contra ire./ Quod si quis attentare prae- q
sumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die xxv mensis Decembris, in festo Nativitatis D. N. lesu Christi, anno mdccccxxv, Pontificatus Nostri quarto.—A Cm Fruhwirth. *Poenitentiarius Maior.* O. Card. Caguxo, S. *R. E. Cancellarius,* loannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.* Dominicus Spolverini, *Protonotarnj Apostolicus.*

Ado. J. CREUSEN In NrT 53 (1926) 133-148: ME 38 (1925) 10-11; PrM 14 (1926) (125)-(148).

688

1925 .. ..-SC S. OFFICII, MON. AAS 17 (1925) 137

Circa versiones s. bibliae factae a non catholicis

MONITO

La Suprema Sacra Congregazione del Santo Officio, a cui spetta la tutela della fede. crede necessario richiamare l'attenzione dei fedeli sopra il disposto dei canone 1399, n. 1, dei Codice di diritto canonico, secando il quale le versioni, in qualunque lingua, della Sacra Scrittura, fatte o edite dagli acattolici, sono proibite *ipso* iure. Sotto tale sanzione pertanto cadono certamente le versioni italiane della Bibbia di Giovanni Luzzi. pastore valdese. che si vanno disseminando anche tra i cattolici; le quali, oltre esser infette dei soliti pregiudizi protestantici e razionalistici. tendono evidentemente ad insinuare la massima ereticale che le diverse comunioni cristiane, benchè separate tra loro e dalla Sede Apostolica Romana, devono considérais! di pari diritto come altrettanti rami delTunica vera Chiesa di N. S. Gesù Cristo.

Adn. PrM 14 (1925) 25.

ANNUS 1926

689

19 IAN 5.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Facultas transferendi abstinentiam a sabbato in **FERIAM IV DURANTE QUADRAGESIMA ET REDUCENDI DIES ABSTINENTIAE PRO FAMILIIS OPERARIORUM**

Preces. - *Beatissime Pater,* Ordinarius Baltimoren., perdurantibus iisdem causis, humiliter postulat pro sua dioecesi novam benignam prorogationem indulti S. Congregationis Concilii diei 2 iunii 1920 quo tempore Quadragesimae lex abstinentiae transferri valeat a die sabbati ad feriam quartam eiusdem hebdomadae, excepto obbato Quatuor Temporum, necnon prorogationem indulti diei 3 iunii 1915 vi cuius operarii eorumque familia a carnibus abstinere tenentur tantum feriis VI, feria IV Cinerum, Sabbato Sancto ante meridiem et vigilia Nativitatis Domini.

Rescr. - S. Congregatio Concilii, attentis expositis, Ordinario Baltimoren., benigne petitam prorogationis gratiam ad utrumque impartita est ad quinquennium in terminis et forma praecedentium concessionum.

Datum Romae, die 5 ianuarii 1926.—D. Card. Sbarretti, *Praef.*

• Ordinirio Baltimorensî: A. SABETTI-T. BARRET, Compendium Theologiae moralia, Neo Eboraci 1931, p. 1125.

690

1926 FEB 3.-SC CONCILII, RESOL. PART.·

DE CAPPELLANTS CARCERUM, PRAESERTIM QUOAD ASSISTENTIAM MATRIMONIIS

In Comitiis plenariis habitis in Palatio Apostolico Vaticano die 9 mensis Januarii proxime elapsi quaestio circa potestatem assistendi matrimoniis tribuendam sacerdotibus, qui curam animarum exercent in eos qui in carceribus includuntur, sub sequenti dubio proposita fuit: *An certe constet Cappellanos carcerum fuisse conititutoj tamquam veros parochos, vel saltem tamquam vicarios cooperatores ad effectum matrimoniis incarceratorum valide adsistendi in casu.*

Eminentissimi Patres respondere censuerunt: *Negative ad utrumque ct ad mentem.*

Mens est: Quoad praeteritum, supplicandum Sanctissimo pro gratia sanationis in radice ad cautelam.

Quoad futurum, Episcopi Cappellanos « *hauptamtlich* › constituant actu legitimo tamquam parochos proprios ad effectum matrimoniis carceratorum officialiumque careerl addictorum valide assistendi; cappellanis vero ‹ *nebenamtlich* » conferatur licentia sive ab Ordinario sive a parocho loci adsistendi pro determinato matrimonio.

Quam resolutionem Sanctissimus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XI in Audientia diei 14 subsequentis dignatus est approbare et confirmare, concedens gratiam sanationis in radice ad cautelam.

• Orrflrwrfii Germeni»e. Prot. N. 2529/25: AKKR 106 (1926) 200. Ada. ME 39 (1927) 225-227.

691

1926 FEB 20.-SC RIT.. DECR. AAS 18 (1926) 93-95

DECRETUM seu DECLARATIO

Circa officia propria et missas, eorumque extensionem

Sacra Rituum Congregatio, per Apostolicae Sedis indulta, quibus Officia et Missae, iam ex speciali privilegio pro aliquibus locis sive Institutis approbata, extendi ad alia loca seu Instituta contigerit, declarat concessionem fieri dumtaxat Officii et Missae de respective Communi, exceptis tantummodo Oratione et Lectionibus II Nocturni propriis, nec non una vel tribus Missae Orationibus item propriis, quicumque sit diei festi ritus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Hac vero occasione, Sacra eadem Congregatio Revmos Ordinarios dioecesium et Superiores Ordinum seu Religiosarum Congregationum enixe rogat ut, quoties ipsi ab Apostolica Sede impetrare velint nova Officia vel Missas, eorumque extensionem, prae oculis habeant normas quae in Decreto S. R. C., n. 3926, diei 13 iulii 1896· praescriptae sunt.

Die 20 februarii 1926.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

• DECRETUM

QUO AD IMPETRANDA NOVA SAXCTORUM OmciA NOVASQUt MISSAS AB HAC SACRA RITUUM CONGREGATIONE, NORMAE SEQUENDAE PRAESCRIBUNTUR

1. Exhibitae nobis petitiones Sanctos Beatosve tantummodo spectare debent in Romano Martyrologio conscriptos, aut publico cultu a Sancta Sede decreto, vel conlirmato iamdiu fruentes. At vero semper speciali proprii Episcopi commendatione opus est. qui etiam, si exquiratur. sui Capituli cathedralis consensum allegabit./

2. Ad ceteros Sanctos Beatosve quod attinet, etsi longo iam tempore publico fuerint cultu honorati, cum Officio et Missa propria, necesse est ut iuxta communes regulas eorum cultus ab Ecclesia comprobatus et confirmatus sit. antequam Officium ipsum ac Missa permittatur.

3. Postulationes ad obtinenda Officia Missasque proprias pro novis eorum Sanctorum sive Beatorum Festis, qui. sub alio quidem titulo, publico iam fuerint cultu donati, raro admodum excipientur. Semper autem eae rationibus omnino peculiaribus ac solidis, specialissimaque commendatione et. si id materia ipsa exposent, historicis documentis apprime validis fulciantur oportet.

4. Ex Calendariis perpetuis vel Propriis cuiusque Dioecescos, quae huic Congregationi Sacris Ritibus tuendis praepositae approbanda exhibentur. 11 sive Sancti sive Beati expungendi sunt, quibus conditiones in | 1 recensitae desunt: novaque item Festa in f 3 Indicata: quum de his singillatim ac serio agendum sit.

5. Quaelibet novi Officii ac Missae postulatio Curationi Liturgicae prius examinanda sublidetur: dein summa diligentia in conventu, cui Efllus Cardinalis Praefectus praesidet. discutienda. Cuius discussionis exitus si postulanti faverit, postulatio exhibita, una cum allegatis et necessariis declarationibus super peracto examine et insuper cum Rfhl Promotoris Fidei adnotationibus. typis mandabitur Documentorum fasciculus ita comparatus, ab uno e Cardinalibus Relatoribus. Sacrae Congregationi In Ordinario Conventu exhibebitur.

6. Si Sacra Congregatio petitioni favens annuat, illius sententia Ss®o Patri confirmanda subilcietur: ac tantummodo post Pontificiam confirmationem. Officii et Missae schema, quod exhibitum fuerat, coopérante Hymnographo Sacrae Congregationis, cura Cardinalis Ponentis et Rflti Promotoris Fidei, recognoscetur et approbabitur.

7. Extensiones Officii et Missae, alicui peculiari Ecclesiae vel Dioecesi iam concessae, ad alias Dioeceses Ecolesiasve, specialibus rationibus inniti debent. Eae vero a delectis per Nos viris sacrae Uturgiae expert» et α Congressu supradicto. sicut primitivae postulationes, expen-

dentur; ct, si id iste necessarium existimabit, in pleno Sacrae Congregationis Conventu proponentur, antequam Pontifici comprobandae exhibeantur; quae quidem approbatio semper neeessana est, nisi forte primitiva concessio lingulü *petentibus* facta fueriL

8. Immutationes vel additiones, quas ln Officiis vel Missis iam concessis fieri contigerit, eaedem examini ac discussioni sicut extensiones, de quibus m § praecedente sermo est. subiicientur.

95 Die 13 Iulii 1696/

SsAus Dominus Noster Leo Papa XIII in audientia dic xm iulii scrcrxcn Eminentisslmo Card. Praefecto Sacrae Rituum Congregationis facta, quum hasce supra expositas normas sedulo perlegisset, easdem singulas appronare dignatus est. atque earum observantiam quam accuratissimam praecipere.—Ccnxxvs Card Alqbx-Masxua Alotsius Tripepi. *Secr.*

Ado. L P In NfT 53 (1926) 545.

692

1926 FEB 23.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

De cremat ione cadaverum

8 aug. 1925

Preces. - *Beatissime Pater,* Cum ex praescripto Can. 1240 5 1 n. 5 sepultura ecclesiastica priventur, qui mandaverint suum corpus cremationi tradi, saepius contingit. ut eorum catholici parentes aut propinqui superstites advocent ministrum acatholicum. ut ritum funeris haeretici eorum corporibus ante crematione adhibeat

Qui modus agendi non solum communicationem activam in divinis cum haereticis graviter illicitam continere, sed etiam Can. 2316 plecti videtur, cum praesertim in regionibus catholicis haeresis propagationem aliquo modo juvare dicendus sit

Quaeritur igitur:

1. An tales catholici dicendi sint suspecti de haeresi ex Can. 2316?

2. An cx Canone 2315 actibus legitimis prohibeantur aut etiam habendi sint tanquam haeretici, haereticorum poenis obnoxii?

3. An aliam poenam ecclesiasticam incurrant aut poenam excommunicationis ex canone 2314, ipsis comminari aut infligere consultum sit?

Responsum S. Officii d. 23 feb 1926:

Sacra Congregatio, dum Te enixe hortatur ut vigili cura adlaborare ne cesses nedum contra vetitam cremationis praxim. sed etiam contra praedictum haereticarum exequiarum abusum; Tibi insimul mandat ut fideles accurate edocendos satagas, eos qui funera haereticorum pro suis petant, tamquam de haeresi suspectos haberi, et consequenter obnoxios esse poenis ferendae sententiae per Canonem 2315, in terminis ab eodem praestitutis, comminatis, et si moniti non resipuerint, po&sc excommunicationis censura mulctari; nec ad Sacramenta esse admittendos nisi antea, quo meliori modo judicio Amplitudinis Tuae fieri potuerit, scandalum reparaverint

• Ordinxrio Unciemi. ProJ. N. 1004 25: AKKR 105 (1926) 192. Adn. JOANNES MARIA Ep Lincieailj in AKKR 105 (1926) 191-193

693

1926 FEB 28.-P1VS XI. ENCYC. AAS 18 (1926) 65-83

LITTERAE ENCYCLICAE

Ad venerabiles fratres patriarchas, primates,
ARCHIEP1SCOPOS, EPISCOPOS. ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES:

De Aacrte mhwionlbiiA provehendis

PIUS PP. XI

Venerabiles Fratres. Salutem et Apostolicam Benedictionem

Rerum Ecclesiae gestarum memoriam animo intento qui repetant, fugere cos nequaquam potest, inde a prioribus reparatae salutis aetatibus, co praecipuas curai cogitationesque Romanorum Pontificum fuisse conversas» ut cvangelicae lucem doctrinae christianaeque humanitatis beneficia populis < in tenebris ct in umbra mortis > sedentibus, nullis unquam difficultatibus unpedimentisque deterriti, impertirent. Neque enim ad aliud nata Ecclesia est. nisi ut, regno Christi ubique terrarum dilatando, universos homines salutaris redemptionis participes efficiat: quisquis autem est, qui lesu Pastorum Principis vices in terris divinitus gerat, is tantum abest ut dumtaxat in tuendo nc servando, quem regundum accepit, grege dominico possit acquiescere, ut. contra, praecipuo muneri suo desit, nisi alienos externosque Christo lucrari atque adiungere omni contentione nitatur. Divinum profecto mandatum, quo obstrin gerentur, docendi baptizandique omnes « gentes, nullo non tempore, decessores Nostros sic confecisse constat, ut missi ab iis sacri ordinis homines, e quibus non paucos aut vitam sanctissime ductam aut ob factum animose martyrium, publice veneratur Ecclesia, Europam et vix inventas exploratasque deinceps Ignotas terras fide nostra, vario quidem exitu, collustrare studuerint: vario exitu, inquimus; interdum enim contigit, ut, missionalibus paene incassum laborantibus vel caesis eiectisve, quem colere coeperant agrum, idem aut suam vix exueret asperitatem aut. in hortum floribus consitum ante conversus, deinde, sibi ipse relictus, denuo in vepres dumosque, gradatim, abiret — Laetari interea licet, postremis hisce annis, sodalitates illas, quae sacras Missiones apud infideles populos obeunt novo quodam studio, curas et fructus duplicasse auctisque misslonahum laboribus auctam respondisse ab christifidelibus opis subsidiique largitatem. Ad rem non est dubitandum quin magnopere valuerit Epistola illa Apostolica. quam proximus fel. rec. decessor Noster die xxx mensis novembris an. mdccccxix « de fide catholica per orbem terrarum propaganda > ad Episcopos universos dedit (LE 221]; etenim cum ipsorum a Pontifice acueretur ad opitulandum industria ac sollertia, tum sapientissimis monitis Vicarii Praefectique Apostoliei docebantur. quae propulsari incommoda, quae a suis officia. ad fructuosiorem sacrae legationis exercitationem praestari oporteret

Ad Nos quod attinet, cognitum ac perspectum habetis. Venerabiles Fratres, ab ipsis Pontificatus primordiis, deliberatum Nobis esse nihil non experiri, ut ethnicis gentibus, praelato cotidie latius per apostolica praecones evangelicos veritatis lumine, unam salutis viam sterneremus. Qua in re duo imprimis desiderari videbantur, utrumque non tam opportunum quam necessarium. alterumque arctissime cum altero conlunctum; scilicet ut multo maior, isque ab variis cognitionibus instructior, in immensas interminatasque regiones. Christiani adhuc cultus exsortes, dimitteretur operariorum numerus, itemque ut fideles intellegerent, ad opus tam sanctum ac frugiferum quo animi ardore, qua precum apud Deum instantia./ qua denique liberalitate C esset sibi conspirandum. Huc nonne etiam intendebamus. cum in ipsis Aedibus Nostris sacrarum res Missionum publice ad spectandum proponi iussimus? Atque benignissimo Deo illud referimus acceptum, quod, quemadmodum audivimus, juveniles nonnullorum animi, in eo conspectu et quasi spectaculo cum divinae gratiae tum magnanimitatis ac nobilitatis humanae, primos catholici apostolatus concepere igniculos; ct. quae tanta invisentium multitudines incessit apostollcorum operariorum admiratio, non eam inanem, non ab omni vacuam fructu futuram iam nunc spe bona praecipimus At vero, ne documenta ac monita maximi ponderis, quae ex ipsis Missionum rebus quasi tacite significantibus exstiterunt, unquam concidant ac pereant. Museum - quod fortasse non ignoratis - ex delectissimis rebus, aptiore quidem modo dispositis, in Aedibus Nostris ad Lateranum constitui decrevimus, eo nempe loco, unde, post datam Ecclesiae pacem, in regiones, quae albae *iam ad messem* viderentur, tot a decessoribus Nostris apostoliei viri, sanctitate vitae et religionis studio mirabiles, sunt deinceps dimissi. Quod quidem Muscum quotquot invisuri sunt Missionum duces imprimis et gregarii, ut ita dicamus, milites, cum inter se singularum rationes comparaverint, iam ad meliora lique ad maiora spectabunt; qui autem e populo illud adierint, eos putamus non minus commotum iri quam qui Expositionem Vaticanam celebrarunt Interea, ut excitata haec acriUr christifidelium erga sacras Mirionnes voluntas acrius ad agendum incendatur, vos. Venerabiles Fratres, veluti inclamando, operam advocamus adhibitamque volumus vestram; quam, si in alia un-

quam re collocari decuit oportuitque, at in hoc potissimum genere ne assiduam studioslssimamque recusetis, prohibet vestrae officium dignitatis, et vel pietas in Nos vestra suadet Quantacumque sane Nobis divino consilio reliqua erit huius lucis usura, Nos habebunt continenter anxios solllcitosque hae apostoliei muneris partes; saepe enim reputantes, ethnicos homines ad decies milies centena milia numerari, non habemus re-
A quiem spiritui Nostro.l et Nobis vide/mur Nosmet quoque voce illa percelli: *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam.l*

Qui de ovili Christi sunt, cos nihil qulcquam curare de reliquis qui extra saepta infeliciter vagantur, quam longe a caritate abhorreat, qua Deum atque homines universos complecti debemus, non est cur multis dicamus. Postulat sane nostrum in Deum caritatis officium non modo ut pro viribus eorum numerum augeamus, qui ipsum cognoscunt et adorant « in spiritu et veritate} ·, sed etiam ut sub amantlssimi Redemptoris imperium quamplurimos subiungamus. quo uberior in dies ‹ utilitas in sanguine4 » cius exsistat, magisque eidem gratificemur, cui quidem nihil esse gratius potest, quam ut homines salvi fiant et ad agnitionem veritatis veniantl Quandoquidem vero Christus hanc discipulorum suorum notam fore edixit peculiarem ac propriam ut diligerent inter s%e. numne maiorem insignioremque exhibeamus proximis nostris caritatem, quam si eos e superstitionis tenebris educendos germanaque Christi fide imbuendos curaverimus? Hoc immo ceteris caritatis operibus testimoniisque sic praestat, quemadmodum animus corpori, caelum terris, aeternitas tempori antecellit; quod quidem caritatis opus quicumque, quantum in se est. exercet, donum fidei tanti se facere ostendit, quanti aequum est, et gratum praeterea erga numinis benignitatem animum suum patefacit, id ipsum donum, omnium pretiosissimum, et alia quibuscum coniungitur, cum miserrimis ethnicis communicando. Quodsi eiusmodi officium detrectare nullus e fidelium communitate queat, num clerus possit, qui sacerdotium et apostolatum Christi Domini, miro ipsius delectu ac concessu, participat: num vos, Venerabiles Fratres, possitis, qui, pro vestra cuiusque parte, Christiano clero et populo, sacerdotii plenitudine insignes, divinitus praeestis? Legimus equidem, non uni Petro, cuius Cathedram obti-
© nemus, sed omnibus Apostolis,/ quorum vos in locum successistis. lesum Christum praecepisse: *Euntes in mundum universam, praedicate euangelium omni creaturae·.'* unde liquet, propagandae fidei curam ita ad Nos pertinere, ut in laborum societatem Noblscum venire Nobisque hac in re adesse, quantum singularis ac propria vestri perfunctio muneris sinit, sine ulla dubitatione debeatis. Itaque ne gravemini. Venerabiles Fratres, Nobis paterno animo hortantibus pie obsequi, a quibus rationem tantae rei haud exiguam Deus aliquando repetet.

Atque primum, alloquendo id scribendoque efficite, ut apud vestros sanctam inducatis et sensim increbescere iubeatis consuetudinem cum rogandi *Dominum messu, ut mittat operarios in messem s%uam,* tum caelestis luminis et gratiae precandi infidelibus adiumenta; con«uetudinem, inquimus, ac stabilem perpetuumque usum, quem nemo non videt multo plus, quam preces aut semel aut identidem indictae, apud divinam misericordem posse ac valere. Elaborent quidem in traducendis ad catholicam religionem ethnicis et desudent et vel vitam profundant evangelii praecones; industriam, sollertiam artesque omne genus humanas adhibeant; at vero nihil iidem profecturi sunt, omnia in irritum cadent, r^si gratiâ Deus suâ infidelium tetigerit animos mollitosque ad se traxerit Facile autem intellegitur, quemadmodum orandi copia nulli non datur, ita hoc Misnonum praesidium ac quasi alimentum in potestate esse omnium; atque idcirco rem feceritis ab optatis Nostris et a popularium ingenio sensuque haud alienam, si iussentls, exempli gratia, Mariali Rosario aliisque eiusmodi precibus, in curialibus ceterisque templis, aliquam unam pro Missionibus et pro ethnicis ad fidem deducendis precationem accedere atque adiungi. In id ipsum. Venerabiles Fratres, pueri praecipue et sacrae virgines advocentur, incendantur: cupimus scilicet, ut in Asylis, ln orphanothrophels, quae vocant, in puerilibus ludis et ronlegiis, itemque In omnibus religiosarum feminarum domibus vel coenobiis cotidie sursum adseendat oratio,
* et descendat in tot/ infelices homines, in tam crebras

I Π *Cor.,* VH. 5. * ISAI., LVHI. 1. » IOAN., IV.
M * *Pt.*, 'H, 10. J I *Tim.* II. 4. ♦ IOAN.. XIΠ, ,35
12 MARC., XVI. 15. · MA'ITH., IX, 38. 1

ethnicorum gentes Dei miseratio: innocentibus enim casteque viventibus quidnam abnuat Pater caelestis ac deneget? Nec alioqui diffidendum, in teneriores puerorum animos, quotquot, cum primum flos caritatis emergit, pro aeterna infidelium salute orare assuescant, posse appetentiam apostolatus, Dei numine, insinuari: quae, si accurate foveatur, datura fortasse est, successu temporis, operarios apostolico muneri non impares.

Rem vix attingimus sane dignissimam, in quam. Venerabiles Fratres, perdiligentem ipslmet considerationem intendatis. Nullum putamus esse, qui ignoret, detrimenta profecto haud parva fidei propagationem e recenti bello cepisse, cum e missionalibus alii, domum revocati, per immanis conflictionis vices occubuerint, alii, e suo laborum campo deturbati, territorium quisque suum diu incultum reliquerint: quae quidem detrimenta ac damna non tam reparari oportuit hodieque oportet, quam res in pristinum restitui, immo etiam provehi atque amplificari. Praeterea, sive infinitas locorum magnitudines spectemus, quae Christianae humanitati nondum patuere, sive ingentem eorum numerum, qui redemptionis beneficiis ad hunc diem carent, sive necessitates et difficultates, quibus missionales, pro eorum paucitate, implicantur ac praepediuntur, eo concordes Episcoporum catholicorumque omnium conatus ferri oportet, ut sacrorum legatorum numerus augeatur et multiplicetur. Si qui igitur in dioecesi cuiusque vestra aut adulescentes aut clerici aut sacerdotes ad apostolatum eiusmodi praeccllentissimum vocati divinitus videantur, propensis eorum consiliis studiisque gratia et auctoritas vestra obsecundet, nedum aliquo pacto obsistatis. Liceat quidem vobis, animo integro, probare spiritus si ex Deo sint; ' at si saluberrimum propositum Deo auctore haberi coepisse et maturescere iudicaveritis, iam nulla vos aut cleri penuria aut dioecesis necessitas exanimet atque ab consentiendo detineat, cum populares vestri, salutis adiumenta ad manum. ut ita dicamus, habentes, longe absint minus a salute, quam ethnici, ii praesertim qui in sua feritate ac barbaria consi/stunL Data vero eius rei occasione, aequo animo, ob Christi animarumque caritatem, alicuius e clero iacturam faciatis» si quidem iactura dicenda est: quem enim amiseritis adiutorem laborumque vestrorum socium, eundem, vel copiosiore gratiarum in dioecesim effusione vel aliis excitatis sacri ministerii tironibus, divinus Ecclesiae Conditor profecto supplebit 71

At tamen ut cum ceteris pastoralis officii curis huiusmodi negotium apte componatur. Consociationem cleri Missionalem apud vos aut iubeatis constitui aut iam constitutam ad acriorem in dies actionem consilio, hortatu, auctoritate vestra incitetis. Quam quidem Consociationem, octavo ante anno providentissime conditam. cum proximus decessor Noster multis indulgentiae muneribus auxerit et in dicione Sacri Consilii Christiano nomini propagando esse voluerit, tum Nosmet, in plurimus orbis catholici dioeceses, postremis hisce annis, diffusam, non uno pontificalis benevolentiae testimonio honestavimus. Quotquot enim de ea sunt sacerdotes - atque ad suam condicionem accommodate, sacrarum disciplinarum alumni - ii, pro instituto suo, fidei donum innumerabili ethnicorum multitudini et ipslmet, inter sacra potissimum, implorare et ad implorandum aliis auctores esse; quoties et ubicumque licuerit, de apostolatu ad infideles provehendo aut contionari apud populum aut curare identidem ut, statis diebus ac coetibus, communiter fructuoseque agatur: opuscula in rem edita vulgo propagare; in quibus eiusdem apostolatus semina auspicato inesse animadverterint, iis ad congruentem institutionem eruditionemque expedire aditum; in suae dioecesis finibus Opus a Fidei Propagatione et duo illa, quae huic tamquam subsidiaria inserviunt, quoquo pacto fovere. Quantum vero stipis adhuc Consociatio cleri Missionalis ad opitulandum iis ipsis operibus conrogaverit, quanto plus posthac crescente in annos singulos largitate fidelium - sperare Jubeat, vos. Venerabiles Fratres, non praeterit, quorum plerisque, pro uniuscuiusque territorio, patronis atque impulsoribus utitur: optandum tamen, ut nullus iam sit clericus qui huiusmodi caritatis flammâ sit expers. Etenim Operi a Fidei Propagatione, aliorum quidem omnium, quae ad sacras Missiones/ pertinent, sane prin- 72
cipi. quod, incolumi piissimae feminae, quae eam condidit. et Lugdunensis urbis gloria, huc. novata ordinatione, transtulimus et romana veluti civitate donavimus» ea Christianus populus liberalitate subveniat oportet, quae multiplicibus Missionum, quae nunc sunt, quaeque iis deinceps accedent, necessitatibus omnino respondeat

Quae profecto necessitates quot quantacque numerentur. qualis sit plerumque evangelii praeconum inopia, ex ipsa Vaticana Expositione satis apparebat, at fortasse ne perspexere quidem bene multi, oculis copia, novitate ac pulcritudine rerum propositarum praestrictis. Ne vos igitur. Venerabiles Fratres, pudeat pigeatve, quasi mendicos pro Christo animarumque salute fieri, et, scripto protectaque ex medullis eloquentia popularibus instare vestris, ut quam Opus a Fidei Propagatione quotannis colligit messem, eandem munificentia et benignitate sua multiplicent multoque faciant auctiorem. Cum. ceteroqui. nulli tam inopes aut nudi habendi sint, nulli lam infirmi aut ieiuni aut sitientes, quam qui Dei cognitione gratiaque carent, nemo non videt, qui misericordiam egenissimis omnium hominibus exhibuerint, eos divina misericordia et remuneratione non posse destitui.

Operi autem a Fidei Propagatione principi duo alia adiuncta sunt, ut diximus, quae, cum Apostolica Sedes fecerit sua, christifideles prae ceteris operibus, quae peculiare aliquid sibi propositum habent, conrogata collatave stipe adiuvent ac sospitent, alterum scilicet a S. Infantia, alterum a Petro Apostolo nuncupatum. Illius est, ut habent omnes exploratissimum, pueros nostros asciscere, qui peculium suum reponere assuescant praesertim infidelium infantibus, ubicumque eos proiici ve) necari contingit, redimendis catholiceque educandis; huius vero et precibus et collecta pecunia efficere, ut delectos indigenas in Seminariis rite excoli et ad sacros Ordines evehi liceat, quo ipsorum tribules facilius, successu temporis, ad Christum traducantur vel in fide confirmentur.

Pctriano huic sodalicio, ut nostis. Tcresiam ab Infante lesu haud mullo ante caelestem patronam attri-
73 buimus, utpote quae, cum in terris claustralem vitam ageret, unum vel alterum missionalem, sibi, quasi quodam adoptionis iure. adiuvandum sumpsisset, pro quo et preces et voluntarias vel praeceptas corporis castigationes ct praecipue vehementes morbi, quo laborabat, cruciatus Divino Sponso offerre consueverat Atque, auspice Lexoviensi virgine, uberiores rei fructus Nobis pollicemur: quo tn genere magnopere laetamur, quod Episcopis bene multis placuit inter socios Operis perpetuos se numerari et quod Seminaria aliique catholicorum iuvenum coetus aliquem unum clericum indigenam communi suo ipsorum sumptu alendum instituendumque suscepere.

Utrumque sane Opus, quod recte subsidiarium Operis principis appellari solet, ut Episcoporum sollertiae feL rec. decessor Noster Benedictus XV per Epistolam Apostolicam, quam memoravimus, commendavit, ita Nos vobis commendare non desinimus; quibus suasoribus. confidimus, christifideles neutiquam passuros, se ab acatholicis. qui errorum suorum propagatoribus lam large adsunt, liberalitatc vinci ac superari.

Iam ad vos. Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, sermonem convertimus, qui. ob gestam diu, laboriose prudenterque sacram inter ethnicos legationem, digni facti estis, qui vicariatibus ac praefecturis apostolica auctoritate praeficeremini. Atque ut affari vos aggrediamur, quae in universum incrementa, annis proxime superioribus, cepere Missiones, vestrae debita caritati ac sollertiae, ea vobis et evangelii nuntiis, quos regitis ac moderamini, summopere gratulamur. Praecipua sane, quae incumberent vobis officia, quaeque vitanda essent in perfunctione eorum incommoda proximus decessor Noster tam sapienter magnificeque docuit, ut nihil supra potuisset; placet tamen, quid de quibusdam rebus sentiamus, vobiscum. Venerabiles Fratres. Dilecti Filii, communicare.

Ac primum omnium, cogitationes eo vestras revocamus, quanti intersit, indigenas in clerum cooptari : quod nisi pro viribus effeceritis, non tam mancum fore cen-
ĕmus apostolatum vestrum, quam Ecclesiae in regionibus istis constitutioni atque ordinationi diutius mo-
74 ram allatum iri ac tarditatem. Cui quidem ne/cessitati libenter fatemur atque agnoscimus alicubi consuli ac provideri coeptum Seminariis excitandis, ubi optimae fpei adulescentes indigenae ad adipiscendam sacerdotii dignitatem atque ad suae stirpis homines fide Christiana imbuendos recte instituuntur ac conformantur; verumtamen ab iis rei progressionibus, quas haberi necesse est. nimio longius absumus. Meministis quaenam feL rec. decessor Noster Benedictus XV hac in re conquestus sit: < Dolcndum est, regiones esse, in quas abhinc pluribus saeculis catholica Fides illata sit, atque ubi tamen clerum indigenam, nisi deterioris notae, non reperias: item populos esse nonnullos, mature Evangelii luce illustratos, qui ex barbaria ad eum iam humanitatis gradum emerserint, ut in omni civilium artium varietate praestantes viros habeant, quique, cum multa iam saecula salutari Evangelii Ecciesiacque virtute sint affecti, tamen adhuc nec Episcopos a quibus regerentur, nec sacerdotes, quorum disciplina civibus imperitaret, efferre potuerint ». '*

Nunquam fortasse perpensum satis est, qua via et ratione cum Evangelium propagari tum Ecclesiae Dei ubique gentium constitui coeperit; quod cum leviter,h claudenda publice Expositione Missionaria, ut aiunt, attingeremus» monebamus, ex primis chrlstianac antiquitatis litterarum monumentis manifesto apparere, clerum novae cuivis fidelium communitati ab Apostolis praepositum, non aliunde importatum, sed ex nata tn ipsa regione electum atque adscltum. Quod autem vobis adiutoribusque vestris apostolicum munus Romanus Pontifex concredidit Christianae veritatis ethnics gentibus praedicandae, non idcirco putetis sacerdotes indigenas in id unice esse oportere, ut missionalibus in minoris momenti ministeriis adsint eorumque actionem aliquo pacto compleant. Quorsum, quaesumus, sacrae Missiones pertinent, nisi ut in tanta immensitite locorum Ecclesia Christi instituatur ac stabiliatur? Et unde haec apud ethnicos hodie constabit, nisi ex omnibus iis elementis, ex quibus apud nos olim coaluit, id est ex suo cuiusque regionis et populo et clero, suisque religiosis viris ac feminis? Curnam clerus indigena ab eo. qui proprius et nativus ipsius est, agro colendo, scilicet a populi sui gubernatione arceatur? Iam ul vobis liceat ad alios aliosque infideles Christo lucrandos cotidie expeditioribus progredi, nonne proderit vehementer. sacerdotibus indigenis stationes custodiendas uberiusque excolendas relinquere? Immo etiam, in regno Christi latius proferendo, quam maxime iidem praeterque omnem exspectationem profecturi sunt. < Nam sacerdos indigena - ut verbis Nostri ipsius decessoris utamur -. utpote qui ortu, ingenio, sensibus studiisque cohaereat cum suis popularibus, mirum quantum valet ad Fidem eorum mentibus insinuandam; multo enim melius, quam quisquam alius, novit quibus modis quldpiam eis persuaderi queat. Ita saepe fit ut illuc faciles aditus habeat, quo advenae sacerdoti pedem inferre non licet" >. Quid quod missionales externi, ob inchoato sermonis cognitionem, sensa quidem sua exprimere interdum prohibentur adeo, ut valde praedicationis suae vis atque efficacitas infirmetur? Huc profecto aliae accedunt incommodorum causae, quorum aequam rationem habeamus oportet, licet aut ea rarius incidere aut non magno negotio amoveri posse videantur. Fac, ex bello aliisve politicis eventis in alicuius Missionis territorio alterum regimen alteri suffici, et aut posci aut decerni missionalium exterorum e certa quadam natione discessum: fac item - quod sane difficilius eveniet - indigenas, qui ad altiorem humanitatis gradum pervenerint et civilem quandam maturitatem attingerint, velle, ut sui iuris fiant, externae civitatis sibi imperantis et procuratores et copias et missionales ab suo territorio exigere, idque aliter, quam vi adhibita, impetrare non posse. Quae tum. rogamus, impenderet per eas regiones Ecclesiae pernicies, nisi, quasi quodam rete sacerdotum indigenarum per totum territorium dispositio. necessitatibus plebis Christo adiunctae esset plene consultum? At praeterea - neque enim praesenti rerum condicioni minus illud Christi congruit: Messü quidm multa, operarii autem *pauci u* - vel ipsa Europa, unde plerique missionalium proficiscuntur, clero/ hodie eget, †
eoque magis eget, quo pluris interest, adiuvante Deo. dissidentes fratres ad Ecclesiae unitatem restitui et acatholicis errores suos eripi ; nec quisquam ignorat, ad sacerdotalem vel religiosam vitam si quidem haud minor in praesenti adulescentium numerus, quam antea, vocatur. tamen divini afflatus permotioni numerum parère longe minorem.

Ex hisce, quae memoravimus. Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, efficitur, eam sacerdotum indigenarum ropiam territoriis vestris suppetere oportere, quae, nulli cleri adventicii habita ratione, cum ad propagandos Christianae societatis fines, tum ad communitatem fidelium e sua natione regundam ipsa per se satis valeat Alicubi quidem, ut paulo ante significavimus. Seminaria erigi coepta sunt alumnis indigenis excipiendis, et ea pleraque medio sita loco inter finitimas Missiones, uni eidemque Ordini vel Congregationi commissas; atque illud adulescentes Vicarii ac Praefecti Apostolici mit-

IOΛ5 IV. 1 Ep Ap Afcxirnirn iUad. Ep Ap. *Ma-*

xfmurj *Illud.* n MATTH , IX, 37; LUC.. X. 2. » MAITH.

tant singuli lectissimos, sumptu cuiusque suo alendos, quos sacerdotio initiatos et ad sacra idoneos ministeria aliquando recipiant Itaque quod alicubi a nonnullis ℑn choatum, id ab omnibus, qui Missionibus praesunt, haud dissimili ratione perfici non tam cupimus quam volumus ct iubcmus: ut ex indigenis nullus bonae spei sit, quem ab sacerdotio ct apostolatu, utique a Deo instinctum vocatumque. arceatis. Certe, alumnos rite instituendos quo plurcs delegeritis - et plurimos delegi omnino opus est - eo vos maiorem facere sumptum cogemini: verum, ne animo concidite, amantissimo hominum Redemptori confisi, cuius providentiA futurum, ut, aucta catholici orbis liberalitate. Apostohcae Sedi nc desit unde vobis, ad saluberrimi effectum consilii, largius opituletur.

At si curandum, ut alumnorum indigenarum frequentia sit unicuique vestrum quam maxima, cos praeterea rite effingere atque excolere studete ad sanctitatem sacerdotali vitae congruentem ad eumque apostolatus spiritum cum studio fraternae salutis coniunctum, ut parati sint vel vitae tacturam pro tribulibus civibusve suis facere. Summopere tamen interest, cos uno
II tempore de disciplinis profanis ac sacris non confusam/ atque incompositam, non breviorem et quasi compendiariam institutionem suscipere, sed per usitatum studiorum curriculum bona doctrinarum copia instrui. Quos enim ct integritate vitae ac pietate conspicuos et ad sacra ministeria apprime aptos et peritissimos divinarum legum magistros intra Seminarii saepta effeceritis, ii non modo apud suos, vel optimates litteratosve homines, in honore erunt, sed etiam paroeciis ac dioecesibus tandem aliquando, vixdum Deo placuerit, constituendis nihil quicquam obstabit quominus auspicato praeponantur. Perperam sane iudicat quisquis eiusmodi indigenas quasi inferioris generis ac retusi ingenii homines habet Etenim diu experiundo cognitum est, populos, qui dissitas orientales australesque incolunt regiones, interdum nostris non cedere, atque etiam certare mentis acie et contendere cum his posse; quodsi in hominibus ex intima barbaria summam fere tarditatem reperias, id quasi quadam necessitate fit, cum ad cotidianas vitae necessitates, sane exiguas, eorum intellegentiae usus contrahatur. Cuius quidem rei si vobis licet, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, esse testibus, at Nos quoque fidem afferre possumus, quorum paene ante oculos indigenae, quotquot m urbanis conlegiis ad omne genus isciplinas instituuntur, non tam ceteris alumnis celeritate ingenii sunt pares doctrinaeque fructibus, quam saepe antecedunt ac praestant Est praeterea cur sacerdotes indigenas ne patiamini inferiore veluti loco haberi et humilioribus ministeriis addici, quasi non eodem ipsi, ac missionales vestri, sacerdotio potiantur, aut non sint eiusdem omnino apostolatus participes; quin etiam eos ia oculis ferte, ut qui conditis vestro sudore ac labore Ecclesiis futurisque catholicorum communitatibus praeesse aliquando debeant. Quamobrem europaeos inter et indigenas missionales nihil esto discriminis nullusque disiunctionis terminus intercedito, sed alteri cum alteris reverentia et caritate copulentur.

Quod autem, ut supra monuimus, ad ordinandam in populis vestris Ecclesiam Christi, omnia, cx quibus ipsa divino consilio conflatur, elementa adhiberi necesse est, cx hoc consequitur, in potioribus officii vestri partibus
'I run numerari, ut religiosas ex/ utroque sexu sodalitates indigenas instituatis: quos enim novos Christi asseclas superno Deus afflatu tetigerit atque ad altiora impulerit, quidni iidem consilia evangelica profiteantur? In quo no missionales, ne religiosas feminas, in ipso agro vestro laborantes. Instituti cuiusque sui caritas, honesta sane ac recta, plus aequo abripiat atque a latiore rerum comprehensione delineat. Si qui enim indigenae sunt, qui in veteres Sodalitates cooptari cupiant, .T.odo ad imbibendos earum spiritus et non degenerem dixsinulemve in regionibus suis subolem gignendam apti videantur, eos a consilio dehortari atque ab re prohibere nefas esto; verumtamen integre religioseque confideretis. utrumnam expediat, novas potius condi Sodalitates, quae cum ingenio studiisque indigenarum et cum locorum rcrumque condicione aptius cohaereant

Nec alia de re silendum, quae ad evangelii propagationem permagni referat: quantum scilicet proderit, catechistarum multiplicari numerum — sive ex europatis, sive, potius, ex indigenis deligantur — qui misconalibus operam navent suam, catechumenos potissimum erudiendo et ad baptismum comparando: quos quidem catechistas quales esse oporteat, ut non tam verbo quam vitae exemplo infideles ad Christum alliciant, dicere vix attinet At vobis. Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, certum dccretumque sit, eos accurate instituere, ut doctrinam catholicam calleant, et, cum eam proponent atque explanabunt, ad mentem intellegentiamque auditorum accommodare se sciant: quod facturi eo commodius sunt, quo indigenarum naturam interius perspexerint.

De adlectis adlegendisve laborum vestrorum consortibus cum usque adhuc locuti simus, unum hoc in genere restat ut studiosae voluntati vestrae insinuetur: quod si quidem ad effectum deducatur, censemus fidei ocius dilatandae esse haud mediocriter profuturum. Quanti equidem contemplativam Nos vitam, quam vocant. faciamus, testis satis superque est Constitutio illa Apostolica, qua legem Cartusiensis Ordinis propriam, pontificali inde ab initio auctoritate probatam, altero ante anno, post exactam ad Codicis canones emendationem. Apostolica confirmationis robore perlibenter munivimus. Austerior sane ista vitae contemplati/vae 79
consuetudo ut in Missionum territoria, conditis coenobiis. inducatur latiusve provehatur, summos horum Ordinum moderatores, quemadmodum Nosmet impense adhortamur, sic vos, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, opportune importune rogando, curatote; solitarii enim ii viri mirum quantum caelestium gratiarum vobis laboribusque vestris conciliabunt. Atque dubitare non licet quin eiusmodi monachi locum opportunum apud vos nanciscantur, cum incolae, alicubi potissimum, etsi maximam partem ethnici, natura sint ad solitudinem et ad orandum contemplandumque proclives. Qua in re animo obversatur Nostro magnum illud coenobium, quod Cistercienses Reformati de Trappa in vicariatu apostolico Pekincnsi condidere; ubi centum fere monachi, quorum plerique Sinenses, perfectissimarum exercitatione virtutum, assiduitate precum, vitae asperitate laborisque tolerantia, ut Dei numen sibi et infidelibus placando propitiandoque demerentur, ita hos ipsos, per exempli efficacitatem, Cristo lucrifaciunt Unde luce clarius apparet, anochoretas nostros, lege ac spiritu Conditoris sui prorsus incolumi nullamque vitae actionem experiundo. posse haud parum momenti ad prosperiorem sacrarum legationum exitum cotidie afferre. Quodsi Ordinum id genus gubernatores vestris postulationibus morem gesserint et sedes suorum, ubicumque de communi consilio placuerit, collocaverint, rem fecerint et tantae ethnicorum multitudini imprimis salutarem et Nobis, ultra quam credibile est, acceptam ct gratam.

Itaque cum catholici ethnicos apostolatus magnam partem in vos recidat exitus, res aptius volumus a vobis ordinari, ut facilior posthac ad Christianae sapientiae propagationem pateat aditus et numerus eorum augeatur quibus ea feliciter collucet Sacros igitur praecones ita vobis cordi sit dispertire, ut nulla terri/torii 80
pars ab evangelii praedicatione vacet et in aliud tempus excolenda reservetur. Quare longius, per mansiones, procedite, missionalibus in aliquo loco, quasi quodam centro, constituendis, quem locum minores undique stationes circumstent, uni saltem catechistae commissae et sacrâ aedicula auctae, quas missionales e sede media identidem, stato scilicet tempore, ministerii causa, adeant atque invisant.

Meminerint interea evangelii praecones, haud secus sibi ad indigenas accedendum, ac Divinus Magister cum populo in terris se gessit. Qui, ante quam turbas doceret, aegros sanare consueverat: *Omnes male habentes curavit·, u Et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes; M Misertus est eis, ct curavit languidos eorum.n* Atque id ipsum, facta potestate, Apostolis imperavit: *Et in quamcumque civitatem intraveritis... curate infirmos, qui in illa sunt, et dicite illis: appropinquavit in vos regnum Dei; '· Egressi autem circuibant per castella evangelizantes et curantes ubique, v Ne* obliviscantur quidem missionales, quam se lesus benignum amabilemque infantibus puerisque praeberet: quos cum discipuli increpuissent, praecepit ne ad ipsum venire prohiberent. ll Ad rem id commemorare libet, quod alias diximus: missionales nimirum, qui Deum infidelibus praedicant, probe nosse. in iis quoque regionibus — ut facile caritatis officiis capiuntur humana corda — quisquis publicam valetudinem curat aegrotantibusque medetur, quisquis infantibus ac pueris blanditur, hunc profecto hominum sibi benevolentiam studiumque conciliare.

ΠΠ, 1β H MATTH., XII. 15. «' MATTH., XIV, 14. »· LUC.. X. 89. ” LUC.. IX. 6. “ MATTH., XIX. 13-

tn

Atoue ut ad ea quae modo attingimus redeamus, si lis in locis, ubi sedem domiciliumque ipsorum vestrum. Venerabiles Frat-es Dilecti Filii, constitueritis, itemque in amplioribus ob Incolarum numerum stationibus, domum Dei et cetera Missionis aedificia latius patere
81 opus est, vitandum tamen, ne sumptuosa magnlque/ pretii aut templa aut aedificia excitentur, quasi cathédrales aedes et episcopales domus futuris dioecesibus comparatae; haec suo quidem tempore commodius. Nomae Ignoratis, in certis quibusdam dioecesibus iam pridem canonice erectis, templa eiusmodi ac domicilia aut paulo ante fuisse exstructa aut in praesenti exstrui? Nec recte ac provide aut in principem aliquam stationem aut in eum, quem incolitis ipsimet, locum instituta atque opera coguntur ac veluti conglobantur, quaecumque bonum animorum ac corporum tuentur; nam si magni sint momenti ac ponderis, iam vestram vel missionalium vindicare adeo sibi praesentiam ac sollicitudinem possunt, ut saluberrima totius territorii, evangel!i causa, lustratio gradatim remittat ac desinat Quoniam vero horum operum mentio huc incidit, praeter hospitia vel conclavia aegris curandis remediisve diribendis. et litterarios elementorum ludos — quae quidem Instituta nusquam desiderari patiemini — praestat iis qui ex pueris excesserint, nisi agrorum cultionem suscipiant, ad altiores disciplinas vel ad operosas praesertim artes, in scholis per vos conditis, aditum fieri. Atque hoc loco hortamur, ne optimates regionis, eorumque subolem, neglegatis. Esto quidem, ab humilioribus e plebe verbum Dei eiusque praecones facilius admitti; esto, lesum Christum de se testificatum esse: Spiritus *Domini. ... erangelizare pauperibus misit me.* [9] Sed. praeterquam quod debemus illud Pauli ante oculos habere propositum: Sapientibus et insipientibus *debitor sum." usu* atque experientia praeterea docemur, primoribus civitatis ad Christi religionem semel traductis, tenuiores e populo eorum vestigiis facile ingredi.

Quod autem postremo occurrit, id. Venerabiles Fratres. Dilecti Filii, ut gravissimum, pro cognito ac perspecto, quo flagratis, religionis animarumque salutis studio, piis accipite animis atque ad prompte obtemperandum compositis. Territoria ea quidem, quorum curam navitati Apostolica Sedes vestrae demandavit ut ea
82 Christo Domino adiungeretis. cum sint plerumque/ amplissima, fieri interdum potest, ut missionalium ex Institutis cuiusque vestris longe inferior sit numerus quam necessitas postulet Ne igitur dubitetis, quemadmodum in dioecesi rite constituta solent Episcopo alii ex alia Sodalitate aut clericali aut laicali religiosi viri, aliae ex alia Congregatione Sorores, adesse atque auxiliari, ita in propagationem Christianae Fidei, ad institutionem iuventutis indigenae, ad ceteras huiusmodi utilitates promovendas, laborum socios advocare atque adsciscere religiosos sodales ac missionales qui e vestro sodalicio non sint, sive ii sacerdotio potiantur, sive ad laicalia, quae vocant. Instituta pertineant Sancte quidem glorientur Ordines ac Congregationes religiosae cum de sibi data ad ethnicos populos missione, tum de partis ad hanc diem Christi regno accessionibus; at memineriint. se territoria Missionum non iure quodam proprio ac perpetuo accepisse, sed ad Apostolicae Sedis nutum habere, cui propterea et ius et officium incumbit rectae et plenae eorum cultioni prospiciendi Nec igitur Romanus Pontifex apostolico muneri hoc unice satisfaciat si territoria maioris minorisve magnitudinis alia inter alia Instituta distribuat; sed — quod pluris interest — nullo non tempore omnique sua cura providere debet. Ut ea ipsa Instituta tot missionales ac. potissimum, tales In regiones sibi creditas dimittant, qui his, qua late patent. Christianae veritatis luce complendis abunde sufficiant atque efficacem dent operam. Quoniam vero Divinus Pastor gregem suum requiret de manu Nostra, quotiescumque necessarium vel opportunius utiliusque ad proferendos Ecclesiae sanctae fines videbitur, territoria Missionum cum de altera in alteram Sodalitatem transferre, tum Iterum iterumque partiri, et clero indigenae aliisve Sodalitatibus novos vlcariatus ac praefecturas committere neutiquam cunctabimur.

Iam reliquum non est. nisi ut vos omnes. Venerabiles Fratres, quotquot per catholicum orbem pastoralis muneris et sollicitudines et solacia Nobiscum participatis. denuo hortemur, velitis iis. quas diximus, artibus
83 praesidiisque sacras Missiones adiu/vare, ut eaedem. quasi quadam renovatione virium, messem in posterum afferant multo uberiorem. Communibus autem benigne adrideat faveatque coeptis sanctissima Regina Aposto-

K. " LüC , IV. 18. » Bora , I. 14.

lorum Maria, quae, cum homines universos in Calvaria habuerit materno animo suo commendatos, non minus eos fovet ac diligit, qui sc fuisse ab Christo lesu redemptos ignorant, quam qui ipsius redemptionis beneficiis fruuntur feliciter.

Caelestium interea donorum auspicem patemaeque benevolentiae Nostrae testem, vobis Venerabiles Fratres. et clero populoque vestro, apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die xxvm mensis Februarii anno mdccccxxvi. Pontificatus Nostri quinto—Pius Pp. xi

Adn. P. CHARLES in NrT 53 (1926) 321-329; PrM 15 (1S26) 16-27.

694

1926 MAR 22.-SC SACR., INDULTUM. PART.·

Facultas conferendi sacros ordines extra tempora n **DISPENSANDI AB INTERSTITIIS ET AETATE CANONICA**

Preces - Em.mus Card. O'Donnell Archiep. Annacanus nomine proprio et aliorum Archiepiscoporum el Episcoporum Hiberniae humiliter postulat a V. S. prorogationem facultatis obtentae rescripto S. C. de Sacramentis diei 8 aprilis 1916 promovendi nempe ad sacros Ordines extra tempora a iure statuta et dispensandi a lege interstitiorum et a defectu canonicae aetatis unius anni ad presbyteratum requisitae suos subditos, etiam extra dioecesim degentes in collegio Maynutiano et in alio S. Patritii apud Lutetiam Parisiorum nec non alienos subditos dimissoriis suorum Ordinariorum, iisdem perdurantibus causis prioris concessionis.

Rescriptum - Die 22 martii 1926 S. C. de Sacramentis vigore facultatum a SS. D. N. Pio Pp. XI sibi tributarum. attentis expositis, gratiam prorogationis impertita est iuxta petita, ad aliud quinquennium, servitis in reliquis forma ac tenore praecedentis concessionis.—M. Card. Lega. *Praef.,* A. Capotosti. Ep. Thermen, *Secr.*

• **Ordinariis Hiberniae 1ER 27 (1925) 536. Indultun ħq renovatum.**

695

1926 MAR 29.-SC SACR., INDULTUM. PART.·

Indultum de ieiunio eucharistico pro sacerdotibus adoratoribus

Preces - Procurator Generalis Congregationis Presbyterorum a SS.mo Sacramento, ad pedes Sanctitats Vestrae provolutus, humiliter postulat ut omnibus sodalibus Associationis Sacerdotum Adoratorum a Beato Petro luliano Eymard institutae facultas concedatur qua possint, si quando infirmi inveniantur nec valeant ex medici attestatione servare ieiunium naturale ante Sacram Communionem praescriptum, etiam quotidie Sanctissimam Eucharistiam sumere more laicorum, eis aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

Ex audientia ss.mi diei 29 martii 1926 — SSjdus Dmus Noster Pius Papa XI, audita relatione infrascripti Cardinalis Praefecti Sacrae Congregationis de Sacramentis, precibus annuere dignatus est iuxta petita ad septennium, nempe ut sacerdotes de quibus in precibus, durante infirmitate, accedere valeant ad Sacram Communionem more laicorum recipiendam etiam quotidie, de consilio confessarii, postquam sumpserint aliquam medicinam vel aliquid per modum potus, praemonito Ordinario loci eiusque obtenta venia, remota fidelium admiratione, aliisque de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

• **PrM 16 (1927) 87-88. Adn. PrM 16 (1927) 89-90.**

696

1926 APR 1.-PIUS XI, LIT. APOST. PART.·

Quinam subsunt iurisdictioni castrensi, quae
AD SEPTENNIUM IN HISPANIA PROROGATUR

PIUS PP. XI

Charissime in Christo Fili Noster, Salutem et Apostolicam Benedictionem

Quae catholico nomini aeternaeque fidelium saluti bene prospere ac feliciter eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi Apostolatus munus, quo in terris licet immeriti fungimur.

Hoc ducti consilio, Romani Pontifices Nostri praedecessores *Hispaniarum Regi* Exercitus et Classis spirituali bono consulentes, facultates et privilegia illa, quae primum a rec. me. Clemente Pp. XIII concessa sunt, septimo quoque anno benigne prorogare non dubitarunt

Decessor quoque noster rec. me. Pius Pp. X per similes Apostolicas Litteras die XIII m. mail an. MDCCCCXI Piscatoris Annulo obsignatas facultates ac privilegia super enunciata, nonnullis gratiis vel mutatis vel additis, ad septennium produxit; itemque Benedictus Pp. XV novis aliis Litteris Apostolicis sub Annuto Piscatoris die I m. maii an. MCMXVHI datis ad alterum septennium prorogavit

Nunc vero cum Novissimi huius septennii spatium ad finem vertatur, charissime in Christo fili noster, Lepaius apud Nos ct Apostolicam Sedem enixis precibus Nos flagitat benignam aliam earumdem gratiarum confirmationem.

Nos autem te, tuasque terrestres navalesque copias peculiari benevolentia complectentes, praesentium tenore Apostolica Nostra Auctoritate, iurisdictionis Vicarii generalis Castrensis, id est Indiarum Occidentalium *Patriarchae* pro tempore existentis, illos omnes et ungulos ex Hispanico Regno obnoxios esse decernimus, quos felicis rec. Leo Pp. XIII similibus Litteris die XI mensis septembris anno MDCCVLXXXIII Piscatoris Annulo obsignatis, descripsit quatuorque in classes conglobavit. Nimirum statuimus ac decernimus: primum quod Castrensi Ecclesiasticae iurisdictioni subiccti sint et subiecti habeantur, omnes et singuli qui ad militiam activam pertinent, nempe, qui sunt militari servitio activo adstricti, videlicet in Supremum Consilium Generale rei militari praepositum, et in eiusdem Supremi Consilii vel m praesidiariorum militum corpus adlectl; itemque qui Tabulariis militaribus praesunt; tuae regiae domus satellites; necnon pedites, equites, militesque tum bellicis tormentis, tum machinis militaribus, tum publicae securitati, tum vectigalibus curandis, addicti; veterani denique seu invalidi; insuper qui ad coetus pertinent iure institutoque militaribus similes, iurisprudentes, quaestores, medicique et veterinariae arts, equitationisque Magistri militares; omnes et singuli Officiales generales; aliique Officiales omnes vel supranumerum; denique horum omnium familiae scilicet legitimae uxores, filiique legitimi qui quavis de causa cum parentibus suis cohabitent, licet secundum hispanas leges a maioribus excesserint, et personae servitiis eorum addictae.

Excipimus vero viduas militum, earumdemque familiam et servos. Itemque sub Castrensi iurisdictione ecclesiastica comprehendi nolumus damnatos ad opus quae inter arces et praesidia non continentur quippe qui custodia tantum causa a militari imperio pendent, haud vero pertinent ad militiam.

Praeter hos vero, quos servitii activi militaris causa Castrensi iurisdictioni subesse volumus, ad eamdem jurisdictionem spectabunt omnes personae quae regios Exercitus sequuntur, eisque exercitibus quocumque titulo seu nomine, probantibus tamen ducibus aliisque militaribus superioribus, inserviunt, etiamsi praedictae personae militari servitio activo minime teneantur, idque servabitur in casu cuiuscumque militaris expeditionis, tametsi copiae fuerint auxiliares, dummodo tamen spirituali earum regimini alia prospectum non Et ratione quae a praesenti Nostra dispositione sit diversa. cui regimini et peculiaribus eius constitutionibus nihil detractum volumus; itemque belli tempore obsides quoque et captivos, qui regios exercitus vel auxiliares copias sequantur, supradictae iurisdictioni obnoxios esse praecipimus.

Ad eamdem praeterea Jurisdictionem expectabunt omnes qui in navibus Maiestatis tuae existunt, quamvis militiae non sint adscript!; aut ad aliam iurisdictionem pertineant; quod servari volumus in navibus mercatoriis quae nomine erarii regii conductae praesidio navium Maiestatis tuae protectae propter aliquam causam aut expeditionem iter facient etiamsi bellicae naves quibus proteguntur auxiliares sint Maiestatis tuae; quo in casu eadem repetida intelligantur, quae pro copiis auxiliaribus superius constituimus: obsides similiter et captivi tempore belli iisdem in navibus existentes, memoratam ad iurisdictionem expectabunt

Eamdem vero ob Joci causam regiorum exercituum Vicarius generalis iurisdictione utetur in omnes et singulas personas, obsides quoque et belli captivos qui in quibuscumque arcibus, fortalitils, castellis stativis, armamentariis, nosocomiis militaribus, opificibus in usum rei militaris et nauticae Maiestatis tuae institutis collegisque militaribus commorentur, in quibus Maiestas tua Castrenses habeat parochos aut expedire censeat huiusmodi parochos constituere, excepto oppido Septae praesidiisque minoribus in Africa existentibus in locis ubi eorumdem Ordinarii plena iurisdictione fruentur; quo hactenus potiti sunt rationeque loci potiri debuerunt, aequae tantum personae Vicariatui subjectae erunt, quae comprehenduntur sub aliis regulis generalibus ab hac Sancta Apostolica Sede constitutis. In aliis vero arcibus, fortalitiis, castellis stativis, armamentariis, nosocomiis, opificinis ct collegiis militaribus praedictis Vicariatui suberunt, praeter obsides et captivos belli memoratos etiam quodquod iis in locis in poenam detinentur necnon damnati ad opera, infirmi, aliique qui quamcumque ob causam iis in locis commorare debeant.

Arcium autem fortalitiorum castellorumque supradictorum nomine intelligenda esse declaramus, loca illa muris instructa et praesidiis munita quorum ambitus non pagum, non vicum, non oppidum, non civitatem aut alia id generis complectitur, extra, vero, huiusmodi loca arces, videlicet, fortalitia ct castella supramemorata statuimus volumus atque decernimus quod neque Ecclesiae, neque Capellae neque coemeteria, iurisdictioni Castrensi obnoxia et subiecta existant, nonnisi de expreso Sanctae huius Apostolicae Sedis consensu.

Demum iurisdictioni Castrensi subesse volumus Ecclesiasticos viros, qui legitimo et consueto more designati, aliquod obtineant munus, sive pro administratione iustitiae, sive pro expeditione negotiorum ipsius iurisdictionis, sive pro cura animarum, dummodo tamen ratione beneficii vel officii iurisdictioni Ordinarii non sint obnoxii, una cum eorum familiis et reliquis personis eorumdem servitio addictis; quod ipsum ad laicos quoque porrigi volumus, qui legitime, ut supra, munus aliquod exerceant in Vicariatu propter easdem causas administrandae iustitiae. expediendique negotia Vicariatus. itemque ad ipsorum uxores et filios non emancipatos, cum parentibus cohabitantes et ad servos.

Constituta pro modo, quem hactenus enucleavimus Ecclesiasticae iurisdictionis Castrensis forma et ratio, ex quatuor manat fontibus titulisve, atque idcirco ea de causa quatuor pariter personarum classes Vicariatui generali subiici et pro sublectis habendas esse auctoritate Apostolica, tenore praesentium, statuimus, decernimus et definimus, ita quidem ut prior classis, ratione servitii activi militaris complectatur omnes et singulas personas quae ad militiam activam pertinent; altera, ratione servitii, eas comprehendat quae regios Exercitus sequuntur et iis inserviunt; tertia ratione loci, ex illis constituatur quae degunt in locis militari imperio subiectis; quarta denique ex illis quae apud ipsum Vicariatum muneribus fungantur. Ex quibus quidem quam certi statique fines Castrensis Ecclesiasticae iurisdictionis, sub oculis quodammodo sint, ct illius forma ratioque in nucleo veluti posita videatur, non immerito, charissime in Christo fili Noster, in spem ducimur. nullas deinceps ambiguitates, perplexitatesque suborituras esse, quibus religiosissimae conscientiae tuae tranquillitas, cui prae omnibus consulere cupimus, angi, turbarlque valeat.

Quod si nihilominus aliquod adhuc oriri dubium contingat. utrum aliqua, aut aliquae personae sin: aut non sint iurisdictioni Castrensi subiectae. quoniam Nostris his Litteris praescribitur et declaratur, nullam aliam personam dictae iurisdictionis manere sublectam. nisi illas quae quatuor classibus antea expositis comprchcn-

dantur, idcirco, Maiestatis tuae erit declarare utrum persona aut personae super quibus dubium oritur in praedictis quotuor classibus comprehendantur, ad hoc ut sint aut non sint Castrensi iurisdictioni subiectae.

Praeterea hodierno et pro tempore existent! Patriarchae Occidentalium Indiarum Capellano Maiori, ac personis ab ipso delegatis vel delegandis ac subdelegandis. in Ecclesiastica dignitate constitutis sive aliis Sacerdotibus probis et idoneis, facultates omnes, iuxta tenorem ct formam Apostolicarum Litterarum Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, nempe Clementis XIII, diei X martii m. an. MDCCLXII; XIV martii m. an. MDCCLXIV; et XXVI augusti m. an. MDCCLXVni; Pii VI die XXVI octobris m. an. MDCCLXXVI; ac ianuarii m. an. MDCCLXXXIII; demum Pii VII die X ianuarii m. an. MDCCCVT ac XII iunii MDCCCVIU expeditarum, concessas, confirmatas, ampliatas atque explicatas, quarum omnium tenores, pro plene et sufficienter expressis hic haberi volumus. Auctoritate Apostolica tenore praesentium Litterarum Nostrarum ad aliud hinc proximum septennium concedimus atque indulgemus.

Facultates autem memoratas ita per praesentes Litteras prorogamus, ut hodiernus ac pro tempore existera Indiarum Occidentalium Patriarcha Vicarius generalis regiorum Exercituum et Maritimarum Hispaniae copiarum, necnon probi idoneique sacerdotes per ipsum delegati vel delegandi vel etiam subdelegandi. omnibus et singulis iisdem facultatibus, quae in Apostolicis his Litteris expressae reperiuntur. uti et frui. durante eiusdem concessionis spatio, licite possint et valeant; pariterque largimur ut hispanorum militum coniuncti in primo consanguinitatis aut affinitatis gradu, qui eadem atque hi mensa utantur. Eodem etiam atque ipsi abstinentiae privilegio gaudere licite item queant.

Denique ad praecavendas difficultates, et ad quaevis dubia removenda, haec quae sequuntur privilegia confirmamus. Primum ut non obstante quolibet priore Castrensi Statuto. Vicarius sive Provicarius generalis Castrensis pro tempore existons facultate polleat committendi penitus sive singillatim, Jurisdictionem Castrensem cuilibet ex Optionibus Vicariis seu Subdelegatis actu inhaerentibus, qui ad idem munus explendum magis idoneus sibi videatur; secundo ut quandocumque per translationem vel obitum Vicarii sive Provicarii generalis Castrensis memoratum vacet officium, omnes et singulae facultates huius muneris propriae in Optionem Vicarium cedant qui in civitate Hispanici Regni Principe ministerii sui partes penes translatum sive vita functum Vicarium aut Provlcarium obibat. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1 aprilis, anno MCMXXVI, Pontificatus Nostri quinto.—Charissimo in Christo filio Nostro Alphonse XIII. Hispaniarum Regi catholico.—P. Card. Gasparri. α *Secretis Status.*

• Chvlsùrao in Chrbto Filio Nostro Alphonse XIII. Hijpini»-rjm R»9i Calhcllco: J. B. FERRSRES. Institutiones csnônicas. t. I, Bxtdon· 1926. Apéndke IX p. 569 572.

g
67
67
&

697

1926 APR 4.-SC PF.. DECR. AAS 19 (1926) 230-231

Promulgantur statuta generalia piae unionis cleri FRO MISSIONIBUS ATQUE SUMMARIUM SPIRITUALIUM FAVORUM QUIBUS EIUSDEM PIAE UNIONIS SODALES ERUUNTUR

DECRETUM

Ut Pia Sacerdotum Consociatio, quae ‹ Unio Cleri pro Missionibus » nomen habet, quamque Summi Pontifices Benedictus Pp. XV fet mem. et Pius Pp. XI fel. regn. tam valide commendaverunt, ubique nationum rite et secundum optata erigatur, visum est huic Sacrae Congregationi de Propaganda Fide Statuta generalia recognita ln vulgus edere, quibus ab iis standum erit qui et Summorum Pontificum votis obsecundare et favores omnes spirituales eidem Piae Consociationi concessos sibi velint comparare.

Quod si ex peculiaribus rerum adiunctis necessarium ln aliqua regione visum fuerit ln hoc vel illo de-
231 cernendo a Sta/tutis generalibus recedere aut aliquid eisdem addere, approbatio ab hac Sacra Congregatione omnino praercquirenda erit.

Faxit vero Deus O. M. ut omnes sacerdotes ad suum amorem erga Missiones magis magisque fovendum huic Piae Consociationi sesc adseribere libenter velint

Datum Romae, In aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, dic 4 aprilis Festo Resurrectionis D. N. lesu Christi, an. 1926.—G. M. Card. Van Rossvx *Praef.* F. Marchetti Selvaggiani. Arch. Seleucien., Sen.

698

1926 APR 4.-SC PF., NORMAE. AAS 18 (1926) 231-235

STATUTA GENERALIA PIAE UNIONIS CLERI PRO MISSIONIBUS

I. - De natura et fine

1. - Pia Unio Cleri pro Missionibus est associatio sacerdotum ad sacras Ecclesiae missiones adiuvandas instituta, prout num. 4 circumscribitur.

Haec Pia Unio a S. Sede probata fuit multisque ac singularibus favoribus et privilegiis aucta.

2. - Beatissimam Virginem Mariam, Apostolorum missionumque Reginam, patronam veneratur ac sub eius singulari patrocinio finem sibi propositum prosequitur.

X - Pia Unio ad normam canonis 708 Cod. iur. can. in singulis dioecesibus erigenda est

4. - Haec Pia Unio sibi proponit animum sacerdotum gentium conversionis amore accendere, ut per ipsos universus populus Christianus studio erga missiones catholicas pariter inflammetur et ita tota Ecclesia concurrat ad regnum Christi per universum mundum dilatandum. Uniq missionaria itaque Cleri non est novum quoddam Opus missionale ad fidelium oblationes colligendas institutum neque pro fine habet aliorum Operum missionalium gubernationem sibi assumere, licet operam impendat ad fidelium animos disponendos ita ut omnibus Operibus missionalibus pro viribus succurrant

5. - Piae Unionis socii finem sibi propositum hisce praecipue mediis assequi student:

a) Fervidis ad Deum O. M. precibus pro felici sacrarum missionum exitu propriaeque in favorem missionum operae successu;/

b) cognitione missionum earumque Indigentiarum, laborum apostolieorum qui in variis mundi plagis a Missionariis sustinentur, felicis vel minus laeti eorum exitus, itemque omnium earum rerum quae ad regnum Dei imprimis inter paganos dilatandum referuntur;

c) collationibus congressibusque sociorum, quibus mutuo se illuminent circa missionum indigentias atque ad eis subveniendum vicissim se exhortentur;

d) fovendo in familiis Christianis vocationes missionales. sive ad sacerdotium sive ad munus adiutoris aut adiutricis Missionariorum;

c) monendo christifideles qua sacris concionibus, qua publicis conferentiis, ut vocant, qua privatis colloquiis et adhortationibus, qua scriptis ln vulgus editis, aliisque opportunis mediis, de magno opere evangelicae praedicationis inter infideles, et de variis modis, quibus catholicarum missionum necessitatibus succurri possit;

f) offerendo libenter adiutricem operam suam ils qui Operibus missionalibus praepositi sunt;

g) naviter operam dando ut omnibus innotescant et ubique promoveantur Opera missionalia, imprimis ea quae a Sede Apostolica tanquam sua agnita sunt ei Motu proprio *Romanorum Pontificum* [LE 414], diei 3 maii 1922. prae caetcris commendata fuerunt Ea sunt, ante omnia, magnum Opus a Propagatione Fidei. Opera auxiliaria a Sancta Infantia, a Sancto Petro Apostolo pro institutione Cleri indigenae, et Collecta annua in festo Epiphaniae pro redemptione captivorum, seu pro missionibus Africanis; neque omittendo peculiares collectas pro determinatis regionibus vel missionibus aut pro singularibus indigentiis quae in missionibus forte occurrant fidelibus commendare.

h) promovendo festa, ut dicunt, missionalia, conventus seu congressus, aliaque id genus, quibus christifidebum studium erga missiones magnopere accendatur et accrescat.

II. - De Sodalibus

6 - Piae Unioni Cleri pro Missionibus adscribi possunt omnes sacerdotes cum saeculares tum regulares, necnon clerici qui sacrae theologiae studiis incumbunt

7. - Adscriptio iit sive a Consilio dioecesano, sive a Consilio regionali, sive, his deficientibus, a Sacra Congregatione de Propaganda Fide.

8. - Ipsa adseriptione suscipiuntur onera Piae Unionis propria, et acquiritur ius ad indulgentias lucrandas et ad favoribus privilegiisque fruendum, quae a Sancta Sede Piae Unioni concessa sunt. Sciant tamen sodales
X33 non/ sufficere nomen dare Piae Unioni, sed naviter et fideliter exsequenda esse ea officia, quae nomen dando susceperunt, si gratiis Piae Unioni ab Ecclesia concessis vere frui desiderent

9. - Sodales ordinarii vocantur, qui praeter caetera Piae Unionis officia praestita, statutas a Consilio regionali contributiones quotannis solvunt.

10. - Sodales perpetui, qui similiter, praeter fidelem officiorum satisfactionem, semel contributionem maiorem ad hoc a Consilio statutam exsolvunt.

11. - Sodales *honoris causa* sunt Revrhi Domini Episcopi. nec non S. R. E. Cardinales, qui Piae Unioni adhaeserunt.

12. · Omnes sacerdotes qui actu in missionibus degunt vel valetudinis, senectutis aut obedientiae causa eas relinquere coacti sunt, omnibus privilegiis et gratiis Piae Unioni concessis gaudent.

13. - Pia Unio Cleri pro Missionibus a Sacra Congregatione de Propaganda Fide omnino dependet.

III. - De Consiliis

14. - In unaquaque regione Piae Unioni proxime praeest Consilium regionale et in singulis dioecesibus Consilium dioecesanum.

A) - *De Consilio regionali*

15. - Consilium regionale constat Praeside et quibusdam Consiliariis, quorum alii e Directoribus dioecesanis. ahi ex Institutis missionalibus, si quae in regione adsint, assumuntur.

16. - Praeses Consilii regionalis a Sacra Congregatione de Propaganda Fide nominatur. Episcopi regionis nomen vel nomina candidatorum, ut plurimum ex regionis Ordinariis delectorum, eidem Sacrae Congregationi proponunt

17. - Consiliarii eliguntur a Praeside, collatis consiliis cum Ordinariis locorum, si de sacerdotibus saecularibus, et cum Moderatoribus Regularium, si de Religiosis agitur.

18. - Consiliarii per tres Rnnos in officio manent sed iterum eligi possunt.

19 - E Consiliariis unus officium Secretarii alius Arcarii munus obibit Munera vero ab utroque praestanda. praeterquam ab officii natura, a Praeside statuuntur.

20. - Consilii regionalis est omni studio Piam Unionem in regionem promovere, stipem statuere a sodalibus ordinariis aut perpetuis solvendam, examinare atque recognoscere rationes accepti et expensi a dioecesanis Consiliis, Consilia dioecesana in eorum propria actione adiuvare ubi opus est. congressus Piae Unionis totius regionis indicere et alia huiusmodi./

21. - Quotannis Consilium regionale semel saltem convenit, convocante Praeside.

22. - Sedes Consilii regionalis a Praeside statuitur.

B) - *De Consilio dioecesano*

23. - Piae Unioni Cleri pro Missionibus in singulis dioecesibus praeponitur Consilium dioecesanum, constans Directore seu Moderatore et Consiliariis, quorum unus Secretarii, alius Arcarii munere fungitur.

24. - Tum Director tum Consiliarii ab Ordinario loci nominantur et ad illius nutum in munere permanent

25. - Consilii dioecesani est Piam Unionem in dioecesi promovere, curare ut omnes sacerdotes illi nomen dent, et praecipue ut omnes adscript!, studio erga missiones animati, sanctum Associationis finem actuose prosequantur.

26. · Consilium dioecesanum bis in anno congreditur, et praeterea quoties Director illud convocare opportunam duxerit

27. - Moderatoris dioecesani est ineunte quoque anno, facta prius dioecesano Consilio relatione, transmittere ad regionale Consilium accepti et expensi nec non rerum actarum rationem adprobandam una cum indice novorum adseriptorum.

28. - Secretarius omnium actorum instrumenta conficiet tum conventus Consilii tum congressuum dioecesanorum, tum etiam rerum notabilium ad Piam Unionem in dioecesi se referentium.

29. - Arcarii munus est colligere contributiones a singulis membris solvendas, pecunias fideliter administrare et de iis quotannis Consilio dioecesano rationem reddere.

30. - Sedes Consilii dioecesani a Moderatore seu Directore, de consensu Ordinarii, figitur.

IV. - De Congressibus

31. - Congressus regionalis omnium adseriptorum Piae Unionis Cleri pro Missionibus, totius nationis seu regionis» semel saltem singulis quinquenniis locum habebit, vicissim in locis regionis praecipuis, ad arbitrium Praesidis.

32. - Si forte ob rationes peculiares extra ordinem censeatur convocandus congressus. Praeses, adprobante Consilio regionali, Directores dioecesanos convocabit» eorumque deliberationi rem proponet

33. - In congressibus ordinariis Secretarius Consilii regionalis de iis referet quae ab ultimo Congressu memoratu digna acciderint./

34. - Arcarius vero rationem reddet de statu oeconomico Piae Unionis in regione.

35. - Congressus regionalis deliberabit de Piae Unionis statu, de mediis idoneis quibus adseriptorum amor et studium erga missiones sustineatur et augeatur, de rebus et de quaestionibus Consilio regionali propositis et ab ipso tractandis admissis; de postulationibus a Moderatoribus Operum missionalium oblatis et de ceteris huiusmodi. Absque explicito Consilii regionalis consensu non licebit disserere in conventibus de rebus ordine praestituto non comprehensis.

36. - Congressus dioecesanus semel saltem singulis bienniis celebrabitur; extra ordinem a Directore, audito Consilio et adprobante Ordinario, ob iustas causas convocari poterit

37. - Congressus dioecesanus similibus regitur praescriptionibus ac Congressus regionalis.

699

1926 APR 4.-SC PF., FAOULT. AAS 18 (1926) 235-236

FAVORES SPIRITUALES PIAE UNIONIS CLERI PRO MISSIONIBUS

I. - Indulgentia plenaria, suetis sub conditionibus lucranda, in festis: l.° Epiphaniae, 2.° SS. Apostolorum, 3. S. Michaelis Archangeli, 4.° S. Francise! Xaverii, 5.° semel in mense, die ad proprium cuiusque arbitrium eligenda, 6.® in articulo mortis, servatis servandis.

П. - Indulgentia centum dierum pro quolibet pietatis opere in favorem Missionum expleto.

III. - Facultas (dummodo adseriptus ad sacramentales confessiones audiendas sit approbatus):

l.° benedicendi extra Urbem, unico Crucis signo, coronas, rosaria, cruces, crucifixos, numismata et parvas statuas cum applicatione Indulgentiarum Apostolicarum (Cfr. Acta Ap. *Sedis,* 1922. p. 143) [LE 388]; 2.® benedicendi, unico Crucis signo, coronas iuxta typum rosariorum B. M. V. confectas» cum applicatione indulgentiarum, quae a PP. Crucigeris nomen habent; 3.® benedicendi ac imponendi, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis, scapularia Passionis D. N. lesu Christi. Immaculatae Conceptionis B. M. V.. SS. Trinitatis, B. M. V. Perdolentis, B. M. V. a Monte Carmelo» ab Apostolica Sede approbata. (Cfr. Infra n. VII); 4.° benedicendi, unico signo Crucis, crucifixos cum applicatione indulgentiarum pii exercitii a *Via Crucis* nuncupati in favorem fidelium, qui quominus sacras visitent ‹ Stationes · legitime impediuntur; 5.° benedicendi, unico signo Crucis, crucifixos, iisdemque applicandi plenariam indul-

sentiam in articulo mortis ab iis acquirendam, qui praescriptis expletis conditionibus, illos/ osculati fuerint aut saltem aliquo modo tetigerint (Cfr. Actu *Ap. Sedis,* 1914, p. 348).

IV. - Indultum personale Altaris privilegiati, quater in qualibet hebdomada, dummodo simile indultum pro alia die non obtentum fuerit (Haec omnia per S. Poenitent 15 nov. 1918. Cfr. Actu Ap. *Sedis,* 1919, p. 20).

V. - Facultas (dummodo, ut supra, ad sacramentales confessiones audiendas adseriptus sit adprobatus) benedicendi coronas Septem Dolorum B. M. V. cum applicatione omnium et singularum Indulgentiarum, quas Summi Pontifices eiusmodi coronis impertiti sunt

VI. - Facultas, ut supra, benedicendi ac imponendi, sub unica formula, scapularia, quae ut Sodales Piae Unionis imponendi facultate gaudent (Ex Audientia SSiTii Emo Praefecto S. Congr. de Prop. Fide concessa die 20 martii 1919. Cfr. *Acta Ap. Sedis,* 1919, p. 179).

VII. - Facultas imponendi scapularia de quibus supra. absque inscriptionis onere in album Confraternitatis (Ex Audientia SSfbi Emo Praefecto S. C. de Prop. Fide concessa die 4 martii 1920).

Vm. - Facultas pro omnibus adscripts anticipandi a meridie recitationem Matutini cum Laudibus subsequentis diei, dummodo tamen officium diei iam persolverint (Ex audientia Ssmi Emo Praefecto S. C, de Prop. Fide concessa die 1 decembris 1921. Cfr. *Acta* Ap. *Sedis,* 1921. p. 565).

Tale sentlmento. Padre Santo. è condiviso anche dai vari Consigli Nazionali dellOpera e da numerose ed insigni personality del clero e dei laicato cattolico.

Perciô il Consiglio Superiore Generale fa umile istanza a Vostra Santità, perché si degni prescriverc talc *Giomata Missionaria.* Questa giornata missionaria non dovrà in alcun modo pregiudicare le feste missionarie giâ solite a celebrarsi, né impedire le collette prescribe.

In concreto il Consiglio Superiore Generale umilmente supplica :

1) che venga fissata una Domenica, segnatamente h penultima di Ottobre, come Giomara *di preghicre e* â *propaganda missionaria* in tutto il mondo cattolico;

2) che in delta Domenica in tutte le Messe si aggiunga corne Collette imperata pro rc *gravi* l'orazione Pro *Propagatione Fidei;*

3) che la prcdicazione in taie Domenica sia di carattere mlssionario con particolare riflesso allOpera della Propagazione della Fede. eccitendo i fedeli ad iscriversi airôpera medesima : non intendendos! peraltro limitare necessariamente la predicazione aile sole Mission!;

4) che si concéda ITndulgenza Plenaria, applicable ai Defunti, a quanti in taie Domenica si comunicheranno e pregheranno per la conversione degli infedeli;

5) Il Consiglio Superiore Generale inoltre umilmeote domanda che in occasione di Feste e Congressi Missionari si possa celebrare la Messa votiva solenne Pro *Propagatione Fidei,* anche nei giorni di rito dopplo maggiore e nelle Domeniche minori.

Che, ecc.

ROMANA

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI his votis et precibus sibi porrectis clementer indulgens, eadem postulate probare et exaudire dignatus est; simulque prudenti iudicio Ordinariorum per praesens rescriptum huius Sacrae Congregationis Rituum exsequenda mandavit: servatis tamen Rubricis aliisque de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die xiv Aprilis mdccccxxvi.—A. Card. Vico, Ep. Portuensis et S. Rufinae, *Praef.* Angelus Mariani, S. R. C. *Secr.*

Adn. PrM 15 (1927) 34-36.

1926 APR 14.-SC RIT., RESCR. AAS 19 (1927) 23-24

Rescriptum de paenultima octohris dominica precibus **ET ACTIONI PRO MISSIONIBUS PECULIARITER ADDICENDA**

Beatissimo Padre,

Il Consiglio Superiore Generale della Pontificia Opera della Propagazione della Fede, riunito per l'annuale Assembles plenaria, dopo che a Dio, ha rivolto mente e cuore a Vostra Santità. che con apostolica sollecitudine promuove le Missioni cattoliche. Voi, Padre Santo. camminando suile orme del Pastore Divino, volete che lutte le pecorelle entrino nelTunico ovile per saziarsi negli ubertosi pascoli della verità. Le Vostre cure danno ogni giomo maggior impulso alie Opere missionarle che mirano ad interessare tutti i fedeli per la conversione degli infedeli.

La venerata Lettera Enciclica < Rerum Ecclesiae > [d. 28 Feb, 1926: LE 693], che avete indirizzato ultimamente al mondo cattolico, ha recato a tutti i figli Vostri, Beatissimo Padre, grande giubilo ed ha ridestato propositi efficaci. Essa contribuirà largamente alla dilatez]one del regno di Dio e procurera nuovi successi per aprire la via a più segnalati irlonfi della Chiesa e della civiltà cristiana.

E poichè la Santità Vostra, mentre inculca innanzi tutto la preghlera privata e pubblica in favore delle sante Missioni e raccomanda che, per lo zelo dei pastori < il popolo cristiano venga in soccorso con una liberallia pari alie moltcplici nécessité delle Missioni present! e di quelle che si aggiungeranno in futuro », ricorda anche questa Pontificia Opera della Propagazione della Fede che chiama « principale tra tutte le Opere missionarie », cosl il Consiglio Superiore Generale della medesima Opera è particolarmente sensibile per le sollccitudini manifestate verso di essa e si propone di darie uno sviluppo sempre più rispondente aile sue finalité ed ai Vostri Augusti desideri.

Ora 11 Consiglio Superiore ritiene che non piccolo vantaggio deriverebbe alie Missioni, se venisse stabilita « una giomata di preghiere e di propaganda per le Missioni » da celebrarsi ln uno stesso giomo in tutte le dlocesi, le parrocchie e gli Istituti dei mondo cattolico. Essa farebbe comprendere la grandiosità del problema mlssionario; ecciterebbe lo zelo dei clero e dei popolo; darcbbe occasione proplzia a far sempre meglio conoscere l'Opera della Propagazione della Fede, a promuoveme le iscrizionl e a sollecitare l'obolo per le Missioni; ma sopratutto, a guisa di santa crociata, farebbe dolce violenza sui Cuore Sacratissimo di Gesù per ottenere che si affretti il riconoscimento universale della
24 sua divina regalité./

1926 APR 16.-SC OFFICII, RESP. PART.·

SOLUTIO MATRIMONII VALIDE CONTRACTI INTER PARTEM MOS BAPTIZATAM ET PARTEM HERETICE BAPnZATAM

Casus. - B. P. Ordinarius N. ad pedes S. V. provolutus exponit: Die ... 1919 M. acatholicus non baptizatus matrimonium iniit cum N. acatholica baptizate in secte haeretica, coram magistratu civili proindeque absque ulla dispensatione obtente. Die ... 1922 M. divortium civile a N. obtinuit. Nunc desiderat M. Catholicam fidem amplecti et matrimonium inire cum puella catholica. Quapropter supplicat S. V. ut dispensatio concedatur super vinculo naturali matrimonii.

Responsum S. Omcu d. 16 apr. 1926: *[Unie et* Rnc *Dne, De* casu matrimoniali M. N. haec suprema Congregatio Sancti Officii, omnibus mature perpensis decrevit: Attentis expositis nihil obstare quominus M. iam ad Fidem Catholicam conversus et rite baptizato admittatur ad matrimonium cum muliere catholica, ut in precibus, contrahendum: facto verbo cum Sanctissimo. Et SSrnus D. N. Pius divina providentia Papa XL de omnibus audite relatione, resolutionem adprobavit

• AKKR 107 (1927) 183. Adn. N. HILLING In AKKR 107 (1927) 181-183.

1926 APR 23.-SC RIT., DECR. .AAS 18 (1926) 291

Dubia circa imaginem vel statuam ssmi cordis iesu dî **ALTARI SSMI SACRAMENTI COLLOCATAM**

Sacrae Rituum Congregationi pro solutione opportuna exposita sunt sequentia dubia, nimirum:

I. An statua, repraesentans Dominum Nostrum lesum Christum detecto Corde, collocari possit in altari ubi permanentor custoditur Sanctissima Eucharistia, non Umen supra tabernaculum, sed retro, apud parietem?

Et quatenus negative ad I:

II. An supradicta statua, repraesentans Dominum Nostrum lesum Christum, detecto Corde, perpetuo exponi valeat in aedicula facta in pariete apud quem exstat altare, in quo permanenter custoditur Sanctissima Eucharistia?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositis quaestionibus respondendum censuit: *Affirmative ad utrumque,* iuxta prudens Ordinarii Judicium.

Atque ita rescripsit ac declaravit; servatis servandis. Die 23 Aprilis 1926.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

A4λ. **P. B. In EL 40 (1926) 195; I. PAUWELS In PrM 15 (1926) 129.**

703

1926 APR 28.-SC KIT., DECR. AAS 18 (1926) 319-320

Dubia cikca generis humani consecrationem
SACRATISSIMO CORDI IESU

Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione proponuntur:

Pius Papa X s. m. per Decretum generale Sacrae Congregationis Indulgentiarum, diei 22 augusti 1906 [ASS 39 (1906) 569-570], mandavit, ut singulis annis, die festo Sacratissimi Cordis lesu. in omnibus parochialibus templis, nec non in illis in quibus idem festum agitur, coram Sanctissimo Sacramento publicae adorationi exposito, formula Consecrationis generis humani Sacratissimo Cordi lesu recitaretur, additis Litaniis in honorem eiusdem Sacratissimi Cordis.

Sanctissimus autem Dominus noster Pius Papa XI per Litteras Encyclicas *Quas primas,* diei 11 decembris 1925 (LE 680], praecepit, ut postremo mensis octobris dominico die, in festo scilicet Domini nostri lesu Christi Regis, generis humani Consecratio Sacratissimo Cordi lesu quotannis renovetur, quam Pius Papa X s. m. singulis annis iterari iusserat, adhibita tamen Consecrationis formula, quam Sacra Rituum Congregatio per Epi-
is stolam/ diei 17 octobris 1925 [AAS 17 (1925) 541-546] ad Ordinarios transmisit, ut die 31 decembris eiusdem anni recitaretur.

Hinc quaeritur:

I. An etiam in festo Sacratissimi Cordis lesu peragenda sit consecratio generis humani, et in casu affirmativo quaenam formula adhibenda sit?

II. An in festo Domini nostri lesu Christi Regis, praeter Consecrationis formulam, recitandae sint Litaniae de Sacro Corde lesu?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis voto, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. Quoad primam partem: *Ad libitum;* quoad secundam partem: adhibenda est formula per Epistolam diei 17 octobris 1925 ab hac Sacra Congregatione ad Ordinarios transmissa.

Ad II. *Affirmative.*

Atque, approbante Ssmo Domino Nostro Pio Papa XI, ita rescripsit atque declaravit. Die 28 aprilis 1926.—A Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

Adi. **P. B. in EL 40 (1926) 226; PrM 15 (1926) 164-165.**

704

1926 APR 30.-SC SACK RESP. AAS 18 (1926) 388-391

ROMANA et ALIARUM

Celebrationis missae domui praesente cadavere

In plenariis comitiis Emorum Patrum H. S. C. habitis die 18 decembris 1925 et die 30 aprilis 1926, postulantibus nonnullis locorum Ordinariis, nempe Valentin.. Compostellan., Pampilonen. aliisque. propositum fuit dubium: · Utrum Ordinarius, vi canonis 822 § 4. per-
‹ mittere possit, absque indulto Apostolico, celebratio-
« nem unius vel plurium Missarum domi, praesente
« cadavere, quando haec celebratio postulatur a paren-
‹ tibus defuncti ».

Re mature perpensa et dubio reformato, quaestiones et responsiones ab Emis Patribus propositae editaeve fuerunt uti sequitur:

I. « Utrum Ordinarius vi canonis 822 $ 4 permittere « possit Missae celebrationem domi praesente cadavere « in loco vulgo *camera ardente ».*

R. « *Negative,* nisi agatur de casu aliquo extraordinario, exstante iusta et rationabili causa: et hoc etiam ln casu, dummodo cadaveris expositio fiat servato debito decore, ac in eodem loco nihil adsit quod sit alienum a sanctitate divini Sacrificii ».

II. · Quando censendus sit haberi casus extraordina-
« rius, vi cuius, concurrente iusta et rationabili causa,
‹ permitti possit ab Ordinario Missae celebratio, et
« utrum unius tantum aut plurium Missarum celebra-
« tio permitti possit? »

R. « Casum extraordinarium haberi, unaque simul iustam et rationabilem causam, occasione obitus Episcopi residentialis, seu loci Ordinarii, aut personae e principe familia, aut aliter insignis ob merita et benefacta in Ecclesiam vel in rempublicam, vel ob munificentissimas elargitiones in pauperes et egenos; itemque personae huiusmodl privilegio Apostolico iam ornatae; dummodo semper debitae exsequiae expleantur in ecclesia.

‹ Tunc Ordinarius permittere poterit unius aut alterius Missae, sed non plus quam trium Missarum celebrationem: abrogato indulto Sacrae Rituum Congregationis diei 29 aprilis 1894 [AAS 18 (1926) 22-23; DAR n. 3822] et contrariis quibuscumque minime obstantibus; *facto verbo cum SSino s.f* 389

In audientia diei 3 maii 1926 SsÆus Dnus Noster Pius Papa XI, audita relatione facta ab infrascripto Secretario huius Sacrae Congregationis, decisionem Emorum Patrum in omnibus ratam habuit et confirmavit—M. Card. Lega, *Praef.* Aloysius Capotosti, Ep. Thermen., *Secr.*

Adnotatxonzs

Juvat publici Juris facere aliqua, quae RR. PP. Consultores animadvertenda duxerunt circa propositam quaestionem.

1. Can. 822 § 4 Codicis iuris canonici ita se habet: ° Loci Ordinarius licentiam celebrandi extra ecclesiam et oratorium super petram sacram ct decenti loco, numquam autem in cubiculo, concedere potest iusta tantum ac rationabili de causa, in aliquo extraordinario casu ct per modum actus

Notandum autem est in primis circa hunc canonem propositum Iam fuisse Commissioni interpretationis Codicis dubium: " Utrum facultas celebrandi Missam in do-
" mo privata sit ab Ordinario, ad normam can. 822 J 4
" interpretanda restrictive", eamdemque Commissionem die 16 oct. 1919 respondisse *Affirmative.* [LE 210].

Et iure ita responsum est. Si quis enim consideret antiquam Ecclesiae praxim. videbit profecto eam non favere huic celebrationi extra ecclesiam. Cunctis prefect® noti sunt canones, qui in Decreto tribuuntur sive Clementi Papae, sive Felici IV. omnes quidem apocryphi. sed referentes antiquam consuetudinem, quae tandem resolvitur in praxim a Codice conservatam m citato canone 822. Missam scilicet celebrandam esse in ecclesia aut in oratorio.

Ab hac autem obligatione, secundum antiquam praxim. una excusabat *magna (c.* 1. D. I. de *consecr.)* aut *summa necessitas* (c. 11. D. I. cit) quibus verbis postea usus est etiam Benedictus XIV in Const. Inter *omnigenas.* 2 febr. 1744 ξ 22 fin. *(Fontes iur, can.,* I. 809>. Neque aliud procul dubio dicendum erat usque ad Codicem, sl attendamus interpretationem auctoriladve suis Missionarils datam a S. C. de Prop. Fide, quae (Colcctanea n. 411) edixit: celebrare extra locum sacrum "non licere ex devotione. licere tamen ex necessitate

Num aliquid ex Codice immutatum sit? Nonnulli putant. et ex eo moveri videntur, quod Codex requirit causam iustarn et rationabilem. ex quo deducunt eam non debere esse gravem.

Verum, sl quis attendat non solum causam concessionis debere esse iustam ac rationabilem, sed simul, seu cumulative, concessionem fieri/ debere per modum actus. 390
et quidem in casu aliquo extraordinario, inferri rationabiliter potest nihil esse immutatum. Nam gravitas causae, seu necessitas, morali modo assumenda est et aestimanda: quum vero canon 822 § 4 exquirat, una simul, causam fleri ab Ordinario tantum per modum actus et in casu concessionis iustam et rationabilem, concessionem autem

aliquo extraordinario, sane tunc versamur in casu *moralis necessitatis*. Itaque non habetur inducta mutatio in veteri iure et in iurisprudentia; quae conclusio sequitur etiam ad normam c. 6 n. 4.

Ex his facile deduci potest casum de quo agitur (vulgo camera ardente) non esse, relate ad celebrationem Missae, neque casum necessitatis, neque casum extraordinarium.

2. Quoad funus Episcopi residcntialis defuncti, *Cacrcmoniale* Episcoporum (Lib. II cap. XXXVIII) statuit quidem corpus Episcopi exponi debere in aula maion Palatii ep^cspalis, ln qua clerus saecularis per ordinem, vel Religiosi quatuor Ordinum mendicantium, vel alii per singula collegia incipient vigilias. hoc est Vesperas ct Matutinum cum Invitatorio et Iribus Nocturnis ac Laudibus defunctorum: sed nullatenus conceditur facultas inibi celebrandi Missas; immo manifeste excluditur, quia Cacremoniale Episcoporum statuit corpus Episcopi, expleris Laudibus, deduci debere ad ecclesiam pro funere et Missae celebratione.

Verum quidem est Sacram Rituum Congregationem edidisse decretum, relatum m *Collectione authentica* decretorum eiusdem Congregationis (vol. III. η 3822), circa facultatem celebrandi Missas domi in expositione corporis Episcopi dioecesani defuncti, vel Abbatis nullius, vel Vicarii Apostolici vel Episcopi titularis, uti videre est in ipso decreto, quod hic ex integro referre praestat, nimirum:

M Qui pro Domini grege vitam impenderunt aequum est. ut Ecclesiae suffragiis singulari modo post mortem iuventur. Sacris ideo Ritibus praeposita Congregatio, re mature perpensa, decernendum esse statuit:

" Ut dum corpus Episcopi Dioecesani defuncti, sacris indutum vestibus, in propriae Aedis aula maiori publice et solemniter iacet expositum. Missae in suffragium animae eius per totum mane celebrari valeant; ns omnidus servatis, quae de Episcopi defuncti corpore exponendo ac suffragiis ferendis xn *Cacrcmoniali Episcoporum* libro II. Cap. XXXVIII praescribuntur. Quod privilegium Episcopis in sua Dioecesi concessum ad Vicarios Apostolicos in suis Vicariatibus. nec non ad Abbates ceterosque Praelatos *Nullius Dioeccwos,* iurisdictione in plebem ordinaria quum vita cesserunt fruentes, in proprio tamen territorio, pan inteHigatur ratione extensum. De speciali tandem gratia Sacra Rituum Congregatio mdulget. ut eodem quoque privüegio frui valeant Episcopi Titulares defuncti: dum/modo eorum cadavera in aula convenienti exponantur et ornamentis pontificalibus (absque tamen baculo pastorali), ri extra Urbem, fuerint induta; si vero in Urbe, habitu tantum praelatitio ". 391

* Contrariis non obstantibus quibuscumque ".

" Die 3 Aprilis 1894

" Facta autem Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papae XIII de his omtubus relatione per Eminentissimum et Rffium Dominum Cardinalem Sacrae eidem Congregationi Praefectum. Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacrae Congregationis in omnibus ratam habuit et confirmavit. Die 29 iisdem mense ct anno M.

AL inspecta responsione Commissionis pro interpretatione Codicis I. C. quoad can. 822 f 4. quam supra retulimus. expediens foret huiusmodi facultatem limitari, eo magis quod ex hoc nihil animabus Episcoporum suffragii demitur, quia Missae celebrantur in ecclesia pleniore decore et cultu coram frcquentioribus fidelibus.

3. Aliud argumentum ad denegandam hanc potestatem Ordmano ex eo desumitur, quod facultas haec non videtur bene componi cum facultate, de qua in can. 1194. Scilicet in hoc canone dicitur: " in aliis oratoriis domesticis * (aliis videlicet a privatis coemeteriorum aediculis, de quibus Immediate ante locutus fuerat canon) ** nonnisi unius Missae, per modum actus, in casu aliquo extraordinario, iusta et rationabili de causa (Ordinarius loci celebrationem permittere potest) M. Et certe, nonne defectus harmoniae dicendus esset in iure exsistere si in oratoriis posset una tantum ab Ordinario loci permitti Missa, dum extra oratorium, et proinde extra omnem locum sacrum, plurium etiam Missarum celebratio deberet dici permissa?

4. Tandem non deest aliud gravissimum argumentum. Omnes advertunt serpere inter fideles proclivitatem quandam seu propensum studium ad extrahendas, quantum fleri potest, a locis sacris sanctissimas caeremonias Ecclesiae. Quis nescit, multis ln locis consuetudinem quamdam, per nefas Inductam, continuare velle fideles etiam post promulgationem Codicis iuris canonici, ut scilicet liceat et infantes in ipsa domo sua baptismo ablui, ct matrimonia in cubiculo domus contrahere, et alia huiusmodi extra ecclesiam peragere? Est conatus quidem ad laiclzandas —sit venia verbo— caeremonias ecclesiasticas. Quas non possunt omnino destruere impll homines, iis accidentalem saltem sanctitatem detrahere conantur: et fideles lupine acquiescunt Codex huic infirmitati plurimum resistere conatus est <cfr. cann. 773. 1109 H 1. 2), sperandum est. cum fructu. Hinc casus Isri non sunt multiplicandi. pro viribus restringendi—Aloysius Capotosti, Ep. Thermen.. *Secr.*

Adn A CAPOTOSTI In AAS 18 (1926) 389-391; J. PAUWELS in NrT 54 (1927) 63-64; CM 16 (1927) 132-133; EL 40 (1926) 325; IP 6 (1926) 136-137; ME 33 (1926) 297-300; PrM 15 (1926) 160-161.

1926 MAI 14.-SC KIT., RESP. AAS 18 (1926) 3Λ-121

NAGPOREN.

Dubia circa calendarium proprium
RELIGIOSARUM CONGREGATIONUM

Rmus Dnus Episcopus Nagporensis sacrorum riluus Congregationi reverenter exposuit sequentia, niminn:

In decreto S. R. C. diei 28 februarii 1914 [AAS 6 (1914) 118-119] ad II. circa Festa localia quae a Religiosis recoli debent, legitur: « Congregationes scu Instituta utriusque sexus a S. Sede approbata ct sub regimire unius praesidis generalis constituta, si ad recitatiocea Officii divini teneantur, proprium pariter habeant Calendarium ».

Quaeritur:

I. An per Congregationes seu Instituta supradicta intelligantur etiam Congregationes clericorum qui divini officii recitatione non obligantur nisi ob receptos ordines sacros seu maiores?/ 321

II. An qui pertinent ad praefatas Congregationes seu Instituta, Orationi A cunctis addere valeant nomen Patroni praecipui propriae Religionis, in ecclesa ubi Missam celebrant, post recitatum nomen Sancti titularis eiusdem ecclesiae?

III. An sacerdotes dictae Congregationis seu Instituti habentis Calendarium proprium, et qui, ubi rectores et cappellani regulariter addicti sunt sacro ministerio alicuius ecclesiae seu sacelli, teneantur recolere cum *octava* Sanctum titularem et dedicationem ecclesiae cathedralis nec non Patronum principalem loci seu dioecesis?

Et sacra eadem Congregatio exquisito atque audito specialis Commissionis suffragio, re sedulo perpensa, rescribendum censuit

Ad I. *Affirmative* in omnibus.

Ad II. *Negative* sine speciali Induito Apostolico.

Ad III. *Negative;* seu sine octava, iuxta Rubricas.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 14 maii 1926.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. P. B. in EL 40 (1926) 228; E. JOMBART In NrT 53 (1926) 622-623; I. PAUWELS in PrM 15 (1926) 166-167; P. 5CHWEIGEP in CpR 7 (1925) 432-434.

1926 MAI 21.-SC RITUUM, RESP. PART.·

CURIEN.

Dubium circa horam inchoandi missam in nocte
NATIVITATIS DOMINI

In quodam libello « Ordo divini Officii persolvendi », habentur sequentia: < Missa conventualis sequenti nocte inchoari nequit ante horam astronomicam 12 etc. ». Cum vero constet quod in tota Helvetia et Germania. necnon in aliis regionibus, ubi media nocte Nativitatis Domini celebratur Missa solemnis, ipsa inchoari solet hora 12 iuxta tempus medioeuropaeum, quaeritur in quo decreto Sacrae Rituum Congregationis fundetur Nota in praedicto Ordine citata.

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, quaestioni propositae respondendum censuit: Standum est canoni 33 Codicis Iuris Canonici.

Atque ita rescripsit, declaravit et servari mandavit —Die 21 maii ₮92

Collectio decretorum ad sacram Litvrgiam spectantium η. 1.

1926 MAI 23.-PIUS XL MP. AAS 18 (1926) 297-298

Novum conditum pontificium missionalium institutum
EX UNIONE PONT. SEMINARII SS. APP. PETRI ET PAULI DE I'EBΣ ET CONLEG II PRO MISSIONIBUS EXTERIS MEDIOLANEN.

PIUS PP. XI

Cum Missionalium opera singulari Dei gratia, maius in dies accipiant incrementum, decet omnino ut congruae cvangelii praeconum institutioni consulamus, qui omni studio omnique industria, ad animarum salutem promovendam, prout res postulat, incumbant. Nos igitur cum de Missionaria re summopere solliciti simus, animum saepe Nostrum omnemque curam ad huiusmodi, quae in mysticis Ecclesiae Dei hortis florent instituta, contulisse nemo profecto ignorat. Quorum institutorum cum duo exsistant aeque Nobis carissima, Idest Pontificium Seminarium SS. AA. Petri et Pauli in hac alma Urbe et Conlegium sacris expeditionibus provehendis Mediolani erecta, ut sunt sive regulis quibus moderantur. sive proposito consiliove ad quod spectant inter se simillima, ita existimamus magnopere quidem eisdem profuturum si ex utroque unum exsurgat, idemque praestans, Missionalium Institutum. Quam quidem rem cum sedulo Nobiscum perpendissemus - perspecta insuper peritorum virorum sententia - ex certa scientia, et ex plenitudine potestatis, quae sequuntur motu proprio decrevimus atque decernimus.

L Quae supra memoravimus Missionalium Seminaria scu Conlegia unum posthac efforment Institutum quod divis Petro et Paulo Apostolis, divisque Ambrosio et Carolo dicabitur.

II. Hoc novum Institutum, illis constitutionibus moderandum erit quas Sacrum Consilium Christiano Nora mini propagando Mediolanensi Mis/sionalium Sodalitati, uti proprias, dederat, quibusque et ipsum SS. AA. Petri et Pauli Seminarium, etsi seiunctum, obtemperare debuisset Hisce tamen constitutionibus immutationes quaedam inducendae sunt sive ob novum Instituti nomen, sive ob ea quae huiusmodi Motu Proprio decrevimus.

III. Supremus novi Instituti moderator esto Revmus P. Paulus Manna, in praesens Mediolanensis Missionalium Societatis Rector, usque dum munus, ad quod a FodaUbus suis nuper est electus, expleverit.

IV. Item, per hoc temporis spatium, Adsistentes, Procurator Generalis, rei oeconomicae Praepositus eiusdem Mediolanensis Societatis munus quisque suum obibunt in novo, quod condimus. Instituto moderando. In adsirtentium virorum numerum, donec vixerit et supra numerum tamen, Revmus P. Dominicus Callerio, olim Seminarii SS. AA. Petri et Pauli Rector cooptandus est; quem quidem - ut peculiare Nostrae benevolentiae testimonium eidem praebeamus - honore dignitateque Protnnotarii Apostolici *ad instar* augemus.

V. Utriusque Instituti sodales eo ipso in novam Misrioaalium Societatem - quam huiusmodi Motu Proprio erigimus - adsciscantur. iisdemque iuribus ac privilegiis fruantur atque iisdem officiis subiiciantur.

VI. Sacro Consilio Fidei Propagandae Praeposito <cui Pontificium novum Institutum subest) curae erit hanc Nostram deliberationem exsecutioni demandare, atque omnia, quae res ad id postulare videatur, providere. Faxit ergo Deus ut novum hoc Institutum cum numero, tum virtute sociorum, in dies succrescat; ex coque Misionalium opera illud accipiant incrementum quod magnopere exoptamus. Caelestium interea munerum auspex Apostolica sit benedictio quam novensilis Instituti Moderatoribus atque sodalibus peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum. Sacro Pentecortes die anno mdccccxxvi. Pontificatus nostri quinto
PIUS PP. XI.

1926 IUN 17.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART

Facultas datur statuendi consilium ordinarium e extraordinarium pro administranda re temporali
COLLEGII S. ANSELMI DE URBE

Preces. - *Beatissime Pater,* Fidelis de Stotzingen. Abbas Primas Ordinis S. Benedicti, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime exponit ea quae sequuntur.

Per rescriptum S. Congregationis de Religiosis de die 18 Augusti 1914 (N 4679/14) statutum est ad quinquennium:

/Xbbatem Primatem in administrandis bonis temporalibus Collegii S. Anselmi uti debere duplici consilio. nempe:

consilio ordinario, quod componatur ex Rectore. Vicerectore. Cellerario et primo Secretario Primatis, et ex altero

consilio extraordinario, quod componatur cx duobus Abbatibus Praesidibus Congregationis Casinensis et Congregationis Sublacensis.

Suprascriptum rescriptum renovatum die 4 Decembris 1919 usque ad congressum Abbatum Praesidum anno 1920 habendum, et deinde eadem S. Congregatio de Religiosis, obsecundans votis Abbatum Praesidum. prorogare dignata est supradictum rescriptum ad aliud quinquennium facta tamen ea mutatione ut consilium extraordinarium componatur Rmo Abbate Ordinario S. Pauli de Urbe ac Rmo Abbate Praeside Congregationis Sublacensis, facta insuper facultate utrisque consiliariis deputare alium, qui vices suas gerat, quodsi absentes sint aut alias impediantur.

Anno elapso Abbates Confoederationis O. S. B. Romae congregati ac de rebus Collegii S. Anselmi deliberantes in sessione die 4 Octobris habita unanimi consensu censuerunt:

Adeundam esse Sanctam Sedem ad obtinendum:

1. Ut S. Sedes modo definitivo et in perpetuum statuat, quod in memoratis rescriptis ad tempus statutum fuerat, nempe ut Abbas Primas in administrandis bonis temporalibus Collegii S. Anselmi utatur consilio ordinario et extraordinario juxta tenorem prioris rescripti.

2. Ut S. Sedes statuat, ut consilium extraordinarium componatur a duobus Abbatibus - Assistentibus a Congressu Abbatum Congregationum Confoederatarum singulis vicibus per majoritatem relativam votorum electis, facta Abbati Primati facultate, si tempore intermedio unus vel uterque Abbatum Assistentium e munere cessit, subrogandi alium eius loco.

Quae cum ita sint suprascriptus Orator nomine congressus omnium Abbatum Congregationum Confoederatarum Ordinis S. Benedicti humillime petit, ut S. Sedes modo definitivo statuat:

Abbas Primas in administrandis bonis temporalibus Collegii S. Anselmi utatur duplici consilio, scilicet:

Consilio *ordinario,* quod componatur ex Rectore, Vicerectore. Cellerario et primo Secretario Primatis: et

Consilio extraordinario, quod componatur ex duobus Abbatibus Assistentibus a congressu abbatum majoritate relativa suffragiorum electis.

Quoad facultates duplicis hujus consilii valeant ea. quae jam pridem statuta erant, nempe:

Consilii Ordinarii est:

a) libros computi bis in anno recognoscere;

b) consilium praestare, quoties agitur de expensis extraordinariis ultra 500 libellas aureas et consensum praebere, quoties summa harum expensarum 1.500 libellas aureas excedit;

c) item consensum praestare quoties agitur de collocanda pecunia ultra 5.000 libellarum aurearum vel de tali investimento commutando.

Consilii Extraordinarii est:

a) quovis anno semel administrationem rerum temporalium recognoscere et libros rationum, apposito nomine, approbare;

b) consensum praestare, quoties agitur de expensis extraordinariis ultra 10.000 libellarum aurearum vel

c) de debitis contrahendis, si sumina debitorum contrahendorum summam 10.000 libellarum aurearum superabit. Et Deus..

Rescr. - Vigore facultatum a SSfno Domino Nostro concessarum, S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, benigne annuit pro gra!;a. juxta preces, ad duodennium, servatis servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 17 Junii 1926.—C. Card. Laurenti. *Praef.* Vinccntius La Puma. *Secr.*

• Pro» N. 2712/25: A0S8 28-34 (1920-26) 112-113.

709

1926 IUN 19.-SC S. OFF. INSTR. AAS 18 (1926) 282-283

Ad omnes locorui: ordinarios cum apostolica sede pacem ET CO.IMUXIONEM HABENTES : DE CREMATIONE CADAVERUM

INSTRUCTIO

Cadaverum cremationis praxi nonnullis in regionibus, posthabitis iteratis Sedis Apostolicae in contrarium declarationibus atque ordinationibus, in dies, ut relatum est, invalescente, ne tam gravis abusus, ubi iam obtinuit. confirmetur aliove extendatur. Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii muneris sui esse ducit locorum per orbem Ordinariorum hac super re attentionem denuo instantiusque, probante SSfno Domino Nostro, excitare.

Et primo quidem, cum non pauci, etiam inter catholicos, barbarum hunc morem, nedum Christianae sed et naturalis erga defunctorum corpora pietatis sensui constantique Ecclesiae, inde a primis eius initiis, disciplinae plane repugnantem, veluti unum e potioribus nodiemi, ut aiunt, civilis progressus scientiaeque valetudinis tuendae meritis celebrare non dubitent; haec eadem Sacra Congregatio Christiani gregis Pastores quam vehementissime hortatur ut concreditas sibi oves omnimodis edocendas curent hoc reapse consilio a Christiani nominis hostibus cadaverum crematiouem laudari ac propagari ut, animis a mortis consideratione speque corporum resurrectionis paulatim aversis, materialismo sternatur via. Quamvis igitur cadaverum crematio, quippe non absolute mala, in extraordinariis rerum adiunctis. ex certa gravique boni publici ratione, permitti queat et revera permittatur; communiter tamen ac veluti ex regula ordinaria eidem operam vel favorem Îiraestare, impium et scandalosum ideoque graviter il- icitum esse nemo non videt; meritoque proinde a Summis Pontificibus nluries. novissime vero per recens editum Codicem iuris canonici (can. 1203 § 1) reprobatam fuisse ac reprobari

Ex quo etiam patet quod, etsi iuxta decretum diei 15 decembris 1886 (Collect. P. F.. n. 1665) Ecclesiae ritus et suffragia non inhibeantur ‹ quoties agatur de iis quorum corpora non propria ipsorum sed aliena voluntate/ crematioui subiiciuntur >; quum tamen id (ut in 283 ipso decreto expresse adnotatur) eatenus valere tenendum sit, quatenus per opportunam declarationem c crematiouem non propria defuncti sed aliena voluntate electam fuisse * scandalum efficaciter removeri queat, sicubl specialia rerum temporumque adiuncta id sperare non sinant, funerum ecclesiasticorum hoc quoque in casu prohibitionem integram manere dubitari non potest

Valde autem longe a veritate abesse, evidenter, dicendi sunt qui. ex speciosa ratione quod aliquem religionis actum defunctus, dum viveret, exercere solitus esset vel quod ultimo vitae momento pravam voluntatem forte retractare potuerit, licitum censent exsequias ecclesiasticas eidem, praesente cadavere, de more persolvere, licet hoc postea, ex propria ipsius defuncti dispositione, sit igni tradendum. Quum enim de hac coniectata retractatione nihil certo constare queat, nullam ipsius in foro externo rationem haberi posse palam est

Vix vero notatu dignum videtur, omnibus hisce in casibus in quibus non licet pro defuncto funebria ecclesiastica celebrare, ne licere quidem eius cineres sepultura ecclesiastica donare vel quomodocumque in coemeterio benedicto asservare; sed ad praescriptum canonis 1212 ln separato loco esse reponendos. Quodsi forte civilis loci auctoritas. Ecclesiae infensa, vi contrarium exigat, ne desint sacerdotes ad quos spectat, qua par est animi fortitudine, huic apertae Ecclesiae iurium violationi obsistere, emissaque congrua protestatione, ab omni abstineant interventu. Tum, data occasione, praestantiam, utilitatem ac sublimem ecclesiasticae sepulturae significationem seu privatim seu publice praedicare ne cessent, ut fideles. Ecclesiae intentionem apprime edocti, a crematiouis impietate deterreantur.

Et quoniam, denique, haec omnia ad optatum finen. nisi viribus unitis, haud facile erit deducere; mens est Sacrae Congregationis ut diversarum regionum ecclesiasticarum Sacrorum Antistites, si quando res id exigat penes proprium Metropolitam convenientes, insimul exquirant, discutiant, statuant quid ad rem magis opportunum in Domino judicaverint; et de consiliis hic super re simul initis deque eorum exequutione atque effectu Sanctam Sedem deinde informent.

Datum Romae ex Aedibus Sancti Officii die 19 iunii 1926—R. Card. Merry del Val.

Adn. P. G. In CM 16 (1927) C S. In PrM 18 (1923; 62-82; J. SALSMANS le NrT 53 (1925) 618-619; IP 6 <1925) 36.

710

1926 IUL I.-SC CONC.» CIRC. AAS 18 (1926) 312-313

Ad omnes ordinarios, de sacerdotibus valetudlnis tel RUSTICATIONIS ANIMIQUE CAUSA EXTRA SUAM DIOECESDI SE CONFERENTIBUS

Rtiïe Domine uti Frater, Sacrae huic Congregationi exploratum est, sacerdotes quosdam, aestivis potissimum et autumnalibus temporibus, cum valetudinis causa rusticationem in montibus aut iuxta mare suscipiant vel ad aquas salubritate praestantes proficiscantur, ut balneo vel potu utantur, vixdum sacro peracto, reliquum diei tempus in voluptuariis conversationibus traducere, theatra, saltatorios ludos, cinematographa, quae vocant, et cetera huiusmodi spectacula adire, quae sacerdotis dignitatem prorsus dedeceant Nonnullos etiam, talari veste deposita, profanum omnino vestitum induere. ut magis liberi ac soluti evadant

Huc accedit ut, ceteris etiam temporibus, sacerdotes non desint, qui huiusmodi libertati indulgendo, profanam sibi vestem induant quo urbes non noti invisant, et indecoris et haud honestis spectaculis intersint

Ut autem gravissimum hoc detrimentum, pro facultate, reparetur, simulque praecaveatur ne huiusmodi sacerdotum numerus infeliciter increbrescat ideoque morbus contagione pervulgetur, haec Sacra Congregatio Concilii dum postulat ut Ordinarii omnes in hanc rem mentem et animum diligentissime convertant, praescripta quae sequuntur servanda decrevit:

1. Sacerdotes qui e propria diocesi, valetudinis causa, per aliquod tempus discedere cupiant id Ordinario suo submisse petant, tempus pariter denuntiantes profectionis et reditus itemque loca, quo se conferre constituerunt

2. Curent Ordinarii ut eas causas, quibus innixi sacerdotes facultatem discedendi e dioecesibus postulaverint, accurate reputent ac decernant; postulantium mores vitaeque rationem prius diligenter perpendant et nonnisi caute eiusmodi facultatem largiantur.

3. Exigant insuper ut sui sacerdotes semper eligant ea diversoria seu hospitia quae Dei administros non dedeceant.

4. Ordinarii praeterea horum sacerdotum nomina quantocius Curiae illius dioecesis renuntient, quo Udem se conferent, itemque significent cum/ tempus eisdem concessum, tum diversorium seu domum, in qua hospitio excipientur.

5. Itidem sacerdotes, cum ad locum pervenerint, ubi commorari cupiunt, quam primum Curiae illius loci se sistant, vel. pro rerum adiunctis. Vicarium foraneum sin minus parochum adeant, qui deinceps rem Ordinario suo referre debet.

6. a) Ordinarii autem locorum, quo sacerdotes valetudinis causa se conferre solent, sacerdotibus inibi commorantibus sedulo attenteque invigilent, vel per se vel per sacerdotes, quibus hoc peculiare munus demanda-

verint; ct ad sacra facienda eos non admittant, nisi iis, quae supra diximus, praescriptis obtemperaverint.

b) Ut autem hi sacerdotes facilius in officio contineantur. opportunas poenas constituant quibus afficientur si scandalum dederint, vel si quoquo modo aliquod egerint quod sacerdoti munere indignum siL

c) Comminari etiam possunt *suspensionem ipso facto incurrendam* si publica theatra, cincmatographa. ludos saltatorios cetcraque huiusmodi profana spectacula adeant, vel si talarem vestem deponant.

d) Denique poenis, ad sacrorum canonum normam, hos ecclesiasticos reapse multent si huiusmodi praescriptis ceterisque Ecclesiae legibus non obtemperaverint

e) Propriae istorum ecclesiasticorum Curiae rem diligenter referant, et, si opus fuerint. Sacrae etiam huic Congregationi.

7. Hac in causa, etiam quoad Religiosos, Ordinarii invigilent, poenasque, si deliquerint, ad sacrorum canonum normam decernant, eosque Superioribus maioribus denuntient

Interim quo par est obsequio cuncta fausta Tibi a Domino adprecans permaneo.

Romae, ex Secretaria S. C. Concilii, 1 iulii 1926. Amplitudinis Tuae Uti Frater Donatus Card. Sbarrettl *Praef.* lulius. Episcopus tit. Lampsacensis, *Secr.*

Ada. E. JOMBART in NrT 53 (1926) 620-622: PrM 15 (1927) 153. (1I1)-(114).

711

1926 IUL 13.-SC RELIGIOSORUM, RESP. ℙART.

Ad alienanda bona monialium ordinario loci subiectarum
REQUIRITUR CONSENSUS CAPITULI MONIALIUM

Haec Sacra Congregatio mature perpenso dubio proposito: « Quodnam sit Capitulum cuius consensus requiritur iuxta can. 534 § 1, quando agitur de bonis alienandis monialium quae subiectae sint Ordinario loci, utrum sit Capitulum Cathédrale an Capitulum monialium >, attentis omnibus ad rem facientibus, *rescribendum* censuit prout rescribit: in casibus *expressis* non agi de Capitulo Cathedrali sed de Capitulo seu Consilio Religiosorum—S. C. de Rei., 13. iul. 1926.

• **M terrae 16 (1927) 49-50.**

712

1926 IUL 15.-SC RELIGIOSORUM, CIRC. PART.·

Circa assistentiam religiosorum ad stationes balneares

Romae, die 15 iulU 1926.

Reverendissime Pater — Quum tristis experientia edoceat per hos superiores annos non pauca scandala contigisse in illis quae dicuntur Balneares Stationes seu etiam In locis ad salutares aquas potandas, ex levi vel etiam aliquando inhonesta ratione agendi nonnullorum clericorum sive saecularium, sive etiam religiosorum, haec S. Congregatio opportunum ducit Moderatores Ordinum et Congregationum religiosarum per has litteras adire, eos, auctoritate Summi Pontificis, vehementer hortanto ut. quantum in ipsis est, talia gravissima incommoda impediantur. Proinde sedulo vigilent:

e) Ne religiosis sui Instituti facile veniam concedant ut se ad huiusmodi loca conferant, ubi tam infestae sunt rerum circumstantiae contra sanos mores.

b) Quando vero iustae ac rationabiles causae adsint ad infirmam valetudinem curandam, caveant ut religa® sui Instituti in domo aliqua religiosa hospitio exoptatur, vel saltem, si id impossibile sit, in aliqua convenienti suo statui domo probatae honestatis.

c) Vetitum omnino ipsis sit religiosum habitum, quavis de causa, deponere, nec omnino frequentent theatra, ludos, spectacula cinematographica, et caetera huiusmodi; aliasque omnes societates devitent ubi minus apta pro viro religioso conversatio habeatur.

d) Invigilent autem Superiores opportuno modo ut talibus praeceptis singuli obtemperent. Quod nisi fecerint, severa punitione eos plectant

Opportunum etiam duco certiores facere Superiores, S. Congregationem Concilii Ordinariis locorum mandatum dedisse ut et ipsi de hac re non solum circa clerum saecularem, sed etiam circa religiosos invigilent; et si res postulaverit, iuxta sacros canones, contra delinquentes procedant [LE 710].

Interea omni cum obsequio Tibi permaneo.—Addictissimus Camillus Card. Laurenti, *Praej.* Vine. La Puma, *Secr.*

• Pro!. N, 4372.26; T. SCHAEFER, De religiosis,Romae 1947, n. 1079 p. (41.

713

1926 IUL 16.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Interpretatio et usus privilegii paulini

Roma, 16 LugUo 1926.

Litteris die xvi iunii n. *e.* datis ··, Amplitudo Tua quaerebat an quaedam Catharina, quae a Protestantismo ad sinum catholicae ecclesiae confugere cupit, ad novas nuptias, post baptismi sub conditione reiterationem, cum Petro contrahendas, uti possit privilegio Paulino contra quondam Krishna paganum qui eam duxit anno 1921 et post annum deseruit

Haec S. Congregatio, omnibus mature perpensis, affirmative ad dubium praedictum respondendum censuit interpellato tamen priore viro iuxta dispositiones can. 1121 Cod. iuris canonici.

Interim... Card. Van Rossum, *Praef.* F. Marchetti-Selvaggiani, *Secr.*

• Ordinario Trkomaliensl, Pro!. N. 2457/26: cx Archivo SC de Prop. Fide Adn. A. ABATE. Lo sctoglisnento d«! vincolo conjugale, Roma 1965. p. 59-64; G SANTINI in PrM 21 (1932) 172M77·.

••*En tenor litterarum*

Batticaloa 16 Iunii 192S

JU.me ct Rcv.mc Domine: Sequentem casum S. C. dc Propaganda Fide solvendum humillime propono:

Catharina, nunc 25 annes nata, ante 10 circiter annos, a paganismo ad protcstanlismum conversa, ab anglicano ministello baptismum recepit Anno 1921, matrimonium cum Krishna pagano contraxit (valide quidem cum post novum Codicem impedimentum disparitatis cultus non afficiat matrimonia inter haereticos et infideles).

Krishna paganus, post unum annum, uxore repudiata. Indiam petiit nec reversus est

Catharina derelicta his tribus annis, cum Petro protestante, viduo, vitam conjugalem ducit et ex eo duos pueros peperit.

Nunc vero, ambo Catharina et Petrus, haereslm relidentes, catholicam fidem amplecti et in ea matrimonium religiose contrahere cupiunt.

Petitur num Catharina licite possit in casu uti privilegio Paulino relate ad Krishna, secundum eorum auctorum opinionem qui privilegium illud ad haereticum qui veram fidem amplectitur, extendi posse contendunt?

Si negative respondeatur, petitur ut matrimonium legitimum Catherinae cum Krishna, directe a Summo Pontifice in favorem fidei dissolvatur et dispensatio a vinculo matrimoniali Catharinae concedatur.

Interim Amplitudinis Suae addictissimum servum me humiliter profiteor Gaston Robichcz S. !.. Epis. Trincomaliensem et Adm. Ap. Gallen.

714

1926 IUL 19.-SC SACK., INDULTUM. PART.·

Facultas celebrandi missam media nocte pro insirvien-
TIBUS APUD TABERNAS ET HOSPITIA PUBLICA

Preces - *Beatissime Pater.* Cardinalis Episcopus Wratislaviensls humiliter exponit quod sequitur:

In maximis urbibus dioecesis Wratislaviensis erectae sunt nonnullae piae uniones virorum feminarumque in tabernis et hospitiis inservientium, ut vitae religiosae illorum melius provideatur. Per raro intra annum istis

occasio praebetur Missae *Sacrificio* assistendi, et Dei verbum audiendi, cum quotidie, etiam dominicis et festis diebus a matutino usque ad mediam noctem qua tabernae iuxta legem civilem clauduntur, hospitibus inservire coguntur; et ita permulti a vita religiosa alienantur. Quare ut consulatur bono animarum horum hominum. Cardinalis Episcopus Wratislaviensis humiliter petit facultatem permittendi sacerdotibus qui opus dirigendi talem unionem valde difficile sed meritorium curant, ut S. Sacrificium Missae media nocte hac occasione celebrent; ita illi homines in virtute et vita Christiana confirmabuntur, et in labore difficili consolabuntur.

Rescii. - *Ex Audientia SSfhi diei 19 Julii 1926.* Ssmus Dnus Noster Pius Papa XI. audita relatione infrascripti Eri)(Cardinalis Praefecti S. C. de Sacramentis, attentis expositis, Eminentissimo Episcopo Wratislaviensi oratori, benigne tribuit gratiam iuxta petita ad quinquennium, si tamdiu expositae circumstantiae perseveraverint. omni adhibita diligentia ne incommoda vel scandala proveniant, servatis in reliquis de iure servandis. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.—M. Card. Lega.

• **OrdiMrio Wralidaviemi: AKKR 105 (1926) 580.**

715

1R26 IUL 25.-COM. INTP. RESP. AAS 18 (1926) 393-334

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dr suKsrntmoxr. ix choro. 2- Dr mutatîoye sgpiriohum RmciosORVM. 3 - Dr non paonssioxt 4 - Dr paroxœs rtugiosis. 5 - Dt lArpEairxTiaus iurîsdichoxtm

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

L - De *substitutione in choro*

D. An ad substitutionem in choro in casibus *particularibus,* de quibus in can. 419 § 1. requiratur venia S. Sedis vel saltem licentia Ordinarii aut Capituli.

R. Negative.

II. - *De mutatione Superiorum religiosorum*

D. An praescriptum canonis 505 comprehendat etiam Societates, de quibus canones 673-681 agunt, earumque domus, quae non sint vere et proprie religiosae sed externae seu non pertinentes ad Societatem, in quibus nempe sodales pauci numero adhiberi solent, ex gr., in Seminariis, scholis, nosocomiis.

R. Affirmative ad normam responsi diei 3 iunii 1918.

III. - *De fidei professione*

D. An Superiores in Societatibus clericaHbus sine votis, de quibus agunt canones 673-681, fidei professionem ad normam canonis 1406 ? 1 n. 9 emittere teneantur.

R. Affirmative.

IV. - De paroeciis religiosis

D. An vi canonum 631 § 3; 535 5 3 n. 2; 533 § 1 nn. 3, 4. loci Ordinarius ius habeat exigendi rationes de administratione fundorum legatorumque paroeciae religiosae. de qua in canone 1425 § 2.

R. Affirmative, firmis **praescriptis** canonum 294 630 I 4; 1550./

V. - De impedientibus iurisdictionem ecclesiasticam

D. Utrum ad Incurrendam excommunicationem, de qua In can. 2334 n. 2, sufficiat recursus ad laicalem potestatem causa impediendi exercitium iurisdictionis ecclesiasticae. an requiratur praeterea ut recursus suum sortiatur effectum.

R. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam, firmo tamen praescripto canonis 2235.

Romae, die 25 iulii 1926 —P. Card. Gasparri. Praeses, loseph Bruno, Secr.

Adn. I. JAN55EN5 in NrT 53 (1926) 787-789; Ph. MAROTO In CpR 7 (1926) 435-442: REGATILLO n. 191.313,723,872; 1P 6 (1926) 131-135; ME 28 (1926) 301-304; PrM 15 (1926) 170-173.

716

1926 AUG 6.-SECK. STATUS, LIT. CIRC. PART.·

Revocatur < monitum > diei 1 dec. 1918 circa modcm

MITTENDI LITTERAS AD S. OFFICIUM

IU.me ac R.me Domine. - Haec Secretaria Status, litteris die † Decembris anno 1918 ÎLE 133) datis, singulos orbis catholici Ordinarios monebat ut quaelibet res, quae ad Sacram Congregationem S. Officii defem solet — cum plerumque de factis agatur quae ab abis non sine scandalo resciri possint — non directe ad S Officii Tribunal sed ad Erhum Cardinalem a Secretu Status deferretur.

Idque eo dumtaxat consilio praecepit ut carum gravissimarum rerum notitia a publicis cursoribus vel ab iis quorum censurae epistolae, illis diebus, sublidebantur nullo modo acquireretur. Cum autem in praesens amplius non vigeat illa rerum condicio, litterae huius Secretariae. quae talem praescriptionem induxerant, vim omnem amiserunt. Quapropter directe ad praedictam S. Officii Congregationem deferri debent ea omnia de quibus idem ipsum Tribunal proprio ac nativo iure decernit

Haec Tibi referens, opportunam nactus occasionem sensus existimationis meae erga te maxime profiteor meque confirmo Amplitudini Tuae Addictissimum P. Card. Gasparri.

• **ME 39 (1927) 193. Ada. AKKR 107 (1927) 263.**

717

1926 SEP 8.-SC STUD.. EPIST. AAS 18 (1926) 453455

Ad **RMOS ORDINARIOS, DE CATECHETICA DISCIPLINA IX SACRIS SEMTNARUS IMPENSE EXCOLENDA**

Ulme ac Rme Domine,

Ad regnum lesu Christi. Servatoris nostri, in terris instaurandum, nulla res plus confert, ex ipso divino instituto, quam eximia sacerdotalis ordinis sanctitas et doctrina. · Causae profecto graves, et omnium aetatum communes, decora virtutum multa et magna in sacerdotibus postulant: veruntamen nostra haec aetas plura quoque et maiora admodum flagitat » (Leo XIII. Enc. *Etsi nos.* 15 feb. 18S2) (Acta Leonis xin **t** 14 p. 133-142; CICF n. 437].

Cum autem idonei altaris ministri ct studiosi animarum curatores nequeant evadere nisi, qui, in sacris Seminariorum septis adolescentes, ad omnem virtutis et scientiae decorem rite instituantur. Sancta Sedes Apostolica sapientissimas edidit leges de huiusmodi institutis, quorum cum statu ipsa Ecclesiae fortuna conjungitur maxime.

Nos quidem omnia, quae de hac re statuta sunt, ab omnibus, quorum interest, religiose servari confidimus: sed unum est maximi momenti et ponderis, quod universos sacrorum Antistites diligenter attendere percupimus, idque spectat *ad rationem seu methodum Christianae doctrinae tradendae.*

Codicis iuris canonici canone 1365 § 3 praescribitur ut in cursu theologico, qui saltem integro quadriennio debet contineri, < habeantur etiam lectiones de Theologia pastorali, additis practicis exercitationibus praesertim de *ratione tradendi pueris aliisque catechismum* ›.

Quam congruenter quamque necessario haec praecipiantur, facile intelliget quisquis animadvertat officium docendi Christianam plebem, quo tenentur sacerdotes omnes, praesertim curiones, omnium officiorum primum esse ct maximum: ex eius enim observatione aut neglectu salus vel ruina animarum magna ex parte pendet. Apertum notumque est gravissimum Benedicti XIV, sapientissimi Pontificis, effatum: · Illud affirmamus magnam eorum partem, qui aeternis suppliciis damnantur, eam calamitatem perpetuo subire ob ignorantiam mysteriorum fidei, quae scire et credere necessario debent, ut inter electos cooptentur » (Init XXVI, 18)./

Hinc, ex iuris canonici praescripto, debet parochus, ut gravissimum impleat officium suum de catechelict populi christiani institutione, pueros ad sacramenta

Poenitentiae. Confirmationis et Eucharistiae rite suscipienda praeparare, eosque, postquam primum Sancta de altari libaverint, uberius ac perfectius excolere, item fidelibus adultis catechismum, sermone ad eorum captum accommodato, explicare (can. 1329-32).

Huiusmodi autem officio ceteros presbyteros, atque etiam clericos, teneri, constat ex sequenti: « Presbyteri aliique clerici, nullo legitimo impedimento detenti, proprio parocho in hoc sanctissimo opere adiutores sunto, etiam sub poenis ab Ordinario infligendis » (can. 1333 j 2). At. cum rudium praesertim et imperitorum institutio de rebus altissimis, sermone ad eorum captum accommodato. res sit perdifficilis aeque ac pernecessaria, ideo ad tantum opus diuturna ac prorsus diligens adhibenda est praeparatio. Haec fieri debet in sacris Seminariis: ad hoc enim sunt ipsa constituta. Ut autem munus docendi Christianum populum rite et fructuose quis obeat, non sufficit praeparatio doctrinalis, quae in veritatum tradendarum cognitione versatur quaeque fit per studium sacrae theologiae, praesertim dogmaticae, sed requiritur etiam illa quae dicitur *didascalica,* ad modum pertinens quo veritates tradi debent, eaque fit tum per congrua praecepta tum per practicas exercitationes.

Ad rem Summus Pontifex Pius X in memorabili Encyclical *Acerbo nimis* (ASS 37 (1904-05) 613-625] (15 apr. 1905): c Facilius longe est reperire oratorem, qui copiose dicat ac splendide, quam catechistam, qui praeceptionem habeat ex omni parte laudabilem. Quamcumque igitur facilitatem cogitandi et loquendi quis a natura sit nactus, hoc probe teneat, numquam se de Christiana doctrina ad pueros vel ad populum cum animi fructu esse dicturum, nisi multa commentatione paratum atque expeditum. Falluntur sane qui plebis imperitia ac tarditate fisi, hac in re negligentius agere se posse autumant. E contrario, quo quis rudiores nactus sit auditores, eo maiore studio ac diligentia utatur oportet ut sublimissimas veritates, adeo a vulgari intelligenha remotas, ad obtusiorem imperitorum aciem accommodet, quibus aeque ac sapientibus, ad aeternam beatitudinem adipiscendam sunt necessariae ».

Quae cum ita sint, Amplitudinem tuam enixe rogamus ut hoc iuris canonici praeceptum vehementer urgeas operamque des ut in Seminario tuo impense excolatur disciplina catechetica; quam ob rem magister theologiae pastoralis praelectiones de ratione doctrinae Christianae tradendae frequentes habeat, et clerici ipsi ad tantum opus sese practice exerceant, sive in Seminario, sive in ecclesiis, prout prudentia suaserit

Haec sunt, Amplissime Praesul, quae ad te, sicut et ad ceteros sacrorum Antistites, habuimus hac de re scribere. Placet litteram nostram absol/vere verbis, quibus Summus Pontifex Leo XIII Episcopos Peruviae simili in casu hortabatur: « Haec si praestabitis et clerus Corebit honore suo, et Ecclesiae laus manebit, quae semper optimorum studiorum fautrix et altrix est habita vereque habenda est Vobis praeterea idonei homines praesto erunt, qui, vocati in partem ministerii vestri, magno vobis erudiendis populis pietatique fovendae usui futuri sint et adiumento ». (Breve *Inter grazes,* l maii 1894) [Acta Leonis xni L 14 p. 133-141; CICF n. 583].

Interim Deum, benignum bonorum omnium largitorem, humiliter adprccamur ut te cunctosque fideles, pastorali sollicitudini tuae concreditos, uberrimis caelestis gratiae auxiliis munerari dignetur.

Romae, ex Secretaria S. Congregationis Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositae, die 8 Septembris an. 1926—Amplitudini tuae addictissimus in Domino Caietanus Card. Bisleti. *Praef.* lacobus Sinibaldi, Episc. Tiberien., *Secr.*

Adn. **J. J. in NrT 54 (1927) 70-71; IP 6 (1926) 137; PrM 15 (1927) 233.**

718

1926 OCT 22.-SACRA POEN., INDULT. PART.

Facultas impertiendi benedictionem papalem in fine CONTIONUM AD POPULUM

Preces - *Beatissime Pater,* Adulphus Cardinalis Bertram, Episcopus Dioecesis Wratislaviensis, ad Solium Sanctitatis Vestrae inclinatus, humiliter petit facultatem pro Sacerdotibus sive saecularibus sive regularibus suae dioecesis impertiendi in fine Concionum, quas ipsi ad Quoslibet fideles habebunt, Benedictionem nomine ejusem Sanctitatis Vestrae, cum adnexa plenaria Indulgentia. Et Deus etc.

Rescr. - *Die 22 Octobris 1926.* Sacra Poenitentiaria Apostolica potestatem facit Sacerdotibus, de quibus in precibus, impertiendi cum Crucifixo ct unico Crucis signo, intra fines dioecesis Wratislaviensis. in postrema eorum Concione sacrarum Missionum et spiritualium Exercitiorum, papalem Benedictionem cum adnexa plenaria Indulgentia, ab omnibus christifidelibus confessis ac sacra Synaxl refectis lucranda, qui postremae eidem Concioni adfuerint et quatuor saltem alias ex praecedentibus audierint, ac insuper ad mentem Summi Pontificis pie oraverint; facta praeterea potestate christifidelibus, qui Concionibus praedictorum Sacerdotum eo tempore interfuerint, singulis vicibus Indulgentiam partialem CC. dierum acquirendi Praesenti ad quinquennium valituro. Contrariis quibuscumque non obstantibus.—Fr. A. Card. FrÜhwirth, *Major Poenitentiarius,* N. N., *Substitutus.*

• **Ordinario Wratislavicnsh AKKR 107 (1927) 252.**

719

1926 OCT 25.-SC CONCILII, LIT. CIRC. PART.·

Circa institutionem religiosam in scholis publicis

Roma, 25 ottobre 1926

R.mo Monsignore. - Dalle relazioni dei Delegati Regionali circa l'insegnamento religioso impartito nelle scuole primarie dello Stato durante l'anno scolastico 1925-26, appansce che in questo terzo anno di esperimento in generale è stata assidua la diligenza degli insegnanti, e quindi consolante il profitto degli alunni.

E' necessario perd che in materia di tanta importanza si moltiplichino le cure affinchè l'insegnamento venga di fatto impartito in tutte le scuole nelle quali è prescritto, sia dato con esattezza di dottrina. e sia esteso anche ai corsi dove l'istruzione religiosa è semplicemente facoltativa.

A tale scopo questa Sacra Congregazione crede opportuno di richiamare l'attenzione dei Rmi Ordinari sulla nécessita che siano fedelmente osservate le norme date da questa S. Congregazione, ed in modo particolare sui due punti seguenti, intorno ai quali non si è avuta una pratica nè costante, nè précisa.

A) *Vigilanza sulVinsegnamento.* - Non in tutte le diocesi, nè in tutte le scuole delle diverse diocesi ha avuto luogo la ispezione, e si è notato qualche ritardo nella nomina delle persone incaricate di accompagnare llspettore o Direttore didattico nell'ispezione dell'insegnamento religioso.

Qualora nell'anno passato non avesse avuto luogo la ispezione, i Rmi Ordinari insistano, ed in caso di un lungo ed ingiustiiicato ritardo, si rivolgeranno a questa stessa S. Congregazione.

Intanto, a parziale deroga di quanto si raccomandava nella Circolare di questa Sacra Congregazione del 20 febbraio 1925, è bene che, corne già si è fatto in alcuni luoghi. si nominino altri Delegati accompagnatori, forniti perô delle doti necessarie, in modo che ne esista uno in ogm localité ove sono scuole. o almeno nelle vicinanze. Sarà cosi più facile al Sacerdote delegato tenersi a disposizione del R. Ispettore scolastico, o del Direttore didattico allorchè si recheranno a visitare le scuole.

Per le ispezione si raccomanda di tenere present! le norme indicate nell'Allegato η. l che si unisce.

B) *Insegnamento religioso nelle* scuole *mcdie.* - Difficoltà talvolta anche gravi, si sono incontrate nell'insegnamento della religione nelle scuole medie: e le principali sono state: la scarsità di Clero; la non obbligatorietà dell'insegnamento; l'orario postscolastico.

La zelo indefesso dei Rmi Ordinari che ha superato in tanti luoghi questi ostacoli, ottenendo risultati ottimi e consolanti, ci dà certezza che in questo anno scolastico l'insegnamento religioso sarà impartito in tutte le

scuole medie, e sarà frequentato con assiduité e pro-Gtto dagli alunni stessi.

Per agevolare Topera degli insegnanti, aderendo al desiderio di parecchi Rnii Ordinari, si è preparato un programma d'insegnamento religioso per le scuole medie, dei quale *si* unisce copia (Allegato n. 2).

Awertenza. — I Rmi Ordinari delle Diocesi delHtalia Centrale, a norma della Circolare 2260/3 dei 3 aprile 1924, dovranno mandare a questa S. Congregazione, entre i primi mesi dei prossimo anno 1927, la relazione circa l'insegnamento religioso impartito nelle parrocchie delle loro dioecesi nelTultimo triennio 1924-26.—Delia S. V. R-ma Affmo come Fratello Donato Card. Sbarrettl Giulio, Vesc. tit di Lampsaco. *Segretario.*

• **MtarRs Itali».· ME 38 (1926) 329-330.**

720

1926 NOV 9.-SC REL.» RESP. AAS 18 (1926) 490-491

CIRCA AUCTORITATEM ORDINARII PERMITTENDI TRANSITUM M0NIAUCM AB UNO AD ALIUD MONASTERIUM EIUSDEM ORDINIS

Sacrae Congregationi Religiosorum Sodalium negotiis praepositae sequentia dubia, pro opportuna solutione, sublecta iuere:

I. Utrum moniales monasteriorum, in quibus vota dumtaxat simplicia emittuntur iuxta can. 468. 7® Codi-
<91 cis iuris canonici et decretum Sacrae/ Congregationis de Religiosis sub die 23 iunii 1923.l e proprio ad aliud huiusmodi monasterium sui iuris et eiusdem Ordinis transire queant sola Ordinarii vel Ordinariorum auctoritate.

Π. Utrum eaedem moniales ab Ordinario vel Ordinariis e proprio ad aliud monasterium, uti supra, de ipsarum ct utriusque Communitatis consensu, transferri queant saltem ad tempus, ita ut in novo monasterio, dum ibidem commorantur, luribus gaudere et officiis fungi valeant ut moniales de familia.

Porro Sacra Congregatio, in Congressu diei 26 iunii 1926, re mature perpensa, respondendum censuit prout respondet:

Ad I. Negative et servetur can. 632 Codicis luris canonici.

Ad Π. Negative sine praevia Apostolica Sedis licentia.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo Dno Nostro Pio, Div. Prov. Papae XI. in audientia habita ab Emo Card. Praefecto huius Sacrae Congregationis, die 9 nov. 1926. Sanctitas Sua resolutionem eiusdem Sacrae Congregationis approbavit et confirmavit ac publici iuris fieri mandavit

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die. mense et anno ut supra.—C. Card. Laurenti, Praef. Vincentius La Puma. *Secr.*

» **Acte ApostoUcce *Sedis.* XI (1919), p. 240 [LE 525],**

Ada. Ph. MAROTO in CpR 3 (1927) 12-13; ME 39 (1927) 5; N-T 54 (1927) 151-152; PrM 15 (1927) 230.

721

1926 NOV 10.-S. POEN. RESP. AAS 18 (1926) 590

DUBIA

Circa potestatem episcoporum quasdam facultates **COMMUNICANDI**

Ad Sacram Poenitentiariam Apostolicam sequentia dubia, pro opportuna solutione, delata sunt:

Sacra Poenïtentiaria Apostolica. diei 18 iulii 1919 [LE 1971 declaravit, non licere Episcopis communicare Presbyteris suae ditionis habitualitcr potestatem benedicendi Rosaria, etc., dc qua in can. 349 I 1, n. 1, Codicis iuris canonici, cum Indulgentiarum applicatione; nunc quaeritur:

< 1. Llcetne Episcopis communicare, saltem per mo-
< dum actus. Sacerdotibus suae ditionis facultates, de
« quibus in can. 349 § 1. n. 1, Codicis iuris canonici? ›.

i 2. Eaedem facultates competuntne etiam Vicario
« Generali? ».

Et eadem Sacra Poenïtentiaria, re mature perpensa respondendum censuit;

Ad utrumque *Negative.*

Datum Romae, in Sacra Poenitentlarla. die 10 novembris 1926.—S. Luzio. S. P. *Regens.* I. B. Menghini, *Substit.*

Adn. A. G. In CM 16 (1927) 139-140; ME 39 (1927) 7, NrT 54 (1927) 152-153; PrM 15 (1927) 234.

722

1926 NOV. 12.-PIUS XI, MP. AAS 18 1926) 478-4T9

De **MUSEO MISSIONAU ETHNOLOGICO CONSTITUENDO**

PIUS PP. XI

Quoniam tam praeclara fidei atque apostolici studii documenta, ad Vaticanas aedes superiore anno in omnium conspectu exposita, non modo hominibus quam plurimis admirationem moverunt, sed etiam Sacrarum Missionum alumnis discendarum rerum copiam fructuose suppeditarunt, idcirco opportunum duximus eadem diligentissime asservari, ne exacto Missionalis, ut aiunt. Expositionis tempore, distraherentur ac dissiparentur. Quapropter in Nostris ad Lateranum Aedibus maximam eorum documentorum partem matura deliberatione colligi iussimus, ita quidem, ut duobus quae iam exstant rerum Christianarum profanarumque museis tertium accedat. Museum nempe» Missionale Ethnologicum. ubi et res maioris ponderis, quae iam in Vaticana Expositione propositae ad spectandum sunt, ordinatae permaneant, et aliae id genus collocentur, quibus, ut vehementer cupimus, data opportunitate, Museum ipsum in posterum ornandum instruendumque curabimus. Quo autem dignior Museo novensili in Lateranensibus Aedibus appararetur sedes, constituimus ut quod inibi erat paroeciarum Urbis tabularium, in illam Porticum Basilicae Vaticanae continentem, quae a Carolo Magr.o nuncupatur, transferretur atque in eadem, ad recentiorem tabulariorum ordinandorum rationem aptioremque rerum tuitionem apprime accomodata. disponeretur. Itaque restauratis ornatisque Lateranensis tabularii locis, Motu proprio decernimus, ut eadem loca in posterum Missions li Musco Ethnologico assignentur huiusque sedes propria fiant. Quod ad trium Museorum conservationem spectat, ob locorum longinquitatem peculiaresque, quae inde oriuntur, necessitates, visum est Nobis opportunum, ut, quamvis Musea ipsa auctoritati et administration!. quibus regun/tur Pontificia Musea, subi- O
ciantur. tamen curae demandentur cuiusdam proprii virorum Consilii, e quo erunt:

I. Antistes a secretis *pro tempore* Sacrae Congregationis Propagandae Fidei, qui eidem Consilio praesidebit;

II. Moderator *pro tempore* Pontificiorum Museorum et Pinacothecarum;

III. Vir qui ad scientiarum normam Museum Missionale Ethnologicum moderatur;

IV. Administrator Muscorum Lateranensium, qui secretarii munere fungetur, cuiusque erit ea omnia, quae a Consilio statuta et a Pontifice Summo approbata fuerint, ad effectum deducere;

V. Quando autem ad suffragia ferenda erit deveniendum. si paria suffragia fuerint, ea pars praevaleat, e qua Praeses erit

Hisce statutis rebus, equidem ex toto animo ominamur ut, quemadmodum, Anni Sancti decursu, Missionalium rerum Exhibitio eo spectavit ut in conspectu omnium clarissima apostolatus civilisque cultus opera proponeret, ita per Muscum Missionale Ethnologicum. quod nobilissimum huiusmodi consilium perpetuo persequetur, labores eorum omnium illustrentur, qui, ad expeditiones sacras tam alacri studio incumbentes» Dei gloriam eiusdemque regnum in terris amplificare contendunt.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xn mensis novembres, anno mdccccxxvi. Pontificatus Nostri quinto.—Pius Pp. xi.

723

1926 NOV 24.-SC RITUUM, DECR. AAS 19 (1927) 26

URBIS et ORBIS

ADDITIONES ET VARIATIONES IN FESTO S. 10.ANNIS A CRUCE CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa Undecimus, referente infrascripto Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto suprascriptas additiones et variationes in Officio et Missa apponendas, de Sancto loanne a Cruce, Confessore et Ecclesiae Doctore nec non elogium in Martyrologio Romano, ab eadem Sacra Congregatione revisa et disposita approbavit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Novembris 1926.—-A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani, Secr.

Ain. Vick additione ©t variationes in AAS 19 (1927) 25.

724

1926 NOV 24.-SC RIT. DECR. AAS 19 (1927) 30-31

URBIS et ORBIS

Circa officium, missam et elogium s. petri canisn

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. referente infrascripto Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, Officium et Missam propriam, nec
31 non elogium in Martyrologio Romano inserendum/ Sancti Petri Canisii, Confessoris et Ecclesiae Doctoris, a Sacra Rituum Congregatione revisum et emendatum prouti heic adnectitur, benigne approbare dignatus est: illudque in festo eiusdem Sancti Doctoris ab universali Ecclesia adhibendum concessit: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Novembris 1926,—A. Card. Vico. E. Portuen., et S. Rufinae, S. A. C. *Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

Ada. Vid© textum officii, missae ct ©logii in AAS 19 (1927) 25-30.

725

1926 DEC 4.-CONV. CUM GALLIA. AAS 19 (1927) 9-10

ACCORD ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LA FRANCE

KΠΑΤΠ'EMENT AUX HONNEURS LITURGIQUES DANS LES PAYS OU S'EXERCE LE PROTECTORAT RELIGIEUX FRANÇAIS

Le Saint-Siège ayant le souci d'unifier les honneurs liturgiques à rendre au cours des cérémonies du culte catholique aux Représentants de la France en reconnaissance du protectorat religieux français dans les pays d'Orient où ce protectorat religieux existe en vertu des traités internationaux, capitulations, commandements, us et coutumes,

le Saint-Siège et le Gouvernement de la République française sont tombés d'accord sur les dispositions suivantes:

I. Dans les pays d'Orient où le protectorat religieux de la France existe actuellement en vertu des traités internationaux, capitulations, commandements, us et coutumes ct dans les endroits ou églises où il existe, les honneurs à rendre au Représentant de la France seront rendus à celui-ci les jours de Noël, de Pâques et de la Pentecôte.

II. Les honneurs prévus à l'article premier seront les suivants:

a) le Représentant de la France sera invité à la Messe solennelle ;

b) une place d'honneur lui sera réservée en dehors et en face du choeur ou presbytère ; toutefois, dans les églises ou chapelles où le banc consulaire français fallait partie du mobilier fixe et inamovible de l'édifice Ion de la signature du présent Accord, le Représentant de la France en conservera l'usage, même si ce banc est situé à l'intérieur du choeur ou presbytère;

c) le clergé recevra le Représentant de la France à l'entrée de l'église, lui offrira l'eau bénite et le conduira à sa place;/ io

d) au cours de la cérémonie, le clergé l'encensera avant les assistants ;

e) la Messe achevée, le clergé l'accompagnera jusqu'à la sortie.

III. Ce privilège serait suspendu si le Gouvernement local y faisait opposition. Le Saint-Siège se réserve de le suspendre également au cas où le Gouvernement français viendrait à ne pas maintenir son Ambassade auprès du Saint-Siège.

Si le Représentant de la France n'était pas de religion catholique, il lui appartiendrait de désigner parmi ses collaborateurs une personne dûment qualifiée et de la déléguer pour le représenter à la cérémonie religieuse et y recevoir les honneurs ci-dessus prévus. Il en serait de même si le Saint-Siège et le Gouvernement de la République étaient d'accord pour constater que le Représentant de la France, quoique originairement de confession catholique, professait ouvertement des sentiments incompatibles avec la religion catholique.

Fait à Paris en double exemplaire le 4 Décembre 1926.—Luigi Maglione. Archevêque de Césarée, Nonce Apostolique. A. Briand.

Adn. NrT 54 (1927) 305.

726

1926 DEC 4.-CONV. CUM GALLIA. AAS 19 (1927) 10-12

ACCORD ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LA FRANCE

Relativement aux honneurs liturgiques dans les pays ou les capitulations sont abrogées ou non appliquées

Bien que l'abolition des Capitulations dans le territoire de la Turquie ait été sanctionnée par l'article 28 du traité de Lausanne, que la non application actuelle desdites Capitulations soit prévue par l'article 5 du mandat sur la Syrie, l'article 8 du mandat sur la Palestine et l'article 9 du traité entre la Grande-Bretagne et l'Iraq, et qu'il en puisse résulter dans le premier cas l'abolition et, dans le second, la non application actuelle du protectorat/ français et, par conséquent, des honneurs liturgiques rendus de ce chef aux agents diplomatiques et consulaires de la France. n

Néanmoins le Saint-Siège, en reconnaissance des services rendus depuis des siècles aux individus ct communautés catholiques de toutes nationalités dans les Echelles du Levant par les agents diplomatiques et consulaires de France, concède au Gouvernement de la République française le privilège d'obtenir pour les agents diplomatiques et consulaires français les honneurs liturgiques ci-dessous spécifiés.

I. Les jours qui seront spécifiés dans l'article suivant:

a) le Représentant de la France sera invité à la Messe solennelle;

b) une place d'honneur lui sera réservée en dehors et en face du choeur ou presbytère. Toutefois dans les églises ou chapelles où le banc consulaire français faisait partie du mobilier fixe et inamovible de l'édifice lors de la signature du présent Accord, le Représentant de la France en conservera l'usage, même si ce banc est situé à l'intérieur du choeur ou du presbytère;

c) le clergé recevra le Représentant de la France à l'entrée de l'église, lui offrira l'eau bénite et le conduira à sa place;

d) au cours de la cérémonie, le clergé l'encensera avant les assistants;

e) la Messe achevée, le clergé l'accompagnera jusqu'à la sortie.

II. Les honneurs à rendre au Représentant de h France conformément à l'article premier seront, dans les territoires qui font actuellement partie de la Turquie. rendus les jours de Noël, de Pâques et de la Pentecôte. Dans les territoires de la Syrie et du Liban, ces honneurs seront rendus aux dates traditionnelles et suivant les usages dûment établis.

Ce privilège serait suspendu sl le Gouvernement

local y faisait opposition. Le Saint-Siège se réserve de
12 le suspendre égale/ment au cas où le Gouvernement français viendrait à ne pas maintenir son Ambassade auprès du Saint-Siège.

Si le Représentant de h France n'était pas de religion catholique, il lui appartiendrait de désigner parmi ses collaborateurs une personne dûment qualiïiée et de la déléguer pour le représenter à la cérémonie religieuse ct y recevoir les honneurs ci-dessus prévus. Il en serait de même si le Saint-Siège et le Gouvernement de la République étalent d'accord pour constater que le Représentant de la France, quoique originairement de confession catholique, professait ouvertement des sentiments incompatibles avec b religion catholique.

1IL Le Saint-Siège ne s'oppose pas aux usages locaux qui réservent au Représentant de la France des honneurs spéciaux mais conformes aux usages locaux de b liturgie catholique, y compris, lorsque lesdits Représentants entrent en charge, le chant du Te *Deum* dans les églises ou chapelles sur lesquelles h France a des droits de propriété ou de patronage, ou qui sont annexées à des établissements français. Il en est dc même en ce qui concerne les églises ou chapelles des Rits orientaux où ces honneurs par suite d'une coutume séculaire, leur sont traditionnellement rendus en reconnaissance particulière des bons offices de la France.

IV. Il est entendu que dans les territoires de Syrie ct Liban confiés au mandat dc la France, b Messe paroissiale comportera, les dimanches ct jours de fêtes religieuses ct nationales, sauf dans les églises ou chapelles affectées au service particulier d'une colonie étrangère, le chant du *Domine, salvam fac Rempublicam* A l'exclusion d'autres chants incompatibles avec l'autorité ct b forme constitutionnelle de b Puissance mandataire et avec le statut organique des territoires sous mandat.

Fait à Paris en double exempbire, le 4 Décembre 1926.—Luigi Maglione, Archevêque de Césarée. Nonce Apostolique. A. Briand.

Ada. NrT M <1D27> 305

727

1926 DEC 29.-SC S. OFF. DECR. AAS 18 (19261 529-530

D V4NANTUR QUAEDAM OPERA CAROLI MAURRAS ET EPHEMERIDES « L'ACTION FRANÇAISE »

Die 29 Ianuarii 1914 et die 29 Decembris 1926

Cum nonnulli postulaverint ut dc mente atque consilio huius Apostolicae Sedis ac praesertim f. r. Pii Pp. X quoad opera ct scripta Caroli Maurras necnon ephemerides inscriptas L'Action Française, diligentius inquireretur. Sanctissimus D. N. Pius Pp. XI iussit infrascripto Adsessorl S. Officii ut Acta itemque Tabutaria Sacrae Indicis Congregationis — quae S. Officio, ut omnes norunt, coniuncta atque incorporata fuit — accurate investigarem, atque deinceps Sibi referrem.

Qua peracta investigatione, haec quae sequuntur comperta sunt; nempe:

1. In Congregatione praeparatoria habita feria V. die 15 Ianuarii, anno 1914: c Omnes Consultores in sententiam convenerunt quatuor opera Caroli Maurras: Le *Chemin de Paradis, Anthinéa, Les Amants de Venise* et Trois idées politiques, esse vere pessima et ideo prohibitionem mereri, quibus accensendum esse dixerunt opus inscriptum L'Aocnir de l'intelligence.

‹ Plures Consultores his accensen etiam voluerunt libros inscriptos La politique religieuse et Si le coup de *force est* possible ».

IL In Congregatione generali habita feria II, die 26 Ianuarii, anno 1914: Emus Cardinalis Praefectus dixit Ipsum cum Summo Pontifice dc hoc negotio egisse ct Summum Pontificem, ratione habita tot petitionum voce et scripto Sibi etiam a summis viris factarum, revera aliquantulum ancipitcm haesisse, tandem vero statuisse ut de hoc negotio in S. Congregatione plena libertate ageretur. Sibi reservata potestate circa publicationem Decreti.

‹ In medias trgo res devenientes Emi Patres dixerunt dubium haud adesse posse. libros a Consultoribus designatos esse revera pessimos et mereri censuram. « vel magis quia a juvenibus vix arceri possint huiusmodi libri, quorum auctor in rebus politicis ct in re litteraria ipsis tamquam summus commendetur et tamquam caput eorum a quibus salus patriae exspectanda slL Emi Patres in sententiam convenerunt enumeratos libroa ex parte S. Congregationis proscribi, publicationem autem/ Decreti sapientiae Summi Pontificis relinqui. Quod aatem spectat ad ephemerides L'Action Française, Revue *bimensuelle* Emi Patres idem statuendum esse consuerunt de istis nc de operibus D. Maurras ».

III. Dic autem 29 Ianuarii, nnno 1914: « P. Secretanus in Audientia SSnM de omnibus retulit quae h novissima Congregatione acta sunt. Summus Pontifex statim loqui coepit de *L'Action Française* et dc opcribai D. Maurras, narrans a multis Se accepisse libellos quibus postulent ne haec opera a S. Congregatione prohiberi sinat: haec tamen opera esse prohibita ct ex nunc prout in S. Congregatione proscripta fuerunt pro talibus habenda esse. Sibi tamen servato iure indicandi momentum quo Decretum publicandum erit; quod si nova occasio ita agendi offerretur. Decretum quo illae ephemerides atque libri prohibeantur, tamquam bode emanatum promulgabitur ».

IV. Die 14 Aprilis, anno 1915: ‹ Summus Pontifex (Benedictus XV f. r.] P. Secretarium de libris Carob Maurras ct de ephemeridibus *L'Action Française* interrogavit. P. Secretarius Sanctitati Suae per ordinem omnia narravit quae in hac causa a S. Congregatione gesta sunt et quomodo Eius praedecessor Pius Pp. X s. m. proscriptionem, ab Emi Patribus pronunciatam, ratam habuerit atque adprobaverit. ast publicationem Decreti ia aliud tempus magis propitium distulerit Quibus auditis Sanctitas Sua declaravit hoc tempus nondum Venise, cum. bello adhuc perdurante, passiones politicae aequum iudicium de tali actu Sanctae Sedis haud admittant ».

Quibus omnibus a me infraseripto, Adscssore S. Officii. SSiho D. N. diligenter relatis. Sanctitas Sua hm opportunum duxit hoc Decretum Pii Pp. X publicari et promulgari, atque ut publici iuris reapse fieret decrevit sub die quidem praescripto ab eodem Decessore Suo L r. Pio X.

Attentis autem quae, his praesertim diebus, a diario eiusdem inscriptionis, *L'Action Française,* nominatis vero a Carolo Maurras et a Leone Daudet, edita ac pervulgata sunt, quaeque contra Sedem Apostolicam ipsumque Romanum Pontificem scripta esse nemo sensatus non videt, SSmus D. N. damnationem a Decessor Suv datam confirmavit atque extendit ad praedictum diarium *L'Action Française* prout in praesens editur, ita quidem ut tamquam proscriptum atque damnatum habeatur atque in Indicem librorum prohibitorum inseratur. absque praeiudicio ulteriorum inquisitionum et damnationum in libros utriusque auctoris.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 29 Decembris 1926 —Dc mandato Sanctissimi, N. Canali, Adwi*sor.*

Adn. PIUS XI. Ephi. 5 Sep. 192G »d C»rd P. P. Andriw « AAS 18 (1926) 332 386: PIUS XI. Alice. In Coniht. die 20 Dec 1925 In AAS 13 (1926) 517-520 PIUS XI. Chiroçnpbc· t* 5 I·π 1927 ♯ Cerd. P. P. Andrieu in AA5 19 (1927) S-8; PIUS XI. Alice. In ComIfT. diei 20 Iun 1927 in AΛ5 19 (1927) 235· 239; J. JANSSENS in NrT 54 (1927) 147-150; J. JANSSENS J. LEVIE m NrT 54 (1927) 221-236: L. de WITTE in CM 2i (1935) 428 435. NrT 53 (1926) 704-705.

728

1926 DEC 29.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas datur imponendi cineres die dominica prdu **QUADRAGESIMAE**

Preces - *Beatissime Pater.* Christianus Schreiber, Episcopus Dioecesis Misncnsis in Germania, humillime petit a Sanctitate Vestra Indultum, quo sibi benignissime concedatur facultas parochis aliisque sacerdotibus Dioecesis suae elargiendi licentiam cineres in die Cinerum ad normas Missalls Romani benedictos etiam ia Dominica I Quadragesimae fidelibus imponendi.

Maior pars fidelium Dioecesis Misncnsis in ipsa d:e Cinerum SS. Missae sacrificio adstare non ootest, sive

ob magnam distantiam ab Ecclesiis, cum plurimi habitent inter acatholicos valde dispersi, sive ob quotidianos labores, qui iis infra hebdomadam SS. Missae adstare non permittunt. Si vero concedatur facultas etiam in Dominica I Quadragesimae imponendi, hoc tam salutari remedio plures fideles non carebunt.

Rescr. - Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a SS. Dom. Nostro Pio Papa XI tributis, attentis expositis peculiaribus adiunctis ab Episcopo Misnensi, benigne annuit pro gratia iuxta preces. ad proximum quinquennium, dummodo die Cinerum fiat functio liturgica cum benedictione et impositione Cinerum. Servatis de celero Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 29 Decembris 1926.—A. Card. Vico, E. Portuen., Praef. Angelus Mariani, S. *R. C. Secr.*

*** Ordinario Mhnenri: AKKR 107 (1927) 257-258. Adn. Ch SCHREIBER In AKKR 107 (1927) 258.**

1927 IAN l.-PIUS XI, NORMAE. AAS 18 (1926) 509

MONITUM

Normae statuuntur pro officialibus s. sedis circa tem
PUS VACANDI LABORI ET USUFRUENDI FERIIS

Ut necessitatibus Officialium Sanctae Sedis ob annonae caritatem in dies ingravescentibus, pro viribus, consuleretur, itemque ut SS. Congregationes vel Tribunalia vel Officia, maxima qua fieri potest sollicitudine ac festinatione, res cuique proprias expedire queant, Ssmo Domino Nostro Pio Pp. XI opportunum visum est novas decernere normas tempusque statuere quo operi ac labori vacandum erit Quapropter a proximis calendis Januariis quae memoravimus S. Sedis Officia ab bora nona ad decimam tertiam cum dimidio patebunt; eorumque Officiales per id temporis spatium suo quisque munere fungentur.

Dies vero feriati hi qui sequuntur erunt: Singuli dies festi de praecepto; Anniversarius dies coronationis Summi Pontificis, itemque obitus Decessoris; Stati dies Consistoriis habendis sive publicis sive semipublicis; Feria quarta Cinerum; Postremi dies tres maioris Hebdomadae et feria secunda et tertia Paschalis; Pervigilium Deiparae in caelum receptae; Secundus dies mensis Novembris, quo die fit Commemoratio fidelium defunctorum; Pervigilium Nativitatis Domini et consequentes duo dies; Ultimus anni dies.

730

1927 IAN 10.-SECR. STATUS, NORMAE. PART

STATUTA GENERALIA
ACTIONIS CATHOLICAE PRO DIOECESIBUS ITALIAE

Staiuto-Regolamento per le Giunte Diocesane della Azione Cattolica

Art. 1. — E' costituita in ogni diocesi d'Italia la Giunta Diocesana delTAzione Cattolica. Essa è l'organo locale dclla Giunta Centrale delTAzione Cattolica Italiana; e come tale è il centro direttivo e coordinatore della Azione Cattolica generale nella diocesi, alia diretta dipendenza delTEccjno Ordinario.

Funzioni. Art. 2. — La Giunta Diocesana ha per uffido:

a) di sollecitarc dai rispettivi centri superiori la rostituzionc delle organizzazioni diocesane corrispondenti alie organizzazioni nazionali che compongono la Ghinta Centrale, nonchè di quelle altre istituzioni ed opere che si ritengono convenienti ai fini delTAzione Cattolica;

b) di coordinare Topera pratica, impedendo 11 sovrapporsi di iniziative e il loro contrasto, tutelandone sempre Tautonomia e la dipendenza dai rispettivi organi centrali;

c) di disciplinare l'opera comune in ordine a quei problem!, che toccano i cattolici appartenenti a più organizzazioni (decoro dei culto, manifestazioni religiose pubbliche, difesa della famiglia e dclla scuola cristiana, propagazione della fede, difessa della pubblica moralité, osservanza dei precetto festivo, lotta contro la bestemmia e il turpiloquio, ecc.);

d) di studiare i problem! che riguardano l'attività collettiva dei cattolici o che ne implicano la responsabilité e di esaminare le norme a cui essi debbono attenersi;

e) di curare in genere che le deliberazioni della Giunta Centrale siano attuate nelle diocesi in modo armonico e secondo lo spirito, con cui Torgano centrale ha inteso venissero interpretate;

f) di promuovere la costituzione dei Consigli Parrocchiali e di assisterli nel loro funzionamento. (Art. 18 dello Statuto generale delTAzione Cattolica Italians).

Costituzione. Art. 3. — La Giunta Diocesana è costituita:

1° dal Consiglio di Presidenza;

2° dall'Assemblea Diocesana. (Art 19 dello Statuto gen. A. C. I.).

Art. 4. — Il Consiglio di Presidenza è composto:

a) di un Présidente nominato daUOrdinario Diocesano;

b) dei President! Diocesani pro *tempore* delle organizzazioni che compongono la Giunta Centrale e precisamcnte: dai President! del Centro Diocesano Uomini Cattolici, del Consiglio Diocesano della Gioventù Cattolica Italiana del Circolo Universitario Maschile, nonchè della Présidente delTUfficio Diocesano delTUnione Femminile e delle tre sue Vice-presidenti. che sono rispettivamente President! delle Donne Cattoliche. dclla Gioventù Femminile e del Circolo Universitario Femminile;

c) da due a cinque membri eletti dalla Assemblca

Art. 5. — Quando le organizzazioni diocesane. di cui alTarticolo procedente, comma b), non sono rette da una Presidenza formata a termine di Statuto, ma da una Commissione prowisoria o promotrice oppure da un semplice Delegato o Incaricato, entra di diritto a far parte della Giunta 11 Présidente della suddetta Commissione o il Delegato.

Art. 6. — Nella prima adunanza dopo la sua costituzione il Consiglio di Presidenza nomina nel suo seno uno o due Vice-presidenti e un Tesoriere. Puô nominare anche fuori del suo seno due revisori (Art 21.

Art. 7. — Nella sua opera di studio e di csecuzione il Consiglio di Presidenza è assistito da un Ufficio di Segretaria. Il Segretario pud essere nominato anche fuori dei Consiglieri di Giunta; nel qual caso assiste alie sedute del Consiglio con voto consultivo. 'Dagli articoli 19 e 20 dolio Statuto gen. delTA. C. IΛ

Art 8. — Il Consiglio di Presidenza. per l'esercizio di alcune forme di attività specifiche, puô costituire dei Segretariati.

La Giunta Centrale puô ordinare la costituzione di determinati Segrctariati Diocesani come organi locali del Segretariati Centrait (Dall'art. 19, comma b), dello Statuto gen. dell'A. C. I.).

Art 9. — Tutti *l* membri componenti la Giunta Diocesana e i suoi Segrctariati. come pure tutti coloro che in seno alia Giunta e ai suoi Secretariat! occupano qualche carica, dcvono esscrc iscritti a qualche associazione di Azione Cattolica.

Rinnovazione delle cariche. Art. 10. — Il Consiglio di Presidenza della Giunta Diocesana dura in carica circa due anni, allo scadere dei quai! lutte le cariche, siano di nomina deUOrdlnario, siano elettive, vengono rinnovate.

I membri scaduti sono rieleggibilt (Art 21, comma o), dello Statuto generale dell'A. C. I.).

Art, 11. — La rinnovazione delle cariche deve farsi nel più breve tempo possibile. Perciô 11 Consiglio di Presidenza, prima del 31 dicembre dell'anno dl scadenza. prowederà alla ricostituzione dell'Assemblea Diocesana.

L'Assemblea Diocesana ricostituita dovrà quindi essere convocata per la nomina dei membri elettivi del Consiglio di Presidenza della Giunta Diocesana, di cui all'art 4 (Dall'art. 25. comma a), dello Statuto dell'A. C. I.).

Art 12. — Il Consiglio di Presidenza. nei limiti segnati dal suddetto art 4, determina il numero preciso dei membri da eleggersi dall'Assemblea Diocesana. Tale numero dovrà essere sempre inferiore a quello dei membri di diritto.

Art 13, — Della rinnovazione del Consiglio di Presidenza della Giunta Diocesana sarà subito data notizia alia Giunta Centrale, specificando le singole cariche. e significando per ogni membro il titolo della sua appartenenza alia Giunta medesima.

Allo stesso modo si darà notizia della ricostituzione dei Segretariati.

Art 14. — Quando durante il biennio, venga a mancare per qualsiasi ragione. qualche membro elettivo. si deve prowedere alia sua sostituzione nella prossima adunanza della Assemblea Diocesana.

Assistente *Ecclesiastico. Art* 15. — In occasione della costituzione della Giunta Diocesana l'Ordinario ne nomina l'Assistente Ecclesiastico.

Esso scade con lo scadere della Giunta Diocesana.

L'Assistente vigila perché l'attività della Giunta si svolga secondo le direttive della Autorità Ecclesiastica; interviene alie adunanze della Giunta e partecipa allé riunioni generali e speciali da essa convocate: ha facoltà di sospendere le deliberazioni. qualora le rawisasse in contraste con le direttive superiori. (Art. 23, comma a) e c), dello Statute gen. dell'A. C. L).

Art. 16. — L'Assistente Ecclesiastico della Giunta Diocesana puô convocare periodicamente gli Assistenti Ecclesiastici delle organizzazioni cattoliche diocesane in essa rappresentate, per lo studio e la soluzione dei problem! comuni che si presentassero nelTesercIzio della loro attività nonchè per l'opportuno coordinamento della loro propria azione, e per sottoporre aU'Ordinario Diocesano il loro parere collegiale sulla proposta di nomina degli Assistenti Ecclesiastici nelle singole Association! Cattoliche della Dioeesi. (Art. 23. comma b) dello Statuto gen. dell'A. C. I.).

Funzionomento. Art. 17. — Il Consiglio di Presidenza della Giunta Diocesana è organo deliberativo con tutte le facoltà sia ordinarie che straordinarie occorrenti per il normale svolgimento deU'Azione Cattolica generale della Dioeesi.

Le sue deliberazioni sono esecutive, e contro di esse è solo ammesso il ricorso alla Giunta centrale dell'Azione Cattolica Italiana (art. 22. comma a) e b), dello Statuto gen. dell'A. C. I.).

Art. 18. — Il Consiglio di Presidenza si riunisce ordinariamente una volta al mese. su convocazione del Présidente; in via straordinaria si riunisce tutte le volte che il Présidente lo ritenga opportuno, o quando un terzo dei suoi membri gliene faccia richiesta scritta.

Le riunioni sono presiedute dal Présidente e in sua assenza dal Vicepresidentc o dal Consigliere anziano.

Il Consiglio determina in ogni riunionc la data della convocazione ordinaria succesiva. Il Présidente determina di volta in volta la data delle convocazioni stnordinarie.

Art 19. — Il Consiglio di Presidenza è riunito validamente con la presenza di due terzi dei suoi membri: esso discute sugli argomenti posti alTordine del giomo e delibera a maggioranza relativa.

Ogni membro ha diritto di fare iscrivere all'ordine del giorno della riunione prossima le proposte che ritenesse opportune, purchè ne faccia richiesta scritta e ne comunichi il testo precedentementc alla data stabilita per la convocazione.

Di ogni riunione è steso verbale, che, approvato nelli riunione succesiva. sarà sottoscritto. In segno di autenticità, dal Présidente e dal Segretario.

Art 20. — La partecipazione dei membri di diritto aile riunioni è personale; e perciô. in caso de assenza. essi non possono farsi rappresentare dal Vice-Présidente o da altro membro di Presidenza. In caso di congedo temporaneo, regolarmente concesso, interverrà, in k>ro vece. la persona designata a reggere temporaneamenle l'organizzazione, ma solo per la durata del congedo.

Art 21. — Prima di ogni riunione del Consiglio, Il Présidente, ΓAssistente Ecclesiastico e il Segretario si aduneranno per la Compilazione dell'ordine del giorno da svolgersi nella riunione medesima. Questo sarà poi dal Segretario comunicato a tutti i Consiglieri, interne col biglietto d'invito.

Quando all'ordine del giorno sono argomenti che interessano organizzazioni e opere cattoliche affini (Pontificie Opere Missionarie, Congressi Eucaristici. Université Cattolica) alla riunione dovranno invitarsi i rapprésentant! d! queste, perché partecipino alla trattazione di detti argomenti.

Art 22. — Il Présidente, senza il voto del Consiglio, non ha facoltà di prendere deliberazioni. se non in casi d'urgenza. sentito il parere delTAssistente Ecclesiastico. Di tali deliberazioni perd deve riferire nella prima adunanza del Consiglio.

Egli ha il dovere di curare che ogni deliberazione di Giunta sia esattamente escguita servendosi all'uopo delITJfficio di Segretaria e dei Segretariati Diocesani.

Art 23. — In ogni riunione del Consiglio il Présidente dà comunicazione delle notizie ed istruzioni pervenute da parte della Giunta centrale. Le istruzioni che richiedono particolari deliberazioni saranno poste, precedentemente. tra gli oggetti dell'ordine del giorno.

Dopo le comunicazioni del Présidente, della Giunta, i President! delle Organizzazioni Diocesane faranno una breve relazione sull'attivita dell'ultima adunanza.

Art 24. — Il Consiglio di Presidenza è tenute a dare relazione periodica del suo operato all'Assemblea Diocesana.

Alla fine di ogni anno stenderà una relazione morale e finanziaria, la quale. previo il parere dell'Assemblea Diocesana. sarà comunicata aU'Ordinario e alla Giunta Centrale. (Art. 22, comma d), dello Statute gen. dell'A C. I.).

I Segretariati. Art. 25. — I Segretariati, di eu! all'art 8 hanno le seguenti funzioni:

a) una *funzione di studio,* che esplicano prendendo in esame I problemi locali che interessano la propria attività, e preparando le soluzioni relative, da sottoporre all'approvazione del Consiglio di Presidenza della Giunta;

b) una *fuiizione esecutiva,* in quanto devono provvedere che siano attuate in dioeesi, nel migllor modo possibile, le deliberazioni e le ordinanze dei corrispettivi Segretariati Centrali, di cui sono organi locali, e devono curare l'esecuzione di tutte le deliberazioni della Giunta Diocesana che si riferiscono al loro programma specifico.

Consecuentemente i Segretariati non hanno facoltà di deliberare in via assoluta. Le loro deliberazioni divengono esecutivc soltanto dopo che il Consiglio di Presidenza le abbia approvate.

In caso d'urgenza l'approvazione puô essere data dal Présidente.

Art. 26. — I Segretariati sono formati:

a) da una *Commissione* di cui fanno parte i delegati delle Organizzazioni Diocesnne rappresentate In Giunta. nominati dai rispettivi centri direttivi diocesani:

b) da un *Segretario-Direttore,* nominato dal Consiglio di Presidenza dolia Giunta. Esso è responsabile delTandamento dei Segretariato di fronte alia Giunta medesima.

Della Commissione possono *far* parte anche altri membri che porlino al Segretariato un efficace contributo di competenza o d'azione. Questi sono nominati dal Consiglio di Presidenza della Giunta.

Tanto il Segretario-Direttore, quanto i membri della Commissione, scadono con lo scadere dolia Giunta. e sono rleleggibili.

Art. 27. — Quando, per qualsiasi ragione. non fosse possibile costituire il Segretariato nei modi stabiliti dall' articolo procedente, il Consiglio di Presidenza nomina un *Delegato,* affidandogli i compiti che sono proprl dei Segretariato.

Tanto il Segretario-Direttore quanto il Delegato possono esser scelti al di fuori dei membri del Consiglio di Presidenza della Giunta Diocesana. Nel qual caso intervengono alie riunioni con voto consultivo.

Art. *28.* — La Commissione è convocata dal Segretario-Direttore, d'accordo col Présidente della Giunta, una volta al mese, in via ordinaria.

Le riunioni sono presiedute dal Présidente della Giunta o da un altro Consigliere da lui delegato.

Art 29. — Il Segretario-Direttore nella riunione mensile della Commissione comunica le istruzioni ricevute dal Segretario Centrale, e in genere tutte le notizie che possono interessare l'attività del Segretariato.

Nella riunione medesima vengono studiate e approvate le eventual! proposte da sottoporre aU'approvazione del Consiglio di Presidenza della Giunta.

Di ogni riunione si redige regolare verbale. da conservarsi fra gli atti della Giunta Diocesana. in volumi distinti.

Art 30. — Gli atti ufficiali e la corrispondenza in partenza dei Segretariati sono firmati dal Présidente della Giunta, e controfirmati dal Segretario-Direttore.

La corrispondenza in arrivo dovrà essere indirizzata alia Presidenza della Giunta Diocesana con la sottoindicazione del Segretariato spec'fico. Il Segretario della Giunta prowederà alla distribuzione ai singoli Segretariati.

Art 31. — I Segrctariati non hanno bilanci propri. Al loro finanziamento prowede la Giunta Diocesana.

Questa, nel suo bilancio preventivo e consuntivo, di cui all'art. 51, terrà voci distinte per ogni Segretariato.

Art 32. — La Giunta Diocesana potrà costituire speciali *Commissioni* temporanee per prowedere a qualche speciale attività di carattere transitorio. Ad esse saranno applicate, per quanto si riconoscano necessarie, le disposizioni riguardanti i Segretariati.

Le Commissioni saranno sciolte quando venga a cessare la loro ragion d'essere, come potranno. invece, essere trasformatc in Segretariati permanenti quante volte si riconosca la permanenza degli scopi per i quail furono costituite.

Assemblea Diocesana. Art. 33. — L'Assemblea Diocesana è costituita:

a) dai Consiglieri della Presidenza:

b) da tre membri nominati dall'Ordinario Diocesano;

c) da due a quattro delegati dei M. R. Parroci della Dioeesi, designati dall'Ordinario Diocesano:

d) dal Segretario diocesano;

e) dai dirigenti dei Segretariati Diocesani;

f) da altri delegati delle organizzazioni cattoliche diocesane rappresentate nel Consiglio di Presidenza, delignati in numero da due a quattro da ciascun Consiglo Diocesano; perô tanto il Circolo locale della Federazione Univcrsitaria Cattolica Italiana. quanto quello delle Università Cattoliche Italiane, possono designare ciascuno un solo delegato ;

g) dai President! dei Consigli Parrochiali regolarmente costituiti o dai President! dei Consigli di zona, considerati dall'art. 50.

Aile adunanze delle Assemblée Diocesane saranno invitati anche i rappresentanti delle organizzazioni ed opere affini, di cui all'art. 21. (Articolo dello Statuto gen dell'A. C. I.).

Art. 34, — L'Assemblea Diocesana dura in carica due anni, e scade col Consiglio di Presidenza della Giunta. Questo deve ricostituirla nel termine fissato dall'art. 11. (Art 25 comma a) e b) dello Statuto generale dell'A. C. L).

Art. 35. — L'Assemblea Diocesana è convocata per cura del Consiglio di Presidenza almeno una volta ogni semestre:

a) per essere informata sullo svolgimento dell'attività cattolica diocesana;

b) per esprimere il suo parere su di esso e in particolare sulla relazione morale e finanziaria, di cui nell'ari. 24;

c) per presentare al Consiglio di Presidenza le proposte ritenute utili al progresso deU'Azione Cattolica Diocesana;

d) per nominare, all'inizio della sua opera, o per sostituire in caso di loro vacanza, i membri elettivi del Consiglio di Presidenza, di cui all'art 4. (Art 25, comma c), dello Statuto gen. dell'A. C. L).

Art. 36. — Le riunioni dell'Assemblea Diocesana sono presiedute dal Présidente o da un Vice Présidente della Giunta Diocesana. Farà da Segretario il Segretario del Consiglio di Presidenza. Vi assiste l'Assistente Ecclesiastico della Giunta Diocesana, con diritto di esercizio delle sue facoltà. Vi possono assistere anche gli Assistenti Ecclesiastici delle organizzazioni cattoliche diocesane rappresentate nella Giunta. (Art 25, comma d), dello Statuto gen. della A. C, L).

Rapporti con le *organizzazioni.* Art 37. — In conformité a quanto è disposto nell'art 2, la Giunta Diocesana ha il compito di promuovere e coordinare tutte quelle attività che sono intese a raggiungere gli scopi generali deU'Azione Cattolica.

Perciô le singole Organizzazioni Diocesane rappresentate in Giunta devono presentare alla previa discussione della Giunta medesima tutte quelle proposte che riguardano l'Azione Cattolica generale, o che, pure riferendosi a una organizzazione specifica, nella loro attuazione possono coinvolgere la responsabilité dell'Azione Cattolica generale.

Inoltre esse devono attuare, ciascuna secondo le proprie possibilité, le iniziative di carattere generale deliberate dalla Giunta Diocesana. (Dagli articoli 37 e 38 dello Statuto gen. della A. C. I.).

Art. 38. — Le Organizzazioni Diocesane svolgono indipendentemente dalla Giunta Diocesana, e sotto la direzione e responsabilità dei loro organi statutari. tutte le attività dirette al raggiungimento dei fini specifici segnati nei loro statuti, e specialmente dirette alla formazione, addestramento e applicazione degli associati all'esercizio dei doveri deU'Azione Cattolica. Sono perô tenute a dame periodicamente relazione aUa Giunta Diocesana, per vicendevole informazione e più facile coordinamento. (Dagli articoli 6 e 38 deUo Statuto gen. della A. C. I.).

Art 39. — Le deliberazioni della Giunta Diocesana sono trasmesse, per la loro eseeuzione, ai centri direttivi delle Organizzazioni Diocesane: e, quando interessano anche le associazioni parrochiali, i medesimi centri direttivi ne danno comunicazione aile associazioni dipendenti. (Dall'art 37 dello Statuto gen. deU'A. C. L).

Art. 40. — La Giunta Diocesana non ha diritto di intervenire neU'esercizio dell'nttività propria deUe singole Organizzazioni.

Qualora la Giunta Diocesana ritenesse di dover muovere qualche osservazione ad alcuna deUe associazioni dipendenti. potrà esporla in forma conciliativa ai centri direttivi diocesani; e qualora tale intervento non riuscisse, presenterà esclusivamente alla Giunta Centrale dell'A. C. I. le sue osservazioni concernenti Pattività delle organizzazioni specializzate. La Giunta Centrale ne riferirà tosto ai rispettivi centri direttivi nazionali.

La Giunta centrale sola ha l'autorità di decidere In via arbitrale qualsiasi controversia che insorgesse tra organizzazioni dipendenti daU'Azione Cattolica Italiana. (Dall'art 39 dello Statuto gen. dell'A. C. I.).

Art. 41. — Le manifestazioni cattoliche di carattere generale, che interessano e impegnano tutte le orga-

nizzazioni di più parrocchie o dell'intera diocesi, sono indette dalla Giunta Diocesans, o almeno con la sua esplicita autorizzazione.

Le manifestazioni che interessano e impegnano una sola Organizzazione, ma si estendono a tutta la diocesi (come feste, congressi, ecc.) devono essere preventivamente comunicate alia Giunta Diocesana. (DaU'art 40 deDo Statuto gen dell'A. C. I.).

Art 4L — Gli eventual! rapport! fra le Organizzazioni Cattoliche Diocesane e la Giunta Centrale awengono sempre per Il tramite della Giunta Diocesana delle rispettlve Presidenze Generali.

Art 41 — Alla fine d'ogni anno ciascuna Organizzazione présenta relazione della sua attivité alia Giunta Diocesana; e questa ne inserisce un sunto nella relazione da inviarsi alla Giunta Centrale ai sensi dell'àrt 24.

Art 44. — La Giunta Diocesana procurerà di mantenersi in rapport! di cordiale e mutua collaborazione con tutte quelle organizzazioni e istituzioni di carattere religioso, educativo. culturale, che, pur non essendo inquadrale nell'Azione Cattolica Italiana, realizzano perd alcuni scopi conformi al suo programma, e ne portano valido ausilio.

Rapports coi Consipii Parrocchiali Art 45. — La Giunta Diocesana è rappresentata nelle parrocchie dai Consigli Parrocchiali; i quali sotto la direzione del Revjni Parroci, ne esercitano la funzione direttiva e coordinatrice.

Perclô h Giunta Diocesana. in conformité all'art 2 deve promuovere la costituzione dei Consigli in ogni parrocchia, e assisterli nel loro funzionamento.

Art 46. — La Giunta Diocesana comunica le sue deliberazioni ai Consigli Parrocchiali, perché essi ne curino la esecuzione da parte delle associazioni parrocchiali in modo ordinato e consono aile esigenze generali dell'Azione Cattolica in parrocchia. (Dali'art 37 dello Statuto gen. dell'A. C I.).

Art. 47. —- I Consigli Parrocchiali danno comunicazione alia Giunta Diocesana, e al rispettivo Consiglio di Zona, di cui all'art 50, delle manifestazioni cattoliche esterne, di carattere generale, da loro indette. La Giunta Diocesana e il Consiglio di Zona procureranno di esservi rappresentatt (DaU'art. 40 dello Statuto gen. dell'A. C. L).

Art 48. — La Giunta Diocesana esigerà che i Consign Parrocchiali le diano ogni semestre, o almeno alia fine d'ogni anno, relazione scritta deU'opera compiuta e delle iniziatiye in corso; interverrà localmente. mediante visite di suoi delegati, per vigilare, consigliare, incoraggiare la loro attivité; promuoverà adunanze dei loro President!, e ogni altro mezzo che possa giovare all'efficace loro funzionamento. (Dagli articoli 18 e 35 dello Statuto gen. dell'A. C. I.).

Art. 49. — Nei centri a più parrocchie. escluso il capoluogo della diocesi, la Giunta Diocesana potrà acconsentire ia costituzione di « Consigli interparrocchiah » e < Direzioni cittadine dell' Azione Cattolica ». Questi hanno con la Giunta Diocesana gli stessi rapport! che i Consigli Parrocchiali

Per il loro funzionamento la Giunta Diocesana formulerà un apposito Regolamento, da sottoporre alTapprovazione della Giunta centrale. (DaU'art. 36 dello Statuto gen. dell'A. C. L).

Art. 50. — Le Diocesi che hanno oltre cinquante parrocchie, e quelle che, pur contandone un numero triferiore, si trovino in particolari difficulté di cornunicazioni interne, possono avere autorité dalla Giunta centrale di raggruppare i loro Consigli Parrocchiali in più zone e di costituire col President! dei Consigli Parrocchiali delle zone, e con particolari delegati delle organizzazioni cattoliche diocesane, speciali c Consigli di Zona », i quali abbiano l'ufficio di coordinare l'attivité generica delle Associazioni cattoliche delle zone stesse.

In questo caso, i Consigli Parrocchiali sono rappresentati in seno all'Assembles Diocesana dai President! del Consiglio di Zona.

La Giunta Centrale, che sola pub concedere l'autorité di cui sopra. déterminera, insieme alia Giunta Diocesana. le norme ed i modi pel funzionamiento dei Consigli di Zona. (DaU'art. 26 deUo Statuto generale dell'A. C L).

Bilanci e /inanztomento. Art. 51. — Per gli effetti amministrativi la vita della Giunta Diocesana è suddivisa in esercizi finanziari. che vanno dal 1° gennaio al 31 dicembre di ogni anno.

Non oltre Il 31 dicembre di ciascun anno il Preii·dente d'accordo col Tesoriere. predispone fl bihndo preventive dell'esercizio, e lo présenta al Consiglio di Presidenza della Giunta per l'esame e 1'approvazioae.

Similmente, entro il 31 gennaio di ogni anno, il Présidente e il Tesoriere sono tenuti a predisporre e a presentare al Consiglio di Presidenza il bilancio consuntivo dell'esercizio precedente, per la sua approvazione.

Art. 52. — Al finanziamento suo e dei suoi Segretariati la Giunta prowede con libere offerte e con alM mezzi concordati colla Autorité Ecclesiastica, inoltre essa puo, di mutuo accordo coi centri direttivi delle Organizzazioni Diocesane» e sentito il parere deU'Autorité Ecclesiastica, stabilire un contributo a suo favore in ragione delle tessere distribuite aile singole associazioni.

Varie. Art 53. — Gli eventual! rapport! deil'Azione Cattolica con le pubbliche Autorité Centrali sono tenuti dalla Giunta Centrale della A. C. I., la quale si varrà di tutte quelle segnalazioni e informazioni, che le Giunte Diocesane ritenessero di doverle comunicare.

Nonnalmente l'intervento presso le dette Autorità Centrali non awerrà se non dopo che da parte delle Giunte Diocesane interessate siano state esperite le pratiche possibili presso le Autorité locali.

Art. 54 — Ogni Giunta Diocesana, e i relativi Segretariati hanno l'obbligo di fare l'abbonamento, e di conservare nell'archivio, il « Bolletino Ufficiale dell'Azione Cattolica Italiana », che è il mezzo ordinario con cui la Giunta Centrale e i suoi Istituti e Segretariati comunicano notizie e ordinanze alie dipendenii Giunte e Segretariati Diocesani.

Art. 55. — Ogni Giunta Diocesana deve avere, per $è e pei suoi Segretariati, una sede fissa e unica, aperta in orari determinati, secondo le possibilité e le circostanze locali.

La Giunte Centrale e i suoi Segretariati dirigono tutta la loro corrispondenza alia sede della Giunta Diocesana, e impersonalmente.

Altrettanto devono fare le Giunte Diocesane nei riguardi della Giunta Centrale e dei suoi Segretariati

Art. 56. — Il présente Statuto-Regolamento, compilato in base aile norme sancite nello Statuto Generale dell'Azione Cattolica. è obbligatorio per tutte le Giunte Diocesane. Le eventual! eccezioni che. per circonstanze locali, si credessero di fare a qualche norma, devono essere preventivamente approvate dalla Giunta Centrale.

Ogni Giunta Diocesana ha facoltà di compilare sulla base intégrale del présenté Statuto-Regolamento, uno soeciale Regolamento per disciplinare in modo più particolareggiato la propria attivité e quella dei suoi Segretariati. Taie Regolamento dovrà essere sottoposto alla Giunta Centrale per la sua approvazione.

• **Ordinariis ItalÎM. ME 40 (1928) 51-60.**

731

1927 IAN 15.-SC CONCILII, LIT. CIRC. PART.·

Circa nonnullos abusus tollendos in celehrationï
SOLEùfNITATUM RELIGIOSARUM, PRAECIPUE IN ITALIA

Illustrissimo e Rev.mo Monsignore. — Da varie parti dTtelia, e specialmente dal Mezzogiomo, con maggiore frequenza che non per il passato, vengono denunziati abusi infiltrantisi nelle maniiestazioni del culto pubblico, specie nei cosidetti festeggiamenti quail sogliono aver luogo in occasione delle solennité religiose.

E' stato riferito a questa Sacra Congregazione dei Concilio che non è infrequente il caso, che laici poco o punto praticanti, senza nessuna intesa con i parroci e con i rettori di chiese, e senza nessuna approvazione da parte dell'autorité diocesana, si costituiscono arbitrariamente in comitati o commissioni, e sotto il titoto di procuratori o mastri di *festa,* fanno collette senia darne il rendiconto, stabiliscono e trasferiscono senza

riguardo akuno al calendario ecclesiastico i giorni delle feste patronali, stipulano contratti per addobbl in chiesa. impongono *orari ed itinerari per* le processioni, invitant) prcdicatorl. ecc.. senza affatto consultare nè i parroci nè l rettori di chiese. Avviene cosl che si perde di vista lo scopo precipuo delle feste, che deve essere eminentemente religioso, si sciupano somme ingenti, le quali potrebbero essere impiegate più utilmente per eventual! resUiurl di chiese, rifornimenti di sacra suppcllcttile, per sussidiare le varie opere di beneficenza esistenti nella parrocchia.

Questa S. C. dei Concilio non puô non rendersl conto della gravité della cosa e perdo, volendo intervenire affinchè gli abusi denunziati non si allarghino e si perpetuino, invita i Rev.mi Ordinari:

a) a richiamare l'attenzione dei loro Clero e di tutti i buoni cristiani suile precise disposizioni dei canoni 1247 I 2. 1293, 1294, 1295, 1341 e 1503 dei Codice di diritto canonico, che regolano siffatta materia;

b) ad esortare il Clero a riprendere con la necessaria prudenza non solo la iniziativa, ma anche la direzione delle feste religiose, procurando di rivendicare la completa indipendenza da elementi incompetent! cello svolgimento delle funzioni religiose, nell'ambito del luogo sacro e delle processioni che si svolgono fuorl delle chiese;

c) a formulare essi stessi speciali regolamenti per disciplinare sia la costituzione e l'azione delle cosl dette commissioni di feste, sia il decoroso e devoto andamento delle processioni, abolendo tutti gli abusi tante volte lamentati, ed invigilare perché tali regolamenti nano osservati,

Prego portanto la S. V. Revjna di voler prendere a cuore un argomento di tanta importanza e di rivolgervi tutta la Sua cura, riferendomi poi a fin d'anno, e precisamente entro il dicembre 1927, il risultato dell'opera Sua.

Intanto, con particolare ossequio mi professo della S. V. Revjna—D. Card. Sbarretti, *Prefetto,* Giulio, Vesc. tit di Lampsaco, *Segretario.*—15 gennaio 1927.

• **ME 39 (1927) 67-68. Adn. PrM 16 (1927) 95-96.**

732

1927 IAN 21.-SC RELIGIOSORUM, CIR. PART.·

Circa cooperationem inter religiosas feminas et
ACTIONEM CATHOLICAM FEMININAM

Hlrno e *Revmo Signore.* - Questa Sacra Congregazione dei Religiosi, in armonia con le direttive date dal S. Padre, ebbe già ad esprimere con lettera dei 1° marzo 1924, diretta alla Présidente della Gioventù Femminüe Cattolica Italiana, quanto fosse necessario il coordinamento dei magnifico apostolato di educazione rvolto dalle Congregazioni Religiose di suore con attività volute e prescritte dal S. Padre alTAzione Cattolica ILE 5771.

Ora è noto con quanta rinnovata premura il S. Padre abbia continuato a manifestare in proposito il suo sentimento, anche con atti di eccezionale solennité ed importanza, circa il compito ch'Egli assegna all'Azione Cattolica, dichiarandola a sè cara come la pupilla degli occhi suoi. come parte della vita cristiana ed elemento essenziale della educazione cattolica.

Pertanto, affinchè l'opera di educazione che le Suore Religiose dei vari Istituti esplicano con tanto zelo e con Unto frutto nelle loro scuole e collegi, sia più facilmente coordinata al programma tracciato dal S. Padre per l'Azione Cattolica. è necessario che le Superiore degli Istituti religiosi educativi conoscano questo programma e il pratico funzionamento più esattamente e più completamente di quanto ordinariamente awiene. A tal fine Sua Santità. nell'udienza all'infrascritto Card. Prefetto della Sacra Congregazione dei Religiosi, aceordata il giorno 11 corrente mese, ha creduto opportuno che questa Sacra Congregazione rivolgesse alia S. V. Illma e Rrha. nella sua qualité di Assistente generale dellTJ. F. C. I., la présente lettera da comunicarsi aile Superiore generali, provinciali e locali degli Istituti religiosi femminili di educazione. perché vogliano permettere agli Assistenti generali o ad altri Assistenti di detta Unione, scelti di comune accordo. di fomire alie religiose, nel modo che si crederé più opportuno, quelle notizie di orgamzzazione e tecniche che valgano ad illustrare meglio la situazione per ottenere più efficacemente la desiderata collaborazione.

Sono certo che la S. V. troverà le migliori disposizioni da parte delle Superiore suddette, sempre cosl pronte ad aderire ai desideri del S. Padre.

Con i miei ossequi me le professo Suo devfno.—C. Card. Laurenti, *Prefetto*—-Roma, 21 gennaio 1927.

• **Ad Assistentem Generalem Actionis Catholicae femininae in Italia: ME 39 (1927) 329-330.**

733

1927 IAN 25.-SC CONCIUI, INDULT. PART.·

Facultas adimplendi praeceptum paschale quovis anni
TEMPORE OCCASIONE MISSIONUM ET CITIORUM SPIRITUALIUM

Indulti *summarium ita refert AKKR:*

Nach einer Mitteilung des hochwürdigen P. Provinzials der Gesellschaft Jesu hat die S. Congregatio Concilii mit Reskript vom 25 Januar 1927 der Gesellschaft Jesu neuerdings und zwar ad quinquennium, das Privileg gewâhrt, « vi cuius Christifideles, qui sacras Missiones vel spiritualia Exercitia, a sodalibus Societatis quocumque anni tempore tradita, frequentant, et tunc ad sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae accedunt, adimplere hoc actu possunt, posito Ordinarii locorum consensu, praeceptum annuae confessionis et Communionis ».

• **Societati Iesu: AKKR 107 (1927) 675.**

734

1927 IAN 25.-SC SACR., RESOLUTIO. PART.·

Circa celebrationem matrimonii viduarum militum
ABSQUE SOLEMNITATIBUS IURIS CIVILIS

In plenariis Comitiis S. Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 21 ianuarii curr. a. habitis, ut satisfieret reiteratis precibus plurium Revmorum Italiae Ordinariorum, quibus mitigatio postulabatur circa vigentem disciplinam vetantem matrimonii celebrationem viduis militum, pensionis beneficio auctis, nisi ritum civilem simul ineant, quum earum plures, neglectis solemnitatibus iuris, ne pensionem amittant, in turpi concubinatu iamdiu insordescant; rursum sapienti Emmorum ac Revmorum Patrum iudiclo proposita fuit quaestio: Romana et aliarum - Celebrationis *matrimonii absque ritu civili;* et ad dubium: *An et quomodo respondendum sit in casu.* Emi ac Revmi Patres, re mature perpensa, respondendum censuerunt: *Ad mentem.* Et mens est:

« *Satagant Revfiii locorum Ordinarii* ut *viduae de quibus agitur, legi de pensionibus utpote aequae se submittant, ritumque civilem simul ac matrimonium ineant, uti iam Instructione huius S. Congregationis die 20 Iunii 1919* [LE 187] edita. *Litterisque eiusaem S. Congregationis diei* 10 *Iunii* 1922 [LE 424] diserte *iniungebatur. Quod vero spectat ad graviores casus, normae in citata Instructione diei* 20 Iunii 1919 traditae, *praesertim sub NN* " 1-3, *quae hisce casibus apte consulunt, quaeque benignam patiuntur interpretationem, congruenter observentur; et praestitis a contrahentibus cautionibus sub N° 4 statutis. Udem Revfiii Ordinarii, in casibus ibidem expressis atque in similibus. sc gerant iuxta suam prudentiam et conscientiam prout magis in Domino expedire iudicaverint* ».

Quam responsionem Ss.mus D. N. Pius PP. XI. in Audientia diei 24 eiusdem mensis, audita relatione facta a R. P. D. Secretario eiusdem S. C. in omnibus ratam habere et adprobare dignatus est

Datum Romae ex aedibus eiusdem Sacrae Congregationis. die 25 Ianuarii a. 1927.—Michael Cardl Lega, Episcopus Tusculanus, *Praef.* D. Iorio, *Secr.*

• **Ordinariis Italiae: Codex matrimonialis p. 355-360.**

735

1927 IAN 26.-SC RITUUM, DECR. AAS 19 (1927) 109

DECRETUM

PRAEFIXO! VOLUMINI VU. SEU APPENDICI II (AB ANNO 1912 num. 4285 usque ad annum 1926 num. 4404, cum suo INDICE GENERALI» OPERIS CUI TITULUS: « DECRETA AUTHENTICA CONGREGATIONIS SACRORUM RITUUM EX ACTIS EIUSDEM COLLECTA EIUSQUE AUCTORITATE PROMULGATA >

URBIS ET ORBIS

Decreta quae in hac secunda Appendice ad Collectionem Decretorum Sacrae Rituum Congregationis continentur, prouti m eadem Appendice apponuntur, Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, referente infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto. Apostolica Sua auctoritate approbavit, atque authentica declaravit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26 Ianuarii anni 1927.—-A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Ada- P B. în EL 41 (1927) 93-99.

736

1927 IAN 31.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 19 (1927) 247-248

Erectio internuniiaturae apost. in republica lithuana

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Regiones, quae, ab hoc orbis catholici centro dissitae, omni laude dignum erga Romanam Cathedram obsequium ostendant, de more Decessorum Nostrorum peculiaribus benevolentiae Nostrae significationibus libenter cumulamus. Ad hoc autem eo magis movemur, quod certa Nobis spes effulget haec propensi animi Nostri testimonia arctioribus inter populos et Sanctam Sedem vinculis obstringendis magis ac magis esse profutura. Quapropter etiam apud Rempublicam Lithuaniae, m qua usque nunc Apostolicus tantum Delegatus munere suo fungebatur, suppressa Delegatione ipsa, Intemuntiaturam Apostolicam praesentium Litterarum tenore, auctoritate Nostra, erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura privilégia, honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Legationum propria sunt

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque
243 plenos atque integros effectus sortiri vel/ obtinere, ipsique Internuntiaturae Lithuaniae. per Nos erectae, nunc ct in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his. a quovis, auctoritate qualibet scienter vel ignoranter attentari contigerit

Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceteri-ique in contrarium facientibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxxi mensis Ianuarii. anno mdccccxxvh Pontificatus Nostri quinto.—P. Card. Gasparri. α *Secretis Status.*

737

1927 IAN 31.-SC CONCILII, RESP. PART.·

AdNOTATIO BAPTISMI COLLAIT EXTRA PROPRIAM PAROECIAM

Sono stati presi in esame 1 quesiti rivolti a questa S. C. dal Vicano parroco della Cattedrale di Civ. Castellana i quali sono espressi nei seguentl termini:

1“ ‹ Chl deve ostendere Vatto di battesimo nel caso che venga battezzato in Cattedrale un bambino di altra Parrocchia: Il Vicario-Parroco della Cattedrale stessa, owero il Parroco di domicilio del battezzato ’ a

2° ‹ Se il primo, che valore ed estensione hanno le parole del Canone 778 « certiorem reddat? ›

Considerate bene le parole del citato canone scmbra évidente che esso suppone essore il parroco batlczzar> colui che deve stendere 1'atto. con l'obbligo dl dare il parroco dei domicilio una *semplice notizia* dell'awe nuto battesimo.

Con sensi di sincera stima mi professo della S. V. dmo-GiULio, vesc. Ut. di Lampsaco, *Segretario.* F. Car. Pascucci, *relatore,*—Roma, li 31 gennaio 1927.

• Ordinario Civitatis Castellan··: ME 40 (1928) 142 A4a. ME 40 (1928) 142-143.

738

1927 IAN 31.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

Circa computationem servitii militaris dî tempus **PROFESSIONIS TEMPORARIAE**

Ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiarj.

RïRe Pater: Haec Sacra Congregatio, mature perpenso dubio Rev. P. Bernardi Cay e Congregatione St Pauli. Barnabitarum, qui petebat: ‹ An vota temporaria. quibus religiosi in natione Belgica, perdurare servitio militari, legati manent ex concessione huius S. Congregationis de Religiosis per indultum diei 20 lurii 1922 [LE 432], valeant etiam in ordine ad professionem solcrrmem. vel simplicem perpetuam ad nonnam car. 574 $ 1. dummodo habeatur saltem unius anni intervallum inter reditum a militia et eamdem professiones solemnem vel simplicem; atque attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit, t *Affirmative*

Haec a me communicanda erant cum P. V. et quorum interest significare velit eadem P. V., cui omnia fausta adprccor. ac permaneo addictissimus: Vecc U Puma. Secr,—Romae, die 31 Ianuarii 1927.

• Procuratori Generali Conçr. S. Paul» (BamabilanHo): tx b-lto nar.uscripto Procuro· Generali» praedicta· Congr. Ada. J. 5EN3 in NrT 54 (1927) 299-303.

739

1927 FEB 3.-SC RELIGIOSORUM, INDÜLT. PART.·

Nonnullae facultates tribuuntur religiosis ordcgs ss. trinitatis itinera facientibus

Preces - *Beatissime Pater, Fr.* Augustinus a Virgine. Procurator Generalis Ordinis Excalceatorum SS."· Trtnitatis ad S. V. pedes humiliter provolutus implorat a S. V. benignam prorogationem ad aliud quinquennium Rescripti a S. C. de Religiosis concessi die 24 Novembris 1925. quo Sacerdotibus Ordinis in Americas· mittendis vel iam missis, sequentes concedebantur facultates:

1.) Vescendi per iter tam in accessu quam in reditu ex Missione et in locis ubi necessitas ac salutis incommoda exegerint, carnibus, ovis et lacticiniis in die ieiunii ab Ecclesia et a propria Regula et Constitutionibus praescripti, ita ut ob salutis incommoda etiam ab observantia ieiunii exemptus remaneant, omni tamen remoto scandalo et onerata conscientia super veritate et gravitate incommodi.

2. Recitandi quindecim decades Rosarii B. ht V. si quandoque itineris vel alia de causa absque gravi incommodo Divinum Officium recitare nequeant, onerata conscientia super veritate et gravitate incommodi

3.) Celebrandi pariter Missam in mare etiam super Altari portatili cum assistentia tamen alterius sacerdotis, dummodo mare sit tranquillum et nullum adsit irreverentiae periculum.

4.) Celebrandi pariter in terra super Altari portatili. in locis tamen ubi Ecclesiae vel Oratoria publica sive privata non erunt; et ubi erunt Oratoria privata absque preiudicio indultariorum.

5.) Induendi se linea interiori tunica, femoralibus et calceamentis ad se tuendum ab aeris intemperie, s aliter transire vel permanere non potest. Et Deus etc.

Rescr. - Vigore facultatum a SS.— Domino Nostro concessarum, Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a Rev.— P. Procuratore Generali, super praemissis rescribendum censuit prout rescribit:

ad 1.), Rev.— P. Ministro Generali benigne commisit ut petitam gratiam pro suo arbitrio et conscientia concedat Iuxta preces servatis servandis.

ad 1). item pro gratia, excepto itinere maritimo vel per viam ferream,

ad 3.) et 4.). item pro gratia iuxta preces servatis servandis.

Praesentibus valituris ad quinquennium. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 3 Februarii 1927.—C. Card. Laurenti. *Praef.* Vincentius La Puma, *Secr.*

• **Prof. N. 7057/27: AOST 2 (1924-30) 250-251.**

740

1927 FEB 4.-SC SACR.. RESPONSUM- PART.·

Circa facultatem sacerdotibus adoratoribus
CONCESSAM ACCEDENDI AD SANCTAM COMMUNIONEM mUNIO EUCHARISTICO NON SERVATO

Dubia - Procurator generalis Cong. Presbyterorum a SS. Sacramento, ad pedes S. V. provolutus, humillime exponit quod aliqua dubia exorta sunt circa interpretatonem Rescripti diei 29 Martii 1926 [LE 6951, quo facultas conceditur Sacerdotibus Adoratoribus, tempore infirmitatis, accedendi ad S. Communionem more laicorum. postquam sumpserint aliquam medicinam vel aliquid per modum potus.

Quaeritur nempe de clausula: « praemonito Ordinario loci eiusque obtenta venia ».

I. An ipsa possit ita intelligi ut Ordinarius valeat semel pro semper ac modo generali, per actum in ComenUrio officiali Dioecesis publicatum, hanc veniam concedere sodalibus qui in conditionibus requisitis invenientur?

II. An Ordinarius possit subdelegare, v. g. vicarios foraneos, vel superiores domorum religiosarum clericabum pro suis subditis in Associationem legitime adscriptls, ad concedendam in singulis casibus veniam.

HL Quomodo possit provideri ut Sacerdotes Adoratores non priventur S. Communione per plures dies qui necessarii sunt pro recursu ad Ordinarium loci et pro accipienda eius responsione?

Responsum - Sacra Congregatio de Sacramentis ad dubia proposita respondit:

Ad. L— *Negative.*

Ad II.— *Affirmative,* sed expedit ut Ordinarius hanc jubdelegatlonem non tribuat ultra annum.

Ad HL— *Provisum* in Π.

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 4 februarii 1927.—M. Card. Lega. Ep. Tuscula.. *Praef.*

• **ME 39 (1927) 97-98. Adn. PrM 16 (1927) 171.**

741

1927 FEB 18.-SC RELIGIOSORUM, CIRC. PART.·

De promovendo cantu gregoriano apud religiosos

ÎÏLmo e Rev.mo Signore, E' nota a questa S. Congregazione la lodevole premura con cui la S. V. IlLma e Bevjna quale Présidente dell'Associazione Ceciliana, d adopera a diffondere in Italia la conoscenza e la conveniente esecuzione dei canto gregoriano, svilupar.done una più larga pratica.

Non è qui il caso di rilevare la grande importanza che ciô ha per il maggiore decoro dei culto, e per la itessa formazione religiosa dell'anima dei nostro popolo. Basta ricordare gl'incitamenti. per riferirci ai più recenti. che hanno dato i Sommi Pontefici Pio X di s. m. e Pio XI gloriosamente regnante a favore di questo canto, che ha origini sl nobili, ed è come la voce della Chiesa per cantare le glorie di Dio ed elevare a Lui le anime dei fedeli.

Questa S. Congregazione quindi assai di buon grado raccomanda agli Ordini ed agli Istituti tutti religiosi di assecondare i santi intendimenti delTAssociazione Cecillana per la diffusione e la pratica dei canto gregoriano.

La loro cooperazione potrebbe in particolare «assumerai in questi punti:

1) Migliorare le esecuzioni corali, uniformandole al Codice Vaticano.

2) Insegnare il canto Gregoriano negli Studentati, probandati e Novlziati. esigendone buona esecuzione e preferendolo al canto figurato.

3) Fare eseguire le modulazioni gregoriane nelle Messe cantate, nel Vesperi e nelle altre pratiche devote, nei numerosi Collegi, Scuole, Ricreatori tanto maschili che femminili tenuti da Istituti religiosi.

Tuttociô è ben conforme al pensiero ed al desiderio del S. Padre, che ancora una volta si degnava esprimerlo a me sottoscritto Cardinale Prefetto della S. Congregazione dei Religiosi, nelTudienza dei giorno 8 febbraio.

Spero che tutti i superiori religiosi vorranno rispondere con impegno a questo invito e aggiungere questo merito ai tanti dei loro rispettivi Ordini ed Istituti.

Profitto volentieri di tale incontro per confermarle i sensi della mia perfetta stima. mentre mi firmo della S. V. Rev.ma devjmo - C. Card. Laurenti. *Prefetto.* Vine. La Puma. *Segret.*

• **Ordinario Vicentlno aua Pt ms MÎ Associationi» S. Caecilia·: PrM 16 (1927) 96-97. Adn. PrM 16 (1927). 98.**

742

1927 FEB 18.-SC RIT., DECR. AAS 19 (1927) 155-156

CONI M BRICE N.

Dubia circa festum sacratissimi cordis iesu
IN LUSITANIA

Hodiernus Ecclesiae Cathedralis Conimbricen. Archidiaconus, cum consensu sui Revmi Episcopi, Sacrae Rituum Congregationi humillime exposuit quae sequuntur:

Summus Pontifex Pius Papa VI die 31 Mali 1772 [1778] per Sacram Rituum Congregationem induisit, ut Festum Sacratissimi Cordis lesu in toto Lusitaniae regno celebretur sub ritu duplici I classis sine Octava, etiamsi occurrat Festum S. Antonii Lusitani Confessoris» Patroni principalis; die vero 5 Augusti eiusdem anni Sanctitas Sua per ipsam Congregationem ex speciali gratia concessit, ut praedictum Festum Sacratissimi Cordis lesu in omnibus regnis, civitatibus et locis Regibus Lusitaniae subiectis. celebretur in posterum sub ritu primae classis sine octava, proindeque non omittatur. etiamsi eadem die aliud ex solemnioribus Festis occurrat

Hinc quaeritur:

I. An Festum Sacratissimi Cordis lesu. quod, attento speciali privilegio, in Lusitania est per accidens primanum (S. R. C. 10 Maii 1895, n. 3855 ad V). ibidem tam in occurrentia quam in concurrentia cedere debeat festis duplicibus I classis primariis universalis Ecclesiae. ex. gr. festo Nativitatis S. loannis Baptistae, iuxta novas Breviarii Romani Rubricas, tit 11, n. 1?/

Π. An idem Festum Sacratissimi Cordis lesu in Lusitania tam in occurrentia quam in concurrentia praeferendum sit cuilibet Festo particulari, ex. gr. festo principalis Patroni loci?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis rescribendum censuit: ‹ Affirmative ad utrumque » atque ita rescripsit ac declaravit Die 18 Februarii 1927.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. J. PAUWELS in NrT 54 (1927) 554; ME 39 (1927) 105; PrM 16 (1927) 37-39.

743

1927 FEB 22.-SC CONC., DECR. AAS 19 (1927) 99-100

DE SACERDOTIBUS MAGISTERII MUSTS GERENTIBUS IN PUBLICIS SCHOLIS

Cum plures locorum Ordinarii postulavissent ut peculiaribus quibusdam normis sacerdotum disciplina, qui ln publicis scholis docent, regeretur, haec Sacra Congregatio in plenariis comitiis diei 15 Ianuarii huius anni decrevit servanda ea quae sequuntur; quae quidem SS. D. N. Pius divina providentia PP. XI, in audientia die prima mensis Februarii ab Emo Cardinali huius Sacrae Congregationis Praefecto habita, rata firmaque voluit eademque publici iuris fieri mandavit

I. Sanctae Sedis praescripta de clericis et sacerdotibus publicas studiorum Universitates vel scholas Normales, quas vocant frequentantibus, firma maneant; praesertim vero ea quae litteris Secretariae Status diei 20 Novembris 1920 [LE 305 sub die 18 Nov. 1920] praecipiuntur, adamussim serventur.

Π. Sacerdotes, etsi magisterii titulum consecuti, adstricti, uti antea, suae quisque dioecesis servitio manent; proprioque Ordinario subiiciuntur.

III. Curent Ordinarii ut hi sacerdotes docendi munus obeant in sua dioecesi, praesertim in sacris clericorum Seminariis vel in privatis scholis.

IV. Sacerdos, huiusmodi munus atque officium in publicis scholis ne petat neque acceptet sine explicite Ordinarii sui consensu; qui quidem consensus est natura sua revocabilis.

V. Ordinarius, graviter onerata eius conscientia, consensum ne concedat nisi iis qui pietate et doctrina excellunt, quique tum alumnis tum ceteris magistris privatim et publice exemplo sint

VI. Ordinarius permittere poterit ut sacerdos dioecesanus in aliam dioecesim magisterii exercendi causa se conferat, ea tamen lege ut susceptum munus ad nutum tum Ordinarii proprii tum Ordinarii loci retineatur. Itaque Ordinario in dioecesis servitium illum revocanti et Ordinario loci illum dimittenti, quocumque praetextu remoto, sacerdos parere tenetur.

VII. Ordinarius ne sinat ut sacerdos suae dioecesis in alia dioecesi magisterium ineat, nisi prius de re loci Ordinarium monuerit eiusdemque veniam obtinuerit

VIII. Sacerdos in aliena dioecesi magisterium iturus sine mora loci Ordinarium adeat, quem iuxta can. 100 94 Codicis iuris canonici, ut Ordina/rium suum, usque dum eo in loco commorabitur, habere, eiusque vigilantiae auctoritati et correctioni se submittere debet

IX Ordinarius vero loci poterit:

a) Praecipere, iusta de causa, arbitrio et prudentia eius aestimanda, ut sacerdos alicui ecclesiae sit addictus;

b) Statuere ut idem sacerdos peculiari vigilantiae Vicarii foranei vel parochi aliusve sacerdotis subsit;

c) Exigere ut sacerdos referat in qua domo habitualiter commoretur et quibuscum personis cohabitet; vetare ne mulieres, de quibus suspicio esse possit, apud se retineat et quoquo modo frequentet; iubere, si id necessarium aut opportunum Ordinarius iudicaverit. ut penes aliquam religiosorum sodalium domum a· se designandam degat;

d) Vetare ne docendi munus in scholis, quas vel solae puellae vel puellae simul et adolescentes celebrant. suscipiat; neve puellas privatim doceat atque instituat;

e) Praecipere ut omnes et singulas obligationes communes clericorum servet; praesertim vero, ut collationibus seu conferentiis ad casus de re morali et liturgica solvendos Intersit; ut adiuvet parochum loci in religiosa puerorum institutione; ut diebus festis de praecepto brevem Evangelii aut alicuius doctrinae Christianae capitis explanationem habeat in Missa quam, fidelibus aditantibus, celebrat;

f) Monere, corripere et. si casus ferat, congruis poenis, ad normam sacrorum canonum, sacerdotem afficere, si a recto tramite deflexerit.

X. Ordinarius loci, cuiusque anni scholastici expleto cursu. Ordinarium sacerdotis certiorem faciat de eiusdem vita et moribus.

XI. Sacerdos magister e loco per notabile tempus discessurus Ordinarium eiusdem loci commonefaciat; ferias vero aestivas initurus suum eidem obsequium praestet; in dioecesim vero reversus, se sistat Ordinario suo eiusque mandatis fideliter obediat

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis Concilii, die 22 Februarii 1927.—D. Card. Sbarretti, *Praef.* Iulius, Episcopus tit. Lampsacen., *Secr.*

Adn. IP 7 (1927) 9-10; ME 39 (1927) 100-102; PrM 1« (1927) 25-28.

744

1927 FEB 24.-PIUS XI, DECL. AAS 19 (1927) 185

DECLARATIO

Quoad veniam legendi commentarium diurnum, **cn TITULUS** < l'action **FRANÇAISE », A** sanctitate sua **IN INDICEM RELATUM**

Cum Beatissimus Pater, die xxrv mensis Februarii a. mdccccxxvii, Emum Dominum Card. Ludovicum E Dubois, Archiepiscopum Parisiensem, coram admisisset haec quae sequuntur, quoad damnationem Commentar diurni *L'Action Française* eidem percontanti declaravit:

1. Cum Summus ipse Pontifex memoratum Commentarium Indici librorum prohibitorum inseruerit, idea unus huiusmodi interdictione ac vetito exsolvere potest

2. Attamen, pro sua in Galliae Episcopos benevolentia ac peculiari fiducia, eisdem facultatem facit, ut veniam dare queant, raro quidem ac gravibus tantum de causis, fidelibus suae cuiusque iurisdictioni subiectis, legendi Commentarii *L'Action Française.*

3. Quae autem generali modo iam habita sunt, aut in posterum habebuntur, rescripta legendi libros aut ephemerides prohibitos, veniam non praebent memoratum Commentarium legendi, tam sollemni documento ab ipsa Sanctitate Sua proscriptum.

Quas quidem declarationes Augustus Pontifex Emo Cardinali Archiepiscopo Parisiens! mandavit ut cum ceteris universae Galliae Cardinalibus et Archiepiscopis, in communem coetum mox conventuris, communicaret. easque publici iuris fieri iussit

Adn. J. 1AN5S£NS in NrT 54 (1927) 539-546; 55 (1923) 299; PrM 16 (1927) 16.

745

1927 FEB 26.-COM. BIBL., DECL. AAS 19 (1927) 1»

De LAUREA IN THEOLOGIA AD GRADUS ACADEMICOS Di SACRI SCRIPTURA OBTINENDOS REQUISITA

Ut nonnullis occurratur dubiis quae passim exorta sunt de interpretandis documentis pontificiis, quibus laurea in theologia omnibus ad gradus academicos in Sacra Scriptura contendentibus praescribitur. Eminestissimi DD. Cardinales Rei Biblicae praepositi hanc declarationem edendam censuerunt.

Ad gradus academicos in Sacra Scriptura contendere ii soli possunt:

1. qui. expleto biennio philosophico, in aliqua Universitate aut Athenaeo a Sancta Sede adprobato cursum theologicum ad normam can. 1365 vel 589 regulariter peregerunt et ibidem lauream in sacra theologia legitime adepti sunt;

2. vel qui, studiis iuxta praescriptiones iuris peractis in Instituto cui non est facultas apostolica concedendi lauream, per duos saltem annos in aliqua Universitate aut Athenaeo a Sancta Sede adprobato studia theologica prosecuti, doctores in sacra theologia ibidem renuntiati sunt;

3. vel Religiosi qui, studiis iuxta praescriptiones iuris peractis, in proprio Instituto adepti sunt titulum qui ipsis, ex facultate a Sancta Sede Religioni facta, ad instar laureae In sacra theologia legitime collatus est

Die autem 26 Februarii 1927, in audientia infraserip-

lo Reverendissimo Consultori ab Actis benigne concessa, SSrhus Dominus Noster Pius Papa XI praedictam declarationem ratam habuit ac publici iuris fieri mandavit—loannes Baptista Frey, C. S. Sp., *Consultor ab Actis.*

Ada. IP 7 (1927) 12; PrM 16 (1927) 54 55.

746

¶9 MAR 6.-COM. INTP., RESP. AAS 19 (1927) 161

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - DI CONiHATIRNITATIDVS SSMI SACRAMENTI. 2 - De INDICE FTXniAUVM TAXARUM. 3 - De FUDI It A EXPOSITIONE SSMI SACRAMENTI

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula :

I. - De *confraternitatibus Ssmi Sacramenti*

D. I. - Utrum vi canonis 711 § 2 locorum Ordinarii stricte teneantur erigere in qualibet paroecia confraternitatem SS. Sacramenti, an eius loco possint, secundum peculiaria adiuncta, instituere piam unionem vel sodalitatem SS. Sacramenti.

II. - Utrum archiconfraternitati Ssmi Sacramenti in Urbe erectae, de qua in canone 711 §2, *ipso iure aggregatae* sint tantum confraternitates Ssmi Sacramenti proprie dictae, an etiam piae uniones aliaeque sodalitates Ssmi Sacramenti.

R. Ad I. - Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Ad II. - Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

II. - De indice *funeralium taxarum*

D. - An Religiosi, etiam exempti, subsint indici funeralium taxarum, de quo in canone 1234.

R. - .Affirmative.

III. - De *publica expositione Ssmi Sacramenti*

D. - An sub nomine *Expositionis publicae, de* qua in canone 1274 § 1, veniat etiam *Benedictio eucharistica* quae, palam exposito Ssmo Sacramento in ostensorio, impertiri solet.

R. - Affirmative.

Romae, die 6 mensis Martii 1927.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* loseph Bruno, Secr.

Aia. *J. JANSSENS* in NrT 54 (1927) 476-477; Ph. MAROTO in CpR 8 (1927) 149-153; REGATILLO n. 352, 612. 638; IP 7 (1927) 5-7: ME 39 (1927) 111.

747

1927 MAR 7.-SC SACIÙ, INDULTUM. PART.·

Facultas celebrandi missam in loco non sacro

Ordinarius Wratislaviensis his verbis notificabat indultum et clausulas concessionis:

Für den Seelsorgsklerus der Diaspora, der haufig auch in loco non sacro und wohl auch sine ministro zu zelebrieren genotigt ist, war es bisher nach can. 822 § 4 rar moglich. in aliquo extraordinario casu et per modam actus diese Erlaubnis zu gewàhren. Von der Sacra Congregatio de Sacramentis ist dem Gesuche um allgemeine Fakultat für aile derartigen Faile durch Erlass vom 7. Mârz d. J. entsprochen. Ich gestatte deshalb für aile in Betracht kommenden Faile bis auf weiteres d:e Feier der hl. Messe in domibus privatis, scholis publicis vel etiam in hospitiorum cubiculis et in quocumque loco privato, honesto tamen et decenti, ubi desunt ecclesiae vel oratoria, necnon sine ministro si deficiat Ais Voraussetzung gilt hierbei: dummodo adsit vera necessitas et abusus ne oriantur; entscheidend ist also das Vorlicgen einer scelsorglichen Notwendigkeit und die Vermeidung von Unzutraglichkeiten. die der Würde des Gottesdienstes widerstreiten.

Breslau, den 24. Màrz 1927.—Der Fürstbischof. A. *Kard. Bertram.*

• Online lo WrBtîslaviensi: AKKR 107 (1927) 669. Adn. AKKR 107 (1927) 669.

748

1927 MAR 8.-S. FOEN., RESP. AAS 19 (1927) 157-159

DUBIA

De fautoribus factionis vulgo « action française »

Ab Episcopo N. N. propositae sunt Sanctae Sedi pro opportuna solutione sequentes quaestiones:

« I. — Quelle attitude prendre au for interne et au for externe vis-à-vis d'ecclésiastiques!

1) qui notoirement demeurent partisans, ou ligueurs, ou lecteurs (par abonnement) de TAction *Française?*

2) qui encouragent par des consultations théologiques ou simplement en paroles, dans la conversation, les fidèles à lire TAction *Française* ou à la soutenir par des ofrandes d'argent?

3) qui absolvent sans condition de bon propos et continuent d'absoudre des lecteurs d'Action *Française* ou des chefs ligueurs d'Action Française? ›.

« II. — Quelle conduite l'Evêque ou les Supérieurs de Séminaires devront-ils avoir vis-à-vis des Séminaristes demeurant attachés à TAction Française ostensiblement ou en secret? ›

III. — Quelle conduite tenir au for interne et au for externe vis-à-vis des fidèles:

1) qui lisent habituellement TAction *Française,* ou y restent abonnés malgré les avis contraires qu'ils reçoivent?

2) qui, en tant que ligueurs, mènent le mouvement en faveur du journal TAction *Française, des* doctrines fauses d'Action Française ou en faveur des dirigeants d'Action Française, qu'ils s'obstinent à conserver pour leurs chefs?

3) qui continuent de subventionner avec ostentation ou en secret TA *F.?* d

« IV. — 1) Ces lecteurs, ligueurs, propagandistes d'A. F., s'ils sont notoirement connus comme tels, peuvent-ils être admis aux Sacrement, particulièrement à la Sainte Table?/ 158

c 2° Les mêmes peuvent-ils être admis, ou tolérés, dans nos groupements catholiques: tel les grupements de la Fédération Nationale Catholique (Castelnau), de la Jeunesse Catholique, des Scouts catholiques? ›

Sacra Poenitentiaria Apostolica, de mandato SSmi D. N. Pii Papae XI, mature perpensis quaestionibus a praefacto Episcopo propositis, respondet ut sequitur:

Ad primum quaesitum: pro foro interno. — Monendi omnes graviter tanquam certis et manifestis Supremae Auctoritatis Ecclesiasticae in re gravi mandatis ac praescriptionibus (non interest occulte ne an publice) renitentes; neque absolvendi nisi si et postquam serio resipuerint et scandalum congrue reparaverint.

Pro foro externo. — Admonendi, ut supra, et corripiendi, ad tramitem canonum 2308 et 2309; et si quidem monitiones et correptiones incassum cesserint, procedendum ad tramitem canonis 2310.

Confessorii vero de quibus n. 3, si moniti non se emendaverint et scandalum poenitenti datum pro posse non reparaverint, suspendi poterunt, donec in propria contumacia perseverent, a sacramentalibus fidelium confessionibus audiendis.

Ad secundum quaesitum:

Si moniti non se emendaverint et scandalum, ad Superiorum praescriptum, congrue non reparaverint:

In foro interno: non absolvantur;

In foro externo: ad tramiten canonis 1371. dimittantur tanquam dyscoli et statui ecclesiastico non idonei.

Ad *tertium quaesitum:*
Si moniti de gravitate mobedientiae certis ac manifestis Supremae Auctoritatis Ecclesiasticae in re gravi mandatis ac praescriptionibus sublectionem detrectaverint et scandalum congrue reparare non curaverint:

In *foro interno:* non absolvantur.

' *In foro externo:* habeantur ut publici peccatores et tanquam tales ab iis omnibus arceantur a quibus huiusmodi peccatores per sacros canones arcentur.

Ad quartum quaesitum:

Ad 1": XepatiDe uti consequens responsionis supra datae.

Ad 2": Nisi antea omnino ac publice se subiecerint ac suae sublectionis sinceritatem serietatemque certis,
159 iudicio Ordinarii, argumentis/ ostenderint et efficaciter, ipsius Ordinarii iudicio, scandalum reparaverint. *Negatwe.*

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria, die 8 Martii, 1927.—Fr. Andreas Card. Frûhwirth, Poenit. Λιαιοτ. I. Teodori, S. P. *Secr.*

Adn. CM 16 (1927) 373: NrT 54 (1927) 473-474: PrM 16 (1927) 42-44.

749

1927 MAR 9.-SC RITUUM, DECR. AAS 19 (1927) 156

ZAGRABIEN. et ALIARUM

Nova editio missalis romano - slavonici approbatur

Quum nova editio Missalis Romano- Slavonic! characteribus latinis impressa, studio et cura Revmi D. losephi Vajs delegati ab Episcopatu Jugoslaviae, probante Sede Apostolica, completa sit et, revisione rite peracta tum ab Illmo et Revfito D. Antonio Bauer, Archiepiscopo Zagrabiensi, de mandato ceterorum Episcoporum Regni S. H. S,, tum a Rcvmo D. Fr. Hieronymo Milete. Episcopo Sebenicensi, Sacrae Rituum Congregationis Consultore, eorumque iudicio nihil obstet quominus Apostollcae Sedis approbationi subiiciatur, idem Archiepiscopus Zagrabiensis ceterique Episcopi Jugoslaviae, Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam XI supplicibus votis deprecati sunt, ut novam hanc editionem Missalis Romano-Slavonici characteribus latinis concinnatam approbare dignaretur. Sanctitas porro Sua his precibus ab infrascripto Domino Cardinali Sacrae Congregationi Rituum Praefecto relatis benigne annuens, praedictam editionem Missalis Romano-Slavonici characteribus latinis exornatam approbavit et universo Clero lingua Slavonics rite utenti libenter induisit: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9 Martii 1927.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani, Secr.

Ada. NrT 54 (1927) 470 471.

750

1927 MAR 10.-SC S. OFFICII, NOTIF. PART.*

Non approbatur devotio in beatam mariam
< VIRGINEM - SACERDOTEM »

Roma. 10 marzo 1W7

IlLmo e Rev.mo Signore, E' stato segnalato a questa Suprema Sacra Congregazione del S. Offizio un articolo su « *La* vera deuozione alta *Vergine* Sacerdote » comparso sulla < Palestra det Clero > di Rovigo, Anno VI, n. 6. pag. 72 e seg.

Al quoi proposito questa medesima Sacra Congregazione ha ordinato che la S. V. voglia richiamare sopra 11 menzionato articolo l'attcnzionc della Direzlone di quel periodico e awertirla che la devozione di cui ivi si tratta, in conformità del Decreto del S. Offizio dell'8 aprile 1910 (AAS 8 (1910) 1461. non è approvata e ηση ή ραὐ propagare

Nel comunicare alla S. V. tale dicisione ecc.—R Card. Merry del Val.

• Ordinario Adriensi: Perfico munus 3 (1928) 179. Ada. R. P HUGON, O. P., qui decisionem 5C S. Off. Ite illustrabat in llSarii Directori praedicti periodici sub dte 1927 Mall 10 datte «Le fa lomations que je viens de recevoir confirment la Lettre 4 vien Evêque. Le Saint-Office veut qu'il ne soit plat question de la dévotion 3 la Vierge Prêtre. Les explications données dans vsfrt r» vue semblent bien suffisantes et vous n'avex plus à rrrenir κ cette article C'est répondre aux Intentions du Saint-Offica que de Utsser dormir entièrement cette question, que «ciairèes pouvaient ne pas comprendre exactement*. Perlkt dk&m 3 (1928) 179.

751

1927 MAR 10.-SC STUDIORUM, CIRC. PART.·

Circa conservationem archivorum et bibliothecarum ecclesiasticarum, praesertim in seminariis itauu

L'Eminentissimo Cardinale Segretario di Stalo di Sua Santità, nella circolare del 15 aprile 1923 (LE 498], raccomandava alla vigile attenzione degli Ordinari dTtalia la parte più nobile e gloriosa del patrimonio economico delle chiese, consistente nella ricca erediîà di pergamene e carte di libri manoscritti e stampal e di opere artistiche di ogni genere che le nazioni più coite e più ricche ammirano e ci invidiano; e rkhiamava altresl le Istruzîoni date dalla Santa Sede nelle precedent: circolari dei 30 settembre 1902 [cf. *Cire.* 15 apr. 1923 = LE 5061 e dei 12 dicembre 1907 circa la custodia e Puso degli Archivi e delle Biblioteche ecclesiastiche [An E 16 (1907) 50-51].

Ora consta a questa Sacra Congregazione che non dappertutto si è adeguatamente corrisposto alia letters ed aUo spirito di tali circolari e che in qualche luogo non si è ancora proweduto abbastanza alia custodia e buona conservazione dei detti Archivi e Biblioteche, in altri non si è stati cauti a schivare intromission!, e perfino è stata presa in considerazione la domanda di acquisto di libri rari e di manoscritti fatta da privati, sotto colore di sollevare dalle ristrettezze il Seminario.

In conseguenza questa Sacra Congregazione, per ordine del Santo Padre, richiama l'attenzione di V. S. R sull'osservanza esatta della circolare e degli anness Regolamenti, e raccomanda in particolare la massima riserva di diffidenza contro visite, profferte, anche le più lusinghiere, delle quali in ogni modo si dovrà informare questa stessa Sacra Congregazione.

10 marzo 1927.—Gaetano Card. Bisleti, *Prefetto.*

Ordirurih ItafÏM: ME 39 (1927) 331-332.

752

1927 MAR 15.-SC CONC., RESP. AAS 19 (1927) IM

ROMANA et ALIARUM

DUBLA CIRCA IUS ORDINARII INTERDICENDI ACTIONEM POIГП-CAM VIRIS ECCLESIASTICIS

Quaesitum est ab hac Sacra Congregatione ut solverentur dubia quae sequuntur:

« I. Utrum Ordinario ius sit et officium interdicendi per praeceptum actionem politicam viris ecclesiasticis qui in ea explicanda non se conforment instructionibus S. Sedis? »

Et quatenus *affirmative:*

< II. An qui praeceptum violaverint ct moniti non se emendaverint, congrua poena puniri possint et debeant ad normam sacrorum canonum? »

lamvero Emi Patres eiusdem Sacrae Congregationi! in plenariis comitiis die 26 Februarii huius anni habitis, responderunt:

Affirmative ad utrumque.

Porro SS. D. N. Pius divina Providentia PP. XI in audientia diei 15 Martii insequentis resolutionem Efliorum Patrum dignatus est approbare et confirmare, ean-

demque publici iuris fieri mandavit.—D. Card. Sbarretn. *Praef.* lulius, Ep. tit. Lampsacen.. *Secr.*

Ada. J. J. in NrT 54 (1927) 469; IP 7 (1927) 10-11. ME 29 (1927) 102-103; PrM 16 (1927) 29.

753

1927 MAR 22.-SC SACK., FACULTATES. PART.·

Facultates ordinariis mexicanis concessae ob
EXTRAORDINARIAS REGIONIS CIRCUMSTANTIAS

Indulgetur Ordinariis locorum ut in praedicto extremae necessitatis casu, pro asservandis SS. Speciebus. per viaticum aegrotis seu moribundis ministrandis, liceat eisdem Ordinariis Sacrum facere, aut sacerdoti permittere ut Idem faciat, adhibitis pro ss. paramentis, saltem superpclliceo benedicto aut benedicendo, ac stola,si ista commode haberi possit; et loco altaris seu arae, uti liceat lineo panno rite benedicendo et in profanos usus non amplius convertendo, super quo, ante Crucifixi imaginem cum duobus luminariis, si haberi possint, SS. Species conficiantur et deponantur, servatis Missalis Romani ritu et caeremoniis saltem in parte substantiali.

Indulgetur pariter Ordinariis, ut quoties pro sacro viatico aegrotis aut moribundis ministrando desit sacerdos, aut diaconus, aut subdiaconus, aut clericus, qui sint ad rem idonei et parati, adhiberi possit vir pius et moribus communiter probatus, qui deferat secreto SS. Species in vase benedicto aut benedicendo, quas ipse aegrotus suis manibus sumet; quod si hic SS. Species sumere nolit aut non valeat, eaedem ministrentur a viro eas deferente, factis deinde manuum abstersionibus seu purificationibus. (S. *Congregatio de Sacramentis, die 22 Martii 1927).*

• **Ord nifiis dicionis mexicanse: Christus I (1936) 6-7.**

754

1937 MAR 25.-SC REL., RESP. AAS 19 (1927) 138-139

DUBIUM

DI CONSECRATIONE VIRGINUM ГПО MULIERIBUS IN SAECULO VTTN CIBUS

Cum nonnulli locorum Antistites petiissent facultatem benedicendi ct consecrationem Virginum conferendi foeminis absque votis religiosis in saeculo degentibus, iuxta ritum in Pontificali Romano descriptum. Sacra Congregatio de Religiosis, exquisito voto plurium Revmonim Consultorum rem definiendam Emis Patribus pro-
α posuit, qui, in plenario Coetu ad/ Vaticanum habito die 25 Februarii 1927. re mature perpensa, dubio: < An expediat concedere facultatem dandi benedictionem et consecrationem Virginum mulieribus in saeculo viventibus » responderunt: « *Negative* et nihil innovetur ».

Facta autem relatione SSmo Domino Nostro Pio divina Providentia Papa XI, in audientia habita ab infrascripto Secretario, die 1 Martii eiusdem anni. Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum approbare et confirmare dignata est. et publici iuris fieri mandavit

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die 25 Martii 1927.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Vine. La Puma. *Secr.*

Adn. J. J. in NrT 54 (1927) 470 Ph. MAROTO In CpR 8 (1927) 154 161; IP 7 (1927) 11; PrM 16 (1927) 30.

755

1927 MAR 28.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Dubium circa facultatem benedicendi et imponendi
SCAPULARIA, ET CIRCA ALIA PRIVILEGIA CONCESSA UNIONI MISSIONALI CLERI

Reverendissime Domine, Respondere satago tuis litteris die 12 vertentis mensis Martii datis, quibus nonnulla dubia proponis circa privilegia seu facultates Sacerdotibus Piae Unionis Missionalis Cleri adseriptis concessas.

Primum dubium sic proponitur: « An Sacerdos adscripts, extra etiam locum in quo ad sacramentales confessiones audiendas approbatus est. facultate, cuius usui praerequiritur jurisdictio, uti possit? »

Resp. Nulla *jurisdictio* praerequiritur; solummodo pro « benedictionibus » requiritur ut Sacerdos adprobatus sit ad sacramentales confessiones audiendas; seu sit confessarius. Cum vero nulla fiat distinctio circa diversa *loca,* in quibus Sacerdos sodalis Piae Unionis adesse possit, haec circumstantia dc diversitate locorum non est attendenda. Sufficit servare limitationem, quae explicite enunciatur: *« extra Urbem ».*

Per hanc responsionem provisum videtur etiam ad quartum dubium de interpretatione verbi « locus », quod verbum materialiter in descriptione facultatum, de quibus supra, nunquam invenitur.

Dubium secandum ct dubium tertium ita proponuntur:

« 2. An sacedos adseriptus, etiam in loco ubi sedem habent religiosi Ordinum, quibus respective benedictio ac impositio scapularium, de quibus in facultate, reservantur, eadem benedicere ac imponere possit?

« 3. An sacerdos adseriptus, etiam in loco ubi sedem habent Religiosi Fratrum Minorum, facultate benedicendi unico signo Crucis crucifixos cum applicatione indulgentiarum pii exercitii a Via Crucis nuncupati, uti possit? »

Resp. Limitatio relativa ad religiosos, qui ad Ordines pertinent, quorum propria sunt scapularia; vel Ordini Minorum sunt adscript), non enunciatur In textu: ideoque non est attendenda.

Dubium forsan in hoc fundatur, nempe in privilegio Fatrum Minorum proprium circa erectionem Viae Crucis; sed notandum est quod in casu, non agitur dc erectione Viae Crucis, sed tantum dc adnectendis Crucifixi imaginibus Indulgentias Viae Crucis.

Haec pro meo munere Tibi significanda erant; dum precor Deum O. M. ut Te diutissime sospitet incolumemque servet.

Reverentiae Tuae addictissimus servus. Romae, 28 mart 1927. G. M. Card, van Rossum. *Pracf.* Franciscus Marchetti-Selvaggiani, Archiep. Seleuciensis. *Secr.*

• Moderatori Piw Unionis MIssiorariU Oeri In Bclçlo. CM 16 (1927) 364. Adn. A. G. In CM 16 (1927) 363; A. VERMEERSCH In PrM (1928) 141-143; ME 39 (1927) 195-196; REGATILLO n. 436. 437.

756

1927 APR 7.-SC PROP. FIDE, DECL. PART.·

Vicarii Apostolici nominare possunt Officialem Curiae
CUM OMNIBUS FACULTATIBUS A TURE CONCESSIS

Non sembra che i Vicari Apostolici debbano nominare l'officiale della Curia. Il can. 1573 parla solo dei Vcscovi residenziali.

Rimane incerto se tale officiale possa csser nominato dai Vicari Apostolici, ed in caso affermativo. se possa esser nominato con potestà ordinaria o delegata.

A toghere tutti i suddettl dubbi si domanda che il Santo Padre si degni concedere, ad *cautelam.* ui Vicari Apostolici la facoltà di nominare Г« officialis » di cui al can. 1573, e che a tale officiale siano attribuite tutte le facoltà che il codice concede all'officialc della Curia diocesana.

Quanto al nome si potrebbe usare quello di Officiale delegato e di « Pro-officiale ».

Riferito al S. Padre nell'udienza S. S. si degnà di concedere ai Vicari Apostolici di poter nominare un Officiale a norma del can. 1573 7 aprile 1927—-G. M Card, van Rossum, *Prefetto.*

• **Ordinariis »n locis Missionum Sylto^c a 127.**

1927 APR Il.-SC S. OFFICII, CIRC. PART.·

RENOVANTUR .NORMAE CIRCA PARTICIPATIONEM CATHOLICORUM SOCIETATIBUS ERECTIS AD PROCURANDAM CHRISTIANITATIS UNITATEM

Suprema haec Sacra Congregatio, cui cura incumbit depositum Fidei conservandi integrum et tuendi, magna quidem cum sollicitudine animadvertens opiniones quasdam motusque animorum doctrinae catholicae contrarios quotidie magis in Germania invalescere, sanctissimo *otficio* suo ne desit, grave periculum, quod inde in Christi fideles imminet, denuntiat

En igitur quod Sacra haec Congregatio die 4 iulii 1919 edidit decretum: l

c In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito feria IV. 2 iulii 1919, proposito dubio: c Utrum instructiones huius eiusdem Supremae Sacrae Congregationis, latae die 16 septembris 1664.: circa participationem catholicorum cuidam societati Londini erectae ad *procurandam,* ut aiebant, christianitatis unitatem, applicandae sint, et a fidelibus servandae etiam quoad eorundem participationem conventibus quibuscumque, comitiisque publicis vel privatis ab acathollcis indictis, qui finem sibi praestituunt unionem procurandi omnium coetuum Christianorum nomen sibi vindicantium »; Emi ac Revmi Dni Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales respondendum mandarunt: ‹ Af/irmatine, et iterum evulgandas esse in ephemeride Officiali Sanctae Sedis supra memoratas litteras,J una cum aliis ad quosdam Puscistas anglicos datis die 8 novembris 1865 ».4

SSrnus D. N. D. Benedictus div. Prov. Papa XV sequent; feria V, die 3. eiusdem mensis et anni, in solita audientia R P. D. Adsessori S. O. impertita, relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbare et confirmare dignatus est Contrariis quibuscumque non obstantibus.—Datum Romae, ex aedibus S. Officii, d;e 4 iulii 1919.

Congruenter huic decreto et rei gravitati Suprema haec Sacra Congregatio exoptat ut Amplitudo Tua pro ec quo flagrat studio salutis animarum omnem operam diligentiamque conferat:

a) ad fideles et maxime sacerdotes muniendos contra plus minusve opertas haereses et subdolas Altas-occumrnicae-Ecclesiae machinationes;

b) ad impediendum omnino ne catholici eidem quoquo modo faveant aut in ipsius Commentario periodico ‹ Una Sancta » quidquam de suis scriptis evulgent, sacerdotibus illis, vel saecularibus vel regularibus, qui quoquo modo illam adhuc adiuverint. graviter monitis lussisque abstinere in postorum a quolibet eidem adiumento praestando.

Amplitudo autem Tua enixe rogatur ut has litteras cum Ciero fidclibusque Sibi commissis communicet atque eos de hac re doceat moneatque.

’ AAS n <1919> 309; LE 1W. » ASS 2 (1866> 6Ô7-660; ΛA5 11 <1919) 310-312. 1 AAS 11 <1919) 310-313. 4 ASS 2 <IM«) AAS 11 <1919) 312-31«.

• AKKR 107 (1927) 349-350. Ida. ME 39 (1927) 330.

758

1927 APR 22.-SC BACK., RESOL. PART.·

CIRCA FACULTATEM TRES M1SSA3 CELEBRANDI

Vide textum sub die 1927 Iul. 12: LE 771.

• **11 FE»»tRE5. Compen^iu-n Umo Io iIm moolis, «d. 9 post t Π. a 4B9 p, 267-268 nola 5.**

759

1927 APR 23.-SC CONC. RESOL. AAS 20 (1928) 362-3«

DIOECESIS P.

211 ITATIS FIDUCIARIAE IN OPUS PATRONAT!

23 Aprilis 1927

Species facti. - Quidam pius sacerdos dioecesis P. nomine Angelus, cum primores loci E. vehementer commovisset ad juventam trium parochiarum quibus iccuj constat religione bonisque moribus imbuendam, coUaU ab illis stipe circ. 30 millium libellarum, plura addea de suis bonis./ *patronatum* quemdam constituit a Christo E Redemptore, quem, congruis aedificatis sedibus EAui Metropolis anno sacro mdcccc auspicavit. Ad institut perpetuitatem procurandam, idem sacerdos, quinto port anno, societatem, ut aiunt, *tontinariam* inivit, cui proprietatem inscripsit, seu vendidit summa recepta 100 millium libellarum; sed brevi post, commotus pericub. cui. ex futuris legibus Siis societas obnoxia praevidebatur, hac dissoluta, ipse gratis redit in dominium pii Instituti. Anno 1918 idem absolute, seu nulla adiecta condicione seu modo, testamento, heredem dixit sacerdotem quemdam loannem dioecesis V,. cui etiam direxit epistolam, in qua eum docet se eum instituisse heredem « perché avesse a continuare 1'opera dei Patronato, *posribilmente* com'era, a vantaggio della gjoventû maschile di E. ». loannes hereditatem non adivit, nisi postquam ab utroque Episcopo, dioecesis V. ac dioecesis P. suasus est ita facere, quia vi testamenti libere stu pro conscientia hereditatis bonis disponere posset in favorem Christianae juventutis. Re quidem vera statim Patronatum augere connisus est, immo orphanis totius regionis, etiam extra paroeciam et dioecesis, adhxvandu destinare. Quod cum aegre ferrent incolae loci remque tandem ad novum Episcopum P. detulissent, hic. ne praedecessoris acta iudicare videretur, sententiam sacri huius Consilii rogavit, m qua disceptatum est dubium sequens: « Utrum testamentum D. Angeli in favorem D. loannis contineat transmissionem fiduciariam ad conservanda bona utilitate Patronatus in casu, an potius liberam heredis institutionem ».

Animadversiones. - Notum est quamlibet dispositio®» ad causas pias *ptac voluntatis* nomine donan. &ve per actum mortis causa fiat, qua casu dicitur ultinuL sve etiam mter vivos; cfr. can. 1515 coll. c. 151X Si alicui personae *morali* m Ecclesia concredatur, habetur /widcho pω ad normam can. 1544 ss. ct bona fiunt stricto sensu «ctesiastiCQ (c. 1497 § 1): secus manent lalcalia. obnoxia tamen exsecutioni ac vigilantiae Ordinariorum, ad nunlec can. 336. 344. 1515-1517, ex quibus „praesertim notetur can 1516 de bonis “ fiduciarie acceptis ” quod dicitur fleri pcwe non solum ex testamento sed etiam per actum quemlibet vel inter vivos. Planum tamen est quempiam libere de suis bonis statuere posse, donec *sua* sint, et ideo, salvi naturali aequitate, etiam praevias dispositiones, re integra. seu cum nullum tertio ius acquisitum est, pesse immutare ct etiam delere, aut de pio in profanum finem vertere posse.

In casu quidem patet non agi dc bonis stricto sensu ecclesiasticis, cum nec Patronatus ecclesiastica auctoritate sit moralis persona constitutus, nec alicui aliae personne rnoraii concreditus. Sed agitur profecto de pia causa, sw de bonis ad pium finem a conditore et testatore relidis ad nor_am/ can. 1513. Id quidem cvidentissimum est. quoad > ipsum conditorem, de bonis collaticia stipe circ. lib. 3MCC initia acceptis ex parte primorum loci E., quorum bosoruro ipse D. Angelus non potuit nisi administrator esse, seu tiduciarius. nec ideo circa haec proprietatem hered; transmittere valuit, quam non habebat. Sed et reliqua bon» ab ip"-o conditore D. Angelo collata. et relicta per testamentum heredi loanni, huic fiduciarie relicta habenda sunt in casu. Licet enim in testamento huius fiduciae nuLa mentio fiat - nec fieri poterat, obstantibus (ut notum est» legibus civilibus, quae fidei commissa non probant - huuscc rei aperte meminit in litteris eadem die ad hered» datis, quae huius conscientiam plane lieant, ex can. 1513 5 2. Nec obstat verbum possibilmente in litteris eisdem adhibitum. quod nempe non percutit generalem dispositionem. “ continuare l'opéra ”, sed modum tantum ** possibilmenle com'è ”. nec. quoad hunc ipsum modum, rem permittit mero arbitrio heredis - quod in facto exercere voluit loannes - sed omnem possibilitatem antea temptandas iubet. et In casu necessitatis, delegat, sine dubio, ad cn 1517 constituti iuris. Ex quo canone docemur, luris condicionem non Immutasse subiectivam opinionem utrlusque Episcopi dioecesis P. et V. ab loanne consulti: quippe tn casu commutatio reservetur Apostolicae Sedi, cum potestas expresse Ordinario loci non sit concessa, et alh inutilité concederetur.

Quare. etc.

Resolutio. - Sacra Congregatio Concilii in plenariis

Emorum ac Revmorum Patrum comitiis in Palatio Apostolico Vaticano habitis die 23 Aprilis 1927 ad propositum dubium respondendum censuit:

c *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad alteram; et applicentur in re can. 1515, 1516 et, si opus fuerit, can. 1517 ».

Quam resolutionem referente infrascripto Sacrae Congregationis Secretario in audientia diei 2 Maii subsequentis SSrnus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI approbare et confirmare dignatus est.—lulius. ep. tit. Lampsacen., Secr.

Ada. J. JANSSENS in NrT 56 (1929) 71-72; Ph. MAROTO i CpR 9 (1928) 413; M. MOSTAZA in PrM 18 (1929) 44-45; IP 8 (1928) 145-146; ME 40 (1928) 324-326.

760

1927 APR 23.-SC CONC., RESOL. AAS 19 (1927) 115

ROMANA ct ALIARUM

SIRUTH CHORALIS, SEU IURIS ALTERNATIVAE, CT ABSENTIAE

per horas. *23 Aprilis 1927*

Proposita sunt pro opportuna solutione huic Sacrae Congregationi Concilii dubia seu quaestiones quae sequuntur, de servitio chorali ad normam canonum, praesertim 414» 418, 419, ordinando, videlicet:

I. c Utrum post Codicem ad ius *altemativae* requiratur expressa concessio Sedis Apostolicae, an sufficiant consuetudo vel constitutiones capitulares ».

II. < An canonici iure *altemativae* gaudentes, per toteressentiam choro in hebdomada non sua possint suppare absentias admissas in hebdomada sua ».

III. < Cum in *Abulen.,* d. 15 Martii 1924 [LE 5811 resolutum fuerit diem integre computandum esse in casu illegitimae absentiae a choro etiam per aliquot horas, quaeritur: < An eadem computatio facienda sit in casu illegitimae absentiae ab aliqua hora ex parte illius qui obtinuit indultum pro *diebus et horis* ».

Porro in communi conventu in Palatio Apostolico habito die 23 Aprilis 1927 Emi ac Rmi Patres Sacrae Congregationis Concilii responderi mandarunt:

Ad I: *Affirmative* ad primam partem, salva lege fundationis; *negative* ad secundam.

Ad II: *Negative.*

Ad III: *Affirmative.*

Quas resolutiones Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Papa XI, ad relationem infrascripti Secretarii eiusdem Sacrae Congregationis, in Audientia habita die 2 Mail insequentis. dignatus est approbare et confirmare.—D. Card. Sbarrcttt, *Praef.* lulius, Ep. tit Lampsacen., *Secr.*

Adn. *f.* M CAPPELLO in PrM 16 (1927) 172-174; S. D'ANGELO ii Apoll. 1 (1928) 8-12; REGATILLO n. 188; IP 8 (1928) M: ME 40 (1928) 14-15.

761

1927 APR 27.-SC RIT., INSTIL AAS 19 (1927) 192-193

ROMANA

INSTRUCTIO CIRCA MISSAS Di ORATIONE XL HORARUM CELEBRANDAS

Ut ea, quae in Clementina Instructione atque in Decetis huius Sacrae Rituum Congregationis iam praescripta fuerant circa Missas tempore Orationis xl Horarum celebrandas, novis Missalis Romani Rubricis omnmo respondeant, eadem Sacra Rituum Congregatio» audito specialis Commissionis suffragio, haec declaranda censuit, nimirum.

I. Missa votiva solemnis de Ssmo Sacramento vel pro Pace permittitur iisdem diebus, quibus Missa votiva solemnis pro re gravi et publica simul causa celebrari potest, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit Π, 1 3. Diebus autem quibus huiusmodi Missa impediatur, in Missa solemni diei currentis sub unica conclusione cum prima Oratione addatur Commemoratio de Missa votiva impedita; sed Oratio de Ssmo Sacramento, ob identitatem Mysterii, omittatur in Festis Passionis, Crucis, Ssfhi Redemptoris. Sacratissimi Cordis lesu et Pretiosissimi Sanguinis, iuxta Decretum n. 3924 ad IV. diei 3 Iulii 1896.

II. In eadem Missa votiva solemni de Ssmo Sacramento vel pro Pace, necnon in Missa solemni quae illius Missae votivae impeditae locum tenet, fiant tantummodo Commemorationes quae praescribuntur in Missa votiva solemni pro re gravi et publica simul causa, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit II, n. 3, et tit. V, nn. 3 et 4.7 193

III. In Missa votiva solemni pro Pace et in Missis privatis quae triduo expositionis celebrantur, addatur Collecta de Ssfiio Sacramento, etiam occurentibus Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, numquam autem sub unica conclusione cum Oratione Missae, sed post Orationes a Rubricis praescriptas; haec tamen Collecta omittatur, si Missa vel Commemoratio in Missa occurrens sit de identico Domini Mysterio, et in Missis quae in Commemoratione omnium fidelium defunctorum celebrentur.

IV. In Missa votiva solemni pro Pace, etiamsi extra Dominicam celebretur. Symbolum addatur, iuxta novas Missalis Romani Rubricas, tit. VII, n. 3 et Decretum n. 3922, tit. II, § 3, diei 30 iunii 1896.

Facta autem Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI, per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, relatione. Sanctitas Sua praefatam Instructionem circa Missas in Oratione XL Horarum celebrandas adprobavit, eamque adhibendam decrevit» contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 27 aprilis 1927.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. P. B. in EL 41 (1927) 194-197; A. CROEGAERT in CM 18 (1929) 191-195; J. PAUWELS In NrT 54 (1927) 693-702; ME 39 (1927) 136-137; PrM 16 (1927) 47-52.

762

1927 APR 29.-SC STUD., DECL. AAS 19 (1927) 194

Declaratio circa necessitatem curriculi philosophici ad **LAUREAM THEOLOGIAE \TL IURIS CANONICI ASSEQUENDAM**

Quaesitum est a Sacra Congregatione de Seminariis et de Studiorum Universitatibus utrum praescriptio in Litteris Encychcls *Pascendi* (8 Septem. 1907) [ASS 40 (1907) 593-6501 contenta hisce verbis: · *Theologiae ac Iuris Canonici Laurea nullus in posterum donetur, qui statutum curriculum in scholastica Philosophia antea non elaborarent. Quod si donetur, inaniter donatus esto* » adhuc vigeat.

Re Ssmo D. N. Pio PP. XI delata in audientia die 27 huius mensis ab infrascripto eiusdem Sacrae Congregationis Card. Praefecto. Ssnhus respondere dignatus est:

Affirmative.

Romae, e S. Congregatione dc Seminariis et dc Studiorum Universitatibus, die 29 Aprilis 1927.—C. Card. Bisleti, *Praef.* lacobus Sinibaldi. Ep. Tibcrien.. *Secr*

Adn. IP 7 (1927) 52: PrM 16 (1927) 53.

763

1927 MAI 3.-SC S. OFF., INSTR. AAS 19 (1927) 186-189

INSTRUCTIO

Ad archiepiscopos, episcopos ceterosqve locorum ordinarios: de sensuali et de sensuau-mystico **LITTERARUM GENERE**

Inter mala huius aetatis funestissima, quae doctrinam Christianam de moribus penitus subvertunt atque animabus. lesu Christi emptis pretioso Sanguine, admodum nocent, imprimis numeranda sunt ea litterarum genera quae sensualitati et libidini aut etiam lascivo cuidam mysticismo indulgent Huiusmodi sunt praeci-

pue fabulae romanenses, narratiunculae commenticiae, dramata, comoediae, quarum quidem scriptionum incredibiliter fecunda sunt haec tempora quotidieque maior ubique copia diffunditur.

Quae ingeniorum commenta quibus tam multi, maximeque iuvenes, tantopere capiuntur, si pudoris et honestatis finibus, non sane angustis, continerentur, non solum sine fraude delectare, sed etiam ad legentium mores conformandos prodesse possent

Nunc vero satis dolere non licet, ut dictum est, ex hac affluentia librorum in quibus magna cum fascinatione nugacitatis par mest turpitudo, gravissimam animarum lacturam exsistere. Etenim quam plures huius generis scriptores fulgcntissimis imaginibus impudica tacta depingunt; obscoenissima quaeque, modo tecte, modo aperte et procaciter, omni castimoniae lege neglecta, enarrant; subtili quadam analysi vitia carnalia vel pessima describunt eaque cunctis orationis luminibus ct lenociniis exornant, adeo ut nihil iam in moribus inviolatum relinquatur. Id omne quam perniciosum sit, praesertim adolescentibus, quibus fervor aetatis difficiliorem efficit continentiam, nemo est qui non videat Volumina autem illa, tenuia saepe, parvo venalia prostant apud bibliopolas, per vias et plateas civitatum, in statænibus. quae dicuntur, viae ferreae, eademque in manus omnium mira rapiditate veniunt et familias Christianas in magna ct luctuosa frequenter discrimina adducunt. Nam quis ignorat litteris eius modi phantasiam fortiter excitari, effrenatam libidinem vehemen-
137 ter accendi et cor in coenum turpitudinum trahi?/

Ceteris vero fabulis amatoriis multo peiores solent ab iis proferri qui. horribile dictu, pabulum morbosae sensualitatis rebus sacris cohonestare non verentur, amoribus impudicis quamdam pietatem in Deum et religiosum mysticismum. falsissimum quidem, intexendo: quasi Fides cum rectae vivendi nonnae negligentia, imo impudentissima infitiatione, componatur et virtus religionis cum morum depravatione consocietur. Contra, sanctum est vitam aeternam neminem consequi posse, qui, licet veritates divinitus revelatas vel firmissime credat, praecepta tamen a Deo data non custodit, cum Christiani hominis ne ipsum quidem mereatur nomen quicumque fidem Christi professus, Christi vestigiis non ingreditur: « Fides sine operibus mortua est › (lac., 2, 26) monuitque Salvator noster: c Non omnis qui dicit mihi Domine, Domine, intrabit in regnum caelorum, sed qui facit voluntatem Patris mei. qui in caelis est, ipse intrabit in regnum caelorum » (Matt., 7. 21).

Ne quis vero illa opponat: in pluribus illorum librorum nitorem et ornamenta orationis vere laudanda inessc, psychologiam hodiernis inventis congruentem praeclare doceri, lascivas autem corporis voluptates eo reprobari quod exprimantur, ut sunt, foedissimae, aut quod interdum cum conscientiae angoribus coniunctae ostendantur, vel quod patefiat quam saepe extrema turpjssimi gaudii luctus cuiusdam poenitentiae occupet Nam neque scribendi elegantia, nec medicinae aut philosophiae scientia - si modo his litterarum generibus ea continentur - nec mens, quaevis ea sit. auctorum impedire unquam possunt quominus lectores, quorum generatim. propter naturae corruptionem, magna est fragilitas magnaque ad luxuriam propensio, paginarum immundarum illecebris sensim irretiti, et mentibus pervertantur et cordibus depraventur, ac. remissis habenis cupidatum, ad scelera omnis generis delabantur, vitamque ipsam, sordibus oppletam. fastidientes, haud raro se ipsi interimant.

Ceterum quod mundus, qui sua quaerit usque ad contemptum Dei. his libris delectetur, eosdemque divulget, mirandum non est; sed maxime dolendum, a scriptoribus qui Christiano nomine se iactant. operam studiumque in tam exitiosas litteras conferri. Numquid fieri potest ut principiis ethicae evangelicae adversando, adhaereatur lesu benedicto, qui omnibus, ut carnem cum vitiis et concupiscentiis suis crucifigant, praecepit? « Si quis vult - inquit - post me venire, abneget semetipsum. et tollat crucem suam, et sequatur me » iMatt. 16, 24).

Atque eo quidem audaciae et impudentiae scriptores Îprocessisse non paucos videmus, ut ea ipsa vitia suis ibris in vulgus spargant, quae Apostolus vel nominari a chririifldelibus vetuit: « Fornicatio autem, et omnis immunditia nec nominetur in vobis, sicut decet sanm cto< b (Eph. 5. 3). Di/scant Isti tandem aliquando se duobus dominis lervire non posse. Deo et libidini, religioni et impudicitiae ‹ Qui non est mecum - ait Dominus lesus - contra me est b (Matt, 12. 30). ac «rte cum lesu Christo non sunt scriptores sordidis descriptionibus bonos depravantes mores, qui societatis dviti ac domesticae sunt verissima fundamenta.

Itaque perspecta litterarum lascivarum colluvie, quae quoquo anno latius omnes fere nationes inundat, Sacra haec Suprema Sancti Officii fidei et ïnonte tuendis praeposita Congregatio, Apostolica auctoritate ac nomine SSmi Domini Nostri Pii Divina Prov. Papae XI. omnibus locorum Ordinariis mandat, ut omni q^a possunt ope tanto tamque praesenti malo mederi conentur.

Profecto ipsorum est, qui a Spiritu Sancto posm sunt regere Ecclesiam Dei, in omnia, quae in suis dioecesibus typis imprimantur et edantur, solerter dihgeterque invigilare. Neminem autem illud effugit, ïibre qui toto orbe hodie vulgantur, longe crebriores csx quam qui a Sede Apostolica examini possint subiio. Propterea Pius X s. r. Motu-proprio ‹ *Sacrorum* Ar U*stitum* › [AAS 2 (1910) 655-680J haec edixit: ‹ Quicumque in vestra uniuscuiusque dioecesi prostant Ubri ad legendum perniciosi, ii ut exsulent fortiter contendite. solemni etiam interdictione usi. Etsi enim Apostolica Sedes ac huiusmodi scripta e medio tollenda omnem operam impendat, adeo tamen iam numero crevere, ut vix notandis omnibus pares sint vires. Ex qx fit, ut serior quandoque paretur medicina, quum pe: longiores moras malum invaluit ».

Nec vero tabum voluminum et opusculorum plenque, quamquam perniciosissima, speciali Suprema huius Congregationis censura plecti valent. Quare Ordinarii ex canone 1397 § 4 C. I. C. per se aut per Consilia *a vigilantia,* quae quidem Summus idem Pontifex. Interis encyclicis ‹ *Pascendi dominici gregis 9* [ASS W (1907) 593-6501 instituit, sedulo naviterque gravissimum istud munus explere studeant; neque opportune denur.· ciare in dioecesanis Commentariis praetermittant eosdem libros uti damnatos et quam maxime noxios.

Praeterea quis ignorat Ecclesiam generali lege iam statuisse, ut libri pravitate infecti, qui morum integritatem data opera vel ex professo laederent, vetiti haberentur omnes, perinde ac si in *Indicem* librorum prohibitorum relati essent? Consequitur inde ut peccatum letale ab iis admittatur qui sine ƀermissior debita librum non dubie salacem legant, etiamsi ab auctoritate ecclesiastica non sit nominatim damnatus. E: quia de hac re. maximi quidem momenti, falsae et exitiosae opiniones obtinent inter christifideles. ideo locorum Ordinarii pastoralibus admonitionibus curent, ut imprimis parochi eorumque adiutores animum in id intendant, et fideles opportune edoceant/ »

Insuper omnibus declarare qui libri nominatim. pro singularum dioecesium necessitatibus, ipso iure prohibiti sint Ordinarii ne omittant. Quod si fideles a volumine quopiam arcere efficacius celeriusque se posse existiment si peculiari decreto illud improbent hoc suo iure omnino utantur oportet sicut, gravioribus causas postulantibus, id ipsum consuevit S. Sedes, ad praescriptum canonis 1395 § 1 C. I. C.: ‹ Ius et officium libros cx iusta causa prohibendi competit non solum supremae auctoritati ecclesiasticae pro universa Ecclesia sed pro suis subditis Conciliis quoque particularibus et locorum Ordinariis ».

Denique haec Suprema Sacra Congregatio omnes Archiepiscopos. Episcopos et reliquos locorum Ordinarios iubet. occasione relationis dioecesanae, quidquid contra libros lascivos statuerint et exsecuti sint. Sancto Officio manifestare.

Ex aedibus Sancti Officii, die 3 Maii 1927.—R. Ca io Merry del Val. α *Secretis.*

Adn. J. JANS5ENS In NrT 54 (1927) 550-553; IP 7 (1927] 53.

764

1927 MAI 10.-CV. c. ROMANIA. AAS 21 (1929) 441-455

Inter sanctam sedem et romaniae regnum
SOLLEMNIS CONVENTIO

Sa Sainteté le Pape Pie XI, représenté par Son Eminence Révérendissime le Cardinal Pierre Gaspard. Son Secrétaire d'Etat, et Sa Majesté le Roi de Rouma-

nie Ferdinand Ier représenté par Son Excellence Mr. V. Goldis. Son Ministre Secrétaire d'Etat au Département des Cultes et des Arts, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne ct due forme, ont conveni des dispositions suivantes:

Article L La Religion Catholique Apostolique Romaine. de tout rite, sera pratiquée et exercée librement et publiquement dans tout le Royaume de Roumanie.

Article IL Dans le Royaume de Roumanie la Hiérarchie Catholique sera ainsi constituée:

A) Pour *le Rite Grec:*

4C Province Ecclésiastique d'ALBA-JuuA et Fagaras./

Métropole :

BLAJ

avec quatre suffragants:

1. Oradea-Mare ;

2. Lugoj;

3. Gherla (siège épiscopal et Chapitre à transférer d'un commun accord entre le Saint-Siège et le Gouvernement Royal).

4. Nouveau Diocèse à ériger dans le Nord, avec siège épiscopal à désigner d'un commun accord entre le Saint-Siège et le Gouvernement Royal.

De ce Diocèse feront partie aussi les greco-ruthèncs avec une administration spéciale.

B) *Pour le Rite Latin:*

Province Ecclésiastique de Bucarest.

Métropole :

BUCAREST

avec quatre suffragants:

1. Alba-Julia :

2. Timisoara ;

1 Satumare et Oradea-Mare unies aeque principaliter. Par la ratification du présent Concordat, cesse l'Administration Apostolique et le territoire d'Oradea-Mare passe sous la juridiction de l'Evêque actuel de Satumare.

4. Jasi. A ce Diocèse sera rattachée la Bucovine.

Le territoire de l'ancien Royaume passe de la juridiction de la Congrégation de Propaganda Fide au «3 croit commun./

C) *Pour* le Rite *Arménien:*

Un chef spirituel pour tous les Arméniens du Royaume. avec siège à Gherla.

Le Saint-Siège ne procédera à aucune modification de la Hiérarchie, plus haut établie, ni des circonscriptions des Provinces ecclésiastiques et des Diocèses, sans accord préalable avec le Gouvernement roumain, suf les petites modifications paroissiales exigées par le bien des âmes.

Article III. Aucune partie du Royaume de Roumanie ne dépendra d'un Evêque dont le Siège se trouverait hors des frontières de l'Etat roumain; de même aucun Diocèse de Roumanie ne pourra s'étendre au-delà des frontières du pays.

Article IV. La communication directe des Evêques, du Clergé et du peuple avec la Saint-Siège, et vice-versa. en matière spirituelle et en affaires ecclésiastiques. sera absolutament libre.

Article V. $ 1. Ceux qui seront appelés à gouverner les Diocèses aussi bien que leurs Coadjuteurs cum ***m*** *ruccesrionis,* ainsi que le Chef spirituel des Arméniens, devront être citoyens roumains, sauf les exceptions admises d'un commun accord par le Saint-Siège et le Gouvernement Royal.

I 2. Le Saint-Siège, avant leur nomination, notifiera au Gouvernement Royal la personne à nommer pour constater, d'un commun accord, s'il n'y aurait pas contre elle des raisons d'ordre politique./

Article VI. Les Evêques, avant de prendre possesiion de leurs Diocèses, prêteront serment selon la formule qui suit:

‹ Devant Dieu et sur les Saints Evangiles, je jure et je promets fidélité à Sa Majesté le Roi de Roumanie ainsi qu'à ses Successeurs, et, comme il convient à un évêque, de respecter et de faire respecter par mes sujets, avec la fidélité au Roi. la Constitution et les lois du pays. En outre je n'entreprendrai rien qui soit de nature à porter atteinte à l'ordre public où à l'intégrité de l'Etat Ainsi Dieu m'aide, et ces Saints Evangiles ».

Article VIL La formule des prières pour le Souverain, ‹ Domine, salvum fac Regem », sera chantée, dans les offices divins, conformément aux normes liturgiques.

Article Vin. Les Ordinaires auront pleine liberté dans l'exercice des fonctions ecclésiastiques et dans le gouvernement de leurs propres Diocèses. Ils pourront exercer tous les droits et les prérogatives propres au ministère pastoral, conformément à la discipline approuvée par l'Eglise Catholique et seront libres de donner les instructions religieuses, morales et ecclésiastiques comme leur ministère sacré l'exige. Dans le cas où elles seraient d'un intérêt général et publiées par eux. elles seront ensuite portées également à la connaissance du Ministère des Cultes. D'eux dépendront exclusivement les autres membres du Clergé Catholique dans tout ce qui concerne leur nomination et l'exercice du ministère sacré. La nomination faite sera portée à la connaissance du Ministère des Cultes./ 445

Article IX. L'Etat reconnaît à l'Eglise Catholique, représentée par ses légitimes autorités hiérarchiques, la personnalité juridique, selon le droit commun du pays.

En conséquence les Paroisses, les Archiprétries, les Monastères, les Chapitres, les Prévôtés, les Abbayes, les Evêchés, les Métropoles et les autres organisations canoniquement et légalement constituées, sont personnes juridiques, et la pleine propriété de leurs biens, de quelque nature qu'elle soit, est garantie par l'Etat selon la constitution du Royaume, à l'Eglise catholique, représentée par ses légitimes autorités hiérarchiques.

Article X. L'Eglise catholique et ses membres, citoyens roumains, jouiront de la part de l'Etat d'un traitement qui ne pourra pas être inférieur à celui dont jouissent, selon la Constitution, les autres religions du Royaume.

Il est entendu, en outre, que les Evêques roumains diocésains de Rite grec ainsi que l'Archevêque latin de Bucarest, seront Sénateurs de droit.

Article XI. § 1. Dans toutes les Eglises Cathédrales sera maintenu le Chapitre des chanoines dans l'état juridique et patrimonial où il se trouve actuellement, sous réserve des dispositions de l'article XIII. Le nouveau Diocèse sera pourvu de son Chapitre.

5 2. Les chanoines devront être citoyens roumains, sauf les exceptions admises, d'un commun accord, par le Saint-Siège et le Gouvernement Royal./ 446

Article XII. § 1. Les Ordinaires seront libres d'érifer de nouvelles paroisses, d'établir, ou fonder des glises filiales; cependant s'ils demandent la contribution de l'Etat, ils devront procéder d'accord avec le Gouvernement, lequel donnera son consentement s'il s'agit de 400 familles pour les villes et de 200 familles pour les villages. Dans des cas spéciaux, le Gouvernement pourra donner son consentement même pour un nombre inférieur de familles.

§ 2. La nomination des Curés, qui devront être citoyens roumains, et n'avoir pas subi de condamnation par sentence définitive, pour crimes contra la sécurité de l'Etat, est de la compétence exclusive de lOrdinaire. Le consentement du Gouvernement sera demandé au cas où il s'agirait de nommer curé un étranger, qui devra, néanmoins, acquérir ultérieurement la qualité dc citoyen roumain.

Article XIII. 5 1. Un Patrimoine sacré inierdiocésain sera constitué avec les titres de rente roumaine, qui appartiennent actuellement aux prébendes des Evêques, des Chanoines» dos Curés ct aux Séminaires théologiques.

5 2. La destination du Patrimoine sacré est l'entretien des Ordinaires et des Ordinariats, des Séminaires théologiques. des Chanoines, et des personnes au service des paroisses. Dans le cas où les revenus, visés au § 1. n'atteindraient pas la quantité due selon l'article X. l'Etat y suppléera, conformément aux lois en vigueur concernant les honoraires du Clergé.

§ 3. Ce Patrimoine sacre sera administré par le Conseil des Evêques diocésains selon les Statuts rédigés par eux-mêmes, et approuvés par le Saint-Siège et par le Gouvernement w

δ 4. Le même Conseil administrera les revenus de la rente provenant du Fond général cathottqae de Reli-

gion et du *Fond général catholique d'instruction,* lesquels jouissent déjà de la personnalité juridique et restent dans l'état patrimonial et juridique actuel.

ı 5. Le Patrimoine *sacré* jouira dc la personnalité juridique conformément au droit commun du pays.

Article XIV. Les propriétés des écoles, des instituts d'éducation et de bienfaisance et de toutes les autres institutions pies de chaque diocèse, seront administrées par les autorités diocésaines et dévolues au même but prévu et voulu par chaque fondation à part, selon les modalités prévues par les lois de l'Etat

Article XV. Les droits et les obligations de patronat de toute catégorie sont et restent abolis sans aucun indemnité.

Les édifices sacrés, les maisons paroissiales avec leurs dépendances, ainsi que les autres biens affectés par le patron à l'Eglise. a) s'ils sont inscrits dans les livres fonciers au nom des personnes juridiques indiquées dans l'art. IX, demeurent en leur pleine propriété; b) s'ils sont inscrits au nom des patrons, demeurent en possession de l'Eglise à l'usage des paroisses réspectives.

Dans le cas où la paroisse viendrait canoniquement ct légalement à disparaître, l'ancien patron, si c'est l'Etat ou bien une institution d'Etat, pourra disposer librement de ces biens; si c'est un particulier, les édifices et les biens susindiqués restent en possession et
M3 à l'usage de l'Eglise./

Article XVI. I 1. Dans chaque Diocèse le Séminaire pour la formation du jeune clergé sera sous la dépendance exclusive de l'Ordinaire.

1 2. Les professeurs seront citoyens roumains, sauf les exceptions admises d'un commun accord par le Saint-Siège et le Gouvernement Royal

1 3. Le programme des études sera fixé par l'autorité ecclésiastique compétente.

5 4. Dans les séminaires, l'ctude de la langue et de l'histoire nationale sera obligatoire, selon le programme établi par fa Conférence des Evêques di ins d'accord avec le Ministère compétent, dans la mesure qu'il n'empêche pas les études théologiques et de manière à être compatible avec le caractère religieux de ces Instituts; à cet effet, le dit Ministère aura connaissance du programme visé au paragraphe précédent.

Article XVII. 1.· Les Ordres et les Congrégations religieuses existants dans le Royaume devront avoir leur Provincial et leur membres, citoyens roumains, domiciliés dans le pays.

2. Aux Ordres et Congrégations religieuses, comme tels, l'Etat reconnaît fa personnalité juridique, pourvu qu'ils remplissent les conditions établies par les lois en vigueur.

1· Le, revenus appartenant aux Ordres et aux Congrégations religieuses devront être distribués selon la volonté des bienfaiteurs et selon la nature et le but de Hnstltut religieux.

4.· Dc nouveaux Ordres et Congrégations religieuses pourront s'établir en Roumanie et ceux qui y sont actuellement pourront ouvrir des maisons nouvelles, seulement avec l'approbation donnée d'accord par le Saint-
449 Siège et par le Gouvernement roumain./

Article XVIII. L'Eglise catholique a le droit de pourvoir à l'assistance religieuse de tout genre, pour ses fidèles, dans l'armée, les hôpitaux civils et militaires, les orphelinats, les écoles correctionnelles, les pénitenciers. en tenant compte des règlements des Institution respectives.

Article XIX f 1. L'Eglise Catholique a le droit de créer et de maintenir, à ses propres frais, les écoles primaires ct secondaires, qui seront sous la dépendance des Ordinaires respectifs ct sous la surveillance et le contrôle du Ministère de l'instruction Publique.

t 2 Dans les mêmes conditions, clic pourra maintenir le nombre actuel des écoles normales.

I 3. Toutes les écoles dos Ordres et des Congrégations religieuses sont mises sous la dépendance de lOrdinnire du lieu; en conséquence, elles aussi jouiront du droit de fixer la langue d'enseignement.

I 4 Toutes les école indiquées aux paragraphes précédents auront le droit dc publicité, selon les modalités des lofa en vigueur

Article XX. I 1. L'Eglise catholique a le droit de donner l'instruction religieuse aux élèves catholiques dans toutes les écoles publiques et particulières ài Royaume; cette instruction religieuse leur sera donnée dans leur langue maternelle.

§ 2. Dans les écoles secondaires de l'Etat, fréquentées en majorité par des catholiques, l'enseignement de la religion sera donné par des maîtres catholiques, prêtres ou laïques, nommés, de commun accord, par lOrdinaire et le Ministère de l'Instruc/tion Publique, et ηa lariés par le Gouvernement, en conformité des lob en vigueur.

§ 3. Dans les écoles primaires de l'Etat, fréquentées en majorité par des catholiques, renseignement de la Religion catholique sera donné par un prêtre désigné par l'Ordinaire et, à défaut de prêtres, par un laïque catholique, qui pourra être aussi le maître d'école. pourvu qu'il soit reconnu capable par l'Ordinaire,

§ 4. Si l'Ordinaire informait le Ministère que le maître de religion n'est pas idoine, pour des motifs se rapportant à la doctrine ou à la moralité, le maître sera obligé de cesser immédiatement l'enseignement ℓ il sera procédé à la nomination du successeur, seloc les §5 2 et 3 ci-dessus.

§ 5. Dans les écoles de l'Etat, le programme de l'enseignement religieux, pour les catholiques, sera rédigé par l'Ordinaire et communiqué au Ministère compétent

§ 6. Les textes scolaires devront être également approuvés par l'Ordinaire, lequel aura aussi le droit de surveiller l'enseignement donné dans les dites écoles.

Article XXI. Les biens ecclésiastiques situés e Roumanie, mais appartenants à des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ayant leur siège hors de frontières de l'Etat roumain, et réciproquement, formeront l'objet d'une Convention spéciale.

Article XXII. Toutes les difficultés et les questions qui pourraient surgir concernant l'interprétation du présent Concordant seront résolues d'un commun accord entre le Saint-Siège et le Gouvernement/ e

Article XXIII. Le présent Concordat entrera en vigueur immédiatement après l'échangé des ratification entre le Saint-Siège et le Gouvernement Royal

Les deux parties contractantes se réservent la faculté de dénoncer le présent Concordat, avec un préavis de six mois.

Article XXIV. L'échange des ratifications aura Lei à Rome aussitôt que possible.

Article additionnel. Dans un délai de deux mois après la ratification, une Commission, dont fera parte un Délégué du Saint-Siège et un autre du Gouvernement, sera constituée pour procéder, avec l'assistance d'un Délégué de l'Episcopat, à la délimitation des circonscriptions ecclésiastiques, ainsi qu'à la vérification des biens, qui formeront le *Patrimoine sacré* selon l'art XIII.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé le présent Concordat.

Fait au Vatican, ce 10 Mai 1927.—P. Card. Gasparri
V. Goldis.7 6

Conventionem integrant epistolae quae ℮quuotar:

MINISTERE
des Affaires Etrangères

N. 48542

Bucarest» le 20 Juillet, 1928.

Excellence,

Le Gouvernement Royal s'est toujours considéré obligé à procéder à la ratification du Concordat signé le 10 Mai 1927, avec le ferme espoir que cet acte établira définitivement entre le Saint-Siège et la Roumanie des relations étroites et cordiales, pour le plus grand bien de la Roumanie et de l'Eglise Catholique.

C'est en ayant en vue rétablissement de ces relations réciproquement désirées que le Gouvernement Royal s'est abstenu de tout acte précipité, qui. par des interprétations même erronées dont il aurait pu être l'objet aurait pu nuire au grand but de concorde que toute h politique du Gouvernement Royal envers le Saint-Siège a poursuivi avec constance.

Le Gouvernement Royal est arrivé à la conviction que la ratification du Concordat éviterait de sérieuses oppositions s'il était en mesure de donner certains précisions au sujet de quelques textes du Concordat

Ces précisions sont des choses qui s'entendent d'elles mêmes, mais le fait de pouvoir les donner d'accord avec le Saint-Siège apaiserait beaucoup de susceptibilités et servirait par la le but en commun poursuivi.

Aussi, je viens prier Votre Excellence de bien vouloir interposer ses bons offices auprès de Son Eminence
ta le Secrétaire d'Etat afin que le/ Saint-Siège veuille bien faire les déclarations interprétatives suivantes, qui faciliteraient la tâche du Gouvernement RoyaL

I. - Que, en ce qui concerne la personnalité juridique. dont il s'agit à l'art. 9 du Concordat, l'Eglise Catholique, en dehors des organisations énumérées dans l'art 9 (Paroisses, Archiprêtries. Monastères, Chapitres. Prévôtés. Abbayes. Evêchés, Métropoles et les autres organisations canoniquement et légalement constituées), ne pourra pas jouir de la personnalité juridique ni posséder des biens.

II. - Que le f 3 de l'art. 19, où il est dit:

c Toutes les écoles des Ordres et des Congrégations religieuses sont mises sous la dépendance de l'Ordinaire du Heu; en conséquence elles aussi jouiront du droit de fixer la langue d'enseignement », doit être entendu: ‹ Sauf les écoles qui ont actuellement la langue roumaine. comme langue d'enseignement ».

III. - Que par rapport à l'article 20 :

a) pour ce qui concerne le § 3 combiné avec le I 4 soit accepté la déclaration suivante ;

‹ Dans le cas où le maître de religion se trouve être aussi le maître de l'école, l'information du Ministère par l'Ordinaire que le maître n'est pas idoine, pour des motifs se rapportant à la doctrine ou à la moralité, n'obbge le maître qu'à cesser renseignement religieux. Il continuera conformément aux lois roumaines le reste dc son enseignement. Dans ce cas, l'Ordinaire pourra nommer à sa charge un autre professeur de religion ».

b) Qu'au § 4 à titre de spécification, le mot ‹ maître › sc réfère au mot « de religion ». et le mot c enseignement » à ‹ l'enseignement religieux »; et dans le 16 les mots « testes scolaires » se réfèrent aux « textes scolaires de religion » et le mot « l'enseignement » à i l'enseignement religieux ».

En conséquence, les §§ 4 et 6 de l'art. 20 doivent s'entendre comme suit:

f 4. - Si l'Ordinaire informait le Ministère que le maître de religion n'est pas idoine, pour des motifs se rapportant à la doctrine ou à la moralité, le maître de *religion* sera obligé de cesser immédiatement l'enseignement *religieux* et il sera procédé à la nomination du successeur, selon les §5 2 et 3 ci-dessus.

I 6. - Les textes scolaires de *religion* devront être également approuvés par l'Ordinaire, lequel aura aussi le droit de surveiller l'enseignement *religieux,* donné dans les dites écoles./

Si le Saint-Siège, tenant compte des grandes diffxultés que le Gouvernement Royal a rencontrées, à Foccasion du vote de la loi des cultes, veut bien lui faciliter sa tâche, en donnant son adhésion aux déclarerons ci-dessus énoncées, le Gouvernement s'engage vis-à-vis du Saint-Siège à déposer le Concordat signé le 10 Mai 1927 devant les Chambres à la session ordinaire de cet automne et de soutenir devant Elles sa ratification de telle sorte que cette dernière puisse aboutir avant les fêtes de Noël.

Veuillez agréer. Excellence, l'assurance de ma haute consideration.—Le Ministre N. Titulescu.

A Son *Excellence Monseigneur Ange Marie Dolci Ar-*
cs ckerêque de Hiérapolis, Nonce Apostolique à Bucarest./

Nvxtutura Apostolica
dî Ro?jania

N. 5310

Bucarest, le 22 Octobre 1928.

Excellence,

pondre à la Note de Votre Excellence N. 48524 du 20 Joillel dc cette année, dans laquelle sont exposés quelques désirs du Gouvernement avant la ratification du

sa bonne volonté en facilitant autant qu'il lui est pos
sible la tâche du Gouvernement pour la ratification de la Convention déjà signée, cherche de venir au devant du désir du Gouvernement lui-méme au sujet de l'arL 9.

Cet article est très clair dans ses termes et dans sa substance. En conséquence, si le Gouvernement déclare au cours des discussions parlementaires ou à toute autre occasion, que en vertu de cet article l'Eglise Catholique en Roumanie, en dehors de scs organisations énumérées dans l'art. 9 ne pourra pas exercer sa personnalité juridique au sujet de la possession des biens, le Saint-Siège. de son côté, déclare ne pas soulever d'objection.

Pour ce qui regarde les articles 19 et 20 concernant les écoles, le Saint-Siège donne aussi son adhésion à la déclaration du Gouvernement proposée dans la même Note susmentionnée de Votre Excellence.

Le soussigné Nonce Apostolique saisit cette occasion

sidération.—Mgr. Angelo M. Dolci, Nonce *Apostolique.*

A Son Excellence Mr. C. Argetoiano Ministre des Affaires Etrangères.

Adn. L. HONORE in NrT 56 (1929) 738-743; A. VERMEERSCH H PrM 19 (1930) 133-136; Apolî. 3 (1930) 581-500. Vid· r® ÜhabTtîCMm uib die 1929 fui. 7; LE 916.

1927 MAI 21.-SC CONC. RESOL. AAS 21 (1929) 116-119

DIOECESIS *N.*

CAPPELLANIARUM CUM ADNEXA CELEBRATIONE MISSARUM

21 Mali 1927

Species facti. - Quidam sacerdos oppidi *G.,* dioecesis *N.,* sub initium transacti saeculi, instrumento a rogato Notario confecto duas cotidianas cappellanias fundavit, his verbis usus: « sapendo quanto sia grato a Dio il sacrosanto sacrificio della Messa... ha fondato e fonda ed ha eretto ed erige due cappellanie cotidiane, da celebrarsl entro questa ven. Basilica di S. A., all'altare della Ssma Addolorata... Per dote dl suddette due cappellanie ha assegnato durante Ia di lui vita, onze sessanta annuali, e dal giorno della sua morte onze sessantadue ogni anno, onerate sopra quelle onze Quattrocento di soggiogazione che esige annualmente dal Sig. Principe di F. E se in qualunque tempo si verrà a reluirsi detta soggiogazione, vuole che il capitale di dette onze sessantadue si debba all'istante impiegare in compra di rendite stabili,... e i frutti esigersi dai cappellani, no*nostante che slano più delle onze sessantadue ».* Haec vero affrancatio canonum vivente adhuc fundatore effecta est. ciusque neptis et heres, mandato *alter ego* a fundatore munita, « ha fondato. rifondato c fonda nella ven. ch. di S. A. due quoli/diane Messe, ossia laicali 11
cappellanie... per elemosina di questa quotidiana celebrazione assegna o reassegna onze annue sessantadue... e per la facile esazione di dette onze sessantadue. ipoteca la possessione di terre... detto *Orto del Marchese...* quale possessione, *mea secuta morte,* passi subito in dominio della ven. chiesa di S. A., con obbligo di gabellarlo o affittarlo al miglior offerente, e della detta gabella, dedotte *prima* le onze sessantadue da pagare come elcmosima come sopra per i Cappellani assegnata. e altresl dleci onze annualmente per distribute ai poveri nel giomo della Ss. Addolorata. tutto quanto sopravanzera debba impiegarsi per gli arredi e suppellcttili dell'altare dell'Addolorata ». Reditus annus C2 unciarum, seu lib. 792.50 evidenter hodie non sufficit pro satisfactione Missarum ad taxae dioecesanae rationem: hinc iamdudum impetrata fuit reductio carundem. Verum cum in praesenti constet reditus fundi seu praedii *Orto del Marchese.* attingere circiter libellas 7000 annuas, cappellani augmentum dotis reclamant ad summam saltem 3650 libellarum, quae responderet duplici cappellaniae cotidianae: resistit tamen parochus, obtendens sc ex fundatoris expressa voluntate teneri ad erogandas pro Missis summam unciarum 62 dumtaxat; ex quo potius dicendum videatur, fundatores noluisse cappellaniam cotidianam, nisi subordinate; secu* enim providissent pro casu quo summa non sufficeret. Quaestio dolata est ad Ordinarium, qui consultius censuit ab hac Sacra Congregatione expetere solutionem sub his rogandi formulis:

I. An cappellanils in catu *adnexa sit celebratio* cotidiana *Missarum.* Et quatenus affirmative: Π. *Ad quam usque rationem Rector paroeciae S. A. teneatur reditus cedere* in *favorem Cappellaniarum in casu.*

As; vait»trsoxz5. - Ex relatis fundationis verbis apparet lucutenthrcrâr fundum pro Miste celebrandis relictum non fuisse taxata· sed *demonstrative* solummodo. Fundatores enim exordiuntur ab oneris impositione, et inde pergunt ad fundum pro adimpletione oneris constituendum. Iam vero cum fundus *demonstrative* legatur, hervs tenetur supplere quod necessarium sit ad onera Missarum adimplenda, si reditus assignati a fundatore non sufficiant. In casu enim onus non inhaeret fundo, sed personae quae non deficit, etsi reditus fundi assignati deficiant (Lucidi. *Dc Vis. sccr Llm,* voL IΠ. p. 426. n. 9). Hanc doctrinam aperte docet Benedictus XIV innixus instructioni per Sacram Congregationem Concilii transmitti solitae, dum Ordinariis facultas onera Missarum reducendi concedebatur, In ca enim legitur: * Illa legata seu fundationes erunt taxative conceptae, «i fundatores legando, aut aliquo modo disponendo, orationem. seu dispositionem primo inchoaverint ab assignatione
118 fundi, et subinde Missarum onera/ adiacennt: et hoc casu huiurmodi onera ad rationem eleemosynae manualis moderari possit Episcopus; contra, vero, si fundatores orationem seu dLsposutlonem inceperint ab impositione oneris, et subinde fundum assignaverint: tunc enim onus dicitur dcr.onsfrctire conceptum, ac fundatorum heredes per Amplitudinem Tuam cogendi sunt cd *perpetuam* dicti oneris *manutentionem,* et cd supplendam sumrem deficientem tam pro praeterito quam pro futuro tempore " (De *Syn. diocc.* lib. XIIL cap. ult., η. XXXIU Idem docent inter alios. Lucidi (De Vis. ss. LL., supr. rei. n. IMi, Oietti *(Sun. rer „mot et iuris Pont.* n. 2M2i et Gaspard (De Ss. Euch.. n. 62U).

In casu hoc fecerunt fundatores; primum onus Mixtarum imposuerunt, ct deinde fundum pro adimplendo onere assignarunt. Onus inde demonstrative esse conceptum dicendum est. Ergo *ecclesia* S. A., cui fuit impositum, cogenda est ad perpetuam oneris Missarum manutentior.em. ct ad supplendam summam in tabulis fundationis assignatum, time sufficientem sed *nunc* cx aucta taxa synodal! deficientem. pro duabus Missis fundatis quotidie celebrandis ad mentem fundatorum.

Neque did potest hos ipsos noluisse Missas quotidianas disponere. Intentio enim eorum est manifestissima in tabulis fundationis, quibus, ut legenti patet, saepe de cotidiana Missarum fundatarum celebratione mentio fit. Nec iuvat reponere eos taxatlve determinasse summam, nempe 62 uncias. cappellanls tradendam pro Missis; hoc enim certissime factum est. quia baec summa tunc temporis omnino sufficiens. et forte plus quam sufficiens. credebatur, iuxta taxam et morem Illius temporis et regionts. hinc nec ipsorum mentibus occurrit casus augmenti taxae syncdalis. vel imminutionis redituum, quos superabundances ad finem intentum censebant

Pariter mens fundatoris non fuit praecipue eccleitee S A. benefacere. Ex tabulis fundationis luculentissime constat ipsos pnmo et principaliter fundum oneri Missarum implendo destinasse, stipendium enim carum debet ante omnia ex reditibus ipsius deduci. Prae omnibus ergo administratores ecclesiae S. A. dc cotidiana duarum Missarum applicatione curare debent, et modo speciali hoc tempore quo reditus superabundanter ad omnia opera fundata habentur.

Deductis etenim ex reditu actuali 3.650 bbellis Italicis, quits pro duabus Missis cotidianis fundatis ad rationem taxae dioeceMnae. cappellani petunt. 12750. quae in eleemosynas expendi debent et 2550 pro anniversario, cum fundu> ℭC0 producat, remanent adhuc 3.197 pro adquirendis paramentls ct supellectilibus ad mentem testatoris. Huius voluntas Integre servabitur, si onera Missarum integre adimpleantur: wcus vero, si non applicentur omnes Missae, et
119 nandum dicatur carum reductioni, cui hodie, auctis rcditlbus, non videtur locus superes». Haec enim concessa fuit/ quando reditus ad eas celebrandas erant insufficientes: hodie vero plus quam sufficientes sunt. Ceterum can. 1551 J 3 perspicuam normam interpretationis tradit, nimirum intelllgendum esse, nisi aliud constet, ut potius alia onera quam Missae reducantur.

Resolutio. - In plenariis comitiis ad Vaticanum habitis die 21 Mali 1927 Emi Patres Sacrae Congregationis Concilii respondendum propositis dubiis consuerunt: « Ad L *Affirmative.* Ad II. Ad rationem taxae dioecesanae ».

Facta postmodum relatione Ssmo Domino Nostro Pio Pp. XI per infrascrlptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctitas Sua resolutionem datam approbare et confirmare dignata est—lulius. Ep. tit. Lampsaccn. *Secr*

A4» J. CREU5EN in NrT 5G (1923) 42^427; A. VERMEERSCH Ift FrM 13 (1929) 16^167; IP 9 (1929) 109-110; ME 41 (1929) 1M-13S.

766

1927 IUN 2.-SC S. OFFICII, DEÇU PART.·

Circa decretum l diei 13 ian 1897 de αγπγεντιοταπ
COMMATIS ΙΟΠΑΝΝΠ

Decretum hoc latum est ut coerceretur audacia privatorum doctorum jus sibi tribuentium commatis Johar.-nei aut penitus rejiciendi aut ultimo judicio saltes in dubium vocandi. Minime vero impedire voluit quominus scriptores catholici rem plenius investigarent atque, argumentis hinc inde accurate perpensis, cum ea quam rei gravitas requirit moderatione et temperantia, ln sententiam genuinitati contrariam inclinarent, modi profiterentur se paratos esse stare judicio Ecclesia·, œ a Jesu Christo munus demandatum est Sacras UtUrai non solum interpretandi, sed etiam fideliter custodiendi ›.

Feria V, die II junii, 1927.—Aloisius Castellano. *Supremae S. Congr. S. Officii notar.*

› Cuius sunt verba:

Feria IV, dic 13)an. 1897.

" In Congr. Gen. S. R. et U. I. habita coram Emin. κ RR. DD. Cardinalibus contra haereticam pravitatem Geaerahbus Inquisitoribus, proposito dubio:

" Utrum tuto negari aut saltem In dubium revocari posit «se authenticum textum S. Joanrus. in Epistola pnxx cap. V. vers. 7. quod sic se habet: *Quoniam tres sunt,* qa testimonium *dant in caelo: Pater, Verbum* et Spiritu S»· ctux, ct hi tres unum sunt

Omnibus dilisentissimo examine perpensis, praehab/xr que DD. Consultorum voto. Udem E.m! Cardinales rtspoadendum mandarunt: Negative.

Feria vero VI. die 15 eiusdem mensis et anni, in audientia r. p. d. Adsessori S. O. impertita, facta de mprascriptis accurata relatione SS.mo D. N. Leoni PP XIΠ Sanctitas Sua resolutionem E.inorum Patrum adprobavtt « confirmavit.—J. *Can.* .Mancini. S. R. I. et U. Not.

• ME 40 (1928) 193-194.

767

1927 IUN 5.-SC PROP. FIDE, LIT. CIRC. PART.·

De **AGENTIA V FIDES > CONSTITUENDA** et fovenda

5 giugno 1ST

Il Consiglio Superiore dclla Pontificia Opera dclla Propagazione dclla Fedc, nella recente adunanza plenaria. studiando in qual modo potrebbero otteneni maggiori mezzi per venire in aiuto alie missioni, con unanime parere di tutti i rappresentanti nazionali del-1'Opera stessa. è venuto nella determinazione dl fondare un'Agenzia chiamata *Fides,* la quale possa fornire ample notizie suile missioni ai vari Consigli Nazionali. cbe sc ne serviranno per tutto il lavoro di propapnda n« loro paesi e in modo speciale per la compilatione degb annali e per articoli da stamparsl sui giornali o fogli cattolicl

Questa Sacra Congregazione, a cui la cosa è stab diferita. approve quanto il Consiglio Superiore del-lOpera ha ideato, c sebbene essa si dichiari non responsabile di ciô che l'Agcnzia *Fides* potrà eventualmente pubblicare, tuttavia, nelTinteresse delle missioni, crede opportuno di far conoscere alla S. V. Illustrissima e Reverendissima che tale intrapresa si fa coll'approvazione della Sacra Congregazione dl Propaganda. la quale ha ritenuto opportuno di trasmettere essa stessa a V. S. gli acclusi documenti in cui è chlaramente dcscritto il fine che l'Agenzia si propone, e la parte che pr il buon funzionamcnto dclla mcdeslma dovrebbero prendere i Superiori delle missioni.

Al quale riguardo mi sembra opportuno di richiamare Fattenzione di V. S. sulla richiesta che neH'acclus circolare è fatta, di nominare cioè un Sacerdote di cotesta missione, che, dotato delle volute qualité, possa coprire Tofficio di Corrispondente delTAgenzia in questione.

V. S. renderà un vero servigio facendo conoscere al più presto possibile, a mezzo del formulario qui ic-

cluso, il nome del Sacerdote che Ella ha deputato alTofficio di cui sopra.

Nella speninza che i Superiori Ecclesiastici delle differenti missioni, Vescovi. Vicari Apostolici, Prefetti Apostolici, ccrcheranno di corrispondere e cooperare a questa impresa da cui si spera grande giovamento per le Missioni, con sensi...—G. Card, van Rossum, *Prejetto.* Francesco Marchetti-Selvaggiani, Arciv. di Seleucia, Segretario,

• Ulter-· Cîrcv'jm od Ordin*noi dependent·! a 5. Cd« Pro-Fkk. Syllo^e n 239.

7G8

1927 IVL l.-SC CAEK. NORMAE. AAS 19 (1927) 382-388

APPROBANTUR NORMAE SERVANDAE

a Cubiculariis ab ense et lacerna

REGOLAMENTO

per i *Camerieri Segreti e d'Onore di Spada e Cappa di Sua Santità, di numero e partecipanti.*

I. — I Camerieri di Spada e Cappa (Cubicularii ab ease et lacerna) fanno parte della Famiglia Pontificia, e vengono nominati da Sua Santità con biglietto di S. L Revma Monsig. Maggiordomo.

11 — Oltre ai Camerieri Segreti Partecipanti si hanDO altre due classi di camerieri. detti « Segreti » e « d'Onore ». In ciascuna di queste due classi quattro si
3Ü dicono < di Numero »e sono nominati a vita; gli altji/ si dicono · Soprannumerari », e cessano di essere Camerieri di Spada e Cappa con la morte del Ponteflce che li nominô.

III. — Loro Superiore immediato è S. E. Revma Monsig. Maggiordomo di Sua Santità.

IV. — Monsig. Maggiordomo impartira gii ordini e le disposizioni speciali per i servizi non aventi carattere di Anticamera; Monsig. Maestro di Camera impartirà gli ordini e le disposizioni per i servizi di Anticamera, dentro e fuori l'Appartamento Pontificio.

V. — L'età prescritta per l'ammlssione è di almeno trente anni.

VI. — A far parte della classe dei Camerieri Segreti saranno scelte distinte nersonalità, sia per nobiltà di nascite, sia per situazione sociale.

VII. Nella classe dei Camerieri d'Onore potranno essere ammesse persone di distinta condizione civile.

VIII. — Nella scelta dei Camerieri di Numero sarà cresa in speciale considcrazione l'anzianità. l'assiduità e correttezza nel disimpegno dei servizio.

IX. — Non si accorda il passaggio da una classe allaitra.

X — Tre sono gli abiti dei Camerieri di Spada e Cappa; un « costume » detto · alla spagnuola ». una < uniforme giornaliera » per i servizi presso Sua Santità ed una « uniforme di città » per i ricevimenti o funzioni fuori del Palazzo Apostolico. non aventi carattere di servizio.

XI. — II icostume » detto « alia spagnuola » consta:

o) dclla tunica di panno nero che scende fino a quattro centimetri sopra il ginocchio. ricca di piegbe cella falda. guarnita sul davanti di una fascia di velluto nero. larga centimetri cinque, che, dalla cucitura del collo, scende fino alie estremità della falda. le gira tutto interno cd ha nella parte superiore delle maniche cinque buffi di velluto nero, larghi centimetri due e mezzo. guarnite nel centro da una fettuccina di velluto nero, larga millimetri cinque, e sul polso un merletto di stile antico alto centimetri dieci:

b) dei collare di tela battista a grandi cannelli;

c) di una calza di seta nera cinta sotto 11 ginocchio da una giarrettiera di velluto nero, alta due centimetri e fermata da una rosa, pure di velluto nero, avente nel mezzo un bottone di acquamarina;

d) dei mantello di velluto nero foderato di seta nera. che si fissa sopra la spalla sinistra e sotto la spaDa destra con appositi bottoni e cappiole: ed ha. alie estremità del baveretto. due cordoni con fiocchi di seta nera, che si allacciano in un lato dei petto;

c) dclla collana di metallo dorato, che, fermata stille spalle, scende avant! fino alia terza parte dei petto e dietro le spalle, e si compone di tre/ ordini di 384
catenelle, interrotte ad uguale distanza da dieci medaglioncini con smalto, ed ha sospeso, nel mezzo del petto, il triregno e le chiavi intrecciate di metallo dorato. Lo smalto per i Camerieri Segreti è rosso, avente nel mezzo le due lettere C. S. intrecciate (Cubicularius Secretus) e per i Camerieri d'Onore è bleu con in mezzo le due lettere C. H. intrecciate (Cubicularius Honorarius);

f) della spada, che ha l'elsa di acciao a forma di croce, impugnatura di ebano intarsiata di acciaio e fodera di pelle nera con boccaglio e puntale di acciaio. e scende per mezzo di cinturini di velluto nero, larghi tre centimetri, e un cinturone di velluto nero, alto sei centimetri, fermato nel mezzo da una fibbia ovale di acciaio:

g) del berretto di velluto nero foderato di seta nera con piccola faldatura ripiegata in su. penna nera di struzzo. lunga trentacinque centimetri, fermaglio. ornato da un bottone di acquamarina;

h) di scarpe scollatc di velluto nero, fcrmate sul collo del piede da una rosetta. pure di velluto nero. avente nel mezzo un piccolo bottone di acquamarina.

Col « costume » non si portano i guanti.

XII. — L' « uniforme giornallera » consta:

a) di marsina di panno nero, chiusa sul davanti del petto con nove bottoni dorati opachi con triregno e chiavi incrociate, con falde ioderate di seta nera. con due bottoni dorati simili agit altri aile estremità delle falde; pattine sui fianchi, contornate da una seghetta ricamata in oro e tre bottoni simili agit altri aile estremità del pattine, baveretto diritto e rivolti aile maniche di velluto rosso per i Camerieri Segreti, e dl velluto bleu per i Camerieri d'Onore, con ricami di oro e foglie e bottoni di ulivo Simile ricamo guamisce il mezzo della vita con dei bottoni simili agli altri sopra le falde;

b) dei pantaloni lunghi di panno nero guarniti alia cucitura esterna da un gallone d'oro alto quattro centimetri, a foglie e bottoni di ulivo intrecciati, Intessuti nel gallone stesso;

c) della spada senza dragona. di forma civile, con elsa dorata con triregno e chiavi incrociate. impugnatura di madreperla, sorretta da un cinturone, di gallone d'oro, simile a quello che guarnisce i pantaloni;

d) del cappello a punta guamito in giro di piuma bianca. per i soli Camerieri Segreti Partecipanti di Spada e Cappa e nera per tutti gli altri, e dalla parte destra da una cappiola di velluto nero ricamata a foglie di ulivo con bottone dorato, simile agli altri. che ferma la coccarda Pontificia, la cui metà di seta gialla dove essere collocata a destra. c quella di seta bianca a sinistra della detta cappiola;/

e) stivaletti interi di copale con elastici;

/) guanti di pelle bianca lucida.

XIII. — L'« uniforme di città > consta:

a) di marsina di panno rosso scarlatto chiusa sul davanli con novc bottoni. come T« uniforme giomaliera ». con falde foderate di seta rossa, con due bottoni simili agli altri aile estremità delle falde, pattine sui fianchi. contornate da una seghetta ricamata in oro c tre bottoni simili agli altri aile estremità delle pattine;

b) il baveretto diritto e rivolti delle maniche dl velluto nero ricamati in oro a foglie e bottoni di ulivo; in tutto il resto simile all'< uniforme giornaliera »:

c) pantaloni lunghi neri, spada, cappello. stivaletti e guanti: il tutto simile all uniforme giornaliera ».

XIV. — Il « costume » e i l'uniforme giornaliera » dovranno portarsi solamento nelle Cappello Papali. nei Concisiori Pubblici, nei ricevimenti. ed in altre funzioni e servizi dentro il Palazzo Apostolico. od in altre circostanze, secondo le disposizioni che vorranno date volta per volta da Monsig. Maestro di Camera.

XV. — L'< uniforme di città » dovrà portarsi in tutte le funzioni e ricevimenti fuori del Palazzo Apostolico nei quali è prescritto Tuso dell'uniforme, nonch^ nelle missioni, o rappresentanze alTestero. Nelle missioni presiedutc da un Cardinale Legato i Camerieri di Spada c Cappa che ne fanno parte potranno usare anche il « costume Spagnuolo », previa autorizzazione del S. Padre.

XVI. — I camerieri Soprannumerari hanno un distintivo con lo smalto rosso per i Segreti, e con lo smalto bleu per quelli d'Onore, da portarsi nell'asola. In alto, a sinistra del frack, solamente in funzioni fuori del Palazzo Apostolico. Detto distintivo è formato da un medaglione ovale smaltato rosso o bleu, rispettivamcnle, avente nel centro il nome del Pontefice regnante, in caratteri d'oro; l'ovale è racchiuso in un giro di bnllantini e sormontato dai triregno d'oro smaltato di bianco con le chiavi d'oro incrociate; le misure del distintivo sono millimetri trentatrè di altezza per venticinque di larghezza.

XVII. — I Camcrieri di Numero hanno un distintivo più grande con lo smalto rosso per i Segreti, con lo smalto bleu per quelli d'Onore, da portarsi nel lato destro del petto sul costume, suile uniformi e sul frack, tanto nel Palazzo Apostolico che fuori. Detto distintivo è formato da un medaglione ovale di smalto rosso per i Segreti e bleu per quelli di Onore, avente nel centro le iniziali C. S. N. o C. H. N. in smalto bianco, circondato da un giro di piccoli brillantini detti rose, e da
388 una triplice catenella d'orof fermata da sette medaglioncini di smalto rosso o bleu alla quale è sospeso un ciondolo. formato dai triregno d'oro smaltato di bianco con le chiavi d'oro intrecciate: le misure di questo distintivo sono millimetri sessantacinque di altezza per 3uarantuno di larghezza. I camericri di Spada e Cappa evono sempre indossarc il frack con la coliana, sia che siano ricevuti dai S. Padre, sia che vengano intimati da S. E. Revma Monsig. Maggiordomo, o da Monsig. Maestro dl Camera per i servizi da prestarsi in frack, sia che, non essendo di servizio. vengano autorizzati ad intervenire a ricevimenti nel Palazzo Apostolico. Cappelle Papali, Funzioni o Concisiori.

XVIII. — È vietato usare la collana fuori del Palazzo Apostolico. salvo che in caso di rappresentanza o dl speciale autorizzazione superiore.

XIX. — In servizio, con qualsiasi vestiario e in udienza presso Sua Santità, porteranno le decorazioni e medaglie Pontificie delle quali sono insigniti: per le altre dovranno domandare e ottenere l'autorizzazione, per il tramite di S. E. Revma Monsig. Maggiordomo.

XX. — Tutti i Camcrieri di Spada e Cappa. appena avuta la nomina, sono obbligati a fornirsi degli abiti, e tenersi pronti agl'invitl di servizio.

XXI. — Il servizio ordinario di Anticamera dura una settimana, e sarà prestato almeno da un Cameriere Segreto e da uno di Onore. Si userà abitualmente in questo servizio r«uniforme giornaliera ». meno quando Monsig. Maestro di Camera ordinasse di usare il « costume alla spagnuola ». Il Cameriere Segreto presta servizio nella Nobile Anticamera Segreta. quello di Onore nella Sala del Trono: e ambedue coadiuvano Monsig. Maestro dl Camera e il Cameriere Segreto Partecipante Ecclesiastico nel riccvere e trattenere le persone ammesse allTJdlenza Pontificia. I Camcrieri di Spada e Cappa in servizio debbono tenere la feluca in mano.

S *+

11 Cameriere d'Onore riceve. dai Bussolante di servizio, alla porta dell'entrata deU'Anticamera della Guardia Nobile i bighetti d invito alHJdienza, i plichi, lettere e oggetti da benedire. per passarii, sulla sogba della Nobile Anticamera Segreta, al Cameriere Segreto di Spada e Cappa di servizio: e. viceversa, riceve da quexto quanto dovrà passare al Bussolante.

XXII. — Nel corteo di Anticamera i Camcrieri di Spada e Cappa inccdono avant! i Camerieri Segreti di Spada c Cappa Partecipanti, o. in loro assenza, avant! i Partecipanti Ecclesiastici. Se sono due, il Segreto a destra e quelle d'Onore a sinistra; se in maggior numero, quelli d'Onore precederanno quelli Segreti.

XXIII — In occasione di Cappelle Papali e Concision Pubbllcl il servizio di Anticamera cessa all'arrivo del S. Padre al letto dei Paramentl. I Camerieri di Spada e Cappa di servizio potranno seguire il Corteo
Λ7 di Cap pella. della quale non fanno parte, prendendo posto dopo i Generali degli Ordini Religiosi. Nelle Processioni Papal! i Camerieri di Spada e Cappa di servizio ocruperanno il posto sopraindicato: quelli fuori di eervizio potranno incedere avant! alla Cappella Papale, cioè prima dei Procuratori di Collegio. Durante la cerimonia fi collocheranno nel banco destinato per l'Anticamera. se vl sarà; altrimenti, si unIranno ai Camerieri Segreti Partecipanti di Spada e Cappa.

XXIV. — I Camerieri dl Spada e Cappa compiono il servizio delle tribune nelle Cappelle. Concistori ed altre cerlmonie.

Sono coadiuvati dai Bussolanti, che restano aU'lngresso inferiore della tribuna, e sono appoggiati per il buon ordine dalla Guardia Svizzera. Spetta a S. E Revnïa Monsig. Maggiordomo destinarli per il servizio delle tribune. Finita la cerimonia e sgombrate le tribune alie quali erano destinati, si ritireranno privitamente come erano giunti. E' loro vietato di unirsi a! Corteo.

Ogni volta dovranno presentare un rapporto del servizio prestato, fatto in doppio esemplare, di cui una copia a Monsig. Maggiordomo ed una a Monsig. Segretario della Ceremoniale, notando in esso gli eventual! incoovenienti e incidenti che si fossero verificati. Detto rapporte dovrà esser fatto anche se il servizio si sarà svolto regolarmente.

XXV. — I Camerieri di Numero prestano servizio in tutte quelle cerimonie che si svolgono in Sede Vacante e dopo la elezione del Pontefice Novello, prima cbe siano nominati i nuovi SoprannumerarL

XXVI. — In c ascunn delle feste dei SS. Apostoh Pietro e Paolo e col S. Natale i Camerieri di Numéro riceveranno da S. E. Rcvma Monsig. Maggiordomo una medaglia d'oro.

Inoltre, i Camerieri di Numero e i Soprannumerari che durante l'anno prestarono servizio. riceveranno da Monsig. Maestro di Camera due medaglie d'argento nella festa dei SS. Apostoli Pietro e Paolo.

XXVII. — In occasione delle visite a Sua Santità dl Sovran!, Capi di Stato e Principi del Sangue. i Camerieri di Spada e Cappa di servizio potranno esser ter.uti in considerazione nelle eventuali distribuzïoni di onorificenze cavalleresche che venissero faite.

XXVUI. — I Camerieri di Spada e Cappa di servizio partecipano alla distribuzione della vita dei Beati e Santi, nelle Beatificazioni e Canonizzazioni; delle candcle nella Candelora; delle Palme e degli Ag-ui *Dei.*

XXIX. — Chi. dopo la nomina, invitato tre volte, non presterà servizio senza motivo ritenuto valido dai Superiori, s'intenderà dimissionario.

XXX. — Chi in servizio mancasse al proprio dovere. owero non si attenesse strettamente al présente regolamento e agli ordini ricevuti/ sarà. secondo le rispettive giurisdizioni, ammonito da S. E. Revma Monsig Maggiordomo o da Monsig. Maestro di Camera. In caso di recidività S. E. Revma Monsig. Maggiordomo prenderà i dovuti provvedimenti, dalla sospensione del servizio e dall'uso delle insegne, fino all'espulsione. »

Tali provvedimenti disciplinari saranno pressi anche nel caso in cui si provasse che la condotta dei Camerieri di Spada c Cappa, nella loro vita privata e pubblica, non fosse conforme alla morale cristiana e aile direttive della S. Sede.

XXXI. — Essi possono appartenere al seguito di onore dei Cardinali o Vescovi, purchè non usino le divise o le insegne di Camerieri di Spada e Cappa.

Il présenté Regolamento, compilato dalla Commissione del Protocollo del Ceremoniale Pontificio, presieduta da S. E. Revma il Signor Cardinale Granito dl Belmonte. fu approvato nella Seduta Plenaria del 19 Maggio 1927, dagU Er?ii e Revmi Padri della Sacra Coagregazione Ceremoniale e sanzionato da Sua Santità. neU'udienza del 1° Luglio, accordata a Monsignor Segretario della Medesima Sacra Congregazione.

Esso va in vigore in data odierna.

Roma, 1 Luglio 1927.—V. Card. Vannutelu. Vescovo di Ostia e di Palestrina, Decano del S. Collegio, Pre/etto. Beniamino Nardone. *Segretario.*

M7

769

1927 ILL 4.-SC ORIENT., DECR. AAS 20 (1928)

De **MONASTERIO** o. s. b. in loco vulgo « amay-sur-mecse »
A MONACHIS RITUS LATINI ET ORIENTALIS EFFORMATO

DECRETUM

Sacrae huic Congregationi quaedam dubia fuerunt proposita, quae benedictinum coenobium in loco vulgo Amay-sur-Meuse apud Belgas, respiciunt. Quibus per-

pensis. Sacra Congregatio, probante Ssmo Dno Nostro Pio div. Providentia Papa XI, quae sequuntur statuit atque decrevit:

I. Religiosi viri qui in monasterio, quod memoravimus, commorantur, sive ii qui ritus latini sunt, sive qui ritus byzantino-slavici, ad Ordinem S. Benedicti omnino pertinent, quin novum quoddam religiosum vel T, monasticum Institutum efforment./

II. Religiosa vota monachi nuncupabunt ad normam Regulae a legifero Patre Benedicto propositae, iuxta Congregationis Belgicae Constitutiones, quibus etiam monasterii disciplina est moderanda.

Integrum tamen erit mutationes opportunas, a S. Sede approbandas, proponere.

III. Monachorum opera ad Russorum gentem dumtaxat spectat, non vero ad ceteros sive ex Orientalibus, sive ex Occidentalibus, dissidentes.

IV. Prior monasterii horum tantum monachorum curam geret, qui huic monasterio de *Amay* inscripti fuerint

V. Prior ct monachi eorumque opera pendent ab Abbate Lovaniensi itemque ab Abbate, qui Congregationi Belgicae pro tempore praeerit, ad normam Constitutionum.

VI. Quod vero huius monasterii eiusque Prioris relationem ad Abbatem Primatem Ordinis spectat, standum erit tum Constitutionibus Congregationis Belgicae tum etiam epistolae die 21 mensis Martii anno 1924, a SSmo Domino Nostro ad eundem Abbatem datae [AOSB 23 - 34 (1920 - 26) 76 - 771

VIL In posterum, monasterium loci *Amay* eiusque Prior et monachi eorumque cuiusvis generis opera et Instituta Pontificali Commissioni, quam vocant, pro Russia subiecti erunt et manebunt.

Datum Romae, die 4 mensis Iulii anno 1927.—Aloises Card. Sincero, *Secr.* Isaias Papadopoulos, Ep. tit. Gratianopolitan., *Adsessor.*

Ada. J. JANSSENS in NrT 55 (1928) 308-311; PrM 17 (1928) 37.

770

1927 IUL 8.-SC S. OFF., RESP. AAS 19 (1927) 278

DUBIUM

De conventibus (quos dicunt) ad procurandam omnium **CHRISTIANORUM UNITATEM**

Occasione conventus, qui diebus 3-21 proximi mensis Augusti habebitur Lausonii in Helvetia, propositum est Supremae Sacrae Congregationi S. Officii dubium:

i An liceat catholicis interesse vel favere acatholicorum conventibus, coetibus, concionibus, aut societatbus quae eo spectant ut omnes Christianum nomen utcumque sibi vindicantes uno religionis foedere consocientur? >

In Congregatione Generali, Feria IV, die 6 Iulii 1927, Emi ac Revmi Domini Cardinales in rebus fidei et moram Inquisitores Generales respondendum mandarunt:

‹ Negative, atque standum omnino decreto ab hac ipsa Suprema Sacra Congregatione die 4 Iulii 1919 edito Dc *participatione catholicorum societati* « Ad procurandam christianitatis unitatem » [LE 190).

Ssmus Dominus Noster D. Pius div. Prov. Pp. XI sequenti Ferla V. die 7 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adsessori S. O. impertita, relatam cbi Emorum Patrum resolutionem approbavit et pubicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 8 Iulii 1927.—Aloisius Castellano. *Supremae S. C. S. Off. Notary.*

Alfa. J. J. to NrT M (1927) 613-617; IP 7 (1927) 54; PrM U (1927) 129.

771

1927 IUL 12.-SC SACK., RESOL. PART.·

Circa facultatem tres missas celebrandi

Nunciatura Apostôlica en Espana. Madrid. 12 de julio de 1927. — *Excmo. y Reorno. Serior·.* La Sagrada Congregaciôn de Sacramentos, por expreso encargo dei Padre Santo, me cncarga ponga en conocimicnto de V. E. Revma. lo que a continuaciôn se expresa:

Algunos Prelados de Europa se han dirigido a la Santa Sede en demanda de facultades para poder permitir la celebraciôn de tres Misas en los domingos y dias de precepto, siquiera a los sacerdotes que rigen très o. a lo menos, dos parroquias. La Sagrada Congregaciôn de Sacramentos, con el objeto de conoccr la acogida que convenia dar a esta demanda, ha estimado necesario someter la cuestiôn al alto juicio de los Eminentisimos Padres que componen la misma Congregaciôn, y éstos. en la reunion plenaria del dia 22 de abril del presente ano, todo bien considerado. han contcstado: *Affirmative et ad mentem.*

La *mente* es del tenor siguiente:

1.® Que se concéda el induito a los Ordinarios que lo pidan para casos particulares y ad *tempus.*

2.° Que se trate de sacerdotes que rijan très o, a lo menos, dos parroquias en pueblos o lugares distintos.

3.° Que la tercera Misa sea celebrada en pucblo o lugar distinto de aquel en que se han celcbrado las otras dos.

4.° Que se prohiba recibir cstipendlo en dos dc las très Misas, *onerata conscientia Ordinarii* respecto a la neccsidad de la celebraciôn de la tercera, y además respecto al cuidado que hay que emplear para remover toda ocasiôn de extraüeza o cscéndalo en los fieles.

5.° Que expirado el tiempo del induito que se concéda, los Ordinarios, al pedirlo nuevamente, manifiesten a la Sagrada Congregaciôn si ha sido bien recibido por los fieles y si ha ocurrido algùn inconveniente».

• Patriarchae Indiirum Occidentalium: I. B. FERRERES. Compendium theologiae moralis, ed. 9 post Codicem, t. II. n. 489 p 267· 263 nota 5.

772

1927 IUL 13.-SC RITUUM, DECR. AAS 19 (1937) 288

URBIS ET ORBIS

Festum s. tereslae a iesu infante ad universam extendi- tur **ECCLESIAM CUM OFFICIO ET MISSA PROPRIA**

Ex quo caelitum honores Sanctae Teresiae a lesu Infante, Virgini, Apostolica Sedes, suo supremo iudiclo, anno millesimo nongentesimo vigesimo tertio, tribuendos esse decrevit, magna erga beatam Virginem ubiaue invaluit devotio; quae, innumeris beneficiis miraculisque, veluti rosarum imbre, foecundata, in dies magis ac magis mirifice crebrescit. Ea de causa, complures Sacrorum Antistites, imo vel ipsi Romanae Ecclesiae Purpurati Patres magnopere sibi in votis eesc pandiderunt, ut Sanctae Teresiae a lesu Infante honor et cultus, per Officium et Missam, a Suprema Auctoritate, ln toto catholico orbe decernatur: quod postulatum Summo Pontifici Pio Papae XI suaviter arrisit. Quare ad iuris tramitem et ad normam Decreti 20 Februarii 1926 [LE 691] concinnatum Officium ct Missam, prout! in superiori exemplari prostat, per Emmentissimum Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum una cum R. P. D. Sanctae Fidei Promotore generali, diligenter revisum, ab eodem Cardinali subsignata die Sanctissimo Domino fuit exhibitum, simulque oblata supplicatio ut festum S. Teresiae a lesu Infante. Virginis, ad universam extenderetur Ecclesiam. Sanctitas vero Sua. supradictum Officium cum Missa in omnibus approbare dignata est, mandavitque ut ab utroque Clero, in universa Ecclesia, die 3 Octobres. mb ritu duplici minori, festum S. Teresiae a lesu Infante. Virginis, quotannis recolatur: servatu de cetero rubricis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 13 Iulii 1927.—A. Card Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. Secr.

1927 RL 16.-SC CONC. RESOL. AAS 20 (1923) 339-397

CANARIEN.

COMPEVSAHOXIS OB residential. *Dic 16 Iulii 1927*

Species facti. - *Post Decretum* regium die 30 Iunii 1926 publicatum in Hispania de « publicis administris qu: m insulis Canariis funguntur munere ». etiam ecclesiasticis. Episcopus Canariensis huic Sacrae Congregationi reverenter exponebat: ‹ In Regali Decreto a die 1 Iulii decurrentis vim obtinente, ecclesiasticis qui in Insulis Canariis suo munere funguntur atque ab Statu dolationem percipiunt, augmentum quoddam. scilicet, 30 vel 15 supra centum, pro diversitate casuum, dolationis respectivae percipient. At. forsan non immerito omnino, dubitant aliqui num augmentum huiusmodi canonice computare teneantur veluti partem dotationis lisdemque proin iuris praescriptionibus obnoxium; tum ob naturam singularem augmenti praefati, quod quidem non participes omnes eodem modo afficit, illudque *indemnizationem ob residendam* appellat Regale Decretum, tum vero ob singularem indolem adiunctorum e quibus augmentum pendet: prout nempe participes nati fuerint extra Insulas Canarias vel in eis, ac in hoc postremo casu prout per 15 annos residentiam aut vicinitatem in Archipelago habeant vel non. Ceterum haec concessio pariter ac uniformiter tam pro quibuscumque officialibus civilibus ac militaribus. servitio Status his in Insulis adscripts, quam pro ecclesiasticis viget, qui quidem hac in re illis adsimilantur ex tenore Regalis Decreti. Ex adverso, qualificatio qua augmentum - quamvis, uti coniicl potest, minoris stabilitatis in se. atque etiam quoad quantitatem assignatam minus quam ipsa dolatio - veluti accessio spectetur eiusdem dotationis. seu redotalio quaedam, ac consequenter iisdem iuris praescriptionibus subiecturn. scopo observantions disciplinae videtur magis favere ac deservire. Quapropter ut ambiguitas quaelibet removeatur, sequentium dubiorum solutionem submisse rogat;

‹ L *An augmentum de quo* i» *casu* sit *tamquam accessio seu* dotis beneficii rice *muneris uniuscuiusque* obleniaris (canonicatus, paroeciae, vicariatus, capellaniac) *habendum, iisdemque proin iuris praescriptionibus* respective/ *obnoxium;*

390

« Π. *An saltem pro canonicis ceterisque* qui ad cho*ralem residentiam tenentur, tertia pars augmenti* in casu sit *inter distributiones computanda, prout generatim de tertia parte assignationis cavetur* in *Codice* ».

Votvm consultoris — 1. Solutio dubii ex eo imprimis videtur pendere quod accurate deiintantur bona seu reditus ecclesiastici dolationem efficientes, lamvero hic dolatio certe intelUgitur esse dos beneficii aut muneris; inde quaerit Episcopus Canariens!» an subsidium, nunc a Gubernio hisKnico concessum viris ecclesiasticis cananensibus ït handum tamquam accessio seu pars Illius dotis. Dos vero vocatur etiam, et maxime iure Decretalium vocabatur, praebenda Itemque beneficium, unde noti«sima regula: benc/tcium *datur propter ojficium:* et hodie pariter ln Codicis canone 1409 sic traditur notio beneficii ecclesiastici, ut dicatur constare duplici elemento, videlicet officio sacro et iure percipiendi reditus ex dote officio adnexos. Ergo dicamus effici dotem, vel dolationem consistere in lis bonis seu reditibus ecclesiasticis qui obtinentur *propter officium* seu ratione aut titulo officii : quippe qui sunt reditus aut bona ipn officio adnexa, et competunt beneficiario ex solo titulo vel ratione officii: ex eo nempe quod ipse beneficiarius obtinet tale officium vel munus, ita ut beneficiario debeantur propter functiones ecclesiasticas seu onera, generatim et complexive sumpta, quae constituunt naturam illius officti wu muneris; non propter aliquod peculiare ct determinatum opus, aut «ervitium a beneficiario in aliquo casu praestitum, nec propter alium titulum extrinsecum qui non pertineat ad rationem muneris vel officii. Ideo ad dotem seu dolationem non sunt dicenda pertinere, nec efficere partem dotis aut dotationis, alia emolumenta ecclesiastica vel reditus auae obveniant beneficiario occasione alicuius actualis et determinati servitii vel operis aut functionis exercitae, etri opus vel functio exerceatur vi muneris vel officii; adecquc minus si reditus vel emolumenta tribuantur beneficiario ex causa tituli extrinseci qui cum ipsa ratione vtl natura officii proprto non connectatur.

2 Vulgata proinde est distinctio quae apud canonicos et quoslibet beneficiarios capilulares iit inter fructus, prowntus. reditus, vel qualicumque nomine vocentur, qui constituunt dotem wu praebendam canoniralem aut brncficialew». et inter öbventione seu emolumenta quae audiunt dlstritratloncs. De quibus haec leguntur apud Ferraris (BibL. *v. Distributiones quotidianae)* : *' Distributiones huiusnxxii non veniunt appellatione fructuum seu reddituum et proventuum istius vel illius beneficii. cum sint redditus canules et incerti qui acquiruntur labore et interventu ln dlrims. c. *Licet,* 32 dc Prncb. ; cap. unie, de Cler. non rwzde.t in 6; cap. *Quoniam,* 0 f *In illis de* concess. Praeb?M. ellam m 6; Rot. part. 15 *recent.,* dec. 61. ŋ. Γ. CasaxJv ›- dec. 1 de Cleric, no.» resident ; Covarr.. 11b. 3. *Vanar, rm lut.,* cap. 13 n. 1 . Faim.. Hb. 13. Decret, in cap. *Licet* 33 dt Praeb.. num. 3 etc. ”.

Et Barbosa (hb. 3. *lur. Eccles. univ.,* cap. 18, a. b) bate tradit: “ Quod adeo verum est ut appellatione reddiluoa oeneficil non veniant distributiones, ut constat ex cap. iicri de praeben. ibi: ⁑ proventus suos ecclesiastico· faccrct» integre ministrari, nolumus tamen ut quotidianas dutn butiones percipiat ’⁑ etc.. cap. 2 de pnvileg. in 6 Prou: nec etiam comprehendunt appellationes iruc»umn. sicut colligi videtur ex Conc. Irtd.. sess. *24 dc rej.,* c. *12 vers. ṕr&t tcrca.. ; ct* ideo sic docent Covarr.. 1 c . RoL. dtcix ‡ n. 1 et 2. p. 2 *divers.,* ubi hae distributiones non dicuntur iructus beneiicjorum. sed potius quod dantur ratione cero ministerii personalis . . Nec denique appellatione redditum et proventuum veniunt, cum de corpore beneficii non ra&t sed percipiuntur ratione servitii personalis cap. hcct cua gloss., de praeben. “.

3. Item penes parochos aliud ex se est dos vel praebendi beneficii au: reditus qui percipiuntur ex dote ofncio parceciah adnexa, quique parocho cedunt cx solo titulo sui anneris paroccialis ; aliud sunt tura stolae, et praestationes de quibus can. 463, et taxae de quious can. 1507. ceteraqce huiusmodi. quae debentur parocho ob aliquod opus vel servitium peculiare et determinatum. Nec refert quod bodîe can. 1410 decernat *posse* dotem beneficii consistere etlus in quiousdam praestationibus, sive in certis et voluntary fidelium oblationibus, sive in iuribus stolae; nam id ioULgendum est vel cum nulli aln sint reditus, quibus doe bece·ficti efficiatur, vel cum certe constet partem saltem d->ta constitutam esse in illis praestationibus aut oblationibus m iuribus stolae. Ceterum vetus regula canonica, quae hedx dicenda est quoque oblinere nisi aliud certo constet, pone distinguebat lura stolae, praestationes, oblationes, taxas, etc., a praebenda vel dote paroecloll. prout distinguera: distributiones chorales a praebenda vel dote capitulari.

4 Unde pro re nostra possumus haec animadvertere Dum Concilium Tndentinum isess. XXI. c, 3 de re/or constituit tertiam partem fructuum et quurumcumquc proventuum et obventionum separari debere et ln distributiones converti ; itemque dum hodie can. 395, eadem verba usurpans, inquit; " Episcopi tertiam partem separent *fructuum, proventuum, obventionum* quae cx dignitatibus, canonicallbus. officiis alusque illius ecclesiae beneficiis percipiuntur et in distributiones quotidianas convertant ’ tenendum certe est illos “ quoscumque fructus, proventui, obventiones inteliigendos esse eos dumtaxat qui dotem beneficiorum quacumque ratione efficiant, non vero aboj qui ex aliis titulis, praeter merum titulum officii, beneficiario adquirantur. Nam illa diversitas nominum resp;:.: dumtaxat/diversam conditionem naturalem redituum. Nempe. tres hi termini» qui saepe occurrunt, significant respective: */ructus,* quae solum labore exercitum produc/, (i prodotti della *terra coltivata)* ct inde victualia; prow.-*tus.* introitus, reditus, salaria quoque, stipendia Missarum: obventiones, ii introitus seu proventus qui non praevuieetur. id quod Itali vocant incerti (sportula, honorarium) vtL m stylo Pandectarum, reditus in agrorum fructibus non comprehensi. Tamen tres termini saepe promiscue usitantur. Quandoquidem si illorum verborum sensus extenderetur quoque ad alios reditus qui. praeter dotem seu praebendam. obvenire possunt ex quocumque titulo ecclesiastice, iam ct ipsae distributiones, quae profecto sunt obventiones proventus ecclesiastici, essent in eamdem rationem computandae. Quod si id de ipsis distributionibus quotidianis retineatur absurdum, quoniam praecise ln distributiones quotidianas sunt alii proventus, quoad tertiam partem, convertendi. saltem autumari id posset de aliis distributicnitei inter praesentes ceterisque emolumentis incertis ct eventuallbus. quae beneficiariis capitularibus obvenirent.

5. Fingamus etiam alicui dignitati vel canontcatui aut beneficio capitulari adnexum esse officium paroeciale. lique adeo canomco-parocho obvenire» sicut ceteris parochi», iura stolae, praestationes, taxas, etc., quas diximus non pertinere ad dotem beneficii: numquid Ista non sunt ctnotamenta. reditus ecclesiastici? et tamen nemo dixent ex tUa quoque desumendam esse tertiam partem In distributions quotidianas convertendam. Quare? quoniam illa non acquiruntur canonico parocho cx *ratione seu* titulo dotis aut delationis. Item Ln Hispania nonnullis beneficiis capitulantes, per concursum conferendis, licet adilcere peculiare onus, v. g. docendi in Seminario aliquam disciplinam ccclesusticam ; evenire autem potest ut illo beneficiarius capnularx ob munus docendi, etsi adnexum pro illa vice suo beneUcSe recipiat cx Seminario stipendium annuum, quod certe « bonis ecclesiasticis desumitur. Sed nemo, ut reor, cecsuen: Illud annuum stipendium habendum esse tamquam pars vel accessio dotationis bcncficialls, nec ex illo detraheretur tertia pars convertenda in distributiones quotidianas.

6. Ut erco definiatur an nonnulli reditus vel emolumenta, beneficiariis ecclesiasticis obvenientia, rationem induas: necne dotationis beneficiariae, seu efficiant partem dctiv attendendus est titulus, ex quo beneficiariis adqutnxr.tiir Sed probe inspiciendum est de quo titulo ẋgatur r.on wf-

namque attendere titulum genericum ct remotum, &ed rcxctjicurn, determinatum, immediatum : id est non sufficit ut dicamus illos esse reditus seu proventus ecclesiasticos, competere beneficiariis ex titulo ecclesiastico, non civili, sed inter ipsos titulos ecclesiasticos facienda est distinctio ;
333 compertum/ est enim, prout innuimus, posse obvenire ecdejiAstlcls beneficiariis reditus aut emolumenta stricte ecclesiastica et cx titulo ecclesiastico, non tamen ex titulo dotation^. Ergo in causa, quam prae manibus habemus, dubium non solvitur ex eo quod dicamus generico modo fubsidium. concessum viris ecclesiasticis canariens!bus. esse haoendum tamquam restitutam partem bonorum ecclesiasticorum. quae olim fuerunt ab Statu occupata; vel ex eo quod dicatur Status udstringl in Concordato ad praestandam beneficiariis ecclesiasticis congruam dotationem, immo tt id augendam dotationem : vel ex eo quod omnia emolumenta et subsidia, ab Statu Ecclesiae tributa, censeantur tabere naturam redituum ecclesiasticorum, aut quod secus illa emolumenta non tribuerentur titulo ecclesiastico, sed avili, adeo ut beneficiariis cederent tamquam officialibus Status. Haec omnia gcncrica sunt, nec ex se definiunt titulum immediatum, quo emolumenta vel subsidia viris ecclesiasticis ab Statu tribuuntur: licet enim reditus aut emolumenta ipsa obtineant conditionem bonorum ecclesiasticorum. licet dentur ex titulo ecclesiastico, licet tribuantur ecclesiae vel viris ecclesiasticis, tamquam ministris Ecclesiae, non tamen omnia dantur ex eodem titulo peculiari et immediato. eoque minus ex titulo definito dotationis vel dotis. Etenim In Hispania, praeter reditus quos tribuit Status titulo dotationis pro clericis, confert etiam Ecclesiae vel viris ecclesiasticis alia emolumenta vel subsidia sive ad sumptus divini cultus explendos (art. 34 Concordati), sive pro Seminanis Concüianbus (art. 35), sive pro sustentatione nonnullarum Religiosarum Familiarum (ibid.), etc. Quae nemo autumabit dicere data esse titulo dotationis beneficiorum ecclesiasticorum. Et quamvis in ipso Concordato (aa. 36 et 33» horum quoque emolumenta erogatio appelletur dos seu dolatio pro cultu, tamen toto caelo differt ab alia redituum parte quae in iisdem articulis dicitur dos seu dobUo cleri.

7. Age iam. propius accedentes ad nervum dubiorum, quae ab Episcopo Canariens! proposita sunt, adnotemus in concordato hispano clare et distincte recenseri, sub ipso comme dotationis. nempe dotationis ministrorum ecclesiasLcorum. eos reditus, qui constituunt veram et propriam dolem beneficiorum ecclesiasticorum, quique proinde soli hacenai sum in censu proprie dictae dotationis: ceteri iero reditus aut emolumenta, quae tribuuntur Ecclesiae vel unnw viris ecclesiasticis, sed ex alio diverso titulo, tametsi ecclesiastico, extra rationem dotationis beneficiariae sunt habenda, Ex. gr. sic habetur in Concordato: " Art 31. Reditus annuus cuique Archlepiscoporum in dotem assignatus, erit ut sequitur (hic distincte recensentur reditus singulis pro dolatione attributis, et successive idem traditur de Epscopls; et postea in art. 32 cum distinctione de dignitaUtui, canonicis, beneficiariis capitularibus: postremo m art 33 de parochis et vicariis paroeciali/bus). Haec proinde constituunt veram dotationem beneficiariorum ecclosiasticcrum. Porro in iisdem articulis alia adnectuntur sub horum verborum tenore: a) In art. 31: " Gaudebunt insuper Archlepiscopf ct Episcopi suis palatiis. pom.irils, hortis aut aedibus, quae in qualibet Dioecesis parte ipsorum usui ac •obtio destinatae, et minime alienatae fuerint ct in art. 33: " Praeterea tum Parochi proprii tum Coadiutores fruentur aedibus eorum habitationi addictis, necnon hortis vu possessionibus, quae venditae minime fuerint, et vulriri nomine *Iclcsiarios. Mansos* vel alio appellari consueverunt ". Iam haec extra rationem dotationis sunt habenda : cuor.iim nec omnibus indiscrlminatim assignantur: eadem «uat pro singulis qui in eadem mensura dotationis iuxta diversitatem graduum aequiperantur, nec diversa sunt pro diversa beneficiorum conditione: sed dumtaxat relinquuntur (menda. fi ct quatenus sint; aund si in aliqua Dioecesi v *t* non habeatur palatium pro Episcopi habitatione, nut ia aliqua pamecia deficiat domus pamecialis. eo quod alleMU fuerint, tunc nihil Episcopo aut Parocho tamquam supploncntum pro palatio aut domo parocciall assignatur: centra debuisset assignari, si palatia episcopalia et domus pamcdales constituerent partem dotationis. nam in Concsrdito recepta est regula ut dotatio par esset omnibus qui h esdem conditione beneficiaria comperiuntur, bl In art. '4: * Pm lis vero (sumptibus) qui adminlstrationis et same visitation! causa extraordinarie requiruntur, singulis Metropolitanis Intra viginti millia argenteorum annua vice referuntur ". Neque haec ad dotationem Archiepiscoporum et Epfsmp-aum pertinere dicenda sunt: aula assl-rr-intur eis ex alio titule», nempe causa umntuum extraordl-arinnnn pro adminlstratione ct visitatione pastorali, o In art. 33: * Itemouc parochi proprii et sui coadiutores ex luribus stolae et oblationibus, vulgo pie *dc altar,* partem rciaue recpn^dpntem percipient ". Iuxta ca. ouae supra diximus. pro dotatione parochorum et suorum vicariorum «n nmt hoc in casu computanda haec iura stolae et oblationes: percipiuntur enim ex alio diverso titulo.

I lam ex his omnibus praemissis possumus directe responere dubio proposito, an scilicet subsidium, ab Statu Lvpar.o concessum peculiariter clericis apud Insulas Carjirfas munus ecclesiasticum gerentibus, habeat rationem dotationis. seu nempe sit augmentum, supplementum, acreage, pars dotationis. Et responsio negativa videtur teanda; eo quod subsidium Istud non datur titulo dotationis •ed titulo mdemnlzationis seu compensationis pro residentia In illis insulis. Plane constat eos reditus esse habendos certe ecclesiasticos, et tribui ex titulo ecclesiastico, et dari clericis tamquam ministris Ecclesiae non tamquam officialibus Status, sed titulus immediatus et proprius, cx quo conceduntur. non est titulus dotationis. est alius titu/lus diversus. 395
prout diversus est titulus quo relinquitur in Concordato Episcopis usus palatiorum. Parochis vero usus domorum paroecialium ; quo assignantur Episcopis peculiares reditus pro sumptibus adminlstrationis et visitationis: quo Parochis corumque cooperatoribus tribuuntur lura stolae et oblationes. Nam quo titulo datur hoc subsidium clericis cananenslbus? non propter rationem officii vel muneris, sed propter peculiares conditiones residentiac ipsorum in illis Insulis, nempe ob maiores et peculiares expensas ferendas ex Hia residentia, cx itineribus suscipiendis, etc. Ideo quoque fit distinctio, et *maius* vel minus subsidium conceditur prout agatur de lis qui ex iussu Superiorum aut de iis qui sponte sua ibi resident ac munus exercent, itemque dc xis qui alienigenae vel indigenae sunt: nam huiusmodi distinctio non desumitur ex ipsa ratione muneris seu officii, sed ex aliis titulis extrinsecis.

9. Quae maius robur accipiunt si animadvertamus Statum hispanicum. adimpleturum promissiones In Concordato factas, concessisse anno 1920. verum augmentum dotationis. ct quidem sub eo nomine, titulo et ratione, omnibus per universam Hispaniam beneficiariis capitularibus et paroecialibus: adiunxit enim singulorum dotation! 750 libellas annuas pro beneficiariis ecclesiarum cathcdralium ct colicgialarum: evexit autem ad 1000 libellas *dotationem* beneficiariorum et cooperatorum m ecclesiis collegiatis suppressis et paroecialibus, ad 1500 libellas dotationem parochorum ruralium, ad 1750 parochorum ingressus, ad 2000 parochorum ascensus, ad 2250 ut minimum parochorum terminos. De his augmentis non est dubitandum quin effecerint accessionem vel pinguiorem partem dotationis; quoniam id clare explimitur In ipso tenore et ratione legis dantur enim ex sola ratione officii et tribuuntur generatim omnibus beneficiarius; contra nihil horum deprehenditur in decreto, quo clericis canariensibus subsidium conceditur ob residentiac compensationem.

10. Idipsum confirmari potest, si instituamus comparationem cum augmento nuper concesso in Italia beneficiariis ecclesiasticis, quod relate ad canonicos aliosque beneficiarios capitulares declaratum est a Sacra Congregatione augere dotationem, ideoque ex illo detrahendam esse partem tertiam .quae In distributiones quotidianas convertatur. Equidem recte, nam ipsum decretum statuebat dissents verbis: " Art 3. Sari concesso dalVAmministrazione dei Fondo per il Culto un assegno supplementarc alie seguenti categorle del Clero, /ino α *portare la congrua,* compresi 1 predetti casuali, alia mlsura rispettivamente indicata ". E converso nullum verbum occurrit In decreto Status hispanici. unde attribuamus conditionem dotationis subsidio quod conceditur clericis canariensibus : sed appellatur peculiaris compensatio pro residentia./ 3$6

11. Restat ut nonnulla declaremus quae in contrarium oggeri possunt. Sane imprimis diversa conditio et peculiaria cditincta locorum, ubi resideant beneficiarii, potest esse ratio cur diversa mensura dotationis assignetur diversis beneficiariis, sic nimirum ut nonnullis, non vero ceteris augeatur, quamvis omnes ad eumdem gradum bénéficiaient pertineant. Exemplum habetur m eodem Concordato Hispaniae, quod *pro diversitate locorum* diversam dotatfonis mensuram attribuit praesertim Episcopis et Parochis: v. gr. legitur in art. 31 " Almcnensi (et ceteris qui rcsidcntiam habent in civitatibus capitibus provinciarum civilium) nonaginta millium; Astuncensi (et ceteris, quorum residentia est in civitate vel oppido extra capita provinciarum civilium) octoginta millium : et art. 33: "Pro Parochis in urbanis paroeciis annuus reditus intra tria ct decem millia argenteorum constituitur: in ruralibus vero minimum reditus duo millia et biscentum attinget Huic tamen animadversioni respondendum videtur, ut quamvis illa vera sint, non tomen concludendum sit quaelibet pvculiana emolumenta vel subsidia, quae cx diversitate reridenttee tribuantur viris ecclesiasticis, esse concessa titulo dotationis vel tamquam augmentum dotationis. siquidem possunt concedi cx diversis titulis. Oportet ergo in singulis ca'ibus attendere titulum, ex quo emolumenta concedantur. Porro in casu nostro nullum adesse videtur indicium ut dicamus subsidium, concessum clericis canariensibus sub nemine compensationis residentiae. tribui ratione seu titulo dotationis vel tamquam partem dotationis.

12. Secundo oblici potest quod mensura, qua definitur Ipsum subsidium canariensibus. reponatur in quota parte dotationis. id est 30 vel 15 pro 100 dotationis. quasi nempe sit eiusdem dotationis pars. Contra tamen id ex co dumtaxat videtur esse factum quod quaereretur certa ct congrua norma ad determinandam mensuram subsidii singulis attribuendam, eaque norma censeretur recte reponi In quota parte dotationis: nam et subsidium pendendum est ab Statu qui et idem pendit dotationem. ct respondere debe! conditioni singulorum clericorum prout respondet dotatio. Idem ceterum est de officialibus civilibus !n praefatis Insulis. At non exinde colligitur ipsum quoque sub«:dium esse pars dolationis aut dari titulo dotationis.

13. Tertio difficultas enasci posset ex eo quod, subsidium vel augmentum, concessum clericis canariensibus. videatur computandum in pensione adsignanda. Sed id omne incertum est: quia in Hispania numquam videtur Status dsignare clericis veram pensionem; nec etiam constat ut, si

alicui clerico adsignaretur pensio, haec mensurae dolationis coaequaretur.

14. Denique alta difficultas deprehendi posset in eo quod, clericus habitualiter residens in Canariis Insulis, si ad tempus rediret in patriam, tamen pergeret eo ipso tempore
397 frui subsidio vel augmento, de quo in casu./ At vero non apparet quomodo difficultas inde obtrudatur: nam una cx causis, ob quas datur huiusmodi subsidium vel augmentum, invenitur praecise in peculiaribus expensis quas clericus ferre debet in aggrediendo itinere ut ab Insulis Canariis veniat In patriam ilerumque ex patria redeat in Canarias Insulas.

15. Quae omnia cum ita sint, conclusio fluere videtur ut dicamus subsidium vel augmentum in casu concessum clericis Insularum Canariensium. nequaquam habendum esse in censu dolationis seu tamquam dolationis partem vel accessionem, immo obnoxium legi can. 395 praescriptae.

Resolutio. - In plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii, habitis in Palatio Apostolico Vaticano, die 19 Februarii et 16 Iulii 1927, Efhi Patres, omnibus rerum adiunctis attente perpensis, respondendum censuerunt:

t Negative ad utrumque dubium ».

Facta autem relatione Ssrfto Dno Nostro Pio Pp. XI in audientia diei subsequentis per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—lulius, Ep. tit. Lampsacert, *Secr.*

Adn. J. .'ANSSEN5 in NrT 56 (1929) 162-164: A. VERMEERSCH in PrM 18 (1929) 54; IP 9 (1929) 22; ME 40 (1923) 359-361.

774

1927 IUL 21.-SACRA POEN., INDULT. PART.·

Facultas recitandi preces viae crucis a persona laica
ET OMITTENDI MOTUM LOCALEM PRO SINGULIS STATIONIBUS

Preces - *Beatissime Pater,* Hodiernus Episcopus dioecesis Wratislaviensis, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit, propter particulares locorum circumstantias, indultum, vi cujus 1. preces pii exercitii Viae Crucis, in ecclesiis memoratae dioecesis, in quibus Sacerdos commode haberi non potest vel quae uno tantum Presbytero sunt provisae, recitari possint per personam laicalem. a Rectore Ecclesiae deputandam; 2. in ecclesiis angustioribus, in quibus praescriptum de Sacerdotis locali motione peragenda adimpleri nequit, et in ecclesiis amplioribus, in quibus Sacerdos a fidelibus longius remotis audiri vel intelligi non potest, Sacerdos vel. uti supra, persona laicalis e suggestu memoratas preces recitare vaileat. dummodo fideles saltem in loco ubi sunt pro qualibet statione assurgant et genuflectant. ad eam se convertentes. Et Deus etc.

Rescr. - *Die 21* iulii *1927.* Sacra Poenitentiaria Apostolica benigne annuit pro gratia juxta preces ad septennium. Contrariis quibuscumque non obstantibus. S. Luzio, S. P. R.. S. de Angelis. S. P. Off.

• OrdIntrîo Wrttti'avltnsî: AKKR 107 (1927) 684-685.

775

1927 IUL 27.-SC RITUUM, RESP. AAS 19 (1927) 289

DUBIUM

Circa missam celebrandam coram ssmo sacramento

Sacrae Rituum Congregationi propositum fuit sequens dubium:

i An liceat Missam cum cantu vel lectam celebrare coram Ssmo Sacramento velato vel in pyxide exposito, intra vel extra tabernaculum? » Et quatenus Negative :

‹ Utrum huiusmodi usus saltem tolerari possit? ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondendum censuit:‹ Negative ad utrumque ».

Hac nacta occasione ipsa Sacra Rituum Congregatio decreta N. 3448. Societati» lesu, 11 Mati 1878. et N. 4353. MarianopoHlana. 17 Aprilis 1919, circa Missam et sacram Communionem in Altari expositionis Ssrîii Sacramenti, adhuc in suo robore manere declarat; corumque observantia a Revfnis locorum Ordinariis peculiar, studio curanda est.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 27 Iulii 1927.— A. Card. Vico, Ep . Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. A. CROEGAERT In CM 18 (1929) 191-195; REGATILLO n. 642; PrM 16 (1927) 134-135.

776

1927 AUG 22.-SACRA POEN., INDULT. PART.·

Sanantur defectus in erectione ‹ stationum viae
CRUCIS » ET ADSCRIPT1ONIBUS IN SOCIETATES A VIA CRCOj PERPETUA ET VIAE CRUCIS VIVENTIS

Preces. - *Beatissime Pater,* Procurator Generalii Ordinis Fratrum Minorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit, ad tollendam omnem animi dubitationem et ne fideles indulgentiis priventur, gratiam sanationis quorumcumque defectuum in erectionibus ‹ Stationum Viae Crucis * necnon in adscr:ptionibus fidelium Societatibus a Via Crucis Perpetui it Viae Crucis Viventis nuncupatis, admissorum, quique validitati memoratarum erectionum et adscripUonum obstare possunt. Et Deus etc.

Rescr. - *Die 22 Augusti 1927.* Sacra Poenitentiaria Apostolica benigne annuit pro gratia iuxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus.— S. Luno, S. P. *Regens,* S. de Angelis, S. P. *Ojj.*

• AOFM 46 (1927) 334-335. Adn. AOFM 57 (1933) 174.

777

1927 SEP 4.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 20 (1928) 376-377

INDULGENTIA PLENARIA CONCEDITUR RECITANTIBUS MARIALE ROSARIUM CORAM SSMO EUCHARISTIAE SACRAMENTO

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad Sancti Dominici. Bononiensi in Civitate, proximis diebus sollemnissima Conventus Eucharistici habebitur celebratio, quam ad excitandam provehendamque christifidelium pietatem erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum summopere profuturam confidimus. Generalis vero Magister Ordinis Praedicatorum, cum in amplissimam sui Ordinis Basilicam, in qua corpus Fundatoris religiosissime servatur, ipsius Congressionis coetus conveniant, enixis precibus Nos rogat ut peculiari de thesauro Ecclesiae indulgentia, praeclara hac faustaque occasione. christifideles donemus, qui Rosarium Beatae Mariae Virginis, a Patriarcha Sancto Dominico ad honorem Deiparae institutum, ante augustum D. N. lesu Christi sub velis eucharisticis delitescentis Sacramentum recitaverint. Quibus supplicationibus Nos, cognitum ac perspectum habentes opportunum admodum esse ut hanc Indulgentiam concedamus, quae, cum a Sancto Dominico simul atque a pietate eucharistica suam originem repetat. Conventus eucharistici Bononiensis, cuius certo quodam modo praefata Sancti Dominici ecclesia cardo erit, pecu/liare quoddam mnemosynon r
ac monumentum exsistat, adnuere statuimus, atque ita praecipua Nostrae voluntatis significatione pii eventus sollemnitatem augere. Conlatis igitur consiliis cum dilecto filio Nostro S. R. E. Cardinali Poenitentiario Maiore, de omnipotentis Dei misericordia, atque eius apostolorum beatorum Petri et Pauli auctoritate confisi, omnibus et singulis christifidelibus, qui poenitentes et confessi ac sacra Communione iuxta morem sint refecti, ante Sacratissimi Corporis Christi Sacramentum ad publicam fidelium venerationem expositum, vel etiam in Tabernaculo adservatum, tertiam Beatae Mariae Virginis Rosarii partem devote recitantibus, quotiescumque id egerint. *Plenariam Indulgentiam* et remissionem misericorditer in Domino in perpetuum concedimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac per-

manere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; iliisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his. 3 quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, dic iv mensis Septembris anno mdccccxxvii, Pontificatus Nostri sexto.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 55 (1928) 769-770; A. VERMEEP.SCH la PrM 19 (1930) 165 166·; NrT 56 (1929) 158; PrM 16 (1927) 126 123

778

1927 SEP 13.-SC RELIGIOSORUM, DECK. PART.·

Circa habitum fratrum donatorum ordinis
CARMELITARUM DISCALCEATORUM

- *Beatissime Pater,* Superiores Provinciales Provinciarum Castellae Veteris, Boeticae, Catalauniae, Navarrae. Longobardiae, Venetiarum, Austriacae, Poloniae, Aragoniae, Hetruriae, Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ad pedes S. V. provoluti, humillime petunt ut S. V. concedere dignetur Fratribus Donatis solemniter professis Habitum integrum eorum Religionis, id est, capucium tum marronis tum albi coloris et pallium album.

Capitulum Generale Extraordinarium, nuper celebratum, per maioritatem votorum, 1. e. cum quadraginta et uno suffragiis ex sexaginta quatuor, mutationem habitus Donatorum adprobavit; sed, cum ex dispositione Ven. Definitori! Generalis duae tertiae partes suffragiorum requirerentur, propositio non acceptata ideoque nec inclusa novis Constitutionibus approbationi S. Sedis subiiciendis.

Uniformitas in Ordine et charitas erga Fratres nostros, quos tamquam vere Religiosos habere urgemur, nos impellunt ad impetrandum pro eis gratiam de qua m praesenti agitur. Et Deus, etc...

Rescr. - Vigore facultatum a SSmo. Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, omnibus attentis, benigne adnuit pro gratia deferendi habitum a fratribus donatis seu conversis iuxta preces, post emissionem tamen votorum solemnium et tenor huius concessionis in Constitutiones inseratur, servatisque ceteris de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 13 Septembris 1927.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Henricus Caiazzo, *Subsecr.*

• Ordini Cvmelilarum DiscakcoTorum. Prot. N. 5588/27: AOCD 2 (1927) 133.

779

1927 SEP 19.-SC S. OFF., DECR. AAS 19 (1927) 347

Damnatur opus, « " l'action française " et le Vatican »

Cum ad hanc Supremam Sacram Congregationem Sancti Officii delatum fuerit opus, cui titulus, *Les pièces* d'un *procès — ‹ " L'Action Française " et le Vatican › — Préface de Charles Mourras et Léon Daudet,* iursu Ssmi D. N. Pii Papae XI hoc praesenti decreto idem opus proscribitur, damnatur atque in Indicem librorum prohibitorum inseritur.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 19 Septembris 1927.—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

Ais. J. JANSSENS in NrT 54 (1927) 785; PrM 16 (1927) 133.

780

1927 SEP 24.-PIUS XI, MP. AAS 19 (1927) 329-330

De cardinali sacrae congregationi de seminariis studiorumque universitatibus praefecto pro tempore
INTER PATRES CARDINALES SACRAE CONGREGATIONIS S. OFFICII ET PONTIFICALIS COMMISSIONIS PRO STUDIIS BIBLICIS COOPTANDO

PIUS PP. XI

Inde ab inito Pontificatu partes officii Nostri paene praecipuas esse duximus, ut rectam in diesque solidiorem uberioremque clericorum institutionem promoveremus, omnibus amotis incommodis, quaecumque ipsi officere aliquo pacto videbantur. Quam quidem curam et sollicitudinem Nostram Sacra Congregatio Seminariis catholicisque Athenaeis regundis studiose sane naviterque participat. Siquidem, in munere quod sibi proprium ac peculiare est exsequendo, ea videt ac prospicit, ut non modo magistri deligantur eruditiores atque aptiores, qui disciplinas sibi ad docendum commissas recte fructuoseque tradant, verum etiam in libris, qui studiosorum manibus ex praescripto teruntur, cum sint omnia utiliter egregieque dicta, tum nihil contineatur unde mentes animique iuvenum aliquid capere detrimenti queant. In eiusmodi tamen doctorum librorumque delectu Sacra Congregatio, quam diximus, non posset aut consulendo aut praecipiendo auctoritatem interponere suam, nisi commentaria atque volumina/ cognosceret, quae de litteris deque ecclesiasticis 330
doctrinis cum ab nostris tum ab ceteris, saltem graviora, eduntur. Nemo enim non intellegit, ad eam demum Congregationem propius pertinere, ut qui apti non sint, qui ab sacra doctrina praeceptores et libri recedere videantur, eosdem de scholis deque Athenaeis nostris missos fieri iubeat.

Cum autem, ut canonem 247 5 4 Codicis iuris canonici afferamus, ad Supremam S. Officii Congregationem spectet « non solum delatos sibi libros diligenter excutere, eos, si oportuerit, prohibere... sed etiam ex officio Inquirere, qua opportuniore licebit via, quae in vulgus edantur scripta cuiuslibet generis damnanda », cumque, praeterea, in scripta, quae de re biblica prodeunt, ipsa quoque advigilet Pontificalis Patrum Cardinalium pro Studiis Biblicis Commissio, quam vocant, a decessore imm. mem. Nostro Leone XIII constituta, liquido patet, lam arctis rationibus hinc inde intercedentibus. Cardinali Praefecto, quem ante memoravimus, si in Supremam Congregationem eamque Biblicam Commissionem adseitus erit, iam in hoc ipso plurimum praesidii ad munus suum exercendum adforc, quod amplior profecto illi tutiorque hominum rerumque notitia, in hac tanta ecclesiastica institutionis quasi palaestra, facile suppetet.

Itaque, motu proprio ct de certa scientia ac matura deliberatione Nostra, volumus ac decernimus. Cardinalem Sacrae Congregationis de Seminariis Studiorumque Universitatibus Praefectum pro *tempore* iam nunc et perpetuo posthac inter Patres Cardinales Supremae Congregationis S. Officii itemque Pontificalis Commissionis pro Studiis Biblicis iure atque ex officio referri ac numerari.

Quod vero his Litteris constituimus, id Nos ratum et firmum in perpetuum fore edicimus, contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis Septembris anno mdccccxxvii, Pontificatus Nostri sexto.—Pius Pp. xi.

Adn. IP 7 (1927) 116.

781

1927 SEP 27,-Cv. c. LITHUANIA. AAS 19(1927)425-433

CONCORDAT

ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LE GOUVERNEMENT DE LITHUANIE

Au nom de la Très Sainte ct Indivisible Trinité.

Sa Sainteté le Pape Pie XI et le Président dc la République de Lithuanie, M. Antanas Smetona.

Animés du désir de déterminer la situation de l'Egli-

se Catholique en Lithuanie et d'établir les règles qui régiront d'une manière digne et stable les affaires ecclésiastiques sur le territoire de la République,

Ont décidé à ces fins de conclure un Concordat.

En conséquence Sa Sainteté le Pape Pie XI et le Président de la République de Lithuanie, M. Antanas Smctona, ont nommé leurs Plénipotentiaires respectifs,

Sa Sainteté:

Son Eminence Révérendissime le Cardinal Pierre Gosparri, Son Secrétaire d'Etat;

Le Président de la République:

Son Excellence M. le professeur Augustinas Voldemaras, Président du Conseil et Ministre des Affaires Etrangères.

Les Plénipotentiaires surnommés, après l'échange de leurs pleins pouvoirs, ont arrêté les dispositions suivantes:/

426

Article L LTglise Catholique, sans distinction de Rites, jouira dans la République de Lithuanie de toutes les libertés nécessaires à l'exercice de Son pouvoir spirituel et de Sa juridiction ecclésiastique, ainsi qu'à l'administration et gestion de Ses affaires et de Ses biens, conformément aux Lois divines et au Droit Canon,

Article II. Les Evêques, le Clergé et les fidèles communiqueront librement ct directement avec le Saint-Siège. Dans l'exercice de leurs fonctions, les Evêques communiqueront librement et directement avec leur Clergé et leurs fidèles et pourront publier de même leurs instructions, mandements et lettres pastorales.

Article III. Afin de maintenir les relations amicales entre le Saint-Siège ct la République de Lithuanie, un Internonce Apostolique résidera en Lithuanie et un Ministre de la République résidera auprès du Saint-Siège.

Article IV. Les autorités civiles prêteront leur appui à l'exécution des décisions et des décrets ecclésiastiques: au cas de destitution d'un ecclésiastique ou de sa privation d'un bénéfice ecclésiastique; au cas dc défense du port de l'habit ecclésiastique; au cas de perception des taxes, destinées à des buts ecclésiastiques ct permises par les lois de l'Etat

Article V. Les ecclésiastiques jouiront dans l'exercice de leur ministère d'une protection juridique spéciale. A l'égal des fonctionnaires de l'Etat, ils bénéficieront du droit d'exemption de la saisie judiciaire pour une partie de leurs traitements.

Les ecclésiastiques ayant reçu les Ordres, les religieux ayant prononcé leurs voeux, les élèves aux Séminaires et les novices dans les Noviciats, s'ils persévèrent dans leur état ecclésiastique ou religieux, se-
427 ront' exempts du service militaire, même dans le cas de guerre et de levée en masse. Les ecclésiastiques feront aussi libérés des fonctions civiques, incompatibles avec la vocation sacerdotale selon le Droit Canon.

Article VI. L'immunité des églises, des chapelles et des cimetières est assurée, sans que cependant la sécurité publique ait à en souffrir.

Article VII. Les armées de la République de Lithuanie jouiront de toutes les exemptions qui sont accordées aux armées par le Saint-Siège selon les prescriptions du Droit Canon. Les aumôniers exerceront les fonctions de leur ministère sous la juridiction de ГArchevêque. qui aura le droit de les choisir.

Article VIII- Les dimanches et le jour de la fête nationale de l'indépendance, les prêtres officiants réciteront une prière liturgique pour la prospérité de la République de Lithuanie et de son Président

Article IX. Aucune partie de la République de Lithuanie ne dépendra d'un Evêque dont le siège se trouverait en dehors des frontières de l'Etat lithuanien. La Province ecclésiastique, dont les diocèses et la prélature sont fixés par la Bulle *Lithuanorum gentc,* ne sera modifiée sans accord préalable avec le Gouvernement lithuanien, sauf les rectifications paroissiales exigées par le bien des âmes. En tout cas les limites de la Province ecclésiastique, des diocèses et de la prélature seront conformes aux frontières de l'Etat Lithuanien.

Article X. La création et la modification des bénéfices ecclésiastiques, des Congrégations et Ordres religieux, ainsi que de leurs Maisons et établissements, dépendra de l'autorité ecclésiastique compétente, laquelle. toutes les fois que les dites mesures entraîneraient dei dépenses pour le Trésor de l'Etat, y procédera après entente avec le Gouvernement Les Congré/gâtions et O Ordres religieux pourront de plein droit s'établir et exister en Lithuanie s'ils constituent dans la République une province selon les règles du Droit Canon.

S'ils ne remplissent pas cette condition et déjà lh existent dans le territoire de l'Etat, les maisons exstantes au moment de la ratification du présent Coccordât seront reconnus par l'Etat; cependant ils ne pourront pas ouvrir des maisons nouvelles sans use autorisation spéciale du Saint-Siège.

Article XI. Le choix des Evêques appartient au Saint-Siège. Sa Sainteté consent à s'adresser au Président de la République, avant de nommer l'Archevéqu· et les Evêques diocésains, les coadjuteurs *cum iure necessionis,* pour s'assurer que le Président n'a pas de raisons de caractère politique à soulever contre ce choix.

Article XII. Les Ordinaires ci-dessus, avant d'assumer leurs fonctions, prêteront, entre les mains du Président de la République, un serment de fidélité d'après la formule suivante:

« Devant Dieu ct sur les Saints Evangiles, je jure et je promets, comme il convient à un Evêque, fidélité à la République de Lithuanie. Je jure et je promets de respecter en toute loyauté et de faire respecter par moa Clergé le Gouvernement établi par la Constitution. Je jure et je promets en outre que je ne participerai à aucun accord ni n'assisterai à aucun conseil pouvant porter atteinte à l'Etat lithuanien ou à l'ordre public. Je ne permettrai pas à mon Clergé de participer à de telles actions. Soucieux du bien et de l'intérêt de l'Etat je tâcherai d'en écarter tout danger dont je le saurai menacé ».

Article XIII. l.e Dans toutes les écoles publiques, ou subventionnées par l'Etat, l'enseignement religieux est obligatoire. L'Autorité religieuse compétente en établira le programme et choisira les textes. La nomination des enseignants et la surveillance de l'enseignement religieux, en ce qui concerne son contenu et la morale des enseignants, s'effectuera conformément au Droit Canon./ β

Au cas où lOrdinaire retirerait à un enseignant l'autorisation qu'il lui avait donnée, ce dernier sera par là même privé du droit d'enseigner la Religion.

Les mêmes principes, concernant le choix et la révocation des enseignants, seront appliqués aux professeurs. aux agrégés et aux adjoints universitaires de la faculté de Philosophie et Théologie, que l'Etat maintient à ses frais.

2.° Dans tous les diocèses. l'Eglise catholique en conformité avec le Droit Canon possédera des Séminaires ecclésiastiques subventionnés par l'Etat, qu'Ellc dirigera et dont Elle nommera les enseignants.

Les brevets d'études délivrés par les grands Séminaires seront suifisants pour enseigner la Religion dard toutes les écoles publiques ou subventionnées par l'Etat

3.° Dans toutes les écoles publiques ou subventionnées par l'Etat celui-ci veillera d'accord avec les Ordinaires à ce que les élèves puissent convenablement accomplir leurs devoirs religieux.

4.° En ce qui concerne l'éducation de la jeunesse catholique l'Etat reconnaît aux Ordinaires droits prévus par le canon 1381 et il donnera suite aux rtmontraces justifiées des mêmes Ordinaires.

5.° Toutes les écoles qui se trouvent sous la dépendance de lOrdinaire et se conforment au programme du Ministère de l'instruction publique sont assimilées, pour ce qui regarde la valeur des diplômes, aux Ecoles de l'Etat.

Article XIV. Le Clergé, en Lithuanie, est autorisé à tenir des registres de naissance et de baptême, de mariage et de décès, qui, conformément à la Constitution du pays, font foi même dans le for civil. L'Eglise fournit à l'Etat des copies des registres de l'année en cours, ainsi que les registres de levée de l'année correspondante. Si le travail de la rédaction des actes n'est pas payé par les intéressés eux-mêmes, l'Etat le rétribuera.

Article XV. Les mariages célébrés en conformité des prescriptions du Code Canonique obtiennent par là même les effets civils.f

Article XVI. Les ecclésiastiques, leurs biens et les

biens des personnes juridiques ecclésiastiques et relifæuscs. sont imposables à l'égal des personnes et des biens des citoyens de la République et des personnes juridiques laïques, à l'exception toutefois des édifices consacrés au service divin, des Séminaires ecclésiastiques. des maisons de formation des religieux et religieuses de même que des maisons d'habitation des religieux et religieuses, qui ont fait voeu de pauvreté, et des biens et titres dont les revenus sont destinés aux besoins du culte religieux et ne contribuent pas aux revenus personnels des bénéficiaires. Les habitations des Evêques et du Clergé paroissial, de même que leurs locaux officiels, seront traités par le Fisc à l'égal des habitations officielles des fonctionnaires et des locaux des Institutions de l'Etat.

Article XVII. Toutes les personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ont, selon les règles du droit commun, le droit d'acquérir, de céder, de posséder et d'administrer, conformément au Droit Canon, leurs b:ens meubles ou immeubles, de même que le droit d'ester devant toute Instance ou autorité de l'Etat pour h défense de leurs droits civils.

Article XVIII. La République garantit le droit des autorités compétentes d'attribuer les fonctions, les charges et les bénéfices ecclésiastiques d'après les prescripLons du Droit Canon. A l'attribution des bénéfices paroissiaux seront appliquées les régies suivantes:

Dans le territoire de la République de Lithuanie ne peuvent pas obtenir des bénéfices paroissiaux, à moins d'avoir reçu le consentement du Gouvernement: 1.° les étrangers non-naturalisés; 2.° les personnes dont l'activité a été contraire à la sécurité de l'Etat.

Avant de procéder aux nominations à ces bénéfices, l'autorité ecclésiastique s'informera auprès du Ministre compétent de h République pour s'assurer qu'aucune des raisons, prévues ci-dessus aux points 1® ct 2.°. ne s'y opposerait Au cas où le Ministre susmentionné ne présenterait pas, dans le délai de 30 jours, de telles objections contre la personne dont la nomination est envisagée, l'autorité ecclesiastique procédera à la no-

Article XIX. Le droit de patronage, soit de l'Etat soit des particuliers, reste en vigueur jusqu'à nouvel accord. La présentation d'un digne ecclésiastique au poste vacant sera effectuée par le patron dans le délai de 3û jours sur une liste de trois noms proposée par lOrdinaire. Si dans les 30 jours la présentation n'a pas éi faite, la provision du bénéfice deviendra libre. Dans le cas où il s'agirait d'un bénéfice paroissial, lOrdinaire. avant de procéder à la nomination, consultera le Ministre com>^.^nt conformément à l'article xm

Article XX. Si des ecclésiastiques ou religieux sont accusés près des Tribunaux laïques de crimes prévus par les lois pénales de la République, ces Tribunaux informeront immédiatement lOrdinaire compétent de chaque affaire de ce genre et lui transmettront, le cas échéant, l'acte d'accusation et l'arrêt judiciaire avec «s considérants. LOrdinaire. ou son délégué, auront le droit, après conclusion de la procédure judiciaire, de prendre connaissance des dossiers relatifs. Dans le cas d'arrestation ou d'emprisonnement des personnes rasmentionnées, les autorités civiles procéderont avec les égards dus à leur état et à leur rang hiérarchique.

Les ecclésiastiques et religieux seront détenus et subiront la peine de réclusion dans des locaux séparés des locaux destinés aux laïques, à moins d'avoir été privés par lOrdinaire compétent de leur dignité d'ec-cz-j astiques. Au cas où ils seraient condamnés par jugement à la détention, ils subiront cette peine dans ® couvent ou autre maison religieuse, en des locaux destinés à cet effet.

Article XXI. Les Ordinaires veilleront à ce que tous i« f.dêles aient l'assistance religieuse dans leur langue maternelle, selon les règles de l'Eglise.

Article XXII. 1.® La République de Lithuanie reconnaît les droits de propriété des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses à tous les biens meubles et immeubles, capitaux, rentes et autres droits, que ces penonnes juridiques possèdent actuellement dans le îerritoire de l'Etat.

‡ La République de Lithuanie consent à ce que les droits de propriété susmentionnés, dans les cas où C ne seraint pas encore inscrits' aux registres hypothécaires ou autres instruments juridiques équivalents. aux noms des personnes juridiques qui les possèdent (Evêchés, Chapitres, Congrégations, Ordres religieux, Séminaires, bénéfices paroissiaux, autres bénéfices, etc.), y soient inscrits, et cela sur une déclaration dc lOrdinaire compétent, certifiée par l'autorité civile compétente.

3.® La question des biens immeubles dont l'Eglise a été privée par la Russie et qui se trouveraient actuellement en possession de l'Etat lithuanien, sera réglée par un arrangement ultérieur.

4.® Les biens oue la République de Lithuanie revendiquerait auprès des autres Etats et qui appartenaient jadis à l'Eglise. lui seront restitués conformément du Droit Canon.

Article XXIII. Les sommes, payées par la République conformément aux états *üxés* par la loi en vigueur sous les noms des diocèses de Samogitie et de Seinai et de l'Administration Apostolique de Vilnius, respectivement à l'archidiocèse de Kaunas et aux diocèses de Vilkaviskis et de Kaisedorys, seront payées aussi et dans la même proportion aux nouveaux diocèses de Telsiai et Panevezys. L'Etat s'engage toutefois à augmenter ces allocations dans la même proportion qu'il le fera pour les autres branches de l'Administration de l'Etat

Un accord ultérieur entre les Hautes Parties contractantes réglera tout ce qui regarde le maintien des Eglises et des autres bâtiments ecclésiastiques ainsi que les constructions nouvelles exigées pour le bien des âmes.

Article XXIV. L'Archevêque, les Evêques, le Clergé ct le corps enseignant dans les grands Séminaires ont droit à la retraite. Leur participation à la caisse de retraite sera réglée ultérieurement d'accord avec les Ordinaires.

Article XXV. L'Etat accordera pleine liberté d'organisation et de fonctionnement aux associations poursuivant des buts principalement religieux, faissant partie d l'Action *Catholique* et, comme telles, dépendant de l'Autorité de lOrdinaire./

Article XXVI. Toutes lois, ordonnances ou décrets, qui seraient en contradiction avec les stipulations des articles précédents, seront de ce fait même annulés, dès l'entrée en vigueur du présent Concordat.

Article XXVII. Les biens ecclésiastiques situés en Lithuanie, mais appartenant à des personnes juridiques ecclésiastiques et religieuses ayant leur siège hors des frontières de l'Etat lithuanien, et inversement, formeront l'objet d'une convention spéciale.

Article XXVIII. Le présent Concordat entrera en vigueur le jour de l'échange des actes de sa ratification.

Rome, le vingt-sept-Septembre mil neuf-cent vingt-sept—Pierre Card. Gasparrl - Augustinas Voldemaras.

Adn. F. AL CAPPELLO la IP 8 (1928) 15-18; M. MOSTAIA th PrM 18 (1929) 102-107; A. OTTAVIAMI In Apoll. 1 (1928) 53-64, 140-149; A. VAN HOVE In NrT 55 (1928) 209-221

782

1927 OCT 4.-PIUS XI. CONST. AP. AAS19(1927)361-3fi7

DE APPROBATIONE REGULAE TERTII ORDINIS REGULARIS SERAPHICI PATRIS S. FRANCISCI UNA CUM TEXTU IPSIUS RECULAE

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam

Rerum condicio ea erat, in Italia praesertim, sub exitum saeculi duodecimi aliquantoque serius, ut. quamvis universa Christiana societas In fide consisteret, homines tamen nimis multi, fluxarum rerum cupiditate distenti vitaeque superbia elati, in omnem morum pravitatem erumperent: atque, elanguescente iam caritate Christi, odia usquequaque foverent et civitates ad intestina bella calamitose impellerent Nihil igitur optatius tum esse poterat quam ut singularis vir a Deo excitaretur qui. virtutum omnium laude praecellens, et opportuna remedia his malis afferret et populos ad Christianos spiritus revocaret lamvero nemo ignorat societatis eorum temporum emendandae munus prae-

cipue Francisco Assisiensi divinitus demandatum esse, qui effrenatis vitiis studium opponens Christianae humilitatis et paupertatis, mutua omnes caritate coniungere studuit. Itaque cum plurimi undique ad tantum virum confluerent discipuli, in immensum sane succrevit Franciscalium Familia, cum ex sodalibus trium Ordinum quos Franciscus ipse constituit, tum deinceps
332 ex iis tertiariis qui. perfectioris vitae cupidi/ communem vitam agentes, sodales Tertii Ordinis Regularis nuncupati sunt Merito igitur hi quoque Seraphic! Patris memoriam, septimo exeunte saeculo ab obitu eius sanctissimo, non solum piis supplicationibus sollemnibusque sacris publice habitis, sed etiam actuosioris pietatis propositis laeto animo per hunc annum celebrarunt Etenim omnes norunt quam diligenter, inde ab instituti sui initio. Tertiarii Regulares sanctum Francisci spiritum induere contenderint, eundemque in multa religionis et caritatis opera traducere consueverint Quapropter factum est ut Decessor Noster Leo PP. X, Constitutione data *Inter cetera* [Bull. Rom. t 5 p, 764 - 7671 eorum Regulam comprobaret Atqui, ut inhumanis rebus contingit, plura quidem, decursu temporum, quae a Leone PP. X decreta fuerant, vel prorsus obsolevere vel cum quibusdam Codici iuris canonici praescriptis non omnino consentiunt Quamobrem necesse fuit ut illa Leonis X lex ad nostra haec tempora itemque ad recentiora Ecclesiae decreta accomodaretur, ut Tertiarii Regulares, aliaeque multiplices votorum simplicium religiosae familiae quae, cum in suum ipsarum institutum Francisci spiritum induxerint et franciscali nomine utantur. Franciscum Patrem quodam modo habent, novum inde incrementum capientes, alacritate vel maiore optime de Christiana civilique re mereri pergerent Itaque legis huiusmodi emendandae munus Sacrae Congregationi negotiis Religiosorum praepositae mandavimus, quae, cum novam Regulam franciscali spiritu plenius imbutam et hodierno Ecclesiae iuri congruentem confecisset, eam ipsam Nobis approbandam pro officio subiecit: cuius quidem Legis ea sunt capita quae hic referuntur:

REGULA TERTII ORDINIS REGULARIS SERAPHIC! PATRIS S. FRANCISCI

Cap. I. - Summa vitae religiosae

1. Forma vitae Fratrum et Sororum Tertii Ordinis regularis sancti Francisci. haec est: Domini nostri lesu Christi sanctum Evangelium observare, vivendo in obe-
363 dientia. castitate ct pauperate./

2. Fratres et Sorores, ad imitationem Patris Seraphici, promittunt obedientiam et reverentiam Domino Papae et Ecclesiae Romanae. Tenentur etiam obedire Superioribus suis canonice institutis, in omnibus quae respiciunt finem generalem et specialem proprii Instituti (Ex Reg. I et Π Ordinis, cap. I).

Cap. II - De novhiatu et profession!·:

X Fratres et Sorores ad hunc Tertium Ordinem recipiendi debent esse fideles catholici, de haeresi non suspecti, in obedientia Romanae Ecclesiae firmi, matrimonio non ligati, debitis expediti, corpore sani, animo prompti, nulla vulgari infamia maculati, cum proximis reconciliati. Et de iis omnibus, antequam recipiantur, ab eo qui recipiendi habet facultatem, sunt diligenter examinandi (Regula III Ord. a Leone X approbata, cap. I), sacris canonibus Constitutionibusque propriis servatis.

4. Annus novitiatus debet sub disciplina Magistri hoc habere propositum, ut informetur alumni animus studio regulae et constitutionum, piis meditationibus assiduaque prece, iis perdiscendis quae ad vota et ad virtutes pertinent, ad compescendos animi motus, ad virtutes acquirendas. Conversi praeterea diligenter In Christiana doctrina instituantur, speciali collatione ad eos habita semel in hebdomada (can. 565 δ 1 et 2).

5. Expleto tempore probationis, qui idonei inveniuntur, ad professionem admittantur.

Cap. Ill - De caritate erga deum et proximum

6. Remotis per tria sacra vota obstaculis, quae sanctimoniam impediunt. Fratres et Sorores contendant legem divinam implere, quae tota pendet in caritate erga Deum et proximum. Caritas est omnium virtutum forma et vinculum perfectionis. Ad mortificanda vitia, ad proficiendum in gratia, ad consequendam virtutum omnium summam, nihil melius, nihil validius caritate.

7. Magnum signum et adiumentum dilectionis b Christum est frequens, imo quotidianus accessus ad SS. Eucharistiam, quae simul est et sacrum convivium et memoria Passionis eius. Sit quoque religiosarum animarum cura Dominum lesum. sub mirabili mysterio nobiscum manentem, frequenter visitare ac devote venerari: hoc enim maximum est Sacramentum in Ecclesia et fons inexhaustus bonorum omnium./ χ,

8. Probatio autem dilectionis in Deum est exercitium caritatis erga proximum; ideo in vero Christi discipulo caritas in proximum maxime eluceat; omnis locutio ct ordinata, utilis ct honesta: ut caritas abundet in opere, neccsse est eam in corde prius abundare.

Cap. IV - De divino officio, oratione et inuxio

9. Fratres et Sorores, prout propriae Constitutiones ferunt, digne, attente ac devote divinum officium persolvant. Conversi vero et Conversae dicant duodecim *Pater* pro Matutino et Laudibus, pro qualibet alia him canonica quinque.

10. Quolibet autem die, nisi legitime impediantur, debent Missam audire, et procurare quod habeant ptea sacerdotem ab Ordinario loci probatum, qui illis verbum Dei certis diebus proponat et eos ad poenitentiam et virtutes inducat (Reg. III Ord. cit. cap. IV).

11. Debent etiam quolibet die intra se et Deum, cogitare quid fecerint, dixerint et cogitaverint, seu conscientiae examen peragere; de propriis culpis veniam humiliter petere ac emendationis proposita Deo offerre et commendare (Reg. cit., cap. IV).

12. Curent omnes per frequentem Christi Passionis meditationem devotionis fervorem quotidie nutrire et fovere; Seraphicum Patriarcham sequantur et imitentur, ut valeant et ipsi cum S. Paulo exclamare: ‹ Christo confixus sum cruci ». « Vivo autem iam non ego: vivit in me Christus ». (Gal.. II. 1920).

13. Praeter abstinentias et ieiunia quibus omnes fideles adstringuntur, ea observent quae in propriis Constitutionibus ordinantur, praesertim vigilias solemnitatum Immaculatae Conceptionis et Seraphici P. Francisci.

Cap. V. - De modo interius exteriusque conversat.:

14. Cum Fratres et Sorores huius Fraternitatis dicantur *de Poenitentia,* mortificationis crucem quotidie ferant. sicut poenitentibus congruit.

15. Oportet insuper eos ab omni curiositate, tam b vestimentis quam in aliis quibuscumque abstinere. Et iuxta Apostolorum principis beati Petri salubre consilium. depositis ceteris vanis huius saeculi ornaments, nullum ornamentum corporale portare debent, nisi proprium religiosum habitum (Reg. cit, cap. VI). Tenentor etiam ad clausuram servandam iuxta sacros canones et proprias Constitutiones./ £

16. Debent quoque esse parci in verbis et locutionibus, quae raro sine peccato multiplicantur. Talis st Fratrum et Sororum conversatio, ut omnes verbo et exemplo aedificent ac memores sint Dominum dixisse: « Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est » (Matth.. V, 16). Pacem annuncient omnibus humili et devota salutatione utentes: et pacem non in ore tantum, sed et in corde semper secum deferant (Reg. cit., cap. VI).

Cap. VI - De cura infirmorum

17. Si quis Frater vel Soror in infirmitatem ceciderit, nemo sit qui operam suam adiutricem neget; sed Superiorum erit congruum pro infirmo servitium disponere. Ceteros, tali servitio non addictos, infirmum visitare non pigeat, et consolatoriis verbis confortare. Noo tantum infirmis sed et senibus, aut alio modo indigentibus. caritatis officia omnes laeto animo praestent sicut decet seraphici Patris filios.

18. Tenentur potissimum Superiores infirmum vel infirmam monere de infirmitatis poenitentia acceptandi, de vera conversione ad Deum facienda, mortis quoque propinquitatem proponant et iudicii divini districtionem simulque divinam misericordiam (Reg. cit, cap. VID.

19. Postquam aliquis Frater vel Soror ab hac luce migraverit. Superiores curabunt quod eius exsequiae magna cum pietate celebrentur (Reg. cit, cap. IX). Pdj anima vero cuiuscumque defuncti statuta suffragia fideliter persolvantur.

Cap. VII - De labore et modo laborandi

20. Qui Dei servitio. Spiritus Sancti adiuvante gratia, sese manciparunt, otium fugiant, et divinis laudibus, vel religiositatis aut caritatis operibus fideliter et devote incumbant (cf. Reg. II Ord., cap. VII).

21. Religiosi ideo officia sua propter Deum adimpleant. et quidquid ab eis Superiores exquisierint, prout vires ierunt, devote et fideliter, ut dictum est, perficiant Viliora etiam, si quae facienda sint, ne recusent; imo libentius quam alia peragant, Seraphici Patris vestigia sequentes.

22. Omnia in caritate fiant, et sanctus Dei amor animos religiosorum ad opera perficienda ita impellat, ut nonnisi pro eius gloria et honore operari eos contingat; et Sancti Pauli Apostoli monitum adimpleant: ive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis: omnia
3# in gloriam Dei » *(1 Cor., X.* 31)./

Cap. VIII - De obligatione servandi quae in Regula CONTINENTUR

23. Omnia et singula in praesenti Regula contenta sunt consilia ad facilius salvandas animas viatorum, et nulla sunt obligatoria ad peccatum, mortale et veniale, nisi humano vel divino iure aliquis alias esset obligatus (Reg. cit, cap. X).

24. Obligantur tamen Fratres et Sorores facere poenitentias sibi a Superioribus impositas, quando super hoc requiruntur. Obbligantur etiam ad tria vota essentialia: ad paupertatem, iuxta terminos propriorum statutorum; ad castitatem, se adstringendo ad servandum caelibatum et insuper novo titulo, id est ipsius voti, ad abstinendum a quocumque actu, tum externo, tum interno castitati opposito; ad obedientiam, assumendo obligationem obediendi mandato legitimi Superioris ad nonnam propriarum Constitutionum (cf. Reg. cit., cap.

25. Omnes tam Fratres quam Sorores ad religiosi status quem professi sunt praescriptum, vitam Instituant et componant, atque in primis, quae ad suorum votorum perfectionem pertinent, fideliter observent Ea praesertim maximi faciant, quae ad Seraphici Patris caritatem et paupertatem sectandas inducunt: filium enim maxime decet Parentis sui et imaginem et virtutes referre.

Quicumque haec observaverint, in caelo repleantur benedictione altissimi Patris caelestis, et in terra repleantur benedictione dilecti Filii sui, cum sanctissimo Spiritu Paraclito et omnibus Virtutibus caelorum et omnibus Sanctis. Et ego Frater Franciscus, parvulus vester et servus, quantumcumque possum, confirmo vobis intus et foris istam sanctissimam benedictionem, quam habeatis cum omnibus Virtutibus caelorum et omnibus Sanctis nunc et in saecula saeculorum. Arnen. (Ex Seraphici Patris testamento).

Nos quidem, veterem legem Leonis PP. X prorsus abrogantes, libenter, saeculo a Francisci obitu septimo exeunte. hanc *Regulam Tertii Ordinis Regularis Seraphici Patris S Francisci* apostolica auctoritate Nostra
M7 approbamus et confirmamus; id fore/ plane confisi ut Tertiarii Regulares, iique omnes qui, etsi vota sollemnia ex instituto non habent, religiosam tamen vitam, duce Francisco, agunt, spiritu novae Legis roborati, quemadmodum egregie scribebat Decessor Noster Benedictus PP. XV, *ceteris sodalibus Tertiariis, qui mundi negotiis curisque impliciti* remaneant, in *Christiana perfectione colenda* sint *exemplo, eiusque tanuiuam duces ad sempiternam salutem quaerendam* praeire pergant.[1]

Haec mandamus, decernentes, praesentes Litteras et Statuta in eas inserta atque inclusa, firma, valida atque efficacia semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque, ad quos spectant aut in posterum spectare poterunt, nunc et pro tempore amplissime suffragari; sicque rite judicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet, etiam speciali atque individua mentione dignis. Volumus autem, ut harum Litterarum exemplis atque exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die IV mensis Octobris, in festo Sancti Francisci Assisiensis, anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.— de speciali mandato Ssjni Fr. Andreas Card. Fr Ühwtrth. S. R. E. Cancellarius. C, Card. Laurenti, S. *Congreg. de Religiosis Praefectus.* Ioseph Wilpert, *Protonotarius Apostolicus, Decanus,* Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. Ph. MAROTO In CpR 8 (1927) 420-424 A. VERCAUTEREN in AnîonUnum 3 (1923) 213-220 «t in CpR 9 (1928) 447-455; AOMCap 43 (1927) 277-278

1927 OCT 15.-SC RITUUM, RESP. P.ART

Dubia circa missam votivam propagationis fidei

Dubium - Il redattore dei Calendario liturgico di Asti con il consenso dei suo Revmo Vescovo umilmente espone al decreto 14 aprile 1926 [LE 700] della stessa Sacra Congregazione il suo Ordinario intende fissare la Festa Missionaria per tutta la dioeesi nella penultima Domenica di Ottobre con la facoltà a tutti i sacerdoti della *celebrazione della Messa pro fidei propagatione,* osservate le condizioni apposte nel decreto medesimo e le rubriche, la quai Messa a mente del decreto 17 novembre 1922 [LE 466] non è precettiva ma indultiva. Ora Pumile esponente domanda: In detto caso la Messa della Domenica solo commemorata, dovrà esse riassunta (reassumpta) nella settimana seguente a mente delle rubriche, eccetuata la Cattedrale. in cui la Messa conventuale è stata celebrata la Domenica?

Resp. - Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, re perpensa, respondendum censuit.

Missa Dominicae paenultimae Octobris, utpote quae Π classis), non est resumenda infra hebdomadam sequentem iuxta novas Missalls Rubricas tit I. num. 6.

Atque ita rescripsit die 15 octobris 1927.

Ordinario Astensi: Collectio decretorum n. 6 p. 10

1927 OCT 18.-SC CONC., FACULTAS. PART

Facultas fit christifidelibus sibi ipsis imponendi SCAPULARIA IN EXTRAORDINARIIS ADIUNCITS

SSmus Dominus benigne dignatus est adnuere pro gratia iuxta petita, durante persecutione, ut Christifideles, intra fines Reipublicae Mexicanae. Scapularia B. M. V. de Monte Carmelo a quocumque sacerdote benedicta sibi ipsis valeant imponere absque onere inscribendi nomina, et indulgentias relativas et alia Privilegia huiusmodi Scapulari adnexa lucrari, servatis ceteris de iure servandis (S. *Congregatio Concilii, die 18 Octobris anni 1927).*

Ordinariis Mexican·* dicioni*.· Christus 1 (1936) 7

1927 OCT 21.-SC RIT., RESP. AAS 19 (1927) 381-382

Dubium: de lugubri campanarum sonitu

Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit; nimirum:

Ex canone 1169 § 3, Codicis iuris canonici, campanarum usus unice subest ecclesiasticae auctoritati; ex

[1] Cf Acu Apostolicae Sedis, vol. XIП. p. 131 (N. M.)

382 omnibus festis, in quibus Missa exsequialis praesente/ cadavere prohibetur, abstinendum est ab emortuali aeris campani sonitu, a primis Vesperis festi usque ad totum insequentem diem, etiamsi post Vesperas expleantur exsequiae pro defuncto, cum effertur corpus. Insuper ex Decreto eiusdem S. R. C-, n. 4015 ad VII, diebus quibus Missa de requie prohibetur, non permittitur lugubris sonitus aeris campani ante Missam de festo currenti. Hinc quaeritur.

An diebus Dominicis aliisque diebus, quibus Missa cantata de requie absente cadavere prohibetur, tolerari possit lugubrij sonitus aeris campani et appositio pannorum nigri coloris ad ingressum templi in iis ecclesiis vel publicis oratoriis, ubi, permittente ritu, ex consuetudine, absente defuncti corpore, dicitur Officium defunctorum aut fit Absolutio pro defunctis?

Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, propositae quaestioni, omnibus perpensis, respondendum censuit: ‹ *Negative;* et quoad Missas defunctorum serventur Rubricae novissimae Missalis tit III el Decreta, sub vigilantia Ordinarii loci et Rectoris Ecclesiae vel Oratorii ›.

Atque ita rescripsit et declaravit Die 21 Octobris 1927,—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R C. *Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

Adn. IP 7 (1927) 117; PrM 16 (1927) 175-177.

786

1927 OCT 26.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.'

Prorogatur exemptio monialium hispaniae a superioribus **REGULARIBUS ET EARUM SUBIECTIO ORDINARIIS LOCORUM**

Madrid. 26 oct. 1927

Muy serior mio y venerable hermano: Tengo el honor de comunicar a Vuestra Excelencia Reverendisima que, habiendo expuesto a la Santa Sede la situaciôn en que se encuentran las Comunidades religiosas exentas, Su Santidad, en audiencia concedida el 12 de Julio proximo pasado al Emlnentisimo Sefior Cardenal Prefect© de la Sagrada Congregaciôn de Religiosos, se ha dignado prorrogar por otro trienio, y en los mismos lérmlnos de la ùltima concesiôn, el induito que sobre dichas Comunidades se viene concediendo cada très nos, desde 1858. a los Ordinarios de Espana; y al mismo tlempo. se ha dignado sanar, en cuanto sea necesario, lo hecho después de haber caducado la ultima concesiôn.

Su Santidad. además, ha dispuesto que entre tanto, si alguna Comunidad pide volver a la jurisdicciôn del Superior Regular, envie la relativa solicitud a la Sagrada Congregaciôn de Religiosos, la cual en cada caso, dispondrâ lo que sea mâs conveniente.

Aprovecho gustoso esta ocasiôn para reiterarme, con los sentimientos de mi mayor veneraciôn y estima, de Vuestra Excelencia Reverendisima atento y seguro servidor y afectisimo Hermano. Federico, Arzobispo de Lepanto.—.Nuncio Aposfôlico.

• Ortfin HiipanIM per Nuntium Ap. Maîritensem: CpR 9 (1928) *22* **Adn. CpR 9 (1928) 22.**

787

1927 OCT 28.-SC SACK., NORMAE. PART.·

Normae pro tractandis causis matrimonialibus super **RATO ET NON CONSUMMATO EX PARTE CONSULTORUM S. CONGR. SACRAMENTORUM**

REGOLAMENTO

per lo trattazione delle cause di dispensa ‹ super rato et *non consummato* » da parte dei RR. PP. *Consultori* a ciô deputati dell'Emrnenttafrno Cardinale *Prefetto.*

Alio scopo dl sollecitarc la definizione delle cause sopra dette, che sempre più numerose sono pendenti presso questa S. Congregazione, e con l'espresso consenso di Sua Santità per Rescritto di Udienza dei 3 maggio 1926, è costituita una Commissione formata da *RR. PP. Consultori* di questa Sacra Congregazione, i quali daranno voto definitivo secondo le regole eeguenti:

I. a) La detta Commissione suddivisa in turni di *tre* RR. PP. Consultori, si riunisce nelle sale della S. Congregazione dei Sacramenti.

b) La formazione dei turni e la designazione dei relatore sono stabiliti per le singole cause con Rescritto che sarà firmato dall'Emo Card. Prefetto. a norma dei η. XI, b).

II. a) A principio di ogni anno giuridico, ossia nel-Tottobre. si formerà la lista dei Consultori deputati alia definizione di dette cause.

b) La lista si formerà seguendo la regola di precedenza per l'anzianità secondo il η. XI. b).

III. α) I turni si formano in modo che il primo turno consta dei tre primi Consultori della lista; il secondo degli altri tre susseguenti, e cosl di segwto secondo l'ordine d'iscrizione nella lista. Se gl'Iscritti Consultori non bastino a formarc un terzo o quarto turno, il medesimo si completa coi primi iscritti e cosl si procede oltre. se occorre di formare altri turni.

b) Il numero dei Consultori non essendo fisso ma variabile, i turni non sono stabili nè personali, ma risultano composti di tre Consultori scelti come alla lett a) e che non siano impediti di prendere parte al giudlzio di una certa causa.

IV. a) Se il Consultore, che per ordine d'iscrizione farebbe parte del turno, si scusi, per legittlmo impedimento, sarà sostîtuito nel turno dal Consultore che segue immediatamente nella lista.

b) Qualora awenga che un Consultore, già assegnato a un turno con Rescritto del Card. Prefetto, durante la trattazione della causa sia impedito di prender parte alla discussione e definizione della causa stessa. sarà sostîtuito dal Consultore che per ordine d'iscrizione viene subito dopo i tre del turno del quale faceva parte il Consultore impedito.

c) Il Rescritto di sostituzione è firmato dal Card. Prefetto.

d) Il documento col quale il Consultore domanda. nelTuno o nell'altro caso, la sostituzione, rimarrà in atti.

V. a) Egualmente al principio dell'anno giuridico, ossia nelTottobre. si formerà la lista dei Consultori ai quali sarà affidata la *difesa del Vincolo.*

b) I Consultori deputati al detto officio saranno chiamati ad espletarlo succesivamente seguendo l'ordine d'iscrizione.

VI. Le cause da sottoporsi al giudizio dei PP. Consultori, esaurientemente istruite, verranno dalla Segrcteria di questa S. Congregazione antecedentemente rimesse. a norma del η. V, b), a un P. Consultore. Diiensore del vincolo, perché scriva contro la domanda di dispensa.

VIL a) Il sommario della causa, unitamente al veto suindicato, sarà trasmesso a *tre* RR. Consultori di un turno.

b) Al Relatore si trasmetterà Tintera posizione della causa.

c) Se vi sia sufficiente numero di cause pronte si potrà simultaneamente ad un turno distribuire più di una causa, dando un congruo termine di dilazione, avuto riguardo al criterio di cui al η. VIII.

VIII. Nel Rescritto di trasmissione delle cause al turno verra indicato il giorno della riunione per la decisione della causa e si assegnerà un termine non inferiore ai dieci *giorni,* da computarsi dal giorno della distribuzione.

IX. a) La riunione del turno sarà presieduta da Mons. Segretario di questa S. Congregazione che informera TEmo Card. Prefetto sullo stato della causa, che dal medesimo, quando la causa ha avuto la definizione favorevole, sarà riferita a Sua Santità.

b) Sarà présente un Officiale della Congregazione che fungerà da attuario; farà la relazione della seduta e prenderà atto di quanto nella medesima sia stabilito o deciso.

c) Detta relazione deve rimanere allegata agli atü.

X. a) Nella riunione del turno il Relatore prenderà per il primo la parola per riferire sulla causa e dare il voto.

b) II voto risponde al dubbio consueto: *An consilium praestandum* fit *Sanctissimo pro dispensatione super matrimonio rato et non consummato,* in casu?

c) La relazione ed il voto saranno in iscritto.

XI. a) Quindi secondo l'ordine di anzianità i RR. Consultori daranno il voto in iscritto.

b) L'anzianità si considera dalla data di deputazione alia Commissione; ed in caso di pari data, dalla priorité di tempo delTordinazione sacerdotale.

c) I voti saranno brevi e ne conterranno succintamente le ragioni.

d) La relazione ed i voti si uniranno al processo.

XII. a) Se i *tre* voti sono concordi nella risposta affermativa al dubbio, la causa si ritiene decisa, salvo che il Difensore dei vincolo. al quale deve essere sempre notificata la decisione assieme ai voti dei RR. PP. Consultori, non creda di dover sussumere.

b) La sussunta sarà ammessa, se il Card. Prefetto opini che le eccezioni sollevate meritino ulteriore esame.

c) La stessa prassi è da osservarsi se la decisione è a sola maggioranza di voti, salvo al Card. Prefetto di apprezzare la maggior convenienza ed opportunité di ammettere in tai caso la replica dei Difensore dei vincolo.

d) Egualmente prima che la causa si present! di nuovo al tumo dei PP. Consultori, coi *supplemento* degli alti, deve essere sentito il Difensore dei vincolo perché faccia. come il caso comporta, le sue osservazioni ed eccezioni.

XIII. La causa sarà riproposta presso lo stesso turno di RR. Consultori, i quali perô nel voto devono rispondere alie singole obbiezioni dei Difensore dei vincolo.

XIV. Se la risposta permane affermativa, almeno per la maggioranza di voti, non si fa luogo ad ulteriore proposizione, eccetto che il Difensore dei vincolo eccepisca nuovi documenti attendibili e come tali ritenuti dal Card. Prefetto.

XV. a) Se il voto sia negativo concorde o a sola maggioranza di voti. Ia domanda s'intende respinta, a meno che i RR. Consultori stessi non credano di chiedere un supplemento di istruttoria.

b) In questo caso i capi d'istruttoria saranno prefissi e svolti dai RR. PP. Consultori stessi, udito perô il Consultore Difensore dei vincolo prima che l'istruttoria sia rimessa per l'esecuzione alia Curia competente.

c) Che se ancora si richieda qualche chiarimento di fatto che risulta dubbio per non sufficiente applicaÈone delle norme processuali prefisse nelle Regole emanate da questa S. Congregazione, potranno i RR. PP. Consultori indicare i capi dell'istruttoria supplemental, che verrà svolta e precisata dalla Segreteria di questa S. Congregazione.

XVI. Ai RR. PP. Consultori compete un onorario che sarà determinato con apposito decreto.

Roma. 28 ottobre 1927.—M. Card. Lega, *Prefetto.*

• **Ex fo!H» ijnius S. Congregationis Sacramentorum.**

788

1927 NOV 4.-PIUS XI. MP. AAS 19 (1927) 393

De sede sacrae congregationis de seminariis atque **STUDIORUM UNIVERSITATIBUS**

PIUS PP. XI

Cum decessor Noster Benedictus f. r. Papa XV Sacram Congregationem Seminariis catholicisque Athenaeis regundis propriam, ad formam ceterarum Romanae Curiae Congregationum, Litteris die IV mensis Novembris anno mdccccxv [AAS 7 (1915) 493 - 495] datis, optimo sane consilio instituisset, eidem certum quoddam conclave in aedibus Concellariae Nostrae Apostolicae «dem attribuit Verum quia decursu temporis sedes illa ad negotia eius Sacri Consilii expedienda minus apta visa est, idcirco eam alibi opportuniore loco collocari decrevimus. Quod quidem ad perficiendum propoEtum accommodatas iudicavimus Nostras ad Sancti Calhsti aedes; quas Nostris expensis refici ornarique miseramus; eo magis quod ibidem Pontificalis monachorum Sancti Benedicti « Vulgatae > emendandae Commissio, quam vocant, sui muneris causa commoratur. Itaque motu proprio et de certa scientia ac matura deliberatione Nostra volumus ac statuimus Congregationis de Seminariis Studiorumque Universitatibus domicilium in eam ipsam domum, quae a Sancto Callisto nuncupatur, priore relicta sede, transferri.

Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, die rv mensis Novembris anno mdccccxxvu, Pontificatus Nostri sexto.—Pius Pp. xl

789

1927 NOV 4.-SC RITUUM» RESP. PART.

Dübia de potestate ordinarii circa collectas imperatas

Dubium - Si domanda se i Vescovi nell'ordinare le Collette possono fare delle eccezioni oltre a quelle contemplate dalle Rubriche, per esempio: nell'ordinare una Colletta da dirsi in tutti i giorni dell'anno possano prescrivere che tale Colletta si ometta in tutte le Messe cantate e nelle Ottave non privilegiate. La raglone di questa domanda è perché alcuni sacerdoti sostengono che i Vescovi, una volta ordinate le Collette, non possono più toglierle, e si appoggiano alla Rubrica num. 4 del tit V dove si legge: < Si vero plures ita celebrentur Missae etc. Orationes autem pro diversitate temporum assignatae, si iuxta Missae et Commemorationis in ea faciendae ritum admittantur, sicut et Collectae ab Ordinario imperatae, in qualibet Missa dicantur ».

Resp. - Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis die 4 novembris 1927, Communicetur oratori votum :

< Collectae ab Ordinario imperatae non solum omittendae sunt diebus notatis in novis Rubricis Missalis tit VI num. 4. sed etiam aliis diebus ab ipso Ordinario indicatis (ex. gr. in Missis cantatis, infra Octavas communes etc.); neque obstant novae Rubricae tit. Vnum. 4. in quibus supponitur, quod Ordinarius nullam exceptionem fecerit ».

Ordinario Laure!ano: Collectio decretorum n. 8 p. 11.

790

1927 NOV 4.-SACRA POEN., INDULT. PART.·

Facultas datur confessariis absolvendi a censuris **INCURSIS 08 PECCATA CONTRA FIDEM**

Preces - *Beatissime Pater,* Per speciale Indultum S. Poenitentiariae d. d. 24 Novembris 1924 facultas concessa est ad triennium Episcopis Germaniae ut delegare possint omnes confessarios in sua dioecesi rite adprobatos ad proprios poenitentes, etiam alieno civili dominio forte subjectos, absolvendos pro utroque foro, omissa abjuratione juridice peracta, praemissa tamen abjuratione saltem secreta coram Confessario. a censuris incursis ob peccata apostasiae, haeresis et schismatis, injunctis de jure injungendis, cum monitione, ut apostasiam, si forte coram magistratu civili declarata fuerit, quatenus absque gravi incommodo fieri poterit, ad scandali remotionem, retractent.

Cum causae gravissimae hujusce concessionis inter periculosissimas temporis nostri tentationes perdurent, ita ut omnino necesse sit facilitari poenitentibus viam reconciliationis, ad instantiam omnium Antistitum devotissime peto hujus Indulti benignissimam prorogationem.

Summa cum humilitate pedem osculans, persevero esse Sanctitatis Vestrae oboedientissimus servus.—A. Card. *Bertram.*

Rescr. - Sacra Poenitentiaria. Revmo in Christo Patri Adulpho S. R. E. Presbytero Card. *Bertram,* Wratislavien. Principi-Episcopo, ceterlsque Germaniae Episcopis. de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, benigne sic annuente SS.mo Domino Nostro Papa Pio XI, indulget pro gratia prorogationem praedictae facultatis *ad triennium.* Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romam ex Sacra Poenitentiaria. die 4 Novembris 1927.—Card. Lauri, *Poenit. Major. A.* Anelli. S. P. *Subsecr.*

• Ordinario Wratfatarfavt· AKKR 103 (1928) 127.

791

1927 NOV 12.-SC CONC., RESOL. AAS 20 (192«) 84-87

BLESEN.

Missae pro populo in festo patroni plurium paroeciarum

12 *Novembris 1927*

Quaestio. - Quandoquidem ln Codice iuris canonici, can. 466 5 2 perspicue statuitur: ‹ Parochus qui. praeter propriam paroeciam aliam vel alias in administrationem habeat, unam tantum debeat Missam pro populis sibi commissis, diebus praescriptis applicare › — quae benignior dispositio non omnino congruit veteri iurl (S. C. Œ, in Lucen., 26 Febr., 12 Mart. 1774) [CICF n. 3787]. — cumque « diebus praescriptis › accenseatur profecto festum Patroni loci, ut confirmavit catalogus auctoritate S. H. C., 28 Decembris 1919 denuo promulgata [LE 227], quaestio orta est. num eadem benignior dispositio can 466 § 2 valeat necne de festis Patronorum quos singulae paroeciae in administrationem ab eodem parocho habitae, diversis sane diebus celebrent: ita quidem ut parochus in festo Patroni suae paroeciae Missam universim pro ovibus sibi concreditis applicans, nulla alia obligatione applicandi gravetur in festis Patronorum alterius vel aliarum paroeciarum quarum regimen gerat Ad quaestionem hanc rite solvendam. R. P. D. Episcopus Blesensis opportunas preces Sacro huic Consilio exhibuit, in quo. praehabitis Consultorum votis, concinnatum et disceptatum fuit sequens dubium: « Utrum parochus, qui, praeter propriam paroeciam, alteram aut plures alias in administralionem habeat, teneatur Missam applicare pro populo tantum die festo suae paroeciae, an etiam in festis patronorum alterius ve) ceterarum? »

Axiuunrasicxm. - L Neminem latet par^hum teneri Sacrum pro populo applicare omnibus dominicis ahisque festis dc praecepto, etiam suppressis, ad nonnam can. 466. Sane per Codicem nihil ln hac re a disciplina hucusque virente immutatum est. ut perspicue patet ex verbis can. 330 f 1; idque expresse confirmavit Pontificia Commissio ad Codicis canones authentice interpretandos, die 17 Feb. 1918. ad II (LE 78].

2. Catalogus autem festorum in quibus urget obligatio Mutue pro populo applicandae exhibetur ab Urbano VIII Conrt. Universa 13 Septembris 1642 [Bull. Rom t. 15 p. 206-207), addito postea a Clemente XI. Const. Commas; Nobis 6 De/cembris 1708. festo Imm. Concept. B. M. V. [Bull Rom. L 21 p. 3381. Haec vrro Sacra Congregatio die 28 Decembri» 1919 publici luris denuo fecit ad hunc effectum indicem festorum in universa Ecclesia suppressorum (A. *A. S.* XII. p. 42) [LE 227).

Inter praefatos dies recensetur quoque dies festus " *Patroni* regni seu status, et Patroni, sive dioecesis sive civitatis vel oppidi seu loci * At nullatenus contundendus est Titularis ecclesiae cum *Patrono* proprie dicto. Onus Missae pro populo applicandae eatenus urget, quatenus agatur dc Patrono proprie rumpto riteque delecto ad normam DecrrU Urbani VIII dic 23 Mart. 1630 (DAR n. 5261. Nam S. C. Rituum, in Briocen., 9 Maii 1857. rescribendum consult: " Patronus loci proprie is est. quem certa civitas, dioecesis, provincia, regnum, etc., sibi delegit velut singularem ad Deum pitronum; servatis m eiusmodi electione regulis in Decreto s. m. Urbani VIII diei 23 martii 1630 statutis " (Decreta auth., η. 3M8).

3. Duplici ratione quis paroeciae regimini praefici potest qua parochus proprie dictus et qua oeconomus vel ctcaritu actualis (cfr can. 451. 471, 472. 473l. Ule in titulum paroeciam obtinet, hic ln administrationem tantum. Unde can. 451 f t ait: * Parochus est sacerdos vel persona moralis cui paroecia collala est in titulum cum cura animarum cjb Ordinarii loci luctoritatc exercenda

Porro qui paroeciam m administrationem recipit, eadem tura easdemque obligationes habet, quae parocho proprie dicto competunt. Nam ox can. 451 I 2 M parochis aequipirsntur cum omnibus tunbu» et obligationibus paroecialtbus et parochorum nomine In iure veniunt: V Quasl-parochi. qui quasi-paroeclat regunt, de quibus in can. 216 I 3. T Vicarii ptroeclalrs. ii plena potestate paroeciali Unt prweditl Quae disciplina etiam ante Codicem vigebat Cfr Brncd XIV. Epl<t Enrycl Cum *temper* oblatas. 19 Aug 1744 [CICF n 345L

Igitur qui paroeciam m administrationem obtinet, m vicarius oeconomus vel actualis seu vicarius paroeclahi qu plena potestate paroeciali gaudet, *omnes obligationes* bn· *plere tenetur,* quibus parochus proprie dictus obstringitur, atque ideo Missam quoque pro populo applicare debet normam can. 466.

4. Parochus duas vel tres paroecias eodem tempore regere potest, aliam in titulum obtentam, aliam aut alias ia administrationem. Iuxta veterem disciplinam, tot Missu pro populo applicare tenebatur iste parochus, quot crari Baroeciae ipsi in titulum vel administrationem collaUe. nde Leo XIII in Litteris Apostolicis *In suprema, 10* Ius. 1M2 (ASS 14 (1881-62) 529-536] ait: ~ Novimus quidtoj Romanas Congregationes Nostras aliud decrevisse de parochis duas vel plures parochiales ecclesias aeque principal-1er unitas gerentibus: in quibus *singulis singulae per diu festos Missae celebrentur ct pro populo/ applicentur* ⋎ « cesse est Cf. etiam S. C. C. in Camcrucen. 25 «ept 1151 [CICF n. 4167); S. C. de Propag. Fide. 17 Feb. 1792 [CPF η. 485 sub die 17 Feb. 17721.

Quae disciplina hodie immutata est. quia ex praescripta can 466 5 2: " parochus qui plures forte paroecias aeque principaliter unitas regat, aut, praeter propriam paroccua aliam vel alias in administrationem habeat, unam Unius debet Missam pro populis sibi commissis diebus praescriptis applicare Haec verba, ut palam est. non ruri eo sensu intelligenda, qued parochus onere Sacri facUcdl pro populo iam non teneatur quoad paroeciam in adnunistrationem obtentam, sed eo dumtaxat sensu accipiecda sunt, quod ipse *una Missa,* aliter ac antea. " diebus praescriptis " i. e. diebus dominicis et festis de praecepto ettia suppressis, satisfaciat praedicto oneri *tum* quoad paroeciam propriam *tum* quoad paroecias in administratlonesi susceptas: ~ pro populis commissis w.

5. Obligatio Sacri pro populo faciendi nen solum «·. realh, personalis et *localis,* verum etiam *affixa* dtei drîrrminafac, ut passim docent Auctores. Card. Gaspard alt: " Obligatio applicandi Missam pro populo adeo adnexa ec diei ut nequeat in alia die. loco diei praescriptae, adimpleri : non obstante contraria consuetudine " *(Tractatus canonicus dc Ssma Eucharistia.* I. n. 521); et rccentlores docent: " Onus Missae pro populo est . *affixum dici* determiratae, quatenus Missa celebrari debet ipsis diebus dominicis ahisque festis de praecepto, etiam suppressis, nca autem aliis diebus " (Cappello. *Tractatus canonleo-monht* de *Sacramentis,* I. nn. 250. 252). Lehmkuhl: " Obligatio est realis. personalis, localis, pro ipsis *diebus,* seu obligatio ert ut Missa celebretur . ipso dic assiquato " (TheoL rr.or.II.n. 263). Cfr. Bened. XIV. Dc *sacros. Missae* sacrificio, llb. IU. cap. 9. n. 9 s.: S. C. C.. in Melevitana. 9 April. 1892 (ASS 24 11891-92» 661-669) : S. R. C. (S. C. C.) in Fesulana. 26 Un 1771 [TRC 40 (1771) 1): in Poriugallen.. 30 Mair IS67 (3) Martii 1867: ASS 3 (1307-63» 97-98].

Codex nullam in hac re mutationem induxit. imo veterem disciplinam diserte confirmavit. lubet enim Socrum pro populo fieri, non diebus quibuslibet arbitrio ipsius sacerdotis designandis, sed ** dominicis aliisque *festis* dkbw de praecepto, etiam suppressis M (can. 339 5 1). nlmtran * diebus *praescriptis* w (can. 466 $ 2). et non aliis. Add:t nonnisi ex Ordinarii loci permissione, iusta de causa, fas esse, ut " parochus Missam pro populo alia die applicet ab ea qua iure adstnngitur " (can. 466 § 31.

6. Quare, ad propositi duhli solutionem quod attinet, κ Patroni *eadem die* recolendi occurrant, vel quatenus Uha atque idem sit Sanctus legitime qua Patronus ad norcim Decreti Urbani VIII designatus, vel quatenus Sancti designati qua Patroni sint quidem plures et distincti. »t ex legibus liturgicis eorumdem festum *eadem dic* celebreUntune parochus, unam Missam tantum pro populis sibi commissis applicare/ tenetur, uti cx. gr. si dies festus de praeccpto incidat m diem dominicam (can. 339 5 2). f

Dum. contra, si distincti sint dies in quibus occurrant festa Patronorum recolenda, procul dubio parochu·. qui praeter propriam paroeciam aliam aut alias in administrationem habet, suae obligationi per unam tantum Missam nequaquam satisfacit, cum in casu praescriptum can. 4« § 2 non applicetur: idcirco ipsis diebus assignatis, ir. quibus recolenda occurrunt festa eorumdem Patronorum, tenetur parochus Sacrum pro populo applicare. Agitur sane, ut supra dictum est. de onere *affixo* diei dcteroiinarw.

Resolutio. — Porro in plenariis Sacrae Congregationis Concilii comitiis habitis die 12 Novembris 1927 in Palatio Apostolico Vaticano, Emi Patres proposito suprascripto dubio responderi mandarunt:

‹ Negative ad primam partem; *Affirmative* ad alteram ».

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Pio div. Prov. Pp. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctissimus in audientia diei 20 eiusdem mensis et anni, datam resolutionem approbavit et confirmavit.—lulius, Episc. Lampsacen.. Secr.

Adn. I. CREUSEN In NrT 55 (1928) 389-390; !P 8 (1923) 13-14; ME 40 (1928) 73; PrM 17 (1928) 68.

792

isn NOV 12.-SC CONC. RESOL. AAS 20(1928)142-145

A P U A N A

Funerum extra proprium coemeterium

Die 12 Novembris 1927

Species facti. Communale - ut aiunt - coemeterium civitatis Apuanae situm materialiter est in territorio paroeciae cathedralis B. M. V. sideribus receptae: nulla tamen auctoritate ecclesiastica est conditum, immo cum etiam acatholicorum corpora ibi tumulentur, nec rituali benedictione donatum est, sed tumuli et fossae singillatim benedici solent. Fere ab eius institutione, post hominum memoriam, nonnulli etiam christifideles suburbanae paroeciae B. M. V. ab Angelo salutatae - quae quidem paroecia finitima est territorio paroeciae urbanae S. Petri, *et proprium habet coemeterium,* sed iam angustum, squalens et incommodum - facile obtinuerunt ut in praefato communali coemeterio Apuano sepelirentur: sive quod ibi exstet sepulcrum maiorum seu familiae, sive quod ante mortem suam patefecerint voluntatem ut ibidem eorum corpora deponerentur, sive demum heredes ipsorum ita perfici curarent. In hisce casibus, obtenta per heredes venia ab auctoritate communali, absque ulla difficultate, non secus ac parochi ceterarum quatuor civitatensium paroeciarum, parochus suburbanus Ssmae Annuntiatae, peracto funere in sua ecclesia, cadavera suorum associabat ad coemeterium communale, vel saltem - in casu sepulturae electivae, aut de parentum arbitrio decretae - usque ad limites paroeciae cathedralis B. M. V. assumptae. Id tamen non patitur novus praepositus-parochus huius ecclesiae cathcdralfc. qui ratus hac ratione laedi can. 1218-1230, 1232 Cod. iuris can., signanter vero can. 1230, 7° de iure ecclesiae cathedralis, annuente suo Rmo Ordinario, posuîhvit a Sacra Concilii Congregatione declarari utri ius exsequias peragendi et associandi cadavera in casu competeret Praehabitis itaque duorum Consultorum votis. Emis Patribus dubia quae sequuntur proposita sunt.

‹ I. - An parocho Ssmae Annunciatae ius exclusivum competat sepulturae ecclesiasticae sui paroeciani qui sepulchrum habeat in municipali coemeterio in casu? ›

‹ II - An idem exclusivum ius eidem parocho competat si suus paroecianus tumulationem ibidem elegerit in casu" >/

Synopsis disceptationis. — Praepositus-parochus ecclesiae SS. Assumptae (cathedralis) in hoc potissimum intentionem warn (undat, quod coemeterium de quo agitur, a parocho SS. Annuntiatae, quae paroecia diversum coemeterium habet non possit haberi ut suum propriumque. sed potius ut alienum: ôdeo ut, licet suus paroecianus ibidem sepulturas elegent. vel etiam ibidem proprium sepulcrum aut familiare habeat, semper tamen parochus SS. Annuntiatae prohiberetur in alieno coemeterio functiones suas explere. » quo nempe extraneus censetur, secus ac parochi clvite•znses, qui singuli in eodem coemeterio ut In suo proprio exercent iura ct officia sua. Tum, itaque, si cadaver illuc nuOendum est, ubi sive elegerit defunctus suam sepultana. sive sepulcrum suorum habeat, subintrat in casu faj can. 1230. 7 seu parochus ecclesiae cathedralis habecdus est. ad effectum saltem sepulturae, utpate parochus proprius defuncti. Nec solum ad effectum sepulturae, cum aao. ad normam can. 1218 5 1 et 1232 J 1. ubi *cadaver* connode *asportari possit,* parochus sepulturae valeat omni.'» iBud auferre ad suam ecclesiam pro exsequiis, et inde «d coemeterium associare (1231 5 2). Secus sentire, ita interpretatur praepositus parochus, idem esset ac delere vx Codice can. 1223. 1229.

Verum - ex adverso argumentatur - in hac demonstra-ODe plura permixta ac confusa sunt, quae immo sunl probe et penitus discernenda.

Et in primis, certum est nullum speciale ius parocho SS Awumpue esse in coemeterium communale Apuanum. eo Quod hoc materialiter situm sit in territorio suae paroeciae S.quidem. ut pluries censuit haec Sacra Congregatio, sipunler in Derthonen. 24 Maii 1821 (TRC £1 (1821) 97-991 •a Annuncn.. 14 Mali 1825 [CICF n. 3994 ct 3997) " comatttii coemeteria, causa publicae valetudinis, subrogata fuerunt singulis ecclesiarum sepulturis. - Ecclesia pretnde quae ius habebat tumulandi in propriis sepulturis. nunc ius istud exercet in publtco coemeterio: -icoW non sublatum ius fuit, sed variatus locus: quod profeeto non impedit emolumentorum perceptionem et ius perugendi exsequias Hinc, ~ ius ecclesiae paroeciae In qua coemeterium situm est " tn Codice, quoad extranees, totum assentur intra limites can. 1230 § 7 fin. Qui limites arctissimi sunt, utpote qui contineant normam omnino itppcrtwem, tunc adhibendam cum nulla ex praecedentibus luris sanctionibus in casum quadrat, et potissimum cum parochus defuncti proprius ncc adest, nec potest suum ius exercere, et ideo ecclesiae cathedrali, vel paroeciae loc id tantum conceditur quod in casu parochus proprius nequ.I: v. g. si cadaver naufragi undis maris in htlore extraneo exponatur, vel si parochus proprius peragere potuit solummodo. aut de facto peregit solas exsequias tcf. S. C. Concilii in Novarien.. 27 Man 1893. 21 Iun Π35 (ASS 23 (1895-96) 233-239). In Astem. 26 Ian 1W7 [CICF n. 43321. ?iuoad defunctos quorum cadavera *JcrrcG curru* translata uerant ad aliam civitatem».⁄ Ceterum etiam in can. 12L0 144 f 7 addicitur: ~ nisi aliud ferat loci consuetudo ,* qued revera obtinet in casu nostro ubi contraria observantia obliteratum apparet ius ecclesiae cathedralis.

Re quidem vera ex can. 1216 | 1: " iure ordinario ecclesia in quam cadaver pro funere deferri debet ₵ ecclesia propria paroeciae defuncti ": dicitur autem " ture ordinario ** quia turibus parochi derogari potest vel iure particulari, vel privilegio, vel consuetudine, vel. ut est >n ipso canone, privata cademquc legitima defuncti electione: semper Lamen haec certa omnino sint oportet, nam in quolibet dubio ** ius propriae ecclesiae paroecialls semper praevalere debet ", In casu autem certum est nullum intercedere privilegium, nullamque consuetudinem: quae immo adest explicita In favorem parochi proprii, ut ex facti specie depromitur. Tantum haec duo opponuntur: sepulcrum familiare seu gentilitium, electa sepultura. Verum, ut de hac altera statim dicamus, electio defuncti potest cadere vel in solam ecclesiam funeris, vel in solum coemeterium sepulturae vel in utrumque simul. Nam ecclesia funeris et coemeterium sepulturae. saepe saepius de facto separantur, et in Codice iuris canonici separabilia exhibentur (can 1223-1227 : immo in sensu can. 12U5 $ 2. separanda). ea tamen lege, ut, ex can. 1231. qui decesserit non electa sepultura, nec habeat sepulcrum maiorum, sepeliri debeat in coemeterio ecclesiae funeris. Posita, in casu, mera electione sepulturae, ad mentem can. 1228, nihil aliud inde sequitur quam ius ct obligatio sepeliendi cadaver in loco electo " dummodo nihil obstet ex parte eorum a quibus coemeterium pendet ", qua clausula, ut supra ostensum est. nullo modo asseritur ius aliquod vetandi scu interveniendi ex parte parochi vel ecclesiae in cuius territorio coemeterium situm est: multo minus eadem adimitur proprio parocho ius funerandi in casu.

Quod autem attinet ius sepulcri proprii in coemeterio a defuncti familia comparati, probe distinguendum est. cum Codice, sepulcrum particulare, dc quo in can. 1209 dicitur obtineri posse in coemeterio * ex licentia scripta Ordinarii loci " a sepulcro *matorum* seu familiari seu gentilitio, de quo in can. 1208 5 3 dicitur permitti posse ab Ordinario loci *extra* coemeterium: illud quippe nullum praeterea gignit ius. quam ut cadaver in eo seoeliatur si illud commode asportari possit, vel si illuc transferatur susceptis ab heredibus translationis expensis luxta can 1229 J 1; istud quoque, seu gentilitium *per sc* non aliud postulat, licet facilius praesumatur hoc tn casu electa etiam *funeris* ecclesia ad mentem cann. 1223-1227. Sed in casu nostro agitur tantum, ad summum, de sepulcro particulari acquisito in coemeterio: diximus ad summum, nam in facti specie explicite excluditur intercessisse In hac acquisitione vel constitutione sepulcri * scriptam Ucer/11am Ordinarli loci ,* quam exigit can. 1209 luxta pluries resoluta in hac Sacra Congregatione, praesertim in Ctavaren.. Funerum. 17 Iunii 1905 (ASS 38 (1905-^tn 220-231L dc canonica erectione huiusmodi sepulcri. Cfr. Pirhmg. in lib. IΠ. tlt. 28. (3, n. 24: Barbosa, *de off. et pot.* par. p IΠ. c. 26. n. 9. et Gennari. apud Montf. *Ecct,* XVII. 349» qui concludit: *. Quando non vi ha pcrmes-.o del Vescovo non vi ha nemmono canonica crenone di sepolcro: molto mono puô dirsi canonicamcnte oretto senia cotai permeso In un pubbheo camposanto. Imperocchè quantunque cogti rdiemi crmiteri non si rechi pregiudtzio al diritto delle chfesc tumulanti, pure un sepolcro gentilizlo eretto in c<sc. non apoarterrebbc a nessuna chicsa, ouandn non ci fœe una determinatione deU'autorità ecclesiastica: moltn roen^ pol. se. c<»me nel caso, ii cimitero fosse cretio dalTautorita lalca. senta dio^nden·:! da quella ecclesiastica, e mono ăneor quando nel pubblHo cimitero non vi fosse hiogo diverso per gli acattolicl °, et citat ad rem ex recentruibus Berartt. *de par.,* 770. Alberti, *de sepulr ecct.,* n 21 : cx quorum doctrina satis evincitur cautissime omnino, cum aritur de hodiernis publicis coemeteriis lalcallbus. procedendum In deducendis can. 1228 et 1229. praesertim ad effectum can. 1231.

Nec regerere valet distinctio coemeterii, quoad parochum proprium, sui aut non sui· quia revera, ad excludendum ius immo officium ex can. 1231 J 2 Incumbent» ei " qui in cc.lesia exsequias p?regit " non adducit nût * gravis necesfututis causa ncc alm fit distinctio ħi de ω * an commode tpcdcstr» itinere [can. 1218 flb asportari poout ". necne (can. 1232 | *2),* servalis nempe norma et modo :n can 1218 praescriptis. In casu autem paroecia suburbana Ssdtae Annuntiatae finitima dicitur paroeciae urbanae, adet ut ac! communale coemeterium omntno commodum sit iter tuxta praefatam normam, quoties igitur, non electa alibi ecclesia funeris, cadaver paroeciani stve iure sepulcri sive ob electam sepulturam in coemeterio communali condendum sit. libere poterit parochus proprius, post expletum funus jn sua eccîes.a. illuc cadaver deducere, cum stola et elata cruce. etiam per paroeciam Interpositam (ean 1233 t li

Rfsolutio. — Propositis in plenariis comitiis Sacrae

Congregationis Concilii, in Palatio Apostolico Vaticano habitis die 12 Novembris 1927, dubiis supra relatis, Emi Patres responderi mandarunt: *Affirmative ad utrumque.*

Quam resolutionem Ssriius Dominus Noster Pius divina Provid. Pp. XI. referente infrascripto Secretario in Audientia diei 20 insequentis, approbare et confirmare dignatus esL—lulius, Ep. Lampsacen.. Secr.

Ain. J. CREUSEN in NrT 55 (1928) 537-539: IP 8 (1928) 57-59; ME 40 (1928) 143-146; PrM 17 (1928) 136-133.

793

1927 NOV 24.-COM. INTERPRES. RESP. PART.·

CffICA MODUM COMPUTANDI MENSEM Di CANONE 858 5 2, DE IEIUNIO EUCHARISTICO INFIRMORUM

Utrum mensis, de quo in can. 858 § 2, mathematice sumendus sit, an potius moraliter.

Resp.: *Negative* ad primam partem; *affirmative* ad secundam.

• PrM 23 (1934) 234·. Adi. F. M CAPPELLO in PrM 23 (1934) 231••238·; A. M. DARMANIM in ME 45 (1933) 242-246; 46 (1934) 199-210.

794

1927 DEC 9.-SC RITUUM. INDULT. PART.·

Facultas celebrandi missam votivam ss. cordis iesu
PRIMA FERIA SEXTA CUIUSVIS MENSIS

Preces. - *Beatissime Pater,* Praeses generalis Unionis Apostolicae sacerdotum saecularium ad pedes S. V. humiliter provolutus, petit ut dignetur concedere in perpetuum singulis sociis privilegium legendi privatim. prima Feria VI mensis (exceptis festis D. N. I. C., duplicibus I classis. Feriis, Vigiliis et octavis privilegiatis) Missam votivam SS. Cordis lesu, — ad modum Missae a Leone XIII concessae Brevi Altero nunc [d. 30 iun. 1889: DAR n. 37121, — adhibita qualibet Missa inter approbatas vel approbandas etiam. < pro aliquibus locis », v. g. Missa Cordis Eucharistici D. N. L C. Et Deus.

Rescr. - SS. D. N. Pius Pp. XI. referente infrascripto Cardinali S. R. C. Praefecto, benigne annuere dignatus est pro gratia iuxta preces et in perpetuum, ad instar concessionis factae Sociis Sanctitatis Sacerdotalis a b. m. Pio Pp. X. servatis de cetero servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.—Die 9 dec. 1927.

• UtJoal AnottoUae wcerdotum seeeuUrium: PrM 17 (1928) 24 35. Ado. PrM 17 (1928) 35.

795

1927 DEC 10.-CONV. c. LITHUANIA. AAS 19(1927)434

Ratihabitio conventionis cum Lithuania die 27 sep. 1927
SOLEMNITER INITAE

Essendosi ira h Santa Sede ed il Governo della Repubbllca di Lituania, conchiuso, e dai rispettivi Plenipotenziari sottoscritto nel giorno 27 Settembre dei eorrente anno un Concordato, oggi. dieci Dicembre 1927, Sua Emincnza il Signor Cardinale Pietro Gasparri, Segretario di Stato di Sua Santità. e Sua Eccellenza il Signor DotL Giorgio Saulis, Inviato Straordinario e Ministro Plcnipotenziario della Repubblica di Lituania, nuniti nelle camero del Palazzo Apostolico del Vaticano, previa lettura dei rispettivi istrumenti di ratifica. Ii hanno trovati plenamente conformi in tutti e slngoli i loro articoll In seguito di che, hanno entrambi proceduto alio scarnblo delle ratlfiche medesime ed in fede dl tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il présenté processo verbale in doppio originale, apponendovl Il sigillo delle loro armi.

Roma, dal Palazzo Pontificio al Vaticano, il 10 Dicembre 1927.—P. Card. Gasparrl - Dr. J. Saulis.

Adfl. Vld« CONCORDATUM tub dI· 1927 S<p 271 LE 781.

796

1927 DEC 10.-SC CONC. RESOL. AAS 20 (1928) 261-264

SS. CONCEPTIONIS DE LE et ALIARUM
Sepulturae in ecclesiis et oratoriis
Die 10 Decembris 1927

Quaestio. - Episcopus Ssrhae Conceptionis in Republica Chilensi haec Pontificiae Commissioni ad Codxa canones authentice interpretandos exponebat, quae eadem Commissio ad H. S. C. detulit « Hic in more positum cernimus, haud paucos christifideles ditiores, sacerdotes praesertim, cum condunt testamentum, inter alia suae voluntatis statuta heredibus adimplenda, hoc etiam committere, nempe suas se velle exuvias post aliquod temporis lapsum, decem vel quindecim annos, in hanc vel illam ecclesiam e communi coemeterio transferri ibique demum sepeliri ». Adsunt enim ad parietes ecclesiarum, vel ibidem fiunt ex commissore heredum, nonnullae excavationes scu loculi, ubi ossa et cineres in parvis arculis definitive componuntur. Id frequentatur etiam — ut alius Episcopus eiusdem regionis exposuit — in Oratoriis semipublicis monialium seu sororum, quae maxime cupiunt ut eadem Oratoria fiant locus definitivae ipsarum sepulturae. Praeterea place nonnullis christifidelibus testamento disponere, ut corpore sepulturae tradito, extrahantur tamen cor et praecordia, ut in ampulla rite clausa perpetuo asserventur in parietibus ecclesiarum aut oratoriorum. < At vero · prosequitur Episcopus - eiusmodi praxis non videtur posse componi cum can. 1205 § 2, qui sic effertur: *In ecclesiis cadavera ne sepeliantur.* Hinc quaeritur:

« 1. Potestne tolerari praxis, de qua supra, saltem pro sacerdotibus aut Religiosis?

< 2. Can. 1205 § 2 intelligendusne est etiam de ossibus; ita ut haec quoque sepeliri interdicantur in ecclesiis?

< 3. An vero sensus verbi *cadavera* presse sit accipiendus? »

AxiMjiDvmsiONis. - Quoad primum dubium, animadvertendum impnmis cx praescripto canone 1214 I 1 nullum cadaver perpetuae sepulturae ecclesiasticae traditum " exhumari posse sine licentia Ordinarii. Porro sepultura, quae fit in coemeterio communi, ut in casu, ex lege ecclesiastica natura sua perpetua est. Si igitur In can. 1214 sermo est tantummodo de *perpetua* sepultura, permissio exhumandi in ceteris casibus, intelllgenda est de sepultura prorüoric facta *extra coemeterium* pro/pric dictum, seu de loco sepulturae more occasional! ct extraordinario, uti v. g. tempore belli. Unde S. Congregatio Ep. et Reg., 28 Ian. 1703.ee suit ** cadaver, quod alicubi positum *non est* per modun depositi, sed traditum est perpetuae sepulturae, exhunur. non licet, nec alio asportari. nisi dc licentia Ordinarii ' Cfr. Ferraris, v. *Cadaver.* n. 53.

Proinde sepultura rite facta in coemeterio communi sive ordinario natura sua perpetua est, nec ullo pacto eam temporaneam facit voluntas testatoris, de qua supra. Batto enim perpetuae vel temporariae sepulturae non cx defunct intentione aut familiae vel heredum voluntate aut (orte ex lege civili desumenda est. sed cx ipsa rei natura nimirum ex lege Ecclesiae et circumstantlis objective ac generaliter perspectis. Itaque, cum sepultura in casu sit profecto perpetua ad normam iuris. applicandum est praescriptum can 1214 J 1. scilicet " nullum cadaver... exhumare licet, nlri de licentia Ordinarii ".

Olim satis non erat licentia Ordinarii, sed expressa venu SedLs Apostolicae in multis casibus requirebatur. S. C.Imn Aerina. 17 Dee. 1602; Sutrina, 1 Iun. 1604: *Maccratcn^ t* Aug. 1645, etc. Cfr. Ferraris. I. c., η. 16 ss.

Accedit quod ne ipsa quidem cadavera Servorum Del exhumari possunt absque peculiari facultate a legitimi auctoritate ecclesiastica obtenta, etsi plures vel plurimi inni Iam praeterlapsi sint, etc. Cfr. Bencd. XIV. De serr Dei beati/., etc., lib. IV. part. II. cap. 22 ss.

Praeterea animadvertendum est. nomine cadaverum non solum corpora adhuc integra ct incorrupta Intelligi. verum etiam corpora plus minusvc iam dissoluta ct corrupta, seu generatim exuvias, ut exoresse docet Benedictus XIV line, cit.).

Demum notandum, cadavera etiam post decem aut qumdeclm pluresve annos interdum repenrl integra et interrupta. Nam dissolutio sive dccompositio, quam vocant corporis ocius vel serius contingit multiplici de causa, nempe non modo ex ipsa corporis physica constitutione atque cx natura morbi unde mors accidit, verum etiam ex causa extrinsecis. praesertim cx humoribus terrae ubi cadam humatum fuit. Cfr. De Sentis. De coemeteriis, Parisiis. 1B75. P- 63 s.; Petrucci, *I cimUcri,* Roma. 1905. pg. 18 ss.

Can. 1205 I 2 statuit hoc principium generale: " *In cectcsns cadavera ne sepeliantur,* nisi agatur de cadaveribus Episcoporum residentiaUum... " Quo praefcrlpto Codicis ius sepeliendi tn ecclesiis, quod inde a sacc. xii consuetudine pnmum. dcin lege scripta invaluerat, abrogatur et ad veterem usum sepeliendi in coemeteriis roditur.

Praxis igitur cadavera e communi coemeterio transferendi In ecclesiam Ibique ea sepeliendi, adversatur tum can. 1214 | 1, si exhumatio fiat sine Ordinarii licentia, tum
Z53 can. 1205. 5 2. ideoque improbanda reii/ciendaque omnino est Neminem sane fugit, ex privata voluntate leges ecclesiasticas nullatenus mutari posse, In iis potissimum auae ad lus publicum spectant. Idcirco clausula, de qua agitur, a testatore heredibus adimplenda relicta, nimirum ** se velle exuvias post aliquem temporis lapsum, decem vel quindecim annos, in hanc aut Illam ecclesiam, e communi coemeterio transferri ibique sepeliri ", pro *non adiccta* habenda est.

Vox autem ecclesia, in can. 1205 § 2. attento legis fine et perspectis legibus liturgicis. accipi debet sensu lato, nimirum pro quolibet loco sacro cultui divino publice exercendo destinato, signanter pro oratoriis semipublicls 3d normam can. 1193. Lex enim aliter non cavet nisi de sepulcro familiari scu gentilicio, ac de aediculis coemeteriorum, de quibus in can. 1190. Ex reprobata vero consuetudine qua de agitur, non sequitur stricta obligatio removendi cadavera iam condita, in ecclesiis scu oratoriis, extra casus can. 1205 } 2, et can. 1242: nisi Episcopus hanc reactionem iubeat. quod potest, si res in dedecus loci sacri cedat

1 Alterum dubium *affirmativa* responsione esse dimittendum. tum ex dictis tum cx dicendis facile perspicitur. Lex ecclesiastica cineres ct ossa cadaveribus plane aequipani quoad locum benedictum ubi sepelienda sunt, et quoad ritum sacrum sive funus quod in eorumdem translatione ac tumulatione peragi potest. Haec Sacra Congregatio in Amerina, 31 Mart. 1708 [CICF n. 3063], censuit ossa ad novam ecclesiam paroecialem, non secus ac cadavera esse transferenda.

S. R. C.. S. Jacobi *de Venezuela.* 11 Aug. 1888, sequentes normas statuit servandas, si quando cineres vel ossa eorum qui in exteris regionibus mortui sunt in patriam transferantur, ut ibi in sepulcro maiorum aut in Pantheon virorum illustrium recordantur: 1) huiusmodi cineres aut ossa exponi posse, post reditum in patriam, in aliqua cappella ardenti, ut fieri solet pro defunctis in die obitus et depositionis: 2) clerum huiusmodi ossa et cineres comitari posse eadem sollemnitate et iisdem ritibus qui in die obitus adhibentur: 3) funera pro ipsis fieri posse in ecclesia vel saltem in aliqua sacra cappella *{Decreta auth.,* n. 3696).

Eadem S. R. C *Carthaginien. in Indiis,* 23 April. 1875, edixit tamen ossa *acatholicorum* (non secus atque cadavera) iam condita in ecclesia, esse omnino amovenda *(Decreta auth.,* n. 3344).

S. C. S. Officii die 3 Aug. 1897 declaravit Ipsa membra corporis humani *amputata* in loco sacro sive benedicto esse sepelienda (Collect. S. C. dc Prop. *Fide,* II. n. 1975).

Igitur ossa et cineres cadaveribus aequiparantur. Idque antiquissimi excultarum gentium mores probe confirmant, praesertim Romanorum, apud quos sollemne religiosumque erat, ne insepulta *manerent ossa./*

Proinde can. 1205 | 2. qui vetat ne in ecclesiis sepeliantur cadavera, vetat quoque ne in iisdem ossa et cineres recondantur. Urget sane eadem ratio.

1 Ex dictis manifesto sponleque consequitur responsio ad tertium dubium, nimirum vocabulum *cadaver,* de quo in can. 1205 i 2. accipiendum esse lato sensu, ita ut comprehendat etiam ossa et cineres et amputata membra.

Ad cor autem quod attinet, de quo praecise hic quaeritur. adest explicita declaratio S. Rituum Congregationis. Sequens nempe dubium propositum fuit: " Quum in archidioecesi Sancti Iacobi de Cile aliquando contingat ut. oortuls Episcopis aliisque praeclaris sacerdotibus, *cor* «orum extrahatur ut honorifice servetur in domo vel pio kco ab ipsis fundatis vel praedilcctis: atque conservatio ite fiat ut claudatur cor in ampulla vitrea, in visibili loco et inter flores ordinare collocata; quaeritur: Potcstne haec praxis continuari? " S. R. C. die 11 Feb. 1898, re accurate perpensa, respondendum censuit: ** *Affirmative; dxr.modo descripta conservatio cordis non fiat in loco sacro* " *(Decreta auth.,* n. 3982).

Quare. etc.

Resolutio. - Propositis in plenariis Emorum Patrum comitiis die 10 Decembris 1927 ad Vaticanum habitis supradfctis dubiis nimirum:

I. Poteslne *tolerari praxis statuendi per testamen·* hm *voluntatem transferendi proprias exuvias e com-* sumi *coemeterio in aliquam ecclesiam post aliquod temporis lapsum a morte?*

IL *Canon 1205 5 2 intelligendusne est etiam de ostihus* ita ut haec *quoque sepeliri interdicantur in eccle-* mi?

UL An *vero verbum « cadavera › presse sit accipiendum?*

Sacra Congregatio Concilii respondendum censuit prout respondit:

Ad I. *Negative* et Episcopus prudenter praxim removere curet

Ad II. *Affirmative:*

Ad IU. Provisum m altero.

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro Pio divina Providentia Papae XI, relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium in Audientia diei 13 insequentis, Ssihus datas resolutiones approbare et confirmare dignatus est.—lulius, Ep. tit. Lampsacen.. *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 55 O928) 697-698; IP 8 O92S) 60-62; ME 40 (1928) 235-237; PrM 17 (1928) 196.

797

1927 DEC 14.-SC RIT., DECR. AAS 20 (1928) 147-148

DIOECESIUM et VICARIATUUM AP. IN MISSIONIBUS

S. Teresia a Iesu Infante patrona missionum

CONSTITUITUR

Quam laeto animi sensu fideles universi canonizationem Sanctae Teresiae a lesu Infante exceperint divulgata per orbem devotio manifeste demonstrat cum vel apud ipsas infidelium dissitas regiones Carmelitis Virgo promissum rosarum imbrem e caelo dimittere non praetermiserit Qua de causa, innumeri Sacrorum Antistites maiores percipi posse fructus in dominica vinea persenserunt, si Sancta Tcresia a Iesu Infante, quae maximo flagrabat ardore et zelo dilatandae fidei, cuiusque miraculosos/ in paganis plagis effectus omnes 148
norunt, caelestis Patrona omnium Missionariorum. in quibusvis Missionibus laborantium declaretur; et ideo Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI collectas undique preces humillime obtulerunt ut communibus votis suprema Apostolica sanctio accederet Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Domino Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, postulationibus Antistitum ingenti numero oblatis benignissime obsecundans, declarare dignata est Sanctam Teresiam ab Infante Iesu, peculiarem Missionariorum omnium, sive virorum sive mulierum, necnon Missionum in toto orbe exsistentium Patronam aeque principalem cum S. Francisco Xaverio, cum omnibus iuribus et privilegiis liturgicis quae huic titulo conveniunt Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14 Decembris 1927.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. EL 43 (1929) 143-146; PrM 17 (1928) 146.

798

1927 DEC 16.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 19(1927)416

Damnatur liber leonis daudet cui titulus:

C LE VOYAGE DE SHAKESPEARE 1

DECRETUM

Erhi ac Rcvmi Dni Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, in ordinario consessu, habito feria IV, die 14 Decembris 1927, ad praescriptum canonis 1399 Codicis iuris canonici ipso iure damnatum esse declararunt atque In Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum novissime editum, cui titulus: « Léon Daudet, *Le Voyage de Shakespeare.* Illustrations dc G. Gorr. Editions du Capitole » ur.a cum praecedentibus eiusdem libri editionibus.

Et insequenti feria V, die 15 dicti mensis et anni. SSmus D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI. in solita audientia R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, dic 16 Decembris 1927.—Alolsius Castellano. Supremae S C. S. *Officii Notarius.*

Adn. PrM 16 (1927) 169

799

1927 DEC 22,-SC SACK., FACULTATES. PART.·

FACULTATES ORDINARIIS MEXICANIS CONCESSAE OB EXTRAORDINARIAS REGIONIS CIRCUMSTANTIAS

SSrnus Dominus, attentis peculiaribus ct omnimodo et undequaque extraordinariis circumstantiis in regione Mexicana existentibus, indulgere dignatus est:

A).—Ut fideles, quacumque hora diei aut noctis et etiam non jejunii SSmam Eucharistiam sumere possint, ita tamen ut si ipsi fideles praevidere valeant horam vel momentum quo ipsis dabitur tantum sumere Sacramentum. satagant ut ad Idem accedant, quantum fieri potest, postquam saltem ab *una* hora, ab epulis abstinuerint, ct etiam possint illud occulte suis manibus accipere et sese occulte communicare, ne sacerdotes cognoscantur et prehendantur, dummodo nullo irreverentiae aut alio periculo tantum Sacramentum exponatur.

B).—SSrnus Dominus indulget ut Ordinarii locorum per se, aut per suum Vicarium generalem, aut per personam specialiter delegatam, possint concedere confessariis ut sua jurisdictione uti valeant in toto Reipublicae Mexicanae territorio, seu nulla habita ratione finium singularum Dioecesium, et:

a).—absolvere valeant a casibus et censuris reservatis sive Ordinariis locorum, sive S. Sedi, et ad hoc uti possint extraordinaria facultate concessa Canone 2254.

b).—dispensare valeant ab irregularitatibus quoad iam in Sacris ordinatos, remoto scandalo, et si agatur de delicto, reparato scandalo et imposita salutari poenitentia, si possibile sit et prout casus ferat: et etiam pro foro externo, facta tamen in scriptis attestatione suo tempore in Curia producenda et interim caute adservanda.

c).—dispensare et commutare votum privatum et iusiurandum, sine praejudicio tamen iuris tertii quaesiti.

C).—SSrnus Dominus sequentes indulget facultates, quas Ordinarii locorum sive per se, sive per personas specialiter delegatas, exercere poterunt:

a).—quoad matrimonia nulliter contracta, ut eadem sanare valeant seu revalidare, praevia impedimentorum dispensatione (uti infra determinabitur), per renovationem consensus praestiti coram duobus testibus et Parocho aut alio Sacerdote, si haberi possint, secus coram solis testibus, et in scriptis documento exarato a testibus subscribendo; et si scribere nesciant hi, aut nolint, aliter conficiendo ita ut congrua habeatur probatio de matrimonio celebrato, et illud documentum caute adservari debet, quousque possibile sit idem ad Curiam Episcopalem transmittere.

b).—facultas indulgetur dispensandi ab omnibus impedimentis vel dirimentibus, etiam multiplicibus, exceptis tamen iis provenientibus ex sacro presbyteratus ordine, ex affinitate in linea recta consummato matrimonio. et ex votis sollemnibus professionis religiosae, aut simplicibus tamen matrimonium irritantibus. De concessa autem dispensatione, et de Pontificia hac Facultate, mentio facienda est in praefato documento. Quoties vero agatur de matrimoniis mixtis, sive ex disparitate cultus, sive ex mixta religione, non dispensetur nisi praestitis canonicis cautionibus, de quibus aeque in documento facienda est mentio.

c).—quod si circa matrimonia iam contracta obtineri non valeat vel ab una, vel ab utraque parte, renovatio consensus. SSihus indulget facultatem sanandi in radice, dummodo constet de perseverantia praestiti consensus maritalis, praevia dispensatione impedimentorum. ut in b), et confecto documento probatorio atque praestitis cautionibus si agatur de matrimoniis mixtis.

d).—quoad matrimonia contrahenda. SSrnus indulget facultatem dispensandi ab omnibus impedimentis ut in b), et iuxta modum ibi praestitutum.

Hae facultates sunt ad biennium duraturae, si tamdiu praefatae extraordinariae circumstantiae perduraverint: Ordinariorum autem erit omnem adhibere curam ad hoc ut. datis opportunis instructionibus, earum facultatum usus in aedificationem fidelium et non in destructionem cedaL (S. *Congregatio de* Sacramentis, die *22* mensis Decembris anni 1927).

• **Ordinsrils Me*kan»e dicioni*: Chrirta*** 1 **(1936) 5-6.**

800

1927 DEC 23.-SC CONCILII, FACULT. PzlRT.·

Facultas fit ordinariis mexicanis commutandi officium **DIVINUM, EXTRAORDINARIIS ADIUNCTIS PERDURANTIBUS**

S. Congregatio Concilii, die 23 Decembris 1927. Ordinariis Reipublicae Mexicanae benigne tribuit facultatem propriis subditis commutandi onus divini Officii recitationis, cum onere recitandi integram Marialem coronam, ob periculum in quo sacerdotes versari possunt ne ipsorum qualitas dignoscatur, etiam ex mera Breviarii delatione et ad tollendas animi anxietate, *ad biennium,* si tamdiu exposita rerum adjuncta perduraverint, onerata conscientia singulorum.

• **Ordinariis Mexicandicionis; Christus 1 (1936) 5.**

801

1927 DEC 27.-SC CONCILII, FACULT. PART.·

Facultas ht ordinariis mexicanis dispensandi in **EXTRAORDINARIIS ADIUNCTIS A a MISSA PRO POPULO >**

La S. Congregaciôn del Concilio se dignô concéder a los IImos. Prelados mexicanos, que mientras duren las présentés circunstancias, puedan dispensai a sus respectivos Pârrocos de la obligaciôn de aplicar h Misa « pro populo >. y que igualmente puedan conmutar el rezo dei Oficio divino a los Sacerdotes de sus respectivas Diocesis, si asi lo juzgan conveniente, y sôk> en vista de la actual situaciôn. (Pedro Fumasoni Biondi, *Delegado Apostolico de los Estados Unidos*—27 de Diciembre de 1927.)

Ordinariis Mcxicanie dicionis: Christus 1 (1936) 7.

802

1927 DEC 28.-COM. INTP., RESP. AAS 20 (1928) 61-C

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - De confessione religiosarum. 2 - De absolutione is **FERICULO MORTIS. 3 - De DISPENSATIONIBUS MATRrVONIAimS 4 - De SUSDELEGA71ONE ASSISTENDI** matrimoniis

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, respondendum mandarunt ut infra ad singula:

I. - De confessione religiosarum

D. I. Utrum confessio religiosarum peracta extra loca, de quibus in canone 522 et in responso diei 24 Novembris 1920 [LE 308] sit tantum illicita, an etiam invalida.

IL An verbum *adeat* canonis 522 sit ita intelligendum ut confessarius advocari nequeat per Ipsam religiosam ad loca confessionibus mulierum vel religiosarum legitime destinata.

R. Ad L Negative ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

Ad II. *Negative.*

II. - De ABSOLUTIONE IN PERICULO MORTIS

D. An absolutio in periculo mortis secundum canonem 882 limitetur ad forum internum, an extendatur etiam ad forum externum.

R. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

III. - De **DISPENSATIONIBUS MATRIMONIALIBUS**

D. An verba *pro casibus occultis* canonis 1M5 § 3 intelligenda sint tantum de impedimentis matrimonialibus natura sua et facto occultis, an etiam natura sua publicis et facto occultis.

R. Negative ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

IV. - De subdelecatione assistendi matrimoniis

D. I. An vicarius cooperator, qui ad normam canonis 1096 § 1 a parocho vel loci Ordinario generalem obtinuit delegationem assistendi matrimoniis, alium determinatum sacerdotem subdelegare possit ad assistendum Q matrimonio determinato./

11. An parochus vel loci Ordinarius, qui ad normam canonis 1096 $ 1 sacerdotem determinatum delegaverit ad assistendum matrimonio determinato, possit ei etiam licentiam dare subdelegandi alium sacerdotem determinatum ad assistendum eidem matrimonio.

R. *Affirmative* ad utrumque.

Romae, die 28 mensis Decembris 1927.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* loseph Bruno, *Secr.*

Adx J. CREUSEN In NrT 55 (1928) 276-295; F. X. D'AMBROSIO la Apoll. 1 0928) 100-101; Ph. MAROTO in CpR 9 (1928) 93-97 et in ApolL 1 (1928) 104-108; REGATILLO n. 420, 503; F. R03ERTI In Apoll. 1 (1928) 102-103; AKKR 108 (1928) US-130; IP 8 (1928) 3-5: ME 40 (1928) 33-36, 38-43, 75-78. 107-112: PrM 17 (1928) 38-44.

803

1927 .. ..-SC PROP. FIDE, DECL. PART.·

CECA PRIVILEGIUM PAUPERUM, ET OMNIUM SODALIUM INSCRIPTIONEM IN ALBO PONT. OPERIS A PROP. FIDEI

I. *Pauperum privilegium.*

Iam ab antiquo concessum fuit ut fideles pauperes Pontificii Operis sodales fieri possent et favoribus uti atque privilegiis Operi concessis, dummodo statutas preces cotidie recitarent et singulis *mensibus* quantum pecuniae potuissent, licet exiguum, pro Missionibus conferrent Summus vero Pontifex, a Secretario Generali rogatus, idem pauperum privilegium ratum habuit, unum innovans, sufficere nempe ut pauperes *infra annum* pro paupertate sua aliquid pro Missionibus solverent

II. De *sodalium in albo inscriptione.*

Cum dubium exortum sit an Pontificium Opus a Propagatione Fidei teneatur praescripto § 2 Codicis iuris canonici de inscriptione sodalium in albo associatorum, ut favoribus fruantur. Summus Pontifex, quatenus necesse sit, huic derogavit, licet tamen hanc inscriptionem opportunam ideoque suadendam declaraverit

• PrM 17 (1928) 143. Adn. PrM 17 (1928) 144.

804

1927.....-SACRA POEN,, INDULT. PART.·

Dispensatio impedimenti et convaltdaho matrimonii

Species facti - Agebatur de matrimonio contracto haud inscienter cum impedimento occulto dirimente in iure canonico et civili quod ab Ecclesia difficulter dispensatur. Partes adeunt parochum, qui recurrit ad S. Poenitentiariam, a qua obtinuit sequens

Rescriptum - S. Poenitentiaria de speciali et expressa Apostolica auctoritate benigne sic annuente Ssmo Domino Nostro Papa tibi dilecto in Christo proprio praedictorum putatorum conjugum parocho vel vice sua vicario cooperatori necessarias et opportunas facultates tribuit, ut possitis et valeatis dispensare oratores super impedimento ... atque assistere matrimonio inter dictos oratores secreto celebrando, omissis denuntiationibus aliisque solemnitatibus ab ecclesia fieri consuetis et absque testibus impositoque oratoribus juramento, se lege civili contra matrimonii indissolubilitatem non esse abusuros, ac omni remoto scandalo; prolem sic susceptam sive suscipiendam legitime exinde decernendo ac respective enuntiando. Pro foro conscientiae; ita tamen ut huiusmodi gratia etiam pro foro externo oratoribus suffragetur. Ad quem effectum praesentes litterae cum attestatione impertitae exeeutionis ac sic contracti matrimonii facta etiam descriptione dicti matrimonii in libro secretorum matrimoniorum in parochlali archivo caute serventur, ut pro quocunque futuro eventu de matrimonii validitate et prolis legitimatione constare possit.

• TpQ 80 (1927) 775. Adn. I. HARING In TpO 80 (1927) 775: PrM 16 (1927) 136.

ANNUS 1928

805

1928 IAN 2.-SACRA POEN\ FACULT. PART·

Ficelias fit confessariis mexicanis dispensandi ab «recuiarhattbus ei absolvendi a censuris latae sententiae in casibus et adiunctis extraordinariis

Omnibus et singulis in Christo dilectis Ordinariis Mexicanae Ditionis S. Poenitentiaria, ad quaelibet incommoda vitanda, declarat confessarios ab eisdem approbates, rebus in ditione mexicana sic perdurantibus, con tantum uti posse facultatibus pro casibus urgentoribus. de quibus in Cann. 2254, § 1 et 990, § 2, inclusa quoque facultate quoad casum de quo in Can. 985. δ 4 et 2290, 5 1. verum etiam facultatibus, de quibus, pro casibus extraordinariis, in Cann. 2254, § 3 et 2290, § 2. Pro casu excepto in Can. 2254 § 3. recurrendum erit ad hoc S. Tribunal intra mensem, a praesenti rerum conditione mutata. (S. *Poenitentiaria, die 2 Ianuarii* >>

• OrdinsrHs Mexican»* dicionis: Christas 1 (1936) 7.

806

1928 IAN 3.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Conceditur fratribus ordinis minorum extra coenobium versantibus facultas conformandi se **HOSPITANTIUM MENSAE, TEMPORE IEIUNII ORDINIS**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad Pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter implorat pro toto Ordine benignam gratiam qua religiosi qui, iustis de causis, ac de Superiorum licentia, extra claustra versantur diebus ieiunii per Regulam impositi, in refectione serotina possint hospitantium mensae sese accommodare quoad ciborum qualitatem, servata quidem congrua ieiunio quantitate. Et Deus etc.

Resch. - Vigore facultatum a SSmo Domino Nostro concessarum S. Congr. Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, benigne commisit Revmo P. Ministro Generali ut, pro suo arbitrio et conscientia, gratiam iuxta preces concedat ad triennium, servatis communibus Ecclesiae legibus. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romac, die 3 lanuarii *1928.*—C. Card. Laurenti, *Praef.* Vincentius La Puma, *Secr.*

• AOFM 48 (1928) 27. Ade. AOFM 48 (1928) 27-28; 50 (1931) 39-40; CpR 9 (1928) 88-91. Indultum w<pe renoofum.

807

1528 IAN 5.-SC SACB. RESP. AAS 20 (1328) 79-81

MONTIS REGALIS IN PEDEMONTE
UTRUM PERAGI SACRAMENTALIS CONFESSIO POSSIT ET S. COMMUNIO SUSCIPI A FIDELIBUS, QUOTIES EUCHARISTIA INFIRMIS ADMINISTRETUR

Ab Episcopo Montis Regalis in Pcdemonte, fuerunt huic Sacrae Congregationi proposita pro eorum solutione sequentia dubia:

‹ L An fideles in montanis pagis habitantes, quoties ad infirmos Sacra Eucharistia deferatur, possint Sacra Synaxi refici in loco sacro, vel etiam, cum agatur de re tam sacra, in loco decenti et honesto qui in itinere exstet, non valentes ea die ecclesiam petere?

c II. Num S. Communio et Confessionis Sacramentum administrari possint iis, qui in domo infirmi versantur?

« III. An administrari debeant in enunciatis circumstantiis iis qui aetate sunt provecti vel morbo laborant? »

Emi ac Rrni Patres Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, exquisito duorum Consultorum voto, in plenariis comitiis diei 22 Iulii 1927, re mature perpensa, respondendum consuerunt:

Ad Im: f *Affirmative,* ad normam can. 869, iuncto canone 822 5 4, seu dummodo Ordinarius loci id concedat ad normam cit. praescriptionis, scilicet pro singulis casibus et per modum actus ».

Ad IIe· et 111‘‘: ‹ Quoad Communionem, provisum in primo; quoad Confessionem, *Affirmative,* servatis servandis ad nonnam cann. 910 §§ 1.2, et 909 §5 1, 2 ».

Facta vero, dic 29 Iulii insequenti, de his omnibus relatione Ssmo Dno Nostro Pio Papae XI, Sanctitas Sua resolutionem Emorum Patrum adprobare dignata est

Datum Romac, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 5 lanuarii 1928.—
80 M. Card. Lega. Episc. Tusculan.. *Praef.* D. Jorio, *Secr./*

ADNOTATIONES

Agebatur hac in quaestione de montanis paroeciis dioeceses Montis Regalis, in quibus pagi vel domus in agro disseminatae, procul a paroeciall ecclesia distant. Accidit vero quandoque ut parochus sacrum Viaticum aut Communionem ad infirmos in alpinis montibus degentes deferat.

Quid si bene valentes vel debiles, impediti quominus illo die ad ecclesiam accedant. In aliquo oratorio, vel, eo deliciente. in honesto decentique loco Communionem suscipere et confessionem peragere cupiant?

Nullum adest dubium pio horum desiderio satisfieri posse. » parocho iter agenti, ut Viaticum vel sacram Communionem ad infirmos deferat, aliquod oratorium occurrat, m quo Missa litari valeat: nam ad normam can. 869 ibi Communio sumi potest ubi Missa celebrari licet.

Difficultas adesse potest si. deficiente oratorio, illam sibi ministrari quis postulet in loco non sacro, etsi honesto et decenti, qualis esset, e. g.. conclave alicuius domus instar oratorii decenter ornatum: vel quod ornari possit si venia fiat ibi Missam litandi. lamvero pio eiusmodi fidelium desiderio consulit can. 822 9 4. Ibi enim edicitur: “ Loci Ordinarius aut, si agatur de domo religionis exem- “ ptae. Superior maior, licentiam celebrandi extra ecclesiam " et oratorium super petram sacram et decenti loco, num- - quam autem in cubiculo, concedere potest iusta tantum ac * rationabili de causa, in aliquo extraordinario casu et per ” modum actus ”. Quare si in dictis paroeciarum Montis Regalis circumstantiis aut similibus, loci Ordinarius sub clausulis in citato canone contentis licentiam celebrandi Missam ln aliquo conclavi concedere possit, et se concedere velle significet, quamvis de (acto Missae celebratio ob sacerdotis defectum non sequatur, ibidem sacram Communionem distribui licitum erit.

Verum aliquando evenire potest ut parochus, urgente praefata necessitate, et fidelium instante desiderio, loci Ordinarium ln eiusmodi adiunctis adire haud queat. Huic profecto incommodo visum est remedium afferre ordinarium can. IW. 9 1, quo statuitur: “ Qui lurlsdlcttonis po- “ testatem habet ordinariam, potest eam alteri ex toto vel ex parte delegare, nisi aliud expresse lure caveator ·. Ergo cum in casu delegatio non prohibeatur, ct igatw ordinaria potestate, utpote quae Ordinarii ipsius offido a iure ûdnectltur. loci Ordinarius camdem facultatem partchis sub iisdem conditionibus delegare valebit.

Porro pro rei gravitate et ob arctos limites quioui eidem potestas vallatur, hanc Ordinarius delegare non drtet nisi delegatus ea praestet prudentia, ut delegata potciU'e non esse abusurum praevideri liceat./ Praeterea in dde- c gationls actu probe explicari debet In quo consistat iu:j ct rationabilis causa ; quinam habendus sit casus ertreori- *narius;* et quomodo concessio facta in certo casu aoa n- Icat pro alio casu, eisdem quoque concurrentibus circunstantiis, sed concessio expresse renovanda erit.

In can. £22 9 4 autem non esse electam industriam personae seu. non prohiberi delegationem, prout! ln citato aa 199 9 2. patet, quia potestas non conceditur personae Ep.. scopi sed Ordinario loci, unde non prohibetur dckpt: quae non indulgetur v. g. in can. 1983. ubi ab ipso Epæopo emittendum est votum in causis matrimonii rati rt aco consummati. D. Jorio, Secr.

Ada. D. JORIO in AAS 20 (1928) 80-31; REGATILLO ·. «J-IP 8 (1928) 10-11» NrT 55 (1928) 387-389; ME 40 (192J) 69-70; PrM 17 (1928) 26-27.

808

1928 IAN 5.-SC SACR.» RESP. AAS 20 (1928) 81

ROMANA et ALIARUM
Communionis infirmorum. Delationis privatae SS. EUCHARISTIAE AD INFIRMOS

In plenariis Comitiis Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum habitis die 16 Decembris 1927 in Palatio Apostolico Vaticano, proposito dubio: ‹ An iudex causae iustae et rationabilis, prout ex Codicis iuris canonici canone 847 requiritur, ut Sacra Communio privatim ad infirmos deferatur, sit quilibet sacerdos ministrans vel tantum Ordinarius loci ». Emi ĸ Rmi Patres, re mature perpensa, respondendum censuerunt: « *Negative* ad primam partem; *Affirmat*™ ad secundam » addita tamen *mente* quae sequens est: ‹ Si ex communi experientia et opinione nullum to dioecesi aut in aliquo particulari loco adsit inconveniens pro privata delatione Sacrae Communionis ad infirmos, ab Ordinariis cavendum est ne per regulas nimis praefinitas aut generales praecipientes publicam delationem, vel per reservationem sibi factam dandi veniam in singulis casibus deferendi privatim Sacramentum Eucharistiae, praepediatur infirmis solatium Communionis etiam quotidianae ».

Quam responsionem Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI, in audientia diei 19 Decembris 1927, audita relatione ab infrascripto Secretario eiusdem Sacrae Congregationis facta, ratam habere et adprobare benigne dignatus est

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 5 lanuarii 1928.— M. Card. Lega, Episc. Tusculan., *Praef.* D. Jorio, *Secr*

Adn. D. JORIO in AAS 20 (1928) 82-83; J. CREUSER to NrT 55 (1928) 300-308; IP 8 (1928) 11-12; ME 40 (1928) 71-72: PrM 17 (1928) 30-34.

809

1928 IAN 6.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 20 (1928) 68-7·

Abolito magno magisterio ordinis equestris
S. SFPULCHRI, OPUS A PRAESERVATTONE FIDEI IN LOCIS SANCTIS ATQUE ORDO EQUESTRIS S. SEPULCHRI UNIUNTUR SU9 UNICO REGIMINE PATRIARCHAE HIEROSOLYMITANI PRO TEMPORE RECTORIS ATQUE ADMINISTRATORIS PERPETUI EIUSDEM ORDINIS

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Decessores Nostri Romani Pontifices, pro eo quo tenetur Apostolica Sedes sanctissimo officio regnum lesu Christi amplificandi, magnopere fovere debitisque laudibus honestare numquam destiterunt quaecumque ad tuendam propagandamque catholicam Fidem pertinerent In hoc genere Nobis compertum est iam plures annos institutum esse

Opus, cui praeest venerabilis fratrer Hierosolymitanus Patriarcha, a Praeservatione Catholicae Fidei in Locis Sanctis nuncupatum, quod quidem multis modis catholicae religionis incremento ac tuitioni studet, et provehendis scholis, et utilibus scriptis in vulgus edendis, et coetibus circulisque habendis vel opportunae eruditionis vel honestae recreationis caussa; de quo Nos Opere augendo multorum postulationibus et votis, quae non semel Nobis adhibita sunt, concedere tempus esse ducimus. Equidem novimus in ipsius Operis a Praeservatione Fidei in Palaestina progressus sollerter incumbere Equites Ordinis Equestris Sancti Sepulchri, quem Decessor Noster rec. mem. Pius Papa IX, anno MDCCCLXVm, Litteris Apostolicis sub anulo Piscatoris die xxiv lanuarii [Acta Pii IX Pars I v. 4 p. 391 - 3961 datis, ad temporum mores accommodatum, sub regimi-
0 ne atque administratione Hierosolymitani Patriarchae/ constituit, cum iam Litterarum Apostolicarum tenore Nulla celebrior sub die xxni Iulii anno mdcccxlvh [Acta Pu IX Pars I v. I p. 59 - 63], atque Instructionis vi a S. Congregatione de Propaganda Fide die x Decembris. eodem anno, datae. Patriarcha memoratus pro tempore Equites Sancti Sepulchri instituendi iure polleret, quo iure Custodes Terrae Sanctae e Familia Minarum Observantium Sancti Francisci Asisiatis ante Patriarchalem Sedem Hierosolymitanam restitutam fruebantur. Eo quidem tempore Equites Sancti Sepulchri, iam antiquitate commendati, unius gradus erant; at, Litteris praefatis anni mdcccIxvhi, eosdem Pius Papa IX in tres classes divisit more ceterorum Equestrium Ordinum, ita ut in posterum Ordo etiam Equester S. Sepulchri tribus omnino constaret ‹ distinctis ‹ Equitum gradibus, nempe Equitum primae classis seu i a Magna Cruce, Equitum secundae classis seu Com- ‹ mendatorum, et Equitum tertiae classis, qui omnes ‹ insigne quod proprium est Ordinis, distincta ratione ‹ pro suo quisque gradu praeferre » deberent Postea autem Pius Papa X. anno mdccccvu, die m Maii [ASS 40 (1907) 323 - 324], Litteris suis sub anulo concessit ut Equitibus secundae Classis seu Commendatoribus, secundum peculiaria promerita, alii nomismate honestati adderentur; Equites vero omnes novo Sodalitatis militari trophaeo, iuxta schema approbatum, simulque Cnice, quae quidem, ex vetere more delineata, a Pio Pp. IX statuta erat uti Ordinis insigne, decorari possent Haec graduum distinctio Equitum Ordinis Equestris memorati atque haec insignia hisce etiam temporibus retinenda sunt, cum admodum apta videantur ad illos, iuxta rationem eorundem meritorum, remunerandos. qui operam suam conferant ad promovendum sanctum frugiferumque Opus a Praeservatione Fidei in Locis Sanctis, quod supra dilaudavimus. Quod sane propositum, tantopere commendandum, ut facilius liceat assequi, volumus ut deinceps Ordo Equester Sancti Sepulchri et praedictum Opus Praeservationis Fidei in Locis Sanctis inter se coalescant, et quasi unum corpus seu Institutum efficiant, ab uno eodemque Patriarcha Hjerosolymitano gubernandum. Quare. Magno Ordinis Magisterio, quod Decessor Noster Pius Pp. X Litteris Quam *multa* [ASS 40 (1907) 323 - 324] constituit atque ‹uni Pontificis Summi personae » reservavit, exstincto seu penitus abolito, decernimus ac statuimus ut iam nunc, in posterum, non obstantibus Litteris Apostolicis supra memoratis, quas pro hac parte nullius roboris declaramus. Equester Ordo Sancti Sepulchri. sub benigna protectione Apostolicae Sedis, ab auctoritate tantum pendeat Patriarchae Hierosolymitani Latini pro tempore, qui proinde, qua ipsius Equestris Ordinis S. Sepulchri Rector atque Administrator perpetuus, tum plenum ac proprium regiminis ius habebit, tum instituendi novos Equites facultate in posterum gaudebit Dum autem praecipimus ut in reliquis adamussim ser-
71 ventur quae tum Litteris Apostolicis *Cum multa/* Pii Pp. IX. quae tamquam verum hodierni Equestris Ordinis S. Sepulchri fundamentum haberi debent tum Litteris *Quam multa,* Pii Pp. X, statuta sunt - dummodo praesentium Litterarum tenori non contradicant - et ceteris quibuslibet Litteris Apostolicis, quae praeteritis temporibus Equestris praefati Ordinis favore datae sint vi omni destitutis; vehementer optamus ut posthac dibudata duo Instituta. Opus scilicet a Praeservatione *Fidei* in Palaestina et Ordo Equester S. Sepulchri, sic ad unum corpus redacta et sub directa administratione *u* regimine Patriarchae Hierosolymitani posita, sollerter ac naviter in Dominico agro excolendo elaborent uberrimosque salutis fructus assequantur. Interea, hanc benignitatis Nostrae significationem tum Operis a Praeservatione Fidei in Locis Sanctis tum Equestris S. Sepulchri Ordinis, quem sub benevola protectione Apostolica continenter esse volumus, utilitati atque emolumento fore sperantes, coetuum memoratorum sociis omnibus atque ipsi in primis moderatori, caelestium munerum auspicem, benedictionem apostolicam in Domino peramanter impertimus.

Contrariis non obstantibus quibuslibet, haec mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exsistere et fore, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere iliisque ad quos spectant seu spectare poterint nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die vi mensis lanuarii anno MDCcccxxvm, Pontificatus Nostri sexto.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

Adn. L· LEMMENS in Antonianum 3 (1929) 231-234.

810

1928 IAN 9.-SC RITUUM, INDULT. PART.

Facultas retinendi et utendi paramentis formae
GOTHICAE USqUE AD EORUM CONSUMATIONEM

Preces - *Beatissime Pater,* Joseph Damianus Episcopus Fuldensis ad Sanctitatis Vestrae pedes humillime genuflexus exponit, in paucis tantum ecclesiis vel oratoriis suae dioeceseos aliquot vestes sacras stylum gothicum praeseferentes esse in usu, praesertim diebus solemnioribus. Quae paramenta optima sane fide sunt comparata nec in alias formas transmutari et attenta paupertate ecclesiarum removeri possunt, quin fidelium animi in admirationem inducantur. Quare S. Vestram ad normam resolutionis S. C. Rituum 9 Decemb. 1925 [LE 679] enixe rogat, ut talis gothicae formae paramenta in dioecesi Fuldensi liceat retineri. Et Deus etc.

Rescr. - Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI tributarum, attentis expositis, benigne annuit precibus Revjni Episcopi Fuldensis Indultum concedens in praedicta dioecesi utendi etiam in posterum paramentis sacris formae gothicae hucusque adhibitis, donec ea consumentur, servatis de cetero servandis quoad nova paramenta. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9 lanuarii 1928.—A. Card. Vico, Ep. PortueiL. *Prae/.* Angelus Mariani, S. *R. C., Secr.*

• **Ordinario Fuldentî: AKKR 108 (1928) 124-125.**

811

1928 IAN 10.-SECR. STATUS. NORMAE. PART.·

Statuta consiliorum paroecialium actionis
CATHOLICAE IN ITALIA

Lo Statuto-Regolamento pei Consigli Parrocchiali

Art 1. — E costituito in ogni parrocchia il *Consiglio Parrocchiale come* organo direttivo e coordinators dell'Azione Cattolica generale. Esso dipende gerarchicamente dalla Giunta Diocesana, e. attraverso a questa, dalla Giunta Centrale.

Il Consiglio rappresenta tutta l'Azione Cattolica parrocchiale.

Funzioni. Art 2. — Il Consiglio Parrocchiale ha ufficio:

a) di coordinare e sostcnere le diverse forme di associazioni. istituzioni ed opere cattoliche in parrocchia. suscitandone le attivltâ e curandone Ia concordia di lavoro;

b) di promuovere e dirigere nell'ambito della parrocchia le iniziative di Azione Cattolica di carattere generale. con particolare riguardo alie manifestazionl di fede e di pietà religiosa, e all'incremento della cultura religiosa e sociale;

c) di curare l'esecuzione in parrocchia delle iniziative promosse dalla Giunta Diocesana e di seguime le istruzîoni. (Art. 31 dello Statuto generale dell'A. C. I.).

Costituzione. Art 3. — Del Consiglio Parrocchlale fanno parte di diritto, i President! delle Associazioni maschili e femminili appartenenti alla Unlone Cattolica Italiana. o sia dellTInione Uomini Cattolici. del Gruppo Donne Cattoliche, e dei Circoli Giovanili. Maschile e Femminile.

Sono pure chiamati a farne parte i President! delle Associazioni ed Opere economico-sociali. che aderiscono alllstiluto Cattolico di Attività Sociali; e vi potranno appartencre. a giudizio del Parroco, i President! di Associazioni e istituzioni le quali, pur non appartenendo aU'Azione Cattolica, perseguono qualche scopo di apostolato, e hanno schietto spirito cattolico. I primi e i secondi. complessivamente, non potranno essere in numero superiore a quello dei membri di diritto.

Art. 4. — Il Consiglio Parrocchlale è composto di almeno cinque membri.

Dove i membri di diritto siano meno di cinque, il Consiglio. fino a raggiungere quel numéro, è integrato dai Viccpresidenti delle Associazioni e Istituzioni in esso rappresentate; e. in mancanza di essi. dai Segretari.

Art 5. — I membri del Consiglio durano in carica per tutto il tempo che rivestono la carica corrispondente nelle loro Associazioni

In ogni caso il Consiglio si rinnova integralmente ogni due anni.

Della rinnovazionc del Consiglio si darà tosto notizia alla Giunta Diocesana. specificando i noml dei componenti, i titoli della loro appartenenza, e le carichc che ricoprono.

Art. 6. — Dove non csiste nessuna, o una soltanto delle Associazioni di Azione Cattolica. di cui alTart 3, comma 1, il Consiglio Parrocchiale, fermo restando quanto è stabilito nell'articolo suddetto, potrà essore composto di parrocchiani scelti dal Parroco. tra i migliori per sincérité di sentimento religioso e per specchiata condotta, si privata che pubblica.

In tal caso. il Consiglio, assume carattere e funzioni di organo promotore dell'Azione Cattolica parrocchiale, c potrà. inoltre. coadiuvare prowisoriamente 11 Parroco. nel raggiungimento delle finalité proprie dell'Azione Cattolica.

Della sua costituzione sarà pure data notizia alla Giunta Diocesana.

Art. 7. — Nel caso contemplato dal precedente articolo. la scelta dei membri che dovranno coadiuvare il Parroco nella costituzione delle Associazioni Cattoliche, sarà fatta sentito il parere dei dirigenti delle Organizzazioni Diocesane.

Inoltre il Consiglio Parrocchiale cosi costituito non proccderà alla fondazione di Associazioni Cattoliche, anche pregiovanili, senza aver preso regolari accord! coi rispettivi centri direttivi diocesani.

Direzione e president. Art 8. — Corne la Giunta Diocesana funziona sotto l'alla direzione dellOrdinario, cosi il Consiglio Parrocchiale funziona sotto l'alta direzione del Parroco.

Questo interviene personalmente aile adunanze del Consiglio, curando in particolare che siano osservate le direttive delle superiori autorité ecclesiastiche. Egli, alTcccorrenza, puô anchc farsi rappresentare da altro sacerdote.

Art. 9. — Allé adunanze del Consiglio possono. a giudizio del Parroco. assistere, con voto consultivo. anche gli Assistenti Ecclesiastici delle Associazioni parrocchiaII.

Art 10. — Il Consiglio Parrocchiale ha un Présidente e un Segretario.

Il Présidente è nominato dal Parroco. il quale lo iceglie tra i tesseratl di Azione Cattolica della parrocchia.

Il Segretario 6 eletto dal Consiglio Parrocchiale, che puô sceglierlo anchc fuorl dei suoi membri; nel quai caso assiste aile riunioni con voto consultivo.

il Présidente è membro di diritto dell'Assemblea Diocesana e del Consiglio di zona, ove è costituito.

Fwnrio"amento Art. 11. — Il Consiglio è convocato dal Présidente, d'accordo col Parroco.

Le riunioni si tengono ordinariamente una volta al mese, e in via straordinaria, ogni volta il Présidente e il Parroco lo ritengano opportuno.

Esse sono presiedute dal Présidente, e. in sua susecza. dal consigliere anziano.

Art. 12. — Il Consiglio è riunito validamente c» la presenza di due terzi dei suoi membri; esso discute sugli argomenti posti all'ordine del giorno, e déliera a maggioranza relativa.

Art. 13. — Prima di ogni riunionc del Consiglio u adunano, insieme col Parroco. il Présidente e il Segretario. per la preparazione dell'ordine del giorno; che sarà poi inviato dal Segretario ad ogni membro, iniitct col biglietto d'invito.

Art. 14. — In ogni riunionc il Présidente riferirà latomo agli ordini pervenuti dai centri direttivi superiori (Giunta Centrale e Giunta Diocesana), e aile notizie che in qualche modo possono interessare l'Azioce Cattolica parrocchiale.

Gli ordini superiori, che richiedono speciale studio per la loro eseeuzione, saranno posti distintamente al· Tordine del giorno.

Parimenti in ogni riunionc i President! delle singoàe Associazioni o Istituzioni, rifenranno intomo alTattirâ delle medesime dall'ultima convocazione.

Art. 15. — Di ogni riunionc il Segretario steederà il verbale, che. letto e approvato neDa riunione successiva. sarà sottoscritto. in segno di autenticité. dal Parroco. dal Présidente e dal Segretario.

Art. 16. — Dcll'opera compluta e delle iniziathre h corso o allô studio, il Consiglio Parrocchiale darà reh·zione scritta in ogni semestre, o almeno alla fine di ogni anno, alla Giunta Diocesana, o al rispettivo Consiglio di zona: in ogni caso, copia della relazione sarà trasmessa anche alla Giunta Diocesana.

In detta relazione si daranno notizie sommarie anebe intorno all'attività e all'efficienza delle singole Associazioni e Istituzioni parrocchiall.

Rapporti con le Associazioni Parrocchiall. Art 17.— Il Consiglio Parrocchiale. in conformité a quanto è stabilito nell'art. 2. ha facoltà di promuovere e dirigere *le initiative di caratfere generale.*

Tali sono quelle destinate a realizzare qualcuno degb scopi comuni dell'Azione Cattolica; e che convcngono percid a tutte le Associazioni (manifestazioni religiose parrocchiall, decoro del culto, diffusione della cultura cristiana. propagazione della fede. difesa della scuoh cristiana. tutela della pubblica moralité, osservanza dei riposo festivo, lotta contro la bestemmia e il turpiloquio, diffusione dolia stampa cattolica, appoggio alie opere parrocchiall di assistenza e beneficenza, ccc.l.

Queste iniziative saranno attuate concordemente dal· le Associazioni parrocchiali rappresentate in seno al Consiglio, ciascuna secondo le proprie possibilité e armonia con le deliberazioni del Consiglio medesin».

Art. 18. — Il Consiglio comunicherà per iscritto, aile singole Presidenze delle Associazioni suddette, tutte quelle istruzioni che entrano nelle sue particolari coæpetenze.

Le istruzioni della Giunta Diocesana sono comunicate aile Associazioni parrocchiall per il tramite del rispettivi centri direttivi diocesani. Spctta, al Consiglio — conformemente a quanto è sancito nel precéder. art. 2 — di curare che siano realmente eseguite, e ώ modo armonico e consono aile csigenze generali dell'Azione Cattolica parrocchiale.

Art. 19. — Le Associazioni parrocchlali svolgooo lodipendentemente dal Consiglio, e sotto la direzione e responsabilité dei loro centri direttivi diocesam e nazionali. tutte le attività dirette al raggiungimento dei fini specifici segnati nei loro statuti, e specialmenle. alla formazione degli associati e alla loro applicazione all'esercizio dei doveri dell'Azione Cattolica.

Esse, perd, sono tenute a darne periodicamente relazione al Consiglio Parrocchiale, per vicendevole informazione e più facile coordinamento.

Art. 20. — Il Consiglio Parrocchiale, pur non avendo diritto di intervenire nell'attivitd propria delle singole Associazioni. potrà tuttavia. quando lo credesse necessario. esporre le sue osservazioni. in forma conciliative aile rispettive Presidenze; e in caso di esito negativo, dovrà ricorrere ai rispettivi centri diocesani. dandow notizia nel tempo stesso alla Giunta Diocesana.

Manifeitarioni. Ari. 21. — In Parrocchia, le manifestazioni cattoliche di carattere generale, siano interne c esterne. devono essere indette, o almeno autorizzate dal Consiglio Parrocchiale, fattane previa comunicazione alia Giunta Diocesana e al rispettivo Consiglio di xona.

Sono manifestazioni generali interne quelle a cui partteipano i soci di tutte lo Associazioni parrocchiall: sono esterne quelle a cui partecipa anche il pubblico.

Art 22. — Le manifestazioni esterne delle singole Associazioni, dovranno essere preventivamente comunicate al Consiglio Parrocchiale.

Una manifestazione è da ritenersi estema quando vi partecipano elementi estranei alia Associazione.

Art 23. — Le manifestazioni cattoliche esterne, di carattere generale, a cui si invitano Associazioni di altre parrocchie. devono essere indette, o almeno autorizzate, dalla Giunta Diocesana, e — limitatamente ali'ambito della loro giurisdizione — dai Consigli di zona.

Varie. Art. 24. — Ogni Consiglio Parrocchiale è abbonato al « Bollettino Ufficiale dell'Azione Cattolica Italiana i. che è il mezzo ordinario per cui la Giunta Centrale fa conoscere notizie, ordini e direttive ai suoi organi locali, ossia alie Giunte Diocesane e ai Consigli Parrocchlali.

Art 25. — Il presente Statuto-Regolamento è formulate in base aile norme sancite nello Statuto Generale dell'Azione Cattolica Italiana, ed è obbligatorio per tutti i Consigli Parrocchiali.

Le eventual! aggiunte che qualche Consiglio Parrocchiale credesse di dovervi fare, per disciplinare in modo più particolareggiato la propria attività, dovranno essere sottoposte all'approvazione della Giunta Diocesana.

• **ME 40 (1928) 83-92.**

812

ira IAN 11.-SC RIT., RESP. AAS 20 (1928) 90-91

DUBIA

Circa orationem ssmi sacramenti in missa dicendam

Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione proposita fuerunt, nimirum:

I. ‹ An Oratio Ssmi Sacramenti, extra tempus Oratoriis XL Horarum dicenda sit in qualibet Missa quae celebratur ad altare, ubi Ssfnum Sacramentum statim post Missam exponatur publica causa, dummodo Missa vel Commemoratio in Missa occurrens non sit de identico Domini Mysterio?

II.· An praefata Oratio in eadem Missa, etiam occurrentibus Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, recitanda sit semper sub altera conclusione, post Orationes a Rubricis praescriptas et ante Collectas a loci Ordxario imperatas?

ITE ‹ An extra tempus Orationis XL Horarum, perdurante per aliquod tempus extra aliam sacram functiocem expositione et adoratione Ssmi Sacramenti pro publica causa in omnibus Missis tam cantatis quam ledis addi debeat Oratio Ssmi Sacramenti, etiam occurrentibus Festis solemnioribus universalis Ecclesiae, dummodo Missa vel commemoratio in Missa occurrens dod sit de identico Domini Mysterio, et exceptis Missis quae in Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum celebrentur? »

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Comcaionis sufragio, omnibus perpensis ita rescribendum »l censuit:/

« Affirmative in omnibus, ad mentem Decreti *Rowis seu Instructio* circa Missas in Oratione XL Horarum celebrandas, diei 27 Aprilis 1927 [LE 742] ; sed si Oratio Ssmi Sacramenti teneat locum Missae votivae impeditae de Ssmo Sacramento ex Apostolico Induito concessae vel a loci Ordinario pro re gravi et publica simul, causa praescriptae, dicatur sub unica conclusione cum prima Oratione Missae ».

Facta postmodum de his Sanctissimo Domino Nostro P.o Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum relatione. Sanctitas Sua resolutionem et mentem eiusdem Sacrae Congregationis ratam habuit, probavit, et servari mandavit. Die 11 Ianuarii 1928.—A. Card. Vico. Ep. Portucn. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. P. B. in EL 42 (1928) 98-1O1§ I. PAUWELS In PrM 17 (1928) 69-71 ct .n NrT 55 (1928) 454-457: A. VERMEER5CH in PrM 19 (1930) 21 ᵓ-25ᵓ.

813

1928 IAN 13.-SC S. OFF., DECR. AAS 20 (1928) 35

Damnantur tres libri de ‹ action française »

In Generali Congregatione Sancti Officii, habita Feria IV, die 11 Ianuarii 1928, Efni ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, cum compertum habuerint libros novissimos, quibus tituli:

La Politique du Vatican - Sous la Terreur... 20 Septembre -15 Novembre 1927 - Avec une Préface de Léon Daudet et un Epilogue de Charles Maürras. Bibliothèque des œuvres politiques, Versailles;

Mermeix, *Le Ralliement et VAction Française,* Paris. Arthème Fayard et C. Editeurs;

M?' de Roux, *Charles Maurras et le nationalisme de l'Action Française,* Paris, Bernard Grasset, Editeur:

pergere in propugnandis ideis ac rebus iam proscriptis et in detorquenda actione ct mente Summi Pontificis a religiosa - uti semper et exclusive fuit - in politicam, quod fuit semper et est ab eius intentione et opera omnino alienum - decreverunt ad libros eosdem extendi iam latam condemnationem, eosque in Indicem librorum prohibitorum esse inserendos.

Et insequenti Feria V, die 12 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Prov. Pp. XI, in audientia R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 13 Ianuarii 1928.—Aloisius Castellano. *Supr. S. C. Sancti Officii Notarius.*

814

1928 IAN 27.-SC S. OFF., RESP. AAS 20 (1928) 75

Dubia: de competentia in causis matrimonialibus

Propositis Supremae huic Sacrae Congregationi Sancti Officii sequentibus dubiis:

L Utrum in causis matrimonialibus *acatholicus,* sive baptizatus sive non baptizatus, *actoris* partes agere possit

II. Utrum in quibuslibet causis matrimonialibus inter partem catholicam et partem acatholicam. sive baptizatam sive non baptizatam, quocumque modo ad Sanctam Sedem delatis. Suprema Sacra Congregatio Sancti Officii exclusivam habeat competentiam.

Feria IV, dic 18 Ianuarii 1928

Emi ac Rmi Dni Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt:

Ad I: *Negative,* seu standum Codici I. C., praesertim can. 87. Siquidem autem speciales occurrant rationes ad admittendos acatholicos ut *actores* in huiusmodi causis, recurrendum ad Supremam Sacram Congregationem Sancti Officii in singulis casibus.

Ad II: *Affirmative,* habita praesertim ratione can. 247 § 3, et salvo praescripto can. 1557 § 1, 1·.

Et feria V, die 26 eiusdem mensis ct anni Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI in audientia R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 27 Ianuarii 1928.—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. Sancti Officii Notarius.*

Ada. J. CREUSEN In NrT 55 (1928) 449-452: J. HARING In AKKR 115 (1935) 109-120-, N. HILLING in AKKR 108 (1928) 537-549; Ch. E PARK In ER 86 (1932) 58-72; REGATILLO n 90. SO6, 815-326, 850; F. ROBERTI in Anoll. 1 (1925) 215-219; 10 (1937) 111-113; A VERMEERSCH in PrM 17 (1928) 54 56: IP S (192S) 9. ME 40 (1928) 66-69.

815

1928 FEB I.-SC PF., DECL. AAS *20* (1928) 109-110

De religiosorum sodalium adscriptione
PONTIFICIO OPERI A PROPAGATIONE FIDEI

DECLARATIO

Plurimi Sodales Religiosi, sive viri, sive mulieres, cupiunt quidem adseribi Pontificio Operi a Propagatione Fidei, ut Indulgentias sibi acquirant et privilegiis fruantur, quibus dictum Opus donatum est a Romanis Pontificibus. Verum cum iidem teneantur voto paupertatis, non habent unde statutam stipem solvant Quae rerum adiuncta cum infrascriptus Secretarius generalis Romano Pontifici, in audientia diei 11 mensis Ianuarii anni MDCCCCXXVm. exposuerit Beatissimus Pater haec benignissime indulgere dignatus est:

o) Sodales Religiosi, sive viri, sive mulieres. Ordinum illorum vel Congregationum, quorum quarumve
110 aliquot membra in locis Missionum ad/ evangelizandos infideles operam rite conferunt omnibus favoribus pro adseriptis Pontificio Operi concessis frui poterunt, dummodo quotidie statutas preces recitaverint, idest semel Paler et Ace, addita invocatione: *Sancte Francuce Xaveri, ora pro nobis.*

b) Sodales vero ceterorum Ordinum vel Congregationum, ut iisdem favoribus frui possint, et ipsi dictas preces recitare tenebuntur, et insuper domus religiosa, in qua degunt, aliquam eleemosynam Pontificio Operi quotannis conferre debebit pro Dei amore atque animarum.

Datum Romae, cx Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 1 Februarii 1928—loseph Nogara. *Secr. generalis.*

Ada. Ph. MAROTO in CpR 9 (1928) 187-193.

816

1928 FEB 2.-0. c. Cecoslovachia. AAS 20 (1928) 65-66

MODUS VIVENDI INTER SANCTAM SEDEM ET REMPUBLICAM CECOSLOVACHAM

I. - Le Saint-Siège et le Gouvernement Tchécoslovaque sont d'accord sur le principe qu'aucune partie de la République Tchécoslovaque ne dépende d'un Ordinaire dont le siège se trouverait hors des frontières dc l'Etat tchécoslovaque, de même qu'aucun diocèse de Tchécoslovaquie ne s'étende au delà des frontières du pays. Le Saint-Siège ct le Gouvernement Tchécoslovaque se mettront d'accord au sujet de la nouvelle délimitation et de la dotation des diocèses. Pour préparer cet accord deux Commissions, indépendantes l'une de l'autre, seront organisées dans le délai de deux mois: la première formée par le Saint-Siège et composée de délégués de tous les diocèses intéressés, sous la présidence du représentant du Saint-Siège à Prague; la seconde formée par le Gouvernement Tchécoslovaque et composée de représentants des diocèses intéressés et d'experts.

II - L'administration des immeubles et des biens mobiliers ecclésiastiques en Tchécoslovaquie, qui sont actuellement conservés sous sequestre, est provisoire, jusqu'à l'accord mentionné dans l'article précédent et est confiée à une commission sous la présidence de FEpiscopat dc la région intéressée.

1IL - Les Ordres et les Congrégations religieuses, dont les maisons se trouvent en Tchécoslovaquie, ne dépendront pas des supérieurs des maisons provinciales des mêmes Ordres et Congrégations à l'étranger. Si la création d'une province en Tchécoslovaquie est impossible. les dites maisons religieuses tchécoslovaques seront directement soumises à la maison généralice.

Les supéricus provinciaux et les chefs des maisons religieuses dépendantes directement de la maison gé-
68 néralice. seront sujets tchécoslovaques./

IV. - Le Saint-Siège avant de procéder à la nomination des Archevêques et des Evêques diocésains, des Coadjuteurs cum iure successionis ainsi que dc lOrdinaire de l'armée, communiquera au Gouvernement tchécoslovaque le nom du candidat pour s'assurer le Gouvernement n'a pas des raisons de caractère p> litique à soulever contre ce choix. Les Prélats susmentionnés seront sujets tchécoslovaques.

On entend par objections de caractère politique toutes les objections que le Gouvernement serait i même de motiver par des raisons qui ont trait à la sécurité de l'Etat, par exemple que le candidat cbœ» se soit rendu coupable d'une activité politique irrédentiste, séparatiste ou bien dirigée contre la Constitutes ou contre l'ordre publique du pays.

Le nom du candidat, indiqué par le Saint-Siège ta Gouvernement ainsi que les pourparlers relatifs, resteront secrets.

Les dispositions au sujet de lOrdinaire de l'ancét n'entrent en vigueur, qu'au cas où le système du religieux exempt des soldats soit maintenu. Dans ce cas on tiendra compte, en outre, des objections de ciractère politique, aussi de celles ayant trait à la position du candidat dans l'armée.

V. - Les dignitaires mentionnés dans l'article précédent, après la nomination du Saint-Siège, avant d'assumer leurs fonctions, prêteront le serment de fidélité i l'Etat Tchécoslovaque par la formule suivante: ‹ luro et promitto sicuti decet Episcopum, fidelitatem Reipublicae Cecoslovachae necnon nihil me facturum quod sit contra salutem, securitatem, integritatem Reipùblicae ».

VI. - Le Gouvernement aura soin de conformer — dans le plus bref délai — les dispositions légales en vigueur au présent modus virendi. '

s Hstimnocfi Modus vivendi *die 2 Februarii proxime tiega rigere incepit. quo die Emus Cardinalis a Secretis St-stus* ftipc cfra *Administro ab Exteris Negotiis Reipublicae Ceanlosadd communicanti cum Sancta Sede adprobationem Gubernii, ccru> rem hunc faciebat etiam ab Augusto Pontifice eundem* Moduz vivendi *adprobatum fuisse.*

Adn. I PASQUAZI in Apoll. 1 (1928) 149-155; M. MO5TA ZA ia PrM 13 (1929) 100-102: NrT 55 (1928) 385.

817

1928 FEB 3.-SC S. OFF., DECR. AAS 20 (1928) 76

Damnatur opus cui titulus
« IX * DANGER " DE L'ACTION FRANÇAISE >

In Generali Congregatione Sancti Officii, habita Feria IV. die 1 Februarii 1928. Emi ac Rmi Dni Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi cum cosipertum habuerint librum rccentissimum, cui titulus:

Paul Courcoural, Le « *Danger 9 de l'Action* Française. En réponse à Monsieur Maritain. - Editions Rüpella, Charles Millon, La Rochelle 1928

propugnare ideas ac res iam proscriptas, decreverunt ad hunc librum extendi iam latam condemnationes eumdemque in Indicem librorum prohibitorum esse inserendum.

Et insequenti feria V, die 2 Februarii 1928, SsÆos D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI. in audienta R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam Sib Emorum Patrum resolutionem approbavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 3 Februarii 1928.—Aloisius Castellano, *Supremae S.* C Sancti *Officii Notarius.*

Adn. A. VERMEERSCH in PrM 17 (1928) 57.

818

1928 FEB 9.-SC CONCILII. RESP. PART.·

SUBDELECATIO AD BENEDICENDUM NUMISMA PIAE UNIONS

Rev. adm. P. N. Adeodatus a S. losepb. Procurator generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum. S Congregationi Concilii sequens dubium proposuit;

« Utrum Moderator Piae Unionis alium sacerdotes subdclegare possit ad benedicendum et imponendus

numisma in actu adscriptionis, quamvis in eiusdem Piae Unionis Statutis hoc expresse non declaretur ».

Sacra porro Congregatio Concilii, sub die 9 februarii 1928 n. 4235/27, respondit: *Affirmative*.

• **Procuritod Generali Ordinis Carm. Discalceatorum; AOCD 2 (1927-28) 211. Adn. REGATILLO n. 348; PrM 17 (1928) 197.**

819

1928 FEB 11.-SC CONCILII. RESOL. PART.·

MATERANEN.

Circa ius cumulativum ecclesiae cathedralis
ADMINISTRANDI SACRAMENTA FIDELIBUS ALIARUM PAROECIARUM

Nella città di Matera in origine era soltanto la parrocchia della cattedrale: con l'aumentare della popohzione vennero poi create altre parrocchie, ma il Capitolo si riservô il diritto di amministrare i Sacramenti a quei fedeli che spontaneamente li chiedessero per affetto alia loro antica parrocchia. In diverse epoche i tre parroci hanno cercato di far cadere questo diritto della cattedrale, ma la Sacra Romana Rota con solenni sentenze ITia sempre mantenuto (7 febbraio 1746; 8 maggio 1827) e gli statuti capitolari dei 1783 Ibanno deflnitivamente sancito, riconoscendolo anche i Sinodi diocesani. ultimo quello dei 1845. Per maggiore chiarezza si espone cosl la prassi vigente.

c 1. Per i *battesimi*. - La maggior parte dei bambini delle altre tre parrocchie vengono battezzati in cattedrale ove spontaneamente vengono portati dai genitori per affetto all'antica unica parrocchia. alia < chiesa madre » essi dicono. *Dell'avvenuto battesimo non* st *manda comunicazione alcuna al parroco, di cui è filiar.o* il *battezzato*. Indistintamente in tutte le parrocchie della città non si esigono per i battesimi diritti di sorts.

< 2. Per *la cresima*. - Il parroco della cattedrale rilascia il biglietto per la cresima a quei fedeli di qualsiasi parrocchia della città, *previo esame, owero* dietro un attestato del parroco a cui appartiene il cresimando, ove si assicura che il cresimando è istruito nei rudimenti della fede e disposto a ricevere il Sacramento della cresima. *I registri della cresima vengono conser*reli *unicamente nella parrocchia della cattedrale*. Non si mandano quindi partecipazioni ai parroci di domicilio o di battesimo.

< 3. *Eucaristia ed estrema unzione*. - In altri tempi < soddisfacevano al precetto pasquale tutti quei fedeli < i quali pur appartenendo ad altre parrocchie face- « vano il precetto nella parrocchia della cattedrale o < nella propria parrocchia. *Rarissimamente* awiene il » caso in cul moribondi delle altre parrocchie richieda- < no fl SS. Viatico e l'estrema unzione dal parroco della i cattedrale, che, naturalmente, li soddisfa senz'altro.

c 4. Per i *matrimoni*. - GeneraImente i matrimoni < vengono celebrati nella parrocchia ove appartiene la « sposa, perô le canoniche pubblicazioni. le quali si < fanno a richiesta del parroco ove appartiene la sposa, < si *fanno contemporaneamente anche nella parrocchia* < *della cattedrale, pur non appartenendo lo sposo o la* « sposa *a quest'ultima*. I diritti vengono esatti dal par- < roco di cui è filiana la sposa e dal parroco della cat- « tedralc vengono esatti i soli diritti di fedi di cresima < e di battesimo, se gli sposi sono battezzati in catte- < drale. Alcune volte awiene che gli sposi vogliono < celebrare il matrimonio in cattedrale, e il parroco li » congiunge in matrimonio *senza delegazione o licenza* < del *parroco a cui appartiene la sposa*. Perà i diritti < vengono esatti come detto sopra. cioè dal parroco « della parrocchia della sposa e del parroco della cat- • tedralc. Il movimento dell'incartamento anche in que- « rto caso viene iniziato dal parroco della sposa, non < escluse le canoniche pubblicazioni. Dal tempo del de- < creto *Ne temere* il parroco della cattedrale manda « regolarmcnte la partecipazione dei matrimoni avve- « nuti ai parroci propri, giusta il prescritto confermato « ora dal canone 1103.

< 5. *Per* i *funerali*. - Per questi ultimi bisogna in- < tendere accompagnamenti funebri dalla casa del dc- < funto ad una chiesa qualsiasi o al cimitero, perché « nel resto non c'entra affatto né il Capitolo e nè il « parroco della cattedrale. Negli accompagnamenti fu- « nebri, se questi consistono nel solo parroco e croce. < coslantemente ogni parroco di qualsiasi parrocchia « accompagna il propno filiano; se consistono nell'm- « tervento del Capitolo metropolitano, questo intervene « ai funeri di tutte le parrocchie della città *senza Vin- « tervento del parroco a cui appartiene* il *defunto e la « stola viene indossata secondo le costituzioni del Ca- « pitolo dal seniore del Capitolo stesso, e* il parroco della < cattedrale intervicne corne semplice capitolare. In c quest'ultimo caso il parroco di qualsiasi parrocchia < ricevc per accordo intervenuto fra esso e il Capitolo • e con l'approvazionc della Revjna Curia, non già la c quarta funebre come una volta, ma l'intero diritto d· « stola, secondo la tabella diocesana ».

Dopo la pubblicazione dei Codice i tre parroci sono tornati alia carica per espugnare quel diritto di cumu**late,** e in particolare hanno richiesta 1'osservanza dei prescritto circa le annotazioni e comunicazioni a norma dei canoni 470 § 2 circa la cresima, e 778 circa i battesimi. Dopo molto tergiversare, il parroco della cattedrale si è dichiarato disposto, a dar comunicazione dei nomi dei crcsimati, pero soltanto per quei cresimatl che furono *battezzati* nelle altre parrocchie, non già quanto ai domiciliati soltanto, ritenendo che il registro delle cresime debba essere unico. Quanto ai battesimi si ricusa, poichè ritiene che il canone 778 obbhghi soltanto a darne notizia, superflua nel caso essendo Il parroco bene informato delTawenuto battesimo; altrimenti, dice, il parroco della cattedrale diverrebbe semplice segretario degli altri parroci! Invece, nel caso, il solo parroco della cattedrale dovrebbe tenere i registri dei sacramenti da lui amministrati anche a filiani di altre parrocn io· conseguente diritto *esclusivo* di rilasciamc gli stratti autentici, mentre gli altri parroci non hanno che semplici annotazioni. Poichè su questa base è stato impossibile ogni accordo, e d'altra parte importa sapere fino a che punto i precedent! giudicati della Rota possano limitare i diritti degli altri parroci, specialmente in quanto son loro garantit! dal Codice, il Rev.mo Arcivescovo ha presentata domanda alia Pontificia Commissione interprete dei Codice per la soluzione dei dubbi insorti:

< a) circa Ia permanenza in favore dclla parroc- « chia della cattedrale di Matera del diritto di cumu- < lativa rispetto agli altri tre parroci della città;

« b) circa Tobbligo dei parroco dclla cattedrale di < ottemperare al disposto dei canoni 470 5 3, 778, 799 e « 1103 $ 2. ogni qua|volta amministri sacramenti a fe- < deli delle altre parrocchie;

« c) se debba, nel caso, riconoscerel nel parroco « della cattedrale il diritto esclusivo dei rilascio degli « attestati dei sacramenti amministrati a fedeli delle « dette tre parrocchie ».

Ma la Commissione, giustamente stimando che non trattavasi qui di interpretazione generale dei canoni, ma di applicazione a caso particolare. sebbene di largo intéressé comune, ha rimesso la vertenza alia Sacra Congregazione dei Concilio, nella quale sono stati formulât! i quattro dubbi seguenti:

I. *An parocho ecclesiae cathedralis Matcranensis competat* ius cumukitii;um, *cum* aliis *parochis* cirifatis. *ministrandi sacramenta in casu.*

П. *An idem parochus teneatur servare praescriptum canonum 778 et 1103 § 2.*

III. *An parochi civitatis Materanensis libros paroeciales habere eosque conscribere ac diligenter asservare debeant.*

IV. An *parocho ecclesiae cathedralis Matcranensis competat, in casu, ius ezclusivum testimonium baptismi, confirmationis et matrimonii fidelibus legitime petentibus praebendL*

E gli Eminentissimi Padri, nella plenaria dell'll febbraio 1928 hanno risposto come segue:

Ad **Ie**, reformato dubio: « An parocho ecclesiae cathedralis Materanensis competat ius cumulativum cum aliis parochis civitatis ministrandi sacramenta ct an. interveniente funeribus fidelium capitulo eiusdem ecclesiae. excludi possit in ipsis funeribus ducendis parochus proprius defuncti in casu >;

R. - *Affirmative* quoad baptismum, salvo praescripto canonis 778: Negative quoad SS.mam Eucharistiam per modum Viatici, extremam unctionem et matrimo-

nium. itemque quoad exsequias, seu standum iun communi

Ad 2°° Affirmative.

Ad 3°° *Affirmative,* ad normam canonis 470 § 1.

Ad 4· *Negative.*

Le quali risoluzioni, confermate dal S. Padre nella successiva udienza dei Segretario, furono comunicate all'Arcivescovo per la loro fedele esecuzione.

• Textirn cd'Æraut proof invenitur apud ME 41 (1929) 257-260. Adn. ME 41 (1929) 260-264.

820

1928 FEB 24.-SC RITUUM. RESP. PART.·

ROMANA SEU ORDINARIATUS MILITARIS PRO ITALIA

DVBU ORCA RITUM SEQUENDUM A CAPPELLANIS CASTRENSIBUS IN MEDIOLANI CIVITATE

Dubium - Se il Cappellano militare di rito romano che risiede a Milano, nel celebrare le sacre funzioni in territorio militare o la c Messa dei Soldato > m qualche chiesa della città concessa daU'Autorità Ecclesiastica locale, debba seguire il rito ambrosiano. Si fa in proposito rilevare, che i fedeli assistenti sono militari delle diverse regioni d'Italia di rito romano.

Resp. - Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, re sedulo perpensa, praepositae quaestioni ita respondendum censuit: Sequi debet Cappcllanus ritum romanum.

Atque ita rescripsit et declaravit. Die 24 februarii 1928.

* OrdInvio Cr»ns> Ilalue Collectio decretorum a. 11 p. 13.

821

1928 MAR 5.-SC SACR., INDULTUM. PART.·

Facultas datur sacerdotibus adoratoribus **CELEBRANDI AM QUALIBET MEDIA NOCTE OCCASIONE VIGILIAE SACRAE CORAM SS- SACRAMENTO**

Preces - *Beatissimo Padre,* Il Superiore Generale della Congregazione de; Sacerdoti del SSjt io Sacramento fondata dal B. Eymard, come Direttore Generale delTAssociazione dei Sacerdoti Adoratori, prostrato ai piedi della S. V-, umilmcnte implora la facoltà che sia concesso ai sacerdoti adoratori di poter celebrare la S. Messa mczz'ora dopo la mezzanotte tutte le volte che avendo essi predicate una sacra missione o un triduo presso popolazioni. si orgamzzi una sacra veglia a Gesit Sacramcntato. per facilitare specialmente agli uommi la frequenza ai Santi Sacramenti.

Rescr. - *Ex Audientia SSmi* diei 5 Martii 1928. SSrhus Dnus Noster Pius Papa XI. audita relatione infrascripti Efhi Card. Praefecti S. C. de Sacramentis, attentis expositis, suprascriptis precibus benigne annuens, gratiam indulget iuxta petita, dummodo initium Missae celebrandae ne fiat ante dimidiam horam post med'am noctem, sacrae supplicationes perdurent spatio circiter trium horarum, in his comprehenso celebrationis Missae tempore, de consensu expresso Ordinariorum locorum m singulis casibus. Contrariis quibuscumque minime obstantibus. Praesentibus valituris ad septennium.—M. Card. Lega. Ep.us Tusculan., Praef. D. Jorio. Secr.

• PrM 17 (1928) 139.

822

1928 MAR 10.-COM. LNTP. RESP. AAS 20 (1928) 120

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dl FORMA CILCTR4T1OM18 MATRIMONII. 2 - Dr MATRIMOMIIS MJXTX9 IUlcms

Efti Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - De forma celebrationis matrimonii

D. An canon 1098 ita intelligendus sit ut referatur tantum ad physicam parochi vel Ordinarii loci abiestiam.

R. *Affirmative.*

II. - De matrimoniis mixtis illicitis

D. An canone 1102 § 1 revocata sit facultas, alicubi a S. Sede concessa, passive assistendi matrimoniis mixtis illicitis.

R. *Affirmative.*

Datum Romae, die 10 mensis Martii anno 1928.—P. Card. Gasparri *Praeses.* loseph Bruno, *Secr.*

Adn. J. CREUSEN In NrT 55 (1928) 457-462: V. JQJCICa IP 15 (1935) 126: Ph MAROTO In Apoll. 1 (1928) 334-34Z G. OESTERLE in IP 8 (1923) 174-182; 9 (1929) 14I-1U. » (1930) 110-119. 292-314; REGATILLO n. 556. 564; A. VES-MEERSCH in PrM 17 (1928) 77-80; IP 8 (1928) 5-7; M£ 40 (1928) 105.

823

1928 MAR 12.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Conceditur commissariis et guardiants commissuuaiuvm **AMERICAS ET ASLAE O. F. M. SCRIPTO SUFFRAGIA AD PROFRIUV CAPITULUM PROV. EUROPAE MITTERE**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad pedes Sanctitatis Vestae provolutus, humiliter exponit atque implorat prout sequitur:

Contingit interdum ut nostri Ordinis Provinciae ab quae Europae et praesertim Italiae, habent €or~ rium vel unam alteramve domum formatam in dissiti regionibus v. g. Australiae, Insularum Philippinarum, Boliviae etc. quarum Guardian! et Commissarii gaudent iure suffragii in Capitulo Provinciali tertio quoque anno in Europa celebrando.

Exercitium autem istius iuris ex parte huiusmodi Superiorum, secumfert haud parvi momenti incommoda. scilicet quoad disciplinam regularem, cum Commissariatus et domus priventur una simul ordinario pastore per fere sex menses, et quoad expensas quae hodiedum vere maximae sunt iisque supra modum Provincia gravatur.

His attentis, Lnfrascriptus humiliter substernit S. V. votum Revmi Definitori! Generalis, quo facultas imploratur Ministro Generali pro tempore existent!, mementos Superiores in his adiunctis dispensandi quoad accessum personale ad Capitulum Provinciale; ita tamen ut ius suffragandi exerceant per litteras clausas et sigillo munitas quae mittantur Praesidi Capituli et ab eodem in primo scrutinio ipsius electionis aperiantur ad insta.· aliarum schedularum. Et si forte contigerit quod la primo scrutinio nondum habeatur electio canonica, huiusmodi suffragium — per litteras datum — censeatur et computetur tamquam denuo datum pro aliis scrutiniis. Tali modo incommodis de quibus supra necEoa securitati et libertati electionis optime providetur, cum Superiores, in dissitis regionibus degentes qui relate >d ceteros vocales minorem absolute partem constituunt, omnino secrete et libere suffragari valeant Et Deus etc.

Rescr. - Vigore facultatum a SSmo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis. Revmo P. Ministro Generali benigne commisit ut petitam gratiam pro suo arbitrio et conscientia ad novennium concedat, proviso tamen ut qui ius suffragii per litteras exercent, mittant quoque in separatis schedulis clausis suum suffragium pro secundo et tertio scrutinio, si forte contigerit talia adfutura scrutinia. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae die 12 martii 1928.—C. Card. Laurenti. *Praef.* Vine. La Puma. *Secr.*

• Prot. N. 1605 28: AOFM 47 (1928) 94-95.

824

1928 MAR 13.-SACRA POEN., RESP. PART.

CONDITIONES AD INDULGENTIAM PLENARIAM RECITATIONIS ROSARII CORAM SSMO SACRAMENTO

Dubium - *Beatissime Pater,* N. N. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, quod sequitur humiliter exponit: Die 4 septembris 1927, Brevi Ad S. Dominici [LE 777] habetur: ‹ omnibus ct singulis christt/idelibus qui poemtentes *ct confessi ac S. Communione* iuxta morem sint *refecti, ante SS. Corporis Christi Sacramentum... tertiam B. M. V. Rosarii partem devote recitantibus.* quotiescumque id egerint, *plenariam Indulgentiam* in perpetuum *concedimus* ». Cum dubium relate ad verba iuxta morem exortum sit, orator petit an sufficiat, ad lucrandam dictam indulgentiam plenariam. Communio tacta in pervigilio vel intra subsequentem totam octavam, ad normam Can. 931 C. I. C. Et Deus, etc.

Resp. - Die *13 Martii 1928.* Sacra Poenitentiaria Apostolica ad propositam petitionem respondendum censuit: *Non spectare»* et rem proponendam esse ad Commissionem pro authentica interpretatione canonum C. I. C.—S. Luzio, S. P. *Regens.* S. de Angelis, S. P. *Officialis,*

• PrM 17 (1928) 74. Adn. A. VERMEERSCH in PrM 17 (1928) 75-76.

825

1928 MAR 14.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Circa dispensationem **A3** impedimento disparitatis cultus **Π DISPENSATIONEM AB ALIIS IMPEDIMENTIS A QUIBUS EXEMPTA EST PARS INFIDELIS**

S. C. S. Officii scribebat ad Archiep. Quebecensem die 16 sept. 1824 : « Ecclesia dispensando cum parte catholica super disparitate *cultus* ut cum infideli contrahat, dispensare intelligitur ab iis etiam impedimentis a quibus exempta est pars infidelis, ut inde huius exemptio. propter contractus individuitatem, communicata remaneat et alteri ». Quod principium postea ferunt fuisse confirmatum et declaratum habere quoque locum quando super disparitate cultus dispensatur a delegato licet delegatus non habeat facultatem cumulandi aut dispensandi ab illo impedimento quo ligatur pars catholica. Post promulgationem Codicis, qui de hoc principio tacet omnino, nonnulli AA. censent hoc principium adhuc valere, quia est ex stylo aut praxi S. C.. et vi can. 20. ubi deest expressum legis praescriptum, norma sumenda est a stylo ct praxi Curiae Romanae; aUl negant hunc esse stylum aut praxim S. C. et ex silentio Codicis arguunt principium fuisse supressum. Interropta hac de re S. C. reposuit die 14 martii 1928 : ‹ *Certo* non *constare de praxi* (S. C.) »; quae responsio negat praxim. sed admittere videtur factum Instructionis ad Archiep. Quebecensem. Post relatam responsionem dispensationibus super impedimento *disparitatis cultus* semper addita fuit clausula : *nisi aliud obstet impedi*nr.tum.

• Texturi tradimus prout refertur a P. GASPARRI, De matrl·socio, Roma 1932. n. 594. Adn. P. GASPARR! op. et loc. dt.

826

1928 MAR 14.-SC RIT., DECR. AAS 20 (1928) 147

ORDINIS CLERICORUM REGUL. A SOMASCHA

Di S. HIERONYMO AEMILIANI PATRONO ORPHANORUM

Quarto a condita Somaschae Congregatione recurrente saeculo, orphanorum numero ob recentes publicas exortas calamitates fere ubique gentium maximo opere aucto, ut caeleste praesidium illis pueris puellisque parentibus orbatis et rebus omnibus indigentibus praesto sit. Praepositus generalis Ordinis Clericorum Regularium a Somascha, collecta undique vota quamprarimorum Antistitum humillime Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI obtulit simulque supplicavit, ut Sanctus Hieronymus Acmiliani, qui primus pro colligendis orphanis instituta construxit, et protector et pater orphanorum iam ln ipsa liturgica prece vocatur, suprema Sua auctoritate orphanorum Patronus universalis et Adiutor constituatur. Sanctitas porro Sua. referente subscripto Sacrae Rituum Congregationis Secretario, oblata vota peramanter excipiens. Sanctum Hieronymum Aemiliani orphanorum et derelictae iuventae Patronum universalem eligere ac declarare benigne dignata est Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 14 Martii 1928.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. Prae/. Angelus Mariani, *Secr.*

827

1928 MAR 14.-SC RIT., DECR. AAS 20 (1928) 153-151

URBIS ET ORBIS

Officium missa et s. teresiae a iesu infante virginis

Quum per decretum diei 14 Decembris 1927 [LE 797], Dioecesium et Vicariatuum Apostolicorum in Missionibus, Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI Sanctam Teresiam a lesu Infante peculiarem Missionariorum omnium, nec non Missionum in toto orbe exsistentium patronam declarare/ dignatus sit: iteratis complurium Sacrorum Antistitum precibus pro benigna concessione Missae propriae eiusdem sanctae Virginis, in eius Festo ubique recitandae, obsecundare ex animo volens; eadem Sanctitas Sua, referente subscripto Sacrae Rituum Congregationis Secretario. Missam propriam sanctae Teresiae a lesu Infante, iam pro Carmelitarum Excalceatorum Ordine approbatam et concessam. prouti in praesenti exstat exemplari, ad universam extendit Ecclesiam; ct ut iuxta rubricas lectiones tertii nocturni Evangelio Missae conformes sint, relatas superius lectiones in officio eiusdem beatae Virginis inserendas esse decrevit Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14 Martii 1928.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani, *Secr.* 1M

828

1928 MAR 14.-SC RIT., DECR. AIS 20 (1928) 156

URBIS ET ORBIS

Officium, missa et elogium s. ioannis m. vianney. ccnf.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. referente subscripto Domino Secretario, Officium et Missam, nec non elogium in Martyrologio Romano inserendum Sancti loannis Baptistae Mariae Vianney, Confessoris, a Sacra Rituum Congregatione revisum et emendatum, prouti in superiore schemate prostat, benigne approbare dignatus est: illudque in festo eiusdem sancti Confessoris ab universali Ecclesia adhibendum concessit: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14 Martii 1928.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

829

1928 MAR 16.-SC S. OFF., RESP. AAS 20 (1928) 103

DUBIUM

De repraesentatione spiritus sancti sub forma hvmaxa

Proposito Supremae huic Sacrae Congregationi Sancti Officii dubio:

« An repraesentari possit Spiritus Sanctus sub forma humana sive cum Patre ct Filio sive seorsim κ

Feria IV. die *14* Martii 1928

Eihl ac Rfhi Dni Cardinales fidei et moribus tutandi» praepositi, praehabito RR- DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt: Negative.

Et insequenti feria V, die 15 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Papa XI. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum responsionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 16 Martii 1928.—A. Castellano, *Supremae S. C. S. Officii Notarius.*

Adn. J. CREU5SN in NrT 55 (1928) 530-531; A. P. in EL 42 (1928) 197-201; A. VERMEERSCH In PrM 17 (1928) 58-62: ME 40 (1928) 102.

830

1928 MAR 22.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Circa usum c radio > ad cantus uturgicos

Illustrissime et Reverendissime Domine} Examinata quaestione ab Amplitudine Tua per litteras die 24 Februarii nuper elapsi datas proposita. — < an nempe licitum sit cantum liturgicum in Missa solemni aut aliis ritibus sacris in ecclesia productos, vel partem eorum per machinam — < Radio » — divulgare cum omissione partium, quas celebrans vel ministri sacri cantant > — haec Suprema Sancta Congregatio die 17 currentis mensis responsum decrevit:

In decisis feria IV die 26 Januarii 1927, seu non expedire. Quodsi. ut in Tuis litteris asseritur, ex aliis ecclesiis orbis catholici cantus liturgicus Sanctae Missae per machinam — « Radio » — divulgati fuissent, expresse notandum est, hoc per abusum tantu in casu. factum esse, absque licentia Sancti Officii.

Maximam meam observantiam Tibi obtestans permaneo Amplitudini Tuae lllmac et Revmae Addictissimus R. Card. Merry del Val.—*22 Martii 1928.*

• *OnTtrwio* **Pransi. Prot. N. 90/27: AKKR 108 (1928) 620-621.**

831

1928 MAR 25.-SC S. OFF. DECR. AAS 20 (1928) 103-101

Du consociatione vulgo « **AMICI ISRAEL** » abolenda

Cum Supremae huius Sacrae Congregationis Sancti Officii iudicio subiecta sint natura et finis consociationis, cui nomen < Amici Israël > nec non libellus, qui *Pax super Israel* inscribitur, a moderatoribus consociationis idcirco editus et longe lateque diffusus ut eius indoles ac methodus publice innotescerent, Emi Patres, fidei et moribus tutandis praepositi, laudabile prae primis agnoverunt in ea propositum exhortandi christifideles ut Deum orent et adlaborent pro Israëlitarum ad Regnum Christi conversione. Neque mirum si. hunc unice finem attendentes, ab initio consociationi illi non solum plures fideles atque sacerdotes, sed etiam non
104 pauci Episcopi/ et DD. Cardinales adhaeserunt Ecclesia enim catholica pro populo iudnico, qui divinarum usque ad Icsum Christum promissionum depositarius fuit, non obstante subséquente eius obcaecatione. immo huius ipsius obcaecationis causa, semper orare consuevit. Qua caritate permota Apostolica Sedes eumdem populum contra iniustas vexationes protexit, et quemadmodum omnes invidias ac simultates inter populos reprobat ita vel maxime damnat odium adversus populum olim a Deo electum, odium nempe illud, quod vulgo « antisemitism! > nomine nunc significari solet Attamen, animadvertentes et considerantes consociationem « Annci Israël » deinde rationem agendi inivisse ac loquendi a sensu Ecclesiae, a mente SS. Patrum et ab ipsa sacra Llturgla abhorrentem. Emi Patres, praehabito RR DD. Consultorum voto. In Congregatione plenaria Fenn IV, 21 Martii 1928, habita, consociationem t Amici Israel » abolendam esse decreverunt et de facto abohLim declararunt, atque praeceperunt ne quis in posterum audeat libros seu libellos scribere vel edere, qui huiusmodi erroneis inceptis quomodocumque faveant

Et insequenti Feria V. die 22 eiusdem mensis et anni. Ssffius D. N. D Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 25 Martii 1928.—A. Castellano, *Supremae S, C. S. Ojficn Notarius.*

Adn. **J. LEVIE in NrT 55 (1928) 533-537; A. VERMEERSCH in PrM 17 (1928) 63-64.**

832

1928 APR 2.-SC ORIENT., MON. AAS 20 (1928) 111

MONITUM

De queritantibus stipem pro orientalibus

Pluries relatum est Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali quosdam qui Orientales se profitentur, aut etiam, falso nomine exhibito, ad Clerum orientalem se pertinere dictitant, huc et illuc per Italiae dioeceses et exteras regiones pervagari, pecuniam colligendo vel et Missarum eleemosynas expostulando.

lidem, quo facilius bonam fidem aliorum decipiant, solent quidem exhibere scripta et documenta. - quandoque photographias, - quae sibi prodita a Praelatis asserunt; quaeque vero aut apocrypha inveniuntur, ant ad alium finem obtenta.

Sacra itaque Congregatio pro Ecclesia Orientali declarat ac monet neminem a se facultatem habere pecuniae emendicandae nec non stipes Missarum colligendi; et ad tantam audaciam compescendam, et potissimum ad tutandam dignitatem et bonam famam Orientalium, praesertim sacerdotum, rursus urgere satagit locornui Ordinarios ut advigilent, ne parochi, religiosarum demorum Superiores, ipsique fideles ab hisce pecuniae collectoribus decipiantur, neque eos recipiant, neve, eo vel minus. Missas celebrandas illis tradant, graviter onerata conscientia pro Missarum satisfactione.

833

1928 APR 3.-VIC. URBIS, DECR. AAS 20 (1928) 16«

Decretum consociationis s, familiae

Ad excitandum in Christianis familiis pietatis studium erga Sacram Nazarethanam Familiam, in qua omnes homines absolutissimum domesticae societatis aonisque virtutis exemplar intueri possunt, fel. rec. Leo Pp. XIII, datis litteris in forma Brevis sub die 14 Iunii 1893 [1892: Acta Leonis XIII v. 12 p. 149-158), Consociationem sub invocatione S. Familiae, iam variis Orbis partibus feliciter institutam, non solum laudavit, sed. opportunis datis legibus et spiritualibus bonis ex Ecclesiae thesauro concessis, promovere et augere curavit Inter alia constituit ut Pia Consociatio Romae apud Emum Vicarium in spiritualibus Generalem pro tempore Sanctitatis Suae centrum haberet, ita ut ipse Emus Patronus, a Rino Sacrorum Rituum Congregationis Secretario duobusque aliis ad arbitrium suum Praelatis necnon et ab alio ex ecclesiasticis Secretarii mucere fungente adiutus. Consociationem ubique terrarum dirigeret ad servandum spiritum et indolem propriam institutionis et ad Consociationem ipsam magis ac magis in dies propagandam. Res iuxta votum Pontificis feliciter cessit et Consociatio, in omnibus terrae partibus diffusa, uberes fructus in christianis familiis hucusque produxit. Nunc vero ut maiore studio et ordine res prosequi valeat, SS. D. N. Pius Papa XI in audientia diei 17 Martii ann. curr. statuere dignatus est, ut. in posterum praeter Rmum S. Rituum Congr. Secretarium Emo Patrono pro regimine Consociationis, vice duorum Praelatorum, adstent Secretarius Vicariatus nostri et Camerarius pro tempore Collegii Parochorum Urbu: Procurator vero Generalis pro tempore Instituti Filiorum Sanctae Familiae lesu, Mariae et Ioseph, cuius domus princeps est in civitate Barcinonensi. Secretarii munus gerat iuxta regulas ab Emo Viro Lucidi M. Parocchi Antecessore nostro, die 18 Ianuarii 1893 adprobatas [ASS 25 (1892 - 93) 567 - 570]. Contrariis quibuacumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Vicariatus, die 3 Aprilis 1928.—Basilius Card. Vicarius. F. Can. Pascucci, *Secr.*

834

1928 APR 11.-SC STUD., DECL. AAS 20 (1928) 157

Declaratio de laurea iuris canonici

Quaesitum est a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus: « Utrum, - habita ratione praescriptionis in Encyclica *Pascendi* [ASS 40 (1907) 593-650] contentae et declarationis ab eadem Sacra Congregatione redditae die xxix Aprilis, anno mdccccxxvii [LE 762] - laici. qui statum curriculum in scholastica philosophia antea non elaboraverint, admitti possint ad studium iuris canonici, ut valide lauream consequantur? »

Re delata Ssrho D. N. Pio Pp. XI a R. P. D. eiusdem Sacrae Congregationis Secretario in audientia diei xxix elapsi mensis Martii, Ssmus, adiunctis omnibus perpensis, respondere dignatus est:

Affirmative.

Romae, e Secretaria Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus, die 11 Aprilis mdccccxxviii.—Caietanus Card. Bisixn, *Praef.* lacobus Sinibaldi, Ep. Tiberien., *Secr.*

Adn. J. CREU5EN In NrT 55 (1928) 540-541; IP 8 (1928) 59; PrM 17 (1928) 147.

835

1928 APR 15.-CONVENTIO SOLLEMNIS CUM LUSITANIA. AAS 20 (1928) 129-133

CONVENTIO INTER SANCTAM SEDEM ET REMPUBLICAM LUSITANIAE

ACCORDO FRA LA SANTA SEDE E IL PORTOGALLO

La Santa Sede e il Governo Portoghese, avendo riconosciuto le difficoltà che présenta l'esecuzione del Concordato del 1886, a causa delle profonde modificazioni awenute, sia in Portogallo sia nella vita religiosa delle Indie, specialmente dopo la guerre, si sono messi d'accordo per regolare la circoscrizione delle Dioeesi, la nomina dei Vescovi e la doppia giurlsdizione, delle quali tratta il citato Concordato; ed hanno nominato Plenipotenziari: per parte della Santa Sede, Sua Eminenza il Signor Cardinal Pietro Gasparri, Segretario di Stato di Sua Santitâ; e per parte del Govemo Portoghese, Sua Eccellenza il Signor Dottor Augusto De Castro Sampaio Corte-Real. Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario, per firmare, sotto riserva di ratificazione, il Protocollo seguente:

Art. I. L'Archidiocesi di Goa, cui rimane annesso il titolo patriarcale, viene ingrandita:

a) coll'aggiunta del possedimento portoghese di Damâo a nord di Bombay;

b) coll'aggiunta dcll'isola di Diu sulla costa di Kathiavar.

L'Arcivescovo perciô sarà denominato: Arcivescovo di Goa e Damâo.

Art. II. La parte della Dioeesi di Damâo che non resta incorporata neU'Archidiocesi di Goa, sarà annessa aU'Archidiocesi di Bombay, la quale mantiene la sua attuale organizzazione ecclesiastica.

Art. III. L'Arcivescovo di Bombay sarà alternativamente di nazionalità portoghese e britannica, e avrà giarisdizione su tutto il territorio delTArchldiocesi, ingrandito come sopra.

I parroci portoghesi delle due chiese di S. Francesco Saverio e Nostra Signora della Gloria in Bombay, saranno camerieri segreti di Sua Santitâ *durante munere.*

Art. IV. La Santa Sede e il Governo Portoghese si dichiarano d'accordo per modificare i limiti della Dioresi di San Tommaso di Meliapor, in modo da assicurare nella miglior forma la continuità del territorio su cui si esercita la giurisdizione episcopale.

Perciô vengono tolte alia dioeesi di S. Tommaso di Meliapor le 14 parrocchie sparse nel territorio delle Dioeesi di Trichinopoly e Tuticorin (Costa della Pescheria), e le sei parrocchie sparse nel territorio delle Dioeesi di Dacca e di Calcutta.

La Dioeesi di S. Tommaso di Meliapor conserverà I due territori continui di San Tommaso (presso Ma-

ACORDO ENTRE A SANTA SEDE E O PORTUGAL

A Santa Sé e o Governo Portuguez, reconhecendo as dificultades que apresenta a execuçâo da Concordata de 1886, em consequenda das profundas modificaçôes ocorridas tanto cm Portugal como na vida religiosa das Indias, especialmente depois da guerra. concordaram em regular a drcumscripçâo das Dioceses, a nomeaçâo dos Bispos e a dupla jurisdiçâo de que trata a referida Concordata; e nomearam Plenipotenciarios: por parte da Santa Sé. Sua Eminenda o Cardeal Pedro Gasparri. Secretario de Estado de Sua Santidade; e por parte do Govemo Portuguez, Sua Excelencia o Dr. Augusto de Castro Sampaio Corte-Real, Enviado Extraordinario e Ministro Plenipotenciario, para assignarem, sob reserva de ratificaçâo, o seguiente Protocollo:/ 130

Art. I. A Arquidiocese de Goa, à quai anda annexo o titulo de patriarchal, é alargada:

a) corn a possessâo portugueza de Damâo ao norte de Bombaim;

b) corn a ilha de Diu, sobre a costa de Kathiavar.

Assim, o Arcebispo sarà denominado: Arcebispo de Goa e Damâo.

Art. II. A parte da Diocese de Damâo que nao fica incorporada na Arquidiocese de Goa. sera anexada a Diocese de Bombaim, a quai manterâ a sua actual organisaçâo ecclesiastica.

Art. IIL O Arcebispo de Bombaim seri aitemadamente de nacionalidade portugueza e britanica, e teri jurisdicçâo sobre todo o territorio da Arquidiocese, augmentado como fica dito.

Os parocos portugueses das duas egrejas de S. Francisco Xavier e Nossa Senhora da Gloria, em Bombaim. serâo camaristas secretos de Sua Santidade durante *munere.*

Art. IV. A Santa Sé e o Governo Portuguez dcclaram-se d'acordo para modificar os limites da Diocese de Sâo Tomé de Meliapôr, de modo a assegurar da melhor forma a continuidade do ter/ritorio em que se exerce m a jurisdiçâo épiscopat

N'estes termos, serâo desanexadas da diocese de Sao Tomé de Meliapor as 14 paroquias dispersas no territorio das Dioceses de Trichmopolis e Tuticorin (costa da Pescaria) e seis paroquias dispersas no territorio das Dioceses de Dacca e de Calcutâ.

A Diocese de Sâo Tomé de Meliapdr conservari os dois territories continuos de S. Tomé (junto a Madrasta

dras e in parte dentro Madras) e dl Tanjore (più al sud), e le cinque parrocchie sparse nella città di Madras.

Per l compcnsi territoriali e personali da darsi alia Diocesi di San Tommaso di Meliapor, la Santa Sede e il Governo Portoghese, assunte le necessarie e opportune informazioni, e tenuto conto dei principii che informano la presente convenzione, specialmente in riguardo aile condizioni giuridiche, demografiche e politiche, si metteranno d'accordo dentro otto mesi dalla entrata in vigore del présente Protocollo. Soltanto trascorsi i detti otto mesi saranno stabiliti con Bolla i nuovi limit! della diocesi di San Tommaso di Meliapor.

Art. V. Il présente Protocollo si riferisce solamente alla giurisdizione episcopale, e non alla proprietà dei béni, dei tesori artistici. delle scuole, ecc. portoghesi, che continueranno ad essere proprietà degli enti ai quali attualmente appartengono.

Il clero delle parrocchie portoghesi continuerà ugualmente ad essere portoghese.

Art. VI. Nella prowista delle sedi di Goa, Cochim, S. Tommaso di Meliapor e Macao:

a) la Santa Sede, dopo aver consultato, secondo la prassi consueta della Curia Romana, i Vescovi della provincia per il tramite del Delegato Apostolico dellTndia o, rispettivamente, della Cina. sceglierà il candidato portoghese più idoneo per dirigere la Diocesi;

b) per il tramite di Mgr. Nunzio Apostolico di Ltsbona o della Legazione dei Portogallo presso il Vaticano, la Santa Sede trasmetterà confidenzialmente a Sua Eccellenza il Présidente della Repubblica Portoghese il nome dei candidato scelto;

c) il Présidente della Repubblica. se il candidato non offre difficoltà di ordine politico, ne presenterà ufficialmente il nome alla Santa Sede;

d) Si presume affermativa la risposta dei Présidente della Repubblica alla consulta della Santa Sede, nel caso non venga entro due mesi, a contare dal giorno dclla consegna dclla relativa comunicazione;

e) Le due Alte Parti Contraenti si metteranno d'accordo volta per volta per la pubblicazione contemporanea della nomina, che dovrà rimanere segreta fino al compimcnto degli atti ufficiali.

Art. VII. Nella prowista delle sedi di Bombay. Mangalor, Quilon e Trichinopoly:

a) la Santa Sede, scelto il candidato più idoneo, lo farà conoscere per il tramite di Mgr. Nunzio o della Legazione di Portogallo presso il Vaticano al Présidente della Repubblica;

b) il Présidente della Repubblica farà ufficialmente la presentazione di detto candidato nello spazio di un mese, e la nomina si pubblicherà nella forma prevista dal capoverso e) dell'articolo precedente.

Art. VIII. Fuori del territorio della propria Diocesi i fedeli dipendono dallOrdinario dei luogo. secondo il Diritto Canonico.

Art. IX. Sl considera senza effetto qualsiasi clausola contraria al présente Protocollo contenuta in altri documenti. leggi o note diplomatiche.

e em parte dentro de Madrasta) e de Tanjore (mais ao sul) e as cinco paroquias dispersas na cidade de Madrasta.

Para as compensaçôes territoriaes e pessoaes a dar â Diocese de S. Tomé de Meliapôr, a Santa Sé e o Governo Portuguez, tomadas as necessarias e oporturas infonnaçôes e tendo em vista os principios que injuram a présenté convençâo, espccialmente corn respefto *às* condiçôes juridicas, demograficas e politicas, estabelecerâo um acordo dentro de oito mezes a contar da entrada cm vigor do présenté Protocolo. Somente depois de decorridos os referidos oito mezes se fixarâo corn Bula os novos limites da diocese de S. Tomé de Meliapôr.

Art. V. O présente Protocolo refere-se unicamcnîe a jurisdiçâo episcopal e nâo â propriedade dos ben», dos tesouros artisticos, das escolas, etc. portuguezes, que continuarâo a ser propriedade das entidades âs quaes actualmente pertencem./ β

O clero das paroquias portuguezas continuari egualmente a ser portuguez.

Art. VI. No provimento das sés de Goa, Cochia, S. Tomé de Meliapôr e Macao:

a) a Santa Sé depois de consultar, conforme as praxes usuaes da Cuna Romana, os Bispos da Provinca por intermedio do Delegado Apostolico da India e respetivamente da China, escolherâ o candidato portuguez mais idoneo para dirigir a Diocese;

b) por intermedio de Mons. Nuncio Apostolico de Lisboa ou da Legaçâo de Portugal junto do Vaticano, a Santa Sé transmitirâ confidencialmente a Sua Exrelencia o Présidente da Republica Portugueza o nome do candidato escolhido;

c) o Présidente da Republica, se o candidato rJo ofcrecer dificuldade de ordem politica, apresentarâ oficialmente o nome â Santa Sé;

d) Presume-se affirmativa a resposta do Présidente da Republica â consulta da Santa Sé, se nâo chegar dentro de dois mezes, a contar do dia da entrega da respectiva comunicaçâo;

e) As duas Altas Partes Contratantes por-se-hâo de acordo, por cada vez, para a publicaçâo contempora; nea da nomeaçâo que deverâ permanecer secreta até ao termo dos atos oficiaes./ C

Art. VII. No provimento das Sés de Bombaim, Mangalor. Quilon e Trichinopolis:

a) a Santa Sé, escolhido o candidato mais idoneo, fal-o-ha conhecer por intermedio de Mons. Nuncio, oo da Legaçâo de Portugal junto do Vaticano, ao Présidente da Republica;

b) o Présidente da Republica farà oficialmente a apresentaçâo do dito candidato no periodo de um mez. e a nomeaçâo publicar-se-ha na forma acima prevista na alinea e) do artigo precedente.

Art. VIII. Fora do territorio da propria Diocese os fieis dependerâo do Ordinario local, segundo o Direito Canonico.

Art. IX. Considera-se sem effeito qualquer clausula contraria ao présente protocolo contida em outros documentes, leis. ou notas diplomaticas.

Roma, quindici Aprile mille nove cento ventotto.

Pietro Cardinale Gasparrl - Aücüsto de Castro Sampaio Corte Real.

Adn. A. CORREJA DE SILVA In Apoll. 1 (1928) 280-295; E.HOŒOEZ (n NrT 55 (1928) 519-525; M. MOSTAZA In PrM 13 H929) 97-100. Vida RATIHABITIONEM sub die 1928 Mail 3: LE 838.

836

1928 APR 18.-SECR. STATUS, DECL. PART.·

DE VI DECLARATIONIS DIEI 24 FEBRUARII 1927 CIRCA « L'ACTION FRANÇAISE >

Bruxelles le 18 avril 1928

Les considérations que la « Nouvelle Revue Théologique » dc Louvain, dans son fascicule de mars 1927, publiait à propos de la Declaratio (LE 7441 parue aux Acta AportoUcae Sedü de 1927, p. 185, ayant été soumlm au Saint-Siège. Son Em. le Card. Secrétaire d'Etat de Sa Sainteté m'a fait savoir que les points I et III de la dite Declaratio ont une valeur universelle pour toute l'Eglise, comme il ressort des termes de la formule elle-même, et qui est l'interpretation admise par la Curie Romaine.

Vu cependant les circonstances particulières de la Belgique. Sa Sainteté a daigné m'autoriser à communiquer aux Ordinaires Belges qu'Elle leur accorde b faculté énoncée dans le point II de la Declaratio; ce que je fais par la présente, en offrant à Votre Eminence l'hommage profondément respectueux de mes sentiments les plus dévoués.—Cl. Micara, Nonce Apart,

• Ordinariis Belgarum per Nuntium Ap.: CM 17 (1928) 616-617. Adn. J. JANSSENS In NrT 55 (1928) 631-632; PrM 17 (1928) 20).

837

1928 MAI 2.-SC SACK. RESOL. AAS 20 (1928» 359-360

ROMANA et ALIARUM

Exercitiorum spiritualium ante sacram ordinationem
27 Aprilis *1928*

In plenariis Comitiis H. S. C. die 27 mensis Aprilis curr. anni habitis iudicio Emorum ac Revmorum Patrum submissum est sequens dubium a Revmo Ordinario Vrhbosnen. propositum: *An mens sit legislatoris, ut praescriptum can. 1001 § 1 adamussim servetur etiam* in casu, in *quo alicui omnes ordines sacri brevissimo tempore,* ex. *gr. spatio unius mensis, conferantur.* Et Emi ac Revmi Patres, re mature perpensa, respondendum consuerunt: « *Stetur can. 1001 § 1,* idest si qui intra semestre, vel etiam spatio unius mensis ad plures ordines maiores promovendi sint. Ordinarius poterit exercitiorum spiritualium tempus pro ordinatione ad Diaconatum reducere, non tamen infra tres integros
3® dies. Si vero sacri ordines sive beneplacito/ apostolico, sive decreto Episcopi ad normam can. 100G ξ 3. gravi interveniente causa, servatis tamen servandis, praesertim cann. 975-978, distinctis et subsequentibus vel proximis diebus, alicui conferantur, ita ut tempus non suppetat servandi praescriptum can. 1001 § 1, praemissis semper sacro ordini, qui primus erit conferendus, spiritualibus exercitiis saltem per sex integros dies, ceteris ordinibus, si fieri poterit, iudicio Episcopi, ad normam can. 1001 § 2, una saltem dies spiritualis recessus praemittatur ».

Quam responsionem SSmus D. N. Pius Pp. XI, in Audientia diei 1 Maii d. a., referente infrascripto Secretario huius Sacrae Congregationis, ratam habere ct adprobare benigne dignatus est.

Datum Romae apud Sacram Congregationem de Disciplina Sacramentorum, die 2 Maii 1928.—M. Card. Liga, Episcopus Tusculanus. *Praef. D.* Jorio, *Secr.*

ANIMADVERSIONES

1. Exercitia spiritualia, quorum auctor exstat S. Ignatius de Loyola, Societatis Iesu Fundator, sive lege particulari (Alexander VII, Const. Apostolica sollicitudo 7 Augusti 1Œ2 [CICF n. 239]: S. C. Ep. et Rcg. *Encycl. ad Ep. Italici,* 9 Octobris 1682 (CICF n. 1812], rive laudabili consuetudine, a promovendis ad Sacros ordines, ante Codicis iuris canonici promulgationem, fere ubique peragebantur.

1 Codex vero I. C. hanc saluberrimam disciplinam non wlum generalem effecit, sed ad ordines minores ct ad ipsam primam tonsuram extendit, praefinitum temporis spatium, pro usdem explendis exercitiis, singulis ordinibus ipsique tonsurae assignans, prout sancitum est in can. 1001 f 1: " Qui ad primam tonsuram et ordines minores promovendi sunt, spiritualibus exercitiis per tres saltem integros dies; qw vero ad ordines sacros, saltem per sex integros dies vacent; sed si qui intra semestre ad plures ordines maiores promovendi sint. Ordinarius potest exercitiorum tempus pro ordinatione ad Diaconatum reducere, non tamen infra tres dies ".

3. Quamvis clara concinnaque sit lex, tamen Ordinarius Vrhbosnensis Efliorum Patrum Coetui pro Codicis canonibus authentice interpretandis constituto, dubium de re wWecit, quod a praefato Coetu huic Sacrae Congregationi delatum est.

4. Et Sacra Congregatio, praeviis Revfliorum Consultorum votis, et re mature perpensa, in Plenariis Comitiis die
MI 27 Aprilis labentis anni in Pa/latio Apostolico Vaticano tabitls. responsum dedit, quod, una cum proposito dubio, r-pra retulimus.

5. Nunc, quod spectat ad EE. PP. responsum, dicendum en ipsum can. 1001 5 intentioni et verbis esse conforme, seu esse declarativum iuris constituti.

6. Re quidem vera, dubium desumitur ex eo. quod, si p.'res sacri ordines, iuxta allatum canonem. intra semestre alicui conferantur, spiritualia exercitia pro Diaconatu ad tres Integros dies Ordinarius coarctare valeat. nonne maiore temporis coarctatione, secundum legislatoris mentem, pro Diaconatu ct ipso Presbyteratu Ordinarius uti poterit, n lidem sacri ordines intra mensem alicui conferantur?

7. Verum, reverentia qua decet, animadvertimus propositum dubium nulla ratione fulciri, nam. omisso trito illo principio iuris. *legislator quod voluit expressit,* legenti canonem 1001 J l luce meridiana affulget, semestre esse temperii spatium pnnclpium ct finem habens, et quidquid tra eius limites a lege statuitur, sub camdcm legem cadere. quodeumque sit praefiniti spatii punctum. Stat igitur canonis praescriptum de spiritualibus exercitiis per sex «ntegros dies peragendis, salva exceptione pro Diaconatu, etiim ii plures sacri Ordines intra mensem vel brevius .empus alicui conferantur.

8. Non desunt tamen qui canonem de quo agimus benigne interpretari autument ex eo. quod pia animi dispositio ope exercitiorum in Subdxaconatus susceptione acquisita promovendo ad reliquos ordines si intra mensem eidem conferantur, ob eorum moralem unionem suffragetur: sed neque hoc admitti potest, quia spiritualia exercitia, iuxta normas a S. Ignatio de Loyola traditas, spatio unius mensis absolvuntur, et secundum eiusmodi normas S. Carolus Borromaeus. ecclesiasticae disciplinae restitutor insignis, in Concilio prov. Mediolanen. IV. ordinandis suie provinciae ad Subdiaconatum vel ad Presbyteratum exercitia spiritualia peragi iussit Progressu temporis S. Vincentius a Paulo, alter ecclesiasticae disciplinae strenuus promoter, eadem exercitia suis promovendis alumnis decem dierum spatio pro unequoque sacro Ordine praecepit, quae omnes dies proinde Integrum exercitiorum men«em efformant. Et haec S. VJneentxi a Paulo disciplina usque ad Codicis promulgationem lege particulari vel consuetudine in Ecclesia viguit

9. Post hoc. attenta dierum exercitiorum reductione a Codice ad *sex* integros dies facta, dici nequit piam animi dispositionem ad Diacnnatum et ad ipsum Presbyteratum, cuius onus angelorum excedit humeros, iam acquisitam fuisse, ope sex exercitiorum dierum pro Subdiaconatu peractorum. ita ut in expositis adlunetis nova dierum coarctatio admit! valeat/ 362

10. At contingere potest, ut sacri ordines conferantur breviori tempore quam mensis spatio, et tempus non suppetat servandi legem. Quid faciendum in isto casu? Respondemus praevalere principium iuris: Lex imposibilia non iubet. Et casus eiusmodi Impossibilitatis In relato responso clare admittitur et habetur, quoties Episcopi, sive apostolico induito, sive facultatibus ordinariis, plures eidem promovendo sacros ordines conferant tribus distinctis ct successivis, vel proximis diebus dominicis vel festis de praecepto, et hoc gravi causa interveniente, iuxta can. 1001 | 3, servatisque canonibus 975. de aetate ordinandorum. 976, de studiorum requisitis, et 978 de interstitiis, a quibus postremis ob necessitatem aut utilitatem Ecclesiae Episcopi dispensare possunt

11. Neque a canonum praescripto videtur ullimcdc aliena aut difformis facultas, quae vindicata est Episcopo seu Ordinario, coarctandi nempe ad unam tantum diem spiritualem recessum ante sacram ordinationem in casu expresso. quippe in hac materia non parum deferendum esse arbitrio et iudicio Ordinariorum, manifestat Ipse legislator, statuens in can. 1001 } 2: M Si expletis exercitiis sacra ordinatio *qualibet dc causa ultra semestre differatur, exercitia* iterentur, *secus iudicct Ordinarius utrum iteranda sint necne* Ceterum in Codice pro universa Ecclesia catholica condito, non poterant determinari singuli casus, in quibus per modum exceptionis lex communis ex integro suam applicationem sortiri non poterat. Quare huiusmodi In adiunti fideliter td ser.·ari debet, quod magis est conforme menti sacrorum canonum, quam prudenter legislator numquam praetermisit significare in generalibus Codicis praescriptionibus. Huic criterio innixa haec Sacra Congregatio censuit peropportunum esse quamdam generalem normam proponere Ordinariis, quam sequantur in exposita difficultate, ut secure et uniformiter sc gerant in tam gravi negotio.—D. Jorio. *Secr.*

Adn. D. JORIO In AAS 20 (1928) 360-362 J. CREU5EN K NrT 56 (1929) 69-71; Ph. MAROTO In CpR 9 (1928) 405-410; A. VERMEERSCH In PrM 17 (1928) 243-246· IP 8 (1928) 143-144.

838

1928 MAI 3-CONV. c. LUSITANIA. AAS 20 (1928) 131

Ratihabitio conventionis inter s. sedem et
REMPUBLICAM LUSITANIAE D. 15 APR. 1928 IN1TAE

Essendosi tra la Santa Sede e il Governo dclla Repubblica dei Portogallo conchiuso e dai rispettivi Plenipotenziari sottoscritto nel giorno 15 Aprile dall'anno corrente. un Accordo (LE 835) per recolare la circnscrizione delle Diocesi. Ia nomina dei Vescovi e Ia doppia giurisdizione, delle quali traita il Concordato stipulato nel 1886 tra la Santa Sede e il Porto^illo, oggi 3 Maggio 1928, Sua Eminenza il Signor Cardinale Pietro Gasparri, Segretario di Stato di Sua Santità. e Sua Eccellcnza il Signor Dott Augusto De Castro Sampaio Corte Real Inviato Straordinario c Ministro Plenipotenziario délia Repubblica de) Portogallo. riunitl nelle Camere del Palazzo Apostolico Vaticano, previa lettura dei rispettivi Istrumenti di ratifies, li hanno trovati pienamente conformi in tutti e singoll i loro articoli. In seguito di che. hanno entrambi proccduto alio scambio delle ratifiche mcdesirne. ed in fede di tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il présenté processo verbale in doppio originale, apponendovi il sigillo delle loro armi

Roma, dal Palazzo Apostolico Vaticano, il 3 Maggio 1928.—P. Cari Gasparri. - Augusto De Castro Sampaio Corte Real.

Aὼν Vide CONVENTIONEM sub die 1923 Apr. 15: LE 835

839

1928 MAI 9.-SC RITUUM, DECR. AAS 20 (1928) 236

URBIS ET ORBIS

Officium, missa et elogium in festo s. ioannis **EUDES. CONFESSORIS**

Quum festum sancti loannis Eudes, Confessoris, Fundatoris Congregationis Presbyterorum lesu et Mariae, nec non Ordinis Dominae Nostrae a Caritate, ad universam Ecclesiam Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI extendere statuisset, Sacra Rituum Congregatio concinnatum de more Officium et Missam et Elogium in Martyrologio inserendum, a se revisum et approbatum. supremae Apostolicae sanctioni submisit. Sanctitas porro Sua. referente subscripto Domino Secretario. oblatum Officium cum Missa et Elogio, prouti in superiori legitur exemplari, benigne approbare dignata est; illudque in festo Sancti loannis Eudes ab universa Ecclesia adhibendum decrevit Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 9 Maii 1928.—A. Card. Vico. Ep. Portuen. et S. Rufinae. S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

840

I

1928 MAI 26.-SC ORIENT. DECL. AAS 20 (1928) 195-196

DECLARATIO

De prohibitione librorum quoad orientales

Cum quaesitum fuerit a nonnullis, utrum Orientales teneantur, sicut ceteri, decretis damnationis *librorum et diariorum a* Suprema Sacra Congregatione S. Officii editis, et specialis mentio facta sit de prohibitione ac poenis irrogatis in illam quam dicunt ‹ Aetion Française ›. Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali declarat praefata decreta omnes cuiuscumque/ ritus fi- 196
deles attingere seu eodem modo obligare, quippe quae potius quam disciplinam, directe spectent doctrinam Ecclesiae. Vult enim S. Mater Ecclesia huiusmodi decretis fidem ac mores servare atque tueri et ad hoc Codex iuris, canone 1396. aperte statuit ac sancit libros a Sede Apostolica damnatos *ubique locorum* et in *quodeumque vertantur idioma* prohibitos censeri.

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Pro Ecclesia Orientali, die 26 Maii 1928.—Aloisius Card. Sincero, *Secr.* H. I. Cicognani. *ad interim Ads.*

Adn. **IP 8 (1928) 60; PrM 17 (1928) 131.**

841

1928 IUN 8.-SC RITUUM, RESP. AAS 20 (1928) 237

DUBIUM

De oratione ssmi sacramenti in missa sabbati sancti

Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit, nimirum:

‹ An in Missa Sabbati Sancti addenda sit oratio Ssmi Sacramenti, si statim post Missam fiat in eodem altari expositio Ss. Eucharistiae pro oratione XL Horarum seu pro publica causa? ›

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, rescribendum censuit: « *Affirmative,* ad normam Decretorum Sacrae Rituum Congregationis dierum 27 Aprilis 1927 et 11 lanuarii 1928 » (LE 761. 812]. 8 Iunii 1928.—A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae, S. *R. C. Praef.* Angelus Mariani, Secr.

Adn. In tcxtu Rasp., prout invenitur apud AA5. allegetur, typographic! causa, decretum diei 11 Feb 1928 loco deceti 1| lanuarii 1928. P. B In EL 42 (1928) 306-307; A. CROEGAOT in CM 18 (1929) 191-195; J. PAUWELS in NrT 55 (1923) 771; PrM 17 (1923) 199-200.

842

1928 IUN 12.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Vota et postulata primi Concilii S

1. De *vexillorum nationalium* usu. — Normas circa vexillorum nationalium usum, ab Apostolica Sede per Legatum Pontificium Concilio Plenario Sinensi tradkas, quae hae sunt: ‹ Intra ecclesiarum septa nemini liceat vexilla aut signa nationalia cuiuslibet gentis exponere ›, Concilium reverenter accipit Hoc tamen exprimit votum. ut relinquatur prudenti Ordinariorum consilio munus eas normas deducendi, salvis praescriptionibus pro vexillis *in ecclesia admittendis vel benedicendis* in decreto S. R. C. die 26 Martii 1924 datis. l

Resp. *Affirmative ct ad mentem.* Mens autem *est tt non solum* salvae sint *praescriptiones a Sacra Rituum Congregatione hac m re datae, sed etiam perpendatw dispositio animi indigenarum qui forte ex* expositu, in *ecclesiis» vexillis exterarum nationum aut* ab eccleriù *arcerentur, aut a suis popularibus spernerentur* ct exprobrarentur *tanquam propriae patriae adverri* vel eidem non saris devoti.

4. De *pecunia pro quibusdam peculiaribus Commissionibus.* — Primum Concilium Sinense reverenter petit a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, ut pro sumptibus trium Commissionum, de quibus Lib. 1. Tit VIH (30-49) sermo habetur, quamdam pecuniae summam, eamque certam, et, in modum sortis, firmam, apud Delegationem Apostolicam constituere velit

Resp. *Remissum est ad P. Opus Propagationis Fidei.*

5. *De museis constituendis.* — Cum ubique terrarum semper Sancta Mater Ecclesia humanarum artium scientiarumque auctor fuit et altrix, in votis est ut ad missionum honorem Sinarumque decus, ex profanis ei sacris antiquitatum reliquiis opportuna constituantur musea.

Resp, *Laudatur propositum.*

6. De *facultate consecrandi altaria portatilia* breviori *formula.* — Primum Concilium Sinense humiliter petit ut Vicariis Apostolicis in Sinis concedatur facultas formula breviori consecrandi altaria portatilia.

Resp. *Affirmative, utendo formula in* plurali ad decennium.

7. De *facultate celebrandi quotidie Missam B.* M. V. — Primum Concilium Sinense petit a S. Sede ut missionarii. dum sunt in via ad visitandas christianitates, vel quando sunt in aliqua residentia in qua non est copia paramentorum. possint quotidie celebrare Missam de B. Maria V. pro tempore ad instar facultatis iam datae aliquibus Institutis, utputa Sacerdotibus Congregationis S. Francisci Salesii, in Sinis, anno 1917.

Haec facultas est ut obveniatur difficultati transferendi paramenta in hunc aut in illum locum.

Resp. Afissionariis *dum sunt in via ad visitandu christianitates facultas fit ad decennium* utendi coniis bicoloribus. *nigri scilicet et flavi.*

8. De *Benedictione Papali a Missionariis largienda.*— Primum Concilium Sinense submisse petit ut facultas, quam habent Vicarii ct Praefecti Apostolici In Sinis, impertiendi ter in anno in sollemnioribus festis Benedictionem Papalem iuxta praescriptam formulam, possit missionariis et sacerdotibus subdelegarL

Resp. Negative et *ad mentem. Mens est* ut, *si* Vicarii *vel Praefecti Apostolici diebus in quibus eis /it facultm Benedictionem Papalem impertiendi impediti* rint, mb- *delegare valeant presbyterum qui in ecclesia* pro-cathedrali *Benedictionem Papalem largiatur.*

» A. S. S.. a. 1924. p. 171. [LE 584; Vota et Postulata n. i et 3. quae divisionem territorii Sinorum in quinque rejicoes ecclesiasticas continent, omittuntur].

9. De statu leoalt *cleri Sinensis.* — Cum iura et privilegia cleri Sinensis ad normam Can. 118 seq. a gubernio Sincnsi non recognoscantur, Primum Concilium Sinense maxime optat ut, sive per Delegatum Apostolicum. sive alio modo, ad statum legalem canonicum cleri Sinensis obtinendum deveniatur.

Resp *Providebitur prout fieri poterit.*

10. *De privilegio personali quotidiano altaris privilégiait.* — Cum mlssionarii, saepe extra ecclesiam reddendae suae Missam celebrantes, altaris privilégiât! locali privilegio frui nequeant, proinde nec eorum fideles. ideo petitur ut omnes misslonarii et sacerdotes eodem privilegio, sed personali et quotidiano, uti possint.

Resp. *Affirmative ad decennium.*

11. *De facultate generali dispensandi super impedimento aetatis.* — Magnae difficultates oriuntur in Sinis ex nova praescriptione iuris circa aetatem requisitam ad validam matrimonii celebrationem. Ordinarii desiderant et conantur exstirpare veterrimam et lugendam consuetudinem liberos nubendi in aetate iuniore; sed res est multae operae quae, ut perficiatur, longum tempus requirit. Ideo Ordinarii uno ore submisse flagitant a Sancta Sede generalem facultatem dispensandi super impedimento aetatis, non solum cum iis qui sponsalia ante promulgationem Codicis Iuris Canonici, sed etiam cum iis qui eadem posterius inierunt

Resp. *Nihil innovandum.*

12. *De facultate Ordinariorum circa Matrimonia catechumenorum plures uxores habentium.* — Facultatem habent Ordinarii Sinenses « dispensandi cum gentilibus et infidelibus plures uxores habentibus, ut, post conversionem et baptismum, quam ex illis maluerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti ».

Unde deduci videtur, in omni casu polygamiae etiam successivae, virum polygamum non posse secum retinere tanquam propriam uxorem mulierem secum baptizatam, nisi interpellationibus praemissis, ut sciatur num prima uxor converti voluerit.

Aliunde, in Constitutione Sancti Pii V *Romani Pontificis,* can. 1125, absolute dici videtur ut in casu polygamiae successivae possit neophytus secum retinere tanquam propriam uxorem mulierem quae cum ipso baptizate fuerit, nulla facta quaestione praemittendae interpellationis.

Primum Concilium Sinense videns frequenter inter nostros catechumenos reperiri tales qui cum secunda vel ulteriore successive uxore, in baptismum consentiente, baptismum petant, quibus durissimum est et fere impossibile tale matrimonium dissolvere, humillime Sedem Apostolicam orat utrum, ad mentem Constitutionis S. Pii V supra citatae, liceat Vicariis Apostolicis et Praefectis Apostolicis tales catechumenos cum tali in baptismum consentiente uxore simul baptizare, data eis insuper facultate ut in eodem matrimonio tanquam legitimo permanere valeant, absolute et sine ulla interpellatione primae uxoris an non.

Resp. *Affirmative.*

13. *De sepultura ordinarii.* — Primum Concilium Sinense postulat ut privilegium in canone 1205 concessum Episcopis residentialibus, pro eorum sepultura in propria ecclesia, extendatur tn Missionibus ad Ordinarios locorum.

Resp. *Affirmative pro locorum Ordinariis charactere episcopali insignitis.*

14. *De festis diebus de praecepto.* — Primum Concilium Sinense reverenter petit ut dies festi sub praecepto in universa Ecclesia Sinensi sint tantum: omnes et singuli dies dominici, festa Nativitatis, Epiphaniae, Ascensionis Domini, Immaculatae Conceptionis et Assumptionis Almae Genitricis Dei Mariae, Sancti Ioseph eius sponsi. Omnium denique Sanctorum: sublata obligatione celebrandi sub praecepto festa Circumcisionis, SSmi Corporis Christi, ita tamen ut ista duo ultima transferantur ad dominicam subsequentem.

Resp. *Affirmative.*

15. *De facultate permittendi labores serviles in diebus festis.* — Primum Concilium Sinense postulat ut facultas, quam habent Vicarii Apostolici dispensandi cum catholicis pauperibus, qui opera sua valde indigent, ut serviliter laborare valeant diebus dominicis, extendatur etiam ad dies festos; sublata pro his pauperibus, si Missam audire non possint, obligatione recitandi preces suppletivas.

Resp. *Nihil innovandum.*

16. De *dispensatione a* ieiunio ct abstinentia in quibusdam *diebus festivis apud Sinenses.* — Concilium Sinense humiliter a Sancta Sede petit indultum pro totis Sinis, vi cuius dispensari queat, quando tempus id ferat, a lege abstinentiae et ieiunii ultima dic et quindecim prioribus diebus anni lunaris Sinici; item die quinta quintae lunae et dic decima quinta lunae octavae. His enim praedictis diebus, ex communi et vetustissima consuetudine, fere impossibile est ut Sinenses ieiunium aut abstinentiam servent

Resp. *Affirmative ad decennium.*

17. De *formula Consecrationis Sinarum B. M. V. indulgentiis ditanda.* — Primum Concilium Sinense humiliter a Sancta Sede postulat ut adhibitam formulam consecrationis Sinarum Beatae Mariae Virgini his sacris indulgentiis ditare dignetur:

a) Indulgentia plenaria, sub requisitis condicionibus, pro iis qui primae consecrationi et renovationi annuali adfuerint;

b) Indulgentia plenaria semel in mense, sub condicionibus requisitis, pro iis qui formulam consecrationis quotidie pie recitaverint;

c) Indulgentia 300 dierum semel in die pro recitatione formulae consecrationis.

Resp. *Affirmative.*

18. De *facultate sacras supellectiles benedicendi.* Concilium petit ut facultas, de qua in can. 1304, relate ad benedictionem sacrae supellectilis, in Missionibus, concedatur omnibus sacerdotibus qui curam animarum gerant

Resp. *Affirmative ad decennium.*

19. De *rerum valore doliaribus sinensibus aestimando.* — Ratione habita vilitatis pretii libellarum et francorum, humiliter a S. Sede petitur ut, loco *triginta millium libellarum seu francorum,* de quibus in can. 534, 1532, 2347, retineri possint in Sinis *quindecim millia doliarium Sinensium,* et sic, servata proportione, de aliis summis. [1]

Resp. *Affirmative.*

20. De *Synodis celebrandis.* — Patres Concilii petunt ut, retento nomine Synodi, Synodus Vicariatus vel praefecturae celebretur in modum Conferentiarum Episcopalium, id est extra ecclesiam ac sine sollemnitatibus quae in Pontificali Romano inveniuntur. Rationabilis causa sic agendi est necessitas parcendi tempori et minuendi sumptus.

Resp. *Prout exponitur non expedire. Poterunt tamen Ordinarii conferentias celebrare cavendo ne nomine Synodi utantur.*

21. *De professoribus in seminariis regionalibus.* — In votis Patrum Concilii est ut electio professorum in seminariis regionalibus fiat, de consensu Ordinariorum, ab illa societate cui commissum est seminarium regionale. et quae maiorem vicariatuum numerum in regione habet.

Resp. *Nihil innovandum.*

22. *De Universitatibus condendis.* — Optandum est; 1°. ut aliquae canonicae condantur Facultates seu scholae Theologicae, in quibus alumnis superior perfectiorque tradatur in disciplinis ecclesiasticis institutio, etiam gradibus academicis honestata, si quando hoc opportunum Sanctae Sedi visum fuerit; — 2°. ut Universitates catholicae condatur, cum publicae gubernii et protestantium Universitates doctrina sensuque catholico omnino careant. imo materialism© et falsis opinionibus contra Ecclesiam catholicam imbutae sint.

In Sinis unam modo exstare Universitatem catholicam necessitati minus congruere apparet: ideo Concilium Sinense votum emittit, ut saltem aliae duae Universitates condantur, una pro parte septentrionali, altera pro meridionali parte huius Reipublicae.

Quantum ad Universitatem « Aurora ». iam in Shanghai constitutam, optandum est ut maius incremcn-

[1] S C. C., Rom. et alter., die 23 Ian. 1923: Acta A. S voi XV, 1 Oct. 1SG3: pag. 513. 514. (LE WJ.

tum accipiat, et a Vicariis Apostolicis suis subditis commendetur?

Resp. *Laudatur propositum.*

23. *De curandis iuvenibus Sinensibus apud exteras gentes studentibus.* — Cum, teste experientia, futurum nationis Sinensis bonum multum pendeat ex iunioribus Sinensibus, qui, nunc in Europa vel in America studentes, ibidem scholas neutras vel acatholicas celebrant, in quibus aut nihil aut meras, specie historiae, calumnias de Ecclesia catholica audiunt. Primum Concilium Sinense a Summo Pontifice submisse petit ut, in quacumque Europae vel Americae nationi, ubi student multi Sinenses, ipsa Sedes Apostolica, pro suo prudenti iudicio, meliori quo fieri potest modo, provideat ut praedicti iuvenes per idoneos sacerdotes et catholicos laicos in doctrina catholica instituantur.

Resp. *Providetur uti fieri potest.*

24. De *Magistris in Sinas mittendis recte instituendis.* — Hoc Concilium peroptat ut Ordines. Congregationes et Societates quae operam in missionibus impendunt, efforment in aliqua schola superiori proprios subditos, quos ad instituendam, in Sinis, iuventutem destinabunt, postquam eos pares tanto muneri reddiderunt

Resp. *Laudatur propositum.*

25. *De Judiciis ecclesiasticis circa causas matrimoniales.* — a) Primum Concilium Sinense humillime Sedem Apostolicam orat ut Instructionem Sacrae Congregationis de Propaganda Fide anno 1883 datam < De iudidis *ecclesiasticis circa causas matrimoniales* ⅜ quatenus opus sit. in Ecclesiam Sinensem iterum extendere velit, adiectis, ad normam novi iuris, opportunis correctionibus et simplificationibus. prae oculis habitis insuper peculiaribus difficultatibus infra exponendis.

b) Insuper ut potestatem quam ius tribuit Ordinariis canone 1990, extendere velit in Sinis Vicariis Apostolicis ad hos casus:

1·. Ad declarandam nullitatem matrimonii in casu, ubi certo probatur virum ante matrimonii celebrationem orbatum fuisse utroque testiculo;

2'. Ad dispensandum supra rato et non consummato, ubi certo probatur nullam fuisse cohabitationem post celebratum matrimonium.

c) Denique ut Ordinarii Sinenses possint processum m causis dispensationis super rato instruere, quin, ad normam cam 1963, $ 1, debeant toties quoties facultatem instruendi processum a Sede Apostolica petere.

Rationes autem ad haec postulanda sunt:

Prima est penuria personarum. Impossibile enim est Vicario aut Praefecto Apostolico in sua residentia, vel prope, habere tot missionaries et tales quot et quales, ad normam can. 1573. 1574, 1576, 1585, 1586, pro iudicii ecclesiastici tribunali constituendo requiruntur.

Secunda ratio est difficultas in conveniendis partibus et testibus ex locis nimis longe dissitis a residentia episcopali, praesertim in magnis missionibus. Partes et testes, si nullum emolumentum sperare possint obtinendum ex iudiciis ecclesiasticis, ea ordinarie negligilôt, cum insuper et saltem viatici expensas in casu ipsi per *se* sustinere debeant.

Tertia ratio magis urgens est magna difficultas et pene insuperabilis iuramenti obtinendi a testibus et partibus; quia in neophytis deest talis praedispositio intellectualis et moralis qualis ad iuramentum emittendum requiritur. Ergo est res difficillima eam certitudinem moralem obtinere quoad testimonia, quae iuramentis gignitur, et ad iudicialem sententiam ferendam ln iure praescribitur.

Quarta ratio, etiam maximi momenti, ea est quod absolute desunt vel periti medici vel obstetrices, quorum vel peritiae vel fidelitati Vicarii Apostolici confidere possint, ubi agitur de causis matrimonialibus in specie de impotentia et inconsummatione. imo Patres in Concilio adunati censent tale munus his medicis vel obstetricibus tuto committi non posse.

' Cum hoc votum pro parte septentrional! jam ad effectum frtUctter perductum «it, per fundationem Universitatis Catholicae Patribus O. S. B. concreditae, tale Institutum omnibus Sinorum Ordinariis enixe commendatur.

* Coll S. C. de Prop. Fide, Hon«kon«, an. 1905. η 1634. (Nora Instructio data est die 18 Feb. 1929. cf. Inïni LF. 832].

Resp. Ad a) *Affirmative;*
ad b) *Negative ad utrumque;*
ad *c) Affirmative et ad tempus, tributis Delegato Apostolico opportunis facultatibus.*

26. *pe tribunalibus secundae instantiae.* — 1®. Cux in Sinis nondum erecta sit Hierarchia ecclesiastica, et propterca in ecclesiasticis regionibus desit Metropolis (can. 272), qui possit appellationes accipere (can. 274, n. 7) a sententiis tribunalis ordinarii primae instantiae, ad normam can. 1594, § 1;

2°. Et cum insuper partes ius habeant a sententia appellandi (can. 1879), et in causis matrimoniahbca vinculi defensor a prima sententia, quae matrimonii nullitatem declaraverit, intra legitimum tempus, ad w-perius tribunal provocare debeat (can. 1986);

3°. Hinc, ratione quoque habita nimiae distantiae tribunalis Romani pro appellatione, saepe saepius mala et pericula in mora oriuntur, praesertim quod attinet ad causas matrimoniales: inspecta enim peculiari indole huius gentis, grave periculum est ne ulli, non exspectata secunda sententia, alias subinde ineant nuptias

Quam ob rem Concilium Sinense reverenter petit a Sancta Sede ut a) in quacumque regione ecclesiastica Sinarum, unum loci Ordinarium, et in loco centrali aliis Episcopis commodiori, semel pro semper designet, apud quem resideat tribunal ordinarium secundae instantiae, ad normam can. 1594. § 1. et ad mentem can. 364.

b) Eadem de causa Ordinario tribunalis secundae instantiae de quo supra, concedatur facultas designandi semel pro semper, probante Sede Apostolica, alium Ordinarium ad quem fiat appellatio a causis in prima instantia coram se pertractatis, ad normam can. 1594. § 2. et ad mentem can. 294. § 1. Ita iam sternitur insuper via ad ecclesiasticam Hierarchiam in Sinis erigendam.

Resp. *Affirmative ad utrumque.*

• Delegato Ap. in Sinis: Primum Concilium Sinense inno 1924 celebratum, Zt-Ka-Wei 1930. p. 323-341. Adn. REGATILLO n. 571.

8-13

1928 IUN 15.-SC CONCILII, RESP. PART.·

Circa stipendia missarum

The following questions were asked of the Sacred Congregation of the Council by an Ordinary of the United States:

I. Whether, in interpreting wills in which a sum of money is left for the celebration of Masses, nothing being said in the will about the nature of the Masses, the beneficiaries may interpret the mind of the testator in favor of sung Masses, or not.

II. Whether, when a testator has left a sum of money for the celebration of Masses, but nothing is said in the will as to the number of Masses, the beneficiary may take from the inheritance the sum of two dollars for each low Mass, or not.

Reply. The Sacred Congregation, after maturely considering everything, replied: In *the negative* to both questions; unless peculiar circumstances seem to advise the contrary; in which case recourse should be had for proper interpretation of the mind of the testator to this Sacred Congregation.

• Ordinarii» S. F. America· Septemtrionells per BOUSCAREN II p. 206 207. Λ?.:

84-1

1928 IUN 22.-SC RITUUM, RESP. PART.·

ACERRARUM

Dübia circa mulieres organum pulsantes in ecclesia **VEL** scholam cantorum **EFFORMANTES**

Dubium - Il Vescovo di Acerra sottopone al giudiro della Sacra Congregazione dei Riti I seguenti questi:

1. E' permesso aile donne, formanti la schola cantorum. suonare e cantare in chiesa, anche nelle funzioni strcttamente liturgiche?

2. Restando le cantanti in mezzo al popolo, per]'accompagnamento si puô collocare l'harmonium in mezzo alie cantanti?

3. Si puô permettere alla donna che accompagna di stare in luogo separato, ben custodita e garantita, sempre s'intende nelTambito della chicsa?

Resp. - Sacra Rituum Congregatio, exquisito specialis Commissionis voto, propositis quaestionibus ita rescribere censuit:

Ad 1. Serventur decreta S. Rituum Congregationis n. 4210 in una *Angclopolitana* 17 ianuarii 1908 ad 2 [ASS 41 (1908) 114 - 116] ct n. 4231 in altera *Neo-Eboracen.* 18 decembris 1908 (AAS 1 (1909) 175] necnon Canon 1264 $ 2 Codicis iuris canonici.

Ad 2. et 3. *Affirmative.*

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die 22 iunii 1928.

• Ordinario Acerrarum: **Collectio decretorum n. 13 p. 14.**

845

1928 IUN 23.-SC ORIENT., DECR. AAS 20(1928)232-233

Restituno sedis et tituli archiepiscopalis
CONSTANTINOPOLITAXI ARMENORUM

DECRETUM

Pius Pp. IX extinxit et abolevit titulum primatialem atque archiepiscopalem Armeniae Constantinopolitanae Ecclesiae. Deinde Constantinopolitanam eclesias-
233 ticam Armenorum provinciam patriarchatui Ciliciae/ perpetuo univit, mandans ut novus Patriarcha eiusque successores titulo fruerentur Patriarcharum Ciliciae Armenorum. ut iidem in urbe Constantinopolitana residerent. eamdemque Constantinopolitanam Ecclesiam ordinaria iurisdictione gubernarent. Voluit autem ut praedictus Patriarchatus iisdem limitibus coerceretur, quibus Ciliciae Patriarchatus et Primatiatus Constantinopoleos tunc temporis continebantur.

Verum cum in praesenti rerum concRtiones aliae omnino sint ac tunc temporis fuerunt, Ssmus Dnus Noster Pius div. Provid. Pp. XI, praehabitis votis ac deliberationibus Patriarchae Ciliciae Armenorum Pauli Petri XIII Terzian et Armenorum Episcoporum in Urbe congregatorum, de consulto Emorum Patrum Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, hisce votis annuens, decernit et mandat ut, attentis praesentibus rerum adiunctis, sedes seu residentia Patriarchae Ciliciae Armenorum, eiusque successorum restituatur in Libano, seu in urbe Beyruth prope Bzommar, ubi primi Patriarchae Armeni commorati sunt; Ecclesia vero Constantinopolitana Armenorum titulo archiépiscopal! iterum decoretur, sine ecclesiastica provincia, eidemque Ecclesiae praeficiatur Antistes qui eam iure ordinario gubernet ac regat: firmis tamen manentibus memorata sedium unione, titulo Patriarchae Ciliciae Armenorum et iurisdictione Patriarchae in totum patriarchatum a Pio Pp. IX statutis. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 23 Iunii 1928.—A. Card. Sincero, *Secr.* H. I. Cicognani. *ad interim Ads.*

846

1928 TUN 28.-SC RITUUM, RESP. PART.·

LINCIEN.

Dubia circa missam pro populo in festis translatis

Dubium - Rerhus Episcopus Linciensis S. Rituum Congregationi pro opportuna solutione sequens dubium exposuit, nimirum:

Ad dubium ‹ Missa de sollemnitate, ex Decreto generali S. R. C. super Motu proprio *Abhinc duos annos* in Dominicam translata, num a parocho pro populo applicari potest » in Actis *Apostolicae Sedis* voL XIV (1922) et in decreto ibi relato Sacrae Rituum Congregationis Hildesien. 16 Junii 1922 ad VIII. responsum reperitur: *Negative,* nisi agatur de Missis comprehensis in novis Rubricis Missalis Romani tit IV; quum vero idem decretum et dubium in *Decreta authentica Sacrae Rituum Congregationis* — Appendix II responsum habeat: *Affirmative.*

Quaeritur: Num valeat responsum primum in Actis Apostolicae *Sedis,* an vero secundum in *Decreta Authentica* publicatum.

Resp. - Et S. R C.. audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, praepositae quaestioni respondendum censuit:

Negative ad primam partem. *Affirmative* ad secundam. iuxta decretum Urbis et Orbis die 26 Januarii 1927 [LE 735] et decretum eidem collectioni insertum sub numero 4372 Hildesien. diei 16 Junii ad VU (LE 4301.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 28 Junii 1928.—A. Card. Vico, Epp. Portuen. *Praef.* Angelus Mariani, S. *R. C. Secr.*

• **Ordinario LIncicnsi: AKKR 109 (1929) 298-299.**

847

1928 IUN 30.-SC S. OFF., RESP. AAS 20 (1928) 230

Dubium de libris gabrielis d'annunzio

Proposito Supremae huic Sacrae Congregationi Sancti Officii dubio: « An praeter omnes fabulas amatorias, omnia opera dramatica et librum ‹ *Prose* scelle » Gabrielis D'Annunzio Decreto 8 Maii 1911 (AAS 3 (1911) 200 - 201] proscripta, etiam reliqua eiusdem generis opera *(tragédie, commedie, misteri, romanzi, novelle, poesie)* fidei et morum offensiva, scripta vel edita post supradictum Decretum, habenda sint eodem modo prohibita ».

Feria IV, die 27 Iunii 1928

Emi ac Rmi DD. Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt: *Affirmative,* atque responsionem istam in Indicem librorum prohibitorum inserendam mandarunt

Et insequenti Feria V, die 28 eiusdem mensis et anni Ssmus D. N. D. Pius Divina Prov. Pp. XI in solita audientia Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 30 Iunii 1928.—Aloisius Castellano, *Supremae S. C. S. Off. Notarius.*

Adn. ME 40 (1928) 195

848

1928 IUL 6.-SC S. OFFICII. RESP. PART.·

De assistentia sacerdotis matrimoniis mixtis

Dubium. - Utrum in territorio,, quod respicit Breve Gregorii XVI, Quas Vestro de die 30 aprilis 1841 [CICF n. 497], parocho post Cod. jur. can. in celebratione huiusmodi matrimonii mixti licitum sit. omisso omni ritu ecclesiastico seu sacro, requirere et recipere contrahentium consensum; an vero eidem quaelibet assistentia prohibita siL

Resp. - *Commissio Interpres* d. 6 IuL 1928:

Negative ad primam partem; *affirmative* ad secundam partem seu standum decisioni a S. Officio datae 26 nov. 1919 [LE 220]. Si vero aliquis casus extraordinarius eveniat. Ordinarius recurret ad S. Sedem.

• Ordinirio Z»gr>blend: TpQ 84 (1931) 376 Adn. V. MOCNIK In TpQ 84 (1931) 375-376; REGATILLO n. 363

849

1928 IUL 9.-SC PF,, DECL. AAS 20 (1928) 266-26?

De relatione inter pontificium opus a propagatione
FIDET ET INSTITUTA RELIGIOSA MISSIONALIA

In coetibus plenariis Consilii Superioris Generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei Romae habitis mense Aprilis huius anni, haec vota sunt prolata de mutua consuetudine inter Pontificium Opus a Propagatione Fidei et Instituta Religiosa Missionalia :

L Religiosi, sicut ceteri omnes, prae quocumque opere Missionibus iuvandis destinato, studiose ac sedulo favere velint Pontificio Operi a Propagatione Fidei. Nam

a) est Opus Pontificium et a Summo Pontifice Pio divina Providentia Pp. XI. Motu proprio *Romanorum Pontificum,* die 3 Mail a. 1922 (LE 414) edito, ad dignitatem instrumenti Apostolicae Sedis evectum ;

b) Missiones vero Religiosis Institutis concreditae ab ipso Pontificio Opere quotannis non parva accipiunt adiumenta atque Missionum Praepositi subsidia extra ordinem saepe petunt.

II. Velint iidem Religiosi operam dare ad felicem exitum peculiaris Festi pro Missionibus mense Octobri celebrandi.

III. Velint insuper Religiosi abstinere et ab ineundis viis et ab adhibendis mediis et ab operibus condendis, quae sub quacumque specie aliquid prae se ferant, quod cum Pontificio Opere a Propagatione Fidei confundi possit, quaeque impediant Pontificii Operis maius in-
267 crementum.

IV. Quibus positis, ad meliorem conspirationem et pleniorem successum operum missionalium. Consilium Superius Generale, cui perspectum est Pontificium Opus a Propagatione Fidei haud posse occurrere omnibus et singulis Missionum necessitatibus, libenter declarat se nolle impedire quominus Instituta Missionalia ab amicis ct benefactoribus stipem conquirant pro suarum Missionum necessitatibus : sed sperat fore, ut eadem Instituta commendent amicis ct benefactoribus ipsum Pontificium Opus et curent, ut iidem nomina dent etiam Pontificio Operi propter rationes supra allatas.

Ex Secretaria, die 9 Iulii 1928.—loseph Nogara, Archiepiscopus eL Utinensls, *Pro-secr. generalis.*

Adn. PrM 17 (1928) 198.

850

1928 ILL 13.-SC ORIENT. DECR. AAS 20 (1928) 260

DECRETUM

DE NOTIFICATIONIBUS ad russos spectantibus

Ad vitandam documentorum ecclesiasticorum dispersionem, quae non sine gravi detrimento, praesentibus rerum circumstantiis in Russia permanentibus facilius accidere posset, Pontificia Commissio pro Russia, approbante Ssmo Domino Nostro Pio, divina Providentia Papa XI, haec statuit: Donec aliter provisum fuerit, notificatlones omnes, ad nonnam canonum 470 § 2, 576 5 2, 798, 1011 et 1103 *ξ 2,* parocho baptismi faciendae, si parochia baptismi inter fines Russiacae ditionis exsistat, ab iis qui ad id iure tenentur, ad hanc unam Pontificiam Commissionem transmittantur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 13 Iulii 1928.—A. Card. Sincero, *Praeses.* Carolus Margotti, *Secr.*

851

1928 IUL 23.-SC RELIGIOSORUM, RESCR. PART.·

Sanantur vestittones et professiones invalidae in
TERTIO ORDINE SAECULARI S. FRANCISCI

Preces - Beatissime Pater, Procurator Generalis Ordinis FF. Minorum Capuccinorum. ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provolutus, reverenter exponit constare non paucas vestitiones et professiones in Tertio Ordine saeculari S. Francisci invalidas esse, sive ob defectum legitimae facultatis apud quosdam Sacerdotes, praesertim saeculares, sive quia non fuerunt servata praescripta ad validam «admissionem et professionem, sive etiam aliis de causis; imo aliquando valde dubitari de legitima existentia quarumdam Sodalitatum ipsius Tertii Ordinis, co quod non reperiuntur amplius documenta, quae ad earumdem canonicam erectionem se referunt.

Quapropter, idem Procurator Generalis humillime rogat Sanctitatem Vestram, ut, pro spirituali bono Christifidelium qui sub vexillo Seraphici Patris militant, benigne sanare dignetur quascumque vestiboos et professiones in praefatum Tertium Ordinem saecularem S. Francisci, necnon ipsas erectiones Sodalitatum Tertii Ordinis, quae, ob quemlibet defectum bona fide admissum, hucusque irrita sunt. Et Deus...

Rescr. - Vigore facultatum a SSuno Domino Nostro concessarum, Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto Revrni Proc. Gea, Revjno P. Ministro Gen. benigne commisit ut petitam gratiam pro suo arbitrio et conscientia concedat sanatis omnibus quae sanabilia sunt et sanatione indigent et facta mentione huiusmodi concessionis in Libro professionum ac servatis ceteris servandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 23 iulii 1928.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Vine. La Puma, Secr.

• AOMCap 44 (1928) 178. Sîmlk Rescriptum cwctitu:» h'· Ordini Fratrem Minorum »ub die 6 Feb 1929: AOFM 48 (1929) C2-63 wepe rcnozaîurn.

852

1928 ILL 24.-SC CONCILU, EPIST. PART.·

Normae circa obligationes et onera adnexa
IURIS PATRONATUS

Revme Domine uti Frater, A quibusdam locorum Ordinariis Hispaniae exhibita sunt huic Sacrae Congregationi resolvenda nonnulla dubia circa onera seu officia quae patronis laicalibus privatis incumbunt erga ecclesias paroecialcs ex can. 1186 et 1469. 5 1, n. 2 et 3 Codicis iuris canonici.

Quae quidem dubia ex eo oriuntur quod, cum quamplurimae ecclesiae paroeciales reaedificatione vel restauratione vel sufficiente dotatione indigeant, urgentbus Ordinariis onerum adimplementum, patroni parere recusent Quidam enim asserunt esse deperdita documenta quibus certo probetur titulus originarius iurispatronatus. nec posse legitime onus certum imponi ex dubia saltem obligatione. Quidam vero tenent Statum in Hispania post legem concordatam anno 1851 suscepisse adimplenda omnia onera patronorum privatorum ac in specie etiam onera quae se referunt ad ecclesias paroeciales reficiendas vel reaedificandas.

Accedit quod, occasione disceptationum circa exercitium huiusmodi iurispatronatus. patroni, in dubio de iure praesentandi, ad tribunalia ecclesiastica recurrant, inita conventione inter ipsos et sacerdotes ad beneficia paroecialia praesentandos, ut praesentandi expensas suscipiant faciendas pro iure patronatus sibi vindicando.

Quaesitum est igitur: I. Quoad onerum adimpiementum. cui incumbat onus probandi: a) titulum peculiarem originarium iurispatronatus : b) statum in singulis casibus sumpsive vices patronorum.

II. Quo vero ad clericos praesentatos vel praesentandos. utrum Ordinarius interdicere queat, etiam irrogata poena (non exclusa privatione iuris ad beneficium ex praesentatione quaesiti) quominus clericus praesentandus vel praesentatus. quovis modo, directe vel indirecte, toleret, vi conventionis initae. expensas processus a patrono promoti pro iurepatronatus vindicanda

lamvero haec Sacra Congregatio Concilii, ut ta re tam gravi Ordinarii, quorum pro peculiaribus rerum adiunctis interesse poterit, communem haberent normam eamdemque certam ac tutam, memorata dubia in Congregatione plenaria diei 12 maii 1928 Eminentissimorum Patrum iudicio submisit, qui. omnibus mature perpensis, ea quae sequuntur servanda statuerunt:

‹ I. Urgentibus Ordinariis onera seu officia patronorum ex titulo aedificationis vel dolationis iuxta can. 1469, § 1, n. 2 et 3 patronis ipsis onus incumbit probandi ad nonnam canonis 1454 se ex alio titulo habere luspatronatus. quod exercere petunt; quo titulo non probalo vel dubio manente, iidem patroni memoratis oneribus satisfacere tenentur.

II. Si patronus intimationi Ordinarii urgentis onera uti supra, excipiat Statum ex lege concordata in se suscepisse obligationem ea adimplendi, onus probandi exceptionem in singulis casibus patrono ipso incumbit.

III. Ad omnes abusus, si qui sint, eliminandos et ad pericula praecavenda Ordinarii, pro prudenti eorum arbitrio, possunt per decretum interdicere etiam irrogata poena, non exclusa privatione iuris *ad* beneficium ex praesentatione forsan quaesiti, quominus clericus praesentatus vel praesentandus, vi conventionis initae. expensas processus toleret a patrono promoti pro iurepatronatus vindicando ».

Velit Amplitudo Tua supradictas decisiones omnibus istius Provinciae ecclesiasticae Ordinariis notas facere, ct interim quo par est obsequio me profiteor.

Amplitudinis Tuae uti fr.—D. Card. Sbarretti, *Praef.* lulius, Episc. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

• Ordinarii» Hlsponloc: Sal **Temo 17 (1928) 906. Adn. REGATILLO n. 739; IP 9 (1929) 24; ME 41 (1929) 47-50.**

853

1928 AUG 3.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART/

Conceditur monialibus ord. carm. usus ovorum et **IACTICINIORUM IN NONNULLIS SOLEMNTORIBUS FESTIS**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Carmelilarum Discalceatorum, ad pedes S. V. provolutus. humiliter exponit:

In constitutionibus Monialium praefati Ordinis, anno 1926 a S. V. confirmatis, prohibetur iisdem Monialibus usus in refectorio ovorum et lacticiniorum quavis feria VI per annum, iis exceptis quae occurrunt a Paschate usque ad Pentecosten (art. 67). At plures Priorissae eorundem Monasteriorum enixe rogaverunt, ut, ratione festivitatis et ob diversas temporum et locorum conditiones, etiam solemniora festa ab hac prohibitione excipiantur.

Ut ergo diarum ceterarumque Prlorissarum votis satisfiat, orator humiliter postulat, ut S. V. dignetur benignam dispensationem concedere, ita ut praefatae Moniales non teneantur se abstinere ab ovis et lactlciniis quoties in feriam VI incidat festum quodeumque de praecepto iuxta can. 1247, vel aliquod festum principale Ordinis, nempe: Commemoratio solemnis B. M. V. de Monte Carmelo, et festa annualia S. M. N. Tereslae a Iesu et S. P. N. loannis a Cruce; quae tamen dispensatio valeat pro iis dumtaxat Monasteriis, in quibus Moniales capitularitcr per secreta suffragia decernant se uti velle huiusmodi dispensatione. Et Deus etc.

Rescr. - Vigore facultatum a SS. D. Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, benigne annuit pro gratia iuxta preces *ad decennium,* servatis ceteris de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 3 Augusti 1928.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Vine. La Puma, *Secr.*

• ÂOCD 3 (1928) 97.

854

1928 AUG 10.-SC CONCILII, LIT. CIRC. PART.4

Circa conservationem et custodiam obtectorum artis **SACRAE IN ITALIA**

Illfno e Revmo Monsignorc, Con circolari del 1® settanbre 1924 [LE 6031 e del 1® dicembre 1925 furono date dalla S. Sede agli Ordinari d'Italia. per mezzo della Segreteria di Stato, dettagliate e precise disposizloni e istruzioni in ordine alia custodia e conservazione dei monumenti ed oggetti di arte sacra.

Essendo di grande interesse religioso ed artistico che tali disposizioni ed istruzioni, fondate sui Codice di diritto canonico, vengano eseguile, questa Sacra Congregazione desidera conoscere, non piu tardi dei 31 dicembre p. v., quanto sia stato fatto in cotesta diocesi in seguito aile due citate circolari.

In particolare poi prego la S. V. R.ma di riferire:

1. Se di tale importante argomento si sia trattato nelle Conferenze episcopali o nel Concilio regionale, ed in caso affermativo. quali siano state le conclusioni;

2. Se e quando sia stata costituita la Commissione diocesana, interdiocesana o regionale, e a quante diocesi si estenda la eventuale Commissione interdiocesana;

3. Chi siano i membri della Commissione, e quali attribuzionl spettino a ciascuno di essi;

4. Se la Commissione funzioni a nonna delle due predette circolari e specialmente:

a) se e con quali criteri siasi in genere proccduto alia determinazione dei monumenti ed oggetti di arte sacra;

b) se e quando ne siano stati compilati gli inventari, e se copia dei medesimi sia stata depositata in Curia a norma del can. 1522, n. 2 c 3 del Codice di diritto canonico;

c) se sia stato istituito il Museo diocesano. e quali altre raccolle o tesori esistano nella diocesi o regione;

d) se siano state compilate, in triplice copia, le schede secondo i moduli trasmessi agli Ordinari con la circolare del I® dicembre 1925 e se copia delle medesime sia stata mandata alia Pontificia Commissione centrale per Farte sacra;

e) se la Commissione diocesana, interdiocesana o regionale si tenga in relazione e corrispondenza con la stessa Pontificia Commissione centrale, a norma dell'art 5 della circolare del 1® settembre 1924 e dei capo 4 dei fascicolo allegato alia circolare del 1® dicembre 1925;

f) se siano sottomessi all'esame della Commissione a norma dei capo 2 dei detto fascicolo, i progetti di nuove costruzioni o decorazioni o di nuovi acquisti, nonchè i progetti di vendita o permuta o altre variazioni in chiese o edifici sacri, e se si tenga conto dei voto espresso dalla Commissione stessa.

NelTattesa di tali informazioni Le auguro ogni bene dal Signore e mi professo della S. V. Revjna aff.mo come fratello Donato Card. Sbarretti. *Prefetto.* G. Bruno, Sot*tosegretario.*—Roma, 10 agosto 1928.

• **Prot. N. 6493/26. ME 41 (1929) 14-15.**

855

1928 AUG 15.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 21 (1929) 12-21

DE BULLA CRUCIATA

AD ALPHONSUM XIII HISPANIARUM REGEM CATHOLICUM

PIUS PP. XI

Carissime in Christo Fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Providentia opportuna Decessores Nostri, omnibus rerum circumstantiis ac spiritualibus Hispaniarum populorum necessitatibus sedulo studio perspectis. *Bullam Cruciatam* iterum iterumque prorogarunt Originem suam ipsa duxit Bulla Cruciata ex Apostolicis Litteris, quas iam Hispaniarum Reges Catholici. Decessores Tui. ab hac Sancta Sede receperunt, cum. Christianitatis vindices defensoresque. teterrimis Mediae Aetatis temporibus, cum suis pugnabant infideles adversus, qui gravissimis periculis damnisque non modo Hispaniarum sed totius quoque Europae Christianos populos divexabant atque angebant Hisce quidem rationibus urgentibus. Praedecessores Nostri plures gratias favoresque tum spirituales tum temporales Bulla Cruciata eadem pro certo annorum spatio concessere illis ex hispanica dicione Christi fidelibus, qui vel ad bonum contra infideles certamen decertandum proficiscerentur. vel susceptas adversus eos aut suscipiendas militares expeditiones propriis sumptibus xuvandas curarent Labentibus vero annis cum nulla amplius urgeret Sraeliandi contra infideles necessitas, eleemosynas pro idultis lucrandis, per Bullam Cruciatam eandem con-

cessis, conrogatas, in praestitutos usus pios ac praesertim ln divini cultus splendorem augendum ipsi Nostri Praedecessores erogandas decrevere. Porro in sollemni de ecclesiasticis negotiis Conventione, quae cum Hispaniarum Regina Catholica die xvi m. Martii anno mdcccli miti. Litteris Apostolicis Nonis Septembribus confirmata fuit (Acta Pπ IX Pars I v. I p. 303 - 3411. articulo quadragesimo cautum est, ut in posterum ditionis Hi-
13 spanicac' intra fines Ordinarii Praesules in sua quisque dioecesi Bullae Cruciatae proventus administrent ad eos usus erogandos iuxta normam in ultima prorogatione· Indulti Apostollci praescriptam, salvis obligationibus quibus iidem proventus, vi Conventionum cum Sancta hac Sede initarum, obnoxii sunt; in Conventione autem additional! die xxv m. Augusti mita anno mdcccldc expresse cautum fuit ut in posterum omnes Bullae Cruciatae proventus, salva eorumdem parte Sanctae Sedi debita, ut superius, in divini cultus expensas exclusive impendi deberent Quod vero attinet ad facultates Apostolicas officio Commissarii Generalis Bullae Cruciatae adnexas, ea consequentes attributiones, in memorato sollemnis Conventionis articulo quadragesimo statutum fuit, ut illae per Archiepiscopum Toletanum ea forma atque amplitudine exerceantur» quas Sancta haec Sedes praefiniverit Ipsa quidem Bulla per Apostolicas Litteras die xxi m. Septembris an. snxeeen Piscatoris annulo obsignatas Id. 15 Sept 1902: ASS 35 (1902 - 03) 562 - 5691, ad duodecim annos prorogata fuit a rcc, mem. Leone P. XIII, finemque habuit prima Dominica Adventus anni mdccccxxv. Eandem vero Bullam bo. me. Pius Pp. X ad annum dumtaxat produxit per Secretariae Status mandatum sub die xxiv m. Iunii ipsius anni mdccccxiv; consilium enim mente susceperat Bullam cnunciatam reformandi, ut magis illam praesentium temporum adiunctis respondentem redderet Ipsius vero Pii Pp. X voluntatem ad exitum adduxit ree. mem. Decessor Noster Benedictus Pp. XV Litteris Apostolicis sub anulo die xn m. Augusti an. mdccccxv datis (AAS 7 (1915) 557 - 565], quibus Cruciatae Bullam pro Hispaniarum Regno ad duodecim alios annos prorogavit a prima dominica Adventus eiusdem anni mdccccxv computandos. At etiam in praesens ad ipsius Regni christifidelium bono satius consulendum aliae emendationes atque additamenta praesertim ob iuris canonici Codicis promulgationem in supra dicta Bulla Cruciata desiderabantur: ideoque schema eiusdem novum tum Sacrae Congregationi Consistorial! tum Sacrae Congregationi pro ecclesiasticis negotiis extraordinariis propositum est atque ab eisdem recognitum. Nunc autem, exhibitas Tuo nomine Nobis per Tuum apud Nos Legatum preces ultro libenterque excipien-
H tes. Crucia'tac Bullam, novo eiusdem textu recognito. pro Tuo Hispaniarum Regno, motuproprio atque cx certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine praesentium Litterarum vi, ad duodecim annos prorogamus a prima dominica Adventus vertentis anni mdcccccxxvtii computandos. Circa vero ipsius Bullae publicationem, eiusdem induite quoad indulgentias, divina officia ct sepulturam, confessionem et votorum commutationem: dispensationem ab irregularitate et ab impedimento affinitatis et criminis; beneficiorum convalidationes et compositiones; legem abstinentiae et ieiunii; condiciones circa usus huius indulti; quoad denique privata oratoria, servari praecipimus religiose in omnibus condiciones legesque. quae in indiculo continentur, quod a memoratis Sacris Congregationibus adprobatum in Tabulario tertiae Sectionis Secretariae Nostrae Status a Brevibus Apostolicis asservari iussimus: cuius tenor sequens est· ‹ Indulta Pontificia Hispanicae Nationi co.xcTSSA. Publicatio Indultorum *corumquc usus.* Induite, Hispanicae Nationi a Sancta Sede concessa, singulis annis publicanda sunt. Annus computatur n die antea betae publicationis, usque ad diem novae faciendae publicationis. Summaria sumpta a fidelibus pro eorum usu valent, durante toto praedicto anno. Indulta autem semper prorogari intclliguntur. pro maiore christifidelium commoditate, ad unum integrum mensem post annum expletum ab eorum publicatione. Induitis omnes fruuntur, qui in Hispaniarum territorio versantur, vel in alio quocumque Hispanicae ditioni subiecto territorio, ii tarnen Summaria sumant. Induito vero quoad abstinentiae et ieiunii legem tum in Hispanlis tum extra Hispanias uti possunt, dummodo scandalum absit. Pro Indultorum licito valldoque usu sufficit Summaria sumere Subscribere in illis proprium nomen et cognomen necesiarium non est: neque illa secum habere vel illa rervare neo· -snrium est. Taxa vel eleemosyna solvenda ad uniuscuiusque *Summarii* calcem consignanda wt Christifideles autem sciant huiusmodi proventus ad divinum cultum sustinendum principaliter destinari ad pia beneficentiae opera, ad ipsius Bullae Cruciatae onera sustinenda. Horum indui/torum exsecutor est α· β lectus filius Noster Cardinalis Archiepiscopus Toletanus, qui omnes ei tributas facultates singulis Ordinariis subdelegare potest ».

« *Indultum quoad Indulgentias.* - 1) *Plenaria* conceditur indulgentia, bis acquirenda intra annum Indoli. duobus distinctis diebus ad arbitrium eligendis, ex intentione praefatam lucrandi Indulgentiam, ab iis, qui. confessi, sacra Communione refecti fuerint, si possint si vero non possint, dummodo id fecerint infra tempus praescriptum ab Ecclesia, praedicta habita intentione eandem acquirendi Indulgentiam. *2)* Indulgentia conceditur *quindecim annorum* et *quindecim quadragenirum* iis, qui corde saltem contriti, voluntarie ieiunaverint quocumque ex diebus non consecratis ecclesiastico ieiun:o. et aliquas vocales preces secundum St"wr Pontificis intentionem effuderint. Praedictum ieiunium in aliud pium opus commutari potest, pro illis qui ieiunare non possunt, ab Ordinario, a parocho atque etiam a Confessario. Praeterea praedicta peragentibus conceditur participatio omnium piorum operum, quae diebus Illis in Ecclesia militante fiant 3) *Indulgentiae Stationum Almae Urbis,* in Rescripto S. C. Indulgentiarum die rx Iulii an. mdcclxxvH dato (Cfr. Rescript auth. Indulg. n. 313, p. 239) recensitae, iis omnibus conceduntur qui aliquam ecclesiam vel publicum atrt semipublicum Oratorium visitent, vocales fundenda preces secundum Summi Pontificis intentionem, addita tamen Confessione et Communione, si Indulgentia acquirenda plenaria sit. Quas Indulgentias duabus vicibus lucrari possunt illi omnes qui duo *Summaria* sumunt Illi autem, qui ad Poenitentiae et Eucharistiae sacramenta accedunt, possunt ea die, loco partialis Indulgentiae. *Plenariam* Indulgentiam lucrari. 4) Ad normas can. 930 iuris canonici Codicis omnes praefatae Indulgentiae animabus in Purgatorio detentis applicables sunt. 5) Omnibus qui *Summarium* sumunt, si intra annum Indulti moriantur. Indulgentia *Plenaria* in articulo mortis conceditur, dummodo confessi ac Sacra Synaxi refecti, vel, si id nequiverint, saltem contriti. Sanctissimum lesu nomen ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, et mortem, tamquam peccat: ſt pendium. de manu Domini patienter susceperint Haec Indulgentia animabus in Purgatorio detentis applicari nequit. 6) Ii praeterea christifideles Indulgentiam plenariam alicui defuncto applicare possunt si accepta *Summario,* condicionibus Confessionis ct Communiaris satisfecerint et pro eiusdem defuncti anima devote oraverint. Si vero, anno Bullae Cruciatae durante, dupla *Summarium* sumunt, iterum *Plenariam Indulgentiae.* eidem defuncto vel diverso applicare poterunt ».

« *Indultum quoad divina officia et sepulturam.* - 1) Qui *Summarium* habent, possunt, tempore interdicti, cui causam ipsi non dederint, nec per ipsos stet quominus amoveatur, sive in ecclesiis, in quibus divina officia eo tempore permittantur, sive in privatis oratoriis rite erectis. Missas et alia divina officia vel per seipses celebrare, si fuerint sacerdotes, vel facere ut in sua M familiarum, domesticorum et consanguineorum praesentia celebrentur; sed clausis ianuis, non pulsatis canpanis, excommunicatis et specialiter interdictis exclusis; et. in oratorio privato, aliquot pro Sanctec Ecclesiae exaltatione precibus fusis. Itemque eisdem ln locis sacram Eucharistiam ct alia Sacramenta suscipere possunt. 2) Decedentium corpora, qui *Summarium* habeant nisi forte excommunicationis vinculo per condemnatoriam vel declaratoriam sententiam innodati decesserint eodem interdicti tempore, cum moderata funerali pompa sepeliri possunt. 3) Ecclesiastici omnes sive cleri saecularis, sive regularis, recitatis vesperis et completorio» matutinum cum laudibus officii diei sequentis pridie recitare immediate post meridiem libere possunt ».

‹ *Indultum quoad confessionem et votorum* comvHk lationem. - 1) Conceditur ut omnes, etiam Regulares utriusque *sexus,* licet expressa et individua mentione digni et quovis efficaciore privilegio excepti, absolvi tantum in foro conscientiae possint, iniunctis de iure iniungendis, semel in vita seu extra mortis periculum, ct semel in mortis periculo intra annum concessionis, vel bis in utroque casu si duplex *Summarium* sumatur, a quovis confessario sibi libere electo inter adprobatas •pro utroque sexu, si de monialibus/ et quibuslibet aliis Il

mulieribus agatur) ab Ordinario loci, a peccatis et censuris cuiuscumque et quocumque modo, etiam speciali, non vero *specialissimo.* reservatis a iure vel ab homine, ita ut vi praesentis concessionis, de speciali gratia, sic absoluti deinde ad alium quemcumque Superiorem recurrere non teneantur. In hac concessione facultas quoque comprehenditur absolvendi a casu falsae denuntiationis de crimine sollicitationis, de quo in canone 894 iuris canonici Codicis; sed confessarius electus a tali crimine non absolvat, nisi ad normam canonis 2363 ipsius Codicis. Quattuor vero censurae *specialissimo modo Sedi* Apostolicae reservatae ad normam tantum canonum 2252 et 2257 memorati Codicis absolvi poterunt. 2) Conceditur praeterea ut confessarius electus, ut supra, in solo conscientiae foro, etiam extra sacramentalem confessionem, possit omnia vota privata, in quibus ius quaesitum tertio non sil, atque exceptis votis perfectis castitatis perpetuae et religionis, post completum decimum octavum aetatis annum emissis, in alia pietatis opera dispensando commutare, iisque adiungendo aliquod subsidium transmittendum ad harum Litterarum Apostolicarum exsecutorem, atque in fines a Sancta Sede statutos adhibendum. Praesens Indultum non valet, nisi quis cum hoc Summario simul Indulti divinorum officiorum et sepulturae *Summanum,* nec non Indulgentiarum *Summarium sumat* p.

‹ Indultum *quoad dispensationem ab irregularitate et ab impedimento affinitatis et criminis.* - 1) Exsecutor harum Litterarum Apostolicarum possit dispensare super irregularitate cum iis qui censuris ligati Missam celebraverint, vel alia divina Officia peregerint, non tamen in contemptum Clavium, et ex Ordinis non debiti exercitio ante susceptum Presbyteratum, nec non super irregularitate ex legitimorum natalium defectu, dummodo de adulterinis vel sacrilegis non agatur, ad effectum suscipiendi primam clericalem tonsuram et sacros Ordines usque ad Presbyteratum inclusive, et super alia qualibet irregularitate ex delicto proveniente, exceptis irregularitatibus ex homicidio voluntario, etiam occulto, aut ex apostasia a Fide, aut ex haeresi. vel ex alio delicto scandalum in populum generante, proveaientibus, et exceptis irregularitatibus ad Sanctum Officium pertinentibus, imposita dispensatis consueta eleemosyna, in fines a Sancta Sede statutos impendenda. ceterisque iniunctis de iure iniungendis. 2) Possit idem Exsecutor harum Litterarum Apostolicarum dispensare ab impedimento *publicae honestatis* in *primo* padu lineae rectae, nec non ab impedimento publicae *honestatis* in secundo gradu lineae rectae ex concubinatu publico vel notorio, aut ex matrimonio invalido, ad ineundum matrimonium, sive etiam ad initum matrimonium convalidanaum, dummodo nullum subsit dubium quod alteruter contrahentium possit esse proles ab altero genita ; imposita dispensatio aliqua eleemosyna ad fines a Sancta Sede statutos impendenda ».

Idem dispensare possit (haec tamen facultas non erit publicanda in Summario) in occulto criminis impedimento. neutro machinante, sive ut supra ad ineundum. sive ad initum matrimonium convalidandum. iniuncta eleemosyna ut superius indicatum est

« *Indultum quoad beneficiorum convalidationes et quoad compositiones.* - 1) Possit harum Litterarum Apostolicarum Exsecutor convalidationem concedere super titulo cuiuscumque ecclesiastici beneficii, si bona *Me* beneficiatus in illius possessionem immissus fuerit, excluso tamen casu quod collationis seu institutionis nuUitas ex simonia proveniat. 2) Possit idem Exsecutor perceptos bona fide fructus remittere, in praecedenti casu, iniuncto tamen aliquo congruo subsidio ad finem a Sancta Sede statutum adhibendo. 3) Possit etiam Exsecutor ad congruam compositionem admittere beneficates omnes, qui ad restitutionem fructuum tenentur ob onissam Horarum canonicarum recitationem, vel ob neglectum aliud beneficii offiezum. exclusa tamen Missarum celebrandarum omissione. 4) Possit item Exsecutor admittere ad congruam compositionem omnes ob iniuste ablata. acquisita, quocumque modo retenta, quacumque causa, si tamen id in confidentiam Indulti factum non fterft, et si adhibita debita diligentia incertus sit dominus vel reperiri nequeat 5) In compositionis casu,
b ut in paragraphes tertio et quarto, quae solvan/tur in fj.em a Sancta Sede adsignatum impendenda sunt Ubi atfem admodum grave sit aliquid solvere. Exsecutor plenam debiti remissionem facere possit Ceterum, quorj in casu, decimam quantitatis non bene acquisitae partem solvere sufficit. Ac si agatur de non notabili quantitate, quae nempe summam centum pesetarum non excedat, *compositio* plenum suum sortitur effectum, ipso facto sumendi Bullas compositionis, quin opus sit ad quempiam recurrere ».

Nota bene. Nihil determinatur quoad quantitatem solvendam ratione compositionis, paragraphis 3) et 4) quia, cum in compositione respiciendum sit animarum bonum, et consequenter iudicium quantitatis solvendae a variis practicis circumstantiis pendeat, unde aliquando etiam, ut habetur paragraphe quinto totum sit simpliciter remittendum, praeter solutam pro *Summario* laxam, remittitur prudenti arbitrio, omnibus bene perpensis. determinatio quantitatis solvendae. Qua in re, ut patet cx dictis, scrupulose procedendum non est. et potius cum liberalilate quam cum rigore agendum est

‹ *Indultum quoad legem abstinentiae et ieiunii.* - 1) Omnibus absolute quacumque die et refectione lacticinia, ova et pisces comedere licet. 2) Abstinentia a came et a iure camis servanda est tantum feriis sextis Quadragesimae, Quattuor Temporum, nec non Iribus pervigiliis Pentecostes, Assumptionis B. Mariae Virginis in caelum. Nativitatis D. N. Icsu Christi. 3) Ieiunium servandum tantum erit feriis quarta et sexta, nec non sabbatis Quadragesimae, et tribus pervigiliis, praecedenti paragraphe secundo notatis. Pervigilium Nativitatis anticipatur ac remittitur ad sabbatum proxime praecedentium Quattuor Temporum. Condiciones *circa usum praecedentis Indulti.* Induito paragraphe primo ct secundo, integra manet lex ieiunii, seu unicae comestionis per diem, pro illis qui ieiunare tenentur secundum paragraphum tertium. Eodem Induito non fruuntur, nisi illi tantum qui sumpserint praesens *Summarium* et Indulgentiarum ac divinorum officiorum Summaria ct solverint taxatam eleemosynam, quae in beneficium Seminariorum et' alios pios fines a Sancta Sede adslgnatos applicanda est. Indultum hoc sumi potest Summano collectivo pro sc et tota familia extensive ad quoslibet familiares, hospites etiam ad brevissimum tempus et commensales. Summarium istud collectivum eosdem omnino effectus habet si a matre familias sumitur. Pauperes *Summaria* praedicta sumere non tenentur, nec ullam eleemosynam largiri, ut induito fruantur quoad legem abstinentiae et ieiunii. Tenentur vero si aliis Induitis frui velint. Omnino excluduntur ab Induito eodem, quoad abstinentiae legem. Regulares, qui, cx speciali voto, esuriales cibos toto anno *servare* tenentur.

« *Indultum de privatis oratoriis.* - 1) Sacerdotibus conceditur facultas Missam celebrandi in quovis privato oratorio, canonice erecto atque adprobato ab ecclesiastica auctoritate, ct quolibet die. excepto Maioris Hebdomadae ultimo triduo, quamvis aliae vel plures Missae ibidem ex Induito celebrari queant et sine praciudicio eiusdem IndultL 2) Laicis permittitur, dummodo Ordinarii locorum id necessarium vel vere utile censeant. ut in quovis privato oratorio, ut supra. Missam in sua praesentia celebrandam curare possint per quemcumque rite probatum sacerdotem, eidemque sacratissimo Sacrificio adsistendo praecepto sacrum audiendi satisfacere queant ».

Nota bene. - Varia Indultorum, quae facta est. distinctio est tantum ad varia Indulta proprio in loco ct ordinate exponenda. Exsecutor Litterarum Apostolicarum poterit ipse, prout melius iudicabit. inde varia extrahere et conficere Summana, plura vel pauciora pro suo prudenti arbitrio. Quapropter possunt omnia praecedentia Indulta simul colligi in Summario Cruciatae, excepto Induito abstinentiae ct ieiunii. quod separari ab aliis potest Illud substituendo Induito *Quadragesimali* quod hactenus publicatum est

Quae cum ita sint volumus ct mandamus ut Archiepiscopus Toletanus, utpote horum Indultorum Exsecutor eorundem Summaria typis edenda curet, eaque reliquis Ordinariis iuxta illorum postulationes distribuat *Propterca,* Apostolica item Nostra auctoritate, concedimur· ut idem Toletanus Archie/piscopus Exsecutor has Nostras n Litteras in vernaculam linguam convertere, dlasque ct quae in illis continentur, sive Summaria aut indultorum ac facultatum compendia in quibuslibet Hispanicae ditionis locis, viva voce, seu scriptis aut per type impressis exemplis publicare atque enunciate queat. Christifideles vero ex utroque sexu. in Hispaniarum Regno et in locis civili Ipsius regni gubernio subicctu degentes» ut privilegiis, favoribus et gratiis supra dictae Bullae Cruczatac participes fiant, enunezata Summaria accipere debebunt, ct pro vario ipsorum gradu ct condicione taxatam eleemosynam persolvere. Tam Archiepiscopus Exsecutor, in archidioeccsi Toletana, quam m respectiva sua dioecesi unusquisque Praesul pro huius-

modi eleemosynis colligendis idoneos sibi adiutores nec non depositarios, ratiocinatores aliosque similes Officiales deputare, et cum opportunis facultatibus constituere poterunt; Archiepiscopo autem Exsecutori fas sit ea omnia peragere, quae ipsi pro faciliore praesentium Litterarum Apostolicarum exsecutione magis apta videantur.

Haec omnia et singula concedimus atque indulgemus decernimus ac mandamus, non obstantibus Sanctae huius Sedis et Conciliorum quoque generalium constitutionibus et ordinationibus, ceterisque decretis qualibet forma editis, aliisque contrariis quibuslibet Praesentium vero Litterarum Apostolicarum ad effectum quoad Indulgentias, praescriptionibus expresse derogamus quae in Motu proprio a rec. mem. Pio Papa X die vn m. Aprilis anno MDCCCCX (AAS 2 «1910) 225 - 226), edito continentur. Volumus tandem ut harum Litterarum exemplis, sive transumptis, etiam per typos editis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae voluntati Nostrae his ostensis Litteris haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv m. Augusti, an. mdccccxxvht, Pontificatus Nostri septimo.—P. Card. Gasparri. α *Secretis Status.*

Adn. M. MO5TAZA ia PrM 19 (1930) 96M10·; NrT 55 (1929) 252.

856

1928 AUG 15.-PIUS XI, EPIST. AAS 20 (1928) 295-296

AD EMUM P. D. IOSEPHUM ERNESTUM TTΓ. S. AL IN ARACAELI S. R. PRESS. CARD. VAN ROEY, ARCHTEPISCOPI'M MECHLINTENSrUM, DE CONVENTU CONSOCIATIONIS JUVENILIS PRO ACTIONE CATHOLICA. ANTUERPIAE HABENDO

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum ex epistula a Nobis data ad Praesidem conventus, quem catholica Belgicae inventus superiore anno Lcodii habuit», iuvenes Belgae linguae flandrensis comperisscnt probeque intellexissent quid Nos de conjunctione animorum instauranda in rei catholicae incrementum optaremus, magna equidem cum iucunditate vidimus, perlibentes eos frequentissimosque in Consociationem ingredi properasse a te, dilecte fili Noster, haud ita pridem optimo consilio conditam, in qua sibi liceret, sepositis causis animum avocantibus ac discidia foventibus. Actioni catholicae dedere se totos. At multo hodie magis idcirco delectamur, quia. quae, brevi hoc tempons intervallo, ieclsti semina, ea in iuvenes tam bene dispositos animatosque cecidere, ut uberes sane fructus, exspectatione citius, ediderint Consociatio enim ista. *Jongeerband voor Katholieke Acktie* vulgo nuncupata. cuius propria ex Lege perspecta illa tua. dilecte fili Noster, sapientia ac pastoralis sollicitudo alte eminet, paucis tantummodo ab ortu suo mensibus elapsis, in eo est ut Antuerpiam - in urbem vetustate, portus pulchritudine et mercaturae copia mirabilem - conveniat. camque de se spem commovet, fore ut primo isti conventui, ob frequentiam studiosamque coeuntium iuvenum voluntatem, laetissimus exitus arrideat. Qui quidem carissimorum Nobis iuvenum conventus, quam frugifer futurus sit ita animo prospicimus, ut. in tantis quibus angimur aerumnis, quod tale Nobis solacium comparare velit. Deo benignissimo grati admodum simus: ex Nostro autem gaudio quae quantaque vos omnes Belgarum Episcopos iam nunc delectatio afficiat, sitque deinceps cumulatura, facile conlicimus. Carissimorum Nobis iuvenum, inquimus: quibus summopere gratulamur, quod In Pastoribus suis ipsos ad sancta causae catholicae certamina appellantibus lesu Christi Vicarium divinumque Ecclesiae Conditorem appellantem sic agnovere, ut generositate parère nobilissima properarint Quamquam nihil profecto erat, quod Nobis polliceri non possemus ab dilectis Flandriae catholicae filiis, qui quam acriter fidem avitamque religionem retineant, quam reverenti Nos et Apostolicam Sedem studio prosequantur, quam arcto constanterque cum Praesulibus suis cohaereant, habemus exploratissimum. Est igitur, quare multiplices maxlmaeque obveniant Ecclesiis vestris utilitates ex animosa ista iuvenum/ cohorte, qui veteranis Actionis Catholicae mil:· 2M tibus veluti succrescunt in praesens atque adiiciuntur: Actionis scilicet illius quam inde ab inito Pontificatu, ut continenter in oculis tulimus, sic numquam commendare desivimus. Quo in genere utinam iuvenes A> tuerpiam coituri habeant sibi persuasum, singulari prorsus Dei gratia se ad elusmodi munus vocari u deligi, quod a sacerdotali munere haud longius abest, cum Actio Catholica nihil demum sit aliud, nisi chnsufidelium apostolatus. qui. ducibus Episcopis, adlutncem Ecclesiae operam praestat et pastorale eius ministerium quodammodo complet. Quoniam vero, quotquot Actionem Catholicam participant ac provehunt, hoc. nisi orando, laborando, se ipsos devovendo, non faciunt, liquido patet, eos uno illo dumtaxat studio duci se ferri - quo quidem studio nullum nobilius repertas · parandi Domino aditus in hominum animos et dominici regni cotidie latius proferendi, scilicet, ut uno verbo dicamus, instaurandi omnia in Christo. Verumtamcn ii ipsi meminerint oportet, actionem suam non tam mancam ac debilem quam omnino sterilem fore, nisi, quemadmodum decet apostolicos viros, caritate in fratres ac proximos, nullo discrimine, inflammentur atque ar·deant. Quae quidem caritatis flamma - cum eas, quae aliis cum aliis ex ingenii, officiorum, stirpis morumqoe varietate intercedant, asperitates mulcerc ac temperare, difficultates auferre una possit - nonne item poler.1 sternere sensim ac gradatim viam quaestionibus vel gravissimis, ad aequitatis iustitiaeque leges, ad catholica principia, dirimendis, quae ad Civitatis societatisve humanae bonum pertineant? Interea non dubitamus, quin iuvenes Flandrenses. Consociationis, quam memoravimus, sodales, communem Nostram ac vestram, adeoque Ecclesiae Dei. spem exspectationemque expleant omnem; ac non explere non possunt, si. liberis vacuisque ab omni alia sollicitudine animis, apostofatum suscipiant ad quem a Domino vocantur, et nullo non tempore Apostolicae Sedi. Episcopis suis eorumve delegatis obedientiam pietatemque, filiis studiosissimi! dignam, exhibeant. Bene igitur veniat prima ista iuvectutis e Flandria congressio, quam cupimus optamusque ut satis multae - alia ex alia fructuosior - sequantur, quibus ipsemet. dilecte fili Noster, quam diutissime sospes, praesideas. Atque ut inceptum recte utibterque procedat, adiuvet apostolica benedictio, quam, caelestium munerum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, venerabilibus fratribus Belgarum Episcopis et iis universis, qui Antuerpiam ad coetus celebrandos convenient, peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xv mensu Augusti, in festo Assumptionis B. Mariae Virginis, anno Anxxccxxvrn, Pontificatus Nostri septimo.—Pros Pp. xl

857

1928 AUG 23.-SC RELIGIOSORUM, CIRC. PART.·

Regulae servandae pro tutanda modestia Christiana b **VESTIBUS PUELLARUM QUAE APUD RELIGIOSAS INSTITUUNTUR**

Roma, 23 azmto 10

Ulmo e Revmo Signore. - E' ben noto alia S. V. Illma e Revma con quali alte parole di condanna 11 S. Padre abbia più volte, anche in solenni occasioni, levata l'apostolica voce contro Timmodesta foggia dei vestire deQe donne, che prevale con tanto danno del buon costume.

Basti ricordare le gravissime parole, plene di compianto e di ammonimento. con cul nel dlscorso tenuto il 15 corrente agosto nell'aula Concistoriale. promulgando il Decreto sulle virtù eroiche della Ven. Paob Frassinetti, Sua Santitâ denunziava ancora una volta il pericolo che pel fascino seduttore della vanità πὐηκcia tante anime incaute, che pur professano di appartenere al gregge di Gesù Cristo e alla Santa Sua Chie.a

A tal proposito è doloroso rilevare che il deplorato malvezzo tenda ad insinuarsi anche ira le giovanette che frequentano come alunne esterne alcune scuole dirette da Suore e alcune Congregazioni festive che fanno capo ad Istituti religiosi femminili.

A fronteggiare un pericolo che con l'allargirsi diventa sempre più grave, questa Sacra Congregazione, per mandato del S. Padre, si rivolge agli Ordinarii d'Italia acciô alie Superiore delle case femminili esistentl nelle rispettive loro diocesi comunichino le se-

guenti ingiunzioni di questa Sacra Congregazione, conformate da S. S. ncll'udienza di questo giorno:

a) In tutte le scuole. Collegi, ricreatori, Congregazioni festive, laboratori, diretti da Religiose non si ammeltano più d'ora innanzi quelle giovanette che non osservino nel vestire le regole della modestia e della deccnza cristiana.

b) Lc medesime Superiore dovranno su cià esercitare una rigida sorvcglianza cd escludere senz'altro dalle scuole e dalle opere dei loro Istituti quelle alunnc che non ottemperassero a tali prescrizioni.

c) Non si lasderanno vincere in ciô da alcun riguardo umano sia d'intercssi materiali, sia di distinzione di grado sociale delle famiglie a cui le alunne appartenessero, sopportando anche che le alunne diminuiscano eventualmcnte di numero.

cD Inoltre le Suore nelTadempimento della loro opera educative si adoprcranno ad inculcare soavementc e fortemente aile loro allieve l'amorc e il gusto della santa modestia, indice e custode della purezza, e gentile ornamento della donna.

La S. V. Revma invigilerà che tali ingiunzioni siano esattamente osservate e che vi sia in ciô perfetta uniformitâ di condotta fra tutti gl'Istituti religiosi femminili della sua diocesi.

Ella poi richiamerà severamente al dovere chi vi mancasse; e qualora l'abuso perseverasse ne farà informata questa Sacra Congregazione.

Con sensi di ben distinta stima mi professo della S. V. Revina devmo C. Card. Laurenti, *Prefetto.* Vincenzo La Puma, *Segretario.*

• **Prot. N. 5547/28: c foliis ipsius SC Religiosorum.**

858

1528 SEP 30.-PIUS XI, MP. AAS 20 (1928) 309-315

De pontificiis **INSTITUTIS BIBLICO** et orientali cum **ATHENAEO GREGORIANO CONSOCIANDIS**

PIUS PP. XI

Quod maxime erat in votis, quodque paterno memorique studio persequi non destitimus, id laeto animo fere perfectum iam conspicimus: novas dicimus aedes quas in usum Universitatis Nostrae Gregorianae Litteris « Ea inter », die v mensis Maii anno mcmxxiv (LE 585] datis, excitari iussimus, earumque exaedificationem tanti momenti esse duximus, ut primum lapidem illo ipso anno iactum annuo nomismate aureo commemoraverimus.

Aequum enim erat, ut iisdem Litteris significavimus, hoc almae Urbis Athenaeum - quo, iam a quattuor fere saeculis, iuniores clerici ex omnibus paene orbis terrarum partibusl cotidie frequentiores confluunt - sedem habere rei munerisque dignitati, discipulorum numero, auctis magisteriis omnino congruentem atque commodioribus doctrinae et studiorum subsidiis rite instructam.

lamvero. ad fovenda huius Nostrae Academiae incrementa, non modo aptum eius domicilium exstruendum curavimus, verum/ etiam, non aliter ac decessores Nostri, ita eam omni ex parte complere cupimus, ut vera, perfecta pleneque ad temporum necessitates accommodata studiorum omnium ecclesiasticorum Universitas evadat

Quamobrem. postquam diu multumque rem consideravimus. consentaneum Nobis visum est ut duo Instituta Biblicum et Orientale cum Universitate Gregoriana. arctiore quodam vinculo, connectendo copularemus: in quo ipse rerum cursus, ductu quidem decessorum Nostrorum, ad felicem optati Nostri exitum viam quasi muniisse videtur, quandoquidem non sine Dei consilio almae huic Urbi obtigit ut Pontificia studiorum Universfitate nobilitaretur quae Apostolicae Sedis et patrocinio digna esset et exspectationi omnino responderet

Et sane ipsi Athenaei Gregoriani moderatores, cum itudiorum tam biblicorum quam orientalium nostris praesertim temporibus ct momenta et pericula probe perspicerent, facere non potuerunt quin intelligerent novis necessitatibus per ordinarias exegesis, introductionis. linguarum orientalium scholas satis consultum non esse. Quare iam inde ab anno mdccccvtii, auspice quidem L r. decessore Nostro Pio X, altiorem Sacrae Scripturae tradendae scholam instituerunt quae ad novam condendam Facultatem viam quodammodo pararet Verum res tantae erat amplitudinis, tot magisterii et studiorum subsidia postulabat ad disciplinas huiusmodi provehendas simulque praecavenda pericula, quae Fidei ex scholis rationalismo imbutis infectisve imminebant. ut decessores Nostri Institutum aliquod peculiare, quod in sua proxime tutela custodiaque esset condendum consuerint, ita ut « in Urbe Roma altiorum studiorum ad Libros sacros pertinentium haberetur centrum »2ubi iuvenes ex aliis Seminariis Urbis et orbis delecti excolerentur qui deinde, < gravitate et sinceritate doctrinae commendati »,l divinos Libros sine offensione interpretarentur./ 311

Itaque s. m. Pius X, quod iam pridem Leo XIII animo cogitarat sed perficere non potuerat. Litteris Apostolicis « Vinea electa » die vn mensis Maii anno MDCcccix datis. Pontificium Institutum Biblicum in Urbe aperuit aptissimoque domicilio donavit, iis legibus sapienter fllud temperans, quae deinde « quemadmodum vel condicio temporum vel Ipse rerum usus et experientia postulasset, ita corrigerentur, perficerentur ».4

Haud dissimili ratione, proximus decessor Noster Benedictus XV. cum praesentes Ecclesiae omniumque populorum necessitates perpendisset cuperetque illud maturare ut fieret < unum ovile et unus pastor », eo quidem proposito ut gentes praesertim Orientales ad unitatem Ecclesiae reduceret, Litteris < Orientis catholici » die xv mensis Octobris anno mdccccxvii Motu Proprio (LE 54] datis. Pontificium Orientale Institutum in Urbe condere statuit, quod Nos Litteris Apostolicis « Decessor Noster », die xiv mensis Octobris anno mdccccxxii [LE 449 = Septembris! editis. Societati lesu commissum voluimus quemadmodum Pius X Institutum Biblicum eidem Societati commiserat.

In huiusmodi autem studiis cum biblicis tum orientalibus impensius curandis Universitas Gregoriana tradita sibi ab antecessoribus suis navitatis exempla persequitur; novas enim pro temporum ratione Ecclesiaeque necessitatibus scholas evexit, ut satis luculenter comprobat celeberrima illa *Controversiarum* cathedra, quam B. Robertus Bellarmino diu obtinuit atque illustravit: quem quidem Universitatis Gregorianae doctorem in comperto est non solum in novatoribus sed etiam in Orientalibus ad Ecclesiae unitatem reducendis plurimum elaborasse.

Cum igitur duo illa Instituta iam fructuum ubertate vigeant ac floreant, atque praeterea Hierosolymitana domus ad Institutum Biblicum omnino complendum nuper accesserit, ut propositum Nostrum exsequamur. Motu Proprio, de certa scientia ac matura deliberatione Nostra, statuimus atque decernimus Institutum Biblicum et Institutum Orientale cum Nostra Universitate Grego/riana consociari, et reapse consoc;amus, ita ut 312 duae illae Facultates cum Facultatibus Gregorianis unam efficiant Pontificiam studiorum ecclesiasticorum Universitatem, ea tamen lege ut utrumque Institutum. Biblicum et Orientale, sui iuris esse pergat ac Nobis dumtaxat Nostrisque successoribus proxime sublidatur et pareat.

Quanti autem momenti sit huiusmodi consociatio, quamque multas ex ca sperare liceat utilitates, nemo profecto est qui non inteUigat; siquidem in hominibus sacri ordinis tam magna requiritur, pro condicione temporum, doctrina atque eruditio, ut singula illa Instituta vel quibusvis adiumentis instructa, nullâ tamen aliorum conspiratione atque ope. id quo Ecclesia spectat, sacrarum scilicet disciplinarum progressionem aetemamque hominum salutem, assequi aut vix aut nullo pacto queant. Et quidem ex ca. quam diximus, coniunctione illud imprimis commodum habebitur, quod doctorum variis disciplinis tradendis facilior crcbriorque erit inter se consuetudo communisque labor: facilius quoque iidem, collatis consiliis atque opera, commentaria. ephemerides et libros conscribere atque edere

1 **Dît. Ap. « Quem ln almam >. 18 dee. 1923.**

2 Pius X Utt. Ap. t Vinea riecta ». 7 null 1909. (AAS 1 (1909) 447-451).

' Pius X. Utt Ap ▮ Scripturae Sanrtae ». 23 frbr. [ASS 38 (1903 533-M2].

4 Bcncd. XV, Utt. Ap. < Cum Biblji Sacra », 13 auf [AAS 8 (1915) 305 308].

poterunt. Ncc minus discipulis, qui unam ex his scholis celebrant, haec consociatio proderit; qui enim in peculiaria quaedam incumbunt studia, iis audire praeterea doctores, qui fundamentales ac generales, quas vocant, disciplinas docent eorumque consiliis iuvari; qui vero in has ipsas incumbunt, easque suo tempore docere parant, s: quibus sludere se peculiaribus quaestionibus oporteat, iis peritissimum quemque earum rerum doctorem adire licebit Immo ipsa quoque domus Hierosolymitana omnibus pariter alumnis haud frustra patebit. Quoniam autem studiorum subsidium maximum planeque necessarium est ampla apteque instructa bibliotheca, haud sane mediocre nova consociatio hac quoque de causa afferet emolumentum, quod 1res bibliothecae, quamquam loco disiunctae, ita tamen, ad usum quod pertinet, consociari inter se poterunt, ut totius doctrinae ecclesiasticae et disciplinarum affinium quasi unus ct completus thesaurus fere evadant. Quos omnes ad
313 libros cum doctoribus tum alumnis, qui ad magisteria/ » praeparant, tanto facilior erit aditus si trium bibliothecarum in singulis Institutis terni indices praesto sint: ac sperare licet fore ut tria Instituta, maiore, quam antehac, liberalitate atque sollicitudine operam dare queant bibliothecis singulis, pro sua cuiusque parte. amplificandis.

Quae quidem de ratione, qua tria totius Universitatis quasi membra, ad communem finem conspirare debent, breviter adhuc exposuimus, ea. prout res postulabit. peculiaribus statutis accuratius declarabuntur; at vero placet iam nunc singulorum iura et privilegia confirmare et, quatenus opus sit. complere.

Atque primum, quae Universitati Gregorianae iura ac privilegia lulius HI. Pius IV. Gregorius XIII largiti sunt, Leo XII. post restitutum Societati lesu Collegium Romanum, confirmavit. Pius IX auxit. Leo XIII amplificavit et confirmavit quaeque Nosmet ab initio Nostri Pontificatus concessimus, ea omnia eidem Universitati Gregorianae. cum duobus Institutis coniunctae. per has Litrras Motu Proprio datas confirmamus ac rata habemus»

Nominatim autem, ut liquido pateat nihil Nobis antiquius esse quam ut dilectae iuventuti incitamenta stimulosque ad studia alacrius prosequenda adiiciamus. Athenaeo Gregoriano iterum et expresse potestatem facimus conferendi omnes academicos gradus in philosophia. theologia ct iure canonico - quemadmodum decessorum Nostrorum Nostrisque litteris et decretis statuitur - iis qui sub ductu ct obedientia ipsius Athenaei doctorum earum disciplinarum studio vacaverint et. facto periculo, idonei habiti sint

Quoniam vero iis, qui aut in eadem Universitate Gregoriana aut in aliis urbanis exterisve Athenaeis integrum philosophiae et theologiae curriculum feliciter emensi fuerint, etsi satis ampla harum disciplinarum scientia non deest. desunt tamen, ut eximii evadant magistri vel scriptores, amplior fontium cognitio, investigationis usus frequentior. laboris proprii maior consuetudo. ultiora studia — quae t magisterii cursus » appellantur — idcirco cupimus optamusque. ut ad Athe-
314 natum Gregorianum et conluncta/ cum eo Instituta ii mittantur lecti iuvenes oui in Seminariis, praesertim ubi gradus academic! conferuntur, doctoris munere functuri praevideantur. Quare Universitati Gregorianae iterum potestatem facimus conferendi titulum Magistri aggregat» facultatibus philosophiae vel theologiae iis omnibus qui hos cursus frequentaverint, integris condicionibus quae decreto a Sacra Congregatione de Seminariis ct Studiorum Universitatibus lato die xxin mensis Iunii anno mdccccxxii ILE 4331 Nostri Pontificatus primo, praescriptae sunt

Institutum denique t Culturae superioris religiosae 0 pro laicls viris in Universitate Gregoriana iam inde ab anno mdccccxix feliciter Inchoatum et anno MDccccxxvn Ha amplificatum ut « Actioni Catholicae » efficacius adetset. rursus paterno studio laudamus et approbamus: ct sinceros Matris Ecclesiae filios, qui in laicall quoque statu Christianum apostolatum exercere cupiunt, hortamur ut scholas, nostris temporibus tam opportunas. quam frequentissimi adeant et doctrina catholica penitus imbui studeant.

Quibus quidem iuribus ac privilegiis usa eamque rationem studiorum secuta quae sacculorum experientia comprobata est. Universitas Gregoriana suum rite perrectura rst munus efficiendi ut laid ct praesertim iuniore· clerici ac «acerdotes cum germanam ad mentwn Aquinatis doctrinam tum romanos spiritus imbibant

Ad Institutum deinde Biblicum quod attinet, ora perfecta illa nunc demum ordinatione temperetur quse Apostolicae Sedi in optatis erat, iura omnia ac privilegia quae a decessoribus Nostris et a Nobismet ipjj tributa eidem sunt, ea quidem novare atque adeo complere statuimus. Pontificium igitur Institutum Bibbcum. quemadmodum in ipsis Litteris Apostolicis ‹ Vieta electa » quibus condebatur cautum erat, ‹ ab Apostoiica Sede immediate dependeat * idemque a Ponlifica Commissione Biblica in posterum omnino ne pendeal

Quae vero Litteris Apostolicis ‹ Biblia Sacra › âe xv mensis Augusti anno mdccccxvi (AAS 8 (1916) 305-308] huic Instituto concessa sunt, cum, pro praesenti eius conditione, complere cupiamus, quo libentius discipuli ad gradus academicos in ipso Instituto per ordinarios cursus/ se praeparent, eidem Pontificio Instituto Biblico damus ut iis, qui ibidem studiorum curriculum “ rite peregerint ct. facto scientiae periculo, digni atque idonei iudicati fuerint, usitatos honoris et digmtetû gradus, doctoratum quoque, in scientia biblica conferre possit.

Nec tamen per hanc concessionem Nostram ius et facultas Pontificiae Commissioni Biblicae adimitur conferendi, secundum suas ipsius leges, academicos eiusmodi gradus iis omnibus qui coram ea periculum de re biblica facere voluerint.

Iterare autem hoc loco placet cohortationem illaquam, per Litteras « Bibliorum scientiam › Motu Proprio datas die xxvn mensis Aprilis anno smccccrn [LE 582] dc frequentando a suis Instituto Biblico ad Ordinarios locorum Moderatoresque Ordinum et Congregationum religiosarum habuimus.

Praeterea privilegia et iura confirmamus Instituto Nostro Orientali, praesertim gradus academicos m orientalibus studiis conferendi, a decessore Nostro Benedicto XV. Litteris Apostolicis « Quod Nobis › die xxv mensis Septembris anno mdccccxx [LE 293] datis, itemque a Nobismet ipsis tributa; nominatim autem quae proxime superioribus Encyclicis « Rerum Orientalium » [diei 8 septembres 1928: AAS 20 (1923) 277-288] commendavimus ac statuimus, ea denuo hortamur ac rata habemus, plane confisi Institutum hoc valde profuturum esse ut Orientales ad unitatis centrum quam primum revocentur. Quod est reliquum, dilectissimos eos filios grato prosequimur animo qui Nobis ad consilia haec Nostra exsequenda opportunam opem tulerunt; nec dubitamus quin vel in posterum boni omnes Nos smt adiuturi, ut coepta haec Nostra ad felicem exitum perducantur.

Quaecumque vero hisce Litteris. Motu Proprio datis, statuta a Nobis sunt, ea omnia firma et rata esse hibernus. contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxx mensis Septembris, in festo Sancti Hieronymi Doctoris Maximi. anno mdccccxxvih, Pontificatus Nostri septimo.- Pius Pp. xi.

Adn. M. MO5TAZΛ in PrM 17 (1928) 225-232; NrT 55 (1928) 770.

859

1928 OCT 18.-SC RELIGIOSORUM, LNDVLT. PART.·

Circa modum perficiendi electiones apud moniales **ORDINIS CARMELTTARUM**

Preces - Procurator Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, ad pedes S. V. provolutus, ea quae sequuntur exponit:

ln Constitutionibus Monialium praefati Ordinis. Apostolica auctoritate confirmatis, statutum est, ut electiones per maioritatem suffragiorum fiant, ultimo autem scrutinio, si necesse sit. duae tantum tamquam eligh biles proponantur (vulgo « ballotaggio »), et ita electio concludatur (n. 8); pro reelectione vero Priorissae ad secundum triennium immediatum duae e tribus suffragiorum partibus requirantur (n. 9). Insuper quandoque accidit, ut aliqua Soror, canonico impedimento detenta, ad munus aliquod a Capitulo Monasterii postuletur iuxta Codicem I. C.

Itaque, ad praecavendas difficultates facile exorituras. Orator postulat, ut etiam pro electionibus inter Moniales praefati Ordinis vim habeat quod in Const:·

Ultionibus virorum eiusdem Ordinis (η. 374) ab Apostolica Sede approbatum est. nempe:

« Quoties ad aliquam reelectionem vel postulationem duae e tribus suffragiorum partibus requiruntur, si reelegendae vel postulandae requisita suffragia non habuerint in secundo scrutinio, eo ipso exclusae maneant ab illo officio; et procedatur ad novum scrutinium pro electione eodem modo quo in praecedentibus; quod si tunc non fiat electio canonica, quarta vice concludatur electio, ut n. 8 Constitutionum Monialium statutum est ». Et Deus. etc.

Rescr. - Vigore facultatum a Ssfito Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum praeposita, attentis expositis. Revmo P. Praeposito Generali benigne commisit ut. pro suo arbitrio et conscientia. petitam gratiam concedat, iuxta preces, servatis ceteris de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 18 Octobris 1928.—C. Card. Laurenti. *Praej.* Vine La Puma. Secr.

• **Prot. N. 4438.28: AOCD 3 (1928-29) 157.**

860

1928 OCT 31.-SACRA POEN., INDULT. PART.·

Facultas lucrandi in oratoriis internis o. f. m.
INDULGENTIAS ECCLESIIS ORDINIS CONCESSAS

Preces - *Beatissime Pater*. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad Pedes Sanctitatis Vestrae provolutus. humiliter petit ut in conventibus, qui ecclesiam vel publicum oratorium non habent, regulares aliique quorum mentio fit in can. 514 par. i, Indulgentias. quas Summi Pontifices ecclesiis Ordinis adnexerust. lucrari valeant, visitando oratorium praecipuum proprii conventus. Et Deus etc.

Rescr. - *Die 31 octobris 1928*. Sacra Poenitentiaria Apostolica benigne annuit pro gratia iuxta preces ad septennium. Contrariis quibuscumque non obstantibus—S. Luzio, S. P. *Reg*. P. Ravelli. S. P. *Offic*.

• **O F M.îAOFM 47 (1928) 338. Adn. AOFM 55 (1936) 95.**

861

1928 NOV 3.-SECR STATUS, RESP. PART.·

Ecclesiastici indigent licentia ordinariorum ad partem efformandam directionis libellorum periodicorum

Monseigneur, J'ai bien reçu la lettre de Votre Grandeur du 21 octobre, dans laquelle Vous me demandez ii ‹ les prêtres ont besoin de la permission de leur Ordinaire pour faire partie des comités de rédaction, des conseils de surveillance et autres conseils analogues de journaux politiques ». La réponse est *affirmative-,* car dans le can. 1386, $ 1. les mots c scribere » et « moderari » contiennent aussi évidemment la défense aux ecclésiastiques de faire partie du comité de rédaction et du conseil de surveillance des journaux en question.

D'autre part. Votre Grandeur rappelle bien à propos la décision de la S. Cong. du Concile du 15 mars 1327 (LE 752], suivant laquelle l'Ordinaire a le droit d'interdire toute action politique aux ecclésiastiques qui ne sc conforment pas aux instructions du Saint-Siège ». -P. Card. Gasparri.

• Ortfirtsrio **Mtfmh** Collationes Gsndavenses 15 (1928) 199. Collatiooes **Gd»»»n»ei** 15 (1928) 199.

862

1928 NOV 8.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.'

Preces - *Beatissime Pater*. Procurator Generalis Or±ais Eremitarum S. Augustini, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter exponit et petit prout sequitur:

Sunt in dicto Ordine Provinciae quae extra territorium in quo solent celebrari Capitula Provincialia, habent domus et circumscriptiones in quibus degunt Religiosi qui iure pollent suffragandi in Provinciali Capitulo.

Iam vero in huius iuris exercitio non parva incommoda scatent tum ex parte Religiosorum qui a Domibus, Collegiis, Paroeciis et Missionibus per fere dimidiam anni partem abesse debent, tum cx parte rcspectivac Provinciae, quae graves expensas sustineat oportet

Ad enunciata incommoda vitanda humilis exponens, de unanimi consensu Consilii Generalis eiusdem Ordinis, a Sanctitate Vestra enixe rogat facultatem, qua Prior Generalis dicti Ordinis possit dispensare praefatos Religiosos ab accessu personali ad Capitulum Provinciale; ita tamen ut iidem suffragium ferre valeant per secretas schedas, Praesidi Capituli Provincialis mittendas et a Scrutatoribus, una cum aliis schedis in ipso actu Capituli aperiendas, pro omnibus electionibus in Capitulo Provinciali peragendis.

Cum autem aliquando contingat ut in primo scrutinio non adsit canonica electio, hinc petitur etiam ut memorati Patres mittere queant modo supradicto, tot schedas quot esse poterunt scrutinia; indicando schedam pro singulis scrutiniis adhibendam. Et Deus, etc.

Rescr. - Vigore facultatum a Ssmo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, Reviho Priori Generali benigne commisit ut. pro suo arbitrio et conscientia, petitam gratiam concedat, iuxta preces, ad novennium, proviso tamen ut qui ius suffragandi ner litteras exercent, mittant quoque in separatis schedulis sigillo clausis, suum suffragium pro secundo et tertio scrutinio, ad normam Constitutionum, sl forte contigerit talia adfutura scrutinia; servatis ceteris de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 8 Novembris 1928.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Vine. La Puma. *Secr.*

• *Prot.* **N. 5961/28: Analrta Aufutllnlaoa 12 (1927-28) 421.**

863

1928 NOV 13.-PIUS XI. EPIST. AAS 20 (1928) 384-387

Ad emum p. d. adolfum tit. s. agnetis extra moenia
s. R- E. PRESB. CARD. BERTRAM, EPISCOPUM WRATISLAVIENSEM: DE COMMUNIBUS ACTIONIS CATHOLICAE PRINCIPIIS FT FUNDAMENTIS

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae Nobis haud ita pridem nuntiasti, coepisse ac fecisse te, ut Actionis Catholicae incrementa apud tuos proveheres, iis profecto non parum delectati sumus; qua quidem in re. tua quoque in Apostolicam Sedem observantia ex eo apparet, quod tibi in votis esse aperiebas, scilicet ut Nosmetipsi. dilectis e dioecesi tua filiis rescribendo, et significaremus quae in eiusmodi coeptis proficiendi melior ratio ac via esset. ct ad proficiendum animos adderemus. Causa quidem agitur aetati ipsi apostolicae non ignota, quandoquidem Paulus in epistola ad Philippenses (c. IV. v. 3) « adlutores suos » commemorat, cupitquc adiuvari ‹ illas, quae » secum ipso « laboraverunt in evangclio ». At nostris potissimum temporibus, cum fidei morumque integritas in discrimen cotidie periculosius vocatur, eamque dolemus sacer/'dotum penuriam, ut curandis animarum necessitatibus omnino impares evasisse videantur. Actioni Catholicae plus confidendum, quae tantam cleri tenuitatem, datis multiplicatlsque c lalcorum ordine laborum sociis, adiuvet ac suppleat Quam quidem rei catholicae sospitandae rationem plane liquet decessores Nostros probasse atque adhibuisse, qui. quo asperiora Ecclesiae et consortioni hominum inciderunt tempora, eo impensius, veluti receptui canentes, fideles omnes hortati sunt. ut. Episcopis praeeuntibus, sancta certarent certamina aetemacque proximorum saluti pro viribus consulerent. Nec minus nos. iam inde ab inito pontificatu, de Actionis Catholicae incrementis solPciti fuimus, utpote qui. Litteris Encyclicis ‹ Ubi arcano » [datis die 27 decembris 1922: AAS 14 ‹1922› 673 - 700)

353

ipsam a pastorali ministerio et a vita Christiana minime disiungi publice edixerimus, declaratis deinceps eius natura et proposito, quae si recte perpendantur, apparet Actionem Catholicam alio non spectare, nisi ut laici apostolatum hierarchlcum quodammodo participent Neque enim Actio Catholica in eo tantum consistit, ut homines suae quisque Christianae perfectioni studeant, quod primarium est atque praecipuum, sed etiam in verissimo apostolatu catholicis cuiusvis ordinis communi. quorum sensus atque opera cum iis quibusdam quasi centris sanae doctrinae et multiplicis actuosique laboris, cohaereant, quibus rite legitimeque constitutis Episcoporum demum adest ac suffragatur auctoritas. Christifidelibus igitur, qui sic coiverint atque in unum coaluerint, ut ad nutum hierarchiae ecclesiasticae praesto sint, sacra ipsa hierarchia quemadmodum mandatum impertit, sic incitamenta et stimulos adiicit lamvero, haud aliter ac mandatum Ecclesiae divinitus commissum, ipslusque hierarchicus apostolatus, Actio eiusmodi non externa prorsus sed spiritualis, non terrena sed caelestis, non politica sed ‹ religiosa » dicenda est Verumtamen eam ipsam iure meritoque « socialem › dixeris, cum id sibi propositum habeat ut Christi Domini regnum proferat, quo quidem proferendo cum summum omnium bonum societati acquiritur, tum cetera quaeruntur bona, quae ab illo proficiscuntur, ut sunt quae ad statum Civitatis pertinent et politica vocantur, scilicet bona non privata ac singulorum propria, sed civibus omnibus communia: id autem omne Actio Catholica ita potest ac debet assequi, si. Dei Ecclesiaeque legibus modeste parendo, a civilium studiis partium sit prorsus aliena. Quo quidem spiritu si imbuti anlmatique sint catholici, qui apostolatus hierarchic! participes sint, facere non poterunt, quin promoveant, tamquam finem proximum, christifidelium ex omnibus nationibus conjunctionem in iis quae ad mores religionemque pertinent, itemque - quod praecipuum est - valeant ad fidei doctrinaeque Christianae principia cum late disseminanda, tum valide tuenda, tum denique privatim publiceque promovenda. Itaque in Actione Catholica nostri universi omnes con/cordes erunt, nullo vel aetatis, vel sexus, vel ordinis, vel civilis cultus, nullo stirpium partiumque discrimine, modo tamen huiusmodi studia evangelicae doctrinae christianaeque legi ne repugnent, modo qui ea profitentur, hoc ipso eandem doctrinam ac legem ne abdicare videantur. Nam de Actione illa dicimus, quae totum hominem complectitur cuius rectam provehit religiosam civilemque Institutionem, id est solidam pietatem, uberem sanae doctrinae cognitionem et plenam morum integritatem, quibus rebus qui careat, apostolatum hierarchlcum non is fructuose exercere poterit. Facile, ceteroqui, intellectu est Actionem Catholicam, quod ad usum spectat, variam fore pro diversitate aetatis et sexus, pro varia temporum locorumque condicione, ita tamen ut qui de juvenilibus coetibus sunt, ii ad futura rerum incepta se potissimum conforment ac comparent, firmatae vero aetatis hominibus latior pateat campus, utpote quorum sit si qua sibi liceat in societatem humanam beneficia conferre, quae cum divino Ecclesiae munere aliquo pacto cohaereant, ab nullis eorum impertiendis abstinere. Nec vero Actio Catholica quod habet sibi propositum, peculiari via ac ratione assequi contendit; quin imo opera et sodalicia cuiusvis generis, vel praecipue religiosa, ut quae iuventutis instituendae aut pietatis fovendae gratia instituta sunt, vel proprie civilia atque oeconomica, ad apostolatum socialem convertit ac dirigit Atque Actio haec ob sapientem illam, quam habet, ex una concordique gubernatione sibi insitam. virium officiorumque ordinationem, qua varia totius compagis suae reguntur elementa - quae sunt coetus hominum ac mulierum itemque iuvenum ex utroque sexu - cum fruatur ipsamet utilitatibus, quas sodalicia religiosa dumtaxat et oeconomica sibi pepererint, tum ea adiuvabit fovebitque id efficiendo, ut non modo consensio ac benevolentia sed etiam adiutricis operae praesidium utrimque intercedat, eo quidem cum Ecclesiae et humanae societatis emolumento, quod facile comicitur. Hoc autem in comparando bono, quod est maxime religionis et morum. Actio Catholica non rane intercipiet suis aditum ad rem publicam, qua late eius tractatio patet; immo eos ad publica munia reddet aptiores, quippe quos ad vitae sanctimoniam christianorumque officiorum observantiam severe conformaverit. Quid, quod ad pariendos societati optimos omnium cives. religiosissimos reipublicae scitissimosque omnium magistratus nata videtur? Quis igitur affirmaverit eam vera rei publicae commoda neglegere, quae demum commoda extra Christianae caritatis campum mlnhre vagantur, cum ad caritatem pertineat publicam oaae genus prosperitatem provehere? Eiusmodi quidem *pn*speritatem in qua proximus finis continetur societati civilis, nonne Actio Catholica tum provehit, cum ❀a iubet legitimam auctoritatem vereri legibusque obtemperare, ea/ servare ac tueri, quibus populorum satas r ac felicitas nititur: ut morum integritatem, ut coc-victus domestici incolumitatem, ut civilium ordima inter se concordiam et consensionem, id scilicet onuz quod ad societatem hominum tranquillandam tuendasque confert? Et sane id facilius assequitur, quia eus. ut diximus, partium studiis nequaquam implicetur, eta eaedem et catholicis constant - qui profecto de CŒtroversiis liberae disceptationi relictis dissentire aa prohibentur. - ultro consiliis praescriptisque obsequetur, quae sacrorum antistites daturi sunt, quamvis ea factionum disciplinae commodisque repugnent vel repugnare videantur. - Ex iis, quae adhuc memoravfcm liquido patet, dilecte fili Noster, Actionem Cathotus iure meritoque habendam esse quandam veluti viam κ rationem qua ad beneficia omne genus nationibus impertienda utitur Ecclesia: viam ac rationem, inquies quae videatur divino consilio ac beneficio inducta, c ad evangelicam doctrinam ac legem illos Ecclesia aliiciat ac trahat, qui, nullo cum sacerdotibus commereo usuque, facile in seditiosorum hominum fallacias pavasque artes concederent. Haec sunt cuivis Actioni Catholicae communia principia ac fundamenta, quamquam ex una eademque causa, pro vario populorum ingerio variaque nationum condicione, varii gignuntur effecti». Manifesto ex his apparet eam patrocinio dignam eæ non modo Episcoporum et sacerdotum - qui probe norunt ipsam Nosmet in oculis Nostris ferre - sed etiaz gubernatorum ac magistratuum cuiuslibet Civitatis: quodsi communi eiusmodi patrocinio fulciatur, iam mirificam fructuum ubertatem in gentes catholicas proferet. et ubivis, religionem in animis excitando, ton parum ad civilem prosperitatem conducet. Quod ut auspicato eveniat vehementer cupimus. Interea, dilecte fili Noster, grati admodum tibi sumus quod, luculentus mentis Nostrae interpres. Actionem Catholicam in dioecesi tua propagare contendis, neque minus quod Nobis opportunitatem dedisti eius ad commune bonum detw patefaciendae.

Caelestium vero donorum auspicem paternaeque benevolentiae testem, tibi, dilecte fili Noster, et clero populoque tuo universo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xm Novembris anno mdccccxxviii. Pontificatus Nostri septimo.—Pius Pp. xi.

Adn. A. VERMEER5CH in PrM 17 (1928) 236-240.

86-1

ira NOV 14.-SC CONCILII, RESP. PART.·

DIOECESIS N.

De habitu chorali ad lucrandas distributionis

Sacrae Concilii Congregationi sequentia dubia subiecta sunt pro oportuna definitione nimirum:

« Iuxta statuta Capituli ecclesiae cathedralis, eboratis habitus canonicorum est rochettum cum mozetu serica nigri coloris, intus rubro panno subsuta, eus fimbriis et globulis item rubris, et bireto laneo nigm cum fimbriis rubris ad ora. Ex induito Apostolico insuper ad pectus gestant parvam crucem auratam octangulam.

Quaeritur an quotidianas lucrentur distributiones si in horis canonicis absolvendis non utantur:

1° bireto, quia praesertim aestivo tempore incommodum est;

2° cruce pectorali, quia ex consuetudine non geritur nisi diebus festis et dominicis;

3. mozetta. quae intus rubro panno subsuta sit, cc fimbriis et globulis rubris, sed mozetta simpliciter nigra. prout capellani gestant.

In hoc enim tertio iam punctator Capituli alloues canonicum qui casu fortuito mozetta capellani indutus erat, ut absentem notavit et distributione quotidian privavit ›.

Porro Sacra eadem Congregatio perpensis omnibus, tn Congressu diei responderi mandavit.

Ad. L *Negative.*

Ad Π. *Affirmative.*

Ad III. *Negative* et punctator utatur iure suo.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Concilii, die 14 novembris 1928.—D. Card. Sbarretti, Prae/. lulius, ep. tit. Larnpsacen, *Secr.*

• **ME 41 (1929) 162-163,**

865

1928 NOV 16.-S. POEN., DECR. AAS 20 (1928) 398-399

De confessariis absolventibus adhaerentes
FACTIONI « L'ACTION FRANÇAISE >

Etsi serio dubitari nequeat, post iteratas Sacrae Poenitentiariae Apostolicae resolutiones et declarationes circa damnatam in Gallia factionem vulgo « L'Action Française ». quin mortaliter peccent confessarii sacramentalem absolutionem impertientes huius factionis sociis aut quomodocumque eidem actu adhaerentibus, nisi antea eam ex animo penitus repudiaverint; non desunt tamen ibidem sacerdotes, qui, uti ex certis fontibus constat, propriae conscientiae fucum facientes, tam gravi facinore sese foedare non vereantur.

Ad horuri. ne pereant, pervicaciam frangendam, cum hortamenta, monita, minae nihil profecerint. Sancta Sedes, ecclesiasticae disciplinae custos et vindex, ad remedia graviora manus apponere, aegre quidem sed necessario, compellitur.

Quare de expresso Ssmi Domini Nostri mandato Eoque adprobante et confirmante. Sacra Poenitentiaria statuit ac decernit peccatum confessariorum sacramentaliter absolventium quos quomodocumque noverint factioni ‹ L'Action Française » actu adhaerentes quique ab ipsis, uti tenentur, moniti, ab ea se retrahere renuant, Sanctae Apostolicae Sedi reservari.

Huius reservationis ea vis est ut in illis quoque casibus, in quibus iuxta canonicas dispositiones quaevis reservatio cessat, onus adhuc remaneat praedictis sacerdotibus ad S. Poenitentiariam recurrendi, sub poena excommunicationis specialiter Sanctae Sedi reservatae, intra mensem a die obtentae sacramentalis absolutionis, vel postquam convaluerint si aegroti, et standi eius mandatis.

Ordinariorum erit Superiorumque familiarum religiosarum, graviter onerata eorum conscientia, Decretum huiusmodi ad sacerdotum sibi subditorum certam, ne ignorantiam in excusationem allegare audeant, notitiam, quo opportuniore modo iudicaverint, quamprimum deferre. Qui insimul sciant nihil per hoc praecedentibus
39 hac in re declarationibus ac praescrip/tionibus detrahi, praesertim de procedendo contra inobedientes ad canonicas sanctiones.

Datum Romae, cx Sacra Poenitentiaria Apostolica. die 16 Novembris 1928.—L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.* I. Teodori, S. P. *Secr.*

Adn. A- **VERMEERSCH in PrM 17 (1928) 247-248; ME 40 (1923) 363.**

866

1928 DEC 6.-SC ORIENT. DECR. AAS 20 (1928) 416-417

De **VENTA APOSTOLICA TRANSITUS AD ALIUM RITUM A ROMANI PONTIFICIS LEGATIS CONCEDENDA**

Nemini licere sine venia Apostolicae Sedis ad alium ritum transire, aut. post legitimum transitum, ad priftinum reverti, plurimis Romanorum Pontificum constitutionibus, praesertim Benedicti XIV, const *Etsi pastoralis,* 26 Maii 1742 [CICF n. 328]; const *Praeclaris,* 18 Mart 1746 [ib. n. 366]; ep. encycL *Allatae sunt,* 26 Iul 1755 (ib. n. 434]; Gregorii XVI. ep. encycl. *Inter gravissimas,* 3 Feb. 1832 [ib. n. 483]; Leonis XIII. litt ap. *Orientalium dignitas.* 30 Nov. 1894 [ib. n. 627]; Pii X const *Tradita ab antiquis,* 14 Sept 1912 (ib. n. 698], Decretis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide pro negotiis rituum orientalium, statutum fuit, atque a Codice iuris canonici, can. 98, 5 3 confirmatum.

Hanc porro facultatem veniae Apostolicae concedendae ad transeundum de uno in alium ritum, haec Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali directe et immediate usque adhuc ipsa exercuit; ea enim, exceptis oratorum precibus seu petitionibus, usitato more audiebat interesse habentes, et Romani Pontificis Legatos utrum preces privatorum veritate niterentur, nec ne; ac, re diligenter cognita, causas allatas, utrum canonicae et sufficientes essent, ad trutinam revocabat, et demum ea decernebat quae ad bonum animarum magis profutura videbantur.

Verum cum postremis hisce temporibus magis magisque in dies numerus augeatur latinorum catholicorum in partibus orientalium degentium, et catholicorum ritus orientalis extra patriarchalia territoria et orientalium partes commorantium, in latinis, isque dissitis. regionibus; cumque partim pro rerum adiunctis et locorum distantia, persaepe sit res longi temporis exquirere et hinc inde comparare notitias, seu percontationes et informationes necessarias et opportunas circa oratorum preces; partim vero, ut nunc sunt mores, fere omnes festinare ambiant ac celeritati studeant, atque/ reapse morae huiusmodi non raro in detrimentum 417
animarum vertere possint; undique delatae sunt preces huic Sacrae Congregationi, ut facultas concedendi transitum ad alium ritum delegaretur ac tribueretur Romani Pontificis Legatis, seu Nuntiis. Internuntiis ac Delegatis Apostolicis loci, ubi oratores transitum postulantes degunt; quippe quod Apostolici Legati ibidem commorantes, facilius et expeditius rem cognoscere et absolvere valent

Proposita igitur quaestione in plenariis Comitiis diei 6 Novembris curr. anni, huius Sacrae Congregationis Emi Patres censuerunt valde expedire ad bonum animarum ut Romani Pontificis Legatis facultas tribuatur concedendi veniam transitus ad alium ritum, uno excepto casu de Sacerdote ritus mutationem postulante; simulque statuerunt iisdem dare necessarias et opportunas instructiones circa causas canonicas iustas et sufficientes, earumque agnitionem, ut hac facultate utantur tantummodo in animarum bonum; hac enim ratione, nihil de veteri disciplina immutando, facilior atque expeditior via sternitur ad consulendum, hac in re. fidelium saluti.

Quam Emorum Patrum resolutionem Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI in audientia diei 10 eiusdem mensis Novembris, referente infrascripto Cardinali Secretario, approbare ac confirmare dignatus est, simul decernens ut res publici iuris fiat per huius Sacrae Congregationis decretum.

Mandat idcirco haec Sacra Congregatio ut a dic prima proximi mensis Ianuarii a. 1929 preces ad implorandum transitum ad alium ritum, per tramitem Ordinarii proprii, seu sub cuius iurisdictione sunt oratores, mittantur ad Romani Pontificis Legatos, seu Nuntios, Internuntios, Delegatos Apostolicos. vel eorum qui pro tempore vices eorundem gerunt. Legati Apostolici autem singulis anni spatiis referant huic Sacrae Congregationi de numero veniarum concessarum pro transitu sive de ritu orientali in latinum, sive de ritu latino in orientalem.

Quod si in loco seu regione Legatus Apostolicus non fuerit missus aut constitutus, aut agatur de Sacerdote, preces, ut antea, ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali mittendae erunt

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 6 Decembris 1928.—A. Card. Sincero, *Secr.* H. I. Cicognani, *Adsessor.*

Adn. A. TER in Apoll. 2 (1929) 120-128; IP 9 (1929) 23. ME 41 (1929) 52-53; PrM 18 (1929) 110-111.

867

1928 DEC 19.-SC ORIENTALIS, RESP. PART.·

Circa disciplinam servandam a maronitis tn
s. F. A. 5- COMMORANTIBUS

Dubia - 1. An Maronitae, habentes in Septentrionalibus Statibus Foederatis Americae domicilium aut quasi domicilium teneantur legibus Codicis juris Canonici.

2. *An* duo Maronitae habentes in Septentrionalibus Statibus Foederatis Americac domicilium aut quasi domicilium, validum contrahere possint matrimonium, etiamsi ligati uno aliove cx impedimentis, abrogatis quidem a Codice iuris canonici, sed adhuc vigentibus et dirimentibus pro Maronitis.

3. An duo Maronitae, habentes in Septentrionalibus Statibus Foederatis Americae domicilium aut quasi domicilium. possint validum contrahere matrimonium ante aetatis annum decimum sextum pro sponso, et quartum decimum pro sponsa, quando constet malitiam supplere aetatem.

4. An Maronitae, habentes in Septentrionalibus Statibus Foederatis Americae domicilium aut quasi domicilium, teneantur quoad jejunium et abstinentiam legibus Codicis juris canonici, et Decretis Ordinariorum locorum. ad normam Can. 1244, par. 2.

5. An Maronitae, habentes in Septentrionalibus Statibus Foederatis Americae domicilium, aut quasi domicilium, frui possint privilegio celebrandi tres Missas in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum.

6. An Petrus, Maronita, et Rosa, graeco-schismatica, habentes domicilium aut quasi domicilium in Dioecesi Buffalensi, valide contrahant matrimonium assistente et benedicente sacerdote schismatico orientali in praesencia duorum testium.

7. An Jacobus, Maronita, ct Helena, graeco-schismatica, habentes domicilium aut quasi domicilium in Dioecesi Buffalensi, validum contrahant matrimonium coram sacerdote (non parocho) graeco-catholico, in praesentia duorum testium.

Resp. Ad I nepatire, ad normam Can. 1 eiusdem Codicis. salvis tamen peculiaribus Decretis Sanctae Sedis cos respicientibus et firmo disposito Litt Apost. *Orientalium dignitas* [CICF n. 627] N. IX: c Quicumque orientalis, extra patriarchale territorium commorans, sub administratione sit cleri latini; ritui tamen suo permanebit adseriptus >.

Ad II. *negative.*

Ad III. *affirmative.*

Ad IV, *provisum* in responsione ad I. SSmus autem ad Maronitas omnesque Orientales domicilium aut quasi domicilium in America habentes extendere dignatus est Indultum, alias Ruthenis in Septentrionalibus Statibus Foederatis Americae et in regione Canadensi residentibus concessum, legibus nempe locorum sese conformandi circa jejunium et abstinentiam.

Ad V. nepatire, prout petitur, juxta resolutionem datam a S. C. de Propaganda Fide die 13 Martii 1916 (etiam sub die 22 Martii - AAS 8 (1916) 104 - 105].

Ad VI, *affirmative.*

Ad VII, *affirmative.*

Datum Romae, 19 Dec., 1928.—L. Card. Sincero, *Segretario, A.* G. Cicognani. Assesor.

• OnflfUflfo S. F America· Septemtricnalis: ER 80 (1929) 384-385.

868

1928 DEC 20.-PIUS XI. CONST. AAS 21 (1929) 33-41

De uturgia deque cantu gregoriano et musica sacra

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei

Ad *perpetuam rei memoriam.* - Divini cultus sanctitatem tuendi cum Ecclesia Conditore Christo munus acceperit, eiusdem est profecto, salva quidem Sacrificii et sacramentorum substantia, ea praecipere - caerimonias nempe, ritus, formulas, preces, cantum - quibus ministerium illud augustum et publicum optime regatur, cuius peculiare nomen est Liturgia, quasi actio sacra praccellenter. Atque res utique sacra est Uturgia; per cam enim ad Deum evehimur ipsique coniungimur, fidem nostram testamur nosque gravissimo ei obligamur officio ob accepta beneficia ct auxilia, quibus perpetuo indigemus. Hinc intima quaedam necessitudo inter dogma et Hturginm sacram, itemque inter cultum Christianum ct populi sanctificationem. Quapropter Caelestinus I fidei canonem expressum esse censebat in venerandis liturgiae formulis; ait enim: · legem credendi *1er statuat supplicandi. Cum enim sanctarum plebium praesules mandata sibimet legatione fungt·.. tur, apud divinam cle/mentiam humani generis agaxt $ causam, et tota secum Ecclesia congemiscente* poifutot *et precantur ».*

Quae communes supplicationes primum opm D<i deinde *officium divinum* appellatae, quasi debitum eot:· die Deo solvendum, noctu dieque olim fiebant, mapa quiden Christianorum frequentia. Ac mirum quantum Un inde ab ipsa antiquitate temporum Ingenuae illae canti, lenae, quae sacras preces actionemque liturgicam txo nabant, ad fovendam in populo pietatem contuleruat Namque in veteribus praesertim basilicis, ubi episcopus, clerus populusque divinas laudes alterne concinebam non parum liturgici cantus eo valuere ut plurimi ex barbaris ad Christianum civilcmque cultum, historia t«'e. adducerentur. In templis catholicae rei oppugnatores altius sanctorum communionis dogma didicerunt; quaaobrem Valens imperator, arianus, prae divini mysterii maiestate. a S. Basilio peracti, stupore quodam insolito correptus, animo deficiebat; ac Mediolani S. Ambrosius ab haereticis arguebatur se turbas liturgicis cantibus fascinare, quibus quidem perculsus Augustinus consilium cepit Christi fidem amplectendi. In ecclesiis deinde, ubi ex tota fere civitate chorus ingens fiebat, opifices, aedium fabri, pictores, sculptores, litterarum ipsi studiosi, per liturgiam ea theologicarum rerum cognitione imbuebantur, quae hodie ex illius aetatis mediae monumentis tantopere elucet.

Ex his intelligitur cur Romani Pontifices tantam adhibuerint sollicitudinem in liturgia tutanda et custodienda ; et quemadmodum tam multa erat eis cura in dogmate aptis verbis exprimendo, ita liturgiae sacrae leges ordinare, tueri et ab omni adulteratione praeservare studuerint. Itemque patet cur Sancti Patres liturgiam sacram (seu *supplicandi legem)* verbis scriplisque commentati sint: et Tridentinum Concilium voluerit eam esse Christiano populo exponendam et explicandam.

Quod vero ad nostra haec tempora attinet. Pius X, abhinc annos xxv, in praescriptionibus illis Motu Proprio [ASS 36 (1903-04) 329-339] promuIgan./dis, quae ad cantum gregorianum et musicam sacram pertinent, hoc in primis sibi proposuit ut scilicet Christianum spiritum in populis excitaret et aleret, ea sapienter removendo quae templi sanctitudinem maiestatemque dedecerent Etenim ob eam causam ad aedes sacras fideles conveniunt ut pietatem inde, tamquam ex praecipuo fonte, hauriant, veneranda Ecclesiae mysteria ac publicas sollemnesque preces actuose participando. Permagni igitur interest quidquid est liturgiae ornamentum normis quibusdam praeceptisque Ecclesiae contineri, ut artes reapse. velut par est, quasi ancillae nobilissimae divino cultui inserviant; quod quidem nedum in detrimentum, to maiorem potius dignitatem splendoremque ipsarum artium quae in sacris locis adhibentur certe cedet Idque mirum sane in modum in musica sacra effectum est: ubicumque enim praescriptiones illae diligenter sur.t in usum deductae, ibidem cum lectissimae artis venustates reviviscere, tum religiosi spiritus late florere coeperunt; propterea quod populus Christianus, liturgico sensu altius imbutus, et eucharisticum ritum et psalmodiam sacram et supplicationes publicas participare Impensius consuevit- Quod Nos quidem ipsi tum iucunde experti sumus, cum. primo Pontificatus Nostri anno, ingens clericorum chorus ex omni natione liturgiam sollemnem, quam in Vaticana Basilica celebravimus gregoriano cantu nobilitavit.

Iam vero dolendum hic est quibusdam in locis eas leges sapientissimas plene non fuisse in usum deductas; idcoque optatos fructus inde perceptos non esse. Namque probe novimus vel dictitasse aliquos se eis legibus non teneri quae tam sollemniter edictae fuerant, vel nonnullos, primum quidem iisdem paruisse, sed pedetentim ei musicae generi induisisse quod est omnino a templis arcendum ; vel denique alicubi, cum praesertim saecularia sollemnia in memoriam celebrarentur musicorum illustrium, causam inde quaesitam esse quaedam opera in templo exsequendi quae, quamvis praechrx cum sacri loci et liturgiae sanctitati non congruerent, to ecclesiis nequaquam erant adhibenda./ *

At tamen, quo clerus populusque eis legibus et praescriptionibus, quae sancte, inviolateque in Ecclesia universa servandae sunt, religiosius pareat, nonnulla bck adiicere placet, quae nempe hoc xxv annorum spatio

975

1 *Epist. ad episcopos Galllarurr., Patrol. Lai.,* L. 535.

978

experiendo didicimus. Idque eo libentius Nos facimus quod hoc anno non solum musicae sacrae restaurationis, quam diximus, recordatio, sed etiam memoria monachi illius Guidonis Arretini celebrata est; qui, cum circiter ab hinc annos nongentos, Romani Pontificis iussu, in Urbem venisset, ingeniosum illud suum inventum protulit, quo liturgici cantus, iam inde ab antiquitate traditi, et facilius evulgarentur, et, ad Ecclesiae artisque ipsius utilitatem ac decus, integre servarentur in posterum. In Lateranis aedibus, ubi antea S. Gregorius Magnus, monodiae sacrae thesauro - hereditate quidem monumentoque Patrum - collecto, digesto et aucto, *Scholam* illam percelebrem, ad veram liturgicorum cantuum interpretationem perpetuandam, tam sapienter constituerat, Guido monachus experimentum egit mirifici sui inventi, coram romano clero ipsoque Pontifice Maximo; qui, rem eximie probando meritaque laude prosequendo, hoc effecit ut eadem innovatio longe lateque paulatim propagaretur, atque omne musicae artis genus magnum inde caperet incrementum.

Omnibus igitur Episcopis atque Ordinariis, quibus quidem, cum sint liturgiae custodes, de sacris artibus in ecclesiis cura esse debet, nonnulla hic Nos commendare volumus, quasi optatis respondentes, quae ex tot musicis congressionibus, praecipueque ex recentiore conventu. Romae habito, Nobis significarunt non pauci sacri Pastores ac studiosissimi rei huius praecones, quos omnes merita hic laude honestamus; eademque, ut infra, efficacioribus viis rationibusque propositis, ad effectum deduci lubemus.

I. Quicumque sacerdotio initiari cupiunt, non modo in Seminariis sed etiam in religiosorum domibus, iam inde a prima aetate cantu gregoriano et musica sacra imbuantur; propterea quod facilius tum ea perdiscunt, quae ad modulationes sonosque pertinent; et vocis vi-
37 ba, si fortasse habeant, eradicare vel saltem' corrigere queunt, quibus quidem postea, adultiores aetate, mederi prorsus non possent. Ab ipsis primordiorum scholis institutio cantus et musicae incipienda est, ac deinde in gymnasio et lycaeo continuanda; ita enim qui sacros ordines suscepturi sunt, cum iam cantus periti sensim sine sensu facti sint, in theologicorum studiorum curriculo. sine ullo quidem labore ac difficultate, altiore illa disciplina institui poterunt quam verissime *aestheticam* dixeris monodiae gregorianae ac musicae artis, polyphoniae atque organi, quamque clerum pernoscere omnino decet.

II. Esto igitur in Seminariis ceterisque studiorum domiciliis, utrique clero recte conformando, brevis quidem sed frequens ac paene cotidiana cantus gregoriani et musicae sacrae lectio vel exercitatio; quae si liturgico spiritu peragatur, solatium potius quam onus, post severiorum disciplinarum studium, alumnorum animis afferet Auctior ita pleniorque utriusque cleri in liturgica musica institutio id certe efficiet ut ad dignitatem priscam splendoremque *chorale officium* restituatur, quod pars est divini cultus praecipua; itemque ut *scholae* et *capellae musicorum, quas vocant,* ad veterem gioriam revocentur.

III. Quicumque in *basilicis aedibusque cathedralibus, collegiatis* et *conventualibus religiosorum* cultum moderantur et exercent, ildem totis viribus contendant ut rite, id est ad Ecclesiae praescripta, *chorale officium* instauretur; neque id solum quod ad commune praeceptum spectat divini officii peragendi *digne* semper, *attente ac devote,* sed etiam quantum ad canendi artem attinet; in psallendo enim, et iusta tonorum ratio curanda est una cum mediis suis numeris clausulisque ad sonum exquisitis, et congruens ad asteriscum mora, et plena denique concordia illa in psalmodicis versiculis hymnorumque strophis conclamandis. Quae si egregie efficiantur, omnes rite psallentes, cum suorum animorum in adorando Deo unitatem mirifice ostendant, tum, in moderata duarum chori partium vice, sempiternam illam Seraphim laudem, qui clamabant alter ad alterum: *« Sanctus, Sanctus, Sanctus »* aemulari videntur.

IV. Ne quis autem in posterum faciles excusationes
3! prae texat ut ab officio Ecclesiae legibus parendi liberatum se existimet, ordines canonicorum omnes ac religiosae, eaedem communitates de his rebus in statis coetibus agant; et quemadmodum olim *cantor* erat seu *rector chori.* Ita in posterum in canonicorum et religiosorum choris aliquis eligatur peritus, qui cum liturgia cantusque choralis normas in usum deducendas curet, tum singulorum vel chori universi vitia emendet. Quo in genere praetereundum non est, ex veteri constantique Ecclesiae disciplina atque ex ipsis capitularibus constitutionibus quae adhunc vigent, quotquot ad chorale officium tenentur, eos omnes saltem cantum gregorianum rite pernoscere oportere. Cantus vero gregorianus, in ecclesiis omnibus cuiusvis ordinis adhibendus, is est qui ad veterum codicum fidem restitutus, ab Ecclesia in editione authentica, vaticanls typis, iam propositus est.

V. *Capellas* etiam *musicorum* iis omnibus ad quos spectat commendatas hic volumus, utpote quae, decursu temporum, in antiquarum *scholarum* locum suffectae, eo pacto in basilicis maiorfbusque templis constitutae sint ut polyphonicam praecipue musicam ibidem efficerent Quam quidem ad rem, merito *polyphonia* sacra post gregorianum cantum altero loco haberi solet: ideoque vehementer Nos cupimus ut *capellae* huiusmodi, quemadmodum a saeculo XIV ad saeculum XVI floruerunt ita hodie illic maxime renoventur ac revirescant ubi divini cultus frequentia et amplitudo maiorem cantorum numerum exquisitioremque eorum delectum postulant.

VI. *Scholae puerorum,* non modo apud maiora templa et cathédrales, sed etiam penes minores et paroeciales aedes excitentur; pueri autem a *capellarum* magistris ad recte canendum instituantur ut ipsorum voces, iuxta veterem Ecclesiae morem, virorum choris sese adiungant, maxime cum in polyphonica musica, ut olim, adhibendae sint pro suprema voce, quae cantus appellari consuevit. Ex eorum numero, saeculo praesertim xvi, polyphoniae auctores peritissimi, uti est compertum. prodiere, quos inter omnium facile princeps loannes ille Petrus Aloisius Praenestinus./ 33

VII. Quoniam vero didicimus lentari alicubi ut quoddam musicae genus resumatur, sacrorum officiorum perfunctioni haud omnino congruens, praesertim ob immoderatiorem instrumentorum usum. Nos quidem hic profitemur cantum cum symphonia coniunctum nullo modo ab Ecclesia tamquam perfectiorem musicae formam rebusque sacris aptiorem haberi; etenim magis quam instrumenta, vocem ipsam in sacris aedibus resonare decet: vocem nempe cleri, cantorum, populL Neque est autem putandum incremento musicae artis Ecclesiam obsistere, quod instrumento cuilibet humanam vocem anteponat; siquidem nullum instrumentum, quamvis eximium atque perfectum, in exprimendis animi sensibus humanam vocem superare potest, tum maxime cum ipse animus ea utitur ut preces et laudes ad omnipotentem Deum extollat.

VIII. Est quidem Ecclesiae proprium musicum instrumentum a maioribus traditum, *organum,* ut aiunt; quod, ob miram quandam granditatem maiestatemque. dignum habitum est ut cum liturgicis ritibus coniungeretur. sive cantum comitando, sive, silente choro, ad praescripta, harmonias suavissimas eliciendo. At vero in hoc etiam illa vitanda est sacri et profani permixtio, quae causa cum fabrorum qui organa conficiunt, tum modulatorum quorundam qui novissimae musicae portentis indulgent, huc demum evaderet ut de ipso ad quem destinatur fine mirificum hoc instrumentum deflecteret Equidem ad liturgiae normas Nosmet ipsi optamus ut quaccumque ad organum spectant nova semper incrementa capiant; sed temperare Nobis non possumus quin conqueramur quod, uti olim aliis musicae formis quas merito Ecclesia prohibuit, ita hodie novissimis sane formis tentetur ut in templum profani spiritus invehantur; quas quidem formas, si gliscere inciperent facere non posset Ecclesia quin omnino damnaret. Personent in templis ii tantum organi concentus qui maiestatem loci referant ac rituum sanctitudinem redoleant; hoc enim pacto ars tum fabrorum in construendis organis, tum musicorum in eisdem adhibendis, revirescet ad liturgiae sacrae efficax adiumentum.

IX. Quo autem actuosius fideles divinum cultum participent,/ cantus gregorianus, in iis quae ad populum 40
spectant, in usum populi restituatur. Ac revera pernecesse est ut fideles, non tamquam extranei vel muti spectatores, sed penitus liturgiae pulchritudine affecti, sic caerimoniis sacris intersint — tum etiam cum pompae seu processiones, quas vocant, instructo cleri ac sodalitatum agmine, aguntur — ut vocem suam sacerdotis vel scholae vocibus, ad praescriptas normas, alternent; quod si auspicato contingat iam non illud eveniet ut populus aut nequaquam, aut levi quodam demissoque murmure communibus precibus, liturgica vulgarive lingua propositis, vix respondeat.

X. In hoc utriusque cleri industria desudet, praeeuntibus quidem Episcopis et locorum Ordinariis, ut. per

se vel per alios rei peritos, liturgicam musicamque populi institutionem curent, utpote cum doctrina Christiana coniunctam. Quod quidem facilius efficietur scholas praecipue, pia sodalicia ceterasquc consociationes liturgicis cantibus instruendo; religiosorum autem, sororum ac piarum feminarum communitates alacres sint ad hunc finem assequendum in variis institutis quae sibi ad educandum et erudiendum concredita sunt. Itemque valde ad hanc rem valituras esse confidimus eas societates quae in nonnullis regionibus, ecclesiasticis auctoritatibus obsequentes, musicam sacram ad Ecclesiae leges restaurare contendunt

XI. Ad haec omnia, quae sperantur, adipiscenda peritis magistris iisdemque frequentissimis omnino opus est Quo in genere. Scholis et Institutis illis, passim per catholicum orbem conditis, debitas laudes tribuimus; siquidem disciplinas huiusmodi diligenter docendo. praeceptores optimos idoneosque effingunt Sed maxime memorare hoc loco ac dilaudare placet Pontificiam *Scholam musicae sacrae alt\us tradendae.* quae inde ab anno mcmx in Urbe a Pio X constituta est Hanc Scholam, quam deinde proximus decessor Noster Benedictus XV studiose provexit novaque sede donavit Nos quoque peculiari quodam favore prosequimur, tamquam pretiosa Nobis hereditate a duobus Pontificibus relictam, eandemque idcirco Ordinariis omnibus magnopere commendatam volumus./

41

Equidem probe novimus ea omnia, quae supra mandavimus. quantum studii postulant ac laboris. At vero quis ignorat quam multa opera quamque magno artificio confecta, nullis devicti difficultatibus, maiores nostri posteritati tradiderint, utpote qui pietatis studio ac liturgiae spiritu imbuti essent? Neque id mirum: quidquid enim ab ipsa, quam Ecclesia vivit, interiore vita proficiscitur, mundi huius perfectissima quaeque transcendit Difficultates coepti huius sanctissimi animos Ecclesiae Antistitum excitent atque erigant nedum infringant; qui voluntati Nostrae concorditer omnes constanterque obsequentes, operam navabunt Summo Episcopo episcopali suo munere dignissimam.

Haec edicimus, declaramus, sancimus, decernentes Apostolicam hanc Constitutionem firmam, validam et efficacem semper esse ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, contrariis quibusvis non obstantibus. Nulli igitur hominum liceat hanc Constitutionem a Nobis promulgatam infringere vel eidem temerario ausu contraire.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, in quinquagesimo sacerdotii Nostri natali, dic xx mensis Decembris anno mcmxxviii, Pontificatus Nostri septimo. Fr. Andreas Card. Frühwirth. Cancellarius S. R. E. Camilus Card. Laurenti, S. R. C. *Pro-Praef.* losephus Wilpert, Decanus ColL *Proton. Apostoticorum.* Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. A. HAN1N in NrT 56 (1929) 329-334; PrM 18 (1929) 74-75.

869

1928 DEC 22.-SC RITUUM» INDULT. PART.·

Facultas lavandi purificatoru. pallas et corporalia **MEMBRIS TERTII ORDINIS REGULARIS S- FRANCISCI**

Hodiernas Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI humiliter imploravit, ut fratres et sorores Tertii Ordinis Regularis S. Francisci officio sacristUe addicti. Puritlcatona. Pallas et Corporalia etiam prima vice lavare valeant; nam. ob penuriam «t occupationem sacerdotum, multotles in difficultate versantur inveniendi Clericos in Sacris, pro prima lotione istorum sacrorum linteaminum.

Sacra porro Rituum CongregaUo, vigore facultatum sibi specialiter ab ipso Sanctissimo Domino nostro tributarum. IU precibus annuit, ut In singulis domibus unica persona designetur ex Tertiariis et Sororibus, quae vasa sacra tangere. sacrosque supcilectiles purificare valeat. Praesentibus ad proximum quinquennium valituris. Contrariis non obstantibus nulbuseumque. Die 22 decembris 1928.—C. Card Laurditi. Pro-Pra«f. Angelus Mariani. S. R. C Scct.

• ftacwatorl General O F. M.: AOFM 48 (1929) 40.

870

1928 . . . . -SC RELIGIOSORUM. RESCR. PART.·

Nova formula concedendi indultum saecularizatkhcj post codicem

Suplcx libellus sic ex officio adornatur: Beatlate ft. *ter. ad pedes S. V. provolutus, implorat indultum* iccv larizationts. *praevio experimento ad normam can.* MI | 1 ob causas S. C. *dc Religiosis allatas. Et Deus, etc.*

Vigore facultatum a SS. D. N. concessarum, S. C. Nep-Uls religiosorum sodalium praeposita, audito voto, et & tentis litteris testimonialibus Ordinarii...

Eidem Ordinario benigne commisit ut. pro suo arU·trio et conscientia. Oratori concedat indultum excliusfeitto nis. durante experimenti tempore, deposita exteriore feraa habitus relifflosi et servatis ceteris servandis ad ncnnia can. 639 Cod. I. C., et statim ad claustra redire terxatur c forte, perdurante experimenti tempore, ab Ordinario, pntmonitis Superioribus dimittatur. Transacto vero prxfMî experimenti tempore, vel etiam prius, si ante exifam n·perimenti definitive recipiatur. Orator, dummodo de dots titulo canonico sit provisus vel. ipsius Ordinarii tudido. eius congruae sustentationi aliter cautum Rit. maneat uecularizatus. ideoque liberatus a votis in Religione enusu. firmis oneribus Ordini maiori annexis, ac ipso facto inordinatus ad normam can. 640 f 1, η. I. 2. et 641 | 2 Cod L C. Decretum autem cxsecutoriale huius rescripti ctcmunicctur cum hac S. C. et cum Superiore generali.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

. Datum Romae, etc.

♦ PrM 17 (1928) 51 Adn. Λ. VERMEER5CH in PrM 17 (1928) 550·.

871

1928 .....-SACRA POEN, RESP. PART.·

De conditionibus indulgentiae portiuncuiae

Proposito dubio: An ad lucrandam indulgentia.!! Portiunculae requiratur ut confessio et communio précédant visitationes et possint peragi visitationes in d« designata et sufficiat confessio et communio intra odiduum sequentem iuxta can. 931 C. I. C., Sacra Poen:-tentiaria Ap. respondit: *Negative* ad primam partem; *Affirmative* ad secundam.

• Procuratori Generali O. F. M.: AOFM 47 (1928) 117.

872

1928 SUB FINE.-SC CONS., FACULT. PART.·

INDEX FACULTATUM QUINQUENNALIUM ORDINARIORUM LOCORUM

FORMULA I

Pro ordinariis locorum italiae

Revmo Ordinario...

Ssmus D. N. Pius PP. XI his *Sacrae Congregations Consistorialis litteris, iuxta Motu Proprio* t Post catam › die *20 aprilis 1923* ILE 5071. *benigne* incutyf. ut *Rnlus Diius N. N. Ordinarius l N. a subsignata iit ad integrum annum .. quo de iure exhibenda «t relato dioeccsana, uti possit facultatibus quae, a resptctivs SS. Congregationibus statutae, in hoc indice* contmr·.· tur.

Datum *Romae, ex aedibus S. Congregationis Cossistorialis, die...*

I - Ex Suprema S. Congregatione S. Officii

1. Concedendi, non ultra triennium, licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant, libros prohibitos et ephemerides, exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta ever·

1 Facultatibus, quae in hoc indice, suis locis. Episcopo dloec sano *prrzoncliter* reservantur, ipse tantum uti poterit.

tere nitentibus nec non operibus de obscocnis ex professo tractantibus, singulis christifidelibus sibi subditis. nonnisi tamen cum delectu et iusta ac rationabili causa (cfr. can. 1402, § 2, Cod. *I. C.),* iis scilicet tantum, qui eorumdem librorum et ephemeridum lectione sive ad ea impugnanda sive ad proprium legitimum munus exercendum, vel iustum studiorum curriculum peragendum. vere indigeant.

Adnotandum. - *Recensita facultas Episcopis concedi·* Iur per *se ipsos personaliter exercenda, seu nemini deleganda; ct graviter onerata ipsorum conscientia super* r«li *omnium memoratarum conditionum concursu.*

II - Ex S. CONGREGATIONE CONCILII

1. Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum, perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioccesana quovis anno legitime doceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dioecesis onera Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioccesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

3. Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioecesim, cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis Iuris Canonici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

4. Absolvendi per se, vel per alios sacerdotes, a censuris et a poenis ecclesiasticis incursis eos, qui fundas olim ecclesiasticos et a pluribus annis Ecclesiae per eversivas leges civiles ablatos possident titulo haereditatis vel emptionis seu similis contractus, eosque habiles reddendi ad eosdem fundos, quorum valor non excedat summam capitalem libellarum 30 millium, tamquam proprios habendos, de eisque tam inter vivos quam mortis causa libere disponendi, soluta tamen prius congrua summa favore piae causae, ad quam de iure pertinent, iuxta suetas normas investienda.

Ill - Ex S. Congregatione Religiosorum

1. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super illegitimitate natalium ad ingrediendum in religionem, quatenus a constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensandi ad munia maiora ne eligantur iuxta praeKriptum can. 504.

2. Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu m nocte Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis religiosorum non comprehensis in can. 821, § 3, cum facultate pro aditantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque sacerdote celebrentur.

3. Dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a constitutionibus Instituti requiratur, praevio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis vel Provincialis et rerpectivi Consilii, dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

4. Dispensandi, etiam pro religiosis exemptis, super defectu aetatis canonicae ad S. Ordinem presbyteratus, scilicet:

a) super eiusdem defectu usque ad duodecim menses. dummodo ordinandi a suis Superioribus litteras dimissoriales acceperint et ceteras habeant qualitates a sacris canonibus requisitas ac praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam canonis 976, § 2 CL C.;

b) super eodem defectu etiam ultra duodecim menses at non ultra sexdecim, dummodo alumni ne gaudeant vel indigeant alia apostolica dispensatione, servatisque ceteris conditionibus, ut sub Iit a).

5. Dispensandi super dotis defectu cum monialibus et sororibus in loto vel in parte, dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

6. Confirmandi confessarium ad quartum triennium, dummodo maioris partis religiosarum, convocatis etiam iis, quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium. consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint

7. Permittendi celebrationem Ss. Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi, etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8. Permittendi monialibus descensum in Ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis confessario et monasterio inservientibus et extra claustra degentibus; portae illius claudantur et claves Superiorissae tradantur, moniales vero semper binae sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa, altera a sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enunciatis et cum praescriptis cautelis.

9. Permittendi monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

IV - Ex S. Congregatione Rituum

1. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia exsecrata consecranda, adhibita breviori formula *B* pro casibus can. 1200, § 2 Cod. I. C.; dum in casu can. 1200, § 1. iam indulta fuit per ipsum canonem facultas ct adhibenda est formula *A*.

2. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio, pro* sacerdotibus qui, praehabita facultate, binas Missas rite celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passione* postremam partem *(Altera autem dic,* etc.) praemissis: *Munda cor meum,* etc. — *Sequentia sancti evangelii secundum (Matthaeum).*

3. Benedicendi obiecta pietatis signo crucis, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi obiecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiecta, nempe: « Benedicat haec omnia Deus. Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Arnen ».

4. Celebrandi Missam *de Requie* lectam semel in Hebdomada ab Ordinario in proprio Oratorio; dummodo ne occurrat Festum ritus duplicis primae aut secundae classis. Dominica aut Festum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilegiata, Feria Quadragesimae. Quatuor Temporum. II Rogationum. Vigilia aut Feria in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae: servatis de celero Rubricis.

V - Ex Sacra Poenitentiaria

1. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis, postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure, denunciaverit; ct quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo sera promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abiuraverit. iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, ct obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit. atque illata scandala reparandi.

2. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum. apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, allosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri

poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessorio tradendi

3. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium iurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

L Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis, quae fuerint de iure injungenda.

5. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respective secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent; denuncient, iuxta can. 2336. j 2. personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adseriptas noverit; libros, manuscripts ac signa eamdem respicientia. s,' qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si lustae gravesque causae id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis ct obligatione illata scandala reparandi.

6. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram regularium ulriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint; necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

7. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerint, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit

8. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, ct agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi ct diuturna poenitentia salutari.

9. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985. 6 4. sed ad hoc dumtaxat ut poenitens ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat; iniuncto eidem poenitenti onere intra mensem, saltem per epistolam, per alium vel per se. reticito nomine, docendo de omnibus casus circumstantiis, et praesertim quoties delictum patraverit, ad S. P. recurrendi ct standi eius mandatis.

10. Concedendi suetis sub conditionibus:

A) Plenariam Indulgentiam, lucrandam a chrlstifidelibus. qui

al Missae, in Pontificalibus ab Ordinario celebratae, die ab ipsomet Ordinario semel in anno in singulis dioecesis locis designanda, adstiterint;

b) ecclesiam vel publicum aut semipublicum oratorium. in actu quo ibi Ordinarius pastoralem Visitationem peregerit, devote visitaverint;

c) tempore dioeccsanae Synodi, visitaverint ecclesiam. in qua ipsa Synodus habetur;

d) die generalis communionis, semel in anno, ln ecclesia cathedral! vel alia ecclesia ab Ordinario indictae. sacris Epulis ibidem reficiantur;

e) tempore Missionum, quae de Ordinarii licentia in dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint;

Partialem Indulgentiam CC dierum, acquirendam ab iis, qui cuilibet ex concionibus, de quibus supra sub lit. e), devote interfuerint

Adnotanda. - 1. Ordinarius recensitis facultatibus, tum abrolcendi a censuris tum dispensandi, pro foro conscientiae, etiam extra sacramentalem confessionem cum suis subditis, et extra dioecesim quoque» quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fuer.nt, necnon cum non subditis intra limites proprii territorii, ex *speciali Sedis Apostohcae auctoritate* ~·. *concessa, uti* valebit; *eosque intra fines dioecesis* teitum *canonico poenitentiario necnon vicariis jorauù. pro foro pariter conscientiae et in* actu *sacramniiiis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter, si ipsi cuerit,* aliis *vero* confessariis *cum ad ipsum Orduamn in casibus* particularibus *pocnitentium recursum hafa.* rint, *pro* exposito casu *impertiri poterit, nisi ob peculii·* res *causas aliquibus confessariis specialiter* deputwij *per tempus, arbitrio* suo *statuendum, illas communicari iudicavcrit.*

2. *Ordinarius facultatem praefatas Indulgntsu concedendi* nemini *delegare potest, sed per se ipse* tum *exercere debet.*

Normae de taxis.

1. - *Nulla taxa exquiratur pro licentia legendi ac ʀt tinendi libros prohibitos.*

2. - *Pariter* nulla *exigatur taxa pro facultalibu S. Poenitentiariae. quae omnino* gratis sunt concedende/

3. - *Quod spectat ad* compositionem *seu solutior illius « congruae summae favore piae causae* ›. de qua *sermo est in facultate ⁴ Sacrae Congregatura Concilii, quinae libellae pro centenis, nempe 5%,* euudem *summae ad S. Sedem transmittantur.*

4. - Taxa exquiri solita *pro ceteris induitis - rigon facultatum quae in hoc indice recensentur* - sint qxrdecim *libellae.*

5. - *Pro casuum tamen diversitate, huiusmodi lasai moderandae aut dispensandae erunt, ob paupertate oratorum, aliasre vustas causas,* pro prudenti iudicio ac conscientia Ordinarii.

6. - *Summa* omnium *taxarum et oblationum,* qxi *Ordinarius reapse exegerit, in fine cuiuslibet anni* cd S. *Sedem,* per tramitem S. Congregationis Consistoriale *transmittatur,* in foliis *separatis adnotando partes, quse spectant ad singulas SS. Congregationes.*

7. - *Ipse Ordinarius pro quolibet induito* laxam libellarum quinque *adiicere poterit, sibique retinere ta* sui vel *dioecesis necessitatibus erogandam; salvo praescripto N.*r' 5.

FORMULA II

Pro Ordinariis belgii. galliae. Hispaniae, lusitamai

Reviho Ordinario...

SSmus D. N. Pros PP. XI *his Sacrae Congregations Consistorialis litteris, iuxta Motu Proprio* « Post datam » diei *20* aprilis *1923, benigne indulget, ut* Rer'.ts *Dominus N. N. Ordinarius* ' dioecesis iV. a *subsigran die ad integrum annum .. quo de iure exhibenda ts relatio dioecesana. uti possit facultatibus quae,* g ft· *spcctivis SS. Congregationibus statutae, in hoc indict continentur.*

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Con· *sistorialis, die...*

I - Ex Suprema S. Congregatione S. Omen

1. Concedendi non ultra triennium, licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ad alionrr. manus perveniant, libros prohibitos et ephemerides, exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugnantibus. vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus nec non operibus dc obscocnis ex professo tractantibus, singulis christifidelibus sibi subditis. nonnisi tamen cum delectu et iusta ac rationabili causa (cfr. can. 1402. § 2. Cod. *I.* C.l, iis scilicet tantum, qui eorumdem librorum et ephemeridum lectione snx ad ea impugnanda sive ad proprium legitimum munia exercendum vel Justum studiorum curriculum peragendum. vere indigeant.

Adnotandum. - *Recensita facultas Episcopis conceditur per se ipsos personaliter exercenda, seu nemini deleganda; ct graviter onerata ipsorum* conscientia *super rcali omnium memoratarum conditionum concursu.*

II - Ex S. Congregatione Conciui

1. Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum, perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut de Missarum ita re-

l Facultatibus, quae ln hoc indice, suis locis. Episcopo dloe-.t' ꝑer:onaZL reservantur. Ipse tantum uti poterit.

ductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dioecesi onera Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae ln certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

3. Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioecesim, cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis Iuris Canonici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

Ill - Ex S. Congregatione Religiosorum

1. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super 11-legitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

1 Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis Religiosorum non comprehensis in can. 821, § 3, cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque Sacerdote celebrentur.

3. Dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, praevio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis, vel Provincialis et respectivi Consilii, dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

4. Dispensandi, etiam pro Religiosis exemptis, super defectu aetatis canonicae ad S. Ordinem presbyteratus, scilicet:

a) super eiusdem defectu usque ad duodecim menses, dummodo ordinandi a suis Superioribus litteras dimissoriales acceperint et ceteras habeant qualitates a sacris canonibus requisitas ac praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam canonis 976. § 2 C.LC;

b) super eodem defectu etiam ultra duodecim menses at non ultra sexdecim, dummodo alumni ne gaudeant vel indigeant alia apostolica dispensatione, servatisque ceteris conditionibus, ut sub Iit. a).

5. Dispensandi super dotis defectu cum Monialibus et Sororibus in toto vel in parte, dummodo status oecocomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

6. Confirmandi Confessarium ad quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, convocatis etiam iis, quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint.

7. Permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habitualiter in Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxl, etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

2. Permittendi Monialibus descensum in Ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare posent, exeuntibus prius ab Ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis Confessario et Monasterio inservientibus et extra Claustra degentibus; portae illius claudantur et claves Superiorissae tradantur. Moniales vero «mper binae sint et porta per quam aditus interior ad Ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa, altera a Sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur ct non aperiatur nisi in casibus enuntiatis et cum praescriptis cautelis.

9. Permittendi Monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

IV - Ex S. Congregatione Rituum

1. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad altaria fixa et portatilia consecranda, servato ritu et forma Pontificalis Romani.

2. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, ln aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia exsecrata consecranda, adhibita breviori formula *B* pro casibus can. 1200, 5 2 Cod. I. C.; dum in casu can. 1200, 5 1. iam indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibenda est formula A.

3. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem. in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos calices et patenas; servato ritu et forma Pontificalis Romani.

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio,* pro sacerdotibus qui, praehabita facultate, binas Missas rite celebrant, legendi in una Missa tantum cx *Passione* postremam partem *(Altera autem die,* etc.) praemissis: *Munda cor meum,* etc. — *Sequentia* sancîi *evangeli secundum (Matthaeum).*

5. Benedicendi obtecta pietatis signo crucis, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi obiecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiccta, nempe: « Benedicat haec omnia Deus. Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Amcn >.

6. Celebrandi Missam *dc P.cquie* lectam semel in Hebdomada ab Ordinario in proprio Oratorio; dummodo non occurrat Festum ritus duplicis, primae aut secundae classis. Dominica aut Festum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilegiata. Feria Quadragesimae, Quatuor Temporum. II Rogationum. Vigilia aut Feria in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae: servatis de cetero Rubricis.

V - Ex Sacra Poenitentiaria

1. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis, postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure, denunciaverit; et, quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abjuraverit; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

2. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis cos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum, apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit. ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessario tradendi.

3. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium jurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

4. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, ln casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis, quae fuerint de iure iniungenda.

5. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis cos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent; denuncient. iuxta can. 2336. 4 2. personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint; libros, manuscripts ac signa eamdem respicientia. sl qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, de-

struenda: iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

6. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

7. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore volt castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit

8. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

9. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985. ð 4. sed ad hoc dumtaxat ut poenitens ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat; iniuncto eidem poemtenti onere intra mensem, saltem per epistolam. per alium vel per se, reticito nomine, docendo de omnibus casus circumstantiis, ct praesertim quoties delictum patraverit, ad S. P. recurrendi ct standi eius mandatis.

10. Concedendi, suetis sub conditionibus:

A) Plenariam Indulgentiam, lucrandam a christifidelibus, qui

o) Missae, in Pontificalibus ab Ordinario celebratae, die ab ipsomet Ordinario semel in anno in singulis dioecesis locis designanda, adstiterint;

b) ecclesiam vel publicum aut semipublicum oratorium, in actu quo ibi Ordinarius pastoralem Visitationem peregerit, devote visitaverint;

c) tempore dioecesanae Synodi, visitaverint ecclesiam. in qua ipsa Synodus habetur;

d) die generalis communionis, semel in anno, in ecclesia cathedral! vel alia ecclesia ab Ordinario indictae, sacris Epulis ibidem reficiantur;

e) tempore Missionum, quae de Ordinarii licentia in dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint;

B) Partialem Indulgentiam CC dierum, acquirendam ab iis. qui cuilibet ex concionibus, de quibus supra sub lit e), devote interfuerint

Adnotanda. - 1.· Ordinarius recensitis facultatibus, tum absolvendi a censuris tum dispensandi, pro *foro* conscientiae, etiam extra sacramentalem *confessionem* cum tuis subditis, et extra *dioecesim* quoque, quatenus vel ipse re! subditus vel uterque extra dioecesim fuer r, necnon cum non subditis intra limites proprii territorii. cx spectali Sedis Apostolicae auctoritate ipsi concessa, uti valebit easque intra *fines dioecesis* tantum Canonico Poenitentiario necnon Vicariis Foraneis. pro *foro* pariter conscientiae et in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter, si ipsi placucni, altis vero confessariis cum ad ipsum Ordinarium in casibus particularibus poenitentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri poterit, nisi ob peculiares causas aliquibus confessariis specialiter deputandis per tempus, arbitrio suo statuendum, illas communicare iudicablt.

2 ∧ Ordinarius facultatem praefatas Indulgentias concedendi '-emini delegare potest, sed per se ipse tantum exercere debet.

Normae de taxis

ǂ · Nulla taxa exquiratur pro licentia legendi ac retinendi libros prohibitos.

2.' - Pariter nulla exigatur taxa pro facultatibus S Por iitmtiariae, quae omnino gratis sunt concedendae.

3.° - Taxa exquiri *solita pro ceteris induitis - riprt facultatum quae* m *hoc indice recensentur* - sint qafa. decim *libellae.*

4.° - *Pro casuum tamen diversitate, huiusmodi laat moderandae aut dispensandae erunt, ob paupertate oratorum, aliasve iustas causas,* pro prudenti iudicio ǂ conscientia Ordinarii.

5.° - *Summa omnium taxarum et oblationum* çia *Ordinarius reapse exegerit, in fine cuiuslibet anni td S. Sedem,* per tramitem S. Congregationis Consistorii, lis. *transmittatur, in foliis separatis adnotando partti quae spectant ad singulas SS, Congregationes.*

6.a - Ipse Ordinarius pro quolibet indulto taxam t- *bellarum* quinque *adiicere poterit, sibique retinere* â sui *vel dioecesis necessitatibus erogandam; salvo prz& scripto N.H* 4.

FORMULA III

Pro ceteris Ordinariis Ecropae

Revmo Ordinario...

Sstilus D. N. Pius *Div. Prov. PP.* XI *his Sacrae* Congregationis *Consistorialis litteris, iuxta Motu Propre* « Post datam » *diei 20 aprilis 1923, benigne indulget,* χ *Rcvmus Dominus* N. N. *Ordinarius* l N. a subsigxîs *die ad integrum annum... quo de iure exhibenda* ct *relatio dioecesana, uti possit facultatibus quae,* e r‹- *spectivis SS. Congregationibus statutae, in hoc* Ua *continentur.*

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Coi· sistorialis, die...

I - Ex Suprema S. Congregatione S. Omen

1. Concedendi non ultra triennium, licentiam legexd: ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum mazzs perveniant, libros prohibitos et ephemerides, exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugzaztibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere Bitentibus nec non operibus de obscoenis ex professo tractantibus, singulis christifidellbus sibi subditis, notxu. tamen cum delectu et iusta ac rationabili causa (cfr. can. 1402, § 2, *Cod. I.* C.). iis scilicet tantum, qui eorundem librorum et ephemeridum lectione sive ad ea impugnanda sive ad proprium legititum munus exercedum. vel iustum studiorum curriculum peragendum, vere indigeant.

Adnotandum. - *Recensita facultas Episcopis* conceditur *per se ipsos personaliter exercenda, seu* nemini deleganda; et *graviter onerata ipsorum conscientia super reali omnium memoratarum conditionum concursu.*

II - Ex S. Congregatione de disciplina Sacramentostm

1. Dispensandi *iusta et rationalibi ex causa* super matrimonialibus impedimentis minoris gradus, quae n can. 1042 recensentur, nec non super impedimentis iapedientibus, de quibus in can. 1058. ad effectum tante matrimonium contrahendi.

2. Dispensandi ex *gravi urgentique causa,* quotes periculum sit in mora et matrimonium nequeat differr. usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur, super impedimentis infra recensitis:

a) consanguinitatis in secundo aut in tertio cum primo mixtis dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur;

b) consanguinitatis in secundo lineae collaterals gradu;

c) affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo;

d) publicae honestatis in primo gradu, dummodo milium subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3. Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum iis qui in concubinatu vivere reperiuntur.

4. Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis iuris ecclesiastici maioris vel minoris gradus, exceptis iis provenientibus ex sacn' presbyteratus ordine et affinitate in linea recta, matr.· monio consummato, si magnum adsit incommodum requirendi a parte, ignara nullitatis matrimonii, renem-

' FnciiltMlbus. quae in hoc indico, suis locis. Episcopo dloer? μ γλ *paricnahter* reservantur, ipse tantum uti poterit.

tionem consensus, dummodo tamen prior maritalis consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in libro baptizatorum et matrimoniorum.

Adnotanda 1. *Ordinarius recensitis facultatibus, sive* per *se sive* per alias idoneas ecclesiasticas *personas ad hoc specialiter deputandas, uti poterit in matrimoniis contrahendis et nulliter contractis cum* suis subditis ubique commorantibus *et aliis omnibus in proprio territorio* actu degentibus, *facta* in *unoquoque casu expressa mentione* huius Apostolicae *delegationis ad normam canonis 1057.*

2. In usu *eorundem facultatum prae oculis habeantur* quae in cari. *1048 ad 1054 statuta reperiuntur.*

3. *Ordinarius, in fine cuiuslibet anni, referat ad Saam Congregationem Sacramentorum, per tramitem S. Congregationis Consistorialis, de numero et specie dispensationum quas vigore praesentis Indulti ipse fuerit elargitus.*

Ill - Ex S. Congregatione Concilii

1. Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum, perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dioecesis onera Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas cec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

1 Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioecesim, cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis Iuris Canonici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

IV - Ex S. Congregatione Religiosorum

1. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super illegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

1 Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis religiosorum non comprehensis in can. 821. § 3. cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque sacerdote celebrentur.

3. Dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, praevio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis, vel Provincialis et respectivi Consilii. dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

4. Dispensandi, etiam pro religiosis exemptis, super defectu aetatis canonicae ad s. ordinem presbyteratus, scilicet:

a) super eiusdem defectu usque ad duodecim menses. dummodo ordinandi a suis Superioribus litteras dimissoriales acceperint et ceteras habeant qualitates a acris canonibus requisitas ac praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam canonis 976, 5 2 C.I. C.;

b) super eodem defectu etiam ultra duodecim menses at non ultra scxdecim, dummodo alumni ne gaudeant vel indigeant alia apostolica dispensatione, servaLsque ceteris conditionibus, ut sub lit. a).

5. Dispensandi super dotis defectu cum monialibus et sororibus in toto vel in parte, dummodo status oecor^mxus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

6. Confirmandi confessarium ad quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis religiosarum, convocatis etiam iis, quae in aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint.

7. Permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificii Feria V in Cocna Domini, facta licentia personis habitualiter in communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi, etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8. Permittendi monialibus descensum in ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis confessario et monasterio inservientibus et extra claustra degentibus; portae illius claudantur ct claves Superiorissae tradantur, moniales vero semper binae sint ct porta, per quam aditus interior ad ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum una a Superiorissa, altera a sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enunciatis et cum praescriptis cautelis.

9. Permittendi monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quamvis non secumferat periculum mortis imminentis aut gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

V - Ex S. Congregatione Rituum

1. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem. in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad altaria fixa et portatilia consecranda, servato ritu ct forma Pontificalis Romani.

2. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia exsecrata consecranda, adhibita breviori formula *B pro* casibus can. 1200, 5 2 Cod. I. C; dum in casu can. 1200, $ 1, iam indulta fuit per Ipsum canonem facultas et adhibenda est formula *A.*

3. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos calices et patenas; servato ritu ct forma Pontificalis Romani.

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio,* pro sacerdotibus qui. prachabita facultate, binas Missas rite celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passione* postremam partem *(Altera autem* die, ctc.) praemissis: *Munda cor meum,* etc. — Sequentia sancti *evangelii secundum (Matthaeum).*

5. Benedicendi obiccta pietatis signo crucis, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi obiccta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permititur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiccta, nempe: « Benedicat haec omnia Deus. Pater et Filius et Spiritus Sanctus. Arnen ·.

6. Celebrandi Missam de *Requie* lectam semel in Hebdomada ab Ordinario in proprio Oratorio; dummodo ne occurrat Festum ritus duplicis primae aut secundae classis. Dominica aut Festum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava privilegiata. Feria Quadragesimae. Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigilia aut Feria in qua anticipanda vel primo reponenda est Missa Dominicae: servatis de cetero Rubricis.

VI - Ex Sacra Poenitentiaria

1. Absolvendi quoscumquc poenitentes (exceptis haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus) a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis externatas incursis, postquam tamen poenitens magistros cx professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure. denuntiaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciaUo ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abiuraverit: iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

2. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum. haereticorum aut schismaticorum, apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel

retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessario tradendi.

3. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium Jurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

4. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis, quae fuerint de iure iniungenda.

5. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent; denunclent. iuxta can. 2336. § 2. personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscripts noverint; libros, manuscripta ac signa eamdem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant. ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

6. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

7. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatlm post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum teneri tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit

8. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi ct diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

9. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985, § 4. sed ad hoc dumtaxat ut poenitens ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat; inluncto eidem poenitenti onere intra mensem, saltem per epistolam. per alium vcl per se. reticito nomine, docendo de omnibus casus circumstantiis, et praesertim quoties delictum patraverit, ad S. P. recurrendi et standi eius mandatis.

10. Concedendi, suetis sub conditionibus:

Ai Plenariam Indulgentiam, lucrandam a christifidelibus. qui

Missae, in Pontificalibus ab Ordinario celebratae, dic ab ipsomet Ordinario semel in anno in singulis dioecesis locis designanda, adstiterint:

b) ecclesiam vcl publicum aut semipubicum oratorium, in actu quo ibi Ordinarius pastoralem Visitationem peregerit, devote visitaverint;

c) tempore dioecesanae Synodi, visitaverint ecclesiam. in qua ipsa Synodus habetur;

d) die generalis communionis, semel in anno, in ecclesia catbedrall vel alia ecclesia ab Ordinario indictae, sacris Epulis ibidem reficiantur;

e) tempore Missionum, quae de Ordinarii licentia in dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint;

B) Partialem Indulgentiam CC dierum, acquirendam ab iis. qui cuilibet ex concionibus, de quibus supra sub lit. e), devote interfuerint

Adnotanda. - 1. Ordinarius recensitis facultatibus, tum absolve a censuris tum dispensandi, pro foro conscientiae, etiam extra sacramentalem *confessionem cum suis subditis, et extra diocccsim quoque,* quatenus vel ipse rtl subditus rei uterque extra aiopccsim fuerint, nemon cum non subditis intra limites proprii territorii. ex *speciali Sedis Apostolicae auctoritate ipsi concem, uti valebit; easque intra fines dioecesis tantum* Cano-i-*co Poenitentiaria necnon Vicariis faraneis pro foro riter conscientiae ct in actu sacramentalis confessur.u dumtaxat, etiam habitualiter. si ipsi placuerit, aliis tere confessariis cum ad ipsum Ordinarium in* casibus per-*ticularibus poenitentiam recursum habuerint, pro* erpo-*sito casu impertiri poterit, nisi ob peculiares cauu aliquibus confessariis specialiter deputandi per* tempu, *arbitrio suo statuendum, illas communicare* indicabit

2. *Ordinarius facultatem praefatas Indulgentias concedendi nemini delegare potest, sed per se ipse* exercere debet.

Normae de taxis

1. - *Nulla taxa exquiratur pro licentia legendi u retinendi libros prohibitos.*

2. - *Pariter nulla exigatur taxa pro facultatibus* § *Paenitentiariae, quae omnino* gratis sunt *concedndtc*

3. - *Quod spectat ad dispensationes ct sanatvr-ts matrimoniales concedendas — ex facultatibus* nw S. C. S. *Officii sive S. C. de disciplina Sacramnfr rum — curet Ordinarius, ut nupturientes, qui* pera *solvendo inveniantur,* aequam *et* congruam *oblatiom iuxta praxim apud Curias legitime inolitam,* persolmnt

4. - *Taxa exquiri solita pro ceteris induitis — vigore facultatum quae* m hoc *indice recensentur —* sint quin-decim *libellae.*

5. - *Pro casuum tamen diversitate, huiusmodi taxx moderandae aut dispensandae erunt, ob paupertatem oratorum, aliasve iustas causas, pro* prudenti iudicio at conscientia Ordinarii.

6. - *Summa omnium taxarum et oblationum, qua Ordinarius reapse exegerit, in fine* cuiuslibet asm d S. *Sedem,* per tramitem S. Congregationis Consisto-rialis, *transmittatur, in foliis separatis adnotando partes, quae spectant ad singulas Sacras Congregationes*

7. - Ipse *Ordinarius pro quolibet induito, etiam* ne-trfrnoniali *ad sensum can. 1056, taxam libellarum* quin-que adiicere poterit *sibique retinere in sui vel dioectiu necessitatibus erogandam: salvo praescripto N.n 5.*

FORMULA *IV*

Pro Ordinariis locorum Americas aliisçui extra Europam

Revmo Ordinario...

Ssmus D. Λ'. Pius *Div. Prov.* PP. XI *his Sacrae Congregationis Consistorialis litteris, iuxta Motu Proprio* < Post datam » *diei 20* aprilis *1923, benigne induat, ut Revenus Dominus* N. N. *Ordinarius*l N. a subsi^aa die ad *integrum annum... quo de* iure exhibenda «· *relatio dioecesana, uti possit facultatibus quae, a respectivis SS. Congregationibus statutae,* in hoc indice *continentur.*

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis Cottistorialis. die...

I - Ex Suprema S. Congregatione S. Officii

1. Concedendi non ultra triennium, licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum ᵐana perveniant, libros prohibitos et ephemerides, exceptis operibus haeresim vcl schisma ex professo propugnantibus. vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus nec non operibus de obscoenls ex professo tractantibus. singulis chrlstifidelibus sibi subditis, nonnisi tamen cum delectu et iusta ac rationabili causa (cfr. can. 1402, § 2. Cod. C. *L),* iis scilicet tantum, qui eorumdem librorum ct ephemeridum lectione sive ad ea impugnanda sive ad proprium legitimum munus exercendum, vel iustum studiorum curriculum peragendum, vere indigeant.

Adnotandum. - *Recensita facultas Episcopis* conceditur per se *ipsos personaliter exercenda, seu nemri deleganda; et graviter onerata ipsorum conscientia* riper reali *omnium memoratarum conditionum* coneam.

2. Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis, cum subditis etiam extra territorium, aut r.on subditis intra limites proprii territorii, super impedimento mixtae religionis, et, si casus ferat, etiam super disparitate cultus, ad cautelam; quoties prudens dubium oriatur de collatione baptismi partis acatholicae; quatenus ante nuptias pars acatholica ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterreri nequi-

' nioxltatllxE'. quae In hoc indice, suis locis. Episcopo dinecr *pcrto-iaUier* iescr\-antur, ipse tar/.um uti poterit.

verit, dummodo prius regulariter, ad praescriptum *Cod. l. C. can.* 1061, § 2, cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis, et *ipse R. P. D. Ordinarius moralitcr certus sit easdem impletum iri,* scilicet: ex parte nupturientis acatholici de amovendo a parte catholica perversionis periculo, et ab utroque contrahente dc universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda; declarata insuper parti catholicae obligatione, qua tenetur, prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se, ante vel post matrimonium coram Ecclesia initum, ministrum quoque acatholicum ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. *I. C.* can. 1063, $ 1. sub poena excommunicationis latae sententiae Ordinario reservatae a parte catholica incurrendae, iuxta can. 2319, § 1, n. 1°. stricte caeteroquin servatis quae de parochi in casu agendi ratione statuta sunt in can. 1063, § 2.

Quod si partes actu in concubinatu vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars catholica ad gratiam Del recipiendam rite disponatur, praevia eius absolutione ab excommunicatione contracta, si forte matrimonium attentatum fuerit coram ministro acatholico, eique impositis congruis poenitentiis salutaribus.

3. Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis, cum subditis etiam extra territorium, aut non subditis intra limites proprii territorii, super impedimento disparitatis cultus (excepto tamen casu matrimonii cum parte iudaica aut mahumetana); quatenus sine contumelia Creatoris id fieri possit et ante nuptias pars non baptizata ad veram religionem adduci aut catholica ab ipsis nuptiis absterreri nequiverit, dummodo prius regulariter, ad praescriptum Cod. *I. C.* can. 1061, i 2. cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis» et ipse *R. P. D. Ordinarius moraliter certus sit tesdem impletum* iri, scilicet: ex parte nupturientis non baptizati de amovendo a parte catholica perversionis periculo et aab utroque contrahente de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda; declarata insuper parti catholicae obligatione, qua tenetur, prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se, ante vel post matrimonium coram Ecclesia initum, ministrum quoque falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. *L C* can. 1063, § 1; stricte caeteroquin servatis quae de parochi agendi ratione in casu statuta sunt in can. 1063, I 1 Quod vero attinet ad legitimationem prolis, prae oculis habeatur can. 1051.

Quod si partes actu in concubinatu vivant, provideatur opportunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars catholica ad gratiam Dei recipiendam rite disponatur.

In reliquis, quod refertur ad publicationes, interrogationes de consensu et sacros ritus, sive agatur de impedimento mixtae religionis sive disparitatis cultus, serventur praescripta Cod. *I. C.* cann. 1026, 1102, 1109; et huiusmodi nuptiis celebratis, sive in proprio, sive a alieno territorio. R. P. D. Ordinarius invigilet ut coniuges promissiones factas fideliter impleant

4. Sanandi in radice matrimonia attentata coram officiali civili vel ministro acatholico a suis subditis etiam extra territorium, aut non subditis, intra limites proprii territorii, cum impedimento mixtae religionis aut disparitatis cultus, dummodo consensus in utroque coniuge perseveret, isque legitime renovari non possit, sive qma pars acatholica de invaliditate matrimonii moneri oequeat sine periculo gravis damni aut incommodi a catholico coniuge subeundi; sive quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum, aut ad cautiones praestandas, ad praescriptum Coi *I. C.* can. 1061, § 2, ullo modo induci nequeat; exceptis casibus: P in quo pars acatholica adversatur baptismo vel catholicae educationi prolis utriusque sexus natae vel nasciturae; 2° in quo ante attentatum cratrimonium. sive privatim sive per publicum actum, partes se obstrinxerunt educationi non catholicae prolis, uti supra': dummodo aliud non obstet canonicum impedimentum dirimens, super quo Ipse dispensandi aut sanandi facultate non polleat

Ipse autem R. P. D. Episcopus serio moneat partem catholicam dc gravissimo patrato scelere, salutares ei poenitentias imponat et, si casus ferat, eam ab excommunicatione absolvat iuxta Cod. *I.* C. can. 2319, § 1. n. P, simulque declaret ob sanationis gratiam a se acceptatam, matrimonium effectum esse validum, legitimum et indissolubile iure divino ct prolem forte susceptam vcl suscipiendam legitimam esse; eique insuper gravibus verbis in mentem revocet obligationem, qua semper tenetur, pro viribus tutandi baptismum et educationem universae prolis utriusque sexus, tam forte natae quam forsitan nasciturae, in catholicae religionis sanctitate et prudenter curandi conversionem coniugis ad fidem catholicam.

Cum autem de matrimonii validitate et prolis legitimatione in foro externo constare debeat, R. P. D. Episcopus mandet ut singulis vicibus documentum sanationis cum attestatione peractae exeeutionis diligenter custodiatur in Curia locali, nec non curet, nisi pro sua prudentia aliter iudicaverit, ut in libro baptizatorum paroeciae, ubi pars catholica baptismum recepit, transcribatur notitia sanationis matrimonii, de quo actum est, cum adnotationc diei et anni.

Mens autem est S. Officii ut Episcopus hanc facultatem per se ipse personaliter exerceat, scilicet nemini subdeleget.

Adnotanda. - 1. In singulis praefatis sire sanationibus sive dispensationibus concedendis, Episcopus vel Ordinarius expressam faciat mentionem Apostolicae delegationis (Cod. I. C. can, 1057).

2. Ordinarius in *fine cuiuslibet* anni *referat ad S. Congregationem S. Officii de numero et specie dispensationum vigore praesentis Indulti elargitarum.*

II - Ex S. Congregatione de disciplina Sacramentorum

1. Dispensandi iusta et *rationabili ex causa* super matrimonialibus impedimentis minoris gradus, quae in can. 1042 recensentur, nec non super impedimentis impedientibus» de quibus in can. 1058, ad effectum tantum matrimonium contrahendi.

2. Dispensandi *ex gravi urgentique causa,* quoties periculum sit m mora ct matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur, super impedimentis infra recensitis:

a) consanguinitatis in secundo aut in tertio cum primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur;

b) consanguinitatis in secundo lineae collateralis gradu;

c) affinitatis in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo;

d) publicae honestatis in primo gradu, dummodo nullum subsit dubium quod coniux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

3. Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis aut Sacrarum Missionum, et non ultra, super omnibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cum iis qui in concubinatu vivere reperiuntur.

4. Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis iuris ecclesiastici maioris vel minoris gradus, exceptis iis provenientibus ex sacro presbyteratus ordine et affinitate in linea recta, matrimonio consummato, si magnum adsit incommodum requirendi a parte, ignara nullitatis matrimonii, renovationem consensus, dummodo tamen prior maritalis consensus perseveret et absit periculum divortii; monita tamen parte conscia impedimenti dc effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in libro baptizatorum ct matrimoniorum.

Adnotanda 1. Ordinarius recensitis facultatibus, sive *per se sive per altas idoneas ecclesiasticas personas ad hoc specialiter deputandas, uti poterii tn matrimoniis contrahendis ct nulliter contractis* cum suis subditis ubique *commorantibus et* aliis omnibus in *proprio territorio actu degentibus, facta in unoquoque casu expressa mentione huius Apostolicae delegationis ad normam canonis 1057.*

2. *In usu earundem facultatum* prae oculis habeantur *quae* in can. *1048 ad 1054 statuta reperiuntur.*

3. Ordinarius, in *fine* cuiuslibet anni, *referat ad Sacram Congregationem Sacramentorum per tramitem S Congregationis Consistorialis, de numero et specie* dis-

' Pt« decretum S. Officii d. 28 Iun 1933 (LE 1444) textus Pirustis mutatus est hoc modo: « ...ut supra; 3. in quo utra· χ pers sit inscia: dummodo aliud .

pensationum quas vigore praesentis Indulti ipse fuerit elargitus.

III - Ex S. Congregatione Conciui

L Reducendi per quinquennium, ob diminutionem redituum, perpetua Missarum onera ad rationem eleemosynae in dioecesi legitime vigentis, quoties nemo sit qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub lege ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singulis celebrantibus Curia dioecesana quovis anno legitime doceatur.

2. Transferendi per quinquennium intra fines dioecesis onera Missarum in dies, ecclesias vel altaria alia a fundatione statuta, dummodo adsit vera necessitas nec divinus cultus idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudicium inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis anno Curia dioecesana a singulis celebrantibus legitime doceatur.

3. Transferendi per quinquennium exuberantia Missarum onera etiam extra dioecesim. cauto tamen ut quam maximus Missarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque adamussim serventur praescripta Codicis Iuris Canonici circa cautelas adhibendas in Missis committendis.

4. Permittendi ut privata Matutini cum Laudibus recitatio anticipari possit ab hora prima post meridiem, quoties adsit rationabilis causa.

5. Permittendi alienationem bonorum ecclesiasticorum usque ad summam capitalem 10,000 doliariorum pro Statibus Americae Foederatis et ditione Canadensi ; ct 15,000 pesos pro America Meridionali aliisque regionibus; hoc vero quatenus necessitas adsit et tempus non suppetat recurrendi ad S. Sedem, edocta, statim ac effecta fuerit alienatio, eadem S. Sede de alienatione ita peracta.

IV - Ex S. CONGREGATIOXE RELIGIOSORUM

1. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, super Πlegitimitate natalium ad ingrediendum in Religionem, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, et dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

2. Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte Nativitatis D. N. I. C. in ecclesiis religiosorum non comprehensis in can. 821. § 3, cum facultate pro adstantibus ad S. Synaxim accedendi, ita tamen ut dictae tres Missae ab uno eodemque sacerdote celebrentur.

3. Dispensandi super aetatis excessu pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, praevio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis, vel Provincialis et respectivl Consilii, dummodo postulantes aetatem 40 annorum ne excesserint et polleant cacteris qualitatibus requisitis.

4. Dispensandi, etiam pro religiosis exemptis, super defectu aetatis canonicae ad s. Ordinem presbyteratus, scilicet:

a) super eiusdem defectu usque ad duodecim menses. dummodo ordinandi a suis Superioribus litteras dimfssoriales acceperint et ceteras habeant qualitates a sacris canonibus requisitas ac praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam canonis 976. § 2 CLC;

b) super eodem defectu etiam ultra duodecim menses at non ultra sexdectm, dummodo alumni ne gaudeant vel indigeant alia apostolica dispensatione, servaUsque ceteris conditionibus, ut sub Iit α).

5. Dispensandi super dotis defectu cum monialibus et sororibus in toto vel in parte, dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa spes habeatur.

6. Confirmandi confessarlum ad quartum et quintum triennium, dummodo maioris partis religiosarum, convocatis etiam iis. quae ln aliis negotiis ius non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissentientibus, si quae sint ac velint

7. Permittendi celebrationem SS. Missae Sacrificii Feria V in Coena Domini, facta licentia personis habi-

W5

tualiter in communitate commorantibus sese refidezdi S. Synaxi, etiam ad adimplendum praeceptum paschale.

8. Permittendi monialibus descensum in ecclesiam, ut ipsae eam maiori sollertia mundare et decorare possint, exeuntibus prius ab ecclesia extraneis omnibus, non exceptis ipsis confessarlo et monasterio inscririeztibus et extra claustra degentibus; portae illius dilidantur et claves Superiorissae tradantur, moniales vero semper binae sint et porta, per quam aditus interior ad ecclesiam patet, duplici clavi claudatur, quarum wu a Superiorissa, altera a sanctimoniali ab Ordinario deputanda custodiatur et non aperiatur nisi in casibus enunciatis et cum praescriptis cautelis.

9. Permittendi monialibus egressum e claustris urgente casu operationis chirurgicae subeundae, quasvis non secumferat periculum mortis imminentis rjt gravissimi mali, per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

V - Ex S. CONGREGATIONE RITUUM

1. Deputandi sacerdotes, si fieri potest» in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia consecranda, servato ritu et forma Pontificalij Romani; et quoad altaria portatllia etiam adhibib soj rituali formula breviori approbata.

2. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad altaria fixa et portatilia exsecrata consecranda, adhibita breviori fonnuh *B* pro casibus can. 1200, § 2 Cod. I. C.; dum m casa can. 1200. § 1. iam indulta fuit per ipsum canonem ficultas et adhibenda est formula A.

3. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqui ecclesiastica dignitate constitutos, ad consecrandas calices et patenas; servato ritu et forma Pontificalis Bomani.

4. Quando in Missa Hebdomadae Maioris dic.tur *Passio,* pro sacerdotibus qui. praehabita facultate, bizas Missas rite celebrant, legendi in una Missa tantum ex *Passione* postremam partem *(Altera autem* die. etc.) praemissis: *Munda cor meum,* etc. — Sequentia srcr. euangelii *secundum (Matthaeum).*

5. Benedicendi nuptias extra Missam, vel recitandi preces super conluges, iuxta formulas approbatas, cum potestate subdelegandi.

6. Benedicendi et imponendi quinque scapularia sub unica formula, cum potestate subdelegandi.

7. Benedicendi et imponendi quinque scapularia sub unica formula absque recursu ad Ordinarios seu Congregationes religiosas competentes, et sine onere inscriptionis in casibus magni concursus, tempore Exercitarum ct Missionum spiritualium, cum potestate subdelegandi.

8. Benedicendi sacra olea cum eo presbyterorum ℓ sacrorum ministrorum numero, qui pro loci ren _ . adiunctis reperiri poterit. Feria V in *Coena Dorvû* (pro Episcopo celebrante).

9. Permittendi thurificationcm in Missa cantata absque sacris ministris, in Festis tamen duplicibus primae et secundae classis. Dominicis et quando Mλo cum cantu celebratur coram Ssmo Eucharistiae Sacramento solemniter exposito.

10. Permittendi usum *Memorialis Rituum* Bcnedic- PP. XIII in Ecclesiis seu Oratoriis publicis et semlpublicis (non parochialibus vel quasi-parochialibus) is functionibus Tridui Maioris Hebdomadae et in Benedictione Cinerum. Candelarum et Palmarum; dummee? tamen certo constet decori ac reverentiae sacrorum Mysteriorum satis esse consultum.

11. Benedicendi obiecta pietatis signo crucis, servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione taces visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi obiecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior, dum fit signum crucis super obiecta. nempe: « Benedicat haec omnia Deus, Pateret Filius et Spiritus Sanctus. Arnen ›.

12. Celebrandi Missam *de Requie* lectam semel c hebdomada ab Ordinario in proprio oratorio; dummoà) ne ocurrat Festum ritus duplicis primae aut secundae classis. Dominica aut Festum de praecepto etiam suppresso. necnon Octava privilegiata. Feria Quadragesimae, Quatuor Temporum, II Rogationum, Vigilia mt Feria in qua anticipanda vel primo reponenda est Mfasa Dominicae: servatis de cetero Rubricis.

VI - Ex Sacra Poenïtentiaria

1. Absolvendi quoscumque poenitentcs (exceptis haereticis haeresim inter fideles c proposito disseminantibus) a quibusvis censuris ct poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quan coram aliis externatas incursis, postquam tamen pocnitens magistros ex professo haereticalis doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas, si quas hac in re complices habuerit, prout de iure. denunciaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciationem ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abiuraverit; iniuncta pro modo excessuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit, atque illata scandala reparandi.

2. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum. apostasiam, haeresim aut schisma propugnantes, aliosve per Apostolicas Litteras nominatim prohibitos defenderint aut scienter sine debita licentia legerint vel retinuerint; iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradictos libros, quantum fieri poterit, ante absolutionem, destruendi vel Ordinario aut confessario tradendi.

1 Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte exercitium jurisdictionis ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

4. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari et aliis iniunctis. quae fuerint de iure iniungenda.

5. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ut a respectiva secta vel associatione omnino se separent eamque abiurent; denuncient, iuxta can. 2336, § 2, personas ecclesiasticas et religiosas, si quas eidem adscriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eamdem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent, destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

6. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui clausuram regularium utriusque sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum ne fuerit id finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

7. Dispensandi ad petendum debitum coniugale cum transgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privatim post completum XVIII aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit; huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad idem votum servandum tenen tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit

8. Dispensandi super occulto criminis impedimento, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento, dummodo pariter sit absque ulla machinatione, etiam a matrimoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

9. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985. § 4, sed ad hoc dumtaxat ut poenitens ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat; iniuncto eidem poenitenti onere intra mensem, saltem per epistolam, per alium vel per se. reticito nomine, docendi de omnibus casus circumstantiis, et praesertim quoties delictum patraverit, ad S. P. recurrendi et standi eius mandatis.

10. Concedendi, suetis sub conditionibus:

A) Plenariam Indulgentiam, lucrandam a christifidelibus, qui:

a) Missae, in Pontificalibus ab Ordinario celebratae, die ab ipsomet Ordinario semel in anno ln singulis dioecesis locis designanda, adstiterint;

b) ecclesiam vel publicum aut semipublicum oratorium, in actu quo ibi Ordinarius pastoralem Visitationem peregerit, devote visitaverint;

c) tempore dioecesanae Synodi, visitaverint ecclesiam, in qua ipsa Synodus habetur;

d) die generalis communionis, semel in anno, m ecclesia cathedrall vel alia ecclesia ab Ordinario indictae, sacris Epulis ibidem reficiantur;

e) tempore Missionum, quae de Ordinarii licentia in dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint;

B) Partialem Indulgentiam CC dierum, acquirendam ab lis. qui cuilibet ex concionibus, de quibus supra sub lit e) devote interfuerint

Adnotanda. - 1. *Ordinarius recensitis facultatibus, tum absolvendi a censuris tum dispensandi, pro loro conscientiae, etiam extra sacramentalem confessionem cum suis subditis, et extra dioecesim quoque, quatenus vel ipse vel subditus vel uterque extra dioecesim fuerint, necnon cum non subditis intra limites proprii territorii, ex speciali Sedis Apostolicae auctoritate ipsi concessa, uti valebit; easque intra fines dioecesis tantum Canonico Poenitentiario necnon Vicariis Foraneis, pro foro pariter conscientiae et in actu sacramentalis confessionis dumtaxat, etiam habitualiter,* si ipsi placuerit, aliis vero *confessariis cum ad* ipsum *Ordinarium* in casibus particularibus *poenilentium recursum habuerint, pro exposito casu impertiri poterit, nisi ob peculiares causas aliquibus confessariis specialiter deputandis per tempus, arbitrio suo statuendum, illas communicare iudicabit.*

2. *Ordinarius facultatem praefatas Indulgentias* concedendi *nemini delegare* potest, *sed per se ipse tantum exercere debet.*

Normae de taxis.

1. - *Nulla taxa exquiratur pro licentia legendi ac retinendi libros prohibitos.*

2. - *Pariter nulla exigatur* taxa *pro facultatibus S. Poenitentiariae, quae omnino* gratis *sunt concedendae.*

3. - Quod spectat ad *dispensationes et sanationes matrimoniales concedendas — ex facultatibus sive S. C. S. Officii sive S. C. de disciplina Sacramentorum — curet Ordinarius, ut nupturientes,* qui pares solvendo inveniantur, aequam et congruam *oblationem iuxta praxim apud Curias legitime inolitam, persolvant.*

4. - *Relate ad alienationes bonorum ecclesiasticorum, de quibus sermo est* in *facultate* 5 *Sacrae Congregationis Concilii, oblatio S. Sedi facienda aliquatenus* congruat, iudicio Ordinarii, *obtento emolumento seu utilitati,*

5. - *Taxa* exquiri solita *pro ceteris induitis — rigore facultatum quae in hoc indice recensentur — sint* quindecim libellae.

6. - *Pro casuum tamen diversitate, huiusmodi taxae moderandae* aut *dispensandae erunt,* ob paupertatem *oratorum, aliasve iustas* causas, pro prudenti iudicio ac conscientia Ordinarii.

7. - *Summa omnium* taxorum et oblationum, quas *Ordinarius reapse exegerit, in fine cuiuslibet anni ad S. Sedem,* per tramitem S. Congregationis Consistorialis. *transmittatur, in foliis separatis adnotando partes quae spectant ad singulas Sacras Congregationes.*

8. - Ipse Ordinarius *pro quolibet induito, etiam matrimoniali ad sensum can.* 1056, taxam libellarum quinque *adiicere poterit, sibique retinere in* sut vel dioecesis necessitatibus erogandam; salvo praeterito *N.' 6*

*** E< folirs eiusdetn S. C. Comictoria><s Ada. v>d« q v »i rrtv limui lupr<: LE 554.**

ANNUS

873

1929 IAN 6.-PICS XI. CONST. AP. AAS 21 (1929) 5-11

IUBILAEUM UNIVERSALE EXTRA ORDINEM

DiDICITb'R AD TOTUM ANNUM MDCCCCXXIX

PIUS EPISCOPUS

Servus *servorum* Dei, *ad perpetuam rei memoriam*

Auspicantibus Nobis singulari Dei beneficio annum a suscepto sacerdotio quinquagesimum, communi omnium Patri nihil fuit, nihil esse poterat optatius, quam ut una Nobiscum filii universi, coniunctis animis precibusque. Deo grates agerent ab eoque opem implorarent tum Nobismet ipsis, tum concreditae Nobis Ecclesiae tot malis periculisque circumventae opportunam: qua quidem ope muniti, et ad christianam amplificandam augendamque Fidem et ad vitam sanctius instituendam - quod in clero potissimum spectamus - omnes erigerentur.

lucundissima igitur, eademque eo iucundior quo fuit promptior atque alacrior, mirifica illa accidit consensio, qua boni omnes eiusmodi eventum Nobis gratulantes, precibus per hos ipsos ineuntis anni dies privatim publice Deo adhibitis et votis laetisque ominibus nd Nos undique delatis celebrare aggressi sunt. Tantus enim ac tam subitus animorum motus id nimirum luculentissime/ comprobat, piissimae sobolis esse, ut cum
6 aegritudines ac molestias tum laetitiam gaudiumque participet Patris, ob illam quandam voluti necessitudinem. qua tota domestici ipsius convictus societas continetur ac regitur. Lex enim est caritatis praecipua, ut haec non tam verbis quam factis demonstretur, quae quidem facta eiusmodi sint, ut in mutua quadam communione bonorum posita esse videantur.

Eadem vero lege Nos tam arcte adstringimur. ut cum filiis Nostris carissimis, pro facultate, bona participemus Nostra, eosdemque in Nostrorum communionem gaudiorum ita vocemus, ut propositis caelestium munerum thesauris, quorum est in Nostra potestate dispensatio. privatam Patris laetitiam communibus filiorum gaudiis atque utilitatibus cumulemus.

Quapropter, decessorum Nostrorum, in primisque Leonis XIII, vestigiis insistentes illud consilium inivimus. ut alterum annum sacrum extra ordinem, in Jubilaei universalis modum — qui vertente anno, idest ad plenum Decembrem mensem, contineretur — toto Christiano orbi indiceremus. lamvero largius paterna liberalitate reseratis, per totum hoc temporis spatium. Ecclesiae fontibus, vehementer confidimus, christifideles omnes iam nunc alacrius libentiusque iis salutis praesidiis sic usuros, ut mores privati ac publici emendentur. fidei vigor confirmetur pietatisque ardor excitetur. Etenim, si precandi studium, quod saepe, vel nuper, commendavimus, in Christiano populo acrius incendatur. nullum Nobis Ecclesiaeque validius adiumenlum gravissimis hisce potissimum reipublicae Christianae temporibus obtingere poterit Eo ipso igitur, quo f. r. decessor Noster Leo XIII. consilio permoti eademque spe ducti. Nos quoque sacrum Jubilaeum indicimus < monendis cohortaridisque quotquot sua est cordi salus, ut colligant paulisper sese. et demersas in terram cogitationes ad meliora traducant: quod non privatis solum, sed toti futurum est reipublicae salutare, propterva quod quantum singuli profecerint in animi perfectione <ui. tantumdem honestatis ac virtutis ad vitam morewjue publicos accedet », Cum autem huc sacer annus spectet, ul lacta fidei incrementa in populo fo-
7 vcantur moresque ad evan/geheam legem rite componantur, videtur praeterea dici Illius recordatio, quo die sacerdotali potestate aucti sumus, eos omnes, quotquot hac eadem potestate honestantur, commonere vehementius, ut vitam totam ad tanti ordinis dignitates religiosius in dies sanctiusque conforment Ex quo multiplici Jubilaei fructu, qui in singulos cives ct in socetatem humanam manabit, illam denique profecturan esse confidimus, quam quaerimus, pacis Christi absolatam perfectamque in Regno Christi instaurationem.

Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confia ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, ad provehenda fidei fo crementa, morum emendationem et potissimum den sanctimoniam, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus plenissimam peccatorum omnium indulgentiam ad generalis Jubilaei modum concedimus, ab hoc die usque ad plenum mensem Decembrem vedeotis anni lucrandam, ita quidem ut sequitur:

I. Incolae et advenae intra ambitum existentes dioecesis Romae:

1.° Sive eodem die, sive diversis diebus bis visitent Basilicas Lateranensem SSrhi Salvatoris, Vaticanas S. Petri Ap. et Liber:anam S. Mariae Maioris: ibique devotas preces per aliquod temporis spatium effundant ad mentem Summi Pontificis superius propositam ac generatim pro conversione peccatorum, exstirpatione haeresum ac schismatum, pro pace et concordia cranium principum. unde facilius consequents exaltatio, prosperitas et libertas Ecclesiae catholicae eiusque Capitis, Vicarii Iesu Christi.

Quod, si vel nimia locorum distantia, vel alio iusto impedimento, incolis praesertim suburbii ad memoratu Basilicas difficilis sit aditus, concedimus ut confessarii singulis permittant accessum ad aliam parochiatem ecclesiam oratoriumve publicum, ubi Missae Sacrificiim celebrari consueverit, ad easdem visitationes similiter complendas. l

2.° Duobus diebus, praeter illos in quibus ieiunius et abstinentia ex praecepto obligant, ieiunent rra abstinentia ad normam canonum Codicis iuris cai» nicL

3.· Confessionem sacramentalem rite instituant, ia qua a peccatis absolvantur, praeter confessionem annuam praecepto communi iniunctam: ac sancta Eucharistiae communione pie reficiantur, praeter communionem paschalem.

4.° Tandem aliquam eleemosynam pro sua quisque facultate et pietate, audito confessarii consilio, in aliquod opus pium elargiantur: praecipue Opus Propagationis et Praeservationis fidei commendamus.

II. Extra Romanam dioecesim, ubique terranra praescribimus duas visitationes, vel eodem die vel diversis diebus, pie peragendas in tribus ecclesiis vel ontoriis publicis, in quibus Missa saltem celebrari soleat quae a loci Ordinario vel cx ipsius mandato assignandi erunt: quod si tot templa alicubi non habeantur, tres visitationes in duobus, aut sex in uno peragantur Praeterea cetera superius recensita opera a singulis accurate perficienda sunt.

UL Pro iis qui sive Romae, sive ubique collégialité: seu processionaliter, ut aiunt, duce parocho allove der.· gnato sacerdote, visitationes instituere velint. Ordinarius poterit visitationes prudenti suo arbitrio etiam ad minorem numerum reducere.

IV. Visitationes possint peragi partim in una diocces: et partim in alia: et in eadem dioecesi partim in uni loco, partim in alio: in templis tamen pro unoquoque loco legitime assignatis.

V. Fideles, qui fuerint quavis iusta et rationabili causa impediti quominus vel aliquod cx recensitis operi-

ÎW»

io n

bus vel etiam omnia rite compleant, confessarii poterunt dispensare, opera praescripta in aliquod aliud opus commutando.

VL Religiosi omnes et quotquot hoc nomine veniunt in parte secunda libri secundi Codicis iuris canonici dispensari possunt tum singillatim tum collegialiter a suis immediatis Superioribus, commutatis operibus praescriptis in alia, quae tamen non sint sub praecepto
9 debita; Congregationes autem religiosae laicales ab/ eo sacerdote, qui regimen earum exercet in foro externo; atque, occurrente necessitate, singuli a proprio confessario.

Confessarii. per totum Jubilaei tempus, generatim sequantur, in absolvendo et dispensando, disciplinam a Codice iuris canonici novissime inductam.

Minime tamen suspendimus extraordinarias facultates utcumque delegatas, quibus forte iidem potiuntur. Sed praeterea has. quae sequuntur facultates ipsis concedimus hoc anno exercendas, intra limites iurisdictionis sive ordinariae sive delegatae, qua a suis Ordinariis instructi sint. Scilicet, sive Romae, sive alibi absolvere valeant poenitentes rite dispositos ab omnibus casibus vel ab homine vel a iure, sub censura vel sine censura utcumque reservatis, exceptis dumtaxat casibus cum violationis secreti Sancti Officii, tum specialissimo modo Summo Pontifici reservatis (cann. 2320, 2343, 2367 et 2369 Cod. I. C.). tum denique ilUs, pro quibus, vel post obtentam vi canonis 900 absolutionem, obligatio adhuc manet ad Sacram Poenitentiariam recurrendi et standi eius mandatis (cfr. Decretum Sacrae Poenitentiariae 16 Novembris 1928) (LE 865J. Concedimus item singulis confessariis, ut supra approbatis, facultatem dispensandi ex rationabili causa in votis privatis omnibus, etiam lundis, iis tamen exceptis quae canone 1309 Sedi Apostolicae reservantur, exceptoque voto acceptato a tertio, cui dispensatio proinde detrimento esset, nisi ipse lun suo cesserit. Vota quoque poenalia commutari poterunt, sed in opus tantummodo quod aeque efficaciter a peccato retrahat.

Facultates huiusmodi absolvendi vel dispensandi illis solis applicari possunt, quibus sincerus est animus lucrandi Jubilaeum atque opera praescripta vel commutata adimplendi. Si tamen iidem fideles, applicatione iam obtenta, rationabili impedimento prohibeantur quominus cetera perficiant, benigne statuimus, acceptam applicationem fore item valituram.

Iisdem porro facultatibus confessarii utantur in solo foro conscientiae etiam extra sacramental), nisi, ut pali let, agatur de peccato sacramenta liter absolvendo./

Qui aliqua censura fuerint nominatim affecti vel uti tales publice renuntiati nequeunt tamdiu frui beneficio Jubilaei, quandiu in foro externo non satisfecerint prout de iure. Si tamen contumaciam in foro interno sincere deposuerint et rite dispositos sese ostenderint, poterunt, remoto scandalo, in foro sacramentali interim absolvi ad finem dumtaxat lucrandi Jubilaeum cum onere quam primum se subiiciendi etiam in foro externo ad tramitem iuris.

Jubilaeum, quod attinet ad plenariam indulgentiam sbi vel animabus purgatorii applicandam, bis aut pluries acquiri potest, iniuncta opera bis aut pluries iterando; sed tum tantummodo, cum Jubilaeum prima vice acquiritur, confessarii uti possunt, etiam pluries, facultate absolvendi a censuris et a casibus reservatis, commutandi vel dispensandi cum eodem poenitente qui nondum omnia opera iniuncta adimpleverit.

Vertente Jubilaei anno, nullatenus cessant indulgentiae alias concessae pro operibus distinctis ab operibus Jubilaeo lucrando praescriptis. Imo benigne concedimus. ad augendum cotidie magis precandi spiritum, at omnes fideles, per huius anni spatium, lucrari possint indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum, quoties coram divino Eucharistiae Sacramento. vel clauso Tabernaculo, pias preces aliquandiu ad meatem Summi Pontificis effuderint; idque firmis indulgentiis pro eodem opere alias concessis. Qui autem singulis diebus per integram hebdomadam hanc piam visitationem peregerint, indulgentiam plenariam usitatis conditionibus acquirere possint. Praeterea, ad fovendam toto hoc anno cleri in sacro litando pietatem, singulis sacerdotibus tribuimus, fruendum usque ad diem xxxi mensis Decembris huius anni, privilegium personale, cuius vi indulgentiam plenariam quotidie possint. Missae sacrificium celebrando, uni animae in Purgatorio detentae applicare.

Ut autem Litterae hae Nostrae ad fidelium omnium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis»/ manu tamen alicuius notarii publici D subscriptis ac sigillo alicuius personae in ecclesiastica auctoritate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur hominum liceat paginam Nostrae indictionis, promulgationis, concessionis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, die vi mensis lanuarii, in festo Epiphaniae Domini, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono. Pontificatus Nostri septimo.—Fr. Andreas Card. Frühwirth, Cancellarius S. *R. E.* 'Laxjrekuvs Card. Lauri, Poenitentiarius *Maior.* loseph Wilpert, *Decanus Coll. Proton. Apostolicorum.* Dominicus Jorio, Protonotarius Apostolicus.

Ad F. M. CAPPELLO In PrM 18 (1929) 6-41; J. CAEUSE.M In NrT 56 (1929) 235-243; A. GOUGNARD In CM 18 (1929) 290-304: Ph. MAROTO in CpR 10 (1929) 7-15, 85-150 <r in Apoll. 2 (1929) 141-209; ME 41 (1929) 37-46.

874

1929 IAN 9.-SC RITUUM, INSTR. AAS 21 (1929) 43

DE COMMUNIONE PLURIUM INFIRMORUM

Quo breviori et faciliori ratione sacra Communio pluribus infirmis ministrari valeat. Sacra Rituum Congregatio sequentem instructionem probari posse censuit; nimirum:

Quando sacra Communio distribuitur pluribus infirmis. qui in eadem domo, vel ln eodem hospitali, sed in distinctis cubiculis degant. Sacerdos vel Diaconus ministrans. in primo tantum cubiculo recitet plurali numero omnes preces ante infirmorum Communionem dicendas iuxta Rituale Romanum. Tit. IV'. cap. 4; in aliis autem cubiculis dicat tantummodo preces: *Mixereatur lui... Indulgentiam.. Ecce Agnus* Dei ... semel *Domine non sum dignus. . Accipe frater {soror)...* vel *Corpus Domini nostri Iesu Christi...;* et in ultimo cubiculo addat versum: *Dominus vobiscum,* cum suo responsorio et cum sequente oratione plurali numero dicenda; *Domine sancte...,* ibique. si qua particula consecrata superfuerit, benedictionem cucharistlcam impertiatur. ac tandem reliquas preces praescriptas in Ecclesia de more persolvat.

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae XI per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Pro Praefectum relatione, Sanctitas Sua praefatam instructionem ratam habuit et confirmavit; eamque pro opportunitate adhibendam benigne concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9 Ianuarii 1929.—C Card. Laurenti, S. *R. C. Pro Praef.* Angelus Mariani. *Secr.*

Adn. P B. in EL 43 (J929) 15-16; I. PAUWELS In PrM 18 (1929) 112-114 ef io NrT 56 (1929) 338-340; ME 41 (1929) 108.

875

1929 IAN 12.-COM. RUSSIAE, MON. AAS 21 (1929) 91

De russis ad catholicam fidem redeuntibus

Haud raro evenit ut aliquis e Russis extra patriam commorantibus sive clericus sive laicus. Dei adiuvante gratia, in sinum Ecclesiae Catholicae redeundi manifestet desiderium atque loci Ordinarium ciusve delegatum supplex adeat ut ad abiurationem ct Fidei professionem in foro externo admittatur.

Ne in re tanti momenti faciliores se praebeant, praesertim si de personis sibi minime vel parum notis agatur. Ordinarii locorum monentur ut. quotiescumque de clericis agatur, sive sacerdotes sint sive solummodo diaconi, singulos casus huic Pontificiae commissioni vel, ubi adsit, Apostolico Legato mature exponant, atque

iuxta peculiares instructiones quae pro opportunitate ipsis traditae fuerint sese gerant

Interdum non erunt oratores reiiciendi vel deserendi. sed prudenti sacerdoti commendandi qui ipsos catholicam doctrinam doceat eorumque mores et animum perscrutetur et vigileL

Datum Romae, ex aedibus PonL Commissionis pro Russia, die 12 mensis lanuarii, anno 1929.—A. Card. Sincero, *Praeses* Carolus Margotti. *Secr.*

Ada. J. CREUSER In NrT 56 (1929) 637; ME 41 (1929) 110; NrT 56 (1929) 340-341: PrM 18 (1929) 124. Vide correctionem tote decreto la AAS 21 (1929) 171.

S76

1929 IAN 29.-SC RITUUM. DECR. AAS 21 (1929) 77

URBIS ET ORBIS

Decretum: officium et missa pro festo
SSMI CORDIS IESU ET OCTAVA

Quo plenius Sacratissimi Cordis lesu Festi sollemnitas devotioni populi Christiani responderet. Ssmus D. N. Pius Papa XI. litteris suis Encyclicis < Miserentissimus Redemptor », die vin mensis Mail anno **MDCCCCXXVIII** datis [AAS 20 (1928) 165 - 178], dictum festum ad ritum duplicem primae classis, cum octava privilegiata tertii ordinis, evexit, ipsum praeterea primarium declaravit et feriatis festis aequiparandum esse decrevit Concinnatum autem a speciali Commissione, de mandato quidem eiusdem Ssmi Domini, integrum officium cum missa Sacra Rituum Congregatio approbandum censuit Itaque facta per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationis Pro Praefectum Sanctissimo Patri relatione in Audientia habita die 29 lanuarii 1929. Sanctitas Sua praefatum officium cum missa proprium, prouti in superiori prostat exemplo, approbare dignata est, illudque, in universa Ecclesia, ab utroque Clero et a quibuslibet recitationi Officii divini, iuxta Romanum ritum, adstrictis adhiberi iussit servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque, etiam speciali mentione dignis.

Die mense et anno quibus supra.—C. Card. Laurenti, S. *R. C. Pro Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

Ada. P. B. in EL 43 (1929) 17; I. PAUWELS in PrM 18 (1929) 115-120 <t In NrT 56 (1929) 412-419; ME 41 (1929) 109. VJd· text-xn OtfkH et MinM In AAS 21 (1929) 44-77.

877

1929 IAN 30.-SC RITUUM. RESP. PART.·

Dubium circa modum exponendi ss. sacramentum coram
MONIALIBUS CARMELITARLM

Dubium - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter exponit quod in pluribus praefati Ordinis Monasteriis Monialium viget consuetudo. ut Sanctissimum Sacramentum exponatur in ostensorio adorationi Monialium in quodam loco prospiciente intra clausuram, tamquam parva fenestra quae aperitur in muro dlvisorio inter sacrarium et oratorium interius: quae tamen ex parte interna cratibus munitur, foris vero ab ipso sacerdote exponente porta reseratur. Orator igitur quaerit: *Utrum huiusmodi consuetudo tolerari queat?*

Resp. - Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, attentis peculiaribus adiunctls, dubio proposito respondendum censuit: « Piam *consuetudinem rigentem* in *casu* tolerari *posse* ».

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die 30 lanuarii 1929.—C. Card. Laurenti, *Praef.* Angelus Mariani, Secr.

• Pro! N. S 270/28: AOCO 3 (192« 29) 252.

878

1929 FEB 4.-SC CONS., RESP. AAS 21 (1929) *12*

DUBIUM

Circa modum se gerendi ordinariorum erga curiccô
QUAD SOCIETATES QUAE « ROTARY CLUBS » INSCRJBIHrm

Ab hac Sacra Congregatione Consistorial! non pavd sacrorum Antistites, pro sua pastoralis officii religiose, exquisierunt: An *Ordinarii permittere possint clcrzu ut nomen dent Societatibus, hodiernis temporibus* constitutis, quibus titulus « *Rotary Clubs* », uel ut «nadem *coetibus saltem intersint.*

Sacra autem haec Congregatio Consistorialis, re mâture perpensa, respondendum censuit: *Non expedire.*

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregation Consistorialis, die 4 Februarii 1929.—C. Card. Perosi. *Secr.* Fr. Raphaël C.. Archiep. Thessalonicen.. *Adsessan*

Adn. J. **CREUSEN in HrT 56 (1929) 335-338; ApoH. *2* (1523) 118: ME 41 (1929) 104-105; PrM 18 (1929) 103.**

879

1929 FEB 6.-SC RELIGIOSORUM, RESCR. PART/

Sanantur defectus in erectione congregationum τπϊτπ
ORDINIS SAECULARIS S. FRANCISCI ET IN RECEPTIONI HABITUS ET PROFESSIONIS

Preces - *Beatissime Pater.* Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter implorat benignam sanationem omnium defectuum, bona fide hucusque admissorum, in erectione congregationum Tertii Ordinis saecularu. necnon in receptione ad habitum et professionem. Et Deus. etc.

Rescr. - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a Revjno Procuratore Generali. Revjno Ministro Generali benigne committit ut pro suo arbitrio et conscientia petitam a»-cedat gratiam sanationis omnium quae sanabilia sunt et sanatione indigent, servatis, quoad erectionem, SS. C·-nonum praescriptis, factaque adnotatione huius rescripti in libro professionum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae die 6 Februarii 1929.—C. Card. Laurenti. *Praef. V.* La Puma. *Secr.*

• AOFM 48 (1929) 62-63; ME 41 (1929) 135-13«

880

1929 FEB ll.-CONV. c. ITALIA. AAS 21 (1929) 209-211

INTER SANCTAM SEDEM ET ITALIAE REGNUM CONVENTIO INTERNATIONALE

TRATTATO FRA LA SANTA SEDE E IZITAIJA

In nome della Santissima Trinità

Premesso :

Che la Santa Sede e l'Italia hanno riconosciuto ' convenienza di eliminare ogni ragione di dissidio *bl* loro esistente con l'addivenire ad una sistemazione definitiva dei reciproci rapporti. che sia conforme a giustizia ed alla dignité delle due Alte Parti e che, a$j> curando alla Santa Sede in modo stabile una condxone di fatto e di diritto la quale Le garantisca l'assoluü indipendenza per l'adempimento della Sua alta missicce nel mondo. consenta alia Santa Sede stessa di ricoroscerc composta in modo definitivo ed irrevocabile h « questione romana », sorta nel 1870 con l'annessione di Roma al Regno d'Italia sotto la dmastia di Cxa Savoia ;

Che dovendosi, per assicurare alia Santa Sede Vassoluta e visibile indipendenza, garentirLe una sovnnità indiscutibile pur nel campo internazionale, si è rav-

visata la necessity di costltuire. con particolari moda-
îlû lità. h Città del Vaticano, riconoscendo sulla medesima/ alla Santa Sede la piena propriété e l'esclusiva ed assoluta potesté c giurisdizione sovrana;

Sua Santité il Sommo Pontefice Pio XI e Sua Maestà Vittorio Emanuele III Re d'Italia, hanno risoluto di stipulare un Trattato. nominando a tale effecto due Plenipotenziari, cioè per parte di Sua Santité. Sua Emlnenza Reverendissima il Signor Cardinale Pietro Gasparri. Suo Segretario di Stato, e per parte di Sua Maestà. Sua Eccellenza il Signor Cavalière Benito Mussolini. Primo Ministro c Capo del Governo; i quali, scambiati i loro rispettivi pieni poteri e trovatili in buona e dovuta forma, hanno convenuto negli Articoli seguenti :

Art. 1. L'Italia riconosce e riafferma il principio consacrato nell'articolo 1° dello Statuto del Regno 4 marzo 1848, pel quale la religione cattolica, apostolica e romana è la sola religione dello Stato.

Art. 2. L'Italia riconosce la sovranità della Santa Sede nel campo internazionale come attributo inerente alia sua natura, in conformité alla sua tradizione ed aile esigenze della sua missione nel mondo.

Art. 3. L'Italia riconosce alia Santa Sede la piena propriété e la esclusiva ed assoluta potesté e giurisdizione sovrana sui Vaticano, com'è attualmente costituito, con tutte le sue pertinenze e dotazioni, creandosi per lai modo la Citté del Vaticano per gli speciali fini e con le modalité di cui al presente Trattato. I confini di detta Citté sono indicati nella Planta che costituisce l'Allegato 1° del presente Trattato, del quale forma
ni parte integrante./

Resta peraltro inteso che la piazza di San Pietro, p-ur facendo parte della Citté del Vaticano, continuera ad essere normalmente aperta al pubblico e soggetta ai poteri di polizia delle autorité italiane; le quali si arresteranno ai piedi della scalinata della Basilica, sebbene questa continui ad essere destinata al culto pubblico, e si asterranno perciô dal montare ed accedere alla detta Basilica, salvo che siano invitate ad intervenire dalTautorité competente.

Quando la Santa Sede, in vista di particolari funzioni, credesse di sottrarre temporaneamente la piazza di San Pietro al libero transito del pubblico, le autorité italiane, a meno che non fossero invitate dall'autorità competente a rimanere, si ritireranno al di là delle linee eslerne del colonnato berniniano e del loro prolungamento.

Art. 4. La sovranità e la giurisdizione esclusiva, che lltalia riconosce alla Santa Sede sulla Citté del Vaticano, importa che nella medesima non possa espiicarsi alcuna ingerenza da parte del Governo Italiano e che non vi sia altra autorité che quella della Santa Sede.

Art. 5. Per l'esecuzione di quanto è stabilito nell'articolo precedente, prima dell'entrata in vigore del presente Trattato, il territorio costituente la Citté del Vaticano dovrà essere. a cura del Governo italiano, reso libero da ogni vincolo e da eventuali occupatori. La Santa Sede prowederà a chiuderne gli accessi, recingendo le parti aperte, tranne la piazza di San Pietro.

Resta per altro convenuto che, per quanto riflette gli immobili ivi esistenti, appartenenti ad istituti od enti religiosi, prowederà direttamente la Santa Sede a regolare i suoi rapport! con questi, disinteressandofene lo Stato italiano./
10

Art. 6. L'Italia prowederà, a mezzo degli accord! occorrenti con gli enti interessati, che alla Citté del Vaticano sia assicurata un'adeguata dotazione di acque in propriété.

Prowederà, inoltre. alla comunicazione con le ferrovie dello Stato mediante la costruzione di una stazione ferrovlaria nella Citté del Vaticano, nella localité indicata nell'allegata Pianta (Alleg. I) e mediante la drcolazione di veicoli propri del Vaticano suile ferrovie italiane.

Prowederà altresl al collegamento, direttamente anche cogli altri Stati, del servizi telegrafici, telefonici, radiotelegrafici, radiotelefonici e postali nella Città del Vaticano.

Prowederà infine anche al coordinamento degli altri servizi pubblici.

A tutto quanto sopra si prowederà a spese dello Stato italiano e nel termine di un anno dall'entrata in vigore del presente Trattato.

La Santa Sede prowederà, a sue spese, alia sistemazione degli accessi del Vaticano già esistenti e degli altri che in seguito credesse di aprire.

Saranno presi accordi tra la Santa Sede e lo Slato italiano per la circolazione nel territorio di quest'ultimo dei veicoll terrestri e degli aeromobili della Città del Vaticano.

Art. 7. Nel territorio intorno alla Città del Vaticano il Governo italiano si impegna a non permettere nuove costruzionl, che costituiscano introspetto, ed a prowedere, per lo stesso fine, alia parziale demolizione di quelle già esistenti da Porta Cavalleggeri e lungo la via Aurelia ed il viale Vaticano.

In conformité aile norme del diritto internazionale, è vietato agli aeromobili di qualsiasi specie di trasvolare sui territorio del Vaticano./ 213

Nella Piazza Rusticucci e nelle zone adiacenti al colonnato. ove non si estende la extraterritorialité di cui all'art. 15. qualsiasi mutamento edilizio o stradale. che possa interessare la Citté del Vaticano, si taré di comune accordo.

Art. 8. L'Italia, considerando sacra ed inviolabile la persona del Sommo Pontefice. dichiara punibili l'attentato contro di Essa e la provocazione a commeterlo con le stesse pene stabilite per l'attentato e la provocazione a commetterlo contro la persona del Re.

Le offese e le ingiurie pubbliche commesse nel territorio italiano contro la persona del Sommo Pontefice con discorsi, con fatti e con scrittl sono punite come le offese e le ingiurie alla persona del Re.

Art. 9. In conformité aile norme del diritto internazionale sono soggette alla sovranità della Santa Sede tutte le persone aventi stabile residenza nella Citté del Vaticano. Tale residenza non si perde per il semplice fatto di una temporanea dimora altrove, non accompagnata dalla perdita dell'abitazione nella Città stessa o da altre circostanze comprovanti l'abbandono di detta residenza.

Cessando di essere soggette alla sovranità della Santa Sede, le persone menzionate nel comma precedente, ove a termini della legge italiana, indipendentemente dalle circostanze di fatto sopra previste. non siano da ritenere munite di altra cittadinanza. saranno in Italia considerate senz'altro cittadini italiani.

Alie persone stesse. mentre sono soggette alla sovranità della Santa Sede, saranno applicabili nel territorio del Regno d'Italia, anche nelle materie in cui deve essere osservata la legge personale (quando non siano regolate da norme emanate dalla Santa Sede), quelle/ 214
della legislazione italiana. e ove si trattl di persona che sia da ritenere munita di altra cittadinanza. ouelle dello Stato cui essa appartiene.

Art. 10. I dignitari della Chiesa e le persone appartenenti alia Corte Pontificia, che verranno indicati in un elenco da concordarsi fra le Alte Parti contraenti. anche quando non fossero cittadini dei Vaticano, saranno sempre ed in ogni caso rispetto allltalia esenti dal servizio militare, dalla giuria e da ogni prestazione di carattere personale.

Questa disposizione si applica pure ai funzionari di ruolo dichiarati dalla Santa Sede indispensabili. addetti in modo stabile e con stipendio fisso agli uffici della Santa Sede, nonchè ai dicasteri ed agU uffici indicati appresso negli articoli 13. 14, 15 e 16. esistenti fuori della Città del Vaticano. Tali funzionari saranno indicati in altro elenco, da concordarsi come sopra è detto e che annualmente sarà aggiornato dalla Santa Sede.

Gli ecclesiastici che, per ragione di ufficio. partecipano fuori della città del Vaticano alTemanazione degli atti della Santa Sede, non sono soggetti per cagione di essi a nessun impedimento, investigazione o molestia da parte delle autorité italiane.

Ogni persona straniern investita di ufficio ecclesiastico in Roma gode delle garanzie personali competenti ai cittadini italiani in virtu delle leggi dei Regno

Art. 11. Gli enti centrali della Chiesa Cattolica sono esenti da ogni ingerenza da parte dello Stato italiano (salvo le disposizioni delle leggi italiane concernenti gli acquisti dei corpi morali), nonchè dalla conversione nei riguardi dei beni immobili/ 215

Art. 12. L'Italia riconosce alla Santa Sedo il diritto di legazione attivo e passivo secondo le regole generali dei diritto internazionale.

Gli inviati dei Governi esteri presso la Santa Sede continuano a godere nel Regno di tutte le prerogative ed immuniti, che spettano agli agenti diplomatic! seconde il diritto internationale, e le loro sedi potranno continuare a rimanere nel territorio Italiano godendo delle immuniti loro dovute a norma del diritto internationale. anche se I loro Stati non abbiano rapporti diplomatie; con lltalia.

Resta inteso che lltalia si impegna a lasciare sempre ed in ogni caso libéra la cornspondenza da tutti gh Stati, compresl i belligeranti, alla Santa Sede e viceversa, nonchè il hbero accesso del Vescovi di tutto il mondo alla Sede Apostolica.

Le Alte Parti contraenti si impegnano a stabilire fra loro normali rapporti diplomatic), mediante accreditamento di un Ambasciatore italiano presso la Santa Sede e di un Nunzio pontificio presso Htalia. il quale sarà il Decano del Corpo Diplomatico, a' termini del diritto consuetudinario riconosciuto dal Congresso di Vienna con atto dei 9 giugno 1815.

Per effetto della riconosciuta sovraniti e senza pregiudizio di quanto è disposto nel successivo art. 19. i diplomatic! della Santa Sede ed i corrieri spediti in nome dei Sommo Pontefice godono nel territorio italiano, anche in tempo di guerra, dello stesso trattamento dovuto ai diplomatie! ed ai corrieri di gabinetto degli altri governi esteri. secondo le norme del diritto intcmazionale.

Art. 13. Lltalia riconosce alia Santa Sede la piena propriété delle Basiliche patriarcali di San Giovanni in Laterano, di Santa Maria Maggiore e di San Paolo,
216 cogli ediiici annessi (Alleg. Π, 1, 2 e 3)./

Lo Stato trasferisce alia Santa Sede la libera gestione ed amministrazione della detta Basilica di San Paolo e dell'annesso Monastero. versando altresi alia Santa Sede i capitali corrispondenti aile somme stanziate annualmente nel bilancio dei Ministère della Pubblica Istruzione per la detta Basilica.

Resta dei pari inteso che la Santa Sede è llbera proprietary del dipendente edificio di S. Callisto presso S. Mana in Traslevere (Alleg. Π, 9).

Art. 14. Lltalia riconosce alia Santa Sede la piena propriété del palazzo pontificio di Castel Gandolfo con tutte lc dotazioni, attinenze e dipendenze (Alleg. Π. 4), quali ora si trovano già in possesso della Santa Sede medesima, nonchè si obbliga a cederLe, parimenti in plena propriété, effettuandone la consegna entro sei mesi dall'entrata in vigore del presente Trattato. la Villa Barberini in Castel Gandolfo con tutte le dotazioni, attinenze e dipendenze (Alleg. II, 5).

Per integrare la propriété degli immobili siti nel lato nord del Colle Gianicolense appartenenti alla Sacra Congregazione di Propaganda Fide e ad altri Istituti ecclesiastici e prospicienti verso i palazzi vaticani, lo Stato s'impegna a trasferire alia Santa Sede od agli enti che saranno da Essa indicati gli immobili di propriété dello Stato o di terzi esistenti in detta zona. Gli immobili appartenenti aUa detta Congregazione e ad altri Istituti e quell! da trasferire sono indicati nell'allegata Pianta (Alleg. II. 12).

L'ltaka, inline. trasferisce alia Santa Sede in piena e libera propriété gli ediftci ex-conventuali in Roma annessi alia Basilica dei Santi XII ApostoU ed allé chiese di SanVAndrea della Valle e di San Carlo ai Catinari. con tutti gli annessi e dipendenze (Alleg. HI. 3, 4 e 5). c da consegnarsi liberi da occupatori entro un
217 anno dall'entrata in vigore del presente TrattatoJ

Art. 15. Gli immobili indicati neU'art. 13 e negli alinea primo e secondo dell'art. 14. nonchè i palazzi della Dataria, della CanceUeria. di Propaganda Fide in Piazza di Spagna. il palazzo del Sant'Offizio ed adiacenze. quello de! Convertendi (ora Congregazione per la Chiesa Orientale) in piazza Scossacavalh, il palazzo del Vicarmto (Alleg. II, 6. 7. B. 10 e 11). e gli altri edifici nei quali la Santa Sede in avvenire crederà di sistemare altri suoi Dlcasteri, benchè facenti parte del territorio dello Stato italiano, godranno delle immunité riconosciuto dal diritto internazionale alie sedi degli agenti diplomatic! di Stati esteri.

Le stesse immunité si applicano pure nci riguard! delle altre Chiese. anche fuori di Roma, durante il tempo in cui vengano nolle medesime. senza essere aperte al publico, celebrate funzionl coll'intcrvento del Sommo Ponteike.

Art 16. Gli immobili indicati nei tre articoli precedent!. nonchè quelli adibit! a sedi dei seguenti istituti pontifici: Université Gregoriana. Istituto BibHco,Orientale, Archeologico. Seminario Russo, Collegio Lumbardo, i due palazzi di Sant'Apollinarc e la Casa degli «ercizi per il Clero di San Giovanni e Paolo (Alleg. HL I 1 bis, 2, 6, 7, 8), non saranno ma! assoggettati a vincoa o ad espropriazioni per causa di pubblica utilité, se non previo accordo con la Santa Sede, e saranno esect da tributi sia ordinari che straordinari tanto verso b Stato quanto verso qualsiasi altro ente.

E' in facoltà della Santa Sede di dare a tutti ! rurfdetti immobili, indicati nel presente articolo e nei Lt articoli precedent!, l'assetto che creda, senza buwvw d: autorizzazioni o consensi da parte di autorité governative, provincial! o comunali italiane, le quali possoco all'uopo fare sicuro assegnamento suile nobili tradizic; artistiche che vanta la Chiesa Cattolica./

Art. 17. Le retribuzioni, di qualsiasi natura, dovute dalla Santa Sede, dagli altri enti centrali della Qnesa Cattolica e dagli enti gestiti direttamente dalla Santa Sede anche fuori di Roma, a dignitari, impiegati e hlariati, anche non stabili, saranno nel territorio italiano esenti. a decorrere dal 1° gennaio 1929, da qualsiasi tributo tanto verso lo Stato quanto verso ogd altro ente.

Art. 18. I tesori d'arte e di scienza esistenti nella Cittâ del Vaticano e nel Palazzo Lateranense rimarrazno visibili agli studiosi ed ai visitatori, pur essendo riservata alla Santa Sede piena liberté di regolare l'accesso dei pubblico.

Art. 19. I diplomatic) e gli inviati della Santa Sede, i diplomatic! e gli inviati dei Governi esteri presso h Santa Sede e i dignitari della Chiesa provenienti dall'estero diretti alla Cittâ del Vaticano e muniti di passaporti dcgli Stati di provenienza, vistati da! rappresentanti pontifici all'estero. potranno senz'altra formalité accedere alla medesima attraverso il territorio italiano. Altrettanto dicasi per le suddette persone, le quali munite di regolare passaporto pontificio si recheranno dalla Cittâ del Vaticano all'estero.

Art. 20. Le merci provenienti dall'estero e dirette alla Cittâ del Vaticano, o, fuori della medesima, ad istituzioni od uffici della Santa Sede, saranno sempre axmesse da qualunque punto dei confine italiano ed ia qualunque porto dei Regno al transito per il territorio italiano con piena esenzione dai diritti doganali e diziari./

Art. 2l. Tutti i Cardinali godono in Italia degli ooon dovuti ai Principi dei sangue: quelli residenti in Roma, anche fuori della Cittâ del Vaticano, sono a tutti gh effetti cittadini della medesima.

Durante la vacanza della Sede Pontificia, litati prowede in modo speciale a che non sia ostacolato d libero transito ed accesso dei Cardinali attraverso il territorio italiano al Vaticano, e che non si ponga impedimento o limitazione alla liberté personale dei medesimi.

Cura, inoltre. ITtalia che nel suo territorio all'ictorno della Cittâ del Vaticano non vengano conuness: atti, che comunque possano turbare le adunanzc de' Conclave.

Le dette norme valgono anche per i Conclavi che si tenessero fuori della Cittâ del Vaticano, nonchè per i Concilii presieduti dal Sommo Pontefice o dai suoi Legati c nei riguardi dei Vescovi chiamati a partecipam

Art. 22. A richiesta della Santa Sede e per de.egazlone che potrà essere data dalla medesima o »: singoli casi o in modo permanente, lltalla prowederà nel suo territorio alla punizione dei delitti che venissero commessi nella Cittâ del Vaticano, salvo quando Fautore del delitto si sia rifugiato nel territorio italiano, nel qual caso si procédera senz'altro contre di lui a noma delle leggi italiane.

La Santa Sede consegnerà alio Stato italiano le persone, che si fossero rifugiate nella Cittâ del Vaticaco. imputate di atti. commessi nel territorio italiano. che siano ritenuti delittuosi dalle leggi di ambedue gh StatL

Analogamente si provvederà per le persone imputate di delitti. che si fossero rifugiate negli immobili dichiarati immuni nell'art. 15. a meno che i prepcsti ai detti immobili preferiscano invitare gli agent! iûliani ad entrarvi per arrestarle.

Art. 23. Per l'esecuzione nel Regno delle sentence

emanate dai tribunali della Cittâ del Vatîcauo si applichcranno le norme del diritto internazionale.

Avranno invcce senz'altro picna efficacia giuridica. anche a tutti gli effetti civili, in Italia le sentenze cd i prowcdimenti emanati da autorità ecclcsiastichc ed uf-Lcialmentc comunicati aile autorità civili, circa persone ecclesiastiche o religiose e concernenti materie spirituali o disciplinari.

Art. 24. La Santa Sede, in relazione alla sovranità che le compete anche nel campo internazionale, dichiara che Essa vuole rimanere e rimarrà estranea allé competizioni temporali fra gli altri Stati ed ai Congressi internazionali indetti per tale oggetto, a mono che le parti contendenti iacciano concorde appello alla sua missione di pace, riservandosi in ogni caso di far valere la sua potcstâ morale e spirituale.

In conseguenza di ciô la Cittâ del Vaticano sarà sempre ed in ogni caso considerata territorio neutrale cd inviolabile.

Art. 25. Con speciale convenzione sottoscritta unitamenle al presente Trattato, la quale costituisce l'Allegato IV al medesimo e ne forma parte integrante, si prowcde alia liquidazione dei crediti della Santa Sede verso lItalia.

Art. 26. La Santa Sede ritiene che con gli accordi, i quali sono oggi sottoscritti, Le viene assicurato adeguatamente quanto Le occorre per prowedere con la
21 dovuta/ liberté ed independenza al governo pastorale della Diocesi di Roma e della Chiesa Cattolica in Italia e nel mondo; dichiara definitivamente ed irrevocabilmente composta e quindi eliminata la < questione romana > e riconosce il Regno d'Italia sotto la dinastia di Casa Savoia con Roma capitale dello Stato italiano.

Alla sua volta l'Italia riconosce lo Stato della Cittâ del Vaticano sotto la sovranità del Sommo Pontefice.

È abrogata la legge 13 maggio 1871 n. 214 e oualunque altra dlsposlzione contraria al presente Trattato.

Art. 27. Il presente Trattato, non oltre quattro mesi dalla firma, sarà sottoposto alia ratifica del Sommo Pontefice e del Re d'Italia ed entrerà in vigore all'atto stesso dello scambio delle ratifiche.

Roma, undici febbraio millenovecentoventinove.—PIETRO Cardinale GASPARRL BENITO MUSSOLINI

Ada. E. de MOREAU in NrT 55 (1929) 495-517; I. PASQUAZI in Apoll. 2 (1929) 265-282; ME 41 (1929) 87-94; NrT 55 (1929) 312-321. Vide RATIHABITIONEM sub die 1929 lun. 7: L£ 904.

881

1929 FEB 11.-CONV. c. ITALIA. AAS 21 (1929) 275-291

INTER SANCTAM SEDEM ET ITALIAE REGNUM SOLLEMNIS CONVENTIO

CONCORDATO FRA LA SANTA SEDE E VITALIA

In nome della Santissima Trinità

Premesso:

Che fin dall'inizio delle trattative tra la Santa Sede e Htalia per risolvere la < questione romana > la Santa Sede stessa ha proposto che il Trattato relativo a detta questione fosse accompagnato, per necessario complemento, da un Concordato, inteso a regolare le condûioni della Religione e della Chiesa in Italia;

Che è stato conchiuso e firmato oggi stesso il Trat-*Mto* per la soluzione deila < questione romana »;

Sua Santità il Sommo Pontefice Pio XI e Sua Maestà Vittorio Emanuele III, Re d'Italia, hanno risoluto di fare un Concordato, ed all'uopo hanno nominato gli stessi Plenipotenziarii, delegati per la stipulazione del Trattato, cioè per parte di Sua Santità, Sua Eminenza Reverendissima il Signor Cardinale Pietro Gasparrl, Suo Segrctario di Stato, e per parte di Sua Maestà, Sua
Π Eccellenza il Signor Cavalière Benito*f* Mussolini. Primo Ministro e Capo del Governo, i quali, scambiati i loro Pæai Poteri e trovatili in buona e dovuta forma, hanno convenuto negli Articoli seguenti:

Art. 1. L'Italia, ai sensi dell'art. 1 del Trattato, assoira alla Chiesa Cattolica il libero esercizio del potere spirituale, il libero c pubblico esercizio del culto, nonchè della sua giurisdizione in materia ecclesiastica in conformità aile norme del presente Concordato; ove occorra, accorda agli ecclesiastici per gli atti del loro ministero spirituale la difesa da parte delle sue autorità.

In considerazione del carattcre sacro della Cittâ Eterna, sede vcscovile del Sommo Pontefice, centro del mondo cattolico e mèta di pellegrinaggi, il Governo italiano avrà cura di impedire in Roma lutto ciô che possa cssere in contraste col dette carattere.

Art. 2. La Santa Sede comunica e corresponde liberamente con i Vescovi, col clero e con tutte il mondo cattolico senza alcuna ingerenza del Governo italiano.

Parimenti. per tutte quanto si riferisce al ministero pastorale, i Vescovi comunicano e correspondent) liberamento col loro clero e con tutti i fedeli.

Tanto la Santa Sede quanto l Vescovi possono pubblicare liberamente ed anche affiggere nell'interno ed aile porte esterne degli edifice destinati al culto o ad uffici del loro ministero Je istruzioni, ordinanze, lettere pastorali, bollcttini diocesane ed altri atti riguardanti el governo spirituale dei fedeli. che crederanno di emanare nell'ambito della loro competenza. Tali pubbllcazioni ed affissioni cd in genere tuiti gli atti e documenti relative al governo spirituale dei fedeli non sono soggetti ad oneri fiscali.

Le dette pubblicazioni per quanto riguarda la Santa Sede possono essere fatte in qualumque lingua, quelle dee Vescovi sono fatte in lingua italiana o la/tma; ma. 277
accanto al testo italiano. l'autorità ecclesiastica puô aggiungere la traduzione in altre lingue.

Le autorità ecclesiastiche possono senza alcuna ingerenza delle autorità civili eseguirc collette nell'interno ed all'ingresso delle chiese nonchè negli edifici di loro propriété.

Art. 3. Gli studenti di teologia. quelli degli ultimi due anni di propedeutica alia teologia awiati al sacerdozio ed i novizi degli istituti religiosi possono. a loro richiesta, rinviare, di anno in anno, fino al ventesimosesto anno di età l'adcmpimento dcgli obblighi del servizio militare.

I chierici ordinati in sacris ed l religiosi, che hanno emesso i voti. sono esenti dal servizio militare, salvo il caso di mobilitazione generale. In tale caso, i sacerdoti passano nolle forze annate dello State, ma è loro conservato l'abito ecclesiastico, affinchè esercitino fra le truppe il sacro ministero sotto la giurisdizione ecclesiastica dellOrdinario militare ai sensi dell'art 14. Gli altri chierici o religiosi sono di preferenza destinati ai servizi sanitari.

Tuttavia, anche se siasi disposta la mobilitazione generale, sono dispensati dal presentarsi alia chiamata i sacerdoti con cura di anime. Si considcrano tali gli Ordinari, i parrocl, i vice parroci o coadiutori, i vicari ed i sacerdoti stabilmcnte preposti a rettorie di chiese aperte al culto.

Art. 4. Gli ecclesiastic: ed i religiosi sono esenti dall'ufficio di giurato.

Art. 5. Nessun ecclesiastico puô essere assunto o rimanere in un impiego od ufficio dello State italiano o di enti pubblicl dlpendentl dal medesimo senza il nulla osta dellOrdinario dioccsano./ 278

La rcvoca del nulla osta priva l'ecclesiastico della capacité di continuare ad esercitare l'impiego 0 l'ufficio assunto.

In ogni caso i sacerdoti apostati o irretiti da censura non potranno essere assunti nè conservati in un insegnamento. in un ufficio od in un impiego. nei quali siano a contatto immediate col pubblico.

Art. 6. Gli stipendi e gli altri assegni. di cui godor.o gli ecclesiastici in ragione del loro ufficio, sono esenti da pignorabilità nella stessa misura in cui lo sono gli stipend! e gli assegni degrimpiegati dello State.

Art. 7. Gli ecclesiastici non possono essere richicsti da magistrat! o da altra autorité a dare informazioni su persone o materie di cui siano venuti a conoscrnza per ragione del sacro ministero.

Art. 8. Nel caso di deferimento al magistrate penale di un ecclesiastico o di un religioso per delilto. Il Procuratore dei Re deve informarne immediatamente l'Ordinario dolia diocesi, nel cui territorio egli csercila giurisdizione; c deve sollecitamcnte trasmetiere d: ufficio al medesimo la deciaionc istruttoria e. ove abbia

win

luogo, la sentenza terminativa del giudizio tanto Ln primo grado quanto in appello.

In caso di arresto, Fecclesiastico o il religioso è trattaîo coi riguardo dovuto al suo stato ed al suo grado gerarchico.

Nel caso di condanna di un ecclesiastico o di un religioso, b pena è scontata possibilmente in locali separati da quelli destinati ai laici, a meno che l'Ordinario competente non abbia ridolto il condannato alio stato laicale./

Art. 9. Di regola, gli edifici aperti al culto sono esenti da requisizioni od occupazioni.

Occorreado per gravi necessity pubbliche occupare un edificio aperto al culto. Tautorità che procede al-Foccupazione deve prendere previamente accordi con l'Ordinario. a meno che ragioni di assoluta urgenza a ciô si oppongano. In tale ipotesi. l'autorité procedente deve informare immediatamente il medesimo.

Salvo i casi dl urgente necessity, la forza pubblica non puô entrare, per l'esercizio delle sue funzioni. negli édifie! aperti al culto, senza aveme dato previo awiso aU'autorilâ ecclesiastica.

Art. 10. Non si potrà per qualsiasi causa procedere alla dcmolizlone di edifici aperti al culto, se non previo accordo colla competente autorltà ecclesiastica.

Art. 11. Lo Stato riconosce i glomi festivi stabiliti dalla Chiesa, chc sono i seguenti:

Tutte le domeniche; Il primo giorno dell'anno; Il rno delFEpifania (6 gennaio); Il giorno della festa di Giuseppe (19 marzo>; Il giorno dell'Ascensione; Il giorno del Corpus Domini; Il giorno dclla festa dei Ss. Apostoli Pietro e Paolo (29 giugno); Il giorno dell'Assunzlone della B, V. Maria (15 agosto); Il giorno di Ognissanti (1° novembre); Il giorno della festa delllmmacobta Concezione (8 dicembre); Il giorno di Natale
250 (25 dicembre)./

Art. 12. Nelle domeniche e nelle feste di precetto, nelle chiese in cui officia un Capitolo. il celebrante la Messa Convcntuale canterà. secondo le norme della sacra liturffo. una preghiera per la prospérité del Re d'Italia e dello Stato italiano.

Art 13 Il Governo italiano comunica alia Santa Sede h tabella organica del personale ecclesiastico di ruolo adibito al servizio dcll'assistcnza spirituale presso le forze militari dello Stato appena essa sia stata approvals nei modi di legge.

La designazione degli ecclesiastici, cui è commessa Falta direzione del servizio di assistenza spirituale «Ordinario militare, vicario cd ispettori), è fatta confidenzinlmente dalla Santa Sede al Governo italiano. Qualora il Governo italiano abbia ragioni da opporre alia fatta designazione. ne carà communicazione alia Santa Sede. Ia quale proccderà ad altra designazione.

L'Ordinario militare sarà rivestito della dignità arcivcscovile.

La Domina dei (appellant militari è fatta dalla competente autorité dello Stato italiano su designazione deUOrdinario militare.

Art. 14. Le truppe itallane di aria, di terra e di mare godono. nei riguardi dei doveri religiosi, dei priviteg: e delle esenzioni consentite dal diritto canonico.

I cappellani militari hanno. riguardo aile dette truppe. competenze parrocchiali. Essi esercitano il sacro minister «orto la giurbdizione deUOrdinario militare, assistito dalla propria Curia.

L'Ordinario militare ha giurisdizionc anche sui personale religioso, maschile e femminile, addetto agli
231 ospedal: militarlj

Art 15. L'Arcivescovo ordinario militare è preposto ad Capitolo dclla chiesa dei Pantheon In Roma, costituendo con esso il clero, cul è affldato il servizio religioso di dette Basilica.

Tale clero è sutorizzato a prowedere a tutte le funzioni religiose, anchc fuori di Roma, chc in conformité alte regole canonichc siano richieste dallo Stato o dalla Reale Casa.

!ua Santa Sede consente a conferirc a tutti 1 canonici componenti 11 capitolo dei Pantheon la dignité di protonotari ad initar. durante munere. Ln nomina di ctascuno di essi sari fatta dal Cardinale Vicario di Roma dtetro presentazione da parte di Sua Maesta il Re dltalia, previa confidenziale indicazione del presentando.

La S. Sede si riserva di trasferire ad altra chies la Diaconia.

Art. 16. Le Alte Parti contraenti procederanno d'if, cordo, a mezzo di commissioni miste, ad una reviiiwe della circoscrizione delle diocesi. alio scopo di render's possibilmente rispondente a quella delle province dei: Stato.

Resta inteso che la Santa Sede erigerà b dkcei di Zara; che nessuna parte dei territorio soggetlo ib sovranitâ del Regno d'Italia dipenderà da un Vearo. la cui sede si trovi in territorio soggetto alte sovrazzi di altro Stato; e che nessuna diocesi dei Regno cqeprenderà zone di territorio soggette alla sovraaità *i* altro Stato.

Lo stesso principio sarà asservato per tutte le parrocchie esistenti o da costituirsi in territori vicin. il confini dello Stalo.

Le modificazioni. che dopo l'assetto innanzi acceanato si dovessero in awenire arrecare aile circoscriz» ni delle diocesi. saranno disposte dalla Santa Sede previi accordi col Governo italiano ed in osservanza deb direttive su espresse. salvo le piccole rettifiche di territorio richieste dal bene delle anime. 2 ‘

Art. 17. La riduzione delle diocesi che rlsulterà dll· Fapplicazione dell'articolo precedente, sarà altuata va via che le diocesi medesime si renderanno vacanti

Resta inteso che la riduzione non importerà soppressione dei 11toll delle diocesi nè del capitote che aranno conservati, pur raggmppandosi le diocesi in zxdo che i capoluoghi delle medesime corrispondano i quelli delle provincie.

Le riduzioni suddette lasceranno salve tutte le situali risorse economiche delle diocesi e degli aitrl eti ecclesiastici esistenti nelle medesime. compresi gli msegni ora corrisposti dallo Stato italiano.

Art. 18. Dovendosi. per disposizione deU'autontà ecclesiastica, raggruppare in via prowisoria o definitiva più parrocchie, sia affidandole ad un solo parroco assistito da uno o più vice-parroci. sia riunenô in un solo presbyterio più sacerdoti, lo Stato nuoterrà inalterato il trattamento economico dovuto a dette parrocchie.

Art. 19. La scelta degli Arcivescovi e Vescovi apparticne alla Santa Sede.

Prima di procedere alla nomina di un Arcivesam o di un Vescovo diocesano o di un coadiutore en iure *succession^,* la Santa Sede comunicherà il none della persona prescelta al Governo italiano per assiérarsi che il meoesüno non abbia ragioni di carattere p< litico da sollevare contro la nomina.

Le pratiche relative si svolgeranno con te maggixe possibile sollecitudine e con ogni riservatezza, in modo che sia mantenuto H segreto sulla persona prescelta. finchè non awenga la nomina della medesima./ S

Art. 20. I Vescovi. prima di prendere possesso delb loro diocesi, prestano nelle mani del Capo dello Suto un giuramento di fedelté secondo la formola seguente:

« Davanti a Dio e sui Santi Vangeli. io giuro e prv-
« metto, siccome si conviene ad un Vescovo. fedetu
< alio Stato italiano. Io giuro e promette di rispetlare
« e di far rispettare dal mlo clero il Re ed il Governo
< stabilito secondo le leggi costituzionali dello Stra.
« Io giuro e prometto inoltre che non parteciperô ad
« alcun accordo nè assîsterô ad alcun consiglio chc
« possa recar danno alio Stato italiano ed all'ordizc
« pubblico e che non permetterô al mlo clero simili
« partecipazioni. Preoccupandomi del bene e delTb-
« teresse dello Stato italiano. cercherô di evitare ogtl
• oanno che possa minacciarlo ».

Art. 21. La prowista dei benefici ecclesiastici ipparticne aU'autontà ecclesiastica.

Le nomine degi'investiti dei benefici parrocchiali sono dall'autorità ecclesiastica competente comtmicate riservatamente al Governo italiano e non possono avere corso prima chc siano passati trenta giorni àxlb comunicazione.

In questo termine, il Governo italiano, ove gravi ragioni si oppongano alla nomma, puô manifestarie riservatamente aU'autorité ecclesiastica, la quale, permanendo il dissenso, deferirà il caso alla Santa Sede.

Sopraggiungendo gravi ragioni chc rendano dannosa la permanenza di un ecclesiastico in un determinato beneficio parrocchiale, il Governo italiano comonichcrà tali ragioni all'Ordinario, che d'accordo col Governo prenderé entro tre mesi le misurc appropriate. In caso di divergenza tra l'Ordinario ed il Governo, la Santa Sede affiderà la soluzione della questione a due ecclesiastici di sua scelta. i quali d'accordo con
jM due de/legati del Governo italiano prenderanno una decisione definitiva.

Abt. 22. Non possono essere investiti di benefici esistenti in Italia ecclesiastici che non siano cittadinś itshani. I titolari delle diocesi e delle parrocchie devono inoltre pariare la lingua italiana. Occorrendo, dovranno essere loro assegnati coadiutori che, oltre rital.ano, intendano e parlino anche la lingua localsente in uso, allo scopo di prestare l'assistenza religiosa nella lingua dei fedeli secondo le regole della Chiesa.

Abt. 23. Le disposizioni degli articoli 16, 17, 19. 20, 21 e 22 non riguardano Roma e le diocesi suburbicarie.

Resta anche inteso che, qualora la Santa Sede procedese ad un nuovo assetto di dette diocesi, rimarrebbero invariati gli assegni oggi corrisposti dallo Stato italiano sia alie mense sia aile altre istituzioni ecclesiastiche.

Abt. 24. Sono aboliti *Yexsequatur,* il regio *placet,* nonchè ogni nomina cesarea o regia in materia di provvuta di benefici od uffici ecclesiastici in tutta Italia, salve le eccezioni stabilite nell'art. 29 lettera *g).*

Abt. 25. Lo Stato italiano rinuncia alia prerogativa sovrana del Regio patronato sui benefici maggiori e minori.

Γ abolita la regalia sui benefici maggiori e minori. E abolito anche il terzo pensionabile nelle provincie deüex-regno delle due Sicilie.

Gli oneri relativi cessano di far carico alio Stato cd alie amministrazioni dipendentL

Abt. 26. La nomina degl'investiti dei benefici mag-ori e minori e di chi rappresenta temporaneamente h sede o il beneficio vacante ha effetto dalla data della
35 prov/vista ecclesiastica, che sarà ufficialmente partecipata al Governo. L'amministrazione ed il godimento delle rendite, durante la vacanza, è disciplinata dalle norme del diritto canonico.

In caso di cattiva gestione, lo Stato italiano, prosi actordi con l'autorità ecclesiastica, puô procedere al «equestro delle temporalité del beneficio, devolvendone il reddito netto a favore dell'investito, o. in sua mancanza. a vantaggio dei beneficio.

Abt. 27. Le basiliche della Santa Casa in Loreto, di San Francesco in Assisi e di Sant'Antonio in Padova con gli edifici ed opere annesse, eccettuate quelle di carattere meramente laico, saranno cedute alia Santa Sede e la loro amministrazlone spetterà liberamente alia sedesima. Saranno parimenti liberi da ojpi ingerenza dello Stato e da conversione gli altri enti di qualsiasi natura gestiti dalla Santa Sede in Italia nonchè i Collegi d; missioni. Restano, tuttavia. in ogni caso applicabili le leggi italiane concernenti gli acquisti dei corp! morali.

Relativamente ai beni ora appartenenti ai detti Santaari, si procédera alla ripartizione a mezzo di commiseone mista, avendo riguardo ai diritti dei terzi ed allé dotazionl necessarie aile dette opere meramente laiche.

Per gli altri Santuari, nei quali esistano amministrazrni civili, subentrerà la libera gestione dell'autorità ecclesiastica, salva. ove dei caso. Ia ripartizione dei beni a norma dei precedente capoverso.

Art. 23. Per tranquillare le coscienze, la Santa Sede accorderà plena condonazione a tutti coloro che, a seguito delle leggi italiane eversive dei patrimonio ecclesiastico, si trovino in possesso di beni ecclesiastici.

A tale scopo la Santa Sede darà agli Ordinari le
2£ opportune istruzloni./

Art. 29. Lo Stato italiano rivedrà la sua legislazione n quanto intéressa la materia ecclesiastica, al fine dl riformarla ed integrarla, per metterla in armonia colle directive. aile quali si ispira il Trattato stipulato colU Sarta Sede ed il présenté Concordato.

Resta fin da ora convenuto fra le due Alte Parti cootraenti quanto appresso:

a) Ferma restando la personalità giuridica degli enti ecclesiastici finora riconosciuti dalle leggi italiane (Santa Sede, diocesi, capitoli, seminari, parrocchie ecc.>. taie personalità sarà riconosciuta anche aile chiese pubbliche aperte al culto, che già non l'abbiano. comprese quelle già appartenenti agit enti ecclesiastici soppressi, con assegnazione. nei riguardi di queste ultime, della rendita che attualmente il Fondo per il Culto destina a ciascuna di esse.

Salvo quanto è disposto nel precedente art 27. i consigli di amministrazlone, dovunque esistano e qualunque sia la loro denominazione, anche se composti totalmente o in magg.'oranza di laici. non dovranno ingerirsi nei servizi di culto, e la nomina dei componenti sarà fatta d'intesa con l'autorità ecclesiastica.

b) Sarà riconosciuta la personalità giuridica delle associazioni religiose, con o senza voti. approvate dalla Santa Sede, che abbiano la loro sede principale nel Regno, e siano ivi rappresentate, giuridicamente e di fatto. da persone che abbiano la cittadinanza italiana e siano in Italia domiciliate. Sarà riconosciuta. inoltre, la personalità giuridica delle provincie religiose italiane, nei limiti del territorio dello Stato e sue colonie, delle associazioni aventi la sede principale all'estero. quando concorrano le stesse condizioni. Sarà riconosciuta altresl la personalità giuridica delle case, quando dalle regole parlicolari dei singoli ordini sia attribuita aile medesime la capacità di acquistare e possedere. Sarà riconosciuta infine la personalità giuridica aile Case generalizie ed aile Procure delle associazioni reli/giose, anche esterc. Le associazioni o le case religiose, 287
le quali già abbiano la personalità giuridica, la conserveranno.

Gli atti relativi ai trasferimenti degli immobili, dei quali le associazioni sono già in possesso, dagli attuali intestatari aile associazioni stesse saranno esenti da ogni tributo.

c) Le confraternité aventi scopo esclusivo o prevalente di culto non sono soggette ad ulteriori trasformazioni nei fini, e dipendono daH'autorità ecclesiastica, per quanto riguarda il funzionamento e l'amministrazione.

d) Sono ammesse le fondazioni di culto di qualsiasi specie, purchè consti che rispondano aile esigenze religiose della popolazione e non ne derivi alcun onerc finanziario allo Stato. Tale disposizione si applica anche aile fondazioni già esistenti di fatto.

e) Nelle amministrazione civili del patrimonio ecclesiastico proveniente dalle leggi eversive i consigli di amministrazlone saranno formati per metà con membri designati dall' autorité ecclesiastica. Altrcttanto dicasi per i Fondi di religione delle nuove provincie.

f) Gli atti compiuti finora da enti ecclesiastici o religiosi senza l'osservanza delle leggi civili potranno essere riconosciuti e rcgolarizzati dallo Stato italiano, su domanda deUOrdinario da presentarsi entro tre anni dallentrata in vigore dei présenté Concordato.

g) Lo Stato italiano rinunzia ai privilegi di esenzlone giurisdizionale ecclesiastica dei clero palatino in tutta Italia (salvo per qucllo addetto alie chiese della Santa Sindome di Torino, di Superga. dei Sudario di Roma ed alie cappelle annesse ai palazzi di dimora dei Sovran! e dei Principi Reali), rientrando tutte le nomine e prowiste di benefici ed uffici sotto le norme degli articoli precedentL Un'apposita commissione provvederé all'assegnazione ad ogni basilica o chiesa palatina di una congrua dotazione con i criteri indicati per i beni dei santuari nell'art. 27./ 28«

h) Ferme restando le agevolazioni tributarie già stabilite a favore degli enti ecclesiastici dalle leggi italiane fin qui vigenti, il fine dl culto o di religione è. a tutti gli effetti tributari, equipsrato ai fini di beneficenza e di istruzione.

E' abolita la tassa straordinaria del trenta per cento imposta con l'articolo 18 della legge 15 agosto 1867 n. 3848; la quota di concorso dl cui agli articoli 31 della legge 7 luglio 1866 n. 3036 e 20 dclla legge 15 agosto 1867 n. 3848; nonchè la tassa sui passaggio di usufrutto dei beni costitucnti ia dotazione dei benefici ed altri enti ecclesiastici, stabilita dall'art. 1· del R. D. 30 dicembre 1923 n. 3270, rimanendo esclusa anchc per l'awenire l'istituzione di qualsiasi tributo speciale a carico dei beni della Chiesa. Non saranno applicate ai ministri de) culto per l'esercizio del mlnlstcro sacerdotale Fimposta suile professioni e la tassa di patente, istituite con il R. D. 18 novembre 1923 η.® 2538 in luogo della soppressa tassa di escrclzio e rivendita, nè qualsiasi altro tributo dei genere.

0 L'uso dell'abito ecclesiastico o religioso da parte di secolari o da parte di ecclesiastici e di religiosi, ai quali sia stato interdetto con prowedimento definitivo della competente autorité ecclesiastica, che dovrà a questo fine essere ufficialmente comunicato al Govcrno italiano. è vielato e punito colle stesse sanzioni e pcne, colle quali è vietato e punito l'uso abusivo della divisa müitare.

ART. 30. La gestione ordinaria e straordinaria dei beni appartenenti a qualsiasi istltuto ecclesiastico od associazione religiosa ha luogo sotto la vigilanza ed il controllo delle competenti autorité della Chiesa, escluso ogni intervento da parte dello Stato italiano. e senza obbligo di assoggettarc a conversione i beni immobili.

Lo Stato italiano riconosce agli istituti ecclesiasti-
239 ci ed allé associazioni religiose la capacité di acqui-' stare beni. salve le disposizioni delle leggi civili concernenti gli acquisti dei corpi morali.

Lo Stato italiano, finchè con nuovi accordi non sarà stabilito divorsamente, continuerà a supplice allé deficienze dei redditi del benefici ecclesiastici con assegni da corrispondere in misura non inferiore al valore reale di quella stabilita dalle leggi attualmente in vigore: in considerazione di ciô, la gestione patrimoniale di detti benefici, per quanto concerne gli alti e contratti eccedenti la semplice amministrazione, avrà luogo con intervento da parte dello Stato italiano. cd in caso di vacanza la consegna dei beni sarà fatta colla prescnza di un rappresentante del Governo, redigendosi analogo verbale.

Non sono soggetti all'intervento suddetto le mense vescovRi delle diocesi suburbicarie ed i patrimoni dei capitoli e delle parrocchie di Roma c delle dette diocesi. Agli efferti del supplemento di congrua, l'ammontare dei redditi, che su dette mense e patrimoni sono corrisposti ai bénéficiât!, risulterà da una dichiarazione resa annualmente sotto la propria responsabilité dal Vescovo suburbicario per le diocesi e dal Cardinale Vicario per la città di Roma.

Art. 3L L'erezione di nuovi enti ecclesiastici od associazioni religiose sarà fatta dall'autorità ecclesiastica secondo le norme del diritto canonico: 11 loro riconoscimento agli effettivi civili sarà fatto dalle autorité civili.

Art, 32.1 riconoscimenti e le autorizzazioni previste nelle disposizioni del présenté Concordato e del Trattato avranno luogo con le norme stabilite dalle leggi civili, che dovranno essere poste in abmonia con le disposizioni del Concordato medesimo e del Trattato.

Art. 33. E' riservata alia Santa Sede la disponibilité delle catacombe esistent! nel suolo di Roma e delle altre
290 parti/ del territorio del Regno con l'onere conseguente della custodia, della manutenzione e della conservazione.

Essa puô quindi, con l'osservanza delle leggi dello Stato e con salvezza degli eventual! diritti di terzi, procedere aile occorrenti escavazioni ed al trasferimento dei corpi santi.

Art. 34. Lo Stato italiano. volendo ridonare all'istituto del matrimonio, che è base della famîglia, dignité conforme aile tradizioni cattoliche del suo popolo, riconosce al sacramento del matrimonio, disciplinato dal diritto canonico, gli effettl civilL

Le pubblicazioni del matrimonio come sopra saranno effettuatc. oltre che nella chiesa parrocchiale, anche nella casa comunale.

Subito dopo la celebrazione il parroco spiegherà ai coruugi gli effetti civili del matrimonio, dando lettura degli articoli del codice civile riguardanti i diritti ed i doveri del coniugl, e redigerà l'atto di matrimonio, del quale entro cinque giorni trasmetterà copia intégrale al Comune. affinchè venga trascritto nel registri dello stato civile.

Le cause concernenti la nullité del matrimonio e la dispensa dal matrimonio rato e non consumato sono riservate alla competenza dei tribunali e dei dicasteri ecclesiastici.

I prowedimenti e le sentenze relative, quando siano divenutc definitive, saranno portate al Supremo Tribunale delIn Segnatura. il quale controlled se siano state rispettate le norme del diritto canonico relative alla competenza del giudice, alla citazione ed alla légitima rappresentanza o contumacia delle parti.

I detti prowedimenti e sentenze definitive coi relativi decreti del Supremo Tribunale della Segnatura saranno trasmessi alia Corte di Appello dello Stato competente per territorio, la quale, con ordinanze emes-
se in Camera di Consiglio, li renderà esecutivl/ agli 31
effetti civili ed ordinerà che siano annotati nei registri dello stato civile a margine dell'atto di matrimonio.

Quanto allé cause di separazionc personale. la Santa Sede consente che siano giudicate dall'autorità giudiziaria civile.

Art. 35. Per le scuole di istruzione media tenulc da enti ecclesiastici o religiosi rimane fermo Fistitulo dell'esame di Stato ad effettiva parité di condizioni per candidati di istituti governativi e candidati di dette scuole.

Art. 36. LTtalia considera fondamento e coronamento dell'istruzione pubblica l'insegnamento della dottrina cristiana secondo la forma ricevuta dalla tradizione cattolica. E percio consente che Vinsegnamento religiose ora impartito nelle scuole pubbliche elementari abbia un ulteriore sviluppo nelle scuole medie, secondo pn>grammi da stabilirsi d'accordo tra la Santa Sede e lo Stalo.

Tale insegnamento sarà dato a mezzo di maestri e professori, sacerdoti o religiosi, approval! dall'autorità ecclesiastica, e sussidiariamente a mezzo di maestri e professori laici. che siano a questo fine muniti di un certificato di idoneità da rilasciarsi dallOrdinario diocesano.

La revoca del certificato da parte deU'Ordinario priva senz'altro l'insegnante della capacité di insegnare.

Pel detto insegnamento religioso nelle scuole pubbliche non saranno adottali che i libri di testo approval! dall'autorità ecclesiastica.

Art. 37. I dirigenti delle associazioni statali per Feducazione fisica, per l'istruzione premilitare, degli Avanguardisti e dei Balilia, per rendere possibile l'istru·/ s
zione e l'assistenza religiosa della gioventù loro affidata, disporranno gli orari in modo da non impedire nelle domeniche e nelle feste di precetto l'adempimento dei doveri reHgiosi.

Altrettanto disporranno i dirigenti delle scuole pubbliche nelle eventual! adunate degli alunni nei detti giorni festivi.

Art. 38. Le nomine dei Professori dellTJniversità Cattolica del S. Cuore e del dipendente Istituto di Magistero Maria Immacolata sono subordinate al nulla osta da parte della Santa Sede diretto ad assicurare che non vi sia alcunchè da eccepire dal punto di vista morale e religioso.

Art. 39. Le Université, i Seminari maggiori e minori, sia diocesani sia interdiocesani sia regionali, le accadende, i collegi e gb altri istituti cattolici per la formazione e la cultura degli ecclesiastici continueranno a dipendere umeamente dalla Santa Sede, senza alcuna ingerenza delle autorité scolastiche dei Regno.

Art. 40. Le lauree in sacra teologia date dalle Facoltà approbate dalla Santa Sede saranno riconosciute dallo Stato italiano.

Saranno parimenti riconosciuti i diplomi, che si conseguono nelle scuole di paleografia, archivistica e diplomatica documentaria eretle presso la biblioteca e l'archivio nella Città del Vaticano.

Art. 41. LTtalia autorizza l'uso nel Regno c nelle sue colonie delle onorificenze cavalleresche pontificie mediante registrazione dei breve di nomina, da fard su presentazione del breve stesso e domanda scritta del-
l'interessato./ S3

Art. 42. LTtalia ammetterà il riconoscimento, mediante Decreto Reale, dei titoli nobiliari conferiti dal Sommi Pontefici anche dopo il 1870 e di quelli che saranno conferiti in avvenire.

Saranno stabiliti casi nei quali il detto riconoscimento non è soggetto in Italia al pagamento di tassa.

Art. 43. Lo Stato italiano riconosce le organizzazioni dipendenti dall'Azione Cattolica Italiana, in quanto esse, siccome la Santa Sede ha disposto, svolgano la loro atüvità al di fuori di ogni partito politico e sotto Fimmediala dipendenza della gerarchia della Chiesa per la diffusione e l'attuazione dei principi cattolicL

La Santa Sede prende occasione dalla stipulazione del presente Concordato per rinnovare a tutti gli ecclesiastici e religiosi d'Italia il divieto di iscriversi e militare in qualsiasi partito politico.

Art. 44. Se in awenire sorgcsse qualche difficoltà suila interpretazione del presente Concordato, la Santa Sede e 11talia procederanno di comune intelligenza ad una amichevole soluzione.

Art. 45. 11 presente Concordato entrerà in vigore allo scambio delle ratifiche, contemporaneamente al Trattato, stipulato fra le stessc Alte Parti, che elimina la ‹ questione romana ».

Con l'cntrata in vigore del presente Concordato, cesseranno di applicarsi in Italia le disposizioni dei Concordati decaduti degli ex-stati italiani. Le leggi austriache, le leggi, i regolamenti. le ordinanze e i decreti dello Stato italiano attualmente vigenti, in quanto siano
54 in contraste colle disposizioni del presente Con/cordato, si intendono abrogati con l'entrata in vigore del medesimo.

Per predisporre la esecuzione del presente Concordato sarà nominata, subito dopo la firma del medesimo, una Commissione composta da persone designate da ambedue Ic Alte Parti.

Roma, undici febbraio millenovecentoventinove.— PIETRO Cardinale GASPARRI. BENITO MUSSOLINI

Ado. A. VAN HOVE In NrT 56 (1929) 518-548; Apoll. 2 (1929) 45S-492. IP 9 (1929) 87-92, 185-189. 248-253; NrT 56 (1929) 312-321. Vide RATIHABITIONEM sub die 1929 lun. 7: L£ 904.

882

1929 FEB 18.-SC PROP. FIDE, INSTRC. PART.·

INSTRUCTIO PRO CAUSIS MATRIMONIALIBUS, EX INDULTO, IN SINIS SERVANDA

PARS I - De processu matrimonial!

1. Causae matrimoniales, inter baptizatos, ad iudicem ecclesiasticum spectant, cui soli competit de validitate matrimonii et obligationibus ex eodem derivantibus sententiam ferre.

Causae de effectibus matrimonii mere civilibus si principaliter agantur, pertinent ad civilem magistratum, ad normam can. 1016; sed si incidenter et accessorie, possunt etiam a iudice ecclesiastico, ex propria potestate, cognosci ac definiri (can. 1961).

2. Can. 1962. — « Causas matrimoniales ad eos spectantes, de quibus in can. 1557, § 1, n. 1, illa S. Congregatio vel illud Tribunal aut specialis ea Commissio exclusive cognoscet, cui eas toties quoties S. Pontifex delegaverit; causas dispensationis super matrimonio rato et non consummato. S. Congregataio de disciplina Sacramentorum; causas vero quae referuntur ad privilegium Paulinum, S. Congregatio S. Officii ».1

Can. 1963. — « § 1. Quare nullus iudex inferior potest processum in causis dispensationis super rato instruere, nisi Sedes Apostolica facultatem eidem fecerit

5 2. Si tamen iudex competens auctoritate propria iudicium peregerit de matrimonio nullo ex capite impotentiae et ex eo, non impotentiae, sed nondum consummati matrimonii emerserit probatio, omnia acta ad Sacram Congregationem transmittantur, quae iis uti poterit ad sententiam super rato et non consummato ferendam ».

Can. 1964. — ‹ In aliis causis matrimonialibus iudex competens est iudex loci in quo matrimonium celebratum est aut in quo pars conventa vel, si una sit acatholica, pars catholica domicilium vel quasi-domicilium habet ».2

1 Ut in tribunali ecclesiastico causa aliqua matrimonialis tractanda suscipiatur, necesse est ut contra matrimonium regularis et Juridica accusatio praecesserit.

4. Can. 1971. — « i 1. Habiles ad accusandum sunt:

1° Coniuges, in omnibus causis separationis et nullitatis, nisi ipsi fuerint impedimenti causa;

2° Promoter iustitiae in impedimentis natura sua publicis.

§ 2. Reliqui omnes, etsi consanguinei, non habent ius matrimonia accusandi, sed tantummodo nullitatem matrimonii Ordinario vel Promoted iustitiae denunciandi ⁂.

5. Accusatio coram legitimo Ordinario ecclesiastico fieri debet et quidem in scripto. Si oretenus facta fuerit, iudicialis reddenda erit iuxta regulas communi iure traditas (cfr. can. 1706-1707) ⁂ scilicet efficiendo ut accusator eam repetat coram tribunali et a notario in actis redigatur.

6. In ea (cfr can. 1708) 2·, praeter accuratam facti expositionem, enarranda erunt omnia adiuncta necessaria, et omnia indicia concurrentia; indicandi et nominandi testes de re instructi, ut hoc modo fundamenta accusationis cognoscantur, et via tribunali sternatur veritatis detegendae.

7. Accusatione sic recepta, munus moderatoris actorum seu iudicis, Episcopus vel ipse sibi assumet, vel suum Vicarium Generalem, aut alium probum et expertum virum e clero ad illud delegabit. Similiter alium virum designabit, qui notarii officio fungens quidquid ad causam pertinet in acta referat, ac nominatim interrogationes examinandis faciendas, eorumque responsiones scripto consignet

8. Praeterea ipse Ordinarius omnino tenetur deputare alium virum ecclesiasticum, iuris scientia ct vitae probitate praeditum, qui matrimonii defensore (ad normam can. 1968-69) exsistat Eum vero suspendere vel

› In causis matrimonialibus acathollcus, sive baptizatus. cc-*toris pttes* agere nequit. SI vero speciales occurrant rationes ad admittendos scathollcos ut *adores* in huiusmodi causis, recurrendum ad S. Congreg. S. Officii in singulis casibus. (Ex reponsione S. C. S. Officii.AAS. XX 1928, p. 75). [LE 814].

1· Can 1706. — « Qui aliquem convenire vult, debet libellum competenti ludie! exhibere. In quo controversiae obiectum propo natur, et ministerium iudicis ad deducta tura persequenda expostuletur ».

Can 1707. — **i** § L Qui scribere nescit, aut legitime impeditur quominus libellum exhibeat, oretenus petitionem suam coram tribunali proponere potest.

§ 2. Item in causis facilioris investigationis et minoris momenti ac propterea cito expediendis, Iudicis arbitrio relinquitur petitionis admissio oretenus sibi farta.

§ 3. In utroque tamen casu Iudex notarium iubcat scriptis actum redigere qui actori legendus est et ab eo probandus ».

i· Can. 1703. — « Libellus quo lis Introducitur debet:

1.· Exprimere coram quo iudice causa Introducatur, quid po tatur, et a quo petatur ;

2.· Indicare, generarim saltem, quo hire innitatur actor ad comprobanda ea quae allegantur et asseruntur ;

3.· Subscribi ab actore vel eius procuratore, appositis die. mense et anno, necnon loco in quo actor vel eius procurator habitant, aut residere se dixerint actorum recipiendorum gratia ›

’ · Can. 1968. — « Defensoris vinculi est :

1.· Examini partium, forium et peritorum adesse : exhibere iudlcl interrogatoria clausa et obsignata, in actu **examinis** a tudice aperienda, et partibus aut testibus proponenda ; novas interrogationes. ab examine emergentes, iudlcl suggerere ;

2.· Articulos a partibus propositos perpendere, eisque, quatenus opus sit, contradicere ; documenta a partibus exhibita recognoscere ;

3.· Animadversiones contra matrimonii nullitatem oc probationes pro validitate aut pro consummatione matrimonii scribere et allegare, eaque omnia deducere, quae ad matrimonium tuendum utilia censuerit».

Can. 1969. — « Defensori vinculi lus esto :

1.· Semper et quolibet causae momento acta processus. etsi nondum publicati, invisere ; novos terminos ad scripta perii cienda flagitare, prudenti iudicis arbitrio prorogandos ;

2.· De omnibus probationibus vel allegationibus ita certiorem fleri, ut contradicendi facultate uti possit ;

3.· Petere ut alii testes inducantur vel lidero iterum ex» mini subiciantur. processu etiam absoluto vel publicato, do vasque animadversiones edere ;

4.· Exigere ut alia acta, quae ipse suggesserit, conficiantur, nisi tribunal unanimi suffragio dissentiat ».

› Ad nonnam can. 1631, § I :· Excepto Episcopo qui per sc potestatem Judiciariam exerceat, omnes qui tribunal constituunt aut eidem opem ferunt, luslurandum de officio rite et fideliter implendo coram Ordinario vel coram ludiee a qt» eîeril sunt, vel coram viro ecclesiastico ab alterutro delegato, praestare debent: idque ab IniUo suscepti officii, sl smt vta biles, aut antequam causa agetur, si pro peculiari aliqua causa sint constituti ».

’ Ad dubium: « Utrum in quibuslibet causis matrimonialibus partem catholicam et partem acatholicam, sive baptixatam ere ron buptizatam. quocumque modo *ad S. Sedem delatis,* S. S. Congregatio S. Officii exclusivam habeat competentiam », eaden S C. S. Officii die 18 ian. 1928 respondendum decre-Tit: *tA/firmdive,* habita praesertim ratione can. 247. § 3, et ahü praescripto can. 1557 § 1 η. 1» (AAS, XX, 1938, p. 75) [LE 311 sub die 1923 Ian. *71]*

5 Uxor, a viro malitiose deserta, virum convenire debet coram Ordinario proprii ac distincti quasidomicilli. — Actrix iero catholica, a viro non legitime separata, quae tamen habet proprium ac distinctum quasi-domicilium, potest convenire virum fccalholiram sive coram Ordinario domicilii viri, sive coram Ordinario proprii quasi-domicilii. Ita ex responsione Pont. Comœsslonl-î ad Codicis authentice Interpretandos. 14 iul. 1922, Eb d. XII’ (AAS. XIV, 1922, pp. 529-530). [LE 439).

removere, si iusta causa adfuerit, et alium substituere, iis qualitatibus ornatum, Ordinario semper fas erit

9. Praedictae deputation» et delegationes in scriptis ab Ordinario Dant, ct carum authentica documenta, vel saltem mentio in actis prostent (Cfr can. 364, § n

10. Moderatoris actorum erit tribunal convocare, partes et testes citare ut in iudicium compareant: terminos dilationis concedere quoties rationabiliter ab iis qui ius habent petantur; edere decreta et ordinationes pro regular; et recta actorum compilatione. Quae omnia scripto erunt exaranda, et ln actis ipsis recensenda.

11. Quod sl ob peculiares circumstantias matrimonii defensor singulis actis intéressé nequiverit, absoluto processu eadem ipsi tradantur, ut eas exarare queat animadversiones quas tuendae matrimonii validitati necessarias Judicaverit Si alia acta suggesserit, haec conficienda omnino erunt; si ex iam confectis deprehenderit alias adesse personas testimonio ferendo idoneas et opportunas nondum examinatas, has examini subigendas proponet

12. Constituto tribunali,l *haec actorum conficiendaнm ratio* tenenda erit: « Si matrimonium accusatur cx defectu consensus, curet ante omnia iudex ut monitionibus opportunis partem, cuius consensus deesse affirmatur. ad consensum renovandum inducat; si ex defectu formae substantialis vel cx impedimento dirimendi quod dispensari potest et solet partes inducere studeat ad consensum in forma legitima renovandum vel ad dispensationem petendam › (Can. 19651.

Quod si ad ulteriora erit procedendum, iudex ab omnibus et singulis testimonium dicturis ante omnia Juramentum iuxta formam in can. 1622 l4 statutam, exiget dc veritate dicenda, ct. si ita res postulet, etiam de secreto servando. luramentum in singubs examinibus eodem modo est repetendum.

13. Qui examini subiciendi sunt, seorsum semper audiantur. Ad normam can. 1772. H 2 et 3 *, prudenti ludicls tamen arbitrio relinquitur post edita testimonia testes inter se aut cum parte conferre.

Notarius annotabit diem, mensem et annum cuiuslibet examinis, necnon singulorum nomen, cognomen, aetatem. condicionem, statum et patriam, et etiam quod juramentum revera praestiterint

14. Post quodlibet examen, etiamsi eadem persona pluries illi subicienda sit, notarius, clara ct intelligibili voce, coram eadem legat interrogationes et responsiones. facta eidem facultate variandi aut declarandi quidquid ei visum fuerit Deinde ipse examinatus subscribat, et si fuerit illiteratus. faciet hoc signum Cru t cis: ac denique moderator actorum et defensor validitatis matrimonii apponet suam subscriptionem, et notarius de actu rogabit (Cfr can. 1780) '·.

15. Si aliquando contingat examinandos apud exteras et forsan longinquas regiones versari, nec tribunali se sistere posse, a moderatore actorum accurata factorum et circumstantiarum, quorum cognitio et confirmatio requiritur, expositio erit facienda, quae, concinnatis opportunis interrogationibus, de sententia quoque defensoris matrimonii, et indicatis examinandorum agminibus ad Ordinarium loci, in quo commorantur, mittatur, ut ille, sive per se, sive per suum Vicarium Generalem, sive per alium virum probum et expertum e clero eligendum, eos examini subiciat iuxta datas interrogationes, requisito prius luramento de veritate dicenda. et ceteris servatis quae supra praescripta sunt Si vero contigerit aliquem examini subiciendum e vita migrasse, mortis documentum inter acta recenseatur.

16. Quoad singulos in iudicium vocatos, vel vocandos, actorum moderator inquirere debebit probitatem et credibilitatem, et ad hoc curabit ut ab eorum parochis, sin minus a personis fide dignis, litterae testimoniales exhibeantur quae etiam in actis erunt referendae.

17. Inter examinandos *primo loco* venit ille qui accusationem vel denunciationem contra matrimonium movit Ab isto exquirendum erit ut clare distincteque exponat accusationis vel denunciationis titulum; facta omnia fideliter et religiose enarret, eorumque probationes afferat; circumstantias omnes et indicia exponat quae vel ex propria scientia cognoverit, vel ex aliorum relatione didicerit, et denique nominet testes quod de re instructos sciverit, vel saltem reputaverit

18. *Secundo loco* veniunt coniuges ipsi, qui semper, et seorsum, audiri debent, ut unusquisque sua iura lucri. ct rationes, deductiones ac facta allata aut reicere. aut explicare queat Quaelibet pars examini subiecta poterit vel illico post examen, vel etiam deinceps, antequam processus claudatur, proponere, si velit, articulos, super quibus alter coniux sit examinandus, et quatenus etiam ab hoc articuli proponantur, erit iterum citandus coniux qui primus fuerat examinatus, ut super articulis ab altero propositis audiatur. Iuxta casuum diversitatem a coniugibus inquirendum erit ut. si qua documenta habeant ad suum matrimonium, vel ad coniugalem vitae consuetudinem spectantia, ea exhibeant, in acta recensenda. Quae documenta cuiuscumque generis sint, et a quocumque exhibeantur, semper erunt recipienda; et notarius annotare debebit diem, mensem et annum, necnon nomen illius a quo exhibita fuerunt

19. Si ambo coniuges concordes in depositionibus fuerint, moderator actorum et defensor matrimonii sedulo inspiciant utrum inter eosdem collusio intercesserit. Hoc in casu singula argumenta contra eorum depositiones ex processu resultantia distincte iisdem obiciantur, ut fraude, si qua fuerit, detecta, veritas, quoad fieri possit, dilucide appareat.

20. Post coniuges citandi erunt testes inducti, servata eorum examinandorum ratione superius descripta, et exquisitis ab iisdem illis notitiis, de quibus instructi existimantur. Interrogationes, singulis facleadae, prout accusationis titulus, aut allata factorum et circumstantiarum congeries, vel ipsa testium indoles atque capacitas requirere videatur, sagacitati atque prudentiae moderatoris actorum et defensoris vinculi relinquuntur, qui illas concinnare, augere aut imminuere poterunt, dummodo tamen semper ea omnia inquirantur, quae ad rectum proferendum iudiciurs aut necessaria aut opportuna censeantur.

21. Quae in actis continentur, nemini, ne ipsis quidem coniugibus eorumque defensoribus, erunt communicanda ante processus publicationem, uno excepto matrimonii defensore.

22. Quatenus vero actorum moderatori aut defensori matrimonii nulla alia probatio requirenda videatur. finis imponatur probationum collectioni, et processus publicetur, edito hac super re decreto, ab ipso moderatore, a defensore matrimonii, et a notario subscribendo.

1· Ctn. V3. — » § I. Curis dioecesana consul illis personis quae Episcopo iliive qui. loco Episcopi, dioeetsim regit, opem praestant in reyimlne totius dioecesis.

f 2 Quare ad eam pertinent Vicarius Generalis, officialis. amceUartus, promoter iusUtiae. defensor vinculi, synodales hidkm et examinatores. parochi consultores, auditor», notarii, cursores et apparitores ».

Can. M4 — ‹ 5 I. Nominatio eorum qui praedicta officia rei munera exercent, scripto coralgnetur, ad nonnam can. 159.

' · Cnn 1C3 —«51. Quotiescumque xusturandum praestatur she t tadfdbus out tribunalis administris, tire a partibus, testibus, peritis, semper enutri debet praemissa divini Nominta invocatione et a sacerdotibus quidem tacto pectore, a ceterтt fidelibus tacto Erangeiiorum libro

i 2. latex pariem. testem sut peritum ad lusJurandum reriptera. eum nsfulnritcr commonefaciat tum de sanctitate actus et de grarissimo delicto quod admittunt iurisiurandl violatores. tum etiam de poenis, quibus obnorii fiunt qui falsum to halle» iurati affirmant.

5 3. Indurandum wcundum formulam a indice probatam praevari debet coram eodem ludice aut eius delegato, aditante utraque eut aiicrjtra parte, quae Intéressé iurisiurandl praetaüoni vtiit ».

4 · Can 112. — « ‹ 1 Testes seora.m «taguK examinandi t 2 Proven timri ludicls arbitrio relinquitur post edita •xtirxnia *trv.ei* inter w· aut cum parte conferre, seu. Tulgo.

f 3 Id ŭtwtr. Heri poterit d haec omnia simul concurrant. «llket :

l * Si tere trt»r ve aut cum parte ln re rrari et causae sobsurtum litinçrste duwntlanl ;

V 51 ROfia alia firtllor ad Terttatra detexendam suppetat

3. Sl «randall t »I (timidiorum periculum con sit ex eolUtiOM pcr.lrrz-icrndurn t.

"· Con. ITiO. — « § 1. Testi, antequum ab auditorio discedat. debent legi quae actuarius de iis quae ipse riva root testatus est. scripto redegit, data eidem testi facultate addendi, tuppruncndl, corrigendi, variandi.

2. Denique actui subscribere debent testis, ludex et notarius ».

23. Publicato processu, locus fiet defensionibus quas partes ad sua iura tuenda voluerint allegare, facta iisdem facultate adhibendi eos defensores quos maluerint; immo praemonendae erunt dc hoc iure, ut. lata sententia, imustae contra eam incusationi aut reclamationi aditus praecludatur. Allegationes autem, si ab iisdem oblatae fuerint, communicandae erunt defensori vinculi matrimonialis, ut eas expendere, et quatenus matrimonii validitatem impugnent, refutare valeat

24. Omnibus ut supra peractis, ad sententiam pronuntiandam veniendum erit. Quod ut ab Ordinario seu eius delegato rite fiat, in primis a defensore matrimonii exquiri debet declaratio, sibi nihil amplius deducendum aut inquirendum superesse; deinde integra causa duobus aut tribus viris peritis, si haberi possint, examinanda subiciatur. et nonnisi audito eorum voto sententia proferatur.

Haec in scriptis erit exaranda, in eaque rationum momenta, quibus innititur, ex processu deprompta exponantur, succincte quidem, sed ita tamen ne quidpiam essentiale omittatur. Sententia subscriptione iudicis et notarii, necnon sigillo curiae episcopalis munita partibus erit notificanda per curiae apparitorem, relicto iisdem illius exemplari, de quo in scripto fides erit facienda.

25. Iudex, si pro validitate matrimonii sententiam dixerit, et nemo ex coniugibus contra eam appellaverit, neque defensor matrimonii appellabit, et causa finita censeatur. E contra si matrimonium nullum fuisse decreverit, quamvis coniuges iudicio Praelati acquieverint, defensor matrimonii appellationem facere debebit et novam sententiam ab alio competenti tribunali postulare. Interim nullatenus permittetur partibus novas nuptias inire. Quamvis appellationi interponendae nulli fatales dies vinculi defensori statuti sint, curandum tamen erit ut quantocius id fiat. Quod si defensor ipse hoc munus neglexerit, compelli ad id poterit vel a iudice vel etiam ab illo, apud quem de iure appellatio esset facienda.

26. Appellatio fiet ad loci Ordinarium a Sancta Sede semel pro semper designatum, ut iudicem secundae instantiae. Ad S. Sedem appellatio erit semper facienda, quoties primae duae sententiae inter se conformes non fuerint, nisi partibus placuerit causam ad ipsam Sanctam Sedem ab initio et immediate deferre.

27. Facta appellatione. Episcopus seu Ordinarius qui primam sententiam protulit, eam remittere debebit una cum integro processu, ceterisque omnibus ad causam iterum iudicandam pertinentibus, ad tribunal ad quod appellatum est.

28. Hoc autem omnia a primo tribunali peracta diligenter examinabit, atque ea omnia peraget quae necessaria videbuntur, ut defectus suppleantur, dubia elucidentur. et errores corrigantur. Hunc in finem, praesente semper vinculi defensore in curia constituto vel specialiter delegato, coniuges examinabit; investigationes instituet circa documenta priori tribunali exhibita; testes, a quibus novae informationes hauriri possint, iterum audiet. Immo poterit etiam praescribere, ut novus processus ex integro conficiatur. Verum quatenus validae desint rationes novum processum exigendi, consultius erit, praesertim si personarum et locorum circumstantiae id suaserint, ut processu iam expleto utatur, indictis tamen ulterioribus investigationibus quas necessarias Judicaverit.

Quod si novum processum faciendum esse censuerit methodus supra descripta servanda erit Si vero aliqua tantum nova acta adiungenda vel novi aliquid investigandum censuerit, semper tamen defensor matrimonii adesse debebit, vel saltem nova haec eidem communicanda erunt, ut pro munere suo ea expendere, et, quatenus opus esse duxerit, proprias animadversiones diis apponere valeat

29. Expleto examine primi processus, et imposito fine novis investigationibus, iudex appellationis debeb:t exquirere a defensore matrimonii utrum aliquid adhuc habeat deducendum aut inquirendum; et quatenus se nihil amplius habere dixerit, auditis prius, modo quo supra declaratum est, aliquibus viris in cientia iuris peritis, sententiam pronunciabit omnia servando quae pro tribunali primae instantiae praescripta fuerunt.

30. Quando utraque sententia conformis pro validitate confugii pronuntiata sit. sciat tamen pars impugnans matrimonium, sibi adhuc omnino patere appellationem ad Apostolicam Sedem. Si porro in secunda aeque ac in prima sententia nullum ac irritum matrimonium judicatum fuerit, et ab ea pars vel defensor pro sua conscientia non crediderit appellandum, in potestate et arbitrio coniugum sit decem diebus a sententiae denunciation elapsis (can. 1987)'· novas nuptias contrahere, dummodo alicui eorum ob aliquod impedimentum vel legitimam causam id vetitum non sit Potestas tamen post alteram sententiam conformem, ut supra, coniugibus facta intellegatur, salvo semper et firmo remanente iure scu privilegio causarum matrimonialium, quae ob cuiusque temporis lapsum nunquam transeunt in rem iudicatam; sed si nova res, quae non deducta vel ignorata fuerit, detegatur, resumi possunt et rursus in iudicialem controversiam revocari (can. 1989)'·. Quod si a secunda sententia super nullitate vel altera pars appellaverit, vel defensor matrimonii ei salva conscientia acquiescendum non putet, quia sibi vel manifeste injusta, vel aliunde invalida videatur, re tota ad S. Sedem delata, interim firma remaneat utrique coniugi prohibitio ad alias transeundi nuptias.

PARS II

De regulis servandis in tractandis causis matrimonialibus in specie

Praeter hactenus recensitas regulas in omnibus causis matrimonialibus generatim servandas ut Juridica illis stet validitas, quaedam etiam speciales prae oculis habendae sunt iuxta peculiarem impedimentorum naturam et indolem quae iudicio occasionem praebuerunt. Quare de his singulis, saltem quae frequentius occurrere solent, aliqua speciatim animadvertenda sunt

31. De impedimentis cognationis carnalis, vel spiritualis et affinitatis. — Si matrimonium impugnetur ob assertum impedimentum cognationis carnalis aut spiritualis vel affinitatis, facile erit eiusdem exsistentiam detegere ope authenticorum documentorum. Etenim cognatio carnalis, et etiam affinitas, quae ex praecedenti matrimonio processerit dignoscuntur ex arbore genealogica utriusque familiae, conficienda ex regestis matrimoniorum, et ex libris baptizatorum. in quibus notata esse debent nomina non modo coniugum, ct eorum qui baptizati sunt sed horum etiam parentum. Similiter ex libris baptizatorum aperte eruitur cognatio spiritualis, quia in illis una cum eorum qui baptizati fuerunt, nomina quoque recensita esse debent sive patrinorum sive matrinarum. Talia documenta m forma authentica ex dictis libris erunt haurienda opera parochum, vel curiae, una cum testimonio de eorum identitate cum respectivis particulis in libris exstantibus; immo sl a parocho testimonium datum fuerit, opus erit ut eiusdem parochi obsignatio a curia episcopali authentica declaretur.

32. Quod si aliquod oriatur dubium circa documenta praedicta vel circa eorum veritatem, in iudicium vocandi erunt et iuridice examinandi consanguinei, affines, propinqui, quibus origo eorum dc quibus agitur nota sit aut nota esse possit, ut ex horum depositionibus gradus consanguinitatis vel affinitatis clarius valeat determinari. Non levi fundamento huic rei esse potest etiam publica fama, de qua ratio erit habenda; eius tamen sedulo consideranda erit origo et rationes quibus innititur. Ceterum iudex semper prae oculis habeat, his quaestionibus dirimendis praecipuum fundamentum praebere documenta authentica, et nunquam licere contra eadem Judicare, nisi ex certis et evidentibus argumentis constiterit ipsa vitiosa aut falsa esse. Ac proinde locorum Ordinarii sedulo curabunt ut libri baptizatorum et matrimonio copulatorum, necnon defunctorum, a parochis diligentissime exarentur et accurate custodiantur.

33. De impedimento publicae honestatis. — Quoties aliquod matrimonium impugnatur ob impedimentum quod publicae honestatis nominatur, in primis accurate statuendum erit utrum illud originem duxerit ex ma-

'· Can. 1957. — < Post secundam sententiam. quae matri monll nullltatem confirmaverit. sl defrasoc vinculi ln gradu appellationis pro sua conscientia non crediderit ♦ss appellandum. ius coniugibus «t. decem diebus a sententiae ôcnun elatione elapsis, novas nuptias contrahendi »

•· Can. 19S9. — < Cum sententiae tn camis matrimonia libus nunquam transeant tn rem ludicalam. causae tpe. M nova wiummla praesto sint, retractari icmpcr jexerunt IV mo praescripto can. 1903 ».

inz:

trimonio invalido, sive consummato sive non, aut ex publico et notorio concubinatu.

In priore casu, ad impedimentum astruendum proferantur documenta tum matrimonii praecedentia celebrationem tum ipsius Invaliditatem comprobantia. Quod si praedictum impedimentum ortum asseratur ex publico et notorio concubinatu, antequam iudicium proferatur. de ventate huius assertionis debita prudentia inquirendum erit.

34. De ihpedimevto ns et metus. — Circa impedimentum quod vis et metus dicitur, ante omnia occurrit, neminem a iure admitti ad matrimonium ex hoc capite impugnandum nisi qui violentiam et coactionem passus dicitur: reiici vero eum qui per longum tempus in matrimonio vixerit, dummodo eidem matrimonii nul-Utatis conscio libertas et opportunitas reclamandi non defuerit, ita ut si liber iam a metu sua sponte in conjugal: domo perstiterit, matrimonialia officia non detrectaverit. audiri amplius non debeat Etenim qui. liber a coactione mctuvc. facultate et opportunitate reclamandi non utitur, censetur consentire, et ratificare quod antea invitus atque adverso animo fecerat. Unde m primu erit inquirendum, utrum accusatio tempore, uti dicitur, utili facta sit; et si hoc iam fluxerit, quaerendum erit quanam de causa hoc acciderit, ut iudicari possit utrum accusatio admittenda an reicienda sit. *Secundo* prae oculis habendum erit, solummodo metum gravem, qui nempe in virum constantem cadat, matrimonium dirimere ct consequenter ad hunc metum exquirendum omnes sive moderatoris actorum sive defensoris matrimonii Investigationes esse dirigendas. Porro gravitas timoris oritur 1) ex natura minarum, 2) ex qualitate tum eorum a quibus illae proficiscuntur, tum 3) eorum qui eas passi dicuntur. Ista tria itaque erunt praesertim investiganda.

35. *Circa primum* sedulo inquirendum, utrum qui de adhibita coactione accusantur, ita consueverint agere cum persona quae coacta dicitur, ut gravem atque molestam eidem redderent domesticam et familiarem cohabitationem; quaenam fuerint in specie molestiae eidem allatae: utrum verba gravi indignatione plena adhibita, intentata hereditatis privativo, eiectio e paterna domo: an addita etiam verbera.

Circa lecundum considerandum est. utrum qui de illata vi mctuvc accusantur, patria potestate et auctoritate pollerent, an qui vim metumve passi sunt, nullatenus iisdem sublecti fuerint; quae ratio vis inferendae; magnane ex matrimonio propriae domui utilitas, aut decus obventurum; quae indoles vim inferentium, quae condicio, qui mores; qua ratione familiam regere consueverint: utrum ad iracundiam et violentiam ita essent proclives, ut facile quod minabantur perficerent, et animo ita essent duro atque obstinato, ut a nemine sibi contradici aut consiliis suis impedimenta obici paterentur.

Quoad tertium ratio habenda erit primum sexus personae quae violentiam passa dicitur: facilius enim animus puellae commovetur, quam viri; deinde aetatis, educationis. Indolis: utrum nempe mitis ac timida fuerit. an fortis et constans; qua ratione in familia vivere consueverit: utrum sub custodia et vigilantia parentum. ita ut ab eorum imperio semper et in omnibus penderet, an aliqua libertate frueretur, ut et propria sensa exponere, et iuxta propriam voluntatem operari potuerit: an parentes ita eam segregarint, ut omnis consilii expetendi facultas eidem adempta fuerit, nec cuiquam eiusdem alloquendae copiam tribuerint, nisi quos de matrimonio ineundo consilia praebere posse indicaverint

3β. Praeter ista inquirendum erit, utrum qui de illata vi conqueritur, aliquando relationem habuerit rum eo cum quo postea contraxit, et utrum aliquando propositum habuerit cum eodem contrahendi. In casu affirmativo inquirendum, quas ob causas voluntatis mutatio contigerit; a quo tempore consilium fuerit mutatum: utrum nempe antequam parentes propriam voluntatem ostenderent, an postea: et utrum ex praecedenti relatione aliqua exorta sit suspicio contra decorem vel ipsius personae, vel familiae, a qua parantes moveri potuerint ad matrimonium exigendum tanquam remedium bonae famae recuperandae. Etiam investigandum, quid hacc persona fecerit ut a coactione parentum ‘esc liberaret: utrum preces adhibuerit; utrum usa fuerit opera aliorum ad parentes a proposito dimovendo»; utrum et quomodo propriam aversionem et contrarictatem in illud matrimonium rixniflcavvrtt; utrum et quomndo altera pars operam dederit ut matrimonium revera concluderetur. Considerandum erit, utrum, quando contractus matrimonialis erit signandus, libenter et sine ulla protestatione id praestiterit; utrum aliqua fraus adhibita ad talem obsignationem obtinendam; quomodo sese gesserint, rive quando necessaria pro matrimonio parabantur, sive quando ad consensum promendum adducta fuit, sive quando post datum consensum festum nuptiak celebrabatur: utrum nempe his omnibus hilaris, prompta et laeta astiterit, an secus. Consideranda quoque eius agendi ratio erga alteram partem, ct erga ciusdta familiam: utrum nempe benevola et affectuosa, utra libenter et sine oppositione ad officia matrimoniala sese exhibuerit, an eisdem obstiterit, ea praesertim de causa quia matrimonium nullum putaverit, atque ct melius tueri posset propriam libertatem. Ad hoc postremum factum probandum considerari debet utra hac de causa inter coniuges ipsos ortae sint lites et contentiones; utrum hoc factum manifestaverint, et quibus; a quo tempore post matrimonium istae quaerimomae inceperint, et ex qua causa vel ratione, utrum ad tales lites et dissensiones tollendas adhibita fuerint consilia, hortationes, et, in casu affirmakvo, i quibus et quo exitu.

37. Ad praedicta cognoscenda in iudicium vocandi erunt ambo coniuges, eorumque parentes, illi praesertim qui de coactione adhibita accusantur, et opportun interrogandi de facto ipso, de modo, de animo, et de fine ob quem ad vim adhibendam ducti fuerint Itera vocandi propinqui et familiares violentiam accusants, et interrogandi de omnibus» quae vel ad parentes, vel ad filios referuntur: utrum quidquam eorum quae in actis habentur viderint aut audierint; quidve norm! accidisse ad rem pertinens, sive antequam matrimonium celebraretur sive tempore cohabitationls, rive post coniugum separationem, si haec locum habuerit In hisce examinandis iudex diligenter invigilet, utra, aliqua collusionis suspicandae causa subsit, et curet, ut quoad singulas personas parochum testimonium obtineat de ipsarum probitate atque credibilitatc. Post istos, vocandi parochus vel alius sacerdos, qui matrimonio astitit; illi qui eiusdem celebrationi et festo nuptiali interfuerunt, ut referant praesertim de modo quo persona contra matrimonium reclamans in illu circumstantiis se gesserit; aliae personae inducta diae speciatim quae adhibitae fuerunt vel ut consiliis et hortationibus reclamantem ad matrimonium inducerent, vel ut excitarent ad officia matrimonialia praestanda, ab iisque quaerendum, quid egerint, quibus argumentis usae, quidve consecutae fuerint

38. Ceterum in hac re iudex sciat, matrimonhrr. esse per se factum quoddam sollemne et publicum, quod semper validum censeri debet, nisi evidentes rationes eiusdem nullitatis demonstraverint Ideo curandum quidem omni studio atque diligentia, ut rationes istae colligantur, sed iudicium contra matrimonium nunquam erit pronunciandum nisi earum complexio omne prudens dubium de exsistentia impedimenti excludat

39. De impedimento ligaminis — Vinculum praecedentis matrimonii, quod ad posterius connubium impugnandum adducitur, repetendum asseritur 1) vel ex matrimonio, catholico modo a catholico celebrato; 2) vel ex connubio ab haereticis aut schismaticis, Iuxta diversarum sectarum instituta contracto, et postea per sententiam talium tribunalium dissoluto; 3) vel ex contractu inter infideles, qui postea rescissus, aut nullus fuerit declaratus. Diversorum istorum casuum possibilitas. aut etiam frequentia manifesta est, cum in regione Sinensi catholici commixti vivere cogantur cum haereticis et infidelibus. Quaedam pro singulis casibus adnotanda sunt, quia diversis legibus reguntur.

40. *Ad primum casum* quod attinet, doctrina catholica est matrimonium baptizatorum, rite celebratum et consummatum, aliter solvi non posse, nisi per mortex unius coniugis; et ideo locum non esse eiusdem dissolutioni declarandae in iudicio, nisi de morte alterutrius coniugis constiterit. Ut autem de hoc constare dicatur, non sufficit rumor aut fama quaecumque, neque solae praesumptiones; sed requiritur certus de ea nuntius, aut saltem concursus talium rationum, quae, certo nuntio aequipollentes, omne de illa dubium excludant Ideo in hoc casu iudex ante omnia exigere debebit, ut prioris matrimonii documentum authenticum proferatur, atque, si opus fuerit, alias probationes colliget, quae praedicti prioris matrimonii exsistentiam demonstrent Similiter exquiret documenta

vel probationes de secundo matrimonio contracto: quae omnia documenta facile haberi poterunt ex libris matrimoniorum in parochiis asservatis. Post haec, exigenda erunt a competentibus parochis authentica documenta de praetensa morte alterius coniugis. et in defectu poterunt eadem requiri ab auctoritate civili, si suos libros habuerit, in quibus adnotentur. Quae comparari debebunt cum documento secundum matrimonium contractum fuerit ante vel post prioris coniugis mortem; atque ita iudicetur utrum secundum matrimonium validum an nullum fuerit.

41. Quando ad mortem prioris coniugis probandam praesto non sunt neque esse possunt haec authentica documenta, aliis argumentis et aliis probationibus opus est, quae a iudice sedulo erunt colligendae. In primis argumentum desumi potest ex depositione testium fidem merentium, si ipsi de visu mortem illius, de quo agitur, revera accidisse affirmaverint, aut idem asseruerint ex auditu, dummodo non ex vaga aliqua relatione, sed a personis minime suspectis proprias informationes se hausisse testentur. Isti testes erunt interrogandi, utrum bene cognoverint quem mortuum asserunt; quo tempore, quo loco mors acciderit; qua de causa; ubi cadaver sepultum; utrum adsint et ubi commorentur alii qui de hoc facto instructi sint aut esse possint Ab aliis vero, qui ex aliorum relatione deponunt, erit quoque inquirendum, a quibus tales hauserint notitias; a quo tempore fama de morte vulgari coeperit; et quid ipsi sentiant de probitate et credibilitate eorum qui primitus de re ista sunt locuti: utrum isti peculiarem aliquam rationem habuerint aut habere potuerint, ut talem notitiam evulgarent. His cognitis, in iudicium vocandi erunt testes inducti et eodem modo examini subiciendi, ut tandem aliquando vel ad testes de visu, vel ad certa documenta obtinenda perveniatur. Animadvertat iudex: ne facile admittat cos qui sponte ad examen accesserint, et, si requisiti fuerint, quaerat ab eis, a quibusnam, ubi, quando et quomodo, coram quibus et quoties fuerint requisiti; utrum pro hoc testimonio ferendo fuerit ipsis aliquid datum, promissum, remissum vel oblatum a personis intéressé habentibus, vel ab aliis eorum nomine. Similiter advertat, non esse admittendos testes qui personas, de quibus agitur, plene non cognoscant; et consequenter extraneos non esse testes idoneos, nisi a longo tempore in loco fuerint, et ex peculiaribus circumstantiis appareat eos cognitionem habere potuisse de iis quae enarrant. Quod si testes sive de visu, sive de auditu haberi non poterunt, considerandae erum circumstantiae omnes in facto concurrentes, et diligenter ponderandae, ut videatur, utrum ex illarum complexu exsurgere possit moralis illa certitudo, quae necessaria est ut iudicium proferatur. Porro circumstantiae ipsae praecipuae sunt: aetas personae, quae mortua dicitur, utrum senior, an iunior fuerit; tempus eiusdem discessus e patria et familia: utrum longius an brevius; locus vel loca, ad quae se contulerit: utrum valetudini corporali noxia, an et quibus vicissitudinibus subiecta fuerit, ex. gr. num ibidem bella, vel pestilentiae saevierint; eiusdem personae physica constitutio; utrum sana et robusta, an debilis et infirma. Erit similiter perpendenda causa quare e propria discesserit domo: utrum nempe ad negotium vel ad artem aliquam exercendam, an potius ut coniugem derelinqueret. Haec cognosci vel deduci poterunt ex benevolis. aut contrariis relationibus, quae vel coniuges habuerunt inter se. durante eorum contubernio, vel die qui discessit continuavit cum altero coniuge sive per litteras, sive per nuntios: si enim constiterit, ad tempus talem epistolarum sive relationum consuetudinem adfuisse, et postea cessasse, quin cessationis causa aut ratio appareat, gravis de morte obita praesumptio habebitur; si e contra constiterit eum qui discessit nunquam epistolarum commercium habuisse cum sua familia, aut cum propinquis et amicis, indicium mere negativum nullam probationem facere poterit. Ponderandum quoque erit genus vitae, quod discedens in aliena regione amplexus fuerit: si vitam et artem militarem exercendam elegerit, vel arti nauticae aut servito alicuius navis sese addixerit, et cognoscatur in quo exercitu militaverit, inquisitiones erunt faciendae penes duces exercitus illius et penes gubernatores vel officiales navis. Si cognita fuerint loca, in quibus commoratus est, in singulis locis et praesertim in iUo in quo commorabatur, quando eius indicia perdita fuerunt investigationes erunt faciendae. Ad has tribunal adhibebit personas idoneas, si praesto sint, vel etiam civiles auctoritates, ab iisdem postulando ut. quibus pollent mediis, de illo opportunas investigationes faciant, atque etiam in subsidium vocentur publica diaria cum indicatione nominis, cognominis, patriae, professionis. et condicionis illius, de quo quaeritur. Item, si fieri possit, tribunal curabit, ut, in locis in quibus idem commoratus fuerit, publica dicta affigantur et singuli excitentur, ut notitias, si quas habent, velint suppeditare. Si omnibus istis adiumentis adhibitis nihil omnino poterit reperiri, et si omnes circumstantiae ad mortem prioris coniugis ante secundas nuptias, de quarum valore agitur, astruendam conspiraverint, iudex sententiam proferre contra secundum matrimonium non poterit: non enim constaret de eius nullitate. Quod si dc matrimonio contrahendo agatur, hoc permitti nunquam poterit, donec de morte prioris coniugis certo constiterit.

42. At si non ex isto capite, sed potius quia primum *matrimonium, in haeresi contractum,* rescissum fuerit ob aliam causam, specialia quaedam erunt observanda. Et primo advertendum est evangelicam et apostolicam doctrinam esse matrimonium valide celebratum et consummatum solvi non posse propter adulterium, vel propter molestam cohabitationem. aut longam et affectatam coniugis unius absentiam, aut propter aliud quodeumque motivum ab haereticis confictum. Quare, si constiterit, a tribunalibus haereticorum ob aliquam ex istis rationibus praecedens matrimonium dissolutum fuisse, causa in favorem secundi matrimonii a tribunali catholico ne admittenda quidem seu introducenda erit. Si vero eiusdem dissolutio fuerit decreta ob alium titulum a iure canonico recognitum, sciendum est, acta a tribunali haeretico confecta valore iuridico carere, et ex ipsis solummodo iudicium proferre catholico iudici minime licere. Quare tunc causa ex integro erit instituenda, et iuxta SS. Canones pertractanda. Vetitum tamen non est, immo aliquando expediet, ut acta tribunalis haeretici requirantur, quo plenior factorum et circumstantiarum cognitio attingatur. Immo si huiusmodi documenta a partibus fuerint exhibita, dummodo nihil aliud obstet, poterunt adhiberi, atque ex illis indicia colligi. Partes tamen erunt semper audiendiae, necnon, quatenus fieri poterit, etiam testes singuli iterum in iudicium vocandi, et interrogandi ad normam harum regularum. Neque omittenda aliarum personarum juridica depositio, si adesse cognoscantur; sicut neque alia acta, quae vel moderator vel defensor matrimonii necessaria reputaverit Si. perpensis omnibus, iudex censuerit sententiam edicendam esse conformem sententiae a tribunali haeretico prolatae, nunquam tamen istam sententiam tanquam sui iudicii motivum invocare debebit; neque ullo modo post eam existimandum erit duas adesse sententias conformes, a quibus necesse non sit appellare.

43. *Quoad matrimonia in infidelitate contracta,* si haec dissoluta dicantur per sententiam editam vel ab auctoritate civili, vel a quovis tribunali haeretico, eadem erunt servanda quae dicta sunt de matrimoniis baptizatorum resolutis per sententiam tribunalis saecularis, nempe causam admittendam non esse, si rescissio proclamata fuerit ex titulo ab Ecclesia non agnito; vel. servatis servandis, esse ex integro instituendam, si contrarium contigerit

Si vero coniugum separatio acciderit absque ullo iudicio. observandum utrum pars quae coram tribunali catholico agere intendit, secundum matrimonium contraxerit post baptismi susceptionem, an ante. Si matrimonium acciderit cum parte catholica post baptismi susceptionem, erit inquirendum, utrum praecesserit coniugis adhuc infidelis canonica interpellatio, aut saltem a legitima potestate fuerit super eadem interpellatione dispensatum. Quatenus constiterit de facta interpellatione aut de illius dispensatione, primum matrimonium nequit amplius constituere vinculum secundum connubium irritans; quatenus vero neque interpellatio neque eiusdem dispensatio praecesserit, primum matrimonium obstabit quidem secundo, sed Ordinarius iudicium suspendere debebit, et casum cum omnibus suis circumstantiis ad S. Sedem remittere, quae ipsi Ordinario quid faciendum sit. indicabit Ad probandum vero, utrum interpellatio vel eius dispensatio intercesserit consulendi erunt libri matrimoniorum. vel etiam regesta curiae, in quibus haec accurate erunt semper recensenda.

Quod si secundum matrimonium contractum fuerit etiam in infidelitate, praesumendum quidem erit quod, antequam persona, de qua agitur, ad baptismum admitteretur. servata fuerint omnia quae sacri canones pro

hû casibus statuunt; sed si institutis opportunis investigationibus adhuc dubium subsit, ad S. Sedem erit recurrendum.

44. De impedimento impotentiae. — Ad impugnandum ex capite impotentiae matrimonium solummodo coniuges admittuntur. quia ipsis solummodo hoc factum cognitum esse potest, et ipsi tantummodo de hac re solliciti «se debent Ut autem impotentia matrimonium contractum irritet necesse est ut sit antecedens atque perpetua, quae scilicet naturalibus atque licitis remediis tolli non possit, sine probabili periculo vitae. Ista Impotentia 51 fuerit absoluta seu talis ut omnino impossibilem reddat coniugalcm copulam, matrimonium dirimit semper, et cum qualibet persona contractum. Si vero relativa tantum, matrimonium dirimit solummodo cum illa ad quam impotentia ipsa refertur. Ita igitur in causis huius generis investigationes erunt dirigendae. ut tandem deveniatur ad astruendam vel excludendam assertam impotentiam antecedentem et perpetuam, sive absolutam, sive saltem relativam. Hunc in finem prae oculis habenda erunt quae statuuntur a can. 1976-1981 "·, et Instructio Supremae Congregationis S. Officii (Collect nn. 1153. 1583).

45. Quod si casus occurrat cui in Instructione hac provisum non sit. ad iuris communis nonnam pertractetur ac decidatur oportet

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 18 Februarii A. D. 1929 —G. M. Card. Vax Rossvm. Praef.

» · Can. 1775. — t In erasis lmpotcr.tl?e su: lr.cor.scrr. siitlcnls rcqririDff Inspectio corporis utrtusque rei alterutrius roctes per peri'» ficienda. nisi « adiunctis Inutilis eri tenter ipparctl ».

Can. 197». — ‹ In penus eHjtndis. praeter rormos in can ;T$r2-ia06 dxiis, serrentur praescripta carx^num qui sequuntur ».

Can 173. — c Ad periti eurus De admittantur qui cflcdup« prtraîlm inspexerint circa tactum cui innititur petitio deelvartonis r.CUtetb rei inconsmma'loros ; liret tamen hos unqum testes ixxheere ».

Can. 1779. — ‹ $ 1. Ad topicierdum rirum. duo periti medid ex ottSdo deputari debent.

(2. Ad tcuiSeran vero inspiciendam dure obstetrices, quae iqpunm: periuæ tesüoccto habeant, ex oifleio designee . CiU m-lueril mulier a duobus medicis cx officio pariter dWjpdBdh rd id Ordinarius necessarium habuerit.

5 2 Corporalis mulieris fnspxrio fieri debet, servatis plene cVsn-roe rzxfatiic regulis K adstante semper honesta ma troca n oiΠεIo designanda a

Can. 1730. — ff 1. Mulieris Inspectionem obstetrices vel periti, teorsum alnjull, exsequi debent.

5 2. Sincoli mtdid vel obstetrices dr.julas relationes conflcaat, intra terminum a tudike praeiinitum tradendas.

I 3. Þote index relatione ab obstetricibus confectas en tnird alxrohis ponti medici subicere, si id opportunum existi marem ›

Can. IMI. — ‹ Peracta relatione. periti, obstetrices ac mn troai. Morsum aingull. a iudice interrogentur, secundum arti cJ-n a rtaculi defensore antea ronfrautos quibus ipsi, prac«Ko iOTKBJto, respondeant ·.

Prtmn Cosd&M Siaen». «d. 2 Mai 1930. p. 347-375

883

1929 FEB 22.-S. POEN., DECR. AAS 21 (1929) 200

APTMGaATUR COLLECTIO PRECUM PIORUMQUE OPERUM, QUIBUS RosuXI PONTIFICES INDULGENTIAS ADNEXUERUNT AI AXXO 1899 AD ANNUM 1928

DECRETUM

Post editum a Sacra Congregatione Indulgentiarum racrarumque Reliquiarum anno 1898 opus, cui titulus: ‹ Raceolti dl orazloni e pie opere, per le quali sono state concesse dai Santi Pontef.ci le Santé Indulgenze », valde excrevit Indulgentiarum concessionum numerus, quarum plurimae a christifidelibus ignorantur vel debito modo non cognoscuntur. Enimvero, Indulgentiarum collectiones fuerunt quidem, post publicationem recensiti operis, a privatis auctoribus confectae, imo nonnullae etiam a Sacra Congregatione S. Officii aut n Sacra Poenitentiaria documentis authenticis conformes declaratae; eadem tamen vel non amplius venales prostant, vel non omnes concessiones hucusque factas complectuntur, vel continent preces, pia opera. Indulgentiarumque concessiones, quae aliquas Immutationes postea subierunt.

Ideo necessarium visum est preces ct pia opero. Indulgentiis ab anno 1899 a S. Sede ditata, in unum colligere et in vulgus edere ; quod quidem ipsamet Sacro Poenitentiaria Apostolica perficiendum curavit

In Audientia vero infrascripto Cardinali Poeniteatiario Maiori die 4 Ianuarii 1929 concessa. SS. D. N. Pius div. Prov. Pp. XI collectionem hanc, typis Vaticanis impressam, approbavit et confirmavit ct abrogatis generalibus Indulgentiarum concessionibus port dictum annum factis et In eadem collectione non relatis, ipsam tantum uti authenticam haberi mandavit

Datum Romae, e Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 22 Februarii 1929.—L. Card. Lauri, PoentL Maior loannes Teodori, S. P. *Secr.*

Ad P. B m EL 43 (1929) 278-279: A. VERMEER5CM a PrM IS (1929) 171.

884

1929 FEB 26.-SC PROP. FIDE, DECL. PART.·

Sodales pont, operis a propagatione fidei indigent
SPECULI ELEEMOSYNA AD LUCRANDUM JUBILAEUM

In Constitutione Apostolica Auspicantibus nobû [LE 8731. qua Sanctissimus Dominus Noster Pius divisa Providentia Papa XI lubilaeum universale extra ordinem indixit ad totum annum 1929, sub capite I haec leguntur:

‹ 4. Tandem aliquam eleemosynam pro sua quisque facultate et pietate, audito confessarii consilio, in aliquod opus pium elargiantur; praecipue Opus Propagationis et Praescrvationis fidei commendamus ».

Proposito dubio: « utrum, ad lucrandum lubilaeum. sodales Pontificii Operis a Propagatione Fidei contest: esse possint annua stipe inscriptionis, an. praeter stiper, inscriptionis, elargiri debeant speciale eleemosynam a stipe inscriptionis distinctam »:

Emus Card. Praefectus de Propaganda Fide, die 25 februarii 1929 rescripsit:

Ad primam partem: *Negative.*

Ad alteram partem: *Affirmative,* videlicet sodales Pontificii Operis a Propagatione Fidei, ad lucrandum lubilaeum. praeter stipem inscriptionis, specialem eleemosynam elargiri debere.

Nullum praeterea dubium, quin in commate Constituiionis Apostohcae, quod supra retulimus. Opus *a Propagatione Fidei* sit. praecise et determinate, ipsum Pontificium Opus, quod Motu-proprio *Romanorum Pontiff cum* (3 maii 1922) [LE 4141 Pius XI Lugduno Romam transtulit, ut ‹ Pontificale fiere instrumentum stipibus fidelium ad usum Missionum universarum colligendis *

Ut vero christifideles omnes aliquo modo respondero possint novae huic liberalitati et praedilectioni Pii XI erga Opus Suum. « quod inter alia in commodum Mssionum instituta primum locum obtinet › (Statuta Generalia Motu-proprio *Romanorum Pontificum* adnexa) durante anno iubfiari. quinquagesimo a suscepto sacerdotio Summi Pontificis feliciter regnantis. Consilia Nationalia omnium zelum et amorem in Missiones excitent et praecipue dilatent, quoad fieri potuerit. Pontificium Opus a Propagatione Fidei illudque confirment

Romae, die 26 Februarii 1929.—Aloisius Drago. Secr. Gen.

· ME 41 (1929) 137-138.

885

1929 MAR 1.-SC ORIENT. DECR. AAS 21 (1929) 152-153

De **SPIRITUALI ADMINISTRATIONE ORDINARIATUUM GRAECO- RUTHENORUM IN FOEDERATIS CRTTATIBUS AMERICAE SEPTENTRIONALIS**

Cum data fuerit Episcopo graeco-rutheno Statuum Foederatorum anno 1912 plena et ordinaria iurisdictio

in clerum ct populum universum graeco-rutheni ritus m Foederatis Civitatibus Americae septentrionalis, sive permanenter. sive ad tempus commorantes, et cum dein per decretum Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali sub die 8 Maii 1924 duo Ordinariatus graeco-ruthenl ritus constituti sint, alter pro fidelibus oriundis e Galitia cum sede Philadelphiae Pa., alter vero pro fidelibus oriundis ex Podocarpatia Russa, necnon pro fidelibus gracco-ruthcni ritus provenientibus ex Hungaria et Jugoslavia, cum sede Homestead Pa; Eminentissimis ac Reverendissimis Patribus Cardinalibus S. Congregationi pro Ecclesia Orientali praepositis, in plenariis comitiis die 4 Ianuarii huius anni habitis, opportunas leges a S. C. de Propaganda Fide pro Negotiis rituum orientalium latas die 17 Augusti 1914 (AAS 6 (1914) 458 - 463] eo modo qui sequitur visum est noviter aptare, easdemque praesenti decreto iterum ferre, circa spiritualem administrationem duorum Ordinariatuum gracco-ruthcni ritus in praedicta regione.

Cap. L *De Episcopis gracco-ruthcni ritus*

Art 1. - Nominatio Episcoporum graeco-rutheni ritus pro regione Statuum Foederatorum Americae septentrionalis Apostohcae Sedi reservata est.

Art 2. - Episcopi graeco-rutheni ritus eorumque legitimi successores in Statibus Foederatis Americae septentrionalis sub immediata huius Apostohcae Seais iurisdictione ac potestate manebunt, plenamque Jurisdictionem ordinariam in omnes fideles graeco-rutheni ritus, permanenter vel ad tempus in Foederatis Civitatibus Americae septentrionalis commorantes, respective, iuxta diversitatem originis supra memoratam,
Ü3 exercebunt, sub/ dependentia tamen R. P. D. Delegati Apostolici Washingtonensis pro tempore.

ArL 3. - Eisdem ius ac potestas competit regendi ac gubernandi gregem suum ac leges et statuta condendi in iis quae iuri communi non adversantur. Praecipuum vero eorum munus erit invigilare ut tum doctrina et boni mores, tum ritus et disciplina huic Ecclesiae propria sancte et integre custodiantur. Eorum igitur erit uniformitatem caeremoniarum iri variis devotionibus necnon in tradendis Sacramentis usitatarum secundum rubricas librorum liturgicorum approbatorum, introducere et eiusdem unitatis strictam observantiam a sacerdotibus suis expostulare.

ArL 4. - Ordinarii paroecias et missiones suae curae concreditas saepe visitare tenentur, ita ut saltem singulis quinquenniis ipsi, vel per se, vel. si fuerint legitime impediti, per Vicarium Generalem, aut ahum specialiter delegatum sacerdotem, lustrent, ut gregem suum apprime cognoscant, eaque omnia quae ad spir.tuale eius bonum attinent, melius provideant.

Art 5. - In canonica visitatione paroeciarum inqulrant Episcopi an parochi omnia paroecialia munera, praesertim visitationem infirmorum, puerorum instructionem. verbi Dei praedicationem, in dominicis et festi. diligenter absolvant; videant insuper omnes libros baptismatum, matrimoniorum ac mortuorum; inventariumque bonorum ecclesiasticorum ex ultimo biennio: ac rationes ab unoquoque rectore missionis expostulent id est introspiciant ac probent libros proventuum et expensarum cuiuslibet Ecclesiae, statum materialem eiusdem, debita, etc. Hac praesertim occasione diligenter advigilent, ne abusus in disciplinam ecclesiasticam irrepant, praecipue circa administrationem Sacramentorum et Sacramentalium, cultum Dei et Sanctorum. praedicationem verbi divini, implementum piarum voluntatum; serioque curent ut puritas fidei et morum in clero et populo conservetur, ut fidelibus, praecipue pueris et rudibus, pabulum doctrinae christanae praebeatur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur. Si compererint irrepsisse abusus, eos prudenter. <ed fortiter compescant, adhibitis etiam, si opus sit, poenis canonicis.

Art 6. - Ut autem securitati bonorum temporalium ecclesiarum, coemeteriorum, scholarum et omnium eorum quae ad Ecclesiam pertinent, summa cum diligentia prospiciatur, curent Ordinarii a) ne Rector Conrilfumve admimstrationis nomine ac iure proprio retineant pro quorum adquisitione fideles quovis modo subsidia contulerunt; b) satagant, audito in pertractandis negotiis virorum peritorum ac consultorum suorum consilio, eas tituli possesionis formas adhibere, omnesque praescriptiones servare, quae legibus singu-
li lorum Statuum respondeant, quaeque ecclesiasticorum/ bonorum administration], conservationi ac plenae in posterum transmissioni faveant; c) normas quas iudicaverint de bonis ecclesiasticis administrandis opportunas. statuant.

Art. 7. - Annua sustentatio utriusque Episcopi consistet in praestationibus ad instar cathedratlci. quae iuxta aequitatem ab Episcopo, audita voce suorum consultorum. determinabuntur, quasque singulae ecclesiae Ruthenorum Ordinariatuum solvere tenentur. Rectores ecclesiarum respondere tenentur de exacta solutione harum praestationum ct aliarum ab Episcopo eiusque consultoribus determinandarum, pro Seminario, orphanotrophio, missionibus, etc.

Art. 8. - Sicut in initio huius decreti declaratur. Ordinarius pro fidelibus oriundis ex Galicia sedem suam habeat Philadelphiae Pa., alter vero Homestead Pa.; pro commoditate tamen et utilitate tum cleri, tum curiarum duorum Ordinariatuum. sacerdos ruthenus domicilium habere poterit Neo-Eboraci, qui munere fungens Vicarii vel delegati Ordinariorum, assistentiam praebebit fidelibus ruthenis, peculiariter autem sacerdotibus illis qui vel Americam attingunt vel ex ea proficiscuntur, sed sub dependentia et voto Ordinariorum.

Art. 9. - Episcopi singulis quinquenniis plenam et accuratam relationem de statu personali, morali ac materiali missionum proprii ritus exhibeant Delegato Apostolico, qui eam transmittet ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali atque singulis saltem decenniis, ad sacra Apostolorum limina accedant, ut obsequium et oboedientiam suam Pontifici Summo praestent, eique rationem reddant de pastoralis muneris implemento, deque omnibus quae ad Ecclesiae suae statum et cleri populique mores ac disciplinam, animarumque sibi concreditarum salutem pertinent

Art. 10. - Controversiae, si quae exoriantur inter Episcopum graeco-rutheni ritus et Episcopos latini ritus Statuum Foederatorum, deferantur ad S. C. pro Ecclesia Orientali.

Cap. II. *Dc Clero graeco-rutheno*

Art. 11. - Cum necesse sit ut habeantur sacerdotes integrae vitae, zelo ac prudentia praediti, in scientiis sacris eruditi et politicis factionibus alieni, curent Ordinarii, ut data opportunitate, saltem pro utroque Ordinariatu erigatur Seminarium minus et maius, pro clericis ritus graeci-ruthcni educandis. Interim vero clerici isti frequentent Seminarium latinum ab Ordinario designatum, atque unum alterumve habeant sacerdotem sui ritus, qui eos ritus liturgiamque propriam bene ac diligenter edoceant. Ad sub/veniendum clericorum 155
educationis expensis, tum rectores ecclesiarum, tum ipsae ecclesiae ritus graeco-rutheni in Statibus Foederatis Americae septentrionalis contribuant Enixe Ordinarii commendent clero fidclibusque pium opus vocationum ecclesiasticarum, curentque ut sacerdotes, praesertim parochi, pueros» qui indicia praebent ecclesiasticae vocationis, a saeculi contagiis arceant, ad pietatem informent, primis litterarum studiis imbuant divinaeque in eis vocationis germen foveant

Art 12. - Antequam habeatur numerus sufficiens presbyterorum graeco-ruthenorum, qui in Statibus Foederatis educati fuerint, si providenda occurrat do suo rectore aliqua missio Ruthenorum vel vacans vel noviter erecta, Ordinarii postulent sacerdotes ab Episcopis ritus graeco-rutheni Galitiae vel Hungariae vel Jugoslavlae per tramitem S. Congregationis pro Ecclesia Orientali. Illi vero sacerdoti qui proprio marte, neque ab alterutro Episcopo gracco-rutheno vocatus, neque a S. Congregatione missus, illuc perrexerit. Episcopus graeco-ruthenus nullas concedere potest facultates, sive celebrandi Sacrum sive administrandi Sacramenta, sive munia ecclesiastica quomodocumque obeundi. Interim. sicut iam pluries statutum est. sacerdotes ritus graeco-rutheni. qui in Status Foederatos Americae seplemtrionalis proficisci et commorari cupiunt, debent esse coelibes.

Art. 13. - Sacerdotes pecuniam quaerentes, vel in fide ac moribus vacillantes, vel ebrietati faventes, nullo modo mittantur nec admittantur in Americam; et si tales inveniuntur, quantocius dimittantur: qui dimissi. nisi paruerint, poenis canonicis, non exclusa suspensione a divinis, coerceantur.

Art. 14. - Quilibet sacerdos, cx Europa provenirn» et in Statibus Foederatis Americae septentrionalis commorans pro fidelium ritus graeco-rutheni spirituali

cura, manebit incardinatus dioecesi originis, nisi, servatis de iure servandis, incardinetur ab alterutro Ordinario graeco-rutheno Statuum Foederatorum. Interim tamen Episcopus originis jurisdictionem in eum nullo modo exercebit, sed praedictus sacerdos unice pendeat a jurisdictione Episcopi graeco-rutheni. In patriam redire aut revocari supradicti sacerdotes nequeant sine expressa licentia sui Ordinarii graeco-rutheni ritus Statuum Foederatorum in scriptis concedenda. Episcopi originis respondere debent coram S. Congregatione pro Ecclesia Orientali si tales sacerdotes sine scriptis ab alterutro Ordinario graeco-rutheni ritus Statuum Foederatorum admittant

Art 15. - Omnes rectores paroeciarum ct missionum graeco-ruthenarum in Statibus Foederatis amovibiles sunt ad nutum Ordinariorum graeco-rutheni ritus. Amoveri autem non poterunt absque causis gravibus et justis.

Art 16. - Datur tamen facultas presbytero amoto recursum interponendi, in devolutivo, contra decretum
156 remotionis, ad S. C. pro Ecclesia Orientali;

Art 17. - Sustentationi sacerdotis provideant Ordinarii. salarium eidem adsignando, assumendum iuxta proportionem cx omnium Ecclesiae proventuum massa seu cumulo.

Art. 18. · Iura stolae et emolumenta sacri ministerii in singulis missionibus determinanda sunt ab Ordinariis graeco-rulhenis iuxta probatas diversorum locorum consuetudines.

Art 19. - Ordinarii graeco-rutheni nonnisi in clerum et populum graeco-ruthenum jurisdictionem suam exerceant Si tamen aliquo m loco exsistant fideles graeco-rutheni ritus, in eoque non sit missio constituta, aut nullus adsit presbyter eiusdem ritus. Ordinarii tunc debent jurisdictionem suam in fideles graeco-ruthenos presbytero latino loci communicare, certiorato Ordinario, quoad usque sacerdos graeco-ruthenus ibi habeatur.

Art 20. - Meminerint sacerdotes =e debere sanctiorem prae laicis vitam interiorem et exteriorem ducere risque virtute et recte factis ln exemplum excellere. si velint m salutem animarum suum ministerium proficere. Ideo frequenter ad Poenitentiae Sacramentum accedant quotidie orationi mentali per aliquod tempus incumbant. Sanctissimum Sacramentum visitent. Deiparam Virginem colant, conscientiamque suam discutiant

Art 21. - Omnes sacerdotes debent tertio saltem quoque anno vel etiam frequentius, si opportunam habuerint occasionem, spiritualibus exercitiis per tempus a proprio Ordinario determinandum vacare; nec ab eis quisquam eximatur, nisi in casu particulari, iusta de causa ac de expressa Ordinarii licentia.

Art 22. - Omnes speciali obligatione tenentur suo quisque Ordinario reverentiam et obedientiam exhibendi eamque fidelibus saepius inculcent

Art. 23. - Sacerdotes studia praesertim sacra ne intermittant et in sacris disciplinis solidam illam doctrinam a maioribus traditam et communiter ab Ecclesia receptam sectentur, devitantes profanas vocum novitates ct falsi nominis scientiam.

Art 24. - Expleto studiorum curriculo, sacerdotes omnes, nisi ab Ordinario ob iustam causam fuerint dispensati. examen singulis annis, saltem per triennium integrum in diversis sacrarum scientiarum disciplinis, antea opportune designatis, subeant secundum modum ab eodem Ordinario determinandum.

Art 25. - Pariter saepius in anno, in singulis vicariilibus foraneis, diebus ab Ordinario praestitutis, conventus habeantur seu collationes de re morali ct liturgica; quibus addi possunt aliae exercitationes quas Ordinarius opportunas judicaverit ad scientiam et pietatem clericorum promovendam. Si conventus haberi difficile sit, resolutae quaestiones scriptae mittantur, secundum normas ab Ordinario determinatas. Qui con-
157 ventui/ intéressé debent, deficiente conventu, scriptam casuum solutionem aliusvc quaestionis expositionem mittere debent, nisi ab Ordinario expresse antea exemptionem obtinuerint ln collatione officiorum ratio habeatur eorum qui, ceterii paribus, in supradictis periculis vel collationibus magis praestiterunt

Art 26. - Gravi obligatione tenentur parochi, quasiparochi missionariique diebus dominicis ccterisque per annum festis de praecepto fidelibus, brevi Evangelii aut alicuius partis doctrinae Christianae explanatione, verbum Dei nuntiandi necnon catholicam fidelium Institutionem curandi, praesertim puerorum, secundum instructiones ab Ordinario receptas. Qui si négligentes reperti fuerint, pro gravitate culpae puniantur.

Art. 27. Iuxta opportunitatem. Ordinarii graeco-ratheni ritus sacerdotes saltem praecipuos tum saeculares, tum religiosos propriae jurisdictionis congregent semel saltem in anno, ut possint ex singulorum experientia et consilio deducere quae sint perfectius ordinanda.

Cap, III - De *fidelibus graeco-ruthenis*

Art 28. - Fideles graeco-rutheni tenentur frequentare ac libenter sustentare suas proprias ecclesias, ac observare praescripta sui ritus. Tamen in regioniboj ubi desunt ecclesiae ac sacerdotes proprii ritus et ubi propter longinquitatem ecclesiae suae non eam possunt nisi cum gravi incommodo adire, debent, ut praeceptis Ecclesiae satisfaciant. Missam audire in ecclesia catholica alterius ritus, nec non Sacramenta accipere a presbytero alterius ritus.

Art. 29. - Frequentatio ex parte graeco-ruthcnonci. etiam continua, ecclesiarum ritus latini» non indur.t mutationem ritus. Circa transitum ab uno ritu ad ahum, normae rite observentur a S. C. pro Ecclesia Orientali datae per decretum *Nemini licere* die 6 Dec. 1925 [LE 8661. Iccirco fideles graeco-rutheni propter transitum ad alium ritum, petitionem ad Delegatum Apostolicum mittant, et simul exponant veraciter causas canonicas. quae eumdem transitum suadere videntur. Sato vero erit si hanc petitionem ad eumdem Delegata Apostolicum transmittant per tramitem proprii Ordinarii.

Art. 30. - Non licet sacerdotibus ritus latini quempiam Graeco-ruthenum ad latinum ritum amplectendum inducere contra vel praeter canonica praescripta quae transitus ritus moderantur.

Art. 31. - Fideles latini. etiamsi adsit presbyter latini ritus, apud sacerdotem graecum-ruthenum ab Ordinario suo adprobatum. peccata sua/ confiteri et bene- 13
ficium sacramentalis absolutionis, valide et licite obtinere possunt. Item, fideles graeco-rutheni peccata sua confiteri possunt apud sacerdotem latinum ab Episcopo suo adprobatum. Presbyteri vero latini absolvere noa possunt fideles graeco-rutheni ritus a censuris et casibus reservatis ab Ordinario graeco-rutheno statutis, absque venia eiusdem. Vicissim idem dicatur de presbyteris graeco-ruthenis quoad censuras et reservations statutas ab Ordinario latini ritus. Ad devitandas \ero difficultates, quae frequentiores in praxi occurrunt, Ordinariatus omnes a se reservatos casus, si qui sint, sibi invicem communicent.

Art. 32. - Omnibus fidelibus cuiuscumque ritus datur facultas ut, pietatis causa. Sacramentum Eucharisticur. quolibet ritu confectum suscipiant; ac insuper, ubi necessitas urgeat, nec sacerdos diversi ritus adsit, licebit sacerdoti graeco-rutheno ministrare Eucharistiam consecratam in azymo; et vicissim sacerdoti latino ministrare in fermentato; at suum quisque ritus in ministrando servabit.

Art 33. - Quilibet Orientalis valide ac licite praecepto communionis paschalis satisfacit etiamsi alieno ritu communicet.

Suadendum tamen est ut suo quisque ritu et in propria paroecia fideles praecepto communionis paschalis satisfaciant: qui vero in aliena paroecia satisfecerint curent proprium parochum de adimpleto praecepto certiorem facere.

Art 34. - Sanctum Viaticum moribundis ritu proprio a manibus proprii parochi accipiendum est; sed, urgente necessitate, fas esto a sacerdote quolibet illud accipere; qui tamen ritu suo ministrabit.

Art 35. - Funerum celebratio ac emolumentorum perceptio in familiis mixti ritus, ad parochum illiw ritus pertineant, ad quem defunctus pertinebat

Art 36. - Ad vitanda gravia incommoda quae inde Ruthenis evenire possent, facultas eis fit festa et iriunia observandi iuxta consuetudinem locorum in quibus degunt; quae observantia minime inducit mutationem ritus. Quoad Missam audiendam diebus festis in utroque ritu in eamdem diem incidentibus, ipsi sacrae Uturghe in ecclesia sui ritus, si in loco exsistat, intéresse tenentur. ad adimplendum praeceptum ecclesiasticum.

Art. 37. - Adsociationes fidelium ritus graeco-rutheni sint sub vigilantia Ordinariorum, qui sacerdotem moderatorem nominent, ne forte abusus circa doctrinam, mo-

res. disciplinamve in eis irrepant. Ideo laude digni sunt fideles oui sua dant nomina adsociationibus ab auctoritate ecclesiastica erectis vel saltem commendatis; caveant autem ab adsociationibus secretis, damnatis, seditiosis. suspectis aut quae student sese a legitimae
13 auctoritatis ecclesiasticae vigilantia subducere./

Pariter diaria, folia vel libelli periodica catholica sint sub vigilantia Ordinarii, nec in eis sine eius consensu sacerdotes scribant vel eadem moderentur.

Cap. IV - *De matrimoniis inter fideles mixti ritus*

Art. 38. - Matrimonia inter catholicos graeco-ruthedos et latinos non prohibentur; sed ad vitanda incommoda, quae ex rituum diversitate in familiis evenire solent, uxor ineundo matrimonio aut eo durante, ad ritum viri transire potest. Matrimonio autem soluto, assumendi proprii ritus originis libera est ei potestas.

Art. 39. - Matrimonia tum inter fideles graeco-ruthenos, tum inter fideles mixti ritus, servata forma deCTeti Ne *temere* [ASS 40 (1907) 525 - 530] contrahi debent, ac proinde m ritu mulieris a parocho mulieris benedicenda sunt

Art. 40. - Dispensationes matrimoniales in matrimoniis mixti ritus, si quae sint dandae vel petendae, dentur ct petantur ab Episcopo sponsae.

Art. 41. - Nati in regione Statuum Foederatorum Americae septemtrionalis ex parentibus diversi ritus, ritu patris sunt baptizandi; proles enim utriusque sexus sequi omnino debet patris ritum.

Art 42. - Baptismus in alieno ritu ob gravem necessitatem susceptus, cum nimirum infans morti proximus esset, vel natus esset in loco in quo. tempore nativitatis, parochus proprius patris non aderat, ritus mutationem Don inducit: et sacerdos, qui baptizavit, proprio parocho testimonium baptismatis remittere debet

Art. 43. - Infantes ad eius parochi jurisdictionem pertinent, cuius ritus est eorum pater, exceptis natis ex illegitimo thoro, qui sequuntur ritum matris.

Haec omnia Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Papa XI. referente infrascripto huius S. Congregationis Cardinali Secretario in audientia 9 Februarii vertentis anni, rata habuit ac confirmavit, praesensque decretum ad decennium valiturum edi iussit.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 1 Martii anno 1929.—Aloisius Card. Sincero, *Secr.* H. I. Cicognani, *Adsessor.*

Ada. At. HERMAN in PrM 18 (1929) 193-214; A. TERZARJOL In ApcIL 3 (1930) 48-49.

886

1929 MAR 8.-S. POEN-, RESP. AAS 21 (1929) 168

DUBIUM

DI PRIVILEGIO SACERDOTIBUS CONCESSO IN CONSTITUTIONE APOSTOLICA « AUSPICANTIBUS NOBIS »

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutione exhibitum fuit:

‹ Utrum *privilegium personale,* hoc anno iubilari in Constitutione Apostolica c Auspicantibus Nobis » [LE 873) sacerdotibus concessum, sit consuetum personale privilegium *altaris,* vi cuius sacerdotes, pro defuncto celebrantes. Indulgentiam plenariam acquirere et applicare valeant animae pro qua Missam celebrant; vel potius ita intelligendum sit ut sacerdotes. Sacrum litantes, in quolibet Missae Sacrificio plenariam Indulgentiam lucrari et applicare possint, independenter a Musae applicatione, uni animae, in Purgatorio detentae, ab ipsis ad libitum designatae ».

Et Sacra Poenïtentiaria Apostolica, re mature perpensa, respondendum censuit:

‹ *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam ›.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio divina Providentia Pp. XI, ab infrascripto Regente eiusdem Sacri Tribunalis, in Audientia diei 1 Martii 1929, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Poenitentiariae benigne adprobavit, confirmavit et publici iuris fieri mandavit.

Datum Romae, ex Sacra Poenïtentiaria Apostolica. die 8 Martii 1929.—S. Luzio, *Regens.* A. Anelli, Substitutus.

Adn. J. C. In NrT 56 (1929) 427-428; IP 9 (1929) 111; ME 4! (1929) 66; PrM 18 (1929) 121-122.

887

1929 MAR 11.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas celebrandi in privatis domibus functiones **HEBDOMADAE SANCTAE. ADIUNCTLS EXTRAORDINARIIS PERDURANTIBUS IN DICIONE MEXICANA**

Sacra Rituum Congregatio facultatem concessit, eisdem perdurantibus circumstantiis et ad triennium, ut Sacerdotes totius Ditionis Mexicanae possint functiones Maioris Hebdomadae peragere in privatis domibus, seu Oratoriis, iuxta Ritum Benedicti PP. XIII. (S. *Rituum Congregatio, die 11 Martii 1929.)*

- **Ordinariis dicionis Mexicans Christus 1 (1936) 7.**

888

1929 MAR 12.-COM. INTP. RESP. AAS 21 (1929) 170-171

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1. - Dz sacris **roamcnoxiBUS. 2 - Dz** impedimento publicas **HONESTATIS. 3. - Dz DISPENSATIONE AB ABSTINENTIA ET TZJUXTO. 4 - Dz POSITIONIBUS SEU** artuvus argumentorum. **5. - Dz XCRZ ACCUSANDI MATRIMONIUM**

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - DE SACRIS BENEDICTIONIBUS

D. An verba ritibus *ab Ecclesia praescriptis,* de quibus in canone 349 § 1 η. I. ita intelligenda sint ut Episcopi in sacris benedictionibus prohibeantur solo crucis signo uti. quum peculiaris formula in libris liturgicis non praescribitur.

R. *Negative.*

II. - De **IMPEDIMENTO PUBLICAE HONESTATIS**

D. An vi canonis 1078 ex solo actu, ut aiunt, civili inter eos, de quibus in canone 1099 § 1. independenter a cohabitatione oriatur impedimentum publicae honestatis.

R. *Negative.*

III. - De **DISPENSATIONE AB ABSTINENTIA ET IEIUNIO**

D. An *magnus populi concursus,* de quo ln canone 1245 § 2. habeatur etiam per extraordinarium concursum fidelium unius tantum paroccine ad festum m ecclesia celebrandum.

R. *Affirmative.*

IV. - De positionibus seu articulis argumentorum

D. An secundum canonem 1761 I 1 servari possit praxis, vi cuius iudex cum altera parte communicare solet positiones seu articulos argumentorum, super quibus testes sunt examinandi, ut interrogatorium conficiat exhibeatque iudici.

R. *Affirmative,* remoto tamen subomationis periculo./

V. - De iure accusandi matrimonium

D. Utrum vox impedimenti canonis 1971 5 1 n. 1 intelligenda sit tantum de impedimentis proprie dictis (cann. 1067-1080). an etiam de impedimentis improprie dictis matrimonium dirimentibus (cann. 1081-1103).

R. *Negative ad* primam partem, *affirmative* ad *secundam.*

Datum Romae, die 12 mensis Martii anno 1929.—P. Card. Gasparri. *Praeses.* loscph Bruno. *Secr*

Adn. F. M. CAPPELLO in PrM 18 (1929) 173-177: 1 CREUSEN in NrT 56 (1929) 682-687; Ph MAROTO te Apoll. 2 (1929) 243-252; V. MOCNIK in Apoll. 9 (1936) 444-446 REGATILLO n. 146, 523. 616, 791. 816-625; F. ROÎERTI in Apolt. 3 (1930) 50-59; IP 9 (1929) 105-103; ME 41 (1929) 12D123. 140-145 180-184.

1929 MAR 13.-SC RIT., DECL. AAS 21 (1929» 195

PLURIUM DIOECESIUM

Deoaratio de honoribus UTVRCICTS ADHIBENDIS SANCTIS MISSIONUM PECULIARIBUS PATRONIS

Post Decretum editum ab hac Sacra Rituum Congregatione die 14 Decembris 1927 ILE 797). quo constitutum est. ut S. Teresia a lesu Infante Patrona aeque principalis haberetur cum S. Francisco Xaverio. Misrionariorum et Missionum omnium in quavis orbis parte exsistentium, a nonnullis Vicariis Apostolicis quaesitum est quaeram liturgies privilegia iisdem duobus Sanctis. Missionum omnium Patronis aeque principalibus. vi praedicti Decreti, spectent, iuxta rubricas. Porro Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. in audientia diei 13 vertentis Martii, referente infrascripto Cardinali eiusdem Sacrae Congregationis Praefecto, ad omne dubium removendum, declararo dignatus est: festa S. Francisci Xaverii et S. Teresiae a lesu Infante, stante supramemorato Decreto, sub ritu duplici primae classis, cum octava communi a clero saeculari et sine octava a clero regulari, in cunctis missionum locis esse recolenda. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 Martii 1929.—C. Card. Laurenti, S. R. C. Praef. Angelus Mariani, Secr.

A4». P. 5 ia EL 43 (1929) 154; I. PAUWELS in PrM 18 <1923) 167-169 rt b NrT 56 (1929) 673-580; ME 41 (1929) 137.

1929 MAR 23.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Dt CALENDARIO ET FESTO S- TERESIAE A IESU INFANTE IN MISSIONIBUS

Josephus Rutten. Superior Generalis Congregationis Immaculati Cordis Mariae (Scheut) humiliter petit ut velit Sacra Congregatio Rituum solutionem dare sequentibus dubiis:

I. Iuxta Decretum 22 Aprilis 1910 (N. 4252· « *Secorien* ». si paroecia sit monasterio vel domui religiosae incorporatae aut eiusdem monastenl seu domus curae in perpetuum vel indefinitum tempus concredita, in Missis calendarium religiosum semper adhibetur; secus calendarium dioecesanum servatur ut in casu quo ecclesia non religiosae familiae sed tantum alicui personae privatae, etsi ad eamdem familiam pertinenti, commissa sit. iuxta Decretum ‹ Urbis », die 15 Decembris 1899 (DAR n. 4051].

In locis autem Missionum, quae certo cuidam instituto missionali sunt concredita, ecclesiae erectae, sunt quasi paroeciales vel stationis missionalis nondum in quas» paroeciam erectae quibus missionarius, ex eodem instituto religioso, tamquam rector praeest:

Quaeritur utrum ecclesiae quas: paroeciales vel stationis missionalis nondum in quasi paroeciam erectae, aestimentur Congregationi concreditae; an personae privatae tantum; ideoque utrum in istis ecclesiis calendarium Congregationis sil sequendum, an Vicariatus Apostolici?

II. Die 14 Decembris 1927 ILE 7971. S Teresia a lesu Infante Patrona declarata est peculiaris Missionariorum omnium, sive virorum sive mulierum, necnon Missionum ln toto orbe exsistentium; et quidem aeque principalis cum S. Francisco Xaverio « cum omnibus ?uribus et privilegiis bturgicis quae huic titulo conveniunt ».

Quaeritur an ex hoc. in locis Missionum atque in congregationibus Missionariorum, festum S. Teresiae a Ictu Infante celebrandum sit tamquam festum duplex primae classis cum octava communi et symbolo in Mis·

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commlis onli suffragio. omnibus perpensis, ita respondendum ernmit:

Ad I. Adhibeatur Calendarium Congregationis Religiosae *propnum* donec hicrarchia ecclesiastica Inibi fuerit instituta:

Ad II, *Affirmative,* in omnibus pro clero sacculari, sed sine octava pro clero regulari.

Atque ita declaravit atque rescripsit Die 23 Marti 1929.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariant, S. *R. C. Secr.*

• Moderatori Generali Ccngr. Imm. Cordis Mariae (Mis^oran» rum de Schcut), Prot. N. C. 41 929: PrM 21 (1932) 34-35. AM PrM 21 (1932) 35-36.

1929 MAR 23.-SC RITUUM» RESP. PART.'

Dubia circa consuetudinem lavandi manus post missam

Dubium - Stanislaus Okoniewski, Episcopus Culmensis in Polonia, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, sequentia humillime exponit:

Apud sacerdotes vel scrupulose observantes sacrai Missarum caeremonias, extenditur magis magisque urus non lavandi in sacristia manus seu polices dg-.tos post Ss. Sacrificii celebrationem, ex eo praesertim capite quod nec Rubricae nec Decreta aliquid de tali ablutoze digitorum contineant. Humillimus Orator quaerit: Quaenam est mens Sacrae Rituum Congregationis in hac nateria?

Resp. - Culmen. Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, his precibus Revjzu Episcopi Culmensis respondendum censuit: ad *menltn.* Die 23 martii 1929.

Mens est: Consuetudo lavandi manus post para·menta a quolibet sacerdote Missam celebrante deposito, laudabiliter observatur et assumitur.—Angelus Mariani. S. *R. C. Secr.*

• Ordinario Culmenii: AKKR 109 (1929) 301.

892

1929 MAR 26 -SC SACR. INSTR. AAS 21 (1929) 631-03

Ad REVMOS ORDINARIOS DE QUIBUSDAM VITANDIS ATQUI OBSERVANDIS IN CONFICIENDO SACRIFICIO MISSAE ET IN EUCHARISTIAE SACRAMENTO DISTRIBUENDO ET ASSERVANDO

Dominus Salvator Noster pignus admirabile diumque maximum pro salute hominum gustissimum Eucharistiae Sacramentum instituens, ritque. ut ad Ipsum accederent praecipit illis verbis. « Amen. amen. dico vobis: nisi manducaveritis carnem Filii hominis et biberitis eius sanguinem non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam; et ego resuscitabo eum in novissimo die » (loan., VI, 54, 55).

Hinc est quod sancta Mater Ecclesia semper sollicita fuit fideles cohortari, ut caelesti hoc pane frequenter vescerentur, instar priorum christifi/dclium. qni – « erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus i (Act., II. 42): atque ad hunc finem Sacra Congregatio Tridentinis interpretandis legibus praeposita, die 20 Decembris anni 1905 Decretum edidit « De quotidiana SS Eucharistiae sumptione ». exordlens his verbis Sacri Tridcnltna *Synodus* (CICF n. 4326], cui Decretum accessit die 8 Augusti 1910 [CICF n. 2103]. ita incipiens Quam »ingulan h. S. Congregationis de disciplina Sacramentorum. « De aetate admittendorum ad primam Communionem cucharisticam ». Incitamenta etiam non laevia ad hunc salutarem usum fovendum praebuere eucharistici Conventus, a. s. m. Leone primitus constituti, quos undique solemni ritu concelebratos, mirum in modum et excitasse in populis fidem, atque fovisse pietatem compertum habemus.

Interca Ecclesia omne semper studium adhibuit, ne abusus in confectione, susceptione et asservatione tanti Sacramenti irreperent. Quapropter haec Sacra Congregatio disciplinae Sacramentorum praeposita, cum in suo officio explendo compererit, nd hanc rem quod attinet.

nonnulla haberi corrigenda, vel in usum esse revocandas leges aut praescriptiones latas, quae sequuntur decernere. seu edicere et declarare statuit, *primo* quoad cautelas servandas in paranda materia Sacramenti Eucharistici; *secundo* in Eiusdem susceptione seu administratione; tertio in Eodem asservando ultimo triduo maioris hebdomadae.

I. Cum enim idem Sacramentum, praeter formam, constet materia, oportet ut haec religiosissime in sua substantia servetur. Materia autem, quae ex divina institutione, verborum consecrationis vi, ad divinum Sacrificium ct Sacramentum Eucharisticum conficiendum inservit. duplex est, scilicet panis et vinum. De materiae substantia edicit Codex I. C. can. 815, § 1: « Panis debet esse mere triticeus et recenter confectus, ita ut nullum »t periculum corruptionis »; §2: « Vinum debet esse naturale de genimine vitis, et non corruptum ». Ideo conseqmtur panem ex alia substantia conflatum, vel illum cui tanta sit admixta quantitas a tritico diversa, ut iuxta communem aestimationem, tritici panem esse dici nequeat, materiam validam pro conficiendo Sacrificio et Sacramento Eucharistico haud constituere.

Item uti valida materia haberi nequit vinum, seu potius liquor, qui sit ex pomis aliisque fructibus eductus, vel chimicae artis ope elaboratus, quamvis vini colorem, eiusque quodammodo elementa continere edicatur, vel illud vinum, cui aqua maiore vel pari quantitate sit permixta. Imo uti dubia reputanda erit materia, nec proinde adhibenda, si, licet non maiore aut pari quantitate quaecumque alia substantia tritico aut vino com; misceatur, nolabilis tamen quantitas aliena sit ipsi
G3 admixta; nefas/ siquidem est tantum Sacramentum nulUtatis periculo obticere. Ad hunc finem convenit ut eiusmodi materiam parantes, ea pernoscant, quae Suprema Sacra Congregatio S. Officii decrevit die 4 Mail an. 1887, die 30 Iulii an. 1890. die 15 Aprilis 1891, die 25 Iunii an. 1891, et die 5 Augusti 1896 (CICF n. 1104, 1125, 1133. 1138, 1183]. Quae pressius ad rem nostram faciunt, referre praestat: « Episc. Carcassonen. eidem S. S. duo remedia proposuit, sive cum vineae abundantibus aquis inundantur, sive cum vinum ipsum transfertur. adeo ut debilitetur, vel facile corrumpatur: !♦Ut vino naturali addatur parva quantitas d'eau-derie ab ipsis proprietariis diligenter cum vino vero praeparatae (v. g. 15 vel 20 pro centum, et sic corruptionis periculum evitaretur; 2° Ut ebulliatur vinum usque ad (o altitudinis gradus; tunc enim refrigeratum, minuitur quidem quantum ad quantitatem, sed ab omni corruptionis periculo praeservatur. Et quaerebat utrum haec remedia licita essent in vino pro sacrificio Missae, et quodnam praeferendum, S. C. feria IV, die 4 Maii 1887 reposuit: « Adhibeatur vinum ebullitum » *(.Collectanea S. C. de Prop. Fide,* n. 1672, edit anni 1907).

Pariter ‹ Vicarius Apostolicus Tche-li in Sinis retulit: ‹ Cum difficile sit meracum emere vinum in Europa. et difficilius adhuc illud pretio haud modico comparatum in Sinas transvehere, quin in via fraude adulteretur, iam abhinc pluribus annis tutius, necnon facilius missionariis huius vicariatus visum est. vinum pro Missae sacrificio in hac ipsa regione confici. Uvae vero, quas in septentrionalibus partibus reperire est, sacchari quantitatem nimis exiguam continent; ex quo fit ut vinum ex his ad sacrificium Missae expressum. alcoolis portionem infimam tantum ad sacrificium Missae expressum, alcoolis portionem infimam tantum habeat, et propterea vix incorruptum asservari possit attentis praesertim diuturnis intensisque aestivi temporis ardoribus, corruptioni quam maxime faventibus. Tollitur incommodum, obtineturque vinum tuto servabile. necnon oculis, gustui, olfactuique haud ingratum, si centum libris uvarum mox contusarum addantur decem Lbrae *sacchari ex canna* (idest ex planta graminea, botanice *saccharum officinale,* gallice vulgo canne à sucre nuncupata), haecque massa deinde more solito fermentatur. Quae cum deferbuerit, ex centum libris mas-*ae* (novem sacchari libras iuxta exposita continentibus) obtinentur sexaginta septem vini librae, quae, ut ex g lc u lo chimico coniicere licet, practice ad summum quatuor libras cum dimidia (idest circiter quintam decimam ponderis totalis partem) alcoolis ex saccharo geniti continent Aliis verbis, supradicta operatione obtinetur vinum ex vite verum, cuius centum partes sex vel septem alcoolis hetcrogcnci, seu non ex vite producti admixtas habent... Nunc autem, aliquo exurgente dubio, quaeritur: Ie An haec praxis ad obtinendum vinum pro
04 Missae sacrificio tuta/ sit; 2° *An* valida; 3° Quid si huiusmodi vinum adhibitum fuerit in Missis ex iustitia ». S. C. reposuit die 25 Iunii 1891: ‹ Vino pro sacrosancto Missae sacrificio, addendum potius esse spiritum, seu alcool, qui extractus fuerit ex genimine vitis, ct cuius quantitas una cum ea. quam vinum de quo agitur naturaliter continent, haud excedat proportionem duodecim pro centum. Huiusmodi vero admistio fiat, quando fermentatio, sic dicta tumultuosa, defervescere incoepcrit, et ad mentem ». Mens est. si missionarii nequeant per se ipsos obtinere spiritum vini ex vino regionis, vino vel vinis regionis addant uvas passas, et faciant omnia simul fermentare ».

Si panis itaque vel vinum corrumpatur, vel alio modo substantialiter immutetur, pronum est substantias ex corruptis vel immutatis iisdem speciebus derivantes, haud amplius materiam aptam ad Eucharistiam conficiendam constituere posse. Hanc ob causam cavendum etiam ne vinum, quod pro Missae Sacrificio paratur, diutius in lagena seu amphora maneat, adeo ut facile acescat, neve aliquantulum aquae furtim eodem hausto, reliquo immisceatur.

Prolatis a legitimo ministro consecrationis verbis, ac valida adhibita materia, iam Christus Dominus sub utraque specie totus habetur, et quidem sub singulis cuiusque speciei partibus, prout Concilium Florentinum in condito pro Armenis Decreto declaravit, confirmavitque sacra Tridcntina Synodus (Sess. 13, can. 3); et iam pulchre Angelicus Doctor his verbis expresserat « memento tantum esse sub fragmento quantum toto tegitur ». Hinc est quod rubricae Missalis romani sacerdoti litanti praecipiunt, ut. quoties aliquod hostiae fragmentum super corporale vel patenam forte decidat, vel digitis sit applicitum, diligenter illud colligat, etsi minimum etiam foret Unde nil mirum quod cx veteribus legibus graves in sacerdotem constitutae fuerint poenae, si eius negligentia gutta aliqua Dominici Sanguinis excidisset

Eapropter iam patet quanta ad tantum rite conficiendum Sacramentum impendi a sacerdotibus cura debeat. ut utraque materia, panis scilicet et vinum, omnimoda securitate comparetur, his praesertim temporibus, quibus inexplebilis lucri cupiditas plures proterve suadet, non pauca adulterare, quae, quin ipsi corpori alendo inserviant in perniciem potius eiusdem vertunt. Siquidem chimicae scientiae ope multa efformantur, germanam praeseferentia rerum speciem, substantia vero naturali destituta, vel aliquam substantiam fraudulenter alteri subrogando, quin facile fraus, etiam analysi adhibita, saepe detegi possit

lamvero ut quis certior exstet de vera panis vinique materia, quae ad tantum Sacramentum conficiendum omnino requiritur, potius profecto erit, nisi utramque Sacerdos apud se habeat domi confectam, eam ab illis/ 635
comparare, qui. optime de iis experti, triticum ipsum conterant, sive vinum ex vitis fructu exprimant; ct qui, omni suspicione maiores, tuto fidem facere possint, sese. quacumque fraude remota, vere hostias ex tritico solummodo confecisse, et vinum tantum ex vitis fructu, seu genimine expressisse.

II. In administratione Eucharistici Sacramenti non minor adhibenda sedulitas, no consecratarum hostiarum fragmenta pereant, cum in qualibet ipsarum, integrum Christi corpus adsit. Itaque curandum maxime ne fragmenta ab hostiis facile separentur, decidantque in humum. ubi, horribile dictu! sordibus permixta, pedibus proculcantur.

Ad haec igitur praecavenda postulat necessitas, ut hostiae apte etiam conficiantur, et quidem ab iis. qui non solum honestate praestent, sed etiam ipsis conficiendis sint experti, idonel^quc instrumentis instructi. Hinc est quod quibusdam in locis cum munus hostias parandi, vinumque. pro Sacramento conficiendi, laudabili consilio, religiosis utriusque sexus sodalibus commissum fuerit, res prospere cessit

Quod autem in Missalis rubrica sacerdoti altare petituro praecipitur, videlicet ut m apparando calice, fragmenta, si quae hostiam circumstent, caute amoveat, id ipsum peragere expediens erit, antequam particulae, quae communicandis Christi fidelibus inserviunt, in pyxidem ab eo. ad quem spectat collocentur; atque hunc in finem prudens erit easdem particulas non accrvatim in pyxidem iniicere. sed singulas in eadem apte disponere.

Quo facilius sacerdos ex corporali fragmenta colligat, oportebit ut hoc frustulis careat. quae ex accensis super altare cereis excidere saepe solent, cum, istis permixta, aliquando haud facile discriminari queant. Studendum

itaque, ut idem corporale, sanctissimum Christi corpus excepturum, candidum iugiter servetur, et quaevis ab eo macula absit; itemque munda sint oportet sacrae mensae mantilia, palla, atque linteolum, quod ad detergendum calicem adhibetur.

Ne autem fragmenta in humum decidant quoties sacerdos Christi Corpus fidelibus praebet, sive ipsa directe, sive ex distenta mappa prolabantur, prudentissime dimidio fere praeterito saeculo mos fuit inductus, parva utendi patina, ex metallo confecta, subter eorum mentum apponenda. Facilius siquidem ac tutius, quam super protensa mappa, eadem fragmenta in illa sistunt, faciliusque pariter a sacerdote cerni colligique possunt. Et ipsa sacra Congregatio, luendis praeposita Ritibus Ecclesiae, cum super hoc, die 16 Martii an. 1876 percontata fuisset, nullum contrarium emittens iudicium. respondit: ‹ non esse interloquendum › [Gardellini n. 56581, unde idem mos pluribus in regionibus vigere
635 coepit, et late se diffudit

Alia causa dispergendis Eucharistici Sacramenti fragmentis, facile haberi potest, cum, peculiari aliqua circumstantia, sive ex Apost, Sedis induito, sive facta locorum Ordinariis facultate, ex iure id permittendi, sub dio Missa celebratur, flantibus interdum ventis. Ad praecavendam fragmentorum dispersionem, curandum erit quod altare, ubi Missa erit litanda, tribus e lateribus. tabulis tegatur; vel tentorium adsit super altare obductum, et ad tria eius latera descendens in formam aediculae, quo ipsum altare a ventis protegatur, vel alia ratione id fiat, consentanea cum reverentia tanto mysterio debita.

III. Quoad asservatîoncm Sacramenti Eucharistici ultimo triduo maioris hebdomadae» hoc adservatur ad Missam Praesanctificatorum celebrandam, et ad Communionem infirmis dandam.

a) S. Hostia pro Missa Praesanctificatorum. adservanda est in sacello intra Ecclesiam, quo pulchrius fieri potent, ornato luminibus, velis, non nigris tamen aut lugubribus, et floribus, sine reliquiis aut imaginibus sanctorum vel Beatissimae Virginis et S. loannis Evangelistae, remotisque statuis, scenas Passionis repraesentantibus.

Capsula autem seu arca, ubi calix cum S. Hostia est reponendus, ita sit confecta, ut calix adorantibus nullimode pateat, et obseretur clave; super ostiolo capsulae, sigilla apponi non licet Id statuitur Rubricis Missalis Romani et decretis S. C. Rituum.

Ex S. Rituum Congregationis decreto N. 3939, « Romana › haec habentur: ‹ Utrum liceat ad exornandum praedictum altare (sepulcri) adhibere statuas aut picturas. nempe Beatissimae Virginis, S. loannis Evangelistae, S. Mariae Magdalenae el militum custodum, a Basque huiusmodi? › Resp. ‹ Negative. Poterunt tamen Episcopi, ubi antiqua consuetudo vigeat, huiusmodi repraesentationes tolerare: caveant autem ne novae consuetudines hac in re introducantur » (15 Decembris 1898).

Et n. 2873, ‹ Narnien. »: « Cuinam tradenda sit clavis ostioli supradicti * (Arcae in qua asservatur SS. Sacramentum Feria V in Coena Domini)? Resp. ‹ Iuxta alia decreta. Canonico vel Sacerdoti in crastinum celebraturo » (7 Decembris 1844). Cui decreto consonant decreta sub numero 635, 813, 912. 2335. 2830, 2833, 2904 et 579.

b) Pro Communione infirmis danda, in Ecclesiis parochialibus, aliisque. a quibus accipi solet Sanctissima Eucharistia, servandae sunt aliquae particulae consecratae in pyxide, circa cuius reposilioncm haec serventur. Iuxta mentem Rubricarum ista extra Ecclesiam esset reponenda, sc. prope Sacristiam. in loco opportuno et apto, ubi congrua cum reverentia adservandum erit Sacramentum, non tamen fidelium adorationi exposi-
07 tum. sed tantum,/ communionem infirmis ministrandi causa custoditum. Huiusmodi locus opportunus et aptus est capella, seu sacellum prope Ecclesiam, vel ipsum sacrarium. aut aliquod parvum conclave sacrarii tutum et decens; aut etiam locus decens in parochiali domo, a domedicis ct profanis usibus seiunctus. et a quocumque irreverentiae periculo remotus. Ibi parandum est tabernaculum clave obierandum. lampade coram eodem Iugiter ardente, et repositio ipsa Ecria V facienda est

Ubi vero huiusmodi aptus locus non habeatur, sacra pyxis adservanda erit a Missa Feriae V ad Missam Pr.ieranctificatorum ipso in ‹ Sepulcro ». uti communiter appellatur, post calicem; a celebrata autem Missa Praesanctificatorum ad Missam Sabbati Sancti, in aliqua remotiore et secretiore capella ecclesiae, ibique lampas accensa maneat. Si autem nullus, praeter «sepulcri » sacellum. locus aptus habeatur, pyxis in ipso sepulcro, usque ad Sabbatum Sanctum remaneat Laspas ante Sepulcrum accendatur, extinctis ceteris luminibus, iis etiam sublatis, quae ad ipsius ornatum fuerat apposita. Quod si in aliqua ecclesia Coenae Domini lemnia non habeantur, sacra pyxis suo in altari leniri poterit usque ad solis occasum eiusdem Feriae V; posthac usque ad Sabbatum Sanctum, in aliquem *n* supra indicatis locis erit collocanda.

Prudentiae cetcroquin Episcoporum erit, quotes enascatur difficultas in harum praescriptionum observantia. quaenam sint aptiora loca ex enunciatis ad cumdem finem, diiudicarc, et si non parvi super eadem re irrepserint abusus, ut sedulo isti removeantur, curare.

Quapropter Sacra Congregatio in plenariis Comitis die 23 Martii 1929 habitis, omnibus mature perpensis et discussis, Rfnis Ordinariis haec praescribenda esse censuit:

1. Ordinarii, attentis animadversionibus, praecepti et decisionibus supra expositis, ea quamprimum statuant, sedulissime servanda a Rectoribus ecclesiarum, et sub horum ductu ab aliis altari inservientibus, ut omne nullitatis periculum a Sacrificio altaris amoveatur, et omnis irreverentiae occasio arceatur.

2. Curent proinde ne m singulis dioecesibus vel civitatibus aut oppidis, pro natura locorum, idoneae ¢esii personae, omnique suspicione maiores, praesertim religiosi utriusque sexus sodales, a quibus ecclesiarum rectores utramque Sacrificii et Eucharistici Sacramenti materiam, nisi apud se habeant, comparare possint, tuta conscientia adhibendam.

3. Item circa ea quae hostiarum confectionem spectant, iidem rectores advigilare debent, ne in istis fragmenta facile haerentia maneant, efficiantque ut, antequam Missa litetur, caute ac sedulo ea amovean/tur. et Q saltem cribro leviter excutiantur, si ingens hostiarum numerus parandus erit.

4. Pervigilem adhibeant ipsi curam ut hostiae connisi recenter confectae consecrentur, et sacrae particulae, in pyxide adservatae. frequenter renoventur (Can. I. C. 1272, et Rit. *Rom.,* Tit IV, cap. I. n. 7); ad quem finem studeant ut tabernacula, ubi sacra collocatur Eucharistia. quantum fieri poterit, ab humido vel a nimio rigido aere sint defensa: humore siquidem exstante, facile hostiae marcescunt, algore autem friabiles fiunt

5. In diribenda fidelibus sacra Communione, praeter, ante communicantes extensum, linteum albi coloris, iuxta rubricas Missalis, Ritualis, et Caeremoniahs Episcoporum, patina erit adhibenda, argento aut metallo inaurato confecta, nullimode tamen artificiosa arte intus exsculpta, quae ab ipsis fidelibus subter eorum mentum erit apponenda, excepto casu, quo sacra Eucharistia ab Episcopo ministratur, vel a Praelato Pontificalibus Utente. vel in Missa solemni. adstante sacerdote vel diacono, qui patenam subter communicantium mentum teneat

6. Monendi sedulo erunt fideles ne, dum suo apponunt mento patinam, et Sacerdoti dein tradunt, aut alteri fideli eam porrigunt, ita eamdem flectant aut invertant, ut. si quae adsunt, fragmenta decidant et disperdantur.

7. Fragmenta autem quae in patina post sacram fidelium Communionem exstabunt, quoties haec intra Missam fuerit diribita, tn calicem sedulissime, digiti ope. iniiciantur. in pyxidem vero, si extra Missam sacn Synaxis a fidelibus recipiatur.

Mens autem Sacrae Congregationis non est eas reprobare patinas, cuiusmodi demum sint formae, quae modo adhibentur quibusdam in Ecclesiis, dummodo ex metallo sint confectae, et intus non sculptae, quaeque sint aptae sacris fragmentis colligendis.

8. Ordinarii denique satagant ut ecclesiarum rectores diligentissime munda servent altaria, una cum sacris supellectilibus. Illa praesertim quae sacris Speciebus excipiendis inserviunt, et sciant super observanti praefatarum praescriptionum graviter onerari eorum conscientiam.

9. Quoad asservandas sacras particulas, infirmis ministrandas postremo hebdomadae sanctae triduo. Ordinarii locorum perspectam habeant Rubricarum et Decretorum Sacrae Congregationis Rituum intentionem; scientes easdem asservari non ad publicam venerationem. imo hanc prohiberi; tamen magnopere satagendum esse, ut Eucharistiae Sacramento» habita in primis

ritione loci, non desit obsequium congruentis honoris et decoris.

Exfii Patres praeterea mandarunt ut locorum Ordinarii. intra annum a recepta hac Instructione, S. H. Congregationem certiorem reddant de his/ quae decernere censuerunt, in exeeutionem praescriptionum heic contentarum, et ad abusus forte inolitos convellendos.

In Audientia diei 25 Martii 1929 Ssrïius D. N. Pius Pp. XI. audita relatione infrascripti Secretarii H. S. Congregationis, eamdem Instructionem approbavit atque edi iussit, mandans ut mittatur ad omnes locorum Ordinarios et Praelatos regulares, ad hoc, ut sacerdotibus et religiosis sodalibus respective eam ipsi communicent

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de Sacramentorum disciplina, die xxvi eiusdem mensis, anni mdccccxxlx—M. Card. Lega, *Praef.* D. Jorio, *Secr.*

ADNOTATIONES

1. Iucundo sane animo conspicere nobis licet quanta ilacnUte nostris hisce temporibus adauctus sit cultus erga SsAum Eucharistiae Sacramentum, post habitos undique coetus celeberrimos, recolendae tam salutiferae tamque mirabili institutioni, quae miram Iesu Christi caritatem in hominum salutem tam praeclare prodit. " Nihil enim efficacius — monebat Summus Pontifex Leo XIII — catholicorum animis excitandis, tum ad fidem strenue profitendam. tum ad virtutes Christiano nomine dignas exercendas, quam ut alantur et acuantur studia populi in admirabile 12ud amoris pignus, quod pacis vinculum est atque unitatis " (ex Brevi Prouidentissimus *Deus* diei 28 Novembris 1897) IASS 30 (1897-98» 280-2821.

2. Nil mirum itaque quod idem Pontifex stimulos addere Eur.quam destitit, ut eucharistici coetus in pluribus orbis terrae partibus haberentur. Huc spectant Litterae ab eodem datae die 16 Maii anni 1831, cum primus habitus est eucharistlcus diversarum nationum conventus in Insulensi civitate, a die vicesima octava ad diem tricesimam Iunii anni eiusdem, quibus hanc ob rem, suam expromebat laetitiam, et omnibus qui eidem conventui interfuere Apostolicam benedictionem speciali affectu Impertitus est. Quin imo die vicesima secunda Augusti dicti anni praesidi eiusdem coetus de hoc ei referenti, epistolam misit, qua ad magis magisque eiusmodi adaugendos coetus incitamenta praebuit his verbis: " Instate igitur, dilecti filii, operi vestro; novos semper ei addicite sodales; propagate institutionem cui estis addicti, ct in omnibus excitare conamini caelestem cari/Utis ignem, quem Christus venit mittere in terram, et quem per Eucharistiae sacramentum praesertim incendi voluit ".

3. Die etiam 28 Maii anni 1892 [1902] epistolam encydicam ad omnes Orbis Episcopos misit, *de Sanctissima Eucha*rirtifl, culus initium *Mirae caritatis* inscribitur [ASS 34 (19)1-02) MI-654J.

4. Summus pariter Pontifex Pius X aiud, numquam satis celebrandum, edi decretum iussit die 20 Decembris anni 1905 [ASS 38 (1905-06) 400-406], quo SS. Eucharistiae quotidianam sumptionem fidelibus commendavit, et ad cam sancte et salubriter recipiendam opportuna praecepta dedit. Die insuper septima (8) Aug. anni 1910. ut aliud ederetur decretum (AAS 2 (1910) 577-583] voluit, aetatem respiciens, qua ad primam Eucharisticam Communionem forent admittendi pueri puellaeque. statuens quoties ad discretionis annos, seu ad initium usus rationis pervenerint, eis sacram Crmmunfonem ministrari posse et deberi.

5. Utrumque decretum confirmatum fuisse scimus a Summo Pontifice Benedicto XV Rescripto edito a Secretaria Status ex Audientia diei 26 Iunii 1916 (AAS 8 (1916) 217], cui titulus *De Eucharistica puerorum utriusque teris communione ad mentem Summi Pontificis dic 30* r.outi Iulii aolemni ritu *promovenda (Act. Ap. Sedis,* vol VHT). occasione qua generalis puerorum Communio indicta tat. ut exitiale bellum, quo fere tota Europa tam saeve divexabatur, tandem aliquando desineret, istaque conquiesceret. Praestat eiusdem tenorem referre: " SsiTUis D. N. Benedictus divina Providentia Papa XV. cui nihil antiquius, quam ut pte inviolateque serventur decreta Sacra *Tridentina Synodus* [ASS 38 (1905-06) 400-406] et *Quam sin:* culcri [AAS 2 (1910) 577-583], fel. rec. Decessoris sui Pa X iussu edita, referente me infrascripto Cardinali a Secretu Status, cum prope adsit alter luctuosissimi eventi lumversanus dies, id mandare dignatus est. quod sequitur: " *annes* ct singuli in Europa locorum Ordinarii summopere curent. ut, in Ecclesiis et Oratoriis suae cuiusque dioecesis, die 30, qui dominicus est. proximi mensis Iulii, pueri utriusque sexus universi ad mentem Beatissimi Patris, sollemniore quo fieri poterit ritu, ad Sacram Synaxim accediat Contrariis quibusvis minime obstantibus

6. Postremo Summus Pontifex Pius XI, quo Supremo Ductore fruimur. ad magis magisque eumdem cultum fovendum augendumque erga Ssffiam Eucharistiam, die vicev.ma quarta mensis Mail anni 1922, decimum sextum coetum inter nationes solemniter auspicatus est. eidemque adtaL Satis autem cognita sunt ea quae idem Summus P^r.tifex in Allocutione habita die decima septima Décembre elapsi anni 1923 (AAS 20 (1928) 405-408] de eiusmodl eucharisticis coetibus edixit: " Ecquis ignorat quantopere ceteri qui acti sunt ex nationibus omnibus Congressus Eucharistici, quamque mirum in modum contulerint ad fidem in populis excitandam, ad fovendam pietatem, ad Christianae denique vitae usum instaurandum? 7

7. Die autem 20 Decembris mensis, eiusdem anni, occasione qua annum quinquagesimum ab inito suo sacerdotio auspicatus est. parvulis Oratorii S. Petri. Christi corpus primitus suscipientibus amantissime praebuit.

8. Die denique vicesima quinta Iulii huius labentis anni, ut benignissimo Deo gratiae agerentur pro inita inter S. Sedem atque Italorum regem conventione, exoptatae inter utramque potestatem pacis nuntia, iucundissime evenit, gratissima omnium recordatione, nunquam e memoria delenda. communem vespertinis horis conspicere Patrem, diuturnum post tempus, ex Basilica omnium maxima S. Petri in apertum solemnissima prodeuntem pompa, quem frequentissimi excellentissimorum ordinum vin comitabantur, quamplurimls etiam sacri ordinis alumnis incedentibus. Eacisque Hostiam ferentem, ingenti populi multitudine praeletitia gestiente, adeo ut miti spirante acre, atque occasu veluti cunctante, natura Ipsa ob singularem eventum laetari videretur.

9. Dum itaque maxime laetandum quod ex huiusmodi excitato studio erga Ssrtiam Eucharistiam uberes capiantur fructus, prudentia suadet ut pericula irreverentiae erga tantum Sacramentum arceantur. Ad hunc iir.em haec sacra Congregatio de Sacramentis, cui munus commissum est Sacramentorum tuendi disciplinam, illorum memor quae sive iuris canonici Codex, sive Concilia, sive Tridentina praecipue Synodus, in recipiendo tanto Sacramento praecipiunt, hanc edi Instructionem curavit. Quanta siquidem reverentia idem Sacramentum tractari et suscipi debeat. Catechismus romanus ex decreto sacrosancti Concilii Tridentini editus his praeclaris enuntiat verbis: " Quemadmodum cx omnibus sacris mysteriis, quae nobis tanquam gratiae certissima instrumenta Dominus Salvator Noster commendavit. nullum est. quod cum sanctissimo Eucharistiae Sacramento comparari queat: ita etiam nulla gravior alicuius sceleris animadversio a Deo metuenda est, quam si res. omnis sanctitatis plena, vel potius quae ipsum sanctitatis auctorem et fontem continet, neque sancte, neque religiose a fidelibus tractetur * (Dc *Eucharistiae Sacramento,* caput IV).

10. Ad sancte itaque tractandum, religioscque suscipiendum divinum sacramenum, eadem sacra Congregatio iure optimo normas hac Instructione praebere studuit, respicientes tum altare, in quo sanctum Sacrificium perficitur, tum mensam, in qua Eucharistia sumitur, tum tabernaculum, ubi sacra custoditur hostia, tum materiam, qua idem conficitur, panem scilicet et vinum, quorum pnmus triticeus esse debet, alterum e genimine vitis eductum. Horum itaque confectio ad quodvis invaliditatis et irreverentiae periculum avertendum sedulo curanda, quemadmodum ipsa man/tilia. quibus altare tegitur, ct alia, quae inibi adhibentur, integra mundaque sint oportet

11. Eadem ratione sacra Congregatio altaris administros urgere non desinit, ut in sanctissima Eucharistia fidelibus diribenda periculum dispergendi fragmenta amoveant, ideoque praecipit, ut in ea ministranda patina adhibeatur. Itemque caveant ut triduano mortis D. N. I. C. tempore, decenti custodiae Ssfliae Eucharistiae consulatur, eam scilicet sancte religlosequc servando.

12. Prudenti vero parochorum industriae relinquitur, ut in Ecclesiis magnarum praesertim urbium, altare ubi tabernaculum collocatum est. Sanctissimum excipiens Sacramentum. prae coeteris indubio et conspicuo signo facile a fidelibus dignoscatur, irreverentiam etiam vitandi causa, ipsosque ad hunc finem hortentur, ut Ecclesias Ingressuri, potiorem, uti par est, cultum Eidem praebeant.

13. Rogantur denique iterum iterumque Rfhi Ordinarii tum locorum tum personarum, sacerdotesque utriusque Cleri, ut diligentissime efficiant, ne aliquid ex ils quae in hac Instructione statuta sunt, ad sancte religioscque Sacramentum tractandum, in irritum cedat, cum detrimento Eiusdem. cui caetera referuntur sacramenta, et prout Ssffius Dominus Noster Pius Papa XI suprema Sua auctoritate, ut haec omnia serventur, sanxit—D. Jorio. Secr.

Adn. D. JORIO in AAS 21 (1929) 639-642; I. PAUWELS in PrM 18 (1929) 305-314 el In NrT 57 (1930) 58-64; CLIP 54 (1940) 97-98; ME 41 (1929) 328-330.

893

1929 MAR 27.-SC SACR.» NORM. AAS 21 (1929) 490-193

Normae observandae in processibus super matrimonio RATO ET NON CONSUMMATO AD PRAECAVENDAM DOLOSAM PERSONARUM SUBSTITUTIONEM

In procesibus conficiendis super matrimonio rato et non consummato aliquando malo fato evenire potest, quod quis coram tribunali ad deponendum, aut ad se subiiciendum peritorum examini physicorum sistens, alteram personam in ius vocatam, aut quomodohbet in

processu partem habentem, dolo substituat Praesertim in magnis urbibus, ob tam facilem et frequentem de uno in alium locum transmigrationem, hoc facinus est praecavendum.

Haec Sacra Congregatio proinde de sanctitate tanti Sacramenti sollicita, et ne judicialis inquisitio ad fraudes potius texendas quam ad veri/tatem dignoscendam
491 inserviat in huiusmodi processibus has normas servandas esse decrevit

1. f 1. Officiales huiusmodi causis instruendis praepositi in processus instructione de identitate personarum, quae in tribunali sistunt et in primis oratoris partisque conventae, diligenter inquirant; et ad hoc expostulent appositum documentum a potestate ecclesiastica aut civili rite confectum, in originali aut in authentico exemplari in actis asservandum.

i 2. Authenticum exemplar, si singulas personarum notas in huiusmodi documentis signari solitas referre non valeat, ut puta imaginem arte photographica expressam. eas tamen sedulo referat, quae unam personam ab alia non aequivoce distinguant

f 1 Quod si huiusmodi documentum haberi non possit, per al:a aequipollentia documenta, vel per testes, in tuto ponatur personarum identitas: et huiusmodi documenta aut attestationes in actis pariter serventur.

f 4. Si vero iudex instructor aut vinculi defensor aut actuarius probe noscant oratorem seu oratricem aut partem conventam, praetermisso apposito documento identitatis, de certa qua pollent notitia ipsorum in actis fidem faciant

2 In iudiclali continuanda inquisitione caedem cautelae serventur quoad testium personas et peritorum quoque, seu obstetricum.

3. Huiusmodi cautelas studiosius, prouti qualitas personarum expostulat observare oportet quoties aut orator, aut pars conventa, aut testes aut periti ex commissione rogatoria apud aliam Curiam excutiendi sint

4. 5 1. Quoties orator vel pars conventa physicum experimentum subire debeat documenta de personae identitate iam in actis asservata, aut eorum exemplaria dentur peritis aut obstetricibus, ut ipsis bene explorata sit persona examini subjicienda.

I 2. Quoties periti, obstetrices aut matrona, respective, quodam in examine partem habentes, personam explorandam personaliter cognoscant, adeo ut sit supervacaneum praefata documenta transmittere, de hac circumstantia in actis fides fiat.

$ 3. Peracto examine, dum peritis aut obstetricibus consueta interrogatoria fiunt, ad comparendum coram tribunali citetur etiam persona examini subtecta, ut de personae identitate Interrogationes ei appositae fiant

I 4. Quod si persona comparere nolit aut non possit de identitate ipsius experimento submissae aeque fiant interrogationes, habita ratione tum peritorum relationis, tum documentorum, quae ad hunc finem transmissa fuere, ut dictum est in 4 1.

5. Huiusmodi cautelae severius, prout casus feret, erunt observandae, si experimentum habeatur apud
4®2 allim Curiam ex mandato rogatorio./

6. Fieri potest quod nonnullis omissis cautelis, vel iisdem non rite observatis, aut non satis proficientibus, substitutio personae dolosa accidat ct detegatur, idque contingat:

1· processu adhuc durante:

2® clauso processu sed nondum Romam transmisso;

3· processu iam Romam transmisso.

!♦- I 1. Processu adhuc durante, iudex inquirat an orator seu oratrix aut pars conventa substitutionem procuraverit; et si hanc pars oratrix comparaverit, et conventa non se opponat, audito vinculi defensore, decernat partem oratricem iure decidisse instantiam ulterius producendi, et hoc apposito decreto declaret, in actis asservando.

! 2. Si pars conventa se opponat, iudex, aeque audito vinculi defensore, statuat utrum et quibus adhibitis diligentiis sit ulterius procedendum.

5 3. Quod si pars conventa sibi comparaverit dobsam substitutionem, iudex. audito oratore scu oratnet et vinculi defensore, edicat quid in casu praestanto sit ad fraudis effectus penitus removendos, et factorwn veritatem stabiliendam attentis omnibus casus circumstantiis.

S 4. Si pars oratrix et conventa in dolosam subittutionem conspiraverint, processualem inquisitionem haud ulterius procedere posse declaret et decernit iudex, eidemque finem imponat

§ 5. Parti oratrici, quae facti poenitens se excuset, et novis adductis argumentis petat ad ulteriora procedi, iudex instructor, re collata cum defensore vinculi, habita ratione praecipue novarum deductionum, et alterius fraudis omni excluso periculo, poterit annuere, decernendo ulteriorem instructionis prosecutionem.

§ 6. Si substitutio dolo facta sit non a parte ontrice aut conventa, sed ab alia persona, iudex statuat accedente defensoris vinculi consilio, quomodo frauda effectibus consuli possit, ne veritas aliarum attestationum, aut totus processus labefactetur.

2° - § 1. Detecta dolosa substitutione, et clauso iam processu, at Romam nondum transmisso. Ordinarius, audito iudice instructore et defensore vinculi statuat utrum ex dolosa substitutione sua vi destituatur integer processus. aut tantum ex quadam parte; et utrum expetat per actorum supplementum occurrere dolosae substitutionis vitio.

§ 2. Casu quo dolosa substitutio acciderit ad impetendam oratoris aut oratricis intentionem, adeo ut eamdem magis confirmari praesumi liceat. Ordinarios in transmittendis actis Romam, rem distincte explicet et declaret

5 3. At non semel expediens erit, servatis servandis, ut acta processus ulterius compleantur, ad facta clarius explicanda./ i

3® Quoties detegatur dolosa substitutio, processu iam Romam transmisso. Ordinarius satagat illico ad tare Sacram Congregationem transmittere suas animadversiones, audito iudice instructore et vinculi defensore, referens singulas circumstantias facti, et praesumptam causam fraudis et occasionem.

7. Ad compescendum huiusmodi facinus, indices instructores et Ordinarii prae oculis habeant praescripta canonum 1743 § 3°. 1755 § 3° et 2362 eaque applicat, congrua congruis referentes.

In his edendis normis, mens est huic Sacrae Congregationi. ut hae censeantur quid unum efficere cum Regulis editis die 7 Maii 1923 [LE 5131; quae iam ubera fructus attulerunt in processuum instructione super matrimonio rato et non consummato, atque maiores b posterum allaturas esse sperare fas est. si istae exactius in usum forensem traducantur et intimius perspicatur earumdern intentio, quae plurimum in partium ac testiua bona fide fundatur; haec autem asseritur et confirmatur per iusiurandum. quo in praestando, maxime partes exploratum et sibi firme persuasum habere debent. tantummodo veritati obsequendum esse, ne animabus suis, et forte filiis, malum paene irreparabile inferant Hoc sedulo iudex explicare et inculcare nusquam praetermittat

Cum porro Emi ac Revrni Patres Cardinales Sacne Congregationi de disciplina Sacramentorum praepositi, praefatas normas maturo examini subiecissent in plenariis Comitiis diei 23 martii c. a. easdem probarunt et publici iuris fieri, si ita SSmo placuerit rescripserunt SSmus autem D. N. Pius Papa XI, in Audienti die 27 Martii 1929 habita ab infrascripto Secretario S. C., haec omnia adprobare et confirmare dignatus est

Datum Romae, ex aedibus eiusdem Sacrae Congregationis. die 27 Martii 1929.—M. Card. Lega. Episcopus Tusculanus, Praef. D. Jorio, *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 56 (1929) 678: A. VERMEERSCH h PrM 18 (1929) 222-225.

894

1929 APRILIS 11.-CONVENTIO SOLLEMNIS CUM LUSITANIA. AAS 21 (1929) 837-340

CONVENTIO INTER SANCTAM SEDEM ET REMPUBLICAM LUSITANAM DE DIOECi MELLAPORENSI

ACCORDO FRA LA SANTA SEDE E IL PORTOGALLO PER LA DIOCESI DI MELIAPOR

La Santa Sede e il Governo Portoghese, per eseguire quanto è disposto neU'Articolo IV0 dell'Accordo stipulato il 15 Aprile 1928, e ratificato il 4 [3] Maggio dello stesso anno (LE 835. 8381. hanno nominato Plenipotenziari rispettivamente Sua Emlncnza Revnïa il Signor Cardinale Pietro Gasparri, Segretario dl Stato di Sua SantiÜ; e Sua Eccellenza il Signor Dott Augusto de Castro Sampaio Corte Real, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario, i quali, sotto riserva di ratificazione, sono convenuti circa i seguenti punti per la definitiva sistemazione territoriale e giurisdizionale della diocesi di S. Tommaso di Meliapor nelle Indie Orientali.

Art. I. La diocesi di San Tommaso di Meliapor ronsterà d'ora in poi soltanto di due distinti e separati territori continui: quello di San Tomé e quello di Tanjore, Ingranditi come è determinato negli articoli seguenti, e con esclusione di tutte le altre parrocchie sparse nei territori di altre diocesL

Art. Π. Nella parte di Tanjore, il territorio continuo della diocesi di Meliapor viene esteso verso occidente, con l'aggiunta dei due *taluki* di Alangudi e di Tirumayam nello Stato di Pudukkottah appartenenti fin qui alla diocesi di Trichinopoly dalla quale vengono dismembratL

Lo stesso territorio di Tanjore viene ingrandito nella sua parte settentrionale con l'aggiunta: a) della porrione del *taluk* di Nannilam che si trova a nord del fiume Vettar; b) del *taluk* di Mayavaram; c) del *taluk* di Shiyali, nonchè d) di quelle parte del *taluk* di Chidambaram, nel distretto del South-Arcot, la quale si trova a sud del fiume Vallar: territori ora appartenenti alia diocesi di Kumbakonam, dalla quale vengono distaccati.

Art. III. Nella parte di S. Tomé che si estende fino alla città di Madras, la diocesi di Meliapor viene ingrandita del territorio dell'Archidiocesi di Madras che chrtlmente fa parte del distretto di Chingleput e si trova a nord del fiume Palar e a sud del fiume Cooum restando cosl compresa nella diocesi di S. Tomé anche la parte della città di Madras posta a mezzogiorno di detto fiume Cooum, mentre, in compenso di detta cessione e a norma di quanto è stabilito nell'art. I di questo protocollo, le cinque parrocchie della diocesi di Meliapor sparse nella città di Madras a nord del fiume suddetto passano alTArchidiocesi di Madras stessa.

Art. IV. Pertanto a norma del presente protocollo, k parrocchie sparse fuori dei due territori continui di Meliapor e che vengono unite ad altre diocesi sono le seguenti:

Awoor, Cocumim. Dindigul, Madura, Malleiadipaty, Oriur, Nossa Senhora das Dores nella città di Trichinopoly e Muttupettah, che passano alia diocesi di Trichinopoly (la parrocchia di Venkatakulam resta a Meliapor con l'annessione del *taluk* di Alangudi).

Gurdalle, Manapad, Punnakail, Nossa Senhora das Dores de Tuticorin, e Vaippar. cedute alia diocesi di Tuticorin.

Boitakana, Bandel e Cinsurah, che passano alTArchidiocesi di Calcutta.

Nossa Senhora da Piedade nella città dl Dacca, Hashnabad, Tesgong e Nagory, che sono unite alia diocesi di Dacca.

Shibpur che passa alla diocesi di Chittagong.

Assumpçâo. Coraçâo de Jesus, S. Joâo, Refugio e Rayapuram, che passano alTArchidiocesi di Madras.

Quelle parrocchie poi che la diocesi di Meliapor riceve in compenso con il sopradescritto ingrandimento dei due territori contigui di Tanjore e S. Tomé sono le seguenti:

ACORDO ENTRE A SANTA SÉ E PORTUGAL ACERCA DA DIOCESE DE MELIAPOR

A Santa Sé e o Governo Portugués, em cumprimento do disposto no artigo IV do acordo celebrado em 15 de Abril de 1928 e ratificado em 4 de Maio do mesmo ano, nomearam plenipotenciarios respetivamente Sua Eminencia Revma o Senhor Cardeal Pedro Gasparri, Secretario de Estado de Sua Santidade; e Sua Excelencia o Dr. Augusto de Castro Sampaio Corte Real, Enviado Extraordinârio e Ministro Plenipotenciârio, os quais, sob reserva de ratificaçâo, concordaram nos seguintes pontos para a definitiva regularizaçâo territorial e jurisdicional da diocese de S. Tomé de Meliapôr, nas Indias Orientaes.

Art. I. A diocese de S. Tomé de Meliapôr serâ, de futuro, constituida somente por dois distintos e separados terri/torios continuos: o de S. Tomé e o de Tanjor, alargados como se determina nos artigos seguintes. e corn exclusâo de todas as outras paroquias espalhadas em territorios doutras dioceses. 333

Art. II. Na parte de Tanjor, o territorio continuo da diocese de Meliapôr é alargado para o ocidente. corn os dois *taluks* de Alangudi e de Tirumayam. no Estado de Pudukkottah. pertencentes até agora â diocese de Trichinopoly da quai sâo desanexados.

O mesmo territorio de Tanjor é alargado na sua parte setentrional a) corn a parte do *taluk* de Nannilam que se encontre ao norte do rio Vettar; b) corn o *taluk de* Mayavaram; c) com o *taluk* de Shiyali. e ainda d) corn a parte do *taluk* de Chidambaram, no distrito do South-Arcot, que fica ao sul do rio Vallar: territorios que fazem atualmcnte parte da diocese de Kumbakonam, da quai sâo desanexados.

Art. III. Na parte de S. Tomé, que se estende até â cidade de Madrasta, a diocese de Meliapôr é alargada corn o territorio da Arquidiocese de Madrasta que faz civilmente parte do districto de Chingleput e se encontre ao norte do rio Palar e ao sul do rio Cooum. ficando assim compreendida tambem na diocese de S. Tomé a parte da cidade de Madrasta, situada ao sul do referido rio Cooum. Em compensaçâo, porém, desta cedência e em conformidade corn o que se estabelece no art. 1° deste protocolo. as cinco paroquias da diocese de Me/liapôr, espalhadas na cidade de Madrasta. 339
ao norte do referido rio, passam pare a Arquidiocese de Madrasta.

Art. IV. Em conformidade corn o présenté protocolo, as paroquias dispersas fôre dos dois territorios continuos de Meliapôr, anexados a outras dioceses, sâo as seguintes:

Awoor, Cocumim, Dindigul, Madura. Malleiadipaty, Oriur, Nossa Senhora das Dores na cidade de Trichinopoly e Muttupettah, que passam para a diocese de Trichinopoly (a paroquia de Venkatakulam continua pertencendo a Meliapôr corn a anexaçâo do taluk de Alangudi).

Gurdalle, Manapad, Punnakail. Nossa Senhora das Dores de Tuticorin e Vaippar, cedidas a diocese de Tuticorin.

Boitakana. Bandel e Cinsurah, que passam para a Arquidiocese de Calcutta.

Nossa Senhora da Piedade na cidade de Dacca. Hashnabad. Tesgong e Nagory, que sâo unidas d diocese de Dacca.

Shibpur que passa para a diocese de Chittagong.

Assumpçâo, Coraçâo de Jésus, S. Joâo, Refugio c Rayapuram, que passam para a Arquidiocese de Madrasta.

Em compensaçâo, as paroquias, que a diocese dc Meliapôr recebe, corn a ampliaçâo dos dois territories continuos de Tanjor e S. Tomé, sâo as seguintes:

dalla diocesi di Trichinopoli: nel *taluk* di Alangudi, le parrocchie di Pudukkottai. Kottaikadu e la già nominata di Vekatakulam e, nel *taluk* di Tirumayam, la parrocchia di Samanasur;

dalla diocesi di Kumbakonam: nel *taluk* di Nannilam; Perumpannayur, Molancoody e Karaiyur; nel *taluk* di Mayavaram: Mayavaram, Manday, Pillavadanday e Tranquebar; nel taluk di Sbiyaly, la parrocchia di Erukoor e nel taluk di Chidambaram quella di Palayankottai;

dall'Archidiocesi di Madras: Purificazione e S. Teresa con due cappelle dentro la città di Madras; e Poonamallee. Pannur, Kilacherry, Sellampattida e Valaspuram, fuori della città.

Art. V. In considerazione delle particolari condizioni della parrocchia di Nagory, il Vescovo di Dacca, sotto la cui giurisdizione viene a trovarsi la suddetta parrocchia, ne sceglierà il parroco tra i sacerdoti portoghesi della diocesi di San Tommaso di Meliapor.

Art. VI. Il presente accordo si riferisce solamente alia giurisdizione episcopale, e non alla proprietà dei beni, dei tesori artistic!, delle scuole, ecc., portoghesi. che continueranno ad essere proprietà degli enti ai quali attualmente appartengono.

Art. VIL Tutte le disposizioni di precedenti documenti che fossero contrarie al presente protocollo s'intendono abrogate.

da diocese de Trichinopoly, no *taluk* de Alangudi as paroquias de Pudukkottai, Kottaikadu e a jâ Indicada de Venkatakulam e, no *taluk* de Tirumayam. a paroquia de Samanasur;/

da diocese de Kumbakonam. no *taluk* de NumJlam: Perumpannayur, Molancoody e Karaiyur; do *taluk* de Mayavaram: Mayavaram, Monday, Pillavadanday e Tranquebar; no *taluk* de Shivaly: a piroquia de Erukoor e no *taluk* de Chidambaram a de Palayankottai;

da Arquidiocese de Madrasta: Purificaçâo e SanU Tereza com duas capelas dentro da cidade de Madnjta; e Poonamallee, Pannur. Kilacherry, SellampatLda e Valaspuram fôra da cidade.

Art. V. Atendendo às especiaes circunstanciaj da paroquia de Nagory, o Bispo de Dacca, a cuja jurkdieçâo fica pertencendo a dita paroquia, escoiheri o respective paroco entre os sacerdotes portuguêsw da diocese de S. Tomé de Meliapôr.

Art. VI. O presente acordo reiere-se umcamesk a juridiçâo episcopal e nâo â propriedade dos bens, dos tesouros artisticos, das escolas, etc., portuguèses, que continuarâo a ser propriedade das entidadcs *ia* quaes atualmente pertencem.

Art. VII. Consideram-se revogadas todas as dispGsiçôes de anteriores documentes contrarias ao présente protocole.

Roma, undid Aprile mille novecento ventinove.

PIETRO CARD. GASPARRI. - AUGUSTO DE CASTRO SAMPAIO CORTE REAL

Ada. A. VERM££R5CH ia PrM 19 (1930) 133; Apoll. 3 (1930)93-96. V»d« RATIHABITIONEM sub die 1929 Iun. 29: L£ 913.

1929 APR 15.-COETUS CARD., RESOL PART.·

TARRACONEN.

HEREDITATIS

(Pou de Foxa - Em.mus Card. Vidal y Barraquer)

Die 16. mense augusto, anno 1921, defuncta est in Urbe Tarracona nobilis femina Eulalia de Sagarra y de 1'Espagnol. vidua Diegi de Foxà y de Vidal, quae, publico instrumento d:ei 26 mensis martii, anni 1920, heredem fiduciarium instituerat, eidem imponens Integram suam hereditatem ad pias causas fore rogandam (Cf. eius testamentum, p. 7 et Beqq).

Istius mulieris bona in tres partes distinguenda sunt: nempe alia quae in usum acceperat a sua socru. Maria Francisca Vidal y de Calderôn. cum obligatione tamen ea relinquendi fratribus et sororibus sui mariti, si adhuc in vivis essent, vel eorum filiis, si fratres et sorores mariti sui praemortui essent Eulaliae. neque haec filios reliquisset (Cf. testamentum matris Dm Diegi de Foxà. diei 23. mense augusto, anno 1886 pagg. 7. 8. 9). Haec autem bona constituebantur ab aedibus, ubi Domina Eulalia inhabitabat, necnon a supellectili, qua aedes instructae erant

Alia bonorum pars constituebatur ex eis quae Eulaliae reliquerat suus vir Dlegus Foxà. filius Mariae Franciscae Vidal de Calderôn. iam uxori a pluribus annis praemortuus (Cf. testamentum Diegi de Foxà. diei 26. mense iulio. anno 18M).

Tertiam denique partem bona ipsius Eulaliae constituebant

Cum Eulalia absque filiis defuncta esset, et ideo heredibus necessariis carulssct. libere disponere poterat, non tantum de bonis propriis, fed etiam de iis quae α marito acceperat Hic emm uxori absolutam tribuerat suorum bonorum per testamentum disponendi facultatem.

Eulalia igitur testamento diei 26 mensis martii anno 1920. bonorum omnium, quorum proprietatem habebat, heredem ex asse constituit sacerdotem Petrum Ccrdà y Socias, qui canonicus poenitenttarius erat Cathedralis Ecclesiae Tarraconensis, Si hic autem ei praemoreretur, duos alios heredes substituit, nempe cardinalem Franci«cum Vidal y Barraquer. Tsrraconae Archiepiscopum et Dominum Antonium Eliis y Buxidè. qui pro aeouall parte eius acciperent hereditatem. Hi duo resera Eulaliae successerunt, cum Dominus Petrus Cerdà y Socias, qui prtnr in testamento institutus erat, actrici praemortuus fuisset. Heredes igitur, recenwit» prius bonis omnibus mobilibus, quae Eulalia a sua socru Francisca de Vidal y de Calderôn tn usum acceperat, haec, una cum aedibus quas incoluerat, nepotibus D.ni Died tradiderunt quia Diegi tam fratres quam sorores lam decesserant cetera autem bona, iuxta testatricis voluntatem. erogaverunt

Dl. Diegi quinque nunc extant nepotes ex illius sorore, quae vocabatur Dolores; et hi sunt: Raphael. Josephus. Thomas, necnon Domina del Pilar et Domina del Resano. Qui. ut in bonis patrui sui succedere possent, contra Eulaliae testamenti validitatem agere ceperunt, asseverantes Euiaham non amplius compotem sui fuisse, cum tesuu fuenL Insuper conquesti sunt eo quod E.mus D.nus Cari. Franciseus Vidal y Barraquer non omnia eis restituisset bona, quae defuncta Eulalia m usum tantum habuerat a sua socru Francisca de Vidal y de Calderôn in usum acceperat tium Apostohcum apud Hispaniae Regem recurrerunt, petentes ut ad iudicium illum adducere possent. Nuntius, se Cardinalis Archiepiscopus sub hac accusatione maneret, obtinuit ut Summus Pontifex coetum Eminentisslmorum Pitrum Cardinalium institueret, qui de petitionibus fratna Pou de Foxà iudicium ferrent. Utraque pars libenter boc tribunal accepit, et istud arbitrum constituit, ut unico iod> clo. causam penitus definiret. Cardinales, ad dirimendam hanc litem a Summo Pontifice electi, fuerunt Petrus Gafparri, a secretis Status, Donatus Sbarretti. S. Congr. Corcilli Praefectus, et Augustus Sili. Praefectus Suprêmi Tribunalis Signaturae Apostolicae. Huius coetus a secretu electus fuit Fridericus Cattani Amadori. tunc auditor Sicrae Romanae Rotae. Nuntius Apostolicus Hispaniae, de hac electione notitiam actoribus tradens, nomen tertii Cardinalis electi fortasse erravit. Ita ut hi. loco Cardinalis SU. electum fuisse putarent Cardinalem Lega, qui antea Signaturae Apostolicae Praefectus fuerat. Ideo, cum coram Notario Sanchez Garcia stetissent, ut rite obligationem sumerent accipiendi sententiam Tribunalis, a Summo Postifice constituti, ille scripsit quod actores: M cada uno ea " nombre propio aceptan agradecldos ei Tribunal nob- " nico fonnado por los Emmos Cardenalcs Gasparri, Sbar- " rettl y Lega, para fallar en derecho en unica y definitiva ** instanda de conformldad a las leycs espanolis sobre la " demanda que presentan los exponentes contra el Exim. ~ Senor Doctor Don Francisco Vidal y Barraquer *.

At iam antea Dominus Joseph Pou de Foxà Roman se contulerat, personam agens fratrum sororumque suarum; ad Secretarium Tribunalis accesserat, et ab eo litterae exhibitae fuerant In quibus nominatim Cardinalis indicati enet qui Tribunal revera constituebant: ita ut Ille hanc syncrapham conscripserit: " Inspectis litteris Emmentissinu D> * mini Petri Card. Gasparri, a secretis Status eiusdem Sua- " mi Pontificis, quibus eligebatur Dominus Fridericus Cat- " tani Amadori Secretarius coctus Cardinalium «id iudiean- " dam causam de qua supra electorum, ego infrascr.ptus. " actor In causa, tanquam delegatus fratrum et sororum " mearum, scilicet: Raphaelis, Thomae de Aquino, Mirae " del Pilar et Mariae dei Rosario, polliceor probare atque " accipere dubiorum formulam pro disceptatione causse M de qua supra, ab eodem Domino Secretario propositam. " quae est sequens

1) " An constet de invaliditate testamenti Eulaliae de " Sagarra. viduae de Foxà. ab ea conditi die 26. mense " martio, anno 1920

2i M An constet E.mum D.num Cardinalem Francisram " Vidal y Barraquer possessionem adeptum esse bonorum " mobilium, quae Domina Eulalia in usum tantum habebat. neque haec omnia restituisse

Haec dubia ab ipso Secretario statim Eminentissimo Cardinali Vidal nunciata fuerunt, qui suum elegit advocatum in Urbe. Vincentium Sacconi ; altera vero pars elegit Advocatum Henricum Bcnvignati, et. die 14. mense decembri, eiusdem anni, coram eodem Secretario lis contestata est. Advocatus autem Eminentlsslmi Cardinalis tertium adiunxit dubium, scilicet:

" An fratribus ct sororibus Pou de Foxà actio competat " in exsu

Quod, cum de quaestione praeiudiciali agat, aliis quaesttonlbus praecedere debuit.

Postea Emus Cardinalis plura instrumenta ac testimonia tribunali exhibuit, ad probandum validitatem testamenti Eulaliae. necnon synopses seu catalogos bonorum mobilium, quae Eulalia a sua socru Maria Francisca de Vidal in usum acceperat, quaeque illa reliquerat et ipse Diegi nepotibus tradiderat. E contra fratres Pou de Foxà. ad quos onus probandi spectabat. Eulaliam invalide testatam fuisse atque Eminentissimum Cardinalem non omnia bona, quae ad eos pertinebant, restituisse, nullam prorsus probationem, nuliumque documentum attulerunt, nisi unum exemplar (et istud authenticatione carens) testamenti Diegi Pou de Foxà. Quae cum vidisset eorum advocatus, non multo post muceri suo renuntiavit, ita ut illi nullum amplius haberent in Urbe procuratorem. Cum Undem die 22, mense iulio, anno 1925, E.mi Patres, in hac causa ludlces. convenerint ut dubium solverent circa quaestionem praeiudicialem, ab Emo Cardinali Vidal propositam, perpendentes quod idem Cardinalis simul declarasset, se prorsus velle ut dirimeretur etiam quaestio de merito, ab adversariis proposita, circa validitatem testamenti Eulaliae de Foxà (ut videre est in secunda memoria, ab eius advocato edlU. pag. 8 et 9). quod fieri nequiret, si actoribus ius sUndi in iudicio denegatum fuisset, decreverunt:

" Quaestionem praeiudicialem praetereundam esse In casu. et ad dirimendas quaestiones, a fratribus Pou de Foxà propositas, esse deveniendum °.

E.mi Patres decreverunt etiam actoribus trium mensium spatium esse definiendum.

1) Ut documenta producerent ad sua asserta probanda*.

2) Ut advocatum vel procuratorem, in Urbe Roma domicilium habentem, eligerent, qui eorum iura tueretur;

3) Ut in arca Tribunalis Signaturae Apostolicae summam libellarum hispanicarum (vulgo pesetas) mille deponerent, ad expensas reficiendas parti, quae litem victura sit, quod lam ab E.mo Cardinali factum erat.

Litteris diei 29. mense iulio, anni 1925, haec decisio a Dno Secretario utrique parti rite communicata fuit. Actores, quin decreti praecepto ulli parerent, tempore eis concesso iam dllabente. exceptionem opposuerunt, affirmantes. sententiam nullius esse valoris. sive quia Tribunali judicanti competentia deerat, sive quia eadem sententia hispanicae legis procedendi normam non observabat. Affirmabant enim, coetui non adfuisse Cardinalem Lega ab eis probatum, sed in eius loco Eminentissimum Sili.

Pnusquam vero haec oppositio dirimi posset. EminenUssimus Card. Augustus Sili, qui a Tribunalis constituUonc ad hoc pertinuerat, e vita cessit Tunc a Summo Pontifice Cardinalis Michael Lega ei suffectus est. De hac substitutione partes contendentes a Tribunalis Secretario certioratae sunt : sed contra hanc elecUoncm Iterum actores Pou de Foxà exceperunt, quamvis causa relate ad dubia ab eis proposita, adhuc integra esset, quia nondum disceptata erat ideo Tribunal respondit quod de exceptionibus omnibus, ab actoribus propositis, ratio haberetur in die propositionis causae. Iterum autem iisdem praecepit, quod iam in sententia interlocutoria mandatum fuerat, scilicet: 1) quod documenta et probationes omnes producerent, quibus sua asserta demonstrarentur: 2) quod advocatum vel procuratorem. in Urbe domicilium habentem, constituerent; 3) quod In area Sacri Tribunalis summam hispanicarum libellarum (vulgo pesetas) mille deponerent, ad expensas litis saltem ex parte reficiendas oppositorl. si forte is victor futurus esset Ad quae praecepta adimplenda, scxaglnta dierum tempus praefinitum fuit.

Sed actores in extremo termino temporis sibi concesso (uti lam antea solebant), quin mandatis obtemperarent, vel aliquo modo sua asserta probarent, ad inducias nectendas, pertinaciter et obstinate in exceptiones oblidendas, iam antea allatas, perstiterunt.

Qua oe causa EminentIssimorum coctus iterum convocatus est. ut et de exceptionibus oppositis ab actoribus, deque eorum contumacia iudicaret. Qui die 13. mense octobrt. anno 1927, ad dubia, a Secretario Tribunalis proposita, srfllcet:

b * An admittendae sint exceptiones, ab actoribus Pou de Foxà propositae, in casu

2» " Et quatenus negative ad primum, an deveniendum iit ad iudicium In contumacia partis actricis. In casu “;

Ad primum dubium responderunt negative, seu relidendas esse omnes exceptiones, ab actoribus Pou de Foxà „propostas, utpote nullum fundamentum in Iure habentes “.

Ad secundum: ° E.mus Cardinalis Vidal y Barraquer possessor bonae fidei declaratur; ad Eumque omnes pertinent actiones, quae possessori bonae fidei a iure tribuuntur *.

Fratribus Pou de Foxà actio in petitorio relinquitur, de qua. iuxta leges civiles hispanici Regni iudicabltur.

lisdem vero actoribus praecipiebatur:

a) Ut intra nonaginta dies a receptione huius sententiae incidentals Domino Secretario mitterent documenta et probationes omnes, quibus eorum causa iudicari posset.

b) Si per testes aliquid probare vellent, id manifestare deberent. Non autem plus quam decem testes admittentur. Facultas tamen dabitur iudici instructori (a Domino Secretario eligendo) ut duos vel tres alios supra decem admitteret, si opportunum sibi videbitur.

c) Suum advocatum vel procuratorem, in Urbe Roma domicilium habentem, constituerent.

d) In arca Tribunalis Signaturae Apostolicae summam libellarum hispanicarum (vulgo *pesetas)* mille deponerent, sive pro litis expensis, sive ut, saltem ex parte, indemnis fieret adversarius, si forte victor extiturus esset.

In hac incidental! sententia rationes etiam dabantur, quibus Emi Patres exceptiones omnes, ab actoribus oppositas. rclecerunt. Harum exceptionum tres erant praecipuae: prior, quia praetereunda non fuisset quaestio circa eorum ius standi in iudicio; etenim post sententiam de merito, denuo a parte adversa, proponi posset; alia, defectus competentiae in coetu Eminentissimorum Patrum, eo quod Card. Sili electus fuisset loco Cardinalis Lega ; tertia, quia in hac causa processuales leges hispanici Regni servatae non fuissent. Adlungebatur etiam, actoribus ad producenda documenta tempus defuisse necessarium.

Edicebatur enim in sententia, nullum habere fundamentum exceptionem contra praeteritionem quaestionis praetudicialis, propositae a Cardinali Vidal, quia, cum hic eodem tempore affirmaret, se prorsus velle quod Tribunal solveret dubia de merito, a parte actrice opposita, quod fieri nequiret. si actoribus ius denegaretur standi in iudicio, necessarie quaestio praeiudiciolis praetereunda erat. Hanc autem Tribunal, culus est de hac causa dliudlcare, neque amplius admitteret, neque admittere posset

Secundae exceptioni, nempe defectui competentiae coetus judicantis. pariter respondebatur, hanc nullius ponderis esse. Etenim dignitas Praefecti Signaturae Apostolicae satis superque ostendebat quis revera electus fuisset quia tunc temporis munere Illo non Cardinalis Lega, sed Cardinalis Sili fungebatur. Insuper quinam revera essent Cardinales ad dirimendam hanc causam a Sanctissimo deputati, ipse Dominus Sccretarlus palam fecit sacerdoti Josepho Pou de Foxà. qui ceteros actores repraesentans, Romam sc contulerat ad proponenda dubia discutienda: ut in ipso instrumento. ab eo subscripto, clare Innuitur. Deinde etiam Raphael Pou de Foxà eandem habuit notitiam, quum anno 1925, simul cum fratre Josepho ct sorore Maria dei Rosario. Romam venit, et hic nonnullos Eminentissimos iudlces Ipse invisit; Imo ab ipso Coetus Secretario certioratus fuit, ut Infra dicemus.

Nec pluris habenda esse edicebatur tertia exceptio contra validitatem processus, eo quod leges processusles hispanici Regni servatae non fuissent Normae enim in processibus instruendis, pro causis in Curia Romana ludicandls. semper eae sunt, quae a iure canonico statuuntur.

De cetero, a parte actrice haec ratio conficiendi processus iuxta hispanicas leges tum solum petita fuerat, cum Emi ludlces eidem probationes adducere praeceperunt; neque de hac sermo est in instrumento coram notano Francisco Sanchez Garcia confecto, ubi (uti supra vidimus) de sententia iuxta leges hispanicas ferenda legitur. Sententia vero ita a processu distinguitur, ut ferri nequeat nisi cum processus iam absolutus Sit.

Pariter coram Domino Secretario actor Raphael Pou de Foxà. die 5, mense iulio, 1925, Romae (adstante et probante eius fratre Domino Josepho) hanc chirographi cautionem. nomine proprio et ceterorum actorum, subscripsit, quae in actis asservatur: * Le parti dlchiarano di accettare 11 Tribunale straordlnarlo nominato dal Santo Padre, affInchè definlsca con sentenza unica e inappellabile In conformità del diritto vigente in Ispagna. la lite sorta tra loro quam declarationem etiam pars conventa libenter accepit Ab actoribus autem quaerendum esset, utrum precessualibus legibus Hispaniae hucusque conformis fuisset Ipsorum agendi ratio, qui nec suum procuratorem In Curia Romana elegerant, nec pecuniam pro expensis ludicii in arca Tribunalis deposuerant, nec ullum exhibuerant probationis documentum, quamvis ad haec pluries iussi fuissent.

Ceteras vero exceptiones, quae ab iisdem actoribus proponebantur (uti ex. gr. quod sibi ad producenda probationis documenta tempus defuisset), utpote quae ad nectendas inducias evidenter allatas. sperncndas esse Emi Patres edLxerunt.

Hanc incidentalem sententiam actoribus communicare. opus non facile fuit Primo per cursorem Archiepiscopi Barcinonae Raphael! Pou de Foxà tradita fuit, qui tn illa urbe morabatur, et ceteros omnes actores usque tunc rvpraesentabat. Hic. sententiam accipiens, scripsit, se nolle aliis eam communicare. Oportuit ergo singulatim unicuique sententiam tradere: quod fecimus ope Episcoporum Caesaraugustae et Barcinonis, ita ut ultima traditio facta fuerit Thomae Pou de Foxà. die 16 mali anni elapsi 1929. Tempus a Tribunali actoribus constitutum ad probationes adducendas, nec non ad alia sententiae praescripta adimplenda, desinebat igitur die 14 mense augusto. Post tres dies tandem (prout actorum mos est) tres ab eis pervenerunt recursus contra acceptam sententiam; nempe Mariae dei Pilar. Mariae del Rosario et Thomae Pou de Foxà. Quinque

autem post dies pervenit etiam recursus Domini Josephl, qui in acceptilatione sententiae scripserat, se iam α lite recessisse. Hi omr.es ante adductas cavillationes repetebant, quae a Reverendissimis Patribus, utpote inanes fallaciae, refutatae fuerant, praesertim vero contra incompetentiam Sacri Tribunalia quod adamussim illud ipsum fuerat, quale actores coram Notario Francisco Sanchez Garcia acceptatum. quodque constitutum erat priusquam disceptata essent dubia ab eis proposita. — Dominus autem Josephus, in sua perlonga scriptura, repetitis omnibus accusationibus iam alias contra cardinalem Vidal prolatis, postulabat. ut super his iudicium ferretur.

Revera valde Emlr.entissiml Patres mirati sunt, quod ex his omnibus quae contra Eminentlssimum Cardinalem Vidal actores congesserant, nihil prorsus probavissent, quasi nescirent, ln non sufficere iura asserere, sed omntno necessarium esse sua iura probare: et quinque annorum spatium trivissent, quin ullum vel documentum vel testem contulissent, sed futiles continuo exceptiones proferentes, ncc non dilationes petentes, forsitan ut Eminentissimus adversarius, tandem taedio affectus, ad transactionem quamdam cum eis deveniret.

Igitur Eminenussimi Patres subscripti, arbitrale Tribunal constituentes, ln aedibus Vaticanis coadunati, ut hanc litem Undem dirimerent, perpendentes:

1) quod dubia proposita ab actoribus, minime probata sint:

2) quod hi mandatis Tribunalis nunquam paruissent:

3) quod propositae ab eis exceptiones nullum valorem habuissent m casu;

4) quod inutile atque Indecorum esset denuo petitas ab eis dilationes concedere:

Chnsti nomine Invocato, et solum Deum prae oculis habentes, hic irtlca, arbitrali, de/vütiwx et mappellabtli sententia statuerunt et decreverunt ad proposita dubia. scilicet:

1) An constet de Invaliditata testamenti Eulaliae de Sagam, Viduae de FoxA, ab ea conditi die 26. mense martio. anno 1920:

2i An constet Eminentlssimum Dominum Cardinalem Frandscum Vidal y Barraquer possessionem adeptum esse bonorum mobilium, quae Domina Eulalia in usum tantum habebat neque haec omnia restituisse: —- respondendum esse, prout responderunt: Nicativt ad utrumque.

Ideo. Codici Chill Hispanico rite inspecto, principium iuris applicantes: " adore non probante reus est absolvendus

Eminentlssimum Dominum Cardinalem Francxscum Vidal y Barraquer rictorem ln *hac* causa *proclamant, ct actorei* omnes, scilicet *Ra*phoelem, *Thomam de Aquino, Marian* del Pilar, Mariam del Rosario, et Dominum *Josephum* fratres ct sorores Pou *de Foxà. tanquam tniustos* et *terne·* rarios litlçcntes, damnant in solidum ad omnes litis expensas rejiciendas.' quae ita computantur:

Pro expenes Tribunalis libellae hlspanicae (pesetas) *ducentae* (dicimus 200).

Pro Eminentissime Domino Cardinali victore, libellarum hispaniearum tria millia (dicimus 3000).

Romae, cx Aedibus Vaticanis, die 15, mense aprili. anno Domini 1929.—Petrus Cardinalis Gaspar m, Praeses Commisriants tudicantir M. Card. Liga. E.pus Tusculanus. *Com·* DÛS. D. Card. Siarretti, E.pia Sabtnensis ct MandeIcnriJ, Commisi. Fridtricus Cattaxî Amadori, a recretis.

Nota-hni:

Die 20, mense malo huius anni, a Secretaria Status Sanctitatis Suae mihi subscripto missae sunt litterae Sacerdotis Josephl Pou de FoxA. datae ab urbe Barcinone die 14. mense augusto, anno 1923. quibus ille huic causae renuntiabat. in favorem suorum fratrum.

At haec renuntiatio 11U non amplius acceptari poterat, quia iam sententia lata erat. Adnotandum est insuper, quod dic 2D. mense augusto, eodem anno, ipsius Josephl Pou de Foxà. ab urbe Barcinone, mihi subscripto litterae pervenerunt, quibus hic pro se et fratribus suis causam defendebat, quin de sua renunclatione liti nec verbum quidem fecisset.

Romae, die 15. mense lunio, anno 1929.—Fridemcus Cattani Amadou, α secretis Commi». Judicantis.

• IF 10 (1930) 232-239.

8%

1929 APR 23.-PILS XI. LIT. AP. AAS 21 (1929) 312-313

SARTUS tOANNES RAFT. VIANNEY, PRESBYTER CONFESSOR. CAELESTIS PATRONUS OMNIUM PAROCHORUM SEU ANIMARUM CURATORUM CRUS ET ORBL8 CONSTITUITUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Anno lubilari wrccxxv B«ito loannl Baptistae Vianney. Presbytero confessori, qui a Vico *Ars,* in quo est parochi munere functus, nuncupatur. Sanctorum honores tributi eunt; atque anno mdccccxxvui, cum eiusdem Officium Missaque adprobata fuerint, festum sancti parochi ipsus ritu duplici celebrandum ad universam Ecclesiam extensum est Nunc autem ab Episcopo Bellicensi, cuius dioecesis intra fines exstat *Ars* vicus, nomine quoque aliorum fere quadringentorum ex variis et fere cunctis terrae regionibus Archiepiscoporum Episcoporumque, rogati sumus ut tamquam caelestem Patronum animorum curatoribus ubique terrarum degentibus Sanctum loannem Baptistam Vianney concedere dignaremur. Nil enim magis opportunum videtur quam ita parochis omnibus exempla praebere ipsius sancti viri, quem in paroeciali munere obeundo insignem Ecclesia dilaudat Etenim ex eiusdem sedulitate in animorum cura gerenda iam etiam Decessor Noster ree. mem. Pius Pp. X, anno mdccccv, Beatum loannem Baptistam Vianney illico post sollemnem eius Bcatificationem constituit caelestem Patronum universis presbyteris, qui in Galliae dioecesibus parochi munus gererent Id profecto attento seduloque studio Nos considerantes» precibus concedendum existimavimus tantorum Praesulum, qui, quinquagesimi anni ab inito Nostro sacerdotio occasionem nacti, vota faciunt impensa ut huiusmodi largitas spiritualis, quam a Nobs instanter efflagitant, lubilaei Nostri cum memoria apud posteros coniungatur. eiusdemque ita peculiaris exstet recordatio. Conlatis propterea consiliis cum Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Diacono Sanctae Mariae Scalaris, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore Sanctum loannem Baptistam Vianney Confessorem, qui insignis et apostolicus vir ac parochus oppiduli Ars nuncupati fuit, caelestem Patronum omnium parochorum seu animarum curatorum totius Urbis et Orbis constituimus ac declaramus./

Haec ad spirituale parochorum bonum ubique terrarum provehendum concedentes, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt amplissime suffragari; sicque rite judicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his. a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae» apud Sanctum Petrum, sub anub Piscatoris» die xxni m. Aprilis an. mdccccxxix. Pontificatus Nostri octavo.—P. Card. Gasparri, α Secretu *Status.*

897

1929 APR 27.-SC RIT., RESP. AAS 21 (1929) 321

AGINNEN.

Parochus, duas regens paroecias, tenetur recitari **UTRIUSQUE ECCLESIAE TITULARIS OFFICIUM**

Hodiemus Kalendarii Redactor, de consensu sui Revmi Dni Episcopi Aginnensis, Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium humiliter proposuit:

‹ Utrum, quando duae Ecclesiae Parochiales ab uno eodemque Parocho reguntur, Parochus teneatur recitare officium cum Octava de utroque Titulari, an de Titulari Ecclesiae residentiae tantum? Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragia propositae quaestioni respondendum censuit: « Affirmative ad primam partem; negative ad secundam, iuxta Decreta S. R. C., n. 2002, Collen. ad V» diei 5 lulii 1698, et n. 2849, Nucerina, diei 24 Septembris 1342.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 27 Aprils 1929.—C. Card. Laurenti. S. R. C. Praef. Angelus Mariani, Secr.

Adn. P. B. In EL 43 (1929) 275-276; J. PAUWELS In NrT 54 (1929) 681.

898

1929 APR 30.-P1US XI. FACULT. AAS 21 (1929) 554-557

Ordinariis, sacerdotibus et christifidelibus dioecesium AC DITIONUM AMERICAS LATINAE PRIVILEGIA AC FACULTATES AD DECENNIUM CONCEDUNTUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris Apostolicis sub anulo Piscatoris datis die xvni m. Aprilis, an. mdcccxcvii. rec. mem. Decessor Noster Leo Pp. XIII ad trentennium valitura Episcopis, presbyteris, christiidelibus Americae Latinae conspicua concessit privilegia [ASS 29 (1896-97) 659-663] quae propterea transacto concessionis tempore nunc suo robore destituta sunt. Sed cum impensa, qua premimur, sollicitudo de Dominici gregis Nobis concrediti salute ad ea procuranda impellat Nos, quae in evidentem christlfidelium utilitatem, feliciusque eorundem regimen noverimus redundare, privilegia memorata certo quodam modo renovanda existimavimus. At, ob iuris canonici Codicis promulgationem et mutatas temporum rerumque condiciones, nonnullae desiderabantur immutationes in priscae concessionis tenore; ideoque novum schema privilegiorum, quae sunt nunc concedenda. Sacris Romanae Curiae Congregationibus, pro materia ad unamquamque spectante, propositum est atque ab eisdem recognitum. Nunc autem, audita praesertim dilecti filii Nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardi-
SS raûs a Secretis Sacrae/ Congregationis Consistorialis relatione, exhibitas Nobis Episcoporum Americae Latinae preces ultro libenterque excipientes, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, a praecedenti facultatum recensione illis, quae haud necessaria videbantur vel in iuris canonici Codice iam continebantur, privilegiis ablatis, praesentium Litterarum tenore ad proximos decem annos, ab harum Litterarum data computandos, prorogamus facultates, quas omnibus ct singulis dioecesium ac ditionum Americae Latinae Ordinariis, sacerdotibus et christifidelibus, ut infra, tribuimus. Earundem vero facultatum tenor sequens est:

1) Ordinarii locorum parochis vel missionariis, in regionibus seu locis in quibus ob magnam distantiam vel ob aliud impedimentum eisdem perdifficile sit, ex fontibus baptismatibus, ubi asservatur, desumere et secumferre aquam Sabbato Sancto et Pentecoste benedictam. possunt facultatem concedere aquam baptismalem benedicendi ea breviore formula, quae, a rec. mem. Decessore Nostro Paulo III missionariis in Peruvia apud Indos concessa, nunc in Appendice Ritualis Romani legitur.

2) Parochi et missionarii, si propter temporis defectum improbamque defatigationem vel aliis gravibus de causis omnes adhibere pro baptismo adultorum praescriptas caeremonias haud facile valeant, solis ritibus qui in Constitutione rec. mem. Pauli Pp. III *Altitudo* die 1 m. Iunii an. mdxxx data [CICF n. 81] designantur, uti licite poterunt, praevio tamen Ordinarii consensu.

3) Item Ordinarii locorum deputare possunt, ad Sacramentum Confirmationis administrandum, sacerdotes quantum fieri potest in aliqua dignitate ecclesiastica constitutos, vel munere Vicarii foranei fungentes; nunquam vero simplices sacerdotes commorantes illis in locis in quibus praedictum Sacramentum administrandum erit; servata nova Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum *Instructione* pro simplice sacerdote ex Sedis Apostolicae delegatione Sacramentum Confirmationis administrante [LE 560).

4) lidem Ordinarii ad assistendum nuptiis iuxta formam a iure statutam delegare possunt sacerdotes, qui Missionum causa ad evangelizandos fideles vel ad aliud exercitium pietatis implendum in longinquas regiones. a parochiali aede dissitas, pergunt, iisdem Missionibus perdurantibus, absente Ordinario, vel parocho, vel Vicario cooperatore, atque iis servatis, quae, prouti res ferat et loci ac temporis condiciones observari permittant, matrimonii celebrationi ad normam Codicis iuris canonici canonis 1919 et seq. praemitti debent; facta tamen huius Apostolici indulti expressa mentione in unoquoque casu et iugiter firmis sacrorum canonum praescri/ptionibus tum de iuribus parochi servandis tum de inscriptione in libris paroecialibus facienda. 550

5) Ordinarii pariter dispensare valent super matrimonialibus iuris dumtaxat ecclesiastici impedimentis, a quibus Sancta Sedes dispensare consuevit, exceptis proinde impedimentis, quae ex sacris Ordinibus maioribus vel ex affinitate in linea recta consummato matrimonio proveniunt: excepto quoque ob rei gravitatem impedimento de quo in canone 1075 nn. 2. 3; exceptis denique mixtae religionis et cultus disparitatis impedimentis, nisi speciales a Suprema Sacra Congregatione Sancti Officii facultates obtentae fuerint

Pariter veniam iisdem facimus decernendi atque declarandi legitimam prolem nupturientium, dummodo ipsa in adulterio ne sit concepta: facta tamen in unoquoque casu, etiam in concedendis dispensationibus, huius Apostolici Indulti expressa mentione.

6) Fidelibus autem matrimonium contrahentibus largimur ut quocumque anni tempore nuptiarum benedictionem accipere possint, dummodo illis temporibus, in quibus ab Ecclesia nuptiae prohibentur, a nimia pompa abstineant; cauto tamen ut. si extra Missam benedictio nuptialis concedatur, formula in appendice « de Matrimonio › Ritualis Romani adhibeatur.

7) Concedimus pariter ut sacra Olea etiam antiqua, non tamen ultra duos annos, adhiberi possint, dummodo ne sint corrupta et nova vel recentlora sacra Olea, peracta omni diligentia, haberi nequeant

8) Ordinarii permittere queunt sacerdotibus usum altaris portatilis, ita tamen ut huiusmodi usus sit tantum in fidelium bonum, atque illis in locis in quibus ecclesiae vel publica oratoria desint, aut paroecialis ecclesia sit longe distans, non vero in mari; dummodo celebrationis locus sit decens atque honestus, super petra sacra celebretur, et parochi ceterique sacerdotes, quibus haec facultas tribuetur, Sancti Evangelii explicatione vel catechesis traditione fideles Sacro adstantes instruant

9) Ordinarii concedere possunt sacerdotibus facultatem celebrandi in navi sacrosanctum Missae Sacrificium, durante dumtaxat tempore itineris, dummodo locus, in quo Missa peragenda est, nihil indecens aut indecorum praescierat, mare aut flumen sit adeo tranquillum, ut quodeumque c Calice effusionis sacrarum Specierum periculum absit; atque alter sacerdos, superpelliceo indutus, si adsit, celebranti presbytero adsistat

10) Omnibus autem Americae Latinae christifidelibus permittimus ut a dominica Septuagesimae usque ad festum Sanctorum Apostolorum Petri ac Pauli praecepto annuae Confessionis et Communionis satisfacere possint/ 557

11) Iisdem christifidelibus largimur, si loca inhabitent ubi prorsus impossibile vel saltem admodum sit difficile ad confessarium accedere, ut lucrari queant Indulgentias ac lubilaea, quae Confessionem. Communionem et ieiunium requirunt, dummodo, servato ieiunio, sint corde saltem contriti, addito firmo proposito admissa, quamprimum poterunt, confitendi.

12) Denique largimur ut in causis tam criminalibus, quam ceteris quibuscumque forum ecclesiasticum concernentibus, quae in rem iudicatam iam non transierint. fieri possit appellatio in tertia instantia ad alterum Métropolitain vel Episcopum eiusdem provinciae, viciniorem ei a quo primo fuit lata sententia; integra tamen manente facultate ad Apostolicam Sedem, ad iuris tramitem, recurrendi.

Haec suprascripta, ut spirituali bono chrislifidelium in Americae Latinae regionibus degentium quantum in Domino possumus prospiciemus, concedere existimavimus, abrogatis deletisque auctoritate Nostra Apostolica omnibus et singulis Indiarum Occidentalium privilegiis quocumque nomine vel forma a Sancta Sede prius concessis. Contrariis quibuslibet, etiam speciali ct individua mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, dic xxx m. Aprilis an. mdccccxxtx, Pontificatus Nostri octavo.—P. Card. Gasparri. α Secretis *Status.*

Adrv NrT 57 (1930) 47; PrM IS (1929) ₂

899

1929 MAI 12.-SACRA POEN, INSTR. PART.·

INSTRÜCHO CIRCA CONDONATIONEM ET SANATIONEM BONORUM ECCLESIASTICORUM USURPATORUM IN ITALIA

Editis m Regno Italico legibus patrimonii ecclesiastici, ut aiunt, eversivis, plures, ut notum est, pluribus modis bonis Ecclesiae usurpatis potiti sunt et in proprium usum ea converterunt Detentorum huiusmodi bonorum nonnulli. impetrata a Sede Apostolica condonatione et absolutione, propriae conscientiae consuluerunt; alii multi e contra cum Ecclesia se non composuerunt, ideoque poenis ecclesiasticis hac de ratione incursis, necnon obligationi restitutionis damnorumque refectionis obnoxii hucusque permanserunt et permanent

Ad miserrimae harum personarum conditioni succurrendum Summus Pontifex articulo 28° Concordati, inter Sanctam Sedem et Italiae Regnum nuper initi, pro Sua paterna caritate, voluntatem Suam pandere dignatus est sacrilegas bonorum ecclesiasticorum usurpationes et possessiones condonandi et consequenter horum bonorum detentoribus ecclesiasticarum poenarum remissionem indulgendi iuxta normas tradendas in peculiari instructione ad Ordinarios mittenda.

Itaque Sacra Poenitentiaria. de expresso Summi Pontificis mandato, haec quae sequuntur, iuxta Ipsius SSmi mentem, statuenda et declaranda censuit:

1. Nomine et auctoritate Summi Pontificis Sacra Poenitentiaria solemniter declarat SSmum condonationem plenam omnibus bonorum ecclesiasticorum iniuste detentoribus benigne elargiri, exceptis tantum aedificiorum sacrorum possessoribus, quibus Ordinarii consulant iuxta instructiones Sacrae Congregationis Concilii

2. Ordinariorum erit nonnullos pietate ac doctrina praestantes deputare confessorios quos adire debeant poenilentes bonorum Ecclesiae possessores, qui, condonationis beneficio donati, propriae conscientiae per absolutionem a reatu et poenis incursis consulere exoptant Confessarlis vero ab Ordinariis selectis, ut munus eis commissum rite explere valeant haec Sacra Poenitentiaria omnes tribuit facultates necessarias et opportunas.

3. Confessarius memoratos poenitentes ad se accedentes rite dispositos a culpis et poenis quibus ligantur in foro sacramental! absolvant, imposita tamen congrua poenitentia salutari necnon aliqua elargitlone iudicio ipsius confessarii favore causarum piarum ad respectivum Ordinarium aut directe a poenitentfbus aut per confessarium quamprimum remittenda, et addita quoque iniunctione ut, si quae vasa sacra aut pretiosam suppellectilem, aedibus sacris olim pertinentia, apud se retineant, eidem Ordinario statim reddant.

4. Poenitentibus ita absolutis confessarius ingens condonationis beneficium a Summo Ecclesiae Principe elargitum iuxta iam allatam Sacrae Poenitentiariae declarationem recolat et explicet, vi cuius nedum Ecclesiae bona ab ipsis possessa in liberam et plenam proprietatem adipiscuntur, sed etiam ab omnibus oneribus ratione vel occasione eorum possessionis contractis necnon ab illis forte eisdem bonis quavis ratione inhaerentibus omnino liberantur. Nihilominus quod ipeciatim spectat ad onera Missarum aliorumque id genus suffragiorum, quamvis, supplente SSmo de thesauro Ecclesiae, et ipsa sint quoque remissa, confessarius tamen poenitentem. Ipsius SSmi nomine, vehementer hortetur ut semel saltem pro sua pietate ac religione et Ipse aliquid conferat.

5. Impertitae in foro interno absolutionis et sincerae promlssionii a poenitente factae mandata fideliter exequendi scriptum testimonium confessarius eidem poenitenti tradet; ad cuius ostensionem superior etiam in toro externo eum absolutum declarabit. Huius vero documenti pro sua suorumque tranquillitate poenitens authenticum exemplar petere et apud se retinere poterit.

Haec, quae de SSfhl D. N. mandato et auctoritate Sacra Poenitentiaria statuit. Ordinarii utriusque Cleri in Regno Italico eiusoue Coloniis vxtantes confessariis rite lectis et adprobatis pro eorum notitia et norma communicare et explanare non omittant.

Datum ex Sacra Poenitentiaria, die xn mensis Mab. anno mdccccxix. — L. Card. Lauri, *PoeniL Maior.* *I.* Teodori, S. P. *Secr.*

• **Ordinariis lîallae: ME 41 (1929) 165-166.**

900

1929 MAI 15.-SC OR., DECR. AAS 21 (1929) 671-iN

De seminario a s. anna nuncupato pro melchitis

Seminarium a Sancta Anna nuncupatum, auctoritate S. Sedis in urbe Hierosolymitana erectum, per decretum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide pro negotiis ritus orientalis *Insignem Sacram Aedem* diei II Martii 1882. plurima, eaque eximia, beneficia contuht in Patriarchatu et/ Ecclesia Melchitarum. Cum vero. p progrediente aetate, quaedam difficultates exortae fuerint, ac dubia proposita circa applicationem articuli sexti citati decreti. Summus Pontifex Pius divina Providentia Pp. XI, qui idem Seminarium singulari amore et benevolentia prosequitur, rem diligenti studio pertractandam iussit auditis interesse habentibus; atque praesenti decreto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, statuit ac decernit ut haec, quae sequuntur, omnino serventur.

1. Firmo manente decreto ‹ Insignem Sacram Aedem » et iis quae ibidem statuta sunt, declarat a. 6. ita intelligendum esse, ut Seminarium immediate dependeat a S. Sede, seu a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali, quae ad idem munus seu officium iurisdictionis exercendae in Seminarium delegat seu deputat Delegatum Apostolicum Palaestinae pro tempore exsistentem.

2. Seminarii cura commissa est Congregationi Missionariorum Africae, qui vulgo audiunt Pères BIαβα.

3. Restorem Seminarii eligit Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, ex tribus sacerdotibus dignis atque idoneis, doctrina, virtutibus et prudentia praestantibus, e Congregatione Missionariorum Africae, ad praesentationem Superioris generalis eiusdem Congregationis, auditis Delegato Apostolico Palaestinae et Domino Patriarcha Antiocheno Melchitarum. cui primum, per eumdezn Delegatum, peracta electio notlficabitur.

4. Rector Seminarii constituitur ad sexennium; et hoc tempore exacto, poterit ad id munus iterum adsumi. Mutatio Rectoris ante expletum sexennium uni Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali reservatur.

5. Novus Rector, cum primum ei licebit. Dominum Patriarcham ceterosque Ordinarios personaliter adibit ut eis debitum obsequium praestet

6. Patres Missionarios qui in dirigendo Seminario Rectori praesto sint, vel in eo munus docendi expleant Superior generalis Congregationis Missionariorum Africae nominat, audito Rectore atque constitutionibus propriae Congregationis servatis; iidem vero approbandi sunt a Delegato Apostolico.

Ad petitionem Rectoris Delegatus Apostolicus nominabit sacerdotes Melchitas qui litteras arabicas in Seminario tradant atque sacram Liturgiam exerceant audito tamen eorum Ordinario, et Domino Patriarcha Antiocheno Melchitarum.

7. Neque Rectori Seminarii, neque cuipiam e Missionariis Africae Seminario addictis, licebit eparchias Patriarchatus Melchitici perlustrare ob causam delectus alumnorum aut aliam huiusmodi, absque venia Delegati Apostoliei. qui, si casus ferat, audiet Dominum Patriarcham.

8. Singulis annis Rector relationem mittet ad Delegatum Apostolicum Palaestinae de statu et conditione Seminarii, seu de eius profectu, de insti/tutione ecclefi siastica, litteraria, scientifica, atque de admlmstratione oeconomica.

Item singulis annis relationem mittet Domino Patriarchae atque Ordinariis de suorum cuiusque alumnorum indole, pietate, vocatione atque profectu; eisque insuper indicabit qui Missionarii. quique sacerdotes melchitae in Seminario degant, quibusque officiis in eo sint addicti.

9. In alumnis admittendis Rector procedere debet de consensu Delegati Apostoliei, prae oculis habens necessitates singularum Patriarchatus dioecesium, loca in

Seminario vacantia, atque Seminarii redditus, audito a Delegato Apostolico super iisdem necessitatibus Domino Patriarcha.

Nullus adolescens in Seminarium admittatur, nisi praesentetur vel commendetur sive a Domino Patriarcha pro sua dioecesi particulari. sive ab aliquo ex Revois Ordinariis, Episcopo aut Instituti Religiosi Superiore; vel ab iisdem in scriptis declaretur nihil obstare quominus admittatur.

Si super alicuius admissione non omnes conveniant seu dissensus exstet, rem dirimet Delegatus Apostollcus.

10. Feriis aestivis perdurantibus, sive Rectori Seminani sive sacerdoti ex Missionariis Africae ob eo delecto. licebit adire Ordinarios locorum ad examinandos adolescentes pro admissione in Seminarium, salvo praescripto art. 7.

11. Alumnus ln Seminarium admissus pro una eparchia, non potest pro alia ordinari, inaudito proprio Ordinario si memoratus alumnus adhuc sit laicus; et absque consensu in scriptis dato si sit clericus.

12. Alumnis, antequam curriculum studiorum perfecerint, non permittitur e Seminario discedere absque venia Rectoris, qui eam non dabit nisi gravis morbi caussa, aut alicuius extraordinariae necessitatis.

Prudenti tamen Rectoris iudicio, iuxta particularem legem Seminarii, atque audito consilio Rmorum Ordinariorum, permitti potest, ut alumni post primum cursus theologici annum peractum, feriis aestivis, per quindecim dies apud proprias quisque familias quolibet anno degant, dummodo id eis nullo modo noceat. Reliquum vacationum tempus in suburbano Seminarii transigant. Cum alumni extra Seminarium degunt subsunt vigilantiae et obedientiae Ordinariorum, salvo praescripto art. 13, 14, 15.

11 Si quem alumnum sive non idoneum, sive forsan indignum Rector iudicaverit, cum Delegato Apostolico denunciet, qui, Ordinario alumni certiore facto, vel decernet de alumni expulsione, vel quid sit agendum iudicabit. In casibus vero urgentioribus, ipse Rector decernet de expulsione, certiore statim facto Delegato
П Apostolico atque alumni expulsi Ordinario./

14. Cum alumni ad Ordines sive minores sive maiores promovendi sint. Rector Seminarii tempestive mittat supplices ordinandorum preces ad Revmos Ordinarios alumnorum proprios, ad litteras dimissoriales pro sacra Ordinatione obtinendas. Eos Rector doceat de oratorum vita, moribus, pietate atque doctrina, simulque suum iudicium exponat

Si quis Ordinarius litteras dimissoriales denegaverit, et cum Ordinario in idem non conveniat Rector, Ls rem definiendam committat Delegato Apostolico, qui. omnibus perpensis, poterit ipse litteras dimissorias concedere, audito, si casus ferat. Domino Patriarcha.

15. Firmis ceteris de iure vel de consuetudine servandis, Ordo Lectoris, sive Anagnostae ne conferatur nisi primo cursus theologici anno completo, Ordo Subdiaconatus, nisi expleto secundo anno. Sacer Diaconatus Ordo ne conferatur nisi expleto tertio theologici cursus anno; tandem Sacer Presbyteratus Ordo nulli conferatur ante quartum theologici cursus annum completum.

Quod si, vel servitium liturgicum Seminarii, vel alia quaepiam gravissima causa id postulet. Delegato Apostolico facultas est permittendi ut unus vel plures alumni, servatis servandis, promoveri possint ad sacrum Diaconatus Ordinem post completum secundum theologici cursus annum.

16. Quod attinet ad rationem studiorum atque ad disciplinam Seminarii nulla notabilis immutatio fiat absque consensu Delegati Apostoliei, qui, data opportunitate, audiet Revmum Dominum Patriarcham.

17. Ordinationes sacrae singulis annis peragentur in aedibus Seminarii a Revfno Domino Patriarcha, vel ab Episcopo quem ipse Patriarcha, aut, si casus ferat. Delegatus Apostolicus expresse designaverit

In designandis Episcopis pro Ordinibus conferendis quaedam ratio servanda suadetur, ex. gr. respectu habito ad prioritatem consecrationis Episcoporum, ad numerum ordinandorum propriorum.

De venia Delegati Apostoliei Ordinarius quisque rais subditis Seminarii S. Annae alumnis, sacrum Presbyteratus Ordinem extra aedes Seminarii, seu in sua dioecesi, conferre poterit.

18. Firmis conventione inita inter Gallicum Gubernium et Card. Lavigerie die 30 Martii 1878 et decreto S. C. de Prop. Fide diei 8 Februarii 1878, si quae donatio aut fundatio fiat, sive inter vivos sive mortis causa, in favorem Ecclesiae aut Seminarii S. Annae, Delegati Apostoliei est eas acceptare, sedulo attendendo ad mentem seu intentlonem donatoris aut fundatoris, utrum nempe fiat in favorem ecclesiae S. Annae, ex. gr. ad ecclesiam reficiendam, ad quasdam functiones ecclesiasticas inibi explendas: vel fiat pro servandis, reparandis aedificiis aut novis extruendis: vel fiat in favorem ipsius Seminarii pro Melchitis, ex. gr. fundatio pro studiis/ (vulgo *borsa di studio,* seu bourse 674
d'étude); ideoque firmis iisdem conventione et decreto, ei diligenter curandum est, ut voluntas donatoris vel fundatoris religiose servetur, atque, si de fundatione agatur, ea fiat in forma etiam iure civili valida.

19. Alumnus Seminarii S. Annae, qui post susceptum S. Presbyteratus Ordinem, Seminarium reliquerit, omnino et exclusive subest plenae iurisdictioni et obedientiae proprii Ordinarii et Domini Patriarchae iuxta leges pro Melchitis. Necessitudo vero gratitudinis et venerationis gratia inter eos qui alumni Seminarii fuerunt et Seminarii Superiores vel magistros nullo modo plenae ac debitae Ordinariorum sublectioni noceat vel praeiudicium afferat

20. Sacerdotes, qui alumni fuerunt Seminarii S. Annae, cum in proprias dioeceses redierint, tenentur officia a propriis Ordinariis ipsis demandata acceptare: quod si renuant. Ordinarius casum deferat ad Delegatum Apostolicum vel ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 15 Maii 1929.—Aloisius Card. Sincero, *a Secretis.* H. I. Cicognani. *Adsessor.*

Adn. NrT 57 (1930) 168.

901

1929 MAI 30.-PIÜS XI, CONST. AAS 21 (1929) 309-311

De religiosa **ADMINISTRATIONS CIVITATIS VATICANAE**

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Ex Lateranensi pacto et convento, ab Apostolica Sede cum Itali Regni Moderatoribus haud ita pridem confecto. *Civitas Vaticana* constituta est, in qua Nos quidem plenissimum principatum tenemus.

lamvero, quamvis Vaticana haec Civitas pars sit Romanae Nostrae Dioecesis, cuius Episcopus ipse est Romanus Pontifex, id tamen opportunum Nobis videtur, ut. Civitas *Vaticana,* quemadmodum propria quadam civili, ita etiam peculiari quadam religiosa administratione regatur, ab ea quidem distincta qua Nos reliquam Romanae Dioecesis partem moderamur.

Quapropter ca quae sequuntur statuimus:

I. Antistitem, qui pro spiritualibus rebus in Civitate *Vaticana* vicaria Nostra potestate in posterum fungatur, Sacristam *pro tempore* Pontificalis Domus per hanc Nostram Constitutionem eligimus, eldemque facultates omnes tribuimus quibus opus erit, et/ eas Va- 310
cante quoque *Sede* permansuras, et in religiosas etiam familias extendendas quae in ipsius Vaticanae Civitatis territorio degant

In harum facultatum numero haud illae computandae sunt quae ad iudiciariam rationem pertinent; quod si casus occurrerit aliquod instituendi iudicium. singillatim pro oportunitate providebimus.

II. Vicario Generali Civitatis Vaticanae alii cx Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini sodales, operam navabunt; quos inter Parochus Civitatis Vaticanae eligetur. Subsacristae officio sublato.

Idem Vicarius Generalis Antistes in Pontificia Vaticani Domo habitare perget; alii vero religiosi viri augustiniani in Civitate Vaticana ad Sanctae Annae, communem, iuxta Ordinis sui regulas, vitam agent a Moderatoris Generalis potestate, ad regularem disciplinam quod adtinet. non exempti.

III. Ecclesiam S. Annae in paroeciam *Vaticanae Civitatis* erigimus; ac praeterea mandamus ut templum ipsum baptismatis fonte instruatur, ibique paroeciales omnes perfunctiones, funebribus non exceptis, posthac celebrentur.

IV. In aedibus S, Annae duplex statuatur officii sedes; altera Cunae Vicariali destinata, altera Paroeciae, ubi acta utriusque officii tabulaeque serventur.

V. Augustinianis sodalibus cx *Vaticana Civitate* viris rara quoque esto de Pontificiis cellis (seu capellis) quae sunt in eiusdem Civitatis territorio; itemque de iis quae in Aedibus villisque sunt infra (n. VII) recensitis.

VL Ab iurisdictione Vicarii Generalis, quem diximus, eximentur:

a) *Basilica* itemque Canonica S. Petri, iuxta veteres earundem Constitutiones, adhuc vigentes, regendae;

b) Seminarium *Aethiopicum,* quod, ut antea, sub Jurisdictione erit Eminentissimi Viri, Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali a secretis, parochi munere fungente Moderatore pro *tempore* Seminarii eiusdem.

VII. lurlsdictio praedicti Vicarii Generalis praeterea
311 extendetur:/

a) ad Pontificium Palatium Lateranense, iuxta Bullam decessoris Nostri p, r. Leonis XII. kalendis Novembribus anno mdcccxxtv [Bull Rom. Cont. L 8 p. 232-243] datam:

b) ad Pontificiam Domum. Castri Gandulfi sitam, continentemque hortum, exceptis quidem domunculis Castri Veteris;

c) ad Villam Cybo, Castri Gandulfi pariter collocatam. popularibus domibus quidem exceptis iisque ubi Sodales a Scholis Christianis atque religiosae feminae. Magistrae Piae appellatae, in praesens incolunt;

d) ad Villam Barberinianam Castri Gandulfi. domibus *Castelleto,* ut vocant, exceptis.

Baptismata, matrimonia ac funebria incolarum, in territoriis versantium quae sub litteris b), c) et d) huius articuli numerantur, in Pontificia paroeciali aede Castri Gandulfi posthac celebrabuntur, in eiusque libris de more inscribentur.

Hacc mandamus, decernentes, ea. quae sunt in hac Constitutione Apostolica, firma, valida atque efficacia semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, non obstantibus contrariis quibuslibet etiam specbli atque individua mentione dignis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxx mensis Mail, in festo SS. Corporis Christi, anno mdccccxxix. pontificatus Nostri, octavo—Petrus Card. Gasparri, α jecretis *Status.* Fr. Andreas Card. Frchwirth. S. *R E. Cancellarius.* Ioseph Wilpert, *Decanus Coll. Proton. Apostohcorum.* Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

A4 F. R. in Apoli. 3 (1930) 32-33.

902

1929 IUN 4.-SC RITUUM, 1NDÜLT. PART.·

Modus imponendi sacrum numisma miraculosum
PLURIBUS SIMUL FIDELIBUS

Puscis - Bealioime Pater, Franciscos Verdier. Superior Generalis Congregationis Missionis, ad pedes Sanctitatis vestrae humiliter provolutus, prorogationem postulat Indulu die 16 iunii 1909 concessi, et die 23 mail 1919 ad decennium renovati, quo omnibus sacerdotibus, facultate benedicendi et imponendi sacrum Numisma miraculosum nuncupatum praeditis, conceditur, ut. quotiescumque sacrum Numisma mulUs fidelibus simul petentibus imponendum est. non sacerdos illud imponat, sed fideles ipsi ubi imponant, dicente sacerdote formulam praescriptam plurali numero.

Rzscr Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI tributarum, petilam prorogationem ad novum decennium et facultatem, de qua tn precibus, benigne induisit, servatis tamen clausulis et conditionibus praecedentis concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Die 4 iunii 1929. —C Caro. Lunuom, S. R. C. Prae/. Angelus Mariani. S. R, C. Secr.

• **Co.-^r»s«t!onl Mlwionte LE 43 (1929) 4B9-490.**

903

1929 IUN 5.-SC CONC., NOTIF. AAS 21 (1929) 49I-5W

AD R. P. D. ACHILLEUM LIÉNART, EPISCOPUM IN5ULENSEM, M QUODAM CONFLICTU INTER OPIFICES HEROSQUE OPERARUM B REGIONE SUBORTO

Illfiie et Renne Seigneur. — Cette Sacrée Congrégation du Concile, saisie d'un recours de M. Eugène Mathon, au nom du *Consortium* des Patrons de la région Roubaix-Tourcoing, et priée de donner son jugement sur le conflit qui s'est élevé entre ledit *Consortium* et les syndicats ouvriers chrétiens de la même région après un attentif et mûr examen de la grave et délicate question, a pris les délibérations suivantes, qu'elle communique à Votre Grandeur, dans l'espoir que, notifiées aux parties intéressées, elles puissent faire cesser le différend et opérer la concentration de toutes les forces des catholiques contre les ennemis de la religion et de l'ordre social.

Avant tout, la Sacrée Congrégation juge opportun de rappeler qu'on ne saurait mettre en doute b compétence de l'Eglise en pareille matière, sous le prétexte qu'il s'agit d'intérêts purement économiques. Léon XIII proclama cette compétence lorsque, envisageant. dx-j l'Encyclique *Rerum novarum* (ASS 23 (1890-91) 6414701. les rapports entre patrons et ouvries, il déclarait: ‹ C'est avec assurance que Nous abordons ce sujet, d dans toute la plénitude de Notre droit ›. De mtoe Pie X, dans l'Encyclique *Singulari quadam,* du 24 Septembre 1912 (AAS 4 (1912) 657-662], disait: ‹ La question sociale et les controverses qui s'y rattachent relativement à la nature et à la durée du travail, à b fixation du salaire, à la grève, ne sont pas purement économiques et susceptibles, dès lors, d'être résolues en dehors de l'autorité de l'Eglise ». Il sera par conséquent utile, et même nécessaire, de rappeler aux parties. dans leurs grandes lignes, les principes de b doctrine sociale catholique et les directives pratiques d'ordre moral, émanées de la suprême Autorité ecclésiastique en vue de régler les organisations et l'activité des syndicats chrétiens.

I. — *L'Eglise reconnaît et affirme le* droit *des patrons et des ouvriers de constituer des associations radicales, soit séparées, soit mixtes, et y voit un* moya *efficace pour la solution de la question* sociale.

‹ Les maîtres et les ouvries eux-mêmes peuvent sù-
‹ gulièrement aider à la solution, par toutes les œuvra
‹ propres à soulager efficacement l'indigence et à opé-
« rer un rapprochement entre les deux classes. . Mau
‹ h première place appartient aux corporations ouvriè-
‹ res qui, en soi, embras/sent à peu près toutes les £
« œuvres ... Aujourd'hui, les générations étant plus cul-
‹ tivées. les mœurs plus policées, les exigences de b
« vie quotidienne plus membreuses. 11 n'est point dou-
« teux qu'il ne faille adapter les corporations à b coo-
‹ dition nouvelle. Aussi est-ce *avec plaisir que*
« *voyons se former partout des sociétés de ce genre,* toit
« *composées des* seul *ouvriers, soit mixtes,* réunissant i
‹ la fois des ouvriers et des patrons; il est ά *désirer*
‹ qu'elles accroissent *leur nombre et* l'efficacité de lew
‹ action » (Léon XIII, *Rerum novarum,* 15 Mai 1891L

« Quand il s'agit de se grouper en sociétés, il faot
‹ bien prendre garde de ne pas tomber dans l'erreur.
‹ Et ici Nous voulons parler nommément des ouvriers.
‹ qui *ont certes* le droit de *s'unir en associations afin*
‹ *de pourvoir à leurs interest: l'Eglise y consent et* b
‹ *nature ne s'y oppose pas »* (Léon XIII, *Longinque*
‹ *Oceani,* 6 Janv. 1895) [ASS 27 (1894-95) 387-399].

IL — *L'Eglise, dans l'état actuel des choses,* eitnse moralement *nécessaire* la constitution de telles associations syndicales.

« Jamais assurément, à aucune autre époque, on œ
« vit une si grande multiplicité d'associations de tout
‹ genre, surtout d'associations ouvrières. Où viennent
« beaucoup d'entre elles, où elles tendent, par que&e
« voie, ce n'est pas ici le lieu de le rechercher. Mau
« c'est une opinion confirmée par de nombreux indices.
‹ qu'elles sont ordinairement gouvernées par des chefs
« occultes et qu'elles obéissent à un mot d'ordre égale-
‹ ment hostile au nom chrétien et à b sécurité d«
‹ nations: qu'après avoir accaparé toutes les entrepri-
« ses, s'il se trouve des ouvriers qui se refusent à en-
‹ trer dans leur sein, elles leur font expier ce refus
‹ par la misère. Dans cet état de choses, les ouvriers

‹ chrétiens n'ont plus qu'à choisir entre deux partis: ‹ ou s'inscrire dans ces associations périlleuses pour la ‹ religion, ou en former cux-mèmes d'autres et unir ‹ ainsi leurs forces afin de pouvoir se soustraire har- « dimcnt à un joug si injuste et si intolérable. Qu'il c *faille opter pour ce dernier parti,* est-il personne. ‹ ayant vraiment à cœur d'arracher le plus grand bien « de l'humanité à un péril imminent, qui puisse avoir ‹ là-dessus le moindre doute? *(Rerum novarum).*

III. — *L'Eglise exhorte à constituer de telles* associations syndicales.

‹ Nous exhortons en premier lieu à constituer parmi « les catholiques de ces sociétés qui s'établissent un peu « partout à l'effet de sauvegarder les intérêts sur le ‹ terrain social. Car ce genre de sociétés est très adapté ‹ à nos temps: elles permettent à leurs membres d'avi- ‹ ser à la défense de leurs intérêts en même temps « qu'à h conservation de la foi et de la morale › (Pie i X. aux Archevêques et Evêques du Brésil, 6 Janvier I [lunil] 1911) [AAS 3 (1911) 261-264].

Le même Pontife exhortait le Comte Mcdolago Alboni, par une lettre/ du 19 Mars 1904, en ces termes: « Continuez donc, cher fils, comme vous l'avez fait ‹ jusqu'à présent, a promouvoir et à diriger, non seu- ‹ lement des Institutions de caractère purement écono- I mlque. mais encore d'autres qui leur sont apparen- ‹ lées. les Unions professionneUes. ouvrières et patro- ‹ nales. établissant entre elles la bonne entente; les i Secrétariats du peuple, qui donneront des conseils ‹ d'ordre légal et administratif...; les encouragements t les plus réconfortants ne vous manqueront pas ».

Et aux Directeurs de *VUnion Economique Italienne,* il adressait ces paroles: « Quelles institutions devrez- « vous de préférence promouvoir dans le sein de votre ‹ Union? Votre industrieuse charité en décidera.

‹ Quant à Nous, celles qu'on appeUe des Syndicats « Nous semblent très opportunes ».

Benoit XV écrivait, le 7 Mai 1919, au chanoine Murry, d'Autun, par l'intermédiaire du Cardinal Secrétaire d'Etat, qu'il « désire voir faciliter l'accès des syn- « dicats vraiment professionnels, et se répandre sur c toute l'étendue du territoire français, de puissants ‹ syndicats animés de l'esprit chrétien, rassemblant en ‹ de vastes organisations générales, fraternellement î associés, travailleurs et travaiBeuses des diverses ‹ professions. Il sait bien qu'en formulant ces encou- ‹ ragements, il sert tout ensemble, avec les intérêts les « plus sacrés de la classe ouvrière, ceux de la paix so- ‹ dale dont il est le suprême représentant, et aussi i ceux de la noble nation française, qui lui tient tant à • cœur ».

Le Pape Pie XI, glorieusement régnant, faisait écrire. le 31 Décembre 1922, par le Cardinal Secrétaire d'Etat à M. Zimheld, Président de la Confédération française des Travailleurs Crétiens: « C'est avec le plus ‹ vif plaisir que le Saint-Père a appris le progrès de ce ‹ groupement, qui tâche d'obtenir l'amélioration des « classes laborieuses par la mise en pratique des prin- • cipes de l'Evangile tels que l'Eglise les a toujours ap- « piqués à la solution des questions sociales».

c Le Saint-Père forme les meiUeurs vœux, afin • que les membres catholiques de vos groupements • aient toujours à cœur de maintenir leur foi vive et ‹ leur piété fervente par la fréquentation régulière des ‹ différentes pratiques religieuses catholiques dans les- ‹ quelles ils puissent, avec les moyens de sanctifica- ‹ tion personnelle, les ardeurs du zèle et du dévouement ‹ qu'ils témoignent dans les associations syndicales... »

IV. — *L'Eglise veut que les associations syndicales* raient *établies et régies selon les principes de la Foi et de la Morale chrétienne.*

‹ *On* doit prendre pour règle universelle et constan- ‹ te d'organiser et de gouverner les corporations de ' c façon qu'elles fournissent é chacun de leurs/ membres ‹ les moyens propres à lui faire atteindre, par la voie « la plus aisée et la plus courte, le but qu'il se propose, ‹ et qui consiste dans l'accroissement le plus grand ‹ possible des biens du corps, de l'esprit, de la fortune. ‹ Mais il est évident qu'il faut viser avant tout l'objet ‹ principal, qui est le perfectionnement moral et reli- ‹ gieux: c'est surtout cette fin qui doit régler toute « l'économie de ces sociétés; sinon elles dégénéreraient ‹ bien vite et tomberaient, ou peu s'en faut, au rang ‹ des sociétés où la religion ne tient aucune place » •Léon XIII, *Rerum novarum).*

« Tel est précisément le motif pour lequel Nous ‹ n'avons jamais engagé les catholiques à entrer dans « des associations destinées à améliorer le sort du peu- « pie, ni à entreprendre des œuvres analogues, sans les ‹ avertir en même temps que ces institutions devaient « avoir la religion pour inspiratrice, pour compagne et c pour appui » (Léon XIII, *Graves de communi,* 18 Janvier 1901) [ASS 33 (1900-01) 385-396].

« Quoi qu'il fasse, même dans l'ordre des choses « temporelles, le chrétien n'a pas le droit de négliger « les intérêts surnaturels; bien plus, les prescriptions ‹ de la doctrine chrétienne l'obligent à tout diriger ‹ vers le Souverain Bien comme vers la Fin demiè- ‹ re » (Pie X, Singulari *quadam,* 24 Septembre 1912).

V. — *L'Eglise veut que les associations syndicales soient des instruments de « concorde et de paix, et dans « ce but elle suggère l'institution de Commissions mix- c tes comme un moyen d'union entre elles.*

« Ceux qui se glorifient du titre de chrétiens, qu'ils ‹ soient pris isolément ou en tant que groupés en as- « sociations. ne doivent pas, s'ils ont conscience de c leurs obligations, entretenir entre les classes sociales ‹ des inimitiés et des rivalités, mais la paix et la cha- c rité mutuelle » (Pie X, Singulari *quadam).*

« Que les écrivains catholiques, en prenant la dé- « fense de la cause des prolétaires et des pauvres, se ‹ gardent d'employer un langage qui puisse inspirer au « peuple de l'aversion pour les classes supérieures de « la société... Qu'ils se souviennent que Jésus-Christ a ‹ voulu unir tous les hommes par le lien d'un amour ‹ réciproque, qui est la perfection de la justice et qui c entraîne l'obligation de travailler mutuellement au ‹ bien les uns des autres » (Instruction de la Sacrée « Congr. des Affaires Ecclésiastiques Extraordinaires, 27 Janvier 1902) [ASS 34 (1901-02) 401-413].

« Ceux qui président à ce genre d'institutions (ayant « pour but de promouvoir le bien des ouvriers) doivent « se souvenir... que rien n'est plus propre à assurer ‹ le bien général que la concorde et la bonne harmonie ‹ entre toutes les classes, et que la charité chrétienne ‹ en est le meiUeur trait d'union. Ceux-là travaille- « raient donc fort mal au bien de l'ouvrier qui,/ pré- 493 « tendant améliorer ses conditions d'existence, ne « l'aideraient que pour la conquête des biens ephémè- « res et fragiles d'ici-bas, négligeraient de disposer les « esprits à la modération par le rappel des devoirs « chrétiens, bien plus, iraient jusqu'à exciter encore « davantage l'animosité contre les riches, en se livrant ‹ à ces déclamations amères et violentes par lesquelles ‹ des hommes étrangers à nos croyances ont coutume ‹ de pousser les masses au bouleversement de la socie- « té » (Benoît XV à l'Evêque de Bergame. 11 Mars 1920) [AAS 12 (1920) 109-112].

«... Que les droits et les devoirs des patrons soient ‹ parfaitement conciliés avec les droits et les devoirs « des ouvriers. Afin de parer aux réclamations éven- « tuelles qui s'élèveraient dans l'une ou l'autre classe ‹ au sujet de droits lésés, il serait très désirable que les « Statuts eux-mêmes chargeassent des hommes pru- « dents et intègres, pris dans son sein, de régler le c litige en qualité d'arbitres » (Léon XIII. *Rerum novarum).*

« Les associations catholiques doivent, non seule- « ment éviter, mais encore combattre la lutte des clas- « ses comme essentiellement contraire aux principes du ‹ christianisme... Il est opportun, utile et très conforme « aux principes chrétiens de continuer, en principe. « pour autant que cela est pratiquement possible, la c fondation simultanée et distincte d'Unions patronales c et d'Unions ouvrières, en créant, comme point de ‹ contact entre elles, des « Commissions mixtes char- « gées de discuter et de trancher pacifiquement, suivant « la justice et la charité, les différends qui peuvent « surgir entre les membres de ces deux sortes d'unions c ouvrières » (Lettre du Cardinal Gasparri à l'Union *Economique Sociale,* 25 Février 1915) [AAS 7 (1915) 138-140].

VI. — *L'Eglise veut que les associations syndicales suscitées par des catholiques pour des catholiques sc constituent entre catholiques, sans toutefois méconnaître que des nécessités particulières puissent obliger à agir différemment.*

« *Les* catholiques doivent s'associer de préférence à « des catholiques, à moins que la nécessité ne les con- « traigné à agir différemment C'est Là un point très

c important pour la sauvegarde de la foi » (Léon XIII aux Evêques des Etats-Unis, 6 Janvier 1895).

‹ Quant aux associations ouvrières, bien que leur but soit de procurer des avantages temporels à leurs membres, celles-là cependant méritent une approbation sans réserve et doivent être regardées comme les plus propres de toutes à assurer les intérêts vrais et durables de leurs membres, qui ont été fondées en prenant pour principale base la religion catholique. et qui suivent ouvertement les directions de l'Eglise: Nous l'avons fréquemment déclaré Nous-même, lorsque l'occasion s'en est offerte dans un pays ou dans l'autre. Il s'ensuit qu'il est nécessaire d'établir et de favoriser de toute manière ce genre d'associations confessionnelles catholiques./ comme on les appelle, dans les contrées catholiques tout d'abord, et aussi dans toutes les autres régions, partout où il paraîtra possible de subvenir par leur moyen aux besoins divers des associés » (Pie X, *Singulari quadam).*

VII. — L'Eglise *recommande l'union de tous les catholiques pour* un travail *commun dans les liens de la charité chrétienne.*

‹ Oui. la situation le réclame, et le réclame impérieusement: il nous faut des coeurs courageux et des forces compactes. Certes, elle est assez étendue la vue des misères qui sont devant nos yeux : elles sont assez redoutables les menaces de perturbations funestes que tient suspendues sur nos têtes la force toujours croissante des socialistes › (Léon XIII, *Graves de communi).*

‹ Que les ministres sacrés déploient toutes les forces de leur âme et toutes les industries de leur zèle, et que, sous l'autorité de Vos paroles et de Vos exemples. Vénérables Frères, ils ne cessent d'inculquer aux hommes de toutes les classes les règles évangéliques de fa vie chrétienne; qu'ils travaillent de tout leur pouvoir au salut des peuples, et par dessus tout, qu'ils s'appliquent à nourrir en eux-mêmes et à faire naître chez les autres, depuis les plus élevés jusqu'aux plus humbles, la charité, reine et maîtresse de toutes les vertus. C'est en effet d'une abondante effusion de charité qu'il faut principalement attendre le salut; Nous parlons de la charité chrétienne, qui résume tout l'Evangile et qui, toujours prête à se dévouer au soulagement du prochain, est un antidote très assuré contre l'arrogance du siècle et l'amour immodéré de soi-même: vertu dont l'Apôtrc saint Paul a décrit les offices et les traits divins dans ces paroles: La charité est patiente; elle est bénigne: elle ne cherche pas son propre intérêt; elle souffre tout; elle supporte tout › (Léon XIII, *Rerum novarum).*

Â h lumière de ces principes et de ces directions, on voit clairement le chemin qu'il faut suivre pour porter un jugement équitable sur la question.

Et pour commencer par les syndicats ouvriers, on ne peut refuser aux ouvriers chrétiens le droit de constituer des syndicats à eux, distints des syndicats patronaux. sans toutefois leur être opposés. Cela surtout quand, comme c'est ici le cas. ces syndicats sont voulus et encouragés par l'Autorité ecclésiastique compétente selon les règles de la morale sociale catholique, dont l'observation s'impose aux adhérents, de par leurs statuts, dans leur activité syndicale, où ils doivent s'inspirer surtout de l'Encyclique *Rerum novarum.*

De plus, il est évident que la constitution de tels syndicats, distincts des syndicats patronaux, n'est pas
500 incompatible avec la paix sociale, puisque./ d'une part, ifa répudient par principe la lutte des classes et le collectivisme sous toutes ses formes, et que. de l'autre, ils admettent la forme de contrats collectifs pour établir des rapports pacifiques entre le capital et le travail·

Et les industriels ne doivent pas y voir un acte de défiance, spécialement dans les circonstances présentes, quand apparaît clairement le besoin de promouvoir et de favoriser, à l'encontre du syndicalisme socialiste et communiste, des syndicats où les ouvriers chrétiens puissent traiter de leurs légitimes intérêts économiques et temporels, sans dommage pour leurs intérêts spirituels et étemels.

Sur ce point il ne semble pas y avoir divergence entre les deux syndicats en conflit De tait. M. Mathon, dans son deuxième rapport, déclare que le *Consortium* des syndicats patronaux souhaite *ardemment* la constitution de syndicats vraiment chrétiens, défendant les intérêts *des ouvriers, confrontant ces intérêts avec les siens, discutant en toute liberté* et en toute indépendance *avec les organisations patronales; celles-ci* comme ceux-là *devant étudier les causes de désaccord en toute équité, en toute justice, sans préjudice des sentiments de charité chrétienne qui doivent animer le cœur des uns et des autres.*

La différence consiste en ce que le *Consortium* estime que. jusqu'à présent, les syndicats chrétiens ne sont pas *vraiment chrétiens,* en d'autres termes, il estime que dans l'exercice de leur activité ils n'ont pas été effectivement fidèles aux principes de la morale sociale chrétienne; et à l'appui de cette affirmation il apporte un certain nombre d'allégations.

Réserve faite des intentions et de la bonne foi da recourants, on voit aussitôt combien est grave l'accusation. Aussi la S. Congrégation, avant de prononcer aucun jugement, a-t-elle ordonné de multiples et attentives recherches: elle a recueilli, de sources très autorisées, des informations pleinement dignes de foi, pour apprécier le bien-fondé d'un si grave reproche.

Cela fait, la S. Congrégation croit devoir déclarer que, selon des documents irréfragables et d'après les preuves recueillies, certaines des allégations sont exagérées; d'autres, les plus graves, qui attribuent aux syndicats un esprit marxiste et un socialisme d'Etat, sont entièrement dépourvues de fondement et injustes.

La S. Congrégation, toutefois, ne nie pas que les syndicats chrétiens n'aient commis quelques erreurs de tactique et que certains de leurs membres n'alcnt employé publiquement des expressions qui ne sont pas de tout point conformes à la doctrine catholique.

C'est pourquoi elle veut que les dirigeants soient exhortés à pourvoir plus efficacement à l'éducation syndicale chrétienne de tous les membres, en utilisant les moyens que louablement ils mettent déjà en œuvre; secré/tariats, semaines syndicales, cercles d'études, SI réunions de propagandistes, semaines d'exercices spirituels; afin d'imprégner l'action syndicale d'esprit chrétien, fait de charité, de justice ct modération. Et à ce sujet, en vue d'une formation sociale chrétienne plus complète et plus adaptée de la jeunesse, la S. Congrégation suggère que dans les patronages et dans les diverses œuvres d'éducation l'on donne un enseignement social proportionné à l'intelligence des jeunes (ce qui *se* fait dans quelques diocèses avec d'excellents résultats): cet enseignement aura pour effet, non seulement de les prémunir contre les erreurs auxquelles ils sont exposés, mais encore de leur faire connaître l'action bienfaisante de l'Eglise dans le domaine social.

De plus, on devra apporter un soin particulier à ce que tous, spécialement les dirigeants, aient aussi une connaissance pratique suffisante des questions techniques, professionnelles et économiques.

Pour ce qui regarde la constitution, à titre exceptionnel, de ce que l'on appelle un cartel intersyndical, entre syndicats chrétiens et syndicats neutres ou même socialistes, pour la défense d'intérêts légitimes: qu'on se rappelle toujours qu'un tel cartel n'est licite qu'à la condition qu'il se fasse seulement dans certains cas particuliers, que la cause qu'on veut défendre soit juste, qu'il s'agisse d'accord temporaire et que l'on prenne toutes les précautions pour éviter les périls qui peuvent provenir d'un tel rapprochement.

Ces remarques faites, la S. Congrégation déclare qu'elle voit avec faveur se constituer de ces syndicats ouvriers vraiment catholiques d'esprit et d'action, et elle fait des vœux pour qu'ils croissent en nombre et en qualité afin que par leur moyen on puisse aussi obtenir le bon résultat qu'indiquait et se promettait le Pape Léon XIII, à savoir de préparer un sûr refuge pour les ouvriers inscrits aux syndicats antichrétiens 2ui sentiraient le devoir et le besoin de se libérer d'un en qui. pour des intérêts purement économiques, rend esclave la conscience. ‹ A tous ces ouvries, les sociétés « catholiques peuvent être d'une merveilleuse utilité: • si hésitants, elles les invitent à venir chercher dans « leur sein un remède à tous leurs maux, et si re- « pentants, elles les accueillent avec empressement et « leur assurent sauvegarde et protection › (Léon XHI. *Rerum novarum).*

Passant ensuite à ce qui concerne directement les industriels du *Consortium,* la S. Congrégation a pris connaissance avec un vif plaisir de tout ce que le *Consortium* a fait pour le soulagement de la misère des ouvriers, ainsi que des magnifiques œuvres de bienfai-

since patronale qu'il a déjà organisées, spécialement par le développement des a Allocations familiales », œuvre de haute charité en même temps que de justice sociale. Ce/pendant, s'adressant à des catholiques, la S. Congrégation ne peut pas ne pas les inviter à réfléchir que. dans la question entre industriels et ouvriers, pour maintenir la concorde et une paix durable, il ne suffit pas de faire appel à des « solidarités professionnelles » et de multiplier les œuvres de bienfaisance inspirées par une philanthropie purement humaine. La vraie concorde ct la véritable paix ne peuvent s'obtenir que par l'adhésion de tous aux principes lumineux de la morale chrétienne.

De même, la S. Congrégation félicite ces industriels d'avoir senti et compris le besoin de constituer eux aussi une organisation patronale, afin de procurer plus efficacement la paix sociale.

Toutefois, elle n'a pas pu ne pas relever c^ue, bien qu'individuellement les dirigeants du *Consortium* fassent ouvertement profession de catholicisme, ils ont constitué de fait leur association sur le terrain de la neutralité. A ce propos, il est bon de leur rappeler ce qu'écrivait Léon XIII: « Les catholiques doivent s'as-« socier de préférence à des catholiques, à moins que ‹ h nécessité ne les contraigne à agir différemment ‹ Cest là un point très important pour la sauvegarde ‹ de la foi » (Léon XIII, *Longinqua Oceani,* 6 Janvier 1895).

S'il n'est pas possible, pour le moment, de former des syndicats patronaux confessionnels, la S. Congrégation estime cependant nécessaire d'attirer l'attention des industriels catholiques, spécialement de ceux qui font partie de l'Association chrétienne des Patrons du Nord, sur leur responsabilité personnelle dans les résolutions qui sont prises, afin qu'elles soient conformes aux règles de la morale catholique et que les intérêts religieux et moraux des ouvriers soient garantis, ou du moins ne soient pas lésés. Qu'ils aient particulièrement à cœur d'assurer, de la part de leur Commission intersyndicale, les égards dûs selon l'équité aux syndicats chrétiens, en leur faisant un traitement sinon meilleur, du moins égal à celui qui est fait aux autres organisations nettement irréligieuses et révolutionnaires.

Ces réflexions faites au sujet des deux sortes de syndicats, la S. Congrégation veut que les défiances disparaissent, que le différend cesse et que des relations justes et pacifiques, conformément aux principes chrétiens, s'établissent désormais entre les deux syndicats-Que les membres de l'un et de l'autre se souviennent des grandes responsabilités sociales qu'ils ont comme catholiques: car les deux syndicats doivent donner l'exemple de cette collaboration des classes que demande la morale qu'ils professent.

Etant donné que le *Consortium* s'est déclaré disposé à discuter sur les causes éventuelles de dissentiments, en pleine liberté et indépendance réciproque, à la lumière des principes d'équité et de justice, cette S. Congrégation verrait avec plaisir qu'on établisse un mode
S3 régulier de rapports entre/ les deux syndicats par une Commission mixte permanente. Cette Commission aurait pour mission de traiter, dans des réunions périodiques, des intérêts communs et d'obtenir que les organisations professionnelles soient, non des organismes de lutte ct d'antagonisme, mais, comme elles doivent l'être selon la conception chrétienne, des moyens de mutuelle compréhension, de discussion bienveillante et de pacification.

La S. Congrégation ne peut pas ne pas louer les Revmes Ordinaires de la région du Nord, d'avoir confié à des prêtres compétents et zélés le soin d'assister les dirigeants et les membres des syndicats au spirituel ainsi que pour les questions dans lesquelles se trouvent impliqués des principes de morale; elle fait des vœux pour que dans les autres régions industrielles, les Evêques nomment des prêtres ‹ Missionnaires du travail », comme on les appelle, dont l'apostolat, outre qu'il protégera les populations contre le mal de l'indifference et du péril socialiste et communiste, sera aussi un témoignage de la sollicitude maternelle dont l'Eglise entoure les travailleurs.

Benoit XV montrait à quel point la chose est non reniement opportune mais nécessaire, quand il déclarait, dans sa lettre déjà citée à l'Evêque de Bergame: ‹ Qu'aucun membre du clergé ne s'imagine que pa-« reille action est étrangère au ministère sacerdotal « sous prétexte qu'elle s'exerce sur le terrain économi-‹ que: car c'est précisément sur ce terrain que le salut e éternel des âmes est en péril. Aussi voulons-Nous que • les prêtres considèrent comme une de leurs obliga-• tions de se consacrer le plus possible à la science et ‹ à l'action sociale, par l'étude, l'observation et le tra-« vail, et de favoriser de tout leur pouvoir ceux qui, « sur ce terrain, exercent une saine influence pour le « bien des catholiques ».

Enfin la S. Congrégation invite les uns et les autres, patrons et ouvriers, à s'élever à des considérations et à des sentiments d'ordre supérieur. Les progrès si impressionnants du socialisme et du communisme, l' apostasie religieuse provoquée dans les masses ouvrières, sont des faits incontestables qui donnent à réfléchir sérieusement. Profitant des misères réelles des ouvriers, le socialisme et le communisme ont réussi à leur faire croire qu'eux seuls sont capables de promouvoir efficacement les intérêts professionnels, politiques et sociaux, et les ont groupés dans des organisations syndicales. Il est donc urgent que tous les catholiques unissent leurs forces afin d'opposer une digue à un si grand mal, qui entraîne tant d'âmes sur la voie de la perdition éternelle, et sape les bases de l'ordre social, préparant la ruine des peuples et des nations.

Qu'on écarte donc tous les dissentiments; et que, avec une concorde mutuelle, avec une confiance réciproque et surtout avec une grande cha/rité, on suscite 5îh
des institutions qui s'inspirent des principes de la morale catholique et assurent aux ouvriers, avec leurs intérêts économiques, la liberté de se déclarer chrétiens et la possibilité de remplir tous les devoirs qui en découlent.

Je prie Votre Grandeur de vouloir bien, en exécutant les décisions contenues dans cette lettre, employer les moyens les plus efficaces que son tact et sa prudence lui suggéreront, afin d'atteindre plus facilement le but que s'est proposé cette S. Congrégation, pour le plus grand bien. Je serais reconnaissant à Votre Grandeur de nous informer de tout ce qui aura été fait

Veuillez agréer, Monseigneur, l'expression de mes sentiments très dévoués en Notre-Seigneur.

5 Juin 1929.—D. Card. Sbarretti. Ev. de Sabine et P. Mirteto, *Préfet.* Jules, Ev. tiL de Lampsacus, *Secr.*

Adn. G. de SCHEPPER In Apoll. 4 (1931) 96-123; A. LIÉNART In CM 18 (1929) 723-726; Æ MULLER In NrT 56 (1929) 720-737 A. VERMEER5CH in PrM 18 (1929) 237-244.

904

1929 IUN 7.-CONV. CUM ITALIA. AAS 21 (1929) 295

Ratihabitio conventionis inter s. sedem et italiam

Processo Verbale dello scambio delle Ratifiche

I sottoscritti, debitamente autorizzati, si sono riuniti oggi per procedere allo scambio delle Ratifiche di Sua Santità il Sommo Pontefice e di Sua Maestà il Re d'Italia relative ai seguenti Atti stipulati fra la Santa Sede e lltalia l'11 Febbraio 1929:

a) TRATTATO con quattro allegati: il. Territorio dello Stato della Città del Vaticano. 2. Immobili con privilegio di extraterritorialità e con esenzlone da espropriazioni e da tributi 3. Immobili esenti da espropriazioni e da tributi. 4. Convenzione finanzîaria) [LE 880];

b) CONCORDATO [LE 881].

Gli istrumenti di queste Ratifiche, essendo stati trovati esatti e concordanti, lo scambio è stato eseguito.

Le Alte Parti contrahenti. nelTatto di procedere alio scambio delle Ratifiche dei pattl Lateranensi, hanno riaffermato la loro volontà di osservare lealmcnte, nella parola e nello spirito, non solo il Trattato. negli irrevocabili reciproci riconoscimenti di sovranità. e nella definitiva eliminazione della questione romana, ma anche

0 Concordato, nelle sue alte finalité tendenti a regolare le condizioni della Religione e della Chiesa in Italia.

In fede dl che, i sottoscritti hanno redatto il présente Processo-Verbale e vi hanno apposto il loro sigillo.

Fatto in doppio originale, nel Palazzo Apostolico Vaticano il sette Giugno millenovecentoventinove.— PIETRO Cardinale GASPARRI. BENITO MUSSOLINI

Adn. Vide CONVENTIONEM Inter Sedem Ap. et IttUam i.5 die 192D Feb 11 initem: LE 8S0 «t CONCORDATUM infer Sfdca Ap. et Itall&ra diei 1929 Feb. 11: LE 881.

INTER S. SEDEM ET BORUSSIAE REMPUBLICAM SOLLEMNIS CONVENTIO SEU CONCORDATUM

SOLENXE COXVENZIONE ERA LA SANTA SEDE E LA PRUSSLK

Sua Santità il Sommo Pontefice Pio XI ed il Ministère di Stato Prussiano. concordi nel desiderio di conformare alie mutate condizioni la situazione giuridica della Chiesa cattolica in Prussia, hanno risoluto di regolarla nuovamente in modo stabile mediante una solenne Convenzione.

A taie effetto Sua Santità ha nominato Suo Plenipotenziario

Sua Eccllenza Reverendissima Monsignor Dr. Eugenio Pacelli, Arcivescovo di Sardi e Nunzio Apostolico in Berlino.

ed il Ministero di Stato Prussiano ha nominato Suoi Plenipotenziari

il Signor Dr. Ottone Braun. Présidente del Ministero di Stato Prussiano.

il Signor Professore D. Dr. Carlo Enrico Becker. Ministro Prussiano per la Scienza, l'Arte e ITstruzione Pubblica, ed

il Signor Dr. Ermanno Hoepker-Aschoff, Ministro Prussiano delle Finanze.

i quali, scambiati i loro rispettivi pieni poteri e trovatiL4 in buona e dovuta forma, hanno convenuto negii articolf seguenti.

Vertrag des freistaates preussen
MIT DEM HEILIGEN STÜHLE

Seine Heiligkeit Papst Pius XI. und das Preusssche Staatsministerium, die in dem Wunsche einig sind. die Rechtslage der kathollschen Kirche in Preusscn den verânderten Verhaltnissen anzupassen, haben beschlossen. sie in einem formlichen Vertrag ncu und dauercd zu ordnen.

Zu diesem Zwecke haben seine Heiligkeit zu Ihres Bevollmâchtigten

Seine Exzcllenz den Herrn Apostolischen Nunzim in Berlin und Erzbischof von Sardes Dr. Eugen Pa·CELLI

und das Preussische Staatsministerium zu seinea Bevollmâchtigten

den Herrn Preussischen Minister-prâsidenten Dr. Otto Braun,/

den Herrn Preussischen Staatsminister und Minister für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung Professor D. Dr. Carl Heinrich Becker und

den Herrn Preussischen Staats-und Finanzminister Dr. Hermann Hopker-Aschoff

emannt, die nacb Austausch ihrer für gut und richtig befundenen Vollmachten folgende Bestimmungen vereinbart haben.

Articolo 1

Il Govemo Prussiano darà protezione legale alla liberté dclla professione e dell'esercizio della religione cattolica.

Artikel 1

Der Freiheit des Bekcnntnisses und der Ausübung der katholischen Religion wird der Preussische Staat den gesetzlichen Schutz gcwahren.

Articolo 2

1. L'attuale organizzazione e circoscrizione diocesan della Chiesa cattolica in Prussia rimane conservata. ad eccczlonc dei seguenti mutamenti

2. In Aquisgrana sarà nuovamente eretta una Sede Vwcovile ed ü Capitolo Collegiale sarà trasformato in Capitolo Cattedrale. La Diocesi di Aquisgrana abbraccrà il distretto governativo di Aquisgrana. come pure l circondari di Grevenbroich, Gladbach, M. Gladbach. Rheydt. Krefeld (città e campagna) e Kempen. ed apparterrà alla provincia ecclesiastica di Colonia.

3. Alia Diocesi di Osnabrück saranno incorporati i terntori di missione finora amministrati da quel Vescovo. Essa sarà in awenire sufraganca delTArchidiocesi di Colonia.

4. Alla Sede Vescovile di Paderborna sarà conferito il carattere di Metropolitana: quel Capitolo Cattedrale diverrà Capitolo Metropolitano. Alia Provincia ecclesiastica di Paderborna apparterranno. oltre TArchidiocesi di Paderborna, le Diocesi di Hildesheim e di Fulda. UArchidiocesi di Paderborna cederà alla Diocesi di Fulda i distretti dei Commissariato di Hclligenstadt e del Decanato di Erfurt

5. La Diocesi di Fulda cede alia Diocesi di Hildesheim il circondario dclla contea di Schaumburg e alia Diocesi di Limburgo la parte che finora le apparteneva della città di Francoforte. Come Fulda, cosl anche la Diocesi di Limburgo sarà staccata dalla Provincia ecclesiastica di Friburgo. ma unita a quella di Colonia.

6. La Sede Vescovile dl Breslavin sarà eretta a MetropoliUma. cd ll rlspettlvo Capitolo Cattedrale a Capitote Metropolitano. Il distretto della Dclcgazione di Bcrlino sottopoxto finora al Vescovo dl Brcslavia sarà cortltuito in Diocesi indipendente. ll Vescovo cd ll Capitote Cattedrale rlsicderanno in S. Edvige In Bcrlino.

1. Die gegenwartige Diozcsanorganisation und Zirkumskription der katholischen Kirchc Preussens bleibt bestehen. soweit sich nicht aus dem Folgenden Aenderungen ergeben.

2. In Aachen wird wieder ein Bischoflicher Stuhl errichtet und das Kollegiat- in ein Kathedralkapitel umgewandelt Das Bistum Aachen wird den Regierungsbezirk Aachen sowie die Kreise Grevenbroich. Gladbach. NLGladbach. Rheydt, Krefeld (Stadt und Land) und Kempen umfassen und dcr Kolner Kirchenprovinz angehoren.

3. Dem Blstum Osnabrück werden die bisher voo seinem Bischof verwalteten Missionsgebiete einverle:bt Es wird in Zukunft Suffraganbistum des Metropoliten von Kôln sein.

4. Dem Bischôflichen Stuhle zu Paderborn wird der Metropolitan-charakter vcrliehen: das dortige Kathedralkapitel wird MetropolitankapiteL Zur Paderbomer Kirchenprovinz werden ausser dem Erzbistum Paderborn die Bistumcr Hildesheim und Fulda gehoren. An die Diôzese Fulda tritt die Paderborner die Bezirke ihres Kommissariats Heiligenstadt und ihres Dekanats Erfurt ab.

5. Das Bistum Fulda überlâsst den Kreis Grafscbaft Schaumburg dem Bistum Hildesheim und den bisher ihm zugehbrigen Teil der Stadt Frankfurt dem Bistum Limburg. Wie Fulda so wird auch dieses aus seinem bisherigen Metropolitanverband gelôst, abcr der Kolner Kirchenprovinz angegliedert

G. Der Bischôfliche Stuhl von Breslau wird zum Sitze cines Metropoliten. das Breslauer Kathedral- zum Mctropolitankapitel erhoben. Der bisher dem Bischof von Breslau mituntcrstehende Delegaturbezirk Berlin wird selbstandiges Bistum, dessen Bischof und Kathedralkapitel bei St. Hedwig in Berlin ihren Sitz nehmen.

In Scheneidemühl sarà istituita una Prolatura nullius per i residui occidentali di territorio dell'Archidiocesi di Gnesna e Posnania e della Diocesi di Culma, retti altualmente da un Amministratore Apostolico. Il territorio di Pomesania appartenente già alia Diocesi di Culma ed ora governato dal Vescovo dl Warmia come Amministratore Apostolico, sarà unito alia Diocesi di Warmia. Le Diocesi di Warmia e di Berlino e la Prolatura di Schneidemühl formeranno insieme coiΓArchidiocesi di Breslavia ia Provincia ecclesiastica dl Breslavia.

In Schneidemühl wird für die derzeit von einem Apostolischen Administrator verwalteten westlichen Restgebiete des Erzbistums (Gnesen-) Posen und des Bistums Kulm eine *Praelatura nullius* errichteL Das zurzeit vom Bischof von Ermland ais Apostolischem Administrator mitverwaltete,/ frûher zur Diozesc Kulm gehôrige Gebiet von Pomcsanien wird mit dem Bistum Ermland vereinigt. Die Bistümer Ermland und Berlin und die Pràlatur Schneidemühl werden zusammen mit dem Erzbistum Breslau die Breslaucr Kirchenprovinz bilden.

524

7. Il Capitolo Cattedrale in Aquisgrana sarà costituito dal Preposto, da sei Canonici eifettivi, da quattro Canonici onorari e da sei Vicari; il Capitolo Cattedrale in Berlino dal Preposto, da cinque Canonici eifettivi, da un Canonico onorario e da quattro Vicari; in awenire il Capitolo Cattedrale in Frauenburg dal Preposto, dal Decano, da sei Canonici eifettivi, da quattro Canonici onorari e da quattro Vicari. Nel Capitolo Metropolitano di Breslavia sarà soppresso il posto flnora riservato al Preposto di S. Edvige in Berlino. In Hildesheim ed in Fulda ii numero dei Canonici eifettivi sarà in awenire di cinque.

7. Das Kathedralkapitel in Aachen wird aus dem Propste, sechs residierenden und vier nichtresidierenden Kapitularen und sechs Vikaren, das Kathedralkapitel in Berlin aus dem Propste, fünf residierenden und einem nichtresidierenden Kapitular und vier Vikaren. das Kathedralkapitel in Frauenburg in Zukunft aus dem Propste, dem Dechanten. sechs residierenden und vier nichtresidierenden Kapitularen und vier Vikaren bestehen. Im Metropolitankapitel von Breslau wird die bisher dem Propste von St Hedwig in Berlin vorbehaltene Stelle aufgehoben. In Hildesheim und in Fulda wird die Zahl der residierenden Domkapitulare künftig fünf betragen.

8. Uno dei membri onorari dei Capitoli Metropolitani di Colonia e di Breslavia e dei Capitolo Cattedrale di Munster sarà scelto fra i professori della Facoltà teologica esistente nella rispettiva Archidiocesi o Diocesi.

8. Eines der nichtresidierenden Mitglieder der Metropolitankapitel von Kôln und Breslau und des Kathedralkapitels von Münster soli der in dem betreffendcn Erzbistum oder Bistum bestehenden theologischen Fakultât entnommen werden.

9. La nuova erezione di una Diocesi o di una Provincia ecclesiastica od altri cambiamenti della circoscrizione diocesana, che apparissero eventualmente necessari in awenire, rimangono riservati ad un futuro accordo supplementare. Questo accordo non si richiede per mutamenti di confini, attuati unicamente nelTinteresse dclla cura locale delle anime.

9. Eine in Zukunft etwa erforderlich erscheinende Neuerrichtung eines Bistums oder einer Kirchenprovinz oder sonstige Aenderung der Diôzesanzirkumskription bleibt ergânzender spâterer Vereinbarung vor/behalten. Dieser Form bedarf es nicht bei Grenzverlegungen, die lediglich im Intéressé der Srtlichen Scelsorge geschehen.

525

10. Per aiuto dei Vescovo diocesano sarà dato In awenire alie Sedi Arcivescovili di Colonia, di Breslavia e di Paderborna, ed alie Sedi Vescovili di Treviri, Münster ed Aquisgrana un Vescovo Ausiliare, il quale sarà nominato dalla Santa Sede ad istanza dei Vescovo diocesano. Secondo il bisogno potranno essere costituiti ncllo stesso modo altri Vescovi Ausiliari cosl per le «ummenzionate come per altre Diocesi. Quale residenza di un Vescovo Ausiliare non potrà essere stabilito un luogo diverso dalla sede dei Vescovo diocesano, se non dopo preso contatto coi Governo Prussiano.

10. Zur Unterstützung des Diôzesanbischofs wird in Zukunft den Erzbischôflichen Stühlen von Kôln, Breslau und Paderborn und den Bischôflichen Stühlen von Trier, Münster und Aachen ein Weihblschof zugeteilt sein, der vom Heiligcn Stuhl auf Ansuchen des Diôzesanbischofs ernannt wird. Nach Bedarf kônnen in derselben Weise für die genannten und andere Bistümer weitere Weihbischôfe bestellt werden. Zum Sitz eines Weihbischofs wird ein anderer Ort als der Sitz des Diôzesanbischofs erst nach Benchmen mit der Preussischen Staatsregierung bestimmt werden.

Articolo 3

Scnza pregiudizio delle disposizioni delTarticolo 2, gli uffici ecclesiastici potranno essere liberamente eretti o mutati, qualora non siano richiesti pagamenti dai fondi dello Stato. Il concorso dello Stato nella fondazione e nel cambiamento di parrocchie o di altre comunità ecclesiastiche avrà luogo secondo direttive, che saranno stabilite d accordo coi Vescovi diocesani.

Artikel 3

Unbeschadet der Bestimmungen des Artikels 2 kônnen kirchliche Aemter frei errichtet und umgewandelt werden, falls Aufwendungen aus Staatsmitteln nicht beansprucht werden. Die staatliche Mitwirkung bei der Bildung und Veränderung von Kirchengemeinden erfolgt nach Richtlinien, die mit den Diôzensanbischôfen vereinbart werden.

Articolo 4

1. La dotazione delle Diocesi e degli istituti diocesani ammonterà in awenire annualmente a March! (Reichsmark) due milioni e ottocentomila. Essa sarà rlpartita ira i singoli a norma di uno speciale accordo.

2. Le abitazioni d'ufficio e gli edifici che servono a scopi diocesani sono lasciati alia Chiesa. I diritti esistenti di propriété e di uso saranno su richiesta assicurati per mezzo della iscrizione nel catasto.

3. Nel caso di svincolo delle prestazioni finanziarie dello Stato in conformité delTarticolo 138 capoverso 1 della Costituzione del Reich Germanico rimane come norma la situazione giuridica finora vigente per la dotazione delle diocesi. ·

Artikel 4

1. Die Dotation der Diôzesen und Diôzesananstalten wird künftig jâhrlich 2.800.000 RM betragen. Im einzelnen wird sie gemâss besondcrer Vereinbarung verteilt werden./

528

2. Die Dienstwohnungen und die Diôzesanzweckcn dienenden Gebàude bleiben der Kirche überlassen. Die bestehenden Eigentums- und Nutzungsrechte werden auf Verlangen durch Eintragung in das Grundbuch gesichert werden.

3. Für eine Ablôsung der Staatslcistungen gemâss Artikel 138 Abs. 1 der Verfassung des Deutschen Reiches bleibt die bisherige Rechtslage der Dlôzesandotation massgebend. ·

Articolo 5

1. La propietà e gli altri diritti patrimoniali delle corporazioni, degli istituti e delle fondazioni di diritto Mbblico della Chiesa Cattolica sono garantiti secondo la Costituzione del Reich Germanico.

2. Gli edifici ed i fondi dello Stato, destinati a fcopi della Chiesa, sono ad essi lasciati come finora. senza pregiudizio di contratti eventualmente esistenti.

Artikel 5

1. Das Eigentum und andere Rechte der ôffentlfchrechtlichen Korperschaften. Anstalten und SUftungen der katholischen Kirche an ihrem Vermogcn werden nach Massgabe der Verfassung des Deutschen Reichs gewâhrleistet

2. Soweit staatliche Gcbâude oder GrundstBcke Zwecken der Kirche gewidmet sind. bleiben sie diesen. unbeschadet etwa bestehender Vertrtge, nach wie vor überlassen.

• ArUruli huius vl, si quando solutiones pecuniariae redimantur seu In aliud convertantur. Ecclesia farultatem ribl rwe? nî iunbus. quoad hanc dotatlonem, quae in veteribus drcumscriptlonls Bullis sancita sunt.

Articolo 6

1. Verificandosi la vacanza di una Sede Arcivescovile o Vescovile, rosi il rispettivo Capitolo Metropolitano o Cattedrale come anche gli Arcivescovi e Vescovi diocesani della Prussia presentano alla Santa Sede liste di candidati canonicamente idonei. Tenendo presenti queste liste. Ia Santa Sede designa al Capitolo tre persone, tn le quali esso ha da eleggere per votazione libera e segreta FArcivescovo od il Vescovo. La Santa Sede non nominerà nessuno Arcivescovo o Vescovo interno al quale il Capitolo dopo la elezione non si sia prima assicurato presso il Governo Prussiano che contro di esso non esistono obbiezioni di carattere politico.·

2 Alia formazione delle liste dei candidati ed all'elezione partecipano anche i Canonici onorari.

Artikel 6

1. Nach Erlcdigung eines Erzblschoflichen oder Bischoflichen Stuhles reichen sowohl das betreffende Metropolitan- oder Kathedralkapitel ais auch die Did·zesanerzbischôfe und -bischôfe Preussens dem Heiligen/ Stuhle Listen von kanonisch geeigneten Kandi- ir daten ein. Unter Würdigung dieser Listen benennt der Heilige Stuhl dem Kapitel drei Personen, aus denca es in freier. geheimer Abstimmung den Erzbischof oder Bischof zu vvahlen hat Der Heilige Stuhl wird zum Erzbischof oder Bischof niemand bestellen, von dem nicht das Kapitel nach der Wahl durch Anfrage bei der Preussischen Staatsregierung feslgestellt hat, dass Bedenkcn politischer Art gegen ihn nicht bestehen.·

2. Bei dcr Aufstellung der Kandidatenliste und bei der Wahl wirken die nichtresidierenden Domkapituh·re miL

Articolo 7

La Santa Sede non nommera nessuno Prelato nullius o Coadiutere di un Vescovo diocesano con diritto di successione, senza essersi prima assicurata presso il Govemo Prussiano che non esistono contro il candidato obbiezioni di carattere politico.

Artikel 7

Zum *Praelatus nullius* und zum Koadjutor eines Diôzesanbischofs mit dem Rechte der Nachfolge wird der Heilige Stuhl niemand ernennen, ohne vorher durch Anfrage bei der Preussischen Staatsregierung feslgestellt zu haben, dass Bedenken politischer Art gegen den Kandidaten nicht bestehen.

19

Articolo 8

1. Le dignité dei Capitoli Metropolitani e Cattedrali sono conferite dalla Santa Sede e, cioè, ove esistano due dignité, la prima (Preposâtura) ad istanza del Capitolo, la seconda (Decanato) ad istanza del Vescovo diocesano; ove esista una sola dignité (Prepositum o Decanato), alternativamente ad istanza del Capitolo e del Vescovo diocesano.

2. Il Vescovo diocesano conferisce i Canonicati alternativamente audite *Capitulo e de consensu Capituli.* L'alternativa ha luogo separatamente per i canonici effettivi e per gli onorari.

1 II Vescovo nomina i vicari della Cattedrale audito Capitulo.

Artikel 8

1. Die Dignitâten der Metropolitan- und der Kathedralkapitel verleiht der Heilige Stuhl und zwar beta Vorhandensein zweler Dignitâten die erste (Dompropstei) auf Ansuchen des Kapitels, die zweite (Domdeka/ 53 nat auf Ansuchen des Diôzesanbischofs, beim Vorhandensein nur einer Dignitat (Dompropstei oder Domdekanat) diese abwechselnd auf Ansuchen des Kapitels und des Diôzesanbischofs.

2. Die Kanonikate der Kapitel besetzt der Dlozesanbischof abwechselnd nach Anhôrung und mit Zustimmung des Kapitels. Die Abwechslung findet bei residentialen und nichtresidentialen Kanonikaten gesondert statt.

3. Die Domvikarien besetzt der Diôzesanbischof nach Anhôrung des Kapitels.

Articolo 9

1. In considerazione della dotazione delle Diocesi e degli istituti diocesani, assicurata in questa solenne Convenzione, un ecclesiastico sarà nominato Ordinario di una Archidiocesi o di una Diocesi o di una Prelatura nullius, Vescovo Ausiliare, membro di un Capitolo Cattedraie. Vicario di un Capitolo Cattedrale, membro di un ufficio diocesano, owero direttore od insegnante in un Istituto diocesano di educazione, soltanto se egli:

a) abbla la cittadinanza tedesca.

b) abbia ottenuto un attestato di maturité che abditi alio studio in una Université tedesca,

c) abbia almeno per un triennio ·· compluto gh studi di filosofia e teologia in un'alta scuola germanica dello Stato, od in uno dei Seminari vescovili a ciô destinati in conformité dell'articolo 12, od in un'alta scuola Pontificia in Roma.

2. Mediante intesa tra le Autorité ecclesiastica e governativa si potrà prescindere dai requisiti enumerati nel capov. 1 lettere a, b e c; in modo speciale potranno essere rlconosciuti gli studi compiuti in altre alte scuole di carattere tedesco diverse da quelle nominate nella lett c.

3. Almeno due settimane prima della progettata nomina di un ecclesiastico a membro di un Capitolo Cattedrale owero a direttore od insegnante in un Seminario diocesano, la competente Autorité ecclesiastica darà conosctnza al Governo di tale intenzione e, con speciale riguardo al capov. 1 di questo articolo ed al-Voccorrcnza al capov. 2 dell'articolo 12. comunicheré le notule personali dell'ecclesiastico medesimo. Subito dopo la nomina di un Amministratore prowisorio di

Artikel 9

1. Angesichts_ der in diesem Vertrag zugesicherten Dotation der Diôzesen und Diôzesananstalten wird ein Geistlicher zum Ordinarius eines Erzbistums oder Bistums oder der *Praelatura nullius,* zum Weihbischof. zum Mitglied eines Domkapitels, zum Domvikar, zum Mitglied eines Domkapitels. zum Domvikar, zum Mitglied einer Diôzesanbehorde oder zum Leiter oder Lehrer an einer Diozesanbildungsanstalt nur bestellt werden, wenn er

a) die deutsche Reichsangehorigkeit hat

b) ein zum Studium an einer deutschen Univcrsitât berechtigendes Reifezeugnis besitzt.

c) ein mindestens dreijâhriges ·· / phllosophisch-theo- S3 schule oder an einem der gemSss Artikel 12 hierfur logisches Studium an einer deutschen staatlichen Hochbestimmten bischôflichen Seminare oder an einer pâpstlichen Hochschule in Rom zurûckgelegt hat

2. Bei kirchlichem und staatlichem Einverstândnis kann von den in Abs. 1 zu a. b und c genannten Erfordernissen abgesehen werden; insbesondere kann das Studium an anderen deutschsprachigen Hochschulcn ais den zu c genannten anerkannt werden.

3. Mindestens zwei Wochen vor der beabsichtigten Bestellung eines Geistlichen zum Mitglied eines Domkapitels oder zum Leiter oder Lehrer an einem Dlozesanseminar wird die zustândige kirchliche Stelle dcr Staatsbehôrde von dieser Absicht und, mit besonderer Rücksicht auf Abs. 1 dieses Artikels und gegebenenfalh auf Abs. 2 des Artikels 12, von den Personalien des betreffenden Geistlichen Kenntnis geben. Eine entsprechende Anzeige wird alsbald nach der Bestellung

• Apostolica heee Sedes huiusmodi elenchis non odeo Unetur, convenit!» duxerit, alios etiam elicere qui sint extra elenchos.

ut nequeat, postquam eos mature perpenderit, sl necessarium id

pR.· '' wxcrjüum p̈hilosophici ac tneoioçKis stualls operam dare.

swxndum eanonem 136S Codicis turis canocld.

una Diocesi o Prelatura, di un Vescovo Ausiliare e di un Vicario Generale, ne sarà fatta la relativa notificazione.

Articolo 10

1. I Vescovi diocesani ed il Prelato *nullius* esigeranno per gli ecclesiastici, ai quali deve essere conferito un officio parrocchiale stabile, i requisiti indicati nell'articolo 9 capov. 1 lett. α-c, e per gli altri ecclesiastici, che debbono essere impiegati in modo non transitorio nella cura parrocchiale delle anime, almeno i requisiti enumerati nelle lett. *a* e b. Per entrambi i casi vale l'articolo 9 capov. 2.

2. In caso di stabile collazlone di un officio parrocchiale 11 Vescovo diocesano od il Prelato *nullius* subito dopo la nomina comunicherà al Governo il nome dell'ecclesiastico, con speciale riguardo al capov. 1 di questo articolo.

Articolo 11

Sino ad un nuovo accordo, specialmente per il caso della emanazione della legge prevista nelTarticolo 83 della Costituzione della Repubblica Prussiana, la presentazione in base ad un cosiddetto patronato fiscale avrà luogo da parte dello Stato soltanto dopo preso contatto coi Vescovo diocesano o coi Prelato nullius a norma di una Istruzione da concertarsi separatamente.

Articolo 12

1. Per la formazione scientifica degli ecclesiastici rimangono le Facoltà teologiche cattoliche nelle Univershà di Breslavia. Bonn e Münster e nelTAccademia di Braunsberg. I loro rapport! coU'Autorità ecclesiastica sono regolati in conformité degli Statuti in vigore per le Facoltà teologiche cattoliche di Breslavia e di Bonn.

2. L'Arcivescovo di Paderborna ed i Vescovi di Treviri, Fulda, Limburgo. Hildesheim e Osnabrück sono autorizzati ad avere nelle loro Diocesi un Seminario per la formazione scientifica degli ecclesiastici. L'insegnamento in questi Seminari corrisponderà come alie prescrizioni ecclesiastiche cosl anche all'insegnamento teologico nelle alte scuole tedesche. I suddetti Vescovi diocesani porteranno a conoscenza dei Ministro Prussiano per la Scienza, l'Arte e Vlstruzione pubblica gli Statuti ed il programma d'insegnamento dei Seminari. Come insegnanti nei Seminari saranno nominati soltanto ecclesiastici. i quali per l'insegnamento nella materia loro affidata abbiano una qualificazione corrispondente alie esigenze delle alte scuole scientifiche tedesche.

Articolo 13

Le Alte Parti contraenti elimineranno in via amichevole le divergenze di opinione, che sorgessero eventualmente in awenire fra di Esse circa la interpretazione di qualche disposizione della présente Convenzione.

Articolo 14

1. Questa solenne Convenzione il cui testo italiano e tcdesco fanno medesima fede, dovrà essere ratificata e gli Istrumenti della ratifica dovranno essere scambiati quanto prima in Berlino. Essa entrerà in vigore il giorno dello scambio di detti Istrumenti.

1 ColTentrata in vigore di questa solenne Convenzione vengono nello stesso tempo abrogate le leggi e le ordinanze in opposizione colle disposizioni in essa contcnute.

In fede di che i Plenipotenziari hanno firmato la présente solenne Convenzione.

Fatto in doppio originale.

Berlino, 14 Giugno 1929.

einer Bisturns- (Pralatur-) Verwesers. eines Weihbischofs und eines Generalvikars gcmacht werden.

Artikel 10

1. Die Diozesanbischôfe (der *Praelatus nullius)* werden an die Geistlichen, denen ein Pfarramt dauernd/ 530
übertragen werden soli, die in Artikel 9 Abs. 1 zu α bis c, und an die sonstigen in der Pfarrseelsorge anzustellenden Geistlichen mindestens die dort zu *a* und b genannten Anforderungen stellen. Für beide Fâlle gilt Artikel 9 Abs. 2.

2. Im Falle der dauernden Uebertragung eines Pfarramts wird der Diozesanbischof *(.Praelatus nullius)* alsbald nach der Ernennung der Staatsbehôrde von den Personalien des Geistlichen. mit besonderer Rücksicht auf Abs. 1 dieses Artikels. Kenntnis geben.

Artikel 11

Bis zu einer neuen Vereinbarung, insbesondere für den Fall des Erlasses des in Artikel 83 der Vcrfassung des Freistaats Preussen vorgesehenen Gesetzes. wird die Presentation auf Grund eines sogenannten Staatspatronats durch die Staatsbehôrde erst nach Benehmen mit dem Diozesanbischof oder *Praelatus nullius* gemâss besonders zu vereinbarender Anweisung geschehen.

Artikel 12

1. Für die wissenschaftliche Vorbildung der Geistlichen bleiben die katholisch-theologischen Fakultâten an den Universitfiten in Breslau, Bonn und Münster und an der Akademie in Braunsberg bestehen. Ihr Verhàltnis zur kirchlichen Behôrde regelt sich entsprechend den für die/ katholisch-theologischen Fakul- 531
taten in Bonn und Breslau geltenden Statuten.

2. Der Erzbischof von Paderborn und die Bischôfe von Trier, Fulda, Limburg. Hildesheim und Osnabrück sind berechtigt, in ihren Bistümern ein Seminar zur wissenschaftlichen Vorbildung der Geistlichen zu besitzen. Der Unterricht an diesen Seminaren wird ebenso wic den kirchlichen Vorschriften dem deutschen theologischen Hochschulunterricht entsprechen. Die genannten Diozesanbischôfe werden dem Preussischen Minister für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung von den Statuten und dem Lehrplan der Seminare Kenntnis geben. Zu Lehrem an den Seminaren werden nur solche Geistliche berufen werden. die für die Lehrtâtigkeit in dem zu vertretenden Fach eine den Anforderungen der deutschen wissenschaftlichen Hochschulen entsprechende Eignung haben.

Artikel 13

Die Hohen Vertragschliessenden werden eine etwa in Zukunft zwischen ihnen entstehende Meinungsverschiedenheit über die Auslegung einer Bestimmung dieses Vertrages auf freundschaftliche Weise beseitigen.

Artikel 14

1. Dieser Vertrag, dessen deutscher und itallenlscher Text gleiche Kraft haben, soil ratifiziert, und die/ 532
Ratifikationsurkunden sollen môglichst bald in Berlin ausgetauscht werden. Er tritt mit dem Tag ihres Austausches in Kraft.

2. Gleichzeitig mit dem Inkrafttreten dieses Vertrages treten die seinen Bestimmungen entgegenstehenden Gesetze und Verordnungen ausser Kraft

Zu Urkund dessen haben die Bcvollmachtigten diesen Vertrag unterzeichnet

Geschehen in doppelter Urschrlft.

Berlin den 14. Juni 1929.

Eccento Pacelli, Arcivescovo di Sardi, Nunzio Apo-stolico. Dr. Otto Braun, Preussischer MinisterprâsidenL Dr. Carl Heinrich Becker, Preussischer Ministerfür Wissenschaft, Kunst und Volksbildung. Dr. Hermann Hopker-Aschoff, Preussischer Finanzminister./ 533

PROTOCOLLO FINALE

Al momento di procedere alla firma della solenne Convenzione oggi conchiusa fra la Santa Sede e la Prussia i sottoscritti Plenipotenziari dovutamente autorizzati hanno fatto le seguenti concordi dichiarazioni. che formeranno parte integrante della Convenzione medesima.

SCHLUSSPROTOKOLL.

Bei der Unterzeichnung des am heutlgen Tage gescholossenen Vertrages des Freistaats Preussen mit dem Heiligen Stuhle haben die ordnungsmâssig bcvollmichtigten Unterzeichneten folgende ubereinstlmmendc Erklârungen abgegeben. die einen integrierenden Bestsndteil des Vertrages selbst bildcn.

Circa Varticola 4, capov. 1, proposizione 1«

Nel determinare la dotazione si sono prese per punto di partenza le attuali spese dello Stato Prussiano per somiglianti scopi personali e reali. Si è d'accordo che per l'awenire, in caso di eventual! cambiamenti in questa materia, si dovrà tenerne adeguato conto nei riguardi della dotazione.

Circa l'articolo 9, capon. I, letL c.

Lo studio filosofico-teologico in una Université austriaca dello Stato è pareggiato a quello compiuto in un'alta scuola gennanica dello Stato corrispondentemente ai principi, che varranno per altre discipline filosofiche, letterarie e giuridiche.

Circa l'articolo 9. capot?. *3, proposizione I·*

Ciô non importa un diritto di veto da parte dello Stato.

Circa l'articolo *12, capon. 1, proposizione 2*

Il senso del 5 4 numeri I e 2 degli Statuti di Bonn e dei i 48 lettere *a* e b degli Statuti di Breslavia è il seguente;

Prima che alcuno sia nominato od ammesso alTesercizio dclTufficio di insegnante in una Facoltâ teologica cattolica, sarà interrogato il Vescovo competente, se abbia motivate obbiezioni da muovere circa la dottrina o la condotta della persona proposta. Non si effettuerà la nomina o l'ammissione di un candidato, contro il quale siano state In tal guisa sollevate eccezioni.

La chiamata che precede la nomina (capov. 1), vale a dire l'offerta della relativa cattedra da parte dei Ministro per la Scienza, l'Arte e l'Istruzione pubblica, awerrà in forma confidenziale e colla riserva di udire il Vescovo diocesano. In pari tempo viene informato fl Vescovo. il quale è pregato di esprimere il suo parere, per il che gli sarà concesso un tempo sufficiente. In tale parere debbono essere indicate le obbiezioni esistenti contro Flnsegnamento o la condotta della persona proposta; è tuttavia lasciato al giusto giudizio dei Vescovo di decidere flno a qual punto egli possa manifestare le obbiezioni medesime. La nomina sarà pubblicata soltanto dopochè il Vescovo avrà dichiarato al Ministro che egli non ha da sollevare eccezioni contro l'insegnamento e la condotta dei candidato.

Se un insegnante appartenante ad una Facoltâ teologica cattolica offendesse nel suo insegnamcnto o nei suoi scritti la dottrina cattolica. owero commettesse un grave o scandaloso mancamento contro le esigenze della condotta sacerdotale, il Vescovo competente è autorizzato a darne comunicazione al Ministro per la Scienza, l'Arte e l'Istruzione pubblica. In questo caso il Ministro, senza pregiudizio dei di lui diritti derivanti dalla sua condizione di iunzionario dello Stato, vi ported rimedio ed in particolar modo prowederà ad una supplenza corrispondente ai bisogni delTinsegnamento.

Circa l'articolo *12,* capon. *2, proposizione* 4e

La qualificazione si prova principaImente per mezzo di un lavoro scientifico corrispondente allo scritto per la abilitazione a libero docente nelle Université; se tale lavoro è di speciale importanza scientifica. si potrà anche prescindere dall'esigenza della promozione a dottore in teologia.

Berlino. 14 Giugno 1929.

Eucwno Pacelli. Arcivescovo di Sardi, Nunzio Apo-stolico. Dr. Otto Braun. Preussischer Ministerprâsident Dr. Carl Heinrich Becker, Preussischer Ministerfür Wissenschaft, Kunst und Volksbildung. Dr. Hermann Hôpker-Aschott. Preussischer Finanzminister,/

Numzutcra Apostolica
Germania

N. 42009

Herr MinUterprSiident!

Der unterzeichnete Apostolische Nuntius beehrt sich. in Ausführung eines ihm von Seiner Heiligkeit erteilten Auftrags Eurer Exzellenz folgendes mitzuteilen:

Seine Heiligkeit nlmmt von der parlamentarischen Verabichiedung der felerlichen Ueberelnkunft des Frelstaates Preusscn mit dem Hl. Stuhle mit Befrledi-

Zu *Artikel 4 Abs. 1 Satz 1*

Bei Bemessung der Dotation ist von dem derzedigen Stande der Aufwendungen des Preussischen Suâtes für vergleichbare personliche und sâchliche Zweck ausgegangen worden. Es besteht Einverstândnis, darüber, dass in Zukunft hierin etwa eintrctende Aenderungen bei der Dotation entsprechende BerücksichUgung finden sollen.

Zu *Artikel 9* Abs. *1 Buchst. c.*

Das an eincr ôsterreichischen staatlichen Univenitât zurückgelegte philosophisch-theologische Studium wird entsprechend den Grundsatzen gleichberechtigt die für andere geisteswissenschaftllche Fâcher gelten werden.

Zu *Artikel 9 Abs. 3 Satz 1*

Ein staatliches Einspruchsrecht wird hierdurch nicht begründet./ $

Zu *Artikel 12 Abs. 1 Satz 2,*

Der Sinn des § 4 Ziffer 1 und 2 der Bonner und des δ 48 Buchst *a* und b der Breslauer Statuten bt folgender :

Bevor an einer katholisch-theologischen Fakultât jemand zur Ausubung des Lehramts angestellt Oder zugelassen werden soli, wird der zustândige Bischof gehort werden, ob er gegen die Lehre Oder den Lebenswandel des Vorgeschlagenen begründete Einwcndungen zu erheben habe. Die Anstellung oder Zulassunj eines derart Beanstandeten wird nicht erfolgen.

Die der Anstellung (Abs. 1) vorangehende Berufuzj». d. h. das Angebot des betreffenden Lehrstuhls durch den Minister für Wissenschaft, Kunst und VolksbQdung, wird in vertraulicher Form und mit dem Vorbehalt der Anhôrung des Diozesanbischofs geschehea Gleichzeitig wird der Bischof benachrichtigt und um seine Aeusserung ersucht werden. fur die ihm eine ausreichende Frist gewâhrt werden wird. In der Aeusserung slnd die gegen die Lehre oder den Lebenswandel des Vorgeschlagenen bestehenden Bedenken darzulegen; wie weit der Bischof in dieser Darlegung zu gehen vermag. bleibt seinem pflichtmassigen Enr.essen überlassen. Die Berufung wird erst verôffentlicht werden. nachdem der Bischof dem Minister erklârt hat, dass er Einwendungen gegen die Lehre und den Le/ ss benswandel des Berufenen nicht zu erheben habe.

Sollte ein einer katholisch-theologischen Fakultât angehoriger Lehrer in seiner Lehrtàtigkeit oder in Schriften der katholischen Lehre zunahetreten oder einen schweren oder àrgerlichen Verstoss gegen die Erfordemisse des priesterlichen Lebenswandels begehen. so ist der zustandige Bischof berechtigt, dem Minister fur Wissenschaft, Kunst und Volksbildung hiervon Anzeige zu machen. Der Minister wird in diesem Fall, unbeschadet der dem Staatsdienstverhâltnis des Betreffenden entspringenden Rechte, Abhilfe leisten. insbesondere für einen dem Lehrbedürfnis entsprechenden Ersatz sorgen.

Zu Artikel *12 Abs. 2 Satz 4.*

Die Eignung wird hauptsâchlich durch elne der akademischen Habilitationsschrift entsprechende wissenschaftliche Arbeit nachgewiesen; sofern diese von besonderer wissenschaftlicher Bedeutung 1st, kann von dem Erfordernis der theologischen Promotion abgesehen werden.

Berlin, den 14. Juni 1929.

Nunziatura Apostolica
Germania

(Tradurione)

N. 42009

Signor Ministro *Présidente,*

Il sottoscritto Nunzio Apostolico ha Vonore di comunicare a Vostra Eccellenza per ordine di Sua Santità quanto segue :

Il Santo Padre ha appreso con soddlsfazione la notizia dell'approvazione parlamentare data alia solenne Convenzione fra la Santa Sede e la Prussia e co-

gung Kenntnis und 1st Sich der ernsten Bemühungen der Preussischen Staatsrcgierung zur Erreichung dieses Zieles bewusst. Er bedauert jedoch, dass der der Preussischen Volksvertrctung vorgelegte Vertrag im Gegensatz zu den wiederholt und nachdrückllch geltend gemachtcn Forderungen des Hl. Stuhles, die dieser aus grundsatzlichen Erwâgungen zu erheben sich veranlasst sah, keine Regelung der Schulfrage enthalt. Es darf diesbezOglich daran erinnert werden, dass die Preussische Regierung durch/ eine Note vom 6. Januar 1922. die der damalige Minister für Wissenschaft. Kunst und Volksbildung. Herr Dr. Boelitz, an den Unterzeichncten richtete, die verbindliche Erklarung abgegeben hat, sie « werde auf Ersuchen des Reiches mit diesem in Vcrhandlungen über die Regelung der religiosen Seite der Schulfrage im Konkordat eintreten ». Wenn der zitierte Satz sich auch in besondercm Betreff auf ein zukünftiges Reichkonkordat bezog, von dem in jenem Zeitpunkt vorwiegend die Rede war, so bekannte sich in ihr die Preussische Regierung doch ausdrücklich zum Grundsatz der « Regelung der religiosen Seite der Schulfrage im Konkordat », und zwar ohne dabei einen Unterschied zu machen zwischen einem Konkordat mit dem Reich und einem solchen mit Preussen. Dieser Unterschied ist auch in den der fraglichen Erklarung vorausgehenden Besprechungen nicht gemacht worden, welch letztere vielmehr Ihren Ausgangspunkt von einer Preussen unmittelbar berûhrenden Angelegenheit nahmen.

Wâhrend der Erôrterungen mit den Regierungskommissaren schlugen diese im Auftrage des Herrn Ministers für Wissenschaft, Kunst und Volksbildung im Juni 1927 eine Mindestformel über die Schule vor, die vom Hl. Stuhle nur unter âusserstem Entgegenkommen angenommen wurde, vor allen weil staatlieberseits damais der formaljuristische Grund geltend gemacht wurde, dass diese Materie unter die Zustândigkeit des Reiches falle.

Umso schmerzlicher bedauertc der HI. Stuhl die spâtere Streichung auch dieses schon so unzulânglichen Artikels, eine Streichung. die umso weniger als gerechtfertigt gedacht werden konnte, als aile Parteien, die das zeitige Koalitionsministerium bilden, auch im Januar 1922 im Preussischen Kabinett vertreten waren.

Wenn trotzdem der Hl. Stuhl sich entschlossen hat, daraufhin die Konkordatsverhandlungen nicht abzubrechen, so tat er dies lediglich mit Rücksicht auf die von seiten der Preussischen Regierung im Laufe der Verhandlungen erfolgte Zurückstellung erheblicher Forderungen und vor allem aus dem ernsten Wunsche, den Katholiken Preussens die übrigen aus dem Konkordate sich ergebenden Rechtswirkungen und Sicherungen ihrer religiôsen Freiheit, sowie dessen günstige Auswirkungen auf ein geordnetes Verhâltnis zwischen Kirche und Staat nicht zu gefâhrden. Er vermag indes nicht davon abzusehen, fôrmlich zu erklâren. dass diese seine Stellungnahme niemals als Verzicht auf die Grundsâtze gedeutet werden darf. die ihn zu der Fordenmg veranlasst hatten, dass namlich, wie in den anderen Konkordaten der neuesten Zeit, so auch in der Feierlichen Uebereinkunft mit Preussen die Schulfrage miteinbegriffen werde.

Der Unterzeichnete benützt diese Gelegenheit, um Eurer Exzellenz den Ausdruk seiner ausgezeichneten Wertschatzung zu erneuern.

Berlin, den 5. August 1929.—(gez,) Eugen Pacelli, Erzbischof von Sardes, *Apostolischer Nuntius.*

Seiner Exzellenz dem Herm Preussischen Ministerpràîidenten *Herm Dr Otto Braun ~ Berlin.*

nosce le vive premure del Governo prussiano per il raggiungimento di tale scopo. Sua Santità déplora tuttavia che la Convenzione presentata al Parlamento prussiano, malgrado le ripetute ed energiche insistenze. che la Santa Sede si vide nella nécessita di fare per ragioni di principio, non contiene il regolamento della questione scolastica. Al quai proposito è d'uopo ricordare corne con Nota diretta al sottoscritto dall'allora/ Ministro per la scienza, Tarte e la pubblica istruzione, Sig. Dr. Boelitz, in data del 6 Gennaio 1922, il Governo prussiano émise la dichiarazione, avente forza di impegno, che « su domanda del Reich esso sarebbe entrato con questo m trattative circa il regolamento della parte religiosa della questione scolastica ncl Concordato ». Quantunque Il surriferito passo riguardi più particolarmente un futuro Concordato per il Reich, de! quale in quelTepoca principalmente si parlava, tuttavia il Governo prussiano ammise con esso esplicitamente 11 principio dei « regolamento della parte religiosa della questione scolastica nel Concordato ». e ciô senza distinguere tra un Concordato col Reich e colla Prussia, distinzionc che non fu fatta nemmeno nei colloqui che precedettcro la dichiarazione in discorso, ed i quali anzi furono motivati da un affare riguardante direttamente la Prussia.

Durante le discusioni coi Commissari govematívi, questi proposera in nome del signor Ministro per la scienza, Tarte e la pubblica istruzione ncl Giugno 1927 una formula minima sulla scuola, la quale non fu accettata/ dalla Santa Sede se non per somma condiscendenza, soprattutto perché fu fatto allora valere da parte dello Stato Targomento estrinseco che tale materia sia di competenza del Reich.

Tanto più dolorosa riuscl quindi alia Santa Sede la soppressione anche di questo, pur cosi insufficiente, articolo, soppressione che apparisce ancor meno giustificata, se si consider! che tutti i partiti, i quali formano Tattuale coalizione ministeriale, erano anche nel Gennaio 1922 rappresentati nel Gabinetto prussiano.

Se, nondimeno, la Santa Sede si risolse a non rompere in seguito a simile omissione le trattative concordatarie, ciô fece unicamente sia per riguardo al fatto che il Governo prussiano aveva durante i negoziati rinunziato da parte sua a rilevanti richieste. sia soprattutto per il vivo desiderio di non esporre a pericolo gli altri effetti giuridici e le garanzie della liberté religiosa derivanti ai cattolici della Prusia dal Concordato, come pure le favorevoli ripercussioni di esso sulTordinamento dei rapport! ira Chiesa e Stato. La Santa Sede medesima non puô tuttavia tralasciare di dichiarare/ formalmente che questa sua attitudine non dovrà mai essere interpretata come una rinunzia ai principii, i quali Tavevano indotta a chiedere che. corne negli altri Concordati dei tempi recenti, cosl anche nella solenne Convenzione colla Prussia fosse inclusa la questione della scuola.

Il sottoscritto profitta delTincontro per rinnovare a Vostra Eccellenza Tespressione dei sentiment! délia sua più distinta considerazione.

Berlino. 5 Agosto 1929. (f.) Eugenio Pacelli, Arclvescovo di Sardi, *Nunzio Apostolico.*

A Sua Eccellenza 11 Sig. Doit. Ottonc Braun, PresidenU *del iMnistero* di *Stato Prussiano - Berlino/*

Der Preussische
Mixisterpraesident

Berlin, den 6. August 1929.

Eure Exzellenzï

Der unterzeichnete Ministerprâsident des Freistaates Preussen beehrt sich, Eurer Exzellenz den Eingang der Note Nr. 42009 vom 5. d. M. dankend zu bestatigen. Er würdigt durchaus die Erklàrungen des Heiligen Stuhlcs, bittet indes, bezüglich der darin berührten Frage unter Beiseitelassung anderer Erwâgungen darauf hmweisen zu dûrfen. dass die langjàhrigen, in der Presse geführten Auseinandersetzungen über den mut-

IL PRESIDENTE
DEL
Ministero di Stato Prussiano
(TYadurione)

Berlino. 6 Agosto 1929

Eccellenza,

Il sottoscritto Présidente del Ministerio di Stato Prussiano ha Tonore di accusare a Vostra Eccellenza ricevimento della Nota N. 42009 del 5 corrente c di ringraziarLa per la medesima. Egli aprezza pienamente le dichiarazioni della Santa Sede; prega tuttavia di potere, riguardo alla questione ivi toccata, omettendo altre considerazioni. far osservare corne le lunghe discussioni apparse sulla stamps circa il presunto con-

masslichea Inhait des Konkordats dic ôffentliche Meinung inzwischen so beeinflusst hatten, dass cine parlamentarische Mehrheit fur ein auch die Schule regelndes Konkordat nicht erreichbar war. Angesichts dieser Taîsache wûrde die Preussische Staatsregierung durch die Beibehaltung solcher Bestimmungen — auch in der Formel vom Juni 1927 — die parlamentarische Verabschiedung des auch ihrer Ueberzcugung nach fur die Sicherung und Festigung des religiôsen Friedens in Preussen bedeulsamen Vertragswerkes unmoglich gemacht haben

Die Ausschaltung der Regelung der Schulfrage aus dem nunmehr zum Ahschluss gekommenen Vertrag wird indes die verfassungsmâssigen Rechte der preussiscben Katholiken auf diesem bcdeutsamen Gebiete, insbesondere hlnsichtlich der konfessionellen Schule und des Religionsunterrichtes, in keiner Weise sachlich beeintràchtigen, da die Preussische Staatsregierung es als cine selbstverstândliche Pflicht erachtct, die in der Rekhsverfassung ancrkannten religiosen Rechte zu wahren und zur vorgesehenen Auswirkung zu bringen.

Der Unterzeichnete benutzt die Gelegenheit, um Eurer Exzellenz den Ausdruck seiner ausgezeichneten Wertschàtzung zu erneuem.—(gez.) Braun.

An den Aportollschen Nuatiui *ErzbischoJ vor, Sardes* Mgr. Dr. Pocdli Exzellenz tn *Berlin.*

tenuto del Concordato avevnno frattanto esercitato uni tale influenza sulla pubblica opinione, che non era possibile di ottenere una maggiornnza parlamenlare per un Concordato, il quale regolasse anche la scuola. h vista di ciô, il Governo prussiano, mantenendo cnuli disposizioni — anche nella formula del Giugno 1927 — avrebbe reso impossibile l'approvazione nel Parlamenîo della/ solenne Convenzione, importante, anche secondo la sua convinzione, per assicurare e consolidare b pace religiosa in Prussia.

La omissione del regolamento della questione scobstica nella solenne Convenzione ormai conclusa nen pregiudicherà tuttavia realmente in alcun modo i dfciti spettanti in forza della Costituzione ai cattolici delh Prussia in questa importante materia, specialmentc per ciô che concerne la scuola confessionale e Tistruzioce religiosa, giacchè il Governo Prussiano considera naturalmente come un suo dovere di tutelare e portare al dovuto effetto i diritti religiosi riconosciuti nella Costituzione del Reich.

Il sottoscritto profitta deirincontro per rinnovare a Vostra Eccellenza Tcspressione della sua più distinta considerazione—(f.) Braun.

A Suo *Eccellcnza Mons. Dr. Pacelli Arcivexoto Û Sardi Nunzio Aposîolico tn Bcrlino.*

Ada. **M. 8IERBAUM iη ApolL 3 (1930) 86-93: N HILLING In AKKR 115 (1935) 464-465; R. LEIBER in PrM 19 (1930) 136-10; A. PERÜGINI ia ApolL S (1932) 38-53; A. VAN HOVE in NrT 59 (1930) 127-142. Vide RATIHABITATIONEM wb dit 1923 Aog. 13: LE 924.**

906

1929 IUN 15.-SC RITUUM. RESP. PART.·

Circa formam paramentorum

‹ Un distinguido diocesano barcelonés recibiô, por via de donativo para una Instituciôn de Beneficencia particular que preside, un juego de omamentos para la Misa, y por conducto nuestro pidlô a Su Santidad licencia dc usarlos, a fin de no distraer. adquiriendo otros de estilo usual, fondos destinados al mantemmiento y educaciôn de asilados pobres, prometlendo forznahnente al Sumo Pontifice que en lo sucesivo no adquiriria ornamentos de h forma aludida por la Sagrada Congregaciôn. Y esta, por Decreto plenario del 15 del corriente mes, ha contestado ‹ negatiramente › y ‹ *ad mentem* ›, siendo la mente que las ornamentos de forma gôtica se reduzcan a forma latina: *mens est: Planetae formae gothicae reducantur in formam latinam* ›.

-y··

• *BoIAiη 4el* ObtopWo *4«* Bvcelom. 16 Jul 1929; Ilustrxiôn 4<l Cltro 23 (1929) 259; CpR 37 (1958) 17. Adn X. OCHOA in CpR 37 (1958) 12-19; PrM 18 (1929) 247.

907

1929 IUN 20.-SC CONC.» CIRC. AAS 21 (1929) 384-399

Ad omnes ordinarios παμαε de administratione
BONORUM BENEFICIALIUM ET ECCLESIASTICORUM AD NORMAM IURIS CANONICI ET PACTI INTER APOSTOLICAM SEDEM ET REGNUM ITALIAE CONCORDATI

Ai Rev.mi Ordinari dioceiani d'Italia,

In conformilé del Codice di diritto canonico (can. 100. 531. 687, 691, 1409, 1489. 1495, 1499, 1518, 1519) nel recente Concordato, stipulato e ratificato tra la Santa Sede ed il Regno dTtalia. da questo è stato riconosciuto alie chiese. ai benefici ed agU enti ecclesiastici, religiosi c di culto non solo la personalità giuridica (art 29. 31) e la capacity dl acqulstare e possedere beni temporali (art 30. comma 2), ma anche il diritto alla libera gestione ordinaria e straordinaria dei medesimi senza obbligo della conversione, per mezzo dei loro rappresentanti od amministratori, sotto la vigilanza ed il controllo della competente Autorité ecclesiastica (art. 30. comma 1). ralvo le riserve dl cui all'art 26. comma 2. ed alVart. 30. commi 2 e 3 dello stesso Concordato (LE 8811.

Alio scopo portanto di prowedere alia retta e regolare amministrazione dei beni beneficiari ed ecclesiastici di propria competenza, questa Sacra Congrepzione dei Concilio crede necessario impartira ai Rmi Ordinari diocesani dTtalia le seguenti istruzioni e disposizionL E ciô con la piena approvazione dei Santo Padre, il Quale si aspetta che ognuno dei Revmi Ordinari presti tutta quella diligente cooperazione, che h gravité eccezionale dei caso richiede per la gloria di Dio. Tonore della Chiesa ed il bene delle anime.

Capo I. *Consegna della gestione economale.*

Art. L — Appena ricevuta la présente Circolare. gli Ordinari diocesani dTtalia prenderanno gli opportuni accordi con TEconomo generale dei benefici vacanti e con i rispettivi Subeconomi per ottenere quanto prima, ed in ogni caso non oltre la fine dei corrente anno, b consigna della gestione economale circa i benefici vacanti./ A

Art. 2. — § 1. NelTintento di procedere alia soUecita prowista dei benefici ecclesiastici vacanti, gli Ordinari procureranno che dalTEconomato venga anzitutto fatta a loro stessi, od a speciale loro delegato ecclesiastico. Ia consegna delle relative temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche.

§ 2. Nella consegna saranno anche compresi i Utoli di rendita nominativa con le unite cedole, appartenenti a ciascun beneficio vacante, previo elenco dei medesimi. con Findicazione della loro qualité, quantité, intestazione. provenienza e destinazione, numero d'ordine. data di emissione, capitale nominale e reddito anni»

5 3. Tale consegna dovrà effettuarsi specialmente in base al verbale ed inventario, compilati dallo stesso Economato alTatto delTultima presa di possesso delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche, salvo gli accertamenti dei caso anche con perizia.

Art. 3. — § 1. Gli Ordinari richiederanno alTEconomato anche la consegna:

Ie degli eventuali titoli al portatore o capitali appartenenti a ciascun beneficio, e lasciati o comunque affidati alio stesso Economato, con la specificazione della relativa quantité, provenienza e destinazione.

2° delle cauzioni o dei titoli corrispondenti, depos:-tate dai bénéficiât! presso TEconomato in occasione della loro immissione in possesso delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche;

3° degli assegni patrimoniali spettanti ai beneficial! od altri ecclesiastici.

§ 2. Nel caso che qualche cauzione di cui al precedente § 1 n. 2, fosse contestata dalTEconomato, gU Ordinari nella consegna si limiteranno a prendeme alto, salvo inserire la riserva di ogni diritto ed azione cel relativo verbale.

Art. 4. — Ricevuta la consegna di cui alTart 2 gli Ordinari riscontreranno i relativi redditi beneii-

dari del corrente anno 1929. tenendonc distinta registranone per ogni beneficio, salvo in fine d'anno rego-
JS5 lanzxarne i conti in base al canone 1480'./

Art. 5. — Gli Ordinari domanderanno pure al medesimo Economato l'elenco dei benefici vacanti e, posdbibnente. anche dei provvisti:

1· con il loro *stalo patrimoniale, attivo e passivo,* comprcndente la descrizione particolareggiata:

a) dei beni immobili, cioè delle chiese cattedrali e parrochiali. con l'indicazione del loro pregio artistico o storico; dei fondi urbani e rustici, con l'indicazione dei dati catastali ed ipotecari, del titoli di propriété, dei legati di culto, dei pesi ed oneri annessi. delle condizioni di statica e di manutenzione o di coltivazione, dei loro valore approssimativo; dei canoni ed altre prestazioni. ecc.;

b) dei beni mobili, cioè dei censi, dei titoli di rendita nominativa, delle pensioni, degli incerti di stola, dei crediti ed altri diritti, dei sacri arredi e suppellettili (con l'indicazione dei loro stato di conservazione e dei loro valore approssimativo), ecc.;

2° con il loro stato *economico, attivo e passivo,* comprcndente le entrate beneficiarie, le relative uscite, nonchè la rendita netta;

3° con i loro oggetti preziosi, artistic! o storici, con Tindicazione delle speciali caratteristiche di ciascuno, dello stato di conservazione e di custodia, dei valore approssimativo, ecc.;

4' con i loro crediti ed altri diritti inesigibili, con findicazione della origine e data, dei nome dei debitori e dei motivi di tale inesigibilità.

Art. 6. — Nè ometteranno di chiedere all'Economato e. se dei caso, alia Procura generale della Corte d'appello, la consegna in originale od almeno in copia conforme:

Ie degli ultimi verbali ed inventari ed, occorrendo, anche di quelli anteriori, compilati in occasione delTimmissione in possesso o della presa di possesso delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche;

2° degli altri atti, contratti. documenti, istrumenti, ecc.. che possono interessare i benefici sl provvisti che vacanti;/

3° delle pratiche in corso, relative alia consistenza patrimoniale dei benefici ecclesiastici, con particolare nguardo alie cause pendenti per la loro prosecuzione, salvo chiedere alTuopo il gratuito patrocinio.

Art. 7. — 5 1. Gli Ordinari in persona o per mezzo di loro speciale delegato ecclesiastico, con l'eventuale assistenza di persona competente anche laica, s'adopreranno affinchè i verbali relativi alia consegna di cui nd precedent! articoli 2-6, siano compilati con la maggiore diligenza e precisione possibile, in forma amministrativa e con esenzione da ogni tributo a tenore dell'art. 3 della Convenzione finanziaria Lateranense, salvo inserirvi la solita riserva di ogni diritto ed azione.

I 2. Detti verbali saranno poi firmati dagli Ordinari o dai loro delegato ecclesiastico, e dai rappresentante govemativo, in doppio esemplare, di cui uno sarà ritirato dai rappresentante govemativo e l'altro dagli Ordinari o dai loro delegato per conservarlo nel-1'archivio amministrativo diocesano.

Art. 8. — Nel caso che nella consegna. di cui nei precedent! articoli 2-7, sorgessero gravi difficolta o dubbk gli Ordinari, prima di riceverla, si rivolgeranno alia Sacra Congregazione del Concilio per le opportune istruzioni e norme.

Capo IL *Ufficio amministrativo diocesano.*

Art. 9. — In ogni Curia sarà costituito un *ufficio diocesano* per l'amministrazione, vigilanza e controllo del béni appartenenti ai capitoli cattedrali, parrocchie ed altri benefici, aile chiese, santuari, fabbricerie, confraternité ed altri enti ecclesiastici o di culto.

l Per la riparttzlone dei redditi promiscui dell'armo corren-λ con lEconomato, gli Ordinart appllcberanno l© norme soramiall di cui all'artirolo 103 del Regolamento economale 23 Mir îo 1913 n. 973, tenendo presente che aU'Economato spetta l'it id id netto sui redditi d'ogni beneficio vacante dal 1.· Gen-2X0 1929 al 7 Giugno successivo, data dello scambio delle nUOcbe. Nulla osta perd che. prima di tale regolarizzazione d conti, gli Ordinart e 1'Economato possano reclprocamente irtidporsl somme sui redditi già da loro rtscossl per rimborsi di spese già sostenute o per far fronte ad altre urgent! di sostenersi durante I'anno.

Art. 10. — 5 1. Gli atti, i contratti ed i documenti ricevuti o richlest! in occasione della consegna di cui negli articoli 2-7, saranno conservati in distinto locale di detto Ufficio. catalogat! e mantenuti Ln buon ordine.

5 2. A tale archivlo amministrativo si aggiungeranno gli atti, i contratti, gli istrumenti. gli inventari. i verbali, le relazioni, le perizie, ecc., che verranno in appresso, nonchè le quietanze e gli altri documenti giustificativi, le minute o le copie delle corrispondenze 3>edite e le corrispondenze ricevute circa l'amministra-
one, la vigilanza ed il controllo dei beni beneficiari ed ecclesiastici./

Art. 11. — Alto scopo di completare 1'archivio amministrativo con il relativo impianto contabile, gli Ordinari. appena ricevuta la présenté Circolare, inviteranno i capitoli cattedrali. i parroci e gli altri beneficial! a trasmettere alia Curia diocesana, entro un congruo termine di tempo:

1° una copia conforme, debitamente datata e firmata, dei verbale ed inventario, compilati in occasione della loro immissione nel possesso delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche;

2° le risposte al quesiionario, formulate dagli Ordinari stessi sulla guida dell'annesso *modulo* A, ed adattato alie condizioni delle singole diocesi. circa lo stato patrimoniale ed economico dei capitoli cattedrali. delle parrochie e degli altri benefici, nonchè delle rispettive chiese.

Art. 12. — § 1. Tali risposte, secondo il canone 1522 dei Codice canonico, saranno date con vérité e precisione da ogni capitolo cattedrale, parroco od altro beneficiato, compilandone tre escmplari, datati e firmati.

5 2. Uno dei tre esemplari sarà conservato nelTarchivio beneficiario od ecclesiastico, mentre gli altri due saranno rimessi. entro il prefisso termine di tempo, ailOrdinario diocesano il quale, ripostone uno nel proprio archivio, trasmetterà l'altro — entro il prossimo mese di Dicembre dei 1929 — alia Sacra Congregazione dei Concilio, con l'autentica e con l'aggiunta delle eventual! osservazioni e proposte.

Art. 13. — La stessa procedure di cui nei precedent! articoli 11 et 12 adotteranno gli Ordinari con i nuovi provvisti dei benefici ora vacanti ed. in caso di lunga vacanza. con i present! amministretori interinl

Art. 14. Gli Ordinari, appena ricevute al riguardo nuove istruzioni dalla Sacra Congregazione dei Concilio, invieranno pure analogo questionario ai rettori ed amministratori delle altre chiese, santuari. fabbricerie, confraternité ed altri enti ecclesiastici o di culto, invitandoli a rispondere nel modo, tempo e forma di cui negli articoli 11 et 12.

Art. 15. — Per il regolare impianto contabile diocesano si richiedono almeno:

Ie un libro cassa, in cui si noti ogni operazione. che importi movimento di danaro. portandola a credito od a debito sui conto aperto per/ ogni beneficio, chiesa ed altro ente ecclesiastico o di culto; come nell'annesso *modulo B;*

2° una *rubricella alfabetica. cioè* elenco in ordine alfabetico di tutti e singoli i benefici, chiese cd altri enti ecclesiastici o di culto, contrassegnando ciascuno di essi con proprio numero di riferimento, da ripetersi in ogni relativo atto, contratto, inventario, verbale, fascicolo, ecc., e nel repisiro di cui al seguente n. 3e, indicandovi pure le corrispondenli pagine del medesimo;

3° un *registro,* diviso per ciascun beneficio, chiesa ed altro ente ecclesiastico o di culto, e suadnrso per ogni partita dei beni immobili e mobili, in modo che, a guisa d'inventario. risultl il relativo stato patrimoniale ed economico sl attivo che passivo come nell'annesso *modulo C.*

Art. 16. — Il registro di cui al precedente articolo 15, n. 3°, sarà compilato in base ai relativi atti. contratti, documenti, istrumenti ecc.: nonchè sut verbali ed inventari di consegna e di riconsegna delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche; sui dati ricevuti o richiesti in occasione della consegna di cui negli articoli 2ŧ suile risposte al questionano di cui negli articoli 11-14; ed in particolare sugli accertamenti corapiuti dagli Ordinari e dai loro delegati.

Art. 17. — Lo stesso registro sarà aggiomato, per ogni anno successivo, nella parte patrimoniale con l'aggiunta delle variazioni che modificassero lo stato patrimoniale. beneficiario ed ecclesiastico, e nella parte

economics con Taggiunta del riepilogo del rispettivo stato economico.

Art. 18. — 5 1. Le variaxioni dello stato patrimoniale si desumeranno anche dagli atti e contratti di cui negli articoli 4042, e dalle relazioni di cui negli articoli 46-49. e riguarderanno specialmente:

1· gli atti e contratti eccedenti l'ordinaria amministrazlone di cui all'articolo 41; Je autorizzazioni ecdesiastiche e le eventual; civili di cui negli articoli 46-42, con la citarione degli estremi di ogni atto e contralto;

2' la rinnovazione dei titoli e delle ipoteche con l'indicazior.e degli estremi di ogni atto;

3« le condizioni di statica e di conservazione degli edifici. e di conduzionc o locazione e di coltivazione dei terreni;

4 Je mutazioni e condizioni dei beni mobilL

5 2. Il riepilogo dello stato economico si desumerà dal rendiconto annuale di cui all' art 45 e conterrà il
39û riassunto deD'entrata ed uscita con la rendita nettaj

Capo III. Custodia dei btoli e calori.

Art. 19. — $ 1. Appena accertato lo stato patrimoniale ed economico di cui negli art:coli 2-14, gli Ordinari inviteranno prima i rispettivi bénéficiât!, e poi anche gli altri rettori ed amministratori a depositare, entro il termine di un mese, nella Curia diocesana tutti I titoli di rendita nominativa e gli altri valori appartenenti ai benefici ed agli altri enti ecclesiastici o di culto, dietro relativa ricevuta.

5 2. Dal far tale deposito sono esentati solo i capitali cattedrali, che diano sicuro affidamento, nonchè speciali enti ecclesiastici o di culto per gravi ragioni da approvarsi dalla Sacra Congregazione dei Concilia

Art. 20. — 5 1. Dettf titoli e valori, unitamente a quelli ricevuti nella consegna di cui negli articoli 2-4, saranno custoditi tn apposita cassaforte, munita di tre diverse chiavi e collocata nella Curia diocesana.

§ 2. Essi saranno amministrati, secondo le rette norme di contabilité, dal Consiglio amministrativo diocesano di cui al canone 1520 del Codice di diritto canonico.

Capo IV. Ammir.istrarimie dei *benefici cacanti.*

Art. 21. — J L Veriflcatasi h vacanza di un beneficio, gli Ordinari adotteranno le precauzioni dei caso. dando anche notizia della vacanza aiTUfficio distrettuale per gli affari di culto, e disporranno tosto per la riconsegna delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche.

§ 2. La riconsegna dovrà effettuarsi dal cessato beneficiato, o dai suoi eredi, al vicario economo, cioè economo spirituale di cui al canone 472 n. 1. o ad altro ecclesiastico incaricato deUamministrazione temporanea dei beni bcneiiciari ed ecclesiastici, con l'assistenza dei vicario foraneo dl cui al canone 447. o di un membro del Consiglio amministrativo diocesano di cui al can. 1250. o di altro ecclesiastico alTuopo designato, ed alia presenza del rappresentante governativo a norma dell'articolo 30, comma 3 dei Concordato.

Art. 22. — Tale riconsegna si farà in contradditorio dei cessato beneficiato o dei suoi eredi, awertiti dei giorno e dclTora précisa con lettera raccomandata; il
391 quale/ termine trascorso invano, si procederà d'ufficio anche alla presenza del rappresentante governativo di cul al precedente articolo 21 5 *Z*

Art. 23. — La riconsegna si eseguirà mediante Inventario di tutti i beni immobili e mobili, compilato sulla scorta del precedente verbale ed inventario di consegna. ed in base alTaccertamento fatto, occorrendo anche con perizia, sui loro stato patrimoniale ed amminUtratlvo.

Art. 24- — ‹ 1. Della riconsegna si redigerà verbale in tre esemplari da firmarsi, oltre che dal cessato beneficiato o dai suoi credi, dal vicario economo o dall'ecdwlastlco amministratore interino, da uno dei membri di cui all'articolo 21 5 2, nonchè dal rappresentante governativo di cui allô sterso articolo 21 | *Z*

5 2. Due dl detti esemplari saranno rispettivamente conservati nelTarchivio beneficiario od ecclesiastico, e nelTarchivio amministrativo diocesano; mentre 11 terzo sarà eonaegnato al rappresentante governativo.

Art. 25. — Se la cauzione di cui negli articoli 37 e 38 non fosse sufficiente per compensare I danni arreah per cattiva amministrazione dal cessato bénéficiai©, th Ordinari effettueranno la ritenzione della parte dei frutti promiscui, giusta il canone 1480, spettantl al cessato beneficiato od ai suoi eredi e prenderanno anche gli altri prowedimenti del caso.

Art. 26. — Le spese per la riconsegna delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche saranno a totale carico del cessato beneficiato o dei suoi eredt

Art. 27. — Procedura analoga a quclla di cui Dei precedent! articoli 21-26 gli Ordinari adotteranno pe la riconsegna dei beni da parte dei cessati rettori ed amministratori di cui all'art. 14.

Art 28. — Gli Ordinari amministreranno I beni del beneficio vacante per mezzo del vicario economo ώ cui nei canoni 472 η. 1 e 473, o di altro ecclesiastico amministratore interino; ed assegnato al primo, g:usta lo stesso canone 472 n. 1, ed occorrendo anche al secondo. un congruo assegno. destineranno il residuo reddito netto a norma del canone 1481./ a

Art. 29. — Per Tamministrazione interina dei beri appartenenti al beneficio vacante si osserveranno aulogamente le disposizioni circa Tamministrazione de; bem spettanti ai benefici prowisti, di cui negli articoli 39-45, rimanendo di regola vietato durante la vacanza. a tenore dei canoni 436 e 473 § 1, ogni atto e contrats eccedente l'ordinaria amministrazione di cui alTarticolo 41.

Art. 30. — Al termine dell'amministrazione temporanea. il vicario economo o l'ecclesiastico amministratore interino. con l'assistenza di uno dei membri di em all'articolo 21 5 2, farà la consegna delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche al nuovo beneficiato, a tenore dei canone 473 § 2.

Art. 31. — Tale consegna si eseguirà mediante inventario di tutti i beni immobili e mobili compihto sulla scorta dei precedente verbale ed inventario di riconsegna di cui negli articoli 23 e 24. ed in base alTaccertamento fatto, occorrendo anche con perizia. sui loro stato patrimoniale ed amministrativo.

Art. 32. — § 1. Delia consegna si redigerà verbale in doppio originale da firmarsi dal vicario economo o dell'ecclesiastico amministratore interino, dal nuovo beneficiato, e da uno dei membri di cui all'articolo 21 5 2. e da conservarsi l'uno nelTarchivio beneficiario od ecclesiastico, e l'altro nella Curia diocesana a nonna dei canone 1522 n. 2 e 3.

§ 2. In detto verbale, a tenore dei detto canone 1522 n. 1, dovrà anche risultare il giuramento prestato dal beneficiato per la buona e fedele amministrazicce dei beni beneficiari ed ecclesiastici.

Art. 33. — Le spese per la consegna delle temporalità beneficiarie ed ecclesiastiche saranno a totale carico del nuovo beneficiato.

Art. 34. — Il vicario economo o l'ecclesiastico amministrativo interino sarà tenuto a risarcire i danni da durante la propria gestione, risultassero da esso arrecati. ed accertati, anche con perizia, a norma dei canoni 1476, 1477. 1479, 1523-1543./ S3

Art. 35. — In modo analogo a quello di cui cegli articoli 30-34 procederanno gli Ordinari per h consegna dei beni ai nuovi rettori ed amministratori di cui all'articolo IL

Capo V. *Amministrazione dei benefici proruisti*

Art. 36. — 5 1. Ogni beneficiato, prima di prendere possesso del proprio beneficio a norma dei canoni 1443-1445. e prima di ricevere la consegna delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche di cui negli articoli 30-32. dovrà depositare nella Curia diocesana. dietro relativa ricevuta, una cauzione in titoli al portatore dello Stato italiano o garantit! dal medesimo, il cui ammontare secondo il corso medio della sett!mana precedente comsponda alTannuo reddito netto dei proprio beneficia

5 2. La cauzione sarà fruttifera a favore dei rispettivo beneficiato.

§ 3. Tale cauzione, mediante rcgolare dichiarazione da rilasciarsi alia Curia diocesana dallo stesso beneficiato. resterà vincolata, come garanzia, alla dote del rispettivo beneficio.

5 4. Essa sarà restituita al cessato beneficiato oppure ai suoi eredi, sentito TUfficio distrettuale per gli affari di culto, solo dopo la riconsegna delle tempora-

lità beneficiarie cd ecclesiastiche, di cui negli articoli 22-24. e dictro dcduzione dell'ammontare dei danni arrecati per cattiva amministrazione dallo stesso beneficiato, ed acccrtati. anche con perizia, a norma del canoni 1476. 1477. 1479, 1523-1543.

Art. 37. — Dctta cauzione potrà prestarsi anche con équivalente polizza di assicurazione sulla vita, preferibilmcnte presso TIstituto nazionale delle assicurazioni, da depositarsi nella Curia diocesana dietro relativa ricevuta. e da vincolarsi nella forma di cui al superiore articolo 36.

Art. 38. — Le norme, contenutc nel precedent! articoli 36 e 37. potranno essere applicate, secondo il prudente giudizio degli Ordinari, anche ai rettori ed amministratori dl cui all'articolo 14. prima che essi assumano il loro ufficio.

Art. 39. — § 1. Ogni beneficiato. secondo il canone 1476 fi 1. ha il dovere di amministrare 1 beni del suo beneficio a norma dei canoni 1479. 1523-1543, ed anche di soddisfare agli oneri inerenti, specialmente a norma
3W dei canoni 1475-1477/

fi 2. In base ai canoni di cui al precedente § 1, analogamente dicasi a riguardo del rettori ed amministratori di cui all'articolo 14.

Art. 40. — § 1. Gli stessi di cui al precedente articolo 39. nell'edificazione o riedificazione e nell'ampliamcnto o restauro delle rispettive chiese e santuari con gli edifici ed opere annesse. dovranno attenersi al prescritto dei can. 1162 e 1164 del Codice di diritto canonico.

S 2. In caso contrario, essi saranno tenuti personalmente responsabili non solo delle spesse sostenute. ma anche dei danni arrecati, salvo le maggiori pene del caso.

Art. 4L — 5 1. Per gli atti e contratti eccedenti Tordinaria amministrazione (acquisti. alienazioni, permute, donazioni. enfitcusi. affrancazioni di canoni e censui, mutui, atterramenti di piante di alto fusto, liti attive e passive, ecc.), i beneficiati, i rettori e gli altri amministratori di cui all'articolo 14 dovranno fornisi dell'autorizzazione ecclesiastica a norma del Codice di diritto canonico (canoni 1526-1543).

{ 2. In caso contrario, oltre la nullité dell'atto e contratto, I medesimi sono tenuti al risarcimento dei danni arrecati a norma dei canoni di cui al superiore 5 1, salvo le maggiori pene sancite nel canone 2347.

Art. 42. — § 1. Gli enti ecclesiastici non beneficiari o di culto, a norma dell'art. 30, comma 2, del Concordato. sono anche tenuti a fornirsi delTautorizzazione civile per acquistare beni immobili e per accettare donazioni. eredità o legati, sotto pena di nullità degli stessi acquisti ed accettazioni secondo gli articoli 9 e 10 della legge civile 27 maggio 1929, n. 848.

fi 2. Gli enti beneficiari poi, a tenore dell'articolo 30, comma 3 del Concordato, sono inoltre tenuti a munirsi delTautorizzazione civile per gli atti e contratti eccedenti l'ordinaria amministrazione, specificati negli articoli 12 e 13 della stessa legge civile 27 maggio 1929, n. 848.

Art. 43. — Gli stessi beneficiati, rettori ed amministratori. per la retta amministrazione dei beni beneficiarii ed ecclesiastici, a mente del canone 1522 dovranno di regola tenere, sotto la vigilanza dei proprii Ordinari. due libri ed un registro, cioè:

P un libro cassa, analogo a quello della Curia diocesana di cui all'articolo 15 n. 1, per ogni operazione
265 di credito e debito, cioè di entrata ed/ uscita, per Tamministrazione dei beni appartenenti a ciascun beneficio e altro ente ecclesiastico o di culto:

2® un *libro inventario* di tutti i beni immobili e mobili, compresi gli arredi sacri, suppellettili ed altri oggetti, appartenenti a ciascun beneficio ed altro ente ecclesiastico o di culto, salvo il suo aggiomamento con l'aggiunta delle successive variazioni annuali;

3e un *registro,* analogo al registro della Curia diocesana dl cui negli articoli 15 n. 3, 16-18, circa lo stato patrimoniale ed economico, si attivo che passivo, di ciascun beneficio ed altro ente ecclesiastico o di culto, salvo il suo aggiomamento nella parte si patrimoniale che economica.

Art. 44. — I medesimi, oltre il registro e gli altri due libri, dovranno pure conservare in ordine, nell'arehhrio beneficiario od ecclesiastico, gli atti, i contratti, gli istrumenti, ecc.. nonchè le quietanze e gli altri documenti giustificativi, le corrispondenze ricevute e le minute o le copie delle corrispondenze spedite circa la propria amministrazione.

Art. 45. — § LA norma del canone 1525 5 1, gli stessi, entro il mese di marzo di ogni anno, dovranno presentare alla propria Curia diocesana il rendiconto della loro amministrazione beneficiaria ed ecclesiastica, compreso Tadempimento dei legati di culto, per la necessaria revisione ed approvazione, salvo quanto è disposto al § 2 dello stesso canone.

§ 2. In tale occasione rimetteranno anche alla medesima Curia Telenco delle variazioni aggiunte, durante l'anno precedente, nel loro inventario e registro di cui all'articolo 43 n. 2 e 3.

5 3. Dovranno pure presentare alla stessa Curia, entro il mese di ottobre di ogni anno, il bilancio preventive specialmente delle spese straordinarie per ottenere la previa approvazione ed autorizzazione ecclesiastica.

Capo VI. Vigilanza *diocesana.*

Art. 46. — fi 1. A norma dei canoni 1478 e 1519 gli Ordinari, sopra i beni dei benefici si prowisti che vacanti, delle chiese e degli altri enti ecclesiastici o di culto di cui all'articolo 14, hanno il diritto ed il dovere di vigilanza e di controllo, che eserciteranno specialmente nelle visite pastorali, awalendosi dell'opera dei canonici convisitatori di cui al can. 343 § 2./ 396

§ 2. Gli Ordinari in tale occasione od in altro tempo esamineranno, o faranno esaminare dagli stessi canonici convisitatori oppure da un membro del Consilio amministrativo diocesano, i due libri ed il registro di cui all'articolo 43, apponendovi la loro approvazione con data e firma.

Art. 47. — In particolare poi gli Ordinari cureranno che i vicari foranei esercitino la loro vigilanza sui predetti beni secondo il prescritto dei canoni 447 fi 1. n. 4 e § 2, 1478. e che ogni semestre presentino alla Curia la relativa loro relazione a norma del canone 449.

Art. 48. — § 1. Gli Ordinari prowederanno anche alla vigilanza ed alla relazione, di cui al precedente articolo 47, dei beneficiarii ed ecclesiastici appartanenti allo stesso vicario foraneo per mezzo del vicario foraneo viciniore o di un membro del Consiglio amministrativo diocesano.

§ 2. Analogamente prowederanno per la detta vigilanza e relazione circa i beni beneficiari cd ecclesiastici della città vescovile.

Art. 49. — Gli Ordinari cureranno pure di inviare ispezioni ordinarie almeno annuali, ed occorrendo anche straordinarie, per verificare la consistenza patrimoniale e la manutenzione dei beni beneficiari ed ecclesiastici, ed in particolare la condizione statica e conservativa delle chiese. dei santuari c delle case canoniche e parrocchiall. servendosi dell'opera del Consiglio amministrativo diocesano di cui al canone 1520, nonchè di persone tecniche anche laichc, per poi adottare i prowedimenti del caso.

Art. 50. — Le spese delle ispezioni. tanto ordinarie quanto straordinarie di cui al precedente articolo 49. saranno a totale carico dei relativi beneficiati, nonchè. secondo il prudente giudizio dell'Ordinario. dei rettori e amministratori. oppurc delle stesse chiese cd altri enti ecclesiastici ispezionatL

Art. 51. — § 1. In caso di cattiva amministrazione dei beni beneficiarii ed ecclesiastici, gli Ordinari, salvo la remozione secondo il canone 2147 fi 2 η. 5, potranno anche sospendere a norma dello stesso canone il beneficiato dalla/ relativa amministrazione. affidandola ad 397
altro ecclesiastico all'uopo designato, al quale assegneranno un congruo compenso, destinando il residuo reddito netto a favore dello stesso beneficiato.

fi 2. Gli Ordinari non ometteranno di dare tosto notizia dei prowedimento preso allUfficio distrettuale per gli affari di culto.

Art. 52. — In caso di cattiva gestione patrimoniale dei beni beneficiarii ed ecclesiastici, gli stessi Ordinari applicheranno pure le norme dei canoni 1534 c 2347; ed. occorrendo, provocheranno anche 11 sequestro delle temporalité beneficiarie ed ecclesiastiche dal rappresentante governativo in conformité dell'articolo 26. comma 2, del Concordato.

Art. 53. — Procedure analoga a quclla dl cui nel precedent! articoli 51 e 52 adotteranno gli Ordinari con i rettori ed amministratori di cui all'articolo 14.

Art. 54. — Prima di concedere l'autorizzazione ecclesiastica od. occorrendo. d'impetrare il beneplacito apostolico per gli atti e contratti occedenti l'ordinana amministrazione di cui all'articolo 41, gli Ordinari, a norma dei canoni 1530-1542, richiederanno, oltre il consenso od il voto dei Capitolo cattedrale, il parere dei Consiglio amministrativo diocesano e, se dei caso, anche quello di un perito, a tenore dei canoni 1164 e 1530.

Cureranno inoltre che, secondo l'articolo 42» sia chiesta ed ottenuta l'autorizzazione civile a norma del-l'arL 30. commi 2 e 3, dei Concordato.

Art. 55. — Gli stessi Ordinari vigileranno che, a tenore dei canone 1529. negli atti e contratti dei beni beneLciari ed ecclesiastici siano osservate anche le leggi civili e le lodevoli consuetudini locali, e che nelle locaziom dei medesimi si osservi pure il prescritto dei canone 1479.

Art. 56. — Nè ometteranno di vigilare che i beni beneficiari ed ecclesiastici siano migliorati ed, occorrendo, anche bonificati, e che i fondi rustici siano provvisti degli occorrenti attrezzi rurali e delle sufficienti
393 scorte vive e morte a corredo degli stessi fondi./

Art. 57. — Sull'annuo reddito netto dei benefici anche vacanti e degli altri enti ecclesiastici o di culto di cui all'articolo 14. gli Ordinari esigeranno la percentuale del due per cento per le spese deU'amministrazione diocesana e per le opere diocesane.

Art. 58. — Gli Ordinari poi, entro 11 mese di giugno di ogni anno. renderanno conto delTimpiego, da loro fatto. delle percentuali di cui al présente articolo 57. alia Sacra Congregazione dei Concilio.

Capo VII. *Officio amministrativo centrale.*

Art. 59. — Presso la Sacra Congregazione dei Concilio sarà costituito uno speciale *Ufficio amministrativo* per la superiore vigitenza e controllo dei beni appartenenti ai benefici, chiese ed altri enti ecclesiastici o di culto di cui all'articolo 14. specialmente per lItalia.

Art. 60. A tale scopo la Sacra Congregazione dei Concilio invierà visite periodiche ed anche straordinarie. per accertare lo stato patrimoniale ed amministrativo dei beni beneficiarii ed ecclesiastici. Ia loro conservazione e manutenzione, specialmente riguardo le chiese, santuari, case canomche e parrocchiali.

Art. 61. — Entro Il mese di giugno dei 1930 gli Ordinari diocesani dItalia presenteranno alia medesima Congregazione una relazione circa lo stato patrimoniale ed economico dei beni beneficiarii ed ecclesiastici con le osservazioni e proposte del caso, aggiungendovi copia conforme dei registro di Curia di cui negli articoli 15 n. 3. 16.

Art. 62. — In appresso i detti Ordinari presenteranno alia stessa Sacra Congregazione durante un quinquennio, entro il mese di giugno di ogni anno una relazione suppletiva alia relazione di cul al precedente articolo 61. con le osservazioni e proposte del caso, aggiungendovi copia conforme degli aggiornamenti eseguiti, durante Vanno precedente, nel detto registro di
399 Curia di cui negli articoli 17 e 18./

Questa Sacra Congregazione nutre plena fiducia che gli Ordinari diocesani d'Italia, nell'interesse dei beni beneficiarii ed ecclesiastici, porranno ogni loro diligenza e cura nelTosservare. e far osservare, le istruzioni e disposizioni della présente circolare.

Ed in attesa dl un cenno di ricevlmento della medesima. con particolare ossequio mi professo.

Roma. 20 giugno 1929.—D. Card. Sbarretti. Vescovo di Sabina c Pogglo Mirteto, *Prefetto.* G. Serafini, Vescovo tiL dl Lampsaco, *Secretario.*

ΑΛη. **Ir AAS 21 (1929) 399-437 proponitur elenchai quaeatiohtMi tirt» nittriun buiui €irculari S. C Coodli).**

1929 IUN 23.-S. POEN., DECL. AAS 21 (1929) 510-511

DECLARATIO CIRCA INDULGENTIAM < TOTIES QUOTIES » CRUCIFIXIS ADNEXAM

Etsi iam ollas, decreto Sancti Officii die 10 Iunii 1914 lato (AAS 6 (1914) 347-348] et in solita obsequenti audientia a Ssiho Domino Nostro probato ct confirmato, expresse declaratum fuerit quo sensu inlelligenda sit facultas benedicendi Crucifixos ad adnectendam eisdem Indulgentiam, quam dicunt, *toties quoties;* constat tamen ex certis fontibus non deesse sacerdotes, hac facultate auctos, qui talem benedictionem impertiri praesumant cum effectu ut omnes et singuli fideles Indulgentiam plenariam, ceteris paribus, consequantur, tories *quoties* Crucifixos ita a se benedictos deosculati fuerint

Timens ne forte, decursu temporis vel etiam ex peculiari aliqua, quam nonnulli iactltant, concessione, decreto Sancti Officii quidquam derogatum sit infrascr;;· tus Cardinalis Poenitentiarius Maior, in audientia di 21 currentis mensis sibi impertita, ipsum Sanctissiir.ua Dominum Nostrum ad rem directe consuluit; qui respondere dignatus est mentem Suam esse supra memoratam Sancti Officii declarationem in pleno suo robore ac vigore permanere debere quod ad omnes ct singulas huiusmodi concessiones post eam quomodolibet elargitas, sive per tramitem cuiusvis Officii Sanctae Sedis sive etiam ab ipsomet Summo Pontifice personaliter et vivae vocis oraculo; atque insimul praefatam declarationem in Commentario officiali *Acta Apostolicae Sedis* denuo evulgari mandavit.

Eadem ita se habet: « Facultas benedicendi Crucifixos cum Indulgentiae plenariae applicatione, toties*quoties* nuncupatae, sive personaliter a Summo Pontifice, sive quomodocumque ab Apostolica Sede, per tramitem cuiuslibet Officii vel personae obtenta, ita ct non aliter est intelligenda. ut quicumque christifidelis, in articulo mortis constitutus, aliquem ex huiusmodi Crucifixis benedictis, etiamsi illi non pertineat, osculatus fuerit vel quomodocumque tetigerit, dummodo confessus ac sacra Communione refectus, vel, si id facere nequiverit, saltem contritus. Ssrhum lesu nomen ore, si potuerit, sm minus corde devote invocaverit, et mortem, tamquam peccati stipendium, de manu Domini patienter susceperit. plenariam Indulgentiam acquirere valeat. Contraria quibuscumque non obstantibus ».

Datum Romae, e Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 23 Iunii 1929.—L. Card. Lauri. Poenitentiarius Maior. I. Teodori. S. P. *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 56 (1929) 682; PrM 18 (1929)

1929 IUN 24.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 21 (1929) 762-70

Apostolica erigitur nuntiatura apud italiae regem

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Spectat ad Romanum Pontificem inter multiplices gravesque, quas pro communi christifidelium bono suscipit, curas, in eam quoque impensius incumbere, ut apud nationum Gubernia ac moderatores constituantur Legationes, quibus provide gubernatorum et popularium erga Romanam Cathedram magis in dies observantia provehatur, atque ea ad Sanctam Sedem referantur, per quae spiritualibus eorundem necessitatibus consulatur. Quapropter cum iam ex Conventionibus die septima huius mensis confectis ab Apostolica Sede cum Italici Regni Moderatoribus statutum sit ut apostolica etiam Nuntiatura erigatur pro Italica ditione: Nos. cum certa Nobis spes pffulgeat. hoc voluntatis Nostrae consilium tum maxime religioni provehendae, tum vinculis inter Italicam nationem et Sanctam Sedem arctius obstringendis esse profuturum, haec quae sequuntur decernenda ultro Hbenterque existimavimus. Nimirum, auctoritate apostolica Nostra, praesentium Litterarum tenore. Nuntiaturam Apostolicam apud Italiae Regem perpetuo erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iun. privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae pnestantiorum huiusmodi Legationum propria sunt/

Haec in Domino statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, ipsique Nuntiaturae per Nos in Italiam erectae nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxiv mensis Iunii an. mdccccxxix. Pontificatus Nostri octavo.—P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

910

1929 IUN 2I.-PIUS XI, MP. AAS 21 (1929) 342-245

Dr PONTIFICIORUM OPERUM MISSIONALIUM COORDINATIONE

PIUS PP. XI

Decessor Noster p. r. Benedictus XV in Encyclicis Litteris Maximum illud, die xxx mensis Novembris anno mdccccxix datis [LE 221], ubi fusius de variis rebus agebat quae ad exteras Missiones pertinent, ob magnas ipsarum necessitates, bonos omnes enixe hortatus est, ut, pro facultate, eisdem opem ferrent, ac praeterea aiebat: « Quare illa praesertim quae in sacrarum Missionum commodum sunt instituta adiuvan catholicorum liberalitate cupimus. Primum est *Opus* 3uod appellatur α *Propagatione Fidei* pluries iam a ecessoribus Nostris dilaudatum: ex quo ut vel maior fructuum optimorum ubertas exsistat in posterum, volumus sacrum Consilium chistiano nomini propagando diligentissime curet Maxime enim ex eo copiae suppetant oportet unde Missiones tum quae iam sunt conditae tum quae posthac condendae erunt, sustententur: confidimus autem non permissurum catholicum orbem ut cum alii ad errores diffundendos abundent affluantque opibus, nostri, verum disseminantes, cum inopia luctentur. Alterum quod etiam vehementer omnibus commendamus est *Sanctae Infantiae Opus,* cuius est vigilare ut infidelium parvulis decedentibus baptismus ministretur, idque eo est commendabilius, quia pueri quoque nostri ipsum participare possunt... Nec vero praetermittendum est *Opus Sancti Petri,* ut aiunt, quo educationi atque institutioni cleri indigenae Missionum consulitur s.

Nos vero in Encyclicis litteris *Rerum Ecclesiae,* die χχπτ mensis Februarii anno mdccccxxvi datis [LE 693], ipsum quidem praeclarum Missionum argumentum tractavimus, utpote quae, pro Apostolico munere, tantopere Nobis curae essent; ibique, de Pontificiis Operibus, quae diximus, disserentes, haec scribebamus: ‹ ... Operi α *Fidei Propagatione,* aliorum quidem omnium, quae ad Sacras Missiones pertinent, sane principi... ea Christianus populus liberalitate subveniat oportet, quae multiplicibus missionibus quae nunc sunt, quaeque iis deinceps accedent, necessitatibus omnino respondeat . Operi autem a Fidei Propagatione princi- X3
pi duo alia adiuncta sunt .. quae/ cum Apostolica Sedes fecerit sua. chrlstifideles prae ceteris Operibus, quae peculiare aliquid sibi propositum habent, conrogata colbtave stipe adiunvent ac sospitent alterum scilicet a Sancta Infantia, alterum a Petro Apostolo nuncupatum. Illius est... pueros nostros asciscere, qui peculium suum reponere assuescant praesertim infidelium infantibus, ubicumque eos proiici vel necari contingit, redimendis atholiceque educandis; huius vero et precibus et collecta pecunia efficere, ut delectos indigenas in Seminariis rite excoli et ad sacros Ordines evehi liceat, quo ipsorum tribules facilius, successu temporis, ad Christum traducantur vel in fide confirmentur ... Utrumque ane opus, quod recte subsidiarium operis principis appellari solet, ut Episcoporum sollertiae feL rec. decessor Noster Benedictus XV ... commendavit, ita Nos commendare non desinimus... ›

Saepenumero equidem verbis scriptisque, occasione data, de Pontificiis his Operibus Missionalibus egimus, bonos omnes vehementer hortando ut eisdem subvenirent Ac libet hic Nobis publice profiteri plurimos sane foisse Episcopos hominesque ex utroque clero ac populo qui. ad missionaria haec studia excitanda, actuosissimam Nobis navarunt operam; de quo apostolatus ardore cum magna Deo grates solvamus, tum eos omnes debita ornamus laude qui tam largiter sollerterque hortamentis Communis Patris responderunt Haec Nos conederantes, missionumque necessitates prae oculis habentes. opportunum esse ducimus, ad earundem incrementum. quasdam ferre normas ut Pontificia Opera M:ss:onalia inter se coordinentur, quin vero in unum idemque coalescant; volumus enim ut unumquodque horum Operum sua iura suasque leges habeat, et iuxta proprium finem incrementa capiat. Ac fore confidimus ut eadem, hac ratione atque ordine constituta, eo caritatis spiritu fraternaque necessitudine succrescant, quibus inter se iungi oportet consociationes quae et *Pontificio* nomine gloriantur et propositum tam sanctum ac nobile communiter assequi contendunt.

Itaque Motu proprio ac de certa scientia et matura deliberatione Nostra haec exsequenda mandamus:

I. Secretarius generalis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, quemadmodum est Praeses generalis Pontificii Operis a Propagatione Fidei, ita Praeses Generalis esto Pontificii *Operis a Sancto Petro Apostolo* pro institutione cleri indigenae, sicut iam ab initio a Sacra Congregatione de Propaganda Fide statutum fuerat

II. Secretarius generalis Pontificii Operis α *Propagatione Fidei* Consiliarius semper sit in Consilio generali Pontificii Operis a Sancto Petro Apostolo; itemque Secretarius generalis Pontificii Operis *a Sancto Petro Apostolo* iure Consiliarius esto in Consilio generali Pontificii Operis *a Propagatione FideiJ*

III. *Summum Consilium* (seu *Comitatus supremus)* constituatur Pontificiis Missionum Operibus regundis; quod quidem constabit Praeside Operum Pontificalium pro Missionibus, Secretariis generalibus ipsorum Operum unoque Consiliario singulorum Operum a Consilio eorundem electo.

IV. Comitatui huiusmodi Praeses Pontificalium Operum pro Missionibus praesideat; qui, prout res postulaverint, ipsum convocabit.

V. Comitatus huius erit omnia providere ut unumquodque Opus ordinatim fructuoseque propriam actionem explicare valeat, atque difficultates, si quae inter diversa Opera obortae fuerint, componere.

VI. In diversis nationibus Director Nationalis Operis *a Propagatione Fidei* esto pariter Director Nationalis Operis *a Sancto Petro Apostolo* (ubicumque idem exsistit).

VII. Item in diversis nationibus Secretarius Nationalis Operis α *Propagatione Fidei* iure Consiliarius esto in Consilio Operis *a Sancto Petro Apostolo;* et Secretarius Operis *a Sancto Petro Apostolo* iure Consiliarius esto Operis *a Propagatione Fidei.*

VIII. In diversis nationibus *Comitatus* sit nationalis pro Pontificiis Missionum Operibus, qui quidem constabit Directore Nationali Pontificalium Operum pro Missionibus, quae sint in natione. Secretariis nationnlibus eorundem Operum, unoque Consiliario singulorum Operum a Consilio national! ipsorum Operum electo.

IX. Comitatus huius, cui praeerit Director Nationalis Pontificalium Operum, mimus erit in unaquaque natione ea curare quae ad commune bonum pertinent ipsorum Operum, intra Nationis limites exsistentium; itemque difficultates, quae inter diversa Opera in natione exsistentia fortasse occurrerint, dirimere.

X. Diversorum Pontificalium Operum pro Missionibus unum sit *Commentarium generale,* atque unum in Nationibus singulis *Commentarium nationale.* Ut autem a lectoribus nihil desideretur de operibus quae utcumque ad Missiones pertinent, opportuna ac certa spatia reservabuntur pro Operibus α Propapatione *Fidei, a Sancto Petro Apostolo* ct a Sancta *Infantia.* Aliae publicationes (praeter Commentaria quae diximus) fiant ob peculiares atque non communes rationes, a Comitatu seu Generali seu National] probandas. *Commentarium generale* praeviae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide censurae submittatur.

Volumus ut in posterum - quod ceteroqui vel olim fuit - Pontificia Opera Missionalia Sacrae Congregationi de Propaganda Fide subsint, cuius quidem tam magna ca sunt adiumenta. Munus igitur sit Sacrae huius Congregationis praecipuam quandam curam dc Pontificiis his Operibus habere/ dlHgenterque eorundem 345
progressui invigilare; de quo Nobis statis temporibus, vel quoties peculiaris aliqua ratio id postulaverit, referatur.

In tanto hoc studio atque sollicitudine, quibus Nos Pontificia Missionum Opera provehere contendimus, agnoscat optimus quisque quantopere Nobis intersit ut ea cotidie magis, ad tot animarum salutem, vigeant ac floreant, quamque grato animo eos omnes prosequamur qui quoquo modo eadem iuvant; Imprimisque sollerte· Episcopos cosque ex utroque clero homines, qui vel tn Operum Consiliis vel concionando alacriterque allaborando. Nobis dant operam in regno Christi per terrarum orbem universum feliciter amplificando.

Quaecuir.quc vero a Nobis hisce Litteris statuta sunt, ea omnia firma dc rata esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis Iunii. in festo Sancti loannis Baptistae, anno mdccccxdx. Pontificatus Nostri octavo—Pros Pp. n.

1929 IUN 24.-PIÜS XI. MP. AAS 21 (1929) 345-349

PONTIFICIUM OPU5 CAS. PETRO APOSTOLO > PRO CLERI INDIGENAE INSTITUTIONE PRGPP.nS ET DEFINITIS STATUTIS DONATUR

PIUS PP. XI

Vix ad summi Pontificatus cathedram evecti, peculiari quodam favore ac studio Pontificia illa instituta prosecuti sumus, quorum est catholicas Missiones omni ope provehere, scilicet Pium Opus *a Propagatione Fidei,* quod quidem primum hoc in genere locum obtinet, itemque Opus *a S. Infantia* atque Opus *a S. Petro Apostolo,* quae omnia opportunam Nobis soUertemque navant operam, ut lesu Christi Regnum usquequaque feliciter proferamus.

Opus a S. Petro Apostolo, de quo hic agitur, suum duxit initium, ut norunt omnes, a piissimis quibusdam gallicis feminis, Stephania Cottin-Bigard eiusque filia Ioanna, quae cum percuperent, pro summo, quo flagrabant, religionis studio, sieris missionalium expeditionibus auxilio esse, in eam mentem venerunt ut ad clerum indigenam fovendum riteque informandum et suas ipsarum preces opesque pro viribus conferrent, et a quam plurimis potuissent, constituta in hanc rem sodalitate, quaerere contenderent

At cum anno mdcccid pia. quam memoravimus, femina Stephania Cottin-Bigard e vita cessisset, eius filia
34« Ioanna, quae infirma laborabat valetu/dine. inceptum Opus religiosae feminae Mariae a Passione - ad sacrum baptismatis fontem Helenae de Chappotin - et Sororum Congregationi ab ea conditae, Francûcalium scilicet Mûrioaaltiàl a Maria Virgine, concredidit ac commendavit Quae religiosae feminae, cum rem sibi concreditam omni contentione provexissent, tum anno mdccccxx a Sacra Congregatione Fidei propagandae enixis precibus petierunt ut pium hoc Opus ac propriae quibus regeretur leges ab Apostolica Sede legitime probarentur.

lamvero fieri non potuit quin eiusmodi petitiones benigne admitterentur; etenim, cum Emi Patres eius Sacrae Congregationis rem propositam, sibi a proximo decessore Nostro f. r. Benedicto XV delatam, rite perpendissent suffragioque muniissent suo. Pontifex iussil decretum ferri, quo Opus eiusmodi ea lege probaretur ut, ab eodem Sacro Consilio fidei propagandae penderet

Verum, antequam perutili huic Operi definitae ac perpetuae tribuerentur leges, opportunum visum est quasdam nonnas constituere, quibus idem ad tempus regeretur, hoc quidem consilio ac spe certa, fore ut rerum usus coeptique incrementa quid in posterum aptius decernendum esset edocerent

Itaque factum est ut ab Apostolica Sede recognitum ac legitime probatum itemque a proximo Decessore Nostro et a Nobis paternae semper benevolentiae significationibus cumulatum. Opus a S. Petro Apostolo inde ab anno mdccccxx laetiores in dies fructus caperet. cum christifideles opportune excitando ut, impendis Deo precibus admotis, clerum indigenam numero et virtute praestantem a pastorum Principe impetrarent, tum corrogata stipe id efficiendo, ut iis omnibus qui ex ethnicis nationibus ln sortem Domini vocati essent. ad sanctissimum eiusmodi propositum assequendum nihil omnino deesset Qua in succrescente felici-

ter bonorum fructuum segete, manifestum omnino cernimus ac miramur provldentissimi Dei auxilium, quod videtur, deprecando, uberius conciliasse sanctissima illa virgo Theresia ab Infante lesu. quam Nosmet ipsi caelestem eidem Operi a S. Petro Apostolo patronam delegimus atque attribuimus.

Placet vero hoc loco merita eos honestare laude, qui Institutum usque adhuc actuosa cuiusque sua alacritate fovere non desierunt; ac nominatim debitas ex animo grates agere tum sororibus e Congregation Franciscalium Missionalium a Maria Virgine, tum viro desideratissimo Iulio Tiberghien. Archiepiscopo Tit Nicaeno, qui generoso ut erat animo, nec laboribus pa> sit. nec privatis sumptibus, ut rem modis omnibus proveheret. tum denique religioso viro e C. SS. R losepbj Drehmans. qui, cum prima Instituti huius aetate Secretarii generalis munere fungeretur, in huiusa^i coepto operose elaboravit./ χ

Quod est reliquum, quemadmodum die m rnema Maii. anno MDcrccxxn ILE 4161, pio Operi a propogabx ne fidei regundo peculiaria tribuimus instituta dc kgt». ita in praesens Operi a S. Petro Apostolo, Nobis quidrr. carissimo, quod iam firmiorem veluti aetatem ättigi laetamur, ut in posterum et paternae voluntati Nostra· et catholicarum Missionum exspectationi magis ïnaps que respondere queat, propria item instituta ac lega decernimus ac definimus, quibus quidem, ut fore omnino confidimus, maiora profecto in dies capiet incrementa. Itaque re mature perpensa, dc apostolicae potestatis plenitudine, motu proprio et certa scientia, haec statuimus ac sancimus:

I. Pontificium Opus a S, Petro Apostolo, cx ipsa natura sua eo spectare oportet, ut Sacrae Congregationi Fidei propagandae adiumento sit, in clero indiges rite sancteque instituendo ac praesertim in Semiraru maioribus vel minoribus excitandis» ubicumque rerum adiuncta id postulare videntur.

П. A christifidelibus preces piaque opera eo cccsilio postulet, ut caelestis pastorum Princeps qurr. plurimus velit ex ethnicis nationibus iuvenes bene animatos superno quodam instinctu ad sacerdotium vocare, itemque velit quos sua aspirante gratia ad huiusmodi inceptum sanctissimum allexerit, iidem scientia ac virtute praestantes omnino evadant

III. Postulet praeterea a fidelibus ut suam quisque opem pro viribus conferant, sive certam quoUrmu donando pecuniae vim, sive stipem in populo corrogando. sive aliquem e Seminarii alumnis, ut aiick adoptando, sive denique annuum reditum, vulgo bons di *studio,* constituendo, quo unus saltem e sacris hisce levitis sustentari atque educari perpetuo possit

IV. Sedem principem Romae habeat in aedibus Sacrae Congregationis Fidei propagandae, a cuius quidem auctoritate, ut diximus, omnino pendeat

V. Operi praesideat universo Secretarius generali Sacrae Congregationis Fidei propagandae, qui, sicuti ad munus moderandi Operis a propagatione fidei, ita ad hoc pariter munus expresse a Summo Pontifice eligitur, quique Opus de consensu Emi Praefecti eimdem Sacrae Congregationis regat, sessionibus Consilii generalis praesit, eiusque deliberationes ad opportenum exitum dirigat.

VI. Opus praeterea moderetur Consilium generale Romae constitutum, quod praeterquam ex Praeside generali, constet ex viris consiliariis, qui a Sacra Congregatione Fidei propagandae ad quinquennium eligantur inter sacerdotes e variis nationibus Romae degentes, in quibus pium hoc opus iam vigeat

VII. Si quis ex Consiliariis ad episcopalem ordinem vel ad romanae purpurae dignitatem evehatur, boc ipso a Consiliarii munere cesset

Vili. In hoc praecipue, uti peculiare munus suum. Consilium generale studiose incumbat: scilicet ut ac subsidia, quaecumque ad Pontifi/cium Opus pertinent. - exempli gratia stips corrogata, alumnorum mssionalium adoptiones ac reditus (vulgo borse di stadio» ad ecclesiasticam eorum institutionem perficiendam · aequabiliter distribuantur. Curet praeterea ut Opus m singulis nationibus maiora quotidie incrementa capiat

IX. Consilii generalis pariter esto peculiaria instituta ac leges Consiliorum Nationalium, ut aiunt, excutere ac probare, rationes ab iisdem quotannis redditis perpendere et regesta recognoscere.

X. Consilium generale singulis mensibus in unum conveniat, ut pecunia resque aliae a fidelibus oblatae aequabiliter distribuantur, eaque - probante quidem Sacra Congregatione Fidei propagandae - ad quas spectant accurate mittantur. Penes Praesidem ius esto Consilium generale convocandi.

XI. Consilium generale id decernat ac statuat, quod maiori parti Consiliariorum placuerit Decreta vero» quae de rebus maioris momenti ferri contingat Sacrae Congregationi Fidei propagandae et per eandem Summo Pontifici probanda subiiciantur.

XII. Quotannis, cum moderatores nationales Pont Operum Missionalium Romae simul adsunt, in communem coctum conveniant, ut una cum Praeside ac Consiliariis Operis a Sancto Petro Apostolo in hac alma Urbe degentibus, ea. quae ad idem Opus pertinent, opportune pertractent.

XIII. Omnes Missiones Sacrae Congregationi Fidei propagandae sublectae, prout earum necessitates postulant, a Pontificio Opere a Sancto Petro Apostolo pro viribus iuvnndac sunt.

XIV. Pontificium Opus a S. Petro Apostolo Secretarium habeat generalem, qui. proponente quidem Consilio generali, a Sacra Congregatione Fidei propagandae eligatur, eiusque ad nutum suo munere fungatur. Secretario generali certum quoddam statuatur ac tribuatur honorarium.

XV. Secretarii generalis officium esto. Praeside generali probante, ea omnia curare, quae ad ordinariam Operis administrationem pertinent.

XVI. Idem, Consilii mandata diligenter exsequendo, res ordinet atque disponat in generalibus coetibus agendas; in coetibus tamen Consilii Generalis suffragii tantum consultivi ius habeat.

XVII. Omnibus officialibus Inferioribus a Consilio generali, prout res postulat, delectis. Secretarius general's praesit, curetque ut iidem proprium cuiusque munus fideliter naviterque obeant, atque attente invigilet ut Arcarius rem sibi concreditam accurate regat.

XVIII. Thesauri custos arcam pii Operis diligentissime custodiat, curetque ut, probante Consilio generali, pecunia tuto frugiferoque modo collocetur./

XIX. Quotannis Arcarius accepti et expensi accuratam rationem reddat quae ratio a duobus censoribus in hanc rem a Consilio generali deputatis excussa atque probata. Consilio generali iterum probanda subliciatur.

XX. De collata a fidelibus cuiusvis generis stipe et de aequabili eiusdem partitione facta, quotannis accurata et publica descriptio fiat.

XXI. Pontificium Opus a S. Petro Apostolo in singulis nationibus ubi viget, proprium constituat Consilium nationale, quod quidem suum habeat secretarium suosque officiales, circa quos, congrua congruis referendo, ea quae de Consilio generali statuta sunt, diligenter serventur; de Directoribus vero nationalibus ia Litteris *Decessor Noster* a Nobis hoc eodem die Motu proprio datis [LE 9101, iam provisum est.

XXII. Consilia nationalia opes a fidelibus oblatas, quantaecumque sunt, - sive pecuniam, sive missionalium alumnorum adoptiones, sive denique reditus *(borte di studio)* ad eorum ecclesiasticam institutionem conficiendam - secundum normas a Consilio generali statutas administrent, vel ad idem Consilium Generale transmittant

[I. Consiliis nationalibus vetitum est proprio arbitrio distributiones facere, vel subsidia concedere, atque etiam sacricolarum adoptiones reditusque *(borse* di *studio)* ad eorum ecclesiasticam institutionem conficiendam, alicui adiudicare. Quae omnia, pro recta totius Operis administratione. Consilio generali reservintur.

Curo autem Consilium generale Operis a Sancto Petro iuxta normas supra datas nondum constitutum sit, pro hac vice nominationem Secretarii generalis eiusdem Operis Nobis reservamus, idque munus dilecto filo Petro Coffano, Antistiti Urbano, hactenus Directori pro Italia Pontificii Operis a Propagatione Fidei committimus.

Quaecumque vero a Nobis hisce Litteris statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae» apud Sanctum Petrum, die xxiv mensis Iunii, in festo Sancti loannis Baptistae, anno jocccc xxix, Pontificatus Nostri octavo.—Pius Pp. ».

912

1929 IUN 26.-SC RITUUM, DECR. AAS 21 (1929) 606

URBIS et ORBIS

Officium, missa et elogium pro festo
SANCTAE MARGARITAE MARIAE ALACOQUE VIRGINIS

Ad humiles enixasque preces Revmi Domini Hyacinthi. Episcopi Augustodunensis, supplicia quoque depromentis vota plurium Emorum S. R. E. Cardinalium, fere innumerabilium Sacrorum Antistitum, necnon Superiorum Ordinum et Congregationum religiosarum, praeeunto universa familia Monialium Ordinis Visitationis B. M. V., ab infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationi Praefecto relatas. Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI - qui per Litteras Encyclicas *Miserentissimus Dominus,* diei 8 Maii 1928 (AAS 20 (1928) 165-178], Sacratissimi Cordis lesu festum, expiationis et reparationis more, firmius solemniusque celebrari jusserat, atque ad altiorem ritum et nobiliorem solemnitatem evexerat - alterum quoque festum illi priori et digniori, veluti congruum additamentum, latius amplificare cogitavit et voluit: nempe Sanctae Margaritae Mariae Alacoque, Virginis, quae divini Cordis fidelis discipula et amantissima filia se totam devovit eius honori et cultui propagando. Quare ipse Beatissimus Pater, votis et postulationibus sibi porrectis libenter obsecundans, festum Sanctae Margaritae Mariae Alacoque, pluribus dioecesibus et piis religiosisque Institutis iam indultum, suprema ea apostolica Sua auctoritate, pro utroque Clero ad universam Ecclesiam extendere dignatus est Insuper officium cum Missa proprium nec non Elogium Martyrologio Romano addendum, prouti ea in superiore prostant exemplo, ex Sacrae Rituum Congregationis consulto, ratum habuit et adprobavit: illudque in festo praefatae S. Margaritae Mariae Alacoque, Virginis, sub ritu duplici, die 17 Octobris quotannis recolendo, ab universo Clero saeculari et regulari adhiberi decrevit; etiam fixe translato et reposito in diem decimum sextum eiusdem mensis festo semiduplici S. Edwigis. Viduae. Mandavit demum ut Kalcndario universali in novis editionibus Breviarii et Missalis nec non Martyrologii Romani, huiusmodi festum cum supradictis Officio, Missa et Elogio respective inseratur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26 Iunii 1929.—C. Card. Laurenti, S. *R. C. Praei* A. Mariani, *Secr.*

913

1929 IUN 29.-CONV. c. LUSITANIA. AAS 21 (1929) 341

Ratihabitio conventionis inter s. sedem et
REMPUBLICAM LUSITANIAE DIE 11 APR. 1929 INITAE

Essendosi fra la Santa Sede e il Governo della Rcpubblica di Portogallo conchiuso, e dai rispettivi plcnipotenziari sottoscritto, il giomo undid Aprile dei corrente anno un Concordato; oggi, 29 Giugno 1929. Sua Eminenza il Signor Cardinale Pietro Gasparrl Segretario di Stato di Sua Santità. e Sua Eccellenza il Signor Dottor Augusto De Castro Sampaio Corte Real. Inviato Straordinario e Ministro plenipotenziario della Repubbllca di Portogallo, riuniti nolle camere del Palazzo Apostolico dei Vaticano, previa lettura dei rispettivi strumenti di ratifica, li hanno trovati pienamente conformi in tutti e singoli i loro articoli In seguito di che, hanno entrambi proceduto alio scamblo delle ratifiche medesime, ed in fede di tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il présenté processo verbale in doppio originale, apponendovi il sigillo delle loro armi.

Roma, dal Palazzo Pontificio al Vaticano, il 29 Giugno 1929.—Pietro Cardinale Gasparrl - Augusto De Castro Sampaio Corte Real.

Adn. Vide CONVENTIONEM tub di· 1929 Apr. Ih LE Ô94.

914

1929 IUL I.-SC SACR. INSTR. AAS 21 (1929) 351-362

ISTRUZIONE

Ai revmi ordinari d'italia, e per essi ai parrocl circa l'esecuzione dell'art. **34** del concordato stipulato l'11
FEEBRAIO 1929 TRA LA S. SEDE ED IL REGNO D'ITAUA. RELATIVO ALLA CELEBRAZIONT DEL MATRIMONIO AGLI ETTEГП CIVILI, SECONDO PURE α DISPOSTO DELLA LECCE 27 MAGGIO 1929. N. 847. SUL MATRIMONIO

ll Concordato fchccmcnte stipulato Г11 Fcbbraio 1929 (LE 881J tra la Santa Sede ed il Governo dItalia.

nell'art 34. stabilisée che lo Stato italiano riconosce al Sacramento del matrimonio, disciplinato dal diritto canonico, gli effetti civili.

In esecuzione di tale convcnzione lo Stato italiano, con legge dei 27 Maggio 1929. n. 847. ha dato le necessarie disposizioni al riguardo.

Questa Sacra Congregazione. in conformite agli augusti voleri del Santo Padre, ad essa comunicati con dispaccio della Segreteria di Stato in date 8 Marzo 1929. dirige ai Reviiii Ordinarii e parroci dTtelia la presente Istruzione per l'esatta applicazione del citato art 34 del Concordato, tenuto presente il testo deUa suddetta legge. principalmente nello spirito che la informa.

Per mtelligenza e norma degli stessi Revmi Ordinari:. si promette che con la citata Legge, nel capo I, ‹ Modifïcazioni al titolo V del libro I del Codice civile ›. non si è voluto légiférait sui matrimonio religioso (a) quale sono attribuiti gli effetti civili) che. come tale, è solo disciplinato dal diritto canonico, ma sul cost detto matrimonio civile, al quale lo Stato non ha rinunziato. pur accostandosi ed anche uniformandosi. in materia (Timpedimcnti. al Codice di diritto
352 canonico./

Inoltre a facilitare ll compito dei Revmi Ordinarii e a rendere uniformi in tutte le parrocchie dTtelia le praliche riguardanti la celebrazione del matrimonio disciplinato dal diritto canonico e le relaziom tra i parroci e gli uffictali dello stato civile, aUa presente Istruzione si unisce ll formulario del quale le Curie e i parroci dovranno diligentemente far uso neU'applicazione delle nuove norme che regolano l'istituto matrimoniale in Italia.

Carol.

Dell'obbligo *per gli rpori cattolici* di *celebrare il ıoıo matrimonio religioso.*

1. · I cattolici che intendono contraire matrimonio, sono gravemente obbligati a celebrare Il solo matrimonio religioso, dal quale si ottengono gli effetti civili, non essendovi alcuna ragione, scusa o pretesto di ometterlo, attese le cautele di cui ta Chiesa Uha circondato, per rendcrlo in tutto alto a conseguire il suo scopo reUgioso e sociale.

2. - Qualora gli sposi cattolici osassero contrarre dvilmente, sia pure con l'intenzione di celebrare in appresso ll matrimonio religioso, saranno trattati come pubblici peccatori e il parroco si regoleré a norma del can. 1066.

Ca po IL

Delle pubblicazioni matrimoniali.

3. - La richiesta delle pubblicazioni nella casa comunale, olkechè dalle persone indicate dall'art 73 del Codice civile, deve farsi in iscritto anche dal parroco proprio al quale spetta la celebrazione del matrimonio, a norma del can. 1023. § 1° (art. 6. capov. 2 della Legge 27 Maggio 1929, n. 847).

Nel caso che il parroco sia impedito, la richiesta verrà fatta da chi legittimamente lo sostltuisce all'effetto delta celebrazione del matrimonio.

4. · Il parroco, peraltro. non richlederi, d'ordinario, le dette pubblicazioni, se prima non abbia adempiuto le altre prescrizioni del diritto. riguardanti lo stato libero degli sposi, ta dispensa da eventual! impedimenti, la liberté di consenso, l'istruzione religiosa dei medesimi. i loro documenti di Battesimo e di Cresima. il permesso delta Curia nei luoghi dove vige l'obbligo di tale permesso e nei casi in cui questo permesso è richiesto dal diritto o dalla presente istruzione.

5. - ll parroco spiegherà agli intéressât!, che essi non devono chiedere le pubblicazioni da tarsi nella
353 casa comunale prima che siano state corn/piute le pratlche da premetterai alia celebrazione del matrimonio. awertendoll che senza la sua richiesta, la loro non avrebbe effetto (Legge cit. art 6. capov. 2).

8. · Per clb che riguarda la durata delle pubblicazioni, se esse saranno tatte a viva voce dal parroco, dureranno ordinariamente qulndtci giorni (can. 1024).

È opportuno perd che gli Ordinarii, awalendosi delta facoltà loro concessa dal can. 1025, permettano ai parroci. dove clb consiglino circostanze dl luogo e di persone, di fare le pubblicazioni per affissione alV'ingresso della chiesa, nel qual caso queste dureranw otto giorni con l'inclusione di due feste di précéda

A norma del can. 1030. prima di procedere alb celebrazione del matrimonio, se non intcrviene (za grave causa, si faranno trascorrere tre giorni dalTultma pubblicazione, owero dall'ultimo giorno dell'afiissione.

7. - Sotto il nome di parroco, qui e nolle seguenti disposizioni. s'intende qualunque sacerdote che eserrit la cura d'anime con giurisdizione parrocchiale Icaa 451 § 2). non esclusi i cappellani militari, i quali han.-,) giurisdizione parrochiale, non territoriale, ma personale. regolata dai rispettivi decreti.

Tanto l'Ordinario del luogo. quanto l'Ordinario militare possono in qualche caso avocare a sè l'esercizâ) delle suddette facoltà.

8. - La domanda, come pure l'atto di pubblicaziooe. indicheranno:

1° il nome, il cognome, la professione, il luogo ώ nascita. il domicilio degli sposi;

2° se sono maggiori o minori di été;

3° il nome, il cognome, la professione e il domicilio dei genitori.

9. - Le pubblicazioni saranno fatte dal parroco proprio. a norma del can. 1023 § L

10. - A giudizio deUOrdinario (can. 1023 I 2) le pubblicazioni canoniche potranno farsi in diverse parrocchie. quando uno o entrambi gli sposi. dopo la pubertà. sian vissuti almeno sei mesi in altra parrocchia.

Il parroco proprio farà la richiesta delle pubblicazioni al solo ufficiale di stato civile del luogo della

11. - Se il matrimonio si dovrà celebrare all'estero tra due iteliani o tra un italiano ed uno straniero, le pubblicazioni si faranno tanto nella parrocchia dell'attuale domicilio o quasi domicilio, quanto neUa propria parrocchia in Italia.

Se uno o entrambi gli sposi non abbiano più fl domicilio in Italia, le pubblicazioni si faranno nelli parrocchia di origine o altrove, a giudizio deUOrdinario. a norma del can. 1023 § 2 sopra ricordato./ a

12. - Nelle pubblicazioni si farà espressa menzioce:

1° *se* gli sposi, legati da qualche impedimento canonico, abbiano chiesta ed ottenuta la necessaria dispensa dalla competente autorité ecclesiastica;

2° se siano intervenuti o una sentenza di nullité di matrimonio o una dispensa da matrimonio rato e non consumato o altri prowedimenti resi esecutivi;

3° se. non ostante l'opposizione o le non concordait disposizioni di legge. sia stata concessa dall'Ordinar.o la debita autorizzazione per celebrare II matrimonia

13. - Qualora si dimandi la dispensa daUe pubblicazioni ecclesiastiche, o la dispensa sia concessa dal diritto canonico (can. 1026-1028). uguale domanda deve essere fatta alla competente autorité civile per il tramite dell'ufficiale dello stato civile.

Nel caso che la dispensa civile non sia accordata o si preveda che il disbrigo della pratica occuperà tango tempo, il parroco, sentito l'Ordinario, potrà procedere alla celebrazione del matrimonio.

Awenuto il matrimonio, il parroco non indugi. a norma del num. 30 della presente Istruzione, a dentmziarlo all'ufficiale dello stato civile.

Sappiano i Revmi Ordinarii che opportune istruzioni saranno date dalla competente autorité civile superiore. affinchè nei casi predetti di dispensa canonica si faccia luogo nel più brève tempo possibile alla concessione della dispensa civile. Di conseguenza i Revml Ordinarii non permetteranno la celebrazione del matrimonio, se non nell'urgcnza di gravi cause.

14. - Potrà l'Ordinario per giusta ragione dispensare da una delle tre pubblicazioni orali, visto che con ciô resta integro il diritto delle pubblicazioni nella casa comunale, eguagliandosi ordinarlamente riguirdo alla durata del tempo in questo caso le pubblicazioni canoniche e le civili.

La dispensa da una delle pubblicazioni civiU è accordata dal Procuratore del Re. da entrambe dal Procuratore generale del Re.

15. - Gli Ordinarii, anche in ossequlo all'art 34 del Concordato, non concederanno dispensa, specialmcnte

totale, dalle pubblicazioni, sc non per motivi assai gravi ed urgenti.

16. - Quando il parroco riceve daU'ufficialc dello stalo civile comunicazione di opposlzioni notificate o d'esistenza d'impedimento (Legge art. 7) egli ne informi subito l'Ordinario diocesano e non procéda alla celebrazione del matrimonio senza l'cspressa autorizzazione del medesimo, salvo il caso in cui l'opposizione fosse evidentemente destituita di fondamento.

17. - Se l'opposizione sarà motivata da una sentenza d'interdizione per infermità di mente (Legge, art, 12 JH n. 3) a carico di una delle parti, non/ si potrà in alcun modo procedere alla celebrazione del matrimonio senza l'cspressa autorizzazione deUOrdinario.

In questo caso l'Ordinario. oltre a considerare la gravità delle conseguenze che possono derivare da tale matrimonio, tenga présente che di esso non si potrà ottenere la trascrizione agli effetti civili, salvo il prcscrltto del n. 38 di questa Istruzione e deU'art. 14 della Legge, capov. 2.

18. - Qualora l'opposizione sia fatta a causa d'un precedente matrimonio civile - ipotesi che non dovrebbe realizzarsi in regime concordatario (cfr. nn. 1. 2) - contratto tra gli stessi sposi. il parroco procederà alla celebrazione del matrimonio, e benchè questo non possa essere trascritto agli effetti civili che già esistono. verrà denunziato egualmente aU'ufficiale dello stato civile, perché possa prendeme nota, secondo le istruzioni che saranno impartite dalle competenti autorité civili.

Qualora invece l'opposizione sia fatta a causa di un precedente matrimonio civile contratto da uno dei due sposi con altra persona, il parroco deferirà il caso all'Ordinario. Se questi crederà di permettere il matrimonio religioso, detto matrimonio non si potrà trascrivere agli effetti civili e diventa perciô inutile ogni denunzia (art. 12. nn. 1 e 2 della Legge).

19. - In tutti gli altri casi di opposizione, fatta per la minore età dei contraenti, per lo stato vedovile prima del decorso di dieci mesi, ecc., le ragioni deU'opposizione saranno esaminate diligentemente daU'Ordinario e il parroco non potrà procedere al matrimonio senza il giudizio del medesimo.

Se il giudizio sarà favorevole alla celebrazione del matrimonio, questo produrrà gli effetti civili, non potendo l'ufficiale di stato civile negarne a suo tempo la trascrizione (Legge. art. 7, capov. 3).

Per i mlnorcnni peraltro, quando anche non vi sia opposizione, il parroco si regolerà a norma del canone 1034.

20. - Il parroco, prima di procedere alla celebrazione del matrimonio, si procurerà il certificate di cui all'art. 7 dclla citata Legge.

21. - Se il matrimonio non venga celebrato entro sei mesi, si potranno, a giudizio deUOrdinario, ripetere le pubblicazioni (can. 1030 § 2). Quanto aUe pubblicazioni civili si procederà a norma delle leggi civilL

Ca po III.

Della celebrazione del matrimonio.

22. - Per ciô che riguarda il tempo, il luogo, la forma canonica e liturgica deUa celebrazione dei matrimonio, anche per gli Italo-Greci neUe parrocchie dei Regno, si osservino esattamente le prescrizioni *XA* deUa Chiesa./

23. - Se il matrimonio si celebra fuori dei territorio parrocchiale. il parroco che ne dà la licenza (di cui al can. 1097, § 1. n. 3). insieme ai documenti comprovanti lo stato libero degli sposi, trasmetterà al parroco della parrocchia, dove sarà celebrato il matrimonio, anche il certificat© di cui ail'art. 7 deUa Legge.

24. - L'Ordinario, il parroco o altro sacerdote legitthnamente delegato, che avrà assistito al matrimonio, dopo ricevuto il consenso dei coniugi, ne spiegherà agli stessi gli effetti civili, dando loro lettura, innanzi ai testi del matrimonio, degli articoU 130, 131 e 132 del Codice civile riguardanti i diritti e i doveri dei con:ugi (Legge, art. 8), secondo il testo allegato a questa Istruzione (All. Ill, mod. XIV).

Tale lettura si farà in chiesa prima della Messa, se questa avrà luogo. Ciô fatto. il parroco che avrà compilati in precedenza i due atti originaU del matrimonio, li firmerà subito e in pari tempo vi farà apporre le altre firme richicstc, avendo prima preparato quanto occorre aUo scopo; se ciô non fosse possibile o conveniente si firmerà l'atto subito dopo la predetta lettura neUa sagrestia.

25. - Il matrimonio celebrato secondo le leggi canoniche sarà notificato entro i cinque giorni stabiliti dalla Legge al Comune. Eseguita la trascrizione, questa produce sempre gli effetti civili dal giorno deUa celebrazione del matrimonio.

26. - L'autorizzazione per il matrimonio dei minori d'anni 21 e delle vedove prima del decorso dei 10 mesi dalla vedovanza, è lasciata. corne si è detto (n. 19), al prudente giudizio deUOrdinario ed avrà gli effetti civiU.

L'Ordinario perd non accorderà il permesso ad una vedova prima del decorso dei 10 mesi, se non avrà la sufficiente certezza che rimangano esclusi quegli inconvenienti ai quali intende owiare il legislatore.

27. - Tengano presente gli Ordinarii che a norma deU'art. 7. capov. 3, della Legge citata, l'autorità giudiziaria civile, in ordine a qualunque opposizione tendente ad ostacolare la celebrazione del matrimonio, pronunzia sentenza di non luogo a deliberare, appunto perché tale materia è riservata al giudizio deU'autorità ecclesiastica, ad cccezione dell'opposizione fatta circa gli impedimenti di cui all art. 12 deUa Legge stessa e ai nn. 17 e 18 deUa presente Istruzione.

28. - Quanto agli ufficlali. ai militari assimilati, ai diplomatic! e a tutti queUi ai quali è vietato il matrimonio senza speciale autorizzazione civile, potrà procedersi al matrimonio religioso soltanto. se gravi ragioni di coscienza consigliassero l'Ordinario di permetterlo, ma non sarà denunziato agli effetti civili (cfr. Istruzione deUa Sacra Congregazione dei Sacramenti, 2 Aprile 1909) [·]./

Ciô va detto anche per le vedove pensionate e in particolare per le vedove di guerra (cfr. perô Istruzioni deUa S. C. dei Sacramenti: 20 Giugno 1919, 10 Giugno 1922 e 25 Gennai 1927) (LE 187. 424, 734).

Quando in tali casi sia permesso il matrimonio religioso, questo, cessato l'impedimento che si opponeva aUa trascrizione, sarà denunziato aU'ufficiale deUo stato civile per i relativi effetti. ad istanza di chiunque vi abbia intéresse (Legge, art. 14).

Nel permettere tali matrimoni l Rmi Ordinarii procederanno con molta circospezione, potendosi verificare degli inconvenienti non lievi.

Ca po IV.

Notificazionc del matrimonio aU'ufficiale di stato civile.

29. - A norma del num. 24, il parroco redigerà l'atto di matrimonio in lingua italiana ed in doppio originale che sarà firmato dagli sposi, a mono che non sappiano o non possano scrivere e dai testimoni che dovranno essere in grado d'apporre all'atto il loro nome e cognome e dallo stesso parroco. Uno dei predetti atti sarà compilato sopra ll libro parrocchiale e l'altro in foglio volante per l'ufficio di stato civile.

Se il matrimonio viene celebrato fuori della Chiesa parrocchiale da un sacerdote delegato, il celebrante ne redigerà i due atti originali in due fogb volanti da rimettersi al parroco. U quale mentre ne rimetterà uno aU'ufficiale di stato civile, trascriverà l'altro sul propio libro parrocchiale. avendo perô cura di conservare in archivio il foglio originale.

L'atto di matrimonio conterrà le seguenti indicazioni:

Ie il nome e cognome, l'età l e la professione. U luogo di nascita. il domicilio, il quasi domiclUo. ossta la residenza degli sposi;

2° U nome e cognome, il domicilio o la residenza dei loro genitori; l

3° la data delle eseguite pubblicazioni canoniche o il decreto di dispensa, corne anche la menzione relativa aile pubblicazioni civili;

(· Vide apud C. ZERBA. *Sxpkmtio hyiiovct · Sacro*-xarxfinn », Roma 1950. p. 75-76).

ᵗ n parroco si assJcurerà pnm» w la data di msclta »egnata nei rexlstri dvill oorrisponda a qurlla srgnaU nel Ubro del battezzatl. J In caso poi di differenta tm U nctre dl beîtesüno e quello dello suto dr»·, dnrrvmo cwr» rtportatl neb l'atto arabeduc l norrd con la débita appoiixione deUa difîrrvnxa. cloè *al civile* e *nel* ZiW *di baltetino.*

4J indicazione di eventual· impedimenti canonici e relativa dispensa ;

5e Il luogo e la data in cui segui la celebrazione del matrimonio;

6» il nome e cognome del parroco o di chi altri per lui abbia assistito alla celebrazione del matrimonio
358 (Legge. art 91.7

7· h menzione dell'eseguita lettura degli articoli 130. 131 e 132 del Codice civile (Legge. art. 10).

30. - Il parroco entro le 24 ore e in ogni evenienza non oltre 5 giorni dall'awenuta celebrazione, trasmetterà al Comune uno degli atti originali del matrimonio. affinchè sia trascritto e conservato nell'archivio dello stato civile.

Tengano présente i parroci la responsabilité che assumono per l danni eventual· a cui possono andare ineontro gli sposi. dilazionando oltre cinque giorni te trasmisslone delTatto di celebrazione del matrimonio all^ifficio dello state civile (Legge, art. 14. capov. 3).

31. - Il Comune a cui deve trasmettersi l'atto del matrimonio per la trascrizione agli effetti civili è sempre quello in cui il matrimonio è state celebrate (Legge, art 8. capov. 2).

32. L'obbligo di trasmettere l'atto di matrimonio al Comune incombe sempre al parroco (n. 7 pres. Istr.), anche se alla celebrazione del matrimonio abbia assistito un altro sacerdote delegato da lui o dall'Ordinario diocesano, o autorizzato dal can. 1098. n. 2. In caso di legittimo impedimento del parroco, la trasmissione sarà fatte dal vicario cooperatore, o. impedito anche queste, dal sacerdote che avrà assistito legittimamente al matrimonio.

33. Se l'Ordinario abbte celebrate 11 matrimonio, questi invierà gli atti originali al parroco dei luogo dove è state celebrate, ed il parroco trasmelterà uno degli original; airufficiale di state civile, a norma dei n. 30.

34. - H matrimonio celebrato alte presenza dei soli testimoni, a norma del can. 1098, sarà notificato dal parroco alTufficio di stato civile al suo ritomo in parrocchia; nel quale caso dovrà prima leggere ai coniugi. davanti a due testimoni, gli articoli dei Codice civile riguardanti i loro diritti e doveri (vedi n. 24). Nel caso che il matrimonio fosse stato celebrato alia presenza dei sol· testi tn mortis periculo, il parroco ne dari comunicazione appena avutane notizia.

35. - Se il matrimonio sia stato celebrato per procura a norma del can. 1089, o alte sola presenza dei parroco secondo il can. 1044 o dal sempUce sacerdote dl cui al can. 1098. n. 2, ciô dovrà essere indicato nel-1'itto di matrimonio.

36. - L'ufficiale dello stato civile, entro 48 ore dal ricevimento delTatto di matrimonio, darà notizia al parroco delTawenuta trascrizione. della data in cui è stata effettuata e deUe altrc eventual! indicazioni di protocollo e registro (Legge, art 10. capov. 2): detta comunicazione sarà conservata gelosamente nell'Archivio parrocchiale. e il parroco ne fara inoltre annotazione a margine delTatto di matrimonio compilato nel
3S bbro parrocchiale./

37. Se nel predetto termine Tulficiale di stato civile non avrà trasmessa la comunicazione dell'eseguita trascrizione, 11 parroco ne solleciterà te trasmlssione. e. qualora 11 detto ufficiale trascun ancora, deferirà il caso alTOrdinario.

Non manchi 11 parroco nei suddetti casi di tenere nota delle domande e deUe insistenze da lui fatte, per le possibili sue giustificazionl

38. - Nel caso in cui a giudizio delTOrdinario si ammUe un interdetto per iniermità di mente alia celebrazione dei matrimonio, se la sentenza d'interdizio-*M* sta stata revocata e la coabitazione dei coniugi siasi protratta per tre mesi dalla revoca della detta sentenza. si potrà chiedere te trascrizione di tale matrimonio agli effetti civili (Legge. art 14. capov. 2).

39. · Omessa te trascrizione alio stato civile per qualsiasi ragione, potrà tuttavia essere domandata dopo, in qualsiasi tempo, da chi vi ha interesse, purchè le conditioni per la validité delTatto. che susststevano al tempo dclte celebrazione del matrimonio, non siano venule meno, salvo peraltro il diritto acquisito dei terzi. (Legge. art. 14).

40. - I contracnti non possono regotermente opporsi alla notificazKine del matrimonio al Comune per gli effetti civili, dovendo il parroco farte per ragioni d'ufficio, salvi i casi contemplati nei nn. 17, 18 *e 23* e fl prescritto del numero seguente.

41. - Il m.itrimonio di coscienza propriamente detta. di cui ai cann. 1104 e seg.. non deve essere notificata al Comune.

Le parti perô possono in ogni tempo chiedere che il loro matrimonio sia notificato perché venga traseritto per gli effetti civili, salvo sempre il diritto acquisito dei terzi.

42. - Anche l'Ordinario puô rendere di pubblica ragione e notificare alTufficiale di stato civile per mezzo del parroco un tale matrimonio, quando ciô sia necessario per evitare lo scandalo o altro grave danno, i norma del can. 1106.

43. - Il parroco négligente nella notificaztene dei matrimoni alTfficio di stato civile, soggiace alia *sir.·* zione penale comminata nel can. 2333. oltre alia grave responsabilité di cui al n. 30.

Ca po V.

Della convalidazione e sanazione in radice del matn-τηοηio. *Della legittimazione della prole e de! privilegio paolino.*

44. - Nel caso che un matrimonio non sia stato ancora notificato e trascritto agli effetti civili e si scopra esser nullo, si procederà in conformité del diritto alla convalidazione ordinaria di esso. 11 parroco trasmetterà/ alTufficiale di stato civile Fatto della seconda » celebrazione dei matrimonio eseguita nel modo suddetto cioè con la rinnovazione dei consenso dinanri al parroco e ai testimoni, previa dispensa dalle pubblicazioni. se quelle fatte siano incorse nella decadena

Se invece il matrimonio sia stato denunziato e trascritto agli effetti civili, e si scopra esser nullo, si procederà subito, previe le necessarie dispense, alia convalidazione ordinaria di esso e intanto TOrdinano pronunzierà, se è il caso, a tenore del can. 1990. sentenza di nullité di quel primo matrimonio la quale seguirà il corso stabilito per le necessarie annotation: net registrl civili (art. 17 della Legge).

Qualora non sia possibile la convalidazione ordinaria, omessa la sentenza di cui sopra, si chiederà alb competente autorité ecclesiastica la sanazione in radice del predetto matrimonio.

Il rescritto della sanazione in radice, con la notizia della nullité del matrimonio in questione, previo il consenso delTOrdinario e se lo rlchiegga Tinteresse delle parti, sarà comunicato dal parroco aU'uffic.a> dello stato civile e la sanazione dei matrimonio verri trascritta nel registre civile a margine della particoh dei matrimonio ch'è stato sanato in radice.

45. - Quanto alia legittimazione dei figli, 11 susseguente matrimonio, celebrato secondo la legge canonica. e trascritto agli effetti civili, rende legittimi i figli naturali anche ai detti effetti (cfr. art 194 Cod. civ.); perô gli sposi dovranno farne il riconoscimenta dinanzi al parroco. indicando il nome e la data di nascila. affinchè ciô sia inserito nella redazione dell'atta di matrimonio, a condizione che non faccia ostacolo uz impedimento della legge civile.

46. - Quando sia stato concesso dalla S. beoc u rescritto di legittimazione di figli non legittimabili per susseguente matrimonio, il parroco potrà suggerire aile persone interessate di presentarlo alla competente autorité civile per ottenere anche la legittimazione dvüe.

47. - Per tutto ciô che riguarda il privilegio paolino. rimangono ferme le norme contenute nel Codice di diritto canonico (cann. 1120 e seg.). e la pratica per la trascrizione agli effetti civili sarà deferita alla Segreteria di Stato di Sua Santité daH'autorità ccclesastica che detto privilegio avrà applicato.

48. - Parimenti ricorrendo il caso di presunta morte di uno dei coniugi, se trattasi di militari dispersi nella grande guerra e vi sia la sentenza del tribunate civile che dichiarô la presunta morte, TOrdinano si atterrà all'Istruzione del Santo Officio del 1868 [CICF η. 1.0021 e. permettendosi il nuovo matrimonio, questo avrà il corso ordinario e sarà con la debita awertenn denunziato allo stato civile./

Fuori di questo caso la pratica per gli effetti civil: dovrà esere deferita come sopra alia Segreteria di Stato.

49. - I prowedimenti e le sentenze di nullità di ma-

trimonio rese esecutive (can. 1987), sla che le relative cause abbiano scguito il corso giudiziario, sia quello anuninistrativo o economic© (can. 1990), c le dispense da matrimonio rato e non consumato concessa dalla Santa Sede ai cattolici o da matrimonio solo non consumai© concesse agli ncattolici, quando uno soltanto dei coniugi sia battezzato (can. 1119), e cosi le dichiarazioni circa lo scioglimento del detto matrimonio rato e non consumato in forza della professione solenne (con. 1119), saranno d'ufficio trasmesse rispettivamenle o dal Tribunal© ecclesiastico d'appeHo, o dall'Ordinario diocesano, o dalla competente Sacra Congregazione al Supremo Tribunale della Segnatura. che a sua volta le comunicherà alla Corte di Appello della circoscrizione a cui appartiene il Comune presso il quale fue trascritto l'atto di celebrazione del matrimonio (Legge, art. 17).

50. - Nelle cause di separazione si riterrà corne massima che possono considerarsi nei singoli cast quail ingiurie gravi l'aposlasia d'uno dei coniugi e il pericolo di perversione dell'altro.

51. - Le sentenze di separazione saranno partecipate dal Tribunalc civile che le emette aU'Ordinario diocesano, il quale ne darà a sua volta comunicazione al parroco proprio dei coniugi (Legge, art. 19).

52. - La competenza del magistrate civile circa le cause di separazione riguarda anche i matrimonii celebrati prima del Concordato.

53. - Le sentenze e i prowedimenti relativi alla separazione dei coniugi, emessi daH'autorità civile, purchè non siano contrarii alla legge divina o ecclesiastica. hanno valore anche nel foro canonico. Perciô rispetto alla donna legalmente separata è applicabile la disposizione del can. 93 § 2.

54. - Le sentenze o decreti di separazione emanati dalla competente autorité ecclesiastica in qualche caso speciale, potranno essere notificati daH'autorità che li ha emanati, neU'interesse deUe parti, aU'autorità civHe.

Ca po VI

Disposizioni transitorie.

55. - Gli atti e le pratiche relative al matrimonio, che siano già state iniziate daH'autorità ecclesiastica prima deU'8 Agosto 1929, giorno in cui va in vigore la Legge 27 Maggio 1929 per l'applicazione del Concordato nella parte relativa al matrimonio, non saranno sospese, ma seguiranno il loro corso ordinario e verrar.no condotte a termine nella norma e nei modi sq prescritti./

56. - Nel caso che l'autorité civile in seguito aUe pubblicazioni o ad altro prowedimento abbia emanato una ordinanza o un decreto, fuori dei casi contemplati nei nn. 17 e 18. con cui la trascrizione del matrimonio venisse impedita o differita, il parroco suggerirà aUe parti dl far ricorso motivato dalla disposizione di legge contro la detta opposizione aHa R. Corte d'appeHo (art 21 della Legge) e farà egli stesso ricorso al proprio Ordinario.

57. - Se le pubblicazioni canoniche siano già state fatte quando andrà in vigore la suddetta Legge, H matrimonio potrà celebrarsi senza le pubblicazioni civili Se queste avessero avuto luogo o fossero in corso, non occorrerà chiedere la rinnovazione delle medesime, ma si farà luogo alla celebrazione e trascrizione del matrimonio previo il certificate da nlasciarsi dall'ufficiale dello stato civile (art. 7 della Legge). Spetta aile parti interessate di chiedere aHa Corte d'appeHo la trascrizione di un matrimonio religioso celebrato anterionnente aU'entrata in vigore deUa Legge 27 Maggio 1929 (art. 21). Il parroco presterà a tale scopo agli intéressât! la propria assistenza.

53. - La nullité dei matrimoni dichiarata daU'autorité ecclesiastica prima o dopo 1'8 Agosto 1929, su domanda di una delle parti, puô essere notificata secondo le formalité di cui al n. 49. per ottenere lo scioglimento del matrimonio civile, purchè la nullité sia stata pronunziata per una causa ammessa anche dal Codice civile (Legge, art. 22).

Cosi pure, su domanda di ambedue Je parti, si potrà ottenere lo scioglimento civile di quei matrimoni dai quali si è avuta prima deHa stessa data la dispensa pontificia del matrimonio rato e non consumato. purchè siano state osservate le formalité di cui al n. 49 (ibid.).

La Santité di N. S. Pio Pp. XI, nell'Udienza accordata al sottoscritto Cardinale *Prefetto della S. C. della Disciplina dei Sacramenti* il *giorno* Ie Luglio, si è be*nignamente degnata di approvare la presente* Istruzione e di dare *ordine che* venisse *immediatamente pubblicata e dicenti* esecutira a tutti gli effetti di legge dal *giorno otto Agosto prossimo venturo.*

Roma, dalla Sacra Congregazione della DiscipUna dei Sacramenti. 1· Luglio 1929.—M. Card. Lega, Vescovo Tuscolano, *Prefetto.* D. Jorio, Segretario.

Adn. J. CREUSEN In NrT 56 (1929) 673 674; ME 41 (1929) 206-211; 53 (1941) 295-298 Praebet eidem S. G de Ssawenfi» apud AAS 21 (1929) 363-383 document» varia pro Italia et Formula» quae utiliter adhiberi poxvunt In explendi» officii» ab hac Instructione pr»«cripli$.

915

1929 IUL 4.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART."

Facultas adhibendi tn electionibus maioritatem

RELATIVAM QUOTIES LICITUM SIT VOTUM EXPRIMERE PER SCHEDULAS

Preces - Beatissime *Pater,* Pater Procurator Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, ad pedes S. V. provolutus. humiliter exponit:

In Constitutionibus sui Ordinis, ad N. 600, relate ad electionem Socii vel Procuratoris ad Capitulum Provinciale, haec habentur:

« In regionibus longinquis. Patres Capitulares, qui in Residentiis degunt, possint ad electionem Socii vel Procuratoris concurrere per schedulas epistolis transmissas, modo a Definitorio Generali praescribendo b.

Cum autem in huiusmodi electionibus impossibile sit servare quod in iisdem Constitutionibus, ad N. 370, praescribitur, nempe ut ad electionem exigatur maiorltas absoluta votorum et in tertio scrutinio fiat quod dicitur v. ballottaggio. Orator humiliter petit, ut quoties ad quamlibet electionem, iuxta Constitutiones vel peculiaria indulta, concurrere liceat per schedulas epistolis transmissas, sufficiat ad electionem canonicam maioritas relativa in primo scrutinio obtenta. Et Deus, etc...

Rescr. - Vigore facultatum a SSmo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio negotiis religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a Revjno P. Procuratore Gen. benigne annuit pro gratia iuxta preces et immutatio inseratur in Constitutiones. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae dic 4 iulii 1929.—A. Henr. M. Card. Lepicier. *Praef.* Vine. La Puma, *Secr.*

• Prof. N. 3300/29: AOCD 4 (1929-30) 26-27.

916

1929 IUL 6.-SC RITUUM, RESP. AAS 21 (1929) 509

ROMANA

Dubia de precibus pro rege et populo italiae

Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione sequentia proposita sunt dubia:

I. < An preces indictae iuxta art 12 Concordati inter S. Sedem et Italiam, pro Rege et populo Italiae, etiam dicendae sint si Missa Conventualis ab Ipso Episcopo pontificaliter celebretur? >

Et quatenus *affirmative:*

II. « In quo loco ab Episcopo recitandae sint preces? »

III. < An etiam in ecclesiis Religiosorum officium chorale habentium, post Missam conventualcm praefatae preces sint recitandae? »

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, mature omnibus perpensis, respondendum censuit:

Ad I. Affirmative.

Ad Π. Preces recitandae sunt, statim post Missam, ab Episcopo stante ad thronum, vel ad faldistorium, si throno usus non fuerit.

Ad ΠΤ Non teneri, nisi adsit Capitulum religiosum Abbatiae vel Praelaturae nullius.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 6 Iulii 1929.—C Card. Laurenti. S. R- C. *Praef.* Angelus Mariani, *Secr.*

917

1929 IUL 7,-CONV. CUM ROMANIA. AAS 21 (1929) 456

Ratihabitio conventionis inter s. sedem et romaniae REGNUM DIE 10 MAU 1927 ΓNIT.AE

Essendosi fra la Santa Sede ed il Governo di Romania conchiuso, e dai rispettivi Plenipotenziari sottoscritto, il giorno dieci Maggio millenovecentoventisette un Concordato, oggi 7 Luglio 1929, Sua Eminenza il Signor Cardinale Pietro Gasparri. Segretario di Stato di Sua Santitâ, e Sua Eccellenza il Signor Caio Brediceanu, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario del Regno di Romania riuniti nelle camere del Palazzo Apostolico del Vaticano, previa lettura dei rispettivi strumenti di ratifies, li hanno trovati pienamente conformi in tutti e singoli i loro articoli. In seguito di che. hanno entrambi proceduto allo scambio delle ratifiche medesime. ed in fede di tale Atto hanno sottoscritto di loro propria mano il presente processo verbale in doppio originale, apponendovi 11 sigillo delle loro armi.

Roma, dal Palazzo Pontificio al Vaticano, il 7 Luglio 1929.—Pietro Cardinale Gasparri. Cars Brediceanu.

Ada. Vide CONVENTIONEM sub die 1927 Mlii 10: LE 764.

918

1929 IUL 2O.COM. INTP. RESP. AAS 21 (1929) 573-574

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1. · Di utttris dimissoriis. *2. - Dr* matrimonio acatholiCORÜM. 3. - Dy 1ΠΓΠΟ IX CONSECRATIONI ECCLESIA!. 4 - Dz Sn-VLTVRA ECCLESIASTICA. 5. - Dz ALIENATIONE BONORUM ECCLESIASTICORUM

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - De litteris dimissoriis

D. - An vi canonis 310 5 2, conlati cum canone 958 i 1 n. 4. Provicarius apostolicus intra annum a sede vacante litteras dimissorias concedere possit

R. · *Affirmative.*

Π. - De matrimonio acathoucorum

D. - An ab acatholicis nati, de quibus in canone 1099 § 2, dicendi sint etiam nati ab alterutro parente acatholico, cautionibus quoque praestitis ad normam canonum 1061 et 1071.

R. - *Affirmative.*

III. - De ieiunio in consecratione ecclesiae

D. - An ieiunium in consecratione ecclesiae, de quo in canone 1166 f 2, moderandum sit secundum communem legem Ieiunii ecclesiastici

R. - Affirmative.

IV. - De sepultura ecclesiastica

D. - An praescriptum canonis 1221 extendatur etiam ad poitulantes et ad alumnos scholarum apostolicarum in religionibus.

R. - Negative./

V. - Dt ALIENATIONE BONORUM ECCLESIASTICORUM

D. - An vi canonis 1532 I 1 n. 2 requiratur licentia S. Sedis ad alienandas per modum unius plures res ecksiaMicas eiusdem personae, quae simul sumptae valorem excedunt triginta millium libellarum seu francorum.

R. - Affirmative.

Datum Romae, die 20 mensis Iulii anno 1929.—P. Card. Gasparri. *Praeses.,* I. Bruno, *Secr.*

Adn. F. M. CAPPELLO in PrM 18 (1929) 250-259» J. CREUSOi in NrT 57 (1930) 65 69; Ph. MAROTO in CpR 10 (19») 334-343 et in Apoll. 3 (1930) 233-243,601-616. REGATILLO χ 127.560.581.605.757; IP 9 (1929) 193-196; ME 41 (1929) 299-301.

919

1929 ILL 27.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 21 (1929) 4»

Proscriptio libri ditlef nielsen < de historiskejesus >

Feria IV, die 3 Iunii 1929

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis S. Officii, Emi ac Rmi DD. Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, praedamnatum esse declararunt, iuxta can. 1399, 2, 3, 4. et in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt, tum in originali lingua dara, tum in versione germanica, opus, cui titulus:

Ditlef Nielsen, *Den historiske Jesus.* Forlagt af H. Aschehoug et Co. Kobenhavn, 1924.

Ditlef Nielsen. *Der geschichtliche Jesus.* Deutsche Bearbeitung von Hildebrecht Ho: nach dem erweterten dânischen Original. Meyer und Jessen Verb' München.

Et insequenti Feria V, die 4 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Prov. Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori S. Officii concessa, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, 27 Iulii 1929—A. Subrizi. *Supremae S. C. S. Officii, Notarius.*

920

1929 IUL 31.-SC RITUUM, RESP. PART.·

De colore pileoli abbatum regularium

Hodiernus Abbas Generalis Ordinis Praemonstratensis Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione humiliter exposuit, nimirum:

« Quum Can. 625 C. I. C. dicatur Abbates regulares frui privilegiis de quibus in can. 325. excepto pileolo coloris violacei, quaeritur: Cuiusnam coloris debeat esse pileolus Abbatum Regularium, nempe utrum coloris nigri, vel coloris habitus regularis proprii Ordinis >.

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis commissionis suffragio, re sedulo perpensa, rescribendum censuit: « Affirmative ad primam partem, iuxta decretum generale 1311 ad VIII, diei 27 Septembris 1659; et quoad secundam partem provisum in prima. Atque ita rescripsit et declaravit die 31 iulii 1929.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* Angelus Mariani, S. R. C. *Secr,*

• Abbati Generali Ord. Praemostraleruium: PrM 18 (1329) 244-245. Adn. PrM 18 (1929) 245; 20 (1931) 143-144.

921

1929 AUG 2.-SC S. OFF., RESP. AAS 21 (1929) 49«

Dubium de masturbatione ad detegendam blenorragum

Huic Supremae Sacrae Congregationi Sancti Officii proposito dubio: < Utrum licita sit masturbatio directe procurata ut obtineatur sperma, quo contagiosus morbus blenorragia scientifice detegatur et quantum fien potest curetur ».

Efni ac Revmi DD. Cardinales Inquisitores generales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabl

to RR PP. Consultorum voto, feria IV, die 24 lull! 1929, respondendum esse censuerunt: *Negative.*

Et in sequenti feria VI, die 26 eiusdem mensis et anni, Ssffius D. N. D. Pius divina Prov. Pp. XI, in audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbavit et publicandam iussit.

Datum Romae, cx aedibus S. Officii, die 2 Augusti 1929.—A. Subrizi, *Supremae S. C. S. O. Subst. Notarius.*

Ada. J. CREU5EN In NrT 56 (1929) 671-673; ME 42 (1930) 324-325: PrM 18 (1929) 216-219.

922

1929 AUG 3.-SIGN. AP., CIRC. AAS 21 (1929) 511-512

Litterae circulares quoad sententias de nolutate matrimonii. **AD NORMAM ART. 34 PACTI INTER SANCTAM SEDEM ET REGNUM ITALIAE CONCORDATI**

Ai *Reviiii Ordinari Diocesani d'Italia,*

Poichè il giorno 8 del corr. Agosto andrà in vigore h Legge 27 Maggio 1929, n. 847 per Tapplicazione del Concordato fra la S. Sede e 1'Italia nella parte relativa al matrimonio (art. 34), questo ^upremo Tribunale ritiene opportuno indicare ai Rmi Ordinari d'Italia le norme che dovranno essere osservate, affinchè le scntenze e i prowedimenti, che dichiarano la nullità dei matrimoni, *siano resi eseculivi agli effetti civili.*

1. Le sentenze dichiaranti la nullità del matrimonio, tanto se il loro processo abbia seguito il corso formale di cui ai canoni 1960 a 1989 del *Codex iuris canonici,* quanto sc siano state trattate colla procédure eccezionaie ed economica di cui ai canoni 1990 a 1992. appena siano divenute definitive ed esecutive a norma dei canoni 1987 o 1992, saranno trasmesse d'ufficio, in due copie integral! autenticate, a questo Supremo Tribunale della Segnatura, unitamente ad una copia di quegli atti del processo, *che sono necessari per* accertare la regolarità del medcsimo (v. comma 5).

2. Nel caso previsto nel primo comma dell'art 22 della citata lege 27 Maggio 1929, cioè di sentenza emanata sia prima sia dopo il giorno deU'entrata in vigore ill della legge stessa. ma dichiarante la nullità di alcun/ matrimonio celebrato *prima* del detto giorno, la procedure avanti questo Tribunale, allo scopo di ottenere che la sentenza produca il suo effetto riguardo al matrimonio civile contratto fra le stcsse persone, dovrà essere iniziata a richiesta di almeno una delle parti. In ordine a tale richiesta si dovrà fare la trasmissione della sentenza come sopra al n. 1. I Revmi Ordinari, ove sia necessario, esorteranno le parti di valersi del beneficio concesso dalla legge, allo scopo di impedire che tra coloro il cui matrimonio religioso è stato dichiarato nullo, permanga il vincolo del matrimonio civile.

3. Questo Supremo Tribunale, appena avuta notizia dalla Corte di Appello dell'eseguita annotazione della sentenza a margine delTatto di matrimonio nell'ufficio dello stato civile, ne darà comunicazione al Revmo Ordinario, il quale trasmetterà la notizia al parroco. nei cui registri è conservato 1'atto originale di matrimonio. Questi poi annoterà a margine dei detto atto le indicaiioni sia della sentenza che ha dichiarata la nullità del matrimonio, sia delTawenuta trascrizione della detta sentenza nei registri dello stato civile.

4. Sarà pure data notizia ai Revmi Ordinari, per gli effetti di cui al precedente n. 3. delle dichiarazioni di nullità di matrimonio emanate dalla Sacra Romana Rota o dalla Sacra Congregazione del S. Offizio e dei prowedimenti di dispensa dal matrimonio *rato et non consummato* emanati dalla Sacra Congregazione dei Sacramenti.

5. In ogni caso la procedure in questo Supremo Tribunale sarà esente da ogni tassa.

Dalla Segnatura Apostolica (Roma, Palazzo della Dataria), il dl 3 Agosto 1929.—F. Card. Ragonesi, *Prefetto.* F. Cattani Amadori, *Segretario.*

923

1929 AUG 10.-SC RIT., NOTIF. AAS 21 (1929) 570

Declaratur non authentica quaedam responsio S. C. Rituum **CIRCA INTERRUPTIONEM MISSAE EX PARTE CELEBRANTIS**

Alcune Riviste di materie ecclesiastiche e liturgiche hanno recentemente pubblicato una risposta di questa Sacra Congregazione dei Riti concernente dei dubbi sulTinterruzione della Messa solenne. da parte dei celebrante, per attendere il compimento di alcune ceremonie, con data 14 Novembre 1928.

Si dichiara che tale risposta non proviene dalla Sacra Congregazione. e che non sono autentiche le firme appostevi.

Con questa occasione si rammenta che Tunica promuIgazione ufficiale per i decreti generali della Sacre Congregazione, è il Boüettino Ufficiale, *Acta Apostolicae Sedis.*

10 Agosto 1929.—A. Marian:, *Segretario.*

Adn. RMponsio. de qua In tutu, data dicebatur sub die 1928 Nov 14, et ita sonabat:

«Ad Sacrorum Rituum Congregationem tf^bii quae sequuntur pro opportuna ŝolution delata sunt:

>Utrum in Missa solemn! liceat, finitis Secretis, Intervallum ponere antequam cantetur: Per omnia saecula socculorum,

1.· ve! ratione organi, quod post cantum Offertorii pulsatur:

2.· vel ratione incensationis chori nendum perfectae;

3.· vel in Missa solemn! cum assistentia Episcopi ratione circuli ad quem faciendum canonici e stallis ed thronum accedunt».

Et sacra eadem Congregatio, audita speciali commissione, rescribendum censuit:

Ad I et II Negativo.

Ad III Affirmative.

Atque ita rescripsit die 14 Novembris 1928.—C. Card. LAURENTI. Pro-PraeL—Angefus Mariani. Secr.». P. B In LE 43 (1929) 362-363.

924

1929 AUG 13.-CONV. BORUSSIA. AAS21(1929) 542-543

Ratihabitio conventionis inter s. sedem et rj **BLICAM BORUSSIAE DIE 14 IUN. 1929 INITAE**

Heute sind im Preussischen Staatsministerium Seine Excellenz der Apostolische Nuntius in Berlin und Erzbischof von Sardes Dr. Eugen PACELLI und für das Preussische Staatsministerium der Preussische Ministerpresident Dr. Otto BRAUN zusammengekommen, urn die Ratifikationsurkunden zu dem am 14. Juli 1929 zwischen SEINER HEILIGKEIT PAPST PIUS XI. und dem PREUSSISCHEN STAATSMINISTERIUM abgeschlossenen Vertreg des Freistaates Preussen mit dem Heiligen Stuhle gemass Artikel 14 Abs. 1 dieses Vertrages auszutauschen.

Nachdem die Urkunden vorgelegt und für richtig befunden worden sind. hat der Austausch in Gegenwart der Preussischen Staatsminister Dr. Hirtsiefer, D. Dr. Becker, Dr. Steiger. Dr. Hôpker Aschoff. Dr. Schreiber, Grzesinski und Dr. Schmidt stattgefunden.

Zur Urkund dessen haben die Unterzeichneten dieses Protokoll vollzogen.

Genchehen in doppelter Urschrift in Berlin am. 13. August. 1929. ·—Eugen Pacelli, Erzbischof von Sardes. Apostolischer Nuntius. Dr. Otto Braun, Preuss. Mlnisterprasident

• Oggi Sua Eccellenza Monsignor Dr Eugenio PaceHi, Arcivescovo di Sardi e Nunzio Apostolico in Berimo. cd il Ministro Présidente, Dr. Ottone Braun, per il Ministère di Stato Prussiano, si sono riuniti nelia rcMdenza del Ministère medesimo per procedere allo scambio degli Instrumenti di ratiflea della solenne Convenzione conclusa tl/ 543
14 Ghlgno 1929 tra Sua Santitâ il Papa Pio XI ed il Ministère di Stato Prussiano, a norma dclTarticclo 14 capov. 1 della Convenzione stessa.

Dopochè gli anzidetti Islrumenti di ratifie sono «Uti csibiti e trevati in regola. si è effettuato lo «cambio di essl alia presenza dei Ministri dello Stato Prussiano Signori Dr. Hirtsiefer, D. Dr. Becker, Dr Steiger, Dr. Hopker Aschoff. Dr. Schreiber. Grzesinski e Dr. Schmidt

In fede di che i sottoscritti hanno redatto il présenté processo verbale.

Fallo in doppio originale, in Berlin© 11 13 Agosto 1929.

Adn. Vld CONCORDATUM sub 1929 limil 14. LS 9C5.

925

1929 AUG 15.-PIUS XI, CONST. AAS 21 (1929) 577-581

DE SEMINARIO RUSSICO IN URBE

Prus Episcopus

Servus Servorum Dei - Ad *perpetuam rei memoriam*

Quam curam de Orientalibus ad catholicam unitatem reducendis, ut sacram Nos hereditatem a Decessoribus Nostris accepisse, haud semel, sed praesertim Litteris Encydicis *Rerum Orientalium* [AAS 20 (1928) 277-288] anno snper.ore datis, sollemniter testati sumus, ea Nos ad nova pro illarum gentium salute excogitanda remedia semper impellit, quo citius et plenius optatus dissitorum filiorum reditus comparetur.

Verum maxima prae ceteris Nos tenet pastoralis sollicitudo de nobilissimis Russicae ditionis gentibus, quas in profundum paene malarum detrusit lugenda omnium cum divinarum tum humanarum rerum ibi iam diu fu-
578 cens perturbatio. Nam cum teneris adolescentibus potissimum diabolicae struantur insidiae, ut, iniquissimis doctrinis infecti, homines atque etiam ipsum Deum (horribile dictu!) acerrimo odio prosequi consuescant, nulla humanitus affulget spes fore ut brevi res in melius cedant.

Sed quoniam etiam *contra spem in spem credere (Rom.,* IV, 18) fides Nostra Nos edocet, quia *non erit impossibile apud Deum omne verbum* (Luc., I, 37) et quoniam supremi regiminis officium Nos urget ut, quantum in Nobis est. omnia praesto habere curemus, quae ad novam illius gentis spiritualem resurrectionem divinae Providentiae consiliis, cum primum misericordiae tempus advenerit, efficacius inservire possint, nihil aliud tam necessarium tamque opportunum ducimus, quam impensum studium de catholico clero instituendo, cui huiusmodi cura incumbit et qui hodiernis sacerdotibus pondus diei et aestus strenue portantibus, sed laboribus et aerumnis iam iam confectis atque etiam non sine quadam quasi martyrii palma m dies succumbentibus. in auxilium veniat, et novos, quos cx miserentis Del bonitate firmiter speramus copiosissimos, animarum manipulos colere et colligere et in horrea Domini reponere possit

Iamvero ad haec Nostra vota opere adimplenda, post diuturnas ad Deum preces et collatis consiliis cum dilecto filio Nostro Aloisio Sancti Georgii in Velabro S. R. E. tunc Diacono nunc Presbytero Cardinali Sincero. Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali Secretario eodemque Nostrae Commissionis pro Russia Praeside. Seminarium seu Collegium Russicum in Urbe condere statuimus; in hoc. dicimus, totius catholici orbis centro et capite, unde romano spiritu omnino imbuti ad suos cives novi apostoli redeant. Proposito autem huic Nostro tempestive propitia adfuit e caelis, quam nuper simul cum S. Francisco Xaverio Missionum omnium catholicarum Patronam ediximus, S. Teresia a lesu Infante; dum enim haec animo volvebamus, sponte Nobis, ipsius Lexoviensis Virginis nomine, oblata est sat copiosa pecuniae vis. quae ad aedes Collegio Russico exstruendas instruendasque fere esset par. Quavis igitur abrupta mora, tam aperto divino freti auxilio, aptum ad S. Mariae Maioris in Exquiliis locum selegimus, ubi super-
579 tore/ anno millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die undecima Februarii, in festo Immacultae Virginis apud Lapurdium visae, auspicalem novi Collegii lapidem idem dilectus filius Noster Aloisius S. R. E. Cardinalis Sincero nomine Nostro sollemniter posuit. Cuius quidem rei feliciter tunc inchoatae gratam in aevum memoriam, annuo Pontificatus Nostri nomismate id referente, servari voluimus.

Nunc vero, cum novum illud aedificium in eo sit ut compleatur, perficiendae huic magni momenti rei manui admovere cupientes, vehementerque exoptantes ut hoc Ipso Nostri sacerdotii anno quinquagesimo selectus clericorum numerus illuc recipi possit, ad eiusdem Seminarii wu Collegii iuridicam erectionem devenire statuimus. Quod itaque ad maiorem divini Nominis laudem ac religiosae rei Incrementum cedat et verae Christi Ecclesiae inter slavicas gentes praesertim promovendae benevertat. Seminarium seu Collegium Russicum. cui Sanctae Tcresiae ab Infante lesu nomen indimus, in Urbe conditum. Apostolica Nostni auctoritate constituimus clque legitimi Pontificii Collegii lura tribuimus. Volumus autem ut in Illud adolescentes ln primis e Russka ditione ac ritu slavlco-byzantino recipiantur. qui suis civibus fide catholica excolendis. Deo Inspirante. operam navare cupiant; aliique praeterea iuvenes, qui, cx qualibet gente oriundi, ritu slavico-byzaatino plerumque suscepto, se totos populis reipublkae Russicae ad unicum Christi ovile reducendis dedicare firmiter statuerint. Hi omnes in Collegio Russico, pro cuiusque praeteritorum studiorum genere, apto annorum numero alentur, iis philosophicis ac theologicis atque etiam peculiaribus aliis disciplinis applicati, φχυ legitimi Superiores iis necessarias esse autumaverint, secundum particularia, mox condenda et a Nobis probanda, huius Collegii statuta. Potissimum vero in hj futuris Evangelii praeconibus instituendis curante erit ut, solida admodum pietate ac scientia in primii informati, apostolico zelo de catholica unitate procuranda vehementer inflammentur et aptis ad id instruantur adiumentis; qua in re peculiaris habenda erit ratio de propriis Russorum aliarumque Russicae ditiony gentium historia et moribus cognoscendis/ de sacra te slavici-byzantini ritus caeremoniis digne addiscenda exercendisque atque de illarum regionum erroribos scite refutandis.

Ad Collegii regimen quod attinet, cum Russicum apud Nostrum Institutum Orientale exsurgat eique ros modo contiguum sed etiam affine dici possit, et frequens inter haec duo Instituta commercium habeatur necesse sit. eidem religiosae familiae utrumque coc-missum volumus. Quapropter decernimus ut Collégien Russicum Societatis lesu Sodalibus regendum et derandum tradatur ad eas leges, quae ex praescripti; Pontificiae Commissionis pro Russia et ex peculiarte statutis pro hoc Seminario a Nobis adprobandis, servandae erunt

Dum igitur humillimas Deo referimus gratias quod haec perficere Nobis concessit, certam fovemus spem fore ut hoc carissimum Nostrum Russicum Collegi complurium sacerdotum secundum Cor lesu revera effectorum seminarium evadat, nec minus efficaciter ad Russicarum gentium salutem conferat, quam alia lectissima huiusmodi Collegia in Urbe olim condita, ut venerabile Anglorum Collegium et Pontificium Collegium Germanicum-Hungaricum, quorum opera quantum res catholica in illis regionibus magnas inter temporum ddficultates adiuta ct promota sit. publicae testantur historiae.

Cum autem Russicum S. Tercsiae ab Infante lesu Collegium, ut diximus, ad S. Mariae Maioris in Exquiliis. ad Marianam scilicet Aedem principem et velat sub materna Deiparae Virginis umbra exstrui contigerit, faustissimum inde omen repetimus, quippe qui pro certo habeamus Immacultam Christi Matrem, cuius cultus apud Orientales, etiam post miseram eorum ab Ecclesiae unitate defectionem, tanti semper fit, hoc Nostrum Institutum in suam proximam clientelam feliciter esse accepturam. Eidem praeterea adsit a caelo potens Missionum Patrona, cuius nomine Collegium hoc insignitur, eiusque valido patrocinio, quemadmodum coeptum est, magis in dies evolvatur et floreat

Volumus autem ut harum Litterarum transumpti etiam impressis, manu tamen alicuius notarii public subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis,/ eadem prorsus trt- Sl buatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, indiximus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domim millesimo nongentesimo vigesimo nono, die decima quinta mensis Augusti, in Festo Assumptionis Beatae Mariae Virginis, Pontificatus Nostri anno octavo.—Fx Andreas Card. Frùhwirth, Cancellarius S. R E. Aux· stub Card. Sincero, S. C. pro Ecclesia Orientali Secrriarius. loseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotarionun Apost.* loannes Zani Caprelll, *Protonotarius Aposlolicus.*

926

1929 AUG 26.-COM. RUS. INSTR. AAS 21 (1929) 608-61«

Instructio ad rr. patres dd. locorum ordinarios.

DE RUSSIS AD CATHOLICAM ECCLESIAM REDEUNTIBUS

Edito in Actis Apostolicae *Sedis* (6 Februarii 1929. pag. 94) Pont. Commissionis Pro Russia decreto « De

Russis ad Catholicam Ecclesiam redeuntibus > [d. 12 lan. 1929 - LE 875], nonnulli locorum Odinani mature huic Commissioni significandum curaverunt se recte vim et mentem intellexisse decreti, utpote debitam ln re tanti momenti cautelam praescribentis, praesertim cum de personis vel parum notis vel prorsus ignotis agatur. Obiecerunt tamen aliqui aditum sive ad Pontificiam Commissionem sive ad Legatos Apostolicos plerumque, maxime in casibus urgentioribus, impossibilem evadere vel saltem *in mora,* uti aiunt, non deesse periculum.

Quapropter rogaverunt ut sibi necessariae et opportunae traderentur agendi normae quibus in bonum animarum, nulla interposita mora quae ipsi dissidentium conversioni obesset, ministerium suum explere valerent

Laetatur quidem haec Pontificia Commissio tanta Ordinariorum in fratres nostros separatos, carissimos sane, cura et sollicitudine; finem autem et mentem eiusdem Decreti confirmat fuisse debitam commendare prudentiam, ut quaevis causa praecidatur Ecclesiam Catholicam calumniis afficiendi, quasi ipsa fratrum nostrorum adversa fortuna abutens eos ad se attrahere studeat Quapropter admirabilem Ordinariorum zelum in Russos» quos idem Summus Pontifex tanta prosequitur caritate, magnopere laudat atque commendat, iisque normas quae sequuntur, non pro clericis tantum sed etiam pro laicis attendendas tradit/

I. - De laicis

Edicit Pontificia Commisio, cum de laicis agatur. Episcopi esse potestatem non in casibus urgentioribus tantum sed et ordinariis eos admittendi et recipiendi in Ecclesiae Catholicae unitatem, dummodo eos qui admitti postulant ita noverint ut prudens iudicium de recta animi dispositione deque sufficienti circa Fidem et Ecclesiam Catholicam cognitione efformare possit

In memoriam revocanda sunt de validitate Baptismi et Confirmationis dissidentium responsa et decreta S. Officii.

Praestat vero exquirere utrum in schismate matrimonium contraxerint, quo modo, coram quo, utrum habita dispensatione super aliquo impedimento, qui eam indulserint Cuius fuerit alter coniux religionis; utrum celebratum matrimonium solutum fuerit, quibus causis et a quo; utrum novum contraxerint matrimonium. Denique omnia ita investigare oportet ut comperiatur quodnam matrimonium validum sit.

Item prudenti atque circumspecta investigatione explorandum est utrum causae et argumenta, quibus ad unitatem Ecclesiae inducti sunt, spiritualia et supranaturalia, an mere humana sint, prouti praesens eorum egestas et inopia: hoc enim in casu potius essent pro posse adiuvandi atque fratrum caritati valde commendandi. Interdum autem ne reiiciantur neve derelinquantur. sed prudenti committantur sacerdoti qui ipsos catholicam doceat doctrinam, praesertim de unitate Ecclesiae, de Romani Pontificis primatu, de Immaculata Virginis Conceptione, de Purgatorio, etc.

Cum sufficienter instructi atque dispositi inveniantur. de ritus electione sunt monendi, quin contra eorum propensionem ad latinum ritum assumendum eos inducere praesumatur. Satius erit dignitatem et pulcritudinem Orientalium rituum explicare, quid Ecclesia catholica de ritibus iisdem sentiat et doceat, et quantum iis favere studeat. Si quis tamen e Russis, omnibus recte perpensis, ritui latino adhaerere maluerit, eidem adseribi poteriL

Formulam abiurationis et Fidei professionis ad Episcopos in quorum dioecesibus frequentes habitant Russi et etiam ad alios Ordinarios qui petierint, remittendam curabit haec Pont. Commissio.

His itaque normis obtemperantes non tenentur Revmi Ordinarii in singulis casibus huic Commissioni recurrere.

Qui cum satis noverint personas de quibus agitur, necnon si casus ferat, statum earum domesticum, atque prudens efformaverint iudicium de earum recto bonoque animo et consilio, deque sufficienti dispositione et doctrina, uti supra dictum est, possunt et debent ad unitatem Catholicae Ecclesiae eas admittere tum in
eio casibus consuetis tum, immo ratione for/tiori, in urgentioribus, exempli gratia cum sit celebrandum matrimonium, servatis iis quae in abfuratione et mixtis nuptiis Apostolica Sedes servanda constituit

Sciant tamen Revmi Ordinarii hanc Pontificiam Commissionem semper esse paratam ad qualiacumquc, circa Russos in Ecclesiam Catholicam recipiendos dubia vel quaesita examinanda atque solvenda. Dum zelum prudentem Ordinariorum iterum atque iterum laudat eos vehementer hortatur haec Pont Commissio, ut singulari studio Christianae puerorum et adolescentium russorum institutioni incumbant, cum ipsi animos ad verum et bonum procliviores habeant Ordinarii autem quotannis de iuniorum reditu ad Ecclesiam Catholicam doceant Pont Commissionem, nec non de alicuius pueri vel adolescentis ad statum ecclesiasticum amplectendum propensione.

IL - De clericis, scilicet sacerdotibus et diaconis

Maiore procedendum est cautela si de sacerdotibus vel diaconis agatur; non diffidendi causa, quod absit omnino, sed quia in clericis diuturnior requiritur institutio; resque est graviore cura attendenda, praesertim quod ad futurum tempus attinet. Experientia enim

Itaque praeter diligentiorem amplioremque inquisidocuit

Itaque praeter diligentiorem amplioremque inquisitionem quam, congrua congruis referendo, pro laicis requiritur, certiores fiant Ordinarii de eorum ordinatione. studiis; quae idiomata loqui legere scribere valeant, et quali perfectione: utrum latinam ita calleant Linguam ut possint praelectionibus S. Theologiae dogmaticae et moralis aliquo cum profectu intéressé.

Requiratur etiam cuius hierarchiae vel fractionis hierarchicae quisque subditus fuerit, utrum decursu temporis de una ad aliam transierit An protestanticae sectae adhaeserit eidemve adscribl conatus sit Utrum post ordinationem sacram absque ministerio ecclesiastico. tamquam laicus vixerit

Inquisitio insuper fiat circa uniuscuiusque mores et vitae probitatem. Qua expleta inquisitione Ordinarius casum huic referat Commissioni vel si res urgeat Apostolico in regione Legato, qui iuxta peculiares normas sibi ad rem traditas sese geret

De clericis in Ecclesiam Catholicam admissis Ordinarii hanc Pontificiam Commissionem mature monebunt

Datum Romae, ex Secretaria Pontificiae Commissionis pro Russia, die 26 Augusti anno 1929.—A. Card. Sincero, *Praeses.* C. Margotti, *Secr.*

Adn. J. C. in NrT 57 (1930) 72.

927

1929 AUG 28.-SC STUD., LIT. AAS 22 (1930) 146-148

LITTERAE

Ad archiepiscopos, episcopos aliosque locorum ordinarios **DE STUDIIS ORIENTALIUM RERUM ET DE CATECHESI IN SEMINARIIS** impensius excolendis

Illustrissime ac Reverendissime Domine,

Quod catholicis hominibus semper fuit in votis ut quotquot in orientalibus regionibus a Romanae communione Sedis dissident ad eiusdem unitatem Ecclesiae Matris tam diu revocati se recipiant, id sane cum primis Ecclesiae universae Pastori ac Patri. Pio XI Pontifici Maximo, cordi est et curae praecipuae, tamque sollicitae ut iam inde a Pontificatus sui exordiis in id omnem operam studiumque contulerit Cuius quidem sollicitudinis documentum exstat praestantissimum in Encyclicis illis litteris *Rerum orientalium datis* die 8 Septembris anni 1928 (AAS 20 (1928) 277-288], de studiis nimirum orientalium rerum provehendis.

Hisce igitur Pontificis Summi curis votisque obsecundans, Sacra haec ecclesiasticis studiis provehendis instituta Congregatio, nihil sibi praetermittendum statuit quod ad mutuam illam populorum ignorationem et despicientiam, atque, ex praeiudicatis praesertim opinionibus consecutam, diuturnam animorum alienationem tollendam conferre, penitioremque tum historiae, tum doctrinarum, ac theologiae, praesertim Orientalium cognitionem alere possit, quemadmodum caedem Encyclicae litterae commendant, apud clericos potissimum ac sacerdotes.

Principio autem id generatim decernendum existimat haec Sacra Congregatio, ut in sacrae theologiae curricu-

Jo universo earum peculiaris ratio quaestionum ac rerum habeatur, quae ad orientales Ecclesias ac populos quoquomodo pertineant.

Quamquam enim maioribus tantum athenaeis sacris munus instituendi peculiares theologiae orientalis cursus, seu magisteria propria, attribuendum videtur, congruum est tamen ac paene necessarium, ut in ceteris quoque clericorum Seminariis, ubicumque iuvenum soboles in spem Ecclesiae adolescit studiisque sacris eruditur, id minime negligatur ut instructi paratique prodeant nonnulli saltem ad eam quoque Ecclesiae por-
147 tonem excolendam, in qua primum Christianum nomen exortum, fidei grandioribus factis inclaruit atque ad reliquum deinde terrarum orbem fama, virtute ac praedicatione processit

Ii vero potissimum in orientalibus hisce studiis ponendam sibi operam arbitrentur, quibus vel sacrae theologiae vel historiae ecclesiasticae vel liturgiae magisterium fuerit proprie demandatum.

Ita nempe, ut exemplo res pateat in ea quae de fidei praeambulis, seu fundamento, est theologia, quam propterea *fundamentalem* vocamus, explicanda atque illustranda, curent praeceptores ut quae contra primatum Romani Pontificis eiusdemque infallibile magisterium a dissidentibus Orientalibus obiicii ac lactari solent, dilucide fortiterque disjiciantur. oppositis nimirum iis quae a catholicis doctoribus efficacius reponi consueverunt

In reliqua item theologicae disciplinae parte, quam *specialem* appellamus, perspicue dissolvantur ab Orientalibus passim oblecta contra processionem Spiritus Sancti a secunda persona Ssihae Trinitatis, adiunctamque Symbolo fidei vocem filioque» contra doctrinas item sive de Immaculato Virginis Deiparae conceptu, sive de Purgatorii veritate singillatim.

In theologia quae de Sacramentis est, fusius enucleentur quaecumque ad Baptismum, ad SS. Eucharistiam (ad quaestionem, ex *gr.t* de epiclesi) ad Sacramenta cetera spectant

In Liturgia haud minus accurata diligentia quam veneratione et observantia rituum catholicorum diversitas explanetur.

In historia denique Ecclesiae ea presse enarrentur, quae de septem prioribus Conciliis Oecumenicis sunt deque subsequentibus, Lugdunensi praecipue ac Florentlno: neque illa omittenda quae deinceps Romani Pontifices ad unitatem redintegrandam inchoarunt ac perfecerunt, in primisque aetate nostra Pius IX «anctae recordationis, cum occassionem nactus Concilii Vaticani cogendi, orientales Episcopos paternis litteris invitavit ac Leo XIII. immortalis item memoriae Pontifex, qui toties diuturni Pontificatus sui tempore, tam multa tamque sapienter in eundem finem instituit, ac denique Pius XI feliciter regnans, quem iisdem vestigiis tam alacriter insistentem conspicimus.

Atque haec quae summalim attigimus, salis declarant studia orientalia quanti sint momenti, quantique propterea intersit ut ab Ordinariis omnibus in scholis praesertim theologicis, ea quidem via ac ratione, quam diximus, provehantur ln dies.

Quod si quis inter sacrae theologiae alumnos animi, doctrinae, ingenii laudibus se praecipue commendaverit, spemque fecerit bonam fore ut aliquid in utilitatem Orientalium aliquando conferre possit, id sibi locorum Ordinarii persuasum habeant nihil se Romano Pontifici
143 gratius atque divini/ Regis Cordi sacratissimo sanctius acceptiusque facturos quam si eundem alumnum ad Institutum Orientale in Urbem transmiserint, studiorum curricula perfectius emensurum.

Hanc opportunitatem nacta. Sacra Congregatio unum aliud urgendum existimat, ea etiam de causa, ne praealtioribus studiis humiliora quae videntur, at multo etiam maioris sunt rcipsa necessitatis ac ponderis, neglegantur. Id autem est quod a sanctissimis Ecclesiae Pastoribus aliisque apostolicis viris tam saepe tamque impense commendatum accepimus quodque haec quidem ipsa Sacra Congregatio non semel nec segniter inculcavit. ut in singulis clericorum Seminanis, apud alumnos theologiae praesertim, schola seu magisterium instituatur ac rite foveatur de sacra catechesi proprium. Constat enimvero catechesim huiusmodi. prout est apta :n primis ratio ac via Christianae religionis rudimentis populum Instituendi, totius voluti sacerdotalis ministerii fundamentum eoe eiusdemque (ructuum ct progressionum causam praecipuam, nostris praesertim temporibus. quae apostolicis verbis tempora ignorantiae vere dici possunt *(Act,, XVU,* 30). Hanc proh dolor! sae^. numero neglectam videmus, et haud raro implexi a> mium vel obscura ratione, quae ad animos audienbux alliciendum omnino sit impar, ineptissime tradi pier(Christianae ac pueris ipsis prima religionis elementa: κ Illud dolendum sit leremiae prophetae ingemisceatij. *Parvuli petierunt panem ct non erat qui frangeret ra (Lam., IV. 4).*

Illud igitur curent locorum Ordinarii ut, quod can. 1365 Codicis iuris canonici statuitur quodque ites epistola huius Congregationis, die 8 Septembris lffi ILE 717: *de catechesi)* data, impense commendata.·, sacrorum alumni qui in singulis dioecesibus ad spez Ecclesiae succrescunt, tum opportuniore via ac raLoa imbuantur, tum vehementiore desiderio inflammentsr Christianae plebis ac iuventutis praesertim fidei *nastne* elementis maiore cum fructu in dies erudiendae.

De iis denique omnibus quae in singulis Seminanis vel sancte instituta vel rite custodita et observata fœrint. ut harum litterarum satis utrique capiti fiat, gratissimum fecerint locorum Ordinarii si hanc Sacris Congregationem studiose docuerint

Qua de re iam nunc Amplitudini tuae gratias agtu quam maximas, omnia faustissima precor ex animo.

Romae, die 28 Augusti 1929.—C- Card. Bistrrn. *Praef.* E. Ruffini. *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 57 (1930) 423-424; A. LARRAOSA in Apoll. 3 (1930) 362-363; IP 10 (1930) 152.

928

1929 OCT 16.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas abluendi purificatoria. pall\s et corporjllu
FRATRIBUS COADIUTORIBUS LAICIS FACTA

Preces - *Beatissime Pater,* Superior Generalis Congregationis Missionis ad pedes Sanctitatis Vestrae humiLUr provolutus, attento Canone 1306 Codicis Iuris Canonici, facultatem implorat qua fratres eoadiutores laid ehadea Congregationis, Sacrario pro tempore addicti, abluere nleant. etiam prima vice, purificatoria. pallas et corporaLu ln Missae Sacrificio adhibita.

Rescr. - Sacra Rituum Congregatio, vigore facultate «ubi specialiter a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI tribularum, benigne induisit, ad proximum quinquennite ut in domibus Congregationis Missionis, fratres coadiutorts laici Sacrario pro tempore addicti, ad proprium offidus explendum, de consensu respective Superioris, abluere, etiam prima vice, possint purificatoria. pallas et corporalia pro Missae Sacrificio adhibita, servatis de cctcro servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 16 octobris 1929.—C. Caro. Laurenti, S. R. C. Prscf Angelus Mariani. S. *R C. Scot.*

• Congregation! Mbsîonis: EL 43 (1929) 490. Ada. 5isi« indultum concewom fuerat, inter illos. Ordinario Undensi sub £t 1927 Feb 15: AKKR 107 (1927) 680.

929

1929 NOV 7.-SC PROP. FIDE, RESCR. PART.

Iura praefecti apostolici applicantur ad superioris
ECCLESIASTICOS MISSIONUM, IN SPECIE IUS NOMINARDI VICARIUM GENERALEM

Pro Audientia Sanctissimi

Il 6 novembre 1919 (LE 224] il Santo Padre Benedetto XV di f. m. ad istanza del sottoscritto Cardinale Preietto della S. C. de Propaganda Fide concedeva ai Vicari e Prefetti Apostolici delle missioni facoltà di poter eleggere un Vicario Delegato in luogo del Vicario Generale che cssi. in forza del canone 198 del Codice di Diritto Canonico, non sembra abbiano il diritto dl nominare.

Ai Vicari Delegati, nominali dai Vicari e Prefetti Apostolici. Sua Santità accordava in pratica la giurisd:zione e le facoltà in spiritualibus et temporalibus che secondo il Diritto Canonico, competono ai Vicari Generali.

Siccome la facoltà sopradelta fu esplicitamente concessa solo ai Vicari e Prefetti Apostolici si prcga U

mi

ms

Santo Padre di volerla benignamente ostendere anche ai Superiori Ecclesiastici delle Missioni autonome, vale a dire direttamente dipendenti da questa Sacra Congregazione·, e, alio scopo di evitare incertezze e confusioni, dichiarare. al tempo stesso. che i Canoni dei Codice di Diritto Canonico che si riferiscono alie Prcfetture Apostoliche ed ai Prefetti Apostolici, possono applicarsi « servatis servandis », su linea generale, anche alie Missioni indipendenti ed ai loro Superiori.

NellTJdienza di stamattina U S. Padre si degnô di accogliere tanto l'una come l altra domanda.

7 nov. 1929—G. M. Card, van Rossum, *Prefetto.*

(Manu Subsecretarii). Non si intendono concessi i privilegi relativi alie vesti prelatizie. Il Delegato si chiamerà ‹ Superiore Delegato »; come per la Prefettura Apost. dovrebbe chiamarsi ‹ Prefetto Delegato ».

Syllof· n. 146.

930

1929 NOV il.-SC S. OFF., DECR. AAS 21 (1929) 670

Damnatur liber **ERNESTI MICHEL CUI TITULUS: « POLITIK AUS DEM GLAUBEN »**

Feria IV, die 30 Octobris 1929

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Rmi DD. Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehablto. DD. Consultorum voto, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum cui titu-

Ernst Michel. *Politik aus dem Glauben.* Eugen. Diederichs Verlag in Jena, 1926.

Et insequenti Feria V, die 31 eiusdem mensis et armi, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P._D. Adsessori Sancti Officii concessa. relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, 11 Novembris 1929.—A Subrizi, *Supremae S. C. S. Officii Subst. Notarius.*

931

1929 NOV 21.-KOTA ROM- INDULT. AAS 21 (1929) 774

Facultas datur ad tempus nonnullis advocatis civilibus **CAUSAS ECCLESIASTICAS PATROCINANDI**

Si rende noto che. in seguito al Concordato 11 Febbraio 1929 fra la S. Sede e l'Italia. ratificato il 7 Giugno 1929. e ai desideri manifestati dalle Curie italiane a nezzo di S. E. il Ministro Guardasigilli, il Santo Padre, cell' udienza accordata al sottoscritto il 21 Novembre 1929, ha concesso al Collegio Rotale, in parziale deroga al canone 44 5 2 della *Lex propria S. R. Rotae* [diei 29 iunii 1908: AAS 1 (1909) 20-351. la facoltà valevole per un quinquennio, di ammettere a patrocinare nel Tribunal della Rota, per difendersi le cause di cittadini o enti italiani, gli awocati esercenti presso i tribunali del Regno, appartenenti nile seguenti categorie: a) Docenti di diritto nelle Université; b) Membri del Consiglio Superiore Forense; c) President! e Vicepresidenti dei Consign Professionali e Commissioni Real! degli Ordini degli Awocati.

Dovranno costoro provare la loro perizia in diritto canonico, o con esame, o con titoli e pubblicazioni, restando al giudizio insindacabile dei Collegio Rotale decidere anche intorno a tutti gli altri requisiti personal! rlchiesti dalle leggi canoniche.—Massimo Masslmi, *Decano.*

932

1929 NOV 25.-SC REL., INSTR. AAS 22 (1930) 28-29

Ad supremos moderatores et moderatrices religiosarum **LUCARUM FAMILIARUM, DE OBLIGATIONE SUBDITOS IN DOCTRINA CHRISTIANA RITE IMBUENDI**

Quantum homini necessaria sit accurata ac seria Christianae doctrinae institutio, ex hoc manifeste apparet, quod ex ea recta fides nutritur ac roboratur, sine qua vita Christiano more traduci nequit. Quae quidem necessitas hodie praesertim persentitur, cum graves de Deo. de religione, de anima rationali, de societate, atque de aeterna hominis destinatione errores ubique circumferuntur. Munus vero hanc doctrinam penitiore modo addiscendi cos potissimum tangit, qui Deo se in religiosis Congregationibus devoverunt: praetermissa enim illa Christianae doctrinae cognitione, nec/ spiritualem vitam in se, ut debent, fovere possunt, nec in aliorum salutem procurandam, ut eorum munus est, incumbere.

Cum autem, ultimis praesertim temporibus, multae ac variae religiosae familiae virorum ac mulierum exortae sint, ex quarum opera, dummodo rite instituantur, plurimum sibi bonum Ecclesia iure meritoque repromittere potest, hinc ad has Sacra haec Congregatio peculiari modo sollicitudinem suam dirigit, eo scilicet fine, ut praedicti utriusque sexus Sodales ipsimet m sacra doctrina probe erudiantur, ct pueros vel puellas, quorum cura eis fuerit demandata, m eadem, omni qua par est diligentia, instruant

Ad quem finem sequentia decernenda proposuit ac, approbante Summo Pontifice, praesentibus litteris decernit:

1. Probandatus ac novitiatus tempore ita tyrones utriusque sexus Christianam doctrinam recolant atque penitius edoceantur, ut unusquisque frater et unaquaeque soror eam non solum memoriter teneat sed etiam rite explicare queat, nec ad vota nuncupanda sine sufficienti eiusdem cognitione admittatur, praevio examine.

2. Anno tyrocinii elapso, omnes religiosi alumni, qui in scholis primariis publicis et privatis doctrinam Christianam pueris ac puellis explanaturi sint, tum in ipsa catechesi, tum in ratione eam pueris proponendi ita instituantur, ut examen coram Ordinario vel iudicibus ab eodem delegatis, sustinere valeant

3. Quoad programma ad huiusmodi examen praeparandum adhiberi potest quod apud Vicanatum Urbis in usu est pro decernenda idoneitate ad catechesim in scholis elementariis edocendam.

4. Si vero non in scholis, sed in paroecia, religiosis viris vel foeminis munus committatur pueros puellasve doctrinam Christianam docendi, hi sibi ab Ordinarii Curia comparare curent idoneitatis documentum.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 25 Novembris 1929.—A. H. M. Card. Lépicter, *Praef.* V. La Puma. *Secr.*

Adn. J. G In NrT 57 (1930) 419-420; PrM 19 (1930) 199-206.

933

1929 NOV 25.-COM. RUSSIAE, INDULT. PART.·

De **IEIUNIO EUCHARISTICO IN MISSIS ET COMMUNIONE POSTMERIDIANIS**

Induit obtenu du Saint-Père par le président ct accordant aux évêques ct administrateurs apostoliques en Russie dc permettre, tant que dureront les conditions actuelles, le dimanche et les jours d'obligation, aux prêtres de célébrer et aux fidèles de communier l'après-midi ou le soir, pourvu qu'on observe un jeûne eucharistique d'au moins quatre heures à partir de midi, afin de faciliter aux ouvriers obligés de travailler ces jours-là l'accomplissement dc leurs devoir religieux.

• **Indulti sununarium damn. prout refertur · Doc. CK 33 (1934) 1463-1466; Adn. Dcc. Calh. 33 (1934) 1465.**

934

1929 DEC 1.-SC PROP. FIDE, LIT. CIRC. PART.

De **RELATIONE ANNUA MITTENDA A COLLEGIIS MISSIONUM AD S. CONGR. PE PROP. FIDE**

1 dicembre 1929

A mezzo della présenté, credo opportuno comunicare alla Patemità (Maternité) Vostra Reverenda aicu-

ne istruzioni della Propaganda circa la relazione, che, a norma dolio Statuto di cotesto Collegio Missionario, deve essere presentata. ogni anno, a questa Sacra Congregazione.

Detta relazione sarà inviata al principio dell'anno scohstico, e cioè durante il znese di dicembre.

In esa si darà cenno dei numero degli alunni (delle alunr.e) e degli (delle) insegnanti, come pure delle materie ed ore di studio.

Si aggiungerà un breve resoconto economico dellstituto, ed inline le varie eventual! osservazioni circa Fandamento del Collegio durante l'anno immediatamente precedente ed all'inizio dell'anno decorrente.

Prego quindi la P. (M.) V. di voler attenersi allé norme qui sopra esposte nel preparare la prossima relazione annua.—Guglielmo M. Card, van Rossum, *Prefetto.* Francesco Marchetti Selvaggiani, Arciv. tit di Sekucia, *Segretario.*

• GrccUre a! S-xrien e &»'!· Support dd Colled MIwo^an dîpcrdttS dilii S. C de Propaganda Rde. Sytloge n. 147.

935

1929 DEC 8.-SCP. FIDE, INSTR. AAS 22 (1930) 111-115

Ad VICARIOS PRAEFECTOSQUE APOSTOLICOS ET AD SUPERIORES INSTITUTORUM. QUIKJS A s. SEDE MISSIONES CONCREDITAE SUNT DE PROPRIA ET LEGITIMA DC GUBERNANDIS MISSIONIBUS AUCTORITATE

Quum huic Sacrae Congregationi, Propagandae Fidei praepositae, hinc a Vicanis et Praefectis Apostolicis, inde a Superioribus Institutorum, quibus missiones commissae sunt, circa propriam atque legitimam in gubernandis missionibus auctoritatem non infrequenter proponantur quaestiones, opportunum existimatum est, principia luris, quae hanc materiam regunt, paulo magis illustrare. Dubitationes enim, haesitationes et incertitudincs huiusmodi creare solent animorum dissensiones et rectam impedire missionum gubernationem earumque optatum progressum.

Ecclesia a divino suo Conditore mandatum accipiens: *Sicut* TT.üit *me Pater et ego mitto voi.* Euntes in mundum *universum praedicate Euangelium omni creaturae.* Ipsius tn terris prosequitur missionem, nihil aliud quaerens quam universum humanum genus ad agnitionem lesu Christi adducere et per legis evangelicae observantiam ad caelestem gloriam perducere.

In hoc divino mandato exsequendo Ecclesia solet imprimis in regionibus adhuc infidelibus Instituta religiosa vel missionalia tamquam socios sibi adiungere, ipsis committens regionem aliquam cvangelizandam.

Institutum autem hanc laboris Ecclesiae participationem acceptans, ipsam Ecclesiae missionem arcte complectitur atque omnino suam facit Unde revera in assumpta evangehzanda regione nihil aliud prosequi debet quam quod Ecclesiae missio habet, scilicet lesum Christum annuntiare, populos ad veritatis agnitionem adducere, viam ad aeternam beatitudinem edocere. Dei regnum propagare. Qui ab hoc fine divino vel etiam in parte aberraret, terrenis propositis inserviret, aliudque quodeumque et quantumcumque in se fortasse honestum consequendum intenderet altam missionis praestantiam non perspiceret ac mandato commisso atque suscepto deesset

Omnis quicumque in hoc opere adiutricem suam operam praebet, totus ac unice evangelico mandato Ecclesiae inserviat oportet

Ecclesia porro, alicui Instituto regionem aliquam cvangelizandam committens, non intendit illum terrae
112 tractum plane ac omnino relinquere curis/ illius Instituti. lusxui divino, cui deessc non potest, obtemperans, partem principalem, totum scilicet regimen missionis sibi retinet, ab Instituto adiutore generosum auxilium exspectans operariorum evangelicorum et mediorum ad opus exsequendum.

Quamobrem verum missionis Superiorem ac Moderatorem Ecclesia ipsa nominat. Solet quidem Ipsa ab Instituto, pro ipsius mutuae operae officiis, petere ut viros aliquos, doctrina, virtute atque apostolico studio praestantes, sibi proponat; sed ille quem ex eis eligit

et missioni praeficit, non iam Instituti nomine et auctoritate, sed vice ac potestate Ecclesiae missioneo regit

Itaque qui missioni ab Ecclesia praeponitur, rive is Vicarius fuerit sive Praefectus Apostolicus vel etan simplex Superior, in gubernanda missione non iam ώ Instituto sed a Sancta Sede dependet, et de ea noo Instituto rationem reddere tenetur, sed Sanctae Sedi, quae eum elegit. Similiter in explendo suo offido noo Superiorum Instituti placitis stare debet sed Eccleiae ductu ac desideriis uti tenetur.

Nihilominus summi semper momenti est ut is» cui i Sancta Sede regimen missionis concreditur, intime coniunetus atque acceptus maneat Instituto suo eiuiqae Superioribus. Quo enim maior exsistit cum hisce morum coniunctio et voluntatum ad salvandas animas conspiratio, eo alacrius et fructuosius a missionary laborabitur et eo libentius ac generosius operarii evazgelici mittentur et subsidia necessaria suppeditabuntur

Itaque unus ac verus missionis Superior is est qu. nominatur a Sancta Sede, cui, uti praecipit canon 1350 c *universa missionum cura.., unice reservatur* ›. ToU proinde actio in regione ad fidem convertenda ad ipsum pertinet, ab ipso moderatur. Ipse iudicat atque praescribit qua via et modo procedendum erit Ad ipsum spectat missionales stationes constituere, scholas inferiores et superiores aperire, orphanotrophia, nosocomia, dispensatoria aliaque caritatis Christianae opera providere, sacella et ecclesias erigere. Ipsi iudicandum est de modo, tempore, curriculo catechumcnatus. de scientia debita et idoneitate catcchistarum instituendorum.

Sine ipso nemo, cuiuscumque sit auctoritatis, opus aliquod in missione sive inchoare, sive immutare, snre supprimere potest.

Ex his aperte sequitur in veri Superioris missoris potestate esse debere tam media et opes, de quibas missio disponere potest, quam missionaries. qui ad regnum Dei dilatandum in ipsius territorium mittuntur.

In Superioris ecclesiastici potestate sunt opes et media missionis. In eius manu sint oportet subsidia quaecumque missioni data, sive haec ab operibus missionalibus Propagationis Fidei, Sacrae Infantiae, S. Petri Apostoli pro clero indigena, aliisve huiusmodi proveniat; sive alio modo a christifidelibus vel etiam ab ipso Instituto, cui missio est concredita, oblata sint.· ID sive a gubernio civili above qualicumque, caritatis vel humanitatis opere elargita fuere. Haec quidem omna cum suo Consilio ipse administrat, sicut et fundos mobiles atque immobiles missionis, atque de iis, salva determinata specifice destinatione donorum, pro necessitate ac utilitate missionis libere disponit Si enim opes mediaque materialia, quae ad vitam et incrementum missionis destinata sunt, in alterius essent potestate, missionem rite gubernare ipse nequiret, sed ab alius arbitrio dependeret Neque tamen inde sequitur Superiorem missionis pro libitu atque arbitratu suo opera quaecumque in sua missione moliri atque exsequi posse. Institutumque deinde teneri expensis providere ac debita portare. Non ita. Si missionis Superior opus aliquod aggredi intenderet ad quod exsequendum necessaria pecuniae vis deesset vel apti evangelic! operarii desiderarentur, cum Instituti sui Superioribus rea agat oportet, vel etiam pro rerum adiunctis ad Sacram Congregationem de Propaganda Fide recurrat

Sicut Superioris ecclesiastici est de mediis materialibus disponere, ita quoque de missionaries. Eius auctoritati subduntur non solum missionarii strictiore sensu sumpti, qui scilicet in Evangelii praedicationem et m animarum conversionem proxime incumbunt, sacerdotesque quicumque, qui alio modo apostolice in missione laborant verum etiam fratres laid in missionalibus operibus adhibiti.

Haec tamen minime impediunt quominus pecutares conventiones, quae, ut maiorem vim et stabilitatem habeant. Sacrae Congregationi de Propaganda Fide submitti solent, a Superiore ecclesiastico cum Institutis sive virorum sive sororum ineantur, ex quibus mutua lura aeque componantur.

Similiter non prohibetur quominus in missionibus domus religiosae, etiam exemptae, quinimo etiam religiosae provinciae, servatis de iure servandis, erigantur. Sacra Congregatio similes fundationes valde exoptat, non solum quia omnino desideriis congruunt a Domino Nostro Pio Pp. XI encyclicis litteris Rcrvn Ecclesiae [diei 28 Feb. 1926 - LE 693) expressis, verum

etiam quia summae utilitatis sunt, praesertim ubi agitur de missione clero indigenae concreditanda. In hisce et similibus casibus Superiori missionis ea iura competunt. quae a Codice iuris canonici, congrua congruis referendo, Episcopis circa huiusmodi Instituta conferuntur.

In usu potestatis suae missionis Superior magno iudicio et consideratione semper procedat. Non solum magni faciat Consilium missionis, quod ad praescriptum normamque canonis 302 constituere et consulere tenetur, verum etiam in magno pretio habeat Superioris religiosi iudlcia et consilia. Egregie siquidem Instituta, quibus a Sede Apostolica missiones concreditae sunt, in bonum suorum sodalium ipsiusque mis-
114 donis, regionales constitue/runt Superiores. Horum quidem officium, a propriae religionis statutis definitum. limitatur omnino ad vitam religiosam missionariorum. Ipsis praesunt qua religiosis sodalibus ad eorum tam spiritualibus, quam temporalibus necessitatibus et utilitatibus providendum. Curant et invigilant imprimis ut missionarii constitutiones proprii Instituti. quatenus apostolici labores id sinunt, fideliter observent, ut virtutes et perfectionem Christianam colant, et secundum propriae professionis spiritum vivant Unde apparet duas esse in missionibus potestates, quibus missionarii subduntur. Et licet utrique proprius atque omnino distinctus campus sit actionis: una missionaries qua missionariis imperante, altera religiosis qua religiosis praecipiente, quum tamen circa easdem personas exerceatur, nemo profecto non videt, quanti momenti sit, ut concorditer agant. Ex eorum amice collate opera pax procedit in missione et missionariorum fidus, alacer, animosus labor; ex eorum dissensione animorum deturbatio, partes, lugendae saepe difficultates. Ut ergo omnis Superiorum auctoritatum collisio, quantum fieri potest evitetur, atque in optatissimum missionis et animarum bonum ambae potestates perfecte conspirent, de mutua earum relatione aliquid amplius dicere iuvabit.

Regula primaria sit ut Superior missionis, praeter casus in iure praevisos, ne sese ingerat in disciplinam regularem et universim in ea omnia, quae ad vitam religiosam referuntur. Vicissim Superior religiosus ne sese immisceat aut quocumque modo se occupet in iis quae ad regimen missionis pertinent Si tamen unquam conflictus in hisce orietur, praevalet auctoritas Superioris missionis, salvo iure recursus ad Sanctam Sedem (can. 2961

Superioris missionis est stationum mlssionalium Superiores nominare, eas sicut etiam missionaries mutare, de uno in alium locum transferre, eis uti pro occurrente missionis necessitate vel utilitate in diversis officiis vel muneribus. Omnes apostolici missionariorum labores ab eius directione dependent Missionarii omnes eius subiiciuntur iurisdictioni, visitationi, correctioni in iis quae pertinent ad stationum regimen, sacrum ministerium, curam animarum, populi disciplinam, festorum observantiam. Sacramentorum administrationem, scholarum directionem. Seminariorum institutionem. cleri, praesertim indigenae, formationem, ad oblationes quoque quae intuitu missionis factae sunt et ad piarum voluntatum implementum in favorem eiusdem missionis (can. 296).

In nominandis tamen aut transferendis Superioribus stationum et in eligendis ad varia munera et officia missionariis, collata utatur opera Superioris religiosi Hic enim pro officio suo subditos plenius cognoscere atque eorum ingenia, facultates, animi virtutem, aptitudir.es quoque pro variis officiis melius perspecta ha-
115 btre solet Unde Superior religiosus diversarum/ stationum superiores ct officiis aptos viros proponat; Superior missionis vero eos nominat prout in Domino judicaverit Superior religiosus vicissim consilia et incoepte Vicarii Apostolici apud sodales probet ac sustineat, eius auctoritatem fulciat atque defendat, curetque ut ipsi semper et ab omnibus perfecta obedientia et reverentia exhibeatur.

Superior religiosus, si quandoque persuasum sibi haberet, alicuius subditi spirituale vel etiam temporale bonum postulare ut ab uno in alium locum transferatur, vel officio aliquo aut munere levetur, reverenter et fiducialiter rem Superiori missionis exponat In casu tamen dissensus. Superioris missionis sententia praevalere debet.

Superior missionis, ubi subditum sibi missionarium muneri suo graviter defecisse comperuerit opportunas dispositiones atque meritas poenas statuere potest Superior vero religiosus in eodem casu cumulativum cum Superiore mlsionls ius habet Attamen si aliter ab uno et ab altero decerni contingat, ea quae ab Ordinario decreta fuerunt, praevalere debent (can. 631).

Ob gravissimas porro rationes tam Superior ecclesiasticus quam Superior religiosus aequo iure, non requisito alterius consensu aliquem a proprio loco vel munere removere potest; nec alter alteri causam iudicii sui aperire, multoque minus probare tenetur, salvo tamen recursu in devolutivo ad Apostolicam Sedem (can. 454 § 5).

Haec sunt, quae Sacra Congregatio de Propaganda Fide ad animorum in missione concordiam et unionem, ad pacem et tranquillitatem eorum qui in vinea Domini laborant, ad desideratum quoque laborUm apostolicorum felicem successum. Praepositis missionum et Superioribus religiosis communicanda utilissima iudicabat.

Quam Sacrae Congregationis Instructionem, Ssfho Domino Nostro Pio XI per Emum Praefectum eiusdem Sacrae Congregationis relatam, in audientia die 21 Novembris 1929 habita, Sanctitas Sua in omnibus benigne adprobare dignata est atque ab omnibus ad quos spectat omnino servari mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die octava Decembris, in Festo Immaculatae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, anno 1929.—G. M. Card, van Rossum, Prae/. F. Marchetti Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secr.*

Adn. J. CREU5EN in NrT 57 (1930) 512-515. J. FERNANDEZ in CpR 12 (1931) 284-239; A. LARRAONA in CpR 11 (1930) 148-152 et Jn Apoll. 3 (1930) 214-218; PrM 19 (1930) 260-265.

1929 DEC 12.-SC CONCILII, NORMAE. PART.

Normae CIRCA CONSTITUTIONEM ET EVOLUTIONEM OFFICII CATECHETICI DIOECESANI IN ITALIA

Compiuto felicemente. grazie alfaluto del Signore e all'augusta approvazione e paterna benedizione dei Santo Padre, il Convegno dei delegati catechistici delle Diocesi d'Italia, questa Sacra Congregazione ringrazia tutti i Revjnl Ordinari della loro fervida adesione. e dl aver inviato al Convegno sacerdoti che con tanto zelo ed assiduità hanno preso parte vivissima alie lezioni tenute.

Ora affinchè si possa conseguire pienamente il fine dei Convegno che era quello di promuovere e disciplinare sempre meglio in ogni Diocesi l'istruzione religiosa dei popolo cristiano. questa Sacra Congregazione invita 1 Revjni Ordinari a istituire, in quella forma e con quelle modalità che rlterranno più opportune, un Ufficio Catechistico diocesano. là dove non esiste ancora; e ove già esiste a dare alio stesso un maggiore sviluppo, corrispondente alie nuove esigcnze deirinsegnamento religioso nelle scuole dello Stato.

In questo lavoro cosl importante i Rcvjni Ordinari potranno trovare valido aiuto nei Delegati che hanno inviato al Convegno. i quali, ben compresi della delicata missione loro affidata. hanno posto ogni migliore diligenza per renders! atti a prestare agli Ordinari la loro migliore subordinate coopcrazione.

Qualora non fosse possibile la costituzione di un vero e proprio Ufficio, gli Ordinari sceglieranno almeno un sacerdote di loro piena fiducia, a cui affideranno, con il nome di Delegato Catechistico. il compito di promuovere e coordinare 1'azlone catechistica in Diocesi

Per venire poi in aiuto ai mcdesimi Ordinari si unisce alla présenté circolare un breve schema di Statuto (allegato A), che potrà servire di norma per la costituzione. e per il maggior sviluppo. delFUfficfo Catechistico diocesano.

La stessa S. Congregazione invita i Rcvjni Ordinari a notificare con cortese sollecitudine. alia medesima 1 nomi delle persone chiamate alia missione dl coordinare e promuovere l'istruzione religiosa nelle rlspettlve Diocesi.

Roma, 12 dicembre 1929-Donato Card. Sbarretti, Prcfefto. G. Serafim, *Segretario.*

• **Ai rwxsl tfoctsaal d'RaUr. ME S3 (1941) 283.**

1923 DEC Λ-SC ORIENT, DECR, AAS 32 (1930) 99-105

Dr crxRiris orientalibus. sive saecularibus. sive religiosis. OCT E TERRITORIIS ACT DIOECESIBUS ORIENTALIBUS DÎ SLPTLMTRMNALEM. WX MEDIAM. VEL MERIDIONALEM AMERICAM. 1EL DC A THALIAE REGIONES DEMIGRANT, UT SPIRITUALEM INUI CURAM PRAESTENT FIDELIBUS PROPRII RITUS

Qua sollerti alacritate nullo non tempore Apostolica Sedes aeternae eorum fidelium orientalium saluti prospexerit. qui e territoriis patriarchalibus. regionibus
100 seu dioecesibus orientalibus migrantes, exieras petunt/ regiones, praesertim si sua inibi transtulerint domicilia. plurima sane documenta ac decreta, in hanc rem edita, luculenter testantur.

Nihil enim Ecclesiae Matri antiquius fuit, quam omni ope eniti, ut isti quoque fideles, tot inter pericula, quae in iis exteris praesertim regionibus, praecipue ex eorum cum haereticis sectis et orientalibus dissidentibus commercio ac necessitudine oriuntur, sartam tectamque servarent catholicam fidem ; atque ut suo cuiusque orientali ritu libere uti possent, etiamsi inter catbobcos lalini ritus degerent Quapropter semper eidem cordi fuit, ut ad spiritualem eorum curam suscipiendam, sacerdotes orientalis ritus e territoriis patriarchalibus vel orientalibus deligerentur, qui scientia et bonis moribus praediti, sanctissimo huiusmodi ministerio obeundo pares omnino essent quique ad curam spiritualem exercendam in fideles sui cuiusque ritus fidenti animo mitti possent Eadem de causa provisum atque praecautum est, ut praestantes horum sacerdotum dotes bc virtutes in antecessum diligenter dignoscerentur. itemque ut Ordinarii locorum ad quae demigrare caperent, non modo libenter eos excepturi essent, sed eham eos expeterent uti optatos laboris socios in vinea Domini. Quem in finem saepe plane a S. Sede leges et decreta peropportuna lata fuere.

Verum, cum procedente tempore, leges et decreta huiusmodi aut rite non intellecta sint, aut velut in oblivionem venisse viderentur, et abusus non pauci irrepserint, iidemque cius naturae, ut probis ritus orientalis sacerdotibus haud mediocri detrimento esse possent. Sacra haec Congregatio opportunum, immo necessarium esse duxit easdem leges ac decreta iterum commemorare, ct restituere. Idque praesertim ad spiritualem fidelium orientalium utilitatem efficacius procurandam. Uti enim pluries huic Sacrae Congregationi relatum fuit, quidam sacerdotes, ex iis praesertim qui in American et Australians se contulerunt, ob suum cuiujque agendi morem, non tantum a latrnis. sed a Hili etam orientalibus fidelibus gravi improbatione et quasi nola censoria digni habiti sunt; alii, quaerentes quae sua sunt, non quae lesu Christi, fideles ftt» curis concreditos misere derehouerunt. huc illud passhn vagantes; alii demum, ne catholici quidem aut octo Ordine initiati, corruptis documentis, tam callide locorum Ordinarios in errorem inducere conati sunt, ut iidem r.onnunquam conquesti sint, quasi sacerdotes probi ab mprobls. legitimi a simulatis ac mendacibus, vix aut ne vix quidem discerni ac cognosci possint. Quae curn ita rint, neminem latet quantis incommodis in suo abeundo munere praepediantur optimi orientalis ritus saeerdoto. ac propterea quam necessarium sit opportuna remedia, abiecta omni cunctatione, salubriter afferre.

Veram In hu remedii exquirendis, duxit haec Sacra Congregatio necessarium non esse leges ac decreta
101 compluries a S Sedo lata immutare, sed/ satius ea rtriitum ac renovare, timui statuendo methodum ac viam certam ac definitam, qua citius ct melius eaedem leges et décréta eadem applicarentur et fraudibus contra ipsa aditus praecluderetur.

Non vero eget haec Sacra Congregatio moras trahere m commendando Episcopis Intinis illarum regionum ȯrient al qui in eorundem dioecesibus commorantur ; probe enim ipsa novit quanto amore, hoc praemtta tempore, tum Episcopi latini. tum Nuntii aut Delegati Apostolici prosequantur orientales, eos quoque qui ab unitate Ecclesiae sunt separati; nam non una tantum communitas seu paroecia schismatica ad unitatem Ecclesiae, cura et industria Episcoporum Americae, rediit.

Rogat igitur magis magisque eosdem Ordinarios, ut omni zelo, studio et industria incumbant, ad normam praesertim Const. *Orientalium dignitas* (diei 30 Novembris 1894 - CICF n. 627] n. 9, in curam orientalium fidelium in suis dioecesibus commorantium, ut, incolumi manente ritu, ecclesias et quidem scholas, quatenus fieri possit, pro iis excitanaas curent: quod si ii proprias scholas habere, pro rerum adiunctis, non valeant, omni ope admtantur ne illi orientales quasi coacti sint suos pueros scholis protestanticis aut alienis a sensu Christi committere. Pariter. quinimo praesertim, foveant vocationes ecclesiasticas in filiis indigenis illorum fidelium ritus orientalis, et curent ut non solum ad pietatem informentur et ecclesiasticis disciplinis imbuantur, sed etiam, consulta hac Sacra Congregatione, ut in proprio ritu probe instruantur et in sacris ordinentur; nam iis quoque, ita eruditis et institutis, addictis ad curam spiritualem fidelium suorum rituum, plenius huic curae spirituali prospectum erit, quia eorum opera convenientius erit impensa et propensius accepta.

Ut igitur haec Sacra Congregatio aptiore modo debitae sacerdotum orientalium existimationi consulat, itemque spirituali fidelium orientalium procurationi prospiciat, tota re mature discussa in comitiis generalibus Emorum Patrum habitis die 17 Iunii 1929, haec, quae sequuntur, statuit ac decernit de sacerdotibus orientalibus, qui in Americae vel in Australiae regiones se conferunt ad pastorale inibi ministerium exercendum; quae quidem diligenter religioseque erunt observanda. sive ab Ordinariis et sacerdotibus orientalibus, sive etiam, vi can. 257 Codicis iuris canonici, ab Ordinariis latinis.

1. Ordinarii latini locorum, de quibus supra, inquirant num catholici ritus orientalis sedem transtulerint aut commorentur in suis dioecesibus ; ad quem certum et definitum ritum orientalem pertineant, an iidem indigeant necne cura spirituali praestanda a sacerdote proprii ritus; et hinc sine mora hanc necessitatem aut opportunitatem curae spiritualis, uti supra, huic Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali significent et declarent/ per Nuntium aut Delegatum Apostolicum 132
regionis, qui, si opus sit, eandem necessitatem aut opportunitatem recognoscet et comprobabit.

Sacra vero haec Congregatio statim per Nuntium aut Delegatum Apostolicum regionis rem communicabit cum Episcopo vel Episcopis orientalibus eiusdem ritus, aut cum Domino Patriarcha, si ritus eo gaudeat, et casus ferat; simul rogando ut unum vel plures sacerdotes ad hoc munus dignos et idoneos designent, a S. C, pro Ecclesia Orientali, cuius erit licentiam concedere, adprobandos. idque pariter significent per Nuntium aut Delegatum Apostolicum regionis, qui suam sententiam de hisce sacerdotibus ipsi Sacrae Congregationi patefaciet

2. Quodsi Domini Patriarchae aut Episcopi orientales. quacumque via et ratione certiores facti sint de hac opportunitate vel necessitate curae spiritualis fidelibus orientalibus in iis locis praestandae per sacerdotes proprii ritus, id pariter significent huic Sacrae Congregationi, simul indicando dioccesim vel dioeceses ubi fideles isti degant et designando ac proponendo sacerdotem vel sacerdotes, uti supra, dignos et idoneos, idque significent per tramitem Nuntii aut Delegati Apostolici, qui suam sententiam, uti supra, de propositis sacerdotibus declarabit.

Sacra vero haec Congregatio statim rem Episcopo loci de quo supra, per Nuntium aut Delegatum Apostolicum. declarabit, simul rogando Ordinarium de suo consilio vel licentia; itemque Nuntium aut Delegatum Apostolicum de sua sententia super negotio universa

3. Si qui fideles curam spiritualem exoptent per sacerdotem proprii ritus, expeditius erit si id petant ab Ordinario loci, qui petitionem, una cum suo consilio vel consensu mittat ad Nuntium aut Delegatum Apostolicum regionis, qui quidem id transmittat ad hanc Sacram Congregationem cum suis percontationibus. informationibus et voto.

4. Equidem non tantum Domini Patriarchae, et Ordinarii sive latini sive orientalis ritus, sed etiam fideles, possunt directe ea. de quibus supra, cum hac Sacra Congregatione communicare; attamen non par-

ili»

rsa temporis compendium sequetur, si ordine supra statuto Id fiat

5. Episcopus vel Episcopi orientales vel Patriarcha, prouti supra in art 1 et 2, designando sacerdotem vel sacerdotes dignos et idoneos ad curam spiritualem, sicil transmittant litteras commendatitias ad Missae ce-Jebntonem atque edoceant Sacram Congregationem de eius vel eorum curriculo vitae et moribus, deque α omnibus quae comprobare possint eum vel eos ad -unus suscipiendum vere dignos esse atque idoneos. Si sptur de sacerdote cleri regularis designatio et ifonnationes transmittantur etiam a suo Superiore.

Ç. Ad sacrum ministerium exercendum in praefatis rtporibus non/ admittantur sacerdotes saeculares uxortêi habentes, sed solum sacerdotes caelibes, aut vidui. Vidui tamen uistis de causis ab hac Sacra Congregatio-« excludi poterunt ab iis dioecesibus et locis, in quitis eorum proles forte degat aut quocumque modo eveniatur, pariterque si in viciniis eorundem locorum.

7. Statim ac Sacra haec Congregatio, opportunis asiBDptis notitiis, designatum sacerdotem idoneum reputaverit, per speciale *rescriptum,* modo usitato, concedet tceatiam ut dictus sacerdos se conferat in determitm dioecesim. ut inibi domicilium constituat et fidelibus suae gentis seu ritus spirituale praebeat auxlUZL

Idque rescriptum seu licentiam Sacra Congregatio, adccinem dubitationem et difficultatem Episcopis hara regionum auferendam, mittet ad Ordinarium dioecesi ubi sacerdos ritus orientalis domicilium constituere intendit, per tramitem Nuntii aut Delegati Apostofci. vel sl res urgeat, directe ad eundem Ordinarium, retorato simul Nuntio aut Apostolico Delegato. Unius erit huius Sacrae Congregationis, Ordinariis et ipsis Patriarchis exclusis, hanc licentiam concedere, quam Sica Congregatio scripto, seu per *rescriptum* dumtaxat dabit

3. Eandem licentiam Sacra Congregatio ad sacerdotem designatum mittet per Nuntium aut Delegatum Apostolicum, vel, eo certiorato, per Ordinarium propxB, aut, uti supra dictum, per Patriarcham, et. si iptnr de sacerdote religioso per suum Superiorem, Delegate Apostolico, et, si casus ferat, Patriarcha certantis: atque una cum licentia, mittet, ratione supra determinata, eidem sacerdoti litteras commendatitias, vulgo celebret, dictum in finem, et pro tempore necesario ad iter faciendum validas.

i Sacerdos, sine mora, simul ac poterit, ad statuis locum proficiscetur.

Si opus sit ut iter ad tempus intermittatur, sacerdos td litssae celebrationem admitti potest, ab eo exhihtis rectori ecclesiae, ubi litare exoptat, litteris comrtndatiliis, vulgo celebret, a Sacra Congregatione pro Ecdeta Orientali acceptis. Rector vero Ecclesiae in -sdem litteris adnotabit diem celebrationis et titulum Ecclesiae, una cum sua subsignatione.

Quodsi memoratus sacerdos orientalis ritus moram protrahat plus quam aequum est, rector Ecclesiae hac ‹te re certiorem reddat Episcopum seu Ordinarium locL

Ordinarius loci ne admittat amplius ad Missae ceihnttenem sacerdotes, qui, sine iusta causa, plus quam est, in loco interfecto consistant, aut huc illuçte vagentur, et, salvo suo iure, rem referat Nuntio ix Delegato Apostolico, aut huic Sacrae Congregationi.

10. Statim ac memoratus sacerdos ad statutam dioecesi pervenerit, sistat coram Ordinario loci, eidem * abbendo litteras commendatitias a/ Sacra Congregittene, et litteras discessoriales a proprio Antistite iX a Domino Patriarcha habitas.

Led vero Ordinarius, iuxta tenorem *rescripti* hath ab hac Sacra Congregatione, de quo in art. 7, ei hculutem dabit Missam seu divinam Liturgiam celebrandi. Sacramenta administrandi, ac quaelibet sacra raia persolvendi, necnon mansiones pro cura spiritali fidelium proprii ritus, eaque omnia suscipiendi, çæ necessaria et opportuna censuerit; itemque lora praefiniet, in quo sacerdos domicilium statuere debeat

11. Dictus sacerdos jurisdictioni Ordinarii loci subet» debet.

11 Salvo igitur semper suo ritu, stet mandatis OrL-arù loci, tum quoad curam spiritualem suorum fidekwn in loco et in Ecclesia sibi assignatis, tum ad iteundam aliam ecclesiam, paroeciam, seu alium locum ipsius dioecesis ad ministerium exercendum, vel ad fideles sui ritus causa sacri ministerii invisendos.

Neque in aliam dioecesim se conferre poterit, pro exercitio temporaneo sacri ministerii aut pro invisendis fidelibus proprii ritus, nisi praehabito consensu Episcopi *a quo* atque Episcopi *ad quem;* et si hunc consensum obtinuerit, se gerat modo, ratione et condicionibus a memoratis Superioribus statutis.

13. Ut quilibet sacerdos, qui in aliquam dioecesim Americae. vel Australiae emigraverit, mutare dioecesim valeat in ambitu earundem regionum, sufficit ut in hoc conveniant Episcopus *a quo* et Episcopus ad quem; proprium consensum scripto significando. Hac de re vero, Episcopus *ad quem* nuncium quantocius mittere tenetur per Nuntium aut Delegatum Apostolicum ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientait

14. In fine cuiusque anni, a die data in rescripto supputandi, tenetur quilibet sacerdos orientalis, qui in praefatis regionibus degat, *relationem scriptam* mittere ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali de statu religioso suorum fidelium et de sacro ministerio adimpleto; hanc vero relationem exhibebit Ordinario loci, ut hic sua auctoritate eam *scripto* comprobet, opportune suas addens adnotationes. ipseque Ordinarius eam ad Sacram Congregationem transmittat

15. Nullus ergo Episcopus in suam dioecesim admittat aliquem sacerdotem orientalis ritus, e dioecesi orientali provenientem, eique facultatem celebrandi, vel sacrum ministerium exercendi det, nisi a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali necessarium *rescriptum* antea acceperit, ad normam art. 7; itemque, nisi hoc *rescriptum* receperit, nullam, ad omnem fraudem praecavendam, Ordinarius praestet fidem quibusvis litteris aut documentis, iis etiam uti ex hac Sacra Congregatione prolatis, exhibitis a sacerdote, vel ab eo qui se esse sacerdotem dictitat; atque in casu, salvo suo iure,/ rem referat Nuntio aut Delegato Apostolico suae regionis vel huic Sacrae Congregationi. 105

Interim vero Ordinarius loci in sacerdotem orientalem qui dictum in finem sine debita licentia in suam dioecesim se contulerit animadvertere poterit, pro suo prudenti arbitrio, remediis et sanctionibus, ad normam art 9.

16. Sacerdotes omnes dictum in finem ibi commorantes, firma manente prohibitione eleemosynas, pecuniam, sine huius Sacrae Congregationis facultate, colligendi. quod attinet ad stipes Missarum et collationes consuetas, pro more dioecesis, ad Dei cultum, ad ecclesias vel scholas etc. faciendas, stent omnino decretis et ordinationibus dioecesanis; nisi aliter in casibus particularibus pro iis praescribendum Ordinarius loci censeat.

17. Praescriptis, de quibus in art 11» 12, 13, 14. 15 et 16, tenentur ii quoque sacerdotes orientales, qui ante editum hoc decretum se contulerint in has regiones, ibique legitime commorentur.

18. A Ruthenis vero, qui se conferunt ad Foederatos Status Americae, aut ad Canadenscm ditionem, ad exercendam curam spiritualem sub jurisdictione Ordinariorum sui ritus, serventur particularia decreta ab hac Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali lata.

Quod si ad id munus petant alias regiones supra memoratas, praescriptiones huius decreti servabunt

Hoc decretum, ut cunctis ad quos pertinet probe perspectum evadat, vim obligandi habebit a die prima mensis Aprilis anni millesimi nongentesimi trigesimi.

Quae omnia Ssmo Domino relata in audientiis 22 Iunii et 7 Decembris, an. 1929, Sanctitas Sua adprobavit ac rata habuit, atque decretum dc iis edendum iussit

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 23 Decembris 1929.—A. Card. Sincero, *a Secretis. H.* I. Cicognani. *Adsesssor.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 57 (1930) 414-416: T. DINI i» Apoll. 3 (1930) 225-226.

938

1929 DEC *23.-SC* 8ACR. INSTR. AAS 22 (1930) 168-171

De COMPETENTIA IUDICIS DC CAUSIS MATRIMONIALIBUS RATIONE QUASI-DCMICILII

In tam effraena divortiorum cupiditate hodie invalescente, quae efficit ut apud omnes fere gentes fune-

stissima vigeat lex civibus tribuens facultatem conjugale vinculum abrumpendi quasi pro lubitu aut saltem non gravibus, et quod peius est. ex industria et fraude confectis causis, consecutum est, ipsos catholicos coniuges facile abripi desiderio nuptias dissolvendi quum matrimoniale consortium ipsis non eam attulerit felicitatem et pacem, quam sensibus nimio indulgentes sibi spoponderant.

Verum Ecclesia Christi quamcumque respuit divortii facultatem, quia quod *Deus coniunxit* homini separare con licet; at abiudicare non poterat ius fidelibus instituendi judicia, quibus comprobare intendant initum matrimonium nullius esse valeris ob aliquod inhaerens coniugali foederi impedimentum dirimens; verumtamen maxime interest judiciales cognitiones de exsistentia impedimenti fieri servatis adamussim normis a iure statutis. Experientia autem docuit non semel, malo fato, coniuges magis suae libidini quam veritati studentes. satagere causam institui in loco quasi-domicilii, quod sibi facile comparant, posthabito loco domicilii aut matrimonialis contractus.

Etsi in causis matrimonialibus titulus competentiae iudicis. ratione quasi-domicilii juridicus sit» ad normam can. 1964. tamen nemo est qui non videat pericula quibus idem obnoxius evadat: nedum quia, deficiente animo aut sufficienti causa ad quasi domicilium acquirendum, prout ius requirit, fraudis occasio commode praebetur ad eiusdem titulum fictum seu putativum assequendum; sed maxime quia, translato iudicio apud wdicts rerum ct personarum ignaros, facilis aperitur aditus fraudibus et improbitati tum comugum, adversus sanctitatem ct contra unitatem matrimonii Christiani coniurantium. tum etiam eorum qui lucrum tantum inhiantes, ipsos coniuges edocent de modo quo causam instaurare debent, atque de exitu causae solliciti, non de veritate factorum, testes comparant et instruunt, ut ea deponant et confirment quae optatis
169 conspirent/

Ad eiusmodi tam lugenda incommoda praecavenda. Sacra haec Congregatio, cui vigilantia et tutela disciplinae Sacramentorum commissae sunt, in plenariis Comitiis habitis die 13 Decembris 1929. in Civitate Vaticana. sequentem dedit Instructionem, cui Officiales curiarum aliique ecclesiastici iudices in causis matrimonialibus titulo quasi-domicilii competentes» ob rei peculiarem gravitatem, fidelissime parere debebunt

I. - Antequam Officialis uniuscuiusque curiae libellum admittat introductionis causae nullitatis matrimonii ob competentiam ex titulo quasi-domicilii advenarum, praesertim exterae alicuius nationis, causae delibatio, assistente sacri vinculi Defensore, facienda est super his. qui sequuntur, articulis.

1. An titulus quasi-domicilii. ob quem causae nullitatis matrimonii, coram ipsius tribunali, introductio petitur, juridico fundamento innitatur, seu canonice acquisitus haberi debeat

2 An et quacnam adducantur rationes, quibus innixi coniuges, causam praedictam inire desiderant extra locum domicilii vel contractus.

3. Quodnam sit causae nullitatis caput, pro matrimonio impetendo.

4. Quaenam probationes et documenta a partibus facilius ibi adduci queant, quum ipsae tam longe distent a loco domicilii aut contractus.

5. Informationes super veritate precum seu libelli, et super adductis probationibus exposcere oportebit ab Ordinario curiae domicilii et contractus; ita ut antequam huiusmodi informationes habeantur et sufficiente censeantur, ad ulteriora procedere minime faa sit Quod si praefatus Ordinarius asserat coniuges sibi comparare intendisse forum ex quasl-domicilio. ad insidias veritati struendas, quamobrem causam sibi avocare postulet, super hoc potisimum erit inquirendum, utrum nempe conveniens sit Ordinarii petitioni assentire.

II - In huiusmodi praejudiciali inquisitione sacri vinculi Defensoris est ad normam iuris communis canonum 1968. 1969. 1984:

1 Opportunas interrogationes facere super praedictis articulis.

X Responsiones partium aut exhibita documenta perpendere, et super his suas peragere animadversiones. et petere ut aliquis testis audiatur, aut aliae informationes exquirantur prouti casus ferat

1IL · QuamvU in eiusmodi causa incidentali praeludiclali vinculi Defensor praecipuas partes agat — adeo ut asserere liceat, quae hac Instructione praecavere intendimus incommoda, evitari posse, si vinculi Defensor suum officium diligenter expleret — nihilominus Officialis curiae, cui causa defertur titulo quasi domicilii, erit causam incidentem moderari, et instruere et ea decernere quae incidentem quaestionem ad aequam definitionem perducant ad normam canonum 1837-1841./ n

IV. - 1. Proinde Officialis satagat in ius vocare coniuges, aut etiam testes ad instantiam partium vel Defensoris vinculi, seu ex officio adductos, eosque interrogationibus submittere, adhibitis interrogationum formulis a vinculi Defensore ad normam iuris concinnatis.

2. Officialis autem erit rem ita moderari, ne nimii testes adducantur, neque instrumenta aut documenta ad rem stricte non facientia exhibeantur; secus quaestio. suapte natura praejudicialis et expedito processu definienda, rumis implicata evaderet et difficilioris solutionis, atque ita fraudibus et malitiis aperiretur aditus.

X Quare quoties Officiali videatur quaestio satis instructa probationibus et deductionibus, audito Defensore vinculi, decernat causae praeiudicialis instructionem esse clausam.

4. Dein omnibus perpensis quae deducta sunt, et acceptis vinculi Defensoris animadversionibus, et attente consideratis Ordinarii domicilii et contractus informationibus. maxime si hi expetant causam a se avocari, decretum ipse edat quo, causam vel attribuat iudici quasi-domicilii, vel ludici domicilii aut contractus.

5. Si huic decreto vinculi Defensor non acquiescit et petit causam nullitatis deferri iudici domicilii aut contractus, exarare idem debet animadversiones, quibus suam oppositionem congruis argumentis sustentet

6. Integrum est partibus vel harum alterutri se opponere iudicis decreto, et ad hoc exhibere suas deductiones aut documenta.

7. His sedulo perpensis. Officialis curiae vi can. 1841 potest suum decretum corrigere aut revocare.

8. Si ludex omnibus perpensis persistat in suo decreto, idemque confirmet, quaestio incidentalis deferenda erit per recursum Defensoris vinculi ad hanc Sacram Congregationem pro definitione.

V. - 1. Quoties autem quaestio de nullitate definita sit apud iudicem quasi-domicilii, et huiusmodi competentiam hacc Sacra Congregatio suo rescripto non probaverit, in secunda instantia Defensor vinculi debet in primis ad examen adducere acta praeiudicialis instantiae de competentia circa quasi-domicilium, et si censeat rem non bene fuisse definitam, ad hanc Sacram Congregationem rem deferat.

Z Si causa de nullitate, ad curiam primae instantiae, vi quasi domicilii partis conventae, delata sit antequam edita fuerit hacc Instructio, Defensoris vinculi erit huiusmodi quaestionem dc competentia delibare, et ea omnia advertere ct deducere, quae in Domino ei magis expedire, videantur, pro gravitate sui officii, et quaestionem ad hanc Sacram Congregationem deferre, si suspicio non spernenda adsit, fraudem, dolum aut saltem errorem in perpendendo isto titulo competentiae non defuisse./ 1'1

3. Idem ius et officium est Defensoris vinculi in tertia et ulteriore instantia.

Praesentem Instructionem in Audientia diei 22 Decembris an. 1929 Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI. audita relatione infrascripti Secretarii Sacrae Congregationis ratam habere et adprobare dignatus est, eamque exsecutioni in omnibus curiis dioecesanis, Archiepiscoporum et Episcoporum onerata conscientia. mandari iussit: quibuscumque contrariis minime obstantibus.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 23 Decembris 1929.— M. Card. Lega, Episcopus Tusculanus, *Praef.* D. Jorio, Secr.

Adn. J. CREUSEN In NrT 57 (1930) 414-416: F. ROBERT! In Apoll. 3 (1930) 196-198: IP 10 (1930) 149; ME 42 (1930) 102; PrM 19 (1930) 251-254

939

1K9 DEC 31.-PIUS XI. ENCYCL. AAS 22 (1930) 49-86

LITTERAE ENCYCLICAE

AD VENERABILES FRATRES, PATRIARCHAS. PRIMATES, IKHUTISCOPOS, EPISCOPOS, ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS, PKIM FT COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES ÎTDNCE AD CHRISTIF1DELES CATHOLICI ORBIS UNIVERSOS:

De Christiana Inwntiitls educatione.

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES, DILECTI FILII SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Divini illius Magistri vices in terris gerentes, qui, etsi universam hominum familiam, vel ob commissa inserentium, infinita caritate sua complectebatur, tetamen animo pueros prosecutus est atque in verbi illa erupit amoris plena: « Sinite parvulos veL.x ad me ⁑, Nos quoque ullam, quae Nobis obversaretur, opportunitatem non praetermisimus, ut paterεχη voluntatem, qua in eos ferimur, data occasione, «tenderemus eo potissimum intendentes animum, ut Rdulae iisdem tribuantur curae opportunaque tradantur praecepta, quae ad Christianam pertineant iuvencrts educationem. Itaque, Divini ipsius Magistri veluti vocem referentes, pluries, admonendo, cohortando, dirijendo. salutaria verba habuimus cum coram iuvenibus S «rumque praeceptoribus,/ tum coram matribus patritasque familias, de iis rebus quae Christianam attingunt educationem, ea quidem sollerti cura, quae comsaBem omnium Patrem decet, eaque opportuna vel aportuna. quae pastoralis est muneris, sedulitate, secundum illud Apostoli: « Insta opportune, importune: argue, obsecra, increpa in omni patientia et doctrina >;2 quod profecto haec nostra postulant tempora quibui nimium saepe dolendum est perspicua ratione rectoque iudicio de rebus etiam maximi ponderis carere multos.

At ipsa nostrae huius aetatis conditio, ipsa quae varj in regionibus scholastica agitatur ac paedagogica cxtroversia, ipsa, quae bene multi e vobis, venerabiles tit-es, atque e vestratibus, hac de re optata non seal Nobis fidenti animo aperuerunt, itemque Nostra, £ diximus, erga iuventutem actuosa voluntas, Nos impluet ad causam iterum ac consultius pertractandam, DûQ quasi eius doctrinae eiusque usus amplitudinem paene infinitam velimus funditus perscrutari, at quia praecipua saltem, quibus nititur principia ac rationes, breviter explanare cupimus, et ea omnia, quae inde exsequuntur atque ad usum pertinent, in sua luce pocee. Idque habeat iuventus, habeantque omnes qui. pra wo officio, eius praesunt educationi, veluti donum l Nobis singulari prorsus studio monumenti caussa ditem, quinquagesimo exeunte anno ex quo sacerdotale munus suscepimus.

lamvero. nunquam, ut nostris hisce temporibus, de durat:one tantopere disceptatum est; quam ob rem ; nmi novarum de paedagogia doctrinarum magistri ofcque exstant, qui novas de hac re effingunt ac disftrado proponunt rationes ac vias, quibus eam iactant te posse educationem assequi, faciliorem scilicet atque e&eaciorem, qua futurae aetatis homines ad optatam a terris felicitatem adipiscendam satius conformentur.

Cuius rei haec caussa est. quod videlicet homines, qx. a Deo creati, eius referunt similitudinem eodemqw. perfectissimo bono, aliquando fruituri sunt, ut ex hodierna ipsa terrenarum rerum copia ac progressione facilius animadvertunt non posse bona externa neque privatam afferre neque publicam veri nominis felicitatem. ita. naturae suae ab ipso Creatore insitum, acriot! na expediuntur stimulum ad nobiliorem cotidie cap'/ndam perfectioris vitae formam, quam quidem educationis ope potissimum suscipere contendunt. At nonηβi, quasi in nativa verbi significatione nimium insieiusmodi vitae perfectionem ex ipsa hominum natura expromere enituntur eiusque viribus tantum ad effectum adducere. In quo facile ii quidem errant, quandoquidem non ad Deum, universitatis rerum prinGprxn atque finem, oculos animosque intendunt sed in r ipsos inflectunt, terrenis fluxisque rebus haerentes toti: unde profecto fiet, ut iidem perpetua animorum fluctuatione ac perturbatione fatigentur, usque dum ad Deum, virtutum omnium unam veluti metam, mentem operamque suam convertant, secundum grandem illam Augustini sententiam: < Fecisti nos, Domine, ad te, et inquietum est cor nostrum donec requiescat in te ».l

Res igitur maximi momenti est, in iis quae ad educationem attinent non falli, haud aliter quam ab ipso supremo fine non aberrare, ad quem quidem quaelibet educationis opera necessario dirigitur. Etenim, quoniam omnis educandi ratio ad eam spectat hominis conformationem, quam is in hac mortali vita adipiscatur oportet, ut destinatum sibi a Creatore finem supremum contingat, liquido patet, ut nulla veri nominis educatio esse potest, quae ad finem ultimum non ordinetur tota, ita, praesenti hoc rerum ordine Dei providentia constituto, postquam scilicet se ipse in Unigenito suo revelavit qui unus « via, veritas et vita » est, plenam perfectamque educationem dari non posse, nisi eam, quae Christiana vocatur. Quapropter manifesto apparet, Christianam educationem caussam esse sane gravissimam, quod attinet non modo ad singulos homines, sed ad domesticam etiam civilemque consortionem, cuius quidem summa vis atque virtus ex ipsa vi atque virtute eorum profecto oritur ex quibus eadem tamquam elementis constat. Itemque ex hisce principiis, quae adhuc attigimus, dilucidum est quam praestabilis sit, prae ceteris omnibus, Christianae educationis opera, quippe quae eo potissimum spectet, ut summi boni, nempe Dei, possessionem adolescentibus educandis comparet, et humanae societati maxima, quoad in terris fieri/ po- 52
test, emolumenta ac commoda pariat Idque efficaciore prorsus modo ea assequi nititur, quandoquidem homines. eiusmodi inceptum provehentes, ipsi Deo navant operam, ut auctiori civium profectui privatim publice prospiciant; educatores enim iuvenum animos ita effingunt ac movent, ut eorum vitae cursum vel in posterum quodammodo dirigant, divina testante Sapientia: « Adolescens iuxta viam suam etiam cum senuerit non recedet ab ea ».4 Merito igitur hac de re scripsit S. loannes Chrysostomus: < Quid maius quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? »'

At nihil profecto Christianae educationis amplitudinem dignitatemque. nihil supernaturalem eius praestantiam magis ostendit, quam amantisslma illa verba quibus Christus Dominus, quasi suam pueri gererent personam, asseveravit: < Quisquis unum ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo, me recipit ». ♦

lamvero ut in hac maximae gravitatis opera non modo errores praecaveantur, sed etiam ut, divina suffragante gratia, ad prosperiorem successum muniatur via, omnino necesse est ut hoc plane exploratum sit, scilicet quid sibi velit Christiana educatio quibusque nitatur principiis: id est. ad quem educandi munus pertineat et quisnam educatione indigeat, quae praeterea opus est intercedere rerum adiuncta. ac denique quae sit, ex rerum ordine a providentissimo Deo constituto, propria Christianae educationis ratio ciusdemque propositum.

Educandi munus non singulorum hominum, sed necessario societatis est. Tres vero numerantur societates necessariae, inter se distinctae at, Deo volente, congruenter copulatae, quibus quidem homo ab ortu suo adscribitur: harum duae, domestica nempe ac civilis consortio, naturalis ordinis; ac tertia, Ecclesia nimirum, supernaturalis. Primum obtinet locum domesticus convictus, qui, cum ab ipso Deo ad eiusmodi propositum constitutus ac comparatus sit, ut sobolis procreandae educandaeque curam habeat, idcirco natura sua. adeoque iuribus sibi propriis, civili societati/ antecedit. Ni- 53
hilo setius familia ideo imperfecta est societas, quia non omnibus iis rebus est praedita, quibus nobilissimum propositum suum perfecte assequatur; civilis autem congregatio, cum omnia in sua facultate sint ad destinatum sibi finem, videlicet ad commune terrestris huius vitae bonum, necessaria, societas est numeris omnibus absoluta ac perfecta; hac Igitur de caussa domestico convictui eadem praestat, qui quidem in civili solummodo consortione institutum suum tuto riteque absolvere potest Tertia denique societas, in qua homines, per baptismatis levacrum, divinae gratiae vitam ingrediuntur, Ecclesia est. supernaturalis quidem societas universum humanum genus complectens, atque in sc perfecta, cum sibi omnia suppetant ad finem suum, sempiternam nempe hominum salutem, consequendum, ideoque in suo ordine suprema.

« Maw.. X. 14. 2 *II Ttm.f* IV, 2. ' Con/ew.. I, 1. 4 *Prov.,* XXII, fi. ' Won. fil), in c. MMth. · Mmtc . IX,

Consequens est, educationem, quae ad totum respicit hominem, qua hominem singillatim quaque societatis humanae participem, sive in naturae sive in divinae gratiae ordine constitutum, ad necessarias has societates tres, fini cuiusque proprio congruenter, pro praesenti ordine divinitus constituto aequabiliter pertinere.

Ac primo loco, praestantiore quodam modo ea ad Ecclesiam pertinet, duplici scilicet titulo ordinis supernaturalis» quem Deus ipsi tantummodo contulit, adeoque potiore omnino ac validiore quam quilibet alius naturalis ordinis titulus.

Prima iuris huiuscemodi ratio in suprema magisterii auctoritate ac munere nititur, quod divinus Ecclesiae Conditor eidem tradidit hisce verbis :< Data est mihi omnis potestas in caelo ct in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti: docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis. Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi ».' Huic magisterio Christus Dominus erroris immunitatem impertivit, una cum mandatis docendi omnes doctrinam suam; quapropter Ecclesia ‹ columna et firmamentum veritatis a Divino suo Auctore fuit constituta, ut omnes homines divinam edoceat fidem, eiusque depositum sibi traditum integrum invlolatumque custodiat, ac homines M eorumque consortia et actio'nes ad morum honestatem vitaeque Integritatem, iuxta revelatae doctrinae normam. dirigat et fingat ⁑.

Altera luris ratio c supernatural! illo oritur matris munere, quo Ecclesia, purissima Christi sponsa, divinae gratiae vitam hominibus largitur, eamque sacramentis praeceptisque suis alit ac provehit. Merito igitur S. Augustinus ait: ‹ Non habebit Deum patrem, qui Ecclesiam noluerit habere matrem ⁑.

lamvero in iis omnibus rebus, in quibus eius educandi munus versatur, hoc est ‹ in fide atque in institutione morum, divini magisterii Ecclesiam fecit Deus ipse participem, eamdemque divino eius beneficio falli nesciam: quare magistra mortalium est maxima ac tutissima, in eaque inert non violabile ius ad magisterii libertatem ⁑. Unde necessario consequitur Ecclesiam, ut In sui educandi muneris causa, ita in eiusdem exercitatione, nulli terrenae potestati subiici, cum in iis rebus ad quas suum proprium munus spectat, tum in iis quae sunt e:dem exsequendo necessari? vel consentanea. Quam ob rem quod ad ceteras attinet disciplinas humanasque institutiones, quae per se communis omnium luris sunt, singulorum civium nimirum Jpsiusque societatis, facultatem habet Ecclesia, nulli sane potestati obnoxiam, hisce quoque disciplinis utendi de iisdemque praecipue Judicandi, quatenus eaedem ipsae Christianae educationi aut conducere aut obstare videantur. Idque potest Ecclesia, sive quod, ut societas est perfecta, sui iuris est in praesidiis adiumentisque deligendis siblque comparandis, quae ad finem conferant suum ; sive quod quaelibet doctrina atque institutio, perinde ut omnis hominum actio, ex ultimo fine necessario pendet, adeoque divinae legis praeceptis non subiici nequit, cuius quidem Ecclesia est erroribus omnino immunis curtos, interpres ac magistra.

Quod idem decessor Noster t r. Plus X dilucida hac sententia declaravit: ‹ Quidquid homo Christianus agat, etiam in ordine rerum terrenarum non ei licet bona négligera quae sunt supra naturam, immo oportet ad summum bonum, tamquam ad ultimum finem,/ ex Christianae sapientiae praescriptis omnia dirigat: omnes autem actiones eius, quatenus bonae aut malae sunt in genere morum. Id est cum iure naturali et divino congruunt aut discrepant. Iudicio ct iurlsdictloni Ecctaiae subsunt ».u

Atque notatu dignum est quam perspicue gravisf.mum hoc catholicae doctrinae caput intellexerit ac declaraverit e laicorum ordine vir, tam in scribendo mirabilis qnam m speculanda veritate subtilis ac rectus: « De moribus doctrinam non ad se tantummodo, sed ad ra lotam pertinere asseverat Ecclesia. Ac nunquam eadem profiteri ausa est, qui a materno gremio suo descrviwent homines, nullam posse eos de recta vivendi ratione veritatem agnoscere; quin immo eiusmodi sententiam. quam non una fucatam veri specie quidam in medium protulissent, iterum atque iterum reprobavit. At profitetur utique, quemadmodum ct ante actis temporibus profesaa est et In posterum est professura, sese unam. utpote quae a Christo lesu condita sit et Spiritum Sanctum eius nomine missum a Patre acceperit, directo perpetuoque omnem in morum genere *veritatem* possidere, qua quidem singula hac de re peculiaria vera continentur, sive ea quae homines, naturali solummodo ratione ducti, assequi possunt, sive ea, quae vel doctrinam divinitus revelatam constituunt, vel ex eadem colligi queunt ».α

Litteras igitur, scientias et artes, quatenus ad Christianam educationem ad omnemque suam de animarum salute operam sunt necessariae vel utiles. Ecclesia promovet, suas etiam scholas, instituta sua condendo sustentandoque, ubi quaevis disciplina tradatur et ad ouemlibet eruditionis gradum fiat aditus. u Nec putanaa est ab materno eius magisterio aliena ipsa, quam vocant, physica educatio, cum ea quoque id habeat ut Christianae educationi aut prodesse aut nocere possit

Atque haec in quovis animorum culturae genere Ecclesiae actio, quemadmodum summo est familiis natlonibusque adiumento, quae, Christo sublato, in interitum ruunt, - ut recte/ Hilarius: « Quid mundo tam periculosum quam non recepisse Christum? »H - ita civili harum rerum temperationi nullum affert incommodum; Ecclesia enim, mater ut est prudentissime, cum minime obsistat quominus scholae et instituta laicis educandis sua, in unaquaque natione, se ad legitima gubernatorum praescripta conforment, tum parata quoquo modo est cum ipsis gubernatoribus concordiam inire, et, si quae forte difficultates oriantur, eas communi consilio dirimere. »

Est praeterea Ecclesiae et ius, quod abdicare, et officium, quod deserere nequit, pro tota vigilandi educatione, qualiscumque filiis suis, scilicet fidelibus, in institutis vel publicis vel privatis impertitur, non modo quod attinet ad religiosam, quae ibidem tradatur, doctrinam, sed etiam quod ad quamlibet aliam disciplinam rerumve ordinationem, quatenus cum religione morumque praeceptis aliquid habeant necessitudinis.15

Atque Ecclesia, ius eiusmodi exercendo, non se in aliena perperam immiscere videatur, immo potius materna quadam, eademque insigni, providentia consulere, ut filios suos ab gravi tueatur incolumes periculo omne virus imbibendi, quod doctrinae integritatem morumque sanctitudinem inficiat. Quae quidem Ecclesiae vigilantia, ut nullum potest verum parere incommodum, sic nequit ad familiarum et Civitatis ordinem prosperitatemque non efficaciter conducere, cum ab adolescentibus illam arceat pestem, quae in aetatulam imperitam ac mobilem facilius ingruere et celerius in ipsum vivendi morem permanere solet. Quotiescumque enim recta deest religiosa ac moralis institutio - ut Leo XIII sapienter monet - ‹ male sana omnis futura est animorum cultura: insueti ad verecundiam Dei adolescentes nullam ferre poterunt honeste vivendi disciplinam, suisque cupiditatibus nihil unquam negare ausi, facile ad miscendas civitates pertrahentur ».14

Munus autem educandi, quod in Ecclesia insidet, ad omnes populos nullis locorum temporumque finibus, pertinet, ex Christi/ mandato: « docete omnes gentes »n, nullaque in terris potestate legitime oppugnari ae praepediri potest. Atque primum omnes christifideles attingit, quorum ipsa magnam, uti amantissima mater. curam habet ac sollicitudinem. Proptereaque in eorum utilitatem, saeculorum decursu, ingentem scholarum institutorumque numerum quibusvis disciplinis tradendis excitavit ac provexit; etenim - quemadmodum, data haud ita pridem occasione, locuti sumus - ‹ per remotiorem illam mediam aetatem, cum tam frequentia erant (fuit qui ea vel nimium multa diceret) monasteria, coenobia, templa, conlegiatae ecclesiae, capitula aut cathedralia aut cathedralibus inferiora, apud haec singula domicilium scholasticum, domicilium alumnis instituendis educandisque non deerat. Ad haec omnes studiorum Universitates adiicito, ubique. Apostolica Sede atque Ecclesia auspice, conditas in eiusdemque praesidio collocatas. Pulcherrimo enim eiusmodi spectaculo - quod hodie multo adspicimus melius, cum ante oculos sit et sit idem, ut tempora ferunt, magnificentius - nullae aetates caruerunt ; quotquot autem eventa recolunt et inter se comparant, ii mirari non desinunt quantum Ecclesiae hoc in genere egerit et quomodo commissum sibi divinitus munus expleverit conforman-

X ' MatW XXVWI. 18-®. · Plus IX. Ep Quum -c-i U Dul IM4 ' De Synbolo *ad catech.,* XUI. B Ep tw Liberta». 30 Iun. ItU. ll Ep. eoe. Stxçulort quodam. 24 Sept. 1912. ° A. Manzonl. *Osscrvasioni mlla Morali Cattotica.* c. IП. ” Codex luris canonici, c. 1375. w Com·meritar in *Maith.,* Cap. XXVIII, 19. ll Cod. luris can., ce. 1381. 1381 * Ep. cnc Nobittuhna *Gallorum* gens, 3 Febr. 1834. t' Malth.. ₙ Orullo habita ad alumnos Tuscu·

die ad Christianam vitam societatis humanae, tot tamque hetos adipiscendo fructus atque exitus. At vero si botre nemo potest quin demiretur. Ecclesiam nullo non topore alumnos, quos pro officio educaret, ad centena, allia, ad decies centena milia, circum se collegisse, ti-d minorem profecto admirationem habet quidquid :psa egit non modo in adolescentium educatione, sed etam in eorumdem, quae vere ac proprie dicitur, instiγΛoμ ac doctrina. Si tot enim civilis cultus, humatiutis litterarumque thesauros servari licuit, habitui ac Ecclesiae tribuendum est. quae, vel per remocsscaas barbarasque aetates, effecit, ut litteris, philosophiae. arti, architecturae potissimum, tantum lucis affulgeret ».“

Atque id omne agere idcirco potuit egitque Ecclesia, quia creditum sibi educandi munus infideles quoque S wciplectitur, cum is/ sit hominibus universis constitutu? tinis ut. Regnum Dei ingressi, aeternam salutem as«quantur. Quemadmodum enim, temporibus hisce noitrj. ludorum milia catholici missionales per omnes redones disseminant Fidei adhuc exsortes, ab utraque Gangis ripa ad Flumen Flavum amplissimasque Oceani •rsulas, ab continenti Africo ad Patagoniam inferiorem id gobdamque Alaskam, sic, superioribus saeculis, Ecclesia per suos evangelii praecones ad Christianam vito atque humanitatem varias illas gentes informavit, α quibus Christianae civilis orbis nationes in praesenti ccnstant

Itaque pro explorato est, tam iure quam re ipsa educationis munus praecipua quadam ratione esse Ecchshe proprium, et neminem posse, qui animum habeat ab praeiudicatis opinionibus vacuum, iustam aliquam cogitare causam cur ea ipsa Ecclesiae oppugnetur izpediaturque opera, cuius hodie beneficiis societas hu-aca perfruitur.

Idque eo magis, quod cum praecipuo eiusmodi EcCAsiae iure non modo non discrepant, sed etiam iura csnino congruunt et familiae et Civitatis, immo vel .çsa quae in singulis civibus insunt ad iustam quod attinet cum scientiae, tum rationis ac disciplinae in ea pervestiganda, tum denique cuiusvis culturae animorum profanae Ubertatem. Etenim, ut talis concordiae causam itqse originem, nullâ morà, declaremus, supernaturalis edo. in quo iura Ecclesiae nituntur, tantum abest ut raniralem ordinem, ad quem alia pertinent, quae merxravimus, iura, destruat atque extenuet, ut, contra, «ûdem extollat ac perficiat: quorum quidem ordinum alter auxilium et quasi complementum alteri praestat, ne cuiusque naturae ac dignitati consentaneum, cum azibo a Deo profluant, qui non constare sibi non potest: ‹ Dei perfecta sunt opera, ct omnes viae eius dxa ».

Quae quidem res clarius apparebit, si educandi muris, quod ad familiam et Civitatem pertinet, seorsum prop.usque consideremus.

Atque primum cum Ecclesiae munere familiae munis mirifice concordat, cum utraque a Deo simillime S proficiscatur. Namque/ cum familia, in naturali ordine, Deus proxime fecunditatem communicat, principium vitae ideoque principium educationis ad vitam, una simul em auctoritate, quae est ordinis principium.

Ad rem, qua solet perspicuitate sententiae dicendiqaesubtilitate. Angelicus Doctor: « Carnalis pater partxulariter participat rationem principii, quae universaliter invenitur in Deo... Pater est principium et ge«rationis et educationis et disciplinae, et omnium quae ad perfectionem humanae vitae pertinent ».39

Habet igitur familia proxime a Creatore munus proptereaque ius prolis educandae; quod quidem ius czn abiici nequeat, quia cum gravissimo officio acjunctum, tum cuivis societatis civilis et reipublicae iari antecedit, eaque de causa nulli in terris potestati Jkd infringere licet.

Eiusmodi autem sanctitudinem iuris sic declarat Angelicus: « Filius enim naturaliter est aliquid patris...: ita de iure naturali est quod filius, antequam habeat usum rationis, sit sub cura patris. Unde contra iustitiam nataralem esset, si puer, antequam habeat usum ratioris. a cura parentum subtrahatur, vel de eo aliquid erdhetur invitis parentibus ».n Cum vero ad hanc cunra parentes teneantur, donec sibi ipsa consulere sovaleat, patet, idem parentum inviolatum ius sobolij educandae eo usque proferri. « Non enim, - docet Angelicus - intendit natura solum generationem prolis, sed etiam traductionem et promotionem usque ad perfectum statum hominis in quantum homo est, qui est virtutis status ».22

Qua de re Ecclesia, pro sua iuris sapientia, haec et subtiliter et perspicue et uno quodam complexu in Codice iuris canonici edicit: ‹ Parentes gravissima obligatione tenentur prolis educationem tum religiosam et moralem, tum physicam et civilem pro viribus curandi, et etiam temporali eorum bono providendi >.a

In quo tam concors est communis humani generis sensus, ut cum eo aperte ii omnes pugnet, quotquot affirmare audent, pro/lem ante ad Civitatem quam ad 60
familiam pertinere, et Civitati ius esse educandi absolutum. Pro nihilo autem est ratio, quam isti afferunt, hominem nasci civem ideoque ab initio ad Civitatem pertinere, cum neutiquam reputent, hominem, ante quam civis sit, vivere oportere, eundemque vitam non ab Civitate sed a parentibus accipere; ut sapienter Leo XUI: ‹ Filii sunt aliquid patris, et velut paternae amplificatio quaedam personae, proprieque loqui si volumus, non ipsi per se. sed per communitatem domesticam. in qua generati sunt, civilem ineunt ac participant societatem »24. Itaque: « Patria potestas est eiusmodi, ut nec exstingui, neque absorberi a republics possit, quia idem et commune habet cum ipsa hominum vita principium »,a ut Leo XIII docet in iisdem Encyclicis Litteris. Unde tamen non sequitur, ius educandi, quo parentes fruuntur, absolutum esse atque imperiosum, utpote quod et fini supremo et legi naturali divinaeque conjunctissime subiiciatur, quemacmodum ipse Leo XIII in memorabilibus illis Encyclicis Litteris, ubi de praecipuis civium Christianorum officiis, declarat, ita iurium et officiorum, quae parentes contingunt, summam complexus: « Natura parentes habent ius suum instituendi quos procrearint, hoc adiuncto officio, ut cum fine, cuius gratia sobolem Dei beneficio susceperunt, ipsa educatio conveniat et disciplina puerilis. Igitur parentibus est necessarium eniti et contendere, ut omnem in hoc genere propulsent iniuriam, omninoque pervincant ut sua in potestate sit educere liberos, ut par est, more Christiano, maximeque prohibere scholis iis, a quibus periculum est ne malum venenum imbibant impietatis ⁑.

Animadvertendum autem est, officium educandi, quo familia obstringitur, non modo religiosam ac moralem educationem complecti, sed etiam physicam ct civilem, pro ea potissimum ratione quam cum religione et morum doctrina habeant.r

Istud vero, quod nullam controversiam recipit, familiae ius haud semel est legitime agnitum apud quas- 31
dam nationes, ubi ius/ naturae in civili servare regimine sollemne est Etenim, ut exemplum ex recentioribus proferamus. Summum Foederatarum Americac Civitatum Tribunal, cum gravissimam quaestionem dirimeret, edixit: « nullam generalem potestatem Civitati esse unius eiusdemque formae decernendae, ad quam iuventus educi debeat, huiusque cogendae ut in publicis tantummodo scholis instituatur », ob hanc scilicet rationem ex iure naturae depromptam: ‹ Puer non est mera res a Civitate procreata; qui eum alunt ac dirigunt, ius habent, cum nobilissimo officio coniunctum, ipsius educandi et ad officiorum perfunctionem comparandi ».a

Testis historia est. rerum publicarum gubernatores, recentiore praesertim aetate, iura violasse ac violare, quae humani generis Conditor familiae contulit; testis eadem invicta. Ecclesiam eiusmodi iura continenter tutatam esse ac defendisse; atque historiae testimonium hoc ipso aptius confirmatur, quod familiae pecubarem in modum Ecclesiae scholis confidunt, ut haud multo ante in Epistola ad Cardinalem a publicis Ecclesiae negotiis Nostra scribebamus: · Familia statim intellexit rem ita se habere, atque» inde a prioribus christiani nominis temporibus ad haec usque nostra, parentes» etsi manca nullave religione, suos mittunt et comitantur U-

Eccl vulgo *di Merr.draçone,* 14 Mali 1929. ” *Deut.,* XXXII. 4 35 S. Th., 22. Q. CH, a. 1. n S. Th.. 2 2, Q. X. a. 12. » Suppl. S. Th. 3. p. Q. 41. a. 1. « Cod !ur. can., c. 1113. * Ep. enc. Reram norenm, 15 Mali 1891. a Ibidem. M Ep. *eoe. Saptenltae* chruliriotf. 10 Ian. 1890. 37 Cod. hir. can . c. 1113. a « The fundamental theory of liberty upon which all fovemments in this union repose excludes any general power of the Stat· to standardize Its children by forcing them to accept instruction from public teachers only. The child is not the mere creature of the Stale; those who nurture him and direct his destiny hare the right coupled with the high duty, to recognize, and prepare him for additional duties ». ü S. Supreme Court Decbloo in the Orefon School Casea. Jun· 1.

btTM ad ea educationis instituta quae condiderit ac regat Ecclesia >.a

Patemus enim sensus, qui a Deo est, ad Ecclesiam sese fidenter convertit, in qua familiarum iurium tutelam inventurum se novit eamque demum concordiam, quam Deus in ordine rerum collocavlL Ecclesia enim, quamvis - ut est conscia, cum muneris sui divini ad universos pertinentis, tum obligationis, qua universi tenentur. unius verae religionis amplectendae - nunquam desmal ct sibi ius vindicare et m parentum catholi-
C eorum menorem redi gere officium prolis suae baptismo eluendae christianeque educandae, iuris tamen naturalis educandi, quod familiae est, sanctitatem tam studiose veretur, ut nolit, nisi certae quaedam condiciones cautionesque adsint, infidelium filios baptizare aut aliquo pacto educendos curare, donec tales filii per se ipstme: deliberare et Fidem libere amplecti queantM

Duae igitur, ut m memorata oratione Nostra animadvertimus, res sunt ante oculos propositae gravioris momenti, scilicet: ‹ Ecclesiam praebere se in famil-arum usum magistram atque educatricem, familias ad utendum Eccles-ae magisterio convolare eidemque liberos suos, ad centena, ad milia, concredere: quae quidem duae res verum quoddam revocant ac praedicant, quod ia ordine morali ac sociali plurimum habet ponderis, idest munus educandi imprimis ac potissimum Ecclesiae esse et familiae, iure quidem naturali ac divino, ideoque sic, ut nullam derogationem, nullam oppugnationem. subrogationem nullam patiatur >.n

Ex hoc educandi munere, quod imprimis ad Ecclesiam famibanque pertinet, cum maximae utilitates, uti vidimus, in societatem univerram dimanant, tum nullum damnum veris proprnsquc reipublicae iuribus quod ad civium educationem attinet, secundum ordinem a Deo statutum, obvenire potest Haec iura ab ipso naturae auctore societati civili tribuuntur, non paternitatis titulo, uti Ecclesiae ac familiae, sed propter auctoritatem quae in eadem inest ad commune bonum in terris promovendum, qui quidem est finis eius proprius. Ex his sequitur educationem non eodem modo ad societatem civilem, quo ad Ecclesiam familiamve, pertinere, sed alio plane, qui scilicet fini eius proprio respondeat Hic autem finis, idest commune bonum temporalis ordinis, in pace ac securitate consistit quibus familiae singulique cives in suis exercendis iuribus fruantur, wnulque in maxima, quae ln mortali hac vita esse potest, spiritualium fluxarumque rerum copia, om-
G nium quidem opera atque consensione assequenda./ Duplex igitur eri civilis auctoritatis munus quae est in repubbea. tuendi nempe atque provehendi, minime vero familiam singulosque cives quas: absorbendi vel se in eorum locum substituendi.

Quamobrem. quod ad educationem spectat, ms est vel. ut rectius loquamur, officium est reipublicae tutandi suis legibus antecedens familiae ius - quod supra memoravimus - Christiano nempe more prolem educandi. adeooue supernatural! Ecclesiae iuri in Christianam eiuunod: educationem obsequendi

Itemque Civitatis est. hoc ius in prole ipsa tueri, si quando parentum opera - ob eorum vel inertiam vel imperitam vel indignitatem · aut physice aut moralitor fortasse desit; siquidem ipsorum ius educandi, ut supra diximus, non absolutum est atque imperiosum, sed a naturali et divina lege dependens, ob eamque rem non modo auctoritati et iudicio Ecclesiae sublectum, sed etiam vigilantiae ac tutelae, pro communi bono. Civitati; neque en:m familia perfecta est societas quae nccevarfai omnia in se habeat ad se cumulate planeque perficiendam. Quo m casu, ccteroqum perraro. Civitas non iam se ln familiae locum substituit, sod semper accommodate od naturalia prolis et supcrnaturalia Ecksae lura, necessitati opportunis subsidiis consulit ac providet Generatim, ius est munusque Civitatis, moralem ac religioxam iuventutis educationem, ad rectae mitait fideique normas. tuendi, publicas eas causas removendo quae eidem adversantur. Praecipue vero Civitatis est. ut commune bonum postulat, educationem ipsam iuventutis atque eruditionem pluribus modis promovere Primum ac per >e. operae ab Ecclesia familiisque «uareptae favendo atque opitulando, quae quam ait efficax historia usuque rerum comprobatur; deinde operam ipram perficiendo ubi ea deest vel haud sufficit, scholas ǫuoqu instituta propria condendo;

Civitas enim magis quam ceteri opibus pollet, quas sibi pro communibus omnium necessitatibus traditas, aequum omnino est et consentaneum ut in eorum utilitatem, a quibus accepit, impendat.Praeterea praecipere Civitas potest ac proinde curare ut cives omnes cum civilia et nationalia iura perdiscant, tum a/ scientia, doctrina mo- «
rum physicisque ludis instructi sint quantum decet atque hisce nostris temporibus commune bonum reapse postulat. Vcrumtamen plane liquet, eo Civitatem officio teneri, ut, in publica privataque educatione atque eruditione omnibus his modis provehenda, non solum nativa Ecclesiae et familiae iura Christiane educandi vereatur, sed etiam iustitiae quae suum cuique tribuli parère. Itaque nefas est. Civitatem educationis institutiomsque causam ita ad se redigere totam, ut familiae, contra Christianae conscientiae officia vel contra quam legitime malint, physice aut moraliter ad Civitatis ipsius scholas liberos suos mittere cogantur.

Attamen id non prohibet quominus, ob rectam rei publicae administrationem vel pacem domi forisque defendendi causa, quae quidem omnia, cum ad commune bonum tam sint necessaria, tum peculiarem postulant peritiam praecipuamque apparationem, scholas Civitas instituat quas dixeris praeparatorias ad quaedam sua officia, ad militiam praesertim, dummodo ab Ecclesiae et familiae iuribus laedendis, in iis quae ad eas pertinent, se abstineat. Nec immerito equidem id Nos iterum hic admonemus; hac enim aetate nostra - qua nationalismus quidam, cum immoderatus et fallax tum paci veri nominis prosperitatique infensus, gliscere coepit - modi omnes excedi solent in physica educatione, quam vocant, adolescentulorum (atque interdum puellarum, contra ipsam humanarum rerum naturam) militari more ordinanda; in qua saepe nimium eius temporis, ipso Domini die, teritur quod et religiosis officiis et domesticae vitae sanctitudini tribuendum esset Quamquam non hoc loco rectum disciplinae habitum iustamque animi audaciam, sed quidquid immodicum est Nos reprehensum volumus, uti violentiae spiritum, qui quidem aliud omnino est atque animi fortitudo nobilissimusqc militaris virtutis sensus pro patriae ac publici ordinis defensione; itemque nimiam athleticae laudationem aeslimationemque hic improbamus, unde, ethnicorum quoque tempore, germanae educationis physicae depravatio ac deiectio profluxit.

lamvero non solum iuventutis sed etiam aetatum omnium et condicionum ad civilem societatem Statumque educatio pertinet/ quae civica appellari potest ®
quaeque, pro parte, ut aiunt, positiva, in eo consistit ut hominibus ad societatem eiusmodi pertinentibus res publice proponantur, quae, et mentes cognitionibus rerumque imaginibus imbuendo et sensus percellendo, voluntates ad honestum invitent et morali quadam necessitate perducant; pro negativa autem, ut ea praecaveat atque impediat quae sibi adversantur.l' Quae quidem civica educatio, tam profecto ampla ac multiplex ut Status operam fere totam pro communi bono amplectatur, cum ad aequitatis leges conformare se debeat, tum doctrinae Ecclesiae, quae earum legum Magistra est divinitus constituta, refragari nequit.

Quae omnia hucusque de opera diximus, quam Civitas in educationem conferre debet, doctrina catholica de Ciritatum constitutione *Christiana,* tamquam firmissimo ct immutabili fundamento, innituntur, quae tam egregie a Decessore Nostro Leone XIII. praesertim in Encyclicis Litteris *Immortale Dei* ct *Sapientiae Christianae* exposita est: « Deus - is ait - humani generis procurationem inter duas potestates partitus est. scilicet ecclesiasticam ct civilem, alteram quidem divinis, alteram humanis rebus praepositam. Utraque est in suo genere maxima; habet utraque certos, quibus contineatur, terminos, eosque sua cuiusque natura caussaque proxime definitos; unde aliquis velut orbis circumscribitur. in quo sua cuiusque actio iure proprio versetur. Sed quia utriusque imperium est in eosdem, cum usuvenire possit, ut res una atque eadem quamquam aliter atque aliter, sed tamen eadem res. ad utriusque ius iudiciumque pertineat, debet providentissimus Deus, a quo sunt ambae constitutae, utriusque itinera recte atque ordine composuisse. « Quae autem sunt, a Deo ordinatae joint » (Rom., XIII, 1) ».M lamvero iuventu-

1K5 - Rptx· id Ctfd a puHkto Eeeb-dse cttotils. 30 Mali
m· * C<d. tur exn . c. W. I 2; S Th.. 12 Q X. o. 13
' Otatk) tabiU id alumnm IWuianl Conlr^ii, vιiχo dl

Mondregooe, 14 Midi 1929 S>rmo habitus ad alumnos Tuvulnni Conlcril. vulgo di Mondraçone, 14 Mali 1929.
"PL Tapairlli. *Saççta* froretico *di Diritto naturale,* n. 922.
opus quod r.umquam satis laudari potest vel luvcnlbus com nxndari qui studiorum Universitates frequentant. (Cfr. senna· nem Nostrum die 13 Decembria 1927 habitum). 54 Ep. ex

U wucatio est quidem ex iis rebus quae ad Ecclesiam Sutumque pertinent. ‹ quamquam aliter atque ali-
0 ter ›. uli supra retulimus. « Itaque - prosequitur/ Leo XIII · inter utramque potestatem quaedam intercedat «etsse est ordinata colligatio: quae quidem conjunction: non immerito comparatur, per quam anima et corpus in homine copulantur. Qualis autem ct quanta a sit. aliter iudicari non potest, nisi respiciendo, uti dxnsus, ad utriusque naturam, habendaque ratione exaUcntiae et nobilitatis caussarum; cum alteri pro-
maximeque propositum sit rerum mortalium curare commoda, alteri caelestia et sempiterna bona comparare. Quidquid igitur est in rebus humanis quoquo soda sacrum, quidquid ad salutem animorum cultumque Dei pertinet sive tale illud sit natura sua, sive tosus tale intelligatur propter caussam ad quam refertur. id est omne in potestate arbitrioque Ecclesiae: cete» vero, quae civile et politicum genus complectito. rectum est civili auctoritati esse subiecta. cum tous Christus iusserit, quae Caesaris sint, reddi Caesiri. quae Dei, Deo ».M

Qmcumque haec principia recipere eademque proin-
4 sd educationem applicare recusat, is necessario cum re$et Christum ob sempiternam hominum salutem Ecdesam suam condidisse, tum affirmat societatem civilem et Statum Deo eiusque naturali ac divinae legi aasubilci. Quod quidem manifesto impium est, sanae rationi contrarium maximeque, quod ad educationem met. perniciosum omnino rectae luvenum conforraùoni ac certe civili ipsi societati veraeque humani «evirtus prosperitati exitiosum. E contrario, haec princp3 in usum deducendo, esse non potest quin pluri-
ώ ad rectam civium conformationem conferatur. Id re fartisque, omnibus aetatibus, luculenter comprobato est; quare, ut Tertullianus, primis Christiani notois temporibus, in *Apologetico,* ita. quo vixit tempore, S. Augustinus omnes Ecclesiae catholicae hostes prevccare poterat - nosque ipsi in praesens eius verba surpaie possumus: - « Proinde qui doctrinam Christi i&eream dicunt esse reipublicae. dent exercitum ta-
quales doctrina Christi esse milites iussit; dent tales provinciales, tales maritos, tales coniuges, tales c towtes. tales filios, tales dominos,/ tales servos, tala reges, tales indices, tales denique debitorum ipsius fed redditores et exactores, quales esse praecipit docjsa Christiana, et audeant eam dicere adversam esse reipublicae; imo vero non dubitent eam confiteri maffam. si obtemperetur, salutem esse reipublicae ».54 Quonam vero de educatione agitur, opportune hic est lir.onendum quam egregie catholicam hanc veritatem, re quidem comprobatam expresserit recentiore aetate, naa scilicet litterae renatae sunt, ecclesiasticus scripts qui optime de Christiana educatione meritus est. piissm» nempe doctusque Silvius Antonianus Cardinalis, ainbilis illius educatoris, S. Philippi Nerii, discipulus :desque magister atque ab epistulis latinis S. Caroli BocTomaei, quo instante et suasore, aureum librum Dc *Christiana liberorum educatione* confecit, in quo b>ec habet: « Quo magis temporalis gubernatio cum jpninali conspirat eandemque iuvat ac promovet, eo aaris ad servandam rempublicam confert. Dum enim Bcdesae rector, auctoritate subsidiisque spiritualibus, p» suo fine, bonum Christianum conformare studet, ca simul, quod necessario consequitur, eundem boMm etiam civem efficit, qualis scilicet sub potestate poktca esse debet. Idque accidit propterea quod in Si^da Ecclesia Catholica Romana, Civitate Dei, bonus dris unum idemque est ac vir probus. Quamobrem piriter errant qui res tam inter se coniunctas seiunpat atque opinantur bonos cives haberi posse aliis çt'dem legibus aliisque viis atque illis quae ad bonum drjtanum conformandum conferunt. Atque dictitet quidem ac scrmocinetur quantum sibi libet humana prudentia; fieri enim non potest ut pacem temporatarque tranquillitatem veri nominis afferat quidquid a pace aetemaque beatitudine seiungitur eisdemque repugnat >.n Ut autem Civitati, ita scientiae eiusque rae et investigationi nihil est pertimescendum ex eo quod Ecclesia plenum habeat absolutumque educandi randatum. Siquidem catholica instituta, quicumque iredus est eruditionis ac scientiae ad quem pertinent, aoSa prorsus defensione indigent. Gratia qua ea ipsa ipsd omnes florent, laudes quas sibi comparant, in-
fl jraij monu/menta quae magno numero gignunt iique xaxime viri, quos, plena atque exquisita a doctrina instructos magistratui praebent, artibus, disciplinis tradendis, vitae demum qua late ea patet, satis superque ipsorum gloriam concelebrant.u Quae ceterum facta nihil aliud sunt quam praeclara doctrinae catholicae confirmatio a Concilio Vaticano definitae: ‹ Neque solum fides et ratio inter se dissidere nunquam possunt, sed opem quoque sibi mutuam ferunt, cum recta ratio fidei fundamenta demonstret eiusque lumine illustrata rerum divinarum scientiam excolat, fides vero rationem ab erroribus liberet ac tueatur eamque multiplici cognitione instruat Quapropter tantum abest, ut Ecclesia humanarum artium et disciplinarum culturae obsistat, ut hanc multis modis iuvet ac promoveat Non enim commoda ab iis ad hominum vitam dimanantia aut ignorat aut despicit; fatetur immo. eas. quemadmodum a Deo scientiarum Domino profectae sunt ita. si rite pertractentur, ad Deum iuvante eius gratia perducere. Nec sane ipsa vetat ne huiusmodi disciplinae in suo quaeque ambitu propriis utantur principiis et propria methodo; sed iustam hanc libertatem agnoscens, id sedulo cavet, ne divinae doctrinae repugnando errores in se suscipiant aut fines proprios transgressae ea. quae sunt fidei, occupent et perturbent ».I* Quae quidem norma iustae libertatis scientiae provehendae simul est norma, quae violari nequit, iustae libertatis docendi probe intellectae; eaque servari debet quotiens aliis doctrina traditur, at ex graviore sane iustitiae officio cum traditur iuventuti, tum quia in ipsam praeceptor, publicus privatus, non absolutum sed participatum ius habet; tum quia omnis puer seu adolescens Christianus sanctissimum ius habet ut secundum Ecclesiae doctrinam, veritatis quidem columen ac fundamentum, edoceatur; eidemque gravem quidem inferret iniuriam qui eius fidem turbaret, fiducia abutendo iuvenum erga magistros eorumque naturali rerum imperitia atque immodica ad libertatem absolutam fallacemque inclinatione./ ®

Neque enim oblivisci unquam licebit, Christianae educandum totum esse hominem, quantus est. nimirum in unam naturam per spiritum et corpus coalescentem omnibusque animi et corporis partibus instructum quae vel a natura proficiscuntur vel ipsam excedunt, qualem demum ex recta ratione et ex divinis oraculis cognoscimus; hominem scilicet, quem a pristina nobilitate delapsum. Christus redemit in eamque supernaturalem dignitatem restituit ut adoptivus filius Dei esset, minime tamen iis redditis praeter naturam privilegiis, ex quibus ante et corpus immortale et animus aequus fuerat atque integer. Unde factum, ut quae foeda in hominum naturam ab Adami culpa profluxere, praesertim voluntatis infirmitas effrenatacque animi cupiditates, in homine supersint.

Et profecto « stultitia colligata est in corde pueri et virga disciplinae fugabit eam ». * A pueritia igitur voluntatis inclinationes, si pravae, cohibendae, sin autem bonae, promovendae sunt, ac praesertim puerorum mens imbuatur doctrinis a Deo profectis et animus divinae gratiae auxiliis roboretur oportet, quae sl defuerint, nec suis quisque moderari cupiditatibus poterit neque ad absolutionem perfectionemque disciplina atque informatio ab Ecclesia adduci, quam ideo Christus caelestibus doctrinis ac divinis Sacramentis instruxit ut efficax omnium hominum esset magistra.

Quam ob rem omnis disciplina puerilis, quaecumque, meris naturae viribus contenta, ea respuit aut negligit quae ad vitam Christianam rite informandam divinitus conferunt, falsa plenaque erroris est; omnisque via et ratio educandae iuventutis. quae labis a protoparentibus ad omnem posteritatem transmissae divinaeque gratiae rationem nullam aut vix ullam habet, proptereaque in solis naturae viribus tota nititur, a veritate prorsus aberrat. Huc fere pertinent quae nostris temporibus palam proferuntur, variis quidem nominibus, doctrinae, quarum est. totum ferme cuiuslibet eruditionis fundamentum in eo ponere, ut pueris integrum sit sese informare ipsos ingenio atque arbitratu plane suo, vel/ repudiatis maiorum praeceptorumve consiliis omnique lege atque ope humana et divina prorsus posthabita. Quae tamen omnia si suis finibus ita circumscribantur, ut novi huiusmodi magistri velint, adolescentes in suam ipsorum eruditionem eo magis propriam quoque operam atque industriam conferre quo plus aetate et rerum cognitione progrediantur, itemque ut a puerorum educatione omnis vis atque asperitas removeatur, quam nihilominus iusta

Dei. I Nov. 1835. n Ep. enc. *Immortale Dei,* 1 ISS. * Ep. 138. ” *DcWeducazione cristiana dei fi-* *çliitoU. lib. I, c.* 43. * Epist. ad Card, a publfcls ErcMae nrçotiis, 30 Mali 1929 ” Cooc Vat . Sess 3. cap. 4

correctio non redolet, veram id quidem, at minime novum, cum id ipsum et Ecclesia docuerit et Christiani praeceptores, more a maioribus tradito, retinuerint, Deum imitati, qui omnes creatas vult res praecipueque omnes homines navare sibi operam, secundum propriam ipsorum naturam, quia divina Sapientia < attingit a fine usqae ad finem fortiter et disponit omnia suaviter. >e

Ast, si communem verborum significationem, si res ipsas consideremus, haud alio spectant complures eiusmodi doctores, nisi ut puerorum educationem e divinis legibus eximant, quam ob rem novum quiddam ac mirum hodie conspicimus, institutores scilicet ac philosophos in eo desudantes ut codicem quaerant ac digerant de juventute in universum educanda, quasi nulla sint divina oracula decalogo descripta, nulla sacra Evangeliorum praecepta, nulla naturae lex. quam Deus in animis hommum defixit ac paene insculpsit, per rectam rationem promulgavit ac per se ipse decalogo sancivit atque constituit Unde etiam fit, ut novi id genus institutores disciplinam puerilem ab Ecclesia adhibitam, eo quod tota in auctoritate divina atque in sacris legibus innititur, tamquam non sui iuris, inertem atque obsoletam habere atque appellare contemptim soleant.

In quo profecto misere ipsi falluntur, cum, aventes puerum, ut aiunt, in libertatem revocare, eum demum insanae superbiae ac pravis cupiditatibus mancipent, quae - ut ex eorum commentis consequitur - tamquam necessitates quaedam humanae naturae, quam exlegem perhibent, probandae essent

Sed quod turpius est, huiuscemodi magistri, etsi incassum. per errorem tamen impie ac periculose id
71 sibi vindicant ut profanis communibusque inquisitionibus atque experimentis ea periclitentur quae in puerorum educationem facta incidunt supernatural^ ordinis, ut, exempli causa, divinum ad sacerdotalia munia et ad religiosam vitam impulsum atque generatim arcana ea omnia quae Gratia Dei in animis hominum operatur, quae, licet naturae vires extollat, eas tamen infinite praetergreditur ct nullo pacto legibus physicis parère potest, quia < spiritus ubi vult spirat ».c

Multo autem perniciosiores sunt illae de natura duce omnino sequenda opiniones doctrinaeve, quae in educationis humanae certam quandam ingrediuntur partem salebrarum plenam, in eam scilicet quae ad morum integritatem et ad castimoniam pertinet Passim enim bene multi et stulte et periculose eam tenent provehuntque educandi rationem, quae sexualis putide dicitur, cum iidem perperam sentiant posse se, per artes mere naturales et quovis amoto religionis pletathque praesidio, adolescentibus a voluptate et luxuria praecavere, scilicet hos omnes, nullo sexus discrimine, vel publice, lubricis initiando instruendoque doctrinis, immo, quod peius est. mature occasionibus obiiciendo, ut eorum animus, eiusmodi rebus - quemadmodum ipsi aiunt - assuetus, quasi ad pubertatis pericula obdurescat

In eo autem isti homines graviter errant quod nativam humanae naturae fragilitatem non agnoscunt neque legem illam membris nostris insitam, quae, ut verbis utamur Pauli Apostoli, mentis legi repugnat.υ idque praeterea temere infitiantur quod usu quotidiano didicimus, iuvenes nempe prae alus in turpia saepius incidere non tam ob mancam mentis cognitionem quam ob infirmitatem voluntatis illecebris obnoxiae atque divinis auxiliis destitutae.

Qua de re prorsus difficili, si quidem, omnibus perpensis, adolescentem aliquem tempestive ab iis moneri oporteat, quibus Deus educandi pueros officium cornmbit cum gratiis opportunis coniunctum. illae profecto
72 cautiones et artes sunt adhibendae, Christianis/ institutoribus non ignotae, quas apte Antonianus hisce verbis dcKribit: < Eo usque imbecillitas nostra atque in malum proclivitas misere procedit, ut, quae ad remedium peccati consilia adhibentur, ea ipsa ad peccandum fere ansam atque incitamentum praebeant Quapropter magnopere interest, ut prudens pater, si quando de lubricis ixtusmodi rebus cum filio colloquatur, bene attendat, neque ad hoc deveniat ut fere sub aspectum subiiciat artes singulas quibus horrenda eiusmodi pesti» tam magnam orbis partem veneno suo Inficit, ne. dum libidinis ignes restinguere aggreditur, eos potius in tenerioribus puerorum animis aut sopitos suscitet aut plane Incendat Ut autem generatim lo-

• Proe, XXII. 1$, ·» *Sap.*, VIII. 1. 41 Io., ΠI. B. . Vil. Z3. ** *Dell'*edtcexMwe crülwna *dei piglluoli.*

quamur, quamdiu pueri excolendi sunt, satis superque erit iis uti remediis quae castimoniam in animos inducant simulque ab iis vitia contraria prohibeant ».“

Aeque vero fallax atque Christianae institutioni infensa illa adolescentes instruendi ratio habenda eit. quam vulgo coëducationem appellant; eorum enim qui ipsam tuentur, bene multi idcirco tuentur quia aut non considerant aut negant, protoparentum labe vitiatum nasci hominem, plerique vero omnes, quia tali notionum perturbatione laborant ut legitimum hominum convictum habeant quasi quendam virorum ac feminarum omnibus plane rationibus parium inconditum acervum. Divinus sane rerum omnium moderator perfectum utriusque sexus convictum in legitimo tantum coniugio vigere voluit, dein in familia inque humana consortione, certo ordine dispertitum. Accedit quod nihil est in ipsa natura - ex qua duo sexus, compage corporis, inclinationibus, ingenioque dissimiles procedunt - unde colligi possit, mares et feminas promiscua, nedum una eademque, educatione informandos esse. Alter autem et alter sexus a Dei sapientia ad hoc sunt constituti ut in familia et societate mutuo se compleant et in unum quid apte coalescant, ob illud ipsum corporis animique discrimen quo inter se differunt, quod idcirco in educatione atque institutione tenendum, imo fovendum est per aptam distinctionem ac separa tionem. aetatibus ac conditionibus congruen- 73
tem. Eiusmodi vero praecepta, ad Christianae prudentiae praescriptum, tempestive atque opportune servanda sunt non modo in scholis omnibus, praesertim per trepidos adolescentiae annos, unde totius ferme futurae vitae ratio omnino pendet, sed etiam in gymnicis ludis atque exercitationibus, in quibus Christianae peculiari modo modestiae puellarum cavendum, utpote quas ostentare sese atque ante omnium oculos proponere summopere dedeceat

Memores itaque gravissimorum verborum Magistri divini: « Vae mundo a scandalis sollicitudinem ac sollertiam vestram. Venerabiles Fratres, vehementer excitamus adversus perniciosissimos huiusmodi errores qui in Christiana plebe, maximo cum iuventutis detrimento. nimis late pervagantur.

Ad perfectam autem educationem assequendam curare opus est, ut quae omnia pueros, dum instituuntur, circumsaepiunt, ea proposito apte respondeant.

Et profecto quod primum ex necessitate naturae puerum rite conformandum circumdat, ipsa eius familia habenda est, ad hoc demum munus a Deo constituta. Quapropter eam tandem institutionem constantem atque tutissimam iure existimabimus quae in recte composita ac bene morata familia recipitur, coque efficaciorem et constantiorcm quo magis parentes, potissimum. ac domestici pueris virtutis praeeant exemplo.

Verum non is Nobis est animus ut universam de institutione domestica materiam, ne per summa quidem capita, pertractemus, tam late ea patet; de qua, ceteroqui, non desunt, cum ex veteribus tum ex recentioribus. qui, catholicae doctrinae congruenter, optime scripserint, inter quos praeclaram prorsus meretur laudem Antonianus ille, quem superius loquentem induximus, qui disputationem De *Christiana liberorum institutione* eâ quidem peritia adornavit ut sanctissimus vir Carolus Borromaeus eam parentibus Christianis in templo congregatis publice legendam curaret/ 14

Volumus tamen. Venerabiles Fratres, animum huc intendatis vestrum, quo res nostris temporibus misere deciderint quae ad domesticam institutionem spectant; cum enim ad artes liberales atque ad publica munera, quae sunt profecto minoris momenti, homines diutinis litterarum studiis, laboriosis exercitationibus ac producto tirocinio se comparent, contra, ad filiorum institutionem, quod profecto caput est officii patrisfamilias. plerique parentum temere accedunt nullaque fere adhibita praeparatione, quod rebus ac curis terrenis distineantur. Ad bonum praeterea minuendum, quod familiaris puerorum institutio pareret, accedit quod fere ubique gentium facilius in dies pueros a familia inde a teneris annis seiungendi consuetudo increbrescit, causis interpositis vel oeconomicis, ut Industriae mercaturaeque serviendi, vel politicis; et natio quaedam est, ubi pueri e familiae gremio extorquentur, ut in coetus ludosque a Deo alienissimos, non tam recte conformandi quam, verius, deformandi ac depravandi, inducantur - scilicet eo proposito, ut, ad eorum placita qui communia omnia esse omnibus somniant, impieta-

Ub. II. c. 83. ·’ Matth.. XVIII. 7. * EpA. VI. 4.

ten odiumque imbibant - veriorem ita horribiliorem-qoe Innocentium stragem renovando.

Itaque animarum Pastores per lesu Christi divinam rrp homines caritatem obsecramus atque obtestamur at nihil reliqui faciant, sive per contiones sive per catecheses, sive verbis sive scriptis in populum late vulpts. Christiani ut parentes, non tam generatim quam i-'Cillatim. perdiscant, quae sibi incumbant officia ad (timosam quod attinet et moralem ct civilem liberoct suorum educationem, et quae potissimum, praeter «mêlions vitae suae exempla, viae ac rationes ad eam efficacius consequendam conducant. Huiusmodi profecυ monitiones hortationesque Paulus Apostolus haud hstdivit in suis epistulis frequentare, praesertim in ei. quam ad Ephesios scripsit, ubi. praeter alia, id rxcuit: ‹ Patres, nolite ad iracundiam provocare filios rwtros >; * quae quidem provocatio seu incitatio non *a eo* tantum oritur quod parentes severiores atque ÿ jgxriores se liberis praebeant, sed ex/ eo praecipue yad filiorum ingenium ac nativam alacritatem molette ferant ct aptiores correctionis modos ignorent, ac praesertim ex molli illa atque veluti enervata, quae in taüliis usu venit, disciplina, unde fit ut In puerorum eznis cupiditates effrenatae dominentur. In hoc igittr parentes, itemque puerorum institutores, animum rendant ut dignitatem potestatemque quam habent a Deo. cuius revera vices gerunt, rite in bonum filiorum isurpent, non quidem ut sibi commodum pariant, sed c filios informent atque instruant ad sanctum et suaves i Dei timorem, omnis sapientiae initium », in quo ur.^mmodo superiorum reverentia solide innititur et Ç» dempto constans ordo, pax serena atque omne bom neque in familia neque in universa humanae conàacdoals societate consistere potest.

Infirmis autem humanae naturae viribus, deterioris ώ avitam culpam factae, Deus, qua est bonitate, uberibus suae Gratiae auxiliis consuluit eâque praeterea, qam animis expiandis atque ad sanctitatem evehendis cultplicem habet Ecclesia adminiculorum copiam: Ereto, inquimus, magna illa Christi familia, quae est idcrco educatrix cum singulis familiis ita congruens *a* coniuncta quam quae maxime.

Qui profecto locus ad optimam institutionem aptis-£zus, quae est Ecclesia, non solum sacramenta complectitur ac praebet quae divinam gratiam continent rtpe animis inserunt, neque sacros tantum ritus qui id informandos ad virtutes adolescentes mirum in motα conferunt, neque tandem sola sacri templi saepta, à quo solemnes caerimoniae, sculpta signa, pictae tatabCt organorum vocumque concentus ad animos pietate ac bonis moribus imbuendos tam praeclaro adiucœto sunt; verum etiam magnum ea numerum atque varietatem scholarum, coetuum, institutorumque omne fovet ac sustentat, quae eo spectant, ut ad pietates. ad litteras doctrinasque, adhibitis quoque iucunliats oblectamentis et ipsa corporis exercitatione, adolescentes instituantur. Haec porro tam perennis in e;3snodi operibus fovendis atque alendis fecunditas wn modo patefacit atque ostendit, maternam Ecclesiae 3 providentiam ct superari non posse et omni esse ad-Einrtione/ dignissimam, sed etiam illam comprobat, ϑw mirabilem, concordiam, quam supra diximus Ecctoe cum Christiana familia intercedere, ut affirmari rene queat. Ecclesiam et familiam unum quoddam chriftâr-ae educationis perfugium et quasi sacrarium habendas ose.

Quod autem novae progenies omnibus iis artibus ac dsGplxnis instruendae essent quibus civilis convictus proficit ac florescit, el sola ad id familia minime sufIctrel propterea publica gymnasia ortum habuerunt, pnmum tamen - diligenter attendite - Ecclesiae familifque in unum conspirantium operâ, multo autem ast. reipublicae. Quapropter litterarum sedes ac schod, ad historiae fidem, earum originem inspiciamus. uîurâ suâ tamquam subsidium ac fere complementum Ecclesiae simul et familiae exstiterunt; consequens est, publicas scholas non solum familiae atque Ecclesiae repugnare non posse, sed etiam cum utraque, qtantam res patitur, congruere oportere, ita nempe ut Lda haec - schola, familia. Ecclesia - unum fere chrintoe institutionis sacrarium efficere videantur, nisi vtbn-.us scholam a suo plane proposito aberrare et in adolescentium pestem atque perniciem converti.

Quod utique aperte professus est vel lalcus vir ille, *cb* ‹ua de juventutis institutione scripta tantis ornatus hudibus · quamquam ea ipsa haud omnino commencer. queunt, cum corruptam de libertate doctrinam redoleant - qui illud protulit: ‹ schola, nisi templum est, spelunca est >; idemque alio loco: « Quando in puerorum educationem cum litterarum studia, tum doctrinae, quae ad religionem et ad domesticam civilemque societatem spectant, non unà conspirant, homines miseri atque inepti exsistunt λ:* 7

Inde necessario consequitur, per scholas, quas neutras vel *laicas* nuncupant, omne fundamentum Christianae educationis disiici atque everti, utpote a quibus religio omnino removeatur; quae ceterum scholae nullo modo nisi specie *neutrae* erunt, cum religioni plane infensae reapse aut sint aut futurae sint/

Longum est neque vero oportet ea repetere quae decessores nostri, praesertim Pius IX et Leo XIII, aperte declararunt, quorum in tempora potissimum incidit, ut gravissima huiusmodi laicismi pestis in scholas publicas invaderet Eorum Nos expostulationes[4] iteramus ac confirmamus, Itemque sacrorum Canonum praescripta, quibus catholici adolescentes prohibentur ne scholas cum neutras tum mixtas, eas scilicet ad quas, nullo discrimine, catholici et acatholici instituendi conveniunt, quavis de causa frequentent; quas tamen adire licebit, prudenti dumtaxat Ordinarii iudicio, in certis quibusdam tantummodo locorum temporumque conditionibus, modo peculiares cautiones adhibeantur.[4] Neque illa tolerari potest schola (praesertim si ea « unica » sit ad eamque omnes pueri accedere teneantur), in qua, etsi sacrae praecepta doctrinae separatim catholicis traduntur, tamen catholici non sunt magistri, qui pueros catholicos acatholicosque communiter litteris atque artibus imbuunt

Neque enim quia doctrina religionis in aliqua schola (plerumque nimis parce) impertitur, idcirco haec iuribus Ecclesiae ac familiae satirfacit et digna fit quae ab alumnis catholicis celebretur; nam ut hoc quaevis schola revera praestet, omnino oportet ut tota institutio ac doctrina, scholae ordinatio tota, nempe magistri, studiorum ratio, libri, ad quamvis disciplinam quod pertinet, Christiano spiritu, sub ductu maternaque Ecclesiae vigilantia, sic imbuti sint ac polleant, ut Religio ipsa totius instituendi rationis cum fundamentum tum fastigium constituat; neque hoc solum in scholis in quibus doctrinae elementa, sed in iis etiam ubi altiores disciplinae traduntur. « Necesse est », ut Leonis XIII verbis utamur, ‹ non modo certis horis doceri iuvenes religionem, sed reliquam institutionem omnem pietatis sensus redolere. Id si desit, si sacer hic habitus non doctorum animos ac discentium per/vadat foveatque, exiguae capientur ex qualibet doctrina utilitates, damna saepe consequentur haud exigua ». »

Nemo tamen obiiciat, fieri omnino non posse, ut ea respublica, quae homines diversa quod ad religionem sentientes complectitur, puerorum institutioni aliter consulat quam per scholas quae neutrae ac mixtae vocantur, cum, contra, ipsa respublica civium eruditioni prospicere et prudentius debeat et facilius queat, si Ecclesia familiarumque hac in re coepta operamque libere perfici atque adhiberi sinat, aequis praeterea alteram alteramque fovendo muniendoque subsidiis. Id autem, magno cum familiarum gaudio itemque profectu publicae sive eruditionis sive tranquillitatis, effici posse, ea plane demonstrant, quae videmus usu venire apud quasdam nationes, in quibus, etsi alii aliam religionem sectamve sequuntur, ordo dispertitioque scholarum nullo pacto iura familiarum offendunt, non solum quod pertinet ad doctrinas (praesertim cum illic catholici ludi catholicis adolescentibus praesto sint), sed etiam quod spectat ad aequam rectamque sumptuum compensationem a republica collatam scholis illis quas familiae iure suo postulant

At vero in aliis, mixtae item religionis, nationibus res se longe aliter habent, haud exiguo cum catholicorum hominum detrimento; qui, auspicibus ducibusque Episcopis et sacerdotibus omnibus utriusque cleri opem ferentibus, pecuniâ dumtaxat suâ scholas sustentant ad filios suos recte instituendos - memores ut sunt gravissimi quo obstringuntur officii - et, laudabili liberalitate ac constantia, in suo perstant proposito, illud tamquam insigne suae actionis praeferentes ut scilicet

° Nic. Tomnmseo. *Fcnsteri sulTcducastonc,* Parte T. 3. 6 Pius IX, Ep *Quum non sine.* U Jul. 1564. — Syllabus, Prop. 48. — Leo XΠ. alloc. Summi *Pontificatus.* 20 Aug 1833; Ep. enc. *Mobilissima, 8 Febr.* 1884: Ep. enc. *Quod multum. 22* Aug. 1386; Ep. *Officio unctissimo, 22* Dec. 1837; Ep. enc. *Caritatis,* 19 Mart. 1894. etc. (cfr. Cod. hir. can. cum fontium annot., ad can. 1374). ** Cod. hir. can., c 1374 M Ep. enc. *Militantis Eccltsisc.* 1 Aug 1897 M P. G

‹ omni catholicae iuvcntuti catholicam educationem in scholis catholicis » omnino provideant Quod quidem coeptum, etsi sumptu publico minime fulcitur, ut lex institue postularet, tamen a magistralibus praepediri ac velari nullo modo potest, nisi n velint sacra familiae jura cocrj.'care et germanae Ubertatis nervos infringere.

Ub: vero gentium primis hisce libertatis quasi e!e-
7$ oeàtis repu gnatur vel multiplici ratione officitur, homines catholici nunquam satis, vel per maximas molestias. m eo elaborabunt ut scholas suas tueantur incolumes et fastae de libera adolescentium institutione leges auspicato condantur.

Quicqmd autem ad scholam catholicam in filiorum suorum usum provehendam ac luendam a christifidelibas agitur, opus religionis sine ulla dubitatione est. propteresque potissimum c Actionis Catholicae » munus; ita ut paterno animo Nostro pergratae sint, sintque praecipuis laudibus dignae sodalitates diae omnes, quae multifariam in opus tam necessarium peculiari modo ac studiosissime incumbunt

Quapropter alte denuntietur et bene ab omnibus animadvertatur atque agnoscatur, christifideles. catholicam scholam filiis quaerendo suis, nusquam gentium js admittere politicae factionis, sed fungi religionis officio, quod sua ipsorum conscientia necessario postulat; iisdemque eam esse mentem non ut filios suos a reipubheae disciplina atque spiritu distrahant, immo ut ad id i; i. perfectissimo modo atque nationis utilitati accommodatissimo, conforment, cum catholicus veri nominis, a catholica quidem doctrina instructus, hoc ipso optimus civis, cultor patriae, publicae auctoritati sincera fide obtemperans, sub quavis legitima regiminis forma, repenatur.

In eiusmodi vero schola, quae cum Ecclesia et cum chnstana familia concordat, eventurum profecto non est, ut, manifesto cum educationis detrimento, ea variis in disciplinis oppugnentur quae in religiosa institutione discipuli didicerint; quod si praeceptores, pro sua magisterii sollicitudine, ad eorum cognitionem, refutationis causé, libros erroribus inquinatos duxerint perferendos, talibus id quidem cautionibus talique sanae doctrinae remedio praestituri sunt, ut non iacturam. sed potius utilitatem Christiana inde raventutis educatio capiat

Qua in instituendi ratione, itidem, non est cur patrii sermonis classicarumque. ut aiunt, litterarum studium ullum unquam morum sanctimoniae detrimentum afferat; Christianus enim magister exemplum de apibus
CO capiet, quae quicquid in floribus purissimum/ est. sugunt rekquumque dimittunt, ut in sermone de classicorum scriptorum lectione M adolescentes sanctus Basilius docet.

Quae quidem necessaria cautio - ab ethnico quoque Quintiliano proposita ° - minime impedit quominus Christianus magister, quae vere bona et utilia in disciplinas carumque tradendarum rationem tempora nostra mtulerint atque inferant, ea adsciscat adhibeatque, secundum Qlud Apostoli: ‹ Omnia probate; quod bonum wt tenete ».υ Quocirca, dum nova assumit, cavebit ipse, vetera ne facile deserat, quorum utilitatem et vim plurium saeculorum usus docuerit, litterarum latinarum ln studio praesertim, quas cotidie magis prolabcntes cernimus, ob neglectas, perperam sane, docendi rationed. ob eo. qui in Ecclesiae praecipue scholis magnopere floruit, sano humaniorum litterarum cultu tam utiliter usurpatas. Mos vero nobilissimus a maioribus traditus postulat ut iuvenes. catholicis scholis commissi, litteris utique et doctrinis plene pro temporum nostrorum conditione, sed simul etiam saniore philosophia sol;de ac penitus Imbuantur, inordinata eorum levitate posthabita qui ‹ invenissent forsitan necessaria nisi et «uperflua quaesiissent ».M Itaque ea magistro cuique Christiano ante oculos habenda sunt, quae brevi sententia Leo XIII complectitur: « ... alacrius adnitendum «t, ut non solum apta ac solida institutionis methodus, sed maxime institutio ipsa catholicae fidei omnino conformis in litteris et disciplinis vigeat, praesertim autem in philosopha, cx qua recta aliarum scientiarum ratio magna ex parte dependet ».n

Salutaris autem scholarum efficientia non tam rectis ki bus quam magistris rectis tribuenda est, qui. egregie parati atque «uam quisque callentes disciplinam, decipulis tradendam, mentis quidem animique laudibus nrnatl qua? munus sane gravissimum postulat, casta et divina caritate erga iuvenes sibi commissos flagrent, per/inde ac lesum Christum eiusque Ecclesiam dili- H gunt, - quorum illi sunt filii carissimi - atque hoc ipso sincere bonum verum familiarum ac patriae cordi habent Praeclaris igitur afficimur solaciis gratoque divinam Bonitatem prosequimur animo, cum videamus ad sodales religiosos et religiosas virgines, quotquot docendis pueris adolescentibusque se devovent, tot tamque probos accedere utriusque sexus praeceptores, eosdemque - ad animum sanctius excolendum in congregationes quoque et sodalitates proprias coeuntes, quae tamquam nobilissimum validumque « Actionis Catholicae i praesidium laudandae ac promovendae sunt -, utilitatis immemores suae, enixe constanterque illi operam dara quam « artem artium et scientiam scientiarum ⁕ Sanctus Gregorius Nazianzcnus vocat, scilicet iuvenes regundi ac conformandi. Cum tamen in eos quoque illud divini Magistri quadret: « Messis quidem multa, operarii autem pauci tales Christianae educationis artifices - quorum institutio Pastoribus animarum summisque religiosorum ordinum moderatoribus magnopere curae esse debet - Dominum messis multos ut alios mittat supplicibus precibus exoramus.

Oportet praeterea, adolescentis educatio, quippe qui sit ‹ cereus m vitium flecti »„J in quacumque consuetudine vitae ipse se habeat, dirigatur ct custodiatur, malas removendo occasiones, bonas autem opportune sufficiendo, in animi remissionibus et in delectu sodalium, quia « corrumpunt mores bonos colloquia mala ».'

Nostris, ceteroqui. temporibus eo plenius ac diligentius evigilandum est, quo plures iuvenibus imperitis faciendi morum pietatisque naufragii occasiones increbrescunt, maxime ex impiis obscenisque libris, quorum satis multi nefarie parvo veneunt ac propagantur, ex « cinematograph!cis » ludis, nunc autem ex ‹ radiophonicis › quoque auditionibus, quae cuiusvis generis lectio/nem - sicut « cynematographa » quodlibet spec- e taculum - plerisque exhibent atque faciliorem reddunt Validissima eiusmodi ad quidvis evulgandum subsidia, quae, si ad sana principia apte regantur, eruditioni magnopere atque educationi prodesse queant, saepe - proh dolor - provehendis vitiorum illecebris sordidisque quaestibus serviunt. Sanctus Augustinus in ardore ingemiscebat. quo ad ludos circenses christifideles eius temporis complures rapiebantur, depravationemque Alipii. discipuli et amici sui. quae, feliciter, paulisper constitit, vividis verbis enarrat, Quot iam adolescentes, ludis hodiernis et turpibus libris corruptos, parentes ac magistri nunc defleant oportet!

Quapropter omnia illa laudanda et adiuvanda sunt opera educationi dedita, quae. Christiano prorsus spiritu studioque ducta iuvenum animis subveniendi, opportunis libris et ephemeridibus parentes potissimum et praeceptores de insidiis edocent, quae, subdole plerumque, moribus ct religioni per libros et spectacula struuntur, itemque. praeterquam quod curant, ut saniores libri in vulgus propagentur et ludi scenici rectae institutioni fructuosi habeantur, magno quidem impendio theatra ct « cinematographa » aliquando condunt, unde Christianae virtuti non modo nihil discriminis incidat, verum etiam haud parum accedat utilitatis.

Eiusmodi tamen custodia ac vigilantia, quam adhiberi oportere diximus, minime postulat, ut iuvenes ab hominum commercio segregentur, quibuscum vita degenda animaeque saluti consulendum erit» sed tantum ut muniantur et Christiane firmentur, hodie quam maxime. adversus illecebras erroresque mundi, qui. ad illud loannis. totus est ‹ concupiscentia camis, concupiscentia oculorum et superbia vitae ■; M ita ut. quemadmodum de priscis christianis Tertullianus scripsit, tales nostri se habeant quales Christianos esse nullo non tempore decet « compossessores mundi, non erroris ›.α

Quibus Tertulliani verbis illud tetigimus, de quo. licet maximi/ momenti esset, postremo agere constitui- &
mus: videlicet in quo, ut e proprio eius fine colligitur. Christiana educatio praecipue posita sit; quod autem si sedulo animadvertatur, meridiana luce clarius apparebit. supremum educandi munus atque officium ad Ecclesiam pertinere.

Eo proprie ac proxime intendit Christiana educatio. ut. divina cum gratia conspirando, germanum atque

n, m '» /n>f Or.. I. ·. ll *I Thru.*, V. 21. « Senera, Ipüt 45 n Uo XIII. Ep. eoe. ImcnUabUi, 21 Apr. 1378.

• Oratio Π. P. *G.*. t. 35. 426. n Matth.. IX, 37. ·· Herat.. *Art.* poit.. v. 163. » *I Cor.,* XV, 33. * Con/.. 'H, 8. *u I Jo.,* II, 16. ·» De *idololatria,* M. ·» Gal., IV,

«rfeclum christianum efficiat hominem: ut Christum jrJicet ipsum exprimat atque effingat in illis qui sint Biptsmatc renati, ad illud Apostoli vividum: « Filioli –ei, quos iterum parturio, donec formetur Christus in robs >.K' Vitam enim supernaturalem germanus christhsfis vivere debet in Christo: « Christus, vita veiiri eandemque in omnibus rebus gerendis manitaurc ‹ ut et vita lesu manifestetur in carne nostra sartali >.

Quae cum ita sint, summam ipsam humanorum actam. quod attinet ad efficientiam sensuum et spiritus id intellectum et ad mores, ad singulos et ad societaten domesticam atque civilem. Christiana educatio totas complectitur, non autem ut vel minime extenuet, «ara ut secundum lesu Christi exempla et doctrinam «tollat, regat, perficiat.

Itaque verus Christianus. Christiana educatione conformatus. alius non est ac supernaturalis homo, qui sentit iudicat, constanter sibique congruenter operatur, d rectam rationem, exemplis doctrinaque lesu Christi sspematuraliter collustratam: scilicet, homo germana ixmi firmitate insignis. Neque enim quisquis sibi consentit et sui propriique tenax propositi agit, is solido est. sed unus ille qui aeternas iustitiae rationes sequitur, ut agnovit ethnicus ipse poeta, α iustum » una snnul « et tenacem propositi virum »64 extollens; çae. ceterum, iustitiae rationes integre servari neqzeunt, nisi Deo tribuatur — ut fit a vero christiaM no — quidquid Deo debetur./

Hic sane Christianae educationis finis profanis hozinibus inanis quaedam cogitatio videtur vel potius tde propositum quod perfici nequeat quin non modo unirales vires deleantur vel saltem extenuentur, sed etam huius vitae actio quodammodo repudietur: unde sequitur, ut sit illud a societate hominum terrenaque ecnim prosperitate alienum et cuilibet in litteris, in cccvmis. in artibus, in cultu demum humano civilique profectui vehementer infestum. Cui vero dubitationi, çttan ethnici olim, etsi eruditi, rerum tamen nostrarum pari et praeiudicatis opinionibus imbuti, proposuerant - quaeque, recentiore aetate, proh dolor, crebrius K pertinacius prolata est - Tertulliamus occurrerat: ‹ Non sumus exsules vitae. Meminimus gratiam nos debere Deo Domino Creatori; nullum fructum operum eas repudiamus; plane temperamus, ne ultra modum Eit perperam utamur. Itaque non sine foro, non sine catello. non sine balneis, tabernis, officinis, stabulis, ccdinis vestris, ceterisque commerciis cohabitamus in hoc saeculo. Navigamus et nos vobiscum et militamus, d rusticamur, et mercamur, proinde miscemus artes, cçeras nostras publicamus usui vestro. Quomodo intatuosi videamur negotiis vestris, cum quibus et de çxbos vivimus, non scio ». ° Idcirco sincerus Christians tantum abest ut res in hac vita gerendas abdicet et raturales vires comprimat, ut, contra, has alat ac perfect cum vita supernatural! ita copulando, ut ipsam mturalem vivendi rationem exornet efficacioribusque faveat adiumentis, non modo ad spiritualia atque aeterna. sed etiam ad ipsius naturalis vitae necessitates congruentibus.

Id profecto tota comprobat Christianae religionis exsque institutorum historia - quacum historia germani erilis cultus humanarumque progressionum, ad nostros que dies, omnino cohaeret -; praecipue autem vita Sanctorum ostendit, qui. ab Ecclesia Matre, eademque uaa. perpetua quadam fecunditate geniti, perfectam abloùitanque Christianae educationis formam in se referentes, hominum communionem nobilitarunt et bonis care genus auxerunt. Optime sane iidem de humano finere meriti, in omni civium ordine atque in quavis β r.Ue conditione, editis perfectae sanctitatis/ exemplis, fonjenmt; in iis enim non desunt cum agricolae simplces ac rudes tum viri disciplinis litterisque exculti, rrn tenuior opifex tum exercitus dux, cum privatus paterfamilias tum rex populorum gubernator, cum in£cuae puellae deditaeoue rei familiari mulieres tum regiae uxores atque imperatrices. Verum, quiousnam praedicemus laudibus illos evangelii praecones, qui ln rasionibus, operà propemodum infinite, bonorum quoque huius vitae feraci, una cum fidei lumine barbaris Cestibus humani civilisque cultus commoda tulerunt ac ferunt: quibusnam eos omnes, qui tot ac tam varia epera hominibus Christiana caritate sublevandis condiderunt: quibusnam denique sanctos illos ex utroque sexu institutores, sane frequentissimos, qui suam christianac educationis operam per alios propagandam perpetuandamque, singulari sane cum familiarum ac nationum utilitate, curarunt?

Haec, haec quidem sunt quae ex Christiana educatione proficiscuntur beneficia, idcirco quia ea ipsa hominem evehit atque effingit ad vitam virtutemque supernaturalem in Christo; quando quidem lesus Christus Dominus noster, divinus Magister, cum sit eius vitae ac virtutis auctor et largitor, tum universis hominibus, in quacumque ii conditione versantur, iuvenibus praesertim. exemplum se praebet, in eo potissimum aetatis suae decursu intuendum atque imitandum, cum. obediens omnibusque virtutibus, quae singulos, familiam, societatem respiciunt, coram Deo et hominibus, exornatus, vitam obscure et laboriose traduxit.

Itaque omnes eiusmodi thesauri, quos, nunquam satis aestimandos, hucusque vix ex parte memoravimus, tam arcte ad Ecclesiam pertinent, ut eius veluti naturam constituant, cum mysticum Christi corpus, immaculata Christi Sponsa, ideoque fecundissima Mater, itemque suprema ac perfecta educatrix Ecclesia sit. Quamobrem magnus ille atque ingeniosus Augustinus - cuius beato ab obitu saeculum quintum ac decimum acturi mox sumus - sancta erga talem Matrem caritate abreptus, has voces edebat: « Merito Ecclesia catholica. Mater Christianorum verissima, non solum ipsum Deum, cuius adeptio vita est beatissima, purissime atque castissime colendum praedicas; sed etiam proximi dilectio-/ 86 nem atque caritatem ita complecteris, ut variorum morborum, quibus pro peccatis suis animae aegrotant, omnis apud te medicina praepolleat. Tu pueriliter pueros, fortiter iuvenes, quiete senes prout cuiusque non corporis tantum, sed et animi aetas est, exerces ac doces. Tu parentibus filios libera quadam servitute subiungis, parentes filiis pia dominatione praeponis. Tu fratribus fratres religionis vinculo firmiore atque arctiore quam sanguinis nectis... Tu cives civibus, gentes gentibus, et prorsus homines primorum parentum recordatione, non societate tantum, sed quadem etiam fraternitate coniungis. Doces Reges prospicere populis; mones populos se subdere Regibus. Quibus honor debeatur, quibus affectus, quibus reverentia, quibus timor, quibus consolatio, quibus admonitio, quibus cohortatio, quibus disciplina, quibus obiurgatio, quibus supplicium, sedulo doces; ostendens quemadmodum et non omnibus omnia, et omnibus caritas, et nulli debeatur iniuria ».“

Supplices interea. Venerabiles Fratres, animos et manus ad caelum « ad Pastorem ct Episcopum animarum nostrarum ».H ad divinum Regem ‹ Dominum dominantium » erigamus, ut ipse virtute omnipotenti sua iubeat, in orbe universo terrarum praeclaros Christianae institutionis fructus cotidie magis percipi atque augeri, in singulorum hominum et populorum emolumentum.

Quorum autem caelestium munerum auspicem, paterno animo, vobis. Venerabiles Fratres, et clero populoque vestro apostolicam benedictionem impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum die 31 mensis Decembris anno 1929, Pontificatus Nostri octavo—Pius Pp. x i.

1. m. od. 3, v. 1. * *Apol.,* 42. * *Dc moribus Ecclesiae catholicae,* Hb. I, c. 30. Cfr. *I Petr*, П. 35.

Adn. PrM 19 (1930) 78. 173.

940

1929 .....-PIUS XI, NOTIF. AAS 21 (1929) 609

Instituitur commissio pontificia ad codificationem toris ECCLESIASTICI ORIENTALIS PARANDAM

Cum quamplurimi Orientalis Ecclesiae Rmi Praelati ad Apostolicam Sedem supplices preces instanter porrexerint, ut suis quoque Ecclesiis provideretur per Orientalem Codificationem, Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI super ipsa re interpellari mandavit Excmos DD. Patriarchas, Rrhos Metropolitas. Archiepiscopos et Episcopos, ut, collatis consiliis» libere significarent quae de hoc tanti momenti negotio sentirent, simulque mentem suam aperirent qua via et qua ratione procedendum esset, respectu praesertim habito ad disciplinam, traditiones, necessitates atque privilegia uniuscuiusque

B “ *Coi.,* III. 4. l5 *II Cor.,* IV. 11. M Horal., *06.*

ritus, ut Codificatio in veram utilitatem vergeret illarum Ecclesiarum, cleri, populique.

Quibus habitis» atque Insuper ab iisdem Praelatis sacerdote pro suo cuiusque ritu delecto, qui operam navaret ad memoratum opus. Sanctitas Sua constituere dignata est Connuoioncm *Cardinalitiam pro studiis,* ut aiunt, praeparafonù *Codificationis Orientalis.*

Haec autem Commissio, ut sequitur, componitur:

Emus ac Rmus D. Card. Petrus Gasparri. *Praeses Eâus* ac Rmus D. Card. Aloysius Sincero. S. C. pro Ecclesia Onentali a Secretis. Emus ac Riîius D. Card Bonaventura Cerreti. Emus ac Rmus D. Card. Franciscos Ehrle. Rihus D. Hamletus Joannes Cicognani, S. C pro Eccl. Orient Adsessor. a *Secretis.*

JUsu A C **CICOGNANI m CpR 12 (1931) 234-243 et in OoU. 5 (1212) 86-55.**

941

19»..... -SC REL.. LIT. CIRC. PART.'

De fovexdo dîstiiuto **APOSTOLICO t SACRO** CVORE > **PRO STUDIIS SUPERIORIBUS SORORUM 15 KALIA**

Ul mo e Reu.mo *Signore,* Questa Sacra Congregazione, con circolare n. 3702 dei 1926 ai Revmi Ordinari d'Italia, raccomandava di portare a conoscenza delle Superiore Generali o Provinciali degli Istituti religiosi fernmimli insegnantl, che avessero casa nella loro diocesi, che per muniiicenza del S. Padre era per aprirsi in Castelnuovo Fogliani, presso Piacenza, l'Apostolico *Istituto dei Sacro Cuore,* riservato alie Suore, che dovrebbero frequentare lUniversity Cattolica, con annesso penslonato per esse, a fine di prepararle al conseguimento dei diplomi di abilitazione aU'insegnamento medio.

St rilevava in detta circolare quali alti motivi d'interesse religioso, presso le scuole cattoliche in Italia, avessero indotto a tale erezione e come tutti gli istituti reLgiosi insegnanti avrebbero fatta ottima cosa mandando il detto penslonato. pei relativi studi. alcune loro Suore.

Alla fine dei primo anno scolastico. avendo in vista gli ottimi risultati ottenuti sotto il lato disciplinare e didattico, questa Sacra Congrcgazione ripeteva la raccomandaxione a quelle Superiore, le quali non avevano ancora messo in atto quanto da loro era stato chiesto.

Senonchè non da tutte forse verme compresa l'importanza dei desideri della Santa Sede in un affare di tanto rilievo.

Il Penslonato che ora ha iniziato il suo terzo anno di vita, e che confida di sempre meglio affermare ll suo esemplare funzionamento disciplinare e religioso e il suo successo dldattico, pub ancora accogliere un maggior numero di Suore studenti, con vantaggio proprio e con quello anche più grande degli Istituti che ne approfitteranno.

Ad ottenere pertanto che. oltre gli istituti che si vi trovano rappresentati. altri moltl e di importanza usufrulscano dl tanto beneficio, questa Sacra Congregazione crede suo dovere insistere e raccomandare caldamente alla S. V. Ill.ma e Revjna di fare una diligente inchicsta sugli istituti insegnanti che nella sua dioccsi abbiano Casa-madre o provinciale; e quindi:

a) interrogare le rispettive Superiore se e come proweggano a preparare i loro soggetti aU'insegnamento elementare e medio;

b) ripetere loro l'assoluto divieto. già fatto. di far frequentare alie religiose le scuole laiche, come anche Tobbligo di frequentare le scuole di metodo cattolico. ove queste esistono, a preferenza delle altre;

c) a quegli istituti. poi. specialmente se importanti e abbondanti di soggetti, che potendo mandare Suore studenti all'Istituto Apostolico di Castelnuovo Foglianl e all'annesso Penslonato, non 1'avessero ancora fatto senza giusti e gravi motivi, voglia spiegare e far comprcndere il preciso dovere di chi governs un istituto religioso di assecondare volenterosamcnte le direttive e gli ordini della Santa Sede.

Voglia poi riferire a questa Sacra Congregazione quale sia stato l'csito di queste sue pratiche. per i provvedimenti opportuni.

Per facilitare poi alla S. V. 1'opera persuasiva che Le si raccomanda, aggiungo alia presente letters una breve *Nota* che illustra il funzionamento dei detto istituto e la nécessita di frequentarlo.

Con sensi di ben distinta stima mi creda della S. V. Revjna devotissimo Alessio Enrico Maria Card. Lepicier, O. S. M., *Prejetto.* Vine, La Puma, *Segretario.*

• **Ordlwlb Itali»·: ME 41 (1929) 105-106.**

942

1929.....-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Circa ius accusandi nullitatem matrimonii

Periodicum *Semaine religieuse du diocèse de Lille,* 19 Mail 1929. p. 270. sequentem notulam refert, quin tamen indicentur fontes: En matière de nullité de mariage. la commission des Cardinaux, chargée d'interpréter le droit canonique de Église, a pris une importante décision. Ces dernières années, les tribunaux du Vatican ont reçu de nombreuses demandes en déclaration de nullité de mariage. Ces demandes étaient motivées par le fait que l'un des époux ou les deux ensemble avaient, en se mariant, posé une condition qui rendait nul et invalide le contrat de mariage, en se réservant, par exemple, la possibilité de divorcer. Afin d'éviter des abus et d'en finir avec des moyens qui peuvent facilement tromper les juges, la commission cardinalice, présidée par le cardinal Gasparri. a pris la décision suivante, conformément aux désirs des consulteurs: *« Dans les causes tendant à déclarer un mariage* nul, où le *motif invoqué est une réserve ou condition posée à l'occasion de la célébration du mariage, la partie* qui a posé *una pareille condition ne peut pas demander* la déclaration de nullité du *mariage. Si la condition* a été posée par les *deux époux, leur demande ne pourra être prise* en considération et *par conséquent le procès* ne pourra avoir lieu. »

• **Texturo et contextum resolutionis Commissionis Interpret;» fideliter sumimus e CM 18 (1929) 468-469 in note.**

ANNUS 1930

943

193· IAN 7.-SC ORIENT. DECR. AAS 22 (1930) 108-110

Diclericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel **MESARUM STIPENDIA COLLIGENTIBUS SEU CORROGANTIBUS EXTRA ORIENTALES REGIONES, ET DIOECESES**

Saepenumcro Apostolica Sedes nonnas et decreta edidit de iis rebus rationibusque, quae vel ad clericos orientales pertinent, vel ad eos, qui huiusmodi titulum usurpantes, quavis interposita causa, domo demigrant, et per exteras regiones cursitantes, eleemosynas quaerr.t, stipem corrogant, ac Missarum stipendia exposcant, aliquando etiam falso affirmantes se facultatem tabere retinendi partem tantum stipendii, reliquum vero concedendi seu relinquendi ipsis offerentibus, clerum et fideles nimium saepe decipientes. Qua in re, ea doGmenta repetere ac revocare iuvat, quae recens promulgata sunt, ac praesertim *Epistulam circularem* a Sacra Congregatione Fidei Propagandae die 1 mensis Imcarii anno 1912 [AAS 4 (1912) 532-533] datam atque Monitum a Sacra hac Congregatione nuperrime catum die 2 mensis Aprilis a. 1928 [LE 832]; praeterquam quod can. 622 § 4, Codicis iuris canonici statuit, icilxet: ‹ Sine authentico et recenti rescripto Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, Ordinarii latini nec sinant orientalem ullum cuiusvis ordinis et dignitatis in proprio territorio pecuniam colligere, nec suum «obditum in orientales dioeceses ad eundem finem rùttant ».

Attamen, quoniam gravissimae eiusmodi fallaciae ton raro, etiam nunc, ab iis praesertim confinguntur et struuntur qui, cum neque clerici, neque orientales, seque catholici sint, dolo sibi rem atque nomen assumant. ad fraudes praecavendas, et ad consulendum, pro rribus, bonae existimationi orientalium, normae alias S datae per hoc decretum, mature perpensum in/ coetu Plenario Emorum huius Sacrae Congregationis Patrum die 17 Iunii 1929 habito, satius ac disertius confirmantur atque enucleantur:

1. Ad quamlibet in latina dioecesi collectam, sive pecuniae, sive stipendiorum Missarum a quocumque elenco orientali, cuiusvis ordinis et dignitatis, faciendam, omnino necessaria est licentia Sacrae Congregationis ;ro Ecclesia Orientali.

2. Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali hanc legen sequetur, ut numquam licentiam concedat, sive peGuuam quaeritandi, sive stipendia Missarum colligendi, pro quovis loco, ac quaecumque adducatur causa.

3. Quod si aliquando, propter adiuncta omnino peculiaria et ex causa prorsus extraordinaria, hoc permittere Judicaverit, huiusmodi peculiaris concessio ad loca Mminatim determinanda praefinita erit ct coarctata: ac simul ipsa *Sacra Congregatio Episcopos locorum* sin*fMn et expresse certiores faciet de hac licentia ac de rstme tributae concessionis; firma lege, ut etiam in hx casu collecta fieri nequeat nisi de consensu Epiicopi.*

4. Nullus ideo Ordinarius, extra casum quo ipsemet a S. Sede, vel directe vel per Legatum Romani Pontifici—sive Nuntium, sive Delegatum Apostolicum,— uti npra statuitur, praemonitus fuerit, ad omnes fraudes hac m re praecavendas, ullo modo concedere poterit vel permittere, ut quaelibet collecta in sua dicione fiat, sive pecuniae, sive Missarum stipendiorum, ne in casu quidem quo stipem quaeritans litteras commendatitias vel quaelibet documenta aliorum Ordinariorum et cuiusvis dignitatis ecclesiasticae exhibeat, non exclusis iis quoque documentis quae exhibeantur uti ab hac Sacra Congregatione prolata.

Itemque, neque Ordinarii, neque ecclesiarum rectores poterunt istiusmodi orientalibus vel iis qui se dictitant orientales, stipes Missarum suppeditare seu quomodolibet concedere.

Quod si fecerint, ipsi respondere tenentur de Missarum celebratione, et pro modo culpae, de auxilio iis praestito quoad pecuniam et stipendia seu intentiones Missarum collecta.

5. Praesens Decretum ad omnes orientales ubique locorum spectat, iis tamen exceptis, qui in proprio territorio orientali versantur.

6. Rogantur Revmi Ordinarii, ut de hoc Decreto certiores faciant suos sacerdotes, praesertim ecclesiarum rectores, domus religiosas, et quatenus opus sit, etiam fideles.

Quod si similes casus seu abusus accidant in suis dioecesibus, nomina istorum, qui se esse orientales dicunt, referant ad hanc Sacram Congregationem, et, si res urgeat ac suadeat, deferant quoque ad Magistratus seu Auctoritates civiles Ioc1 / 110

Hoc decretum, ut cunctis ad quos pertinet probe perspectum evadat, vim obligandi habebit a die prima mensis Aprilis anni millesimi nongentesimi trigesimi.

Quae omnia Ssmo Domino relata in Audientiis d. 22 Iunii et 7 Decembris a. 1929, Sanctitas Sua adprobavit ac rata habuit, atque decretum de iis edendum iussit

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 7 lanuarii 1930.—A. Card. Sincero, *a Secretis. H. I.* Cicognani, *Adsessor.*

Adn. J. CREUSEN In NrT 57 (1930) 417; T. DINI in Apoll. 3 (1930) 231-232; ME 42 (1930) 171-172.

944

1930 IAN 7.-SC ORIENT. DECR. AAS 22 (1930) 106-108

De **CLERICAS** orientalibus, sive saecularibus, sive religiosis, **QUI E TERRITORIIS AUT DIOECESIBUS ORIENTALIBUS. IN AMERICAS! SEPTEMTRIONALEM. VEL MEDIAM. VEL MERIDIONALEM, VEL IN AUSTRALIAE REGIONES SE CONFERUNT, NON AD CURAM SPIRITUALEM FIDELIBUS PROPRII RITUS PRAESTANDAM. SED OB ALIAM CAUSAM, OECONOMICAM VEL MORALEM, VEL DEMUM UT INIBI PER BREVE TEMPUS VERSENTUR**

Non raro accidit ut clerici orientales e territoriis vel dioecesibus orientalibus, obtenta vel non licentia ab hac Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali, in Américain vel in Australiae regiones se conferant, et ibi diutius commorentur, cuiusvis generis causis interpositis, huc et illuc vagentur nomine auxilii praestandi fidelibus suae gentis vel ritus, vel eos invisendi, quandoque vero stipes Missarum ct, sine facultate, eleemosynas colligant, sacra ministeria illegitime exerceant, atque ita non parvo detrimento sint bonae existimationi orientalium, praesertim sacerdotum. Ut igitur, prout opus est, consulatur bono nomini sacerdotum orientalium, atque omnis fraudi via. hac in re. praecludatur, Sacra haec Congregatio, re pertractata in comitiis generalibus Emorum Patrum die 17 Iunii 1929 habitis, quae sequuntur statuit atque decernit.

1. Quilibet clericus, qui in hisce adiunctis inveniatur, per tramitem sui Superioris, aut Episcopi Ordinarii vel Patriarchae, supplices preces ad hanc Sacram Congregationem mittat, ac causam petitionis exponat; indicet pariter tempus huic itineri et suae absentiae nccessa-

rium, atque locum vel loca ad quae vult se conferre: et si agatur de coniuncts Invisendis vel de negotiis temporalibus tractandis, indicet domicilium eorum, ad quos visitandos Intendit et quibuscum agendum sibi est

2. Superior, Episcopus Ordinarius, vel Patriarcha, scripto addat hisce precibus, antequam eas ad hanc Sacram Congregationem mittat, sedulas notitias de vita et moribus sacerdotis oratoris, suam mentem de causarum veritate significet, atque litteras commendatltias suppeditet pro Missae celebratione.

Praestabit vero illas preces, de quibus in art 1. et has notitias transmittere per tramitem quoque Nuntii aut Delegati Apostolici/

1 Si vero haec Sacra Congregatio — assumptis, si casus ferat et ipsa ita censeat, aliis notitiis de sacerdote. — imploratam licentiam concesserit, hac de re nxnrivm. per Nuntium aut Delegatum Apostolicum, vel eo certiorato. Ordinario loci ad quem pergere ille intendit, ut ibi moram faciat, dabit; atque sacerdoti licentiam impertietur per *rescriptum* ipsi tradendum, una cum litteris commendatitiis ad Missae celebrationem, indicando pariter locum, ad quem praefatus sacerdos est perrecturus, itemque causas et tempus ibi manendi

4. Pro casibus vero urgentioribus, in quibus ob grave damnum vel periculum instans tempus non sit recurrendi ad Sacram Congregationem, eadem Sacra Congregatio Nuntiis aut Delegatis Apostolicis necessarias tribuit facultates iuxta speciales instructiones eisdem datas.

5. Iis servatis, quoad loca interiecta in itinere, quae statuta sunt, congrua congruis referendo, in art 9 decreti huius Sacrae Congregationis diei 23 Decembris 1929 [LE 937), Ordinarius loci, ad quem sacerdos pervenit ut ibi moram faciat iuxta concessionem huius Sacrae Congregationis, Missae celebrationem eidem permittere valet ad normam nuncii recepti a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientait

6. Si vero Ordinarius loci *nuncium* de quo in art 3 non receperit, ad praecavendas omnes fraudes, fidem ne praestet litteris aut documentis, iis etiam uti ex hac Sacra Congregatione prolatis, exhibitis a sacerdote, vel ab eo qui se esse sacerdotem dictitat, eum non admittat ad Missae celebrationem, eoque minus ad sacrum ministerium exercendum, et, salvo suo iure, rem deferat Nuntio aut Delegato Apostolico suae regionis vel huic Sacrae Congregationi.

Elapso statuto tempore memoratus sacerdos ad suam dioecesim redeat, servatis in reditu quae in art. 5 decernuntur.

7. Si memoratus sacerdos ultra tempus statutum diutius sine iusta causa commoretur in loco, de quo supra, loci Ordinarius ne amplius eum admittat ad Missae celebrationem, et, salvo suo iure, rem referat Nuntio aut Delegato Apostolico, aut huic Sacrae Congregationi

8. lidem sacerdotes, quoad eleemosynas, pecuniam, aut stipendia Missarum colligendas seu corrogandas, omnino tenentur decreto huius Sacrae Congregationis ‹ De clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus, seu corrogantibus extra orientales regiones et dioeceses ›. dato hac ipsa die 7 Ianuarii 1930 [LE 943).

Hoc decretum, ut cunctis ad quos pertinet probe perspectum evadat, vim obligandi habebit a die prima mensis Aprilis anni millesimi nongentesimi trigesimi.

Quae omnia, Ssmo Domino relata in Audientiis d. 22
108 Iunii et 7 Decem'bris. a. 1929. Sanctitas Sua adprobavit ac rata habuit, atque decretum de iis edendum iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 7 Ianuarii 1930.—A. Card. Scciro, α Secretis. H. L Cicognani, *Assessor.*

A4e. 1. CREUSER In HrT 57 (1930) 415; T. DINI In ApolL 3 (1930) 228-229.

945

1930 IAN 10.-PWS XI, LIT. AP. AAS 22 (1930) 447

Erigitur deuoatio apostolica congi belgici

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad regimen totius Ecclesiae, meritis licet imparibus. Domino disponente. vocati. more institutoque Romanos Pontifices Decessores Nostros sequuti, christifidelium. qui In longinquis regionibus exstent, necessitatibus spiritualibus pro re ac tempore consulere satagimus; proindeque, data opportunitate, in regionibus huiusmodi ab hoc catholico centro dissitis. Delegatos Apostolicos Nostros congruis facultatibus exornatos constituimus. Quapropter cum in Congi Belgici latissimo territorio vicariatus plures ac praefecturae apostolicae exstent christifidellbus refertae cleroque erga religionem atque Sanctam Sedem observantissimis, atque ad magis magisque ibidem Fidei utilitatibus consulendum apum efformarl Delegationem Apostolicam opportunum videatur: Nos. conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, haec decernenda in Domino existimavimus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, pro missionibus coloniae Congi Belgici itemque pro missionibus, quae in coloniis positae sunt Gubernio Belgico commissis per *mandatum,* Delegationem Apostolicam efformamus atque erigimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac fore, suosque plenos, atque integros effectus sortiri et obtinere. Hlisque ad quos spectat vel in posterum spectare poterit, in omnibus plenissime suffragari; sicque rite Judicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus super his. a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris» die x mensis Ianuarii, anno mdccccxxx, Pontificatus Nostri octave - P. Card. Gasparri, α *Secretis Status.*

946

1930 IAN ll.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 22 (1930) 448

Erigitur delegatio apostolica africae

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Pastoralis officii cura in universum Christi gregem Nobis divina largitate commissa Nos impense admonet ut paterna sollicitudine ea tempestive decernamus, quae in christifidelium, atque in illorum praesertim qui territoria incolant longinqua. commodum et utilitatem atque incrementum spirituale vertere noscantur. Qua re cum ad missiones Africae magis magisque provehendas peropportunum videatur quendam Apostolicum Delegatum constituere, qui. congruis facultatibus instructus, earundem necessitatibus speciali modo prospiciat. Nos. audito consilio venerabilium fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, haec decernenda existimavimus. Nimirum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, Delegationem Apostolicam Africae ex nunc erigimus et constituimus. Volumus autem ut haec Delegatio singulas attingat Africae Missiones, quae Sacrae Congregationis Propagandae Fidei potestati sublectae sunt; illis tamen exceptis quae in territoriis Delegationum Apostolicarum Africae Meridionalis. Congi Belgici. Aegypti Erythreae atque Abissiniae exstant

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, iliisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite Judicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus, super his. a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi mensis Ianuarii, anno mdccccxxx, Pontificatus Nostri octavo.—P. Card. Gasparri, α Secretis Status.

947

1$» IAN ll.-SC PROP. FIDE, EPIbl. PART.·

15 FAVORABILIBUS OMNIA TERRITORIA DEPENDENTIA A 50. DC PROP. FIDE CONSIDERANTUR UT TERRAE MISSIONUM

Roma, 11 gennaio 1930

Con Suo pregiato foglio in data 19 nov. u. s. cmn. 575-29, a proposito del rito della festa di S. Teresa del Bambino Gesù, V. S. Ulina e Rma mi chiedeva se FAustralia e la Nuova Zelanda si dovessero considerare, in relazlone al Decreto della S. C. del Riti in data 13 marzo 1929 [LE 889] corne luoghi di Missione.

A tal proposito mi affretto a significarLe che tutti i lerritori dipendenti da questa S. Congregazione si cebbono considerare, per lo meno in *favorabilibus, cerne* luoghi di Missione, e che tali la Australia e la Noova Zelanda sono state considerate anche in altre occasioni. come ad esempio quando si trattô del nucero delle sanie Messe da applicarsi *pro populo* (cfr. idegranuna di questa Sacra Congregazione alla S. V. h data 17 marzo 1922).—G. M. Card. Van Rossum, *Prefetto. F.* Marchetti Selvaggiani, Arciv. di Seleucia, *Segrttario.*

• **Dekgato Apostolico in Australasia: Sylloge n. 151.**

948

13» IAN 12.-SC CONC. INSTR. AAS 22 (1930) 26-28

Ad ordinarios dioecesanos :
DE INHONESTO FEMINARUM VESTIENDI MORE

Vi supremi apostolatus, quo in universa Ecclesia dirâitus fungitur. Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI verbis et scriptis nunquam destitit illud S. Pauli (I *ad* Tint, II, 9. 10) inculcare, videlicet: « mulieres in habitu ornato cum verecundia et sobrietate ornantes se, eL. quod decet mulieres, promittentes pietatem per cpera bona ».

Ac saepenumero. occasione data, idem Summus Pontifex improbavit acerrimeque damnavit inhonestum vestiendi morem in catholicarum quoque mulierum ac pzellarum usum hodie passim inductum, qui non modo femineum decus atque ornamentum graviter offendit, red nedum in temporalem earumdem feminarum perniciem verum etiam, quod peius est. in sempiternam, itemque in aliorum ruinam miserrime vertit

Nihil igitur mirum, si Episcopi ceterique locorum Ordinarii, sicut decet ministros Christi, in sua quisque dioecesi pravae huiusmodi licentiae ac procacitati modis omnibus unaque voce obstiterunt, derisiones nonrumquam ac ludibria ob hanc causam sibi a malevolis Hiata aequo fortique animo tolerantes.

Itaque hoc Sacrum Consilium cleri populique disciplinae provehendae cum eiusmodi Sacrorum Antistitum vigilantiam et actionem merita probatione ac laude projequatur, tum eosdem vehementer hortatur ut consilia itque incepta opportune inita insistant et alacrius pro viribus urgeant, quoadusque hic pestiferus morbus ex honesta hominum consortione penitus extirpetur.

Quod ut facilius ac tutius ad effectum deducatur, haec Sacra Congregatio, de mandato Sanctissimi Domiti ea quae sequuntur ad rem statuere decrevit:

L Parochi praesertim et concionatores, data occasione. secundum illud Apostoli Pauli *(II ad Tim.,* IV, 2) instent, arguant, obsecrent, increpent ut feminae vestes ititent, quae verecundiam sapiant quaeque sint ornaEtttum et praesidium virtutis; moneantque parentes Σ ce filiae indecoras vestes gestare sinant/

II. Parentes, memores gravissimae obligationis qua teaentur prolis educationem in primis religiosam et coralem curandi, peculiarem adhibeant diligentiam, ut poeUae a primis annis in doctrina Christiana solide instituantur atque in earum animo ipsi, verbis et exemplo, ixoretn virtutum modestiae et castitatis impense foveant; familiam vero, Sacrae Familiae exempla imitati. £a constituere atque gubernare satagant, ut singuli verecundiae amandae atque servandae inter domesticos parietes habeant causam et invitamentum.

III. Parentes iidem filias a publicis exercitationibus et concursibus gymnicis arceant; si vero eisdem filiae interesse cogantur, curent ut vestes adhibeant quae honestatem plene praeseferant; inhonestas vero vestes illas gestare nunquam sinant.

IV. Collegiorum moderatrices et scholarum magistrae modestiae amore puellarum animos ita imbuere enitantur, ut eaedem ad honeste vestiendum efficaciter inducantur.

V. Eaedem moderatrices ac magistrae puellas, ne ipsarum quidem matribus exceptis, quae vestes minus honestas gestent, in collegia et scholas ne admittant, admissasque, nisi resipiscant, dimittant

VI. Religiosae, iuxta litteras die xxni mensis Augusti. a. mdccccxxvii, datas a Sacra Congregatione de Religiosis [LE 857], in sua collegia, scholas, oratoria, recreatoria puellas ne admittant, admissas ne tolerent, quae Christianum vestiendi morem non servent: ipsae vero in alumnis educandis peculiare adhibeant studium, ut in earum animo sancti pudoris ct verecundiae Christianae amor altas radices agat

VII. Piae instituantur et foveantur feminarum Associationes, quae consilio, exemplo et opere finem sibi praestituant cohibendi abusus in vestibus gestandis Christianae modestiae haud congruentibus et promovendi morum puritatem ac vestiendi honestatem.

VIII. In pias Associationes feminarum ne illae admittantur. quae inhonestas vestes induant; admissae vero, si quid postea hac in re peccent et monitae non resipiscant, expellantur.

IX. Puellae et mulieres, quae inhonestas vestes induunt, a Sancta Communione et a munere matrinae in sacramentis Baptismi et Confirmationis arceantur, atque. si casus ferat, ab ipso ecclesiae ingressu prohibeantur.

X. Cum incidunt per annum festa, quae modestiae Christianae inculcandae peculiarem exhibeant opportunitatem, praesertim vero festa B. M. Virginis, parochi et sacerdotes piarum Unionum et Catholicarum Consociationum moderatores feminas ad Christianum vestiendi morem, opportuno sermone revocare atque excitare ne praetermittant In festo autem Beatae Mariae Virginis sine labe conceptae peculiares preces in omnibus cathedra/libus et paroecialibus ecclesiis quovis *23* anno peragantur, habitis ubi fieri potest, opportunis cohortationibus in sollemni ad populum concione.

XL Consilium dioecesanum a vigilantia, de quo in declaratione Sancti Officii die xxu mensis Martii, a MDCCCCXVm data [LE 80], semel saltem in anno de aptioribus modis ac rationibus ad feminarum modestiae efficaciter consulendum ex professo agat

XII. Quo vero haec salutaris actio efficaciter et tutior succedat. Episcopi aliique locorum Ordinarii, tertio quoque anno, una simul cum relatione de religiosa institutione, de qua in Litteris Orbem *catholicum* die xxix mensis Iunii, a. mdccccxxih Motu proprio [LE 527] datis, etiam de rerum conditione ac statu circa feminarum vestiendi morem deque operibus ad normam huius Instructionis praestitis, hanc Sacram Congregationem certiorem reddant.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Concilii, die xn mensis Ianuarii in festo Sacrae Familiae. anno mdccccxxx.—D. Card. Sbarreth. Episc. Sabinen. et Mandelen.. *Praef.* lulius, Ep. Lampsaccn.. *Secr.*

Adn. J. CREUSEN iη NrT 57 (1930) 343-344; ME 42 (1930) 37.

949

1930 IAN 13.-S. POEN., RESP. AAS 22 (1930) 43

Dubia circa indulgentiam portiunculae

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequentia dubia pro opportuna solutione exhibita fuerunt:

I. An christifideles Indulgentiam Portiunculae die secundo mensis Augusti in una ecclesia et die dominico proxime insequentl. qui ad normam decreti Sacrae Poenitentiariae Apostolicae. diei 10 Iulii 1924. η. VII [LE 604], substitutus fuerit, in alia ecclesia consequi valeant?

IL An verba eiusdem decreti sub η. IX c saltem sexies Pater. Ave et Gloria › ita intelligenda sint ut hae ipsae preces modo praeceptivo solvi debeant, vel integrum sit christifidehbus alias «équivalentes recitare?

Sacra Poenitentiaria Apostolica ad proposita dubia sic respondendum censuit; Ad I. *Affirmative;* ad II. *Affirmative* ad primam partem. *Negative* ad secundam.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 13 Ianuarii 1930.—S. Luzio, *Regens.* S. de Angelis. Subsnuna

Ada. *y.* CREUSER Is NrT 57 (1930) 516: EL 44 (1930) 5-6. PrM 19 (1930) 219.

950

193· LAN 17.-SC RELIGIOSORUM, RESCR. PART.·

ELECTIO SUBSTITUTI AD CAPITULUM PROVINCIALE

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Carmelitarum Discalceatorum ad pedes S. V. provolutus, humiliter exponit:

In Constitutionibus sui Ordinis, N" 602. haec habetur dispositio. ‹ In regionibus vero longinquis. Patres Capitulares, qui in Residentiis degunt, possint ad electionem Socii vel Procuratoris concurrere per schedulas epistolis trasmissas, modo a Definitorio Generali praescribendo ›.

Cum autem Socio vel Procuratori sic electo obveniri pass.: legitimum impedimentum, quominus eat ad Capitulum. et fere impossibile sit in his casibus renovare electionem, censetur opportunum, ne minuatur repraesentatio in Capitulo, ut provideatur per Substitutum.

Quapropter orator, de mandato Definitorii Generalis, enixe postulat, ut supra relato Constitutionum loco, sequenUa addere liceat: ‹ quo in casu eligatur etiam Substitutus, qui Socii vel Procuratoris legitime impediti *vices* gerat in Capitulo Provinciali ». Et Deus...

Rescr. · Vigore facultatum a Ssjtio Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a Revjno Proc. Gen. Revjno P. Praeposito Generali benigne commisit ut gratiam iuxta preces pro suo arbitrio et conscientia concedat et immutatio inseratur in textum Constitutionum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae die 17 ianuarii 1930—Fr. A. H. M. Card. Lêpicœr. o. s. m., *Praef.* Vincenzo La Puma. *Secr.*

• AOCD 4 (1929'30) 216. Adx A L In CpR 11 (1930) 423.

951

19M IAN 20.-COM. RUSSIAE, INDULT. PART.·

Facultas iaicis concessa ferendi **ss.** eucharistiam
CATHOLICIS Di CARCERIBUS DETENTIS

Induit obtenu du Saint-Père par le président et accordant aux Ordinaires en Russie de permettre à de pieux laïques de porter la communion aux catholiques dans les prisons ou dans les lieux où les prêtres ne peuvent pénétrer, moyennant certaines précautions, et afin de ne pas les priver, en la persécution présente, du secours de la communion.

L'Eucharistie (16 mars-avril 1935) écrit: Voici quelles sont les précautions prises: la sainte Hostie est enveloppée par le prêtre dans un petit linge qu'il replie lui-même et remet à la personne de confiance. Puis, le linge étant déplié, le prisonnier ou le malade peut consommer la tainte Hostie sans avoir besoin d'y toucher,

• OrdiWîl· fax!» UMMBarUxn datum a Doc. Cath. 33 (1934) 1466.

952

1910 UN 23.-S. FOEN., RESP. AAS 22 (1930) 43-44

QUA SPIRITUALIUM GRATIARUM IN CONSTITUTIONE « AUSPICANTIBUS › CONCESSARUM PROROGATIONEM

Sacrae Poenitentianae Apostolicae sequens dubium ptariet exhibitum fuit pro opportuna solutione:

‹ Utrum in Litteris Encyclicis *Quinquagesimo ante anno die* 23 Decembris 1929 (AAS 21 (1929) 707-7221 datis, quibus Summus Pontifex Indulgentiam lubilarem iam/ impertitam in ConsL Apostolica *Auspicantibus* Nobis (LE 873], ad alios sex menses, nempe usque ad diem 30 Iunii 1930, prorogare dignatus est. prorogatae etiam censeantur aliae gratiae spirituales in memorata Constitutione concessae et praesertim Indulgentia plenaria quam Sacerdotes, Sacrum litantes, in quolibet Missae Sacrificio acquirere et applicare possint, independenter a Missae applicatione, uni animae in Purgatorio detentae ab ipsis ad libitum designatae ».

Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 14 Ianuarii 1930, re mature considerata, respondendum censuit:

Affirmative.

Facta autem de praemissis relatione Ssnïo D. N. Pio divina Providentia Papae XI ab infrascripto Cardinali Poenitentiarlo Maiore in audientia diei 17 Ianuarii 1930, idem Ssfhus Dominus responsum Sacrae Poenitentiariae benigne approbavit et confirmavit.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 23 Ianuarii 1930.—L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.* I. Teodori, S. P. *Secr.*

Adn. PrM 19 (1930) 220.

953

1930 IAN 24.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

Circa dotes perpetuas religiosarum

Card. Archiepiscopus Hispalensis exposuit: In hac et in aliis dioecesibus hispanis mos est relinquendi monasteriis monialium, ad modum legati aut fundationis, bona immobilia vel capitale quod ferat reditus unam vel duas pesetas, ut perpetuo sustentetur una religiosa; ita ut novitia, cui favor hic applicetur, dotem non afferat; et sic perpetuo una alteri succedat in gratiae fruitione. Haec bona vocantur dotes *perpetuae.*

Viget etiam consuetudo admittendi pensionem vitalitiam loco dotis.

At cum postulans ex c. 547 dotem afferre debeat; et haec, mortua religiosa, irrevocabiliter acquiratur a monasterio (c. 548); tales consuetudines videntur Codici contrariae: Hinc.

1.» Quid agendum circa legata seu fundationes quae dotes *perpetuae* inter nos dicuntur, nunc exsistentes in pluribus monasteriis, et actu vacantes.

2.° An expediat, his praesertim temporibus, huiusmodi legata seu fundationes unire in singulis monasteriis exsistentia, ut ex unione summa capitalis legatorum maior evadat

3.° An possint admitti in posterum novae fundationes seu legata perpetua, loco dotis religiosorum, cum onere ut *successive,* et *nullo interiecto tempore,* admitti debeant postulantes ad novitiatum et subsequentem professionem religiosam.

4.° Quid faciendum cum novitiis nondum professis, quae iam admissae sunt in monasterium absque dote, sed tantummodo cum applicatione huiuscemodi legatorum seu fundationum perpetuorum, aut cum pensione aliqua personali pro tempore vitae.

Resp. l.o Retinenda ac fovenda sunt huiusmodi legata, quae valde cedunt in utilitatem monasteriorum et iuvenum ad vitam perfectam tendentium.

2.° Habeantur tamen ac denominentur simpliciter piae fundationes ecclesiasticae, ad normam c. 1544 et seq. C. I. C.; in futurum haud amplius statuantur ac acceptentur sub denominatione *dotum perpetuarum.*

3.° Reditus huiusmodi legatorum tot sint, ut non solum ali possit alumna dote orbata, sed monasterium ipsum aliquod sentiat beneficium.

4.° Legata proinde, quae nunc vacant, sub hac ratione reduci ac uniri possunt

5.° Pro novitiis quae ingressae sunt monasterium cum assignatione legati dotis perpetuae peti potest dispensatio a S. Sede a praescripto c. 547, §4 C.I C,

Haec S. Congregatio demum concedit pro futuro quod in tabulis fundationis apponatur conditio ut reditus inserviant ad sustentandas iuvenes quae vocatas se

«ctiant ad vitam claustralem, et careant dote a constitutionibus monasteriorum praescripta; qua conditione ipçosita, implicite alumnae dispensatae censeantur a dote afferenda.

• Ordinario Hispelcnsi: REGATILLO n. 270.

954

1930 IAN 25.-SC S. OFFICII, DECK. AAS 22 (1930) 24

Dajcuntvr libri: « mario missiroli: date a cesare - la POLITICA RELIGIOSA DI MUSSOLINI CON DOCUMENTI INEDITI; EXOIVS: STATO FASCISTA. CHIESA E SCUOLA - LIBRERIA DEL LITTORIO »

Feria V, *loco IV, die 23 Ianuarii 1930*

Delati ad hanc Supremam Sacram Congregationem Sancti Officii, cui — praeter alia — munus incumbit fa perniciosa scripta animadvertere, libri, quorum tituli;

< Mario Missiroli, Daie *a Cesare* - La politica religiosa di Mussolini con documenti inediti;

Ignotus, Stato *Fascista, Chiesa e Scuola »,*

typis vulgo < dei Littorio » superiore anno editi, grassis contra doctrinam catholicam erroribus scatentes inwnti sunt, praesertim quod attinet ad divina Ecclesae iura et ad supremam Romani Pontificis potestatem eiusque exercitium.

Emi ac Rmi Domini Cardinales, rebus fidei ac morum tutandis praepositi, in plenario conventu supradktae feriae et diei, audito DD. Consultorum voto, duos supra memoratos libros habendos esse censuerunt tamquam praedamnatos ad normam canonis 1399 Codicis iuris canonici, mandantes ut in Indicem librorum prohibiorum iidem inserantur.

Et in eadem feria V, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Assessori concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit ac publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 25 Ianuarii 1931—A. Subrizi, *Supremae S. C. S. Officii Subst. Notarié.*

Aia. PrM 19 (1930) 183.

955

1330 IAN 30.-SC PROP. FIDE, NOTIF. PART.·

VG3UM < ECCLESIIS » IN FACULTATIBUS SC DE PROP. FIDE CT SI5SU STRICTO AD NORMAM IURIS INTELLEGENDUM EST

Roma, 30 Gennaio 1930

Con lettera in data recente, la P. V. Revma, riferendesi aile Formule delle Facoltà concesse dalla PropapLda ai Revmi Ordinari, domandava se le parole < in ecclesiis sui territorii >, in dette Formule ripetute. si dovessero intendere secondo i cann. 1161 e 1165, 1, Cod. lor. Can., cioè in senso stretto, o pure in senso più largo, comprendendo nel termine « ecclesiis » anche le apelle prowisorie, non dedicate « solemn! benedictoce ».

h merito a tale domanda, mi do primura significare alla P. V. che la interpretazione del termine « ecdesils *i deve* farsi nel senso piu stretto, secondo ciô che rien stabilito dal Codice di Diritto Canonico.

Tanto communicandole, mi valgo dell'incontro per raffermarie i sensi della mia distinta stima. Della P. V. Herma devotissimo nel Signore.—G. M. Card. V. Ros-KX, *Pref.* Francesco Marchetti-Selvaggiani. Arciv. di Seleuco-, *Segret.*

• Moderatori Generali Mîssîonarîorum de Schout.Prot. N. 239/30: G 7I0MANT, Facultates Apostolicae, ed. altera 1938, n. 42 p. 37 *♦» 1. Adn. G. VROMANT, op. cit., n. 42.

956

1930 FEB 6.-PIUS XI, MP. AAS 22 (1930) 87-83

Instituitur « sectio historica > penes SACRORUM RITUUM CONGREGATIONEM

PIUS PP. XI

Già da qualche tempo è venuta maturando in Noi la pêrsuasione che i procedimenti in uso presso la Sacra Congregazione dei Riti per la trattazione delle cause < storiche » dei Santi hanno bisogno di qualche ritocco. affinchè possano meglio corrispondere alia propria natura di tali cause e alie loro speciali esigenze (natura ed esigenze abbastanza chiaramente indicate già da Benedetto XIV: De *Servorum Dei beatif. et canoniz., dove* parla delle *causae antiquae),* massime tenuto conto dello sviluppo raggiunto dalle discipline storiche e dei perfezionamenti portati ai loro metodi.

Per cause < storiche » dei Servi di Dio intendiamo quelle per le quali (trattisi della vita, delle virtù. del martirio o di antico culto) non si possono raccogliere deposizioni di testimoni contemporanei ai fatti in causa, nè si hanno documenti certi di tali deposizioni debitamente raccolte in tempo opportuno.

Sembrandoci *coram Domino* di non poter frapporre ulteriori indugi, invocato il divino aiuto e chiamati a consiglio uomini di non dubbia competenza, dopo matura considerazione, di Nostro Motu *proprio* abbiamo ordinato ed ordiniamo quanto segue:

I. - Nelle cause storiche dei Servi di Dio, dopo il processo informative ordinario e la relativa ricerca degli scritti nei consueti modi, si ometteranno nel processo apostolico le parti suaccennate (vita, virtù, martirio, antico culto) suile quali non si possono più raccogliere testimonianze contemporanee.

II. - Le dette cause, per le parti indicate, saranno di competenza speciale di una < Sezione storica > che con questo Nostro *Motu proprio* intendiamo aggiungere ed aggiungiamo aile due già esistenti in seno alia Sacra Congregazione dei Riti.7 88

III. - Afinchè la nuova Sezione possa debitamente soddisfare al suo compito:

1) Sarà costituita, in numero competente, da Consultori specializzati nelle discipline e nelle ricerche storiche;

2) A capo di essa sarà un < Relatore generale » al quale incomberà la direzione dei lavori storici;

3) Il Relatore generale, dopo la regolare apertura del processo informativo, ne esaminerà le parti di sua competenza, farà egli stesso od ordinerà le ulteriori ricerche che giudicherà necessarie, e richiederà alla Postulazione, in originale od in copia autentica, tutti i documenti che riterrà opportuni, trasmettendo poi i documenti cosl raccolti ai Consultori della sua Sezione. che stimerà più idonei aile singole cause;

4) I voti dei detti Consultori con le conclusioni del Relatore generale saranno dal Relatore stesso consegnati all'Emo Prefetto della Congregazione e da questo al Promotore della Fede per il loro esame e le eventual! obiezioni e conclusioni;

5) I documenti ed i voti di cui sopra serviranno di base e di punto di partenza ai voti dei Consultori della prima Sezione della Sacra Congregazione dei Riti;

6) Ai Consultori della Sezione storica toccherà di rispondere aile obiezioni e domande del Promotore della Fede per le difficoltà comprese nell'ambito delle loro competenze;

7) Sono comprese nelle attribuzion! della Sezione storica le indagini che ocorressero per completare la ricerca dei documenti e degli scritti attinenti aile cause; per il loro esame dottrinale si procederà secondo le prescrizioni del Cod. iur. can. e la praxsi in uso;

8) Per evidenti ragioni di utilità la Sezione storica dovrà essere consultata per le riforme. emendazioni e nuove edizioni di testi e di libri liturgie!.

Dal Vaticano, 6 Febbraio 1930.—Plus Pp. x1

Adn. J. FERRETTO In Apoll. 3 (1930) 179-181j |p 10 (1930) 227-229; PrM 19 (1930) 176-177.

957

1930 FEB 6.-PIUS XI. CUIR. AAS 22 (1930) 93-96

AO EMUM P. D. CUETANUM TTT. S. AGATHAE S- R. E. PRESB. CARD- SISLETT, PRAEFECTUM SACRI CONSILII SEMINARIIS AC STUDIORUM UNIVERSITATIBUS RECUNDLS; DE INSTITUTA COMMISSIONE AD NORMAS INNOVANDAS PRO COLLATIONE GRADUUM AC PRO RATIONE STUDIORUM IN ECCLESIASTICIS ATHENAEIS

PIUS PP. XI

Signor Cardinale, Con grande Nostra soddisfazione abbiamo letto la sua dei 31 Gennaio p. p. (·) nella quale ella. *signor* Cardinale, Ci dava ample notizie sulla costi-
M tuzioce e sui lavori della speciale Com'missione in adempimento della Nostra volonté e secondo le direttive Nostre da cotesto sacro Dicastero nominata per un largo ed approfondit studio circa il conferimento dei gradi accademici nelle discipline sacre e circa il riordlnamento delle Facoltà eccleslastiche di Teologia, Filosofia e Diritto canonico.

I nomi degli cgregi membri dei clero secolare e regolare chiamati a comporre ia Commissione Ci erano gâ per se stessi altrettante ragioni a bene sperare della efficlenza della Commissione medesima; le Nostre speranze sono state sorpassale dai lavori che la Commissione ha compiuti nelle sedlci piene aduaanzc tenute/ dall'Aprile 1929 al p. p. Gennaio 1930. lavori che la sua lettera, signor Cardinale, Ci riassumeva e dei quali Noi fummo minutamente e diligentemente tenuti al corrente dalTesimio Monsignor Segretario di cotesta Sacra Congregazione, Présidente della Commissione su lodata.

AlTespresslone della Nostra piena soddisfazione non possiamo non aggiungere quella dei fiducioso desiderio che Ci mette in cuore la da lei espressa ‹ più che fondata speranza » che il lavoro verrà sollecitamente eompiuto, sl da poter esserCi presentato in forma di schema verso la fine dei corrente anno scolastico.

Con particolare soddisfazione abbiamo poi veduto tutti gli Atenei ecclesiastici d! Roma essere — e tanto
Sô bene — rappre/sentati nella importante Commissione, come l'avevamo con particolare Intenzione voluto; intendendo Noi che le deliberazioni della Commissione stessa, una volta da Noi ăpproval e fatte Nostre. siano obbligatorie. come per tutte ln genere la Facoltà e gli Atenei ecclesiastici, cosl ed a più forte ragione per tutti quelli di Roma, nessuno eccettuato; diciamo a più forte ragione, perché da quelli rifulger deve Tesempio di alta disciplina da'quali gli altri hanno U diritto di attenderlo.

In tanto, a premio ed incoraggiamento del non facile lavoro ed a pegno dei divini indispensabili aiuti, a lei, signor Cardinale, a tutta la Sacra Congregazione da lei con tanto zelo presieduta ed in particolare alia nuova Commissione, ed ai singoll suoi membri, dl tutto cuore impartiamo la Apostolica benedizione.

Dai Vaticano, 6 Febbraio 1930.—Pius Pp. x l

(·) Hibj ephtobe *tewr sic erat:* Beatissimo Padre. In •despineito deil'augusto rotera della Santità Vostra e ta confcnnrà de dlMtire che la stessa Sar.tiià Vostra si è degnata dl dard, questo Sacro Dicastero nomtaù Del Marzo 1929 una Ctaztasssooe per lo studio drea il conferimento dei gradi accadnald ñeH dhdpùtae sacre e U riordtaamento delle Facol-Ü Ecderiattld» di Teotogii. FUosoOa e Diritto canonico.

Tal CoErtlsuione. oelh quate sono rappresentatl tutti gU Aîend «eteshstid di Borna, è composta de· seguenti Re-S.p»rt :

Rmo Mods. Ernesto Ruffini. Segretario della S Congregazioce, Prendnie.

Remo D. Ftdete de Stotxtagen. Abate Primate del BetedeUtal CœfederaU, per TÂteneo del Collegio dl S. Anseta»

Revco P Marco Sales O. P., Maestro de! S. Palazzo, Pmxiente della Pudtà teo.otfca della Sepienza.

Rt w> Moca. Sahratore Talamo, Segretario dell'Accadenüa Rocsana 01 3. Tommaso d'Aquino.

Revnw P Agoettao Geawlll O. P M., Rettore Ma·trofteo deuTnWmita CattoUra dei S. Cuore.

Revmo P Mariano Cordorani O, P., Regyrate del Port Coitegio Anstlteo.

Eevrao P. Doœnîco Palermo Laxzartal S. I., Prefetlo degli Studl della Poet. Univenlta Gregoriana.

Rnno Mom Pua Pascbtai. Professore dl Sloria Ecdwastlca. De‹ino della Facoltà teotoglca del Seminario Rxxnaso Maggiore al Laterano.

Rvmo P. Filippo Maroto C. M. P.. Professore dl Teslo di Dtritto canonico. Decano della Facoltà glurttHc· del Seminario Romano a S. Apollinare.

Revmo P. Agostino Bea S. I.. Professore rei Post Istltuto Biblico *e* relia Pont. üniversità Greyortaai nd Corso dl Magistero.

Revmo P. Cornelio Damcn C. SS. R., Professore ώ Teologio morale nelFAteneo Urbano dl Propaganda Fide.

Rvmo P. Bcrtrando Kurtscheid O. P. M., Professore di Diritto canonico nel Collegio Internationale di S. Aatonio.

Rvmo Nions. Paolo Savino. Alutante dl Studio (fclli S. Concregazionc dei Seminari c delle University. Se*çretano.*

I Revmi Mons. Paschlni e P. Maroto vennero Indicati dd TEmo Cardinale Pompilj; il Revmo P. Damen fu presectato dollTmo Cardinale Van Rossum; l Reverend! Padri Lazwfcl e Kurtscheid furono suggerit! rfspeltivamente dal Superiori Ge neral! della Compagnla di Gesù e dellOrdine Prancescino dd Prati Minori.

La Commissione inlziô subito l suoi lavori. e {là U D Apriie 1929 tenera presso questa Segreteria la sua pnma idananza. A questa ne tennero dletro altre. cioè tre nel metesta» ñnc dl Aprile, quattro ne! successivo meso di Maggio, quattro nel mese dl Dicembre u. s. e quattro ln questo mtse di Germalo.

La discussione è proceduta sempre col più serio tmpepo da parte di tutti l componenti la Commissione, i quail, b anteeedenza aile adunanze, préparavano stud! particolari e cadrai» vol! sugli argomenti da iraiLare, voti che venlvano dslITiHcio stampatl e distribuit! per manus ai singoll membrt.

Sono state discusse diverse question! relative ai requisiti necessarl per U crezionc degli Atenei ecclesiastici, all'ordlnaazcîâ generale di tali Istituti. in ordine al conferimento del gndi arcademlcl. e alla *Ratio studiorum* delle tre Facoltà dl Teoù› gis. Filosofia e Diritto canonico.

Ho ragione più che fondata a sperare che il lavoro rerrt sollecitamente compluto, si da poter essere umiliato, in forci di schema, alla Santità Vostra verso la fine del corrente «nao scolastico.

Non posso non far présente. Beatissimo Padre, U stagotere appUcazlone e lo straordinario spinto di sacrificio diœœtaio da tutti e singoll i dottl e prudenti membri della sunnorrinMi Commissione, per l'attuazione del grave compito loro afhdito. E perché le loro fatlche abbiano a riuscire, corne è loro profonda aspiraxlone, di pieno gradimento della Santità Vostra, per Tonore della Santa Chiesa, e per ll sano progresso degli stadl sacri. Imploro umllmente per essi. come per me, TApostolla Benedizione.

Dalla Sacra Congregazione del Seminari e delle Universal. 31 Gennaio 1930.—Di Vostra Santità umllissimo, devotlssiao, obbligaLssimo serrltorc e flgllo Gaetano Card. Blsleti.

958

1930 FEB 6.-SC REL-, INSTR. AAS 22 (1930) 138-144

ISTRUZIONI AI REVMI SUPERIORI DEGLI ORDINI REGOLARI E DEGLI ISTITUTI ED ASSOCIAZIONI CON O SENZA VOTI, DI DIRITTO PONTIFiaO, PER L'aPPLICAZIONE DELL'ART. 29, LETTERA b), DEL CONCORDATO TRA LA SANTA SEDE ED IL REGNO D'ITALIA, RELATIVE AL RICONOSCI.MENTO DELLA PERSONALITA GIURIDICA DELLE ASSOCIAZIONI RELIGIOSE

Questa Sacra Congregazione dei Religiosi in conformité agli augusti voleri del S. Padre invia a tutti i Superiori degli Ordini regolari e degli Istituti religiosi di voti semplici ed Istituti senza voti di diritto pontifkio le seguenti Istruzioni per rendere loro più facile ed agevole Tapplicazione dell'art. 29, letter» b), del Concordato tra la Santa Sede e il Regno d'Italia, relativo al riconoscimento della personalità giuridica delle Associazioni religiose.

Per intelligenza dei medeslml Superiori è opportuno premettere alcuni brevi cenni circa lo stato della legislazione italiana anteriore al Concordato.

La legge 7 Luglio 1866, n. 3036. estesa alla provincia di Roma colla legge 19 Giugno 1873, n. 1402, toise la personalità giuridica agli Ordini, Corporazioni e Congregazioni religiose, le quali, tuttavia, sebbene spogliate dei loro béni, non cessarono di esistere come associazioni di fatto, e poterono, a mezzo dei soci, possedere i béni necessari per la loro sussistenza./ 129

Taie capacità di possedere a mezzo dei soci fu riconosciuta con sentenza della Corte di Cassazione di Roma 25 Aprile 1892 in causa Buccelli contro Carones (Giurùpr. ItaL, 1892. I, 1. 752). Ma in progresso di tempo la stessa Cassazione con sentenza 23 Marzo 1908. in causa D'Hemptynne e Lancia di Brolo contro Nicosia

(GiMHJpnd. Rat» 1908, I, 1, 276) mutô giurisprudenza. dkhiarando nulle le liberalitâ fatte per interposta perîû m in favore dl un'associazione monastica. Questa giurjpmdenza fu aggravata con una successiva decisione della stessa Cassazione (20 Maggio 1910. Gazzoli contro Del Nero. Giurisprud. *ItaL,* 1910. I. 641). nella quale fu «plkitamente dichiarato che neppure come libera assxiazione lecitamente costituita sotto la tutela del diritto nazionale poteva una société di religiosi acquistare e possedere.

A questa giurisprudenza. dopo lunghe esitazioni, ficirono colTuniformarsi anche le altre Corti del Regno. Recentemente però la stessa Cassazione, con sentenza 19 Drcembre 1928, in causa Sannilizona contro Proietti (Gw. hat. 1929. I. 1. 158), quando non vi era alcun jentare delle trattative concordatarle. ripudiando la precedente giurisprudenza, ha ritenuto che fl fatto che rehgiosl o religiose, mettendo in eomune i loro beni, abbixno continuato e continuino a convivere in conforzutà delle regole, disciplinant! i diversi ordini, autorxa solo ad ammettere l'esistenza di semplici associaExi. dal momento che ciascuno dei componenti non p» essere costretto, come prima, a rimanervi, e pud çiizdi uscirne quando creda e domandare la propria qooia del patrimonio eomune. avendo ciascuno riacquistato. dal giorno della soppressione della corporazlo-ce. fl pieno esercizio dei suoi diritti civili e politici (art 2, legge 7 Luglio 1866), e dal momento ancora che, ippunto per effetto di tale riacquisto, i *voti* importano ©io tin obbligo morale e religioso. E per conseguenza la Cassazione nella citata sentenza ha pur ritenuto che k dette associaziom, essendo consentite dagli articoli 24 e 32 dello Statuto e per il clero cattolico in ispecie lahe dall'art 14 della legge 13 Maggio 1871, n. 214, e vivendo, come tali, all'ombra della legge, possono legittramente acquistare e possedere beni in persona degli issociati

E' pur da ricordare, come nota la stessa Cassazione cella sentenza testé ricordata, che per effetto dell'art 2 dtDa citata legge 7 Luglio 1866 i membri degli Ordini, delle Corporazioni e Congregazioni religiose riacquistarcco di fronte alie leggi civili il pieno esercizio di tutti i diritti civili e politici. Nessuna efficacia, quindi, era pù riconosciuta nel foro civile ai voti di povertà, castità ed obbedienza. Per tai modo, mentre non si riconosceva, effetti del matrimonio civile, l'*impedimentum voti,* son era vietato al religioso ed alia religiosa di acquista£ re e possedere beni anche immobili./ Del resto, i professi religiosi anche prima della ripetuta legge 7 Luglio 1366 gü avevano la piena capacité di acquistare e di possedere in virtù dell'articolo 22 delle disposizioni tansitorie dei codice civile.

È inline, da ricordare che, nonostante la formula impia deU'art 1° della citata legge 7 Luglio 1866, alGme Associazioni religiose, specialmente femminili o pechè aventi scopo di beneficenza o perché costituenti semplici riunioni di dame conviventi senza alcuna profnwjne di voti, furono ritenute esenti da soppressione e continuarono a possedere come persone giuridiche.

Tale era lo stato della legislazione ecclesiastica Italam, quando é sopravvenuto il Concordato, il quale teÜ'art 29, dopo aver premesso che lo Stato italiano rivedrà la sua legislazione in quanto intéressa la materia ecclesiastica, al fine di riformarla ed integrarla. per metterla in armonia colle direttive, aile quali si •çirano il Trattato ed il Concordato, soggiunge che racace senz'altro convenuto:

‹ b) Sarà riconosciuta la personalità giuridica del‹ le Associazioni religiose, con o senza voti, approvate ‹ dalla Santa Sede, che abbiano la loro sede princi‹ pale nel Regno, e siano ivi rappresentate. giuridicaf mente e di fatto, da persone che abbiano la cittadit canza italiana e siano in Italia domiciliate. Sarà ‹ riconosciuta, inoltre, la personalità giuridica delle ‹ provincie religiose italiane, nei limiti del territorio ‹ dello Stato e sue colonie, delle associazioni aventi la « «de principale all'estero. quando concorrano le stesse ‹ eondizioni. Sarà riconosciuta, altresl, la personalità f giuridica delle Case, quando dalle regole particolarl c dei singoli Ordini sia attribuita aile medesime la ca‹ pacità di acquistare e possedere. Sarà riconosciuta, ‹ afme, la personalità giuridica aile Case generalizie ‹ ed aile Procure delle associazioni religiose, anche es‹ tere. Le Associazioni o le Case religiose, le quali già i abbiano la personalità giuridica. la conserveranno.

‹ Gli atti relativi ai trasferimenti degli immobili. ‹ dei quali le Associazioni sono già ln possesso, dagli « attuali intestatari aile Associazioni stesse saranno ‹ esenti da ogni tributo ».

Questo patto del Concordato è diventato anche legge dello Stato italiano nel giorno dello scambio delle ratifiche, 7 Giugno 1929.

La legge 27 Maggio 1929, n. 848, emanata per la eseeuzione delle norme del Concordato relative agli enti ecclesiastici non contiene alcuna disposizione speciale per le Associazioni religiose, tranne quella contenuta nell'articolo 27, per la quale « le Case e le Comunità « religiose dotate di personalità giuridica devono re« golarizzare la loro rappresentanza, in conformità delle ‹ disposizioni del Concordato, con la nomina di rap‹ présentant! aventi la cittadinanza italiana e il do‹ micilio nel Regno ›. Tale disposizione si rife'risce 141 aile Associazioni religiose che hanno conservata la personalità giuridica anche dopo le leggi di soppressione.

Il regolamento per l'esecuzione di detta legge 27 Maggio 1929, approvato con Regio Decreto 2 Dicembre 1929, n. 2262 (registrato alla Corte dei conti nel 17 Gennaio 1930 e pubblicato nel Bollettino ufficiale del Ministero della giustizia. n. 4, in data 24 Gennaio 1930), contiene alcune disposizioni per le associazioni religiose e precisamente quelle degli articoli 8, 9, 79 e 80.

NeU'art. 80 si stabilisée: « Ai fini della disposizione ‹ contenuta nell'art 27 della Legge, i superiori delle « Case e delle Comunità indicate nell'articolo stesso, « entro tre mesi dall'entrata in vigore del presente re‹ golamento, debbono comunicare al Ministero della ‹ giustizia e degli Affari di culto il nome e il domicilio « dei rispettivi rappresentanti ».

Nell'art 8 del regolamento si dispone:

f II riconoscimento della personalità giuridica degli ‹ Ordini e delle Congregazioni, delle Provincie e delle ‹ Case religiose, è concesso su domanda dei rispettivi ‹ rappresentanti, diretta al Ministro per la giustizia e « gli Affari di culto.

« La domanda deve essere corredata:

« a) dei documenti atti a comprovare che le per‹ sone, le quali le rappresentano giuridicamente e di ‹ fatto nel Regno, hanno la cittadinanza italiana e sono « domiciliate nel Regno;

« b) per gli Ordini e le Congregazioni, dell'attesta« to, ove non possa esibirsi l'atto originario di approva« zione, dai quale risulti che l'Ordine o la Congrega‹ zione è di diritto pontificio;

« c) per le Provincie. del medesimo attestato circa « l'Ordine o la Congregazione a cui appartengono ed, ‹ inoltre, dei documenti, dai quali risulti che l'attività « della Provincia è limitata al solo territorio dello Sta« to, dei Possedimenti *e* delle Colonie, senza pregiu‹ dizio dell'attività. che la stessa Provincia puo svol‹ gere in luoghi di missioni;

« d) per le case, dei documenti comprovanti la c propria capacité di acquistare e possedere, secondo le ‹ regole particolari dellOrdine a cui appartengono. op« pure del documento pontificio che la autorizza a go‹ dere dell'uso di beni immobili. Ove l'Ordine a cui « apartengono non sia già riconosciuto nel Regno, deb« bono produire anche l'attestato per comprovare che ‹ esso è di diritto pontificio.

‹ Per il riconoscimento della personalità giuridica ‹ delle Case generalizie e delle Procure delle associa‹ zloni religiose anche estere, basta che la domanda del c legittimo rappresentante sia corredata da un certifi‹ cato della Santa Sede che attest! la esistenza canonica « della Casa e della Procura »./ 142

Nell'art. 9 si dispone:

« Ogni mutamento nelle persone dei rappresentanti ‹ delle Associazioni religiose, delle quali è cenno nel‹ l'articolo precedente, deve essere comunicato entro ‹ quindici giorni al Ministro per la giustizia e per gli « Affari di culto, per comprovare che esse posseggono i « requisiti richiesti dall'articolo stesso. lettera a) ».

Infine nell'art. 79 delle disposizioni transitorie è disposto:

‹ Nello stesso decreto reale dl riconoscimento della ‹ personalità giuridica delle associazioni religiose pos« sono essere indicati gli immobili, del quali le asso‹ ciazioni medesime sono già in possesso e che a ter« mini dell'art 29 lett b), capoverso del Concordato ‹ debbono dagli attuali intestatari essere ad esse trasfe« rit! ».

Ciô premesso, le disposizioni del Concordato, della

legge e dei regolamento possono riassumersi nei sequenti termini:

L Lo Stato italiano riconosce la personality giuridica delle Associazioni religiose nei llmiti del suo territorio, delle colonie e degli altri territori soggetti alia sua sovran:tà.

Per cosseguenza:

a) se un'Associazione religiosa abbia sede ed eserdti la sua atüvitâ esclusivamente in Italia, colonie, ecc., Jo Stato italiano riconosce la personality giuridica dell'intiera associarione;

b) se abbia sede in Italia ed eserciti la sua attività anche all'e&ro. oppure se abbia sede all'estero ed eserciti la sua attività anche in Italia, lo Stato italiano riconosce la personality giuridica soltanto alia Provincia od aile Provincie religiose, che esercitino la loro attività in Italia, colonie, ecc., e nei limiti di questi territori. senza pregiudizio dcll'attivitâ che le stesse Province possono svolgere in luoghi di missioni;

d aile Case aventi sede in Italia, colonie, ecc., lo Stato riconosce la loro personality, quando dalle regole partcolari dell'Ordine a cui appartengono risulti che esse hanno una propria capacity di acquistare e di posedere (can. 531 del Coder iuris canonici);

d) Io Stato italiano, inoltre, riconosce la personality giuridica aile Case generalizie ed allé Procure dette Associazioni religiose, anche estere;

e) inline, le Associazioni o le Case religiose che non hanno perduta la personality giuridica per effetto delle leggi eversive. la conscrvano.

2. lx· condizioni necessarie per ottenere il riconoscimento della personality giuridica nei casi di cui sopra sono soltanto le segucnti:

a) che si tratti di Associazioni, Provincie o Case di diritto pontificio;

b) che siano rappresentate (e la rappresentanza. agli effetti civili/ patrimoniali, non sempre spetta alia stessa persona che riveste la qualifies di Superiore dellOrdine, Provincia o Casa) di diritto e di fatto da persone che abbiano la citladinanza italiana *e* siano in Italia domiciliate.

143

Questa seconda condizione non è necessaria per il rieonoscimento delle Case generalizie e delle Procure delle Associazioni religiose, anche estere.

3. Gli atti relativi ai trasferimenti degli immobili, dei quali le Associazioni sono già in possesso, dagli attuali intestatari aile Associazioni stesse. sono esenti da ogni tribulo. Questi termini amplissimi usati nel Concordato escludono non soltanto le tasse di bollo, registre ed ipotecane degli atti di trasferimento, ma anche le tasse di concessione dei decreti di autorizzazione. Questa esenzione è in armoma anche colla disposizione contenuta nella letters h) dello stesso articolo 29 del Concordato.

11 Concordato nella citata disposizione dell'art. 29. Jett. b). sancisce un favore e non un obbligo. Le Asfociazioni religiose non sono, quindi. obbligate a chiedere allo Stato il riconoscimento della personality giuridica agli effetti civili.

Otte-auto il riconoscimento della personality giuridica. l'Associazione potrà divenire legale proprietary degli immobili nei quali le dette associazioni hanno già pubblcamente la loro sede. L'intestazione di detti immobili aU'Assoclazione eviterà alla medcsima tutti gli oneri fiscali, spesso gravissimi, e tutti i pericoli ben noti derivanti calle intestazioni individuals o collettive. Gli immobili, sedi delle Associazioni (e tali possono qualificarst non soltanto gli immobili nei quali sono stabilite le sedi principali degli Istituti. ma anche quelli adiblti ad uso di villeggiatura. o di noviziato, o per ripoto dei religiosi anziani, ecc.). saranno soggetti alie •ole Imposte fondtarie: e neppur saranno gravati dalla tassa di manomorta; giacchè. per la lettera h) dell'art 29 del Concordato, che per tutti gli effetti tributari ha equlparato lo scopo di religione e dl culto ai fini di beneiicenza e di istruzione. sarà applicable ai detti immobili il disposto dell'art 7 della legge tributaria «dia manomorta 20 Dicembre 1923, n. 3271, che esenta do detta tas?a le rendite presuntive delle case adibite alTiiMj Immediato degli instituti di beneficcnza o dl istruzione.

E da notare che per Vart 30 del Concordato le as-•ociazionl religiose hanno blsogno delVautorizzazione detto Stato soltanto per gli acquisti. e non anche per le alienazioni ed in genere per gli atti eccedenti l'ordinaria amministrazione.

Tutti i Superiori degli Ordini ed Associazioni religiose di diritto pontificio, nel termine di due mesi dalla data della spedizione delle present! istruzioni. invieranno alia Santa Sede, e per essa alia Sacra Congrega-/ iq zione dei Religiosi in Roma, un rapporte particolareggiato relativo al numero delle Provincie o Case che hanno in Italia; agli immobili nei quali risiedono, o che comunque possiedono; alie persone, istituti ed end. ai quali detti immobili spettano in propriety o sono comunque intestati. Dovranno. altresl, spiegarc se possano soddisfare alia condizione, necessaria secondo il Concordato per ottenere dallo Stato il riconoscimento della personality giuridica, di essere rappresentate di diritto e di fatto da persone che abbiano la cittadinanza italiana e risiedano in Italia. A tale effetto occorre notare che *rappresentante* puô essere persona diversa dal Superiore; che il Concordato richiede nel rappresentante la quality di cittadino italiano e non di nato in Italia; e che la cittadinanza italiana puô acquistarsi in uno dei modi previsti dalla legge 13 Giugno 1912, n. 555. modificata colla legge 31 Gennaio 1926 n. 108.

Vi sono tra gli Ordini detti *mendicanti* alcuni (Cappuccinl, Minori, ecc.). ai quali il diritto canonico vieta di avere la propriety di qualsiasi bene ed anche delle case di residenza. la propriety delle quali viene quindi riservata alia Santa Sede. In tali casi sarà concesso agli Ordini 1'indulto pontificio perché possano acquistare Tuso a tempo indeterminato delle dette case, nmanendo propriety na la Santa Sede. Di tale riserva sarà fatta espressa menzione nell'atto di trasferimento degli immobili e ne sarà presa nota nella voltura catastrale e nell'atto di trascrlzione nelTUfficio delle Ipoteche.

Altre speciali norme potranno darsi, caso per caso, dalla Sacra Congregazione dei Religiosi, tenendo présente anche il disposto del Canone 1501 del Coder iuris canonici.

Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi. 6 Febbraio 1930.—Alessio Enrico M. Cam. Lépicier, O. S. M.. *Prefetto*. Vine, ba Puma. Segrêlono.

Adn. F. M CAPPELLO in PrM 19 (1930) 213-215; F. X. DAMBROSIO in Apoll. 3 (1930) 205-209.

959

1930 FEB 11.-SC STUD.» DECR. AAS 22 (1930) 36»

DECRETUM

Canonice erigitur universitas catholica in urbe
PRINCIPE SANCTI 1ACOBI DE CHILE

R. P. D. Crescentius Errazuriz y Valdivieso. Sancti lacobi de Chile archidiocceseos Antistes, litteris diei 7 Martii anno 1928, a Sacra hac de Seminariis et de Studiorum Universitatibus Congregatione efflagitavit ut Sedes Apostolica Catholicam Universitatem, quae iam in civitate Sancti lacobi prospera ac florens exstat, suprema sua auctoritate probaret atque firmaret. Eminentissimi vero Sacrae huius Congregationis Patres Cardinales, re in plenario conventu maturius perpensa, et nobilissimum Archiepiscopi Sancti lacobi consilium merita prosequuti sunt laude, et Universitatem Catholicam, in civitate Sancti lacobi excitatam, probandam esse censuerunt ac confirmandam.

Deinde Ssmus D. N. Pius Pp. XI. infrascripto huius Sacrae Congregationis Cardinali Praefecto referente, in audientia diei 11 Februarii volventis anni, hanc Eminentissimorum Patrum sententiam ratam habuit, confirmavit et ad effectum deduci iussit. Quamobrem Universitas Catholica, quae a SS. Corde lesu et ab Immaculata Virgine auspicium sumit, ab hac Sacra Congregatione, hoc decreto, canonice erigitur et erecta declaratur in civitate S. lacobi de Chilo, cum omnibus privilegiis quibus huiusmodi Instituta, ab Apostolica Sede dependentia, iure fruuntur. Servatis nonnis et praescriptionibus Sedis Apostolicae.

Datum Romae, ex aedibus S. Callisti, die 11 Februarii. in Festo Apparitionis B. M. V. Immaculatae, anno Domini 1930.—C. Card. Bisletti, Praef. E. Ruffini. Secr.

960

I»· FEB 12.-PIUS XI» CONST. AAS 22 (1930) 237-240

De pontificio seminario seu collegio aethiopico

PIUS EPISCOPUS

Scms lervorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Curis ac laboribus numquam Apostolica Sedes pepercit. ut quos funestum discidium ab Ecclesiae unitate tLos sane carissimos ante actis temporibus abstraxisset, udem ad communis omnium Patris complexum quantocius reducerentur. Cuius quidem actuosae Summorum Pontificum sollicitudinis non expers fuit antiquissima ùh Aethiopiae Ecclesia quae ab apostolico viro S. Fru· nxntio. iam sacculo iv, evangelicae veritatis luce perfusa. eximiis doctrinae et sanctitatis laudibus statim enituit; attamen, cum sibi, hostili Islamitarum dominatioce veluti circumclusae, aditus ad Beati Petri Cathedram interciperetur, cumque schismaticae Aegypti Ecdeshe exemplo atque appulsu eadem de recta abduceretur via, in monophysitarum haeresim ipsa pedetentzn incidit Quam ob rem, per diuturnum saeculorum decursum, Christi doctrinam Aethiopiae populi haud permnam atque integram retinuere; quod quidem ipsi tlittj Ecclesiae Legati in Oecumenici Florentini Conciti coetibus quodammodo confessi sunt, cum in suorum schismatis excusatione, hisce inter alia verbis Decessorea Nostrum f. r. Eugenium Papam IV allocuti sunt: i Aliarum Ecclesiarum secessio atque rebellio fuit vokmtaria; hmeque earum populi in servitutem exterminircque sunt dati. Nostra autem intermissio et elongato a Sede Tua nequaquam a perfidia aut levitate alia, sed processit a provinciarum distantia et a periculis, qsae subeunt commeantes ».

Sapienti igitur consilio f. r. Sixtus Papa IV Decessor Noster ut earum necessitudinum vincula, quae feliciter ia Florentino Concilio Aethiopiae gentem Apostolicae Sedi iterum devinxissent, non tam consisterent, quam arctiora etiam atque firmiora in posterum redderentur, prope Vaticanas Aedes domum atque eidem continens S. Stephani Maioris sacellum Aethiopibus attribuit, ea quidem mente ut, qui e longinquis illis regionibus, Ss. Apostolorum Petri et Pauli sepulcrum veneraturi in Urbem se contulissent, in hac eadem domo, non modo
5 hospitio exciperentur, sed etiam/ iis, quae suscepissent, de Christiana religione studiis commode inibi vacare possent, et pietati suae opportune satisfacere. Itaque, per duorum circiter saeculorum spatium, monachi non pauci, ex Aethiopia Romam convenientes, hoc sibi desicatum domicilium incoluerunt, in eodemque, ad regulans disciplinae normam, communem vitam egerunt Quod profecto non parum iisdem attulit utilitatis, quandoquidem in hoc catholici nominis veluti centro ac quac sub Summorum Pontificum oculis commorantes, non r.odo ad studiosiorem cum Apostolica Sede coniunctiosalubriter excitati sunt, sed etiam tutiora ex eadem burire potuerunt Christianae religionis praecepta atque zAituta. Neque minus Decessoribus Nostris id attulit cttaxodi, cum ab religiosis viris huc coeuntibus Aethiopiae Ecclesiae res facilius ipsi dignoscere, iisdemque otius atque consultius prospicere possent.

At quae, insequenti aetate, miserrimae in Aethiopia foerust catholicae rei conaiciones id effecerunt ut ncctissima eiusmodi cum Iesu Christi Vicario fidei aritatisque vincula infringerentur, atque adeo perveillud S. Stephani Maioris hospitium, quod RomaEoncn Pontificum liberalitas Aethiopibus concesserat, desertum ab iisdem relinqueretur. Paterna tamen Derosorum Nostrorum cura atque sollicitudo erga disctam illam dominici gregis partem nunquam deferbuit, st litterae etiam testantur, quas anno millesimo septingentesimo quarto Cardinalis Sacri Consilii Fidei *propacandae* Praefectus, Pontificis nomine, ad augustum Aethiopiae Imperatorem dedit. In hisce enim haec habectur: ‹ Illud etiam praeclarum Sanctitas Sua in tuae gentis gratiam nuperrime fecit quod ecclesiam S. Stephani Protomartyris a Summis Pontificibus una cum b»pitio contiguo Aethiopiae nationi olim in Urbe concessam pietate ac magnificentia se digna reparavit, ornavitque; ac insuper cogitat de eodem hospitio primo quoque tempore amplificando ac decenter exornando, ut Aethiopes quos in posterum vel religionis amor, vel Sacrae Congregationis studium ad Urbem impelleret, commodioribus hic aedibus ac debitis humanitatis officiis hic excipiantur ».

Nihilo setius, per longum adhuc annorum intervallum. haud uberes, quin immo exiguos fructus tulit sedula, in opportuno eiusmodi incepto provehendo, Summorum Pontificum navitas. Cum vero, superiore sacculo, feliciora catholicae rei in Aethiopia affulgerent auspicia, cumque ibi sacrae missionalium expeditiones a multis ac vel ab ipsis Civitatis Principibus satis magna aequanimitate exciperentur, tum a quibusdam Apostolicis viris hoc peropportunum sane consilium initum est, ut Seminarium Aethiopicis sacrorum alumnis rite instituendis Massiliae primum, ac dein hac in alma Urbe excitaretur atque aperiretur. Quod quidem consilium f. r. Bene/dictus Papa XV proximus 239
Decessor Noster tam volenti animo prosecutus est, ut ad felicem exitum adduxerit, in hanc rem vetus Aethiopicum hospitium destinando, in quo non modo Aethiopiae monachi iterum exciperentur sed etiam ex illis regionibus alumni et alerentur et sacris disciplinis ita instituerentur, ut aliquando sacerdotali dignitate insigniti et ad gentem suam reversi, strenui exsisterent catholicae veritatis adsertores atque praecones. Attamen huius hospitii domus nimium quidem angusta videbatur et ad propositum non satis apta atque idonea; quapropter consentaneum Nobis visum est, ut peculiarem quoque Nostram in nobilissimam Aethiopiae gentem ostenderemus benevolentiam, novam amplioremque prope Nos, atque in ipso Vaticanae Urbis Statu Aethiopici Collegii exaedificare sedem, quae quidem, absoluta necessariisque rebus convenienter instructa, feliciter iam dedicata est

Ut autem Nostram in hoc Collegium paternam voluntatem luculentius testemur, ad iuridicam eius erectionem devenire statuimus. Itaque ad maiorem divini Nominis gloriam et ad catholicae rei incrementum. Seminarium seu Collegium Aethiopicum, in Vaticanae Urbis Statu conditum, apostolica Nostra auctoritate constituimus, eidemque Pontificii Collegii nomen et iura attribuimus.

Immo quo propius, sicut iam animo, et oculis Nostris illud amplectamur, novum benevolentiae pignus eidem Collegio dare cupientes, iis derogamus quae per Apostolicas sub plumbo Litteras *Ex Lateranensi pacto* die trigesima mensis Maii proxime elapso anno ILE 901] datas decrevimus; et volumus ac statuimus ut ex nunc sub iurisdictione sit Nostri in Vaticanae Urbis Statu Vicarii generalis. Ac fore confidimus, instanterque a Deo precamur, ut Pontificium hoc Collegium, quemadmodum novam dignioremque sedem adeptum est. ita nova etiam alacritate ferveat, eoque alumnos rite sanctcque conformando pro viribus intendat, ut filii Nobis carissimi, quos infausta rerum eventa, potius quam hominum improbitas. ab Apostolica Sede seiunxere, ad commune unius Pastoris ovile quam primum revocentur.

Cum autem domus hospitii Aethiopici S. Stephani Maioris in commodum Collegii diruta fuerit. Collegio noviter exstructo unitum seu inclusum declaramus idem hospitium cum omnibus bonis, iuribus ac privilegiis a Praedecessoribus Nostris ipsi tributis.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent/ 240

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, indiximus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo ac trigesimo, die decima secunda mensis Februarii, Pontificatus Nostri nono.—Fr. ANDREAS Card. FRUHWIRTH. Cancellanus S. *R. E.* ALOYSIUS Card. SINCERO *a Secretis S.* C. pro Ecclesia Orientali. Alfonsus Carinci. Proronotanus /tpostolicus. Dominicus Spolverini. Protonotariuj *Apostolicus.*

961

IMO FEB 17.-COM. INTP. RESP. AAS 22 (1930) 195-196

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1. - Di roLiATTOxi frixit tonsurat. 2. - Dt optioni. 3. - Di œnstcnon fapau. 4. - De matrimonio filiorum apostatarum. 5. - *De ctracs rocnaATisus.* 6. - Dr iuri mnuntxandi SÜLUTATTM MATJUMO.Vn

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

L - Dr collatione primae tonsurae

D. An vi canonis Ill § 2, conlati cum canone 955 f 1. Episcopus alienum subditum sine legitimis proprii Episcopi litteris dimissoriis ad primam tonsuram promovere licite possit

R. *Negative.*

II. - De optione

D. I. An vi canonis 396 5 2 prohibeatur optio ad pnebendas quomodocumque canoniae seu titulo canonical! adnexas.

IL An vi eiusdem canonis prohibeatur optio etiam ad domos, praedia aliaque a praebendis canonicalibus distincta.

Ad I. Affirmative.

Ad Π. *Negative.*

III. - De benedictione papau

D. An Episcopus, plures habens regendas dioeceses, in earum altera benedictionem papalem Paschali Resurrectoms adnexam, de qua in canone 914. iure proprio in aliam diem transferre possit

R. Negative.

IV. · De matrimonio filiorum apostatarum

D. An sub verbis ab *acatholicis nati,* de quibus in canone 1099 5 2» comprehendantur etiam nati ab apostatis.

R. Af/irmaticeV

V. - De ultimis voluntatibus

D. Utrum verbum *moneantur,* de quo in canone 1513 § 2, sit praeceptivum, an tantum exhortativum.

R. *Affirmative* ad primam partem, nepatire ad secundam.

VI. - De iure denuntiandi nullitatem matrimonii

D. An coniuges qui. iuxta canonem 1971 i 1 n. 1 et interpretationem diei 12 Martii 1929 [LE 888], habiles r.on sunt ad accusandum matrimonium, vi eiusdem canonis 1 2 ius saltem habeant nullitatem matrimonii Ordinario vel promoted justitiae denuntiandi.

R. *Affirmative.*

Datum ex Civitate Vaticana, die 17 mensis Februarii anno 1930.—P. Card. Gasparri, Praeses. L Bruno, *Secr.*

kU. **1. CREU5EN in NrT 57 (1930) 517-521; S. D'A. «t F. ROttRTI fa Aycll. 3 (1930) 243-250; Ph. MAROTO In Apoll. 3 (1930) €01-616; RECATIU.0 n 36,165.438,467.561,749.816-«26; IP 10 (1930) 141-145; ME 42 (1930) 104-105; PrM 19 (1933) 269.**

%2

19» FEB 28.-SC RITUUM. INDULT. PART.·

OSNABRUGEN. et ALIARUM

Facultas celebrandi missam votivam ss. sacramenti OCCASIONE EXPOSITIONIS SOLEMNIS PEP TREDECIM TANTUM HORAS

R P D. Wilhelmus Berning, Episcopus Osnabrugensu, Vicarius Apostolicus Missionum Septentrionalis Germaniae necnon Praefectus Apostolicus Slesvigis-Holsatiie, Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI, humiliter exposuit, quod in sua dioecesi et in adnexo Missionum utroque territorio permultae exstant ecclesiae paroeciales necnon oratoria sive publica sive semipublica, in quibus Sanctissimum Sacramentum habitualiter quidem ad normam can. 1265 § 1 Codicis Juris Canonici asservatur, at ob peculiaria rerum adiuncta, nimirum praesertim propter exiguum numerum adorantium. Oratio XL Horarum sine gravi incommodo et cum reverentia tanto Sacramento debita fieri nequit, sed ad tramitem can. 1275 C. J. C. quotannis aliquo stato die dominico vel festivo Sanctissimum Sacramentum per tredecim horas solemniori ritu exponitur. Christifideles vero talibus ecclesiis vel oratoriis addicti necnon ipse clerus pro sua erga Augustissimum Corpus Christi eucharisticum pietate ct veneratione ex animo desiderant, ut etiam occasione Orationis tredecim horarum. quo divina mysteria potiore cultu peragantur, unica Missa votiva solemnis de Sanctissimo Sacramento permittatur. Talis autem Missa iuxta novas Missah Romani Rubricas, tit II nr. 3, permittitur tantum de mandato vel consensu Ordinarii, pro qualibet vice obtinendo.

Quae cum ita se habeant, idem Episcopus humillimis et instantissimis votis ab ipso Sanctissimo Domino nostro exoravit, ut de speciali gratia concedatur indultum, quo in ecclessiis et oratoriis dioecescos Osnabrugensis. Vicariatus Apostolici Missionum Septentrionalis Germaniae necnon Praefecturae Apostolicae Sleswigis-Holsatiae. in quibus quotannis semel statuto de consensu Ordinarii loci die celebratur solemniori ritu Supplicatio tredecim horarum coram Sanctissimo Sacramento exposito, generating permittatur unica Missa votiva solemnis de Sanctissimo Sacramento ad instar eiusdem Missae votivae, quae per recentem Instructionem diei 27 Aprilis 1927 [LE 761] pro ecclesiis concessa est, in quibus Oratio XL Horarum habetur.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab ipso Sanctissimo Domino nostro tributarum, attentis superius expositis benigne annuit pro gratia iuxta petita ad proximum quinquennium, servatis de cetero in casu Instructione Sacrae Rituum Congregationis diei 27 Aprilis 1927 circa Missas in oratione XL Horarum celebrandas necnon altera circa orationem Sanctissimi Sacramenti in Missa dicendam, diei 11 Januarii 1928 [LE 812]. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 28 februarii 1930.—C. Card. Laurenti, S. *R. C. Praef.* Philippus di Fava, Substitutus.

Ordinario Omabrugensi: AKKR 110 (1930) 534-535.

963

1930 MAR 15.-SC CONC. RESOL. AAS 25 (1933) 315-318

ALEXANDRINA

IURESPATRONATUS PAROECIALIS ET MODI ILLUD EXERCENDI

Die 15 Martii *1930*

Cum, die 9 Martii 1926, per obitum sac. losephi Malvlclni, vacasset paroecia iurispatronatus in oppido Castelspina, Alexandrinae dioecesis, gravis exorta est quaestio de eiusdem parocho pxovidendo. Quod non semel factum est, cum saeculis xvi ct xvn plures eadem de causa controversias excitatas fuisse constet, per decisiones curiae Alexandrinae diremptas, et tandem compositas transactione diei 23 Maii 1756.

In hac conventione, inter alia, quoad eos qui ius praesentandi habent, haec statuuntur: « che il iuspatronato e ragioni di nominare il parroco dei suddetto luogo di Castelspina spettar debba in l'awenire al Consiglio ordinario di quella Comunità con l'aglonta dl tutti 11 capi di casa delle famiglie Malvicini, Buzzi, Grilli e Guglyni dello stesso luogo ed in esso abitantL siccome anche di quei altri capi di casa delle stesse famiglie, i quali per puro accidente si trovassero fuori di luogo, ma che non avessero stabilito altrove il proprio domicilio >.

In irritum cessis Episcopi penes patronos consiliis ut, ad normam canonis 1451, patronatui renuntiarent. Praeses eiusdem loci publico edicto diei 29 Iunii 1926 comitia indidit, in quo cautum est quod si nullus ex candidatis una et altera vice numerum suffragiorum absolute maiorem retulisset, is electus renuntiaretur, qui tertia

vke maiorem etsi relativum suffragiorum numerum obtinuisset

Die statuta, duo habita sunt comitia, quorum in prirjs sacerdos I... novem ex viginti tribus suffragiis obumiit. in alteris sacerdos A... tresdecim item ex viginti tr.bus suffragiis retulit. Quapropter idem Praeses pro aaoflica institutione sacerdotem A... Episcopo praeK&hvit

Non acquieverunt tamen sacerdos I... eiusque asseclae. qui rata habentes priora suffragia, nullius esse Domenti reclamarunt quae postea subsecuta sunt. Tunc Episcopus, die 17 Ianuarii 1927, decretum dedit, quo, quaestione in iure et in facto perpensa, statuit < doverll ritenere valioa 1'elezione dei sacerdote A... avvenuta Edladunanza dei 29 Giugno 192G; il decreto stesso vegi pubblicato per quindici giorni alfalbo pretorio/ di Castelspina. trascorsi i quali senza giustificata e documentais opposizione. si procederebbe senz'altro alla dDonica istituzione del sacerdote A... nel beneficio parrocchiale di Castelspina ».

Contra huiusmodi decretum penes hanc Sacram Congregationem duplex quaestio mota est, alia iuris, agi tempe in casu de iurepatronatus non collegialiter sed per singulares personas exercenao, quod regitur canone 146) f 2; alia facti, nullam esse electionem, cum a suffragio ferendo plures cives prohibiti sint, vel quia extra oppidum Castelspina degerent, vel quia per procuratorem vel per epistolam suffragium ferre iis veutum est

Ao ics qcoo ATTIGET. - *' Nullum ius patronatus — praeicnblt Codex in canone 1454 — admittatur, nisi authenticis documentis aut aliis legitimis probationibus evincatur " λα» Codicem vero legitimi tituli, iuris patronatus alii ennt onginarii, alii translativi vel derivati, inter quos umerentur successio hereditaria, donatio, praescriptio, etc

Ad praescriptionem quod spectat, " quia patronatus est B8 temporale, usucapitur eo tempore eoque modo quo cetere iura temporalia usucapiuntur . sin ab ecclesia libera, epus est tempore immemorabili et multiplicatis praesentaLOEibus " (D'Annibale, Summ. *theol. mot.,* p. LU. n. 27).

Transfertur quoque iuspatronatus donatione, quae sl fit ecclesiasticis, non opus est Ordinarii permissione, ut comsumiter a Doctoribus traditur, secus si laicis. Species quaedim donationis est transactio qua patroni, conventione nuta. alios quibus ius non est, ad patronatum exercendum pr.uito admittunt.

Praeterea, quod exercitium spectat iuris patronatus. âv«sa regula statuitur in canone 1460 § 1 et 2. prout agitur de patronatu collegialiter exercendo, quo in casu praeleilatus is habetur qui in primo vel in altero scrutinio effractorum numerum absolute maiorem retulit: quibus tae effectu institutis, satis est In tertio scrutinio suffratcrum maior relative pars; quod postremum obtinet, si patronatus sit penes singulares personas.

His in Jure perpensis, quaestio de qua agitur in duas d^pesotur partes, utrum nempe sustineatur memorata iinsactio diei 28 Mail 1756, adeo ut ex ea desumi possit lepuma iurispatronatus probatio, de culus constitutione dccunenta originaria et authentica desunt; ct an omnia, »d validitatem actus necessaria, in electione sacerdotis A servata revera fuerint.

lamvero, quoad primum, patet transactionem nihil fuls* rusi conventionem, communi consensu initam. inter omnes ius patronatus in paroecia Castelspina exercere praesumentes. Quod si non constat de formali Episcopi approΣΠ hbone» constat tamen curiam Alexandrinam eandem uti/ preeeipuam normam semper habuisse, qua quaestiones decumi temporis exortae, diremptae sunt. Et In relatione Lrtorica. transactioni praemissa, mentio fit de pluribus JnUnUii ab eadem curia saeculis anteactis prolatis, in quibus ius patronatus tamquam res meontroversa admittitar, quamvis de legitimis patronis quaestio semper fuerit Triiuactione inita, quia ab anno 1756 usque in praesens eandem servatam semper fuisse constat, ex hac quoque nutemorabill eiusdem observantia iure arguitur patroutm legitima constitutio.

Sed quaestionis caput potius est In ratione qua idem patronatus a ius habentibus exerceatur, utrum nempe col^giabter, ut in decreto Episcopi statuitur, an vero per figulares personas.

Attamen transactionem legenti statim patet agi in casu de patronatu colleglali. In narratione enim, eidem praemisti. dxltur. quod, anno 1751, vacante paroecia, quaestio d parochi praesentatione inter patronos orta est. qui quidem. non ut personae singulares, sed in partes vel in fatt-las dlftnbuti, ius suum vindicabant. " Sia insorta litetre b Città d'esso luogo per una parte, i particolari della fisugib Malvlclna da un'altra, ed altri particolari della fandgitä de' Biuzi. de' GrilH c Guglyni da un'altra parte, per causa della nomina dei novo parroco ". quatenus hoc ta privative sibi spectare unusquisque patronorum contendebat

Hmc rerum condicionem non immutavit, sed sanxit oemereta transactio, cum statuerit quod " il iuspatronato... spettar debba In 1'awenire al Consiglio ordinario di quella Comunità con 1'agionta di tutti li capi di casa delle famiglie Malvicini, Bruzzi, Grilli e Guglyni dello stesso luogo ed in esso abitantl ", simulque collegialis convocationis ac suffragiorum formam constituit. Res confirmatur eiusdem interpretatione ac saeculari observantia.

Cetera denique quae de nullitate electionis allata sunt, cum a suffragio ferendo nonnulli prohibiti sint, maioris quidem momenti non sunt. Agebatur enim de iis qui vel nullo iure suffragii ferendi potiebantur, quia, etsi memoratis familiis perlinentes, atque in oppido Castelspina orti, domicilium tamen pluribus abhinc annis alio fovebant, vel qui. contra praescriptum canonis 163, per epistolam vel per procuratorem suffragium ferre praesumebant.

Resolutio. - His omnibus perpensis, in plenario huius S. Congregationis conventu, die 15 Martii 1930 habito, dubium propositum est solvendum:

An *decretum curiae Alexandrinae diei 17 Ianuarii 1927 sustineatur, in casu./* 318

Et Emi Patres responderunt:

Affirmative, seu standum decreto Ordinarii.

Facta autem de his Ssmo Dno Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per Secretarium huius Sacrae Congregationis in audientia diei 21 Martii 1930, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est..—I. Bruno, Secr.

Adn. A. BENTLEY In RC 6 (1933) SOI; F. M. CAPPELLO In PrM 22 (1933) 138-141; Ph. MAROTO In Apoll. 6 (1933) 289-290; IP 13 (1933) 191.

964

1930 MAR 30.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

De **BAPTISMO CONFERENDO FTLIIS INFIDELIUM IN FAMILIAM PAGANAM POSTEA REDEUNTIBUS**

Dubium - An probari possit consuetudo renuendi baptismum pueris et puellis, infidelium filiis, qui scholas catholicas Missionis frequentant et bene de religione edocti, baptismum petunt, eorum parentibus consentientibus, licet post baptismum, in suam familiam paganam redeuntes, permultis periculis sint expositi.

Resp. - SC S. Officii die 30 mart. 1930 respondit; *Negative,* idest *consuetudo renuendi baptismum pueris et puellis infidelium filiis, de quibus agitur, probari nequit, ideoque baptismus tuto illis conferri potest ».*

• **Cuidam Vicario Ap. Sinarum: Apoll. 7 (1934) 278-279.**

965

1930 APR 5.-SC ORIENT. RESP. AAS 22 (1930) 274-275

MONTIS REGALIS

Iuris matricitatis et praecedentiae inter varios ritus

Cum diu disputatum sit in oppido Palatii Hadriani, archidioecesis Montis Regalis in Sicilia, de iure matricitatis et praecedentiae ecclesiae paroecialls S. Mariae in caelum adsumptae clerique ritus graeci, super ecclesiam S. Mariae de Lumine clerumque ritus latini. delata hac causa ad Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali, ad lites super tota quaestione in perpetuum terminandas. Sacra haec Congregatio in plenariis comitiis diei 31 Martii 1930 in Civitate Vaticana habitis, propositis ut infra dubiis sequentes responsiones ac solutiones dedit.

< I. An constet de iure matricitatis ecclesiae ritus graeci Palatii Hadriani.

II. An et quae onera sint recognoscenda vel imponenda ecclesiae filiali erga matricem in signum et in obsequium matricitatis.

III. An et quae norma statuenda sit circa processiones, praesertim in solemnitate Corporis Christi, atque circa praecedentiam cleri.

IV. An expediat conferre titulum Archipresbyteri parocho latino Palatii Hadriani; et quatenus *affirmative,* an conferendus sit a Sancta Sede vel a proprio Ordinario.

V. An et quae norma statuenda sit pro visitatione

pastorali adimplenda in duabus paroeciis Palatii Hadriani.

VI. An expediat nunc extendere ius commune Codicis iuris canonici ad graecos-albanenses in Italia constitutos, quoad a» ritum, quo baptizandi sunt filii parentum mixti ritus; b) parochum apud quem matrimonia mixti ritus celebranda sunt; c) facultatem uxoris se conformandi ritui mariti ›.

R. Ad I. *Affirmative* et amplius; seu: constare de iure matricitatis ecclesiae graecae quatenus importat honorificam praecedentiam; atque iterum perpetuum silentium auctoritate Apostolica super hac quaestione imponitur.

Ad II. Nullum onus ecclesiae filiali imponendum esse, cum iura et officia duarum ecclesiarum et duorum parochorum nulla dependentia seu sublectione respective obstringantur, salvo tamen quod statuitur in res- rs pensione ad primum dubium.

Ad III. Nil innovandum: seu quoad processionem Corporis Christi servetur concordatum anno 1660 initum inter clerum graecum et clerum latinum et anno 1673 confirmatum, et quoad processionem in honorem B. M. V. Immaculatae rigens consuetudo servetur. Quod attinet ad praecedentiam: processiones generales seu pro tota civitate Palatii Hadriani, ad normam memorati concordati fiant: in aliis vero sacris functionibus in quibus interventus utriusque ritus cleri praescribitur, serventur nonnae reverentiae quae pro invitatis ubique et communiter adhibentur, salvo semper iure matricitatis.

Ad IV. Negative ad primam partem, et ad secundam provisum in prima.

Ad V. Consuetudo sacram visitationem incipiendi ab ecclesia graeca servetur; salvo tamen iure Ordinarii aliter faciendi, quatenus adiuncta hoc suadeant in aliquo casu.

Ad VI. Dilata; et ad Codificationem canonicam orientalem.

Facta de his omnibus relatione Sanctissimo ab infrascripto Cardinali Secretario, in Audientia diei 5 Aprilis 1930, Sanctitas Sua datas resolutiones approbare digna- r ta est.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 5 Aprilis 1930.—A. Card. Slnciro, q Seaetis. H. L Cicognani, *Adsessor.*

A4x IP w (1930) 241; ME 42 (1930) 174-133; PrM 19 (1930) 296.

%6

1930 APR 6.-PIUS XI. MP. AAS 22 (1930) 153-154

Commissio pro klssia a sacra congregatione pro
ttCLfhIA ORIENTAL! SEJUNGITUR AC SUI IURIS CONSTITUITUR

PIUS PP. XI

Inde ab inito Pontificatu, peculiari modo curas intefidimus solhciludinesque Nostras ad frequentissimos Ruwiarwn populos, qui quidem idcirco a Nobis impensiore studio diliguntur, quod iam diu multumque iniqua prorsus atque inhumana rerum condicione vexantur.

In multis vero, quae hac de re suscepimus consiliis atque Inceptis, ul non modo afflictis illorum populorum rebus pro facultate mederemur, sed etiam, quod caput est, ut sempiternae prospiceremus eorum saluti, imprimis memoratu digna eit, ut omnes norunt, illa pro Russia Commissio, quam anno mdccccxxv a Nobis constitutam ILE 658), cum Sacra Congregatione ritibus rebusque omnibus Ecclesiae Orientalis curandis coniundam voluimus, cuique negotia et causas demandavimus, quae ad Russos pertinent, sive ad eos. qui in patrio solo degunt, sive ad eos, qui extorres procul domo versantur.

Attamen sedulo dillgenlerque Nobiscum reputantes per haud diuturnum hoc annorum intervallum res ra- IM Uoeesque cum com/memoratae Commissionis, tum Congregationis eiusdem continentur increbruisse, atque in praesens increbrescere; itemque considerantes Russorum condicionem ac causam vel domo degentium vel in exteri» regionibus commorantium, actuosiorem in dies Apostolicae Sedis curam requirere; ut haec eadem cura, multiplex quidem ac beneficiis plena, expeditior fiat ac fructuosior, re mature perpensa, opportunum duximus *Commissionem* pro Russia a Sacra Congregatione Orientalibus praeposita, quacum ante cohaerebat, seiungere. eamque facere suo proprio iure pollentem. Quod nihilo secius haud prohibet quominus inter Congregationem eandem et hanc pro Russia *Commissionem* opportuna laboris vincula intercedant et mutuum adiutricis operae auxilium, ut ipsa et rerum et gentium natura postulat, ad quas utriusque spectat muneris perfunctio.

De plenitudine igitur Apostolicae potestatis, motu proprio ac certa scientia, hanc pro Russia *Commissionem* et a Congregatione, quacum adhuc cohaerebat, seiungimus et omnino sui iuris atque nullius auctoritati, nisi Nostrae, obnoxiam eam constituimus ac pronuntiamus; eidemque venerabilem fratrem Michaelcm D'Herbigny Episcopum titulo Iliensem Praesidem praeficimus; cui quidem omnia iura facultatesque confirmamus, quibus Praeses Commissionis usque adhuc utebatur, et, quatenus opus est, denuo concedimus.

Quaecumque vero a Nobis, hisce Litteris motu proprio datis, statuta sunt» ea omnia firma ac rata esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die dominico Passionis, vi mensis Aprilis anno mdccccxxx, Pontificatus Nostri nono.—Prus Pp. xt.

Adn. P. PRINCIPI in Apoll. 3 (1930) 354-358; ME 42 (1930) 98; NrT 57 (1930) 505.

967

1930 APR 23.-PIUS XI, CONST. AAS 22 (1930) 340-312

De pontificio collegio nepomuceno in urbe

PIUS EPISCOPUS

Serrus servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Ubi primum Cecoslovacha Respublica constituta fuit, opportunum sane atque consentaneum visum est ad omnes eiusdem dioeceses illud extendi beneficium, quod L r. Leo Papa XIII, Praedecessor Noster, per Bohemorum clericorum Collegium. Apostolicis Litteris Vicariam *potestatem,* kalendis lanuariis anno millesimo octingentesimo nonagesimo/ datis [Acta Leonis XIII Ml L 10 p. 1 - 7), in Urbe conditum. Bohemiae dioecesibus iam attribuerat, ita ut omnibus liceret novae reipublicae dioecesibus alumnos, pietate quidem ingenioque praestantes, in hanc almam Urbem Nostram mittere, qui, sub fere ipsis Christi Vicarii oculis ac in tot sacrorum monumentorum conspectu, ecclesiasticis disciplinis darent operam. lamvero cum ad hanc rem assequendam satis idonea non esset domus in Urbe vico Sixtino sita, quam ipse Decessor Noster Bohemorum Collegio assignaverat, consilium initum est ampliores exstruere aedes, quae melius temporum necessitatibus responderent. Quapropter lata area eademque saluberrima a sacrosancta Nostra Patriarchal! Basilica Lateranensi haud procul disiuncta. Apostolicae Sedis sumptibus coempta, novum aedificium aere tum quidem Nostro atque a sacrorum Cecoslovachiae Antistitibus et Reipublicae Moderatoribus et christifidelium etiam in America degentibus oblato, tum ex venditis veteribus Bohemorum Collegii aedibus contiguisque ipsius domibus percepto, ibidem a fundamentis feliciter est excitatum. Novis itaque aedibus nunc solemniter dedicatis, huic sacrorum studiorum domicilio iuridicam constitutionem mutatis rerum condicionibus congruentem dare volentes, suppleto quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositorum consulto, quas supra memoravimus Apostolicis Litteris Vicariam *potestatem,* suprema Nostra auctoritate, quatenus opus sit, derogamus, et quae sequuntur statuimus ac decernimus:

I. Clericorum hoc Institutum. Bohemorum Collegii sublato nomine, a viro illo sanctissimo loanne, qui sane est sacri ordinis gloria et patriae decus. Pontificium Collegium *Nepomucenum* posthac nuncupari volumus ac mandamus; illudque in posterum alumnos excipiet, pietate quidem ingenioque praecellentes, quos Cecoslovachae Reipublicae venerabiles fratres Nostri Antistites

t suis ipsis dioecesibus Romam, ibidem ecclesiasticis imbuendas disciplinis, missuri sunt.

II Pontificio huic Collegio Nepomuceno iura omnia d privilegia tribuimus, atque bonorum mobilium et immobilium possessiones eorumque reditus eidem asdgniunus. quibus Bohemorum Collegium fruebatur, ips«wn tamen natura et fine religiose servatis; itemque efficis omnia, onera et obligationes. Collegio Bohemico hucusque adnexa, a Nepomuceno Collegio posthac absolvi volumus ac praecipimus.

III. Novum quod supra memoravimus aedificium, vko vulgo *Concordia* nuncupato, prope vicum *Magna Grecia,* exstructum, cum contiguo fundo, Pontificio Collegio Nepomuceno suum proprium assignamus, tamquam Instituti sedem./

IV. Cecoslovachiae sacrorum Antistites eadem iura eadtaique officia in Collegio singuli habeant eique ornea pro virili parte consulant.

V. Collegii Moderator a Summo Pontifice per Saram Congregationem de Seminariis et de Studiorum Universitatibus eligetur; isque parochi munere in Collegio fungetur, idemque ipso iure Archiepiscoporum et Episcoporum Reipublicae Cecoslovachae erit procurator.

VI. Collegium sub eiusdem Sacrae Congregationis de Seminariis iure ac potestate erit, et ideo legibus ab çsa latis regetur.

VIL Si quavis ex causa Pontificium Collegium Nepomacenum esse desierit, omnes eius possessiones, bona nobilia et immobilia, pecuniae, reditus, aliaque huius-Eoὼ ad Sanctam Sedem devolventur, ut, quantum fieri poterit, ad alumnos e dioecesibus, quas nunc Ce-«slovacha Respublica complectitur, ecclesiastice educandos et erudiendos erogentur.

Volumus denique ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, ac sigillo alicuius viri, in ecclesiastica digaitate vel in officio constituti, munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent

Quae autem per hanc Nostram Constitutionem sta-•IU··us, decrevimus, ediximus et mandavimus, rata omnia et firma permanere auctoritate Nostra volumus, tabemus, quibuscumque etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo ac trigesimo, die vigesima tertia ensis Aprilis, in festo S. Adalbert! Ep. M., Pontificatus Nostri anno nono.—Fr. Andreas Card. Frühwtrth, Ctaellarius *S. R. E.* Caietanus Card. Bisletti, *Praefectu S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus.* Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.* Hector Castelli. *Protonotarius Apostolicus.*

Aia. W. CERNY in Apoll. 3 (1930) 516-518.

968

1534 APR 29.-S. POEN., RESP. AAS 22 (1930) 292 (Γ).

DE MARIANI ROSARII RECITATIONE APUD CHRISTIFIDELES RITUS RUTHENI

Ordinarius Stanislaopolitanus Ruthenorum Sanctae Sedi sequens dubium pro opportuna solutione proponit:

‹ Utrum christifideles rutheni ritus Indulgentias recitationi Rosarii B. M. V. adnexas lucrentur, quamvis in proprio ritu angelica salutatio differat ab illa latini ntus et in fine contineat brevem mentionem respectivi cyiterii ».

Sacra Poenitentiaria Apostolica. re mature perpensa, respondet: *Negative;* attentis tamen omnibus a Berôo Ordinario oratore in suis litteris expositis, auctoritate Ssmi, de cuius mandato memoratum dubium biic Sacro Tribunali delatum est, benigne indulget ut ccmes rutheni ritus christifideles, qui descripta ratione angelicam salutationem in persolvendo Rosario B. M. V. recitare solent, omnes eiusdem Rosarii Indulgentias lucrari valeant. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 29 Aprilis 1930.—S. Luzio, S. P. *Regens.* S. de Angelis, *Substitutus.*

Adn. J. G In NrT 57 (1930) 789; ME 42 (1930) 183; PrM 19 (1930) 297. Noti paginas 289-296 voluminis 22 AAS bis inveniri numerares Iuxta ordinem progredientem generalem psglnxnim

969

1930 MAI 12.-SC PROP. FIDE, LIT. CIRC. PART.·

Prospectus annuae relationis de missionibus

12 maggio 1930

Illfüe ac Revme Domine, Hisce adnexa litteris duo folia, albo et fulvo colore distincta, A. Tua inveniet, quae *Prospectus* exhibent ad Relationem annuam circa Missionem istam, cui digne praees, aptius conficiendam, et huic S. C. de Propaganda Fide prout de more mittendam.

Prospectus primus, in folio albi coloris exaratus, novam formam annuae Relationis inducit, latioresque quam in *Prospectu* usque nunc adhibito, tabulas exhibet pro inscribendis datis statisticis aliisque informationibus. Has vero notitias uti ‹ confidentiales › habendas esse A. T. animadvertat, quae post huius S. C. examen, in eiusdem S. C. Archivo adservabuntur. *Prospectus* vero alter, charta fulvi coloris distinctus, cum ad c sectionem datis statisticis edendis » destinetur, eas tantum notitias exhibebit, quas A. T., pro Sua prudentia, in vulgus edi posse iudicaveriL

Animadvertat insuper A. T. data statistica aliasque informationes hisce in foliis exhibendas spatium unius tantum anni (a die prima mensis iulii ad diem usque trigesimum mensis iunii insequentis anni) complecti debere.

Cum autem rerum statisticarum cultorum praesertim valde intersit, data statistica tempestive cognoscere, A. T. supradictam annuam Relationem ad hanc S. C. non ultra mensem septembrem transmittere satagat.

Hanc interea occasionem...—G. M. Card, van Rossum Mj *Praef.* F. Marchetti Selvaggiani, Archiep. Seleucien., *Secr.*

• Ordinariis SC dc Prop. Fide sublectis: Sylloge n. 152

970

1930 MAI 24.-SC ORIENT. DECR. AAS 22 (1930) 346-354

Decretum de administratione ordinariatus
GRAECO-RUTHENI IN REGIONE CANADENSI

Graeci-rutheni ritus fidelibus, qui in regione Canadensi commorantur, anno 1912 Episcopus Ordinarius eiusdem ritus constitutus est, qui ordinaria potestate eos regat atque gubernet; et pro spirituali huius ordinariatus graeco-rutheni administratione opportunae leges ad decennium a Sacra Congregatione de Propaganda Fide pro negotiis rituum orientalium die 18 Augusti anni 1913 (AAS 5 (1913) 393-399] latae sunt, quas leges Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, mutatis rerum temporumque circumstantiis eo modo, qui sequitur, noviter aptare et praesenti decreto iterum ferre censuit et statuit

Cap. I. *De Episcopo Ordinario gracco-ruthcni ritus*

Art 1. Nominatio Episcopi Ordinarii graeco-rutheni ritus pro regione Canadensi Apostolicae Sedi reservata est

Art. 2. Episcopus Ordinarius graeco-rutheni ritus in regione Canadensi huic S. Sedi erit immediate sublectus plenamque iurisdictionem ordinariam in omnes fideles graeco-rutheni ritus» permanentor vel ad tempus in regione Canadensi commorantes exercebit sub dependentia R. P. D. Delegati Apostolici Canadensis.

Art 3. Eidem ius ac potestas competit regendi ac gubernandi gregem suum ac leges et statuta condendi in iis quae iuri communi non adversantur. Praecipuum vero eius munus erit invigilare ut tum doctrina ct boni

mores. tum ritus et disciplina huic Ecclesiae propria, sancte et integre custodiantur. Eius igitur erit uniformitatem caeremoniarum in variis devotionibus nec non in tradendis Sacramentis sect rubricas librorum UturglcoTum a S. Sede approbatorum, introducere aut servare ct eiusdem uniformitatis strictam observantiam & sacerdotibus suis expostulare.

Ad bonum regimen ordinariatus, Ordinarius constituat coetum saltem quatuor Consultorum, qui sint sacer-
3Γ dotes pietate, moribus, doctrina ac prudentia commendati. et m civitate episcopali seu Ordinarii, vel in locis vicinioribus. commorantes.

Art 4. Ordinarius paroecias et missiones suae curae concreditas saepe visitare tenetur ita, ut, saltem singubs quinquenniis, ipse, vel per se, vel. si fuerit legitime impeditus, per Vicarium generalem, aut alium specialiter delegatum sacerdotem, lustret, ut gregem suum adprime cognoscat, eisque omnibus quae ad spirituale eius bonum attinet, melius provideat.

Ari 5. In canonica visitatione paroeciarum inquirat Ordinarius an parochi omnia paroecialia munera, praesertim visitationem infirmorum, puerorum instructionem, ct, in diebus dominicis ac festis, verbi Dei praedicationem diligenter absolvant, videat insuper omnes libros baptismatum, matrimoniorum ac mortuorum ; inventar.umque bonorum ecclesiasticorum ex ultimo saltem biennio: ac rationes ab unoquoque rectore missionis expostulet, id est introspiciat ac probet libros proventuum et expensarum cuiuslibet ecclesiae, statum materialem eiusdem, debita ecc. Hac praesertim occasione diligenter advigilet ne abusus in disciplinam ecclesiasticam irrepant, praecipue circa administrationem Sacramentorum et Sacramcntalium, cultum Dei et Sanctorum, praedicationem verbi divini, implementum parum voluntatum; serioque curet ut puritas fidei et mom© in clero et populo conservetur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur. Si compererit irrepsisse abusus, eos prudenter, sed fortiter compescat, adhibitis etiam, si opus sit. poenis canonicis.

Art. 6. Ut autem securitati bonorum temporalium ecclesiarum. coemeteriorum, scholarum et omnium eorum quae ad Ecclesiam pertinent, summa cum diligentia prospicatur, curet Ordinarius, ne rector consiliumve administrationis nomine ac iure proprio retineat, pro quorum adquisitfone fideles quovis modo subsidia contulerunt; atque satagat, audito in pertractandis negotiis virorum peritorum ac consultorum suorum consilio, eas tituli possessionis formas adhibere, omnesque praescriptiones sevare, quae legibus civilibus respondeant, quaeque ecclcsasticorum bonorum administration!, conservationi ac plenae ln posterum transmissioni faveant Itemque Ordinarius normas quas Judicaverit de bonis ecclesiasticis administrandis opportunas, statuat.

Art 7. Annua sustentatio Ordinarii consistet in praestationibus ad instar cathedratici. quae iuxta aequitatem ab Ordinario, auditis suis consultoribus, determinabuntur. quasque singulae ecclesiae Ruthenorum ordinariatus solvere tenentur, servato more regionis. Rectores vero ecclesiarum respondere tenentur de exacta solutione harum praestationum et aliarum ab Ordi-
343 nano eiusque consultoribus determinandarum, pro/ Seminario vel pro alumnis sacrorum, pro orphanotrophio, missionibus, etc.

Art. 3. Relidentia Ordinarii ruthenl ritus erit in urbe Winnipeg

Art 9. Ordinarius singulis quinquenniis plenam ct accuratam relationem de statu personali, morali ac mater ali musionum proprii ritus exhibeat Delegato Apoitolico. qui. cum suis adnotationlbus seu animadversionibus. eam transmittet ad S. Congregationem pro Ecclw.a Orientali, atque singulis saltem decenniis, ad sacra Apostolorum limina accedat, ut obsequium et oboedientun suam Pontifici Summo praestet, eique rationem reddat de pastoralis muneris implemento, deque omnibus quae ad Ecclesiae suae statum et cleri populique mnres ac disciplinam, animarumque sibi concredi-Urum salutem pertinent

Art. 10. Controversiae, ii quae exoriantur inter Ordinarium gneco-nrtheni ritus et Episcopos latmi ritus regintus Canadensis, deterantur ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali.

Cap. Π. De clero graeco-nithcno

Art. U Cum necesee sit ut habeantur sacerdotes lndhpnae. Integrae vitae, zelo ac prudentia praediti, in scientiis sacris eruditi, curet Ordinarius, ut. quam primum erigatur Seminarium saltem minus (cum pro Seminario maiore aliquatenus Hornae provisum sit) pro pueris graeci-ruthenis rite instituendis. Quare S. Congregatio enixe rogat Ordinarium Ruthenorum et Delegatum Apostolicum, ut, collatis consiliis, et adiuvantibus aliquot saltem Episcopis regionis Canadensis, omnia parent quae necessaria sunt ad hoc Seminarium excitandum et aedificandum, pro modo facultatum et amplitudine ordinariatus.

Art 12. Ad subveniendum clericorum educationis expensis. tum rectores ecclesiarum tum ipsi fideles ritus graeci-rutheni in Canadensi regione pro posse contribuant Enixe Ordinarius commendabit clero fidelibuique pium opus vocationum ecclesiasticarum, curabitque ut sacerdotes, praesertim parochi, pueros, qui indicia praebeant ecclesiasticae vocationis, a saeculi contagiis arceant, ad pietatem informent, divinaeque in eis vocationis germen foveant. Sed non nisi qui se coelibatum perpetuo servaturos coram Ordinario promiserint in Seminarium admittere licebit, et non nisi coelibes ad sacros Ordines promoveri poterunt

Art 13. Interim vero seu donec Seminarium aedificatum fuerit Ordinarius Ruthenorum roget Episcopos latinos, ut in sua Seminaria unum/ vel alterum puerum w ruthenum qui indicia praebeat ecclesiasticae vocationis admittant ibique ad pietatem et ad sacras scientias efforment, firmis quoad coelibatum quae in superiore articulo statuta sunt Si vero studiis expletis non satis calleant caeremonias proprii ritus. Ordinarius Ruthenorum satagat, ut in iisdem, quatenus indigeant per sacerdotem eiusdem ritus plene dihgenterque edoceantur.

ArL 14. Itemque. antequam habeatur numerus sufficiens presbyterorum graeco-ruthenorum Indigenarum, qui in regione Canadensi instituti sint, si providenda occurrat de suo rectore aliqua missio ruthenorum vel vacans vel noviter erecta. Ordinarius postulare poterit sacerdotes ab Episcopis ritus graeco-rutheni; vel ab ipsis Episcopis canadensibus roget ut aliqui ex eorum clero, qui ritui rutheno adoptando pares sint, huiusmodi missionibus praeponi valeant, donec aliter provideri possit Cuilibet vero sacerdoti, qui proprio marte, seu neque ab Ordinario graeco-rutheno vocatus, neve ab aliquo Episcopo canadensi datus, aut a S. Congregatione missus, illuc perrexerit, Ordinarius ipse graeco-ruthenus nullas concedere potest facultates, sive celebrandi Sacrum sive administrandi Sacramenta, sive munia ecclesiastica quomodocumque obeundi.

Art. 15. Quoad autem sacerdotes ex Europae regionibus provenientes, ad sacrum ministerium exercendum apud fideles rutheni ritus non admittantur nisi sint coelibes (vel saltem vidui sine liberis) integri vita, zelo ac pietate praediti, sufficienter eruditi, et a politicis factionibus alieni.

Art. 16. Quilibet sacerdos, ex Europa proveniens et in regione Canadensi commorans pro fidelium ritus graeco-rutheni spirituali cura, manebit incardinatus dioecesi originis, nisi, servatis de iure servandis, incardinetur ab Ordinario graeco-rutheno regionis Canadensis. Interim tamen Episcopus originis iurisdictionem m eum nullo modo exercebit, sed praedictus sacerdos unice pendeat a iurisdictione Ordinarii graeco-rutheni praefatae regionis. In patriam redire aut revocari supradicti sacerdotes nequeant sine expressa licentia tum Ordinarii originis, tum Ordinarii graeco-rutheni ritus regionis Canadensis in scriptis concedenda.

Art. 17. Laici rutheni cuiuscumque originis ac domicilii fuerint, qui sacros Ordines in Canada suscipere cupient, sub omnimoda iurisdictione manebunt Ordinarii rutheni ritus regionis Canadensis, in cuius manus iuramentum missionis seu stabilitatis ad inserviendum in territorio emittent.

Art. 18. Omnes rectores paroeciarum et missionum graeco-ruthenarum in regione Canadensi amovibiles sunt ad nutum Ordinarii graeco-rutheni ritus.

Art. 19. Congruae sustentationi rectorum paroeciarum et missionum' consulat Ordinarius, pro modo muneris et facultatum, ex Ecclesiae proventibus, iuxta consuetudines regionis.

Art. 20. Iura stolae et emolumenta sacri ministerii in singulis missionibus determinanda sunt ab Ordinario graeco-rutheno. iuxta probatas regionis consuetudines.

Art. 21. Ordinarius graeco-ruthenus non nisi in clerum et populum graeco-ruthenum iurisdictionem suam exerceat

Si tamen aliquo in loco exsistant fideles graeco-rutheni ritus» in eoque non sit missio constituta aut nullus adsit presbyter eiusdem ritus, Ordinarius iurisdicbooem suam in fideles graeco-ruthenos presbytero latino loci communicet, certiorato Ordinario, quoadusque sacerdos graeco-ruthenus ibi habeatur.

Art 22. Possunt pariter Episcopi latini canadenses. certiorato Ordinario rutheno, iurisdictionem dare presbyteris ruthenis illis in locis in quibus fideles latini ritus adsunt sibi subditi, sed nullus adest presbyter lalinus qui curam eorum gerere queat.

Art 23. Sacerdotes latini ritus qui a Sacra Congreptione pro Ecclesia Orientali facultatem obtinuerunt iul obtinebunt transeundi ad ritum ruthenum in auxitum Ordinarii rutheni pro spirituali adsistentia fideI.x t j ruthenorum. quoadusque in ritu rutheno permanebunt unice et omnino sub iurisdictione Ordinarii rutheni erunt S. Congregatio autem iterum iterumque hortatur Episcopos latinos canadenses clero locupletiores» ut Ordinario rutheno in animarum bonum aliquot acerdotes ad tempus concedant, si ab eodem requirantur.

Art 24. Si qui vero sunt sacerdotes regulares qui tnnsitum ad ritum ruthenum obtinuerunt, ipsi, in his quae ad vitam religiosam spectant, a propriis Superioribus regularibus, in his vero quae ad curam animarum et ritum ruthenum pertinent, ab Ordinario rutheno dependent

Art. 25. Meminerint sacerdotes se debere sanctiorem prae laids vitam interiorem et exteriorem ducere e^que virtute in exemplum excellere. Ideo frequenter ad Poenitentiae sacramentum accedant, quotidie orationi mentali per aliquod tempus incumbant, Sanctissimum Sacramentum visitent, Deiparam Virginem colant, raucienti amque suam discutiant.

Art 26. Omnes sacerdotes debent tertio saltem quoque anno vel etiam frequentius, si opportunam habuerint occasionem, spiritualibus exercitiis per tempus a proprio Ordinario determinandum vacare; nec ab eis quisquam eximatur, nisi in casu particulari iusta de «um ac de expressa Ordinarii licentia.

Art 27. Omnes speciali obligatione tenentur suo quisque Ordinario reverentiam et obedientiam exhibendi il eamque fidelibus saepius inculcandi./

Art 28. Sacerdotes studia, praesertim sacra, ne intermittant et in sacris disciplinis solidam illam doctricam a maioribus traditam et communiter ab Ecclesia receptam sectentur, devitantes profanas vocum novitates et falsi nominis scientiam.

Art 29. Expleto studiorum curriculo, sacerdotes omsej, nisi ab Ordinario ob iustam causam fuerint dispensat, examen singulis annis, saltem per triennium intepum in diversis sacrarum scientiarum disciplinis, antea opportune designatis, subeant, secundum modum ab eodem Ordinario determinandum.

Art. 30. Pariter saepius in anno, locis et diebus ab Ordmario praestitutis, conventus habeantur seu collatenes de re morali et liturgica; quibus addi possunt ilae exercitationes, quas Ordinarius opportunas iudiaverit ad scientiam et pietatem clericorum promoventem. Si quis conventui intéressé non poterit, resolutas quaestiones scripto mittat, secundum normas ab Ordl-Mrto determinatas.

Art 31. Gravi obligatione tenentur parochi, quasi parochi, mlssionariique diebus dominicis ceterisque per arnntm festis de praecepto fidelibus, brevi Evangelii ant alicuius partis doctrinae Christianae explanatione verbum Dei nuntiandi necnon catholicam fidelium inittutionem curandi, praesertim puerorum, secundum ULrtructiones ab Ordinario receptas. Qui si négligentes reperti fuerint, pro gravitate culpae puniantur.

Art. 32. Iuxta opportunitatem. Ordinarius graeco-ruIheni ritus sacerdotes, saltem praecipuos, tum saecularres tum religiosos suae iurisdictioni sublectos congreget feme! saltem in anno, ut etiam singulorum experientia ft consilio uti valeat.

Cap. III. *De fidelibus gracca-ruthenit*

Art 33. Fideles graeco-rutheni tenentur observare praescripta sui ritus ac frequentare et libenter sustentare ruas proprias ecclesias. Tamen in regionibus ubi desunt ecclesiae ac sacerdotes proprii ritus et ubi propter longinquitatem ecclesiae suae non eam possunt, nisi rara gravi incommodo, adire, debent, ut praeceptis Ecclesiae satisfaciant. Missam audire in ecclesia catholica alterius ritus, nec non Sacramenta accipere a presbytero alterius ritus. Huiusmodi observantia impense evulgetur, ac instent super hoc sacerdotes, cum de gravi praecepto agatur.

Art. 34. Frequentatio ex parte graeco-ruthenorum, etiam continua, ecclesiarum ritus latini, non inducit mutationem ritus. Circa transitum/ ab uno ritu ad 352
alium, normae rite observentur a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali datae per decretum *Nemini licere* diei 6 Dec. 1928 [LE 866]. Idcirco fideles graeco-rutheni quod transitum spectat ad alium ritum, petitionem ad Delegatum Apostolicum mittant, et simul exponant veraciter causas canonicas, quae eundem transitum suadere videntur. Satius vero erit si hanc petitionem ad eundem Delegatum Apostolicum transmittant per tramitem proprii Ordinarii.

Art. 35. Non licet sacerdotibus ritus latini quempiam graeco-ruthenum ad latinum ritum amplectendum inducere contra vel praeter canonica praescripta quae transitus ritus moderantur.

Art. 36. Fideles latini, etiam sl adsit presbyter latini ritus, apud sacerdotem graeco-ruthenum ab Ordinario suo adprobatum, peccata sua confiteri et beneficium sacramentalis absolutionis, valide et licite obtinere possunt. Item, fideles graeco-rutheni peccata sua confiteri possunt apud sacerdotem latinum ab Episcopo suo approbatum. Presbyteri vero latini absolvere non possunt fideles graeco-rutheni ritus a censuris et casibus sibi reservatis ab Ordinario graeco-rutheno absque venia eiusdem. Vicissim idem dicatur de presbyteris graeco-ruthenis quoad censuras et reservationes statutas ab Ordinario latini ritus. Ad devitandas vero difficultates, quae frequentius in praxi occurrent. Ordinarii omnes a se reservatos casus, si qui sint, sibi Invicem communicent

Art. 37. Omnibus fidelibus cuiuscumque ritus datur facultas ut, pietatis causa. Sacramentum Eucharisticum. quolibet ritu confectum, suscipiant; ac insuper, ubi necessitas urgeat, nec sacerdos diversi ritus adsit licebit sacerdoti graeco-rutheno ministrare Eucharistiam consecratam in azymo et vicissim sacerdoti latino ministrare in fermentato; at suum quisque ritum In ministrando servabit.

Art 38. Quilibet orientalis valide ac licite praecepto communionis paschalis satisfacit etiamsi alieno ritu communicet. Suadendum tamen est ut suo quisque ritu et in propria paroecia fideles praecepto communionis paschalis satisfaciant: qui vero in aliena paroecia satisfecerint, curent proprium parochum de adimpleto praecepto certiorem facere.

Art. 39. Sanctum Viaticum moribundis ritu proprio a manibus proprii parochi accipiendum est; sed, urgente necessitate, fas esto a sacerdote quolibet illud accipere: qui tamen ritu suo ministrabit

Art. 40. Funerum celebratio ac emolumentorum perceptio in familiis mixti ritus ad parochum illius ritus pertineant, ad quem defunctus pertinebat.

Art 41. Ad vitanda gravia incommoda, quae inde ruthenis evenire possunt, facultas eis fit festa ct leiunia observandi iuxta consuetudines/ locorum in quibus de- 353
gunt, quae observantia minime inducit mutationem ritus.

Art. 42. Festis vero incidentibus, in utroque ritu, in diem eamdem. graeco-ruthenls suadetur ut intersint sacrae liturgiae in ecclesia sui ritus, sl in loco habeatur, salvo tamen praescripto can. 1249 quoad satisfactionem legis de audiendo Sacro, quocumque catholico ritu missa celebretur, sub dio aut in quacumque ecclesia vel oratorio publico aut semipublico et tn privatis coemeteriorum aediculis, de quibus in can. 1190, non vero in aliis oratoriis privatis, nisi hoc privilegium a Sede Apostolica concessum fuerit

Art. 43. Adsociationes fidelium ritus graeco-rutheni sint sub vigilantia Ordinarii, qui sacerdotem moderatorem nominet, ne forte abusus circa doctrinam, mores disciplinamve in eis irrepat Ideo laude digni sunt fideles qui sua dant nomina adsociationibus ab auctoritate ecclesiastica erectis vel saltem commendatis; caveant autem ab associationibus secretis, damnatis, seditiosis, suspectis aut quae student sese a legitimae auctoritatis ecclesiasticae vigilantia subducere.

Pariter diaria, folia vel libelli periodica catholica sint sub vigilantia Ordinarii, nec in eis sine cius consensu sacerdotes scribant vel eadem moderentur.

Cap. IV. *De matrimoniis inter fideles mixti ritus*

Art 4L Matrimonia inter catholicos graeco-ruthenos et latinos non prohibentur; sed ad vitanda incommoda, quae *ex* rituum diversitate in familiis evenire solent uxor, in ineundo matrimonio aut eo durante, ad ritum viri transire potest Matrimonio autem soluto, assumendi proprii ritus originis libera est ei potestas.

Art 45. Matrimonia tum inter fideles graeco-ruthenos» tum inter fideles mixti ritus, servata forma decreti *Ne temere (diei 2* augusti 1907 - ASS 40 (1907) 525-5301 contrahi debent ac proinde pro regula coram sponsae parocho celebrentur, nisi aliqua iusta causa excuset

Art 45. Dispensationes matrimoniales in matrimoniis mixti ritus, si quae sint petendae, petantur ab Ordinario sponsae.

Art 47. Nati in regione Canadensi ex parentibus diversi ritus, ritu patris sunt baptizandi

Art 48. Infantes ad eius parochi iurisdictionem pertinent, cuius ritus est eorum pater, exceptis natis ex illegitimo thoro, qui sequuntur ritum matris./

Quae omnia Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Papa XI rata habuit ac confirmavit, praesensque decretum ad decennium valiturum edi iussit

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 24 Maii 1930.—A. Card. Sincero, α Secretis. H. I. Cicognani, *Adsessor.*

Ada. A. BENTLEY In CR 1 (1931) 213-214; NrT 57 (1930) 735-717.

971

1930 MAI 29.-SC RELIGIOSORUM, EPIST. PART.·

CIACA COLLABORATIONEM INTER RELIGIOSAS FEMINAS ET ACTIONEM CATHOLICAM

Illmo e *Reorno Monsignore.* — E' tornato di vivo complacimento alTAugusto Pontefice il sapere che vada sempre più estendendosi e consolidandosi la cooperazione delle benemerite Suore degli Istituti educativi all'apostolato delTAzione Cattolica.

E' note infatti come il Santo Padre abbia ripetutamente dichiarato di amare l'Azione Cattolica corne la pupilla dei suoi occhi, Tabbia voluta inclusa nel Concordato col Governo Italiano, e non in quello solo, ne abbia replicatamente affermato l'urgenza, il dovere e la nécessita. Anche nella recente Enciclica *Mens nostra* (diei 20 decembris 1929 - AAS 21 (1929) 689 - 7061 sugii Esercizi spirituali, scriveva: ‹ In questi tempi di Immensi bisogni per le anime, le crescenti nécessité spirituali dei popoli esigono numerosi e scelti manipoli ώ ben format apostoli nell'uno e nell'altro clero e partecipanti ali'Apostolato gerarchico, le schiere dei laid consacrati ai moltcplici rami delTAzione Cattolica ».

Ad un'opera cosl importante non poteva mancare il prezioso concorso delle Suore che attendono alia cristiana educazione. E il Santo Padre si degnava di chiederne la cooperazione in due importanti documenti che l'Εχηο cardinale Laurenti allora Prefetto di questa Sacra Congregazione dei Religiosi, indirizzava. il primo, tn data le marzo 1924 [LE 577], alla Présidente generale della Gîuventû Femminile Cattolica Italiana. il secondo, In data 21 gennalo 1927 [LE 722) alla S. V. Illrha, nella sua qualité di Assistente Generale delTUnione Femminile Cattolica Italiana.

Anzi. in un suo venerato autografo. cosl si esprimeva. « Con particolare compiacenza, benediciamo le dilette nostre Figlie, le benemerite Suore, che al lavoro loro proprio sanno aggiungere quello delTAzione Cattolica, che abbiamo dichiarato ormai appartenere alla vita cristiana e al ministère pastorale e che amiamo corne le pupille degli occhi Nostri ».

Nessuna meravlglia quindi che i paterni inviti del Santo Padre abbiano avuto larga accoglienza nelle Religiose, sempre le prime nelTcseguime i desideri e I voleri. Mi è gradito quindi esprlmcre pubblicamente l'augusto compiacimento del nostro Santo Padre a tutte le Religiose e. in modo speciate, a quelle che più si didimero. ra con Toffrire I locali per lc giornate sociali, i rltlri. gli etercizl delle Giovani e delle Donne Cattolliche, sia con Tassistenza ai Circoli e Gruppf, Sezioni Aspiranti. Benjamine e Fanciulli Cattolici; sia con la fondazione nei loro istituti stessi di Circoli per le interne, sia con Tincanalare alTAzione Cattolica le loro allieve, incoraggiando e preparando le migliorl a divenirne dirigenti.

Perché questa cooperazione sia sempre più stabile ed efficace, ci permettiamo d'insistere nella raccomandazione già contenuta nella citata lettera dei 21 gennaio 1927, che cioè particolari istruzioni intorno alTAzione Cattolica, la sua natura, i suoi Statuti e Regolamenti vengano ùnpartite a tutte le Suore che si occupano delTeducazione e che anzi ad alcune di loro si aggiunga una formazione superiore conforme che glà si usa per altri rami di apostolato e di carità cristiana, specialmente per *ciô* che riguarda una istruzione catechistica superiore, meglio corrispondente a coloro che si dedicano alla educazione cristiana della gioventù. Mezzi informativi di tale speciale educazione non mancano dawero, corne si vede nell'ormai abbondante Jetteratura delTAzione Cattolica.

Ottenuta cosi quella doverosa cognizione delTAzione Cattolica, indispensable ormai a chiunque si occupi della cristiana gioventù, raggiunta quella identité di direttive, insita nella natura stessa organizzativa delTAzione Cattolica a base parrocchiale, diocesana, nazionale, i frutti non potranno essere che sempre meglio consolanti: per l'Azione Cattolica che guadagnerà nuove e ben formate reclute, ma insieme per le stesse Religiose che troveranno aperto un nuovo campo alla loro generosa dedizione; vedranno assicurati, anche fra I pericoli del mondo, i frutti dell'educazione data; otterranno nuove vocazioni per i loro Istituti, corne già ci piace constatare.

E perché gli scopi che si prefigge TAzione Cattolica sono cosl importanti, da aver 11 Santo Padre nell'Enciclica Ubi *Arcano Dei* [AAS 14 (1922) 673 - 700] dichiarato che ‹ essa appartiene ormai innegabilmente allTIfficio pastorale e alia vita cristiana; e ad essa si riconnette indissolubilmente la restaurazione del Regno di Cristo, e lo stabilimento di quella vera pace che a questo Regno unicamente appartiene », cosl non ci Ihnitiamo a chiedere la collaborazione delle Suore che attendono all'educazione giovanile, ma a tutte indistintamente, anche se di vita esclusivamente contemplativa, domandiamo il soprannaturale aiuto delle loro preghiere e delle loro immolazioni.

Sono sicuro che la S. V. potrà recarmi sempre nuove consolanti notizie. che sarà mia premura e soddisfazione comunicare al Santo Padre.

Con ossequio mi professo di Vostra Ecc. Revma. Devzno Servitore.—Alessio Enrico Maria Card. LÉPICIER-

• Letter® a Mor». SERAF1NI. Segr. della S. G del Condïa ME 42 (1930) 194-195.

2

1930 MAI 31.-SC RITUUM, RESP. AAS 22 (1930) 361

Dubium de modo deferendi processionaltter signa **PASSSIONIS ET STATUAM VIRGINIS PERDOLENTIS FERIA VI IN PAR.ASCEVE**

Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione sequens dubium propositum fuit, nimirum:

‹ Stante antiqua consuetudine, licetne, piis Sodalitiis laicalibus, processionaliter procedentibus ad visitanda sepulcra, primo mane feriae VI in Parasceve, deferri signa Passionis et statuam Beatae Mariae Virginis Perdolentis sine Christo mortuo, iuxta responsum permitti posse datum per decreta n. 2375 Bergomen. 21 Martii 1744 ad 4 et n. 2682 Marsorum 12 Novembris 1831 ad 52? »

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commisionls voto, omnibus sedulo perpensis, propositae quaestioni ita rescribendum censuit:

« In singulis casibus stetur mandatis respectlvi Ordinarii loci ».

Atque ita rescripsit atque declaravit.

Die 31 Maii 1930.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* A. Carinci. *Secr.*

Ate. A. BENTLEY In CR 1 (1931) 308; P. B. In EL 44 (1930) ŦJ ME 42 (1930) 296; PrM 19 (1930) 340.

973

19» IUN ll.-SC ORIENT. DECL. AAS 22 (1930) 354

DtOAHATIO: NORMA DE FESTIS INCIDENTIBUS DATA PRO CRAECO·RUTHENIS CANADIENSIBUS EXTENDITUR AD EIUSDEM RITUS FIDELES IN STATIBUS FOEDERATIS AMERICAE SEPT. COMMORANTES

Statuitur in decreto die 24 Mali anno 1930 ab hac Sacra Congregatione dato [LE 970] pro graeci-rutheni ritus fidelibus, qui in regione Canadensi commorantur, quod: ‹ festis incidentibus, in utroque ritu (seu graeco- ‹ rutheno et latino) in diem eamdem, graeco-ruthenis c suadetur, ut intersint sacrae liturgiae in ecclesia sui ‹ ritus, si in loco habeatur, salvo tamen praescripto ‹ can. 1249 quoad satisfactionem legis de audiendo c sacro, quocumque catholico ritu Missa celebretur › (art 42).

Ad servandam unitatem disciplinae omnium fidelium graeco-rutheno ritui pertinentium, praesentibus litteris declaratur hanc normam, pro degentibus in Canada datam, extendi seu vim habere etiam pro fidelibus eiusdem ritus, qui in Statibus Americae Foederatis commorantur.

Contrariis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 11 Iunii 1930.—A. Card. Sincero, *Secr.* H. I. Cicognani, *Adsessor.*

Ate. A. T. in Apoll. 3 (1930) 536-538.

974

19» IUN 2L-SC CONO. RESOL. AAS 25 (1933) 38-40

ICHIS PRAESENTANDI AD PAROECIAM PRAEPOSITO COMMISSAM

Die 21 Iunii 1930

Species facti. - Exstat Fesulis unica paroecia, quae inde ab anno 966 Capitulo ecclesiae cathedralis unita fuit Ab eo tempore Capitulum, sive per se sive per sacerdotes a se deputatos» animarum curam exercuit Urgentibus postea decretis S. Tridentinae Synodi et S Sanae Congregationis/ Concilii, Episcopus Mancini, decreto diei 11 Octobris 1786, animarum curam ad tramitem iuris ordinavit, edicens ut eadem primo et principaliter esset penes Praepositum, eique adiungens duos canonicos curatos et unum cappellanum.

Verum substantialis reformatio locum habuit anno 1896. Nam Episcopus Camilli, de consensu Capituli et Sancta Sede probante, totam actualem curam paroeciae cathedralis in perpetuum et exclusive primae Dignitati, id est Praeposito, commisit. Ex eo tempore in omnibus nominationibus Praepositi nunquam Capitulum ius praesentandi sibi vindicavit, ne tunc quidem quum Sacra Congregatio Consistorialis, decreto diei 26 Aprilis 1914 (AAS 6 (1914) 2281, in ecclesia cathedrali Fesulana duas novas Dignitates creavit, Archidiaconatum nempe et Primiceriatum. Nominatio Praepositi, ut antea, libere facta fuit a S. Sede, praevia tamen designatione candidati cx parte Episcopi.

Novissime tantum, cum die 1 Martii 1929 vacaverit Praepositura, Capitulum fus suum reclamavit, ad normam canonis 471 § 2. C. I. C.

Syxopsis dIscept ATioxis. - Argumenta quae Capitulum ad wum jus vindicandum attulit, ad haec reducuntur:

Capitulum per septem fere saecula curam actualem animarum exercuit. Anno 1696 eam quidem Praeposito transmisit, sed sibi omnia iura parochi habitualis reservavit. Si poR annum 1896 non participavit ad praesentationem Praepoettorum, tamen Juri suo nunquam valedixit.

Cum autem vigente Codice I. C.. nunc prima vice Praepositura vacaverit, ius suum praesentandi S. Sedi candidatam ad Praeposituram qua suum vicarium perpetuum Capitulum reclamat ad normam canonis 471 5 2. Et cum parocho habituali, vi eiusdem canonis, ius competat designandi Episcopo vicarium oeconomum, etiam hoc lus Capitulum sibi vindicat.

Ex adverso haec opponuntur argumenta:

Ius Capituli quoad designationem vicarii oeconomi fundamento caret, sicut constat ex resolutione Sacrae Congregationis Concilii diei 9 Septembris 1788 in *Urbcvetana* (*Fontes,* VI. n. 3855, p. 140).

Enimvero canon 472 § 1 statuit " vacante paroecia Ordinarius loci in ea quam primum constituat idoneum vicarium oeconomum, de consensu Superioris, si de religioso agatur, qui eam tempore vacationis regat, assignata eidem parte fructuum pro congrua sustentatione °. Quapropter, cx canone 472 J 1, ius nominandi oeconomum curatum Ordinario exclusive pertinet, sicut iam disposuit S. Concilium Tridcntinum. cap. 18. sess. XXIV. dc *ref.*

Ius praesentandi vicarium actualem, qua parocho habituali. ex canone 471 i 2 Capitulo competit. At cum vicaria, de consensu Capituli, in/ perpetuum unita fuerit Praeposi- 40
turae. haec, qua Dignitas, est Sedi Apostolicae reservata. Capitulum nec ante, nec post annum 1896. hoc ius sibi vindicavit, ideoque canon 471 f 2 nequit urgeri, ratione contrariae consuetudinis, iam ab anno 1786 inductae.

Nec potest Capitulum sibi vindicare ius praesentandi Praepositum vicarium, quia Capitulum nunquam eum praesentavit, et saltem ab a. 1896 S. Sedes libere instituit vicarium, praecipue quia etiam libere Praeposituram conferebat, unde legitima invaluit consuetudo ne Capitulum vicarium praesentaret. Cum haec consuetudo esset in favorem S. Sedis, non poterat per Capitulum auferri. Ceterum ex parte eiusdem S. Sedis non constat de approbatione actus capitularis anni 1696. quum verba: ** rimanendo nella sostanza invariati i diritti che gli competono della parrocchialità abituale " sint generlca, nec derogare valeant iuri S. Sedi, libere conferendi Praeposituram, cum qua simul nominaret vicarium actualem.

Insuper Praepositura eo tempore erat unica Dignitas in Capitulo Fesulano, libere proinde a S. Sede conferebatur Et quamvis nunc Praepositura sit tertia Dignitas propter alias duas, quae a Sacra Congregatione Consistorial! anno 1914 institutae fuerunt, eodem modo S. Sedi reservatur, quia hodie Codex non iam S. Sedi reservat ius nominandi primam Dignitatem in Capitulis, verum lus collationis omnium Dignitatum ad normam canonis 396 5 L

Resolutio. - Proposita itaque fuerunt in plenario conventu diei 21 Iunii 1930 sequentia dubia:

I. *An Capitulo, vacante paroecia, competat ius nominandi vicarium oeconomum, in casu;*

Π. *An eidem Capitulo competat ius praesentandi ad S. Sedem vicarium perpetuum, in casu.*

Porro Emi Patres respondendum censuerunt: *Negative ad utrumque.*

Facta autem postridie de praemissis Ssmi Dno Nostro Pio div. Prov. Pp. XI relatione per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua resolutionem approbare et confirmare dignata est — I. Bruno, Secr.

Adn. A. BENTLEY In CR 6 (1933) 413; F. M. CAPPELLO in PrM 22 (1933) 144-145; S. ROMANI In Apoll. 6 (1933) 144-154; R. R. in ME 45 (1933) 129-133; IP 13 (1933) 98 99.

975

1930 IUN 21.-SC CONC.» CIRC. AAS 22 (1930) 395-400

Circolare contexente istruzioni e norme per l'insegnamento religioso negli istituti medi d'istruzione classica, scientifica, magistrale, **TECNJCA ED ARTISTICA IN ITALLA**

Ai Revmi Ordinari *diocesani d'Italia*

Nel Concordato felicemente concluso tra la Santa Sede e ΓItalia l'insegnamento della Religione cattolica è considerato come fondamento e coronamento deU'istruzione pubblica in Italia (art. 36. comma 1). Percib. secondo lo stesso Concordato, l'insegnamento religioso, che con soddisfacenti risultati già si impartisce nelle scuole elementari, dovrû avere un ulteriore sviluppo negli istituti medi d'istruzione classica, scientifica. magistrale, tccnica ed artisuca, a norma dei vigente ordinamento scolastlco, di cui nell'annesso *Allegato 1.*

A tale scopo questa Sacra Congregazione dei Concilio, con la augusta approval!one del Santo Padre, crede necessario ed urgente emanare le seguenti istruzioni e norme, affInchè i RevAi Ordinari diocesan! d'Italia predispongano le cose in modo che l'insegnamento religioso possa. corne è stabilito, avere regoiarmente Intzio in tutti gH Istituti medi d'istruzione classica, scientifica e magistrale, nette scuole e negli istituti d'istruzione tecnlca e nelle scuole ©

negil istitutl d'lstruzione artfst'ca. con *il* prcssimo anno scolastico 193) - 1931.

L - Obbfigrioriitd *deirruegriamento*

I 1. La frequenra airmsepuzneoto religioso, per il fatto stesso delfucrmcne alie ringole classi delle predette scuole ed istituti di istrarone media, avrà carattere di obbllga-lorieU per tutti rii alunni. 1 cui genitori, o chl ne fa le red. con ne rfchledano in iscritto Ia dispensa al capo delTotituto airinizio *di* ojni anno scolastico

f Z La ccrjolar.îe rinascita *dei* sentimento religioso, che prowidenrUlcente ha luogo in tutta Italia, e le stessc
396 numerose iscrtnorJ ai cors.·/ facoltativl della religione. <U istituzti presso moite scuole medie, dânno (fidamento che fl nuovo corso dcil'ismxzlone religiosa nelle scuole ed istituti medi sarà frequentato da tutti gli alunni cattolicL

A questo scopo ! parroci specialmer.te porrar.no ogni cura di inculcare ai genitori 11 dovere che loro incombe, affinchè i propri figli rtcevano una più impia e completa iCruncne religiosa nelle scuole ed istituti medi, facendo quindi loro comprendcre la grave responsabilité che assumerebbero davantl a Dio. alla Chlesa ed alia Patria, e di fronte ai loro steed figliuoli. se per umane consfdcrazioni. ne domandassero la dispensa.

J 1 La Santa Sede in modo particolare prolbisee che si chleda la esennone dalFinsegnamcnto religioso nelle pubhliche scuole d'lstruzione media per gli alunni di collegi e eonvittL retti da ecclesiastici o da religiosi delFuno e deU'altro sesso, che ne frequentano i corsi: nè tale divieto viene meno per 11 motive che l'insegnamento religioso è impartlto nel collegio o eonvitto.

Vuole ami la stessa Santa Sede che tuiti gli alunni dl dettl coJegl e convlttl frequentino i relativi corsi dl religione nelle scuole ed istitutl medi estemi. dando anche 11 buon esempio nella frequenza e nel profitto.

H. - *Program vi* ed orari dtlTbcsegitamento

i1 l pragranum dcninsegnamcr.to religioso per le varie classi delle ecucle ed istituti d'istiruzior.c media sono stati redatti secondo il Concordato (art. 36. comma 1). e sl trovano annexai nclM Ucpoto *II.*

I 1 Per l'opportuno ed armomeo sviluppo dl Ub programma si umsce una traccia di rvolgimento dei principali puntt, che >l dovranno traitare nelle varie classi di dette scuole rd istitutl (Altepato *III).*

I X L'insegnamento è tssato per un'ora settimanale m ogni classe delle scuole ed istitutl medi; però nelle due prime classi dei corso superiore degli istituu magistrali ha mogo anche per una seconda ora settimanale.

I 4. L'orario di tale insegnamento fa parte integrante dell'crario scolastico.

III. · Libri di testo per l'insegnamento

I 1. In base al Codice di diritto canonico (can. 1381. 5 3), ed ia conformité del Concordato (art 36. comma 4i. nelrimegnamento religioso non potranno essere adotuti chc libri dl testo approvatl dagli Ordinari diocesanl. previa la
397 revisione di queda Sacra Congregazione./

I *1* Nell'attesa mtanto che vengano compilati libri di testo in conformité dei nuovi programme per l'istruzione religiosa nelle scuole ed istitutl d'istruzicnc media, si eowigiiano agli Ordinari per il prossimo anno scolastico i libri di cui nell'annesso *Allegato* IV.

IV. - Xpprovcrior.e ed abiiitarionc aH'inscpnamento

I 1. In base al Codice di diritto canonico (can. 1381. 1 2) cd in conformité del Concordato (art. 36. comma 2). gli Ordinari potranno approvare ecclesiastici e religiosi, e. «UMidlarumente. abilitare anche laid per l'insegnamento religioso nelle scuole ed istitutl d'lstruzlone media.

I 2. Gli stessi Ordinari, nel dare l'approvazionc o l'abiUtanone. oi cui al precedente I 1. oltre requ^ti *«». ■colas:ici e didatticl. a mente dei Codice di diritto canonico (can 1373. J 2). eslgeranno negli insegnanti slcura dottrina ed esemplare moralité e pieté

I 3. A parité di condixionL l'oppartenere alia categoria degli Insegnanti medi (non però α quelle degli insegnanti elementarii, seccr.do 11 prudente giudizio degli Ordinari, potrà costituire titolo di preferenza per l'appruvazione o i abilitazior.e *li insegnamento religioso nelle scuole ed istituti medi.

V. - .·«omina e revota degli insegnanti

1 1 La nomma degli insegnanti di religione nelle scuole ed xrtituti d istrux»one media sarà fatta a norma del Concordato (art. 36. etmma 2>. cioè l'incarico di tale insegnamento aarà affidato *g ecclesiastici e religiosi approval dalTOrdinario dlocesano. cd. in via sussidiaria. anche al Iiici aolitati dallo nesao Ordinario, a norma del precedente numero IV.

I 2 Perciô. cerne gU jj pratlca con comunc soddisfazione per le icunle elementan. gli Ordinari, appena pubblicate le di«pcriz»oni civûl con i relativi programmi. prrnderanno <li ocpnnuni aceordi con i presidi e diretton delle predette ■cuoit ed istituti per concretare le modahtâ dell'inscgnamento e per affidare l'incarico ad insegnanti che diano >e magrinri pranzie di «cura riuaclta.

f 3. Analoghi accord! potranno essi prendere collegülmente con i detti capi scolastici. alio scopo dl megiio coordinare 1'orario dell'insegnamento religioso neùc diverse scuole ed istitutl medi della stessa sede.

In tal modo 1 medesimi insegnanti. compatibilmcnte con le varie esigenze personali e scolastichc. potranno essere incaricati per lezioni di più ore scttimanali. dl regola non oltre le 18. anche in diverse scuole cd istitutl d'lstruzlone media, ricevendo quindi una maggtore retribuzione a norma dl legge./

I 4. L'incarico deli'msegnamcnto religioso sarà affidato. di comune accordo *dcll Autorité ecclesiastica e scolaiUca alTinizio di ogni anno, come giâ si pratica per le scuole dementari.

I 5. In base al Codice di diritto canonico (can. 15il. f *3*>. ed in conformité del Concordato (art. 36. comma Ia revoca dell'approvazione o dell abllitarione da parte deJlOrdinario priva senz'altro l'inscgnante della capacité di insegnare.

Inoltre l'incarico dell'insegnamento potrà essere revoca:o anche per altre ragioni. durante l'anno scolastico. di comune accordo dell'Autontà ecclesiastica e scolastica.

VL - *Posixionc dcgli inscffnar.ti*

ξ 1. Per gli insegnanti di Religione non è riehtesta, come per gli altn insegnanti nelle scuole cd istitutl d'istruzioce media, la loro iscrizionc all'albo professionale per l'insegr.amcnto mcdlo.

} X Essi. pur non essendo considerati come professori di ruolo. sono perô professori incaricati. e non scmplici supplenti.

Quindi hanno gli stessi dlrittl e doveri degli altri insegnanti tltolari. fanno parte del corpo insegnante. ed Intrrvengono ad ogni adunanza collegiale di esso, plenaria o parziale. con diritto di voto per la dcterimnazionc délié classifiche sulla condotta e sul profitto degli alunni negli scrutini. e per quanto riguarda l'indirlzzo generale dldattico e disciplinare della scuola e dell'istituto.

f X A cura dcH'insegnante di religione dovrà essere redatta. e comunicata alla famiglia. una speciale nota, da *n serirsl nella pagella scolastica. circa l'interesse ed il profitto dell'alunno nella istruzione religiosa.

I 4. Agli insegnanti di religione verrà corrisposta una retribuzione a norma dl legge.

VII. - *Metodo delVinjc^amimto*

5 1. Gli insegnanti. con la magglore chiarezza e precisione. ed evitando forme polemlche. esporranno e splegheranno le vérité dogmatiche e morali nei loro veri concetti c termini, adducendone almeno le prove principali, desunte dalle fonti della Rivelazione divina, ed lllustrandole — ove il caso lo richleda — anche con argomenti di ragione teclogica. e con fatti della storia ecclesiastica.

Con adatta forma didattica cercheranno. poi. dl render; intéressante ed attraente il loro insegnamento./ 799

5 2. Attesa la ristrettezza dell'orarlo per l'istruzione r*Ugiosa. di regola. non sarà agevole agli insegnanti d' *·« durante le lezioni. penodiche e sistematiche interrogazionl.

Essi però potranno ed anzi dovranno. come integrazione del loro insegnamento. rivolgere brevi ed opportune domande agli alunni.

I 3. Se questi desiderassero proporre difficolté o chiedere spiegozionl. dovranno farlo in iscritto. con facoltâ agli insegnanti dl rispondervi durante la stessa lezione od in altra sucessiva. senza però entrare con loro in discussioni

Nel caso. poi. che qualche olunno avesse bisogno di maggiori schiarimenti, gli insegnanti potranno darli al medesimo fuori di classe ed in privato.

VIIL - *Condotta degli insegnanti*

5 1. Gli insegnanti di religione terranno in classe, e fuon di essa. una condotta irreprensibile sotto ogni riguardo.

1 2. D loro modo di trattarc gli alunni sia taie da concillarsene l'affezione e la stima. procurando però sempre che sla esemplarmentc mantenuta la disciplina.

1 3. In particolare 11 loro portamento verso i professori delle altre discipline, e specialmente verso i capi delle scuole e degli istituti scolastici. sia quanto mal rlguardoso. In modo da cattivarsene la stima e la benevoïenza.

IX. - Rclazionc degli *Ordinari* alla Santa Scde

I 1. Secando II Motu proprio di S. S. Pio XI. 29 Giugr.o 1923 [LE 5271. e con le modalità. di cui nella Circolare di questa Sacra Congregazione. 4 Lugllo 1928. gli Ordinon nella loro relazlone triennale riferlranno anche sull'andamento *dell istruzione religiosa nolle scuole ed istituti d'istruzlone media.

5 2. Però al principio d'ognl anno scolastico. essi non mancheranno di indicare a questa Sacra Congregazione I nom! degli insegnanti di religione, specialmente laici. che saranno preposti aile varie classi di dette scuole ed istituti.

5 3. Se nclVapllcazionc delle present! istruzloni e norme sorgessero difficoltà o dubbi. gli Ordinari ne informeranno questa Sacra Congregazione per i prowcdimentl del caso.

I 4. Vertiicandosi. poi. eventuall Inconvenienti dI ordine cerate, disciplinare o didattlco nel rlguardi degli insegnanti ω religione. gli Ordinari/ vi porranno rimedio a norma di kfje. c ne informeranno subito questa Sacra Congregandae per gli opportuni provvedimenti.

Lo xelo pastorale degli Ordinari diocesanI dà sicuro afMamento che non solo saranno fedelmente eseguite le rrtscnli istruzioni e norme, ma chc l'insegnamento religio- i. anche nelle scuole ed istitutI d'Istruzione media, produni. con 11 divino aiuto. consolanti nsultati e copiosi tnrtli dI bene, come glù si hanno nelle scuole elementari.

Roma, dalla Segreteria dclla Sacra Congregazione dei CMrillo. 21 Giugno 1930.—D. Card SnARRrm, Vescovo dI SiHm e Poggio MIrteto, *Prejctto*. G. Serafinf, Vescovo tIt. di Lampsaco. Segretario.

Ada. J C in NrT 57 (1930) 788. In Ipsis AAS 22 (1930) 4X-4C9 adducuntur sequentia documenta: ALLEGATO I, Elenco delle Scad· - degli Istitutl d'Istruxlonc media. ALLEGATO II. Program ei f« rituegnamenlo religioso nelle Scuole Modie dI ogni ordine e jrxfo. ALLEGATO III. Traccli dI svolgImento. ALLEGATO IV, Elen- *n* <1 Jibri per Tinscgnamento religioso nelle Scuole e negll Istitutl iliîrw^ne Medii.

976

19» IUN 21.-SC PROP. FIDE, INDULT. P/\RT.e

Facultas fit societati vitae communis sine votis proraiQS SODALES ORDINANDI TITULO MENSAE COMMUNIS VEL MISSIONIS CUM SOLIS LITTERIS TESTIMONIALIBUS

Prices - *Beatissime Pater,* Superior Generalis de Maryknoll, ad pedes Sanctitatis Vestrae pronus, humibter petit ut Sanctitas Vestra dignetur eidem Societati mfrascripta privilegia concedere, vid. privilegium: a) Sodales ordinandi vel titulo Mensae communis si in Seaibarib remanent, vel titulo Missionis, quoties determinatae cuidam Missioni destinati iam fuerint; b) Concedendi litteras testimoniales pro ordinatione alumnorum Societati adseriptorum per iusiurandum ad normam paragraph! sextae Constitutionum. Et Deus etc.

Resol - Sacra Congregatio de Propaganda Fide, vigere facultatum sibi a Sanctissimo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papa XI tributarum, benigne adnuit pro gntia, ad quinquennium. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Congregationis. die 21 Junii a. D. 1930.—Franciscus Marchetti-Selnggiani, Archiep. Seleucien., *Secr.*

\ Superiori Generali Societatis de Maryknoll pro missionibus uitris. Prot N. 2679/30: Ex Archivo Generali Societatis de M>rytaofl pro missionibus exteris. Adn. K. SCANLAN. Ordination and â· Caaoaiol Status of Clerics in Societies Without Vows, Romae 1360. p. 105-136; J. G. NUGENT, Ordination in Societies ol Com*wn* Life. Washington 1958. p. 164-215.

977

1930 IUN 25.-SC CONC. INSTR. ΑΑ8 22 (1930) 410-417

ISTRUZIONI

CIRCA LE CHIESE ED ALTRI ENTI DI CULTO IN ITALIA

Ai *Revmi Ordinari* dioecsani *d'Italia.*

In applicazione degli articoli 27 c 29 del Concordato Lateranerje e per 1'esecuzione dell'articolo 14 e degli altri relativi, di cui nelle *Istruzioni* del 20 giugno 1929 [LE 907], a. 3076-29. concernenti l'amminlstrazione dei beni beneficiaIn et ecclesiastici in Italia, questa Sacra Congregazione del Ccrxilio con la plena approvazione del S. Padre, crede nec«sano impartire le seguenti Istruzioni circa le chiese, le fabbricerie, i santuari, le confraternité e le fondazioni di cJto. sicura che, attesa 1'importanza della materia, i Hevftl Ordinari porranno ogni diligenza e cura ncll'assernrie e iarle osservare.

Capo I. *Chiese.*

Art. 1. - In base all'art. 29, lett. *a)* del Concordato e swoedo 1'art. 4, comma 1 della legge civile 27 maggio *129. n.* 843. e Part. 10 del regolamento esecutivo, approval© ccn regio decreto 2 dicembre 1929, n. 2262. gli Ordinari, eve lo credano opportuno, potranno domandare al Minister© per la giusttzia e gli affari di culto il civile riconoscxmento *idle persor.alitd giuridica delle chiese aperte al culto* che CJ non la posseggano.

Art. 2. — Con la stessa procedure di cui al precedente articolo In base all'articolo 29. lett. a; del Concordato ed in conîormitâ all'art. 6 della citata legge e dell'art. 11 del relativo regolamento, gli Ordinari potranno domandare. ovc occorra. 11 civile nconoscimento della personaltd oiurtdica delle chiese aperte al *culto, gid appartenenti ad enti ecclesiastici soppressi* e la eventuale consegna delle medesime. almeno. in uso.

Art. 3. — § 1. Gli Ordinari cureranno che secondo Tart 29 lett. a) del Concordato, aile chiese di cui al precedente art, 2 sia riconosciuta e costituita a canco del Fondo per 11 culto la dotazioTM per Pufficiatura, le spese di *culto/* 411
e *I'adempimento delle pie Jondazioni* secondo le norme, di cui all'art. 13 del predetto regolamento; in caso dI dubbio o contestazione si rivolgeranno a questa Sacra Congregazione per le opportune istruzioni.

I 2. A norma dell 8 della citata legge e dell'articolo 15 del relativo regolamento esigeranno che dalle Amministrazioni civili (Comunl e Provincie) cui spetta, sia rilascIa- La, senza alcuna indenniU, una congrua parte dei fabbrlcati *gid appartenenti agli enti ecclesiastici soppressi, per* essere destinata a coveniente abitazione del rettore e, ove occorra. anche dei cappellani necessari al servizio della chiesa.

Art. 4. — All'atto di consegna delle chiese, di cui nei precedent! art. 2 c 3, e dei locali di abitazione, gli Ordinari procéderanno all'accertamento delle condizloni di statica e manutenzione delle medesime per mezzo di perizia con annessa carta catastale.

Art. 5. — Della consegna di clascuna chiesa c dei locali di abitazione a norma dell'art. 12 del citato regolamento. sarà redatto un *processo verbale* in tre esemplari, di cui uno sarà consegnato al rappresentante dell'Amministrazione civile, e gli altri due saranno rispettivamente conservati nell'archivio della Curia diocesana ed in quello della chiesa.

Art. 6. — Π verbale conterrà. come allegati:

a) la perizia di cui al precedente art. 4;

b) i libri d'amministrazione. le carte, i documenti ed istrumenti che possono ccccrrerc per la tutela del dirittl e delle consistenze patrimoniali;

c) l'inventario degli oggetti mobili di ogni specie appartenenti a dette chiese. con 1'indicazlone del loro stato di manutenzione e conservazione e con particolare menzlone degli oggetti di valore e di preglo artistico o stonco.

Tale inventario sarà redatto in base a quello della primitiva concessione delle chiese fatta ai Comuni, allé Provincie o ad altri concessionari.

Art. 7. — A mente del canone 1536 5 1. ed a norma dell'art. 7 della citata legge. i quadri, 1c statue, le suppellettili. gli arredi sacri e gli oggetti inservienti al culto, che si trovano nelle chiese, si presumono destinati dai fedeli irrevocabllmente al servizio delle medesime. salva la prova in contrario con 1'eventuale azione di rivendieazionc da escrcitare. sotto pena di decadenza, entro due anni dall'8 giugno 1929 / 412

Cato Π. Fabbriccne

Art 8. — Gli Ordinari, 1 parroci. i rettori e gli altri prepostl allé chiese dl cui all'art. 29. lett. a) del Concordato, he hanno la rapprensentanza giuridica. a norma dell'art. 15, comma 1 della legge 27 maggio 1929. n. 848.

Art. 9. — } 1. Gli stessi, ovc non csistano vere e regolari fabbricerie, amministrano anche i beni destinati alla manutenzione di dette chiese con gli edifIci annesi. ed aU'esercizio del culto secondo i canoru 1162. 1519-1528, e 1'art. 15, comma 1. della citata legge 27 maggio 1929.

5 2. Ove poi esistano tali fabbricerie, 1'amministrazione dei beni per la manutenzione di dette chiese con gli edifIci annesi e per l'esercizio del culto c affidata allé medesime, le quali funzlonano come organi amministrativi a nome e per conto delle chiese. conforme ai canoni 1183, 1521, f 2. ed all'art. 15. comma 3, della citata legge.

Art. 10. — 5 1. Le funziom delle fabbricerie sono determinate dai canon! 1521-1528. combinati con gli articoli 37-39 del regolamento 2 dicembre 1929. n. 2262.

1 2. Secondo Part. 29. lett. a), comma 2 del Concordato, e 1'art. 15 comma 3. della menzionata legge. dette fabbrieerie non possono avere alcuna ingerenza nel servizio del culto e nell'eserclzio del minister© spirituale, come è specificato dai canoni 1184. 1185. e dagll art- 40, 41 del ricordato regolamento.

Art. 11. — 5 1. A norma del canone 1183 § 1. gli ecclesiastic! rappresentantI delle chiese. od 1 loro delegati, sono di diritto president! delle fabbricerie.

§ 2. E' poi da ritenersi che gli stessi. secondo lo spiriLo dell'art. 42 del citato regolamento. saranno proposti c nominati president! delle fabbricerie.

5 3. In ogni caso. essi sono membri di diritto delle fabbricerie. in forza dell'art. 35. comma 1. dello stesso wcolamento.

Art. 12. — f 1. Le fabbricerie. a norma dell'art. 34 del predetto regolamento. continueranno a regçersi secondo » 2r?J>r4i o statuti ora vigenU. ferma PoRscrvanza delle disposizioni canoniche e concordatarie /

tuaîevUM«2 ri/n.?ri. prcm<?veranno· Becerra. l'ewn. tuaic rexxsione d: detti regolamenti o statuti, per metterli

in armenia con le diretiive del Concordato. a norma dell'art. 34. comma X del citato regolamento.

Art. LX — Gil Ordinari vigilfiranno affinchè le fabbrice- ℮ oomp.aoo regGlarmezite Ic loro funzforu. di cui al precedente art. 9. f 1 ed eserciur.o le attrituzJoni. di cui negli art. 43-46 del ctato regolamento; in caso contrario promoveranno. d'accordo ran ΓAutorità civile, ch opportuni provvedimcnti.

Aar. 14. — In conformité al canoni 1531 ξ X 1532 c seg.. ed all'art. 16 della menztonata legge, essi sorvegheranno alia regolare ammmlstrazioae delle ste&se fabbricerie. ed, occanendo, promoveranno, d'accordo con ΓAutorità civile, gU opportuni prowedimcnU non esclusi quelli indicati nc-glx artlccU 47-51 dei predetto regolamento.

Amt. 15. — A norma del canone 1525. g'i stessi Ordinari e5igersr.no 1 bilarc; preventivi e i rendlconti delle iabbrieerte e b esamlr.eranno, valendosi delfopera del Consiglio dwcesano ammiuMtraLvo, d: eux al canone 1520, e dl altre persone di loro fiducia, ln ordine ali'approvazione dei medesiml. con/orme all'art. 46 del ncordato regolamento.

Art. 1β. — Incltre essi taviteranno le fabbricerie a prescr.tare alia Curia diocesana. entro un congruo tempo, in duplicc copia:

β) le nspeste al querttoncrio, di eu: all'art. 14 delle precedent! Irtrarioni del 20 giugno 1929. η. 2076-29 [LE 907] ;

bi Fatto dl ccr.itunonc e di approvazione della fabbriceria:

c) il regolamento e lo statuto ;

di l'elenco dei fabbricerl;

e) lo stato patrimoniale ed economico attivo e passivo ;

ft il rendimcnto del 1529 ed il bilancio preventive del 1930.

ℌo III. Sontuari

Art. 17. — j L In forza dell'art. 27, comma 3. del Concordato, gli Ordinari, per I santuan. nel quail esistano AmmlnistrariorJ civil: dl qualsiasi specie, ne rivendicheranno a sè la libera gestione con i bem. édifie: ed opere anntsse.
4M estiuse quelle di carattere meramente laico/

I 2. A tale scopo faranno regolare domanda al rappresenlante delle stesse Amminirtrazxoni civili od al Ministero per la grasuria e gli affari dl culto; ed. In caso di opposizione e contestaiione. informeranno questa Sacra Congrecarione per le opportune istruzioni ed i prowedimenti del caso.

Art 18. — Dovendos! procedere alla ripartizlone del beni appartenenti a detti santuan. in mancanza d'accordo tra ΓOrdinario e l'AmmiaiRrazlone civile, tale riparUzione sf fan per mezzo di Commissione mista. composta di membri scelti in numero pari. dall'Ordinano e dall'Ammin Istraztone civile, e si avrà nçuardo al diritti dei terzi ed aile dotanonl necessarie per le opere meramente laiche. corne all'art. 27. comma X 3. del Concordato.

Amt 19. — Gli Ordinari, nel ricevere la gestione dei tantuari dalle Amministrarionl civili. redigeranno con Il rappresentante delle medesime uno speciale verbale di consegna in triplice esemplare. come ai precedent! articoli 5. 6.

Art. 20. — I 1. In partlcolare cureranno che 1'invcntario dei teal mobdi ed immobili, da allegarsi al verbale. sia esatto e completo, facendo rtsultare Je condizloni di statica e d: eonservazlone del santuarlo e degli cdiflci annessi. nonchè lo stato dei fcndi rustici cd urbani, ove esistano. per mezzo dl perizia. con unita planta catastale. salvo le ri«ene del caso.

I X Eslgeranno:

c) lo stato patrimoniale ed economico attivo e passivo dei santuari alia data della consegna;

b) Il rendlconto del triennio 1926-1923 e dell'anno 1929, nonchè il bilancto preventive del 1930.

c| I libri di ammlnistrazlone. le carte, i documenti e S stramenti, che possono occorrere per la conservazione l diritti e delle consistcnzc patrimoniali.

I 1 Rlchiederanno i certifleati delle eventual! isenxinni ipotecarie a carico. e cureranno. ove occorra. presso rüfficio delle ipotechc la trascrizione dei verbale dl consegna e la rvgolartzzazione dell'intestarione dei boni immobili al tantuari steal.

Art. 21 — Gli Ordinari avranrxi cura di inscrire nel verbile di consegna dei santuan più celebri la nserva della eonfenna da parte d! qurrta Sacra Concregazione. alla quale qulndl rimetteranno copia del verbale stesso con la
415 relativa relazione /

ℭo IV. Coiifrctcmlte

Art 23. — I 1. Le confraternité ripetono la loro per-•ormUU giundlra deJia competente Autorità ecclesiastica, la quate a norma de: canoni 636 f 1 e X 687. 708 le ha erette M ütoïeno approvate.

} 2. Lo stesso dicasi delle associazlonf crettc od ipprovate dall'Autorità ecclesiastica a scopo dl religione o di culto, a norma dei canoni 686 5 1 e 2. 708.

Art. 23. — 5 1. Gli Ordinari, crcdendolo opportuno, potranno chiedere 11 riconoscimento civile della personaLu giuridica delle confraternité c delle stesse pie associazicm di religione o dl culto. Ic quail già non La posseggono a norma dell'art. 4. comma 1. della legge 27 maggio 1329, rt 848. ed a norma dell'art. 16 del regolamento 2 dicembre 1929. η. 2262.

5 X Talc riconoscimento importa la capacità civile dl acquis!are c possedere béni temporali, a norma dell'art 30. comma 2. del Concordato e dell articolo 4. comma 2. delh citata legge. e d: amministrarli. escluso ogni altro intervento da parte dello Stato chc non riguardi l'acquisto dei ben: immobili, e l'acccttazlonc di donazioni. crediti e legati. seconde gli art 9 e 10 di detta legge. c senza obbligo dl assoggettare a conversione 1 beni immobili, a tenore dei citato art 30. comma 1, dei Concordato.

Art. 24. — f 1. Le confraternité dl ogni specie civilmente riconosciute cd aventi scopo esclusivo o prevalent? di culto, a norma dell'art. 29. letL c) dei Concordato, non sono soggette ad ulteriori trasformazloni nel fini, e dipendono dall'Autorità ecclesiastica per quanto riguarda Ia loro esistenza 11 funzionamento e l'amministrazionc. in conformité al canoni 688-725.

J X Norme analoghc. d'intesa con l'autorità civile, s applicano anche alie altre confraternité non aventi scopo esclusivo o prevalente di culto, salve le attribuzioni de'-ΓAutorità civile per quanto concerne gli scopi meramente laid, a tenore dell'art 17 della detta legge e degli articoli 52-55 dei relativo regolamento./ 414

Art. 25. — Gli Ordinari inviteranno le confraternité di ognt specie e le pie assoclazioni di religione o di culto a presentare alLi Cuna diocesana. entro un congruo tempo, in duplice copia:

m le riposte al questioruxrio, di cui all'art. 14 delle precedent! Istruzioni del 20 giugno 1929. n. 2076/39.

b) l'atto dl costltuzione della confratcrnita o pla assodazionc ;

c) 11 decreto di erezione od approvazione;

d) le antiche costltuzioni ed. In ogni caso. quelle anteriori all'anno 1890;

e) 1'attuale statuto e regolamento;

f) la relazione circa lo scopo di culto;

p) l'elenco dei confratelli o dei consociati ;

h) lo stato patrimoniale ed economico attivo e passivo;

I) 11 rendlconto del 1929 ed il bilanclo preventive dd 1930.

Art. 26. — Gli stessi Ordinari, complute le debite indagini, ed invitati i rappresentanti delle singole confraternité a fomire gli opportuni schiarlmentl e documenti, compi-Jeranno un duplice elenco tanto delle confraternité aventi scopo esclusivo o prevalente di culto, quanto delle altre che non lo abbiano, valendos! dell'opera del Consiglio dloccsano ammimstrativo. di cui al canone 1520. e dl altre persone di loro fiducia.

Art. 27. — I 1. Presenteranno. poi. allTJfficio distrettuale per gli affari di culto, uno dei due elenchi che. dietro eventuate revisione, fatta. di comune accordo, in base ai documenti, diverrà definitivo.

§ X Rimetteranno. qulndt. copia di tale elenco definitivo a questa Sacra Congregazione per la relativa cc«nferma.

§ X Trasmetteranno pure a questa Sacra Congregazione. per i prowedimenti dei caso, copia delTelenco di quelle confraternité, sui cui scopo non sia stato raggiunto l'accordo.

Capo V. *Fondazioni* di Culto

Art. 28. — 5 1. Le fondazioni di culto o di religione, di cui all'art. 29. lett. d> del Concordato, con riferimento aile pie istituzloni e pie fondazioni. di cui ai canoni 1489-1494. 1513-1517. 1544-1551. hanno carattere autonomo con patrimonio proprio./ <·-

5 2. Gli Ordinari, ove lo credano opportuno, potranno chiedere il riconoscimento civile di tali fondazioni autonome dl culto o di religione, anche se già esistenti di fatto. nelle forme di cul all'art. 17 del citato regolamento civile.

I 3. Restano ferme, come oneri di culto, le altre pie fondazioni ed ultime volontà. di cui ai canoni 1513-1517. 1544-1551.

Roma. dalla Segreteria della Sacra Congregazione del Concilio. 25 giugno 1930.—D. Card. Sbarrcttt. Vescovo di Sabina c Poggio Mlrteto. Prefctto. G. Scrafini. Vescovo tit. di Lampoco. *Secretario.*

Adn. F. M. CAPPELLO in PrM 19 (1930) 322-328.

978

ISM IUL 2.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 25 (1933) 36

Suppressio consociationis mulierum, vulgo « MISSIONARIE ADORATRICI E RIPARATR1CI DEL SACRO CUORE EUCAR1STICO DI GESU D

Vide textum infra sub die 1933 Feb. 1: LE 1151.

979

ISM ILL 2.-SC S. OFF. el PR. FIDE, NOTIF. PART

Ad simanda matrimonia mixta requiritur certitudo MORALIS DE CATHOLICA EDUCATIONE UNIVERSAE PROLIS

Dic 2 JuL 1930, Card. Praef. S. C. de P. F. *certiores fecit* Ordinarios locorum de necessitate servandi, *ad cdorem,* sequentem clausulam in usu facultatis · 23 ILE 2281, quae est potestas « sanandi pariter in radice ■atrinonia mixta attentata coram magistratu civili vel ministro acatholico ». Nempe S. C. S. Officii *expressis* cerbü apposuit hanc clausulam, quam probati auctores, cb praecedentia ejusdem Congregationis responsa, jam apposuerant: ‹ dummodo moraliter certum sit partem •catholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram ».

• OrÆr.triî» locorum iuxta textum relatum a Monita Nankinensia, ed. emi 1933, I 374.

980

ISM IUL 5.-S. POEN., DECR. AAS 22 (1930) 363

βίΓΒΓΤΤΜ circa indulgentias plenarias, QUAS VOCANT ‹ TOTIES QUOTIES », PRO QUIBUS LUCRANDIS ALICUIUS ECCLESIAE VISITATIO EST INIUNCTA

Cum responsione diei 13 Ianuarii anni currentis ad Il (A. *A. S.,* vol. XXII, pag. 43) [LE 949] per hanc Sacram Pocnitentiariam, Officium de Indulgentiis, authentice declaratum fuerit *saltem sex Pater, Ave et Gloria,* de quibus in decreto diei 10 lulii 1924 sub η. IX A. S., vol. XVI, pag. 347) [LE 604], in visitationibus ecclesiae ad Indulgentiam plenariam *Portiunculae* nuncupatam toties quoties ut aiunt, lucrandam necessaria esse ita ut hae ipsae preces in unaquaque visitatione solvi debeant; Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI. uniformitatis gratia atque ad omnem hac in re dubitatems rationem auferendam, in audientia infrascripto Card. Poenitentiario Maiori die 4 lulii 1930 impertita, id de omnibus Indulgentiis plenariis toties *quoties* lucrandis, pro quibus alicuius ecclesiae visitatio est iniuncta, benigne decernere dignatus est, ita ut in pojUrum oporteat et sufficiat eiusmodi preces in singulis visitationibus in omnibus hisce casibus recitare.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 5 lulii 1930.—L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.* l. Teodori, S. *P. Secr.*

Ada. J. CREUSEN in NrT 57 (1930) 7B9; IP 10 (1930) 242; PrM 19 (1930) 341-342.

981

I8MIUL 13.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 22 (1930) 344

Decretum de ritibus sinensibus

Supremae Sacrae Congregationi Sancti Officii propOfito dubio: « An decretum Supremae Sacrae Congregationis S. Officii diei 25 Septembris 1710 [IPPF Pars I v. l p. 280 - 283] quo commentatio quaecumque de Ritibus Sinensibus sine expressa et speciali licentia Sacrae Congregationis S. Officii prohibetur, post Codicis iuris canonici promulgationem .n suo pleno vigore persistat ».

Emi ac Revmi Domini Cardinales, fidei et moribus tutandis praepositi, in plenario Congressu habito feria IV, die 18 Iunii 1930, responderi mandarunt:

Affirmative.

Ssmus Dominus Noster D. Pius div. Prov. Pp. XI subsequent! feria V, die 26 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum decisionem approbavit et publicari iussit.

Datum Romae ex Aedibus S. Officii, die 13 lulii 1930.—A. Subrizi, S. C. S. O., *Notarius.*

Adn. J. CREUSEN In NrT 57 (1930) 784-785; I. GRANERIS in Apoll. 3 (1930) 524-527; IP 10 (1930) 242-243; ME 42 (1930) 229.

982

1930 ILL 13.-COM. INTP. RESP. AAS 22 (1930) 365

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

- De novitiatus interruptions 2. - De diacono sacram COMMUNIONEM MINISTRANTE. 3. - De FILIIS LEGITIMAIIS

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - DE NOVITIATUS INTERRUPTIONE

D. An sub verbis *quacumque ex causa* canonis 556 § 1 comprehendatur etiam transitus in aliam novitiatus domum de quo in § 4 eiusdem canonis.

R. *Afirmative.*

IL - DE DIACONO SACRAM COMMUNIONEM MINISTRANTE

D. An Diaconus, sacram Communionem ad normam canonis 845 § 2 ministrans, possit et debeat in fine ritus benedictionem manu impertire iuxta Rituale romanum, tit IV, cap. II n. 10.

R. *Affirmative.*

III. - DE FILIIS LEGITIMATIS

D. An filii légitimât! per subsequens parentum matrimonium habendi sint uti legitimi ad effectum, de quo in canone 1363 § 1.

R. *Affirmative.*

Datum ex Civitate Vaticana, die 13 mensis lulii anno 1930.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. J. CREUSEN In NrT 57 (1930) 790-791; Ph. MAROTO in CpR II (1930) 324-327 et in Apoll. 3 (1930) 565-574; REGATILLO n. 276.408.689; A. VERMEERSCH In PrM 19 (1930) 344-345; IP 10 (1930) 230-231; vide etiam ME (1928) 155-167.

983

1930 IUL 14.-SC PROP. FIDE, LIT. CIRC. PART.

De RELATIONE STATISTICA S. C. DE PROP. FIDE QUOTANNIS TRANSMITTENDA

14 luglio 1930

Reverendissime Pater, Probatio, quae a multis huic Sacrae Congregationi significata est. Libri nuper editi, cui titulus: « Missiones catholicae pars statistica ». clare demonstrat quam opportunum sit, ut data statistica ad Missiones spectantia, crebriore recensione renovata. ad tempus edantur.

Quo mota consilio. Sacra haec Congregatio ad omnes Missionum Ordinarios die 12 maii (LE 969) litteras dedit, ad hoc ut iidem IllnM ac ReviTu Domini annuam Relationem non modo pro Archivo, sed et pro ‹ Sectione datis statistics edendis », confectam ad hanc S. Congregationem exinde transmittere curarent Litterarum earumdem. necnon duplicis iisdem adnexi folii scu formularii. exemplar pro Tua notitia hisce habes adiunctum (alleg. nn. II. III. IV). Cum autem huic S. Congregationi innotescere etiam debeant data statistica. quae ad numerum, distributionem, etc. alumnorum cuiusvis Societatis vel Instituti missionalis pertinent. Paternitatem Tuam rogo ut eafem data, quod tuos Soûl1rs» sc-

dulo descripta per modulum, cuius exemplar heic adiungitur (alleg. num. D, *quotannis, non* ultra vero diem 30 scptembris, ad hanc Sacram Congregationem remittere velis.

Prae oculis autem habeat Paternitas Tua ipsa data statistic», eadem ratione ac ea, quae de statu Missionum ab Ordinariis in posterum erunt transmittenda, ad diem 30 iunii referri debere.

Pro certo habens Paternitatem Tuam Rmam sueta cura et diligentia optata huius Sacrae Congregationis esse adimpleturam. Tibi ex corde benedico.—Cuil el - mts M. Card, tan Rossvm, *Praef.* Carolus Salotti, Archiep. tit Philippi, Secr.

• LifterM drcuUrts xI Supceroo Mcdenloros Conçreçalîonum *ct lasbJtocua* **rtlr;lasorjQ raioloaitlum qua« pendent i S. C de Prop. fifee, et ad «csdcn Superiore Ordrnuro. Consregahonuro «t qtie. efti eidem 5. CorçreçittonJ non subiecti, eperan** *ct penoMS tzcaloaibus* **oranh Sylloge** *a.* **153. Vide supra sub dk 1930 Mali 12 prospectus: L£ 958**

984

1939 IUL 19.-SC CONC. RESOL. AAS 22 (1930) 521-523

TOLETANA et ALIARUM

Missae pro populo diebus olim ex iure particulari fertis

Die 19 luHi 1930

Quaestio. - Eminentissimus Cardinalis Archiepiscopus Toletanus dic 1 Ian. 1930 ad H. S. C. quae sequuntur exponebat: c Etiam post decretum Sacrae Congregationis Concilii 28 Decembris 1919 (LE 227) disputatur in Hispania de obligatione applicandi Missam pro populo diebus festis olim er *iure particulari* de praecepto ut e. g in Hispania diebus Sancti Antonii Patavini, Sancti Isidori Agricolae, Sancti Augustini Doctoris, Sancti Ferdinand! Regis, etc., sed nunc suppressis sive vi Codicis, sive ante Codicem; dum alii negant, quia in festorum suppressorum decreto 28 Dec. 1919 non memorantur; alii affirmant, innixi in doctrina aliquorum scriptorum. Inde oritur diversa praxis et magna confusio, quae oporteret ut de medio tollatur; id quod unice per declarationem authenticam Sacrae Congregationis obtineri potest Quapropter enixe orat ut talis declaratio quam primum detur ».

Super ca quaestione, quam etiam Excmus D. Nuncius Apostolicus apud Catholicum Regem, authentice solvendam commendat exquisitum est ut de more, votum Consultoris, quod praestat ex integro referre.

Votum Coxsultoris. - Praemitto notissimam disciplinam vigentem circa applicandam Missam pro papulo diebus fefts iupprcssis iure universali ; scilicet: * nihil hac in re pe: Codicem immutatum esse a disciplina hucusque vigente * IPonL Comm Cod.. 17 Febr. 1918) (LE 78] ; itaque Micam applicandam esse singulis diebus enumeratis in subsequent! elencho edito a S. H C. die 28 Dec. 1919 (A. *A. S.*, XII. p. 42). In quo elencho notantur duo festa localia: " Dies S. Patroni Regni; dies S. Patroni loci quae tamen ünt luris communis, vi nempe legis generalis, etsi variis diebus observata iuxta singulas regiones et lecæ Unde catim cadit argumentum quod quis deducere vellet ex canone 1247) 2: " Ecclesiastico praecepto dies festi Patronorum non subterent scilicet sublatum est. quatenus superesset. praeceptum de quo in titulo " de diebus festis " quin bat mutatio circa Missae applicationem pro populo.

His dictis, unicum argumentum ab iis allatum qui suppresam putant obligationem applicandae Missae pro po-
322 puto. dictus festis suppressis*J* deducitur ex silentio citati deereü circa ferta luris particularis. At statim quisque vwJe·. argumento huiusmodi nullam vim messe, quia: a) silentum naturi sua est quid negativum; unde nc-c potr«t nec debet trahi in argumentum positivum ; nisi saltem a'iud quid ăccedat b) laudatum dfcretum editum est ad Infler,da dubia et anxietates; nullum autem lus constituit: cxmtra expresr.1 verbis se refert ad ius praeexistens, citans resp-r.sum Pontificiae Commissionis, iuxta qund nihil est innovatum a Codice; c) immo derretum fnrmalltcr excludit lus particulare, non solum quia iteratis vicibus locuitur dc ftrtH " In «nieemtt Ecclesia wd etiam quia nihil aliud ed niai determinati») celebris elenchi Urbanlani. qui leRcm ferebat pro uetoerm Ecclesia, omiw lure particulari, ut ex eiusdem tenore patet.

Ceterum si res paulo attentius consideratur, statim apgtret quaestionem minime versari circa lus oxrtlculare. terJrn ad lui particulare attinet festorum tccalium Institutio et. dato casu, suppressio; sed fertorum etiam localium nature turldiea eadem ert quae festorum universalium: important scilicet Idem praeceptum audiendi Sacrum. Idem vetitum quoad opera servilia, eamdem applicationem Missae pro populo. Haec autem nihil locale aut particulare habent lamvero inducta sunt iure communi festa quae nunc dicuntur suppressa, in quibus cessavit primo vetitum servilia operandi, deln et praeceptum audiendi Sacrum nunquam autem cessavit obligatio Missam pro populo: dicente canone 339. i 1 (cf. 466). quin antiquiores textus referam: applicandam esse Missam pro populo " in dominfcii aliisque diebus festis de praecepto, etiam suppressis ·. Cur autem et quomodo aliter res se haberet quoad festa suppressa iuris particularis?

Ad hoc ergo ut admittamus sublatam fuisse applicationem Missae pro populo diebus festis suppressis iuris particularis, necesse foret ut demonstretur alias et alias servandas et servatas esse regulas quoad haec et ista fera, eiusdem naturae juridicae ; demonstratio vero fleri deberet certo et authentico textu, vel saltem exemplo. Textum autem vel exemplum nemo protulit, quantum sciverim. Interim ergo stare possumus et debemus validissimae praesumptioni de qua supra.

Quid autem loquar de praesumptione, dum textus adest? Pius enim Pp. VII. Brevi *Paternae charitati*, die 10 aprilis 1818 [Bull Rom. Cont. t. 7 p. 1748-1749], reductionem concessit festorum antea in regno Neapolitano servatorum uti de praecepto quo Brevi sublata sunt non tantum quaedam festa iuris universalis, scilicet e catalogo Urbaniano. sed etiam quaedam iuris particularis, ut ecce festum S. Antonii Patavini et S. Dominici- Porro quoad omnia festa suppressa, nulla facta distinctione, voluit Pontifex * nihil esse innovandum quoad chorum, relate ad festa in quorum occursu sublatum est praeceptum audiendi Sacrum * lamvero fere statim ab edito Brevi, quaesivit Archipre/sbyter loci *Petrella* dioecesis Aquilanae. post primum dubium circa festum S. Antonii: " An parochi teneantur in posterum applicare Missam pro populo et celebrare cum cantu Missam parochialem diebus quibus sublatum est praeceptum audiendi Sacrum ". evidenter interrogans circa omnU festa suppressa. Et respondit S. C. R. die 18 Octobris 1818 (n. 2592·: * Affirmative ad utramque partem, etc. Haec ex *Consultazione canonica* XCIV Efiii Cardinalis Gennan. quae metam tangit, ut arbitror. β

Quum vero nulla vel levis afferatur causa cur res in Hispania aliter se habuerint aut habeant ac in regno Neapolitano. certa omnino videtur responsio affirmativa, seu " stare obligationem applicandi Missam pro populo diebus festis suppressis iuris particularis in Hispania .

Quare, etc.

Resolutio. - In plenariis Comitiis die 19 Iulii 1930 in Palatio Apostolico Vaticano habitis. Enti Patres Sacrae Congregationis Concilii, ad propositum dubium, nempe ‹ *An obligatio applicandi Missam* pro populo *diebus festis suppressis, olim ex iure particulari* de *praecepto, exsistat in casu* », respondendum censuerunt: « *Affirmative* ».

Facta autem relatione Ssmo Dno Nostro Pio Papae XI, in Audientia infrascripto Secretario concessa die 31 eiusdem mensis, Ssmus datam resolutionem approbavit ac confirmavit.—I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. BEENTLEY In CR 1 (1931) 212-213; L CREUSEN 1Г NrT 58 (19311 181-182; REGATILLO n. 142; 1P 10 (1930) 336-337; ME 43 (1931) 5154; PrM 20 (1931) 88.

985

1930 IUL 26.-SC ORIENT., RESP. AAS 22 (1930) 394

Dubium de competentia sacrae pof.nitentiariae apostolicae circa negotia fori interni orientalium

Cum postulatum fuerit « utrum ad ea quae forum internum, etiam non sacramentale, respiciunt, de quibus in can. 258 Codicis iuris canonici, fideles ad Ecclesias rituum orientalium pertinentes recurrere debeant ad Sacram Poenitentlariam Apostolicam », Sacra haec Congregatio collatis consiliis cum Emo D. Card. Poenitentiario Maiore, respondendum censuit *Affirmative.*

Quam resolutionem Ssmus D. N. Plus div. Prov. Pp. XI, in Audientia diei 10 Maii 1930, adprobare ac ratam habere dignatus est.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 26 Iulii 1930.—A. Card. Sincero, *Secr.* H. I. Cicognani. Adsessor.

Adn. A. LARRAONA In Apoll. 3 (1930) 539-540; IP 10 (1930) 243; ME 42 (1930) 260-261; NrT 57 (1930); PrM 19 (1930) 339.

986

1931 AUG l.-SC SACRAMENTORUM» INSTR. PART.·

INSTRUCTIO CIRCA DISPENSATIONEM IMPEDIMENTORUM MATRIMONIALIUM IN ITALIA

Non pochi Revjni Ordinari d'Italia si rivolgono a questa Sacra Congregazione chiedendo se» a tenore dellrticolo 34 del Concordato e della legge 27 maggio 1929. n. 847» nel caso d'eventuali impedimenti contemphti'anche nel Codice civile, si debba chiedere la relativa dispensa civile affinchè si possa procedere aile pobblicazioni nella casa comunale e al rilascio del conseguente certificate di nulla *osta,* da parte dell'ufficiale deUo stato civile, per la celebrazione del matrimonio con gli effetti civilL

La predetta Sacra Congregazione, con ITstruzione in data del 1° luglio 1929 [LE 914], già fece intendere che nelle surriferite circostanze nessuna dispensa si deve richiedere all'autorità civile, stante il principio contenuto nel citato articolo 34 del Concordato, cioè the ‹ il *matrimonio disciplinato dal diritto canonico* produce gli effetti civili ».

Risposta più esplicita in questo senso venne data dalla stessa Sacra Congregazione a particolari domande di parecchi Revjni Ordinari.

Senonchè, ripetendosi ora con maggiore frequenza siffatte domande, si ritiene opportuno di dare aile medesune una risposta generale e précisa; cosa che la Sacra Congregazione fa stabilendo le norme seguenti:

Ie Fuori dei casi contemplati dall'articolo 12 della citata legge del 27 maggio 1929, che impediscono la trascrizione del matrimonio agli effetti civili e nei quali cari ri deve stare alla citata istruzione di questa Sacra Congregazione, in ogni altro caso, ricorrendo uno o più impedimenti stabiliti dal Codice civile, di qualunque specie, linea o grado, non si deve mai domandare la relativa dispensa civile, essendo necessaria e sufficiente h sola dispensa ecclesiastica dagli impedimenti canonici. I Revjni Ordinari quindl, non solo dissuaderanno gli sposi dal chiedere la pretesa dispensa civile, ma, occorrendo. ne faranno divieto.

2 Qualora l'ufficiale dello stato civile, a motivo della mancata dispensa da impedimenti civili, non credesse di dar corso aile pubblicazioni nella casa comunale, o. dandovi corso, si rifiutasse poi di rilasciare un certificate, contenente il *nulla osta* od altra formula che renda possibile *Yimmediata* trascrizione del matrimonio agli effetti civili, in questi casi il parroco procederà oltre, assistendo senz'altro alla celebrazione del matrimonio e dandone poscia subito regolare denunzia alTufficiale dello stato civile.

3° Si dia agli sposi formale assicurazione che il matrimonio da loro celebrato nelle suddette condizioni. otterrà la registrazione richiesta per gli effetti civili e che. se nascessero difficoltà o dubbi, a dissipare questi l'autorità ecclesiastica presterà tutto il suo valido aiuto.

La Sacra Congregazione sarà grata ai Rev.mi Ordinari se accuseranno ricevuta della présenté circolare, e Le denunzieranno le difficoltà che eventualmente s'incontrassero nell'applicazione della medesima.

Roma. dalla Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti, 1° agosto 1930.—M. Card. Lega, Vescovo di Frascati, *Prefetto.* D. Jorio. *Segretario.*

• Orrfîniriîs Italiae: ME 42 (1930) 263. Adn. F. ROSWTI in Apoll. 3 (1930) 542-546: ME 42 (1930) 261-269.

987

1930 AEG 5.-PTU8 XI. MP. AAS 22 (1930) 337-340

De 50VO OPERE IN LOCUM LEONIANI OPERIS DE FIDEI PRAESERVATIONE SUFFICIENDO

PIUS PP. XI

In Allocutione habita in Consistorio, die elapsi mènes Iunii tricesimo [AAS 22 (1930) 296 - 303], summation consilium proposuimus, quod iam diu in animo Nostro maturuisset, opportunas rationes ineundi, per quas nonnullis praesentionbus gravioribusque carissimae dioecesls Nostrae Romanae spiritualibus necessitatibus prospiceremus.

Placet nunc verba illa consiliumque illud Nostrum cum explanare fusius, tum, una simul, effecta dare quo aptiore ad propositum adipiscendum modo visum Nobis est

Atque ut ad rem confestim aggrediamur, dicimus, hanc esse mentem Nostram, ut erigamus — quemadmodum reapse per hasce Litteras Motu proprio datas erigimus — « Pontificium Opus praeservandae Fidei novisque Romae templis exstruendis ›.

Quo quidem Opere illud immutatur atque amplificatur, quod feL rec. decessor Noster Leo XIII Litteris suis Motu Proprio datis die xxv m. Novembris an. mdcccciI [Acta Leonis XIII L 22 p. 241 - 242) auspicato condiderat.

Immutatur, inquimus, quandoquidem id ipsum Opus, quod Commissio, ut aiunt» Patrum Cardinalium ante moderabatur, fit nunc Opus Pontificium, ad leges regundum quas tempestive/ pro huius renovationis modo 338
ac fine, laturi Nos sumus. Amplificatur praeterea, siquidem cum pristino eiusmodi Opere coniungitur atque ordinato quodam nexu copulatur — ut ipsa utriusque rei natura postulat — aliud illud novis in Urbe templis excitandis, in iis praesertim Romae partibus ac regionibus, quae tali praesidio imprimis destituuntur. Hoc ‹ Pontificium Opus praeservandae Fidei novisque Romae templis exstruendis » est persona iuridica, idemque, congruenter « Pontificii › titulo quo distinguitur, a potestate atque auctoritate Nostra proxima pendebit Praeses eius effectivus, ut vocant, unus erit e Purpuratis Patribus, quem Nosmet ipsi — ut Cardinalem pro Urbe eiusque Districtu Vicarium Nostrum in spiritualibus Generalem aliqua ex parte a tam multiplicibus gravibusque curis laxemus quibus oneratur — consulto designabimus, ad Nos de rerum cursu, stato quoque tempore, relaturum. At Cardinalis Operis Praeses cum memorato Cardinali pro Urbe eiusque Districtu Vicario Nostro in spiritualibus Generali rationes habebit frequentissimas, ut eum de omnibus certiorem faciat cum eodemque consilia opportune conferat Cardinalis idem Praeses novi personam Operis geret ad omnes quod pertinet effectus, quos iuridicos atque administrativos vocant.

Itaque novum « Pontificium Opus praeservandae Fidei novisque Romae templis exstruendis » ex duabus sectionibus constat, quarum unaquaque certum quoddam ac proprium persequitur propositum, quamvis, ut patet, arcte sit alterum cum altero copulatum.

Ad praeservationem Fidei quod attinet. Opus Pontificium. praeterquam quod provehere ea perget, quae usque adhuc pristinum Opus, Leonianum dicimus, promovere non destitit, curas atque incepta sua ad novas temporum rerumque condiciones proferendo accommodabit, ut aptioribus cotidie efficacioribusque artibus id, quo tendit, assequatur, scilicet ut avitam fidem in dilectissima hac Nostra Urbe ac dioecesi incolumem tueatur.

Quod autem spectat ad templorum paroecialium exaedificationem — de quibus primum ac praecipue, si non unice. loqui/ volumus — Pontificii Operis erit. 339
quamprimum fieri poterit, novas erigere, instituere ac dotare paroecias, vel veteribus, si quando oporteat, dismembratis; areas acquirere, templa exstruere continentesque aedes, itemque de necessariis veniis cum civitatis magistratibus agere. Quibuscum praeterea Pontificium Opus de modis ac de compensationibus tractabit convenietque. quotiescumque veteres sacrae aedes cedi debent, publicae utilitatis causà necessario deliciendae.

Novum Opus utrumque finem sibi propositum persequetur per eas pecuniae summas, quas unicuique ex iis attributas volumus; in templorum vero paroeciarumque exstructionem erogabuntur quoque cum pecuniae e cessione veterum ecclesiarum perceptae, tum largitiones, quibus filii e dioecesi Nostra dilectissimi Nobis opitulaturi sunt — ut in ipsa Consistorial) Allocutione confidere Nos diximus — cum de rc agatur, quae et sibi ipsis et suae posteritati tantopere profutura erit

Lex propria Operis Praeservationis Fidei, quam fel rec. decessor Noster Leo XIII Litteris Motu proprio die xxv m. Novembris an. mdcccti datis probavit. Nostrarum harum promulgatione Litterarum abrogatur; item esse desinere volumus Commissionem, Consultorum Coetum et cetera omnia, quae ex iisdem Leonlanis

praescriptis esse coeperunt Interea operibus negotiisque expediendis, quae in cursu sunt opportune providebitur.

In sectione, quae nova templa Romae excitanda curabit, Cardinali Praesidi laborum socia aderit Commissio, ut aiunt quae constabit non modo ex uno e curionibus urbanis atque ex iis abis ecclesiasticis viris, quos mox deligere placebit sed etiam e jurisperito uno artifcibusque tribus, quos pariter Nosmet ipsi nominabimus. Omnia autem, quae supra memoravimus, ut ad effectum nte deducantur, opportunas posthac normas tradituri sumus.

Interea spe fruimur laetissima, fore ut Pontificium Opus. quod, post assiduas commentationes ac preces, modo condidimus. fructus illos ferat uberrimos, quos vehementer optamus ardenterque ominamur, cum Dei
310 benignissimi deesse Nobis prae sidium non possit, apud quem Deiparae Virginis. Apostolorum Petri et Pauli cmniumque caelestium Almae huius Urbis ac dioecesis Patronorum deprecationem adhibuimus atque adhibemus.

Divinorum autem munerum conciliatrix sit apostolica benedictio, quam, praecipua animi effusione, iis universis impertimus, qui aut pristino Leoniano Operi dedidere usque adhuc se totos, aut novi Operis modo erecti commoda tuebuntur, in eius profectum precibus, favore ac liberalitate sua conspirando. Sensum vero aperimus, quem in animo Nostro nemo non legat, cum dicimus, plurimum Nos pastorali studio confidere, quo parochi urbani tam Nobis cari apud suum quisque gregem raient, et niti Nos item admodum acri actuosoque apostolatus spiritu, quo dilectos omnes de Actione Catholica filios Nostros flagrare novimus.

Quaecumque a Nobis hisce Litteris statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse tabemus, contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum die v mensis Augusti, in festo Dedicationis Sanctae Mariae ad Nives, anno mdccccxxx. Pontificatus Nostri nono.—Pros Pp. x i.

Adn. P. PRINCIPI b AjoII. 3 (1930) 521 523: PrM 19 (1930) 312.

988

1930 AtG 28.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 23 (1931) 8-9

S IOAXNIS DE DÎO ET S. CAMILLUS DE LELLIS CAELESTES DECLARANTUR PATRONI INFIRMARIORUM JOCULARIUM EORUMQUE PIARUM ASSOCIATIONUM

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Expedit plane, ac consilium Nobis peropportunum videtur, ut hoc tempore quo coetus infirmariorum saecularium in plures associationes foederatur atque ordinatur, et ipse polleat caelestibus Patronis, quorum exemplo permoti, iidem infirmari! in aegrotantibus curandis eo Christianae cantatis spiritu Inflammentur, quem 'm sanctis Evangeliis divinus Magister tradidit Hac mente, cum dilecti filii hodiernus Prior generalis Ordinis Hospitalarii a Sancto loanne de Deo. et Praefectus generalis item hodiernus Clericorum Regularium Infirmis ministrantium enixas Nobis preces adhibuerint ut respective Ordinis Fundatore nempe Sanctum loannem de Deo. et Sanctum Camillum De Lellis catholicorum infirmariorum ubique terrarum declarare atque instituere velimus caelestes apud Deum Patronos. Nos piis huiusmodi precibus ultro libcr/.crque concedendum existimavimus. Et sane minime Nos latet divum loannem de Deo iam inde ab anno xvii primam fundasse laicorum societatem qui infir mis pauperibus assiderent·, Camillum autem de Lellis In virtutibus omnibus excellentem apparuisse, dum viveret, electum a Deo ut ministraret aegrotantibus. et modum illis inserviendi reliquos doceret Quae cum ita «Int. audito dilecto filio Nostro Camillo Sancta Romanae Ecclesiae Diacono Cardinali Laurenti. Sacrae R.tuum Congregationis Praefecto, permoti quoque commendatone plurimorum Sacrorum /Kntistitum. inspcctisque Apo<tolxls Litteris « Dives In misericordia Deus * a Praedecessore Nostro rec. me. Leone Pp. XIII die xxiH mensis Iunii anno mdccclxxxvi sub eadem hac forma IActa Lbojtw XΠI t. 6 p. 106 - 1081 datis, de Sanctis loenne de Deo et Camillo de Lellis hospitalium et infirmorum Patronis, ad fovendam et augendam etiam pietatem et fiduciam associationum catholicarum ab infirmariis nuncupatarum, erga eosdem Sanctos Ordinum Fundatores et infirmorum Patronos, motu proprio atque ex certa scientia, et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi» perpetuumque in modum, omnium praedictarum associationum nec non omnium infirmariorum utriusque sexus ubique terrarum nunc et in posterum exsistentium, caelestes apud Deum Patronos Sanctum loannem de Deo et sanctum Camillum de Lellis declaramus atque constituimus.

Haec volumus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum perpetuo suffragari; sicque rite diiudicandum ac definiendum esse; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate quavis, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvni mensis Augusti anno snxzcccxxx. Pontificatus Nostri nono.—E. Card. Pacellt. α Secretu *Status.*

Adn. **G CURTI In CpR 11 (1930) 313-321.**

989

1930 OCT 23.-S. POEN-, DECR. AAS 22 (19301 193

Divini Omen coram Ssmo Sacramento recitatio
INDULGENTIA PLENARIA DITATUR

Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI. in Audientia die 17 Octobris c. a. infrascripto Card. Poenitentiario Maiori impertita, vota sacerdotum in civitate Lauretana occasione X Eucharistici conventus nationalis coadunatorum libentissime excipiens, ad cleri devotionem et amorem erga Augustissimum Eucharistiae Sacramentum magis magisque fovendum, benigne concedere dignatus est ut clerici in sacris constituti, qui integrum divinum Officium, quamvis in partes distributum, coram Ssmo Sacramento sive publicae adorationi exposito. sive in tabernaculo adservato. recitaverint, indulgentiam plenariam, suetis conditionibus, lucrari valeant Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae cx Aedibus S. Poenitentiariae, die 23 Octobris 1930.—L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.* I. Teodori. S. P. *Secr.*

Adn. P. B. in EL 44 (1930) 451-452; L C In NrT 53 (1931) 182; 1P 10 (1930) 335-336; ME 42 (1930) 325; PrM 19 (1930) 342-343.

990

1930 OCT 26.-PIUS XI. CONST. AP. AAS 23 (1931) 5-0

De erectione et regimene pontificii collegii
ECCLESL4STICI NEERLANDICI PIANT DE URBE

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei · Ad *perpetuam* rei memoriam

Anno vertente quinquagesimo, ex quo primum, sacerdotali dignitate aucti, divina Hostia litavimus, sacrorum Hollandiae Antistites ut rem Nobis pergratam facerent utque catholico nomini apud suos satius opportuniusqut· prospicerent, consilium communiter inierunt Collegium in hac alma Urbe excitandi, in quo delecti e natione sua sacerdotes exciperentur et ecclesiasticis altioris ordinis disciplinis rite sancteque conformarentur. Quod quidem consilium ut ad effectum quam primum adduceretur, locus ad rem aptus ln Aventini montis delectu coemptus est, ibique superiore anno, die secunda mensis Mail, auspicalis novi aediflch lapis sollemni ritu positus. Cum autem in praesens hoc studiorum domicilium omni sit paene numero feliciter

absolutum, Nos, ut Hollandiae Episcopis paternam testeoiur voluntatem Nostram, eorum votis libentissime innuentes, ad iuridicam Collegii huius erectionem devenire volumus. Quapropter, ae Sacrae Congregationis Seminariis Studiorumque Universitatibus praepositae consulto, ac suppleto quorum interest, vel eorum, qui m intéresse praesumant, consensu, haec quae sequuntur statuimus ac decernimus:

I. Ad maiorem Dei gloriam reique catholicae incrementum, Collegium Ncerlandicum Pianum, in Urbe conditum, ad sacrorum canonum normam apostolica Nostra auctoritate constituimus atque erigimus; tute-
6 Ue; ac patrocinio S. Willibrordi Episcopi Ultraiecten-
$3 committimus; eidemque Pontificii Collegii nomen, iun ac privilegia attribuimus.

II. Hoc clericorum institutum alumnos excipiet sacerdotes, pietate quidem ingenioque praestantes, quos Hollandiae Antistites e suis dioecesibus Romam, ecclesiasticis altioris ordinis imbuendos disciplinis, missuri sunt

HI. Novum, quod supra memoravimus, aedificium et continens einem area, prope Aventinan viam sita, Collegio huic possessio ac sedes propria sunto.

IV. Pontificium Collegium Neerlandicum Pianum sub tare ac potestate erit Sacrae Congregationis de Seminanis et Studiorum Universitatibus, ideoque ab ipsa regetur.

V. Singuli Neerlandiae Antistites eadem iura eademque officia in huiusmodi Instituto habeant, eique omnes pro viribus consulant

VL Collegii moderator a Summo Pontifice per Saeram Congregationem de Seminariis et ae Studiorum Universitatibus eligendus est; isque sacrorum Neerbadiae Antistitum erit procurator atque parochi mucere in Collegio fungetur.

VIL Si quavis ex causa Pont. Collegium Neerlandicum Pianum esse desierit, omnes eius possessiones, res mobiles, se moventes et quae moveri non possunt, pecuniae, reditus aliaque eiusmodi ad Sanctam Sedem devolventur, ut ab eadem, quantum fieri poterit, ad ilumnos e Neerlandiae dioecesibus ecclesiasticis allions ordinis disciplinis instituendos erogentur.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaeoet exhibitae vel ostensae forent. — Quae denique per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus ac mandavimus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus; quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Daluifi Romae apud Sanctum Petrum, a. D. kxccocxx die xxvi m. Octobris, in Festo D. N. lesu Christi Regis, Pontificatus Nostri anno nono.—Fr. Anietas Card. Frühwirth, *Cancellarius S. R. E.* Caietanus Card. Bisleti, *Praefectus S. Congr. de Seminariis et Studiorum Universitatibus.* loseph Wilpert, *Decanus* Coll *Proton. Apostolicarum.* Dominicus Jorio, *Protonotenui* Apostoltcttt.

Ua. b **ERAS Jn Apoll. 4 (1931) 195-196.**

991

1920 OCT 28.-SC SACRAMENTORUM, RESP PART.·

De usu patinae in distribuenda ss. communione

Dubio Sacra Congregatio respondit quod usus ut patina apponatur sub mento fidelium ab acolytho seu M&ae inserviente, nullimode prohibetur ab Instructione huius S. Congregationis « Dominus Salvator > iLE 892], dummodo tamen hic in usu patinae requisitam *servet* diligentiam, eamdem sursum ac deorsum non flectens, ne fragmenta disperdantur.—Card. *Praefectug.*

• Ordiaario Ruîhenerui: L'Ami du Clergé 48 (1931) 89 (Petit oerUr). Adn. L'Ami du Clergé 48 (1931) 89 (Petit courrier).

992

1930 NOV 8.-SC S. OFF. DECR. AAS 22 (1930) 517-520

Sacerdos iosephus turmel excommunicatus vitandus
DECLARATUR, DEGRADATUR ET EIÜS OPERA IN INDICEM LIBRORUM PROHIBITORUM INSERUNTUR

Feria V, loco IV, die 6 Novembris 1930

Sacerdos losephus Turmel, ex archidioeccsi Rhedonensi in Gallia, iam anno 1892 munere docendi, quod in seminario maiore Rhedonensl obibat, ab Eifio Cardinali Place suo Archlepiscopo privatus est. eo quod nonnums ex suis alumnis praesentiae reali lesu Christi in Ssflla Eucharistia se non credere declaraverat.

Anno 1901 Effius Cardinalis Richard. Archiepiscopus Purisiensls, de speciali mandato et nomine Sacrae Congregationis Indicis, sacerdotem Turmel graviter monebat ob articulos haereticales ab ipso editos In foliis periodicis *Revue d'histoire ct de littérature religieuses*, quorum infelix sacerdos A. Loisy moderator erat; addito vetito, ne quid deinceps ad sacras disciplinas pertinens absque praevia approbatione ecclesiastica publici iuris faceret.

Anno 1903 coram Illflio ac RevÆo Domino Augusto Dubourg. suo Archlepiscopo, absolute negavit se sub falsis nominibus - A. Dupin ** et G. Herzog " duos libros contra dogmata Ssffiae Trinitatis et Virginitatis Manae, ncc non contra alias SsfTlae Matris Dei praerogativas scripsisse, firmiter asserens cum dictis auctoribus nihil prorsus se commune habere, immo eos ne novisse quidem. Illa vero occasione, ad quamvis suspicionem a se avertendam, suo Ordinario sub die 22 Maii 1908 explicitam professionem fidei catholicae in scriptis exhibuit. Praefati duo libri, primus sub nomine ° A. Dupin " vi decreti dici 25 Mail 1908 et alter sub nomine " G. Herzog " vi decreti diei 5 Iulii 1909, in Indicem librorum prohibitorum dein inscripti fuerunt/

518

Ab anno 1909 usque ad annum 1911 Sacra Congregatio Indicis septem opera sacerdotis Turmel tribus diversis decretis, latis respective diebus 5 Iulii 1909, 7 Martii 1910 et 2 Ianuarii 1911. proscripsit ac damnavit: auctor vero post singulas damnationes suo Archiepiscopo In scriptis absolute se subiiclebat, declarans se doctrinae catholicae firmiter adhaerere.

Haud tamen exinde a sua nefaria opera cessavit, sed sub diversis itidem falsis nominibus alios libros aut articulos identidem edere perrexit, blasphemias in Deum continentes. haeresim propugnantes, ipsorumque religionis fundamentorum eversivos, qui ei tamquam auctori, etsi ipso pertinaciter negante, adseribebantur.

Anno demum 1929. cum ex peracta inquisitione sufficientia collecta essent argumenta ad sacerdotem Turmel plurium horum eperum sub diversis nominibus editorum tamquam verum auctorem designandum, ab Erfio Cardinali Charost, Archiepiscopo Rhedonensi, de mandato Supremae Sacrae Congregationis S. Officii, regularis instructus est processus, in quo sacerdos Turmel. constitutis sublectus diebus 10. 20. 21. 23 Decembris 1929 et 10 Ianuarii 1930. et non obstantibus suis firmis, iteratis, immo et iuratis negationibus. de reitate convictus, poena suspensionis a divinis mulctatus est sententia die 23 Ianuarii 1930 lata et in fasciculo *Semaine Religieuse* du *Diocèse de Rennes* diei 25 Ianuarii 1930 edita.

Paulo antequam ei suspensio a divinis intimaretur. Infelix hic sacerdos suam reitatem fortiter negare pergens. Effio Archiepiscopo declaravit se libenter esse paratum professionem emittere fidei catholicae; paucis tamen diebus post. Iam a divinis suspensus, ad editorem Rieder manuscriptum misit alterius voluminis opens Catéchisme pour *adultes* in eum finem evidenter conscripti religionem Christianam oppugnandi et atheismum propagandL

Cum tandem se manifeste detectum perspexisset, duabus epistulis diebus 25 Martii et 1 Aprilis currentis anni ad Effium Cardinalem Charots datis, sacerdos Turmel confessus est se plurimos articulos et quatuordecim opera edidisse sub sequentibus quatuordecim falsis nominibus: " Louis Coulange, Henri DeUfosse. Armand Dulac. Antoine Dupin. Hippolyte Gallerand. Guillaume Herzog, André Lagard. Robert Lawson. Denys Lenaln. Paul Lctourneur. Gouîven Lézurcc, Alphonse Michel. Edmond Perrin, Alexis Vanbeck ".

Ut facile est intelligerc, ex tot libris ct articulis sub diversis nominibus prodeuntibus, haeresim ac Impietatem propugnantibus, legitima orta est suspicio ne in Gallia totidem adessent sacerdotes qui fidei catholicae adversarentur; quod quidem clero Gallico gravem profecto et manifestam Inluriam Inurebat./

Cum igitur sacerdos Turmel quadraginta iam abhinc annis Ideas catholicae fidei contrarias expresserit, ct pluries monitus, poenisque ab auctoritate ecclesiastica plexu prout ex dictis constat, non resipuerit, necnon quotidie Sacrum litare sit ausus, Effii ac RevflU Patres rebu< fidei ac morum tutandis praepositi, In Plenario Conventu Ferla V. loco IV, die 6 Novembris 1930 habito, procedendi formam Supremi S. Tribunalis S. Officii propriam ad normam can 1555 sequutl, praeaudito RR DD. Consultorum volo, decreverunt:

1. - Duodecim opera sacerdotis Ioseph: Turmel, quorum tituli infra notantur, sub diversis nominibus edita, sed ab ipso uti propria agnita, praeter alia duo iam damnata et In Indicem relata, tamquam praedamnata habenda esse atque in Indicem librorum prohibitorum esse inserenda:

Louis Coulange. *La Vierge Marie.* Paris, Rieder, 1925. - Id., *La* Messe. Paris, Rieder, 1927. - Id., *The Life of the DeriL* London, 1929. - Id., *Catéchisme pour adultes* ‹2 voll.). Paris, Rieder, 1929-1930. - Henri Delafosse, *Le Quatrième Evangile.* Paris, Rieder, 1925. - Id.. *Les écrits dc Saint Paul: L'Epitre aux Romains,* Paris, Rieder, 1926. - Id., *Les écrits de Suint Paul: La première Epitre aux Corinthiens.* Paris, Rieder, 1926. - Id., *Les écrits de Saint Paul: La seconde Epitre aux Corinthiens. La Epltres aux Galates. aux Colossiens, qui Ephésiens, à Philémon.* Paris, Rieder, 1927. - Id., *Les écrits de Saint Paul: L'Epitre aux Philippiens. Les Epitres aux Thessaloniciens. Les Epitres Pastorales. L'Epitre aux Hébreux.* Paris, Rieder, 1928. - Id., *Lettres d'igr.ace d'Antioche.* Traduction nouvelle avec introduction et des notes. Paris, Rieder. 1927. - André Lagarde, The *Latin Church* in *the Middle-Age.* Edinburgh, 1925. - Edmond Perrin, Saint *Thomas d'Aquin, Somme Théologique.* VolL I-II : Dieu. Traduction nouvelle avec une introduction et des notes. Paris, Rieder, 1927-1929;

2. - Ipsum, iam incursum in excommunicationem latae sententiae ad nonnam can. 2314 ξ 1,1, nunc excommunicatione nominatim ac personaliter damnari, prout vi praesentis decreti damnatur; omnibus plecti poenis publice excommunicatorum ; atque insuper vitandum esse et ab omnibus vitari debere ;

3. - Eumdem etiam degradationis poenae cum omnibus Iuris effectibus subiici ;

4. - Ab excommunicatione vero, de qua supra, ipsum absolutum non Iri, nisi datis antea verae resipiscentiae signis, et retractis formiter omnibus suis erroribus per declarationem a S. Officio probandam et publici iuris faciendam. Quibus tantum praestitis et non aliter, ipsum posse ad Sacramenta more laicorum iterum admitti./

120

Et eadem Feria V, die 6 eiusdem mensis et anni. SsÆus D. N. D. Pius divina Providentia Pap. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit atque publicandam iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 8 Novembris 1930—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarim.*

Ada. **A BENTLEY ift CR 1 (1931) 214; J, LEV1E in NrT 53 (1931) 64-71.**

NORWAE SERVANDAE AB ORDINARIIS IN IMPETRANDA AB APOSTOLICA SEDE COLLATIONE BENEFICIORUM

Ut Rcvmis Ordinariis recursus ad Sedem Apostolicam pro obtinenda collatione beneficiorum non consistorialium, quae, ad nonnam iuris, ipsi Sedi Apostolicae reservata sunt (Codex iuris can., 396, 1435), vel devoluta (can. 1432 5 3). facilior reddatur, et ut eorundem provisio recte et congruenter absolvatur, ac praecipue ut Romanus Pontifex, cui soli illorum collatio spectat et pertinet libere ad illa eligere possit clericos. quos digniores et magis idoneos in Domino iudicavcnt, sequentes nonnae, a SS. D. N. Papa Pio XI adprobatae, servandae erunt:

I. A die vacationis beneficii reservati vel a die devotationis, ad diem quo recursus ad Sedem Apostolicam erit faciendux, aliquod temporis spatium intercedat, ita ut notitiam de collatione ipsius beneficii Summo Pontifici reservata clerici d'.oeccseos tempestive habeant

II. Revifii Ordinarii in supplici libello pro collatione obtinenda beneficiorum reservatorum vel devolutorum, ad Efhum Cardinalem Sanctae Romanae Ecclesiae Datarium mittendo, nomina ecclesiasticorum omnium, qui beneficium optant, praesentent, una cum testimoniis de eorum aetate, studiis, vita, moribus, ministeriis quibus laudabiliter quisque functus sit, et de idoneitate ad munia beneficii, de quo agitur, obeunda: et saltem tres, quatenus fieri possit, uti digniores indicent.

IIL Si beneficia reservata vel devoluta legi concursus. sive generali sive particulari, obnoxia sint, suffragia ab examinatoribus lata quoad idoneitatem et scientiam tum coniunctim. tum distincte, ad Apostolicam Datariam, una item cum vitae curriculo seu testimoniis, ut supra, concurrentium, mittantur, servatis apud curiam Ordinarii actis concursus.

Quod si beneficio onus insit Sacrae Scripturae populo explanandae, candidatus, ex praescripto Motus proprii Pii Pp. XI diei 27 Apr. 1924 [LE 593), licentia aut laurea in re biblica potitus esse debet. Si Ordinarii vero derogationem a dicta lege, rationabili de causa, impetrare cupiant, testi/monium de candidati peritia sjj super Sacram Scripturam, onerata eorum conscientia, perhibeant.

IV. Si de beneficio agatur adnexam habente curam animarum, quarum salus super omnia prae oculis habenda est, iudicium Revmi Ordinarii quoad scientiam, pietatem, zelum animarum et idoneitatem candidatorum ad regendam paroeciam de qua agitur — cui tantum magis idoneus praeficiendus erit (can. 459) — semper requiritur, graviter onerata conscientia eiusdem Ordinarii.

Votum vero Revmi Ordinarii circa candidatum, quem magis dignum et idoneum reputet. Summus Pontifex libenter semper excipiet, ac de illo, pro Sua sapientia et prout in Domino iudicaverit, debitam rationem habebit.

Ex Dataria Apostolica, die 11 Novembris 1930.— R. Card. Scapinelu, S. *R. E. Datarius.* I. Guerri, *Regens.*

Ado. A BENTLEY in CR 6 (1933) 413-414; E. JOMBART ia NrT 53 (1931) 182-183. Ph. MAROTO In Apoll. 4. (1931) 52-54; IP 10 (1930) 338; ME 42 (1930) 354-355; PrM 20 (1931) 90.

G ALLIPOLITAN A

Funerum. seu iuris ad sepulturam et portionem paroecialem. *Die 24 Maii et 15 Novembris 1930*

Species facti. - Die 28 Augusti 1928 parochi civitatis Gallipolitanae penes hanc S. Congregationem conquesti sunt quod generatim sui parochiani, post obitum. « sono trasportati per Tesequie a chiesa che non è mal quella della propria parrocchla; gli ascritti a confraternité vanno alia chiesa della propria confraternita, e per i non ascritti a confraternité la famiglia paga un tanto, qui detto *offerta,* a una confraternita, e il defunto è accolto per l'esequie nella chiesa di detta confraternita- NelTuno e nelFaltro caso il parroco non ha altro da fare che benedire la saIma e accom/pagnarla W alia chiesa dove han luogo le esequie; e per questa associatio *cadaveris* ha solo un meschinissimo compenso e nulla ha *(portio paroecialis)* per il suo diritto e dovere di esequie violato ».

Quapropter duae circa funera proponebantur quaestiones. quarum altera ad electionem refertur ecclesiae funerantis cum adnexo iure exsequias in eadem persolvendi, altera solutionem spectat portionis paroeclalis. proprio defuncti parocho debitae.

Quoad primum, in civitate Gallipolitana praxis viguit, vi cuius si quis, dum in vivis est, alicui ex confraternitatibus ibi exstantibus sese adseribit, ipso facto ecclesiam funerantem hac adseriptione se elegisse praesumitur. Idipsum censetur, si quis ex heredibus, etsi nullo praehabito expresso mandato, certam pecuniae summam solvendo, quae *offerta* dicitur, alicui confraternitati defunctum adseribit.

In utroque autem casu, itemque quando funera ? Capitulo in ecclesia cathedrali peraguntur, proprio defuncti parocho non solvitur portio paroecialis contra praescriptum canonis 1236 5 1 C. I. C., sed oblatio fit admodum modica.

Censent proinde parochi corrigendas esse huiusmodi consuetudines ad normam iuris communis sive ratione vinculi spiritualis quo fideles paroeciae devinciuntur, sive ratione quoque rei oeconomicae.

Confraternitates e contrario easdem confirmandas esse putant, utpote in Codice I. C. expresse non reprobatas, atque usque nunc ab Ordinario toleratas. Re enim vera, eligere ecclesiam sui funeris unicuique licere Codex statuit in canone 1223 § 1, idque sive per $e, sive per alium fieri potest, cui legitimum mandatum quisque dederit (can. 1220 § 2). Cum vero haec electio necessario importet ius funerandi, quae res sunt inter se connexae, nihil in hac re innovandum esse contendunt, attenta etiam legitima consuetudine.

Et idem sentiendum de adseriptione defunctorum iisdem confraternitatibus. Vel enim agitur de defunctis qui antea propinquis et familiaribus hoc mandatum commiserunt, et nemo dixerit hanc electionem, ad normam citati canonis 1220 § 1, legitimam non esse. Si rtro agitur de ceteris pro quibus arbitrario ab heredibus haec electio facta est, succurrit praesumptio, qua coniici potest hanc fuisse defunctorum voluntatem, quam heredes ipsi interpretati sunt atque ad effectum demandarunt

Denegant tandem eaedem confraternitates parocho solvendam esse his in casibus portionem paroecialem, ib immemorabili nunquam solutam.

Quem morem sequitur et Capitulum cathédrale in funeribus ab eo persolutis, provocans ad diuturnam consuetudinem a condito Capitulo, a saeculo nempe
S xv usque nunc servatam, atque hac ratione innixum,/ quod iisdem funeribus aliqua confraternitas semper interest quae portionem paroecialem seu oblationem parocho persolvit

Ad ius vero quod attinet, perpendenda in primis sunt prascnpta Codicis in sublecta materia. Iamvero " ecclesia in quam cadaver pro funere transferri debet, ex iure ordinario est ecclesia propriae defuncti paroeciae, nisi defunctus aliam funeris ecclesiam legitime elegerit " (can. 1215 I 1). Et " ecclesiam funeris .. quis eligere potest per se vel per alium cui legitimum mandatum dederit ; factamque electionem aut mandati concessionem quolibet legitimo modo probare licet " (can. 1226 § 1). Attamen " ut electio ecclesiae funeris valeat, cadat necesse est vel in ecclesiam paroecialem, vel in ecclesiam regularium.. , vel in aliam ecclesiam funerandi iure praeditam " (can. 1225).

Quapropter ex facto adseriptionis alicui confratcrnitati non sequitur necessario eiusdem confratenitatis ecclesiae pro funere legitima electio ; sunt enim adseriptio et electio res quae necessario non cohaerent ; nec confraternitates cmnes. qua tales, iure funerandi sunt praeditae (Cfr. Ferrins. *Bibl. can., v. Confraternitates,* art. V).

At, in casibus peculiaribus, si hoc iure ecclesiae confratenutatum potiuntur, et ex receptis loci usu ac consuetudine conlratres omnes in propria funerantur ecclesia, iure arguitur eosdem, eo ipso quo alicui confratcrnitati nomen dinL ecclesiam sui funeris designasse. Et hoc satis est, ut ad normam citati canonis legitimo modo electa probetur ecclesia funeris.

Funerandi autem ius multipliciter acquiri potest. S. Sedis nempe aut Ordinarii concessione, legitima consuetudine ei praescriptione. " Cum autem haec consuetudo, animadvertit S. Rota in una *Mediolanen. — Iuris funerandi* (A. *A. S.,* 1914. p. 556), mixta sit praescriptioni, quippe quae laedat iura tertii, planum est in ea requiri etiam conditiones praescriptionis ". Quod si in casu de quo agitur, omnes istae conditiones non inveniantur, adest tamen aliqua Episcopi coccessio. siquidem, prout asseritur, plures Episcopi hanc praxim. funerandi nempe in ecclesiis confraternitatum. tolerari permiserunt Qua admissa legitima praxi, roboratur queque argumentum, quo fideles cx ipsa adseriptione alicui «xifratemitati ecclesiam funerantem elegisse praesumun-

Aliter sentiendum est. si de adseriptione defunctorum res sit, ab heredibus proprio marte peracta. Ius enim elidendi ecclesiam funeris, ex citato canone 1226 i 1. ad unum defunctum, non ad heredes pertinet, nisi legitimum mandatum acceperint: salva tamen contraria consuetudine, quae quominus submoveri possit nihil vetat, attentis laesione luris parochorum, nec non incommodis inde facile oritu-
153 rj/

Quod denique attinet ad solutionem portionis paroecialis. In canone 1256 § 1 statuitur: " Salvo iure particulari, quoties fidelis non funeratur in ecclesia paroeciali propria, proprio defuncti parocho debetur portio paroecialis. excepto casu quo cadaver in ecclesiam propriae paroeciae commode asportari nequeat Ad quam denegandam, in casu contraria immemorabilis consuetudo affertur.

Piura, ut notum est. in praescriptione et in consuetudine praescriptiva requiruntur, praesertim in iis quae habent tractum successivum Ad rem in *Diancn. — Iuris funerandi IA. A.* 1921. pag. 534 sq.) [LE 368) hacc leguntur: * Ad hoc ut intret praescriptio in habentibus tractum successivum, necessaria est *petitio, repulsa ct acquiescentia* petentis; in casu agitur profecto de re habente tractum successivum. quum Capitulum teneatur toties dare portionem canonicam quoties funerat alienos: itaque probandum esset a Capitulo se cum effectu denegasse portionem petenti: quod minime praestat, cum immo testibus evincere contendat: ch'egli non *ha pagato mai la quarta funerale, e che mai* dal *parroco fu richiesta...* ". Ideoque in casu haec Sacra Congregatio non constare edixit de iure Capituli portionem paroecialem non solvendi.

Quae ad casum de quo agitur aptando, cum moderatores confraternitatum portionem paroecialem asserant nunquam solutam fuisse, nec unquam a parocho fuisse petitam, deest petitio, repulsa et acquiescentia petentis; quapropter praescriptio vel consuetudo praescriptiva nihil operatur. Nec eadem portio censeri potest suffecta ab oblatione illa quae a confraternitatibus parocho solvitur, attenta eiusdem exiguitate, nec non portionis paroecialis natura, quae, ut praescribitur in canone 1237 j 1. " detrahi debet ex omnibus et solis emolumentis, quae statuta sunt pro funere et tumulatlonc in taxa dioccesana ".

Resolutio. - His omnibus perpensis, in plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis, diebus 24 Maii et 15 Novembris 1930 habitis, proposita sunt enodanda haec dubia:

I. *An sustineatur consuetudo quoad adseriptionem confraternitati sive vivorum per* se, sive *defunctorum per heredes, cum adnexo iure funerario, in casu;·*

II. *An parocho defuncti debeatur portio paroecialis a rectoribus confraternitatum vel a Capitulo cathedrali, in casu.*

Porro Efhi Patres responderunt:

Ad I. *Ordinarius utatur iure suo ad normam canonis 5 Codicis I. C., et ad mentem.*

Ad. II. *Affirmative./*

Facta autem de praemissis Ssmo Dno Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per Secretarium huius Sacrae Congregationis in audientiis dierum 31 Maii et 17 Novembris 1930, Sanctitas Sua easdem resolutiones approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. SENTLEY in CR 6 (1933) 414-416; F. M. CAPPELLO PrM 22 (1933) 149-152; J. CREU5EN in NrT 60 (1933) 646-647; Ph. MAROTO in Apoil. 6 (1933) 160-164; IP 13 (1933) 104; ME 45 (1933) 163-170. Allegatur etiam sub dit 1930 Mai 25

ffV4*

995

1930 NOV 15.-SC CONC., RESOL. AAS 25 (1933) 83-84

MALACITANA

Vagationum et distributionum. Die *15 Novembris 1930*

Species facti. - Canonici ecclesiae cathedralis Malacitanae in Hispania, e Bulla erectionis Innocentii Pp. VIII, ex veteribus statutis et ex consuetudine, per quatuor menses, quolibet anno, ius abessendi a choro vindicabant

Cum vero Episcopus, ad normam Codicis I. C., vacationes trium tantum mensium permitteret. Capitulum, ad iura sua tuenda, rem S. Sedi detulit

Tunc Episcopus haec dubia dirimenda proposuit: « 1) utrum residentia et absentia, recreationis causa, canonicorum et beneficiatorum ecclesiae cathedralis Malacitanae, iuxta decretum erectionis ecclesiae et privilegia apostolica. ut in veteribus statutis fiebat, vel ad normam canonis 418 § 1 sit definienda. Et quatenus affirmative ad primum: 2) utrum lex de distributionibus quotidianis et de grossa praebendae sit desumenda ex erectione an ex iure communi, iuxta canonem 395 C. I. C; 3) an canonici, de quibus in canone 421 5 1 n. 4. percipere possint etiam distributiones quotidianas >.

Synopsis disceptationis. - Tridentini Patres, cap. 12. sess XXIV *dc rcf.,* prohibuerunt ne vacationes ultra 1res menses protraherentur. Attamen a Concilio Tridentino derogatum non fuit privilegiis fundationum, quibus ultra tres menses canonicis abesse licet, neque statutis a Summo Pontifice confirmatis. Haec in Codice I. C. recepta luerunt ; nam in canone 418 § 1 statuitur: " Reprobata contraria consuetudine, canonici ac beneficiarii quotidiano choro adstricti, posunt singuli abesse tres tantum menses in anno, sive continuos sive intermissos, dummodo propriae ecclesiae statuta aut legitima consuetudo servitium diuturnius non requirant ".

Quapropter conswefudo abessendi a choro ultra tres menses non tantum fuit a Concilio Tridentino revocata et nunquam a S. Congregatione permissa, sed etiam a Codice I. C. reprobata. Nec Rivat in casu canon 63 *j* 1. quia possessio, de qua est sermo, debet esse legitima, vel quasi-possessio

hirti; quod ln casu propter constantem reprobationem nunquam fieri potuit

Nec ullum *prteütçxum* e Bulla erectionis Innocenti! VIII eruitur, quia hic Pontifex facultatem contulit Archieptscopo Toletano erigendi Capitula in kcis Regni Granatensis. M Idem Archiepiscopus. anno 14SS Capitulum ca/thedrale Malar,lanum erigens. haec quidem circa residentium et servitium chorale disposuit: " volumus ut omnes et singulae dignitates, canonid et portlonarii dictae ecclesiae cathedralis teneantur residere et servire in praedicta ecclesia cathedral! cd minus per octo menses continuos aut interpositos ", Non agitur itaque de vero pnvilegio abessendi per quatuor menses, nam m citata Bulla ne verbum quidem invenitur, qued innuat har.c extraordinariam potestatem in Delegato Archiepiscopo: unde Idem Archiepiscopus nullum privilegium concedere poterat, sed munus sibi demandatum tantum explere. Ceterum verba ab eodem adhibita privikgium non innuunt, sed aliquid minimum praestandum: cd nttaux

Capitulum cathédrale MalanUnum ad ius suum ostendendum. etiam wterc *statuta,* et Bullam Iulii Pp. Π citat. Revera hic Pontifex anno 1503 Capitulo MalaciUno vacationes " ad instar ecclesiae Hispalensis " concessit; alumen non constat de tempore vacationum, et de modo concessionis Hispalensi ecclesiae factae.

De dubiis circa fructus beneficiorum adnotandum est quod in citato decreto erectionis, detracta quadam fixa portione pro singulis canonicis, omnes fructus unquam distributiones inter praesentes statuebantur.

Quoad vero duos beneficiates, quos Episcopus m suo servitio habere potest, in eodem decreto sutuitur: " integre percipient fructus tam praebendarum suarum quam etiam distributionum quotidianarum, quae interessentibus et praesentibus distribuuntur

Cum mutatae nunc sint conditiones Capitulorum praesertim in Hispania, omnia suadent ut ius commune servetur ad normam canonis 395. sicut in casu duorum beneficialorum Episcopo inservientium, quia non agebatur de vero privilegio, sed de norma statuta pro eorum remunerations

Reolütio. - Propositis itaque ex officio his, quae sequuntur, dubiis in plenario coetu diei 15 Novembris 1930:

L An constet de iure Capituli Malacitani ad *quatuor* menses vacationum in casu; II. *An sustineatur perceptio fructuum praebendae et distributionum,* in casu; IU. *An* canonici, de quibus in canone *421* 5 1 n. 4, percipere *possint etiam distributiones quotidianas, in casu;*

Emi Patres respondendum censuerunt:

Ad L Non *constare;* Ad U. *Servetur canon* 395; Ad III. Negative.

Facta autem postridie de praemissis Ssmo Dno Nostro Pio div. Prov. Pp. XI relatione per subscriptum S. Congregationis Concilii Secretarium, Sanctitas Sua easdem resolutiones approbare et confirmare dignata est — I. Bruno, *Secr.*

Aia. A. BENTLEY to CR 6 (1933) 4131414; E. JOMBART In HrT 60 (1933) 457; IP 13 (1933) 101; ME 45 (1933) 153-164; PrM 22 (1933) 155.

9%

1930 NOV 20.-SC CONG, RESP. AAS 23 (1931) 16

ROMANA et ALIARUM

Dr distributione redituum intercalarium in Italia

Cum nonnulli Episcopi Italiae ab hac Sacra Congregatione Concilii quaesierint, quaenam norma servanda sit in Italia, post Concordatum Lateranense (art 26 I 1). in reditibus anni promiscui inter beneficiarium successorem et antecessorem eiusve heredes distribuendis, de quibus in canone 1480 Codicis iuris canonici, res proposita est resolvenda in plenario Emorum Patrum eiusdem Sacrae Congregationis conventu die 15 Novembris 1930 sub dubio:

« An reditus Intercalares sive civiles siye naturales distribuendi sint in Italia iuxta annum solarem seu civilem i.

Porro iidem Efni Patres ad dubium propositum respondendum consuerunt: Affirmative.

Hanc autem resolutionem Ssiîius Dominus Pius Pp. XI In Audientia die 17 insequentis, infrascripto Secretario concr'sa, approbare et confirmaro dignatus est.

Datum Romae, ex Secretaria huius Sacrae Congregationis, die 20 Novembris 1930.—I. Card. Serafint, *Praef. L* Bruno. *Secr.*

Adn. A. BENTLEY !n CR 2 (1931) 277: *F. M.* CAPPELLO bl PrM 20 (1931) 140-143; S. ROMANI in Apoll. 4 (1931) 45-51 IP 11 (1931) 108; ME 43 (1931) 51.

997

1930 NOV 20.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Facultas acceptandi oblationes fidelium sub forma **< BORSE DI STUDIO > PRO COLLEGIIS SERAPHICIS O. F. X.**

Preces - *Beatissimo Padre,* 11 Procuratore Gen.lc O. F. M., premesso il bacio dei Sacro piede, umilmente espone e implora quanto segue: Awiene talvolta che pie persone, alio scopo di beneficiare i nostri Collegi Serafici e favorire le vocazioni, specialmente dei fanciulli poveri, offrano assegni annui fissi sotto nome ci « Borse di studio › per il mantenimento gratuito degli alunni nel Collegio. Sembrando non essere ciô pienamente conforme al nostro stato di altissima povertà che vieta possessi stabili, e d'altronde essendo gravi le necessità dei Collegi Serafici, l'Oratore umilmente implora ITndulto Apostolico perché possano essere lecitamentc e tranquillamente accettate le dette offerte a forma di < Borse di studio >, quando se ne presenterà il caso. — Che delle preci ecc.

Rescr. - Vigore facultatum a Ss.mo D.no N. concessarum, S. Congr. Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis a Revjno P. Proc. Gen.ll, Revjno Ministro Gen.li benigne committit ut, pro suo arbitrio et conscientia, petitam gratiam iuxta preces ad quinquennium concedat, servatis ceteris de iure servandis. — Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 20 Novembris 1930.—-Fr. H. M. Card. Lepicier. *Praef.* Vine. La Puma, *Secr.*

• AOFM 60 (1941) 151-152. Indultum saepe renovatum.

998

1939 NOV 21.-SC S. OFF., DECR. AAS 22 (1930) 520

Quinque libri damnantur a paulo roué editi

Feria IV, die 19 Novembris 1930

ln Generali Consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revrni Dni Cardinales, fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, damnaverunt, proscripserunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt libros a Paulo Roué editos, quibus tituli:

Le Procès de *Jésus, Etude historique et juridique.* Paris, André Delpeuch, éditeur;

Le *Procès de Judas dit l'Iscariot.* Paris, éditions de I'Epı;

Code de l'union libre *(Amants, Maîtresses, Enfants* naturels). Paris Librairie de Droit usuel pratique;

Traité de l'annulation du *mariage religieux.* Paris, Etienne Chiron, éditeur;

Mon formulaire d'actes sous-seings privés. Paris, Librairie de Droit usuel.

Et sequenti feria V. die 20 eiusdem mensis et anni, Ssrhus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori impertita, relatum Sibi Emorum Patrum decretum approbavit, confirmavit et publicandum iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 21 Novembris 1930.—A. Subrizi. *Supremae S. Congr. S.* Officii Notarius.

999

19» NOV 28.-SC S. OFF., DECR. AAS 23 (1931) 13

Damxatvr **UBER A GUILLERMO DELLHORA EDITUS CUI TITU-**
lvs: « **LA 1GLESIA CATOLICA ANTE LA CRITICA EN EL PENSAMIENTO Y EN EL ARTE** »

Feria *IV, die 26 Novembris 1930*

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revrni DD. Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, tamquam praedamnatum ad normam an. 1399 Codicis iuris canonici habendum et in Indicem librorum prohibitorum inserendum esse decreverunt librum cui titulus :

Guillermo Dellhora, *La Iglesia Catôlica ante la critica en. el pensamiento y en* cl *arte.* Mexico, Ediciones Dellhora, 1929.

Et sequenti Feria V. die 27 Novembris eiusdem mensis et anni, SSrhus D. N. D. Pius divina Prov. Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 28 Novembris 1930.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr.* S. *Officii Notarius.*

1000

1330 DEC 2.-SC CAER.» DECR. AAS 23 (1931) 56

Decretum de sacris ritibus
AB EMIS DD. PP. CARDINALIBUS ROMAE PERAGENDIS

Die 17 Novembris, plenaria habita in Aedibus Apostolicis Vaticanis sessione Congregationis Caerimonialis, Emi Patres quaestiones nonnullas ac proposita dubia sibi dirimenda susceperunt, quomodo scilicet essent interpretanda itemque exsequenda decreta duo ab eadem Sacra Congregatione die 30 Maii 1902_ [ASS 35 (1902-03) 247-252] lata de sacris ritibus ab Emis purpuratis Patribus Romae peragendis sive sollemniore pompa, sive privatim: quorum alterum, ad omnes Emos Patres Cardinales inscriptum, verbis incipit *Dignitatis eminentia;* alterum *Solemne semper Ecclesiae fuit datum* Rectoribus ecclesiarum Urbis.

Quae autem hisce continentur decretis, eadem Patres Emi Sacrae Congregationis Caerimonialis in sessione, quam supra diximus, cum die 17 superioris mensis prorsus confirmassent, tum sancte in posterum observanda statuerunt

In audientia autem die 2 Decembris 1930 a Ssmo Domino Nostro Pio XI Pontifice Maximo concessa eiusdem Congregationis Secretario, cum hic ad Beatissimum Patrem de omnibus iure actis diligenter retulisset Sanctitas Sua rata habuit quaecumque ab Emis Patribus statuta fuerant, mandavitque ut decretum *Solemne* junper *Ecclesia fuit* cum Emo Cardinali Suo in Urbe Vicario communicatum, ab eodem vicissim ad eorum carnium, quorum interesse posset, notitiam et normam transmitteretur.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Caerimonialis, die 2 Decembris 1930.—I. Card. Granito Pîgsatelli di Belmonte, Ep. Ostiensis et Albanensis, *Praef. B.* Nardone. *Secr.*

Ma. a. **BENTLEY in CR 1 (1931) 540-541; J. G in NrT 58 (1931) 347-348; ME 43 (1931) 57-59; PrM 20 (1931) 138.**

1001

1930 DEC 5.-S. POEN., DECR. AAS 23 (1931) 23-24

INCUSENTIA PLENARIA PRO DIVINI OFFICII RECITATIONE AD WGXIALES ALIASQUE PIAS MULIERES IN COMMUNITATE VIVENTES EXTENDITUR

Indulgentiam plenariam clericis in sacris constitutis, qtu integrum divinum Officium, etsi in partes distribu-

tum, coram Ssmo Sacramento sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato, recitaverint. Decreto d. d. 23 Octobris a. c. benigne concessam [LE 9891, Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI. in Audientia ab infrascripto Card. Poenitentiario Maiore die 21 proxime praeteriti mensis Novembris habita, ad moniales aliasque omnes pias mulieres in communitate viventes, quae ex proprii Instituti constitutionibus ad quotidianam divini Officii recitationem tenentur, in eadem forma iisdemque sub conditionibus, lubentissime ad preces eiusdem Cardinalis Poenitentiarii Maioris extendere dignatus est. Praesenti/ in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque non obstantibus. 24

Datum Romae, ex aedibus S. Poenitentiariae, die 5 Decembris 1930.—L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.* I. Tcodori, *Secr.*

Adn. **J. C. ln NrT 58 (19311 759 IP 11 (1931) 108; PrM 20 (1931) 146.**

1002

1930 DEC 6.-COM. INTP.» RESP. AAS 23 (1931) 25

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1. - De concessione indulgentiarum. **2.** - De **LEGITIMATIONE PROLIS**

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - De concessione indulgentiarum

D. An verba: in *suae iurisdictionis locis,* de quibus in canone 349 § 2 n. 2. ita intelligenda sint ut Episcopi indulgentias concedere prohibeantur religiosis exemptis vel eorum ecclesiis.

R. *Negative.*

II. - De **LEGITIMATIONE PROLIS**

D. An vi canonis 1116 per subsequens parentum matrimonium legitima efficiatur proles, ab eisdem genita detentis impedimento aetatis vel disparitatis cultus quod cessaverit tempore initi matrimonii.

R. *Negative.*

Datum ex Civitate Vaticana, die 6 mensis Decembris anno 1930.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY In CR 1 (1931) 430; J. CREUSEN in NrT 58 (1931) 260-261; A. LARRAONA ln CpR 12 (1931) 11-13 et ir Apoll. 4 (1931) 55-58; REGATILLO n. 152.568; A. VER MEERSCH in PrM 20 (1931) 148-150; IP 11 (1931) 104-107; ME 43 (1931) 55.

1003

1930 DEC 16.-SC S. OFF., DECR. AAS 23 (1931) 14

Damnatur nonnulla opera sac. ludovici dennefeld

Feria IV, die 16 Iulii 1930

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Rmi Domini Cardinales fidei et moribus tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, damnaverunt, proscripserunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt:

Articulum sub verbo *Messianisme* a sacerdote Ludovico Dennefeld editum in Dictionnaire de *Théologie Catholique,* Paris, Librairie Letouzey et Ané (columna a 1404 ad 1568), et eiusdem auctoris librum cui titulus *Le Messianisme,* Paris, Librairie Letouzey et Ané, 1929.

Et sequenti feria V, die 17 eiusdem mensis et anni Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P. D. Adsessori S. Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus S. Officii, die 16 Decembris 1930.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. PrM 20 (1931) 140.

1930 DEC 27.-SU SACK. INSTR. AAS 23 (1931) 120-129

Ad RXO5 LOCORUM ORDINARIOS DE SCRUTINIO ALUMNORUM PERACENDO ANTEQUAM AD ORDINES PROMOVEANTUR

I 1. - *De Ordinariorum munere sedulo scrutandi mores candidatorum ante Ordinationem.*

I. Quam ingens Ecclesiae atque animarum saluti detrimentum inforant qui. divina destituti vocatione, sacerdotale ministerium inire praesumunt, angelicis ipsis humeris formidandum, neminem profecto fugit. Unde qui a Spiritu Sancto sunt positi regere Ecclesiam Dei. ad plurima atque ingentia avertenda mala ab ipsa Eccles^ atque a christifidellbus, sedulissimam adhibeant curam oportet, ne tanti ministerii aditus illis pateat, quibus ob defectum sacerdotalis vocationis, aptandum est illud Christi Domini; c Amen, amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde, ille fur est et labo › (Ioann.. X, 1).

Hacc Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum. quae vi can. 249 t 3 competens est m causis, quibus agitur de nullitate sacrae Ordinationis aut onerum eidem adnexorum, in iisdem agitandis, rem, ut plurimum. esse animadvertit de sacerdotibus querelam moventibus adversus sacram Ordinationem, qui, etsi probare non valeant se vi aut gravi metu fuisse adactos ad sacros Ordines suscipiendos, tamen ex eis quae in actis deducuntur, aperte ostendunt, se fuisse praepostero modo in sacram militiam adlectos, seu non satis fuisse exploratam vocationem, nec libera et spontanea voluntate sacros Ordines suscepisse. Quod grave incommodum ut penitus removeatur eadem Sacra Congregatio ea instanter recolere satagit, quae S. Paulus ad Timotheum scribens commendabat: · Manus cito nemini imposueris. neque communicaveris peccatis alienis › (V. 22», quaeque relata sunt atque fusius explicata in Codice
121 iuris canonici: c Episcopus' sacros Ordines nemini conferat. nisi ex positivis argumentis moraliter certus sit de eius canonica idoneitate: secus non solum gravisûme pectat, sed etiam periculo se committit alienis commun.candi peccatis * (can. 973, $ 3).

2. In primis itaque Episcopus rationem habere debet eorum, quae vigens ius de Seminariorum disciplina constituit. necnon ceterarum normarum, quas ad nostra usque tempora Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus ad rem praestituere placuit, uti Seminariorum alumni, iis qualitatibus se ornatos exhibeant, quae ad rite, sancte ac fructuose ministerium sacerdotale exercendum hodie requiruntur. His praeterea sunt accensenda quae ius canonicum praescribit quaeque respiciunt, praeter irregularitates, impedimenta quoad sacros Ordines suscipiendos, uti ln cann. 933-987 cautum est. ceteraque. quae can. 973 in subiecto sacrae Ordinationis exlgiL

3. Quae ut probe exsecutioni demandentur. Episcopus «eu Ordinarius in perscrutandis moribus eorum qui adseribi petunt sacrae militiae, prae oculis habeat oportet, maxime interesse ut a limine eliciantur, seu ne ad tonsuram et minores Ordines admittantur ii, qui sacerdotio fungendo non sint apti, seu a Deo non sint vocati. Nam sacri Ordines, iuxta sacrorum canonum praescriptum, sub finem curriculi studiorum conferuntur: »ed « turp us elicitur, ouam non admmittitur hospes »; videlicet nemo nwcit quam sit grave ct difficile negotium, iuvenem dimittere quum paene absolverit studia theologica, nodum ob iam progressam aetatem, quocirca non facilia patet via ad aliud capessendum vitae et studiorum institutum. sed etiam ob humanarum relationum respectum, praecipue cum consanguineis et amicis, qui soliti sunt culpae, seu levitati ingenii, vertere htrwrnodi mutationes m vitae ratione, unde fit ut nullus non moveatur lapis ut ultra procedat qui «tenus progressus est

4. Praetereo, prouti eruitur ex processibus apud H. S C. agitata de nullitate -aerae Ordinationis aut adnexarum obligationum, scrutatores bene perspectas habere debent rabones, quae pass m adducuntur ab asserent bus, se veram voluntatem non habuisse recipiendi ☆cram Ordinationem, aut «altem sc submittendi gravibus sacrae Ordlr;»t:oni adnexis obligationibus. Hac ☆ration· sunt aliae ipsi· assertoribus infimae wu intnn-*fteat.* veluti cupiditas commodiori clericali vitae, uti vulgarii opinio ☆t. indulgendi. honores aucupandi, lucra sibi facile comparandi, effugiendi (et haec est hodie communissima ratio) manuum laborem, — ne rogantur fodere, seu agros excolere cum parentibus et fratribus, aut aliam similem vitae rationem prosequi; — vel fruendi privilegiis clericalibus, et potissimum exemptione a servitio militari, aut a foro saeculari; vel saltem cum clericali statu altiorem gradum, etiam civiliter aestimatum, consequendi. *Extrinseca* ratio/ ipsi postu- 15
lanti et veluti *classica* in his causis, est metus gravis, sive absolutus sive relativus, uti est metus reverentialis; utraque autem species metus est perspectissime a canonica iurisprudentia explanata.

Itaque haec Sacra Congregatio, quo facilius Rnïi locorum Ordinarii praescriptis sacrorum canonum obtemperare valeant, sequentes tradit normas, respiciente scilicet methodum scrutationum, iontesque determinans unde veritas hauriri possit. Sed mens non est Sacrae Congregationi, ut omnes et singulae inquisitiones in singulis casibus absolute peragantur, cum non semel ex his nonnullae supervacaneae sint, aut non possibiles; sed ut ea colligantur, quae de moribus ordinandorum cognosci et explorata esse debent, antequam ad sacram Ordinationem tuto procedi possit

5. Acta, quae in huiusmodi perscrutationibus conficiuntur, asservanda erunt sub secreto in Curiae tabulario.

I L De *scrutinio ante collationem primae tonsurae et minorum Ordinum faciendo.*

1. Appropinquante tempore, quo candidati erunt primam tonsuram et Ordines minores recepturi, scriptam ipsi exhibeant, duos saltem ante menses, moderatori Seminarii petitionem, sua manu exaratam et subscriptam, qua candide significent, se libera omnino voluntate atque spontanea, primam tonsuram et postea Ordines minores postulare.

2. Eiusmodi petitio, cui attestatio addenda erit de suscepto Baptismate et de recepto Confirmationis sacramento. ab eodem Seminarii moderatore, una cum sua personali informatione de oratoris idoneitate ad clericalem statum, Excmo Episcopo exhibebitur, qui nisi, attenta eiusdem moderatoris informatione habitrsque forte prae oculis aliis notitiis sibi certo cognitis, dictam petitionem a limine relidendam esse existimaverit, normas de quibus infra observabit

3. Quod si agatur de alumnis in regionalibus Seminariis vel in ecclesiasticis collegiis, tum italicis tum exteris, praesertim huius Almae Urbis, degentibus, horum moderator, nisi habitualiter peculiare mandatum inquirendi iuxta sequentes normas de eiusmodi petitionibus ab Episcopus alumnorum, attenta locorum distantia. habuerit petitionem pariter ab ipsis alumnis sibi traditam, proprio eorum Episcopo, sua informatione munitam, mittendam curabit

4. Ordinarius, in utroque casu, uti par est, ipsam petitionem ad eumdem Seminarii moderatorem remittet, cum mandato inquirendi eius nomine et auctoritate de idoneitate et qualitatibus oratoris, pro tempore quo ipse in Seminario fuit/ u

Si forte desit Seminarii Moderator et alius eius vices gerat, aut Seminarii Moderatorem non eum esse, qui in casu utilem inquisitionem peragere valeat censeat Ordinarius, hic mandatum inquirendi alii deferat

5. Seminarii moderator, diligentissime notitiam de promovendis exquirere curabit ab alumnorum praetectis» praecipue si isti sacerdotali dignitate exornentur, tum etiam ab iis qui in Seminario doctorum gerunt munus, ipsosque non solum seorsum audiet sed etiam insimul convocatos, de singularibus nempe vocationis signis, uti sunt pietas, modestia, castitas, de propensione ad sacras functiones, de studiorum profectu, de bonis moribus, ad quod inservire poterunt interrogatoria. congrua congruis referendo, quae in appendice habentur. iuxta Mod. II et III.

Quia in Seminariis dioecesanis coetus adesse debet deputatorum pro disciplina tuenda ad nonnam can. 1359. hi etiam, si de personis edocti sint, percontandi erunt in scrutiniis faciendis.

Quum Seminarii moderator Episcopo remittit notitias a se collectas illius mandato, suum pandat iudicium scu opinionem suam manifestet exinde habitam de candidati moribus et ingenio. Huiusmodi iudicium non parvi ponderis profecto erit: siquidem praesumitur. moderatorem, prae ceteris, de alumnis rectum iudicium tore laturum.

6. Ad rem autem intimius in singulis casibus perscrutandam, Episcopus, alumnorum, eorumque familiae parocho praeterea mandabit sedulo exquirere non modo de vocationis signis promovendorum, deque eorumdem wtutibus. seu pietate, sed etiam de anteacta ipsorum vitae ratione et dc praesenti; ac maxime percontabitur quomodo sese gesserint feriarum tempore, an videlicet quamdam animi levitatem ostenderint, vel profanis rebus indulserint; et quaenam sit publica ipsorum fama (Mod. ID. Insuper num candidatorum parentes bona pudeant existimatione, et quae sint rei familiaris rationes; num lucri seu quaestus causa, eos reluctantes importunis suasionibus, precibus vel minis, vel alio modo impellant ad sacerdotium ineundum, pertimescentes scilicet aliquod familiae obventurum damnum, sacra Ordinatione posthabita. Quod si haec incitamenta aut inconvenientia sint manifesta, vel prudens de iisdem adsit dubium. Ordinarius omnibus viribus ut ab incepto desistant ipsis suaviter suadebit, vel, si casus ferat, fortiter eosdem moneat parentes de poena excommunicationis ipso facto incurrenda, ab Ecclesia contra quocumque modo cogentes ad suscipiendos sacros Ordines .<atuta (can. 2352).

7. Quod si parochus consanguinitate vel affinitate sit cum promovendo coniunctus. Episcopus ab alio parocho iirt sacerdote in loco commorante notitias sumere curabit; idque praecipue quum aliquis sacros Ordines, antequam canonicae perficiantur publicationes, vel iisdem
24 legitime dispen/satis vi can. 998. erit suscepturus. Non parum etiam proderit ad praecavenda mala, quae ex sacrae Ordinationis oneribus temere susceptis oriri solent. inquirere, num aliquod abnorme ex parentibus in candidatum manavisse coniici aut suspicari fas sit, ac praecipue num corporis habitus ad libidinem sit proclivis, quod atavismum sapiat (Mod. П). Hanc inquisitionem quisquis Episcopus peragere curet pro suis subditis.

Praeterea Episcopus a Seminarii moderatore et ab huius gerente vices, seorsim auditis, quid de candidatis sincera fide sentiant, si fieri potest, expetat: quod quidem erit peragendum post iam acceptas notitias de ipsius mandato ab eodem moderatore collectas.

Aliae etiam personae sive ecclesiasticae sive saeculares probitate insignes, quae peculiares notitias de promovendis praebere possint, iuxta Mod. Ill interrogandae erunt, si eas interrogare, ex rerum et personarum circumstantiis, opportunum ducat Ordinarius, praecipue quum aliquid supersit dubii de moribus et canonica promovendi idoneitate.

9. Nec satis; nam penitius candidatorum animus singu-atim erit explorandus ab Episcopo proprio vel, eo impedito, a Vicario generali, vel ex mandato, a Semitarii moderatore, seu etiam ab iis qui totius Seminarii dsciplinae tutandae deputantur. Quod si agatur de iiumnis degentibus in Seminariis extra dioecesim, mandatum ad hoc fieri poterit Episcopo loci commorationis vel ecclesiasticae personae dignitate fulgenti, vel ipsi Seminarii moderatori. Oportet enim, ne decipiat assenrio vel fallat affectio, ut ordinandorum voluntatem Episcopus experiatur per se vel per alias memoratas personas. planeque noscat, num promovendi alienis potius suasionibus, obtestationibus, pollicitationibus pressi, seu etiam minis compulsi ac perterriti, sacram Ordinationem expetant; num etiam cognitum eis prorsus exstet, quaenam erunt onera ab eis suscipienda, ac praecipue quid caelibatus lex importet, et an parati sint hanc integre constanterque servare, divinae gratiae ope. atque opportunis rationibus pericula vitantes, adeo ut eorum conversatio, prout in Pontificali Romano legitur, probata et Deo placita exsistat, et digna ecclesiastici honoris augmento. Unde expediens erit ut idem Episcopus verba, quae in Pontificali Romano referuntur, candidatis perlegat, atque accuratius explicet, scilicet quod promo/endi iterum atque iterum considerare debeant attente, quale onus appetant; quod ante sacram Ordirationcn. .im sint liberi, licet eis pro arbitrio ad saecularia vota transire; sacris autem susceptis Ordinibus, amplius per se non possint a proposito resilire, sed Deo famulari perpetuo et castitatem servare ipsos oporteat: ideoque, dum tempus est, adhortetur promovendos ut sedulo et coram Deo cogitent, quo certior idem Episcopus fiat, num in eiusmodi proposito perseverare
18 cx animo intendant, atque ad eadem promissa im/plenda sint parati. Itaque verbis humanissimis ac more paterno eis suadebit, ut suum candide sibi animum pandant fidentissime, ipsis spondens suam, si opus fuerit, se praebiturum libenter operam, ut debita libertate fruantur; adeo ut, vero deficiente proposito, in re tam gravi, aliud comparare sibi munus possint, magis sui ingenii proclivitati accommodatum.

5 3. - De scrutinio *habendo antequam* clerici maioribus Ordinibus initientur.

1. Quando ex peractis perscrutationibus prudenter inferri possit, postulatorem ad studia theologica admitti posse, et primam tonsuram et deinde minores Ordines ei conferri, de inquisitionum actis in Curiae archivo asservatis iterum ratio habenda erit, quum alumnus postulabit ut ad subdiaconatum promoveatur. Ast Episcopus, seu loci Ordinarius non solum attendere debet quae iam acta sunt, sed, antequam subdiaconatus conferatur. candidati mores iterum perscrutetur oportet, servata methodo iam explicata. Verum supervacaneum est adnotare, haud necesse esse denuo inquirere de iis» quae ad alumni originem, eiusque parentum indolem et ingenium atque anteactos alumni mores spectant, nisi iusta exorta sit suspicio notitias ante habitas veritati non fuisse consentaneas. Interest vero semper inquirere de alumni moribus eiusque moralibus qualitatibus, quomodo nempe istae se exhibuerint ex vita in Seminario acta, atque ex profectu in studiis. Quibus peractis inquisitionibus, si nulla adsit canonica ratio, quae alumnum a subdiaconatu arcendum fore suadeat, hic scribere debebit sua manu declarationem, iuramento ab ipso firmandam, in Appendice relatam (Mod. I). qua scii, ipse fatetur se omnimoda libertate ad sacram Ordk.em accedere, riteque perspecta habere omnia onera eidem adnexa. Quae quidem declaratio erit similiter a candidatis exaranda antequam ad reliquos sacros Ordines promoveantur, diaconatum nempe et presbyteratum.

2. Quum res est dc diaconatu conferendo, ut plurimum sufficit prae oculis habere iam peractas inquisitiones, nisi interim novae perpendendae sint circumstantiae, quae dubitare cogant de sincero proposito candidati, aut dc eius morali idoneitate servandi onera, obligationesque exsequendi sacris Ordinibus susceptas-

Eiusmodi forte exortum dubium depellendum erit, iis adhibitis inquisitionibus, iuxta normas traditas, pro casus qualitate, opportunis aut necessariis. Si vero res eo deducatur, ut clare pateat subdiaconum ad diaconatum promovendum, vel sacram vocationem reapse nunquam habuisse, aut eamdem corruptis moribus amisisse, time res erit Intimius perscrutanda, prouti/ modo dicemus de subdiacono ad diaconatum promovendo, et dc presbyteratu conferendo.

3. Quoties Episcopus, antequam quis ad diaconatum aut ad sacerdotium initietur, pro certo habeat cx promovendi confessionibus aut ex aliis certis indiciis et probationibus susceptis, ipsum sacra revera vocatione esse destitutum, S. Sedem adire non omittat, candide et plane referens rerum statum, scu argumenta, quibus vehemens fovetur dubium de subdiaconi aut diaconi idoneitate ad onera maiora digne ct fideliter perferenda. Res quidem agitur tanti momenti, ut Ordinariorum conscientia graviter onerata maneat de hac obligatione, ut periculum amoveatur manus imponendi diacono vel presbytero, qui gravisimo sacrorum Ordinum oneri sustinendo, impar sit

4. Ne autem ad hoc extremum res perducatur, in animo Episcoporum et locorum Ordinariorum alte sit repositum, magnopere interesse, ab ipso limine sacrae Ordinationis eos esse depellendos, qui sunt indigni et non vocati. Hi enim sanctuarium cum ingressi sint, ut humanae cupiditati aut alterius voluntati obsequantur. ut plurimum, non se praebent uti a Deo non vocatos, sed suam minus dignam agendi rationem omnimode obtegere seu simulare solent. Sunt alii, qui bona fide minores et sacros Ordines susceperunt, sed antequam presbyteratum consequantur, experiuntur sc impares esse oneribus sacrae Ordinationis sustinendis, aut se vitiis vel moribus saecularibus implicarunt: in his. nimirum. facilius et apertius sanctae vocationis patebit defectus, iidemque ipsi, ut suae miserrimae conditioni consulatur, ultro efflagitabunt

5. Maxime proinde interest praescriptas normas adamussim et diligentissime servari, antequam Episcopi candidatos ad clericalem militiam admittant, scu ad hunc finem dimissorias litteras pro suis subditis in aliena dioecesi degentibus Episcopo loci tradant Exinde conscquetur ut sacro Ordini adscript! digni dispensatores mysteriorum Dei evadant, atque magnopere tueantur provehantque in terris regnum Dei; quod tum catholicae tum civili reipublicae feliciter benevertet

In plenariis Comitiis die 19 Decembris 1930 in Civitate Vaticana habitis. Emi ac Rmi Patres Cardinales instructionem hanc diligenti perpensam examine, concordi suffragio adprobarunt; eamque Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI. in audientia diei 26 dicti mensis et anni, audita relatione infrascripti Secretarii Sacrae Congregationis, ratam habere et confirmare dignatus est. mandans praeterea ut eadem instructio omnibus Rmis Jocorum Ordinariis notificetur, ab ipsis adamussün observanda: praecipiens etiam ut in Seminariis quolibet anno, studiorum curriculo ineunte, alumnis perlegatur, deque hisce praescriptionibus
177 fideliter adimpletis in/ ordinaria de statu dioecesis relatione S. Sedem edocere non omittant; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Placeat Rfhis locorum Ordinariis de huius Instructionis receptione huic Sacrae Congregationi referre.

Datum Romae ex aedibus Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 27 Decembris 1930,—M. Cars. Lega, Praef. D. Jorio, *Secr.*

APPENDIX

Mod. I

Declaratio propria manu subscribenda a candidatis in rbqptus sacris Ordinibus suscipiendis, iuranento coram Ordinario praestito.

" Ego subsignatus N. N, cum petitionem Episcopo exhibuerim pro recipiendo sutdiaconalus (seu dueonatus vel prcùytaratusi. Ordine, sacri instante Ordinatione, ac diligenter re perpensa coram Deo. iuramento interposito, testificor in pnmis. nulla me coactione «u vi. r.tc ullo impelli timore in rteipteodo eodem lucro Ordine, sed ipsum sponte exoptare, ac !«u hbcraque voluntate eumdem velle, cum experur ac sentiam a Deo me esse revera v-catum.

* Fateor müü plene esse engrita cuncta onera caetcraque ex eodem sacro Ordine dimanantix quae sponte suscipere velo ac propono, eoque toto meae vitae curriculo. Deo opitulante, diligentissime servare constituo.

" Praecipue quae caelibatus lex importet clare me percipere ostendo, eamque libenter explere atque integre servare usque ad extremum. Deo adlutore. firmiter statuo.

* Denique sincera fide spondeo iugiter me fore, ad normam m Canorum, obtemperaturum obsequentissime iis cmn-bui. quae mei praecipient Praepositi, et Ecclesia disciplina exiget, paratum virtutum exempla praebere sive opere sivè sermone, adeo ut de tanti officii susceptione remunerari a Deo merear.

" Sic spondeo, sic voveo, sic Iuro, sic me Deus adluvet et haee Sancta Dei Evangelia. quae manibus meis tango "

125 'Loco) die . menus anni .. /

Mod. II

Inquisitio ope *Parochorum peragenda*

Parochus in sua scripta relatione super his mentem smm aperiet:

1. Num clericus m explendis pietatis operibus, videlicet in pus peragendis commentationibus, in audienda Missa, tn vmtatione SaflU Sacramenti atque in raartali rosario rrcitarxio sedulus et devotus exstet.

2. Num ad sacram Confessionem ct ad sacram Synaxim crebro ac devote accedat.

3 Num diligenter ac ple m sacris functionibus suum mimstenum expleat

4. Num chnrttanae doctrinae tradendae, quatenus huic titra Seminarium addictus fuerit suam operam navet.

5. Num studium curamque predat divinum provehendi cultum, anlnijrum curandi bonum, atque ad sacra exercenda ministeria propensionem patefaciat

0 Quibus epeciatim intendat studiis, et qua sedulitate.

7. Num profanis perlegendis libris dlariisque. odium centra fidem, vel bonos merès, foventibus, sit deditus.

B. Nam autunnalibu» ferdi. extra Seminarium clericali veste uxus ict atque utatur.

9. Num praedictis feriis cum aliquibus utriusque sexus pertnris non bonae famae, au', etiam bonae famae sed cum scandalo et admiratione fidelium, si aeatur de personis alterius sexus, familiaritatem foverit, vel loca frequentaverit haud suspicione carentia.

10 Num in kquendo probum ac integrum sese ostenderit

11 Num occasionem praebuerit ut censoria nota afflcetur circa mores, vel Ecclesiae doctrinam et praecepta.

12 Quomodo se gerat cum pueris, puellis aliisque diversi sexus personis

t Prlewam »vo caMidMin ad ulteriores ucrot Ordinet pronoreefar v condura prwiato eunurl «ddktu» tuerit, ddid debet.

13. Num se proclivem exhibeat ad vitae commoda, ad copiosum hauriendum vinum, ad liquores sumendos, atque ad profana oblectamenta capienda.

14. Num caritatem ostendat, demissionemque itque obsequium iis qui praesunt, praebeat.

15. Quae sit publica de Ipsius vocatione opinio/ 13

16. Num inter parentes alicuius infirmitatis indicia, ac praecipue mentis morumque pravorum, adsint, quae atavismum suspicari sinant.

17. Num parentes, vel alter e familia ipsum impellant ad sacerdotium ineundum.

Mod. III

Interrogatorium aliis personis probis proponendum

Quo autem facilius personae probae interrogationibus responsa praebeant, haec ab ipsis erunt exquirenda:

1. An clericus in ecclesia, sive in consuetudine cum aliis habenda, pie. graviter, prudenterque se gesserit ac gerat.

2. An aliquod de sua vocatione ad sacros Ordines foveri possit dubium, et qua ratione.

X An parentes vel alter e familia ad eosdem suscipiendos sacros Ordines ipsum impellant.

4. An familiariter utatur cum iis, qui in suspicionem veniant de fidei carentia, vel de malis moribus.

5. Quae sit publica et praecipue praestantiorum hominum existimatio de agendi ratione, tum morali tum rehSosa. eiusdem clerici, et de eius vocatione ad sacerdotium eundum.

Adn. A. BENTLEY In CR 2 (1931) 85; J. CREUSEN In NrT 55 (1931) 539-545.A. LARRAONA in Apoll. 4 (1931) 207-210; U. LOPEZ in PrM 29 (1940) 302-307; REGATILLO n. 470: I. SALSMANS In NrT S0 (1933) 401-413; PrM 20 (1931) 255-255.

1005

1930 DEC 31.-PTVS XI. ENCYC. AAS 22 (1930) 539-592

LITTERAE ENCYCLICAE

Ad venerabiles fratres patriarchas, primates, ISCOPOS, EPISCOPOS ALIOSQUE LOCORUM ORDINARIOS, PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES:

De matrimonio christInno spectatis praesentibus familiae ct societatis condicionibus, necessitatibus, erroribus, vitiis

PIUS PP. XI

VENERABILES FRATRES SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM

Casti connubii quanta sit dignitas, ex eo maxime dignosci potest. Venerabiles Fratres, quod Christus Dominus. Aeterni Patris Filius, came lapsi hominis assumpta. non solum amantissimo illo consilio, quo universam nostri generis instaurationem peregit, hoc quoque societatis domesticae atque adeo humanae consortionis principium et fundamentum peculiari quadam ratione complecti voluit; sed illum etiam, ad pristinam divinae institutionis integritatem revocatum, ad verum et < magnum »' Novae Legis Sacramentum evexit, eiusque propterea disciplinam curamque totam Ecclesiae Sponsae Suae commisit.

Ex hac tamen matrimonii renovatione ut apud omnes totius orbis et cuiusque temporis gentes exoptati colligantur fructus, hominum mentes in primis debent germana/ Christi de matrimonio doctrina illuminari; dein- 5»
de Christiani coniuges. interiore Dei gratia infirmas voluntates roborante, omnem suam cogitandi agendlque rationem ad purissimam illam Christi legem componant oportet, unde veram sibi ac familiae suae beatitudinem et pacem nanciscantur.

At contra, non modo Nos ex hac Apostolica quasi specula circumspicimus, sed vos ipsi. Venerabiles Fratres, et cernitis et una Nobiscum profecto vehementer doletis complures homines, divinum illud instaurationis opus oblitos, tantam christiani coniugii sanctitatem aut penitus ignorare aut impudenter negare aut etiam, falsis novae cuiusdam et perversae admodum morum doctrinae principiis innixos, passim conculcare. Qui quidem perniciosissimi errores pravique mores cum etiam inter fideles induci coepti sint et sensim sine sensu

Epftei.. V. 32. 1 Litt. Encycl. Arcanum dirinae m

altius in dies sese insinuare contendant, pro Christi in terns Vicarii ac supremi Pastoris et Magistri munere, Nostrum esse duximus Apostolicam attollere vocem, ut oves Nobis commissas a venenatis pascuis deterreamus et quantum in Nobis est, immunes servemus.

Vos igitur, Venerabiles Fratres, et per vos universam Ecclesiam Christi, atque adeo humanum genus universum, de Christiani matrimonii natura, dignitate, commodis beneficiisque inde in familiam atque humatam ipsam societatem emanantibus, de erroribus gravissuno huic evangelicae doctrinae capiti contrariis, de vitiis eidem coniugali vitae adversis, de praecipuis denique remediis adhibendis, alloqui statuimus, vestigiis inhaerentes fel. rec. Leonis XIII, decessoris Nostri, cuius de matrimonio Christiano Encyclicas Litteras *Arcanum*, * ante quinquaginta annos datas, hisce Nostris et Nostras facimus et confirmamus et, dum nonnulla pro aetatis nostrae condicionibus ac necessitatibus paulo fusius exponimus, non modo non obsolevisse sed ple-
& um suam vim retinere declaramus./

Atque ut ab his ipsis Litteris initium faciamus, quae totae fere sunt in vindicanda divina matrimonii ■astitutione eiusque sacramentali dignitate et perpetua firmitate, primum quidem id maneat immotum et inviolabile fundamentum: Matrimonium non humanitus institutum neque instauratum esse, sed divinitus; non ib hominibus, sed ab ipso auctore naturae Deo atque eiusdem naturae restitutore Christo Domino legibus esse communitum, confirmatum, elevatum; quae proinde leges nullis hominum placitis, nulli ne ipsorum quidem coniugum contrario convento obnoxiae esse pos-

Haec Sacrarum Litterarum est doctrina,1 haec constans atque universa Ecclesiae traditio, haec sollemnis Sacrae Tridentinae Synodi definitio, quae perpetuum indissolubilemque matrimonii nexum eiusdemque unitatem ac firmitatem a Deo auctore manare ipsis Sacrae Scripturae verbis praedicat atque confirmat.4

At, quamquam matrimonium suapte natura divinitus est institutum, tamen humana quoque voluntas suas in eo partes habet easque nobilissimas; nam singulare quodque matrimonium, prout est coniugalis coniunctio inter hunc virum et hanc mulierem, non oritur nisi ex Ubero utriusque sponsi consensu: qui quidem liber voluntatis actus, quo utraque pars tradit et acceptat as coniugii proprium,5 ad verum matrimonium constituendum tam necessarius est ut nulla humana potestate suppleri valeat * Haec tamen libertas eo tantum pectat ut constet, utrum contrahentes re vera matrimonium inire et cum hac persona inire velint an non; Ubertati vero hominis matrimonii natura penitus subducitur. ita. ut. si quis semel matrimonium contraxerit, divinis eius legibus et essentialibus proprietatibus subiciatur. Nam Angelicus Doctor de fide et prole disserens,
ic ‹ haec, inquit, in matrimonio ex ipsa pactione coniugali
‹ causantur, ita quod si aliquid contrarium his exprit meretur in consensu qui matrimonium facit, non
‹ esset verum matrimonium ».7

Coniugio igitur animi iunguntur ct coalescunt, hique prius et arctius quam corpora, nec fluxo sensuum vel injr.orum affectu, sed deliberato et firmo voluntatum decreto: et ex hac animorum coagmentatione, Deo sic itaîuente, sacrum et inviolabile vinculum exoritur.

Quae contractus huius natura propria omnino et tngularis, eum toto caclo diversum facit cum a coniusctionibus pecudum solo naturae caeco instinctu factis, in quibus nulla ratio est nec voluntas deliberata, tum ab iis quoque hominum vagis coniugiis. quae ab omni vero honestoque voluntatum vinculo remota sunt et quovis domestici convictus iure destituta.

Exinde iam constat legitimam quidem auctoritatem mre pollere atque adeo cogi officio coercendi, impediendi, puniendi turpia coniugia. quae rationi ac nature adversantur; sed cum de re agatur ipsam hominis Laturam consequente, non minus certo constat id qood fel rec. Leo XIII decessor Noster palam monuit: l
f In deligendo genere vitae non est dubium, quin in
t potestate sit arbitrioque singulorum alterutrum mal-
‹ le: aut lesu Christi sectari de virginitate consilium,
‹ aut maritali se vinculo obligare. Ius coniugii naturale
‹ et primigenum homini adimere, causamve nuptiarum
‹ praecipuam, Dei auctoritate initio constitutam, quo-

Mntfce; 10 Pebr. 1880. ' Gen.. I, 27-33; II, 22-23; Matth. XIX, 3 sqq.; *Ephes.*, V, 23 sqq. · *Cone. Trident., seu.* XXIIΓ. › Cfr. *Cod. iur. can., c.* 1081 § 2. · Cfr. *CodL tur.* en., c. 1031 **jl.** T S. Thom. Aquln., *Summa thcolog.*, p. IU. Supp'enj.. q. XLIX. art 3. 1 Litt. Encycl. ***Rerum No-***

‹ quo modo circumscribere lex hominum nulla potest:
« Crescite et multiplicamini ».·

Itaque germani connubii sacrum consortium divina simul et humana voluntate constituitur: ex Deo sunt ipsa matrimonii institutio, fines, leges, bona; Deo autem dante/ atque adiuvante, ex hominibus est, per generosam quidem propriae personae pro toto vitae tempore factam alteri traditionem, particulare quodlibet matrimonium cum officiis ac bonis a Deo statutis coniunctum. 543

I.

Quae vero quantaque sint haec veri matrimonii bona divinitus data dum exponere aggredimur. Venerabiles Fratres, illius Nobis praeclarissimi Ecclesiae Doctoris verba occurrunt, quem non ita pridem, Nostris Encyclicis Litteris *Ad salutem* pleno ab eius obitu saeculo xv datis,w celebravimus: « Haec omnia, - inquit S. Augu-
« stinus. - bona sunt, propter quae nuptiae bonae sunt:
« proles, fides, sacramentum ».11 Quae tria capita qua ratione luculentissimam totius de Christiano connubio doctrinae summam continere iure dicantur, ipse Sanctus Doctor diserte declarat, cum ait: « *In fide* attendi-
‹ tur ne praeter vinculum coniugale cum altero vel
« altera concumbatur; tn prole, ut amanter suscipiatur,
c benigne nutriatur, religiose educetur; in *sacramento*
« autem, ut coniugium non separetur, et dimissus aut
‹ dimissa, nec causa prolis, alteri coniungatur. Haec
‹ est tamquam regula nuptiarum, qua vel naturae de-
« coratur fecunditas vel incontinentiae regitur pra-
‹ vitas ».12

Itaque primum inter matrimonii bona locum tenet proles. Et sane ipse humani generis Creator, qui pro sua benignitate hominibus in vita propaganda administris uti voluit, id docuit cum in paradiso, matrimonium instituens, protoparentibus et per eos omnibus futuris coniugibus dixit: « Crescite et multiplicamini et replete terram ».u Quod ipsum Sanctus Augustinus ex Sancti Pauli Apostoli/ verbis ad Timotheum lK perbelle 544
eruit, dicens: « Generationis itaque causa fieri nuptias,
‹ Apostolus ita testis est: Volo, inquit, *iuniores nubere.*
« Et quasi ei diceretur: Ufqutd?. continuo subiecit:
‹ *Filios procreare, matresfamilias esse* ».u

Quantum vero hoc Dei beneficium sit et matrimonii bonum ex hominis dignitate et altissimo fine apparet. Homo enim vel solius rationalis naturae praestantia omnes alias creaturas visibiles superat Accedit quod Deus homines generari vult, non ut solum sint et impleant terram, sed multo magis, ut Dei cultores sint, ipsum cognoscant et ament eoque tandem perenniter fruantur in caelis; qui finis ex mirabili hominis per Deum in supernaturalem ordinem elevatione, omne superat quod oculus vidit, et auris audivit et in cor hominis ascendit 14 Ex quo facile apparet proles, omnipotenti Dei virtute, coniugibus coopcrantibus, orta, quantum divinae bonitatis sit donum, quam egregius matrimonii fructus.

Christiani vero parentes intelligant praeterea se non iam solum ad genus humanum in terra propagandum et conservandum, immo vero, non ad quoslibet veri Dei cultores educandos destinari, sed ad pariendam Ecclesiae Christi subolem, ad cives Sanctorum ct domesticos Del17 procreandos, ut populus Dei et Salvatoris nostri cultui addictus in dies augeatur. Etsi enim christiani coniuges, quamvis ipsi sanctificati. sanctificationem in prolem transfundere non valent, immo naturalis generatio vitae facta est mortis via, qua originale peccatum transeat in prolem; aliquid tamen quodammodo participant de primaevo illo paradisi coniugio, cum eorum sit propriam subolem Ecclesiae offerre, ut ab illa matre filiorum Dei fecundissima per/ lavacrum 545
baptismatis ad supernaturalem iustitiam regeneretur, et vivum Christi membrum, immortalis vitae particeps, atque aeternae gloriae, quam omnes toto pectore concupiscimus. heres tandem fiat

Quae si perpendat mater vere Christiana, intclliget profecto, celsiore quodam ct pleno solatii sensu, dc se illud Redemptoris nostri dictum esse: « Mulier, cum
« peperit puerum, iam non meminit pressurae, propter
«gaudium, quia natus est homo in mundum »; " om-

varum. 15 Mali 1891. · *Gen.,* I. 28. » Lltt. Encycl. *Ad salutem.* 20 Apr. 1933. « S August., *De bono contuQ.,* cap 24, n. 32. u S. August.. *De Gen. ad Utt.,* lib. IX. cap 7. n 12 w *Gen.. I,* 28. * / *Tim.,* V, 14. ·' S. August. *De bono coniup.* cap. 24. n. 32. »· Cfr. f Cor.. II. 9. ” Cfr *Ephes.,* II. 19. Io., XVI. 21. *n* Encycl *Dwint*

nibusque materni officii doloribus, curis, oneribus maior effecta, multo iustius et sanctius quam matrona illa romana, Gracctorum mater, florentissima libero-
rum corona in Domino gloriabitur. Uterque vero coniux bos liberos, prompto gratoque animo e manu Dei susceptos. ut talentum sbi a Deo commissum intuebitur, quod non in suum neque in terrenae tantum reipublicae commodum impendat, sed in die rationis Domino cum fructu restituât

Procreations autem beneficio bonum prolis haud sane absolvitur, sed alterum accedat oportet, quod débita prolis educatione continetur. Parum profecto generatae proh atque adeo toti generi humano providisset sapientlssimus Deus» nisi, quibus potestatem et ius dederat generandi, iisdem ius quoque et officium tribuisset educandi. Neminem enim latere potest prolem, ne tn iis quidem quae ad naturalem vitam, multoque minas in iis quae ad vitam supematuralem pertinent, sibi ipsam sufficere et providere posse, sed aliorum auxilio, institutione, educatione per multos annos indigere, Compertum autem est, natura Deoque iubentibus. hoc educandae prolis ius et officium illorum in primis esse, qui opus naturae generando coeperunt, mchoatumque. imperfectum relinquentes» certae ruinae exponere omnino vetantur. lamvero huic tam neccessariae liberorum educationi optima qua firei potuit
M6 ratione provisum est in matrimonio, n> quo, cum parentes insolubili inter se vinculo connectante, utriusque opera mutuumque auxilium semper praesto est

Cum autem do Christiana iuventutis educatione alias copiose egerimus." haec omnia nunc iteratis Sancti Augustini verbis complectamur: c In prole (attendi-
‹ turi, ut amanter suscipiatur..., religiose educetur »* quod quidem ipsum in Codice iuris canonici quoque nervose edicitur: ‹ Matrimonii imis primarius est pro-
‹ cmtlo atque educatio prolis ».a

Neque id denique silendum quod, cum tantae dignitaU tantque momenti sit utrumque hoc munus parentibus in bonum prolis commissum, facultatis a Deo ad novam vitam procreandam datae honestus quilibet usus, :p$o Creatore ipsaque naturae lege iubentibus, solius matrimonii ius est ac privilegium et intra sacros connubii limites est omnino continendus.

Alterum matrimonii bonum, quod diximus ab Augustino commemoratum, est bonum iron, quae est mutua coniugum la contractu coniugah implendo fidelitas, ut quod ex hoc contractu divina lege sancito alteri comugi unice debetur, id neque ei denegetur neque cuivis permittatur; neque ipsi coniugi concedatur quod, utpote divinis iuribus ac legibus contrarium et a fide coniugall maxime alienum, concedi nunquam potest.

Quapropter haec fides in primis postulat absolutam coniugii unitatem, quam in protoparentum matrimonio Creator ipse praestituit, cum illud noluerit esse nisi Inter unum virum et mulierem unam. Et quamquam deinde hanc primaevam legem supremus Legislator Deus ad tempus aliquantum relaxavit, nullum tamen
547 dubium est quin illam pristinam perfcctamque unitatem ex integro restituerit omnemque dispensationem abrogaverit Evangelica Lex. ut Christi verba et constans Ecclesiae sive docendi sive agendi modus palam ostendunt. Iure igitur Sacra Tridentina Synodus sollemniter professa est: ‹ Hoc autem vinculo duos tantummodo « copulari et comungi Christus Dominus apertius do-
I cuit, cum. dixit: Itaque iam non sunt duo, sed « ❦ caro ».°

Nec vero tantum damnatam voluit Christus Dominus quamhbet rive successivam sive simultaneam. quae dicitur, polygamiae et polyandriae formam, externumvc aliud quodvis inhonestum opus, sed, ut sacra connubli septa inviolata prorsus custodiantur, ipsas quoque de hit omnibus cogitationes voluntarias atque desideria prohibuit: « Ego autem dico vobis quia omnis qui vi-
‹ derit mulierem ad concupiscendum eam, iam moet cbatus est eam in corde suo ».° Quae Christi Domini verba ne alterutrius quidem coniugis consensu irrita fieri poMunt. Dei enim et naturae exhibent legem, quam nulla ur.quam hominum voluntas infringere aut flectere valet "

Quin et mutua Inter ipsos coniuges familiaris coniu» ludo ut bonum fidei debito splendeat nitore, nota ciri itatis Inrignin debet, ita ut coniuges ad Dei natu-
raeque legis normam sese in omnibus gerant, et sapientissimi sanctissimique Creatoris voluntatem cum magna erga Dei opus reverentia semper sequi studeant.

Haec autem, quae a Sancto Augustino aptissime appellatur castitatis fides, et facilior et multo pHan iucundior ac nobilior efflorescet ex altero capite praestantissime»: ex coniugali scilicet amore, qui omnia conjugalis vitae officia pervadit et quemdam tenet in Christiano coniugio principatum/ nobilitatis. ‹ Postulat $$
‹ praeterea matrimonii fides ut vir et uxor singulari
‹ quodam sanctoque ac puro amore coniuncti sint; πε-
ι que ut adulteri inter se ament, sed ut Christus dilexit
‹ Ecclesiam; hanc enim regulam Apostolus praescrip-
‹ sit, cum ait: Viri, *diligite uxores vestras sicut et*
‹ *Christus dilexit Ecclesiam;3* quam certe immensa illa
« caritate, non sui commodi gratia, sed Sponsae tantum
‹ utilitatem sibi proponens, complexus est ». * Caritatem igitur dicimus, non carnali tantum citiusque evanescente inclinatione innixam, neque in blandis solum verbis, sed etiam in intimo animi affectu positam atque. — siquidem probatio dilectionis exhibitio est operis," - opere externo comprobatam. Hoc autem opus in domestica societate non modo mutuum auxilium complectitur, verum etiam ad hoc extendatur oportet, immo hoc in primis intendat, ut coniuges inter se iuventur ad interiorem hominem plenius in dies conformandum perficiendumque; ita ut per mutuam vitae consortionem in virtutibus magis magisque in dies proficiant, et praecipue in vera erga Deum proximosque caritate crescant in qua denique ‹ universa Lex pendet et Prophetae ».·

Scilicet absolutissimum totius sanctitatis exemplar hominibus a Deo propositum, quod est Christus Dominus, omnes cuiuscumque sunt condicionis et quamcumque honestam vitae rationem inierunt, possunt ac debent imitari atque, Deo adiuvante, ad summum quoque Christianae perfectionis fastigium, ut complurium Sanctorum exemplis comprobatur, pervenire.

Haec mutua coniugum interior conformatio, hoc assiduum sese invicem perficiendi studium, verissima quadam ratione, ut docet Catechismus Romanus,2l etiam primaria matrimoni causa et ratio dici potest, si tamen matrimo nium non pressius ut institutum aa prolem rite procreandam educandamque, sed latius ut totius vitae communio, consuetudo, societas accipiatur.

Cum hac eadem caritate reliqua coniugii tam iura quam officia componantur necesse est; ita ut non solum iustitiae lex, sed etiam caritatis norma sit illud Apostoli: ‹ Uxori vir debitum reddat; similiter autem et uxor viro ». *

Firmata denique huius caritatis vinculo domestica societate, floreat in ea necesse est ille, qui ab Augustino vocatur *ordo amoris*. Qui quidem ordo et viri primatum in uxorem ct liberos, et uxoris promptam nec invitam sublectionem obtemperationemque complectitur. quam commendat Apostolus his verbis: ‹ Mulieres viris suis subditae sint sicut Domino; quoniam vir « caput est mulieris, sicut Christus caput est Eccle-
« siae ».n

Haec autem obtemperatio non libertatem negat neque aufert, quae ad mulierem tam pro humanae personae praestantia quam pro nobilissimis uxoris, matris, sociae muneribus pleno iure pertinet; neque obsecundare eam iubet quibuslibet viri optatis, ipsi forte rationi vel uxoris dignitati minus congruentibus; nec denique uxorem aequiparandam docet personis, quae in iure minores dicuntur, quibus ob maturioris iudicii defectum vel rerum humanarum imperitiam liberum suorum iurium exercitium concedi non solet; sed vetat exaggeratam illam licentiam, quae familiae bonum non curat, vetat in hoc familiae corpore cor separari a capite, cum maximo totius corporis detrimento et proximo ruinae periculo. Si enim vir est caput» mulier est cor. et sicut ille principatum tenet regiminis, haec amoris principatum sibi ut proprium vindicare potest et debet.

Haec dein uxoris viro suo obtemperatio, ad gradum et modum quod attinet, varia esse potest pro variis personarum, locorum, temporum condicionibus; immo si vir officio suo defuerit, uxoris est vices eius in dirigenda familia supplere. At ipsam familiae structuram eiusque legem praecipuam, a Deo constitutam et firmatam, evertere aut tangere numquam et nusquam licet

tflht Viçtriri. 11 Dee 1Ï29 ’ S. Aopst^ *Dr Gm.* ed lift, 3b tX. ai? T. n. 12 ” Cod. *tsr. een.. e.* 1013. 5 1. a *r* ᾠ XXIY n Mttlh. V. Ω « Cfr β. Officii. 7 Kart 10T». propm 50. » *Rphêf.,* V. 25; cfr CoL. IП. 19 › *Catech. Rom.,* II. cap. vm. q. 34. Cfr. S. Greg. M . *Hwnil. XXX tn Evang.,* (Io.. XIV, 23-3D. «· L Maith.. XXП. 40 » Cfr. *Catcch. Rem.,* p. П. cap. VW. q 13 » *r Cor.. VU.* 3. « *Ephes.,* V. 32»

Persapienter de hoc uxorem inter et virum ordine servando feL rec. decessor Noster Leo XIII in iis, quas commemoravimus, de christiano coniugio Encyclicis Litteris docet: ‹ Vir est familiae princeps et caput mu‹ lieris; quae tamen, quia caro est de carne illius, et ‹ os de ossibus eius, subiciatur pareatque viro, in mo‹ rem non ancillae, sed sociae; ut scilicet oboedientiae ‹ praestitae nec honestas nec dignitas absit. In eo au‹ tem qui praeest. et in hac quae paret, cum imaginem ‹ uterque referant alter Christi, altera Ecclesiae, divina ‹ caritas esto perpetua moderatrix officii ».u

Haec sunt igitur, quae bono fidei comprehenduntur; unitas, castitas, caritas, honesta nobilisque oboedientia; quae, quot sunt nomina, tot sunt coniugum atque coniugii emolumenta, quibus pax, dignitas, felicitas matrioonii in tuto collocentur atque promoveantur. Quare nurum profecto non est, hanc fidem inter eximia et matrimonii propria bona semper fuisse numeratam atque habitam.

Attamen tantorum beneficiorum summa completur et quasi cumulatur illo Christiani coniugii bono, quod Augustini verbo nuncupavimus sacramentum. quo denotatur et vinculi indissolibilitas et contractus in efficax gratiae signum per Christum facta elatio atque consecrabo.

Et primo quidem, indissolubilem foederis nuptiajis firmitatem ipse Christus urget dicendo: « Quod Deus c coniunxit. homo non separet »; w et: c Omnis, qui i dimittit uxorem suam, et alteram ducit, moechatur: SI ‹ et qui dimissam ·' a viro ducit, moechatur ⁕.

In hac autem indissolubilitate Sanctus Augustinus hoc quod vocat bonum sacramenti ponit apertis his verbi: ‹ ln sacramento autem [attenditur], ut coniugium ‹ non separetur, et dimissus aut dimissa, nec causa pro‹ lis, alteri coniungatur ».u

Atque haec inviolabilis firmitas, quamquam non eidem perfectissimaque mensura ad singula, ad omnia tamen vera coniugia pertinet: nam illud Domini: Quod Deus coniunxit, *homo non separet,* cum de protoparentum connubio, cuiusvis futuri coniugii prototype. dictum sit. ad omnia prorsus vera matrimonia spectare necesse est. Quamquam igitur ante Christum dia primaevae legis sublimitas et severitas adeo temperata est, ut Moyses ipsius populi Dei civibus ad duritiam cordis eorum libellum repudii certis de caulis dare permiserit; Christus tamen pro sua supremi legislatoris potestate hanc maioris licentiae permissionem revocavit et primaevam in integrum restituit legem per illa verba nunquam oblivioni danda: *Quod* Dnu coniunxif, *homo non separet.* Quare sapientissime fel rec. Pius VI decessor Noster ad Agrlensem Episcopum rescribens: ‹ Quo de manifesto patet, inquit, ma« trimonium vel in ipso statu naturae, ac sane ante i multo quam ad proprie dicti Sacramenti dignitatem i eveheretur, sic divinitus institutum esse, ut secum i afferat perpetuum indissolubilemque nexum, qui ‹ proinde nulla civili lege solvi queat. Itaque licet Επi cramenti ratio a matrimonio seiungi valeat, velut in‹ ter infideles, adhuc tamen in tali matrimonio, siqui‹ dem verum est matrimonium, perstare debet, omni‹ roque perstat perpetuus ille nexus, qui a prima ori‹ gir.e divino iure matrimonio ita cohaeret, ut nulli ‹ subsit civili potestati. Atque adeo quodeumque ma- f trimonium contrahi dicatur, vel ita contrahitur ut ‹ reapse sit verum matrimonium, tumque adiunctum ‹ habebit perpetuum illum nexum divino iure omni 22 ‹ vero matrimonio/ cohaerentem; vel contrahi supponi‹ tur s;ne illo perpetuo nexu, tumque matrimonium non ‹ est. sed illicita coniunctio divinae legi ex obiecto re‹ pugnans; quae proinde nec inirl potest nec retine‹ ri ⁕.

Quod si exceptioni, etsi rarissimae, haec firmitas obnoxia videatur, ut in quibusdam coniugiis naturalibus jolum inter infideles initis vel, si inter christifideles. ratis illis quidem sed nondum consummatis, ea exceptio non ex hominum voluntate pendet, neque potestatis cuiuslibet mere humanae, sed ex iure divino, cuius una custos atque interpres est Ecclesia Christi. Nulla tamen, neque uDam ob causam, facultas huiusmodi cadere unquam poterit in matrimonium Christianum ratum atque consummatum. In eo enim, quemadmodum maritale foedus plene perficitur, ita maxima quoque ex Dei voluntate firmitas atque indissolubilitas, nulla hominum auctoritate relaxanda, elucet.

Huius autem divinae voluntatis intimam rationem si reverenter investigare velimus. Venerabiles Fratres, facile eam inveniemus in mystica Christiani connubii significatione, quae in consummato inter fideles matrimonio plene perfecteque habetur. Teste enim Apostolo, in sua (quam ab initio innuimus) ad Ephesios epistola.53 Christianorum connubium perfectissimam illam refert coniunctionem, quae Christum inter et Ecclesiam intercedit: ‹ Sacramentum hoc magnum est. ego autem dico, ‹ in Christo et in Ecclesia »: quae quidem coniunctio, quamdiu Christus vivet et Ecclesia per ipsum, nulla profecto separatione unquam dissolvi poterit. Quod etiam Sanctus Augustinus diserte docet his verbis: « Hoc enim custoditur in Christo et Ecclesia, ut vivens ‹ cum vivente in aeternum nullo divortio separetur. « Cuius Sacramenti tanta observatio est in civitate Dei ‹ nostri, ... hoc est in Ecclesia Christi .... ut cum filio« rum procreandorum causa, vel nubant feminae, vel/ « ducantur uxores, nec sterilem coniugem fas sit relin‹ quere ut alia fecunda ducatur. Quod si quisquam fe« cerit, non lege huius saeculi (ubi, interveniente repu« dio, sine crimine conceditur cum aliis alia copulare « connubia; quod etiam sanctum Moyscn Dominus « propter duritiam cordis illorum Israelitis permisisse « testatur); sed lege Evangelii reus est adulterii, sicut « etiam illa si alteri nupserit ».M

Quot vero quantaque ex matrimonii indissolubilitate fluant bona, eum fugere non potest qui vel obiter, cogitet sive de coniugum prolisque bono sive de humanae societatis salute. Et primum quidem coniuges in hac firmitate certum habent perennitatis signaculum, quod generosa propriae personae traditio et intima suolum animorum consociatio suapte natura tantopere exigit, cum vera caritas finem nesciat.” Firmum praeterea adstruitur fidae castitati propugnaculum contra infidelitatis incitamenta, si qua interius exteriusve obiciantur; anxio timori num adversitatis aut senectutis tempore alter coniux sit recessurus, quivis praecluditur aditus eiusque loco quieta statuitur certitudo. Servandae item utriusque confugis dignitati ac mutuo auxilio praestando quam aptissime providetur, cum per insolubile vinculum perpetuo perseverans coniuges continenter admoneantur se non caducarum rerum causa, nec cupiditati ut inservirent, sed ut altiora et perpetua bona sibi mutuo procurarent, nuptiale iniisse consortium. quod nisi morte solvi non queat. Liberorum quoque tuitioni et educationi, quae ad multos annos produci debet, optime consulitur, cum gravia et diuturna huius officii onera unitis viribus facilius a parentibus ferantur. Neque minora toti humanae consortioni oriuntur bona. Usu enim cognitum habemus matrimoniorum inconcussam firmitatem uberrimum esse honestae vi- 554
tae morumque integritatis fontem; hoc autem ordine servato, felicitas salusque rei publicae in tuto positae sunt: nam talis est civitas, quales sunt familiae et homines, ex quibus ea constat, ut corpus ex membris. Quapropter, cum de privato coniugum ct prolis, tum de publico societatis humanae bono optime merentur, qui inviolabilem matrimonii firmitatem strenue defendunt

Verum hoc sacramenti bono, praetor indissolubilem firmitatem, multo etiam celsiora emolumenta continentur, per ipsam *Sacramenti* vocem aptissime designa ta; Christianis enim hoc non inane ct vacuum est nomen. cum Christus Dominus « Sacramentorum institutor atque perfector >,· suorum fidelium matrimonium ad verum et proprium Novae Legis Sacramentum provehendo, illud re vera effecerit peculiaris illius interioris gratiae signum et fontem, qua eius ‹ naturalem « illum amorem perficeret, et indissolubilem unitatem e confirmaret, coniugesque sanctificaret i *

Et quoniam Christus ipsum coniugalem inter fideles validum consensum signum gratiae constituit, ratio Sacramenti cum christiano coniugio tam intime coniungitur, ut nullum inter ƀaptizato verum matrimonium esse possit, ‹ quin sit eo :pso Sacramentum ».

Cum igitur sincero animo fideles talem consensum praestant, aperiunt sibi sacramcntalfs gratiae thesaurum. ex quo supematurales viros hauriant ad off.cia et munera sua fideliter, sancte, perseveranter ad mortem usque adimplenda.

- D:t. Erxyrl. *Arcanum,* 10 Fcbr. 1880. ° Maith., XIX. *S.* u Luc.. XVI, 18. *n* s. August.. *Dc Gen. ad Uti.,* lib. IX. c. 7. n. 12. x Pius VI. *Rescript, ad Kplsc. Aériens.,* 11 lui. 1789 ” *Rphcs.* V, 32 ·· S. Autjsl.. *Dc nupt ct cencup.* Mb I cap 10. ›· ; Cor. XIII. 8 * *Cone TM· dml.. sess* XXIV. « *Cone. Trident.. sew.* XXIV « Cod

Hoc enim Sacramentum, in fis qui obicem, ut aiunt, non opponunt, non solum permanens vitae supernatural» principium, gratiam scilicet sanctificantem, auget, sed etiam peculiaria addit dona, bonos animi motus. gratae ₱m:na. naturae vires augendo ac perficiendo, ut coniuges non ratione tantum intelligere, sed tntune sapere firmiterque tenere, efficaciter velle et opere perficere valeant quidquid ad statum coniugalem e.usque *fines* et officia pertinet; ius denique iis concedit ad actuale gratiae auxilium toties impetrandum, quotiesGimque ad munera huius status adimplenda eo indigent

Attamen, cum divinae providentiae in ordine superaturali lex sit ut homines ex Sacramentis, quae post adeptum rationis usum recipiant, fructum plenum non colligant, nisi gratiae respondeant, gratia matrimonii magna ex parte talentum inutile, in agro reconditum, manebit nisi coniuges supematurales vires exerceant ac recepta gratiae semina colant atque evolvant Si autem, faciendo quod in se est, ad gratiam se dociles praebeant, sui status onera ferre atque officia implere poterunt eruntque tanto Sacramento roborati et sanctificat et quasi consecrati Nam. ut Sanctus Augustinus docet, sicut per Baptismum et Ordinem homo deputatur et luvatur sive ad vitam Christiano more degendam sive ad sacerdotale munus gerendum, eorumque saeramentali auxlto nunquam destituitur, eodem fere modo (quamquam non per characterem sacramcntalem), fideles, qui semel matrimonii vinculo iuncti fuerint, eus jacramenlali adiutorio ac Hgamine privari nunquam possunt Quin immo, ut addit idem Sanctus Doctor, vinculum illud sacrum, etiam adulteri facti, secum trahunt, quamquam non iam ad gratiae gloriam, sed ad noxam criminis, < sicut apostata anima, velut de con- « lugio Christi recedens etiam fide perdita. Sacramen- « tum fidei non amittit, quod lavacro regenerationis < accepit ».e

lidem vero comuges. aureo Sacramenti ligamine non constricti sed ornati, non impediti sed roborati, omnibus viribus ad hoc nitantur, ut suum connubium non solum per Sacramenti vim et significationem, sed etiam per ipsorum mentem ac mores sit semper et maneat viva imago fecundissimae illius unionis Christi cum Ecclesia, quae est venerandum profecto perfectissimae caritatis mysterium.

Quae omnia. Venerabiles Fratres, si attento animo et viva fide perpendantur, si eximia haec matrimonii bona, proles, fides, sacramentum, debita luce illustrentur. nemo potest divinam sapientiam et sanctitatem et benignitatem non admirari, quae cum dignitati ac felicitati coniugum. tum humani generis conservationi propagationique. in sola nuptialis foederis casta sacraque consortione procurandae, tam copiose providerit

II.

Quo libentius tantam casti connubli praestantiam perpendimus. Venerabiles Fratres, eo magis Nobis dolendum videtur quod divinum hoc institutum, nostra potissimum aetate, spretum saepe ac passim ablectum conspicimus.

Non .am enim occulte neque in tenebris, sed palam, quovis pudoris sensu deposito, qua voce qua scriptis, scaenicis cuiusque generis ludis, fabulis romanensibus, amatoriis ludicrisque narrationibus, cinematographicis quae dicuntur imaginibus, radiophomeis orationibus, omnibus denique recentioris scientiae inventis, matrimonii anctilas vel conculcatur vel deridetur; divortia, adulteria, turpissima quaeque vitia aut laudibus extolluntur aut altem iis depinguntur coloribus, ut ab omni eulp· ct infamia vindicari videantur. Nec desunt libri, quoi «elentdicoi praedicare non verentur, sed qui re vera non raro solum quodam scientiae fuco idcirco illiti wnt. quo faciliorem inveniant sese insinuandi viam. Quar autem m fis propugnantur doctrinae, eae venditantur tamquam recentioris ingenii portenta. Ullus nimirum mgenii, quod, veritatis unice studio/sum. praeſodkah quaslibet veterum opiniones abdicasse perhibetur, quodque inter has obsoletas opiniones etiam traditam de coniugio Christianam doctrinam amandat atque relegit.

Et instillantur haec omne genus hominibus, divitibus et egenx operariis et hem. doctis et indoctis, solutis et connublo ligatu. Dei cultoribus et osoribus, adultis et htvenlbus; his praesertim, utpote faciliori captu praedae, peiores struuntur Insidiae.

Non omnes quidem novarum huiusmodi doctrinarum fautores ad extrema quaeque indomitae libidinis consectaria devehuntur: sunt qui, medio quasi itinere consistere enisi, in quibusdam tantum divinae naturalisque legis praeceptis aliquid nostris temporibus concedendum putent. Sed hi quoque, plus minusve conscii, emissarii sunt illius inimici nostri, qui semper conatur zizania superseminare in medio ₮ritici. 4 Nos igitur, quos Paterfamilias agri sui custodes posuit, quosque sacrosanctum urget officium cavendi ne bonum semer herbis nocentibus opprimatur, Nobismet ipsis a Spiritu Sancto dicta existimamus gravissima, quibus Apostolus Paulus dilectum suum Timotheum hortabatur verba: « Tu vero vigila. . Ministerium tuum imple... Praedica < verbum, insta opportune, importune, argue, obsecra. « Increpa in omni patientia et doctrina ».4J

Et quoniam, ut inimici fraudes vitari possint, detegi eas ante necesse est, multumque iuvat eius fallacias incautis denuntiare, quamvis profecto mallemus huiusmodi flagitia nec nominare « sicut decet Sanctos >,· propter animarum tamen bonum et salutem, ea penitus silere non possumus.

Ut igitur ab horum malorum fontibus incipiamus, praecipua eorum radix in eo est quod matrimonium non ab Au/ctoré naturae institutum neque a Christo Domino in veri Sacramenti dignitatem evectum, sed ab hominibus inventum vocitent. In natura ipsa eiusque legibus alii se nihil matrimonii invenisse asseverant, sed deprehendisse tantum procreandae vitae facultatem ad eamque quoquo pacto satiandam impulsum vehementem; alii tamen initia quaedam ac veluti germina veri connubii in homin;s natura inveniri agnoscunt, quatenus. nisi stabili quodam vinculo consocientur homines, dignitati coniugum et naturali prolis propagandae ct educandae fini bene provisum non esset. Nihilominus hi quoque docent matrimonium ipsun.. quippe quod illa germina excedat, variis concurrentibus causis, sola hominum mente inventum, sola hominum voluntate esse institutum.

Quanto opere autem hi omnes errent quamque turpiter ab honestate deflectant, iam ex his constat quae de origine ac natura coniugii, de finibus bonisque in eo insitis Nostris his Litteris exposuimus. Perniciosissima vero haec commenta esse, ex consectariis etiam elucet, quae ipsi illorum defensores inde deducunt: leges, instituta ac mores quibus connubium regatur, cum sola hominum voluntate sint parta, ei soli subesse; ideoque pro humano lubitu et humanarum rerum vicissitudinibus condi, immutari, abrogari et posse et debere: generativam autem vim. quippe quae in ipsa nalura nitatur, et sacratiorem esse et latius patere quam matrimonium: exerceri igitur posse tam extra quam intra connubii claustra, etiam neglectis matrimonii finibus, quasi scilicet impudicae mulieris licentia eisdem fere gaudeat iuribus, quibus legitimae uxoris casta maternitas.

Hisce principiis innixi, quidam eo devenerunt, ut nova effingerent conjunctionum genera, ad praesentes hominum ac temporum rationes, ut opinantur, accommodata. quae totidem novas matrimonii species esse volunt: aliud ad tempus, aliud ad experimentum, aliud amicale quod plenam matrimonii licentiam omniaque ss iura sibi vindicat, dempto tamen indissolubili vinculo et prole exclusa, nisi partes suam vitae communionem et consuetudinem in pleni iuris matrimonium deinde converterint.

Immo non desunt qui velint et instent ut etiam legibus huiusmodi portenta probentur aut saltem publicis populorum usibus institutisque excusentur; ct ne suspicari quidem videntur talia nihil sane habere recentioris culturae de qua tantopere gloriantur, sed nefandas esse corruptelas, quae ad barbaros quarumdam ferarum gentium usus etiam cultas nationes procul dubio redigerent.

Sed. ut ad singula iam. Venerabiles Fratres, tractanda accedamus, quae singulis matrimonii bonis opponuntur. primum de prole sit sermo, quam multi molestum connubii onus vocare audent, quamque o coniugibus. non per honestam continentiam (etiam in matrimonio, utroque consentiente coniuge, permissam) sed vitiando naturae actum, studiose arcendam praecipiunt. Quam quidem facinorosam licentiam alii sibi vindicant, quod prolis pertaesi solam sine onere voluptatem explere cupiunt, alii quod dicunt se neque con-

-n ◀ vηi S Awset . > <t cvncup , Ub. I. cap 10 “ Cfr. Matth., XΓΠ. 25. ·’ n pim., IV. 2-5

linentiam servare, neque ob suas vel matris vel rei familiaris difficultates prolem admittere posse.

At nulla profecto ratio, ne gravissima quidem, efficere potest, ut quod intrinsece est contra naturam, id cum natura congruens et honestum fiat. Cum autem actus coniugii suapte natura proli generandae sit destinatus, qui, in eo exercendo, naturali hac cum vi atque virtute de industria destituunt, contra naturam agunt et turpe quid atque intrinsece inhonestum operantur.

Quare mirum non est. ipsas quoque Sacras Litteras testari Divinam Maiestatem summo prosequi odio hoc nefandum facinus illudque interdum morte puniisse, ut memorat Sanctus Augustinus: ‹ Illicite namque et turJ® ‹ piter etiam cum legitima uxore concumbitur, ubi c prolis conce'ptio devitatur. Quod faciebat Onam, fi‹ lius ludae, et occidit illum propter hoc Deus ».”

Cum igitur quidam, a Christiana doctrina iam inde ab initio tradita neque umquam intermissa manifesto recedentes, aliam nuper de hoc agendi modo doctrinam sollemniter praedicandam censuerint. Ecclesia Catholica. cui ipse Deus morum integritatem honestatanque docendam et defendendam commisit, in media hac inorum ruina posita, ut nuptialis foederis castimoniam a turpi hac labe immunem servet, in signum legationis suae divinae, altam per os Nostrum extollit vocem atque denuo promulgat: quemlibet matrimonii usum, in quo exercendo, actus, de industria hominum, naturali sua vitae procreandae vi destituatur. Dei et naturae legem infringere, et eos qui tale quid comluserint gravis noxae labe commaculari.

Sacerdotes igitur, qui confessionibus audiendis dant operam aliosque qui curam animarum habent, pro suprema Nostra auctoritate et omnium animarum salutis cura, admonemus, ne circa gravissimam hanc Dei legem fideles sibi commissos errare sinant, et multo magis, ut ipsi se ab huiusmodi falsis opinionibus immunes custodiant, neve in iis ullo modo conniveant. Si quis vero Confessarius aut animarum Pastor, quod Deus avertat, fideles sibi creditos aut in hos errores ipsemet induxerit, aut saltem sive approbando sive dolose tacendo in iis confirmant, sciat se Supremo ludici Deo de muneris proditione severam redditurum esse rationem, sibique dicta existimet Christi verba: « Caeci sunt, et duces i caecorum : caecus autem, si caeco ducatum praestet, ‹ ambo in foveam cadunt d. u

Causae vero, ob quas matrimonii malus usus defenditur. non raro, - ut de iis quae turpes sunt taceamus. - fictae aut exaggeratae proferuntur. Nihilominus XI pia Mater Ec/clesia optime intelligit atque persentit quae de matris sanitate, vitâ periclitantis, dicuntur. Ecquis nisi miserenti animo haec perpendere possit? Quis non summa afficiatur admiratione, si quando matrem cernat vix non certae sese morti, heroica fortitudine, offerentem, ut proli semel conceptae vitam conservet? Quod ipsa fuerit perpessa ut naturae officium plene Impleret, id unus Deus ditissimus et miserentissimus retribuere poterit, dabitque profecto mensuram non tantum confertam sed supereffluentem. °

Optime etiam novit Sancta Ecclesia, non raro alterum ex coniugibus pati potius quam patrare peccatum, cum ob gravem omnino causam perversionem recti ordims permittit, quam ipse non vult, eumque ideo sine culpa esse, modo etiam tunc caritatis legem meminerit et alterum a peccando arcere et removere ne negligat. Neque contra naturae ordinem agere ii dicendi sunt coniuges. qui iure suo recta et naturali ratione utuntur, etsi ob naturales sive temporis sive quorundam defectuum causas nova inde vita oriri non possit. Habentur enim tam in ipso matrimonio quam in coniugalis iuris usu etiam secundarii fines, ut sunt mutuum adiutorium mutuusque fovendus amor et concupiscentiae sedatio, quos intendere coniuges minime vetantur, dummodo salva semper sit intrinseca illius actus natura Ldeoque eius ad primarium finem debita ordinatio.

Vehementer item Nos percellunt illorum coniugum gemitus, qui. dura egestate oppressi, gravissimam in alendis liberis difficultatem patiuntur.

At cavendum omnino est ne funestae externarum rerum conditiones multo funestiori errori occasionem praebeant Nullae enim exsurgere possunt difficultates quae mandatorum Dei, actus, ex interiore natura sua malos, vetantium, obligationi derogare queant; in omnibus vero rerum adiunctis semper possunt coniuges, gratia Dei roborati, suo munere fideliter fungi et castitatem a turpi hac macula illi batam in coniugio conservare; nam stat fidei Christianae veritas, Synodi Tridentinae magisterio expressa: ‹ Nemo temeraria illa et a « Patribus sub anathemate prohibita voce uti [debet], « Dei praecepta homini iustificato ad observandum « esse impossibilia. Nam Deus impossibilia non iubet « sed iubendo monet et facere quod possis, et petere « quod non possis, et adiuvat ut possis ».53 Eademque doctrina iterum sollemniterque praecepta est ab Ecclesia et confirmata in damnatione haeresis iansenianae. quae contra Dei bonitatem haec blasphemare erat ausa: ‹ Aliqua Dei praecepta hominibus iustis volentibus et conantibus, secundum praesentes, quas habent, vires, « sunt impossibilia: deest quoque illis gratia, qua possibilia fiant ».Sl 562

Sed aliud, etiam. Venerabiles Fratres, gravissimum commemorandum est facinus, quo vita prolis, in sinu materno reconditae, attentatur. Id autem permissum volunt alii et matris patrisve beneplacito relictum; alii tamen illicitum dicunt, nisi pergraves accedant causae, quas medicae, socialis, eugenicae indicationis nomine appellant. Hi omnes quod ad poenales reipublicae leges attinet, quibus genitae necdum natae prolis peremptio prohibetur, exigunt, ut quam singuli, alii aliam, defendunt indicationem, eandem etiam leges publicae agnoscant et ab omni poena liberam declarent Immo nec desunt qui postulent ut ad has letiferas sectiones magistratus publici praebeant auxiliatrices manus; id quod, proh dolor!, alicubi quam frequentissime fieri omnibus notum est

Quod vero attinet ad « indicationem medicam et therapeuticam » - ut eorum verbis utamur - iam diximus, Venerabiles Fratres, quantopere Nos misereat matris, cui ex naturae officio gravia imminent sanitatis, immo ipsius vitae pericula: at quae possit umquam causa valere ad ullo/ modo excusandam directam innocentis necem? De hac enim hoc loco agitur. Sive ea matri infertur sive proli, contra Dei praeceptum est vocemque naturae: ‹ Non occides! ».n Res enim aeque sacra utriusque vita, cuius opprimendae nulla esse unquam poterit ne publicae quidem auctoritati facultas. Ineptissime autem haec contra innocentes repetitur e iure gladii, quod in solos reos valet; neque ullum viget hic cruentae defensionis ius contra iniustum aggressorem (nam quis innocentem parvulum iniustum aggressorem vocet?); neque ullum adest ‹ extremae necessitatis ius » quod vocant, quodque usque ad innocentis directam occisionem pervenire possit. In utraque igitur et matris et prolis vita tuenda ac servanda probi expertique medici cum laude enituntur; contra, nobili medicorum nomine et laude indignissimos se ii probarent. quotquot alterutri, per speciem medicandi, vel falsa misericordia moti, ad mortem insidiarentur. 563

Quae quidem plane severis consonant verbis quibus Episcopus Hipponensis in coniuges depravatos invehitur. qui proli quidem praecavere student, at, si nullo exitu, nefarie eam interimere non verentur: ‹ Ali« quando eo usque, inquit, pervenit haec libidinosa cru« delitas vel libido crudelis, ut etiam sterilitatis venena ‹ procuret, et si nihil valuerit, conceptos fetus aliquo « modo intra viscera exstinguat ac fundat, volendo « suam prolem prius interire quam vivere, aut si in « utero iam vivebat, occidi antequam nasci. Prorsus, si « ambo tales sunt, coniuges non sunt: et si ab initio ‹ tales fuerunt, non sibi per connubium sed per stuprum ‹ potius convenerunt; si autem non ambo sunt tales. ‹ audeo dicere: aut illa est quodammodo meretrix « mariti, aut ille adulter uxoris ».3

Quae autem afferuntur pro sociali et eugenica tndicatione, licitis honestisque modis et intra debitos limites./ earum quidem rerum ratio haberi potest et debet; at necessitatibus, quibus eae innituntur, per occisionem innocentium providere velle absonum est praeceptoque divino contrarium, apostolicis etiam verbis promulgato : Non esse facienda mala ut eveniant bona. M

Iis denique, qui apud nationes principatum tenent feruntve leges, oblivioni dare non licet auctoritatis publicae esse, congruis legibus poenisque. innocentium vitam defendere, idque eo magis, quo minus ii. quorum vita periclitatur et impugnatur, se ipsi defendere va-

• *Ephn., V, 3.* *r S.* August., De coniup. *adult.,* 1R>. П. n. 12; *ct:. Grr.* . XXXVIII. 8-I0; S. Poenltent., 3 April.. 3 Iun. 1314. « Matth., XV. 14; S. Offlc.. 22 Nor. 1922. * Lue .

VI. 38. - Ccmril. Trident, VI. cap. IL n €on Apos? Cum ocouione. 31 Midi 1653. prop. 1. ˆ u Erod.. XX. 13; cfr. Decr. S. Offlc 4 Mall 1SS3. 34 Iulil 1ÎM. 31 Mail 1?S4 n S. Aujust . Dr «.pt, rt coneupOc., eap. XV * Cfr

test, inter quos primum sane locum tenent infantes in visceribus maternis abditi. Quod si publici magistratus parvulos illos non solum non tueantur, sed legibus suisque ordinationibus, permittant atque adeo tradant medicorum aliorumve manibus occidendos, meminerint Deum iudicem esse et vindicem sanguinis innocentis, qui dc terra clamat ad caelum.3

Reprobetur denique oportet perniciosus ille usus, qui proxime quidem naturale hominis Ius ad matrimonium ineundum spectat, sed ad prolis quoque bonum vera quadam ratione pertinet Sunt enim qui, de finibus *tugnicis* nimium solliciti, non solum salubria quaedam dent consdla ad futurae prolis valetudinem ac robur luttas procurandum - quod rectae rationi utique contrarium non est - sed cuilibet alii etiam altioris ordinis fini anteponant, et coniugio auctoritate publica prohiberi velint eos omnes ex quibus, secundum disciplinae suae normas et conjecturas, propter hereditariam transmissionem, mancam vitiosamque prolem generatam iri censent, etiamsi udem sint ad matrimonium Ineundum per se apti. Quin immo naturali illa facultate, ex lege, eos, vel invitos medicorum opera privari volunt; neque id ad cruentam sceleris commissi poenam pu blica auctoritate repetendam, vel ad futura eorum crimina praecavenda, licebit, scilicet contra omne Jus e: fas ea magistratibus civilibus arrogata facultate, quam numquam habuerunt nec legitime habere potsunt

Quicumque ita agunt, perperam dant oblivioni sanctiorem esse familiam Statu, hominesque in primis non terrae et tempori, sed caelo et aeternitati generari. Et fas profecto non est homines, matrimonii ceteroqui capaces, quos, adhibita etiam omni cura et diligentia, nonnisi mancam genituros *esse* prolem conlcitur, ob eam causam gravi culpo onerare si coniugium contrahant, quamquam saepe matrimonium fis dissuadendum est

Publici vero magistratus in subditorum membra directam potestatem habent nullam; ipsam igitur corporis integritatem, ubi nulla intercesserit culpa nullaque adsit cruentae poenae causa, directo laedere et attingere nec eupcucu nec ullis aliis de causis possunt unquam. Idem docet Sanctus Thomas Aquinas, cum. inquirens num humani indices ad futura mala praecavenda hominem pcwsint mato quodam plectere, id quidem concedit quod ad quaedam alia mala, sed iure meritoque negat quod ad corporis laesionem: ‹ Numquam secun- t dum humanum judicium aliquis debet puniri, sine « culpa, poena flagelli, ut occidatur, vcl mutiletur vel ‹ verberetur ⁕.

Ceterum, quod ipsi privati homines in sui corporis membra dominatum alium non habeant quam qui ad eorum naturales fines pertineat, nec possint ea destruere aut mutilare aut alia via ad naturales functiones se Ineptos reddere, nisi quando bono totius corporis aliter provideri nequeat, id Christiana doctrina statuit atque ex ipso humanae rationis lumine omnino constat

lam ut ad alterum caput errorum, quod fidem conjugii respicit, vernamus, quideumque in prolem peccatur. consc quens est in fidem quoque comugii peccari quodammodo. cum alterum alteri sit connexum matri- : totidem praeterea contra coniugii fidem ringillatim enumeranda sunt errorum et corruptelarum capita, quot eadem fides complectitur domesticas Tiriutes: rastam scilicet utriusque coniugis fidelitatem, uxoris honestatem viro obtemperationem, firmam denique germanarrque inter utrumque caritatem.

FideliUtem igitur primo corrumpunt, qui huius temporii oplr.xmbus ac moribus dc falsa quadam nec Innocua amicit a cum extraneis indulgendum putant, et maiorem quandam in mutuis hisce rationibus sentiendi atque igendl licentiam conlugibus concedendam esse awnint. Idque eo magis quod (ut autumant) non pauci habeant congenitam indolem sexualem, cui intra angustos connubii monogamie! limites satisfacere non powdnt Quapropter honestorum coniugum rigidum illum animi habitum, qui omnem cum extraneis Ubidinosum affectum et actum damnat ct recusat, absoletam quandam «ise censent mentis animique debilitatem, aut abiectam ct vilem obtrectationem seu zelotypiam; ♦d ideo, qusecumquv de fide conjugali retinenda latae fuerint poenales reipublicae leges, eas irritas esse volunt. aut certe irritandas.

Nobilis quidem castorum coniugum animus commenta hate, ve) sola natura duce, ut vana et turpia respuit profecto atque contemnit; et hanc naturae vocem approbat sane atque confirmat cum Dei mandatum ‹ Non moechaberis »,57 tum illud Christi: ‹ Omnis, qui vide- « rit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus « est eam in corde suo ».a Nullae autem humanae consuetudines vel exempla prava, nullaque progressae humanitatis species poterunt unquam huius divini praecepti vim infirmare. Nam quemadmodum unus idemque ‹ lesus Christus heri et ho die ipse et in saecula », ∎ da una eademque Christi doctrina permanet, ex qua ne unus quidem apex praeteribit, donec omnia fiant.·· 5$

Quicumque vero nuptialis fidei et castimoniae nitorem scribendo dicendoque obscurant, iidem errorum magistri fidam honestamque mulieris viro obtemperationem facile labefactant Audacius etiam complures ex iis indignam illam esse alterius coniugis erga alterum servitutem effutiunt; aequalia inter coniuges omnia esse iura; quae cum unius servitute violentur, quandam mulieris *emancipationem* superbissime praedicant peractam esse vel peragendam. Hanc autem triplicem, sive in domestica societate regenda, sive in re familiari administranda, sive in prolis vita arcenda vel perimenda, statuunt, et *socialem, oeconomicam, physiologicam* vocant: physiologicam quidem, quatenus mulieres ab oneribus uxoris, sive coniugahbus, sive maternis, pro sua libera voluntate solutas aut solvendas volunt (hanc autem non emancipationem, sed nequam facinus esse iam satis diximus); oeconomicam vero, qua volunt mulierem. etiam inscio et repugnante viro libere posse sua sibi negotia habere, gerere, administrare, liberis, marito familiaque tota posthabitis; socialem denique, quatenus ab uxore curas domesticas sive liberorum sive familiae removent, ut, iis neglectis, suo ingenio indulgere valeat, et negotiis officiisque etiam publicis addicatur.

At ne haec quidem est vera mulieris emancipatio neque illa rationi congruens et dignissima libertas, quae Christianae nobilisque mulieris et uxoris muneri debetur; potius est muliebris ingenii et maternae dignitate corruptio et totius familiae perversio, qua maritus privatur uxore, proles matre, domus familiaque tota vigili semper custode. Quin immo in ipsius mulieris perniciem vertitur haec falsa libertas et non naturalis cum viro aequalitas; nam si mulier/ ab regia illa cescenoit sede, $ ad quam per Evangelium intra domesticos parietes evecta est. brevi in veterem servitutem (sin minus specie. re tamen vera) redigetur, fietque, ut apud ethnicos erat, merum viri instrumentum.

Aequalitas autem illa iurium. quae tantopere exaggeratur et praetenditur, in iis quidem agnosci debet, quae propria sunt personae ac dignitatis humanae, quaeque nuptialem pactionem consequuntur et coniugio sunt insita; in iisque profecto uterque coniux eodem omnino iure gaudet eodemque debito tenetur; in ceteris, inaequalitas quaedam et temperatio adesse debet, quam familiae bonum ac debita domesticae societatis et ordinis unitas firmitasque postulant

Sicubi tamen sociales et oeconomicae condiciones mulieris nuptae, ob mutatos conversationum humanarum modos et usus, aliquo pacto mutari debent auctoritatis publicae est. civilia uxoris iura ad huius temporis necessitates et indigentias aptare, habita quidem ratione eorum, quae exigunt diversa sexus feminei indoles naturalis, morum honestas. commune familiae bonum, modo etiam essentialis ordo societatis demestlcae incolumis maneat, qui altiore quam humana, id est divina auctoritate atque sapientia conditus est» et nec legibus publicis nec privatis beneplacitis mutari potest

Sed ulterius etiam progrediuntur recentiores coniugii osores, eo quod germano solidoque amori, coniugalls felicitatis et intimae dulcedinis fundamento, caecam quandam sufficiunt indolis convenientiam consensionemque ingenii, quam sympathiam vocant; qua cessante. relaxari vinculum docent quo solo uniuntur animi. ac plene dissolvi. Quid hoc erit aliud nisi domum super arenam aedificare? Quam, cum primum obiecta fuerit adversitatum fluctibus, ait Christus Dominus labefactandam esse continuo et collapsuram: « Et flaverunt venti ct irruerunt in domum illam, et ceci/dit et « fuit ruina illius magna ».u At contra, quae supra petram constituta fuerit domus, mutua nempe Inter coniuges caritate, et deliberata ac constanti animorum coniunctione solidata, nulla concutietur adversitate, nedum evertatur.

Moti HI. 1. ” Cfr. Gr». IIГ. 10. · *Svmm. Lhtulog.*, 1.· 2.· q. 108 a. 4 nd 2«. 17 Erod., XX. 14. a Matth.. V 28 ” Hebr.. XIII.. 8. ·∎ Cir. Matth.. V. 18. « Matth.

1ÎI!)

Praestantissima quidem hactenus duo priora christiani coniugii bona vindicavimus. Venerabiles Fratres, quibus hodierni societatis eversores insidiantur. Sed sicut haec bona tertium, quod *sacramenti* est, longe antecellit, ita nil mirum quod hanc imprimis excellentiam multo acrius videmus ab iisdem oppugnari. Et primum quidem tradunt, matrimonium rem esse omnino profanam mereque civilem, nec ullo modo religiosae societati. Ecclesiae Christi, sed uni societati civili committendam; tum vero addunt a quovis indissolubili vinculo nuptiale foedus esse liberandum, coniugum secessionibus seu divortiis non modo toleratis, sed lege sancitis; ex quo denique fiet ut, omni spoliatum sanctitate, coniugium ia rerum profanarum ac civilium numero iaceat.

Primum illud in eo statuunt, quod actus ipse civilis sit pro vero contractu nuptiali habendus *(matrimonium* cirtle id vocitant); actus religiosus autem sit additum quiddam, vcl ad summum, plebi superstitiosiori permittendum. Deinde, sine ulla reprehensione volunt ut liceat connubia a catholicis hominibus cum acatholicis misceri, nuUa religionis habita ratione neque quaesito religiosae auctoritatis consensu. Alterum, quod sequitur, in perfectis divortiis excusandis ponitur, et in legibus iis civilibus laudandis ac provehendis, quae ipsius vinculi solutioni favent.

Quod ad religiosam cuiusvis coniugii et multo magis Christiani matrimonii et sacramenti indolem attinet, cum quae de hac re notanda sunt. Leonis XIII Litteris
Π0 En cyclicis, quas saepe commemoravimus quasque Nostras quoque diserte iam fecimus, fusius tractentur gravibusque fulciantur argumentis, ad eas hinc remittimus πκ nisi perpauca nunc Nobis repetenda ducimus.

Vel solo rationis lumine, maxime si vetusta historiae monumenta investigentur, si constans populorum conscientia interrogetur, si omnium gentium instituta et mores consulantur, satis constat sacrum quiddam ac religiosum inesse in ipso naturali coniugio, α non ad-
I ventitium sed ingenitum, non ab hominibus acceptum, c sed natura insitum », cum ‹ habeat Deum auctorem, ‹ fueritque vel a principio quaedam Incarnationis Ver‹ bi Dei adumbratio ». α Consurgit enim sacra coniugii ratio, quae intime cum religione et sacrarum rerum ordine coniuncta est, cum ex origine illa divina, quam supra commemoravimus, tum ex fine ad ingenerandam educandamque Deo subolem, ac Deo item coniuges Christiano amore mutuoque adiumento addicendos; tum denique ex eiusdem naturali coniugii officio, providentissima Dei Conditoris mente instituto, ut quoddam sit transvehendae vitae quasi vehiculum, quo parentes divinae omnipotentiae velut administri inserviunt Ad haec accedit nova dignitatis ratio ex Sacramento petita, qua matrimonium Christianorum evasit longe nobilissimum atque ad tantam excellentiam provectum, ut ‹ mysterium magnum », ‹ honorabile ... in omnibus ». apparuerit Apostolo.43

Quae religiosa matrimonii indoles, celsaque eius gratiae ct coniunctionis Christum inter et Ecclesiam significatio, sanctam ab sponsis postulat erga Christianum connubium reverentiam sanctumque studium, ut matrimonium quod ipsi inituri sunt, ad archetypum illud ipsum quam proxime accedat.

At multum in hoc deficiunt, et aliquando non sine/ alutis aeternae periculo, qui temere mixtas ineunt nuptias, a quibus maternus Ecclesiae amor et providentia, gravissimis de causis, retrahit suos, quemadmodum ex multis apparet documentis, illo Codicis canone comprehensis, qui haec decernit: « Severissime Ecclesia ‹ ubique prohibet, ne matrimonium ineatur inter duas ‹ personas baptizatas quarum altera sit catholica, altera ‹ vero sectae haereticae seu schismaticae adscripts; ‹ quod si adsit perversionis periculum coniugis catholi-
I o et prolis, coniugium ipsa etiam lege divina veta<tur>.H Quod si Ecclesia interdum, pro temporum, rerum, personarum rationibus, a severioribus his praescriptis <salvo iure divino, et per opportunas cautiones remoto, quantum fieri potest, perversionis periculo) dispensationem non recusat, difficulter tamen fieri potest ut coniux catholicus nonnihil detrimenti ex istis nuptiis non capiat

Unde in prognatos haud raro derivatur lugenda a religione defectio vel saltem praeceps decursus in religiosam illam negligentiam seu. quam vocant, indifferentiam. infidelitati impietatique proximam. Illud etiam accedit quod in mixtis nuptiis multo difficilior reddatur viva illa animorum conformatio, mysterium, quod diximus. arcanam nimirum Ecclesiae cum Christo coniunctionem, imitatura.

Facile enim deficiet arctior animorum communio, quae sicuti est Ecclesiae Christi signum et nota, ita christiani coniugii signum sit oportet, decus et ornamentum. Nam distrahi solet aut saltem relaxari animorum vinculum, ubi in rebus ultimis et summis, quas homo veneratur, idest in religionis veritatibus et sensibus, dissimilitudo mentium habetur et voluntatum intercedit diversitas. Ex quo periculum est, ne langueat inter coniuges caritas, itemque labefactetur domesticae societatis pax ct felicitas, quae ex cordium potissimum unitate proficiscitur. Nam, ut iam ante tot saecula antiquum Ius Romanum definierat: ‹ Nuptiae/ sunt con- 572
‹ iunctio maris ct feminae ct consortium omnis vitae « divini et humani iuris communicatio ».°

At maxime, ut iam monuimus. Venerabiles Fratres, restitutionem istam perfectionemque matrimonii a Christo Redemptore statutam augescens in dies divortiorum facilitas impedit. Quin immo neopaganismi fautores. tristi rerum usu nihil edocti, in sacram coniugii indissolubilitatcm, legesque eam iuvantes, acrius in dies invehi pergunt, ac licere divortia decernendum esse contendunt, ut alia scilicet, eaque humanior, lex obsoletis legibus sufficiatur.

Divortiorum autem causas ii quidem multas in medium proferunt et varias; e personarum vitio seu culpa alias profectas, alias in rebus positas (subiectivas illas, has obiectivas appellant); quaecumque denique individuam vitae societatem asperiorem efficiunt atque ingratam. Has porro causas ac leges multiplici cx capite probari volunt: ex utriusque bono coniugis in primis, sive alter innocens est atque a reo propterca secedendi suo iure gaudens, sive sceleribus obnoxius, eaque de causa ab ingrata et coacta coniunctione seiungendus; deinde e bono prolis, quae recta institutione destituitur vel eiusdem fructus amittit, cum nimis facile, e parentum discordiis aliisque male factis offensionem passa, a virtutis via abstrahatur; denique ex communi bono societatis, quod postulet, primo ut ea matrimonia exstinguantur penitus, quae iam nihil valeant ad id assequendum quod natura spectat; dein ut coniugibus discedendi potestas fiat lege, cum ut avertantur crimina quae cx eorumdem coniugum convictu vel consociatione facile essent pertimescenda, tum ne magis in dies ludibrio habeatur iudiciale forum ct legum auctoritas, eo quod coniuges, ad exoptatam divortii sententiam impetrandam, aut crimina, ob quae iudex ad normam legis solvere valeat vinculum, consulto committant, aut eadem se commisisse, coram iudice, licet rerum condicionem clare ipse perspiciat,/ insolenter mentiantur atque peiu- 573
rent. Quamobrem blateratur, leges omnibus his necessitatibus, mutatisque temporum condicionibus, hominum opinionibus, civitatum institutis ac moribus esse omnino conformandas: quae vcl singula, maxime vero omnia in unum collecta, facultatem divortiorum certis de causis concedendam prorsus esse luculentissime testentur.

Alii, ulterius mira procacitate progressi, matrimonium utpote contractum mere privatum, consensui item arbitrioque privato utriusque contrahentis, ut fit in ceteris privatis contractibus, prorsus esse relinquendum opinantur, quavis propterca de causa dissolvendum.

Verum, contra has quoque insanias omnes stat. Venerabiles Fratres, una lex Dei certissima, a Christo amplissime confirmata, nullis hominum decretis vcl scitis populorum, nulla legumlatorum voluntate debilitanda: s Quod Deus coniunxit, homo non separet ⁑. Quod quidem si iniuriâ homo separaverit, irritum id prorsus fuerit; iure propterca, ut plus semel vidimus. Christus ipse asseveravit: « Omnis qui dimittit uxorem suam et c alteram ducit, moechatur; ct qui dimissam a viro duc cit, moechatur ». ·' Et haec Christi verba quodcumque respiciunt matrimonium, etiam naturale tantum et legitimum; omni enim vero matrimonio convenit illa indissolubilitas. qua illud partium beneplacito et omni saeculari potestati, ad vinculi solutionem quod pertinet est omnino subtractum.

Memoria item renovanda est sollemnis iudicii, quo Concilium Tridentinum sub poena anathematis haec reprobavit: ‹ Si quis dixerit propter haeresim aut moc lestam cohabitationem aut affectatam absentiam a « coniuge dissolvi posse matrimonii vinculum: anathe-

III. 27. ° Leo XIII. Utt. Encycl. *Arccmrm.* 10 Febr. ISSO
·› Cfr. *Ephes.,* V. 32: *Hcbr.,* XΓΠ, 4. * *Cod. iur. amc..*
c. ICttO. « Modestinus (in Dig.. Mb. XXIIT. II: De *tisrum). lib.* I. ResuJanim – Matth . XIX. 6

‹ ma sit >; · et: ‹ Si quis dixerit. Ecclesiam errare,
574 ‹ cum docuit et docet iuxta evangelism et apostoli-
c eam doctrinam propter adulterium alterius coniugum
‹ matrimonii vinculum non passe dissolvi, et utrumque,
‹ vel etiam innocentem, qui causam adulterio non dedit,
« non posse, altero coniuge vivente, aliud matrimonium
‹ contrahere, moecharique eum, qui, dimissa adultera.
‹ alism duxerit et eam. quae, dimisso adultero, alii
‹ nupserit: anathema sit ».·

Quod si non erravit neque errat Ecclesia, cum haec docuit et docet, ideoque certum omnino est matrimonii vinculum ne ob adulterium quidem dissolvi posse, in comperto «t reliquas tanto debiliores, quae afferri solent. divortiorum causas multo minus valere nihilique prorsus esse faciendas.

Ceterum quae supra contra vinculi firmitatem e triplici illo capite obiiciunt, ea facile dissolvuntur. Incommoda enim illa omnia arcentur ac pericula propulsantur. si quando, in extremis illis adiunctis, discessio permittatur coniugum imperfecta, id est incolumi atque integro vinculo, quam lex ipsa Ecclesiae concedit claris verbis, quae de separatione tori et mensae et habitationis decernunt' Iam secessionis huiusmodi causas, conditiones, modum simul et cautelas, quibus et liberorum institutioni et familiae incolumitati fiat satis, atque incommoda item omnia, sive ea coniugi, sive proli sive ipsi civili communitati impendent, quoad poterit, praecaveantur, legum erit sacrarum statuere, et ex parte saltem, etiam civilium legum, pro civilibus sdlket rationibus atque effectibus.

Quaccumque autem ad firmitatem coniugii indissolubilem asserendam afferri solent et supra attigimus, corXat eadem codemque iure valere sive ad necessitatem facultatemque divortiorum excludendam, sive ad potestatem ea concedendi cuilibet magistratui negandam; quot item pro priore illa stant praeclara emolu-
515 menta, totidem contra ap'parent in altera parte detrimenta, cum singulis tum universae hominum societati pemkiosùsima.

Atque, ut iterum sententiam decessoris Nostri afferamus, quantam materiam bonorum in se coniugii indissolubilis firmitas contineat, tantam malorum segetem divnrta complecti vix attinet dicere. Hinc videlicet, incolumi vinculo, tuta ac secura matrimonia conspicimus. illinc. coniugum secessionibus propositis vel ipsis divortiorum periculis obiectis. ipsa foedera nuptialia rutabilia aut certe anxiis obnoxia fieri suspicionibus. Hinc mutua benevolentia consociatioque bonorum confirmata mirifice; illinc, ex ipsa secessionis facta potestate. extenuata miserrime. Hinc coniugum castae fidei addita peropportuna praesidia; illinc infidelitati perniciosa incitamenta suppeditata. Hinc liberorum susceptio, tuitio, educatio provecta efficaciter; illinc gravioribus urque detrimentis affecta. Hinc inter familias cognatqsque discordiis multiplex praeclusus aditus; illinc discord arum occasio oblata frequentius. Hinc facilius oppressa, illinc lacta copiosius multoque latius semina simultatum Hinc potissimum dignitas officiumque mulierum. in societate sive domestica sive civili, redintegrata frixiter ac restituta; illinc indigne depressa, siquidem in pcr.culum conlcluntur uxores « ne cum libidini virorum inservierint, pro derelictis habeantur ».n

Et quoniam Ad perdendas familias, ut iam Leonis XIII gravissimi? verbis concludamus, ‹ frangendasque
‹ regnorum opes nihil tam valet, quam corruptela mo-
« rum; facile perspicitur, prosperitati familiarum ac
i civitatum maxime inimica esse divortia, quae a de-
‹ pravatls populorum moribus nascuntur, ac, teste re-
« rum uju. ad vitiosiores vitae privatae et publicae
t consuetudines aditum lanuamque patefaciunt Multo-
‹ que esse graviora haec mala constabit si consideretur,
« trrnoi nullos futuros tantos qui concessam semel
516 « divortiorum facultatem valeant intra certos, aut ' ante
‹ prov limites coercere. Magna prorsus est vis
‹ exemplorum, maior cupiditatum: hisce Incitamentis
‹ fleri debet, ut divortiorum libido latius quotidie ser-
• pens, plurimorum animos invadat, quasi morbus con-
« tagiooe vulgatus, aut agmen aquarum, superatis agge-
« nbuj. exundans ».α

Ideoque, ut in iisdem Litteris legitur. « nisi consilia « mutentur. perpetuo sibi metuere familiae et societas • humant debebunt, ne miserrime coniclantur in ... rc-

« rum omnium certamen atque discrimen ».n Quae quidem omnia quam vere ante quinquaginta annos praenuntiata fuerint, abunde confirmat crescens in dies morum corruptio et inaudita familiae depravatio in iis regionibus, ubi Communismus plene dominatur.

III.

Quid sapientissimus nostri generis Creator ac Redemptor de humano coniugio statuerit. Venerabiles Fratres, huc usque venerabundi admirati sumus, simulquc doluimus tam pium divinae Bonitatis consilium ab humanis cupiditatibus, erroribus, vitiis frustrari conculcarique nunc passim. Consentaneum igitur est ut animum Nostrum paterna quadam cum sollicitudine ad opportuna invenienda remedia convertamus, quibus perniciosissimi quos recensuimus abusus tollantur et debita matrimonio reverentia ubique restituatur.

Ad quod in primis iuvat certissimum illud in memoriam revocare, quod in sana philosophia atque adeo in sacra theologia sollemne est: quaecumque nimirum a recto ordine declinarunt, non posse ea in pristinum ac suae naturae congruentem statum alia via reduci, quam ad divinam rationem, quae (ut docet Angelicus)omnis rectitu'dinis exemplar est. revertendo. Quae quidem fel. 577
rec. decessor Noster Leo XIII contra Naturalistas gravissimis hisce verbis iure urgebat: « Lex est provisa
‹ divinitus, ut quae a Deo et natura auctoribus insti-
‹ tuta sunt, ea tanto plus utilia ac salutaria experiamur,
« quanto magis statu nativo manent, integra atque in-
« commutabilia, quandoquidem procreator rerum om-
‹ nium Deus probe novit quid singularum Institutioni
f et conservationi expediret, cunctasque voluntate et
‹ mente sua sic ordinavit, ut suum unaquaeque exitum
« convenienter habitura sit. At si rerum ordinem pro-
‹ videntissime constitutum immutare et perturbare ho-
‹ minum temeritas aut improbitas velit, tum vero
‹ etiam sapientissime atque utilissime instituta aut
‹ obesse incipiunt, aut prodesse desinunt, vel quod vim
‹ iuvandi mutatione amiserint vel quod tales Deus ipse
« poenas malit de mortalium superbia atque audacia
« sumere ».71

Oportet igitur ad rectum ordinem in re coniugali restituendum, ut omnes divinam de matrimonio rationem contemplentur ad eamque se conformare studeant

Verum, cum huic studio indomitae praesertim concupiscentiae vis obsistat, quae sane potissima est causa cur contra sanctas matrimonii leges peccetur, cumque homo cupiditates suas sibi subditas habere non possit, nisi prius se subiciat Deo, hoc primum curandum erit secundum ordinem divinitus statutum. Nam firma lex est. ut quicumque se Deo subiecerit, gaudeat ille subici sibi, divina gratia opitulante, concupiscentiam animique sui motus, qui vero rebellis Deo fuerit, illatum sibi a violentis cupiditatibus intestinum bellum experiatur ac doleat. Quod quam sapienter decretum sit, ita exponit S. Augustinus: « Hoc enim expedit: inferius su-
« bici superiori; ut et ille qui sibi subici vult quod est
« inferius se, subiciatur superiori se. Agnosce ordinem.
‹ quaere pacem! Tu Deo; tibi caro. Quid/ iustius? quid 513
« pulchrius? Tu maiori, minor tibi: servi tu ei. qui
« fecit te, ut tibi serviat quod factum est propter te.
‹ Non enim hunc ordinem novimus, neque hunc ordi-
‹ nem commendamus: Tibi caro, et fu Deo' sed: Tu
« Deo. et tibi caro! Si autem contemnis, Tu Deo. num-
« quaere pacem! Tu *Deo;* tibi caro. Quid/ iustius? quid
‹ mino, torqueris a servo ». *

Quem divinae Sapientiae ordinem ipse beatissimus Doctor Gentium, afflante Spiritu Sancto, testatur; cum enim veterum sapientum meminisset, qui cognitum a se et exploratum omnium rerum Conditorem adorare et revereri renuissent: « Propterea, inquit, tradidit
‹ illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiam,
« ut contumeliis afficiant corpora sua in semetipsis »; et iterum: ‹ propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiae ». " « Deus (enim) superbis resistit, humi-
▮ libus autem dat gratiam ».71 sine qua. quemadmodum idem Doctor Gentium monet, homo nequit rebellem coercere concupiscentiam. ”

Quonlam igitur huius indomiti impetus nequaquam, ut requiritur, temperari poterunt, nisi prius animus ipse demissum pietatis ct reverentiae obsequium Conditori suo praestiterit, prae ceteris id est necessarium,

XVI. ti – Coertf. Trtd. ** XXIV. c. 5 “ Coftrtl. Tmf. XXIV. e. 7. * Cod tur «t, CC. II» sqq.
‘ Uo XIII Utt Itonel 10 Prbr. ŧK ; Utt Frrytl 10 Frbr 1». ” Utt. Encyri. Arranum, 10 Febr. IfiSO. S. Thom. Aquin, *Summ. thcolog.*, I.·-2M
η. 91. n. 17. » Utt. Encyd. Arramim. 10 Febr. IMO
' S. August.. *E^arrut* H Ps. 143. II Rom.. I. 24. 28.
'· Uc . IV. 6. * Cfr *Rom,,* VU. VIU. ″ *Cone, Vai.* sew.

at eos. qui se sacro coniugii vinculo nectunt, intima et germana pervadat totos erga Deum pietas, quae universam eorum vitam informet, mentem et voluntatem summa erga Dei Maiestatem impleat reverentia.

Rectissime igitur et ad absolutissimam Christian! sessus normam faciunt illi animarum Pastores qui con-:uges. nc in matrimonio a Dei lege desciscant, in primis ad pietatis et religionis exercitia hortantur, ut Deo « totos tradant, eius auxilium assidue implorent, Sa-
53 cnmeota frequen tent, piam semper et in omnibus devotam erga Deum voluntatem foveant atque servent.

Falluntur vero vehementer qui, posthabitis aut neglectis his, quae naturam excedunt, rationibus, naturalium scientiarum usu et inventis (biologiae scilicet, idefltiae transmissionis hereditariae, aliarumque id genus) homines inducere posse putant, ut carnis desideriis frenos iniciant. Quae non ita dicta volumus, perinde ac d res naturales, quae inhonestae non sint, parvi sint hciendac; unus est enim auctor et naturae et gratiae, Deus, qui utriusque ordinis bona in usum et utilitatem becninum contulit luvari igitur possunt et debent fideles naturalibus quoque artibus; sed errant qui has fffficere opinentur ad foederis nuptialis castitatem stabiliendam, aut iis maiorem vim inesse putent, quam gratiae supernaturalis auxilio.

Haec autem coniugii et morum ad divinas de matrimonio leges conformatio, sine qua eius instauratio efficax esse non potest, postulat ut ab omnibus expedite, firma certitudine et nullo admixto errore quaenam sint eiusmodi leges dignosci possit. At nemo non videt, quot fallaciis aditus aperiretur et quanti errores admiscerentur veritati, si res singulis relinqueretur solo rationis lumine exploranda, aut si privata veritatis revelatae interpretatione investigaretur. Quod quidem si in multis aliis ordinis moralis veritatibus locum habet, id tamen potissimum in his, quae ad coniugium pertinent, attendi debet, ubi voluptatis libido irrumpere in fragilem humani generis naturam eamque decipere et corrumpere facile possit; idque eo magis, quod ad legis divisae observationem, ardua interdum, eademque diu coniugibus experiunda sunt, quibus, ut rerum usu docemur, debilis homo quasi totidem utitur argumentis, et a lege divina servanda sese eximat.

Quapropter ut legis divinae non fictio aliqua aut corruptio, sed vera germanaque cognitio humanas mentes collustret hominumque mores dirigat, pietati erga Deum eique obsequendi studio sincera atque humilis erga Ecclesiam oboedientia adiungatur oportet. Ecclexam enim constituit ipse Christus Dominus magistram veritatis, in his etiam quae ad mores pertinent regendos ardinandosque, etsi in his multa humanae rationi per r impervia non sunt. Deus enim, quemadmodum ad natarales religionis et morum veritates quod pertinet, rationis lumini revelationem addidit ut, quae recta et vera sunt, < in praesenti quoque generis humani con- c ditione ab omnibus expedite, firma certitudine et < nullo admixto errore cognosci possint ».* ita Ecclesam in eundem finem constituit totius de religione et naribus veritatis custodem et magistram; cui propterca fideles, ut a mentis errore et a morum corruptione immunes serventur, oboediant, et mentem animumque sabidant Et ne auxilio a Deo tam liberali benignitate collate se ipsi privent, necessario hanc oboedientiam praestare debent non solum sollemnioribus Ecclesiae definitionibus, verum etiam, servato modo, ceteris Constitutionibus et Decretis, quibus opiniones aliquae ut periculosae aut pravae proscribuntur et condemnantur. °

Quocirca christifideles caveant in his etiam, quae nocte de matrimonio circumferuntur, quaestionibus, ne sao se iudicio nimis committant neve falsa rationis humanae libertate, seu < autonomia » quam vocant, allici se sinant. Alienissimum enim est ab omni veri nominis chnstiano, suo ingenio ita superbe fidere, ut iis solum, quae ipse ex interioribus rerum visceribus cognoverit, issentiri velit, et Ecclesiam, ad omnes gentes docendas regendasque a Deo missam, rerum et adiunctorum recentium minus gnaram existimare, vel etiam iis tantam. quae per soUemniores quas diximus definitiones ea miserit, assensum et oboedientiam praestare, perinde ac si opinari prudenter liceat cetera eius decreta
Î3 ast falso laborare aut veritatis honestatisque! causâ niti son satis. Est proprium, contra, veri omnis christifidtlis. sive doctus hic est sive indoctus, in omnibus quae ad fidem et mores pertinent se regi et duci sinere

ΣΠ. cap. 3. u Cfr. *Conc. Vat., sess.* IIT, cap. 4; *Cod. iur.*

a Sancta Del Ecclesia, per eius Supremum Pastorem Romanum Pontificem, qui regitur ipse a lesu Christo Domino Nostro.

Cum ergo omnia ad Dei legem et mentem reducenda sint, ut in universum et perpetuo matrimonii instauratio peragatur, summi sane momenti est, fideles bene de matrimonio edoceri: verbo et scripto, non semel nec leviter, sed saepe et solide, claris gravibusque argumentis, ut eiusmodi veritates intellectum percellant animumque permoveant. Sciant iidem assidueque recogitent quantam Deus sapientiam, sanctitatem, bonitatem erga humanum genus ostenderit, matrimonium instituendo, sacris legibus illud fulciendo, multoque tum magis cum ad Sacramenti dignitatem mirifice evexit, per quam tam copiosus gratiarum fons Christianis coniugibus patet, ut nobilissimis connubii finibus caste fideliterque inservire queant in sui et liberorum, totiusque societatis civilis atque humanae consortionis bonum et salutem.

Profecto, si hodierni matrimonii eversores toti in eo sunt, ut sermonibus, scriptis, libris et libellis, aliisque innumeris moais mentes pervertant, animos corrumpant, coniugalem castimoniam ludibrio dent, turpissima quaeque vitia laudibus efferant, multo magis Vos, Venerabiles Fratres, quos « Spiritus Sanctus po- « suit episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit « sanguine suo »'- toti in eo esse debetis, ut per vos ipsi et per sacerdotes vobis commissos, atque adeo per apte electos laicos Actionis *Catholicae* a Nobis tantopere exoptatae et commendatae, in apostolatus hierarchic! auxilium vocatos, omni qua par est via errori opponatis veritatem, turpi vitio splendorem castitatis, cupiditatum servituti libertatem filiorum Dei," iniquae di-/ 582
vortiorum facilitati perennitatem genuinae in matrimonio caritatis et ad mortem usque inviolatum datae fidei sacramentum.

Unde fiet, ut christifideles toto animo gratias Deo referant, quod eius mandato ligentur et suavi quadam vi cogantur ut quam longissime fugiant a quavis carnis idololatria et ab ignobili libidinis servitute; itemque ut magnopere absterreantur omnique studio sese avertant a nefariis illis commentis, quae, in dedecus sane dignitatis humanae, voce et scripto, sub nomine < perfecti matrimonii > nunc ipsum circumferuntur, quaeque scilicet perfectum istud matrimonium idem tandem esse faciunt ac « matrimonium depravatum », proutl etiam, iure meritoque. dictum est

Haec salubris de matrimonio Christiano instructio ac religiosa disciplina ab exaggerata illa institutione physiologica longe distabit, qua, his nostris temporibus, nonnulli, qui se coniugalis vitae emendatores iactant. servire coniugibus contendunt, plurima verba de physiologicis his rebus faciendo, quibus tamen ars potius discitur callide peccandi quam virtus caste vivendi.

Itaque, Venerabiles Fratres, Nostra toto animo facimus verba quibus decessor Noster fel. rec. Leo XIII in suis de matrimonio Christiano Litteris Encyclicis universi orbis Episcopos est allocutus: « Quantum conten- « tione assequi, quantum auctoritate potestis, date opo- i ram, ut apud gentes fidei Vestrae commendatas in- « tegra atque incorrupta doctrina retineatur quam « Christus Dominus ct coelestis voluntatis interpretes « Apostoli tradiderunt, quamque Ecclesia Catholica re^ « ligiose ipsa servavit, et a Christifidelibus servari « per omnes aetates iussit ».M

Verum, vel optima per Ecclesiam institutio sola non sufficit, ut matrimonii ad legem Dei conformatio rursus habeatur; quamvis enim coniuges de christiano matrimo/nio doctrinam calleant, accedat tamen oportet ex M3
parte eorum firmissima voluntas sanctas Dei et naturae de matrimonio leges servandi. Quidquid tandem verbo et scripto asseri et propagari velit, firmiter constanterque coniugibus sanctum ac sollemne esto: in omnibus quae ad matrimonium pertinent, sine ulla haesitatione Dei mandatis stare se velle: mutuo caritatis auxilio semper praestando, castitatis fide servanda, vinculi firmitate numquam violanda, iuribus per coniugium acquisitis non nisi Christiane semper et moderate adhibendis, primo praesertim coniugii tempore, ut. si quando postea rerum adiuncta continentiam postularint uterque iam assuctus continere, faciliore negotio, se queat.

Magnopere autem ipsos, ut hanc firmam voluntatem concipiant, retineant atque exsecutioni mandent, tuvn-

con.. c. 1324. « 4ct. XX. SS. <' Cfr fo.. VIII. 33 aqq : *GaL.* V. 13. M Utt. Etecycl Arotmtm. 10 Ffcbr. IMO.

bit frequens sui status consideratio atque operosa recepti Sacramenti memoria. Meminerint assidue, se ad sui status officia et dignitatem peculiari veluti consecratos et roboratos esse Sacramento, cuius efficax virtus. quamquam characterem non imprimit, perpetuo tamen perseverat Meditentur idcirco haec Sancti Cardinal^ Roberti Bellarmmo verba, solidi profecto solatii plena, qui cum aliis magnae notae theologis ita pie sentit et scribit: c Coniugii Sacramentum duobus modis considerari potest: uno modo, dum fit; altero modo, dum permanet postquam factum est. Est enim Sacramentum simile Eucharistiae, quae non solum dum fit, sed etiam dum permanet. Sacramentum est: dum enim coniuges vivunt, semper eorum societas i Sacramentum est Christi et Ecclesiae ·. °

Verum ut huius Sacramenti gratia vim suam totam exserat, coniugum opera, prout iam monuimus, accedere debet, eaque in hoc esse, ut, quantum contentione possunt, in officiis implendis suis studiose elaborent Quemadmodum enim tn naturae ordine, ut vires a Deo datae plenam suam edant efficacitatem, eae ab hominibus proprio labore atque industria adhibendae sunt quod si negligatur, nihil inde emolumenti colligitur, ita etiam vires gratiae, quae ex Sacramento in animum profluxere ibique manent ab hominibus proprio studio ei labore exercendae sunt Nolint ergo coniuges Sacramenti gratiam negligere, quae in ipsis est; * sed sedulam officiorum suorum observationem quamvis laboriosam aggress. ipsam illius gratiae vim efficaciorem in dies experientur. Et si quando condicionis suae vitaeque laboribus gravius se premi sentiant, ne animos despondeant, sed sibi quodammodo dictum existiment id quod Timotheo discipulo carissimo, laboribus et contumeliis vix non detecto, S. Paulus Apostolus de Ordinis Sacramento scribebat: Admoneo te ut resuscites grai tam Dei quae est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris sed virtutis et dilectionis ct sobrietatis >.p

Sed hacc omnia. Venerabiles Fratres, magnam partem a debita coniugum pendent tam remota quam proxima ad matrimonium praeparatione. Illud enim negari non potest, felicis coniugii firmum fundamentum, et infelicis ruinam, am pueritiae et Juventutis tempore in puerorum puellarumque animis instrui ac pont Nam qui ante coniugium in omnibus seipsos ct sua quaesiere, qui suis cupiditatibus indulgebant, timendum est. ne lidem in matrimonio tales futuri sint quales ante matrimonium fuerint; item id tandem metere debeant quod seminaverint" - intra domesticos nimirum parietes tristitiam, luctum, despectum mutuum, rixas, animi simultates, vitae communis taedium - neve. quod maximum est. seipsos cum suis indomitis cupiditatibus inveniant,/

Bene igitur animati paratique. sponsi ad statum coniugii ineundum accedant, ut possint ea qua par est ope sc mutuo luvarc in adversis vitae vicibus subeundis, multoque magis in aeterna salute procuranda et in interiore homine ad plenitudinem aetatis Christin conformando. Id etiam eo conferet, ut ipsi dilectae suboli tales revera sese praebeant quales Deus voluit parentes praestare se proli: ita videlicet ut pater vere pater sit, mater vera sit mater; per quorum pium amorem assiduasque curas, domestica sedes, etiam in magna rerum inopia mediaque in hac lacrimarum valle, evadat liberis quoddm illius iucundl paradisi vestigium, in quo primos homines Creator generis humani collocavit Hinc etiam sequetur ut filios facilius efficiant perfectos homines perfectosque Christianos, eos genuino Ecclesiae Catholicae sensu imbuant, itsdemque nobilem illam erga patriam caritatem iniiclant, ad quam pietatis gratique animi causâ tenemur.

Itaque, tam illi, qui iam de sancto hoc connubio aliquando ineundo cogitant, quam qui luventutis chriitianae educandae curam habent haec tanti faciant, ut bona praeparent, mala praecaveant, memoriamque renovent eorum quae in Nostris de educatione Litteris Encydide monuimus: A pueritia Igitur voluntatis inclinationes. si pravae, cohibendae, sin autem bonae, promovendae sunt, ac praesertim puerorum mens imbuatur doctrinis a Deo profectis ct animus divinae gratiae auxiliis roboretur oportet, quae ai defuerint, nec suis quisque moderari cupiditatibus poterit neque ad absolutionem perfectionemque disciplina atque informatio ab Ecclesia adduci, quam ideo Chri-

stus caelestibus doctrinis ac divinis Sacramentis instruxit, ut efficax omnium hominum esset magi-

Ad proximam vero boni matrimonii praeparationem maximopere pertinet eligendi confugis studium; nam plurimum inde pendet utrum matrimonium felix futurum sit necne, cum alter coniux alteri aut magno adfatorio ad vitam Christiano modo in coniugio ducendam, aut magno periculo atque impedimento esse queat Nt ergo inconsultae electionis poenas per totam vitam luere debeant, maturam sponsi deliberationem kutituant antequam personam seligant, quacum deinde perpetuo sibi degendum erit; in hac vero deliberatione ia primis rationem habeant Dei veraeque Christi religionis. deinde sui ipsius, alterius sponsi, futurae prolis bono consulant itemque societatis humanae et civilis, quae ex connubio tamquam cx suo fonte oritur. Petasi sedulo divinum auxilium, ut eligant secundum Christianam prudentiam, minime vero caeco et indomito cupiditatis impetu neque solo lucri desiderio above mass nobili impulsu ducti, sed vero rectoque amore et sincero erga futurum coniugem aifectu; praeterea eos fines in matrimonio quaerant propter quos illud est a Deo constitutum. Neque omittant denique, de eligenda altero coniuge prudens parentum consilium exquirere, illudque haud parvi faciant, ut, eorum maturiore humanarum rerum cognitione et usu, perniciosum hac ia re errorem praecaveant et divinam quarti mandati benedictionem. matrimonium inituri, copiosius assequantur: Honora patrem tuum et matrem tuam, (quod est c mandatum primum in promissione), ut bene sit tibi, c et sis longaevus super terram ».n

Et quoniam non raro perfecta mandatorum Dei observatio et coniugii honestas graves inde patiuntur difficultates, quod coniuges rei familiaris angustiis et magna bonorum temporalium penuria premantur, eorum necessitatibus, meliore qua fieri potest ratiore, subveniendum profecto est

Atque in primis est illud omni contentione enitendum ut, id quod iam sapientissime decessor Noster Leo XIII decreverat." in Societate civili rationes oeconomicae et socia les ita constituantur, ut omnes patres- & familias sibi, uxori, filiis pro dignitate et loco alendis necessaria mereri ac lucrari possint: « dignus est enim operarius mercede sua ». " Hanc negare aut aequo minorem facere gravis iniustitia est et Sacris Litteris inter maxima ponitur peccata; M neque fas est mercedes statui tam tenues, quae, pro rerum condicionibus, alendae familiae sint impares.

Curandum tamen est, ut vel ipsi coniuges. idque iam diu ante quam matrimonium ineant, futurae incommoda necessitatesque vitae praevertere aut saltem minuere studeant, et quomodo id efficaci simul et honesto modo facere possit, a peritis edoceantur. Providendum etiam ut. si sibi ipsi unis non sufficiunt, coniuncta similium opera conditisque privatis aut publicis sodaliciis. vitae necessitatibus succurrant.w

Quando vero haec, quae diximus, familiae, praesertim si grandior sit aut minus valeat, sumptus aequare non possunt, amor proximi Christianus requirit omnino, ut ea quae desunt indigentibus Christiana compenset caritas, ut divites praecipue tenuioribus opitulentur, neve qui superflua habent bona in vanos sumptus impendant aut prorsus dissipent, sed in sospitandam vitam et valetudinem eorum convertant, qui etiam necessariis carent. Qui Christo in pauperibus de suo dederint, ii a Domino, cum venerit iudicare saeculum, uberrimam recipient mercedem; qui contra fecerint, suas poenas luent. Non enim frustra monet Apostolus: « Qui habuerit substantiam huius mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua « ab eo: quomodo caritas Dei manet in eo >?w

Quod si privata subsidia satis non sunt, auctoritatis publicae est supplere impares privatorum vires in re praé/sertim tanti momenti ad bonum commune, quanti est familiarum et coniugum condicio hominibus digna. SI enim familiis, iis in primis quibus est copiosa proles, apta desunt domicilia; si laboris victusquc acquirendi occasionem vir nancisci nequit; si ad quotidianos usus nisi exaggeratis pretiis res emi non possunt; si etiam matcrfamilias. haud exiguo domesticae rei nocumento.

3 Rob BeUannia . Dc anfrorcrtfU. tom III, Dc Ma!r,, con· tmrwn II 'ip « " Cfr. *I* Ttw.. IV. 14. » *II* Tim.. I. 47. · *Ctr M.* VI. 9 w Cfr. Eph,, IV, 13. » Uti. Encycl. Dfrini *tlltux Magistri.* 31 Dec. 1929. " Ep>^3.. VI. 2 3; rfr. Etoi.. XX, 12 "--Hltt. Encycl. *Rerum notcrum.* 15 Mali 1W1. « Luc.. X. 7. * Cfr. *Dcut.,* XXIV, 14. 15. n Ctr. Leo XIII, Utt. Encycl. *Rerum noearum,* 15 Mail 1891, * Matth., XXV. 34 eqq. " I Io., HI. 17. « Lilt.

necessitate et onere premitur pecuniae proprio labore hxnndae; si eadem in ordinariis vel etiam extraordiranls maternitatis laboribus, convomenti victu, medicir.entis, ope periti medici aliisque id genus caret: temo non videt, si quidem coniuges animo deficiant, q'mn difficilis eis reddatur convictus domesticus et Eundalorum Dei observatio, praetercaque quantum discnminls securitati publicae et saluti vitaeque ipsius erilis societatis inde obvenire queat, si tales homines eo desperationis redigantur, ut, cum iam nihil habeant qood sibi timeant auferendum, multa se fortasse assecuturas sperare audeant ex reipublicae rerumque omrian perturbatione.

Quapropter qui curam rei publicae et boni communas habent, tales coniugum familiarumque necessitates négligera non possunt, quin grave civitati et bono communi nocumentum afferant; in legibus igitur ferendis et in publicis expensis statuendis huic egenarum farrjbarum inopiae sublevandae sic prospiciant, ut eiusr.odi curam inter praecipuas suae potestatis partes habeant

Quo in genere non sine maerore animadvertimus, id nunc haud raro evenire, ut, recto ordine inverso, catn prolique illegitimae (cui equidem, etiam ad praecavenda maiora mala, succurrendum est) facile admodum suppeditetur praesens copiosumque subsidium, quod legitimae aut denegetur aut parce sic concedatur e quasi ab invitis videatur extortum.

Sed non solum. Venerabiles Fratres, auctoritatis pu-
a blicae plurimum interest, in his quae temporalia bona sunt matrimonium familiamque bene constitui, sed in ia etiam, quae bona animarum propria sunt dicenda: lejes videlicet ferri iustas et servari fideliter, quae ad castitatis fidem et mutuum coniugum auxilium pertineant, propterea quod, historia teste, salus reipublicae rt temporalis civium felicitas tuta esse et salva manere non potest, ubi fundamentum, quo ipsa innititur, rectus sclicet morum ordo, labefactetur et, vitio civium, obstruatur fons, ex quo civitas gignitur, matrimonium cjnirum et familia.

Ordini autem morali servando, neque externae civitatis vires et poenae sufficiunt nec virtutis pulchritudo et necessitas hominibus proposita, sed accedat oportet nctoritas religiosa quae mentem veritate illustret, vohntatem dirigat et humanam fragilitatem divinae gratae auxiliis confirmet, quaeque sola est Ecclesia a Christo Domino instituta. Quapropter ad concordiam et imicitiam cum hac Christi Ecclesia ineundam firmanteque omnes, qui supremam civilem potestatem habent vehementer in Domino hortamur, ut consociata eLriujque potestatis opera et diligentia, immania propulsentur damna, quae, ex irruentibus in matrimonium e*, familiam procacibus libertatibus, tam Ecclesiae quam .31 civili societati impendent

Summopere enim gravissimo huic Ecclesiae officio fcfes civiles favere possunt, si in praeceptis dandis rationem habeant eorum, quae lege divina et ecclesiastxa statuta sunt, et poenis animadvertant in eos qui peccaverint. Nam non desunt qui, quod leges civitatis permittunt aut certe poenis non prosequuntur, id quoque aut sibi secundum moralem legem licere putent, i-t vel conscientia renitente, id opere exsequantur, quia nec Deum timeant nec ab hominum legibus quidquam sibi metuendum cernant; unde haud raro sibi ipri et aliis bene multis pariunt ruinam.

Nec vero civitatis iuribus et integritati, ex hac cum Ecresia consociatione, quidquam aut periculi aut de-
5c Tmotio/nis accidet: inanis est enim et vana omnis eius=odi suspicio et timor: quoad iam Leo XIII luculenter ostenderat: « Nemo autem dubitat, inquit, quin Eccle-
c sae conditor lesus Christus potestatem sacram vo-
‹ luerit esse a civili distinctam, et ad suas utramque eres agendas liberam atque expeditam; hoc tamen
‹ adiuncto. quod utrique expedit, et quod interest om-
‹ rJum hominum, ut coniunctio inter eas et concordia
‹ intercederet... Si cum sacra Ecclesiae potestate civilis
‹ auctoritas amice congruat, magna utrique necesse
« est fiat utilitatis accessio. Alterius enim amplificatur
« ignitas, et religione praeeunte, numquam erit non
« :urium imperium : alteri vero adiumenta tutelae et
« defensionis in publicum fidelium bonum suppedi-
(tantur ». *

Atque ita. ut recens clarumque exemplum afferamus, secundum rectum ordinem et secundum Christi «em id prorsus evenit, quod, in sollemni Conventione inter Sanctam Sedem et Italiae Regnum feliciter inita, etiam quod ad matrimonia attineret, pacifica quaedam compositio et amica actio statuta est, ut gloriosam decebat Italicae gentis historiam ac vetustas eius sacrasque memorias. Et sane, haec in Lateranensibus Pactionibus decreta leguntur: e Civitas Italica, matrimonii
‹ instituto, quod est familiae fundamentum, eam digni-
‹ tatem restituere volens, quae populi sui traditionibus
‹ congruat, Sacramento matrimonii, quod iure canonico
« regitur, effectus civiles agnoscit >; ” cui normae ac fundamento ulteriora dein sociatae conventionis capita adiecta sunt.

Ea res omnibus exemplo esse potest et argumento, hac etiam nostra aetate (qua, pro dolor, civilis auctoritatis plenissima ab Ecclesia, immo vero ab omni religione separatio tam saepe praedicatur), posse alteram supremam potestatem cum altera sine ullo alterutrius iurium summaeque potestatis detrimento, mutua concordia et amico foe/dere, ad commune societatis utrius- 591
que bonum, coniungi et sociari, curamque de matrimonio ab utraque potestate haberi posse communem, que bonum, coniungi et sociari, curamque de matria coniugiis Christianis procul arceantur.

Quae omnia. Venerabiles Fratres, vobiscum, pastorali sollicitudine permoti, attente perpendimus, ea inter universos dilectos filios vestris curis proxime commissos, quotquot sunt e magna Christi familia, secundum Christianae prudentiae normam, large evulgentur atque illustrentur velimus, ut sanam de matrimonio doctrinam omnes plene noscant itemque pericula ab errorum praeconibus parata sedulo caveant, et maxime
‹ ut. abnegantes impietatem et saecularia desideria, sobrie et iuste et pie vivant in hoc saeculo, exspectantes beatam spem et adventum gloriae magni Dei et Salvatoris nostri lesu Christi ».

Faxit ergo omnipotens Pater, « ex quo omnis paternitas in caelis et in terra nominatur »,w qui debiles corroborat et infirmis tlmidisque animum adicit; faxit Christus Dominus ac Redemptor, ‹ venerabilium Sacramentorum institutor atque perfector ».'~ qui matrimonium mysticam esse voluit effecitque imaginem suae ineffabilis cum Ecclesia coniunctionis; faxit Sanctus Spiritus, Deus Caritas, lumen cordium et robur mentis, ut, quae hisce Nos litteris de sancto matrimonii Sacramento, de mira Dei circa illud lege et voluntate, de erroribus et periculis quae imminent, de remediis quibus possit illis occurri, exposuimus, mente omnes percipiant. prompta voluntate assumant, Deique gratia iuvante in usum traducant, ut inde rursus florescat et vigeat in matrimoniis Christianis Deo dicata fecunditas,/ 592
fides illibata, inconcussa firmitas, sacramenti sanctitas et gratiarum plenitudo.

Quod ut Deus, auctor omnium gratiarum, a quo est omne *velle et perficere,*m secundum suam benignitatem et omnipotentiam efficiat et largiri dignetur, dum enixas ad eius gratiae Thronum preces demisso animo admovemus, eiusdem Omnipotentis Dei copiosae benedictionis pignus, vobis. Venerabiles Fratres, et clero populoque assiduis vigilantiae vestrae curis commisso Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxxi menris anno mdccccxxx. Pontificatus Nostri nono.—Pivs Pp. x i.

Apost. Sed.,
»« *Eph.,* **III**
П. 13.

Adn. Ph. MAROTO in Apoll. 4 (1931) 75-96: A. VERMEERSCH in PrM 20 (1931) 42-66.

1006

1930 DEC 31.-SC CAER.» DECR. AAS 23 (1931)

Ssfnus D. N. Pius Papa XI, eo consilio ut dignitas eorum, qui cum in Ecclesiae gubernatione, tum in ipsa Pontificis Maximi Domo principes habent partes, maiore cotidie in honore sit, Purpuratorum Patrum percontatus sententiam, qui sacris caerimoniis regundis praepositi sunt, die 11 mensis Decembris huius anni, arcessito viro hac m pagina subsignato, qui Sacrae Congregationi Caerimoniarum est n secretis, decrevit: *Excel·*

lentwe *Reverendissimae* titulum, praeter quam Patriarchis et Latinae et Orientalis Ecclesiae, praeter quam Praelatis qui a flocculis vulgo appellantur, praeter quam Nuntiis et Internuntiis Apostolicis, tribuendum quoque esse Archiepiscopis atque Episcopis sive residcntialibus sive Utularibus tantum, itemque Magistro Pontifici: cubiculi. Praelatis qui assident vel sunt a secretis in Sacris Romanis Congregationibus, Secretario Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae, Praelato Decano Sacrae Romanae Rotae ac denique Substituto Secretariae Status. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Caerimonialis, die 31 Decembris 1930.—-I. Card. Grants Pignatelli di Belmonte, Ep. Ostiensis et Albanensb, *Praef.* B. Nardone, Secr.

Adn. J. C. in NrT 53 (1931) 258-259: ME 43 (1931) '« PrM 20 (1931) 131.

ANNUS 1931

FORMUU < EXTRA ORDINEM > FACULTATUM DECENNALIUM PRO DIOECESIBUS: SARAJEWO, BANJALCCA, MOSTAR. ANTIRARI, SCOPIA

Vigore poiejiatis sibi α *Ssmo D. N.* ... Diu. *Prov. PP. ... tributae, haec S. Congregatio Christiano Nomini Propagando Excrho Domino Ordinario sequentes facultates concedit ad ...*

Ai - Circa sacramenta rr sacros ritus

1. Permittendi celebrationem trium Missarum de ritu in nocte 5'atimtata D. N. I. C. in ecclesiis Religiosorum non comprehensis in can. 821. J 3. cum facultate pro adstanUbus Ad S. Synixim accedendi, ita umen ut dictae 1res Missae ib uno eodemque Sacerdote celebrentur

2. Permittendi celebrationem Ss. Mtaae Sacrificii Fena V m Cocna Domini, facta licentia personis habilualiter m Communitate commorantibus sese reficiendi S. Synaxi «'aam ad adimplendum praeceptum paschale.

3. Quando In Missa Hebdomadae Maioris dicitur *Passio* pro sacerdotibus qui. praehibita facultate, binas Musas rite celebrant, legendi in una Missa tantum ex Passione postremam pariem (Altera autem die. etc. praemissis; Munda cor mckw. etc. — Sequentia sancti Evangeln secundum (Mar IMtinQ.

4 Celebrandi Müsam *de* requie lectam semel in *Hebdonada* ao Ordinario In proprio Oratorio; dummodo non occurrat Festum ritus duplicis, primae aut secundae classis Dominica aut Festum de praecepto etiam suppresso, necnon Octava pnnleguta. Fena Quadragesimae. Quatuor Temporum. II Rogationum. Vigilia aut Feria in qua anticipanda rei pruno reponenda est Missa Dominicae: sen-alls de cetero Rubricis.

5 Reducendi Der quinquennium, ob diminutionem redituum. perpetua Musarum onrra ad rationem eleemosynae In dioecesi legitime vigentis, quoties nemo »t qui de iure teneatur et utiliter cogi queat ad eleemosynae augmentum, et sub '.ere ut de Missarum ita reductarum satisfactione a singuli» celebrantibus Curta dloecesana quovis anno legitime doceatur.

G Trini/crendi per quinquennium intra fines dioecesis onere Musarum m diei, ecclesias vel altaria alia a fundatione ttatuta. dummodo adsit vera necessitas nec divinus cult-Λ idcirco minuatur aut populi commoditati praeiudieraM Inferatur, exceptis tamen legatis quae in certis locis adimpleri facile possunt per eleemosynae augmentum, et cauto ut de translatarum Missarum satisfactione quovis ante Cuna dioccesana a singulis celebrantibus legitime docwtur.

1. Traatftfeedi per quinquennium exuberantia Missarum onera ϖn extra dioecerim. cauto tamen ut quam maximum Mivarum numerus intra fines dioecesis celebretur atque kdamusim serventur praescripta Codice iuris canomei circa cauteta adhibendas in Missis committendis.

β. Permittendi Monialibus dcicenium tn ecclesiam, ut ipv«e rtm mv.on mUertla mundare ct decorare possint, exeuntibus pnux ab rtclnln extraneis omnibus, non exeeptto ips Confessario el .Monasterio insen tentibus et extra Llaurir· degentibus portae Ilinis claudantur et claves Superiori tradantur. Moniales vero semper binae sint et porta pc? quam editus interior nd ecclesiam patet, duplirt divi claudatur, quarum una a SupertnrLv«a. altera a «Lnelimcmt»!; ib Ordinario deputanda custodiatur ct non

aperiatur msj in casibus enunciatis et cum praescnpta cautelis.

9. *Deputandi* Vicarium Generalem vel alium sacerdotem, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad altaria fus et portarilui consecranda, servato ritu et forma Pontihcaks Romani.

10. Deputandi sacerdotes, si fieri potest, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutos, ad *altaria fixa* et portahlii exsecrata consecranda, adhibita breviori *formula B* pro casibus can. 1200. f 2 C. I. C.: dum in casu can. 12C0. | L lam indulta fuit per ipsum canonem facultas et adhibendi est *formula A.*

11. Deputandi Vicarium Generalem vel alium sacerdotem, in aliqua ecclesiastica dignitate constitutum, ad consecrandos calices ct *patenas;* servato ritu et forma Pontificalis Romani.

12. Dispensandi, etiam pro Religiosis exemptis, super defectu aetatis *canonicae* ad Sacrum Ordinem presbyteravos, scilicet:

a) super eiusdem defectu usque ad duodecim mer.scv dummodo ordinandi a suis Superioribus litteras dimisscrules acceperint et ceteras habeant qualitates a sacris csr» nibus requisitas ac praesertim curriculum theologicum expleverint ad normam canonis 976. § 2. C. I. C.;

b) super eodem defectu etiam ultra duodecim mense at non ultra sexdecim, dummodo alumni ne gaudeant vel indigeant alia apostolica dispensatione, servatisque ceteris conditionibus, ut sub lit. a).

13. Dispensandi iusta et rationabili cx causa super nutrimonialibus impedimentis minoris *gradus,* quae in can 1042 recensentur, nec non super impedimentis impedientibus, de quibus in can. *1058,* ad effectum tantum matrimonium contrahendi.

14. Dispensandi ex *gravi urgentique* causa, quoties periculum sit in mora et matrimonium nequeat differri usque dum dispensatio a Sancta Sede obtineatur, super impediment inira recensitis:

a) *consanguinitatis in secundo gradu* aut in tertio eu·· primo mixtis, dummodo nullum exinde scandalum aut admiratio exoriatur;

b) consanguinitatis m secundo lineae collateralis gradu.

c) *affinitatis* in primo lineae collateralis gradu aequali vel mixto cum secundo;

d> publicae honestatis in primo gradu, dummodo nullum subsit dubium quod coriiux esse possit proles ab altero contrahentium genita.

15. Dispensandi tempore et in actu Sacrae Pastoralis Visitationis Sacrarum Missionum, et non ultra, super ŏ* nibus matrimonialibus impedimentis supra memoratis cun iis qui in concubinatu vivere reperluntur.

16. Sanandi in *radice* matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis iuris ecclesiastici maioris vel n.inoris gradus, exceptis iis provenientibus ex sacro presbyteratus Ordine ct affinitate in linea recta, matrimonio consummato. si magnum adsit incommodum requirendi a parte. Ignara nullitatis matrimonii, renovationem consensus, dummodo tamen prior maritalis consensus perseveret et abst periculum divortii: monita tamen parte conscia Impedimenti de effectu huius sanationis et debita facta adnotatione in libro haptizatorum ct matrimoniorum.

Adxotanda. - 1· Ordinarius recensitis facultatibus, snv *per se* rive ner alias idoneas ecclesiasticas *personas ad. hoc* specialiter *deputandas,* uti poterit tn matrimoniis contrahendis ct nulliter *contractis cum suis* subditis ubique cor-,, morantibus ct aliis omnibus tn proprio territorio actu decentibus, facta tn unoquoque casu expressa mentione hmu ApoJtolicne delegationis cd *normam canonis* 1057.

Γ In usu earumdem facultatum prae oculis habeantur χκ In can. KMS ad 1054 statuta *repenuntur.*

y Ordinarius, in *fine* cuiuslibet anni, *referat ad Sacram* Co-.grepationem dc *Propaganda Fide, dc numero* ct specie dispensationum quas *vigore* praesentis Indulti ipse *fuerit dsrgitus.*

11. Dispensandi, iustis gravibusque accedentibus causis, ex® subditis etiam extra territorium aut non subditis intra Unitu proprii territorii, super impedimento mixtae rcli-ç-xycix. et. ss casus ferat, etiam super disparitate cultus, ad cautelam; quoties prudens dubium oriatur de collatione baptismi partis acatholicao; quatenus ante nuptias pars icatholica ad veram religionem adduci aut catholica ab :pus nuptiis absterreri nequiverit, dummodo prius regulariter ad praescriptum CocL I. C. can. 1061, § 2, cautum omnino sit conditionibus ab Ecclesia requisitis, et ipse Ordooriie moraliter certus sit *easdem* impletum iri, scilicet: ex parte nupturientis acatholici de amovendo a parte cathoi.'ca perversionis periculo, et ab utreque contrahente de ujuversa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino baptizanda et educanda; declarata insuper pjrti catholicae obligatione, qua tenetur, prudenter curandi «eversionem coniugis ad fidem catholicam.

Nupturientes autem moneantur se. ante vel post matrimonium csram Ecclesia initum, ministrum quoque acatholicum ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum adire non posse, ad mentem Cod. L C. can 1063. I 1. sub poena excommunicationis latae sententiae Ordinino reservatae a parte catholicae incurrendae, iuxta can. 319, J 1. n. 1 stricte caeteroquin servatis ouae de parcchi ia casu agendi ratione statuta sunt in can. 1063. 5 2.

Quod si partes actu in concubinatu vivant, provideatur oppzrtunis modis ut scandalum, si adsit, removeatur et pars aihGlica ad patiam Dei recipiendam rite disponatur, praeni eius absolutione ab excommunicatione contracta, si forte matrimonium attentatum fuerit coram ministro acatholxo. eique impositis congruis poenitentiis salutaribus.

13. Sanandi in radice *matrimonia attentata coram officce* civili vel ministro *acatholxco* a suis subditis etiam exira territorium aut non subditis, intra limites proprii territorii. cum impedimento mixtae religionis aut dlsprri UU cultus, dummodo consensus in utroque coniuge perseveret. isque legitime renovari non possit, sive quia pars xatholica de invaliditate matrimonii moneri nequeat sine periculo gravis damni aut incommodi a catholico coniuge rateundi; sive quia pars acatholica ad renovandum coram Ecclesia matrimonialem consensum, aut ad cautiones prae-•trodas. ad praescriptum Cod. I. C. can. 1601. § 2. ullo tn'do induci nequeat, exceptis casibus: 1· in quo pars acafiolica *adversatur* baptismo uel *catholicae educationi pro-*Es utriurque sexus natae vel nasciturae; *2 in quo ante ciUntatum matrimonium,* sive privatim sive per publicum ßm. *partes sc obstrinxerunt educationi non catholicae* prelis, uti supra: dummodo aliud non obstet canonicum jspedimentum dirimens, super quo ipse ordinarius dispensed! aut sanandi facultate non polleat.

Ipse autem Ordinarius serio moneat partem catholicam de gravissimo patrato scelere, salutares ei poenitentias imponat et. si casus ferat, eam ab excommunicatione absolvat noda Cod. L C. can. 2319. f 1, n. 1'. simu-que declaret ob wutioms gratiam a se acceptatam, matrimonium effectum bsj validum. legitimum et indissolubile iure divino et prolen ferte susceptam vel suscipiendam legitimam esse; eiqee insuper gravibus verbis in mentem revocet obligationem. qua semper tenetur, pro viribus tutandi baptismum et educationem universae prolis utriusque sexus, tam forte ratae auam forsitan nasciturae. in catholicae religionis sanctitate ct prudenter curandi conversionem coniugis ad hdem catholicam.

Cum autem de matrimonii validitate et prolis legitimst:one in foro externo constare debeat. Ordinarius mandet id singulis vicibus documentum sanationis cum attestatione peractae exsecutionis diligenter custodiatur In Curia locali, eee non curet, nisi pro sua prudentia aliter iudicavrrit. ut m libro baptizatorum paroeciae, ubi pars catholica baptsmum recepit, transcribatur notitia sanationis matrimonii, de quo actum est. cum adnotatione diei et anni.

Mrts *autem est huius S. C. ut Episcopus hanc facultatem per se* ipse *personaliter exerceat, scilicet nemini subd&get.*

Ατχοταὸα — 1· *In singulis praefatis sive sanationibus rwe dispensationibus concedendis. Ordinarius expressam farxt rr.entioncm Apostolicae delegationis* (Cod. L C., can M57).

2 Ordinarius in *fine cuiuslibet anni referat ad S. Conçrcçetloncm de Propaganda Fide de numero ct specie dispensationum vigore praesentis Indulti elargitarum.*

19. *Dispensandi super occulto criminis impedimento* dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio iam contracto; monitis putatis coniugibus de necessaria consensus secreta renovatione, ac iniuncta gravi et d:uturna poenitentia salutari.

Item dispensandi super eodem occulto impedimento dummedo pariter sit absque ulla machinatione, etiam in xatnmoniis contrahendis, iniuncta gravi et diuturna poenitentia salutari.

20. *Dispensandi ad petendum debitum* coniugale curo •rarjgressore voti castitatis perfectae et perpetuae, privates post completum xvin aetatis annum emissi, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, huiusmodi poenitentem monendo, ipsum ad Idem votum servandum ter.cn tam extra licitum matrimonii usum quam si coniugi supervixerit.

Bi - Circa absolutiones

21. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptis haereticis haçresim Inter fideles e proposito disseminantibus» a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente quam coram aliis extematas incursis, postquam tamen poenitens magistros ex professo haerettcalls doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas et religiosas. si quas hac in re complices habuerit, prout de iure. denunciaverit; et quatenus ob iustas causas huiusmodi denunciatio ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunclationcm ipsam peragendi cum primum et quo meliori modo fieri poterit, et postquam in singulis casibus haereses coram absolvente secreto abjuraverit; iniuncta pro modo excesuum gravi poenitentia salutari cum frequentia sacramentorum, et obligatione se retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit atque illata scandala reparandi.

22. Absolvendi a censuris eos qui impediverint directe vel indirecte *excrcAlum iurisdictlonls* ecclesiasticae sive interni sive externi fori, ad hoc recurrentes ad quamlibet laicalem potestatem.

23. Absolvendi a censuris et a poenis ecclesiasticis circa duellum statutis, in casibus dumtaxat ad forum externum non deductis; iniuncta gravi poenitentia salutari ct aliis iniunctis, quae fuerint dc iure miungenda.

24. Absolvendi a censuris ct povnis ecclesiasticis eos qui nomen dederint *sectae massonicae* aliisque eiusdem generis associationibus, quae contra Ecclesiam vel legitimas civiles potestates machinantur; ita tamen ul a respectiva recta vel associatione omnino se separent eamque abiurent; denuncient, iuxta can. 2336. 5 *2,* personas ecclesiasticas et religiosas. si quas eidem adseriptas noverint; libros, manuscripta ac signa eamdem respicientia, si qua retineant, in manus absolventis tradant, ad S. Officium quimprimum caute transmittenda aut saltem, si iustae gravesque cau«ac id postulent, destruenda: Iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis et obligatione illata scandala reparandi.

C) — C:rca Religiosos

25. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui *clausuram* Regularium utnusquc sexus sine legitima licentia ingressi fuerint, nccnon qui cos introduxerint vel admiserint; dummodo tamen id factum non fuerit ad fmem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non secuto, nec ad externum forum deductum; cor.grua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

26. Dispensandi, ad petitionem Superiorum, *super* fllc-*gitimitate* naulium ad ingrediendum In Religionem, auatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, dummodo ne agatur de prole sacrilego commercio orta, ct dispensati ad munia maiora ne eligantur iuxta praescriptum can. 504.

27. Dispensandi super *aetatis excessu* pro admittendis ad habitum religiosum, quatenus a Constitutionibus Instituti requiratur, praevio, in singulis casibus, consensu Superiorissae Generalis, vel Provincialis et respective Consuli dummodo postulantes aetatem 40 annorum nc excesserint et polleant caeteris qualitatibus requisitis.

28. Dispensandi *super dotis defectu* cum Monialibu-. ct Sororibus in toto vel in parte» dummodo status oeconomicus Instituti detrimentum ne patiatur et postulantes talibus sint praeditae qualitatibus, ut eas magnae utilitati Instituto fore certa Fpcs habeatur.

29. *Confirmandi Confessorium* ad *quartum* ct quintum triennium, dummodo maioris partis Religiosarum, convccatis etiam iis. quae in iis negotiis lus non habent ferendi suffragium, consensus capitulariter ac per secreta suffragia praestandus prius accedat, proviso pro dissentientibus si quae sint ac velint.

30. *Permittendi Montahbus egressum e* claustris urgente casu *operationis chirurgicae rubcundae,* quamvis non secumferat periculum mortis Imminentis aut gravissimi mah per tempus stricte necessarium, praescriptis debitis cautelis.

Di - Circa Benedictiones rr Indulgentias

31. Benedicendi obtecta pietatis signo *crucis,* servatis ritibus ab Ecclesia praescriptis. Occasione tamen visitationis pastoralis, quando multi petunt et plura ac varia exhibent eiusmodi oblecta benedicenda, saepe etiam cum diversis formulis, hisce in casibus permittitur unica formula brevior. dum fit signum crucis super oblecta, nempe: ** Benedicat haec omnia Deus. Pater ct Filius et Spiritus Sanctus Amen °.

32. *Concedendi,* suctis sub conditionibus:

A) Plenariam Indulgentiam, lucrandam a christifldeltbus. qui:

a) Missae in Ponlificalibus ab Ordinario celebratae, die ab ipsome: Ordinario semel in anno in singulis dioecesi locis designanda, adstIterint;

b) ecclesiam vel publicum aut scmlpublicum oratorium, tn *actu* quo ibi Ordinarius paMoralem Visitafio-·ë* peregerit. devote visitaverint;

c) *tempore* dloecfMKoz *Synodi,* visitaverint ecclesiam, m qua ipea Synodus habetur;

d) dic *generalis* eormun*tonis, semel* in anno, in ecclesia ab Ordinario indictae, saens Epulis Ibidem reficiantur;

e) Unport Mioionun. quae de Ordinarii licentia In dioecesi habentur, saltem dimidium sacrarum concionum audierint;

B) Partialem Indulgentiam cc *dierum,* acquirendam ab ils. qui cuilibet « concionibus, de quibus supra sub lit. *o,* devote interfuerint

AjUMwrrœxoxzs

Aairorcoa. - Γ *Ordinarius recensitis* /ocultatibus, tum absriorEdi d c/nrunj tum dispensandi» pro /oro conscien- tia *etiam* extra *sacramentalem* confessionem cum suis subdxdr, et extra dioecesin quoque, quaterna wl ipre vel subditus pel «Jerque extra diocccstm fuerint, necnon cum nas subduis intra limites proprit temtorii, cx speciali *Sed» ApastoUcce auctoritate* tpri concesso, uti rolebit; easque utra /cws dux'cesü *tentu-. Canor, ico Poenitentiario* necnon Vicariis *Fonmcis, pro foro pariter* co-jcicnrtae ct m *actu sacramentali confessione dumtaxat etiam habituaiAcr,* st tpri *placuerit, aliis vero confessariis* cum ad ipsum Ordinarium in canbus particularibus *poc.-Aientium recursum* habuerint, pro exposito casu irperitri poterit, risi ob pccuhxrw *causas aliquibus confessariis specialiter deputandis per tempus,* arbitrio *suo statuendum,* i!las *communicare indicabit,*

i *Ordinarius facultatem praefatas Indulgentias concedere nemini delegare potest, sed* per *sc ipse* tantum exercere *debet*

• Syllof· e. 211

1008

1931 IAN 6.-SCOR. DECR.-NOR. AAS 23 (19311 162-1M

Dr m SOCIETATE f QTKOUCA unio » eiusdemque statutis

Quanta laude digni sint qui ecclesiasticas vocationes adiuvant pluribus insignibus documentis S. Sedis, praesertim nostris diebus datis, clarissime apparet. Qua in re, bene pecuUariter de Ecclesia merentur qui vires suas impendunt ut rite instituantur sacerdotes orientales, qui ad dissidentes ln Oriente fratres ad unitatem Ecclesiae reducendos destinati sunt Iam, pro iuvenibus orientalibus nonnulla florent Seminaria, sive in Oriente, shre in Occidente, praesertim Romae; et iam satis patet quantum ipsa inserviant ad faciliorem reddendum dissidentium reditum in Christi ovile. Memoranda huc faciunt verba Summi Pontificis Leonis XIII, f. r», in Litteris Apostolicis Orientalium dignitas (Acta Leonis XIII t 14 p. 358-370): ‹ Maxime Nos tenet cura, ut condantur opportunioribus in Oriente locis seminaria, collegia, instituta omne genus, eaque prorsus ad iuvenes mcolas Ipso ritu patrio formandos in suorum auxilia. Hoc propositum, in quo dici vix potest quanta religione inhaereat spes, studiose Nos aggredi, prolixisquc subsidiis provehere, affluente, ut confidimus, catholicorum ope. deliberatum habemus Sacerdotum indigenarum operaro, quippe et convenientius impensam et cupidius acceptam, multo futuram quam advenarum fructuosio/rem, paulo fusius a Nobis monstratum in encyclicis litteris quas dedimus superiore anno de collegiis clericorum in Indils Orientalibus constituendis ›.

Cum vero inter Instituta et societates quae pro reditu dissidentium quomodocumque adlaborant, pia Societas quae Catholica Unio nuncupatur, hunc finem praesertim sibi proposuerit, vocationes nempe ecclerastkas pro Oriente fovendi et excolendi, eius Praeses R. P D Marius Besson. Episcopus Lausannen.. Genevcn. et Frlburgensis, preces Sacrae huic Congregationi obtulit, ut irie peculiaris finis Societatis Catholica Unio confirmaretur, et ipsa Societas novo publico documento a Sede Apostolica approbaretur.

ILjce precibus Sacra Congregatio annuendum esse censens, rem lotam maturo examini subiecit in plenariis Conduis, die 4 lulii 1930 In Civitate Vaticana habitu. et Dni ac Revmi Patres, approbante Summo Pontifice, Pio div Prov. Pp XI. statuerunt: ‹ Proprium ac peculiarem finem piae Societatis Catholica Unio esse idhborare pro fovendis, excolendis et utcumque adiuvandij eccler.articis vocationibus orientalium indigenarum. et providere necessitatibus Seminariorum ubi alumni orientales Indigenae aluntur ac instituuntur, id initando pro Orientalibus, quod Pontificium Opus a S Petro Apostnln prosequitur pro Latinis, iuxta statuta ipsius Societatis *Catholica Unio,* quae approbationem nacta fuerunt mense Septembri anno 1924, nonnullis tantummodo immutatis ».

Eadem idcirco Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, praesenti decreto approbationem antea datam piae Societati *Catholica Unio* confirmat, eius statuta, prout sequuntur, noviter aptata, servanda iubet, et indulgentias, die 18 Septembris 1924 concessas, renovat ad decennium. Contrariis quibuscumque minime obstantibus

Statuta piae societatis c catholica unio »

Pia Societas *Catholica Unio* eo praesertim ac peculiariter tendit ut cleri indigenae orientalis, cuiuscumque ritus, rectam institutionem adiuvet ad efficacius adlaborandum pro reditu dissidentium ad unitatem Ecclesiae.

Π. *Catholica Unio* hunc finem sequenti modo consequi studet:

a) Ardentes preces Deo fundendo ut iuvenes, praesertim indigenas orientales, ad sacerdotium vocare dignetur.

b) Preces et pia opera a fidelibus ad eumdem finem postulando.

c) Vocationes ecclesiasticas adiuvando et potissimum Seminariorum pro clero orientali indigena erectionem fovendo, eaque reditibus dotando et socios hortando ut largitiones et subsidia ad hoc comparent, she stipem inter fideles colligendo, sive benefactoribus pie suadendo ut/ vel statutam pecuniae summam quotannis donent, vel quemdam e Seminariorum alumnis, ut aiunt, adoptent, vel denique annuum redditum vulgo borsa di studio constituant, quo unus saltem ex alumnis in Seminanis perpetuo sustentetur ac instituatur.

III. Catholicae *Unionis* Praeses generalis nominatur a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali, a cuius auctoritate Societas omnino pendet; membra vero Consilii centralis eliguntur a Praeside generali, sed adprobatione ipsius Sacrae Congregationis indigent.

IV. Sunt membra *Catholicae Unionis* omnes et singuli fideles qui Societati se inscribunt, sese obligando ad aliquas preces quotidie Deo fundendas ut bonos operarios in messem suam mittere dignetur, et ad obolum, quolibet modo ut supra, elargiendum.

V. Praeses generalis de stipe collecta quotannis rationem reddet Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali. quae Summo Pontifici omnia aperiet, et collatis consiliis cum Pontificia Commissione pro Russia, eundem Ssffium Dominum rogabit de partitione iuxta necessitates facienda.

VI. *Unionis Catholicae* sectiones, in regionibus, in quibus ipsa Unio usque adhuc non est iam fundata, ne constituantur inconsulto Ordinario, cuius arbitrio relinquitur hoc opus in suam dioecesim excipere, elque praesidem dioecesanum dare.

VII. Praesides dioecesani quotannis Consilio generali de stipe collecta rationem reddent.

VIII. Si quando *Catholica Unio* dissolvatur, res propriae eius in possessionem transibunt Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, quae ea adhibebit secundum finem ipsius Societatis.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die Epiphaniae Domini a. 1931. —A. Card. Sincero, *a Secretis.* H. I. Cicognanl, Ad*sessor.*

Adn. ME 44 (1932) 196

1009

1931 IAN 10.-SECR. STATUS» EPIST. PART.·

De medus adhibendis contra opium aliaque narcotica

DqJ **Vaticano, le 10 Janvier 1931**

Très *Révérend Père, Le* Saint-Père a reçu la lettre par laquelle tout en exprimant les sentiments de votre piété filiale envers son auguste personne et de votre charité chrétienne envers votre patrie, vous lui faisiez connaître l'activité de ΓAssociation nationale chinoise contre l'opium (The National *Antiopium Association of* China). Cette même lettre contenait, en outre, une respectueuse prière à Sa Sainteté, afin qu'elle veuille

b«n s'intéresser à ce que les Missions de la Chine prennent part à la campagne contra l'opium et autres produits tout aussi funestes.

Le Souverain Pontifice connaît et apprécie les très louables efforts que l'on fait en Chine pour combattre le fléau de l'opium et autres substances semblables aussi nuisibles â la santé de l'âme qu'à celle du corps, et il prie le Seigneur de couronner de succès une campagne si digne d'eloges, mais qui ne va pas sans difficultés.

La très grave question de l'opium a été étudiée par le Saint-Siège dès l'année 188G. A l'occasion du premier Concile chinois, qui eut lieu à Changaï en 1924, les vicaires et préfets apostoliques ont inséré dans leur actes un chapitre spécial sur l'abus de l'opium. Il importe de répéter ici, pour qu'il soit bien connu, le décret H· 431: « Notre Sainte Mère l'Eglise. dc par sa mission de procurer le salut des âmes a été la première en Chine, comme le prouvent de solennels documents, à mettre tout en oeuvre pour extirper l'abus très funeste de l'opium. Que les chefs des Missions s'emploient par conséquent, avec tout leur zèle, à déraciner de pareils abus, en constituant même, s'il le faut, des Comités de laïques pour combattre, avec les moyens les plus efficaces un si funeste usage ».

Les vicaires et préfets apostoliques mettront certainement en pratique ces règles si opportunes du Concile. Le Saint-Père a même donné des instructions spécules au délégué apostolique de la Chine, *afin qu'il* trille à ce que, dans les écoles des Missions, on fasse centre *d'éducation préventive contre les dangers innombrables de Vopium et de ses sous-produits.*

Le Saint-Père a appris aussi avec une vive satisfaction les nouvelles qui concernent l'activité du gouvernement contre ce fléau. Il est, en effet, évident que tous les efforts de la campagne contre l'opium seraient inutiles si les autorités *de Vintérieur de la Chine n'obéissaient pas aux ordres du gouvernement et ne s'opposaient pas à la culture du pavot.*

Ainsi donc, le Souverain Pontifice souhaite ardemment que, la guerre civile ayant pris fin, le principe d'autorité étant remis en honneur et l'ordre rétabli, l'action du gouvernement obtienne toute son efficacité pour empêcher la *culture de l'opium et sa contrebande.* De cette manière, les efforts conjugués des Missions et de l'Oeuvre nationale contre l'opium seront certainement couronnés de succès.

Comme gage de sa spéciale bienveillance, le Saint-Père vous envoie de tout coeur, mon Très Révérend Père, la Bénédiction apostolique.—E. Card. Pacelli.

• **R. P. CELESTINO LOU-TSENG-TSIANG: CM 20 (1931) 556-557.**

1010

1931 IAN 18.-PIUS XI, MP. AAS 23 (1931 33-34

Dr **PLUMBEO SIGILLO CANCELLARIAE APOSTOLICAE INNOVANDO**

PIUS PP. XI

Apostolicae Litterae pro beneficiorum et officiorum consistorial!um provisione et pro aliis Ecclesiae maioribus negotiis conficiendis, ad normam Codicis iuris canonici <carL 260) e Cancellaria Apostolica expediuntur. Sollemniora huiusmodi acta, in pergamenam chartam transcripta, pluribus abhinc saeculis Romani Pontifices plumbeo sigillo seu bulla, unde acta illa *Bullae* etiam nuncupata sunt, firma ac rata facere consueverunt. Huius sigilli pars, quae imagines Apostolorum Principum exhibebat, si parva quaedam excipiantur quae praecipue ad eius structuram pertinebant, eadem fere semper permansit; altera vero novo quoque Pontificatu mutabatur, cum singulorum Pontificum nomina ferret. Nos autem, quin veteri huic consuetudini derogemus, pro praecipua Nostra de officio ac decore Cancellariae Apostolicae cura, consentaneum censemus ut plumbeum sigillum, quod usque adhuc adhibitum est, non modo quoad structuram, verum etiam quoad amplitudinem ac pondus, quo expeditius mittantur Bullae, mutetur. Quapropter una cum dilecto filio Nostro Cardinale Andrea Fruhwirth, S. R. E. Cancellario, re diligenter perpensa, libenti animo novum sigillum plumbeum, ad vetera elegantiora exemplaria confectum, nonnullisque quidem rebus opportune mutatis, a peritissimo artifice effingi iussimus. Nunc vero, cum exemplar, quod Nobis non pauca post experimenta oblatum est, probaverimus, utpote quod aptius videretur ad faciliorem efficiendam Bullarum expeditionem, idcirco his Litteris, motu proprio datis, volumus ac decernimus ut a die xn mensis Februarii, quo die, nono ante anno, in Vaticana Basilica Summi Pontificatus insignia sollemni ritu accepimus, sigillum hoc novum, a Plumbatore religiose custodiendum, uti sigillum Nostrum Pontificium in omnibus Cancellariae Apostolicae actis unice in posterum adhibeatur; idque dilecto filio Nostro Cardinali Cancellario curandum et exsequendum committimus. Quod vero a Nobis hisce Litteris statutum est. id firmum ac ratum esse iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xvin mensis Ianuarii anno mdccccxxxi. Pontificatus Nostri nono—Pius Pp. x1

Adn. P. GOR5JEAN In NrT 53 (1931) 445-447; PrM 20 (1951) 129-130.

1011

1931 IAN 29.-COM. INTP.» RESP. AAS 23 (1931) 110

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

I - De ecclesiae consecratione. 2 - De substu ut-one chorall 3 - De consultoribus Dioresn!s

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

L - DE ECCLESIAE CONSECRATIONE

D. An vi canonis 323 Abbas *nullius,* charactere episcopali carens, ecclesiam in alieno territorio valide consecrare possit ex eiusdem Ordinarii licentia.

R. *Negative.*

ii. - de substitutione chorali

D. An sub nomine Canonici vel *Beneficiarii,* de quibus in canone 419 § 1, veniant eorumdem coadiutores.

R. *Negative.*

ni. - de consultoribus dioecesanis

D. An sub nomine *Sacerdotes,* de quibus in canone 423. veniant etiam Religiosi vel Religiosi saecularizati.

R. *Negative.*

Datum Romae, cx Civitate Vaticana, die 29 mensis Ianuarii 1931—P. Card. Gasparri, *Praeses.* L Bruno. Secr.

Adn. A. BENTLEY In CR 1 (1931) 541-542; F. M. CAPPELLO In PrM 20 (1931) 151-154; *J.* CREUSEN In NrT 58 (1931) 449-450; Ph. MAROTO In CpR 12 (1931) 109-118 ct In Apoll. 4 (1931) 243-253; REGATILLO n. 128.193.208; EL 45 (1931) 153; ME 43 (1931) 72

1012

1931 IAN 31.-S. POEN., DECR. AAS 23 (1931) 88

Declaratio circa mariales rosarn recitationem pro **CHRISTIFIDELIBUS RITUS RUTHENI DATA. AD FIDELES RITUS BYZANTINI SLAVICI EXTENDITUR**

Quod iam per decretum diei 29 Aprilis proxime praeteriti anni (LE 968] concessum fuit fidelibus ritui rutheni. ut nempe lucrari ipsi possent indulgentias recitationi Rosarii Marinlis adnexas, quamvis salutatio angelica in eorum ritu differat ab illa ritus latini ac diversa ratione enunciari soleant respective mysteria. Sacra Poenitentiaria Apostolica. de mandato atque auctoritate SSfhi D. N. Pii Pp. XI. ad fideles etiam ritus byzantini slavici benigne extendit, ita ut eorum omnes et singuli, qui modo eorum proprio Beatae Mariae Virginis Rosarium recitent, omnes indulgentias eidem adnexas lucrari valeant Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, e Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 31 Ianuarii 1931.—S. Luzio. *S. P. Regens. S. De* Angelis, Substitutu.

Ada. PrM 20 (1931) 147.

1013

1931 FEB 2.-SC RELIGIOSORUM, DECK. PART.·

COMMISSIONES SPECIALES INTERNAE INSTITUUNTUR APUD S. C DE RELIGIOSIS

Comraixswne ipcdote per 1'epproDazizme di neovi Jstituh religiosi» per *la* revisione delle Coitituziom, ftelario-.i qumquennali. ccc.

L Per agevolire e rendere più crganico, continuaUvo ed utile 11 lavoro dei Consultori délia Sacra Congregazione dei Religiosi nel mollephci aitari nguardanU gli Istituti religiosi, con 1'approvazione di Sua Santlti. espres- &a <11'EΛo Card. Prefetto, nellUdienzi del 28 gennaio 1931. e stabilita una Commissione speciale, formata da Revfti Padri Consultori di questa Sacra Congregazione scelti dal medesimo Cardinale Prefetto.

Π. I Consultori. che saranno suddivlsx in gruppi di tre oltre un quarto scelio delTEfto Prefetto perché prcsicda 11 iun» m assenza dei Segretario. dovranno studiare. disr-tere e preparare per il Congresso o per la Plenaria le praUcte rtguardanti 1'approvazione dei nuovi IstituU e delle loro Cortltuzioni. h Revisione delle Costituzioni per confornurie al Codice. Tesame dei Direttorl e delle Relanoni quinquennali, ed altre speciali quistioru proposte dal Segretario ai Consultori

m I varii gruppi di tre Consultori e il quarto Consultore Restore saranno nominati da Sua Eminenza il Cardinale Prefetto della Sacra Congregazione.

IV. Questi gruppi splegheranno Ü loro compito sotto la direnoce e 11 controllo di Monsignor Segretario della Sacra Congregatione. 11 quale Urà loro trasmettere le pratiche da esaminarsi. secondo le istruzioni dl Sua Eminenza 11 Cardinale Prefetto.

V. Nei slngoli gruppi riferai anzitulto 11 Consultore, al quale sarà stata trasmessa a tempo debito da Mons. SegreUrio la Posmone originale con tutti I relativi documenti, per un voto scritto.

VI. Il Voto del Consultore sarà trasmeso ai facenti parte del gruppo che dovrà discutere sulia Posizione.

VIL Le adunanze dei gruppi saranno presiedute da un quarto Consultore, come sopra, nominato da Sua Eminenza Π Cardinile Prefetto. eccetto il caso delTintervento del Segretario della Sacra Congregatione, il quale assuma la president delle riunioni.

VTÏL D Consultore che dovrà presiedcre il gruppo della Ccmmasione avrà il compito di

oı Préparera e ordinare le Positioni sotto la dipendenza d: Mons. Segretario. d'accordo con TArchivista della Sacra Congregatione, afUnchè non manchino I documenti ccccr-renti nè2e Posidoni da distribulm al Relatore e membri dei gruppo.

b» FImre secondo gli ordini e le istruzioni di Mons. Secretario le vane adunante e farne dare awiso dall'Archiviste al Revffii Consultori.

çi Prendere, con Taiuto di un ufliciale della Sacra Congreicaricne asaegnalo da Mons. Segretario. le opportune rote dei verbali delle singole riunioni.

d» Trisroettere a Mons Segretario della Sacra Congre-Mclone b rt.szionc delle discussioni intervenute. illustrandone Je nsultanze da sottoporre al Congresso o alia Plenaria degli Effii Padri.

IX Nelle adunanze. fatta la reladone dal Consultore che ha fait ü voto. »1 procederè olla decussione. In caso dl dnergeiua. dovranno %aer riterite nei verbali da chi precede 1« diverse opinioni con le raglccil addotte e i nomi dei Consultari che le soV.engono.

X 1 itngoli Cornutiori porteranno d loro volo scritto. che retf.erà annesn a clascuna Poaizione corrtspond^nte

XI. Ai RevT.i Padri Consulter! compete una piccola tndenniùb che tart determinata con apposita disposizlone.

Ram», dalla Sarra Congregazione dei Religiosi. 2 febbraio IKL—A'iscio Evccn M?Lt/inan O S. M. Prefetto S' La Puma. Stgrfteriô.

• >re» **M2/1V M M·H** ipwar· 5 C. R«Ih«otorum

1014

1931 FEB 7.-SC S. OFFICII, INDULT. PART.·

Facultas dispensandi haereticos ab irregularitate

Preces - *Beatissime Pater,* Episcopi Germaniae quotannis in urbe Fuldensi congregati humillime implorant prorogationem facultatis ultima vice die 16 Octobrii 1925 ad aliud quinquennium sibi concessae, nempe: dispensandi super irregularitate seu impedimento, an subiacent haeretici eorumque descendentes, ita tamen, ut omnes Germaniae Antistites ista facultate uti possint, — Rationes petendi eaedem quae antea omnino perdurant.

Rescr. - Sabbato, *die 7 Februari 1931.* SSfhus D. N.D. Pius Div. Prov. PP. XI. per facultates Supremae S Congregationi Sancti Officii impertitas, benigne annuit pro gratia petita in terminis praecedentis concessionis, ad aliud quinquennium, facta in singulis dispensationibus expressa mentione Apostolicae delegationis, servatisque ceteris de jure servandis. — Contrariis quibuscumque non obstantibus. — Angelus Subrizi, *Supr. S. C. S. Officii Not.*

•Ordinarii» Gcrmantoet AKKR 111 (1931) 584 535.

1015

1931 FEB 11.-SC RITUUM, INSTR. PART.·

Instructio super privilegiis quae in triduo vel octiduo. **OCCASIONE ALICUIUS SOLEMNTTATLS. MYSTERII, SANCTORUM VEL BEATORUM CELEBRANDO, CONCEDI SOLENT**

I. In solemniis, sive triduanis sive octiduanis, quae, recurrente festivitate extraordinaria, celebrari permittuntur. Missae omnes de ipsa festivitate ob peculiarem celebritatem dicantur cum *Gloria* et *Credo,* et cum Evangelio S. loannis in fine, nisi legendum sit aliud evangelium iuxta rubricas.

Π. Missa solemnis seu cantata, ubi altera Missa de Officio currenti celebretur, dicatur cum unica Oratione; secus fiant tantummodo commemorationes de duplici secundae classis et omnes aliae quae in duplicibus primae classis permittuntur. Missae vero lectae dicantur cum omnibus commemorationibus occurrentibus, sed orationibus dc tempore et collectis exclusis. Quoad Praefationem serventur Rubricae Missalis ac Decreta.

III. Missam cantatam impediunt tantum Duplicia primae classis, eiusdemque classis Dominicae, ncc non Feriae. Vigiliae et Octavae privilegiatae. quae praefata Duplicia excludant. Missas vero lectas impediunt etiam Duplicia secundae classis, et eiusdem classis Dominicae, nec non Feria, Vigiliae atque Octavae, quae eiusmodi duplicia primae et secundae classis item excludant In his autem casibus impedimenti. Missae dicendae sunt de occurrente Festo, vel Dominica, aliisve diebus ut supra privilegiatis, prouti ritus diei postulat, cum commemoratione de solemnitate et quidem sub unica conclusione cum prima oratione. Haec tamen commemoratio omittatur, si occurrat duplex primae classis Domini primarium universalis Ecclesiae praeterquam Feriae II et III Paschatis et Pentecostes, in quibus ea permittitur.

IV. In Ecclesiis, ubi adest onus celebrandi quamlibet Missam Conventualem, eiusmodi Missa nunquam omittenda erit

V. Si Pontificalia Missarum de solemnitate ad Thronum fiant, haud Tertia canenda erit. Episcopo paramenia sumente, sed Hora Nona; quae tamen Hora de ipsa solemnitate semper erit; eaque. ad implendam divini Officii obligationem, substitui non poterit Horae Nonae de die currenti.

VI. Quamvis Missae omnes, vel privatae tantum, impediri possint, semper nihilominus secundas Vesperas de festivitate solemniores facere licebit absque ulla commemoratione; quae Vesperae tamen de festivitate pro satisfactione inservire non poterunt.

VII. Aliae functiones ecclesiasticae, praeter recensitas de Ordinarii consensu, semper habere locum poterunt, uti Homilia inter Missarum solemnia. vel vespere Oratio panegyrica, analogae festivitati fundendae preces, et maxime solemnis cum Venerabili Benedictio.

Postremo vero tridui vel octidui die Hymnus Te *Deum* cum versiculis Benedicamus Patrem... Benedicius es...» Domine, exaudi..., *Dominus wbiscum...* ct oratione Deus, cuius misericordiae... cum sua conclusione nunquam omittetur ante Tantum eryo, et oratione de SS.mo Sacramento.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis. Die 11 februarii 1931.

• **Or&Mriii omnibus: AOFM 50 (1931) 116-117.**

1016

1331 MAR 6.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 23 (1931) 117

Damnatur liber p. martialis lekeux, cui titulus « AMI »

Feria IV, die 4 Martii 1931

Ia generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revrni DD. Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito DD. Consultorum voto, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum cui titulus:

P. Martial Lekeux, L'Ami. Paris, Editions Saint-Michel.

Et sequenti Feria V, die 5 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii concessa, rehtam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, diei 6 Martii 1931.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1017

1931 MAR 14.-SC S. OPT. DECR. AAS 23 (1931) 117-118

Damnatur doctoris th. h. van de velde uber cuititulus: β ΗΓΤ VOLKOMEN HUWELUK »

Feria IV, die 11 Martii 1931

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revrni DD. Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, damnaverunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt Doctoris Th. H. Van de Velde/ (olim Directoris clinices gynaecologicae in civitate Harlemensi) librum cui titulus: *Het volkomen huwelijk* (latine: matrimonium perfectum), servato can. 1396, vi cuius < libri ab Apostolica Sede damnati ubique locorum et in quodeumque vertantur idioma prohibiti censentur ».

Et sequenti feria V. die 12 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Prov. Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 14 Martii 1931—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1018

1931 MAK 20.-SC CONC. DECR. AAS 23 (1931) 129-130

Decretum de sacrarum campanarum usu

Decet omnino campanas consecratas vel benedictas, quas < cuilibet ecclesiae esse convenit, quibus fideles id divina officia aliosque religionis actus invitentur », ad eum tantummodo usum adhiberi, qui ab ecclesiastica auctoritate, < cui earum usus unice subest ». expresse est praescriptus, ad normam canonis 1169 §§ 1-3 Codies iuris canonici.

lamvero quae de legitimo campanarum sacrarum usu ecclesiastica auctoritas non semel, anteactis temporibus, statuerat, eadem ipsa redegit in memorato canone 1169. § 4 hisce verbis: < Salvis condicionibus, probante Ordinario, appositis ab illis qui campanam ecclesiae forte dederint, campana benedicta ad usus mere profanos adhiberi nequit, nisi ex causa necessitatis aut ex licentia Ordinarii aut denique ex legitima consuetudine »./ 130

Porro ex relatis a nonnullis locorum Ordinariis constat, parochos et rectores ecclesiarum non deesse, qui. Ordinariis suis inconsultis, vel proclives omnino sese praebeant, vel facile sinant, ut campanae suae cuiusque ecclesiae ad usus mere profanos seu civiles adhibeantur.

Quare ad omne, si quod esse possit, dubium in re amovendum et ad abusus compescendos, haec Sacra Congregatio Concilii praescriptum eiusdem canonis 1169 § 4 in mentem revocandum eiusdemque observantiam urgendam esse censet

Praesenti itaque decreto mandat parochis aliisque ecclesiarum rectoribus ut ipsi campanarum sacrarum usum suis ecclesiis ad nonnam Codicis iuris canonici adamussim moderentur, requisita etiam tempestive et habita proprii Ordinarii licentia, si, gravi ex causa, sacrae campanae in usum non stricte religiosum sint quandoque adhibendae.

Quod quidem mandatum ut ab omnibus, quorum interest rite servetur. Ordinarii locorum vigilantiam atque curam omnem, statutis quoque canonicis poenis, impendant, atque inobedientes, si res ferat, ad hanc Sacram Congregationem deferant

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis, die 20 mensis Martii anno 1931.—I. Card. Serafini, *Praef.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 1 (1931) 639; J. CREUSEN in NrT 58 (1931) 546; S. ROMANI in Apolt. 4 (1931) 212-216; IP 11 (1931) 109.

1019

1931 MAR 20.-SC CONC., RESP. AAS 23 (1931) 165

ROMANA ET ALIARUM

De tributo pro administratione dioecesana IN ITALIA

Cum quaestio exorta sit, an quotidianae distributiones capitularium subsint taxae seu tributo vulgo *due per cento* pro administratione dioecesana aliisque operibus dioecesis, ad normam articuli 57 Instructionum, quas haec Sacra Congregatio Concilii die 20 Iunii 1929 [LE 907] edidit, res proposita est solvent a in plenariis Emorum Patrum eiusdem Sacrae Congregationis comitiis, die 16 Martii 1931 habitis, sub dubio: « An distributiones quotidianae obnoxiae sint tributo, < de quo in articulo 57 Instructionum diei 20 Iunii 1929 « circa bona ecclesiastica ». Porro iidem Emi Patres ad propositum dubium respondendum censuerunt: < Ne « *gative,* seu distributiones quotidianas, et si omnes be- « neficii reditus distributionibus constent, tertiam ca- « rundem partem, tributo de quo agitur non esse ob- < noxias ».

Hanc autem resolutionem Ssmus Dominus noster Pius Pp. XI in audientia diei 18 subsequentis. subscripto Secretario concessa, approbare et confirmare dignatus est

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis. die 20 Martii 1931.—I. Card. Serafini. *Praef,* I. Bruno, *Secr.*

Adn. **A. BENTLEY in CR 2 (1931) 551-552. R. BIDAGOR in PrM 20 (1931) 258-260; J. C. in NrT 58 (1931) 737; 5. ROMANI in ApolL 4 (1931) 220-222; ME 43 (1931) 123.**

1020

1931 MAR 21.-SC S. OFF. DECR. AAS 23 (1931) 118-119

DE « EDUCATIONE SEXUALI » ET DE « EVGENICA »

In Congregatione generali Sancti Officii habita feria IV, die 18 Martii 1931, propositi» dubiis quae *sequuntur:*

I. An probari queat methodus, quam vocant, « educationis sexualis » vel etiam ‹ initiationis sexualis ›?

II. Quid sentiendum de theoria sic dicta ‹ eugenlca », sive ‹ positiva » sive ‹ negativa ». deque indicatis ab ea mediis ad humanam progeniem in melius provehendam, posthabitis legibus seu naturalibus, seu divinis» seu ecclesiasticis ad matrimonium singulommque iura spectantibus?

Enti ac Revml DD. Cardinales fidei morumque integritati tuendae praepositi, re diligenti examine discussa praehabltoquc Revmorum Patrum Consultorum suffragio, respondendum decreverunt;

Ad L Negative: et servandam omnino in educatione juventutis methodum ab Ecclesia sanctisque viris hactenus adhibitam et a Ssmo Domino Nostro in Encyclicis Litteris ‹ De Christiana iuventae educatione » datis sub die 31 Decembris 1929 [LE 939) commendatam. Curandam scilicet imprimis plenam, firmam, nunquam intermissam iuventae utriusque sexus religiosam institutionem; excitanda in ea angelicae virtutis aestimationem, desiderium, amorem; eique summopere inculcandum u: instet orationi, Sacramentis Poenitentiae et Ssmae Eucharistiae sit assidua. Beatam Virginem sanctae puritatis Matrem filiali devotione prosequatur eiusque pro-
119 tectioni' totam se committat; periculosas lectiones, obscoena spectacula, improborum conversationem et quaslibet peccandi occasiones sedulo devitet.

Proinde nullo modo probari possunt quae ad novae methodi propugnationem, postremis hisce praesertim temporibus, etiam a nonnullis catholicis auctoribus. ser.pta sunt et in lucem edita.

Ad Π. Eam esse omnino improbandam et habendam pro falsa et damnata, ut in Encyclicis Litteris de matrimonio Christiano ‹ Casti connubii » datis sub die 31 Decembris 1930 ILE 1005).

Hanc autem Emorum Patrum resolutionem Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI sequenti feria V die 19 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adsessori impertita, plane approbare et confirmare dignatus est eamque publici iuris faciendam mandavit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 21 Martii 1931.—A. Subrui, Supremae S. *Congr. S. Officii* Notarius.

AH. A BENTLEY in CR 1 (1931) 637; J. CREUSEN In NrT 58 (1931) 525-529; REGATILLO n. 512.699; PrM 20 (1931) 242-245.

1021

1931 MAR 25.-S, POEN., DECR. AAS 23 (1931) 167

Circa inoulgentlas vias mucis ab infirmis lucrandas

Devotam Passionis Ssmi D. N. I. C. recordationem per p.um. quod vocant, exercitium Viae Crucis maximi infirmis esse solaminis, qui spirituali eorum adsistentiae dant operam unanimiter testificantur. Ad excitandos igitur ad tam salutarem praxim eos quoque qui a praefato pio exercitio regulariter peragendo aegritudine impediuntur. Ssftus D. N. Pius Pp. XI. instante infrascnpto Cardinali Maiore Poenitentlario, in audientia diei 20 currentis mensis, benigne concedere dignatus est ut infirmi qu» pium exercitium Viae Crucis nec in forma ordinaria nec in forma statuta a Clemente XIV die 26 Ianuarii 1773. per recitationem scilicet viginti Pater, Avt et Gloria, absque gravi incommodo vel difficultate peragere valeant, omnes et singulas indulgentias, eidem px) exercitio quomodocumque adnexas, lucrari possint vel osculando vel etiam tantum intuendo, cum affectu et animo contrito, in aliquem Crucifixum ad hoc benedictum. eis vel a sacerdote vel ab aliqua alia persona exhibitum, et recitando brevem aliquam orationem vel precem laculatonam in memoriam Passionis et mortis lesu Christi Domini Nostri

Praebentibus absque Brevb expeditione in perpetuum valituri», contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria. dic 25 Martii 1911 —L Card Lauri. Poenttndariu» Maior. I. Teodorl S. P. *Ster*

Ä4 A. IfNHIY in CR 2 (193'1 84; P. KRAEMER In CpR I2j9înn921î: I 9. Vi MrY 51(1931)662. P»M 20(1931)261

1022

1931 APR 14.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Matrimonia mixta pertractari possunt processu tocv-MENTALI AD NORMAM CAN. 1990-1992

‹ Ego... Ordinarius... humillime propono dubium sequens et quatenus responsio fiat negative peto ut mihi vel Curiae Nostrae indultum procedendi in tabbuj adiunctis concedatur.

Rationes sunt:

Fere impossibilis est multis causis recurrendi ad S Sedem tum quia saepe iam civiliter divortium acceperunt, tum quia pro dolor, iam contra praescripta Ecclesiae contraxerunt cum catholicis. In casibus ultime recensitis finis actionis est ut matrimonia, nulla propter impedimenta dirimentia declarentur nulla in ordine ad validanda matrimonia cum catholicis contracta vel contrahenda.,.

Quaesitum. An responsio S. Congr. S. Officii» die 27 Ianuarii 1928 [LE 8141 data, prohibens ne acatholicus in causis matrimonialibus actoris partes agere possit, comprehendat causas quae secus secundum can. 19?J tractentur? ›.

A S. Officio responsum est die 14 Aprilis 1931.

‹ Litteris die 14 Februarii elapsi anni ad S. Off datis, exponebat Excellentia Tua Rev.ma casus quosdam apud istam Rev.mam Curiam Episcopalem examinanda occurrere, in quibus, ad matrimonia mixta conyalidanda, de valore matrimonii a parte acatholica prius initi iudicium ferri oportet

Suprema haec S. Congregatio, re diligenter considerata. respondendum mandavit, praefatos casus ab ipso Revjno Ordinario ad normam can. 1990 - 1992 pertractari posse, dummodo horum Canonum praescripta integre et praecise in causis definiendis serventur, sive quoad certitudinem impedimenti et omissae dispensationis, sive quoad modum procedendi. Si res dubia manserit, ad S. Officium erit deferenda ».

• Ordintrk» N.: P. FUMAGALLI. Ð casibus exceptis ia tniirimonislibai, Milano 1941. p. 39 nolo 26. Ada. P. FUMAGALLI. ea. dt. p. 38-39.

1023

1931 APR 20.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Matrimonium contractum cum impedimento disparhaus cultus tractari potest ad normam can. 1990-1992

Dubium - « ...Nunc autem N. a Curia Nostra declarationem nullitatis sui matrimonii humile petit, asserendo impedimentum dirimens disparitatis cultus tempore matrimonii contracti exstitisse. Cum vero iuxta decisionem S. C. S. Officii 27 Ianuarii 1928 (LE 814J. Cunae Diocesanae ad huiusmodi causas adiudicandas incompétentes. ob inhabilitatem partium standi in iudicio, declarentur. Ego. Episcopus Harrisburgi. hanc causam ad eandem S. C. S. Officii refero ».

Responsum S. Officii diei *20 Aprilis 1930:*

‹ Litteris die 19 Septembris elapsi anni ad S. Officium datis. Excellentia tua R.ma notum faciebat acatholicam N declarationem petiisse invaliditatis matrimonii. quod ipsa contraxit cum N. anno 1917, cum asserto impedimento disparitatis cultus. Ratio huius licentiae petendae afferebatur mulieris desiderium novas nuptias cum viro catholico ineundi.

Haec Suprema S. Congregatio, re diligenter considerata, respondendum mandavit praefatum casum ab ipso Ordinario pertractari posse ad normam canonum 1^0-1992.

Horum canonum praescripta integre et praecise in re definienda erunt servanda, sive quoad certitudinem impedimenti et omissae d:pensationis, sive quoad modum procedendi. Si res dubia manserit, S. Officio erit deferenda.

Ubi de invaliditate matrimonii in casu ex processu certe constiterit, dispensationem ab Impedimento disparitntis cultus poterit Excellentia Tua ab bac S. Congregatione imploraro, expositis causis quae ipsam suadeant

et praehabitis cautionibus exigi solitis ad normam can. 1061, ut novae nuptiae cum viro catholico contrahi possint ».

• OrdUwno H»rri»bur^ensi: P. FUMAGALLI, De catibu» exceptis b mm mitriaonlalibu», p. 38-39 In nota 26. Adn. P. FUMAGALLI cpdtoc. dU Ch E. PARK In ER 86 (1932) 72-73.

1024

1931 APR 24.-PIUS XI, MP. AAS 23 (1931) 151

Dr CANONICIS SEMINARIORUM VISITATIONIBUS

PIUS PP. XI

Praecipua sane inter pastorales muneris Nostri partes ea adnumeranda est. qua efficere contendimus ut sacra clericorum Seminaria cum gravissimo ipsis praestituto fine magis aptiusque in dies conveniant; ut scilicet adolescentes, qui in eadem recepti sint, quam diligenter ad vitae sanctimoniam atque ad sacras discipEnas formentur, utpote qui Dei viventis altaribus inservire, ac christifidelium magistri pastoresque evadere aliquando debeant.

Quapropter instantibus ad Deum profusis precibus, naturaque deliberatione adhibita, necnon Sacrae Congregationis de Seminariis Studiorumque Universitatibus explorata sententia, peculiare in eodem Sacro Consilio, et sub eiusdem regimine, munus condere decrevimus, et per has Litteras motu proprio datas condimus, viro ecclesiastico committendum, qui Visitator Ordinarius proprio nomine nuncupabitur, cuique curae sit Seminariorum Italiae (ab his enim, ut par est, incipiendum censemus) visitationem peragere.

Cum autem inter Italiae Seminaria ea, quae Regionalia seu Interdioecesana dicuntur, singulari quodam titulo, ad Sanctam Sedem pertineant, ideo iubemus ut eadem, omnia et singula, saltem quotannis ab Ordinario Visitatore inspiciantur.

Visitator hic Ordinarius alterum post Secretarium in eadem Congregatione dignitatis locum obtinebit, atque inter Consultores eiusdem Congregationis ipso iure nucerabitur.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxiv Aprilis anno mdccccxxxi, Pontificatus Nostri decc. —Pius

Ada. A. V. in NrT SB (1931) 735; IP 11 (1931) 164-165; PM 21 (1932) 13

1025

1931 APR 29.-SC RITUUM, RESP. PART.·

CIZCA C5UM LINGUAE VERNACULAE IN EXEQUIARUM ORDINE

Hodiernus Magister Caeremoniarum Ecclesiae Cathedralis Roffensis in America Septentrionali Sacrae Utuum Congregationi pro opportuna solutione, sequenta dubia discutienda proposuit:

L Utrum quaedam lingua vernacula, sicut mos est hisce in regionibus, addere liceat absolutioni, praesente cadavere, post Missam de Requie peractae?

IL Si affirmative, utrum translatio in linguam vernaculam dumtaxat partium liturgicarum. id est: *Non i'.ircf* in *judicium — Libera me Domine* — et Orationis Dew cui *proprium est* etc. an et etiam alia, v. g. Epistola et Evangelium de Missa in die obitus permittantur?

IП. Si affirmative, utrum has preces in lingua vernacula inserere liceat inter Orationem Deus cui *propriam est misereri* etc. et antiphonam *In Paradisum?*

IV. Si negative ad tertium, ubinam dicendae erunt hae preces?

Et Sacra eadem Congregatio, audito Specialis Com-"irionis suffragio ad praepositas quaestiones respondeodum censuit:

Ad I. *Negative* ct *ad mentem.* Nimirum servatis omnibus quoad ordinem exequiarum in Rituali Romano praescriptis, funebris oratio haberi potest vel post Missam solemnem et ante absolutionem ad castrum doloris vel expletis exsequiis cum psalmo *De profundis* et adnexis precibus juxta Decretum S. R. Cong. N. 3790:

Ad II et III, *Negative.* Ad IV. *Provisum.*

Atque ita rescripsit ac declaravit. Die 29 Aprilis, 1931.—C. Card. Laurenti, S. *R. C. Praef.* A. Carino, S. *R. C. Secr.*

• Magistro Caeremoniarum Cathedralis Rotfensis: ER 86 (1932) 64-65. Adn. ER 86 (1932) 66-67.

1026

1931 MAI 10.-SC CONC., RESP. AAS 23 (1931) 235

S. IACOBI DE VENEZUELA et ALIARUM

DE VICARIO GENERALI AC CAPITULARI

In plenario conventu Emorum Patrum huius Sacrae Congregationis Concilii, die 9 Maii 1931 habito, proposita sunt, inter alia, dirimenda quae sequuntur dubia:

I. « An vi praecedentiae Vicario generali competant iura et officia, de quibus in canone 397;

II. « An vi praecedentiae Vicarius generalis canonicus eximatur a munere adsistendi Episcopo in Missis aliisque functionibus pontificalibus;

III. ‹ An Vicario capitulari, vi muneris, competat ius et officium peragendi functiones sacras in sollemnioribus anni festivitatibus, de quibus in canone 397, n. 1 ?*

Porro iidem Emi Patres ad tria relata dubia respondendum censuerunt: *Negative:*

Hanc autem resolutionem Ssfhus Dominus Pius Pp. XI in audientia diei 10 insequentis, infrascripto Secretario concessa, approbare et confirmare dignatus est.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis. die 10 Maii 1931.—I. Card. Serafini, Praef. I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY In CR 2 (1931) 181-182; 1. CREUSEN In NrT 58 (1931) 936; REGATILLO n. 167; S. ROMANI in Apoll. 4 (1931) 217-219; IP 11 (1931) 191-192; ME 43 (1931) 184-185,252-253; 44 (1932) 55-56; PrM 21 (1932) 25-26.

1027

1931 MAI 15.-PIUS XI, ENCYC. AAS 23 (1931) 177-228

LITTERAE ENCYCLICAE

AD VENERABILES FRATRES PATRLARCHAS, PRLMATES, ARCHIEPTSCOPOS, EPISCOPOS AL1OSQUE LOCORUM ORDINARIOS, PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES ITEMQUE AD CHRISTIFIDELES CATHOLICI ORBIS UNIVERSOS

De ordine «oelall Instaurando et ad ěvens Hear 1« g|·» normam perficiendo, in nnnnni XI. ţ>o editas ! eonU XIII Litteras EncjrllcaB « Keram notarum *

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres, dilecte fili
Salutem et apostolicam benedictionem

« *Rerum Novarum* » [·] Quadragesimo anno expleto, ex quo fel. ree. Leonis XIII egregiae Litterae Rerum *novarum* prodiere, universus orbis catholicus grata recordatione perfunditur, easque digna celebratione commemorandas suscipit

Et sane, quamquam insigni illi pastoralis sollicitudinis documento viam quodammodo straverant eiusdem Decessoris Nostri Litterae sive de societatis humanae principio, quod est familia et venerandum matrimonii Sacramentum. · sive de origine civilis potestatis: eiusque ordinata cum Ecclesia colligatione. ' sive de praecipuis civium Christianorum officiis.4 sive adversus ‹ «0-

I· Hos sutrltulon praebet Ad nxarçlnem pcaitos. ip«e tertus *Actorum Apotioltca* Sed»].

' Litt Encycl. Arcana n. d. 10 Febr. 1W0 > IJlt. Eicyvl *Diuturnum,* d 29 Iunii 1831 » Ult. Ebcycl *Immortale Dei* d. 1 Nov. 1885. * Utt. Encyd. *Sapicziiae* cArttficnoe. d ID

l cta/listarum › placital et pravam de humana libertate doctrinam· aliaeque id genus, quae Leonis XIII mentem abunde expresserant. Encyclicae tamen Litterae Rerum xorcrum hoc peculiare habuerunt prae ceteris, quod universo humano generi ad arduam de humana consortione causam, quam c socialem quaestionem » appellant rite solvendam tutissimas statuerunt normas cum maxime id opportunum atque adeo necessarium ent

Oecurio Nam saeculo undevicesimo ad exitum properante. novum rei oeconomicae obortum genus novaque industriae incrementa in plerisque nationibus eo devenerant, ut hominum communitas magis magisque in duas classes dispertita appareret: quarum altera quidem numero exigua, vix non omnibus fruebatur commodis a modernis inventis tam copiose allatis; altera vero, ingentem complectens opificum multitudinem, calamitosa egestate pressa, frustra ex angustiis, in quibus versabatur, excedere contendebat

Herum condicionem facile profecto ferebant ii, qui, divitia abundantes, eam necessariis oeconomiae legibus inductam putabant, ideoque totam de miseris sublevanda curam uni caritati demandatam volebant, perinde quasi caritas justitiae violationem a legumlatoribus non modo toleratam, sed interdum sancitam, tegere debuisset Contra duriore fortuna conflictati aegerrime id tolerabant durissimoque iugo diutius colla supponere detrectabant opifices, quorum alii, malorum consiliorum aestu abrepti, omnium rerum perturbationem appetebant, alii, quos Christiana institutio a pravis huiusmodi conatibus absterreret, in ea tamen sententia perstabant, plurima hac in re prorsus et quam cito esse reformanda.

Nec aliter sentiebant complures illi catholici viri, sive sacerdotes sive laid, quos miranda sane caritas ad immeritam proletariorum inopiam sublevandam iam diu concitaverat, quique sibi persuadere nullatenus poterant tam ingens tamque iniquum in temporalium bonorum distributione discrimen cum Sapientissimi Creatoris consiliis revera congruere./

Profecto ad lugendam hanc rerum publicarum deordmationem praesens hi remedium, firmumque contra peiora pericula munimen sincere quaerebant; sed, quae est humanarum mentium vel optimarum imbecillitas, hinc ut perniciosi novatores repulsi. Illinc ab ipsis boni operis sociis aliorum consiliorum fautoribus impediti, inter varias opiniones incerti, quo sc verterent ancipites haerebant

In tanta igitur animorum conflictione, cum ultro citroque, nec semper pacifice exerceretur lis, ut saepe aras, omnium oculi ad Petri Cathedram adiiciebantur. ad sacrum hoc totius veritatis depositum, unde verba salutis in universum orbem effunduntur; atque ad pedes Christi m terris Vicarii insueta quadam frequentia confluentes, et rerum socialium periti, et operam conductores. et opifices ipsi, uno ore efflagitabant ut tandem sibi tutum indicaretur iter.

D.u haec omnia secum coram Deo perpendit prudentissimus Pontifex, peritissimos quosque in consilium accivit, rerum momenta hinc inde attente pensitavit; ac tandem. « Apostolici muneris conscientia » monente.' ne officium taciturnitate neglexisse ẅideretur. universam Christi Ecclesiam atque adeo humanum genus universum pro divino magisterio sibi credito alloqui statuti

Intonuit ergo die xv Mail anni mdcccxq vox illa diu expetita, eaque neque rei difficultate deterrita neque jtn.o debilitata, -ed experrecta virtute humanam familiam novas m re sociali docuit aggredi vias.

Summa capita Nostis, Venerabiles Fratres dilectique Filii. ct optime calletis mirabilem doctrinam, quae Litteras Encyclical Rerum novarum ad temporum memoraro insignes fecit. In his optimus Pastor, tam magnam hominum partem dolens « in misera calamitosaque fortuna indigne venari, opificum causam, quos inhumanitati dominorum etfrenataeque competitorum cupiditati solitarios atque indefensos tempus tradiderat ».' n agno animo per se tuendam suscepit, nihil auxilii petens neque e/ bberahsmo neque a socialismo. quorum alter ad causam soc alem legitime dirimendam promis Impotentem sese probaverat, alter remedium proponens. quod malum ipsum longe superaret, humanam societatem in peiora pericula coniecisset.

Pontifex vero, iure suo plane usus atque probe tenens religionis custodiam dispensationemque earum rerum, quae cum illa arcto vinculo sociantur, sibi potissimum commissas fuisse, cum causa ageretur, ‹ cuius exitus probabilis quidem nullus, nisi advocata religione Ecclesiaque », reperiretur. w immutabilibus principiis ex rectae rationis ac divinae revelationis thesauro depromptis tantum innixus, « iura et officia, quibus locupletes et proletarios, eos qui rem et cos qui operam conferant, inter se oportet contineri »,ll atque etiam quid Ecclesia, quid rei publicae principes, quid ii ipsi quorum interest praestare debeant, confidenter et ‹ sicut potestatem habens » n indicavit atque proclamavit

Nec frustra intonuit Apostolica vox; quin immo, stupentes eam audivere, maximoque prosecuti sunt favore non modo oboedientes Ecclesiae filii, sed etiam complures a veritate aut ab unitate fidei longe aberrantes, ct vix non omnes quotquot de re sociali et oeconomica sive privato studio sive legibus ferendis solliciti deinceps fuere.

Sed maxime laetabundi Litteras illas exceperunt Christiani opifices, qui se a suprema in terris Auctoritate vindicatos et defensos senserunt, iique omnes generosi viri qui. de opificum levanda condicione iam diu solliciti, nihil fere adhuc invenerant nisi multorum incuriam atque adeo odiosas plurium suspiciones sin minus apertas hostilitates. Iure igitur hi omnes Apostolicas Litteras tantis deinceps honoribus semper honestarunt. ut passim soleant varia pro variis locis grati animi significatione illarum memoriam quotannis recolere.

In tanto animorum concentu non defuerunt tamen qui nonnihil commoverentur; quo factum est. ut tam nobilis et alta/ Leonis XIII doctrina mundanis auribus Ul prorsus nova, a quibusdam vel inter catholicos in suspicionem vocaretur, quosdam vero etiam offenderet Per eam enim liberalism! idola audacter impetita evertebantur, inveterata praeiudicia nihili fiebant tempora praeter spem praevertebantur, ita ut et tardi corde novam hanc philosophiam socialem ediscere aspernarentur, et animo pavidi fastigium illud ascendere pertimescerent. Fuerunt etiam qui hanc lucem quidem admirarentur, sed fictam quandam perfectionis speciem optandam magis quam expectandam reputarent.

Scopus praesentium Litterarum. Opportunum ergo ducimus. Venerabiles Fratres et dilecti Filii, dum sollemnis commemoratio quadragesimi anniversarii Litterarum Rerum *novarum* tanto animi fervore ab omnibus ubique, maxime vero ab opificibus catholicis undique in hanc Almam Urbem confluentibus, celebratur, hac uti occasione ut. quae magna ex iis in Ecclesiam catholicam atque adeo in humanam societatem universam redundarunt bona recolamus; tanti Magistri doctrinam de re sociali et oeconomica, a dubitationibus quibusdam vindicatam, enucleatius quoad quaedam capita evolvamus; denique oeconomia hodierna in iudicium vocata et socialism! cognita causa, radicem praesentis socialis turbationis detegamus simulque unam salutiferae instaurationis viam ostendamus. Christianam nempe morum reformationem. Haec omnia, quae tractanda suscipimus, tria constituent capita, in quibus exponendis praesentes hae Litterae totae versabuntur.

L - Quae ex r, n, profluxerint bénéficia

Atque, ut ab eo initium capiamus, quod primo loco dicendum proposuimus, temperare Nobis non possumus quin monitum secuti S. Ambrosii dicentis: ‹ Nullum referenda gratia maius esse officium »,u amplissimas Deo O. M. referamus grates ob ingentia quae ex Leonianis Litteris Ecclesiae et societati humanae beneficia obvenerunt. Quae quidem beneficia si vel cursim commemorare velimus, vix non solida horum qua/draginta annorum historia, ad rem socialem quod attinet, esset in memoriam revocanda. Ea tamen ad tria potissimum capita commode redigi possunt, secundum tria auxiliorum genera, quae Decessor Noster ad magnum suum instaurationis opus perficiendum exoptabat.

1. - Quid egerit Ecclesia. Et primum quidem, quid ab Ecclesia expectandum esset ipse Leo luculenter edixerat: ‹ Videlicet Ecclesia est, quae promit ex Evangelio doctrinas quarum virtute aut plane componi certamen potest, aut certe f.erl, detracta asperitate, mollius.

îin Utt Encycl Qwd epmfoUd mtmerli, d. 28 IX fr · Utt Encycl Libata». d M hrnll 1388. * UU. fWyel HdHcM t.twn. d. 15 Mail IW, n 1. ' Cfr. Utt. FrxTd «r-M'n notcrurj n 13 ' Utt. Encycl. Rcntm no·

varum. n. ? ” Cfr. Utt. Encycl. Rerum novarum, n. 13.
11 Utt Encycl. Rerum noverum. n. 1. 11 Matth.. VTT, 29.
” S. Ambros., De *messu fratns rui Satyri,* Ub.'1. «

eademque est, quae non instruere mentem tantummodo, sed regere vitam et mores singulorum praeceptis suis contendit; quae statum ipsum proletariorum ad meliora promovet pluribus utilissime institutis ».

In re doctrinali. Iamvero pretiosos hos latices Ecclesia inertes in sinu suo haerere nullatenus est passa, sed ad commune exoptatae pacis bonum copiose inde hausit. Quam enim doctrinam de re sociali et oeconomica Litterae *Rerum novarum* tradiderant, eam ipse Leo XIII eiusque Successores iterum iterumque qua voce qua scriptis proclamare et urgere ac rerum temporumque rationibus convenienter aptare pro re nata non destiterunt, paternam semper prae se ferentes caritatem et pastoralem constantiam, in pauperum maxime ac debilium defensione; u nec aliter se gesserunt tot Sacrorum Antistites, qui eandem doctrinam assidue ac scite interpretati, commentationibus illustrarunt atque ad diversarum regionum condiciones secundum Sanctae Sedis mentem et institutiones accommodandam curarunt.

Nil igitur mirum quod. Ecclesia duce et magistra,
12 complu/res docti viri, sive ecclesiastici sive laici, socialem et oeconomicam disciplinam secundum nostrae aetatis rationes evolvendam sint naviter aggressi, eo studio praecipue ducti, ut immutata prorsus atque immutabilis Ecclesiae doctrina novis necessitatibus efficacius occurreret

Atque ita. Leonianis illis Litteris viam demonstrantibus et lumen afferentibus, vera quaedam disciplina socialis catholica exorta est. quam cotidie impigra opera fovent ac ditant lecti illi viri, quos Ecclesiae adiutores appellavimus. Qui quidem non in eruditis umbraculis delitescere sinunt, sed in solem atque pulverem eam producunt, quemadmodum scholae apprime utiles atque celebratae, in Catholicis Universitatibus, Academiis, Seminariis institutae; sociales conventus, seu ‹ hebdomadae ›. saepius habiti laetisque cumulati fructibus, studiorum excitata coenacula ; opportuna denique et sana scripta quaquaversus et quacumque ratione vulgata, luculenter ostendunt.

Neque his tantum limitibus utilitas circumscribitur, quae ex Leoniano documento promanavit; siquidem doctrina Litteris *Rerum novarum* tradita sensim sine sensu in cos quoque irrepsit, qui catholicae unitatis exsortes. Ecclesiae potestatem non agnoscunt; quo factum, ut catholica de re sociali principia paulatim in totius humanae societatis patrimonium transierint, aeternasque veritates quas cl. mem. Decessor Noster tam alte proclamarat. non modo in acatholicis quoque ephemeridibus et libris, verum etiam in legumlatorum curiis aut tribunalium rostris crebro adductas atque vindicatas gratulemur.

Quid vero, quod post immane bellum potiorum nationum rectores pacem, renovatis ex integro socialibus conditionibus, redintegrantes, inter statutas normas quae opificum laborem ad ius et aequum moderarentur, plurima sanxerunt quae cum Leonianis principiis et monitis tam mirifice congruunt, ut ex iis data opera deducta videantur? Litterae nimirum *Rerum novarum* documentum exstiterunt memorandum, in casque iure converti possunt verba Isaiae: « Levabit signum in natio-
34 nes! >.17

In doctrina applicanda. Interea» dum scientificis investigationibus praeeuntibus, late in hominum mentes Leouiana praecepta diffunduntur, ad eorundem usum rectum est Atque in primis actuosa cum benevolentia sedulae curae collatae sunt ad eorum hominum classem erigendam, quae ob recentiora artium incrementa in immensum quidem aucta, aequum in humana consortione locum seu gradum nondum obtinuerat, propterea-que neglecta paene et despecta iacebat: opifices dicimus. quibus excolendis impigram statim ex utroque clero sacerdotes, quamvis aliis pastoralibus curis distenti. Episcopis praeeuntibus, manum admoverunt magno cum illarum animarum fructu. Qui quidem constans labor in opificum animos Christiano spiritu imbuendos susceptus, plurimum quoque iuvit, ad eos de sua vera dignitate conscios efficiendos habilesque reddendos, qui iuribus et officiis suae classis clare propositis, legitime et prospere progrederentur atque adeo reliquorum duces fierent.

Exinde uberiora vitae adiumenta tutius sunt comparata; nam non modo beneficentiae et caritatis opera, secundum Pontificis hortationes» multiplicari sunt coepta; sed praeterea ubique novae quoque et copiosiores in dies institutae consociationes, quibus Ecclesiae consilio ac plerumque Sacerdotum ductu, opifices, artifices, agricolae, mercenarii denique cuiusque generis mutuum auxilium mutuamque opem et praestant simul et accipiunt,

2. - *Quid egerit potestas* civilis. Ad civilem vero potestatem quod attinet, Leo XIII, fines a liberalism© impositos audacter transiliens, intrepide docet eam non meram esse habendam iurium reclique ordinis custodem, sed potius omni ope ei enitendum esse, ut « tota ratione legum atque institutorum,... ex ipsa conformatione atque institutione rei publicae ultro prosperitas tam communitatis quam privatorum efflorescat ».u Singulis sane cum civibus tum familiis iustam agendi libertatem permittendam; id tamen servato bono communi et remota cuiusquam iniuria. Rei pubheae autem moderatorum esse communitatem eiusque partes tueri;
sed in ipsis/ protegendis privatorum iuribus, praecipue 135
infirmorum atque inopum rationem esse habendam. ‹ Siquidem natio divitum, suis saepta praesidiis, minus eget tutela publica; miserum vulgus, nullis opibus suis tutum, in patrocinio reipublicae maxime innititur. Quocirca mercenarios, cum in multitudine egena numerentur, debet cura providentiaque singulari complecti respublica ».w

Non equidem negamus quosdam populorum moderatores iam ante Leonianas Litteras urgentioribus quibusdam opificum necessitatibus consuluisse atrociores-que iniurias contra eos illatas repressisse. Postquam vero a Petri Cathedra vox Apostolica in orbem universum personuit, gentium moderatores, tandem muneris plenius conscii, ad uberiorem politicam socialem promovendam animum cogitationemque adiecerunt.

Reapse Encyclicae Litterae *Rerum novarum,* labantibus liberalism! placitis, quae iam diu efficacem gubernantium operam impediebant, populos ipsos ad politicam quandam socialem verius impensiusque fovendam impulerunt, et optimos quosque catholicos viros ad utilem reipublicae rectoribus operam hac in re praestandam tantopere concitarunt, ut crebro novae huius politicae etiam in publicorum legatorum coetibus perillustres fautores exstiterint; quin ct ipsae recens conditae sociales leges haud raro a sacris Ecclesiae ministris Leoniana doctrina penitus imbutis popularium oratorum suffragiis propositae sunt earumque exsecutio vehementer exacta ac promota.

Ex hoc autem continenti atque indefesso laboro nova iuris disciplinae sectio superiori aetati prorsus ignota orta est, quae sacra opificum iura ab hominis christianique dignitate profluentia fortiter tuetur: animam, sanitatem, vires, familiam, domos, officinas» mercedem. laboris pericula, omnia demum quae ad mercenariorum condicionem pertinent, hae leges protegenda suscipiunt, maxime quod ad mulieres puerosque attinet Quod sl huiusmodi statuta cum Leonianis monitis non ubique nec in omnibus examussim conveniunt, negari tamen nequit in iis multa depre/hendi quae Litteras *Rerum* IBβ
novarum redolent, quibus plurimum est referendum si opificum condicio in melius fuit mutata.

3. - *Quid egerint ii quorum intererat.* Postremo providentissimus Pontifex ostendit dominos ipsosque opifices multa hac in causa posse. ‹ iis videlicet institutis, quorum ope et opportune subveniatur indigentibus, ct ordo alter propius accedat ad alterum ». Principem vero locum inter haec instituta tribuendum affirmat sodalitiis, quae sive solos opifices sive opifices simul et heros complecterentur; in quibus illustrandis et commendandis multus est, eorum natura, causa, opportunitate. iuribus, officiis, legibus mira prorsus sapientia declaratis.

Quae quidem documenta opportune prorsus edita sunt: ea quippe tempestate in nonnullis nationibus qui re! publicae gubernacula tractabant, liberalismo plane addicti, sodalitiis huiusmodi operariorum parum fave-

4 Utt. Encycl. *Rerum novarum.* n. 13. 15 Satis sit ali·
73 taztum eorum indicare: Leo XIII, Utt. Apostol. *Praec'^rz.* d 20 Iunii 1804; Utt. Encycl. Graves de *communi.* d !8 Ian 1901. — Pius X. Motu proprio *De Actione popslari Christiana,* d. 8 Dec. 1903. — Benedictus XV, Litt. Eneyd. *Ab beatissimi,* d. 1 Nov. 1914. — Plus XI. Litt. Encycl. *Cbt arcano.* d. 33 Dec 1922; Litt. Encycl. *Rite expiatis,* d. 30 *.X. 1925 '* Cfr. *La Hiérarchie catholique et le Problème soval depuis l'Encyclique ‹ Rerum novarum* ▮ — 1891-1931. pp. XVI E5: edidit · Union internationale d'Etudes Sociales fondée à Ma Lces. en 1920. sous ta présidence du Card. Mercier. » — Parts, tôiicGs ‹ Spes », 1931. »' Is.. XI. 12. u Encycl.

Kcrxj» n. 25. ” Utt Encycl *Return novarum.* n
29 Enrycl. *Rerum novarum,* n. 38. » Utt Encycl

bant, immo aperte adversabantur; similisque aliarum hominum classium consociationes ultro agnoscentes patrocinioquc sospitantes, nefaria iniuria nativum in soc elatem coeundi ius *iis* denegabant quibus maxime opus erat, ut a potcntiorwn vexationibus sese defenderent; neque inter ipsos catholicos deerant, qui operariorum conatus ad huiusmodi sodalitia ineunda obliquis ÔCulis aspicerent ac si quondam socialisticum aut seditionum spiritum sapèrent

bodohna *opificum.* Maxima igitur commendatione normae a Leone X1H pro sua auctoritate traditae dignae habentur, quae has oppositiones infringere et suxpxioaes disjicere potuerint; sed praestantiores quoque ruat factae, quod Christianos opifices ad mutuas secundum varia artium genera consociationes instituendas hortatae sunt modumque id praestandi eos docuerunt. eorumque bene multos in officii via valde confirmarunt. quos socialistarum consociationes, seipsas ut unicum humilium ac oppressorum praesidium et vindices venditantes, vehementer alliciebant

Peropportune autem declarabant Encyclicae Litterae Rerum xororum m condendis hisce consociationibus ‹ ita constitui itaque gubernari opificum collegia oportere, ut instrumenta suppeditent aptissima maximeque 1J7 expedita ad id. quod est propositum, quodque in eo consistit ut singuli e societate incrementum bonorum corporis, animi, rei familiaris, quoad potest, assequantur i; perspicuum vero esse, ‹ ad perfectionem pietatis et morum Unqtiam ad causam praecipuam spectari oportere: eaquo potissimum causa disciplinam socialem penitus dirigendam ».3 Etenim ‹ socialium legum posito in religione fundamento, pronum est iter ad stabilienda sociorum rationes mutuas, ut convictus quietus ac res florentes consequantur ». °

His autem sodalitiis instituendis laudabili sane sedulitate sese devoverunt ubique cum clerus tum laici complurefs integrum Leonis XIII propositum exsequi revere cupientes. Atque ita huiusmodi consociationes finxerunt opifices vere Christianos, qui, diligens suae artis exercitium cum salutaribus religionis praeceptis amice sociantes, propria temporalia negotia ac lura efficaciter ac firmiter defenderent, servato debito iustitiae obsequio et sincero cum aliis societatis classibus collaborandi studio, ad Christianam totius vitae socialis renovationem.

Quae Leonis XIII consilia ac monita alii aliter secandum varias locorum ratior.es ad effectum adduxerunt Etenim in quibusdam regionibus una cademque eoocochtlo omnes a Pontifice praestitutos fines persequendos suscepit; in aliis vero, rerum adiunctis id suadentibus vel postulantibus, ad quandam operae divisionem deventum est. distmetaeque sunt conditae consociationes, quarum aliae ad sodalium iura atque legitima commodi in operae mercatu defendenda incumberent. aliae mutuum in rebus oeconomicis adiutorium praestandum curarent, aliae denique religiosis ac moralibus officii» aliisque id genus muneribus adimplendis omnem operam conferrent suam.

Altera haec via ibi potissimum inita est. ubi sive patriae leges, sive certa quaedam oeconomica instituta, sive lugenda illa in hodierna societate tam late patens anlrr.oncn et cordium dissensio atque urgens contra *M* *cerdrrta* novarum rerum moli lorum agmina studiis vlhbusque comunctis resistendi necessitas, impedimento erT, qummus catholici catholicos syndentus condere poetent. In ca enfan rerum condicione vix non cogi vier.· tur jrrn-timlibuv neutris sc adseriberr. qui tamen temper lusttiam ct aequitatem profiteantur ct sociis catholicis plenam suae conscientiae providendi atque Eccles * mnn‹all« obtemperandi libertatem faciant ti seopooim «ane est. ubi has consociationes cx rerum viundts nctesMirtas neque religioni periculosas noverint. ;»pp obarc ut eb adhaereant catholici opifice?, habile tamen prae oculis principii et cautionibus, quas »anc!a· memoriae Dece«sor Noster Pius X commendant; ›' quarum quidem cautionum prima et praecipua haec est. ut omul cum illis syndlcatibu semper adsint Mk aliU·, quae religionis ac morum disciplina socios imbuere et formare rtudlose satagant, ut hi deinde syndicales consortiones eo bono spiritu permeare valeant, quo in tota «ua agendi ratione dirigi debent: quo fiet ut indftbt n haec et am ultra suorum asseclarum ambitum fructus conferant optimos.

n ‹l ·' Utt Enrrcl *Rtwi* notwnm, n. O. » Pt® X. Utt Hryti Snyaiczi qeedcm, d. 24 Sept.

Itaque, Leonianis Litteris id acceptum referendum est, quod hae opificum consociationes ubique ita efflоruerint. ut iam nunc, quamquam socialistarum et communistarum sodalitiis adhuc — proh dolor — superantur numero, permagnam cogant opificum multitudinem, et valide possint tam intra cuiusque nationis fines quam in conventibus amplioribus iura et legitima catholicorum opificum postulata vindicare atque adeo salutifera Christiana de societate principia urgere.

Sodalitia in aliis classibus. Accedit praeterea quod, quae de nativo sese consociandi iure Leo XIII tam scite disseruit ac valide propugnavit, ea ad alia quoque, eaque non tantum operariorum, sodalitia facile applicari coepta sunt; quare, iisdem Leonianis Litteris haud exigua ex parte tribuendum videtur, quod etiam inter agricolas aliosque mediae condicionis homines tantopere florere et augeri in dies cernuntur utilissimae huiusmodi consociationes, aliaque id genus instituta, quibus cum oeconomico emolumento animorum cultus feliciter copulatur./

Sodalitia herorum. Quod si idem affirmari nequit de sodalitiis, quae inter operum conductores et industriae rectores ab eodem Decessore Nostro vehementer instituenda exoptabantur, quaeque profecto sat pauca esse dolemus, id non penitus hominum voluntati tribuendum est. sed difficultatibus longe gravioribus quae huiusmodi sodalitiis obsistunt, quasque Nos optime scimus et debita ratione pensamus. Firma autem affulget spes brevi fore ut haec quoque impedimenta dirimantur, atque intimo animi Nostri gaudio iam nunc salutamus quaedam nec inania hac in re tentamina, quorum uberes fructus uberiores in futurum colligendos promittunt. 34

Conclusio: R. N. Magna socialis ordinis Charta. Haec autem omnia. Venerabiles Fratres dilectique Filii, Leonianarum Litterarum beneficia, quae delibando potius quam describendo commemoravimus, tot tantaque sunt, ut plane ostendant immortali illo documento non commenticiam utut pulcherrimam humanae societatis speciem exhiberi; at potius Decessorem Nostrum ex Evangelio. ideoque ex fonte semper vivo et vitali, hausisse doctrinas, quae exitiale illud et intestinum humanam familiam dilacerans certamen, sin minus statim componere. valde tamen mitigare queat. Huius vero boni seminis, ante quadraginta annos tam copiose sati, partem in terram bonam cecidisse laetae testantur fruges, quae Christi Ecclesia atque humanum genus universum. Deo favente, ince collegit ad salutem. Nec temere dici potest Leonianas Litteras, longinqui temporis usu. 3fn-*gnam Chartam* sese probasse, in qua tota Christiana In re sociali activitas tanquam fundamento nitatur oporteat. Qui autem easdem Pontificias Litteras earumque commemorationem parvipendere videntur, ii vel quod ignorant blasphemant, vel de iis, quae utcumque norunt, nihil intellegunt, vel. si intellegunt, iniuriae et ingratitudinis sollemniter redarguuntur.

Verum, cum. hoc eodem annorum fluxu, et dubia quaedam, de nonnullis Leonianarum Litterarum partibus recte interpretandis aut de consectariis inde deducendis prodierint, quae inter ipsos catholicos non semper quietis controversiis ansam dederunt; et ex altera parte novae nostrae aetatis necessitates mutataeque/ rerum condiciones accuratiorem Leonianae doc- 1W trinae applicationem vel etiam additamenta quaedam necessaria reddiderint, opportunam perlibenter arripimus occasionem, his dubiis hisque hodiernae aetatis postulationibus pro munere Nostro Apostolico. quo omnibus debitores sumus.s quantum in Nobis est, faciendi satis.

IL - ECCLESIAE AUCTORITAS IN RE SOCIALI ET OECONOMICA

Sed ante quam ad haec explananda accedamus, illud praestituendum est. quod iampridem Leo XIII luculenter confirmavit, us officiumque Nobis messe de rebus istis socialibus et oeconomicis suprema auctoritate ludicandi. * Profecto Ecclesiae non haec fuit demandata provincia, homines ad fluxam solum et caducam felicitatem dirigendi, sed ad aeternam; immo « terrenis hisce negotiis sine ratione se immiscere nefas putat Ecclesia ».r Ast renuntiare nullatenus potest muneri sibi a Deo concredito, ut auctoritatem interponat suam non iis quidem, quae artis sunt, ad quae neque mediis aptis est instructa nec officio praedita; sed in iis omni-

15Π. · Cfr. Epist. Sacror Con;r. Concilii ad Epbcopum (nwlwwem. 5 Iunii 1929. (LE 903]. » Cfr. Rom.. I. IL
* Cfr. U:i. Er.cycl. Rerum nopantra. n. 13. Lltt. Encycl.

bus quae ad regulam morum referuntur. Quantum enim ad haec attinet, depositum veritatis Nobis a Deo commissum gravissimumque munus legis moralis universae divulgandae, interpretandae atque etiam opportune importune urgendae, supremo Nostro iudicio cum socialium ordinem rerum, tum res ipsas oeconomicas subiicit et subdit

Nam, etsi oeconomica res et moralis disciplina in $u> quaeque ambitu suis utuntur principiis, error tamen est oeconomicum ordinem et moralem ita dissitos ac inter se alienos dicere, ut ex hoc ille nulla ratione pendeat. Sane oeconomicae quae dicuntur leges, ex ipsis rerum naturis et humani corporis animique indole profectae, statuunt quidem quosnam fines hominis efficientia non possit, quosnam possit quibusque adhi-
B1 bitis mediis in campo/ oeconomico persequi; ipsa vero rato ex rerum et hominis individua socialique natura finem rei oeconomicae universae a Deo Creatore praeicriptum aperte manifestat.

Una autem est lex moralis, qua iubemur, quemadmodum in omni nostra agendi ratione finem nostrum supremum et ultimum, ita in singulis quoque generibus eos fines recta quaerere, quos a natura seu potius ab auctore naturae Deo huic rerum agendarum ordini propositos esse intelligimus, ordinataque colligatione hos i substernere. Cui legi si fideliter obtemperabimus, fiet ut peculiares fines, cum individuales tum sociales, in re oeconomica quaesiti, in universum finium ordinem apte inserantur nosque per eos, quasi per gradus, accendentes finem omnium rerum ultimum assequamur, Deum scilicet. Sibi et nobis summum et inexhaustum bonum.

1. - De dominio seu iure *proprietatis*. Iam ut ad singula descendamus, initium facimus a dominio seu iure proprietatis. Nostis, Venerabiles Fratres dilectique Filii, felicis recordationis Praedecessorem Nostrum contra sociabrtarum suae aetatis placita fortiter ius proprietatis defendisse, cum ostenderet privati dominii eversionem con in commodum sed in extremam opificum classis perniciem esse cessuram. Cum vero sint qui Summum Pontificem atque ipsam Ecclesiam, quasi locupletium partes contra proletarios egisset et adhuc agat, calumnientur, quo nihil sane est iniuriosius. dissideantque catholici inter se de vera germanaque Leonis sententia, rjum est eam. id est catholicam de hac re doctrinam, et a calumniis vindicare et a falsis interpretationibus tueri.

Indoles et tndividualis *et socialis*. Primo igitur pro comperto et explorato habeatur neque Leonem neque eos qui. Ecclesia duce et magistra, docuere theologos, cegasse unquam vel in dubium vocasse duplicem dominii rationem, quam individualem vocant et socialem, prout singulos respicit vel ad bonum spectat commune; sed semper uno ore affirmasse a natura seu a Creatore ipso ius dominii privati hominibus esse tributum, cum ut sibi familiaeque singuli providere possint, tum ut. huius instituti ope, bona, quae Creator universae hominum familiae destinavit, huic fini vere inserviant,
æ quae omnia obtineri nullo modo possunt nisi certo et determinato ordine servato.

Itaque duplex in quem impingi potest scopulus naviter cavendus est. Nam, sicut ex negata vel extenuata iuris proprietatis indole sociali et publica, in « individualtamnn » quem dicunt ruitur aut ad eum acceditur; ita privata ac individual! eiusdem iuris indole repulsa vel attenuata, in c collectivismum » properetur vel saltem eiusdem placita attingantur necesse est Nisi haec prae oculis habeantur, prono itinere in modernismi moralis. juridici ac socialis syrtes abrumpendum est. quas Litteris initio Pontificatus Nostri datis-l denuntiavimus; idque potissimum noverint ii. qui novis rebus studentes, probrosis calumniis Ecclesiam criminari non verentur, quasi permiserit in theologorum doctrinam dominii conceptum ethnicum irrepere, cui alius sit prorsus sufficiendus, quem mira inscita « Christianum » appellant

Obligationes dominio inhaerentes. Ut autem controversis, quae de dominio officiisque eidem inhaerentibus agitari coeperunt, certos limites ponamus, fundamenti instar praemittendum est. quod Leo XIII constituit, ius nempe proprietatis ab cius usu distingui.a Etenim possessionum divisionem sancte servare neque, proprii dominii limites excedendo, alienum ius invadere iustitia illa iubet, quae commutativa audit; dominos autem re sua non uti nisi honeste, non huius est iustitiae, sed aliarum virtutum, quarum officia < lege agendo petere ius non est ».M Quare immerito pronuntiant quidam dominium honestumque eius usum iisdem contineri limitibus; multoque magis a veritate abhorret, ipso abusu vel nonusu ius proprietatis perimi aut amitti.

Quapropter, ut salutare et omni laude dignum opus agunt quicumque, salva animorum concordia et doctrinae integritate, quam semper tradidit Ecclesia, intimam horum officiorum naturam atque limites definire conantur, quibus vel ipsum ius proprietatis vel usus seu exercitium dominiorum sint a socialis/ convictus neces- 193
sitatibus circumscripta; sic contra falluntur et errant, qui indolem dominii individualem adeo extenuare contendunt, ut eam de facto destruant.

Quid res publica possit. Re vera hominibus hac in re non solum sui proprii commodi, sed etiam communis boni esse rationem habendam, ex ipsa dominii quam diximus indole individual! simul et sociali deducitur. Officia vero haec smgillatim definire, ubi id necessitas postulaverit neque ipsa lex naturalis praestiterit, eorum est qui rei publicae praesunt. Quapropter quid, considerata boni communis vera necessitate, eis qui possident liceat, quid illicitum sit in suorum bonorum usu, publica auctoritas, lege naturali et divina semper praelucente. sciscere potest accuratius. Immo vero Leo XIII sapienter docuerat c industriae hominum institutisque populorum esse a Deo permissam privatarum possessionum descriptionem ».ll Etenim, ut cetera socialis vitae elementa, ita dominium non esse plane immobile historia teste comprobari» Nos ipsi aliquando hisce verbis declaravimus: < Quam diversas formas induit proprietas a primaeva illa, rudium et agrestium gentium, quam etiam nostro tempore alicubi est cernere. ad possessionis formam aevi patriarchalis, atque ita deinceps ad varias tyrannicas (quod vocabulum vi sua classica adhibemus), deinde per feudales, per monarchicas usque ad varias aetatis recentioris species ».K Reipublicae tamen suo munere pro arbitrio fungi non licere in aperto est Semper enim ipsum naturale ius et possidendi privatim ct hereditate transmittendi bona intactum inviolalumque maneat oportet, quippe quod respublica auferre nequeat; « est enim homo quam res publica senior »»" atque etiam « convictus domesticus et cogitatione ct re prior quam civilis coniunctio ».M Unde iam sapientissimus Pontifex edixerat nefas esse reipublicae privatos census immanitate tributorum et vectigalium exhaurire. < Ius enim possidendi privatim bona cum non sit lege hominum/ 194
sed natura datum, non ipsum abolere, sed tantummodo ipsius usum temperare et cum communi bono componere auctoritas publica potest ». " Cum vero res publica dominia cum boni communis necessitatibus componit, non heris privatis inimicam sed amicam operam praestat; etenim hac ratione valido obstat, quominus privata bonorum possessio, quam ad vitae humanae subsidium providentissimus naturae Auctor decrevit, intolerabilia gignat incommoda, atque ita in exitium ruat: neque possessiones privatas elidit, sed tuetur; privataque dominia non debilitat, sed roborat.

Obliffationes circa reditus liberos. Neque omnimodo hominis arbitrio reditus eius liberi relinquuntur; ii scilicet quibus ad vitam convenienter atque decore sustentandam non eget: quin immo gravissimo divites teneri praecepto eleemosynae, beneficentiae, magnificentiae exercendae. Sacra Scriptura Sanctique Ecclesiae Patres apertissimis verbis assidue denuntiant.

Largiores autem impendere proventus, ut quaestuosae operae commoditas abunde fiat, modo ea opera ad bona vere utilia comparanda insumatur, illustre ac temporum necessitatibus apprime aptum opus virtutis magnificentiae esse censendum, ex Angelici Doctoris principiis argumentando colligimus. *

Tituli dominii acquirendi. Acquiri autem dominium primitus et occupatione rei nullius et industria seu specificatione quam vocant, cum omnium temporum traditio. tum Leonis Decessoris Nostri doctrina luculenter testantur. Neque enim ulla fit cuiquam iniuria. quidquid in contrarium nonnulli effutiunt, cum rrs in medio posita, seu quae nullius sit. occupatur; Industria vero quae nb homine proprio nomine exerceatur, cuiusque

ΓN *creaxo* d. ?3 Dcc. 1929. a Utt. Encycl. *Ubi arcano d.* 23 Dec. 1122. * Utt. Encycl. *Rerum norarum.* n. 19. » Cfr. **Utt. Encycl.** *Rerum noveram.* **n.** »« **utt. Encycl** *Rr run* **ηοτσηιη. η 7.** » **AUncutk) Corrrmtum Art OUh per Italians, d. Ifi Mall 1934.** » **Utt. Encycl.** *Return* **mxc non. n. 6** M **Utt. Encycl.** *Rerum norsrum.* **n 10.** « **Utt Encycl.** *Rerum novamm.* **n 35.** «· **Cfr. S Thom . iβ'ητ»**

ope nova species aut augmentum rei accesserit, ea una est quae hos fructus laboranti addicit.

1 - Res (· *capitale* ›) et *opera.* Longe alia est ratio operae, quae aliis locata in re aliena exercetur. Cui quidem id maxime congruit, quod ‹ verissimum » esse Leo XIII inquit, ‹ non aliunde nisi ex opificum labore gigni divitias civitatum ».r Nonne enim oculis cemi-
15? mus ingentia/ illa bona, quibus hominum opes constant, procreari et prodire ex operariorum manibus, quae vel solae operantur, vel instrumentis sive machinis instructae eitcientiam suam mirum in modum producunt? Immo vero nemo est qui ignoret nullum umquam populum ex inopia et egestate meliorem celsioremque fortunam attigisse, nisi ingenti collate labore omnium popularium - et eorum qui opera dirigunt et eorum qui jussa exsequuntur. Sed non minus patet summos illos conatus irritos futuros fuisse vanosque. immo vero ne tentari quidem potuisse, nisi Creator omnium Deus pro ‹ua bonitate divitias et supellectilem naturalem, opes ac vires naturae, prius fuisset largitus. Quid enim aliud est operari quam animorum corporumque vires in his ipsis aut per haec ipsa adhibere vel exercere? Postulat autem lex naturae seu Dei voluntas per eam promulgata, ut rectus ordo servetur in naturali supellectili humanis usibus applicanda; hic autem ordo in eo stat, ut suum quaeque res habeat dominum.

Neutra rine altera quidquam e/ficere raleL Hinc fit, ut nisi quis in re sua laborem exerceat, cum opera alterius tum res alterius consociari debeant; neutra enim sine altera quidquam efficit Quod sane respexit Leo XIII scribens: « Non res sine opera nec sine re potest opera consistere ». Quocirca falsum prorsus est sive uni rei sive uni operae quidquid ex earundem collate efficientia obtentum est, adseribere; iniustumque omnino, alterutrum. alterius efficacitate negata, quidquid effectum est sibi arrogare.

Iniwtae rindicationw ‹ capitalis ›. Diu profecto res seu i capitale › praeripere sibi nimium potuit Quaecumque procreata erant, quicumque redibant fructus, capitale sibi vindicabat, vix operario relictis, quae viribus reficiendis atque recreandis sufficerent Nam lege quadam oeconomica plane invincibili coacervationem omnem capitalis fortunatis cedere, cademque lege operarios perpetuae ir.oprae seu tenuissimae vitae addictos et obstrictos praedicabant Verum quidem est cum eiusmod! placito liberalium. qui a Manchester vulgo dicuntur. actionem rerum non semper et ubique consensisse: negari tamen nequit ad id constanti conatu instituta
135 oeconomico-socialia incli/nasse. Has falsas sententias, haec fallacia postulata vehementer impugnata fuisse, nec ab eis solum, qui per ea nativo iure melioris adipiscendae fortunae privabantur, profecto nemo mirabitur.

Iniujlae rindicationei operae. Ideo operariis lacessitis accessere, qui ‹ intellectuales › appellati sunt, commentitiae legi morale principium aeque commentitium opponentes: quaecumque scilicet aut progignuntur aut redeunt, iis tantum demptis, quae capitali reficiendo et recreando sint satis, ea omnia iure ipso opificibus cedere. Qui error, quo fucatior quam socialistarum quorundam affirmantium quaecumque bonis conficiendis inserviunt, ea in rerq publicam transferenda seu. ut aiunt, c socializanda › esse, eo periculosior est et ad incautos fallendos aptior: blandum venenum. quod multi avide hausere, quos apertus socialismus decipere non potuerat

Pnncipium dtrecticum iustae attributionis. Dubio procul ne falsis hisce placitis aditum ad iustitiam et ad pacem sibi intercluderent utrique praemoneri debuerunt Decessoris Nostri sapientissimis verbis: ‹ Utcumque inter privatos distributa, inservire omnium utilitati terra non cessat ». Idem et Nos ipsi docuimus paulo ante, cum ediximus, ut eam utilitatem res creatae certe flrmoque ordine parere possint hominibus, bonorum partitionem, quae per dominia privata fiat, ab ipsa natura esse stabilitam. Id quod, ne a recto veritatis tramite aberretur, continenter prae oculis habeatur oportet

lam vero non omnis rerum opumve distributio inter homines apta est per quam finis a Deo intentus aut omnino aut ea qua par est perfectione obtineatur. Quamobrem divitiae, quae per incrementa oeconomico-sealia lugiter amplificantur, singulis personis et hominum classibus ita attribuantur oportet, ut salva sit illa.)

quam Leo XIII laudat communis omnium utilitas seu, aliis verbis, ut immune servetur societatis universae commune bonum. Hac iustitiae socialis lege, altera classis alteram ab emolumentorum participatione excludere vetatur. Non minus igitur illam violat locupletium classis, cum veluti curarum expers in suis fortunis aequum rerum ordinem illum putat, quo sibi/ totum, ir operario nihil obveniat; quam proletaria classis, cum propter laesam iustitiam vehementer incensa ct ln unum suum ius, cuius est conscia, male vindicandum nimis prona, omnia utpote suis manibus effecta sibi flagitat, ideoque dominium ac reditus scu proventus, qui labore non sint quaesiti, cuiuscumque generis ii sunt, aut cuiuscumque muneris in humano convictu vicem praestant, non aliam ob causam, nisi quia talia sunt, impugnat et abolere contendit. Nec praetereundum est hac in re inepte aeque ac immerito a quibusdam Apostolum appellari dicentem: « Si quis non vult operari, nec manducet »; * sententiam enim Apostolus fert in eos, qui ab opere abstinent, etsi laborare possunt et debent, monetque, tempore ac viribus sive corporis sive animi sedulo utendum neque alios gravandos, cum ipsi nobis providere possimus. Laborem autem unicum esse titulum recipiendi victum aut proventus haudquaquam Apostolus docet. '

Sua igitur cuique pars bonorum attribuenda est: efficiendumque, ut ad boni communis seu socialis iustitiae normas revocetur et conformetur partitio bonorum creatorum, quam hodie ob ingens discrimen inter paucos praedivites et innumeros rerum inopes gravissimo laborare incommodo cordatus quisque novit.

3. - *Redemptio proletariorum.* Est autem hic ille, quem Decessor Noster necessario quaerendum finem edixit: redemptionem proletariorum. Idque ideo asserendum pressius et repetendum instantius, quod non raro tam salutaria Pontificis iussa oblivioni data fuerunt, sive quod de industria silentio premebantur, sive quia factu nefas putabantur, cum tamen fieri et possint et debeant. Neque, quia minus late grassetur ‹ pauperismus › ille, quem Leo XIII tam horrendum conspiciebat, pro nostra hac aetate vim et sapientiam amisere suam. In melius sane restituta est atque aequior facta operariorum condicio, praesertim in cultioribus et amplioribus civitatibus, in quibus opifices iam non possunt omnes ad unum pro miseria afflictis et inopia vitae laborantibus haberi. Sed postquam artes mechanicae humanaeque industriae quam celerrime innu/meras regio- 19
nes. cum novas quas vocamus terras, tum ab antiquo exculta Orientis remoti regna pervasere et occupavere, in immensum excrevit proletariorum inopum numerus, quorum gemitus clamant ad Deum de terra: hisque accedit ingens ruralium mercenariorum exercitus ad infimam vitae condicionem depressus omnique spe de-
42 stitutus « quippiam quod solo contineatur a unquam obtinendi; proindeque. nisi consentanea atque efficacia remedia adhibeantur, proletariae condicioni perpetuo obnoxius.

At licet verissimum sit proletariam condicionem a pauperismo esse probe discernendam, ipsa tamen immanis multitudo proletariorum ex altera parte, ex altera vero quorundam praedivitum ingentissimae opes argumento sunt omni exceptione maiori, divitias hac nostra, quam vocant « industrialism! », aetate tam copiose partas, haud recte esse distributas diversisque hominum classibus haud aeque applicatas.

Proletaria condicio *superanda* eo, quod ad *rem jamiliarem proletarii perveniant.* Quare omni vi ac contentione enitendum est, ut saltem in posterum partae rerum copiae aequa proportione coacerventur apud eos, qui opibus valent, satisque ample profundantur ln eos, qui operam conferunt, non ut in labore remissi flant, - natus est enim homo ad laborem sicut avis ad volatum, - sed ut rem familiarem parsimonia augeant; auctam sapienter administrando facilius ac securius familiae onera sustineant; atque emersi ex incerta vitae sorte, cuius varietate iactantur proletarii, non solum vicissitudinibus vitae perferendis sint pares, sed etiam post huius vitae exitum iis, quos post se relinquunt, quodammodo provisum fore confidant.

Haec omnia a Decessore Nostro non solum insinuata, sed clare et aperte proclamata, hisce Nostris Litteris etiam atque etiam inculcamus; quae nisi pro virili ac nulla interposita mora suscipiantur ad effectum deducenda, ordinem publicum, pacem et tranquillitatem so-

Thenl. Π Π. q 134 ” **Lttt. Encycl.** *Rerum novarum.* **η. 27.**
• **Utt Encycl.** *Rerum novarum,* **n. 15.** ” **Utt. Encycl.** *Rerum novarum,* **n. 7** . « *II Thess.,* **m. 10.** 41 **Cfr.** *I!* **Thesi.. III, B-10.** « **Utt. Encycl.** *Rerum novarum,* **n. 35.**

cietatis humanae contra novarum rerum concitatores efficaciter defendi posse nemo sibi persuadeat.

4. - *Iustum salarium.* Deduci autem ad effectum non poterunt, nisi sollertia et parsimonia ad modicum aliquem censum proletarii provehantur,/ quemadmodum
' Iam, Decessoris Nostri vestigiis insistentes, innuimus. Unde vero nisi ex operae merccde poterit, parce vivendo, quidquam sibi seponere, qui nihil aliud habeat nis operam, qua sibi victum et vitae necessaria comparet! Hanc igitur de salario, quam Leo XIII ‹ sat magni momenti b ° dixit, quaestionem ineamus, illius doctrinam et praecepta, ubi opus fuerit, declarando et evolvendo.

Salariatus non vi *sua iniustus.* Ac primum quidem, qui operae conducendae locandaeque contractum, vi sua iniustum ac proinde in eius locum societatis contactum sufficiendum esse pronuntiant, absona profecto dicunt et prave calumniantur Decessorem Nostrum, cuius Litterae Encyclicae « salariatum › non solum reepiunt, sed in eo ad normas iustitiae regendo diutius versantur.

Hodiernis tamen humanae consortionis condicionibus consultius fore reputamus si, quoad eius fieri possit, contractus operae per societatis contractum aliquantum temperetur, quemadmodum diversis modis fieri nm coepit, haud exiguo operariorum et possessorum emolumento. Ita operarii officialesque consortes fiunt dominii vel curationis, aut de lucris perceptis aliqua ratione participant.

Mercedis vero iustam portionem non ex uno, sed ex pluribus nominibus esse aestimandam iam sapienter Leo XIII edixerat illis verbis: ‹ Ut mercedis statuatur α aequitate modus, causae sunt considerandae plures ›.“

Qua sententia plane refellit levitatem eorum, qui ficrli negotio, unica regula seu mensura adhibita, eaque α vero longe aliena, gravissimam hanc rem expediri arbitrantur.

Namque egregie falluntur, qui illud principium vulgare non dubitant, tanti operam valere et tantidem esse remunerandam, quanti fructus aestimantur ex ea parti, idcoque ius inesse operam locanti totum id reposcendi. quod ex eius labore sit effectum ; quod quantum a veritate absit, vel ex his patet, quae de re et epera agentes exposuimus.

Operae *indoles ct individualis et socialis.* Iam vero, sicut dominii, ita operae, eius praecipue quae alteri
2X beatur, praeter personalem seu individualem, socialem/ quoque rationem esse considerandam liquido deprehenditur: nisi enim corpus vere sociale et organicum constet, nisi socialis et iuridicus ordo operae exercitium tueatur, nisi variae artes, quarum aliae ab aliis dependent, inter se conspirent ac mutuo compleant, nisi, quod maius est, consocientur ac quasi in unum conveniant intellectus, res, opera, nequit fructus suos gignere efficientia hominum. Haec ergo nec iuste aestimari neque ad aequalitatem rependi poterit, eius natura sociali et Individual! posthabita.

Tria capita respicienda: Ex hac autem duplici nota, quae operae humanae insita naturâ est, gravissima emanant consectaria, quibus salarium regi et determinari debet

a) *Operarii eiusque familiae sustentatio.* Ac primum quidem merces operario suppeditanda est, quae ad illius eiusque familiae sustentationem par sit. ° Aequum sane est reliquam quoque familiam pro viribus suis ad communem omnium sustentationem conferre, ut videre est in agricolarum praesertim, sed etiam in multis artificum et minorum mercatorum familiis: ast nefas est infantili aetate feminaeque debilitate abuti. Domi potissimum vel in iis, quae domui adjacent, matresfamiLas operam navent suam, in domesticas curas incumbendo. Pessimus vero est abusus et omni conatu auferendus, quod matresfamilias ob patris salarii tenuitatem extra domesticos parietes quaestuosam artem exercere cogantur, curis officiisque peculiaribus ac praesertim infantium institutione neglectis. Omni igitur ope enitendum est, ut mercedem patresfamilias percipiant sat amplam, quae communibus domesticis necessitatibus convenienter subveniat. Quod si in praesentibus rerum adiunctis non semper id praestari poterit, postulat iustita socialis, ut eae mutationes quamprimum inducantur qtfibus cuivis adulto operario eiusmodi salaria firmentur. — Non abs re erit hic merita laude prosequi eos omnes, qui sapientissimo utilissimoque consilio varias experti sunt atque tentaverunt vias, quibus merces laboris ita oneribus familiae accommodetur, ut his auctis, amplior illa numeretur; immo, si id obtingat, extraordinariis necessitatibus fiat sati£/ 201

b) *Officinae condicio.* Officinae etiam eiusque susceptoris ratio habenda est in mercedis magnitudine statuenda; iniuste enim immodica salaria exquirerentur, quae absque sui exitio atque ex eo consecutura operariorum calamitate, officina tolerare non potest Quamquam si ob segnitiem vel ignaviam, aut technici et oeconomici progressus incuriam minus lucrum facit non haec iusta reputanda est causa mercedis operariis minuendae. Quod si ipsi officinae non tanta vis pecuniae redit, quanta aequae mercedi operariis solvendae sit satis, quia aut oneribus iniustis opprimitur aut opus artificio partum minoris quam iustum est cogitur vendere, qui eam sic vexant, gravis piaculi rei sunt; iusta enim mercede hi privant operarios, qui necessitate adstricti, aequa minorem accipere compelluntur.

Coniunctis igitur viribus et consiliis enitantur omnes. et opifices et moderatores, rerum difficultates et obstacula superare, eisque in tam salutifero opere auctoritatis publicae sapiens opituletur providentia. Si vero res ad summas angustias deducta fuerit, tunc demum deliberandum erit, utrum officina in incepto perstare possit an alia aliqua ratione operariis sit consulendum. Quo in negotio, sane gravissimo, necessitudo quaedam et Christiana animorum concordia Inter moderatores et operarios vigeat atque efficaciter operetur oportet.

c) *Communis boni necessitas.* Denique publico bono oeconomico mercedis magnitudo attemperanda est Quantopere ad hoc commune bonum conferat, operarios officialesque, mercedis aliqua parte, quae necessariis sumptibus supersit, seposita, ad modicum censum paulatim pervenire, superius iam exposuimus; sed aliud praetereundum non est vix minoris momenti, nostrisque temporibus apprime necessarium, ut iis nempe, qui laborare et valent et volunt, laborandi opportunitas praebeatur. Hoc autem a salarii determinatione haud parum pendet; quae, sicut iuvare, ubi rectis finibus contineatur, vicissim, si hos excedat, obsistere potest. Quis enim nesciat salaria nimis extenuata vel praeter modum aucta, in causa fuisse, cur operarii ab opera locanda arcerentur? Quod quidem incommodum, cum praesertim Pontificatus Nostri temporibus productum videamus plurimosque vexaverit, operarios in miseriam et tentationes/ coniecit, prosperitatem civitatum pessum dedit, ac publicum ordinem, pacem et tranquillitatem totius orbis terrarum in discrimen adduxit. Alienum est igitur a iustitia sociali, ut proprii emolumenti gratia et posthabita boni communis ratione opificum salaria nimis deprimantur aut extollantur: eademque postulat, ut consiliorum et voluntatum consensione, quantum fieri potest, salaria ita regantur, ut quam plurimi operam locare convenientesque fructus ad vitae sustentationem percipere possint 202

Apposite etiam ad rem facit recta inter salaria proportio: quacum arcte cohaeret recta proportio pretiorum, quibus illa veneunt, quae a diversis artibus progignuntur, qualia habentur agricultura, ars industrialis, alia. Haec omnia si congruenter serventur, diversae artes in unum veluti corpus coagmentabuntur et coalescent, membrorumque instar, mutuam sibi opem perfectionemque afferent Etenim tum demum res oeconimico-socialis et vere constabit et suos fines obtinebit, si omnibus et singulis bona omnia suppeditata fuerint quae opibus et subsidiis naturae, arte technica, sociali rei oeconomicae constitutione praestari possunt; quae quidem bona tot esse debent, quot necessaria sunt et ad necessitatibus honestisque commodis satisfaciendum, et ad homines provehendos ad feliciorem illum vitae cultum, qui, modo prudenter res geratur, virtuti non solum non obest, sed magnopere prodest*

5. - *Societatis ordo instaurandus.* Quae de partitione aequa bonorum et dc iustis salariis hucusque enuntiavimus, singulares personas respiciunt nec nisi oblique socialem ordinem attingunt, in quem ad sanae philosophiae principia instaurandum atque ad Evangelicac legis altissima praecepta perficiendum. Decessor Noster Leo XIII omnem curam cogitationemque contulit suam

Attamen ut eius feliciter incepta stabiliantur, perficianturque reliqua, atque uberiora adhuc ct laetiora

• LitL Encycl. *Rerum norarum.* n. 34. ** Lltt. Encycl. *Rerin notarum.* n. 17. ° Cfr. Lltt. Encycl. *Casti connubii,* d. 31 Dec. 1330. (LE 1005). - Cfr. S Tbomw. De *rumine princi-*

in humanam familiam redundent emolumenta, duo necessaria maxime sunt: institutionum reformatio atque
203 emendatio morum/

Ac reformationem quidem institutionum cum commemoramus, res publica praecipue menti obversatur, non quasi ab eius opera universa salus sit exspectanda, sed quj) ob < individualism! > quem diximus vitium eo res sunt redactae, ut prostrata ac paene exstincta locuplete illa et quondam per diversi generis consociationes composite evoluta vita sociali, fere soli remanserint singulares homines et res publica, haud parvo ipsius rei publicae detrimento, quae, amissa forma regiminis socialis yjsceptisquc oneribus omnibus, quae deletae illae consociationes antea perferebant, negotiis et officiis propemodum infinitis obruta est atque oppressa.

Nam etsi verum est, idque historia luculenter ostendit. ob mutatas rerum condiciones multa nunc non nisi a magius consociationibus posse praestari, quae superiore aetate a parvis etiam praebebantur, fixum tamen immotur.que manet m philosophia sociali gravissimum illud princ.p;um quod neque moveri neque mulari potest: sicut quae a singularibus hominibus proprio marte et propria industria possunt perfici, nefas est eisdem eripere et communitati demandare, ita quae a minoribus et inferioribus communitatibus effici praestarique possunt, ea ad maiorem et alliorem societatem avocare iniura est simukjue grave damnum ac recti ordinis perturbatio; cum socialis quaevis opera vi naturaque sua subsidium afferre membris corporis socialis debeat, numquam vero eadem destruere ct absorbere.

Mireris igitur momenti negotia et curas, quibus alioquin maxime distineretur, inferioribus coetibus expedienda permittat suprema rei publicae auctoritas oportet; quo fiet» ut liberius, fortius et efficacius ea omnia exsequatur, quae ad ipsam solam spectant, utpote quae sola ipsa praestare possit: dirigendo, vigilando, urgendo. coercendo, prout casus fert et necessitas postulat. Quare sibi animo persuasum habeant, qui rerum potiuntur: quo perfectius, servato hoc c subsidiarii » officii principio, hierarchicus inter diversas consociationes ordo viguerit, eo praestantiorem fore socialem et auctoritatem ct efficientiam, eoque feliciorem laetioremque rei publicae statum./

< Ordinum » mutua conspiratio. Id autem in primis spectare, in id intendere et res publica et optimus quisque civis debent, ut < classium > oppositarum disceptatione superata, concors « ordinum » conspiratio excitetur et provehatur.

In reficiendos igitur « ordines > ars politica socialis incumbat necesse est. Reapse violenta adhuc perseverat et hac de causa instabilis ac nutans humanae societatis condicio, quippe quae · classibus » innitatur diversa appetentibus et ideo oppositis, proptereaque ad inimicitias dimicationesque pronis.

Etenim· quamquam opera, ut luculenter explanat Decessor Noster in suis Litteris.r non est vilis merx, sed operarii dignitas humana in ea agnoscatur oportet, ic pro.nde nequit mercis cuiuslibet instar emi vendique. tamen, quae nunc est rerum condicio, operae conductio ac locatio homines in mercatu quem dicunt laboris in duas partes ceu acies dispescit; harum autem partium disceptatio ipsum operae mercatum quasi m campum vertit, ubi adversis frontibus acriter illae acies dunicant Huic pessimo malo, quo tota humana societas m exitium abripitur, quam citissime esse medendum nemo est qui non intellegat. Ast perfecta sanatio tum lanium cflorescet, cum. oppositione illa e medio sublata. socialis corporis membra bene instructa constituentur: < ordines » nimirum, quibus inserantur homines non pro munere, quod quis in mercatu laboris habeat, sed pro diversis partibus socialibus, quas singuli exerceant. Natura enim duce fit, ut, sicut qui loci vicinitate comuncti sunt municipia constituunt, ita qui in eandem artem vel professionem incumbunt, — sive oeconomica e<t sive alterius generis. — collegia seu corpora quaedam efficiant. adeo ut haec consortia iure proprio utentia a multis, sin minus essentialia societati civili, at saltem naturalia dici consueverint

Cum vero ordo, ut egregie disserit S. Thomas." unum sit ex plurium accommodata dispositione oriens,
id venu ac genuinus socialis ordo postulat, ut varia societalk n.cmbra firmo aliquo/ vinculo in unum copulentur. Adori autem haec conlugendl vis cum in ipsis bonis producendis aut officiis praestandis, ln quae eiusdem

« ordinis » conductores et locatores sociato studio adborant, tum in bono illo communi, in quod omnes simul « ordines », pro sua quisque parte, amice conspirare debent. Quae quidem unio eo erit validior et efficacia:, quo fidelius singuli homines ipsique « ordines » professionem suam exercere in eaque excellere sategerint

Ex quo facile deducitur, in illis collegiis ea. quae totius « ordinis » sunt communia, longe primas ferre, inter quae eminet uniuscuiusque artis ad bonum commune civitatis conspiratio quam maxime fovenda. D negotiis autem, in quibus peculiaria commoda vel incommoda herorum opificumve speciali indigeant cura et tutela si quando occurrunt, seorsim utrique deliberare vel. prout res fert, decernere poterunt.

Vix est necesse commemorare, quod Leo XIII de politici regiminis forma docuit, idem, servata proportione, professionum quoque collegiis seu corporibus aeque applicari: nimirum integrum esse hominibus quam maluerint formam eligere, dummodo et iustitiae et boc: communis necessitatibus sit ℭonsultum. '

Iam vero, quemadmodum municipii incolae ad fines maxime varios consociationes condere solent, quibus nomen dandi aut secus unicuique est ampla potestas, ita qui in eadem arte versantur, consociationes pariter ll· beras alii cum aliis inibunt ad fines aliqua ratione cum ipsa arte exercenda connexos. Cum liberae hae consociationes a cl. mem. Decessore Nostro distincte ac dilucide explanentur, satis habemus, id unum inculcare: liberam esso homini facultatem, non solum has consociationes condendi, quae iuris et ordinis sunt privati, sed etiam eam in iis < libere optandi disciplinam, easque leges, quae maxime conducere ad id. quod propositum est, ludicentur >.Λ Eadem affirmanda est libertas consociationes instituendi, quae singularum-' ar- r-tium limites excedant. Quae autem iam florent ac salutaribus laetantur fructibus liberae associationes, collegiis iis praestantioribus seu « ordinibus ». de quibus supra mentionem facimus, ad mentem doctrinae sodalis Christianae viam parare sibi praestituant et pro virili parte exsequantur!

Directicum oeconomiae principium instaurandum. Aliud praeterea est curandum, valde cum priore cohaerens. Quemadmodum unitas societatis humanae inniti non potest oppositione « clasium », ita rei oeconomicae rectus ordo non potest permitti libero virium certamini- Ex hoc enim capite, tamquam ex inquinato fonte omnes errores disciplinae oeconomiae < individualisticae » dimanarunt; quae, oblivione aut inscitia socialem ac moralem indolem rei oeconomicae delens, hanc existimavit ab auctoritate publica ut solutam prorsus ac liberam ludicandam esse et tractandam, propterea quod in mercatu seu libero competitorum certamine principium sui ipsius directivum haberet, quo multo perfectius quam ullo intellectu creato interveniente regeretur. At liberum certamen, quamquam dum certis finibus contineatur, aequum sit et sane utile, rem oeconomicam dirigere plane nequit; id quod eventus satis superque comprobavit, postquam pravi Individualistic! spiritus placita exsecutioni sunt mandata. Perquam necessarium igitur est rem oeconomicam vero atque efficaci principio directive iterum subdi et subiici. Cuius quidem muneris vices oeconomicus potentatus, qui liberum certamen nuper excepit» multo minus gerere potest, cum hic praeceps quaedam vis et potentia vehemens sit. quae ut salutaris hominibus evadat, frenari debet fortiter et regi sapienter: frenari autem et regi non potest a se ipso. Altiora igitur et nobiliora exquirenda sunt, quibus hic potentatus severe integreque gubernetur: socialis nimirum Justitia et caritas socialis. Quapropter ipsa populorum atque adeo socialis vitae totius instituta ea iustitia imbuantur oportet maximeque necessarium est. ut vere efficiens evadat seu ordinem iuridicum et socialem constituat, quo oeconomia tota veluti Informetur. Caritas vero socialis quasi anima esse debet huius ordinis; ad quem efficienter tuendum et vindicandum auctoritas publica alacris incumbat oportet; id quod minus difficulter praestare poterit, si ea onera a se excusserit, quae ei non esse propria ante declaravimus.

Immo vero consociatis studiis laboribusque variae nationes id enitantur decet, ut. quoniam in genere oeconomico plurium inter se pendent ac mutua ope indigent. faustam quandam et felicem in re oeconomica

m t 15 – Lh Ennri. *Perum tOttram.* n *71.* r Utt. Erxyrl Rmm wmr«m. n W. ll Cfr S. Thorn.. *Contra Gent.,* III. 7V. cfr. Sttmm. *ThcoL,* I. q. 65. a. 2. i. c. n Cfr. Utt Encyl *Immortale Dei,* d. I Nov. 1835. » Cfr. Utt. Encycl R*

populorum conspirationem sapientibus pactionibus atque institutis promoveant.

Membra igitur socialis corporis, si. ut dictum est, reficiantur, atque rei oeconomico-socialis directiyum principium si restituatur, etiam de hoc corpore aliqua ntione dici poterit, quod de Christi corpore mystico ait Apostolus: < Totum corpus compactum et connexum per omnem iuncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram uniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in aedificationem sui in caritate >.a

Recens, ut omnes norunt, singularis inita est syndicatuum atque artium collegiorum ratio, quae, pro haram Litterarum argumento, breviter videtur hic adumbranda, opportunis quibusdam adiectis animadversionibus.

Ipsa civilis potestas syndicatum ita constituit in persocam iuridicam, ut simul quoddam monopolii privilegium ei conferat, cum ille solus, sic approbatus, opifxum herorumve (pro syndicatus specie) iura vindicare, ille solus de opera locanda et conducenda pacisci atque laboris foedera, quae dicuntur, firmare possit. Syndicatui nomen dare necne integrum cuique est, atque inter hos tantum limites huiusmodi syndicatus liber dici potest; nam et syndicalis collecta et peculiaria quaedam tributa ab omnibus prorsus certae cuiusque artis seu professionis membris, sive opifices hi sunt sive heri, exiguntur, quemadmodum operum pactionibus a juridico syndicatu initis omnes ligantur. Verum tamen est ex officio esse declaratum hunc iuridicum •ynnicatum non officere, quominus exsistant aliae eluscem professionis asseclarum consociationes, non tamen
23 iure agnitae,/

Collegia seu corpora constituuntur ex delegatis utriusque syndicatus (operariorum nimirum et herorum) eiusdem artis seu professionis et, tamquam vera ac propria Status instrumenta atque instituta, syndicatus ipsos dirigunt eosque in rebus communibus ad unum idemque coordinant.

Cessationes operae vetantur; si partes litem componere nequeant, adest magistratus.

lamvero. huius, quam summation descripsimus, institutionis quaenam sint commoda, quicumque vel parum rem perpenderit, facile perspiciet: diversarum classium opera pacifice sociata, socialistarum repressa sodalitia. molimina cohibita, peculiaris magistratus moderatricem auctoritatem exercens. Ne tamen in re tanti -omenti quidpiam neglegamus, utque omnia, quae sive cum principiis generalioribus, quae supra in memoriam redegimus, sive cum iis. quae mox sumus addituri, apte colligentur, fateri cogimur compertum Nos habere non deeæe qui vereantur ne res publica, cui satis esse deberet ut necessarium et sufficiens auxilium praestaret, liberae activitati se substituat, neve syndicalis ille et corporativus novus ordo complexam administrationem et politicam nimis sapiat, neve (generalioribus illis commodis ultro equidem admissis) particularibus polita «copis potius inserviat quam ad meliorem socialem ordinem instaurandum promovendumque conducat.

Ad hunc alterum autem nobilissimum finem assequendum et commune bonum vera ac stabili ratione naxime Juvandum, id in primis et ante omnia prorsus tttessarium putamus, ut Deus propitius adsit, utque dein omnes qui bonam gerunt voluntatem sociata opera ii illum scopum adlaborent. Persuasum praeterea habentis, id quod ex priore colligimus, illum finem eo certus obtentum iri quo copiosior sit eorum numerus, qu: technicam et professionalem et socialem peritiam «am ad id conferre sint parati, atque etiam (quod pluria est) quo copiosius erit tributum ex principiis catholicis eorumque usu ad id collatum, non quidem ab Actione Catholica (quae activam vim proprie syndica-
ts !«r. vel politicam sibi interdicit), sed ab iis filiis/ Nostris, quos ipsa Actio Catholica illis principiis imbuit quosque instituit ad apostolatum exercendum. Ecclesia dure ac magistra ; Ecclesiam dicimus, quae etiam in hoc. quem adumbravimus, campo, sicut ubicumque de rebus moralibus quaestio est ac disceptatio, vigilantiae et magisterii mandatum sibi divinitus impositum oblivioni dare vel incuria praeterire non potest unquam.

Quae autem de sociali ordine instaurando et perfieiendo docuimus, ea profecto effici nullatenus posse sine morum reformatione vel ipsa rerum gestarum documenta aperte demonstrant. Fuit enim aliquando ordo quidam socialis, qui etsi perfectus quidem et omnibus numeris absolutus non erat, pro temporum tamen condicione ct necessitatibus rectae rationi quadantenus congruebat. Quod si periit ille ordo iam dudum, sane non id accidit, quia mutatis rerum condicionibus et necessitatibus ipse accomodari se evolvendo et quodammodo dilatari non potuit; sed ideo potius, quia homines aut nimio sui amore obdurati eius ordinis gremium pandere. ut oportuisset, crescenti numero multitudinis renuerunt, aut quia falsae libertatis specie aliisque erroribus illecti cuiusvis potestatis impatientes, omne detrectare imperium conati sunt

Reliquum igitur est ut, ea quae nunc viget rei oeconomicae ratione, et socialismo, acerrimo eius accusatore, iterum ln iudicium vocatis atque aperta de illis iustaque lata sententia, tot malorum, radicem penitius investigemus et primum maximeque necessarium remedium in moribus reformandis indicemus.

III. - Res inde a leoniana aetate plurimum mutatae

Graves sane mutationes cum rei oeconomicae ratio tum socialismus inde a Leonis XIII aetate subiere.

Ac primum quidem oeconomiae speciem vehementer commutatam esse, in oculis est omnium. Nostis, Venerabiles Fratres dilectique Filii, feL rec. Decessorem Nostrum suis Litteris eam vel maxime oeconomiae rationem spectasse, qua generatim ad commune rei oeconomicae exercitium ab aliis res, ab aliis opera/ praestaretur. quemadmodum, felici verborum complexu usus, eam definiebat: c Non res sine opera nec sine re potest opera consistere

1. - *Rei oeconomicae species mutata.* Hanc autem oeconomiae rationem ad recti ordinis normam componere Leo XIII totis viribus contendit: unde patet per se ipsam non esse damnandam. Et sane suapte natura vitiosa non est: sed tunc rectum ordinem violat, quando res operarios seu proletariam classem eo fine, caque condicione conducit, ut negotia atque adeo res oeconomica tota ad sui ipsius nutum et commodum vertantur, humana operariorum dignitate, sociali oeconomiae indole ipsaque iustitia sociali ac bono communi contemptis

Verum est ne hodie quidem solam hanc oeconomiae rationem ubique vigere: est enim et alia ratio, cui addicta est adhuc ingens et numero et pondere valens hominum multitudo, ut v. gr. ordo agricolarum, in quo maior generis humani pars honeste ac probe, quae ad victum cultumque pertinent, sibi comparat. Suis etiam haec angustiis premitur et difficultatibus, quas et respicit Decessor Noster non paucis Litterarum suarum locis, et Nos hisce Nostris non semel attigimus.

Ast < capitalisticum » oeconomiae regimen, cum industriae usus toto orbe terrarum dilatatus sit, plurimum et ipsum post Leonis XIII Encyclicas Litteras datas quaquaversus est dilapsum adeo, ut etiam eorum, qui extra eius ambitum versantur, oeconomicam et socialem condicionem invaserit et pervaserit, eamque suis sive commodis sive incommodis et vitiis» vere afficiat ct quodammodo informet.

Itaque non eorum solum, qui regiones incolunt « capitali » et industriae addictas, sed omnium prorsus hominum bono consulimus, cum ad mutationes praesertim, quas capitalistica oeconomiae ratio inde a Leonis tempore passa est, animos convertimus.

Potentatus successit liberae competitioni. Atque in primis omnium oculos percellit, nostris temporibus non modo coacervari opes, sed immanem accumulari potentiam et despoticum potentatum oeconomicum penes paucos, qui ple 'rumque non domini, ĕd depositae rei 211
custodes tantum et administratores sunt eamque nutu suo arbitrioque regunt.

Qui potentatus ab iis vehementissime exercetur, qui. cum pecunias teneant et in eis dominentur. potiuntur etiam fenebris f dei et in credenda pecunia regnant, eamque ob causam velutl sanguinem administrant, quo vivit tota res oeconomica, et manibus suis quasi animam rei oeconomicae ita versant, ut contra eorum nutum respirare nemo possit.

Haec potentiae et virium accumulatio, recentissimae oeconomiae quasi nativa nota, fructus est quem naturà suâ protulit infinita competitorum certandi libertas, quae cos tantum superstites relinquit qui plurimum valeant, quod saepe idem est ac dicere, qui omnium violentissime dimicant, qui minime animi conscientiam cu-

•wi *xmn.* r.. 42. « ΕρΛ.. IV, 18. n Utt. Encycl. *Rerum*

Ea vicissim virium et potentiae acervatio tria gignit concertationum genera: contenditur enim primum de ipso oeconomico potentatu, tum acriter decertatur de potentatu in rempublicam capessendo, ut eius viribus atque potestate ad oeconomicas congressiones liceat abuti; inter ipsas denique respublicas dimicatur, cum quod nationes, ad suorum quaeque civium oeconomica commoda promovenda, vim et politicam suam adhibent, tum quod potentatu et viribus suis oeconomicis adhibitis, politicas controversias inter nationes ortas dirimere contendunt.

Funestae sequelae. Individualistici profecto in re oeconomica spiritus ultima consectaria sunt ea, quae vos ipsi. Venerabiles Fratres dilectique Filii, et perspicitis et doletis: liberum virium certamen ipsum se interemit; libero mercatui oeconomicus potentatus suffectus est; lucri cupiditati proinde effrenata potentatus ambitio successit; tota oeconomia horrendum in modum dura, immitis, atrox est facta. Huc accedunt quae ex publicae potestatis et ipsius oeconomiae muneribus officiisque permixtis et foede confusis orta sunt gravissima damna: quale, unum ex summis, abiectio quaedam reipublicae maiestatis. quae cum ab omni studio partium libera et uni bono communi iustitiaeque Intenta, veluti regina et suprema arbitra rerum, alte
212 sedere deberet,/ serva fit, hominum libidini et cupiditatibus tradita et mancipata. Quod autem ad nationes attinet inter se agentes, ex uno capite duplex effluxit diversum flumen: hinc « nationalisms » emanat aut etiam ‹ imperialismus » oeconomicus, illinc vero non minus funestus et exsecrandus rei nummariae ‹ internationalismus » seu ‹ imperialismus internationalis » cui, ubi bene, ibi patria est

Remedia. Quae tantis his malis mederi possint, ea in parte altera harum Litterarum exposuimus ubi doctrinam data opera tradidimus, ita ut hoc loco breviter illa in memoriam redigere satis habeamus. Quandoquidem re et operâ maxime innititur praesens oeconomiae ratio. rectae rationis seu Christianae philosophiae socialis principia circa rem, operam earumque consociationem et mente agnoscantur et opere ad effectum deducantur necesse est Duplex imprimis et rei seu dominii et operae seu laboris ratio, id est individualis ct socialis, aeque e! rite pensanda est, ut et individualism! et collectivism! scopuli vitentur. Mutuae utrorumque relationes ad strictissimae lustitiae leges, quam commutativam vocant. exigi debent, Christiana caritate adminiculante. Liberum certamen certis ac debitis limitibus saeptum, magis etiam oeconomicus potentatus publicae auctoritati in tis, quae ad eius munus spectant, efficaciter subdantur oportet Ipsa vero populorum publica instituta ad boni communis necessitatis seu ad iustitiae socialis normam totam humanam consortionem conformare debent: quo fieri nequit quin etiam gravissima illa vitae socialis pars, quae est res oeconomica, ad rectum et sanum ordinem redeat

2. - Sociahsmtw *mutatus.* Haud minus profunde quam oeconomiae species inde a Leonis aetate mutatus est ipse socialismus. quocum fuit maxime Decessori Nostro certandum. Qui enim tunc unus fere dici poterat et doctrinae capita propugnabat definita eaque in unum corpus compacta, hi exinde in duas praecipue partes invicem plerumque adversantes atque adeo intensissimas discissus est. ita tamen ut a fundamento fidei Christianae contrario, quod socialismo proprium erat, neutra
313 discesserit./

α) Ραπ tv.olentior seu communtsmus. Altera enim socialism! pars eandem fere subiit mutationem, quam oeconomiam capitalisticam subiIsse supra explicuimus, ct In « communismum » ruit, qui bina docet ac persequitur, neque id occulte aut per cuniculos, sed palam, aperte, omnibus mediis etiam violentissimis quibusque adhibitu: acerrimam inter classes luctationem, plenamque domini! privati exstinctionem. In quibus persequendis. nihil est quod non audeat, nihil quod vereatur; rerum vero potitus, incredibile ac portento simile est quam xe atrocem, quam inhumanum ostendat. Testantur id exitiosae illae strages et ruinae, quibus vastissimas Europae orientalis atque Astae ditiones constravit: Sanctae vero Ecclesiae ipslque Deo quam sit Inimicus ft apertu» hostis, nimis, proh dolor' nimis est factis comprobatum et omnibus apprime notum. Ideo, quamquam probos quidem ac fideles Ecclesiae filios de impia et iniqua communism! natura monere supervacandum existimamus, tamen sine profundo dolore contemplari non possumus incuriam eorum, qui imminentia haec pericula conlemmcrc videntur, et inerti quadam desidia patiuntur propagari quaquaversus ea, quibus per vim, per caedem, tota societas contrucidetur; coque gravius condemnanda est socordia eorum, qui auferre aut mutare neglegunt eas rerum conditiones, quibus populorum animi exasperantur atque via munitur ad societatem subvertendam et profligandam.

b) *Pars mitior quae socialisms nomen retinuit.* Mitior sane est altera pars, quae « socialism! › nomen retinuit, qui non solum a vi adhibenda abstinendum profitetur, sed ipsam classium pugnam et privatae possessionis exstinctionem, si minus abiicit, aliqua ratione mitigat et temperat Suis principiis et consectariis inde a communismo deductis exterritum, socialismum ad veritates, quas Christiana traditio semper sollemnes habuit, vergere et quodammodo accedere diceres: negari enim nequit ad ea quae Christiani societatis reformatores iure postulant, horum placita interdum valde appropinquare.

A pugna classium dominiique exstinctione aliquantum recedit. Classium enim pugna, modo ab inimicitiis mutuoque odio abstineat, paulatim transit in honestam quamdam disceptationem, iustitiae studio fundatam, quae, etsi non est illa beata pax socialis quam omnes appetimus, principium esse potest et debet/ unde ad 214
mutuam ‹ ordinum › cooperationem deveniatur. Bellum etiam dominiis privatis inductum, magis magisque sedatum, restringitur ita. ut tandem aliquando non ipsa possessio impetatur earum rerum, quae producendis bonis inserviant» sed imperium quoddam sociale, quod contra omne ius dominium arripuit et usurpavit Re enim vera tale imperium non ipsis dominis, sed publicae potestati est proprium. Quod si fiat» eo perveniri potest, ut sensim sine sensu haec mitioris socialism! placita a votis et postulatis eorum qui. Christianis principiis innixi, humanam societatem reformare student iam non dissideant. Etenim certa quaedam bonorum genera rei publicae reservanda merito contenditur, cum tam magnum secum ferant potentatum, quantus privatis hominibus, salva re publica, permitti non possit

Huiusmodi iusta postulata et desideria iam nil habent, quod a Christiana veritate abhorreat, multoque minus socialism© sunt propria. Quapropter, qui haec tantummodo persequuntur, non habent cur socialisme se aggregent.

Num media via iniri possit? Neque tamen existimet quisquam eas sectas seu factiones socialisticas, quae non sunt communisticae. ad unam omnes sive re sive nomine eo usque resipuisse. Ut plurimum sive classium pugnam sive dominii exstinctionem non abiiciunt, sed solummodo aliqua ratione temperant. lamvero, si ita falsa principia mitigantur et aliqua ratione oblitterantur, oritur, seu potius immerito a quibusdam movetur quaestio, num forte etiam christianae veritatis principia aliqua ratione aut mitigari aut temperari possint ita. ut socialism© eatur obviam et media quasi via cum eo conveniatur. Sunt, qui inani spe illiciantur fore, ut hac ratione socialistae ad nos pertrahantur. Vana tamen spes! Qui enim apostoli esse volunt inter socialistas» Christianam veritatem plenam atque integram aperte et sincere profiteantur oportet, neque ulla ratione erroribus conniveant. Id imprimis satagant» sl vere Evangelii praecones esse velint, ut socialises ostendant eorum postulata, quatenus iusta sint, ex principiis christianae fidei multo validius defendi et ex viribus christianae caritatis multo efficacius provehi./ 215

Sed quid, si ad pugnam classium et dominia privata quod attinet, socialismus re vera ita sit temperatus atque emendatus, ut circa haec iam nihil in eo sit re; prehendendum? Numquid illico natura sua religioni christianae contraria abdicavit? Est haec quaestio, quae multorum animos suspensos tenet. Et plurimi sunt catholici homines, qui, cum plane perspectum habeant Christiana principia nec missa fieri nec abradi unquam posse, oculos in hanc Sanctam Sedem intendere et enixe efflagitare videntur, ut decernamus, num hic socialismus a doctrinis falsis adeo resipuerit, ut sine cuiusquam principii christiani iactura admitti et quodammodo baptizari possit. Quibus ut pro paterna Nostra sollicitudine faciamus satis, haec edicimus: sive ut doctrina, sive ut factum historicum, sive ut ‹ actio » consideretur socialismus, si vere manet socialismus, etiam postquam veritati et iustitiae in his. quae diximus, concessit, componi cum Ecclesiae catholicae dogmatibus non potest: siquidem ipsam societatem fingit a Christiana veritate quam maxime alienam.

Societatem atque hominis indolem socialem *fingit alienissima* a Christiana veritate. Nam secundum chri-

ΛΗΚüli UNiVi CLEVELAND. 04

jt^nam doctrinam homo, sociali natura praeditus, in his terris collocatur, ut in societate et sub auctoritate i Deo ordinata.u vitam ducens, omnes suas facultates in laudem ct gloriam Creatoris sui plene excolat evolntque, atque artis aliusve vocationis suae munere fideliter fungendo temporalem simul et aeternam sibi comparet felicitatem. Socialismus autem, sublimis huius, cum hominis tum societatis, finis penitus ignarus et incuriosus. solius commodi causa humanam consortionem autumat esse institutam.

Ex eo enim, quod apta operum divisione efficacius quam dispertitis singulorum conatibus bona progignantur, socialistae inferunt oeconomicam efficientiam, cuius jcb materialia obiecta mentibus observantur, socialiter α necessitate procedere debere. Qua necessitate, ut totos societati se dedant subdantque, ad bonorum effectionem quod attinet, homines adstringi existimant Immo quam amplissimam possidere copiam rerum, quae huius vitae commodis inserviant, tanti fit, ut altiora
Si bxninis bona»/ ipsa libertate minime excepta, sint posthabenda atque etiam immolanda exigentiis efficacasimae bonorum effectionis. Hanc vero humanae dipitatis iacturam in « socia lizato » productionis processu subeundam, facile repensum iri autumant abundir.ua bonorum socialiter procreatorum, quae ad smgulos profundantur, ut pro suo beneplacito commodis et cultui vitae libere ea applicare valeant. Societas ergo qualem socialismus fingit, altera ex parte absque vi plane nimia nec esse nec concipi potest, ex altera parte haud minus falsae libertati indulget, vera sociali auctoritate ab ea exsulante, quippe quae non in temporalibus ac materialibus commodis innitatur, sed a sok) Deo. rerum omnium Creatore atque ultimo fine descendat[54]

Catholicus et socialista pugnantia dicunt, Quodsi sodalismus, ut omnes errores, aliquid In se veritatis adnisit (quod quidem Summi Pontifices numquam sunt cficiati), nititur tamen doctrina de humana societate, Φ& propria, a vero christianismo absona. Socialismus religiosus, socialismus Christianus pugnantia dicunt: neo potest simul catholicus probus esse et veri nominis socialista.

Socialismus mores cultumque pervadens. Quae quidem omnia, a Nobis sollemni auctoritate Innovata et ao potest simul catholicus probus esse et veri nominis codmnata, pari modo applicanda sunt novo cuidam wcialistico procedendi modo, hactenus quidem minus roto, nunc vero ad plures socialism! sectas propagato h animos moresque instituendos, imprimis incumbit: praecipue quidem infantes ipsos teneros amicitiae specie sibi allicit secumque trahit, sed totam etiam homi-Bnp multitudinem complectitur, ut homines tandem jocalistici formentur, qui humanum convictum ad socalicni placita conforment-

Cum in Nostris Encyclicis Litteris *Divini illius Maciitri* ouibus principiis insistat, quos fines persequatur raedagogia Christiana docuerimus abunde.” quam eis reeugnent quae facit et ouaerit hic socialismus mores caltumoue pervadens, tam perspicuum est et evidens, nt declaratione non indigeat Gravissima vero quae se-
O ram fert pericula videntur ii aut ignorare/ aut minus wnderare. qui nihil pensi habent eis pro rerum gra-^tate fortiter naviteroue resistere. Hos de imminenti ravissimo damno commonefacere Nostri pastoralis offlcfl est: meminerint omnes, huius socialism! mores 'altumaue pervadentis parentem quidem liberalismum hüsse. heredem vero < bolscevismum > futurum.

*Catholici transfugae in castris socialism^* Quae cum ita sint Venerabiles Fratres, intelligere potestis quanto rnm dolore cernamus, in quibusdam praesertim restionibus. filios Nostros non paucos, quos veram fidem ĕtamoue voluntatem deposuisse persuadere Nobis non ^sumus. ab Ecclesiae castris transfugisse et ad socialism! acies convolasse : quorum alii ut aperte socialista-**ra** nomine glorientur et dogmata ipsa socialistica proflantur. alii vel socordes vel etiam quasi inviti ut associationibus adhaereant, quae professione aut factis Rmt ŝŏcialistica

Nos autem, paterna sollicitudine anxii, animo revolrâus et perscrutari conamur, qui fieri potuerit ut eo csoue aberraverint, et audire Nobis videmur, quae salti ex eis respondent et causantur: ab Ecclesia et eis qui Ecclesiae addictos se proclamant, locupletibus fa-

veri, operarios neglegi, curam horum haberi nullam: eam ob causam se, ut sibi consulerent, in acies socialism! instrui et inseri debuisse.

Deflendum sane est, Venerabiles Fratres, fuisse, immo etiam nunc esse, qui cum catholicos se profiteantur, sublimis illius iustitiae et caritatis legis, qua non solum, quod suum est cuique reddere, sed fratribus egentibus ut ipsi Christo Domino succurrere tenemur,[54] fere immemores sunt, quodque gravius, ob lucri cupiditatem operarios vexare non verentur. Immo vero, non desunt qui religione ipsa abutantur, eiusque nomine iniustas exactiones velare conentur, ut a iustis plane operariorum expostulationibus se tutentur. Quorum agendi rationem graviter arguere nunquam desistemus. Ipsi enim in causa sunt, cur Ecclesia, etsi immerito, videri potuerit et insimularetur partes agere locupletium, eorum autem, qui quasi naturali sua hereditate privati erant, necessitatibus et angustiis minime commoveri. Immerito et iniu/ria haec videri et dici, totius Ecclesiae 218
historia clare demonstrat; ipsaeque Encyclicae Litterae, quarum anniversarium festum celebramus, luculentissimum testimonium sunt in Ecclesiam eiusque doctrinam nonnisi iniustissime has calumnias et contumelias coniici.

Ut redeant invitantur. Verumtamen tantum abest ut, iniuria lacessiti aut paterno dolore deiecti. filios misere deceptos et tam longe a vero et salute digressos repellamus aut reiiciamus, ut effici non possit, quin omni qua possumus sollicitudine, ad maternum Ecclesiae sinum, ut revertantur, invitemus. Utinam voci Nostrae pronas praebeant aures! Utinam unde exiere, eo redeant, domum nimirum paternam, ibique consistant, ubi proprius eorum locus est, in eorum videlicet ordinibus, qui monita a Leone promulgata et a Nobis sollemniter innovata studiose secuti, societatem ad mentem Ecclesiae, sociali iustitia socialique caritate firmatis, instaurare nituntur. Sibique persuadeant nullibi se posse etiam m terris pleniorem invenire beatitudinem. nisi apud Eum, qui propter nos egenus est factus, cum esset dives, ut Illius inopia nos divites essemus.” qui pauper fuit et in laboribus a iuventute sua. qui omnes laborantes et oneratos ad Se invitat ut eos in Caritate Cordis Sui plene reficiat,[5] qui denique sine ulla personarum acceptione, plus exiget ab iis quibus plus datum est,[5*] et « reddet unicuique secundum opera eius >. *

3. - *Morum renovatio.* Verum, si rem diligentius penitiusque inspiciamus, liquido deprehendemus, hanc optatissimam instaurationem socialem spiritus Christiani renovatio, a quo misere passim defecerunt tot homines rei oeconomicae addicti, praecedat oportere, ne tot conatus incassum cadant, aedificiumque struatur non super petram sed super mobilem arenam."

Et sane, hodiernam oeconomiam conspeximus. Venerabiles Fratres dilectique Filii, eamque gravissimis vi-
tiis laborantem/ agnovimus. Communismum quoque et 21·
socialismum rursus in indicium vocavimus, eorumque omnes vel mitigatas species ab Evangelii praeceptis longe aberrare deprehendimus.

« Quare — ut Decessoris Nostri verbis utamur, — si societati generis humani medendum est, revocatio vitae institutorumque Christianorum sola medebitur ».u Nam haec una nimiae de caducis rebus sollicitudini, quae omnium est vitiorum origo, efficax remedium afferre, haec una fascinatos hominum oculos, in fluxis huius mundi rebus plane defixos, inde avellere et ad caelum attollere potest. Quo quidem remedio nunc humanam consortionem maxime indigere quis neget?

Praecipua hodierni regiminis deordinatio: damnum animarum. Etenim omnium animi temporalibus perturbationibus, cladibus, ruinis fere unice afficiuntur. Sed quid, si Christianis oculis, prout decet, res perpendimus, haec omnia sunt, si cum animarum ruina conferantur? Nihilominus haud temere dici potest eas nunc esse socialis atque oeconomicae vitae rationes» ut Ingenti hominum numero maxima impedimenta creent quominus unum illud necessarium, aeternam nempe salutem, curent

Innumerabilium equidem harum ovium Pastor et Tutor a Pastorum Principe, qui eas Sanguine Suo redemit constituti, hoc maximum earum periculum siccis oculis contemplari non possumus; quin potius, pastoralis officii memores, paterna sollicitudine et quomodo eis opitulari possimus continenter meditamur, aliorum

tenm. n. 15. 23 Cfr. *Rom.. X1U.* 1. 54 Cfr. Utt. EncrcL *Zatiram d* 29 Iunii 1881. s Utt. Encycl. Dirtrri *Illius* Afojuin, d. 31 Dec. 1929. (LE 939). 54 Cfr. *Epist.* S. Iacobl. c. 3.

« II *Cor.,* Vm. 9. M M»Uh.. 23 » Cfr Luc.. XII. – Matth.. XVI. 27. « Cfr. Matth. VII. >4 jqq.
ω Utt. oneycl. *Rerum novarum,* η. 33 ‘ ⊃ Cfr Matth XVI

quoque, quorum ex iustitia aut caritate interest, indefesso studio advocato. Quid enim proderit hominibus sapientiore divitiarum usu vel ad universum mundum lucrandum aptiores fieri, si inde animae suae detrimentum patiantur?" Quid, eos tuta de re oeconomica principia docere, si effrena cupiditate et sordida, suarum rerum studio ita abripi se sinant, ut. ‹ audientes mandata Domini, omnia faciant contraria? »44

Huius *damni causae.* Huius vero a Christiana lege in re sociali ct oeconomica defectionis, et inde profluentis
220 plurimorum opificum a fide catho/lica apostasiae radix et fons sunt inordinatae animi affectiones, triste consectarium primaevae labis, quae miram humanarum facultatum concordiam ita disiunxit, ut homo pravis cupiditatibus facile abstractus ad caduca huius mundi bona caelestibus et firmis anteponenda vehementer incitetur. Hinc inexplebilis illa divitiarum et temporalium bonorum sitis, quae homines ad Dei leges infringendas et proximorum iura conculcanda omnibus quidem temporibus impulit, sed per hodiernam rei oeconomicae rationem humanae fragilitati longe plures parat laqueos. Etenim cum incertus status rei oeconomicae ac praesertim eiusdem complexionis summam assiduamque postulet eorum qui illi se dedunt virium contentionem, nonnulli conscientiae stimulis ita obdurueruntut in eam devenerint sententiam sibi licitum esse et lucra sua quoquo modo augere, ct opes magno conatu studioque partas per fas et nefas contra repentinos fortunae casus tueri. Facilia emolumenta, quae cuilibet in mercatu omni lege soluto obveniunt, permultos ad merces permutandas distrahendasque alliciunt, qui. id unum inhiantes, ut minimo interiecto labore expedita sibi lucra comparent, effrena negotiatione, mercium pretia pro arbitrio ct aviditate tam crebro augent vel minuunt, ut prudentes fabricatorum provisiones pessum dent Quae lege sunt statuta ad foederatos quaestus provehendos, dum rerum agendarum periculum dividunt ac finiunt, foedissimae licentiae ansam praebuerunt. Cernimus enim ab hac extenuata rationum reddendarum obligatione animos modice tangi; insuper in tutamine communis cuiusdam nominis delitescendo, pessimas perpetrari iniurias et circumscriptiones; tandem oeconomicarum consociationum curatores, muneris sui oblitos, eorum prodere iura. quorum compendia administranda susceperant Neque postremo omittendi sunt callidi illi viri, qui de honesta artificii sui utilitate minime solliciti, hominum cupiditatibus stimulos subiicere haud verentur. eisque excitatis ad proprium lucrum utuntur.

Gravissima haec incommoda propulsare, vel etiam antevertere, potuisset severa ac tuta morum disciplina a rei publicae moderatoribus strenue exacta: haec tamen
221 nimis saepe misere' defecit. Nam. cum novae oeconomiae rationis germina tunc primum erumperent, quando rationalism! placita in plurium mentibus insederant radicesque egerant, brevi oeconomica quaedam doctrina a vera lege morali remota est orta, quo factum est ut humanis cupiditatibus habenae prorsus laxarentur.

Itaque evenit, ut multo quam antea plures nihil nisi de divitiis quacumque ratione augendis solliciti essent; seque super omnia et prae omnibus quaerentes, nihil, ne maxima quidem in alios delicia, sibi religioni verterent. Qui primi vero hanc spatiosam viam, quae ducit ad perditionem.* sunt ingressi, ii facile sive apparentis sui ſuccessu exemplo, sive insolenti suarum divitiarum pompa, sive aliorum conscientiam quasi inanibus anxietatibus exagitatam deridendo, sive demum timoratiores competitores conculcando, plurimos iniquitatis suae imitatores nacti sunt.

Pronum vero fuit, ut rei oeconomicae moderatoribus h rectn tramite deviis euntibus, operariorum quoque vulgus in Idem barathrum passim rueret praeceps; idque eo magte quod plurimi ex praefectis artificum suis operarii» ut meri® Instrumentis usi sunt, nihil proreus de corurn anima solliciti. immo de supernis rebus nc €ogitante quidem. Et sane. horrescit animus, si gravissima perpendatur pericula, quibus in modernis officinis obliduntur operariorum ciumorum praesertim) mores et puellarum aliarumquc mulierum pudicitia: si mente recolamus quam saepe hodiernum rei oeconomicae genus et praesertim absona habitandi ratio familiari vinculn fiimiliarique vitae consuetudini obstacula creet; † memor.a repetamus quot quantaque festis diebus rite sanctificandis inferuntur impedimenta; si universalem considrremu· cxtcnuatlonvm sensus illius vere Christiani, quo vel ſude et indocti homines tam alta sapere consueverant, eius loco suffecta de quotidiano victu utcumque comparando unica sollicitudine. Atque ita labor corporalis, quem divina Providentia etiam post originale peccatum in humani corporis simul et animi bonum statuerat exercendum, in perversionis instru-
mentum pas/sim convertitur: iners scilicet materia ex 22
officina nobilitata egreditur, homines vero ibidem¡ corrumpuntur et viliores fiunt.

Remedia, a) Christiana ratione informetur vita *oeconomica.* Huic tam lugendae animarum cladi, qua perdurante omne societatis regenerandae studium irritum erit, nullum validum remedium afferri potest nisi ad evangelicam doctrinam aperte et sincere redeant homines, ad Illius nimirum praecepta, qui unus verte vitae aeternae habet.M talia videlicet verba, quae caelis et terra transeuntibus, nunquam praeteribunt4ǂ Siquidem, quotquot sunt in re sociali vere periti, enixe expetunt compositionem ad normas rationis exactam, quae vitam oeconomicam ad sanum rectumque ordinem reducat. Sed hic ordo, quem Nos ipsi vehementer exoptamus impensoque fovemus studio, mancus omnino et imperfectus erit, nisi omnes humanae efficientiae ad miram divini consilii unitatem imitandam et, quantum humanis viribus datum est assequendam amice conspirent: perfectum dicimus Ulum ordinem, quem magna vi ct contentione proclamat Ecclesia, quem recta ipso expostulat humana ratio: ut nimirum ad Deum tamquam ad primum ac supremum totius creatae efficientiae terminum omnia dirigantur, et sub Deo creata quaelibet bona ut mera instrumenta habeantur, quibus tantum utendum sit quantum ad supremum finem attingendum ducant. Neque putandum est per hoc minoris fieri aut minus dignitati humanae consonas aestimari quaestuosas artes; quin immo in iis apertam divini Conditoris voluntatem venerabundi agnoscere docemur, qui posuit hominem in terra ut operaretur illam, eaque ad suas necessitates multifariam uteretur. Fortunam autem suam rite et iuste amplificare non prohibentur quicumque ad bona progignenda dant operam, immo aequum est. ut qui communitati deservit eamque reddit ditiorem, ex auctis communitatis bonis ipse quoque pro sua condicione r tior fiat, dummodo haec omnia cum debito erga Dei leges obsequio et illaesis aliorum iuribus quaerantur et secundum fidei et rectae rationis ordinem adhibeantur. Quae si ab omnibus, si ubique, si semper serventur, non modo rerum con/fectio et aequi- 23
sitio, sed divitiarum quoque usus, qui nunc saepe tam inordinatus cernitur, brevi intra aequitatis et iustae distributionis limites revocabitur: atque sordido propriarum dumtaxat rerum studio, quod nostrae aetatis est dedecus et grande peccatum, re et factis opponetur suavissima at simul validissima Christianae moderationis lex, qua homo iubetur quaerere primum regnum Dei et iustitiam eius, certo sciens bona quoque temporalia ex divina libcralitate certaque promissione sibi quantum opus fuerit adiectum iri.*

b) Caritatis *partes.* Verum, in his omnibus praestandis. potiores partes semper lex caritatis teneat oportet. ‹ quod est vinculum perfectionis ».'' Quam ergo falluntur Incauti illi reformatores, qui solam iustitiam eamque commutativam servandam curantes, caritatis auxilium superbe reiiciunt! Profecto iustitiae ex officio debitae et inique denegatae caritas vicaria succedere nequit At, etsi omnia sibi debita quisque hominum supponatur tandem adepturus, amplissimus caritati semper patebit campus: sola enim iustitia. vel fidelissime exhibita, socialium certaminum causas quidem removere, nunquam tamen corda unire animosque copulare poterit Iam vero quaecumque ad pacem firmandam mutuumque inter homines auxilium promovendum sunt instituta, quantumvis perfecta videantur, in mutuo animorum vinculo, quo sodales invicem uniantur, potissimum habent suae firmitatis fundamentum, quo deficiente, ut saepius experiendo didicimus, optima quaeque praescripta irrita evadunt. Itaque tunc solum vera omnium In unum commune bonum conspiratio haberi poterit, cum societatis partes intime sentiant se unius esse magnae famil ae membra eiusdemque caelestis Patris filios, immo se unum corpus in Christo. « singuli autem alter alterius membra ».* ita ut ‹ si quid patitur unum membrum. compatiantur omnia membra ».n Tunc enim divites aliique proceres, pristinam suam erga pauperiores fra/tres incuriam in sollicitam et operosam dilectionem mutabunt, eorum iusta postulata aperto corde excipient.

• Cfr *ludîc*, ft. Π ** Cfr. Màtth., VU. 13.

* Cfr. To.. VT. 70. «· Cfr. Matth.. XXIV. 35. ᶜᶜCfr Matth. VI. 33 *· Coto».. TU. 14. ″ *Rom.*. XIÎ. 5. ' *i* C‹k.. XII, »6. n Cfr. Ult. Encycl. *Ubi arcano.* ‹L 33

eorumque forte culpis et erroribus libenter parcent. Operarii vero, quovis odii invidiaeque sensu, quo socialis certaminis fautores tam callide abutuntur, sincere restincto, locum sibi a divina Providentia in humana societate assignatum non solum non fastidient, sed magni facient, utpote bene sibi conscii, ad commune bonum pro suo quemque munere et officio vere utiliter et honorifice adlaborare eiusque vestigia pressius sequi, qui cum in forma Dei esset, faber inter homines esse et fabri filius haben voluit.

Opus adstat sane arduum. Ex hac igitur nova in r.uncurn diffusione Evangelic! spiritus, qui Christianae aoderationis et universalis caritatis spiritus est. optatissimam illam ac plenam humanae societatis instaurationem in Christo illamque « Pacem Christi in Regno Christi » futuram confidimus, in quam ab ipso Pontificatus Nostri exordio, omnes curas Nostras omnemque pastoralem sollicitudinem intendere decrevimus firmikrque apud Nos statuimus; 72 Vosque, Venerabiles Fratres. qui Ecclesiam Dei, Spiritu Sancto mandante, Xobiscum regitis,22 ad eundem hunc praecipuum et in praesens maxime necessarium finem, in omnibus orbis partibus, etiam in regionibus sacrarum ad infideles Missionum. laudabili admodum zelo impense adlaboratis. Vobis sint merita laudationum praeconia, simulque iis omnibus sive clericis sive laicis, quos eiusdem magni operis cotidianos participes atque validos adiutores laeti conspicimus, dilectos Filios Nostros Actioni Catholicae addictos, qui peculiari studio de re sociali curam, quatenus haec Ecclesiae ex ipsa sua divina institutione competit et incumbit, Nobiscum suscipiunt. Hos omnes etiam atque etiam in Domino hortamur, ut nullis parcant hboribus, nullis vincantur difficultatibus, sed magis manque in dies confortentur et sint robusti.74 Arduum sane Ipsis aggrediendum proponimus opus: probe enim wvimus utrinque, sive inter superiores, sive inter in-
25 feriores societatis classes, obstacula et impe/dimenta, quae vinci debeant, exstare plurima. Ne tamen animos despondeant: asperis certaminibus se obiicere christiacorum est; graves autem exantlare labores, eorum qui ct boni Christi milites " eum propius sequuntur.

Omnipotenti ergo auxilio unice confisi Illius, qui ‹ omnes homines vult salvos fieri »,7' miseras illas animis a Deo aversas totis viribus iuvare contendamus easque a temporalibus curis abstrahentes, quibus nimis znplicantur, ad aeterna fidenter aspirare doceamus- Id autem quandoque facilius obtinebitur, quam prima fronte sperandum forte videbatur. Etenim, si etiam in latebris vel perditissimi hominis latent, ceu igniculi sub cinere, mirae spirituales vires, testimonia haud dubia illius animae naturaliter Christianae, quanto magis in cordibus eorum quam plurimorum, qui potius per ignorantiam vel externa rerum adiuncta in errorem inducti sunt!

Ceterum, laeta quaedam socialis restaurationis signa ;psa opificum agmina iam portendunt, in quibus magno animi Nostri gaudio confertos cernimus etiam globos juniorum operariorum, qui et secundis auribus divinae K? consilia excipiunt et miro zelo socios suos Christo cere student Nec minori laude prosequendi sunt opificum coetuum duces qui, propriis commodis posthabits et unice de sodalium suorum bono solliciti, aequas «rum expostulationes cum totius artificii prosperitate prudenter componere et promovere satagunt, neque ab eximio hoc munere se deterrere sinunt ullis sive impedimentis sive suspicionibus. Quin et complures iuvenes. mox Inter societatis proceres sive ob ingenium sive ob divitias clarum locum habituros, intensiore studio sociales res excolentes est cernere, qui sociali instaurationi totos se reapse dedituros laetam spem faciunt.

Qua vta procedendum. Itaque praesentes rerum rationes qua via. Venerabiles Fratres, incedendum sit clare demonstrant. Nobis enim nunc, ut alias non semel in Ecclesiae historia, mundus obiicitur magna ex parte in paganismum fere relapsus. Ut integrae hae hominum classes ad Christum, quem negarunt, reducantur, ex iis
3 ipsis' seligendi sunt et formandi auxiliares Ecclesiae milites, qui illos iliorumque mentes et optata bene norint, qui in eorum corda suavi quadam fraterna caritate penetrare possint. Primi et proximi nimirum opificum apostoli, opifices sint oportet; apostoli vero inter artificii commcrciique asseclas, ex iisdem hominibus «se debent.

Hos laicos cum opificum tum herorum apostolos studiose quaerere, prudenter eligere, apte excolere et instituere Vestrum. Venerabiles Fratres, vestrique cleri potissimum est Difficilis sane provincia sacerdotibus imponitur, ad quam obeundam acri de re sociali studio rite parandi sunt quicumque in spem Ecclesiae adolescunt; sed maxime necesse est ut. quos peculiari ratione ad hoc munus deputaturi estis, tales se exhibeant, qui exquisitissimo iustitiae sensu praediti, cuiuscumque iniqua expostulanti aut iniuste agenti, virili prorsus constantia obsistant; qui prudentia et discretione a quovis extremo aliena excellant; quos praesertim caritas Christi intime pervaserit, quae una valet hominum corda et voluntates iustitiae aequitatisque legibus fortiter simul ct suaviter subigere. Hac via, quam felix rerum usus non semel comprobavit, omni alacritate incedendum esse non est cur ambigamus.

Hos autem dilectos Filios Nostros ad tantum opus electos enixe in Domino hortamur, ut excolendis viris sibi commissis totos se dedant, in eoque officio apprime sacerdotali et apostolico adimplendo Christianae institutionis vi opportune utantur, iuvenes docendo, Christiana sodalitia instituendo, studiorum coenacula condendo ad normam fidei excolendorum. In primis autem magni faciant et in bonum suorum alumnorum assidue adhibeant pretiosissimum cum privatae tum socialis instaurationis instrumentum, quod Litteris Nostris Encyclicis *Mens Nostra*ll in Exercitiis spiritualibus positum esse edocuimus; quibus Litteris cum Exercitia pro laicis quibuscumquc, tum etiam utilissimos opificum Secessus aperte commemoravimus vehementerque commendavimus: in illa enim spiritus schola non modo optimi excoluntur Christiani, sed/ veri quoque apostoli pro quavis 227
vitae condicione instituuntur, et igne Cordis Christi inflammantur. Ex hac schola, ut Apostoli e Coenaculo Hierosolymitano, prodibunt in fide fortissimi, invicta in insectationibus constantia firmati, zelo flagrantes, de Regno Christi quaquaversus propagando solum solliciti.

Et sane, talibus nunc maxime opus est robustis Christi militibus, qui totis viribus adlaborent ad humanam familiam incolumem servandum ab immani prorsus exitio, in quod rueret si, spretis evangelicis doctrinis, ille rerum ordo praevalere permitteretur, qui non minus leges naturae quam divinas conculcat. Ecclesia Christi super inconcussam petram constituta nihil habet cur sibi timeat, cum pro certo sciat nunquam fore ut portae inferi contra ipsam praevaleant: '· quin immo tot saeculorum usu compertum habet se e maximis procellis fortiorem egredi solere novisque ornatam triumphis. Sed materna eius viscera nequeunt non commoveri ob innumera mala, quibus inter huiusmodi procellas tot hominum milia vexarentur, atque potissimum ob gravissima spiritualia damna inde secutura, quae tot animas Christi Sanguine redemptas ad aeternam agerent ruinam.

Nihil igitur intentatum relinqui debet ad tanta mala ab humana societate avertenda: huc labores, huc industriae omnes, huc assiduae fervidacque ad Deum preces vergant Etenim, divina adiuvante gratia, humanae familiae sortes in manibus nostris sunt.

Ne sinamus, Venerabiles Fratres dilectique Filii, ut filii huius saeculi in generatione sua nobis prudentiores videantur, qui ex divina bonitate filii lucis sumus.Λ Illos siquidem deprehendimus summa sagacitate strenuos asseclas sibi seligere et instituere, qui errores suos per omnes hominum ordines totiusque orbis terrarum plagas in dies latius diffundant. Quandocumque autem Ecclesiam Christi vehementius impugnare suscipiunt, videmus eos intestinis dissentionlbus sepositis in unam aciem magna concordia cogi et ad communem finem assequendum viribus prorsus unitis adlaborare./ 228

Arcta commendatur unio et conspiratio. Iam vero, quot quantaque indefessus catholicorum zelus, cum ad bonum sociale et oeconomicum, tum in re scholari et religiosa ubique moliatur, nemo profecto est qui ignoret. Sed mira haec et laboriosa actio haud raro minus efficax evadit ob vires nimis in diversa distractas. Uniantur igitur omnes bonae voluntatis viri, quotquot sub Ecclesiae Pastoribus hoc bonum ac pacificum Christi certamen certare volunt; omnesque. Ecclesia duce ae magistra, in Christianam humanae consortionis restaurationem, quam Leo XIII per immortales Litteras *Rerum novarum* auspicatus est, pro cuiusque ingenio viribus. condicione, aliquid conferre nitantur; non se nec sua quaerentes, sed quae sunt lesu Christi; · non

Ð 1022 ” Cfr. *Act* *Cfr Defter,* XXXI, Encyti. Vcxs *Nostra.* d. 20 Dec 19» : Cfr. Matth. XVI
7. » Cfr. *II Tin..* II 3. *η.* П. 4. 27 Utt 13 * Cfr Lue.. XVI. 8 * Cfr. *Philip?.,* П. 21

propria consilia omnino urgere contendentes, sed ea vel optima remittere parati, si maius commune bonum id requirere videatur: ut in omnibus et super omnia Christus regnet, Christus imperet, cui c honor et gloria et potestas in saecula ». "

Quod ut fiat feliciter. Vobis omnibus, Venerabiles Fratres dilectique Filii, quotquot permagnae Catholicae familiae Nobis commissae estis membra, at peculiari quadam cordis Nostri dilectione opificibus aliisque manualium artium operariis a divina Providentia vehementius Nobis commendatis necnon Christianis heris operumque curatoribus, paterno ex animo Apostolicam Benedictionem impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xv mensis Mail, anno mdccccxxxi, Pontificatus Nostri anno decimo.—Pius Pp. xt.

» Xpoc., V, 13.

Ado. R. BOIGELOT in NrT 61 (1934) 804-823; 62 (1935) 337-371; A. VERMEERSCH In PrM 20 (1931) 211-239.

1028

1931 MAI 20.-SC S. OFF. et PR. FIDE, RESP. PART.·

Dispensatio impedimenti disparttatis cultus non fert SECUM DISPENSATIONEM AB ALUS IMPEDIMENTIS

Romae. 20 mail 1931

Excellentissime Domine, Excellentia Tua mense januario 1931 Pontificiae Commissioni pro interpretatione Codicis Iuris Canonici sequens transmisit dubium: c Utrum post Codicis promulgationem adhuc sustineatur principium a Congregatione Sancti Officii emissum in instructione Archiepiscopo Quebecen. die 16 Septembris 1824 (CICF n. 866) tradita: Ecclesia dispensando cum parte catholica super disparitate cultus, ut cum infideli contrahat, dispensare intelligitur ab iis etiam impedimentis, a quibus exempta est pars infidelis, ut inde huius exemptio, propter contractus individuitatem, communicata remaneat et alteri ».

Suprema S. Congregatio S. Officii, ad quam pro competentia praedictum dubium deductum fuit, sequens super eodem tulit responsum: ‹ *Negative,* L e. Sancta Sedes, dispensando super impedimento disparitatis cultus, non intelligitur dispensare ab impedimentis, a quibus exempta est pars acatholica ».

Quam sententiam SS.mus Pontifex adprobavit.

Interim occasionem libenter nanciscor me profitendi Excellentiae Tuae addictissimum in Domino.—A. GL Cardinalis v. Rossum, *Praef.* Carlo Salotti. Archiep. til - *Secr.*

• Ordinario DistrktiH centnlij Promontorii Bonae Spei. Prot. N. 1769 31: Sylloj· n. 157. Adn. REGATILLO n. 519; PrM 21 (1932) 11-1B.

1029

1931 MAI 22.-SC S. OFF., NOTIF. AAS 23 (1931) 233

Circa opus: ‹ a padre pio di pietralcina... »

È stato pubblicato in questi giorni il libro:
Alberto Del Fante: *A Padre Pio* di Pietralcina, l'Araldo *del Signore.* Bologna, Galleri editore, 1931 (pagine 513 con illustrazioni).

Per norma dei fedeli. la Suprema Sacra Congregazione del S. Officio dichiara e fa noto che la detta pubbllcazione, tmttando anche di pretesi miracoli e di altri fattk straordinari, ä termini dei canone 1399, 5° dei Codice di diritto canonico, è ipso iure proibita; e cade quindi senz'altro sotto il disposto dei precedente canone IM t 1. di modo che non puô né stampers!, né leggersi, né ritenersi, né venders», né tradursl in altre lingue, né comunque comunicarsi con altri.

In questa occasione, la medesima Suprema Sacra Congregazione crede opportuno dl richiamare alla memoria dei fedeli le procedenti sue dichiarazioni ed bitruzioni relative al sunnomlnato Padre, che si trovano pubblicate nel Bollettino Ufficiale délia Santa Sede, Actu *Apostolicae Sedis* volume XV (pag. 356) c volume XVI (pag. 368), perché i fedeli sappiano essere loro dovere di astenersi dalTandar a visitarlo, o mantenere con lui relazioni anche semplicemente epistolari.

Dato a Roma dal Palazzo del S. Offizio, 22 Maggio 1931.—A. Subrizi, *Notaro della Suprema Sacra Cong. del S. Offizio.*

1030

1931 MAI 24.-PIUS XI, CONST. AAS 23 (1931) 241-262

DE UNIVERSITATIBUS ET FACULTATIBUS STUDIORUM ECCLESIASTICORUM

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Deus scientiarum Dominus,l cum Ecclesiae suae divinum commiserit mandatum docendi omnes gentes,l eam sine dubio magistram constituit divinae veritatis falli nesciam atque adeo praecipuam totius humanae doctrinae patronam atque altricem. Ecclesiae enim est sacra omnibus hominibus praecepta tradere, quae ipsamet a Dei Revelatione repetit atque deducit: quoniam autem fides et humana ratio non solum ‹ inter se dissidere nunquam possunt », sed, perspectâ eorum omnimodà concordiâ, « opem quoque sibi mutuam ferunt ›. nullo non tempore Ecclesia Christi sui officii esse duxit humanarum artium et disciplinarum culturam iuvare atque promovere; l quod sane bene multa ac luculentissima testantur litterarum monumenta. Etenim, post primam Ecclesiae aetatem, in qua Spiritus Sanctus ipse per se, charismatum suorum abundantia, eam christifidelibus/ doctrinam suppeditabat, quae in iis forte desi- 242
deraretur, secundo post Christum natum saeculo praeclarae iam Smyrnae. Romae. Alexandriae. Edessae Christianae sapientiae domicilia floruere. Quo saeculo exeunte atque vertente tertio, illustria illa Alexandriae, Caesareae. Antiochiae *didascaleia* exorta sunt, ex quibus suam hauserunt scientiam, ut praestantiores tantummodo nominemus. Clemens Alexandrinus. Origenes, S. Dionysius Magnus. Eusebius Caesariensis, S. Athanasius, Didymus Caecus, S. Basilius Magnus, S. Gregorius Nazianzenus. S. Gregorius Nyssenus, S. Cyrillus Alexandrinus, S. loannes Chrysostomus, Theodoretus. Qui Patres et Scriptores Ecclesiastici, una cum S. Ephraem, S. Hilario Pictaviensi, S. Ambrosio, S. Hieronymo, S. Augustino, aliisque illius aetatis fere innumeris Ecclesiae doctoribus et magistris, in civili hominum consortione, veluti scientiarum optimates ab omnibus habebantur. Exacta vero magnorum Patrum aetate, sollerti potissimum monachorum Episcoporumque opera, scholae non paucae conditae sunt, opitulantibus quidem iis qui rem publicam tunc temporis moderabantur. Ac sine dubio civilis omnium cultus et ecclesiastica doctrina. hoc saeculorum intervallo, idem veluti unum efficiebant, quod e litterariis ludis, — prope cathédrales aedes atque coenobia constitutis — in commune bonum copiose profluebat.

In ea namque mediae aetatis parte, quae obscurissima dici solet, cum litteras ingenuasque artes novi barbarorum incursus permiscere ac submergere minitarentur. hae. ab omnibus derelictae ac misere pessumdatae, apud Catholicae Religionis templa atque monasteria. in unum scilicet, quod daretur, perfugium atque asylum, tuto se receperunt. Atque Concilia annis dcccxxvi et dccclhi Romae habita cam sanciebant legem, quasi lucem in tenebris, qua « in universis episcopiis, subiectisque plebibus, et aliis locis in quibus necessitas occurrisset, omnis cura et diligentia habere-
tur. ut magistri et doctores constituerentur, qui studia litterarum liberahumque artium assidue docerent ».

Quod si Romana Ecclesia, hac procellosa aetate, prisca humani cultus documenta neutiquam tutata esset, haud dubie hominum/ genus eos in perpetuum lit- 243
terarum thesauros amisisset, quos antiqua tradiderant tempora.

Studiorum autem Universitas, gloriosum illud mediae aetatis institutum, quod eo tempore « Studium » vel « Generale Studium » vocabatur. Ecclesiam habet iam inde ab initio liberalissimam matrem atque patro-

1 / Sam.. П. 3. › Matt., XXVin, 19; Marc., XVI. 15. ' Cone. Vatic. Constlt. De /ide *catholica,* cap. 4. 4 *Ad*

nam. Etenim, si non omnes ab Ecclesia Catholica suum duxerunt exordium Universitates, nihilo setius exploratum omnino est fere omnia antiquitatis Athenaea Romanos Pontifices aut conditores, aut saltem habuisse fiutores atque duces.

Qua de re. id certo omnibus admirationem movet quantum Apostolica haec Sedes ad sacrae profanaeque doctrinae profectum contulerit, etiamsi unum saeculum consideretur. In quinquaginta et duabus Universitatibus tnte annum mcccc per litteras conditis, haud minus riginti novem per Romanos tantummodo Pontifices, ac praeterea per Imperatoris vel Principum documenta simulque per Apostolicas Constitutiones creatae fuere. Celeberrima autem Athenaea, quae, ut alia praetereamus. Bononiae. Parisiis, Oxoniae, Salmanticae, Tolosae, Romae. Patavii, Cantabrigae, Pisis, Perusii, Florentiae, Papiae, Olisipone, Senis, Gratianopoli, Prape. Vindobonae. Coloniae, Heidelbergae, Lipsiae, Monte Pessulano. Ferrariae, Lovanii, Basileae. Cracoviae, Vilnae. Graccii, Vallisoleti, Mexici, Compluti, Manilae, Sanctae Fidei, Quiti, Limae, Guatimalae. Calari, Léopoli atque Varsaviae constitutae sunt, ab hac Almae Urbis Ecclesia principium vel certe incrementum ceperant

Haud raro quidem rei publicae moderatores Ecclesiae regimini atque tutelae Universitates scholasque wn paucas pedetentim subduxerunt, attamen Ecclesia, quamquam sua expers libertate omniumque rerum, quibas affluebat, copia, nihilominus, pro sibi insita natura, eiusmodi sapientiae veluti coenacula docendique instituta condere atque fovere nunquam destitit. Ob huiusrodi nempe munus, quod Ecclesia divinitus obtinet. Catholicae Religionis praecones omni prorsus ope contendunt ut prope ea. quae in barbaris regionibus con-
st struunt sacella, scholae etiam ape/riantur; atque inibi con modo sacras, sed profanas quoque disciplinas pro viribus tradunt, itemque peculiaria scientiae civilisque cultus adiumenta invehunt, ad rudes illas gentes prinis litterarum elementis agrorumque colendorum arte imbuendas. Quod si aliquando commenticiae cuiusdam progressionis iactatores, ad regiones illas penetrantes, quas lesu Christi legati cruce et aratro nobilitarunt, conditas ibi scholas Christianis principiis praeceptisque exuere enitentur, lidem infitiari haud poterunt Ecclesiam violatas a se litterarum sedes primum constituisse.

Neque solum in sacrarum Missionum regionibus hominum cultum promovet Ecclesia, sed etiam, immo impensius, in iis nationibus, in quibus plus semel ipsa beneficentiae suo patrimonio despoliata est. Videre igitur est eius opera prosperas studiorum Universitates nostro quoque tempore exoriri, ut ea quae Mediolani Sacro lesu Cordi dicata est. ut Parisiensis, Insulensis, Ar.degavensis, Lugdunensis, Tolosana in Gallia, ut Nor.omagensis in Hollandia, Lublinensis in Polonia, Berytensis in Syria, Vashingtoniensis in Foederatis Arnericae Civitatibus, Quebeccnsis. Marianopolitana, Octaviensis in Canadensi regione, S. lacobi in Chilensi Republka. Sciangaiensis et Pekinensis in Sinis, Tokiensis m laponia, aliaeque non paucae.

IDud praeterea luculenter ostendit Ecclesiam hoinum cultum atque doctrinam impense fovisse, quod rjgnam semper oe bibliothecis condendis asservandisqze curam habuit. A Caesariensi enim Bibliotheca ad Amhrosianam usque et Vaticanam quot manu scriptos codices, quot libros typis impressos haec sancta mater Ecclesia summa cum industria collegerit nemo sane enumerare poterit Atque in comperto est prima iam Christiani nominis aetate sacros pastores, ingruente percolo, bonorum suorum iacturam aequo animo passos esse, sed una cum sacrificalibus vasis scientiae volumina diligentissime servasse. Quapropter omni prorsus fundamento destituitur falsa ea quorundam criminatio. Ecclesiam hominum mentibus ignorantiae caliginem of-
X fundere; quandoquidem Catholica Religio non insectalores metuit, qui eam martyrii gloria redi/mire possint, asa haereses, quae suum sacrae doctrinae depositum vcuratius illustrari iubeant, sed id unum timet: veritatis ignorationem ; cum pro certo habeat adversarios, temodo eius praeceptis atque rationibus, alieno a ;raeiudicatis opinionibus animo, diligenter studeant, ninime eam esse malevola simultate prosecuturos, quemadmodum secundo iam saeculo de Christiani nomi-Uosoribus Tertullianus asseverabat: ‹ Desinunt odisse qui desinunt ignorare ».4

At si Decessores Nostri, vertentibus saeculis, neque curis pepercerunt neque laboribus, ut disciplinarum studia liberalesque artes alerentur quam maxime, utque omne genus magisteria multis locis instituerentur, peculiarem tamen voluntatem studiumque praecipuum in divinae doctrinae incrementum contulerunt, quippe quae ad caussam sibi divinitus creditam potissimum conducat.' lamvero Nos, gravissimi a Deo Nobis demandati muneris probe conscii, actuosissime ad sacras praesertim disciplinas animum adiecimus Nostrum, pro viribus contendentes, ut ecclesiasticae Universitates Facultatesque, sicut praecipua dignitate sua, ita etiam studiorum subtilitate scientiarumque splendore inter cetera omnia Athenaea in primis eniteant Siquidem, vixdum ad supremi Pontificatus cathedram evecti, officii Nostri duximus eam apparare legem, qua altioris huiusmodi disciplinae Institutis, plus centum ubique gentium conditis, finis assequendus clarius proponeretur, docendi methodus accuratius praescriberetur, unius denique formae constitutio definiretur, minime tamen peculiaribus posthabitis rerum locorumque rationibus, ita quidem ut eadem praesentibus necessitatibus omnino respondere valeant.

Omne genus errores, nostris potissimum temporibus, sapientiae specie fucari solent, quo magis ab omnibus credantur, cum doctrinae lumen plurimum possit multorum animos allicere. Pernecesse igitur est eos christifideles, qui scientiarum pervestigationi aptiores se praebeant, ac potissimum/ delectos sacrorum alumnos, 246
fusis ad Patrem luminum precibus memoresque illius sententiae ‹ in malevolam animam non introibit sapientia »,7 penitus in sacras disciplinas et in eas, quae quomodocumque cum iisdem cohaereant, animum intendere atque ita id omne adipisci, ut possint, occasione data, catholicam veritatem rite docere et contra adversariorum incursus ac fallacias strenuissime tutari.

Equidem, pro Nostra parte pro Nostraque facultate, nihil Nobis reliqui faciemus, ut sacrae disciplinae, sicut olim in publicis studiorum Universitatibus primas ferebant, ita nunc quoque, potiorem locum teneant, cum id ditissimus postulet, quem impertiuntur, ventatis thesaurus, et salutaris ille impulsus, quem in catholica confirmanda fide, in errorum tenebris profligandis, in omnium moribus ad evangelica praecepta conformandis pro natura sua exercent. Ita enim auspicato contínget. ut omnes homines, de tenebris in admirabile lumen fidei vocati,l ad agnitionem veritatis veniant,' et omnis intellectus, adiuvante Dei gratia, in captivitatem redigatur in obsequium Christi. “

Quibus Nos propositis rationibusque permoti, prope Sacram Seminariorum Studiorumque Universitatum Congregationem peculiare constitutum voluimus Consilium ex viris rerum intellegentia et usu praestantibus, cui quidem incumberet rebus omnibus studere atque consulere, quae ad studiorum ecclesiasticorum Universitates et Facultates ordinandas perficiendasque pertinerent — missis interim quae postea cum de aliis institutionibus tum praesertim de Pontificia Romana a S. Thoma Aquinate Academia, quam peculiari prosequimur cura, magis magisque promovenda adiungere opportunum videbitur.

Quod quidem Consilium, post diuturnam diligentemque operam, adiutum sane a lectissimis variarum nationum doctoribus,/ laudabili omnino sollertia concre- 347
ditum sibi munus, sub auspicio ac ductu Nostro, feliciter explevit Quapropter Nos, optata Nostra tandem ad effectum adducentes, omnibus mature perpensis, ac suppleto, quatenus opus sit quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, certa scientia ac de Apostolicae potestatis plenitudine has. quae sequuntur. leges et normas decernimus atque statuimus, easdemque ab omnibus, ad quos pertinent observari iubemus.

Tit. I - Normae generales

Art 1. Universitates et Facultates studiorum ecclesiasticorum eae sunt quae auctoritate Sanctae Sedis ad disciplinas sacras vel cum sacris conexas tradendas et excolendas instituuntur, cum iure conferendi gradus academicos.

Art. 2. Universitatum et Facultatum studiorum ecclesiasticorum finis est: auditores disciplinis, quae sacrae vel cum sacris conexae sunt, secundum doctrinam catholicam altius instituere; eos ad fontium cognitio-

• lac.. I, 17. 7 *Sap.*. I, 4. • *I Petr.*. Π. 9. *Ttm.*, Π. 4. « *Π Cor.*. X, 5.

Mmo, *I, 1.* › S. Thomas *Summa Theol.* P. L Q- L * δ.

nem, ad investigationis laborisque scientific! usum atque ad magisterium exercendum instruere: denique iisdem disciplinis excolendis provehendisque quam maxime consulere.

Art. 3. § 1. - Facultates studiorum ecclesiasticorum censentur: Theologicae, luridicae. Philosophicae, aliae denique omnes, quae ad finem, de quo in art 2, a Sancta Sede instituantur.

i 2. - Nomine Universitatum vel Facultatum comprehenduntur etiam haec Instituta a Sancta Sede in Urbe erecta:

Pontificium Institutum Biblicum, Pontificium Institutum Studiorum Orientalium, Pontificium Institutum Utriusque Iuris, Pontificium Institutum Archaeologiae
24i Christianae, Pontificium Institutum Musicae Sacrae.

Art. 4. Canonica erectio et suprema moderatio cuiusvis Universitatis et Facultatis studiorum ecclesiasticorum. in locis quooue et Institutis quae Sacris Congregationibus pro Ecclesia Orientali et de Propaganda Fide subiecta sunt, atque etiam Facultatum quae sunt pro Religiosis Familiis quibuslibet, reservantur Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 5. Statuta una cum Ratione studiorum uniuscuiusque Universitatis vel Facultatis indigent approbatione Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art 6. Solis Universitatibus vel Facultatibus canonice erectis et ad normam huius Constitutionis approbatis ius est conferendi gradus academicos qui effectus canonicos habeant, salvo praescripto art. 36 § 2.

Art. 7. 5 1. - Gradus academici tres sunt: Baccalaureatus. Licentia seu Prolytatus, Laurea seu Doctorstus.

5 2. - Quaevis Facultas confert Licentiam et Lauream; liberum est singulis Facultatibus conferre etiam Baccabureatum.

I 3. - Gradus acadcmici e disciplinis praecipuis Universitatum vel Facultatum, in quibus conferuntur, appellationem trahunt.

Art. 8. Baccalaureatus est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur tale suae doctr.nae specimen dedisse, ut idoneus censeatur ad curriculum persequendum pro gradibus academicis superioribus.

Art. 9. Licentia est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur praestitutum studiorum curriculum absolvisse et tale suae doctrinae specimen dedisse, ut idoneus haberi possit ad docen-
W dum in scholis quae gradus academicos non conferunt/

Art 10. 5 1·- Laurea est gradus academicus ex quo cognoscitur eum qui hoc gradu donatur tale suae doctrinae et peritiae specimen dedisse, ut idoneus haberi possit, ralvo praescripto art. 21. ad docendum etiam in Universitate vel Facultate.

I 2. - Laurea peculiaria iura confert, quae in can. 1378 C. I. C. recensentur.

5 3. - Laurea in Re biblica. apud Pontificiam Comxiissionem Biblicam vel Pontificium Institutum Biblicum acquisita, eadem clericis parit iura cosdemque canonicos effectus ac Laurea in sacra Theologia.

Art. IL Ad hanc Constitutionem accommodandae sunt etiam Facultates studiorum ecclesiasticorum in civilibus Universitatibus erectae, ratione habita Conventionum quae a Sancta Sede cum variis nationibus initie sunt et adhuc vigent.

Art 12. Ad hanc Constitutionem rite exsequendam serventur Ordinationes Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Trr. II - De personis et regimine

1. - Auctoritatei Academicae - Officiales

Art 13. 5 L - Universitatis vel Facultatis regimen exercent Auctoritates Academicae, quarum praecipuae sunt: Magnus Cancellarius. Rector Magnificus vel Praeses. Facultatum Decani.

5 2.- Auctoritates Academicas in Universitate vel Facultate regenda et administranda adiuvant Offi-
250 cialexJ

Art. 14. |1.— Universitati vel Facultati praeest Magnus Cancellarius, qui nomine Sanctae Sedis rebus omnibus. quae ad regimen ac studia pertinent invigilat.

§ 2. - Magnus Cancellarius est Praelatus Ordinarily a quo Universitas vel Facultas iure pendet, nisi Sancta Sedes expresse alium constituerit.

Art. 15. Universitas regitur a Rectore Magnifico, singulae eius Facultates a Decanis. Facultas vero quae una sit a Praeside. His autem Auctoritatibus, pro locorum consuetudine et singularum Universitatum vel Facultatum natura, ad res scientificas, disciplinares, oeconomicas administrandas unum vel plura adsunt Consilia.

Art. 16. Rector et Praeses a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus nominantur aut saltem, sicubi ex iure peculiari ad alios eorum nominatio pertineat, eiusdem Sacrae Congregationis confirmatione indigent

Art 17. Universitatis vel Facultatis Statuta definiant: num, praeter Magnum Cancellarium. Rectorem Magnificum vel Praesidem, Facultatum Decanos, habeantur aliae Auctoritates: quomodo hae et praeterea quomodo Decani Facultatum, Consilia, Officiales constituantur et quamdiu munere fungantur; quae singulorum sint officia ac iura.

Art 18. Si Universitas vel Facultas cum clericorum Seminario vel Collegio coniuncta sit. Statuta clare et efficaciter provideant, ut illius rectio academics ab huius vita et disciplina rite distinguatur.

2. - *Professores*

Art 19. $ 1. - In unaquaque Universitate vel Facultate :ustus sit Professorum numerus. Habeantur in primis Professores ordinarii, seu qui pleno ac firmo iure in Professorum Collegium sunt cooptati./ 251

§ 2. - Praeter Professores ordinarios sint quoque extraordinarii. seu qui. etsi debitis dotibus ornati, nondum omni ac pleno iure gaudent.

5 3.- Pro opportunitate etiam alii assumi possunt Professores, qui ad certum tempus munere fungantur tradendi aliquam disciplinam.

Art. 20. Statuta Universitatis vel Facultatis decernant:

a) quot, saltem, pro numero et momento disciplinarum debeant esse Professores et quot ex iis ordinarii;

b) quot sint Professorum ordines et quae cuiusque ordinis officia et iura, ratione habita iustarum consuetudinum et traditionum:

c) a quibus, quomodo, quibus condicionibus Professores cuiusque ordinis nominentur ac promoveantur.

Art. 21. Ut quis in Professorum Collegium legitime cooptetur, requiritur ut:

1® doctrinae copia et bonis moribus et prudentia praefulgeat;

2° Laurea congruenti praeditus sit;

3· certis documentis, praesertim libris vel dissertationibus scriptis, se ad docendum idoneum probaverit:

4® professionem Fidei emiserit secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam can. 1406 5 1. 8 C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 Martii 1918 ILE 801;

5° missionem canonicam docendi, post impetratum *Nihil obstat* Sanctae Sedis, a Magno Cancellario acceperit.

Art 22. Si quis Professor vel doctrinam catholicam laeserit vel a vitae integritate defecerit, pro gravitate culpae ad normam Statutorum puniatur et, sl res ferat, missione canonica docendi a Magno Cancellario privetur./ 2®

3. - *Auditores*

Art. 23. Auditores dividuntur in eos qui ad gradus academicos contendunt et eos qui ad gradus academicos non contendunt

Art. 24. Ut quis in Universitatem vel Facultatem ascribi possit, exhibeat oportet,

si sit clericus: litteras commendatitias Praelati sw Ordinarii, servatis ceteris praescriptionibus ecclesiasticis quae forte sint;

fi jit laicus.· competentis Auctoritatis ecclesiasticae litteras testimoniales de vita et moribus.

Art. 25. Ut quis in Universitatem vel Facultatem ad gradus academicos adipiscendos ascribi possit, afferre

debet, praeter ea quae in art. 24 praecipiuntur, authentica testimonia, ex quibus appareat cum :

1· curriculum medium studiorum classicorum rite absolvisse ;

fra) pro Facultate Theologica: studiis mediis classicis rite peractis, saltem per biennium universae Philosophiae scholasticae studuisse et praescripta examina superasse;

b) pro Pontificio Instituto Biblico: consecutum esse Licentiam in sacra Theologia ;

c) si sit clericus, pro Facultate Iuris Canonici, Ponrixio Instituto Studiorum Orientalium, Pontificio Instituto Utriusque Iuris, Pontificio Instituto Archaelogje Christianae, Pontificio Instituto Musicae Sacrae: cursum philosophico-theologicum ad normam can. 1365 C. L C. complevisse.

Art 26. Nemo simul ascribi potest in plures Facul-
•3 tates ad gradus academicos in illis assequendos./

Art 27. Ab una Universitate vel Facultate ad aliam transire licet, servatis Ordinationibus Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art 28. Auditor qui aliqua ratione deliquerit, meritu poenis ad normam Statutorum puniatur et in casibus gravioribus ab Universitate vel Facultate excludatur.

Trr. III - De ratione studiorum

1. - *Methodus generalis docendi*

Art. 29. Methodus in singulis Universitatibus vel Facultatibus talis adhibeatur, sive in disciplinis seligenda et ordinandis sive in argumentis proponendis et explicandis, qualis requiritur ut auditorum mentes ad finem. iisdem Universitatibus vel Facultatibus propostum. cohaerenter excolantur.

Nominatim:

a) In *Facultate Theologica* principem locum teneat sacra Theologia. Haec autem disciplina methodo cum positiva tum scholastica tradenda est; ideo veritatibus fidei expositis et ex sacra Scriptura et Traditione demonstratis. earum veritatum natura et intima ratio ad principia et doctrinam S. Thomae Aquinatis investigentur et illustrentur.

b» In *Facultate Iuris Canonici* tam historia et textus legum ecclesiasticarum quam earundem ratio et nexus modo scientifico exponantur.

c) In *Facultate Philosophica* Philosophia scholastica tradatur, eaque ita ut auditores plena cohaerentique synthesi doctrinae ad methodum et principia S. Thomae Aquinatis instituantur. Ex hac autem doctrina diversa
S philosophorum systemata examinentur et diiudicentur./

d) In *Pontificio Instituto Biblico* disciplinae, quaeri sacram Scripturam utcumque illustrandam conducunt, ita tradantur, ut sacrarum Litterarum auctoritas cum humana tum divina vindicetur, atque sensus verbi divinitus inspirati ad mentem Ecclesiae indagetur et explicetur.

t) In *Pontificio Instituto Studiorum Orientalium* duriplir.ae, quae ad intellegendas condiciones religiosas totius ricini Orientis conducunt, ita ex ipsis fontibus Sustrentur, ut auditores etiam non catholici plenam veritatem de unius Catholicae Ecclesiae missione divina percipiant.

/) In *Pontificio Instituto Utriusque luris,* fontibus evestigatis, iuridico apparatu adhibito atque legibus ater *se* collatis, sive in Iure canonico sive in Iure civili, cum romano tum vigenti, solida tradatur institutio.

p) In *Pontificio Instituto Archaeologtae Christia-* ita in antiqua monumenta Christiana studio historico-critico inquiratur, ut auditores ad doctrinam, . rtituta, vitam pristinae Ecclesiae per tutam certioreque illorum monumentorum interpretationem illurtranda idonei efficiantur.

h) In *Pontificio Instituto Musicae Sacrae* discipline methodo historico-critica et theoretlco-practica Ita •radantur, ut auditores, secundum normas Motu Proprio Pii Pp. X *De Musica Sacra* d. d. 22 Novembris 1903 (ASS 36 (1903-04) 329-339], et Constitutione Pii Pp. XI *Divini Cultus Sanctitatem* d. d. 20 Decembris^ 1923 ILE 868] editas, historia, scientia, peritia sive cantus gregoriani sive compositionis sacrorum conccntuum sive organi pulsandi, in usum maxime et decus aerae Liturgiae. instituantur.

Art. 30. § 1. - In singulis Facultatibus, praeter lectiones. fiant exercitationes, quibus auditores scientificam investigandi methodum et artem proponendi etiam scriptis ea quae studio assecuti sint, sub Professorum ductu addiscant.

§ 2. - In Facultate Theologica et Philosophica habeantur disputationes scholasticae, quibus auditores doctrinam penitus cognoscere, dilucide exponere, efficaciter tueri assuescant/

2. - *Studiorum curriculum*

Art. 31. Studiorum curriculum absolvitur:

a) in Facultate Theologica annis quinque

b) in Facultate luris Canonici annis tribus

c) in Facultate Philosophica annis quattuor

d) in Pontificio Instituto Biblico annis tribus ;

e) in Pontificio Instituto Studiorum Orientalium annis tribus;

f) in Pontificio Instituto Utriusque Iuris annis quattuor;

g) in Pontificio Instituto Archaelogiae Christianae annis tribus;

h) in Pontificii Instituti Musicae Sacrae *sectione* Cantus gregoriani annis tribus, *sectione* Compositionis sacrorum concentuum annis quinque, *sectioni* Organi annis quattuor.

Art. 32. Statuta Universitatis vel Facultatis decernant quae ratio habenda sit graduum academicorum qui in aliis disciplinis acquisiti sint, atque studiorum alibi, praesertim in clericorum Seminariis vel Collegiis, peractorum ad curriculum opportune contrahendum, spectatis Ordinationibus Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

3. - *Disciplinae tradendae* et *examina*

Art. 33. § 1. - Disciplinae dividuntur in:

principales, quae essentialiter requiruntur ad finem Facultatis assequendum;

auxiliares, quae ad principales bene tractandas necessariae sunt;

speciales, quae disciplinas, sive principales sive auxiliares, complent quodammodo atque perficiunt/

§ 2. - In singulis Facultatibus, pro suis cuiusque peculiaribus traditionibus et pro locorum rationibus, praeter disciplinas principales et auxiliares, etiam aliquot ex specialibus tradantur vel peculiares cursus de quaestionibus maioris momenti ex disciplinis sive principalibus sive auxiliaribus instituantur. Quae speciales disciplinae vel peculiares cursus apte in sectione distribui possunt.

δ 3. - Auditoribus ad gradus academicos contendentibus praescribuntur omnes disciplinae principales et auxiliares ac praeterea una alterave ex specialibus aut aliquot cursus peculiares, ad normam Statutorum Universitatis vel Facultatis.

Art. 34. Ad validitatem graduum academicorum examina subeunda sunt de omnibus et singulis disciplinis ad normam art 33 § 3 praescriptis.

Trr. IV - De collatione graduum academicorum

Art. 35. Gradus acadcmici in Universitatibus vel Facultatibus studiorum ecclesiasticorum nomine Summi Pontificis regnantis et. Sede vacante, nomine Sanctae Sedis conferuntur.

Art. 36. 5 1.- Gradus acadcmici ab Academils vel Collegiis vel Institutis cuiuscumque generis quae scholas proprias non habent, conferri nequeunt, salvo praescripto § 2.

5 2.- Pontificia Commissio de Re Biblica. ex Litteris Apostolicis Pii Pp. X Scripturae Sanctae d. d. 23 Februarii 1904 (ASS 36 1903-04) 530-532]. Licentiam ct Lauream in Re biblica conferre potest, ad normam tamen, congrua congruis referendo, praescriptorum art. 24, 25 1·. *2o* b>. 26, 38. 39. 40. 43 d). 44. 45 d). 46. 52 /

Art 37. Firmis praescriptis art. 24. 25. 26. 32. 36. ut quis ad gradus academicos consequendos admitti possit, necesse est scholas de omnibus disciplinis, ad normam art 33 5 3 praescriptis, rite frequentaverit in Facultate canonice erecta et approbata.

Art 38. Qui gradibus aeademicis donandi sunt profesionem fidei emittant secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam can. 1406 3 1. 8° C. I. C.

et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 Martii 1918.

Art 39. Nemo Laurea donetur, nisi Licentiam antea consecutus sit

Art 40. Universitates vel Facultates Lauream ad *honorem* conferre nequeunt nisi ex peculiari concessione singulis in casibus a Sancta Sede impetranda.

1. - *Baccalaureatus*

Art. 41. Baccalaureatus conferri non potest:

a) in sacra Theologia ante expletum annum secundum ab incepto studiorum curriculo;

b) in Iure canonico ante expletum annum primum;

c) in Philosophia ante expletum annum secundum:

d) in Re biblica ante expletum annum primum;

e) in Studiis orientalibus ante expletum annum primum;

/) in utroque Iure ante expletum annum secundum:

g) in Archaeologia Christiana ante expletum annum primum;

h) in Cantu gregoriano ante expletum annum primum, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum tertium, in Organo ante expletum annum secundum./ 25fi

Art 42. Firmo praescripto art 37. qui ad Baccalaureatum contendit talibus examinibus de disciplinis superiore tempore traditis subiciatur, ut liqueat num ad curriculum persequendum ad normam art 8 idoneus sit

2. - *Licentia*

Art 43. Licentia conferri non potest:

a) in sacra Theologia ante expletum annum quartum ab incepto studiorum curriculo;

b) in Iure canonico ante expletum annum secundum;

c) in Philosophia ante expletum annum tertium;

d) in Re biblica ante expletum annum secundum;

e) in Studiis orientalibus ante expletum annum secundum;

f) in utroque Iure ante expletum annum tertium;

g) in Archaeologia Christiana ante expletum annum secundum;

h) in Cantu gregoriano ante expletum annum secundum, in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum quartum, in Organo ante expletum annum tertium.

Art. 44. Firmo praescripto art 37, qui ad Licentiam contendit, subiciatur examini peculiari, ex quo appareat eum sibi comparasse doctrinam ad normam art. 9.

3. - *Laurea*

Art. 45. Laurea conferri non potest:

a) in sacra Theologia ante expletum annum quintum ab incepto studiorum curriculo;

b) ln Iure canonico ante expletum annum tertium;/ 259

c) In Philosophia ante expletum annum quartum;

d) in Re biblica ante expletum biennium post Licentiam;

e) in Studiis orientalibus ante expletum annum tertium;

D in utroque Iure ante expletum annum quartum;

g) in Archaeologia Christiana ante expletum annum tertium;

h) in Cantu gregoriano ante expletum annum tertium. in Compositione sacrorum concentuum ante expletum annum quintum, in Organo ante expletum annum quartum.

Art. 46. f 1. · Candidatus, omnibus praemittendis examinibus superatis et opera exercitationibus ad normam Statutorum Universitatis vel Facultatis data, ut Lauream assequi possit, debet praeterea:

1· exhibere dissertationem scriptam, quae eum investigationibus scientificis aptum esse demonstret et ad scientiae profectum conducat quaeque saltem cx parte, secundum Statuta Universitatis vel Facultatis, typis edatur;

2° hanc ipsam dissertationem coram Auctoritatibus Academicis et Professoribus Universitatis vel Facultatis palam defendere.

§ 2. - Universitas vel Facultas, praeter dissertationem et dissertationis defensionem, aliquod aliud statuat experimentum a candidato coram dandum.

Trr. V - De rebus didacticis et oeconomicis

1. - *Aedificium*

Art 47. Quaevis Universitas vel Facultas auditoria habeat non solum scholis et exercitationibus unice destinata, sed etiam, tam amplitudine quam numero, disciplinis tradendis atque auditorum frequentiae respondentia./ M

2. - *Bibliotheca et adiumenta scientifica*

Art. 48. In unaquaque Universitate vel Facultate bibliotheca adsit ad Professorum auditorumque usum accommodata, in ordinem redacta, opportunis catalogis instructa, quae Universitatis vel Facultatis disciplinis tam tradendis quam discendis atque exercitationibus servire possit.

Art. 49. Universitas vel Facultas, pro peculiari suo fine, institutis et laboratoriis scientificis ac rebus omnibus quae pro scholis requiruntur praedita siL

X - *Professorum* et *Officialium honoraria atque auditorum tributa*

Art 50. § 1. - Professoribus honoraria pendantur vitae honeste, pro amplisimi muneris dignitate, sustentandae et sui status necessitatibus consentanea.

§ 2. - Officialibus digna remuneratio concedatur.

Art. 51. Omnibus qui Universitati vel Facultati stabiliter servierint, cum a munere, iusta de causa, cessaverint, honoraria emerita ita statuantur, ut vitam decenter agere possint

Art 52. Statuta Universitatis vel Facultatis decernant quid auditores pro admissione, ascriptione annua, examinibus, diplomate persolvere debeant/ 2£1

Tit. VI - Normae transitoriae

Art 53. Universa haec Constitutio valere incipiet a primo die anni academici 1932-1933; articuli vero 4. 35, 36. 38. 39, 40 a primo die anni academici 1931-1932.

Art. 54. Studia et examina, quae in Universitathus vel Facultatibus ad gradus academicos consequendos ante annum academicum 1932-1933 secundum leges usque adhuc vigentes facta sint, valida habentur. Reliqua vero studia et examina a primo die anni academic! 1932-1933, etiam auditoribus qui curriculum iam antea inceperint facienda sunt ad normam huius Constitutionis et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationum.

Art 55. Facultates Theologicae canonice erectae pro iis qui. curriculo philosophico-theologico ad normam can. 1365 C. I. C. expleto, aliquas disciplinas theologicas altius pleniusque excolere intendunt, manere permittuntur, donec Sanctae Sedi aliud visum fuerit; interim tamen Statuta sua. quantum salvo peculiari earum fine fieri potest, ad hanc Constitutionem ct Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationes accommodare debent

Art. 56. Omnes Universitates vel Facultates studiorum ecclesiasticorum a Sancta Sede iam erectae et approbatae, comprehensis his de quibus in art 55, Statuta sua, ad hanc Constitutionem et Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus Ordinationes accommodata, ante diem trigesimum mensis Iunii anni 1932 eidem Sacrae Congregationi exhibere debent simul cum relatione de vita academica et oeconomica superioris triennii./ S3

Art 57. Si qua Universitas vel Facultas praescripto art. 56 non obtemperaverit, ius vel privilegium gradus academicos conferendi ipso facto amittet

Art. 58. Vigentes in praesenti contra hanc Constitutionem leges vel consuetudines, sive universales sive particulares, etiam specialissima et individua mentione dignae, abrogantur. Item privilegia a Sancta Sede ad haec usque tempora personis sive physicis sive moralibus concessa, quae eiusdem Constitutionis praescriptis contraria sint, omnino revocantur.

Volumus denique ut praesentium Litterarum exemplis etiam impressis, sigillo viri in ecclesiastica digni-

tate vel in officio constituti munitis et nomine alicuius notarii publici subscripto, eadem prorsus adhibeatur Mes, quae hisce Litteris haberetur, si ipsaemet exhibrtae vel ostensae forent

Quae autem per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus, mandavimus, rata omnia et firma consistere ac permanere auctoritate Nostra volumus et iubemus, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die vicesima quarta mensis Maii. in Festo Pentecostes, Pontificatus Nostri anno decimo.—Fr. Andreas Card. Fr Ühwirth, Cncellarivs S. *R. E.* Caietanus Card. Bisleti. *Sacrae Ctrgng. de Seminariis et Studiorum Universitatibus Praefectus,* loseph Wilpert, *Decanus Collegii Protono-Uhorum* Apost. Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protono-*Unus Apostolicus.

Ada. A. BENTLEY in CR *2* (1931) 368-372; G BOYER ln hU 20 (1931) 298-312; J. dc CHELLINCK in NrT 58 (1931) 763-735: Ph. MAROTO in CpR 12 (1931) 212-228 et In Apoll. 4 (1931) 270 286.386-396,537-545; SPECTATOR in IP 11 (1931) ‡18; ME 43 (1931) 290-299.

1031

1931 IUN 9.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Matrimonium civiliter initum anno 1922 inter **CATHOLICAM ET ACATHOLICUM BAPTIZATUM DECLARATUR VALIDUM**

Dubium - *Eminentissime ac Reverendissime Domine:* Sophia Carolina Iones, die 24 maii 1892, in urbe Chicago nata est ex *matre catholica* et patre acatholico in natrimonio mixto apud iudicem civilem in urbe Chicago inito, et die 22 januarii, 1893. in ecclesia Sancti Henrici. in urbe Sancti Ludovici. matre annuente, patre csdo, baptizata est. Mater, anno 1895 a sponso acatholico orbata, tres filias in orphanotrophio catholico in orbe Chicago ponere conata est, sed cum pauper esset et nihil pro sustentatione earum solvere posset, qui orphanotrophio praeerant illas recipere recusaverunt. Mater deinde, ira incensa et paupertate laborans, paulo post in urbem Sancti Ludovici in qua nata erat rediit, et tres filias in domo quadam industriali protestantica posuit, ct ab hoc tempore religionem suam catholicam neglexit, immo odio habuit. Anno 1898 vel 1899, mater alas nuptias contraxit cum viro acatholico qui ecclesiam catholicam in odio habuit, et filias e domo protesUntica ad novum domicilium conduxit. Sed ƿauper tatis ratione Sophia nostra debuit vivere cum vicinis et hborare in eorum domibus sine ulla educatione saecuhri vel religiosa.

Cognovit matrem suam esse ex familia catholica ortam. sed nescivit seipsam esse baptizatam in ecclesia catholica. Post aliquot annos, vitrico mortuo. Sophia adolevit apud matrem quam, nullatenus quoad religionem instructa, postea reliquit

Mater Sophiae circa annum 1915, postquam ad religionem suam catholicam rediit, viro catholico coram ecclesia nupsit Duobus autem annis abhinc, suadente Euliere protestantica quae cum ea habitabat, sectae cudam protestanticae adscripta, huic sectae adhuc adhaeret

Sophia Carolina, die 15 martii 1922, coram iudice cirtti nupsit lacobo lamison, viro lutherano, qui postquam Sophia divortium civile die 23 aprilis 1926, obtinuit ad alâs nuptias convolavit. Duobus annis abhinc. Sophia Carolina viro catholico nuptura existimansque se non esc baptizatam. sacerdotem catholicum rogavit ut in fide catholica instrueretur. Investigatione peracta, compertum est Sophiam fuisse in ecclesia catholica baptintam in infantili aetate, sed sine ulla religione adoleV4se. Sophia tunc recursum habuit ad hanc curiam matnsxmialem ut declarationem nullitatis matrimonii sui cum lacobo lamison obtineret Quod matrimonium haec «ria, freta sententiis DD. De Smet, Vlaming. Blat, Wernz-VidaL Cappello, Vermeersch-Creusen, certe nullum esse declaravisset, nisi intervenisset authenticum responsum Pontificiae Commissionis ad interpretandum Codicem, diei 20 iulii 1929 [LE 9181, declarans < ab acatholids nati » includere natos ab alterutro parente acatholico. Tandem haec curia, cum anceps dubitans num hoc responsum esset retroactivum necne, die 22 februarii 1930 misisset hoc dubium, visum et approbatum. ad Commissionem Pontificiam, anno elapso et nullo responso accepto, nunc petit solutionem casus ab Eminentia Vestra, ut Sophia, adhuc sub instructione in fide catholica, tandem aliquando certior fiat an viro catholico nubere possit.

Cum summae venerationis sensu subscribo, Joannes Lyons, Officialis Curiae Matrimonialis Archidioecesis Sancti Ludovici.

Resp. - *Excellentia Rev.ma,* Litteris ad S. Officium die 22 Ianuarii nuper elapsi datis. Excellentia Tua Revjna expostulabat utrum invalidum ex defectu formae declarandum esset matrimonium solo civili actu contractum anno 1922 a Sophia C. Jones (nata ex matrimonio mixto, catholice baptizata sed absque ulla religione inde ab infantia educata) cum acatholico Jacobo Jamison.

Haec Suprema Sacra Congregatio, re diligenter considerata, respondendum mandavit:

Matrimonium in casu, juxta exposita, fuisse validum.

Maximam meam observantiam Tibi obtestor ac permaneo Addictissimus.—F. Card. Sbarretti, Episcopus Sabinensis et Mandelensis, *Secr.*

• Ordinario S. Ludovici. Prot. N. 481-31; PrM 21 (1932) 14-16 Adn. PrM 21 (1932) 16.

1032

1931 IUN 9.-SC SACR. NORMAE. AAS 23(1931)457-492

Regulae servandae in processibus super nullitate **SACRAE ORDINATIONIS VEL ONERUM SACRIS ORDINIBUS INHAERENTIUM A SACRA CONGREGATIONE DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM EDITAE**

DECRETUM

Ut locorum Ordinarii in causarum instructione super nullitate sacrae ordinationis vel onerum eidem inhaerentium tutius et expeditius, ad tramitem iuris communis, procedant, sequentes regulae praestitutae sunt, quae, congrua congruis referendo, etiam pro causarum matrimonialium processibus conficiendis in plenariis Comitiis diei 27 Aprilis 1923 ab EE. PP. adprobatae fuerunt; uti praescribit ipse can. 1995, et iampridem iusserat Benedictus XIV in Const Si *datam,* 4 Mart. 1748 [CICF n. 385]. Cum itaque eaedem regulae ab EE. PP. huius sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum fuissent maturo examine expensae» in plenariis Comitiis diei 29 Maii 1931 iidem ipsas probarunt, et publici iuris fieri, si Ssmo placuerit, rescripserunt. Ssmus autem D. N. Pius divina/ Providentia Papa 458
XI, in audientia die 9 Iunii huius anni ab infrascripto S. C. Secretario habita, sententiam EE PP. approbare et confirmare dignatus est, atque ut istae regulae ab omnibus ad quos spectat rite et religiose serventur, eas iussit edi in officiali Commentario Acfa Apostolicae *Sedis.*

Cap. I - De foro competenti

1. - Ad Sacram Congregationem de disciplina Sacramentorum spectat cognoscere de causis contra ipsam validitatem sacrae ordinationis, vel de causis quibus impugnantur obligationes ex sacra ordinatione dimanantes (can. 249 § 3), salva competentia Supremae S. C. S. Officii (can. 1993).

2. - Nullus iudex inferior potest processum in hisce causis instruere, nisi Sedes Apostolica eidem facultatem fecerit

Cap. II - De supplici libello ad petendam sacrae ordinationis aut onerum eidem adnexorum declarationem nullitatis

3. - < Validitatem sacrae ordinationis accusare valet clericus peraeque ac Ordinarius cui clericus subsit vel in cuius dioecesi ordinatus sit Solus clericus, qui existimet se ex sacra ordinatione obligationes ordini adnexas non contraxisse, potest declarationem nullitatis onerum petere » (can. 1994 §5 1. 2).

4. - § 1. Supplex libellus, qui semper Romano Pontifici erit inscribendus, et ad Sacram Congregationem de Sacramentis transmittendus, referat plenam et accura-

tam totius facti speciem et causas omnes, quae ad obtinendam petitam declarationem conducere possunt; appositis etiam die, mense et anno exhibiti libelli, nec non dioecesi originis, vel ea in qua actor actu commoratur.

5 2. Curandum est ut libellus referat genuinam factorum narrationem, ab ipso actore exaratam et subscriptam (cf. m Appendice n. ID.

5 3. Quamvis eidem actori integrum sit libellum ad Sanctam Sedem transmittere, expedit tamen, et semper suadendum est, ut id per proprium Ordinarium fiat, qui suam addere debet informationem.

5. - Ordinarius proprius est Ordinarius dioecesis, cui actor adseriptus est, et si agatur de religiosis dimissis,
453 est Ordinarius dioecesis originis vel domicilii. '

Cap. Ill - De praevia inquisitione

6. - 5 1. Receptis actoris precibus, Sacra Congregatio Ordinario scribit, ut super assertis ab actore, inquisitionem extraiudicialem peragat, qua pateat utrum preces probabili fundamento innitantur, eamque ad ipsam mittat una cum suo voto et documentis.

δ 2. Praevia inquisitio in illud intendere debet ut de circumstantiis antecc/mlibus, concomitantibus et subsequentibus assertam ab actore coactionem aut aliam causam consensum afficientem, cognoscatur, quibus pateat utrum preces probabili fundamento innitantur.

f 1 Excepto casu quo Ordinario constet revera preces haud spernendo fundamento inniti, praevia rei cognitio erit haurienda ex interrogationibus faciendis ipsi actori et testibus, modo tamen extraiudiciali, seu non praemissa formali citatione et non delato iureiurando

5 4. Quae per extraiudicialem Inquisitionem erunt collecta in actis referri et una cum Episcopi voto ad S. C. transmitti debebunt

1 5. Si. attenta eadem extraiudiciali inquisitione, haec Sacra Congregatio censuerit preces non spernendis niti rationibus, solet ipsi Ordinario loci dare litteras delegationis pro causa instruenda, iuxta sequentes regulas et cum clausulis opportunis.

Cap. IV - De tribunali constituendo

7. - Ordinarius, facta sibi facultate a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum conficiendi processum super asserta nullitate sacrae ordinationis, vel onerum eidem adnexorum, curabit tribunal, cum primum poterit, constituere, ad Id adhibens ministros in sua Curia constitutos, vel alios etiam, quoscumque maluerit. eligens, servatis normis can. 1995 et seq., nisi aliud In rescripto delegationis cautum sit. dummodo isti iis praediti sint qualitatibus, quae a iure pro singulorum munere praescriptae sunt (can. 1607 § 1). Atque in primis erit deputandus a iudice defensor sacrae ordinationis. qui ad omnes et singulos actus citari atque audiri debebit. Erit etiam eligendus actuarius pro actis conscribendis ad normam can. 1585.

Ordinarius, quatenus utatur facultate subdelegandi, netum subdelegalionis scripto redigat, facta mentione delegationis ab Apostolica Sede tributae cum addita
450 potestate subdelegandi /

8. - 5 1. Ordinarius, etsi delegatus a Sede Apostolica ad causam instruendam, vel iudex subdelegatus, eam ne suscipiat, m qua. ratione consanguinitatis vel affinitatis, vel ratione tutelae aut curatelae, intimae vitae consuetudinis, magnae simultatis vel lucri faciendi aut damni vitandi, aliquid ipsius intersit, iuxta praescriptum can. 1613 5 1.

I 2. Iisdem in adiunctis a suscipiendo munere abstinere debet defensor sacrae ordinationis (can. 1613 § 2).

9. - 5 1. Ordinarius qui. ob legitimam suspicionis exceptionem. causam instruendam non susceperit, debet vel iudlcem subdelcgare, si haec facultas ei competat, vel rem ad Sacram Congregationem remittere.

I 2. Si exceptio suspicionis adversus iudicem subdekiptum proponatur. Ordinarius vel obiectam suspicionem defm·!. v<·1 alium Iudicem subdvlegat. si hac potestate polleat, vel rem ad H, S. C. remittit (can. 1614
H 1. 2»

10 - In Ipsa tribunalia constitutione, vel in toto cau-<ar cursu. Ordinarius vel iudex. alios viros aeque idoeligere poterit qui iudicis et aliorum officialium vices gerant pro rasu, quo primi electi fuerint impediti, v»4 uti %u<pect·. legitime habiti. Cum eorum opera In cauxae dreursu occurrerit, de subrogatione secuta et de subrogationis motivo in actis mentio fiat; et opportunum erit ut hi cum dictione substituti subscribant aut denotentur in actorum textu.

11. - Excepto Episcopo, quando ipse per se iudicis instructoris munere fungitur, omnes qui tribunal constituunt, in prima sessione iusiurandum de officio nte ac fideliter implendo et de secreto servando praestare debent

Cap. V - De officio iudicis et tribunalis ministrorum

12. - Iudicis erit, postquam ei legitime commissa fuerit processus instructio, inquisitionem iudlcialem instituere super asserta nullitate sacrae ordinationis, vel onerum adnexorum iuxta regulas heie traditas. Inquisitio versari debet circa omnia, quae eamdem nullitatea ob intentionis defectum vel coactionem aut metum aut aliud consensus vitium probant, vel huius modi accusationi contradicunt Argumenta autem ad detegendam veritatem in his causis praecipue sunt: a) actoris furata confessio; b) testes parentes ipsius et Seminarii moderatores; c) testes ex officio inducti, vel etiam ad instantiam actoris, prouti res ferat; d) authentica documenta etiam extraiudicialia, cuiuscumque generis» veluti litterae, ct alia quae ad rem faciant; e) indicia et praesumptiones.

13. - Iudex m primis moderator est actorum. Ipsius itaque erit tribunal convocare et sessiones indicere; sacrae ordinationis defensorem, partem et/ testes citare. 4Q
ut in iudicium comparcant; actorem et testes audire propositis interrogationibus a sacrae ordinationis defensore confectis tum ex officio exaratis, atque ea omnia statuere, quae eius prudentiae et sagacitati aptiora videbuntur ad factorum veritatem eruendam.

14. - Si quando actor aut testes examinandi sint alienae dioecesis, vel sint extra diocesim degentes, et hi sine gravi incommodo ad tribunalis sedem, ubi causa instruitur, accedere nequeant, iudex Ordinarium illius dioecesis rogabit, ut, constituto tribunali, actorem ac testes citet, examinet, et ab eis documenta requirat, iuxta interrogationes a defensore sacrae ordinationis, mandato iudicis instructoris, confectas et ab ipso iudice transmissas, additis instructionibus opportunis, si casus ferat (can. 1570 5 2; 1770 5 2 n. 3). Ordinarius hac de re requisitus, servatis iuris praescriptionibus, acta per se vel per alium confecta, ad iudicem remittat

15. - ? 1. Actor vel testes, qui in dioecesi quidem commorantur, sed in locis, ob dioecesis vastitatem ct asperitatem aut defectum viarum, ita dissitis a tribunalis sede, ut sine magna temporis iactura et gravibus impensis neque ipsi iudicem adire, neque iudex instructor. defensor sacrae ordinationis et actuarius eos adire possint. Interrogari debent per parochum, si fieri potest, vel alias per sacerdotem dignum et idoneum, ad hoc a iudice instructore delegatum, qui ipsi actori vel testi propior sit (can. 1770 § 2 n. 4).

§ 2. Huic, cum litteris delegationis, transmitti debent interrogationes faciendae et instructiones ad rem opportunae. Delegati autem erit, pro facultate ln litteris expresse facta, sibi adsciscere alium, qui defensoris sacrae ordinationis munere fungatur, et hic sacerdos esse debet, et alterum, qui actuarii munus expleat.

5 3. Sacerdos delegatus iusiurandum de officio rite et fideliter adimplendo ac de secreto servando coram defensore praestare debet, et defensor sacrae ordinationis atque actuarius coram delegato: et de hoc mentio fiat in actis.

§ 4. Si delegatus haud possit habere sacerdotem quem sibi adsciscat in munere defensoris, id referat in actis, et ipse ex officio faciat interrogationes: itemque si desit, in regionibus parum vel nullimode excultis, qui actuarii munus expleat, facta debita adnotatione in actis, ipse iudex delegatus actum receptae attestationis, cum debitis notis, redigat.

16. Iudex, ut aeque aestimari possit uniuscuiusque attestationis pondus, de *singulorum in iudicium* vocatorum aut *vocandorum probitate* et credibilitafe nunquam inquirere praetermitat, ct ad hoc curabit ut ab eorum parochis litterae testimoniales exhibeantur, quae, si haberi non possint, erunt a Curia alia documenta perquirenda; ct hacc omnia sedulo in actis referantur (cf. in Appendice η. X et seq.)./ «a

17. - Si acciderit actorem vel testem inductum ab eo aut ex officio vocatum in iudicium non venire, de non secuta comparitione in iudicium et de causa saltem

probabili non accessus, an ex. gr. agatur de impossibili-Ule vel de inobedientia seu de contumacia, in actis mentio liat Et si de actoris contumacia agatur, haec declaretur (can. 1843), atque instantia perempta habeatur ad normam can. 1850. nisi intersit rei publicae nullibtem declarare, uti si ageretur de casu amentiae, et in ictis apposita documenta referantur ad H. S. C. transmittenda.

18. - I 1. In processu eiusmodi, cum requiratur praesenta sacrae ordinationis defensoris, eo non citato, acta irrita sunt, nisi ipse, etsi non citatus, revera interfuerit (can. 1587 § 1),

Î 2. Si legitime citatus aliquibus actis non adfuerit, icta quidem valent, verum postea sacrae ordinationis defensoris examini subiicienda omnino erunt, ut ea omnia, sive voce sive scriptis, possit animadvertere et proponere, quae necessaria aut opportuna judicaverit ican. 1587 § 2).

19. - Defensoris sacrae ordinationis ius et officium est: 1) examini actoris et testium adesse; exhibere iudici interrogatoria clausa et obsignata, in actu examinis a iudice aperienda, et actori ac testibus proponenda; novasque interrogationes ab examine emergentes iudici suggerere; ac praesertim contestationes, quae actori vel eius testibus super deprehensis contradictionibus erunt faciendae; 2) articulos ab actore propositos perpendere, eisque, quatenus opus sit, contradicere; documenta exhibita recognoscere; 3) animadversiones circa assertum intentionis defectum vel coactionem aut aliud vitium consensus scribere et allegare, eaque om-r.ia deducere, quae ad sacram ordinationem tuendam utilia censuerit (can. 1968).

20. - Defensori sacrae ordinationis ius esto: 1) semper et quolibet causae momento acta processus inviare; novos terminos ad acta perficienda flagitare, prudenti iudicis arbitrio prorogandos; 2) de omnibus probationibus vel allegationibus ita se certiorem facere, ut contradicendi facultate uti possit: 3) petere ut alii testes inducantur, vel iidem iterum examini subiciantur, processu etiam absoluto et clauso; novasque animadvernones edere; 4) exigere ut alia acta, quae ipse suggesrrit» conficiantur, nisi iudex dissentiat, et hoc in casu, n ludex non sit ipsemet Ordinarius, ad hunc recurrere (can. 1969).

21. - Actuarii, qui notarii seu cancellarii in processu partes explet, praecipuum munus erit legitime artis conficiendis incumbere, acta fideliter custodire ce cuipiam extraneo pateant, transumpta conficere et de eorum authenticitate testari.

22. - Tam iudex instructor quam defensor sacrae ordinationis curent ut pars, vel testis vel peritus interrogationi ipsi delatae respondeat quoad/ omnes partes n quas dividitur. Si quandoque actori aut testi difficile j.t memoria totam interrogationem retinere, ei per paries illa proponatur, quo facilior et plenior responsio evadat

23. - Fas erit iudici, audito sacrae ordinationis defensore, actuario assignare adiutorem. qui eum adiuvet in scriptione actorum et in transumptis conficiendis. Is, sicuti ceteri ministri tribunalis, ex momento quo assumitur, iusiurandum praestet de munere fideliter obeundo et de secreto servando.

Cap. VI. - De initio processus et de citationibus FACIENDIS

24. - § 1. Si omnia expleri non possint unica ses-r.one, processus in sessiones dividatur; videlicet, quotes tribunal a iudice legitime convocatur ad processus arta explenda, sessio habeatur.

5 2. De decreto iudicis, quo sessio clauditur et alia quae tunc indicitur, vel erit opportuno tempore indicenda. mentio in actis facienda est» nisi instructio causae sit absoluta.

25. 5 1. In prima sessione tribunal coadunatur et etiam completur, si aliqui desint administri. Siquidem tn ea iudex communicat: a) litteras Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, quibus processus instructio Ordinario committitur; b) litteras Ordinarii, nisi :pse per se praesit, quibus iudicis officium subdelegat; c) deputationem defensoris sacrae ordinationis et actuarii iam ab Ordinario peractam, vel ab ipso iudice, vi specialis delegationis, iam factam vel in hac sessione faciendam; d) electionem officialium substitutorum; e) supplicem libellum actoris pro inquisitione ineunda: f) denique praestandum esse iusiurandum (cf. in Appendice, nn. VH-VHD.

§ 2. Ista propria sunt primae sessionis, in qua tamen et alia expleri possunt acta vel ipsa instructio absolvi, si ita res patiatur; quod non solet contingere: quare in reliquis habetur conventus personarum tribunal constituentium ad certa processus acta conficienda. Conventus autem habeatur die et loco determinatis in superiore proxima sessione, nisi iudex maluerit statuere ut sessio peragatur die et loco dein determinandis et indicendis.

26. - Aliquot diebus antequam tribunal congregatur, iudex citat eum, qui examini est subiiciendus, itemque defensorem sacrae ordinationis et actuarium, nisi hi iam in superiore sessione invitationem exceperint.

27. - Citatio parti et testi fiat per litteras quae contineant: a) praeceptum iudicis ad comparcndum; b) nomen, cognomen et domicilium illius,/ qu! in .us vocatur; c) iudicem coram quo comparere Jubetur; d) locum et horam audientiae; e) causam, ob quam convenitur, satis significatam, seu saltem generalibus verbis indicatam (can. 1715 § 1); f) iudicis et actuarii subscriptionem et tribunalis sigillum (cf. in Appendice η. IX).

28. - Citationis scheda clausa Curiae cursori, ne evulgationi ansa praebeatur, tradetur; et per eundem cursorem erit private et personaliter remittenda. Altera citationis scheda asservatur in actis (can. 1716). Si ob distantiam vel aliam causam, per cursorem fieri non possit intimatio, scheda citationis» iussu iudicis, transmitti poterit per tabellarios publicos, dummodo commendata et cum syngrapha receptionis, vel alio modo, qui, secundum locorum leges et conditiones, tutissimus sit (can. 1719). Cursor si per se intimationem peregerit, de ea in scriptis, ad calcem schedae in actis asservatae, manu propria subsignatis ad iuoicem referat (cf. in Appendice n. XV); si vero intimatio facta fuerit per publicum tabellariorum officium, in actis adservetur attestatio eiusdem officii.

29. - § 1. Quoties, diligenti inquisitione peracta, adhuc ignoretur ubi degat actor aut etiam testis, si rei gravitas postulet, locus est citationi per edictum. Haec autem fit affigendo per cursorem ad fores Curiae schedam citationis ad modum edicti, per tempus prudenti iudicis arbitrio determinandum, et in aliqua publica ephemeride eam inserendo. Si vero utrumque fieri nequeat, alterutrum sufficiet (can. 1720).

§ 2. Si citatus praecepto comparcndi obtemperare renuerit, videat iudex utrum renovanda sit citatio (can. 1843 § 2), an aliis modis magis opportunis et efficacibus uti expediat, prouti foret interventus personae amicae vel auctoritate gravis. A remediis coercitivis, ut flectatur contumacia, abstinere ut plurimum prudens erit.

5 3. Iudex videat etiam an actoris vel testis non comparitio seu contumacia per alios testes, de re circa quam illi interrogati fuissent, edoctos» suppleri possit

Cap. VII. - De iureiurando ab actore. TESTIBUS ET PERITIS PRAESTANDO DE VERITATE DICENDA. ET DE INTERROGATIONIBUS IISDEM FACIENDIS

30. - Iudex, antequam cuipiam in ius vocato interrogationes deferat, exquirat iusiurandum de veritate dicenda, tacto sacrorum Evangeliorum libro (cf. in Appendice η. XVII). Si citatus suas attestationes sub lureiurando reddere renuat, et iudex instructor censeat cius attestationes esse utiles ad veritatem detegendam, potest eas excipere, foeta tamen in actis mentione dc iurisiurandi recusatione eiusque causa./

31. - Iudex actorem et testem ad iusiurandum recipiens, eos, prouti casus ferat, commonefaciat dc sanctitate actus et de gravissimo delicto, quod patrant pcieratores, adnotando peculiarem gravitatem iurisiurandi in subiccta materia, et periurii funestissimos effectus; item si pro qualitate personarum opportunum hoc videatur, moneat de poenis quibus obnoxii fiunt in foro Ecclesiae, qui falsum in iudicio iurati affirmant.

Poenae contra iurisiurandi violatores sunt: 1) interdictum personale, si periurus sit laicus: 2) suspensio, si clericus (can. 1743 5 3).

Has tamen poenas iudex ne ferat inconsulto Ordinario.

32. - Examen faciendum est a iudice, cui adsistant oportet defensor sacrae ordinationis ct notarius seu actuarius. In examine interrogationes non ab alio quam a iudice. ve! ab eo qui eius locum tenet, deferendae sunt Quapropter si a defensore sacrae ordinationis novae interrogationes parti aut testi faciendae sint, has non ipse eisdem intimet, sed iudici, vel eius vicem gerenti.

proponat, ut is eas actori aut testi deferat (can. 1773 II 1. 2).

33. - Interrogationes proponendae dividuntur m generales et *particulares: priores* ordinantur ad exquirendum de generalibus personae adiunctis, hoc est de nomine, cognomine, parentibus, aetate, religione, conditione, domicilio et necessitudine cum parte in causa; hae semper et omnibus aeque sunt deferendae, nisi iudex exsistimet unam vel alteram esse in casu particulari omittendam. Posteriores ordinantur ad veritatem eruendam circa assertam coactionem aut etiam assertam nullitatis sacrae ordinationis causam. Praeterea a teste semper exquirenda erit scientiae causa, nempe unde, quando ct quomodo ea quae asserit habeat cognita (can. 1774).

34. - § 1. Interrogationes sint breves, non suggestivae, uti vulgo appellantur, non plura complectentes, pertinentes ad causam de qua agitur, testis intellegentiae accommodatae et vulgari sermone expressae (can. 1775).

5 2. Actor et testes oretenus responsiones reddant Non praemoneantur de interrogationibus faciendis, nec eis permittatur depositionem legere, nisi, in aliquo casu particulari, iudex opportunum censeat sinere ut pars interrogata aliquod grave documentum legat, quod eius dicta comprobare vel eius memoriam adiuvare valeat (can. 1776. 1777).

35. - § L Actoris aut testis responsio ex continenti redigenda est scripto ab actuario, non solum quod ad substantiam spectat, sed etiam quod attinet ad editi testimonii verba (can. 1778).

§ 2. Si verba referri non possunt, vel quia nimis praecipitanter prolata, vel quia impropria et inter se non logice connexa, iudex dictabit responsionem in actis
466 redigendam./

I 3. Actuarius interrogationes iam in scriptis exaratas non referet; sed responsiones ex ordine designabit eodem numero, quo notantur relativae quaestiones; interrogationes vero *ex officio* additas ad verbum describat

36. - Actuarius in actis accurate singulis vicibus adnotet iusiurandum peractum, et generaliter omnia memoria digna, quae forte acciderint cum examina explentur (can. 1779).

37. - Actori et testi antequam ab auditorio discedant, debent legi quae actuarius de iis, quae viva voce quisque testatus est, scripto redegit, data eidem et testi facultate addendi, supprimendi, corrigendi, variandi. Cum autem is responderit se nihil amplius habere quod dicat aut mutet, iterum iusiurandum de veritate dictorum et de secreto servando emittat, quod ab actuario in actis adnotandum erit, et deinde depositioni subscribere iubeatur, et post eum subscribant iudex. defensor sacrae ordinationis et actuarius (can. 1780 §5 1, 2).

38. - i 1. Actor poterit iterum ad examen vocari vel ad eius instantiam, vel exquirente defensore sacrae ordinationis, vel *ex officio* a iudice. audito eodem defensore; et pars atque testes etiam poterunt inter se con/erri (italice *confrontere),* si expediat et omne rixae aut scandali sit remotum periculum.

5 2. Item testes poterunt, parte aut defensore sacrae ordinationis Id postulante, vel id statuente iudice *ex officio,* et audito eodem defensore, denuo ad examen vocari, et circa ea quae iam testati sunt, vel circa nova facta vel quaestiones ex processu emergentes, interrogari (can. 1772 H 2, 3).

§ 3. Quoties id expostuletur, iudicis est suo decreto, audito sacrae ordinationis defensore, eiusmodi postulationem reiicere vel admittere, cauto potissimum, si admittat, ut omnis collusionis aut corruptelae periculum absit (can. 1781).

I 4. Cum actor vel testis novo examini submittitur, eadem serventur, congrua congruis referendo, quae de partis et testium examine infra edicuntur.

39. - In conficiendis actis, seu in relatione scriptis redacta de iis quae fiunt aut decernuntur in sessionibus tribunalis, lingua latina adhibeatur; citationes vero. iusiurandum ab actore et a testibus praestandum. interrogationes et responsiones, nec non relationes et vota peritorum, lingua vernacula exprimi possunt, dein in latinam vertenda.

40 - Documenta, quae lingua latina, italics aut gallica exarata non sint, latine reddantur ad verbum. Unde interrogationes et responsiones, quae lingua latina, italica aut gallica redactae non sint, in unam Unguam latinam authentice atque cx integro vertantur. Si ad versionem faciendam interpres foret adhibendus, U a iudice, audito sacrae ordinationis/ defensore, eligatur, 4C eique, sicuti aliis tribunalis ministris, duplex iusiurandum erit deferendum, nempe de munere fideliter obeundo et de secreto servando (cf. in Appendice η. XX).

Cap. VIII. - De examine actoris

41. - Primo actor audiendus, qui validitatem sacrae ordinationis aut onerum ei adnexorum impetit ludex eidem, praemisso iureiurando, interrogationes deferat a defensore sacrae ordinationis concinnatas et clausas sibi traditas. Alias addat *ex officio,* si necessarium aut utile putaverit ad veritatem accuratius depromendam: in interrogationibus conficiendis et proponendis, subiecta in Appendice specimina prae oculis habeantur.

42. - Actori post interrogationes generales, interrogationes speciales, prudenter pro adiunctis variandae, deferantur, iuxta formulam in Appendice sub η. XVIII relatam.

43. - Quoties rei gravitas postulet, iudicis est, audito sacrae ordinationis defensore, ex *officio* actorem ad novum examen vocare iuxta praescriptum n. 38, in quo novae interrogationes seu contestationes proponentur.

44. - 5 1. Iudex nunquam omittat interrogare actorem circa exsistentiam et factorum adiuncta, quibus innititur in sua actione instituenda.

§ 2. Huiusmodi interrogationem iudex etiam faciat testibus, qui de re edocti verosimiliter praesumantur.

45. - § 1. Antequam perficiatur examen et praestentur. quae statuuntur n. 38, iudex ab actore petat ut exhibeat testes, si quos habeat, qui de intentionis defectu vel de illata coactione aut de alio vitio consensum afficiente referre possint.

§ 2. Sedulo quaerendum est ab actore ut indicare velit testes, qui cum sint de istius familia aut vicinia, aut eius res domesticas cognoscant, vel sint Seminarii contubernales aut moderatores, probabiliter utile testimonium praestare valent.

Cap. IX. De testibus aliisque probationibus NDIS

46. - § 1. In his causis testes fidem facere debent de probitate et praesertim de voracitate partis circa rem deductam in controversiam (can. 1975 § 1).

§ 2. Testes eo maiorem sibi conciliant fidem, quo potiora habent documenta de sua probitate. Habendi sunt autem quasi testes *de scientia, et/* hinc maximam 4® faciunt fidem, cum referunt se ex actore aut ex proximioribus parentibus, tempore non suspecto (ut infra, n. 54), didicisse ipsum caruisse voluntate sacros suscipiendi ordines, et, quod magis interest, ipsum sacram ordinationem vel onerum susceptionem explicite exclusisse.

5 3. Testibus hisce iudex alios testes *ex officio* adiungere potest, imo debet, quando scilicet testes ab actore inducti, tres tantum aut quatuor sint; vel ad rei veritatem illustrandam, etsi plures, insufficientes sint

47. - Inductio testium *ex officio* non est praetermittenda. cum ex actorum instructione ediscitur alias adesse personas de re controversa edoctas, vel quae alio modo utilem attestationem reddere valeant.

48. - § 1. Si actor petat sibi pandi nomina testium *ex officio* productorum, iudex. audito sacrae ordinationis defensore, excluso quovis periculo corruptionis aut collusionis, et nisi aliquod obstet impedimentum, id indulgere valet suo decreto, quod in actis referri debet

§ 2. Iudicis tamen est differre, prouti casus ferat nominum publicationem, quoadusque testes suam reddiderint attestationem.

Cap. X. - De examine testium

49. - Inchoatur horum testium examen ab iis, qui inducti sunt ab actore, et quidem a parentibus proximioribus, qui praesumuntur magis instructi (cf. in Appendice n. XXI); postea audiantur extranei, si qui sint Hic ordo tamen in auditione testium non est necessario servandus, et integrum est iudici unum alteri praeferre. Si quis testis inductus obierit, vel in iudicium non comparuerit, in actis notetur; si vero eo, ubi tribunal cogitur, se conferre non possit, audiatur iuxta normas nn. 15 et 16 statutas.

50. - In testibus examinandis iudex, delatis iure-

iurando ct Interrogationibus generalibus, testi proponat interrogationes, sibi a sacrae ordinationis defensore tradendas clausas et obsignatas, quae esse poterunt uti habentur in specimine Appendicis η. XXIII et XXIV.

51. - 5 1. Antequam testis dimittatur, ei legendae sunt responsiones factae ab actore, qui eum uti testem produxit, ut dicat utrum asserta in cius attestatione veritati respondere censeat et fide digna habeat

§ 2. Si iudici non videatur opportunum aut non expedire integram depositionem legere, vel quia ea refert quae verosimiliter actor non vult testibus nota fieri, vel quia periculum subesse potest collusionis, tunc quaedam tantum legere valet, vel etiam nullimode legere, salva eiusdem iudicis facultate proponendi appositas interrogationes ex *officio,* vel curandi/ ut a defensore sacrae ordinationis opportunae contestationes fiant in interrogatorio ab eodem de more concinnando, firmo praescripto n. 38.

52. - Expleto examine, legitur testi integra depositio: exinde rogatur an menti suae plene respondeat: postea, vel habito responso affirmante vel factis expetitis emendationibus aut additamentis, et praestito duplici iureiurando, iuxta n. 37, subscribit ipse, et cum eo subscribunt iudex, defensor sacrae ordinationis et actuarius.

51 - In his testibus excutiendis maxime curandum est. ut, si quid protulerint causae meritum directe attingens, semper ab eis exquiratur *unde, quomodo, quando* id didicerint, ut pateat an tempore non suspecto idem cognitum habuerint (can. 1774). Causam enim valde iuvant confessiones extraiudiciales tempore non suspecto prolatae.

54. - Attestationes seu documenta respicere intelkguntur *tempus non suspectum,* cum exhibentur quando de hac quaestione introducenda ne cogitabatur quidem, nec aliae suberant rationes veritatem occultandi aut falsum proferendi.

Cap. XI. - De testibus, praeter illos ab actore inductos, ex officio a iudice inducendis

55. - § 1. Quoties alios testes inducere praestat ad complendam probationem, hi de scientia magis quam de credibilitate sint oportet.

Î 2. Hi producuntur vel cx *officio* a iudice. audito sacrae ordinationis defensore, aut hoc instante, vel ad instantiam actoris.

56. - Testes ex *officio* erunt inducendi quoties prudenter dubitetur adesse collusionem inter actorem et parentes, aut inter testes et ipsum, vel ipsum testimonium insufficiens habeatur, nisi aliis argumentis aliunde depromptis veritas evinci possit.

57. - Interrogationes his non minus ac aliis testibus faciendae, erunt a defensore sacrae ordinationis concinnandae, ac iudici exhibendae modo et ratione supra determinatis; iudici non minus fas est alias interrogationes ex *officio* proponere.

Cap. XII. - De documentis

58. - Inter documenta sunt accensendae medicorum attestationes de morbo aliquo, quem hereditarium vel atavicum vocant, si eo actor, praesertim ante susceptos sacros ordines, laboraverit/

Documenta autem privata communiter sunt epistolae ab actore scriptae ad parentes vel ad alios, scilicet ad praepositos et ad amicos ante sacram ordinationem.

59. - Utriusque generis documenta aliquando actor sponte exhibet, sed aliquando iudicis erit ea auctoritate ma perquirere, et super iis actorem vel testes in examine interrogare. Si actor aut testis documentum exhibere recuset, iudex. audito sacrae ordinationis defensore. vel eo postulante, decreto suo statuat an et quomodo eiusdem documenti traditio facienda sit (can. 1824).

60. - § 1. Documenta quaecumque fidem non faciunt, nisi constet esse authentica et genuina.

1 2. Documentum privatum, uti epistola, etc., probat pro vel contra suum auctorem perinde ac attestatio seu confessio extraiudicialis, cuius pondus ex circumstantiis desumitur, et in genere haec documenta aestimantur maxime a tempore quo prolata fuerunt, ad normam

61. - Si documentum alicuius momenti in causa exhibeatur carens debitis formis pro fide facienda, iudicis erit curare *ex officio,* aut ad instantiam defensoris sacrae ordinationis aut actoris, ut quae necessaria sunt compleantur, ne causa tali adiumento privetur.

Cap. XIII - De indiciis et praesumptionibus

62 - 5 1. Sacra ordinatio praesumitur valide recepta, nisi contrarium probetur.

§ 2. Ad declarandam vero nullitatem sacrorum ordinum in casu de quo agitur, requiritur ut defectum intentionis adfuisse probetur.

63. - Iudicis et defensoris sacrae ordinationis officium erit aptis interrogationibus e testium ore colligere nullitatis sacrae ordinationis probationes, et, si agatur de onerum nullitate, cuinam asserta coactio tribuenda sit, quod est res magni momenti, et praeterea facta et circumstantias inquirere, quae vim vel metum indicant ac determinant

64. - Externa vitae clerici ratio et circumstantiae, ex quibus ad defectum intentionis vel voluntatis adstruendum argumentari fas est, illud probationis genus constituunt, quod *ex indiciis et praesumptionibus* appellatur. Indicia et praesumptiones possunt esse levia, gravia et *gravissima,* pro minore vel maiore necessitudine cum nullitatis sacrae ordinationis vel onerum causa./

Cap. XIV. - De ratihabitionis depectu comprobando

65. - Intentio accusatoris erit per sententiam excludenda non solum quando probationes desint circa assertum defectum intentionis aut circa illatam coactionem alteriusve vitii exsistentiam consensum afficientis; verum etiam, si lis tantummodo super nullitate onerum versetur, metu aut alio consensus vitio exsistente, quando ex actis et allatis praesumptio oriatur seu probatio, adfuisse in casu recepti ordinis ratihabitionem (can. 214). Haec quidem habetur cum quis, cessante metu aut alio vitio consensum afficiente, ratam habet sacram ordinationoem cum adnexis oneribus, intendens, etiam tacite per exercitium sacri ordinis, se obligationibus clericalibus subiicere, quas non suscepisse saltem confuse percepit.

66. - Ratihabitio non praesumitur pendente causa nullitatis; attamen, hac judicialiter definita per sententiam, quae declarationi nullitatis refragetur, aut per non interpositam appellationem aut per absolutam appellationis instantiam, ipsius ratihabitionis praesumptio exsurgit, si clericus vel sponte et libenter resumat sacri ordinis exercitium, vel in eo rite exercendo perseveret, quin suam libertatem acquirere conetur, cum id assequi ei haud difficile foret, ex eo quod non obstent impedimenta seu incommoda.

67. - Sed haec quoque praesumptio destrui potest contrariis indiciis aut probationibus, quae clare manifestent ratihabitionis voluntatem nullimode adfuisse, non obstante externa quadam factorum seu circumstantiarum specie.

Cap. XV. - De examine physico actoris

68. - Ad explorandum actorem physice, si casus ferat, duo periti medici *ex officio* deputari debent (can. 1979 § 1) qui. praestito iureiurando, de munere fideliter implendo et de secreto servando monendi erunt, ut artis praesidiis utantur ad dignoscendum statum actoris, et referant, iuxta medicinalis doctrinae placita, indicia seu argumenta, quae sacrorum ordinum vel onerum validitatem ex defectu mentis in actore adstruere aut excludere videantur.

Cap. XVI. - De processus conclusione

69. - § 1. Iudex processum clausum ne decernat, nisi prius sacrae ordinationis defensor declaraverit sibi nihil inquirendum superesse, et etiam ad hoc audito actore./

§ 2. Antequam decretum conclusionis edat, iudex acta attente perpendat, actoris ac testium depositiones inter se et cum ceteris e processu emergentibus conferat, ct videat an sint quaedam haud absoluta aut contradictoria aut ambigua. Si quae huius generis repererit, audito sacrae ordinationis defensore, actorem aut testes, prout opus fuerint, iterum citet et. appositis interrogationibus, quae vel supplenda vel declaranda sunt, exquirat, aut etiam per testes ex officio inductos, suppleri vel declarari satagat.

§ 3. Item antequam conclusioni annuat, sacrae ordinationis defensor actorum examen instituat, ut expendat utrum ea sint ulterius complenda ad normam harum regularum (cf. in Appendice η. XXV).

70. - § 1. Clauso processu, sacrae ordinationis dc-

fensori acta omnia tradantur, qui suas animadversiones conficere debet, in primis animadvertens an regulae hucusque traditae in processus instructione observatae fuerint, necne.

5 2. Deinde iudex, Iuxta can. 1993 5 1, ad *disciplinae tramitem,* proferat sententiam de sacrae ordinationis vel saltem onerum eidem inhaerentium validitate aut nullitate, prae oculis habito in hoc secundo casu canone 214; et quidem, non constituto trium iudicum tribunali collegiali requisito a can. 1576 § 1 n. 1 in processibus judicialibus, ipse, qui processum instruxit, pronunciet dc mento petitionis actoris, expositis rationibus tum iuris tum facti.

Praeterea, si non ipse Episcopus sed alius vices gerens processum instruxerit, hic det suum votum circa meritum quaestionis, quod votum addendum erit processui

§ 3. Neque iudex addere omittat parochorum attestationes de honestate, religiositate et veridicitate testium ; itemque per se de testibus sacerdotibus sacram Congregationem edoceat Quo vero ad porochorum attestationes. si quid habeat quod animadvertat, referat.

§ 4. Demum acta omnia una cum voto scripto Episcopi (can. 1985), vel. sede vacante. Vicarii Capitularis vel Administratoris Apostolici, vel alterius legitime Episcop: vices gerentis lean. 429 et 431), et defensoris sacrae ordinationis, transmittantur ad H. S. Congregationem.

71. - Praesentes regulae in instruendis eiusmodi processibus semper erunt adamussim observandae, et si quando ab eis aequa ratio suadeat esse recedendum, iudex de hac re rationem reddat in actis, ut constet de inobservantiae causa.

72. - His regulis obtemperatio Ordinariis potissimum committitur, et ad eos spectat a seipsis constituta tribunalia vigilare, ne ab iis deflectant Ipsis propterea integrum erit, pro sua prudentia, quovis processus momento, acta examinare, consilia et monitiones offi-
473 cialibus dare, et eos, gravi de/ causa, ipso iudice subdelegato non excluso, audito sacrae ordinationis defensore, removere. Si quando his remediis fuerit locus, vel aliud secutum sit inconveniens, cum acta transmittuntur. dc rc Apostolica Sedes certior reddatur.

73. - § 1. Acta iudicialia, sive acta causae, sive *acta* processus (cf. can. 1642) transmittantur ad H. S. C. in authentico exemplari, cum indice omnium actorum et documentorum, ad normam can. 1644.

§ 2. Quod si valde grave sit. sive ob necessarias expensas, sive alia de causa, exemplar authenticum ad H. S. C. transmittere, Curiae fas erit exhibere ipsa acta originalia, dummodo fuerint exarata latino, vel gallico, vel Italo sermone, atque iis cautionibus adhibitis, quae pro locorum conditionibus suppetunt ad tutam documentorum transmissionem.

74. - 5 1. Probe sciant *et animadvertant Rrii locorum Ordinarii huiusmodi causas* ‹ ex *officio* » pertractari tum penes dioecesanam Curiam, cum apud H. S. C., quae *procedit iuxta proprium stylum praehabitis* solummodo Reorum Consultorum rotis.

1 2. fidem *locorum Ordinarii praeterea moneant actorem* aliquam summam, ad *minus quingentarum* libellarum, deponendam esse in arca ipsius S. C. *pro* expensis solvendis, antequam eidem transmittantur *acta processus.*

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 9 Iunii 1931,—M. Card. Lega. Ep. Tusculan., *Praef.* D. Jorio, *Secr.*

APPENDIX SEU FORMULAE'

Praecipuorum actorum utiliter atque opportune **HIS Di CAUSIS ADHIBENDAE**

I

MONITUM

illud alte invidere debet tn animo iudicls et testium ac praesertim partis declarationem nulhtatis sacrae ordinntionki vel onerum cldrm Inhaerentium postulantis, videlicet,
<74 w re< aliter ĕ habeat ,t»c ab actore asseritur./ idest. si ăcra ordinatio aut onera eidem adnexa in »uo robore nc firmitate consistant, rt veritas in proccwu non detegatur vel ex culpa aut eicilanUa tribunali». vel ex fraude aut desidia partit et UMium. declarationem nullitatU .«‹»rte pronunciatam. utpete tuo fundamento destitutam, nullius cue valoris:

• D»r 'imroia In har ApprrZLKe tn*um moderantur ■. ordiris pf*sbyt»r>t!is·, <*d. ronfrm congrils rpfrrrodo. eadem valer* rtlrerdum «n elUm pro «teri» cacrts ordinibus.

quodsi nihilominus actor audeat sc sacro vinculo solutum existimare atque ad saecularia vota transire, bene perspectum habeat se sacrilegiorum ac censurarum paene inextricabilibus vinculis Implicari. Hoc proinde est sollemniter praemonendum *ab ipso Ermo Episcopo* (si *ipse processum peragat, secus a ludiee instructore)* antequam indurandum praestetur, et animo reputandum ab omnibus, qui in ha causis partem habent, praecipue eo momento quo a parte, a testibus, a peritis, respective, redduntur iuratae responsiones. attestationes, relationes.

H

SUTTLEX LTEELLUS ACTORIS

Bealissime Pater,

N. N., filius.., conditione..., e dioecesi . natus die... domicilium habens , et munus modo exercens . ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime provolutus, quae sequuntur exponit.

Annum agens .. in Seminario collocatus fuit, ut rtudia perageret. Ibi manens, assiduis suasionibus, instigationibus contra suam voluntatem, ut studia conficeret sacra, a parentibus impulsus fuit, ea ratione ut sacrum exinde susciperet presbyteratus ordinem. Quamvis ipse omnem moverit lapidem ut sacros ordines declinaret ., importunis tamen precibus, suasionibus, instigationibus et minis... id eosdem sacros ordines suscipiendos coactus, hos suscepit invitus, quin coactioni obsistere potuerit.

lisdem initis ordinibus, per annos... ipsos exercuit, munus gerens... quin Limen onerum susceptionem ratam habuerit uti par esset, bonumque exemplum praebuerit Exinde sentiens se nullimode oneribus In sacra ordinatione susceptis satisfacere posse, de petenda declaratione nullitatls sacrae ordinationis vel onerum sacris ordinibus adnexorum ob allatas causas cogitavit. Ad hanc autem nullitatem demonstrandam testium elenchum exhibet .** — [Hunc libellum, a S. C. ad Ordinarium exinde transmittendum, actor particularibus circumstantiis, si opus fuerit. additK fusius, nec tamen sobrietate posthabita, conficere potent).

Et Deus. etc.

Datum ... die... mense «. anno...

N. N. (Subscriptio facienda manu Ipsius actoris) / 4-5

III

Lfttterae ordinarii ad **s. c.** de disciplina sacramentorum **post PERACTAM HUIUS IUS5U PRAEVIAM INQUISITIONEM CUM SUO 1010**

Effio ac Rffie Domine.

Transmitto ad Em. Vestram Rcvffiam adnexum libellum et documenta ex praevia inquisitione habita circa petitlonem sacerdotis N N. Beatissimo Patri exhibitam, et fidem facio testes extraiudiclaliter auditos fidem mereri. Mihi videtur easdem oratoris preces probabili fundamento inniti, saltem quod spectat onerum nullitatem, attentis circumstantiis antecedentibus concomitantibus ct subsequentibus . asertam actoris coactionem in susceptis sacris ordinibus et ratihabitionis defectu. Mea proinde opinio haec est...

Interim sacram Purpuram reverenter deosculor.

Datum... ex Curia... die... N. N.

[Hisce Ordinarii litteris receptis. S. C. eidem praebere solet facultatem conficiendi Judiciali forma processum, sive etiam oeconomica forma, prouti circumstantiae requirunt iuxta canonem 1993].

IV

Actus **suEDTi-EGATioxir.** ρρη‹γτ*ε «b ordinario et DEPVTATIONIS OI»I< LILIUM

Cum Effius ac RcvÆus Dominu .. S. R. E. Card. Praefectus S. C. de disciplina Sacramentorum, litteris datis die . Nos instructos fecisset de mandato ab eadem S. C. Nobis commisso, ut processum conficiendum curemus ad normam Iuris. Fervatis normis can. 1995 et seq.. et Instructione a Sacra Congregatione d.c 9 Iunii 1931 edita pro inserta ab actore coactione in susceptis sacris ordinibus, expresse addita potestate subdelegandi: Nos per praebentes litteras ad eiusmodi processum conficiendum judicem subdelegamus Revflium D. N.. qui sese gerat In omnibus ad tramitem Codicis iuris canonici ct iuxta citatam Instructionem. necnon iuxta peculiares normas pro hac causa daLis ab eadem S. C. Simul autem eligimus ac deputamus:

Defensorem sacrae ordinationis R. D. N.

Actuarium R. D. N. ...

Datum ex aedibus Nostris, die... mense... anno...

N.. Episcopus.

N.. Cancellarius.

(SI gravitas causae vel alia difficultas id suadeat, eodem decreto, vel in causae decursu, simili forma eliguntur, qui vico ludicis subdelegatl fungatur, necnon defensor sacrae ordinationis ct actuarius substituti].

V

Tribunalis constitutio

Dioecesis N.

Nsllitotif sacrae ordinationis vel *onerum* et *adnexorum*

Sessio I

Anno Domini.,., mense..., die.... hora. in urbe..., in aedibus . adsunt:

Iudex subdelegatus RevffiUS D. N.

Defensor sacrae ordinationis Rev D. N.

Actuarius Rev. D. N.

RevAus Iudex communicat:

1) Litteras S. C. de disciplina Sacr.. datas dic , quitus Ordinario N. committitur instructio processus m causa Eullitatis sacrae ordinationis, vel onerum in sacra ordinatu:r.e susceptorum a sacerdote N. N

2) Litteras Revffii Ordinarii datas dic..., quibus (nisi ipse per jc perat suum munus) «ubdelegat officium rjJicis eidem Revffio D. N.; nec non deputat alios *oiiitXes* supra scriptos videlicet ut defensorem sacrae ordl·titionis Hev. D. N..., et ut actuarium, Rev. D. N.

3) Supplicem libellum N., pro instituendo processu.

Tunc Iudex instructor (nisi sit ipse *Episcopus»* cf. Rcpulcj, n. 11) ac singuli ministri tribunalis iusiurandum praejunt dc suo cuiusque officio rite ac fideliter adimplendo e: de secreto servando, formulis adhibitis quae exstant in Appendice *Regularum* S. C. (v. infra nn. VI, VII et VITI).

Quibus peractis, Iudex decernit ut exemplar libelli alle-«tur actis inquisitionis, prout etiam praefatae litterae S C. et litterae subdelegationis Revffii Ordinarii.

Item Iudex constituit mensem... diem ... horam..., et ied« . pro tribunalis proximo conventu, in quo actor examini subilcietur, mandans ut idem citetur; ac D. N. deputat ut cursorem, qui schedas citationis deferat.

De hisce omnibus redacta est praesens relatio, quae subscribitur a Revffio Iudiee subdelegato et a ministris tribunalis.

Loco, die, mense et anno ut supra.

N., Iudex subdelegatus.
N.» Defensor sacrae ordinationis
N., Actuarius./

VI

ICSIURANDUN PRAESTANDUM A TUDICE SUTDELEGATO

Ero X.» a Revffio Dno Ordinario N.. subdelegatus iudex IsSrector (wl *deputatus ut vices geram iudicls instructoris)* in processu super nullitate sacrae ordinationis vel onerum a sacerdote N. susceptorum, iuro me officium iudicls inductoris rite ac fideliter impleturum, servatis, quantum pit me fieri potent, praescriptionibus Cod. iur. can., ac um Regulis a S. C. de disciplina Sacramentorum editis, quavis personarum acceptatione posthabita, et secretam servaturum. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Del Enngelia. quae manibus meis tango,

VTI

IüSIÜRANDUM DEFENSORIS SACRAE ORDINATIONIS

Ero a Revffio Domino Ordinario N. defensor sacrae cr±nationis legitime deputatus (vel *defensor* substitutus), pm instruendo processu super nùllitate sacrae ordinationis tel onerum ei inhaerentium sac. N. N., lum me munus Eώi collatum diligenter et incorrupte expleturum, iuxta praescriptiones Cod iur. can. ct *Regulas* a S. C. de disciplfcsa Sacramentorum editas; ct omnia voce ac scriptis prolaturum, quae ad validitatem sacrae ordinationis huiusque cnera tuenda, conferri poterunt, posthabito omni humano respectu, atque officii mei secretum religiose servatuum Sic me Deus adiuvet. etc.

VIII

ICSTURANDUM AB ALEIS OFFICIALIBUS PRAESTANDUM

Eco N., iuro me munus actuarii (seu actuarii substituti) h processu super nullitate sacrae ordinationis vel onerum ei inhaerentium ?ac. N. N. mihi ab niffio et Revffio Domino Ordinario .V. commissum, rite ac fideliter, iuxta praescriptiones Cod. iur. can. atque *Regulas* S C. de disciplina Sacramentorum. in omnibus expleturum, ct de rebus. quas ntiene mei officii cognovero, secretum omnimode servatunxm. Sic me Deus adiuvet. etc.

IX

DECRETUM PRO CITATIONE ACTORIS

Anno Domini. . die mensis.. . In aedibus palatii epiwrpalrt .. coram Revffio D. *N.* Iudiee . Rev. D. N. defenvre sacrae ordinationis, meque infrascripto actuario:/

Visis litteris Sacr. Congr. de disciplina Sacramentorum d .. quibus Rffio Ordinario facultas tribuitur conftrerxii processum super nullitate sacrae ordinationis N. *N.* rei onerum in sacra ordinatione susceptorum;

Attentis litteris Revffii Ordinarii... diei. .. quibus Revffium *N.* subdelegat ad eiusmodi processum instruendum;

Idem Iudex subdelegatus. audito sacrae ordinationis defensore, ad examen actoris procedendum esse decrevit; ideoque dictum actorem citari mandat, ut comparcat coram praefato Iudiee, in aula sessionum huius sacri Tnbunalis. in via..., num..., anno..., mense..., die.. , hora. , ut examen subeat In causa a se intenta.

Simul nuncium dat defensori sacrae ordinationis ut ante praedictum diem exhibeat interrogatoria clausa et obsignata actori proponenda; atque ut examini loco, dic et hora ut supra, intersit.

Loco, die, mense et anno ut supra.

N.. Iudex instructor.
N, Actuarius.

[De his quae mandat et iubet iudex. in actis actuarius referat; et hoc semel pro semper advertisse sufficiat.

Similiter, mutatis mutandis, conficitur decretum pro citationibus testium.

Insuper iudex mandat, ut interea a parocho actoris, ac testium qui sunt excutiendi, sin minus a Curia, exquirantur litterae testimoniales seu documenta, quibus, accuratiore, quo fieri possit, modo et sub secreto, significentur notae de honestate, religione et veraciute ipsius actoris ac testium. necnon alia referantur, quae necessaria et opportuna od eorumdem depositiones aestimandas videantur].

X

Litierae iudicis ad parochum actoria pro informaiioj«e SUPER PROBITATE ET CREDIBIUTAIE IPSIUS ET TESIIUM

(Sub secreto)

Cum cx facultate S. C. de disciplina Sacramentorum diei..., mensis... atque annL. et ex subdelegatione Revffii Ordinarii huius dioecesis, in hoc Tribunali instruatur causa super nullitate sacrae ordinationis vel onerum in sacre ordinatione susceptorum a sac. N. N., necesse est. ad normam *Regularum* eiusdem S. C. diei 9 Iunii 1931. ut sedulo investigetur et legitimum testimonium praebeatur de eiusdem ac testium qui inducuntur credibilitatcy 479

Quapropter infrascriptus Iudex instructor In eadem causa. praesentibus mandat R. D. N. parocho, ut pro pastoralis sui officii sanctitate ct sollicitudine, ad rem accurate inquirat. et distincte huic Tribunali significet notas de religione et honestate dicti sacerdotis ac testium qui inducuntur. videlicet...: an praecepta religionis adimpleant, an bonis moribus sint imbuti, qua fama gnude.mt. et an eis credi debeat, etiam cum deponunt de rebus, quae ipsorum intersunt

Insuper, pro sua prudentia, idem parochus referre velit de omnibus aliis, quae ad ipsius actoris ac testium depositiones rite aestimandas necessaria ct opportuna videantur, ita ut plenum testimonium ad praefatam Sacram Congregationem transmitti possit, circa rem de qua iudicium instituitur.

Quod si testes vel aliqui eorum non fuerint cogniti, opportunas inquisitiones pcrag.it. ope sacerdotum ecclesiae paroeciali addictorum, vel alius prudentis personae sibi oene visae, ct quidem sub secreto, sed Ita. ut congruae et certae notitiae colligantur.

Datum ex aedibus... dic mense anno...

Actuarius.
Λ'., Iudex instructor.

[Si testes ct actor In diversis paroeciis commoremur, horum parochi sunt rogandi.

Quod si actor ac testes, potiusquam ubi in praesentiarum degunt, alia in paroecia magis cogniti fuerint. Informationes ab illo parocho opus est exquirere, vel etiam ab utroque parocho utriusque commorationis.

Quod etiam peritos, si quidem eis opus erit, ct ipsi probitatem quidem et credibilitatem praeseferre debent ac proinde etiam testimonium erit exquirendum dc fide eis praestanda].

XI

Informatio earochi

(Specimen responsionis a parocho dandae, si informationes sint respective actori aut testibus favorabile facti? in textu litterarum necessariis mutationibus, pro ?ubivcta materia).

Quod attinet ad informationes a Revffio Iudiee instructore in causa expetitas litteris diei , In'rascripttis parochus Ecclesiae N pro suo munere respondet, se N actorem. in finibus huius paroeciae commorantem» pluribu abhinc annis cognitum habere; ac praesentibua litteris (quatenus sibi constiterit), spondet eumdem religione ct honestis moribus imbutum esse, ac bona existimatione raudere. ita ut de veritate in testimonio per/hibendo dubitari 4.^ nequeat [vel etiam, iis dotibus deficientibus, talts «it. ut mendacio haud obnoxius existimetur) Quibus attentis, actor incapax periurii putatur, ei ŕredihdi apparet quoad assertiones suas. Ceterum cum Idem parochus. ρ γο *« ι‹χ μ porrecti libelli pro huius causae introductione, ŕoratu a Revffio Ordinario, investigationes peregerit, et cum prae-

fato sacerdote coUoquutus fuerit, censuit euir.dem sincerum ct veridicum esse.

In fidem.

Ex paroecia , die... mense., anno...

N., Parochus.

[Ex adverso, si informationes non sint favorabiles, parochus ns utatur verbis, quae a veritate minime deflectant, quaeque prudentia pro diversis casibus suggeret.

Si parochus actorem vel testes vel peritos non probe noverit, neque certas de iisdem informationes aliunde, pro sua conscientia, colligere queat, idipsum iudicem in sua responsione, adductis rationibus, aperte doceat.

Iudex autem tunc alias personas probas et apprime instructas, per se rogabit, vel, si ita censuerit, per Ordinarium informationes ad rem exquiretJ,

XII

Litterae iudicis ad ordinarium (quoties hic non srr IUDEX, ET HUS OPERA UTILITER POSTULETUR) PRO EXQUIRENDIS IN1ORSUTIONIDUS

Illlfie ac Revffie Domine,

In causa nullitatis sacrae ordinationis vel onerum eidem adnexorum N. N., quae ex subdelegatione facta ab A. T die , in hoc Tribunali instruitur, cum parochus actoris (vel testium. ccl peritorum...) apposite rogatus, responderit se eum tvel testes,., ucl peritos...) haud bene cognitum sibi habere, neque informationes tuto haurire aliunde posse, et hoc Tribunali eiusmodi informationes ex alus fontibus excipere non potuerit; A. T., pro sua ampliore auctoritate et rerum ac personarum cognitione, dignetur directe inquirere de religione, honestate et veracitate actoris (vel testium vel peritorum), ita ut depositiones seu relationes tuto aestimari valeant.

Interim, etc.

Datum ... die... mense anno... Addictissimus famulus

N., Iudex subdelegatus
N., Actuarius/

XIII

Litterae ordinarii ad alienae dioecesis iudicem ut EXTRAORDINARIAE INFORMATIONES COLLIGANTUR

(Sub secreto)

Illifie ac Revffie Domine,

Cum ex facultate S. Congr. de disciplina Sacramentorum, in hoc dioecesano Tribunali, ad instantiam sacerdotis N., instruatur causa super nullitate eius sacrae ordinationis vel onerum eidem inhaerentium, cumque Nobis non satis constiterit de religione et probitate vitae, nec non de personarum ac rerum adiunctis, et contra noverimus tibi praefatum sacerdotem (vel testis aut periti personam) cognitum e«e, praesentibus te litteris rogamus ut, pro caritate et obsequio, quibus erga Ecclesiam praestas, velis Nobis accuratas et distinctas praebere notitias, secreti lege quidem Interposita, de religiositate, honestate et veracitate dicti sacerdotis (rcl testis vel periti», praesertim in ludiciali et iurata relatione circa assertum (v. g.) metum, ita ut dignoscatur utrum in re tanti momenti fide dignus habendus fit necne.

Interim etc.

Datum ... die mense... anno...

N., Ordinarius.
N.. Cancellarius

XIV

Citatio actoris

De mandato Revffli Iudicis instructoris in processu de nullitate sacrae ordinationis vel onerum eidem inhaerentium. actor N. N. In causa, personaliter comparent coram praefato Iudice, in aula sessionum huius s. Tribunalis, m via . num anno ... mense ... die.. . hora..., ut luratum examen subeat in causa a se intenta.

Datum ex aedibus. .. die... mense anno...

N., Iudex.
N., Actuarius.

(Eiusnodi citationis fiunt duo exemplaria, quorum unum traditur rorsori remittendum actori. Iuxta praescriptum can. 1717. «Herum asservatur In actis et in calce eiusdem cur-5dt refert ea quae peregit 1./

XV

RIUTIO INTIMATIONIS A CURSORE PERACTAE *7*ACIENDA IN EXEMPLARI IN ACTIS A.SSTR7AÎO

Refero me Infrascriptum deputatum cursorem Revrtlae Curiae Episcopalis N . hodie intimasse et reliquisse authentii utn exemplar citationis sacerdoti N N., in ipsius domicilio. vin , num . tradendo praefatum exemplar manibus eiusdem (vel personae de eius familia aut famulatu) et ad normam can 1721.

tn fidem, etc. Die mense... anno

N„ Cursor deputatus.

[Similiter exaratur scheda citatoria et fit relatio intimationis pro aliis in ius vocandis}.

XVI

Defensor s. ordinationes exhibet interrogatoria ACTORI PROPONENDA

Infrascriptus N., tn causa nullitatis sacrae ordinationis vel onerum eidem Inhaerentium, defensor vinculi legitime deputatus, exhibet sequentia interrogatoria, clausa et obsignata et nonnisi in actu examinis a Iudice aperienda, atque instat ut super iisdem examinetur actor N., in caus» a se intenta, servata forma a iure statuta: allequin protestatur. etc.

Haec cum facultate alia addendi, delendi, corrigendi, etc

Datum ... die .. mense... anno...

N., Defensor sacrae ordinationis.

(Item exhibentur interrogatoria pro examine testium ac peritorum).

xvn

Iusiurandum praestandum ad actore ac testibus DE VERITATE DICENDA

[Iudex gravibus verbis actorem ac testes antea moneat de sanctitate iusiurandi et de gravissimo delicto quod admittunt peieratores ostendens peculiarem qualitatem lurisiurandi in subiecta materia, et periurii funestissimos effectus, et, prout personae qualitas ferat, si ipse opportunum ducat, commonefaciat de poenis, quibus periurii noxii fiunt in foro Ecclesiae, quaeque recoluntur in cap. VII Regularum sub n. 31].

[Deinceps iudex actorem vel testem alloquitur):/ «3

Velis invocare Nomen divinum in testem veritatis, tactis sanctis Evangeliis, sequenti formula:

Ego N, Iuro me totam ac solam veritatem dicturum, tam super articulis, quam super re universa, prout eamdem veritatem coram Deo et conscientia compertam habeo, et plene ac fideliter ipsam expositurum, quin aliquid addam, omittam vel immutem. Sic me Deus adiuvet, etc.

XVIII

Examen actoris

Sessio...

In Dei nomine. Arnen

Anno Domini ... mense.... die..., hora..., in urbe..., m aedibus ... coram. R. D. N., Iudice subdelegato, adstantibus R, D. N., defensore sacrae ordinationis, et infrascripto actuario, comparuit D. N., actor in causa receptae sacrae ordinationis, pro hac die et hora rite citatus.

Iudex eumdem in primis monet, quod In re tanti ponderis. quoties ea quae adducuntur haud veritati sunt consentanea. declaratio nullitatis sacrae ordinationis vel onerum huic adnexorum taliter obtenta, nullum sortitur effectum (iuxta Monitum in Appendice relatum n. D: deinde iusiurandum ab actore petit et accipit iuxta modum et formulam praescriptam *(wrout* sub n. XVID.

Deinceps, postulante defensore sacrae ordinationis, Iudex schedam, quam idem defensor clausam exhibuerat, continentem interrogatoria oratori proponenda, reserat, et statim procedit, iuxta eadem interrogatoria, ad examen actoris. qui ad singulas quaestiones respondet ex ordine, ut sequitur.

Interrogationes generales

Iudex actorem interroget circa suum nomen, cognomen, nomen parentum, aetatem, conditionem familiae, dioecesim. cui inscriptus est. domicilium (urbem, viam, paroeciam), et locum hodiernae commorationis.

Tum Iudex mandat actuario ut legat, pro norma actoris, nomina iudicis et ministrorum tribunalis.

Deinde prosequitur:

Interrogationes particulares actori faciendae

1. Utrum confirmet necne supplicem exhibitum libellum in singulis partibus?

2 Ubinam studia peregerit, et an in Seminarium Ingressus sit libera/ voluntate : qua aetate, quo tempore, quamdiu In ipso permanserit, et an propositum revera haud habuerit statum clericalem ineundi.

3. Quaenam fuent causa incitamentorum, saevitiarum, vel coactionis, pro eodem clericali amplectendo statu, et a quibus incitamenta, saevitias, vel coactionem passus sit

4. Quinam fuerint specifici actus eorumdem Incitamentorum et coactionis, praesertim tempore proximo sacrae ordinationi.

5. Quaenam Indoles parentum et sua.

6 Quaenam Ipse peregerit ut coactionem vitaret per se. et an opera aliorum ad hunc finem sit usus, et quinam isti.

7. Num in Seminario degens, studiis theologalibus libenter operam dederit et an fuerit impeditus quominus alia studia perageret, et a quibus.

L Num sive in Seminario sive extra defectum suae voluntatis pro suscipiendis sacris ordinibus, vel aversionem patefecerit, quando et quibus.

9. An ipse, deficiente voluntate sacros suscipiendi ordines. id Seminarii Superioribus. Ordinario, vel spiritus moderatori (qui tamen cius confcssarius non fuerit) manifestaveriU ct quatenus negative, cur suam contrariam voluntatem ei non significaverit: quinam iste fuerit.

W. Quando accesserit ad sacrum ordinem subdiaconatus, diaconatus et presbyteratus; qualem revera iutcrius habuerit animum in actu sacrae ordinationis; et an communis jucunditatis tunc particeps fuerit.

11. An officium recitaverit divinum, et Missam celebrarent. vel etiam alio modo sacrum ministerium exercuerit.

11 Num contentiones adfuerint, et quales in specie, inter ipsum et parentes, aliosque. qui eum impellere potuerint id suscipiendos sacros ordines, et num notae in loco ubi idem degebat, et quinam sint qui eas confirmare valeant

11 Num ipsi etiam nota fuerint ante sacrorum ordinum fusceptionem onera eis inhaerentia, ac praecipue quae coelibatus lex exigat.

14. Quomodo sese gesserit post sacerdotium initum, et quae ministerii officia peregerit, quoties, quomodo, quanto tempore» et quibus in locis.

15. Num sacri ministerii exercitio rata habere sacrae ordicationis onera intenderit. An sibi praesto sint documenta exhibenda, uti litterae a parentibus vel ab aliis scriptae tnU su-c^ptos sacros ordines, ad confirmandam illatam reactionem.

15. Quosnam alios testes ipse praeter exhibitos in elencho L-ducat sive consanguineos, sive affines, sive familiares, vel extraneos, qui dc cunctis circumstantiis certiores facti,
g plaie et sincere referre possint./

17. An unquam contra sacram ordinationem et huius adnexa onera reclamaverit; et unde factum sit ut causae Introductionem aut continuationem ad haec usque tempora distulerit

[Exinde contestationes peragendae, si opus erit, inter ea qiue actor asseruit, atque illa quae ipse in supplici libello retulit].

Absoluto examine, de mandato Iudicis integra depositio dara voce legitur actori, et Iudex eumdem interrogat:

An habeat aliquid addendum, supprimendum, corrigendum. variandum?

Dein petitur ut praestetur iusiurandum de veritate dictorum et de secreto servando, iuxta formam (cf. infra n. XDQ.

Ac. praestito iureiurando. subscribunt actor, iudex, defenwr vinculi et actuarius.

N., Actor.
N., Iudex instructor.
N., Defensor sacrae ordinationis.
N., Actuanus.

(Adnotatio. - Quoties alicuius sacerdotis sacra peracta Rt ordinatio post instructionem, quae a Sacra Congregatione de Sacramentis edita fuit 27 Decembris 1930. idemque ccntendat se gravi coactum metu sacros suscepisse ordines, ei ordinato erunt obiicicnda, quae de pandita ab ipso voluntate jurata et scripta declaratione confirmavit. Ii pariter erunt interrogandi, qui examinibus adfuere, ludiciumque pro sacra actoris ordinatione emiserunt].

XIX

iTfIURANDUM DE VERITATE DICTORUM ET DE SECRETO SERVANDO

Ego N. iuro me solam ac totam veritatem dixisse, et rdr.quim, antequam praesens causa penitus absolvatur, evulgaturum sive propositas interrogationes, sive responsiones datas. Sic me Deus adiuvet. etc.

XX

Iusiurandum ab interprete praestandum

Ego ?<„ a Revffio Iudice in processu super nullitate sacrae ordinationis vel onerum eidem inhaerentium sacer-
çî dotis N. *N.* deputatus interpres, iuro me dictum munus tdelixer impleturum, acta et documenta processus de verbo id verbum diligenter et adamussim reddendo, ac simul secretum de omnibus quae in processu acceperim, servatunzn. Sic me Deus adiuvet, etc./

XXI

ICDICIALE EXAMEN PARENTUM ACTORIS

[Cum praeterea super lis. quae actor in suo examine deposuit, sit ex testibus, quos iudex satis instructos repuUwrft, percontandum, ut exinde illius assertiones aut confirment, aut corrigant, aut respuant, referantque utrum lacta asserta sibi sint nota, formali examini, adstante sacrae ordinationis defensore, erunt ipsi sublidendi, atque « primis parentes et *affines actoris,* a quibus haec erunt exquirenda. praehabito iuramento ac delato monito, de çuo tn Appendice η. I].

1. Interrogandus pater, vel mater, circa nomen, cognomen. originem, aetatem, religionem, conditionem familiae, et domicilium,

2. Quot filios et filias genuerint: quae fuerit indoles actoris et quae exstiterit cius propensio ad clericalem Ineundam vitam.

3. Num ipsi eum impulerint ad eumdem finem ut Seminarium ingrederetur, quamvis contrariam suam voluntatem patefecerit

4. Quomodo ipsum illexerint ut sacrae theologiae studiis incumberet, et ad sacros ordines accederet.

5. Quaenam fuerint adhibitae ab ipsis sollicitationes, instigationes, vel minae, et quoties: an istae usque ad sacram ordinationem fuerint productae.

6. Num ipsi aliorum etiam operam adhibuerint ad flectendam filii voluntatem pro ineundo sacerdotio; quinam exstent; et quaenam ad hunc finem experti sint.

7. Num certiores facti fuerint ab aliquo de voluntatis defectu filii, et quinam hi sint: an pertinaciter impulerint eum; an a filio scriptis de voluntatis carentia edocti fuerint ; an eadem servent, quo casu ea exhibeant

8. Num ipsi Seminarii superiores, vel ipsum Episcopum sollicitare studuerint et quomodo, ut filius in sacerdotium reciperetur; et an sciant excommunicatione ipso facto plecti cos. qui quoque medo filios ad sacros ordines suscipiendos cogant iuxta can. 2352,

9. Num sacra properante ordinatione filius contrariam suam voluntatem manifestaverit et quomodo.

10. Num eidem renuenti ad sacros ordines accedere restiterint et quomodo.

11. Quaenam ipse in sacra ordinatione signa praebuerit, an scilicet laetitiae vel displicentiae; et quacnam indicia pariter ostenderit post peracta primitus solemnia. laetantibus aliis.

12. Num ipse postea, susceptis sacris ordinibus, acquieverit. vel negligens in sacro ministerio exercendo exstiterit. Missam litare vel officium recitare omittens, atque aversionem in his ostenderit./ 487

13. Num profano more vitam degere coeperit, aliisque studiis incubuerit.

14. Num ipsi minas eidem ante sacrorum ordinum susceptionem illatas, videlicet exheredationis, derelictionis, eiectionis e domo et eiusmodi. exsecutioni mandaverint vel exsecutioni mandare intenderint.

15. Num pravam aliquam consuetudinem fovere coepent ordinatus sive ante sive post sacram ordinationem susceptam. ct usque dum in sacerdotio permanserit

16. Num sacrum ministerium exercuerit timore Ipsorum pressus, quomodo, et quanto tempore.

17. An in familia infirmitatis alicuius indicia sive mentis sive pravorum morum adfuerint, atque an aliquid adsit quod atavismum redoleat

18. [Heic contestationes, si opus fuerit, peragendae erunt Inter ea quae actor asseruit, ntque Illa quae a parentibus fuere prolata, si dissona ipsorum testimonia appareant].

19. An ordinum sacrorum exercitio ratam ipse habere intenderit sacram ordinationem; et cur in eodem exercitio perrexerit

20. His absolutis interrogationibus, ad plene suum absolvendum munus, alias Iudex ex officio interrogationes peragat. ab expletis responsionibus eruendas.

Absoluto examine, etc. uti ln n. XWII.

XXII

Decretum citationis testxvm ab actore inductorum

Revffius *N.*. Iudex instructor in causa . audito sacrae ordinationis defensore, testes ab actore inductos, examini Judiciali sublici mandat, et ideo ad rem citari videlicet:

1. N. (patrem eiusdem actoris).
2. *N.* (matrem, etc).
X ...

5. ...
6. ...
7. ...

Datum die... mense anno...

N.. Iudex Instructor
N.. Actuarius.

(Praeter autem testes ab actore inductos, necesse prorsus est alios ex officio induci/ 483

Alligentur litterae testimoniales, aune obtenue sint circi testium excutiendorum fidem et probitatem.

Fiant schedae citatoriae. uti in causis matrimonialibus, mutatis mutandis, et similiter fiat intimatio].

XXIII

IUDICIALE EXAMEN TESTIS N-, AB ACTORE INDUCTI

Sessio...

Servantur formae ut pro examine actoris. Iudex testi

defert monitum, de quo in Appendice η. I. ac lusiurandum. iuxta formulam sub h. XVII. et reserat schedam exhibitam clausam a defensore, et continentem interrogatoria, quae deinde proponit

Ad *generalia: 1.* Testis interrogatur circa nomen, cognomen. nomen parentum, originem, aetatem, religionem, conditionem. domicilium (urbem, viam, paroeciam), locum hodiernae commorationis.

1 An sit consanguineus vel affinis actoris, et quo gradu

3. Quo ex tempore, qua occasione et quomodo noverit actorem.

4. Quaenam sit Ipsius indoles et an mercatur fidem In ixs quae ipse protulit.

5. Quinam fuerint mores eiusdem et propensiones ad studia.

6. Num ab eo edoctus fuerit, et quando, ipsum coactionem a parentibus ve! ab aliis passum esse.

7. An parentes ipsas testis noverit, horum conditionem, artem quam exercent et exploratam habuerit eorum indolem et agendi rationem erga actorem.

8. An in Seminario degens actor, pietatis indicia exhibuerit et ad sacram confessionem et sacram Synaxim saepe ct devote accesserit

9. Num ad sacros peragendos ritus se proclivem exhibuerit

10. Quibus potissimum studiis in Seminario fuerit deditus: num inhonestos sermones proferre solitus fuerit.

11. Num ad sacra exercenda ministeria alienum se praebuerit. et contrariam voluntatem ostenderit in suscipiendis sacris ordinibus.

12. Quaenam ipse peregerit ut cos vitaret.

13. Num in Seminario commorans demissionem et obsequtum superioribus exhibuerit.

14. Num familiaritates inhonestas foverit, scripta exaraverit minus honestati consona, et clericalem habitum invite gestare visus sit.

15. Num pravis perlegendis libris fuerit deditus, sacra-
48S que studia neglexerit seu fastidiverit./

16. Num. in loquendo, de Ecclesia eiusque doctrina *ac* de ipsius rectoribus detraxerit

17. Num in Semin irio punitionibus ob pravam ipsius agendi rationem fuerit affectus: vel alios ad prava illexerit.

18. Num ad profana capierda oblectamenta se pronum manifestaverit, iis posthabitis, quae ad pietatem fovendam inserviunt.

19 Quarnam sit publica de ipsius vocatione opinio.

20 Num per se vel ab aliis testis sciverit parentes eum ad sacerdotium ineundum coegisse, quando, quanam de causa, ct quinam hi sint.

21. An circumstantias noscat de Piata coactione et quaenam fuerint.

12. An revera parentes talis fuerint severitatis, ut merito timeri posset ipsos minas esse exsecuturos, et an actor indolis adeo Umidae et pusillanimis exstiterit, ut eiu____ minis Iut saevitiis deterritus, ad sacros ordines, gravi metu coactus, accesserit, quin eas vitare potuerit.

23 An ordinationis sacrae tempore ipsum moerentem aspexerit et quomodo.

24 An ex ipso sciverit ante sacram ordinationem eundem fore huic consensum suum denegaturum.

25. An In sacra ordinatione vel ea expleta, lucur.ditatis vel moertitiae indicia praebuerit.

26. An testis quaedam habeat documenta scripta eiuimodi coactionem oncrumque ratihabitionem confirmantia et an sciat revera ociorem per exercitium ordinis tacite voluisse obligationibus clericalibus se suhiicere.

27. Quaenam sit medo agendi ratio actoris.

Exinde ludex integram depositionem peractam ab actore, qui testem induxit, eidem testi legi Jubeat ac petat:

28 An asaeria in ea depositione veritati respondere in omnious censeat, utrum cariem ex scientia propria perspecta hsteal, an potius ex suggestione actoris ct utrum fa ta ab m asserta mnt nota alus, et quinam hi «int.

29. An testis habeat aliquid addendum, supprimendum, corrigendum, variandum.

30 Iudex testi alias interrogationes praeter supra allatas proponere potent, si rerum adiuncta id requirant.

Qucd 11 ludici non videitur cpp rtunum integram legi a 'toris depositionem, se rerit iuxta *Reculas* n. 51 J 2.

Dem treti leguntur depositiones ab ipso viva voce pre-Utee. quii ectu irius scripto redegit, nc ulterius rogatur.

31 An haec relatio responsiones redditas plene com·
490 plectatur /

*? Petitur ut proMtetur tu-iur -dum de veritate dictorum è d·· Brrrrtn «nrvitndn. iuxta formam (cf. supra n XIX».

Ai· ptn·e lurelurnrdo. subscribunt testis, iudex. defensor «aer·«» ordination» et actuarius

N . Testis.

N . Iudex instructor

N., Defensor sacrae ordinationi

N., Actuarius.

[Simili modo agendum est quoad ceteros testes qui producuntur vel ad instantiam actoris, vel ex *officio*, praesertim si in instructione processus appareat adesse aliquem vel aliquos de re bene edoctos: tunc entm ludex eos citan curabit ut examini subbiciantur. eadem servata methodo)

XXIV

Oral e examen per it i

Anno, etc., coram ludice. etc., adstantibus etc,, comparait D. N., etc. (ut in alus sessionibus).

Iudex instructor, perito defert monitum, de quo m Appendice η. I. lusiurandum de veritate dicenda et de secreto servando, ac dein reserat schedam obsignatam, uti continentur articuli concinnati a defensore sacrae ordinationis. quos iste praesertim eruerit cx relationibus ab iisdem peritis scripto antea exhibitis, iuxta generales et peculiar» circumstantias et difficultates, quae in actu inspccticnu sunt quidem animadvertendae.

Praemissis interrogationibus generalibus, iudex articulos perito defert, qui esse poterunt ut infra, quibus cx o/-*ficio* alios, prout casus ferat, adiicere debet, attentis etiam dubiis et ambiguitatibus, quae ex ipso interrogatorio emerserint

1. An perito aliqua sit necessitudo cum actore.

2. Quonam tempore et quemodo eum noverit.

3. An confirmet per omnes partes relationem, quam de medicali examine scripto exaravit.

4. An in eadem relatione aliquid addendum habeat, vel corrigendum, vel mutandum.

5. An peritus tum physicum examen tum etiam relationem seorsim ab altero perito, sl exstet, confecerit

6. Quanam via et ratione peritus in peragendo medicali examine processerit/ til

7. An actor aliquo morbo hereditario vel defectu laboraverit. qui influxum habere potuerit m errata electione sutus: ct utrum curari queat, an non.

8. Quidnam peritus perspexerit de actoris temperamento et de sutu psychico.

9. (Si casus *ferat):* Quomodo conciliari possit sententia periti cum contraria opinione alterius periti vel doctors

[Nota. Relationes a medicis confectas iudex alterius peritioris examini subiicerc poterit, si id opportunum existimaverit].

10. An. praemisa lectione depositionis, peritus aliquid habeat addendum, demendum, corrigendum, vel mutandum.

Praestito iureiurando de veritate dictorum et de secreto servando, sequuntur subscriptiones, ut de more.

Absoluta processus instructione, iudex. nisi opportunum duxerit actorem vel alium e testibus ad novum examen revocare contestationes peragendi causa, alliget in processu informationes parochi aut alterius idoneae personae attestationem de fide, quam actor et singuli testes merentur.

XXV

Conclusio instructionis processus

In processu super nullitatc sacrae ordinationis vel onerum sacris ordinibus inhaerentium sacerdotis N. N.»

Interrogatis tum actore tum testibus, qui responderunt se nihil aliud habere quod deducant; tum defensore sacrae ordinationis, qui declaravit sibi nihil amplius inquirendum superesse :

Perpensis omnibus actis ; partium, testium ac peritorum depositionibus, relationibus et adnexis documentis:

Cum causa, attentis personarum ac rerum adlunctis, satis instructa sit. Iudex decernit clausam esse instructionem processus, ct omnia acta, in authentico exemplari, una cum *voto scripto* Ermi *ac Revmi Episcopi,* et *defensoris* sacrae ordinationis animadversionibus ac sententia, transmittenda esse ad S. Congregationem de disciplina Sacramentorum.

Ex aedibus . die

Iudex.

N.. Actuarius/ 19C

XXVI

Testificatio de authxnticitzte exemplaris actorum

Facta collatione praesentis actorum exemplaris cum omribus actis ct documentis originalibus exsistentibus in archivo huius Tribunalis, testor ego infrascriptus constare de fideli transcriptione et integritate eiusdem exemplant, quod transmittitur ad S. C. de disciplina Sacramentorum

Datum .. dic . In fidem, etc.

N.. Iudex.

N.. Actuarius

ADNOTANDA

Curent Revffil Ordinarii ne sive praevia inquisitio, quae an hac Sacra Congregatione expeti primum solet, sive con-

fectio processus canonici, qui ab ca In his causis exinde jubetur, diutius differantur. Saepe enim contingere solet, ut ob nimiam in eodem praesertim peragendo processu cunctationem, testes diem obeant supremum, ac proinde nugm momenti probationes deliciant, maximo cum detrimento causae: etenim actori ipso naturali iure competit, argumentis, quae proferre potest assertum ab eo intentionis defectum aut Illatam coactionem aliudve vitium consensum illiciens in susceptis sacris ordinibus probare, ut ab onenbus hisce adnexis solvatur. - In transmittendis autem ad hanc Sacram Congregationem processus actis, haud profecto necesse erit omnia et singula transcribere, quae in originalibus actis fuere iuxta traditas regulas inserta, cum sufficiat ut Revmi Ordinarii In exhibenda scripta relatione seu volo, referant de rite constituto tribunali iuxta praestitutas nonnas, de citationibus rite peractis, de praestito ab effcnnanlibus tribunal atque a parte et testibus iuramento, et de fide istis praestanda: quin proinde singula, quae in rmguhs sessionibus habita fuere, in exemplari transerituatur actorum, ne tempus inutiliter teratur, impensaeque augeantur, modo interrogatoria ct testimonia integre sint transcripta, aliaque documenta causam attingentia referantur. addito indice actorum. Nec ab Actuario ipse scribendi modus negligatur, iuxta can. 1644 § 3. ut facile in actis adducta legi possint — quin proinde plus aequo in iisdem perlegendis ob deformes litteras, tempus insumatur, neve ambiguitatibus locus fiat — atque ideo ab adeuntibus S. Sedem honor huic debitus etiam in scribendo servetur.

Ada J. CREUSEN in NrT 59 (1932) 167-168·. S ROMANI In ME 44 (1932) 49-52: 1P 12 (1932) 173; PrM 21 (1932) 146.

1033

1331 IUN 12.-SC STUD. INSTR. AAS 23 (1931) 263-234

ORDINATIONES

AO CONSTITUTIONEM APOSTOLICAM « DEUS SCIENTIARUM DOMINUS > DE UNIVERSITATIBUS ET FACULTATIBUS STUDIORUM ECCLESIASTICORUM RITE EXSEQUENDAM

Sacra Congregatio Seminariis et Studiorum Universitatibus praeposita, ad normam art. 12 Constitutionis Apostolicae « *Deus scientiarum Dominus* > d. xxiv Maii inno mdcccxxxi datae [LE 10301. Ordinationes quae sequuntur Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum tradit easdemque religiose servandas praescribit

Tit. I - Normae generales
(Corut. Apojt., art. 1-12)

Art. 1. Cum a Sacra Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus petitur ut Universitas vel Facultas canonice erigatur cum iure conferendi gradus Academicos,

1· ostendatur ob locorum et temporis rationes opportunum esse novam Universitatem vel Facultatem erigi et spem certam fore, ut erigenda Universitas vel Facultas veram afferat utilitatem;

2e demonstretur haberi posse omnia quae requiruntur, ut Universitas vel Facultas vitâ scientificâ floreat:

a) iustum Professorum numerum ad normam art, 19 Constitutionis Apostolicae,

b) auditoria, bibliothecam, supellectilem, sicut in art 47-49 Constitutionis Apostolicae et in art 44-46 harum Ordinationum praescribitur,

c) pecuniae summam quae necessitatibus Universitatis vel Facultatis sufficiat;/

3' exhibeantur:

a) *Statuta* cum *Ratione Studiorum* Constitutioni Apostolicae et his Ordinationibus congruentia.

b) aedium descriptio.

c) accepti et expensi annui accurata propositio.

Art 2. Sacra Congregatio ius conferendi gradus academicos non ante concedet, quam ea quae requiruntur ad effectum perducta sint; neque ius iUud in modum stabilem confirmavit, nisi nova Universitas vel Facultas vitae suae academicae Constitutioni Apostolicae et ha Ordinationibus congruentis per aliquot annos experimentum dederit.

Art 1 Ad Statuta conficienda ante oculos habeantur Nonnae quae *Appendice II,* his Ordinationibus adiuncta. continentur.

Art 4. S.ngulae Universitates vel Facultates canonice erectae et approbatae tertio quoque anno ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus relationem de statu suo tam academico quam oeconomico, secundum Normas his Ordinationibus *Appendice III* adiunctas, mittere debent.

Trr. II - De personis et regimine
(Const. Apost., ari. 13-28)

1. - *Auctoritates Academicae - Officiales*
(Const. Apost., ari. 13-18.)

Art. 5. *Magnus Cancellarius*

1° doctrinae orthodoxiam tutatur:

2° providet ut praescripta Sanctae Sedis fideliter observentur;

3° Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus nomina proponit eorum qui ad Rectoris vel Praesidis officium exercendum apti habeantur, aut ab eadem confirmationem petit cius qui Rector vel Praeses ad normam art. 16 Constitutionis Apostolicae ab aliis nominatus sit;

4° professionem fidei Rectoris vel Praesidis, secundum formulam a Sancta Sede approbatam, ad normam art. 1406 § 1, 8° C. I. C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d d. 22 Martii 1918 (LE 80], accipit;/

5° professoribus legitime nominatis missionem canonicam confert eosdemque hac missione ad normam art. 22 Constitutionis Apostolicae privare potest;

6° examinibus ad Lauream consequendam, de quibus in art. 46 § 1, 2° et § 2 Constitutionis Apostolicae. de iure praesidet;

7° documentis authenticis Licentiae et Laureae primo loco subscribit vel suo nomine ab alio subscribendum curat;

8° Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus de rebus gravioribus, quae ad Universitatem vel Facultatem pertinent, certiorem facit, eique tertio quoque anno accuratam relationem, de qua in art. 4 harum Ordinationum, exhibet.

Art. 6. *Rector* vel *Praeses*

1° exsequitur praescripta Sanctae Sedis et Statuta Universitatis vel Facultatis;

2° accipit professionem fidei secundum formulam a Sancta Sede approbatam omnium Professorum Universitatis vel Facultatis, ad normam can. 1406 § 1 η. 8° C. L C. et Decreti Supremae Sacrae Congregationis S. Officii d. d. 22 Martii 1918, itemque eorum qui. examine superato, acadcmlcis gradibus donandi sunt;

3« curat ut Professores in docendo Rationem Studiorum rite approbatam accurate sequantur;

4° convocat Universitatis vel Facultatis Consilia, eisque praesidet;

5° auditores ad Universitatem vel Facultatem admittit. eorum studiis et moribus prospicit eosque. si quid culpae commiserint, meritis poenis ad normam art. 28 Constitutionis Apostolicae plectit;

6° examinibus, ad normam art 42 et 44 Constitutionis Apostolicae subeundis, sl intersit, praesidet;

7° documentis authenticis Bacca laureatus primo loco et ceterorum graduum academicorum secundo loco subscribit;

8° ad Magnum Cancellarium de studiis, disciplina, rebus pecuniariis refert;

9° quotannis ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus summaria ad rem staiisticam pertinentia, secundum schemata ab eadem Sacra Congregatione redigenda, mittit.

Art 7. *Facultatis Decanus*

1° vigilanter custodit doctrinam in propria Facultate tradendam ;

2° praeest conventibus Facultatis, nisi ipse Rector intersit ;/

3° refert ad Rectorem quae a Facultate proponuntur;

4° quae ab Auctoritatibus superioribus statuuntur, in Facultate exsequenda curat;

5° de iure praeest examinibus de quibus in art. 34 Constitutionis Apostolicae. salvis art. 5. 6· et art. 6. 6· harum Ordinationum.

Art 8. *Officiales* pro muneris sui gravitate in maiores et minores dividuntur.

Art 9. Rector Magnificus, Praeses. Decani in rebus, quae maioris momenti sunt, sua cuiusque Consilia interrogare debent.

2. - *Professores*
(Conrt. Apost.. ort. 19-22)

Art. 10. Qui praesunt Universitati vel Facultati caveant. ne cui Professori munus concredant tradendi disciplinas inter se dispares, neve quemquam numero scholarum ita onerent, ut a debita earum praeparatione et a labore scientifico prohibeatur.

Art 11. Professoribus non licet onera vel officia obire, quibus a munere docendi rite implendo impediantur.

3. - *Auditores*
(Const. Apost., art. 23-28)

Art. 12. Universitatis vel Facultatis auditores, qui quacumque de causa ad gradus aeademicos non contendunt, admitti possunt sive ad omnes scholas frequentandas sive ad aliquas tantum, quas sibi elegerint, firmo tamen praescripto art 24 Constitutionis Apostolicae.

Art. 13. Curriculum medium studiorum classicorum, de quo in art. 25. 1° Constitutionis Apostolicae, praeter convenientem institutionem religiosam et linguas litterasque latinas, graecas, patrias, quae disciplinae praecipuae sunt, complecti debet etiam Historiam naturalem. Mathesim, Physicam. Chimiam, Geographiam. Historiam civilem, et quidem tantum quantum in eo qui ad studia academica accedit requiri solet, secundum normas Sacrae Congregationis de Seminariis et Studiorum Universitatibus./

287

Art. 14. Curriculum medium studiorum classicorum rite peractum esse documentis authenticis Auctoritatis ecclesiasticae vel civilis probari debet, firmo iure Universitatis vel Facultatis imponendi examen, quandocumque documenta allata non sufficere censeantur.

Art 15. Si quis alumnus e schola media sive civili sive ecclesiastica venerit, in qua una vel plures disciplinae, de quibus in art. 13. omnino non sint aut saltem non satis sint traditae, earum studium supplere atque in examine satisfacere debet, secundum Statuta Universitatis vel Facultatis.

Art. 16. t 1. - Biennium Philosophiae scholasticae, quod ex art. 25. 2° α) Constitutionis Apostolicae prorsus requiritur ut quis in Facultate Theologica gradus academicos appetere possit, complectitur studium Logicae. Cosmologiae. Psychologiac, Criticae seu Criteriolog.ae, Ontologiae, Thoolog;ae naturalis. Ethicae et luris naturalia. Historiae philosophiae.

I 2. - Biennium, de quo in δ 1. rite absolvi debet, curriculo medio studiorum classicorum confecto, in Facukate Philosophica vel in aliqua schola superiore ad Philosophiam scholasticam docendam destinata et ab Auctoritate ecclesiastica ad hoc approbata.

5 **1** – Qui legitimis documentis probaverit sc cursum Philosophiae scholasticae aliter ac in Ü 2 praescribitur absolvisse, in Facultatem Theologicam ascribi non potest. nisi in illius disciplinae studium saltem per annum in Facultate Philosophica vel in schola, de qua in eadem I 2. incubuerit ct in examine ce omnibus Philosophiae scholasticae partibus satisfecerit

Art 17. t 1. - Ab una Universitate vel Facultate ad aliam transire licet etiam ad eadem studia contlnuanca. ea temrn condxc.onc ut nemo ad Licentiam admittatur, quin tempore curriculi peracti omnes disciplinas ad normam art. 33 5 3 Constitutionis Apostolicae praescriptas rite absolverit

t 2. - Transitus, de quo In I L fieri potest tantum initio anni academic! aut. ubi annus acndemicus in semestria dividitur, inito singulorum semestrium; ne fiat tamen nisi iusta de causa.

t 3. · Firmis praescriptis 1 1 et I 2. Universitatibus vel Facultatibus ℔u est I» qut ab nilis ad se transierint ỹ rationem et ordinem studiorum statuendi '

Tyt. III - De ratione studiorum
(Consi. Aport., ort. 29-34)

1. - *Methodus generalis docendi*
(Const. Apost., art. 29-30)

Art. 18. § 1. - Quae in art 29 α) et c) Constitutionis Apostolicae de institutione ad Angelici Doctoris rationem, principia, doctrinam statuuntur sancte serventur, ad normam Litterarum Encyclicarum Leonis Pp. XIII Aeterni *Patris* d. d. 4 Augusti 1879 [CICF n. 5781 et Pii Pp. XI *Studiorum Ducem* d. d. 29 Iunii 1923 (AAS 15 (1923) 3Û9-326J.

§ 2. - In parte disciplinarum *positiva* auditores ita instituantur, ut non solum ipsam doctrinam probe addiscant, sed etiam fontes singulis disciplinis proprios legesque eosdem interpretandi cognoscant atque laboris scientific! subsidia et adiumenta cum fructu adhibere assuescant

§ 3. - In quaestionibus *speculativis* sive Theologiae sive Philosophiae adhibeatur methodus quam scholasticam vocant, non neglecta, tam in proponendis argumentis quam in afferendis, disputandis, solvendis difficultatibus, forma *syllogistica.* Hac autem methodo auditorum mentes ita excolantur, ut apti paratique efficiantur non solum ad falsa systemata erroresque antehac exortos diiudicandos et refutandos, sed etiam ad discernendas et ex veritate aestimandas sententias novas quae forte in disciplinis theologicis vel philosophicis exoriantur.

Art. 19. Disciplinarum principalium, quae Universitatis vel Facultatis veluti summam constituunt, gravitas et excellentia etiam ex numero lectionum et professorum eluceant.

Art. 20. In Facultate Theologica. Iuris Canonici. Philosophica disciplinae principales totae tradendae sur.t in scholis.

Art 21. Sacra Scriptura. Theologia dogmatica, Theologia moralis. Philosophia scholastica. Codex iuris canonici et Ius romanum tradantur lingua latina. Professores autem operam dent ut auditores vim locutionum *technicorum* plene et accurate intellegant/

Art. 22. In exercitationibus, de quibus in art 30 § 1 Constitutionis Apostolicae. professoris est principia methodica propriae scientiae exponere, nisi id in cursu peculiari fiat, et eorundem rectae applicationi invigilare. ita ut singuli discipuli ad legendos et interpretandos fontes, ad tractandas et diiudicandas quaestiones peculiares et praesertim ad scribendum, etiam in lingua vernacula, de selectis scientiae argumentis instituantur.

Art. 23. Exercitationes initium sumere debent: m Facultate Theologica et Philosophica saltem a tertio curriculi anno, in Facultate Iuris Canonici saltem a *secundo,* in Pontificio Instituto Utriusque Iuris a secundo. in Pontificio Instituto Biblico, in Pontificio Instituto Studiorum Orientalium, in Pontificio Instituto Archaeologiae Christianae, in Pontificio Instituto Musicae Sacrae iam inde ab anno primo.

Art. 24. In disputationibus scholasticis, de quibus in art. 30 § 2 Constitutionis Apostol.cae, aliquis ex auditoribus thesim a Professore indicatam, codemque vel alio Professore moderante, exponet, demostrabit atque vindicabit a difficultatibus, quas condiscipuli antea designati. et post hos. pro opportunitate, etiam alii opposuerint.

Art. 25. Ultimo curriculi anno scholae paucae sint: exercitationes autem continuentur quidem, ita tamen ut amplum temporis spat urn dissertationi pro Laurea praeparandae relinquatur.

2. - *Studiorum curriculum*
(Conti. Apart.. art. 31-32)

Art. 20. Ut studiorum curriculum ad normam art 32 Constitutionis Apostolicae contrahatur, haec quae sequuntur in primis serventur:

1® In Facuitate *Theologica:*

qui. studiis mediis classicis rite peractis. Philosophiae scholasticae per biennium operam dederint ad nonnam art. 16 harum Ordinationum et deinde quadriennium theologicum ad normam can. 1365 C. I. C rite absolverint, ad quartum curriculi annum, praemisso examine, admitti possunt /

CLEVEI AND. OHi< UHWlaaHY m-

20 In *Facultate Iuris Canonici:*

a> qui quadriennium theologicum in aliqua Facultate Theologica canonice erecta et approbata rite peregerint. admitti possunt, nullo facto examine, in primum curriculi annum;

b) qui quadriennium theologicum extra Facultatem Theologicam rite absolverint, ut in Facultatem luris Canonici ascribi possint, superare debent examen de Institutionibus iuris canonici;

c) qui quadriennium theologicum, de quo sub litt. a) et b), non peregerint, in Facultatem luris Canonici ascribi non possunt, nisi in examine de principiis Philosophiae moralis, luris naturalis, Theologiae fundamentalis ac de Institutionibus iuris canonici rite satisfecerint;

d) qui lauream in Iure civili consecuti fuerint, curriculum Facultatis Iuris Canonici biennio conficere possunt» firma pro laicis obligatione examinis praescripti sub Utt c).

30 In *Facultate Philosophica:*

a) qui, studiis mediis classicis rite peractis, biennium philosophicum absolverint in schola superiore Philosophiae scholasticae, ab Auctoritate ecclesiastica id hoc approbata, cui tamen non sit ius conferendi gradus academicos, recipi possunt» facto examine, in tertium annum Facultatis Philosophicae;

b) qui cursum Philosophiae scholasticae extra scholam» de qua sub litt. a), peregerint, curriculum Facultati Philosophicae triennio conficere possunt.

3. - Disciplinae *tradendae et examina*
(Const. Apost., ort. 33-34)

Art 27. Disciplinae principales et auxiliares ab omnibus Universitatibus et Facultatibus tradendae hic subiciuntur, facta singulis Universitatibus et Facultatibus potestate aliquot alias disciplinas omnibus auditoribus praescribendi.

Pro Facultate Theologica, Iuris Canonici, Philosophica in *Appendice I,* his Ordinationibus adiuncta, recensetur, in modum exempli, complures disciplinae speciales et cursus peculiares atque indicantur aliquot eorum sectiones ad normam art. 33 § 2 Constitutionis Apostolicae.

I. - Facultas Theologica

1. - *Disciplinae principales:*

a) Theologia fundamentalis;

b) Theologia dogmatica;/

c) Theologia moralis;

d) Scriptura sacra (i. e. Introductio et Exegesis Veteris ct Novi Testamenti);

e) Historia ecclesiastica, Patrologia, Archaeologia Christiana;

f) Institutiones iuris canonici.

1 - *Disciplinae auxiliares:*

c) Lingua hebraica et graeco-biblica;

b) Institutiones systematico-historicae Liturgiae;

c) Ascetica;

di Quaestiones theologicae ad Orientales maxime spectantes.

3. - Disciplinarum specialium ct *cursuum peculia*rhm exempla vid. in *App. I, n. 1.*

11. - Facultas luris Canonici

I. - *Disciplinae principales:*

fl» Introductio in scientias iuridicas (Ius naturale. Philosophia iuris);

b» Nonnae Generales - Liber I *Codicis I. C.;*

c» De Personis - Liber *II Codicis I. C.;*

d> De Rebus - Liber *III Codicis I. C.;*

e> De Processibus - Liber *IV Codicis I. C.;*

f) Dc Delictis et Poenis - *Liber* V Codicis L *C4*

Ius publicum ecclesiasticum.

1 - *Disciplinae auxiliares:*

a» Institutiones iuris romani;

bl Ius concordata rium (ubi *viget Concordatum);*

c> Elementa iuris civilis vigentis;

d) Historia iuris canonici (fontes, instituta, scientia).

3. - *Disciplinarum specialium* et *cursuum peculiarium* exempla vid. in *App. I,* n. 2.

III. - Facultas Philosophica

1. - Disciplinae principales:

a) Phlosophia scholastica, exponenda secundum omnes suas partes (Logica, Cosmologia. Psychologia. Critica seu Criteriologia, Ontologia, Theologia naturalis. Ethica et Ius naturale), praemissa Introductione generali;/ 272

b) Historia philosophiae.

2. - Disciplinae auxiliares:

a) Psychologia experimentalis;

b) Quaestiones scientificae cum Philosophia coniunctae ex

Biologia,

Anthropologia,

Mathesi,

Physica,

Chimia;

c) Interpretatio textuum selectorum ex Aristotele et S. Thoma Aquinate.

3. - *Disciplinarum specialium* et *cursuum peculiarium* exempla vid. in *App.* I, n. *3.*

IV. - Pontificium Institutum Rlbllcum

1. - *Disciplinae principales:*

a) Quaestiones graviores Introductionis generalis et specialis in sacram Scripturam;

b) Exegesis pericoparum selectarum ex sacris Litteris;

c) Theologia biblica;

d) Cursus altiores de linguis biblicis (hebraica. aramaica, graeco-hellenistica);

e) Lingua aliqua orientalis (praeter hebraicam et aramaicam). Linguae autem inter quas selectio fieri potest, in primis sunt hae: syriaca, accadica et sumerica, arabica, aegyptiaca antiqua.

2. - *Disciplinae auxiliares:*

a) Historia biblica;

b) Geographia biblica;

c) Archaeologia biblica.

3. - *Disciplinae speciales* et *cursus peculiares* in propriis Statutis recensentur.

V. - Pontificium Institutum Studiorum Orientalium

1. - *Disciplinae principales:*

a) Theologia fundamentalis et dogmatica cum doctrinis Orientalium dissidentium comparata;

b) Patrologia orientalis;/ 273

c) Liturgiae orientales;

d) Historia ecclesiastica orientalium;

e) Ius canonicum orientale.

2. - *Disciplinae auxiliares:*

a) Introductio in studia orientalia christiar.a;

b) Archaeologia Orientis christiani;

c) Una ex his linguis: aethiopica. arabica, armena. coptica, georgiana. graeca antiqua ct recentior, palaeoslavica, ramena, russica, syriaca, turcica.

3. - *Disciplinae speciales* et cursus peculiares in propriis Statutis recensentur.

Vf. - Pontificium Institutum l IrluMiue Iuri

Praeter disciplinas Facultatis Iuris Canonici proprias

1. - *Disciplinae principales:*

a) Ius romanum;

b) Ius publicum internum comparatum;

c) Ius poenale comparatum:

d) Ius proccssualc comparatum;

c) Ius privatum comparatum;

D Ius internationale.

2. - *Disciplinae auxiliares:*

a) Oeconomia socialis;

b) Notiones statlsticae;

c) Medicina legalis;

d) Historia iuris romani;

e) Historia iuris civilis, praesertim iuris communis.

3. - *Disciplinae speciales* et cursus *peculiares* in propriis Statutis recensentur.

VII. - rootlflclom ln<tllutum Archaeloghe Christianae

1. - *Disciplinae principales:*

a) Historia, Liturgia, Hagiographis Ecclesiae antiquae;

b) Architectura et Historia aedificiorum sacrorum Ecclesiae antiquae;

c) Descriptio et Historia coemeteriorum Christianorum primae aetatis;

d) Iconographia sacra Ecclesiae antiquae (pictura, sculptura, artes minores);

TM e) Epigraphia Ecclesiae antiquae.·

2. - *Disciplinae auxiliares:*

a) Introductio critica in fontes historiae Ecclesiae antiquae;

b) Mcthodologia studiorum de monumentis Christianis;

c) Institutiones romanae primorum Ecclesiae temporum;

d) Technologie de antiquis monumentis effodiendis servandisque,

3. - Disciplinae speciales et *cursus peculiares* in propriis Statutis recensentur.

VIII. - Pontificiam Institutum Mnslcae Sacrae

A) *Cantus gregorianus*

1. - *Disciplinae principales:*

o) Theoria gregoriana generalis;

b) Aesthetics, altior Theoria, Palaeographia gregoriana;

c) Institutiones sacrae llturgiae;

d) Exercitationes cantus gregoriani.

2. - Disciplinae auxiliares:

aj Historia musicae, cantus gregoriani. legislationis ecclesiasticae de musica sacra;

b) Solmisationis variae species;

c) Ars recte canendi;

d) Ars gregorianos concentus moderandi;

e) Harmonia ct Contrapunctum;

f) Ars pulsandi organum et « pianoforte » quod *complcmentare* dicitur;

g) A.rs consociandi organum cum cantu gregoriano.

3. · Disciplinae *speciales* et cursus peculiares in propriis Statutis recensentur.

B) *Compositio sacrorum concentuum*

1 · Disciplinae principales:

Praeter disciplinas de quibus sub litt A) 1-α), c), d)

a) Harmonia. Contrapunctum. Fuga;

b> Ars componendi secundum varias musicas formas.

2. - *Disciplinae auxiliares:*

Praeter disciplinas de quibus sub litt. A) 2-a), b). O. f). *g>*

a) Musicologia;

b) Polyphonia sacra secundum normas veterum summorumque auctorum;

Γ5 c) Ars chorum moderandi;/

d) Ratio indicandi de musicis compositionibus;

fi Ars symphonies *(Strumentazione).*

1 - Disctphnae speciales ct *cursus peculiares* in propriis Statutis recensentur.

C) Organum

1. · Disciplinae principales;

Praeter disciplinas dc quibus sub litt. A) **1**-α), c). d) et *B)* 1-a)

a» Ars pubandi organum quod principale dicitur;

b) Ars consociandi ex improviso organum cum cantu gregoriano;

c) Ars componendi in organo modos musicos secundum antiauum ac recentiorem stilum.

2. - *Disciplinae auxiliares:*

Praeter disciplinas de quibus sub litt. A) 2-a). b). ç) p) et *B)* 2-b), d)

Historia. Structura, Aesthetica organi - Illustriores musicae cum organo auctores - Ratio docendi artem pulsandi organum.

3. - *Disciplinae speciales* et *cursus peculiares* in propriis Statutis recensentur.

Art. 28. Disciplinae speciales seligantur pro cuiusque Universitatis vel Facultatis traditionibus et regionis necessitatibus, ad principia doctrinae catholicae in varias vitae intellectualis provincias efficacius diffundenda.

Art. 29. § 1. - Auditores scholas omnes disciplinarum. quae in art. 33 § 3 Constitutionis Apostolicae praescribuntur, frequentare cebent. Si quis auditor ab iis ita afuerit (cum vel sine causa), ut omnes absentiae simul sumptae tertiam partem anni aut semestris academic! adaequent, annus ille aut semestre numero praescripto non comprehendetur, salvis poenis quibus, si culpam commiserit, vi Statutorum Universitatis vel Facultatis obnoxius esse poterit.

§ 2. - Exercitationibus, quae Statutis Universitatis vel Facultatis ad normam art. 30 § 1 Constitutionis Apostolicae praescribuntur, auditores ad gradus academicos contendentes non solum interesse, sed communi cum sodalibus labore et propriis commentationibus operam dare debent.

Art. 30. Horae scholarum ne tot sint numero, ut auditores ultra modum onerentur et tempore, quod studio privato, exercitationibus, examinibus parandis impendendum est. priventur./ Π

Art. 31. 5h– Examina, de quibus in art 34 Constitutionis Apostolicae. possunt esse, pro singulis disciplinis. sive unica sive plura, modo universam materiam complectantur.

5 2. - Examina, de quibus in § 1, possunt fieri aut solum coram aut etiam scripto.

Art. 32. Statutis Universitatis vel Facultatis definiatur, qua ratione examinatores suum de candidato iudicium significare debeant

Art 33. In iudicio ultimo de candidatis ad singulos gradus academicos ratio habeatur omnium suffragiorum quae ii in diversis experimentis, sive scripto sive coram factis, tulerunt

Art. 34. Ad omnia examina coram subeunda Professoribus et auditoribus liber patet aditus.

Tγτ. IV - De collatione graduum Academicorum

(Const. Apott.. art. 35-46)

(Const. Apoil.. ert. 35-42)

Art. 35. Firmo praescripto art 40 Constitutionis Apostolicae, potestas conferendi Lauream *ad honorem* tum tantum a Sancta Sede postulari poterit, cum Magnus Cancellarius et duae saltem partes Professorum ordinariorum Universitatis vel Facultatis in id consenserint

Art 36. § 1. - Documenta authentica de collatis gradibus academicis mentionem faciant iuris conferendi gradus academicos, quod Universitas vel Facultas a Sancta Sede impetravit.

§ 2. - Documentis, de quibus in § 1, ab omnibus, ad quos secundum praescripta art. 5, 7° et 6, 7° harum Ordinationum et peculiaria Universitatis vel Facultatis Statuta pertinet, subscribatur; eademque sigillo Universitatis vel Facultatis signentur./

1. - *Licentia*

(Const. Apost., nrt. 43-44)

Art. 37. 5 1. - Ut quis ad examen Licentiae admittatur, requiritur ut omnibus scholis et exercitationibus a Statutis Universitatis vel Facultatis, ad normam art 30 et 33 5 3 Constitutionis Apostolicae atque art. 22 et 29 - 1 harum Ordinationum praescriptis, interfuerit et praeterea ut. ad normam art. 29 5 2 earundem Ordinationum. aptitudinis ad laborem scientificum dederit experimentum etiam scriptum.

§ 2. - Experimentum, de quo in δ 1. in aliqua schola exercitationum dandum et a Professore ad quem pertimet dijudicandum est

ArL 38. § 1. - Qui ad Licentiam contendit in Facultate Theologica. Iuris Canonici, Philosophica, etsi iam annua vcl semestria examina superaverit, subiciendus est examini peculiari ex quo appareat eum praecipuam Facultatis disciplinam universe callere. Quare hoc examen in Theologia sit: *dc universa sacra Theologia* (Theologia fundamentali, dogmatica, morali speculating in Iure canonico: *de universo Codice iuris canolid.* ratione simul habita legum ecclesiasticarum praecedentium; in Philosophia: *de universa Philosophia scholastica.*

Quae sit in Pontificiis Institutis, de quibus in art. 3 Constitutionis Apostolicae, materia examinis peculiaris, sd normam art. 44 Constitutionis eiusdem subeundi, eorum Statutis definiatur.

I 2. - Peculiare examen, de quo in § 1, coram dandum est et sit saltem per horam.

II - Professores, qui in experimento, de quo in § 2. suffragium ferant, sint saltem quattuor.

Art 39. Salvo praescripto art. 37, ad assequendam Licentiam, praeter examen coram subeundum, de aliqua saltem disciplina e principalibus examen etiam scripto faciendum est.

2. - *Laurea*
(Const. Apost., art. 45-45)

Art 40. Statutis Universitatis vel Facultatis de dissertatione definiatur:

‡ quomodo componenda sit,

2° quando et quot exemplaribus sit Universitati vel
n Facultati exhibenda./

Art 41. § 1. - Argumentum dissertationis approbandum est a Professore disciplinae ad quam dissertatio pertinet, de consensu Rectoris vel Praesidis Universitatis vel Facultatis.

I 2. - Dissertatio examinanda et diiudicanda est a dinbus saltem Professoribus rerum, de quibus agitur, ▸eritis. Prius autem quam a censoribus dissertatio approbata sit. Prolyta seu Licentiatus ad eam palam defendendam admitti nequit.

f 1 - Dissertatonis defensio sollemniter fiat, invitate, praeter Auctoritates ecclesiasticas, etiam aliis doctrina atque vitae condicione praestantibus.

5 4. - Dissertationem oppugnare possunt, praeter censores, de quibus in § 2, et nonnullos Professores ad Id designatos, etiam alii qui adsunt.

I 5. - Professores qui in dissertationis defensione, de qua in 5 3, et in experimento ad normam art 46 § 2 Constitutionis Apostolicae subeundo suffragium ferant, smt saltem quinque.

Art 42. Examen coram faciendum, de quo in art. 46 f 2 Constitutionis Apostolicae, vel versabitur in definito cumero thesium, quae artius sive cum rebus in dissertatione tractatis sive cum disciplinis quibus candidatus peculiariter operam dederit conectuntur; vel erit lectio palam habenda de argumento delecto ex disciplinis qiLbus candidatus in primis studuerit.

Art 43. Universitas vel Facultas exemplar singularum dissertationum approbatarum ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus et ad omnes Universitates vel Facultates studiorum ccclecarticorum canonice erectas et approbatas, saltem pro;r.ae nationis, mittere debet.

Τη. V - De rebus didacttcis et oeconomicis
(Cc.ut. Apes!., art. 47-52)

1. - *Aedificium*
(Const. Apost., art. 47)

Art 44. Auditoria sint satis ampla, aeri pervia, decora. ad leges hygienicas et ad consuetudines scholarum
i 3 singulis regionibus vigentes accommodata./

2. - *Bibliotheca et adiumenta scientifica*
(Const. Apost.. art. 48-49)

Art 45. 5 1.- Quaevis Universitas vel Facultas bib'ùotheca *consultationis* instruatur, in qua inveniantur epera sacra et profana praecipua, ad laborem scientifxum tam Professorum quam auditorum necessaria.

§ 2. - Diligenter providendum et certâ pecunia summâ depositâ cavendum est, ut bibliotheca non solum primo constituatur, sed etiam singulis annis voluminibus tam antiquis quam recens scriptis atque praecipuis periodicis secundum naturam Universitatis vel Facultatis augeatur.

§ 3. - Bibliothecae leges et normae tales statuantur, ut necessitatibus Professorum et auditorum quam maxime consulatur, simulque auditores a periculo vel temporis inutiliter terendi vel damni in fide vel moribus patiendi sedulo praeserventur.

5 4. - Si singula instituta et laboratoria scientifica suam quodque bibliothecam non habeant, saltem curandum est ut accessus ad bibliothecam omnibus communem facile pateat.

Art. 46. § 1. - Instituta ac laboratoria scientifica secundum rerum usum et necessitates aetatis nostrae adiumentis omnibus instruantur.

§ 2. - Nulli disciplinae ea desint quibus, pro sua quaeque natura, opus habet ad res suas accurate explanandas et illustrandas, ut sunt tabulae geographicae et historicae, summaria statistica, instrumenta scientifica.

3. - *Professorum ct Officialium honoraria atque auditorum tributa*
(Consi. Apost., art. 50-52)

Art. 47. Universitatis vel Facultatis Statutis definiatur quanta Professoribus et Officialibus pro diversis eorum gradibus pendenda sint honoraria. Qua in re ratio habeatur legitimarum consuetudinum in singulis regionibus vigentium et iustarum legum quas similia Athenaea sive publica sive privata sequuntur.

Art. 48. § 1. - In statuendis quae ad normam art. 51 Constitutionis Apostolicae ratione muneris depositi addicenda sunt, generatim ea serventur quae in singulis regionibus pro casibus similibus statui solent,/ 280

5 2. - Statutis Universitatis vel Facultatis accurate definiatur secundum quas regulas et normas singulis emerita honoraria addicantur.

§ 3. - In regulis ct normis, de quibus in § 2, clare significetur qua cautione oeconomica Universitas vel Facultas fidem interponat fore, ut emerita honoraria certo solvantur.

Art. 49. § 1. - In definiendo quantum auditores ad Universitatis vel Facultatis sumptus conferre debeant, serventur normae in aliis Athenaeis similibus vigentes» ratione tamen habita communis condicionis oeconomicae auditorum.

§ 2. - Universitas vel Facultas opportunis modis provideat. ne tributorum lege via graduum acadcmicorum illis praecludatur, qui claro ingenio praediti spem faciunt se Ecclesiae valde utiles esse futuros.

§ 3. - Quibus condicionibus tributorum solutio auditoribus aut plene remitti aut in posterum differri possit, simili modo definiatur ac in aliis eiusdem regionis Athenaeis.

§ 4. - Universitas vel Facultas enitatur ut. quantum fieri potest, eae pecuniae augeantur ex quibus auditorum. qui id merentur, indigentiae succurratur, atque peculiaria constituantur beneficia scholastica, quae vulgo *Bursae studiorum* appellantur, in auditores optimos alendos et sublevandos eroganda.

§ 5. - Universitas vel Facultas singulis annis pervulget quae et quibus condicionibus beneficia scholastica auditoribus conferantur.

Quas Ordinationes omnes et singulas Ssmus D. N Pius divina Providentia Pp. XI ratas habuit, confirmavit. evulgari iussit, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, cx aedibus S. Callisti, dic xu mensis Iunii. in festo Sacratissimi Cordis lesu. anno MDCCCcxxxi.—C. Card. Bisleti. Praef. E. Ruffini. Scot Ml

APPENDIX I

Disciplinas spéciales et cursus peculiares
SECUNDUM ART. 27 ORDINATIONUM

(Quae hic exempli causa subiciuntur, neque numero neque nominibus definita sunt, cum et augeri et dividt *et diverso modo appellari possint).*

1. - Focttlhw *Theologica*

Historia sacra Vetens ct Novi Testamenti; Theologia biblica Veteris et Novi Testamenti; Quaestiones selectae de Inspiratione et Hermeneutic ratione praesertim habita relationis ad Theologiam fundamentalem ct dogmaticam; Exegesis praecipuorum textuum dogmaticorum Veteris et Novi Testamenti; Doctrina theologica alicuius Patris vel Doctoris Ecclesiae; Quaestiones selectae ex Patrologia; Interpretatio textuum selectorum SS. Patrum et S. Thomae Aquinatis; Quaestiones selectae cx Theologia dogmatica speculativa; Quaestiones selectae ex Theologia morali speculativa; Quaestiones reccntiores Apologeticae; Mariologia; Theologia pastoralis; Theologia mystica; Theologia liturgie ; Quaestiones selectae ex Archaeologia Christiana; Eloquentia sacra; Catechetica; Paedagogia; Historiographs ecclesiastica; Historia religionis; Historia dogmatum. Historia conciliorum. Historia theologiae. in prinus scholasticae eiusque methodi; Historia et Fontes theologiae moralis; Historia et Fontes iuns canonici; Historia liturpae; Historia missionum; Missiologia;/ Ars sacra; Linguae antiquae ad disciplinas Facultatis utiles.

282

Sectiones: Biblica, *Dogmatica, Historica, Moralis, luridica.*

Z ~ Facultas Iuris Canonici

Ius ecclesiasticum orientale; Ius liturgicum; Ius missionum; Ius romanum; Diplomati ecclesiastica; Oeconomia socialis; Notiones statisticae; Medicina legalis; Iurisprudentia ecclesiastica; Praxis proccsxualis canonica; Methodologla historico-iuridica; Eplgraphia iuridica; Diplomatie et Palaeographla iuridica; Historia iuris romani; Historia diplomatiae ecclesiasticae.

Sectiones: *Dogmatica, Practica, Historica.*

3. - *Facultas Philosophica*

Quaestiones selectae ex singulis partibus philosophiae: Aesthetic ; Moralis socialis et Sociology. Expositio doctrinae alicuius ex praecipuis philosophis cum interpretatione textuum selectorum. Ius gentium; Paedagogia; Philosophia scientiarum; Biologia generalis; Anthropologia. Mathesis superior; Physica theonca; Chimia generalis; Melhodologia historica; Historia unius altoriusve partis philosophiae

223

Sectiones: Metophpjica, *Ethica, Sociologica, Scientifica, Historica./*

tari debeant; quae praescribantur examina et quae sfal condiciones necessariae ad singulos gradus academicos adipiscendos; quomodo Professores iudicium suum de candidatis proferant; quae documenta graduum academicorum concedantur.

9. - Quae bibliothecae, instituta ac laboratoria scientific habeantur et quibus normis generalibus haec omnu regantur.

10. - Quodnam patrimonium habeat Universitas vel Facultas; quomodo id administretur eiusdemque reditus impendantur; cuiusnam iudicio annua ratio accepti et expensi tam praeventiva quam consumptive. quae dicuntur subsit; quaenam inspectiones sive ordinariae sive extraordinariae ad pecuniae In scrinio asservatae tutelam habeantur.

APPENDIX III

Normae pro « relatione triennali > ad sacram
CONGREGATIONEM DE SEAIINARJIb ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS, SECUNDUM ART. 4 ORDINATIONUM, MITTENDA

Quattuor partes distinguantur: scientifica, didactica. jr.oralis, *oeconomica.* De singulis haec referri debent:

1. - Incrementa quae scholis, bibliothecis. Institutis et laboratonis scientific! allata sint; quid Universitas vd Facultas ad scientiarum incrementum contulerit; quae opera vel dissertationes sive a Professoribus, sive ab aliis. atx» pice tamen Universitate vel Facultate, edita sinu.

2. - Quae calendaria ct scholarum programmata uruvej-.«tas vel Facultas secuta sit.

3. - Quae sive ad Professorum sive ad auditorum statum spectent.

4. - Ratio accepti et expensi superioris triennii.

Adn. Vide wb dio 1931 Maii 24: LE 1030.

APPENDIX II

Normae ad quas, secundum art. 3 ordinationum
UNIVERSITATIS VEL FACULTATIS « STATUTA » CONFICIENDA SUNT

SUtuta Universitatis vel Facultatis, praemissa brevi eiusdem histon declarare debent:

1. - Quem finem Universitas vel Facultas prosequatur: cx quibus scholis constet, quos gradus academicos conferat

Z - Quis sit Magnus Cancellarius: ex quibus et quomodo eligatur Rector Magnificus vel Praeses et quamdiu munere fungatur.

X - Quomodo nominentur Decani ceteracque. si quae sint. Auctoritates Academicae atque Ofliciales tam maiores quam minores; quamdiu officio fungantur; quae sint eorum munera: ob quas ratlor.es munus suum deponere possint, quae sint eorum honoraria ordinaria et ementa.

4. - Quae concilia habeantur; quomodo consiliarii nominentur; quamdiu in officio permaneant et quae eorum sint munera et iura.

5. - Quae inter Universitatem vel Facultatem ex una parte et clericorum Seminaria vel Collegia ex altera sint rationes; quomodo inter illam ct ista distinctio servetur ct mutuum auxilium foveatur.

6. - Qui sint Professorum ordines ct quot saltem in ordinem Professorum ordinariorum cooptari debeant; quomodo singulorum ordinum Professores nominentur: quae dnt normae petendae vel dandae missionis canonicae; qua ratione ab uno ad alium ordinem ascendere possint: quamdiu officio fungantur: quae singulorum ordinum sint munera et iura. quae in singulis sint annua honoraria ct horum statis temporibus amplificationes; quae sint honorari» emerita; qulbui poenis et quando professores plecti possint.

7. - Quaenam auditorum sint genera; quaenam documenta et quae condiciones ante ascriptionem requirantur; quae pecunnr sint solvendae; quibus condicionibus tributa remitti possint: qune sint condiciones ut quis cx alia Universitate vtl Facultate recipi possit; quibus poenis et quando auditores plecti possint.

8. - Quae ttt studiorum ratio cum elencho disciplinarum pnncip.ihum et auxiliarium ct rpectahum atque etiam cursuum peculiarium pro unaquaque Facultate ct pro singulis gradibus ăcadcmici consequendis, quae disciplinae pro •ingulia curriculi ănni praescriptae sint. quae disciplinae špeciale wu cursus peculiares ab auditoribus seligi possint. quo· horta in hebdomada singulae disciplinae et cur-
Λ4 tus traduntur. ău- exercitationes./ insti'uta et laboratoria ščientific »ingulis curriculi annis ab auditoribus frequen-

1034

1931 IUN 13.-SC CuNC. RESOL. AAS 25 (1933) 208-211

AVERSANA

Matricttatis inter paroecias. Die *13 Iunii 1931*

Species facti. — In oppido cui nomen *Caivano,* intra fines Aversanae dioecesis, duae exstant paroeciae, altera S. Petri Apostolorum Principis nuncupata, cui ir.est maior pars territorii et incolarum, altera S. Barbarae Virginis et Martyris. A tribus iam saeculis, inter utramque quaestio exarsit — quae, interiectis silentii temporibus. pluries excitata est — quaenam earum esset maior.

Nuper Episcopus Aversanus die 4 Februarii 1929 decretum tulit, quo < lasciando impregiudicata la questione, sc la chiesa parrocchiale di S. Pietro Apostolo debba dichiararsi e riconoscersi quale *maggiore* relativamente a quella di S. Barbara ». haec statuit: < D che ciascuno del sigilli parrocchiali delle dette chiese porti nel mezzo la effigie del Santo titolare della parrocchia con la sentta: *Chiesa parrocchiale di.....* Cdrano; 2) che nella chiesa dell'Annunziata o Purgatorio, sita nelTambîto della parrocchia di S. Barbara, nos abbia alcuna giurisdizione o diritto il parroco di S. Pietro; 3) che la processione del *Corpus Domini,* giusta Γimmemorabile consuetudine, si faccia dalla sola parrocchia di S. Pietro; e che alla consueta processione di S. Pietro, patrono aeque principalis di Caivano, intervengano tutti quelli che son tenuti ad intervenire alia processione dei *Corpus Domini;* 4) che il suono delle campane nel Giovedi Santo e Sabato Santo venga 2# opportunamente regolato. in maniera che Ia parrocchia di S. Pietro abbia la preferenza su quella di S. Barbara ». Tunc parochus S. Barbarae ad hanc Sacram Congregationem provocavit

Utraque pars documenta ad sua iura tuenda exhibuit. quorum praecipua, a parocho S. Petri allata, haec sunt: 1) vetus quoddam documentum anni 1186, in quo fit mentio de terra ecclesiae Sancti Petri de Caivano. dum anno 1349 primum commemoratur ecclesia S. Barbarae de villa Caivani. in Bulla episcopali eiusdem anni; 2) praeterea usque ad saeculum xvi unicam fuisse ecclesiam paroecialem in eodem oppido, eamque Sancti Petri, ex actis colligitur sacrae Visitationis anno 1542. ab Episcopo Colonna initae. ubi haec leguntur: < Visitavit ecclesiam parochjalem Sancti Petri de Caijvano et proprie visitavit Ssmum Sacramentum, quod invenit etc visitavit ecclesiam S. Barbarae terrae Caijvani sine Sacramento »; 3) Episcopus Mansoli anno 1583

relationes inter utrumque clerum decreto moderavit, quo praecedentia iit cappellanis S. Petri; et anno 1676 centra parochum S. Barbarae actum est, cum processioni S. Petri non interfuisset. His accedunt plura documenta sacculorum xv et xvi, in quibus ecclesia S. Petri nuncupatur maior, principalis, matrix.

Ex adverso parochus S. Barbarae prevetustam esse suam ecclesiam in primis deducit ex quadam collectoria anni 1308, in qua cappellanus S. Barbarae de villa Cainni S. Sedi laros VII solvisse dicitur. Item ex Bulla Martini V die 23 maii 1423 arguitur omnimoda independentia eandem frui, cum iurisdictio parochi S. Petri aUi fines castri Caivani coerceretur, dum aliarum paroeciarum extra castrum pateret. Immo constat inter utramque exstitisse paroeciam S. Mariae de Campiglione. quo excluditur paroeciam S. Barbarae a S. Petro fuisse dismecnbratam. Refutat denique allata a parocho S. Petri documenta, utpote non concludentia, vel ad aliam significationem detorsa.

Ad rem quod attinet, memorare iuvat in plenariis canitiis diei 23 Februarii 1907 quaestionem quandam huic affinem propositam fuisse ac resolutam. Nam dubio: on suppressus *conventus Capuccinorum una cum Minia eidem adnexa spectet iurisdictioni parochi S Petri* loci *Caivano, vel potius parocho S. Barbarae,* n cusu; Emi Patres huius S. Congregationis responderunt: *Negative ad primam partem, affirmative ad «eundam, salvo tamen parocho S. Petri, qua parocho Mltsiae matricis, iure peragendi consuetas sacras functones in ecclesia Spiritus Sancti* [ASS 40 (1907) 282-236].

Ad ivs quod attinet. — Animadventendum in primis est ExmcraU decisione diei 23 Februarii 1907. mentem non
SI te^se huius Sacrae Congrega/tionis quaestionem, de qua essc agnur, dirimendi. Decertabatur enim de iurisdictlone proeculi super antiquum Capuccinorum coenobium, idest Lira cuius paroeciae territorium conventus ille ante secutam suppressionem exstaret. Et documenta, a partibus allais. proindeque rationes decidendi vel ex pervetusta dellmltitioce finium utriusque paroeciae deprompta sunt, vel ex sens lurisdictionis super idipsum coenobium, saltem ex kphme inducta consuetudine exercitis. Quaestio proinde de matricitate ecclesiae S. Petri, incidenter quidem, sed &ec directe. nec formiter fuit obiectum resolutionis huius Sicrae Congregationis, et ratio decidendi nil influit in Ipsam decisionem.

Quod vero matricitatem spectat, nomen matricis, uti notem est univocum non est, sed modo largiore, modo stricture significatione accipitur. Ad rem Card. Dc Luca: ** Tripùoîer ecclesia solet dici matrix. Primo nempe potius improprie. quia ob parochiae amplitudinem aliae erigantur, vti destinentur ecclesiae inferiores intra eius limites exixer.tes. ... absque tamen earum formali erectione in ttstam. Et tunc quamvis istac ecclesiae vulgo dici soleant L-aJes, ipsaque parochia antiqua comparative dicatur ma·irix. attamen ista est impropria locutio.. Altera est species ex^she matricis, comparative ad alias parochias in loco enitentes, ab ea tamen independentiam habentes, quae tales dxantur ratione antiquitatis, sive alicuius maioris praeemisflrtiae. et haec pariter improprie matrix dicitur.. Tertia d-cum est species casus praccis. in quo proprie una dicite.· matrix comparative ad alteram u?l filiam, ubi scii, cx cu parochia efficiantur duae vel plures. quoniam prima rrrera est aliarum mater, dum ex eius territorii ac populi pirie aliae efformatae sunt " (Dc Decimis, disc. 12, nn-Ew.

Quapropter, quamvis jurisprudentia canonica non semper Ebl constans fuerit in definienda matricltate proprie trta. ex supra relatis colligitur eandem tunc haberi, cum: 1 filial» paroecia per dismembrationem α matrice processct. 2) filialis in titulum erecta est; ct proinde 3) omnino •^dependens est a matrice in exercitio curae animarum 'S R. Rota, *Caletana* - Afatricitatis diei 10 Augusti 1917). X<c sitis: iuxta plures sententias Rotales, praeter rccenνχ requiritur quoque ut ecclesia filialis de reditibus et Frontibus matricis sit dotata. Codex vero, haec simul cecpocens. in can. 1427 J 4 praescribit: " Si vicaria perpetua aut nova paroecia dotetur ex reditibus ecclesiae a qua dividitur, debet matrici honorem deferre, modo ct dsibui ab Ordinario praestituendis

Quaestio proinde de vera ct propria matricltate ecclesiae 5. Petri omnis in hoc est, num ex ea dismembrata aut dotsU fuerit ecclesia paroecialis S. Barbarae. lamvero factum fmembrationls ab originario eiusdem documento praecl-
3 pat probatur, et. cum hoc desit, aliis signis et documentis / qaae tamen adeo concludentia et univoca esse debent, ut src alium sensum aut interpretationem recipere, ncc ad ilum causam referri omnino possint (cf. allatam decis. S 2 Retae)

Nam ex his alia sunt signa *recognitionis,* quae praesefenmt r.empe retentionem reliquiarum antiqui dominii ct ariadiettonis ecclesiae matricis, uti ius funerandi. Ius dedotrdi, lus percipiendi a filiali annuum censum vel cano-*xn* etc.; alia sunt simpliciter reverentialia, quae nempe texj-licem praerogativam et praeeminentiam important. Illa. uti plurimum, sunt signa univoca verae et propriae matricitatis, haec signa tantum aequivoca, ex quibus argui potest " illa matricitas. magis remota ct Impropria, resultans ex eo quod, vel ratione antiquitatis, vel cx alio respectu, esset ecclesia maior in loco, idcoque confunderetur terminus matricis cum illo maioris vel primae in ordine " (De Luca. *De praeem.,* disc. *42.* n. 12).

In casu autem de quo agitur, nullum authenticum documentum allatum est, quo constet ecclesiam S. Barbarae a S. Petro fuisse dismembratam aut dotatam; signis proinde arguenda et probanda esset adserta huius ecclesiae matricitas. At cx his nullum prostat vestigium alicuius iuris decimandi vel funerandi, quo potita sit ecclesia S. Petri in ecclesiam S. Barbarae, vel alicuius annuae praestationis, ab hac solutae, ln signum sublectionis, quod antiquitus maxime in usu erat. Allata signa et documenta, antea recensita, simpliciter esse reverentialia patet, utpote nempe referibilia ad quandam praeeminentiam vel maioriutem ecclesiae S. Petri ratione antiquitatis, vel aliis circumstantiis. Et hanc praeeminentiam decreto diei 4 Februarii 1929 Episcopus Aversanus recognovit, firmavitque. relationes inter utramque paroeciam componendo.

Resolutio, — His omnibus perpensis, in plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis, die 13 Iunii 1931 habitis, proposita sunt haec dubia solvenda:

I. *An constet de matricitate ecclesiae S. Petri, in casu.*

Et quatenus negative:

II. *An saltem constet de eius maioritate, in casu.*

Et Emi Patres responderunt:

Ad I: *Non constare.*

Ad II: *Ad mentem. Mens est ut servetur decretum Curiae diei 4 Februarii 1929.*

Facta autem de his Ssmo Dno Nostro Pio div. Prov. Pp. XI relatione per Secretarium huius Sacrae Congregationis in audientia diei 24 Iunii 1931. Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno, *Secretarius.*

Adn. A. BENTLEY in CR 6 (1833) 416; F. M. CAPPELLO in PrM 22 (1933) 159-161; J. CREUSEN in NrT 60 (1933) 647-648; Ph. MAROTO In Apoll. 6 (1933) 168-173; S. R. In ME 45 (1933) 207-208; IP 13 (1933) 194.

1035

1931 IUN 16.-COM. INTP. RESP. AAS 23 (1931) 353-354

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - **Dr** ultimis sacraxœntis ministrandis **2** - De attatt **CONFIRMANDORUM. 3 - Dt CAUSIS MATRIMONIALIEUS. 4 - De DECLARATIONE NULUTAT15 MATRIMONII**

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - DE ULTIMIS SACRAMENTIS MINISTRANDIS

D. An canon 514 § 1 ita intelllgendus sit ut in religione clericali Superioribus ius et officium sit omnibus, de quibus in eodem canone, extra religiosam domum aegrotis Eucharisticum viaticum et Extremam Unctionem ministrandi.

R. *Affirmative,* si agatur de religiosis professis vel novitiis, firmo tamen praescripto canonis 848; secus negative.

II. - DE AETATE CONFIRMANDORUM

D. An canon 788 ita intelligendus sit ut Sacramentum confirmationis in Ecclesia latina ante septimum circiter aetatis annum conferri non possit nisi in casibus. de quibus in eodem canone.

R. *Affirmative.*

m. - DE CAUSIS MATRIMONIALIBUS

D. An vi canonis 1989 eadem causa matrimonialis, ab uno tribunali iudicata, ab alio tribunali eiusdem gradus iterum iudicari possit

R. Nepatire.

IV. - DE DECLARATIONE NULUTATIS MATRIMONII

D. I. Utrum par *certitudo,* de qua in canone 1990. haberi possit tantum ex certo et authentico documento, an etiam ex alio legitimo modo. 4

Π. Utrum *citatio partium,* de qua in canone 1990, facienda sit ante declarationem nullitatis matrimonii.

R. Ad I. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

Ad Π. *Affirmative.*

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 mensis lanii anno 1931.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. J. CREUSEN in NrT SS (1931) 824-827; F. GILLMANh in AKKR 113 0933) 486MS7; Ph. MAROTO in CpR 12 (1931) 335-351 et tn Apoll. 4 0931) 352-377,- REGATILLO n. 255,371. 847.851, F. ROBERTI tn Apotl. 3 (1931) 377-380; A. VER-McERKH m PrM 21 (1932) 38-40; IP 11 (1931) 253-255; ME 43 (1931) 258-259.

1036

1931 IUN 24.-SC CONCILII, DECR. PART.·

Omnes paroeciae in s f. americae septentrionalis
AD NORMAM CAN. 459 § 3 CONFERANTUR

Concilium Plenarium Baltimorense III, sub n. 36 circa paroeciarum mamovibilium provisionem statuit, ut sacerdos his paroeciis praeficiendus: 1° per decem saltem annos in dioecesi sacrum ministerium laudabiliter exercuerit; 2° intra idem temporis spatium sese habilem probaverit ad paroeciam administrandam; 3° concursum faciat iuxta normam a Constitutione *Cum illud* [Docum. IV C. I. C.] Benedicti XIV statutam.

Cum autem haec forma provisionis, mutatis rerum adiunctis, minus congruere videatur. Archiepiscopi et Episcopi Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis per E.mum Card. Archiepiscopum Bostonien., enixis precibus a S. Sede postularunt, ut. supra relatis Concilii Plenarii Baltimorensis III praescriptis abrogatis, omnium paroeciarum provisio fiat ad normam canonis 459. 4 3 Codicis iuris canonici.

Porro haec Sacra Congregatio Concilii, omnibus mature perpensis, de consulto Excjni Delegati Apostoliei, approbante SS. D. N. Pio Pp. XI. praesenti decreto memorata praescripta Concilii Plenarii Baltimorensis III. n 36 abrogata declarat, simulque statuit, ut in posterum omnes in Foederatis Americae Septentrionalis Statibus paroeciae sive amovibiles sive inamovibiles. ad normam canonis 459 § 3 Codicis iuris canonici conferantur. Contrariis non obstantibus quibusvis.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem Sacrae Congregationis Concilii, die 24 mensis iunii, anno 1931.—J. Card. Serafini *Praef. J.* Bruno. *Secr.*

• ôrtflntrfh S. F Arr.îrîcM SftpttfOtrfotMlta ME 43 (1931) 289. Ads. ME 43 (1931) 290.

1037

1931 IUN 27.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 23 (1931) 330

Da MN.VOVR **ALIQUOT OPERA EDUARDI LE ROY**
Feria *IV, die 24 Iunii 1931*

Emi ae Revmi Dili Cardinales fidei moribusque tutandis praepositi, in generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, praehabito DD. Consultorum voto, tamquam praedamnata, ad normam can. 1399. 2·. 6· C. 1. C.. habenda et in Indicem librorum prohibitorum inserenda esse decreverunt opera Eduardi L? Roy. quae infra recensentur:

L'Ergencc idéaliste et le *fait de* révolution. Paris, Boivin ct C.ie, 1927.

Le probUme de Dieu. Paris, L'Artisan du Livre, 1929.

La pensée intuitive. Voll. 2. Paris. Boivin et C.ie. 1929-1930.

Les origines humaines et ('évolution de l'intelligence. Paris. Boivin et C.ie. 1930.

F.t ferla V subsoqu^ntl. die 25 eiusdem mensis et annL S'fhus D. N. D Plus divina Providentia Pp. XI. m «olito nurfirntm R. P D. A.<sewori S. O. concessa, relatam Morum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publici iuris fieri iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 27 Iunii 1931.—A. Subnzi, *Supr. Sacrae Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. PrM 21 (1932) 19.

1038

1931 IUN 29.-PIUS XI, ENCYC. AAS 23 (1931) 285-312

AI VENERABILI FRATELLI PATRIARCH!, PRIMATI, ARCIVESCOTI. VESCOVI E ALTRI ORDINARI
Aventi pace e comunione con la sede apostolica:
per la « Azione Cattolica i

PIO PP. XI

VENERABILI FRATELLI
SALUTE ED APOSTOLICA BENEDIZIONE

Non abbiamo bisogno di annunciare a voi. Venerabili Fratelli, gli awenimcnti che in questi ultimi tempi hanno avuto luogo in questa Nostra Sede Episcopale Romana e in tutia Italia, che è dire nella Nostra propria dizione Primaziale, awenimenti che hanno avuto cosl larga e profonda ripercussione in tutto il mondo, e più sentitamente in tutte e sîngole le diocesi deUtalia e dei mondo cattolico. Si nassumono in poche e tristi parole: si è tentato di colpire a morte quanto vi era e sarà sempre di più caro al Nostro cuore di Padre e Pastore di anime... e possiamo bene, dobbiamo anzi soggiungere: « e il modo aneor m'offende».

E' in presenza e sotlo la pressione di questi awenimenti che Noi sent:amo il bisogno e il dovere di rivolgerCi e quasi venire in ispirito a ciascuno di voi. Venerabili Fratelli. innanzi tutto per compiere un grave ed ormai urgente dovere di fraterna riconoscenza; in secondo luogo per soddisfare ad un non meno grave' ed urgente dovere di difesa verso la verita e la giustiz^. Is materia che, riguardando vitali interessi e diritti delb Santa Chiesa. riguarda pure voi tutti e singoli, domoque lo Spirito Santo vi ha posto a reggerla insieme con Noi; vogliamo in terzo luogo esporvi quelle conclusioni e riflessioni che gli awenimenti Ci sembrano imporre; in quarto luogo vogliamo confidarvi le Nostre preocupaziom per l'awenire; e finalmente vi invitcremo a dividere le Nostre speranze ed a pregare con Noi e colFOrbe cattolico per il loro compimento.

I.

L'interna pace, quella che viene dalla piena e ehiin consapevolezza ai essere dalla parte della veriti e della giustizia, e di combattere c soffrire per esse, quella pace che solo il Re divino sa dare e che il mondo. come non sa dare, cosi non puô togliere, questa pace benedetta e benefica, grazie alia divina Bontâ e Misericordia. non Ci ha mai abbandonato e mai, ne abbiamo piena fiducia. Ci abbandonerà. qualunque cosa menga; ma questa pace, come già nel cuore di Gesù appassionato. cosî nel cuore dei suoi fedeli servitori lasda libero accesso (voi lo sapote troppo bene. Venerabili Fratelli). a tutte le amarezze più amare, e anche Noi abbiamo sperimentato la veritâ di quella misteriosa parola: « Ecce in pace amaritudo mea amarissima ». Il vostro pronto, largo, affettuoso intervento, che ancora non cessa. Venerabili Fratelli. i fraterni e filiali sentiment!, e sovratutto quel senso di alta soprannaiurale solidarietà e intima unione di pensieri e di sentimenti, di intelllgenze e di volontà spiranti dalle vostre amorevoli comunicaziom. Ci hanno riempito l'anima di indicibili consolazioni e Ci hanno spesse volte chiamate dal cuore suile labbra le parole dei Salmo: ' · Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuae laetificaverunt animam meam ». Di tutte queste consolazioni. dopo Dio. voi di tutto cuore ringra ziamo. Venerabili Fratelli, voi. ai quali possiamo 3Π anche Noi dire come Gesù ai vostri antecessori, agli Apostoli: « Vos qui permansistis mccum in tentatombus meis ».l

Sentiamo pure e vogliamo pur complere il dovere dolcissimo al cuore paterno di ringraziare con voi. Venerabili Fratelli. i tanti buoni e degni figli vostri, che individualmentc e collettivamente, singoli e delle svariate organizzazioni cd associazioni di bene e più iargamente delle Associazioni di Azione Cattolica e di Gioventù Cattolica. Ci hanno inviato tante e cosi filialmcntc affettuose expression) di condoglianza. di devozione e

di generosa e fattiva conformité alie Nostre direttive, ai Nostri desideri. E' stato per Noi s ngolarmente bello e consolante vedere le « Azioni Cattoliche » di tutti i Paesi. dai più vicini ai più lontani, trovarsi a convegno presso 11 Padre comune, animate e come portate da un unico spirito di fede, di pieté filiale, di generosi propositi, esprimendo tutti la penosa sorpresa di vedere perseguitata e colpita l'Azione Cattolica là, al Centro delfApostolato Gerarchico, dove essa ha maggior ragione di essere. essa che in Italia, come in tutte le parti dei mondo. secondo l'autentica ed essenziale sua definizione escconco le assiaue e vigilanti Nostre direttive. da Voi. Venerabili Fratelli, tanto generosamente secondate, non vuole nè puô essere se non la partecipazione e collaborizione dei laicato alUApostolato Gerarchico.

Voi, Venerabili Fratelli, porterete Uespressione della Nostra paterna riconoscenza a tutti i vostri e Nostri figli in Gesù Cristo, che si sono mostrati cosi bene crcsciuti alia vostra scuola e cosi buoni e pii verso il Padre comune. cosi da farci dire: < superabundo gaudio in tribulatione nostra ».4

A voi. Vescovi di tutte e singole le diocesi di questa cara Italia, a voi non dobbiamo soltanto Tespressione della Nostra riconoscenza per le consolazioni delle quali in nobile e santa gara Ci siete stati larghi colle costre lettere in tutto il trascorso mese e particolarsente in questo stesso giorno dei SS. Apostoli coi vostri affet'tuosi ed eloquenti telegrammi; ma vi dobmo pure un contraccambio di condoglianze per quelle che ciascuno di voi ha sofferto, vedendo improvrfcamente abbattersi la bufera dévastatrice suile aiuole p:ù riccamente fiorite e promettent! dei giardini spirituali. che lo Spirito Santo ha affidato alie vostre cure, e che voi con tanta diligenza venivate coltivando e con tanto bene delle anime. Il vostro cuore, Venerabili Fratelli, si è subito rivolto al Nostro per compatire alia Nostra pena, nella quale sentivate convergere come a cestro. incontrarsi e moltiplicarsi tutte le vostre: è quello che voi Ci avete mostrato con le più chiare ed iffettuose testimonianze, e Noi ve ne ringraziamo di tutto cuore. Particolarmente grati vi siamo della unanime e dawero imponente testimonianza da voi resa alia Az-one Cattolica Italiana e segnatamente alie Asscjuioni Giovanili. d'esser rimaste docili e fedeli alie Nostre e vostre direttive escludenti ogni attività politica o di partito. Ed insieme con Voi ringraziamo pure tutti i vostri Sacerdoti e fedeli. religiosi e religiose, che a voi si unirono con tanto slancio di fede e di pietà filiale. In particolar modo ringraziamo le vostre associazioni di Azione Cattolica, e prime le Giovanili per tutti i gradi fino aile più piccole Beniamine ed ai più piccoli Fanciulli, tanto più cari quanto più piccoli, nelle preghiere dei quali e delle quali particolarmente conLdiamo e speriamo.

Voi avete sentito, Venerabili Fratelli, che il Nostro cuore era ed è con voi, con ciascuno di voi. con voi «ffrendo. per voi e con voi pregando, che Iddio nella fi» infinita Misericordia Ci venga in aiuto ed anche da questo gran male, che l'antico nemico dei Bene ha scatesato, tragga nuova fioritura di bene e di gran bene.

II.

Soddisfatto al debito dclla riconoscenza per i conferti ricevuti in tanto dolore, dobbiamo soddisfare a queUo onde l'apostolico ministero Ci fa debitori verso h verita e la giustizia.

Gi a p.ù riprese. Venerabili Fratelli, nel modo più «pheito ed assumendo tutta la responsabilité di quanto c cr.amo. Cj/ s amo Noi espressi ed abbiamo protestato contro la campagna di false ed ingiuste accuse, che precKette lo scioglimento delle Associazioni Giovanili ed Universitaric aella Azione Cattolica. Scioglimento *esepilo* per vie di fatto e con procedimenti che dettero i mpressione che si procedesse contro una vasta e çericftJosa assoc.azione a delinquere: trattavasi di gioTttJtù e fanciullezze certamente delle mlgliori fra le tuor.e, ed alie quali siamo lieti e patemamente fieri di pzere ancora una volta rendere tale testimonianza. SI tfirebbe che gl; stessi esecutori (non tutti di gran lunga, nra molti di essi), di tali procedimenti cbbero un tal •κι» e mostrarono di averlo. mettendo nelTopera loro fttrjtor.a espressioni e cortesie, con le quali sembrawno chiedere scusa c voters! far perdonare quello che erano necessitati di fare: Noi ne abbiamo tenuto conto r.jerhando loro particolari benedizioni.

Ma. quas: a dolorosa compensazione, quante durezze e riolenze fino alie percosse ed al sangue. e irriverenze di stampa. di parola e di fatti, contro le cose e le persone, non esclusa la Nostra, precedettero. accompagnarono e susseguirono l'esecuzione dell'improwisa poliziesca misura, che bene spesso ignoranza o malevolo zelo estendeva ad associazioni ed enti neanche colpiti dai superiori ordini, fino agli oratorii dei piccoli ed alie pie congregazioni di Figlie di Maria!

E tutto questo triste contorno di irriverenze e di violenze doveva essere con tale intervento di elementi e di divise di partito, con tale unisono da un capo all'altro d'Italia, e con tale acquiescenza delle Autorité e forze di pubblica sicurezza da far necessariamente pensare a disposizioni venute dall'alto: Ci è molto facile ammettere, ed era altrettanto facile prevedere, che queste potessero anzi dovessero quasi necessariamente venire oltrepassate. Abbiamo dovuto ricordare queste antipatiche e penose cose, perché non è mancato il tentative di far credere al gran pubblico cd al mondo, che il deplorato scioglimento delle Associazioni. a Noi tanto care, si era compiuto senza incidenti e quasi come una cosa normale.

Ma si è in ben altra e più vasta misura attentato alla vérité/ ed alia giustizia. Se non tutte, certamente 290
le principali falsilà e vere calunnie sparse dalla avversa stampa di partito, — la sola libera, e spesso comandata, o quasi, a tutto dire ed osare — vennero raccolte in un messaggio, sia pure non ufficiale (cauta qualified), e somministrate al gran pubblico coi più potenti mczzi di diffusione che l'ora présente conosce. La storia dei documenti redatti non in servizio. ma in offesa deUa vérité e della giustizia è una lunga e triste storia; ma dobbiamo dire con la più profonda amarezza che, pur nei molti anni di vita e di operosità bibliotecaria, raramente Ci siamo incontrati in un documento tanto tendenzioso e tanto contrario a vérité e giustizia, in ordine a questa Santa Sede, alia Azione Cattolica Italiana c più particolarmente alie Associazioni cosi duramento colpite. Se tacessimo. se lasciassimo passare. che è dire se lasciassimo credere, Noi saremmo troppo più mdegni. che già non siamo, di occupare questa augusta Sede Apostolica, indegni dclla filiale e generosa aevozione onde Ci hanno sempre consolati ed ora più che mai Ci consolano i Nostri cari figli delTAzione Cattolica. e più particolarmente quei figli e quelle figlie Nostre. grazie a Dio tanto numerose, che, per la religiosa fedeltâ alie Nostre chiamate e direttive, hanno tanto sofferto e soffrono, tanto più altamente onorando la scuola alia quale sono crcsciuti, c ii Divino Maestro c H suo indogno Vicario, quanto più luminosamente hanno mostrato coi loro cristiano contegno. anche di fronte alie minacce ed alie violenze. da qual parte si trovino la vera dignité del carattere, la vera fortezza d'animo. il vero coraggio, la stessa civiltà.

Ci studieremo di essere molto brevi, rettificando le facili affermazioni dei ricordato messaggio. facili diciamo per non dire audaci, e che sapevano di poter contare sulla quasi impossibilité di ogni controllo da parte dei gran pubblico. Saremo brevi, anche perché già più volte, massime in questi ultimi tempi, abbiamo pariato sugli argomenti che ora ritornano, e la Nostra parola. Venerabili Fratelli, è potuta giungcre fino a vol, e per voi ai vostri c Nostri cari figli in Gesù Cristo, come auguriamo anche alla présente Jettera./ 291

Dîceva fra l'altro il rîcordato messaggio che le rivelazioni deü'awersa stampa di partito sarvbbcro state nella quasi totalité confermate almeno nella sostanza e proprio dalTOsserrotore *Romano.* La vérité è che *yOsscrvatore Romano* ha di volta in volta dimostrato che le cosi dette rivelazioni erano altrcttantc invenzioni. o in tutto c per tutto od almeno nelTinterpretazione data ai fatti. Basta leggere senza malafede c con la più modesta capacité d'intendere.

Dîceva anco.-a il messaggio essere trntativo ridicolo quello di far passare la Santa Sede come vittima in un paese dove miglîaia di Viaggiatorl possoao rendere testimonianza al rispetto dimostrato verso Sacerdoti. Prolati. Chiesa e funzioni relig'ose. Si. Venerabili Fratelli. purtroppo il tentâtîvo sarebbe ridicolo, corne quello di chi tentasse sfondare una porta aperta; perche purtroppo le miglîaia di visitatori stranieri. chc non mancano mai all'Italia ed a Roma. hanno potuto constatare di présenta le irriverenre spesso cmpic e bh^feme. le violenze. gli sfregi. i van/al sml commessi contro luoghi. rose c persone, in tutto il Paese rd in questa medèslm· Nostra Secte episcopate e da Noi ripetutamente deplorati dietro sicure e precise informaxioni.

Il messaggio dcnuncia Ia ‹ nera ingratitudine » dei Sacerdoti, che si mettono contro il partito, che è stato (dice) per tutta lita lia la garanzia della libertà religiosa. Il Clero. l'Episcopato, e questa medesima Santa Sede non hanno mai disconosciuto quanto in tutti questi anni è stato fatto con beneficio e vantaggio della Religione. ne hanno anzi spesse volte espressa viva e sincera riconoscenza. Ma e Noi e l'Episcopato e il Clero e tutti i buoni fedeli, anzi tutti i cittadini amanti dell'ordine e della pace si sono messi e si mettono in pena ed in preoccupazjone di fronte ai troppo presto incominciati systematic! attentati contro le più sane e preziose libertà della Religione e delle coscienze, quanti furono *gU* attentati contro Ia Azione Cattolica, le sue diverse Associazioni. massime le giovanili, attentati che culminavano nelle poliziesche misure contro di loro consumate e nei modi già accennati: attentati e misure che
292 fanno seriamente dubitare se gli atteggiamenti/ prima benevoli e benefici provenissero soltanto da sincero amore e zelo di Religione. Che sc di ingratitudine si vuol pariare, essa fu e rimane quella usata verso la Santa Sede da un partito e da un regime che. a giudizio dei mondo intero, trasse dagli amichevoli rapport! con la Santa Sede, in paese e fuori, un aumento di prestigio e di credito, che ad alcuni in Italia cd ali'estera parvero eccesslvi, come troppo largo il favore e troppo larga la fiducia da parte Nostra.

Consumata Ia poliziesca misura e consumata con quell'accompagnamento e con ouel seguito di violenze, di irriverenze e connivenze delle autorità di pubblica sicurezza, Noi abbiamo sospeso, come l'invio di un Nostro Cardinale Legato alie centenarie celebrazioni di Padova, cosl le festive processioni in Roma ed in Italia. La disposlzione era di Nostra évidente competenza, e ne vedevamo cosl gravi ed urgenti i motivi da farcene un dovere, per quanto sapessimo di imporre con essa gravi sacrifici ai buoni fedeli. forse più che ad ogni altro a No: stessi incresciosa. Come infatti avrebbero avuto l'usato corso Hete e festive solennité in tanto lutto e cordoglio che era piombato sul cuore del Padre comune di tutti i fedeli. e sul matemo cuore della Santa Madré Chiesa in Roma, m Italia, anzi in tutto il mondo cattolico, corne la universale e veramente mondiale partedpazione con voî alla testa. Venerabili Fratelli. venne subito a dimostrare? O corne potevamo non temere per il rispetto e l'incolumità stessa delle persone e delle cose più sacre, dato il contegno delle pubbliche autorità e forze in presenza di tante irriverenze e violenze?

Dovunque le Nostre disposizioni poterono arrivare, i buoni sacerdoti ed i buoni fedeli ebbero le stesse impression! e gli stessi sentiment!. e dove non furono intlmiditl, minacciati c peggio. ne diedero magnifiche e per Noi consolantrssime prove sostituendo le festive celebrazioni con ore di preghiere, di adorazione e di riparazione. in unione di pena e di intenzione col Santo Padre, e con non più veduti concorsi di popolo.

Sappiamo corne le cose si svolsero dove le Nostre disposizioni non poterono arrivare in tempo, con inter-
293 vento di autorità che/ il messaggio rilcva, quelle stesse autorità di governo e di partito che già avevano o tra poco avrebbero assistito mute e inoperose al compimento di gesta prettamente anticattoliche e antireligiose; ciô che il messaggio non dice. Dice invece che vi furono autorità ecclesiastiche locali che si credettero in grado · di non prendere atto » del Nostro divieto. Noi non conosclamo una sola autorità ecclesiastica locale che iiaxl meritato l'affronto e l'offesa contenuta in tah parole. Sappiamo bensl e vivamente deploriamo le imposizioni. spesso minacciose e violente, fatte e lasciate tare alie locali autorità ecclesiastiche: sappiamo di empie parodie di cantici sacri e di sacri cortei. il tutto lasciato fare con profonde cordoglio di tutti i buoni fedeli e con vero sgomento dl tutti i cittadini amanti di pace e di ordine, vedendo l'una c l'altro indifesl e peggio. proprio da quelli che di difenderli hanno e gravissimo dovere e insieme vitale intéressé.

Il messaggio nchiama il tante volte addotto confronte fra l'Italîa cd altri Stati, nel quail la Chiesa è realmente perseguitata e contro l quali non si sono .lentlte parole corne quelle pronunciate contro l'Italia, dove (dice la Religione è stata restaurata. Abbiamo già detto che wrbiamo e serberemo e memoria e riconoscenza perenne per quanto venne fatto in Italia con beneficio della Religione, anche sc con contemporaneo non minore, r forse maggiore. beneficio del partito e del regimine. Abbiamo pur detto e npetuto che non è necessario (spesso sarebbe assai nocivo agli scop! intesi) che sia da tutti sentito e saputo quello che No: e questa Santa Sede, per mezzo dei Nostri rappresentanti, dei Nostri Fratelli di Episcopate, veniamo dicendo e rimostrando dovunque gii interessi della Religione lo rïchiedono, e nella misura che giudichiamo richiedersi, massime dove la Chiesa è realmente perseguitata.

E con dolore indîcibile che vedemmo una verae reale persecuzione scatenarsi in questa Nostra Italia ed in questa Nostra medesima Roma contro quello che h Chiesa ed il suo Capo hanno di più prezioso e più caro in fatto di libertà e diritti. libertà e diritti che sono pure quelli delle anime, e più particolarmente delle 34 anime giovanili, a loro più particolarmente aifidate dal divino Creatore e Redentore.

Come è notorio, Noi abbiamo ripetutamente e solennemente affermato e protestato che l'Azione Cattolica, sia per la sua stessa natura ed essenza (partedpazione e collaborazione del laicato all'apostolato gerarchico) che per le Nostre precise e categoriche direttive e disposizioni, è al di fuori e al di sopra di ogni politica di partito. Abbiamo insieme affermato e protestato che Ci constava le Nostre direttive e disposizioni essere state in Italia fedelmente ubbidite e secondale. Il messaggio sentenzia che l'affermazione che VAzioce Cattolica non ebbe un vero carattere politico è completamente falsa. Non vogliamo rilevare tutto quello che vi è di irriguardoso in tale sentenza, anche perché b motivazione. che il messaggio ne dà, ne dimostra tutta la falsità e la leggerezza, che diremmo dawero ridicoh, se il caso non fosse tanto lacrimevole.

Aveva in realtâ, dice, stendardi. distintivi, tessere c tutte le altre forme esteriori di un partito politico. Come se stendardi, distintivi, tessere e simili forme esteriori non siano oggigiorno comuni, in tutti i paesi del mondo. aile più svariate associazioni e attività che nulla hanno e vogliono avere di comune colla politica: sportive e professionali, civili e militari, commerciali e industriali, scolastiche di prima fanciullezza, religiose della religiosità più pia e devota e quasi infantile, come i Crociatini dei Sacramento.

Il messaggio ha sentito tutta la debolcnza e la vaniîà dell'addotto motivo e quasi correndo ai ripari ne soggiunge altri tre,

Il primo vuol essere, che i capi deU'Azione Cattolica erano quasi completamente membri oppure capi dei partito popolare, il quale è stato (dice) uno dei piu forti awersari dei fascismo. Questa accusa è stata più di una volta lanciata contro l'Azione Cattolica Italian ma sempre genericamente e senza *far* nomi. Ogni volta Noi abbiamo invitato a precisare e nominare, ma invano. Solo poco prima delle misure inflitte aU'Azione Cattolica ed in évidente preparazione aUe stesse, h stampa awersa, con non meno évidente ricorso a rapport! di polizia, ha pubblicato alcune serie di/ fatti e 35 di nomi ; e ciô son le pretese *rivelazioni* alie quab accenna il messaggio nel suo inizio, e che lOwenxitore *Romano* ha debitamente smentite e rettificate, non già confermate, come, traendo in inganno il gran pubbUco. il messaggio stesso afferma.

Quanto a Noi, Venerabili FrateUi, aUe informazioni già da tempo raccolte ed aUe indagini personali gù prima fatte, abbiamo stimato dover Nostro di procurarCi nuove informazioni e nuove indagini fare, ed eccone. VenerabiU Fratelli. i positivi risultati. Innanzi tutto abbiamo constatato che, stante ancora il partito popolare e non ancora affermâtes! il nuovo partito, per disposizioni emanate nel 1919, chi avesse occupato cariche direttive nel partito popolare non poteva occupare contemporaneamente uffici direttivi nella Azione Cattolica.

Abbiamo inoltre constatato. Venerabili Fratelli. che i casi di ex-dirigenti locali laici dei partito popolare divenuti poi dirigenti locali deUa Azione Cattolica, tra quelli segnalati. come sopra abbiam detto, daUa stampa awersa. si riducono a quattro. diciamo quattro, e questo cosl esiguo numero con 250 Giunte diocesane, 4000 Sezioni di uomini cattoUci, e oltre 5000 Circoli di Gioventù Cattolica maschile. E dobbiamo aggiun^ere che nei quattro detti casi si tratta sempre di individui che non dettero mai luogo a difficoltà, alcuni poi addirittura simpatizzanti e benevisi al regime ed al partito.

E non vogliamo omettere queU'altra garanzia di religiosità apolitica della Azione Cattolica che voi bene conoFceto, Venerabili Fratelli, Vescovi in Italia, che stette. sta e starà sempre nella dipendenza della Azione

Cattolica dall'Episcopato, da voi, dai quali sempre proveniva l'asscgnazione dei sacerdoti « assistenti » e la nomina dei ‹ president! delle Giunte diocesane »; onde chiaro è che, rimettendo e raccomandando a Voi, Venerabili Fratelli, le Associazioni colpite, nulla di sostanzalmente nuovo abbiamo ordinato e disposto. Disciolto e cessato il partito popolare, quelli che già appartenevano alla Azione Cattolica continuarono ad appartenervi, sottomettendosi però con perfetta disciplina alla legge fondamentale della Azione Cattolica, cioè astenendosi da/ ogni attività politica, e cosl fecero quelli che aUora chiesero di appartenervi.

l quali tutti con quale giustizia e carltà si sarebbero espulsi o non ammessi, quando, forniti delle qualité richieste, si sottomettevano a quella legge? Il regime ed il partito, che sembrano attribuire una cosl lemibile e temuta forza agli appartenenti al partito popolare sul terreno politico, dovevano mostrarsi grati alla Azione Cattolica, che appunto da quel terreno li ba levati e con formale impegno di non spiegare azione politica, ma soltanto religiosa.

Non possiamo invece Noi, Chiesa, Religione, fedeli cattolici (e non soltanto noi) essere grati a chi dopo aver messo fuori socialism© e massonerla, nemici nostri (e non nostri soltanto) dichiarati, li ha cosl largamente riammessi, corne tutti vedono e deplorano, e fatti tanto più forti e pericolosi e nocivi quanto più dissimulati e insieme favoriti dalla nuova divisa.

Di infrazioni al preso impegno Ci si è non rare volte pariato: abbiamo sempre chiesto nomi e fatti concreti, sempre pronti a intervenire e prowedere ; non si è mai risposto a tale Nostra domanda.

Il messaggio denuncia che una parte considerevole ώ atti di carattere organizzativo era particolarmente di natura politica e che aveva niente a fare con « l'educazione religiosa e la propagazione della fede ». A parte b maniera imperita e confusa onde sembrano accencarsi i compiti della Azione Cattolica, tutti quelli che conoscono e vivono la vita d'oggi sanno che non vi è iniziativa e attività — dalle più spirituali e scientifiche fcno aile più materiali e meccaniche — che non abbia bsogno di organizzazione e di atti organizzativi, e che questi come quella non si identificano con le flnalità delle diverse iniziative ed attività, ma non sono che œezzi per meglio raggiungere i fini che ciascuna si propone.

Però (continua il messaggio) l'argomento più forte che può essere adoperato come una giustificazione della distruzione dei circoli cattolici dei giovani è la dilesa dello Stato, la quale è più di un semplice dovere di » quaîunque govemo. Nessun dubio sulla/ solennité e sulla importanza vitale di un tal dovere e di un tal diritto. aggiungiamo Noi, perché riteniamo e vogliamo ad ogni costo praticare, con tutti gli onesti e sensati, che il primo diritto è quello di fare il proprio dovere. Ma tutti i ricevitori e lettori del messaggio avrebbero sorriso di incrédulité o fatte le alte meraviglie, se il mesjaggio avesse aggiunto che dei Circoli Cattolici giovanili colpiti 10.000 erano, anzi sono, di gioventù femminile, con un totale di quasi 500.000 giovani donne e fazciulle, dove chi può vedere un serio pericolo e una minaccia reale per la sicurezza dello Stato? E devesi considerare che solo 220.000 sono iscritte ‹ effettive », più di 100.000 piccole « aspiranti », più di 150.000 ancora più piccole « Beniamine ».

Hestano i circoli di gioventù cattolica maschile, quelh stessa gioventù cattolica che nelle pubblicazioni giovanili del partito e nei discorsi e nelle circolari dei cosi detti gerarchi sono rappresentati ed indicati al vilipendJo ed allô scherno (con quai senso di responsabiütà pedagogica. per dir solo di questa, ognun lo vede) corne una accozzaglia di conigli e di buoni soltanto a portar candele e recitar rosari nelle sacre processioni, e che fare per questo sono stati in questi ultimi tempi tante volte e con cosl poco nobile coraggio assaliti e maltrattati fino al sangue, lasciati indiïesi da chi poteva e doveva proteggerli e difenderli, se non altro perché inennl e pacifici assaliti da violenti e spesso armati.

Se qui sta l'argomento più forte della attentata i dijtruzjor.e » (la parola non lascia dawero dubbi sulle intenzioni) delle nostre care ed eroiche associazioni povanib di Azione Cattolica, voi vedete. Venerabili Fratelli, che Noi potremmo e dovremmo rallegrarCi. tanto chiaramente appare l'argomento di per se stesso rrcredibilc ed insussistente. Ma purtroppo dobbiamo r petere, che «mentita est iniquitas sibi », ' e che Γ« argomento più forte » della voluta c distruzione » va cercato su altro terreno: la battaglia che ora si combatte non è politica, ma morale e religiosa: squisitamente morale e religiosa./ 2??.

Bisogna chiudere gli occhi a questa verità e vedere, anzi inventare politica dove non è che Religione e Morale per conchiudere, corne fa il messaggio, che si era creata la situazione assurda di una forte organizzazione agli ordini di un potere · estero >, il c Vaticano ». cosa che nessun govemo di questo mondo avrebbe permesso.

Si sono sequestrati in massa i documenti in tutte le sedi della Azione Cattolica Italiana, si continua (anche questo si fa) a intercettarc e sequestrare ogni corrispondenza che possa sospettarsi in qualche rapporto colle Associazioni colpite, anzi anche con quelle non colpite: gli oratorii. — Si dica dunque a Noi. al Paese, al mondo, quali e quanti sono l documenti della politica, agitata e tramata dalla Azione Cattolica con pericolo dello Stato. Osiamo dire che non se ne troveranno, a meno di leggere e interpretare secondo idee preconcette, ingiuste e in pleno contrast© coi fatti e con l'evidenza di senza numero prove e testimonianze. Quando sc ne trovino di genuini e degni di considerazione, saremo Noi i primi a riconoscerli e a tenerne conto. Ma chi vorrà, per esempio, incriminare di politica, e politica pericolosa alio Stato, qualche segnalazione e deplorazione degli odiosi trattamenti già anche prima degli ultimi fatti, tante volte e in tanti luoghi inflitti alia Azione Cattolica? O chi fondarsi sopra dichlarazioni imposte od estorte, come Ci consta essere in qualche luogo awenuto?

Invece proprio senza numero si troveranno tra i sequestrati documenti le prove e le testimonianze della profonda e costante religiosité e religiosa attività come di tutta l'Azione Cattolica cosi particolarmente delle Associazioni giovanili ed universitarie. Basterà saper leggere ed apprezzare. come Noi stessi abbiamo innumerevoli volte fatto, i programma, i resoconti, i verbali di congressi, di settimane di studi religiosi e di preghiera, di ritiri spirituali, di praticata e promossa frequenza ai Sacramenti, di conferenze apologetiche, di studi ed attivité catechistiche, di cooperazione ad iniziative di vera e pura carità cristiana nelle Conferenze di San Vincenzo ed in altri modo, di attività e cooperazione missionaria»/ 20

E' in presenza di tali fatti e di tale documentazione, dunque coll'occhio e la mano sulla realtà, che Noi abbiamo sempre detto ed ancora diciamo che accusare l'Azione Cattolica Italiana di fare della politica era ed è vero e proprio calunniare. I fatti hanno dimostrato a che cosa con questo si mirasse, che cosa si préparasse: rare volte si è in cosi grandi proporzioni avverata la favola dei lupo e delVagncllo, e la storia non potrà non ricordarsene.

Noi, certi fino alia evidenza, di essere e di mantenerci sul terreno religioso, non abbiamo mai creduto che potessimo essere considerati come un ‹ potere estero », massime da cattolici c da cattolici italiani.

È in grazia della potesté apostolica a Noi indegnissimi da Dio affidata, che i buoni cattolici di tutto il mondo (voi lo sapete molto bene, Venerabili Fratelli). considerano Roma come la seconda patria di tutti e di ciascuno di loro. Non è ancora troppo lontano il giorno nel quale un uomo di Stato, che rimarrà certamente fra ai più celebri, non cattolico né amico dei cattolicesimo. in plena assemblea politica disse, che non poteva considerare come un potere estero quello al quale ubbidivano venti milioni di tedeschi.

Per dire poi che nessun govern© del mondo avrebbe lasciato sussistere la situazione creata in Italia dalla Azione Cattolica bisogna assolutamente ignorare o dlmenticare che in tutti gli Stati del mondo fino alla Cina sussiste e vive ed opéra la Azione Cattolica, bene spesso imitante nell'assieme e fino ai partie©lari ΓAzione Cattolica Italiana, spesso ancora con forme e particolari organizzativi anche p ù sp;ccaiamente tali che in Italia. In nessuno Stato del mondo mai TAzione Cattolica é stata considerata come un pericolo dello Stato; in nessuno Stato del mondo l'Azione Cattolica è stata cosl odiosamente perseguitata (non vediamo quale alîra parola risponda alla realtà e alla verità dei fatti) come in questa Nostra Italia, c in questa medesima Nostra Sede Episcopale Romana : c questa é veramente una situazione assurda. non da Noi sibbene contro di Noi creata.

Ce siamo imposto. Venerabili Fratelli, un grave cd

increscioso lavoro; Ci è sembrato un preciso dovere di carità e giustizia paterna, e in questo spirito lo abbiamo compluto al fine di rimettere nella giusta luce fatti e verità, che alcuni figli Nostri hanno, forse non del tutto consapevolmente, messo in luce falsa a danno di altri figli Nostri.

III.

Ed ora una prima riflessione e conclusione: da quanto siamo venuti esponendo e più ancora dagli awenimenti stessi come si sono svolli, la attivita politica della Azione Cattolira, la palese o larvata ostilità di talum suoi settori contre il regime ed il partito, come anche l'eventuale rifugio c la protezione di residuata e fin qui risparmiata ostilità al partito sotto le bandiere della Azione Cattolica (cfr. Comunicato del Direttorio. 4 Giugno 1931), tutto questo non è che pretesto o un cumulo di pretesti: è un pretesto, osiamo dire, la stessa Azione Cattolica; ciô che si voleva e che si attentô di fare, fu strappare alia Azione Cattolica. e per essa alia Chiesa, la gioventù, tutta la gioventù. Tanto è ciô vero, che dopo aver tanto pariato di Azione Cattolica. si mirô alie Associazioni Giovanili, nè si stette alie Associazioni Giovanili di Azione Cattolica. ma si allungô tumultuariamente la mano anche ad associazioni e ad opere di pura pietà e di prima istruzione religiosa, come le Congregazioni di Figite di Maria e gli Oratorii; tanto tumultuariamente da dover spesso riconoscere il grossolano errore.

Questo punto essenziale è largamente confermato anche d'altronde. E' confermato innantizutto dalle moite antecedenti affermazioni di elementi più o meno responsabüi ed anche dagli elementi piu rappresentativi del regime e dei partito e cbe ebbero il loro pieno commentario e la definitiva conferma dagli ultimi awenimenti.

La conferma è stata anche più esplicita e categoric#, stavamo per dire solenne insieme e violenta, da parte di chi non solo tutto rappressenta, ma tutto puô,
3ûl in pubblicazione ufficiale o quasi./ dedicata alla gioventù. in colloqui destinati alla pubblicità, alla pubblicità estera prima ancora che a quella del paese, ed anche all'ultima ora in messaggi ed in comunicazioni a rappresentantl della stampa.

Un'altra riflessione e conclusione subito ed inevitabilmente si impone. Non si è dunque tenuto nessun conto delle ripetute assicurazioni e proteste Nostre. non si è tenuto conto alcuno delle proteste ed assicurazioni vostre. Venerabili Fratelli Vescovi dTtalia. sulla natura c sulla attività vera e reale dell'Azione Cattolica e sui diritti sacrosanti cd inviolabili delle anime e della Chiesa in essa rappresentati e impersonati.

Diciamo, Venerabili Fratelli. i sacrosanti ed inviolabili diritti delle anime e della Chiesa. ed è questa la riflessione e conclusione che più di ogni altra si impone, corne è di ogni altra la più grave. Già più e più volte, come è notorio, Noi abbiamo espresso il pensiero Nostro, o meglio, dclla Chiesa Santa su cosl importanti ed essenziah argoment:. e non è a voi. Venerabili Fratelli, fedeli maestri in Israele, che occorra dire di più; ma non possiamo non aggiungere qualche cosa per questi cari popoli che stanno intorno a vol. che voi pascete e governate per divino mandato e che ormai quasi solo per mezzo vostro possono conoscere il pensiero del Padre comtae delle anime loro.

Diccvarno i sacrosanti ed inviolabili diritti delle anime c della Chirsa. Si tratta del diritto delle anime di procurerai ll magg.or bene spirituale sotto il magistero e l'opéra formatrice dclla Chiesa, di tale magistero e di tak opera unica mandatera. aivinamente costituita in quest'ozd ne soprannatu-nlc fondato nel Sangue di Dio Recentare. necessario ed obbhgatorlo a tutti per ꝑartcclpan alla divina Redenzione. Si tratta del diritto delle anime end formate dl pnrtecipare i tesori della Redcnzior.e ad altre anime collaborando alla attività dell'Apostolata Gerarchico.

Ɛ In considerarione di questo duplico diritto delle anime, che Ci diccvarno teste lieti e f cri di combattcre la buor.a battagl a per la liberté delle cosc'enze. non g à <cntnc qunlcuno forte inawcrtitnmente Ci ha fatto
y? dirr> per h liberté di cosclenza. maniera di< dire equivora e troppo ſpe abusai» a significare la assoluta Independent» della eosclcnza, cosa arsurda in anima ca Dio errata r redenta.

Si trotta inoltre dot diritto non meno inviolabile dclla Chk<a di ademplere Hmpvrotlvn dtvino mandata, di cui la investiva il divino Fondatare, di portare aile anime, a tutte le anime, tutti i tesori di verità e di bene. dottrinali e pratici, ch'Egli stesso aveva recato al mondo. « Euntes docete omnes gentes... docentes eos servare omnia quaecumque mandavi vobis ». Andate ed istruite tutte le genti, insegnando loro ad osservaretutto qucllo che vi ho commesso. * E qual posto dovessero tenere la prima età e la giovinezza in questa assoluta universalità e totalità di mandato, lo mostra Egh stesso il divino Maestro. Creatore e Redentore delle annne. coi suo esempio c con quelle parole particolarmente memorabili ed anche particolarmente formidabili: < Lasciate che i pargoli vengano a me e non vogliate impedimeli »... c Questi piccoli che (quasi per un divino istinto) credono in Me; ai quali è riserbato il regno dei cieli; de' quali gli Angeli tutelari e difensori vedono sempre la faccia del Padre celeste; guai all'uomo che avrà scandalizzato uno di questi piccoli ». « Simte parvulos venire ad me et nolite prohibere eos... qui b me credunt... istorum est enim regnum caelorum; quorum Angeli semper vident faciem Patris qui in caelis est; Vae! homini illi per quem unus ex pusillis istis scandalizatus fuerit ». ' Or eccoci in presenza di tutto un insieme di autentiche affermazioni e di fatti non meno autentici. che mettono fuori di ogni dubio il proposito, — già in tanta parte eseguito — di monopolizzare interamente la gioventù, dalla primissima fanciullezza fino all'età adulta, a tutto ed esclusivo vantaggio di un partito, di un regime, sulla base di una ideologia che dichiaratamente si risolve in una vera e propria statolatria pagana non meno in pieno contrasta coi diritti naturali della famiglia che coi diritti soprannaturali della Chiesa. Proporsi e promuovere un tale monopolio. perseguitare in tale intenta, come si veniva fa-/ 33
ccndo da qualche tempo più o meno palesemente 0 copertamente, l'Azione Cattolica; colpire a tale scopo, come ultimamente si è fatto. le sue Associazioni giovanili equivale ad un vero e proprio impedire che b gioventù vada a Gesù Cristo, dacchè è impedire che vada alla Chiesa. perché dov'è la Chiesa ivi è Gesù Crista. E si arrivô fino a strapparla con gesto violento dai seno dell'una e dell'Altro.

La Chiesa di Gesù Cristo non ha mai contestato i diritti e i doveri dello Stato circa l'educazione dei cittadini e Noi stessi li abbiamo ricordati e proclamati nella recente Nostra Lettera Enclclica sulla educazione cristiana della gioventù; diritti e doveri incontestable finchè rimangono nei confini delle compctenze proprie dello Stato; compctenze che sono alia loro volta chbramenle fissate calle finalité dello Stata; finalité certamente non soltanto corporee e materiali, ma di per sè stesse necessariamente contenute nei limiti dei naturale. dei terreno, dei temporaneo. Il divino universale mandato, dei quale la Chiesa di Gesù Cristo è stata da Gesù Cristo stesso incomunicabilmente ed insurrogabilmente investita, si estende invece all'etemo. al celeste. al soprannaturale. quest'ordine di cose il quale da una parte è strettamente obbligatorio per ogni creatura consapevole. cd al quale daïl'altra parte deve di natura sua subordinarsi e coordinarsi tutto il rimanente.

La Chiesa di Gesù Cristo è ccrtamente nei termini del suo mandato, non solo quando depone nelle anime i primi indispensabili principii ed elementi della vita soprannaturale. ma anche quando questa vita promove e sviluppa secondo le opportunité e le capacité, e coi modi e mezzi da lei giudicati idonei, anche nell'intento di préparare illum:nate e valide cooperazioni all'apoîtolato gerarchlco. E' di Gesù Crista la solenne cichiarazione che Egli è veruto precisamente al fine che le anime abbiano non «oltanto qualche inizio od elemento dclla vita soprannaturale. ma affinchè l'abbiano nella maggiore abbondanza: « Ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant ». · E Gesù stesso ha/ posto i pri- W
mi inizi dell'Azione Cattolica. Egli stesso scegliendo ed educando negli Apostoli e nei discepoli i collaborator! del suo divino apostolato. esempio immediatamente imitato dai primi santi Apostoli, come il sacro Testo ne ta fede-

E' per conseguenza pretesa ingiustificabile ed inconcihabile coi nome c colla professione di cattolici quella di semphei fedeli che vengono ad insegnarc alia Chiesa ed al Suo Capo ciô che basta e che deve bastare per la educazione c formazione cristiana delle anime e per salvare, promuovere nella société, principalmentc nella g'oventù. i principii della Fede e la loro plena efflcicnza nella vita.

Alla ingiustificabile pretesa si associa la chiarissima rivelazione della assoluta incompetenza e della completa ignorazione delle materie in questione. Gli ultimi awenimenti devono aver aperto a tutti gli occhi, mente hanno dimostrato lino all'evidenza quello che in pochi anni si è venuto. non già salvando, ma disfacendo e distruggendo in fatto di religiosità vera, di educatone cristiana e civile. Voi sapetc. Venerabili Fratelli, Vescovi dItalia, per vostra esperienza pastorale che gravissimo ed esinale errore sia il credere e far credere che l'opera della Chiesa svolta nell'Azione Cattolica sia surrogata e resa superflua dall'istruzione religiosa nelle Kuole e dalla ecclesiastica assistenza alie associazioni g&vanlli del partito e del regime. L'una e l'altra sono ccrtissimamente necessarie; senza di esse la scuola e le dette associazioni diventerebbero inevitabilmente e ben presto, per fatale nécessita logica e psicologica, cose pagane. Necessarie adunque, ma non sufficienti: infatti con quella istruzione religiosa e con quella assistenza ecclesiastica la Chiesa di Gesù Cristo non puô esplicare che un minimum della sua efficienza spirituale e soprannaturale, e questo in un terreno e in un ambiente non ca essa dipendenti, préoccupât! da moite altre materie di insegnamento e da tutt'altri esercizii, soggetti ad immediate autorità spesso poco o punto favorevoli e non rare volte esercitanti contrarie influenze con la parola e con l'esempio della vita.

Dicevamo che gli ultimi awenimenti hanno finito di nostrare senza lasciare possibilité di dubbio quello che
3- in pochi anni si è/ potuto non già salvare, ma perdere e distruggere in fatto di religiosità vera e di educazione, non diciamo cristiana, ma anche solo morale e civile.

Abbiamo infatti vista in azione una religiosità che si ribella alie disposizioni della Superiore Autorità Religiosa e ne impone o ne incoraggia la inosservanza; una religiosità che diventa persecuzione e tentata distruzione di quello che il Supremo Capo della Religione cotoriamente più apprezza ed ha a cuore; una religiosity che trascende e lascia trascendere ad insulti d: parola e di fatto contro la Persona del Padre di tutti ! fedeli fino a gridarlo abbasso ed a morte; veri imparaticci di parricidio. Simigliante religiosità non puô in nessun modo conciliarsi con la dottrina e con la pratica cattolica, ma è piuttosto quanto puô pensarsi di più contrario alTuna ed all'altra.

La contrariété è più grave in sè stessa e più esiziale nei suoi effetti, quando non è soltanto quella di fatti efteriormente perpetrati e consumati, ma anche quella di principii e di massime proclamate come programmatiche e fondamental!.

Una concezione dello Stato che gli fa appartenere le giovani generazioni interamente e senza eccezione dalla prima été fino all'età adulta, non è conciliablle per un cattolico colla dottrina cattolica, e neanche è eonciliabile col diritto naturale della famiglia. Non è per on cattolico conciliabile con la cattolica dottrina protendere che la Chiesa, il Papa, devono limitarsi aile pratiebe esterne di religione (Messa e Sacramenti), e che il resto della educazione appartiene totalmente allô Stato.

Le erronee c false dottrine e massime che siamo venuti fin qua segnalando e deplorando, già più volte Ci s presentarono nel corso di questi ultimi anni, e. come è notorio, non siamo mai, coll'aiuto di Dio, venuti meno al Nostro apostolico dovere di rilevarle e di contrapporvi i giusti richiami alie genuine dottrine cattoliche ed agli inviolabili diritti della Chiesa di Gesù Cristo e delle anime nel Suo divino sangue redente.

Ma, nonostante i giudizi e le aspettative e le suggestioni che da diverse parti anche molto ragguardevoli
** a Noi pervenivano, Ci/ siamo sempre trattenuti da fornali ed esplicite condanne, anzi siamo andati fino a credere possibili e favorire da parte Nostra compatibilité e cooperazioni che ad altri sembrarono inammissibili. Cosi abbiamo fatto perché pensavamo e piuttosto desideravamo che nmanesse la possibilité di almeno dubitare che avessimo a fare con affermazioni ed azioni esagerate. sporadiche, di elementi non abbastanza rappreientativi, insomma ad affermazioni ed azioni risalenli. r.elle parti censurabili. piuttosto aile persone ed aile circnstanze che veramente e propriamente programmatiche.

Gli ultimi awenimenti e le affermazioni che li prepararono. b accompagnarono e li commentarono Ci tob gono la desiderata possibilité, e dobbiamo dire, diciamo che non si è cattoüci se non per il battesimo e per il nome — in contradizione con le esigenze del nome e con gli stessi impegni battesimali — adottando e svolgendo un programma che fa sue dottrine e massime tanto contrarie ai diritti della Chiesa di Gesù Cristo e delle anime, che misconosce, combatte e perseguita l'Azione Cattolica. che è dire quanto la Chiesa cd il suo Capo hanno notoriamente di più caro e prezioso. A questo punto Voi Ci richiedete. Venerabili Fratelli, che rimane a pensare ed a giudicarc, alla luce di quanto precede, circa una formula di giuramento che anche a fanciulli e fanciulle impone di eseguire senza discutere ordini che. l'abbiamo veduto e vissuto, possono comandare contre ogni verità e giustizia la manomissione dei diritti della Chiesa e delle anime, già per sè stessi sacri ed inviolabili; e di servire con tutte le forze, fino al sangue, la causa di una rivoluzione che strappa alla Chiesa ed a Gesù Cristo la gioventù, e che educa le sue giovani forze aU'odio. alla violenza, alla irriverenza, non esclusa, la persona stessa del Papa, come gli ultimi fatti hanno più compiutamente dimostrato.

Quando la domanda deve porsi in tali termini, la risposta dai punto di vista cattolico. ed anche puramente umano, è inevitabilmente una sola, e Noi, Venerabili Fratelli, non facciamo che confermare la risposta che già vi siete data: un taie giuramento. cosi corne sta, non è lecito./ 307

IV.

Ed eccoci aile Nostre preoccupazioni. gravissime preoccupazioni, che, lo sentiamo, sono anche le vostre. Venerabili Fratelli. di voi specialmentc, Vescovi d'Italia. Ci preoccupiamo subito innanzi tutto dei tant: e tanti figli Nostri, anche giovanetti e giovanette. iscritt' e tesserati con quel giuramento. Commiseriamo profondamente le tante cosclenze tormentate da dubbi (tormenti e dubbi di cui arrivano a Noi certissime testimon:anze) appunto in grazia di quel giuramento, com'è concepito, specialmente dopo i fatti awenuti.

Conoscendo le difficoltà molteplici dcll'ora présente e sapendo come tessera e giuramento sono per mollissimi condizione per la carriers, per il pane, per la vita, abbiamo cercato mezzo che ridoni tranquillité aile coscienze riducendo al minimo possibile le difficoltà esteriori. E Ci sembra potrebbe essere tai mezzo per i già tesserati fare essi davanti a Dio ed alla propria coscienza la riserva: « salve le leggi di Dio e della Chiesa » oppure « salvi i doveri di buon cristiano >. col fermo proposito di dichiarare anche esternamente una taie riserva, quando ne venisse il bisogno.

Là poi donde partono le disposizioni e gli ordini vorremmo arrivasse la Nostra preghiera. la preghiera di un Padre che vuole prowedere aile coscienze di tanti suoi figli in Gesù Cristo; chc cioè la medesima riserva sia introdotta nclla forma del giuramento. quando non si voglia far meglio, molto meglio. e cioè omettere il giuramento, che è per se un atto di religione, e non è certamente al posto che più gli conviene in una tessera di partito.

Abbiamo procurato di pariare corne con calma e serenità, cosi con tutta chiarezza; pur non possiamo non prcoccuparCi di essere bene intesi. non diciamo da vol, Venerabili Fratelli, sempre ed ora più che mai a Noi cosi uniti di pensieri e di sentiment!, ma da tutti quanti. E per questo aggiungamo che con tutto quello che siamo venuti finora dicendo Noi non abbiamo voluto condannarc il partito ed il regime come tale. 308

Abbiamo inteso segnalare c condannare quanto nel programma e nell'arione di essi abbiamo \eduto c constatato contrario alla dottrina ed alla pratlca cattolica e quindi inconciliabile col nome e con ia professione di cattolici. E con questo abbiamo adempiuto un ureciso dovere dcU'Apostolico Ministero verso tutti i figli Nostri che al partito appartengono. perché possano prowedere alla propria coscienza di cattoUcL

Crediamo poi di avere contemporaneamentv fatto buona opera al partito stesso ed al regime. Perché quale interesse cd utilité possono essi avere mantenendo in programma, in un paese cattolico corne Htalûi. idee, massime e pratiche inconciliabili con la coscienza cattolica" La coscienza dei popoli. corne quella degli individui. finiscc sempre per ritornare sopm se stessa e ricercare le vie per un momento prit o înrno lungo perdute di vista o abbandonate.

Né si dica che 1'ILaIxa è cattolica, ma anticlericale, Intendiamo anche solo in una misura degna di partIσolari riguardi. Voi, Venerabili Fratelli, che nelle grandi e piccole diocesi d'Italia vivete in continuo contatto con le buone popolazioni dl tutto il Paese, voi sapete e vedete ogni giorno come esse, non sobillate nè fuorviate, siano aliene da ogni anticlericalismo, E' noto a quanti conoscono un poco intimamente la storia del Paese, che l'anticlericalismo ha avuto in Italia la importanza e la forza che gli conferirono la massoneria c il liberalismo che lo generavano. Ai nostri giomi poi il concorde entusiasmo che uni e trasportô corne non mai tutto il Paese ai giorni delle Convenzioni Laterane non gli avrebbe lasciato modo di riaffermarsi, se non 10 si fosse evocato ed Incoraggiato all'indomani delle Convenzioni stesse. Negli ultimi awenimenti, poi, disposizioni ed ordini lo hanno falto entrare in azione e lo hanno fatto cessare, corne tutti hanno potuto vedere e constatare. E' pertanto fuor di dubbio. che sarebbe bastata e basterà sempre a tenerlo al posto dovuto, la centesima e millesima parte delle misure lungamente inflitte ail'Azione Cattolica e testé culminate in quello che ormai tutto il mondo sa.

Altre e ben gravi preoccupazioni Ci ispira il prossimo awenire. Si è protestato, e ciô in sede quant'altra
309 mai ufficiale e solenne./ e subito dopo gli ultimi per Noi e per i Cattolici di tutta Πtalia e di tutto il mondo dolorosissimi fatti a danno deU'Azione Cattolica: ‹ rispetto immutato verso la Religione Cattolica. il suo Sommo Capo » ecc. Rispelto ‹ immutato >: dunque quello stesso rispelto, senza mutazione, che abbiamo sperimentato; dunque quel rispetto che sl esprimeva in altrettanto vaste che odiose misure poliziesche. preparate in alto silenzio corne non arnica sorpresa. e fulmineamente applicate proprio alla vigilia del Nostro genetliaco, occasione di tante gentilezzc e bonté da parte del mondo cattolico. ed anche non cattolico: dunque quello stesso rispetto che trascendeva a violenze e irriverenze lasciate indisturbatamente perpetrarsL Che cosa possiamo dunque sperare; o meglio che cosa non dobbiamo aspettarCi? Non è mancato chi si domandava, se a cosi strana maniera di pariare, di scrivere, in tali circostanze. in tanta vicinanza di tali fatti, sia stata del tutto aliena Fironia. una ben triste ironia, che da parte Nostra amiamo escludere affatto.

Nel medesimo contesto ed in immediato rapporto con l'« Immutato rispetto » (dunque coi medesimi indirizzi) si insinuavano ‹ rifugi e protezioni » concesse a residui oppositori del partito, e si « ordinava ai dirigenti dei novemila fasci d'Italia › di ispirare la loro azione a queste direttive. Più d'uno di voi. Venerabili Fratelli, Vescovi d'Italia, ha già sperimentato. dandocene anche dolenti notizie, i'effetto di tali insinuazioni e di tali ordini, in una ripresa di odiose sorveglianze. di delazioni, di intimidazioni e vessazioni. Che cosa Ci prépara dunque l'awenire? Che cosa non possiamo e dobbiamo aspettarCi (non diciamo temere, perché il timore di Dio espelle queUo degli uomini). se. come abbiamo motivi a credere, il proposito è di non permettre che i Nostri Giovani Cattolici si adunino neppure silenziosamente, minacciate aspre pene ai dirigenti?

Che cosa dunque, di nuovo Ci domandiamo. Ci pre-
310 para o minaccia l'awenire?/

V.

E proprio a questo estremo di dubbi e di prevision! al quale gli uomini Ci hanno ridotti. che ogni preoccupazione. Venerabili Fratelli. svanisce, scompare. e il Nostro spirito si âpre aile più fiduciose consolanti speranze. perché l'avvenire è nelle mani di Dio, e Dio é con noi, e... « si Deus nobiscum. quis contra nos? ».

Un segno ed una prova sensibile dell'assistenza e dei favore divino Noi già la vediamo e gustiamo nella vostra assistenza e cooperazlone. Venerabili Fratelli. Se siamo bene informati, si è detto recentemente che ora l'Azione Cattolica è in mano dei Vescovi e non vi è più nulla a temere, E fin qui sta bene, molto bene, salvo quel · più nulla », come se prima qualche cosa si avesse a temere, e salvo quelfc ora», come se prima e fin dal prine:p.o l'Azionc Cattolica non sia sempre stata essenzialmente diocesana c dipendente dai Vescovi (come anche sopra abbiamo accennato) ed anche per quo»to, pnncipalmentc per questo, abbiamo sempre nutrito la più certa fiducia che le Nostre direttive erano seguite e secondate. Per questo, dopo che per il promesio. Lmmanchevole aluto divino, Noi rimaniamo c rimarremo nella più (iduciosa tranquillité, anche se Ia tribolazione — diciamo la palabra esatta, la persecuzione — dovrà continuare e intensificarsi. Noi sappiamo che voi siete, e voi sapete di essere. i Nostri Fratelli nell'Episcopato e nell Apostolato; Noi sappiamo e sapete voi. Venerabili Fratelli, che siete i Successori di quegli Apostoli che S. Paolo chiamava con parole di vertiginosa sublimité « gloria Christi »; " voi sapete che, non un uomo mortale, sia pure Capo di Stato o di Governo, ma lo Spirito Santo vi ha posto, nelle parti che Pietro assegna. a reggere la Chiesa di Dio. Queste e tante altre sante e sublimi cose che vi riguardano, Venerabili Fratelli. evidentemente ignora o dimentica chi vi pensa e chiama. voi Vescovi d'Italia, « ufficiali dello Stato »; dai quali cosl chiaramente vi distingue e separa la/ stessa formola dei giuramento 311
che vi occorra prestare al Monarea. mentre dice e premette espressamente: ‹ come si conviene a Vescovo Cattolico ».

Grande poi e veramente smisurato motivo a oenc sperare Ci è pure l'immenso coro di preghiere che la Chiesa di Gesù Cristo da tutte le parti del mondo solleva al divino Fondatore ed alla Sua SS. Madre per il suo Capo visibile, il Successore di Pietro, proprio come quando, or sono venti secoli, la persecuzione colpiva di Pietro stesso la persona: preghiere di sacri pastori e di popoli, di cleri e di fedeli, di religiosi e di religiose, di adulti e di giovani. di bambini e di bambine; preghiere nelle forme più squisite ed efficaci di santi sacrifiai e comunioni eucaristiche. di supplicazioni, di adorazioni e di riparazioni. di spontanee immolazioni e di sofferenze cristianamente sofferte; preghiere, delle quali in tutti questi giomi e subito dopo i tristi eventi Ci giungeva da ogni parte la eco consolantissima. mai cosi forte e cosi consolante come in questo giorno sacro e solenne alla memoria dei Principi degli Apostoli e nel quale disponeva la divina bonté che potesslmo por fine a questa Nostra Lettera Enciclica.

Alia preghiera tutto è divinamente promesso: se non sarà il sereno e la tranquillité dell'ordine ristabilito, sarà in tutti la cristiana pazienza, il santo coraggio, la gioia ineffabile di patire qualche cosa con Gesù e per Gesù. con la gioventù e per la gioventù a Lui tanto prediletta, e ciô fino all'ora nascosta nel mistero dei Cuore divino, infallibilmente la più opportuna alia causa della vérité e dei bene.

E poichè da tante preghiere tutto dobbiamo sperare, e poichè tutto è possibile a quel Dio che alia preghiera tutto ha promesso. abbiamo fiduciosa speranza ch'Egh voglia illuminare le menti al vero e volgere le volonté al bene, cosi che alia Chiesa di Dio, che nulla contende alio Stato di quello che alio Stato compete, si cessi di contendere ciô che a Lei compete, la educazione e formazione cristiana della gioventù, non per umano placito ma per divino mandato, e che pertanto essa deve sempre richiedere e sempre richiederà, con una insistenza ed una intransigenza che/ non puô cessare né fletterst 311
perche non proviene da placito o calcolo umano o da umane idéologie mutevoli nei diversi tempi e luoghi. ma da divina ed inviolabille disposizione.

E Ci ispira pure fiducia e speranza il bene che indubitabilmente proverrebbe dal riconoscimento di tale verita e di tal diritto. Padre di tutti i redenti, il Vicario di quel Redentore che. dopo aver insegnato e coman dato a tutti l'amore dei nemici. moriva perdonando al suoi crocifissori, non è e non sarà mai nemico di alcuno e cosi faranno tutti i buoni e veri figli suoi, i cattolici che vogliano serbarsi degni di tanto nome; ma essi non potranno mai condividere, adottare o favorire massime e norme di pensiero e di azione contrarie ai diritti della Chiesa ed al bene delle anime e perciô stesso contrarie ai diritti di Dio.

Quanto preferibile a questa irriducibile divisione delle menti e della volonté, la pacifica e tranquilla unione dei pensieri e dei sentiment!, che per felice nécessité non potrebbe non tradursi in féconda cooperazione di tutti per il vero bene a tutti comune; e ciô col plauso simpatico dei cattolici di tutto il mondo, invece che coi loro universale biasimo e malcontento, come ora avviene! Preghiamo il Dio di tutte le misericordie, per la intercessione della sua SS. Madre che testé ci arrideva di plurisecolari splendori, e dei SS. Apostoli Pietro e Paolo, che Ci concéda a tutti di vedere quello che conviene fare e a tutti dia la forza di eseguirlo.

La Benedizione Nostra Apostolica, auspice e pegno di tutte le Benedizioni divine, discenda sopra di voi.

UNIc SYX Ii CLEVELAND. OH,.

Venerabili Fratelli, sui vostri Cleri, sui vostri popoli, e vi rimanga sempre.

Roma, dal Vaticano, nella Solennité dei SS. Apostoli Pietro e Paolo, 29 Giugno 1931.—Pros Pp. xi.

1 Is.. XXXVIII.17. 2 *Psalm. XCIII,* 19. 3 Luc., XXII, 3 · *I Cor.,* VII, 4. 5 *Psalm. XXVI,* 12. · Matth., XXVIII. 19 20. ' Matth., XIX, 13 seqq.. XVIII. 1 segg. • Io.. X, 10. ' *Rom.,* VIII, 31. » *II Cor.,* VIII, 23.

Ada. J. L. in NrT 58 (1931) 732-734.

1039

1931 IUL l.-SC S. OFFICII, NORMAE. PART.·

Normae pro petendis dispensationibus a ieiunio EUCHARISTICO PRO SACERDOTIBUS ANTE MISSAE CELEBRATIONEM

1. Dispensatio a lege ieiunii eucharistici concedi potest ad aliquid sumendum sive per modum potus ad vires physicas reficiendas et sustinendas, sive per modum verae medicinae ad morborum effectibus occurrendum.

2. Cum ratio dispensationis per modum potus publicum sit bonum spirituale fidelium, ab iis tantummodo sacerdotibus impetrari potest, qui animarum curae sunt addicti; dispensatio per modum verae medicinae, cum in commodum etiam privatum sit inducta, ceteris quoque sacerdotibus potest concedi; prima pro diebus tantum festivis vel ferialibus conceditur, in quibus Missae sacrificium hora tardiore (post horam decimam) ratione ministerii est celebrandum; altera etiam pro omnibus diebus.

3. Dispensatio huiusmodi, cum sit gravis relaxatio legis ecclesiasticae, gravem, ut patet, requirit causam, quae in singulis casibus est comprobanda; unde fit ut dispensatio numquam indiscriminatim sacerdotibus indeterminatis, sed semper singulis tantum sacerdotibus determinatis concedatur, singulorum personalibus adiunctis rite perpensis.

4. In relativo supplici libello S. Congregationi exhibendo sequentia sunt indicanda:

a) Oratoris aetas:

b) Eius officium vel munus, seu an ipse qua parochus vel saltem qua vicarius paroeclalis (cc. 451—478) curae animarum operam det;

c) Eius valetudinis status per medici testimonium comprobatus, ex quo una cum morbo appareat etiam an ipse aliquid per modum potus vel per modum medicinae sumere debeat, et in utroque casu de quonam potu vel de quanam medicina specifice agatur;

d) Utrum unam an duas Missas diebus dominicis et festis ipse celebret; quanam hora et, si bis celebret, ubinam celebret, utrum scilicet in eadem ecclesia, an vero in diversis, indicata, in casu, earum ad invicem distantia, praesertim si iter pedibus sit peragendum.

e) An ab alio sacerdote firmioris valetudinis possit substitui.

Quae omnia indicanda sunt prima vice, qua dispensatio imploratur, dum pro gratiae iam semel impetratae prorogatione non requiruntur, si eaedem Oratoris circumstantiae iam expositae adhuc perdurent.

5. Supplex libellus sacerdotum saecularium ab ipso Episcopo, addito suo voto, est subsignandus; libellus supplex religiosorum, qui animarum curae operam dant, tum ab Episcopo loci, ubi eorum domus religiosa est constituta, tum ab ipso suo Superiore Generali; supplex libellus religiosorum, qui curam animarum non exercent, tantum et exclusive a suo Superiore Gei.'rali.

6. In prorogatione imploranda aut praecedens rescriptum exhibeatur, aut saltem eiusdem rescripti numerus indicetur.

Romae, ex Aedibus S. Officii, die 1 Iulii 1931.—Angelus Subrizi, *Supr. S. Congr. S. Officii, Notarius.*

• Ordinariis locorum: AKKR 112 (1932) 151-152. Adn. J. C?EUSEN in NrT 60 (1933) 65-68: A. VERMEERSCH In PrM 21 (1932) 107-108.

1040

1931 IUL Il.-SC CONC. RESOL. AAS 25 (1933) 373-375

DIOECESIS *N.*

Coemeteriorum paroeciauum. - *Dic 11 Iulii 1931*

Species facti. - In quadam civitate dioecesis *N* .... abhinc pluribus annis, impensis paroeciae *A* ... coemeterium conditum fuit, fidelibus catholicis totius civitatis sepeliendis. Idipsum, anno 1912, pecunia, magna ex parte, ab ea eiusque paroecia filiali collata, amplificatum est At crescente in dies civium numero, eorum necessitatibus impar factum est; quapropter, anno 1929, parochi dictae civitatis, conlatis inter se consiliis, alterum coemeterium in eadem civitate condi statuerunt, vetusque coemeterium paroeciae *A*... eiusque filiali tradi iusserunt

Rem confirmavit Ordinarius qui tamen, decreto diei 27 Decembris 1929, praescripsit ut in veteri hoc coemeterio sepelirentur fideles tantummodo harum duarum paroeciarum, vetito ne in posterum huius loculi vel sepulcra venderentur fidelibus ceterarum paroeciarum.

Contra hoc decretum parochus *A*... huic Sacrae Congregationi die 2 Augusti 1930 recurrit» conquestus quod eodem: 1) ius violetur quo unicuique sepulturam sibi eligere permissum est, ad normam canonis 1223 Codicis I. C., et cum prohibitio in casu maiorem civium partem respiciat, ius ipsum universae civitati ablatum fuisse ait; 2) grave administratoribus veteris coemeterii affertur detrimentum, qui ingentes sumptus pro eiusdem aedificatione impenderunt, et quotidie, eiusdem servandi causa, impendunt; 3) nulli consulitur urgenti necessitati, cum locus ln vetere coemeterio ad fidelium corpora humanda per 25 adhuc annos satis sit.

Curia dioecesana, contra, aequum censet decretum, et quia Societas, ad novum coemeterium condendum nuper constituta, non semel pecunia/ administratoribus 374
veteris coemeterii adiumento fuit; et quia nullum ius eligendae sepulturae fidelibus tollitur vel limitatur, cum decretum potissimum in hoc intendat ut unaquaeque paroecia suum habeat coemeterium; et quia, rerum necessitate cogente, necesse omnino fuit novum in civitate, cuius incolae in praesens ad ducenta millia numerantur, parare coemeterium.

Cum de hac necessitate nulla sil quaestio, tota controversia haec est, num memorato decreto diei 27 Decembris 1929 ius fidelium sibi eligendi sepulturam ubi maluerint, Curia violaverit vel limitaverit

Ad ius quod attinet. - In canone 1223 f 1 Codicis L C. praescribitur: " Omnibus licet, nisi expresse iure prohibeantur, eligere ecclesiam sui funeris aut coemeterium sepulturae Quam libertatem adeo integram omnibus fidelibus servari voluit Codex, ut et uxorem ct filios puberes a maritali vel a patria potestate in sepultura eligenda immunes prorsus fecerit (can. 1223 § 2); atque religiosis clericisque saccularibus districte prohibuit ne quem inducant ad sepulturam in ipsorum coemeteriis eligendam. factamque sub eorum impulsu electionem nullam declaravit (can. 1227). Quae Codicis praescriptio, quod uxores et filiosfamulias spectat, et in vetere iure canonico vigebat, ut est in cap. 1. 3, 6, 8, 10 X *de sepult.;* et in cap. 1. 2. de sepull. 12. in Sexto, etc.

At his luris principiis non videtur contradicere memoratum Curiae decretum, cuius finis praecipuus fuit statuere quinam sit locus communis sepulturae fidelium uniuscuiusque paroeciae in memorata urbe, quin exinde lus sepulturae electivae, singulis fidelibus permissae, ullo modo coerceretur. Id aperte patet ex litteris eiusdem Ordinarii, die 29 Octobris 1930 ad hanc S. Congregationem missis, in quibus haec leguntur: " 11 decreto fu dato semplicemente per stabilire un plano di sistemazione dei cimlterl parrocchiali nella città, per cui alle due parrochle reclamanti fu assegnato il vecchio cimitero e le rimanciiU parrocchie, salvo il diritto individuate di scella del *luogo* di *sepoltura.* furono invitate a concorrere alie spese dei nuovo cimitero. reso necessario per salvaguardare nelTawenire gli interessl dei cattolici e delle loro chiese nella stessa città

lamvero nullum dubium est quominus Ordinarius disponere valeat locum sepulturae communis singularum paroeciarum. nec non prohibere ne fideles unius paroeciae in proprio alterius paroeciae cemetrrio ordinario sepeliantur, excipe casum electae inibi sepulturae. Quod Indubie eruitur ex praescripto canonis 1208 5 1. vi culus Ordinarii est coemeteria paroecialla constituere, eaderoque moderarty J75

Resolutio. - His omnibus perpensis» in plenariis comitiis huius S. Congregationis, die 11 Iulii 1931 habitis, propositum est hoc dubium solvendum:

An et *quomodo recurras parochi A... diei 2 Augusti 1930 excipiendus sit,* in *casu.*

Et En5i Patres responderunt:

Recursum esse reiiciendum, et ad mentem Mens est ut, praeter sepulturam gentilitiam ad tramitem canonis 1229, salva fiat sepultura legitime electa ad normam canonis 1226, collati cum canone 1222 Codicis I. C.

Facta autem de his Ssmo Dno Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per subscriptum Secretarium huius Sacrae Congregationis in Audientia diei 15 Iulii 1931. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 6 (1933) 501-502; L OŒU5EN in NrT 60 (1933) 729; Ph. MAROTO in ApolL 6 (1933) 292-293; *IP 13* (1933) 196; ME 45 (1933) 293; PrM 23 (1934) 5-6.

1041

1931 IUL 13.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

MIS N E N.

Facultas utendi formula benedictionis nuptialis extra **MISSAM QUOTIES BENEDICTIO NUPTIALIS NON PERMITTITUR**

Hodiernus Revffius Ordinarius dtocceseos Mlsnensis a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI humillime effla- Stavit ut tn sua Dioecesi liceat duabus uti formulis approitis pro Benedictione Nuptiali extra Missam, et pro precibus recitandis extra Missam super confuges. quando Benedictio Nuptialis non permittitur

Sacra porro Rituum Congregatio. vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum. benigne annuit pro gratia iuxta preces, tribuendo Revmo Ordinario Misncnsl facultates necessarias et opportunas, prout: *Ipse* in Domino judicaverit, subdelcgand: ad proximum quinquennium parochos vel alios sacerdotes, pro adhibendo ritu et respectiva formula In Matrimoniis extra Missam benedicendis vel tantum pro recitandis precibus extra Missam super coniuges, quando benedictio nuptialis non est permissa. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Julii 1931.—Caiu» Laurenti. S. R. C. *Praef. A.* Carincl. Λ R. *C. Secr.*

• Ordinato Mhncmi. Pro» N. M 55931: AKKR 112 (1932) 160-161.

1042

1931 IUL 16.-SC REL., NORMAE. PART.·

Statuta a sororibus externis monasteriorum **MONIALIUM CUIUSQUE ORDINIS SERVANDA .APPROBANTUR**

I

STATUTA

Cap. L - De sororum externarum fine ac statu

1. Sorores externae monasteriorum Monialium cuiuscumque Ordinis, quibus Apostolica Sedes specialem facultatem ad illas instituendas concesserit, regi et gubernari debent ad normam Statutorum, quae sequuntur.

2. Sorores illae externae finem generalem intendunt propriae sanctificationis consequendae per exactam observant am trium votorum simplicium religionis, necnon Regulae sui cuiusque monasterii et praesentium Statutorum.

3. Finis autem illarum specialis est suo quaeque monasterio et adnexae ecclesiae pro quibusvis externis muniis ne necessitatibus inservire, quae ipsis liceant atque conveniant; non autem ad interiora monasterii, nhi interdum et ad tempus quo fieri poterit brevius, earum opera censeatur Ibi necessaria. Impetrata prius «altem habituali approbatione ab ordinario loci.

4 Utpote membra Communitatis cui inserviunt. Sorores externae eorundem ac Moniales spiritualium bonorum «unt participes. Inde gaudent indulgentiis ac privilegiis omnibus, quorum sint capaces.

5. Satagant autem Sorores, ut eodem quoque peculiari Ordinis r.piritu apprime imbuantur, atque ipsius Regulam profiteantur ct exacte observent in omnibus quae hisce Statutis non adversentur.

Cap. II. - De sororum habitatione et regimine

6. Sorores externae suam habeant domum monasterio adnexam, cuius pars ita ipsis reservetur, ut in eam nemo alterius sexus admittatur, nisi ii quos ex iustis et rationabilibus causis Antistita monasterii admitti pose censueriL

7. Non licet Sororibus externis clausuram ingredi monasterii, nisi ad novitiatum canonicum ibi peragendum et in casibus praevisis sub articulis 3 et 107 horum Statutorum. Postulantes autem nunquam clausuram ingrediantur.

8. Sorores externae, non secus ac Moniales. Superiorissae monasterii subduntur in omnibus, sive quoad religiosam disciplinam sive quoad servitium ab ipsis praestandum.

9. Superiorissae est quotidianum ordinem exercitiorum Sororibus praescribere; ad religiosam perfectionem eas informare, sive Christianae catechesis instructionibus sive piis exhortationibus, per se vel per aliam idoneam Monialem. ad crates habitis bis saltem in mense, in quibus etiam, si opus fuerit, defectus et culpae externae corripiantur, et salutares imponantur poenitentiae; quidquid necessarium sit ad illarum vitam, sive communem sive individuam, materna cura providere; sedulo tandem invigilare, ne quid per eas cum saecularibus accidat, quod animarum profectui vel bono religionis nomini officiat.

10. Deputet Superiorissa unam e Sororibus externis, prudentia et aetate provectam votorumque perpetuorum professam, cui munus sit ceteras dirigendi, ut omnia. quae ad disciplinam et servitium spectant, ordinate iuxta ipsius Antistitae mandata procedant; ad Antistitam vero Soror illa prudenter cuncta referat, quae animadversione vel correptione digna videantur.

11. Ordinariis ius est et officium per se vel per alium Sorores quoque externas earumque domum visitandi quoties canonicam monasterii visitationem instituit

Cap. Ill - De sororum externarum cooptatione

§ 1. - De requisitis pro *admissione.*

12. Quaelibet catholica inter Sorores externas monasterium admitti potest, quae nullo detineatur impedimento rectaque intentione moveatur, et ad religionis onera ferenda sit idonea.

13. Invalide ad novitiatum admittuntur:

a) quae, a catholica fide deficientes, sectae acatholicae adhaeserunt;

b) quae aetatem ad novitiatum requisitam non habent ad normam art. 15 horum Statutorum:

c) quae religionem ingrediuntur vi, metu gravi aut dolo inductae, vel quas Superiorissa eodem modo inducta recipit:

d) coniux durante matrimonio:

e) quae obstringuntur vel obstrictae fuerunt vinculo professionis religiosae;

p hae quibus imminet poena ob grave delictum commissum, de quo accusatae sunt vel accusari possunt

14. Illicite, quamvis valide, admittuntur:

a) aere alieno gravatae, quae solvendo pares non sint;

b) reddendae rationi obnoxiae aut aliis saecularibus negotiis implicatae, ex quibus lites et molestias religio timere possit;

c) filiae quae parentibus, idest patri vel matri, avio vel aviae, in gravi necessitate constitutis, opitulari debent. ct matres quorum opera sit ad liberos alendos vel educandos necessaria;

d) quae sunt ritus orientalis, sine venia scripto data Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali.

15. Pro valida admissione ad novitiatum inter Sorores externas monasteriorum requiritur, ut postulans octodecimum aetatis annum compleverit.

16. Adspirantes sint constitutionis physicae sanae ac robustae, cum ad laborem destinentur; honestae insuper conditionis ct familiae, atque vitae exemplaris; nihil aliud quaerentes quam a saeculo segregari et soli Deo servire. Ne igitur recipiantur, nisi praemissis accuratis investigationibus circa earum indolem ct mores.

17. Antequam admittantur, exhibere debent testimonium recepti baptismatis et confirmationis. De omnibus

insuper requisitis, sicut et de statu libero adspirantis, constare debet c scripto testimonio respective Ordinarii loci vel parochi vel alius sacerdotis, excluso proprio confessore, et probi medici.

18. Si agatur de admittendis illis, quae in alius religionis postulatu aut novitiatu fuerunt, requiruntur praeterea litterae testimoniales, datae et quidem iuramento firmatae, a maiore illius religionis Superiorissa. In hisce litteris declarandum est quanam de causa ipsae adspirantes e postulatu vel novitiatu alius religionis dimissae sint vel discesserint

19. Ius admittendi ad postulatum, ad novitiatum et ad annuales votorum renovationes pertinet ad Superiohssam monasterii cum consensu sui Consilii; ius autem admittendi ad primam professionem temporariam necton ad perpetuam, pertinet ad eamdem Superiorissam cum consensu Superioris regularis, si monasterium sit regularibus obnoxium, et cum suffragio Capituli ipsius monasterii; quod suffragium erit deliberativum pro pruna professione temporaria, pro professione vero perpetua consultivum tantum.

20. Antistita debet Ordinarium loci, duobus saltem mensibus ante, certiorem facere de proxima admissione ad novitiatum et ad professionem, tam temporariam quam perpetuam, ut ipse Ordinarius vel sacerdos ab eodem deputatus adspirantis voluntatem exploret.

§ 2. - De *postulatu.*

21. Omnes adspirantes, antequam ad novitiatum admittantur, postulatum ad annum integrum peragant; quod tempus Superiorissa, audito suo Consilio, potest prorogare non tamen ultra semestre.

22. Postulatus peragi debet in domo propria Sororum externarum, sub veste modesta ac diversa a veste novitiarum.

21 Postulantes communibus Sororum externarum exercitiis intersint atque in domesticis officiis exerceantur, neque ad civitatem oppidumve exeant, nisi inevitabilis id postulet necessitas, ac nonnisi comitante probata Sorore professa.

24. Postulantes, antequam novitiatum incipiant, exercitiis spiritualibus vacent per octo saltem integros dies; et, iuxta prudens confessarii iudicium, praemittant generalem anteactae vitae confessionem.

§ 3. - De *novitiatu.*

25. Novitiatus incipit susceptione habitus, quae iuxta ritum fiat pro Monialibus sui cuiusque Ordinis approbatum, mutatis quae mutari debeant cum approbatione Ordinarii. Dies autem vestitionis in anno canonico novitiatus ne computetur.

25. Sororum externarum habitus idem erit ac Monialium conversarum ipsius monasterii, ad finem tamen externi servitii pro rerum et locorum adiunctis convenienter aptatus, audito Ordinario loci.

27. Novitiatus duos annos durabit, quorum primus erit stricte canonicus. Hic, ut valeat, debet esse integer et continuus, intra claustra monasterii peragendus.

28. Novitiatus pro Sororibus externis peractus, pro Monialibus tum choristis tum conversis non valet, neque e contrario valet pro Sororibus externis novitiatus peractus pro Monialibus.

29. Novitiatus debet hoc habere propositum, ut informetur alumnae animus studio Regulae horumque Statutorum, piis meditationibus assiduaque prece, iis perdiscendis quae ad vota et ad virtutes pertinent, exercitationibus opportunis ad vitiorum semina radicitus extirpanda, ad compescendos animi motus, ad virtutes acquirendas.

30. Novitiae praeterea diligenter in Christiana doctrina instituantur, speciali collatione ad eas habita semel saltem in hebdomada, neque ad vota nuncupanda admittantur, nisi constiterit eas doctrinam Christianam bene callere.

31. Annus canonicus novitiatus peragi debet intra claustra monasterii, loco novitiis conversis reservato. :ta ut, sine speciali causa ac Antistitae vel Magistrae Urentia, novitiae nullam habeant communicationem cum professis, neque professae cum novitiis; quo tempore. hae quoque novitiae clausurae lege tenentur.

32. Uni Magistrae ius est et officium consulendi institutioni harum quoque novitiarum; quae potestati ipsius Magistrae necnon et Antistitae subsunt, eisque obedire tenentur.

33. Eatenus tantum hae novitiae fungi possunt in monasterio officiis conversarum (non autem uti primariae officiales), quatenus ab exercitiis novitiatus pro ipsis constitutis non praepediantur.

34. Secundus novitiatus annus peragi debet in propria Sororum externarum habitatione sub speciali vigilantia Sororis ad hoc deputatae; instructionis vero et culparum correctiones» ad normam articulorum 29-30. a Magistra novitiarum habeantur ad crates.

35. Etiam secundo novitiatus anno perdurante, ante omnia quaelibet munia, disciplina spiritualis vitae apprime curetur. Fas tamen esto committi novitiis» ad earum instructionem, nonnulla quidem servitia extra domum, sed prudenter et moderate, cautoque ut foris eas comitetur Soror aliqua professa, quae verbo doceat exemploque praecurrat.

36. Duobus ante professionem mensibus, novitiae a servitio externo omnino obsüneant et intra claustra redeant monasterii, ut ibi quietius ad professionem se praeparare valeant

37. Etiam novitiae privilegiis omnibus ac spiritualibus gratiis monasterio concessis gaudent ad normam art. 4; et si morte praeveniantur, ad eadem suffragia ius habent quae pro professis praescripta sunt

38. Si qua novitia medici iudicio graviter aegrotet, adeo ut mortis articulo constituta existimetur, ad professionem iuxta propria Statuta admitti potest ab Antistita, quamvis tempus novitiatus nondum expleverit. Si tamen convalescit antequam tempus novitiatus expiret, in eadem omnino conditione versatur ac si nullam professionem emiserit.

39. In novitiatus decursu, si suis bonis quovis modo novitia renuntiaverit eademve obligaverit, renuntiatio vel obligatio non solum illicita, sed ipso iure irrita est

40. Novitia potest religionem libere deserere, aut a Capitulo monasterii vel ab Antistita de sui Consilii consensu, iuxta Constitutiones uniuscuiusque monasterii, quavis iusta causa dimitti, quin Antistita vel Capitulum teneantur dimissionis causam dimissae patefacere.

41. Exacto novitiatu, si iudicetur idonea, novitia ad professionem admittatur, secus dimittatur; si dubium supersit sitne idonea, potest ab Antistita, audito suo Consilio, probationis tempus, non autem ultra sex menses, prorogari.

42. Votis nuncupandis, sive in prima professione temporaria sive in professione perpetua, spiritualia exercitia praemittantur per octo solidos dies; annualibus vero professionis temporariae renovationibus, per triduum integrum tantum.

§ 4. - *De professione.*

43. Ad validitatem cuiusvis religiosae professionis requiritur ut:

a) quae eam emissura est, legitimam aetatem habeat, scilicet viginti saltem annos compleverit pro prima professione, viginti et sex pro professione perpetua;

b) eam ad professionem admittat Superiorissa monasterii, ad normam art 19;

c) novitiatus validus ad normam art. 27 praecesserit;

f) professio sine vi aut metu gravi aut dolo emittatur;

p> sit expressa;

h) ab Antistita monasterii per se vel per aliam religiosam recipiatur.

Ad validitatem vero professionis perpetuae requiritur insuper, ut praecesserit professio temporaria, ad normam art 44.

44. Quaelibet novitia post expictum novitiatum. apud ipsum monasterium debet votis perpetuis praemittere votorum simplicium professionem per sex annos, quovis tamen anno renovandam. Superiorissa monasterii potest, ob iustas ac rationabiles causas, auditoque suo Consilio, hoc tempus prorogare, renovata a Sorore temporaria professione, non tamen ultra sex menses.

45. Expleto professionis temporariae tempore. Soror aut professionem renovet vel. si res ferat, perpetuam emittat, aut ad saeculum redeat; sed ĕt. am durante tempore professionis temporariae potest, ai digna non habeatur quae vota renovet aut perpetua nuncupet, dimitti ad normam art. 117.

46. Elapso tempore ad quod vota sunt nuncupata, renovationi votorum nulla est interponenda mora. Superiorissae tamen facultas est, ex iusta causa suisque auditis Consiliariis, permittendi ut renovatio votorum temporariorum per aliquod tempus, sed non ultra mensem, anticipetur; ita tamen ut nunquam ante sexennium votorum temporariorum expletum vota perpetua nuncupentur.

47. In emittenda professione servetur ritus sui cuiusque monasterii, mutatis quae mutari debeant. Prima professio religiosa, quae novitiatum sequitur, emitti potest a Sororibus externis intra clausuram monasterii; renovationes autem votorum, sicut et professio perpetua, fiant extra clausuram ad crates chori Monialium. Formula professionis eadem sit ac pro Monialibus, cum necessariis additionibus et mutationibus; quaelibet enim huiusmodi Sororum professio emitti debet c in qualitate Sororis externo servitio huius monasterii addictae, secundum Regulam ipsius monasterii et apposita Statuta ab Apostolica Sede approbata »; professio autem temporaria fit vel renovatur c ad annum », sed ultima professio fit ‹ votorum simplicium perpetuorum » scilicet ‹ ad finem usque vitae ».

48. Documentum emissae professionis et cuiusvis renovationis, ab ipsa professa, ab Antistita vel eius delegata quae professionem vel renovationem excepit, et a Magistra novitiarum subscriptum, servetur in tabulario monasterii.

49. Professae a votis temporariis iisdem fruuntur indulgentiis, privilegiis et spiritualibus gratiis, quibus gaudent professae a votis perpetuis; eadem tenentur obligatione observandi Regulam et propria Statuta; unquam vero ipsae, nec votorum perpetuorum professae, ius acquirunt vocis activae et passivae ad quaelibet officia sive interna sive externa monasterii.

50. Votorum renovatio ex devotione iuxta morem fiat proprii Ordinis ac monasterii.

1 5. - *De cessione administrationis, de fructuum dispositione et de testamento.*

51. Pro Sororibus externis nulla dos exigitur; sed [uaelibet adspirans supellectilem seu vestes secum aient, iuxta normas ab Antistita monasterii traditas.

52. Ante primam professionem votorum temporariorum novitia debet, ad totum tempus quo simplicibus votis adstringetur, bonorum suorum administrationem cedere cui maluerit, et de eorumdem usu et usufructu libere disponere.

53. Ea cessio ac dispositio, si praetermissa fuerit ob defectum bonorum et haec postea supervenerint, aut si facta fuerit et postea alia bona quovis titulo obvenerint, fiat aut iteretur secundum normas in praecedenti articulo statutas, non obstante simplici professione emissa.

54. Novitia insuper ante professionem votorum temporariorum testamentum de bonis praesentibus vel forte obventuris libere condat.

55. Superiorlssa monasterii nihil exigere poterit a postulantibus vel novitiis pro impensis postulatus vel novitiatus.

56. Quae adspirans attulerit et usu consumpta non fuerint, si e religione, non emissa professione, egrediatur, el restituantur.

Cap. IV - Dr votis et virtutibus respectivis

§ 1. - *De obedientia.*

57. Per votum obedientiae quaecumque Soror obligationem contrahit obediendi praecepto legitimi Superioris in iis quae, directe vel indirecte, ad votorum horumque Statutorum observantiam pertinent.

58. Tunc solum Soror vi voti obedire tenetur, cum legitimus Superior expresse praecipiat in virtute sanctae obedientiae. vel sub formali praecepto, aut aliis verbis aequipolientibus.

59. Raro, caute ac prudenter, et nonnisi ex gravi causa. Antistita praeceptum huiusmodi Sororibus Imponat; expedit autem ut imponatur in scriptis, vel saltem coram duobus testibus.

60. Ex virtute obedientiae Sorores obligatione tenentur implendi tum Statutorum tum Superiorum dispositiones. Studeant autem, ut quam perfecte id praestent, suum quoque iudicium ac voluntatem omni cum docilitate submittentes.

§ 2. - De *castitate.*

61. Per votum castitatis quaelibet Soror se adstringH ad caelibatum servandum, et insuper novo titulo, idest ipsius voti, ad abstinendum a quocumque actu, sive interno sive externo, castitati opposito.

62. Ad virtutem autem castitatis hoc etiam pertinet, ut Soror diligenter studeat tum ea devitare quae castitatem vel minimum laedere possunt, tum media adhibere ad eam perfecte custodiendam.

63. Quapropter Sorores qua maiore sedulitate modestiam servent sensuumque mortificationem, praesertim extra domum, atque omnem effugiant cum saecularibus, maxime si alterius sexus, familiaritatem.

§ 3. - De *paupertate.*

64. Per votum simplex paupertatis quaevis Soror renuntiat iuri licite disponendi de quacumque re tempo, rali pretio aestimabili, sine legitimi Superioris venia.

65. Paupertas autem spiritu hoc etiam importat, ut Sorores omni se exuant inordinato affectu erga res eiusmodi temporales, atque earum privationem, si accidat, alacri et forti animo sustineant

66. Quaecumque Soror a votis tum perpetuis tum temporariis conservat proprietatem bonorum suorum et capacitatem alia bona acquirendi; quorum tamen administrationem aut liberum usum et usumfructum servare nequit

67. Cessionem vel dispositionem, de qua in articulis 52-53, professa mutare potest non quidem proprio arbitrio, sed de licentia Ordinarii loci et, si monasterium Regularibus obnoxium sit,. Superioris regularis, dummodo mutatio, saltem de notabili bonorum parte, non fiat in favorem monasterii; per discessum autem a monasterio eiusmodi cessio ac dispositio habere vim desinit

68. Quidquid Soror industria sua vel intuitu monasterii acquirit, monasterio acquirit.

69. Sororibus non licet:

a) Per actum inter vivos proprietatem bonorum suorum titulo gratioso abdicare;

b) Testamentum conditum ad normam art 54 mutare sine licentia Sanctae Sedis, vel, si res urgeat nec tempus suppetat ad eam recurrendi, sine licentia Ordinarii aut, si nec ille adiri possit, Superiorissae monasterii.

70. Nullam rem, etsi minimam, dare aut recipere aut commutare valeant Sorores absque venia Antistitae.

71. De omnibus autem, quae ad usum habeant vel eis commissa fuerint, exactam curam gerent

Cap. V - De confessione et communions

72. Sorores ad sacramentum Poenitentiae semel saltem in hebdomada accedant

73. Confessarius Monialium ordinarius etiam Sororum externarum confessiones excipiat, nisi ex iusta causa alius confessarius pro ipsis Sororibus designatus fuerit

74. Si qua Soror, ad animi sui quietem et ad maiorem in via Dei progressum, aliquem specialem confessarium vel moderatorem spiritualem desiderat illum postulet ab Ordinario loci; ad quem spectat decernere quod magis expedire censuerit

75. Sorores externae eodem ac Moniales utantur confessorio extraordinario, quater saltem in anno ad monasterium accessuro; cui omnes se sistere debent saltem benedictionem recepturae.

76. Illos quoque sacerdotes adire possunt Sorores, qui ab Ordinario loci pro eo monasterio designati sunt ut ad illos religiosae pro sacramento Poenitentiae in casibus particularibus facile recurrere possint, quin necessarium sit ipsum Ordinarium toties quoties adire. Si qua autem Soror aliquem ex iis confessariis expetat Antistitae non licet nec per se nec per alios, neque directe neque indirecte, petitionis rationem inquirere, petitioni verbis aut factis refragari, aut quavis ratione ostendere se id aegre ferre.

77. Si non obstante praescripto praecedentium articulorum. aliqua Soror, ad suae consicentiae tranquillitatem, confessarium adeat ab Ordinario loci pro mulieribus vel religiosis approbatum, confessio peracta in qualibet ecclesia vel oratorio etiam semipublico vel alio loco ad confessiones mulierum vel religiosarum

excipiendas legitime designato, valida et licita est; neque Antistita id prohibere potest aut de ea re inquirere, ne indirecte quidem; et Sorores nihil Antistitae referre tenentur.

78. Sorores omnes, cum graviter aegrotant, licet mortis periculum absit, quemlibet sacerdotem ad mulierum confessiones excipiendas approbatum, etsi non destinatum religiosis, arcessere possunt eique, perdurante gravi infirmitate, quoties voluerint, confiteri, nec Antistita potest eas sive directe sive indirecte prohibere.

79. Omnes religiosi Superiores ac Superiorissae districte vetantur personas sibi subditas quoquo modo inducere ad conscientiae manifestationem sibi peragendam. Non tamen prohibentur subditae quominus libere ac ultro aperire animum suum Superioribus vel Antistitis valeant.

80. Frequens, imo etiam quotidianus accessus ad sanctissimam Eucharistiam Sororibus rite dispositis libere pateat, ac suadendus est

81. Si autem post ultimam sacramentalem confessionem Soror Communitati gravi scandalo fuerit aut gravem et externam culpam patraverit^ donec ad Poenitentiae sacramentum denuo accesserit. Antistita potest eam, ne ad sacrani Communionem accedat, prohibere.

82. Opportunum tempus Sororibus concedatur, ut quiete ac devote se ad sacram Communionem praeparare atque, Pane angelico refectae, debitas gratias persolvere valeant.

Cap. VI - De aliis putatis officiis

83. Sorores quotidie Sacrificio Missae intersint, nisi legitime impediantur.

84. Singulis diebus bis, mane scilicet et vespere, per dimidiam circiter horam orationi mentali vacent.

85. Quotidie insuper, tum ante prandium cum antequam cubitum eant, suam quaeque conscientiam examinent

86. Loco Officii divini quod a Monialibus choristis persolvitur. Sorores externae easdem preces quotidie solvant quas Moniales conversae sui monasterii recitare tenentur.

87. Quotannis spiritualibus exercitiis vacent saltem per quinque dies.

Cap. VII - De quibusdam ad religiosam disciplinam SPECTANTIBUS

j 1. · De *vita communi.*

88. Vita communis accurate a Soribus servetur, etiam in iis quae ad victum, ad vestitum et ad supellectilem pertinent.

89. Nullam pecuniam Sorores apud se retineant, nisi quae ipsis tradita sit ad expensas faciendas. Quidquid autem a Sororibus acquiritur. Antistitae vel Moniali ad hoc designatae tradant.

90. Sororum supellex paupertati conveniat quam professae sunt

91. Pietatis officia de quibus in superioribus articulis 83-87, communiter, quantum fieri potest, a Sororibus compleantur.

92. In communi etiam Sorores se reficiant simulque recreentur.

§ 2. - *De abstinentia et ieiunio.*

93. Abstinentias atque ieiunia ab Ecclesia praecepta aorores religiose observent; attamen induitis, ab Ordinario loci legitime concessis, et ipsae fruuntur.

94. Abstinentias quoque et ieiunia observent, quibus Moniales sui monasterii obstringuntur, nisi harum obligationum severitas pro Sororibus externis relaxari debeat iuxta modum ab Antistita, audito Ordinario et Supenore regulari si adsit, praescribendum.

§ 3. - De *silentio ac labore.*

95. Caveant Sorores a multiloquio, ne cadant in lingua sua.

96. Quare silentium teneant iisdem horis ac Moniales; si quid vero tunc, cogente necessitate, dicendum venerit, aut signis aut quam paucioribus verbis communicent

97. Antistita serio advigilare debet ne, alienis invisentibus. inutili collocutione disciplina perturbetur et spiritus religiosus detrimentum patiatur.

98. Singulae Sorores officium sibi commissum omni fidelitate ac sedulitate perficiant; nec unquam otio indulgeant, ne diabolus inveniat aditum ad earum animas capiendas.

§ 4. - De exitu e *monasterio et de litterarum commercio.*

99. Domi maneant Sorores, neque foris exeant nisi ad servitia monasterii explenda aliave rationabili causa, de Superiorissae expressa venia; nunquam vero, citra casum necessitatis, singulae extra domum pergant

100. Antistitae fas non est permittere ut Sorores extra propriam domum degant, nisi gravi et iusta de causa atque ad tempus quo fieri potest brevius; pro absentia vero quae mensem excedat semper Ordinarii loci, et quae sex menses Apostolicae Sedis venia requiritur.

101. Sorores omnes habitum religionis proprium deferant tum intra tum extra domum, nisi gravis causa excuset, iudicio Ordinarii aut, urgente necessitate, monasterii Antistitae.

102. Cunctas litteras sive ab extraneis sibi directas, antequam aperiantur, sive quas ipsae mittere velint, priusquam obsignentur, semper Sorores tradant Antistitae pro eiusdem prudentia inspiciendas.

103. Attamen Sorores libere possunt mittere litteras, nulli obnoxias inspectioni, ad Sanctam Sedem eiusque in natione Legatum, ad Cardinalem Protectorem monasterii, si habeatur, ad Ordinarium loci cui sublectae sint et, si agatur de monasterio quod a Regularibus dependeat, etiam ad Superiores maiores Ordinis; et ab istis omnibus praedictae Sorores litteras item nemini inspiciendas recipere possunt

§ 5. - De *mutua cantate.*

104. Sorores inter se quam maxime caritatem foveant, quod est vinculum perfectionis, altera alterius hilari animo onera ferentes.

105. Ut autem sibi mutuo spiritualiter auxilientur. unaquaeque Soror praebeat alteri optima virtutum et religiosae observantiae exempla.

Cap. VIII - De sororibus infirmis atque defunctis

106. Statim ac Soror aliqua in morbum inciderit, moneatur Superiorissa, quae sedulo curabit ut convenienter in omnibus aegrotanti subveniatur. Consorores autem maxima ipsi cum caritate morem gerant, ac opportunis verbis et obsequiis eam solentur eiusque pro viribus levent aegritudinem.

107. Si morbi gravitas et natura ea sit, ut in externa Sororum domo commode curari nequeat, feratur Infirma, praehabita Ordinarii loci licentia, in ipsius monasterii valetudinarium. Etiam Sorores senio confectae, quae ad externum servitium evaserint invalidae, consentiente eodem Ordinario, in monasterium introduci poterunt

108. In nosocomiis vero aut aedibus saecularium, etiam consanguineorum, aegrae Sorores ne curentur neve convalescant, nisi medicorum sententia speciali curationi subiacere debeat, quae in monasterio praeberi non possit; tunc enim Antistita, suis auditis Consiliariis, eo Sorores mittere possit iuxta modum in art. 100 praescriptum.

109. Sorores infirmae, si quid eis defuerit (ut ad experimentum patientiae et meritorum augmentum quandoque accidit), meminerint se Christi paupertatem sponte quaesiisse, ac nolint sibi quasi divitibus ministrari.

110. Praesertim invigilet Superiorissa curentque Sorores. ne infirmis ac morientibus quidquam desideretur ad animae solatium; sed praesto sit sacerdos, qui illis tempestive sacramenta administret et in agone constitutis sollicite, opportunis auxiliis ac ritualibus precibus, succurrat

111. Pro Sororibus externis decedentibus, sive professis sive novitiis, eadem suffragia fiant turn a Communitate tum a singulis Monialibus et Sororibus, quae pro Monialibus conversis decedentibus praescribuntur.

112. Idem quoque singulare caritatis officium praestare debent Sorores externae pro qualibet Moniali. vel novitia, in monasterio defuncta.

Cap. IX. De Sororum transitu, egressu et dimissione

113. Soror *externa* nequit ad aliud monasterium etiam eiusdem Ordinis transire sine auctoritate Apostolicae Sedis.

114. Soror professa a votis temporariis, expleto votorum tempore, libere potest religionem deserere; pariter religio id est Superiorissa monasterii, de consensu sui Consilii, auditoque tum Ordinario loci tum etiam Superiore regulari, si monasterium subsit Regularibus, ob iustas ac rationabiles causas eamdem potest a renovandis votis temporariis vel ab emittenda professione perpetua excludere, non tamen ratione infirmitatis, nisi certo probetur eam ante professionem fuisse dolose reticitam aut dissimulatam.

115 Indultum manendi extra claustra, sive temporarium. idest indultum cxclaustrationis, sive perpetuum. West indultum saecularizationis. sola Sedes Apostolica Sororibus externis concedere potest

116. Si qua Soror externa sine Superiorissae licentia monasterium deserat, nec ad illud redeat eo animo ut religiosae obedientiae se subtrahat, certior reddatur quamprimum Ordinarius loci, qui pro gravitate culpae eam puniat; ac si casus ferat, ad eius quoque dimissionem procedatur ad normam articulorum 118 et 119 praesentium Statutorum.

117. Sororem professam a votis temporariis dimittere potest Ordinarius loci et, si monasterium sit Regularibus obnoxium. Superior regularis, postquam Antistita cum suo Consilio fidem de causis scripto fecerit.

118. Ii omnes, graviter eorum onerata conscientia. Sororem dimittere nequeunt, nisi servatis quae sequuntur:

a) causae dimissionis debent esse graves;

b) possunt sc habere sive ex parte religionis sive ex parte religiosae. Defectus spiritus religiosi qui aliis scandalo sit, est sufficiens dimissionis causa, si repetita monitio una cum salutari poenitentia incassum cesserit, non vero infirma valetudo, nisi certo constet eam ante professionem fuisse dolose reticitam aut dissimulatam;

e) licet Superiori dimittenti certo innotescere debeant. non est tamen necesse ut formali iudicio comprobentur. Al religiosae semper manifestari debent, data eidem plena respondendi licentia; eiusque responsiones Superiori dimittenti fideliter subiiciantur;

d) contra dimissionis decretum est Sorori facultas recurrendi ad Sedem Apostolicam; et pendente recursu, si factus fuent intra decennium ab intimato decreto, dimissio nullum habet iurldicum effectum;

e) servari debet praescriptum art. 123.

119. Ad dimittendas Sorores professas a votis perpetuis exiguntur graves causae exteriores una cum incorrigibilitate. experimento prius habito ita ut, quum duae monitiones atque opportunae correctiones et poenitentiae incassum cesserint, spes resipiscentiae evanuerit Quod si iudicio Antistitae eiusque Capituli, per maiorem in secreto scrutinio suffragiorum partem manifestato, plane constiterit. Ordinarius loci, ipsi Sorori causis patefactis dataque eidem plena respondendi licentia, atque responsionibus eius fideliter relatis in actis, omnia acta et documenta transmittat ad S. Congregationem de Religiosis, cum suo et Superioris regularis voto, si monasterium Regularibus sit subiectum.

120. In casu gravis scandali exterioris vel gravissimi nocumenti Communitati imminentis. Soror statim potest nb Antistita, cum consensu sui Consilii et Ordinarii loci, ad sacculum remitti, habitu religioso illico deposito, ita tamen ut res cum collectis probationibus, per ipsum Ordinarium Sanctae Sedis iudicio sine mora subiiciatur.

121. Soror ad normam praecedentium articulorum legitime dimissa, ipso facto solvitur ab omnibus votis religiosis, sive temporariis sive perpetuis.

122. Quae e religione, expleto votorum temporariorum tempore aut obtento saecularizationis induito, egrediantur vel ex eadem fuerint dimissae, nihil possunt repetere ob quamlibet operam religioni praestitam.

123. Supellex tamen et vestes quas Soror secum attulerit. et usu consumpta non fuerint, ei restituantur. Praeterea, si ipsa ex propriis bonis sibimet providere nt>n valeat, monasterium ex caritate eidem dare debet ea quae requiruntur, ut modo tuto ac convenienti domum redeat, ac providere ut. naturali aequitate servata, per ahquod tempus, mutuo consensu vel in casu dissensus ab Ordinario loci determinandum, honeste vivere pos-

Cap. X. De horum Statutorum obligandi vi

124. Omnes et singulae Sorores debent, non solum quae nuncuparunt vota fideliter integreque servare, sed etiam secundum Regulam sui Ordinis et propria Statuta vitam componere, atque ita ad perfectionem sui status contendere.

125. Quae in his Statutis continentur e Codice iuris canonici aliisve Ecclesiae legibus deprompta, conscientiam Sororum ita ligant ut sine culpa violari non possint.

126. Alia vero Statutorum praescripta non obligant ad culpam, sed dumtaxat ad poenam impositam, nisi contemptus adsit vel agatur de rebus quae vota emissa aut ius naturale et divinum aliquo modo tangant,

127. Antistitae onus incumbit notitiam et exsecutionem decretorum Sanctae Sedis, quae religiosas respiciunt. inter Sorores promovendi; item urgendi ut haec Statuta apud illas publice ac integre legantur quater saltem per annum, utque accurate observentur. Ipsa Antistita ab his Statutis eximere non valet, nisi in re mere disciplinari et in casibus particularibus, cum iusta adsit et rationabilis causa.

128. Unicuique Sorori, vel novitiae, tradatur exemplar horum Statutorum, quae continenter et studio et observantia prosequi omnes contendant, ut exinde coronam promereantur aeternam.

II

DECRETUM

Prot. N. 4346/28

Conditio plurimorum monasteriorium Monialium quae defectu laborabant personarum saecularium ad negotia externa obeunda, necessarium fecit ut, annuente in singulis casibus Sede Apostolica. ipsarum rerum externarum expeditio quibusdam Sororibus, quae « externae » vocantur, non raro committeretur.

Hujusmodi porro Sorores eamdem Regulam profitentur et unam eamdemque religiosam familiam constituunt cum Monialibus internis, atque eidem Antistitae obediunt; attamen vota tantum simplicia emittunt, primum quidem temporaria, postea vero perpetua; et non ita severe et stricte sicut Moniales internae, clausuram observant, eo quod ipsis ad explenda externa negotia etiam extra septa domus eis destinatae exeundum est.

lamvero. ad hoc ut talis institutio, ubi necessaria est, absque spirituali ipsarum Sororum detrimento, magis ac magis firma evadat, opportunum visum est ut unicus Statutorum textus ederetur, ab iisdem externis Sororibus servandus. Quam ob rem haec S. Congregatio Religiosorum Sodalium Negotiis praeposita, specialia Statuta ex officio redigenda curavit, atque re mature perpensa, censuit ut ea ad religiosae vitae formam servarentur a praefatis Sororibus, quae, ex speciali induito Sanctae Sedis, servitio externo monasteriorum Monialium iam nunc addictae sunt vel in posterum addicentur.

Porro Sanctissimus Dominus Noster divina Providentia Pius Pp. XI. in Audientia die 24 Iunii 1929 Eximo P. Dno Secretario S. Congregationis de Religiosis concessa. praefata Statuta, ut continentur in hoc exemplari, cuius autographum in Tabulario eiusdem S. Congregationis asservatur, benigne adprobare et confirmare dignatus est, prout vi huius Decreti eadem adprobantur atque confirmantur: salvo iure Ordinariorum adprobandi minutiores dispositiones de ratione vitae, iuxta monasteriorum consuetudines, ipsis Sororibus externis propriae, dummodo tamen Sacris Canonibus aut praesentibus Statutis minime opponantur.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis, die 16 iulii. in festo Commemorationis B. M. V. de Monte Carmelo, anno 1931.—Fr. Alexius Henricus M. Card. Lépicier, O. S. M. *Praef.* Vino La Puma, Secr.

INDEX

		Col.
Cl put	I. - De Sororum externarum fine ac statu.	133J
Cat ct	H. . De Sororum habitatione et regimine ...	1332
Cat ut	IП. - De Sororum externarum cooptatione ...	1332
	I I. - De requisitis pro admissione	1333

Cou
j 2. - De postulatu ... . - 1333
I X - De novitiatu 1333
I 4. « De professione..... ... 1334
I 5. - Dc cessione administrationis. de fructuum dispositione et de testamento..... 1335
Or IV. - De votis et virtutibus respectivis..... 1335
j 1. - Deobedicntia..... 1335
I 2. - Decastitate..... 1336
J 3. - Depaupertate 1336
Cun V. - De Confessione et Communione..... 1336
Cutt VL - De aliis pietatis officiis 1337
Cafct VII. - De quibusdam ad religiosam disciplinam spectantibus..... 1337
f L - De vita communi 1337
f 2. - De abstinentia et ieiunio 1337
I 3. - De silentio aclabore..... 1337
{ 4. - De exitu e monasterio et de litterarum commercio..... 1338
I 5. - De mutua caritate 1338
Cahtt VIII. - De Sororibus infirmis atque defunctis. 1333
Capüt IX. - De Sororum transitu, egressu et dimissione ..... „ ... 1339
Capct X. - De horum Statutorum obligandi vi .. 1310
Duretum 1340

Ad». ·. CREUSEN in NrT 58 (1931) 822-823; F. X. D'AMBROXO in Apoll. 4 (1931) 397-409; N. HILLING in AKKR 113 1933) 441-462; V. LA PUMA in CpR 12 (1931) 426-430; 13 (1932) 246-249.240-252; 14 (1933) 31-157.247.339.407 et in IP 13 (1933) 197-203.298-301; A. VERMEERSCH In PrM 21 (1932) 43·-51·; AOMCap 47 (1931) 296-300; ME 43 (1931) 330-335.

B31 IUL 25.-COM. INTP. RESP. AAS 23 (1931) 388

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

I -Dx CZLEnunO.VT MATRIMONII. 2 - De MATRIMONIIS ACATHOLXcoani. 3 - Dr processu informativo in causis servorum Dh

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coctu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula :

I. - De celebratione matrimonii

D. An *ad physicam parochi vel Ordinarii absentiam,* de qua in interpretatione diei 10 Martii 1928 [LE 822] id canonem 1098, referendus sit etiam casus, quo parochus vel Ordinarius, licet materialiter praesens in loco ob grave tamen incommodum celebrationi matrimonii asistere nequeat requirens et excipiens contrahentium consensum.

R. *Affirmative.*

II - De MATRIMONIIS ACATHOLICORUM

D. Utrum interpretatio diei 20 Iulii 1929 [LE 918] ad canonem 1099 § 2 sit declarativa an extensiva.

R. *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

III. - De processu informativo in causis servorum dei

D. An canon 2039 § 1 sit ita intelligendus ut competens sit ad processum informativum in causis Servorum Dei instruendum etiam Ordinarius loci, in quo testes utiliter examinandi sunt.

R. Standum praescripto eiusdem canonis 2039 § 1, seu *negative.*

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 25 mensis Iulii anno 1931.—P. Card. Gasparri. *Praeses.* I. Bruno. *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 2 (1931) 446-448: 1. CREUSEN In WT 58 (1931) 827-830; V. JELICIC In IP 15 (1935) 126: > MAROTO in Apoll. 4 (1931) 381-383; REGATILLO n. 556.560; *f.* R05ERTI In Apoll. 4 (1931) 383; IP 11 (1931) 255-256; MI 43 (1931) 269 270. PrM 21 (1932) 42-45.

1931 IUL 28.-SC CONC-, DECR. AAS 23 (1931) 335-337

De HABITU ECCLESIASTICO A CLERICIS DEFERENDO

Prudentissimo sane consilio ab Ecclesia provisum est, ut clerici, in sortem Domini vocati, per decentiam habitus extrinseci, intrinsecam morum honestatem ostendant et a laicis etiam habitu secernantur. Qui quidem habitus, quamquam, pro diversis temporibus et locis, non unam praetulerit formam et colorem, semper tamen proprium quid ac singulare clericali ordini congruum retinuit ac retinet, quo tamquam *habitus ecclesiasticus* seu clericalis et nominetur et habeatur.

Disciplina in hac re vigens continetur in canone 136 § 1 Codicis iuris canonici his verbis: « Omnes clerici decentem habitum ecclesiasticum, secundum legitimas locorum consuetudines et Ordinarii loci praescripta, deferant; tonsuram seu coronam clericalem, nisi recepti populorum mores aliter ferant, gestent, et capillorum simplicem cultum adhibeant >.

Porro huic Sacrae Congregationi Concilii exploratum est non omnes clericos, in nonnullis praesertim regionibus, memorati canonis disciplinam servare. Sunt enim qui, propriam dignitatem et honorem clericalem parvi pendentes, contra legitimam consuetudinem et Ordinarii loci praescripta, vestes etiam publice, tum forma tum colore, prorsus laicales deferant, nec ipsam tonsuram clericalem gestent Ex quo facile sequitur, ut populus Christianus erga coetum clericalem debitum obsequium minuat et clerici ipsi sese periculo exponant non solum agendi ea quae a statu clericali sunt aliena et indecora; sed etiam, quod Deus avertat, e suo statu omnino deficiendi. Nec desunt sacerdotes, qui habitu, quem supra diximus, utuntur etiam in ecclesia in sacris peragendis, in sede confessional!, in Missa celebranda, in Ssma Eucharistia distribuenda./ 337

lamvero ad omnes abusus in hac re removendos et ad disciplinam ecclesiasticam firmandam atque urgendam, haec Sacra Congregatio Concilii praesenti decreto mandat, ut omnes clerici, praeter clericalem tonsuram, decentem habitum ecclesiasticum publice semper, non excepto tempore aestivarum vacationum, deferant, habitum scilicet, quem legitima consuetudo et Ordinarii loci praescriptum in propria regione ordini clericali congruentem agnoverint

Insuper eadem Sacra Congregatio sacerdotes graviter monet ut religiosissime servent etiam praescriptum canonis 811 5 **1**:« Sacerdos, Missam celebraturus, deferat vestem convenientem quae ad talos pertingat »: qua quidem veste curandum est ut sacerdotes utantur etiam in Sacramentis publice ministrandis. Parochi et rectores ecclesiarum in sua quisque ecclesia ad celebrandum Missae sacrificium sacerdotes ne admittant nisi sint, iuxta praescriptum canonis 804 § 2. ecclesiastica veste induti, veste nempe de qua in canone 811 § 1.

Ut vero praesens decretum ab omnibus, ad quos spectat, adamussim servetur, eadem Sacra Congregatio peculiarem Ordinariorum locorum diligentiam atque vigilantiam excitat, qui, si casus ferat, in renitentes animadvertant ad normam canonum 136 ? 3, 188 n. 7, 2379 Codicis iuris canonict

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria eiusdem Sacrae Congregationis, die 28 Iulii anno 1931.—I. Card. Serafinx. *Praef.* I. Bruno. *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 2 (1931) 448: J. CREUSEN M NrT 59 (1931) 820-821; A LARRAONA In CpR 12 (1931) 432-434 et In Apoll. 4 (1931) 343-345: IP 11 (1931) 253; ME 43 (1931) 263-264: PrM 21 (1932) 27-28

1931 AUG 1.-SC SACR. INSTR AAS 23 (1931) 413-415

INSTRUCTIO

Ad EXCELLENTISSIMOS EPISCOPOS. QUOAD DISPENSATIONES SUPER IMPEDIMENTO CONSANGUINITATIS IN PRIMO LINEAE COLLATERALIS GRADU MIXTO CUM SECUNDO IMPETRANDAS

Sat frequentes ad hanc Sacram Congregationem de Sacramentis perveniunt pluribus ex dioecesibus suppU-

ces libelli, ad impetrandas matrimoniales dispensationes super impedimento consanguinitatis in primo gradu lineae collateralis, mixto cum secundo.

Haud semel eadem Sacra Congregatio, arrepta occasione, de hac tam lamentabili re Revmos Ordinarios singillatim commonefacere non praetermisit: at, spectata eiusdem rei frequentia, quae magis in dies de loco in locum, contagii Instar, diffundi conspicitur, opportunum ducit nonnullas statuere normas, quibus Exmi Praesules innixi, pro sua pastorali sollicitudine, idoneis utantur modis, ad cohibenda efficaciter atque refraenanda eiusmodi suorum subditorum postulata, quae leviter nimis saepe exhibentur.

Ad eiusmodi coercendam frequentiam, optimam queunt eamque utilissimam conferre opem Rmi Parochi, rite ac tempestive christifideles sibi subditos edocendo, praesertim in explananda catechesi et in concionibus habendis. Ecclesiam nempe matrimonialia statuisse impedimenta, ut familiarum rectae constitutioni et ordinationi, sobolisque procreationi et institutioni aptius foret consultum. Quapropter eosdem fideles avertere conentur a dispensationibus matrimonialibus nimis facile postulandis, praecipue si impedimenta maioris gradus respiciant, nisi vere graves/ urgentesque causae id suadeant; hisque exstantibus valde prudens erit si ecclesiasticae auctoritati, per parentes praesertim aut per parochum, prius ipsae patefiant, quam matrimoniales intercedant promissiones, atque in vulgus diffundantur.

Hac eadem super re Sedes Apostolica non destitit, prouti temporum necessitas postulabat, canonicas praescriptiones iam editas, et in primis Concilii Tridentini statuta, ad observantiam revocare, uti contigit saeculo elapso per Chirographum f. r. Gregorii XVI Summi Pontificis, diei 22 Nov. 1836 [IPPF v. 5 p. 165-167], cuius praescripta, quoad impedimentum de quo agitur, adhuc in suo robore permanere procul dubio dicenda sunt, sive quia Codex iuris canonici eadem nullatenus immutavit, sive quia haec Sacra Congregatio integre atque assidue huiusmodi servavit praxim, sibi ab Apostolica Dataria transmissam.

Quamobrem Exmos Praesules in Domino monemus, ne faciles se praebeant in excipiendis et commendandis precibus nupturientium, qui tales dispensationes impetrare intendunt, in primis enim animadvertenda et cavenda sunt pericula diversaque incommoda, quibus obnoxii reperiuntur oratores tam arcto necessitudinis vinculo detenti, atque saepe notabili inter se aetate dissimiles. Equidem hisce in casibus coniugalis conversatio perraro pacifica atque constanter stabilis perseverat: unde consequitur, familiae compaginem haud firmam permanere, graviaque damna etiam physica in filios ac nepotes redundare, in quos, praeter cetera, uti tradunt viri sapientes atque ipsi egregii physiologicae artis vere periti, hereditaria parentum vitia dimanant tum physica tum moralia, ac ut plurimum etiam in filiis ingravescentia.

Meminisse praeterea iuvabit, nimiam adhibere indulgentiam in talibus dispensationibus concedendis — uti iam probe cavit praefatus S. P. Gregorii XVI Chirographus — idem esse ac occasionem praebere, imo fovere, qua debita minuatur observantia et morum castimonia, quae intercedant oportet cum personis tam arcto sanguinis vinculo adstricfis, in familiari conversatione vitaeque intima consuetudine. Nullus igitur est qui non perspiciet quantum intersit ne impedimentorum matrimonialium disciplina, quae coniugii dignitatem ac sanctitatem tuetur, crebris eiusmodi dispensationibus labefactetur, cum potius tectam sarctamque servare plurimum oporteat ad probos tuendos mores, ad pacem familiarum fovendam, atque ad bonum rei publicae quoque civilis provehendum.

Eas proinde solummodo iustas et congruenter graves habeant causas Exfhi Praesules in memoratis dispensationibus efflagitandis, quae ob canonicas praescriptione», aut ob diuturnum usum iugiter a S. Sede servatum. uti legitimae aestimantur, prout sunt v. g. remotio notabilis scan/dali, compositio gravium quaestionum in successione bonorum, aut resolutio implexarum vel valde miserarum conditionum familiarum. Ideoque ad rem haud jmfficere censeant suetas, quae pro ceteris impedimentis etiam maioris gradus adducuntur, causas: nempe angustiam loci, aetatem mulieris superadultam, carentiam dotis et similia, excepto casu quo eaedem, non singillatim sed cumulative sumptae, tam grave pon-| dus efforment, ut dispensationem suadeant, iuxta regulam iuris « singula quae non prossunt, simul collecta iuvant ».

In posterum itaque Exmi ac Revfni dioecesium Pastores atque Rectores eos tantummodo excipiant et commendent supplices libellos pro dispensationibus super memorato impedimento impetrandis, qui causis vere canonicis, sensu iam explicato, roborentur, eosdemque ipsi Exmi Episcopi ne graventur litteris ad rem nu *manibus confectis commendare,* quoties id sine gravi incommodo fieri contingat, quibus pro suis quisque subditis referre debet, una cum ipsorum aetate, canonicas causas in unoquoque casu concurrentes, ceterasque adiuncta, quibus spectatis gratiam dispensationis opportunam in casu fore censeat. Id autem probe animadvertant Exfhi Episcopi, *huiusmodi preces temper esse saltem sua manu subscribendas et speciali modo commendandas,* quotiescumque nempe litteras commendatitias suis manibus exarare non valeant.

Romae, ex aedibus eiusdem Sacrae Congregationis de Disciplina Sacramentorum, die 1 Augusti 1931.—M. Card. Lega, Episc. Tusculanus, *Praef.* D. Jorio, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 2 (1931) 550-551; J. CREUSEN h NrT 58 (1931) 934-935; Ph. MAROTO in Apoll. 4 (1931) 339-341; IP 11 (1931) 260; PrM 21 (1932) 33.

1046

1931 AUG 1.-SC RITUUM, DECL. PART.·

Extenditur ad sodales tertii ordinis regularis s. **FRANCISCI DECLARATIO SC RIT. DIEI 7 IUN. 1919 QUOAD ABSOLUTIONEM GENERALEM**

Hodiernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI humillime exposuit quod S. Rituum Congregatio sub die 7 iunii 1919 ILE 186], ad tertium quaesitum ipsi propositum pro solutione a RR. PP. Minoribus Capuccinis, declaravit: Religiosos primi et secundi Ordinis franciscalis lucrari Indulgentiam plenariam simul cum absolutione a censuris, casu quo praesentes se habeant in ecclesia aut oratorio, ubi publice Tertiariis saecularibus Absolutio generalis impertitur sub formula *Intret oratio,* supposito quod ea die commode recipere amplius non possint Absolutionem generalem sub formula Ne reminiscaris. In textu huius concessionis non comprehenduntur Tertiarii utriusque sexus vitam communem sub tribus votis religiosis degentes, pro quibus tamen gratia magis adhuc necessaria esse videtur. In nonnullis enim regionibus plurimae parvae communitates seu domus Sororum Tertiariarum in paroeciis ruralibus existunt, ubitresvel quatuor Sorores instructioni infantium et puellarum vel curae infirmorum incumbunt. Istae Sorores in suis domibus oratorium quidem habent pro suis piis exercitiis at, ob penuriam Sacerdotum, Missa ibidem ordinarie semel tantum in hebdomada celebratur, dum reliquis diebus, praesertim dominicis et festivis, in ecclesiae paroeciali Missae et reliquis sacris functionibus assistere debeant Talibus etiam diebus pro obtinenda Absolutione generali destinatis ad parochos recurrere debent qui Tertiariis quidem saecularibus suae paroeciae Absolutionem vel Benedictionem cum Indulgentia plenaria publice Impertiri solent, at saepius difficulter tantum moventur, ut etiam paucis Sororibus alteram absolutionem generalem cum formula *Ne reminiscaris* impertiantur. Saepe istae Sorores gratiis Absolutionis generalis carere debent

His praemissis ad instantiam Superiorissarum plurium Congregationum Tertii Ordinis, supradictus Procurator Generalis ab eodem Sanctissimo Domino Nostro instanter imploravit benignam extensionem praefatae declarationis vel gratiae ad sodales Tertii Ordinis regularis, quatenus ipsi in expositis circumstantiis versantes omnes gratias Absolutionis generalis lucrari valeant sicut religiosis primi et secundi Ordinis in praefato Rescripto diei 7 iunii 1919 a Sacra Rituum Congregatione concessum est.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum albi specialiter ab ipso Sanctissimo Domino Nostro tributarum, benigne annuit pro gratia extensionis praefati privilegii in casu ct ad effectum de quo agitur, servatis de cetero omnibus de iure servandis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 augusti 1931.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* A. Cariae!. S. *R.* C. *Secr.*

• Ordini Fritrum Minorum: AOFM 50 (1931) 275.

1047

1931 AUG. 4.-SC CONC.» DECR. AAS 23 (1931) 337-338

Circa alcune formule del catechismo di pio x

Con Farticolo 34, comma 1, dei Concordato Lateranense sono stati riconosciuti in Italia gli effetti civili al Sacramento dei matrimonio, disciplinato dal Diritto canonica

In seguito a tale riconoscimento si rende necessaria la modificazione di alcune formule del *Catechismo della* doltrina cristiana *di Pio Pp. X,* il cui testo con Lettera apostolica dello stesso Pontefice dei 18 Ottobre 1912 (AAS 4 (1912) 690-692] è stato prescritto nella diocesi e provincia ecclesiastica di Roma, e raccomandato nelle altre diocesi d'Italia. Pcrciô questa Sacra Congregazio-
J3f ne dei/ Concilio, con Fapprovazione del Santo Padre, ha stabilito che alie attuali formule che si trovano nel testo dei predetto Catechismo, edizione vaticana, sotto numeri 408-412, siano sostituite le seguenti:

‹ 403. *Come* si *contrae il matrimonio?*

« R- D matrimonio si contrae esprimendo il mutuo consenso davanti al parroco, o a un sacerdote suo delegato. cd almeno a due testimoni.

‹ 409. *II matrimonio celebrato in questa forma consegue* in *Italia anche gli effetti civili?*

‹ R. II matrimonio celebrato in questa forma conjegue in Italia anche gli effetti civili, perché lo Stato itabano riconosce tali effetti al Sacramento dei matrimonio.

‹ 410. *II matrimonio cosi celebrato come consegue* R Italia *anche gli effetti civili?*

t R. II matrimonio cosl celebrato consegue in italia anche gli effetti civili, mediante la sua regolare trascritonc nei registri dello stato civile, fatta a richiesta dei parroco.

411. Gli *sposi cattolici possono compiere anche il matrimonio civile?*

‹ R. Gli sposi cattolici non possono compiere il matrimonio civile né prima nè dopo il matrimonio religioso: che se lo osassero, anche con Fintenzione di celebrare in appresso il matrimonio religioso, sono dalla Chiesa considerati come pubblici peccatori.

‹ 412. *Gli sposi nel contraire* il *matrimonio debbano essere in grazia di Dio?*

‹ R. Gli sposi nel contrarre il matrimonio debbono essere in grazia di Dio, altrimenti commettono un sacrilegio ».

Roma, dalla Segreteria della stessa Sacra Congregazione dei Concilio, 4 agosto 1931.—G. Card. Serafini. *Prefetto G.* Bruno, *Segrctario.*

Ada. J. C. in NrT 58 (1931) 821; PrM 21 (1932) 29-30.

1048

1931 AUG 5.-SC CAER. DECR. AAS 23 (1931) 385-387

DECRETUM

Super controversia inter ordines melitensem
ET SANCTI SEPULCRI

Emi Patres Cardinales de gremio Sacrae Congregatonis Caeremonialis in peculiarem Coetum a Ssmo D. N. Pio Papa XI delecti ut de ipsorum voto controversia dirânerelur Supremum Ordinem Militarem Hierosolymitanum Melitensem inter et Ordinem Equestrem S. Sepulcri exorta, ex eo quod huic Ordini a S. O. M. H:er. Melitensi publica actio, quod sane dolendum fuit, denunciata est:

inspectis diligenterque perpensis libellis instrumentisque utrimque productis iisque omnibus, quae, post deductionum et documentorum inter Partes commutationem, ab altera Parte contra alterius argumenta opposita sunt,

excussis novissimis de hac re pontificiis documentis, videlicet Litteris Apostolicis datis: a Pio IX, d. 24 Ian. 1868 *Cum multa* [Acta Pii IX Pars. I v. 4 p. 391-396]; a Leone XIII. d. 3 Aug. 1883 Venerabilis *Frater Vincentius* [Acta Leonis XIII v. 8 p. 282-283]; a Pio X, d. 3 Maii 1907 *Quam multa* [ASS 40 (1907) 323-324]; a Pio XI. d. 6 Ian. 1923 *Decessores Nostri* [LE 609).

illud pro certo habentes, quod huiusmodi documenta, in universum sumpta, tamquam novum Equestris Ordinis S. Sepulcri fundamentum hodie haberi debent.

innixi potissimum memoratis Ssmi D. N. Pii Papae XI fel. regn. Litteris Apostolicis, vi quarum:

a) Magnum Magisterium Ordinis Equestris S. Sepulcri. a Pio X constitutum atque ‹ uni Pontificis Summi Personae » reservatum, edicitur ‹ cxtinctum seu penitus abolitum »;

b) idem Ordo Equester S. Sepulcri « sub benigna protectione Apostolicae Sedis » ponitur;

c) Excmus Patriarcha Hierosolymitanus Latinus pro tempore constituitur *Ordinis Equestris S. Sepulcri Rector atque Administrator perpetuus* eidemque instituendi novos Equites fit potestas, non quasi a Summo Pontifice delegata, sed vi muneris et auctoritatis quibus ipse ad rem fungitur;

d) aperte declarantur nullius roboris et vi omni destituta quaecumque pontificia documenta praeteritis temporibus, ante Pium IX, Equestris Ordinis S. Sepulcri favore data sint;/

unanimes in hanc sententiam conveneiunt: « Equestrem Ordinem S. Sepulcri, iuxta memoratas Litteras Apostolicas d. 6 Ian. 1928 datas, a Pio Papa IX *ex novo* constitutum censeri per Litteras Apostolicas datas d. 24 Ian. 1868; ac proinde:

« a) quidquid est de historica Ordinis originum quaestione, nullo modo ad documenta posse provocari ante diem 24 Ian. 1868 edita;

‹ b) quapropter Ordinis denominationem eam esse retinendam quae in memoratis Litteris constitutivis statuta est, videlicet: *Ordo Equester S. Sepulcri* appellationibus *Sacro, Militari, Hierosolymitano* expunctis;

« c) Excmo Patriarchae Hierosolymitano Latino — cum illi in eisdem Pii XI Litteris haec una denominatio data sit: *Rector atque Administrator Ordinis* ‹ *perpetuus* — perperam attributum esse titulum *Magni Magistri,* itemque privato tantum arbitrio Ordinis Equestris S. Sepulcri personam gerentes appellatos esse *Bajulivos* seu vulgo *Bali* ».

Ssmus autem D. N. Pius Papa XI. in audientia infrascripto Secretario d. 27 Iulii a. 1931 impertita, audito eorundem Emorum Patrum, in peculiarem Coetum ad hanc quaestionem componendam delectorum, voto: ne quae contra ius hisce postremis temporibus inducta sunt inolescant penitus, utque duo hi Ordines, tam bene de Ecclesia meriti, suis quisque in finibus, egregiis maiorum vestigiis insistentes, illustria facinora pro Ecclesia cumulare pergant, ipsorum Emorum Patrum sententiam approbare dignatus est atque haec quae sequuntur observanda suprema Sua auctoritate decrevit:

1. Ad publicam Ordinis Equestris S. Sepulcri denominationem adiiciatur *ultimo loco, ex* gratiosa Ssriri D. N. Pii Papae XI concessione, appellatio: ‹ Hierosolymitani » atque ideo legitima Ordinis appellatio exinde haec esto: *Ordo Equester S. Sepulcn Hierosolymitani.*

2. Exemi Patriarchae Hierosolymitani Latini appellatio eadem esto quae in memoratu» Pii XI Litteris statuta est. videlicet: *Rector atque Adminstrator Ordinis perpetuus.*

3. Quapropter omnino vetatur ne in posterum Ordo Equester S. Sepulcri Hierosolymitani titulum usurpet *Sacri Militaris Ordinis Hierosolymitani* itemque ne Excmo Patriarchae Hierosolymitano Latino titulus *Magni Magistri* aut Ordinis Delegatis titulus Bajuliri tribuatur.

4. Spectatis Ordinis Equestris S. Sepulcri Hierosolymitani in Sedem Apostolicam promeritis, quo tutius, ad maius eiusdem Ordinis Equitum decus, provideatur ut equestria insignia ab iis Civitatibus publice agnoscantur, quae cum Sede Apostolica coniunctionem amice fovent, edicitur ut quotiens Excfhus Patriarcha Hie-

387 rosolymitanus Latinus novos Equites/ instituerit, eorum nomina cum Apostolica a Brevibus Cancellaria communicet; quae, ubi nihil contra excipiendum censuerit, designationes huiusmodi ln acta referat ac diplomata suo sigillo formulaque « visai obsignet, cum haec omnia ad huiusmodi publicam tituli agnitionem sint necessaria.

5. Excdli Patriarchae Hierosolymitani Latini, Ordinis Rectoris atque Administratoris perpetui, personam gerentibus ex suprema Summi Pontificis potestate *Locum Tenentium* appellatio tribuitur, iisque solis *Excellentiae* titulus conceditur.

6. Ordinis Equestris S. Sepulcri Hierosolymitani statuta. ad huius decreti nonnam conscribenda. Sacrae Conjp-egationis Caeremonialis adprobationi, antequam publici iuris fiant, erunt subiicienda.

In contrarium non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Caeremonialis, die 5 Augusti anno 1931.—I. Card. Grazrro Pignatelli di Belmonte, Ep. Ostiensis et Albanensis, *Praef.* B. Nardone. *Secr.*

Adn. **A. BENTLEY In CR 2 (1931) 552; J, G in NrT 58 (1931) 823; ME 43 (1931) 265-268. Huius decreti venio inIka edest •pud AAS 23 (1931) 519-521.**

1049

1931 AUG 15.-SC STUDIORUM, LIT. CIRC. PART.·

Inscriptio clericorum in universitatibus civilibus

Eccellenza Reverendissima, Sono note a Vostra Eccellcnza Revma le norme che rcgolano l'iscrizione degli Ecclesiastici aile Université civili.

Esse sono principalmente contenute:

1® nella istruzione data dalla Sacra Congregazione dei Vescovi e Regolari il 21 luglio 1896 [ASS 29 (1896-97) 359-3641 e confermata dal S. Ponteficc Pio X. di s. m.. nell'Enciclica *Pascendi dominici gregis* dei 7 settembre 1907 [ASS 40 (1907) 593-650] e nel Motu proprio *Sacrorum Antistitum* del 1® settembre 1910 (AAS 2 (1910) 655-680];

2» nel Decreto emanato dalla Sacra Congregazione ConcistorLalc il 30 aprile 1918 (LE 88],

A tali Norme la Santità di Nostro Signore Pio Pp. XI ha ordinato che sia aggiunta la seguente:

Nessun Ecclesiastico tanto dei clero secolare che di quello regolare — e nessuna Religiosa — potrà d'ora innanzi chiedere l'iscrizione ad Istituti civili *di studi superiori, senza* avwz ottenuto *in antecedenza, per* il tramife *dei rispettivi Superiori,* il ‹ *Nulla osta* » della *Sacra Congregazione dei Seminari e* delle University degli Studi.

Notif.co a Vostra Eccellenza Revma che deve essere prefcrita per gli Ecclesiastici lUniversità cattolica del Sacro Cuore di Milano, e per le Religiose l'Apostolico Lstituto del Sacro Cuore in Castelnuovo FoglianL

Con particolare ossequio mi professo di Vostra Eccellcnza Revma devrho per servirla, Gaetano Card. Biεlet I, *Prefetto.* Ernesto Ruffini, *Segretario.*

• **tactirlitoa de Statibus perletHonis, Room 1949. n. 362.**

1050

1931 AUG 31.-SC SACRAMENTORUM, LIT. PART.·

Dr U>U PATINAE IN DISTRIBUENDA SACRA COMMUNIONE

Rome, 31st August. 1931.

Moit Excellent and Moil Reverend Lord. This Sacred Congregation of the Sacraments has given mature consideration to the petition sent by You In Your own name and m that o! all the Ordinaries of England and Wale·, to obtain, by renson of certain inconveniences or difficulties which nnw. the faculty of allowing the distribution of Holy Communion in the old way which obtained in England before the Instruction Dominus Salvator ILE 8921. that w. without the Communion plate. Similar petitions have been presented by other. though few. Ordinaries; and Our Most Holy Lord Pope Pius XI. to whom the petitions were referred, being of the opinion that the objections against the aforesaid regulation are not so weighty that they cannot in course of time be overcome, especially by explaining to the faithful in a suitable manner the reasons for such a precept, commanded that the use of the Communion plate should be introduced in religious houses and gradually spread among the churches.

The reason for this ordinance is urgent and evident For it is the Catholic teaching that fragments of the Sacred Species contain the whole body of Jesus Christ, no less than unbroken particles do; therefore too much care and skill can not be used to prevent the sacred fragments from being lost or trodden under foot

Hence the devotion of the faithful themselves spontaneously introduced the use of the Communion plate, and since happily the faithful approach the sacred banquet in greater numbers every day. this Sacred Congregation has approved the use of the plate and ordered it to become general. To this decision the Roman Pontiff has lent his authority and command. To render the use of the plate easier, this Sacred Congregation has more than once declared it to be in harmony with its wishes *(menti conforme)* that the plate itself be presented to the faithful and held under the chin by clerics or servers assisting the priest, provided they observe requisite care in the use of the plate, not inverting it in any way: it will be the duty of those who have charge of souls to instruct the servers on this point. Also, if the faithful, while holding the plate under the chin, are unable to raise the Communion cloth with their own hands, it may conveniently be left, duly arranged or spread (rite dispositum), as an adornment of the sanctuary.

To collect the fragments from the Communion plate, they may be taken up singly, leaving aside extraneous matter *(sordibus relictis),* or, if there is no time to spare, the purifying of the plate may be put off to another time.

So well known, however, is the devotion of the Catholics of England to the Most Divine Sacrament, and so ardent and wise the zeal of their Hierarchy, that it may be counted as certain, that what has been shown to conduce still more to fostering and showing devotion to the Eucharist, will not henceforth prove difficult, or be so considered.

To Protestants themselves this will set an example, and awaken their admiration, since they will hold in higher regard Cattolics who so seriously and devoutly handle and administer the Divine Mysteries and participate in them.

Respectfully I declare myself Most devoted In our Lord To Your Most Reverend Excellency.—M. Card Lega, Bishop of Tusculum, *Prefect.*

• **Ordinario Liverpolitano: CR 3 (1932) 431-432.**

1051

1931 SEP I.-SC SACRAMENTORUM, INDULT. PART/

Facultas audiendi confessiones extra proprlam **DIOECESIM ET CELEBRANDI EXTRA LOCA SACRA**

Preces - *Beatiss:mo Padre,* L'Ordinario *Castrense* ed Ispettore Generale per l'Assistenza Religiosa alΓO. N. B. *(Opera Nazionale Balilla)* prostrato al bacio del S. Piede, umilmente implora le seguenti facoltà e cioè:

1. Di poter dare la facolté ai Cappellani dellO. N. B od a chi ne fa le veci, purchè abilitati ad ascoltare le confessioni nella propria Diocesi. di confessare i Bahlli ed Avanguardisti e loro Superiori e di predicare anche fuori della propria Diocesi, previo avviso al Vescovo locale, se vi è l'opportunité di darlo.

2. Che quando i Reparti dcll'O. N. B. sono accampati per più giorni, il Cappellano, per dare la possibilité almeno ai migliori ira i giovani di assistere alla S. Mcsea anche nei *giorni feriali,* e di accostarsî ai Sacramenti. pos?a celebrare *nel* Campo, non aU'aperto, ma in un luogo convenientemete riparafo ed adibûo esclusivamente ‹j questo uso.

Rccr. - Ex audientia SS.mi diei 1 scptembris 1931: SSmus Djius Noster Pius Papa XI audita relatione infrascripti Card. Praefecti S. Congregationis de Sacramentis, attentis expositis: ad 1— gratiam indulget iuxta petita, dummodo sacerdotes nedum sint a propriis Ordinariis probati ad Sacras Confessiones audiendas sed etiam habeant bonum testimonium de moribus cec non idoneitatis ad Ministerium exercendum pro Juvenibus, ut plurimum satis excultis, sed non in re religiosa; monito, quatenus fieri possit, Ordinario Loci.

Ad †· gratiam indulget iuxta petita, remota tamen quacumque scandali aut admirationis occasione et cauto praesertim ne SS. Mysteria irreverentiis aut irrisionibus exponantur.

Praesentibus valituris ad triennium.—M. Card. Lega Ep.us Tusculan., *Praef.* D. Iorio, *Secr.*

• **Ord.nario Ccstrensi in Itolio: ME 44 (1932) 195.**

1052

1931 SEP 4.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Ad sananda matrimonia mixta requiritur certitudo **MORALIS DE CATHOLICA EDUCATIONE UNIVERSAE PROLIS**

S. C. de Prop. Fide in responsione ad Delegatum Apostolicum in Turearum republica, data die 4 septembris 1931, non admittens petitam sanationem in radice, addit: ‹ *iuxta ultimas dispositiones S. Officii* (LE 979] r.on *posse sanari in radice mixta coniugia, nisi habeatur moralis certitudo partem acatholicam universae* prolij *tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram* ».

• **Delegato Ap in Turcharum gentibus: P. GASPARRI, De m» triaxiBio. ed. 1932, n. 1224, Vol. II p. 269.**

1053

1931 SEP 26,-PIUS XI, LIT. AP. AAS 24 (1932) 225

Erigitur delegatio apostolica in bulgariae regno

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Cum exigat Apostolicum munus, quo in terris fungimur, ut populorum boco, quantum in Domino possumus consulamus, eosdem strictiore vinculo Nobis atque huic Sanctae Sedis contangere, data opportunitate, nitimur. Qua propter cum am anno mdccccxxv in territorium Regni Bulgariae Praelatum titulo ac munere Visitatoris Apostolici decoratum atque episcopali dignitate insignitum miserimus. et nunc ad res religiosas melius ibidem provehendas peropportunum videatur eodem in Regno Delegationem Apostolicam constituere atque erigere, auditis quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus qui tum Sacrae pro Ecclesia Orientali Congregationi, tum Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositi rant, haec quae sequuntur decernenda existimavimus. Nmirum, auctoritate apostolica Nostra, praesentium Litterarum tenore, pro toto Bulgariae Regno ex nunc Delegationem Apostolicam erigimus et constituimus, e;que omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Delegationum propria sunt.

Haec, quae in bonum nobilissimae Regni Bulgarie! gentis fore confidimus, in Domino statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iu&ter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Delega-Uoni Apostohcae per Nos in Bulgaria constitutae nunc et in posterum suffragari; sicque rite judicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, «cienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvi mensis Septembris anno mdccccxxxi. Pontificatus Nostri decimo.—E. Card. Pacellt, α *Secretu Status.*

1054

1931 OCT 15.-SC CONCILII, INDULT PART.·

Facultas dispensandi a lege ieiunii et absttnentlae

Your Excellency: The Sacred Congregation of the Council, in a letter dated 15 October. 1931. informs me that, in view of the difficulties experienced by the faithful in observing the laws of fast and abstinence on civil holidays, His Holiness, Pius XI, in the audience of 5 October, 1931, granted to all the Ordinaries of the United States, *ad quinquennium,* the faculty to dispense their subjects from the laws in question whenever any of the civil holidays now observed occurs on a day of fast and or abstinence.

The Most Reverend Ordinaries, in dispensing on such occasions, will please inform the faithful of this Induit of the Holy See and exhort them, in view of the dispensation, to make some offering, especially in favor of the poor.

With sentiments of highest esteem and best wishes, I remain, Sincerely yours in Christ, P. Fumasoni-Biondi, Archbishop of Dociea, Apostolic *Delegate.*

• **Ordinariis S. F. Americae Septemtnonalis: ER 86 (1932) 65**

1055

1931 OCT 17.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Consecratio altaris ex pluribus laminis lapidis compositi est invalida

BRUNEN.

Ordinarius Brunensis Sacrae Rituum Congregationi, pro opportuna solutione, sequentia dubia humillime proposuit:

1. Utrum valida sit consecratio altaris immobilis, cuius mensa, contra praescriptum can. 1198 C. J. C.. non constat ex unico lapide naturali, sed e duabus vel tribus laminis lapidis naturalis super se positis et cemento ita iunctis ut appareat sicuti unicus lapis naturalis?

2. Utrum in tali altari, per nefas consecrato. S. Missa celebrari possit?

Et Sacra eadem Congregatio, re mature perpensa, respondere censuit:

Ad 1. Consecratio altaris invalida fuit.

Ad 2. Pro celebratione Missae stetur can. 822 Codicis J. C. Atque ita rescripsit et declaravit, dic 17 Octobris 1931.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* Hcnricus Dante, *Subst.*

* **Ordirwio Brunensi, Fret. N. 81/1931: AKKR 112 (1932) 601. Adn. REGATILLO n.591.**

1056

1931 OCT 26.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Indulgentiae in consecratione altaris conceduntur ab episcopo delegante et promulgantur a delegato

LIMBURGEN.

Hodiernus Episcopus Limburgensis Sacrae Rituum Congregationi, pro opportuna solutione, sequens dubium proposuit: An delegatio sacerdotis ad altare fixum consecrandum secundum Ritum Pontificalis Romani, data ex facultate quinquennali, etiam contineat delegationem validam ad Indulgentiam concedendam vi can. 1166, 3 CJC, et quatenus negative, an ipse Episcopus Ordinarius loci, qui sacerdotem delegat ad altare fixum consecrandum intelligi possit tamquam Episcopus consecrator secundum mentem praefati can. 11«J. 3 CJC.?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, roque mature perpensa. respondendum censuit: Indulgentiae in consecratione altaris con-

ceduntur ab Episcopo qui altare consecrat, vel consecrare deberet» et tantum promulgantur ab ipso delegato.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 26. Octobris 1931.—Alfonsus Cannei. S. C. R.» *Secr.*

• Ordisxrio Umburçensi.Prof. N. I 54/931: AKKR 113 (1933) 1I5-П6.

1057

1931 NOV 1.-SC RITUUM, DECR. AAS 23 (1931) 447-450

VARIATIONES

Faciendae in rubricis kalendarii, breviarii ac **MISSALIS ROMANI**

L - Ix KALDnumo

In Kalendario, ad calcem mensis Mail, supprimatur: • Feria VI post Octavam... Duplex I classis

П. - IN BREVIARIO ROMANO

In additamentis ct variationibus TiL ПI. De Octavis. n. 2. post verba " Octava Ascensionis ", addatur " atque Sacratissimi Cordis lesu ".

In tit VI, De concurrentia *Festorum,* n. 4. expungantur verba " Attamen in dic Octava Sacratissimi Cordis lesu ".

In tiL VU, Dc Commemorationibus, n. 5. post verba " de die inIra Octavam Nativitatis Domini vel Ascensionis " addatur " vel Sacratissimi Cordis lesu

Feriae privilegiatae ita enuntientur: * Feria quarta Cinerum. Feriae omnes Maioris Hebdomadae ",

Inter duplicia I classis primaria post Festum Sanctissimi Corporrs Christi, addatur " Festum Sacratissimi Cordis lesu ".

Expungatur " Duplex I classis secundarium

Post festa feriata: " Festum feriatis aequiparatum. M Festum SsAi Cordis lesu

Octavae III ordinis ita enuntientur: " Octava Nativitatis Domini. Octava Ascensionis Domini. Octava Sacratissimi
443 Cordis lesu "./

In tabella occurrentiae loco " 0 ", quod legitur in interferentia Vigiliae cum dic infra Octavam III ordinis, ponatur " 4

Inter *Notanda in praecedentes tabellas n.* 13, expungantur verba " et tunc in II Vesperis, sine ulla Commemoratione

In Ordinario divini Officii, quoties m rubricis legitur " ac Ssihi Corporis Christi dicatur ** SsjTu Corporis Christi ac Sacratissimi Cordis lesu

Ibidem, in Rubrica ante Lectionem brevem Dominus *autem dinyat,* loco verborum M a Fena VI post Octavam Sanctissimi Corporis Christi ", dicatur " a Dominica IV post Pentecosten ".

In Psalterio Breviarii Romani, quoties in Rubricis legitur " in Dominica III ct reliquis post Pentecosten ", dicatur " in Dominica IV et reliquis post Pentecosten ".

Ibidem, quoties in Rubricis legitur " ac Sanctissimi Corporis Christi dicatur " Sanctissimi Corporis Christi ac Sacratissimi Cordis lesu ",

Rubrica ante Fenam II Maioris Hebdomadae ita emendetur: ** Omnes Feriae huius Hebdomadae sunt maiores privilegiatae

Rubrica in Ferla II infra Hebdomadam 1 post Octavam Pentecostes sic reformetur: " Responsoria, ponuntur cum suis Lectionibus in Feria IП aut IV. si hae Lectiones in alteratura resumendae sunt iuxta Rubricas; secus omittantur -

In die Octava Sanctissimi Corporis Christi, cxpu -.cta veteri Rubrica, pinantur Lectiones Sequentis Feriae \ I cum Responsoriis de Octava. In fine addatur: " Vesperae de sequenti ",

In Fena VI post Octavam Corporis Christi ponatur novum Oflicium Sacratissimi Cordis lesu cum tota Octava. Post diem Octavam addatur rubrica: " Ad Vesperas, nisi sequenti dfe persolvendum sit Officium de Festo novem lecti muni aut de qmiloct Octava vel Vigilia, fit Commemoratio de Sancta Maria, ct de ca dicitur Officium In Sabbato sequenti. Quod Item servatur .. " (ut antea legebatur «-ib feria VI post Octavam Corporis Christi) Rubrica tx^silA «d Vesperas Sabbati post Dominicam II post Pentveostrm. amittatur. ct ponatur ad Vesperas Sabbati scuurntis cum oratione Da nobis. Rubrica quae Invenitur in Dominica III ponatur tn Dominica IV.

In Rubrica posita sub Fena V Hebdomadae IV Octobris. I'co verborum " sumuntur Lectiones Dominicae V et Feriae II et ПI citndem Hebdomadae " dicatur " sumuntur Lectione Fert ic II et III rt IV Hebdomadae V Octobris .

Sub Dominica V Octobris substituatur haec Rubrica. " In Dominica occurrente a die 25 wd diem 31 Octobris me!u<ivr recolitur Fretum Domini NoMrl lesu Christi Rvuis.
449 ut In Prnprin Sanctorum notatur " /

Lectiones II Nocturni de eadem Dominica supprimantur Lectiones autem I Nocturni de hac Dominica ponantur ta Feria II. Lectiones Feriae II In Feria III, Lectiones Fertae 1П in Feria IV. suppressis veteribus Lectionibus Feriae IV.

Ante Lectiones Feriae II ponatur Rubrica: " Lccticnci huic Fenae et duabus sequentibus Feriis assignatae. si wu diebus dici nequeant, ponuntur.,. " (ut antea legebatur suo Dominica V Octobris).

III. - IN VISSAII ROMANO

In novis Rubricis. Tit V. Dc Commemorationibus, ŋ. I ad calcem addatur: " De Festis autem Domini in quavis Dominica minore vel in Vigilia Ephiphaniae occurrentibus fit Commemoratio etiam in Missis cantatis vel conventushbus Duplicium I classis, si tacta fuerit in Officio

In eodem titulo V. n. 3. loco verborum " dc Domimca quavis, de Feria maiori ". dicatur '* de Dominica quavii» etiam anticipata, et, ante Commemorationem Dominicae minoris vel Vigiliae Epiphaniae, de quolibet Festo Denum occurrente, dc Feria maion

In titulo VI. *Dc Orationibus,* n. 4. ad calcem. loco verborum " Festo SsTiae Trinitatis ct Festo Ss.TU Corpora Christi ", dicatur " atque in Festis Sstflae Trinitatis, Ss±i Corporis Christi, Sacratissimi Cordis lesu ct Domini Nostri lesu Christi Regis

In titulo Vili. Dc *Praefatione,* n. 1. loco verborum" itcoi pro Dominica infra Octavam Corporis Christi " dicatur, " item pro Dominica infra Octavam Um Corporis Chrisu quam Cordis lesu ".

Ibidem, loca verborum " si Commemoratio Octavae Ccr pons Christi sit omittenda, in Dominica II post Pentecosten ". dicatur " si Commemoratio Octavae Corpora Christi vel Cordis lesu sit omittenda, m Dominica П et IП post Pentecosten

In titulo X. *Dc colore paranientorum,* n. 1. loco verborum " praeter Missam de Dominica infra Octavam Corpora Christi dicatur " praeter Missam de Dominica infra Octavam Um Corporis Christi quam Cordis lesu ",

Sub Fena IV Cinerum, in Rubrica posiU ante Antiphonam *Immutemur habitu,* loca verborum "genibus llexxs coram Altari ", dicatur " ad AlUre conversus

Tn Rubrica posiU ante Praefationem de Sancta Cruce, n. 1. expungantur verba " de Sacratissimo Corde lesu

Post Praefationem de Ascensione Domini ponatur Praefatio de Sacratissimo Corde lesu./ 450

In Rubrica posiU ante Praefationem de Sanctissima Trinitate, loco verborum " exclusa pariter Missa Dominicae П post Pentecosten... de Nativitate Domini dicatur " exclusa pariter Missa Dominicae II et IП post Pentecosten, in qua. si omittenda non sit Commemoratio Octavae Sanctissimi Corporis Christi vel Sacratissimi Cordis lesu. sumitur Praefatio de respectiva OcUva

Ante Dominicam II post Pentecosten ponatur nova Missa Sacratissimi Cordis lesu.

In Missa Dominicae infra Octavam Sacratissimi Corda lesu. tertiae post Pentecosten, post primam Orationem addatur: " Et fit Commemoratio Octavae Sacratissimi Cordis lesu ". Post Secretam autem addatur: " Praefatio de Sacratissimo Corde lesu. ratione Octavae: sed, st Dom-r. ritio Octavae sit omittenda, dicitur Praefatio de Sstha Trinitate. iuxta Rubricas

In Missa dc Festo Eucharistici Cordis lesu. quae est in Appendice Missalis. post Secretam ponatur Rubrica: " Praefatio de Sacratissimo Corde lesu ".

URBIS et ORBIS

Aucto a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI ritu festo Sacratissimi Cordis lesu. additaque Octava privilegiata tertii ordinis, necessario huic novae sollemnitati aptandae erant Rubricae Breviarii et Missalis Romani. Quare, re mature perpensa, auditoque specialis Commissionis voto. Sacra Rituum Congregatio vigore facultatum sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Doxnino Nostro tributarum, suprascriptas variationes adprobavit. illasque in futuris editionibus Breviarii et Missalis Romani inserendas mandavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 1 Novembris 1931. — C. Carp. Laurenti, *Praef.* Λ. Carinci, *Secr.*

Adn. P. B. in EL 45 (1931) 322-323: I PAUWELS in PrM 21 (1932) 53 56 et In NrT 59 (1932) 69-71.

1058

1931 NOV 3.-SC SACR., RESPONSUM. PART.·

Competentia tribunalis inferioris ad recipiendas denuntiationes nullitatis matrimonii mixti

Relatis in hac S Congregatione litteris Ordinarii Berolinensis quibus postulat utrum, praehabita denuntiatione nullitatis matrimonii iuxta can. 1971 parag. 2,

promoter justitiae vel Ordinarius jus habeant actionem instituendi, et an tribunal ordinarium in casu indigeat vtaia S. Sedis ad causam instruendam, eadem S. C., attentis expositis, in Congressu diei 30 Octobris 1931 rescribendum censuit:

Rrftus Ordinarius in excipienda denuntiatione nullités matrimonii et in causa introducenda, se gerat ad nonnam decisionis Commissionis Pontificiae datae sub die 17 Februarii 1930 (LE 9611, absque venia S. Sedis, nisi agatur de causis S. Officio reservatis juxta decretum ejusdem S. Officii diei 27 Januarii 1928 ILE 814J.

Datum Romae, die 3 Novembris 1931.—M. Card Liga. Eppus Tusculan.. *Praef.* D. Jorio, *Secr.*

• Odirario Btrollnonii. Prot. N. 5002/31: AKKR 112 (1932) 1S5. Ada. V. T. SCHAAF in ER 91 (1934) 75-84.

1059

1931 NOV 19.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

Religiosae votorum slmplicium, si domos habeant sui IURIS, INDIGENT VENIA S. SEDIS AD TRANSITUM EX UNA DOMO IN ALIAM

Brooklyn!!, die XXVII Augusti 1931

Dubium - *Eminentissime Princeps:* ..... Prae oculis habentes praescripta canonis 632 C. I. C. et responsa S. Cong. Religiosorum Sodalium negotiis praepositae sub die IX Novembris 1926 [LE 720] editorum, quaerimus utrum religiosae quae secundum constitutiones vota dumtaxat simplicia undique emittant, praescripto canonis 632 C- I. C. tenantur, si unaquaque earum domus ab aliis eiusdem religionis domibus independens prorsus sit?

Tales enim religiosae nullam praeter localem superiorissam agnoscunt, proindeque earum domus quasi sui iuris esse apparent. In constitutionibus autem earum domus monasteria passim appellantur. Ex alia autem parte moniales nullimode dici poterunt, ita ut sub tenore responsorum iam memoratorum comprehendi nequeant.

Cum una non sit peritorum quibus consuluimus sententia. instructiones opportunae in causa utiles valde fore Nobis videntur...

Sacram Purpuram reverenter deosculans permaneo Eminentiae V. Revmae Addictissimus servus, *Episcopus Brooklyn}ensis.*

Responsum - Secretaria S. Congr. de Religiosis. *Romae, die 19 novembris, 1931.*

Ezcine uomine. Haec S. Congregatio, mature perpenso dubio ab Exc. Tua exposito: utrum religiosae Adoratrices Pretiosissimi Sanguinis quae secundum Coristitutiones vota dumtaxat simplicia undique emittunt. praescripto can. 632 C. I. C. teneantur, si unaquaque earum domus ab aliis eiusdem religionis domus independens prorsus sit? . . . attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit: < Dispositio can. 632 (633, § 3) servanaa est etiam in transitu Religiosarum a Pretiosissimo Sanguine ad aliud monasterium sui Instituti ».

Haec a me communicanda erant cum Excellentia Tua. cui fausta omnia adprecor a Domino. Addmus servus.—Vine. La Puma. *Secr.*

• Ordinario Brooklynlensi, Trot. N. 26/31: J. C. KONRAD, The Trinfcr of Rellsiosui to another Community, Washington 1949. p. TG2-103. Adn. J. G. KONRAD, op. et loc. cit.

1060

1931 NOV 21.-SC RITUUM, 1NDULT. PART.·

Conceditur indultum celebrandi festum b. m. v. OMNIUM GRATIARUM MEDIATRICIS

RAus Dnus Franciscus Verdier. Superior Generalis Conrrerat:onis Missionis et Instituti Puellarum Caritatis«Ssftum Dominum nostrum Pium Papa XI humilllm? rogavit £. ad iwtndam In utraque familia sibi concredita devotionem erga Beatissimam Virginem Mariam, in omnibus Ecclesiis et Oratoriis tam Congregationis Missionis quam Instituti Puellarum Caritatis, quotannis recoli valeat festum B. Mariae Virg., omnium gratiarum Mediatricis.

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab Ipso Sanctissimo Domino nostro tributarum, benigne annuit pro gratia iuxta preces, adsignata ad idem festum recolendum die trigesima prima mensis Maii, sub ritu duplici maiori et cum Officio ac Missa propriis et approbatis. Servatis de cetero servandis. Quibuscumque contrariis non obstantibus.

Die 21 novembris 1931.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

• Congregationi Minionis- EL 46 (1932) 101.

1061

1931 NOV 25.-SC RIT., DECIL AAS *2I* (1935) 310-311

DE MODO SERVANDO IN EXAMINANDIS PROCESSIBUS INFORMATIVIS PRO SIGNANDA COMMISSIONE SUPER INTRODUCTIONE CAUSARUM SERVORUM DEI ET PRO CAUSIS CONFIRMATIONIS CULTUS

Ob Indefectibilem Sanctae Matris Ecclesiae supernaturalem spiritus fecunditatem, accedente magis actuosa Sacrorum Antistitum et Postulatorum laudabili sedulitate pro Causis Servorum Dei provehendis, feliciter nunc contingit, ut iugi quodam incremento huic Sacrae Rituum Congregationi examinandi proponantur informativi, uti dicuntur, processus ab Ordinariis locorum instructi pro novis Servorum Dei Causis introducendis. Quod dum animum recreat simul admonet ut tanti momenti causae, plures equidem numero, in ipso primo earum limine apud hanc Sacram Congregationem, ita diligenti trutina iuxta recepta criteria cribrentur, ut expeditior postea fluat earum cursus, quae dignae pro meritis habeantur.

Porro ea olim extitit hac in re disciplina ex decretis sa. me. Urbani VIII, ut de signanda Commissione super introductione Causae ageretur in Congregatione generali coram Summo Pontifice, una cum Patribus Cardinalibus, simul adstantibus suumque suffragium ferentibus Consultoribus universis. Cui postea regulae, cum ea difficilior applicatu evaderet, ne scilicet aliae gravissimae causae in Congregationibus generalibus tractandae praepedirentur, saepius derogatum est; a<xcdente tamen in singulis casibus pontificia dispensatione ad examen de informativo processu pro causae introductione instituendum in Ordinaria, quae dicitur. Congregatione Patrum Cardinalium, absque Consultorum interventu ac suffragio. (Cf. Benedicti XIV, *De Serv. Dei Beatif. et de Beat. Canoniz.,* lib. II. cap. 36. n. 5).

Quae demum praxis in can. 2032 Cod. Iuris Canonici recepta est.

Attamen, praesentibus inspectis rerum adiunctls quae supra sunt memorata, opportunum apparet ut, talibus processibus informativis plenius excutiendis, antiquiori disciplinae, congruis adhibitis temperamentis, aliquantulo propius accecatur.

Itaque, firmo manente citato canone de examine processus informativi instituendo in Congregatione Ordinaria. illud tamen addendum simul visum/ est, ut 311
pro tali examine in dictis Congregationibus peragendo, praeter S. C. Secretarium. Promotorcm Generalem Fidei, et Subpromotorem. adsit quoque ea pars Consultorum qui inscribuntur *Officiales Praelati;* iique supradicti omnes suum consuitivum votum super dictis causis scripto exaratum legant coram Patribus Cardinalibus, qui postea rem excutient. Quod idem servandum visum est quando in dictis Congregationibus Ordinariis Causae aguntur de Confirmatione vel Extensione cultus.

Quae quidem omnia Ssmus D. N. Pius Pp. XI. gloriose regnans, in audientia subsignata die ab infrascripto Cardinali S. R. C. Praefecto habita, auctoritatis suae robore constitui voluit atque vigere, cademque praescripta. ad instar normae pro dictis causis, posthac servanda iussit. Qua super re praesens Decretum conixi atque edi mandavit Contrariis non obstantibus quibuscumque.

D:e 25 Novembris 1931.—C. Card. Laurenti. *Praef* A Carinci. Secr.

Adn. A. BENTLEY in CR 10 (1935) 484: F. ROBERTI in Apolt. 8 (1935) 359-350; PrM 24 (1935) 213.

*.
Qrl
|

1062

1931 NOV 30.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

ABSQUE TENTA *sc* S. OFFICII TRIBUNAL DIOECESANUM COGNOSCERE NEQUIT CAUSAM NULLITATIS MATRIMONII INTER ACATHOLICOS CELEBRATI

Excellentia Revma., Die 6 Septembris nuper elapsi Excellentia Tua Revma a S. Officio petebat utrum, recepta denuntiatione nullitatis matrimonii inter acatholicos celebrati, a catholico facta, qui cum parte acatholica illegitime convivit, < Ordinarius vel Promoter justitiae actionem instituere possit, ita ut tribunal ordinarium jam causam, servatis praescriptionibus juris, cognoscere et definire valeat ».

Cui petitioni haec Suprema Sacra Congregatio respondendum mandavit: *Recurrendum in singulis casibus.*

Maximam meam observantiam Tibi obtestor ac permaneo Excellentiae Tuae Revmae Addictissimus.—D. Caro. Sbarreiti. Episcopus Sabinensis et Mandelensis, *Secr.*

• Ordinario Bolin«nsi, Prat. N. 2824/31: AKKR 112 (1932) 154. Ada. V. T SCHAAF lû ER 91 (1934) 75-34.

1063

1931 NOV 30.-SC REL·, DECRETUM. PART.·

Mutatio formulae rescripti saecularizationis

Cum ln plenario coetu Em. Patrum S. Congr. de Religiosis dubium moveretur de aequivalente exsecutione indulti saecularizationis per admissionem religiosi in dioccesim, satius visum est Em. Patribus 27 nov. 1931 formulam rescripti hoc modo reformare:

• Vigore facultatum a SS.mo D.no N. concessarum. Sacra Congregatio negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto N. N. ct attentis litteris testimonialibus Ordinarii N. N., benigne indulget... ut dummodo Orator de novo titulo sit provisus, vel ipsius Ordinarii iudicio, eius congruae sustentationi aliter cautum sit, ipsi, deposita exteriore forma habitus religiosi. Indultum saecularizationis. per Decretum huius Rescripti executor ale in scriptis exaratum, concedere valeat; ita ut Religiosus liberatus a votis in Religione emissis, firmis oneribus Ordini maiori adnexis, eo ipso maneat incardinatus Dioecesi N. N. ad nonnam Can. 640. I n. 1 ct 2. et G42.2 Codicis Iuris Canonici. Exemplar autem Decreti exsccutorialis supradicti Rescripti communicetur tum cum Sacra Congregatione, tum cum Superiore Generali...; et interim, donec omnia quae hic praescripta sunt adimpleta fuerint. Religioso nec liceat a Religione egredi, neque Ordinario cumdem Religiosum)u suam dioccesim recipere.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

SSmus in Audientia diei 30 Novembris 1931 approbavit.—Vine. Li Puma, Secr.

• PrM 21 (1932) 183·.

1061

1931 DEC 1.-SC REL·, INSTR. AAS 24 (1932) 74-81

INSTRUCTIO

Ao sufremos religionum et societatum **CLERICALIUM MODERATORIS DF FORMATIONE CLERICALI ET RELIGIOSA ALUMNORUM AD SACERDOTIUM VOCATORUM. DEQUE SCRUTINIO ANTE ORDINUM SUSCEPTIONEM PERAGENDO**

1 Quantum Religiones omne* ac Societates ad salutem conferant populorum, sive hi iam Christi fide sint regenerati, nive adhuc in Idololatriae tenebris et in morti* umbra sedeant, vix poterit verbis edici. Eorum quippe alumni ii <unt qui. evnngeHca secuti consilia, atque mundo despecto, toto· sc divino servitio mancipant**. proh-•••tonis suae virtute, aliud non quaerunt quam Dei regnum in terris promovere, prout non ita pridem Ssmus Dominus Noster Pius XI testabatur:|* c Ex hac igitur tanta religiosorum Ordinum varietate, quasi ex dissimilibus arboribus in agro dominico consitis, magna oritur et in salutem gentium provenit fructuum varietas; atque nihil sane pulcrius atque adspectu delectabilius quam harum complexus atque universitas Sodalitatum, quae, etsi ad unum atque idem denique spectant, habent tamen suum quaeque industriae et laboris campum, a ceteris aliqua ex parte distinctum. Fieri enim divinae Providentiae consilio solet, ut, quotiescumque novis est necessitatibus occurendum, nova item religiosa instituta excitentur ac floreant ».

2. Qui status, quam sublimis et nobilis sit, nuper eloquenter edisserebat idem Beatissimus Pater in nuntio radiophonico ad totum terrarum orbem transmisso. 12 Febr. 1931, dum religiosos omnes alloquens, quos < filios et filias praedilectionis Nostrae » nominabat, eos esse dicebat. « qui quaeve charismata mehora aemulantes, atque in fide sanctissimorum votorum et in religiosa disciplina totius vitae nedum praeceptis sed et desideriis consiliisque divini Regis et Sponsi obsecundantes, Ecclesiam Dei virgineo odore fragrantem facitis, comtemplationibus illustratis, orationibus fulcitis, scientia et doctrina ditatis, ministerio verbi et apostolatus operibus in dies percolitis et augetis. Igitur vere caelestis et angelicae vocationis participes, quanto pretiosiorem thesaurum gestatis, tanto diligentlorem' 3 adhibeatis custodiam, non solum ut certam vestram vocationem et electionem faciatis, verum etiam ut in vobis, tanquam in servis apprime fidelibus et devotis, cor Regis et Sponsi consolationem et reparationem aliquam inveniat pro infinitis offensionibus et negligentiis quibus homines ineffabilem Eius dilectionem rependunt ».3

3. Cum ergo religiosorum status adeo praecellens sit. nihil mirum si humanae salutis hostis nullum non moveat lapidem, ut eos, qua perversis suasionibus, qua mundanarum voluptatum adlectu. qua denique passionum concitatione, ab eiusdem status sublimitate deiiciat Re quidem vera, non desunt graves desertionum casus, nedum ab statu religioso, verum etiam ab ipsa sacra militia, in quam per ordinum susceptionem fuerant viri religiosi cooptati. Quod, quanto accidat eorumdem religiosorum, immo ipsius religionis, detrimento atque christifidelium scandalo, nemo est qui non videat Quapropter, arrepta occasione Instructionis, non ita pridem a Sacra Congregatione de Sacramentis ad locorum Ordinarios missae super scrutinio candidatorum instituendo antequam ad ordines promoveantur,3 Sacra haec Congregatio Religiosorum, ut muneri suo satisfaciat facto verbo cum Sanctissimo ac de ipsius speciali mandato. haec quae sequuntur» in Moderatorum Religionum ac Societatum clericalium memoriam, revocare, atque, ubi opus sit, praecipere decrevit.

1

De formatione alumnorum ad ordines promovendorum

4. Ex ipsa rerum natura atque quotidiana experientia accipimus. Religionum prosperitatem ab alumnorum formatione, sicut a cultura pulcritudinem arborum potissimum pendere. Quod ita exponebat sanctae memoriae Pius IX: ‘ « Cum ex diligenti tyronum admissione atque optima illorum institutione latius cuiusque sacrae familiae status decorque plane pendeat. vos summopere hortamur, ut eorum qui religiosae vestrae familiae nomen daturi sunt, indolem, ingenium, mores antea accurate exploretis, ac sedulo investigetis quo consiha. ovo spiritu, qua ratione ad regularem vitam ineundam ipsi ducantur ».

5. Enimvero. mature iam prudenterque delectis adolescentibus religiosae vitae candidatis. Superiores impense curabunt, ut eis una cum pietatis doctrina, ad aetatem eorum accommodata, inferiores quoque disciplinae tradantur, quae in gymnasiis tradi solent; ’ < ita scilicet, ut non ante ad novitiatum accedant, quam humanitatis, ut aiunt, curriculum confecerint, nisi sat gravis interdum causa aliter decernendum suadeat ⁑. quo casu compleri debebit, antequam cursus philosophicus Incipiatur.

6. Atqui imorimis, maxima diligentia, iam inde a primo candidatorum in Religionem ingressu. Superiori-

’ **Ep ap<Mt.** *Unlcerutu Dei Filius,* **19 Martii. 1924 (A. A. S.. vol. XVI. pp. 133 134».** » *A A.* **S.. vol. XXIU. p. 67.**
1 **Instructio 27 Dec. (A. A. S., vol. XXIU, p. 120). (LE I0M].**
• Ut, upest. *r/bi primum.* **17 Iunii 1S47** ’ *Cod.* **tur. csx. c. JW · Pilis XI, Ep. op. cit., p. 140.** *i* **Pius X. Ep**

bus adhibenda erit ut adolescentes, non gregatim. neve festinanter adsciscantur»7 sed ii soli, in quibus divinae vocationis indicia deprehenduntur, et spes affulget eosdem cum fructu ecclesiasticis ministeriis perpetuo addictum iri.· Ampliores adhuc de candidatis notitias sibi procurent Superiores antequam alumnos ad novitiatum admittant,· et testimoniales litteras forsan insufficienter acceptas, per alias accuratas investigationes a fide dignis personis habitas, suppleant. Neque negligant Superiores notitias sibi assumere de illorum familiarum moribus, utrum nempe parentes fuerint ab illis vitiis immunes, quae facile in prolem redundare possent. Nimirum. in candidatis ad sacerdotium designandis, communia vocationis religiosae indicia minime sufficiunt, sed requiruntur praeterea signa specialia clericorum statui propria. Hac ergo de causa praecipiunt sacri canones, ut novitiatus alius pro clericis, alius pro conversis habeatur, adeo ut qui pro una classe expletus fuerit, pro altera non valeat.

7. Expleto novitiatu, alumni in iis domibus collocentur. in quibus plena legum observatio floreat, praesertim quod ad perfectam vitam communem,[9]* necnon ad paupertatem spectat, ubi, praeterea, cetera ita sint disposita, ut praescriptum philosophiae ac theologiae cursum fructuosius valeant peragere. Quo quidem tempore cavebunt Superiores ne iuvenes a virtutum certamme animos remittant, illos ab illorum librorum aut ephemeridum lectione, quibus a bonis studiis praepediri uîcumque possent, arcentes, necnon, quod ad animi recreationem pertinet, ab illis quoque exercitationibus corporeis, quae clericos minime decent, iuxta gravissimum monitum Concilii Tridentini : u « Sic decet omnino clericos, in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus nil, nisi grave, moderatum
Z ac religione/ plenum prae se ierant ». Curabunt quoque Superiores ut Magistri spiritus, quorum speciali curae toto studiorum curriculo illi committuntur, eorum animos ad vitam religiosam et clericalem, qua opportunis monitis, qua instructionibus atque adhortationibus, informent: u hac enim ratione, et non aliter, tandem aliquando solidam doctrinam praeferent cum sanctissima vita coniunctam.

8. Quod spectat ad sacrarum litterarum studia, gravissima verba semper prae oculis habeant eiusdem Ssmi Domini Nostri Pii XI: 14 « Quam quidem rerum sacrarum cognitionem cum necesse sit Ecclesiae administros et maximi facere et penitus percipere, id ipsum est hortationis Nostrae caput, ut sodales religiosos, sacerdote vel iam potitos vel posthac initiandos, ad disciplinas sacras assidue excolendas excitemus, quas nisi calleant, vocationis suae munia perfecte absoluteque implere non poterunt. Cum enim iis, qui se Deo consecraverint. aut unum aut certe praecipuum propositum sit orare Deum et divina contemplari aut meditari, qui igitur gravissimo eiusmodi fungantur officio, nisi fidei doctrinam plane cognitam habeant atque perspectam? Quod velimus eos imprimis attendere, qui umbratilem in caelestium rerum contemplatione vitam degunt; errant enim, si putant, theologicis studiis aut ante neglectis aut postea depositis, posse se, copiosà illâ destitutos, quae e doctrinis sacris hauritur. Dei mysterioruinque fidei cognitione, facile in excelsis versari atque zd interiorem cum Deo coniunctionem efferri atque evehi. Ad ceteros autem quod attinet, sive ii docent, sve contionantur, sive animis expiandis pro tribunali poenitentiae sedent, sive in sacras expeditiones dimittantur. sive cum populo in cotidiana vitae consuetudine sermocinantur, nonne multiplex ista ministerii sacri exercitatio eo plus habitura est roboris atque efficacité f. quo maiore eruditionis summa niteant ac polleant >?

9. Quoniam vero haec iuvenum studiosa formatio compleri nequit ubi dissipationi locus detur, aut Juventas passim per diversas domos vagari, vel apud parentes commorari permittatur, ideo non absque iusta et gravi causa, de qua re Superiorum conscientia graviter onerata manet, eosdem itinera suscipere liceat, sed in (tan.bus ad studia destinatis constanter permaneant; •biquc. in exercitia pietatis ac scientiae, usque ad completum studiorum curriculum, incumbant assidue. Quod valet etiam, s) quango eos, de licentia huius Sacrae *Con-*

Ciu prfjRkn 4 Aug. 1913, nd Mag. Gen. (*A*- A. 5.» vol 7. p. 133 Cf. Plus XI, Ibld.). • Can. 1353 § 1» * Can. 5Ů&S « Can. 5.M. “ Can. 5S7 5 2. u Sess. XXII. c L De rr/om. » Can. 5« | 1. ap- Cit., pp. 136.

gregationis, ante completum quartum sacrae theologiae annum, presbyteratu insigniri contingat

10. Cum autem maiores scopuli initio vitae sacerdotalis occurrere soleant, caveant Superiores ne post ordinationem et completo iam stu/diorum curriculo, 78
iuvenes sibi ipsi relinquantur, sed per aliquod tempus sub speciali cura eosdem habeant Quod ut facilius fiat, illos in domibus ubi perfecta viget regularis observantia assignent, speciale tyrocinium, pro uniuscuiusque captu, subituros. Inierim studia prosequantur et in eis iugem profectum edant ad normam sacri canonis, praecipientis ut « religiosi sacerdotes, ... post absolutum studiorum curriculum, quotannis, saltem per quinquennium, a doctis gravibusque patribus examinentur In variis doctrinae sacrae disciplinis antea opportune designatis >: 15 de qua re, in quinquennali relatione Sacram hanc Congregationem edoctam teneant, simul rationem reddentes de causa motiva exemptionum, si quas ipsi dare censuerint.

11. Haec autem omnia officia Superiores faciliore negotio adimplebunt, si in personis, quibus iuvenum institutio committitur deligendis, speciales impenderint curas, ut nonnisi viri prudentes, caritate ac pietatis observantia praestantes ad id muneris advocaverint. Ipsi vero spiritus Magistri necnon scientiarum Professores, alumnis suis, iam ab unguiculis, exemplo disciplinae religiosae et virtutum sacerdotalium esse satagant, scientes nonnihil verba, plurimum vero exempla ad animos iuvenum informandos conferre.u

De *scrutinio ante susceptionem ordinum peragendo*

12. Quod, vi canonicae legislationis, ad ordinationem religiosorum attinet. Superiores maiores vel concedunt litteras dimissorias Episcopis ordinantibus,[17] vel saltem alumnos ordinationi praesentant cum litteris testimonialibus. u Hisce testimonialibus litteris Superior religiosus non solum alumnos esse de familia testatur, sed etiam de studiis peractis, deque aliis in iure requisitis fidem facit.” Hinc liquet, gravissimam illam obligationem qua tenentur Episcopi efformandi, probandi ac seligendi proprios subditos saeculares qui sacros ordines recipere volunt, eamdem prorsus Superioribus religiosis incumbere, quorum est suis subditis ad sacros ordines accessum permittere. Et licet Episcopi valeant ad normam iuris· testimonio Superiorum non acquiescere ac sese religiosum ordinandum examinare, non tamen ad hoc tenentur; sed. coram Deo ac Ecclesia. Superio rum 7
bono testimonio assentiri possunt, atque in ipsos plenam respondendi obligationem circa candidatorum formationem et dignitatem refundere.3

13. Cum res ita sapienter ordinatae sint, tanquan. Sabi iniuncta Superiores existimare debent gravissim·. Apostoli verba, tam saepe inculcata, quibus Episcopi de strictissima obligatione admonentur, candidatos semel atque iterum probandi, antequam eos ad sacros ordines admittant: *Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis:3 ct hi autem* (Diaconi) *probentur primum,* et *sir ministrent, nullum crimen habentes.*3 Priora verba conimentans aiebat S. loannes Chrysostomus : * *Quid est* cito? Non post primam *probationem, nec post secundam, vel tertiam;* sed *postquam saepius circumspexeris ct accurate examinaveris.* Et Codex iuris canonici. Patrum Conciliorumque sententias perstringens, ait: 3 *Episcopus sacros ordines nemini conferat, quin ex positivis argumentis certus* sit *de eius canonica : oneitate; secus no » ſon graviss me peccat, sed etiam periculo se committit alienis communicandi peccatis.*

14. Quae cum ita sint, sequentia ab omnibus religionum et societatum clericalium moderatoribus deinceps erunt observance. Novitii, ante professionem votorum temporalium, quae omnino praecedere debet promotionem ad tonsuram et ad ordines minores. Superiori petitionem scripto referant, in qua expressis verbis testimonium ferant dc sua ad statum religiosum ct clericalem vocatione, simulque firmum propositum pandant perpetuo se militiae clericali, in statu regulari, mancipandi: · quae petitio et declaratio in archivo asserventur. Superiores vero quemquam ad ordines ascendere ne sinant, quamdiu dc eiusdem moribus, pietate, modestia. castitate, ad statum clericalem propensione, in

137. '< Can. 590 u Con S59 M: «S I I 2 ” Cun S? t’ M Can. 970. W J 2 » / Ffw . V. ». » Rüd. III, 10. *Horna. XVI, η.* I *n* caa. »73 f 3. * («η

studiis ecclesiasticis profectu, necnon religiosa disciplina. sibi per accuratum scrutinium non constiterit. * Ad quod certius obtinendum, testimonium exquirant Magistri spiritus aliorumque, quibus ob specialem cum alumnis frequentiam, horum vitam moresque pernoscere contigerit Quae testimonia leviter ne recipiantur, sed sedulo ponderentur, habita ratione prudentiae, sinceritatis, iudicii maturitatis illa ferentium. De factis inquisitionibus deque scrutinii exitu, iustum condatur documentum in archivo asservandum. Denique. Superior
80 ipse, vel per se, vel per alium scientia ac/ prudentia praeditum, sibique adolescentum fiduciae comparandae idoneum, hos interrogare curet, ut tandem aliquando certior reddatur, ipsos libere ac scienter ordines in statu religioso appetere.

15. Quod nd ordinum maiorum susceptionem attinet, meminisse Superiores religiosos oportet, eos alumnos suos minime posse ad eosdem promoveri sinere, antequam professionem sive perpetuam, sive solemnem emiserint * In Religionibus ubi perpetua vota non emittuntur, Superiores districte vetantur, alumnos ante triennium completum votorum temporariorum ad ordines sacros promovere: in Societatibus vero sine votis, — peracta, si adsit, perpetua seu definitiva cooptatione — ante triennium item completum a prima post novitiatum cooptatione in ipsam Societatem.

16. Antequam alumni ad subdiaconalum admittantur, novam Superiores inquisitionem de supradictis # instituere debent. Ad quod praestandum documenta inquisitionis iam peractae in archivo servata iterum videant, et nova testimonia de moribus, deque spiritualibus qualitatibus cum antiquis comparent; ut probe noscant quomodo iuvenes a prima professione, tum in disciplina religiosa, tum in profectu in studiis clericalibus sese exhibuerint. Quibus demum peractis, si digni et idonei inventi fuerint, nullaque adsit ratio canonica cur ab ordine recipiendo arceantur. Superiores litteras dimissoriales seu testimoniales pro ordinatione ipsis concedere possunt; iis servatis quae in iure canonico propriisque constitutionibus statuuntur.

17. In omnibus vero Religionibus et Societatibus, Superiores antequam alumnos ad subdiaconatum praesentent, praeter inquisitionem supra praescriptam (n. 16), ab ipsis testificationem, intuitu subsecuturae, tempore suo. sacrae ordinationis, manu propria candidati subscriptam et iurisiurandi fide, coram Superiore, firmatam. exigere debent sequentis tenoris:

‹ Ego subsignatus *N. N.,* alumnus Ordinis vel Congregationis *N. N., cum* petitionem Superioribus exhibuerim pro recipiendo subdiaconatus ordine, diligenter re perpensa coram Deo, iuramento interposito, testificor: 1. Nulla me coactione, seu vi. aut nullo impelli timore in recipiendo eodem sacro ordine, sed ipsum sponte exoptare, ac plena liberaque voluntate eumdem cum adnexis oneribus amplecti velle. - 2. Fateor mihi plene esse cognita cuncta onera ex eodem sacro ordine dimanantia, quae sponte amplector, ac Deo opitulante propono me toto vitae curriculo diligenter servare. - 3. Quae castitatis voto ac coelibatus lege praecipiuntur, clare me percipere testor, eaque integre servare usque ad extremum vitae, Deo adjuvante, firmiter statuo. - 4.
81 Denique sincera fide spondeo iugiter me/ fore, ad normam sacrorum canonum, obsequentissime obtemperaturum iis omnibus quae mihi a Praepositis, iuxta Ecclesiae disciplinam, praecipientur, paratus virtutum exempla, tum opere, cum sermone, aliis praebere, adeo ut tanti officii susceptione retributionem a Deo promissam accipere merear. Sic testor ac iuro, super haec Sancta Dei Evangelia, quae manu mea tango.

... die ... mensis ... anni ... *N. N.* manu propria ».

18. Notandum, in Ordinibus votorum solemnium. praedictam testificationem, manu propria religiosi subscriptam et iurisiurandi fide firmatam, emissioni votorum solemnium praemitti debere.

19. In dimissoriis litteris pro alumnorum ordinationibus. iuxta praescripta Codicis iuris canonici, concedendis. necnon in testimonialibus litteris. Superiores de his omnibus, onerata eorum conscientia. Episcopo ordinanti testentur; cui tamen liberum sit pro lubitu interrogationes etiam privatim alumnis ordinandis facere.

20. Licet pro diaconatus et presbyteratus ordine opus non sit informationes adeo amplas atque nova requirere testimonio, advigilent tamen Superiores et vi-

771 * 1 r Cm. 973 1 1. u Cnn. 96-1 Ii 3. 4. » N. 14

deant utrum, in intervallo ab unius et alterius ordinis sacri collatione, nova acciderint, quae vel patefaciant dubiam ad sacerdotium vocationem, vel nullam prorsus commonstrent. Hoc in casu, perscrutatione perquam diligenter peracta, adhibitoque virorum prudentum consilio, novi ordinis susceptionem penitus interdicant, remque ad hanc Sacram Congregationem referant, a qua, pro singulis casibus, quod opportunius in Domino visum fuerit, decernetur.

21. Haec omnia Ssmus Dominus Noster Plus divina ProvidenLa Pp. XI in audientia diei 1“ mensis Decembris anni 1931· audita relatione ab infrascripto Card. Praefecto Sacrae Congregationis peracta, rata habere et confirmare dignatus est, mandans praeterea ut praesens instructio omnibus Supremis Religionum et Societatum clericalium Moderatoribus notificetur, ab ipsis adamussim observanda, praecipiens etiam ut sub initio cuiuslibet anni religiosis clericis perlegatur, deque hisce praescriptionibus fideliter adimpletis Superiores in quinquennalibus relationibus Sacram hanc Congregationem edoceant

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrae Congregationis de Religiosis, die, mense et anno, ut supra.—Fr. A. H. M. Card. Lêpicier, O. S. M., *Praef. V.* La Puma. *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in **CR** 4 (1932) 425-427; J. **CREUSEN** L· **NrT** 59 (1932) 555-559: Ph. MAROTO in **CpR** 13 (1932) **175-183** e! in ApolL 5 (1932) 20-21; J. SALSMANS ·η **NrT 60** (1913» 401-413; **A.** VERMEERSCH In **PrM** 21 (1932) 183-193.

1065

1931 DEC 5.-PIUS XI, CONST. .AAS 24 (1932) 105-107

URBIS

De s. **MARIAE LIBERATRICIS PAROECIAE DISMEMBRATIONE II NOVAE S. SABBAE PAROECIAE ERECTIONE CONSTITUITUR PAROECIA RELIGIOSA IN URBE**

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Incolarum numero in hac alma Urbe Nostra in dies succrescente, pro sedula Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum sollicitudine. Nostraque quidem opera, novae, potissimum extra pomerium. paroeciae postremis hisce annis constitutae sunt; quas inter cl. mem. Leo Papa Tertiusdecimus in Montis Testacei regione anno millesimo octingentesimo octuagesimo septimo in ecclesia S. Mariae de divina Providentia paroeciam iam pridem erexit, quam postea s. m. Pius Papa Decimus in ampliorem ac magnificentiorem tum aedificatam aedem S. Mariae Liberatricis, sub huiusmodi nomine ac titulo, anno millesimo nongentesimo nono transtulit et Piae Societati S. Francisci Salesii concreditam voluit. Cum autem in latissimo huius paroeciae territorio tanta esset frequentia civium, ut ii praesertim qui procul ab ecclesia paroeclali suum haberent domicilium, difficilius spiritualibus unius vel studiosissimi Pastoris frui possent subsidiis, ipse Antecessor Noster Pius Pp. X. prae oculis habens in Aventini minoris regione, circa pervetustam S. Sabbae Abbatis ecclesiam plurimas aedificatas esse domos et familias constitutas, rei sacrae fidelium ibi degentium procurandae iam tum per vicarios coadiutores sub iurisdictione S. Mariae Liberatricis parochi consulere voluit. In praesens vero, incola/rum numero in ea re- IM
gione quam maxime aucto. Nos ad maius eorum spirituale bonum, collatis cum dilecto filio Nostro Francisco, titulo S. Mariae Novae, S. R. E. Presb. Cardinali Marchetti Selvaggiani, Nostro in Urbe Vicario in spiritualibus Generali, consiliis, ad novae in regione illa paroeciae iuridicam erectionem deveniendum censuimus. Quare, suppleto, quatenus opus sit. quorum intersit vel eorum qui sua intéressé praesumant consensu, a S. Mariae Liberatricis paroeciae territorio partem seiungimus circa S. Sabbae ecclesiam sitam, et novam ac distinctam ex illa paroeciam suprema Nostra auctoritate erigimus et constituimus S. Sabbae nuncupandam, cuius limites ab eodem Cardinali in Urbe Vicario definiendos volumus. Istius autem novae paroeciae ecclesiam paroecialem decernimus ac declaramus quod supra memoravimus S. Sabbae templum, cui propterea eiusque pro tempore parochis omnia concedimus iura, privilegia et

praerogativas, quibus ceterae parocciales Urbis ecclesiae earumque parochi iure communi vel legitima consuetudine fruuntur; cisque pariter onera omnia et obligationes imponimus, quibus ceteri Urbis parochi subliduntur. Ut vero parochus animarum curam facilius ac utilius exercere valeat, ei onus praecipue imponimus unum saltem coadiutorem habendi, qui in pastoralibus muneribus obeundis validum ipsi praestet adiumentum. Pro eiusdem vero S. Sabbae paroeciae dotatione ac honesta parochi eiusque coadiutorum sustentatione congruam eis dotem Nos ipsi assignabimus, ac eorum sedem et domicilium in continenti ecclesiae domo constituimus, quae Pontificio Collegio Germanico-Hungarico pertinet, cui usque ab eius erectione Societatis Iesu Patres sapientissime praesunt. Hanc autem noviter erectam paroeciam eidem Societati Iesu, tot tantisque in Ecclesiae bonum et maiorem Dei gloriam promeritis praeclarae, pleno iure tribuimus; derogantes propterea, quatenus opus sit, regulis vel specialibus constitutionibus, quibus eiusdem Societatis alumnis beneficia ecclesiastica acceptare vetitum est. Rebus itaque ut supra dispositis, ad omnia exsecutioni mandanda deputamus quem supra memoravimus dilectum filium Nostrum Franciscum Cardinalem Marchetti Selvaggiani, Nostrum in Urbe Vicarium in spiritualibus Generalem, cui propterea necessarias et opportunas concedimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur alium virum in officio vel ecclesiastica dignitate constitutum, atque omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, facto insuper eidem onere peractae exsecutionis fidem authentica forma exaratam redigendi illamque in Vicariatus Urbis tabulario religiose adservandi. Volumus quoque ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus
K tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris/ tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus cetensque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes auctoritate Apostolica derogamus.

Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostorum Eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo primo, die quinta mensis Decembris, in festo S. Sabbae, Pontificatus Nostri anno decimo.—F. Card. Marchetti Selvaggiani. Vic. Gen. S. S. Fr. A. Card. Frühwirth. *Cancellarius S. R. E.* Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicarum.* Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. PrM 21 (1932) 175.

1066

1931 DEC 7.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

De episcopo proprio illius qui ordinatus fuit servitio alius dioecesis

Dubium - An ille, qui promotus fuit ad primam tonsuram a proprio Episcopo, sed pro servitio alius dioecesis. cui eo ipso est incardinatus ad normam can. III I 2 et responsi Pontificiae Commissionis diei 17 aug 1919, ad II [LE 2031, superiores ordines recipere debeat a priore Episcopo, an potius ab Episcopo dioecesis cui rite iam incardinatus est, etsi studia theologica absolvere teneatur in alia dioecesi ».

Resp. - *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

• Ordînirîo S. Fidei: PrM 23 (1934) 189·. Adn. F. M. CAPPELLO in PrM 23 (1934) 185*-190·.

1067

1931 DEC 12.-SC CONC. RESOL. AAS 24 (1932) 147-149

ROMANA et ALIARUM

De proventibus fodinarum beneficialium.
12 Decembris 1931

A nonnullis Ordinariis Italiae exhibitum est solvendum dubium quod sequitur: « Utrum proventus fodinarum pleno proprietatis iure ad beneficiarum spectent» an ad ipsum beneficium, ita ut beneficiarius ius habeat tantum ad fructus pecuniae ex fodinis perceptae ».

Animadversiones. - Ex iure romano fodinae, sive incoeptae sive noviter inventae in fundo, ad eius usufructuarium pertinebant. Hoc constat ex lege 9 ff. de *usufructu, et quemadmodum,* et ex lege 5 f£. eiusdem tituli. Quod usufructuarii ius leges modernae quodammodo temperarunt, cum usufructuariis inhibitum sit novas instituere fodinas.

Ex his videretur quod beneficiatorum favore cedere debeant commoda ex eisdem fodinis derivantia. Nam plures beneficiatum usufructuario aequiparant iuxta illud * clericus in beneficio usufructuario comparatur °. et " beneficiarius censetur fructuarius in vita et usuarius In morte ".

Verum non in omnibus beneficiatus usufructuario comparari potest. Tradit enim Castillo, *de usufructu,* cap. 79. n. 8: " Sed neque dc iure communi praedicta aequiparatio usufructuarii et beneficiarii videtur secura, quoniam fructuarius libere de fructibus disponit, ut certissimum est. beneficiatus vero alio et diverso more ". Et quamvis in iure canonico expressa desideretur hac de re dispositio, haec saltem implicita deduci potest ex canone 1476. vi cuius beneficiarius habetur ut simplex administrator bono/rum 148
beneficialium non autem verus usufructuarius, cum vi canonis 1473 libere ipse quidem frui potest fructibus beneficialibus qui ad eius sustentationem necessarii sint, sed obligatione tenetur fructus superfluos impendendi pro pauperibus vel piis causis.

Casui ergo plene congruere videntur quae Voët scribebat. *ad Pandectas*, lib. VII. tit. I: " Magis est, ut tum metallorum, tum lapidum eductarum, tura cretae et arenae et terrac cespitosae aut fictilis effossae, proprietas proprietario cedat, fructuarius solo talium rutarum caesarumque pretio utatur, quamdiu vivit, aut ex eo foenori collocato usuras percipiat, finito usufructu pretium, deductis impensis. proprietario relicturus: sic ut tunc in rutis caesisque quasi usufructus fructuario intelligatur quaesitus, in quantum non ipsum illud, quod eductum est. sed cius aestimatio restituenda est *.

Inter alios, Aichner in *Compendio* iuris *cccles.,* § 232. n. 1 loquens de beneficiatis haec habet: " Ratione substantiae beneficii sui non habent dominium, sed hoc ad piam causam, scilicet ad ipsum beneficium spectaL Ad substantiam pertinent etiam emolumenta extraordinaria, v. g. thesaurus in fundis beneficialibus inventus, statuae aliaeque antiquitates pretiosae e solo erutae, magna et extraordinaria effossio lapidum, arenae, tophi, etc. Pecunia in eiusmodi rerum pretium soluta non ad beneficiatum spectat, sed favore beneficii investiri debet. Etenim tales res c solo effossae non censentur esse in fructu beneficii, sed potius partes ex substantia separatae, quae frugiferae pro beneficiatis fieri possunt ct debent

His prae oculis habitis. Sacra Congregatio Episcoporum et Regularium in quadam causa circa pretium solutum a Societatibus pro viis ferreis ob lapidum effossionem in parte montana fundi a canonico poenitentiario possessi, die 6 Martii 1868 hoc responsum dedit: ·' Pecuniam solutam In pretium magnae et extraordinariae effossionis lapidum, arenae et cretae spectare beneficio ct investiendum esse: et ad mentem quae fuit ut ex investiendo pretio subtraheretur congrua summa pro expensis factis ct pro amissione fructuum naturalium.

Et Sacra Congregatio Concilii, respondendo ad dubia Episcopi Hildeshemien. circa erogationem pretii a quidam Societate soluti ob salem erutum ex fodinis beneficialibus, die 27 Iulii 1908 statuit: ° Censum salis eruti spectare ad beneficium et investiendum esse in illius augmentum " (cfr. *Acta S.* Sedis, vol. XLI. pag. 637).

Resolutio. - Quaestio, ut supra proposita, in Comitiis plenariis diei 12 Decembris 1931 disceptata fuit, et Emi Patres ad dubium:

An, *et quanam mensura, proventus fodinarum beneficialium pertineant ad dotem beneficii vel ad beneficiarium, in casu:·'* 149

responderunt:

Proventus fodinarum beneficialium pertinere ad dotem beneficii, detracta congrua summa pro expensis factis et pro amissione fructuum naturalium.

Quam Emorum Patrum resolutionem Ssrïïus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI. in Audientia diei 17

eiusdem mensis Decembris, approbare et coniirmare dignatus est—I. Bruno, *Secr.*

Adft. A. **BENTLEY In CR 4 (1932) 344; J. CREUSEN in NrT 59 (1932) 631-632; 5. ROMANI (n Apoll. 5 (1932) 135-152; A. VERMEERSCH in PrM 21 (1932) 195-196; IP 12 (1932) 174-175.**

10β8

1931 DEC 30.-PIUS XI. NORMAE. PART.·

ORDINATIO ACTIONIS CATHOLICAE IN ITALIA

1 - **STATUTA GENERALIA ACTIONIS CATHOLICAE. 2 - STATUTA PRO UNIONE HOMINUM. 3 - STATUTA PRO SECTIONE IUVENILI** masculini sexus. **4** · Statuta pro unione mulierum. 5 - Statuta pro sectione iuvenili feminarum

I

STATUTO DELL'AZIONE CATTOLICA ITALIANA

Scopo r tostiiuiioxx

Art. 1 - L'Azlone Cattolica, che. sccondo la nota definizione tante volte richlamata dal Santo Padre, è la collaborazlone del lalcato all'apostolato gerarchico. riunisce. attraverso proprie organizzazioni, tutti 1 laid che intendono adoperarsi per la diffusione e l'attuazione del principi cattolicl nella vita Individuate. famlgliare e sociale. Essa è consacrata al S. Cuore di Gesù ed è sotto la protezione spéculé dl Maria SS. Assunta e di S. Francesco d Assis!.

Le organizzazioni dell'Azione Cattolica svolgono la loro attività al di fuori di ogni partito politico e sotto 1'immediata dipendenza della Gerarchia della Chiesa.

Art. 2-1 cattolici partecipano ali Azione Cattolica iscrivendosi in una delle seguenti Organizzazioni:

L· Unione Uomini: 2. Gioventù: 3.· Universitan; 4. Unlone Donne: 5.· Gioventù fenuninlle; 6.· Universitarie.

Le tre organizzazioni femminili. per il coordinamento della loro attività e per lo studio dei problem! che interessano particolarmcnte la donna. fanno capo alla Unione Fenuninlle Cattolica Italiana. la quale è disciplinata da apposito Statuto.

Art. 3 - Ciascuna delle suddette sel OrganiTzarinni del-ΓAzione Cattolica comprende:

— Le Associazionl locall, che in via ordinaria sono a base parrocchiale cd hanno un Consiglio direttivo formato dall'Assistente Ecclesiastico c dal Présidente, nominati dal-ITcc.mo Vescovo. e da un certo numero di Consigner! elettivi. Le Associazlonl Universitarie, dato il loro particobre carattere, sono a base diocesana.

— I Consigli Diocesani formati dall'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente, ambedue dl nomina dell'Eccmo Veieevo. c da alcuni Consigner! cletti dal President! delle rlspettive Associazionl della Dioccst.

— La Presidenza Centrale formata dali'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente, nominati dal Santo Padre. La Presidenza nomina ogni duc anni i Consiglicri per t vari ufficL

L'attività delle sel Organizzazioni nell'ambito délia Parrocchia c delta Diocesi è coordinata dai Consigli Parrocehlali e dalle Giunte Diocesane.

Al coordinamento dell'attività delle Presidenze delle sel Organizzazioni ed all'Indirizzo generale prowede IUffick Centrale.

Art 4 - La bandiera delle Associazionl di Azione Cattolica è 1a nazionale.

H distintivo unlco per tutte le Associazionl è formato da una ercce con la dicîtura " Azione Cattolica Italians " e con l'indicazlone délia rispettiva organizzazione.

Dn CoxsictJ Parro chiali

Art 5 - In ogni Parrocchia l'Arione Cattolica c rappre-«entata dal Consiglio parrocchiale. costituito dal Présidente nominato dalFEcc.mo Vescovo. dal President! delle asso^ia-Tionl di Azione Cattolica e dai dirigenti delle istituzioni ed opere cattoliche in Parrocchia. che hanno fini d! apoetalato. Emo funxiona eotta Yalta dlrezione del Parroco.

NeDe ParrocchIr ove non esIstono associa/ioni di Azione Cattolica. il Consiglio Parrocchiale è formato da un gruppo <11 parrocchlam scelti dal Parroco. ed assume il carattere di orzano promotore dell Azione Cattolica parrocchiale. d'accnrdo con la Giunta diocesana e con 1 Consigli diocesani.

Art 6 - Il Consiglio parrocchiale coordi^a le attività delle diverse Acsociazioni cd opere cattoliche delta Parrocchia. promuove c dirige neil ambito delta Parrocchia le manifrstanonl di carittere generale. cura YesecuzHne delle initiative promosse dagli orgaui superiori dell'Azione Cattollca.

Atrr 7 - Π Consiglio nomma nel sun «no un Segretario e può delegare a spectali Incartcatl le attività specifiche. secondo le norme che saranno date dalle Giunte diocesane.

Art. 8-1 membri del Consiglio durano in carica per tutto il tempo che coprono rufiiclo corrispondentc nelle singole assoclazionl: il Présidente e il Scgrctario sono nominati ogni due anni.

Dkl l e Giuntx Diocesans

Art. 9 - La Giunta diocesana assume la denominx·lone di w Giunta Diocesana di ... ", prendendo il Ulolo data Diocesi.

Essa rappresenta e dirige, sotto la diretta dipendenu dellEccjno Vescovo cd in armonia allé direttive general! impartite dali'Ufficio Centrale, tutta 1'Azione Cattolica della Diocesi ed in particolare escrcita le seguenti funzioni:

sollecita la costituzione dei Consigli diocesanl delle diverse Organizzazioni dell'Azione Cattolica e cura ta istituzlone di quelle opere che si ritengono utili al fini del· l'Azione Cattolica stessa;

coordina le attivitA di caratterc generale e impedisce il sovrapporsi di inirialive, disciplinandone l'attuazione in ordine a quel problem! che supcrano la competenza specifica delle singole assoclazionl:

promuove la costituzione del Consigli parrocchiali e U assiste nel loro funzionamento.

Art. 10 - La Giunta Diocesana è costituita dall'Assistente e dal Présidente nominati dallTcc.mo Vescovo. dal President! diocesan! delle organizzazioni e da due PresidcnU d! Consigli parrocchiali seelU tra i President! dei Consigli parrocchiali della Diocesi.

La Giunta Diocesana nomina 1'ufflclo di Presidenza composto, oltre che dal Présidente e dall Assistente, dal Vicepresidente, dal Tesoriere e dal Segretario il quale puô essere seelto anche fuori dei membri della Giunta. LTJffiClo dl Presidenza prowede a tutto quanto riguarda 1'ord:-nario svolgimento dell'Azione Cattolica: convoca la Giunta Diocesana; ne attua le decisioni, segue l'opera dei Segretariati di cui all'articolo seguente.

Possono partecipare alie adunanze della Giunta gli Assistenti Ecclesiastici diocesani delle organizzazioni.

Tutti i membri duxano m carica due anni.

Art. 11 La Giunta Diocesana per particolari attiviti costituisee nel suo seno degli appositi Segretariati ai quali 1'uffIclo Centrale dell'Azione Cattolica attraverso ta Presidenza della Giunta Diocesana darà le necessarie indicazioni per il lavoro da svolgere. I dirigenti dei Segretariati partecipano alie riunioni della Giunta con voto consultivo.

Artt. 12 - L'Assistente ecclesiastico delta Giunta Diocesana avrà cura di convocare periodIcamente gli Assistenti ecclesiastici diocesani delle diverse organizzazioni per to studio e la soluzione dei problem! comuni che si presentassero nell'esercizio delle loro funzioni nonchè per l'opportuno coordinnmcnto delle loro attività.

Art. 13 - Alla fine dl ogni anno S'xriale la Giunta Dfocesana convocherà in ordinaria adunanza i componenti del Consigli diocesani delle organizzazioni. i Present! de! Consigli parrocchiali e di tutte le assoclazionl di Azione Cattolica della Diocesi per csaminare il lavoro p?rto nell'anno e discutere il programma deïl'anno succef'lvo.

La Giunta Diocesana potrà anche indire in via s'..-3ordinaria l'adunanza dei membri suddettt

Essa convoca pure ogni anno la riunione dl tutti i soci delTAzione Cattolica Diocesana.

Art. 14 - Le manifestazioni esteme dl carattere generale. che riguardano più parrocchie e l'intiera Diocesi. devono essere Indette sólo dalla Giunta Diocesana, e limitatamente aU'ambito della loro giurisdizione dai Consigli di zona, di cui all'articolo seguente.

Art. 15 - Le Giunte Diocesane, ove lo rawisassero opportuno. possono costituire speciali Centri dl zona o interparrccchlall con il compito di coordinare. sempre aile dipendenze della Giunta Diocesana. l'attività generale delle associazionl della rispettiva zona. I Ccntrl di zona scr.o direttl da un Consiglio formato dai delegati dei Consigli Dioresani delle rrgantzzazion! e da un congruo numero di altri membri designati dalla Giunta Diocesana.

Oγλ Όγηοο Cintraiz

Art. 16 - L'Ufficio Centrale è costituito dalla Presidcnxi Generale formata dall'Assistente ecclesiastico e dal Présidente Generale, ambedue di nomina pontificia.

La Presidenza. tutte le volte che lo riterrà necessario, adunerà la Consulta composta dal sel Assistenti Ecclesiastici e dai sel President! Centrali di cui all'art- 3. dalTAssistente c dalla Présidente Generale dcll'Unione Fenuninlle e da alcuni President! dl Giunte Diocesane designati dal Santo Padre.

Art. 17 - L'Ufficio Centrale, sotto la diretta diperdenra della Superiore Autorità Ecclesiartica. promuove l'Arionc Cattolica: segue e coordina l'attività delle diverse Organixzazloni: prowede a tutto quanto supera la competent! delle organizzazioni nazlonall e delle Giunte Diccesar.e; discipuni le istltuzioni ed opere che. avendo scopi di apostolato. fanno capo allUfficlo Centrale.

Art. 18 - L'Uficio Centrale per particolari attività può costituire apposite Commissioni e Segretariati.

DISPOSIZIO.NI VARIE

Art. 19 - Nello svolgimento della loro attività diretta al riggiugîxnento del loro fini specifici, le diverse organizznzfoni dell'Azione Cattolica procedono sccondo i loro paruccliri Regolamenti c sotto la guida del rispettivi Centri djretuvi parrocchiali. diocesani e nazJonali.

Esse invece debbono preventivamente sottoporre all'esaœe de! corrlspondenti organi direttlvi dell'Azione Cattolica (Ooasifli parrocchiali. Giunte diocesane. Ufficio centrale), tutte quelle inlziatlvc e manifestazioni che. pure rlfercnd«l ad una particolare organlzzazione, rigunrdlno nitres) rAxione Cattolica generale. AlTInlZio dI ogni anno comurücheranno anche il programma di lavoro che si propongono di svolgerc.

Art. 20 - I soci dell'Azione Cattolica possono essere ragpuppjti in Sezloni Professional!, le quail non avranno scopi sir.dacali. ma fini religiosi, morali e cultural!, in armonia il programma dell'Azione Cattolica

Art. 21 Ogni anno l'Ufficlo Centrale omette la tessera dclTAzione Cattolica Italiana.

H modcllo cd il prezzo, comprcnsivo delle quote-part! (toute ai Consigli Superiori ed all'Ufficio Centrale, saranno deliberati annualmentc dali'Ufficio stesso. La distribuzione uri tatta dai Consigli superiori attraverso i rispettivi Condgli diocesani. i quali nella distribuzione dovranno anche aggtungere la quota-parte che verrà stabilita a favore delle Giunte Diocesane.

Art. 22 - Π présenté Statuto e quella dell'Unione Femmiiule Cattolica Italiana contengono le norme fondamental! pw tutte le sel Organizzazioni dell'Azione Cattolica. I Consigli Superiori sono autorizzati ad applicare e spcciiicare le norme medesime con particolar! Regolamenti che dovranno essere approval! dalla Superiore Autorità ecclesiastica.

STATUTO DELL'AZIONE CATTOLICA ITALIANA

Art. 1 - L'Unione *Uomini* è una delle sei Organizzazioni deU'Azione Cattolica Italiana.

Essa raggruppa tutti gli Uomini Cattolici che, in conformité al programma dell'Azione Cattolica Italiana. intecdono adoperarsi per la diffusione e l'attuazione dei prinepi cattolici nella vita individuale. famigllare e sociale.

Art. 2 - LTFnione Uomini svolge la sua attività al di faon dl ogni partito politico e sotto l'immediata dipendenza della Gerarchia délia Chiesa. Ha per speciale patrono S. Giuseppe.

Art 3 - L'Unlone Uomini in modo speciale si intéressa:

a) del perfezionamento religioso, morale e sociale dei soci con spéciale riguardo aile loro condizioni cd ai doveri verso la famiglia;

b) del problem! relativi alla famiglia e all'cducazione della gioventù;

c) delle Iniziative social! che si propongono la sana elevazionc dell'individuo e la cristiana restaurazione della Société.

Ajct. 4 - LTJnione Uomini organicamente comprende:

1» Le Awociarioni *Parrocchiali* formate da almeno 10 scci. presledutc da un Consiglio Direttivo costituito dallAssistente Ecclesiastico e dal Présidente, nominati dallEccmo Ordinario, e da un certo numero di Conslglicri elettiri.

2 I Consipii Diocesani, formati dall'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente, ambedue di nomina dell Ordaiario. e da alcuni Consigner! elettl dai President! delle riipettive Associazioni della Diocesi.

3» La Presidenza *Centrale,* formata dall'Assistente Ecc'csiastico e dal Présidente, nominati dal Santo Padre. La Prer.denzâ nomina ogni due anni i Consiglieri per i vari Uffici.

Art 5-1 Consigli Diocesani stabiliscono, in armonla a2e direttlve generali, le norme per lo sviluppo e il coordinimcnto deU'attività nell'amblto della Diocesi; convocano periodicamente i President! delle Associazioni per le necessarie intese sullo svolgimento del lavoro e alla fine delTinno per la relazione annuale e per stabilire il programma deTanuo successivo ; propongono alla Presidenza Centrale k Associazioni da nggiungere ; prowedono alla propaganda, al tesscramento ed in genere a quanto riguarda il normale fu&zlonamcnto dcll'organizzazione nella Diocesi.

I Consign Diocesani possono convocare ogni anno tutti i «cl delle Associazionl della Diocesi.

Art. 6 - Nelle Associazionl parrocchiali saranno accoltl oknini di qualunque età. se ammogllati, c di età superiore ai 30 annl sc ccllbi. Tutti i soci devono ritirare la tessera; ü mar.cato rinnovo annuale della tessera Importa decadenza dilb qualité di socio.

Art. 7 - Possono essere ammesse nella Unlone Uomini. «me aderentl, Associazioni a base interparrocchiale. diocesam o interdiocesana. che si propongono scopi affini a qoeOa della Unione. I soci di tali Associationi dovranno però contemporaneamente iscrivcrsl e ritirare la tessera oeile rispettive Associazionl Parrocchiali.

I rappresentantl delle Associazioni aderentl potranno ke chrimati n far parte dei corrlspondenti organi direttlvi dell'Unione.

Art. 8 - E' vietato ai soci ed aile Associazioni. sotto pena di decadenza dalla Unione, d! aderire o partedpare ad organizzazioni. manifestazioni o movimenti che slano in contrast© con le dirvttive e le finalità dell'Unione medesima.

Art. 9 - La quota per la tessera è fissata dalla Presidenza Centrale. I Consigli Diocesani possono stabilire una sopraquota sulla tessera per i bisognl dei movimento diocesano. Le tessere sono consegnatc dat Consigli Diocesani alie Associazionl per la distribuzione ni soci.

Art. 10 - Le Associazionl sono promosse da! Consigli Diocesani o in loro macanza da Delegati Diocesani provvisori nominati dagli Ecc.mi Ordinari.

Art. 11 - Tutte le Associazioni aggregate hanno Uobbligo di versare la quota annuale che dà diritto al Bollctlino Ufficiale dell'Unione Uomini.

Art. 12 - L'azione e le manifestazioni sociali sono promosse ed effcituate da.le Associjzloni Parrocchiali entro Lambito della Parrocchia ; dai Consigli Diocesani. se interéssant! più Parrocchie o 1'intera Diocesi; dalla Presidenza Centrale, se dl carattere generale o interdiocesano.

Di regola i convegni di soci hanno soltanto funzioni e carattere di propaganda e di studio.

Art. 13 - Nella solennité di San Giuseppe le Associazionl celebrano la festa sociale.

Art. 14 - Per quanto non è previsto nel présente Statuto-Rcgolamento è autorlzzata a provvedere la Presidenza Centrale.

Art. 15 - Le eventual! modificazioni al présente Statuto-Regolamcnto dovranno essere sottoposte alTapprovazione della Superiore Autorità Ecclesiastica.

STATITO - REGOLAMENTO DELLA G1OVENTC MASCHILE

Natura x Scopo

Art. 1 - L'Azione Cattolica Italiana raccoglie i giovanl, che vogllono partecipare all'apostolato gerarchico della Chiesa, nella organlzzazione denominata: " Giuventù ". Questa — fondata nel 1F68 dal Conte Mario Fani e Conte Giovanni Acquadcmi ed approvals dal Santo Padre Pio IX — è consacrata al S. Cuore di Gesù ed è sotto la particcHre protezione di Maria Vergine Immacnlita. di S. Pietro Principe degli Apostoli, di S Giuseppe, dl S. Luigi Gonzaga, di S, Filippo Neri e di S. Gabriele dcli'Addolorata.

Art. 2 - La detta organlzzazione. in conformité delln Statuto dell'Azione Cattolica Italiana. cura la formazionc religiosa e morale del giovanl.

PnOGRAMMA SPECIFICO

Art. 3 - La organlzzazione " Gioventù" per 11 ragglungimento dello scopo anzldetto:

a) educa i giovanl alla preghiera fervida ed alia vita Eucaristica costante nonchè aile opere di carltà promuovendo fra gli stessl in modo particolare le Conferenze di S. Vincenzo de Paoli;

b) diffonde la cultura religiosa con appositi cors! obbligatori per tutti gli iscritti e prépara I giovanl per l'insegnamento del catechismo come coadiutort del Clem nelle Parrocchie ;

c) procura che 1 giovanl cooperino all'Incremento dette Opere Mlssionarie Pontificie, delle Opere per le Voeozlnnl allo stato ecclesiastico e per il decoro delle Chiese c dei Culto;

di addestra 11 giovanl alio studio cd alla so'uzione. seconde le direttlve della Chiesa. dei problem! relativi alia vita Individuate, faznigllare e sociale, perché vi uniformlno la loro condotta privata e pubblica;

e) promuove ed incoraggla opere cd inlziatlvc di assistenza spirituale speclallzzata a vantaggio dei giovanl :

f) raccoglle. in seno di filiale nffetto verso il Romano Pontefice c per i bisogni innumeri della Chiesa. l'Obolo dl San Pietro e quello proveniente dalla Giomata di Mortlficazione nel Vencrdl Santo;

p) promuove. sostienc e diffonde la stampa cattolica :

hi cura in modo particolare che la mutua caritA cd i vincoll di una leale. sincera e fraterna amlcizla regntno sempre ira tutti i sed;

D prépara, con la forma?lone del cattolico convlnto e praticante. 11 cittadino consapevole dei suoi dovrri c pronto ad adoperarsi per il bene c per la grandezxa della Patria.

Organi Cosrrrurrn

Art. 4 - Gli organ! costitutivl délia *' Gioventù " sono a» La Presidenza Centrale; b) Le Federation! Dtocmanr e) Le Associazioni Giovanili.

La PREsmrxïA Cknt r a l e

Art. 5 - La Presidenza Centrale é formata dall Assistente Ecclesiastico e dal Présidente nominati. ogni due annl. dal Santo Padre. La Presidenza nomina gli tncsrtcatl per le varie attività specifiche

Art. 6 - L'Assistente Ecclesiastico Centrale promuove initiative per gli Assistenti Diocesani e delle Associazioni. Sarà coadiuvalo da uno o ptù Vice Assistenti, dI nomina pontificia.

Art. 7 - La Presidenza Centrale è coadiuvata da un Consiglio composto dI dodici Consiglieri, nominati dalla Presidenza Centrale stessa.

Art. β - La Presidenza Centrale rappresenta la organizzazione, la dirige e ne amministra le finanze; convoca i Presidenti Diocesani In adunanze per consultazioni e relazioni di lavoro; ammette nella organizzazione le Associazioni Giovanili di Azione Cattolica per 11 tramite delle rispettive Federazioni Diocesane e ne decreta la radiazlone, previa autorlzzazione dei Vescovo Diocesano. Promuove tutte le inlziative ed opere, che reputa opportune per lo sviluppo e la prospérité della organizzazione.

t. FrorRAZiONE Diocesan*

Art. 9 - Le Associazioni Giovanili esistenti nella Dioeesi sono raggruppate in un organismo, che prenderà il nome di Federazione Diocesana delle Associazioni Giovanili di Azione Cattolica.

Art. 10 - Ogni Federazione ha come suoi organi direttivi; ai La Presidenza Diocesana; b) D Consiglio Diocesano: c) L'Assemblea Diocesana.

Art. 11 - La Presidenza Diocesana è composta dall'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente, nominati dall'Eccjno Vescovo, e da uno o due Vice Presidenti, dal Segretario, dal Tesoriere e da alcuni Consiglieri. eletti ogni due anni dai Presidenti delle Associazioni Giovanili della Dioeesi.

La carica dI Présidente della Federazione di norma è incompatible con quella d! Présidente di una Associazione Giovanile di Azione Cattolica.

Art. 12 - La Presidenza Diocesana:

a) promuove la fondazione e lo sviluppo delle Associazioni e ne cura l'aggregazione;

b) coordina ed invigila sull'attività delle Associazioni dipendenti delle quali deve approvare preventivamente l'attività. esigendo a line di ciascun anno, una dettagliata relazione dell'attlvità svolta:

c) promuove apposita scuola di apostolato per dirigenti e propagandist!;

d) distribuisce ira i componenti. l'attività specializzata giusta le indicazioni della Presidenza Centrale;

e) convoca il Consiglio Diocesano e l'Assemblea Diocesana;

f) promuove 1 Congressi Diocesani:

g) attua le direttive della Presidenza Centrale alla quale farà tenere annualmente la relazione delTattività svolta.

Art. 13 - Le Federazioni possono raggruppare le Associazioni dipendenti in circoscrizioni territoriali denominate " Sottofederazioni " aile quali è proposto un dirigente nominato dairOrdinario. che deve esplicare l'attività demandais sotto la responsabilité della Presidenza Diocesana.

Art. 14 - D Consiglio Diccesano è formato dai componenti la Presidenza e dai dirigenti preposti aile Sottofederazioni.

Nelle Federazioni che hanno un limitato numero di Associazioni Giovanili, il Consiglio Diocesano di intesa con la Presidenza Centrale, sarà formato dai componenti la Presidenza Diocesana e da alcuni Ira I Presidenti delle Associazioni medesime.

Art. 15 - Π Consiglio Diocesano coopéra con la Presidenza per lo svolgimento del programma sociale.

Art. 16 - L'Assemblea Diocesana è formata dai Presidenti delle Associazioni regolarmente aggregate e tesserate.

Nelle Federazioni con un limitato numero di Associazioni Giovanili l'Assemblea Diocesana, di intesa con la President Centrale, sarà formata dai Consigli Direttivi delle Associazioni medesime.

Art. 17 - L'Assemblea Diocesana esamina e delibera sul-Γ-UiviU svolta dal Consiglio Diocesano; discute ed approve 11 bilancio preventivo e consuntivo; nomina ogni biennio i componenti la Presidenza Diocesana a mezzo dei soli Presidenti delle Associazioni.

Nell'Assemblea Diccesana ciascun Présidente ha tanti voti quanti sono I soci regolarmente tesserati.

Art. 18 - Le Federazioni Diocesane potranno avéré un preprio regolamento che deve essere approvato dalla Presidenza Centrale.

L'Associazione Giovanile

Art. 19 - L'Associazione Giovanile si compone dI giovani di spirito proiondumcnle e schiettamcnte cattolico e dI specchiata condotta morale.

Ogni Associazione ê formata di una Sezione c imposta di soci effettivi. cloè di giovani cellbi dal 15 ai LO anni, e di una Sezione Aspiranti, c»oê di glevanetti dai 10 al 15 annl. In hnea prowlsoria potrà essere formata dai soci aspirante

Art 2fl - La " Gioventù " pub avere anche dei soci οπoian e benetnerttl, ecelll fm quelli che appartennero aile Associazioni corne soci effettivi e ira persone, anche estranee. che comunque promuovario o incoraggino la organizzazione giovanile cattolica.

Art. 21 - L'Associazione Giovanile deU'Azione Cattolica ha come suo organo direttivo una Presidenza composta daU'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente, nominati dalITcczno Vescovo, e dal Vice Présidente, Segretario, Tesoriere e da alcuni Consiglieri eletti ogni anno dai suoi soci effettivi iscritti c regolarmente tesserati.

L'Assistente rappresenta nell'Associazione 1 Autorité Ecclesiastica. ed ha in particolare il compito di curare h formazione religiosa e morale del soci specialmente in ordine ail'apostolato deU'Azione Cattolica.

Art. 22 - L'Associazione Giovanile per far parte della organizzazione " Gioventù ", deve accettare le norme del présenté Statuto ed attuare il programma deU'Azione Cattolica Italiana a mezzo deUe direttive comunicate dalle Presidenze Centrale e Diocesana. Essa inoltre deve versare ogni anno una quota, che sarà stabilita dalla Presidenza Centrale. Detta quota dà diritto al Bollettino Ufüciale.

Art. 23-1 soci effettivi ed aspiranti sono tenuti ad acquistare annualmente la tessera personale di riconoscimento. Essi devono fregiarsi dei distintivo ufficiale della propria organizzazione.

Art, 24 - Le Associazioni celebrano la festa sociale il giorno deirimmacolata.

Art. 25 - Le Associazioni strettamente religiose sono considerate come opere ausiliare della " Gioventù " di AC.

Art. 26 - Per quanto non è previsto nel présenté Statuto-Regolamento è autorizzata a prowedere la Presidenza Centrale.

Art. 27 - Le norme del presente Statuto-Regolamento potranno essere modificate soltanto dalla Santa Sede.

IV

STATUTO - REGOLAMENTO DELL'UNIONE DONNE DI AZIONE CATTOLICA

Art. 1 - Natura

LTJnione Donne è uno dei rami dell'Unione Femminile Cattolica Italiana.

E' consacrata al S. Cuore di Gesû ed a Maria Santissima Annunziata, ed è sotto la protezlone di Santa Caterina da Siena e della Beata Anna Maria Taigi.

Come ramo deUa U. F. C. I. ha per motto: *Fortes* in Fide.

Art. 2 - Scopo

Collabora con gli altri rami al programma generale dellTJ. F. C. I. e ne segue le direttive. In modo particolare prowede:

al a reclutare le socie e organizzarle neUe Dioeesi e nelle Parrocchie;

bi a integrare la formazione religiosa, morale, culturale. sociale di esse per renderle piu atte aUa loro missione:

ci a promuovere e coordinare 11 movimento delle donne ai fini specifici deU'Azione Cattolica Italiana.

Art. 3 - Programma specifico

In analogia aU'art. 2 deUo Statuto deUTJ. F. C. L si propone:

a) dare aUe socie una profonda formazione religiosa, per facibtare loro l'aperta professione e diffusione <ki principii cattolici, e la filiale e disciplinata collaborazioone all'apostolato gerarchico;

b) di assistere le donne dI qualunque stato e categoria. nell'adempimento dei loro doveri individual!, famigliari. sociali in rispondenza aUa loro missione cristiana e materna;

c) di preparare sane energie femmInili, per 1'cpera di apostolato, da svelgeri nei vari campi di attività femminile.

Art. 4 - Sociz r Cattcorik

Possono essere socie dell'Unione Donne di Azione Cattolica, a norma dell'ar.icolo 4 dello Statuto della U. F. C. L. le donne maritate e le laureate di qualsiasi été; le nubili che raggiungono i 30 anni.

Le socie sono organizzate in Gruppi parrocchlaU.

Non si dlventa socia, che con 1'iscrizione aI Gruppo della propria Parrocchia.

Le socie di una stessa categoria (laureate, inscgnanli. impiegate. lavoratrici. ecc.) formano, assieme aUe Giovani cattoliche della stessa categoria le Sezioni professionali deU'Azione Cattolica femminile.

Le Sezioni professionali possono promuovere. nei limiti dei compiti assegnati a queste Sezioni. inlziative anche per le non socie.

Art. 5 - Orcani Cosnwnn

LUnione Donne di Azione Cattolica comprende: oi i Gruppi parrocchiali; b) i Consigli diocesani; c) il Consigno suporiore.

Art. 6 - Consiglio Superiore!

Si compone della Presidenza: Assistente e Présidente generali nominali entrambi dal Santo Padre: e da alcune Consigliere — da sette a nove — nominate dalla Presidenza per le cariche e le attività sociali.

La Présidente nomina la Segretaria che fa parle del Consiglio.

E' in facoltà del Consiglio di aggregarsi membri (aggiunti) per particolari uffici o incarichi.

La Présidente è membro di diritto dcll'Ufficio Centrale dell'Unione Femminilc Cattolica Italiana e della Consulta dell'A. C. I.

L'Assistente Ecclesiastico generale assiste la Presidenza ed il Consiglio Superiore nella direzlone dell'Associazione. promuove la formazione particolarmente delle dirigenti, indirUza e coadiuva gli altri Assistenti.

L'Assistente Ecclesiastico generale puô essere coadiuvato da uno o più Vice-Asslstenti, i quali hanno diritto di partecipare alle riunioni del Consiglio Superiore. L'Assistente Ecclesiastico e i Vice-Assistenti, scadono con lo scadere del Consiglio.

Durata.

Il Consiglio superiore dura in carica due anni, e i suoi membri sono rieleggibili.

Si raduna ordinariamente ogni due mesi.

L'Assistente con la Présidente prowedono, anche senza 11 deliberazione del Consiglio, nei casi di urgenza.

Art. 7 - Atriblzioni generali

Il Consiglio Superiore:

a) rappresenta 1'Unione Donne di Azione Cattolica:

b) assiste coi suoi membri, e con incarlcate da esso preparate e nominate, i Consigli Diocesani e per mezzo di questi i Gruppi Parrocchlali:

c) prépara il programma specifico e ne promuove ed assiste l'attuazione. nelle sue varie forme di propaganda, cultura, stampa e con le inlziative atte a raggiungere gli scopi deirU. D. A. C.;

d) coopéra all'attuazione del programma generale delHJ. F. C. I. e dell'A. C. I.:

ei convoca le President! diocesane In adunanze, per ccnsultazione e relazione di lavoro: e convoca Dirigenti e sede per convegni di studio, settimane sociali;

/I prowede alla gestione economica, e ne cura la rétame;

ç) raccoglie le relazioni di lavoro diocesano, e redige h relazione generale.

Art. 8 - Consiglio diocesano

Costituzione.

Lo costituiscono:

ai l'Assistente Ecclesiastico e la Présidente nominati, entrambi. dall'Ecc.mo Vescovo ordinariamente in occasione delle elezioni del Consiglio diocesano;

b) da cinque a sette Consigliere elette dalle President! ώ Gruppo — in proporzione del numero delle socie come da norme regolamentari — per le cariche e le attività spécificité del Ramo.

E in facoltà del Consiglio diocesano di aggregarsi altri membri per particolari uffici o incarichi.

La Présidente nomina la Segretaria, la quale entra a far parte del Consiglio.

L'Assistente Ecclesiastico diocesano. nell'ambito della Dioeesi. ha mansioni analoghe a quelle de11'Assistente Ecclesiastico generate.

Scade con lo scadere del Consiglio diocesano.

L'Assistente Ecclesiastico diocesano, puô essere coadiurato da un Vice-Assistente e da altri sacerdoti designati dall'Ordinario.

Durata.

Il Consiglio diocesano dura in carica tre anni e i suoi membri sono rieleggibili.

Attribuzioni *particolari.*

La Présidente fa parte della Giunta Diocesana deU'Azione Cattolica.

Attribuzioni.

Ii Consiglio diocesano regge l'Unione Donne di A. C. r-eU'amkito della Dioeesi. con attribuzioni analoghe a quelle del Consiglio superiore, e promuove e attua le iniziative da questo proposte, previa l'approvazione dell'Autoritâ ecclesiastica diocesana. se già non furono approvate dalla Santa Sede.

Ha il compito di:

fli promuovere ç dirigere le Scuole di formazione Diricentl e Propagandiste sia al Centro Dioeesi che nelle pbghe;

bj costituire. assistere, guidare 1 Gruppi parrocchiali e 'e attività di categoria;

c) nominare ed assistere le Delegate di plaga;

d) costituire ed assistere eventual! Commissioni per speclfiche attività;

c) prowedere alia gestione morale cd economica del movimento e trasmetteme la relazione al Consiglio superiore e alia Giunta diocesana;

f) cooperarc all'attuazione del programma U. F. C. I. e A. C. L

Bandiera.

II Consiglio Diocesano puô avere la bandiera. che deve essere la nazionale.

Puô avere pure il labaro con simbolo religioso, previa tutor izzazione del Consiglio Superiore al quale deve essere sottoposto fl disegno.

Art. 9 - Scuola di formazione e propaganda

Funzionamento in conformité del propio Regolamcnto.

Art. 10 - Delegata di Plaga

La Delegata di plaga è nominata dal Consiglio diocesano; scade annualmente. Ha le seguenti attribuzioni:

a) rappresenta fl Consiglio diocesano nella sua plaga:

b) prépara la fondazione di nuovi Gruppi;

c) assiste 1 Gruppi costituiti nella sua plaga secondo le direttive del Consiglio Diocesano;

d) prowede perché i Gruppi attuino per la parte che li riguarda 1'azione promossa dal Consiglio Diocesano.

Art. 11 - Il Gruppo Parrocchiale

Costituzione.

Il Gruppo è costituito dalle socle conjugate c nubili, dimoranti in Parrocchla. inscritte individualmcnte ogni anno.

E' retto da un Consiglio di Presidenza formato da:

a) l'Assistente Ecclesiastico nominato dall'Ordinario;

b) la Présidente, nominata dall'Ordinario su proposta del Parroco e con il parere della Presidenza Diocesana;

c) da tre a cinque Consigliere elette, a maggioranza di voti. dalle socle tesserate almeno da un anno. Tra queste si distribuiscono le cariche;

d) la Segretaria nominata dalla Présidente.

H Consiglio di Presidenza ha facoltà di aggregarsi membri per particolari ufiicl.

L'Autorité Ecclesiastica è rappresentata nel Gruppo dal Parroco e da altro Sacerdote nominato dall'Ordinario, col nome di Assistente Ecclesiastico, il quale promuove ia formazione religiosa delle socie, specialmente In ordine all'apostolato deU'Azione Cattolica, e assiste la Présidente nell'adempimcnto di tutti i suoi compiti.

Durata.

Dura in carica due anni e i suo! membri sono rieleggibili.

Attribuzioni.

In conformité agli scopi e programmi generali dellTJntohe. fl Grupo prowede al reclutamento delle socie, alia loro formazione e svolge le attività rlchieste dal Parroco, dalle esigenze di organizzazioni o promosse dal Consiglio Diocesano e Superiore; coopéra con le altre istituzionl alio sviluppo della vita parrocchiale.

Contributi finanziari.

Dovrà versare i contributi flssatl dal Consiglio Superiore e dal Consiglio Diocesano.

Bandiera.

Il Gruppo parrocchiale puô avere la bandiera che deve essere la nazionale.

Puô avere lo stendardo con simbolo religioso, previa autorizzazione del Consiglio Diocesano al quale deve essere sottoposto 11 disegno.

Distinttoo.

11 distintivo unico per tutte le Associazioni è fermato da una croce da cui partono raggi, e porta la dicitura * Azione Cattolica Italiana: Unione Donne

Tcsscramento.

Le socle sono tenute ad acquistare annualmente la tessera che dà loro diritto a! giornale della U. D. A. C., versare i contributi individuali fissati dal Consiglio Diocesano c dal Gruppo parrocchiale.

Art. 12 - Fanoulu cattouci

*Disposizione *pecial*

All'Unione Donne è affidaU dalla Santa Sede l'Aeociazione Fanciulli di Azione Cattolica che ê disciplinaU da apposito Statuto e Regolamcnto approval! dalla Présider.ra generale deU'Azione Cattolica Italiana.

STATI TO - REQOLAMENTO DELLA GIOVENTU FEMMINILE Di AZIONE CATTOLICA

Art. 1 - Natura

La Gioventù Femminile di Azione Cattolica è un ramo della Unione Femminile Cattolica Italiana. e si compone di tutte le Associazioni giovanili femminili di Azione Cattolica che raccolgono nubili di buona condotta morale, di qualsiasi condizione sociale, dai 15 ai 30 anni di été.

La A. C. G. F. ha due sezioni preparatorie:

e) La Serione *Infantile:* Beniamine. che raccoglle le bambine dai 6 ai 10 o 12 anni.

b) La *Scztone Aspiranti* che raccoglie le fanciulle dai 10 o 12 anni ai 15 anni.

La A. C. G. F. è consacrata al S. Cuore dl Gesù e alla Beata Vergine Immacolala: Protcttrici ne sono S. Agnese. Santa Rosa da Viterbo, e Santa Giovanna d'Arco; inoltre per le Aspirant! S. Agnese e Santa Teresa del Bambino Gesù ; per le Beniamine Santa Teresa del Bambino Gesù e la Bcata Imelda.

Corne facente parte dellTJ. F. C. L ha per motto * Fortes Ln Fide ", e per propria divisa: - Eucaristia, Apostolato, Eroiono ".

Art. 2

La A. C. G. F. uniformandosi aile direttive della Santa Sede ed *a* quelle dell'ünione Femminile Cattolica Italiana. in modo speciale prowede:

a) aU'organlzzazlone del movimento giovanlle femminile cattolico;

b) alia formazione delle Socle e delle Dirigenti;

c) alFazione relativa a tutto quanto riguarda fl movimento giovanlle femminile dl Azione Cattolica in Italia.

Art. 3 - Programma specifico

In analogia deH'Art 2 dello Statuto dellTJ. F. C. L la A C. G. F. si propone:

oi 1'educazlone della giovane alTaperta professione e diffusione della Fede cattolica. all'obbedicnza e devozione alia Santa Sede e aliaifetto filiale al Vicario di Cristo :

b) Ia formazione religiosa, intellettuale. morale e sociale della giovane per renderla atta a portare nella vita della famiglia c della Patria quel fervore di pensiero e di azione che si ispira ai principi cattolici e che risponde al blsognf della société;

C) la preparazione della giovane alia missione famlgliare. alie generose dedizioni dell'apostolato religioso-snclale secondo le esigenre del momento ;

di le intziative e le opere inerenti a tali scopi :

c) la prcparazione della giovane a portare, entrando nella Unione Donne, operosa e intelligente attività.

Art. 4 - Organi cosnrunvi

La A. C. G. F. ćomprende a) le Associazioni giovanili femminili di A C.; b) Consign Diocesani; c) ll Consiglio Superiore.

Art. 5 - Consiglio Superiore

Si compone dclla Presidcnza: Assistente Ecclesiastico e Présidente Generale della Gioventù Femminile di Azione Cattolica nomin-itl entrambi dai S. Padre, e da alcune Consigliere (da sette a novel, nominate dalla Prcsidcnza. per le cariche (Vice-Prcsidcnte, Cassiera. Delegate Aspiranti c Beniamine. e Consigliere) e le attività speciftche del ramo Gioventù Femminile.

La Présidente nomina la SegrvUria. la quale entra a far parte del Consiglio Superiore

j ll limite di été di 30 anni non riguarda le Dirigenti cen-

La Présidente prowede nei casi d'urgenza. sentito il parère dell'Assistente Ecclesiastico.

E' In facolté del Consiglio Superiore di aggregarsi altri membri (aggiunti) per particolari ufficl od incarichi. (Rappresenlanh dl categoria, delegata Missioni, canto, ecc.).

La Présidente è membro di diritto dellTJfficio centrale dell U. F. C. I. e della Consulta di A. C. I

A«Utente ecclesiastico.

L'Assistente ecclesiastico generale assiste il Consiglio Superiore nella dtrczione dell Associazione ; promuove la formazione particolarmente nelle dlrigentt Indirizza e coartmva gli altri Assistent!. L'Assistente ecclesiastico generate puô esser coadluvato da uno o più Vice-Assistenti. I quail hanno diritto dl partecipare allé rlunlonl del Consiglio Superiore.

L'Assistente ecclesiastico generale e l Vice-Assistenti scadono allo scadere del Consiglio.

Durato.

Il Con'd<ll Superiore sl ruinisce normalmente ogni due mrM Dura in carica due anni e i membri sono rieleggibili

Aitriburioni *generali.*

Il Consiglio Superiore :

a) rappresenta la Gioventù Femminile d'Azione Cattolica:

b) nomina, secondo le nécessité, speciali incarlcate che lo rappresentino e coadiuvino;

c) coordina ed assiste il movimento giovanlle prowedendo alia sua organizzazione per Diocesl e per Parrocchia. interviens allé elezioni dei Consign diocesani, e per loro tramite segue la costituzlone e ll funzionamento delle Associazioni giovanili femminili dl Azione Cattolica;

d) prepara il programma specifico e ne promuove ed assiste l'attuazione nelle sue varie forme dl propaganda, cultura, stampa e con le iniziative atte a ragglungere gli scopi delTA. C. G. F.;

e) coopéra all'attuazione del programma generale del· FU. F. C. f. e dclI'A. C. L;

P convoca le President! diocesane in adunanze per consultazioni e relazioni di lavoro; convoca dirigenti e socie per convegni dl studio, settimane sociali, ecc.;

p) prowede alla gestione economica e ne cura U relazione ;

h) raccoglle le relazioni di lavoro diocesano e redige la relazione generale.

Art. 6 - Consiglio Diocesano

Costitxuione.

E' costituito:

a) da1l'Assistente e dalla Présidente diocesana della A C. G. F. nominati dall'Eccffio Ordinario in occasione delle elezioni del Consiglio diocesano ;

b) da cinque a scite Consigliere dette con tanti voti quante socie tesserate dalle President! di Associazioni gtovanili femminili di A. C. per le carlche e le attività spêcifichc del lavoro (Vice-Presidente facoltaliva, Cassiera. Dclegata Aspiranti e Beniamine, Segretaria di propaganda e Consigliere).

E' in facoltà del Consiglio diocesano d'aggregarsi altri membri, per particolari ufficl ed incarichi (membri aggiuntl).

La Présidente ha diritto dl nominarsi la Segretaria che entra a far parte del Consiglio.

Il limite d'eté di 30 anni non riguarda le Dirigenti diocesane.

Assistente Ecclesiastico.

L'Assistente ecclesiastico diocesano ha nelfamblto della Diocesl mansioni analoghe a quelle dell'Assistente ecclesiastico generale dclla A. C.

Scade con lo scadere dei Consiglio diocesano.

L'Assistente ecclesiastico diocesano puô essere coadiuvato da un Vice-Assistentc e da altri Sacerdoti designati dalTOrdinario.

Durata.

H Consiglio diocesano dura in carica tre anni e l rooi membri sono rieleggibili.

Attribuziorii pcrttcolori.

La Présidente fa parte della Giunla diocesans dell'Azione Cattolica Italiana.

Attribuzioni generali.

Il Consiglio diocesano regge le A. C. G. F. nell'amhrto della Diocesl con le attrtbuzionl analoghe a quelle del Consiglio Superiore e promuove ed attua le initiative da questo proposte previa approvazlone dell'EcciSo Ordinario, se non già approvate dalla Santa Sede.

Funzlona in conformité dello speciale regolamcnto.

1.· Costituisce e dirige:

) Ia scuola di propaganda:

b) le Sezioni Aspiranti e Beniamine:

c) eventual! Commissioni per spcclfiche attività:

d) le Sottosezloni studenti e signorine. cooperando con l'Azione Cattolica Donne ali'assistenza delle altre categorie.

e) l Centri cittadini e le delegazioni di plaga, ove ritiene necessario costituirli ;

f) le Associazioni giovanili femminili parrocchiali di A. C. e quelle interne presso Istituti.

2.· Prowede alia gestione morale ed economica dei movimento in Diocesl. trasmettendone relazione al Consiglio Superiore.

3.· Coopéra all'attuazione del programma della U. F. C.

Bandiera.

Il Consiglio Diocesano puô avere la propria bandiera che dev'essere la nazionale. Puô anche avere uno stendardo con stmbolo religioso, previa autorizzazione del Consiglio Superlore al quale deve essere sottoposto ll dlsegno relativo.

Art. 7 - Sevola di propaganda

Funtiona in conformité dello speciale regolamento.

Art. 8 - Sezione Aspiranti e Beniamine

Funzionano in conformité dello speciale Regolamento.

Art. 9 - Sottosezioni

Costituzione.

Le Sottosezioni Studenti e Signorine sono costituite dalle socie di una stessa categoria, iscritte alie Associazioni parrocchiali: sono presiudute da una rapprésentante di categoria nominata dal Consiglio diocesano e assistite dali'Assistente diocesano o dai suo Incaricato.

Le laureate, insegnanti. impiegate. lavoratricl formano insieme con le Donne Cattoliche delle stesse categorie le Seiioni professionali.

Hanno in Consiglio diocesano una loro rappresentante.

Le sottosezioni possono promuovere iniziative anche per te non socie, nei limiti dei compito assegnato alie Sezioni professionali dell'Azione Cattolica.

Esse hanno una rappresentanza nel Consiglio Superiore e in quello diocesano nei membri aggiunti. Possono averla ir.che nel Consiglio dell'Associazione giovanlle femminile dl A C.

Art. 10 - Delegata di Plaga

Nomina.

La Delegata di plaga è nominata dal Consiglio diocesano. dura In carica un anno e puô essere riconfermata. Il Congglio diocesano puô nominare una commissione che coadiuri h Delegata là ove è necessario.

Attribuzioni.

La Delegata di plaga sovralntende dipendentemente dei Consiglio diocesano alTorganizzazione della A. C. G. F. nella pbga assegnatale e particolarmente:

o) rappresenta il Consiglio diocesano nella sua plaga

b) dalla Présidente nominata dallOrdinario su pronib femminili di A. C.:

e) assiste le Associazioni giovanili femminili di A. C. astituite nella sua plaga seconde le direttive del Consiglio diocesano.

d) prowede perché le Associazioni attulno per la parte che le riguarda Vazione promossa del Consiglio diocesano.

Art. 11 - Associazioni giovanili femminili DX AZIONE CATTOLICA

Nella Parrocchia la A. C. G. F. funziona sotto la denomlnazlone di Associazione giovanlle femminile *parrocchiale* dl Azione Cattolica; negli Istitutl. sotto la denominazione di Associazione giovanlle femminile *interna* di A. C. Queste ultime funzionano in conformité dello speciale Regolamento per le Associazioni interne.

Costituzione.

UAssociazione glovanile femminile di A. C. è formata dalle socie dimorantl nella Parrocchia, iscritte individualmente. ed è retta da un Consiglio di Presidenza cortituito:

a) daU'Assistente Ecclesiastico nominato dallOrdinario.

b) dalla Présidente nominata dallOrdinario su proposta dei Parroco e con il parere della Presidenza diocesana;

c) da tre a cinque Consigliere elette a maggioranza di voti dalle socie tesserate almeno da un anno. Tra queste si distribulscono le cariche (Vice Présidente, facoltativa. Cassiera, Delegata Aspiranti, Delegata Beniamine e Consigliere):

d) dalla Segretaria nominata dalla Présidente.

Il Consielio ha facoltà di aggregarsi membri (aggiunti) per particolari uffici o incarichi.

Assistente *Ecclesiastico.*

L'Autorité ecclesiastica è rappresentata nelle Associazioni parrocchiali dai Parroco o da altro Sacerdote, nominato dallOrdinario. che prende il nome di Assistente Ecclesiastico. E' suo compito attendere alia formazione spirituale e alTistruzlonc delle socie specialmente in ordine alVapostolato dell'Azione Cattolica e assistere la Presidenza dell'Associazione nella disciplinata esecuzione dei deliberati degli organi superiori e nello zelare 1'azlone affidata ali'Associazione.

L'Assistente Ecclesiastico scade con lo scadere della Presidenza dell'Associazione.

Durata

H Consiglio di Presidenza dura in carlca due anni e suoi membri sono rieleggibilL

Attribuzioni.

In conformité agli scopi e programmi generali dell'A. C. G. F., l'Associazione parrocchiale prowede al reclutamento delle socie, alia loro formazione e svolge le attività rlchleste dai Parroci. dalle esigenze dell'Associazione stessa o promosse dal Consiglio diocesano e Superiore. Coopéra con le altre Istituzioni alio sviluppo della vita parrocchiale.

Funziona Ln conformité dello speciale regolamento per le Associazioni giovanili Femminili parrocchiali di Azione Cattolica.

Contributi finanziari.

L'Associazione giovanile femminile di Azione Cattolica ê tenuta a pagarc 1 contributi fissatl dal Consiglio Superiore e dal Consiglio Diocesano.

Tesseramento.

Le socie sono tenute annualmente a pagare la tessera che dà diritto al giomale nazlonale della A. C. G. F. e i contributi indlvidiuali fissati dal Consiglio Diocesano e dall'Associazione parrocchiale.

Bandiera.

Le Associazioni giovanili femminili di A. C. possono avere la propria bandiera che dev'cssere la nazlonale. Possono pure avere uno stendardo con simbolo religioso, dletro autorizzazione del Consiglio Diocesano.

Distinttvo.

Il dlstintivo della Gioventù Femminile dl Azione Cattolica. è formato da una croce irradiante raggi e con la diclture: * Azione Cattolica Italiana - Gioventù Femminile ".

Art. 12 - Socie

Alie Associazioni possono iscriversi le parrocchiane nubili di specchlata condotta morale, che accettano il programma della Gioventù Femminile di Azione Cattolica e che non abbiano oltrepassato il 30· anno di età.

a) Dai 6 al 10 o 12 anni appartengono alia Sezionc infantile o Beniamine:

b) dai 10 o 12 ai 15 anni esse sono Aspiranti:

c) dai 15 ai 30 esse sono Effettive.

Non si diventa socia che con 1'iscrizlone alFAesociazione giovannile femminile dl Azione Cattolica della propria parrocchia.

• L· CIVARDI, Manuale di Aiione Cattolica, ed 8 an-ü 1932. vol. 2 p. 111-115. 145-147. 199-203. 247 252. 279-285.

ANNUS 1932

1932 IAN 4.-CONV. CUM REP. ANHALTINA. PART.·

CONTEXTIONES INTER SEDEM AP. ET REMPUBLICAM ANHALTTNAM

I.

Vereinbarung ztrischen dem *Freistaat Anhalt und dem Hl. Stuhl* über die Erstaftung der *Betrage an Ruhegehalt und Hinterbliebenenversorgung* fur die *Lehrpersonen en den groesseren katholischen Gemeindeschulen im Freistaat Anhalt, vom 4. Januar 1932*

Nachdem im Jahre 1912 der Bischof von Paderborn damais als Apostolischer Vikar für Anhalt auf Grund des Volksschulaufwandgesetzes § 2 den Antrag gestellt hatte. eine Anzahl von katholischen Konfessionsschulen in Anhalt zu Ôffentlichen Volksschulcn im Sinnc des Gesetzes zu erklaren. hat der Staat. ohne dass dieser Antrag writer verfolgt wurde. dcnjenigcn katholischen Privatschulen, die dauernd von mehr als 50 Schülern besuchl wurdcn. seitdem Zuschüsse aus der Staatskasse in Hohe der jeweiligen Lchrergehâlter gezahlt. In dem Bestreben. die wirtschaftliche Lage der Lehrer dieser Schulen nach Môglichkeit zu sichern, wird, unbeschadet der bisherigen Rcchtslage dieser Schulen zwischen dem Freistaat Anhalt und dem Heiligen Stuhle, letzterer vertreten durch Seme Exzellenz den Herrn Apostolischcn Nuntius in Berlin und Erzbischof von Ptoiemais Cesare Orscnigo, bczüglich der katholischen Kirchengemeinden in Dessau, Kothen (für die katholische Schule in Kothen, Osternienburg und GrossAlsleben)» Bernburg. Güstcn (für die katholische Schule in Güsten und Ilbcrstadt) folgende Vereinbarung getroffen :

i 1. Der Freistaat Anhalt erstattet den genannten katholischen Kirchengemeinden für diejenigen Lehrpersoneil die ihre Dienstzeit and den vorgenannten katholischen Privatschulen verbracht haben. im Faile der Dienstunfdhigkeit oder des Todes die Betrage an Rubegehah und Hintcrbliebencnversorgung. die den Lehrpersonen nach staatlichcn Grundsatzen zustehen würden. sofern sie nach den staatlichcn Grundsatzen pensîonsbcrechtigt sein würden, d. h. sofem die verbrachte Dienstzeit mindeslcns 10 Jahre beträgt.

In FMllen, in denen sich aus den Vorschriften des Abs. 1 besondere Hartcn ergeben. kann das Staatsministerium einen Ausgleich gew&hren.

t 2. Die katholischen Kirchengemeinden verpflichten sich. der staatlichcn Aufsichtsbehôrde in der Regel keine Lehrpersonen zur Bcstâtigung vorzuschlagen, die das 27. Lcbensjahr bercits ûberschrltten haben.

5 3. Übcr die Dlenstunfahigkeit einer Lehrperson entacheidet die KÔrperschaft, von der die Lehrperson angestellt worden 1st.

1 4. Die Zahlung der Ruhegehâltcr und der Hinterbliebrrenbezüge aus der Staatskasse erfolgt auf Antrag der Kirchengemeinde an diese, sofem die Prüfung durch die dnnUiche Ausfsirhtsbehôrde ergibt. dass nach den staatlichcn Grundsâtzcri die Voraussetzungen für den Eintritt der Ruhestands- und Hinterbliebenenverwrgung gegeben find.

I 5 D'e bel Abvhluss der Vereinbarung bereits im Ruhestandr befindhehen Lehrpersonen sowie die zu dMKrm Zeitpunkt vorhandenen Witwcn und Waisen früherer Lehrer dicter Schulen (allen, soweit nicht berr t.< bestehende Vcrclnbarungcn entgegenstehen. nicht untrr diene Vereinbarung.

§ 6. Der Anhaltinische Landtag hat zu vorstehender Vereinbarung am 22. Juni 1931 die erforderliche Genehmigung erteilt.

Paderborn. den 4. Januar 1932.—Cesare Orsenîco. Nuntius *AposL in Deutschland,* Erzbischof von Ptolemais. Anhalrinisches *Staatsministerium.* Dr. Weber.

II

Vereinbarung zwischen dem Lande Anhalt und dem Hl. Stuhl über die Ablüsung der Staatsleistungen an die katholischen Kirchengemeinden Anhalts, vom 4. Januar 1932

Zur ganzlichen Ablôsung der auf Gesetz. Vertrag oder besonderen Rechtstiteln beruhenden Staatsleistungen an die katholischen Kirchengemeinden wird zwischen dem Lande Anhalt und dem Heiligen Stuhle. letzterer vertreten durch Seine Exzellenz den Herrn Apostol'schen Nuntius in Berlin und Erzbischof von Ptolemais Cesare Orscnigo. zu der der Anhaltinische Landtag am 22 Juni 1931 die erforderliche Genehmigung erteilt hat. folgende Vereinbarung getroffen:

1. Der Freistaat Anhalt zahlt der katholischen Kirchengemeinde zu Dessau eine jâhrliche Rente von 948 RM., der katholischen Kirchengemeinde in Bernburg eine solche von 282 RM., der katholischen Kirchengemeinde zu Kothen eine solche von 180 RM. und der katholischen Kirchengemeinde zu Zerbst eine solche von 237 RM. als Zuschuss zu dem Gehalte der belreffenden Pfarrer. Die Zahlungen erfolgen vierteljâhrlxh nachtràglich. Auï diese Zahlungen kommen diejenigen Betrage in Anrechnung. die der Freistaat Anhalt in der Zeit vom 1 April 1924 bis zum 1 April 1931 als Zuschuss zum Gehalt der katholischen Pfarrer in Anhalt bezahl: hat.

2. Beide Telle sind darüber cinverstanden. dass mit dem Inkrafttreten dieser Vereinbarung aile auf Gesetz, Vertrag oder besonderen Rechtstiteln beruhenden Leistungen des Frcistaates Anhalt an die katholischen Kirchengemeinden im Sinne des Artikels 138 der Reichsverfassung abgclost sind. und zwar endgültig und ohne Rücksicht auf die nach Artikel 138 vom Reiche aufzustellenden Gruncsatze. und dass irgendwelche weitere Ansprüche gegen den Staat nicht mehr bestehen.

3. Der Hcilige Stuhl erkcnnt an. dass die katholischen Kirchengemeinden im Freistaat Anhalt durch diè-se Vereinbarung hinsichtlich aller ihnen nach Artikel 173 der Reichsverfassung zustehenden Staatsleistungen abgefunden sind.

4. Der Hcilige Stuhl haftet dem Staatc dafür, dass Dritte Ansprüche. die durch diese Vereinbarung abgegolten sind. gegen den Staat nicht erheben.

5. Unbcrührt von dieser Vereinbarung bleiben die Abmachungen zwischen dem Freistaat Anhalt und dea cinzclnen katholischen Kirchengemeinden Anhalts wegen der Zuschüsse zu katholischen Privatschulen und wegen des Ruhegehalts und der Hinterbliebenenversorgung der Lehrpersonen solcher Privatschulen.

6. Das aus dieser Vereinbarung sich bis 31 Mârz 1931 ergebende Guthaben der katholischen Kirchengemeinden ist je zur Hâlftc 14 Tagc nach rechtswirksamem Vectragsschluss und am 1 April 1932 abzutragen.

7. Diese Vereinbarung tritt mit Wirkung vom 1 April 1924 in Kraft.

Paderborn. den 4 Januar 1932.—Cesare Orsentco. Apost. Nuntius tri Deutschland, Erzbischof von Ptolemais. Anhalttnisches Staatsminijterium. Dr. Weber.

• AKKR 115 (1935) 460-463. Adn. N. HILLING In AKK'I 115 (1935) 455-460.

CLEVELAND. OHIO «ssam. unwiiunx ubrar»

1070

19X2 IAN 6.-SC RITUUM, DECR. AAS 24 (1932) 169

URBIS ET ORBIS

Decretum de officiis, missis et elogiis in festis mater- XTTATIS B- M. V., S. ROBERTI BELLARMINO. EP. CONF. ET ECCL. DOCT., ET S- ALBERTI MAGNI, EP. CONF. ET ECCL. DOCT.

Ingenti populi Christiani laetitia superiore anno expleti saeculi decimi quinti sollemnia celebrata sunt Ephesinae Synodi, in qua divina Beatae Mariae Virginis est conclamata maternitas: quam Sanctissimus Dominus «ster Pius Papa XI, pro sua erga Deiparam devotione, r.turgico cultu decorandam Litteris Encyclicis *Lux veτväζίΛ* IAAS 23 (1931) 493-517] datis in festo Nativitatis D, N. I. C. superiore anno decrevit. Feliciter quoque evenit ut Doctoris Ecclesiae titulus eodem recurrente anno, duobus tribueretur Viris, pietate erga Beatam Mariam claris, Sanctis nempe Roberto Bellarmino, et Alberto Magno, cuius Episcopi cultus ad universam extensus est Ecclesiam. Qua de re Sanctitas Sua. referente infrascripto Cardinale Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, supra relata officia propria et Missas approbavit, iliaque ab universa Ecclesia adhibenda esse decrevit in respectivis festis, videlicet: die 11 Octobris in festo Maternitatis Beatae Mariae Virginis, sub ritu duplici secundae classis; die 13 Maii, in festo Sancti Robert! Bellarmino, Confessoris Pontificis et Ecclesiae Doctoris. sub ritu duplici minori; die 15 Novembris, in festo Sancti Alberti Magni, Confessoris Pontificis et Ecclesiae Doctoris, pariter sub ritu duplici minori. Mandavit insuper Sanctitas Sua, ut, praefatis festis in Kakndario relatis, festum tamen Sanctae Gertrudis Virginis e die 15 in sequentem diem 16 Novembris perpetuo adsgnaretur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 6 Ianuarii 1932.—C. Card. Laurenti, *Praef.* A. Carlnci, *Secr.*

Ada. Tutum Officii, Missae et EI09Ü vide in AAS 24 (1932) 151-169.

1071

1932 IAN 14.-SC S. OFF., DECR. AAS 24 (1932) 25

De **CAUTIONIBUS IN** mixtis nuptiis praestandis

Contingit aliquando mixta, quae vocant, matrimonia inter catholicum et acatholicum sive baptizatum sive non baptizatum contrahi, praestitis quidem requisitis autionibus, eo tamen modo ac forma ut earum observantia, praesertim quod spectat ad catholicam prolis utriusque sexus educationem, aliquibus in regionibus, adversantibus legibus civilibus, efficaciter urgeri non possit, imo tum a locali auctoritate laica tum a ministro haeretico, invitis quoque parentibus, facile queat impediri.

Ne lex tam gravis, naturalis ac divini iuris, magno cum innocentium animarum detrimento, frustrata maceat, Emi ac Revmi Dni Cardinales fidei ac morum integritati tutandae praepositi, in plenario conventu habito feria IV die 13 Ianuarii 1932, prae oculis etiam habentes recentes Ssrni Domini Nostri Encyclicas Litteras. quarum initium *Casti connubii* [LE 1005], stricti sui tr.uneris esse duxerunt, omnium Sacrorum Antistitum nec non parochorum aliorumque, de quibus in canone 1044, qui super mixtae religionis ac disparis cultus impedimentis despensandi facultate aucti sunt, attentionem excitare et conscientiam convenire, ne dispensationes huiusmodi unquam impertiantur, nisi praesutis antea a nupturientibus cautionibus, quarum fideten exsecutionem, etiam vi legum civilium, quibus alteruter subiectus sit, vigentium in loco actualis vel (si torte alio discessuri praevideantur) futurae eorum commorationis. nemo praepedire valeat, secus ipsa dispense sit prorsus nulla et invalida.

Hanc vero Emorum Patrum resolutionem feria V die 14 eiusdem mensis et anni Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI confirmavit et publici iuris fieri risit, mandans ad quos spectat ut eam servent ac servare faciant.—A. Subrizi, *Supr. S. Congr. S. Officii Solarius.*

A A. BENTLEY in CR 3 (1932) 343; F. M. CAPPELLO in PrM 21 (1932) 100-105; E JOMBART in MrT 59 (1932) 363-366; Ph. MAROTO in ApolL 5 (1932) 6-11; REGATILLO n. 507; IP 12 (1932) 69-70; ME 44 (1932) 66-73.

1072

1932 FEB 6.-SC S. OFFICII, EPIST. PART.·

De modo parandi preces s. officio exhibendas

Eccellenza Reverendissima, In risposta al Suo pregiato foglio in data 26 gennaio p. p. mi reco a doverosa premura di comunicarLe, che questa Suprema S. Congregazione non soltanto autorizza, ma prega ΓE. V. Revrha di voler disporre che prima di mandare al S. Offizio csposti e documenti degli Eccmi Ordinari dipendenti dalla S. Congregazione di Propaganda Fide, siano richiesti agli Ordinari stessi quegli elementi che risultassero mancanti nei singoli casi da esaminarsi.

Prego anche V. E. di richiamare nel modo che crederà migliore l'attenzione degli Eccmi Ordinari su la prassi del S. Offizio secondo la quale tutte le domande, esposti e relazioni debbono essere firmate personalmente dagli Ordinari medesimi e non dai loro rispettivi Procuratori residenti in Roma.

Con sensi di particolare considerazione. etc.—Nicola Canali, *Assessore.*

• Ad SC de Prop. Fide: Syllo^e n. 164.

1073

1932 FEB 20.-SC S. OFF., DECR. AAS 24 (1932) 71

Damnatur liber leonis daudet cui titulus **« LES BACCHANTES >**

Feria IV, die 17 Februarii 1932

Emi ac Revmi Dni Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, in ordinario consessu, habito feria IV, die 17 Februarii 1932, audito DD. Consultorum voto, ad praescriptum canonis 1399 § 9 Codicis iuris canonici, ipso iure damnatum esse declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum Inserendum mandarunt librum quam maxime obscenum Leonis Daudet, cui titulus < *Les Bacchantes.* Roman contemporain. Ernest Flammarion. Editeur >.

Et sequenti feria V. die 18 dicti mensis et anni. Ssfhus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P. D. Assessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 20 Februari 1932.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officu Notarius.*

1074

1932 FEB 25.-SC CONC., INSTR. AAS 24 (1932) 72-73

ISTRUZIONI

Circa l'esecuzjone della musica sacra nelle chiesf

Da qualche tempo, serva tener conto del carattere proprio della musica sacra che si eseguiscc nelle chiesc per uso liturgico, si è preteso da alcuni di assogqettarla. come qualunque altra musica, ad una pcrccntuaic a titolo di diritti di autore e di editore.

D che. oltre disdire al decoro della casa det Signore. ha dato luogo a non poche controverse cd anche a fattl sp. 1 cevoli.

Alio scopo portanto di rlmuoverc ogni mottvo e protest© di dlfficolU e questioni al riguardo. questa Sacra Congregazione dei Concilio ha creduto opportuno di dare agli Eccihi Ordinari diocesani le seguentl istruzloni:

1. Gli Ordinari, flnchè si accamperanno I dettl dlrtttl dl autore e di editori su la esecuzionc della rutmea sacra nelle chicse durante le funzioni/ liturglche. cureranno rhe nolle stesse chiese sj eœguiscano soltanto quelle composuionl moderne di musica sacra, i cui autori rd editori drchlartno

In iscritto che la esecuzione delle loro composizloni non è soggetta a diritti di autore e di editore.

Del resto l'osscrvanza dl questa norma non potrà privare le sacre funzioni della musca sacra. Infatti:

a) Oltre il canto gregoriano e la polifonia classica, esistono moite c rinomate composizloni antiche di musica sacra che, essendo passate nel dominio pubblico. si possono liberamente esegulre nelle chiese. qualora esse siano trovate confomu aile prescrizioni del *Motu proprio* del S. P. Pio X del 22 Novembre 1903 [ASS 36 (1903-04) 329-3391;

b) Molti e ottimi compositori moderni ed editori hanno dicbiaralo che le loro composizloni dl musica sacra sono di libera esecuzione. senza cioè diritti di autore e di editore.

2. Per la scelta. pot. di tali composizloni, gli Ordinari si varranno deU'opera della Commissione diocesana di musica sacra, istituita a norma dei suddetto *Motu proprio* di Pio Pp. X. salvo rivolgcrsi. ove occorra, al Pontificio Istituto di musica sacra in Roma per le opportune informazioni al riguardo.

Roma. 25 Febbraio 1932.—G. Card. Serahni. Pre/etto. G. Bruno. *Segretario.*

• Adn. A BENTLEY In CR 3 (1932) 511; A. HANiN In NrT 59 (1932) 454-456; PrM 21 (1932) 179.

1075

193? FEB 27.-SC CONCILII, RESP. PART.·

Appucatio missae pro **POPULO A RECTORIBUS ECCLESLARUM - CURATURUM »**

Romae, die 27 febr. 1932

Examini subiecto dubio ab Excellentia Tua proposito sub die 2 Februarii 1932 circa applicationem Missarum pro populo ex parte Rectorum < curatiarum » haec S. Congr. Concilii respondit: *Teneri in casu* ad nonnam can. 466 C. I. C.

Haec dum Amplitudini Tuae communico, cuncta fausta Tibi a Domino adprecor. Amplitudini tuae uti frater.—I. Card. Serahni, *Praef.* S. Fagiolo, Subsecr.

• Ordinario Erralandensi. Prot. N. 1335/32: AKKR 112 (1932) 590-591. Adn. MAXIMILIANUS, Ep. Ermlandensis, in AKKR 112 (1932) 591.

1076

1932 FEB 27.-SC SACR., RESP. AAS (1932) 271

Circa consuetudinem administrandi sacramentum **CONFIRMATIONIS PUERIS ANTE USUM RATIONIS**

Vide textum infra sub die 1932 Iun. 30: LE 1104.

1077

1932 MAR 4.-SC SACR., RESPONSUM. PART.·

Circa formam ordinationis plurimorum diaconorum

Haec S. Congregatio de Sacramentis libellum excepit Excellentiae Tuae Revmae., in quo narrabatur modus habitus in ordinatione plurimorum diaconorum, nempe in secunda parte praefationis verba < Emitte in eos > manum dexteram non fuisse extensam super eos, sed verba fuisse recitata < manibus ante pectus iunctis ». Dubio exorto, an dicta ordinatio esset repetenda sub condicione, eadem S. Congregatio maturo examine omnia perpendit et duorum consultorum votum exquisivit. Hoc recepto volo et prae oculis habitis nonnullta resolutionibus, alias ab ipsa datis, et etiam resolutione S. Congregationis S. Officii in Tarnovien. diei 27 aprilis 1923 ILE 510), respondendum decrevit: *Epucopus acquiescat.*

• Ord rxr.û PIMktnsi. Frît N 5663 31: PrM 40 (1951) 269. Adn. F X HECHT In PrM <0 (1951) 269

1078

1932 MAR 4.-SACRA POEN., RESP. PART.·

Circa adquisttionem indulgentiarum benedictionis **APOSTOLICAE OPE RADIOPHONI TRANSMISSAE**

Mgr Bruley des Varannes, archevêque titulaire de *Claudiopolis, a posé* d *la Sacrée Pénitencerie la question suivante:*

Lorsque le Souverain Pontife donne sa bénédiction à l'occasion d'une fête religieuse, l'indulgence qui accompagne cette bénédiction est-elle gagnée non seulement par les assistants, mais par les fidèles qui, éloignés corporellement du Saint-Père, entendent pourtant distinctement, au moyen de la radiodiffusion, ses paroles et la formule de sa bénédiction?

Le 4 mars dernier, la Sacrée Pénitencerie a répondu à cette demande: *Négativement.*

• Ordinario tIl. Claudiopoiitano: Doc. Cath. 28 (1932) 424.

1079

1932 MAR 5.-PIUS XI, INDULTUM. PART.·

Causae matrimoniales, in quibus pars conventa **EST ACATHOLICA, DIRECTE TRANSMITTI POSSUNT A S. C. ORIENTALI AD S. ROMANAM ROTAM**

Sua Santità autorizza *ad cautelam* la S. Congr. Orientale a trasmettere direttamente al Tribunale della S. R. Rota, senza passare prima per il S. Officio, secondo vorrebbe il decreto 27 gennaio 1928 [LE 8141, anche le cause matrimoniali nelle quali la parte convenuta, di fede cattolica, alTatto della celebrazione del matrimonio, sia passata, contratte le nozze e dopo finizio di detta causa, a professione acattolica.

• Ad SC pro Ecclesia Orientait. Prot. N. 149/32: 1. PINNA. Praxis Iudicialii canonica, ed. 2. Roma 1965, p. 321.

1080

1932 MAR5.-SC CONC., RESOL. AAS 25 (1933) 436-438

Missae pro populo in paroeciis < de facto > constitute

Die 5 Martii 1932

Species factl - In dioecesi Principis Alberten. et Saskatoonen., in regione Canadensi, huic Sacrae Congregationi ab Episcopo relatum est plures esse paroecias *de facto,* seu absque erectionis canonicae decreto, anteactis temporibus constitutas, quarum reditus voluntariis fidelium oblationibus, in synodo dioecesana praefinitis, constant. Exinde dubium exortum est, utrum earum rectores, uti vere parochi, obligatione teneantur Missam applicandi pro populo.

Eadem quaestio fit de vicariis perpetuis, quorum ecclesiae, quamvis in paroecias nondum sint erectae, proprium tamen habent seiunctum territorium, atque a paroecia matrici omnino sunt separatae atque independentes.

Ad ius quod 5PZITA7. - Paroeciae de quibus agitur. Ideo dicuntur canonice no.i erectae, quia defuit formale erectionis cansnicae decretum, earumque circumscriptio dc *facto* tantum constituta reperitur.

lamvero, ut aliqua paroecia, arguit Episcopus. Ln ecclesia constituatur, opus est, ex praescripto canonis 687 Codicis L C., hoc erectionis decreto quo et personam iuridicam acquirat, et eiusdem populus et fines describantur (can. 1418). qui nulli praescriptioni unquam sunt obnoxii (can 1509, 4). Quapropter. hoc Inexistante. non videntur huiusmodi ecclesiarum rectores cx Iustitla teneri ad Missam applicandam pro populo, cui obligationi subsunt ii tantummodo qui vere sunt parochi, ut statuitur in can. 475 ! 3. ct 476 5 6. Nec iuvat In casu morem vel consuetudinem inductam memorare, quae, attenta recenti dioecesis constitutione. ob brevis temporis lapsum, legitima ess nequit/ 4X

Attamen, etsi paroecia ordinario erigatur et erigenda sit per formale erectionis decretum, ad validam tamen eiusdem erectionem hoc decretum necessarium esse non videtur. Neque ius vetus, neque ius quo utimur, nempe Ccdlris. ad

ÏVi-A tftRWM. UNIVERSITY LIBRARY CLEVELAND. OH.0

nllditatem erectionis hoc postulant, et compertum est nullititem cuiuslibet actus esse odiosam, eamque non praesumi. sed perspicue probandam (can. 11, 1680 f 1).

Canonica enim paroeciarum constitutio, ut patet ex litteris S. C. Concilii diei 18 martii 1881 *(Collectanea S. C. dc* Prop. *Fide,* II. n. 1548) non desumitur tantum ex formali erectionis decreto, sed colligitur et probatur quoque cx pluribus elementis, quibus paroecia ipsa de facto coalescit, nimirum cx certo territorio certis limitibus circumscripto, ex coetu fidelium, ex rectore seu parocho animarum curam ferente, ct tandem ex Episcopi auctoritate, hanc Juridicam condicionem servante ct probante, uti est in Ferraris (Bibi, ccn. v. parochia, n. 10 ss.), qui docet: " Primo igitur requiritur ut auctoritate Papae vel Episcopi sit erecta ...; erecta tamen praesumitur auctoritate Papae vel Episcopi ex kpsu temporis, quo rector ecclesiae publice divina ofiku peregit. Sacramenta administravit, ac reliqua par«>chlilia praestitit ct recepit ** Quapropter, si huiusmodi paroeciae ante Codicem certo habebantur ut canonice erectae. proindeque tamquam personae morales, haec Juridica condicio non immutata est iure per Codicem inducto, tum quia lex respicit futura, non praeterita (can. 10). tum 2uia iura aliis quaesita Codex minime sustulit (can. 4), tum emum quia persona moralis natura sua est perpetua (can. ICC ! D.

Nec contra hanc doctrinam, huc usque traditam, aliquid cvliigitur ex memoratis canonibus 687 et 1418 Codicis I. C.. atque ex decreto S. Congr. Consistorialis diei 1 augusti 1919 iXcta A. S., XI. p. 346) [LE 201 J. Equidem, can. 687 agit unice de piis fidelium associationibus, quarum aliae possunt esse m personam moralem constitutae, aliae ab ecclesiastica auctoritate approbatae vel commendatae. Nec semper ex iure Codicis, et necessario, requiritur decretum fornu!e ad personam moralem, sive collcgialem. sive non colItgialem. constituendam, cum in can. 100 § 1. er ipso iuris pniercripto hanc aliquando consequi posse expresse statuatur.

Quare duplex modus seu causa personalitatis iuridicae: decretum formale, et iuris praescriptum seu lex. Quando personalitas oritur *cx lege,* interdum expressis verbis memoratur. interdum nonnisi *indirecte* est colligenda, nimirum ex eo quod institutum sive consociatio, quocumque camine vocetur, capax iuris edicitur (cfr. can. 324, 531. etc.).

Canon 1418 loquitur de instrumento constitutionis beneficii. quod, proprie loquendo idem non est ac decretum formale erectionis, quodque requiritur quidem cx *praecepto,* Q non tamen ad *valorem* constitutionis ipsius/ beneficii. Idemque tenendum est de memorato decreto Sacrae Congregationis Consistorialis diei 1 augusti 1919.

Haec cmnia confirmantur in casu litteris quibus huiusmodi rectores ad curam animarum gerendam instituuntur et deputantur, in quibus sermo fit de paroecia: de iuribus seu facultatibus, rectoribus paroeciarum iure communi concessis: de professione fidei quam emittere tenentur parochi ex praescripto can. 1406 5 1 n. 7; de territorio demum circumscripto. peculiari uniuscuiusque rectoris curae commisso. Quae uno paroeciae canonice erectae applicantur; erectio prrinde paroeciae habetur ex auctoritate, seu ex decreto Ordinarii.

Qucd vicarias perpetuas tandem spectat, hoc unum est ndendum. num earundem rectores plena potestate paroechli. necne, sint praediti. Cum enim iura et omnia vicariorum paroccialium desumantur plerumque ex litteris deputations. ex statutis dioecesanis, ct cx ipsius parochi commissione (can. 474-476), si hac plena potestate ii potiuntur, parcchis revera aequiparantur ad normam can. 451 f 2 n. 2 Nihil proinde dubii est quominus et oneri Missam applicandi pro populo teneantur.

Resolutio. — His omnibus perpensis, in plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis, die 5 Martii 1932 habitis, proposita sunt haec dubia solvenda:

I. An *parochi teneantur ad Missam pro populo applicandam, in casu.*

II. An vicarii *perpetui eadem obligatione teneantur,* in *casu.*

Et Emi Patres responderunt:

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Affirmative, si plena potestate paroeciali sint praediti*

Facta autem de hisce Ssmi Dno Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per subscriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium in Audientia diei 20 Martii 1932, Sanctitas Sua has resolutiones approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno. *Secr.*

Ada. A. BENTLEY in CR 6 (1933) 502-503; J. CREUSEN in NrT 60 (1933) 930-931; Ph. MAROTO in Apoll. 6 (1933) 423-<31; IP 13 (1933) 287; ME 45 (1933) 355-356; PrM 23 (1934) 8.

1081

1932 APR 8.-SC S. OFF., DECR. AAS 24 (1932) 145

Damnatur liber felicis sartiaux, cui titulus
« JOSEPH TURMEL, PRETRE. HISTORIEN DES DOGMES »

Feria IV, 6 Aprilis 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii» habito Feria IV. die 6 Aprilis 1932» Emi ac Revfhi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Felix Sartiaux, Joseph *Turmel, prêtre, historien des dogmes.* Paris, Les Editions Rieder.

Et sequenti Feria V. die 7 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 8 Aprilis 1932.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1082

1932 APR 9.-SC CONC. RESOL. AAS 25 (1933) 492-494

SURRENTINA

Substitutionis dignitatum per canonicos in choro

Die 9 aprilis 1932

Litteris diei 21 Ianuarii 1931 Archiepiscopus Surrentinus huic S. Congregationi Concilii referebat, dignitates Capituli cathedralis ex antiquis constitutionibus oneri adstrictas esse praestandi servitium chorale, itemque morem esse inductum ut a canonicis in hoc servitio substituantur. Quapropter pro opportuna solutione eidem Sacrae Congregationi hoc dubium proposuit: « Utrum in servitio chorali dignitates a canonicis possint substitui, an per alias tantummodo dignitates haec substitutio fieri debeat >.

Animadversiones. - Concilium Tndentinum. sess. XXIV. cap. 12 *Dc ref.,* decrevit officia choralm a capitularibus, per se ipsos, obeunda esse: * Obtinentes ln cathedralibus dignitates. canonicatus, praebendas aut por/uones omnes divina 493
per se. et non per substitutos, compellantur obire officia
* Patet igitur, ait Fagnanus (in c. *Cum omnes,* hb. I Decret, de const, n. 28) sublatam esse quamcumque consuetudinem inserviendi per substitutum in cathedralibus ecclesiis w. At quia disciplina illa nimiam severitatem sapore visa est. haec Sacra Congregatio in *Eugubina* diei 15 Decembris 1605 declaravit: * non esse sublatam capitularibus facultatem sese invicem substituendi, dummodo eodem tempore substituens et substitutus eidem servitio adstrictl non sint * [CICF n. 23601.

Praeter haec, communior sententia fuit ut substituens eiusdem ordinis ac dignitatis esset ac substitutus, adeo ut dignitates alias dignitates, canonici et porUonarii respective alios canonicos et portlonarios. in sua quisque substitutione, deputare tenerentur (De Herdt. *Praxis ℭapit* cap. XXVII. $ 10). Immo Barbosa hanc sententiam decisione S. R. Congregationis in *Abulen* (sine data» fulciri censuit. scribens: " Si quando aliquis capitularis legitimo impedimento detentus, ea per se ipsum adimplere non poterit, tunc alios, *eiusdem tamen ordinis et gradus,* non autem inferioris. dignitates nempe alias dignitates, canonici canonicos, et portionarii respective portlonarios in sua quisque hebdomada, ne graduum et ordinum praerogativae confundantur. deputare debebunt " (De canon, ct dlgniL, cap. 31. n. 6). Et Garcias de authcnticitate memoratae decisionis seipsum testem facit: " Quam declarationem vidi authenticam. nempe manu d. Illustrissimi Cardinalis Comen et d. Secretarii subscriptam et sigillo eius Cardinalis munitam " (De *benef.,* cap. II. n. 497». Attamen in decretorum authentica collectione S. C. Rituum memorata decisio non invenitur.

Quapropter de hac re certo constare aliquis aucter in dubium revocabat. Ita Monacelli *(Form. leg.* tit 2. form 4. adnot. 9). et inter recentlores D'Annibale qui. veterem disciplinam paucis colligens, scribit: ** Quamvis autem quisque haec officia per se obire debeat, nihilominus non est sublata facultas se Invicem substituendi, dummodo p» substituens sit praesens in civitate ubi exstat ecclesia, ut in suburbiis vel territorio; 2 substitutus sit unus ex capitularibus: 3 uterque eodem tempore eidem servitio non sint adstrictl ". Et addit in nota: * Utrum vero esse debeat

eiusdem coetus, non satis constat " (Summ. *theol. mor.,* p. IΠ. n. 178). Itemque OietU *(Synopsis,* v. *Canonici,* n. 733).

Sed animadvertendum est agere hos auctores de substitutione in genere, idest ct de canonicis et de beneficiatis, non vero de dignitatibus, de quibus modo est quaestio.

Veterem autem iuris disciplinam, quam communiore sententia Doctores amplectebantur sanxit Codex, statuens in canone 419: "In ecclesiis in quibus non omnes simul
494 choro intersunt, qui ad eum adstringuntur ne/queunt per alium huic obligationi satisfacere, nisi in casibus particularibus. iusta et rationabili de causa, et modo substitutus eodem tempore servitio chori non sit adstrictus. et sit in *eadem ecclesia canonicus,* si *agatur de supplenda vice canonici, beneficiarius, si de bcneficiarti* ". Quod si de dignitatibus in citato canone expressa mentio non fit ex eo fortasse quod, cum sint numero pauciores, perraro substitutio locum habeat, de iisdem tamen per analogiam idem sentiendum esse recte arguitur. At, quia dignitates, qua *tales,* munia sibi peculiaria obire debent, de quibus in canone 397. quatenus vero sunt canonici, iisdem officiis ut ceteri canonici sunt adstrictl, rectius videtur inferri quod in his postremis quae sunt omnibus communia a canonicis possint substitui, non in iis quae, ut dignitates, sibi sunt propria et peculiaria munia.

Resolutio. - His omnibus perpensis, in Congregatione plenaria, die 9 Aprilis 1932 habita, proposito dubio:

An dignitates tn servitio chorali a *canonicis* substitui possint, in casu.

Emi Patres responderunt:

Negative quoad officia dignitatum propria: affirmative quoad officia communia, ad normam tamen iuris.

Facta autem de his Ssrfii Dno nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per Secretarium huius Sacrae Congregationis in Audientia diei 18 Aprilis 1932, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est,—I. Bruno, *Secr.*

Adn. J. C. **in NrT 61 (1934) 302; ME 46 (1934) 4-5,**

1083

1932 APR ll.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Circa quantitatem aquae infundendae in calice pro
SACRA ORDINATIONE SACERDOTIS

Archiepiscopus N. sequens dubium Supremae Congregationi solvendum proposuit

In ordinatione unici sacerdotis, clericus qui. pro instrumentorum traditione, calicem et patenam praeparabat calicem in quem iam vinum infuderat submisit tubo ex quo plus aquae quam expectabat in calice receptum est In mentem quidem eius venit ut copiam vini adderet, sed cogitationem istam repulit quia ipsi videbatur scrupulosa et existimabat vinum sufficienti quantitate infusum fuisse. Peracta ordinatione, non sine sui miratione animadvertit vini quantitatem minorem esse quam putaverat. Quare probabile nunc existimat maiorem habitam esse quantitatem aquae quam ad valide consecrandum haberi oportuit: etsi copia vini copiam aquae superaverat

Inde praefatus Orator Supremae Congregationi dubium proposuit, utrum ordinatio in casu habenda esset valida annon.

Suprema autem Congregatio, die 11 april. 1932, respondit:

In plenario consessu habito Feria IV. die 16 mensis martii nuper elapsi. E.mi ac Rev.mi Patres huius Supremae S. Congregationis diligenti examini subiecerunt dubium ab Eccellentia tua Rev.ma propositum, de aqua infusa cum vino in calice pro sacra ordinatione novi sacerdotis adhibito, ct omnibus perpensis respondendum mandarunt.

« Eccellentisslmus Archiepiscopus ... acquiescat

• Ad ArthiplepIKOPum N.: PrM 22 (1933) 133 tt PrM 23 (1934) 134-135. Adn. PrM 22 (1933) 134; 23 (1934) 135.

1084

1932 APR 12.-S. POEN., DECR. AAS 24 (1932) 248-249

De indulgentiis « stationibus * adnexis

Ut fideles ferventius ac religiosius ad sacras aedes conveniant, ubi. statis anni diebus, prout in Missall Romano designantur, quadragesimali praesertim tempore, statio celebratur, atque ibidem pias recolant Sanctorum, maxime Martyrum, memorias, quorum Reliquiae palam tunc expositae, ad eorum imitandam caritatem, sectanda exempla vehementer animum accendunt, Romani Pontifices, temporum decursu, pro uniuscuiusque pietate indulgentias largiti sunt iis qui stationales, ut vocant, ecclesias, sive in Urbe sive extra Urbem posterius constitutas, frequentent.

Cum vero indulgentiae huiusmodi. variae ac multiplices, minus visae sint uniformes et. quod ad lucrandi modum minus in praesens accommodatae, Ssihus D. N. Pius Pp. XI. quo facilius expeditiusque acquiri possint in audientia diei 18 Martii p. p., infrascripto Cardinali Poenitenliario Maiori concessa, in unius disciplinae formam eas redigi voluit, benigneque induisit ut fideles omnes: 1) qui. vere poenitentes. confessi ac sacra Synaxi refecti, ecclesiam stationalem, diebus statutis, devote visitaverint, sacrisque functionibus intererint quae matutinis vel vespertinis horis ibidem ex consuetudine aut cx positiva Ordinariorum praescriptione peragantur, necnon iuxta Summi Pontificis mentem pie oraverint. *plenariam* indulgentiam lucrentur; 2) si vero nulla publica supplicatio in stationali ecclesia locum habuerit, *plenariam* pariter indulgentiam lucrentur suetis conditionibus confessionis et Communionis, recitatis tamen quinquies *Pater, Ave* et *Gloria* coram Ssmo Sacramento, ter *Pater, Ave* et *Gloria* coram ss. Reliquiis venerationi expositis, semel saltem *Pater, Ave* et *Gloria* ad Summi Pontificis intentionem; 3) qui autem stationalis ecclesiae visitationem tantummodo peregerint recitatis saltem corde contrito supra dictis precibus, consequantur indui/gentiam *decem annorum.* Praesenti 249
in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica. die 12 Aprilis 1932.—L. Card. Lauri, *Poenitentiariui Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. *J.* C. in NrT 59 (1932) 740-741; 5. ROMANI in ME 44 (1932) 231-235.270-273.

1085

1932 APR 13.-SC RITUUM, DECR. AAS 24 (1932) 280

URBIS et ORBIS

Decretum: officium et missa in festo s. gabrielis a virgine perdolente conf. ad universam
ECCLESIAM EXTENDUNTUR

Instante Revrno Praeposito generali Congregationis Ssmae Crucis et^ Passionis D. N. I. C., supplicia vota quamplurium Emorum Patrum Cardinalium ac fere innumerabilium sacrorum Antistitum depromente. Emus et Revmus Dominus Carolus Raphaël Cardinalis Rossi. Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitiis, subsignata die ad Vaticanum habitis, votum proposuit ut extendatur ad universam Ecclesiam festum Sancti Gabrielis a Virgine Perdolente. Clerici professi memoratae Congregationis, cum Officio et Missa propriis. Et Emi ac Revmi Patres Sacrorum Rituum Congregationi praepositi, post relationem ipsius Emi Ponentis, audito R. P. D. Salvatore Natucci. Sanctae Fidei Promotore generali, re mature perpensa, et examini subiecto oblato schemate Officii et Missae iam pro praedicta Congregatione adprobato. rescribere censuere: « Pro gratia, si Sanctissimo placuerit ». Die 12 Aprilis 1932.

Facta postmodum Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI per Emum et Revmum Dominum Camillum Cardinalem Laurenti. Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, relatione. Sanctitas Sua, ut iuventutl in Seminariorum et Collegiorum septis excultae, nec non universae christianae iuventae novum exemplar ad imitandum efficacius proponatur, Emorum Patrum deci-

sionem probare dignata est, et festum Sancti Gabrielis a Virgine Perdolente. Confessoris, clerici professi praedictae Congregationis Ssmae Crucis et Passionis D. N. I. C.. ad universam Ecclesiam extendit, quotannis die 27 Februarii recolendum sub ritu duplici minori, cum Officio et Missa propriis et probatis, prouti in superiori prostant exemplari. Mandavit vero ut Kalendario universali eiusmodi festum inseratur inde ab anno 1934. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13 Aprilis 1932.—C. Card. Laurenti, *Praef.* A Carinci, *Secr.*

Adn. P. B. in EL 46 (1932) 439. Textum Officii et Missae ifdt awl AAS 24 (1932) 275-280.

1086

19» APR 24.-SC REL.» NOTIF. AAS 24 (1932) 149

Circa constitutionem, penes s. c. Studiorum, « officii CENTRALIS PRO SCHOLIS CATHOLICIS IN ITALIA », CUI SUBTECTA NOTIFICANTUR INSTITUTA EDUCATIONIS RELIGIOSORUM

Per ottemperare agli augusti voleri del S. Padre, questa Sacra Congregazione con la presente Notificatione previene tutti i Superiori di Ordini e Congregationi religiose o dipendenti da questo Sacro Dicastero. che presso la Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi. è in via di costituzione un *Ufficio centrale per la Scuole ed Istituti cattolici in Italia.*

Pertanto affinchè vi sia maggior uniformité di indirizzo in tutti gli Istituti di istruzione ed educazione cattolici, maschili e femminili, di qualsiasi grado, anche affidati a Ordini e Congregazioni religiose o dipendenti dall'autorità diocesana. Sua Santità si è degnata deliberare che d'ora innanzi essi facciano capo alia Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.

AUTJfficio centrale sopradetto spetterà concedere l'autorizzazione per l'apertura di nuove scuole ed istituti cattolici. prowedere ad opportune ispezioni per constatare il regolare funzionamento delle singole scuole ed impartire eventuali norme e direttive generali per il loro migliore sviluppo.

Roma, dalla Segreteria della Sacra Congregazione dei Religiosi, 24 Aprile 1932.—A. M. Enrico Card. Lépicœr, O. S. M., *Prefetto. V.* La Puma, *Segretario.*

Adn. IP 12 (1932) 176; NrT 59 (1932) 632-633; PrM 21 (1932) 197.

1087

1932 APR 26.-PIÜS XI, LIT. AP. AAS 24 (1932) 198-197

ARCHISODALITATï URBANAE A DOCTRINA CHRISTIANA OMNIBÜSQUE INSTITUTIONIS RELIGIOSAE OPERIBUS PRAESTITES TUTELARES TRIBUUNTUR S. CAROLUS BORROMAEUS ET S. ROBERTUS BELLAR.MINO

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Hac Alma in Urbe frugifera exstat canonice erecta in templo Sanctae Mariae a Lacrymis, vulgo *dei Pianto,* Archisodalitas a Doctrina Christiana nuncupata. Nunc autem eiusdem Archlconfratemitatis moderatores. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Nostro in Urbe eiusque in districtu Vicario in spiritualibus generali amplissime suffragante, Nos enixe humiliterque rogant ut tanquam caelestes Patronos pio eidem instituto Sanctum Carolum Borromaeum. Episcopum Confessorem, et Sanctum Robcrtum Bellarminum, Episcopum Confessorem atque Ecclesiae Doctorem, concedere dignemur. Nil enim magis opportunum videtur quam ita sacerdotibus ceterisque omnibus qui in doctrinam Christianam tradendam incumbunt, conspicua praebere exempla eorundem Sanctorum. quos in sacris explendis muneribus atque in populo christiano religiosae edocendo insignes Ecclesia dilaudat Sanctus enim Mediolanensium Praesul non modo utilissimum Parochorum Catechismum. qui etiam ‹ Catechismus Romanus » appellari solet, conficiendum atque in lucem edendum curavit, sed illas quoque in dioecesi sua et finitimis in/ dioecesibus instituit atque 197
opportunis statutis instruxit celeberrimas doctrinae Christianae scholas, quae usque ad nostram vigent aetatem. Sanctus vero Controversiarum Magister, praeter ea praeclarae sapientiae documenta, quibus exstat insignis in Ecclesà Dei, aureum illum composuit Catechismum, qui Summorum Pontificum et plurimorum Episcoporum iudicio atque trium fere saeculorum usu ita est commendatus et comprobatus, ut catechesis exemplar recte habendus sit Conlatis igitur consiliis cum dilecto filio Nostro Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore, perpetuumque in modum Sanctum Carolum Borromaeum. Episcopum Confessorem, et Sanctum Robertum Bellarminum, Episcopum Confessorem atque Ecclesiae Doctorem, caelestes Patronos non modo memoratae Urbanae Archiconfraternitatis Doctrinae Christianae sed omnium quoque ceterorum instructionis religiosae Operum ubique terrarum exsistentium constituimus et declaramus. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Haec, ad spirituale omnium tum catechesis magistrorum tum discipulorum bonum ubique provehendum concedentes, statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; iliisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxvt mensis Aprilis, anno mdccccxxxit, Pontificatus Nostri undecimo.—E. Card. Pacelli, *a Secretis Status.*

Adn. PrM 21 (1932) 173.

1088

1932 MAI 1.-SC SACR., LIT. CIRC. PART.·

Circa celebrationem matrimoniorum per procuratorem

LTstruzione di questo S. Dicastero in data 1° luglio 1929 [LE 914] in esecuzione delTarticolo 34 dei Concordato. al n. 35 contempla, tra le forme di matrimonio ammesse in regime concordatario, anche quella dei *matrimonio celebrato per procura* a norma dei canone 1089 dei Codice di D. C., destinato ad avere quindi regolare trascrizione presso gli Uffici dello stato civile dei Regno.

Le opposizioni a tale registrazione fatte in un primo tempo da qualche ufficiale di stato civile sono venutc a cessare in seguito ad una più esatta comprensione della letters c dello spirito dell'art. 34 dei Concordato, talchè a quasi un triennio d'esperienza matrimoniale concordataria, per informazioni a varie fonti assunte, si puô con soddisfazione argomentare che il principio della registrazione dei matrimonii di procura sia pacificamente e, per quanto è dato conoscere, universalmente ammesso.

Peraltro. se qualche altra eccezione venisse ulteriormente sollevata contro trascrizione di tali matrimoni. vorranno gli EE. Vescovi e Ordinarii dei luoghi prestare i loro buoni uffici per ottenere Tintento. denunciando il caso alie competenti Procure del Re, e a questa S. Congregazione, sc mai anche questo tentative fosse riuscito infruttuoso.

Altra difficoltà od oscitanza è stata da qualche parte prospettata sulla *natura dei mandato di procura.* pretendendosi da taluno che desso fosse redatto a norma della legge civile dei Regno, anzichè giusta le prescrizioni dei Diritto canonico.

Coerentemente al principio sancito nel citato art 34 del Concordato, invitiamo gli EE Presuli a fare le debite insistenze presso gli ufficiali civili renitenti perche al mandato canonico sia riconosciuto Tintegro valore, che gli compete, agli effetti dclla registrazione dei matrimonii *di procura,* rivolgcndosi, se sarà del caso, alie superiori autorité analogamente a quanto è detto nel procedente capoverso.

L'opportunità e, talora. morale necessity di celebrare d matrimonio *per procura* non puô sfugire agli EE. Vescovi e Ordinarii dei luoghi, quando, come accade nella generality dei casi, trattasi di italiani residenti all'estero. che trovansi neU'impossibilità, sotto minaccia di grave *disagio* economic© e anche di perdita d'impiego e lavoro. d'abbandonare il centro dei propri affari per recarsi nel Regno a celebrarvi il sacramento dei matrimonio nella forma ordinaria.

A scongiurare peraltro pericoli e inconvenienti di varia natura, a cui ia celebrazione dei matrimonio *per procura* potrebbe dare pretesto, giudicasi ^conveniente richiamare l'attenzione degli EE. Vescovi, perché, nella loro sollecitudine pastorale, procedano con la necessaria oculatezza e cautela nel concedere l'autorizzazione a contraire matrimonii in detta forma.

Il più grave pericolo da evitare con le gravi conseguenze d'indole non solo economica, che puô coinvolgere, si è questo: che cioè la donna in tai guisa sposata venga a trovarsi poi nell'impossibilité di raggiungere il proprio marito all'estero. o perché lo vietano le leggi sull'emigrazione in determinati paesi, o perché non puô munirsi del necessario passaporto.

Sull'argomento si assicura che da parte del Governo italiano non si fanno in genere opposizioni per l'espatrio di donne, che hanno contralto matrimonio per procura, *purchè siano munite di regolarc atto* di *chiamata del marito, pistato dal Regio Console:* cautela questa suggerita calla cncomiabile considerazione d'impedire l'emigrazione di donne sole e di rilasciare il passaporto a quelle soltanto, che devono raggiungere il proprio marito o padre o figlio, a salvaguardia della compagine famigliare.

Per parte dei Governi ester! non si fanno difficoltà aU'immigrazione di donne, purchè siano munite di regolare passaporto e dell'atto di chiamata o, se per la Francia, di contralto di lavoro.

Un'eccezione dev'essere fatta per gli Stati Uniti d'America, che limitano la immigrazione degli stranieri ad un ristretto numero: ITtalia ha una quota annua, che non eccede i *duemila:* perd il Governo italiano, che dtspone l'assignazione dei posti in partenza. dà l'assoluta preferenza a donne, che devono riunirsî ai propri mariti. Se non che il Console americano in Italia pué hfiutarsi di vlstare il passaporto. e quindi di far partire la donna, se questa non puô *ampiamente* provare la consistenza finanziaria del marito tale da consentlrgli di poter mantenere la moglie. a scanso del pericolo che questa abbia a gravare sulla pubblica beneficenza.

Attese quindi le altuali disposizioni. che regolano l'espatrio delle donne, appare chiaro che per ammettere al matrimonio per *procura* una donna residente in Italia con un italiano residente all'estero. non è possibile ottenere che garanzie di *carattere morale,* basate sui requisiti morali dei nubendi, particolarmente della parte residente all'estero. poichè il passaporto viene rilasciato dal Governo italiano soltanto dietro presentazione del regolare atto di chiamata del marito: ciô che presuppone il matrimonio già contralto.

Tenute quindi present! le attuali condizioni faite all'emigrazione di donne e le altre eventual! che di tempo m tempo e ira Stato e Stato venissero a determinarsi. gl! EE. Presuli si atterranno aile seguenti norme:

1. · Indagheranno sulla pratica possibility che la donna sposata per mezzo di procuratore raggiunga il marito all'estero: e se questo risiede negli Stati Unit! d'Amcrica» si accertano mediante documenti, rilasciati dalle Autorité consolari italiane, ampiamente probativi che lo sposo rlsponde aile possibilité finanziarie capaci dl mantenere la futura mogUe.

2. · Esigeranno che il mandato di procura, redatto ben inteso nella forma prescritta dal canone 1089, sia moltre vidimato dell'Ordinarto del luogo, dove trovasi il mandante, a garanzia della sua autenticità.

3. · Richledoranno di più una dichiarazione per iscritto giurata dal mandante e firmata da lui e da due terti, anch'rssa virtata dall'Ordinarlo del luogo, con la quale lo spoao s'mipegna dopo contralto il matrimonio per procura, d! présentare aU'Autorità consolare itauana regolare atto di chiamata della propria moglte.

Con queste cautele e con altre suggerite caso per caso gli EE. Vescovi e Ordinarii dei luoghi potranno autorizzare la celebrazione dei matrimonii *per procura,* previi sempre, com'è owio, gli accertamenti canonici riguardanti la giusta causa e, in particolare, lo stato libero, dei contraente dimorante all'estero (Istruzione di questa S. C. dei 4 luglio 1921) [LE 365] esigendo alTuopo i consueti necessari documenti dalle Curie vescovili, oltre quelli specifici sopra ricordati.

Si gradirà *un cenno di ricevuta.*

Roma, dalla S. Congregazione della disciplina dei Sacramenti, li 1° maggio 1932.—M. Card. Lega, Vescovo Tuscolano, *Prefetto.* D. Jorio. *Segretario.*

* Ordinariis Italiae: Pal. Clero 11 (1932) II 33-34. Ada. PK MAROTO in Apoll. 5 (1932) 416-418.

1089

1932 MAI 12.-SC ORIENT. DECR. AAS 24 (1932) 239-240

De ordine basiliano s. iosaphat

Quinquagesimo exeunte anno, ex quo Summus Pontifex Leo XIII, f. r.. Apostolicas Litteras *Singulare praesidium* die 12 Maii 1882 (Acta Leonis XIII v. 3 p. 58-681 dabat, de Ordine S. Basili Magni reformando. Sacrae huic Congregationi visum est opportunum, huiusmodi reformationem, per quinquaginta annos sedulo ac fidenter deductam, non tantum publici laudis testimonio cohonestare, sed etiam quodammodo perficere et sancire.

Divina enim ope fretus. Ordo S. Basilii Magni ruthenae nationis, religioso spiritu fervens ac vitam monasticam in exemplum agens, uberes attulit fructus; in pluribus siquidem et dissitis regionibus, hisce postremis temporibus, monasteriis erectis, animarum saluti procurandae, rudibus evangelizandis, fidei catholicae strenue tuendae, studiis provehendis sedulam semper contulit operam: necessitatibus praeterea ac temporum adiunctis consulens, saluberrima accepit incrementa.

His omnibus rebus rationibusque gavisa et aucta est illa rutheni ritus Ecclesia, una cum clero ac fidelibus suis, qui, in Europae et Americae regionibus, nedum in Galitia diffusi, erga hunc Ordinem S. Basilii. suae gentis decus, gratum fovent atque testantur animum.

Quo igitur hodierna Ordinis S. Basilii conditio firmetur, adeoque magis usque in bonum animarum provehatur. haec Sacra Congregatio, praesentibus litteris, quibus ea etiam quae nuperrime sunt statuta colliguntur ac rata habeantur, decernit:

I. Ut Ordini S. Basilii Magni ruthenae nationis, nomen hoc. rerum adiunctis sane aptius, tribuatur, seu *Ordo Basilianus S. Iosaphat;*

II. Ut Capitulum generale, anno elapso habitum, quo Revmus P. Dionisius Tkatschuk. Moderator generalis. seu Archimandrita, est electus, ratum habeatur;

III. Ut Curia generalicia Romam transferatur, atque in aedibus veteris Pontificii Collegii Rutheni ad Ss Sergii et Bacchi constituatur:

IV. Ut in Urbe pariter iisdemque in aedibus ephebeum condatur alumnis huius Ordinis Basiliani. e quacumque regione selectis, ad studia philosophica ac theologica instituendis: /

2#

V. Ut Basilianus Ordo S. Iosaphat in tres provincias recens erectas, constitutus declaretur, seu: † Galitiae. 2· S. Nicolai, 3" Americo-Canadensis, quibus additur Vice-provincia Americae Meridionalis.

Quae omnia Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI rata habere ac confirmare dignatus est.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Orientalis, die 12 Maii 1932.—A. Card. Sincero, *a* Secretis, H. I. Cicognani. Adsessor.

UNIX, RSiY Up;;
CLEVELAND. O›...

1090

1932 MAI 18.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Circa calendarium a sacerdotibus saecularibus et religiosis adhibendum in missionibus

Pckini. die 6 Junii 1933

Dubia - *Exc.me Domine,* Cum ad hanc Apostolicam Delegationem nonnulla dubia proposita fuissent circa Kalendarium in Missionibus adhibendum, et circa celebrationem festorum in honorem B. Odorici a Portunaone. Beatorum Martyrum Sinensium atque Patronorum principalium Missionum, opportunum visum est. rem ad S. Sedem deferre, ut responsum haberetur, quod omnes dirimeret discussiones super hoc argumento exortas.

Resp. - Sacra porro Congregatio de Propaganda Fide, per ven. Rescriptum sub N. 1672/32 die 18 mensis Maii datum, propositis, quae sequuntur, dubiis, responderi mandavit ut infra ad singula:

1) Utrum in Missionibus, cuidam Ordini vel Congregationi Religiosae concreditis, Ordinarius (religiosus) possit pro Clero saeculari sibi subdito adoptare Kalencarium proprii Instituti: an e contra debeat se conformare Decreto S. Rituum Congregationis diei 28 Octobris anni 1913 [AAS 5 (1913) 457 - 464] et Kalendarium proprium statuere, ex. gr. Kalendarium Ecclesiae Universalis, in quo addenda sunt specialia festa loci, festa in honorem B. Odorici a Portunaone, Beatorum Martyrum Sinensium iliaque Patronorum principalium Missionum S. Francisci Xaverii et S. Teresiae ab Infante Jesu?

R. *Negative ad* primam partem, *affirmative* ad secundam.

2) Utrum Missionarii Religiosi qui. ad Officium recitandum. proprium sequuntur Kalendarium, possint celebrare Missam, in Kalendario sui Instituti signatam, etiam in Ecclesiis (Vicariatus vel Praefecturae), quae de iure non pertinent ad eorundem Ordinem vel Congregationem: an e contra ipsi quoque debeant in his Ecclesiis Missam celebrare, quae signatur in Kalendario proprio Misionis in qua commorantur?

R) *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

3) Utrum Missionary Religiosi, licet proprium Kalendarium habentes, teneantur ubicumque Sinarum Missam celebrare et Officium recitare in honorem Beatorum Martyrum Sinensium atque Beati Oaorici a Porttmaone, iuxta praescripta Decretorum S. Rituum Congregationis: et utrum insuper iidem Religiosi Missionarii celebrare debeant festa Patronorum principalium Missionum, S. Francisci Xaverii et S. Teresiae ab Infante lesu sub ritu duplici primae classis?

R) *Affirmative* in omnibus et ad mentem.

Mens autem est, ut Religiosi, qui titulo Missionariorum apud gentes praediti sunL debeant ob hanc ipsam causam, convenientiam sentire celebrandi festa in honorem sive Missionum Patronorum, sive Beatorum illius populi, apud quem ipsi « pro Christo legatione funguntur ». Monendi ideo sunt varii Ordines, ut Officio suorum Missionalium tamquam supplementum adjungant festa propria pro Ecclesia Sinensi statuta.— G. M. Card. Van Rossum, *Praef.* Carolus Salotti, Arch. Phil., *Secr.*

Haec dum E. T. refero, liceat mihi commendare, ut relatas praescriptiones S. Sedis super festa de quibus supra, in territorio Tibi commisso exsecutioni manoentur, ad desideratam uniformitatem in Missionibus consequendam, et praesertim, ad Coelestium Patronorum auxilia concilianda.

Maximo cum obsequio, maneo.—*Delegatus Apostolicus,* Celsus, Archiep. Theodosiopolitanus.

• Dt.'egafo Ap in Sinis: PrM 21 (1932) 248-250. Adn. P. MTT1ST1NI in EL 49 (1935) 72-75; I. PAUWLES in PrM 22 (1933) 133'-136·; A. VERMEERSCH In PrM 22 (1933) 32*-34·.

1091

1932 MAI 25.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Dispensatio super disparitate cultus non secum fert
DASPENSATIONEM AB IMPEDIMENTIS A QUIBUS EXEMPTA EST PARS ACATHOLICA

Vide *textum* sub die 1932 lun. 30: LE 1103.

Ad S. C de Prop»s>nda Fide: Syllo^e n. 169.

1092

1932 MAI 30.-CONV. RUMANIA. AAS 24 (1932) 209-214

Accord concernant l'interpretation de l'art. IX DU concordat du 10 MAU 1927
ENTRE LE SAINT-SIEGE ET LE GOUVERNEMENT ROUMAIN

Sa Sainteté le Pape Pie XI,

Sa Majesté le Roi Charles II de Roumanie,

Désirant fixer définitivement la situation de l'organe dénommé « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis ».

Se basant sur l'Art. XXII du Concordat conclu le 10 Mai 1927. entre le Saint-Siège et le Gouvernement Roumain [LE 764}.

Ont décidé de réaliser, par un accord, leur intention commune et. à cet effet, ont désigné comme leurs Plénipotentiaires,

Sa Sainteté le Pape Pie XI:

Son Eminence Révérendissime le Cardinal Pacelu, Son Secrétaire d'Etat.

Sa Majesté le Roi Charles II de Roumanie:

Son Excellence le Ministre de la Justice de Roumanie, Monsieur Valeriu Pop;

Lesquelles après avoir échangé leurs pleins pouvoirs. trouvés en bonne et due forme, ont convenu des dispositions suivantes:

Article I - L'Institution connue sous le nom dc « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis » se transforme par cet acord en un organe du Diocèse Catholique de rite latin d'Alba Julia et prendra la/ 210
dénomination de « Conseil du Diocèse Catholique de Rite latin d'Alba Julia ».

Ce Conseil remplit les charges prévues par les Canons 1520 et 1521 du *Codex Iuris Canonici.*

Les décisions dc ce Conseil ne sont valables et exécutoires qu'avec l'approbation de l'Ordinaire.

Article II - Tous les droits patrimoniaux se trouvant jusqu'à présent sous l'administration du dit « Status Romano-Catholicus Transylvaniensis » seront dorénavant administrés par l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia, conformément au paragraphe 2 du Canon 1521 du *Codex Iuris Canonici* et au droit commun du Royaume de Roumanie.

Les charges prévues par le paragraphe 2 du Canon 1521 seront remplies par le Conseil Diocésain, prévu dans l'article I du présent Accord, dans les limites fixées par le même article.

Article III - Tous ces droits patrimoniaux seront administrés et les revenus seront employés exclusivement dans les buts indiqués et prévus par les Actes, Décrets et Lettres de fondation.

Là où les Actes. Décrets ct les Lettres de fondation ne précisent pas le but, ou bien si le but pour lequel la fondation a été constituée a été atteint, l'emploi de ces revenus sera dévolu à des buts religieux, scolaires et d'éducation, en conformité avec l'intention des donateurs et fondateurs.

Article IV - Le droit de contrôle et surveillance de ITtat. prévu par le droit commun du Royaume de Roumanie ainsi que par le Concordat en vigueur entre le Saint-Siège et la Roumanie, reste Intact.

A cet effet l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia présentera annuellement au Ministre des Cultes de Roumanie le rapport de gestion, le budget, le 211
bilan et les procès-verbaux des assemblées.

L'Archevêque Catholique dc rite latin de Bucuresti. Métropolitain du Diocèse suffragant d'Alba Julia, jouit en vertu de la faculté apostolique spéciale à lui accordée, du droit de surveillance et de contrôle, en ce qui concerne l'emploi des revenus, ainsi qu'il a été établi dans l'article précédent

Article V - Tous les biens se trovuant à la date du 1° Janvier 1932, dans la possession et sous l'administration du < Status Romano-Catholicus Transylvaniensis · sont des biens à caractère ecclésiastique et seront utilisés conformément à leur destination initiale, uni-3uement sur le territoire actuel du Diocèse Catholique e rite latin d'Alba Julia.

Le droit de propriété est et reste garanti en conformité avec les lettres de fondation, donation, etc., en laveur des fonds respectifs, ainsi qu'il suit:

a) le fonds de Religion;
b) le fonds d'Etudes;
c) le fonds de Bourses;
d) le fonds des écoles primaires;
e) le fonds de l'Orphelinat Thérésien;
f) le fonds de retraites des employés;
g) le fonds de retraites des professeurs;
i) le fonds des assurances.

Ces fonds sont de droit représentés par l'Ordinaire d'Alba Julia.

Ces droits ne peuvent être ni aliénés ni gravés sinon en conformité avec les dispositions du droit commun du Royaume de Roumanie et avec les prescriptions du Droit Canon.

Article VI - Les dispositions contenues dans le présent Accord seront également appliquées aux fonds
212 de l'Orphelinat Thérésien de/ Sibiu. à moins que les instances judiciaires n'en aient décidé autrement définitivement, ou qu'un arrangement ultérieur, d'autre nature, ne soit intervenu.

Article VII - Le terrain, constructions et annexes, faisant partie du bloc d'immeubles de l'université de Cluj et propriété de l'Etat Roumain, gravés aujourd'hui d'une servitude d'habitation, passent en pleine propriété à lUniversité d'Etat « Regele Ferdinand al Romanies » de Cluj, libres de tous droits, charges, ou servitude, à l'exception de la servitude de passage vers la sacristie.

Us seront évacués et mis à la libre disposition de lUniversité au plus trad le 1CT Septembre 1932.

Article VIII - Il sera procédé à la rectification des inscriptions concernant la propriété des biens visés par le présent Accord dans les livres fonciers.

Cette rectification se fera d'office. Dans ce but le Ministre de la Justice, à la demande de l'Ordinaire d'Alba Julia, saisira les autorités respectives du « registre foncier ».

Cette opération sera exemptée de tous droits de timbre ou de taxe de mutation. La rectification se fera conformément aux dispositions du présent Accord, en tenant compte de l'inscription initiale mentionnée dans les livres fonciers, au moment de leur création.

Pour les immeubles acquis ultérieurement il sera tenu compte de l'inscription faite au moment de cette première acquisition.

Ces rectifications seront faites en indiquant les fonds respectifs conformément à l'alinéa précédent, en y ajoutant les mots: < administré par l'Ordinaire Catholique de Rite latin d'Alba Julia ».

Article IX - En ce qui concerne l'église, située à Cluj, près de l'université, desservie actuellement par
213 tes RR. PP. Piaristes, dont la situa'tion juridique est réglée par les articles III, V. et VIII de cet Accord, — le Saint-Siège désirant constamment que l'entente fraternelle, qui unit les fidèles catholiques des différents rites, soit manifestée aussi en ce cas —l'Ordinaire Catholique de rite latin d'Alba Julia, conformément à l'article II du présent Accord, pourvoira à faire célébrer chaque dimanche et chaque jour de fête (y compris celles nationales) un service divin selon le rite gréco-roumain, pour satisfaire en première ligne les besoins religieux de la jeunesse scolaire catholique dc rite gréco-roumain.

Le prêtre célébrant sera désigné par l'Ordinaire Catholique de rite grec de Cluj-Gherla et tout en restant subordonné au point de vue canonique et disciplinaire à cet Ordinaire, sera rétribué pour ces services par l'Ordinaire Catholique de rite latin d'AÛa Julia, selon les coutumes locales de rite latin à Cluj. Le nom du prêtre désigné sera communiqué à l'Ordinaire d'Alba Julia.

Ces services divins seront célébrés chaque dimanche et chaque jour de fête chômée du rite grec de 11 heures du matin jusqu'à 1 heure de l'après midi ct les jours de fêtes nationales (24 Janvier, 10 Mai, les anniversaires du Souverain, des membres de la famille royale et de l'avènement au Trône) de 10 heures du matin à midi. Sont exceptées les fêtes de 15 Août et 8 Septembre, auxquelles l'église reste seulement aux services de rite latin.

Les services divins en rite gréco-roumain commenceront dès le 20 Juillet 1932.

Article X - Simultanément avec la signature du présent Accord sont approuvés les Status d'organisation et de fonctionnement du Conseil du Diocèse Catholique de rite latin d'Alba Julia, dans la rédaction ci-jointe, visés par les Hautes Parties Contractantes.

Le nombre des membres du Conseil prévu à l'article I du présent Accord étant réduit en vertu des nouveaux Statuts, par rapport à ceux de l'ancien < Status Romano-Catholicus Transy|vaniensis », les Hautes Parties Contractantes déclarent dissoute,/ par le fait du 214
présent Accord. l'Assemblée générale actuellement existante.

Dans un délai de six mois à partir de la signature de cet Accord, il sera procédé à l'élection et constitution du < Conseil du Diocèse Catholique d'Alba Julia », conformément au présent Accord et Statuts.

Le Conseil dirigeant actuellement en fonction, en qualité de Comité provisoire, gérera les affaires courantes conformément au présent Accord, jusqu'à constitution du Conseil du Diocèse créé par l'Art. I.

Fait au Vatican, ce 30 Mai 1932.—E. Card. Pacelli
V. Pop.

Adn. L. HONORÉ in NrT 59 (1932) 819-321; A. PERUGINi în Apoll. 5 (1932) 443-457.

1093

1932 MAI 30.-CONV. RUMANIA. AAS 24 (1932) 214-218

Statuts du conseil du diocese catholique de rite latin d'alba **JULIA**

Art. I. - Les charges prévues aux canons 1520 et 1521 paragraphe 2 du *Codex Iuris Canonici* pour le Diocèse catholique de rite latin d'Alba Julia seront remplies per « le Conseil du Diocèse catholique de rite latin d'Alba Julia ».

Art. II. - Le Conseil précité exerce ses attributions par l'organe de son Assemblée générale et par celui de son Comité.

Chapitre I - Assemblée générale

Art. III. - L'Assemblée générale sera convoquée par l'Ordinaire du dit Diocèse. La convocation a lieu une fois par an; en cas d'urgence elle peut également être convoquée en Assemblée générale extraordinaire.

L'Assemblée générale est convoquée au mains 15 jours à l'avance en indiquant le lieu, le temps et l'ordre du jour.

Art IV. - Le Président de l'Assemblée est l'Ordinaire ou. en son absence, un ecclésiastique qui le repré-
sente./ 215

A chaque Assemblée sont élus deux notaires, l'un étant ecclésiastique et l'autre laïc, lesquels dressent le procès-verbal.

Art. V. - Peuvent seuls être membres de l'Assemblée générale les fidèles de religion catholique de rite latin, qui appartiennent au Diocèse d'Alba Julia et qui sont citoyens roumains. Ne peuvent être membres de l'Assemblée générale les personnes se trouvant sous une censure de l'Eglise, celles qui ont été condamnées pour tous crimes ainsi que pour tous délits commis contre l'ordre public et la sûreté de l'Etat, contre les bonnes mœurs, contre la religion, ou encore commis par esprit de lucre; il en est de même des personnes qui mènent une vie non chrétienne.

Les membres de l'Assemblée ne perçoivent aucune rétribution.

ArL VI. - Sont membres de l'Assemblée générale:

1. - *Ecclésiastiques*

a) Tout membre actif du Chapitre diocésain; b) Les abbés et prévôts; c) Les archiprêtres du district; d) Les arbitres synodaux; e) Un représentant du clergé pour les Arrondissements de chaque archiprêtré; *f) Les* professeurs du Séminaire Théologioue; *g)* Les supérieurs des Ordres monastiques résidants sur le territoire du Diocèse.

2. - Laïcs

a) Le Président des laïcs, élu par l'Assemblée générale pour 6 ans; b) Les Conseillers des Cours d'Appel; c) Le fonctionnaire le plus haut en grade dc chaque département (judet); d) Les maires des villes; e) Deux représentants de chaque Arrondissement d'Archiprêtré; *f)* Un représentant laïc de chaque paroisse où le nombre des fidèles avec les filiales dépasse 3000, deux représentants laïcs de chaque paroisse possédant plus de 5000 fidèles avec les filiales, trois représentants laïcs pour la paroisse de Cluj ; *g) Les* professeurs universitaires et ceux des écoles ayant caractère académique du Diocèse; h) Les laïcs jadis patrons et quasi-patrons qui subventionnent chapelle et prêtre ;/ O Les hommes éminents qui se sont distingués sur le terrain ecclésiastique et scolaire; leur nombre ne saurait être supérieur à cinq; ils seront invités par l'évêque; cette distinction leur sera accordée comme récompense morale pour leurs mérites; j) Six représentants élus des écoles primaires confessionnelles catholiques de rite latin.

3. - *Sans considération quant à leur qualité d'ecclésiastiques ou de laïcs*

o) Les membres des Corps Législatifs; b) Les Directeurs des écoles secondaires, des Internats, de l'Orphelinat Thérésien et des écoles normales d'instituteurs et de'institutrices de villages.

Art VIL - Les représentants laïcs des Arrondissements de chaque archiprêtré sont élus par les délégués des Conseils paroissiaux de l'Arrondissement, chaque paroisse désignant un délégué. Les représentants des paroisses indiquées à l'art. 6 II point /) sont élus par l'Assemblée générale de leur paroisse respective, à la majorité des voix, sous la présidence de l'Archiprêtre du district, et au vote secret Ces paroisses ne participent pas à l'élection des représentants laïcs de ΓArrondissement

Les représentants ecclésiastiques des Arrondissements d'Archiprêtré sont élus par les prêtres en fonction dans leur district respectif.

Comme représentant ecclésiastique peut être élu tout prêtre ordonné.

Comme représentant laïc peut être élu tout électeur âgé de 24 ans révolus, qui est membre dc l'Assemblée générale paroissiale, qui sait lire et écrire, et qui contribue aux charges ecclésiastiques.

Les représentants des écoles primaires sont élus par les instituteurs en fonction.

L'élection des représentants laïcs et ecclésiastiques s'effectue pour *une durée de six ans.* Les élections générales, ainsi que les élections partielles, auront lieu sur la disposition de l'Ordinaire.

Art VIIT. - Le Président dirige les débats et a le droit de rappeler à l'ordre les orateurs, auxquels il peut retirer la parole.

Art IX. - Toute proposition éventuelle sera annoncée â l'Ordinaire, au moins 4 semaines à l'avance.

Art X. - L'Assemblée générale prend ses décisions à la majorité des voix des membres présents. Le vote a lieu à main levée, par appel nominal ou par vote W secret/

Art XL - Le procès-verbal dressé en Assemblée générale est signé par les Présidents, ainsi que par les deux Secrétaires de la séance. Il est vérifié par les deux membres laïcs et par un membre ecclésiastique, désignés par le Président au début de la séance.

Chapitre II - Competence de l'assemblée générale

Art. XII. - L'Assemblé générale n'a que les attributions prévues aux canons 1520 et 1521 du *Codex Juris Car.onici.*

Art. XIII. - L'Assemblée peut élire des Commissions pour la préparation des travaux indiqués à l'article précédent

Art. XIV. - L'Assemblée vérifie et ratifie l'activité du Comité.

Chapitre III - Le Comité

Art. XV. - Le Président du Comité est l'Ordinaire. qui pourra se faire remplacer par un délégué choisi par lui.

Le Comité est composé de 8 ecclésiastiques — dont au moins deux chanoines capitulaires — du Président laïc et de 16 laïcs» élus par l'Assemblée générale ainsi que du référendaire.

Les membres du Comité sont élus par l'Assemblée générale à la majorité de voix pour une durée de trois ans.

Les membres du Comité ne perçoivent aucune rétribution.

Art. XVI. - Le Comité est l'organe administratif du Conseil.

Art. XVII. - Le Comité tient chaque mois une séance ordinaire; il peut également tenir des séances extraordinaires si des questions particulièrement importantes ou urgentes exigent ses délibérations.

Pour délibérer validement la présence d'au moins six membres, en dehors du Président, est requise.

Art. XVIII. - Le Comité, dans ses travaux, suit la majorité des voix.

Les membres du Comité intéressés ne peuvent participer aux délibérations sur la question qui les concerne.

Art. XIX. - Il sera dressé un procès-verbal relatant les travaux de chaque séance.

Le procès-verbal sera signé par le Président et par le Secrétaire et sera vérifié par deux Conseillers dont un ecclésiastique./

218

Chapitre IV

Art. XX. - Les décisions du Conseil ct du Comité ne sont valables et exécutoires qu'avec l'approbation de l'Ordinaire.

L'approbation ne peut être donnée qu'explicitement

Chapitre V.

At. XXI. - Les modifications éventuelles apportées aux présents Statuts pour obtenir force exécutoire devront recevoir l'approbation, officielle et par écrit, du Ministère des Cultes de Roumanie et, au point de vue Canonique, celle du Saint-Siège.

Toute modification apportée en contradiction avec cet article reste nulle et de nul effet.

Fait au Vatican, ce 30 mai 1932.—E. Card. Pacelli Valeriu Pop.

Adn. vide sut, die 1932 Mail 30: LE 1092.

1094

1932 MAI 30.-SC PROP. FIDE. RESP. PART.

Sodales societatis vitae communis sine votis de ma- **RYKNOLL CANONICE INCARDINANTUR PER IURAMENTUM PERPETUUM PRAESTITUM AD NORMAM CONSTITUTIONUM**

Ronce, 30 Maii 1W2

Reverendissime Pater, Litteris die 4 aprilis n. e. datis Paternitas Tua petebat utrum iuramentum a sodalibus emittendum, ad normam nn. 6, 7 Constitutionum, effectum habeat incardinationis isti Societati pro Missionibus Exteris de Marykoll.

Cui quaestioni haec Sacra Congregatio ita respondet: « Sodales canonice incardinantur isti Societati de « Maryknoll per iuramentum perpetuum praestitum ad ‹ normam art. 6 Constitutionum supra memoratarum ».

Haec Te certiorem faciens, occasionem libenter nanciscor me profitendi Paternitati Tuae addictissimum in

Domino—G. M. Card. Van Rossum. *Praef.* Carolus Salotti, Archiep. lit Phil. *Secr.*

• P.no. P. JACOBO WALSH, SupeXori Generali Socisfofis oe "m-Iaoli pro jTv'wocidus *ester>9.* Prof. N. 1747'31: ex Archito Ge-^r.Ml Socef^i d« Morikoo.'l pro misiionibus exteris. Adn K. SCANLAN. Onf.ruiion and the Canonical Status of Clerics in Societies V/itboot Vows, Rom» 1960. p. 105-136; J. G. NUGENT. Grdlnalkn in Societies of Common Life, Washington 1958, p. 164-iis

1095

1932 JUN 7.-SC CONC., DECR. AAS 24 (1932) 240-241

De gratiarum et oblationum in pus ephemeridibus EVULGATIONE

Vulgantur copiosius in dies, praesertim penes celebriora Orbis sanctuaria, piae ephemerides eo consilio concinnatae, ut res ibidem gestae referantur, atque fidelium pietas erga caelestes Patronos, quorum sub nomine Inscribuntur, peculiariter foveatur. Inter relata
241 autem locum habere solet/ enarratio gratiarum vel caelestium beneficiorum, quae eorumdem Sanctorum patrocinio a fidelibus impetrata perhibetur, addita, ut plurimum, stipis hanc ob causam corrogatae adnotitione.

Verum, si finis ob quem ct commentarii eduntur et oblationes colliguntur, incrementum videlicet devotionis in Sanctos, aedium sacrarum exstructio et decor, operum caritatis fundatio, laude dignus m se sit, ratio tamen, qua haud raro benefic.a caelestia referuntur accepta, inepto nempe sermone et absque ullo authenticitatis signo, probari nequit, praecipue si perpendatur in narratis acceptum beneficium ita cum oblata pecunia saepe connecti, ut alterum ab altero pendere videatur. Quod quidem, cum turpis lucri speciem praeseferre facile queat, occasionem saltem praebere potest admirationis iis potissimum, qui praeiudicatis opinionibus adversus catholicum cultum sunt imbuti.

Ad haec igitur incommoda praecavenda, haec Sacra Congregatio Concilii, consiliis initis cum Sacra Congregatione de Religiosis, atque Ssfno Dno Pio Pp. XI probante, Ordinarios locorum Superioresque religiosorum maiores monendos censet:

I. Ut praescripta canonum 1261 et 1386 Codicis iuris canonici setulo servari iubeant. abusus compescendo.

II. Ut praeviae censurae ecclesiasticae, ad normam eiusdem canonis 1386. scripta harum ephemeridum rite aecurateque submittant, atque ipsorum onerata conscient'a. facultatem easdem edendi ne faciant, nisi praehablta peculiaris Censoris ex officio, ad praescriptum Encyclicae Pascendi Pii Pp. X. diei 8 Septembris 1907 (ASS 40 (1907) 593-650]. favente sententia, eaque singulis vicibus scripto danda. Caveat itaque Censor ut enarrata, quae sub gratiarum nomine exhibentur, ea praescierant credibilitatis signa ut, omnibus prudenter perpensis, fidem mereri possint, atque insuper ut omnis inter gratiam obtentam et eleemosynam oblatam vel minima connexionis suspicio exsulet.

III. Ut huius generis narrationes, his praescriptis non congruentes, nonnisi sub generica indicatione gratiae acceptae et absque ulla facti expositione in vulgus edi permittant

Quae si diligenter observentur, finem in quem intendunt, piae, quas commemoravimus, ephemerides assequantur. nec quidquam in iis reprehendere i.cebit. quod a Christiana pietate sit absonum.

Datum Romae, dh· 7 mensis Iunii anno 1932.—I. Cam? Sfrahni. *Praef.* I. Bruno. *Secr.*

A4». A BENTLEY In CR A (1932) 425-426; 1. C in NrT 51 (1932) 738-739; Ph MAROTO tn CpR 13 (1932) 255-257 T 1» A-»o'l, 5 (1932) 274-276; IP 12 (1932) 237; PrM 21 0932) 247 248.

10%

193» IUN 18.-SC CONC., RESOL. AAS 26 (1934) 58-60

TERGESTINA

DISTRIBUBIONUM «(ORALIUM QUOAD MASSAM F.FFORMANDAM

Die B iunii 1932

Sftht« γκγπ — Praebenda un uscutusque canonici in Capitulo Tergestino quadruplici constat elemento: *a)* congrua, vulgo dicta *legali,* quae singulis canonldi unoquoque mense a publico aerario solvitur; *b)* parra congrua, vulgo dicta *locali,* quae ex massa communi percipitur; *c)* compensatione pro locanda domo habitationis item a publico aerario accepta; *d)* summa congruae adiuncta. vulgo *aumenti triennali, quadnennali e quinquennali,* intuitu servitii ab unoquoque capitulari praestiti. Ex his augmenta *triennalia et quadriennalia* percipiuntur ratione servitii praestiti etiam ante nominationem in canonicum; *quinquennalia* vero ob servitium chori.

Cum apud idem Capitulum hucusque deesset fundus distributionum, ad hunc eflormandum iuxta canonem 395 $ 1. per novas constitutiones separatio fuit praescripta tertiae partis tantum congruae *localis* et congruae *legalis,* exclusis indemnitate pro locanda domo habitationis et memoratis augmentis.

Statutis tamen nondum ab Episcopo approbatis, rogata fuit haec Sacra Congregatio, utrum summae adiunctae et indemnitates pro locanda domo ab unoquoque canonico integre percipi possint, quin ex his aliquid immitti debeat in distributionum massam./ 9

Animadversiones. — Inter bona dotem beneficii constituentia etiam domus adnumeranda es quae est beneiicum habitatio. Ait enim Wcrnz, *lus Decr,,* tom. HI. UL Vt n. 180; ~ Bona beneficialia ex communiter contingentibus constant domo, quae ipsi bcneliciato in usum est concessa, etc. " Cfr. Vcrmeersch. *Epitome,* lib. III, *De rebut,* part. 5. n. 743. Qued etiam supponit Codex I. C. canone 1410. ia quo dicitur. " Dotem benefici; constituunt sive bona, quorum *proprietas est* penes ipsum ens luridicum. sive certae et debitae praestationes... ".

Ast non eo ipso quod beneficiarius domum oblinet, haec beneficii dotem constituere dicenda est. Nam Card. De Luca, *De pensionibus,* disc. 6, n. 15. cum ageretur de domo canonical!, utrum nempe inter reditus et fructus canomeatus computanda sit in ordine ad solutionem penuorus ipsum canonicatum gravantis, ait: * Quo vero ad alterum punctum supra insinuatum *domus canonicalis,* an computanda esset in valore, advertebam procedi pariter cum aequivoco circa applicationem dictarum decisionum Mcdiolcnen. coram Ghislerio ct Dunozetto. In hac enim matcrti recepta est distinctio, per quam bene conciliantur decisiones quae desuper pro utraque opinione habentur. Aut emm *domus est* jkre *annexa* praebendae canonical!, et recte venit in valore iuxta dictas decisiones: aut obtinetur ex *beneficio antianllatis* et per *optionem,* et secus, iuxta detis. 116 Cavaler. et in dicta *Romana* 10 Ian. 1646. coram Ceno, ac habetur particulariter actum infra In *Mcdiolenen.,* dix 15 ". Et in hoc disc. n. 6 addit: w Prout ex eadem distinctione pendet decisio super computatione huiusmodi praebendarum vel demorum sub valore, ut advertitur supra tn *Romana* - Pensionis super *canonicatu S. Angeli,* di<c 6. et in decisionibus in eadem causa editis, quoniam in pruno casu... veniunt in valore, secus autem m altero, in qu> non turc *beneficii seu canontae,* sed in *praemium* antur.i tatis ac servitii talia bona tamquam temporalia et diversa a ennonia obtineri dicuntur, quamvis qualitas car tUcMit sit huiusmodi praemii causa seu occasio, cum n-ç l.a praestari non potuisset servitium, pro cuius praemii Ecclesia hanc mcrccdcm tribuit ". Cfr. quoque *Dc* disc. 53. n. 5.

Quapropter ut domus habitationis pars dotis habeatur, beneficio fixe adnexa esse debet. Dos enim beneficii tn bonis consistit, quae beneficiario competunt ex solo titulo officii vel ratione servitii; et proinde ilia bona ita beneficio adnexa esse debent ut beneficiario cedant propter functiones ecclesiasticas scu onera quae constituunt naturam illius officii scu muneris, et non propter aliquod peculiare et determinatum opus aut servitium in aliquo casu praestitum, nec propter alium titulum extrinsecum.

Hinc si beneficiario alia obveniunt tmolum< vd reditui ccc-jstnnc tantum alicuius actualis servitii vel epers vel functionis, etsi opus exercea/tur vi muneris scu cfûrtL O illa non sunt inter bona dotem beneficii constituentia abnumeranda; eo vel minus si reditus vel emolumenta tribuantur beneficiario x causa tituli extrinsccL quae cum ipsa ratione vel natu-α beneficii proprie non connectitur

In c-.su c:»nonict Tergestini non domum obtinent habitationis, s<d a Gubernio pro domo compensationem pecuniariam accipiunt, quae omnibus ct singulis canonicis conceditur eo ipso quod canonicatum conseguuntur. Unde huiusmodi indemnitas unicuique cinonbe fixe adnexa dicenda est et inter boni illius dotem constituentia computand.i. etiam .id effectum distributionum massae effomar.· dic. ad normam canoni 395 § 1.

Non idem vero dicendum est de augmentis; quae, quum canonicis tribuantur ratione antianltatls et servttd praestiti, in praebendam non veniunt neque ad distributiones conferunt.

Resolutio. - In plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis, habitis die 18 Iunii 1932, ad propositum dubium:

An et quinam prouentus immittendi sint in massam distributionum, in casu;

Emi Patres respondere censuerunt:

Affirmative quoad indemnitatem domus, negative quoad indemnitatem servitii.

Facta autem relatione Ssmo Dno Nostro Pio Pp. XI ia audientia diei 21 subsequent per infrascriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium. Sanctitas Sua resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno» Secr.

Adn. J. CREUSEN In NrT 61 (1934) 404; Ph MAROTO in *ML* 7 (1934) 14-17; S. R. in ME 46 (1934) 107-115; IP 14 (1934) 83.

1097

1932 IUN 20.-SC SACR., INDULT. PART.·

Facultas celebrandi missam in domibus privatis
ET SINE MINISTRO

Preces - *Beatissime Pater,* Episcopus dioecesis Berohnensis ad pedes S. V. provolutus, humiliter postulat facultatem permittendi sacerdotibus in diaspora Germaniae Septcmtrionalis degentibus, celebrationem misse in domibus privatis et etiam sine ministro, si id ob curam animarum fidelium inter acatholicos dispersorum iudicio Ordinarii necessarium vel opportunum videatur.

Rescr. - Ex *Audientia SSûïi diei 20 Iunii 1932.* SSmus Deus Noster Pius Papa XI. audita relatione infrascripti Card. Praefecti Sacrae Congregationis de Sacramentis, attentis expositis. Episcopo Berolinensi Oratori, benigne gratiam indulget iuxta petita ad quinquennium, permittendi sacerdotibus missae celebrationem in domibus privatis» si necessitas sit, etiam sine ministro, dummodo iocus celebrationis missae sit decens atque honestus, et quoties adhibitis necessariis diligentiis minister Missae haberi nequit, remoto quocumque irreverentiae periculo, aliisque adhibitis necessariis cautelis eidem Episcopo benevisis.—M. Card. Lega, Episcopus Tusculan., *Praef.* M. Mazzoni, *Subsecr.*

• Ordinario Berolinensi. Prot. M. 3397/32: AKKR 113 (1933) 113-114.

1098

193? IUN 21.-PIUS XI. LIT. AP. AAS *24* (1932) 267-268

Pontificiae universitati gregorianae de urbe, magnus cancellarius attribuitur

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Grcgorianam Stu±orum Universitatem de Urbe quanti continenter fecerint Romani Pontifices Decessores Nostri omnibus sane eanpertum est. Nos vero, qui illius Nostrorum iuvenihum studiorum palaestrae saepe saepius libenter mcmlnimus. ex quo Ecclesiae gubernacula tractanda suscepimus ad ipsius Gregorianae Universitatis res magis magisque provehendas semper sollicitas impendimus curas. ut illa praeclarius in dies evaderet seminarium, quod, iuxta sibi praestitutum finem, continenter electam suppeditaret Ecclesiae ex omnibus nationibus Doctorum cop^m. qui lesu Christi doctrinam, hac Alma m Urbe haustam, una cum reverentia, amore et fidelitate erga Sancti Petri Cathedram, ubique terrarum propagandam ac diffundendam curarent. Huc etiam vergit quod Litteris Apostolicis *Quod maxime,* die xxx mensis Sept an. MDCCcrxxvin datis (LE 8581. statuimus ut Universitas Nostra Gregoriana consociatis Pontificiis Biblico atque Orientali Institutis opportune ampliata, tot inter Athenaea in hoc Christiani orbis centro feliciter erecta vel auspicato erigenda, una proprii ac veri nominis Universitas scu omnium sacrarum disciplinarum studium generale et plenius fieret et apertius appareret Nunc autem, post editam Constitutionem apostolicam Nostram Deus *scientiarum Dominus* (LE 1030] Universitas ipsa Gregoriana. iugiter Pontificalium exsequendarum ordinationum studiosissima, a Nobis expostulat, ut fibi Magnum Cancellarium ad normam art. 14 memoratae Constitutionis tribuere velimus. Quibus votis Nos, singularibus prorsus peculiaris subiectionis ac vigilan*tae* nexibus' attentis, quibus Gregoriana Universitas Apostolicae huic Sedi ita iugiter devincta est. atque etiam nunc, si unquam alias, devincitur, ut Universitatem plenissime iure ac nomine Pontificiam compellandam esse palam dixerimus, eandemque cum Institutis consociatis in Lateranensibus quoque Pactionibus cum Regno Italico initis qua Pontificiam rem agnitam peculiaribusque iuribus ornatam voluerimus, libenti quidem animo annuendum censemus. Nos igitur, praesentium Litterarum tenore, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, decernimus ut Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis. Sacrae Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus pro tempore Praefectus, praedictae Pontificiae Universitati Gregorianae ac Pontificiis Biblico atque Orientali Institutis cum eadem, uti diximus, consociatis, Magnus Cancellarius iam nunc atque in posterum sit Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxi mensis Iunii anno mdccccxxxii, Pontificatus Nostri undecimo —E. Card. Pacelli, *a Secreti» Status.*

1099

1932 IUN 21.-SC CONC., NORM. AAS 24 (1932) 242-243

DISPOSIZIONI

Circa le conferenze episcopali in italia

Il Codice di diritto canonico, al canone 292 $ 1. prescrive: « Nisi aliter pro peculiaribus locis a Sede Apostolica provisum fuerit, Metropolita, eoque deficiente, antiquior e Suffraganeis ad normam can. 284. curet ut Ordinarii locorum, saltem quinto quoque anno, stato tempore apud Metropolitam aliumve Episcopum comprovincialem conveniant, ut. collatls consiliis, videant quaenam in dioecesibus agenda sint ut bonum religionis promoveatur, eaque praeparent de quibus in futuro Concilio provinciali erit agendum ».

Per quanto riguarda Vitalia, già la Congregazione dei W. e RR. con Circolare del 24 Agosto 1889 [Acta Leonis XIII v. 9 p. 184-190], dopo di aver ricordato ch tali Conferenze vigevano fin dal 1849 in parecchie regioni d'Italia, ne fissava lo scopo, c no approvava c disciplinava Ia regolare celebrazione. raggruppando tutto l'cpiscopato italfano in apposite regioni ceclcsiastichc. E nelVarticolo II dfsponeva chc: « in ciascuna deUe mentovate regioni procureranno i Vescovi di convenire insieme almeno una volta Vanno per appianare e risolvere con mutuo consiglio le difficoltà che incontrano nel governo delle rispettive diocesi, per promuovere in tutto la rcgolarità e uniformité della ecclesiastica disciplina, e per emettere. ove le circostanze lo richicdessero, atti collettivi di qualsiasi specie »

Pubblicato il Codice di dfritto canonico, e sorto il dubbio se tale prescrizione dovesse ritenersi abrogata dal surriferlto canone 292. Ia Sacra Congregazione Concistoriale con Circolare dei 22 Marzo 1919 [L· 1621. a complemento dei decreto dei 15 Febbraio 1919 (Acia *A. S.,* vol. XI. pag. 72. 175) (LE 1511. in cui si stablliva una nuova circoscrizione regionale per la celebrazione dei Concilii provinciali, dichiarnva chc la disposlzlone precedente non venivn affatto infirmata dal canone 292 5 1 dei Codice canonico, ed aggiungvva : « Rimane quindi fermo che le Conferenze episcopali per regioni debbono continuare a tenersi in Italia, ogni anno. E tale è la mente di Sua Santità Benedetto Pp. XV che viene comunicata ai Rnii Ordinarii d'Italia per la sua plena osservanza ».

Di quanta opportunité ed utilité siano le dette Conferenze nelle regioni dove sono regolarmente convocate, risulta dalle relazioni pervenute a questa Sacra Congregazione dei Concilio. Ma. perché in cosa di tanta importanza si abbia uniformité di disciplina, questa stessa Congregazione. con la sovrana approvazlone di Sua Santità Pio Pp. XI. ritienc necessario richtamare Vattenzione degli Eccmi Ordinari d'Italia su Vesatta osservanza delle predetto disposizioni. 243

Portanto lOrdinario présidente delle Conferenze curoré:

1) che queste si convochino regolarmente, ogni anno, nelle singole regioni occlesiastlohe ;

2) che le deliberazioni prose in dette Cnnfcrenzr siano nmesse, in tempo opportuno, per il relativo psamo

a questa Sacra Congregazione dei Concilio, in conformitâ del canone 250 *§ 4:* « Ad eandem pertinent ea omnia quae ad Conciliorum celebrationem atque ad Episcoporum coetus seu conferentias referuntur, extra loca quae subsunt Congregationi de Propaganda Fide ».

Sarà poi cura di questa Sacra Congregazione, ad esame compiuto, comunicare alio stesso Ordinario présidente le osservazioni e decisioni del caso.

Roma, 21 Giugno 1932.—G. Card. Serafini, *Prcfetto.* G. Bruno, *Segretario.*

Adn. *J.* C In N/T 59 (1932) 739; Ph MAROTO in ApolL 5 (1932) 278-230.

1100

1932 IUN 25.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 24 (1932) 237

Damnantur opera alafridi loisy

Feria IV, die 1 Iunii 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales, rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus quod inscribitur:

Alfred Loisy, *Mémoires pour servir á l'histoire religieuse de notre* temps. Paris, Emile Nourry, éditeur, 1930-1931.

lidem Emi ac Revmi Patres damnanda pariter et in Indicem librorum prohibitorum inserenda decreverunt *Opera omnia* eiusdem Auctoris quae hactemus damnata non fuerunt

Et sequenti Feria V, die 2 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita Audientia R. P. D. Adssessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 25 Iunii 1932—A. Subrizi. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1101

1932 IUN 25.-SC S. OFF. DECR. /1AS 24 (1932) 237-238

Damnatur uber salvatoris paguonica

Feria IV, dic 22 Iunii 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ct morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Salvatore Paglionica. *Compendio* di *economic* politica e *notioni* di *diritto.* Padova, Istituto delle Edizioni
238 Accademiche, 1932./

Et sequenti Feria V. die 23 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in sol'ta audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Efnorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 25 Iunii 1932.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. **PrM 21 (1932) 243.**

1102

1932 IUN 25.-COM. INTP-, RESP. AAS 24 (1932) 284

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - DI COMCVB8U PAMO1CIALÏ. 2 - DI IMPEDIMENTO PUULIGO !4 .RIMONIL U - DI SEPARATIONI CONTVCVM

Efhl Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - De concursu paroeclali

D. An forma concursus, de qua in canone 459 | 4. servanda sit etiam in prima provisione novae erectae paroeciae.

R. *Negative.*

II. - De impedimento publico matrimonii

D. An ad habendum impedimentum publicum, d quo in canone 1037, sufficiat ut publicum sit facium ex quo oritur impedimentum.

R. *Affirmative.*

III. - De separatione coniugum

D. I An separatio coniugum ob causas, de quibus in canone 1131 § 1. forma administrativa decernenda dt

IL An in causis separationis coniugum, de quibus in canone 1131 § 1. in secundo gradu eadem servanda sit forma ac in primo gradu.

R. Ad I. *Affirmative,* nisi ab Ordinario aliter statuatur ex officio vel ad instantiam partium.

Ad II. *Affirmative.*

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 25 mensis Iunii anno 1932.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* L Bruno, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 4 (1932) 510-511; F. M. CAPPELLO In PrM 21 (1932) 283-288; J. CREUSEN in NrT 59 (1932) 741-743; Ph. MAROTO in ApolL 4 (1931) 571-572; 5 (1932) 285-294; REGATILLO n. 216,500,572; F. ROBERTI in ApolL 5 (1932) 294-296; S. ROMANI in IP 12 (1932) 212-223.234-235; 13 (1933) 88-96, 172-185; 14 (1934) 277-283; 15 (1935) 46-50; 16 (1936) 210-216 et in ME 44 (1932) 304-307,334-338

1103

1932 IUN 30.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Dispensatio super disparitate cultus non secum fert **DISPENSATIONEM IMPEDIMENTORUM A QUIBUS EXEMPTA EST PARS ACATHOLICA**

30 giugno 1932

Emo e Rmo, Cotesta S. Congregazione, con foglio in data 18 aprile 1932, riferendosi ad una disposizione presa dal primo Concilio Cinese celebrato nel 1924 e riportata nei rispettivi atti al can. 396. proponeva il seguente dubbio:

« Utrum in Sinis valere pergat dispositio primi Concilii anno 1924 celebrati, vi cuius secundum antiquam praxlm in dispensatione super cultus disparitate Ecclesia dispensare intelligebatur etiam ab impedimentis, a quibus pars infidelis erat exempta; an potius standum sit Decreto S. Officii diei 16 aprilis 1931 [LE 1028] iuxta quod Ecclesia in talibus casibus non intelligitur dispensare ab impedimentis a quibus exempta est pars acatholica ».

Esaminato accuratamente il dubbio proposto, questa Suprema S. C. con decreto di feria IV, 25 maggio 1932. ha ordinato di rispondere: *Negative* ad primam partem; *Affirmative* ad secundam partem. Et ad mentem: Mens est ut corrigatur can. 396 Concilii Sinensis anno 1924 celebrati.

Nel comunicare a V. E. Ia decisione di questa Suprema...—D. Card. Sbarretti, Vesc. di Sabina e Poggio Mirteto, *Segretario.*

• Ad 5C dc Prop. Ftde: Sylloge n. 169. Adn. G. VROMANT In IP 13 (1933) 109.

1104

1932 IUN 30.-SC SACR., INSTR. AAS 24 (1932) 271-272

Instructio de aetate confirmandorum

Plures petitiones exhibitae sunt Pontificiae Commission· ad Codicis canones authentice interpretandos, quaestionem respicientes aetatis confirmadorum. de qua

est sermo ln canone 788, et utrum dictus canon constituat tantum normam directivam an potius vere praeceptivam. Emi Patres eiusdem Pontificiae Commissionis in plenario Coetu diei 7 Iunii 1931, proposito dubio: ‹ An canon 788 ita intelligenous sit ut Sacramentum confirmationis in Ecclesia latina ante septimum circiter aetatis annum conferri non possit nisi in casibus, de quibus in eodem canone » responderi mandarunt: Af*firmative.*l

Quoniam vero in Hispania et alicubi, praesertim in America Meridionali, viget consuetudo administrandi Sacramentum Confirmationis pueris ante usum rationis, etiam immediate post collatum Baptismum, a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum, edita supradicta responsione, quaesitum fuit, an talis consuetudo adhuc servari possit

In plenario itaque Coetu Emorum Patrum huius Sacrae Congregationis, habito die 27 Februarii 1932. re mature discussa, proposito sequenti dubio: « An consuetudo antiquissima in Hispania et alicubi vigens ministrandi Sacramentum Confirmationis infantibus ante usum rationis, servari possit u, Emi Patres responderunt: « *Affirmative,* et ad mentem ». c *Mens est* ut, ubi Sacramenti Confirmationis administratio differri potest ad septimum circiter aetatis annum, quin obstent graves et iustae causae, ad normam can. 788, contrariam consuetudinem inducentes, fideles sedulo edocendi sunt de lege communi Ecclesiae Latinae, praemissa Sacrae Confirmationis administration! illa catechesis instructione, quae tantum iuvat ad animos puerorum excolendos et in doctrina catholica solidandos, prout experientia docet ».

In audientia diei 2 Martii eiusdem anni, referente infrascripto Secretario Sacrae Congregationis. Ssmus Dnus Noster Pius Papa XI responsionem ratam habere et confirmare dignatus est.

Ne autem ex hac resolutione aliquis error irrepat aut non recta intelligentia de sacrorum canonum in-
ii tentione et praecepto circa aetatem admit/tendorum ad primam Communionem Eucharisticam. declarat eadem Sacra Congregatio, equidem opportunum esse et conformius naturae et effectibus sacramenti Confirmationis, pueros ad sacram Mensam prima vice non accedere nisi post receptum Confirmationis Sacramentum, quod est veluti complementum Baptismatis et in quo datur plenitudo Spiritus Sancti (S. Thomas, p. III, quaestio 72. art. 2); non tamen iidem censendi sunt prohiberi quominus ad eamdem Mensam prius admittantur. si ad annos discretionis pervenerint, quamvis Confirmationis sacramentum antea accipere non potuerunt

Datum Romae ex Aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 30 Iunii 1932.—M. Card. Lega. Episcopus Tusculanus, *Praef.* D. Jorio, *Secr.*

1 **Arta** *Ap. Sedis,* **XXIII, p. 353. [LE 1035].**

Adz. **A. BENTLEY in CR 4 (1932) 427; M. FABREGA5 In PrH 21 (1932) 276-277; P. GALTIER in NrT 60 (1933) 675-686; ft. MAROTO in CpR 13 (1932) 251-254 et In Apoll. 5 (1932) 255-263; S. R. in ME 44 (1932) 261-269.**

1105

1932 IUL 1.-SC SACR., CIRC. AAS 24 (1932) 272-274

Litterae ad excellentissimos archiepiscopus, episcopos **ATQUE LOCORUM ORDINARIOS:**

De tractatione causarum matrimonialium

In plenariis Comitiis die 27 Februarii labentis anni habitis in Civitate Vaticana, examini Emorum Patrum delata fuerunt responsa, quae hucusque ad hanc Sacram Congregationem pervenerant ab Excmis Episcopis ceterisque locorum Ordinariis aut directe aut per Nuntios vel Delegatos Apostolicos data, quae tractationem causarum matrimonialium apud Tribunalia ecclesiastica respiciunt Prouti postulabat gravitas omnino peculiaris huius negotii, res maturo examini amplaeque discusriom subiecta est, atque omnibus rite perpensis, iisdem Emis Patribus opportunum visum est. quae infra recensentur. decernere:

I. Exemi Episcopi et reliqui locorum Ordinarii *quotannis,* inde ab anno 1933 initium sumentes, *mense Ianuario anni insequentis* ad hanc Sacram Congregationem aut directe, aut per Nuntios vel Delegatos Apostolicos pro regionibus ubi hi sunt constituti, renuntiare tenentur:

1) nomina Officialis, iudicum, sacri Vinculi defensoris, actuarii atque advocatorum Tribunali suae cuique Curiae addictorum, pro causarum matrimonialium tractatione et definitione, relatis quoque academicis cuiusque, quibus praefulgent, studiorum gradibus seu titulis, vel saltem reddito testimonio de eorumdem prudentia atque canonica peritia;/ 273

2) quaenam pecuniae summa apud sacrum Tribunal deponenda a partibus postuletur, necnon taxarum notulam atque emolumentorum, quae pro unaquaque causa persolvi solent, haud exceptis advocatorum honorariis. et, quatenus casus ferat, peritorum; et insimul quomodo fuerit consultum pauperum gratuito patrocinio ad normam cc. 1903-1916;

3) numerum causarum matrimonialium, quae vel introductae vel adhuc pendent vel iam fuerunt definitae tum in prima quum in secunda instantia, pro unaquaque significando: a) diem, mensem et annum ipsius introductionis atque resolutionis pro utraque instantia; b) nullitatis caput; c) competentiae titulum; d) exitum nullitati vel favorabilem vel adversum, tum in prima cum in altera instantia, et, si eventus petitioni actoris adriserit faustus, etiam caput, e pluribus forte adductis, propter quod fuit sententia prolata; *e)* quomodo suum obierit munus sacri Vinculi defensor et utrum partes vel earum alterutra advocati aut procuratoris patrocinio usae sint;

4) numerum denique supplicum libellorum huiusce generis causarum, qui, utpote habiti solido fundamento destituti, inde a limine sunt reiecti.

II. Quo latius compleantur notitiae iam ab hac Sacra Congregatione receptae pro anteactis annis 1928 et 1929, quod ad easdem causas attinet, Exemi Praesules ne dedignentur ad eamdem Sacram Congregationem transmittere, per Excmos Nuntios vel Delegatos Apostolicos, si in regione sint constituti, secus directe, *intra trimestre a die prima lanuarii anni 1933 supputandum,* relationes causarum matrimonialium, quae fuerunt agitatae in Tribunalibus suae cuiusque Curiae *intra triennium 1930-1932,* quaeque amplectantur oportet omnes notitias praecedenti capite, sub nn. 1), 2). 3), *a-c* 4), expetitas.

III. Quod si fieri contingat ut, spectata parvitate dioecesis et praesertim inopia sacerdotum, aliquis Exemus Episcopus locive Ordinarius prohibeatur quominus ecclesiasticum Tribunal constituat quod suo munere congruenter, uti expostulat peculiaris causarum matrimonialium gravitas et tanti Sacramenti religio, perfungi valeat, ipse, prudenter secum pensato harum rerum discrimine maximoque momento, minime vereatur, etiam in levamen conscientiae suae, huiusmodi loci vel personarum angustiam ad hanc Sacram Congregationem significare, ut ipsa huiusmodi necessitati, saltem ad tempus, prospicere possit, competentiam Tribunalis deferendo alii Curiae ecclesiasticae provinciae vel regionis, quae tali oneri sustinendo ob peritiores officiales ceterosque administros aptior evadat.

IV. Cuius incommodi enunciata provisio aeque valere censenda est pro iis Curiis suffraganeis et metropolitanis, quae ad normam quoque can. 1594 § 3, probante Apostolica Sede, appellationis sedes fuerunt con-/ X74
stitutae, si in iis reperiantur rerum adiunctis ut, praeter causarum primae instantiae, etiam secundae instantiae pondus ferre non valeant Quo in casu peculiarem Curiam, eamque metropolitanam. si haberi possit, pro appellatione designent, eaque, quatenus necessariis instructa conditionibus comperiatur, a S. Sede approbabitur. incolumi tamen semper iure appellationis ad Sacram Romanam Rotam iuxta praescriptum can. 1599.

V. Praefatae relationes in examen assumentur in hoc Sacro Dicasterio a quodam peculiari RR. PP. Consultorum coetu apud idipsum instituendo, qui praeterea idonea remedia, pro casuum necessitate, excogitabit et suggeret, haud praetermissa, quatenus opportunitas expostulet. inspectione per Visitatores Apostolicas ab Excfhis Nuntiis vel Delegatis Apostolicis. probante Sede Apostolica. vel ab H. S. C. designatos peragenda, ut de visu conspiciant utrum Tribunalia eccles astica recte. ut decet, officium suum expleant et moderentur

VI. Ne supra relatae praescriptiones immodicae atque praeposterae videantur, Exemi Episcopi momentum

gravitatemque causarum matrimonialium secum ipsi perpendant, quae proinde non solum quam maxima peritia, sollerti cura ac diligenti investigatione sunt pertractandae ne inviolabile matrimoniale viculum in discrimine ponatur, verum etiam intra temporis intervallum canone 1630 praelinitum rite absolvendae, cum non semel succurrendum sit, de rigore iustitiae, abnormi familiarum statui et conditioni, etiam sub respectu patrimonialium bonorum, quaque semper detrimento esse possunt conscientiarum tranquillitati et animarum saluti.

Haec ideo remedia, ab EE. PP. in memorata plenaria Congregatione proposita circa tractationem causarum matrimonialium, cum infrascriptus Secretarius huius Sacrae Congregationis Beatissimo Patri Pio divina Providentia Papae XI in audientia diei 2 Martii 1932 signiLcasset. Eadem Sanctitas Sua, attente perspectis huius magni negotii materia atque consectariis maximi momenti inde promanantibus, eadem rata habere atque comprobare quoad omnia, supremo auctoritatis Suae oraculo, dignata est, insimul praecipiendo ut cum ExcnMs Archiepiscopis, Episcopis ceterisque locorum Ordinariis communicentur, ab iisdem sedulo ac religiose exsecutioni demandanda.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis dc disciplina Sacrametorum, die 1 mensis Iulii anni 1932.—M. Card. Lega, Episcopus Tusculanus. *Praef.* D. Jorio. *Secr.*

Adn. A BENTLEY in CR 4 (1932) 345 346; j. C. In NrT 59 (1932) 739-740; REGATILLO n 803; F. ROBERTI in Apoll. 5 (1932) 271-273; A. VERMEERSCH In PrM 21 (1932) 280-231; IP 12 (1932) 330.

1106

1932 IUL 1.-SACRA POEN., RESP. PART.·

Dubium circa modum peculiarem exponendi solemniter **SS. SACRAMENTUM SINE AMISSIONE INDULGENTIARUM**

Dubium - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humiliter exponit sequens dubium pro opportuna solutione: Vigore concessionis, a Leone Pp. XIΓΓ f. r. per Breve diei 3 iulii 1894 (AOMCap. 11 (1895) 74] factae, omnes christifideles vere poenitentes et s. Communione refecti, qui expositioni Ss. Sacramenti in ecclesiis Fratrum Minorum singulis feriis tertiis per annum haberi solitae per aliquod temporis spatium interfuerint atque iuxta intentionem Summi Pontificis pias ad Deum preces fuderint, plenariam Indulgentiam lucrari possunt.

Porro quum iuxta Decretum S. C. Indulgentiarum diei 23 augusti 1903 (ASS 36 (1903-04) 377-378] ecclesiae et oratoria ad Instituta Tertiariorum in communitate viventium et vota simplicia emittentium pertinentes, dummodo talia Instituta Ordini Fratrum Minorum legitime Hint aggregata, iisdem Indulgentiis gaudeant quibus ecclesiae primi ct secundi Ordinis fruuntur. etiam praefata Indulgentia sub iisdem conditionibus ibidem acquiri poterit, scilicet in ecclesiis et oratoriis publicis istorum Institutorum ab omnibus fidelibus, in oratoriis autem semipublicis ad normam Rescripti S. C. Induigentiarum diei 7 augusti 1906 [ASS 39 (1906) 564-5661 saltem ab ipsis Tertiariis aliisque ad eorum familiam pertinentibus. Attamen in pluribus oratoriis jem«publicis istarum communitatum expositio solemnis Ssjnl Sacramenti in ostensorio fieri non potest, sive ob defectum throni, eive potissimum quia Ordinarii locorum difficiles se ostendunt in concedenda licentia pro expositione solemni quavis feria tertia. Nunc igitur quaeritur utrum in talibus circumstantiis ad lucrandam praefatam Indulgentiam plenariam sufficiat etiam expositio privata, quae (it cum sacra Pyxide, tabernaculo aperto, vel requiratur expositio solemnis cum ostensorio Et Deus. etc.

Resp - *Die l Iulii 1932.* Sacra Poenitentiaria Aporinhea propoeito dubio, (acto verbo cum SS-mo. respondet: Affirmance *ad primum; negative ad* fecundum.—S Lucio S *P Rrg* S. de Angelis. S P. *Rrg.*

• **Frftram Mlnprufn· AOFM 51 (1932) 224.**

1107

1932 IUL 15.-SC S. OFF., DECR. AAS 24 (1932) 289

Damnatur opus benedicti croce

Feria IV, die 13 Iulii 1932

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Ofucii, Emi ac Revrni Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum, nulla ultra interiecta mora, inserendum mandarunt opus quod inscribitur:

Benedetto Croce, *Storia d'Europa nel secolo deamonono.* Bari, Laterza, 1932;

quin ex peculiari huius operis damnatione argui debeat cetera eiusdem Auctoris opera, super quibus Sacra Congregatio iudicium sibi reservat, non esse censura digna.

Et sequenti Fena V. die 14 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit. confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 15 Iulii 1932.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S Officii Notarius.*

Adn. S. ROMANI in ME 44 (1932) 299-300.

1108

1932 IUL 15.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

De **ARTE CHRISTIANA INDIGENA FOVENDA IN SINIS**

Eccellenza Reverendissima, Mi è pervenuto il Suo rapporto 499-32 unitamente a tre copie di un volumetto edito dalla Commissio Synodalis sull'arte cristiana in Cina, di cui una destinata a Sua Santità.

La ringrazio per quella inviata a me, come anche Mons. Segretario La ringrazia per quella a lui spedita

Mi sono recato a premura di presentare l'opuscoto a Sua Santità. il Quale lo ha gradito moltissimo ed ha appreso con viva soddisfazione il cammino compiuto in Cina nel campo dell'arte cristiana intesa con ispirito veramente cattolico e non come importazione occidentale...

Le idee esposte dall'E. V. con la particolare competenza che Le deriva dagli studi e dalle pubblicazioni fatte in materia di arte sacra, sono pienamente conformi alie vedute ed ai desideri della Santa Sede: e quindi ha da augurarsi che, sia pure gradualmente. trovino pratica e generale attuazione in Cina.

Molto giustamente Ella osserva che « la questione dell'arte è una questione accessoria: eppure ha una immensa importanza come elemento rappresentativo di un'idea non occidentale ma universale ».

E' necessario infatti che « Ia Chiesa cattolica si presenti in modo simpatico non anticinese, e clb specialmente riguardo m pagani da convertire ». Del resto, come sarebbe strano e ridicolo che i cinesi pretendessero di imporre le forme della loro architettura o pittura tradizionale in Europa, altrettanto è strano e fuon luogo portare in Cina le forme, siano pure eccellenli, dell'arte occidentale gotica o classica.

Esse naturalmente darebbero sensibilmente alia Chiesa cattolica un'impronta straniera, che non può riuscire gradita a chi ha formato la sua mentalité e il suo gusto su terra d'Orientc.

• La Chiesa cattolica infatti, come Ella dice, non ha (ini imperialist!, ma è rispettosa di tutto ciô che è buono in tutte le civiltà ».

Camminando sulla strada da Loi additata. che è h buona, si gloverà insieme alia religione ed all'arte...

AugurandoLe frattanto ogni miglior bene godo raffermarmi con sensi di distinto ossequto di Vostra Eccellenza Revrna devotissimo servo.—G. M. Card, van Rossum. *Prefetto.* C. Salotti, Arc. tit. Fil., *Segretario.*

• **Ad Delegatum Ap. In Sinis: Sylloge n. 169-bis**

1109

1932 ILL 16.-SC CONC. RESOL. AAS 25 (1933) 470-472

Decimarum cum paroecia dividitur

Die *16 Iulii 1932*

Species faccil - Decreto Sacrae Congr. Consistorialis diei 14 Septembris 1929. instante Orainario Tarvisido et consentiente Ordinario Patavinae dioecesis, incolae et vicus vulgo Baluello cum parvo adnexo agro e paroecia S. Michaelis Archangeli in loco Artno, huius dioecesis, separati sunt et aggregati propiori paroeciae S. Barlholomaei, dioecesis Tarvisinae. Territorium vero disnembratum decimis onerabatur, quae vulgo dicuntur quartese, parocho loci Anno quotannis solvendis.

At, cum nec a partibus, nec in memorato decreto ulla de iis facta fuisset mentio. Episcopus Tarvisinus hanc Sacram Congregationem adiit ut, novis perpensis adiunctis. cuinam parochorum in posterum ius esset percipiendi decimas in agro dismembrato decerneret

Ad ius quot attinet. - Censet Ordinarius Patavinus ius decimandi in controverso agro adiudicandum esse, uti nunc «L parocho loci Artno, attenta in prunis natura dominicall hirum decimarum, de qua nulla est quaestio, cum in idem ccosentiat et Ordinarius Tarvisinus. Memorat quoque consuetudinem. m sua dioecesi vigentem, integra manendi singula pùtnmonia ecclesiastica in paroeciarum dismembratioouus. quo facilius In easdem rectores consentiant, et anl- aadverti quoque vult quod parochus loci Artno, qui djmembrationem aegre tulit, si horum proventuum solu-.:oce privaretur, ad inopiam redigeretur.

Aliter sentit Ordinarius Tarvisinus. qui non videt cur eidem, cui principale fuit concessum, accessorium denegaretur, nec quanam ratione decimarum solutioni obnoxii declararentur paroeciani erga parochum, cui nulla cum us impiius intercedit relatio.

lamvero, decimae dividuntur in *reales* seu *pracdlales* et pcno-uiles. niae inhaerent fundis, ita ut solvi debeant ab ^5 qui actu possident et conlunt fundos, idcoque onus *reals* constituunt, Istae afficiunt personas ct solvendae sunt rabote laboris, industriae etc., ac propterea onus mere *per*wnak constituunt. Cfr. cap. 5. 20. 23. 28, 30, X dc decimis.
471 prwunis et oblationibus./ III, CO; Zech, de iurc *rerum* cccknasticonxm, sect III. iit. 4 ss.; Schmalzgrueber. Ub. ΠI, UL 2D. n. 4 ss., etc.

Frequentius, hodie, decimae dividi solent in *sacramentis* et dominicales. Illae sunt semper et necessario ec-c>uanicae, utpote quae a fidelibus solvantur ratione ministerii ecclesiastici proprio cuique parocho a quo Sacramenta et sacramentalia recipiunt. *Dominicales,* contra, perspecta earum origine, possunt esse quoque fcudalcs. sive profanae, utpote solvendae ratione proprietatis vel iurisdictxjnls civilis, sive politicae, ad instar census vel tributi Mil vectigalis (cfr. Zech. 1. c.. §22. 34), et. universim acceptae, sunt *reales* seu *pracdlales.*

Nullum dubium est quin decima de qua agitur, vulgo *t,Tizrtesc,* censenda sit tamquam dominicalis. idcoque realis, qued constanter tenuit doctrina et iurlsprudentia civilis, praeterquam ecclesiastica, praesertim rcccntiore aetate.

Ante Codicem vero, communis certaque erat doctrina. ᵭimas pracdlales solvendas esse illi paroeciae, intra cuius fines praedia exstarent. Schmalrgrueber (lib. III. tit. 30, n. 25» docet: " Decimae pracdlales de iure communi solvendae sunt illi parochiae, intra cuius fines sita sunt praedia. cap. Cum «nt, 18. cap. *Ad Apostolicae,* 20. cap. Cum 29. hoc tit. Esique hoc verum, etsi dominus praedii alibi habitet, et recipiat Sacramenta, ut recte advertunt DD. communiter. Ratio est. quia onus solvendi decimas pracdlales reale est. ct impositum non personis, led praediis ".

Quae dretrina constanti iunsprudentia Sacrae Congrefiticnb Concilii confirmata reperitur. Ita Pallottini refert: * Decimae debentur parocho territorii, ubi praedia dcciminda edstunt .. ad tradita per Rotam in dec. 48. n. 2 errim Bichio ct in Recent., dec. 169. ɳ, Λ, p V„, in Scrrt-•etea. - *Onerum,* dici 30 iulii 1774. ad IΠ, etc. " *(Collectio* Gnnlu.ro *conclus. ct resol.,* tom. VU. v. *Decimae, n.* 67).

Quapropter, ut tradit Reiffcnstuel (lib. ΠI. tit. 30. n. 1'4», ~ quando parochia nliqua dividitur in plures. tunc decimae praedialcs etiam de limitibus parochiae noviter erectae pertinent ad ecclesiam matricem, seu potius ad remanent, nisi in erectione novae parochiae Episcopus una cum limitibus certis, etiam dictorum limitum decimas piroeha expresse assignet Et quod dicitur dc erectione novae paroeciae, a pari, immo a fortiori, arguendum est de ᵭiroecia dismembratione.

Attamen, memorata veteris disciplinae principia adhuc vigere dicenda sunt, attento iurc Ccdicis quo utimur, ad refmam canonis 6 Idque saltem implicite confirmatur pae-»er.p?n canonis 1500. statuentis: ** Diviso territorio person te neniis ecclesiasticae ita ut. illius pars alii personae monb uniatur..... etiam bona communia quae In commodum
Π tntius territorii/ erant destinata ... ab Auctoritate ecclcsia-<ticx cui divisio competat, cum debita proportione cx bono ct aequo dividi debent, salvis piorum fundatorum seu otiatorum voluntatibus, iuribus legitime quaesitis,, ac legibus peculiaribus, quibus persona moralis regatur ". Non ipso iure igitur, facta territorii divisione, bona, et, in casu de quo agitur, decimae praediales transeunt in personam moralem cui pars territorii unitur, sed Auctoritatis ecclesiasticae est huiusmodi bona, ex bono et aequo, dividere.

Cum vero in casu nulla mentio fiat in decreto Sacrae Congregationis Consistorialis de assignatione decimarum In favorem paroeciae S. Bartholomael. cumque ex relatis ab Ordinario Patavino beneficium paroectale loci Artno, his decimis spoliatum, ad inopiam redigeretur, aequum sane est ut eidem hoc lus integrum maneat. Sicuti enim in paroeciae divisione, ita et in dismembratione (cfr. can. 1421) solemne est in iurc canonico, ipsa iustitia suadente, ut paroeciae α qua sufficientes reditus maneant (can. 1427 § 3).

Resolutio. - His omnibus perpensis, in Congregatione plenaria diei 16 Iulii 1932, proposito dubio: An *et cuinam parocho solvendae sint decimae ab incolis territorii dismembrati,* in *casu:*

EE. PP. responderunt:

Affirmative, favore parochi loci Arino dioecesis *Patavinae.*

Facta autem de his Ssiho Dno Nostro div. Prov. Pio Pp. XI relatione per subscriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium in Audientia diei 20 Iulii 1932, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno, *Secr.*

• Adn. A. BENTLEY In CR 8 (1934) 332: F. M. CAPPELLO in PrM 23 (1934) 14-16; IP 13 (1933) 289-290.

1110

1932 IUL 18.-SC PROP, FIDE, RESP. PART.·

Decretum « inter reliquas > tenet sodales societatum MISSIONUM DEPENDENTIUM A S. C. DE PROP. FIDE

Dubium *propositum a Proc. Gen. Societatis Missionum Africae, S. Congregationi de Prop. Fide, die* 5 maii *1932* - Le premier janvier 1911 la Sacrée Congrégation des Religieux a publié le Décret « Inter reliquas » (AAS 3 <1911) 37-39] qu'elle déclare obligatoire même dans les Instituts où l'on ne fait que dc simples promesses.

Comme la Société des Missions Africaines de Lyon dépend, non de la Sacrée Congrégation des Religieux, mais de la S. C. de la Propagande, et comme cette dernière n'a pas étendu le dit Décret aux Instituts qui dépendent d'elle, on s'est demandé si ce Décret oblige notre Société.

D'après nos Constitutions récemment approuvées, les aspirants font, après leurs deux années d'épreuve, le Serment de se consacrer pour toujours aux missions dans la Société. Or à ce moment certains d'entre eux sont encore soumis au service militaire. Comme nous n'avons pas de Serment temporaire, les aspirants en question doivent-ils être retardés pour le Serment jusqu'après leur service militaire?

Le Supérieur Général de la Société serait reconnaissant à Votre Eminence si Elle voulait bien lui faire connaître à ce sujet l'avis de la Sacrée Congrégation de la Propagande.

Responsum S. C. *de Prop Fide* diei *18 iulii 1932* - In risposta al dubbio présentât© con rccentc foglio dalla P. V. Revfna mi reco a premura comun'carLc che il Decreto < Inter reliquas », pubblicalo dalla S. C. dei Religiosi il 1 gennaio 1911 obbliga anche i Sodab della Société delle Missioni Africane di Lione.—Guglielmo M. Card, van Rossum. *Prefetto.* Carlo Salotti. Arciv. di Fihppopoli, *Segretario.*

•Ad Procur3.'or«n Sodetetli Minionem Alftt··. Sylloye r 170

mi

193? IUL 26.-SC S. OFFICII. RESP. PART.·

De necessitate cautionum AD DISPENSANDUM IMPEDIMENTUM DISFARITATTS CULTUS

Vide fexfum infa sub die 1932 Aug 2: LF. 1115.

• AJ SC *dû Prop.* F.jfc Syllos· a. 172.

1112

1932 IUL 28.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Circa usum et administrationem eleemosynarum
UNIONIS MISSIONARIAE FRANCISCANAE

Quaestioni: ‹ *Utrum eleemosynae per Unionem Missionariam Franciscanam collectae, subsint necne vigilantiae et visitationi Vicarii Apostolici?* »

Sacra Congregatio *de Propaganda Fide,* die 28 iulii 1932, ita respondit:

« Quas Unio Missionaria Franciscana colligit eleemosynas. oblationes, dona, etc. etc. aestimari sane nequeunt pertinere proprio iure ad Ordinem, tamquam ipsi data in proprium. Haberi haec omnia debent tamquam data Ordini ad subveniendum missionibus ipsi concreditis, sicuti vel ex ipsa denominatione ‹ Missionaria Franciscana › eluceL

‹ Ordo proin ea omnia exclusive pro missionibus suis sive ad educandum ac formandum vel ad mittendum missionaries, sive ad variis missionum necessitatibus subveniendum impendere tenetur. Quae vero ab Ordine in subsidium missionis dantur, eo ipso missionis bonum fiunt.

Quumque Vicarius Apostolicus pleno iure missionis bona administret et pro missione erogat, Superior regularis nullum amplius ius in ea exercere valet (Cfr. *Instruet. S. C. de Prop. Fide,* 8 dec. 1929) [LE 935].

« Quod spectat ad ea. quae ab oblatoribus pro determinata aliqua missione dantur, secundum offeren tium intentionem, huic missioni fideliter tradenda sunt, quemadmodum quoque ea, quae pro speciali aliqua misionis opera, puta pro ecclesia aedificanda, pro hospitali aliquo, nosocomio, orphanotrophio, statione etc. engendis, oblata fuere, in talem finem insumi debent, nec in alium finem vel ad alia opera declinari possunt Subsunt tamen haec omnia vigilantiae et visitationi Vicarii Apostolici secundum dispositiones can. 296 et 533, § 1. -P G. M. Card, van Rossini, *Praef.* Caesar Pecorari, *Sub-Secr.*

• PrM 22 (1933) 162 »1 192.

1113

193? IUL 28.-COM. INTP., RESP. AAS 24 (1732) 311

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dr constitutioni trieünaijs collegiaus. **2 -** De judicio
SUPER MARTYRIO SERTORUM DEI

Effii Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

1 - De constitutione tribunalis colleglalis

D. An Officialis, cum potestate ordinaria iudicandi et absque ulla causarum reservatione ad normam canonis 1573 § 1 et 2 electus, constituere possit tribunal collegiale vocando per turnum iudices synodales iuxta canonem 1574 nominatos.

R. Affirmative, nisi Episcopus aliter in singulis casibus statuat

n. - De iudicio super martyrio servorum dei

D. An praescriptum canonis 2101 extendatur etiam ad disceptationem martyrii Servorum DeL

R Negative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 28 mensis Iulii anno 1932—P. Caro. Gasparri. Praeses. I. Bruno, Secr

Mu A BINTLTi* ia CR 4 (1932) 511-512; F M. CAPPELLO µ. PrM 21 (1932) 233-290; 1 CREU5EN In NrT 59 (1932) TtJ.744: REGATILLO n. 775.852: F. ROBERT1 In Apoll. 5 (1932) 4W421. IP 12 (1932) 323-325.

1114

1932 IUL .. . .-SC SACR.» RESP. PART.·

Durante triduo sacro ssmum sacramentum venerasi
POTEST IN ORATORIO DOMUS RELIGIOSAE ASSERVATUM

In Instructione S. C. de Disciplina Sacramentorum data d. 26 Mar. 1929 (AAS, XXI, [1929] p. 636) [LE 892] dicitur: ‹ Quoad asservationem Sacramenti Eucharistici ultimo triduo majoris hebdomadae, hoc adservatur ad Missam Praesanctificatorum celebrandam, et ad Communionem infirmis dandam. . . . b) Pro Communione infirmis danda, in Ecclesiis parochialibus. aliisque, a quibus accipi solet Sanctissima Eucharistia, servandae sunt aliquae particulae consecratae in pyxide, circa cujus repositionem haec serventur. Juxta mentem Rubricarum ista extra Ecclesiam esset reponenda, sc. prope Sacristiam, in loco opportuno et apto, ubi congrua cum reverentia adservandum erit Sacramentum, non tamen fidelium adorationi expositum, sed tantum communionem infirmis ministrandi causa custoditum . , .»

Et in pagina 638, n. 9, dicitur: « Quoad asservandas sacras particulas, infirmis ministrandas postremo hebdomadae sanctae triduo, Ordinarii locorum perspectam habeant Rubricarum et Decretorum Sacrae Congregationis Rituum intentionem; scientes easdem asservari non ad publicam venerationem, imo hanc prohiberi; tamen magnopere satagendum esse, ut Eucharistiae Sacramento, habita in primis ratione loci, non desit obsequium congruentis honoris et decoris. »

Nunc *quaeritur:* Utrum in prohibitione venerationis supramemorata includatur etiam prohibitio adeundi locum. quo asservantur Sacrae Particulae, pro Communis Observantiae Religiosae actibus, uti oratione communi, ecc., in domo religiosa?

Ex Congressu d. Julii 1932—R. *Negative.*

• JurIrt 2 (1942) 137.

1115

1932 AUG 2.-SC S. OFF.-PROP. FIDE, RESP. PART.·

De **NECESSITATE CAUTIONUM AD DISPENSANDUM IMPEDIMENTUM DISP/VRITATIS CULTUS**

2 agosto 1932

La Sacra Congregazione dei SanUUffizio in data 26 luglio u. s. ha risposto circa i dubbi proposti dal Prefetto Apostolico di Peng Yang e sui quali TEccellenza Vostra riferl con sua lettera n. 231-32 dei 15 febbraio corr. anno.

La decisione è del seguente tenore:

‹ ..... il Prefetto Apostolico di Peng Yang formulava i seguenti dubbi:

1) Utrum dispensatio super impedimento disparitatis cultus ab habente a S. Sede potestatem, ab una tantum parte ac ea quidem catholica, non requisitis vel denegatis cautionibus impertita, valida sit?

2) Quatenus negative, utrum matrimonii ex hoc capite nullitatem per se ipse Ordinarius ad nonnam Can. 1990 I. C. declarare valeat?

Questa Suprema S. Congregazione, esamlnati i suddetti dubbi nella feria IV. 8 giugno 1932, ha ordinato di rispondere:

Ad primum: *Negative:*

Ad secundum: *Affirmative,* dummodo, ad mentem Canonis 1990, ex certo et authentico documento quod nulli contradictioni vel exceptioni obnoxium sit, omnino constet *de non requisitis* aut de *denegatis* praescriptis cautionibus.

Et ad mentem. La mente è. che quanto al passato, si rimette al prudente arbitrio degli Ordinari della Corea o di sanare i matrimoni già celebrati, per non privare i coniugi della grazia sacramentale del matrimonio. o di lasciare i coniugi in buona fede, o di dichiarare nulli, secondo la risposta al 2° dubbio, tali matrimoni.—D. Card. Sbarretti, Vcscovo di Sabina e Poggio Mirtcto, Segretario.

Comunicandole questa risposta. La interesso a portaria a conoscenza non soltanto del Prefetto Ap. di Peng Yang ma anche di tutti gli altri Ordinari della Corea, affinchè si regolino conforme aile disposizioni dale dalla Suprema Sacra Congregazione del SanVUffizio.....— Carlo Salotti, arciv. di Filippopoli, *Segrelario.* Giulio Chiavoni, *Officiale Minutante.*

• **Ad Otltpnim Ap. in laponia: Sylloa· n. 172 p. 442-443.**

1116

1932 AUG 4.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Circa cautiones in matrimoniis mixtis praestandas

Relate ad dubium quod in iisdem litteris E. T. exponebat notum Tibi facio, recens decretum S. Officii circa cautiones in mixtis nuptiis praestandas, nullam immutationem imponere in praxi ecclesiastica istarum regionum, ubi, quum leges civiles cautiones de educatione religiosa futurae prolis nullam vim agnoscant. Ordinarii poterunt, sicuti et antea ac iuxta facultates quibus potiuntur, dispensationes concedere ac rescripta pro mixtis nuptiis exsecutioni mandare, servatis de iure servandis; dummodo tamen ipsi Ordinarii moralem certitudinem in singulis casibus adesse diiudicaverint de fideli cautionum implemento.

• **Ordinario NN.: 1ER 40 (1932) 409-410. Adn. P. O'NEILL b 1ER 40 (1932) 409-410.**

1117

1932 AUG 6.-SC STUDIORUM, DECR. PART.·

Facultates historiae ecclesiasticae et missiologiae
ERIGUNTUR APUD PONT. UNIV. GREGORLANAM

Historicarum disciplinarum cultores et magistros aptius parandi gratia, necnon ad eos qui de re missionaria agunt et ipsos divini verbi praecones qui ad gentes mittuntur plenius instituendos, Pontificiae Universitatis Gregorianae Moderatores suppliciter postulaverunt, ut in eadem Studiorum Universitate *Facultas historiae ecclesiasticae* et Facultas missiologica erigerentur.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, infrascripto Cardinali Sacrae huic Congregationi Praefecto in audientia diei 26 iulii referente, omnibus rei momentis mature perpensis, benigne petitioni annuere dignatus est.

Haec itaque Sacra Congregatio, mandato et auctoritate Sanctissimi Domini Nostri Papae, in Pontificia Universitate Gregoriana *Facultatem historiae ecclesiasticae* et facultatem misiologicam praesenti decreto caconice erigit et erectas declarat, cum potestate conferendi gradus academicos secundum Statuta ab hac Sacra Congregatione approbata. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Callisti die VI mensis augusti, anno Domini mcmxxxii.—Caietanus Card. Bisleti. *Praef.* Ernestus Ruffini. *Secr.*

• **Praeposito Getmli S.I.: PrM 33 (1944) 232-233. Adn. P. LETUPIA in PrM 33 (1944) 231-241.**

1118

1932 AUG 26.-SC ORIENTALIS, EPIST. PART.·

De concessione iurisdictionis ad audiendas
CONFESSIONES IN ECCLESIIS ALTERIUS RITUS

Eccellenza Reverendissima, Avendo Mgr. Filippucci, Arcivescovo di Atene. esposto alla S. Congregazione Orientale, a mezzo dell'Ecciho Delegato Apostolico in Grecia, il seguente dubbio: « Puô un sacerdote di altro rito e di altra giurisdizione confessare e assolvere *valide et licite* in una Chiesa od Oratorio latino, benebe lOrdinario Orientale che lo ha approvato abbia giurisdizione sullo stesso territorio delTArcidiocesi Latina di Atene? ».

Questo S. Dicastero rispose a Mgr. Margotti nei seguenti termini: « II sacerdote orientale, approvato per le confessioni dali'Ordinario dei proprio rito, non puô esercitare. *valide et licite,* tale facoltà nei territori e nei luoghi sottoposti al esclusiva giurisdizione di altro Ordinario di rito diverso, se questi non gliela comunica espressamente. E, quindi, un sacerdote di rito bizantino greco, approvato per le confessioni dal suo Ordinario, non puô *valide et licite,* assolvere, in una Chiesa od Oratorio che siano sottoposti alia esclusiva giurisdizione deirOrdinario di rito latino, se questi non gli conferisce espressamente tale facoltà ».

Comunicata la surriferita risposta oltre che a Mgr. Filippucci anche aU'Ordinario di rito bizantino in Grccia, Mgr. Calavassy ne prendeva atto, ma, mentre negava recisamente che i suoi sacerdoti avessero mai ardito assolvere in Chiese od Oratori di altro rito, senza la giurisdizione delegata dallOrdinario di tale rito, chiedeva che fosse anche dichiarata chiaramente la reciproca per i sacerdoti di rito Latino rispetto alie Chiese ed Oratori di rito Orientale.

In via di principio la richiesta dichiarazlone non présenta alcuna difficoltà. Ma è parso a questo S. Dicastero che trattandosi di precisare obblighi e diritti di sacerdoti di rito latino in Grecia, convenga che a tale dichiarazlone sia interessata cotesta S. Congregazione di Propaganda Fide. Ed è perciô che si è creduto bene informare Vostra Eccellenza Revma con la preghiera di volere cortesemente significare il Suo parere in merito.

Mentre resto in attesa dl eventual! comunicazioni deU'Eccellenza Vostra, mi è caro ecc.—Per l'Eιήο Sig Card. Segretario, G. Cesarini, Sostitufo.

• **Ad SC de Prop. Fide: Syllc^e n. 173.**

1119

1932 AUG 31.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 25 (1933) 32-31

Indulgentiae stationales urbis ad certas ecclesias
MEDIOLANENSIS CIVITATIS EXTENDUNTUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sacrae Pacnitentiariae Apostohcae decreto dic xn m. Aprilis huius anni mdccccxxxu [LE 1084], ut christifideles frequentius religiosiusque ad sacras aedes conveniant» in quibus, statutis anni diebus ac praesertim quadragesimali tempore sacrae celebrantur Stationes, prout in Romano Missali designantur, Nos ipsi indulgentias ordinare opportune censuimus, quas iam non uno modo rec. mem. Decessores Nostri largiti sunt iis, qui stationales, uti vocant, ecclesias sive hac Alma in Urbe sive extra Urbem posterius constitutas frequentant Hoc ducti consilio, cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Mediolanensium Archiepiscopus Nos enixe rogaverit, ut memoratas indulgentias concedere quoque dignaremur christifidelibus, qui mediolanenses ecclesias stationales, iuxta statutas regulas visitaverint ultro libenterque huiusmodi supplicationibus annuere censemus. Iam enim a decimo tertio saeculo pium ecclesiarum stationalium exercitum infra annum et per sacram quadragesimam peragendum, studio atque opera Archiepiscopi tunc temporis exsistentis Othonis Visconti in Mediolanensis Ecclesiae liturgia ac devotione vigere coepit Index autem sacrarum aedium, quem ipse Praesul primum paraverat, a Sancto Carolo Borromaeo. qui piam consuetudinem indulgentiis a Romanis Pontificibus obtentis locupletandam etiam curavit postea emendatus ad nostra usque tempora integer permansit./ Hodiemus vero Mediolanensium Antistes, tantos decessores suos secutus, ad spirituale sibi crediti fidelis populi bonum magis provehendum, memoratum ecclesiarum mediolanensium indiculum a Sancto Carolo statutum denuo correxit nostrisque temporibus aptavit ita ut nunc Mediolani christifideles magna devotione supplicationes stationales frequenter celebrent Novus huiusmodi catalogus mediolanensium ecclesiarum in quibus, statutis anni diebus, supplicationes stationales habentur, est prout sequitur: 33

f Dominica Adventus, ad metropolitanum templum Sanctae Mariae Nascentis; fI Dominica Adventus, ad Ssmi Redemptoris; fII Dominica Adventus, ad S. Mariae de Rosario; fIV Dominica Adventus, ad S. Crucis; V Dominica Adventus, ad S. Gregorii; Feria IV infra hebdomadam, ad S. Mariae de navigio; Feria IV. ad S. Andreae; Sabbato, ad templum metropolitanum; VI Dominica Adventus, ad S. Mariae Annuntiatae de Hospitali Maiore; Feria fI de exceptato, ad S. Gottardi; Feria fII de exceptato, ad S. loseph; Feria IV de exceptato, ad S. Maria Lauretanae; in Vigilia Nativitatis Domini, ad templum metropolitanum; in Nativitate Domini, ad prunam Missam, ad S. Mariam de Miraculis apud S. Celsum; ad secundam Missam, ad S. Ambrosii Maioris; ad tertiam Missam, ad templum metropolitanum; in festo S. Stephani Protomartyris, ad S. Stephani Maioris; in festo S. loannis Evangelistae, ad S. Mariae prope Castellum; in festo Ss. Innocentium Martyrum, ad templum metropolitanum; in Circumcisione Domini, ad S. Mariae de Victoria; in Epiphania Domini, ad templum metropolitanum; Dominica in Septuagesima, ad S. Laurentii Maioris; Dominica in Sexagesima, ad S. Marci; Dominica in Quinquagesima, ad templum metropolitanum; Dominica f in Quadragesima, ad templum metropolitanum; Feria II· infra hebdomadam primam Quadragesimae, ad S. Ambrosii Maioris; Feria fII ad S. Marci; Feria fV ad S. Mariae de Hospitali Maiore; Feria V ad S. Eustorgii; Fena VI ad Ss. Apostolorum et S. Nazarii; Sabbato, ad templum metropolitanum; Dominica fI in Quadragesima, ad S. Mariae de Miraculis apud S. Celsum; Feria fI infra hebdomadam secundam Quadragesimae, ad S. Stephani Maioris; Feria fII ad S. Babilae. Feria fV ad S. Vincentii in Prato; Feria Vl, ad S. Mariae Coronatae; Feria VI ad S. Pauli apud S. Euphemiam; Sabbato, ad S. Georgii in Palatio; Dominica fII in Quadragesima, ad S. Theclae; Feria fI infra hebdomadam tertiam Quadragesimae, ad S. Mariae in paradiso; Feria fII ad S. Calimerii; Feria fV ad S. Victoris ad corpus; Feria V ad S. Mariae Servorum in S. Carolo; Feria VI ad S. Celsi; Sabbato, ad S. Sebastian!; Dominica fV in Quadragesima, ad S. Simpliciani; Feria fI infra hebdomadam quartam Quadragesimae ad S. Mariae Podonis; Feria fII ad S. Caloceri; Feria fV ad S. Antonii Abbatis; Fena
34 V ad S. Euphe 'miae; Feria VI ad S. Bartholomaei; Sabbato, ad S. Petri in Glissato: Dominica V in Quadragesima, ad S. Mariae a Passione; Feria fI infra hebdomadam quintam Quadragesimae, ad S. Mariae apud S. Satyrum; Feria fII ad S. Aquilini apud S. Laurentium Maiorem; Feria fV ad S. Mariae prope Portam; Ferla V ad S. Mariae de Scala in S. Fideli; Feria VI·, ad S. Bernardini de Monialibus; Sabbato, ad S. Mariae a Monte Carmelo; Dominica Olivarum, ad S. Laurentii Maioris; Feria fI in maiore hebdomada, ad S. Francisci de Paula; Feria fII ad S. Mauritii ad Monasterium Maius; Feria fV ad S. Mariae Secretae; Feria V in Coena Domini, ad templum metropolitanum; Feria VI in Parasceve. ad S. Sepulchri; Sabbato. ad S. Gottardi in Palatio; Dominica Resurrectionis. ad templum metropolitanum; Feria fI in Albis, ad S. Mariae Annuntiatae in Campo Sancto; Feria fII in Albis, ad S. Bernardini ad ossa; Feria fV in Albis, ad S. Raphael; Feria V in Albis, ad S. Ambrosii Maioris; Feria VI in Albis, ad S. Thomae in Terra Mara; Sabbato in Albis, ad S. Alexandri in Zebedia; Dominica in Albis depositis, ad templum metropolitanum; in Litaniis maioribus, ad S. Victoris ad Corpus; In Ascensione Domini, ad templum metropolitanum; Feria fI Litaniarum, nd S. Ambrosii Maioris; Feria fII Litaniarum, ad S. Nazarii; Fena fV Litaniarum, ad S. Laurentii Maioris; In Vigilia Pentecostes, ad templum metropolitanum; Dominica Pentecostes, ad templum metropolitanum; Feria fI infra octavam Pentecostes, ad S. Petri In Sala; Feria fII ad S. Franciscae Romanae; Feria fV ad S. Mariae de Suffragln; Feria V ad S. Caroli in laemocomio; Feria VI ad SSrhae Trinitatis; Sabbato Pentecostes, ad templum metropolitanum; Feria fV quattuor Temporum m. Septembris, ad S. Mariae de Beltrade; Feria VI quattuor eorundem Temporum, ad S. loachim; Sabbato. ad templum metropolitanum.

Conlatis itaque consiliis cum dilecto filio Nostro Sancta»» Romanae Eccles'ac Cardmall Paenitentiario Maiori, praesentium Apoatolicarum Litterarum tenore, omnibus et singulis utriusque sexus chrisUfidellbus. qui supplicationes stationales, statutis anni diebus, in ec-c'l-^is mediolanens'bus praefatis peregerint, omnes ct singulas Indulgentias pro ecclesiis stationalibus huius Almae Urbis concessas sive concedendas, ad normam decreti Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, quod supra memoravimus, lucrandas, benigne concedimus ac largimur. Contrariis non obstantibus quibuslibet Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxxi m. Augusti anno MDCCcxxxn, Pontificate Nostri undecimo.—E. Card. Pacelli, *a Secretis Status.*

1120

1932 SEP 21.-PHJS XI, MP. AAS 24 (1932) 332-334

De constitutione tribunalium et ratione pr|°M
IN CAUSIS CIVILIBUS STATUS CIVITATIS VATICANAE, NOVIS NORMIS ORDINANDIS

PIUS PP. XI

Al fine di sempre meglio prowedere alFordinamento dei Tribunali nello Stato della Città del Vaticano ed alla procedure da seguire per la sollecita trattazione delle cause civili avanti i medesimi, di certa scienza e Motu-proprio disponiamo e stabiliamo quanto appresso:

I. E' costituita una Commissione con incarico di redigere un progetto di legge sulTordinamento giudiziario e sulla procédure civile dei Tribunali dello Stato della Città del Vaticano./ S3

La Commissione è composta delle seguenti persone:

Sua Eccellenza Revfna Monsignor Massimo Massimi. Decano della S. R. Rota, *Présidente;*

Illmo e Revmo Monsignor Giulio Grazioli, Uditore della S. R. Rota;

Aw. Cav. di Gr. Cr. Paolo Pericoli, Présidente del Tribunale di prima istanza;

Aw. Comm. Agostino Schmid, ff. di Promotore di giustizia presso detto Tribunale;

Aw. Cav. Paolo Guidi. Giudice supplente nello stesso Tribunale, *Segretario.*

La Commissione dovrà presentare il progetto entro il 31 Dicembre 1934.

II. Da oggi e fino al giorno nel quale entreranno in vigore le nuove norme circa Fordinamento e la procedure civile dei Tribunali dello Stato deUa Città del Vaticano, le cause civili di natura patrimoniale od economica di competenza del foro ecclesiastico nello Stato medesimo saranno deferite ad una Comrvssîone composta dal Decano pro *tempore* della S. R. Rata, o. in caso di impedimento e per ciascuna determinati causa. dallTJditore più anziano; dal Présidente del Tribunale di prima istanza, o, parimenti in sua sostituzione. dal Giudice più anziano; e da altro Giudice da nominarsi causa per causa ed avente, in quanto occorra. anche le speciali cognlzionl tecniche in relazione all'oggetto della causa stessa. La nomina del terzo Giudice sarà fatta dagli altri due. e, in mancanza di accordo fra i medesimi, dal Sommo Pontefice. Del pari le cause civili di competenza del foro laicale dello Stato della Città del Vaticano saranno deferite ad una Commissione composta cal Présidente del Tribunale di prima istanza, dal Giudice più anziano, e da altro Giudice. da nominarsi causa per causa come sopra.

Le funzioni di Promotore di giustizia. di Notaro attuario e di Cursore presso le dette Commissioni saranno esercitate dal Promotore di giustizia. dal Notaro attuario e dal Cursore dei Tribunale di prima istanza dello Stato della Città del Vaticano./ 3

III. Le Commissioni indicate nel precedente articolo II saranno investite dei più ampi poteri. anche in ordine alie forme del procedimento, salve sempre le dovute garanzie per la legittima difesa delle parti contendenti. Tutti gli atti saranno compiuti nel territorio dello Stato della Città del Vaticano.

Le sentenze interlocutorie delle dette Commissioni saranno impugnabili soltanto insieme alie definitive, coi rimedio della restituzione in intero, dl cui al canone 1905 e seguenti del Codice di diritto canonico, escluso ogni altro gravame.

In caso di accoglimcnto della domanda di restituzione m intero, il Supremo Tribunale della Segnatura

rünetterà la causa alla stessa Commissione per nuoyo esame. La Commissione dovrà uniformarsi aile dichiarazioni di diritto che siano state pronunziate dallo stesso Supremo Tribunale a termini del canone 1605 § 2 del Codice citato.

IV. Le norme stabilite nei precedenti articoli II e 111 si applicano anche alie cause attualmente pendenti avanti qualsiasi Collegio giudicante, nelle quali t Collegio stesso non abbia emanato sentenza interlocutor». Le carte processuali saranno trasmesse di ufficio al Présidente della Commissione competente.

Tutto ciô Noi abbiamo stabilito e stabiliamo, nonostante qualunque cosa in contrario, anche se degna di speciale menzione.

Dato a Roma, presso San Pietro in Vaticano, addi 21 del mese di Settembre, l'anno millenovecentotrentadue. undicesimo dei Nostro Pontificate.—Pius Pp. x i.

Ada. C BERNARDINI in Apoll. 6 (1933) 139-141; S. ROMANI ia ME 44 (1932) 328-334.

1121

1932 SEP 26.-SC ORIENT. INSTR. AAS 24 (1932) 344-346

Ds clericis orientalibus apud exteras nationes praeter **PROPRIUM PATRIARCHATUM VEL PROPRIAM REGIONEM VERSANTIBUS**

Quo facilior vetustorum canonum observantia atque praescriptionum quas Sancta Sedes identidem dedit pro clericis orientalibus extra propriam regionem versantibus, ut ad Missae celebrationem admittantur atque Ordinariorum locorum favorem et protectionem obtineant, statuit Sacra Congregatio Orientalis *Instructionem* dare, in qua singula quae ab ipsis clericis aut a locorum Ordinariis sunt adimplenda, una simul colligerentur.

Iam per Decretum < Qua sollerti » d. 23 Decembris 1929 ILE 937] normae constitutae sunt pro clericis orientalibus qui in Americae vel in Australiae regionis immigrant ad curam spiritualem fidelibus proprii ritus praestandam; et per Decretum « Non raro accidit » d. 2 [7] Ianuarii 1930 ILE 944], normae pro clericis qui in easdem regiones se conferunt ob aliam causam oeconomicam vel moralem, et ad breve tempus.

Firmis integrisque praefatis huius Sacrae Congregationis decretis, praesentes litterae leges breviter exponunt, quae aditum et permanentiam moderantur cuiusque clerici ritus orientalis, sive ordinis regularis, sive ordinis saecularis, apud exteras ceteras nationes, praeter proprium Patriarchatum vel propriam regionem orientalem.

L Quilibet clericus orientalis qui ad exteras nationes, praeter proprium Patriarchatum vel propriam regionem vult pergere, antequam a sua dioecesi discedat, licentiam seu *litteras discessoriales* a proprio Ordinario obtineat; idemque per tramitem sui Ordinarii, litteras *commendatitias* a Sacra Congregatione Orientali assequatur. quae litterae per *rescriptum* dantur, in quo locus ad quem memoratus sacerdos est perrecturus indicabitur et tempus ibidem permanendi.1

2. Praefatus sacerdos in dioecesi non sua commorans in omnibus quae ad disciplinam pertinent subest Ordinario loci ac eiusdem mandatis parere debet, quin exinde cesset vel minuatur vinculum sublectionis a proprio
U5 Antistite vel Patriarcha./

1 Ipsemet, postquam ad dioecesim pervenerit de qua in rescripto huius Sacrae Congregationis, ab ea ad aliam dioecesim vagari nequit, nisi ex condigna causa ab Episcopo *a quo* et ab Episcopo *ad quem* probata. ac simul praehabito consensu utriusque Episcopi, omnino servatis conditionibus quas ipsi forte apposuerint3

4. Elapso tempore statuto, memoratus sacerdos ad suam dioecesim redeat. < Si vero ultra tempus statutum diutius sine causa commoretur in loco, de quo supra, loci Ordinarius non amplius eum admittat ad Musae celebrationem, et, salvo suo iure, rem referat Nuntio aut Delegato Apostolico, aut huic Sacrae Congregationi ».l

5. Non licet huic sacerdoti sacrum ministerium exercere. ne obiter quidem, nisi propter hanc causam ad illam dioecesim admissus fuerit, aut nisi de mandato vel de expresso consensu Ordinarii loci.

6. Si praedictus sacerdos moram ultra annum protraxerit sacri ministerii causa, « in fine cuiusque anni, a die data in rescripto supputandi, tenetur relationem *scriptam* mittere ad Sacram Congregationem Orientalem de statu religioso suorum fidelium et de sacro ministerio adimpleto; hanc vero relationem exhibebit Ordinario loci, ut hic sua auctoritate eam *scripto* comprobet, opportune suas addens adnotationes, ipseque Ordinarius eam ad Sacram Congregationem transmittat ».4

7. Vetita eidem manet quaecumque collecta sive quoad eleemosynas et pecuniam, sive quad stipendia Missarum, ad normam Decreti huius Sacrae Congregationis « Saepenumero > d. 7 lanuarii 1930 ILE 9431 « de clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus seu corrogantibus extra orientales regiones, el dioeceses ».

8. Ad Missam celebrandam perdurante itinere, sive dum ad exteram regionem se confert, sive in reditu, rector Ecclesiae ubi sacerdos litare desiderat, eum semel vel aliquot vicibus pro prudentia acmittere poterit, dummodo dictus sacerdos *rescriptum* Sacrae Congregationis Orientalis, de quo in n. 1, exhibuerit; obligatione facta eidem Ecclesiae rectori adnotandi in illo documento diem celebrationis et titulum Ecclesiae, una cum proprii nominis subsignatione.

Quod si memoratus sacerdos moram protraxerit plus aequo, rector Ecclesiae hac de re certiorem reddat Episcopum seu Ordinarium loci.

Ordinarius loci non amplius admittat ad Missae celebrationem sacerdotem, qui, sine iusta causa, plus quam aequum est, in loco interiecto con/sistat, aut huc 346
illucque vagetur, et, salvo suo iure, rem deferat Nuntio aut Delegato Apostolico. aut huic Sacrae Congregationi. l

9. Enixe rogantur Exemi Episcopi, ut has normas penitus urgeant, si quos habeant sacerdotes ritus orientalis in sua dioecesi.

Ipsi sacerdotes iisdem normis curent statim sese conformare, et *rescriptum,* si nullum habeant, ab hac Sacra Congregatione petere; secus, ad celebrationem Misae in dioecesi extra regionem suam non amplius admitti possunt

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Orientalis, die 26 Septembris 1932.—A. Card. Sincero, *a Secretis.* H. I. Cicognani, *Adsessor.*

' Can. 804 § 1, Codicis luris canonici. 1 D«r. Qm *sol terti,* d. 23 Dec. 1929. n. 12. › Decr. *Non raro accidit,* d. 2 Ian. 1930, n. 7. < Dccr. *Qua sollerti,* n. 14.

Adn. A. BENTLEY in CR 5 (1933) 164-165; A. COUSSA (· Apoll. 5 (1932) 411 413; IP 12 (1932) 332; ME 44 (1932) 327; NrT 60 (1933) 70-71.

1122

1932 SEP 30.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 24 (1932) 336-337

Pontificio seminarii romani ατηενλεο **MAGNUS CANCELLARIUS PRAEFICITUR**

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romanum Seminarium illique adiunctum Athenaeum, cum potissimum conditum sit ut Romanae Nostrae dioecesi rei sacrae supp^itet administros, inter Instituta, quae iuvenes clericos in spem Eccles ac succrescentes pietate et doctrina fingunt, singulari studio prosequimur. Huiusmodi quidem Seminarium, quod Plus Pp. IV. vota Concilii Tridentini persolvens. Sancto Carolo Borromaeo opem conferente, erexit. Decessores Nostri tam impensis assiduisque curis affecerunt, ut praestantis disciplinae ac scientiae laude iugiter enituerit Quam ob rem cum in aedes Gregoriano Lyceo lunctas. Clemente Pp. XIV regnante, migrasset, per moderatores magtstrosque suos ita Lyceum ipsum gessit ut illa quoque praestantia ct fama, quas in ecclesiasticis disciplinis Patres e Societate lesu iam sibi ibidem comparaverant, floruerit Haec deinceps promerita rependens Decessor Noster Leo Pp. XII. Societati lesu Romano Conlegio denuo restituto, ad Sancti Apollinaris Seminarium Romanum transferendum. Motu proprio *Recolentes or.imo* (Bull Rom. cont. t. 8 p. 49-50], constituit, illudquc exornavit

sacrae theologiae doctores creandi iure cui etiam academicos gradus/ impertiendi privilegium in philosophica disciplina quattuor post annos adiecit. Apostolicis autem Litteris *Cum. Romani Pontifices* (Acta Pii IX Pars I v. 1 p. 473-493] rec. mem. Praedecessor Noster Pius Pp. IX, ingenuarum artium optimorumoue studiorum incremento sollicitus, ut maiori Romani Seminarii utilitati ac splendori prospiceret, iuris canonici et civilis Facultates ibidem erigendi privilegium illi tribuit Hisce insistentes vestigiis Nos quoque nullam praetermisimus occasionem, quin eidem Romano Seminario benevolentiae Nostrae significationes exhiberemus. Cum propterea, per nuper oditam Apostolicam Constitutionem Deus *scientiarum Dominus* (LE 1030] Universitatibus Sacrorumque Studiorum Facultatibus novam imponendam disciplinam censuerimus, postquam Legales Athenaei Seminarii Romani Facultates ad Pontificii Instituti utriusque Iuris dignitatem eveximus, confestim etiam praecepimus, ut nova eadem Constitutio una cum Sacrae Congregationis Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositae adnexis praescriptis, in ipso Athenaeo exsecutioni sine mora mandaretur; simulque statuimus ut nova sedes eiusdem Athenaei Scholarum, praestantiae incrementisque iuxta Constitutionem adnexaque praescripta, quae memoravimus, obtinendis aptior, ad Lateranum pararetur. Nunc vero aliud benignitatis Nostrae testimonium Pontificio Athenaeo Seminarii Romani exhibere cupientes, certa spe freti ut idem novo decore aucto, uberiores fructus magis magisque in dies edat. Motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum decernimus, ut Pontificio Athenaeo Seminarii Romani, ad normam eiusdem Constitutionis *Deus scientiarum Dominus, Magnus Cancellarius* nunc et in posterum praeficiatur Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Noster et Romani Pontificis pro tempore hac Alma ia Urbe Vicarius in spiritualibus Generalis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

337

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxx m. Septembris, festo S. Hieronymi, an. mdccccxxxit, Pontificatus Nostri undecimo.—E. Caro. Pacelli, α *Secretis Status.*

Adn. ME 44 (1932) 323-325.

1123

1932 OCT 8.-SC CONS, et RITUUM, RESP. PART.·

Circa statuam cordis iesu
SUPER TABERNACULUM SSMI SACRAMENTI APPONENDAM

Eccellenza Rev.ma, Nella relazione diocesana di cotesta diocesi Vostra Eccellenza Rev.ma esprimeva il dubbio:

< Pluribus in locis collocarunt statuam SS. Corda lesu super tabernaculum SS. Sacramenti et difficile obtineri potest ut ab ipso eam amoveant Tolerari potest, an non? ».

Trasmesso tale dubbio al competente S. Dicastero dei Riti si è avuta la risposta: *Negative* et serventur *Decreta.*

Profitto dell'incontro per confermarmi con sensi di distinto ossequio.

Di V. E. Rev.ma devjno V. Santorio, Ass.

• **Ordinario Koreans!: ME 45 (1933) 120.**

1124

1932 OCT 12.-SOLLEMNIS CONVENTIO CUM REPÜBLICA BADEN. AAS 25 (1933) 177-192

INTER SANCTAM SEDEM ET BADENSEM REMPUBLICAM SOLLEMNIS CONVENTIO

Concordato fra la sarta sede e la repubblica del baden

Sua Santità il Sommo Pontefice Pio XI ed il Ministère di Stato del Baden, concordi nel desiderio di conformare alie mutate condizioni i rapport! fra la Chiesa Cattolica nel Baden e lo Stato del Baden, hanno risoluto di regolarli in modo stabile mediante una solenne Convenzione (Concordato).

A tale effetto Sua Santità ha nominato Suo Plenipotenziario

Sua Eminenza Reverendissima il Signor Cardinale Eugenio Pacelli. Suo Segretario di Stato.

ed il Ministero di Stato del Baden ha nominato Suoi Plenlpotenziari

il Signor Dr. Giuseppe Schmitt, Présidente del Ministero di Stato del Baden e Ministro di Giustizia,

il Signor Dr. Eugenio Baumgartner. Ministro dei Culto e delHstruzione Pubblica. ed

il Signor Dr. Guglielmo Mattes, Ministro delle Finanzc,

l quali, scambiati i loro rispettivi pieni poteri e trovaÜli in buona e debita forma, hanno convenuto negli articoli seguenti

Articolo I.

Lo Stato del Baden, applicando la Costituzione del Reich germanico e la Costituzione della Repubblica del Baden, darà protezionc legale alla libertà della professione e dell'cscrcizio della religione cattolica.

Articolo II.

I. L'attuale circoscrizlone cd organizzazlone delVarchldiocesi (li Friburgo in Brisgovia fondata sulla Bolla Provida jolersque del 16 Agosto 1821 e sulla Bolla Ad dommici gregis *custodiam* dell'11 Aprile 1827. rimane conservato. ad eccezione dei mutamenti stabiliti dal présente Concordato.

1415

Konkordat zwischen dem heiligen **STUHLE UND DEM FRE1STAATE BADEN**

Seine Heiligkeit Papst Pius XI. und das Badiscbe Staatsministerium. die in dem Wunsche einig sind. die Beziehungen zwischen der Katholischen Kirche in Baden und dem Badischen Staat den verânderten Verhaltnissen anzupassen. haben beschlossen, sie in elnem formlichen Vertrage (Konkordat) dauemd zu ordnen.

Zu diesem Zwccke haben Seine Heiligkeit zu Ihrem Bevollmâchtigten

Seine Eminenz den Hochwürdigsten Herrn Kardinal Eugen Pacelli. Ihren Staatssekretar,

und das Badiscbe Staatsministerium zu seinen Bevollmâchtigten

den Herrn Badischen Staatsprâsidenten und Minister der Justiz Dr. Josef Schmitt,/ W

den Herrn Badischen Minister des Kultus und Unterrichts Dr. Eugen Baumgartner und

den Herrn Badischen Minister der Finanzen Dr. Wilhelm Mattes

ernannt. die nach Austausch ihrer für gut und richtig befundenen Vollmachten folgende Bestimmungen vereinbart haben:

Artikel I.

Der Badische Staat wird in Anwendung der Verfassung des Deutschen Reiches und der Verfassung des Freistaates Baden der Freiheit des Bekenntnisses und der Ausübung der katholischen Religion den gesetzlichen Schutz gewâhren.

Artikel II.

1. Die gegenwârtige. auf der Bulle *Provida* solersque vom 16. August 1821 und auf der Bulle Ad Dominici *gregis custodiam* vom 11. April 1827 beruhende Zirkumskription und Organisation der Erzdiôzese Freiburg i. Br. bleibt bestehen. insoweit sich nicht aus diesem Konkordat Aenderungen ergeben.

1416

2. Alla Sede arcivescovile di Friburgo in Brisgovia rimane il carattere di Metropolitana. Il Capitolo di Friburgo in Brisgovia rimane Capitolo Metropolitano.

3. Alla Provincia Ecclesiastica delTAlto Reno appartengono l'archidiocesi di Friburgo i. B. e le diocesi di Rottenburgo e di Magonza.

4. Il Capitolo Metropolitano di Friburgo i. B. è restituito dal Preposto. dal Decano e da cinque canonici eifettivi

5. Le dignità del Capitolo sono conferite dalla Santa Sede alternativamente ad istanza dell'Arcivescovo, audito Capitulo, e del Capitolo col consenso dell'Arcivescovo.

6. La prowista dei canonicati e delle prebende della Chiesa metropolitana si effettua per libera collazione dell'Arcivescovo, alternativamente audito *Capitulo e* rei consenso del Capitolo. L'alternativa ha luogo separatamente per i canonici eifettivi e per gli onorari.

7. Nell'esercizio dei diritti del Capitolo, espressi nel présente articolo» i quattro canonici non residenziali onorari (canonici *ad honorem) sono* equiparati agli efiettivi. L'Arcivescovo nomina i canonici onorari alternativamente *audito Capitulo* e de *consensu Capitulé*

Articolo III.

1. Verificandosi la vacanza della Sede arcivescovile, il Capitolo présenta alla Santa Sede una lista di candidati canonicamente idonei.

Tenendo présente detta lista, come pure quelle che l'Arcivescovo di Friburgo deve rimettere ogni anno alla Santa Sede,l Questa designa al Capitolo tre candidati, ta i quali esso ha da eleggere per votazione libera e segreta il nuovo Arcivescovo. Fra i tre designati vi sarà almeno uno appartenente alTArchidiocesi di Friburgo L B.

2. Prima della conforma déü'eletto, la Santa Sede si assicurerà presso il Minister© di Stato del Baden. se contre di lui esistano da parte del Governo obbiezioni di carattere politico generale, rimanendo escluse quelle r.guardanti il partito politico.2

1 Alla formazione della lista dei candidati ed all'elczione partecipano anche i canonici onorari nominati all'articolo II cogli stessi diritti dei canonici effetÜvi.

Articolo IV.

1. NeU'erezione e mutazione degli uffici ecclesiastici l'Arcivescovo di Friburgo è assolutamente libero, qualora non siano richiesti nuovi pagamenti dai fondi dello Stato per tale erezione o mutazione. Il concorso dello Stato nella fondazione e nel cambiamento di parrocchie o di altre comunità ecclesiastiche avrà luogo secondo direttive che saranno stabilite d'accordo coIl'Arcivescovo.

2. L'Arcivescovo conferisce liberamentc e indipendentemente qualsiasi officio ecclesiastico, salvo quei di diritto di patronato fondato su titoll privati, i quali per 1'awenire saranno soggetti allé disposizioni ora in vigore del Codice di Diritto Canonico.J Le prescrizioni del canone 1435 § 1, n. 1 e 2 non si applicano al canorJcati dell'Archidiocesi dl Friburgo i. B.

1 L'Arcivescovo ha il diritto di regolare con statuto proprio e di amministratre secondo lo stesso statuto indipendentemente4 i beni patrimoniali della Chiesa Cattolica nel Baden, come pure quelli delle sue corporazioni. degli istituti e delle fondazioni. Oltre le disposizioni dclla legge del Baden sui beni ecclesiastici del 7 Aprile 1927 e della legge del Baden sulle fondazioni del 19 Luglio 1918. non avrà luogo. nell'ambito delle norme costituzionali. alcun'altra limitazione dei diritti della Chiesa sull'amministrazione dei suoi beni.

4. La Chiesa Cattolica nel Baden ha diritto di riscote.-e imposte sulla base dei registri civili delle tasse.

2. Dem Erzbischoflichen Stuhl in Freiburg i. Br. verbleibt der Metropolitancharakter. Das Domkapitel zu Freiburg i. Br. bleibt MetropolitankapiteL

3. Zur oberrheinischen Kirchenprovinz gehôren das Erzbistum Freiburg i. Br. und die Bistûmer Rottenburg und Mainz./ 179

4. Das Metropolitankapitel in Freiburg i. Br. besteht aus dem Dompropst, dem Domdekan und fünf residierenden Domkapitularen.

5. Die Dignitâten des Domkapitels verleiht der Hl. Stuhl auf Ansuchen des Erzbischofs im Benehmen mit dem Domkapitel bezw. abwechselnd auf Ansuchen des Domkapitels im Einvernehmen mit dem Erzbischof.

6. Die Besetzung der Kanonikate und der Domprâbendem geschieht durch freie Ernennung seitens des Erzbischofs abwechselnd nach Anhorung und mit Zustlmmung des Domkapitels. Die Abwechslung findet bei der Ernennung der residierenden Domkapitulare und der Ehrendomherren gesondert statt

7. Bei Ausübung der in ArL II umschriebenen Rechte des Domkapitels wirken vier nicht residierende Ehrendomkapitulare *(canonici ad honorem)* gleichberechtigt mit. Sie werden vom Erzbischof abwechselnd nach Anhorung und mit Zustimmung des Domkapitels ernannt

Artikel III.

1. Nach Erledigung des Erzbischôflichen Stuhles reicht das Domkapitel dem Heiligen Stuhl eine Liste kanonisch geeigneter Kandidaten ein.

Unter Würdigung dieser sowie der durch den Erzbischof jâhrlich einzureichendcn Listen benennt' der iso Heilige Stuhl dem Domkapitel drei Kandidatem, aus denen es in freier geheimer Abstimmung den Erzbischof zu w&hlen hat. Unter den drei Benannten wird mindestens ein Angehôriger der Erzdiôzese Freiburg L Br, sein.

2. Vor der Bestellung des vom Domkapitel zum Erzbischof Erwâhlten wird der Heilige Stuhl beim Badischen Staatsministerium sich vergewissern. ob gegen denselben seitens der Staatsregierung Bedenken allgemein-politischer, nicht aber parteipolitischer Art, bestehen.

3. Bei der Aufstellung der Kandidatcnliste und bei der Wahl wirken die in Art II genannten Ehrendomherrn gleichbcrechtigt neben den residierenden Kapitularen mit.

Artikel IV.

1. Hinsichtlich der Errichtung und Umwandlung kirchlicher Aemter 1st der Erzbischof von Freiburg vollig, frei, falls für ihre Errichtung oder Umwandlung nicht neue Aufwendungen aus Staatsmitteln beansprucht werden. Die staatliche Mitwirkung bei der Bildung und Veranderung von Kirchengemein den erfolgt 181 nach Richtlinien, die mit dem Erzbischof vereinbart werden.

2. Der Erzbischof besetzt samtliche kirchlichen Aemter frei und unabhangig. vorbehaltlich der auf Privatrechtstiteln beruhenden Patronale, welche künftig den zur Zeit geltenden Bestimmungen des kirchlichen Gesetzbuches unterstchen. Die Bestimmung von can. 1435, § 1. Ziff. 1 und 2 findet bezüglich der Kanonikate in der Erzdiôzese Freiburg I Br. koine Anwendung.

3. Der nach der bisherigen Rechtslage bestehende gelegenheiten der Katholischen Kirche in Baden sowie ihrer Kôrperschaften. Anstallen und Stiftungen durch eigene Satzung selbstândig zu ordnen und nach Massgabe dieser Satzung zu verwalten. Ueber die Bestimmungen des Badischen Kirchenvermôgensgcsctzes vom 7. April 1927 und des Badischen Stiftungsgcsctzes vom 19. Juli 1918 hinaus wird im Rahmen dor verfassungsmàssigen Bestimmungen eine Einschrankung der kirchlichen Rcchte inbezug auf die Vcrmogensverwaltung nicht erfolgen.

4. Die katholische Kirche in Baden hat das Rccht, aufgrund der burgerlichen Steuerlisten nach Mass gabe 1«2

r üt iam tn explanando articulo 6 Conventionis lnt«· Apostolicam Sedem ri Borussiam fnJtae declaratum fuit (cfr *Aeta* ΛρσMα iate *Sedis,* vol XXI. 1929. pag. 527 in nota, et pag. 577). Apostolica haec Sedes huiusmodi elenchis rrm adeo tenetur, ut nequeat. ea» mature perenderit, si necessarium aut conveniens duxerit, alios candidatos etiam ‡cllper qui sint extra ctecchos » Quanti valeat quldque ferat haec Apostolicae Sedis apud Gubernium de ArchiepUcopo electo taterroxaUo. in ProtocoDo addftfcv 2X1 N · 1 dcfirdturr. est. Idem valet si Coadiutor Archlcplscopl cum iure successionis nuncupatur, dc quo fit sermo In Protncrdlr f.rxJ (art III. cap 1. ŋ. 1) ' Hoc anicu'o confirmatur cessasse lus patronatus penes Rempublicam cirva p&roeriM ailuvr çn^lfbet officia vel bénéficia ecclesiastica conferenda. Patronatus autem, quo privati fruuntur. nonnis in Cbdioe ‡uri canonici statu .3 definitur. 4 Haec Ubera bonorum Ecclesiae administratio, quae ad Archiepiscopum spectat. In'.elllgttur non obnoxia potestati

secondo la Costituzione del Reich germanico e la Costituzione della Repubblica del Baden, ed anche secondo le leggi e le ordinanze dello Stato del Baden.

Articolo V.

1. Sono garantit! secondo la Costituzione del Reich *germanico la* propriété e gli altri diritti patrimoniali della Chiesa Cattolica nel Baden, delle sue corporazioni. degli istituti e delle fondazioni di diritto pubblico; come pure degli Ordini e delle Congregazioni religiose, che possono liberamente fondarsi, ed hanno o possono ncquistare i diritti di corporazioni di diritto pubblico o la personally giuridica di diritto privato secondo le norme vigenti per tutti i cittadini.

2. Gli édifie! ed i fondi dello Stato, destinati a scopi dclla Chiesa. sono ad essi lasciati in godimento, corne finora, senza pregiudizio di contratti eventualmente eslstenti. Allo Stalo del Baden rimane tuttavia riservato ll diritto di cambiare tali ediïici o fondi con altri equivalent!. dopo preso contatto con TArcivescovo. Nessun diritto su questi beni si acquista in virtù del présenté Concordato, in quanto non sia fondato su altri titoli giuridici.

3. I diritti ecclesiastici esistenti di propriété e di usufrutto saranno. se non si è già fatto. su richiesta dclla Chiesa assicurati per mezzo della iscrizionc nel Catasto.

Abticolo VT.

1. La dotazione della Sede arcivescovile rimane garantita e calcolata nella misura osservata finora.

2. Le dotazioni del Capitolo e delle prebende della Chiesa metropolitana, la spesa per i loro edifici, il contributo aile spese della cancelleria arcivescovile, non che aU'amministrazione e alla sovrintendenza dei beni ecclesiastici ammonteranno in tutto per l'awenire annualmente a Marchi (Reichsmark) trecento cinquantaseimila.

3. Il diritto alla dotazione reale esistente in base alla situazione giuridica finora in vigore non è toccato dalla precedente disposizione.

4. Nel determinare la dotazione annuale si sono prese per punto di partenza le attuali spese dello Stato del Baden per somiglianti scopi personali e reali. Si è d'accordo che per Tawenire. in caso di eventual! cambiamenti in questa materia, a richiesta di una delle Parti Contracnti, si dovrà tenerne adeguato conto nei riguardi dei pagamenti.

5. Le prestazioni dello Stato per un congruo supplemento al parroci non sufficientemente provvisti. come pure tutte le altre fissate nel bilancio dello Stato a favore della Chiesa e non menzionate nei numeri 1-2 di questo articolo, non sono toccate dai présenté Concordato.

6. Nel caso di svincolo delle prestazioni finanziarie dello Stato a norma dell'articolo 138. capov. 1 della Costituzione del Reich germanico rimane come norma la situazione giuridica finora vigente.

Articolo VII.

I. In considernzione della dotazione dcll'Archidiocesi assicurata in questo Concordato, un ecclesiastico sarà nominato Ordinario delTArchidiocesi di Friburgo i. Br.. Vescovo ausiliare, Preposto o Decano o membro dei Capitolo o della Curia arcivescovile o prebendario della Chiesa metropolitans owero Dircttore od insegnante nel Seminario maggiore arcivescovile e nel Convitto teologico. soixante sc egli

a) abbia la cittadinanza tedcsca,

b) abbta ottenuto un attestato di maturité che abiliti alio studio in una Université tedesca.

c) abbia almeno per un triennio ' compiuto gli rtudi di filosofia e teologia in un'alta scuola germanica dello Stato o in un'altra scuola ecclesiastica in Germania. · oppurc in un'altra scuola Pontificia in Roma.

Mediante intesa tra le Autorità ecclesiastica e governativa M potrà presemdere dai requisiti enumerati nel

der Verfassung des Deutschen Reiches und der Verfassung des Freistaates Baden sowie der landesrechllichen Bestimmungen Kirchensteuern zu erheben.

Arttkel V.

1. Das Eigentum und andere Vermogensrechte der Katholischen Kirche in Baden, ihrer ôffentlichrechtlichen Kôrperschaften. Anstalten und Stiïtungen sowie der Orden und religiôsen Kongregationen, welche gegründet werden dürfen und die Rechte einer ôffentlfchrechtlichen Korpeschaft oder einer jurfstichen Person des privaten Rechts nach den für aile Bürger geltenden Bestimmungen besitzen oder erlangen kônnen, werden nach Massgabe der Verfassung des Deutschen Reiches gewàhrleistet.

2. Wenn staatliche Gebâude oder Grundstücke Zwecken der Kirche gewiamet sind, bleiben sie diesen, unbeschadet etwa bestehender Vertrâge. nach wie vor zum Genuss überlassen. Dem Badischen Staat bleibt aber das Recht vorbehalten, solche Gebâude oder Grundstücke durch andere gleichwertige Grundstücke im Benehmen mit dem Erzbischof auszutauschen. E:d Recht an diesen Grundstücken, soweit es nlcht au! anderweiligen Rechtstiteln beruht, wird durch dieses Konkordat nicht orworben.

3. Die bestehenden kirchlichen Eigentums- und Nutzungsrcchte werden, soweit noch nicht geschehen^ au! la Verlangen der Kirche durch Eintragung in das Grundbuch gesichert werden.

Artikel VI.

1 Die Dotation des Erzbischoflichen Stuhles wird aul der oisherigen Bemessungsgrundlage gewâhrt.

2. Die Dotationen für das Domkapitel und die Domprabendare. der Aufwand für ihre Gebâude, der Beitrag zur Bestreitung der Kosten der Erzbischoflichea Kanzlei sowie für die kirchliche Vermogensverwaltung und deren Beaufsichtigung werden künftig hugesamt jâhrl. 356.000 RM — Dreihundertfünfzigsechstausend Reichsmark — betragen.

3. Der nach der bishering Rechtslage bestehende Anspruch auf Realdotation wird hierdurch nicht berührt.

4. Bei Bemessung des Jahresbetrages wurde vom derzeitigen Stand der Aufwendungen des Badischen Staatcs für vergleichbare personliche und sachlfche Zwecke ausgegangen. Es besteht Einverstândnis darüber, dass im Falle künftiger Aenderungen in diesen Aufwendungen diese auf Verlangen eines Vertragsteiles besoldeter Pfarrer sowie aile übrigen voranschlagsbei der Zahlung berücksichtigt werden.

5. Der staatliche Zuschuss zur Aufbesserung coring massigen. in Ziffer 1 und 2 dieses Artikels nicht erwâhnten Leistungen des Staatcs an die Kirche werden von dieser vertraglichen Regelung nicht berührt./

6. Für eine Ablôsung der Staatsleistungen gemass Artikel 138. Absatz 1 der Verfassung des Deutschen Reiches bleibt die bisherige Rechtslage massgebend.

Artikel VIL

1. Angesichts der in diesem Konkordat zugesicherten Dotation der Erzdiôzese wird ein Geistllcher zum Ordinarius des Erzbistums Freiburg i. Br., zum Weihbischof. zum Dompropst. zum Domdekan oder zum Mitglied des Domkapitels oder des Ordinariats oder zuro Domprâbenaar oder zum Leiter oder Lehrer am Erzbischôflichen Priestersemmar und am Theologischen Konvikt nur bcstcllt werden, wenn er

a) die deutsche Reichsangehôrigkeit hat,

b) ein zum Studium an einer deutschen Université! bercchtigendes Rcifezeugnis besitzt.

c) ein mindestens dreijàhriges philosophisch- theologischcs Studium an einer deutschen staatlichen oder an einer deutschen kirchlichen Hochschule oder an einer pâpstlichen Hochschule in Rom zurückgelegt hat.» IC

Bel kirchlichem und staatlichem Einverstândnis kann von den in Absatz 1 zu a), b) und c) genannten

Rrîpubi*. *tu* pra^crlpu» iun< ciuxMUci mxr.et. wrut alibi cublccu. › Ul Item declaratum fuit Ln exnlanaiwlo articulo 9 Cocvenrnpto nihil dcmratur de 1«^·-· inter ApoMoUcam «C Boru^lam LnlLu· lefr. Acta ApoitoUcce Sedls, roi. XXI. 1929. paç. 328 Ln nota) hoc proes Orici normam luris communis (can. 1385 Ccd. turis can.) tenentur, ad disciplinas philowphieaa et hr<»io<tcas per «cwwtum cxrolrndat · His verbis « alta scuola ecclesiastica » intcLUgunlur tum Instituta Dio-

capovcrso 1 lettere a), b) e c). in modo speciale potranno csscre riconosciuti gli studi compiuti in altre alte scuole di carattere tedesco diverse da quelle nominale nella lettera c).

2. Della awenuta nomina di un ecclesiastico meni:onato al capov. 1 la competente Autorità ecclesiastica darà conoscenza al Govcrno e. con speciale riguardo al numero 1 di questo articolo, comunicherà subito le ootizie personali dell'ecclesiastico medesimo. Ciô non importa un diritto di veto da parte dello Stato.

Erfordernissen abgesehen werden; insbesondere kann das Studium an anderen deutschsprachigen Hochschulen als den zu c) genannten anerkannt werden.

2. Von der erfolgten Bestellung eines der in Absatz 1 genannten Geistlichen wird die zustândige kirchliche Stelle der Staatsbehôrde, und mit besonderer Rûcksicht auf Ziffer 1 dieses Artikels von den Personalien des betreffenden Geistlichen, alsbald Kenntnis geben. Ein staatliches Einspruchsrecht wird hierdurch nicht begrùndet.

Articolo VIII.

1. L'Arcivescovo esigerà per gli ecclesiastici, ai quali deve essere conferito un ufficio parrocchiale stabile, i requisiti indicati neU'articolo VII capov. 1, lettere a)-c) e per gli altri ecclesiastici, che debbono essere impiegati in modo non transitorio nella cura parrocchiale delle anime, almeno i requisiti enumerati nelle lettere a) e b).

2. In caso de stabile collazione di un ufficio parrocduale l'Arcivescovo subito dopo la nomina comunicherà al Governo il nome dell'ecclesiastico, con speciale nguardo al capoverso 1 di questo articolo.

Artikel VIII.

1. Der Erzbischof wird an die Geistlichen, denen ein Pfarramt dauernd übertragen werden soil, die in Artikel VII, Absat 1 zu a)-c) und an die sonstigen in der Pfarrseelsorge anzustellenden Geistlichen mindestens die dort zu a) und b) genanntem Anforderungen stellen.

2. Im Falle der dauernden Uebertragung eines Pfarramts wird der Erzbischof alsbald nach der Emennung der Staatsbehôrde von den Personalien des betreffenden Geistlichen mit besonderer Rûcksicht auf Absatz 1 dieses Artikels Kenntnis geben./ 186

Articolo IX.

Per la formazione scientifica degli ecclesiastici ricane la Facollà teologica cattolica nella Université di Fnburgo i. B., coi diritti vigenti al tempo della ratifica del Concordato, avendo speciale riguardo al Codice di Diritto Canonico e alia Costituzione Apostolica *Deus scientiarum Dominus* dei 24 Maggio 1931 con le ordinazioni emanate relativamente alia medesima. L'ordinaœento degli studi nella Facoltà anzidetta deve essere regelato d'accordo con l'Arcivescovo, in conformità colle prescrizioni ecclesiastiche e in armonia colle esigenze anche della cura delle anime. L'Arcivescovo è autorizzato ad avere per la formazione dei candidati al sacerdozio dei Convitti ed un Seminario maggiore e di governarli in suo nome.

Artikel IX.

Für die wissenschaftliche Vorbildung der Geistlichen bleibt die katholisch- theologische Fakultàt der Universitàt Freiburg L Br. mit den zur Zeit des Vcrtragsabschlusses geltenden Rechten bestehen, unter besonderer Bcachtung des Codex Juris Canonici und der Constitutio Apostolica *Deus scientiarum Dominus* vom 24. Maii 1931 mit den dazu ergangenen Ausfuhrungsbestimmungen. Die Studienordnung an dieser Fakultat muss den kirchlichen Vorschriften gemâss und auch den Bedürfnissen der Seelsorge entsprechend im Einverstadnis mit dem Erzbischof aufgestellt werden. Der Erzbischof ist berechtigt, für die Ausbildung der Kandidaten zum Priesteramte Konvikte und ein Priesterseminar zu unterhalten und in seinem Namen zu leiten.

Articolo X

1. Prima che alcuno sia chiamato od ammesso o nominato all'esercizio dell'ufficio di insegnante nella Facoltà teologica cattolica dell'Università di Friburgo i. B., deve essere interpellato l'Arcivescovo, o, in caso di vacanza della Sede arcivescovile. l'Amministratore interino delTArchidiocesi, per conoscere se abbia qualche obbiezione circa la dottrina o la condotta o l'attitudine aE'insegnamento del candidato proposto, indicando quale essa sia. Non si effettuarà la chiamata o l'ammisîione o la nomina di un candidato, contro il quale siano state in tal guisa sollevate eccezioni.l

2. In conformità di ciô, qualora un insegnante della Facoltà teologica cattolica sia dall'Arcivescovo o dall'Amministratore interino dichiarato inabile per serio motivo riguardante la sua dottrina o la sua condotta o h sua attitudine all'insegnamento. il Governo prowederà, d'accordo coll'Arcivescovo, ad una supplenza corrispondente ai bisogni dell'insegnamento.

Artikel X.

1. Bevor an der katholisch-theologischen Fakultat der Universitat Freiburg L Br. jemand zur Ausûbung des Lehramts bcrufen. zugelassen oder angestellt wird, muss der Erzbischof, bei Erledigung des Erzbischoflichen Stuhles der Erzbistumsverweser. gehort werden, ob gegen die Lehre oder den Lebenswandel oder die Lehrbefàhigung des Vorgeschlagenen unter Angabe des Grundes Einwendungen erhoben werden. In Falle einer derartigen Beanstandung wird die/ Berufung, Zulassung 187 oder Anstellung nicht erfolgen.

2. Dementsprechend wird die Staatsregierung im Falle einer seitens des Erzbischofs bezw. Erzbistumsverwesers erfolgten ernstlichen Beanstandung der Lehre oder des Lebenswandels oder der Lehrbefâhigung eines an der katholisch-tcologischen Fakultàt angestellten Lehrers im Einvernehmen mit dem Erzbischof für einen den Lehrbedürfnissen entsprechcnden Ersatz sorgen.

Articolo XI.

Si è d'accordo fra le Allé Parti Contraenti che l'stnizione religiosa cattolica nelle scuole del Baden, in conformità dell'articolo 149 della Costituzione del Reich Eermanico, è materia ordinaria d'insegnamento. L'istruzioone religiosa sarà imparti ta in conformità coi principi della Chiesa Cattolica.

Artikel XI.

Es besteht unter den Hohen Vertragschliesscndcn Einverstandnis darüber. dass der katholische Rellgionsunterricht an den badischen Schulen nach Massgabc der Bestimmungen des Artikels 149 der Verfassung des Deutschen Reiches ordentliches Lehrfach ist. Der ReHgionsunterricht wird in Uebereinstimmung mit don Grundsàtzen der Katholischen Kirche ertcilt

Articolo XII.

La Alte Parti Contraenti elimineranno in via amichevole le divergenze di opinione, che sorgessero eventuahnente in awenire fra di Esse circa la interpretanone di qualche disposiztone del présenté Concordato

Artikel XII.

Die Hohen Vertragschiicssenden werden eme etwa in Zukunft zwischen ihncn entstehende Meinungsvcrschiedenheit über die Auslegung/ einer Bestimmung imj dieses Konkordats auf freuncschaftliche Weise bvscitigen.

Articolo XIII.

1. Questo Concordato, il cui testo tedesco ed italiano fanr.o medesima fede. dovrà essere ratificato e gli Istrumenti della ratifica dovranno essere scambiati quanto

Artikel XIII.

1. Dieses Konkordat. deseen deutscher und itahenischer Text glciche Kraft haben, soli ratifiz:ert. und die Ratifikationsurkunden sollen moglichst bald uu?ge·

tam Instituta Ordinum et Con<TùçaÜo©um rellflo^irum. ' Antequam Afb.tio canonica pmfenoribus in tacuJtatltx» th»o-
Impertiatur, oportet Ordinarius eis ab Apartoilca SedeAiAH *obtlat* obtinuerit [efr « Be<rûnducf > In nxatkmr ad Con
inter Rzmpubhram Badcnsem et Apostollcam bectemraUm habendam Budueher LtnJfoç. 1W3 ». N · 4

prima. Esso entrera in vigore il giomo dello scambio di detti Istrumcnti.

2. Coll'entrata in vigore di questo Concordato vengono ncllo stesso tempo abrogate le leggi e le ordinanze in opposizione colle disposizioni in esso contenute.

In fedc di che i Plenipotenziari hanno firmato il présente Concordato.

Fatto in doppio originale.

Hegne presso Costanza. 12 Ottobre 1932.

tauscht werden. Es tritt mit dem Tage ihres Austausche^ in Kraft

2. Gleichzeitig mit dem Inkrafttreten dieses Konkordats treten die seinen Bestimmungen entgegenstehenden Gesetze und Verordnungen ausscr Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmâchtigten dieses Konkordat unterzeichnet.

Geschehen in doppelter Urschrift.

Hegne bei Konstanz, den 12. Oktober 1932.

Eugenio Cardinale Pacelu. Dr. Josef Schmitt, Staatspraesident und Justizminister. Dr. Eugen Baumgartner, Minister des Cultus und Unterrichts. Dr. Wilhelm Mattes. Minister der Fmanzen./

PROTOCOLLO FINALE

Al momento di procedere alla firma del Concordato oggi conchiuso fra la Santa Sede e la Repubblica de) Baden i sottoscritti Plenipotenziari dovutamente autorizzati hanno fatto le seguenti concordi dichiarazioni, che formeranno parte integrante del Concordato medesimo.

Circa Fart. *Ill capoverso 1.*

1. In caso di nomina di un Coadiutore *cum ivre successionis* dell'Arcivescovo di Friburgo, la Santa Sede agirà dopo aver preso contatto col Govemo del Baden.l

2. Viene considerato come appartenente all'archidiocesi di Friburgo anche un ecclesiastico oriundo dell'archidiocesi, che abbia compiuto in tutto o in parte i suoi studi· nella medesima, e che sia stato almeno per qualche tempo al servizio della stessa.

Circa l'art. V.

Si è d'accordo che la fondazione di Ordini e Congregazioni religiose nel Baden, secondo la Costituzione del Reich germanlco, viene lasciata alla volontà del-J'Autoritâ ecclesiastica competente. La loro posizione giuridica, perô. è regolata dall'articolo V capov. 1 di questo Concordato.

Circa l'art. *VI capov. 4*

SI è d'accordo che cambiamenti eventual! nello stato personale delle Superiori Autorité ecclesiastiche, corne pure della Cancelleria arcivescovile e dell'amministrazione arcivescovile dei béni ecclesiastici non portano alcuna conseguenza nei riguardi della somma determinata all'art. VI capoverso 2.

Circa l'art. VI capov. 5.

Si è d'accordo che anche le prestazioni dello Stato fondate su titoli speciali non saranno toccate da questo Concordato per le parrocchie che si chiamano < Kom-*pctenzpfarreien* » e gli offici omonimi per cura delle anime ed anche per gli obblighi dello Stato verso i relativi edifici ecclesiastici e case parrocchiali.

Circa l'art. *VII capov. 1.*

Lo studio filosofico-teologico in una Université austriaca dello Stato è pareggiato a quello compiuto in un'alta scuola germanica dello Stato, corrispondentemente ai principi che valgono per le Université tedcsche.

Circa l'art. *IX.*

In considerazione della formazione filosofico-teologlca, prevista nell'articolo VII, lo Stato del Baden provvcderà che nell'Universitâ di Friburgo vi siano una cattcdra dl filosofia e una di storia assegnate a titolarl adatti alla rctta formazione degli studenti di teologia cattolica.

Circa l'art. X capov. 1 proposizione 1.

Prima del procedimento concernente la chiamata o l'ammlssione aU'in^egnamento viene informato l'Arci-Vtscovo. al quale sarà dato un tempo sufficiente per esprimrre il suo parere. In tale parere debbono essore indicate le obbiezloni esistenti contro la dottrina o la condotta o l'attiludlne alVinaegnaniento della persona proposta è tuttavia lasciato al giusto giudizlo dell'Arcivesctyvo di decidere fino a quai punto cgli possa manifestare le obbiezloni medesime.

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen dem Heiligen Stuhle und dem Freistaat Baden abgeschlossenen Konkordate haben die ordnungsmassig bevollmâchtigten Unterzeichneten folgende übereinsUmmende Erklarungen abgegeben, die einen integrierenden Bcstandteil des Konkordate selbst bilden.

Zu Artikel III, Absatz 1.

1. Für den Fall der Ecstellung eines Coadjutors cum iure *successionis* für den Erzbischof von Freiburg wird der Heilige Stuhl im Benehmen mit der Badischen Staatsregierung vorgehen.

2. Als Angehôriger der Erzdiôzese Freiburg giltauch ein aus der Erzdiôzese stammender Geistlicher, der in derselben seine Studien ganz oder teilweise absolviez und wenigstens zeitweise im Dienste der Erzdiôzese gestanden hat

Zu *Artikel V.*

Es besteht Uebereinstimmung darüber, dass die Gründung von Orden und religiôsen Kongregationen in Baden gemass der Verfas/sung des Deutschen Reiches »? der Willensbestimmung der zustandigen kirchlichen Stelle ûberlassen bleibt. Ihre Rechtsstellung aber richteî sich nach Artikel V. Absatz 1 dieses Konkordate.

Zu *Artikel VI, Absatz 4.*

Es besteht Einverstândnis darüber, dass etwalge Aenderungen im Personaibestande der Obersten Kirchenbehôrde, sowie der Erzbischôflichen Kanzlei und der Erzbischôflichen Vermôgensverwaltung auf die in Artikel VI, Absatz 2 genannte Summe keinen Einfluss haben.

Zu *Artikel VI, Absatz 5.*

Es besteht Einverstândnis darüber, dass auch die auf besonderen Rechtetiteln beruhenden staatlichen Leistungen für die sog. Kompetenzpfarrelen und Kompetenzseelsorgestellen sowie die staatliche Baupflicht für solche Kirchengebâude und Pfarrhauser von dieser vertraglichen Regelung nicht berührt werden.

Zu *Artikel VII, Absatz 1.*

Das an einer ôsterreichischen staatlichen Universitét zurückgelegte philosophisch-theologische Studium ist entsprechend den Grundsâtzen gleichberechtigt. die für die deutschen Univcrsitaten gelten./ *m*

Zu *Artikel IX.*

Im Hinblick auf die in Artikel VII geforderte philosophisch-theologische Ausbildung wird der Badische Staat dafür Sorge tragen, dass an der Universltât Freiburg je eine Professur für Philosophie und Geschichte besteht, die mit je einer Persônlichkeit besetzt wird. welche für die einwandfreie Ausbildung der Theologiestudierenden geeignet ist.

Zu *Artikel X, Absatz 1, Satz* 1.

Vor dem Berufungs- bzw. Zulassungsverfahren wird der Erzbischof benachrichtigt und um seine Aeusserung ersucht werden. für die ihm eine ausreichende Frist gewahrt wird. In der Aeusserung sind die gegen die Lehre oder den Lebenswandel oder die Lehrbeflhigung des Vorgeschlagenen bestehenden Bedenken darzulegcn . wie weit der Erzbischof in dieser Darlegung zu Sehen vermag. bleibt seinem pflichtmàssigen Ermessen berlassen.

PM U) * Cfr Protncolitun 3dditional N.· 1. ' Vocabulo < studi * tum studia philosophica et theologica tum stu

Circa Part. XI.

Ncll'intenzione e volonté di concorrere alia slcurezza c al eonsolidnmento della pace fra la Chiesa e lo Stato, la Repubblica del Baden in applicazione delle Costituzioni del Reich e del Baden manterrà integri anche per frwenire i diritti vigenti della Chiesa cattolica relativamente all'istruzione religiosa nelle scuole?®

Hegne presso Costanza, 12 Ottobre 1932.

Eugenio Cardinale Pacelli. Dr. Josef Schmitt, Staats praesident und Justizminister. Dr. Eugen Baumgartner. Minister des Cultus und Untcrrichts. Dr. Wilhelm Mattes, Minister der Finanzcn.

Zu Artikel *XL*

Einig in der Absicht und dem Willen. der Sicherheit und Festigung des religiosen Friedens in Baden zu dienen, wird der Freistaat Baden in Anwendung dcr Relchs - und Landesvcrfassung die bezuglich des Religionsunterrichts an/ cen badischen Schulen gcltenden 192
Rechte der Katholischen Kirche auch weiterhin aufrecht erhalten.

Hegne bei Konstanz, den 12. Oktober 1932.

dia Inferioris ordinis designantur. " Huius praescripti vi religiosa Institutio eisdem terminis contineri pergit, quibus nunc ucporls consistit: Id autem spectat et ad ludos litterarios et ad scholas superioris ordinis itemque ad eas quas profeisloniles vocant (Volks, — hôhere — und Fachschulen). Praeterea ad Ecclesiam pertinet religiosam institutionem trader nndtmque moderari, invisere, periculis peragendis probare (cfr. « Bcgruundung > de qua supra, pag. 32).

Ada. Vide PROTOCOLLUM ADICTIONALE sub die 1932 Nov 7et 10: LE 1127 et adn. Ibi notate».

1125

1932 OCT 14.-SC RITUUM. RESP. PART.·

De vesperis coram ss. sacramento solemniter exposito

Moderatores Archiassociationis Adorationis Perpetuae atque Operis pro Ecclesiis pauperibus, quae florenbssimas habet in Belgio sibi adgregatas Associationes, attentis nonnullorum parochorum in Belgio dubitationibus pro sic dicta Hora Adorationis constituenda in propriis ecclesiis parochialibus, quae singulis mensibus per unam diem dominicam peragi deberet, sequentia dubia huic Sacrae Congregationi solvenda proposuerunt:

1) An liceat exponere sollemniter fidelium adorationi Sanctissimum Sacramentum perdurante recitatione Vesperarum Dominicae, quibus immediate subsequatur pium aliquod exercitium uti supplices preces, exhortatio eucharistica, recitatio sacratissimi Rosarii etc, horam adorationis concludendo cum Benedictione Eucharistica;

2) Et quatenus affirmative, quaenam Rubricae servandae forent perdurantibus vesperis.

Et sacra Rituum Congregatio, audito quoque Commissionis Specialis suffragio, re mature perpensa, propositis quaestionibus respondendum censuit:

Ad 1, *Affirmative* seu nihil obstare, servato tamen Canone 1274. paragr. 1 Cod. Iur. Can.

Ad II. *Serventur Rubricae* Caeremonialis Episcoporum. Lib. II, cap. XXXIII, n. 33, atque Decreta Sacrae R:tuum Congregationis, n. n. 2390 ad VI, 2928 ad V, 3086 ad I, 3593 ad II. Quoad praxim vero, consulat Orator probatos Auctores.

Atque ita rescripsit atque declaravit Die 14 Octobris 1932.—€. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef.* Hcnricus Dante. *Subst.*

• Arthisisocietionl Adorationis Perpetuae. Prof. N. D. 20/932· CM 22 (1933) 223.

1126

1932 OCT. 29.-SC S. OFF., DECR. AAS 24 (1932) 373

DECRETUM

COWiUNTTAS RELIGIOSA VULGO < DELLE PICCOLE OSTIE » CRISPIANT IN ARCHID1OECESI TARENTINA EXSISTENS SUPPRIMITUR

Inutiliter cessis quae hucusque de communitate religiosa vulgo « delle Piccole Ostie » Crispiani in archidxeeesi Tarentina exsistente constituta sunt. Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii necesse censet :am decretam eius dissolutionem ac ^suppressionem executioni mandare. Audito igitur Ssmo Domino Nostro Papa, in solita audientia die 27 Octobris anni currentis R. P. D. Adsessori impertita, haec decernuntur:

I. Communitas religiosa vulgo « delle Piccole Ostie » Crispiani in Tarentina archidioecesi, opera potissimum Margarithae Spezzafcrri fundata, dissoluta et suppressa declaratur.

II. Quae eidem hucusque piae mulieres quomodocumque nomen dederunt, a cuiusque generis voto aut vinculo aut obligatione religiosa plane dispensantur; ita ut earum omnibus et singulis integrum prorsus sit vel ad suos regredi vel in aliam religiosam Communitatem seu Institutum, servatis servandis, pro lubilu diverti.

III. Margarithae Spezzaferri peremptorie vetatur usus habitus religiosi cuiuscumque nominis aut formae.

IV. Oratorium domus Interdicto subiicitur cum vetito absoluto quempiam cultus actum in eodem exercendi.

Ita est.

Ex aedibus S. Officii, die 29 Octobris 1932.- A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1127

1932 NOV 7.-CONV. CUM BADEN. AAS 25 (1933) 193-194

PROTOCOLLO ADDIZIONALE FINALE

Protocollo addizionale.

Circa il Concordato fra Ia Santa Sede c la Repubblica dei Badcn firmato m Hegne presso Costanza il 12 Ottobre 1932 le duc Alte Parti Contraenti hanno fatto la seguente dichiarazione. che deve valere come parte integrante dei Concordato medesimo:

1. SulTart. III capov. 2 sl dichiara che nel caso in cui il Govemo del Baden muovessc una obbfezione di carattere politico generale, *deve* essere fatto il tentativo di giungere ad una intesa ira la Santa Sedo ed il Governo stesso analogamente alie disposizioni dell'art. Xll del Concordato; ma qualora tale tentative rimanesse senza risultato, la Santa Sede è libera di effettuare la prowista della Sede arcivescovile di Friburgo. Lo stesso vale anche per la nomina di un Condiutore *cum iure sucessionis* dell'Areivescovo dl Friburgo prevista nel Protocollo finale n. 1 circa l'articolo III capov. 1 dei Concordato.

2. Le Alte Parti Contraenti sono d'accordo che il diritto di cambio previsto all'art V capov. 2 periodo 2 riguarda soltanto i fond! iscritti nel Catasto come propriété dello Stato (erario domaniale), per i quali non esiste un diritto di usufrutto da parte della Chiesa. ma il cui godimento è ad Essa lasciato per pura libéralité Qualora un cambio divenisse necessario, il nuovo fando deve essere dello stesso valore sotto ogni rispetto

Zvsatzprotokoll.

Zu dem unter dem 12. Oktober 1932 in Hegne bel Konstanz zwischen dem Ileiligen Stuhle und dem Freistaat Baden abgeschlossenen Konkordat geben die beiden Hohen Vertragschliessenden folgende ErklSrung ab, die als integrierendvr Bestsndtell des Konkordate^ zu gelten hat:

1. Zu Artikel III Absatz 2:

Fur den Fall eines softens dor badischen Staatsrogierung geltend gcmachton Bodenkcns allgemcin-poliU-

schcr Art soil der Versuch gemacht werden, gemâss Artikel XII des Konkordates zu einer Einigung zwischen dem Heiligcn Stuhle und der badischen Stnatsregierung zu gelangen; führt aber der vorgesehene Versuch zu keiner Einigung, dann 1st der Heilige Stuhl frei, die Besctzung des Erzbischoflichen Stuhles in Freiburg zu vollziehen. Enlsprechendes gilt auch fur die im Schlussprotokoll *Ziller 1* zu Artikel III Absatz 1 des Konkordats vorgesehene Bestellung eines Coadjutors *cum jure successionis* für den Erzbischof in Freiburg.

2. Zwischen den Hohen Vertragschliessenden besteht Einverstàndnis darüber, dass das in Artikel V Absatz 2 Satz 2 vorgesehene Austauschrecht des Staates sich nur
194 bezieht auf die im Grundbuch aIs/ Eigentum des Staates (Domanenârar) eingetragenen Grundstücke, an denen ein kirchliches Nutzungsrecht nich besteht, und die nur guttatsweise der Kirche zur Benützung überlassen sind. Für den Fall eines notig gewordenen Austausches muss das angebotene Grundstück in jeder Beziehung gleichwertig sein.

Karlsruhe, den 7. November 1932. Città del Vaticano, 10 Novembre 1932.—Eugenio Cardinale Pacelli Dr. Josef Schmitt, Staatspraesident und Justizminister. Dr. Eugen Baumgartner, Minister des Cultus und Unterrichts. Dr. Wilhelm Mattes, Minister der Finanzen.

Adn. A. PERUGINI in Apo.L 6 (1933) 326-329; A. VAN HO I in NrT 60 (1933) 769-782 Vid CONCORDATI textum îub dit 1932 Oct. 12: LE 1124.

1128

1932 NOV 7.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Circa calendarium a sacerdotibus saecularibus et **RELIGIOSIS ADHIBENDUM LN MISSIONIBUS**

De mandato S. Congregationis de Propaganda Fide publici Iuris fit responsum ab eodem S. Dicasterio traditum cuidam Superiori Religioso dubium proponenti circa usum Calendarii pro Missionibus.

Documento de quo infra S. Congregatio respondere intendit aliis quoque dubiis quoad eiusdem Calendarii usum propositis, omnesque Superiores Religiosos Ordinum vel Congregationum seu Societatum in Sinis laborantium monet ut sese conformare velint ad practlcam observantiam praescriptionum quae circa Calendarium in Missionibus datae fuerunt per Rescriptum N. 1672/32 diei 18 Mali 1932 (LE IC90] ab Apostolica Delegatione per epistolam N. 503'32 diei 6 Iunii 1932 omnibus Rev.mli Sinarum Ordinariis Superioribusque Religiosis communicatum.—Auditor *delegationis apostolicac,* Hildedrandus Antoniuttl

Dubium - Narcissus Alonso. Superior Regularis S. I in Vicariatu Apostolico de Anking (Anhwei), humiliter petit ut S. Congregatio velit solutionem dare sequenti dubio: « Nuper accepi epistolam Delegationis Apostolicac diei 6 Iunii 1932 (N. 503'32), quam transcriptam mitto; aliunde adest responsum diei 23 Martii 1929 (LE 8901, quod transcriptum itidem includo. — Dubium mihi est an sit contradictio in secundo quaesito Delegationis Apostolicae ILE 1090], scilicet:

2 - Utrum Missionarii Religiosi qui, ad Officium recitandum. proprium sequuntur calendarium, possint celebrare Missam, in calendario sui Instituti signatam, etiam in ecclesiis (Vicariatus vel Praefecturae) quae de iure non pertinent ad eorundem Ordinem vel Congregationem; an e contra ips: quoque debeant in his ecclesiis missam celebrare quae signatur in calendario proprio Missionis in qua commorantur?

R» Nrqatire nd primam partem. *Affirmative* ad «eundam.

Et ln primo quaesito a P. loseph Ruttcn proposito, scilicet:

In loes autem Missionum, quae certo cuidam Instituto nussionali sunt concredita, ecclesiae erectae sunt quasi parocclalcs vel stationis mlsslonalls nondum in quasi paroeciam erectae, quibus missionaries, cx eodem Instituto religioso, tamquam rector praeest:

Quaeritur utrum ecclesiae quasi paroecialcs vel stationis rni<s onal.s nondum in quasi paroeciam erectae, aestimentur Congregationi concreditae, an personae privatae tantum: Ideoque utrum in Istis ecclesiis calenda·

· Cfr Ccl'rr'xneu C S PM 687/8

rium Congregationis sit sequendum an Vicariatus Apostolici?

R). Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, ita respondendum censuit: Adhibeatur calendarium Congregationis religiosae proprium donec hierarchia ecclesiastica ibi fuerit instituta ».

Siquidem dubium esse potest an ecclesiae Vicariatus considerentur de iure ad Ordinem pertinentes, utpote concreditae, an non ita considerentur etsi concreditae.

Nos hucusque adhibebamus calendarium Congregationis religiosae proprium, utpote hierarchia ecclesiastica nondum constituta et quia Missio de Anking est Societati lesu concredita.

Quaero quomodo considerentur et quod calendarium sequendum.

Responsum S. C. de Propaganda Fide *diei 7 Not. 1932* - Epistolam a P. T. huic Sacrae Congregationi missam circa usum calendarii Congregationis Religiosae recepi, et modo tuae petitioni satisfacere satago.

Velim in primis recolas haec verba quae leguntur in Litteris Encyclicis *Rerum Ecclesia* [AAS 18 (1926› 65-89]: — «Ordines et Congregationes meminerint se territoria missionum non iure quodam proprio ac perpetuo accepisse, sed ad Apostolicae Sedis nutum habere... quae quotiescumque necessarium vel opportunius utiliusque duxerit territoria missionum cum de altera in alteram sodalitatem transferre, tum iterum iterumque partiri, et clero indigenae aliisve sodalitatibus novos vicariatus ac praefecturas committere neutiquam cunctabitur ».

Item quae continentur in Litteris Encyclicis *Maximum Illud* [LE 221], quaeque in Primo Concilio Sinensi, Decr. 643, referuntur: « Qui vero Ordinibus Institutisve religiosorum praesunt exteras colentibus missiones..., cum missionarios suos cognoverint in aliquo populo ab impura superstitione ad Christianam sapientiam traducendo feliciter esse versatos» ecclesiamque ibi satis firme fundasse, eos, ut electos milites Christi ad aliam gentem ex diaboli manibus eripiendam transferant, et quidquid ab illis iam quaesitum Christo sit, aliis, cultura promovendum in melius, haud inviti relinquant Quo pacto, optimam facientes tamquam messem animarum, uberrima quoque suis familiis divinae bonitatis munera acquirent ».

Haec retuli ut plene constet — quod de cetero Tibi iam plane persuasum est — Sanctam Sedem considerare stadium in quo religiosae familiae in aliquo territorio misionis adlaborant utpote mere transitorium, quia finis ad quem tendit totus labor religiosorum missionariorum est fundatio ecclesiae localis sacerdotibus indigenis concredendae.

Sequitur proinde ecclesias alicuius Vicar a'us ce iure ad Ordinem non pertinere sed Vicariatui ipsi, qui serius ocius hierarchiae indigenae transibit

Propterea Sancta Sedes suadet in locis irfssionum erectionem domorum et conventuum proprie dictorum pro religiosis, quia hae domus etiam quando Vicariatus a clero indigena dirigendus suscipietur, manebunt ibi atque auxilium pretiosum presbyteris indigenis ferent Istae domus et ecclesiae adnexae vere de iure ad Ordinem pertinent, ibique licebit uti calendario Ordinis, non vero in aliis ecclesiis Vicariatus.

Haec est mens, qua ducta Sacra haec Congregatio (Sacra Rituum Congregatione approbante) die 18 mensis Maii huius anni 1932 [LE 10901, Delegationi Apostolicae in Sinis responsum misit quod Tu refers.

Nulla vero oritur difficultas si S. Rituum Congregatio. in particularibus adiunctis, veluti in responsione a Te relata, quam dedit Rev. Patri Rutten. omnibus peculiaribus aaiunctis in casu occurrentibus perpensis, facultates latiores concedendas esse putaverit.

Cupit enim S. hoc Dicasterium. quod etiam in parvis adiunctis eluceat conceptus fundamentalis omnis actionis missionalis, nempe necessitas maturandi fundationem hierarchiae stabilis indigenae in territoriis missionum.

Iterum mens est S. huius Congregationis quod inter duos characteres quibus religiosus missionarius insignitur, scilicet religiosi et missionarii, iste ultimus (absque sane prioris detrimento) emineat et praevaleat Nam ministerium missionale per quod « pro Christo legationi fungimini » novum, idemque conspicuum, lumen professioni religiosae addit.

IRWuL UNW.. ?aiLY | IP CLEVEî AND. OH.,

Propterea Tuo dubio respondere praestat hoc modo, nempe: · In Missis celebrandis sequimini calendarium Ordinis in ecclesis cui adiacet verus conventus, ita ut omnes functiones celebrentur a Patribus conventus, et ab ipsa communitate: in ceteris vero sequimini calendarium Vicariatus ».

Ita iam Sacra haec Congregatio respondit recenter Vicario Apostolico de Bac-Ninh ».—Carolus Salotti, Archieppus Tit. Philippop., *Secretarium S. C.*

• Superiori Regulari S. I. In Vicariatu Ap. de Anking, Prot. N 2984'32; PrM 22 (1933) 192 196. Adn. PrM 22 (1933) 196.

1129

1932 NOV 7.-SACRA POEN., DECR. AAS 24 (1932) 411

IXDULGENTIA PLENARIA RECITATIONI DIVINI OFFICII CORAM SSMO SACRAMENTO ADNEXA EXTENDITUR

Quo magis, praesertim in clero, numerus et pietas augeatur adoratorum Sacramenti mirabilis quod Christus Dominus, transiturus de hoc mundo ad Patrem, tamquam Passionis suae memoriale perpetuum et de sua contristatis absentia solatium singulare reliquit. Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI. in Audientia die 21 mensis Octobris anni currentis infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori impertita, peculiarem gratiam iam in alia simili Audientia diei 17 Octobris 1930 benigne concessam (cfr. Acta *Apostolicae Sedis,* vol. XXII, p. 493) ita extendere dignatus est ut qui in Sacris constituti divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, indulgentiam plenariam, si preces eiusmodi coram Ssmo Sacramento sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato devote recitaverint, suetis conditionibus, et ipsi lucrari valeant. Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Poenitentiariae, die 7 Novembris 1932.—L. Card. Lauri, *Poenitentiarium Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. î. CREUSEN In NrT 60 (1933) 166; IP 12 (1932) 333; ME 45 (1933) 9. Vide decretura S. Poenitentiariae diei 1930 oct 23: LE 989.

1130

1932 NOV 7.-SIGN. AP., DECISIO. PART.·

FLORENTINA

Commissionis, seu nullitatis matrimonii

Domicilium legale non attenditur in causis matrimonialibus

Quidam Alexander, in arte medica peritus, cum ab Italia in urbe Neoeboracensem transmigrasset, ibique suam exercere coepisset artem, inter ceteros clientes, puellam etiam habuit, nomine Cleliam. cuius parentes Itali quidem erant, sed in America morabantur. Clelia amorem erga Alexandrum fovebat, ideo eum, sub specie de sua salute consulendi, frequenter invisebat Id animadvertens Alexander, aperte illi dixit, se cum alia fuvene sponsalia iam contraxisse, ideoque de nuptiis cum ea ineundis ne cogitari quidem posse. Non tamen Clelia illum invisere destitit, imo quadam vice, occasione capta, tecte eum ad turpia provocavit, cui cessit Alexander, eamque defloravit. Re statim a patre Cleliae cognita, hic minis Alexandrum coegit suam filiam in uxorem ducere, quibus Alexander perterritus, matrimonium contraxit, sibi tamen proponens (ille asserit), citius quam posset, coniugem et Américain relinquere, quod reapse fecit. Etenim paucos post menses, omnibus artis suae instrumentis venditis, clam navem ascendit, quae Italiam petebat, et domicilium in urbe Florentia statuit Postea tribunal ecclesiasticum Florentinum adivit petens ut suum cum Clelia matrimonium declararetur nullum, quia sub metu contractum.

Tribunal libellum accipere renuit ideo Alexandri patronus ad Signaturam Apostolicam recursum habuit ut Commissio ad S. R. Rotam suo clienti concederetur. iuxta can. 1603 § 3.

At Supremum Tribunal, in Congressu diei 7 mensis novembris anni elapsi, respondit: *Negative, sed orator utatur iure suo apud tribunal competens,* idest *Curiae* Episcopalis *Neoeboracenmim.*

Contra hanc decisionem advocatus alium recursum exhibuit, demonstrare contendens etiam Curiae Florentinae tribunal competens esse In casu. Etenim, ait ille: « in causis matrimonialibus competens est iudex loci, in quo matrimonium celebratum est, vel iudex loci in quo pars conventa domicilium vel quasi domicilium habet (can. 1964). Igitur, si competens sit tribunal Neoeboracense eo quod ibi matrimonium celebratum fuerit et mulier quasi-domicilium habeat, competentia tamen non deest tribunali Curiae Florentinae eo quod mulier ibi habeat verum domicilium. Ex canone enim 93 § 1: « Uxor, a viro legitime non separata, necessario retinet domicilium viri sui ». Neque obstat quod Clelia malitiose a marito derelicta fuerit; < non enim ex hoc uxor domicilium mariti amittit, nisi a iudice ecclesiastico obtinuerit separationem perpetuam aut ad tempus indefinitum » ut ad dubium sibi propositum respondit Commissio pro interpretatione Codicis (A. A. S., vol. XIV, 526) [diei 15 iul. 1922; LE 439).

Canon autem 1964 loquitur de domicilio generice sumpto, quin ullam distinctionem ponat inter domicilium. quod residentia acquiritur et domicilium, quod etiam absque residentia haberi potest, idest inter domicilium proprie dictum seu reale et domicilium legale; ideo iuxta notum principium: « Ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus », concludendum est, Cleliam sequi domicilium mariti, et ecclesiasticum tribunal urbis Florentiae competens esse ad iudicandum de huius matrimonii nullitate. « Ordinarius enim domicilii vel quasi domicilii iurisdictionien in subditum, quamvis absentem, habet » (can. 1561 § 2); quod adamussim evenit in casu. Ita Alexandri patronus.

At contra conclusionem, quam ex mala interpretatione canonis 1564 (a quo recta solutio huius quaestionis pendet) ille deducit, haec animadvertenda sunt

Principium generale iuris est: « in iudiciis actor sequitur forum rei, quod si reus multiplex forum habeat, optio fori actori conceditur ». Hoc habetur in can. 1559. § 3; qui ius tribuit reo, a suo iudice iudicatum iri; actori vero impedit, ne rerum trahere possit coram iudice a se malitiose electo, ut fortasse favorabile sibi iudicium facilius obtineat Ita lex sapienter iustitiae consuluit Quamvis autem citati canones sufficere posse viderentur, ad iudicis competentiam etiam in causis matrimonialibus statuendam, attamen Codex in tit XX. lib. IV. in quo distincte de foro competenti in causis matrimonialibus agitur, speciali canone de hac competentia denuo pertractare voluit, edicens: « ...in... causis matrimonialibus competens est iudex loci, in quo matrimonium celebratum est, aut in quo pars conventa ve), si una sit catholica, pars catholica domicilium vel quasi domicilium habet ». (can. 1964).

Per hoc lex evidenter voluit aliquid novi in hac materia statuere, quo aptius tueatur bonum commune et dignitatem Sacramenti, propter quod hae causae privllegiatissimae sunt; ideo canon de quo supra, non latae sed strictae interpretationis est, utpote species quae derogat generi, illudque restringit. Non igitur eo quod Commissio pro authentica Codicis interpretatione, ad quaestionem. « Utrum uxor, a viro malitiose deserta, possit obtinere, ad normam can. 93. proprium ac distinctum domicilium », respondit: « Negative, nisi a iudice ecclesiastico obtinuerit separationem perpetuam vel ad tempus indefinitum », concludi potest ius esse viro, qui erga uxorem ita se gessit, eam postea trahendi coram iudice domicilii, quod sibi eligere placuerit, in ultimis etiam finibus terrae, ut ab eo sententiam nullitatis sui matrimonii audiat; quod revera evenire posset, sl canon de quo supra, non ad solum domicilium proprium et reale coarctaretur, sed ad domicilium legale extenderetur. Hoc autem maxime sensui ipsi communi repugnaret, idest quod Iniquitas et iniustitia viri ius parere valeat contra uxorem innocentem, quae iniustitiam passa sit

Quod si adducta argumenta, pro stricta interpretatione canonis 1964. aliquid dubii relinquat, hoc penitus aufertur, si quis illum diligenter inspiciet. Inibi enim dicitur, quod si pars conventa sit acatholica. eam pars catholica trahere potest coram iudice loci, ln quo ipsa domicilium vel quasi domicilium habet. Ideo si hoc ius exerceri tantum potest contra partem acathohcam. dicendum omnino est, quod haberi nequeat contra partem

catholicam; atqui in casu nostro pars conventa, seu uxor ab Alexandro deserta, est catholica, ergo haec ad forum mariti trahi nequit. Secus enim exceptio, quae contra partem acatholicam fit, non derogaret regulae, quod absurdum esset, utpote contradictorium. Aliis verbis: ex principio iuris: < inclusio unius est exclusio alterius », si in hac canonis dispositione est inclusa pars acatholica, pars catholica exclusa esse debet

Dicendum ergo est, tribunal competens in casu esse tantum Neoeboracense, qua in urbe matrimonium celebratum fuit et ubi Clelia. uxor Alexandri, quasi domicilium habet (Cfr. can. 93 § 2).

Petitioni igitur advocati, qui pro competentia tribunalis Curiae Florentinae certat respondendum est: Nepahue. seu m decisis.—Fr ider icus Cattani-Amadori, *A secretis Signaturae Apostolicae.*

Adn. **V. DALPIAZ In Apoll. 9 (1936) 664-666; REGATILLO n. BIO; A. TOSO In IP 13 (1933) 232-236; Apcfl. 6 (1933) 102; IP 13 (1933) 108.**

1131

1932 NOV 22.-PIUS XI, NORMAE. PART.·

NORAUE CIRCA RELATIOSTS INTER ACTIONEM CATHOLICAM UNTVERSITARIAM ET ALIAS ASSOCIATIONES CATHOLICAS, PRAESERTIM CONGREGATIONIS MARIANAS

I - Tutti gli studenti universitari provenienti da opere di formazione religiosa, che domandano di far parte dell'Azione Cattolica Universitaria, sono in questa iscritti al pari degli altri come soci attfoi.

II - Gli studenti cosi Iscritti sono dispensati dal dovere di seguire nell'Associazione quelle iniziative di pieté, di carité o di istruzione religiosa che sono promesse dall'opera di cui fanno parte, purché tale opera tfvolga unassistenza equipollcntc a quella delTAssociazione Universitaria come ad es. le Congregazioni Mariane. e questi soci contmuino a seguire presso di ĕ sa le iniziative in parola.

IΠ - Il problema di una più stretla collaborazione tra i sacerdoti che nelle vane opere si occupano dell'educazione della gioventù universitaria, la quale trova un indirizzo al sun ulteriore sviluppo dallaccordo suesposîo, va in pratica studiato e risolto. diocesi per diocesi. m conformité alie diverse condizioni dei singoli ambienti c ai desideri degb Ecc.mi Vescovi.

• CAPRILE p. 75, ubi rallo Nornuruni Ita exponitur: «In segjiîo •U« cüicussioni evule toforao ai ropporti tra la F. U. G I. e altro or-l Lori dcll'orasninoxione ŏfficial daii'Azione Catfolk?, furore rcdatla queste norme, cha. presence ed approbate dal Santo Padre al quila ne rreva nferito il comm. Griad, Présidente fcnerala de!'.'Axione Cattofka in Irails, vtnnero communicato al P. Gara^inî. ircaritalo di rappresertarc lo Cnngrequioni Mariane nelle co-rentr'or.l che 1 erano svolta. »

1132

1932 NOV 25.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Dr PRECIBUS POST MISSAM PRIVATAM RECITANDIS

Sacra Rituum Congregatio, interrogata utrum preces a sacerdote, finita Missa, recitandas, In casu sacrae Communioni, distribuendae, peracta demum Ista adnexa Missae caeremonia recitare liceat, an subsequi Missam ipsae semper immediate debeant, die 23 novembris 1887 rescripsit: Preces, a Stfllo Domino Nostro Leone Papa XIII praescriptae. recitandae sunt immediate expleto ultimo Evangelic " (Decr. n. 3682).

Iterum anno 1916 Interrogata an liceat preces omittere In fine Musae quae celebratur In altari Ssmi Sacramenta ■i immediate post eam sacra Communio administranda sit S Rituum Congregatio respondit: " *Negative,* luxta decretum supra relatum (diei 20 iunii 1913i [AAS 5 (1913) 311). et In cmu Ssflla Eucharistia administretur post preces Die 2 lunU 1916 (AAS 8 (1916i 2271.

Risce non obstantibus, censent nonnulli preces illas etlamnum nmltli passe. si in fine Minae Communio private distribuenda sit. ntxt decreto diei 20 iunii 1913. n 4305. dicenti preces Istas omitti pmsc. »1 vel Missam, qui , celebrans ab altari recedat, immediate ac rite subsequatur aUqu.i sacra functio seu pium exercitium .

Quare R. P. Franciseus Xavier. S. I.. Professor Seminarii Provincialis S. Leopold! in Brasilia, de consensu Revffil su' Episcopi, eidem S. Rituum Congregationi sequentia dubii exposuit:

L An decretum diei 20 iunii 1913. n. 4305. Interpretationi authenticae diei 23 novembris 1887. n. 36c2. derotaverit?

II. Et quatenus negative, num decretum diei 2 iuna 1916 veluti abrogatum censendum sit. an vero vigeat etiamnum tum hoc ultimum, tum praecedens anni 1887?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis voto, his dubiis respondendum censuit:

Ad I. *Negative.*

Ad Π. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

Atque ita rescripsit et declaravit. Dic 25 novembris 1931

• Ordinario Pe'otensî in Brasilia : EL 47 (1933) 537-521. Adn. P. BATTISTINI in EL 47 (1933) 538-539.

1133

1932 DEC 2,-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Circa concessionem iurisdictionis ad audiendas **CONFESSIONES IN ECCLESIIS ALTERIUS RITUS**

Il sottoscritto Segretario della S. C. di Propaganda Fide si reca a premura significare alla S. V. Illustrissima e Reverendissima ricevimento dei pregiato fogliû n. 541-32 CLE 1118], pervenuto, a suo tempo, a questo S. Dicastero e riguardante una dichiarazione di codesta S. C. circa la giurisdizione per le confessioni, da concedersi ai sacerdoti di rito orientale dallOrdinario latino per le chiese di rito latino.

Poichè la S. V. riferiva alia Propaganda il desiderio di Mons. Calavassy che fosse stabilito analogo principio per i sacerdoti di rito latino, onde avere la perfetîa réciprocité, questa S. C., esaminata la cosa, ha anch'esa dichiariato che un sacerdote di rito latino non pud *valide et licite* confessare ed assolvere in una chiesa od oratorio sottoposto alia esclusiva giurisdizione dell'Ordinario di rito bizantino-greco, se questi non gli conferisce espressamente tale facoltà.

La présenté dichiarazione è stata opportunamente comunicata all'Eccmo Mons. G. Filippucci, Arcivescovo di Atene, il quale aveva mossa la questione.

Tanto partecipandoLe, lo scrivente, ecc—Carlo Siloth. Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario.*

• Ad SC pro Ecdetla Orientali: Syllogo n. 175.

1932 DEC 10.-SC CONC. RESOL. AAS 26 (1934) 23-25

TARVISINA

Optionis domorum iuxta ordinem specialem canonicorum

Die *10 Decembris 1932*

Species facti. — Ab antiquissimis iam temporibus Capitulum ecclesiae cathedralis Tarvisinae aliquot in usum canonicorum privatas domus possidet, quarum assignatio regitur iure optionis, ad normam constitutionum capitularium, quae non semel postremis his temporibus immutatae sunt. Antiquiores, anno 1858 typis editae et a Pio IX approbatae, quae in novam formam vetera statuta annorum 1342 et 1432 redegerunt, ordinem optionis et in praebendis et in domibus ita describunt: « Ordo in optionibus hic esto: Decanus, ut ut non antiquior, ceteris, ratione dignitatis, primus eligat; alii deinceps ordine possessionis, ita ut nemo optare possit, nisi qui praecedat, ius suum non exerceat ». Quae praescriptio ad literam transcripta est in alia earundem constitutionum editione, anno 1905 typis edita./ H

At anno 1914, aucta a Pio Pp. X pluribus privilegiis ecclesia cathedrali, pluribusque ob rerum vicissitudines obsoletis, novae conditae sunt constitutiones, ab eodem Pontifice approbatae. In his ordo optionis qui antea in praebendis et in domibus unus idemque erat nunc scinditur. Et quoad domos statuitur: « Sunt enim

quinque proprio nomine domus, quarum usus canonicis munere antiquioribus datur, si optent d; quod praescriptum sanxerunt et novissimae constitutiones, quae anno 1921 ad Codicem aptatae sunt.

Exinde, cum de hoc iure praecedentiae Decani ratione dignitatis in domorum optione novissimae constitutiones sileant, praesens quaestio orta est, num, nempe, his attentis, ius illud peremptum sit.

AxiMMrttRsioxts. — Si specietur, quo consilio constitutica.-s anni 1914 exaratae sunt, nullum dubium esse vidHur quin vetus hac de re praescriptum abolitum fuerit. Etenim. cum ob rcl publicae mutationem, plura in antiquis constitutionibus obsoleta viderentur, et nonnulla privilegia acussa et legum capita abrogata, ipsaeque canonicorum oeconomicae conditiones deteriores factae sint, nova neetsse fuit condere statuta, quae vetera, tamquam nova lex, reformarent. Hoc edicitur in ipso constitutionum anni 1914 prooemio: ** Plures hodie sunt causae quamobrem eadem sUtuta ex parte emendanda videantur

His attentis, si statuta novissime condita, lectionem veterum constitutionum corrigendo, de iure praecedentiae Decani nihil habent, recte arguitur ius illud Capitulum Immutare intendisse, ut legitur in Reiffenstuel (lib I. tit, II De const., § 19, n. 491): " Nova lex. seu constitutio Principis tollit priorem sibi directe contrariam, etiamsi de ipsa nen faciat mentionem w. Nec ius ipsum firmatum fuisse videtur consuetudine, si qua sit ab anno 1914 usque in praesens invecta, quae nec constans est, nec ob brevis temporis lapsum legitima.

At contra, in primis animadvertere praestat optionem de qua agitur, non esse reprobatam canone 396 $ 2 Codicis

" id domos, praedia aliaque a praebendis canonicallbus distincta M (Commissio Pontif., die 17 Februarii 1930) |LE 961).

Quod factum spectat, patet indubie ius praecedentiae Decani in sublecta materia pervetustum esse, idque ratione dignitatis sibi quaesitum, quae causa et nunc exstat, quia et nunc " prima Collegii dignitas est Decanus lam enim â saeculo xrv hoc iure Decanum potitum esse eruitur cx constitutionibus anni 1853. quae, si substantiam spectes, eadem sunt ac vetera Capituli Tarvislni statuta, in novam ionnam redacta: " Leges ita compositae — Ita in his constitutionibus — primum anno 1342 deinde/ anno 1432. eodem contextu. Apostolicae Sedis confirmationem obtinuerunt ". et hae raUone concinnatae sunt. ut. salva antiquarum legum substantia, nova in omnibus forma ac novus ordo Ebiberetur ". Qua propter in plerisque constitutionum artirulis, antiquae legis capitum notulae in margine adiecthc sunt: quod est in capite III. art. 4. de hoc iure Decani pertractante.

Agitur proinde de iure in cuius possessione centenaria vel immemorial! Decanus est, quaeque praesumptionem inducit concessi privilegii Apostoliei, ad normam canonis (3 J 2: ** Possessio centenaria vel Immemorabilis inducit praesumptionem concessi privilegii ". Et M privilegium, nisi aliud constet, censendum est perpetuum " (can. 70), nisi expresse ab auctoritate ecclesiastica fuerit revocatum, de quo in casu non constat.

Accedit praxis et observantia, et ipsa immemorialis. quntas Illud roboratur: observantia autem " in omni materia reputatur optima interpres, magis vero ac peculiariter in tsu praecedentiae" (De Luca, De praeemin., disc. 23. n. ID.

Silentium proinde recentiorum constitutionum, his perpensis. nihil operatur, praesertim si animadvertatur qued inud peremptorie constet mentem Capituli in Lis condendis fuisse ius illud abrogandi. Rogati enim ut hanc mentem panderent U, qui anno 1914 in novam formam constitutiones redegerunt,. nullam probabilem dixerunt rationem de hac mutatione inducta, ncc ullam fuisse hac de re disputationem declararunt, rati quod Decano, ob sui ipsius dirnititem. tamquam Praesidi Capituli, hoc ius ex se Ipso competeret, quin expresse illud memorare opus esset.

Tandem, perquisitis Capituli regestis, constat postremis quoque his temporibus Decanum ceteros canonicos praeivisse in iure optionis in *ecclesiam,* in *domum,* in *elauturam.*

Resolutio. - His omnibus perpensis, in Congregatione plenaria diei 10 Decembris 1932, dubio proposito:

*An Decano Capituli cathedralis Tarvisini ratione dignitatis ius praecedentiae competat in optione domo*run *super ceteros canonicos,* in casu.

Err.i Patres responderunt:

Affirmative.

Facta autem de his Ssmo Dno nostro Pio div. Prov Pp. XI relatione, per Secretarium huius Sacrae Congregationis in audif^itia diei 16 Decembris 1932, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Bruno, *Secr.*

Adn. A BENTLEY in CR 8 (1934) 332; IP 14 (1934) 8!

1135

DECR. PART

Decretum quo statuitur ut, in posterum, fratres
MINORES IN HISPANIA REGANTUR AD NORMAM CODICIS IURIS CANONICI ET CONSTITUTIONUM GENERALIUM ORDINIS, SUBLATO REGIMINE SINGULARI

Regularis Hierarchiae meliori ac perfectiori bono prospiciens. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, peropportunum censet statuere ut Ordo Fratrum Minorum in Hispania, sublato regimine singulari, quo ibi nunc utitur, conditionem juridicam ceterarum totius orbis Provinciarum ingrediatur et unico jam ubique regimine communi gubernetur.

Pius PP. X, felicis recordationis. Motu Proprio *Singularitas regiminis* diei 29 junii 1904 (ASS 37 (1904-1905) 362-366] permisit ac toleravit, ob peculiaria rerum adjuncta, ut in Hispania Fratres Minores regerentur ab uno Vicario Generali pro tota Hispania, specialibus facultatibus instructo, salva tamen semper auctoritate Supremi Moderatoris Ordinis.

SSmus vero Dominus Noster Pius PP. XI. in Au·

scripto Cardinali Praefecto huius Sacrae Congregationis de Religiosis, mandavit ut, quae pro rerum adjunctis statuta sunt praefato Motu Proprio, penitus abrogentur, sicuti praesenti Decreto abrogantur, ita ut, in posterum. Fratres Minores in Hispania regantur perinde ac ceteri eiusdem Ordinis religiosi, ad normam scilicet Codicis Iuris Canonici et Constitutionum Generalium Ordinis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria S. Congregationis de Religiosis die, mense et anno ut supra—Fr. A. H. M. Card. Lépicier, O. S. M., *Praef.* Vincentius La Puma. *Secr.*

Ordini Fratrum Minorum: AOFM 52 (1933) 100-101

1136

1932 DEC 23.-SC RITUUM, RESP AAS. 25 (1933) 41

DUBIUM

DE MISSIS CELEBRANDIS IN HONOREM SANCTI FUNDATORIS VEL SANCTAE FUNDATRICIS CUIUSLIBET CONGREGATIONIS

Sacrae Rituum Congregationi, pro opportuna solutione sequens dubium propositum fuit, nimirum:

« An Missae de Sancto Fundatore vel de Sancta Fundatrice cuiuslibet Congregationis vel Instituti, quae ad divinum Officium recitandum non tenentur, iisdem gaudeant privilegiis liturgicis ac Missae aliorum Sanctorum, qui ab aliqua Congregatione, ad Officium recitandum obstricta, recoluntur sub ritu duplici primae classis cum octava communi, ad mentem novarum Rubricarum Breviarii Romani ».

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, reque mature perpensa, rescribendum censuit: *Affirmative.*

Atque ita rescripsit et declaravit, die 23 Decembris 1932—C. Card. Laurenti, *Praef.* A. Carinci. *Sccr.*

Adn. *P.* B. In EL 47 (1933) 180; J. PAUWELS -n HrT 60 (1933) 353-364.

De **PRAXI SEQUENDA ΓN TRANSITU INSTITUTORUM RELIGIOSORUM IN IURISDICHONEM SC DE TROP FIDE**

« Praxis quam sequuta sunt varia instituta rebgSosa ut transirent in iurisdictionem S. Cong, de Prop. Fide, valde anceps et incerta fuit Quam ob rem anno 1932 Pius XI ad quascumquc confusiones evitanda; *per* rirae *vocis oraculum* datum ad Cardinalem Prae-

fectum S. C. de Prop. Fide statuit ut ad obtinendam facultatem transeundi sub regimine S. C. de Prop. Fide Superior Generalis cuiusdam instituti religiosi preces porrigeret vel recte Summo Pontifici vel S. C. pro Religiosis ».

• **Ad Card. Praefcclum SC de Prop. Fide Iuxta X. PAVENTI, Breviarios iuris mlulonalis, Roma 1960,** *P. 190.*

1138

1932 .....-SC REL., RESCR. PART.·

Nova formula rescripti **PONTIFICII CONTRAHENDI MUTUUM PRO RELIGIOSIS**

Rev.mc ac Exc.me Domine. Ad hanc S. C. pervenerunt preces, quibus Superiorilssa) Gen. Instituti [v.. .... istius dioeceMSj petiit licentiam mutuum contrahendi pro summa.... cum hypotheca. Ratio mutui, prout orat[rix] exposuit. est necessitas.... [" et spes adest per legitimam amortirationem infra non multos annos reddendi summam capitalem "].

Haec autem S. Congregatio, audito voto [Excellentiae] Tuae Revmae. Eidem remittit ut, veris existentibus expositis. constito de vera necessitate et dummodo revera spes habeatur reddendi summam capitalem per legitimam amortizationem. infra non multos annos, servatis ceteris de jure servandis, licentiam concedere possit orat(rici) enunciatum mutuum contrahendi, ad effectum de quo agitur sine quavis responsabilitate oeconomica vel civili ipsius S. Congregationis de Religiosis.

Haec pro officii mei debito a me significanda erant (Excellentiae] Tuae Revjnae, cui fausta omnia a Domino adprecatus, quo par est obsequio, permaneo addmus servus.

Revmo ac Exc.mo Ordinario.....

• **CpR 14 (1933) 29. Adn. A. L m CpR 14 (1933) 29-30 Er formula (F. 46) hucusque usitata:**

Bestiidm PMer N. N. ad pedes S. V. provolut humiliter implorat facultatem contrahendi mutui pro summa ...eum in finem. Et Deus, etc.

Vigore facultatum a Ssmo Domino Nostro concessarum, Sxn Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita.,, ut, rtrj exsistentibus narratis, dummodo servatum sit praescriptum Caaosd 534, § 2, et constito dc vera necessitate, petitam pro tuo artiiria et... concedat facultatem enunciatum mutuum contrahendi... m effectum de quo agitur, minori quo fieri poterit interusurio pra quolibet centenario et anno, cum obligatione ipsum debitura qux> primum extinguendi per ratos annuas ab eodem... praefioicdts ct docendi quotannis... de rate· solutione... Contrariis qulbujc» que non obstantibus. Datum Romae, die.....

1139

1932 .....-SC KEL., RESCR. PART.·

Nova formula rescripti saecularizationis sic **DICTI « PURE ET SIMPLICITER »**

Beatissime Pater.

N. N.... ad pedes S. V. provolutus, humillime implani indultum saecularizationis.

Et Deus, etc.

Vigore facultatum a Ss.mo Domino Nostro concessaruç. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praëposita, audito voto Rev.mi... et attentis litteris testimonialibus Ordinarii..... benigne ihdulget..... ut..... dummeda de noyo titulo canonico Orator sit provisus vel ipsius Ordinarii ludicio eius congruae sustentationi aliter cautum sit, ipsi, deposita exteriore forma habitus religioa, indultum saecularizationis, per Decretum huius Rescripti executoriale, in scriptis exaratum, concedere valeat; IU ut Religiosus liberatus a votis in Religione emissis, lirma oneribus Ordini Maiori adnexis, eo ipso maneat incardiutus dioecesi..... ad normam Can. 640 § 1. n. 1 et 2, et Ml. I 2, Codicis iuris canonici. Exemplar autem Decreti executorialis supradlcti Rescripti communicetur tum cum Sacra Congregatione, tum cum Superiore Generali ... rt interim *donec omnia quae hic praescripta sunt* cdimpku *fuerint. Religioso ne liceat a Religione* egredi, *neque Ordinario eumdem Religiosum in suam Dioecesim recipere*

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die.... 193.

ANNUS 1933

1140

1933 IAN 5.-SC STUDIORUM, DECR. PART.·

Circa modum exprimendi vota pro examinibus **APUD UNIVERSITATES ECCLESIASTICAS**

Roma. 5 Gennaio 1933.

RercrendissiTHo Signorc, Alio scopo di raggiungere una certa conformité, per gli Atenei di Roma. nell'applicazione della Costituzione Apostolica < *Deus scientiarum Dominus* » [LE 10301 e delle annesse « Ordinationes > (LE 1033), questa Sacra Congregazione comunlcb alie dlrezioni dei suddetti Atenei alcune norme riguardanti la durata dell'anno accademico e le tasse ch richledersi agli alunni per la Iscrizione, per il conScgulmento dei gradi nccademlci e per i diplomi.

Ora questa medesima Sacra Congregazione, udito il parere della Commissione, istltuita per volere del Santo Padre. per il riordinamento degli sludi ecclesiastici superiori. ha deciso. alio scopo su indicato, che le note da adottarsi per esprimere i differenti esiti degli esami. siano le seguenti:

e *probatus* »
« bene probatus »
< cum laude probatus »
« *magna cum laude probatus* »
« summa cum laude *probatus* »

corrispondenti nel sistema decimale rispettivamente a 6, 7, 8. 9. 10.

Per ciô poi che riguarda il metodo di votazione nd singoli esami e di valutazione complessiva dell'esito dei medesimi, è lasclata liberté alie singole Université o Facoltà di adottare quel sistema che loro sembrerà più opportuno.

Le disposizioni di cui sopra dovranno andare in vigore con la prossima sessione d'esami di Luglio.

Tanto comunico alla S. V. Revma per sua intelligenza e norma. Mi valgo dell'occasione per esprimerLe i sensi della mia considerazione e con ossequio mi professo della S. Vostra Reverendissima devotissimo per servirLa.—Gaetano Card. Bisletti. *Praefetto.* Ernesto Ruffini, *Segretario.*

• **Prot. N. 2/33 A: AOSB 40 (1932) 24-25.**

1141

1933 IAN 6.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 25 (1933) 5-10

INDICTIO ANNI SANCTI EXTRA ORDINEM AC GENERALIS MAXIMIQUE IUBILAEI UNDEVICESIMO EXEUNTE SAECULO A PERACTA HUMANI GENERIS REDEMPTIONE

Pius Episcopus

SerrtH *servorum Dei, universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis salutem et Apostolicam Benedictionem*

Quod nuper, sub lesu Christi nati sollemnia, non modo amplissimo Purpuratorum Patrum Conlegio iisque omnibus, qui faustorum ominum causa Nos convenerant, sed universo etiam catholico orbi nuntiavimus, id ad effectum deducere properamus. Annum Sanctum extra ordinem scilicet indicendo ac generale maximumque lubilaeum. undevicesimo exeunte saeculo a peracta humani generis Redemptione.

Etenim, si ad historiae fidem in quemnam annum id incidat non omnino explotarum est, eventum tamen, vel hic potius mirabilium rerum gestarum ordo, tantae est gravitatis tantique momenti, ut silentio praetermitti non deceat. Hac igitur faustitate permoti, cogitationes convertant, parumper saltem, homines a terrenis fluxisque rebus, quibus in praesens tam acriter lactantur, ad caelestia perpetuoque mansura; et a trepidis af-
5 flictisque/ horum temporum condicionibus ad spem animum erigant sempiternae illius beatitatis, ad quam nos Christus Dominus vocavit, suo profuso sanguine immensisque editis omne genus beneficiis. A cotidianae vitae strepitu se colligant ac secum « recogitent corde >, per hoc praesertim saecularis anni spatium, quantopere nos Servator noster dilexerit et quam ardenti studio nos a peccati servitute liberaverit; ita profecto auctiore caritate fervescent et ad Amantem redamandum veluti necessitate quadam compellentur.

Placet heic, ad omnium utilitatem, divinorum eiusmodi beneficiorum seriem vel breviter repetere, e quibus is etiam, quo fruimur, quoque gloriamur, effluxit civilis veri nominis cultus: institutam primitus in ‹ Coena Domini » sacrosanctam Eucharistiam, ac singulis impertitam Apostolis, qui sacerdotali ordini per ea verba initiantur: « Hoc facite in meam commemorationem >; l lesum Christum passum, cruci affixum ac pro hominum salute mortuum; Mariam Virginem, sub cruce Nati, omnium hominum matrem constitutam; ac dein admirabilem lesu Christi resurrectionem, nostrae item resurrectionis condicionem certumque pignus: mox Apostolis ab eo tributam potestatem remittendi peccata: ac verum iurisdictionis Primatum Petro eiusque successoribus concreditum atque confirmatum: Dominicam denique Ascensionem, Spiritus Sancti Paraclytl descensum atque primam, prodigiali triumphalique modo actam, evangelicam Apostolorum praedicationem. Quidnam, dilecti filii, sanctius; quidnam saeculari celebratione dignius? Ex hisce enim mirandis rebus gestis divinisque muneribus, quibus terrena lesu Christi vita concluditur, vita nobis emanat, quae vera vita est. ac novus universae hominum consortioni saeculorum nascitur ordo.

Id igitur intento animo recolamus flagrantique caritate per piacularem annum veneremur. Ad precandi studium, ad paemtennum pro admissis cuiusque nostris excitemur, nostrae non modo sempiternae saluti pre-
: cibus piaculisque prospicientes, sed totius/ etiam humani generis, tot erroribus devii, tot simultatibus contentionibusque discordis, tot aerumnis conflictati *periculisque* anxii.

Ac faxit utinam miserentissimus Deus ut sacer, quem proxime auspicaturi sumus. Annus pacem animis, debitam ubique Libertatem Ecclesiae, atque populis omnibus cjr.cordiam veramque prosperitatem reducat.

Quoniam vero lubilaris haec celebratio adventatibus Paschalis sollemnibus incipietur, atque pariter paschali perficietur tempore, opportunum ducimus Episcopos adhortari gregem cuiusque suum, ut per Paenitentiae sacramentum rite expientur omnes et Eucharistico pabulo non modo per id temporis, ad Ecclesiae praescriptioni obtemperandum, sed quam saepissime etiam quamque piissime, per totius praesertim Anni Sancti decursum enutriantur; atque itidem ut feria sexta maioris hebdomadis Dominicam Passionem incensiore studio meditentur. Peculiaris hoc esto, neque levioris momenti, celebritatis huius fructus.

Quandoquidem autem plena commissorum venia, quam modo largituri sumus, Romae dumtaxat, per piacularem hunc annum, lucri fieri potest, cupimus vehementer ut frequentissimi, dilecti filii, piae peregrinationis causa, ad Urbem confluatis; ad Urbem dicimus, quae catholicae fidei veluti centrum est et lesu Christi Vicarii domicilium ac sedes. Heic enim perinsignes venerari licet Dominicae Passionis reliquias, quas nemo unus poterit e christifidelibus suspicere, qui divina caritate non ferveat. et ad perfectiorem vitam excitari sese non sentiat Heic illa, ut nostis, asservatur mensa, in qua memoriae traditum est lesum Christum D. N. Angelorum Panem consecrasse ac mirabundis discipulis semet ipsum. Eucharisticis velis delitescentem, impertiisse. Heic denique, dilecti filii, communem habetis Patrem, qui vos amanti voluntate praestolatur, voblsque exoptat, vestris rebus atque inceptis bene a Deo precari

Rei praeterea consentaneum est ut ad sacra etiam Palaestinae loca piae habeantur frequentioresque peregrinationes per huius anni decursum; ibique fideles sanctissimarum rerum, quae commemorantur, theatrum summa religione invisant atque venerentur./ 8

Optamus item ut iis locis, ubi insignes asservantur Dominicae Passionis reliquiae, lubilaei anno vertente, peculiari eaedem pietate recolantur.

Itaque uberum horum fructuum spe laeti, quos iam nunc mente praecipimus ac misericordiarum Patri supplici prece commendamus, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R E. Cardinalium assensu, generale extra ordinem lubilaeum in hac sacra Urbe a die secunda mensis Aprilis huius anni inchoandum et ad diem secundam mensis item Aprilis anno millesimo nongentesimo tricesimo quarto finiendum — idque ad normam can. 923 — auctoritate omnipotentis Dei, beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ac Nostra, ad ipsius Dei gloriam, ad animarum salutem et catholicae Ecclesiae incrementum, indicimus per has Litteras et promulgamus, ac pro indicto promulgatoque haberi volumus.

Hoc igitur Anni Sancti decursu, omnibus utriusque sexus christifidelibus, qui, rite per Sacramentum Paenitentiae expiati et sacra Synaxi refecti, vel eodem die, vel diversis diebus, quovis ordine servato. Basilicas S. loannis ad Lateranum, Vaticanam S. Petri. S. Pauli in via Ostiensi et S. Mariae Maioris in Exquiliis ter pie inviserint et ad mentem Nostram, oraverint, plenissimam totius paenae, quam pro peccatis luere debent, indulgentiam misericorditer in Domino concedimus atque impertimus, obtenta prius ab iisdem admissorum cuiusque suorum remissione ac venia. Quam ad rem animadvertendum est posse fideles, vixdum e Basilica post actam sacram visitationem egressos, iterum atque illico in eam ingredi ad alteram ac tertiam perficiendam visitatlonoem. Quod quidem eo consilio statuimus, ut res tota expeditius fieri queat

Quaenam autem, dilecti filii, sit in universum mens Romanorum Pontificum profecto non ignoratis; quaenam sit, peculiari hac in causa, mens Nostra diserte satis iam supra proposuimus.

Decernimus praeterea iubilarem hanc indulgentiam a christifidelibus cum sibi, tum vita functis toties lucri fieri posse, quoties imperata opera rite perficiantur." 9

Ut vero quae in sacris hisce visitationibus effundentur preces ad divinae Redemptionis ac praesertim ad Domicinae Passionis memoriam fidelium animos studiosius referant atque excitent, haec, quae sequuntur, statuimus atque iubemus: praeter eas supplicationes, quae ultro pro singulorum pietate ad Deum admovebuntur, quinquies ante Augusti Sacramenti aram preces α Pater, Ave et Gloria › recitari debent ac semel insuper ad mentem Nostram; omnes dein ante lesu Christi cruci fixi imaginem ter fidei professionem ‹ Credo › pronuntient, ac semel precatiunculam · Adorandus te, Christe, et benedicimus tibi. etc. › vel aliam id genus; mox Deiparae Virgini *se* sistant atque scptK . inibi, dolores eius recolendo, salutationem Angelicam ‹ Ave Maria i recitent, preculam semel adiiciendo: « Sancta Mater, istud agas. etc. › vel aliam eiusmodi. denique ad Confessionis aram conveniant, atque iterum catholicam fidem usitata formula, quam supra memoravimus. devote profiteantur. — Quae autem heic ser-

• Loc., XXII. 19. *I Cor.,* XI, 24.

vanda ediximus ut plenissima lubilaei venia lucri fiat, pro iis qui aut morbo aliaque legitima causa in Urbe vel ipso in itinere prohibiti aut morte interim praerepti, praefinitum visitationum numerum nondum compleverint neve inchoaverint quidem, ita temperamus, ut iidem, a culpis rite absoluti ac sacra Communione refecti. indulgentiae remissionisque iubilaris participes perinde $in£ ac si quattuor, quas memoravimus. Basilicas reapse invisissent.

Restat ut vos, dilecti filii, cum Romae incolas, tum advenas, enixe in Domino adhortemur ut, opportunam hanc occasionem nacti, celeberrimum, quod in Sessoriana S. Crucis Basilica exstat. Sanctarum Reliquiarum sacellum summa religione invisatis, utque Scalas Sanctas, de more precando meditandoque, ascendatis.

Ut autem Litterae hae Nostrae ad fidelium omnium notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigiUo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae
10 vel ostensae./

Nulli igitur hominum liceat hanc paginam Nostrae indictionis, promulgationis, concessionis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die sexto mensis lanuarii, in festo Epiphaniae Domini, anno millesimo nongentesimo tricesimo tertio, Pontificatus Nostri undecimo.—E. Card. Pacelli, α Secretis *Status.* Fr. A. Card. Fruhwirth, Cancellarius S. *R. E.* P. Card. Gasparri, S. R. *E. Camerarius.* loseph Wilpert. *Decanus* Collegii *Protonot. Apostolicorum.* Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. A. BENTLEY in CR 5 (1933) 163-165, 246-249. 420 422: M. FABREGA5 in PrM 22 (1933) 686·; 5!- M. GARCIA in CpR 14 (1933) 155-15S; E. JOMBART In NrT 60 (1933) 249-251; Ph. MAROTO In CpR 14 (1933) 12-20, 138-155 et In Apoll. 6 (1933) 38-63; A. VERMEERSCH In PrM 22 (1933) 96·-93·, 103·-113·, 6-13; IP 12 (1932) 258-269.

p
m
N>
O
A

1142

1933 IΛN 12.-PIVS XI. LIT. AP. AAS 25 (1933) 147-149

ORDO S. HIERONYMI CONGR B PETRI DE PISIS SUPPRIMITUR

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter instituta, quae ad animorum christifidelium bonum fovendum catholica Ecclesia vigilanti studio continentique sedulitate excitanda, sustinenda, tuendaque curat, praecipuum fere locum tenent Congregationes religiosorum sive Ordines, qui. ornamentum ac praesidium religionis, temporibus iam ab antiquis floruere quavis aetate, hodieque florent.

At vero tum ob temporum iniurias vel vicissitudines vel mutatas condiciones, tum etiam ob humanam fragilitatem rerumque hominum imbecillitatem, ex Ordinibus eisdem et Congregationibus aliquando e pristino vigore decidere atque imminuta vel nulla esse auctori-
148 tate quaedam praeteritis iam temporibus visa sunt, ac nunc quoque videri possunt. Adversis hisce casibus admoti Romani Pontifices, quibus sane totius Ecclesiae regimen commissum est, vel reformare vel. uti ex pluribus historicis documentis liquet, supprimere etiam sive penitus evellere, cum id necessitas vel opportunitas postularent, quandam e religiosis familiis ad proprii statuti vel Regulae fines adipiscendos minus aptam, minime dubitarunt, ut ita tum Ecclesiae universae bono ac tranquillitati, ipsiuyque instituti religiosae vitae decori ct tutamento consulerent, tum denique socialium rerum Opportunitatem aliquando prosequerentur.

Nostrorum itaque Decessorum ut vestigia premamus m pastorale munus Nobis divinitus commissum iugiter intenti, cum Ordinis S. Hieronymi Congr. Beati Petri do Pisis res ac negotia Nos instanter admonuerint ut opportuna ea praestaremus, quae ad sodalium eiusdem Congregationis nec non christifidelium bonum intende-

rent. Sacrae Congregationi Sodalium Religiosorum negotiis praepositae, aliisque viris rerum huiusmoci peritissime in Domino commisimus ut tancem quid ia hac re decernendum viderent. Ordo enim ille, qui religiosae perfectionis cupidus suarumque regularum tenacissimus iam optima christifidelibus exempla exhibuit, nunc e quindecim tantum sacerdotibus et quattuor laicis in septem distributis domos est constitutus, adeo ut in eodem nihil amplius regularis disciplinae haberi possit. Pluribus quidem ab annis Decessores Nostri rec. mem., metuentes ut idem S. Hieronymi Ordo fuent adhuc vitalis, iterum atque iterum opera peculiari tura Sacrae Congregationis Episcoporum et Regularium, tum Sacrae Congregationis Religiosorum negotiis praepositae. tum denique Apostolicorum Visitatorum, Ordinem ipsum ad antiquam regularem vitam rursus reducere ct satis vigore imbuere, sed frustra, tentarunt. Nos propterea. Sacra denuo audita Congregatione Religiosorum Sodalium negotiis praeposita, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, hisce Litteris ea quae sequuntur decernenda statuimus. Nimirum I) Ordinem memoratum Sancti Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis ex nur.c de iure supprimimus atque extinguimus; atque omnes, qui ad eumdem pertinenda religiosis votis quibuslibet sive sollemnibus sive simplicibus, quibus ex eiusdem Ordinis titulo obstricti sint ex nunc dispensamus et sic dispensatos eosdem de facto habere volumus. Aspirantes autem vel studentes vel postulantes aut novitios omnes, si qui exstent, pariter ex nunc dimissos declaramus et ad suas cuiusque domos remittimus. II) Omnibus deinceps maneat interdicta delatio habitus eiusdem Ordinis suppressi; sacerdotes vero iam eidem Ordini adscript! in posterum modestam vestem/ clericis saecularibus communem in- W
duant. III) Omnes et singulae domus, residentiae et cuiusque generis bona, quae ad Ordinem sic per Nos extinctum pertinuerint, ex nunc deferantur ad Sanctam Sedem, quae ad normam can. 493-494 Codicis iuris canonoici de eisdem suo tempore disponet IV) Interea Ordinarii locorum nomine Sanctae Sedis possessionem capiant domorum atque ecclesiarum una cum sacra supellectili, rerum omnisque generis bonorum ut supra, quae ubique locorum exsistant, deque illorum statu rationem reddant huic Sanctae Sedi. Provideant tamen Ordinarii ipsi ne Dei cultus vel animorum christifidelium cura aliquid detrimenti capiant V) Volumus autem ut soluti Ordinis sodalium sustentationi, fructibus bonorum, quae ad Sanciam Sedem sunt ut supra devoluta, quantum fieri potest, provideatur; tributis singulis, qui vel ratione aetatis vel defectu sanitatis minime idonei ad munera explenda videantur, annuis reditibus a Delegato Apostolicae Sedis determinandis. VI) Ea vero omnia, quae hisce Litteris apostolicis Nostris statuimus, exsecutioni mandanda committimus venerabili fratri Lucae Hermenegildo Pasetto Episcopo titulari Geritar.o, qui opportuniore modo, per subdelegatum etiam, providebit ut sacerdotes eiusdem Ordinis per Nos suppres; si. qui apti sint, per benevolos Ordinarios vel dioecesi alicui incardinentur vel sine incardinatione licentiam sacerdotalia officia et ministeria exercendi obtinere possint. VII) Cum igitur praefatus Ordo S. Hieronymi Congregationis B. Petri de Pisis hisce Litteris Apostolicis Nostris, ad omnes effectus legis, ex integro suppressus extinctusque sit habendus, nullo modo in posterum nec sub qualibet specie vel praetextu vitam aboliti Ordinis nemini instaurare liceat; neque ulla ratione ac titulo postulantes vel novitios a quocumque in posterum admittantur.

Haec statuimus, mandamus decernentes praesentes Litteras firmas» validas atque efficaces iugiter exstare et permanere, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, quarum etiam specialis mentio in suppressionibus perpetuis fieri debet, ceterisque in contrariis quibuslibet. Volumus autem ut praesentium Litterarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xn mensis lanuarii, anno mdcccoccoh. Pontificatus Nostri undecimo.—E. Card. Pacelu. α Secretis *Status.*

Adn. J. C (n NrT 60 (1933) 541; A. LARRAONA in CpR M (1933) 23 24; A VERMEERSCH In PrM 22 (1933) 104.

1143

1933 IAN 12.-S. PAEN.» DECR. AAS 25 (1933) 69-70

Facultates extraordinariae Palaestinae confessariis **ANNO SANCTO VERTENTE CONCEDUNTUR**

Ut iis locis, quae Dominicae Passionis ac Mortis veluti theatrum fuerunt, christifideles queant per proximam Anni Sancti celebrationem uberioribus frui divinae Redemptionis fructibus, Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Pp. XI, admotis Sibi precibus annuens, ac postulationi concedens ab infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiore adhibitae, statuere benigne dignatus est ut — praeter indulgentias in eorum favorem vigentes, qui sacra Palaestinae loca pie inviserint — singuli eiusdem regionis confessarii ab Apostolico Delegato, vel per se ipsum vel per Ordinarios deputati, has, quae sequuntur, extraordinarias facultates habeant per lubilarem annum exercendas:

Possint pro foro conscientiae in actu sacramentalis confessionis et per se ipsi tantum absolvere paenitentes ab omnibus peccatis et censuris Sedi Apostolicae reservatis, imposita paenitentia salutari aliisque iniunctis de iure iniungendis.

Ne absolvant tamen, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 C. I. C., eos qui irretiti sint aliqua censura vel Romano Pontifici personaliliter vel specialissimo modo Apostolicae Sedi reservata. Ne absolvant pariter, nisi in adiunctis can. 900, illos qui in casum inciderint Sanctae Sedi reservatum ad normam decreti Sacrae Paenitentiariae Apostolicae die 16 Novembris 1928 (cfr. *Acta Ap. Sedis,* vol. XX, pag. 398) [LE 8341 ; vi cuius decreti tamen, post etiam obleniam absolutionem, obligatio adhuc viget ad Sacram Paenitentiariam recurrendi eiusque mandatis obtemperandi.

Christifideles autem, qui aliqua censura fuerint nominatim affecti vel uti tales publice renuntiati, nequeant tamdiu hoc beneficio frui, quamdiu in foro externo non satisfecerint prout de iure. Si tamen contu-
> maciam in/ foro interno deposuerint, poterunt, remoto scandalo, in foro sacramentali interim absolvi, cum onere quamprimum se subiiciendi etiam in foro externo ad tramitem iuris. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Paenitentiaria, die xn mensis lanuarii anno mdccccxxxiii.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. vide sub die 1933 Ion. 6: LE 1141.

1144

1933 IAN 14.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 25 (1933) 239-240

A2BÂS PRDtAS *O. S. B.* PRO TEMPORE CONSTITUITUR MAGNUS CANCELLARIUS ATHENAEI S. ANSELMI DE URBE

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad montem Aventinum hac Alma in Urbe exstat Benedictinorum Conlegium a Sancto Anselmo nuncupatum pro alumnis praesertim omnium congregationum ex Ordine Sancti Benedicti, quod ad instar aliarum academiarum in Urbe exsistentium perpetuo privilegio gaudet conferendi omnes gradus academicos tum in philosophia, tum in sacra theologia, tum denique in iure canonico alumnis utriusque cleri saecularis vel regularis, qui rite laudati Conlegii praelectiones in appositis facultatibus frequentaverint, et periculo coram Conlegii professoribus superato, maiorem suffragiorum partem retulerint Nunc autem post nuper editam Apostolicam constitutionem *Deus icientiarum Dominus* [LE 10301 qua Universitatibus sacrorumque Studiorum Facultatibus novam imposuimus disciplinam, Abbas Primas Ordinis Sancti Benedicti a Nobis enixe postulat ut ad normam eiusdem constitutions Magnum Cancellarium Urbano Sancti Anselmi Athenaeo tribuere dignemur. Nos vero Decessores Nostros ac praesertim rec. mem. Leonem Pp. XIII et Pium Pp. X. tam de eodem Sancti Anselmi conlegio deque eiusdem novis aedibus et constitutione bene meritos, vestigiis «ecuti, vota memorati Abbatis Primatis excipientes, ultro libenterque hanc occasionem nanciscimur novae benevolentiae Nostrae significationem conlegio eidem exhibendi. Quare, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum decrevimus ut ad normam constitutionis Nostrae *Deus scientiarum Dominus* Magnus Cancellarius Athenaeo Sancti Anselmi de Urbe Abbas/ Primas Ordinis Sancti Benedicti qui pro tempore exstet, nunc et in posterum praeficiatur. Contrariis non obstantibus quibuslibet 240

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, eique Athenaeo Conlegii Sancti Anselmi de Urbe ad montem Aventinum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irntumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiv m. lanuarii an. mdccccxxxhi. Pontificatus Nostri undecimo.—E. Card. Pacelli, α *Secretis Status.*

1145

1933 IAN 15.-SC STUD., DECR. AAS 25 (1933) 169

Institutum internationale a s. anselmo, de urbe. **PONTIFICII** titulo insignitur

Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. XI, referente infrascripto Sacrae huius Congregationis Praefecto, precibus Ulmi ac Rmi D. Fidelis De Stotzingen, Abbatis Primatis Ordinis S. Benedicti atque Instituti Internationalis S. Anselmi de Urbe Magni Cancellarii, benigne libenterque annuens, mandare dignatus est ut idem Institutum, in quo S. Theologiae, Iuris canonici. Philosophiae florent Facultates, titulo *Pontificii* exornetur.

Datum Romae, ex aedibus S. Callisti, die xv mensis lanuarii, in festo S. Mauri Abbatis, anno MDCCcxxxm.—C. Card. Bisleiti, *Praef.* E. Ruffini, Secr.

1146

1933 IAN 27.-SC S. OFFICII» DECR. AAS 25 (1933) 36

Damnatur liber ernesti buonaiuti

Feria IV, die 25 lanuarii 1933

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Ernesto Buonaiuti. *La Chiesa Romana.* Milano. Gflardi e Noto, 1933.

Et sequenti Feria V, die 26 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 27 lanuarii 1933.—A. Subrizi. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1147

1933 IAN 30.-PIUS XI. CONST. AP. AAS 25 (1933) 10-13

Indulgentiae et facultates suspenduntur vertente anxo **GENERALIS MAXIMIQUE IUBILAEI A DIE 11 MENSIS APRILIS A. MDCCCCXXXin AD DIEM USQUE II MENSIS APRILIS A. MDCCCCXXX1V**

PIUS EPISCOPUS

Serrus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam

Nullo non tempore, per Anni Sancti decursum, christifidelibus cordi fuit, iis etiam qui ab Apostolica Sede

longo terrae marisque intervallo disiunguntur, ad Almam hanc Urbem singillatlm catervatim convolare, non modo ut Iubilaei Magni beneficiis fruerentur, sed etiam ut principem catholici nominis auctoritatem praesentes observarent atque venerarentur. Quod quidem, quamvis in angustias redactae, nostra hac aetate, rei oeconomicae condiciones ab itineribus suscipiendis homines prohibere videantur, tamen per proximam etiam piacularem celebrationem effectum iri confidimus, non sine
Π maxima animorum utilitate./

Si enim quotquot hac de causa huc convenerint, non communi viatorum more, sed fide duce ac pietate comite. Apostolorum Principis sepulcrum inviserint, si martyrum hypogea, si tot avitae religionis monumenta adierint, procul dubio fieri non potest quin ii, Romam veluti patriam alteram cuiusque suam ingressi, ex eadem ita bene animati conformatique egrediantur, ut magis magisque romano spiritu ferveant» atque catholicam fidem confirmatam habeant christianamque caritatem adauctam.

Ut igitur omnibus vel luculentius pateat Almam hanc Urbem, ob lesu Christi Vicarii sedem, integrum esse inviolatumque spiritualium munerum veluti fontem ac caput a Deo constitutum, utque quam plurimi peregre ad eam. copiosa pietatis expiationisque adiumenta impetraturi, confluant, quod decessor Noster Sixtus IV. anno mcccclkxiii, decrevit — promulgata scilicet lubilaei indulgentia, iam ceteras omnes poenarum relaxationes. aut concessas aut concedendas, itemque facultates cuivis factas, extra Urbem, Apostolicae Sedis nomine atque auctoritate dispensandi absolvendi in utroque foro, conquiescere per annum piacularem atque suspendi — id ipsum Nos per has Litteras statuere censemus, prudenti tamen temperatione modoque adhibito, quemadmodum infra enucleaturi sumus.

Itaque, auctoritate Nostra apostolica, usitatas indulgentias, ut decessores Nostri simili in causa decreverunt. sic Nosmet per totum Anni Sancti decursum ubique — in Ecclesia etiam Orientali — intermitti suspendique decernimus; itemque facultates Nostro nomine extra Urbem exercendas intermittimus atque suspendimus. iis tamen in utraque re exceptis, quas mox enumeraturi sumus.

Etenim ex indulgentiis, quae pro vivis concessae sunt, has» quae sequuntur. Integras atque immutatas permanere volumus:

I. Indugentias tn articulo *mortis* lucrandas.

IL Eam. qua frui omnibus licet, quotouot, ad sacri aeris pulsum, precationem ‹ Angelus Domini », vel. pro temporis ratione ‹ Regina caeli ». vel. si neutrum fieri potest, quinquies *Salutationem Angelicam* t Ave Maria » recitaverint

III. Indulgentias iis tributas qui pie templa inviserint ubi Sacramentum augustum quadraginta *horarum* spatio adorandum proponitur.

IV. Indulgentias, quas eos lucrari decretum est. qui Sacramentum augustum, cum ad aegrotos defertur, comitentur. aut facem vel cereum per alios ferendum ea occasione mittant

V. Indulgentiam, toties quoties lucrandam, iis concessam. qui sacellum Portiunculae in templo S. Mariae
12 Angelorum, prope Assisium. pietatis causa, adierint./

VI. Indulgentias in sacris Palaestinae locis iam vigentes. in eorum quidem favorem qui per iubilarem annum eadem sacra loca pie inviserint.

Idque eo consilio libenter concedimus, ut christifideles. per saecularem hanc celebrationem, uberius spiritualibus fructibus iis in locis fruantur. quae veluti theatrum fuere divinae Redemptionis.

VII. Indulgentiam plenariam a Nobis recens concessam, quam semel dumtaxat is lucrari potest, qui. quo die maluerit. Lapurdenscm specum ple inviserit, a die scilicet xx mensis Februarii a. mdccccxxxiii ad integrum diem xx mensis Februarii a. mdccccxxxiv ; quandoquidem per hoc temporis intervallum Immaculatae Virgin'* *manifestationi· eventum celebratur, ante annos LXXV inibi prodigialiter actum. — Cum enim hoc anno undevicesimum exeat saeculum ab humani generis Redemptione, id etiam valde opportunum est. ut Christifidoles Deiparam Virginem, omnium hominum Matrem a moriente lesu Christo constitutam, recolant atque experiantur.

VIII. Indulgentias, quas S. R. E. Cardinales, Apostolicae Sedis Nuntii, itemque Archiepiscopi. Episcopi, Abbates vel Praelati nullius. Vicarii et Praefecti Apostolici in usu Pontificalium aut impertienda benedictioce aliave forma usitata largiri solent.

Ceteras omnes indulgentias plenarias et partiales, aut ab Apostolica Sede directe concessas, aut ab aliis quoquo pacto concessas concedendasque cx facultate iure ipso vel peculiari induito sibi facta, decernimus, per totum Annum Sanctum, nusquam terrarum vivis prodesse, sed tantummodo vita functis. Praesentium interea auctoritate Litterarum praecipimus ac mandamus, ut, praeter indulgentias Iubilaei easque, quas superius singillatim excepimus, nullae praeterea aliae uspiam, sub paena excommunicationis ipso facto incurrendae aliisque paenis arbitrio Ordinariorum infligendis, quomodocumque publicentur.

Ad illud idem propositum, ad quod indulgentiarum intermissio spectat, facultates et indulta absolvendi etiam a casibus Nobis et Apostolicae Sedi reservatu, relaxandi censuras, dispensandi a votis eademque commutandi, dispensandi praeterea ab irregularitatibus et impedimentis, cuilibet quoquo modo concessa, extra Urbem eiusque suburbium, per Iubilaei Maximi decursum, suspendimus nullique suffragari volumus.

Haec tamen per exceptionem decernimus:

I. Iisdem de causis, quae Nobis suaserunt ut nunnullas indulgentias integras permanere statueremus (cfr. supra nn. VI. VII), decernimus immutatas pariter vigere facultates, Palaestinae Lapurdique confessariis recens concessas; Palaestinae dicimus confessariis ab Apostolico Delegato/ vel per se vel per Ordinarios ü deputatis, itemque Lapurdensibus confessariis ab Ordinario Tarbien. et Lapurden. deputatis.

Idque in eorum favorem concedimus, qui sacra Palaestinae loca vel Massabiellensem specum pie inviserint; ita tamen, ut quisquis. Anno Sancto vertente, alve Romae, sive in Palaestina, sive denique Lapurdi censurarum absolutionem obtinuerit, non possit iterum eodem beneficio frui, nisi ad tramitem iuris.

II. Ratae sint facultates omnes per Codicem iuris canonici quovis modo concessae.

III. Ratae item firmaeque sunto facultates pro foro externo ab Apostolica Sede tum Nuntiis. Internuntiis et Delegatis Apostolicis factae, tum Ordinariis locorum. Antistitibus religiosorum Ordinum atque Superioribus Religiosarum Congregationum maioribus quoquo modo in subditos suos tributae.

IV. Quas denique facultates S. Paenitentiaria Nostra impertire solet Ordinariis aut confessariis pro foro interno. easdem ne extra Urbem quidem suspendimus, sed ita ut erga eos dumtaxat paenitentes exerceantur, qui. quo tempore confessionem peragunt, iudicio Ordinarii aut confessarii nequeant sine gravi incommodo Urbem adire.

Quaecumque autem his Litteris decreta continentur, ea omnia stabilia, rata, valida esse volumus et iubemus, contrariis non obstantibus quibuslibet.

Earum vero exemplis aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiusvis manu subscriptis ac sigillo alicuius in ecclesiastica dignitate constituti mumtis, eandem volumus haberi fidem, quae haberetur praesentibus si essent. exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat hanc paginam Nostrae suspensionis. declarationis, voluntatis infringere vel ei. ausu temerario. contra ire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Del ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die tricesima mensis Ianuarii, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio. Pontificatus Nostri undecimo,—Fr. Andreas Card. Frühwirth. *Cancellarius S.* R. E. Lkv-RErrrxus Card. Lauri. Paenitentiarius Maior. Alfonsus Carinci, Protonotarius Aposfolicus. Dominicus Spolvcrini, Protonotarius Aposfolicus.

Adn. side «ub die 1933 lan. G: LE 1141.

thS&OIL UtUV. ?SI IY
CLEVELAND, OH,

1148

1933 IAN 30.-PIUS XI, CONST. AP. AAS 25 (1933) 14-19

Paenitentiariis aliisque ln urbe confessariis extraordinariae **CONCEDUNTUR FACULTATES ANNO VERTENTE GENERALIS MAX1MIQUE IUBILAEI A DIE II MENSIS APRILIS A. MDCCCCXXXUI AD DIEM USQUE II MENSIS APRILIS A. MDCCCCXXXIV**

PIUS EPISCOPUS

Servie *servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam*

Lndicto a Nobis Sancto extra ordinem Anno ac generali maximoque lubilaeo ad saecularia celebranda humani generis Redemptionis sollemnia — quod non sine Numinis instinctu contigisse putamus — cupimus vehementer ut Almae huius Urbis populus iique omnes, qui romanum iter pia hac de causa susceperint, nihil omnino ex iis rebus rationibusque desiderent, quae ad eluendas conscientiae labes Deique gratiam redintegrandam pertineant.

Quapropter ut ii praesertim, quorum animi, vitiorum laqueis impliciti, graviore morbo languescunt, ad salutem adipiscendam et ad Christianos spiritus refovendos facilius alliciantur atque revocentur, opportunum ducimus, ex more institutoque Decessorum Nostrorum. per piacularem hunc annum, confessoriorum in Urbe amplificare atque augere muneris potestatem.

Itaque motu proprio, certa scientia ac de apostolicae plenitudine potestatis, ea quae sequuntur de confessariis in Urbe et suburbio, anno Iubilaei vertente, deputandis, deque extraordinaria potestate iisdem attribuenda. praescribimus ac statuimus.

Dilecto filio Nostro Cardinali Paenitentiario Maiori committimus ac demandamus, ut, praeter eos, qui nunc sunt, trium Basilicarum Lateranensis. Vaticanae et Liberianae paenitentiarios minores ordinarios atque extraordinarios, pro Basilica etiam S. Pauli, via Ostiensi ad totum Annum Sanctum similes paenitentiarios designet, praetereaque alios, tam in memoratis quatuor Basilicis, quam in reliquis quoque sive saecularium sive regularium ac praesertim in variarum nationum per Urbem ecclesiis, novos similiter paenitentiarios deputet et abunde multiplicet.

Quibus paenitentiariis minoribus, sive ordinariis sive extraordinariis, sive iam exsistentibus sive a dilecto filio Nostro Cardinali Paenitentiario Maiore, ut supra, deligendis, concedimus, ut per Annum Sanctum possint, pro foro conscientiae in actu sacramentalis confessionis
15 et per se ipsi tan/tum, absolvere quoslibet paenitentes non solum a quibusvis censuris et peccatis Romano Pontifici aut Ordinario a iure reservatis, sed etiam a censura ab homine lata. Huius tamen censurae absolutio in foro externo non suffragabitur.

At hisce amplissimis facultatibus non utantur nisi nonnis exceptionibusque servatis, quae sequuntur:

I. Ne absolvant, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 Codicis iuris canonici, eos, qui irretiti sint aliqua censura vel Romano Pontifici personaliter, vel specialissimo modo Apostolicae Sedi reservata. Ne absolvant pariter, nisi in adiunctis can. 900, illos, qui m casum inciderint Sanctae Sedi reservatum ad normam decreti Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, d. xvi mensis Novembris, a. MDCCccxxvm (cfr. *Acta Apost. Sedis,* vol. XX. pag. 398) (LE 865]; vi cuius Decreti tamen, post etiam obtentam absolutionem, obligatio adhuc viget ad Sacram Paenitentiariam recurrendi eiusque mandatis obtemperandi.

H. Similiter ne absolvant, nisi ad praescriptum can. 2254, praelatos cleri saecularis ordinaria iurisdictione in foro externo praeditos, superioresque maiores Religionis exemptae, qui in excommunicationem speciali modo Sanctae Sedi reservatam publice inciderint.

IП. Haereticos vel schismaticos, qui fuerint publice dogmatizantes, ne absolvant, nisi ii, abiuratis saltem coram ipso confessario haeresi vel schismate, scandahim, ut par est, iam reparaverint, aut promiserint sese, ut par est, efficaciter reparaturos. Ad natos in haeresi quod attinet, si dubitetur de facto vel validitate baptismi in secta collati. eiusmodi acatholici, ante absolutionem. ad dilectum filium Nostrum Cardinalem in Urbe Vicarium remittantur.

IV. Pariter ne absolvant eos, qui sectis vetitis, massonicis aliisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nisi, abiurata saltem coram ipso confessario secta, scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; nisi ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adseriptos noverint, ad can. 2336 § 2. denuntiaverint; nisi libros, manu scripta et signa, quae eandem sectam respiciant, quotiescumque adhuc retinent, absolventi tradiderint, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda, aut saltem — idque iustis gravibusque de causis — per se ipsi destruxerint; sin minus, ipsimet sincero animo sponderint se memoratas condiciones esse, quamprimum potuerint, adimpleturos; impositis, praeterea, pro modo culparum, gravi paenitentia salutari et frequenti sacramental! confessione.

V. Qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquisiverint, ne absolvantur nisi aut iis restitutis, aut compositione quam primum ab Ordinario/ vel ab Apostolica Sede postulata, aut saltem promissione sincere facta eandem compositionem postulandi; nisi de locis agatur, in quibus a Sede Apostolica aliter iam provisum fuerit 16

VI. Possint iidem paenitentiarii omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, commutare in alia pia opera, ex iusta causa. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, quamvis ab origine publice emissum sit in professione religiosa tam simplici quam sollemni, subinde tamen, aliis huius professionis votis dispensatis, firmum atque integrum manserit, similiter possint, gravi de causa, in alia pia opera commutare. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensent, qui vi Ordinis sacri ad legem caelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalcm redacti sint. A commutandis vero votis cum praeiudicio tertii, se abstineant, nisi is, cuius interest, libenter expresseque consenserit Votum denique non peccandi, aliave paenalia vota ne commutent, nisi in opus, quod, non minus quam votum ipsum, a peccato refrenet atque arceat.

VII. Dispensare possint in foro conscientiae et sacramentali tantum, a quavis irregularitate ex delicto prorsus occulto; item ab irregularitate, de qua in can. 985. 4°; sed ad hoc unice, ut paenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat.

VIII. Dispensare item possint, pro foro conscientiae et sacramentel! tantum, ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collaterali, etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, non ad contrahendum.

IX. Sive autem de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo, dispensare possint ab occulto criminis impedimento, neutro tamen machinante; iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum can. 1135; imposita, in utroque, salutari, gravi diuturnaque paenitentia.

X. Ad visitationes quod attinet quatuor Basilicarum, paenitentiarii, pro singulis qui, iusta de causa, eas praescripta ratione perficere nequeant, facultatem habent cum concedendi dispensationem visitationis alicuius Basilicae, eam commutando — si fieri potest — in visitationem alius ecclesiae, tum etiam visitationum numerum contrahendi Cum singulis autem, qui. morbo aliove legitimo impedimento detenti, memoratas Basilicas invisere nequeant, praescriptas visitationes in alia pia opera, quae ab ipsis impleri possint, dispensando commutent Paenitentiarii tamen sciant, se conscientiam suam oneraturos, si inconsulto et sine iusta causa christifideles ex eiusmodi visitationibus exemerint Quos vero recte a visitationibus dispensaverint, iis ne indulgeant, ut preces ad mentem/ Nostram fundendas, quae a visitatione separari quidem possunt praetermittant; in aegrotantium tantum commodum liceat eas etiam imminuere.

XI. Ab obligatione praescriptae confessionis, quam ad adimplendam nec invalida nec annua ex praecepto confessio sufficit» ullum ne exsolvant, ne eum quidem qui materiam necessariam non habeat

XII. Ad S. Communionem quod attinet, nefas esto eiusmodi praescriptum in alfa pia opera commutare, nisi de aegrotis agatur qui ab ea suscipienda prorsus impediantur. Volumus autem. Iubilaei causa, eam sufficere. quae per modum viatici ministratur; minime vero eam. quae in Paschate peragenda praecipitur

XIП Hisce omnibus, quas memoravimus, facultatibus volumus uti non modo paenitentiarios. de qu'bus in harum Litterarum exordio diximus, sed etiam S. Paenf-

tentiariae Praelatos: itemque eiusdem S. Paenitentiariae Officiales omnes qui sint *in Urbe ad audiendas fidelium* confessiones habitualiter adprobati; cingulos Urbis suburbiique parochos; rectores et confessarios, a Vicariatu adprobatos, ecclesiarum natlonalium, praelercaque nonnullos confessarios pro praecipuis celebrioribusque Urbis templis designandos, quorum omnium sedi confessional! tabella affigatur in qua verba inscripta sint Paenttentlirtus SanCXZ Jubilaei. Praeterea ut religiosorum virorum utilitati uberius consulamus, easdem facultates tribuimus, pro Ordinibus Congregationibusque exemptis, aliquibus ex iis confessariis, quos Superiores pro subditis tantum adprobaverint ad formam can. 518 et secundum extensionem in can. 514 Ï 1 descriptam; Superioris quidem erit, in unaquaque domo unum alterumve in individuo deputare: qui tamen ex hac sola deputatione non poterunt facultatibus, dc quibus supra, uti erga fideles domui ac Religioni extraneos.

XIV. Paenitentiarii. ut supra deputati, sciant posse se descriptis facultatibus uti cum omnibus fidelibus Eccles.ae tam Occidentalis quam Orientalis, qui ad confitendum apud ipsos accedant ea mente et voluntate, sincera quidem et firma, ut lubilaei veniam lucrentur.

Facultatibus tamen absolvendi a peccatis ct ab ecclesiasticis censuris itemque dispensandi ab irregularitate cum eodem paenitente uti nequeant nisi semel tantum, cum ipse lubilaei veniam primum lucretur.

Ceteras vero facultates — eam etiam visitationes contrahendi aut commutandi ad datam normam sub η. X — in favorem etiam eiusdem paenitentis semper exercere poterunt

XV. Uti iisdem facultatibus poterunt etiam extra ecclesiam cui addicti sunt, si quando contingat eos alibi confessiones excipere, servatis can. 908-910 et de consensu rectorum ecclesiarum. Caveant tamen — in quo
18 graviter/ eorum conscientiam oneramus — ne ecclesiam propriam neglegant, ut aliis inserviant.

Cum autem, ad maiora animarum lucra anno isto salutaris expiationis comparanda, intersit operarios multiplicari, omnibus quoque confessariis adprobatis ad annum a dilecto filio Nostro Cardinali Vicario in spiritualibus generali, itemque reliquis omnibus confessariis regularibus exemptis, quos Superior tantummodo suus pro sodalibus Religionis omnibusque extraneis in religiosa domo diem noctemque commorantibus adprobaverit — intra fines tamen temporis, loci ac personarum in concessione adprobationis designatos — has, quae sequuntur, tribuimus extraordinarias facultates:

1. Absolvere possint, per se ipsi tantum ct In foro dumtaxat conscientiae ct sacramentali, eos. qui apud ipsos confiteantur, α quibusvis peccatis et censuris, etiam speciali modo a iure Sanctae Sedi reservatis, aut Ordinario reservatis, dummodo censurae publicae non sint, iniunctis tamen salutaribus paenitentiis alhsque de iure iniungcndls. servatisque potissimum in hac absolutione impertienda normis atque exceptionibus, quae supra, sub nn. I-V, pro pacnilentiariis minoribus praescriptae sunt

2. Omnia et singula vota privata, etiam iurata. dispensare poxsint, in foro conscientiae et sacramentali tantum, commutando in alia pia opera, ex iusta causa, exceptis iis privatis votis quae can. 1309 Apostohcae Sedi reservantur. itemque exceptis votis publice emissis ιη susceptione Ordinis sacri aut in professione religiosa tam sollemni quam simplici, et iis. quorum aut dispensatio vergeret in detrimentum tertii aut commutatio minus arceret a peccato quam ipsum votum.

3. Dispensare possint ab irregularitate eodem modo ac paenitentiariis conceditur sub η. VII.

4. Dispensare possint, in foro conscientiae et sacramcntall tantum, circa visitationes quatuor Basilicarum easque item commutare eodem modo ac paenitentiariis conceditur sub η. X.

S Si quas autem facultates ab Apostolica Sede per S. Pavnitentsariam aut alio legitimo modo impetraverint aut per Annum Sanctum impetrabunt, eae firmae atque immutatae sunto.

β. De ueu facultatum, quas supra sub nn. 1-4 concessimus. ea valeant ac «erventur. quae pro paenitentiariis minoribus sub η. XIV constituimus.

Nihil reliquum est, nisi ut pnemtentiarios ct confes«arios. quibus extraordinarias facultates istas de Aportolfca benignitate largiti numus. vehementer moneamus. patienti animo cantatisque pleno eos omnes excipiant qui Domino reconciliari cupient et caelestibus frui thesauris, quos Sancta Mater Ecclesia per totum lubilaei annum cuivis reserat./ d

Praesentes autem Litteras volumus firmas exsistere et fore, earumque exemplis atque excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eandem adhiberi fidem, quae hisce Litteris adhiberetur, si exhibitae forent vel ostensae. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis, declarationis et voluntatis infringere vel ei. ausu temerario, contra ire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die tricesimo mensis Ianuarii, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio. Pontificatus Nostri undecimo.—Fr. Andréas Card. Fr Ühwtrth, *Cancellarius S. R. E.* Lujreî-TTOS Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior.* Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.* Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Ado. **vide tub dic 1333 Ian. 6: LE 1141.**

1149

1933 IAN 30.-PIUS XI. CONST. ΛP. AAS 25(1933)19·^

Indulgentiae anni sancti MDCcccxxxin-MDccccxxxn CONCEDUNTUR MONIALIBUS ALIISqUE STABILI IMPEDIMENTO DETENTIS CUM OPPORTUNIS FACULTATIBUS CIRCA ABSOLUTIONES CT VOTORUM COMMUTATIONES

PIUS EPISCOPUS

Sernus *sen orum Dei ad perpetuam rei memoriam*

Qui umbratilem vitam, divino servitio mancipati, in claustralibus saeptis traducunt, qui corporis infirmitate laborant, quique in hostili potestate aut in publica custodia detinentur, eos novimus, aliosque non paucos, ex sua ipsorum condicione prohiberi, quominus, per proximi Anni Sancti decursum. Romanam peregrinationem suscipiant.

Pro Nostra autem in omnium ordinum homines paterna voluntate cupimus ut hi etiam reserandis saeculari hac faustitate Ecclesiae thesauris frui queant, atque adeo lubilaei veniam lucrari. Quod quidem eo vel magis/ optamus, quod futurum confidimus ut tot preces totque piacula, undique gentium, ab iis praesertim qui aut innocentem vitam aut angoribus expiatam degunt, laudabili quadam contentione ad Deum admota, uberiora humano generi impetrent caelestia munera. felicioraque tempora concilient Γ

Huius vero concessionis Nostrae hi dumtaxat, qui sequuntur, participes sunto:

I. In primis Moniales omnes, quae in coenobiis degunt sub claustri perpetui disciplina; item quae in iisdem monasteriis aut probandae et postulantes sur.t aut tirocinium exercent aut educationis aliave legitima dc causa, etsi per maiorem tantummodo anni partem, commorantur. Neque excipi volumus mulieres earum contubernales, quae, famulatus vel stipis colligendae gratia, saepta religiosa egrediuntur.

II. Omnes religiosae Sorores, scilicet votorum simplicium. quae ad Congregationem pertineant iuris sive ıiontificii sive dioccesam. quamquam severiore claustri ege non adstringuntur. una cum suis novitiis, probandis. atque educandis puellis — semi-convictricibus quoque, ut aiunt, non tamen externis, — aliisque communi cum ipsis mensa utentibus, domicilio vel quasi domicilio.

III. Pariter Oblatae, seu piae feminae, vitae societate coniunctae. etiamsi vota non emittant, quarum tamen Instituta ab ecclesiastica auctoritate vel ratione stabili vel ad experimentum probata sint, una cura suis novitiis. probandis, puellis educandis aliisque communi cum Ipsis contubernio utentibus, ut de Congregationibus religiosis η. II diximus.

IV. Omnes feminae ad quemvis Tertium Ordinem Regularem pertinentes, quae sub uno eodemque tecto, cum approbatione ecclesiastica, communiter vivunt itemque, ut supra, omnes earum contubernales.

V. Puellae et mulieres in gynaeceis seu Conservatonis degentes, quamvis non sint Monialibus. Sororibus religiosis. Oblatis Tertiariisve concreditae.

VI. Anachoretae et Eremitae, non ii quidem, qui nullis adstricti clausurae legibus vel communiter vel solitarii sub Ordinariorum regimine certisque legibus obtemperantes vivunt; sed ii, qui in continua — licet non omnino perpetua — clausura et solitudine deditam contemplationi vitam agunt et monasticum aut regularem Ordinem profitentur, ut Cistercienses Reformati B M. V. de Trappa, Eremitae Camaldulenscs et Carthusiani.

VII. Christifideles utriusque sexus. qui captivi in hostum potestate versantur, aut in carcere custodiuntur. aut exsilii paenas deportationisve luunt, aut apud pennies domos ad opus damnati reperiuntur, aut denique in correctionis domibus versantur; itemque ecclerastici vel religiosi viri, qui in coenobiis aliisve domiU bus, emendationis gratia, detinentur./

VIII. Christifideles utriusque sexus, qui morbo vel imbecilla valetudine prohibentur, quominus, intra lubihei annum, aut Urbem adeant aut in Urbe praescriptas Patriarchalium Basilicarum visitationes instituant; qui in nosocomiis, conducti vel sponte ipsi sua, aegrotantibus, continuatâ opera, adsunt; qui corrigendorum emendationi ac regimini praeponuntur; itemque operarii, qui, cotidiano sibi victum labore comparantes, nequeunt se ab eo per tot horas abstinere; senes denique. qui septuagesimum aetatis suae annum excesserint

Hos omnes et singulos monemus hortamurque ut admissa cuiusque sua dolenti animo perscrutantes, eadem per Paenitentiae Sacramentum eluant ac renovato spiritu ad perfectioris vitae institutum citatiore gradu contendant; mox Angelorum Pane ea, qua decet, pietate reficiantur, indeque vires sumant ad proposita sancte suscepta religiosissime exsequenda; denique ad mentem Nostram — hoc est pro Ecclesiae Catholicae incremento, pro extirpandis erroribus, pro Principum concordia totiusque humanae consortionis tranquillitate et pace — orare ne praetermittant.

Visitationi autem quatuor Urbis Basilicarum alia regionis, pietatis caritatisque opera iidem sufficiant, quae Ordinarius per se ipse vel per prudentes confessarios. pro condicione et valetudine singulorum ac pro loci temporisque rationibus, iniunxerit.

Itaque omnipotentis Dei misericordia et beatorum Apostolorum Petri ct Pauli auctoritate confisi, iis omnibus ct singulis, quos supra memoravimus, vere paenltcnhbus et intra Annum Sanctum rite confessis ac sacra synaxi refectis. Deumque. ut supra diximus, ad mentem Nostram orantibus, omnia denique implentibus aba iniungenda opera in locum visitationum, ac, rei inchoatis tantum iisdem operibus si morbus periculosus oppresserit, plenissimam Lotius paenae, quam pro peccatis luere debent, indulgentiam, rite tamen obtenta per Paenitentiae Sacramentum remissione ac venia, haud secus ac si praescripta communiter ceteris omnibus explevissent, de Apostollcae liberalitatis amplitudine largimur atque concedimus; quam quidem indulgentiam toties intra Anni Sancti decursum lucrari possunt, quoties iniuncta opera iteraverint.

Porro liceat unicuique eorum, quos supra memoravimus. sibi confessarium eligere a suo Ordinario ad praescripta Codicis approbatum, cui, vi praesentis Constitutionis, pro confessione dumtaxat ad lucrandum lubilaeum instituta, concedimus, ut. sine detrimento earum facultatum, quas forte alio titulo exercere possit» personas supra dictas in foro sacramentali tantam absolvere queat a quibusvis censuris et peccatis etiam speciali modo a iure Apostolicae Sedi reservatis, aut Ordinario reservatis, excepto casu haeresis formalis et externae, impositis salutari paenitentia ali2 isque secun dum canonicas sanctiones rectaeque disciplinae regulas iniungendis. Praeterea confessario. quem momalis sibi elegerit, potestatem facimus dispensandi a votis privatis quibuslibet, quae ea ipsa post professionem sollemnem nuncupaverit quaeque regulari observantiae minime adversentur. Confessarios autem supra memoratos volumus quoque commutare posse omnia vota privata, etiam iurata, quibus Sorores in Congregatione votorum simplicium. Oblatae, Tertiariae regulares, puellae et mulieres communibus domibus vitam agentes, sese obstrinxerint, iis votis exceptis quae Apostolicae Sedi reservata sint, ct iis. quorum aut dispensatio vergeret in detrimentum tertii aut commutatio minus arceret a peccato quam ipsum votum.

Hortamur autem venerabiles Fratres Episcopos aliosque locorum Ordinarios, ut. ad apostolicae Nostrae benignitatis exemplum, eligendis ad praesentium effectum confessariis impertiri ne recusent facultatem absolvendi a casibus qui ab ipsis Ordinariis reservati sint

Harum interea decreta et iussa Litterarum rata, valida. firma in omnes partes esse et fore decernimus, contrariis non obstantibus quibuslibet. Volumus denique ut harum Litterarum exemplis vel excerptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus adiungatur fides, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur hominum liceat paginam hanc Nostrae declarationis, concessionis, derogationis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contra ire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli sc noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die tricesima mensis Ianuarii, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio. Pontificatus Nostri undecimo.—Fr. Andreas Card. Frühwirth, Cancellarius S. *R. E.* Laurentius Card. Lauri. Paenilentiarius *Maior,* Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.* Dominicus Spolverini. *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. vide sub di· 1933 l»n. 6: LE 1141.

1150

1933 FEB 1.-SC S. OFF., DECR. AAS 25 (1933) 30-37

Evulgatio decreti suppressionis cuiusdam religiosae
MULIERUM CONSOCIATIONIS, VULGO MISSIONARIE ADORATRICI E RIPARATRICI DEL SACRO CUORE EUCARISTICO DI GESU

Decretam lamdiu (feria IV, die 2 Iulii 1930) suppressionem religiosae mulierum consociationis cui vulgo titulus « Missionarle adoratrici e riparatrici dei Sacro Cuore Eucaristico di Gesù » cuiusque domus princeps m oppido San *Piero* in *Bagno* dioecesis Biturgensis *(Borgo San Scpolcro)* reperitur, cum praescriptis S. Officii plene ipsae non obtemperaverint. Erili et Rrni Diri Cardinales fidei moribu^que lutandis praepositi, in plenario conventu habito feria IV. die 25 proxime elapsi mensis Ianuarii./ probante Ssmo Domino Nostro Pio 37
Pp. XI. evulgandam mandarunt Sciant igitur omnes et singuli, quorum quomodocumque intéresse queat, praefatam mulierum consociationem esse plane suppressam et ceu talem ad omnes iuris effectus omnino habendam esse.

Datum Romae, cx aedibus Sancti Officii, die 1 Februarii 1933.—A. Subrizi. *Supremae S. Congé, S.* Officii *Notarius.*

1151

1933 FEB 1.-SC ORIENT. INSTR. AAS 26 (1984) 181-182

Instructio pro sacerdotibus ftzantini ritus
SUPER UTVRGICA BINATIONE

Bis in die Sacrum celebrare nusquam beet nU Apostolica Sedes vel per se vel per Ordinarium, gravibus dc causis, facultatem scripto dederit

Sacerdos, qui ex legitima facultate eodem die bis Sacrum facit, praescriptiones sequentes fideliter servet

1. In prima liturgis, cum tempus advenerit consumendi sacras Species quae post Communionem fidelium superfuerint, easdem de sacro disco directe sumat, aut una cum celeris fragmentis diligenter colligat ct tn calicem iniiciat/ i 2

2. Dein pretiosissimum Sanguinem attente ac reverenter sumat, curans ne quid in ore ct parietibus calicis remaneat Quo vero facibu guttulae Sanguinis, forsitan calicis parietibus inhaerentes, m imum roulc-

scant, calicem super prothesim deponat, et postea intus inspiciat num aliquid remanserit quod iterum sit sumendum.

3. Si secunda liturgia cum eodem calice et in eadem ecclesia celebretur, tunc sacerdos vinum et aquam ad Burificatlonem perficiendam non infundat, neque cacem abstergat; sed ipsum purificatorio et velo cooperiat, et sic coopertum in prothesi relinquat usque ad secundam liturgiam; qua absoluta, calicem de more purificet. Digitos dein et labia aqua abluat, quam in aliud vas decens, ex metallo aut vitro confectum et ad hunc usum unice reservatum, transfundat et reponat. Ablutio autem sumi non debet, ne ieiunium sacramentale laedatur,

4. Si vero secunda liturgia in alia ecclesia aut cum alio calice celebretur, tunc sacerdos calicem, labia et digitos de more purificet et abstergat; ablutionem autem in aliquod vas transfundat et secum portet ut sumatur cum ablutione secundae liturgiae.

Quod si facile ablutionem secum ferre nequiverit, tunc illa in sacrarium immittatur, aut bombyce, lana vel gossipio absorbeatur, quae omnia exsiccata sedulo comburenda erunt.

5. Ablutionem primae liturgiae sacerdos sumere poterit etiam postridie in prima ecclesia, cum secunda liturgia in alia celebrata sit

6. Cum calix, qui primae liturgiae inserviit, purificatus luerit vino et aqua, et purificatorio abstersus, in aliam ecclesiam deferri potest ad iterum celebrandum, si haec proprio calice careat

7. Si adsit Diaconus, cum semel in die Communionem recipere queat, in hac unica liturgia in qua communicaverit sacras Species panis et vini, quae superfuerint, ipse consumat; vasa vero sacra, labia digitosque abluat et ablutionem sumat iuxta rubricas liturgiae: sacerdos autem digitos et labia tantum purificet ut supra dictum est

8. Sacerdos pro secunda celebratione nullimode praesumat stipem accipere, ne turpis quaestus suspicionem praebeat sed eam applicet vel pro populo, vel ad mentem Episcopi, vel suam. Fas esto autem aliquam retributionem ex titulo extrinseco percipere.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Orientalis, die prima Februarii anno 1933.—A. Card. Sincero, Episcopus Praen., *Secr.* I. Cesarini, Aclsessor.

Adn. A. COUSSA In Apoll. 7 (1934) 479-486: C KOROLEVSKIJ in EL 48 (1934) 400-402.

1152

1933 FEB 4.-SC CONC. RESOL. AAS 26 (1934) 183-185

ROMANA

Divisionis fructuum et distributionum choralium

Die 4 Februarii *1933*

Species facti. — Capitulum S. Mariae in Via Lata de Urbe, ex induito Apostolico. nonnisi diebus dominicis et festis de praecepto, i. e. circiter per 80 tantum dies in anno, servitio chorali adstringitur. Qua de causa sequentia dubia huic Sacrae Congregationi proposita sunt solvenda:

I. Utrum divisio fructuum praebendae, sive haec in distributionibus tantum consistat sive non, in dies naturalei an potius in dies servitii sit facienda in Capitulis ubi quotidianum chori servitium non exsistit;

II. Utrum distributiones quotidianae in praedictis Capitulis dividendae sint per dies naturales an per dies servitii.

Syxorsxs disceptationis. — Iure communi, servilium chorale persolvendum est quotidie, slcutl quotidie officium dlvinum omnes clerici, «acris ordinibus initiali vel beneficio ecclesiastico praediti, recitare tenentur (can 135. 414. 1475). Haec obligatio servitii choralls lingulis diebus persolvendi obstringit tum Capitulum tum omnes et singulos canonicos erterosque benefi'-tatos.

Iurc particulari vero servilium chorale potest esse in- tum mi' seu non quotidianum, quod veriücatur induito S Redis vel fundationis lege. Huiusmodi oneris relaxatio habetur. vel quatenus, manente penes Capitulum obligatione quuUdle divini officia persolvendi, singuli canonici alhque henennatl nnn tenentur quotidie choro intéresse, sed per

turnum (i. e. mediariam, tertiariam, etc.) servitium praestant; vel quatenus obligatio quotidie persolvendi divi.-a officia in choro cessat non solum pro singulis capitularibm sed etiam pro ipso Capitulo, cum ex lege fundationis vd ex peculiari S. Sedis induito divina officia in choro siti persolvenda statis dumtaxat anni temporibus, ex. gr^ d· bus dominicis et festis de praecepto.

Ad normam canonis 395 J I. In Capitulis in quibus nuilae sunt distributiones vel ita tenues ut verisimiliter negligantur. separanda est tertia pars fructuum, proventuum obventionum quae ex dignitatibus, canonicatibus. oftea alusque ecclesiae capitularis beneficiis percipiuntur, in quotidianas distributiones convertenda. Sl vero omnes praebendae fructus in distributionibus consistant, tunc distributiones ipsae in tres partes divi/dendae sunt, quarum 124 duae tertiae partes locum tenent praebendae huiusque reditus repraesentant; tertia autem pars In quotidianas distributiones impendenda erit (cfr. can. 418 J 3: 421 | 2>. Quae disciplina etiam ante Codicem vigebat (cfr Cone Trid.. sess. XXI. cap. 3. *de reform.:* Pltonius. *Disceptationes ecclesiasticae,* diccepL 34. n. 1: Garcia, *Dc beneficiis,* part IП. cap. 2. η. 440).

Ubi distributiones quotidianae non habentur. Episcopus In dignitates, canonicos ct ceteros beneficiates a choro illegitime absentes statuere debet muletas pecuniarias, quie "distributionibus respondeant eorumque locum teneant' (can. 395 § 2).

Si chorale servitium sit quotidianum, palam est fractal praebendae, sive consistant in distributionibus tantum sive In bonis peculiaribus et distinctis, dividendos esse in 6: naturales, quia beneficium datur propter officium sacrum quod in casu quotidie impleri debet. Igitur fructus praebendae dividendi sunt in 365 partes.

At etiam ubi servilium chorale non est quotidianum, vel ex legis fundatione vel ex speciali induito S. Sedis, divisio fructuum praebendae m dies naturales est facienda nam reditus beneficiales non sunt adnexi servitio chorali. sive quotidiano sive non. sed titulo sive officio. Nam officium sacrum, subjective spectatum, ut ait Wernx. Iss Derret.. tom. II. n. 240, est: "ius clerico a competes· Auctoritate ecclesiastica legitime concessum nomine proprio et stabili quadam ratione exercendi iura et onera spiritualia ex institutione Christi vel Ecclesiae gradui lorisdictionis adnexa. Dc ratione igitur stricti officii ecclecastici est ordinaria quaedam potestas ecclesiastica, quae quamvis primo loco et propriissime in officio ecclesiastico comprehendat jurisdictionem ordinariam, tamen iura quoque ordinis et admlnistrationis adnexa includit, si verbum officii ecclesiastici absolute et simpliciter adhibeatur ".

Item Schmalzgrueber. lib. III. part. I, tit IV, n. 76. ad dubium: " quomodo distributiones quotidianae distinguantur a fructibus praebendarum ", sic respondit: " quod vero fructuum nomen, ut plerumque solet, sumatur specifice, plurimum ab illis distributiones quotidianae differunt; nam iructus in hac significatione sunt proventus annui, qui ia fixo consistunt, et a canonicis propter annuam residential dantur absque respectu ad singulas in choro praesentias ' Contra distributiones quotidianae non consistunt in jixo sed cum ratione interessentiae in divinis dentur, ab aliquibus plures. ab aliis pauciores percipiunjur. prout qmsquu frequentior. vel remissior in divinis fuit ". Et Leurenius. *Forum* beneficiate, lib. I. quaest. IX, sic explicat: * Porro dum (fructus praebendae) dicuntur dari ob spirituale *officium.* vel etiam, ut Lott.. 1. c.. n. 25. ait. ob spiritual·.» officii/ temporalem retributionem, ita accipiendum noa IS est. ac si dentur in compensationem et pretium, sed in sus:enlati n:m talium personarum, ut eae a cura sibi providendi liberae. Deo melius vacari queant; Gare., X. p. L c. 2. n. 60

Quoad vero distributiones proprie dictas, manifestum est eas per *dies* servitii dividendas esse. Id ex ipsa earum natura patet Nam distributiones sunt quaedam stipendia seu emolumenta ob singulas praesentias in choro assignata, i. e., portiones ecclesiasticorum redituum, quae inter captlulares praesentes dividuntur. Attenditur proinde praesentia. quae potest esse vel physica seu rcalis. vel Juridica scu per fictionem iuris. quatenus quis revera a choro abest, at nihilominus censetur a lege uti praesens in ordine ad fructus praebendae percipiendos vel etiam ad distributiones lucrandas. Porro praesentia supponit necessario chorale servitium, ct cum eo ita absolute stricteque conlungitur, ut ab illo selungl nullo pacto queat, cum eMenus quis censeatur praesens vel absens, quatenus intersit necne choralb» servitio.

Hinc est quod ex Concilio Tridentino (Sess. XXI. cap. 1 *de reform.}* distributiones dicuntur dividendae " inter dignitates obtinentes et ceteros divinis interessentes seu inter capitulares: " qui statis horis interfuerint " (Sess. XXIV. cap. 12. dc reform., can. 394 5 3, 395).

Distributiones quotidianae percipiuntur quotidie, et pro singulis horis, inter praesentes quibusdam tantum diebus et pro peculiaribus functionibus, et tam illae quam istae nonnisi ratione servitii choralis. Unde Barbosa (De canonicis ct dignitatibus, cap. 21. n. 5) docet: " tribuuntur (distributiones) Illis dumtaxat, qui ecclesiis inserviunt et pro ratinne servitii ". Proinde ambigendum non est quin distributiones huiusmodi dividendae sint in dies servitii.

Resolutio. - His itaque perpensis, in plenariis huius

UH'XTRoVïY Iu
CLEVELAND. OH.O

Sacrae Congregationis comitiis diei 4 Februarii 1933 proposita sunt dubia:

I. *Utrum duae tertiae partes distributionum, quae locum tenent praebendae, dividendae sint per dies naturales,* an per dies servitii, in *casu;*

II. *Utrum distributiones quotidianae dividendae* sint per dies naturales, an. per dies servitii, in casu.

Porro Emi Patres respondendum consuerunt:

Ad I. *Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

Ad II. *Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.*

Facta autem postridie Ssmi Dno Nostro Pio Pp. XI per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium relatione. Sanctitas Sua datas resolutiones approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno, *Secr.*

Ada. A. BENTLEY in CR 8 (1934) 333; J. CREUSEN In NrT 61 (1934) 623; Ph. MAROTO in Apoll. 7 (1934) 422-426.

1153

1933 FEB 25.-SACRA PAEN.» DECR. AAS 25 (1933) 72

Declaratio Decreti circa indulgentias « Stationibus » adnexas

Evulgato Sacrae Paenitentiariae Apostolicae decreto diei 12 Aprilis 1932 *(Acta Apostolicae Sedis, v. XXIV, p.* 248) [LE 1084], quo indiscriminatim statuitur *indulgentias.* quas vocant, *stationales* nonnisi visitando diebus et forma praescriptis *stationales ecclesias* lucrari posse, exorta quaestio est an et quomodo in suo robore posthac manere sint dicenda peculiaria indulta in quarumdam piarum associationum aut scapularium de indulgentiis summariis contenta, posse sc. adseriptos praefatas stationales indulgentias in ecclesiis etiam non stationalibus» ceteris paribus, acquirere. Re ad omne dubium auferendum delata Ssmo Domino Nostro Papae per infrascriptum Cardinalem Maiorem Paenitentiariam. Sanctitas Sua in audientia die 20 Ianuarii anui currentis eidem impertita declarandum mandavit peculiaria eiusmodi indulta ita in posterum intelligenda esse ut valeant adscript! indulgentias stationales in ecclesiis etiam non stationalibus, ceteris ad rem clausulis et praescriptionibus ad unguem servatis, adipisci tum tantum cum nullae in loco ecclesiae stationales inveniantur. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 25 Februarii 1963.—L. Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior.* I Teodori, *Secr.*

1154

1933 FEB 28.-S. PAEN., FACULT. AAS 25 (1933) 65-69

Facultates confessariis peregrinis concessae anno vehtfnte generalis maximique **IUBTLAEÏ A DIE II MENSIS APRILIS A. MDCCCCXXXITI AD DIEM USQUE II MENSIS APRILIS A- MDCCCCXXXTV**

I

Facultates speciales quae tribuuntur omnibus Confessaris *peregrinis qui iam* in *sua dioecesi rite approbati sint pro utroque sexu.*

L Absolvendi, in foro conscientiae et sacramentali tantum, quaslibet personas sibi confidentes a quibusvis peccatis et censuris a iure reservatis aut Ordinario, aut, etiam speciali modo. Romano Pontifici, *dummodo cennrae publicae non sint;* iniunctis salutaribus paenitentiis atque aliis de iure iniungendis.

Ne absolvant, tamen nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 Codicis iuris canonici, eos. qui iretiti jint aliqua censura vel Romano Pontifici personaliter, vel specialissimo modo Apostolicae Sedi reservata. Ne absolvant pariter, nisi in adiunctis can. 900, illos, qui ir inciderint Sanctae Sedi reservatum ad normam Decreti Sacrae Paenitentiariae Apostolicae. d. xvi menjis Novembris, a. mdccccxxviti (cfr. *Acta Apost. Sedis, vol XX.* pag. 398) fLE 834); n cuius Decreti tamen. post etiam obtentam absolutionem, obligatio adhuc viget ad Sacram Paenitentiariam recurrendi eiusque mandatis obtemperandi.

2. Commutandi, in foro sacramentali tantum, in alia pia opera, ex iusta causa, omnia et singula *vota privata,* etiam iurata, exceptis iis votis privatis quae can. 1309 Apostolicae Sedi reservantur; itemque exceptis iis/ quorum commutatio vergeret in detrimentum ter- M
tii, aut commutatio minus arceret a peccato quam ipsum votum.

3. Concedendi in foro conscientiae et sacramentali tantum, dispensationem visitationis alicuius Basilicae eam commutando in visitationem, si fieri potest, alius ecclesiae, v. g. Basilicae Sessorianae S. Crucis, imo etiam visitationum numerum imminuendi. Quos vero recte a visitationibus dispensaverint, iis ne indulgeant, ut preces ad mentem Summi Pontificis fundendas, quae a visitatione separari quidem possunt, praetermittant In commodum tantum aegrotantium eas liceat imminuere.

II

Facultates speciales quae decem Confessariis *peregrinis, ab hac S. Paenitentiaria,* vel ab *Episcopo proprio selectis, tribuuntur ad confessionis sociorum peregrinorum accipiendas.*

1. Absolvendi, in foro sacramentali tantum, non solum a censuris et excessibus occultis, prout statuitur sub η. I, 1, pro omnibus confessariis peregrinis, sed etiam a censuris quae sint publicae in locis ubi commorati sunt paenitentes vel ibi nominatim declaratae sint aut quamvis delictum ad iudicem fori externi iam fuerit deductum, dummodo sint sincere parati quodvis mandatum demisse accipere fideliterque adimplere et scandalum reparare. Huius tamen censurae absolutio in foro externo non suffragabitur. Ne absolvant tamen, nisi ad tramitem can. 2254, praelatos cleri saecularis ordinaria Jurisdictione praeditos, Superioresque maiores religionis exemptae, qui in censuras *speciali modo* Romano Pontifici reservatas publice *inciderint.*

2. Dispensandi, pro foro conscientiae et in sacramen tali confessione tantum, constitutos in Sacris, ad Ordines tantum exercendos, ab irregularitatibus ex delicto occulto, non exclusa irregularitate de qua in can. 985, 4

3. Dispensandi, pro foro conscientiae et sacramentali tantum, circa visitationes quatuor Basilicarum, easque item commutandi eodem modo ac ceteris confessariis conceditur sub η. I. 3.

4. Commutandi in foro sacramentali tantum in alia pia opera, ex iusta causa, omnia ac singula *vota privata,* iurata quoque et etiam Sedi Apostolica
vata. Similiter possint commutare votum castitatis perpetuae ac perfectae, etsi fuerit ab origine publice emissum in professione religiosa etiam solemni. et firmum manserit aliis huius professionis votis relaxatis. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensare possint qui vi Ordinis sacri ad legem coelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalem redacti sint A/ commutatione votorum 67
se abstineant, si commutatio tertio praeiudicium afferat ac minus arceat a peccato quam ipsa commutatio

5. Dispensandi pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collaterali. etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, non vero ad contrahendum vel sanandum in radice.

6. Dispensandi ab occulto criminis impedimento neutro machinante, sive agatur de matrimonio contracto sive de cont-ahendo, iniuncta. in primo casu, privata renovatione consensus, secundum can. 1135; imposita. in utroque, gravi ac diuturna paenitentia salutari.

MONITA

Dc usu facultatum confessariis peregrinis tributarum

1. His facultatibus specialibus confessarii peregrini ubicumque ln Urbe et suburbio, servatis can. 908-910 et de consensu rectorum ecclesiarum, eum sociis peregrinis uti poterunt, ita tamen ut eas valide exercere queant si unus vel alter peregrinus non socius. cum peregrinis soci<s ad ipsos confitendi causa accedat

2. Item his facultatibus tantummodo uti poterunt erga paenltentes qui ad confitendum accedant *ea mente ct sincera voluntate* ut Iubilaei veniam consequantur; attamen si paenitens, mutato proposito, ab acquirenda indulgentia lubilaei destiterit atque cetera opera imperata intermiserit, omnes absolutiones censurarum, si eas excipias quae ad reincidentiam datae sint, itemque commutationes et dispensationes concessae in suo robore permaneant

Similiter his facultatibus absolvendi a peccatis et censuris reservatis itemque dispensandi ab irregularitatibus nonnisi semel cum eodem paenitente uti poterunt, cum ipse scilicet Iubilaei veniam primum lucretur et tum solummodo cum paenitens iam ab alio confessario, facultatem habente per anni sancti decursum, a peccatis et censuris non fuerit absolutus vel ab irregularitate iam dispensationem non obtinuerit. Ceteras vero facultates — eam etiam visitationes contrahendi aut commutandi ad datam normam sub η. I. 3 — in favorem etiam eiusdem paenitentis semper exercere poterunt

4. Firmae et immutatae remaneat facultates quas omnes confessarii peregrini per Sacram Paenitentiariam vel alio legitimo modo consecuti sunt vel conse-
63 quentur./

5. Haereticos et schismaticos qui fuerint publice dogmatizantes ne absolvant nisi ii, praeter haeresis et schismatis abiurationem. saltem coram ipso confessario factam, scandalum, ut par est, reparaverint.

6. Ne absolvant eos qui sectis vetitis, massonicis aliisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nisi, abiurata, saltem coram ipso confessario. secta, scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; nisi ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adscriptos noverint, ad can. 2336. n. 2, denuntiaverint; nisi libros, manu scripta et signa, quae eamdem sectam respiciam, quotiescumque adhuc retineant, absolventi tradiderint aut se ea tradituros vel destructuros serio promiserint, imposita, pro modo culparum, gravi pacnilentia salutari.

7. A lectione librorum prohibitorum ne quemquam absolvant, nisi is libros, quos penes se retinet. Ordinario aut confessario tradiderit aut se eos traditurum vel destructurum serio promiserit.

8. Si quis in occultas censuras ob partem quoquo modo laesam inciderit, cum ne ante absolvant, quam parti laesae, etiam scandalum reparando damnumque sarciendo, satisfecerit: aut saltem, si eiusmodi satisfactionem praestare ante non possit, vere graviterque promiserit se. cum primum licuerit, satisfacturum.

9. Si de casu agatur, etiamsi occulto, de quo ad can. 2342, prohibeant, sub paena reincidentiae, quominus in posterum accedant ad religiosam domum illam eiusque ecclesiam.

10. Eos. qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquisiverint, ne absolvant nisi aut iis restitutis aut compositione quamprimum a competente auctoritate postulata. aut promissione sincere facta eamdem postulandi nisi agatur dc locis, in quibus a Sede Apostolica aliter xam provisum fuerit

11. Non praetermittant suam cuique paenitenti salutarem paenitentiam sacramentalem imponere, etiamsi sibi conhcere iure liceat paenitentem plenissimam lubiiaci veniam esse consecuturum.

12. Confessio et Communio ad lucrandam lubilaei indulgentiam nihil refert utrum visitationibus quatuor Basilicarum antecedant, interponantur vel succedant; unum necessc est ut postremum cx praescriptis opus, quod etiam Communio esse potest, in statu gratiae, ad can. 925. n. 1. compleatur Ab obligatione praescriptae eonfcMionU nullum nc exsolvant, neque fas est. Communionem in aha pia opera commutare, nisi agatur de aegrotis.

13. Visitationem Basilicarum ne commutent in alia opera, quae nd peragenda paenitens sit alio obligationis
C9 propriae dictae titulo adstrictus ; / et sciant se conscientiam suam oneraturos si inconsulto aut sine iusta causa paenitentem cx eiusmodi visitationibus exemerint.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae. die xxviiT mensis Februarii, anno Domini mdccccxxxhl - L. Card Lauri. PaenitentiariuA Maior. I. Teodort Secr,

Adn. E lOMDART In HrT 60 (1933) 460-461. Vid« «tiara vt» d'« 1913 îw» 6 LE 1141.

1155

1933 FEB 28.-S. PAEN., MON. AAS 25 (1933> W-tf

Monita de usu facultatvm confessariis per annum SANCTUM TRIBUTARUM DEQUE RATIONE INDULGENTIAE IUBILAEI LUCRANDAE, AD NORMAS CONSTITUTIONUM BENEDICTI XIV ET LEONIS XIII EXARATA, AUCTORITATE SSMI D. N. PII PP. XI AD HODIERNAM DISCIPLINAM ACCOMMODATA EIUSQUE IUSSU EDITA

Rei consentaneum est ut quae, per Apostotar. Constitutionem « Indicto a Nobis » die xxx superiora mensis datam ILE 11481. amplissimae sane facultates paenitentiarils minoribus ceterisque in Urbe ct suburbio confessariis attribuuntur, eadem summa cura suemaque prudentia exerceantur. Ita enim iubilaris veniae largitio, ad quam adipiscendam per sanctum extra ordinem annum christifideles omnes vocantur, tutius profecto atque facilius ad salutem conferet animarum.

Quapropter Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XI. decessorum Suorum vestigia premens, qui rationibus eiusmodi anteacta aetate consuluerant, decrevit eorum monita, ad praesentem disciplinam accommodata. religiose retinenda esse et singulis, sive Ordinariis sive confessariis ecclesiarumque rectoribus, accurate servanda.

I. Noscant imprimis in compertoque habeant paenitentiarii aliique confessarii se extraordinariis hisce facultatibus uti posse dumtaxat erga paenitentes qui ad confitendum accedant ea *metite et sincera voluntate* ut lubilaei veniam consequantur; attamen si paenitens. mutato proposito, ab acquirenda indulgentia Iubilaei destiterit atque cetera opera imperata intermiserit, omnes absolutiones censurarum, si eas excipias quae ad reincidentiam datae sint, itemque commutationes et dispensationes concessae in suo robore permaneant.

Simplices confessarii his facultatibus in foro interno et sacramentali tantum uti possunt; pacnitentiarii vero in foro interno etiam extra-sacramentali, dummodo de peculiaribus facultatibus ne agatur pro quibus forum sacramentale expresse rc-quiratur./ 51

Urbis tamen et suburbii parochi, qui per Constitutionem « Indicto a Nobis » anno sancto vertente pacrJtentiariis annumerantur, peculiarem facultatem habeant iubilares visitationes dispensandi, contrahendi ac commutandi ad normam memoratae Constitutionis sub η. X non modo cum de paenitentibus agitur, sed etiam cum de singulis fidelibus singulisque familiis paroeciae suae.

II. Ssmus D, N. Pius Pp. XI confessariis vel Lapurdi. vcl in Palaestina legitime deputatis benigne concedere dignatus est ut per anni sancti decursum a peccatis et a censuris etiam speciali modo Apostolicae Sedi reservatis absolvere queant.

Verumtamen. quandoquidem eiusmodi facultas hisce finibus continetur atque circumscribitur, ut per piacularis anni celebrationem semel tantummodo cum eodem paenitente exerceri queat, cum scilicet ipsemet iubilarem veniam primum lucretur (cfr. Const < Indicto a Nobis » sub n. XIV); itemque tum solummodo, cum naenitens iam ab alio confessario facultatem hatxVæ per anni sancti decursum ab his peccatis atque censuris absolutus non fuerit (cfr. Const < Nullo non tempore > sub η. I.) [LE 1147], summopere nccesse est paenitentiarios ac confessarios, ut munere suo rite fungantur, a quolibet pacnitente hisce peccatis vel censuris irretito exquirere :

1" utrum iam iubilarem veniam lucrifecerit necne;

2° quodsi eam non lucrifecerit, num, anno sancto vertente, a peccatis vel a censuris reservatis, sive Romae. sive Lapurdi, sive in Palaestina, absolutus fuerit

Atque id ipsum tum requirat, cum paenitens se sistat aliqua irregularitate irretitus. Etenim si ipse vel iam iubilarem veniair lucratus fuerit, vel iam tuent ab irregularitate in Urbe dispensatus .dispensationem eiusmodi iterum obtinere non potest.

III. Confessarii praediscant ac memoriâ teneant indicem peccatorum, censurarum, paenarum impedimentorumque omnium, quorum absolutio vel dispensatio in facultatibus sibi concessis non comprehenditur; si qua autem eiusmodi occurrerint, meminisse eos oportet, non

aliter posse se paenitenti providere, quam iis religiose servatis quae Codex praescribit can. 2254, 2290, 1045 δ 3.

IV. Non praetermittant suam cuique paenitenti salutarem paenitentiam sacramentalem imponere, etiamsi sibi coniicere iure liceat paenitentem plenissimam lubilaei veniam esse consecuturum.

V. Si quis in occultas censuras ob partem quoquo modo laesam inciderit, eum ne ante absolvant, quam parti laesae, etiam scandalum reparando damnumque sarciendo, satisfecerit: aut saltem, si eiusmodi satis-
c tactionem/ praestare ante non possit, vere graviterque promiserit se, cum primum licuerit, satisfacturum.

VI. Paenitentiarii, qui a censuris etiam publicis absolvere possunt, hoc exploratum habeant:

Qui aliqua censura fuerint nominatim affecti vel uti tales publice renuntiati, non posse eos tamdiu lubilaei beneficio frui quandiu in foro externo non satisfecerint prout de iure. Si tamen contumaciam in foro interno sincere deposuerint et rite dispositos sese ostenderint, posse, remoto scandalo, in foro sacramentali interim absolvi ad finem dumtaxat lucrandi lubilaeum, cum onere quam primum se subiiciendi etiam in foro externo ad tramitem iuris.

VII. Ad peccatum quod attinet, per can. 894 reservatum ratione sui, paenitentiarii aliique confessarii absolutionem ne impertiant, nisi paenitens falsam denuntiationem formaliter retractaverit, et damna, si qua inde secuta sint, pro viribus reparaverit, imposita insuper gravi et diuturna paenitentia.

VIII. Si de casu agatur, etiamsi occulto, de quo ad can. 2342, prohibeant, sub paena reincidentiae, quominus paenitens in posterum ad illam religiosam domum eiusque ecclesiam acceaat. Firmis quidem manentibus paenis, de quibus sub n. 2 eiusdem canonis agitur.

IX. Religiosos, apostatas a religione, ab excommunicatione can. 2385 lata ne absolvant, quamdiu extra Ordinem permanserint; attamen, si ii firmum habeant
I propositum ad religionem suam redeundi, congruo nsdem praefinito ad id exsequendum tempore, in foro interno absolvant, ea condicione ut in censuram recidant si intra praefinitum tempus ad religionem non redierint At ii moneantur, se. quamdiu extra suae religions domum commorentur, ab actibus legitimis ecclesiasticis excludi, privilegiis omnibus suae religionis privari, Ordinario loci commorationis subiici, atque obnoxios esse, etiam postquam redierint, aliis poenis in can. 2385 statutis. Religiosus autem fugitivus, etiamri ex Constitutionibus suae religionis in excommunicationem inciderit, absolvi, rite dispositus, in foro interno poterit, imposita obligatione ad religionem quam primum redeundi, eadem ratione eademque sub reincidenUe poena, ac pro apostatis a religione cautum est: praeterea, si sit m sacris, ea lege, ut suspensionem observet can. 2386 statutam.

X. Cum de votorum commutatione agitur, id latiore quadam ratione accipiatur ita quidem ut paenitentiarii ac confesarii. pro sua ipsorum prudentia, in opera etiam minoris meriti vota commutare possint.

XI. A lectione librorum prohibitorum, eorum praesertim qui in can. 2318 § 1 sub excommunicationis poe-
α m vetantur, ne quemquam/ absolvant, nisi is libros, quos penes se retinet, Ordinario aut confessario ipsi aut alii, qui facultatem eosdem retinendi habeat, ante ibsolutioncm tradiderit; sin minus, se eos, cum primum potuerit, destructurum aut traditurum, serio promiserit

XII. Ad facultatem quod attinet sacras visitationes rn-nmutandi vel dispensandi, haec animadvertenda sunt:

I. Cum paenitentiarii ceterique confessarii. iusta qu:dcm de causa. Basilicam in aliam ecclesiam commutabunt, Jubilares hae visitationes haud dissimili ratione f.ant. ac illae quae in Basilicis praescribuntur; hoc est eadem adhibeantur preces tum augusto Sacramento, tum lesu Christo cruci affixo, tum denique Deiparae Virgini; cum vero Confessionis altare ibi non habeatur, catholicae fidei professio coram Ssifio Sacramento pronuntietur.

2. Cum aliquis dispensationem obtinuerit unam vel alteram Basilicam invisendi, nulla facta obligatione aliam ecclesiam per commutationem visitandi, noverit idem sacras visitationes duodecim semper habendas eue, quae proinde m reliquis Basilicis fieri debent. Dispensatio enim alicuius Basilicae visitandae idem non est ac sacrarum visitationum numeri imminutio.

3. Si quis vero, praeter dispensationem alicuius Basilicae visitandae, sacrarum etiam visitationum numeri imminutionem petat, paenitentiarii aliique confesarii tot preces eidem recitandas praescribant, quot visitationes dispensatae fuere; quae quidem preces haud absimiles illis esse debent quae in sacris visitationibus adhibentur.

4. Cum commutatio conceditur visitationis alicuius Basilicae, opportunum est ut eadem, si commode fieri potest, in Sessorianae Basilicae visitationem commutetur.

5. Necesse, ceteroqui, non est invisentibus, ut per Portam Sanctam in Basilicas ingrediantur aut de iis exeant; immo, etiam Basilicis clausis vel aditu ad eas quavis de causa impedito, satis erit ad earundem fores vel gradus Deum exorare, praescriptas preces recitando, At visitatio pia ac devota sit oportet, idest facta animo Deum colendi; quem quidem animum ipsa exterior reverentia aliquo modo patefaciat

6. Vocales preces, quae praescribuntur, alternis etiam vocibus recitari possunt Mutis vero can. 936 consulitur.

XIII. Cum quatuor Basilicarum visitatio non sit opus per se praeceptum, sed tantummodo iis impositum qui libere velint lubilaei veniae participes fieri, id visitationis onus, quotiescumque a confessariis privilégiais debet, ex rationabili causa, totum vel ex parte paenitentibus remitti, ne commutetur in alia opera, quae ad peragenda paenitens sit alio obligationis proprie dictae titulo adstrictus./ 64

XIV. Confessio et Communio ad lucrandam piacularis anni veniam imperatae nihil refert utrum visitationibus quatuor Basilicarum antecedant, an interponantur vel succedant; unum refert et necesse est, ut postremum ex praescriptis opus, quod etiam Communio esse potest, in statu gratiae ad can. 925 δ 1, compleatur. Si quis igitur post confessionem peractam ultimo nondum completo opere, in letale rursus inciderit, iteret confessionem oportet, si sacram Synaxim debet adhuc suscipere; secus» satis erit ut, actu contritionis perfectae elicito, cum Deo reconcilietur.

XV. Etiamsi omnes Christi fideles, cuiusvis ordinis et gradus, ad Almam hanc Urbem, lucrandi iubilaei causa, advocentur atque invitentur, nulli tamen putent sibi datam adeundae Urbis libertatem, posthabitis eorum, quorum interest, venia vcl consensu. Itaque uxores et viri caveant, ne sua peregrinatio gravia familiae incommoda afferat; invitos, vicissim, parentes filii ne deserant. Episcopi ab dioecesi sua ne discedant, si qua gregi detrimenta metuant; sacerdotes ac reliqui de clero ne romanum iter ingrediantur, nisi Cuna eos sua litteris munierit; religiosis, denique, peregrinari non licebit, nisi venia legitime a Superioribus impetrata. quos tamen dedeceat nimium se morosos praestare ac difficiles, et hortationem Benedicti XIV neglegere, qui in Litt. Enc. Apost. *Const.,* die 26 mensis Iunii anni 1749 datis. § 7, c hac in re benigniores » eos futuros fuisse confidere se declarabat ICICF n. 4001.

XVI. Suspensio facultatum, per Constitutionem Nullo non *tempore, die* 30 lanuarii n. e. indicta ac denuntiata. ad Urbem eiusque suburbium minime pertinet, cum summopere intersit, per Annum Sanctum, hole sacrorum operariorum copiam et auxilia paenitentibus e culparum caeno ad divinam gratiam revocandis nec imminui nec deficere. Quisquis igitur Romae eiusmodi facultatibus sit legitime munitus, eas per piacularem annum in Urbe et suburbio, intra fines concessionis sibi factae et temporis sibi praestituti, libere exerceat. — Ad indulgentiarum suspensionem quod attinet, eadem Constitutione *Nullo non tempore* indictam, cum Apostolica Sedes iam dudum decreverit, nonnullas indulgentias ab usitata per Annum Sanctum suspensione eximi. SS. D. N. eiusmodi indulta seu privilegia, etsi dc iis in memorata Constitutione siletur, non revocat, modo authentice constet, ea ipsa fuisse ct revera ct in perpetuum concessa, ad can. 70, 71. et 60 I 2.

XVII. Confessarii extra Urbem, qui facultatibus extraordinariis, lubilaei eausâ. per Constitutionem Qui umbratilem riiam ILE 1149] donati sunt, sciant, sibi licere hisce Monitis eatenus uti, quatenus ipsis applicari possint.

Haec *Monita* ad praesentis disciplinae condicionem accommodata. Ssmus D_ N. Pius divina Providentia Papa XI, in lucem edi iussit, ut/ constans et tuta om- «5
nibus praesto sit interpretatio ct facultatum, quae vigebunt, et operum, quae praestanda sunt ad veniam

lubilaei consequendam, per proximum piacularem annum.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die xxvin mensis Februarii anno mdccccxxxiii.—L. Card. Lauri, *Paenilentiarius Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. E. JOMBART in NrT 60 (1933) 457-460 Vide eliam fob dii 1933 lan. 6: LE 1141.

1156

1933 MAR 4.-SC CONC. RESOL AAS 27 (1935) 341-344

RATISBONEN.

Iuris nominandi canonicos. *Die 4 martii 1933*

Specus facti. — Ratlsbonae, in Germania, est Capitulum collegiale ecclesiae B. Mariae V., ad veterem Cappellam nuncupatum, in quo septem exstant canonicatus. quorum quinque conditi sunt prioribus saeculis, sextus fundatus fuit a Baronissa Maria Theresia de Stinglheim anno 1766. postremus vero anno 1862 ex bonis familiae Steuer conlatis. Attamen ob sic dictam pecuniae inflationem, recentiores hi duo canonicatus indotati prorsus manserunt, ita ut hodie tantummodo antiquiores quinque canonicatus conferantur. Et quoad eorum collationem spectat, consuetudo iam a pluribus saeculis invaluit ut Capitulo ius alternum esset cum Episcopo novos canonicos nominandi, in sex cuiuslibet anni mensibus paribus vacantes.

Mense vero augusti anno 1931 cum unus ex his quinque canonicatibus vacare contigerit obitu canonici titulans, propter difficultates inter Episcopum et Capitulum inde exortas, quaestio huic S. Concilii Congregationi enodanda delata fuit.

Stxopsis DASTiO3fis. — Vi canonis 403 Codicis I. C. consuetudines, quae sint contra liberam collationem beneficiorum in ecclesiis cathcdralibus et collegiahbus. reprobatae sunt, et omne privilegium revocatum est. Firmae tamen remanent fundationis leges et lus praesentandi in Concordatis ad normam canonis 1471 concessum.

lamvero Capitulum, ad sua iura tuenda relate ad antiquiores quinque canonicatus, invocat antecedentem consuetudinem, et privilegia sibi antea concessa, ultima vice per Concordatum inter Pium VU et Regem Bavariae Maxiir.ihanum initum. Sed frunra. nam ipsum Capitulum affirmare cogitur: " Fundationis leges ex istis temporibus non iam exisîunt Si itaque non existunt, nec probari possunt huiusmodi leges, ipsum ius nominationis ct electionis peremptum est. Quapropter quoad quinque antiquiores praebendas canonicales, nuuum ius electionis Capitulo collegiali competit/ propter defectum iuris ex lege fundationis. et electio, vigore canonis 403. ad Episcopum spectat

341

Relate vero ad sextum et septimum canonicatum. haec sunt adnotanda. Canonicatus sextus anno 1766 a Baronissa Mana Theresia de Stinglheim fundatus fuit, quae in testamento ita disposuit: " Est voluntas mea. ut... Capitulum collegiatum, tanquam haeres meus, praeter numerum hucusque existentium canonicorum, adhuc alium canonicum capitularem nach treffender Ordnung oder turnum (scilicet: iuxta vigentem ordinem ucl turnum) ad veram praebendam in perpetuum instituat, qui sicut ceteri canoniri chorum frequentare reliquasque obligationes implere debet

Capitulum contendit his verbis fundatricem voluisse eidem ius nominandi «u eligendi ad novum canonicatum conferre, nam ordo tunc vigens erat alternatio nominati··nis apostolicae tn mensibus inaequalibus, et electionis Capituli In mensibus aequalibus, vi Concordati Viennensis diei 17 februarii 1443; per decretum vero reorganisationLs diei 17 auguwti 1830 Rex Bovariae sibi reservavit nomina·tonrm m mensibus papalibus.

Sed verba a Capitulo supra rebate tantum sc referunt ad Mrrvitium capitulare novi canonici. quod fieri debebit M secundum ordinem vel turnum valentem (vigentemi ". non ver' ftd modum pr~vid·· di memoratum canonicatum. Si fundatnx quid speciale decernere voluisset de mod› ell-Kendi ad suum canonicatum. td certe expressis verbis enunrinvtmet. nnn vero simplici enunciation? " ad ordinem vel turnum valentem "; et eiuidem voluntatem exscripsisset Episcopus m instrumenta confirmationis. et de Iure eligendi decretum €didiw Sed tum In testamento, tum in derreto cnnhrmatlonis Episcopi dit-ι C4 martii arm 1766. deeit quiecuroque mvntla de methedo observanda circa provisionem eanonteatus. Hinc mi mirum † ad novum canonicatum providendum vervaLi fuerit praxis tunc vigens relate «d reli^tr- can'-Iratus; imo aliter fieri non p"terat. Inde vrm exrludllur ius electionis Capituli cx lege fundationis.

Ex quibus sequitur sextum canonicatum. de quo In casu, nunc siltem liberae coHatinnB

Septimus autem canonicatus. Steucrvnsia dictus, tu datus fuit an. 1662 per conversionem cuiusdam beneficii, «u cappellaniae, qued erat iurispatronatus Capituli. Capitulum petiit erectionem novi canonicatus: et huius praebenda constituta fuit fructibus beneficii, quibus Capitulum « propriis reditibus tantum addidit, quantum necessarium fuit ad sustentandum canonicum pari gradu cum cetcr.v Novus autem canonicus omnibus iuribus et oneribus capitularibus. aeque ac ceteri, fruebatur et subilcicbatur.

Canonici, circa electionem seu nominationem ad nevum canonicatum. haec ab Episcopo petebant " in caUtu autem futuris lus collr/tionla tantum poscere vokuna, si vacatio in mense Capituli fiet ". Etsi verba incerta «. deantur, canonici, loco iuris patronatus et pracsentatloaa singulis vicibus, petunt quamdam commutationem, sdlicci ius electionis ~ si vacatio in mense Capituli fiet ". Hoc ha electionis, sic imminutum, non est lex fundationis, quia canonici nec transactionem nec conventionem ineunt, nec compensationem quaerunt pro iure patronatus, «ed tantummodo ~ ...in ensibus futuris ius collationis tantum poscere volumus si vacatio in mense Capituli fiet Quj uzi autem menses Capituli edocemur textu Concordati inter Pium VTI et Regem Bavariae Maximilianum, scilicet: " Rex ad canonicatus in sex mensibus apostolicis sive papalibui nominabit: quoad alios sex menses, in eorum tribus Archiepiscopi et Episcopi, in reliquis vero tribus Capituhia nominabit ". Hoc autem erat ius concordatarium vigens anno 1862. Quid autem intendere potuerint canonici nm mensas canonicales ad normam vigentis Concordati? Erp Acceptant, imo posceoant. relate ad novum ¢anonicius disciplinam quoad alios iam vigentem, nec ullam peculiarem legem fundationis constituebant. In decreto autem erectionis Episcopus haec habet: " Constituimus praeterea ut iuxta eiusdem Capituli votum, patronatus sui lure in praefatum beneficium suppresso, ius nominandi vel elidendi ad novam hanc canonicalem praebendam... ab indan personis legitima ratione exerceatur, quibus praedictum ius in reliquas, quae modo existunt. canonicales istius Cc-l-legiatae praebendas competere dignoscitur ** Episcopus iptur ante omnia ius patronatus suppressit, deinde, nulla facta mentione compensationis, ius nominandi ad novum canonicatum ad easdem leges determinat, quae pro ceteris praebendis vigent. Hinc clare demonstratur nullum peculiare privilegium Capitulo concedi aut competere, nullam legem fundationis constitui, et rem reduci ad ius concordatarium tunc vigens.

Confirmatur conclusio his quae Rex Bavariae dccrevlL Regium enim decretum, nihil habens de Capituli antiquo iure patronatus, statuit: " Ius conferendi canonicatum Steuerensem ad nos pertinet, cum mense papali vacat, ceteris mensibus per electionem canonicam Capituli coUegialis confertur ". Statim Episcopus protestatus est, non contra ipsum decretum, sed contra citatum comma, instans ut lus Capituli circumscriberetur ad limites iuris concordataril tunc vigentis.

Itaque Episcopus non solum non concessit Capitulo hu eHgendi ad novum canonicatum, etsi restrictum, uti legem specialem fundationis, sed etiam expresse curavit ne Itx fundationis putari posset. Ius ergo Capituli eligendi ad septimum canonicatum eundem exitum sequi debuit qinm tus eligendi ad alios canonicatus. et una cum hcc exstinctum est./ w

Resolutio. — In plenariis autem comitiis, die 4 natil 1933 habitis. Emi Patres huius S. Congregationis ad propositum dubium: *Utrum ius nominandi canonicas, sive veteres sive recentiores, competat uni* Episcopo: an *eidem cum Capitulo* in *casu;* responderunt: *Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.*

Quam resolutionem, in Audientia diei 8 eiusdem mensis, referente subscripto S. Congregationis Secretario, Ssmus Drills Noster Pius Pp. XI approbare et confirmare dignatus est.—I. Bruno, *Secr.*

Adn. E. BERGH In NrT 62 (1935) 976; IP 15 (1935) 23!

1157

1933 MAR 7.-PIUS XI. LIT. AP AAS 25 (1933) 243-244

Pont, conlegio seu instituto angelico, de urbe.

MAGNUS CANCELLARIUS TRIBUITUR
MAGISTER GENERALIS PRO TEMPORE O. P.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Post consilium initum in postremo Ordinis Praedicatorum generali Capitulo altiores Scholas constituendi in quibus nulla Facultas seu disciplina deesset, ac proinde aucto Pontificio 2« Conlegio Angelico in urbanum coenobium Sanctorum Domini et Xysti opportune translato. Magister generalia praelaudati Ordinis enixas Nobis preces adhibuit ut ad normam apostolicae Nostrae constitutionis Deus scientiarum *Donv.nus* ILE 1030] qua nuper Universita-

tibus sacrorumque Studiorum Facultatibus novam imposuimus disciplinam. Pontificio quoque Conlegio seu Instituto Angelico Magnum Cancellarium tribuere dignaremur. Conlegium sane ipsum in honorem Sancti Thomae Aquinatis, favente Decessore Nostro Pio Pp. X. constitutum est ac fundatum hac Alma in Urbe ut in eodem scientia tam philosophica quam theologica, undequaque plena, solida atque aetatis nostrae subveniendis necessitatibus confutandisque erroribus apta apposite traderetur. Tres quidem Conlegium Angelicum, ad instar antiqui Conlegii Sancti Thomae supra Minervam, quod iam Praedicatores moderabantur, ceterarumque maioris momenti sacrorum Studiorum Universitatum complectitur facultates. Facultatem nimirum philosophicam, Facultatem theologicam et Facultatem iuris canonici. atque in eisdem academici gradus ex privilegio tum Pii Pp. X tum Benedicti Pp. XV conferri possunt Ultro libenterque propterea censemus ipsius Magistri generalis Ordinis Praedicatorum precibus annuere atque idem Pontificium Conlegium Angelicum peculiari Nostrae benevolentiae significatione prosequi, certa spe freti ipsum quoque Conlegium e praefatae constitutionis Nostrae ordinationibus maiora in dies incrementa suscepturum fore. Quare, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum statuimus ut Pontificio Conlegio seu Instituto Angelico hac Alma in Urbe ad Sanctorum Dominici et Xysti constituto. Magnus Cancellarius ad normam Constitutionis Nostrae Deus scientia*rum Dominus* nunc et in posterum praeficiatur Ordinis Praedicatorum Magister generalis, qui pro tempore exstat Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; eidemque Pontificio Conlegio seu Instituto Angelico plenissime suffragari ; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die vn m. Martii an. mdccccxxxiii, Pontificatus Nostri decimo secundo.—E. Card. Pacelli, *a* Secretu *Status.*

1158

1933 MAR ll.-CONV. CUM BADEN. AAS 25 (1933) 135

Ratihabitio concordati inter sedem apostolicam **ET REMPUBLICAM BADENSEM**

Conventione inter Apostolicam Sedem et Rempublicam Badensem rata habita, die 11 Martii 1933 hora VIII cum dimidio in urbe ‹ Karlsruhe » Ratihabitionis Instrumenta accepta et reddita mutuo fuerunt Exinde, i e. a die 11 Martii 1933, quo huiusmodi Instrumenta permutata fuerunt. Conventio inter Ssmum Dominum Nostrum Pium PP. XI et Supremum Reipublicae Badensis Consilium (Staatsministerium) icta una simul cum Protocoles tum finali tum additional! vigere et valere coepit ad normam art. XIII p. I eiusdem Pactionis.

Adn. Vide CONCORDATI textum et adn. sub die 1932 Oct 12: LE 1124.

1159

1933 MAR 20.-SC S. OFF.-PROP. FIDE, RESP. PART.·

Tuto conferri potest baptismus filos infidelium, postea **AD** familiam paganam redeuntibus

S. *Congregatio de Prop. Fide* per ven. Off. N. 876/33 die 20 Martii ad Delegationem Apost. datum, quae infra continentur retulit:

‹ Quidam Vicarius Apostolicus, Sinensis ditionis. Supremae S. Congregationi S. Officii sequens proposuit dubium: « An probari possit consuetudo renuendi bapticnum pueris et puellis, infidelium filiis, qui scholas “stnolica Missionis frequentant et bene de religione edocti, baptismum petunt, eorum parentibus consentientibus, licet post baptismum, in suam familiam paganam redeuntes, permultis periculis sint expositi ».

Et Suprema S. Congregatio S. Officii respondit:

« Negative, idest consuetudo renuendi baptismum pueris et puellis infidelium filiis, de quibus agitur, probari nequit, ideoque baptismus tuto illis conferri potest ».—Carolus Salotti. Archiepus Tit. Philippop.. *Secr. S. C.*

• **Ad quamdam Ordinarium In Sinis: PrM 23 (1934) 17. Adn. REGATILLO n. 355; PrM 23 (1934) 17-18.** *U.* **supra LE 964.**

1160

1933 MAR 20.-S. PAEN., DECR. AAS 25 (1933) 170-171

De facultatibus indulgentias **PUS OPERIBUS AUT** devotionis **OBTECTIS** adnectendi deque analogis quibusdam indul-**T1S.** tantum directe a sacra paenitentiaria in posterum **CONCEDENDIS**

Consilium suum persequens rei sacrarum Indulgentiarum reformandae, cohaerenter cum iam latis identidem hunc in finem postremis hisce temporibus similibus dispositionibus. Sacra Paenitentiaria Apostolica. quo melius ordinentur facultates Indulgentias adnectendi piis quibusdam operibus aut devotionis obiectis et alia quaedam analoga indulta, quibus privati sacerdotes saepe saepius donari postulant, de expresso mandato Ssiiii Domini Nostri, sequentia statuit ac decernit:

Concessiones omnes et singulae, piis fidelium associationibus cuiuscumque nominis vel naturae, etsi forte sacerdotibus tantum constantibus, quovis loco aut tempore seu modo vel titulo hucusque factae, largiendi privatis sacerdotibus facultates et indulta quae sequuntur. nempe benedicendi devotionis obiecta eisque Indulgentias Apostolicas aut Sanctae Birgittae, ut aiunt, adnectendi — benedicendi coronas easque (quamque pro suo modo) Indulgentiis ditandi — benedicendi crucifixos ad lucrandas Indulgentias pio Viae Crucis exercitio pro legitime impeditis adnexas necnon ad plenariam in mortis articulo Indulgentiam acquirendam — impertiendi benedictionem papalem in fine concionum — concedendi indultum, quod dicunt, altaris privilégiât! personalis. praesenti Decreto revocantur, abrogantur atque omnino abolentur ita ut ab huius ipsius Decreti evulgationis die omni prorsus vi careant omnique efficacia destituantur.

Qui, igitur, sacerdotes hac vel illa ex supra recensitis facultatibus aut hoc vel illo ex supra memoratis induitis posthac augeri cupiant, nonnisi/ directe atque immediate a Sacra Paenitentiaria desideratam gratiam se obtinere posse sciant, oblatis toties quoties peculiaribus proprii Ordinarii ad rem litteris commendatitiis. 171

Quod vero ad privilegia attinet quibusdam Ordinibus vel Congregationibus religiosis concessa benedicendi coronas easque ditandi Indulgentiis — adnectendi crucifixis Indulgentias Viae Crucis, in aliquibus rerum adiunctis etiam absque stationum percursu lucrifaciendas — stationes Viae Crucis erigendi, haec ipsis manent. ea tamen lege ut in posterum membra eorumdem Ordinum vel Congregationum uti eisdem valeant tantum personaliter, non autem ita ut ea concedere quoque possint aliis sacerdotibus ad eosdem Ordines vel Congregationes non pertinentibus: hi enim omnes facultates. usui talium privilegiorum necessarias, tantummodo a Sacra Paenitentiaria. modo superius indicato, obtinere poterunt.

Contrariis quibuscumque, etiam peculiari atque individua mentione dignis, non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae. die 20 Martii 1933.—L. Card. Lauri. Paeaifcnrtanew *Maior.* I. Teodori. Secr.

Adn. A BENTLEY ta CR 6 i 1933) 73-74; J. CREUSEN h NrT 60 (1933) 541-542; D. in ApolL 6 <1933) 174-175 Ꝑ MAROTO in CpR 14 (1933) 12? 135; REGATILLO ſ» 495 F RO BERTI in Apoll. 13 (1940) 84-91; A VERMEERSCH In PrM 72 (1933) 106-111; G. VROMANT H IP 13 (193JI 109 110 IP 13 (1933) 105; ME 45 (1933) 266

1161

1933 MAR 30.-S. PAEN.» RESP. AAS 25 (1933) 173

DUBIA CIRCA FACULTATES CONFESSARITS PEREGRINIS CONCESSAS ANNO VERTENTE GENERALIS MAXIMIQUE JUBILAEI

Sacra Paenitentiaria ad proposita dubia, quae sequuntur:

1. « Utrum in facultatibus specialibus quas Sacra Paenitentiaria tribuit confessariis peregrinis anno vertente Generalis Maximique Jubilaei a die n mensis Aprilis anno mdccccxxxhi ad diem n usque mensis Aprilis anno mdccccxxxiv · intelligatur inclusa etiam facultas jurisdictionis delegatae ad excipiendas in Urbe et suburbio peregrinorum sociorum confessiones ».

2. ‹ Utrum confessarii peregrini durante itinere possint confessiones sociorum peregrinorum excipere, necnon uti praedictis facultatibus specialibus ».

Respondit:

Ad **I·:** *Affirmative.*

Ad **IIe**: *Affirmative* ad primam partem; *Negative* ad secundam.

Datum Romae, ex Sacra Paenitentiaria Apostolica, die 30 Martii 1933.—L. Card. Lauri, Paenitentiarius Maior. I. Teodori, *Secr.*

• Cfr *Acta Ap. Sedit.* XXV. n. 3, pag. 65 [LE 1155].

Aàn. J. C in NrT 60 (1933) 542; PrM 22 (1933) 114.

1162

1933 APR 3.-SC SACR.» INDULTUM. PART.·

Conceduntur, certis sub conditionibus, facultates administrandi confirmationem, celebrandi missam absque **MINISTRO. ABSQUE LUMINE. SUPER ALTARI FRACTO ET CUM UNO COLORE PARAMENTORUM**

Preces - *Beatissime Pater,* Laurentius Zeller, abbas O. S B., nunc visitator apostolicus abbatiae Beatae Mariae Virginis de Montescrrato Fluminis Januarii in Brasilia, ob amplitudinem territorii dictae abbatiae uniti. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, implorat sequentes facultates:

1· conferendi vel per *se* vel per patres curam animarum ibi exercentes, sacramentum confirmationis;

2' celebrandi, necessitate urgente, absque ministro, absque lumine aut cum lumine non conformi praeceptis ecclesiae; super altari fracto durante itinere, cum aliud haberi nequit, adhibito uno colore vestium.

Rescr - *Ex Audientia SSmi* diei *3 Aprilis 1933.* Sanctissimus Domrnus Noster Pius Papa XI. audita relatione infrascrlpti Cardinalis Praefecti Sacrae Congregationis dc Sacramentis, attentis peculiaribus circumstantiis in casu concurrentibus, benigne gratiam indulget juxta petita, quatenus vero a simplici sacerdote, qui minister extraordinarius est ejusdem sacramenti, conferri contigerit, omni ope est adnitendum, ut illud maxima cum sollemnitate administretur.

Benigne etiam tribuit facultates celebrandi sine ministro. cauto tamen, ut ad mentem can. 818 nedum pueri edoceantur de modo inserviendi s. missae, sed etiam fideles ipsaeque mulieres addiscant quomodo possint missae inservire, legendo responsiones sacerdoti celebranti reddendas.

Quo vero ad luminis carcntiam aut defectum, ad altare fractum et ad unum colorem vestium, item gratiam indulge! juxta petita, urgente tamen necessitate et quatenus hic et nunc aliter consuli non possit, sed orator curet enixo et nmni cum sollicitudine, ut necessaria pro sacrificio ct cultu eucharistico sibi suppeditentur a piis institutis et societatibus ad hoc in Europa erectis et quotidie adlnbornntibus, ut expositis necessitatibus largius in dies satisfaciant; servatis in reliquo dc jure servandis.

Praebentibus valituris ad quinquennium.—M. Card. Liga, episcopus Tusculanus. *Praef.* Dominicus Jorio Secr.

• **Fret N. 2015/33 AO5B 41 (1933) 22-23**

1163

1933 APR 12.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Facultas dispensandi a forma matrimonii subdelegaiu **POTEST VICARIIS COOPERATORIBUS**

Per epistolam die 19 iulii anni praeteriti missam ad Sacram hanc Congregationem Excellentia Tua sequentis dubii solutionem petebat:

Utrum in facultate data Ordinariis Sinensibus die 31 augusti 1908 dispensandi a forma substantiali malnmonii pro casibus tantum verae necessitatis, cum potestate hanc facultatem etiam habitualiter subdelegandi musionum rectoribus, sub verbis ‹ missionum rectoribus › in locis missionum ubi quasi-paroeciac canonice erectae existunt, comprehendantur etiam vicarii cooperatores.

Sacrum hoc Dicasterium, re mature perpensa, respondendum censuit: *Affirmative,* nempe Ordinarii Slnarum, iuxta dispositum decreti 109 Primi Concilii Sinensis, possunt, servatis servandis, subdelegare facultatem de qua agitur etiam vicariis cooperatoribus quasi-Parochorum.—Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praef.* Carolus Salotti, Archiep. tit Philippop., Secr.

• **Ordinario de Yunçpinçtu in Sinis: Syllo^e n. 177. Ada. REGATILLO n. 556.**

1164

1933 MAI 3.-PIUS XI, CONST. AAS 25 (1933) 229-232

In patriarchali basilica ostlensi paenttentlariorum **MINORUM COLLEGIUM IN PERPETUUM STABILITERQUE CONDITUS**

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Quod divina favente gratia, non sine uberum beneficiorum largitione, per huius Anni Sancti decursum celebramus. Redemptionis lubilaeum postulat ut in praecipuis Urbis Nostrae templis peculiares, iidemque non pauci, sacramenti Paenitentiae administri ex more deputentur, spec>3libus facultatibus praediti atque adeo Paemfentiarii S. Jubilaei vocandi; idque eo consilio, ut spirituali christifidelium utilitati, qui undio.ue. ad iubilarem veniam lucrandam, huc confluunt, aptiore, qua fieri potest, ratione consulatur. Quapropter Decessorum Nostrorum vestigiis insistentes, cum res decerneremur quae ad huiusmodi celebrationem pertinerent, facere non potuimus quin ad vetustam quoque Patriarchates! Basilicam Ostiensem animum converteremus; mandavimus siquidem dilecto filio Nostro Paenitentiario Maiori per Apostolicas Lutteras « Indicto a Nobis » ILE 11431 ut in hac quoque Basilica Paenitentiarii deligerentur ac renuntiarentur, haud absimili modo ac in ceteris Patriarchalibus Basilicis — Lateranensi nempe, S. Petri m Vaticano, ac Liberiana in Exquiliis — in perpetuum constituti fuere. lamvero susceptum per hanc dierum faustitatem consilium id in mentem induxit Nostram, ut de opportunitate decer/neremus Apostolicum Paenitentiariorum minorum Collegium in Ostiensi etiam Basilica. ut in aliis, quas supra memoravimus, firme stabiliterque condendi. ·$›

Etenim, si superiore tempore, perspecta sacrarum harum aedium a frequentioribus Urbis partibus longinquitate. huius rei necessitas neque Decessoribus Nostris, neque Nobis occurrerat, at in praesens, cum tot domus, citatiore quodam incremento, in Basilicae vicinia excitentur. consentanea advenisse tempora putamus, quibus pastoralis Nostra sollicitudo postulet ut sacrorum id genus administrorum Collegium in perpetuum condamus, qui per pretiosum Redemptoris nostri sanguinis lavacrum animos expient, eorum scilicet omnium, qui, sacramentalis Paenitentiae causâ, ad Apostoli gentium sepulcrum confluant.

Quodsi gloriosa amplissimi huius templi monumenta, catholicam fidem ingenuasque artes redolentia, quae quidem totius terrarum orbis admirationem commovent, quaeque Romanorum omnium Pontificum inibi tessellatis operibus expressas imagines exhibent. Nos velut excitare videntur ut privilegii eiusmodi concessionem Ostiensi Basilicae impertire ne procrastinemus, at Lateranenses Conventiones, recens feliciter in usum re-

CNM CLEVELAND. OHIO

dactae, quibus sacrae illae aedes, ad temporaria etiam iura administrationemque quod attinet, immediate Nobis subiectae sunt, ut quam primum causam ad rem deducere maturemus quodammodo invitant.

Itaque, nulla adhibita mora, eo etiam consilio ducti, ut dilectae S. Benedicti soboli, quae iamdiu abbatiam S. Pauli de Urbe continentemque Basilicam actuose custodit ac moderatur, benevolentiam testemur Nostram, re diligenter collata cum dilecto filio Nostro Laurentio S. R. E. Card. Lauri. Paenitentiario Maiore, atque omnibus mature perpensis, de Apostolicae plenitudine potestatis. haec quae sequuntur, per Apostolicas has Litteras statuimus ac decernimus:

I. In Patriarchal! Basilica Ostiensi Paenitentiariorum minorum Collegium in perpetuum instituimus atque erigimus, quod quidem ex monachis Ordinis S. Benedicti constet et cum Nobis, tum in posterum a Successoribus Nostris pendeat.

II. Apostolicum hoc Collegium sex eiusdem Ordinis monachi constituant, quorum tres pro Italicae nationis paenitentibus, unus pro Gallicae, unus pro Anglicae, unus pro Germanicae sunto. Qui vero omnes italicam Unguam pernoscant.

III. Candidati, qui ex quavis Benedictina Congregatione esse possunt, ab Abbate Ordinario pro tempore S. Pauli de Urbe, collatis antea consiliis cum illius monasterii Abbate, a quo pendent. Cardinali Paenitentiario
31 Maiori praesententur./

IV. Praesentatione a dilecto filio Nostro Card. Paenitentiario Maiore accepta probataque, candidato periculum tum voce tum scriptis apud Signaturam Sacrae Paenitentiariae faciendum est, pro eiusdem Nostri Tribunalis legibus.

V. Paenitentiarii minoris nominationem, qui periculum feliciter fecerit. Card. Paenitentiaeius Maior, litteris ad hoc ipsum datis, peraget; qui tamen iis, qui ad abbaUam S. Pauli de Urbe non pertineant, ad triennium dumtaxat huiusmodi munus conferet. Paenitencani autem minoris legitime nominati erit, statis ab ipso Card. Paenitentiario horis, christifidelium confessiones in Basilica excipere, ea sollertia, prudentia atque caritate, quibus ad id genus officium opus est, unamque sibi animarum salutem proponere.

VI. Quod ad officium suum spectat, Paenitentiarii minores, durante munere. Card. Paenitentiario Maiori tantummodo obnoxii erunt, qui tamen, si graviores emerserint causae, de iisdem Nobiscum aget, ut Nostram sententiam exquirat. Quod vero claustralem vitam rel:g-.osamque observationem respicit, cum in abbatia quae eiaem Basilicae adiicitur iidem commorentur. Abbati Ordinario pro tempore S. Pauli plenam profitebuntur obedientiam, eumque legitimum moderatorem habebunt, etiamsi ad aliam Congregationem pertineant. A Cardinali Paenitentiario Maiore eidem Abbati permissum est. ut Paenitentiariis minoribus in iis etiam rebus invigilet, quae ad Collegii institutis obtemperandum attineant.

VII. Ex quo nominationis litteras acceperint, S. Pauli Paenitentiarii iisdem facultatibus ac privilegiis, quibus Paenitentiarii minores trium ceterarum Basilicarum, (ruentur.

VIII. Si Paenitcntiarius. qui ad triennium tantummodo nominationem receperit, triennio expleto fuerit in munere confirmatus, aut, post temporis intervallum, ut ad id redeat iussus fuerit, aliud periculum non faciet

IX. Cum Nobis animarum bonum potissimum curae sit ubi excipiendarum confessionum munus id postulare videbitur. Paenitentiarii volumus choralium officiorum celebratione exsoluti habeantur, eamque statim intermittant ac ad sedem confessionalem vocati fuerint

Praeterea Nostris hisce Litteris, Basilicam S. Pauli extra moenia, ad sacramentales confessiones excipiendas quod pertinet. Cardinalis Paenitentiarii Maioris iurisdictloni obnoxiam decernimus. Quam ob rem nemo in eadem Basilica christifidelium confessiones in posterum excipiet, quin eiusdem Cardinalis veniam expressis verbis consecutus fuerit.

Ipsi pro tempore parocho venia opportunaeque ad huiusmodi munus facultates a Cardinali Paenitentiario expetendae sunt; cum vero parochi officium animarum curam prae primis respiciat. neque venia neque facul-
32 tatibus. de quibus dicimus, idem privabitur./

Quaecumque autem his Litteris decreta continentur. ea omnia stabilia, rata, valida esse volumus et iubemus. contrariis non obstantibus quibuslibet.

Earum vero exemplis aut excerptis, etiam impressis, notarii publici cuiuvis manu subscriptis ac sigillo alicuius in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eandem volumus haberi fidem, quae haberetur praesentibus si essent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat hanc paginam Nostrae voluntatis infringere vel ei, ausu temerario, contra ire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die tertia mensis Mail, in Festo Inventionis S. Crucis, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo tertio. Pontificatus Nostri duodecimo.—Fr. T. Pivs O. P. Card. Boggiani. Cancellanus S. R. E. Laurentius Card. Lauri. Paenitentiarius *Maior,* loseph Wilpcrt, *Decanus* Collegii *Prolonot. Ap.Ucorum,* Vincentius Bianchi-Cagliesi. Pro*tonotarius Apostoiicus.*

Adn. Æ VERMEERSCH in PrM 22 (1933) 96 97.

1165

1933 MAI 5.-SC SACR.. DECRETUM. PART.

Constitutio tribunalium
PRO CAUSIS MATRIMONIALIBUS IN MISSIONIBUS

In Congressu diei 9 aprilis 1933 examini subiectis precibus ab Amplitudine Tua huic Sacrae Congregationi porrectis ad effectum constituendi pro causis matrimonialibus tribunal in loco ubi partes degunt, eadem S. Congregatio, perspectis gravioribus circumstantiis in casu occurrentibus, eisdem precibus ad triennium annuere decrevit, et ad hoc dantur modo opportunae facultates ut qui munere fungitur Officialis et tribunali in causis matrimonialibus praesidere debet, missionaries deputet in *auditores* tribunalis et horum duo in praefatis causis iudicandis assidentes officiali, tribunal efforment collegiale trium iudicum. Qui duo Auditores suum votum dabunt in scriptis in actis asservandum una cum voto Officialis seu Praesidis tribunalis. Ex Missionariis Auditoribus alter ad officium Defensoris vinculi, alter ad Actuarii munus deputetur ab Officiali. Quod si partes indigeant opera Advocati et non habeant quem tribunali praesentent ab eodem approbatum. Officialis « ex officio › Missionario Auditori hoc committat mandatum. In reliquis autem ad iudicia spectantibus et a iure communi praescriptis, quoad substantiam tudicii serventur ea quae praescripta sunt. Appellatio deinde. iuris ordine servato, facienda est, et demum ad tramitem litterarum eiusdem S. C. <3829-321 dici 1 iulii 1932 [LE 1105] datarum, relatio fiat—Interim Tibi ...

• **Delegato Ap. pnj Miisiombuâ in Africi: Sytlos· n. 178.**

1166

1933 MAI 16.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Circa missam **PRO POPULO**
IN REGIONIBUS S. C. DE PROP. FIDE SUBLECTIS

Con letters in data 6 corr. Ecc. V. Revffia strive a questa S. C. circa te Messe <pro populo ». da cclcbrarsi dai parroci delFAlbania e circa U concessione fatta nel 1921 alTEccrho Delegato Apostolico d'ailora. che cioè tali Messe si potevano celebrare secondo 11 can. 306 C. I. C.

A tale riguardo. mi affretto a comunicarLc che. per attenersi a detto canone, i parroci albanesi non hanno più bisogno di un particolare induito della S. Sede. Infattl. in virtu del decreto emanato da questa S C. 11 9 decembre 1920 (Cfr. A. A. Sedis. 1912. pag 17) (LE 3111 per tutti 1 territor! dipendenti dalla Propaganda, te Messe ‹ pro populo » sono state ridotte secondo il canone su citato.—Pietro Card Fumasoni Biondi. Prcfrt*to.* Carlo Salotti. Arciv. tit d) Filippopoli. Segrrfarto.

• **Ð?9?o Ap. în Albanie Syllo^· n. 179.**

1167

1933 MAI 17.-SC STUD., DECR. AAS 25 (1933) 476-477

Antonianum athenaeum o. f. m. canonice erigitur

Fr. Bonaventura Marrani, Minister generalis Ordinis Fratrum Minorum, qui inter primos Constitutioni Apostolicae ‹ Deus scientiarum Dominus › d. d. xxrv Mail a. mdccccxxxi [LE 1030] pleno corde adhaeserat, expostulavit ut Athenaeum Antonianum de Urbe, nova sede ad domum Ordinis principem nuper auctum, quod veluti altiorum studiorum coenaculum docendique Institutum pro minoritis alumnis selectis undique confluentibus iamdudum exstat, omnibus studiis suis ad laudatae Constitutionis Apostolicae praescripta omnino accommodatis, canonice erigatur cum iure conferendi gradus academicos — nempe Baccalaureatum. Lfcentiatum. Doctoratum — in sacra Theologia, in Iure canonico et in Philosophia, solum tamen et exclusive alumnis Ordinis Minorum.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. infrascripto Cardinali Sacrae huius Congregationis Praefecto referente, omnibus rei adiunctis probe exploratis matureque perpensis, precibus perlibenter annuit.

Itaque haec eadem Sacra Congregatio, auctoritate a Sanctissimo Domino Nostro Papa sibi facta. Athenaeum Antonianum de Urbe pro Ordinis Minorum Franciscanorum alumnis praesenti decreto canonice erigit et/ in erectum declarat cum tribus optatis Facultatibus, servatis adamussim Statutis ab hac Sacra Congregatione approbatis. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum cx aedibus Sancti Callisti. die xvn Maii, in Festo Sancti Paschalis Baylon, anno mdccccxxxiil —C. Card. Bislettt, *Praef.* E. Ruffini, *Secr.*

Adn. **B. KURTSCHEID In Apoll. 6 (1933) 434-436 et in AOFM 53 (1934) 65-59.**

1168

1933 MAI 18.-S. PAEN., DECR. AAS 25 (1933) 322

Dr indulgentiis per recitationem divini officii coram ssmo sacramento lucrandis

Cum non omnibus qui tenentur, semper et ubique liceat *integrum* divinum Officium, etsi in partes distributum, coram Ssmo Sacramento, sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato. ad mentem atque effectum praecedentium ad rem decretorum (A. A. S., vol. XXII, p. 493 (LE 9891. vol XXIII. p. 23 ILE 10011. vol XXIV, p. 411 ILE 1129]). recitare: ne tot e clero peculiari hoc ad cultum Ssmae Eucharistiae incitamento absque eorum culpa priventur. Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI. ad preces infra scripti Cardinalis Maioris Paenitentiarii, in audientia die 6 Aprilis currentis anni eidem impertita, benigne concedere dignatus est ut, firmis omnino manentibus praecedentibus concessionibus, omnes et singuli, pro eorum statu, ad divini Officii recitationem adstricti, si hanc peragant, etiam tn parte tantum, coram Ssfho Sacramento. ut supra indulgentiam *quingentorum dierum* pro unaquaque, ut dicunt, hora canonica, ceteris paribus, adipiscantur. Praesentibus in perpetuum valituris absque ulla Brevis expeditione ct contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 18 Mali 1933.—L. Card. Lauri, *Paenitentiariui Maior* I. Teodori, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY In CR 6 (1933) 164-165; J. C h Hrf 60 (1933) 730; IP 13 (1933) 203; ME 45 (1933) 268.

1169

1933 MAI 25.-SC S. OFFICII, INDULT. PART.·

Dissolutio vinculi matrimonialis validi inter parum **BAPTIZATAM ACATHOLICE ET PARTEM NON BAPTIZATAM**

Preces - DD. AA. S.... Archiepiscopus W..., in Provincia M..., in Canada, recenter instituit tribunal ecclesiasticum cuius iudicem me designavit ad examinandam petitionem privilegii paulini in casu sequenti

Domina Helena T..., 24 annorum nata, baptizata a minlstello episcopaliano (anglicano) in civitate S..., in Statibus Foederatis, matrimonio copulata est 5 Septembris 1923, coram ministello haeretico, cum Richard K.... qui numquam baptizatus est.

Anno 1927, Helena divortium civile obtinuit, eo quod Richard K... ipsam Helenam non potest convenienter alere. Nunc vero Helena conversa est ad religionem catholicam et baptizata fuit in ecclesia calhedrali W die 8 iulii 1932.

Porro Helena vellet contrahere matrimonium cum bono viro catholico, viduo. Francisco M..,, et ipsa humiliter petit privilegium paulinum ad solvendas primai nuptias cum Richard K..., ut possit matrimonium cum Frank M... inire.

Richard K ... maritus Helenae, declarationem signatam fecit, se nunquam ad Helenam coniugem reversurum esse, si ipsa unquam catholicam religionem amplecteretur.

Hanc declarationem, cum certificato signato a duobus testibus de facto quod Richard K... nunquam fuit baptizatus cum his litteris includo.

Super hoc casu, tribunal ecclesiasticum duas sessiones habuit. Iudex Helenam interrogavit et Reverendum O. J. M... qui Helenam baptizàvit et antequam alias sessiones haberet, tribunal proposuit ut iudex ad Excellentiam Vestram scriberet ad humiliter privilegium paulinum in favorem Helenae T...

Cappello et Creusen - Vermeersch dicunt quosdam auctores opinari privilegium paulinum extendi posse ad casum in quo una pars fuit in haeresi baptizata.

Notandum est quod Helena dixit se velle catholicam fieri etiamsi non posset privilegium paulinum obtinere

Si ergo Excellentia Vestra posset hanc gratiam concedere Helenae T ... Reverendissimus Archiepiscopus AA. S... et totum tribunal ad hunc casum institutum, gratias plurimas Excellentiae Vestrae offerrent—Excellentiae Vestrae servus in Christo infimus, H. B..., Instr.

Resp. - Supplicandum SSmo pro gratia dissolutioni vinculi naturalis matrimonii T... K..., ita ut catholica Helena T..., servatis de iure servandis, coram Ecclesia matrimonium cum viro catholico inire valeat.

Nella feria V. 25 maggio 1933, nella solita udlenza. il S. Padre, avuta relazione, secondo il decreto sopra riferito, benignamente si degnava concedere la grazia.—Card. Sbarrettt.

• Ordinario W. In Canada: L. Ch. LERY, Le privilège de la foi **Montreal 1938. p. 31-32 Ado. A. ARATE. Lo scloglimeato dei riacolo coniugale nella giurisprudenxa ecclesiastica, ed. 2 Rorta 1955: L. Ch. LERY,** Le **privily** de la fol. **p. 31-32| REGATILLO n. 569**

iV'.'AA CLEVELAND. OHIO | vf \ λ =

1170

1933 **IUN 5.-SOLLEMNIS CONVENTIO CUM AUSTRIA. AAS 26 (1934) 249-282**

INTER SANCTAM SEDEM ET REMPUBLICAM AUSTRIACAM SOLLEMNIS CONVENTIO

CONCORDATO

Fra la santa sede e la repubblica austriaca

Sua Santitâ il Sommo Pontefice Pio XI e la Repubblica Austriaca. concordi nel desiderio di regolare nuovamente. con mutua intesa ed in modo stabile, la situazione giuridica della Chiesa Cattolica nelTAustria per U maggior bene della vita ecclesiastica e religiosa, banno nsoluto di concludere una solenne Convenzione.

A taie effetto Sua Santitâ ha nominato Suo Plenipotenziario

Sua Eminenza Reverendissima il Signor Cardinale Eugenio Pacelli, Suo Segretario di Stato.

ed il Signor Présidente federate della Repubblica Austriaca il Signor Cancclliere federate Dr. Engelbert Dollfuss ed

Il Signor Ministro federate della Giustizia, attualmente incaricato del Ministero delTIstruzione Dr. Kurt Schuschnigg,

i quali, scambiati i loro rispettivi pieni poteri e trovatili m buona e debita forma, hanno convenuto negli articoli seguenti:

Art. 1 5 1. La Repubblica Austriaca assicura e garantie alia Santa Chiesa Cattolica Romana nei varii suoi riti il libero esercizio del suo potere spirituale ed il hbero e pubblico esercizio del culto.

f 2. Riconosce alia Chiesa Cattolica il diritto di emanare. nell'ambito della sua competcnza, leggi, decreti e ordinanze; non impedirà nè renderà difficile l'esercozio di questo diritto.

i 1 NeU'adempimento del loro ministero spirituale è dovuta agli ecclesiastici la protezione dello Stato.

j £ La Santa Sede gode in Austria plena libertà nel comunlcare e corrispondere con i Vescovi, con il clero e con quanti apparlengono alla Chiesa Cattolica, senza ilcuna ingerenza del Governo Federate. Lo stesso vale per le comunicazioni e per la corrispodenza dei Vescovi e delle Autorità diocesane con il clero e con i fedeli.

Art. II. La Chiesa Cattolica è riconosciuta in Austria come società di diritto pubblico. Le sue istituzioni partcolari, che secondo il Diritto Canonico hanno personal,tà giuridica, godono di personalità giuridica anche di fronte alio Stato, se esistono già in Austria al momento dell'entrata in vigore del presente Concordato. Quelle, che saranno erette in awenire. acquisteranno la personality giuridica davanti allo Stato, se saranno fordate con la cooperazione dello Stato prevista in questo Concordato.

Art. III. 5 1. L'attuale circoscrizione delle provincie ecclesiastiche e delle dioeesi è mantenuta, salvo quanto riene qui appresso altrlmenti stabilito. Per i mutamenti. che in futuro si rendessero eventualmente necessari, occorrerà un accordo previo. Quest'ultima disposizione non vale per le piccole modificazioni richieste dall'interesse della cura damme, e per quei mutamenti. i quali, nei singoli casi. sono una conseguenza del cambiamento di confini nelle parrocchie.

i 2. Si è d'accordo in massima che l'Amministrazione Apostolica di ‹ Innsbruck-Feldkirch » verrà erelta in dioeesi « Innsbruck-Feldkirch » con sede in Innsbruck e che conservera un Vicariato generate proprio per il Vorarlberg. parte della nuova dioeesi, con sede in Feldkirch. Si e parimentl d'accordo nell'erezione dell'Amministrazione Apostolica del Burgenland a « Praelatura nullius », con sede in Eisenstadt. L'esecuzione di questo accordo di massima si effettuerà per mezzo di una speciale Convenzione tra la Santa Sede ed il Governo Federate, non appena. particolarmente a riguardo della erigenda dioeesi di « Innsbruck-Feldkirch ». si sara proweduto a quanto è necessario.

Art. IV. 5 1. La scelta degli Arcivescovi e Vescovi e del Prelato « Nullius » appartiene alia Santa Sede.

KONKORDAT

ZWISCHEN DEM HEILIGEN STL'HLE UND DER REPUBLIK OESTERREICH

Seine Heiligkeit Papst Pius XI. und die Republik Oesterreich, die in dem Wunsche einig sind, die Rechtslage des katholischen Kirche in Oesterreich zum Bcsten des kirchlichen und religiosen Lebens in gegenscitigem Einvernehmen in dauerhafter Weise neu zu ordnen, haben beschlossen, eine feierliche Uebereinkunft zu treffen.

Zu diesem Zwecke haben Seine Heiligkeit zu Ihrem Bevollmâchtigten

Seine Eminenz den Hochwürdigsten Herm Kardinal Eugen Pacelli, Ihren Staatssekretàr.

und der Herr Bundespraesident der Republik Oesterreich den Herrn Bundeskanzler Dr. Engelbert Dollfuss und

den derzeit auch mit der Führung des Bundesministerium für Unter/richt betrauten Herrn Bundesminister für Justiz Dr. Kurt Schuschnigg, 250

zu Seinen Bevollmâchtigten emannt. die nach Austausch ihrer für gut und richtig befundenen Vollmachten folgende Bestimmungen vereinbart haben.

Art. I. § L Die Republik Oesterreich sichert and gewâhrleistet der heiUgen rômisch-katholischen Kirche in ihren verschiedenen Riten die freie Ausübung ihrer geistlichen Macht und die freie und offentliche Ausübung des Kultus.

§ 2. Sie anerkennt das Recht der katholischen Kirche. im Rahmen ihrer Zustândigkeit Gesetze. Dekrete und Anordnungen zu erlasscn; sie wird die Ausübung dieses Rechtes weder hindern noch erschweren.

§ 3. In der Erfüllung ihrer geistlichen Amtspflicht steht den Geistlichen der Schutz des Staates zu.

§ 4. Der Heilige Stuhl geniesst im Verkehr und in der Korrespondenz mit den Bischofen. dem Klerus und den übrigen Angehôrigen der katholischen Kirche in Oesterreich voile Freiheit ohne jede Einflussnahme der Bundcsregierung. Dasselbe gilt für den Verkehr und die Korrespondenz dor Bischofe und Dtezesanbehorden mit dem Klerus und den GlaubigenJ 231

Art. *II.* Die katholische Kirche geniesst in Oesterre:ch Sffentlich-rechtliche Stvllung Ihre einzclnen Einrichtungen. welche nach dem kanonischen Rechte Rechtspersônlichkeit haben, geniessen Rcchtspcrsonlichkeit auch fur den staatlichen Bcreich. insoweit sie bereits im Zeitpunkt des Inkrafttrotons dieses Konkordates in Oesterreich bestchen. Künftig zu orrichtende erlangen Rechtspersônlichkeit für den staatlichen Bereich. wenn sie unter dcr in diesem Konkordate vorgesehenen Mitwirkung der Staatsgewalt entstehen.

Art. III. § 1. Der gegenwarligc Stand der Kirchenprovinzen und Diôzesen bleibt. soweit im folgenden nicht anders bestimmt wird. erhalten. Eine in Zukunft etwa erforderlich werdende Aenderung bedarf vorheriger Vereinbarung. Letzteres gilt nicht für kleinere Aenderungen. die im Interesse der Seelsorge liegen. und für jene Vcrschiebungen. die sich in einzelncn Fallen als Folgc von Umpfarrungen ergeben.

§ 2. Es besteht gmndsltzlich Einverstândnis darüber, dass die Apostollsche Administratur « Innsbruck-Feldkirch » zur Didzese « Innsbruck-Feldkirch » mil dem Sitz in Inns bruck erhoben wird und ein eigenes 252
Generalvikariat für den Vorarlberger Anteil dcr neuen Diozese mit dem Sitz in Feldkirch crhklt. Das gteichc Einverstandnis besteht bczüglich der Erhebung dcr Apostolischen Administratur im Burgenland zur « Praelatura Nullius » mit dem Sitz in Eisenstadt. Die Durchführung dieser grundsatzlichen Einigung erfolgt durch besondere Vereinbarung zwischen dem Heiiigen Stuhl und dcr Bundesrcg crung. sobaid msbesondere bcrilglich der neu zu errichtenden DiÔzese « Innsbruck Feldkirch » die nôtigen Vorkehrur.gen Ketroffen s:nd

^Y· ı· U:e Auswnhl der Erzbischofe und Bischofe sow.e des Praolaten Nullius steht dem Meiligen Stuhle zu.

Vcrificandosi la vacanza di una Sede Arcivescovile o Vescovile (< Praelatura Nullius >). ciascuno dei Vescovi delle diocesi autriache présentera entro un meso una lista di candidati idonei alia Santa Sede, la Quale perd non è legata a queste liste.

Verificandosi la vacanza della Sede Arcivescovile di Salisburgo. la Santa Sede designerà a quel Capitolo Metropolitano tre candidati, fra i quali esso avrà da eleggere per votazione libera e segreta il nuovo Arcivescovo.

5 2. Prima di procedere alla nomina di un Arcivescovo residenziale, di un Vescovo residenziale, o di un Coadiutore cum *iure successionis, come* pure del Prelate < Nullius », la Santa Sede comunicherà il nome della persona prescelta oppure eletta al Governo Fédérale Austriaco, per conoscere se ha ragioni di carattere politico generale da sollevare contro tale nomina.

Le pratiche relative si svolgeranno in via rigorosamente riservata, in modo che sia mantenuto il segreto sulla persona prescelta sino alla nomina.

Qualora trascorresscro senza risposta quindici giorni dalla data della comunicazione anzidetta, il silenzio sarà interpretato nel senso che il Governo non ha da opporre alcuna difficoltà di tal genere, e la Santa Sede procederà senz'altro alla pubblicazione della nomina.

H La prowista delle Dignité e dei Canonicati nei Capitoli si effettua secondo il diritto canonico comune.

Art. V. 5 1. La formazione scientifica del Clero ha luogo nelle Facoltà teologiche cattoliche mantenute dalio Stato oppure negli Istituti teologici eretti dalle competenti Autorità ecclesiastiche.

I Seminari. Convitti ed altri simili Istituti ecclesiastici destinati alla educazione degli aspiranti al sacerdozio dipendono nella loro organizzazione esclusivamente dalle Superiori Autorità Ecclesiastiche.

Tanto l'ordinamento interno quanto il programma degli studi nelle Facoltà cattoliche di tcologia mantenute dalio Stato saranno regolati in massima secondo le disposizioni della Costituzione Apostolica c Deus Scientiarum Dominus » del 14 maggio 1931 e qualsiasi altra preserizione ecclesiastica ulteriore. I prowedimenti che si renderanno necessari per l'esccuzione di queste disposizioni, atteso il carattere peculiare di dette Facoltà e la loro posizione nel sistema universitario, saranno presi sempre d'accordo con la competente Autorità ecclesiastica.

Resta inteso chc la Facoltà teologica dellTIniversità di Innsbruck rimane immutata nel suo carattere parttcolare, sopra tutto per quel che riguarda la composizione del suo Corpo docente.

i 2. I gradl accademici in Sacra Teologia ottenuti in Roma presso le Alte Scuole Pontificie sono riconosciuti in Austria a tutti i loro effetti ecclesiastici e civili.

î 3. La nomina o l'ammissione dei professori o del docenti nelle Facoltà cattoliche di tcologia mantenute dallo Stato avrà luogo soltanto dopo che si sarà conseguito il consenso della competente Autorità ecclesiastica.

5 4. Se alcuno dei suddetti insegnanti venisse in seguito dalla competente Autorità ecclesiastica dichiarato al Ministero della Pubblica Istruzione corne non più idoneo aU'inscgnamento, sarà rlmosso dall'eserclzio del riipettivo insegnamento.

In caso di una talc rirnozionc si prowederà in altro modo senza indugio ad una idonea supplcnza a norma ai quanto c stabilito nel precedente § 3.

Negli altri Istituti d'insegnamento dovranno essere nmowii dalla loro funzione quel maestri di religione cattolica. ai quali fosse tolta la missio canonica.

Art VI. f I. Alla Chiesa spetta il diritto di impartir»· I' druzionc reVgioaa e di prowedere aile pratiche religion per gh scolari cattollci in tutti gli istituti d'in-5<»gnamcnto r'ementari e medi. Si è d'accordo che gli Ordinari [illegible] per introdurre un ordinnmenlo dell-Hrtruzione religiosa più ampto di qucllo ora in vigore.

Bei Erledigung eines erzbischoflichen oder bischcflichen Sitzes (Praelatura Nullius) legen die eirnclrég ôsterreichischen Diôzesanbischôfe innerhalb eines Menâtes eine Liste von geeigneten Personlichkeiten dea Heiligen Stuhle vor, ohne dass diescr an die Listes gebunden ist.

Bei Erledigung des erzbischoflichen Stuhles von Salzburg benennt der Heilige Stuhl dem Metropolitankapitel in Salzburg drei Kandidaten, aus denen es in freier, geheimer Abstimmung den Erzbischof zu wàhlen hat

§ 2. Bevor an die Ernennung eines residierenden Erzbischofs, eines re/sidierenden Bischofs oder emes a Koadjutors mit dem Rechte der Nachfolge wie auch des Praelaten Nullius geschritten wird, wird der Heilige Stuhl den Namen des in Aussicht Genommena oder des Erwâhlten der ôsterreichischen Bundesregierung mitteilen, um zu erfahren, ob sie Gründe aligemein politischer Natur gegen die Ernennung geltend n machen haL

Das bezügliche Verfahren wird ein streng vertrauüches sein, so dass bis zur Ernennung die gewâhlte Person geheimgehalten wird.

Wenn vom Zeltpunkt der oberwahnten Mitteilung an 15 Tage ohne Erteilung einer Antwort verfliessen. wird das Stillschweigen in dem Sinne ausgelegt werden, dass die Regierung kein Bedenken zu erheben hat und der Heilige Stuhl die Ernennung ohne weiteres veroffentlichen kann.

§ 3. Die Besetzung der Dignitaten und der Kanoaikate in den Kapiteln erfolgt nach dem gemeinen kar.onischen Recht

Art. V. § 1. Die wissenschaftliche Heranbildung des K1erus erfolgt an den vom Staate erhaltenen katholischtheologischen Fakultâten oder an den von den zustàndigen kirchlichen Stellen errichteten theologischen Lehranstalten./

Die für die Erziehung der Priesteramtskandidaten bestimmten Seminare, Konvikte und dergleichen kirchlichen Anstalten unterstehen in ihrer Einrichtung ausschliesslich der kirchlichen Oberbehôrde.

Die innere Einrichtung sowie der Lehrbetrieb der vom Staate erhaltenen katholisch-theologischen Fakultaten wird grundsatzlich nach Massgabe der Apostolischen Konstitution « Deus scientiarum Dominus » vom 14. Mai 1931 und der jeweiligen kirchlichen Vorschriften gercgelt werden. Jene Durchführungsmassnahmen. die sich hiebei im Hinblick auf den bcsonderen Charakter dieser Fakultâten bzw. ihre Stellung im Universitatsverbande als notwendig erweisen, werden jeweils im Einvernehmen mit der zustândigen kirchlichen Behôrde getroffen.

Es besteht Einverstândnis darüber, dass die theologische Fakultat der Universitât Innsbruck Insbesondere bezüglich der Zusammensetzung ihres Lehrkôrpers m ihrer Eigenart erhalten bleibt

§ 2. Die von den pàpstlichen Hochschulen in Rom verliehenen akadcmischen Grade in der heiligen Théologie sind in Oesterreich hinsichtlich aller ihrer kirchlichen und staatlichen Wirkungen anerkannt

§ 3. Die Ernennung oder Zulassung der Professerez oder Dozenten an den vom Staate erhaltenen katholisch-theologischen Fakultâten wird nur nach erfolgtcr Zustimmung der/ zustândigen kirchlichen Behôrde cr- $5
folgen.

§ 4. Sollte einer der genannten Lehrer in der Folge seitens der zustândigen kirchlichen Behôrde der obersten staatlichen Unterrichtsverwaltung als für die Lehrtâtigkeit nicht mehr gceignet bezeichnet werden, wird er von der Ausübung der betreffenden Lehrtâtigkeit enthoben.

Im Falle einer solchen Enthebung wird alsbald auf andere Weise fur einen entsprechenden Ersatz im Sinne des im 5 3 geregeltcn Vorganges gesorgt werden.

Katholische Religionslehrer an anderen Lehranstalten. welchen die missio canonica entzogen wird, müssen von der Erteilung des Religionsunterncht̂es entfemt werden.

Art. VI. 5 I. Der Kirche steht das Recht auf Erteilung des Religionsunterncht̂es und Vornahme rehgiôser Uebungen für die katholischen Schüler an allen niederen und mittleren Lehranstalten zu. Es besteht Einverstândnis darüber. dass die Diozesanordinarien über die Einrichtung eines Religionsunterncht̂es, der

prenderanno contatto con la competente suprema autorità scolastica

La direzione e l'immediata sorveglianza dcll'istruzione religiosa e delle pratiche religiose spettano alia Chiesa.

E' garantita l'obbligatorietà dell'insegnamento religioso e delle pratiche religiose nella stessa misura fiDora in uso. Gli assegni finanziari per tale insegnamento hanno luogo nella stessa guisa che fino ad oggi. L'isiruzione religiosa, ecccdente l'attuale misura, comprise le pratiche religiose, è parimenti obbligatoria per gh scolari cattolici, quando è ordinata dopo aver preso contatto con l'Autorità scolastica statale. La cura per le spese necessarie a tale insegnamento spetta alia Chiesa, senza pregiudizio di un eventuale ordinamento futuro da stabilirsi di comune accordo dopo il ritorno di una migliore situazione economica.

L'istruzione religiosa è, in massima, impartita da sacerdoti; in caso di bisogno potranno essere adibiti all'uopo, di accordo fra l'Autorità ecclesiastica e la scolastica statale, anche maestri laici od altre persone laiche adatte. Per l'insegnamento della religione non saranno assunte se non persone che siano state dichiarate idonee a taie ufficio dall'Autorità ecclesiastica. La facoltà d'impartire l'istruzione religiosa è legata col possesso della missio *canonica* (articolo V § 4).

I programmi d'istruzione religiosa sono fissati dall'Autorità ecclesiastica ; come libri di testo per l'istrunone religiosa possono essere usati soltanto quelli, che sono stati approvati dall'Autorità ecclesiastica.

5 2. In materia di scuola e di istruzione negli istituti medi ed elementari rimangono garantit! alla Chiesa anche tutti gli altri diritti e facoltà, che le competono in conformità alie leggi statali ora in vigore.

§ 3. La Chiesa. gli Ordini e le Congregazloni religiose hanno il diritto, osservando le leggi generali scoUstiche. di fondare e dirigere scuole della categoria nominata al § 2, alie quali, per tutto il tempo in cui rimane adempiuta la condizione suddetta, spettano i dintti di istituti pubblici d'insegnamento.

f 4. Dove tali scuole (§ 3) dimostrano di avere una frequenza relalivamente considerevole, e per conseguenza fanno sentire la loro efficacia sullo stato, l'ampliamento o 1'erezione di scuole pubbliche analoghe in modo tale che le corrispondenti amministrazioni scolastiche ne ritraggano un risparmio economico. dovranDo ricevere dalle pubbliche spese in questo modo rtsparmiate adcguati contributi a seconda del miglioramento delle condizioni economiche.

Alie stesse condizioni possono essere partecipi di nffatti contributi anche le scuole tcnute da Associazioni Cattoliche. se e finchè sono riconosciute come scuole cattoliche dai rispettivo Ordinario diocesano ed hanr.o i requisiti richiesti dalle leggi per acquistare i diritti di scuole pubbliche.

Queste norme sono destinate nell'Austria a promuovere h scuola cattolica e con ciô anche a creare le preoresse per il futuro sviluppo della scuola pubblica confessionale cattolica.

Art. VII. 5 1. La Repubblica Austrlaca riconosce gli effetti civili ai matrimoni contratti in conformità del diritto canonico.

f 2. Le pubblicazioni di questi matrimoni hanno luogo secondo il diritto canonico. La Repubblica Aurtriaca si riserva di ordinarne anche la pubblicazione civile.

5 3. La Repubblica Austriaca riconosce la competenza dei tribunali e dei dicasteri ecclesiastici nelle cause concernenti la nullità del matrimonio e la dirpeasa dai matrimonio rato e non consumato.

14-1 prowedimenti e le sentenze relative, quando riano divenute definitive, saranno portate al Supremo Tr:bunale della Segnatura Apostolica. Questo controllers se siano state rispcttate le norme del diritto canonico relative alla competenza del giudice, alla citazione ed alla legittima rappresentanza o contumacia delle parti.

I detti prowedimenti e sentenze definitive coi relativi decreti del Supremo Tribunale della Segnatura

über den gegenwârtig bestehenden Zustand hinausgeht, das Benehmen mit der zustândigen obersten staatlichen Schulbehôrde herstellen werden.

Die Leitung und unmittelbare Beaufsichtigung des Religionsunternchtes und der religiôsen Uebungen kommt der Kirche zu./ 256

Die Verbindlichkeit des Religionsunternchtes samt den religiôsen Uebungen im bisherigen Ausmass wird gewahrleisteL Die finanzielle Obsorge für diesen Unterricht erfolgt in der bisherigen Weise. Ein darüber hinausgehender Religionsunterricht einschliesslich der religiôsen Uebungen ist für die katholischen Schüler ebenfalls verbindlich, wenn er im Benehmen mit der staatlichen Schulbehôrde eingerichtet wird. Die finanzielle Sorge fur einen solchen Unterricht obliegt, unvorgreiflich einer allfalligen kunftigen einvernehmlichen Regelung nach Wiederkehr besserer wirtschaftlicher Verhaltnisse, der Kirche.

Der Religionsunterricht wird grundsâtzlich durch Geistliche erteilt; im Bedarfsfalle kônnen hiezu im Einvernehmen zwischen der Kirchen- und staatlichen Schulbehôrde auch Laienlehrer oder andere geeignete Laienpersonen verwendet werden. Zu Religionslehrem dürfen nur solche Personen bestellt werden. die die Kirchenbehôrde als hiezu befahigt erklart hat Die Erteilung des Religionsunternchtes ist an den Bcsitz der misto *canonica* gebunden (Art V § 4).

Die Lehrplâne fur den Religionsunterricht werden von der Kirchenbehôrde aufgestellt; als Religionslehrbücher kônnen nur solche Lehrbücher verwendet werden, welche von dor Kirchenbehôrde für zulâssig erklârt wurden./ 257

§ 2. Soweit der Kirche rücksichtlich des niederen und mittleren Schul- und Unterrichtswesens gemâss den gegenwârtig geltenden staatlichen Gesetzen noch sonstige Rechte und Befugnisse zustehen, bleiben ihr dieselben gewahrt.

§ 3. Die Kirche. ihre Orden und Kongregatione t haben das Rccht, unter Bcobachtung der allgemeinen schulgesetzlichen Bestimmungen Schulen der im 5 2 genannten Art zu errichten und zu führen. denen auf die Dauer der Erfüllung diescr Voraussetzung die Rechte einer offentlichcn Lehranstalt zukommen.

§ 4. Wo solche Schulen (§ 3) eine verhSltnlsmSssig betrâchtliche Frequenz aufweisen und infolge dessen den Bcstand, die Erweiterung Oder Errichtung ôffentlicher Schulen gleicher Art in einer Weise beeinflussen, dass der betreffende Schulerhalter eine finanzielle Entlastung erfâhrt, haben sie aus dem hiedurch ersparten ôffentlichen Aufwand nach Massgabe der Bosserung der wirtschaftlichen Verhaltnisse angemessene Zuschüsse zu erhalten.

Solcher Zuschüsse kônnen unter den glcichen Voraussetzungen auch von katholischen Vereinen geführte Schulen dieser Art teilhaftig werden. wenn und solango sie vom zustândigen Diôzesanordinarius als katholische Schulen anerkannt sind und don gcsotzlichen Bedingungen für die Erwerbung der Rechte einer offentlichen Lehranstalt entsprechen.*f* 258

Durch diese Massnahmen soil das katholische Schulwesen in Oesterreich gefordert und damit auch die Voraussetzung für die Entwicklung zur offentlichcn katholisch konfesionellen Schule geschaffen werden.

Art. VII. 5 1. Die Republik Oesterreich erkennt den gemâss dem kanonischen Recht geschlosscnen Ehen die bürgerlichen Rechtswirkungcn zu.

§ 2. Das Aufgebot dieser Eheschliessungcn erfolgt nach dem kanonischen Rechte. Die Republik Oeslerreich behâlt sich vor, auch ein staatliches Aufgebot anzuordnen.

5 3. Dio Republik Oesterreich anerkennt die Zustândigkeit der kirchlichen Gorichto und BehÔrden zum Verfahren bezüglich der Ungültigkeit der Ehe und der Dispens von einer geschlossonen aber nicht vollzogenen Ehe.

§ 4. Die hicrauf bezuglichcn Vorfügungen und Urteile werden. nachdem sie reebtskrfiftig geworden sind. dem Obersten Gerichtshof der Signatura Apostolica vorgelegt. Dieser prüft. ob die Vorschnfton dos kanonischen Rechtcs über die ZusUndigkeit des Richtem. die Vorladung. die gesctzmâssige Vertretung und das ungesetzmâssige Nichtcrscheinen der Parteicn bcfolgt worden smd. Die genannten endgiltigen Verfugungen und Urteile werden mit den diesbezüihchen Vcrfü·

Apostolica saranno trasmessi alia Suprema Corte Austriaca. Gli effetti civüi incomincieranno dalla dichiarazione di eseguibilità emessa dalla Suprema Corte Austriaca in seduta segreta.

I 5. I Tribunali ecclesiastici e civili dovranno preitarsi reciproca assistenza legale, nell'orbita ciascuno della propria competenza.

Art. vIII. f L La nomina ecclesiastica dei Vicario Castrense sarà fatta calla Santa Sede dopo che Essa « sarà informata in via confidenziate presso il Governo Federate se contro la persona prescelta esistano obDiezioni dl carattere politico generate.

Il Vicario Castrense sarà rivestito della dignità vescovite.

§ 2. La nomina ecclesiastica dei Cappellani militari è fatta dal Vicario Castrense, previo accordo con il Ministro federate dell'Esercito.

δ 3. La susseguente nomina del Vicario Castrense e dei Cappellani militari, in quanto funzionari, ha luogo da parte dello Stato a norma delle leggi statali.

i 4.1 Cappellani militari hanno, riguardo allTsercito federate, competenza parrocchiale. Essi esercitano il sacro ministero sotto la giurisdizione dei Vicario Castrense.

ll Vicario Castrense eserciterà la sua giurisdizione anche sui personate religioso, maschile e femminile, degli Ospedali militari, qualora si addivenisse alia fondazionc di tali Ospedali.

Art. IX. La Repubbltea Austriaca riconosce i sequenti giorni festivi stabiliti dalla Chiesa: tutte le domeniche; il primo giorno dell'anno; il giorno dell'Epifania <6 gennaio); il giorno dell'Ascensione; il giorno del Corpus Domini; il giorno della festa dei Ss. Apostoli Pietro e Paolo <29 giugno); il giorno dell'Assunzione della B. V. Maria (15 agosto); il giorno di Ognissanli (1° novembre); il giorno della festa dell'Immacolata Concezione (8 dicembre); il giorno di Natale <25 dicembre).

Art. X. 5 1. Gb Ordini e le Congregazioni religiose possono liberamente fonderai e stabilirsi nella RepubOlica Austriaca in conformità delle prescrizioni canoni:he. nè soggiaccîono ad alcuna limitazione cia parte dello Stato riguardo alte lo.o residenze, al numero ed alla qualità dei loro membri — salvi i casi fissati in questo e nell'articolo XI 5 2 — nonchè al loro genere di vita a norma delle loro Costituzioni approvate dalla Chiesa.

I Superiori a vita delle Case austnache di Ordini religiosi. che richiedono la < stabilitas loci > per i loro nembri. devono avere la cittaoinanza austriaca.

Gli Ordini e te Congregazioni religiose, che si frigeranno in avvenire, acquisteranno personality giundica in Austria di fronte alio Stato mediante la consegna di una dichiarazione dei competente Vescovo diocesano (< Praelatus Nullius ») sull'awenuta fondazione in Austria, presso la suprema Autorità dello Stato per gli Affari dei Culto, la quale dietro richiesta rilascerà un documento di conferma.

Nel rimanente si applica la disposizione dell'articolo II di questo Concordato.

i 3. l Superiori provinciali, che hanno la loro sede g.undica 'n Austria, devono avere la cittadinanza austriaca.

I Superiori deUOrdine e di F.ovincie. che risiedono fuori dei territorio austriaco. anche se di altra nazionalnà, avranno il oirltto di visitare per sè o per llr. le Iπ'π case rttuafc in Austr:a.

i 4. l religiosi hanno il diritto di compiere i loro studl filosofici e teologici nclle Scuolc dei loro Istituto, o twite Alte Scuolc Pontificie in Roma.

Art. XI J 1. La prowteta dei benefici ecclesiastici appartlen»» all'Autoritâ ecclesiastica, salvo particolari dlritti di patronato o di presentazionc fondât! su speciali titon eanon.ci.

Le p irvvista dei ßenefici sui quai, lo Stato Federate od uti Fondo pubblico c-erciU» diritti di presenta-.. -ir.p. ηντλ luogo «n base ad una terna dl candidati

gun/gen des Obersten Gerichtshofes *der* Signatura Apostolica dem osterreichischen Obersten Gerichtihof? übersendet. Die bürgerlichen Rechtswirkungen treten mit der vom osterreichischen Obersten Gerichstshofe ia nichtoffentlicher Sitzung ausgesprochenen Vollstreckbarkeitserklarung ein. a

§ 5. Die kirchlichen und staatlichen Gerichte haben einander im Rahmen ihrer Zustandigkeit Rechtshilfe zu leisten.

Art. Vin. § 1. Die kirchliche Bcstellung des Mihtarvikars erfolgt durch den Heiligen Stuhl, nachdem dieser sich bei der Bundesregierung in vertraulicher Form unterrichtet hat, ob gegen die in Aussicht genommene Personlichkeit allgemein politische Bedenken vorliegen.

Der Militàrvikar wird die bfschôfliche Würde bckleiden.

5 2. Die kirchliche Bcstellung der Militirkaplane erfolgt durch den Militàrvikar nach vorherigem Eiavernehmen mit dem Bundesminister fur Heerwesen.

§ 3. Daraufhin erfolgt die staatliche Emennung der Militârseelsorge-Funktionàre nach den staatsgesetzL··chen Vorschriften.

§ 4. Die Militarkaplane haben hinsichtlich des Bundesheeres den Wirkungskreis von Pfarrem. Sie übea » das heilige Amt unter der Jurisdiktion des Militârvikars aus.

Der Militàrvikar wird die Jurisdiktion auch fiber das geistliche Personal mànnlichen und weibliehen Geschlechtes an den Militarspitalern ausuben. falis es zur Errichtung solcher Spitàler komrnen wird.

Art. IX. Die Republik Oesterreich anerkennt die von der Kirche festgesetzten Feiertage, diese sind: Alie Sonntage; Neujahrstag; Epiphanie (6. Jânner); Himmelfahrtstag; Fronleichnam; Fest der heiligen Apostel Peter und Paul (29. Juni); Maria Himmelfahrt (15. August); Allerheiligen (1. November); Tag der Unbefleckten Empfangnis (8. Dezember); Weihnachtstag (25. Dezember).

Art. X. § 1. Orden und religiose Kongregatior.em konnen in der Republik Oesterreich den kanonischea Bestimmungen gemâs frei gegriindet und aufgestellt werden; sie unterliegen von Seiten des Slaates keiner Einschrânkung in Bezug auf ihre Niederlassungen, die Zahl und — aus genommen die in diesem und in Artikel XI § 2 genannten Faile — die Eigenschaftcn ihrer Mltglieder sowie bezüglich der Lebensweise nach ihren kirchkch genehmigten Regeln. Sfl

Auf Lebenszeit bestelite Obéré osterrekhischer Ordensniederlassungen mit stabilitas loci ihrer Mugleder haben die ôsterreichische Bundesbürgcrschaft zu besitzen.

§ 2. Kiinftig zu errichtende Orden und religion Kongregationen erlangen in Oesterreich Rechtspersôalichkeit für den staatlichen Bereich durch die Hmte··legung einer Anzeige des zustândigen Diozesanbischofs (Praelatus Nullius) uber die in Oesterreich erfolgte Niederlassung bei der obersten staatlichen Kultusverwaltungsbehorde. welche hierüber auf Verlangen eine Bestâtigung ausstellt.

Im übrigen findet die Bestimmung des Artikels II dieses Konkorcates Anwencung.

5 3. Die Obérén der Provinzen. deren rechtlicher Sitz in Oesterreich gelegen ist, müssen die osterreichische Bundesbürgersùbaït besitzen.

Provinz- und Of ensobere, die ausserhalb des ôsterreichischen Staatsgebietes ihren Sitz haben, werden, auch wenn sie anderer Staatsangehôrigkeit sind, das Recht besitzen. selbst oder durch anderc ihre in Oesterreich liegenden N.eccrlassungen zu visitieren.

5 4. D:e Ordensm.tglieder haben das Recht, ihren philosoph sch-theologischen Studien in den Schulen ihres Institutes oder in cen pàpstlichen Hochschulen in Rom zu obliegen. 51

Art. XI. § I. Die Besetzung der kirchlichen Benetizicn steht der Kirchenbehorce zu, abgesehen von besonderen Palronats-und Prasentierungsrechten. die auf kanonischen Sondertileln beruhen.

D e Besetzung jene.· Benefizien, auf welche der Bund oder ein offentlicher Fonds Présentâtionsrechle ausübt, wird auf Grund efner Dreierliste von Kandi-

wfIRROuL UM;V - C : i Y 1,ißκ'AS?>
CLEVELAND, OI GO

scelti daU'Ordinario diocesano in conformité con Ic prescrizioni canoniche e notificata al competente Ufficio dello Stalo per il Culto.

Il Vescovo diocesano od il Prelato « Nullius » subito dopo la nomina di un ecclesiastico ad un beneficio parrocchiale ne darà comunicazlone al Governo.

2. In considerazione delle spese dello Stato per gli assegni degli ecclesiastici, non verranno assunt! alia direrione ed alTamministrazione delle diocesi, alTufficio di parroco ed aLTinsegnamento religioso nelle scuole pubbliche, come pure a tutti quegli uffici ecclesiastici, ai quali è proweduta per legge una dotazione (supplemento di congrua) sui fondi dello Stato, sc non ecclesiastici, i quali

a) abbiano ln cittadinanza austriaca ;

b) abbiano atteso con successo agli studl prcscritti di teologia, almeno per un triennio, in un Istituto teologico deU'Austria, od in una Facoltà teologica cattolica di lingua tedesca, oppure in un'Alta Scuola Pontificia in Roma.

Mediante intesa tra le Autorità ecclesiastiche e statali si potrà prescindere, nei singoli casi, dai suddetti requisiti, per i coadiutori parrocchiali, e per i sacerdoti incaricati in via prowisoria dell'insegnamento religioso.

Le Autorità ecclesiastiche competenti rimuoveranno dal suo ufficio il sacerdote che venisse a perdere la cittadinanza austriaca, salvo il caso di dispensa, d'intesa tra le Autorité ecclesiastiche e civili.

Gli Ordinari diocesani non conferiranno un ufficio ecclesiastico pubblico a sacerdoti che siano stati concannati per crimine (art. XX), nè li ripristineranno in esso, senza il consenso dei Governo Federate.

Art. XII. § 1. La nomina agli uffici ecclesiastici è valida dalla data della collazione deU'ufficio: questa data sarà comunicata dalle competenti Autorità ecctessstiche al competente Ufficio dello Stato per il Culto.

5 2. L'amministrazione ed il godimento delle rendite delle prebende ecclesiastiche secolari è, durante la vacanza, disciplinata dalle norme del diritto canonico. Se, perô, tali prebende hanno in massima per Jegge diritto a prestazioni economiche dal Fondo di religione (< Re-Hgionsfond > o sussidi dello Stato) ne saranno devolute le rendite, durante la vacanza, al Fondo di religione.

Art. XIII § 1. Sono garantiti nell'orbita delle leggi dello Stato vigenti per tutti i béni mobili ed immobili degli enti giuridici ecclesiastici. Dentro gli stessl limiti. la Chæsa ha il diritto di acquistare e possedere nuovi beni, e lo cose cosi acquistate saranno nella stessa guisa inviolabili.

5 2. Il patrimonio degli enti giuridici ecclesiastici è anuninistrato e rappresentato dagli organi competenti a norma dei Diritto canonico. Per gli Ordini e le Congregazioni religiose, è considerato davanti al Foro circle. come legittimo rappresentante per la stipulazione di atti giuridici, il Superiore della Casa, e, se si tratta di negozi giuridici di Comunità maggiori, il rispettivo Superiore.

La gestione dei beni ecclesiastici ha luogo sotto la ngilanza ed il controllo delle competenti Autorità ecdesiastiche o dei Superiori dellOrdine. Senza il loro consenso tali beni non possono essere alienati nè gearstL

Si richiede inoltre il consenso anche dell'Autorità Catale per il Culto, ogniqualvolta la progettata alienarone o l'aggravio dei fondi ecclesiastici porta come «nseguenza per il pubblico erario nuovi o più elevati sussidi. Lo Stato non prenderà una decisione al riguardo, se non dopo aver udito VOrdinario diocesano.

i 1 L'ordinamento e l'amministrazione delle fondazioni ecclesiastiche spetta ai competenti organi ecclesiastici.

f 4. I soggetti giuridici ecclesiastici non saranno sottoposti ad alcuna particolare imposta e analoghe contribuzioni. che non gravano anche sugli altri soggetti

daten erfolgen. welche der Diôzesanordinarius nach den Vorschriften des kanonischen Rechtes wahlt und der staatlichen Kultusverwaltungsbehorde bekannt gibt.

Der Didzesanbischof (Praelatus Nullius) wird sofort nach Bestellung eines Geistlichen zu einem Pfarrbenefizium hievon der Regierung Mitteilung machen.

§ 2. In Anbetracht der Auslagen des Bundes fur die Bezüge der Geistlichen werden zur Leitung und Verwaltung der Diozesen. zum Pfarramte und zur Erteilung des Religionsunterrichtes in den ôffentlichen Schulen, cndlich zu allen jenen geistlichen Dîenstposten. für welche eine Dotation (Kongruaerganzung) aus ôffentlichen Mitteln gesetzlich vorgesehen ist, ausschliesslich Ge:stliche bestellt, die

a) die ôsterreichische Bundesbürgcrschaft besitzen ; / 263

b) die vorgeschriebenen theologischen Studien an einer kirchlichen theologischen Lchranstalt Oesterreichs oder an einer deutschsprachigen katholisch-theologischen Fakultàt oder an einer pâpstlichen Hochschule in Rom durch mindestens drei Jahre mit Erfolg zurückgelegt haben.

Von diesen Erfordernissen kann für Hilfspriester sowie fur vorübergeheno ais Religionslehrer bestelite Geistliche in Fallen kirchlichen und staatlichen Einvernehmens abgesehen werden.

Bei Verlust der Bundesbürgerschaft wird der betreffende Geistliche seitens der zustandigen kirchlichen Behorde von seinem Amte cntfernt werden. falis nicht im Einvemehmen zwischen kirchlicher und staallicher Behôrde Nachsicht ertellt wird.

Die Diôzesanordinarien werden Geistliche. die wegen eines Verbrechens verurteilt worden slnd (Artlkel XX). nur mit Zustimmung der Bundcsregierung im offentlich-kirchlichen Dienste anstellen oder wiederanstellen.

Art. XII. 5 1. Die Bcstellung zu einem kirchlichen Amte ist vom Tage der Amtsübertragung an wirksam; dieser Zeilpunkt wird seitens der zustandigen Kirchenbehorcc der staatlichen Kultusvenvaltungsbehbrde mitgeteilt./ 2G<

§ 2. Die Verwaltung und der Genuss der Einkunfte weltgcistlicher Pfrünoen wàhrena der Vakanz regelt sich nach den Normen des kanonischen Rechtcs; insoferne aber für eine solche Pfründe ein grunnsUtzlicher gesetzlicher Anspruch auf finanzielle Leistungen aus dem Religionsfonds bzw. staatlichen Mitteln besteht. fliessen die Einkünfte wâhrend der Vakanz in den Religionsfonds.

Art. XIII. i 1. Die beweglichen und unbewcglichcn Güter der kirchlichen Rcchtssubjekte werden im Rahmen der für alte geltenden Staatsgcsctze gcwahrleistct. In eben diesem Rahmen hat die Kirche das Rccbt, neue Güter zu crwcrben und zu besitzen; dic derart crworbenen Güter werden in gleicher Weise unverletzlich sein.

§ 2. Das Vermogcn der kirchlichen Rcchtssubjekte wird durch die nach dem kanonischen Rechte berufenen Organe vcrwaltet und vertreten; bei Orden und Kongrcgationen gilt für den staatlichen Bercich bel Abschluss von Rechtsgeschâften der Lokalobere und soweit es sich um Rechtsgeschafte hôherer Vcrbànde handelt, der Obéré des betreffenden Verbandes ais der berufene Vcrtreter.

Dic Gebarung mit dem kirchlichen Vermogcn findet unter Aufsicht und Kontrolle der zustàndigen Ktrchenbehorden oder Ordensoberen statt. Ohne deren Zustim-/ 265 mung kann soJchcs VermÔgen weder verauxsert noeh belastet werden.

Ueberdies bedarf es der Zustimmung auch der staatlichen Kultusverwaltung» wenn die bcabsichugte Verausserung oder Bclastung von kirchlichen SUmmvermôgen die Leistung von Zuschüssen oder erhohten Zuschüssen aus ôffentlichen Mitteln bedingt. Der staatlichen Stellungnahme gcbt die Anhôrung des Didstsanordinarius voraus.

5 3. Die Ordnung und Verwaltung der kirchlichen Stiftungen steht den kirchhcben Organen zu

? 4. Die kirchlichen Rcchtssubjekte werden kelner Sondersteuer und dergleichen Abgnben untorworfea werden. die nicht auch für andere Rcchtssubjekte gvHen.

giuridici. Ciô vale anche per le scuole particolarmente mdlcate all'articolo VI § 3 e δ 4 capoverso 2.

Art. XIV. Gli affari amministrativi delle società ecclesiastiche sono regolati dalla Chiesa, a cui spetta in massima il diritto di hscuotere tasse; nell'imposizione delle tasse, come, in generale, in tutti quel cast in cui iono toccati gli interessi dello Stalo, si procederà d'intesa con le Autorità civili.

Per l'esecuzione di questa massima saranno fissate dalle Autorità diocesane linee direttive d'intesa con il Ministère del Culto.

E' garantito l'aiuto dello Stato alla Chiesa per la riscossione di oneri da parte dei membri delle società ecclesiastiche, sempre che questi oneri siano stati imposti d'accordo coi poteri dello Stato oppure si fondino su altri titoli giuridici.

Art. XV. § 1. La Repubblica Austriaca adempirà sempre verso la Chiesa Cattolica in Austria i suoi obolighi finanziarii, fondati su legge. convenzione o particular! titoli giuridici.

δ 2. Fino a nuovo regolamento da stabilirsi d'accordo con la Santa Sede la base per la dotazione del Clero attivo e pensionato è l'attuale legislazione sulla congrua. c ciô in modo che in caso di cambiamento negli dipendi degli impiegati dello Stato anche per il Clero debba aver luogo un analogo cambiamento.

5 3. Agli Arcivescovi. ai Vescovi diocesani ed al Prelato Nullius, ai loro Coadiutori, Ausiliari e Vicari generali, non prowisti di una dotazione sufficiente pro-/eniente da fondi e redditi della mensa, oppure dal Fondo di religione o dall'erario pubblico, sarà corrisposto, in quanto la situazione economica dello Stato lo consente, un congruo supplemento dal pubblico erario, a norma di un accordo da concludersi colla Santa Sede.

§ 4. Non appena lo consente la situazione economics dello Stato, la nuova diocesi di « Innsbruck-Feldkirch » sarà prowista di Capitolo. Il numero del digmtari e dei canonici sarà stabilito d'accordo fra la Santa Sede e la Suprema Autorità di Stato per il Culto.

5 5. Se i redditi delle Chiese metropolitane e cattedrali non siano sufficienti per la manutenzione dei relativi edifici sacri, per le spese del culto divino e per gli stipendi agli inservienti laid. necessari per tali chiese, il Governo. esaminato lo stato delle cose, vi contnbuirà per il coprimento del deficit nel limite almeno delle prestazioni eseguite finora e nella misura delle sue possibilité finanziarie.

δ 6. Lo Stato corrisponderà come finora nel limiti delle sue possibilité finanziarie convenienti contributi. — da fissarsi. qualora dovesse introdursi una qualche innovazione, d'accordo con la Santa Sede, — ai Seminari. ordinati secondo la prescrizione del Diritto Canonico. Circa tali assegni rimane integro 1'obbligo del rcndiconto allo Stato.

I 7. AU'erezione di offici ecclesiastici, per i quali si ehiede dal Governo un supplemento di congrua, è necessario il consenso delle Supreme Autorità statali per il Culto. Esse nconosceranno eventualmente anche la personalità giuridica dei nuovi offici per il foro civile. Al contrario quegli offici ecclesiastici, per i quali lo Stato non corrisponde emolumenti dl congrua, possono dalle competenti Autorità ecclesiastiche essere liberamento eretti o mutati. In questi ultimi casi se aU'officio novellamente eretto deve spettare la personalità giuridica nel foro civile, il competente Vescovo diocesano (Prelato « Nullius ·) darà notizla delTnwenuta erezione alie Autorité suddette. le quali rilascieranno un relativo certificate.

l mutamenti dei confini delle parrocchie sono di «pettanza deUOrdinario diocesano. Le Autorità statali m parola si riservano di proporre quoi mutamenti che sono atti nd apportare économie c che sono considenti come pralicamcnte attuabili.

I P. Gli edificl ed i tendi dolio State, che al présente «ervono immediatamente o mediatamente a scopi ec-

Dies gilt auch hinsichtlich der im Artikel VI | 3 und § 4 Absatz 2 nàher bezeichneten Schulen.

Art. XIV Die Verwaltungsangelegenheitcn der kirchlichen Vcrbande werden von der Kirche geregelt, wobei der Kirche das Recht zur Einhebung von Umhgen grundsatzlich zukommt; bei Vorschreibung von Umlagen wie überhaupt in alien jenen Fallen, in denea staatliche Interessen berührt werden. wird im Einvernehmen mit der staatlichen Gewalt vorgegangen. Zwecks nàherer Durchführung dieses Grundsatzes werden ven den kirchlichen Diozesanbehorden im Einvernehmen mit/der staatlichen Kultusverwaltung Richtlinien aufgestellt werden.

Zur Hereinbringung von Leistungen seitens der Mitglieder von kirchlichen Verbânden wird der Kirche der staatliche Beistand gewâhrt. sofeme diese Leistungen im Einvernehmen mil der Staatsgewalt auferiegt wurden oder aus sonstigen Titeln zu Recht bestehen.

Art. XV. $ 1. Die Republik Oesterreich wird dec katholischen Kirche in Oesterreich gegenüber stets ihre finanziellen Pflichten erfüllen. welche auf Gesetz, Vertrag oder besonderen Rechtstiteln beruhen.

§ 2. Bis zu der im Einvernehmen mit dem Heiligen Stuhl vorzunehmenden Neuregelung wird die Grundhge für die Dotierung des aktiven und pensioniertra Klerus die gegenwartige Kongruagesetzgebung bildec. und zwar mit der Massgabe. dass bei Aenderungen des Diensteinkommens fur die Bundesangestelllen eine analogo Aenderung fur den Klerus zu treffen sein wird.

δ 3. Den Erzbischôfen, Diôzesanbischôfen (Praelatus Nullius), ihren Koadjutoren. Weihbischôfen und Generalvikaren. welche nicht mit einem hinreichenden. aus den Fonds und Ertragnissen der Mensa oder aus dem Religionsfonds bzw. Bundesschatz stammenden Einkommen ausgestattet sind, wird gemass einem mit dem He;·ligen Stuhle zu treffenden Abkommen. soweit die staatsfi/nanziellen Verhâltnisse dies erlauben, eine angemessene Zulage aus ôffentlichen Mitteln auszubezahlen sein. S

§ 4. Sobaid die staatsfinanziellen Verhâltnisse es gestatten. wird die neue Diôzese « Innsbruk-Feldkirch i ein Kapitel erhalten. Die Zahl der Dignitâre und Kanoniker wird im Einvernehmen zwischen dem Heiligen Stuhle und der obersten staatlichen Kultusverwaltung festgesetzt.

ξ 5. Insoweit das Vermôgen der Metropolitan- und Kalhedralkirchen für die Erhaltung der betreffenden Kirchengebàude, für die Kosten des Gottesdlenstes und die Entlohnung der erforderlichen weltlichen Dienstpersonen an diesen Kirchen nicht hinreichen sollte, wird der Bund nach Ueberprüfung dor Sachlage rur Bedeckung des Abganges im Rahmen wenigstens seiner bisherigen Pràstationen und nach Massgabe der staatsfinanziellen Leistungsfahigkcit beitragen.

§ 6. Der Bund wird den Priesterseminarien. die gemass der Vorschriften des kirchlichen Gesetzbuches eingerichtet sind, wie bisher im Rahmen der staatsfinanziellen Leistungsfâhigkeit angemessene Zuschüsse gewâhren. deren Neuregelung einvernehmlich mit dem Heiligen Stuhle getroffen wird. Die Abrechnungspflicht gegenüber dem Bunde bleibt hinsichtlich solcher Zuwendungen unberührt.

§ 7. Die Errichtung kirchlicher Stellen. für welche eine Kongruaer gànzung vom Bunde angestrebt wird. 31 bedarf der Zustimmung der obersten staatlichen Kullusverwaltung, welche hiebei erforderlichenfalls auch die Rechtspersonlichkeit der neuerrichteten Stellc fur den staatlichen Bereich bestatigen wird. Dagegen kronen kirchliche Stellen. für welche der Bund keine Kongruazahlungcn leistet. von der zustandigen kirchlichen Behorde frei errichtet odor umgewandelt werden; sofern in diesen letzteren Fallen der ncu errichleten Stelle auch für den staatlichcn Bereich RechtspersÔnlichkcit zukommen soli, wird vom zustândigen Diôzesanbischot (Praelatus Nullius) eine Anzeige über die erfolgte Errichtung bei der obersten staatlichen Kultusverwaltung zu hinterlegen sein, welche hierüber eine Bestitigung ausstellt.

Aenderungen in der Abgrenzung von Pfarrsprengeln stehen den Diôzesanordinarien zu. Die oberste staatliche Kultusverwaltung behàlt sich vor. solche Aenderungen anzuregen. die geeignet sind. Ersparungcn herbeizufuhren. und die als sachlich vertretbar erachtet werden.

5 8. Die Gcbàude und Grundstücke des Bundes, welche gegenwârtig unmittelbar oder mittelbar kirchlichen

A LftRvtüVL UND. OHIO CLEVELA W i a ô IÏY R

desiastici, compresi quelli goduti dagli Ordini e dalle Congregazioni religiose, sono lasciati a tali scopi anche in awenire avendo riguardo ai contratti eventualmente esistenti

I 9. I Fondi di religione hanno carattere ecclesiastico. Essi sono persone giuridiche e fino a nuova disposûione saranno. come finora. amministrati dallo Stato a nome della Chiesa. Nei rapport! tra il Fondo di religione e l'erario dello Stato, e. in particolare, per quel che riguarda l'obbligo di supplementi finanziari da parte di quesfultimo. non avrà luogo alcun cambiamento.

Art. XVI. Per le persone che si trovano nei pubblici ospedali. nelle case di salute, di cura e simili, come pure nelle careeri. case di pena e di lavori forzati, nei ricoveri di educazione od altri istituti dei genere, — qualora tali istituti non siano provvisti. d'intesa con il competente Ordinario diocesano, di una propria assistenza religiosa —, è garantit© al parroco del luogo e, in sua vece, al sacerdote da lui incaricato il diritto di libero accesso presso i ricoverati per il libero esercizio dei suo ministero spirituale.

Si è d'accordo che, nel caso in cui si stabilised in un istituto una propria assistenza religiosa, la nomina delTecclesiastico ad essa deputato sarà sempre fatta d'accordo con l'Ordinario diocesano.

Art. XVII. Le entrate, di cui godono gli ecclesiastici per ragione dei loro ufficio, sono esenti da pignorabilità, nella stessa misura in cui lo sono gli stipendi degb impiegati dello Stato.

Art. XVIII. Gli ecclesiastici non possono essere richiesti dai magistrat! o da altre autorità a dare informazioni su persone o materie, di cui sono venuti a cor.oscenza sotto il segreto inerente al loro ufficio spirituale.

Art. XIX. Gli ecclesiastici ed i religiosi sono esenti dalfufficio di giurato e di scabino.

Art. XX. Nel caso di deferimento al magistrat© penale di un ecclesiastico o di un religioso. Il trlbunale civile deve informarne immediatamente l'Ordinario della diocesi competente, e sollecitamente trasmettere al medesimo i risultati delTistruttoria, e, ove abbia luogo, la sentenza definitiva tanto in primo grado quanto in appello.

In caso di arresto e di detenzione, l'ecclesiastico o il religioso deve essere trattato coi riguardo dovuto a) suo stato ed al suo grado gerarchico.

Nel caso di condanna valida ed incondizionata per crimine di un ecclesiastico, il Governo Federate — senza pregiudizio delle altre conseguenze che possono derivare dalle prescrizioni delle leggi penal! — ordinerà la sospensione degli emolumenti che gli sono dovuti (supplemento di congrua), se l'Ordinario diocesano non fabbia già destituito dal suo ufficio.

Art. XXI. L'uso dell'abito ecclesiastico o religioso da parte di secolari o da parte di ecclesiastici e di religiosi. ai quali esso sia stato interdetto con prowedimento definitivo dalla competente autorità ecclesiastica, che dovrà a questo fine essere ufficialmente comunicato alia competente autorità civile, è vietato e punito con te stesse sanzioni e pene, colle quali è vietato e punito l'uso abusivo della divisa militare.

Art. XXII. Tutte te altre materie, relative a persone e cose ecclesiastiche, delle quali non si è trattato negli articoli precedent!, saranno regolate secondo il diritto canonico vigente.

Se in awenire sorgesse qualche difficoltà sulla interpretazione dei precedent! articoli, o si rendesse necessario il regolamento di questioni relative a persone o cose ecclesiastiche non trattato ln questo Concordate, che toccano anche la sfera dello State, la Santa Sede ed il Governo Federate procederanno. di comune inteüigenza, ad un'amichevole soluzione od accordo.

Coll'entrata in vigore del présente Concordato tutte le leggi ed ordinanze. ancora vigenti in Austria, in quanto si trovino in opposizione con te disposizionl di questo Concordato, saranno abrogate.

Zwecken dienen, cinschliesslich jener. in deren Genuss religiose Orden und Kongregationen stehen. werden auch fernerhin unter Bedachtnahme auf allenfalls bestehende Vertrage diesen Zwecken überlassen.'

§ 9. Den Religionsfonds kommt kirchlicher Charakter zu; sie sind juristische Personen und werden bis auf welteres wie bisher in Namen der Kirche vom Bund verwaltet. Im Verhàltnis zwischen Religionsfonds und Bundesschatz. namentlich auch hinsichtlich der finanziellen Ergànzungspflicht des Letzteren. tritt keine Aenderung ein.

Art. XVI. Für die in ôffentlichen Spitalern. Heil-Versorgungs- und dergleichen Anstalten sowie in Gefangenenhâusern, Strafanstalten, Arbeitshàusern. Anstalten für Erziehungsbedürftige und dergleichen Anstalten untergebrachten Personen wird. soweit nicht für die einzelne Anstalt im Einvernehmen mit dem zustândlgen Diozesanordinarius eine eigene Amtaltsseelsorge eingerichtet ist. dem Ortseelsorger und dem an seiner Stelle beauftragten Geistlichen das Recht des freien Zutrittes zu den Anstaltsinsassen behufs fréter Ausübung seines geistlichen Amtes gewahrleistet

Es besteht Einverstandnis, dass im Faile der Einrichtung einer eigenen Anstaltsseclsorge die Bestellung der betreffenden Geistlichen im Einvernehmen mit dem Diozesanordinarius erfolgt. 270

Art. XVII. Das Einkommen, in dessen Genuss die Geistlichen kraft ihres Amtes stehen. ist im glcichen Masse exekutionsfrei, in dem es die Bezüge der Angestellten des Bundes sind.

Art. XVIII. Die Geistlichen konnen von Gerichtsbchôrden oder anderen Behorden nicht um die Erteilung von Auskünften über Personen oder Dinge ersucht werden, bezüglich deren sie untcr dem Siegel geistlicher Amtsverschwiegenhcit Kenntnis erhalten haben.

Art. XIX. Die Geistlichen und Ordenspersonen sind vom Geschworenen- und Schoffenamt befreit

Art. XX. Im Faile der strafgerichtlichcn Bclangung eines Geistlichen oder einer Ordensperson hat das staatliche Gericht sofort den für den Belangten zustandigen Diôzesanordinarius zu verstandigen und demselben raschestens die Ergebnlsse der Voruntersuchung und gegebenenfalls das Endurteil des Gerichtes sowohl in der ersten als in der Berufungsinstanz zu übermitteln.

In Faile der Verhaftung und Anhaltung in Haft soil dcr Geistliche (Ordensperson) mit der seinem Stande und seinem hierarchischen Grade gebûhrenden Rücksicht behandelt werden. ' 271

In Faile dcr rechtskràftigcn unbedingten Verurtellung eines Geistlichen wegen eines Verbrcchens wird die Bundesregierung, unbcschadet sonstiger aus den strafgesetzlichcn Vorschriften sich ergebendcr Rechtsfolgen. falls der Diôzesanordinarius den Geistlichen nicht ohnehin von seinem Amte entfernt, die Einstcllung der ihm etwa zukommenden Dotation (Kongruaergânzung) verfügen.

Art. XXI. Der Gebrauch des kirchlichen Oder Ordensgewandes seitens Laicn odor seitens Geistlicher und Ordenspersonen. denen er von der zustandigen Kirchcnbehorde durch endgultige Anordnung verboten worden ist, die zu diesem Zwccke der zustàndigen staatlichcn Behôrde amtlich bekanntzugeben sein wird. ist untcr den gleichen Sanktionen und Strafcn verboten, mit welchen der Missbrauch der militârischcn Uniform verboten und bestraft wird.

Art. XXII. Allé anderen auf kirchlichen Personen oder Dinge bczüglichen Materien, welche in den vorhergehenden Artlkeln nicht behandelt wurden. werden dem geltenden kanonischen Recht gemfiss gcregelt werden

Solltc sich in Zukunft irgendelne Schwterigkrit bezüglich der Auslegung dcr vorstchendcn Artikel ergeben oder die Rcgelung einer in diesem Konkordate nicht behandel'ten, kirchlichc Personen oder Dmge betreffenden Fragc. die auch den staatlichcn Bereich berührt. notwendig werden. so werden dcr Hcilige Stuhl und die Bundesregierung im gcmcinsamcn Einverstindnis eine freundschaftliche Losung herbeifuhrvn. bzw. eine cinvernehmliche Regelung treffen 272

Mit dem Inkrafttreten des gegenwirtigen Konkordates werden allé in Oesterreich noch in Ge Rung stehenden Gesetze und Verordnungcn. insoweit sic nut den Bestimmungen dieses Konkordates in Widerspruch stehen. ausser Kraft treten.

Art. XXIII. Questo Concordato. ll cui testo tedesco ed italiano fanno medesima fede. dovrà essere ratificato e gli Istrumenti della ratifies dovranno essere scambiati quanto prûna. Esso entrerà in vigore il giorno dello scambio di detti Istrumenti.

In fede di che i Plenipotenziari hanno firmato il presente Concordato.

Fatto in doppio originale.

Città del Vaticano. 5 Giugno 1933.

Art. XXIII. Dieses Konkordat, dessen deutscher und italienischer Text gleiche Kraft haben. soli ratifiztert und die RaLfikationsurkunden sollen moglichst bald ausgetauscht werden. Es tritt mit dem Tage ihr« Austausches in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmachtigten daj gegenwartige Konkordat unterzeichnet

Geschehen in doppelter Urschrift.

In der Vatikanstadt, am 5. Juni 1933.

Eccenio Cardinale Pacelli. Engelbert Dollfuss. Bundeskanzler. Kurt Schuschnzgg. Bundesminister./ $

PROTOCOLLO ADDIZIONALE.

In merito al Concordato fra la Santa Sede c la Repubbl/ca Austriaca sottoscritto nella Città del Vaticano il 5 Giugno 1933 le Alic Parti Contraenti hanno fatto le seguenti dichiarazioni, che debbono valere come parti integranti del Concordato medesimo.

AWArt. IV δ 2

Si dichiara, che nel caso che il Governo Federate dell'Austria sollevasse una eccezione di carattere politico generate, deve essere fatto il tentativo di giungere ad una intesa fra la Santa Sede ed il Governo Federate. analogamente alia disposizione dell'art XXII capoverso 2 del Concordato; ma sc questo tentativo rimar.esse senza risultato, la santa Sede è libera di effettuare la prowista. Lo stesso vale anche per la nomina di un Coadiutore con diritto di successione di un Arcivescovo o Vescovo o Prelato nullius Austriaco.

AIl'Art. V 5 1 *capovcrso 3:*

Da parte della Suprema Autorità di Stato per JIstruzione sarà stabilito, dopo uditi i competenti Vescovi diocesani. da quail Istituti ecclesiastici di teologia sia possibile, durante il corso degli studi, il passaggio ad una Facoltà cattolica di teologia mantenuta dallo Stato, salvi gli altri requisiti richiesti per l'ammissione allo studio ordinario di una University. In considerazione di cib anche la Santa Sede avrà cura che il programma di studio dei detti Istituti ecclesiastici sia, ncirambito del loro proprio scopo, conforme, per quanto è possibile, nei punti essenziali al programma delle Facoltà cattoliche tcologiche mantenute dallo Stato.

AWArt. V § 2:

Le lauree in speciali discipline teologiche conseguite nelle Alte Scuole Pontificie sono riconosciute in Austria. in quanto non si tratta delTesercizio di una professione civile.

All'Art. V § *4:*

Se un professore, rimosso. in conformità di quanto è stabilito in questo Concordato, dall'esercizio del suo magistero. non trova altro impiego al servizio dello Stalo, sarà nella sua quality di insegnante dello Stato messo a riposo con la pensione che gli corrisponde in base a: suoi anni computabili di servizio. e. in ogni caso, con il minimo di pensione, sempre che. a norma delle altre prescrizioni dello Stato, non abbia perduto ll diritto alia pensione.

Lo rtesso vale per i maestri cattolici di religione neRli istituti modi statali. Anche a questi maestri si applica in senso analogo la disposizione relativa alTobbligo dl prowedcre ud una Idonea supplenza.

AIΓAΠ. VI 5 1 capoverso *1:*

Ad evitare equivoci ₹ient stabilito che sotto il nome di brtitutl d'lstruzione mcdii ed elemcntari vengono ar.chc compresc te scuole industrials, d'arte c mestieri. agricole e forestall, commerciali e simili, compresc le relative scuole di perfezionamento.

All'Articoto VI I 1 capoverjo *3:*

Periodo 1 : Spctta al maestro dl religione il dispensare dal prendvr parte allé pratiche religiose.

ZUSATZPROTOKOLL

BezügLch des in der Vatikanstadt am 5. Juni 1933 unterzeichnetcn Konkordatcs zwischen dem Hediger. Stuhl und der Repubhk Oestcrreich haben die hohea vertragschliessencen Teile die folgenden Erklàrungea abgegeben. die als integrierende Bestandteile des Koakordates zu gelten haben.

Zu *Artikel IV ξ 2*

Wird erklart, dass :m Faile, als die dsterreichischc Buncesregierung einen Einwand allgcmein polltischer. Charakters erheben sollte, der Versuch zu untemehiren 1st, zu einem Einvernehmen zwischen dem Heiligen Stuhle und der Bundesregierung analog der BesX-r.-mung des Artikels XXII Absatz 2 des Konko-dates a gelangen; sollte dieser Versuch e-folglos bleiben. so & der Heilige Stuhl in der Durchführung der Besetzuag frei. Das Gleiche gilt auch für die Ernennung does Koadjutors mil dem Rechte e'er Nachfolge für cine.: ostcrreich.'schen Erzbischof Oder Bischof Oder einen Prâlaten nullius.

Zu *Artikel V* § I *Absatz 3:*

Seitens der obersten staatlichen Unterrichtsverwltung wird nach Anhôrung der zustândigen Diôze san- jm bischôfe festgestellt werden, von welchen kirchlichen theologischen Lehranstalten der Uebertritt an eine vom Staate erhaltene katholisch-theologische Fakultât wàhrend des Studiengangcs bei Erfüllung der für die Zulassung zum ordentlichen Universitytstudium sonst vorgeschriebcnen Voraussetzungen môglich ist. Im Hinblick darauf wird auch der Heilige Stuhl dafür Vorsorgc treffen, dass der Studienplan dieser kirchlichen Lehranstalten im Rahmen der ihnen gestellten Aufgaben dem Studienplane der vom Staate erhaltenen katholisch-tbeologischen Fakultâten in den wesentlichen Punkten nach Môglichkeit angepasst werde.

Zu *Artikel V § 2:*

Die an pàpstlichen Hochschulen erworbenen Doktoratc aus Tvilgebicten der Theotegie gelten in Oesterreich insoweit, als cs sich nicht um die Ausübung eines wcltlichen Berufes handelt.

Zu *Artikel V § 4:*

Falls em gem&ss dieser Konkordatsbestimmung von der Ausübung seiner Lchrtâtigkeit enthobener Professor nicht eine andere staatliche Verwendung findet, wird er in seiner Eigenschaft als Bundeslehrer unter Zuerkennung des ihm gemass seiner anreebenbaren Dienstzeit zukommenden Ruhegenusses. jedcnfalls abcr des Mindestruhegenusses, sofern er nach Massgabe der sonsti gen staatlichen Vorschriften nicht überhaupt den r$ Anspruch auf Ruhcgcnuss verwirkt hat, in den Ruhestand versetzt.

Das Gleiche gilt für die katholischen Religionstehrer an den staatlichen mittlercn Lehranstalten. Die Bestir?.· mung über die Sorge fur einen entsprechenden Ersatz hat auf diese Lehrer sinngemass Anwendung zu finden.

Zu Arrtkel VI § *1 Absatz 1:*

Zur Hintanhaltung von Missverstandnissen wird festgestellt, dass zu den niederen und mittleren Lchranstalten auch die gewerblichen, Handwerker-, die land- und forstwirtschaftlichen. kommerziellen und dergleichon Schuten cinschlicsslich der bezüglichcn Forlbil· dur.gsschulen zahlen.

Zu Artikel VI § 1 *Absatz 3:*

Satz 1 : Die Erteilung von Dispensen von der TeQnahme an den religiüsen Uebungen steht dem Religionslehrer zu.

M8KAA. UNW. IY Iu- CLEVEI AND. OI ^·

Periodo 2: Con cio non è escluso. che. verificandos: una mutazione negli analoghi assegni di altri maestri, siano pure corrispondentcmente cambiati quelli dei maestri di religione.

All'Arr. VI ê *2:*

Si è d'accordo, che verificandosi inconvenienti nelh vita religiosa e morale degli scolari cattollci, come azche influénze perniciose od indebite sui medesimi sella scuola, cd in particolar modo eventual! offese alla loro fede od ai loro sentimenti religiosi nell'insepamento. gli Ordinari diocesani ed i loro delegati banno il diritto di ricorrere aile Autorità scolastiche sUtali, le quali avranno cura di porvi conveniente riparo.

Si è particolarmente d'accordo che nel Burgenland le scuole confessionali conservano il loro carattere di scuole pubbliche.

Si è inoltre d'accordo che nel caso di un cambiamento dell'organizzazione delle autorità scolastiche nel territorio federate o in parti di esso, sarà convenientemente proweduto a che la Chiesa possa far valere come finora i suoi interessi.

AWArt. VI § 3:

Si è d'accordo che gli Enti giuridici ecclesiastici nominati al § 3 non saranno obbligati ad impiegare nelrinsegnamento elementi laici, quando vi siano dispombili insegnanti ecclesiastici idonei a norma delle prescrizioni statall. e che nell'applicazione delle disposizioni scolastiche generali statali si avrà riguardo per i religiosi insegnanti agli eventual! doveri che loro demano dalla disciplina religiosa.

AlVArt. VII:

1. La Repubblica Austriaca riconosce la competenza delle Autorità ecclesiastiche anche nella procedure relativa al privilegio paolino.

2. La Santa Sede consente che le cause matrimoniali di separazione personale siano giudicate dai Tribunali civili.

3. La Santa Sede prowederà alla pubblicazione di apposite istruzioni ca parte dell'Episcopate Austriaco, le quali saranno obbligatorie per tutte le diocesi (Prelatura ‹ Nullius »).

AlUArf. *VIII § 1:*

La Santa Sede consente che, verificandosi la vacar.za dell'ufficio di Vicario Castrense, il Governo Fédérale. prima della designazione del successore, faccia alla Santa Sede medesima. in via confidenziale, per il tramite diplomatico, in modo non impegnativo. il ware dell'uno o dell'altro candidate, che appaia idoneo a taie ufficio. Anche ognuno dei Vescovi diocesani présentera alla Santa Sede, analogamente a quanta è prescritte nell'articolo IV 5 1 capoverso 2, una Ijta di candidati, che non vineola la Santa Sede.

AU'Art. IX: ?

Questo articolo non tocca le disposizioni dello State, con cui sono dichiarati giorni di riposo anche altri poml

AU'Art. X 5 *3:*

La Santa Sede avrà cura che i confini delle province. a cui appartengono le case religiose, erette o da engers; in Austria, vengano fatti coincidere, per quanta è possibile, colle frontière dello Stato della Repubblica Austr.'aca

Il Governo Federate prende atto dclla questione solidata dalla Santa Sede di dare un nuovo assetto aile parrocchte che sono, in territorio austriaco. incorporate ad Ordini e Congregazioni religiose, o da esse ammic «traie. ed in modo particolare per quel che riguarda j permuta di alcune parrocchie regolari con parrocchie «eœtari. coopererà all'uopo, nei limiti delle possïbilità fmanziarie dello Stato. colle competenti Autorità ecclesastiche.

AH'Arr. *XI § 1:*

1. Le vertenze relative alla questione se una chiesa od un beneficio «iano soggetti a patronale oppurc se un benefxio sia di libéra collazione del Vescovo. corne pure le vertenze in mer lo a chi spetti il patronate di

Satz 2: Hiedurch ist nicht ausgeschlossen, dass die Aufwendungen für die Religionslchrer im Faite einer Acnderung analoger Bezüge anderer Lehrpersonen entsprechend geândert werden.

Zu *Artikel VI § 2:*

Es besteht Einverstândnis darüber. dass den Diôzesanordinarien und deren Beauftragten das Rccht' ß* zusteht. Missstande im religios-sittlichen Leben der katholischen Schüler wic auch deren nachteilige oder ungehôrige Beeinflussung in der Schule. insbesonders etwaige Verletzungen ihrer Glaubensüberzeugung oder religiosen Empfindungcn im Unterricht bei den staatlichen Schulbehôrden zu bcanslanden, die auf enlsprechende Abhilfe Bedacht nehmen werden.

Es besteht insbesonders Einverstândnis darüber. dass im Burgenland konfessionellc Schulen als offentliche Schulen bestehen.

Weiters besteht Einverstândnis darüber. dass im Falle einer Aenderung der schulbehordlichen Organisation im Bundesgebiete oder in Teilen desselben für die bisherige Vertretung der Intcressen der Kirche entsprechend vorgesorgt wird.

Zu *Artikel VI* | 3:

Es besteht Einverstândnis darüber, das die in § 3 genannten kirchlichen Rechtssubjekte zur Bestellung weltlicher Lehrkrâftc nicht verhaltcn werden dürtcn. wenn gcistliche Lchrkrâfte. die gemâss den staatlichen Vorschriiten lehrbefahigt sind, zur Vcrfügung stehen und dass bei Handhabung der allgemeinen staatlichen Schulvorschrlften auf etwaige aus der Ordensdiszipiin sich ergebende Pflichten der geistlichen Lehrpersonen Bedacht genommen werden wird./ 2T7

Zu *Artikel VII:*

1. Die Republik Oestcrreich anerkennt auch die Zustândigkelt der kirchlichen Behôrden zum Vorfahren bezüglich des Privilegium Paullnum.

2. Der Heilige Stuhl willigt eln. dass das Verfahren bezüglich der Trennung der Ehe von Tisch und Bett den staatlichen Gerichten zusteht.

3. Der Heilige Stuhl wird die Herausgabe einer Instruktion durch don ôsterreichischen Episkopat veranlassen, die für aile Diôzescn (Praelatura Nullius) verbindlich sein wird.

Zu Artikel *VIII* i Z:

Der Heilige Stuhl gesteht zu. dass im Falle der Erledigung des Amtes des Militârvikars die Bundcsregierung vor der Designation des Nachfolgers dem Heiligen Stuhle jeweils In vertrauHchcr Weise auf diplomatischen Wege die cine oder anderc ihr hiezu gecignct erscheinende Persônlichkeit unverbindlich bekannt gibt. Auch die einzelnen Diôzesanbischüfe legen analog der Bestimmung des Artikels IV J 1 Absatz 2, dem Heiligen Stuhl eine unverbindliche Liste vor.

Zu *Artikel IX:*

Durch diesen Artikel werden staatliche Bestimmungen, in wel chen noch andere Tage als Ruhctagc 278 erkiârt werden nicht berührt.

Zu *Artikel X $ 3:*

Der Heilige Stuhl wird dafûr Sorge tragen. dass der Provinzvcrband cer in Oestcrreich bestenenden oder zu errichtencen rcligiüsen Nieccrlassungen nach Tunlichkeit mit den Staatsgrcnzcn der Republik Oesterreich in Uebereinstimmung gcbrecht wird.

Die Bundesrcçivrung n mmt die vom Heiligen Stuhl·· angeregte Frage einer Neurrgehmg der Pfarrrn. dte im Gebiete der Republik Oestcrreich lichen Orden und Kongregationem inkorporiert oder von sotehm verwaltet sind. zur Kenntnis und wird. namcntlich sowrit es sich um einen Austausch c.n ger [illegible] gr- gen Sâkularpfarren handett, an einer soteheri Aktlon der zustândigen kirchlichen Behôrden im Rahmen ‹ter finanztellen Môglichkelten des Bandes mitw rken.

Zu AHtke! *XI* Ç 1;

1. Streitigkeiten ûber die Frage. ob eine Kirche ode' eine Pfründe einem Patronat unteriiege oder h nsicht hch der letzteren das frete Bcset.rungsrrcht dc> Bischofs eintrctc, sowic über dte Frage. wem em Kirchcn-oder

una chiesa o di un beneficio, debbono essere decise dall'Autoritâ ecclesiastica *secondo* le prescrizioni del Codice di diritto canonico. Della relativa decisione delTAutorità ecclesiastica deve essere informata con Πηvio di un csemplare originale della decisione medesima la Suprema Autorità di Stato per il Culto.

2. La Santa Sede consente che tutte le cause circa prestazioni. reclamate in base ad un patronato esistente. siano decise, secondo le varie istanze procédural!, dalle Autorità di Stato per il Culto. Se, in simili cause, è impugnata Tesistenza dello stesso patronato. nè ancora vi è in merito alcuna valida decisione dell'Autorità ecclesiastica, la Santa Sede consente che le Autorità di Stato per il Culto, nel caso che un indugio arrechi pregiudizio, diano una ordinanza prowisoria, in base all'attuale pacifico possesso, o, se questo possesso non puô essere subito provato, in base alie circostanze di fatto e di diritto sommariamente constatate.

AU'Art. XIII § 2:

La Santa Sede darà istruzioni agli Ordinari diocesanl perché nelle iscrizioni a catasto di negozi giuridici si aggiunga sullo strumento, previa verifica, una clausola che. da parte della Chiesa, nulla osta alla facoltà o alTobbligo di iscrizione a catasto, e che i rappresentanti degli enti giuridici ecclesiastici, che conclusero il negozio giuridico. erano a ciô autorizzati.

All'Arr. *XIV:*

Aile Associazioni, che perseguono scopi principalmente religiosi e formano parte dell'Azione Cattolica e come tali dipendono dall'autorità delTOrdinario diocesano, il Governo Federale accorda plena liberté di organizzazlone e di attività. Lo Stato avrà cura che siano protette la conservazione e la possibilité di sviluppo delle organizzazioni giovanili cattoliche riconosciutc dalle competenti Autorité ecclesiastiche e che nelle organizzazioni giovanili istituite daUo Stato siano assicurati alla gioventù cattolica il compimento, in modo degno, dei suoi doveri religiosi e la sua educazione in senso religioso-morale secondo i principii della Chiesa.

La stampa non sarà soggetta ad alcuna limitazione nella difesa delle dottrine cattoliche.

La Santa Sede consente che le vertenze relative ad obblighi di prestazioni. in denaro od équivalente, a scopi di culto — senza pregiudizio di quanto è stabilito nel capoverso 2 del Protocollo Addlzionale all'arttcolo XI î 1 — siano, fino a nuovo regolamento da compilarsi di comune accordo. decise dalle Autorité civili, c cioè dall'Autorità di Stato per H Culto, con la procédure delle istanze ordinarie, quando tale prestazione è reclamata in base al motivo generate dell'appartenenza ad una société ecclesiastica ; altrimenti dal tribunali civili. Se un indugio fosse causa di pregiudizio. si procederà, in via prowisoria. nel senso del capoverso 2 del Protocollo Addizionale all'articolo XI I 1.

Le norme ora vigenti nel territorio austriaco circa la erezionc e la conservazione delle chiese e degli édifie! appartenenti ai benefici, come pure circa somministrazsoni finanziarie per altre nécessita della Chiesa. compresa la legge del 31 dicembre 1894 (« Reichsgesetzblatt * n. 7 ex-1895), rimangono in vigore, con le modificaziom risultanti da questo Concordato, fino ad un nuovo regolamento da compilarsi d'accordo fra la Santa Sede e lo Stato Austriaco.

All'Art XV Î *3:*

A questo proposito, si dovranno pure prendere in considerazione, m quanto non si sia già ad esse altrimenti provveduto. le spese occorrenti al funzionamento delle cancellerie diocesane, avuto riguardo allé condizioni finanziarie dello Stato.

AlTArt. XV $ 5.·

Non ri faranno. per ragiom di ordine finanziano dello Statn. riduziom. senza previo accordo

Pfründenpatronat zukomme. sind von der Kirchenbthôrde nach den Vorschriften des kirchlichen Gesetzbuches zu entscheiden./ Von der betreffenden kirchenbehordlichen Entscheidung ist die oberste staatlkhe Kultusverwaltungsbehôrde durch Uebersendung uner Originalausfertigung der Entscheidung in Kenntnis ai setzen.

2. Der Heilige Stuhl stimmt zu. dass samtliche Strtitigkeiten uber Leistungen, welche auf Grund eines bestehenden Patronales angesprochen werden, von dea Behôrden der staatDchen Kultusverwaltung Im instarimassigen Verfahren entschieden werden; insofera ia solchen Streitfallen der Bestand des Patronates selbb bestritten ist und dariiber noch keine rechtskrâftige kirchenbehordliche Entscheidung vorliegt, stimmt der Heilige Stuhl zu, dass die Behôrden der staatlichea Kultusverwaltung dort, wo Gefahr im Verzuge ist. ad Grund des bisherigen ruhigen Besitzstandes, Oder soweit derselbe mcht sofort ermittelt werden kann. auf Grund der summarisch erhobenen tatsâchlichen und rechtlichen Verhaltnisse ein Provisorium verordnen.

Zu Artikel XIII § 2:

Der Heilige Stuhl wird die Diôzesanordinarien arweisen, bei intabulationspflichtigen Rechtsgeschâften auf der Urkunde nach vorheriger Ueberprüfung tire Klausel beizusetzen. dass gegen die bücherlich emzutragende Berechtigung oder Verpflichtung kirchlicberseits kein Anstand obwaltet und dass die Vertreterder sc kirchlichen Rechtssubjekte. welche das Rechtsgeschâft abgeschlossen haben, hiezu berufen waren.

Zu *Artikel XIV:*

Der Bund raumt den Vereinigungen. die vomehmlkh religiôse Zwecke verfolgen, einen Teil der katholischen Aktion bilden und als solche der Gewalt des Diôzesanordinarius unterstehen, voile Freiheit hinsichtbch ihrer Organisation und Betâtigung ein. Der Bund wird dafür Sorge tragen. dass die Erhaltung und Entfaltungsmoglichkeit der seitens der zustandigen kirchlichen Oberen anerkannten katholischen Jugendorganisationen geschützt werde und dass in vom Staat eingerichteten Jugendorganisationen der katholischen Jugend die Eriullung ihrer religiosen Pflichten in würdiger Weise und ihre Erziehung in religiôs-sittlichem Sinne nach den Grundsatzen der Kirche gewàhrleistet werde.

D e Presse wird hinsichtlich der Vertretung katholischer Lehrsatze keinen Beschrânkungen unterworfen sein.

Der Heilige Stuhl stimmt zu, dass Streitigkeiten ùber Verpflichtungen zu Leistungen an Geld oder Geldeswert fur Kultuszwecke unbeschadet der Bestimmungen des Absatzes 2 des Zusatzprotokolles zu Artikel XI i 1 bis zu einer einvernehmlichen/ Neuregelung von den »t staatlichen Behôrden entschieden werden. u. zw. wenn cine solche Leistung aus dem allgemeinen Gronde der Zugehorigkeit zu einem kirchlichen Verbande in Anspruch genommen wird, von den Behôrden dor staatlichen Kultusverwaltung im ordentlichen Instanzenzuge. sonst von den Zivilgerichten. Bei Gefahr im Verzuge kann ein Provisorium im Sinne des Absatzes 2 des Zusatzprotokolles zu Artikel XI § 1 verfugt werden.

Die im Gebicte der Republik Oesterreich in Betreff der Herstcllung und Erhaltung. der Kirchen und Pfritodengebàude sowie in Betreff der finanziellen Bestreitung der sonstigen Kirchenerfordernisse bestehenden Normen einschliesslich des Gesetzes vom 31. XII. 1894, Reichsgesetzblatt Nr. 7 ex 1895 bleiben mit den aus diesem Konkordat sich ergebendem Modifikationen bis zu einer im Einvernehmen zwischen der Kirchen- und Staatsgcwalt getroffenen Neuregelung aufrecht

Zu Artikel XV § *3:*

Hiebei wird auch auf die Kosten der Führung der Ordinariatskanzleicn. soweit für deren Zwecke nicht bereits Vorsorge getroffen ist, nach Massgabe der staatsfinanziellen Verhaltnisse Becacht zu nehmen sein./

Zu Artikel XV § 5:

Kürzungen aus staatsfinanziellen Gründen werden nicht ohne vorheriges Benchmen erfolgen.

ΑΙΓΛΗ. *XXII capoverso 3:*

Rimangono, ira le altre, con ciô abrogate, in tutta la loro estensione, la leggi dei 7 maggio 1874 « Reichsgesetzblatt » nn. 50 e 51.

Città del Vaticano, 5 Giugno 1933.

Zu Artikel *XXII Absatz 3:*

Unter anderem trcten hiemit die Gesetze vom. 7. V. 1874. Reichsgesetzblatt Nr. 50 und Nr. 51 in ihrem ganzen Umfange ausser Kraft.

In der Vatikanstadt, am 5. Juni 1933.

Ecgenio Cardinale Pacelli. Engelbert Dollfuss, Bundeskanzler, Kurt Schuschnigg, Bundesminister.

Adn. A BENTLEY in CR 7 (1934) 530; A. PERUGINI ioApoll. 7 (1934) 193-219; A. VAN HOVE In NrT 61 (1934) 735-βO3, 897-913; IP 14 (1934) 3-4; PrM 23 (1934) 89-90 Vide RATIHABITIONEM »ub die 1934 Mail 1: LE 1219.

1171

1933 IUN 15.-PIUS XI, CONST. AP. AAS 26 (1934) 85-87

Abbatia sancti hieronymi in urbe erigitur

PIUS EPISCOPUS

Serum servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Inter praecipuas incliti Ordinis Sancti Benedicti laudes semper habita est sacrarum litterarum eruditio atque doctrina; quam quidem laudem ipsi agnoverunt Decessores Nostri f. r. Pius X et Benedictus XV, qui munus vulgatae editionis Bibliorum emendandae huic Ordini, peculiari Commissione ad opus constituta, tradere voluerunt. Eiusmodi autem Commissionis studia ac labores Nos quoque ab initio libenti animo prosecuti, curam et sollertiam plane exploravimus, qua ipsa, omnibus sedulo antea pervestigatis, prima duo volumina de integro edidit et alia duo proxime edenda apparavit/ is

Quo autem novos operi feliciter incepto stimulos adüciamus ac peculiare benevolentiae Nostrae testimonium Ordini S. Benedicti exhibeamus» monasterium Sancti Hieronymi in hac alma Urbe erigere statuimus, ut quaedam ibi monachorum familia, religiosam tuens disciplinam et magnifico sacrorum rituum splendore huic Ordini assueto divinis laudibus vacans, munus Vulgatae rursus edendae perficere possit.

Quapropter apostolica Nostra auctoritate monasterium Sancti Hieronymi in Urbe erigimus, idemque in focum Commissionis Vulgatae emendandae sufficimus, atque ln abbatiam Sanctae huic Sedi immediate subiectam evehimus; ac simul statuimus, ut praefata abbatia dominio et potestati Apostolicae Sedis in perpetuum obnoxia sit. ita ut Vulgatam emendandam curare pergat et alia studia, quae in posterum Nobis vel Successoribus Nostris committere eidem placuerit, peragere queat

Ut autem nova abbatia, sicut antea Pontificia Commissio. cui sufficitur, naturam instituti scientiis excolendis dicati conservet, volumus equidem, ut ea monachis iam professis semper constet; qui ne umquam deficiant, ipsam tamquam filialem coniungimus cum abtata Ss. Mauritii et Mauri Claravallcnsi. e Congregatione S. Petri de Solesmis, cuius profecto studium in regulis sequendis florentemque statum penitus perspectum habemus. Ea igitur, quae sequuntur, constituimus et decernimus :

I. Abbatia Ciaravallensis e suo gremio religiosos viros ad tempus seiunget. qui S. Hieronymi efforment familiam, cuius monachi chorales, dum rerum adiuncta jnrerint. ad quadraginta numero esse poterunt; et Ablatis Claravallensis munus erit, pro suo erga Christi Ecclesiam studio, apparandi in posterum monachos, qui ad abbatiam filialem, ut necessitas postulaverit, mittantur quique ex sodalibus sacrae doctrinae colendae aptioribus deligantur. Monachi autem, qui S. Hieronymi conventum constituerint, ad abbatiam Claravallensem. ut antea, pertinebunt, et in Abbate huius coenobii eligendo suffragia ferent. Abbas vero Claravallensis. quotens opportunum consuerit, haud inscia Apostolica Sede. ecr au se revocare poterit.

Π. Monasterio S. Hieronymi praesit Abbas qui a Summo Pontifice eligatur, proponente Abbate ClaravaDenri virum qui studiis dirigendis tuendaeque discipLnae maxime idoneus videatur. Qui S. Hieronymi Abbu, in monachos tempore quo ibi commorantur, iurisdxtione ordinaria polleat inque eorum moderamine aiutores a se ipso designandos adhibeat Priorem. Subpnorem aliosque ordinarios administros nec non quosdam consiliarios quos, partim ipse, partim conventus ei:gat Quoad munere fungetur Abbas S. Hieronymi suae primigeniae Congregationis particeps esse desinet; attamen, post obitum, suffragiis precibusque huius/ Congregationis fruetur, eademque pro eius religiosis viris defunctis ipse feret 87

III. Abbas Claravallensis iure erit Visitator Apostolicus monasterii S. Hieronymi, quod cum alio Visitatore a Summo Pontifice designando quotannis inviset Idem perpetuo gaudebit iure inspiciendae probandaeque administrationis bonorum, quorum partem, ad necessaria vitae spectantem, ipse per se administrabit partem vero ad studiorum utilitatem pertinentem Abbas S. Hieronymi curabit

IV. Denique abbatia S. Hieronymi sequetur constitutiones et monasticae vitae usus quos sequitur Congregatio S. Petri de Solesmis, unde ipsa Ss. Mauritii et Mauri Claravallensis abbatia ortum ducit, salvis mutationibus quae immediata Sanctae Sedi sublectio exigit et iis quae supra decreta sunt, nec non ceteris, quae ad finem huius monasterii proprium peculiari quodam Statuto proxime definientur.

Ad quae autem omnia exsecutioni mandanda dilectum filium Fidelem de Stotzingen, Ordinis S. Benedicti Abbatem Primatem, deputamus; cui propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates tum omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras, tum subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum; eique onus imponimus peractae exsecutionis actorum fidem authentica forma exaratam redigendi ut in novae abbatiae archivo religiose adservetur.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent Quae denique per hanc Nostram Constitutionem statuimus, decrevimus, ediximus ac mandavimus, ea rata omnia firmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo o nongentesimo trigesimotertio, die decima quinta mensis Iunii, in Festo SS. Corporis Christi. Pontificatus Nostri anno duodecimo.—Fr. Thomas Pius. o. p. Card. Boggiani, *Cancellarius S. R. E.* Humbcrtus Benigni, *Protonotarius Apostolicus.* Dominicus Spolvcrini. *Protonotarius Apostolicus.*

Ada. A. BENTLEY in CR 8 (1934) 159; E BERGH In NrT 61 (1934) 525.

1172

1933 IUN 17.-SC S. OFF., DECR. AAS (19331 313

Damnatur liber p. alfaric, p. l. couchoud, λ. batet. cvi
TITULUS < LE PROBLEME DF. JESUS ET LES ORIGINES DU CHRISTIANISME »

Feria IV. die 14 Iunii 1933

In generah consessu Supremae Sarrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

P. Alfaric, Paul-Louis Courworn. Albert Bλυγτ. *Le problème dc Jésus et les origines du chrigtianime.* Paris, Les Œuvres Représentatives, 1932.

Et sequenti Feria V. die 15 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P· D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi EiSorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 17 Iunii 1933.—A Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii* Notarius.

1173

1933 IUN 24.-SC CAER., DECR. AAS 25 (1933) 341-342

Decretum de colore violaceo, vere tali, adhibendo

Sacrae huic Congregationi, cui maxime cordi est, ut quae ab Ecclesiae legibus statuuntur circa vestes et insignia Eminentissimorum Cardinalium, Excellentissimorum Episcoporum nec non Reverendissimorum Praelatorum. Familiarium Summi Pontificis et omnium eorum qui hac in re idem privilegium habent, fideliter custodiantur, non abs re visum est si in id eorum mentis attentio revocetur quod una eademque apud omnes sit ratio atque gradus illius violacei coloris quo ex benigna S. Sedis concessione insigniuntur.

Qua in re ut omnes varietates vitentur et ille omnino statuatur color adhibendus qui vere violaceus sit et omnibus communis ad quos pertinet. Sacra Congregatio, Pio XI Summo Pontifice approbante et confirmante, decernit ut in posterum, quando vestes violaceac sive laneae sive/ sericae praescribuntur, illius coloris violacei rationem conditionemque adhibeant omnes, cuius exemplar ac modulus in adiuncto folio| proponitur. aliis quibuscumque coloris rationibus repudiatis atque interdictis.

ta

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Caeremonialis, die 24 Iunii. anno 1933.—I. Card. Gravπo Picnatelli Di Belmonte, Episc. Ostiensis et Albanensis, *Praef.* B. Nardone. Secr.

i Qui folium habere cupiunt, adeant Secretarlam S. Congreçatloms Consistorialis.

Adn. J. G in NrT 60 (1933) 729.

1174

1933 IUN 24.-CANCELLARIA AP., NOTIF. PART.·

De novis normis expediendi per bullam erectionem et mutationem circumscriptionum ecclesiasticarum, et
COLLATIONEM TITULI EPISCOPALIS. IN REGIONIBUS SC DE PROP. FIDE SUBIECTIS

Emmo et Reu.mo *Signor Mio Oss.mo* - In possesso della veneratissima di V. Em.za Rev.ma in data 13 Giugno corrcnte N. di Prot 37/33, mi pregio significare illa stessa Eminenza Vostra che per il nuovo modo adottato di spedire per Bolla:

1. Le erezioni di nuove circoscrizioni missionarie o di modifiche di confini delle medesime;

2. Ia nomina dei Vicari Apostolici per mezzo della stes^a Bolla con la quale oggi si conferisce ai medesimi soltanto l'Episcopato e il titolo episcopale,-

codesta S. C. di Propagan;a, non solo non avrà maggior spesa. ma non avrà affatto alcuna, trasmettendo questa Cancelleria alia Propaganda le Bolle senza alcun gravame.

Nello stesso tempo mi pregio pure di notificare alia Eminenza Vostra, che l'Emm. Sig. Card. Segretario di Stato, che presiedc alia Cancelleria dei Brevi, è stato da questo Dicastcro, con partccipazione del 16 corrente. edotto della modiftcazlonc awenuta.

Vedrà poi ora V. Em.za se. per meulio semplificare la procedure, non convenga che codesta stessa S. C. di Propaganda, cnmunicandoci il Decreto dl nomina di un Vicario Apostolico. cl comunichi col medesimo Decreto anche il Wok) episcopale da conferirgli. Questo titolo ep.«copule potrebbe lu S. C. di Propaganda richiedere prima direttamente alla Concistoriah·. Cos) usa fare la Congregazione per gli Orientali. nei casi di sua spetlanxa.

Bacio umilissimamente le mani, e con profondo ooequio ho Honore di professarmi di V. Em.za Revma umilissimo Dev.mo servitore.—Tommaso Pio o, p, Cm Boggiano, *Vesco*vo di Porto e S. Rufina, *Cancelli™ di S. R. E.*

• **Ad SC dc Prop. Fide: Prof. N. 57/33.**

1175

1933 IUN 26.-SC ORIENT. DECR. AAS 25(1933)3W-W1

PATRIARCHATUS ALEXANDRINI COPTORUM

ORDO LAMPADIS SIVE UNCTIONIS INFIRMORUM (FORMULA BREVIOR) APPROBATUR

De an'marum bono sollicitus Excmus Dnus Marcus Khouzam. E.pus Thebanus et Administrator Apostolicis Patriarchatus Alexandrini Coptorum. iteratis precibus enixe petiit, ut praeter prolixum ordinem administntionis Sacramenti Olei Sancti seu Extremae Unctfoius, qui in Euchologio sive Rituali Coptorum continetur, alter brevior et expeditior adprobaretur ad commoditatem et usum sacerdotum totius Patriarchatus.

Sacra haec Congregatio, peritorum rebus liturgiej rituum orientalium sententia exquisita, votis supradict Administratoris Apostolici obsecundare volens, in Plenario Conventu aie 6 Martii a. 1933 habito, totam rea examinandam praebuit En\is Patribus, qui censuenmt:

1. aliam formulam breviorem probandam esse;

2. facultatem benedicendi Oleum, materiam scilicet Sacramenti, iuxta priscum morem Ecclesiae Alexandrinae et petitionem eiusdem Administratoris, sacerdotibus esse restituendam;

3. pro forma sacramentali illam esse retinendam, quae hactenus in usu est. quamque Synodus Alexandrina Coptorum. Cairi celebrata anno 1898, adhibendam confirmavit.

Hanc vero Erhorum Patrum sententiam Ssmus Dnus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, referente in audientia diei 11 Martii a. 1933 infrascripto huius Sacrae Congregationis Cardinali Secretario, adprobare, ratamque habere benigne dignatus est.

Praesenti igitur decreto Sacra haec Congregatio, praeter ordinem prolixiorem, qui in Euchologio she Rituali Coptorum continetur, quique vel in posterum adhiberi poterit, alterum ordinem breviorem ad administrandum Sacramentum Olei Sancti seu Extremae Unctionis adprobat, una cum formula brevissima pm casu extremae necessitatis.

Textum probatum formularum tam brevioris quam brevissimae, latina lingua heic appositum, praelaudatus Administrator Apostolicus coptice et/ arabice typis jc mandabit ad usum sacerdotum totius Patriarchatus Alexandrini Coptorum.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregatione Orientalis, die 26 Iunii anno 1933.—A. Card. Stnoro. Episcopus Praen.. *Secr.* I. Cesarini, *Adsessor.*

Adn. NrT 60 (1933) 726. ¥id textum formulinnn ipod AAS 25 (1933) 335-340.

1176

1933 IUN 27.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Instructio sc de religiosis d. 1 dec 1931 de formation!
CLERICALI ET RELIGIOSA TENET ETLAM SOCIETATES MISSIONUM DEPENDENTES A S. C. DE PROP. FIDE

Con foglio dei 17 u. s. mese di maggio la P. V. Reverendissima. per incarico dei Suo Superiore Generale, chledeva se i candidati al suddiaconato della medesims Societh dei Padri Bianchi fossero tenuti a emettere i! giuramento voluto dalla *Instructio* emanata dalla Sacra Congregazione dei Religiosi il 5 marzo 1932 U Dee 1931: LE 10331. quantunque la Società dei Missionary d'Africa dipenda da questo S. Dicastero.

Al riguardo mi reco a preraura comunicare a V. P. che questa S. C. di Propaganda, avendo attentamente

esaminato quanto sopra, ha risposto: Pietro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto*. Carlo Salotti. *Segretario*.

• **Prxu/alori Generali Mîssionsriorum Africae: Syllo?· n. 180**

1177

1933 IUL 1.-COM. BIBL.» RESP. AAS 25 (1933) 344

Dt FALSA DUORUM TEXTUUM BIBLICORUM INTERPRETATIONE
(Act. 2. 24-33; 13. 35-37; *Mt.* 16, 26)

Propositis sequentibus dubiis Pontiiicia Commissio de Re Biblica ita respondendum decrevit:

I. Utrum viro catholico fas sit, maxime data interpretatione authentica Principum Apostolorum (Act. II. 24-33; XIII, 35-37), verba Psalmi XV, 10-11: « Non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitae », sic interpretari quasi auctor sacer non sit locutus de resurrectione Domini Nostri lesu Christi?

Resp. Negative.

II. Utrum, asserere liceat verba lesu Christi quae leguntur apud S. Matthaeum, XVI, 26: « Quid prodest bomini. si mundum universum lucretur, animae vero <uae detrimentum patiatur? Aut quam dabit homo commutationem pro anima sua? », et pariter ea quae habentur apud S. Lucam, IX. 25: « Quid enim proficit homo si lucretur universum mundum, se autem ipsum perdat et detrimentum sui faciat? b, sensu litterali non respicere aeternam salutem animae, sed solum vitam temporalem hominis, non obstantibus ipsorum verborum tenore eorumque contextu, necnon unanimi interpretatione catholica?

Resp. Negative.

Die autem 1 Iulii 1933, in audientia infrascripto Rmo Consultori ab Actis benigne concessa, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI praedicta responsa rata habuit et publici iuris fieri mandavit—loannes Baptista Frey, C S. Sp., *Consultor* ab *Actis*.

1178

1933 IUL 14.-SC S. OFF., DECR. AAS 25 (1933) 332

DIWXATUR OPUS. CUI TITULUS < CONGRES D'HISTOIRE DU CHRISTIANISME (JUBILÉ ALFRED LOISY) »

Feria IV, die *28 Iunii 1933*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opus quod inscribitur:

Congrès d'histoire du christianisme (Jubilé Alfred Loist). publié sous la direction de P. L. Couchoud.

Et sequenti Ferla V, die 29 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI in solHa audientia R. P._D. Adsessori Sancti Officii impert'ta. relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit. confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii. die 14 Iulii 1933.—A. Subrizi. *Supremae S. Congr. S. Officii Satorius.*

1179

1933 IUL 14.-SC S. OFF. DECK AAS 25 (1933) 332-333

DaMMANTUR < OPERA OMNIA 9 CAROLI GUTGNEBERT TPOFESSORIS IN UNIVERSITATE PARISIENSI (ALA SORBONNE »

Feria IV. die 12 Iulii 1933

In generali consessu Supremae Sacrae Congregatior.is Sancti Officii. Erhi ac Rcvfiii Domini Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda mandarunt Opera amnia Caroli Guignebert J

Et sequenti Feria V, die 13 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 14 Iulii 1933.—A. Subrizi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1180

1933 IUL 15.-SC CONO, RESOL. AAS 26 (1934) 234-236

SEDUNEN.

Incardinationis sacerdotis e societate sine votis egressi

Die 15 Iulii 1933

Facti spectes. - Quidam N... anno 1898 ingressus est Societatem Lugdunensem pro missionibus ad Afros, in qua, praestito iuramento perseverantiae, die 7 Iulii 1910 sacerdos ordinatus est. Per aliquot annos, Lugduni, in Seminario eiusdem Societatis officio magistri functus est, usque dum, exorto immani bello, in castris fuit ut infirmarius et cappellanus militum.

Pace composita, anno 1919, in Societatem reversus est, et paulo post instare coepit ct penes Moderatorem generalem et penes Sacram Congregationem dc Propaganda Fide ut a iuramento emisso liber evaderet, c Societate discedendi causa. Sacra Congregatio tamen, ut moris est, eundem/ certiorem fecit ut Episcopum 235
benevolum receptorem antea invenisset, et litteris, die 4 Aprilis 1930 ad Sacram Congregationem Concilii datis, haec retulit: « Egli *(sacerdos de quo agitur) chiese per* la prima volta nel Settembre 1919, e quindi nelTAprile 1920, la dispensa dai voti emessi nella Societâ delle Missioni Africane di LIone; ma questa S. Q ambedue le volte gli significava che per ottenere la suddeta facoltà era necessario che esso avesse trovato un Vescovo disposto ad accettarlo nella sua diocesi, dal quale eventualmente si fosse fatto rilasciare un certificate di incardinazione da trasmettersi alia Propaganda. Non avendo il detto sacerdote rimesso quanto gli era stato richicsto, la dispensa dai voti (idest a iuramento perseverantiae) non è stata mai a lui concessa ».

At his non obstantibus, consentiente Moderatore Societatis generali, anno 1920 sacerdos N... Societatem reliquit, et per tres fere annos ministerio sacerdotali vacavit in dioecesi Curiensi. cx qua in dioecesim Sedunensem se contulit, ubi a mense lanuario anni 1924 usque in praesens commoratus est. Cum autem, anno 1927, litteris diei 29 Martii Episcopum Sedunensem rogavisset ut in hac dioecesi incardlnaretur. Episcopus, requisito voto Capituli, quod fuit negativum, huiusmodi petitionem die 4 Mali 1927 reiccit. Λ dioecesi tamen Sedunensi sacerdos N .. non discessit. Episcopo non contradicente; sed cum. exeunto anno 1931. prorogationem facultatis celebrandi Missam postulasse!, ab Episcopo monitus est ut alio peragraret.

De his conquestus, idem sacerdos die 27 Octobris 1932 ad hanc Sacram Congregationem provocavit, contendens dioecesi Sedunensi se esse legitime incardinatum. ad normam canonis 641 § 2 Codicis Iuris canonice.

Hoc in primis ille eruit ex ipsa interpretatione memorati canonis. Cum enim vox *religiosus* in casu complectatur sodales cuiuscumque Societatis clericalis exemptae, cumque per novem fere annos m dioecesi Seduncnsi commoratus sit elapso sexennio, non obstante denegata ineardinatione ipso facto implicitam se adeptum esse mcardinationem deducit Termini enim ad probationem religiosi incardinandi peremptorie in canone sunt constituti, quapropter cx facto sujptius admissionis in dioecesim ad ministerium sacerdotale exercendum iam incoepit experimentum; triennio elapso, poterat quidem Episcopus eidem incardinatfonem petenti denegare, minime vero initium experimenti n die postulatae incardinationls computare. Nec h· obstat quod interea dispensationem a iuramento perM'errantiae nondum assequutus esset eum ab hoc dispertari

potuiset et post explfcitam incardinationem, et post implicitam, ut in casu.

E contrario nullum ius esse censet Episcopus memorato sacerdoti incardinationem obtinendi, immo et commorandi in sua dioecesi, et quia non est religiosus, cui aptetur canon 641 § 1; ct quia, etsi de religioso
23β agatur/ sexennium ad experimentum fluere coepit ab anno 1927, quo incardinari primum ille petiit; et tandem. quia ut id valide fieret, necesse erat ut a iuramento perseverantiae antea dispensaretur, quod nondum factum est

Ad ros quod ατπνετ - lamvero perperam contendit sacerdos N... locum esse in casu canoni 614 § 1, cum ipse non sit religiosus, eo quod Juramento, non votis. Societati Missionum est devinctus. Ii enim vocantur et sunt religiosi qui. iuxta canonem 488 n. 7, " vota nuncuparunt in aliqua religione et religio, ut edicitur in eodem canone η. 1. est " Societas a legitima ecclesiastica auctoritate approbata, in qua sodales, secundum proprias ipsius Societatis leges, vota publica, perpetua vel temporanea... nuncupant ", At sodales in Societate Lugdunensi pro missionibus ad Afros nec publica nec privata vota nuncupant, sed Juramento tantum perseverantiae eidem sunt adstricti. quod patet ex litteris eiusdem sacerdotis diei 29 Martii 1927: ° Les membres de la société des Missions Africaines ne sont pas lies par des voeux, mais par le *iuramentum perseverantiae* dont Rome se reserve la dispense ",

Particeps proinde file est unius ex iis Societatibus virorum, " in qua sodales vivendi rationem religiosorum imitantur ", quae Societas " non est proprie religio, nec eius sodales nomine religiosorum proprie designantur " (can. 673 Ï 1). lique " in iis quae ad studiorum rationem et ad suscipiendos ordines pertinent., iisdem legibus tenentur ac saeculares clerici " (can. 678).

Resolutio - His omnibus perpensis, in plenario huius Sacrae Congregationis conventu diei 15 Iulii 1933, proposito dubio:

An sacerdos N... rncardinalus sit *dioecesi Sedunensi, in casu.*

Emi Patres responderunt:

Negative,

Facta autem de his Ssmo Dfio nostro Pio div. Prov. Pp. Xl relatione per subscriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium in Audientia diei 17 Iulii 1933, Sanctitas Sua hanc resolutionem approbare et confirmare dignata est—I. Bruno, *Secr.*

Adn. 1. CREUSEN In HrT 61 (1934) 748-749.

1181

1933 IUL 17.-COM. INTP., RESP. AAS 25 (1933) Jt5

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dr sacrarum Reliquiarum at.ττπτχπcitatu
2 - Dr. **MATRIMONII ACCUSATIONI**

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I. - De sacrarum reliquiarum autuenticitate

I. An Vicarius generalis, ad nonnam canonis 12S3 § 2, speciali mandato Episcopi indigeat ad authenticaadam partem sacrae reliquiae ex authentica extradant

Π. An Vicarius generalis, vi canonis 1285 I 1, ŝir speciali mandato Episcopi novum authenticitatis documentum tradere vel sacrae reliquiae novum sigillum apponere possit

R. Ad. I. *Affirmative.*

Ad. II. *Negative.*

II - De **MATRIMONII ACCUSATIONE**

I. An, ad normam canonis 1971 5 1 n. 1, habilis sil ad accusandum matrimonium coniux, qui metum aut coactionem passus sit

Π. An, ad normam eiusdem canonis 1971 § 1 n. 1. habilis sit ad accusandum matrimonium etiam coniux qui fuerit causa culpabilis sive impedimenti sive culiltatis matrimonii.

HI. An causa impedimenti honesta et licita a coniuge apposita obstet quominus coniux ipse habilis sit ad accusandum matrimonium, ad normam canonis 1971 § In. L

IV. An, vi canonis 1971 § 2. promoter iustitiae vi muneris sui agat in iudicio.

Ad I. *Affirmative.*

Ad II. *Negative.*

Ad IΠ. *Negative.*

Ad IV. *Affirmative.*

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 17 mensis Iulii anno 1933—P. Card. Gasparri, *Praeses.* I. Bruno. *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 7 (1934) 72-73; 1. CREUSEN b NrT 60 (1933) 731-733; Ph MAROTO In Apoll. 6 (1933) 443·441; REGATILLO n. 646. 816-625; F. ROBERTI in Apoll. 6 (1933) 442-444; IP 13 (1933) 1B6-183; PrM 22 (1933) 205-206.

1182

33

1933 IUL 20.-SOL LEMNI S CONVENTIO CUM GERMANIA. AAS 25 (1933) 389-413

INTER SANCTAM SEDEM ET GERMANICAM REMPUBLICAM SOLLEMNIS CONVENTIO

CONCORDATO

FRA LA SANTA SEDE ED IL REICH GERMANICO

Sua Santità il Sommo Pontefice Pio XI e il Présidente del Reich Germanico.

concordi nel desiderio di consolidare e sviluppare le relazioni amichevoli esistenti fra la Santa Sede e il Reich Germanico.

volendo regolare i rapporti fra la Chiesa Cattolica e lo Stato per tutte il territorio del Reich Germanico in modo stabile e soddisfacente per entrambe le parti

hanno risoluto di concludere una solenne Convenzione. che completi i Concordati conclusi con alcuni Stati particolari (Laender) della Germania ed asslcuri per gli altri un criterio uniforme nel trattamente delle relative questioni.

A tale effetto. Sua Santità Il Somnio Pontefice Pio XI ha nominate Suo Plenipotenziario

KONKORDAT

ZWISCHEN DEM HEILIGEN STUHL UND DEM DEUTSCHEN RECH

Seine Heiligkeit, Papst Pius XI. und der Deutsche Reichsprâsident. von dem gemeinsamen Wunsche geleitet, die zwischen dem Heiligen Stuhl und dem Deutschen Reich bestehenden freundschaftlichen Beziehungen zu festigen und zu forden.

gewillt, das Verhàltnis zwischen der katholischen Kirche und dem Staat für den Gesamtbereich des Deutschen Reiches in einer beide Teile befriedigcnden Weise dauernd zu regeln.

haben beschlossen. eine feierliche übereinkunft zu treffen, welche die mit einzelnen deutschen Lândero abgeschlossenen Konkordate ergânzen und auch fût die übrigen Lânder eine in den Grundsatzen einheitliche Behândlung der einschlagigen Fragen sichem solL' ÿ

Zu diesem Zweck haben

Seine Heiligkeit Papst Pius XI. zu Ihrem Bevollmschtigten

Sua Eminenza Reverendissima il Signor Cardinale Eugenio Pacelli, Suo Scgretario di Stato,

e il Présidente del Reich Germanico ha nominato Suo Plenipotenziario il Vice-Cancelliere del Reich Germanico, Signor Franz von Ρλρεν,

i quali, scambiati i loro relativi pieni poteri e trovatili in buona e dovuta forma, hanno convenuto negli articoli seguenti:

Art. 1. 11 Reich Germanico garantisce la liberté della professione e dei pubblico esercizio della religione cattolica.

Riconosce il diritto della Chiesa Catolica. nelTambito delle leggi generali vigenti, di regolare e di amministrare liberamento i propri affari, c di emanare, nel campo della sua competenza. leggi e ordinanze che obbligano i suoi membri.

Art. 2. I Concordati conclusi con la Baviera (1924), la Prussia (1929) ed il Baden (1932) rimangono in vigore, ed i diritti e le liberté della Chiesa Cattolica, in essi riconosciute, restano invariate entro l territori dei rispettivi Stati. Per i rimanenti Stati si applicano integralmente le disposizioni convenute nel presente Concordato. Queste sono obbligatorie anche per i suddetti tre Stati, in quanto riguardano materie che non furono regolate nei succitati Concordati particolari o ne completano l'ordinamento già stabilito.

In awenire, la conclusione di Concordati con gli Stati particolari si effettuerà soltanto d'accordo col Governo del Reich.

Art. 3. Per coltivare i buoni rapporti fra la Santa Sede ed il Reich Germanico, un Nunzio Apostolico risiederà come finora nella capitale del Reich Germanico e un Ambasciatore del Reich Germanico presso la Santa Sede.

Art. 4. La Santa Sede gode piena liberté di cornu**tae** e corrispondere con i Vescovi, col clero e con quanti appartengono alla Chiesa Cattolica in Germania. Lo stesso vale per i Vescovi e per le altre Autorité diocesane nelle loro comunicazioni con i fedeli per tutto ciô che ha attinenza col loro minister© pastorale.

Le istruzioni, ordinanze. lettere pastorali, bollettini diocesani ufficiali e tutti gli altri atti riguardanti il govemo spirituale dei fedeli, che vengono emanati dalle Autorité ecclesiastiche nell'ambito della loro competenza (art. 1 cap. 2), possono essere pubblicati liberamente e portati alla conoscenza dei fedeli nelle forme finora usate.

Art. 5. Nell'esercizio della loro attivité sacerdotale gli ecclesiastici godono della protezione dello Stato allo stesso modo corne gli impiegati dello Stato. Questo impedirà, a norma delle leggi generali dello Stato, le offese alla loro persona e alla loro qualité di ecclesiastici. corne pure che essi siano disturbati negli atti del loro ministère, e si renderà garante, ove occorra, della protezione da parte delle Autorité civili.

Art. 6. I chierici ed i religiosi sono esenti dalFobbligo di assumere pubblici uffici ed incombenze che, secondo le norme del Diritto Canonico, non sono compatibili con lo stato ecclesiastico o religioso. Ciô vale in modo particolare per l'ufficio di scabino, di giurato, di membro di Commissioni d'imposta o di tribunali di finanza.

Art. 7. Per assumere un implego od ufficio dello Stato o di enti pubblici dipendenti dal medesimo, si nchiede per gli ecclesiastici il *nulla osta* del loro Ordinario diocesano. come pure dell'Ordinario del luogo; il nulla osta *rimane sempre revocabile per gravi motivi d'interesse* ecclesiastico.

Art. 8. Le entrate, di cui godono gli ecclesiastici per ragione del loro ufficio. sono esenti da pignorabilitâ, nella stessa misura in cui lo sono gli stipend! e gli assegni degli impiegati del Reich e degli Stati.

Art. 9. Gli ecclesiastici non possono essere richiesti da magistrat! o da altre autorité a dare informazioni su cose o materie, che sono state ad essi confidate nell'esercizio della cura d'anime, e che perciô cadono sotto il segreto del loro ufficio spirituale.

Seine Eminenz den Hochwürdigsten Herrn Kardinal Eugen Pacelli, Ihren Staatssekretar.

und der Deutsche Reichsprasident zum Bevollmachtigten den Vizekanzler des Deutschen Reiches, Herrn Franz von Paper,

ernannt, die, nachdem sie ihre beiderseitigen Vollmachten ausgetauscht und in guter und gehôriger Form befunden haben. über folgende Artikel übereingekommen sind:

Art. 1. Das Deutsche Reich gewâhrleistet die Freiheit des Bekenntnisses und der offentlichen Ausübung der katholischen Religion.

Es anerkennt das Recht der katholischen Kirche, innerhalb der Grenzen des fur aile geltenden Gesetzes. ihre Angelegenheiten selbstândig zu ordnen und zu verwalten und im Rahmen ihrer Zustândigkeit für ihre Mitglieder bindende Gesetze und Anordnungen zu erlassen.

Art. 2. Die mit Bayern (1924), Preussen (1929) und Baden (1932) abgeschlossenen Konkordate bleiben bestehen und die in ihnen anerkannten Rechte und Freiheiten der katholischen Kirche innerhalb der be-/treffenden Staatsgebiete unverandert gewahrt. Für die übrigen Lânder greifen die in dem vorliegenden Konkordat getroffenen Vereinbarungen in ihrer Gesamtheit Platz. Letztere sind auch für die oben genannten drei Lânder verpflichtend, soweit sie Gegenstânde betreffen, die in den Lânderkonkordaten nicht geregelt wurden oder soweit sie die früher getroffene Regelung ergânzen.

In Zukunft wird der Abschluss von Landerkonkordaten nur im Einvernehmen mit der Reichsregierung erfolgen.

Art. 3. Um die guten Beziehungen zwischen dem Heiligen Stuhl und dem Deutschen Reich zu pflegen, wird wie bisher ein Apostolischer Nuntius in der Hauptstadt des Deutschen Reiches und ein Botschafter des Deutschen Reiches beim Heiligen Stuhl residieren.

Art. 4. Der Heilige Stuhl geniesst in seinem Verkehr und seiner Korrespondenz mit den Bischôfen, dem Klerus und den übrigen Angehôrigen der katholischen Kirche in Deutschland voile Freiheit. Dasselbe gilt für die Bischôfe und sonstigen Diôzesanbehôrden für ihren Verkehr mit den Glâubigen in allen Angelegenheiten ihres Hirtenamtes./

Anweisungen, Verordnungen, Hirtenbriefe, amtliche Diôzesanblater und sonstige die geistliche Leitung der Glâubigen betreffende Verfügungen, die von den kirchlichen Behôrden im Rahmen ihrer Zustândigkeit (Art 1 Abs. 2) erlassen werden. kônnen ungehindert verôffentlicht und in den bisher üblichen Formen zur Kenntnis der Glâubigen gebracht werden.

Art. 5. In Ausübung ihrer geistlichen Tâtigkeit geniessen die Geistlichen in gleicher Weise wie die Staatsbeamten den Schutz des Staates. Letzterer wird gegen Beleidigungen ihrer Person oder ihrer Eigenschaft als Geistliche. sowie gegen Stôrungen ihrer Amtshandlungen nach Massgabe der allgemeinen staatlichen Gesetzgebung vorgehen und im Bedarfsfall behôrdlichen Schutz gewâhren.

Art. 6. Kleriker und Ordensleute sind frei von der Verpflichtung zur übernahme ôffentlicher Amter und solcher Obliegenheiten. die nach den Vorschriften des kanonischen Rechtes mit dem geistlichen Stande bezw. dem Ordensstande nicht vereinbar sind- Dies gilt insbesondere von dem Amt eines Schoffen. eines Geschworenen, eines Mitglieds der Steuerausschüsse oder der Finanzgerichte./

Art. 7. Zur Annahme einer Anstellung oder eines Amtes im Staat oder bei einer von ihm nbhângigen Kôrperschaft des offentlichen Rechtes bedürfen Geistliche des Nihil obstat ihres Diôzesanordinarius sowie des Ordinarius des Sitzes der ôffentlichrcchtlichen Kôrperschaft. Das Nihil obstat ist jederzeit aus wichtigcn Gründen kirchlichen Interesses widerrufbar.

Art. 8. Das Amtseinkommen der Geistlichen ist in gleichem Masse von der Zwangsvollstreckung befreit wie die Amtsbezüge der Reichs- und Staatsbeamien.

Акт. 9. Geistliche kônnen von GerichtsbehÔrden und anderen Behôrden nlcht um Auskünfte über Tatsachen angehalten werden. die ihnen bel Ausübung der Seelsorge anvertraut worden sind und dcshalb unter die Pflicht der seelsorgerlichen Verschwlegcnhcit fallen.

Aut. 10. Uso deU'abito ecclesiastico o religioso da parte di sccoiari o da parte di ecclesiastici o di religiosi, ai quali sia stato interdetto dalla competente Autorité ecclesiastica con prowedimento definitivo ed esecutivo, comunicato ufficialmente all'autorità dello Stato, è punibile con le stesse pene con le quali è punibile fuso abusivo della divisa militare.

Art. 11. L'attuale organizzazione e circoscrizionc diocesana della Chiesa Cattolica in Germania rimane conservata. L'erezione di una nuova Diocesi o Provincia ecclesiastica od altri cambiamenti di circoscrizioni diocesane, che apparissero eventualmente necessari in awenire, rimangono riservatf. trattandosi di un nuovo ordinamento entro i confini di uno Stato particolare della Germania, ad accord! col competente Governo del rispettivo Stato. Per nuove erezioni o cambiamenti, che sorpassano i confini di uno Stato particolare della Germania, avrà luogo un accordo col Governo del Reich, al quale sarà lasciata la cura di assicurarsi il consenso de: Govern! degli Statt intéressât!. Lo stesso vale per la nuova erezione od il cambiamento di Province ecclesinstiche, qualora vi siano interessati più Stati particolari della Germania. Queste norme non si applicano nei casi di mutamenti di confini ecclesiastici, che si fanno unicamente nell'interesse della cura locale delle anime.

Nel caso di eventual! cambiamenti nella struttura territoriale interna del Reich Germanico, il Governo del Reich si metterà in comunicazione con la Santa Sede per il nuovo ordinamento della organizzazione e circoscrizione diocesana.

Art. 12. Salvo le disposizioni dcll'art 11, gli uffîci ecclesiastici possono essere liberamente eretti o mutatf, qualora non si richieggano contributi dai fond! dello Stato. Il concorso dello Stato nella erezione e nel cambiamento di parrocchie o di simili comunità ecclesiastiche avrà luogo secondo direttive che si fisseranno d'accordo coi Vescovi dlocesani; il Governo del Reich si adoprerà presso i Govern! degli Stati particolari per h maggior possibile uniformité di tali direttive.

Art. 13. Le parrocchie e altre simili comunità ecclesiastiche cattolichc, le associazioni parrocchiali e diocesane. le Sedi vescovili. le diocesi ed i capitoli, gli Ordini c le Congregazloni religiose, come pure gli istituti. le fondazioni ed i cespiti patrimoniali della Chiesa Cattolica. amministrati da organi ecclesiastici, conservano od acquistano la personalità giuridica per il foro civile secondo le norme comuni del diritto statale. Rimangono enti di diritto pubblico quelli che lo sono: agli altri possono essere concessi uguali diritti. a norma delle Icggi generali vigenti.

Art. 14. La Chiesa Cattolica ha in masslma il diritto dl conferire liberamente tutti gli uffici e benefici ecclesiastici. senza i! concorso dello Stato o dei Comuni ad eccezione dei casi previsti dagli accordi stabiliti nel Concordati di cui all'art 2. Per quel che riguarda la prowista delle Sedi vescovili delle due diocesi sufîraganee di Rottenburg e di Magonza, come pure della diocesi di Misnia, si applica ad esse, corrispondentementc. la norma fissata per la Se^e di Friburgo. Metropolitana della Provincia ecclesiastica dell'Alto Reno. Lo stesso vale, nolle due diocesi suffraganee suddette. per la prowista dei canonicati del Capitolo vescovile c per il regolamento del diritto di patronato.

Inoltre si d d'accordo sui seguenti puntl:

IJ I Sacerdoti cattolici. che coprono in Germania una carica ecclesiastica o che esercitano un'attività nella cura d'anime o neirinsegnamento, devono

a) essere cittadini germanlci;

b) avere ottenuto un attestato di maturité che abihti allo studio in una scuola superiore germanica;

c) avere almeno per un triennio compluto gli studi filoeoflco-tcologici in un'alta scuola germanica dello Stato od in un tstituto accadcmico germanico ecclesiastico od in un'alta scuola Pontificia in Roma.

2) Prima di spedire le Belle dl nomina per gli Arcivwovi. Vescnvi, per un Cnndiutore cum iure successionù o per un Prolato nullius, si comunichcrà al Luogntenente del Reich (Reichsftatthalter) nel competente

Art. 10. Der Gebrauch geistlicher Kleidung ofer da Ordcnsgewandes durch Laien. oder durch Geirtbcte oder Ordenspersonen, denen dieser Gebrauch durch die zustandige Kirchenbehorde durch endgültige, der/ & Slaatsbehorde amtlich bekanntgegebene Anordnusz rechtskraftig verboten worden ist, unterliegt staat';- cherseits den gleichen Strafen wie der Missbrauch der militarischen Uniform.

Art. 11. Die gegenwârtige Dfôzesanorganisation usd -zirkumskription der katholischen Kirche im Dcutrchen Reich bleibt bestchen. Eine in Zukunft etwa erforderlich erscheinende Neueinnchtung eines Bistums ode einer Kirchenprovinz oder sonstige Aederungen der Diôzesanzirkumskription blciben. soweit es sich un Neubildungen innerhalb der Grenzen eines deutsebtr. Landes handclt, der Vereinbarung mit der zustândiger. Landesregierung vorbehaltcn. Bel Neubildungen oder Aenderungen. die über die Grenzen eines dcutsdsea Landes hinausgreifen. erfolgt die Verstandigung eut der Reichsregierung. der es überlassen bleibt, die Zustimmung der in Frage kommenden Lànderregierungeu herbeizuführen. Dasselbe gilt entsprechend für die Neuerrichtung oder Aederung von Kirchenprovinzen. falls mehrere deutsche Lander daran beteiligt sind. Auf kirchliche Grcnzverlegungen. die lediglich im Intéresse der ôrtlichen Seelsorge erfolgen, finden die vorstebesden Bedingungen keine Anwendung./ E

Bei etwaigen Neugliederungcn innerhalb des Deutschen Reiches wird sich die Reichsregierung zweeb Neuordnung der Diôzesanorganisation und -zirkuxsknption mit dem Heiligen Stuhl in Verbindung setzea

Art. 12. Unbeschadet der Bestimmungen des Artikels 11 kônnen kirchliche Aemter frei erriebtet uzJ umgewandelt werden. falis Aufwendungen aus StaaUmitteln nicht beansprucht werden. Die staatliche Mitwirkung bei der BUdung und Verânderung von Kirchengemeinden erfolgt nach Ricbtlinien, die mit dez Diozesanbischôfen vereinbart werden und für dere môglichst einheitliche Gestaltung die Reichsregienmg bei den Landerregierungen wirken wird.

Art. 13. Die katholischen Kirchcngemeinden, Klrchcngemeindeverbande und Diozesanverbande, d Bischôfhchcn Stühle. Bistümer und Kapitel. die Orden und religiosen Genossenschaften. sowie die unter Verwaltung kirchlicher Organe gestellten Anstalten. Stiftungen und Vermôgcnsstücke der katholischen Kirche behalten bzw. erlangen die Rechtsfahigkeit fur dea staatlichen Bereich nach den allgemeinen Vorschriflea des staatlichen Rechts. Sie bleiben Kôrperschaften des offentlichen Rechtes, soweit sie solche bisher wares; den anderen kônnen d;e gleichen Rechte nach Massgab des für alie geltenden Gesetzes gewahrt werden.

Art. 14. Die Kirche hat grundsfitalich das freie Besetzungsrecht für alie Ki.-chenamter und Bencfum ohne Mitwirkung des Slaates oder der bürgerlichcn Gemeinden. soweit nicht durch die in Artikel 2 gcnannUn Konkordate andere Vereinbarungen getroffen sind. Bezüglich der Besetzung von Bischiiflichen Stühlen findet auf die beiden Suffraganbistümer Rottenburg und Mainz, wie auch für das Bistum Meissen die fur den Metropolitansitz der Oberrheinischen Kirchenprovhz Freiburg getroffene Regelung entsprechende Anwer.dung. Das Gleiche gilt für die erstgenannten zwei Suffraganbistümer bezüglich dor Besetzung von domkapitularischen Stellen und der Regelung des Patronatsrechtes.

Ausserdem besteht Einvernehmen über folgezde Punktc :

1.) Katholische Geistliche. die in Deutschland ein gelstliches Amt bekleiden oder eine scelsorgerliche oder Lehrtàtigkeit ausüben. müssen:

a) dcutsche Staatsangehôrige sein.

b) ein zum Studium an einer dcutschen hôhcrer. Lchranstalt be/rechtigendes Rcifezeugnis erworben F haben,

c) auf einer deutschcn staatlichen Hochschule. einer deutschen kirchlichcn akademischen Lchranstalt oder einer pàpstlichen Hochschule in Rom ein wenigsteci drcijâhriges philosophisch-theologisches Studium ibgelegt haben.

2.) Die Bulle für die Ernennung von Erzbischôfen Bischôfcn. eines Coadjutors cum iure successionis oder cincs Praelatus nullius wird erst ausgestellt. naehdem der Name des dazu Ausersehenen dem Reichsstatth&lte?

Stato il nome della persona prescelta per accertare che contro di essa non esistono obbiezioni di carattere politico generale.

Mediante intesa tra le Autorità ecclesiastica e govemativa si potrà prescindere dai requisiti enumerati Del num. 1) capoverso 2, lett. *a),* b), *c).*

Ari. 15. Gli Ordini e le Congregazioni religiose non solo soltoposti. da parte dello Stato, ad alcuna speciale restrizione riguardo alia loro fondazione, alie loro residenze, al numero e — salvo l'art. 15, capov. 2 — alie quahtà dei loro membri, alla loro attività nella cura d'anime, nelT insegnamento, neU'assistenza ai malati e celle opere di carità, nel regolamento dei loro affari e neiramministrazione dei loro beni.

I Superiori religiosi, che hanno la loro residenza nel Reich Germanico, devono avere la cittadinanza tedesca. I Superiori provinciali e generali, residenti fuori dei territorio del Reich Germanico, hanno, anche se di altra nazionalità, il diritto di visitare le loro case situate in Germania.

La Santa Sede avrà cura che per le case religiose esistenti nel territorio del Reich l'organizzazione provinciale sia regolata in modo che esse non siano, possibilmente, soggette a Superiori provinciali stranierL Eccezioni possono essere ammesse, di intesa col Governo del Reich, specialmente in quei casi, in cui per il numero esiguo delle case non sia consigliabile la costituzione di una provincia germanica o in cui esistano particolari ragioni per conservare una organizzazione provinciale storicamente fondata e dimostratasi praticamente buona.

Art. 16. I Vescovi, prima di prendere possesso delle loro Diocesi. presteranno nelle mani dei Luogotenente del Reich *(Reichsstatihalter)* nel competente Stato oppure dei Présidente del Reich un giuramento di fedeltâ secondo la formula seguente:

‹ Davanti a Dio e sui Santi Vangeli, giuro e proæetto, corne si conviene ad un Vescovo. fedeltâ al Reich Germanico e alio Stato... Giuro e prometto di rlspettare e di far rispettare dal mio clero il Governo stabilito secondo le leggi costituzionali dello Stato. Preoccupandomi, com'è mio dovere, del bene e dell'inWresse dello Stato Germanico, cerchero, nell'esercizio del sacro ministero affidatomi, di impedire ogni danno che possa minacciarlo ».

Art. 17. La proprietà e gli altri diritti degli enti di diritto pubblico, degli istituti. delle fondazioni e delle asjoc.aziom della Chiesa Cattolica sui propri beni saranno garantit! a norma delle leggi generali dello Stato.

Per nessun motivo potrà avere luogo la demolizione di un edificio dedicato al culto, senza previo accorde con le competenti Autorité ecclesiastiche.

Art. 18. Qualora si volesse procedere allo svincolo delle prestazioni dello Stato alla Chiesa Cattolica fondatc su legge, convenzione o particolari titoli giuridici, si addiverrà tempestivamente ad una intesa amichevole tra la Santa Sede ed il Reich prima di determinare i criten da stabilirsi per tale svincolo.

Fra i particolari titoli giuridici va annoverata anche la consuetudine fondata in diritto.

Lo svincolo deve procurare agli aventi diritto al medesimo un congruo compenso per la cessazione delle attuali prestazioni dello Stato.

Art. 19. Le Facoltâ di teologia cattolica nelle Université dello Stato rimangono conservate. I loro rapport! con l'Autorità ecclesiastica sono regolati secondo le disposizioni stabilite nei rispettivi Concordati ed ancessi Protocolli finali, ed a norma delle relative prescrizioni ecclesiastiche. Il Governo del Reich avrà premura di assicurare per tutte le anzidette Facoltâ Qttoliche della Germania una pratica uniforme che corrtsponaa a tutte le disposizioni vigenti in materia.

Art. 20. Salvo altri accordi vigenti, la Chiesa ha il diritto di erigere, per la formazione del clero, scuole di filosofia e di teologia, che dipendono escluslvamente

in dem zustandigen Lande mitgeteilt und iestgestellt 1st, dass gegen ihn Bedenken allgemein politischer Natur nicht bestehen.

Bei kirchlichem und staatlichem Einverstâdnis kann von den in Absatz 2, Ziffer 1). a, b und c genarmten Erfordernissen abgesehen werden·

Art. 15. Orden und religiose Genossenschaften unterliegen in Bezug auf ihre Grûndung, Niederlassung die Zahl und — vorbehaltlich Artikel 15 Absatz 2 — die Eigenschaften ihrer Mitglieder, ihre Tatigkeit in der Seelsorge, im Unterricht, in Krankenpflege und karitativer Arbeit, in der Ordnung ihrer Angelegcnheiten und der Verwaltung ihres Vermogens staatlicherseits keiner besonderen Beschriinkung./

Geistliche Ordensobere, die innerhalb des Deutschcn Reiches ihrem Amts&itz haben. müssen die deutsche Staatsangehôrigkeit besitzen. Provinz- und Ordensoberen, deren Amtssitz ausserhalb des deutschcn Reichsgebietes liegt, steht, auch wenn sie anderer Staalsangehorigkeit sind, das Visitationsrecht bezûglich ihrer in Deutschland liegenden Niederlassungen zu.

Der Heilige Stuhl wird dafür Sorge tragen, dass für die innerhalb des Deutschen Reiches beslehenden Ordensniederlassungen die Provinzorganisation so ein·gerichtet wird, dass die Unterstellung deutscher Niederlassungen unter auslândische Provinzialobere tunlichts entfallL Ausnahmen hiervon kônnen Im Einvernehmen mit der Reichsregierung zugelassen werden, insbesondere in solchen Fallen, wo die geringe Zahl der Niederlassungen die Bildung einer deutschen Provinz untunlich macht oder wo besondere Gninde vorliegen. eine geschichtlich gewordene und sachlich bewahrte Provinz organisation bestehen zu lasscn.

Art. 16. Bcvor die BischÔfe von ihrer Diozesc Besitz ergreifen, leisten sie in die Hand des Reichsstatthalters in dem zustandigen Lande bezw. des Reichsprasidenten einen Treucid nach folgender Formel:/

« Vor Gott und auf die heiligen Evangelien schwôre und verspreche ich, so wie es einem Bischof geziemt, dem Deutschen Reich und dem Lande ... Troue. Ich schwôre und verspreche, die verfassungxmàssig gcbildete Regierung zu achten und von meincm Klerus achten zu lassen. In der pflichtmâssigen Sorge um das Wohl und das Intéressé des deutschen Staatswesens werde ich in Ausübung des mir übertragenen geistlichcn Amtes jeden Schaden zu verhûten trachten, der es bedrohen kônnte. ›

Art. 17. Das Eigcntum und andere Rechte der offentlichrechtlichen Kôrperschaften. der Anstalten. Stiftungen und Verbande der katholischen Kirche an ihrem Vermôgen werden nach Massgabe der allgemetnen Staatsgesetze geuâhrleistct.

Aus keinem irgendwie gearteten Grunde darf cin Abbruch von gottesdienstlichen Gebaudcn crfolgcn, es sei denn nach vorherigem einvernehmen mit der zustândigen kirchlichen Behôrdc.

Art. 18. Falls die auf Gesetz, Vertrag oder besonderen Rechtstiteln beruhenden Staatsleistungen an die katholische Kirche abgelôst werden soilten. wird vor der Ausarbeitung der/ für die Ablôsung aufzustcllenden Grundsâtze rechtzeîtig zwischen dem Heiligen Stuhl und dem Reich ein freundschaftliches Einvernehmen herbeigeführt werden.

Zu den besonderen Rechtstiteln zâhlt auch das rechtsbegründete Herkommen.

Die Ablôsung muss den Ablôsungsberechtigtcn einen angemessenen Ausgleich für den Wegfall der oisherigen staatlichen Leistungcn gewôhren.

Art. 19. Die katholisch-theologischen Fakuititcn an den staatlichen Hochschulen bleiben erhalten. Ihr Verhaltnis zur kirchlichen Behôrde richtet sich nach den tn den einschlâgigen Konkorc'atcn und dazu gehorvnden Schlussprotokoilen festgeleglen Bcstimmungcn unter Beachtung der einschlâgigen kirchlichen Vorschriften. Die Reichsregierung w:rd sich angelcgen netn lassen. für sâmtlichc in Fragc komrnrndrn katholischen Fakultaten Deutschlands eine der Gcsamtheit der einschlâgigen Bcstimmungcn enUprccbcnde einheithebe Praxis zu sichern.

Art. 20. Die Kirche hat das Recht, soweit nicht andere Vereinbarungen vorbegen. zur Ausbildung dr< Klerus phitosophische und theologische Lehransultcn

dall'Autorità ecclesiastica, qualora non si richiedano sussidi dello Stato.

L'erezione, la direzione e la gestione dei Seminari e dei Convitti ecclesiastici spetlano unicamente allé Autorità ecclesiastiche, nell'ambito delle leggi generali vigenti.

Art. 21. L'insegnamento della religione cattolica nelle scuole elementari, professionali, medie e superiori è materia ordinaria d'msegnamento e sarà impartito in conformity con i principii della Chiesa Cattolica.

Neli'insegnamento religioso si curerà particolarmente l'educazione alia coscienza dei doveri patrii, civili e social, secondo le massime della fode e della legge morale cristiana, ciô che si farà anche nel rimanente msegnamento.

Il programma dell'insegnamento religioso e la scella dei relativi libri di testo verranno fissati d'accordo con l'Autorità ecclesiastica superiore. Aile Autorità ecclcsiastiche superiori sarà dato modo di esaminare, d'accordo con le Autorità scolastiche, se gli scolari ricevono l'istruzione religiosa in conformité con le dottrine e le esigenze della Chiesa.

Art. 22. L'assunzione di insegnanti della religione cattolica awiene di eomune intelligenza ira il Vescovo ed ll Governo dello Stato particolare.

Gli Insegnanti. che il Vescovo, per la loro dottrina o condotta morale, abbia dichiarati non idonei ad impertire ulteriormente Tistruzione religiosa, non possono essere adibiti a tale insegnamento, fmchè perduri questo impedimento.

Art. 23. La conservazione e la nuova erezione di scuole confessionali cattoliche rimangono garantite. In tutti i Comuni, nei quali i genitori, o chi per essi, lo richicdono, saranno erette scuole elementari cattoliche. qualora il numero degli alunni, tenute nel dovuto conto le condizioni dclTorganizzazione scolastica locale, ia ritenere possibile, a norma delle prescrizioni dello Stato, un ordinato funzionamento della scuola.

Art. 24. In tutte le scuole elementari cattoliche saranno Impiegati soltanto maestri, che appartengano alia Chiesa Cattolica e che offrano la garanzia di corrispondcrc alie particolari esigenze della scuola confessionale cattolica.

Nel quadro della formazione professionale generale degli insegnanti dovranno esservi istituti, i quali assicurmo una formazione di insegnanti cattolici corrispondente alie particolari esigenze della scuola confessionele cattolica.

Art. 25. GU Ordini e le Congregazioni religiose sono autorizzate a fondare e a dirigere scuole private, a norma dei diritto eomune e delle condizioni fissate dalla legge. Tali scuole private dànno le stesse abilitaziom delle scuole dello Stato, qualora adempiano alie condizioni vigenti per queste ultime in materia dl programme d'insegnamento.

Per Tammislonc all'insegnamento e per la nomina ad insegnantc nelle scuole elementari, medie e superiori. valgono per i membri degli Ordini e delle Congregazion: religiose i requisiti comuni.

Art. 26. Senza pregiudizio di un ulteriore e più amp.o regolamento delle questioni di diritto matrimoniale. si i d'accordo che ll matrimonio religioso possa esser celebrato prima dell'atto civile, oltre cne nel caso di malattia mortale di uno degli sposi che non consenta dilazione, anche nel caso di grave nécessité morale, la cui csistenza deve essere riconosciuta dalla competente Autorità vescovile. In questi casi. il parroco è tenuto ad informarne senza indugto l'ufflcio di Stato civile.

Art. 27 All'csercito del Reich Germanico sarà concessa una cura d'anime esente per gli ufficiali, funzionari e militari cattolici ad cmo appartenenti e rispettlve famiglle.

La direzione delfassistenza spirituale deU'esercito <pctta al Vescovo militare. La sua nomma ecclesiastica Mirà fatta dalla Santa Sede. dopo che Essa si sarà meisa in comumcazione col Governo del Reich per la désignazione. d'accordo con lui. di una persona idonea.

zu errichten, die ausschliesslich von der kirchlichen Bchorde abhàngen. falls keine staatlichen Zuschüsse verlangt werden.

Die Errichtung, Leitung und Verwaltung der Priestersemmare sowie der kirchlichen Konvikte steht, innerhalb der Grenzen des für aile geltenden Gesetzes. ausschliesslich den kirchlichen Behürden zu.

Art. 21. Der katholische Religionsunterricht in dea Volksschulen, Berufsschulen, Mittelschulen und hôheren Lehranstalten ist ordentliches Lehrfach und wird in übereinstimmung mit den Grundsatzen der katholischen Kirche erteilt. Im Religionsunterricht wird die Erziehung zu vaterlandischem, staatsbürgerlichem und sozialem Pflichtbewusstsein aus dem Geiste des christlichen Glaubens- und Sittengesetzes mit besonderem Nachdruck gepflegt werden, ebenso wie es im gesamiea übrigen Unterricht geschieht. Lehrstoff und Auswahl der Lehrbücher für den Religionsunterricht werden im Einvernehmen mit der kirchlichen Oberbehôrde festgesetzt. Den kirchlichen Oberbehorden wird Gelegenheit gegeben werden. im Einvernehmen mit der Schulbehôrde zu prüfen, ob die Schüler Religionsunterricht ia Übereinstimmung mit den Lehren und Anforderungen der Kirche erhalten./ C

Art. 22. Bei der Anstellung von katholischen Religionslehrern findet Verstândigung zwischen dem Bischof und der Landesregierung statt. Lehrer, die wegen ihrer Lehre oder sittlichen Führung vom Bischof zur weiteren Erteilung des Religionsunterrichtes für ungeeignet erklàrt w'orden sind, dùrfen, Solange dies Hindernis besteht. nicht als Religionslehrer verwendet werden.

Art. 23. Die Beibehaltung und Neueinrichtung katholischer Bekenntnisschulen bleibt gewâhrleistet Id allen Gemeinden. in denen Eltern oder sonstige Erziehungsberechtigte es beantragen, werden katholische Volksschulen errichtet werden. wenn die Zabi der Schüler unter gebührender Berücksichtigung der ôrtlichen schulorganisatorischen Verhâltnisse einen nach Massgabe der staatlichen Vorschriften geordneten Schulbetrieb durchführbar erscheinen lâsst.

Art. 24. An allen katholischen Volksschulen werden nur solche Lehrer angestellt, die der katholischen Kirche angehôren und Gewâhr bieten, den besonderen Erfordernissen der ka thohschen Bekenntnisschule zu β entsprechen.

Im Rahmen der allgemeinen Berufsausbildung der Lehrer werden Einrichtungen geschaffvn. die eine Ausbildung katholischen Lehren entsprechend den besonderen Erfordernissen der katholischen Bckcnntn^-schule gewâhrleisten.

Art. 25. Orden und religiose Kongregationen sind im Rahmen der allgemeinen Gesetze und gesetzlichen Bcdingungen zur Gründung und Führung von Privatschulen bercchtigt. Diese Privatschulen geben die gleichen Bcrechtigungen wie die staatlichen Schulen, soweit sic die lehrplanmàssigen Vorschriften für letztere erfûllcn.

Für Angehôrige von Orden oder religidsen Gerx»· senschaften gelten hinsichtlich der Zulassung zum Lehramte und für die Anstellung an Volksschulen. m.U-leren oder hüheren Lehranstalten die allgemeinen Bedingungen.

Art. 26. Unter Vorbehalt einer umfassenderen spàteren Regelung der cherechtlichen Fragen besteht Einverstândnis darüber, dass, ausser im Fallc einer lebensgefahrlichen, einen Aufschub nicht gestattenden Erkrankung eines Verlobten, auch im Falle schweren sittlichen Notstandes, dessen Vorhandensein/ durch die W zustandige bischofliche Behôrde bestâtigt sein muss, die kirchliche Einsegnung der Ehe vor der Ziviltrauung vorgenommen werden darf. Der Pfarrer ist in solchen Fallen verpflichtet. dem Standesamt unverzüglich Anzeige zu erstatten.

Art. 27. Der Deutschen Reichswehr wird für die zu ihr gehôrenden katholischen Offiziere. Beamten und Mannschaften, sowie deren Familien, eine exemte Seel·sorge zugestanden.

Die Leitung der Militârseelsorge obliegt dem Armeebischof. Seine kirchliche Ernennung erfolgt durch den Heiligen Stuhl. nachdem letzterer sich mit der Reichsregierung in Verbindung gesetzt hat, um im Einvernehmen mit ihr eine geeignete Personlichkeit zu bestimmen.

tNWOL'u CLEVELAND. <;n.>

La nomina ecclesiastica dei parroci militari e degli altri ecclesiastici militari è fatta dai Vescovo militare, dopo aver udito la competente Autorità del Reich. 11 Vescovo militare puô nominare solo quegli ecclesiastici. che abbiano ottenuto dai loro Vescovo diocesano il permesso di entrare nella cura d'anime delTesercito ed il relativo certificat© d'idoneità.

Gli ecclesiastici aventi cura di anime presso l'esercito. hanno competenze parrocchiali suile truppe e rispettive famiglie. loro affidatc.

Le norme precise per l'organizzazione dell'assistenώ spirituale cattolica presso Tesercito saranno emanate con Breve Apostolico.

Il regolamento della situazione dei cappellani militari in quanto funzionari dello Stato sarà fatto dal Governo del Reich.

Art. 28. Negli ospedali. nei penitenziari e negli altri stabilimenti tenuti da enti pubblici, la Chiesa sarà ammessa, nel quadro dcll'orario generale della casa, a prowedere ai bisogni spirituali delle anime ed a compiervi le funzioni religiose. Se in tali istituti viene stabilita una regolare assistenza spirituale e se a tale scopo verranno assunti ecclesiastici, come impiegati dello Stato o comunque pubblici, ciô sarà fatto d'accordo con l'Autorità ecclesiastica superiore.

Art. 29. I cattolici residenti nel Reich Germanico ed appartenenti a minoranze etniche non tedesche ivranno, riguardo all'ammissione della loro lingua materna nel culto, neU'insegnamento religioso e nelle associazioni ecclesiastiche, un trattamento non meno favorevole di quello che corrisponde alia condizione di diritto e di fatto dei cittadini di origine e di lingua tedesca nel territorio del rispettivo Stato estero.

Art. 30. Nelle domeniche e nelle feste di precetto, nelle chiese cattedrali, come pure in quelle parrocchiali. filiali e conventual! del Reich Germanico si reciterà alla fine del servizio religioso principale, in conformité con le prescrizioni della Sacra Liturgia. una preghiera per la prospérité del Reich e del popolo germanico.

Art. 31. Le organizzazioni e associazioni cattoliche, che abbiano scopi esclusivamente religiosi, cultural! e caritativi e che come tali dipendano dall'Autorità ecclesiastica, saranno protette nelle loro istituzioni e nella loro attività.

Le organizzazioni cattoliche, che, oltre quelli religiosi, cultural! e caritativi. hanno pure altri scopi, fra i quali anche i sociali o i professionali, godranno, senza pregiudizio della loro eventuate inserzione nelle unioni dello Stato, della protezione, di cui alTart. 31 capov. 1. m quanto diano garanzia di svolgere la loro attività fuori di ogni partito politico.

Il catalogo delle organizzazioni e associazioni. che cadono sotto le disposizioni di questo articolo, verra fatto d'accordo fra il Governo del Reich e l'Episcopato tedesco.

In quanto vi siano organizzazioni giovanili — sportive od altre — sostenute dal Reich e dagll Stati particolari. si avrà cura che ai loro membri sia reso possibile H regolare adempimento dei loro doveri relifiosi nelle domeniche e negli altri giorni festivi e non sano obbligati a fare cose non compatibili con le loro eonvinziom e coi loro doveri religiosi e morali.

Art. 32. A causa delle attuali particolari circostanze della Germania, e in considerazione delle garanzie, create dalle disposizioni dei présente Concordato, di una legislazione che salvaguardi i diritti e le liberté della Chiesa Cattolica nel Reich e nei suoi Stati. Ia Santa Sede emanerà disposizioni, le quali escludano per gli ecclesiastici ed i religiosi l'appartenenza a partit! politici o la loro attività a favore dei medesimi.

Ar.r. *33.* Le materie, relative a persone e cose ecclesiasbcne. delle quali non si è trattato negli articoli precedenti. saranno regolate nel campo ecclesiastico serendo il diritto canonico vigente.

Se in awenire sorgesse qualche divergenza sulTinterpretazlone o sull'applicazione di una disposizione del présente Concordato. Ia Santa Sede ed il Reich Germanico procederanno di eomune intelligenza ad una amichevole soluzione.

Dic kirchliche Ernennung der Militarpfarrer und sonstigen Militàrgeistlichen erfolgt nach vorgângigem Benehmen mit der zustândigen Rcichsbehôrde durch den Armeebischof. Letzterer kann nur solche Geistlichc ernennen. die von ihrem zustândigen Dlôzesanblschof die Erlaubnis zum Eintritt in die Militârseelsorge und ein entsprechendes Eignungszeugnis erhalter haben. Die Militarg^stlichen haben für die ihnen zugewiesenen Truppen und Heeresangehôrigen Pfarrechte.

Die naheren Bestimmungen Ober die Organisation der katholischen/ Heeresseelsorge crfolgen durch ein Apostolisches Breve. Die Regelung der beamtenrechtlichen Verhâltnisse erfolgt durch die Reichsregierung. <05

Art. 28. In Krankenhausern, Strafanstalten und sonstigen Hausero der ôffentlichen Hand wird die Kirche im Rahmen der allgemeinen Hausordnung zur Vornahme seelsorgerlicher Besuche und gottesdienstlicher Handlungen zugelassen. Wird in solchen Anstalten eine regelmâssige Seelsorge eingerichtet und müssen hierfür Geistlîche ais Staats-oder sonstige ôffentliche Beamte eingestellt werden, so geschieht dies im Einvernehmen mit der kirchlichen Oberbehôrde.

Art. 29. Die innerhalb des Deutschen Reiches wohnhaften katholischen Angehorigen einer nichtdeutschen vôlkischen Mindcrheit werden bezûglich der Berücksichtigung ihrer Muttersprache in Gottesdienst. Religionsunterricht und kirchlichem Vereinswesen nicht weniger günstig gestellt werden, ais der rechtlichen und tatsâchlichen Lage der Angehôrigen dcutscher Abstammung und Sprache innerhalb des Gebietes des entsprechenden fremden Staates entsprichL/ 406

Art. 30. An den Sonntagen und den gebotenen Felertagen wird in den Bischofskirchen, sowie in den Pfarr-. Filial- und Klosterkirchen des Deutschen Reiches im Anschluss an den Hauptgottesdienst, entsprcchend den Vorschriften der kirchlichen Liturgie, ein Gebet für das Wohlergehen des Deutschen Reiches und Volkes eingelegt

Art. 31. Diejenigen katholischen Organisationen und Verbânde. die ausschliesslich religiôsen, rein kulturcllen und karitativen Zwecken dienen und ais solche der kirchlichen Bchôrde unterstellt sind. werden in ihren Einrichtungen und in ihrer Tâtigkeit geschützt.

Diejenigen katholischen Organisationen. die ausscr religiôsen. kulturcllen oder karitativen Zwecken auch anderen, darunter auch sozialen oder bcrufsstândischcn Aufgaben dienen. sollcn. unbeschadet einer etwaigcn Einordnung in staatlichc Verbânde, den Schutz des Artikels 31 Absatz 1 geniessen, sofern sie Gcwâhr dafür bieten, ihre Tâtigkeit ausserhalb jeder politischen Partei zu entfalten.

Die Feststellung der Organisationen und Verbânde. die unter die Bestimmungen dieses Artikels fallen, bleibt vereinbarlicher Abmachung zwischen der Reichsregierung/ und dem deutschen Episkopat vorbehaltrn. W

Insoweit das Reich und die Lânder sportliche oder andere Jugendorganisationen betreuen. wird Sorgo getragen werden, dass deren Mitgliedern dic Au«Übung ihrer kirchlichen Verpflichtungen an Sonn und Feiertagen regelmâssig ermôglirht wird und sie zu nichts veranlasst werden. was mit ihrem religiôsen und sittlichen Übcrzeugungen und Pflichten nicht vercinbar wire.

Art. 32. Auf Grund der in Deutschland bostchcnden besonderen Verhâltnisse. ïe im Hinblick auf dio durch die Bestimmungen des vorstehenden Konkordats geschaffencn Sicherungcn einer dic Rcchte und Frc'hctten der katholischen Kirche im Reich und seloen Lândern wahrenden Gesetzgebung erlâsst der Heilige Stuhl Bestimmungen. die für die Geistlichen und Ordensleute di·' Mitgliedschaft in politischen Parteien und dic Tâtigkeit für solche Parteien ausschliessen.

Art. 33. Die auf kirchliche Personen oder kirchliche Dinge bezuglichen Materien. die tn den vorstchcnden Artikcln nicht behandelt wurden. werden für den kirchlichen Bereich dem geltendcn kanonfschen Recht gemass gercgel! <

Solite sich in Zukunft w^gen der Auskgung oder Anwendung einer Bestimmung dieses Konkordatcs irgendeine Meinungsverschiedenhcit ergeben. so werden der Heilige Stuhl und das Deutsche Reich im gemeinsamen Einvernehmen einc freundschaftliche Lôsung herbeiführen.

Art. 34. Il présente Concordato, il cui testo tedesco e italiano fanno medesïma fede, dovrà essere ratificato e gli istrumenti della ratifies dovranno essere scambiati quanto prima. Esso entrerà in vigore il giorno dello scambio di detti istrumenti

In fede di che i Plenipotenziari hanno firmato il présente Concordato.

Fatto in doppio originale.

Città del Vaticano, 20 Luglio 1933.

Art. 34. Das vorliegende Konkordat, dessen deutscher und italienischer Text gleiche Kraft haben, soU ratifiziert und die Ratifikationsurkunden baldigst ausgetauscht werden. Es tritt mit dem Tag ihres Austausches in Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmâchtigten dieses Konkordat unterzeichnet.

Geschehen in doppelter Urschrift

In der Vatikanstadt, am 20. Juli 1933.

Eugenio Cardinale Pacelli. Franz von Papen./ 41

PROTOCOLLO FINALE

Al momento di procedere alla fîrma del Concordato oggi conchiuso fra la Santa Sede ed il Reich Germanico i sottoscritti Plenipotenziari. dovutamente autorizzati. hanno fatto le seguenti concordi dichiarazioni. che formano parte integrante del Concordato medesimo.

AWart. 3.

Il Nunzio Apostolico presso il Reich Germanico è, in conformità colle Note scambiate ira la Nunziatura Apostolica in Berlino e il Ministero degli Esteri in data dell'11 e del 27 marzo 1930. il decano del Corpo Diplomatic© ivi accreditato.

All'art. 13.

Si è d'accordo che il diritto della Chiesa di riscuotere tasse rimane garantito.

All'art. 14 capov. *2* n. *2.*

Si è d'accordo che se esistono obbiezioni di natura politica generale, dovranno essere comunicate nel più breve tempo possibile. Se nessuna dichiarazione del genere verrà presentata nel termine di venti giorni, la Santa Sede avrà il diritto di ritenere che contro il candidato non esistono tali obbiezioni Fino alia pubblicazione della nomina sarà mantenuto il più stretto segreto sulla persona in questione.

Questo capoverso non importa un diritto di veto da parte dello Stato.

All'art 17.

Gli edifici ed i fondi dello Stato, destinati a scopi della Chiesa. sono ad essi lasciati come finora. salvo i contratti eventualmente esistenti.

All'art. 19 periodo *2.*

La regola fondamentale è costituita. al momento della stlpulazione del Concordato, specialmente dalla Costituzione Apostolica « Deus scientiarum Dominus » del 24 maggio 1931 e dalla Istruzione del 7 luglio 1932.

All'art. 20.

I Convitti, soggetti alia direzione della Chiesa. presso alte scuole e ginnasi saranno riconosciuti, per quanto riguarda le tasse, come istltuzioni essenziali della Chiesa in senso proprio e come parti costitutive dell'organizzazione dlocesana.

All'art 24.

Qualora col nuovo ordinamento delle scuole magistrali istituti privati posseggano i requisiti generalmente richiesti dallo Stato per la formazione di maestri o di maestre, si avrà nell'ammissione dei medesimi conveniente riguardo anche ad istituti esistenti degli Ordini e delle Congregazioni religiose.

All'art. 26

Si verifies una grave necessità morale, quando difficoltà insormontabûi, o che non si possono rimuovere eenza eccessivo incomodo, impediscono di poter produire a tempo debito i documenti necessari alia celebrazlone del matrimonio.

All'art. 27 capot?. 1.

Gli ufficiali, implegatl e soldat! cattolici. e le loro famigiie, non appartengono allé parrocchie locali e non sono tenuti allé rispettive contribuzioni.

SCHLUSSPROTOKOLL

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage abgeschlossenen Konkordats zwischen dem Heiligen Stuhl und dem Deutschen Reich haben die ordnungsmâssig bevollmâchtigten Unterzeichneten folgende übercinstimmende Erklarungen abgegeben, die einen integrierenden Bestandteil des Konkordats selbst bilden.

Zu *Artikel* 3.

Der Apostolische Nuntius beim Deutschen Reich lst. entsprechend dem Notenwechsel zwischen der Apostolischen Nuntiatur in Berlin und dem Auswârtigen Amt vom 11. und 27. Marz 1930. Doyen des dort akkreditierten Diplomatischen Korps.

Zu *Artikel 13.*

Es besteht Einverstandnis darüber, dass das Recht der Kirche, Steuern zu erheben, gewâhrleistet bleibt

Zu *Artikel 14 Absatz 2 Ziff. 2.*

Es besteht Einverstandnis daruber, dass, sofem Bedenken allgemein politischer Natur bestehen. solche in kürzester Frist vorgebracht werden. Liegt nach Ablaul· W von 20 Tagen eine derartige Erklârung nicht vor, so wird der Heilige Stuhl berechtigt sein, anzunehmen. dass Bedenken gegen den Kandidaten nicht bestehen Über die in Frage stehenden Personlichkeiten wird bis zur Verôffentlichung der Ernennung voile Vertraulichkeit gewahrt werden.

Ein staatliches Vetorecht soil nicht begrundet werden.

Zu Artikel 17.

Soweit staatliche, Gebaude Oder Grundstücke Zwecken der Kirche gewidmet sind, bleiben sie diesen, unter Wahrung etwa bestehender Vertrage, nach wie vor überlassen.

Zu *Artikel* 19 *Satz 2.*

Die Grundlage bietet zur Zeit des Konkordatsabschlusses besonders die Apostolische Konstitution < Deus scientiarum Dominus > vom 24. Mai 1931 und die Instruktion vom 7. Juli 1932.

Zu *Artikel 20.*

Die unter Leitung der Kirche stehenden Konvikte an Hochschulen und Gymnasien werden in steuerrechtlicher Hinsicht als wesentliche kirchliche Institutionen im eigentlichen Sinne und als Bestandteil der Diozesanorganisation anerkannt./ 4U

Zu Artikel 24.

Soweit nach Neuordnung des Lehrerbildungswesens Privatanstalten in der Lage sind. den allgemein geltenden staatlichen Anforderungen für Ausbildung von Lehrern odcr Lehrerinnen zu entsprechen, werden bei ihrer Zulassung auch bestehende Anstalten der Orden und Kongregationen entsprechend berücksichtigt werden.

Zu Artikel 26.

Ein schwerer sittlicher Notstand liegt vor, wenn « auf unüberwindliche oder nur mit unverhâltnismâssigem Aufwand zu beseitigende Schwierigkeiten stosst, die zur Eheschliessung erforderlichen Urkunden rechtzeitig beizubringen.

Zu Artikel 27 *Absatz 1.*

Die katholischen Offiziere. Beamten und Mannschaften. sowie deren Familien. gehoren nicht den Ortskirchengemeinden an und tragen nicht zu deren Lasten bei.

ivVÂA CftRRQLL UNIVERSITY CLEVELAND. OHIO

Capou. 4.

Il Breve apostolico sarà emanato, dopo aver udlto il Governo del Reich.

AH'arf. *28.*

Nei casi urgenti deve permettersi aU'ecclesiastico l'ingrcsso in qualsiasi momento.

All'art. *29.*

Essendosl il Governo del Reich dimostrato pronto ad accettare tale disposizione favorevole per le minoranze non tedesche, la Santa Sede dichiara che, a conforma dei principii da Lei sempre difesi circa il diritto alia lingua materna nella cura delle anime, nelFistruzione religiosa e nella vita delle organizzazioni cattoliche, procurerà, in occasione della stipulazione di future Convenzioni concordatarie con altri Stati, dl fare inscrire in esse una eguale disposizione per la tutela dei diritti delle minoranze tedesche.

AlVart. 31 capov. 4.

I principii fissati all'articolo 31 capov. 4 valgono anche per l'organizzazione del lavoro obbligatorlo.

AlVart. 32.

Resta inteso che saranno simultaneamente prese dal Governo del Reich, a riguardo delle confessioni non cattoliche. eguali disposizioni circa l'attività politica nei partiti.

II contegno, di cui, in esecuzione delTarticolo 32, si farà obbligo ai sacerdoti ed ai religiosi, non significa limitazione di alcuna sorta nell'insegnare e spiegare pubblicamente, come è loro dovere, le dottrine e le massime della Chiesa, non solo dommatiche, ma ancbe morali.

Città del Vaticano, 20 Luglio 1933.

Absatz 4.

Der Erlass des Apostolischen Breve erfolgt im Benehmen mit der Reichsregierung.

Zu *Artikel 28.*

In dringenden Fallen ist der Zutritt dem Geistlichen jederzeit zu gewâhren./

Zu Artikel 29.

Nachdem die Deutsche Reichsregierung sich zu dem Entgegenkommen in Bezug auf nichtdeutsche Minderheiten bereitgefunden hat, erklârt der Heilige Stuhl, in Bekràftigung seiner stets vertretenen Grundsatze bezüglich des Rcchtes der Muttersprnche in der Seelsorge. im Religionsunterricht und im katholischen Vercinsleben, bei künftigen konkordataren Abmachungen mit anderen Làndcrn auf die Aufnahme einer gleichwertigen, die Rechte der deutschen Minderheiten schützenden Bestimmung Bedacht nehmdn zu wollen.

Zu Artikel 31 Absatz 4.

Die in Artikel 31 Absatz 4 niedergelegten Grundsâtze gelten auch für den Arbeitsdienst

Zu *Artikel 32.*

Es herrscht Einverstandnis darüber, dass vom Reich bezûglich der nicht katholischen Konfessionen gleiche Regelungen betreffend parteipolitische Betâtigung veranlasst werden.

Das den Geistlichen und Ordensleuten Deutschlands in Ausführung des Artikels 32 zur Pfiicht gemachte Verhalten bedeutet keinerlei Einen/gung der pfiichtmâssigen Verkündung und Erlâuterung der dogmatischen und sittlichen Lehren und Grundsâtze der Kirche. 413

In der Vatikanstadt, am 20. Juli 1933.

Eugenio Cardinale Pacelli. Franz von Papen.

Adn. A. BENTLEY In CR 6 (1933) 245-247; A. VAN HCVEIn NrT 61 (1934) 158-185; IP 13 (1933) 129. Vide RATIHA· EITIONEM sub die 1933 Sept. 10: LB 1188.

1183

1933 IUL 24.-**DATARIA AP., INDULT. PART.·**

Facultas datur ordinariis libere conferendi bénéficia **SEDI APOSTOLICAE RESERVATA A IURE**

Ex audientia Ssnii 24 Julii 1933. Ssmus D. N. Pius P. XI in audientia mihi concessa benigne excipiens preces Em. Tuae Reverendissimae sub die 15 Junii proxime elapsi datas, induisit ad quinquennium, ut episcopi Austriae beneficium, quod per promotionen alicuius canonici ad aliquam dignitatem vel in capitulis cathedralibus vel in collegialibus vacaverit, quodque ex jure reservatum est S. Sedi, ex gratia speciali libere ac valide conferre possint et valeant, excluso tamen quolibet induito quoad alias reservationes, quae in Codice juris canonici continentur.—A. Card. Capotosti, *Prodatarius.*

• Ordinariis Austriae, Prot. N. 297/33: AKKR 115 (1935) 121. Mn. L HARING in AKKR 115 (1935) 121.

1184

1933 **AUG l.-S. PAEN., DECR. AAS** 25 (19») 343

Decretum de non permiscendis operibus pro multiplici iubilaex acquisitione

Infra scriptus Cardinalis Paenitentiarius Maior, in Audientia diei 21 mensis Iulii 1933. Ssmo D. N. Pio Pp XI sequens dubium exposuit, saepenumero Sacrae Paenitentiariae pro opportuna solutione exhibitum, ut mentem Suam hac de re aperire dignaretur.

« Utrum nonnulla vel etiam omnia opera pro altero fubilaeo acquirendo fieri possint antequam Inchoata opera pro primo absolvantur ».

Cui dubio Sanctitas Sua respondere dignata est:

« Negative ».

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae. die 1 Augusti 1933.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. J. G in NrT 60 (1933) 731; A. VERMEERSCH In PrM 22 (1933) 168.

1185

1933 AUG 1.-SECR. STATUS, NOTIF. PART.·

Suppressio tribunalis rotae nuntiaturae matritensis

Madrid, 1 de agosto de 1933.

Excelentisimo Senor y querido Hermano:

La dificil situaciôn creada en Espana a la Iglesia Catôlica, la ruptura del regimen concordatario, y la laicizaciôn total del matrimonio, han traido como consecuencia el desconocimiento que el Estado ha hecho dei Supremo Tribunal de la Rota Espanola, privilegio secular, extraordinario y ùnico, concedido por la benignidad de la Santa Sede.

Por la fuerza de estas circunstancias. que adernas han hecho escasas y casi nulas la materia y la obra del Supremo Tribunal. Ia Santa Sede, bien a su pesar y no obstante el sincero y bien probado amor que profesa a la catôÙca Espana, se ha visto obligado a disponor que el régimen de apelaciôn en las causas eclesiàsticas se reintegre en Epana a los caucos del derecho comûn. cesando por consecuencia en sus funciones el mencionado Tribunal de la Rota Espanola, el cual. a partir de esta fecha, no admite nuevas apelaciones y debe sustanciar y terminar las pendientes en el piaro de un ario y en la forma que por esta Nunciatura oportunamente se determine.

Al tener el sentimiento de comumear a V. E. Ia resoluciôn de la Santa Sede, creo un deber tributar en su nombre un homenaje de elogio a la gloriosa historia

del Supremo Tribunal de la Rota Espanola y de gratitud a la laboriosa y competente actuaciôn de sus miembros. los cuales, por benigna voluntad de la Santa Sede. scguiràn de por vida disfrutando de la consideraciôn. honores, preeminendas y privileges que hasta el présente les han correspondido.

• **Ordlnariif Ht«p«niae per Nuntium Apoitolicum: Sal Terra· 22 (1933) 1007. Adn. V. LOPEZ in PrM 22 (1933) 207-208.**

1186

1933 AUG 24.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa praecedentiam inter mulieres associationum piarum et actionis catholicae in processionibus litvrgicis

Ren me Domine, Sacra haec Congregatio, mature perpensis omnibus circa mulierum partecipationem in solemnibus supplicationibus: iuxta epistolam ab Excellentia Tua die 11 augusti a. h. missam, respondendum censuit:

Nihil obstare quominus mulieres piarum Associationum et Actionis Catholicae processionibus liturgicis cum cereis accensis participent, dummodo post celebrantem incedant et debitus inter eas ordo incedendi ita servetur ut digniores associationes propius ipsum celebrantem Incedant» prouti statutum fuit tum in Decr. S. Visitationis Apostolicae de Urbe editum in Bolletino dei Clero *Romano* (anno 1903. pagg. 40-42) tum in *Decreto* Sacrae Rituum Congregationis die 11 decembris 1903, n. 4127.

Romae. 24 augusti 1933,—Adm. famulus - A. Carinci, S. *R. C. Secretarius.*

• *OrdIntrio ItcUnsl. Prot.* **N. 16/933: Perfice manus 13 (1938) 531-582. Adn. R. PASTE (n Perfice munus 13 (1938) 581-582: REGATILLO n. 652.**

1187

1933 SEP 1.-SC STUD., DECR. AAS 25 (1933) 445

Canonice erigitur romae penes pont, athen. urbanianum
INSTITUTUM MISSIONALE SCIENTIFICUM CUM IURE GRADUS CONFERENDI

Ut sacrorum alumni, quos Dominus ad Evangelium inter Gentes praedicandum advocet, in omnibus disciplinis. tum sacris cum profanis, quae Missionaries opus sint, erudiantur, Erhus D. Cardinalis Praefectus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide suppliciter postulavit ut Institutum Missionale Scientificum, penes Pontificium Athenaeum Urbanianum nuperrime conditum, canonica erectione rite donaretur, facta eidem in perpetuum potestate gradus academicos conferendi. Summus Pontifex Pius Pp. XI feliciter regnans, referente infrascripto Cardinali Sacrae huius Congregationis Praefecto, petitionem benevolenti animo excepit eidemque satisfieri iussit

Quapropter haec Sacra Congregatio praesenti decreto Institutum Missionale Scientificum apud Pontificium Athenaeum Urbanianum canonice erigit atque erectum declarat cum iure gradus academicos conferendi secundum Statuta ab hoc Sacro Dicasterio approbata. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Callistl, die † Septembris 1933.—C. Card. Bisleti, *Praef.* E. Ruffini. Secr.

Adn. A. CANE5TRI In Apoll. 6 (1933) 437-439. Vld· inIn. t^b dl·· 1935 3. Statuta hului Instituti MItsionalH: LE 1295.

1188

1913 8EP 10.-CONV. c. GERMANIA AAS 25 (1933) 414

Ratihabitio concordati inter sedem ap. et rempublicam Germaniae d. 20 iul. 1933 inttt

Conventione inter Apostolicam Sedem et Rem Germanarum publicam rata habita, die 10 Septembris 1933 in Palatio Apostolico Vaticano Ratihabitionis Instrumenta accepta et reddita mutuo fuerunt. Exinde. L t a die 10 Septembris 19.33. quo die huiusmodi Instrumenta permutata fuerunt, Conventio inter Ssfhum Dominum Nostrum Pium PP. XI et Supremum Reipublicae Germanicae Praesidem (Deutsche Reichspraesidcnt) icta una simul cum Protocollo finali, vigere et valere coepit ad normam art. 34 comm. 1 eiusdem Pactionis.

Adn. Vide Concordatum sub die 1933 lul. 20: LE 1182.

1189

1933 SEP 11.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 23 (1936) 10»

In republica estoniensi
NUNTIATURA APOSTOLICA CONSTITUITUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Cum in Republia Estoniens! Apostolicus tantum Delegatus usque adhuc munere suo fungatur atque ad vincula cum eiusdem Reipublicae Gubernio arctiora efficienda peropportunum videatur eodem in loco propriam Legationem Nostram constituere, libenti animo votis concedere decrevimus Praesidis ipsius Reipublicae. qui de hoc Noa nuperrime rogavit Quapropter praesentium Litterarum tenore, certa scientia ac matura deliberatione, in Republica Estoniae, suppressa Delegatione quam memoravimus, ex nunc *Nuntiaturam Apostolicam,* auctoritate Nostra erigimus et constituimus, eidemque Nuntiaturae sic per Nos erectae omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, indulta, quae huiusmodi Legationum propria sunt. Haec statuimus decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, ipsique Nuntiaturae Apostolicae Estoniae nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ar definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi m. Septembris, an. mcmxxxtii Pontificatus Nostri duodecimo.—E. Card. Pacelli, *a Secretis Status.*

1190

1933 SEP 13.-COM. INTERPRES, RESP. PART.·

Vicarius cooperator caret potestate ordinaria
ASSISTENDI MATRIMONIIS

Dubium - Cum Vicarius cooperator ex praescripto can. 476 § 6 debeat ratione officii parochi vicem supplere eumque adtuvare in universo paroeciali ministerio. quaeritur: An valide assistere matrimoniis possit atque etiam delegare ad assistendum iisdem, si ex statutis dioecesanis aut ex litteris Ordinarii vel ex parochi commissione non constet de facta lurium limitatione.

Resp. - Erftus Card. P. Gasparri, Praeses Pont. Comm. ad Codicis I. C. canones authentice interpretandos. d:e 13 Septembris 1933 respondit: *Negative* ad utrumque.

• **Pal. Clero 13 (1934) 154-155. Adn. V. DALPIAZ în ApoU. 7 (1934) 77-92; VINDEX in P»l. Clero 13 (1934) 154-155.**

1191

1933 SEP 20.-S. PAEN., DECL. AAS 25 (1933) 446

De **CLAUSULIS « VISITANDI ECCLESIAM VEL ORATORIUM I ET « PRECANDI AD MENTEM SUMMI PONTIFICIS »**

Disputantibus nec in eamdem sententiam convenientibus viris doctis circa sensum ac vim clausularum ‹ visitandi ecclesiam aut oratorium publicum vel (pro legitime utentibus) semipubltcum » et ‹ precandi ad mentem Summi Pontificis ». quae indulgentiarum con-

xA CWRHOLL UNIVERSITY LiB CLEVES AND. O» i..

cessionibus non raro addi solent, Ssmus DD. N. Pius divina Providentia PP. XI. ad instantiam infra scripti Cardinalis Paenitentiarii Maioris, in audientiis, die 16 Iunii ac die 8 Iulii c. a. eidem impertitis, ad omnem in posterum dubietatem anxietatemque auferendam benigne declarare dignatus est, per visitationem ecclesiae vel (ut supra oratorii, intelligi « accessum ad hoc vel ad illam saltem cum intentione quadam generali seu implicita honorandi Deum in se vel in Sanctis suis, aliqua adhibita prece, et quidem prece praescripta, si aliqua imposita fuit ab indulgentiae largitore, vel aliqua qualibet sive orali sive etiam mentali pro cuiusque pietate ac devotione >; clausulae vero < precandi ad mentem Summi Pontificis » plane satisfieri adiiciendo ceteris operibus praescriptis recitationem ad eam mentem unius, ut aiunt. *Pater, Ave* et *Gloria,* relicta tamen libertate singulis fidelibus, ad normam can. 934 I 1. quamlibet aliam orationem recitandi iuxta uniuscuiusque pietatem aut devotionem erga Romanum Pontificem.

Datum Romae, ex Sacra Paenitentiaria Apostolica, die 20 Septembris 1933.—L. Card. Lauri, *Paenitentiari« Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY In CR 7 (1934) 74; J. CREUSEN In NrT 60 (1933) 931-932; A. VERMEERSCH In PrM 22 (1933) 197-198; IF 13 (1933) 292.

1192

1933 SEP 21.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 27 (1935) 480-481

S. R. E. CARDINALIS S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA HDE PRO TEMPORE PRAEFECTUS IN MAGNUM CANCELLARIUM ELIGITUR PONTIFICII ATHENAEI URBANI FIDEI PROPAGANDAE

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Inter praecipua huius Almae Urbis Athenaea, in quibus iuvenes in spem Ecclesiae succrescentes sacris imbuuntur disciplinis ut animarum spirituali bono aptius inde providere valeant. Pontificium illud Athenaeum est adnumerandum quod rec. me. Decessor Noster Urbanus PP. Vili, una cum Collegio, quod a suo ipsius nomine appellavit, anno mdcxxvii constituit, ut inibi ex omnibus orbis terrarum partibus, in quibus vel Evangelii lumen nondum plene affulsisset, vel haeresis aut schisma praevaluisset, vel catholica hyerarchia nondum esset constituta. Clerici exciperentur qui, prope Divi
4Π Petri Cathedram, tanta/ fierent pietate divites, tam copiosa et sana instruerentur doctrina, ut. Sacerdotio aucti. Catholicam Fidem evangelizantes, eam opere, scriptis, ipsius vitae holocausto, si opus esset, tueri, conservare, propagare valerent Huius autem Athenaei Scholae tribus his saeculis tam felix Dei gratia et Praedecessorum Nostrorum cura incrementum habuerunt, ut magna nunc multitudo alumnorum ex variis Collegiis. Religiosisque Familiis, praesertim Mlssionariis. etiam Ecclesiae Orientalis, maximo cum fructu. Olas frequentent Quibus scholis laeto quidem animo comperimus nuper adlunctum fuisse etiam *Institutum Missionale,* quod vocant Athenaei Urbani proprium omnino et peculiare, in quo futuri Evangelii praecones ea omnia, quae speciali modo, sive theoretice, sive practice, ad missiones pertineant, apte addiscant quo celerius et efficacius D. N. lesu Christi Regnum ubique terrarum dilatare valeant Nil mirum igitur sl praedictum Urbanum Collegium, eidemque coniunctum Athenaeum, quorum utrumque tam de Ecclesia bene est mentum, sicut omnibus Romanis Pontificibus Decessoribus Nostris maxime cordi fuerunt, ita peculiari modo sint Nobis, Quibus Summi Dei benignitas concessit ut novam eorundem salubriorem et ampliorem in laniculo monte, iussu Nostro excitatam sedem, magni animi gaudio. Praesentes inauguraremus. Nunc autem ut eiusdem Athenaei tam Theologica quam Philosophica Facultas necnon Institutum Missionale, quod diximus, editae a Nobis Constitutionis Apostolicae *Deus tçient.'arum Dominus* [LE 1030) praescriptionibus magis magisque obtemperent, preces Nobis adhibitae sunt, ut, sicut aliis huius Almae Urbis Pontificiis Universita-Lbus. Facultatibus. Institutis, Magnum Cancellarium praefecimus, nunc etiam Urbano Propagandae Fidei Athenaeo praeficiamus. Quibus votis Nos ultro llbenterque concedere decrevimus ut novum benevolentiae Nostrae pignus ipsi Athenaeo tribuamus, certa spe freti ut idem, novo auctum decore, uberiores doctrinae fructus magis magisque in dies edat et maiora, opitulante Deo. incrementa in posterum suscipiat Quare, praesentium Litterarum tenore, motu proprio, certa scientia atque matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine decernimus ut S. R. E. Cardinalis Sacrae Congregationis Fidei Propagandae pro tempore Praefectus praedicti Athenaei Urbani Propagandae Fidei *Magnus Cancellarius* ad normam Nostrae Constitutionis *Deus scientiarum Dominus,* quam diximus, iam nunc atque in posterum sit, Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxi mensis Septembris, anno mdccccxxxtii. Pontificatus Nostri decimosecundo.—E. Card. Pacelli, *a Secretis Status.*

Adn. PrM 25 (1936) 2-3.

1193

1933 OCT 25.-SC RITUUM, RESP. PART.·

De distantia servanda inter altare et sepulcra **IN ORATORIIS COEMETERIORUM**

Reverendissimo Signore, In riferimento alia sua lettera dei 20 ottobre circa la distanza della mensa dell'altare dai loculi cimiteriali, questa Sacra Congregazione porta a conoscenza della S. V. Rev.ma che la distanza dai loculi deve misurarsi non dalla pietra sacra ma dalla mensa che la contlene.

Circa poi il permesso della celebrazione della S. Messa, anche su altari di legno trasportabili, spetta al Revjno Ordinario giudicare dell'opportunità e convenienza dei caso, salva la regola sovra esposta.

Nel comunicare alla S. V. Rcv.ma quanto sopra, mi è grata l'occasione per dichiararmi Devjno.—A. Carinci, *Segretario.*

• Ordinirio TheaHno: P«Hic· muni» 9 (1934) 81; 13 (1938) 288. Adn. P. BATTtSTINI In EL 42 (1928) 417-420; G LARDONE in Pcrlic· munui 13 (1938) 287-288; REGATILLO n. 592; ELIP 52 (1938) 63.

1194

1933 OCT 25.-SACRA PAEN., INDÜLT. PART.·

Facultas ordinariis germaniae datur delegandi **POTESTATEM. QUAM HABENT EX INDULTO, ABSOLVENDI A CENSURIS INCURSIS OD PECCATA CONTRA FIDEM**

Pntcrs - BcalUsimc *Pater,* Adulphus Cardinalis Bcrfram. Archiepiscopus Vratislavicn., nomine suo ct omnium Episcoporum Germaniae, petit ut delegare possint omnes Confessarios in sua dioecesi rite adprobatos ad absolvendos pro utroque foro proprios poenitentes etiam alieno civili dominio forte sublectos, a censuris Incursis ob peccata apostasiae, haeresis et schismatis. Et Deus.....

Rtscr. - *Sacra poenitentiaria.* de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, benigne sic annuente SSmo *D Pio* Pp XI, gratiam concedit qua Germxrl.ie Episcopi delegare possint omnes confessarios in sua dioecesi rtie adprobatos ut preprios poenitentes. etiam alieno civili dominio forte subtectos, absolvere valeant pro utroque foro, omissa abiuratlone lurldice peracta, praemissa tamen abiuratione saltem secreta coram confessario, a censuris incursis ob peccata apostasiae, haeresis et schismatis. Iniunctfai de iure iniungendis: fortiter tamen et suaviter ro«dem poenitentes monendo ut apostasiam, si forte coram magistratu civili declarata fuerit, quatenus absque gravi incommodo flere poterit, ad scandali remoUonem retractent Praesentibus ad triennium valituris

Datum Romae ex sacra poenitentiaria. dve 35 Octobris 1933—L Cuid. Lauri. Pocnilmtianui Metor A. Anelb. 5 P Substitutus.

• Ordinariis Pro· η. II 63 33 AKKR 114 (1934) 141 Ade. AKKR 114 (1934) 141-142.

1195

1933 NOV 9.-S. PAEN.» DECR. AAS 25 (1933) 502-503

Decretum circa indulgentias recitationi rosarii **ET PIO HAE CRUCIS 3CTTTO CONCESSAS QUIBUSDAM IN ADIUNCTIS** impedientibus lucrandas

Saepius huic Sacro Tribunali supplices libelli oblati sunt ut animum Summi Pontificis intentum facere dignaretur in difficultates, quibus non raro obnoxii sunt christifideles. gestandi scilicet in manu, prout generatim praescriptum est, sive coronam pro acquirenda maiore indulgentiarum parte, quae recitationi sancti Rosarii sunt adnexae, sive Crucifixum pro lucrandis indulgentiis Viae Crucis, adnexis recitationi viginti Pater, Are et *Gloria,* quod quidem in eorum favorem conceditur, qui impediuntur, quominus iter quatuordecim stationum complere queant. Hae supplicationes eo spectant ut idem Sacrum Tribunal a Summo Pontifice indultum benigne ab huiusmodi implenda praescriptione, his difficultatibus occurrentibus, obtineat

Infrascriplus Cardinalis Paenitentiarius Maior, in audientia sub die vigesima Octobris proxime elapsi, prout sui officii erat, de his petitionibus Ssmum D. N. Pium Pp. XI certiorem reddidit, qui vehementer exoptans. ut quantum fieri possit, usus utriusque salutaris exercitii facilior evadat, ideoque maior frequentia in dies succrescat — sive quia sacratissimi Rosarii cultus Genitrici Dei Mariae est gratissimus atque ad eius maternam protectionem impetrandam efficacissimus. sive quia erga lesum Crucifixum pietas aptissima est ad Christianos animos sancte commovendos ad memoriam recolendam mysteriorum Redemptionis, cuius hoc anno exiens undevicesimum sacculum ut perquam solemniter commemoraretur Ipse voluit et imperavit, — praefatarum difficultatum valore mature et aeque perpenso atque recognito, nolensque eas obstaculum fore allaturas spiritualibus beneficiis, quibus christifideles frui valeant, benigne concedere dignatus est ut quoties vel causa operis manualis vel propter aliam rationabilem
503 causam oriatur impedi/mentum, quominus, iuxta praescriptiones, in manibus gestari queant vel corona vel Crucifixus, quibus accessit benedictio ad lucrandas Indulgentias vel Ssmi Rosarii vel Viae Crucis, possint cuncti fideles easdem lucrari, dummodo recitatione, de qua agimus, durante, sccum quomodocumque coronam vel Crucifixum deferant.

Praesentibus, absque Apostolicarum Litterarum expeditione, in perpetuum valituris, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentlariae. die 9 Novembris 1933.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Ada. REGATILLO n. 464.

1196

1933 NOV 9.-SACRA PAEN.» FACULT. PART.·

Facultates a paenitentiaria ordini fratrum **MINORUM CAPPUCCINORUM CONCESSAE**

I. Absolvendi quoscumque poenitentes (exceptLs haereticis haeresim inter fideles e proposito disseminantibus/ a quibusvis censuris et poenis ecclesiasticis ob haereses tam nemine audiente vel advertente quam coram aliis externa-ls.' incursis; postquam tamen poenitens magistros ex professo haereticalls doctrinae, si quos noverit, ac personas ecclesiasticas ct religiosa.', sl quas hac in re complices habuerit. Supremae S. Congregationi S. Officii per se vel. de ciwi venia, per te ipsum denunciaverit: et quatenus ob lusta' causas huiusmodi dcnunclatto ante absolutionem peragi nequeat, facta ab eo seria promissione denunciatio-Mtn ipsam prratfendi cum primum ct quo meliori modo, iudicio tuo. fieri poterit·, et postquam in singulis casibus haereses coram te secreto abiuraverit: Iniuncta. pro modo excessuum cravl poenitentia salutari cum frequentia Sacramentorum et obligatione «e. prudenti Iudicio tuo. retractandi apud personas coram quibus haereses manifestavit. atque Illata scandala reparandi

ÎL Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eos qui libros apostatarum, haereticorum aut schismaticorum, apostasiam. haeresim aut schisma propugnantes, allosvc per Apf'Mollras Litteras nornlnatim prohibitos, scienter sine debite licentia leftrint vel retinuerint: iniuncta congrua poenitentia salutari ac firma obligatione supradlctos libros, quantum fieri potent ante absolutionem destruendi vel Ubi tradendi.

III. Absolvendi a censuris et poenis ecclesiasticis eot qui nomen dederint sectae massonicae aliisque eiusdes generis associationibus quae contra Ecclesiam vel légitimai civiles potestates machinantur; ita tamen ut a rcspectiva secta vel associatione omnino se separent camque abrureot; denuncient. ut supra, personas ecclesiasticas ct religioui si quas eidem adseriptas noverint: libros, manuscript >c signa eamdem respicientia, si qua retineant, in manus tuas tradant, ad S. Officium quam primum caute transmitter,^ aut saltem, si iustae gravesque causae id postulent destruenda; iniuncta pro modo culparum gravi poenitentia salutari cum frequentatione sacramentalis confessionis ct obligatione illata scandala reparandi.

IV. Absolvendi a censuris ct poenis ecclesiasticis «e qui clausuram Regularium utriusque sexus sine legitimi licentia ingressi fuerint, necnon qui eos introduxerint vel admiserint: dummodo tamen id factum non fuerit ad finem utcumque graviter criminosum, etiam effectu non sccuîo. nec ad externum Ordinarii forum deductum; congrua pro modo culpae poenitentia salutari iniuncta.

V. Di/pensandi commutando, consideratis causis, in alia poenitentiae vel pietatis opera, omnia vota privata; exceptis votis perfectae ac perpetuae castitatis et ingrediendi Religionem votorum solemnium. quae emissa fuerint absolute et post completum decimum octavum aetatis annum, nec non votis in quibus agitur dc praeludicio vel de iure tertii

VI. Dispensandi in matrimoniis iam contractis super impedimento occulto criminis ex adulterio cum fide data, absque ulla tamen machinatione; monitis coniugibus de necessaria secreta inter sese tantum, idest sine interventu parochi seu testium, renovatione consensus, atque iniuncta gravi ct diuturna poenitentia salutari.

VII. Dispensandi super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum tantum cum clericis, tam saecularibus quam regularibus, in Sacris Ordinibus constitutu, sed ad hoc dumtaxat ut poenitens Ordines iam susceptos licite exercere valeat.

VITI. Dispensandi ab irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua In Can. 935, n. 4. sed ad hoc unice ut poenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat: iniuncto eidem poenltenti oncre intra mensem saltem per epistolam, per alium vel per se. retlcito nomine, docendo de omnibus casus circumstantiis. et praesertim quoties delictum patraverit, ad Sacram Poenitentiariam recurrendi et standi eius mandatii

Mens *autem S. Pocnitentiariac est ut si forte ex* oblivione *vel inadvertentia* ultra *praedictum terminum* hu *facultatibus uti contingat, absolutiones seu* dispensationes *exinde impertitae ratae sint et validae*

• Ordini F. M. Cap.: AOMCap 49 (1933) 329-330.

1197

1933 NOV 25.-SC RITUUM» RESP. PART.·

Dubium circa ritualem, romanum aut slovenum, adhibendum a religiosis tn ecclesiis propriis

Hodiernus Superior Provinciae Illyricae Ordini? Fratrum Minorum Cappucinorum, Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium, pro opportuna solutione, reverenter exposuit:

An. in Ecclesiis Ordinis, religiosi stare debeant, in publicis functionibus. Rituali Romano, vel Rituali in lingua vulgari slovcna die 1 iulii huius anni promulgato.

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondere censuit: *Standum esse Rituali Romano.*

Atque ita rescripsit et declaravit die 25 novembris 1933.—C. Card. Laurenti, S. R. C. *Praef. A.* Carinet S. *R. C. Secr.*

• Ordînl F. M. Cep.· AOMCap 50 (1934) 133. Adn. AOMCir 50 (1934) 146-150.

1198

1933 DEC 7.-SACRA PAEN.» RESP. AAS 26 (1934) 35

Dubium de indulgentiis iaculatoriarum precum

Sacrae Pacnitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit:

Ad indulgentiae, invocationibus et precibus sic dictis iaculatoriis adnexae, acquiri possint, ceteris paribus, a fidelibus quibuslibet etiam per mentalem tantum carum recitationem?

Et Sacra Paenitentiaria Apostolica die 17 Novembris 1933 respondendum censuit: *Affirmative.*

Facta autem de hoc relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI in audientia habita ab infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 1 vertentis mensis. Sanctitas Sua resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam permisit

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 7 Decembris 1933.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* S. Teodori, *Secr.*

A4n. **E. BERGH In NrT 61 (1934) 406-408; A. GOUGNARD ta CM 23 (1934) 429-430; IP 14 (1934) 84; PrM 23 (1934) 20-21.**

1199

1933 DEC 15.-SC RUTUM, INDULT. PART.·

Facultas omittendi lectionem passionis in dominica palmarum

Le Rme Ordinaire de Tarbes et Lourdes en France a prie instamment Notre Très Saint Père le Pape Pie XI de daigner accorder aux prêtres qui célèbrent, conformément au rite, deux ou trois messes le dimanche des Rameaux, b permission de ne lire qu'à l'une de ces messes la Passion tout entière, et de ne lire aux autres que la dernière partie: *Altera autem* die.

La S. Congrégation des Rites, usant donc des pouvoirs qui lui ont été donnés spécialement par Notre Très Saint Père lui-même a bien voulu accorder cette faveur pour les daq années qui vont suivre. Toutes choses par ailleurs étant observées. Nonobstant toutes choses contraires.

Le 15 décembre 1933.—A. Carinci, secrétaire *de la S. C dis Rites.* Henri Dante, *sous-secrétaire.*

• **Ordinario Tirbensl: Doc. Calh. 33 (1935) 943.**

1200

1933 DEC 23.-SC RITUUM, INDULT. PART.

Festum dedicationis omnium ecclesiarum CONGREGATIONIS MISSIONIS AFFIGITUR DEE 22 OCTOBRIS

Hodiernus Rev mus Superior Generalis Congregationis Missionis atque Instituti Puellarum Caritatis Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam XI enixe adprecatus est ut in Kalendario praefatae Congregationis festum Dedicationis omnium ecclesiarum, quod iamprldcm diei 16 novembris affixum fuerat, m posterum reponatur tn die 22 octobris. quae omnino libera est

Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab Ipso Sanctissimo Domino nostro tributarum, benigne annuit pro gratia luxta preces, servatis tamen rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 28 decembris 1933.—C. Card. Laurtnti. S. R. C. Prae/. A. CarInci. Secr.

• **Congregationi Missionis: EL 48 (1934) 233. Ada. P. BATTISTINI in EL 48 (1934) 233-234.**

1201

1933 -SC ORIENT- MON. AAS 25 (1933) 346

Modus inscribendi litteras ad s. c. orientalem

Litterae, quae hanc Sacram Congregationem respiciunt, sunt inscribendae unice prout sequitur:

A Sua Eminenza Revma il Sig. Cardinale Segretarlo della Sacra Congregazione Orientale.—Città del Vaticano.

ANNUS

1202

1934 IAN 9.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Facultas dicendi missam conventualem post tertiam vel NONAM IN COLLEGIIS STUDIORUM ORDINIS CARMELITARUM

Paicrs - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis O. Cann. Disc., ad pedes S. V. provolutus. humiUter exponit: expenectla probatum est praescriptum a rubricis circa tempus Missae Conventualis. quotidie in Ecclesiis Regularium celebrandae, non levia incommoda regularis vitae religiosae cuniculo afferre, tum in Collegiis studiorum, tum In Conventibus. in quibus religiosi saluti animarum valde adlabcrant.

Orator implorat a S. V. ut in domibus Ordinis Missa Conventualis semper post Tertiam vel post Nonam cani vel legi possit. Et Deus etc...

Hescr - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concesarum. Sacra Congregatio Negotiis Religios^mm Sodalium praeposita, attentis expositis, de speciali mandato ELnu Cardinalis Praefecti. Rev.mo Praeposito Generali Ord. Cinnelit. Disc, benigne commisit ut pro suo arbitrio et conscientia petitam gratiam juxta preces concedat, sed tantum pro Collegiis Studiorum Ordinis, servatis ceteris de ure servandis, et ad triennium. Contrarii quibuscumque r.on obstantibus.

Datum Romae, die 9 Januarii 1934—Vxxc. L Pvm*

OrdîaJ Carrxi;tanin» Disc·laetorum: AOCD 9 (1934) 15.

1203

1934 IAN 10.-PIUS XI, INDULTA. PART.·

Revocantur privilegia ordini praedicatorum in AMERICA LATINA OLIM CONCESSA. QUAE CONTRARIA SINT CONSTITUTIONIBUS eiusdem ordinis

Pnrcra - *Beatissime Pater,* Fr. Martlnus Stanislaus Gillet Magister Generalis Ordinis Praedicatorum, ad Sanctitatis Vestrae pedes provolutus, sequentia humiliter exponit:

1. Plura privilegia a Summis Pontificibus Provinciis Amerieae Latinae concessa sunt, praecipue ob earum n regiminis centro supremo, idest ab Urbe, distantiam. Hodie tamen, navigationis facilitate et usu telegraphi. haud necessaria videntur haec privilegia, quae aliunde Magistri Generalis auctoritatem ligant In Constitutionum Ordln» applicatione.

Igitur Orator humillime p-'!it ut SànCtltas Vestra tevocare dignetur omnia privilegia Apostolica. a Summii Pontificibus Provinciis et Conventibus Arnericae Latinae concessa et quae contraria sint Ordinis Constitutionibus, jam ad normam Codici Juris Canonici aptatis.

2. Orator timet re in transitu ab antfcoua ad noram disciplinam, p.^t promulgationem Codicis Juri» Canonici, aliqua tn novitUttbus aut professionibus. defectu, invalide facta smt.

Quapprr Or itor, in propriae ae subditorum tranquillitatem, humillime a Sanctitate Ve«t?· petit quatenus sanare ad cautelam dignetur omnes restrictione

novitiatus et professiones, cum simplices tum sollemnes, post Codicis Juris Canonici promulgationem in Ordine factas. sI quae ex praedictis nulla fuerint. Et Deus.

Romae, die 10 Januarii anni Domini MC5IXXXIV. Jubilaeo Redemptionis durante.—Fr. M. S. Gilttt. O. P., Magister *Generalis.*

Rescr. - Er *Audientia Sanctissimi.* In audientia privata, ad gnam, hac ipsa die 10 Januarii vertentis anni 1934. Sanctissimus Dominus Noster PIUS PAPA XI. feliciter regnans. Nos admisit. Sanctitas Sua benigne omnia juxta preces concedere dignata est. In quorum fidem his propria manu subscripsimus eadem die 10 Januarii 1934.—Fr. M. S Gnxrr. O. P., Map. Gen.

• **Ordini Praediatorum: AOP 21 (1933-34) 335-336.**

1204

1934 IAN 24.-SC SACR., RESPONSUM. PART.·

Lecutmaho **PROLIS PER S1 UENS MATRIMONIUM**

Relativamente alia sua domanda per regolarsi nel caso che gli sposi nell'atto dei matrimonio vogliano legittlmare della prole che di fatto è soltanto della sposa, e lo sposo, chc non è il vero padre, si presta alla legittimazione presentandosi allTJfficiale con una comune dichiarazione; codesta Curia deve far di tutto per impedire cid. Siccome poi le parti, ad ottenere il loro intento, facilmente sogliono compiere fl solo atto civile rimandando il matrimonio religioso, codesta Curia deve sapere che in questi casi non potrà darsi luogo a grazia di dispensa alcuna da qualsiasi impedimento, nè si potrà procedere alia celebrazione dei matrimonio e sarà necessario ricorrere a questa Sacra Congregazione, cui spetta di decidere e prendere provvedimenti opportuni.

• **Ordinario Crfn-.ojw.si: ME 52 (1940) 97-98. Adn. ME 52 (1940) 97-93.**

1205

1934 IAN 25.-PIVS XI, MP. AAS 26 (1934) 290

Abbatiae sancti hieronymi de urbe privilegia

PIUS PP. XI

Monasterium Sancti Hieronymi in Urbe, vi constitutionis Nostrae apostolicae Inter praecipuas, die 15 Iunii 1933 latae ÎLE 11711, est abbatia immediate Sanctae Sedi sublecta. Nunc vero dubitatio affertur, an nova haec abbatia particeps sit fraternae illius Confoederationis, quam Benedictinorum Congregationes, ad normam Litterarum Apostolicarum *Summum semper* die 12 Iulii 1893 (ASS 26 (1893-94) 371-3741 editarum, inierunt. Quum enim omnes abbatiae Benedictinae tunc temporis Congregationibus obnoxiae essent. Litterae illae de Congregationibus quidem agunt, non autem de abbatiis, quae iisdem adiunctae non sint Quapropter ad omnem dubitationem auferendam Motu proprio et certa scientia ea, quae sequuntur, statuimus ac decernimus:

1. Abbatia Sancti Hieronymi in Urbe ad fraternam Benedictinorum Confoederationem pertinet iisdem iuribus iisdemquc officiis, quibus ceterae abbatiae confoederatae.

2. Abbas Sancti Hieronymi, sicut ceteri Abbates regiminis. ius habet interveniendi Abbatum confoederatorum coetibus et suffragium ferendi in Abbate Primate eligendo.

Praeterea, ut praefatam Sancti Hieronymi abbatiam eodem, quo cetera monasteria, favore et gratia prosequamur. illi quoque concedimus privilegia, quibus omnes fere Benedictinorum abbatiae fruuntur, tum scilicet privilegia quae « Cassinensia » vulgo nuncupantur. tum etiam privilegia Congregationum Cluniacensis, Sanctorum Vitonis et Hydulphi et Sancti Mauri quae abbatiis Congregationis Solesmensis concessa sunt. — Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxv mensis Ianuarii anno mdccccxxxiv. Pontificatus Nostri duodecimo— Pius Pp. xl

1206

1934 FEB 9.-SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) 93

Damnatur liber alfredi rosenberg, cui titulus c der mythus des 20. jahrhunderts >

Feria IV, *die 7 Februarii 1934*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Der Mythus des 20. Jahrhunderts (Alfred Rosesberg).

Liber omnia Ecclesiae catholicae dogmata, imo et ipsius religionis Christianae fundamenta spernit ac penitus reiicit; necessitatem propugnat novam religionem seu ecclesiam germanicam instituendi et principium enuntiat < novam hodie exsurgere mythicam fidem; fidem mythicam sanguinis; fidem qua creditur etiam divinam hominis naturam sanguine posse defendi; fidem scientia clarissima suffultam, qua statuitur septentrionalem sanguinem illud repraesentare mysterium, quo antiqua Sacramenta suffecta sunt ac superata ».

Et sequenti Feria V. die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 9 Februarii 1934.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. A BENTLEY in CR 7 (1934) 350; PrM 23 (1934) 25

1267

1934 FEB 9.-SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) M

Damnatur liber ernesti bergmann, cui titulus
< DIE DEUTSCHE NATIONALKIRCHE »

Feria IV, die 7 Februarii *1934*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Die deutsche Nationalkirche (Ernst Bergmann).

Auctor religionem Christianam, factum revelationis, necessitatem Redemptionis per lesum Christum Crucifixum et gratiae divinae denegat; religionem vero Christianam et speciatim catholicam tantummodo creationem culturae semiticae et romanae ideoque indoli germanicae oppositam esse affirmat. Insuper asserit auctor Vetus Testamentum iuventuti germanicae esse periculo morali, conceptum charitatis Christianae degenerationem populorum secumferre, utpote quae infirmorum ac physice debilium curam gerit simulque prolis generationem ipsis permittit; sanguinem et genus. vulgo < Rasse », exhibet ac propugnat tanquam unicum elementum progressus culturalis; novam religionem instituendam censet, fidei in Deum personalem substituendo atheismum purum seu pantheisinum. Auctor praeterea exaggeratum et omnino radicalem nationalismum defendit, doctrinae necnon culturae Christianae prorsus contrarium.

Et sequenti Feria V. die 8 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita. relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit. confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, cx aedibus Sancti Officii, die 9 Februarii 1934.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. ME 46 (1834) 100-101; PrM 23 (1934) 25.

1208

1934 FEB 27.-COM. BIBL., DECR. AAS 26 (1934) 130-131

De **OPERE** r. d. friderici schmidtke, cui titulus
< DIE EINWANDERUNG ISRAELS IN KANAAN 9

Cum *quaesitum sit ab hac Pontificia Commissione de Re Biblica quid sentiendum de opere cuit titulus* Die Emwanderung Israels in Kanaan, Vratislaviae anno 1933 a R. D. *Friderico Schmidtke edito, ipsa respondendum decrevit:*

R. D. Fridericus Schmidtke, Professor extraordinarius Veteris Testamenti in Facultate Theologica Universitatis Vratislaviensis, in volumine de quo supra:

de Pentateucho disserens, placita criticae rationalisticae sequitur, neglecto plane decreto Pontificiae Commissionis Biblicae d. d. 27 iunii 1906 [ASS 39 (1906) 377-3781;

insuper, in historia Veteris Testamenti, nulla ratione habita decreti eiusdem Pontificiae Commissionis Biblicae dati d. 23 iunii 1905 [ASS 38 (1905-06) 124), genus quoddam litterarium adstruit traditionum popularium falsa veris admixta referentium; contra perspicua Sacrorum Librorum testimonia asserit, inter alia, narrationes de Patriarchis, saltem magna ex parte, historiam non hominum singularium sed tribuum exhibere; Iacob non esse filium Isaac sed repraesentare tribum quamdam aramaicam; nec totam israeliticam gentem, sed partem tantum, maxime tribum Joseph, Aegyptum ingressam esse;

item, miracula plura Veteris Testamenti, vim textui sero inferens, ut facta mere naturalia explicat.

Auctor proinde dogma inspirationis et inerrantiae biblicae, implicite saltem, negat; normas hermeneuticae catholicae penitus negligit; doctrinae catholicae Litteris Encyclicis « Providentissimus Deus » Leonis XIII [ASS 26 (1893-94) 269-292] et e Spiritus Paraclitus › (AAS 12 (1920) 385-422] Benedicti XV clarissime propositae contradicit.

Quapropter praefatum opus omnimodam reprobationem meretur et a scholis catholicis arceri debet.

Hanc autem occasionem nacta, eadem Pontificia Commissio interpretes catholicos commonefacit ut, reverentia qua par est, pareant Constitutioni dogmaticae Concilii Vaticani, Decretum sacrosanctae Tridentinae
131 Synodi/ renovanti, qua solemniter sancitum est, < ut in rebus fidei et morum, ad aedificationem doctrinae Christianae pertinentium, is pro vero sensu Sacrae Scripturae habendus sit, quem tenuit ac tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Scripturarum Sanctarum; atque ideo nemini licere contra hunc sensum, aut etiam contra unanimem consensum Patrum, ipsam Scripturam Sacram interpretari ».

Praeterea in mentem omnium christifidelium revocat quae de decretorum Pontificiae Commissionis Biblicae auctoritate Pius X s. m., Motu proprio « Praestantia Scripturae Sacrae », d. d. 18 Novembris 1907 (ASS 40 (1907) 723-726], edixit: e universos obstringi officio sententiis Pontificalis Consilii de Re Biblica, sive quas adhuc sunt emissae, sive quae posthac edentur, perinde ac decretis Sacrarum Congregationum pertinentibus ad doctrinam probatisque a Pontifice, se subiciendi; nec posse notam tum detrectatae obedientiae, tum temeritatis devitare aut culpa propterea vacare gravi, quotquot verbis scriptisve sententias has tales impugnent idque praeter scandalum, quo offendant, ceteraque. quibus in causa esse coram Deo possint, aliis ut plurimum, temere in his errateque pronuntiatis ».

Die *autem 27 Februarii 1934, in audientia infrascripto Rmo Consultori ab Actis benigne concessa. Simus Dominus Noster Pius Pp. XI praedictum rerpCTiSum necnon monitum rata habuit et publici* iuris *fieri mandavit.*—Ioannes Baptista Frey, C. S. Sp., *Connitor ab Actis.*

Arfa. A. BENTLEY Jn CR 7 (1934) 350-351.

1209

1931 MAR 9.-SC OFF., DECR. AAS 26 (1934) 180

Damnatur liber friderici schmidtke cui titulus:
< DIE EINWANDERUNG ISRAELS IN KANAAN »

Feria IV, *die 7 Martii 1934*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Friedrich Schmidtke, *Die Emwanderung Israels* in *Kanaan.* Breslau, 1933.

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI in solita audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii impertita. relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 9 Martii 1934—I. Venturi, Supremae S. *Congr.* S. *Officii Notarius.*

1210

1934 MAR 17.-SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) 2X1

Praxis quam dicunt < quadracintaquatuor missarum »
REPROBATUR

Nunciatum est, opera Patrum Minorum quos Bernardinos vocant, e conventu Ressoviensi in dioecesi Premisliensi Latinorum Poloniae Minoris, novam quamdam devotionis praxim quam dicunt *quadragintaquatuor Missarum,* per schedulas absque ullo competentis auctoritatis permissu typis editas, longe lateque ab aliquo tempore propagari, qua asseritur animam cui, cum adhuc in corpore esset, quadraginta quatuor Missae quovis modo ac tempore applicatae fuerint, *ex revelatione divina,* tertia die post mortem e Purgatorio liberari.

De re edocti. Emi ac Revmi DD. Cardinales fidei morumque integritati tutandae praepositi, in generali conventu habito feria IV die 14 Martii 1934, praxim huiusmodi omnino reprobandam et ceu reprobatam habendam esse decreverunt, monitis quorum interest ne amplius in hunc finem Missarum stipendia accipere vel colligere audeant sub paena, ipso facto incurrenda, suspensionis a divinis, si clerici, privationis Sacramentorum. si laici.

Sequenti vero feria V, die 15 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprovabit, confirmavit ac publici iuris quamprimum faciendam mandavit

Datum Romae, ex aedibus Sancti Officii, die 17 Martii 1934.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S Officii Notarius.*

Adn. J. CREUSEN in NrT 61 (1934) 748

1211

1934 MAR 19.-SC SACR., INDULTUM. PART.·

Facultas celebrandi missam dimidu hora post mediam
NOCTEM OCCASIONE SPECIALIUM FUNCTIONUM

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator generalis FF. Minorum Capuccinorum. ad pedes Sanctitatis Vostrae provolutus, pro Patribus Praedicatoribus sui Ordinis facultatem rogat ut Sacrum celebrari valeant dimidia hora post mediam noctem occasione functionum Quadraginta Horarum. Missionum atque exercitiorum spiritualium ad populum, praevio Ordinariorum consensu.

Rescr. - Ex Audientia SS.mi diei 19 *Martii 1934* SS.mus D. N. Pius Papa XI, audita relatione infrascripti Card. Praefecti S. C dc Sacramentis, attentis expositis. Procuratori generali Capuccinorum benigne

gratiam indulge! iuxta petita ad septennium, dummodo initium Missae celebrandae ne fiat ante dimidiam horam post mediam noctem, sacrae supplicationes perdurent spatio circiter duarum horarum, in his comprehenso celebrationis Sanctae Missae tempore, remoto semper quocumque irreverentiae periculo, aliisque servatis de iure servandis.—M. Card. Lega, Epis. TuscuL, Prae/. D. Jorio, *Secr.*

• **AOMCip 50 (1934) 131-132.**

1212

1934 APR 2.-PIUS XI, CONST. AAS 26 (1934) 137-118

UNIVERSALE EXTRA ORDINEM IUBILAEUM ANNIS MDCCCCXXXIII-MDCCCCXXXIV ROMAE CELEBRATUM AD TOTUM CATHOLICUM ORBEM EXTENDITUR

PIUS EPISCOPUS

Sen?u3 sertOrum *Dei universis christifidelibus praesentes Litteras inspecturis, salutem* et Apostolicam *Benedictionem*

Quod superiore anno universale extra ordinem lubilaeum indiximus ad undevlcies saecularem memoriam recolendam peractae humani generis Redemptionis, quodque iam feliciter ad exitum deductum est, id. elutis expiatisque animis et a « terrestris huius incolatus domo › ad superna erectis, tot tantaque attulit beneficia divinaque solacia, ut temperare Nobis non possimus quin immortales Deo optimo maximo grates agamus. Vidimus enim per huius anni sancti decursum — quod quidem caelestis Numinis benignitati acceptum referimus — innumerabiles paene filios singillatim turmatim in almam hanc Urbem confluere, eosdemque et coram admisimus et paterno alloquio recreavimus. Idque ex omnium civium ordine factum: nempe ex operaria plebe, quae victum sibi cotidiano labore comparat; cx opti/matibus civitatumque primoribus, qui in 138 difficillimis horum temporum condicionibus videbantur — exemplum sane omni laude dignum — non tantum sibi sed suis etiam omnibus caelestem opem conciliare ; ex iis, qui florenti aetate fruuntur atque ex iis, qui, senio prope confecti, romanl itineris incommoda perpeti non recusarunt Neque ex Italia tantum atque ex vicinioribus regionibus, sed ex transmarinis etiam terris convenerunt ac paene undique gentium: ita ut vetustissima Romae tempto, sacra hypogea ac vel ipsae Urbis viae elatis resonarent canticis, quae fidelium turbae ‹ ex omni lingua, populo ac natione » pientissime effudissent. Atque non rarum fuit, renovato veterum romaeorum more, homines ac mulieres cernere, pedibus longo itinere suscepto, Romam advenire, communem Patrem invisuros, suorumque commissorum veniam impetraturos. Quos omnes paternis honestamus laudibus; eo vel magis quod, cum acerbum, quo tam diu angimur, rerum oeconomicarum discrimen nondum remiserit, peregrini ex hisce non pauci ad pium huiusmodi consilium ineundum deducendumque in usum, pergravibus debuerunt difficultatibus occurrere easdemque superare.

Cum tamen non omnes, quibus cordi esset. Romam contendere potuerint, ad amplissimos potiundos caelestis gratiae thesauros, idcirco consentaneum ducimus ut. ex Apostolicae Sedis more institutoque. quae hac in alma Urbe usque ad hodiernum diem civibus atque advenis patuit iubitoris veniae facultas, ea per integrum annum ubique gentium vigeat Quam ad rem salutariter assequendam. Ecclesiae administros adhortamur imprimisque Episcopos ut — opportunis habitis ad populum concionibus nc spiritualibus, ut aiunt, exercitiis saensque expeditionibus — christifideles quam plurimos ad sua cuiusque admissa per Paenitentiae Sacramentum eluenda et ad plenae huius indulgentiae beneficium lucrandum rite praeparent omnlque ope permoveant Eosdemque moneant ut ad mentem Nostram supplices Deo preces adhibeant. Hanc vero ad mentem quod attinet, praeter ea. quae per Apostolica Litteras « Quod ñup< » ILE 11411 commendavimus, ut nimirum debita ubique terrarum libertas Ecclesiae restituere tur. :ic populi omnes ad pacem, concordiam verique nominis prosperitatem revocarentur, hoc etiam cupimus ut christifidelium supplicationes studiose impetrent. ut perseverans nempe atque assidua MLssiona-

lium opera feliciora cotidie incrementa capiat, ac dissidentes universi ad unum lesu Christi ovile auspicato reducantur.

Huic praeterea mentis Nostrae proposito aliquid etiam adiicere placet, quod Nobis summopere cordi est Quandoquidem enim in regionibus non paucis tetemmi increscunt « atheorum militantium » nisus, qui, ia caeleste Numen temerario ausu rebellantes, nefandum illud atque scelestum effatum, suum veluti insigne, iactant: « Absque Deo. contra Deum! », idcirco valde opportunum putamus ut, per proximam piacularis huius anni ad universum catholicum orbem prorogationes), gravissima eiusmodi iniuria. divinae Maiestati illata, precando expiandoque pro facultate resarciatur. Id faciant, quaesumus, christifideles omnes: id scilicet a misericordiarum Patre contendant, ut formidolosi horum pravorum hominum conatus, qui non modo religionem quamlibet, sed civilem etiam cultum verique nominis urbanitatem subvertere enituntur, tandem aliquando remittant atque incassum recidant Id etiam suis precibus suisque piaculis impetrent, ut humani generis Redemptor obcaecatos eorum animos — infitiatorum dicimus osorumque Dei — caelestis luminis fulgore percellat» eosdemque suorum scelerum rubore paemtentiaque commotos, ad paternum amplexum misericorditer reducat. — Quam ad rem in animo Nobis est, antequam saeculares hae celebrationes concludantur, publicam in Vaticana Basilica supplicationem participare, eo nempe die, qui opportuno tempore praestituetur.

Itaque, auctoritate omnipotentis Del, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, maximum divinae Redemptionis lubilaeum. quod Romae celebratum est, ad universum catholicum orbem per Apostolicas has Litteras extendimus, ad Occidentalem nimirum et ad Orientalem Ecclesiam, atque in integrum annum prorogamus; ita scilicet ut a die octava Paschatis huius anni./ ad plenam usque diem item octavam Paschalis IU proximi anni mdccccxxxv lucrifieri possit

Quamobrem omnibus utriusque sexus christlfidelibus etiamsi per elapsum annum sacrum lubilaei veniam adepti iam sint, apostolica auctoritate Nostra plenissimam totius paenae. quam pro peccatis luere debent indulgentiam — ubique terrarum extra Urbem eiusque suburbium lucrandam — concedimus atque impertimus, obtenta prius ab iisdem admissorum cuiusque suorum remissione ac venia, dummodo, rite per Paenitentiae Sacramentum expiati et sacra Synaxi refecti, ecclesias vel publica oratoria, ad hoc designanda, statuto tempore pie inviserint. Quae omnia ad eas normas perficere debent, quae mox statuentur:

I. Locorum Ordinarii, sive per se ipsi, sive per probatos viros ecclesiasticos — quibus etiam, si libuent hanc potestatem per integrum anni spatium utendam permiserint — ad iubilares quod attinet visitationes agendas, in episcopali urbe cathedralem aedem ac lres alias ecclesias vel publica oratoria designabunt, in quibus, interdum saltem, eucharistlcum sacrificium celebrari soleat; in *suburbio* vero et in reliquis *dioecc&s partibus* paroecialem cuiusvis paroeciae ecclesiam designabunt, atque, intra eiusdem paroeciae fines, tres alias ecclesias vel oratoria, ut supra diximus. Id ipsum in Orientali Ecclesia Patriarchae aliique locorum Ordinarii per se ipsi faciant vel per ecclesiasticos delegatos viros ; unusquisque autem pro sua cuiusque eparchia vel dioecesi.

At in regionibus a Missionalibus excultis, locorum Ordinarii, nullo habito discrimine inter Ordinarii sedem ac ceteras territorii partes, quattuor ecclesias vel publica oratoria, ut supra diximus, in qualibet quasparoecia vel missionali statione designent

II. Quemadmodum per elapsi piacularis anni decursum Romae factum est. ita per proximi anni spatium tres sacrae visitationes habendae sunt in unaquaque vel unoquoque e quattuor ecclesiis vel publicis oratoriis designatis: idque sive eodem die. sive subsequentibus diebus: ita quidem ut christifideles. vixdum e sacra aede post actam visitationem egressi, iterum atque illico in eam ingredi queant ad alteram ac tertiam perficiendam visi/tationem. Quodsi quattuor alicubi ec- 141 clestoe vel oratoria publica desint. Ordinarii, pro suo prudenti arbitrio, aut per se ipsi, aut per suos delegatos. decernere poterunt, ut praescriptas visitationes duodecim m minore aedium sacrarum numero peragi liceat : ita scilicet ut vel quatuor In tribus ecclesiis, vel sex in duobus, vel duodecim in una dumtaxat fiant

III. Ut vero quae in sacris hisce visitationibus effundentur preces ad divinae Redemptionis nc praesertim

ad Dominicae Passionis memoriam fidelium animos studiosius referant atque excitent, haec, quae sequuntur, sUtuimus atque iubemus: praeter eas supplicationes, quae ultro pro singulorum pietate ad Deum admovebuntur. quinquies ante Augusti Sacramenti aram preces ‹ Pater, Ave et Gloria » recitari debent ac semel insuper ad mentem Nostram; omnes dein ante lesu Christi cruci affixi imaginem ter formulam « Credo » pronuntient, ac semel precatiunculam ‹ Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi, etc. » vel aliam id genus; mox Deiparae Virgini se sistant atque septies inibi, dolores eius recolendo, salutationem Angelicam ‹ Ave Maria › recitent, preculam semel adiiciendo: ‹ Sancta Mater, istud agas. etc. » vel aliam eiusmodi: denique ad Augusti Sacramenti altare conveniant atque catholicam fidem usitata formula, « Credo › devote profiteantur. '

Ad Orientalem Ecclesiam quod attinet, christifideles. cum iubilares visitationes perficient, atque vel in Augusti Sacramenti, in lesu Christi cruci affixi inque Deiparae Virginis honoren, vel ad mentem Nostram publicas fundent preces, vel denique cum catholicam fidem praescripta formula profitebuntur, tum iis normis obtemperare debent, quas, pro diversis ritibus eorum Patriarchis locorumve Ordinariis Sacra Congregatio, Orientali Ecclesiae praeposita, opportuno tempore impertietur. Praeterea singulis locorum Ordinariis fit facultas praescriptas in sacra visitatione preces in alias preces commutandi, cum iubilaris haec visitatio privalim agitur. Itemque Orientalis Ecclesiae fideles,/ qui it! extra territorii sui fines commorantur, cum latini ritus peregrinis se adiungunt, supplicationis formulas Latinis praescriptas adhibere poterunt; singillatim autem, sive proprii, sive latini ritus formulas iisdem recitare liret.

IV. Quoniam vero nonnnullae e recitandis precibus lesu Christo eucharisticis velis delitescenti adhiberi debent, locorum Ordinarii curent ut, cum ecclesias vel publica designant oratoria, ea eligant in quibus Augustum altaris Sacramentum legitime asservari soleat; vel saltem in quibus, cum sacra visitatio peragetur, praesens haberi queat. Quodsi, ob peculiares locorum condiciones — quod praesertim in Missionalium regionibus continget — id fieri nequeat, nulla tamen c precibus, in iubilari visitatione praescriptis, praetermittatur. Quae autem supplicationes lesu Christo Eucharistico admovendae sunt, eas christifideles Augusto Sacramento. etsi non praesenti, mente tamen atque animo venerabundi adhibeant; cum ob mirandum Eucharistiae donum grates habentes maximas, tum pientissimas praebentes satisfactiones ob iniurias eidem Sacramento illatas. Atque in his rerum adiunctis catholicae fidei professio ante lesu Christi cruci affixi imaginem habeatur.

V. Ut iubilares visitationes christifideles facilius instituere atque exsequi possint, eis facultas datur easdem peragendi visitationes etiam extra paroeciae vel dioecesis cuiusque suae fines; in templis tamen pro unoquoque loco legitime designatis. Quod quidem, singula singulis referendo, populis quoque Missionalibus demandatis conceditur.

VI. Decernimus praeterea ut, quemadmodum Romae per elapsum piacularem annum actum est, christifideles lubilarem hanc indulgentiam cum sibi, tum vita functis, toties lucrari possint, quoties imperata opera rite perficiant; ita tamen ut nulla pro altero iubilaeo acquirendo opera fieri queant, antequam inchoata pro primo c-pera omnino absoluta fuerint

VII. Ut autem iis consulamus, qui in peculiari rerum locorumque condicione versentur, haec statuimus, quae sequuntur.

1. Nautae iique omnes qui navibus Inserviunt, si navigium, in quo iter faciunt, sacellum habeat, ubi fas 1Q ct sacris operari./ inibi poterunt iubilares perficere visitationes. Sin aliter, iisdem concedimus ut. cum ad certam stationem se receperint, ibi. in quovis nempe templo, iubilares visitationes, praescriptas preces recitando. instituere possint.

2. Locorum Ordinarii poterunt, aut per se ipsi, aut per ecclesiasticos delegatos viros, si qui impediantur ne visitationes, eo modo quo imperantur, obeant, vel harum numerum contrahere; vel ecclesias invisendas ad minorem item numerum reducere; vel denique sacras visitationes in alia pietatis caritatisve opera commutare, ad singulorum condicionem accommodata. — Impeditos autem heic intellegi volumus moniales, religiosas sorores, tertiarias regulares, pias feminas et puellas aliasve personas in gynaeceis seu Conservatortis degentes; item anachoretas monasticum regularemve Ordinem profitentes et potius contemplationi quam vitae actioni deditos, ut Cistercienses Reformatos B. M. V. de Trappa. Eremitas Camaldulenses et Carthuslanos; eos praeterea, qui aut captivi sunt, aut in carceribus custodiuntur; et ecclesiasticos vel religiosos viros, quin in coenobiis aliisve domibus, emendationis causa, detinentur. Impediti ii quoque censeantur, qui aut domi aut in nosocomiis sive morbo sive imbecilla valetudine laborant, et quotquot aegrotis adsunt; ac generatim ii omnes, qui certo impedimento prohibentur quominus statutas visitationes obeant; aequo autem iure esse volumus operarios, quos in Constitutione ‹ Qui umbratilem vitam » die xxx mensis Ianuarii superiore anno data (LE 1149) descripsimus; ac senes denique, qui septuagesimum aetatis annum excesserint

3. Ordinariis locorum pariter liceat — etiam per delegatos, ut supra diximus — minorem visitationum numerum praestituere, a) conlegiis auctoritate ecclesiastica probatis, sive clericalibus, sive religiosis; b) confraternitatibus, piis sodalitatibus, atque iis tantummodo laicorum consociationibus, quarum sit catholica opera provehere; c) adulescentibus, qui in conlegiis vivunt, vel conlegia. institutionis educationisque gratia, aut cotidie, aut statis diebus celebrant; d) christifidelibus omnibus, qui, aut duce parocho vel sacerdote ab eo delegato, aut alio/ sacerdote duce — in locis tamen 144 dumtaxat, ubi paroeciae legitime constitutae non sunt — visitatioses peracturi sint — Ea tamen lege Ordinarii visitationum minuant numerum, ut ii omnes, quos nominavimus, instituta pompa, etiam sine suis insignibus, ad sacras invisendas aedes incedant.

4. Ubicumque autem, quavis de causa, ita incedendi per publicas vias facultas non erit. Ordinario loci eiusve delegatis liceat, ut supra, visitationum numerum contrahere ac reducere, modo intra aedis sacrae saepta aut pompa ducatur, aut saltem visitatio sollemniter communiterque fiat ab omnibus ibi una congregatis. Ordinarius autem loci eiusve delegati ab obligatione sacramentalis confessionis et sanctae Communionis nullum alium exsolvant, nisi quem ab alterutra gravis morbus prohibeat

VIII. Ad facultates quod pertinet, confessariis. ceteroquin ad iuris normam adprobatis, tribuendas, quibus in excipienda lubilaei confessione salutariter utantur, haec, quae sequuntur, decernimus.

1. Confessariis illae integrae sunto facultates absolvendi. dispensandi, commutandi, quascumque ab Apostolica hac Sede vel in perpetuum vel ad tempus legitime impetraverint; id tamen intra concessionis terminos.

2. Monlalibus iisque aliis feminis, quarum ad confessiones excipiendas, ex Codicis praescripto, specialis adprobatio Ordinarii requiritur, fas esto quemvis confessarium sibi eligere, ab eodem loci Ordinario pro utroque sexu adprobatum. apud quem lubilaei confessio peragi queat; cui quidem electo confessario concedimus ut, in excipiendis dumtaxat lubilaei confessionibus. omnes exercere possit facultates, quas ipse, vi Apostolicae huius Constitutionis, pro omnibus christifidelibus iam habeat

3. Confessariis omnibus concedimus, ut per Annum Sanctum possint, pro foro conscientiae in actu sacramentalis confessionis et per sc ipsi tantum, absolvere quoslibet paenitentes non solum a quibusvis censuris et peccatis Romano Pontifici aut Ordinario a Iure reservatis. sed etiam a censura ab homine lata. Huius tamen censurae absolutio in foro externo non suffragabitur./ 143

IX. At hisce amplissimis facultatibus nc utantur alsi normis exceptionibusque servatis, quae sequuntur:

1. Nc absolvant, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254 Codicis iuris canonici, eos. qui irretiti sint aliqua censura vel Romano Pontifici personaliter vel specialissimo modo Apostolicae Sedi reservata Ne absolvant pariter, nisi in adiunctis can. 900, Illos, qui in casum inciderint Sanctae Sedi reservatum ad normam decreti Sacrae Paenitentiariae Apostolicae. d xn mensis Novembris, a. mkcccxxviii (cfr. Acta Apost Sedis, vol. XX. pag. 398› (LE 8651; vi cuius decreti tamen, post etiam obtentam absolutionem. obligatio adhuc viget ad Sacram Paenitentianam recurrendi eiusque mandatis obtemperandi.

2. Similiter ne absolvant, nisi ad praescriptum can.

» Cfr. Liti. Apost. « Quod nuper » d. 6 Ian. 1933. (LE 1107).

2254, praelatos cleri saecularis ordinaria jurisdictione in foro externo praeditos, superioresque maiores Religionis exemptae, qui in excommunicationem speciali modo Sanctae Sedi reservatam publice inciderint

3. Haereticos vel schismaticos, qui fuerint publice dogmatizantes, nc absolvant, nisi ii, abiuratis saltem coram ipso confessario haeresi vel schismate, scandalum. ut par est, iam reparaverint, aut promiserint sese, ut par est, efficaciter reparaturos.

4. Pariter ne absolvant eos, qui sectis vetitis, massonicis aiiisve id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nui, abiurata saltem caram ipso confessario secta, scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; nisi ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adseriptos noverint, ad can. 2336 § 2, denuntiaverint; nisi libros, manu scripta et signa, quae eamdem sectam respiciant, quotiescumque adhuc retinent, absolventi tradiderint, ad S. Officium quamprimum caute transmittenda, aut saltem — idque iustis gravibusque de causis — per se ipsi destruxerint; sin minus, ipsimet sincero animo spondennt se memoratas condiciones esse, quamprimum potuerint, adimpleturos; impositis, praeterea, pro modo culparum, gravi paenitentia salutari et frequenti sacra-
145 mentali confessione./

5. Qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquislverint, ne absolvantur nisi aut iis restitutis, aut compositione quam primum ab Ordinario vel ab Apostolica Sede postulata, aut saltem promissione sincere facta eandem compositionem postulandi; nisi de locis agatur, in quibus a Sede Apostolica aliter iam provisum fuerit.

6. Possint iidem confessarii omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, iurata quoque, commutare in alia pia opera, ex iusta causa. Votum autem castitatis perfectae et perpetuae, quamvis ab origine publice emissum sit in professione religiosa tam simplici quam sollemni, subinde tamen, aliis huius professionis votis dispensatis, firmum atque integrum manserit, similiter possint, gravi de causa, in alia pia opera commutare. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensent, qui vi Ordinis sacri ad legem caelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalcm redacti sint A commutandis vero votis cum praeiudicio tertii, se abstineant nisi is, cuius interest, libenter expresseque consenserit Votum denique non peccandi, aliave paenalia vota ne commutent nisi in opus, quod, non minus quam votum ipsum, a peccato refrenet atque arceat.

7. Dispensare possint, in foro conscientiae et sacramental) tantum, a quavis irregularitate ex delito prorsus occulto; item ab irregularitate, de qua in can. 985, 4·; sed ad hoc unice, ut paenitens Ordines iam susceptos sine infamiae vel scandali periculo exercere queat

8. Dispensare item possint, pro foro conscientiae et sacramental! tantum, ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu (sexto vel quarto iuxta computationem Orientalium) collaterali, etiam attingente primum (quartum vel tertium Orientalium). quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, non ad contrahendum.

9. Sive autem de matrimonio contracto agatur sive de contrahendo, dispensare possint ab occulto criminis impedimento, neutro tamen machinante; iniuncta. in
14' primo casu, privato reno/vatione consensus, secundum can. 1135; imposita, in utroque, salutari, gravi diuturnaque paenitentia.

10. Ad visitationes quod attinet quatuor ecclesiarum. confessarii, pro singulis qui, iusta de causa, eas praescripto ratione perficere nequeant, facultatem habent cum concedendi dispensationem a visitatione alicuius ecclesiae, eam commutando — si fieri potest — in visitationem alius ecclesiae, tum etiam visitationum numerum contrahendi. Singulis autem, qui. morbo aliove legitimo impedimento detenti, memoratos ecclesias invisere nequeant, praescriptos visitationes in alia pia opera, quae ab ipsis impleri possint, commutent. Confevani tomen sctont, se conscientiam suam oneraturos, si inconsulto et sine iusta cau%a christifideles ex eiusmodi visitationibus exemerint. Quos vero recte a visitationibus dispensaverint, iis ne indulgcant. ut preces ad mentem Nostram fundendas, quae a visitatione separari quidem possunt, praetermittant; in aegrotantium tantum commodum liceat eas imminuere.

11 Ab obligatione praescriptae confessionis, quam ad adimplendam nec invalida nec annua ex praecepto confessio sufficit, ullum ne exsolvant, ne eum quidem qui materiam necessariam non habeat.

12. Ad S. Communionem quod attinet, nefas «ta eiusmodi praescriptum in alia pia opera commutare, nisi de aegrotis agatur qui ab ea suscipienda prorsus impediantur. Volumus autem. Iubilaei causa, eam *suificere,* quae per modum viatici ministratur; minime vero eam, quae in Paschate peragenda praecipitur.

13. Confessarii sciant posse se descriptis facultatibus uti cum omnibus fidelibus Ecclesiae tam Occidentalis quam Orientalis, qui ad confitendum apud ipsos accedant ea mente et voluntate, sincera quidem et firma. ut Iubilaei veniam lucrentur.

Facultatibus tamen absolvendi a peccatis et ab ecclesiasticis censuris ac dispensandi ab Irregularitate cum eodem paenitente uti nequeant nisi semel tantum, cum ipse lubilaei veniam primum lucretur; itemque tum solummodo, cum paenitens ab alio confessario. a die octava Paschatis huius anni, a peccatis et a/ censuris absolutus iam non fuerit, vel ab irregularitate dispensatus.

Ceteras vero facultates — eam etiam visitationes contrahendi aut commutandi ad datam normam sub dl 10 — in favorem etiam eiusdem paenitentis semper exercere poterunt.

Ceterum, si qui post inchoata, huius lubilaei adipiscendi animo, praescripta opera, praefinitum visitationum numerum morbo impediti complere nequiverim, Nos piae promptaeque illorum voluntati benigne favere cupientes, eosdem rite confessos ac sacra Communione refectos, memoratae indulgentiae participes fieri volumus, non secus ac si omnia imperata opera explevissent.

Itaque haec omnia, quae per Apostolicas has Litteras constituimus ac declaravimus, volumus firma ac valida exsistere et fore, ad effectum Iubilaei ad universum catholicum orbem proferendi, non obstantibus contrariis quibuslibet Earum autem Litterarum exemplis atque excerptis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis et sigillo munitis viri in ecclesiastica dignitate constituti. eamdem iubemus adhiberi fidem, quae hisce adhiberetur Litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli igitur liceat paginam hanc Nostrae concessionis, voluntatis et declarationis infringere, vel ei. ausa temerario, contra ire. Quod si quis attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die secundo mensis Aprilis, anno millesimo nongentesimo tricesimo quarto. Pontificatus Nostri decimo tertio.—Fr. Th. Pits O. P. Card. Boggiani, Cancellarius S. R. *E. Laukdc* tius Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* loseph Wilpert. Decanus *Collegii Proton. Apostolicorum.* Vincestius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. A. BENTLEY In CR 7 (1934) 437-440: A. CAXESTHl in ApolL 7 (1934) 220-237: E. JOMBART In NrT 61 (1934) 501-510. 751: A. VERMEER5CH in PrM 23 (1934) 39-45; ME 45 (1934) 144-146.

1213

1934 APR 3.-SC ORIENT. DECR. AAS 26 (1934) 317-319

DECRETUM

De formulis precum ab orientalibus adhibendis **AD IXCRANDAM INDULGENTIAM S. IUBILAEI REDEMPTIONIS**

Quanti semper fecerint Romani Pontifices venerabiles ritus orientales, praeclara documento, diversis edita temporibus, luculenter demonstrant atque testantur. Inter haec certe eminet novissima Apostolica Constitutio Quod *superiore anno* die 2 Aprilis huius anni data ILE 1212]. qua ad universum catholicum orbem lubilaeum Redemptionis extenditur; per ipsam namque peculiares normae praevidentur pro fidelibus rituum orientalium, qui, in iubilaribus visitationibus perficiendis. « iis normis obtemperare debent, quas, pro diversis ritibus, eorum Patriarchis locorumve Ordinarus Sacra Congregatio, Orientali Ecclesiae praeposita, opportuno tempore impertietur ».

Ad hanc pontificiam praescriptionem in effectum deducendam. Sacra haec Congregatio, peritorum rebus

liturgitfs audita sententia, singulis quibuscumque ri-
518 tibus consentaneas formulas con/cinnandas curavit atque per praesens Decretum publici iuris facit.

Quae formulae, iuxta cuiuscumque gentis morem, suis linguis Uturgicis vel vernaculis exaratae atque heic adpositae una cum latina versione, adamussim servandae erunt quotiescumque publice et gregatim sacrae lubilares visitationes a fidelibus orientalibus una cum sacerdotibus suis perficientur.

Quodsi privatim aut singulatim pium exercitium peragatur, tunc fideles uti poterunt sive formulis supra probatis, lingua liturgica propria vel vulgari, sive etiam aliis precibus, quae, in casu, indoli et formae cuiuscumque ritus, quoad fieri possit, conformes, a suo cuiusque Ordinario statuentur.

Firmis tamen manentibus caeteris conditionibus et praescriptionibus dictae Constitutionis Apostolicae et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali, die 3 Aprilis, a. 1934.—A. Card. Sincero, Episcopus
33 Praenestinus, α *Secretis*. I. Cesarini, *Adsessor./*

NORMAE SEQUENDAE

1. - Iuxta Constitutionem Apostolicam *Quod* superiore *anno* (A. A. S.» 1934, pp. 139-140) [LE 1212], tempus utile ad acquirendam Indulgentiam sancti lubilaei ad totum terrarum orbem extensi, a die octava Paschatis anni 1934 usque ad diem octavam Paschatis anni 1935 decurrit. Nulla habita est ratio discriminis inter kalendarium iulianum et gregorianum ; suum enim quisque populus sequetur.

2. - Latini ritus octavae liturgicae penes Orientales respondet cyclus festivus qui etiam ad Ascensionem usque protenditur, discrimine tamen quodam inter varios ritus intercedente: exempli causa, apud Syros cyclus festivus ad quintam Dominicam post Pascha exclusive extenditur; apud gentes vero ritus byzantini usque ad Apolysim Liturgiae feriae IV ante Ascensionem; quae omnia Revmi locorum Ordinarii in fidelium notitiam deducenda curabunt.

3. - Formulas potioribus linguis liturgicis impressas et heic appositas, Patriarchae aliique Ecclesiarum Ordinarii in vernaculas linguas (arabicam. italicam, bulgaricam, albanensem, etc.), si id opportunum in fidelium commodum visum fuerit, transferendas curabunt.

4. - Pro Ecclesiae visitationibus privatim faciendis, aut non interveniente sacerdote, fidelibus fas esto eisdem formulis uti, aliisve ab Ordinariis opportune designatis, quae tamen inter magis usitatas proprii ritus ct unicuique populo notas, quantum fieri potest, eligantur.

5. - Ad normam citatae Constitutionis Apostolicae «pp. 141-142), fideles rituum orientalium, extra territorium proprii Ordinarii commorantes, uti poterunt formulis hic typis impressis, vel precibus a proprio Ordinario statutis, vel denique iis, quae apud fideles latini ritus in usu sunt.

6. - Quotiescumque orientalium rituum fideles, qui extra proprium territorium versantur, latinis fidelibus consociatur in peragendis sancti lubilaei visitationibus, horum preces adhibere valeant; in proprio autem territorio, eas tantum, quas Ordinarius probaverit.

7. - Quoad caetera, quae preces minime spectant, Orientales quoque Constitutionis Apostolicae normas sar.ctc custodiant.

[Sequuntur in AAS 26 (193-4) 320-415 precum Formula»; I - pro Ritu Alexandrino: A - *Copiorum ;* B - *Acthtopum.* II - pro Ritu Antiocheno: a - Syri *et Malankarensc :* B - *Maronitae.* Ill - pro Ritu Armzno. IV - pro omnibus Rnrs Bizaxttni: A - *Graece·,* B - Arabice: C - *Staroslarare*; D - Rumenfee. V - pro omnibus Ritus Chaidaei rr yOASARENSIS).

Adn. E. **SERGH In NrT 61 (1934) 847 343; PrM 23 (1934) 137-133**

1214

1934 APR 3.-SACRA PAEN., MON. AAS 26 (1934) 149-152

Monita de usu facultatum confessariis tributarum per **ANNUM SANCTUM AD UNIVERSUM CATHOLICUM ORBEM PROPAGATUM DEQUE RATIONE INDULGENTIAE IUBILAEI LUCRANDAE. AD NORMAS CONSTITUTIONUM BENEDICTI XIV ET LEONIS XIII EXARATA, AUCTORITATE SS.MI D. N. PП PP. XI AD HODIERNAM DISCIPLINAM ACCOMMODATA EIUSQUE IUSSU EDITA**

Edita hesterno die Apostolica Constitutione « Quod superiore anno » [LE 12121. per quam universale extra ordinem lubilaeum ad totum catholicum orbem extenditur, summopere interest, ut quae in eadem decernuntur, accurate prudenterque in usum deducantur.

Ut vero id facilius ac tutius effici queat. SS. D. N. Pius divina Providentia Papa XI iiusit, quemadmodum per elapsum piacularem annum in confessanorum almae huius Urbis commodum, ita nunc in totius orbis confessariorum utilitatem haec, quae sequuntur, monita edenda esse, eademque edixit quam diligentissime ab omnibus esse servanda.

I. Noscant imprimis in compcrtoque habeant confessarii se extraordinariis hisce facultatibus uti posse dumtaxat erga paenitentes qui ad confitendum accedant ea mente et sincera voluntate ut Iubilaei veniam consequantur; attamen si paenitens, mutato proposito, ab acquirenda indulgentia lubilaei destiterit atque cetera opera imperata intermiserit, omnes absolutiones censurarum, si eas excipias quae ad reincidentiam datae sint» itemque commutationes et dispensationes concessae in suo robore permaneant

Confessarii his facultatibus in foro interno etiam extra-sacramentali uti possunt dummodo de peculiaribus facultatibus ne agatur pro quibus forum sacramentale expresse requiratur.

Parochi tamen peculiarem facultatem habeant iubilares visitationes dispensandi, contrahendi ac commutandi ad normam Constitutionis « Quod superiore anno » sub η. IX. 10, non modo cum de pacnitcntibus agitur, sed etiam cum de singulis fidelibus singulisque familiis paroeciae suae./ 150

II. Facultas absolvendi a peccatis et a censuris ac dispensandi ab irregularitatibus hisce finibus continetur atque circumscribitur, ut per piacularis anni celebrationem semel tantummodo cum eodem paenitente exerceri queat, cum scilicet ipsemet iubilarem veniam primum lucretur itemque tum solummodo, cum paenitens ab alio confessario, a die octava Paschatis huius anni, a peccatis et a censuris absolutus iam non fuerit vel ab irregularitate dispensatus (cfr. Const « Quod superiore anno », sub η. IX. 13). Itaque summopere necesse est confessarios, ut munere suo rite fungantur, a quolibet paenitente hisce peccatis, censuris, vel irregularitate irretito exquirere:

1° utrum iam iubilarem veniam, n die octava Paschatis huius anni, lucrifecerit necne;

2° quodsi eam non lucrifecerit, num, anno piaculari vertente, a peccatis vel a censuris reservatis iam absolutus fuerit; atque id ipsum tum requirat, cum paenitens se sistat aliqua irregularitate irretitus.

Etenim si ipse a die octava Paschatis huius anni vel iam iubilarem veniam lucratus fuerit, vel iam fuerit a peccatis aut a censuris absolutus, vel denique ab irregularitate dispensatus, absolutionem et dispensationem eiusmodi iterum obtinere non potest.

III. Confessarii praediscant ac memoria teneant Indicem peccatorum censurarum, paenarum impedimentorumque omnium, quorum absolutio vel dispensatio in facultatibus sibi concessis non comprehenditur; m qua. autem eiusmodi occurrerint, meminisse eos oportet. non aliter posse se paenitenti providere, quam iis religiose servatis quae Codex praescribit can. 2254, 2290, 1015 $ X

IV. Non praetermittant suam cuique paenitenti salutarem paemtentiam sacramentalem imponere, etiamsi sibi coniicere iure liceat paenitentem plenissimam lubilaei veniam esse consecuturum

V. Si quis in occultas censuras ob partem quoquo modo laesam inciderit, eum ne ante absolvant, qoam parti laesae, etiam scandalum reparando damnumque sarciendo, satisfecerit aut saltem, si eiusmodi satisfactionem praestare ante non possit, vere graviterqur promiserit se. cum primum licuerit, satisfacturum.

VI. Confessant qui a censuris etiam publicis absolvere possunt, hoc exploratum habeant:

Qui aliqua censura fuerint nominatim affecti vel uti tales publice renuntiati, non posse eos tamdiu Iubilaei beneficio frui quamdiu in foro externo non satisfecerint prout de iure. Si tamen contumaciam in foro interno sincere deposuerint et rite dispositos sese ostenderint posse, remoto scandalo, in foro sacramentali interim
151 absolvi ad finem dumtaxat lucrandi lubilaeum/ cum onere quam primum se subiiciendi etiam in foro externo ad tramitem iuris.

VII. Ad peccatum quod attinet, per can. 894 reservatum ratione sui, confessarii absolutionem ne impertiant, nisi paenitens falsam denuntiationem formaliter retractaverit, et damna, si qua inde secuta sint, pro viribus reparaverit, imposita insuper gravi et diuturna paenitentia.

VIII. Si de casu agatur, etiamsi occulto, de quo in can. 2342. prohibeant, sub paena reincidentiae. quominus paenitens in posterum ad illam religiosam domum eiusque ecclesiam accedat. Firmis quidem manentibus pacnis, de quibus sub n. 2 eiusdem canonis agitur.

IX Religiosos, apostatas a religione, ab excommunicatione can. 2335 lata ne absolvant, quamdiu extra Ordinem permanserint; attamen, si ii firmum habeant propositum ad religionem suam redeundi, congruo iisdem praefinito ad id exsequendum tempore, in foro interno absolvant, ea condicione ut in censuram recidant si intra praefinitum tempus ad religionem non redierint At ii moneantur, se, quamdiu extra suae religionis domum commorentur, ab actibus legitimis ecclesiasticis excludi, privilegiis omnibus suae religionis privari, Ordinario loci commorationis subiici. atque obnoxios esse, etiam postquam redierint, aliis paenis in can. 2385 statutis. Religiosus autem fugitivus, etiamsi ex Constitutionibus suae religionis in excommunicationem inciderit, absolvi, rite dispositus, in foro interno poterit, imposita obligatione ad religionem quam primum redeundi, eadem ratione eademque sub reincidentiae paena. ac pro apostatis a religione cautum est: praeterea, si sit in sacris, ea lege, ut suspensionem observet can. 2386 statutam.

X Cum de votorum commutatione agitur, id latiore quadam ratione accipiatur, ita quidem ut confessarii, pro sua ipsorum prudentia, in opera etiam minoris meriti vota commutare possint

XI. A lectione librorum prohibitorum, eorum praesertim qui in can. 2318 $ 1 sub excommunicationis paena vetantur, ne quemquam absolvant, nisi is libros, quos penes se retinet. Ordinario aut confessario ipsi aut alii, qui facultatem eosdem retinendi habeat, ante absolutionem tradiderit; sin minus, se eos. cum primum potuerit. destructurum aut traditurum, serio promiserit.

XII. Ad facultatem quod attinet sacras visitationes commutandi vel dispensandi, haec animadvertenda sunt:

Ie Cum aliquis dispensationem obtinuerit unam vel alteram ecclesiam aut oratorium invisendi, nulla facta obligatione aliam ecclesiam vel oratorium per commutationem visitandi, noverit idem sacras visitationes duodecim semper habendas esse, quae proinde in reliquis
152 ecclesiis vel ora/toriis fieri debent. Dispensatio enim alicuius ecclesiae visitandae idem non est ac sacrarum visitationum numeri imminutio.

2 Si quis vero, praeter dispensationem alicuius ecclesiae visitandae, sacrarum etiam visitationum numeri imminutionem petat, confessarii tot preces eidem recitandas praescribant, quot visitationes dispensatae fuere; quae quidem preces haud absimiles illis esse debent quae in sacris visitationibus adhibentur.

3 Si quis interdum, animo sacras visitationes rite peragendi, ad ecclesiae fores pervenerit, aditu ad eam uun clauso vel quavis de causa impedito, tum satis erit ad easdem fores praescriptas preces recitare. At visitatio pia ac devota sit oportet, idest facta animo Deum colendi; quem quidem animum ipsa exterior reverentia aliquo modo patefaciat.

4® Vocales preces, quae praescribuntur, alternis etiam vocibus recitari possunt. Mutis vero can. 936 consulitur.

XIII. Cum quatuor ecclesiarum visitatio non sit opus per se praeceptum, sed tantummodo iis impositum qui Ubere velint Iubilaei veniae participes fieri, id visitationis onus, quotiescumque a confessariis privilegtatis debet, ex rationabili causa, totum vel ex parte paenitentibu» remitti, ne commutetur in aha opera, quae ad peragenda paenitens sit alio obligationis proprie dictae titulo adstrictus.

XIV. Confessio et Communio ad lucrandam piacularis anni veniam imperatae nihil refert utrum visitationibus quatuor ecclesiarum antecedant, an interponantur vel succedant; unum refert et necesse est, ut postremum ex praescriptis opus, quod etiam Communio esse potest, in statu gratiae, ad can. 925 § 1, compleatur. Si quis igitur post confessionem peractam, ultimo nondum completo opere, in letale rursus inciderit, iteret confessionem oportet, si sacram Synaxim debet adhuc luselpere; secus, satis erit, ut, actu contritionis perfecta elicito, cum Deo reconcilietur.

Haec *Monita* ad praesentis disciplinae condicionem accommodata. Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Papa XI. in lucem edi iussit, ut constans et tuta omnibus praesto sit interpretatio et facultatum, quae vigebunt, et operum, quae praestanda sunt ad veniam Iubilaei consequendam, per proximam piacularis aan; ad totum catholicum orbem prorogationem.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae. die m mensis Aprilis anno mdccccxxxiv.—L. Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY In CR 7 (1934) 440-441? A. CANESTÎ. In Apoll. 7 (1934) 220-237. Vide etiam Adn. sub die 1934 Apr 2 positis: LE 1212.

1215

1934 APR 24.-SC STUDIORUM, DECR. PART.·

Ordinatio et administratio pontificii collegii **STATUUM FOED. AM. SEPTEMTRIONALIS IN URBE**

Excellentissime Domine, Pontificii Collegii Civitatum Foederatarum Americae Septemtrionalis de Urbe res et fortunas tueri atque, pro temporibus rerumque adiunctis provehere, si proprium est Sacrae huius Congregationis, ad me pertinet etiam quia eiusdem Collegii tutelae ïamdiu ut Patronus praesum.

Quem in finem, ut Institutum nempe tam praeclarum, ex quo plurimi Evangelii praecones ad pietatem et scientiam diligenti institutione informati prodierunt, nova incrementa accipiat. Nobis, occasionem LXXV anni ex quo Collegium conditum est nactis. visum eit Episcoporum coetum, cui Collegium ipsum administrandi munus incumbit, ampliare et augere.

Leo XIII quidem, gloriosae recordationis. Litteris Apostolicis « Ubi primum » d.d. 25 Octobris 1884 IActa Leonis XIII v. 4 p. 152-1581. quibus Collegium canonice erexit ac nomine ct titulo Pontificio decoravit inter leges ad quas idem Collegium moderandum esset praescribebat ut: ‹ administratio universa Collegii ab Archiepiscopis et Episcopis Foederatorum Statuum Americae Septemtrionalis, vel a Praesulibus ab ipsis ad id muneris legitime deputatis gereretur». Qua propter laudatae Reipublicae Archiepiscopi et Episcopi in Concilio Baltimorensi II, Augustae Summi Pontificis voluntati plene obsequentes, omnes, uno animo, sibi proposuerunt memoratum Collegium tueri, *fovere,* ornare et, *quantum possent, collatis consiliis* opibusque amplificare.

Itaque, ut quod Christi Vicarius iam edixerat et locorum Ordinarii constituerant impleatur et plenum exitum sortiatur, haec decernimus quae sequuntur:

Collegii Administratio concredita sit:

1. Omnibus Foederatorum Statuum Americae Septemtrionalis Emjnis Cardinalibus, ex *officio;*

2. Archiepiscopo Baltimorensi item ex *officio;*

3. Quatuor aliis Praesulibus, in annuo Episcoporum conventu eligendis, quorum singulis annis unus e munere excidat et novus in eius locum succedat, ab eodem Episcoporum coetu similiter electus.

Quae SS.mo D. N. Pio Pp. xi cum subiecissemus idem Summus Pontifex ea adprobare et confirmare dignatus est.

Spe autem certa suffulti. Administratorum impensis curis et studiosissima opera, salutares fructus Collegii multiplicatum iri. intimo ex animo caelestem gratiam, per Deiparam Immaculatam, iUis imploramus

Interim qua par est reverentia sensus obsequentis animi mei. Tibi, Excellentissime Domine, obtestor. Ex-

cellentiae Tuae Reverendissimae in Domino addictissimus, Caietanus Card. Bisleti, *Praef.* Ernestus Ruffi-

• Dc-«oato Ap. in S. F. Americae Septemtrionelli-. Homiletic and Ptttonl Rwiew 35 (1934-35) 295-296.

1216

1934 APR 25.-SC RITUUM, DECR. AAS 26 (1934) 560

URBIS ET ORBIS

In FESTO PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. I. C., OFFICIUM ET MISSA

Quo anni undevicesimi centenarii ab humani generis redemptione memoria in dies perseveret. Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, festum Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri lesu Christi ad ritum duplicem primae classis evehere, et suprascriptas Orationem et Lectiones in officio legendas adprobare dignatus est Servatis Rubricis. Quibuscumque contrariis non obstantibus.—Die 25 Aprilis 1934.—C. Card. Laurenti, *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

Ado. P. BATTISTINI In EL 48 (1934) 575-576.

1217

1934 APR 27.-SC PROP. FIDE, NORMAE. PART.·

Normae instit utis PRO SEMINARIIS REGIONALIBUS COMMISSIS RELIGIOSIS VEL MISSIONALIBUS DEPENDENTIBUS A SC DE PROP. FIDE

I - De *alta directione*

1. Seminarium Regionale pertinet ad Sanctam Sedem, quae eius gubernium alicui Instituto Religioso vel Missionali committit sub alta tamen directione Sacrae Congregationis de Propaganda Fide. Disciplina Seminarii eius scholae et ordinaria administratio relinquuntur curae Instituti.

2. Seminarium comprehendit cursum Philosophicum duorum saltem annorum et cursum Theologicum quattuor annorum.

3. Institutum cui committitur directio Seminarii Regionalis Sacrae Congregationi de Propaganda Fide submittet adprobandas:

a) Regulas disciplinares Seminarii.

b) Rationem studiorum, distributionem disciplinarum, horarium scholasticum et notam librorum textus

4. a) Electio Rectoris Seminarii ad Sacram Congregationem de Propaganda spectat post praesentationem candidati ex parte Superioris Generalis Instituti.

b) Electio coeterorum moderatorum necnon professorum spectat ad Superiorem Generalem Instituti, qui postea eorum nomina Sacrae Congregationi de Propaganda communicabit.

c) Remotio vel mutatio Rectoris Seminarii fleri non potest absque praevio consensu Sacrae Congregationis de Propaganda; mutatio professorum aliorumque moderatorum communicabitur eidem Sacrae Congregationi

5. Ad Seminarium Regionale ordinarie pergent omnes alumni Philosophiae et Theologiae Regionis. Ordinariis non licebit ex Seminario Regionali suos alumnos revocare eosque alio educandos mittere, sine expressa licentia Sacrae Congregationi de Propaganda Fide.

6. Alumni Seminarii qui ln vocatione ecclesiastica perseverant, nequibunt vel in cursu studiorum vel ante triennium completum a suo sacerdotio in aliquod religiosum Institutum introire, absque peculiari licentia proprii Ordinarii et Sanctae Sedis, firmis manentibus quae statuuntur cann. 931, § 1 et 542 C. I. C.

II - *Dc iuribus et officiis Superioris Generalis Instituti*

7. Nominatio et munerum attributio omnium superiorum et magistrorum Seminarii (salvo praescripto art. 4), remittitur curae Superioris Generalis Instituti

8. Director Spiritus alumnorum nunquam seligetur ex moderatoribus Seminarii, idemque intra septa Instituti residentiam continuam habebit

9. Superior Generalis cum Ordinariis Regionis circa administrativam gestionem Seminarii conveniet.

III - De iuribus et *officiis Ordinariorum regionis*

10. Ordinariis regionis cum suis alumnis colloqui et commercium epistolare habere licebit Iisdem facultas erit libere ad Seminarium accedendi, lectionibus scholasticis quandoque adsistendi. periculis, disputationibus et praemiorum distributioni adstandi.

11. Promotio ad Sacros Ordines exclusivae competentiae est Ordinariorum singulorum alumnorum, quibus proinde tempestive a Rectore necessariae circa pietatem, scientiam coeterasque promovendorum qualitates informationes mittentur.

12. Ordinarii Regionis quotannis convenient ut de rebus Seminarii, videlicet de pietate, de disciplina, de studio, et de oeconomica administratione, accurate agant et examini subiiciant relationem circa haec a Rectore Seminarii conscriptam. Conventui praeerit Episcopus primus iuxta canonicas praecedentiae normas: Secretarii munere fungetur Ordinarius consecratione recentior. In hoc conventu singuli Ordinarii adprobabunt atque subsignabunt relationem annuam moralem et oeconomicam, iuxta hic adnexum schema redigendam atque ad Sacram Congregationem de Propaganda transmittendam.

13. Si quae sint animadversiones faciendae, hae generatim per Ordinarium loci Rectori communicentur.

IV - De iuribus et *officiis Rectoris seminarii*

14. Rector est Superior immediatus Seminarii eique coeteri moderatores et magistri parebunt.

15. Quotannis, quin personaliter ordinarie intersit. Episcoporum conventui exactam relationem de statu morali et oeconomico Seminarii submittet.

16. Seminarium cum suis adiacentiis a Jurisdictione paroeciali loci eximitur; officia paroecialla naturae pii Instituti consentanea Rectori tribuuntur, qui relate nd confessiones alumnorum se gerat ad mentem canonis

Allicatvm

SCHEMA RELATIONIS ANNUAE SEMINARII REGIONALIS

De .....

Pro anno litterario

(ad Sacram Congregationem dc Propaganda mittendum ante diem 31 decembris singulorum annorum)

1. Elenchus nominativus omnium Moderatorum ct Magistrorum Seminarii

2. Numerus alumnorum distinctus pro singulis Ordinariatibus et pro singulis classibus.....

Numerus alumnorum qui durante anno ingressi sunt.....

Numerus alumnorum durante anno egressorum quia ad Ordines ascenderunt..... *(dentur breves* nolae circa *qualitates singulorum).*

Numerus alumnorum qui durante anno egressi sunt ob alias causas..... Expulsi sunt..... (indicelur *causa cur* singuli expulsi sint).

3. Numerus alumnorum qui in periculis scholasticis promoti sunt .....

Numerus alumnorum qui in periculis scholasticis reiecti sunt..... *(animadversiones ex'entualesY*

4. Ratio oeconomica:

a) Summa accepta in singulis suis capitulis divisa.

b) Summa expensa in singulis suis capitulis divisa

(Indicetur quaenam fuerit media summa expensu pro singulis alumnis).

5. Animadversiones:

a) Circa statum spiritualem et disciplinam Seminaril

b) Circa studia.

r) Circa statum hygienicum.

d) Circa statum oeconomicum.

Varia.

Datum ... .

Subscriptiones singulorum Ordinariorum et Rectoris Seminarii.

* Sylloge η. 183.

1218

1934 APR 30.-COM. BIBL., DECR. AAS 26 (1934) 315

De **USU VERSIONUM SACRAE SCRIPTURAE IN ECCLESIIS**

Proposito ab Excmo Episcopo Buscoducensi, nomine etiam ceterorum Excntorum Episcoporum provinciae eclesiasticae neerlandicae. sequenti dubio:

Utrum permitti possit in ecclesiis populo praelegi pericopas liturgicas Epistolarum et evangeliorum secundum versionum non ex ‹ veteri vulgata latina editione ›, sed ex textibus primigeniis sive graecis sive hebraicis?

Pontificia Commissio de Re Biblica ita respondendum decrevit:

Negative: sed versio Sacrae Scripturae christifidelibus publice praelegatur quae sit confecta ex testu ab Ecclesia pro sacra liturgia approbato.

Die autem 30 Aprilis 1934. in audientia infrascripto Consultori ab Actis benigne concessa, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XI praedictum responsum ratum habuit et publici iuris fieri mandavit.—loannes Baptista Frey, C. S. Sp.. *Consultor* ab Actis.

Adn. A. BENTLEY In CR 7 (1934) 530-. A. KLEINMANS in Anloniinuxn 9 (1934) 441-450; J. L. In NrT 61 (1934) 850; REGATILLO n. 713.

1219

1934 MAI L-CONV. CUM AUSTRIA. AAS **26(1934)283**

Ratihabitio concordati inter sedem apostolicam et **REMPUBLICAM AVSTRLAE DIE 5 IUN. 1933 IN1TI**

Conventione inter Apostolicam Sedem et Rempublicam Austriacam rata habita, Kalendis Mails anno mdccccxxxiv Vindobonae Ratihabitionis Instrumenta accepta et reddita mutuo fuerunt. Exinde, i. e. a Kalendis Mails anno mdccccxxxiv, quo die huiusmodi Instrumenta permutata fuerunt. Conventio inter Ssmum Dominum Nostrum Pium Pp. Xl et Supremum Reipublicae Austriacae Praesidem icta una simul Cum Protocollo Additional!, vigere et valere coepit ad normam art. xxiii eiusdem Pactionis.

Adn. CONCORDATI textum vide sub die 1933 Iun. 5: LE 1170.

1220

1931 MAI 1.-SC S. OFFICII, INSTR. PART.·

Normae pro conh **PROCESSU IN CASIBUS SOLUTIONIS VINCULI MATRIMONIALIS IN FAVOREM FIDEI PER SUPREMAM S.** Pontificis auctoritatem

Textus Instructionis publici iuris *adhuc* fieri nequit.

• Summarium normarum profert: A. ABATE. Lo scioslimcnto dei vincolo coniugale, 2 ed. Roma 1965. p. 68 sI ; F. HURTH, Notae ouaedem »d Privilegium Petrinum, in PrM 45 (1956) 386-391; L CHALMERS, Th· Petrine Privilege In CR 47 (1962) 474-480.

1221

1934 MAI 18.-SC ORIENT., DECR. AAS 26 (1934) 592

DECRETUM

De seminario tnterrituali s. ludovici regis **CONSTANTTNOPOLITANO**

In urbe Constantinopolitnna exstat, abhinc quinquaginta circiter annos, Seminarium interrituale, cura Fratrum Minorum Cappuccinorum e Parisiens! provincia erectum, et a Sancto Ludovico Rege nuncupatum, in quo iuvenes bonae spei, tum latini tum orientalis ritus, ad sacerdotium instituuntur.

Plures ex illo usque ad praesens prodiere sacerdotes, pietate ac doctrina insignes, nec desunt qui sacerdotalis vitae curriculum, meritorum plenum, martyrii palma coronaverint.

Cum vero. Seminarium hoc, postremo, per universum orbem, saeviente bello, detrimentum senserit, et, pace restituta, necessitas instaurandae novae rerum conditionis postulet ut peculiaribus statutis gubernetur, ita ut uberiores fructus in posterum, aucto quoque alumnorum numero, exspectari liceat; Sacra Congregatio Orientalis, auditis Excmo Domino Delegato Apostolico in dicionibus Turcica et Graeca pro tempore exsistenti, necnon Revfho Patre Ministro generali Ordinis Minorum Cappuccinorum, ab omnibus Superioribus et alumnis praefati Seminarii religiose servandas statuit regulas ac normas ab ipsa Sacra Congregatione rite examinatas ac probatas, uti continentur in hoc exemplari, cuius autographum in tabulario eiusdem Sacrae Congregationis asservatur.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Orientalis, die 18 Maii. anno 1934.—A. Card. Sincero, Ep. Praenestinus, *a Secretis.* I. Cesarini, *AdsessorJ*

1222

1934 MAI 18.-SC ORIENT., NORM. AAS 26 (1934) 593-591

STATUTA

S Al···SARn **INTERRITUALIS A S. LUDOVICO NUNCUPATI IN URBE CONSTANTTNOPOLITANA**

1. Seminarium interrituale a Sancto Ludovico in Urbe Constantinopohlana exsistens, a Fratribus Ordinis Minorum Cappuccinorum e provincia Parisiens! erectum eorumque curae iam ab initio commissum, immediate pendet ab Apostolica Sede, idest a S. Congregatione Orientali, quie jurisdictionem ordinariam in Seminarium et in eius Rectorem. Officiales, Magistros, alumnos ceterosque eidem addictos per Delegatum Apostolicum in Turcica dicione pro tempore exsistentem, eoque deficiente vel impedito aut absente. per eius quocumque titulo vices legitime gerentem exercebit.

2. Iurisdictlo haec ordinaria desumitur ex canonibus 1352-1371 Cod. Iur. can. eademque prorsus ratione a Delegato Apostolico in Seminarium interrituale a Sancto Ludovico exercebitur ac ab Episcopis in propria Seminaria ad normam eorumdem canonum iure ordinario exercetur, congrua tamen congruis referendo pro rituum diversitate.

3. Rectorem Seminarii e tribus Patribus O. M. Capp.. quos Minister generalis praesentaverit. eligit ad sexennium Sacra Congregatio Orientalis, audito, si casus ferat. Delegato Apostolico. Unius Sacrae Congregationis est Rectorem ante exactum sexennium iusta de causa removere vel post sexennium cum denuo in suo munere confirmare, collatis consiliis cum Delegato Apostolico et cum Ministro generali Ordinis praedicti. In casu tamen urgenti et gnvi de causa. Rector Seminarii poterit ab officio suspendi Um a Delegato Apostolico. monito Ministro generali, quam >b ipso Ministro generali, monito Delegato Apostolico, aequo iure. non requisito alterius consensu.

Ceteros Seminarii Officiales necnon Magistros. Minister provincialis Parisiensis eligit eosque per Rectorem praesentat Delegato Apostolico adprobandos.

Nemini. Ordini Fratrum Minorum Cappuccinorum extraneo. fas erit in Seminario docere nisi dc consensu Delegati Apostolici.

5. Rei oeconomicae administratio penes Rectorem eriL qui per se vel per Idoneum religiosum de consensu Superioris Regularis designandum, libros administrationls tenebit. quique semel in anno ad Sacram Congregationem per Delegatum Apostolicum de ea referet.

Subsidia pro itinere alumnorum, pro instituendis et sustentandis ipsis alumnis, necnon pro retribuendis professoribus, qui sint Ordini Fratrum Minorum capuccinorum extranei, suppeditabuntur partim a familiis aut dioecesibus alumnorum partim vero ab ipso opere S. Ludovici.

6. Ut omnia quae ad regimen Seminarii pertinent ordinate procedant, debet Rector, adiuvantibus ceteris Officialibus et Magistris, auditoque Superiore suo Regulari Missionis. proponere normas disciplinares (vulgo: règlement) a Delegato Apostolico ad tempus vel semel pro semper adprobandas, quibus alumni etiam in minimis dirigantur et quasi manu ducantur.

T Admissio et dimissio alumnorum, quaecumque est eorum conditio regitur normis a Delegato Apostolico determinandis luxta praescripta canonum et rerum .ndluncta Quoad vero dimissionem in casibus urgenlloribus. si periculum sit ir mora et recursus ad Delegatum Apostolicum nimis difficilis evadat potest Rector per se stalim
uj prosidere: at de facta dimissione Delegatum Apostolicum/ quam primum certiorem faciat De alumno dimissio Ordinalius cura Rectoris monendus est. expressis, si casus ierat, dimissionis causis

8 Ad sacras caeremonias recte addiscendas el cantum ecclesiasticum bene modulandum semel saltem in hebdomada per presbyteros ab Ordinariis singulorum rituum propositos et a Delegato Apostolico adprobatos. alumni doceantur.

9. Nullus alumnus potest, sine venia Delegati Apostolici. ellam per breve tempus e Seminario discedere, nisi agatur de gravi necessitate, quo tn casu Rector providebit

Permittitur tamen ut alumni aestivo tempore per aliquot dies, a Delegato Apostolico. de consilio Rectoris, determinandos. ad propriam familiam sc conferant et apud eam permaneanL susceptis a familia expensis, nisi periculum aliquod timeatur

10 De slnguds alumnis et de statu Seminarii quotannis Rector scripte ad Sacram Congregationem Orientalem per Delegatum Apostolicum referat Ad Ordinarios autem de alumnis tantum subditis in fine anni relationem faciet

11 Alumni qui ad normam lun» et servatis servandis admittendi sint ad Primam Tonsuram vel ad Ordines, petitionem a Rectore visam et adprobatam. Delegato Apostolico exhibeant, qui eam cum suis animadversionibus ad Ordinanum Oratorum remittet ut litterae dimissoriae Lmpetrentur.

12 Examina ad Ordines suscipiendos, ordinandi. coram Delegato Apostolico. vel aliis ab eo deputatis, subibunt

13 Collatio Ordinum pro alumnis latini ritus Delegato Apostolico reservatur, salva eidem facultate ordinandos ad proprios Episcopos remittendi vel etiam ad Episcopos extraneos Alumni ritus orientalis ab Episcopo proprii ritus, in Urbe praesenti, ex commissione Delegati Apostolici ordinabuntur

14. Seminarii alumni expleto studiorum curriculo et sacerdotio aucti in propriam dioecesim vel missionem redire tenentur et Ordinarii proprii plenae et exdusivae iurisdlcüoni se subiicere, ad normam canonum.

Ado. J. C. in NrT 62 (1935) 187-183.

1934 MAI 19.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

Dubia circa obligationem constitutionum et votorum
SOLEMNIUM APUD MONIALES O. P. ET CIRCA HARUM SUBIECIIONEM ORDINARIO LOCI AUT REGULARI

Dubia - Episcopus A. proposuit ad Sacram Congregationem de Religiosis sequentia dubia relata ad Constitutiones Monialium Sacri Ordinis Praedicatorum a Sancta Sede die 15 Novembris 1929 approbatas:

I - Utrum Constitutiones hujusmodi ab omnibus monasteriis monialium Sacri Ordinis Praedicatorum de praecepto accipiendae sint?

II - Utrum in monasteriis in quibus mos semper obtinuit emittendi vota simplicia, moniales omnes, non polum auae jam se obstrinxerint volis simplicibus sed etiam quae in posterum vota emissurae sunt, vota solemnia nuncupare debeant?

m - Utrum, consentientibus imo et volentibus monialibus. monasterium praedictum sub jurisdictione Ordinarii A permanere possit, vel potius jurisdictioni Magistri Generalis Ordinis Praedicatorum subjici debeat?

IV · Et si affirmative ad primam partem, utrum in formula professionis tam temporariae quam perpetuae Domen Episcopi loci inseri debeat an potius nomen Mag:.slri Generalis Ordinis Praedicatorum retineri?

Resp. - Sacra Congr. de Religiosis. Die 19 Maii 1934.

Exc.me ac Rev.me Domine, pervenerunt ad hanc S Congregationem litterae Exc. Tuae circa Monasterium Ordinis Praedicatorum, in ista dioecesi atque, omnibus mature perpensis, sequentia cum eadem Exc. Tua Rev.ma haec S. C. communicat

Constitutiones, de quibus agitur, seu quae a SS.mo Domino Nostre adprobatae sunt pro monialibus Ord. Praedicatorum non tantum ex praecepto quantum ex naiura rei acr:p:endae sunt; moniales autem quarum vota ex instituto sunt solemnia, sed pro temporis cir·

cumstantiis ex praescripto S. Sedis ipsae vota simplicia emittunt, easdem Constitutiones servare debent, mutatis vero quae ad vota solemnia referuntur Monasterium insuper praedictum sub jurisdictione Ordinarii permanere debet, retento in formula professionis tam temporariae quam perpetuae nomine Magistn Generalis Ordinis Praedicatorum, idque per privilegia Apostolica. ob unitatem Ordinis, quin tamen jurisdictionem Ordinarii loci iuxta SS Canones infirmet. Cuncta fausta a Domino adprecor et permaneo Eidem Exc. Tuae Rev.mae addictissimus servus.—Vincentius La Puma, *Secr.*

Prof. N. 2021/34: AOP 23 (1937-38) 303-304.

1934 MAI 20.-SC SACK.» INSTR. AAS 27 (1935) 11-22

Instructio pro simplici sacerdote sacramentum
CONFIRMATIONIS EX SEDIS APOSTOLICAE DELEGATIONE ADMINISTRANTE

I

Novae Instructionis necessitas post promulgatum Codicem l C. et post quasdam editas resolutiones quoad Confirmationis Ministrum et confirmandorum aetatem

1. Sacramenti Confirmationis disciplina, notabiliter iam per Codicem iuris canonici innovata (can. 780-800). post ipsum Codicem promulgatum, luculentius est nonnullis locis explanata, quibusdam proditis resolutionibus ad dubia interdum delata Pontificiae Commissioni ad Codicis/ canones authentice interpretandos 12
aut quaestionibus propositis Sacrae Congregationi de disciplina Sacramentorum, prout cuiusque Coetus postulabat ambitus et competentia Cum igitur expediens foret integram ad rem prae oculis perspectam atque enucleatam habere disciplinam huiusce Sacramenti moderatricem, praesertim cum ipsum confertur per simplicem Sacerdotem, ex Sedis Apostolicae depulatione. opportunum visum est novam conficere atque edere Instructionem quatenus fieri contingat, absolutam, quae nempe omnia scitu et factu necessaria complectatur. tum quod ad ministrum, tum quod ad subieclum. tum etiam quod ad ipsum ritum attinet, ut hoc Sacramentum quo. tamquam baptismi complemento. Spiritus Sancti plenitudo ⁑ confertur, graviter, rite ac religiose, prout ipsius sanctitatem decet, administretur.

Duplex hucusque, postremis nostris hisce temporibus, praefatae necessitati prospiciebat Instructio, quarum altera» iussu edita Supremae S. C. Romanae et Universalis Inquisitionis anno 1888 Ici. *CPF* n. 503 in nota ultima). inde a promulgato Codice I. C magna ex parte obsolevit; altera vero, quamvis recentior. in appendice relata Ritualis Romani, auctoritate Ssrni D N Pii Papae Xl ad normam Codicis L C- accommodati.l additamentis opportunis, processu temporis invectis, equidem et ipsa indigere comperta est

De nova igitur hac Instructione conficienda ac vulganda. seu de quibusdam addendis ve) demendis duabus memoratis Instructionibus et in unicam conflandis, mature disceptatum est in Plenario Coetu EE PP. huius Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum habito die 21 Decembris 1928 in Palatio Apostolico Vaticano, praehabito unanimi voto EE. Patrum Inquisitorum Supremae S. C S Officii tum super necessitate eiusdem instructionis noviter edendae tum super competentia in huiusmodi expediendo negotio ad hanc S. Congregationem de Sacramentis spectante: immutationes vero inducendae ab iisdem EE Patribus statutae, ministrum Sacramenti et sublectorum aetatem respicientes, quasque Ssmus ratas habuit ac confirmavit die 31 Decembris 1928. in praesenti Instructione singillatim digestae perhibentur.

2. Quod ad ministrum prae primis attinet Sacramenti Confinnat.onls. dogmaticam definitionem Concilii Tridentini ' mutuatus Codex I. C. canone 782 ordinarium huius Sacramenti ministrum solum Episcopum edicit, extraordinarium vero ministrum presbyterum. cui vel iure communi vel peculiari Sedis Apostolicae induito facultas huiusmodi concessa sit Ob eorum praecellentiam hac facultate ipso iure reapse fruuntury praeter S. R. E. Cardinales (can. 239 i 1 13

α 23), Abbas vel Praelatus *nullius,* Vicarius et Praefectus Apostolicus, licet charactere episcopal· carentes, qui tamen ea vahde uti nequeunt, nisi intra fines sui territor! et durante munere tantum (can. 782 §§ 1, 2. 3) dummodo episcopali dignitate etiam insigniti non sint

At praeter memoratos Praelatos, iure communi tali privilegio fruentes. non semel accidit ut in aliquibus omnino extraordinariis locorum et temporum adiunctis quarumdam regionum Americae Latinae, in quibus ordinarii seu nativi ministri, nempe Episcopi, copia forte non suppetit gravi ideo et urgente exstante causa Sancta Sedes quodammodo compellatur etiam ad simplicem Sacerdotem deputandum, tamquam Sacramenti confirmationis extraordinarium ministrum, ut illud scilicet ex apostolico induito christlfidehbus conferat Hisce tamen casibus, admodum singularibus, semper fun Ecclesiae mens et sedula cura, ut hic velutl suffectus ordinario confirmationis administer, quatenus fieri posset, in aliqua esset ecclesiastica dignitate constitutus, atque m propriae territorio dioecesis, ita ut v. g.. usu Pontificalium frueretur cetensque honorificis gauderet privilegiis atque insignibus, quae competere solent Protonotariis Apostolicis ‘ Huius praescriptionis ratio est materna Ecclesiae sollicitudo, qua iugiter cavet ne quid detriment^ capiat reverentia Sacramento debita et offensionis pia Christianae plebis exspectatio Episcopi persona orbatae, atque ut confirmationis administratio, quatenus sinit substituti ministri persona, conspicuo splendore ac praeclara sollemnitate fiat

Re autem vera huic Sanctae Sedis agendi rationi consonat facultas, quae sub n 3 recensetur in Litteris Apostolis Pii Papae XI, diei xxx Aprilis an mdccccxxtx ILE 8981. quibus Ordinariis Sacerdotibus et christifidelibus dioecesium ac ditionum Americae Latinae privilegia ac facultates ad decennium conceduntur,’ et quae hisce exprimitur verbis:

«... Ordinarii locorum deputare possunt ad Sacramentum Confirmatu nis administrandum Sacerdotes, quantum fieri potest, in aliqua dignitate ecclesiastica constitutas, vel munere Vicarii Foranei fungentes; nunquam vero simplices Sacerdotes, commorantes illis in locis, tn quibus praedictum Sacramentum administrandum erit servata nova S. Congregationis de disciplina Sacramentorum *Instructione* pro simplici sacerdote ex Sed^ Apostolicae delegatione Sacramentum Confirmationis administrante »

Huc etiam redit praxis ab hac S. Congregatione servata in Apostolic s induitis concedendis Sacrrdotibus simplicibus ut Confirmationem con ferre valeant qmbu<dam in casibus reapse singularibus semper enin eadem S Congregatio cavit, prout adiuncta ipsa sinebant ut hi vel Protonotani Apostolici dignitate praefulgerent. vel ut ad huiusmodi munus dignius explendum ťale renuntiarentur

Suae tuendae praxi tum quoad extraordinarii ministri requisitam dignitatem, tum quoad memorata loca Americae Meridionalis (Latinae;, quibus velutl privaťi indulta Apostolica ad rem largiebatur omnem ad haec usque tempora adhibuit curam S Congregatio de Sacramentis Attamen aliquot abhinc annis pluries RR locorum Ordinarii requisierunt an praefatae praxi derogare opportunum censeret, etiam ad Europae regiones nonnullas idem extendendo privilegium Americae Meridional: concessum sub similibus adiunctis; et haec eadem S Cong-egatio in una *Namurcen et aliarum* diei 25 lanu.»-u 1924 ILE 5dU| sequens proposuit Plenario EE PP Conventui dubium diluendum: « An praxis deputandi <acerdotes episcopali charactere carentes ad Sacramentum Confirmationis administrandum, etiam in p.iterum servanda sit intra limites hactenus praefinitos vel potius, instantibus gravibus et urgentibus causis extendenda sit ad alias regiones etiam in Europa m casibus particularibus · et responsio prodiit: « *affirmative* ad l partem, neyatire ad II et ad mentem » Mens vero EE PP fuit « quod nihil esset immutandum in disciplina Ecclesiae quam hactenus servavit et vetuit immutari H S C., factis tantummodo nonnullis exceptionibus p o aliquibus regionibus in America Meridionali ubi a-rvari non potes; ius commune ob extraordinaria rerur et personarum adiuncta Equidem simplex sacerdos est minister ẍtra<»rdinarius Sacramenti Confirmationis per deputationem Sedis Apostolicae. Quodsi ex aliis reg:ombus exhibear tur huiusmodi petitiones S Congregatio suadeat Episcopis oratoribus ut recurrant ad S. Sedem pro obtinendo Episcopo Auxihart seu Coadiutore, vel opem petant, pro huiusmodi Sacramento administrando. ab Episcopis finitimarum dioecesium · Quod quidem responsum a Ssmo in Audientia diei 26 Ian. 1924 fuit confirmatum.

Duplex altera quaestio post Codicis promulgationem proposita respiciebat mensuram aetatis confirmandorum. atque utraque fuit nuper per competentia S Sedis organa resaluta.

Haec enim praecipit canon 788 in sublecta materia: « Licet Sacramenti Confirmationis administratio convenienter tn Ecclesia Latina differatur ad septimum circiter aetatis annum, nihilominus etiam antea conferri potest, si infans m mortis periculo sit con<’’tutu«. vel ministro id expedire, ob iustas et graves causai, videatur ». Hinc quaesitum fuit a Pont Commissione ad Codicis canones authentice interpretandos utrum/ relatus canon constituat tantum normam directivam. an potius vere praeceptivam: et EE. PP eiusdem PontiL Commissionis in Plenario Coetu diei 7 Iunii 1931. proposito dubio: « An canon 788 ita intelligendus sit ut Sacramentum Confirmationis m Ecclesia Latina ante septimum circiter aetatis annum conferri non possit nisi m casibus, de quibus in eodem canone ». respondeo mandarunt: *Affirmative* ILE 1035. 16 Iun. 1931).

Quoniam vero in Hispania et alicubi, praesertim ln America Meridionali, viget consuetudo administrandi Sacramentum Confirmationis pueris ante usum ratioms, etiam immediate post collatum baptismum, a Sacra Congregatione de disciplina Sacramentorum, edita supradicta responsione, quaesitum fuit an talis consuetudo adhuc servari possit

In plenario itaque Coctu Emorum Patrum huius Sacrae Congregationis, habito die 27 Februarii 1932. re mature discussa, proposito sequenti dubio: < An consuetudo antiquissima m Hispania et alicubi vigens ministrandi Sacramentum Confirmationis infantibus ante usum rationis servari possit. Emis Patres responderunt: *Affirmative et ad mentem* ». « Mens est ut, ubi Sacramenti Confirmationis administratio difem potest ad septimum circiter aetatis annum, quin obstent graves et iustae ĉausa aa normam can. 788. contrariam consuetudinem inducentes, fideles sedulo edocendi sunt de lege communi Ecclesiae Latinae, praemissa Sacrae Confirmationis administration! illa catechesis instructione, quae tantum iuvat ad animos puerorum excolendos et in doctrina catholica solidandos, prout experientia docet » ILE 10761.

In Audientia diei 2 Martii eiusdem anni, referente Secretario eiusdem S. C., Ssmus Dnus Noster Pius Papa XI responsionem ratam habere et confirmare dignatus est

Ne autem ex hac resolutione atiquis error irrepat aut non recta intelbgentia de sacrorum canonum intentione et praecepto circa aetatem admittendorum ad primam Communionem Eucharisticam. declaravit eadem S. Congregatio. equiaem opportunum esse et conformius naturae et effectibus Sacramenti Confirmationis, pueros ad sacram mensam prima vice non accedere nisi post receptum Confirmationis Sacramentum, quod est velut complementum baptismatis, et in quo datur plenitudo Spiritus Ŝanet (S Thomas, p III quaest 71 art. 2); non tamen iidem censendi sunt prohiberi quominus ad eandem mensam prius admittantur, si ad annos discretionis pervenerint, quamvis Confirmations Sacramentum antea accipere non potuerunt ·/

Si agitui proir.de de puero, qui gravi morbo laboret adeo ut constitutus dicatur in mortis periculo, non solum prohibitum non est illi ante septennium Sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat, unde ex hac vita demigrans maiorem gloriam, iuxta S Thomae doctrinam (p. III. quaest. 73. art 8 ad 4). in caelis consequatur Aliae insuper iuxta probatam plurium Theologorum sententiam esse possunt legitimae causae, praeter consuetudinem iam memoratam, antevertendi septennium in collatione huius Sacramenti, et praesertim cum praevidetur futura diutina absentia Episcopi vel Presbyteri, cui facta sit facultas illud administranda vel alia urget necessitas seu iusta et gravis causa.

II

disciplina per Cod. I. C. inducta quoad Confirmationis administrationem a simplici Sacerdote peragendam

1. Sacerdos igitur, cui facultas haec concessa fuerit probe sciat Sacramentum Confirmationis conferri debere per manus impositionem cum unctione Chrismatis in fronte et pei verba in pontificalibus libris ab Ecclesia probatis praescripta (can. 780).

vARHQLL UNIV.; iy th CLEVELAND. OHiO

2 Hoc Sacramentum, quod characterem imprimit, iterari nequit; sl vero prudens dubium exsistat, num revera vel nullum valide collatum fuerit, sub conditione iterum conferatur (can. 732).

3. Chrisma, quod huic Sacramento administrando, etiamsi per presbyterum simplicem, inservit, debet esse ab Episcopo, cum Apostolica Sede communionem habente. consecratum feria quinta in Coena Domini proxima superiore; neque adhibeatur vetus, nisi necessitas urgeat Mox deficienti oleo benedicto aliud oleum de olivis non benedictum adiiciatur, etiam iterato, minore tamen copia (can. 734. 781). Nunquam vero licet sine Chrismate Confirmationem administrare vel illud ab Episcopis haereticis aut schismaticis accipere. Unctio autem ne fiat aliquo instrumento sed ipsa ministri manu capiti confirmandi rite imposita (can. 781 δ 2).

4. Presbyter latini ritus cui. vi indulti. haec facultas competat. Confirmationem valide confert solis fidelibus sui ritus, nisi m induito aliud expresse cautum fuerit Nefas est presbyteris ritus orientalis, qui facultate vel privilegio gaudent Confirmationem una cum baptismo infantibus sui ritus conferendi, eandem mi-
ll mstrare infantibus latini ritus (can. 782 §§ 4-5)./

5. Presbytero licet, sl Apostolico locali privilegio sit munitus, in designato sibi territorio confirmare etiam extraneos, nisi id ipsorum Ordinarii expresse vetuerint (can. 784).

6. Presbyter, privilegio Apostolico donatus, obligatione tenetur Sacramentum hoc illis, quorum in favorem est concessa facultas, rite et rationabiliter petentibus conferendi (can. 785 §§ 1-2).

7. Aquis baptismi non ablutus valide confirmari nequit; praeterea ut quis licite et fructuose confirmetur, debet esse in statu gratiae constitutus, et, si usu rationis polleat, sufficienter instructus (can. 786). scilicet, pro suo captu, de natura dignitate, effectibus ac dispositionibus ad digne Sacramentum huiusmodi recipiendum. Iuxta veterem Ecclesiae usum confirmandi deberent esse ieiunii, idque optandum propterea sset ut h praesenti etiam servaretur.

& Quamquam noc Sacramentum non est de necessitate medii ad salutem, nemini tamen licet, oblata occasione. illud negligere, imo parochi curent ut fideles ad illud opportuno tempore accedant (can. 787).

9. Quod vero ad aetatem confirmandorum attinet (can. 788» recolenda sunt quae fuse diximus sub 1 n. 3.

10. Caveant confirmandi ne sordida fronte, capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant vestibus tamen sint induti, quemadmodum et patrini, simplicibus. et ad modestiam compositis Mulieres vero illud suscepturae et quae matrmarum officium exercebunt, m ecclesiam ne accedant vanis indutae ornamentis aut fucata facie sed cum omni modestia et reverentia

11 Confirmandi, si plures sint, adsint primae manuum impositioni seu extensioni, nec nisi expleto ritu discedant (can 789).

12 Hoc Sacramentum quovis tempore conferri potest; maxime autem decet illud administrare in hebdomada Pentecostes (can. 790).

13. Licet proprius confirmationis administrandae locus ecclesia srt. ex causa tamen, quam minister iustam ac rationabilem ludicaverit, potest hoc Sacramentum in quolibet alio decenti loco conferri (can. 791).

14. Ex vetustissimo Ecclesiae more, ut in baptismo, ita etiam in Confirmatione adhibendus est patrinus, si haberi possit (can 793).

15 Patrtnu» unum tantum confirmandum aut duos praesentet, nisi aliud lusta de causa ministro videatur; unus quoque pre singulis confirmandis sit patrinus (can. 794)

16. Ut quis sit patrinus. oportet:

1) Sit ipse qur>que confirmatus, rationis usum assecutus et intentionem habeat id munus gerendi;

2) Nulli naereticae aut schismaticae sectae sit ad-«criptus. nec sententia cond°mnatoria vel declaratoris excommumcatus. aut infamis/ infamia Juris, aut exclusus ab actibus legitimis, nec sit clericus depositus vel degradatus;

3) Non sit pater, mater, coniux confirmandi;

• O A confirmando eiusve parentibus vel tutoribus. vel, hi si desint aut renuant, a ministro vel a parocho sit designatus;

5) Confirmandum in ipso Confirmationis actu per se vel per procuratorem physice tangat (can. 795).

17. Ut quis licite ad patrini munus admittatur, oportet:

1) Sit alius a patrino baptismi, nisi rationabilis causa, ludicio ministri, aliud suadeat aut statim post Baptismum legitime Confirmatio conferatur;

2) Sil eiusdem sexus ac confirmandus, nisi aliud ministro m casibus particularibus ex rationabili causa videatur;

3) Decimum quartum suae aetatis annum attigerit, nisi aliud iusta de causa ministro videatur (can. 796);

4) Non sit propter notorium delictum excommunicatus vel exclusus ab actibus legitimis vel infamis infamia iuris, quin tamen sententia intercesserit, nec sit interdictus aut alias publice criminosus vel infamis infamia facti;

5) Fidei rudimenta noverit;

6) in nulla religione sit novitius vel professus, nisi necessitas urgeat et expressa habeatur venia Superioris saltem localis;

7) In sacris ordinibus non sit constitutus, nisi accedat expressa Ordinarii proprii licentia (can. 766).

18. Ex valida Confirmatione oritur inter confirmatum et patnnum cognatio spiritualis, ex qua patrinus obligatione tenetur confirmatum perpetuo sibi commendatum habendi eiusque Christianam educationem curandi (can. 797) Ex hac tamen cognatione spirituali iam non oritur impedimentum ad matrimonium (can 1079).

19 Nomina ministri, confirmatorum, parentum et patrinorum. diem ac locum Confirmationis parochus inscribat in peculiari libro, praeter adnotationem in libro baptizatorum (can 798)

20. Si proprius confirmati parochus praesens non fuerit, de collata Confirmatione minister vel per se ipse, vel per alium quamprimum eundem certioren faciat (can. 799)

21 Ad collatam Confirmationem probandam, modo nemini fiat praeiudicium. satis est unus testis omni exceptione maior, vel ipsius confirmati iusiurandum, nisi confirmatus fuerit m infantili aetate (can. 800)7 u

III

Ritus servandus a simplici sacerdote Sacramentum Confirmationis conferente, iuxta *Rituale Romanum Ssfhi D. N. Pit Papae XI ad normam Codicis iuris canonici accommodatum. ·*

Cum tempus advenerit, quo sacerdos, utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, *administrare Confirmationem intendit, superpelltceo et stola, vel etiam pluviali albi coloris indutus, stans ante altare, versus ad populum hinc* tnde dispositum (masculis a *dexteris. feminis vero a sinistris», circumstantes admoneat, quod nullus altus,* mn *Eptscopus. Confirmationis ordinarius minister est; se vero collaturum esse* illam iure *per S Sedem delegato*

Mox, si huiusmodi delegatio per indultum facta fuerit. delegationis decretum lingua vernacula Legatur alta et intelltgibili voce; deinde sacerdos moneat abstantes, quod nullus confirmatus discedat, nisi benedictione *accepta. quam ipse post omnium confirmationem* dabit. *Item, quod infantes* st *quos* in *prima aetate iusta de causa* (iuxta superius dicta (. n 3) conrtrryuindos existimaverit, per *patrinos teneantur* m brachiis dextrns, et *quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum patrini sui;* vel patrinus ponat manum *suam dexteram super humerum dexterum confirmandi, swc* infantis sire *adulti.*

Hac altera monitione completa, panter stans versa facie ad confirmandos, tundis ante pectus manibus, confirmantibus vero genua flectentibus et manu, ante pectus iunctas tenentibus, dicit (omissis)./

Ssfftas Piu» Pp XI feliciter regnans, habita de hac Instructione relalione ab infrascripto Cardinali Praefecto xn Audientis diei 7 Maii 1934. eandem approbare et rotam habere dignatus est, mandans ut publie! iuris fieret

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die festo Pentecostes anni 1934.—M Card. Lega, Episcopus Tusculanus. *Praef.* D. Jorio. Secr.

» S. Thomas *Sum. (A. p* ΓΠ. quaest 72. art. 3 » Editio typica a MDOCCCXXV » Sess VU. *de confirmatione,* can. 3 ‹ Pius X, motu propr *Inter multiplices.* 21 (ehr 1SG5, FASS *37* (1904-05) 491512]. Pios XI, const *Ad txcremenium, .'S* aug 1934 [LE 1239]. ' *Acta Ap. Sedis,* a. XXI. p. 554 {LE S98J. · Resolutio S. C. de disciplina Sacramentorum diei Λ Iunii 1932, relata tn *Acia Ap. Sedis.* XXIV p. 271 seq [LE 1104] ' Benedictus XTV. m lib 7. cap. X, n. 5. 6 et 7 de *Synodo diocesana.* · Editio typica a. MDCCCCXXV.

Adn. A BENTLEY In CH 10 (1935) 63-64; J. CREUSEN in NrT 62 (1935) 407-409; 0 in CpR 16 (1935) 142; C ZERBA la Apoll. 8 (1933) 41-46; IP 15 (1935) 121 125. 217-220; ME 47 (1935) 111-113» PrM 24 (1935) 29-30.

1225

1934 MAI 25.-SC RITUUM. RESP. PART.·

Cui competat statuere tempus celebrationis missarum ET communionis ln ecclesiis religiosorum

Exc.mus Ordinanus X. quae sequuntur exposuit Sacrae Rituum Congregationi pro opportuna solutione.

Dans quelques communautés religieuses, on oblige le chapelain à venir, les dimanches et jours de fête, donner la sainte communion à 6 heures du matin et à chanter la grand'messe à 10 heures.

De santé précaire, l'aumônier demande qu'on veuille bien fixer la messe à 6 h. 30 et y communier

On refuse, sous prétexte. 1° qu'il est plus facile à la communauté de chanter la messe après avoir déjeuné, 2° que la messe fixée à 10 heures coupe mieux la matinée et la fait moins longue les jours précités.

A quoi l'aumônier répond: Ie qu'en principe, sauf raisons très sérieuses, la communion doit se faire infra *mi&sam;* 2° que le Saint Sacrifice ne doit pas être traité comme un exercice ordinaire et utilisé pour « couper Je temps >; 3e que les communautés doivent donner l'exemple de la chanté et épargner la santé des prêtres, si peu nombreux et si surchargés actuellement

Le chapelaiL se heurte à un entêtement obstiné » Comme le cas exposé est très fréquent et que les communautés abusent de la situation. lOrdinaire de X... demande à la S Congrégation: 1° si l'on peut, t sans raisons graves ». donner la sainte communion à une communauté en dehors de la messe et si la raison alléguée de faciliter aux frères ou sœurs l'exécution de leurs chants peut être considérée comme telle? 2° si ce n'est pas un ❀bu. d'obliger un prêtre à célébrer tardivement sous le prétexte invoqué, et si celui-ci n'a pas le droit de refuser

Ex *Secretaria Sacrae Rituum Congregationis attentu expositu haec S R Congregatio rescribendum* censuit: i *Episcopus utatur* iure suo »

Hac die mail 1934 —A Carino, S. *R.* C. *Secr.*

*** Dtx. CMh. S3 (1935) 1455.**

1226

1931 MAI 27.-SC CAER., DECR. AAS 26 (1934) 322

DI ABBATIS 5. HIERONYMI IN ORBE LOCO IN CAPFELL19 PAPALIBUS

Ssflius Dominus Noster Pius divina Providentia Pp XI. rei opportunitate diligenter perpensa ut peculiarem ostenderet nevolentiam Apostolicae Sedis erga abbatiam S Hieronymi auctoritate et munificentia Sua nuper in Urbe ereciam ❀ua non modo huic Sanctae Sedi Immediate subtecta est see etiam singulari prorsus vinculo ei devtncituj eum praeter Vulgatam emendandam alia quoque studia peragere semper praesto esse debeat ad nutum ipsius Summi Pontificis decrevit ut Abbati dictae abbatiae S Hieronvnu privilegium concedatur In Cappellls Papallbus iedendi post Abbate» Generales

Quapropter vi praesentis Sarrae Congregationis Caeremnnialts decret <t-»tuit ut Anbas qui monasterio S Hieronymi pro tempore prarest. tsque solus. Cappellls Papallbus adsistere valeat, iuxta normas et consuetudines quae pro huiusmodi consessibus servari solent

Non obstantibus contrariis quibuslibet

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Caeremonlalis die Z» Mail, tn festo Ssmae Trinitatis, anno 1934 —J Care Grantto Pignattlu di Belmoktx. Episc. Ostiensis et Albanensis. *Praef.* B, Nardone. Secr.

1227

1931 MAI *29.* COM. INTP.. KESP. AAS 26 (1934) 193

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Dx priviikgus S R E Car dinaucm

Efiii Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula :

De **PRIVILEGIIS S. R. E- CARDINALIUM**

D. I. An ad normam canonis 236 1 1 et 1 S. R. E. Cardinalis ex ordine diaconah transiens per optionem ad ordinem presbyteralem decennio nondum expleto, locum obtineat ante Cardinales presbyteros, qui post ipsum creati sunt

II. An. vi canonis 239 **Sin.** 12, 13 et 24. S. R. E. Cardinales in Basilicis patriarchalibus Urbis uti possint baculo pastorai: benedicere populo more Episcoporum, et concedere indulgentias ducentorum dierum.

R Ad L Affirmative.

Ad II Negative-

Datum Romae, e Civitate Vaticana, d. 29 mensis Mail anno 1934.—P Card. Gasparri *Praeses* I Bruno. *Secr.*

Adn. **A. BENTLEY m CR 8 (1934) 490-491; E JOMBART ia NrT 61 (1934) 973; Ph MAROTO In Apoll. 8 (1935) 46-54: REGATILLO n. 85. 37; IP 14 (1934) 221-222; PrM 23 (1934) 144-145.**

1228

1934 TUN 1.-SC PROP. FIDE. EPIST. PART.·

Etiam episcopi a sc de prop fide dependentis tenentur **LEGE ANNUAE RELATIONIS**

4 gtugno 104

Ecc.za Revma. Nella Sua letters in data 7 aprile c. a. (n 338-34· domandava 1'Eccellenza Vostra se non sarebbe opportuno dare in base al can 300 § 2 delle norme distinte per le diocesi e per i vicariati apostolici. dichiarandc i vescovi non obbligati alla relazione annua

La questione non è nuova: e anche di recente è stata presentata da altra parte. E si spiega facilmente. perché in realtè la disposizione del Codice è espressa in modo che sembra riferirsi corne fa ben notare V. E- soltanto aile prefetture e vicariati apostolici

Tuttavia non v'è alcun dubbio per questa S. C. cbe le diocesi da essa dipendenti debbono ritenersi obbUgate alla relazione annua ; e questo perché le stesse ragioni che hanno indotto a stabilire tai® norma per leprefetture e i vicariati valgono evidentemente anche per le diocesi. Questo Sacro Dicastero è Infatti persuaso che a ben dirigere l'opéra di evangelizzazione sia necessario aver sempre presenti. e con la maggiore esattezza possibile. le condizioni in cui il lavoro dei missionari si svolge E percio intende di poter disporre anno per anno di dati statistici accurati

Tale norma si deve applicare a tutti i territori ecclesiastici con carattere missionario. cioè a tutti i territori dipendenti da Propaganda per quanto siano organizzati m vere e proprie diocesi

Sono persuaso che l Vescovi di Australia, considerando le ragion per le quali si domanda da loro la relazione annua si sottoporranno volentesoramenle a questo piccolo sacrificio Questa S. C- lo chiede loro al solo scopo di poterii meglio aiutare nel loro difficile ministero—Card. Pietro Fumasoni Biondi. *Prefetto* Carlo Salntti Arciv. tit dl Filippopoli. Segretaria

• **Ad Delegatum Ap. Ln Australasia: Sylloe» n. 184.**

CLEVELAND. OHiO UNIVERSITY LIBkVG

1229

1934 **IUN 4.-SC RITUUM, RESP. PART.·**

De calendario adhibendo in ecclesiis sororum tertii **ORDINIS S. DOMINICI**

R P. Ignatius Arnoz. e Congregatione Misslonariorum de Mariannhlll. Praefectus Apostolicus de Bulawayo, Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI humillime exposuit per Rescripta Sacrorum Rituum Congregationis dierum 4 Junii 1920 ILE 279) el 28 Februarii 1914 [AAS 6 (19141 118-1191 Sororibus III Ordinis S Dominici, etiamsi ab eis Officium Parvum tantum commemoratione Sanctorum juxta earum kalendarium recitetur facultatem tamen factam fuisse pro omnibus sacerdotibus id earum sacellis celebrantibus, adhibendi earum kalendarium Quae quaestio, ut magis magisque delucidetur. Praefectus Apostolicus Orator sequentia dubia pro opportuna solutione proposuit, nimtrum:

L Habentne Sorores III Ordinis S. Dominici m communi viventes privilegium utendi kalendario proprio Ordinis S Dominici?

II. Utrum sacerdotes celebrantes In earum sacellis praedictum kalendarium adhibere teneantur, si Sorores Sanctos Ordinis proprii (Sanctos et Beatos) tantum in recitatione Oficii parvi commemorent, omissis ahis Sanctis. qu' in earum kalendario inveniuntur:

III Si sacerdotes earum kalendarium sequi teneantur. quodnam Missale adhibendum est. si Missa propria, quae in Missab Romano non adest, sed in Missali Ordinis S Dominici tantum invenitur, dicenda est? Et quodnam Missale iterum adhibendum est si Missa invenitur m utroque Missali, nempe in Romano et in Proprio Ordinis, et aliqua commemoratio facienda est. quae eodem die in Missali Ordinis tantum invenitur? Sufficitae ut talis commemoratio ex communi Missalis Romani fiat?

IV Sorores recitantes Officium parvum satisfaciuntne si commemorationes Sanctorum ex Ordine uroprio addant, secundum earum kalendarium. omissis aliis sanctis, praesertim attentis verbis Rescriptorum et consequentiis relate ad celebrationem secundum kalendarium et forsan Missale adhibendum7

Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque Specialis Commissioni suffragio, omnibus mature perpensis, ad supradicta dubia respondere censuit:

Ad 1. *Affirmative.*

Ad 11 Sacerdotes in celebratione Missae sequi debent integrum Kalendarium Ordinis S Dominici

Ad III Sive quoad Missas sive quoad commemorationes in Missis faciendas Sacerdotes utantur Missali proprio Ordinis Praedicatorum, exclusis tamen peculiaribus ritibus ejusdem Ordinis propriis, juxta novas Missalis Romani Rubricas, Lit IV. n. 6.

Ad IV *Affirmative.*

Ac ita rescripsit ac declaravit: contrariis non obstantibus auibuscumque Die 4 Junii 1934.—A **Carinet** S. R. C *Secr* Hernicus Dante Subst.

• **Ordinario de bmewnyo: CR 8 (1934) 327-328. Adn. E. J. M. u» CR 8 (1934; 326-328.**

1230

1934 IUN 18. SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) 133

Assertae beatae mariae virginis apparitiones et revelationes **IN LOCO « EZQUIOCA ». DIOECESIS VICTORIEN IN HISPANIA DECLARANTUR QUOVIS CHARACTERE SUPERNATURALI DESTITUTAE ET TRES LIBRI. QUI DE IISDEM AGUNT, IPSO IURE PROHIBITI**

Feria IV. die 13 lunnii 1934

pnM ac Revrhi Domini Cardinales rebus fidei ac moron, tutandis praepositi examini sublectis assertis Beatae Mariae Virginh apparitionibus et revelationibus in loco ‹ Ezqu f<ga » dioecesis Victorien m Htspan a decreverunt easdem apparitiones et revelationes quovis supernaturali charactere penitus esse destitutas; tres libros vero, qui de ipsis agunt et inscribuntur:

Etude historique présentée par M. l'abbé S. Fort: *Une nouvelle affaire Jeanne d'Arc* (Orléans. « Les Cahiers d'Ezkioga · publiés sous la direction de F. Dorola);

G. - L. Boüé: *Merveilles et Prodiges d'Ezquioga* (Tarbes, lmp Lesbordes. 1933);

Un fruto de Ezquioga: Hermano Cruz de Lete y Sarasola (Revista « Candad y Ciencia ». Noviembre 1933); ipso iure esse prohibitos ad normam can. 1399 ɳ. 5.

Sequent) fena V. die 14 eiusdem mensis, et anni. Ssihus D. N D Pius Div. Prov. Pp. XI. in audientia Excmo ac Revfno Dno Assessori S. Officii impertita, relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem approbavit et publici iuris fieri iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officit die 18 Iunii 1934—I. Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii Nota·*

Adn. E. BERGH in NrT 61 (1934) 846-847.

1231

1934 IUN 22.-SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) 434

Opera omnia prof ioannis gentile **DECLARANTUR IPSO IURE PROHIBITA ET IN INDICEM LIBRORUM PROHIBITORUM INSERUNTUR**

Feria IV. die 20 Iunii 1934

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Effii ac Rffti Domini Cardinales, rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito DD Consultorum voto decreverunt tanquam praedamnata ac ipso iure prohibita, ad normam can 1399 Codicts Iuris Canonici habenda esse atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda *Opera omnia* Prof loannis Gentile.

Et sequenti Feria V. die 21 eiusdem mensis et anni, Ssmus D N D Pius Divina Providentia Papa XI in sohta audientia Excmo ac Revfno Dno Assessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae ex Aedibus Sancti Officii, die 22 Iunii 1934.—I Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. E. B. in NrT 61 (1934) 847-

1232

1934 IUN 22. CC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) 434

Opera omnia benedicti croce declarantur ipso cure prohibita **ET IN INDICEM LIBRORUM PROHIBITORUM INSERUNTUR**

Feria IV. die 20 Iunii 1934

Tn generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Offici Emi ac KfiH Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praeoositt audito DD Consultorum voto, decreverunt tanquam praedamnata ac ipso hire prohibita ad normam can. 1399 Codicis iuris canonici. habenda esse atque in Indicem librorum prohibitorum inserenda *Opera omnia* Benedicti Croce.

EM sequenti Fena V d<e 21 eiusdem mensis et anni. Ssfhus D N D Pius Divina Prov Papa XI. in solita audientia Excmo ac Revfho Dno Assessori Sancti Officii impertita relata.d sibi Entorum Patrum resolutionem approbavit confirmavit et publicandam iussit

Datum Romae ex Aedibus Sancti Officit die 22 Iunii 1934.—L Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii Nolanus.*

Adn. E. B. io NrT 61 (1934) 847.

1934 IFN 29.-PIVS XI. NORMAE AAS 26 193-1) 449-491

NORMAE S. ROMANAE ROTAE TRIBUNALIS

Prooemium

Rotae » Pio Pp X sancte memoriae, in exercitium revocaiae pe: Constitutionem *Sapienti consilio* diei 29 lunn 1906 IAAS 1 (1909) 7-191. data est simul *Lex propria* qua — sta»u a constitutione et competentia Tribunals — tradita sunt generalia quaedam de modo tuditandi praecepta His nisum, Rotale Collegium *Regulas* descripsit *servanaas in mdiciis apud S. Romanae Rotae Tribunal* quibus idem Summus Pontifex die 2 Augusti 1910 IAAS 2 (19101 783-8501 vim legis dedit

Codex autem iuris canonici, a Benedicto Pp. XV feL rec die testo Pentecostes anni 1917 ÎLE 35) promulgatus rursum constitutionem et competentiam Rotae oesignavit. de Judiciis vero amplissime cavit et ita juidem ut plurimae ex Rotae regulis factae sint universales, ut
454» videre est m nntis. quibus canonum fontes indicantur.'

Codice promulgato et observato rerum usu. visum est Auditoribus novas conscribere normas quibus plura definirentur spectantia ad constitutionem Tribunalis et ad officium Auoitorum allnrumque Tribunali addictorum. de iudicus vero generales Codicis leges Indoli atque stylo Rotae aptarentui

Quas normas cum Auditores humiliter obtulissent Sanctissimo Domino Pio XI. quem Deus diutissime sospitet. idem praevio maturo examine. In rudientia infrascripto concessa die Z2 Iunii 1934. approbavit, m Rota vim legis habituras contrariis quibusvis non obstantibus. Ideo mandavit, ut hae *Normae S Romanae Rotae Tribunalis* ederentur in *Actorum Apostolicae Sedis commentario officiali.*

451 Romae, die 29 Iunii 1934.—M Massimi, *Decanus./*

TITULUS I

Di Coxstitutiont Sacrae Romanae Rotae

Art 1. Sacra Romana Rota est Tribunal collegiale. Apostolicae Sedis ordinarium, constans certo Praelatorum numero, quorum electio Romano Pontifici reservatur. qui Auditores vocantur, cui praesidet Decanus, primus inter pares.

Art 2. 5 1 - Auditores sacerdotes smt oportet, ex legitimo matrimonio nati, maturae aetatis, laurea doctoral! saltem in utroque iure praediti, honestate vitae, prudentia et juris peritia praeclari.

5 2– lidem. vix ac attigerint septuagesimum quintum aetatis annum, emeriti evadunt, et a munere iudicis cessant

Art 3. f 1. - Auditores post Decanum ordine sedent ratione antiquioris nominationis, et in pari nominatione ratione antiquioris ordinationis ad sacerdotium, et in pari nominatione et ordinatione presbyteraii, ratione aetatis.

t 2. - Vacante Decanatu. in officium Decani ipso lure succedit qui primam sedem post Decanum obtinet

Art 4 5 1.· Erunt insuper in Sacra Rota Promoter iustitme pro bono publico tuendo, et Defensor vinculi sacrae ordinationis aut matrimonii.

5 2. - Hi sacerdotes esse debent, laurea doctoral! in utroque iure insigniti, maturae aetatis, bonis moribus, prudentiae ac iuris peritia praestantes.

5 3. Eligentur a Summo Pontifice, proponente Auditorum Collegio.

Art 5. f 1 · Defensori vinculi dabitur Substitutus, qui sub eiusdem ductu vinculum defendat

5 2.· Idem, de Decani mandato. Promotoris iustitiae partes <uh huius ductu explere poterit

5 3. · Substitutus praeditus sit oportet qualitatibus, de quibus in Î 2 art praecedentis, eiusque electio fiet a
452 Rotali Collegio confirmanda a Summo Pontifice./

Art 6 11. Pro actibus S Rotae conficiendis constituentur Notarii sacerdotio aucti, ct Advocati Rotalis diplomate praediti

4 2 · Ademi iuoque Scriptores, item sacerdotio aucti •t laurea docturah saltem in iure canonico praediti. quorum uni demandanda est custodia tabulam Tribunalis. alteri bibliothecae

§3.- Item adsit Distributor cum adnexo munere arcarii et Ratiocinator

5 4.- Omnes eligentur a Rotali Collegio, eorumque electio confirmanda erit a Summo Pontifice Notariorum autem et scriptorum electio fiet ex concursu iuxta regulam pro ceteris S. Sedis officiis datam

Art 7. 5 1. Quilibet Auditor potest sibi elige:e duos, suo studio addictos, quos dicunt *secretos*. Decanu 1res.

§ 2. - Ex his. accedente consensu Rotalis Collegii, potest unus adsumi in adiutorem. qui appellabitur *Secretus ab officio,* et erit ad nutum Auditoris anwvlbilis.

5 3. - *Secretus ab officio* debet esse sacerdotio auctus laurea doctorali iuris saltem canonici m studiorum Universitate vel in Facultate lundica a S Sede reeugnita donatus, religione vitaeque honestate praestans.

Art 8. 5 1. - Sint etiam laici maturae aetatis et probatae vitae, qui officia cursorum et apparitorum praestabunt; his custodia sedis et aulae Tribunalis committatur.

5 2. - Nominatio erit ad triennium, et poterit prorogari. si ipsi sese integros idoneosque probaverint

Art 9. § 1. - In iudicio criminali semper, m contentioso autem, si ex revelatione alicuius actus praeludicium partibus obvenire possit, vel ab ipso Tribunali secretum impositum fuerit. Auditores. Tribunalis administri et Auditorum secreti tenentur ad secretum officii.

§ 2. - Inviolabile etiam secretum est servandum de discustone quae m Tribunali ante ferendam sententiam habetur, itemque de suffragiis et opinionibus ibidem prolatis

Art. 10. 5 1. - Singuli S R Rotae Auditores, post nominationem. antequam iudicis officium suscipiant coram universo Collegio, adstante uno ex Notariis S Tribunalis. qui in acta referet, iusiurandum dabunt de officio rite et/ fideliter implendo, atque de secreto ser· 453
vando ad normam articul· praecedentis.

5 2. - Item praescriptum iusiurandum dabunt Tribunalis administri et singuli Auditorum secreti coram S. R Decano, adstante pariter uno ex Notariis

Art 11. 5 1. - Auditores qui secretum violaverint, aut ex gravi negligentia vel dolo grave litigantibus detrimentum attulerint, tenentur de damnis et ad instantiam partis laesae, vel etiam ex officio. Signaturae Apostolicae iudicio. a Ssmo confirmato, puniri possunt

§ 2. · Tribunalis administri et Auditorum secreti qui similia egerint, pariter tenentur de damnis, et ad instantiam partis laesae, aut etiam ex officio. Rotalis Collegii iudicio, puniri possunt/ 4M

TITULUS IL

De officio Auditorum ALIORUMQUE S. R ROTAE ADDICTORUM

Cap. I. De Auditoribus

Art 12. Auditor, praestito luramento, ad nonnam art 10 5 1. in Rotale Collegium adscitus est »udici< officium suscipit et luribus ac privilegiis (ruitur Auditorum Sacrae Rotae propriis.

Art. 13. 5 1. · Ad Decanum uti Collegii Praesident pertinet Collegium aut etiam alios Tribunali addictos convocare, quoties negotia requirunt, et statuere Turnocausas ludicaturos, nec non curare ut omnes S. Tribunalis ministri suum munus diligenter adimpleant

§ 2. - Ipsi obnoxia sunt S. Rotae Cancellana. tabularium. bibliotheca, arca nummaria; ideoque omnia ordinat quae ad bonum horum statum conducere possint Quod si agatur de extraordinario aliquo consilio capiendo. rem ad Collegium deferat

δ 3. Item sub eius cura sunt regestum deliberationum Collegii, et liber rerum notabilium aliarumque scripturarum ad idem Collegium pertinentium.

5 4 Impedite Decano, munera eiusdem propria explebit antiquior Auditor, qui non sit impeditus.

Art 14. Quando causa aliqua legitime ad protocollum S. Rotae pervenerit Decanus statuet Turnum ad eandem ludicandam. iuxta ordinem in art 15 explicandum.

Art. 15 5 1 Turni eo ordine procedent ut pnmus constet ex Decano et Auditoribus secundo et tertio: al-

ter ex secundo, tertio et quarto; tertius ex tertio, quarto et quinte, et ita deinceps ea lege ut Turnus subsequeris constituatur ab allero ex Auditoribus praecedentis Turni et duobus sequentibus Auditoribus, iterum incluso Decano cum duobus postremis Auditoribus, vel
455 cum ultima ex iisdem Auditoribus et secundo./

§ 2. - Quod si agatur de appellatione a sententia Rotali. Turnus *ad quem est* ille qui constat ex Auditoribus immediate antecedentibus eos quibus Turnus *a quo* constabat

Ari 16. 5 1. - Si quis Auditor infirmitate aut alia iusta causa impediatur quominus in Turno partem haben> possil, ei Decanus alium ex Auditoribus substiluit

2. - Haec substitutio fit ex officio, vel ad instantiam eorum quorum interest.

Art 17. Quoties Auditori impedito alius substitutus fuerit postea, cessante impedimento, primus Auditor in Turnum restitui potest accedente Decani decreto, nisi substitutus partes habuerit in Judicanda aliqua quaestione incidentali. quae in sententiam definitivam sua natura influat

Art 18. δ 1. In decrete quo Decanus Turnum designat designet etiam causae Ponentem, qui est semper antiquior.

§ 2 - Attamen Auditer, ob impedimentum alterius suffectus, etiam antiquior, non potest esse Ponens, quoties Ponens antea designatus permaneat

5 3. - Si Ponens, ut supra § 1 designatus, iustam habeat munus declinandi causam, poterit, auditis ceteris de Turno Auditoribus, uni ex ipsis munus committere, edito ad hoc decrete omnibus quorum interest notificando.

Art 19 § 1. - Ponens» utpote praeses Turni, universum processum moderatur.

δ 2 - Ponentis in primis est:

a> cavere ut mandatum procuratorium sit legitimum;

b) si videat spem esse concordiae inter partes obtinendae. hanc eis suggerere;

c) supplere probationes exceptionesve. si agatur de publico bono vel de animarum salute;

d) cavere ut litem, quantum fieri potest, faciat breviorem, dilationes frustratorias aut exceptiones et petitiones frivolas repellendo, terminos peremptorios praefigendo etc

5 3 · Audientiae Ponentis locum habebunt quavis in hebdomada diebus et horis statuendis atque per tabel-
lio iam designandis./

Art 20 Caveat Ponens ne typis edi iubeat aut sinat sententias Turni cui praefuit, ex quarum divulgatione scandala, odia, diffamationes, dissidia in familiis aut aha huiusmodi gravia mala oriri possint

Art. 21 Ad continendos in officio advocatos aut procuratores. qui praescripta Codicis aut Normarum Tribunalis S. R Rotae transgrediantur. Ponens eis moderatas muletas infligere potest graviores tamen praevia comminatione m scriptis facienda. Nefas est advocatis eiusmodi muletas inter expensas a cliente reficiendas computare

Art 22. Ad legitimam exsecutionem actorum ludicialium cuiuslibet generis, competit Auditoribus potestas applicandi remedia paenalia. vel etiam censuras ecclesiasticas.

Art 23. 5 1. - Quando Auditores causam agunt potestate ordinaria haec potestas non cessat per vacationem Sedis Apostolicae.

f 2. - Quando agitur de causa vi Commissionis Pontificiae tractanda, si commissio iam fuerit subscripta ab iis quibus de iure. potestas S Rotae adquisita est. nec cessat per vacationem Sedis Apostolicae; quod valet etiam in casu quo commissio nondum fuerit ad Sacram Rotam expedita aut transmissa.

Cap *11. De Promotore iustitiae et Defensore vinculi*

Art 24 5 1 - Promoter iustitiae intervenire debet in omnibus causis criminalibus, itemque in contentiosis in quibus bonum publicum in discrimen vocari potest, iù exceptis quae ad vinculi Defensorem spectant

5 2 Curet autem Ponens ut quam primum harum causarum positiones transmittantur Promotori lustitiae.

Art 25. 5 1. - In causis criminalibus Promoter iustitiae gerit partes accusatoris. Intendens ut delinquentes iuste punianturJ
457

5 2.- Licet vero eius sit accusare et sustinere ex officio accusationem, id tamen praestare non debet, si censeat accusationem prorsus fundamento destitui

Art 26. 5 L - Praeter Promotorem iustitiae alius accusator non admittitur.

§ 2. - Sed adiumenta ad delicti probationem suppeditare debent Promotori iustitiae qui delictum denuntiaverint itemque Promotores iustitiae tribunalium inferiorum, praesertim cum causa agitur ex horum appellatione.

Art 27. § 1. - In causis contentiosis Ponentis est ferre iudicium de eo utrum bonum publicum in discrimen vocari possit necne, nisi interventus Promotoris iustitiae ex natura rei evidenter necessarius dicendus sil, ut in causis impedimenti ad matrimonium contrahendum. seoarationis inter coniuges. piae fundationis quoad eius exsistentiam, lurispalronatus propter libertatem Ecclesiae tuendam, etc.

δ 2. - Si in praecedentibus Instantiis intervenerit Promoter iustitiae, huius interventus praesumitur necessarius.

Art 28. δ 1. - Promoter iustitiae in causis contentiosis bonum publicum tuetur Itaque, quoad fieri potest, salva rei veritate, defendit e re nata iura matrimonii, piarum fundationum. Ecclesiae.

- Si causa plura capita complectatur, quorum nonnisi quaedam ad bonum publicum spectant de iis tantum Promoter lustitiae curabit

Art 29. § 1. - In causis contentiosis, ad tuendum bonum publicum, praeter Promotorem iustitiae, admitti possunt a Ponente, eodem Promotore audite, aliae personae praesertim morales.

§ 2 - Non admittitur aulem ul repraesentetur in S. R Rota Tribunal primae vel ulterioris instantiae ad defendendam sententiam a se latam.

§ 3. Adiuinenta ad bonum publicum tuendum suppeditabunt Promotori iustitiae, praeter personas de quibus in § 1, Promotores iustitiae tribunalium inferiorum, praesertim cum causa agitur ex horum appellatione.

Art. 30. Cum Promoter iustitiae est ad normam Codicis audiendus, itemque cum pro munere Ipse debet ad normam Codicis instare, vel se opponere, motiva voti, instantiae, oppositionis adducere debet/
459

Art 31. De gratuite patrocinio concedendo yd negando audiendus est Promoter iustitiae; qui instabit quoque ut tUud revocetur, si casus ferat

Art. 32 Promoter iustitiae invigilet ul gratuitum patrocinium diligenter exerceatur. Itaque ei communicari debent concessiones omnes gratuiti patrocinii.

Art 33 § 1. - Cum Promoter iustitiae abstinere debeat ab officio suo. ad normam can. 1613 Codicis, vel cum suspectus declaratus fuerit Decanus ei sufficiet pro ea causa Substitutum, de quo in art 5

§ 2. - Idem praestare potest Decanus, instante Turno, si Promoter impediatur quominus animadversiones exhibeat intra congruum temporis spatium ei asslgnandum.

Art. 34 5 1 - Defensor vinculi intervenire debet in omnibus causis in quibus agitur de vinculo sacrae ordinationis aut matrimonii.

i 2 · Quare harum causarum positiones quam primum sunt ei transmittendae a Ponente.

§ 3. - Eorundem congruum numerum Defensor vinculi assignabit Substituto.

Art. 35 In causis de nullitate matrimonii itemque de probanda inconsummalione et causis ad dispensandum super rato, vinculi Defensor matrimonium tuetur cum officiis et iuribus de quibus in Codice.

Art 36. In causis in quibus impugnantur obligationes ex sacra ordinatione, vel ipsa sacrae ordinationis validitas, vinculi Defensor validitatem ordinationis obligalionesque ex ea exsurgentes tuetur, cum officiis et iuribus de quibus ir Codice

Art 37. Quae de Promotore iustitiae statuta sunt art 30 et 33, valent quoque de vinculi Defensore./
49

Cap III De Notariis ahisque addictis Cancellaryie

Art 38 Notariorum munera erunt:

ai adstarc quoties iusiurandum de iure praestatur atque ea de re in acta referre;

b) citationes subscribere, atque comunicare partibus quae Ponentes communicare lusserint, itemque annotare citationes denunciatas. ac communicationes peractas;

c) adesse cum fit scripturarum distributio et permutatio, ac super exemplari in actis asservando fidem facere de rite peracta distributione, simuique curare ut exemplaria transmittantur ad eos quibus oportet;

d) interesse processus instructioni ac disputationi quae habetur coram Turno pro Tribunali sedente;

e) postulantibus partibus significare sententiae partem disposltivam. nisi Tribunal censuerit decisionem suam secreto servare usque ad formalis sententiae publicationem.

Art 39. Primus Notarius:

o) rite digestum habeat librum causarum. seu *protocollum;* itemque protocol!! indicem seu parvas rubricas schedulasve quibus ordinentur causae pro nominibus dioecesium et partium;

b) cum ad Tribunal pervenerit causa Judicanda eam sine mora transmittat ad Decanum ut hic Turnum Judicaturum designet, causam in protocollum referat huiusque parvas in rubricas;

c) recipiat acta ac documenta Tribunali allata ea ln protocollum referens, relationisque signum actis documentisve imprimens;

d) custodiat Cancellariae sigilla, quibus nemo sine expressa licentia ab eo singulis vicibus impetranda uti poterit;

e» declarare poterit ad instantiam cuiuslibet petentis fidelitatem exemplarium cum autographo ac restituere documenta exhibita, impetrata tamen m utroque casu licentia Ponentis, si ad effectum causae documentum postuletur; de mandato autem Decani, si aliquod documentum ad altum finem requiratur;

f) item ad instantiam partium declarationem edere poterit de statu actorum, quo causa aliqua inveniatur;

0) caveat nc propter factum Cancellariae causae protrahantur; quare cum primum designatus fuerit
46P Turnus, causât acta ad Ponentem remittat./ ceteris Auditoribus monitis; transactis vero quindecim diebus ad Cancellariam revocet;

h) item, si positio remissa fuerit ad Promotorem Justitiae vel ao Defensorem vinculi, post quindecim dies eam repetat;

i) a Ponente rescripta, decreta, decisiones excipiat, curaturus ipsorum exsecutionem per notarios scriptoresve. urgentiora aliis praeferens;

k) epistolas ac omnia alia acta, quae nomine Cancllariae expediuntur ut redigantur curet ac signet;

l) sententiarum autographa ac advocatorum diplomata obsignet;

mi moderatoribus ephemeridum ‹ Acta Apostolicae Sedis » tradat exemplaria sententiarum dvcrelorumque de mandato Decani, praehabito Ponentis consensu. evulgandorum, quae signabit in fidem ventatis;

n) mandata conficiat solutionis exactionisve. transmittenda arcario;

o) causarum absolutarum positiones, consentiente Ponente vel Decano, in archivo collocari faciat.

Art 40 Notarius alter:

a) librum habeat causarum dispositarum ex ordine protocol)!, quo notet diem expeditionis exsecutionisqur omnium actorum, atque pecuniam sive Tribunalis administris, sive aerario S Sedis debitam;

bi singulis ⁕menslbu exeuntibus pecuniae Tribunalis administris et aerario S Sedis debitae rationem ineat quam exhibeat primo Notario, ut hic ea obsignata mandatum soluttonis conficiat;

c) libro m ordinem kalendarii redacto, notet diem odsignatum concordandis dubiis, excutiendis testibus. Turnis habendis et distributionibus faciendis;

d) deferat Ponenti advocatos scripturas die statuta non exhibentes;

e) primi Notarii ad tempus absentis vices gerat

Art. 4L I 1 - Scriptorum amanuensium est:

a) epistolas, decreta ct re<cnpta exscribere, et qua? paucis recepto usu indicata sunt verbis, ea fusius evolvere;

b) fasciculum actorum causae, vulgo *ponenza,* digestum servare, unumquodque ex actis signando numero ordinis, attento tempore quo exhibita fuerinL

) 2. · Iidem curam omnem adhibebunt ut quavis menda scriptura careat; nec subscribendam tradent, nisi prius attente perlegerint Huic diligentiae qui desit identidem, praebet causam cur in ipsum severius am madvertatur./ m

Art. 42. Scriptor tabulario addictus, eidem recte ordinando vacabit, positiones resumet; atque binos Archivi indices conficiet ordine alphabetic© digestos, quorum alter partium referat nomina, alter causarum titulos Denique, munitus Decani scripto mandato in actis asservando, petita documenta exscribet eaque cum originali concordare declarabit

ArL 43. Scriptor cui bibliothecae custodia commissa est de librorum indice curabit ac praesto erit lis qui eosdem consulere velint

Art 44. Distributoris partes sunt;

a) curare ut citationes expediantur, easdem singulis diebus notando in libro cursorum;

b) distribuere partibus aut earum procuratoribus epistolas et acta Tribunalis, atque distributiones diem ex die. in libro notare;

c) prospicere ut epistolae et fasciculi actorum in Urbe distribuenda ad eos quibus oportet. Tribunalis cursorum adhibita opera, mittantur; quae vero extra Urbem ex officio mittenda sunt, ea absque mora per publicos cursores transmittantur; haec omnia, ut supra, adnotando;

d) litteras et decreta, quae occlusa mittenda sunt, praeposita nominis et loci inscriptione obserare;

e> ante vero quam acta quaelibet tradat, vel mittat. inspicere sintne ipsis rite subscripta nomina eaque sigillo munienda curare secundum Tribunalis normas;

f) acta taxationi obnoxia nunquam dimittere ante solutam pecuniam, nisi scripto accedat Notarii auctoritas; cuius legis sanctio ea erit ut, si hanc cautelam neglexerit ipse in se periculum rei recipiat expletoque mense de suo restituat;

0) Decani auctoritate minores curare sumptus pro Cancellans instruenda, vel pro supellectili Sacri Tribunalis conservanda;

h) rescripta vel decreta exsecutioni mandata ac a Notario primo in protocollo relata, inserere fasciculo actorum ;

0 positiones advocatis procuratoribusve tradere;

k) adiuvare Notarios in distributione scripturarum./

ArL 45. Distributor, ut arcarius:

a> custos est suo periculo pecuniae documentorumque depositorum in arca munita ; cuius ipse claves habet. Decanus alteras;

b) sub debitis cautelis solvit et accipit pecuniam Tribunali creditam debitamque;

c) venditat folia ac chartulas sigillum Sedis Apostolicae referentia, peractam venditionem adnotans ac de eadem ad ratiocinatorem referens;

dl extremo quoque mense defert S. Sedi pecuniam eidem debitam

Art 46. Ratiocinatoris est:

a) curare ordinem librorum qui sequuntur:

1. liber (cassai, in quo signatur pecunia quae singulis mensibus accipitur et solvitur;

2 liber (conti *correnti),* in quo ad singulas causas ex ordine protocol]! dispositas signetur pecunia debita et credita, unde finita causa extrahenda est nota a Ponente probanda;

3. liber *depositorum,* in quo signetur pecunia a Procuratoribus deposita;

4. liber aerarii, in quo signetur pecunia aerario S. Sedis debita vel credita:

5. liber *causarum gratuiti patrocinii,* in quo harum causarum omnes expensae notentur;

6. liber bibliothecae, in quo ratio habeatur cum bibliothecae expensarum tum pecuniae ab iis. qui advocati titulum consequuntur solutae, cum haec bibliothecae cedat;

7. liber (Cassa sovvenzione pel gratuito patrocinio)

ftRROLL UNIV. CLEVI-I AND.

in quo introitus signentur percipiendi et danda subsidia. ad normam ordinis ad rem statuti.

b) extremo quoque mense binas tabulas conficere, prunas cx libro aerarii, deferendas administration! bonorum S. Sedis, alteras ex libro *depositorum,* tradendas Decano;

c) diligenter servare documenta omnia quae legitimum probent expensum vel solutum.

ArL 47. Etsi sua cuique definita sint munia, firma ta; men communis manet lex qua Cancellariae administri debent absentium collegarum partes mutua vice supplere ac alter alteri adiumento esse, prout aequum ♦a Decanus iudicaverit./

ArL 48. Cursores et apparitores, qui et ianitorum munere funguntur, debent:

a) notificare citationes aliaque Tribunalis acta, ac de traditione deque huius tempore modoque fidem facere;

b) epistolas et actorum fasciculos ad quos spectant. vel ad stationes tabellarias ferre;

c) Tribunalis aedium nitorem curare aliaque peragere quae a Decano commissa habeant in ipsius Tribunalis commodum.

Art 49. Omnibus Cancellariae addictis districte interdicitur ne extraneos ipsosque advocatos procuratoresve intra septa Cancellariae admittant.

Cap. *IV. De Auditorum Secretis*

Art. 50. Secretorum partes sunt:

a) acta Judicialia, sive causae sive processus, perlegere et proprio Auditori de eis oretenus vel etiam in scriptis referre;

b) diligenter vacare studio causarum sub ductu proprii Auditoris, et ad ipsum accedere diebus et horis ab eodem statutis, sive pro disceptatione causae, sive pro alio studio quod ab eo requiratur;

c) discussionibus oralibus in Sacro Tribunali adsistere;

d) saltem quinque diebus ante definitionem causae proprio Auditori votum exhibere latine conscriptum quo. argumentis tam in iure quam in facto explicatis. causae dubiis detur responsio.

Art 51. 5 1.- Secretus ab officio potest quosdam actus ad Ponentem spectantes peragere, de eius tamen mandato, quod in scriptis dari debet.

12. Mandatum est ad nutum Auditoris revocabile: exspirat autem ipso iure sub fine anni iuridici in quo est concessum.

5 3. - Si qui actus a Secreto ab officio, expirato mandato, gesti sint, hi validi habentur, dummodo Auditoris ratihabitio accedat.'

Art. 52. Secretus ab officio, praeter ea quae praestare tenetur ad normam art. 50, haec omnia vel sinfdb. iuxta tenorem mandati a suo Auditore accepti, praestare potest:

a) citationem conficere, designando partibus tempus ct locum comparitionis atque dublo.-um concordationis, ac iubendo libellum citationis expediri;

b) die dubiis concordandis statuta, litis contestationi intéressé ac actum conscribere;

c) exemplaria tum defensionum responsionumque ton summariorum, antequam edantur, examinare, ut imprimendi atque evulgandi facultatem concedere possit;

d) quando datur locus redditioni rationum et computationi, vel aestimationi fructuum et damnorum, de his videre et ad Ponentem referre;

r) expensarum notulas. ab Advocatis scu procuratoribus exhibitas partibus litigantibus, si oporteat, tmeadarc, iuxta taxationem iudicialcm a S. Tribunali probatam.

AjL 53. Secreti omnes post causae definitionem scripturas et summaria suo Auditori restituere debent

Cap. V. *De advocatis ct procuratoribus S. Romanae Rotae*

Art 54. S 1. - Advocati proprii ct nativi S. R. Rotae Hint advocati consistoriales, lure advocandi vi officii fruuntur quoque procuratores SS. PP. AA.

Î 2 - Admittuntur tamen ct alii, siye sacerdotes sive laid. qui. laurea doctorali saltem in iure canonico donati ab aliqua studiorum Universitate vel Facultate iuridica ab Apostolica Sede adprobata, post triennale tyrocinium expletum iuxta statutas normas, facto experimento coram Rotali Collegio, ab eodem idonei reperti sint, diploma advocatorum acceperint, a S. R. Decano et ab uno ex Notariis subsignatum, ac iusiurandum coram Rotali Collegio dederint de munere ex conscientia implendo.

Art. 55. Qui in Urbe fixam non habent moram causarum patrocinium suscipere poterunt At procuratoris munus ii tantum exercere valent qui et advocati rotales sunt, et Urbem continenter incolunt/ 4C5

Art 56. § 1. - Procuratores et advocati in causis agendis coram Sacra R. Rota tenentur servare tum communes leges canonicas tum normas huius Tribunalis proprias.

12. Tenentur insuper dc mandato Decani gratuitum patrocinium aut gratuitam adsistentiam praebere iis quibus Tribunal hoc beneficium concesserit

Art 57. Firmo praescripto art 21 procuratores et advocati qui officio defuerint, poterunt a S. R. Rota reprehensionis nota inuri, poena pecuniaria multari; suspendi, vel etiam ex albo advocatorum expungi, audito tamen Collegio advocatorum consistorialium.

Art 58. Procuratorum advocatorumque emolumenta non alia admittantur, quam quae sunt probata. 466

T1TULUS III

De ordine iudiciario s. r. rotae

Cap. *I. De introductione* causae, de citatione *ac dubiorum concordatione*

Art 59. J 1, · Cum ad S. Rotae protocollum pervenerit appellatio aliqua, aut Commissio Pontificia, aut libellus pro aliqua causa in prima instantia iudicanda, ad normam can. 1557 ‹ 2, aut alia quaelibet legitima petitio. Decanus decretum edit, quo statuitur Turnus Auditorum ad causam ipsam videndam.

§ 2. - Huiusmodi decretum, praeter numerum protocolli, nomina feret Ponentis. Auditorum de tumo. nisi omnes videre debeant partium, dioecesis ad quam pertinet causa, hu'usque obiectum. indicato etiam competentiae fonte iuxta praecedentem paragraphum.

Art. C0. Si indubie constet de incompetentia S. Rotae. Decanus, auditis pro sua prudentia duobus primis Auditoribus, appellationem vel libellum relidet per decretum in quo causas reiectionis indicabit.

ArL 61. Acta causae cisque adnexa documenta, vix in Protocollo S. Rotae deposita sunt censentur cx hoc ad Tribunal pertinere; unde, causa durante, ea auferri nequeunt, nisi agatur dc documento causae inutili vel brevi restituendo, accedente consensu alterius partis, ct praevio Ponentis decreto. Causa vero finita, documenta a partibus exhibita restitui eisdem poterunt accedente Decani consensu.

Art. 62. › 1. - Notarius Protocollo addictus cavebit ut procurator exhibeat mandatum nd lites, in actis servandum.

$ 2. - Regula generalis esto, exigendum esse ut mandatum concessum sit expresse pro lite apud S. Rotam agenda.

Art 63. 5 1. - Decretum quo Turnus constituitur, a Notario Protocollo addicto. Auditori Ponenti, cui causae acta, vulgo *positione,* transmittenda sunt, notdicabitur, aliisque /Xudltoribus de turno./ 4

5 2. - Si appellans vel recurrens advocatum scu procuratorem in Curia non habeat constitutum, monendus est a Ponente de Turni constitutione.

Art. 64. Constituto Tumo, pars dillgentior Ponentinstantiam porriget ut pars adversa aliiquc qui in cau^a intervenire debent, in ius vocentur, proposita dubii formula, quam disputari velit

Art. 65. Accepta instantia ct verifiesto. si iiistantui porrigatur a procuratore, huius mandato. Ponens decretum emittet quo pars adversa, sive inte venientr-t in causa in ius vocantur, cxpiessis eorundem nominibus et cognominibus, ct designatis anno, menae, dic et hora quibus, ad effectum citationis et ad dubium a parte diligcntiore propositum, in decreto citationis inserendum. vel aliud scopo litis aptum concordandum, per se vel per procuratorem ĕomparer debeant in Tribunalis sede.

Art. 66. In causis matrimonialibus, tn citandis per-

son S, quae in Missionibus apud infideles vel in terris longinquis degunt, po.est *Ponens* munus committere Or*dinar* o reum conventum citandi, ut coram se vel coram suo delegato compareat. sub poena declarationis contumaciae, eum;ue interrogandi an pro vel contra vinculum stare velit, an iudicio Tribunalis se remittat, vel quid facere intendat. Rogandus autem Ordinarius, ut de peractis relationem faciat, simulque referat an et in qual: mensura, sive conventus, sive actor, expensas fudicli solvere queant. Quod si reus conventus partes in iudicio habere velit, eidem Ordinarius terminum peremptorium praefigat ad comparendum per se vel per procuratorem coram causae Ponente.

Art 67. § 1. - Exemplar decreti citationis in actis asservandi, a ludice et a Notario subscriptum atque Tribunalis sigillo munitum, cuique convento mittendum est in Urbe per Tribunalis cursorem, extra Urbem per tabellarios publicos, sive mediante Cuna dioecesana. sive directe ad reum conventum, ad nonnam Codicis.

i 2. - Si Ponens id expedire existimet, citatio redigi potest lingua vernacula.

5 X - Citatio emissa nota fiet parti, quae eam re-
468 quisivit ut statuta die et hora coram Ponente se sistaL/

Art. 68. Quoties locus esse debet citationi per edictum. decretum citationis inseri potest in commentario officiali « Acta Apostolicae Sedis », non exclusis aliis modis qui ad finem tutius ct efficacius obtinendum inserviunt, tempore congruo assignato, ut ad notitiam rei conventi pervenire possit

Art 69. 5 1. - Si die et hora in decreto citationis designatis, pars conventa nec per se nec per alium in sede Tribunalis mmparuerit. neque ulla notitia de peracta citatione Tribunali pervenerit. Ponens dubii concordationem differet, et vel litteras mittet Curiae, cui munus citationis exsequendae commissum fuit, ad urgendum responsum, vel novam faciet rei citationem.

J 2. - Nova citatio fieri debet, si reus non comparcat, sed iustam suae absentiae excusationem alleget.

Art. 70. f 1. - Si notitia quidem ad Tribunal pervenerit de rite tradita reo citatione, etsi forte illam acceptare recusaverit, coram Tribunali vero ipse nec per se nec per alium comparucrit, nec ullam vel non iustam absentiae excusationem attulerit. Ponentis erit decidere, utrum a) dilata dubii concordatione, reo mittenda sit nova citatio; an b) procedendum sit ad dubii formulam statuendam, praemissa vel omissa declaratione contumaciae.

12. Declaratio contumaciae absentis fieri nequit, nisi ad instantiam sive partis, sive Promotoris iustitiae vel Defensoris vinculi, si iudicio intersint, excepto casu quo Ponenti competat citationem facere ex officio.

Art. 71. In causis matrimonialibus, si pars citata se remittat iustitiae Tribunalis, ne declaretur contumax, nisi eius praesentia in iudicio Ponenti necessaria videatur; atque dubii formula ex officio statuatur, altera parte praesente.

Art. 72. § 1. - Declaratio contumaciae absenti simul cum dubiorum formula statuta notificabitur. assignato congruo tempore, ut exceptiones contra dubiorum formulam proponere et a contumacia se purgare valeat

5 2.- Nullus alius actus vel decisio eidem notificabitur, excepto libello, quo contineatur nova actoris pe-
tio, assignato, ut supra, congruo termino ad respon-
denzum. et sententia definitiva, si de bono publico
469 agatur, vel. si secus, ad instantiam partis./

Art. 73. f 1. - Absenti, qui Iustitiae Tribunalis se remisit, ex officio notlficandae sunt dubii formula statuta. nova forte facta petitio et sententia definitiva.

t 2. · Simpliciter absenti ex officio n»tificetur dubii formula statuta, ilemquc nova forte facta petitio, non vero sententia definitiva, nisi agatur de bono publico.

Art. 74. Si pars, ad cuius instantiam citatio emissa est, non comparucrit die ct hora designatis, nullamque vel Insufficientem absentiae excusationem attulerit. Ponens. ad instantiam alterius partis, dubii formulam ex officio statuere valet, absenti notificandam, assignato congruo tempore ad excipiendum.

Pro declaratione contumaciae servetur can. 1849 Codici·.

Art. 75. I 1. - Cum partes comparuorint. videbit Ponent an ocu iit concord'ac inter partes experiendae, quod praesertim evenire potest, ubi ob leves tantummodo causa lis promovetur.

§ 2. - Si ineatur concordia, huius conditiones a partibus acceptatae et a Ponente adprobatae, ab eisdea partibus et a Ponente subscriptae, inserendae sunt io decreto Turni, omnia definitive adprobantis; quo decreto finis liti imponitur.

Art. 76. § 1. - Quod si partes comparentcs iudicium prosequi velint, et in dubiorum formulam conveniant, contra quam Ponens nihil habeat excipiendum, formulam dubiorum suo decreto fimabit

§ 2. - Si vero partes dissentiant, aut earum conclusiones Ponenti non probentur, in huius arbitrio erit vel formulam dubiorum ex *officio* statuere, vel controversiam remittere iudicio Turni, qui. quaestione heidentali discussa, decretum ad rem feret.

§ 3. - Dubiorum formula, utcumque statuta, mutari non potest, nisi novo decreto Ponentis vel Turni, prout fuerit a Ponente vel a 'Turno statuta, ex gravi causa, ad iustitiam partis, vel Promotoris iustitiae vel Defensoris vinculi, audita utraque vel altera parte, eiusque rationibus perpensis.

Art. 77. § 1. – Formula dubii referre debet ipsum controversiae meritum, cauto ne excedantur limites quaestionis appellatae vel commissae./ n

§ 2. - In causis nullitatis matrimonii, sueta dubu formula est c an constet de matrimonii nullitate ia casu ».

5 3, - In causis, ubi agitur de sententia rotali appellata. adhibebitur formula: < an confirmanda vel reformanda sit sententia rotalis diei... mensis... anni... in casu ». nisi, adprobante Ponente, partibus placuerit dubiorum formulam repetere in priore instantia Rotali statutam.

Art. 78. 5 1. – In decreto quo dubiorum formula siatuitur. Ponens designabit diem propositionis causae, et congruam pecuniae summam, ad occurrendum expensis iudicialibus universe sumptis, in arca nummaria Tribunalis a partibus deponi mandabit.

§ 2. - Pariter in eodem decreto, cautionem, ad normam can. 1909. § 2, si quae opportuna videatur, praestari iubebit.

Cap. II. De interruptione instantiae, de peremptione et renuntiatione

Art. 79. § 1. - Interrupta instantia per mortem partii aut eius status vel officii mutationem, ad normam can. 1733. eius heres aut successor qui causam prosequi velit. Ponenti libellum exhibere debet, quo demonstret se revera partis litigantis heredem esse aut successorem. et ad causam prosequendam se admitti petat

§ 2. - Libellus a Ponente alteri parti notificatur. et si haec contradicat, quaestio exsurgit incidens, more solito, definienda.

§ 3. - Si pars litigans moriatur, aut statum vel officium mutet causa iam conclusa, instantia quidem non interrumpitur, sed si partis heres vel successor novas probationes habeat, et, ad normam can. 1861, proponere valeat, id in suo libello Ponenti exhibendo significare debet, ut hic, libello alteri parti notificato, provideat, prout iustitia exigit.

Art. 80. Interrupta instantia per procuratoris mortem. aut huius a mandante remotionem, vel legitimam mandato renuntiationem, pars, nisi per se ipsa deinceps causam prosequi velit, quamprimum alium procuratorem nominare tenetur, assignato etiam ei. si altera pars petat, aut Ponens expedire existimet, peremptory ad hanc nominationem faciendam termino. Causa vero conclusa, instantia non interrumpitur, sed Ponens, citata parte, ad ulteriora procedat./ d

Art. 81. § 1. - Si agatur de causa in prima Instantia iure proprio a S. Rota cognoscenda, et nullus actus processualis. quin aliquod obstet impedimentum, per biennium ponatur, instantia perimitur. Biennium autem incipit a contestata lite vel ab ultimo actu processu»? posito.

Ç 2. - Si agatur de causa in prima instantia, vi Commissionis Pontificiae a S. Rota cognoscenda, et nullus actus processualis, quin aliquod obstet impedimentum. ponatur per biennium ab obtenta Commissione. haec extinguitur. Quod si post litem contestatam nullus actus processualis per biennium ponatur, instantia perimitur ut in § praecedenti.

5 3 - Si agatur dc causa in gradu appellationis a sententia Tribunalis inferioris In S. Rota cognoscenda, ct nullus actus processualis, quin aliquod obstet im-

pedimentum, ponatur per annum a die quo appellatio ad Rotam pervenit, appellatio deserta habeatur. Instantia vero perimitur, si post litem contestatam, vel ultimum actum precessualem positum, annus defluxerit. neque alius actus positus sit.

I 4. - Si agatur de causa in gradu appellationis a sententia rotali, et nullus actus processualis, quin aliquod obstet impedimentum, ponatur per mensem, vel longius temporis spatium concessum ab ipsa appellationis die. haec deserta habeatur ; praeter instantiae peremptionem post annum ab ultimo actu processuali posito elapsum.

Art 82. Elapsis terminis in praecedenti art assignatis, ipso iure instantia perimitur aut appellatio deseritur vel Commissio pontificia exstinguitur idque Ponens decreto declaret

Art. 83. Si pars a Ponentis decreto intra decendium ad Turnum provocaverit, recursus, quaestione incidentali promota, a Turno definietur per decretum, adversus quod ulterior recursus in Rota non datur.

Art 84. Ut causa quoquomodo finita iuxta art. 81 iterum in Rota tractari possit, pars, cuius interest, necesse est beneficium obtineat restitutionis in integrum adversus declaratam peremptionem, vel exspiratam Commissionem, a Supremo Tribunali Ap. Signaturae Impetrandum; nisi agatur de causa iure proprio in prima instantia a S. Rota cognoscenda, quo in casu, integrum est partibus causam iterum per novum li-
ta bellum proponere./

Art 85. Causa ad Rotam restituta, vel novo libello proposita, penes eum Turnum instauranda est, cuius propria facta fuit ad normam can. 1725; alias penes Turnum quem Decanus designet iuxta art 15.

Art 86. § 1. - Si pars aliquem actum iudicialem intra terminum ei a iudice praefixum, absque legitima excusationis causa, ponere negligat, censetur iuri suo renuntiasse et Ponens non modo ad ulteriora progredi valet, sed, etiam ex officio, vel ad alterius partis instantiam. declarare partem vel ipsam litem, vel certi iudicialis actus positionem aut instructionem deseruisse, firmo can. 1850.

5 2. - De causa excusationis a parte allegata iudicat Ponens, audita altera parte, quae si contradicat, datur locus quaestioni incidental!, more solito, cognoscendae.

Art. 87. Pars quae, ad normam can. 1740. instantiae, vel omnibus aut quibusdam actis iudicialibus iam peractis renuntiare intendit, renuntiationem suam, in scriptis datam, et a se vel a suo procuratore, speciali mandato munito, subscriptam, cum indicatione loci et temporis, ad Ponentem transmittere debet.

Art 88. § 1. - Receptam renuntiationis scripturam Pocens ipsi alteri parti notified, ut renuntiationem acceptet aut reiiciat, praefixo el congruo termino; quo inutiliter transacto, renuntiatio acceptata censetur.

5 2. - Nisi pars per se processum peragat, renuntiationis notificatio fieri etiam debet eius procuratori, qui tamen renuntiationem acceptare vel reticere valide non potest sine speciali mandato.

Art 89. § 1. - Acceptatam tacite vel expresse ab altera parte renuntiationem Ponens admittet, modo conditiones in superioribus articulis praescriptae impletae fuerint.

I 2. - Attamen, si agatur de causis, in quibus boni publici aut salutis animarum intersit, renuntiationem, etsi ab altera parte oppugnatam. Ponens, si id expedire censuerit, admittere poterit, audito Promotore iustitiae vel vinculi Defensore, ita ut renuntiatio plenum iuri-
Π d;cum effectum sortiatur./

Art. 90. § 1. - Si actor, introducta causa in prima instantia in S. Rota, ante alterius partis citationem renuntiet libello iam oblato. Ponens renuntiationem admittet altera parte inaudita, audito tamen Promotore iustitiae. vel vinculi Defensore, in causis quae bonum publicum salutemve animarum respiciant

I 2. - Renuntiatio instantiae, facta post sententiae prolationem a parte victa, aequivalet rei iudicatae irrevocabili contra renuntiantem.

Art 91. § 1. - Pars quae instantiae renuntiaverit, solvere tenetur omnes expensas iudiciales. inclusis advocati alterius partis honorariis.

I 2. - Si pars quibusdam tantum actis iudicialibus renuntiaverit, solvere debet expensas iudiciahs, quae his respondent, inclusis pariter advocati adversarii noorariis, pro quota parte renuntiationis.

Cap. *III. De processus instructione*

Art. 92. 5 1. - Quando causa, ad S. Rotam delata, instructione indiget. Ponens hanc instructionem vel sibi reservare vel alii Auditori de Turno committere potest, nisi agatur de causa criminali, criminaliter acta, quo in casu, officium Instructoris a Decano debet demandari alicui Auditori alterius Turni.

§ 2. - Decani vel Ponentis decretum, quo Iudex instructor designatur, partibus, prout etiam Promoter! iustitiae vel Defensori vinculi, notificari debet.

Art. 93. I L - Cum causae instructio in toto vel in parte Curiis dioecesanis demandanda sit, Iudex instructor iisdem litteras rogatorias mittet, quibus Ordinario dat facultates necessarias et opportunas, non excepta facultate subdelegandi, ut. Tribunali ad normam iuris constituto, cum interventu Defensoris vinculi in causis matrimonialibus vel sacrae ordinationis, et Promotoris iustitiae in criminalibus vel aliis bonum publicum respicientibus, partes et testes excutiat

5 2. - His litteris rogatoriis, quae sufficientem dc statu causae notitiam continere debent, adnectenda sunt: 1) interrogatoria partibus vel testibus proponenda, nisi forte magis expediat, ut interrogatoria Defensori vinculi/ vel Promoted iustitiae Curiae conficienda 474
relinquantur ex articulis a partibus propositis; 2) notula testium interrogandorum, quibus alii adiungi poterunt, si talis facultas in delegationis litteris concessa fuerit

Art. 94. Quando Turnus edit decretum: ‹ compleantur acta seu probationes iuxta instructionem dandam vel a Defensore vinculi aut Promotore iustitiae. vel a Ponente ». et instructio perficienda sit in Curiis dioecesanis, tunc Ponens Curiis, in quibus acta compleri debent, litteras rogatorias mittet sicut dictum est in superiore articulo, cum praefato Turni decrete ct instructione.

Art 95. ludice instructore constituto, si partes contra actum a Ponente positum excipiant, quasi hic munus ludicis instructoris usurpaverit, vel actum posuerit qui instructioni praeiudicium attulerit, exceptio a Turno iudicatur.

Art. 96. A decretis et rescriptis ludicls instructoris datur recursus ad Turnum a quo causa, instructioni obnoxia» iudicanda est

Art. 97. § L - In causis validitatem matrimonii vel sacrae ordinationis respicientibus, si occurrant quaedam difficiliores circa theologiam quaestiones. Ponens aut Turnus unum vel plures peritos theologos cx officio eligere possunt, non requisita nec exspectata partium petitione.

5 2. - His peritis applicanda sunt, pro rei natura, quae ius de peritis statuit

Art 98. § 1. - Partes ius habent obiectum peritiae cognoscendi, antequam perficiatur, nisi agatur de causa criminali, vel etiam de gravi ordinis publici negotio, in quibus expediat partes de peritia certiores non fncere nisi quando iam peracta fuerit

5 2. - Partes, quibus obiectum futurae peritiae communicetur. opportunas animadversiones proponere possunt, etiam circa ipsum deputation^ rescriptum

Art. 99. 5 1. - Possunt partes sib! invicem, ad eliciendam facti confessionem interrogatoria proponere: haec autem non tantum ab ipsa parte litigante, sed etiam ab ipso procuratore proponi possunt, modo hic speciale mandatum habeat/

5 2.- Sufficit tamen primum mandatum ad litem, si facultatem interrogatoria proponendi expressis vel aequivalentibus verbis contineat.

Art 100. 5 1. - Si necesse sit ad causae drcisioncm, res aut loca controversa inspicere, ut saepe conling.t in iudiciis finium regundorum. nuntiationis novi operis ct similibus, ad Turnum pertinet, instante parte, aut etiam ex officio, accessum iudicialem decernere.

§ 2. - Si Iudex instructor, in instructione conficienda. necessarium esse existimet, ut ipei Auditores accisum perficiant, rem ad Turnum remittat

H · Turnus, accessum decernens, sl hunc explere integro tribunali non reservet ponenti committit ut ipse accedat et referat, cum potestate perito· adhibendi, si valde utile aut necessarium esse existimaverit.

Art. 10!. **11**.– Partibus. carumve procuratoribus.
accessui judiciali interesse perm&erft Ponens, ius est faciendi, dum accessus perficitur, animadversiones

ct declarationes, quarum mentio fiet *in* Notarii relatione de accessu.

5 2. - Decerni poterit ut fiant descriptiones locorum in tabulis topographicis, vel ut tabularum exhibitarum fiat recognitio, vel ut testium a partibus aut etiam ex officio productorum examen in accessu perficiatur.

Art 192. Si. propter distantiam locorum aut alias rationes, accessus iudicialis nec Turno nec a Ponente perfici queat, Turnus curabit ut fiat per iudicem delegatum. datis ad hoc litteris rogatoriis ad Ordinarium loci cum instructione et facultatibus necessariis et opportunis.

Art, 103. f 1. - lusiurandum suppletorium aeque ac eius delatio decerni nequit nisi a Turno; verum deferri potest coram Ponente, nisi eius delationem Turnus sibi reservet.

§ 2. - Si ludex instructor, in instructione conficienda, iuriiurando suppletorio locum esse existimaverit, rem ad Turnum remittet.

Art. 104. lusiurandum aestimatorium decerni et deferri potest, non solum a Turno vel a Ponente, sed etiam a ludice instructore in periodo instructionis, salvo recursu ad Turnum ad normam art 96./

476

Art. 105. Sl. - Turno reservatur iusiurandum decisorium deferre huiusque formulam approbare; itemque si pars, cui defertur iusiurandum. illud recuset, nec alteri parti referat, judicare quanti facienda sit praedicta recusatio.

§ 2. · Si iusiurandum litis decisorium a parte proponatur durante periodo Instructionis, ludex instructor rem ad Turnum remittere debet.

Cap. *IV. De incidentibus*

Art. 106. Quaestio incidens proponitur Ponenti per libellum, quo, Indicato nexu qui intercedit inter ipsam et causam principalem, rationes petitionis breviter explicantur.

Art 107. 5 1.- Petitio notlficatur parti adversae, cui breve quoddam temporis spatium ad respondendum assignatur.

f 2. - Notlficatio ac termini constitutio aptantur quoque Promotori iustitiae et vinculi Defensori, si hi in causa principali adsint

Art. 108. Auditis audiendis, aut inutiliter elapso termino iis assignato, Ponens, si inter partes convenerit, aut nihil contra petitionem oppositum fuerit, ipse vero nihil excipiendum habeat, petitionem admittat, ac terminos designet Secus rem remittat Turno.

Art. 109. 11.- Turnus aut reiicit petitionem, aut statuit de ea habendam rationem una cum causa principali, aut admittit quaestionem solvendam esse ante causam principalem.

• 2. · Cum reiicitur petitio, rationes reiectionis in iure et in facto breviter exponantur.

Art 110. Cum Turnus admittit quaestionem solvendam esse ante causam principalem, pro diversa rei natura statuit quaestionem solvendam esse, aut servata forma iudicii per interlocutoriam sententiam, aut non servata forma iudicii per merum decretum. Qui alter solutionis modus servetur potissimum in quaestionibus minoris momenti, aut difficultatis./

477

Art 111. Si quaestio incidens solvi debeat iudicii forma servata, ideoque cum dubiorum propositione, ei aptantur regulae quae vigent de causa principali, exceptis terminis, qui statuantur quam breviores.

Art. 112. Si quaestio incidens solvi debeat non servata forma iudicii, seu absque dubiis, per memoriale. Ponentis erit diem statuere decisioni, assignare partibus terminum unum pro distributione memorialium, alterum pro distributione responsionum, vel pro orali discussione.

Art. 113. Quaestionem 'ncidentcm solvit Turnus, rationes decidendi in iure et In facto breviter exponens, licet re forma iudiciali non servata, per decretum definiatur.

Art. 114. i I. - Contra decretum Turni de quaestione lucidentali statuens, itemque contra sententiam interlocutoriam quae non habeat vim definitivae, non datur appellatio, niai haec cumuletur cum appellatione a sententia definitiva.

| 2 · Attamen Turnus, antequam finiatur causa principalis, decretum ve) sententiam interlocutoriam potent, iusta intercedente causa, corrigere aut revocare, sive ex se. auditis partibus, sive ad instantias unius partis, audita altera parte et requisito voto Promotoris iustitiae aut Defensoris vinculi, si intersint

Art. 115. Ponens contumaciam rei vel actoris declarare valet, itemque poenas comminari et irrogare ad normam Codicis.

Art. 116. Post latam sententiam contumax beneficium restitutionis in integrum ad appellandum a Turno, qui sententiam tulit, petere potest, ad normam can. 1847.

Art. 117. § 1. - Qui in causam admitti velit. Ponenti exhibere debet ante conclusionem in causa libellum, in quo breviter de iure interveniendi probationes afferat

§ 2. - Petitio notificetur partibus, ct, his auditb. itemque Promotore iustitiae et vinculi Defensore, si adsint in causa principali, solvitur ut ceterae quaestiones incidentes./ n

Art 118. § 1. - Ponens, ad instantiam partis, vel etiam ex officio, debet iubere *interventum* illius qui necessario adesse debet, in primis Promotoris iustitiae. cum primum constiterit bonum publicum in discrimen vocari.

§ 2. - Sed si quaestio, ex oppositione partium vel Promotoris iustitiae, oriatur, haec definitur a Turno.

Art. 119. § 1. - Actio ex attentato, ad obtinendam declarationem nullitatis, proponitur coram Turno.

5 2.- Pendente quaestione de attentato, cursus causae suspenditur, nisi Turno videatur opportunius de ea re rationem haberi una cum causa principali.

Cap. V. *De processus publicatione, conclusione in causa et de discussione*

Art. 120. § 1. - Testificationes ceteraeque omnes probationes, quae in actis reperiuntur, sunt publicandae, ad normam can. 1858, 1859.

6 2. - Publicatio mbeatur a Ponente, dato decreto.

Art. 121. Responsionibus exhibitis, quas inter se partes vel partium patroni post defensionum distributionem commutant, conclusum in causa habetur.

Exinde nequeunt partes novas probationes exhibere. Fas erit tamen Ponenti novas admittere probationes, si agatur de causis, quae nunquam transeunt in rem iudicatam, aut de documentis nunc primum repertis aut de testibus qui antea ob legitimum impedimentum tempore utili induci non potuerunt. Sed proprio decreto id statuat Ponens, audita altera parte, cui congruum tempus adsignet, ut super illis suas animadversiones conficere valeat; secus nullum erit iudicium.

Art. 122. § 1. - Advocatorum defensiones latina lingua sunt exarandae typisque imprimendae una cum summariis apud typographiam Vaticanam, nisi aln utendi facultas facta fuerit.

5 2. - In fronte scripturae dubia semper sunt referenda.

5 3.- Summarii documenta esse debent titulis munita et in Indicem relata cum paginarum numeratione./ П

Art. 123. Si partes per se, etiam cum adsistente advocato, defensionem suam suscipiant, uti valent lingua italica aut gallica. In quolibet tamen casu unica semper debet esse scriptura, vel nempe partis vel eiusdem advocati, nunquam duplex.

Art. 124. S 1. - Scriptura excedere non debet viginti paginas formae typographicae folii romani; responsiones paginas decem. Attamen Ponens, ad petitionem partis intéressé habentis, quae probet iustam adesse causam. rescripto concedere valet ut paginarum mensura augeatur, sed non ultra duplum. Ulterior concessio dumtaxat a Collegio dari potest.

5 2.- Haec facultas, etiamsi ab una tantum parte petita, alteri quoque parti, cui est notificanda. censetur concessa, et notari debet in defensionis scriptura his verbis: « De licentia sub die... ».

Art. 125. § 1. - Exemplar tum scripturae vel responsionis, tum summarii, typis impressum, a partibus aut ab earum procuratoribus vel advocatis exhibendum est Ponenti, ut imprimendi facultas impetretur.

5 2.- Defensio una cum Summario exhibenda est saltem tribus diebus ante eiusdem distributionem, responsiones saltem ante duos.

5 3.- Qui has praescriptiones transgreditur, etiamsi gratuito fungatur patrocinio. Ponentis decreto pecuniaria poena mulctabitur.

Art 12G. § 1. - Defensio, typis impressa, triginta dies ante causae definitionem, in Cancellaria Tribunalis est deponenda et per Notarium, apparitoris opera, distribuenda duplici exemplari ludicibus (triplici autem si eorum studio addictus sit secretus), nec non Promotori iustitiae et vinculi Defensori, si iudicio intersint. Partes autem exemplaria opera eiusdem Cancellariae inter se commutare tenentur.

i 2. - Promotori iustitiae. in causis non criminalibus, defensiones exhibeantur saltem decem dies, vinculi Defensori viginti dies ante terminum statutum pro distributione defensionum.

I 3. - Hi tenentur in dictis causis suas defensiones et responsiones exhibere ad minus vigesimo die ante causae discussionem, nisi copia causarum id vetet, quo in casu Ponentis est alios terminos constituere.

5 4. - Responsiones intra terminum viginti dierum post distributionem defensionis et saltem decem dies
4» ante causae discussionem exhibeantur/ Tribunali, modo superius indicato, distribuendae una cum novis documentis, si quae adsint deducenda.

I 5. - Si de quaestione incidental! agatur cum dubiis, scriptura eodem modo exhibeatur et distribuatur die a Ponente in rescripto determinata.

Art 127. Defensiones una cum Summariis uti supra exhibitae statim distribuendae sunt, ne causae definitio, praesertim in re matrimoniali, perniciosam patiatur moram.

Art. 128 § 1. - Communicatis defensionum scripturis inter partes, hae responsiones conficere valent intra tempus superius praestitutum.

ξ 2. - Respondendi ius semel tantum partibus esto, nisi Ponenti, gravi ex causa, iterum videatur concedendum. Concessio vero uni parti facta, alteri quoque facta censebitur.

Art 129. § 1. - Termini, ut supra constituti, ad instantiam partis, audita altera parte, aut ex officio a Ponente prorogari possunt, vel etiam coarctari utraque parte consentiente.

1 2. - Advocatus qui vult obtinere dilationem tcrm ni designati pro exhibitione defensionum, debet, decem diebus ante praedictum terminum, a Ponente expetere ut discussio causae differatur.

i 3. - Si expetitae dilationi adversa pars legitimis dc causis se opponat, et pars instans statutos terminos observare renuat. Ponens, reiecta dilationis petitione, decernere potest causam nihilominus discutiendam esse, Eotificato tali decreto renuenti, cum assignatione congrui termini ut valeat se defendero.

Art 130. Quando pars renuens, in recusatione perseverans. petit ut audientia differatur, nullum ius habet ct sibi contraria acta aut defensio notificentur. Eius vero memoriale, quo vel dilationem petit, vel incidens promovet ut causae definitio quoad meritum suspendatur. debet alteri parti communicari.

Art 131. Qui in defensionibus consignandis neglegentes deprehendantur, pecuniaria poena a Ponente mulctentur. Si in neglegentia perseverent, pars moneatur. cuius consensu advocatus neglegens potest a Turno privari suscepto patrocinio aliusque a parte, vel in causis publicis ex officio, legitime electus substitui.
61 Quod si Ponens, ex actis et probatis, rem habeat/ plene perspectam, ad causae definitionem, de consensu Auditorum de Turno, procedere potest

Art. 132. 5 1.- Informationes orales ad iudicem ne fiant Ponentis autem est. ad instantiam unius vel utriusque partis, proprio rescripto moderatam causae disputationem oralem concedere coram Turno. Tunc pars, vel partes instantes, referre in scriptis tenentur quaestionum capita, quae sunt disceptanda vel illuitranda. et Ponens, assignata die disputationi, hanc regit

f 2. - Ponens ex officio eam decernere etiam valet

f 3. -Quaestionum capita inter partes communicanda sunt

Art. 133. $ 1. - Discussioni assistunt partium patroni ct Promotor iustitiae et vinculi Defensor in causis in quibus intersunt

12. Ponentis est ipsas partes, rationabili de causa. »d earum instantiam, discussioni admittere, nec non peritos, si adsint, ad discussionem vocare.

I 3. - Discussioni unus etiam ex Tribunalis Notariis assistere debet, ut. Ponente decernente, disceptata referat in actis.

Art. 134. § 1. - Qui in disputatione reverentiam Tribunali debitam non praestet, iure privabitur ulterius loquendi et expelli poterit ab aula iudiciali.

s 2. - Contra advocatum vel procuratorem qui talia committat. Tribunal potest illico, facti attenta notorietate. decretum suspensionis ad tempus pro casus gravitate edere, vel etiam eum deferre ad collegium disciplinae.

Cap. *VI. De sententiis*

Art. 135. § 1. - Auditores dic et hora constitutis, in Turnum, in plenum Collegium aut in aliam coetus fornam congregati in sede Tribunalis, nisi peculiaris causa alio convenire suadeat, definientes causam a litigantibus propositam et iudiciali modo pertractatam, dubiis respondendo legitime propositis et discussis» sententiam dicunt./ 402

δ 2. - Sententia aut interlocutoria est aut definitiva ; illa, si dirimat incidentem causam: ista, si principalem; ceterae Auditorum pronuntiationes decreta vocantur.

Art. 136. 5 1.- Assignata conventui die. singuli Auditores scripto afferant conclusiones suas seu vota, in merito causae, cum rationibus tam in facto quam in iure quibus ad conclusiones proprias venerint.

§ 2. - Suas conclusiones seu vota quisque Auditor latino idiomate exaret, propria manu subsignet, et secreto servet.

Ari 137. Causae discussio secreta sit, cui non intersint nisi soli ludices, et a Ponente sumat initium qui votum legat, datis» si opus sit. declarationibus etiam super causae processu per acta apud se posita; deinde ceteri Auditores ex ordine sua vota legant

Art. 138. In discussione fas est unicuique Auditor; a pristina sua conclusione partim vel ex integro recedere, et accedere voto vel votis unius vel plurium Coauditorum; sed mutationes inductae et rationes significari breviter debent in voto scripto.

Art. 139. Ea est sententia, sive interlocutoria. sive definitiva, in qua conveniat pars absolute maior votorum.

Art. 140. Quoties in prima discussione iudlces ad sententiam devenire nolint aut nequeant, differtur iudicium ad novum conventum per rescriptum: « Resolutio dabitur in proximo Auditorum conventu ». aut simpliciter: ‹ Dabitur in proximo ». Dilatio vero comperendinari non debet ultra hebdomadam, nisi forte vacationes Tribunalis intercedant.

Art 141. Si nec in altero Auditorum conventu haberi possit pars maior votorum necessaria ad decisionem, Ponens Rrito P. D. Decano significet statum quaestionis. ut provideat aut augendo Auditorum numerum aut rem Ssmo deferendo.

Art. 142. § 1. - Constabilita decisione. Ponens eam scribit sub forma responsionis ad dubia, eamque subscribit una cum Auditoribus de turno et unit fasciculo actorum./ 483

5 2. - Dummodo Tribunal non decernat decisionem secreto servandam esse, usque ad formalem sententiae publicationem. Notarius, protocollo addictus, orctcnus causae decisionem partibus communicare valet, eisdemque decisionis exemplar, si petatur, tradat. Si vero decisio secreto servanda sit usque dum prodeat sententia. Ponens id decreto statuat.

Art 143. JL.- Sententia quam primum edenda est ad summum intra bimestre.

§ 2. - Sententia latino idiomate exaranda est a Ponente, nisi forte decussione visum fuerit iusta aliqua de causa hoc munus alii ex Auditoribus commitcre. Extensor sententiae uti potest opera Secreti ex officia

5 3. - Sententia ab extensore conficiatur oportet prae oculis habitis singulorum Auditorum votis, deducendo ex iis rationes decidendi in iure ct in facto, ad difficultates respondendo pro earum momento; omnia haec distincte, ordinate et breviter explicentur.

§ 4. - Vota Auditorum a Ponente post publicatam sententiam tradantur Rrho P. D. Decano. qui ca asservabit In secreto decanali archivo per decennium, quo elapso fas erit ea comburere.

Art. 144. 11.- Sententia ferri debet. Divino nomme ab initio semper invocato, exprimat oportet ex ordine nomen Summi Pontificis pro tempore regnantis. indi-

cationem diei, mensis, anni et loci quo prolata est: quibusnam Auditoribus constituatur Turnus seu Tribunal iudicans: quaenam causa ct cuiusnam dioecesis; qui sint actor, reus, procuratores. Promotor iustitiae. Defensor vinculi, si partem in iudicio habuerint.

5 2.- Referre postea debet breviter facti speciem cum dubiorum formulis; subsequantur rationes seu motiva quae dicuntur, tam in iure. quam in facto et pars dispositiva sententiae.

13. Statuat de litis expensis

5 4. - Claudatur cum decreto exsecutorio pro diversa causarum natura iterum indicatis die, mense, anno et loco quibus lata est. et cum subscriptione Auditorum et Notarii

Art, 145. Sententiae definitivae ne a Tumo quidem, vel Auditorum coetu, qui eas protulit, revocari aut corrigi possunt, nisi correctio referatur ad erro: em ma-
454 lerialem; quo in casu servetur dispositio can. 1878 Λ

Art. 146. i 1. - In dispositiva parte sententiae, si actor careat actione, aut si eadem probata non fuerit iudices reum absolvant, dubiis simpliciter « Affirmative » vel i Negative » respondentes, iuxta diversam formularum conceptionem.

i 2. - Si actio iusta sit et comprobata, reum damnent, addendo formulis « Affirmative » vel < Negative » verba < iuxta modum... ». quoties, explicari et determinari debeant certa obiecta, nempe vel pecuniarum summa, vel praestatio factorum in quae reus damnetur.

§ 3. - In quaestionibus incidentalibus. ordinationem processus respicientibus, si explicandus sit modus, quo perfici debeat actus, detur responsio per verba < Ad mentem » vel haec eadem formula addatur rescripto,

|4.- Quando actio regulari modo non fuit proposita. Auditores respondent: < Affirmative » vel « Negative » iuxta dubiorum formulam, vel « Orator utatur iure suo coram Ordinario in via administrativa ». vel « Orator utatur iure suo. si et quatenus et coram quo de furo », vel alio congruo modo.

5 5. - Ad normam can. 1619, Auditores ne suppleant probationes, nisi agatur de publico bono, vel de animarum salute, quibus in casibus, si probationes videantur posse probabiliter compleri, respondetur: « Dilata, et coadiuventur probationes. Iuxta instructionem dandam ».

Art. 147. 5 1. - Definitiva sententia, statuens de litis expensis, decernat, ad normam can. 1910, 1912, an alter tantum ex litigantibus, vel an uterque litigans, et quanam mensura, expensas judiciales sustinere debeat.

5 2. - In sententiis incidentalibus condemnationes in expensas reservandae erunt ad litis terminum.

Art. 148. 5 1. - In causis matrimonialibus expensae iudiciales regulariter solvendae sunt a parte actrice.

i 2. - In causis criminalibus, qui condemnationem patitur, expensas iudiciales solvere debet, excepto casu quo per ipsam condemnationem subtrahantur fructus omnes bénéficiâtes, aliique reditus eidem aliunde non suppetant unde iudicii expensas solvere queat.

Art 149, Expensarum taxatio, quando earum compensatio locum non habeat, aut partes communi consensu eas non determinent, pertinet ad Ponentem./

Art. 150. Ponens extensam sententiam a Coauditoribus Turni subscriptam, transmittat ad Notarium, Protocollo addictum, ut eam subscribat, in actis Cancellariae asservet, et vel ipse vel alii Notarii Tribunalis exemplaria in authentica forma conficiant ad partium vel aliorum interesse habentium instantiam.

Art 151. Ç 1. - Exemplar authenticum in forma exsecutoria integre per apparitorem notificabitur partium procuratoribus, vel. si hi desint, ipsis partibus nec non Promotori iustitiae et vinculi Defensori, si iudicio interfuerint

I 2. - SI pars, quae procuratore careat, domicilium habeat extra Romanam Curiam, notificatio fiat per Curiam dioecesanam cuius jurisdictioni subiaceat pars ipsa. et Curia testimonium exhibeat Tribunali S. Rotae de facta notificatione.

Art. 152. Protncollo addictus nullum exemplar extraneis petentibus dabit, nisi dc mandato Ponentis aut Decani, iuxta normam art. 39. Ut. e.

Art 153 Dr'crctac matrimonU. vel sacrae ordinationis. nullitatis transmittatur notitia Ordinario loci, ubi matrimonii celebratio, vel sacra ordinatio, consignata invenitur.

Cap. VII. De appellationibus

Art. 154. A sententia rotali definitiva datur appellatio ad Turnum proxime sequentem, ad normam canonum 1879. 1880.

Art. 155. Appellatio interponitur per petitionem exhibitam Ponenti Turni, qui sententiam protulit Hic autem, si locus sit appellationi, rescribit: « Admittatur et procedatur ad ulteriora, idque notificetur ». Secus pectionem reiicit, exposita ratione reiectionis, salvo praescripto art. 159.

Art. 156. 5 1.· Appellatio interponi debet intra decem dies a notificatione sententiae et prosequenda est coram Ponente subsequentis Turni, ad quem dirigitur, intra mensem ab eius interpositione, nisi Ponens Turni *a quo/* parti praestituerit longius tempus ad eam pro- tl sequendam, quod sex menses excedere non debet

H - Dies fatales ad appellandum et ad prosequendam appellationem computantur ita ut in eis includantur dies vacationis qui interea occurrant. Quod si postrema dies fatalis sit vacationis, fatalia ad primam sequentem diem non feriatam protrahuntur. Quibus inutiliter elapsis, deserta censetur appellatio.

Art. 157. Appellationis libellus gravaminis motiva innuere debet, nisi agatur de appellationibus ex officio interponendis.

Art. 158. Legitime appellatione concessa a sententiis definitivis. Decanus decreto suo designabit Turnum, qui ad normam art 15 iudicium appellationis perficiat

Art. 159. § 1. - Si oriatur quaestio de iure appellandi, decisio quaestionis devolvitur Turno, ad quem spectat appellationis iudicium.

5 2. - Decisiones hanc quaestionem definientes sur.! inappellabiles, salvo tamen recursu ad Signaturam Apostolicam.

Art. 160. § 1. - Etiam in iudicio appellationis admittitur interventus tertiae personae, qui potest esse voluntarius aut necessarius.

§ 2. - Persona voluntarie interveniens appellare censetur a sententiis anterioribus, perinde ac contra se essent prolatae.

Art 161.· Si sententia plura capita seu dubia complectatur, et quoad nonnulla sit confirmatoria, quoad alia sit revocatoria, appellatio non conceditur pro ea parte, quae iam fuerit duabus conformibus sententiis iudicata, nisi una pars cum alia sit connexa eique accessoria.

Art. 162. Si iudices Turni a quo fit appellatio insoluta reliquerint quaedam ex propositis dubiis, appellato fit tantum a dubiis decisis. Proponi tamen poterunt in iudicio appellationis etiam dubia non decisa, si haec connexionem cum decisis habeant eisdemque sint accessoria.

Art. 163. Hisce appellationis iudiciis communes sunt normae processuales statutae pro instantiis in primo gradu apud Tribunal S. Rotae pertractandis./ *

Cap. *VIII. De expensarum iudicialium taxatione et de gratuito patrocinio aut expensarum iudicialium deminutione*

Sectio I.

De ExrrxsAnuM ivdictalicm taxation

Art. 1G4- Locus est taxationi expensarum iudicialium:

1° Quando Auditores, in sententia, victum victori condemnaverunt vel ad omnes expensas iudiciales, vel etiam ad advocatorum honoraria.

2° Item quando Auditores expensarum compensationem fieri tantum ex parte iusserunt: tunc enim taxatio fieri debet pro parte non compensata.

Art. 165. 5 1. - Ad hanc taxationem peragendam, pars victrix, post sententiae notificationem. instat apud Ponentem, ut citetur pars victa ad videndum taxari expensas iudiciales.

4 2.- Huic instantiae pars victrix notulam expensarum adiungit. quas sibi refici postulat.

Art. 166. Notula expensarum Cancellariae et instructionis processus, conficiatur ab ipsa Cancellari», atque

exhibeatur advocatis ut eam recognoscant, et iustam repertam sua subscriptione firment.

Art 167. Ponens citari iubet partem victam ad videndum taxari expensas, iuncto citationis schedae exemplari notulae expensarum a victore propositae, et praeLxis comparitionis die, hora et loco.

Art 168. Die praefixo. Ponens, inspectis singulis expensarum capitibus, annexisque documentis, et auditis pcrpeiu sque alterius partis obiectis, expensas taxat ct moderatur, prout iustitia exigit, edito relativo decreto.

Art. 169. § 1. - A decreto Ponentis fieri potest recursus ad Turnum qui sententiam tulit ad expensas condemnantem.

§ 2. - Hoc in casu. Ponens instantiam remittit ad Turnum, mandatque eam proponi per memoriale absque
453 dubiis, praefixo parti termino intra/ quem memorialia distribui debeant, et determinato die, quo in Turno quaestio proponenda sit.

§ 3. - A decreto Turni non datur recursus.

Art 170. § 1. - Si utraque pars vicerit in aliquo dubio concordato, vel in aliqua parte causae, et sententia partibus expensas adiudicet pro *rata victoriae*. Ponens taxat pro sua prudenti aestimatione, expensas a partibus sustinendas.

5 2. Si utraque pars a decreto Ponentis ad Turnum recurrat. Ponens ambas instantias uniri iubet, et eas ad Turnum remittit, sub unico iudicio et sententia tractandas et definiendas, praefixis terminis ut in art 169. I 2.

f 3. - Quod si, postquam una pars recurrerit, et Ponens eius instantiam ad normam art. 169 § 2 iam ad Turnum remiserit, etiam altera pars appellet. Ponens iubet hanc alteram instantiam priori uniri, et rem sub unico iudicio unaque sententia tractandam et definiencam, ut supra, ad Turnum remittit.

Art 171. **II.** - Quando plures ad expensas condemnati sunt, considerari debent uti in solidum damnati :

1⓪ si agatur de obligatione solidali;

2 si ipsa lex iubeat correos in solidum ad expensis condemnari.

f 2. - In his casibus, si pars victrix expensarum refectionem repetat ab uno tantum ex condemnatis, quem forte magis solvendo parem reputat. Ponens Inter victorem et hunc reum expensas taxat, salvo huius regressu contra alios condemnatos.

Art 172. 5 **1.**- Pronuntiatio circa expensas quae fit in Sacra Rota, regulariter expensas in priore vel in prioribus instantiis factas non respicit

i 2. - Attamen, quia appellatio a sententia circa causam principalem secumfert appellationem a pronunciatone circa expensas, locus in S. Rota esse poterit faciendae taxationi expensarum in praecedenti instantia factarum, vel huius reformationi, si iam facta fuerit, prout statuitur in paragraphis quae sequuntur.

I X - Si victus in priore instantia condemnatus fuerit in toto vel ex parte ad expensas iudiciales, et in instanta appellationis in S. Rota iterum succumbat, Ponens solas expensas in S. Rota factas taxabit, intacta rema-
ps nente taxatione prioris instantiae./

5 4. - Si victor in priore instantia et Ideo appellatus in S. Rota, heic succumbat neque novae probationes ab appellante factae fuerint, locus erit reformationi taxationis in prima instantia factae, si manifesto appareat iniuste in hac instantia expensas ei fuisse adiudicatas.

f 5. - Si vero novae probationes ab appellante in S. Rota factae fuerint, vel si non manifesto appareat iniuste in priore instantia expensas victori fuisse adiuexatas. vel si agatur de causa valde ardua, Ponens taxationem in priore instantia factam intactam relinquet

5 6. - Aestimatio de his omnibus adiunctis iudicio Ponentis relinquitur.

Art 173. Quando facienda vel reformanca erit taxatio expensarum prioris instantiae, elenchus expensarum a Cancellaria Tribunalis inferioris authenticata, exhibetur in S. Rota a parte victrice, cuius interest.

Art 174. 5 1. - Quando una pars, temere litigans, vel contumax, etiam ad oamr.a condemnata fuerit, locus erit taxationi damnorum.

f 2. Ideo pars victrix elenchum damnorum quae rx temeritate alterius partis lite passam se queritur, Ponenti exhibebit; inter quae intelliguntur etiam iusta lucra quae ex eadem causa amisit

5 3. - Taxatio damnorum et fructuum eodem modo fit, quo taxatio expensarum ; sed a decisione Turni datur appellatio.

Art. 175. 5 1. - Quod attinet ad causas matrimoniales, si uterque coniux in processu partem habuerit, et victus victori in expensis condemnatus fuerit, aut compensatio expensarum ex parte tantum praecepta fuerit, taxatio expensarum fit ad normam art 165 et seq., additis expensis a Tribunali factis pro animadversionum impressione, vel pro instantiis aut actibus in favorem vinculi positis.

§ 2. - Si unus tantum coniux, scilicet actor, iudicio contenderit, altero remittente se ad iudicium Sacri Tribunalis. vel alio modo a lite abstinente, taxatio expensarum fit iuxta paragraphes quae sequuntur.

§ 3. - Si coniux ille in lite succumbat, et ad expensas iudiciales condemnatus fuerit, earum taxatio fit solito modo, inclusa etiam in expensis taxa pro expeditione sententiae.

§ 4. - Si coniux ille causam vincat, nihilominus ad expensas iudiciales teneri declaretur, inclusis etiam expensis pro defensione vinculi factis; quarum omnium taxatio solito modo peragatur./

Sectio Π.

De gratuito patrocinio
AUT EXPENSARUM IUDICtAUCM DEMINUTIONE

Art. 176. § 1. - Pauperes qui in totum sunt expensis iudicialibus sustinendis impares, ius habent ad exemptionem ab eis obtinendis; qui autem has expensas ex parte exsolvere possunt, ad earum deminutionem.

§ 2. - In utroque casu, partes, nisi per se ipsae iura sua coram Tribunali defendere possint, ius habent ad gratuitum patrocinium, vel ad gratuitam adsistentiam.

§ 3. - Quae in articulis sequentibus de gratuito patrocinio statuuntur, etiam de gratuita adsistentia intelligenda sunt

Art. 177. J 1. · Qui exemptionem ab expensis iudicialibus. vel earum deminutionem vult obtinere. Ponenti libellum exhibere debet, adiunctis documentis, quibus quaenam sit oeconomica eius conditio demonstret.

§ 2. - Probare etiam debet se, in lite agenda, praesumpto bono iure frui, nisi de causa agatur quae vi Commissionis Pontificiae ad S. Rotam delata fuerit.

Art. 178. **II.**- Ponens, accepto libello, petitionem adversae parti notificat, praefixo termino, ut suum hac de re sensum aperiat.

I 2. - Deinde libellum et omnia documenta transmitti curat tum Promotori iustitiae. tum in causis in quibus partem habeat. Defensori vinculi, atque, in causis difficilioribus, Decano Advocatorum Consistorialium. Quod si necessarium ducat, etiam alias notitias exquirere valet.

Art 179. Processui, de quo in superiore articulo, locus non est, quando Curia, quae acta causae, ob partis appellationem, ad S. Rotam transmittit, ipsa fidem facit de paupertate partis ad exemptionem expensarum et gratuitum patrocinium iam admissae in priore iudicio; tunc enim uti notorium paupertatis factum habendum erit Ponens tamen exemptionem ab expensis non concedat. nisi de praesumpto bono iure partis constet.

Art. 180. Si Ponens deminutionem expensarum iudicialium concedat, pecuniae summam determinabit quam pars solvere debebit, vel limites statuet iuxta quos reductio conceditur, veluti in dimidium, in tertiam partem. etc./

Art 181. A decreto Ponentis, quo petita exemptio ab expensis Judicialibus vel earum deminutio denegatur, appellari potest ad Turnum qui de causae merito indicaturus est, quaestionem incidcntalem per memoriale tractandam promovendo.

Art. 182. Si. concessa exemptione totali vel partiali ab expensis iudicialibus. postea, in decursu processus, appareat vel cx actis causae vel ex novis documentis non abesse assertam paupertatem aut praesumptum bonum ius. Turnus, vel cx officio, vel ad instantiam Promoters iustitiae. Defensoris vinculi, in cau.·- m qui bus hic intervenit, ct etiam adversae partis, exemptionem revocet, promota quaestione incidentab per memoriale tractanda.

uv.

421

Art 183. § 1. - In ipso decreto quo Ponens exemptionem ab expensis Judicialibus vel harum deminutionem concedit petat a Decano S. Rotae designari advocatum qui gratuitum patrocinium pauperis suscipiat

§ 2. - Advocato designato Decanus mandatum gratuiti patrocinii, sua subscriptione munitum, tradit, quod mandati procuratorii locum tenet et in actis asservari debet

5 3. - Advocatus sic deputatus ab hoc explendo munere se subducere nequit nisi ex causa Ponenti probata; secus a Ponente congrua poena plecti potest, quam etiam usque ad suspensionem ab officio Turnus producere valet, assentiente Rotali Collegio.

Art. 184. Si advocatus, cui gratuitum patrocinium committitur, munus suum debita diligentia non adimpleat, ad illius observantiam a Ponente revocabitur sive ex officio, sive ad instantiam partis cuius interest, aut Promotoris iustitiae.

Art 185. Si pars, quae patrocinio gratuito usa est. victoriam retulerit, et vel pecuniae summam vel rem pretio aestimabilem consecuta fuerit, quae sit quintuplo maior summa quae pro expensis iudicialibus, non inclusis honorariis advocati, solvenda esset, ab hac summa detrahentur expensae iudiciales, non vero honoraria advocati; nisi adversa pars victa in omnes expensas iudiciales et in ipsa honoraria advocati condemnata fuerit.

Adn. C. ÔERNARDINI in Apoll. 7 (1934) 430-478: IP 14 (1934) 304-313.

1234

1934 IUN 30.-SC CONS., NORM. AAS 26 (1934) 551-556

NORME

Per l'amministrazione delle mense vescovili in italia

Per l'esatta osservanza delle leggi canoniche e concordatarie in ordine all'ammlnistrazione dei beni delle mense vescovili in Italia, questa Sacra Congregazione Concistoriale ha stabilito le seguenti Norme, che la Santità di Nostro Signore Pio Pp. XI si è benignamente degnata di approvare. facendo obbligo agli Ordinari diocesani di curarne h fedele osservanza.

Per le mense delle sedi suburbicarie si applicheranno le medesime Norme. eccctto quelle riferentisî a dlsposizioni concordatarie, che non riguardano le dette sedi.

Ca po 1

Ammbiistrazione *della mensa « sede plena »*

Art. 1. - Non appena il nuovo Vescovo avrà preso canonico possesso della diocesi. il Vicario Capitolare. o l'Amministratore Apostolico, alla presenza delfeconomo. sc è stato nominato a norma dei canon: 432. 433 del Codice *di diritto canonico, e* di uno dei deputati del Consiglio amministrativo dioccsano, larà al Vescovo la consegna dei beni e deiramministrazione della mensa vescovile. in base al precedente verbale di riconsegna. dando anche conto della gestione amministrativa durante la vacanza (can. 444).

Il relativo verbale si redigerà in duc esemplari su carta semplice, da sottoscriversi dalle persone intervenute sopra indicate, uno dei quali si conscrverà nell'archivio segreto vescovile, l'allro nell'archivio della Curia diocesana.

Art. 2. - Quando il nuovo Vescovo riceverà direttamente dal cessato Titolarc la consegna dei beni. osserverà la proccdura stabilita negli art 20. 21.

Art. 3. - Le spese per la consegna saranno a carico del nuovo Titolare.

Sc la consegna sarà iatla direttumente dal passato Titolare al nuovo Vescovo. le spese verranno divise tra essi per metà.

Art. 4, - NeU'eventualità di danni arrecati durante la vacanza e accertati. anche con perizia. ove chi di doverc non intenda riparare secondo giustizia, il Vescovo accetterà la consegna con rUerva dl ogni diritto cd/ azione; e intanto ne riferirà alla S. C. Concistoriale. per le istruzioni c provvedimenti del caso.

Art. 5. · La ripartlzlonc del redditi promiscui, a favore sia delΓAntecessore, o dei suoi credi, sia del Successore, si farà di regola alla fine dell'anno civile, pro *rata* dei tempo, durante il quale ciascuno di essi è rimasto m possesso dei beneficio entro Vanno (can. 1480). Se l rispettivo possesso ha avuto luogo in due anni, si ë guiranno duc ripartizionl distinte.

Agli effetti della ripartizione saranno computati;

a) tutti i redditi della mensa maturati nell'anno. eccetto l'assegno supplemental di congrua concesso al nuovo Titolare dal giorno della nomina fino a quello dei possesso della diocesi;

b» tutte le spese della mensa relative all'anno stesso. tranne l'assegno per il Vicario Capitolare. o per l'Amministratore Apostolico, e per l'economo, che gnva suile rendite intercalari della mensa, a norma dei· Fart. 26.

Dcdotte, come sopra. le quote di redditi spettanii al cessato e al nuovo Titolare. Ia parte residua rimarrà alla mensa come rendita intercalare e verrà erogata second© l'art 27.

Art. 6. - Il Vescovo, entro Quattro mes! dalla data della bolla di nomma, denunzierà all'ufficio del Registro i beni immobili appartenenti alla mensa, ai sol: effetti della voltura catastale.

Art. 7. - Egli godrà;

a) degli assegni supplementary di congrua dalla data della nomina;

b) delle rendite proprie della mensa dal giorno del possesso canonico della diocesi (can. 349 δ 2 η. 1).

Art. 8. - Il Vescovo avrà cura che 1 beni della mensa siano amministrati con ogni diligenza, seconde le prescrizioni del diritto comune e le buone norme di conlabilità (can. 1483 § 1).

Art. 9. - In particolare il Vescovo dovrà ottenere b necessaria autorizzazione della S. C. Concistoriale:

a) per gli acquislt, *alienazioni, permute, enfitemi, affrancazioni di canoni e censi, mutui con o senza ipotcca, locazxone di immobili ultra novennali,* liti adire *e passive, e in* genere per tutti gli atti e contratti per cui lo stato economico della mensa possa subire darmo. quando si tratti di una somma superiore a lire 3CUM0 (can. 1530 - 1533, 1538. 1541. 1653 § 1);

b) per *Valienazione d: cose preziosc* della mensa (can. 1479 5 2, 1532 I 1 n. 1);

c) per la *riduzione* di capitali della mensa per qualsiasi somma.

L'istanza per la richiesta di detta autorizzazione dovrà essere accompagnata dal parere del Capitolo Cattedrale e del Consiglio amministrativo diocesano, nonché, quando occorra. da una perizia almeno sommaria./ a

Art. 10. - Inoltre per l'acqulsto di immobili, per i'accettazione di donazioni. eredità o legati, riguardanti beni immobili o mobili, e per tutti gli atti e contratti eccedent: Fordinaria amministrazione nell'interesse della mensa mlienaztOM. *ajlrancazioni volontarie* di censi e *canoni, mutui, atterramento di piante di alto fusto, esa·* zioni e *impieghi di capitali, locazioni ultra novennah d'immobili. Uti sia attire che passive),* ii Vescovo domanderà 1 autorizzazione governativa a norma dell'art 39 del Concordato e degli articoli 9. 10. 12. 13. della Icgge 27 maggio 1929, n. 848. allegando all'istanza 1'autorizzazione della S. C. Concistoriale. quando sia necessaria.

Terra poi présente che le donazioni e le trasmission: ereditaric a favore delle mense (come degli altri enti ecclesiastici in Italia) sono esenti da tasse di registre, di successione, di ipoteca e di concessione governativa.

Art. 11. - Gli utili provenienti alia mensa dalla commutazione di titoli o certificat! di rendita, oal laudenuo d'affrancazionc e simili devono essere investiti a favore della stessa mensa.

Art. 12. - Tutti i documenti, contratti, verbali e simili saranno conservati, in posizioni distinte, nell'archivio della Curia.

Dei titoli c valori si redigerà duplice elenco. con le necessarie indicazioni, di cui uno sarà custodito nelTarchivio della Curia. Faltro nella cassaforte. come è prescritto nel seguente art. 13.

Art. 13. - I titoli e i valori, coi rispettivo elenco, verranno custoditi in apposita cassaforte, da collocarsi in luogo slcuro. a due chiavi diverse, delle quali una

JOhN Carroll univer sit y LIBRARY CLEVE LAND. DIHO

sarà tenuta dal Vescovo. l'altra dall'amministratore della mensa, o. in mancanza, da un deputato dei Consiglio amministrativo diocesano.

La cassaforte sarà aperta c chiusa alia presenza dei Vescovo. o di un suo delegato munito di speciale mandato scritto. nonchè dell'amministratore della mensa, o dei deputato del Consiglio amministrativo.

Qualora manchi la cassa della mensa, i titoli e i valor! si conserveranno a parte nclla cassa dellTJfficio amministrativo diocesano, o nella cassa diocesana. Lapcrtura e chiusura dell'una o dell'altra cassa, per depositore ed estrarre i detti titoli e valori. sarà fatta secondo le rispettive no: c e alia presenza delle persone sopra indicate.

ArL 14. - Il Vescovo curerà con premurosa diligenza che l'episcopio sia conservato in buono stato, facendo eseguire a tempo opportuno le riparazioni ordinarie, per non assumersi la responsabilité di quelle straordinarie, o dei danni che ne potrebbero derivare (can. 1433 § 2).

Art. 15. - Oltre l'inventario dei sacri utensili (can. 1299 I 3), redigerà. tenendolo aggiornato e ben custodito, l'inventario delle suppellettili e dei mobili esistenti
55« nel palazzo vescovile, che appartengono alia mensa, e/ prowederà che questi siano trasmessi integralmente e sicuramente al Successore (can. 1483 § 3).

Pertanto désignera tempestivamente, con atto valido secondo il diritto civile, un degno sacerdote, a norma del can. 1301, il quale, dopo Ia di lui morte, farà regolare consegna di ciô che aspetta alia mensa nel modo stabilito dalTart. 20.

Art 16. - Si fa viva raccomandazione ai Vescovi perché. secondo l'uso lodevolmente introdotto, vogliano lasciare a favore della mensa, preferibilmente per donazione nella debita forma legale, il mobilio di loro propriété, adibito per Tarredamento dell'episcopio. avendo cura di conservare l'atto di donazione nell'archivio della Curia e di dame comunicazione al Capitolo Cattedrale.

Ca po II.

Amministrazione della mensa « sede vacante ».

Art. 17. - Awenuta la vacanza della diocesi per la morte dei Vescovo. Ia prima dignité del Capitolo Cattedrale assumera la custodia del palazzo vescovile lino all'elezione del Vicario Capitolare, o alia nomina dell'Amministratore Apostolico.

Il Vicario, o l'Amministratore, avrà cura di tenere custodito l'episcopio; di tutelare gli eventuali diritti della mensa vescovile circa il mobilio e le suppellettili esistenti nel medesimo; di non permettere che gli eredi dei defunto Vescovo prendano cosa alcuna. prima della riconsegna dei beni e delTamministrazione della mensa; di fare direttamente lo spoglio di tutte le carte e documenti rinvenuti, conservando in archivio quelli di ufficio.

Art. 18. - Il Vicario, o l'Amministratore. entro Otto çorni dalla rinunzia, o dalla morte del Vescovo. darà comunicazione della vacanza allTIfficio provinciale per gli affari di culto presso la R. Prefettura. prendendo gli opportuni accordi per la sollecita riconsegna delle temporalité e della gestione amministrativa della mensa. Awertirà anche, in tempo utile, il Vescovo rinunziatario, o gli eredi del defunto Titolare. nonchè il sacerdote da questi designato, di cui all'art. 15, e chi ha gestito h mensa. del giorno in cui avrà luogo la riconsegna.

Art. 19. - Se la diocesi si è resa vacante per traslazio-
* del Vescovo. questi farà la riconsegna quando lascerà il governo diocesano, a termini del can. 430 5 3.

Similmente quando il cessato Titolare viene nominato Af...ninistratore Apostolico, *ad nutum S. Sedis,* della aiocesi vacante, la riconsegna avrà luogo al termine
5B ccll'amministrazione apostolica./

In tali casi spetterà di regola al passato Titolare. prima di lasciare l'amministrazione deUa diocesi, prendere gli accordi sia col nuovo Ordinario diocesano, sia con ITIfficio provinciale per gli affari di culto per fissare il giorno della riconsegna, nonchè awertirne gli intéressât!.

In mancanza prowederà il nuovo Ordinario.

Art. 20. - La riconsegna deve farsi:

a) dal passato Vescovo, o, in caso di sua morte, dagli eredi, dal sacerdote designato dal defunto Vescovo. di cui all'art. 15, e da chi ha gestito la mensa;

b) al Vicario Capitolare, o aU'Amministratore Apostolico, appena in possesso del proprio ufficio. o infine al nuovo Vescovo, se il Titolare uscente è stato nominato Amministratore Apostolico fino alla press di possesso del Successore;

c) in presenza dell'economo. se vi è, di un deputato del Consiglio amministrativo diocesano, e del rappresentante dellTJfficio provinciale per gli affari di culto.

Art. 21. - Dell'atto di riconsegna si compilerà regolarmente processo verbale, in base al precedente verbale di consegna ed in cventuale contradditorio degli aventi diritto, dal quale risulti l'inventario dei ben; immobili e mobili e lo stato in cui si trovano gl'immobili, da accertarsi, se occorre, anche con perizia.

Il processo verbale sarà redatto in tre esemplari. debitamente firmati dalle persone present! alla riconsegna, indicate nel precedente art. 20; uno di essi sarà conservato nell'archivio segreto vescovile. l'altro nell'archivio della Curia, il terzo si consegnerà al rappresentante govemativo.

ArL 22. - Le spese per la riconsegna saranno a carico del cessato Titolare, o dei suoi eredi, salvo il disposto dell'art 3 capoverso secondo.

Art 23. - In caso di danni arrecati e accertati. anche con perizia, qualora il passato Titolare, o gli eredi non siano disposti a rlsarcirll, il Vicario Capitolare. o ΓAmministratore Apostolico, acceterà la riconsegna con riserva; e intanto ne darà relazione alla S. C. Concistoriale per le opportune istruzioni e prowedimenti.

Art 24. - Chi ha la gestione della mensa ne amministrerà i beni a tenore ce! diritto comune, attenendosi in particolare aile disposizioni, di cui negli articoli 9-12, ed evitando ogni innovazione nello stato patrimoniale ed economico della mensa (can. 436).

Quando sia stato deputato dal Capitolo l'cconomo della mensa, questi prima di iniziare l'ufficio presteri il giuramento de *munere bene ct fideliter implendo, e* gestirà l'amministrazione alla dipendenza del Vicario Capitolare (can. 442, 1522 η. 1)./

Art. 25. - Le duc chiavi della cassaforte della mensa. nella quale sono custoditi i titoli e valori. di cui all'art 13, saranno rispettivamente tenute dal Vicano Capitolare, o dall'Amministratorc Apostolico. l'altra dall'cconomo. o, m mancanza, da un deputato del Consiglio amministrativo.

Per l'apertura e chiusura della cassa si osserveranno le norme stabilite nel detto articolo.

Art. 26. - Al Vicario Capitolare, o alTAmministratorv Apostolico. e all'cconomo spetta un congruo assegno, da stabilirsi dalla S. C. Concistoriale, suile rendite intercalari della mensa (can. 441. n. Ie).

Al Vescovo trasferito ad altra sede residenzialc. durante l'amministrazione della diocesi u qua e fino alia presa di possesso della diocesi *ad quam,* spetteranno pro *rata* tutte le rendite proprie della mensa della diocesi *a qua,* con i relativi oneri (can. 430 § 3, n. 3·).

Art. 27. - I redditi intercalari della mensa, maturati durante la vacanza della sede, dedotte le spese tnerentl ulla mensa, e l'assegno al Vicario Capitolare. o all'Amministratore Apostolico, e alTeconomo, di cuj al precedente art. 26. saranno riservati al futuro Vescovo per le nécessité della diocesi (can. 441. n. ℱ e in particolare per la manutenzione dell'episcopio.

Art. 28. - La ripartizione dei redditi promiscui si eseguirà di regola alla fine dell'anno civile, a tenore dell'art 5. dal Vicario Capitolare, o dall'Amministratorc Apostolico. owero dal nuovo Vescovo se avrà preso possesso della diocesi.

Roma, dalla Sacra Congregazione Concistoriale. 30 Giugno 1934.—Fr. R. C Card. Roasi. *Secretario.* V. Santoro. *Assessore.*

Adn. D G In Apoll. 8 (1935) 199-202.

1235

1934 IUL 21.-SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1931) 550

Sanctiones Codicis ob abiectas species consecratas <G 2320), OB VIOLENTAS MANUS IN R. PONTIFICEM (C- 2243 5 1). OB ABSOLUTIONEM COMPLICIS (C. 2367) ET OB VIOLATUM SIGILLUM SACRAMENTALE EXTENDUNTUR ETIAM ad Ecclesiam Orientalem

DECRETUM

Cum ex expresso Ssmi D. N. Pii divina Providentia Pp. XI mandato ad Supremam hanc Sacram Congregationem Sancti Officii delata fuerit quaestio an sanctiones contentae in cann. 2320, 2343 § 1. 2367, 2369 Codicis iuris canonici, quibus quaedam delicta excommunicatione latae sententiae specialissimo modo Sanctae Sedi reservata plectuntur, extendantur ad universam Ecclesiam, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei morumque tutandis praepositi, omnibus mature perpensis, praehabitoque Sacrae Congregationis Orientalis et Sacrae Paenitentiariae Apostolicae voto, in plenario conventu habito Feria IV, die 12 Iulii 1934, decreverunt huiusmodi sanctiones, attenta omnino extraordinaria ipsorum delictorum gravitate, extendi ad universam Ecclesiam Latinam et Orientalem cuiuscumque ritus, atque eorumdem delictorum cognitionem quoad forum internum Sacrae Paenitentiariae. quoad forum externum Sancto Officio reservari.

Et sequenti Feria V. dic 19 eiusdem mensis et anni, Smus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI. in solita audientia Excrho ac Revmo Dno Assessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem adprobare et suprema Sua auctoritate confirmare dignatus est. et publici iuris faciendam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 21 Iulii 1934.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarim.*

Adtu A. BENTLEY in CR 9 (1935) 66; L CREUSEN in NrT 62 O935) 76-80: F. ROSERTI in ApolL 8 (1935) 30-31; IP 14 O934) 295-296; PrM 23 (1934) 132.

1236

1934 IUL 24.-SC CAER., DECR. AAS 26 (1934) 523-524

DE PRAECEDENTIA INTER FORERIUM MAIOREM ET DUCEM SUPREMUM NOBILIUM CUSTODUM PONTIFICIS

Haec Sacra Congregatio Caeremonialis. a Romanis Pontificibus ad id potissimum constituta ut competens esset officium cum ad statuendas et moderandas caeremonias. quae in Sacello Aulaque Pontificali servari debent. tum ad cognoscendas ac dirimendas quaestiones de praecedentia in eadem Pontificali Aula forte obortas:

attente atque accurate perpensa quaestione sibi proposita de praecedentia inter duos e primis Aulae pontificiae dignitariis. Forerium nempe Maiorem et Ducem supremum Nobilium Custodum Pontificis;

agnoscens hoc veluti fundamentum inconcussum in Aula Pontificali haberi, quod nempe haec, pro peculiari sua natura atque indole, primum locum, ceteris paribus, ass?gnare solet ecclesiasticis, deinde laicis in duas classes distributis, civilem et militarem, quae classes hunc ipsum ordinem servant inter se. ita ut civilis militarem praecedat;

ob oculos praeterea habens Ducem supremum Nobilium Custodum Pontificis, cum inter Nobiles Familiares Pontificis adiedus fuerit, aequiperatum fuisse Cubiculariis intimis ab ense et lacerna participantibus, quorum, in ordine nobili ac civili Cubiculi secreti. Fo-rerius Maior est primus inter pares collegas suos, quales agnoscuntur alii duo dignitarii maiores. Praefectus Stabuli et Praefectus Tabellariorum;

recolens quoque decretum ab ipsa Sacra Congregatione Caeremon ali die 29 Aprilis 1880 latum, quo praecedent:»? ius prae tupremo Duce Nobilium Custodum Pontificis agnoscebatur Magistro Sacri Hospitii Aoortollci. utpote Cubiculario intimo ab ense et lacerna participanti ac membro civili Nobils Aulae Pontificiae;

Hem inspectis Litton; Apostolicis ln forma Brevi die 29 1281 Mali 1910 a Benedicto Pp XV datis. quibus Magistro Sacri Hospitii titulus Magni Magistri conferebatur [AAS 9 (1917) 72], ita ut hic deinceps inter Nobiles Cubicularios secretos iam non sit adnumerandus;

in conventu plenario die 23 Iunii 1934 in Aedibui Vaticanis habito, Eminentissimi ac Reverendissimi Patres Cardinales, unanimi consensu agnoverunt atque edixerunt etiam nunc plene vigere decretum ab eadem hac Sacra Congregatione die 27 Aprilis 1865 latum, quot ceterum, ad hanc quaestionem quod attinet, nihil novi '3 statuit, sed tantum ius antiquum confirmavit.

Ideoque Eminent:ssimi Patres agnoscendum esseccDsuerunt Forerio Maiori SS. PP. AA. (et consequenter, iuxta praedicta, etiam Praefecto Stabuli et Praefecto Tabellariorum) ius praecedentiae prae supremo Duce Nobilium Custodum Pontificis.

Sanctissimus autem Dominus Noster Plus divina providentia Papa XI. in audientia Eminentissimo Cardiali Praefecto una simul cum infrascripto Secretario, die 24 Iulii huius anni concessa, plena totius negotii relatione attente excepta. Eminentissimorum Patrum sententiam approbare atque confirmare dignatus est et praesem Decretum, quod ab hac ipsa die plenum vigorem obtinet, rite vulgari iussit

In contrarium non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, e sede Sacrae Congregationis Caeremonialis. die 24 Iulii 1934.—I. Card. Granito Pignatelli Di Belmonte, Episc. Ostiensis et Albanensis. Praef. B. Nardone. *Secr.*

1237

1934 IUL 26.-SC STUDIORUM, RESOL. PART.·

Df. **rURISDICTIONE EPISCOPI IN PROPRIUM SEMINARIUM EXTRA DIOECESIS TERRITORIUM SITUM**

Emmo e Rev.mo Signor Mio Oss.mo, La Sacra Congregazione dei Concilio trasmise a suo tempo a questa Sacra Congregazione. per competenza. una lettera delrEccellentissimo Vescovo di Lodi e una dell'Eminenza Vostra Revjna relative alia giurisdizione dello stesso Vescovo di Lodi sulla villa dei Seminario situata in cotesta Archidiocesi. Compiuto lo studio preparatorio, gli Eminentissimi Signori Cardinali di questa Sacra Congregazione prosero in esame la questione nella Plenaria dei 12 aprile u. s. Umiliata quindi a Sua Santità la mente degli Em.mi Padri, 1'Augusto Pontefice si degnava decidere come segue:

La villa, nel caso proposto. considerata in senso materiale (territorio occupato, edificio) fa evidentemente parte della Diocesi nella quale si trova; ma presa nel senso formale (Superiori, alunni. suore. camerieri. ecc.) non è che un prolungamento e un'appendice del Seminario stesso: quindi per il suo andamento interno. ed in particolare per le confessioni. Ia sacra predicazione, il conferimento degli Ordini Sacri, nonchè per i funerali entro i limiti della villa, essa dipende esclusivamente dal Vescovo dei Seminario, visti ar.· che i canoni C. I. C. 2001. 3; 337 5 1; 1357 H 1. t 3; 1368.

È da supporre. ben s'intende. che l'Ordinario della Diocesi. entro i cui confini si trova la villa di un Seminario extradiocesano, abbia dato in sui principio il suo assenso.

Nel comunicare alFEminenza Vostra quanto sopra. mi valgo ben volentieri dell'incontro per confermarle i sensi di profonda venerazione con cui. baciandole umilissimamente le mani mi professo di Vostra Eminenza Reverendissima umil.mo dev.mo, rev.mo.~-Card. Gaetano Bisleti, *Prefetto.* Ernesto Ruffini, *Segretario.*

♦ **Ordinario Mediolanensi: ME 46 (1934) 264-265.**

1238

1934 IUL 30.-COM. INTP.» RESP. AAS 26 (1934) 191

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dr sectam **Anms-nrE ADSiRims. 2 - Dr rwr.osre uruus-**sat. **3 - Dr nxuG-.osrs** dimissis. **4 - Dr** confessiont xatican-ttcm

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario

coetu quae seouuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

T. - DE SECTAE ATHEISTICAE ADSCRIPTIS

D. An ad normam Codicis iuris canonici, qui sectae athcisticae adscript! sunt vel fuerunt, habendi sint quoad omnes iuris effectus etiam in ordine ad sacram ordinationem et matrimonium, ad instar eorum qui sectae acatholicae adhaerent vel adhaeserunt.

R. Affirmative.

II. - DE ELECTIONE ABBATISSAE

D. Utrum verbum praeesse, de quo in canone 506 § 2 et interpretatione diei 24 Novembris 1920 [LE 309], intclligendum sit de praesidentia honoris, an iurisdictionis.

R. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

ΠI. - DE RELIGIOSIS DIMISSIS

D. L An declaratio facti, dc qua in canone 646 5 2, requiratur ad hoc ut Religiosus ipso facto habendus sit tamquam legitime dimissus.

IL An praescriptum canonis 672 § 1 extendatur etiam ad Religiosos ipso facto dimissos ad normam canonis 646.

R. Ad I. Negative.

Ad II. Negative.

IV. - DE CONFESSIONE NAVIGANTIUM

D. An sub nomine *Ordinarii,* de quo in canone 883 f 1, veniant etiam Superiores maiores Religionis clericalis exemptae.

R. Negative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 30 mensis Iulii anno 1934.—P. Card. Gasparri, *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. A BENTLEY in CR 8 (1934) 491-492; A. CANESTRI in ApolL 8 (1935) 54-51; S. GOYENECHE In ApolL 8 (1935) 550-554; E JOMBART in NrT 61 (1934) 1076-1083; Ph. MAROTO b> CoR 15 (1934) 337-358; St. F. POGLAJEN In NrT 61 (1934) 1C69-1073; REGATILLO n. 249. 265, 326; IP 14 (1934) 222 224; PrM 23 (1934) 145-146.

1239

1934 AUG 13.-PIUS XI, LIT. AP. ƤART.

PIA UNIO APOSTOLATUS INFIRMORUM TN PRIMAM PRIMARIAM EVEHITUR

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. - Refert ad Nos Venerabilis Frater Harlemensium Episcopus intra fines suae dioecesis atque in paroecia Sanctissimae Trinitatis loci ‹ Blocmendaal › valde utilem exstare canonice erectam Piam Unionem sub titulo ‹ Apostolatus infirmorum ». Addit autem ipse Praesul sibi admodum esse in votis ceterisque Hollandiae Episcopis ut eandem Piam Unionem in Primam Primariam erigere dignemur.

Nos vero huiusmodi votis benigne obsecundantes, ut praedicta Pia Unio maiora in dies, favente Deo. incrementa suscipiat, conlatis etiam consiliis cum venerabilibus Fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Sacrae Congregationi Concilii praepositis, hisce Litteris Apostolicis, auctoritate Nostra perpetuumque in modum memoratam Piam Unionem titulo *Apostolatus infirmorum* in loci « Bloemendaal › nuncupati paroecia a Sanctissima Trinitate. Harlemensis dioecesis intra fines canonice institutam, in *primam primariam* evehimus ac promovemus; ipsiusque Primae Primariae Unionis Apostolatus Infirmorum moderatoribus praesentibus et futuris ad Codicis Iuris Canonici normam CC. 722-723 impertimur rite sibi aggregandi facultatem omnes et singulas Pias Uniones, quae sub eodem titulo eodemque cum proposito ubique terrarum erectae vel in posterum erigendae sint; illisque communicandi Indulgentias omnes ac spirituales gratias ab Apostolica Sede Primae Primariae eidem concessas sive concedendas, dummodo cum ali'' communicari queant

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas. validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Piae Unioni Apostolatus Infirmorum, sic in Primam Primariam per Nos erectae, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite judicandum esse ac definiendum ; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Datum ex Arce Gandulphi apud Romam, sub anulo Piscatoris, die XIII m. Augusti, anno mcmxxxiv, Pontificatus Nostri decimo tertio.

• Ordinario Hsttarwmb NrT 62 (1935) 179-180. Ada. M. VAN HOECK in NrT 62 (1935) 172-181.

1240

1934 AUG 15.-PIUS XI, CONST. AAS 26 (1934) 497-521

De quibusdam praelatis romanae curiae
ET VARUS EORUM ORDINIBUS

PIUS EPISCOPUS
Servus servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Ad incrementum decoris Apostolicae Sedis quantum contulerit hodieque conferat Romana Praelatura, nemo ignorat qui vel eius anteacti temporis historiam noverit, vel suis ipse oculis magnam illam honestatis vim sit admiratus, quam splendidis pompis rebusque sacris faciendis varii Praelatorum ordines afferunt in iis maxime sollemnibus ritibus, qui, Nobis aditantibus vel etiam Nobis Ipsis celebrantibus, tanta maiestate peraguntur.

Qua in re mirabile sane apparet Decessorum Nostrorum consilium atque sapientia, qui praestantes partes in ipso pontificalis liturgiae ministerio his Praelatis tribuerunt, quibus praecipue iuris dicundi munus commiserant, quot itidem nobilissimum est sacerdotium. Inde est ut aspicientibus Nobis e Pontificali Solio, re sacra vertente, ex hisce egregiis magistratibus nonnullos minorum ministrorum vestibus indutos, ad ipsius Solii gradus sedentes, illa symbolice expressa videatur perfecta regiminis con/stitutio, quae in Justitia fundatur: ‹ lustitia regnorum fundamentum ›. 496

Nos vero, considerantes gravissimas sane partes in Eccles'ae gubernatione, post Purpuratos Patres, iis demandatas esse Praelatis, qui in Sacris Romanis Congregationibus vel assident vel sunt a secretis, quique propterea earundem Sacrarum Congregationum vel Assessores vel Secretarii vocantur, ut horum dignitas, quae ab ipsorum tam proxima cum Romano Pontifice in Ecclesiae regimine collaboratione aestimari debet, maioribus usque honoris significationibus honestetur, quemadmodum, decreto Sacrae Congregationis Caercmonialis die 31 Decembris 1930 lato [LE 1006] sub d:c 1930 Dec 31] iis titulum *Excellentiae Reverendissimae* concessimus, ita nunc volumus ut iidem. ratione muneris. peculiaribus sint privilegiis honestati, necnon in sacris sollemnibusque ritibus coram Summo Pontifice aut ipso Pontifice celebrante peragendis, etiamsi charactere episcopali carcant, peculiarem deinceps et honorificentissimum locum ex officio habeant: quod pariter dicimus de aliis Praelatis quibus ob dignitatem muneris quo funguntur, eodem superius allato decreto eundem *Excellentiae Reverendissimae* titulum tribuimus.

At aestimatio Nostra ac paterni animi sensus erga illos quoque venerabiles Praelatorum ordines, qui Praelaturae Collegia proprie dicta constituunt, in Nobis augentur quoties mente repetimus insignia observantiae pietatisque erga Apostolicam Sedem testimonia, quibus eorum historia cumulate clarescit Primos filos Ecclesiae Notarios dicimus qui maximorum actuum gestorumque Romanorum Pontificum, sive in Conciliis sive extra, irrefragabiles testes sunt constituti Familiares deinceps Nostros commemoramus» qui in nobilissimum iudicum Collegium Sacrae Romanae Rotae congregati Romanae in iure dicundo sapientiae, quae rhristiana iustitia est illustrata, tanquam germani heredes per tot saecula claruerunt. Illos etiam commemoramus Camerae Apostolicae Praelatos qui ad utilitatem Romanae Ecclesiae ac pauperum sustentationem Sedis Apostoli-

eoe thesaurum ita administrarunt, ut iis ipsum Pontificii Principatus temporale regimen quondam demandaretur. Votantes denique ac Signaturae Apostolicae Referendarios dicimus, qui olim, supplicibus libellis, de gratia et iustitia agentibus, Romano Pontifici oblatis, quid concedendum esset, quid autem denegandum, discernebant, recentiore tandem tempore ad Cardinales suis votis iuvandos circa negotia ad Sacram Rotam committenda, ac etiam, nonnumquam, circa ipsius Rotae pronuntiata, sunt adlecti.

Ex h's vero Collegiis —quae, ad normam in Nostra Curia receptam, ordine enumeravimus, ratione prioritatis habita qua in Collegium sunt constituta et ad Nostrum Sacellum admissa — Romanae Rotae Auditores et Votantes Signaturae, quippe qui impensius justitiae negotiis Incumbant, arctiorem etiam in Pontificali Liturgia partem habent, ut Subdiaconi alii, alii vero ut acolythi apostolici; at ad ceteros quoque conspicua pars spectat, ut a limine commemoravimus, in pompis et in sacris pontificalibus.

Quae cum ita sint, mirum non est Praedecessores Nostros, quibus apprime constabant praeclara munera ab his fidelibus administris digne expleta, singularem quondam familiaritatem iis concessisse; quandoquidem Suae curae atque sollicitudinis in rebus sacris gerendis partem cum ipsis communicarunt, eosque. in iis quae ad proprium ipsorum pertinent munus. Pontificis veluti personam apud fideles gerentes, conspicuis privilegiis etiam liturgicis gradatim ornarunt; idque non tantum praestiterunt ut eorum operam praemium cum laude sequeretur, verum etiam ut exterior dignitas arctam, quam ex officio habent, cum ipsius Pontificis persona coniunctionem omnibus demonstraret Quae privilegia, identidem sollemnibus Constitutionibus et Litteris Apostolicis sancita, toto tantisque additamentis eo creverunt, ut non facile omnes ubique perfectam sibi illam comparare possint notitiam, quae omnino requiritur ut eorumdem integer atque pacificus usus in tuto sint Quare, statim ac sapientissimus Praedecessor Noster Benedictus XV Codicem iuris canonici promulgavit. cuius canon 328 iubet ut de hisce Praelatis privilegia. regulae et traditiones pontificiae Domus serventur, desiderium saepe propositum est et votum ut haec quoque pars peculiaris iuris in congruum redigeretur ordinem. Quae optata eo libentius Nos excepimus/ cum iam, favente Deo. non ultima cura Nobis incumbat varios Pontificiae Curiae gradus, quae eam regali honestant varietate, ad pristinum splendorem revocare.

Quamobrem. suam singulis Collegiis alacrem navantibus operam, re mature perpensa una cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, qui Sacrae Congregationi Caeremonialis praepositi sunt, statuimus clara forma et ad tempora accommodata definire, iuxta generales normas communis iuris canonici quod iam sapienter in Codicem redactum est. singulorum constitutionem et privilegia, quae in posterum ratione dumtaxat ac forma quae hic subiicitur. nec prorsus aliter usurpanda erunt, sublatis et revocatis, ad normam can. 22. aliis quibusvis praesenti lege non contentis. Qua occasione, ut diximus, etiam peculiaria privilegia, quae Praelatis in Sacris Romanis Congregationibus Assessoris vel Secretarii munere fungentibus aliisque superius commemoratis concedenda putavinus. ex ordine recensebimus.

Itaque, de Apostolicae plenitudine potestatis, haec quae sequuntur per Apostolicas has Litteras statuimus ac decernimus:

I. De ipsis prafiatorum ordinibus

I Inter Praelatos Romanae Curiae, post Praelatos vulgo ‹ di fiocchetti » nuncupatos, primum locum immediate obtinent, ratione muneris. Excellentissimi Praelati qui in Sacris Romanis Congregationibus Assesiorls vel Secretarii munere funguntur, etsi charactere episcopali earcant. Attamen verum et proprium Collegium iidem non constituunt.

Π. Vera autem Praelatorum Collegia apud Romanam Curiam qunttuor numerantur, quae iuxta ordinem praecedentiae hic describuntur, nimirum :

1. Collegium Protonotnriorum Apnstolicorum dc numero Participantium l;

2. Collegium Praelatorum Auditorum Sacrae Romanae Rotae 2;

3. Collegium Clericorum Reverendae Cawene Apostolicae 3;

4. Collegium Praelatorum Votantium Signatura? Apostolicae4; cui quidem Collegio adilciuntur. quamquam verum et proprium Collegium non constituunt, Praelati Referendarii eiusdem Signaturae Apostolicae.

III. Hunc praecedentiae ordinem servabunt non ipsa modo Collegia inter se, sed singula uniuscuiusque Collegii membra, hac scilicet ratione, ut qui ad Collegium superius pertineat, praecedat omnia membra Collegiorum inferiorum. Decanis eorundem non exclusis'. In Cappella tamen Papali praecedentiae ordo et locus singulis ex membris horum Collegiorum tribuendus determinatur a L'bro *Sacrorum Rituum S. R. E.* nec mq a Bullis Pontificiis.

IV. In quolibet Collegio collegas ceteros praecedit Decanus, primus inter pares: collegae vero inter se ordinem tenent nominationis secundum tempus quo Litterae Apostolicae in forma brevi datae sunt; quod si has Litteras eodem die habuerint, ordinem temporis quo primum inter Praelatos universim sunt cooptati, secus ordinem recepti secerdotii, vel tandem, si eodem die sacerdotio sint initiati, ordinem tenent aetatis.

V. Sodales *emeriti* Collegiorum Praelatorum, de quibus agitur numeris XXVIII. LXXXII, CVI et CXXX. modo ad dignitatem superiorem promoti non fuerint subsequuntur immediate proprii Collegii membra ordinaria; inter se vero ordinem tenent qui numero IV descriptus est.

VI. Quod spectat ad praecedendi rationem Praelatorum relate ad ceteras personas ecclesiasticas vel laieas, haec determinatur a privilegiis uniuscuiusque Collegii; salvo iure praecedentiae Excellentissimis Assessoribus et Secretariis Sacrarum Congregationum aliisque quibusdam collato. ut infra numeris XIX et XXI dicetur.

VII. Habitus praelaticius, vulgo ‹ di formalité », seu in sacris functionibus adhibendus ab omnibus Praelatis Romanae Curiae, de quibus in praesenti Constitutione, sive pertinent ad Collegia praefata, sive non pertinent ille est quo utuntur Praelati Domestici quique constat veste talari violacei coloris ex lana vel serico, iuxta anni tempora, cum cauda, nunquam tamen explicanda; reflexus in manicis *(paramano>,* margines vestis nec non mantelletti torulus *(filettaiura),* ocelli et globuli erunt serici et *rubini* coloris. Zona cum napnls erit serica et violacea: violacea quoque erunt collare et caligae. Calceamenta fibulis erunt ornata. Bireto onnino nigro flocculus imponetur violacei coloris et pileo, item nigro, circumducetur chordula violacea cum flocculo eiusdem coloris. Rocchettum opere phrygio seu reticulato (pxrzo) ornabitur, cui si quid supponatur in manicis (trasparente). eiusdem coloris esse debebit ic reflexus vestis.l Quinam autem sit color violaceus adhibendus. definitur decreto S. C. Caeremonialis die 24 Iunii 1933 lato [LE 11731. cui omnino standum est

Protonotarii Apostolici utuntur bireto nigro cum flocculo rubini coloris et pileo cum chordula item rubini coloris.·

Vacante Sede Apostolica. vestes erunt laneae et nigrae, cuius coloris/ erunt quoque collare, caligae.

15G6 *(Bull Rom..* 4. IV. 161-166); Bcned. XTV. const *Miliis Ecclesiae.* 7 Iunii 1746 *(Bull. Rom..* 2. 59); Gregor. XVI. cocs? Neminem. 8 Febr. 1838 *(Ad. Gr.,* II, 248); Pius X. motu prepr. *Inter multiplice* 21 Febr, 1905. nn. 1-11 (S. R. C.Decr.. n. «M».

3 *Lex vroprin S. R. Rotae et Signaturae Ap.,* 29 Iunii 1W. can. 1. 5 1. can. 3. 5 I (Act. Ad. Sed., I. p. 20); can. ISM. Ç t. › Ordo ĕr. h» SS. CC.. *Tribunalib, et Offlc.* Ror^xee Λ *riae.* 29 Sept 1908, Nonnae peculiares, a. HI. n. 1 (Aci. Ap *Sed* . I. p. 104). 4 Alex. VTI. const *Inter caeteras.* IS Izril 1659 *(Bull Rom..* 6. V. 11); Leo XΠ, Const. *Quum ntxnnz* U Apr. 1326. $ 2 iBuIL Rom. *Coni.,* 16, 417); Bened XV. cblrecrnph'rm *Attentis* exportas. 28 Iunii 1915 (Act Ap. Serf.. VII. p. 325). ' Can. 106. n. 3. ♦ Can. 106. n. 3; 198. ξ 1: Eugen. IV. const. *In eminenti,* 8 lull! 1444. | 4 *(Bull. Rom,* 3. III. 49»; Paul. HI. const. *Debita* cv.ndr rnflone. W lull! 1540. $ 21 *(Bull.* Rom.. 4. **I. 174); S. Pta** V. const *Romanus Pontifex. 'I* Martii 1671. § 5. 6 (Bun. Rc~. I. III. 152»; Bened. XIV. const. *Militanti Ecclesiae.* 7 Iunii 1T45 *iBull. Rom..* 2. 59»; *Lex propria* S. R. *Rotae et Signaturae* Ap 29 lunll 1908. ran. 2 *(Ad. Ap. Sed.,* I. p. 20). 3 Sto» V. const. *Laudabilis.* 5 Febr. 1586. § 23 *(Bull.* Rom., 4. IV. 165» • Atexand. VII. const. *Singularis.* 18 Nov. 1655. 4 2 (BxiL Rom π. IV. 61); Clem. X. const. *Romanns Pontifex.* 21 lunll 7· 'M); ✗ raotu ŏrop mam; 21 Febr. 1905. nn. 3, 16. 45. 79 (S. R. C. Decr.. n. 4154). Plus X. motu propr. *Inter multiplices.* 31 Febr. 1905. n. 14

rmon Epiaeopor.. I T, r>p. XΠI, n. 12; Pius II» cons? CS-s »«rtnrr n Iunii 145» *(Bull Rom* . 3. III. 96); Sixtus V. const Rorwnx» Fonfifex. 1« Not. 1585. const *Laudabilis.* 3 Fcbr.

zona cum nappis. Rocchettum erit simplex sine opere phrygio seu reticulato. Flocculus bireti et chordula pilei non mutabuntur. u

IIII. In functionibus collegialibus et in Cappellis Pontificiis. Praelati quattuor Collegiorum, de quibus agitur, scilicet Protonotarii Apostolici. Auditores S. R. R. Clerici R. C. A., et Votantes Signaturae Apostolicae, deposito mantelletto. induent supra rocchettum cappam laneam cum vel sine pellibus armellineis, prout tempus fuerit hibernum vel aestivum.ll

In sacris functionibus in quibus ipse Summus Pontifex solemniter celebrat. Praelati de quibus supra dictum est, exceptis Assessoribus et Secretariis Sacrarum Congregationum (η. XVIII) aliisque quibusdam, de quibus num. XXI, et Protonotariis Apostolicis. induent superpelliceum supra rocchettum.

IX. Habitus praelaticius. vulgo plano, in civilibus tantum adhibendus, constat veste talari nigra sine palliolo (vulgo *pellegrina),* cum torulo, ocellis et globulis rubini coloris; zona cum laciniis *(frange)* erit violacea et item erunt violacea collare, caligae et pallium talare sericum *(ferraiolone).* Calceamenta habebunt fibulas, pileus chordulam violaceam, firmis quae supra constituta sunt de Protonotariis Apostolicis. u

Uti poterunt peramplo pallio talari violaceo (mantello o tabarro) absque torulo sed cum subsuto serico violaceo.

Vacante Sede Apostolica pallium talare erit laneum et nigrum.u

X In collegialibus actibus minoris momenti arbitrio Praesidis uniuscuiusque Collegii erit eligere inter habitum praelatitium et cappam.

II. De excellentissimis assessoribus ET SECRETARIIS IN SACRIS CONGREGATIONIBUS ROMANIS

XI. Primus ex Praelatis Officialibus, qui in singulis Sacris Congregationibus Romanis negotiis expediendis praesunt. Assessor vel Secretarius dicitur: Assessor quidem si illius Sacrae Congregationis Praefectus est ipse Romanus Pontifex. Secretarius vero si Praefectus cit quidam Pater Cardinalis. Assessores et Secretarii sunt tamen dignitate aequales, salvo ordine praecedentiae num. XIX statuendo.

XII. Assessores et Secretarii, de quibus in numero praecedenti, ex decreto Sacrae Congregationis Caeremoniaits die 31 Decembris 1930 [LE 1006] lato. *Excellentiae Reverendissimae* titulo fruuntur; ideoque singulorum titulus hic est: Excmus ac Revmus D. N. N. Assesn s» (vel Secretarius) Sac-ae/Congregationis N. * Italice: Sua *Eccellenza Rev.ma Monsignore N. N. Assessore, o Segretario, della Sacra Congregazione N.).*

I. - *Nominatio et muneris occupatio.*

XIII. Assessores et Secretarii Sacrarum Congregationum Romanarum nominantur a Summo Pontifice per litteras Cardinalis Secretarii Status, praemonito Cardinali Secretario vel Praefecto respectivae Congregationis.

XIV. Acceptis Litteris Apostolicis in forma brevi nominationis, novus Assessor vel Secretarius suum refpectivum Cardinalem Secretarium vel Praefectum primum invisat, ab eoque audiat quando et quomodo munus suum inire debeat, servata forma quae in singulis Congregationibus iamdudum ex consuetudine adhiberi solet Postea invisat Eminentissimos Cardinales suae Congregationis.

XV. Audientiam Summi Pontificis quamprimum petat ad gratias Beatissimo Patri agendas de sua promotione; itemque Eminentissimum Cardinalem Secretarium Status adeat et, post acceptam possessionem muneris, alios quoque Patres Cardinales invisat. Ceteros autem Praelatos Assessores vel Secretaries Sacrarum Congregationum, cum primum poterit, invisere ne praetermittat.

XVI. Quaenam autem sint horum Praelatorum munera et officia e canonibus 242-264 I. C. et ex legibus ac praxi cuiusque Sacrae Congregationis desumatur.

2. - *Facultates et privilegia.*

XVII. Singuli Assessores et Secretarii Sacrarum Congregationum ommbus iuribus, privilegii et insignibus Protonotariorum Apostolicorum de numero Participantium infra (nn. XLI-XLIX) recensendis (iis exceptis quae ad Protonotariorum Collegium qua Collegium pertinent) gaudent ad *personam* durante munere, etiamsi horum Collegio non adseribantur

XVIII. Pro Consistoriis et Cappellis Pontificiis deinceps *intimationem* accipient a Praefecto caeremoniarum apostolicarum et praefatis functionibus intéressé debebunt, in iisque locum habebunt, cappa induti, immediate post Praelatos qui vulgo « di fiocchetti * vocantur.

XIX. Hunc praecedentiae gradum supra alios Praelatos, infra Praelatos vulgo « di fiocchetti › constitutos, etiam episcopali seu archiépiscopal! dignitate fulgentes, salvo iure Metropolitae vel Ordinarii loci in suo territorio, habebunt ubique, etiam singuli. Quando vero omnes vel plures simul conveniunt. Assessores et Secretarii qui archiépiscopal! aut episco pali dignitate aucti 504
sint, reliquis antecedant, et caeteris paribus. Assessores praecedant Secretarios, servato ordine vigente inter Sacras Congregationes.

XX. His privilegiis fruuntur tantummodo durante munere; deposito vero munere, nisi ad cardinaliciam vel aliam dignitatem assumantur quae cum Protonotarii dignitate componi nequeat, aut nisi aliud expresse caveatur, statim, ipso iure, Protonotarii *ad instar* fiunt, cum omnibus iuribus et privilegiis huic dignitati adnexis.

XXI. Omnia quae de Assessoribus ct Secretariis Sacrarum Congregationum Romanarum in hoc dicuntur, ea. congrua congruis referendo, dicta intelligantur etiam de aliis Praelatis, quibus memorato decreto Sacrae Congregationis Caeremonialis. dic 31 Decembris 1930 lato, titulus *Excellentiae Reverendissimae* agnitus et tributus fuit, id est Magistro seu Praefecto cubiculi secreti Summi Pontificis, Secretario Tribunalis Signaturae Apostolicae, Decano Sacrae Romanae Rotae. Substituto Secretariae Status; qui. salvis peculiaribus officiis et locis alicui ex his Praelatis in Cappellis Papalibus iuxta hanc ipsam Constitutionem, ut infra habetur, forte assignatis, immediate post praedictos Assessores et Secretarios locum habent, servato inter se ordine superius cnunciato; si quis vero ex lis sit archiépiscopal! vel episcopali dignitate ornatus, ceteris praecedit, sed post Assessores et Secretarios.

III. De collegio protonotariorum apostolicorum DE NUMERO PARTICIPANTIUM

XXII. Collegium Protonotariorum Apostolicorum de numero Participantium constat septem Praelatis quibus iura sunt paria; '· ex *iis* qui ceteris nominatione etc., iuxta normam numero IV expositam, antecedit, titulo Decani honestabitur. Collegium ipsum ad pluralitatem suffragiorum nominat Secretarium sacerdotem aliquem *extra Collegium* haneque nominationem litteris consignat

XXIII. Titulus Protonotariorum Apostolicorum de numero Participantium erit sequens: R. P. D. Pmtonotarius Apostolicus (Italice: *fllmo e* Rrrmo Montt*gnorc N. N. Protonotario Apostolico).*

1. - Nominatio et muneris occupatio.

XXIV. Protonotarii Apostolici dc numero Participantium nominantur Litteris Apostolicis in forma brevi Secretaria Status Summi Pontifici praemonet per litteras de hac nominatione cum eum cunis interest, turn Decanum Collegii Protonotariorum. ” ' m

XXV. Acceptis litteris e Secretaria Statua Summi Pontificis, cooptandus inter Protonotarios audientiam petit eiusdem Summi Pontificis, invisitque obsequii

” Statu V, coast *homanui Pontiffs* H Nov 1585. ent»: *Laudabilis.* 5 Febr 1586. *(Bull Rom ,* 4. IV. ISblfrt»; Plus V1J *ronst. Cum inuumrrt* IJ Dec IXlt (S R C I>-cr . n TRIl; Grrsor. XVI. const .Vr-xf.em S Febr !KU 4ef. *Qr* Π. M). *moîu prcpr r^lrr muitspiicr·,* 21 Frbr. IMS. n 1 <S

lt> Nov 1555. 4 3; coast. *Laudabilis* 5 FYbr 15M. % 2 *Rom.,* 4. Π. 1«M68); Grrçor XVI, cane. I Febr 1RS·

causa Emincatissimum Cardinalem Secretarium Status nec non Decanum et Praelatos Collegii Protonotariorum.

XXVI. Postquam accepit Litteras Apostolicas novus Protonotarius, adstante toto Collegio, vel, in casu extraordinario. coram duobus saltem Protonotariis a Coi legio delegatis, munus suum occupat ratione quae describitur: a) exhibet Breve nominationis: b) professionem Fidei facit ad normam canonis 1406 I. C,; c) iuramentum fidelitatis addit iuxta peculiarem formulam; d) impositionem accipit rocchetti, cappae, bireti et pilei semipontificalis; e) admittitur tandem ad amplexum Collegarum.

XXVII. Post acceptam possessionem muneris, de qua supra, Invisit quoque ceteros Eminentissimos Cardinales itemque ceteros Praelatos Aulae Pontificiae et Romanae Curiae iuxta statuta Collegii.

XXVIII. Si quis Protonotarius de numero Participantium post decem annos a sua cooptatione Collegium relinquit, per novum quinquennium eiusdem privilegiis fruitur: dein, ipso iure, fit Protonotarius *ad instar*. Quod si ante decennium e Collegio discedat, statim. ipso iure. fit Protonotarius *ad instar*. Haec intelliguntur de iis qui Collegium relinquunt nec tamen assumuntur ad dignitatem cardinaliciam vel aliam quae componi nequeat cum Protonotarii dignitate. Si vero aliquando, ex gratia pontificia, Protonotarius Participans aliquis declaretur *emeritus,* is omnibus privilegiis honorificis Collegii frui poterit, iuxta numerum Vu.

XXIX. Habent ubique, sed durante munere tantum, ut dictum est num. XVII, insignia et privilegia Protonotariorum Apostolicorum de numero Participantium Excellentissimi Assessores et Secretarii Sacrarum Congregationum aliique quidam Praelati qui eis assimilantur (num. XXI).

XXX. Eadem insignia et privilegia, sed durante munere et in proprio territorio tantum, habent etiam Vicarii Apostolici et Praefecti Apostolici. necnon Administratores Apostolici dioecesibus ad tempus dati.n

2. - *Munera.*

XXXI. Ad Collegium Protonotariorum pertinet, excepto tempore Sedis Vacantis, officium exarandi praecipua Sedis Apostolicae acta, nec non Consistoriorum publicorum et semipublicorum atque Conciliorum Generalium. Item exarandi acta cum novi Cardinales suos Titulos vel Diaconias in possessionem accipiunt et in aliis quibusdam casibus peculiaribus. " Quattuor ex Protonotariorum Collegio semper intersunt Canonizationibus. Conciliis» Consistoriis publicis et semipublicis apud Solium Pontificis ut horum acta pro sua quisque 506 parie exarent/

XXXII. Instrumenta, a Protonotariis confecta, publicam fidem faciunt etsi tantum ab uno Protonotario rogato subsignentur, et alii testes desintl'

XXXIII. Unus ex membris Collegii, litteris Secretariat Status Summi Pontificis, adscribitur Sacrae Congregationi Rituum, tamquam Praelatus Officialis. Huic lus et officium competit adsistendl omnibus conventibus Sacrae Rituum Congregationis nec non conventibus qui anud Erhum Cardinalem Praefectum habentur, ct. in Urbe, sessionibus processuum Apostolicorum in causis Servorum Del. in quibus ipse Notarii munere fungitur, iuxta canones 2013. 5 2. et 2073 I. C.a

XXXIV Protonotarii qui sint Doctores in *utroque* iere nmt ipso facto Praelati Referendarii Signaturae Apostolicae. "

XXXV. Post suppressum Collegium Abbreviatorum de Parco *Maiore* quod dicebatur, duo Protonotarii Apostolici per vices Bullas omnes subsignant quae in Cancellaria Apostolica dantur. °

XXXVI. Pertinet ad Collegii Decanum Bullam indictionis Anni Sancti primo vulgare, quod officium alias ad Abbreviatorem Curiae pertinebat.

XXXVII. Conclavis tempore, Protonotariorum «t emisso iuramento. Rotam custodire ipsis assignatam.3 quod peragunt habitu praelaticio induti de quo m η. VII.'·

3. - *Facultates.*

XXXVIII. Collegium Protonotariorum Apostolico. rum nominare potest semel quotannis unum Prota» tarium Apostolicum *titularem* seu *honorarium,* luxta Constit. *Cum innumeri* Pii VII, diei 13 Decembris 1818. et Litteris Apostolicis a Pio X. motu proprio datis *Inter multiplices,* nn. 59 et 60. cum iuribus in iisdem Littera statutis, nn. 59-76. a

XXXIX. Collegium condere potest atque reformart propria Statuta, nec indiget ad hoc ulla cuiusvis approbatione, modo ne quid statuatur quod iuri communi vel praesenti Constitutioni et Legi propriae adversetur.3

XL. Ad negotia propria tractanda, de quibus agitur in numeris XXXVHI, XXXIX, Protonotarii collegial!ter conveniunt

4. - *Privilegia*

XLI. Protonotarii Apostolici de numero Participantium. hoc ipso Praelati sunt Domestici27 et propterea Familiares Summi Pontificis. Eximuntur ab iurisdictione Ordinariorum locorum. 3

XLII. Vestibus praelaticiis utuntur iuxta dicta ia numeris VII, Vin, IX et X.

XLIH. Gaudent iure Pontificalium iuxta Litteras Apostolicas a Pio X motu proprio datas Infer mutriplices, nn. 5-9. 3/ r

XLIV. In Missis cum cantu, sed non pontificalibus» et in Missis lectis cum aliqua solemnitate iis tantum honoris signis uti possunt, quae in Litteris Apostolicis a Pio X motu proprio datis. *Inter multiplices,* n. 10, recensentur. In aliis vero Missis lectis, a simplici sacerdote ne differant, nisi in usu Palmatoriae, ut ibidem cavetur, salva tamen concessione numeri sequentis huius Constitutionis.

XLV. Annulo gemmato semper uti possunt in omnibus sacris functionibus, Missa privata non exclusa.®

XLVI. Privilegio gaudent Oratorii privati et altaris portatilis ad normam sacrorum Canonum." Omnes autem fideles qui ipsorum Missae assistant, praecepto de Missa audienda rite planeque satisfaciunt Semper vero et ubique Kalendario Romano uti possunt

XLVII. Pro Consistoriis et Cappellis Pontificiis intimationem accipiunt a Praefecto caeremoniarum apostolicarum et praefatis functionibus omnibus interesse tenentur. In hisce functionibus duo Protonotarii per vices fimbrias faldae Pontificis sustinent — in Cappellis autem ante et post sacram functionem — a quo tamen officio Decanus semper eximitur. In Cappellis Pontificiis eum locum tenent qui in *Libro Sacrorum* Ritaan S. R. E. et in Bullis Pontificiis iis adscribitur. °

XLVIII. Candelas, Palmas et *Agnus Dei* accipiunt non aliter ac Episcopi ad Solium Pontificium Assistentes. Ius insuper habent ad numismata argentea quae tradi solent cum fit novi Summi Pontificis coronatio et quotannis in festo Ss. Petri ct Pauli. u

XLIX. Ius habent gratuito accipiendi Litteras Apostolicas. etiam sub *plumbo* quae dicuntur, pro quolibet Beneficio quod sibi conferatur. M

(Act. Ap. Sed., I. p. 16). 25 Plus X. const. *Vacante Sede* Λρα‹· *tolica,* 25 D^. 1904. n. 11. *(C.* I. C.. docum. I). * Status V. const. *Laudabilis.* 5 Febr. 1536. § 8 *(Bull. Rom..* 4. IV, 164). » S. R C. Decr.. n. 2533. 4154. SLxtus V. const. *Laudans* 5 Febr. 1356. 6 14 *(Bull. Rom.,* 4. IV, 165). > Sixtus V. coast *Laudabilis.* 5 Febr. 1536. $ 6 *(Bull. Rom.. 4.* IV. 163); Piss IX roust. *Quamvis.* 9 Fcbr. 1853 *(Acta Pii IX.* I. 409); Pts X. motu propr. *Inter multiplices,* 31 Febr. 1905. n. 2 IS R. C. Decr . n. 4154). » Sixtus V. const. 5 Fr. 1586. ξ 1.7 *(Bull. Rom.,* 4. TV. 164). 3 Sx tus V. const. *Laudabilis.* 5 Fcbr. 1586. 4 13 *(Bull. 4. IV.* 164); PUts IX. const. *Quamvis.* 9 Febr. 1853 (jkt *PU IX,* I. 409); Pius X. motu propr. *Inter multioUees,* 21 Frtr 1905. n. 11 <S. R. C. Deer., n. 4154). 3 Sixtus V. const Laudab.IH. 5 Febr 1586. 4 21 *(Bull. Rom.,* 4. IV. 165). S'xtus V. const. *Laudabilis.* 5 Febr. 1586. 5 21 *(Bull. Rem..* 4. TV. 165); Pius X. motu proor. *Inter multiplices,* 21 Febr. 19», n. 4 (S. R. C. Decr. n. 4154). » Con. I. C. 533. | 3. u Sixtus V. const. *Laudabilis,* 5 Febr. 1586. H 1. Ie *Rom.,* 4. IV, 163, 165). n Sixtus V, const. 5 Febr 1536. ξ$ 18. 19 *(Bull. Rom..* 4. TV. 165); Alexxol rnrr,co,yL *Es Romani PonUficis. 4* Sept. 1656 (BmH. Ron. o. IV. 137). m Sixtus V, const. *Laudabilis,* 5 Febr. 1581.

L Tandem iure gaudent, salvo peculiari privilegio, praecedendi ecclesiasticis personis quibuslibet, quae sint inferiores Episcopis, etiam tantum electis et confirmatis. modo ne eae personae sint Ordinarii locorum (Can. I. C. 198) in proprio territorio, vel ne sint Praelati vulgo t di fiocchetti >, aut Assessores vel Secretarii Sacrarum Congregationum Romanarum, aut Praelati dc quibus num. XXI actum est "

LL Quod spectat nd privilegia emeritorum, vigere pergit η. XXVIII.

LH. Cum Protonotarius de Collegio aliquis vita functus fuerit, sodales eius exsequiis intéressé tenentur.

Protonotarii apostolici supranumerarii,
AD INSTAR ET TITULARES

LUI. Praeter Collegium Protonotariorum Apostolicorum de numero Participantium tres numerantur gradus Protonotariorum Apostolicorum, qui tamen Collegium nullo modo constituunt, et sunt qui sequuntur:/ tt Protonotarii *supranumerarii,* Protonotarii *ad instar* et Protonotarii titulares *seu honorarii.*54

LIV. Protonotarii *supranumerarii* sunt ii qui canoricatu potiuntur in Basilicis Patriarchalibus Urbis, scilicet Lateranensi, Vaticana et Liberiana, modo Litteras Apostolicas in forma brevi Praelati Domestici acceperint et iusiurandum emiserint. Item Canonici quarundam aliarum Ecclesiarum extra Urbem.n Priores tamen titulo praefato insigniti erunt ad *vitam,* posteriores vero *durante munere.* M

Quod si posteriores nominati fuerint Praelati Domestici ob personae merita, dispositionibus subsint contentis in Apostolicis Litteris a Pio X motu proprio datis, liter multiplices, nn. 14, 34, 41.

LV. Munera, iura. privilegiaque Protonotariorum *Sipranumerariorum* ea erunt quae descripta sunt in Apostolicis Litteris a Pio X motu proprio datis. *Inter multiplices,* sub numeris 13-41, 80.

LVI. Protonotarii *ad instar,* praeter eos qui numeris XX et XXVIII describuntur, ii erunt quos Summus Pontifex hac dignitate insigniverit, nec non qui Canonicatu in quibusdam determinatis Capitulis potiantur.* Priores erunt Protonotarii ad instar ad *vitam,* posterares vero *durante munere.*

Quod sl posteriores nominati fuerint Praelati Domestici ut personae privatae, subiecti erunt dispositionibus contentis in Apostolicis Litteris a Pio X motu proprio datis, *Inter multiplices,* sub numeris 43 50. 53.-» / THW

LVII. Munera, iura, privilegiaque Protonotariorum cf *instar* ea sunt quae descripta sunt in Apostolicis Litteris a Pio X datis. *Inter multiplices,* nn. 42-58, 80. °

LVTII. Protonotarii titulares seu *honorarii* ii erunt quos nominaverit ipse Summus Pontifex vel Collegium Protonotariorum iuxta num. XXXVIII. Sunt quoque Protonotarii *titulares* omnes Vicarii Generales et Vicarii Capitulares42 nec non Canonici quorundam Capitulorum. Recensiti omnes habentur Praelati extra Urbem. sed Familiae Pontificiae non sunt adscript!, neque vestibus praelaticiis in Curia Romana (quavis huiusmodi concessione particulari penitus abrogata) uti possunt. nisi forte quis per Apostolicas Litteras in forma brevi Praelatus domesticus nominatus fuerit ad perforam. Qui autem eiusmodi titulo Intuitu personae inEgnitus fuerit, dispositionibus subiectus erit, quae in Apostolicis Litteris a Pio X motu proprio datis. *Inter multiplices,* n. 74. habentur.

LIX. Protonotariorum *honorarium* munera, iura, privilegiaque describuntur in praefatis Litteris Apostolicis, sub nn. 59-76°./ y.o

IV. De collegio praelatorum auditorum
S. ROMANAE ROTAE

LX. Collegium Praelatorum Auditorum Sacrae Romanae Rotae constat Praelatis quibusdam, qui ludicum Apostolicae Sedis munere ordinario funguntur; gradu pari hi sunt et Decani titulum assumit qui sociis nomination etc. praecedit, iuxta numerum IV.44 Eorum numerus augeri vel minui potest pro necessitate proque Summi Pontificis suprema voluntate.

LXI. Titulus Praelatorum Auditorum erit: R. P. D. Auditor S. R. Rotae (Italice: *Illmo* e Reunio *Monsignorc N» N. Prelato Uditore della Sacra Romana Rota).* ° Decanus vero titulo Excellentiae *Reverendissimae* iam insignitur, aliisque facultatibus et privilegiis numero XXI descriptis.44

1. - *Nominatio et muneris occupatio.*

LXII. Praelati Auditores nominantur per Litteras Apostolicas in forma brevi; Secretaria Status Summi Pontificis litteris praemonet de hac nominatione cum eum cuius interest, tum Decanum Collegii Praelatorum Auditorum.47

LXIII. Acceptis litteris e Secretaria Status Summi Pontificis, cooptandus in Praelatum Auditorem audientiam petit eiusdem Summi Pontificis, invisitque obsequii causa Eminentissimum Cardinalem Secretarium Status nec non Decanum et Praelatos Collegii Auditorum.

LXIV. Post suam nominationem novus Praelatus Auditor, die a Decano statuenda, possessionem init sui officii coram universo Collegio Rotali ratione quae sequitur: *a)* indutus habitu ad normam η. IX. facit profesionem fidei iuxta canonem I. C. 1406 et nuncupat iusiurandum iuxta propriam Rotae formulam° idque unus ex Notariis, de quibus est sermo in numero LXXXIV, scriptis refert®; b) amplexum Collegarum accipit; c) in possessionem novissimi stalli in aula iudiciali immittitur.

LXV. Post captam possessionem muneris de qua supra. novus Praelatus Auditor invisit obsequii causa ceteros Eminentissimos Cardinales.

LXV1. Praelati Auditores officio cedunt cum illud renuntiant ipsi, vel ad munus eliguntur quod cum illo componi nequeat, vel 75"" aetatis annum ineunt. *

2. - *Munera.*

LXVII. Munera Praelatorum Auditorum describuntur in canonibus I. C. 1598-1608 inque Lege Propria S. R. Rotae diei 29 Iunii 1908,/ cc. 1-34. · n 510

LXVIII. Annus iuridicus initur: a» per celebrationem Missae de *Spiritu Sancto* In Palatio Apostolico, cui assistunt Praelati Auditores toga induti et biretum doctorale prae manibus habentes. Officiales S. R. Rotae. Advocatique Rotales; b) finita Missa, post cantatum hymnum Veni *Creator Spiritus,* Decanus coram Crucifixo genuflexus. Auditoribus circumstantibus ct praesente Notario formulam iurisiurandi legit ipse prior et

i 9 *(Bull. Rom..* 4, IV, 164). '' Can. 106. nn. 2. 3; 215. § 2; D. f 1: *Cae^emon Episcopor.,* 1, I. cap. XIII. n, 12; *Pius II,* rcec Corn *terrore.* 12 Iunii 1459 *(BulL Rom.* 3. HI, 95); Plus X. ooCa propr. *Inter multiplices,* 21 Febr. 1«05, n. 11 (S. R. C. Dccr. n. 4154); S. R C. *Urbis. 4* Mali 1613 (S. R. C. Decr., - 1'11. * Pius X. motu propr. *Inter multiplices,* 21 Febr. !X5. a 1 <S. R. *C.* Decr., n. 4154). 17 Ncmre Concordlen . *Fjsrrr.tinre.* Gorttlen., Panormitanae. Patavinae. TarvlsLnae. Ulises.. Venetiarum. u Pius X, motu propr. *Inter mltipUces.* Prbr 1305. nn. 13. 41 <S. R C. Decr., n 4154). '' S. M *td* Martyres de Urbe. Bononlen . Calarttanl. Melitensis. Strigoiens» · Pius IX. const *Apostoi'eae Sedis,* 29 Aug. 1872, η. I; S. R C.. Decr. 24 Mali I9H *(S. R.* C. Decr.. nn. M, 4267). n Plus IX, const. *Aposiotieae Sedis.* 29 Aug. *'J72;* S. R *C. Meliten..* 18 Martii 1898; *Atrebatim.* 25 M! J9T». ad IV (S R. *C.* Decr.. nn. 3262. 3988. 4238), c Can 370, § 2; 439; Pius X. motu propr. *Inte^ malttpliers,* » Febr. 1£G5. nn. 59. 61 63. 74 76 (S. R C. Decr., n. 4154).

o Caenrmon. Eplscopor, 1. I, cap. XIП. n. 12; Plus VII. const. Cun *Innumeri. 13 Dec.* 1818; S. R C . LUbonew, 13 Iuli! 1626: *Florentina.* 17 Martii 1629; *CatarOen..* 5 Iulii 1631; *Ucien. S* Iulii 1631; *Aprutina.* 7 Mail 1639; *Nucerina Papanomm,* 11 Nor. 1641; *Lunen. Sareanen.,* 11 Iulii 1543; *Sarrrnen.* 2 Aug 1659; Jfcolis *Repolis,* 3 Sept. 1651; 23 Dee. 1662; *Volaterrana,* 10 Apr. 1666; *Cesenaten., 9* Febr. 1575; *Monopolitsna,* 21 Martii 1676; *Tiburtina.* 23 Martii 1686; 27 Apr. 1818; *Ctmfatis CustelLmae,* 27 Aug. 1836 (S. R. C. Decr., nn. 2583. 413, 496. 566. 570. 675. 776. 844, 1129. 1214, 1249. 1337. 1530. 1560. 1565. 1762, 2583. 7756».

44 Sixtus IV, const. *Romani Pontiheis.* 14 Mali 1477 *Rom..* 3. ГП. 132»; Lex *Propria S.* R. Rotae. 29 Iunii 19C8. can 1. 2 *(Act Ap Sed.* I. poç 20). e Lex prrprta S R Rotae. » Iunii IW. car. t. $ 1 <*Act Ap. SftL. 1.* pag 20». - Decret S. C. Cserem.. 31 Dec. 1ST». r Can. 1596. $ 1; Ordo ser radus in Curta Romana. 29 Iunii IW Pan» I. Nonnae com rr.une.«. cap. IГ. r 11 *iAcia Ap. Sed.* I. p. 38». * lraftn XXII. const *Ratio* a 13Λ. J 8 *iBuIt Rom* 3. II 195); Ordo servandus In Curta Romina. 29 WnH19«.pari » «""y·"?''· e IП Met *Ap SM. 1.* p »>. λγ. 2>ra . i, pag. 20». · S®c. unu '** r»

postea singuli legunt Auditores; c) hisce peractis. Auditores soli admitti solent ad privatam audientiam Summi Pontificis, deinde, cum ceteris qui descriptae caeremoniae interfuerint ad publicam seu solemnem, in qua R. P. solio assidente. Decanus sermonem habet anni Juridici prolusivum petitque benedictionem apostoHcam super personas et futuram S. R. Rotae operam; d) tandem Summo Pontifici praesentat eos omnes qui huic Sacro Tribunali sunt addicti. Post haec Decanus cum Collegis aliisque qui ex officio huic caeremoniae interfuerunt, obsequii causa Eminentissimum Cardinalem Secretarium Status invisit.

LXIX. Duo Praelati Auditores secunda vice promulgant Bullam latinam et Italicam solemnis indictionis Anni Sancti. Tres antiquiores Auditores Sacrae Rituum Congregationi adseribuntur ipso facto tanquam Praelati Officiales.n

LXX. Assidente Conclavi, Rotam custodiunt Cardinalibus reservatam, emisso iuramento et habitu praelaticio induti ad nonnam numerorum VII et IX. u

3. — *Privilegia.*

LXXI. — Statim a sua nominatione Auditores ipso facto fiunt Praelati Domestici et Familiares Summi Pontificis et hanc dignitatem retinent quamdiu munere Auditorum funguntur vel cum *emeriti* declarantur.M Eximuntur insuper a iurisdictione Ordinariorum locorum. Qui a munere cedunt nec declarantur *emeriti,* privilegiis fruuntur a Clemente XIV Constitutione *Cum primum* diei 16 Maii 1770 n. 6 concessis, quatenus tamen in praesenti Constitutione contineantur. Qui autem antequam Auditores nominarentur erant Protonotarii Apostolici *ad instar* vel *titulares,* hos titulos servant etiam post ipsorum nominationem ad munus Auditorum. Qui tandem antequam Auditores nominarentur dignitate gaudebant Protonotariorum de numero Participantium vel *supranumerariorum,* hanc dignitatem deponunt. salvis praescriptis in numeris XXVIII et LVI, et salvis privilegiis Excellentissimo Sacrae Romanae Rotae Decano numero XXI tributis.

LXXII. In functionibus forensibus togam super habitum pianum induunt, et biretum doctorale,w ornatum
511 torulo et flocculo rubini coloris,/ gestant Extra functiones forenses vestibus utuntur iuxta numeros VU. VIII, IX el X. *

LXXIII. Gaudent iure Pontificalium eodem modo atque de Protonotariis Apostolicis cc numero Participantium dictum est supra, numero XLIII.

LXXIV. Privilegium habent Oratorii privati et altaris portatills ad normam sacrorum Canonum; omnes vero qui ipsorum Missae assistant, praecepto de Missa audienda rite planeque satisfaciunt. Semper vero et ubique Kalendario Romano uti possunt.

LXXV. Cum sacrum faciunt sive privatim sive solemniter, habitu tamen praclaticio induti, non tantum iis uti licet Palmatoria sed etiam Canone et Urceo,r aliisque privilegiis quibus Protonotarii Apostolici de numero Participantium fruuntur.

LXXVI. Intimationem accipiunt pro functionibus caeremoniisque pontificiis ab ipso Praefecto caeremoniarum apostollcarum iisque omnes intersunt.l·

LXXVII. Auditores sunt Subdiaconi Apostolici. In Missa Pontificia pro coronatione Summi Pontificis inque ineunda ab Eodem possessione Basilicae Ssmi Salvatoris in Laterano, tunicellam subdiaconalem induunt Qu: quarius venit c praesentibus iuxta praecedentiam numero IV statutam. Subdiaconum agit in omnibus pontificalibus Summi Pontificis; '· qui veniunt secundus ct tertius faldam sustentant; novissimus fungitur semper munere Cruclfcri; sedent vero omnes in ultimo throni gradu in Cappella papali. Decanus (vel is qui eius vices gerit) Mitram vel Tiaram fert Pontificis.

LXXVIII. In pontificali Summi Pontificis unus ex Auditoribus fert Summo Pontifici manutergium oei manus lavat, alius vero fert, quoties oportueril Suemo Pontifici Sacrum Pallium; si vero ipse Summa Pontifex in Episcopum aliquem consecret, alicuius ti Auditoribus erit mappulas consecrando imponere.

LXXIX. Adstant quoque Auditores benedictioni Sacrorum Palliorum nec non impositioni et traditioni eorundem; item solemni benedictioni *Agnorum Dei* qui dicuntur, quique ipsis quoque distribuuntur. · In *testi* praeterea Ss. Petri et Pauli singuli Praelati Auditore argenteum numisma unum accipiunt, praeter Decanum, cui duo numismata iure obtingunt·| Eidem Decano quotannis concreduntur agni ex quorum lana Palba Archiepiscoporum conficiuntur, ad normam Consttutznis *Rerum ecclesiasticarum,* diei 12 Augusti 1748. Benedicti XIV.e

LXXX. Litterae omnes Apostolicae gratuito Auditoribus obveniunt. ° Facultatem habent eos retinecdi legendique libros prohibitos qui de iure tractant, et permittendi ut huiusmodi libros legant qui eorum studia adiuvant/

LXXXI. Salvo peculiari privilegio, omnibus iis ecclesiasticis personis praecedunt, quae inferiores ŕia Protonotariis Apostolicis *de numero* Participantium"

LXXXII. Ex Auditoribus qui *emeriti* declarati fuerint. iisdem fruuntur privilegiis ac ordinarii Auditores, cum ea tantum limitatione quae numero V describitur.e

LXXXIII. Funus pro Collegis vita functis fit in ecclesia paroeciae defuncti vel in alia quam ipse elegerit Collegio ipso praesente et in expensas conferente. & mors extra Urbem acciderit, funus celebrabitur in ecclesia S. Luciae ‹ della Tinta ›. nisi Collegium aliam elegerit. Quotannis vero, mense Novembri in eadem ecclesia iusta funebria persolventur pro omnibus simul Auditoribus proque iis omnibus qui ad S. R. Rotam pertinuerunt.

4. — *Officiales Collegii.*

LXXXIV. Officiales Rotales iuxta praecedentiae ordinem sunt qui sequuntur: Promotor Iustitiae; Defensor vinculi; Notarii; Archivi Custos; Scriptores: Rationum ductor; Distributor. Promotor Iustitiae et Defensor vinculi proponuntur a Collegio et nominantur a Summo Pontifice: alii Officiales eliguntur, concursi adhibito, a Collegio, et a Summo Pontifice confirmantur. **

LXXXV. Pertinent ad S. R. Rotam, ut advocati nativi, Advocati Consistoriales, itemque partes in ea habent Procuratores Sacrorum Palatiorum Apostolicorum Utrique praecedendi ordinis normam sumunt a tempore nominationis.

V De Collegio Clericorum Reverendae Camerae APOSTOLICAE

LXXXVI. Collegium Clericorum Reverendae Camerae Apostolicae constat octo Praelatis quorum antiquior, ad normam num. IV. titulum assumit Decani.– A Collegio. ad pluralitatem suffragiorum, nominatur Secretarius *extra Collegium,* idque in acta refertur.

LXXXVIL Titulus Clericorum R. C. A. est R. P. D. Clericus Reverendae Camerae Apostolicae. (Italice; *Ulmo e Rcvmo Monsignore N. Chierico della Reverenda Camera Apostolica*

1. — *Nominatio et muneris occupatio.*

LXXXV1II. Clerici Rev. Camerae Apostolicae nominantur per Breve Apostolicum; Secretaria Status

* SlxtuB V. const. *Laudabilis.* 5 Febr. 1586. 5 17 *(Bull Rom*, 4. IV, lesi Cor.«urtutto fert ut Decanus Inter Consultores S. C. S Officii adleswtur, ° Plus X. const. *Vacante Sede Apostolica.* 25 Dee. 1901, η. II iC. I C docum. D M Bened. XII. canat. Cxn *i.nt accepirna.* 1 Oct. 1335; Eugro. IV, const. Procirom* NoMrac. »1 FVbr 1433; Plus X. 26 luUl 1913. » Can. 13TS. · Ioann XXII. const. *Ratio iurts,* a. 1326 *(Bull. Rom..* 3, H. IWl; Aîcxand VII, const. Nuper, 28 Oct. 1655. § 2 *(Bull. Rom*, 6, p/, 57»; Phis X. motu propr *Inter multipliers,* 21 Febr. 1006. nn 1«. 17. 79; S. R. C., dectar. 14 MartU 1906 <S. R. C. Drrr, nn. 4154. <1O>. " Pius X. motu propr. *Inter multi.itcet.* 31 Febr 1906. n 78; S R C. *Spoletaw,* 23 Sept. 1Ω7; dxlsr. Il Martii 1906 (S R C. Deer » nn UM, 2775. 4132).

M Alexand VH, romt Naper. 26 Oct. 1655. | 3 »BuU *Rom*.. 6. IV. '.7». * Airland VII, const. *Nuper,* 26 Oct. 1655 (Bull. Pom.. 6. IV, 57»; Oem X. corset Jtomonl *Pontificis,* 19 Dec. 1671, | 4 *(Bull. Rom.. 'I,* 82». * Alexand. XII. 19 Apr. 1658. ·· C'em. Vni, 9 luUl 1601. « *Bull. Rom.,* C.. 2, ‹94 e Leo X. const. Sedis *Apostolicae,* 15 Sept. 1513 *(Bua. Ran.* 3. III. 388); Clem. X. const. *Romoni Pontificis,* 19 Dec. 1471. $$ 2, 3 (Bull *Rom.,* 7. 82); C.em. XIV, const. *Cum* prrnan, 15 *Martii* 1700, § 3 (Bull. *Rom.,* C,, 4. 166). ·· Carrccn. Epbcopor.. c. I, cap. XIII. n. 12. ♦ Sixtus V. const. 5 Febr. 1586, § 23 *(Bull. Rom.,* 4, IV. 165). M Lex Proprii S. R Rotae. 29 limit 1903, can. 4, 5 *(Act. Ap. Sed.,* I, p. 20); Orio -imndus in Curia Romana. 29 Iunii 1903. Pars I. Normae ccrs-munc cap. Π. n. 11 (Atf. *Ap. Sed.,* I, p. ΦÏ). »' Lex propria S R. Roue. 29 lunil 1908. can. 18. 44 46 (Act. *Ap. SetL,* I, p. 33». ·· Eujîen. IV. const. *Inter caeteras,* 11 lull! 1438 *(Bull. Roe..* 3. Ill, 20»; const. In *eminenti.* 8 lull! 1444. $ 3 *(Bull Rom..* X III. Ut); Leo X. const. *Sicut prudens.* 3 Inn. 1518, Stat. c. XVII *(Bull Rom.,* 3. Ill, 459); S. Pius V, const. *Romama Pottti'a.* . Martii 1571. 4 1. 5. 6 *(Bull. Rom.,* 4, III, 151); Sixtus V, rocs:

CL.E UNI\"v.'.T:ky VEI AND. OHIO

Summi Pontificis -praemonet per litteras de hac nominatione cum eum cuius interest, tum Decanum Collegii

LXXXIX. Acceptis litteris a Secretaria Status, cooptandus in clericum Camerae audientiam petit Summi Pontificis, invisitque Eminentissimum Cardinalem Secretarium Status. Eminentissimum Cardinalem Camerarium S. R. E.. Praelatos Camerales. Decanum et Clericos Camerae.

XC. Postquam acceperit Litteras Apostolicas in forma brevi, novus Clericus Camerae, die ac hora ab Eminentissimo Cardinali Camerario statutis, possessionem init sui muneris, adstanto Collegio, in residentia ipsius Cardinalis, in aula thron

XCI. Huic actui intersunt, praeter Decanum et Clericos R. C. A. indutos veste nn. VHI et X descripta, etiam Secretarius-Cancellarius Rev. Camerae Apostolicae, ut Notarium agat, nec non Secretarius Collegii. Praelati Camerales, scilicet Vice Camerarius, Auditor generalis. Thesaurarius generalis, si actui intersint, habitum induunt numero III descriptum.

XCII. Eminentissimus Cardinalis Camerarius, indutus mozeta supra rocchettum, Magistro Caeremoniarum apostolicarum ei adsistente, cumque suis nobilibus aulicis, sedet in throno, adstantque ad dexteram Clerici Camerae antiquitatis ordine dispositi iuxta η. IV, ad sinistram Praelati Camerales, dignitatis ordine subséquentes. Si haec caeremonia in aliquo Palatio Apostolico vel Camerali peragatur vel etiam in aliquo Conventu seu loco pio. Eminentissimus Cardinalis supra rocchettum etiam mantellettum adhibebit.

XCIII. Novensilis Clericus Camerae, habitu praelaticio indutus, cum solo tamen mantelletto sine rocchetto, coram Eminentissime Cardinali genuflexus: a) exhibet Litteras Apostolicas in forma brevi suae nominationis, quas legit Secretarius-Cancellarius R. C. A.; b) facit professionem fidei, iuxta canonem I. C. 1406. additque fidelitatis iusiurandum ex praescripta formula, * Secretario-Cancellario tanquam Notario R. C. A. id in scriptis referente, qui etiam fidem facit, in *Litteris Apostolicij*, de praestito iuramento et quae scripserit legit; c) deposito mantelletto, novus Praelatus accipit ab Eminentissimo Cardinali impositionem rocchetti, cappae et bireti hac formula: *Esto Clericus Reverendae Camerae Apostolicae·,* d) admittitur demum ad amplexum Eminentissiml Cardinalis et Collegarum.

XCIV. Installatio. quae dicitur, novi Clerici fit in aula quae ut Collegii sedes habetur, in qua Eminentissimus Cardinalis Camerarius, cum Collegio Clericorum R. *C. A.* et Praelatis Cameralibus eo ordine sedent qui n. XCII descriptus est. Novensilis vero Clericus post omnes suos Collegas sedet et subsignat scriptam testatorem praestiti a se juramenti. Quod quidem documentum subsignatur quoque ab Eminentissimo Cardirali Camerario et servatur in Archivo Camerali./

XCV. Postquam novus Clericus hac ratione possessionem muneris ceperit, invisit alios Eminentissimos Cardinales nec non altiores Praelatos Aulae Pontificiae et Cunae Romanae iuxta consuetudinem.

XCVI. Clerici Camerae officio cedunt cum illo se abdicant vel ad munus transferuntur quod cum eo componi nequeat. n

2, — *Munera.*

XCVII. Ad normam Constitutionis *Vacante Sede Apostolica* Pii X diei 25 Decembris 1904 [Acta Pπ X v. 3 p. 239-2'Æ] et canonis I. C. 262, Collegii Clericorum R C. A. est iuvare Eminentissimum Cardinalem Camerarium in curandis et administrandis bonis et iuribus temporalibus Sanctae Sedis, praesertim tempore Sedis vacantis.

XCVTn. Clerici R. C. A,, Praefecto Caeremoniarum apostolicarum *intimationem* faciente, intersunt recognitioni quam dc Cadavere defuncti Summi Pontificis iuxta pracsrriptum ritum facit Eminentissimus Cardinalis Car.erarius. Collegii Secretarius-Cancellarius. ut Notarius R. C A., actum praefatae recognitionis rogat.

XCIX. Recognitione ut supra facta. Clerici R. C. A. convocantur ab ipso Eminentissimo Cardinali Camerario atque conveniunt apud eundem Cardinalem pro distributione officiorum singulis committendorum iuxta normas Collegii huius proprias.73

C. Acta Sanctae Sedis, hac ipsa Sede vacante, aliquis e Clericis Camerae rogatus exarat, atque Notarius ipsius Camerae Apostolicae.7' Instrumentum vero seu scriptur- testimonium fidem faciens de tumulatione defuncti Pontificis in Vaticana Basilica conficit legitque Notarius Capituli eiusdem Basilicae. Postea Clericus unus R. C. A. nec non delegatus aliquis a Magistro secreti Cubiculi defuncti Pontificis ac SS. Pal. Apostolicorum Praefecto separatim documenta conficiunt quae fidem faciant peractae tumulationis, primus coram Reverenda Camera Apostolica, alter coram Magisterio Cubiculi ac Praefectura Sacrorum PaL Ap.

CI. Clerici omnes R. C. A. ct Secretarius-Cancellarius eiusdem documento muniuntur Eminentissimi Cardinalis Camerarii ad modum tesserae ut liberum habeant aditum ad SS. PP. AA. aedesque ab his dependentes quandocumque sua munera implere in iisdem teneantur.

CII. Cardinalis Camerarius aliquem c Clericis R. C. A. nominat ut simul cum Secretario-Cancellario R. C. A. in aede eius qui Custos est Conclavis,u actum rogatus exaret de externa eiusdem Conclavis clausura, adstantibus Marescallo et Commissario Generali Conclavis et Gubernatore Civitatis Vaticanae."/ 515

CIII. Clerici Camerae, postquam in Cappella Sixtina, ante clausuram Conclavis praescriptum iuramentum emiserint coram Cardinali Decano ct Secretario Sacri Collegii, una cum aliis Collegiis Praelaticiis. vigilantiam exercent circa Rotam Conclavis ipsis assignatam. '· habitu Induti praelaticio iuxta numeros VII et IX.

CIV. Post electionem novi Pontificis et datam iussionem aperiendi Conclave. Clerici Camerae cum Secretario-Cancellario eiusdem, et ipsi obsequium et obedlentiam Electo exhibent Eorum vero unus actum rogat dc aperitione Conclavis, adsistentibus ceteris, idque coram Marescallo et Commissario Generali Conclavis ct Gubernatore Civitatis Vaticanae.n

3. — *Privilegia.*

CV. Clerici Camerae eo ipso sunt Praelati Domestici et Familiares Summi Pbntificis horumque proptereu gaudent privilegiis."

CVI. Clerici Camerae habitu praelaticio utuntur, iuxta numeras VII. VIII, IX et X.

CVII. Cum sacrum faciunt sive privatim sive solcmnlter. habitu tamen praelaticio induti, non tantum Hs uti licet Palmatoria. sed etiam Canone et Urceo.

CVIII. Privilegio gaudent Oratorii privati, ct altans portatilis. * Fideles omnes qui Ipsorum Missae assistant, praecepto de Missa audienda rite planequc satisfaciunt Kalendario romano semper et ubique uti possunt.

CIX. *Intimatio pro* functionibus pontificiis a Praefecto caeremoniarum apostolicarum fit eorum Decano qui de ea singulos Collegas monet. Tenentur vero omnes functionibus praefatis intéressé.

CX. In functionibus pontifieslibus Domini Nostri Papae. Decanus vel alius e Collegio Clericorum Camerae tradit gremiale. In benedictione *Rosae aureae quae* dicitur, Decanus vel alius e Clerici? R. C A. cam sustentat et custodit. Similiter In nocte Natalis Domini sustentat Ensem et Magnum Pileum (Stocro *c Berrettone)* cum a Summo Pontifice hfs Insignibus benedictio catur. Assistunt vero sollemni benedictioni *Agnorum* Dri ct intersunt quoque binae promulgationi universalis iubilaei.

CXI. In Cappellls Pontificiis eum tenent locum qui describitur in *Libro Sacrorum* Rifitvm S. *R E* atque in Bullis Pontificiis. Sedent vero in Infimo gradu Solii.

fte tanari. 5 ßt. 15S7 *IButt. Rom..* 4. IV. 344). - S. Pits V. const. *Romann Pontifex.* 7 Martii *1571,* S 5 *P.om.. 4,* III. 152); Ordo servandus tn Curia Romanv »'catt 1303. Pars I. Normae communes, cap. H, n. 11 <Art.. Aa *Sfd.,* I. p. 26). 71 Ordo servandus fn Curia Romana, 29 Iunii 1503. Pars. I. Normae communes, rap. Ill (Act Ap- I.p. 36». i Con. 133, 5 I ·· Leo XΣΠ, const. Preoiecworcs *Nostri.* 34 Midi 1882. Insir n. 28 (C. I. C . docum. ΠP 71 Leo XIII. Instructs© ad ennst. Noafri. n 27 <C. I C.. dorum. IΠ>; Rct Cotrcra Ap . rtrcîar . il 1414 (Art Ap. VI. p. 719). M teo XΠI. krurUo ad ?er *Praedectisorei Nostri,* n. 27 (C I. C.. docum ΠΠ1 Rrv Ci mera Ap.. decUr.. a. 1914 (Art Ap Sed., VT. p. 719) ~ R-Rotamec/o dei Oollegi© drt?i Avwcaîl QretMoriaU 'W Pn» X const. Vercn/c Scdr Apori .'lea. 23 I>c. 1904. n. 45 (C I C. dn-7"° r Xï1ï· IniTTveUc ad const *Nos* (π n 27 (C. I C.. docum. IIII; Rrr. Camera Ap , d-elar, α lfi< (Act Ap Sri, VI. p. 719) " Strtw» IV. coctM |h<po *rtrne* iirt-w 17 lap.]O1. j 3 rn 13|> /torn >· NOT. 1W. I s *Kom.. s,* n. 61), pius VII. const. Qaod mmu, 3 i>-

CXI!. Clerici Carrerae ab Ordinariorum iurisdictione eximuntur, dum m U. be domicilium habent, et Litteras quasVbet Apostolcas gratuito accipiunt. "

CXIII. Numisma accipiunt quod distribui solet in
51® festo Ss. Petri et Pauli./

CXVL In sessionibus et congregationibus Reverendae Camerae Apostolicae Collegium Clericorum Camerae sedet ad dexteram Eminentissimi Cardinalis Camerarii. Praelati vero Camcrales ad sinistram eiusdem.

CXV. Collegium Clericorum Rev. Camerae Apostolicae. quoad ius praecedentiae, sequitur Collegium Auditorum Sacrae Romanae Rotae, sed anteit Collegium Votantium Signaturae Apostolicae.

CXVL Si Clerici R. C. A. declarati fuerint emeriti, munera quidem aliorum Clericorum Camerae non praestant amplius, privilegiis vero eorundem frui perseverant, salvo praescripto numeri V.

CXVTI. Cum quis Collega vita fuerit functus, iusta eidem funebria persolvuntur ab omnibus eius Collegis.

VI. De Collegio Praelatorum Votantium Signaturae APOSTOLICAE ET DE PR VELATIS REFERENDARIIS EIUSDEM

De collegio Praelatorum Votantium

CXVIII. Praelati Votantes Signaturae Apostolicae constituunt verum propriumque Collegium: hoc autem constat novem sodalibus, e quibus septem sunt de numero. quorum antiquior, iuxta num. V. titulo Decani honestatur: " reliqui duo sunt supranumerarii; qui omnes. tam de numero quam supranumerarii. inter Praelatos Referendarios eligendi sunt, nullumque habent fixum emolumentum. Officiales vero huic Collegio non addiciuntur.

CXIX. Titulus sodalium huius Collegii est: R. P. D. Votans Signaturae Apostolicae fltalice: *Ulmo e Reorno Monsignore N. N. Prelato Votante della Segnatura Apostolica).*

1. — *Nominatio et muneris occupatio.*

CXX. Praelati Votantes Signaturae Apostolicae nominantur a Summo Pontifice per Litteras Apostolicas in forma brevi; Secretaria Status eiusdem Summi Pontificis litteris praemonet de nominatione eum cuius interest. nec non Cardinalem Praefectum Signaturae, Excmtun Secrotarlum huius Tribunalis et Decanum Collegii Praelatorum Votantium.u

CXXI. Acceptis litteris e Secretaria Status Summi Pontificis, cooptandus inter Praelatos Votantes audientiam petit eiusdem Summi Pontificis, invisitque obsequii causa Eminentissimum Cardinalem Secretarium Status, Cardinalem Praefectum **Signaturae** Apostolicae. Excmum Secretarium huius Tribunalis, Decanum et
517 Praelatos Collegii cui adseitus est/

CXXII. Cum Litteras Apostolicas in forma brevi accepit. novus Praelatus Votans possessionem init sui muneris coram Collegio. In Oratorio Eminentissimi Praefecti. indutus habitu ad normam nn. VIII et X ct ratione quae sequitur: a) Litteras Apostolicas nominationis exhibet quas, iussus ab Emlnentissimo Cardinali Praefecto, legit Collega aliquis; b) Professionem fidei facit ad normam canonis I. C. 1406: c) addit iusiurandum fidelitatis ex speciali formula: 15 d) accipit impositionem bireti praelaticil ab Emlnentissimo Cardinali Praefecto edicente: *Esto Praelatus Votans Signaturae Aro^olcae;* e) admittitur ad amplexum Collegarum: f) Decanus vel alius ex praelatis Votantibus in scriptis redigit quae acta sunt in hac muneris occupatione scriptoque subsignant Eminentlsslmus Cardinalis Praefectus ct Collegium Votantium; g? formula iurisiurandi a novo Votante subsignata asservatur in Archivo Collegii; h) Eminentissimus Cardinalis Praefectus novensili Praelato Votanti documentum tradit de praestito iureiurando.

CXXIIL Post initam muneris possessionem iuxta superiorem numerum, novus Praelatus Votans invisit quoque alios Eminentissimos Cardinales.

CXXIV. Praelati Votantes Signaturae officio ccdULt cum illi renuntiant vel cum ad munus dignilatemve eliguntur quae cum priore nequeat componi."

2. — Munera.

CXXV. P.-aelatorum Votantium est Consultores agere apud Sacrum Tribunal Signaturae Apostolicae Eminentissimosque Cardinales ludices iuvare, iuxta Regulas ab hoc Sacro Tribunali servandas. M Scilicet: a) causas quaslibet vel quaestiones examinant quae proponenda· sunt in Congressibus Signaturae, dc iis in scriptis referunt atque disceptationibus intersunt cum suffragio *consultivo,* cum in quaestionibus iuris tum in quaestionibus *facti;* b) disceptationem oralem inter partes contendentes petere possunt, quae si ab Exmo Secretary Sacri Tribunalis concedatur, eidem interesse et partem in eadem habere possunt; c) munere funguntur Promotoris Iustitiae nec non, in causis matrimonialibus. Defensoris Vinculi; *d)* suffragium, rogati, ferre debent *pro veritate* in causis ad Plenariam Signaturam delatis, quo in casu invitantur ad adsistendum huiusmodi causis, ut de suo suffragio dent explicationem, si forte de eo interrogentur; e) cum rescriptum prodierit ut exaretur decisio, alicui ex Votantibus munus incumbit eam in scriptis referendi et subsignandi; *f)* cum Summus Pontifex iusserit, processiculum conficiunt in electione novorum Referendariorum qui a Votantibus iuvantur in suo munere addiscendo. * $3

CXXVI. Conclavis tempore ad Rotam sibi assignatam, emisso iuramento. servitium et operam praestant, habitu praelaticio induti iuxta nn. VII et IX.

3. — *Privilegia. n*

CXXVII. Praelati Votantes Signaturae Apostolicae. qui sunt Praelati Domestici et Familiares Summi Pontificis. haec privilegia sibi propria habent quae sequuntur: a) eximuntur ab iurisdictione Ordinariorum, modo et quousque suum domicilium habeant in Urbe" et eximuntur a taxis solvendis pro Litteris Apostolica quae in eorum favorem expediuntur; b) In Cappelbs Papalibus cumque sacras functiones ipse Summus Pontifex agit, munere Acolythorum funguntur, idque etiam in aula Paramentorum; 0 c) vestes praelaticlas adhibent iuxta nn. VII. VIII, IX. X; w d) gaudent privilegio altaris portatilis et Oratorii privati; * quicumque vero ipsorum Missae assistant praecepto de Missa aud:en?a rite planeque satisfaciunt; e) Kalendario romano semper et ubique uti possunt.

CXXVIII. *Intimationem* accipiunt ab ipso Praefecto Papalibus, quibus omnes interesse debent et eum locum tenent, qui describitur in *Libro Sacrorum Rituum S. R. E.* atque in Bullis Pontificiis, scilicet, post Clericos Camerae. n Decani Praelatorum Votantium est Referendariis intimationem facere pro hastis baldachini ferendis sub quo Summus Pontifex incedit.

M Can. ITO, 5 1. « Bened. XV. chirographum *Al tentis expositis,* 28 lunll 1915 *(Act.* Ap. *Sed.,* VIT, p. 335).
* Sixtus V, const. *Quemadmodum, Tl* Sept. 1588, § 3 (BχΠ *Rom.,* 4. IV. 24D; AlexancL VII. const. *Inter caeteras.* 13 Iπϋ 1859. ξ 2. 5 *(Bull. Rom..* 6. V. 11); Leo XII, const. Qram phirima. 11 Apr. 1826. $ 5 *(Bull. Rom..* C., 16, 417), c B«xd XV. rescript. 27 Dec. 1916. « Bened. XV. chirograpbsa *Attentis exponitis.* 28 Iunii 1915 *(Act. Ap. Sed., VU,* p. 25); Paul. IΠ. const. *Debita consideratione,* 30 Iulii 1540, § 9 *(Bull. Rom., 4,* I, 174); Sixtus V, const. Qxenodro·*dum. Tl* Sept. 1536, § 8 *(BulL Rom..* 4. TV, 241); Leo XII, const. *Quum plurima,* 11 Apr. 1826, § 5 *(BulL Ron..* Cm 16. 417); Bened. XV. rescript. 37 Dec. 1916. " Alexand HI. const. *Nuper.* 26 Oct. 1655 *(Bull. Rom.,* 6. IV, 57); Leo XII. const. *Quum plunma.* 11 Apr. 1828. § 5 *(Bull. Rom., C.,* 16. 417
* Alexnnd. VII. const. *Nuper,* 28 Oct. 1655, 5 2 *(Bull. Ron..* 6. IV. 57); Innocent. XII, const. *Inter gravissimas,* 20 Iulii 1498. § 3 *(Bull. Rom.,* 9. 408»; Bened. X1Π. const. Romaci *PvnUp.cts,* 12 lui. 1727 *(Bull Rom.,* 13. 237); Clem. XΠ. const, *Crrddse Nobis,* 25 Ian 1731 *(Bull. Rom.,* 13. 169); Leo XIΠ. oxst. Qunm *plurima.* 11 Apr 1826. J 5 *(Bull Rom..* C.. 16. 417).
*» Cirm IX. const *Egress.* 14 Martii 1668 (R»IL *Ron,* 6. VI, 238): Leo XII. const. *Qnum plurima.* 11 Apr. 1826, 5 5 ‹Bxit 417 L w Alexond. VII. const. *Nuper,* a Oct 1®5. J 3 *(Bui! Rom.,* fl. IV, 57); Leo XΠ. const. Qum r». U Apr. 182J. § 5 Rorn^ C.. 18, 417); *Caerem Spisco*

1W0 (Ctabalta, I. 425). e Sixtus IV. const. *Dispositione dtrtna.* 17 lan. 1741, 5 4 *(Bull. Rom.,* 3. III, Ul).
n Alrw.d VIT. const. *Inter čaetera* U Iunii 1659 *fBull Rom..* 6, V. 11J; Innocent. XII. const. Inter gruritrimas. 20 Iunii 1695 *(Bull Rom., 9.* 4M); Eer.cd. XV. const. *Militanti Ecclesiae,* 7 Iunii 17)6 ‹Bull *Ron.,* 2. 59); Leo XII, const Quum *plurima.* 11 Apr 1«28. (2 (Bull *Ron* , C., 1«, 417); Bened. XV. eblrofraphum Affenlb *expositis,* 28 lunll 1915 (Aci. Ap. *Sed.. Vit* p. 323). " AIrxsnd. VII. const. *Inter enderas.* 13 lunll 14 › (Bull *Rnm.. 4, V.* 11); Innocent. XII. coirt *Inter* graris*finas.* 3) lull! 1695, f I *(Bull. Rom.,* 9. 408); Lro XII. const. Qitjm *plurimo,* 11 Apr. 1828. 1 2 (Bull Rom.. C,. 18. 417); Bcr.ed. XV. rirtrmrnphum *Attentis rxpontts,* 28 lunll 1915 (Art. Ap. Serf., VIT. p 125); Onio srrv^nd·» tn Curia Harar na. 29 lunll 1908 ƀar I, Normae communes, rap II. n. 11 (Act Ap. Serf., I. p. 58).
° Onto wmndiiM In Curia Romans, 29 lunll l«A)8. pars I, •IαππΛΛ rotrrr.uix-i. c HI (Act Ap Serf.» I. p. 36); Paul HI. const DrMto 3U tuîll IMO. I 30 *(Bull. Ron.,* 4. I. 171).

CXXIX. Numisma accipiunt quod distribui solet in festo Ss. Petri et Pauli.

CXXX. Ex Praelatis Votantibus qui *emeriti* declarati fuerint, iisdem fruuntur privilegiis ac Votantes ordinarii, cum ea tantum limitatione quae numero V describitur.

CXXXI. Excfhus Secretarius Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae gaudet facultatibus et privilegiis numero XXI descriptis. Idem vero Secretarius titulo Excellentiae *Reverendissimae* iam insignitur.'5

CXXXI1. Cum quis Collega vita functus fuerit. Collegae ceteri eius exsequiis intersunt

Dr Pkaxlatis rxfxrdcdariis Signaturae Apostolicae

CXXXI1I. Praelati Referendarii verum et proprium Collegium non constituunt; hi tanquam consultores ex numero indeterminato operam suam praestant in Supremo Tribunali Signaturae Apostolicae, iuxta proprias normas.M

CXXXIV. Decanus Praelatorum Votantium accipit et defert Praelatis Referendariis iussiones circa functiones
518 papales vel alios quosdam actus./

CXXXV. Titulus Praelatorum Referendariorum est: R. P. D. Referendarius Signaturae Apostolicae (Italice: HlrTlo c *Revmo Monsignore, Monsignor N. N., Prelato Referendario della Segnatura Apostolica).*

1. — *Nominatio et muneris occupatio.*

CXXXV1. Salva dispositione numeri XXXIV huius Constitutionis de Protonotariis Apostolicis de numero Participantium qui sint Doctores in utroque iure, alii Praelati Referendarii Signaturae Apostolicae nominantur per Litteras Apostolicas in forma brevi, quae nominatio. litteris Secretariae Status Summi Pontificis» statim nuntiatur ei cuius interest, Eminentissimo Cardinali Praefecto et Excmo Secretario Supremi Tribunalis nec non Decano Praelatorum Votantium.

CXXXVn. Acceptis litteris Secretariae Status, cooptandus inter Praelatos Referendarios audientiam petit Summi Pontificis, invisitque Eminentissunum Cardinalem Secretarium Status, nec non Eminentissimum Cardinalem Praefectum Sacri Tribunalis, Excmum Secretarium Signaturae Apostolicae, Decanum et alios Praelatos Votantes.

CXXXVHI. Habitis Litteris Apostolicis, novus Praelatus Referendarius possessionem accipit ab Eminentissimo Cardinali Praefecto Signaturae Apostolicae, in huius Oratorio, coram Excmo Secretario eiusdem Signaturae Apostolicae, Decano et Praelatis Votantibus, indutus roccheto et mantelletto. ratione quae sequitur: a) Apostolicas Litteras nominationis exhibet quas. Praelatus aliquis ex Votantibus, iussus ab Emlnentissimo Cardinali Praefecto, legit; b) professionem fidei facit ad normam canonis I. C. 1406; c) addit iusiurandum fidelitatis secundum praescriptam formulam; d) accipit impositionem bireti praelaticii ab Eminentissimo Cardinali Praefecto edicente: *Esto Praelatus Referendarius Signaturae Apostolicae;* e) admittitur ad amplexum Praelatorum adstantium; *f)* Decanus ve) alius ex Praelatis Votantibus in acta refert muneris occupationem, scriptoque subscribit Eminentissimus Cardinalis Praefectus cum Praelatis adstantibus; g) formula iurfslurandi a novo Referendario subsignata asservatur in Archivo Signaturae Apostolicae.

CXXXIX. Post initam muneris possessionem iuxta superiorem numerum, novus Praelatus Referendarius invisit quoque ceteros Eminentissimos Cardinales.

CXL. Munus Referendariorum inter dignitates ecclesiasticas computatur et perseverare simul potest cum
530 alia quavis dignitate ecclesiastica, Cardinalatu excepto./

2. — *Munera.*

CXLI. Munera Praelatorum Referendariorum describuntur in *Appendice ad Regulas servandas in iudiciis apud Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal.*

Ad eos spectat praesertim: a) referre de petitionibus quae fiunt ad obtinendam causae commissionem apud Sacram Rotam in prima instantia vel de aliis petitionibus quas Summus Pontifex Signaturae Apostolicae examinandas commiserit; b) cum Referendarius aliquis ab Excmo Secretario Sacri Tribunalis huiusmodi munus susceperit, intéressé debet Congressui secum ferens relationem de qua supra, scripto exaratam. In discussione vero partem habere potest et ius habet suffragii consultivi circa quaestiones dumtaxat quae respiciant *factum* de quo retulit; c) in qualibet ex causis quae proponi debeant Plenariae Signaturae, Praelatus aliquis Referendarius, quem Excmus Secretarius Sacri Tribunalis elegerit, referre debet *ex officio* de causa ipsa, iuxta regulas, et idem ad congressum admittitur ut respondere possit, si interrogatus fuerit, circa suam relationem.

3. — *Privilegia.*

CXLII. Referendarii dignitas secum fert dignitates et privilegia Praelati Domestici et Familiaris Summi Pontificis

CXLIII. Habitum gestant Praelati Domestici, iuxta nn. VII et IX.

CXLIV. Eximuntur ab Ordinariorum iurisdictione cum domicilium habent in Urbe," nec non a taxis solvendis pro litteris apostolicis quae, post acceptam Referendarii nominationem, in eorum favorem expediuntur.

CXLV. Gaudent privilegio Oratorii privati et altaris portatilis; fideles autem omnes qui ipsorum Missae assistant, praecepto de Missa audienda rite planeque satisfaciunt. Uti possunt semper et ubique Kalendario Romano.

CXLVI. In functionibus papalibus hastas ferunt baldachini sub quo Summus Pontifex incedit.

Haec quidem constituimus, edicimus, decernentes praesentes hasce Litteras Nostras, firmas, validas et efficaces semper esse ac fore, suosque plenos et integros effectus sortiri atque obtinere, ct illis ad quos spectant aut pro tempore quolibet spectabunt, in omnibus ct per omnia plenissime suffragari, sicque tenendum esse ac iudicandum. atque irritum fore et inane si secus super his a quolibet attentari contigerit. Non obstantibus, quatenus/ opus sit cann. 4, 10, 70 ss., 102 5 2 Codicis 521
I. C., privilegiis hucusque qualibet forma ct quovis modo Collegiis concessis, quae, sl et quatenus hac Constitutione non continentur, ut a limite diximus, plene revocamus, aliisque constitutionibus et ordinationibus et rescriptis Apostolicis, viva quoque voce datis aut propria manu signatis, vel qualibet firmitate alia roboratis et clausula quacumque vallatis, statutis, consuetudinibusque. ccterisque contrariis quibuscumque, etiam specialissima et individua mentione dignis, ils non exceptis, quibus forsan cavetur ne data privilegia ulla derogatoria clausula cessent

Datum cx Arce Gandulphl, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quarto, die quintadecima mensis Augusti, in festo Assumptionis B. M. V., Pontificatus Nostri anno tertiodeeimo—Fr. Thomas Pius O. P. Card. Bogciani. *Cancellarius S. R. E.* Ianuarius Card. Grantto Pignatelli di Belmonte, S. C- *Caeremonialis Praefectus.* Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicus.* Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

1915 *(Aci. Ap. Sed.,* VII. 325». " Paul. III. const. Debite *comiderattone.* 30 Iulii 1540. § *9 (BulL Rom.,* 4, I. 170; Si^us V. const *Quemadmodum,* 27 Sept. 1568. § 8 *(Bull Rom* . 4. IV. 241). * Paul. III, const. *Debita consideratione.* 30 Iulii 1340. § 7 *(Bull Rom..* 4. I. 174); Bened. XV. rescript. 27 Dec. 1918. η. β.

Adn. A. BENTLEY Jo CR 8 (1934) 417-418: J. CREU5EN ‹n NrT 62 (1935) 182-183: D. KURTSCHEID In ApoII. B (1935) 62-7). NotlilM deiunl In AAS.

1241

1934 AUG 31.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Superior ecclesiasticus missionis tenetur celebrari **MISSAM PRO POPULO**

31 açosto 1934

Nella Sua lettera in data 2 c. m. (n. 4008-34) IX V. Reverendissima sottopone al giudirio di questa Sacra Congregazione il dubbio, proposlo dal Superiore di Bellary. se il Superiore Ecclesiastico di una Mission· · nui iuris › sia tenuto, *ex iustitia.* ad applicare la Messa ‹ pro populo » seconde il can. 30«.

La risposta di questa Sacra Cong»Tgazk»ne è nffrrmatîva. per la ragionc che il · Superior Ecclesiasticus »

1 T c xin n. 12. « Decret. S. C. Caeren, 31 Dec. *1J30' M* Bened. XV, chirographum *Attentis apositls,* 23 Iunii

di una Missione « sui iuris » deve ritenersi come « Ordinario ». E' vero che il Codice, come ben fa notare l'E. V., non elenca tra gli Ordinari il < Superiore di Missione ». ma è da osservarsi che. sebbene la < Missio sui iuris » non possa dirsi, corne figura giuridica, una creazione posteriore al Codice, tuttavia poichè anche prima del Codice esisteva qualche Missionec sui iuris ». soltanto dopo la promulgazione del Codice si svolse e si è affermata presso la S. C. di Propaganda la prassi di erigere tali Missioni con territorio determinato e con proprio Superiore Ecclesiastico.—Carlo Salotti. Arciv. tit di Filippopoli. *Segretario.* Cesare Pecorari. *Sottosegretario.*

• Ad Delegaturo Ap. Indiarum Oneatilium: Syllogc n. 187.

1242

1934 NOV 9.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Nonnulla territoria africae non tenentur observare **DECRETUM s. OFFICII DE CAUTIONIBUS IN MIXTIS NUPTIIS PRAESTANDIS**

9 *novembre 1934*

Revrni Ordinarii territorium Nigeriae et de Cameroun mense septembri a. c. a Suprema S. C. S. Officii directe expostulaverunt an Decretum S. Officii « de cautionibus in mixtis nuptiis praestandis », die 14 ianuarii 1932 datum [LE 1071], applicari debeat in eorum territoriis ubi lex anglica viget.

Eadem Suprema litteris nuper datis circa propositum dubium sequens responsum dedit: Praedictos Ordinarios. servatis de iure servandis, postquam a contrahentibus cautiones ad normam can. 1061 obtinuerint, posse, ut antea, concedere dispensationem in matrimoniis mixtis, cum memoratum decretum non respiciat territoria in quibus ipsi iurisdictionem exercent ».—Petrus Card. Fumasoni Biondi. *Praef.* Carolus Salotti. Archiep. tit. Philipp., *Secr.*

• RR. Ordinarii» Vicariatuuro Apostolicorum de Onltsha-O-Aerri, Nigeriae Occidentalis. Oras Benlni. da Yaoundé, do Douala, de et Praefecturarum Aoostolicarum dc Bula, do los. de Bcnue di K«labar, do Kaduna: Sylioge n. 186.

1243

1934 NOV 15.-SC S. OFFICII. INDULT. PART.·

Quibus sub conditionibus dispensari soleat ab interpellationibus **FACIENDIS IN PRIVILEGIO PAULINO**

Dispensandi pro decem casibus coniugem fidelem supra interpellatione coniugis in infidelitate relicti, si quidem adhibitis prius, omnibus diligentiis (etiam per publicas ephemerides, ubi fieri possit) certo constiterit, saltem summarie et extraiudicialiter coniugem infidelem omnino reperiri nequivisse. Hanc facultatem Episcopus nemini subdelegaro potest, sed ipse per se exercere debet.

In singulis autem casibus expressa fiat mentio Apostolicae delegationis (C. 1057).

Ordinarius, his casibus expletis, S. Officio referat de circumstantiis in quibus, singulis vicibus, his facultatibus usus fuerit.

• Ordinari» Denveriensl, Prot. N. 2619/34: E. M. WOEBER. The Ir.Hrveltatot». Weihlnglon 1942. p. 132-133. Adn. E. M. WOEBER tra. «lt. p 131-133.

1244

1934 NOV 16.-SC S. OFF., DECR. AAS 26 (1934) 634

DrniUM CIRCA CAN. 2387 i 2 DE INDIRECTE inducentibus **ГN PECCATUM COMPLIC"ITATIS**

ln plenario conventu huius Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito feria IV. die 14 Novembris 1934. proposito dubio:

< An inter *indirecte inducentes,* de quibus in canone 2367, par. 2, Codicis iuris canonici, adnumerandic etiam sit confessarius qui sive intra sive extra confessionem sacramentalem, alicui persuaserit ln turpibui inter se patrandis aut nullum aut certe non grave inesse peccatum eumque consequenter, de aliis tantum sibi postea confitcntem sacramentaliter absolvit vel fingit absolvere ».

Emi ac Revrni Dni Cardinales fidei morumque integritati tutandae praepositi, omnibus mature perpensu, respondendum decreverunt:

« *Affirmative,* facto verbo cum Ssmo ».

Hanc vero Emorum Patrum resolutionem, in audientia R. P. D. Adsessori Sancti Officii die 10 eiusdem mensis et anni impertita, Ssffius D. N. D. Pius div. Prov. Pp. XI adprobare et suprema Sua auctoritate confirmare dignatus est ac publici iuris faciendam iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 16 Novembris 1934.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. A. BENTLEY In CR 9 (1935) 248; J. CREUSEN in NrT 62 (1935) 184-187; REGATILLO n. 879; S. ROMANI In Apoil S (1935) 72-85 et in ME 47 (1935) 78-82; A. VERMEERSCH in PrM 23 (1934) 165-166; IP 14 (1934) 297.

1245

1934 NOV 26.-S. PAEN., RESP. AAS 26 (1934) G43

Dubium super can. **934 § 2** de cessatione indulgentlksuj **OB ADDITIONEM, INTERPOLATIONEM ETC.**

Pluries a Sacra Paenitentiaria quaesitum est; Utrum verba can. 934 § 2 C. I. C. *indulgentiae* (orationibus adnexae) *penitus cessant ob quamlibet additionem,* detractionem vel *interpolationem* rigorose intelligi debeant de quibusvis additionibus, detractionibus vel interpolationibus an potius de iis tantum quae earumdem substantiam alterent.

Et Sacra Paenitentiaria, re mature perpensa, respondendum censuit: *Negative ad primam partem; affirmative ad secundam,* facto verbo cum Ssmo.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio divina Providentia Pp. XI in audientia habita ab infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiore die 24 vertentis mensis. Sanctitas Sua hanc Sacrae Paenitentiariae resolutionem approbare et confirmare dignata est eamque. ad fidelium tranquillitatem, publici iuris faciendam mandavit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Paenitentiariae Apostolicae, die 26 Novembris 1934.—L. Card. Lauri, Paenitestiarius *Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. P. BATTISTINI in EL 49 (1935) 189-190; A. BENTLET in CR 9 (1935) 65-66; J. CREUSEN in NrT 62 (1935) 188-1S9; REGATILLO n. 453: A. VERMEER5CH in PrM 23 (1934) 166-167; IP 14 (1934) 303.

1246

1934 DEC 12.-SC CONCILII, INDULT. PART.

Facultas recipiendi stipendium in missis binationis

Indultum sic reducit in sunimarium AKKR:

Kraft Apostolischer Ermachtigung durch die S. C Concilii vom 12. Dezember 1934. Nr. 10.413/34, gestattet der Hochwürdigste Herr Ordinarius auf weitere funf Jahre, das ist bis 31. Jànner 1940. dafl für die Bιπα-tionsmessen ein Stipendium genommen werden kann; dabei besteht aber die Verpflichtung. den auf den Priester entfallenden Betrag des Stipendiums (S. 1,50 wie oben) favore Seminarii aut alterius pii operis nn das Bischôfliche Ordinariat abzufuhren.

• Ordinario Linciensi, Prot. N. 10.413 34; AKKR 115 (1935) 489.

0 n t0 'L1NV
AHVMQII AHSU'MNtt VtQW tt UVW

1247

1934 DEC 15.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Facultas celebrandi missam pro populo cum stipendio in festis suppressis

InduUi *summarium ita refert AKKR:*

Kraft Apostolischer Vollmacht der S. C. Concilii vom 15 Dczember 1934, Nr. 10.444/34, gestattet der Hochwürdigstc Herr Ordinarius den Pfarrvorstànden hiemit für weitere fünf Jahre das ist bis 31. Jânner 1940, an *den abgeschafften Feiertagen* anstatt pro populo au/ ein *Stipendium* zu applizieren. jedoch *mit der Verpflichtur.g,* den auf den Priester entfallenden Teii des Stipendiums (gegenwârtig S. 1,50. gleichgiltig ob einestille heilige Messe, eine Segenmesse oder ein Amt gehalten wurde) favore Seminarii an das Bischôfliche Ordinariat abzufùhren. Die diesbezüglichen Listen gehen den hochwürdigen Pfarramtern regelmaflig im Jânner zu.

Im Reskript ist die Auflage angefügt: ... iîa tamen ut singulis diebus /estis suppressis una saltem *Missa applicetur pro cuncto dioecesis populo. Diese* eine heilige Messe für die ganze Diôzese an abgeschafften Feiertagen liest der Hochwürdigste Herr Ordinarius.

• Ordinario Linciensi, Prot. N. 10 444/34; AKKR 115 (1935)

1248

1934 DEC 15.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Facultas datur parochis celebrandi missam pro POPULO PER ALIOS SACERDOTES

Indulti summarium iuxta AKKR: Mit Reskrip vom 15. Dezember 1934. Nr. 10.443 34, hat die S. C. Concilii in terminis et forma praecedentis rescripti auf weitere fünf Jahre (das ist bis 15. April 1940) gestattet, dafl in den Pfarrkirchen der Diôzese Linz nach altem Brauch an Sonn und Feiertagen stets der *Hauptgottctdienst* als Missa pro populo applizierl werde, auch wenn ihn nicht der sonst persônlich verpflichtete Pfarrvorstand. sondern der Kooperator oder Hilfsprlester zelebriert (L. D. 1893. S. 138).

♦ Ordinario Lincîcnsî. Prot. N. 10.443/34: AKKR 115 (1935) 48)

1249

1934 DEC 17.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Circa stylum hinduisticum in ecclesiis Christianis

17 dlccnibrc *1931*

E' stato attentamente esaminato il rapporto 4150-34 dei 6 settembre corr. anno, nel quale l'Eccellenza Vostra domanda il parere di questa S. C. nella questione delTuso dello stile indu nella costruzione di chiese.

Questa S. C. non puo essere che favorevole, in linea di principio, ad ogni serio tentativo di adattare Tarte dei singoli popoli a scopi sacri. E' questa la tradizione coûtante del Cattolicismo, che. essendo la vera religione. è perciô religione universale, non è legata ad alcana forma particolare di cultura e apprezza, rispetta e cerca di santificare tutto ciô che di buono ogni civiltâ sa produire. E la S. C. di Propaganda fin dai suoi primi tempi dava istruzioni precise in questo senso (cf. Collect. 300); e sulla specifica questione dell'arte nazionale si pronunciava recentemente in modo deciso nella lettera ricordata anche daITE. V.. dei 15 luglio 1932. al Delegato Apostolico di Cina (LE 1108J.

Certo, quando dai principii generali si scende ai casi concreti, possono nascere perplessité e dissensi: in quanto, pur rimanendosi pienamente d'accordo sui principii, si puô non convenire sulTopportunité e sul modo di applicarli in date circostanze. E cosi *ben si* comprende come nella questione delTadattamento dello jtile indu alia costruzione delle chiese. non esista tra i missionari e tra i cattolici indiani unanimité di pareri e sian nate discussioni vivaci.

Questa S. C. è di opinione che un giudizio sicu.· e direttive prudenti in proposito possano dand solo dalle persone che conoscono perfettamente 11 modo di pensare e sentire delle popolazionl, e sappiano perciô prevedere quali ripercussioni psicologiche certe innovazioni porterebbero. Crede perciô che la questione debba essere discussa e risolta dalle autorité ecclesiastiche dellTndia d'accordo con Vostra Ecc.

In ogni modo, trattandosi di questioni che hanno un lato religioso e un lato artistico. sembra opportuno insistere presso gli Ordinari perché domandino sempre il parere anche di persone coite m arte.

Questa S. C. si augura che in tal modo si potrà, con prudente audacia, trovar la via a far sorgere uno stile indiano cristiano. Sarebbe. e TE. V. lo fa giustamente rilevare, una sensibile e perc ô assai efficace dimostrazione della universalité deiia Chiesa.—Pietro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto.* Carlo Salotti. Arciv. tit. di Filippopoli, *Segretario.*

* Ad Delegatum Ap. Indiarum Orientaliun:.· Syllo^e n. 138.

1250

1934 DEC 21.-PIUS XI, MP. AAS 27 (1935) 65-67

De commissione pro Russia deque lituroicis RITUS SLAVICI LIBRIS EDENDIS

PIUS PP. XI

Quam sollicita animi benevolentia in Russiarum populos feramur, ea non modo declarant, quae vel loquendo, vel scribendo protulimus, sed ea potissimum etiam quae in afflictae illius gentis bonum, occasione data, gessimus. Quodsi illae tantopere terrenarum rerum angustiae Nos habuere anxios, at tristi, qua eadem premitur, in genere morum calamitate multo quidem acrius affecti sumus; atque adeo eiusmodi detrimentis vel impensiore usque studio — pro facultate Nostra — solacium ac remedium afferre contendimus. Quam ad rem Nobiscum peculiari modo allaboravil Nostra, quam abhinc decem fere annos constituimus < *Commissio pro Russia* >; cui quidem per Litteras motu proprio datas negotia et causas demandavimus « quae ad Russos pertinent, sive ad cos qui ln patrio solo degunt, sive ad eos qui extorres procul domo versantur ·.' Uberes sane fructus ex actuosa istiusmodi apostolatus opera, opitulante Deo, colligi potuisse, per hoc haud mediocre temporis intervallum experti sumus, quandoquidem c Russis non pauci esuriunt et sitiunt iustitiam. Ad quod sanctissimum inceptum provehendum non parum contulit docilis ea magnaeque utilitatis alacritas venerabilis fratris Michaelis d'Herbigny, Episcopi titulo Iliensis. cuius hac in re singularis peritia, pastoralis industria. gencrosumque enituere studium. Attamen, cum adiutrix huius Praesulis desierit tamque' utilis opera, 66 itemque aliorum, quorum navitate iure meritoque nitebamur, cumque in dies augescat labor, novaque poscat proposita atque incepta, opportunum duximus ita huius operis ordinationem aptare, ut satius succrescentibus usque necessitatibus respondeat, utque omnia providentia sua ne careant.

Itaque, re mature perpensa, motu proprio ac certa scientia deque Apostolicae potestatis plenitudine statuimus ac decernimus ea tantummodo negotia et causas, quae ad Russos pertinent, qui in patrio solo degunt, f Commissioni pro Russia > reservare ac concredere, incolumi tamen Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali auctoritate ac iure ad normam canonis 257. Ut vero hoc tanti ponderis tantaeque gravitatis opus invigilantibus ac moderantibus immediate Nobis, prouti fieri potest, peragatur, statuimus ut « Commissio » eadem Sacrae Congregationi a negotiis ecclesiasticis extraordinariis adhaereat; cuius proinde qui a secretis est. < Commissionis » huius una simul praeses esto

Decernimus itidem ut apud Sacram Congregationem pro Ecclesia Orientali peculiaris constituatur « Sectio », iis quidem omnibus addicta, qui. ubicumque terrarum degentes, ritum slavicum (quem slavicumbyzantinum vocant» profiteantur, atque ideo iis quoque

1 Cfr *Acta Ap. Sed . 1900.* p. 153 [LE 9WJ

e Russiarum gente, qui extorres procul domo versentur, quique adhuc usque ‹ Commissioni pro Russia » sublidebantur. In hanc porro Sectionem adlegi poterunt, si res ferat. Consultorum munus obituri, nonnulli ex earum dioecesium Episcopi, in quorum dicione memoratus ritus usurpatur. Quae profecto omnia idcirco efficienda iubemus, quod sollicite vigilantcrque servatam volumus gloriosam Catholicae Ecclesiae *traditionem,* cuius in veritatis luce miro quodam modo rituum varietas renidet, quasi modulatae unius concentus voces, quae ad caelum ex terris efferuntur. Ii igitur filii Nostri, qui longe adhuc, proh dolor, e paterna domo aberrant, animadvertant iterum atque perpendant integram iisdem, si ad Nos redeant, facultatem fore sui cuiusque ritus splendorem incolumem prorsus asservandi. qui profecto ob aviti sermonis caeremoniarumque vetustatem felicissima ea tempora in mentem redigit, cum una fide, uno ovili unoque Pastore universus laetabatur Christianus orbis. Ac tantopere Nobis cordi est ut ritus slavicus-byzantinus servetur sospes, ut etiam — cum in comperto habeamus eos e filiis Nostris, qui hoc ritu utuntur, liturgicis indigere libris— Nobis decretum sit hoc genus libros, nulla interposita mora, esse in lucem edendos. Id igitur efficiendum concredimus Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali, quae in rei huiusmodi praeparatione curationeque illos accipiat consilii laborisque socios, qui praecipua, ln re tanti momenti, doctrina polleant, studiosaque
67 praestent voluntate./

Quae porro decernentibus Nobis in animo est, ut iterum indidem non modo filiis Nostris, qui ad ovilis unitatem rediere, sed iis etiam qui seiuncti a Nobis sunt, actuosa eniteat Catholicae Ecclesiae benevolentia, paternaque pateat sollicitudo Nostra.

Quaecumque vero a Nobis, hisce Litteris motu proprio datis, statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus. contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxi mensis Decembris, anno mdccccxxxiv. Pontificatus Nostri tertio decimo.—Pius Pp. xi

Ada. J. CREUSEM In HrT 62 (1935) 509-510; ME 47 (1935) 99-100.

1251

193-1 DEC 22.-PIUS XI, MP. AAS 27 (1935) 8-9

Instituitur coetus super consultationibus
TECHNICIS CIVITATIS VATICANAE

PIUS PP. XI

Avendo la Commissione per i Pubblici Lavori. da Noi istituita nell'anno 1929, esaurito, con pari sollecitudine che compctenza e merito, i compiti affidati alia medesima. Ia dichiariamo cessata.

Istituiamo una Consulta Tecnica. attribuendo alia medesima funzioni consultive e di sorveglianza in materia edilizia. Essa si compone di un Présidente e di quattro membri, da nominarsi da Noi. Il Segretario sarà eletto dalla Consulta fuori del suo seno.

Deve essere sentito il parere della Consulta Tecnica su tutti i lavori, sia di costruzione. sia dl straordinaria manutenzione. relativi agli immobili dl propriété della Santa Sede, situati nella Città del Vaticano o fuori dello Stato, ed in particolare agli immobili indicati negli articoli 13. 14, 15 e 16 del Trattato dei Latennw.

La Consulta Tecnica è tenuta, inoltre. a dare il suo parere su tutte le questioni che possono essere sottoposte alia medesima da Noi o dal Governatore dells Stato della Città del Vaticano.

L'assetto e la manutenzione degli immobili di propriété della Santa Sede, situati nella Città del Vatican o fuori dello Stato, sono affidati alla Direzlone Generale dei Servizi Tecnici dei Governatorato délia Città del Vaticano.

La Consulta Tecnica preparerà un Regolamento pe: l'esecuzione del presente Motu Proprio, da sottoporre alia Nostra approvazionc./ ›

Per la sistemazione, restauro e manutenzione delle opere d'arte. di propriété della Santa Sede. situate nella Città del Vaticano o fuori dello Stato, in particolare delle opere d'arte situate negli immobili indicati negli articoli 13, 14. 15 e 16 del Trattato del Laterano occorre il previo parere della Direzione Generale dei Monumenti. Musei e Gallerie Pontificie del Governatorato della Città del Vaticano.

I pareri della Consulta Tecnica. e quelli della Direzione Generale dei Monumenti, Musei e Gallerie Pontificie devono esserCi sottoposti.

Qualsiasi disposizione contraria al presente Nostro Motu Proprio è abrogata.

Dato dai Nostro Palazzo Apostolico Vaticano, addi ventidue dei mese di dicembre. Vanno millenovecentotrentaquattro. tredicesimo dei Nostro Pontificato.—Pits Pp. xi.

1252

1934 .....-SC RELIGIOSORUM, NOTIF. PART.·

Denegatur facultas dispensandi super defectu curriculi
THEOLOGICI AD ORDINES SACROS

Notitiem denegati indulti his verbis communicabat Rrcnsj P. *Procurator Generalis O. F. M.* qui et *mentem S. C. Religiosorum in materia aperiebat:*

Procurator Generalis Ordinis, sub die 10 februarii 1934, a S. Sede benignam prorogationem imploravit Rescripti diei 7 maii 1924, quo ad decennium concedebatur ut clericis Ordinis nostri Subdiaconatus conferri posset expleto primo S. Theologiae anno, Diaconatus expleto secundo. Presbyteratus vero expleto tertio, non obstante praescripto Can. 976 C. I. C.

Sacra vero Congregatio, mature perpensis precibus eidem porrectis, respondendum censuit: ‹ Non expedire ».

Si forte igitur Provinciales Moderatores interdum praefata dispensatione pro suis clericis indigent, in singulis casibus ad S. Sedem, per Ordinis Procuram. recurrere debent, cum generalis dispensatio ne Provinciis quidem concedatur.

Advertendum tamen est. S. Congregationem non amplius gratiam indulgere pro Subdiaconatus vel Diaconatus anticipatione, separatim a Sacerdotio. Dispensatione vero obtenta pro admissione ad Presbyteratus Ordinem expleto tertio anno curriculi theologici, concessa quoque intelligitur dispensatio pro Subdiaconatu atque Diaconatu, ita ut opportuno tempore rite anticipari valeat eorumdem collatio.

* Ordini Fratrum Minorum: AOFM 53 (1934) 351.

1OV44 CàRKOU. UNIVERSITY 1.ïβKAï·H CLEVELAND. QI «O

ANNUS 1935

1253

1935 **IAN 7.-SC RELIGIOSORUM, DECR. PART.·**

Statuitur ut in posterum sorores dominicae **PRUL1ANENSES VOTA SOLEMNIA EMITTANT ET LEGES CLAUSURAE PAPALIS RITE OBSERVENT**

Quum Moniales Monasterii Beatae Mariae « de Prouillc », dioec. Carcassonen. Ord. Praedicat, ab Apostolica Sede petierint facultatem emittendi vota sollemni et observandi Clausuram Papalem, Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, in Congressu diei 29 Decembris 1934, audito voto Exemi Ordinarii Carcassonen., reque mature perpensa, statuit ut in posterum in praefato Monasterio emittantur vota sollemnia et leges Clausurae Papalis rite observentur praemissis votis temporariis ad normam Can. 574 C I. C.. dummodo Moniales rite noscant obligationes votorum sollemnium et Clausuram Papalem custodiant ad tramitem Instructionis editae die 6 Februarii 1924 ILE 567], et provisum sit pro congrua Monialium sustentatione. Hisce concurrentibus adiunctis, Excmus Ordinarius per se vel per Delegatum, nomine Sanctae Sedis professionem votorum sollemnium Antistita praefati Monasterii accipiat Antistita autem professionem sollemnem aliarum Monialium quae saltem per triennium iam in votis extiterint.

Si quae ex praesentibus Monialibus sint quae nolint sese votis sollemnibus obstringere, liberum eis sit in votis simplicibus perpetuis permanere sed ipsae bene noverint se stricta obligatione teneri observandi adamussim leges Clausurae Papalis.

Committitur demum Excnio ac Rovino Ordinario ut praesens Decretum, quatenus de adimpletis conditionibus sibi constet, in praefato Monasterio publicare faciat et de peracta publicatione documentum asservetur in Archivo Monasterii, ac exemplar eiusdem Decreti ad Sacram Congregationem transmittatur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 7 Ianuarii 1935.—Fr. Al. H M. Card. Lepicier. O. S. M., *Praef.* Vine. La Puma, *Secr.*

• OrdinJ Praedicatorum, Prot. N. 8883/34: AOP 43 (1935) 6546.

1254

1935 **IAN 12.-SC CONC., DECR. AAS 27 (1935) 145-154**

Decretum: de catechetica institutione **IMPENSIUS CURANDA ET PROVEHENDA**

Provido sane consilio catholica Ecclesia, veritatis divinitus revelatae custos et magistra, officio et munere suo sanctissimo perfunctura, inde ab initio, illud, inter cetera, sibi faciendum censuit, ut initiandis Christo Domino et in eius disciplina instituendis hominibus, praesertim pueris et rudioribus, caelestis sapientia, ad salutem aeternam necessaria, doctoris legitimi opera ac ministerio, catechetice traderetur.

Et prudenter id quidem. Cum enim omnis Christiani hominis scientia comprehendatur divini Redemptoris sententia: *haec est vitae aeterna ul cognoscant te* solum *verum Deum et quem misisti lesum Christum,* ea scientia, recte et apposite, catechetica institutione conte linetur, per quam de Deo/ ipso, de lesu Christo eiusque doctrina ac disciplina, audientibus, pro sua cuiusque aetate, ingenio, conditione, proponitur et explanatur summa; qua profecto tradita atque illustrata, nihil fere fidelibus aptius ad recte credendi recteque agendi certam firmamque normam assequendam desiderari potest

Quare fit, ut catechetica institutio in catholica Ecclesia habita sit et habeatur veluti vox illa, qua divina Sapientia clamitat in plateis: si quis *est parvulus veniat ad me;* sicut lucerna illa lucens in *caliginoso loco donec lucifer oriatur;* tamquam *semen* et *fermentum* illud *euangelicum,* unde tota germinat et confovetur Christiana vita: ex ea nempe fidelis quisque, lucem divinae veritatis, normam divinae legis, subsidia divinae gratiae feliciter mutuatus, potest quae agenda sunt videre, et ad implenda quae viderit, convalescere. Quae quidem religiosa institutio, cum omnibus magnam afferat utilitatem, tum certe puerilem atque adolescentem maxime iuvat aetatem, utpote quae spem posteri aevi contineat Puerorum igitur atque adolescentium in primis curanda atque urgenda est catechetica institutio, praesertim si incidat aetas, in qua ob latius diffusum sciendi studium, ob multiplicatam discendi facultatem, ob aptiorem rerum addiscendarum rationem, puerorum atque adolescentium civilis anticipetur et provehatur educatio; absonum quippe est, in tanto apparatu doctrinarum et ardore discendi, negligere vel praetermittere scientiam Dei et maximarum rerum quae religione continentur.

Institutione vero ac doctrina puerorum atque adolescentium catholica salutem quoque contineri reipublicae, planum est Plurimum enim interest civitatis aeque ac religionis, si cives cum mere humanae doctrinae et civilis educationis praeceptis simul Christianos hauriant spiritus.

Ex quo plane intelligitur, quam amanter non minus quam sapienter, Ecclesia, catholicae veritatis et disciplinae magistra, personam Cristi suscipiens, vehementer clamet: *Sinite parvulos venire ad me el ne prohibueritis eos; talium est enim regnum Dei.*

Quae omnia cum probe animadverterent ac sentirent Romani Pontifices, catholicae fidei summi magistri ac duces, nullo tempore siverunt, ut ipsorum vigilantia et diligentia in hac parte deesset

Ut antiquiora mittamus, huius rei testimonum luculentissimum, postremis hisce temporibus, exstat in litteris encyclicis *L r.* Pii Pp. X *Acerbo nimis* diei 15 Aprilis 1905 [ASS 37 (1904-05) 613-625], in quibus Pontifex vigilantissimus, catechesis descriptis utilitatibus, ipsi plane propriis, iure colligit non alia de causa elanguescere atque esse paene intermortuam nostrae aetatis fidem, nisi quia doctrinae Christianae tradendae, vel persolvatur negligenter, vel praetermittatur officium. Quapropter leges fert, quibus doctrina ipsa cum pueris puellisque. tum adolescentibus, tum denique aetate provectis tradatur./

Quas quidem leges in canones redactas fere exhibet Codex iuris canonici, in quo (lib. HI. tit. XX, cap. I) tota de institutione catechetica, in universa Ecclesia servanda, proposita et ordinata est disciplina.

Latis vero a Codice legibus advigilandis iisderr.que pro opportunitate urgendis. Pius Pp. XI Motu proprio *Orbem catholicum* diei 29 Iunii 1923 [LE 514) *Officium catechisticum* penes hanc Sacram Congregationem Concilii instituit, cuius est universam in Ecclesia catholica actionem catechistfcam moderari et provehere.

Summorum Pontificum iussis el adhortationibus concinuerunt Episcoporum sollicitudines, qui vel in plenariis aut provincialibus Conciliis, vel in Synodis dioecesanis, vel in Congressibus catechisticls» sive dioccesanis sive nationslibus. institutionem catechisticam pressius ordinare studuerunt.

At, his non obstantibus feliciter ubique coeptis, ex eorumdem Episcoporum relatis multa adhuc superesse constat, quae doctrinae Christianae tradendae vim et effectum impediunt. Et in primis lugenda sane est parentum incuria, quorum plures, res divinas ipsi ignorantes. religiosam liberorum institutionem parvi vel nihili faciunt. Quod grave profecto est, cum, parentibus negligentibus vel adversis, nulla fere spes sit fore ut filii religiose erudiantur.

Quae quidem res gravior evadit ubi, ut in nonnullis nationibus fit, ob partium certamina ius Ecclesiae in Christianam puerorum institutionem vel in discrimen adducitur, vel denegatur. Nam parentes, ignavia detenti. vel mobilitate animi, vel rebus ipsis pressi, neque iniquis legibus obsistunt, neque filiis catechizandis ullam curam sollicitudinemque impendunt

In regionibus vero ubi catholici cum acatholicis simul vitam degunt, neque cum iis mixta inire matrimonia dubitant, ex communi coniugum consuetudine plerumque id fit ut in rerum divinarum contemptum ipsi liberique prolabantur, vel a fide recedant.

Accedit ipsa puerorum adolescentiumque desidia, qui aliis distenti curis, atque ludis et corporum exercitationibus allecti, vel ad profana spectacula, in quibus non raro mores relaxantur, diebus praesertim festis adducti, catechisticam institutionem paroecialem frequentare negligunt, adeo ut a prima iam aetate incipiat et in dies ingravescat illa, quam maxime conquerimur, rerum divinarum oblivio et neglectus.

Quae oblivio, qui neglectus, eo maius fidei detrimentum inferunt, quod exierunt in mundum lupi rapaces. non parcentes gregi, subintroierunt pseudo-doctores. qui vel atheismo vel neo-ethnicismo addicti, humanisque commentis et deliramentis indulgentes, scriptis et opera, callide catholicam fidem in Deum, in lesum Christum, in ministerium Ecclesiae evertere conantur; quibus ii omnes accedunt, qui infausti protestant.«sini propa/gandi studio incensi, doctrinae pietatisque christianae speciem praeseferentes. incredibile est quam facile catholicae doctrinae nescios et indigos, ipsosque fideles simplices et incautos decipiant. li#

Quae quidem incommoda, quamvis iis obsistant curis iam plur;mis Episcopi aliique animarum curatores, non exinde tamen et hanc Sacram Congregationem levant onere eorum diligentiam iterato excitandi, nec cos ipsos eximunt, quin semper maiores conferant sollicitudines in id unde ovium sibi commissarum sempiterna salus pendere dignoscitur.

Quam ob rem huic Sacrae Congregationi opportunum visum est omnes, ad quos spectat, novis urgere stimulis, elsdcmque quaedam praescribere, quaedam vero indigltare. quibus servatis, spes est fore ut catechetlca institutio in melius provehatur.

Primo, igitur. Episcopi, pro iure et officio gravissimo sibi commisso, ad curam et diligentiam quam antehac in rem catccheticam conferre consueverunt, maiorem, in eiusdem incrementum, addant operam industriamque suam: quare, ad normam canonis 336 $ 2, « curent... ut fidelibus, praecipue pueris ac rudibus. pabulum doctrinae Christianae praebeatur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur »; cumque ex praescripto canonis 1336» « Ordinarii loci sit omnia in sua dioecesi edicere quae ad populum in Christiana doctrina instituendum spectent ». Ordinarius qu<sque perpendat in Domino quid providendum, quid praescribendum supersit pro opere hoc sanctissimo et maxime necessario. quove pacto id quod vult facilius consequi ct efficere possit, animadversurus, si casus ferat, in négligentes vel renuentes paenis ecclesiasticis ad normam canonum 1333 5 2. 2182; delaturus vero diligentibus praemia, quatenus denunciet. in paroeciis aliisque beneficiis conferendis, plurimum apud se ponderis et momenti habiturum studium ct diligentiam in opus catrehismi tradendi collatam.

Parochi deinde ceterique curam habentes animarum meminerint semper institutionem catccheticam fundamentum esse totius vitae Christianae, ad camque rite tradendam omnia eorum consilia, studia, labores esse referenda. Integre, igitur, servent ct ad effectum deducant quae in canonibus 1330. 1331. 1332 praescripta «unt. et omnia, maxime hac in re, omnibus efficiantur, ut et omnes Christo lucrifaciant, et selpsos fideles ministros ct dispensatores mysteriorum Dei probare possint. probe considerantes quibus lacte, quibus solidiore cibo opus sit ; nc singulis ea doctrinae alimenta praebeant. quae spiritum augeant, ita ut Christianus ¦hoc ea quae ad religionem pertinent, non ignoret mod:, nec ea veluti hereditario more transmissa tantum teneat. sed ita habeat cognita atque perspecta, ut & et ceteris fructificare possint./

Quo in ministerio sanctissimo, ad normam carxca 1333 § 1, « parochi operam adhibeant clericorum, h paroeciae territorio degentium, aut etiam, si ¦iecti; sit. piorum laicorum, potissimum illorum qui In pius *sodalitium doctrinae Christianae* aliudve simile in paroecia erectum adseripti sunt ». Qui omnes, sive vocat, sive iussi. libenter, imo laetissimo animo, operam suar adiutricem in rem conferant, ut hilares datores qtw diligit Dominus.

Nec vero operi tam salutari, tam Deo grato. tia animarum bono necessario desit, ad normam canona 1334. religiosorum auxilium, si ab Ordinario loci ct illud requisitum; iidemque religiosi, vocati, laetentur, imo vocari se cupiant, ut etiam in hac parte domidd agri, ubi messis multa, operarii autem pauci, de animarum salute bene mereantur.

Postremo parentes et qui parentum loco sunt, a quibus in re de qua agitur efficax auxilium et praesidium est exspectandum et expetendum, meminerint se ex canone 1113 « gravissima obligatione teneri prolis educationem tum religiosam et moralem, tum physicam et civilem pro viribus curandi ». cui quidem obligation ex canone 1335 satisfacere debent efficiendo ut liberi catechetica institutione erudiantur, et ex canone 1372 f 2 curando chnstianam eorumdem educationem.

Haec omnia quae summatim complexi sumus, suzt ea quidem iam nota atque perspecta, at e mente re excidat sententia: *repetita iuvant,* maxime cum de re agatur, de qua numquam satis.

Quo vero eadem ipsa facilius in toto Orbe terrarum in effectum deducantur, haec Sacra Congregatio, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, in omnibus dioecesibus exsequenda mandat quae sequuntur:

I. In singulis paroeciis, praeter confratcrnitato sanctissimi Sacramenti, *sodalitium doctrinae chriifcnae,* idque ceterorum princeps, ad normam canonis 711 § 2 instituatur, omnes quot sunt idonei catechismo edocendo et fovendo complectens, ludi magistros in prmns. puerorum erudiendorum disciplinam callentes.

IL Item in singulis paroeciis, ad normam litterarum circularium huius S. Congregationis ad Ordinarios Italiae diei 23 aprilis 1924 [LE 592] *scholae catechisticat paroeciales,* si nondum exstent, constituantur, in quibus. parochis ipsis praesidibus, statuta methodo, pueh adolescentesque divinae legis ac fidei rudimenta addiscant. Qua in re. ut gravis, quantam ante memoravimus. excutiatur desidia parentum existimantium catechismo paroecia!i frequentando liberos suos non teneri eo quod domi vel in publicis scholis religiosa instituts» tradatur, haec diligenter servanda erunt:

a) ad Sacramenta paenitentiae et confirmationis rite suscipienda parochi pueros ne admittant, ad praescriptum canonis 1330, qui congruam institutionem catechisticam non sint assequuti ad nonnam decreti S. Con/gregationls de Sacramentis diei 8 Augusti 1911 £ [AAS 2 (1910) 577-5831; eosque. cum primam Communionem receperint, perfectius ac uberius catechism? excolere satagant ;

b) iidem parochi, concionatores, confessarti et ecclesiarum rectores, in hoc toti incumbant ut parentes praesertim moneant de gravi qua tenentur obligatione curandi < ut omnes sibi subiecti vel commendati catcchetica institutione erudiantur » (can. 1335). In rem Benedicius XIV in litteris encyclicis *Etsi* minime diei 7 Februarii 1742 ¦ 7: « Constat etiam ipsum Episcopum posse ac debere sacris oratoribus quam diligentissime commendare, ut pro concione in parentum aures animosque ingerant, sua intéressé mysteriis nostrae religionis susceptam prolem imbuere; et si ad id minus idonei fuerint, filios in ecclesiam adduci oportere, in qua divinae legis praecepta explicantur » [CICF n. 324):

c) item totis viribus parochi curioncsque contendant ut pueri ad catechismum paroecialem frequentandum alacri animo allidantur iis mediis quae aptiora videantur, v. g.. pro pueris Missam singulis diebus festis de praecepto celebrando, certamina catecbistca. propositis praemiis, indicendo, atque moderata honestaque oblectamenta et industrias adhibendo;

d) postremo, parochi sedulo curent ut. tempore visitationum pastoralium, pueri ad periculum subeundum

CARROLL UNIVERSITY
CLEVI-J ANE ND. 01 ‹,

scientiae suae coram Episcopo se praeparent, qui, hanc occasionem nactus, iis quae in institutione religiosa paroeciali corrigenda, vel emendanda, vel laudanda viderit, opportune consulat.

III. Ne autem institutio religiosa, pueris tradita, aetate progrediente, oblivioni detur, et c quia compertum est non solum adolescentulos. illosque qui confirmata sunt iam aetate, in divinarum rerum ignoratione versari, sed etiam viros, ipsosque senes salutaris doctrinae esse omnino expertes, vel quia nunquam illam perceperunt, vel iamdiu perceptam paulatlm delevit oblivio » (Bened. XIV, l. c., § 8.). locorum Ordinarii sedulo vigilent ut praescriptum canonis 1332 a parochis sancte servetur, quo ;..i tenentur < diebus dominicis aliisque festis de praecepto. . catechismum fidelibus adultis, sermone ad eorum captum accommodato, explicare ». — « Qua in re », ut Pius X mandavit in memoratis litteris encyclicis *Acerbo nimis,* « catechismo Tridentino utentur, eo utique ordine ut quadriennii vel quinquennii spatio totam materiam pertractent quae de symbolo est, de sacramentis, de decalogo, de oratione, et de praeceptis Ecclesiae ». itemque de consiliis euangelicis, de gratia, de virtutibus, de peccatis et de novissimis.

Praeter haec, ab omnibus servanda, eadem S. Congregatio nonnulla media locorum Ordinariis indigitare opportunum censet, quae, experientia teste, ad optatum
151 finem apta visa sunt, ut eadem vel saltem aliqua in/ sua quisque dioecesi iidem Ordinarii, pro rerum locorumque adiunctis, adhibenda curent Quapropter:

1. Quemadmodum iam in Italia provisum est per litteras huius S. Congregationis diei 12 Decembris 1929 (LE 936], *Officium catechisticum dioecesanum,* si fieri poterit, locorum Ordinarii instituant, quod, ipsis praesidibus, totam rem catechisticam in dioecesi moderetur. Huius Officii praecipua munia erunt curare:

a) ut in paroeciis, in scholis et in collegiis doctrina Christiana iuxta formam ab Ecclesia traditam, et ab iis qui sunt idonei recte doceatur;

b) ut, statis temporibus, habeantur *coetus catechistici* aliique pro scholis de religione conventus, de quibus in decreto huius S. Congregationis diei 12 Aprilis 1924 (LE 589], ad perquirenda media institutioni catechisticae provehendae aptiora;

c) ut peculiares *series lectionum de religione* quotannis indicantur ad eos plenius perfectiusque excolendos, qui doctrinam Christianam et in paroecialibus et in publicis scholis doceant

2. Idoneos quoque singulis annis *Sacerdotes visitatores* eligere Ordinarii ne omittant, omnes in dioecesi scholas de religione inspecturos, qui de religiosae institutionis in iisdem traditae exitu, incrementis vel defectibus accurate referant. Ad rem Benedictus XIV <Loc. rit., § 16.1: « Plurimum quoque ad Christiani populi institutionem conferre poterit, si Visitatores eligantur, quorum alii civitatem, alii dioecesim lustrantes. omnia sedulo inquirant, ut certior factus Episcopus, pro meritis cuiusque pastoris, aut praemia decernat, aut poenas ».

3. Ut autem in religiosam institutionem populus Christianus interdum animum praecipue convertat, dies *catechistica,* si nondum in usu sit, in singulis paroeciis instituenda curetur, in qua *festum doctrinae christianae,* maiore qua fieri potest solemnitate, celebretur. Hac occasione:

a) fideles in ecclesiam paroecialem convocentur, ut S. Eucharistia refecti, preces effundant ad uberiores Impetrandos divinae doctrinae fructus;

b) peculiaris sermo populo habeatur de catechet.'cae institutionis necessitate, quo parentes praesertim moneantur ut filios eandem edoceant» atque ad catechismum paroecialem mittant, divinum praeceptum memorantes: *erunique verba haec quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo, et narrabis ca filiis tuis (Deut.*. VI, 6);

c) in vulgus distribuantur libri, libelli, folia, aliaque id genus, ad rem apta ;

152 d) collecta fiat ad opera catechistica provehenda.'

4 In locis praesertim ubi ob penuriam cleri, muneri doctrinam Christianam docendi clerus ipse facere satis non possit, *idoneis catechistis* utriusque sexus in parochorum auxilium providere Ordinarii satagant, in paroecialibus vel in publicis scholis ipsisque in dissitis paroeciae locis religiosam institutionem tradituris. In his principem locum teneant quotquot consociationibus Actionis *catholicae* sunt inscripti, quae multa iam hac in re et laude digna perfecerunt, et quarum nonnullae, optimo quidem consilio, in suis statutis lectiones de religione quotannis habendas lusserunt, quibus intéressé omnes socii teneantur.

Item huic muneri ne desint quotquot sunt socii aliarum consociationum et sodalitatum catholicarum, et potissimam sodalitates religiosae utriusque sexus quae iuventuti instituendae sunt deditae, quas ita alloquitur Ssmus D. N. Pius Pp. XI in memorato Motu proprio *Orbem catholicum:* « Illud etiam magnopere cupimus in praecipuis quibusque sedibus religiosarum sodalitatum quae iuventuti instituendae sunt deditae ibi. praesidibus ducibusque Episcopis, scholas aperiri, delectis ex utroque sexu adolescentibus, qui accommodato studiorum curriculo formentur, iidemque, facto periculo scientiae suae, rite renuntientur habiles ad magisterium doctrinae christianac historiaeque sacrae et ecclesiasticae obtinendum ». Quod profecto fiet, sl in scholis et collegiis catholicis, inter res pueris adolcscentibusque addiscendas, principem locum habeat, ut ratio ipsa suadet et postulat, institutio religiosa, quae et a sacerdotibus docendo peritis, et apta instituendi ratione tradatur.

Si haec media et industriae adhibeantur, si huic muneri quo nihil est sanctius, nihil magis necessarium, omnes quibus onus est strenuo constantique animo incumbant, sperandum iure est populum Christianum, ab errorum insectationibus sancta et incorrupta doctrina continenter munitum, populum acceptabilem sectatorem bonorum operum exstiturum esse, atque salutares effectus percepturum, quos Romani Pontifices in salutem animarum non semel auspicati sunt Postremo, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI. haec S. Congregatio Episcopis universis mandat ut singulis quinquenniis, hac in re derogando memorato Motu proprio *Orbem catholicum,* de catechctica in eorum dioecesibus institutione ad eandem S. Congregationem accurate referant, iuxta quaesita quae sequuntur, et eodem servato ordine qui est in canone 340 § 2 Codicis I. C. quoad relationem ab Episcopis faciendam super statu dioecesis sibi commissae.

Datum Romae, in festo Sacrae Nazarethanae Familiae, die 12 Ianuarii anno 1935.—L Card. Serafini. *Praef.* I. Bruno, Secr./ 153

QUAESITA DE DOCTRINA CHRISTIANA TRADENDA

T. - Pho pueri»

a) *In paroeciis:*

Q. 1. Quinam sit in singulis paroeciis numerux puerorum, ct quinam cx his catecaistiCam institutionem frequentent

Q. 2. quanam diligentia parochi munus pueros religiose erudiendi adimpleant, et quinam hoc munus negligent.

Q. 3. an in nsdem paroeciis institutae sint *scholar paro·-ciateJ,* quonam exitu, el quanam methodo doctrina Christiana in his edoceatur;

Q. 4. an et quomodo presbyteri alitquc clerici. in territorio paroeciae degentes. par<chum in doctrina Christiana tradenda adiuvent; quinam sint forte recusantes ve! négligentes :

Q. 5. an religiosi ct religiosae parochum in pueris catechismo excolendis adiuvent: quinam sint forte négligente·· vel recusantes.

Q. 6. nn sodalitium *doctrinae chrUtiGr.cs* xinculU (n paroeciis constitutum sit, ct quanam ratione parochum eoad;Iivet in doctrina Christiana pueris trudenda;

Q. 7. an aliae sodalitates Laicorum ct praesertim Actionis Catholicae, in eodem munere parochum adiuvent.

Q. 6. an *Officium* cafechUticum in dioeces. vel aliud simile institutum slL vel institui possit ;

Q. 9. an ct quomodo dic» *catcch*Utica celebretur

Q. 10. an et quonam fructu coetu» cctcchwtici, altjvi pro scholis de religione conventus habeantur;

Q. 11. an el quaenam media adhibeantur ad svIrrtijjn tum parentum tum filiorum excitandam ut mtechiAmum paroecialem hi frequentent;

Q. 12. an et quacnam impediant uterlores devtrina chrtstianac tradendae fructus; quinam In hac rv abusus irrepserint, r! quaenam ad ros amovendo media adhibeantur. vel adhiberi possinL

b) *In* scholia et colicçiU ccthotiru

Q. IX Quotnam sint «cholae ct collecta c.v.holies uuius que sexus. praesertim noviter instituta, sub moderatione cleri saeculari» ve! religiosi aut sororum religiosarum ;

Q 14. quot sint tn singulis scholis vel collegit catholicis alumni interni vel externi;/ !M

Q. 15. quzties in hebdnmadi. quanam methodo ct profectu. religiosa instituti j Lt his edoceatur;

Q. 16. ḋu^nr conrulendum sit cidem institutioni efficacius utiliusque p.-cveher.die.

c) In scholis *publicis.*

Q. IT. An. in cuibusnam publicis scholis, ct quonam fructu doctrina Christiana tradatur;

Q. 18. an. qua ratione, et in quibusnam scholis publicis institutio religiosa auctoritati ct inspectioni Ecclesiae sublidatur;

Q. 19. quibusnam in publicis scholis, et quanam de causa. doctrina Christiana non tradatur; atque quomodo horum alumnorum religiosae institutioni consulatur;

Q. 20. an ct quaedam media adhibeantur, vel adhiberi possint ut In publicis scholis doctrina Christiana tradatur.

U - Pro adultis

Q. 21. An. ct quando, praeter consuetam homiliam. catechetica institutio adultis a parschis impertiatur;

Q. 22. qua diligentia, quanam methodo et quo tempore parochi hoc munus adimpleant:

Q. 23. an fideles in singulis paroeciis institutionem religiosam frequentent, ct quonam exitu;

Q. 24. quaenam media, pro locorum temporumque adiunctis. magis idonea existimentur ad uberiorem adultorum religiosam institutionem obtinendam.

Adn. J. CREUSEN h NrT 62 (1935) 1084-1037; E. FRANCIA In Apoll. 8 (1935) 350-351; PrM 24 (1935) 137-139.

ïU vft CftRVttiLV UNIVLRSHY LWRZutt CLEVELAND. OHIO

1255

1935 IAN 15.-SC RITUUM, NORMAE. AAS 27(1935)58-59

De Postulatorrs Litteris conficiendis

Quum non unus Sacrorum Antistes apud hanc Sacram Congregationem dubia aut etiam querimonias recenter moverit circa postulatorias litteras quas Causarum actores pro Servis Dei Beatificandis, passim ad Ordinarios locorum signandas mittunt iam ex integro confectas, et saepe etiam typis impressas, ne quis irrepat abusus atque ut omnis amoveatur anxietatis causa, opportunum visum est Sacrae huic Congregationi in mentem eorum omnium, quorum interest, canonica hac super re praescripta revocare, quemadmodum et de postulatoriis litteris circa Missarum et Officiorum extensionem sive ad universam Ecclesiam sive ad particularia loca.

5 1 - De *postulatoriis litteris pro Servorum Dei Causis introducendis.*

Canon 2077 Codicis iuris canonici statuit: c Litterae Postulatoriae, quibus personae insigniores in dignitate sive ecclesiastica sive civili constitutae, vel personae morales expostulant a Summo Pontifice ut Causae Beatificationis alicuius Servi Dei manus apponatur, utiliter exhibentur, dummodo sponte et ex propria scientia datae sint ›.

Porro insigniores personae habendae sunt Emi ac RevAi DD. Cardinales, Exmi ac RR. Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates nullius dioecesis, Ordinum seu Congregationum Supremi Moderatores, ceterique Praelaii seu e saeculari clero seu regulari: Supremi nationum Moderatores aut Administri, civitatibus aut Provinciis Praepositi, similique auctoritate praediti. Personae autem morales praecipue sunt: Episcoporum Concilia. Capitula seu Clericorum Collegia. Ordines seu Religiosae Congregationes utriusque sexus, Confraternitates. pia Sodalitia, et cetera huiusmodi: item Nationum legiferi coetus. Provinciarum aut Civitatum administrativa consilia. Studiorum Universitates, Advocatorum, Medicorum, etc. Associationes similesque spectabilis coetus.

Horum postulationes ‹ utiliter exhibentur, dummodo, ait Codex, sponte et ex propria scientia datae
59 iint »./

His autem praescriptis ut minus consentaneus declaratur invalescens usus ut postulatoriae litterae ab ipsis actoribus ex integro exaratae ac saepe typis impressae large diribeantur ad subsignationes colligendas, nulla aodita solida rei informatione. Actores Itaque, si tales postulatorias litteras obtinere velint, opportune Servi Dei vitam a probato auctore conscriptam, aut alia apta documenta exhibeant, modeste rogantes Episcopos aliasque idoneas personas, ut, certa sibi rei notitia comparata, si id sibi visum fuerit, postulatorias litteraj Summo Pontifici aut Sacrae Rituum Congregationi transmittant propriis quantum fieri potest verbis sententiisque concinnatas.

§ 2 - De *postulatoriis litteris pro obtinendo Ojficio cum Missa alicuius Sancti vel Beati* pro particulari *dioecesi vel ecclesiastica provincia.*

In his litteris Sanctae Sedi exhibendis prae oculis est habendum Sacrae Rituum Congregationis decretum. Leone XIII probante, die 13 Iulii anno 1896 latum [ASS 29 (1896-97) 41-44], quo sancitur:

1. Exhibitae nobis positiones Sanctos Beatosve tantummodo spectare debent in Romano Martyrologlo conscriptos, aut publico cultu a Sancta Sede decreto vel confirmato iam diu fruentes. At vero semper speciali proprii Episcopi commendatione opus est; qui etiam, si exquiratur, sui Capituli Cathedralis consensum alligabit

2. Ad ceteros Sanctos Beatosve quod attinet, etsi longo iam tempore publico fuerint cultu honorati, cum Officio et Missa propria, necesse est ut iuxta communes regulas eorum cultus ab Ecclesia comprobatus et confirmatus sit. antequam Officium ipsum ac Missa permittatur.

5 3 - De postulatoriis litteris pro *obtinenda alicuius festi ad universam Ecclesiam extensione.*

Normae eaedem, quae in prima et secunda paragrapho descriptae sunt, pro postulatoriis litteris quibus Romanus Pontifex ut aliquod festum ad universam Ecclesiam extendat rogatur, sunt quoque servandae.

Quapropter, descriptis casibus occurrentibus, Revmi Ordinarii, sponte et ex propria scientia postulatorias litteras, si sibi visum fuerit exarent, habitôque sui Capituli consensu, si de Officio et Missa obtinendis agatur. ad Sacram Rituum Congregationem has mittant

Romae, ex Secretaria S. Rituum Congregationis, die 15 Ianuarii 1935.—C. Card- Laurenti, *Praef.* A. Cannei, *Secr.*

Adn. F. RO3ERTI in Apoll. 8 (1935) 355-357.

1256

1935 IAN 19.-S. PAEN. DECR-, /VAS 27 (1935) W-62

De visitatione vulgo dicta c septem ecclesiarum ›
PECULIARIBUS INDULGENTIIS DITATA

Inter pietatis exercitia, quae praeteritis praesertim temporibus peragebantur, unum e vetustioribus atque peculiaris notae ac propriae Almae Urbis est visitatio vulgo dicta « septem ecclesiarum », videlicet quatuor Maiorum Basilicarum S. Petri in Templo Vaticano. S. Pauli extra moenia, S. loannis in Laterano. S. Mariae Maioris ac trium Basilicarum Minorum, nempe S. Sebastiani, S. Laurentii in agro Verano et S. Crucis in Hierusalem. Haec pia peregrinatio, quam haud raro fideles singulatim quoque peragere soliti fuerant, saepe saepius, sacra ducta pompa, ac precibus etiam alta voce fusis canticisque spiritualibus comitata, explebatur.

S. losephus Calasanctius, uti narratur, pium istud exercitium quotidie, S. vero Philippus Nerius frequentissime peragebant; qui immo huiusmodi spiritualium atque tam simplicium canticorum, quae etiam hodie, quum p:ae peregrinationis pompa agitur, decantantur, idem Philippus Nerius auctor fuisse traditur.

Praestantissimum hoc exercitium summopere aptum ad fidelium pietatem fovendam, atque in ipsorum memoriam tot insignia facta revocans in iis Basilicis peracta, iure meritoque magnam Romanorum Pontificum benevolentiam excitare ac impellere debuit ut, in ipsorum favorem thesaurum Ecclesiae aperiendo, variis indulgentiis illud, locupletarent, quemadmodum in mone semper fuit Apostolicae Sedis talibus beneficiis spiritualibus alia quoque eiusdem generis pia opera fovere atque augere.

Verum ob temporum praesertim iniuriam atque varias vicissitudines, obvenientes post diuturnum tempus.

ex quo talc exercitium frequentari coepit, plura authen-
Cl tica documenta, in quibus pontificiae elargitiones/ absque dubio designabantur, misere perierunt; et pauca ea, quae de tanta Summorum Pontificum liberalitate supersunt, parum vel re certa nihil de eadem tradunt.

Quae omnia mature pro Sua apostolica sollicitudine Ssiiius D. N. Pius div. Prov. Pp. XI perpendens, ac consilium Suum ad indulgentias quod attinet persequens, de ipsis scilicet semper fidelibus proponendis modo claro et indubio, quo iidem scientes quaenam spiritualia beneficia huic vel illi pietatis operi sint adnexa, efficacius allidantur ad ea non modo exercenda sed et maiore etiam caritatis fervore persolvenda, statuit praesenti hoc decreto id ipsum faciendum esse et quoad visitationem Septem Besilicarum Urbis, ut fideles ad amussim agnoscentes spiritualia beneficia illis obventura. qui eam ut par est peregerint, stimulentur vel ad illam resumendam, si aut dereliquerant aut neglexerant, vel ad eam maiore cum pietate ac religione explendam, quamvis ob mutatas praesertim topographicas Urbis conditiones haud semper facile sit atque expeditum piam hanc peregrinationem ea forma exteriore ac singulari nota peragere, qua prius sollemne erat.

Itaque in audientia infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiori sub die 12 vertentis mensis concessa, Sanctitas Sua haec decrevit: christifideles, qui rite confessi ac sacra Synaxi refecti, unica die ad normam can. 923 C. I. C. pie peregerint visitationem septem Urbis Basilicarum, recitantes in qualibet Basilica coram altari Ssmi Sacramenti quinque *Pater, Ave* et *Gloria* et unum *Pater,* Aue et Gloria iuxta mentem Summi Pontificis, addita aliqua prece ad libitum ad beatissimam Virginem Mariam atque ad Titularem ecclesiae visitatae, ac substituendo in memoriam Passionis D. N. I. C. in Basilica S. Crucis in Hierusalem orationem ad Titularem cum ‹ Credo » et versiculo « Adoramus Te, Christe... », indulgentiam *plenariam* acquirere posse pro visitatione singularum Basilicarum, ita tamen ut si propter aliquod impedimentum, durante pia peregrinatione superveniens a propria voluntate independenter et prohibens quominus tota et integra peregrinatio, ut in proposito erat, compleri possit, haec interruptio nequaquam privet fidelem iis indulgentiis, quas ratione visitationum absolutarum lucratus iam fuerit.

Animum vero ad illos quoque benigne convertens idem Beatissimus Pater, qui lucrari exoptant in locis ubi commorantur nonnullas indulgentias ad instar illarum, quae Romae acquiri possunt visitando septem supra memoratas Basilicas, decrevit ut hi consequi valeant *decem annorum partialem indulgentiam,* si eadem ratione qua visitationes Romanarum Basilicarum explentur, pia mente ac saltem corde contrito visitaverint septem ecclesias vel publica oratoria, quae in supra-
£2 dictis locis reperiantur ct in/ relativo Apostolico Induito designata fuerint; *indulgentiam* vero *plenariam,* si, rite confessi ac sacra Synaxi refecti, totam piam peregrinationem ex integro absolverint

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 15 Ianuarii 1935.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* I. Teodori, *Secr.*

Adn. E. BERGH In NrT 62 (1935) 410-411; PrM 24 (1935) 71.

1257

1935 IAN 19.-SC RITUUM, DECR. AAS 27 (1935) 81-82

VARIATIONES FACIENDAE IN RUBRICIS BREVIARII AC MISSALIS ROMANI

L - IN BREVIARIO ROMANO

1. Post Duplicia I classis primaria ponatur:

" *Duplex I classis secundarium.*

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. L C.

2. Inter Duplicia II classis secundaria expungatur idem Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. L C., et tn fine addatur M Festum Matemitatis B. Mariae Virg.

1 Die 30 Iunii. post Nonam Commemorationis S. Pauli Ap. ponatur: " Vesperae de sequenti, sine ulla Commemoratione

4. Die 1 Iulii, post Orationem de I Vesperis Pretiosissimi Sanguinis D. N. L C., expungantur omnes Commemorationes.

Eadem die. post Orationem de Laudibus, dicatur: ** Ad Laudes tantum fit Commemoratio diei Octavae S. Ioannis.. ".

Eadem die. post Nonam, ponatur:

M In II Vesperis.

Omnia ut in I Vesperis, sed loca ulUmi Psalmi, dicitur Psalmus 147 Lauda, *lerusalcm, Dominum.*

V. Te *ergo quaesumus,* tub *famulis* subvenL

R Quos pretioso Sanguine redemisti.

Ad Magnlf. Ant Habebitis autem... *sempiterno.*

Et fit Commemoratio tantum sequentis, ut infra.

Completorium de Dominica, et conclusio Hymni ut in Communi Festorum B. Mariae Vlrg. M.

5. Die 2 Iulii. in festo Visitationis B. Mariae Vlrg., post verba: * In I Vesperis " ponatur:

.. Quando dicendae sint integrae, Antiphonae de Laudibus. Versus ct reliqua ut infra.

Ant. Beata *es... alleluia./*

V. Benedicta tu in mulieribus.

R Et *benedictus fructus ventris* tui.

Oratio *Famulis tuis Per Dominum*

Et post hanc Orationem expungantur omnes Commemorationes.

II. - In missau rom.vno

Die 1 Iulii, in Oratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I C. expungantur signa parenthesis quoad verba * solemni cultu ". Post rubricam - In Missis votivis... " ponatur: " Et in Missis privatis tantum, fit Commemoratio diei Octavae S. Ioannis ".

URBIS et ORBIS

Aucto ritu festi Pretiosissimi Sanguinis D. N. lesu Christi, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum, suprascriptas variationes approbavit, illasque in futuris editionibus Breviarii et Missalis Romani inserendas mandavit Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 19 Ianuarii 1935.—C. Card. Laurenti, *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

Adn. E. B. in NrT 62 (1935) 510-511.

1258

1935 IAN 30.-SC ORIENT., DECR. AAS 27 (1935) 144

Decretum erectionis collegii missionarii S. BASILII MAGNI PRO ORIENTE

Cum. Deo auxiliante. inclitum Cryptoferratensc Sanctae Mariae Coenobium, quod Romani Pontifices tamquam pulcherrimam sui diadematis margaritam semper habuerunt, hodie antiquam aemuletur laudem, ibique vocationes floreant ad Ordinem Sancti Basilii Magni, cuius monachi, auctore iam et duce beato Nilo Abbate, ritum byzantinum semper sequuti nunc etiam religiose servant ac fovent, opportunum visum est domum. quam Basiliani Romae tenuerunt ab initio saeculi xvn usque ad a. 1870, denuo, ad instar Conlegii Missionarii, restituere. Basiliani. enim, e Coenobio Cryptoferratensi, exemplorum quae sibi maiores indesinenter tradidere haud immemores. Orientem aspiciunt quasi electam dominicae vineae portionem, ubi fructus uberrimos. Virgine « Theotoko » protegente, pro reditu fratrum dissidentium in sinum Ecclesiae habituros confidunt.

Itaque, Ssmus Dominus Noster Pius, divina Providentia Pp. XI, benigne annuens precibus Revnli Superioris Coenobii Cryptoferratensis. in Audientia Emo D. Cardinali a secretis S. *C. pro* Ecclesia Orientali die 5 Ianuarii anno 1935 concessa, dignatus est adprobare erectionem. Romae ad Sancti Basilii, novi Instituti, cui sit nomen « Conlegium Missionarium Sancti Basils! Magni pro Oriente »; simulquc mandavit ut hac de re decretum per S. C pro Ecclesia Orientali conficeretur.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C- pro Ecclesia Orientali, die 30 Ianuarii anno 1935, in festo trium Ss. Oecumenicorum Doctorum Basilii Magni. Gregorii Theologi et loannis Chrysostomi. iuxta Kalendarium ritus by-

zantinl—A. Card. *SntczRO, Episcopus* Praenestinus, *a Secretis.* I. Cesarini, *Adsessor.*

1259

1934 FEB 1.-SC RITUUM, RESP. PART.·

BRUNEN.

Dubia circa: occurrentia*; missam rogationum; dominicas **TRANSLATAS VEL** itas; **FESTUS! OMNIUM SS SUMMORUM PONTIFICUM ET FESTUM TITULARIS ECCLESIAE**

Excellentissimus et Reverendissimus Episcopus Brunen*sis* Sacrae Rituum Congregationi sequentia exposui; dubia a Kalendarii dioecesani curatore proposita pro eorumdrm solutione, nimirum:

L Dominica infra Octavam Nativitatis impedita propter occurrentiam festi Nativitatis Domini, vel S. Stephanl. vel S. Ioannis vel Ss. Innocentium Martyrum, reponitur cum suo officio in diem 30 decembris. Omituturne in Missa de hac Dominica reposita tertia oratio de tempore: Deus, qui *salutis?*

П. Missa Dominicae infra Octavam Epiphaniae Domini impedita propter occurrens festum S. Familiae reponitur in feriam secundam infra Octavam Epiphaniae Domini Omittiturne In hac Missa reposita tertia oratio dc Tempore: Deus, qui salutis?

IП. Iuxta Additiones et Variationes in rubricis generalibus Missalls Romani **tit** I. ad 6. Missa Dominicae П Adventus propter occurrens festum Conceptionis Immaculatae B. Mariae V. impedita reponenda est. Ita etiam aliquando Missa Dominicae Septuagesimae vel Sexagesimae vel Quinquagesimae propter occurrens festum duplex primae classis reponitur. Quaeritur: 1' In Missa Dominicae **II** Adventus reposita diclturne Graduate sine *Alleluia* et versu sequenti? 2· Dicftume in Missa reposita de Dominica Septuagesimae vel Quinquagesimae Graduate sine Tractu?

IV. In Litaniis maioribus vel minoribus In ecclesiis parochialibus ruralibus, ubi est tantum unus sacerdos, dicendane est etiam Missa Rogationum de praecepto si Litaniae ob defectum et cleri et cantorum In processione cum repetitione cani nequeunt et tantum respondente populo recitantur, an dicenda est Missa de die cum commemoratione Rogationum? Et, si processio ob temporis inclementiam peragi nequeat et ecclesia non sit capax ut in ea processio peragatur, dicenda ne est hoc in casu Missa de die cum commemoratione Rogationum?

V. Missa Dominicae infra Octavam Sacratissimi Cordis Iesu ct TП post Pentecosten impedita dicitur Sabbato post Octavam Sacratissimi Cordis Iesu. Dicitur ne in hac Missa reposita Gloria, *Praefatio de Ss. Corde Iesu* et sunt ne adhibenda paramenta albi coloris?

VI. Iuxta rubricam in Breviario Romano ante Dominicam infra Octavam Nativitatis D. N. I. C. et ante Sibbatum post Dominicam I post Epiphaniam " cum omnibus privilegiis Dominicae propriis: cum officio et Missa anticipatur Dominica post Epiphaniam vel post Pentecosten et Dominica Infra Octavum Nativitatis Domini in die 30 decembris reponitur. Quaeritur:

1) Prohibetur ne illo die. quo dicitur officium Dominicae anticipatae vel repositae, etiam Missa votiva pro sponsi»? 2i Prohibetur ne in dicta Dominica anticipata vel reposita etiam Missa de Requie in die IП. VIL XXX ct anniversario ab obitu vel depositione et opportuniori die post acceptum mortis nuntium?

VII Festum Omnium Ss. Summorum Pontificum Sanctae Romanae Ecclesiae, quod per indultum in dioecesi Brunens! celebratur ritu duplici maiori, uccidentaliter recolendum est per modum simplicis. Dicitur ne extra Dominicam de hoc festo lectio nona? Et. si dicenda sit lectio nona, sufficit dicere tantum lectionem quartam?

VIII. In dioecesi Brunensi est consuetudo invocandi quatuordecim Sanctos quibus populus in sua devotione apud Deum speciate patrocinium uoscribit In angustiis ct diversis vitae necessitatibus ac morbis et quidem unicuique ex illis speciale patrocinium in singulari necessitate. S. Blasius Ep. M . Georgius M.. Erasmus E. M.. Vitus M.. Christophorus Pontateon M.. Cynacus M.. Eustachius M., Dionjsius Ep. M.. Acatius M.. Aegidius Abbas. Margarita V. M.. Catharina V. M.« Barbara V. M.. qui sancti vocantur Quatuordecim Auxiliatores et quibusdam ex cis dedicatae sunt Ecclesiae Festum vero tituli Ecclesiae Ss. XIV Auxiliatorum celebratur a populo cvntunctim uno dic m die festo unius e Ss XIV Auxiliatoribus, et diversis locis diebus diversis est antiqua consuetudo celebrandi hoc festum titulare. Ecclesia parochialis dedicata est hisce Sanctis benedicta est initio saeculi decimi octavi tn honorem Ss. XIV Auxiliatorum, quorum imago exstat in tabula picta altaris maioris Festum titularp Sanctorum XIV Auxiliatorum celebratur dte 8 Augusti in festo S». Cyrtaei. Largi ct Smaragdi Martyrum <quia S. Cyriacus existimatur In numero S< XIV Auxiliatorum) cum Mima de Commun plurimarum Martyrum Salui autem 3 loco Hinc quaeritur:

1) Potest ne dici pro festo Titulari Ss. XIV AuxiliaUna officium de Communi Plurimorum Martyrum cum tectionibus II Nocturni e festo Ss. Cyriaci, Largi ct Smaragdi et oratione de eodem Communi 3. loco, in qua ad N. N. addatur " Cyrtaei et Sociorum cius an dicendae sunt etua lectiones II Nocturni de Communi 2. loco et ut oratione ad N. N. nihil addendum? 2) Dicenda ne sunt in II Nocturoo lectiones de Communi 3. loco, an de festo Ss. Cyrucx Largi et Smaragdi? 3) An Missa dicenda est de Ccmmusi plurimorum Martyrum *Salus autem?* 4j Et, si negative ad omnia, dicendum est Officium et Missa tantum ac S. Cjriaco Martyre? 5) Et, si dicendum sit Officium et Missa tantum de S. Cyriaco Martyre, nempe de Communi ur„u Martyris, possunt ne dici a) lectio IV el Lectiones III Nocturni cum oratione in singulari numero, omissis verbis ~ Largi et Smaragdi - c festo Ss. Cyrtaei. Largi et SfiMragdi? b) Missa *Lactabitur* cum orationibus m singulari numero et evangelio e festo Ss. Cyrtaei. Largi ct Smaragdi?

Et Sacra Rituum Congregatio ad proposita dubia, audii» quoque Commissionis specialis suffragio, omnibus nutu.'r perpensis respondendum censuit:

Ad I et II. *Affirmative* iuxta Rubricas.

Ad ПI. *Affirmative in omnibus* iuxta Rubricas specutei Missalls Romani.

Ad IV. Si fiat processio, legendam esse Missam Rogationum. quamvis Litaniae recitentur sine cantu, populo respondente " ora (orate) pro nobis " etc. Si vero process» ex iusta causa omittatur, legendam esse Missam de Offxio diei cum commemoratione Rogationum.

Ad V. *Negative in omnibus.*

Ad VT. *Negative in omnibus.*

Ad Vil. *Negative* quoad primam partem: quoad secundam partem *provisum* in responsione ad primam portera.

Ad VIII. Conceditur, ut in ecclesia parochial!, de qua agitur, die 8 Augusti celebretur, sub ritu duplici pnnue classis cum Octava communi, festum Ss. Cyriaci et abonna tredecim Auxiliatorum. Titularium illius ecclesiae, cum Officio et Missa de Communi plurimorum Martyrum tertio loco, prout exstant in eodem Communi Breviarii et Missalls Romani et additis verbis " Cyriaci aliorumque Auxiliatorum " in Oratione ad litteras N. N.

Atque ita rescripsit atque declaravit. Contrariis noo obstantibus quibuscumque. Die 1 Februarii 1935.—C, Card Lacrenti. S. R. C. *Praef.* A. Carinci, S. *R. C. Secr.*

• **Ordinario Bruoeml: ELIP 53 (1939) 136-133.**

1260

1935 FEB 4.-SC SACR., INDULTUM- PART.·

Facultas binandi prima feria vi cuiusvis mensis

Au Rme Mgr. l'archevêque de Cambrai sollicitant te pouvoir de permettre aux curés de son diocèse, privés de vicaire, de dire une seconde messe le premier vendredi de chaque mois, si ce jour-là ils doivent célébrer une messe d'enterrement. Notre Très Saint Père le Pape Pie XI. eu égard à la grande dévotion envers le Sacré Cœur de Jésus et à la pénurie de prêtres, en l'audience du 4 février 1935. a daigné accorder la permission conformément à sa supplique; permission dont on pourra faire usage chaque fois que. malgré la diligence requise, on n'aura pu trouver un prêtre libre et que les funérailles ne pourront être différées, à la condition que ledit vendredi soit vraiment célébré au milieu du concours et de la dévotion des fidèles en prière, tout danger de scandale ou d'étonnement étant écarté, avec interdiction au célébrant de percevoir des honoraires pour la seconde messe, et enfin en laissant écouler un certain espace de temps entre l'une et l'autre messe.

• **Ordinario Carrusracemi iuxta texlum Doc. Cath. 33 (1935) 943.**

1261

1935 FEB 12.-C0M. INTP. RESP. AAS 27 (1935) 92-93

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

I - Dr COLLATIONIBUS MORAUDUS. 2 - DI rOXFESSIO.XT RTUGIOSARUM. 3 - Dt ViXO NOVITIATUS

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - De collationibus moralibus

D. An inter *curam animarum habentes,* de quibus in canone 131, § 3. recensendi sint religiosi sacerdotes, qui munere funguntur catechistae, vel vicarii cooperatoris» vel cappellani a parocho dependentis in nosocomiis aliisque piis domibus.

R. Negative quoad religiosos catechistas; affirmative quoad religiosos vicarios cooperatores vel cappellanos, si. ad normam canonis 476 § 6 Codicis L C.. vicem parochi suppleant cumque adiuvent in universo paroeciali ministerio.

II - De confessione religiosarum

D. Utrum verba: loco legitime *destinato,* de quibus in interpretatione diei 24 novembris 1920 [LE 3081 ad canonem 522, intelligenda sint tantum de loco habitualiter designato, an etiam de loco per modum actus deugnato vel ad normam canonis 910 5 1 electo.

R. Negative ad primam partem, affirmative ad setundam.

Ill - De anno novitiatus

D. I. An indultum apostolicum requiratur ut annus anomeus novitiatus, de quo in canone 555 § 1 n. 2, transferri possit in secundum novitiatus annum iuxta
53 1 2 eiusdem canonis./

II. An loci Ordinarius dispensare possit super secundo novitiatus anno, si hic in constitutionibus ad professionis validitatem non requiratur ad normam canonis 555 5 2.

R. Ad I. Affirmative.

Ad. II. Affirmative, dummodo agatur de Religionibus iuris dioecesani.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 12 mensis Februarii anno 1935.—A. Card. Sincero, Episcopus Praenestinus. *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. A. BENTLEY in CR 9 (1935) 528-529; J. CREUSEN in KrT 62 (1935) 511-515; S. GOYENECHE in Apoll. 8 (1935) 555-558; Fh. MAROTO in CpR 16 (1935) 215-222, 301-306. 371·376: REGATILLO n. 45. 275; IP 15 (1935) 62-84; PrM 24 (1935) 5559.

1262

1935 FEB 16. SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Matrimonium viri qui subiit vasectomiam bilateralem
NON EST IMPEDIENDUM

Dubium. An vir qui subiit vasectomiam bilateralem, totalem et irreparabilem vel aliam operationem chirurgicam eiusdem effectus, qua scilicet omnis communicatio cum testiculis irreparabiliter ita intercluditur ut rulla sperma ex iis traduci et transferri naturali via possint, nihilominus ad matrimonium ineundum admitti tuto possit iuxta normam in § 2 can. 1068 statutam.

Resp. S. Officii d. 16 febr. 1935: In casu sic dictae rterilizationis iniqua lege impositae, matrimonium ad mentem p. 2 can. 1068 non esse impediendum >.

• Ordinario Aquisgrancnsi P, M 36 (1947) 14. Adn. Ph. AGUIRRE Id PrM 36 (1947) 5-23.

1263

1935 FEB 21.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.·

Facultas tribuitur congregationi sine votis dandi
LITTERAS DIMISSORIALES ET ORDINANDI PROPRIOS ALUMNOS TITULO MENSAE COMMUNIS

Preces - *Beatissime Pater. Ad pedes* Sanctitatis Vertrae provolutus. Superior Generalis Congregationis Jesu ct Mariae (Eudistarum) humillime implorat prorogationem rescripti diei 15 Martii 1932 N. 2514'29. quo sibf facultas facta est ad triennium relaxandi litteras dimissoriales Alumnis sui Instituti ad effectum recipiendi primam Tonsuram, Ordines minores et maiores etiam extra tempora et non servatis interstitiis simulquc admittendi, dummodo sint in Instituto a quattuor annis, ad Sacros Ordines titulo mensae communis. Quod si praefati Alumni ad Sacros Ord:nes promoti a pia Congregatione quacumque ex causa discedant suspensi maneant ab Ordinum exercitio, nec ad superiores Ordines, si nondum Presbyteratum assecuti fuerint, promoveri possint, donec Canonico Titulo sacrae Ordinationis provideantur - Et Deus...

Rescr. - Vigore facultatum a Ssmo Dno Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, benigne annuit pro gratia prorogationis enunciati indulti ad quinquennium, servata in reliquis illius forma et tenore. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 21 Februarii 1935.—Vine. La Puma, *Secr.* Henricus Agostini, adiufor *a Studiis.*

*** Superiori Generali Conçrrgaîion^ er Mariae (E-udixiarum). Prof. M. 1305/35: Ex Archivio Geoorali Conyegitionis Eud.stanarn.**

1264

1935 MAR 25.-PIUS XI, CONST. AAS 27 (1935) 97-113

DE PAENITENTIARIA APOSTOLICA

Pius Episcopus

Servus servorum Dei - Ad *perpetuam rei memoriam*

Quae divinitus Nobis in Beato Petro Apostolorum Principe delata est summa ligandi solvendique potestas non potuit animum Nostrum, ex quo ad Summi Pontificatus fastigium provecti fuimus, ad Sacrum illud Tribunal non convertere per quod Romanus Pontifex hanc eamdem potestatem, quam in Ecclesia obtinet, penitiore quadam ratione eaque ad salutem animarum uberrima, exercet: Sacram Paenitentiariam Apostolicam dicimus, cui commissae sunt hinc, tamquam Paenitentiae Sacramenti consectariae, intimae res et difficillimae quam quae maxime, in conscientiae penetralibus absconditae solique Deo cognitae; illinc indulgentiarum largitiones, quibus fidelibus facultas tribuitur recipiendi a Divina Misericordia paenarum remissionem. quae ob peccata commissa, eaque in confessione sacramentel! iam quoad culpam deleta, solvendae remanent 98

Neque immerito. Nam Decessor Noster s. m. Benedictus XIV. cum de dignitate Sacrae Paenitentiariae ageret, haec nobis scripta reliquit: « Ideo praeter alia plura pro variis causarum generibus constituta Romanae Curiae tribunalia, voluerunt (Pontifices) Imprimis iam inde a vetustissimis usque temporibus exstare in ea et numquam defecturum perpetuo conservari, instar fontis patentis domui David in ablutionem peccatoris, Apostolicae Paenitentiariae Officium, ad quod universi fideles ex omni Christiani orbis regione pro suis quisque spiritualibus morbis quamlibet occultis, sive per se sive per arcanas litteras, propriis etiam suppressis nominibus, tuto confugere possent et convenientem vulneribus meuicinam secreta et gratuita curatione (qualis ab omnibus optanda foret) protinus consequerentur a.l

Quapropter, cum Nos Ipsi, una cum dilecto filio Nostro Laurentio, tit S. Pancratii. S. R. E. Presbytero Cardinali Lauri Paenitentiario Maiore, experiendo perspectum habuerimus, quali reverentia ct quam exquisita cura hoc Nostrum Tribunal prosequendum sit, quasi ad denuo significandum quanta cum gravitate, prudentia mentisque acumine spiritualia fidelium negotia peragenda sint, quos Ecclesia Deo adducere enititur, modum et rationem definire et constituere decrevimus, quibus amplissimae et sanctissimae facultates. Sacrae Pacnitentiariae can. 258 Cod. Iuris Canonici catae, sint adhibendae.

Ad quod consilium ineundum eo magis compulsi sumus, quod necessarium id factu iudicavimus ob negotiorum agendorum multitudinem, ortam eam quidem cum e frequenti hominum inter se commercio, quod antiqua temporibus ne suspicari quidem quis potuerit, tum ex eo quod Indulgentiarum Officium a proximo Decessore Nostro s. r. Benedicto XV per Apostolicas Litteras Motu Proprio datas.l Codice Iuris Canonici dein idem confirmante, perpetuo Sacrae Paenitentiariae adiunctum

Const. Pexior 13 April 17U {BENEDICT! XIV BULLARIUM t. 1 p. 384]
l proxime, 25 Man 1917. (LE 71]

est; qua quidem adiunctione huius potestas ampliata atque etiam ad causas ad forum externum pertinentes W producta est/

Cum autem Decessori Nostro, sanctae item mem. Pio X. in Const. Sapienti *Consilio* [AAS 1 (1909) 7-19] ad reformandam Curiam Romanam d. 28 iunii a. 1908 data, expedire visum sit ad regimen Sacrae Paenitentianae quod attineret in memoriam revocare imprimis Constitutionem *In Apostolicae,* diei 13 aprilis ann. 1744 a praeclaro fllo Pontifice eodemque Magistro Benedicto XIV editam, qua proprià sua atque singulari peritid, quam sibi usu comparaverat quo tempore Canonistae Sacri huius Tribunalis munere fungebatur, ipse in animo habuit « In Apostolicae Paenitentiariae Officio... rectissimam undequaque agendi rationem constabilire », ‘ Nos quoque ad hoc sollemne documentum mentem convertimus; ab eoque solo principes harum litterarum lineas mutuamur, tam in notis propriis obligationibusque designandis Officialium, quibus Sacrae Paenitentiaria constat, quam in negotiorum tractatione definienda; in id unum, ob causas ante allatas atque ob alias quas exponere non vacat, intendentes, ut Constitutio *In Apostolicae,* quae iam a duobus fere saeculis exsistit, ad ea quae rerum usus et temporum rationes Nos docuerint magis accommodetur, quemadmodum idem f. r. Pius X animadverterat, attentis praesertim consuetudinibus, sensim sine sensu in hoc Sacrum Officium inductis, quae quidem eamdem Constitutionem Benedicti XIV aliquantum immutarunt.

Et re quidem vera, hoc Officium, quod propriam semper formam prae se tulit, cuique peculiare munus est demandatum, conscientias nempe in foro interno moderandi, id quod nulli alii Apostolicae Sedis Officio datum est, decet profecto etiam instituta et leges omnino propria habere, quamquam quod ad suam Officialiumque disciplinam attinet, et ad eam quidem solam. Sacra Paenitentiaria ordinationibus generalibus, quae pro Curia Romana vigent, obnoxia sit oportet

Itaque, sententia eiusdem dilecti Filii Nostri Cardinalis Laurentii Lauri. Paenitentiani Maioris, praehabita. ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, ac de Apostolicae Auctori/tatis Nostrae plenitudine, abrogantes ad normam can. 22 ordinationes omnes, quae his Litteris Apostolicis neque explicite neque implicite contineantur, statuimus et decernimus quae sequuntur:

1. - Sacrae Paenitentiariae. quae ad normam can. 258 Codicis Iuris Canonici duas sectiones habet, ‹ Tribunal scilicet proprie dictum et Officium Indulgentiarum ». praesidet eamque regit Cardinalis Paenitentianus Maior.

Non est hic cur de altissima dignitate Cardinalis Paenitcntiarii Maioris agamus, qui ne defuncto quidem Summo Pontifice officio decedit et cuius praesentia in Apostolicis Constitutionibus[4] adeo necessaria habetur, ut. sl Sede Vacante ipse moriatur. Sacrum Collegium de alio eligendo Cardinali providere debeat, qui Paenitentiarii Maioris potestatem habeat; quas ordinationes his Litteris Nostris plene confirmatas volumus: quemadmodum officia etiam confirmamus, quae ad Fumdctn pertinent, sive in delegandis Paenitentiariis Minoribus tam Romae pro Basilicis Patriarchalibus quam pro aliis Italiae Basilicis Nostrae iurisdictioni immediate *ublectis. sive in concedendis Indulgentiis 300 dierum contactu virgae paenitentialis.[6] sive m celebrandis sacris sollemnibus in quibusdam Cappellis Papalibus. sive denique in spirituali ope Summo Pontifici morlenti pie ferenda: [7] sed illud praesertim in praesenti Constitutione animo proponimus, ut quem locum m Nostro Sacrae Paenitentiariae Apostolicae Tribunali regendo ipse obtineat, statuatur.

Electus a Pontifice c Cardinalibus S. R. E. et per Apostollcas Litteras in forma brevi renuntiatus. Paenitentiarius Maior, postquam in Basilica Vaticana peculiaribus peractis caerimoniis summum munus susce-
101 pit, amplissimarum facultatum Sacri/ huius Officii supremus moderator constituitur, ct hoc nomine omnes et singulas facultates Sacro huic Tribunali datas i^e in se complectitur. Cardinalis Paenitentiarius Ma^r, quod quidem Benedictus XIV iam statuerat, c suuz munus per seipsum exercere debebit »; l quare si quo impedimento ipse detineatur vel per aliquod tempora spatium Roma afuerit nec commode ipse adtri ροαιζ eius erit, de consensu Summi Pontificis, alium Cardinalem deputare, qui. tamquam Pro-Paenitentiarius, ipsius vices gerat. Pro-Paenitentiarius vero iisdem facultatibus. quibus Paenitentiarius. erit instructus, easque ‹ proprio nomine » exercebit Ob rerum autem affin:-tatem curandum erit, ut ad hoc munus implendum aliquis eligatur, qui inter Eminentissimos Patret in Supremam Sacram Congregationem Sancti Offici cooptatos recenseatur.

2- - Cardinalis Paenitentiarius Maior, in Sacrae Poenitentiariae regimine et in tractandis negotiis, open definiti numeri Officialium Maiorum et Officialua Minorum utitur. Ad utramque vero eorum seriem determinandam. Decessoris Nostri Benedicti XIV Constitutionem *In Apostolicae* omnino redintegramus. Volumus igitur ut Officiales Maiores sint et maneant sei numero, vetusta sua quisque appellatione designati, quam ob historicam rationem retinemus, etsi eorum officia, pro nonnullis praesertim, titulo iam non apprime respondent; eosque omnes, uno excepto Regente, ad iura obligationesque quod attinet, hisce litteris *à* aequo inter sc ponimus. Sunt autem: Regens. Theologus (quod quidem Officium ex privilegio reservatur Societati lesu 9, Datarius, Corrector. Sigillator. Canonists ; qui omnes sunt vere Sacrae Paenitentiariae Apostolicae Praelati. Officiales porro Minores sunt Secretarius. duo Substituti (alter pro Sectione Tribunate pro Indulgentiarum Sectione alter), ceteri denique ornes. quibus Protocolli (quod vulgo vocant), Rescriptorum conficiendorum ac Tabularii in alterutra Sector cura/ commissa est. Sive ii qui Tabulariis praesunt, Ifi sive ii, qui Rescriptis conficiendis destinantur, pari habeantur dignitatis gradu. Atque ille prior, seu «nier inter eos habeatur, ad omnes effectus quod attinet, qui antea fuerit Officialis Sacrae Paenitentiariae nominatus, nullo habito discrimine inter unam alteramve Sectionem. Qui quidem ordo ne immutetur, etiamsi aliquis ad aliud officium transierit, cum suae, tum alterius Sectionis. Quodsi nominationis scidulae eodem tempore exaratae fuerint, ille inter eos priorem locum obtineat, qui maior natu fuerit Officiales quidem Ma>> res a Summo Pontifice per schedulam Secretariae Status nominantur, ad normam in memorata Constitutione Sapienti Consilio definitam; Officiales vero Minores per scidulam Cardinalis Paenitcntiarii Maioris.

Nominationis scheda accepta. Officiales Maiores, dum suum quisque munus suscipiunt, praeter fidei professionem. secundum formam a Pio IV et a Pio IX praescriptam, et iuramentum. de quo in Apostolicis Litteris Motu Proprio a Decessore Nostro f. r. Pio X datis,[13] - ad normam Decreti S. Officii ‹L 22 martii 1918[11] - coram Cardinali Paenitentiarlo Maiore, ad’ stantibus aliis Officialibus Maioribus omnibusque Officialibus utriusque Sectionis, lusiurandum quoque i Benedicto XIV in Constitutione In Apostolicae statutum emittent. Officiales vero Minores Tribunalis to fidei professionem quam iuramentum in Signatura dabunt Impositum autem praeceptum iuramenti Sacrae Paenitentiariae proprii in prima cuiusque anni Signatura renovandi tam Maioribus quam Minoribus Officialibus ratum firmumque maneat.

3. - Sex Officiales Maiores consessum seu consilium Cardinalis Paenitcntiarii Maiores efficiunt: ideoque. non solum Regens, sed etiam alii quinque Praelati semper ad nutum Paenitcntiarii Maioris praesto «se debent. Verum, praeter hoc consiliariorum Paenitentiarii Maioris munus, omnes et singuli, neque solus KO Regens, vere Officiales Maiores Sacrae Paenitentiariae habeantur, sicuti revera sunt, qui ipsum Regentem adiuvent, quoties ab illo, dc consensu Cardinalis Pie· nitentiarii Maioris, vocati fuerint Immo, congruentem ordinationem Benedicti XIV “ ab aliquo tempore aliquantulum obsoletam prae oculis habentes, statuimus ad quinque Praelatos supradictos pertinere, ut per vices in Regentis Officium sufficiantur, quando hic absit vel legitime impediatur, cum summi sane momenti n»

» Const *In* ApoHoHcae [BENEDICTI XIV BULLARIUM t. 1 p. << JTJl
• Cfr Const /n AfiOttoUcoe Benedicti XIV ct *Vacante Setlc ÆptuMte* Ht X, d 25 Dee. a. 1904, n. 12. [ACTA PII X ▾. 3 p. 239-2M].
' Cfr. Cons·. H *ApoHolïrae* et Const. Quod dirira. *d. 3* Mail lîiXt [LE 1164) et *Iam Annui,* d 13 Iunii 1933. [ASS 25 (1933) «5 12
• Cfr Drrr S. Pirnlt 4 Martii 1917. (AAS 9 (1917) 191).
’ Cfr Const *In* Apoafofccot.
• Cfr. Const, dt.
• C<»nst cit.
** *Sacrorum Antistitum,* d. 1 Sept. 1910. [AAS 2(191O)4SM®1
ll Cfr. Arfa *Ap Sed.,* vol. X. pag. 13«. [LE 80].
i: Const, cit.

sit. eiusmodi Tribunal semper, idcoque etiam feriarum tempore, gubernari a Praelatis, Officialibus Maioribus, quos olim Benedictus XIV ü non solum tamquam ‹ vita moribusque integris ornatos », sicut de Officialibus Minoribus agens dicebat, seu praeterea ut ‹ eximia doc-VJia praestantes, casuumque conscientiae peritos » designabat, quosque Nos etiam virtute et doctrina omni exceptione maiores esse volumus. Officialis Maior, quamdiu Regentis vicem gerat, omnibus eiusdem facultatibus utatur.

Oportet itaque Regentem cum aliis quinque Officialibus Maioribus conveniens commercium habere, praesertim cum illis ea omnia communicando, quorum notitia necessaria illis sit. sive ad Officii regimen sive etiam ad expedienda negotia, quando in Regentis munus substituendi sint.

4. - Officiales vero Minores, id est Secretarius, Substituti, aliique omnes — quorum nullus ad hoc Officium regendum et ad causas decernendas potestatem habet - secundum sua cuiusque munera, hac Nostra Constitutore definita et in Litteris nominationis designata, prudens et efficax ad negotia expedienda auxilium ferent; qua in re a suo cuiusque moderatore pendeant

5. - Regens primo loco inter sex Officiales Maiores, ut Ipse eius titulus significat, sub immediato Cardinalis Paenitcntiarii Maioris ductu. Sacrum Officium moderatur, disciplinam Officia/lium bonamque Officii administrationem tuendo, sicut omnibus Romanae Curiae Officiorum Praesidibus constitutum est.

Is omnes facultates obtinet, quae ad fines assequendos, propter quos Sacra Paenitentiaria instituta est, requiruntur, secundum can. 258 Codicis Iuris Canonici. Excipimus autem ex Regentis potestate, praeter facultates, quas in utraque sectione Cardinalis Paenitenvarius Mafor sibi reservare duxerit, nominatim: in rateria *Indulgentiarum* eas. quae iam in elencho facultatum Cardinali Paenitentiario Maiori concessarum indicavimus, quem elenchum religiose et inviolabilitéservari volumus; in *materia fori interni,* recursus qui pertinent ad can. 132, iuncL can. 214; 827; 828 i. c. 1527; 840; 985. 4‹·; 1060 ss.; 1070; 1075, 2% 3«; 1138 ss^ etiam pro foro tantum interno; 2314; 2320; 2342; 23€0; 2363; 2367; 2369; 2371; 2338; 2392. In his recursibus Regens providere poterit, si et quantum opus fuerit, ut confessario potestas fiat absolvendi a censuris et, si res ferat, dispensandi quoque ab irregularitate: attamen, in illis solis casibus, in quibus ipse confessarius providere potuisset per can. 2254 et 990 S 2. siquidem urgeat ut animae in statum gratiae et amicitiae divinae reducantur: ast illico rem totam ad Cardinalem Paenilentiarium Maiorem deferat ut mandata convenientia ab eodem accipiat, quippe quae ei specalitcr reservata sint, ut iudicet secundum normas et ordinationes, quas Nosmet Ipsi saepius ei impertivimus. quaeque una cum aliis - quae forte in posterum sive a Nobis Ipsis sive a Successoribus Nostris dabuntur - inviolabiliter et accurate omnibus Officialibus observandae erunt. Postremo Regentis erit in omnibus «upradictis recursibus, qui eius potestatem excedunt, pro officio singulas causas ita accurate exponere, ut a Cardinali Paenitentiario Maiore vel ab ipso Summo Pontifice cum plena rei cognitione definitivum iudicium proferri possit.

Quod si negotia peragenda, tam in hac quam ln illa sectione, ea etiam quae ad ordinariam Regentis potestatem pertinent, obscura vel aliqua difficultate implicita offerantur. Regens ad Paenitentiarium Maiorem ea referet, ut ad Praelatos inquirendi/ gratia mittantur. facta inter eosdem aequa laboris distributione et ratione habita peculiaris singulorum peritiae, quo sohrtio magis perfecta et absoluta sit; deinde vero in Signatura de iis causis disputabitur. Propterea. postquam statutum erit rem quandam Praelatorum inquiCtioni subiciendam esse, ea Tabulariorum praefectis tracatnr. qui documenta cuique Praelato ad certiorem solutionem necessaria ex iisdem Tabulariis promant eusdemque rei exemplaria pro aliis Praelatis describenda curent. Duplex autem huiusmodi opus, qui Tribunalis Tabulario praeest, Regente duce ac moderatore. perficiat; qui vero Indulgentiarum Tabularium custodit, duce ac moderatore huius Sectionis Substituto. exsequatur.

Vacante munere Paenitentiarii Maioris non ideo ccsrant facultates ordinar.ae Regentis.

6. - Causae tractantur aliae in Congressu cotidiano. aliae in Signatura Praelatorum seu Officialium Maiorum, aliae denique ad summum Pontificem alferuntur.

Res secretae et urgentes, quae ad Paenllentiariam perveniunt pro foro conscientiae, postulant ut singulis diebus considerentur, examinentur, et si fieri potest perficiantur; quam quidem maxima laude dignam consuetudinem S. Tribunalis semper fuisse novimus. Ex quo necessitas cotidiani Congressus orta est

Iamvero, cum Secretario et Substitutis, secundum ea quae olim Decessor Noster Benedictus XIV, de ipsis Secretariis agens, statuerat « nullius omnino negotii quantumvis ordinarii vel clari expeditionem, sine praevia ipsius Regentis recognitione et approbatione liceat incipere ».M Regens singulis diebus duplicem Congressum habebit: alterum pro rebus fori interni, alterum pro Indulgentiarum petitionibus. Ipse Regens Congressibus huiusmodi praeerit, unaque semper intererit Secretarius. Congressum vero pro foro interno Substitutus huius Sectionis participet; Congressum autem pro materia Indulgentiarum/ Substitutus, qui ad hanc rem pertinet Secretarius et Substituti, ope Officialis cuius-2ue proprii curabunt imprimis ut causae m regestis delitor inscribantur atque earum resumptiones, ubi factae fuerint, adnotentur; dein eas inter se aeque distribuant, legant, diligenter cognoscere studeant; atque carum etiam summarium faciant: mox eas ultro citroque secum communicent ut et singuli relatores eas omnes exploratas habeant, ct mutua consilia in rem conferre possint; postremo de iisdem accurate in Congressu coram Regente referant Qui quidem, antequam rem plane decernat, quae ad normas redigenda erit, quas pro singulis Sectionibus tradidimus, vel a Nobis et Successoribus Nostris etiam tradentur, ipse per se singulas causas examinare debet ut dc plena veritate relationum sibi factarum certior fiat Etenim ut Officiales relatores ita Officii Praeses in solidum de consiliis captis respondere debent

Nihil igitur, in materia fori interni, ab Officii Praeside decerni potest nisi intersint Secretarius et illius Sectionis Substitutus. Quamobrem si vel Secretarius. vel Substitutus desit, in eius locum senior ex Officialibus Minoribus illius Sectionis sufficiatur, in Officio praesens; seniorem dicimus ad normas, quas supra statuimus. Eadem quoque agendi ratio pro Indulgentiarum Sectione decernatur; quapropter si Substitutus in Congressu desit, is a seniore Officialium Minorum illius Sectionis substituatur. Oportet enim Congressus, quoad fieri possit, ex tribus Officialibus constet.

Feriarum aestivarum tempore ita res ordinabuntur ut e Tribunali Secretarius et Substitutus Sectionis una simul ne absint; qui idcirco se invicem ita excipient ut alter eorum in Officio dc more maneat; pro Indulgentiis Substitutus absens sufficiatur ab Officiali seniore. qui adest

Nihilominus per ferias aestivas, tam in hac quam in illa Sectione nonnisi ea negotia expediantur quae moram non admittunt quaeque administrationem ordinariam respiciunt

Quoniam vero Cardinalis Paenitentiarius Maior, ut mos est duplici illi Congressui cotidiano non interest, integrum ei erit/ postulare ut consilia de negotiis, sive fori interni sive indulgentiarum, ex Regentis auctoritate in Congressu capta, sibi afferantur suacquc approbationi subilciantur. antequam hac dc re Rescripta dimittantur.

b) Coetus Officialium Maiorum, cui praeest Cardinalis Paenitentiarius Maior, nomen Signaturae Sacrae Paenitentiariae Apostolicae retineat Cardinalis Paenitentiarius Maior coetum scu conventum convocat quoties id opportunum ducit ad tractanda negotia graviora vel negotia, ad alterutram Sectionem pertinentia, quae quomodocumque ulteriore studio indigeant, itemque ad examinandos sive competitores muneris Officialium Minorum, quando ad id assequendum concursus fiat, sive candidatos officii Paenitcntiarii Minoris in Basilicis.

Quando a Cardinali Paenitentiario Maiore dies Signaturae constitutus est. Regens ei iussa transmittat qui Tabulario Tribunalis praeest. quique dum ad Praelatos vana rerum, sive fori interni sive Indulgent arum. dc quibus agendum est. exemplaria mittit, e mandato Eminentissimi Signaturam Sacrae Paenitentiariae Apostolicae Indicet. Atque praeterea, quandoquidem ad

eumdem Tabularii praefectum ea pertinent, quae Paenitentiarios Minores spectant, idem, ut sibi iussum fuerit, huius muneris candidatos opportuno tempore convocet, hac in re periculum facturos.

In Signatura, Officiales Maiores, una cum Regente, ad negotia ex officio tractanda. Consiliariorum munere funguntur, cum ad unum Cardinalem Paenitentiarium Maiorem deliberativam ac decretoriam sententiam ferre pertineat; in examinibus vero ius habent ut secreto suffragium ferant, secundum nonnas ad id datas. Ipse Paenitentiarius Maior Signaturae praeerit; Secretarii munere fungentur, pro negotiis fori interni. Secretarius Officii, pro rebus autem Indulgentiarum, huius Sectionis Substitutus. Paenitentiarii Maioris est ordinem negotiorum quae tractanda sunt statuere. De unaquaque causa post praelectionem voti ab Officiali Maiore redacti, ab omnibus eisdem Praelatis praesentibus disputabitur, rogatis sententiis a Paenltentiano 106 Maiore. < iuxta sessionis in Signatura ordinem ».13 qui est: Theologus. Datarius. Corrector. Sigillator. Canoniste; ultimo demum loco Regens, qui pro cotidiano cum Officio commercio, maioris valoris rationes ad definitivum iudicium afferre poterit

Postquam a Cardinali Paenitentiario Maiore conclusio facta est, haec statim in causae positione ad eam pertinente a Regente inscribatur, qui, antequam ad aliam rem transitus fiat ipse praeleget, ut appareat an verba statuto decreto respondeant. Qui Secretarii munere in Signatura fungitur, iure sive suffragii ferendi sive sententiae dicendae caret, quippe quod ad sex Officiales Maiores tantummodo pertineat. Eius est imprimis sessionis perscriptionem propriam et accuratam facere. Haec autem prescriptio, ad id facta ut disputatio Congressus litteris tradatur, in Signatura sequenti legenda et approbanda est ac Cardinali Paenitentiario Maiori subscribenda. Tam Secretarius quam Indulgentiarum sectionis Substitutus librum eiusmodi perscriptionum ad se pertinentem, propria manu exaratum religiose conservent

Praeterea qui Secretarii munus obit, semper paratus esse debet ad referendum, in materia quae ad se pertinet, de causarum positionibus, quae penitiori inquisitioni subiectae non fuerunt, sed de quibus Paenitentfarius Maior sententiam Officialium Maiorum nosse desiderat Conclusiones statim ab Officiali relatore in suis causarum positionibus inscribantur ct ab eodem praelegantur, sicut supra constitutum est, cum de rebus ageretur, de quibus Praelati retulissent

Omnia porro negotia, de quibus quomodocumque in Signatura actum est, Regens afferet ad Cardinalem Paenitentiarium Maiorem, qui singulis decretis suum ipsius nomen subscribat. Sin autem Cardinalis Paenitcntiarius Maior non adest. Regens Signaturae praeerit (excepto, ut patet, casu quo Cardinalis Pro-Paenitentiarius deputatus fuerit, penes quem, quemadmodum supra diximus, omnia lura sunt Paenitentiarii Maioris 109 ct omnes/ cius facultates); sed decreta Signaturae cui Regens praefuerit, approbationi et subscriptioni Paenitentiarii Maioris proponi debent Quod si id fieri nequeat, afferantur ad Pontificem in prima Audientia quae post Signaturam habebitur.

c) Cardinalis Paenitentiarius Maior bis in mense Audientiam Summi Pontificis habebit.

Ad Audientiam afferenda erunt omnia negotia, quae in una alterave Sectione facultatem Paenitentiarii Maioris excedunt; omnia quae iam in priore Audientia a Pontifice praeoccupata sunt; quaecumque denique Paenitcntiarius Maior (qui semper certior fieri debet de omnibus causarum positionibus, quae ad Officium perveniunt) opportunum iudicaverit. ut Summo Pontifici significentur idque tam ut Pontifex ea cognoscat quae magis conducere possunt ad Universalis Ecclesiae hac in re gubernationem, quam ut idem Paenitentiarius Maior m adhibendis amplissimis sanctissimisque Sacrae Paenitentiariae facultatibus, normas et regulas ab Eo accipiat, qui utpote Supremus conscientiarum Moderator. pro Apostolico quo fungitur Officio peculiari divina ope absque dubio donatur. Causarum positiones Audientiae Apostolicae reservatas, sub ductu et custodia Regentis parabit Secretarius. si res conscientiae. Indulgentiarum Substitutus, si Indulgentias respiciunt Ut Secretarius ita Indulgentiarum Sectionis Substitutus, pro suis unicuique concreditis rebus. Cardinalem PaenltenUarium Maiorem adibunt, ut suas eidem relationes afferant; quas tamen antea Regenti examinandas tradiderint.

Volumus autem quo tempore Audientiae Intennicae sunt. Cardinalem Paenitentiarium Maiorem casibus urgentioribus providere posse, etiam si agatur de sententiis quae in foro quoque externo vim exserere sgxt. postulent, cum a Nobis bonum animarum aliis ocribus rebus anteponatur; in proxima tamen Audientia de sententiis a se datis, prout opus erit, referet

Quoniam vero, vacante Officio Paenitentiarii Maioris, penes Regentem ordinariae tantum facultates manent. ut supra statutum est. definimus, si huiusmod. vacatio eo tempore accidat/ quo Audientiae intermis- Ill sae sint. Regentem solummodo in casibus gravissimae et urgentissimae necessitatis providere posse.

Secretarius et Indulgentiarum sectionis Substitutus, pro sua quisque Sectione, in tabulis propriis perscr.· bant quidquid notatu dignum in Audientia statutum nl. praesertim si agatur de principiis, de regulis vel ordinationibus, quae immutationes in praxim Sacri huius Officii inducendas significent. Quarum adnotetionum exemplum Regenti tradendum erit, qui sedulo invigilabit, ut etiam ad quinque Praelatos mittatur. Maxime enim expedit hos Officiales semper ante oculos habere quidquid sibi in negotioruum tractatione adlumente esse possit.

7. – Postquam variis negotiis provisum est, sive 12 Congressu cotidiano, sive in Signatura, sive denique ia Audientia, Rescripta ad ea pertinentia conficienda suit Quod munus Substitutis commissum est, qui per proprios Scriptores, peritos diligentesque viros, inter quos causarum positiones aequa ratione distribuantur, accuratam rerum confectionem procurare debent. Ut autem Rescriptorum compositio, quae ad forum internum pertinent. uniformi ratione fiat, singuli exsecutores exemplar formularum secum habeant, quas olim adhibitas et a Decessore Nostro Benedicto XIV u praescriptas, Nes post diligens examen et inquisitionem, in Signatura a sex Officialibus Maioribus facta, ad normam Codxu conformari iussimus. A quibus formulis nemini discedere licebit, nisi gravibus de causis, singulis vicibus a Cardinali Paenitentiario Maiore approbatis.

Ad Secretarium, pro rebus fori interni, itemque ad Substitutum Indulgentiarum Sectionis, pro sua scilicet sectione, pertinet, adversaria seu < minutas » conscribere earum rerum, quae in forma litterarum vel Rescripti, formulam communem atque usitatam excedur.:. ut dein per ordinem Scriptoribus pro exsecutione transmittantur. Verum, ut iterum ea revocemus, quae Benedictus XIV statuit, cum de ipsis < procuratoribus j ageret,n/ antequam huiusmodi « minutas » a se para- lll tas. Scriptoribus tradant, eas Secretarius et Substitutus approbationi Cardinalis Paenitentiarii Maioris vel Regentis subiiciant oportet.

8. - Omnia acta Sacrae Paenitentiariae, quae in commentario < Acta Apostolicae Sedis » edentur, subscriptionem Cardinalis Paenitentiarii Maioris referre debent: eaque Regenti vel Officiali Maiori cius vicem gerenti subsignanda erunt. Itemque eidem Regenti vel Officiali Maiori subsignanda praecipimus quaevis ala acta, quae a Cardinali Paenitentiario Maiore subscripta fuerint.

Rescripta negotiorum, quae vel Nos ipsi per praesentem Constitutionem e Regentis potestate excepimus, vel in Audientia Pontificis decreta sunt, vel Cardinal Paenitentiarius Maior sibi reservaverit, vel denique in Signatura tractata sunt, si ab ipso Cardinali Paenitentiario Maiore non subscribuntur» a Regente signantur « de mandato Eminentissimi ».

In rebus autem, quae ad ordinariam potestatem Regentis pertinent, ipse Regens Rescripta subscribit, nihil aliud addens.

Officialis vero Maior, qui Regentis vices gerit. Rescripta. quibus verba anteponenda sunt < de mandato Eminentissimi », signare debet proprio nomine, cognomine, qualitate, nihil aliud adiicicns; alia Rescripta, quae subscriptionem Regentis ferrent, signabit < pro Regente ».

9. - Si Regens vel alius Officialis Maior subscribunt, altera subsignatio pertinet ad Secretarium vel ad Substitutos; ita tamen ut Secretarius omnia Rescripta subfignare possit utriusque Sectionis, Substituti vero tantum Rescripta Sectionis suae. Absentibus Substitutis»

'* Cfr. Const cit.
'' Cfr Const, cit.

n Const rit

ïVjWa CARHQLL UNIVERSITY LIBRARY CLEVELAND. O »|,0

Officialis Minor Rescripta subsignet, qui hinc inde ius babet Congressum participandi, quemadmodum supra statuimus.

10. - Agentes de Rescriptis Sacri Tribunalis, id est de Rescriptis quae pertinent ad forum conscientiae. 112 Nos quoque Bene/dicti XIV verba geminamus: « Sacrosanctum hoc esse volumus et inviolabile ut nihil penitus, quod per Officiales Paenitentiariae Nostrae Apostolicae faciendum est, aliter quam gratis fiat >.u

Officiales vero, quibus id munus commissum est, debitas largitiones percipiant, quae pro Rescriptis offeruntur alterius Sectionis; easdemque in regestum referant

11. - Postquam vero Rescripta ab Officiali, qui eius rei curam habet, dimissa sunt, singulae causarum positiones Tabulario tradantur, ut secundum consuetudinem. debito modo in album adseribantur et religiose ab Officialibus conserventur, -qui vel secretissimi Sacri Tribunalis Tabularii, vel Indulgentiarum Tabularii - alterius ab altero prorsus separati - curam et custodiam habent

12. - Haec quidem valere statuimus vivente Summo Pontifice. Apostolica vero Sede vacante, Regenti nullae erunt peculiares facultates, sed iis tantum fruetur, quae ad ipsum. Romano Pontifice vivente, pertinent Quoniam tamen animarum saluti, quae omni tempore periclitatur, nulla interiecta mora provide consulendum est volumus ac mandamus ut Cardinalis Paenitentiarius Maior. Sede Apostolica vacante, omnia facere et expedire valeat quae ad forum conscientiae quomodolibet spectant,iis non exceptis, quae alias, vivente Summo Pontifice, ab ordinaria eiusdem potestate subtrahuntur, sed solum pro casibus gravis urgentisque necessitatis. Quapropter liberum atque expeditum erit litterarum comercium inter Officium Sacrae Paenitentiariae et Cardinalem Paenitentiarium Maiorem etiam in Conclavi degentem; eaeque litterae, sigillo Officii munitae, nulli examini et inspectioni erunt obnoxiae. Quam ad rem expresse ordinationi in Const. *Vacante Sede Apoitolica* (n. 50) contentae derogamus. De eiusmodi autem urgentioribus casibus, quibus Cardinalis Paenitentiarius 113 Maior providendum/ censuerit, is futurum Pontificem in proxima Audientia certiorem faciet.

Ad usum et concessionem indulgentiarum quod attinet, Romano Pontifice vita functo, normis in memorata Pii X Constitutione *Vacante Sede Apostolica* (n. 23 et 24) praefinitis standum esse decernimus.

Decernimus denique ac iubemus ut haec omnia eo die vigere incipiant, quo Constitutio haec per common· Urium < Acta Apostolicae Sedis> in lucem edetur.

Quaecumque autem his Litteris decreta continentur, ea omnia stabilia, rata valida esse volumus et iubemus, non obstantibus, quatenus opus sit, constitutionibus ct ordinationibus Apostolicis, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus ceterisque contrariis quibuslibet, etiam specialissima mentione dignis, quibus omnibus per praesentes Litteras auctoritate Apostolica derogamus.

Eorum vero exemplis aut excerptis, etiam typis mandatis. notarii publici cuiusvis manu subscriptis ac sigillo alicuius in ecclesiastica dignitate constituti munitis. eamdem volumus haberi fidem, quae haberetur praesentibus, si essent exhibitae vel ostensae.

Nemini igitur liceat hanc paginam Nostrae voluntatis infringere vel ei, ausu temerario, contra ire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die vicesima quinta mensis martii. in festo Annuntiationis B. M. V.. anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo quinto. Pontificatus Nostri decimo quarto.—Fr. Th- Pius, O. P.. Card. Boggiaxi. *Cancellarius S. R. E.* E. Card. Pacnxi. *a Secretis Status.* loseph Wilpert. *Decanus Collegii Protonat. Apostolicarum.* Vincentius Bianchi Cnghesi. *Protonotarius Apostolicus.*

'· *Cons* cit.
' Cfr Const *Pastor Bonus;* et Const. Kacscfe Sftiz *Apcitotea.* n. 15.

Adn. A BENTLEY in CR 10 (1935) 4S4-485: E. BERGH in N'T 62 (1935) 053; A CANESTRI in Apoll. 8 (1935) 2C3-223 S03-590 |p 15 (1935) 120; ME 47 (1935) 142 145; PrM 24 (1935) 123-125.

1265

1935 Mz\R 25.-SC ORIENT., NOTIF. AAS 27 (1935) 145

Notificatio de usu numismatis loco scapularii

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI preces benigne excipiens Nicolai Czarneckij. Episcopi titularis Lebediensis, Visitatoris Apostolici ritus byzantlni-slavici in Polonia, annuere dignatus est ut indultum, per decretum S. S. C. Sancti Officii dici 16 Decembris a. 1910 *(Acta Apostolicae Sedis,* voL III. pag. 22), quo omnibus christifidelibus conceditur usus metallici numismatis loco Scapularium ex panno, quae tertiorum Ordinum non sunt propria, extendatur, pro fidelibus rituum orientalium, *etiam ad actum impositionis,* ita ut huiusmodi impositio per sacrum numisma, loco scapularium ex panno peracta, ad omnes effectus valida et licita sit. servato tamen in ceteris tenore decreti supramentovatL Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Litterarum Apostolicarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C pro Ecclesia Orientali, die 25 Martii a. 1935.—loseph Cesarini, *Adsessor.*

1286

1935 MAR 28.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Datur nonnullis delicatis apostolicis facultas concedendi ordinariis missionum **INSTRUCTIONEM PROCESSUS SUPER RATO ET NON CONSUMMATO**

Ai *Delegati Apostolici dei Giappone, Indocina, Indic Orientali, d'Africa Meridionale, d'Africa per le Missioni del Congo Belga, di Australasia*

23 marxo 1933

Eccellenza Reverendissima, 11 can. 1963 § 1 prescrive che per iniziare un processo tsuper rato et non consummato » occorre chiedere volta per volta la facoltà alla S. C. dei Sacramenti a cui viene poi. a suo tempo, inviato l'intero processo per la decisione.

Siccome per la richiesta di tale autorizzazione si impiega generalmentc tempo assai Jungo, e i casi matrimoniali sono generalmentc urgenti. Sua Santità ncl-TUdienza 21 corr. si è degnata benignamente concedere alia E. V. *ad decennium* la facoltà di autonzzare gli Ordinari da Loi dipendentl ad aprire tali processi.

Detti Ordinari pertanto da qui innanzi in luogo di chiedere a Roma Vautorizzazione in parola la chiederanno a codesta Dclegazione, la quale nel concederla rammenterà che il processo suddetto deve esser tstruito in conformità delle norme date in proposito dalla S. C. dei Sacramenti in data 7 maggio 1923 c pubblicate sugli « Acta Ap. Sedis » il Ie agosto di quell'anno (LE 513J. Naturalmente il processo, una volta complétât©, deve venir inviato a Roma per la decisione come ln passato. Ella avrà cura di informare al riguardo gli Ordinari dipendentl affinchè si regolino in conscgucnza.

Augurandolc ogni bene. —Pietro Card. Fumamini Biondi. *Prefctto.* Carlo Salotli, Arciv tit di Fihppoli. *Segretario.*

• *Ad nonnuflM* **ApoitoikM in Sy n. 190.**

1267

1935 MAR 30.-SC PROP. FIDE, FACVLT. PART.·

Facultates pro alumnis proficiscxxtibus **rx** collegio urbano in territoria non dep-:xpextia λ sc de prop. **îUK**

Vigore potestatis sibi a Ssfllo Dfto Narfro Prov div. Papa ... tributae. Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit, ad quinquenium valituras et *de consensu Ordv arii* foci *exercendas* l

R. D. ...

* rJausal“ << dKlskmc Emi Cani Prufrcu SŮiu-1935.

1. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque, itineris vel al'a de causa, Divinum Officium absque gravi incommodo recitare nequeat, onerata eius conscienta super veritate et gravitate incommodi.

2. Celebranui, durante itinere maritimo. Missam super Altari portatili, cum assistentia tamen, quatenus opus sit, alterius Sacerdotis; dummodo mare sit tranquillum, et nullum adsit irreverentiae periculum.

3. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super Altari portatili, in iis locis tamen ubi Ecclesiae vel Oratoria desint

4. Eruendi induito personali Altaris privilegiati ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat

5. Benedicendi extra Urbem solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis quas Sancta Sedes concedere solet, coronas precatorias, quae a Sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

6. Adscribendi Christifideles Confraternitatibus ab Ecclesia probatis, una excepta Confratemitate Ssmi Rosarii

Datum Romae, ex Aedibus supradictae Sacrae Congregationis, die ... mensis ... anno Domini ...

*** Aluranli Pont. Collegii Urbani Prop. Fidei: Sylloge n. 222**

12S8

1935 APR 13.-SC CONC., RESOL. AAS 29 (1937) 33-31

DIOECESIS T.

Praecedentiae inter confraternitates

Die *13 aprilis 1935*

Facti species. — In quodam oppido dioecesis T. duae extabant Confratemilales, quarum una anno 1831, altera yero anno 1835 erecta fuit Harum prima, quippe erectione prior, de iure habuit praecedentiam, quam etiam de facto exercuit super secundam.

Quum vero haec postrema per Breve apostolicum diei 6 septembris 1870 in Archiconfraternitatem evecta sit « cum omnibus et singulis praerogativis, iuribus et « honoribus solitis et consuetis..., et cum iure aggre« gandi alias eiusdem nominis atque instituti in dioecesi ‹ T. dumtaxat existentes ·. ex tunc sibi etiam competere praecedentiae ius contendit. At semper restitit prima Confratemitas, defendens suum ius antea pacifice

Quapropter ad ulteriores praecidendas concertationes inter easdem Sodalitates ab hac Sacra Congregatione quaesitum fuit, cuinam in casu ius praecedentiae competat

Discεττατιο. — Iuxta Codicem L C. " inter pias laicorum Associationes ordo praecedentiae est qui sequitur: 1° Tertii Ordines; 2 Archiconfraternitales; 3· Conirater-nitates *" (can. 701 5 1 nn. 1-3). Excipitur Confraternitas SsiTiae Trinitatis dc Urbe, ac tandem ad gradum Archlsocedil ipsis Archiconfraternitatibus, non autem Tertiis Ordinibus Quad principium non novum esse videtur, si cum lu-t_prudentia anteriori comparatur. Nam S. C. Rituum In una Lucerine diei 25 septembris 1«75, n. 3381. statuit ut Kaecedcntii agnosceretur, et quidem a die expeditionis terarum apostohearum evectionis nd gradum Archisodali Utis computanda. Sodalitati a S. Cruce auctae titulo B. M Virginis Dolorosae, dein aggregatae Archiscdalitati Ssfllae Trinitatis de Urbe, ac tandem ad gradum Archisodalitatis evectae Et eadem S. C. Rituum in una Abcllincn. diei 18 auguiti 1877. n. 3432, Sodalitati B. V. de Monte Carmelo. anno 187« ad gradum Archisodalitatis evectae, super ceteras Arriusodal Rates et super omnes Sodalitates ius j4 praecedentiae agnovit./

Hae derisiones omnino concordant cum praescripto canoni 106 n. 3 Codicis I. C.. ubi statuitur: " Inter diversas ** personas ecclesiasticas. quarum nulla habeat in alias auc" tofttatenv qui ad gradum poliorem pertinent, praecc" dunt eis qui sunt Inferioris gradus M

Pacifica to possesso, de qua in n 5 eiusdem canonis. Untum valet cum quaestio de praecedentia oritur inter perennas ecclesiastica " eiusdem 'pwiel et gradus ". At posita evectinne culullam personae ad gradum potioreni. «tardum est n 3 dicti c-inonis 106. eidem agnoscendo pr.iecrdentiae lure, qued a die obtentae evectionis ipsa acquirit

In casu autem prima Confratemitas super secundam ideo merito fruita est praecedentia, quia erectionis pnontatem possidebat. At per Litteras aposLollcas dici 6 »cpksbris 1870, secunda Confratemitas in Archlconfraternilatj gradum evecta est w cum omnibus et singulis praerogaUra. iuribus et honoribus 'olitis et consuetis ". Inter quae profecto ius praecedentiae adnumerandum est.

Nec in contrarium valide Invocari posse videtur pnescrlptio ex eo deprompta quod pruna Confratemitas hucusque praecedentiam retinuit super secundam in Archconfratemitatem evectam Nam ad praescriptionem Induet-dam. ad normam canonis 1512 Codicis I. C., requiritur bora fides, seu possessio pacifica, quae in cam penitus detideratur. quum eadem Confratemitas in Archiconfraternitatca evecta semper obstitit, adeo ut inter duas Sodalitates saepe saepius contentiones et lurgla ex hoc capite exorta sint

Cum quaestio proposita sit in comitiis plenariis did 13 aprilis 1935. Emi Patres huius S. Concilii ad dubium; *Utrum ius praecedentiae competat Archiconfrat*emiiari *an Confratemitati in casu,* responderunt: *Affirmatio* ad primam partem; *Negative* ad secundam.

Quam responsionem Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI in Audientia diei 15 eiusdem mensij dignatus est approbare et confirmare.—I. Bruno, *Sea.*

***Adn.* E. BERGH in NrT 64 (1937) 410; A. ELLIS in PrM 2» (1937) 139; IP 17 (1937) 84.**

1269

1935 APR 13.-SACRA PAEN., RESP. PART.·

Circa adqulsitionem indulgentiarum precibus concessarum **QUAE OPE « MEGAPHONI » AUDIUNTUR**

Dubium - *Beatissime Pater,* Procurator Generals Societatis lesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit solutionem dubii quod sequitur: Utrum acquirere valeant Indulgentiam plenariam annexam Benedictioni Papali, quam in fine Missionum vel Exercitiorum Sacerdotes missionarii memoratae Societatis impertire possunt, fideles qui ob eorum numerum ad ecclesiam, in qua contionator loquitur, accedere non valent sed in aliam ecclesiam vel locum pium conveniunt eodem tempore ibique audiunt sacram contionem. ope instrumenti quod vocant « megafono » transmissam. Benedictio Papalis impertienda supponitur in utraque ecclesia ab aliquo Sacerdote, non autem et ipsa ope praediti instrumenti transmittenda. Et Deus, etc.

Resp. - D:e 13 aprilis 1935. Ssmus D. N. D. Pius div. Prov. Pp. XI. in audientia D. Cardinali Paenitentiario Maiori concessa, proposito dubio respondere dignatus est: *Affirmative.*

De Mandato Eminentissimi. - S. Luzio, S. P. Rcyerj. I. Tcodori, S. P. *Secr.*

*** Procuratori Goncrall S. I., Prot. N. 1162'35: PrM 24 (1535 140. Adn. REGATILLO n. 442; Apoll. 9 (1936) 187; PrM 24 (1935) 140-141.**

1270

1935 APR 24.-SC SACR., RESPONSUM. PART.·

Circa formam extraordinariam matrimonii

Ad dubium propositum ab Episcopo Meten. pro opportuna solutione: * An. scilicet, ratione habita responsi dati a Pontificia Commissione ad Codicis Carines authentice interpretandos diei 25 Iulii 1931 (LE 1043] relate ad Can. 1098, ad hunc Canonem referendus sit casus, quo Parochus vel Ordinarius celebrationi matrimonii religiosi assistere nequit, quia lege civili prohibetur, etiam sub poena, matrimonium coram Ecclesia celebrare, nisi praecesserit matrimonium sic dictum civile, et hoc ab auctoritate civili nmnino recusatur, v. g. ob defectum instrumentorum quae lex civilis requirit:

Sacra Cong-egatio de Disciplina Sacramentorum rescribendum censet: *Affirmative.* — Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. C. dic 24 Aprilis 1935.

• Ordinatio Mritnak CM 27 (1938) 69. Adn. E J. M λ m 14 (19W 3€7; REGATILLO n. 556; CM 27 (1938) 69: (1935) 68

1271

1935 MAI 28.-SC PROP. FIDE, NORMAE. ₱ART.

Normae circa participationem catholicorum
IN OBSEQUIIS CONFUGIO PRAESTANDIS

Excellentia Vestra huic Sacrae Congregationi, die 25 mensis martii anni currentis, decisiones exposuit, quas Ordinarii de Manchoukuo. approbationi Sanctae Sedis sese subiicicntes. fecerunt de participatione Catholicorum in signis obsequii, ab Auctoritatibus in honorem Confudi praescriptis, et in aliis publicis caeremoniis.

Propter particularem huius argumenti gravitatem, haec Sacra Congregatio, postquam in accuratum huius quaestionis studium et incubit Ipsa et alios incumbere fecit, rem ad Sanctitatem Suam referre censuit opportunum.

Summus igitur Pontifex in audientia diei 16 mensis currentis, perspectis cum expositione Excellentiae Vestrae tum voto, quod Excellentia Sua Celsus Costantini scripserat, haec cogitata elocutus est:

1) Oportet, ut Ordinarii de Manchoukuo ad evitandam omnem rationem scandali, quae quocumque modo occurrere poterit, notam faciant, necessaria servata prudentia. quam rerum adiuncta suggerunt, epistolam, in qua Directio Cultuum de Manchoukuo recenter asseverant. caeremonias in honorem Confucii peractas « absolute non habere ullam religiosam indolem »;

2) Oportet, ut iidem Ordinarii, cum Christifidelibus normas tradunt, declarationem officialem sequantur;

3) Oportet, ut Sacerdotes, dato iureiurando circa ritus Sinenses praescripto, instructionibus Ordinariorum adhaerescant, quaestiones et controversias vitantes.

Haec Sacra Congregatio ex parte Sua censet, Ordinarios, dum Christifidelibus normas tradant, sese accommodare posse decisionibus, quas unanimiter in Conventu suo, in civitate Sinking (Changchung) habito, fecerunt Videntur enim prudentes et bene ponderatae.

Faveat Excellentia Vestra alios Ordinarios de Manchoukuo de omnibus hisce rebus certiores facere eosque rogare, ut omni qua possint attentione evolutionem huius quaestionis semper prosequantur, et unanimi açant consensu.—Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praef.* Carolus Salotti, Archiep. Philipp., *Secr.*

NORMAE STATUTAE AB ORDINARIIS IN CIVITATE SINKING CONGREGATIS

I - Imago Confucii in scholis exposita:
HONORES QUI EI TRIBUUNTUR

A. *Scholae Missionum.*

1. Mandato ab Auctoritatibus legitimis regionis dato, potestne tolerari in scholis Missionum expositio imaginis Confucii?

R. *Affirmative.*

1 Licetne hanc imaginem collocare in quadam aedicula plus minusve ornata, quae eis similis est, in quibus paeani tabulas maiorum suorum honorant?

R. *Tolerari potest,* dato formali mandato, quod eludi non potest ln omni casu alumni clare certiores faciendi nint, rem agi *de cultu mere* civili.

3. Licetne alumnis permittere, si Auctoritas hoc import, ut inclinationem, plus minusve profundam, coram LTjgine Confucii, sic exposita faciant?

R. *Tolerari potest.*

4. Si cuidam scholae Christianae mandatum refertur. ut coram imagine Confucii quoddam altare cum cardelis, incenso, aliisque rebus collocetur, liceretne base modum agendi tolerare?

R. Non, quia, quamvis a Dirigentibus responso dato de indole civili cultus Confucii tributi, haec tamen caeremonia nimiam similitudinem exhiberet cum ritis reliçzisis et superstitiosis, atque etiam scandalum secum ferre posseL

B. *Scholae paganae.*

1. Quomodo se gerere debent alumni Christiani, qui scholam paganam frequentant et adiguntur, ut suas panes tribuant honoribus, quibus Confucius afficitur?

R. Suggerendum est eis private, ut assistentia passiva contenti sint, et toleranda inclinatio..., ut in casibus supra indicatis.

2. Si in vico pagano magister scholae, qui imaginem Confucii sibi providere non potest, nomen Confucii in quadam tabula scriberet, liceretne huic tabulae eosdem honores alque imagini Confucii tribuere?

R. Tolerari potesL

II - Alumni, militares, ofhcialk corpore conducti in
PAGODAM

1. Quid de Christiano, qui munere fungitur penes Auctoritates, quae de sacrificiis curant, et in ipso momento sacrificii functiones subalternas administrat, quas recusare nequit, quin subeat magnum damnum, v. g. iacturam officii sui?

R. Cooperatio proxima, sed mere materialis, in casu gravis necesltatis. tolerari potest.

2. Quid de alumno Christiano, qui Invitatus est, ut sive solus sive una cum aliis tempore sacrificii cantet?

R. Si agitur de cantibus qui ad ipsum *sacrificium pertinent, non licet.* Sl autem agitur de cantibus patrioticis sive de hymnis in honorem Confucii, qui omni religiosa indole carent, *tolerari potest.*

3. Si sacrificio completo, inclinatio mandatur, dum victimae adhuc expositae sunt, quomodo Christiani se gerere debent?

R. Haec ultima caeremoniarum pars tamquam cultus civilis considerari, ideoque OSSÜtentia passive tolerari potest.

4. Quid dc participatione victimae?

R. Nullo *modo tolerari potest.*

III - Cooperatio pecuniaria in constructione
VEL REPARATIONE PAGODARUM

1. Licetne pecunia cooperari in constructione vel reparatione templorum aut cuiusvis alterius aedificii, in honorem Confucii erecti?

R. *Tolerari potest.*

2. Licetne se habere eodem modo, si agitur de templis, quae ad alium cultum destinata sunt?

R. Distinguendum est: Si agitur dc contributione, quae ‹ in globo › aliis vectigalibus continetur, tolerari potest

Si vero agitur de contributione speciali, quae ad sumptus constructionis vel reparationis insumendos constituta est. *tolerari nequit.*

Contributiones impositae ad apparandas *comoedias* eidem distinctioni submittuntur. Si ergo agitur de comoedia superstitiosa, v. g. ex voto edita. ChristionU ei *cooperari non licet.* Si autem agitur de comoedia, quam edunt in *delectationem populi,* contributio tolerari potest.

IV - Assistentia ad funera pagana

Licet haec quaestio non pertineat ad cas. quae cultum Confucii spectant, maximi tamen tempestivi momenti est et digna sane, in quam studium conferatur.

1. Funera *privata.* — Inclinatio coram defunctis, ohm ChrM4anis rigorose interdicta, religiosam suam Indolem magis magisque amittere videtur. Evolutio morum, actualis mentalitas. quae eo tendit, ut in hac inclinatione obsequium civile conspicat. defuncto tributum, uti in Occidente fieri solet, compluresque casus praecedente videntur nobis auctoritate munire posse, tempore futuro hanc salutationem tolerandi.

2. *Funera publica.* — Sl agitur de awstratra *mere passira, tolerari potest.* Haec tolerantia sese extendit ad inclinationem et ad alios externos netus venerationi·, qui « in re mixta » caeremoniarum partem mere civilem attingunt.

• **Ortfiwrfo ‹‹· KirJn: 5y'>je rt. 192. A<M Γ CM ∧ RUS In PrM 26 (1037) 97-103.** *I* **MOSS in € 12 (1936) 247-290. EpHtuI» Ordn Riri o»re oecM-cocm d»J.· Irji refert tpod PrM 25 (1937) B7- 95**

1272

1935 IUN 1.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Circa artem indigenam iapontae laudandam et fovendam

NeUUdienza del 16 c. m. ho presentato al S. Padre le immagini sacre in stile giapponese, delle quali V. E. Reverendissima parla nel Suo rapporto 140-35 dell'S aprile.

Sua Santità se ne è veramente compiaciuta: ne ha favorevolmente giudicato fl valore artistico e ha lodato j'uuziativa squisitamente cattolica. di adattare le mantfestazioni religiose all'indole e allé tradizioni del nobile popolo giapponese. E mi ha incaricato esplicitamente di esprimere le Sue congratulazioni alla E. V. per quanto fa a questo scopo e agli artisti per l'intelligente e volenterosa collaborazione che Le prestano.

Questa S. C. è sicura che l'augusta parola di plauso e di incoraggiamento da parte del Santo Padre sarà di conforto alla E. V. e a quanti con Lei lavorano per la creazione e lo sviluppo di un'arte cristiana giapponese. V. E. ha ben compreso che la felice riuscita di taie inlziativa ha un'importanza assai grande per l'awenire della Chiesa in Giappone. Un'arte che sia nello stesso tempo profondamente cattolica e caratterlsticamente nazionaie dimostrerà in modo sensibile, e perciô più efficace, che la Chiesa non s'identifica e non è legata a nessuna particolare forma di cultura, ma accoglie, per santificarlo, tutto ciô che ogni popolo ha di buono e di bello. E nello stesso tempo contribuirà a una più rigo^liosa floritura cristiana tra i cattolici giapponesi, poichè li educherà a incanalare verso la vita spirituale le integre energie di tutta la loro anima, con le sue speciali doti di Intelligenza e di sensibilité.—Pietro Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto.* Carlo Salotti, Arciv. tit di Filippopoli, *Segretario.*

• **Delegato Ap. In leponlt: Sylloge n. 193.**

1273

1935 IUN 10.-SC ORIENT. INSTR. AAS 27 (1935) 333-340

Instructio ad conficiendos processus
SUPER MATRIMONIO RATO ET NON CONSUMMATO ORIENTAT ΓΓ7M

DECRETUM

Quo facilius Revmi Ordinarii Orientalium Rituum conficere possint processus super matrimonio rato et non consummato, necessarium Sacrae huic Congregationi pro Ecclesia Orientali visum est. pro hisce processibus normas praescribere, quas praefati Revihi Ordinarii observare teneantur.

Praesentem igitur instructionem ab Emis ac Revrhis Patribus Cardinalibus huius S. Congregationis, in plenariis comitiis diei 3 iunii v. a. recognitam. Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Pp. XI, in Audientia diei 10 iunii 1935 infrascripto Adsessori concessa, dignatus est adprobare atque iussit publici iuris fleri in Commentario officiali, quod < Acta Apostolicae Sedis > inscribitur.

Datum Romae, cx Aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 10 Iunii, anno 1935.—A. Card. Sincero. Episcopus Praenestinus, *a Secretis.* I. Cesarini. χμ A*diessor./*

NORMAE

L *De processu* super matrimonio rato et non consummato

1 Cum uni Romano Pontifici sit divinitus commissa potestas. dispensandi super matrimonio rato et non consummato. supplex libellus ad dispensationem obtinendam semper Romano Pontifici erit inscribendus, et ad S. C. pro Ecclesia Orientali transmittendus.

Soli autem coniuges tus habent petendi hanc dispensationem. sive uterque. sive alteruter, altero etiam invito.

2. Supplex libellus continere debet plenam et accuratam totius facti speciem et causas omnes ad obtinendam dispensationem. appositis ellam dte. mense, et anno, nec non rparchia In quo orator vel oratores commorantur, ct ab oratore vel oratoribus, si fleri potest. subscribi debet.

'I. Libellus transmittatur per proprium loci Ordinarium. Ordinarius autem ante omnla curet ut partes inter se rsconclhvntur. et notitia· necessarias ct opportunas addat tum de reconciliationis conatu, tum de aulhcnticitate libem personis, rebus ct factorum adiunctis.

4. Nulli processui super rato et non consummato Initnaa detur, nisi prius obtenu fuerit facultas a Sede ApostoLca. Attamen si ludex competens auctoritate propria processum inceperit super matrimonii nullltatc ex quocumque capite ct ex eo incidenter emerserit matrimonium non fuisse consummatum, processum instruat quoque super matrimonii inconsummatione et super causis dispensation Hoc servandum erit praesertim in processibus nullitatis ex capite impotentiae Expleto vero processu, sl nutnmca^ nulhtas non evincatur, acta omnia a loci Ordinario ad S. Congregationem pro dispensatione, si opus siL impetrandi super rato et non consummato mittantur una cum unroi vel utriusque coniugis supplici libello.

5. Obtenta vero a Sede Apostolica facultate. Ordinarim, decreto in scriptis dato, in actis asservando, constituat in causa moderatorem actorum seu ludicem instructorem et defensorem vinculi, qui sint sacerdotes scientia ct prudentia praediti, necnon actuarium.

Ordinarius potest per se moderatoris actorum munere fungi.

6. Unicus sit moderator actorum scu iudex instructor ij> inquisitione pro dispensatione super rato et non consummato. Moderator vero actorum, quod attinet ad partium et testium citationem et examen, documentorum visSosan vel personarum physicam inspectionem, decretorum intimationem/ allaquc huiusmodi. ius habet, iuxta suetas ner- 32
mas. in auxilium vocandi, per litteras rogatorias, alias Curias.

7. Moderator actorum, nisi sit ipsemet Ordinarius, defensor vinculi ct actuarius de munere fideliter explendo, ac de secreto servando luramentum praestent, de quo mentio fiat in actis.

IL *De examine coniugum et testium credibilUatis*

8. Antequam coniuges et testes examinentur, moderator actorum et vinculi defensor — actuario id in scriptis consignante — de identitate personarum explorent, deinde eoe praemoneant de gravi obligatione veritatis dicendae, d speciatim eos edoceant dispensationem dolo, vel fraude contra rei veritatem forte obtentam, minime in foro conscientiae coniugibus esse suffragaturam.

9. Coniuges et testes debent singuli praestare luranxntum de ventate dicenda et de secreto servando super interrogationibus et responsionibus. Moderator actorum, modo efficaciori quo fieri possit iuxta personarum conditionna, explicet sanctitatem luramentl praesertim quoad veritatem dicendam. De hac monitione, uti de loramenti praestatione, mentio fieri debet in actis.

10. Coniuges examinentur:

de iis quae matrimonium praecesserunt; utrum liberi an coacti et quas ob rationes in matrimonium consenserint;

qua definita die. ubi et coram quibus matrimonium celebraverint;

an commune vitae consortium statim instauraverint, per quodnam temporis spatium pacifice cohabitaverint et quando animorum aversio facta fuerit; quo denique definito tempore abrupta fuerit vita coniugalis;

an sciant in quo matrimonii consummatio consistat: et utrum matrimonium consummatum fuerit nec ne et quanam de causa.

num copula coniugalis saltem tentata fuerit, et. c forte imperfecta id honeste explicent:

num adhibuerint fraudes contra completam copulam coniugalem vel contra generationem prolis, et explicent quibus mediis.

Interrogentur praesertim: al si. quando et quibus patefecerint matrimonium non fuisse consummatum:

b) quando et a quibus didicerint matrimonium ratum et non consummatum dispensari posse a Romano Pontifice;

c) a quo tempore consilium inierint de hac dispensatione petenda.

Demum interrogentur super causis pro impetranda dispensatione allatis./ jjj

Sl coniuges in suis depositionibus nimis inter se conveniant. inquirant prudenter, tura iudex tum defensor vinculi. an adsit collusio; si vero in substantialibus vel in rerum adiunctis magni momenti coniuges discrepant, iterum ad examen vocentur et super discrepantia interrogentur, adhibita etiam, si casus ferat, contestatione inter personas ipsas. ut veritas eruatur.

Antequam coniugum examen absolvatur, moderator actorum cos adhortetur ad vitam coniugalem restaurandam, de qua re mentio fiat in actis.

11. Si reconciliari renuant, tunc moderator actorum utn· que coniugi iniungat ut quisque pro sua parte tres salice inducat testes, ad normam sacrorum canonum idoneos et omni exceptione maiores, sanguine aut affinitate r.bi cnniunrtos. rin minus vicinos bonae famae aut alloquta de r»· edoctos, qui iurare possint de ipsorum coniugum probitate et praesertim de eorum voracitate circa rem in controvcrsLun deductam.

12 Testes crcdibilitatis. praeter ea quae generalia sunt.

CLEVELAND. OHIO ||| UNM3SITY Libha ::: iUiftt (W)

Interrogentur praecipue circa ipsorum coniugum probitatem. vitae honestatem, praeceptorum Ecclesiae observantiam. sacramentorum frequentiam: circa famam qua gaudent. eorumque voracitatem atque, in specie, si coniugibus, inconsummatlonem matrimonii sub iuramento affirmantibus, fides adhibenda sit.

His testibus moderator actorum ex sese, aut ad instantum defensoris vinculi potest adiungere alios credibilitatis testes, qui vocantur cx officio: immo debet, quatenus fieri poterit, si quacunque de causa testes adductos insufficientes existimaverit

Testimonium credibilitatis robur addit depositionibus coniugum; sed vim plenae probationis non obtinet, nisi *Uis argumentis ct adminiculis fulciatur, praesertim [ogpjg «uonlbus testium de scientia accepta, et inspectione corporali.

I1L *Examen testium dc scientia accepta*

13. Posita affirmatione fide digna coniugum de non consummatione, sedulo indagandum erit utrum coniuges tempore non suspecto patefecerint matrimonii inconsummrilonem et quidem in iis rerum adiunctis. ut hae declarationes nullam aliam causam habere potuerint quam veritatem facti inconsununationis.

Quare praeter testes credibilitatis. a coniugibus inducantur quoque idonei testes de rei veritate edocti, qui appellantur *testes dc scientia accepta./*

jj;

14. Diligenter igitur moderator actorum tum a testibus credibilitatis tum a testibus de scientia accepta inquirat super lis quae praecesserunt aut sequuta sunt matnmonb celebrationem, quaenam causam dederint discordiae coniugum. si ct quas a coniugibus aut ab aliis acceperint notitus circa inconsummationem. quanam causa, quibus verbis patefactae fuerint, ct ob quem finem; praesertim vero inquirat *quonam definito tempore* id audiverint:

a) utrum tempore quo vita coniugalls adhuc pacifice ducebatur:

b) an quando iam ortae erant discordiae ct vita conluxalis abrupta:

c) an vero postquam fuerit inceptus fortasse processus quem vocant civilem ad divortium obtinendum; aut postquam captum fuerit consilium dispensationem impetrandi et processus canonicus introductus fuerit.

De his temporum adiunctis sedulo ratio habeatur ln interreptionibus faciendis, ut erui possit, cum morali certitudine, num tempore non suspecto tales declarationes factae fuerint.

15. His testibus moderator actorum ex sese. vel ad insUntum defensoris vinculi, alios testes de scientia accepta a coniugibus vel ab aliis, potest ex officio adiungere Immo debet, quatenus fleri potest, si id necessarium aut opportunum existimaverit.

IV. De *inspectione corporali*

16. Inspectio corporalis utriusque coniugis vel — nisi ex adiunctis evidenter inutilis appareat — saltem mulieris, fieri debet ad normam iuris.

Ad Inspiciendum virum, duo periti medici ex officio deputari debent.

Ad mulierem vero inspiciendam duae obstetrices, in arte rt praxi perttlores ac bonae famae, cx officio designentur, rus: maluerit mulier a duobus medicis cx officio pariter designandis inspici, vel id Ordinarius necessarium habuerit

Corporalis mulieris inspectio fleri debet, servatis plene Christianae modestiae regulis et adstante semper honesta matrona ex officio designanda.

Mulieris inspectionem obstetrices vel periti, seorsum rhguli. exsequi debent.

17. Omnes cx officio deputati luramentum praestent de Euaere fideliter, omnique cum diligentia Implendo ct de ridiclo proferendo absque ullo partium studio, itemque de «creto servando.

Praeter alia autem deputati nd mulieris inspectionem ;ne oculis habeant quae a gravioribus et prudentioribus 3 :. medicina doctoribus/ traduntur circa signa certa vel dubia Integritatis, praesertim de hymenis varietatibus et de mediis ad praecavendas fraudes, simulandae integritatis patia, forte adhibitas.

In viri autem inspectione periti monendi erunt ut artis praesidiis utantur licitis et honestis atque referant. Iuxta probata medicinae legalis praecepta, indicia et argumenta -.:n tantum quoad impotentiam, sed etiam circa Inconsurnnationem, attentis adiunctis in casu.

13 Singuli medici vel obstetrices singulas relationes ecnfidant, intra terminum a iudice definitum, tribunali tradendas.

Peracta autem relatione, periti, obstetrices, ac ultimo, tatrona. seorsum **Singuli. luramento** praestito, ab actorum nyderatore Interrogentur. secundum articulos a vinculi defetaore. ln«pectis diligenter supradictxs relationibus, condnnatos.

Periti debent indicaro perspicue qua via et ratione procetsertnt in explendo munere sibi demandato et ouibus XùMlæum argumentis sententia ab ipsis prolata nitatur. .ta ut Sedes Apostolica iudicium sibi efformare possit. non tantum ex conclusionibus peritorum sed etiam ex elementis et descriptionibus relatis.

V. *De officio Moderatoris actorum. Defensoris* vinculi ct Actuarii

19. Moderatoris actorum est curare ut omnia ad normam iuris perficiantur eaque omnia statuere quae aptiora sint ad factorum veritatem eruendam.

20. Officium vero defensoris vinculi est omnibus viribus tueri iura matrimonii, quare semper est citandus in omnibus sessionibus et actibus processus. Ipsius est: examini partium, testium et peritorum *adesse;* exhibere interrogatoria clausa et obsignata, in actu examinis ab actorum moderatore aperienda; novas interrogationes ab examine emergentes suggerere: documenta a partibus exhibita recognoscere.

Ipse proinde poterit, quolibet causae momento, petere ut alii testes inducantur vel iidem iterum examini sublidantur; proponere novas interrogationes sive circa generalia sive circa particularia matrimonii.

21. Tum moderator actorum tum vinculi defensor curent ut interrogationes non sint complexae sed simplices et clarae ut facile ac plene intclligantur; nec suggertivae aut ita factae ut simplici affirmatione vel negatione iisdem responderi possit; sed ita redigantur et fiant ut. examinatus, clariori modo quo potest, promat et explicet notitias quas habet/

22. Tum moderator actorum, tum defensor vinculi diligenter Inquirant circa probitatem ct credibilltatem *singulorum* in iudicium *vocatorum* vel *vocandorum,* exquirendo ab eorum parochis, sin minus a personis fide dignis, litteras testimoniales in quibus declaretur hanc personam, de qua quaeritur, fidem mereri, idque constare cx positivis honestatis et religiositatis signis; veracitatis vero testimonia singula pro singulis requirantur et non globatim. eaque universa erunt asservanda in actis.

23. Actuarii munus est fideliter et continenter referre In actis examinatorum responsiones, non tantum quoad substantiam rei. sed etiam quoad verba, nisi ludex ex gravi ct evidenti ratione, satis habeat ut tantum depositionis substantia referatur; — die, mense et anno Interrogatorii vel cuiuslibet actus diligenter semper scripto signatis. — Actuario incumbit obligatio acta fideliter custodiendi, ne cuipiam extraneo pateant.

24. Si ob locorum distantiam aliave incommoda par» vel testis nequeat se conferre ad Curiam, neque moderator actorum. defensor vinculi et actuarius possint locum adire, ubi pars vel testis degat, moderator actorum deleget idoneum sacerdotem, illius loch et. quoad fieri potest, eiusdem ritus, qui adhibita, pro munere defensoris vinculi, alterius sacerdotis opera, iuxta interrogatoria a vinculi defensore exarata, partem vel testem diligenter excutiat eiusque responsiones, ope actuarii, scripto redigat.

Deficiente Idoneo sacerdote qui munus defensoris vinculi obire possit, ipse moderator actorum delegatus eiusdem partes agat, facta de re mentione in actis.

Semper autem requiritur actuarius, ad quod munus, ln casu necessitatis, scandalo et admiratione remotis, assumi potest etiam laicus.

Hi omnes iuramentum praestare debent dc munere fideliter implendo et de secreto servando.

25. Pro examine alicuius testis ln aliena eparchia vel dioecesi commorantis, moderator actarum transmittat ad loci Ordinarium interrogatoria a defensore vinculi preposita, simulque exponat causae adiuncta ut quaesitae notitiae haberi possint a teste cum sufficienti rerum omnium cognitione.

Pertinet ad Ordinarium loci delegare moderatorem actorum. defensorem vinculi et actuarium pro Inquisitione in casu, cum facultatibus, de quibus ln numero 24J

VI. *De conclusione processus*

26. Processus ne claudatur nisi defensor vinculi declaraverit sibi nihil superesse Inquirendum et moderator actorum attente inspexerit ne quid incompletum vel ambiguum vel contradictorium remaneat: quo in cami, audito vinculi defensore, ea supplere satagit citando drnuo. si opus Brt. partes vel etiam testes.

27. Clauso processu, defensor vinculi suas redigM animadversiones et tum moderator actorum, tum Ordinarius Ipse, nisi munere moderatoris fuertt functus, suum votum promant.

28. Deinde omnia acta iudlefalla. ln authentico **cxetTi**piari, lingua magis cognita exarato (latina. Italica **irallieft** vel anghca). una cum indice. mittantur ad hanc Sacram Congregationem.

Datum Romae, ex Aedlbin Sacrae Corgrvf+tinnls prr Eer!e<fa Orientait. die 10 Iunii. anno 1935—A. Card RO. Episc?pus Praenestinus, a Sri-rriü I. Ctoarini. Ailles, sor.

Ada. E H N»T 2 (1935) 977 C REANAXO.Nr in Αγο Π. 8 (1935) 501 548: IF 15 (1935) 217

1274

1935 IL L 2.-PIUS XI, CONST. AP. AAS 27(1935)296-298

Congregatio monachorum camaldulensium unitur congregationi **EREMITARUM CAMALDULENSIUM DE ETRURIA**

PIUS EPISCOPUS

Servus *servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam*

Inter religiosos coetus, quibus Christi Ecclesia floret, Camaldulense adnumcratur Institutum, quod, auctore Sancto Romualdo, eremiticae vitae in Occidente instauratore, ita se evolvit, ut coenobium et eremus ad regularem disciplinam fovendam amicas sib: manus iugiter darent Coenobium etenim Camaldulense, suaemet originis vi. est veluti Eremitarum seminarium et primae probationis locus, in quo asceticae austeritati pedetentun initiari, monasticis institutionibus imbui et cunctis spiritualis vitae subsidiis muniri oporteat, quos divina vocatio ducit ad eremum, aeternarum rerum contemplationi unice vacaturos. Quamvis autem temporis decursu. varias ob causas, Apostolicae Sedi permittere visum fuerit ut Congregatio monastica Coenobitarum Camaldulensium oriretur ab Eremitis plane seiuncta. mutatis tamen hodie rerum et personarum adiunctis, magis necessarium videtur ut familiae unitas restituatur, ad hoc praesertim ut inclitum Camaldulensium Institutum, viribus omnibus consertis, in posterum firmetur ct, favente Dei gratia, in dies augeatur. Omnibus igitur rei momentis attento seduloque studio perpensis, suppleto, quatenus opus sit. quorum interest vel eorum qui sua intéressé praesumant consensu, quae sequuntur de apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium decernimus et constituimus: I) Congregatio Monachorum Coenobitarum Camaldulensium unitur Congregationi Eremitarum Camaldulensium de Etruria, quae in posterum assumet titulum: *Congregatio monachorum Eremitarum Camaldulensium Ordinis Sancti Benedicti.* II) Superior Generalis, dimisso nomine *Maioris, Prior Generalis* vocabitur, qui totius Congregationis et Sacrae Eremi Camalduli, ubi habitualem residentiam habebit, regimen assumet. III) Prior Generalis, durante munere, omnibus gaudebit iuribus et privilegiis abbatialibus, quae hucusque Maiori a Summis Pontificibus concessa sunt. IV) Deinceps in eremum ne admittantur candidati. nisi per integrum annum sedulo in coenobio probati fuerint et monasticis institutionibus imbuti. Annus vero canonicus novitiatus. severa disciplina, in eremo
297 peragatur. V) Ne ulla in posterum dubi/tatio oriri possit. Constitutiones, quibus modo reguntur Eremitae CamaIduienses de Etruria, rite conformentur iis omnibus quae hisce Nostris Litteris et specialibus instructionibus edendis continentur. VI) Cum nova quae instauratur vivendi ratio austerior sit. cumque nemini imponendum sil onus, quod ipse sponte non susceperit, singulis Monachis et Conversis Coenobitis Camaldulensibus. qui Congregationi quam supra diximus Monachorum Eremitarum nomen dare noluerint, fas erit, servatis de iure servandis, ad alium transire coetum religiosum, qui eos recipiat; vel. si quis, in sacris ordinatus, ad aliud Institutum transire noluerit. Episcopum benevolum receptorem inveniat; qui eumdem suae dioecesi incardinare velit VII) Si qui autem forte sint, qui neque ad aliud Institutum religiosum transire, neque saeculari clero adseribi velint, eos in unicam domum iuxta modum statuendum congregari decernimus. VIII) Bona omnia Congregationis Monachorum Coenobitarum Camaldulensium transferentur ad Congregationem Monachorum Eremitarum Camaldulensium Ordinis Sancti Benedicti. Ad quae autem omnia exsecutioni mandanda dilectum Filium Nostrum Raphaëlem Carolum. tituli S. Praxedis, S. R. E. Presbyterum Cardinalem Rossi, Monachorum Coenobitarum Camaldulensium Protectorem, deputamus clque propterea tribuimus necessarias et opportunas facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, nec non omnes dirimendi controversias in exsecutionis actu quomodolibet orituras; eique onus facimus ad Sacram Congregationem de Religiosis relationem de peracta exsecutione transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumquc nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel In controversiam vocari posse, sed eas tamquam ex certa scientia ac potestati plenitudine factas ct emanatas, perpetuo validas exsistere et fore, suosque plenarios et integro» effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, sublata euicumque quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate; et si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus. provincialibus, generalibus, universalibu·que Conciliis editis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis. et quibmris aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus, ceter.sque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica/ dignitate s> constituti munitis, adhibeatur in iudicio et extra illud eadem prorsus fides» quae hisce praesentibus adhiberetur. si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Nemini ergo hanc paginam Nostram unionis, statuti, concessionis. decreti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel eis contraire liceat. Si quis autem ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei ac beatorum Apostolorum Petri et Pauli, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo quinto, die secundi mensis Iulii. Pontificatus Nostri anno quartodecimo.—Fr. Th. P., O. P.. Card. Boggiani, *Cancellarius S. R. E.* Fr. A. H. Card. Lépicier, O. S. M.. S. C. de Religiosis *Praefectus,* loseph Wilpert, Collegii *Protonot.* Apωtolicorum *Decanus.* Vincentius Bianchi-CagUesi. *Protonotarius Apostolicus.*

Adn. J. CREU5ÎN in NrT 63 (1936) 71-72.

1275

1935 IUL X-SC PROP. FIDE, NORMAE PART.·

Sodales in perpetuum adscripti societati sine votis ordinari **POSSUNT TITULO MENSAE COMMUNIS ET CUM SOLIS TESTIMONIALIBUS**

Excellentissime Domine, Hisce litteris inclusum, mittere Tibi satago Rescriptum pro renovata facultate concedendi alumnis ad SS. Ordines promovendis, litteras testimoniales.

Quod vero spectat ad Tuam alteram petitionem, mens S. C. est ut, pro omnibus Institutis ac Societatibus sine votis ab ipsa dependentibus, adoptetur norma generalis ordinandi alumnos. Instituto vel Societati in perpetuum adseriptos. « titulo mensae communis ·.

Antequam autem pro ista Societate illa norma adhibeatur. Te rogo ut mentem Tuam de hac re velis mihi aperire. Interim Tibi fausta quaeque ominor et maneo Excellentiae Tuae addictissimus in Domino.—P. Card. Fumasoni Biondi. *Praef.* Caesar Pecorarl. pro Excmo ct Secr.

• Rmo. P. JACOBO WALSH, Superiori Genenti Societati' * Maryknoll pro missionibus exteris. Prot. N. 2038'35: Ex Ardtho Genenti Societatis de Msryknoll pro missionibus exteris. Ada J. G. NUGENT. Ordimlion In Societies of Common Life, Wuhîoçtes 1958. p. 164-215: K. SCANLAN. Ordination and the Camakil Status of Clerics In Societies Without Vows, Romae 1960, p. IOS-

1276

1935 IUL 5.-SC S. OFF., DECR. AAS 27 (1935) 3M

Decretum quo damnatur liber angeli cocles, cui titulus « **CENTO E CENTO E CENTO E CENTO PAGINE DEL LIBRO SEGRETO DI GABRIELE D'ANNUNZIO TENTATO DI M0RIRE** »

Ferta *IV, die 3 Iulii 1935*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Efhi ac Revrni Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito debito examine, damnarunt et in indicem librorum prohibitorum absque ulla mora inserendum mandarunt opus, typis Arnold! Mondadori recenter editum (mdccccxxxv), cui titulus:

Angelo Cocles. *Cento e cento e cento e cento pagine* del *Libro Scgreto di Gabriele D'Annunzio tentato di vionre.*

in quo ‹ gareggia la sfrontatczza della immoralité con iffennazioni di errori spesso empi c blasfemi ».

Et sequenti Feria V, die 4 eiusdem mensis et anni. Ssftus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in sol'ta audientia Exciho ac Revnto Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam lusit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, dic 5 Iulii 1935.—I. Venturi, *Supremae S. Congr S. Officii Notant.*

Atfx PrM 24 (1935) 201.

1277

1915 IUL 11.-SC PROP. FIDE, FACULT. PART.

Facultates missionariis **APOSTOLICIS ET ALUMNIS PROFICISCŒNTIBUS EX COLLEGIO URBANO PROP. FIDEI CONCESSAE**

I. Facultates pro *Missionariis Apostolica*

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Divina Providentia Papa ... tributae. Sacra Congregatio Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit R ...

1. Vescendi per iter, tam in accessu quam in reditu ex missione, et in locis ubi necessitas ac salutis incommoda exegerint, carnibus, ovis et lacticiniis in diebus ieiunii ab Ecclesia ct ab eius Ordinis regula praescripti, ita ut ob salutis incommoda etiam ab observantia ieiunii exemptus remaneat, omni tamen scandalo remoto et onerata eius conscientia super veritate et gravitate causae.

2. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque, itineris vel alia de causa, absque gravi incommodo divinum Officium recitare nequeat, onerata eus conscientia super veritate et gravitate incommodi.

3. Celebrandi per mare Missam super altare portatili. cum adsistentia tamen, quatenus opus sit. alterius Sacerdotis; dummodo sit mare tranquillum et nullum adsit irreverentiae periculum.

4. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super altare portatili, in locis tamen ubi non erunt Ecclesiae vel Oratoria privata ; et ubi erunt Oratoria privata, ibsque praeiudicio indultariorum.

5. Faciendi Sacrum vel una hora ante auroram, vel aha post meridiem, legitima concurrente causa.

6. Indultum personale perpetuum Altaris privilégiât! ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat.

7. Benedicendi extra Urbem, solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis a Sancta Sede concedi solitis, co*rr-as* precatorias. *cruces,* parvas statuas et sacra numumata, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a Sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

Datum Romae, ex Aedibus dictae Sacrae Congregationls die ... mensis ... anno...

III. *Facultates pro Alumnis proficiscentibus ex Collegio strictioris observantiae*

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Divina Providentia Papa ... tributae. Sacra Congregatio Chris-Lano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit R. ...

1 Vescendi per iter tam in accessu quam reditu ex mbsfone. et in locis ubi necessitas ac salutis incommoda exegerint, carnibus, ovis et lacticiniis in diebus Ieiunii ab Ecclesia et ab eius Ordinis regula praescripti, ita ut salutis incommoda etiam ab observantia ieiunii exemptus remaneat, omni tamen scancalo remoto, et onerata eius conscientia super veritate ei gravitate cau-

1 Recitandi quindecim decades Rosarii B. M. V. si quandoque itineris vel alia de causa absque gravi inccmmodo divinum officium recitare nequeat, onerata dus conscientia super veritate et gravitate incommodi.

3. Celebrandi per mare Missam super altari portatili, cum assistentia tamen, quatenus opus sit. alterius Sacerdotis; dummodo sit mare tranquillum et nullum adsit irreverentiae periculum.

4. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super altari portatili, in locis tamen ubi non erunt Ecclesiae vel Oratoria privata; et ubi erunt Oratoria privata, absque praeiudicio indultariorum.

5. Faciendi Sacrum vel una hora ante auroram, vel alia post meridiem, legitima concurrente causa.

6. Indultum personale perpetuum Altaris privilegiati ter ln hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat

7. Benedicendi extra Urbem, solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis a Sancta Sede concedi soUtis, *coronas* precatorias, *cruces, parvas* statuas et sacra numismata, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a sancta Birgitta et quae a Patribus Crucigeris nuncupantur.

8. Induendi se linea interiori tunica, femoralibus et calceamentis ad se tuendum ab aeris intemperie, si aliter transire vel permanere non poterit

9. Equitandi vel alio modo progrediendi, donec ad missionis loca pervenerit, et in aliis ubi necessitas urget

10. Deferendi, recipiendi ac expendendi pro suis urgentibus ac aliorum necessitatibus pecunias, quae a piis benefactoribus ipsi fuerint oblatae, vel alio legitimo modo ad eum pervenerint, quatenus gravis adsit necessitas et praevia Superioris licentia.

Datum Romae ex Aedibus dictae S. Congr., die ... mensis ... anno ...

III. Facultates *pro Alumnis profiscentibus ex Collegio Urbano destinatis ad territoria subiecta iunsdictioni S. C. de Propaganda Fide*

Vigore potestatis sibi a Ssmo Dno Nostro ... Prov div. Papa ... tribulae. Sacra Congregatio. Christiano Nomini Propagando sequentes facultates benigne concessit ad quinquennium tamen valituras

R. D. ...

1. Recitandi quindecim decades Rosarii B. M V. si quandoque, itineris vel alia de causa. Divinum Officium absque gravi incommodo recitare nequeat, onerata eius conscientia super veritate et gravitate incommodi.

2. Celebrandi, durante itinere maritimo. Missam super Altari portatili, cum assistentia tamen, quatenus opus sit, alterius Sacerdotis; dummodo mare sit tranquillum. et nullum adsit irreverentiae periculum.

3. Celebrandi pariter Missam etiam in terra super Altari portatili, in iis locis tamen ubi Ecclesiae vel Oratoria desint.

4. Fruendi induito personali Altaris privilégiât! ter in hebdomada, dummodo intuitu huius privilegii nihil praeter consuetam eleemosynam percipiat.

5. Benedicendi extra Urbem solo crucis signo, cum omnibus Indulgentiis quas Sancta Sedes concedere solet, coronas precatorias. quae a Sancta Birgitta et quae *a* Patribus Crucigeris nuncupantur.

6. Adscribendi Christifideles Confratemitatibus ab Ecclesia probatis, una excepta Confraternltate Ssfn. Rosarii.

Datum Romae ex Aedibus dictae Sacrae Congregationis die ... mensis ... anno Domini ...

• **Ad Mtatcnanos Apostolkoi: Syllos· b. 219. 220, 221.**

1278

1935 IUL 16.-SC STUDIORUM» DECR. PART.

Facultas theologica apud collegium intern·πονali **CARMELITARUM EXCALCEATORUM IN URBE CANONICE ERIGITUR**

Ordinis Carmclitarum Excalceatorum Praepositus Generalis, ratus non exiguae eidem Ordini fore utilitati si studia sacra pro ipso in Urbe, prope veneranda sepulcra Apostolorum Prir.cipum augustamque Petri Cathedram maxime proveherentur et selectis cx loto Ordine alumnis exquisitiore cultura formandis efficaciter consuleretur, humillime a Sancta Sede expoftu

lavit ut apud *Collegium Internationale a Sancta Theresia a lesu et Sancto loanne a Cruce Facultas Theologica,* cum iure gradus academfcos — Baccalaureatum, Licentiam seu Prolytatum. Lauream seu Doctoratum — in Sacra Theologia conferendi canonice erigeretur.

SSifius Dominus Noster Pius PP. XI, infrascripto Cardinali Sacrae huius Congregationis Praefecto referente, omnibus rei adiunctis probe exploratis matureque perpensis» precibus annuendum censuit.

Itaque haec *Sacra Congregatio,* auctoritate a Summo Pontifice sibi facta, apud laudatum *Collegium Internationale a Sancta Theresia a lesu et Sancto loanne a Cruce Facultatem Theologicam,* ad decus utilitatemque perillustris *Ordinis Carmelitarum Excalceatorum,* canonice erigit et erectam declarat cum iure Baccalaureatum, Licentiam seu Prolytatum. Lauream seu Doctoratum in Sacra Theologia alumnis eiusdem Ordinis conferendi; servatis ad amussim Statutis ab eadem Sacra Congregatione approbatis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Callisti. die 16 m. iulii, in Commemoratione solemni Beatissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo, anno 1935.—Card. Bisleth, *Praef.* Ernestus Ruffini, *Secr.*

• AOCD 10 (1935) 94.

1279

1935 IUL 17.-SC S. OFFICII, INDÜLT. PART.·

Facultas dispensandi ab interpellationibus faciendis
IN PRIVILEGIO PAULINO

c Since the Ordinaries of this country are obliged from time to time to seek dispensations from the interpellations which are required for the lawful use of the Pauline privilege, the Supreme Sacred Congregation of the Holy Office has thought it opportune to grant the faculty to dispense from the interpellations to the Apostolic Delegation.

‹ When, therefore, in an individual case, *there is danger in delay and no time for recourse to the Holy See.* Your Excellency may direct requests for this dispensation to the Apostolic Delegation. The petition, moreover, must state that the following conditions, by which the faculty is circumscribed, are verified In the case Dummodo adhibitis prius omnibus diligentiis (etiam per publicas ephemerides, ubi fieri possit) certo constiterit, cx processu saltem summario et extraiudiciali coniugcm infidelem omnino reperiri nequivisse, aut interpellationem fieri non posse sine evidenti periculo gravis damni aut coniugi iam ad fidem converso aut Christianis inferendi. ›

• fscuHsi frtnuniæ fuit Onlinerils 5. F. Americae Septantrfattiii ptr proprium Delegatum Ap. in llttcna transcriptis diei 17 Ivi 1935. Pro:. N. 116/35: E. M. WOHBER. The interpellations, Washington 1942. ρ 131. Adn. E M. WOE8ER op. cit., p. 130-131.

1280

1935 IUL 17.-SC OR., NOT1F. AAS 27 (1935) 306-308

De constituenda pontificia commissione ad redicendum
« CODICEM IURIS CANONICI ORIENTALIS »

Augustus Pontifex, Patriarcharum. Archiepiscoporum et Episcoporum Orientalium vota benigne excipiens. ut singulis eorum Ecclesiis per canonicam codificationem provideretur, anno 1929l haec statuere dignatus est 1) ut studia historico-canonica, quae *praeparatona* vocantur,/ de legibus ct consuetudinibus singularum Ecclesiarum a sacerdotibus, quos Exemi Epicopi Romam mittendo»; elegerint, conficerentur; 2) ut canonum schemata n praedictis sacerdotibus delegatis redacta ad Kxeftos Ordinarios mitterentur, ut de iisdem animadversiones facere possint; 3) ut iuridici singularum Ecclesiarum fontes, canonici praesertim, exquirerentur atque in lucem, curâ virorum scientiâ hinj canonici historia peritorum, ederentur. Memoratis studiis praeparatoriis Sanctitas Sua eodem anno Commissionem Cardinalitiam praeposuit, cui usque ad diem 13 Novembris elapsi anni desideratissimus praefuit Card. Petrus Gasparri.

307

Quum autem delegati sacerdotes opus sibi concreditum hisce diebus naviter et fideliter absolverint, atque Excifii Ordinarii Orientales de schematibus canor,u.t. suas dederint animadversiones; quumque fontium a praedictis sacerdotibus relatorum plures libri circa Sedis Apostolicae decreta et disciplinas Ecclesiarum Orientalium in lucem editi (Aethiopicae, Armenae.Chaldaicae, Copticae. Maronitae, Melkitae, Rumenae, Ruthenae et Syrae) et alii edendi sint» Sanctitas Sua ad redactionem ‹ Codicis luris Canonici Orientalis › procedendum censuit. atque huic operi moderando Commissionem pontificiam constituit.

Huius Commissionis est animadversiones et vota quae de canonum praedictis schematibus Rmi Ordinarii significaverint perpendere; textum canonum determinare; et redactionem Codicis moderari. Quum autem condendus Codex, non solum ad leges sed etiam ad redactionis rationem quod attinet, populorum ad quorum regimen destinatur referre debeat indolem: aequum Ssmo visum est decernere ut Emi Patres, in praedicto Codice redigendo, opera Consultorum ex Orientalibus clericis praecipue assumptorum utantur.

Praecipit insuper Sanctitas Sua ut singuli tituli vel libri quos, moderante Emo Praeside, Consultores redegerint, ad Ordinarios Orientales Patriarchas, Archiepiscopos et Episcopos, exquirendi eorumdem voti gratià ad unam quod attinet redactionis rationem, mittantur.

Commissionem pontificiam constituunt qui sequuntur: Effius Card. Aloysius Sincero, *Praeses.* Effius Card. Eugenius Pacelli. Emus Card. Iulius Serahnl Emus Card. Petrus Fumasoni-Biondi. A Secretis: Rffius P. Aeacius Coussa. B. A./ »

Consultores: Excffius P. D. Franciscus Agagianhn. Episcopus tit Comanensis in Armenia. Rmus D. Franciscus Gozman. Rmus D. loannes Balan. Rmus D. Petrus Dib. Rmus D. Petrus Sfair. Rffius D. Cyrillus Korolevskij. Rffius D. Paulus Hindo. Rffius P. Garated Amadunl, e Mechit. Venet. Rffius P. loseph Zajackivskyj O. S. B. M. Rmus P. Romualdus_Souam A. A Rmus P. Arcadius Larraona C. M. F. Rffius P. Hippolytus a Sancta Familia O. C. D. Rffius P. Aemilius Herman S. I.

Commissionis sedes est apud S. Congregationem pro Ecclesia Orientali, Borgo Nuovo 76. Roma (113).

Die 17 Iulii. anni 1935.

Adn. E. BERGH In NrT 62 (1935) 854-865; IP 15 (1935) 210: PrM 24 (1935) 210

1281

1935 IUL 18.-SC STUD., DECR. AAS 27 (1935) 494

Collegium internationale angelicum de urbe.
ORDINIS PRAEDICATORUM, CANONICE ERIGITUR

Ordinis Praedicatorum Magister Generalis ab hoc Sacro Dicasterio postulavit ut eiusdem Ordinis Internalionale *Collegium Angelicum,* ad altiora studia provehenda institutum, canonica erectione donetur.

Haec Sacra Congregatio, rerum adiunctis perpensis. Magistri Generalis supradicti votis obsecundans. Collegium *Internationale Angelicum,* Ordinis Praedicatorum, pro alumnis qui altioribus studiis incumbunt canonice erigit et erectum declarat.

Servatis ceteris de iure servandis, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Callisti, die xvin Iulii MCMXXXV.—C. Card. Bisleti, *Praef.* E. Ruffini. Secr.

1282

1935 IUL 18.-S. PAEN., DECR. AAS 27 (1935) 315

DI CONDITIONIBUS AD LUCRANDAM INDULGENTIAM. QUAM DICUNT, PORTIUNCULAE IN ECCLESIA S. MARIAE ANGELORUM APUD ASISIUM

Haud semel, olim et recenter, quaesitum est a Sacra Paenitentiaria, utrum conditiones ad lucrandam indulgentiam. quam dicunt. Portiunculae (confessio, communio. visitatio ecclesiae ac recitatio, ea durante, orationum Pater, *Ave* et *Gloria* ad mentem Summi Pontificis sexies repetita), η. IX Decreti « Ut septimi pleni › diei 10 Iulii 1924 (LE 604] praescriptae, servari debeant etiam in visitatione *Portiunculae* proprii nominis ad S. Mariae Angelorum apud Asisium, contra ibi hucusque receptam traditionem.

Ad quae, omnibus mature perpensis. Sacra Paenitentiaria Apostolica respondet: *Affirmative* et, quod attinet ad recitationem precum, *ad mentem.*

Mens est ut hae preces (sexies *Pater, Ave* et Gloria) recitari regulariter debeant in ipso Portiunculae sacello; sed si forte aliquando, ob sacelli ipsius angustiam praesertim in extraordinario visitantium concursu. id absque incommodo servari nequeat, valeant christifideles eas incipere extra ipsum sacellum, prosequi per ipsum transeuntes et absolvere post exitum Idque toties quoties indulgentiam lucrari exoptent

Quam quidem resolutionem Sibi relatam Ssiftus D. K. Pius div. Prov. Pp. XI, in Audientia infrascripto Cardinali Suo Maiori Paenitentiario die 13 vertentis mensis concessa, benigne approbare et confirmare dignatus est ac, quo solet modo, publicandam mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae Ap., die 18 Iulii 1935.—L. Card. Lauri, Paenitentiarius Maior. S. Luzio, *Regens.*

Ada. E. B. in NrT 62 (1935) 866; PrM 24 (1935) 214.

1283

1915 IUL 19.-SC S. OFF. DECR. AAS 27 (1935) 304-305

DICRETVM QUO DAMNATUR LIBER ALAFRIDI ROSENBERG CUI TITULUS « AN DIE DUNKELMAENNER UNSERER ZEIT. EINE ANTWORT AUF DIE ANGRIFFE GEGEN DEN ‹ MYTHUS DES 20. JAHRHUNDERTS »

Feria IV, die 17 Iulii 1935

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii. Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi damnarunt et ta indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt novum librum, recenter editum, qui inscribitur:

Alfred Rosenberg, *An die Dunkelm&nner unserer Zeit. Eine Antwort auf die Angriffe gegen den ‹ Mg·thus des 20. Jahrhunderts ».* Hoheneichen Verlag ■6 München./

Et sequenti Feria V, die 18 eiusdem mensis ct anni, Stffiixs D. N. D. Pius Divina J'rovidentia Pp. XI in sobta audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 19 Iulii 1935.—I. Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii* Xolartm.

1284

1935 IUL 21.-SC ORIENT., NOTIF. AAS 27 (1935) 379

Fideles orientales adeant pro indulgentiis **S. PAENITENTLARIAM**

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prop. Pp. XT. in audientia dierum 1 et 22 mensis Iunii. anno 1935. Cardtaali a Secretis S. Congregationis pro Ecclesia Orientali et Cardinali Paenitentiario Maiori respective concessis, statuere dignatus est, ut» fideles quoque orientales cuiuscumque ritus in iis quae Indulgentias respiciunt Sacram Paenitentiariam adeant

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae, die 21 m. Iulii a. 1935.

Adn. IP 15 (1935) 314

1285

1935 AUG 15.-SC STUD., DECR. AAS 27 (1935) 418

Canonice erigitur facultas theologica bratislavensis **APUD SEMINARIUM MAIUS TYRNAVIENSE. CUM IURE GRADUS CONTERENDI**

Excmus Ordinarius Tyrnavlensis in Cecoslovachia. postulavit a Sancta Sede ut apud civilem Studiorum Universitatem Bratislavensem, Facultas Theologica canonice erigeretur.

Cum Beatissimus Pater praefatae petitioni annuere dignatus sit, haec Sacra Congregatio, praesenti Decreto, Facultatem Theologicam Bratislavensem. apud Seminarium Maius Tyrnaviense sitam, canonice erigit et erectam declarat, cum iure conferendi gradus academicos, ad nonnam Constitutionis Apostolicae « Deus scientiarum Dominus » ILE 1030] eique adnexarum « Ordinationum › [LE 1033] et secundum Statuta ab hac eadem Sacra Congregatione approbata.

Servatis ceteris de iure servandis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Callisti, die xv augusti, in Festo Assumptionis B. Mariae Virginis, anno MCMXxv—C. Card. Bisleti, *Praef.* E. Ruffini, *Secr.*

1286

1935 SEP 2.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 28 (1936) 64-65

Nova nuntiatura apostolica ‹ de cuba › constituitur, complectens **CUBANAM** rempublicam, e territorio **DELEGATIONIS APOSTOLICAE ANTILLARUM** SjEIUNCTAM

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Reipublicae Cubanae Gubernatores Nobis nuper enarrarunt admodum libi esse in votis ut in Republics etiam sua constituere dignemur Apostolicam Nuntiaturam, quae diplomatic^ inter Sanctam Sedem et Rempublicam ipsam rationibus consulat. Nos autem cum Gubernii eiusdem votis concedere velimus, ac propterca cum quoque expediat ab hodierno Delegationis Apostolicae Antillarum territorio Rempublicam Cubanam sciungere. ut in eadem condi possit huiusmodi Nuntiatura, rebus omnibus attento ‹eduloquc studio perpensis. ca quae sequuntur statuenda censemus. Nimirum motu proprio, certa acien!ia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore novam *de Cuba Legationem sive Nuntiaturam* erigimus. Hliusque territorium distrahimus sive separamus ab Apostolica Antillarum Delegatione, ita ut excepto Reipublicae Cubanae territorio, ad Delegationis Antillarum iurisdictionem pertineant omnes aliae insulae, quae huc usque ad eandem pertinebant Contrariis non obstantibus quibuslibet Haec, spe freti vinculis inter nationem Cubanam ct Sanctam Sedem arctiiu obstringendis hoc voluntatis Nostrae consilium profuturum. m Domino statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Nuntiaturae per Nos erectae in Republic»/ Cubana nunc et in posterum plenissime suffragari; sic rite ludicandum esso ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his. a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Castri Gandulphi. sub anulo Piscatoris. die n mensis Septembris, an. mumxxxv, Pontificatus Nostri dccimoquarto.—E Card Pactili, α Secretu Status.

CARROLL ÜNMittlTY LIB
CLIEVEI AND. OHiO

1287

1935 SEP 5.-SECR. STATUS. LIT. CIRC. PART.·

Circa exemptionem taxarum in aedificandis vel **REPARANDIS ECCLESIIS, SEMINARIIS DOMIBUSOUE PAROECIALIBUS IN ITALIA**

Chiese, Seminarii e canoniche exclusi dall'imposta sui materiali per *costruzioni*

tCon Ia Circolare n. 1781 33. in data 30 giugno 1933 ia Segreteria di Stato comunicava agli Ecc.mi Vescovi che il Ministero delle finanze. — al quale era stata sottoposta la questione dell'applicabilità dell'imposta di consumo sui materiali da costruzione per le chiese, l Seminari e le case di abitazione dei parroci — aveva inviato alie LL· EE. i Prefetti dei Regno apposita Circolare interpretativa. impartendo istruzioni perché < la imposta di consumo, di cui agli articoli 39 e 98 dei Testo Unico per la Finance locale, *non debba applicarsi* ai *materiali impiegati nelle riparazioni e nelle costruzioni delle chiese aperte al culto pubblico cattolico, con le loro pertinenze, dei Seminari e delle case destinate ad abitazione di parroci* > (Ministero delle Finanze, Direzlone Generale dei Servizi per la Finanza locale - Protocollo n. 5522 - Div. II - 9 giugno 1933 - Anno XI).

< Le disposizioni di questa circolare, peraltro, non sono state talvolta osservate dagli Uffici Comunali per le imposte di consumo, i quali — pretestando dubbi solla costituzionalità della prctesa deroga recata dalla circolare in parola aile norme di legge — notificano ai Rev. Parroci l'accertamento della imposta per le Chiese. Case Canoniche e Seminari.

< Perché nécessita che la questione sia trattata con unifd di *indirizzo* è indispensabile che i reverendi Parroci diano senza ritardo notizia all'Ufficio Pontificio per le case parrocchiali — Città del Vaticano — (appositamente istituito dal Santo Padre) degli accertamenti in parola, contro i quali, secondo le istruzioni che saranno in volta in volta impartite. *dovranno ricorrere* in via amminfjtrativa, in prima istanza, al Podestà del Comune. e sucessivamente dove occorra, a S. E. il Prefetto della Provincia e al Ministero delle Finanze; e ciô prima che. notificata dallTJfficio Daziario la inpiunzione, questa acquisti forza esccutiva e si renda necessario opporsi, avanti i Tribunali, previo perd il pagamento dell'imposta per la regola del solve et repete vigente in materia di imposte, nel Regno.

« La Segretcria dl Stato prega pertanto sia portato quanto sopra a conoscenza dei Rev. Parroci, raccomandando loro di attenersi scrupulosamente a quanto nella présente circolare è indicato, per evitare che reclami intempestivi e discordanti indirizzi nella discussione delle varie controversie possano compromettere la questione di maxima, dellua quale non pud sfuggire la rilevante importanza i.

• **Ordimriii Italiae, Prot. N. 2914/35: Rovista dei cieto Italiano 17 (1936) 25-26 Adn. G. STOCCHIARO In Revbta dei clero it»-liano 17 (1936) 25-31.**

1288

1935 SEP 19.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 27 (1935) 367-373

Statuta, quae ad curam spiritualem militum catholicorum **EXERCITUS GERMANIAE SPECTANT, ADPR0BANTUR**

PIUS PP. XI

Decessores Nostros vestigiis secuti, iam anno millesimo nongentesimo tricesimo tertio, die x m. Septembre. Nne Ipg| inter Sanctam Sedem et Germanicam Rcmpublicam habuimus ratam sollemnem Conventionem, quae cum additis Protocolli Finalis declarationibus Iam die vicesima Iulii memorati anni pacta est. In articulo vero septimo ac vicesimo eiusdem Conventionis. cum ea summatim sint statuta quae ad spiritualem curam militum catholicorum exercitus Germanici spectant, decretum est etiam ut propriae et definitae regulae quoad curam eandem spiritualem. Litteris Nostri Apostolicis sub anulo Piscatoris obsignandis, audito Gubernio Germaniae, describerentur. Quae quidem regulae, latino sermone exaratae, a Sacra Congreptione negotiis ecclesiasticis extraordinariis praeposita recognitae sunt earumque tenor hic est qui sequ.tur videlicet:

Statuta ad curam spiritualem militum exercitus **GERMANICI SPECTANTIA**

I. Ordinarius castrensis, qui ex Apostolicae Sedis concessione episcopali dignitate fulgebit, ad hoc constitutus est, ut curae spirituali catholicorum ad exercitum Reipublicae Germanicae pertinentium efficaciter et fructuose consulatur./

II. Episcopus castrensis nominatur ab Apostolica Sede, servatis iis quae in art 27 sollemnis Conventionis inter Sanctam Sedem et Rempublicam Germanicam die 20 Iulii 1933 initae statuuntur necnon ratione habita eorum quae in C. L C. de qualitatibus promovendorum ad Episcopatum sancita sunt.

III. Episcopus castrensis iurisdictione ordinaria pollet. eademque ceteris Ordinariis non obnoxia, in omnes catholicos militum praefectos, ipsos et milites, necnon in omnes etiam e civium ordinibus qui iuxta leges nunc vigentes officiis exercitus addicti sunt, L e. qui in copiis Reipublicae Germanicae stipendia mereat, atque simul in eorum familias, itemque in membra catholica familiarum, quarum paterfamilias catholicam fidem non profitetur.

Obligatione applicandi Missam pro populo, expositionem Romano Pontifici faciendi de statu administrationis ecclesiasticae sibi commissae necnon visitationis ad Limina debitis temporibus perficiendae. Episcopus castresis pariter tenetur sicut et ceteri Episcopi, qui iurisdictione ordinaria fruuntur.

Facultates Episcopo castrensi necessariae ut suam iurisdictionem exerceat, eidem, cum nominatur, immediate ab Apostolica Sede tribuuntur.

IV. Vocabulo familiae designantur unice propinqui ex parte patrisfamilias. nempe: uxor et filii, sive proprii sive adoptivi, usquedum vicesimum primum aetatis annum expleverint et in domo paterna degerint.

Iurisdictioni Episcopi castrensis subtrahuntur uxor a viro legitime separata, atque liberi qui una cum eadem matre cohabitant: ii omnes iurisdictioni Ordinarii loci subiiciuntur.

V. Iurisdictioni Episcopi castrensis subsunt in iis, quae militum cura pastoralis deposcit, tum scholae militares, tum aedificia omnia militaria (Kasernen. Festun^swerke. etc.>, necnon nosocomia et carceres unice militibus destinata, item ecclesiae et oratoria, quie unice militibus usui sunt quaeque vulgo « Garnisonkirchen » appellantur.

Quod vero ad alias ecclesias attinet, quae tantum certis diebus vel horis militibus usui sunt, pacta opportuna conficiantur cum rectore ecclesiae vel. si opus sit. cum iis qui aedificia posident aut administrant accedente adprobatione Episcopi loci./

VI. Episcopo castrensi ius esto decretum condendi, quo ea omnia statuantur, quae sacram disciplinam sacerdotum castrensium provehant et foveant et fideles ipsi concreditos ad religionem catholicam fructuose profitendam admoveant. Curet igitur, ut, hab:to consilio cum Gubernio, religionis officia una cum militiae muneribus recte et opportune concilientur. Porro huiusmodi decreta antequam promulgentur Apostolicae Sedi subicienda sunt, ut eidem copia detur, si res ferat ac mutua consensione, aliquid immutandi vel addendi.

VII. Episcopus castrensis et sacerdotes in exercitu animarum curae stabiliter vacantes a Gubernio Germanico stipendia percipient praevisa legibus suœr stipendiis in Germania vigentibus, expleto autem cum laude munere, pensiones ad Germanorum iuris statuta metiendas.

Ut opportune provideatur honestae sustentationi cleri. qui a cura castrensi, iure pensionis congruae nondum acquisito, dimittitur, tempore muneris castrensis ad a^cam nummariam pro pensionibus in dioecesi, cui Incardinatus est. quotannis certam pecuniam tamdiu solvet, donec firmum comparaverit ius percipiendi cx aerario militari, expleto munere, tantum pensions quantum parochi emeriti in dioecesi, cui ipse incardinatus est. expleto munere percipiunt

Hoc in causo ecclesiastico viro castris addicto ius est tantum pecuniae recipiendi quantum, pensionis sibi parandae causa, in arcam nummariam pro pensionibus in dioecesi immiserit, sine autem usuris: quod cum aes

ipse susceperit, nihil ab eadem arca deposcendi ei fas sit

Vili. Sedes Episcopi castrensis eiusque Curiae, iuxta canones C. I. C. instructae. Berolini esto, ubi cura Gubernii loca congrua cum Ordinario tum Curiae instituenda erunt Quin etiam danda erit opera ut huic fini apta domus attribuatur.

Episcopus castrensis ad iuris canonici praescripta Curiam instituat. Deliget Vicarium generalem, qui potestate ordinaria ei adiutricem operam praestabit in iis omnibus quae ad spiritualem curam catholicorum in Germania militiae munera obeuntium pertinent (can. 366 5 1). Vicarius generalis munere quoque officialis ad normam can. 1573 § 1 fungi poterit, quamdiu, propter negotiorum exiguitatem. Episcopus alium officialem ab eo distinctum ad id ei accensendum opus non
ro esse aestimaverit./

Omnes causae contentiosae de vinculo matrimonii, etiam in prima instantia, non coram tribunali castrensi sed coram tribunali Ordinarii loci tractandae erunt, qui ad normas iuris canonici competens erit· In casibus cc. 1990-1991 C. I. C. praevisis declaratio nullitatis spectabit ad Episcopum loci, non vero ad Ordinarium castrensem, qui tamen cognoscere potest causas de separatione tori, mensae et habitationis.

In causis criminalibus sacerdotum castrensium, pro quibus C. I. C. pluritatem iudicum vel praescribit vel commendat (can. 1576), ius esto Episcopo dioecesis, cui conventus incardinatus est, si pro sua prudentia opportunum judicaverit, ecclesiasticum virum, tribunalis diocesani membrum, deputandi, qui tribunali ab Episcopo castrensi constituto pro hac causa pleno iure cooptandus est.

Pro causis actis coram Episcopo castrensi tribunal secundae instantiae esto penes Episcopum Berolinenfem.

IX. Cum vi muneris sui Episcopus castrensis praesit curae spirituali militum, cordi ei erit praecipue institutionem religiosam catholicorum sibi subditorum fovere, ad ecclesiastica sacramenta suscipienda faciliorem eis aditum reddere ac legum ecclesiasticarum observantiam omni ope provehere.

Sacerdotes castrenses tenentur legibus ecclesiasticis oon solum generalibus, sed etiam particularibus territorii, in quo versantur, praesertim iis, quae obligationis clericorum et cultum divinum spectant.

X Ut electio capellanorum minorum catholicae rei benevertat et iam ab initiis par sit gravitati officii ipsis committendi, curent locorum Antistites, quos idcirco Ordinarius castrensis adibit, ut nonnisi viri probatae virtutis, de quorum idoneitate et dignitate plane ipsis constet, ad tam difficile munus obeundum accenseantur. Idcirco solum illorum ratio habeatur, qui ab Ordinario proprio proponuntur vel saltem, additis testimoniis idoneitatis et dignitatis, efficaciter commendantur.

XI. Nominatio omnium sacerdotum castrensium pertmet ad Ordinarium castrensem, collatis cum Reipublicae potestatibus, quarum res interest, consiliis. Episcopo castrensi liberum iudicium esto, num de nominatione huiusmodi rogari oporteat sententiam Episcopi quo-
Π que. intra cuius terri/torium nominandus officium parochi castrensis obiturus sit. Antequam tamen nominatio fiat, eidem Episcopo praevius dandus est mmtius-

Agregatio ad clerum castrensem non secumfert excardinationem a propria dioecesi.

XΠ. Parochi castrenses ceterique sacerdotes ad sacrum ministerium in exercitu obeundum legitime deputati iurisdictioni Episcopi castrensis subsunt et ab eo iurisdictionem ac facultates necessarias accipiunt Episcopo castrensi ius est eos sede et officio mutare, praevio hac de re communicato nuntio cum Ordinariis Jocorum quorum res interest

XIII. Sacerdos castrensis, si ab Ordinario castrensi dimittatur, relabitur ipso facto sub iurisdictionem Ordinarii, a quo licentiam transeundi ad clerum castrensem antea obtinuit.

XIV. Episcopi castrensis est paroecias militares erigere vel erectas immutare, earumque fines statuere. Tamen is ad id peragendum ne procedat, nisi de iis, priusquam conficiantur, episcopos, quorum res interest, edocuerit

Quod si sacerdos castrensis etiam ultra fines sui anneris tn bonum animarum ceterorum fidelium operam suam impendere velit, facultatem petat ab Ordinario loci.

XV. Ubi sacerdotes castrenses praesto non sunt, curet Episcopus castrensis — praehabito consensu Ordinarii loci — ut spirituali bono militum a clericis singulorum locorum congrue consulatur.

XVI. Ne vero dubitationes vel abusus oriantur, caveat Ordinarius castrensis ut testimonium jurisdictionis vcl facultatis concessae sacerdotibus m cura pastorali castrensi operam navantibus litteris consignatum tradat. ut ipsi, si opus sit, facultatem, qua praediti sunt» probare valeant

XVII. Locorum Ordinarii propenso animo curabunt ut Episcopo castrensi eiusque capellanis pro necessitate praesto semper sint tum usus ecclesiarum, tum opera sacerdotum pro ministerio pastorali castrensi; Episco-
pus/ vero castrensis vicissim curabit ut sacerdotes 373
castrenses grato animo huiusmodi officia rependant ac praesertim clericis locorum in sacris muneribus obeundis auxilium ferant

Si controversia in sacro ministerio aut in qualibet re, quae ad forum ecclesiasticum spectat, inter clerum castrensem et clerum dioecesanum oriatur, pro bono et aequo componatur ab Ordinariis utriusque partis; quod si fieri nequeat, Apostolicae Sedi deferatur.

XVIII. Quod attinet ad administrationem sacramentorum et ad functiones paroeciales. servetur ius commune, haud spretis tamen legitimis consuetudinibus locorum-

In potestate paroeciali capellanis militaribus Rcipublicae Germanicae concessa continetur etiam potestas assistendi matrimoniis fidelium sibi vi jurisdictionis exemptae subditorum — ea tamen lege, ut quoad validitatem matrimoniorum haec potestas intellegenda sit cumulativa cum Ordinario et parocho loci vel sacerdote ab altemtre delegato.

In iis, quae spectant ad celebrationem matrimonii, vigeant praescripta can. 1097 C. I. C.

XIX. Ut acta ac documenta quae ad curam animarum pertinent rite serventur ac, data necessitate, facilius reperiantur, studeat sacerdos curae animarum castrensi addictus, ut omnia acta paroccialia Uc. circa Baptismata, Confirmationes, Matrimonia ct decessus) citissime et diligentissime peculiaribus libris mandentur ac eorum exemplar authenticum quotannis ad Curiam castrensem mittatur.

XX Caveat Episcopus castrensis ut. si agatur dc sacrificio Missae celebrando sub divo, diligentissime serventur praescripta can. 822 } 4 et ea quae Sacra Congregatio Sacramentorum in epistola uniformi Ordinariis Italiae die 26 Iulii 1924 data (cfr. Actu Ap. Sedis, vol XVI. n. 9. p. 370) ILE 609] edidit. Consideret praesertim quod in laudata epistola uniformi statutum est, scilicet Sanctae Missae extra ecclesiae septa celebrationem ad sacculares celebritates aut politica festa religioso honestanda decore prorsus vetitam esse.

Missam sub divo, servatis servandis, tantum in costris ct in iis locis celebrari sinat, quae peculiariter militibus destinata sunt: sin alibi, etiamsi condiciones a can. 822 J 4 et a laudato epistola uniformi impleantur, licentiam Ordinarii loci petat/ 373

XXI. Vacante Episcopi castrensis munere, nisi aliud a Sancta Sede cautum sit. jurisdictio et facultates huius muneris propriae interim a Vicario generali castrensi exercebuntur, ea tamen lege ut hoc tempore nihil innovetur-

Itaque motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, suprascripta « statuta ad curam spiritualem militum exercitius Germanici spectantia » plenissime adprobamus clsdemque Apostolicae sanctionis robur adurimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque. ad quos spectant, plenissime suffragrari slcqur rite judicandum esse ac definiendum; irritumque et inane fieri si quidquam secus super his. a quovik. auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum ex Arce Gandulphi. sub anulo Piscatori d>e XIX m. Septembris an. upccccxxxv, Pontii entus Nostri decimo quarto.—E. Card. Pacfu.i. α Secretu Status

Ada. J C *in HrT 63* (1936) 72 A PEQI/G1N» ** Ar® 9 (1936) 12-14.

1289

1935 OCT 2.-S. PAEN., DECK. AAS 27 (1935) 449-450

PIUM EXERCTTTUM VISITATIONIS VULGO DICTAE < SEPTEM ALTARIUM > NOVIS INDULGENTIIS AUGETUR

Valde compertum est, usque a xn saeculo, nonnulla altaria in Vaticana Basilica exstitisse, quae a fidelibus Romam adeuntibus sepulcrum Principis Apostolorum veneraturis, speciali cultu honorata erant, forsitan propter Sanctorum corpora, sub iisdem quiescientia, quaeque etiam in quibusdam solemnitatibus peculiari quadam sacra liturgia prosequi mos erat

Haec inter altaria quaedam copiosioribus privilegiis et indulgentiis aucta, valde etiam ab ecclesiis extra Romam quaesitis, ct a peregrinis maiori cum frequentia visitata, exstitisse videntur, quae septem illa altaria constituunt, de quibus praesens Decretum agit, quaeque, ut sequitur, numerantur: 1) Beatae Virginis sub nomine Gregorianae, 2) Ss. Processi et Martiniani, 3) S. Michaelis Archangeli, 4) S. Petronillae Virg.. 5) B. Mariae Virginis a Columna, 6) Ss. Apostolorum Simonis et Iudae, 7) S. Gregorii Magni.

Vcrumtamen si ex authenticis documentis eruitur existentia specialium indulgentiarum. Istorum altarium visitationi concessarum, pariter tuto non constat neque de nominibus Pontificum easdem elargientium neque de ipsarum quantitate, eo quia dolendum est. ob temporum iniuriam fere omnino deesse pontificia documenta. quibus procul dubio utrumque elementum statui possit Ex tali documentorum penuria atque ex iis, quae privati viri lucri causa hac super re circa finem saec. xrv et saeculo xv scripserunt, probabiliter populares traditiones ad rem colligentes, quavis auctoritate destitutas et inter se valde discrepantes, de talium indulgentiarum quantitate eiusmodi confusio exorta est, quae, prout exspectandum erat, etiam causa fuerit cur pius fervor imminutionem/ pateretur quoad visitationem vulgo dictam Septem Altarium, quemadmodum etiam hodie animadvertitur.

Itaque Sanctitas Sua, summopere exoptans ut hoc pium exercitium reviviscat, quod temporibus vividioris et intimioris fidei christifideles diligebant, atque prae oculis habens, vividiorem hunc fervorem nunquam obtineri posse, donec clare et in concreto ab eisdem dignoscatur quaenam sint indulgentiae, quae talium altarium visitationi sint adnexae simulque conditiones ad eas lucrandas innotescant, iuxta id quod pro aliis piis exercitiis fovendis iam effecerat, iussit ut indulgentiae. quae in posterum fideles praefata visitatione acquirere possint, peculiari decreto tuto ac determinate enumerentur.

Itaque in audientia infrascripto Cardinali Paenitentla.-io Maiori concessa sub die 13 mensis Iulii currentis anni, abrogata super hoc qualibet anteriori concessione, eadem Sanctitas Sua visitantibus Septem Altaria in Basilica Vaticana exstantia, sequentes indulgentias elargiri dignata est: 1) partialem septem *annorum* pro visitatione singulorum altarium, pia mente et saltem corde contrito peracta, recitata qualibet oratione ad Titularem altaris; 2) plenariam suetis conditionibus die festo Titularis altaris, quod praedicta forma visitatur; 3) *plenariam* suetis conditionibus, si septem altaria, omnia praefato modo visitentur in uno die ad normam can. 923 C. I. C.

Quod si. ex Pontificio Induito in aliis Urbis ecclesiis et etiam extra Urbem indulgentias septem altarium < ad instar » christifideles lucrari possint sicut illas adnexas septem altaribus Vaticanae Basilicae, per visitationem nempe septem altarium explicite in eodem Induito determinatorum, eadem Sanctitas Sua sequentes indulgentias benigne concessit: 1) partialem *quinque annorum* pro qualibet visitatione singulorum altarium, recitando pia mente ct saltem corde contrito quamlibet precem m honorem Titularis altaris; 2) partialem septem *orum* die festo Titularis altaris, quod in praedicta forma visitatur; 3) plenariam suetis conditionibus lucrandam ab illo, qui modo praedicto ct unico die, iuxta normam can. 923 C. I. C.. visitationem omnium praefatorum altarium peregerit

Praesenti ln perpetuum valituro absque ulla Apostolicarum Litterarum in formo brevi expeditione ct contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae Adl die 2 Octobris 1935.—L. Card. Lauri, Paenitentianiu *Maior. S.* Luzio, *Regens.*

Adn. J. G in NrT 63 (1935) 73; PrM 24 (1935) 216.

1290

1935 OCT 2.-SC RITUUM, NORMAE. PART.·

NORMAE SERVANDAE IN EFFORMANDIS SUMMARIIS CAUSARUM SERVORUM DEI

Norme da seguirsi nella compilatione delle Pomâu riguardanti le Cause dei Serui di Dio

Nella crescente moltiplicité delle Cause di Beatificazione e Canonizzazione dei Servi di Dio che si tnttano presso il foro di questa Sacra Congregazione. a renderne più facile lo studio e più spedito l'esame, si richiama l'attenzione dei Revfhi Postulatori e dei Signori Awocati e Procuratori sull'esatta osservanza delle seguenti norme che riguardano Tordinamento nzionale e pratico delle relative *Positiones.*

I - Patroni (awocati e procuratori)

Loro officio principale è quello di facilitate lo studio delle Cause, esponendo con ordine, esattezza e pienezza le prove emergenti dagli atti processuali e dai *documenti* acquisiti ai processo. A tal uopo:

a) Nella *Informatio* sulla fama e suile virtù (Introduzione ed Antepreparatoria) dopo un esposto breve, ordinato, cronologico sostanziale della vita dei Servo di Dio e dei fatti, procurando di precisare bene le date, concordando le differenze, che spesso nelle deposizioni dei testi si trovano. i Patroni illustreranno in separato capitolo la natura delle prove giuridiche suile quali, secondo l'indole delle cause, si basano i fatti che si vogliono provare, osservando rigorosamente il prescritto del can. 2106 5 2 del Codice di Diritto C.' Quindi per l'Introduzione della Causa le prove raccolte si porranno a confronto col can. 2020 § 2; 1 per l'Antepreparatoria sulle virtù e martirio s'indicherà se le prove siano omogenee all'indole della Causa (moderna, mista, antica), tenendo présenté il can. 2020 §§ 3. 4, 5,' e h necessaria relazione col can. 2117.4 nonchè il Mon *proprio* di S. S. Pio XI in data 6 febbraio 1930,l cira la procedura da seguirsi nelle cause antiche e storiebe Per l'Antepreparatoria sui miracoli si porré in evidenza corne le prove siano legittime e sufficienti tanto per ia constatazione del fatto. quanto pel suo carattere miracoloso, come anche per quel che riguarda l'invocazioce del Servo di Dio. alia cui intercessione si attribuisce.

Nella *Informatio* sulla fama, sulle virtù, o martirio (Introduzione ed Antepreparatoria) s'inserisca a modo di Indice la cronologia dei fatti più salienti, con i richiami aile pagine del Sommario.

1 a Pro congregatione artepraeparatoria paretur positio tZ constet:. § 2 Advocati scriptura, qua ex dictis In sumrário vita et berolcitas virtutum Servi Dei. vel martyrium eiusqa» causa paucis illustrentur, omnino et diligentissime distinctis lis, quae tanquam argumenta ad probationem afferuntur et 2s. quae adducuntur potius tanquam adminiculum et ttxnilizs probationis ». 1 « Ad probandam famam virtutum, martyrii ac miraculorum, octo saltem testes requiruntur, qui singulares esse possunt singularitate, ut alunt, adminlculatfrA praeterea duo saltem testes ex officio vocandi sunt ». § 3. Ad probandas virtutes vel martyrium, requiruntur testes de visu et contestes: historica monumenta adminiculum tantum praestare possunt. § 4. Si habeantur in processu apes tollco testea ex auditu a videntibus et in informativo test» de visu, possunt il omnes coniungi in Unca probationis. § 5 Si vero adsint In informativo testes de visu et in aportolxo testes tantummodo ex auditu auditus, hi habent vim a±nlnlculi, magis vel minus gravis pro prudenti ludlcum aesdmatlone; et tunc tantum ad ulteriora, idest ad miraculorum disceptationem procedi potest, cum ex horum omnium testium conjunctlone talis habeatur probatio quae viro proder.ll de re gravi ludlcaturo fidem factura sit et auctoritatem >. 4 « Ad teatillcatlonem Servorum Del requiruntur duo tantum miracula, si testes oculati in utroque processu tum informative tum apostolico probationem virtutum confecerint, vel si testes, in processu apostolico excussi, fuerint saltea ex auditu α videntibus; tria si testes fuerint oculati ia processu informativo et de auditu auditus In processu apor.o Uco: quatuor si tn utroque processu de virtutibus constiterit per solos testes traditionis et per documenta ». Se α

Il lemma dei miracoli sia ben precisato c chiaro, nè potrà variarsi nel corso della discussione, salvo contraria disposizione della competente autorité.

bi Nel *Summarium* si riportino tutti gli atti e decreti emanati precedentemente nella Causa dalla S. C., che riguardano lo stadio della causa che si propone. Quir.di per l'Introduzione della causa, il decreto di approvazione degli scritti; per l'Antepreparatoria sulle virtù. questo stesso decreto con i voti dei teologi censori. il decreto d'Introduzione, quello sulla validité dei processi ccc; nella posizione sopra i miracoli per la Canonizzazione. si riporti il Decreto sulla < *Reassumptio* Causae ».

c) Si premettano parimenti nel *Summarium* al consueto *Catalogus testium* le tabelle esatte dei testi, le quali nella Positio super virtutibus siano distinte secondo i singoli processi Ordinarii ed *Apostolici.* Nel Oitalopus poi al nome di ciascun teste si citlno le pagine del *Summarium,* in cui è riportata la sua deposiUone su ciascun capo: p. e. *de fide* pag..... *de spe* p.... etc.: che se Il sommario fosse molto amplo, queste Indicazioni si pongano alla fine, quasi indice. Inoltre accanto al nome di ciascun teste nel decorso del *Sumtnarium* s'indichi il numero ordinale, che ha sia nel processo Apostolico sia nellOrdinario. e la causa della sua scienza riguardo ai singoli fatti, su cui depone: de rûu (V.) ex *auditu a videntibus* (A. V.) o ex *auditu* auditus (A. A.).

d) Si indichino esattamente le date dei singoli processi. esprimendo la data dell'inizio e quella della chiusura. e quando un processo si fosse prolungato per più anni, nel *catalogus testium* questi siano disposti per «rie successive, indicando al principio di ciascuna serie l'anno del loro esame. Nel riportare le deposizioni dei terti si abbia l'awertenza di specificare In parentesl quadre le date che fossero indicate in altra parte della deposizione, che nel compilare il Sommario si fosse dovuta separare dalla parte precedente, perché riguardante altra materia.

e) Nella Tabella Testium presso il nome del teste s'indichi non solo, come di consueto, la sua été al momento dcU'esame, ma anche la data della nascita, acciô si rilevi più agevolmente l'eté del teste in relazione al momento dei fatti che riferisce. La *Tabella Testium* s'inserisca nelle *Positiones* dell'Introduzione, della Validité de' processi, delle Virtù. del Martirio, dei Miracoli e del non culto.

f) In testa a ciascuna pagina del Summarium s'indichi la materia, di cui si tratta nella stessa pagina, p. e.: *De fide...* e s'indichi pure se si riferisce al processo Apostolico (P. A.) o a quello Ordinario (P. O.): cosi pure sulle pagine delCTnformazione sl apponga la parola *Informatio:* nelle Animadversion! e Risposta. queste parole: *Animadversiones, Responsio, e su* quelle che rlportano i documenti, s'indichi d! che trattano. Al principio di ciascun brano della deposizione. che si riportasse separatamente. s'indichi sempre il nome del teste, ed il numero corrispondente alla tabella.

p) La risposta aile *Animadversiones* si faccia per ordine secondo le singole *animadversiones* proposte, che potranno essere utilmente riassunte con brévité ed accennate al principio delle singole rîsposte, adoperando prcferibilmente nella loro stampa carattere diverso. Lo stile poi sia conciso, chiaro, didascalico e non declamatorio (can. 2080).· La silloge delle virtù, quatora sia richiesta, non consista in un'arida ripetizione più o meno lunga del Sommario, ma in un ragionato raffronto dei fatti esibiti dai testi idonei con gli elementi constitutivi di ciascuna virtù. Si tenga present® che detta silloge deve versare precipuamente sulle virtù teologali.

h> La Positio super *miraculis,* oltre le nonne suaccenate, si puô lodevolmente compilare riportando nel Sommario integralmente a) le testimonianze non divise per capitoli, b) le perizie mediche, c) i documenti ecc. indicando in testa a ciascuna pagina il nome almeno dei testi principali: medici curanti, sanato, infermieri... e poi in capo alie pagine dei voti medici il nome dei perito. *Votum* Periti *N. Super I· sanatione,* etc.

i) Alla fine dei Sommario si riportino integralmente — tranne quelli d'indole generale — gllnterrogatorh dei Promotori della Fede Generale o Diocesano e gli articoli dei Postulatore ed alla fine dl tutte le *Positiones* si aggiugeranno degli *Indici* ordinati ed esatti. seguendo lo schema dei medesimi, che si pone alla fine di questa istruzione.

La *Positio super martyrio* si compili come le altre; che se si traitasse di più Martiri, si debbono indicare le fonti da cui si desumono le prove per clascuno. In testa di ciascuna pagina s'indichi il nome del martke di cui si tratta.

« irrztte copia (Allegato I). (Vide LE 956). « Obiecltones « et responsiones breviter et perspicue, scholasticafere methodo. < serandum veteres sacrae Congregationis consuetudines, exa- • rentur ».

II - Postulatori

Ai Revmi Postulatori si raccomanda:

a) di attenersi fedelmente nella richiesta delle Postulatorie ai criteri ed aile norme richiamate nella recenta apposita Istruzione di questa S. C. di cui si annette copia (Allegato II);

b) di preparare per tempo le stampe delle Positioner, affin di poterie distribuire secondo la prassi di questo *toro,* circa quarante giomi prima della discussione. Per i dubbi minori si puô tollerare un minore spazio di tempo;

c) di curare diligentemente la revisione delle bozze di stampa prima della revisione da farsi dalTOfficio del Sottopromotore della Fede:

d) finalmente di tener presenti i Decreti appresso riportati, specialmente quello riguardante l'AmminIstrazione dei beni spettanti alia Postulazione delle singole Causae (Allegato III).

SCHEMI DEGLI INDICI

) 1 - Posmo supra " intbooccti0xx causai "1

Informatio..... p....

Summarium:

Tabella Testium ..... p....
Cap. L Catalogus Testium ..... p....
Cap. De ortu ccc..... p....
..... p.
Cap. De donis supernaluralibus in vita .... p. . .
Cap. De obitu..... P
Cap. De signis post mortem ... ... P- .
Cap. Documenta..... p.
Index testium ..... P- . .
Vota Theologorum Censorum super scriptis ..... p. ..
Decretum super iisdem .... P- ...
(Evcntualmente altri decreti)..... ..... P- ..
Litterae Postulatoriae .... p. ...
Animadversiones..... ... . p. ...
Responsio Patronorum P-

Sarebbe desiderabile che tutte le parti che costituiscono la *Positio,* tranne la *Informatio,* avesscro la numerazlone continuata, come assai lodevolmente si è fatto in qualche Causa

I 2 - Posmo surra " non cvltu

Informatio..... ..... "
Decretum Introductionis causae..... * 2
Summarium .....
Animadversiones..... ... .
Responsio ..... - — " 5

§3- Posmo surra validititt procissuum

Informatio..... -·· P- —

Summarium:

1 - De *Processu Apostolico*

Litterae remtaoriales..... ..... p.
Decretum Introductionis..... ... ... p. ...
Commissio Introductionis..... p,...
Decretum Litter. Remiss..... p.
Alia, si adsint, decreta dispensationis; Mandatum Procurationis a Postulatore Vice Postulatori datum; Supplex libellus a Vice Postulatore exhibitus Ordinario loci pro construendo Processu . . p ...
Rescriptum Ordinarii . ... p. ...
Acta primordialia . ... , ... p. . .
Alia, sl adsint, documenta, e κ decreta prorogationis etc..... .... p
Tabella testium p
Epistola ludlcum subdelegatorum ad S. R. C. ..... p
Epistola Subpromotorum ad Promotorem Gen Fide p
Se 1 processi apostolici fossero p:ù di uno. non occorr»

ripetere le Lettere remissorwli spedite a dascuna Curia, basta accennarle c riportarc solo le parti proprie di ciascuna.

2 - De *Processu Ordinario*

Mandatum procurationis Postulatori principali datum .... p. ...
Idem ab eodem datum Vice Postulatori .... p. ...
Suplex libellus Ordinario loci a Postulatore seu Vice Postulatore exhibitus..... p. ...
Ordinarii Rescriptum..... p. ...
Acta primordialia .... p. ...
Tabella Testium ..... p....
Epistola Ordinarii ad S. R. C..... p. ...
Epistola promotoris fiscalis ad Promotorem Gen. Fidei .....
... ...« ·-· ⧫< ··< ... ... p» ...
.*⧫ ... ... <.. ... ...*. ... ... »·· ... ... ··- «»· ... ... p. ...
Animadversiones .u..... p. ...
Responsio..... . . p. ...

§ 4 - Posrno super firtutibus

Vindice si compili come per 1'Introduzione con questa dlffercnza: s'indichlno cioè ai singoli capi distlntamente i gruppi delie testimonianze dei processo Apostolico e quelli dellOrdinarlo.

§ 5 - Positio super miraculis

Informatio ... . p. ...
Decreta (si *quae* sint) .... p. ...

Summarium:

Tabella Testium super miro 1· ..... p. ...
super miro 2*..... p. ...
super miro 3* etc..... p. ...
Depositiones testium super miro 1· ..... p. ...
super miro 2* etc. ..... p. ...
Votum Periti N. sup. 1· miro..... p. ...
Votum Periti N. sup. 1· miro..... p. ...
Votum Periti N. sup. 2· miro . p. ...
Votum Periti N. sup. 2* miro . ..... p. ...

P-
Animadversiones . . .. p. .
Responsio . ..... p.

5 6- Positio super " reassumptioxz causae *'

Suplex libellus Patroni .... p. ...

Summarium:

Breve Ap. Beatlficationis..... p. ...
Litterae Postulatoriae..... p.

Roma 2 ottobre 1935—C. Card. LAURENTI. *Prejctto della S. C.* dei Riti. A. Carino, S. R. C. *Segretario.*

1291

1935 OCT ll.-SC CONS., DECIL AAS 2S (1936) 71-73

IURISDICTIO ADMINISTRATORIS PONTIFICII BASILICAE LAURETANAE EXTENDITUR AD CIVITATEM LAURETANAM

Exacto iam anno ex quo Ssfnus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI Pontificium Sanctuarium Almae Domus Lauretanae aedesque continentes Suae Ipsius
72 iurtsdictioni tam in spiritualibus quam in tem/poralibus directo subiecit. feliciter expertum est haud pauca emolumenta bcneficiaquc obvenisse, quae inter commemoranda sunt et aucta, per Auctoritatem Pontificiam. Basilicae dignitas, ct animarum bonum uberius provectum, ope Religiosorum, qui Basilicae modo deserviunt atque toti incumbunt spirituali curae et adsistentiac fidelium, praesertim peregrinorum, qui pie ac frequenter ad Sanctuarium accedunt.

Quo vero de his. quae supra memorata sunt, beneficii ii plenius participent, qui Mariali Basilicae propiores exstant, idem Ssfnus Dominus Noster, apostolicae potestatis plenitudine, suppleto quatenus opus sit intéresse habentium vel habere praesumentium consensu, vi praesentis Consistorialis Decreti, benigne statuit ut iurisdictio Administratoris Pontificii Basilicae Lauretanae ad territorium Lauretanae civitatis eiusque districtus. Iuxta praesentes fines civiles, quod ad dioecesim Recinctensrm-Lauretanam pertinet, exstendatur. totaliter suspensa proinde, durante Admmistratione Pontificia. super eodem territorio, iurisdictione Ordinarii Recinetensis-Lauretani.

Ipsius igitur Pontificii Administratoris erit fideles omnes, qui praefatum territorium Incolunt, regere eadem quidem potestate iisdemque facultatibus ac Episcopi residentiales; quin tamen legi residentiae. quousque praesentia adiuncta perduraverint, teneatur.

Vicario autem Administrationis Pontificiae, charactere episcopali insignito, munus competat ea oraxa officia implendi quae Vicarii Generalis, ad normas iuris communis, sunt propria; necnon. absente Pontificio Administratore, functiones in Basilica peragendi, quibus Ordinarius tenetur

Ad curam insuper animarum rite moderandam Pontificius Administrator curabit paroeciarum fines in territorio, de quo agitur, circumscribendos prout bosun animarum exspostulaverit, novamque ecclesiam, S. Annae Genitrici B. M. V. dicandam, apud viae ferreae stationem, sumptibus quos Ipsa Sanctitas Sua ad id elargita est, exstruendam; ad easdem vero paroecaj ecclesiastica officia persolvenda ius habebit vocandi quos validiores reputaverit, inter sacerdotes Capituli Lauretani, iuniores potissimum, qui a chorall servitio administrandas eisdemque inserviendum, atque ad alia exonerati fuerunt.

Cum denique dioecesis Recinetensis-Lauretana ab onere curae animarum in territorio Lauretano relevata sit, cessabit a data praesentis Decreti annuum subsidium. quod Administratio Pontificia Mensae Episcopali eiusdem dioecesis hactenus erogat

Ad haec autem exsecutioni mandanda Sanctitas Sua deputat eumdem Pontificium Administratorem. Excmœs P. D. Franciscum Borgongini-Duca, Archiepiscopum titularem Heracleensem et Nuntium Apostolicum in Italia. ipsi tribuens facultates ad id necessarias et opportunas etiam subdelegandi. ad effectum de quo agitor, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum; facto onere quam primum ad hanc S. C. Consistoriales mittendi authenticum exemplar actus peractae exsecutionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus, etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, ds 11 Octobris 1935. in festo Maternitatis B. M. Virginis.—Fr. R. C. Card- Rossi, *a Secretis. V.* Santoro, Adrewor.

Adn. J. C. in PrM 25 (1936) 17.

1292

1935 OCT 24.-SECRA PAEN.» RESCR. PART.·

Facultas sacerdotibus facta audiendi confessiones **PEREGRINORUM QUIBUS COMITES SUNT ITINERIS**

Preces - *Beatissimo Padre,* Il Rettore deU'Anima. Présidente del Comitato dei Pellegrinaggi di lingua tedesca, prostrato al bacio del S. Piede, umilmente domanda alla Santitâ Vostra la grazia che tutti i sacerdoti i quali accompagnono i dettl pellegrinaggi. abbiano h facoltà di ascoltarc le confessioni dei compellegrini durante tutto il pellegrinaggio. Che della grazia...

Rescr. - *Sacra Paenitentiaria,* Apostolica Auctoritate, benigne indulget pro gratia iuxta preces, dummodo praefati sacerdotes legitime adprobatl fuerint ad Christifidehum confessiones excipiendas.

Praesentibus ad triennium valituris. Contrariis quibuslibet minime obstantibus. Elatum Romae ex Sacra Paenitentiria die 24 Octobris 1935.

*** Rcciori Ecclesia· Anîmee in Roma, Prot N. 1863/3SAKKS 116 (1936) 167.**

1293

1935 NOV 20.-PIUS XI. LIT. AP. AAS 27 (1935) 482483

Ordo fratrum poenitentiae de iesu nazareno **EX** integro supprimitur

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Romanorum Pontificum vestigis inhaerentes, supremi nostri Apostolatus

ÏV'UH CARROLL UNIVIftSITY LHWvLh CLEVELAND. OIDO

officium. inter alia ducimus, maximam adhibere curam ul sodales religiosi cuiuscumque Ordinis vel Congregationis, divinae gratiae vocationis digne respondentes, monita, praecepta, legesque propriorum Institutorum, tamquam servi apprime fideles, custodiant; et ita consolationem et reparationem aliquam Christo lesu Domino Nostro offerant pro infinitis offensionibus et negligcntiis quibus homines inneffabilem Eius dilectionem rependum. Inter ceteros fundatores Ordinum qui praeteritis temporibus floruerunt in Ecclesia Dei, postremus fuit Servus Dei Iohannes Alphonsus Varela y Losada. qui medio saeculo decimoctavo Salmanticae Ordinem instituit ‹ Fratrum Poenitentiae de lesu Nazareno ›, cuius membra vulgo « Scalzetti › nuncupantur, approbationemque retulit a Pio VI per Breve Apostolicum ‹ Ex debito pastoralis officii › die 21 m. Martii a. 1784 cum privilegiis Ordinis Franciscalis. Eκ proprio Ordinis instituto. Fratres sine intermissione vitae eremiticae, precationi et poenitentiae pro animarum salute incumbere debebant. Quamvis autem ab initio fructus salutares afferret Ordo, processu tamen temporum ob penuriam alumnorum, et ob alias graves causas, vita religiosa haud leve detrimentum passa est. Pluribus vere ab annis Apostolica Sedes, materna caritate, viros scientia et virtutibus eximios, variis vicibus miserat ad abusus atque incommoda tollenda, quae praesertim oriebantur ex nimia facilitate in recipiendis novis alumnis et novitiis, nec non in promovendis haud idoneis ad maiores Ordines; sed perdurantibus adhuc regiminis et gubernii defectibus novam postremo tempore mandavimus accuratiorem fieri visitationem. Qua expleta, necessarium ducimus, aegro quidem animo, ordinen ipsum Fratrum Poenitentiae supprimere et extinguere Sacra igitur audita Congregatione Religiosorum Sodalium negotiis praeposita, motu propio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apodolicae Nostrae potestatis plenitudine, hisce litteris ea quae sequuntur decernere statuimus, videlicet: Ordinem Fratrum Poenitentiae de lesu Nazareno, a Servo Dei Iohanne Alphonso Varela fundatum et a Pio VI approbatum, ex nunc de iure supprimimus atque extinguimus eundemque suppressum et extinctum declaramus, omnesque eiusdem socios votis, sive solemnibus
C3 sive simplicibus obstrictos, dispensamus, et/ eosdem de facto dispensatos habere volumus. Omnes reliquos aspirantes. postulantes, novitios, si qui habeantur, ad suas domus remittimus, interdicta omnibus delatione habitus eiusdem Ordinis suppressi. Omnes domus, residentiae. ceteraque bona extincti Ordinis, ad S. Seaem deferantur, quae ad normam cann. 493-494 I. C. disponet Ordinarii locorum, capta domorum et bonorum possessione, nomine S. Sedis provideant ne Dei cultus vel animarum cura aliquod capiant detrimentum, et huic S. Sedi de peractis relationem faciant, rationemque reddant Haec omnia quae Litteris hisce Apostolicis statuta sunt, exsequutioni mandanda committimus Venerabili Fratri Lucae Hermenegildo Pasetto, Episcopo tit. Geritano, qui etiam per subdelegatum providebit ut Sacercotes suppressi Ordinis per benevolos Ordinarios vel incardinentur alicui Dioecesi, vel saltem, sine incardinatione licentiam obtineant, si apti sint, officia et ministeria sacra exercendi. Ordo igitur Fratrum Poenitentiae, ex integro suppressus et extinctus habendus est, neque in posterum vitam aboliti Ordinis sub quacumque specie vel ratione alicui instaurare liceat. Decernentes praesentes Litteras firmas, validas et efficaces «rnper existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, non obstantibus Constitutionibus ct Ordinationibus Apostolicis necnon dicti Ordinis confirmatione ct approbatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis et Constitutionibus, ceterisque, licet speciali atque individua mentione et derogatione dignis, in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, d:e xx m. Novembris, an. mdccccxxxv, Pontificatus Nostri decimo quarto.—E. Card. Pacelli, *a Secretis Sta·*
tu

Adn. E BEPGH in NrT 63 (1936) 651.

1294

1935 NOV 30.-SC RITUUM. RESP. PART.·

Circa missas dialogatas moderandas

Roma. 30 novembre 1935

Eminenza Reverendissima,

I. « In Seminariis, in Congregationibus, in aliquibus paroeciis inolevit usus quo populus, una cum ministro respondeat in Missis privatis, modo nihil confusionis afferat. Quaeritur utrum hic usus sustineri possit, imo et propagari ».

II. c In nonnullis locis, in Missis privatis, populus una cum sacerdote celebrante, alta voce et concorde, recitat *Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus* et *Agnus Dei.* Propagatores huius usus hanc rationem reddunt: Missa privata est abbreviatio Missae decantatae. Atqui in Missa decantata populus decantat *Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus* et *Agnus Dei.* Ergo fieri potest per recitationem etiam in Missis privatis ».

« Quaeritur utrum sustineri possit et usus et ratio adducta ».

Questa Sacra Congregazione, udito anche il parere della Commissione liturgica risponde che, secondo il decreto n. 4365, spetta aU'Ordinario giudicare se nei singoli casi, avute present! tutte le circostanze di luogo, popolazione, numero delle Messe celebrate contempora, neamente, ecc., l'uso proposto, benchè per sè lodcvole, importi disturbo anzichè fomentare la devozione. Il che più facilmente puô verificarsi nelTuso proposto nel secondo dubbio, pure presdndendo dalla ragione addotta, che cioè: *Missa privata est abbreviatio Missae decantatae.*

In conformity al suddetto criterio l'Emza V. Rev.ma nella sua prudenza ha il pleno diritto di disciplinare questa forma de piety liturgica.

Inchinato al bacio della Sacra Porpora, mi è grato di professarmi della Em.za V. Vevjna. Dcv.mo Servo—Alfonso Carinci, *Segretario della S. Congregazione dei Riti.*

• Ordinario Ganuensî: PrM 25 (1936) 43. Adn. I. M. HANSSENS in PrM 25 (1936) 57·-89·; CpR 17 (1936) 66; ME 48 (1936) 45.

1295

1935 DEC 3.-SC STUDIORUM, DECR. PART.·

Decretum quo approbantur statuta pont. athenaei urbani **DE PROPAGANDA FIDE ET PONT. INSTITUTI MI5SI0NALIS SCIENTIFIC! EIDEM ATHENAEO URBANO ADNEXI**

DECRETUM

Sacra Congr. de Seminariis ct Studiorum Universitatibus hacc Statuta Pontificii Athenaei Urbani de Propaganda Fide et adnexi Pontificii Instituti Missionalis scientific), ad Const. Ap. *Deus scientiarum Dominus* [LE 1030] eidemque adiunctas *Ordinationes* [LE 1033) accommodata, auctoritate a Ssmo D. N. Pio Pp. XI sibi facta, approbat et ut fideliter serventur praescribit.

Romae, cx aedibus S. Callisti, die 3 mensis Decembris 1935, in festo S. Francisci XaveriL—C. Card. Bisleti, *Praef.* E. Ruffini. *Secr.*

• E TolurnJn· Statuta Pont. Athanae! Urbani de Prop. Fide.

1296

1935 DEC 3.-SC STUDIORUM, NORMAE. PART.·

STATUTA PONTIFICII ATHENAEI URBANI DE PROPAGANDA FIDE

TIL I. Generalia

Art. 1. Pontificium Athenaeum Urbanum dc Propaganda Fide, uti ex Prooemio historico constat, aucto

ritatc Sanctae Sedis institutum est Eius Statuta ad normam Constitutionis Apostolicae < Deus scientiarum Dominus > hic rediguntur, ita ut si quid deesse videatur. ipsae leges illius Constitutionis adnexarumque Ordinationum suppleant.

Art. 2. Finis Athenaei Urbani est: a) Auditores disciplinis sacris vel quae cum sacris connexae sunt, secundum doctrinam catholicam altius instituere; b) auditores praeterea ad fontium cognitionem, ad investigationem laboremque scientificum atque ad magisterium exercendum instruere; c) peculiariter eas disciplinas tradere quibus efficacius in dissitis quoque regionibus catholica dogmata propagari et contra acatholicorum insectationes possint defendi.

Art. 3. Athenaeum Urbanum, licet pro alumnis Collegii Urbani de Propaganda Fide primo conditum fuerit, tamen aliorum Collegiorum et Institutorum alumnos quoque admittit, sive ex clero saeculari, sive religioso, praesertim qui ad exteras missiones destinantur.

Art. 4. In Athenaeo duae Facultates sunt: Theologica et Philosophica; singulae conferunt tres gradus academicos, scilicet Baccalaureatum. Licentiam seu Prolytatum ct Lauream seu Doctoratum. Penes idem Athenaeum adest Institutum Missionale Scientificum, quod est sui iuris propriisque regitur Statutis.

Tit. II. De personis et regimine

I. Auctoritates academicae

Art. 5. Athenaeo praeest Eminmus Cardinalis Praefectus S. C. de Propaganda Fide, qui munere Magni Cancellarii fungitur, ideoque nomine S. Sedis rebus omnibus, quae ad regimen ac studia pertinent, invigilat (Art. 5. Ordin.).

(Nota. — *In* his Statutis nomine " Constitutionis Apostolicae " Intelhpitur Constitutio Apost. Pii PP. XI " Deus scientiarum Dominus " (dte *24 Maii 1931)* [LE 1030] itemque *nomine* " Ordinationum M Dcniunt OrdiJationcs *a S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus traditae» ad Constitutionem Apost. "* Deus scientiarum Dominus " *rite exsequendam (dic 12* junii 1931) (LE 1033].

Art. 6. Athenaeum gubernat Rector Magnificus, a Magno Cancellario nominatus, atque a S. Congregatione de Sem. et Stud. Univ, confirmatus. Ipse suo munere tribus annis fungitur, quibus elapsis, iterum nominari potest.

Art. 7. Rector Magnificus dotibus pro Professoribus requisitis (ad normam art 17) praeditus sit oportet.

Art. 8. Rector Magnificus in rebus maioris momenti ad studia pertinentibus adiuvatur a Consilio Academico, et in rebus ad disciplinam Athenaei spectantibus, etiam a Rectore Collegii Urbani.

Art. 9. Consilium Academicum constat Rectore Magnifico et Decanis Facultatum.

Art. 10. Singulae Facultates a Decanis reguntur, qui a Magno Cancellario, auditis Rectore Magnifico et Professoribus, inter Ordinarios disciplinarum principalium ad biennium nominatur et munera sua exercent ad normam art 7 Ordinat.

Art. 11. Decani suo officio obeundo adiuvantur a Consilio Facultatum, quod constat Decano et Professoribus Ordinariis, et singulis mensibus convenit

Art. 12. Licet Athenaeum Collegio Urbano coniunctum sit. tamen regunen academicum Athenaei a Collegii vita et disciplina omnino distinctum est. Verum Rector Collegii, cum de rebus disciplinaribus agitur, ad Consilium Academicum Athenaei advocatur.

Art. 13. Rerum oeconomicarum Athenaei administratio spectat sub auctoritate Rectoris Magnifici, ad speciale Consilium quod Facultatum Decanis et alio viro ab Eminfho Card. Praefecto S. C. de Prop, Fide designato constat.

II. Secretarius

Art. 14. Secretarius Athenaei nominatur a Magno Cancellario, audito Consilio Academico, et sub auctoritate ac moderamine tum Rectoris Magnifici tum Decanorum officium suum per triennium exercet

Art. 15. Praecipua munera Secretarii hacc sunt:

D exsequi ea quae a Rectore Magnifico vel a Decanis ei demandantur;

2) consulere iis quae necessaria vel utilia scholis videntur, praehabtto consensu Decanorum et, in rebus maioribus. Consilii Oeconomici;

3) kalendarium edendum curare iuxta textual a Rectore Magnifico approbatum;

4) inscriptiones auditorum eorumque documenta accipere, atque ea Consiliis Facultatum examinai? proponere, si quod dubium ortum fuerit;

5) invigilare ut cum scholarum horarium tum bonus ordo in alumnorum accessu ad lectiones ac recessu serventur;

6) aptae examinum distributioni iuxta ordinem a Consiliis Facultatum statutum providere, eorumque exitum in librum diligenter asservandum referre, diplomata denique iis, qui gradibus academicis decorantur, tradenda adparare;

7) taxas ab auditoribus solvendas colligere, communes Athenaei expensas facere ac de acceptis et expensis saltem ter in anno Consilio Oeconomico raiioctn reddere;

8) archivum Athenaei studiose custodire;

9) invigilare ut bidellus proprium munus diligenter exerceat

III. Professores

Art. 16. Professores alii sunt ordinarii, alii *extraordinarii.* Pro opportunitate alii assumi possunt Professores, qui ad certum tempus munere fungantur Uadecdi aliquam disciplinam (vulgo < incaricati >). Omnes a Magno Cancellario, audito Consilio Academico, nominantur, servatis normis infra praescriptis.

Art. 17. Ut quis Professor legitime renuntietur, oportet ut:

1) doctrinae copia, bonus moribus et prudentia praefulgeat;

2) laurea congruenti praeditus sit;

3) certis documentis, praesertim libris, vel dissertationibus scriptis se ad docendum idoneum probaverit;

4) professionem fidei emiserit secundum formulas a S. Sede approbatam;

5) missionem canonicam docendi a Magno Cancellario acceuerit, post impetratum < Nihil obstat > a S. C. Sem. et Stud. Univers, praeposita.

Art. 18. Professoribus ordinariis nemo accensctur nisi: a) postquam laudabiliter per triennium aliquaa disciplinam principalem vel auxiliarem tamquam extraordinarius in aliqua Universitate vel Facultate praelegerit et sui laboris scientific! egregia exhibuerit argumenta. Nemo tamen potest in pluribus disciplinis ordinarius fieri; b) saltem per tres horas in hebdomada doceat.

In singulis Facultatibus *ordinarii* saltem quinque numero sint

Ordinarii pleno ac firmo Iure in coetum Professorum cooptantur.

Art. 19. Omnes Professores cuiuscumque ordinis iure suffragii in examinibus fruuntur.

Art. 20. Quoties omnes Professores ad coetum convocantur. ordinarii et extraordinarii voto deliberativo, ceteri vero tantum consultivo gaudent

Art. 21. Magnus Cancellarius iure pollet dimittendi, audito Rectore Magnifico et Senatu Academico, quemlibet Professorem, qui doctrinam catholicam lacserX vel a vitae integritate defecerit, vel onera officiaque assumpserit quibus in munere docendi rite explendo impediatur, vel in munere suo obeundo habituali gravique negllgentia usus fuerit (cfr. art 22. Const. Ap.).

Art. 22. Emeritus seu iure plenae pensionis praeditus habetur Professor qui per 30 annos operam suaa ln Athenaeo laudabiliter praestiterit. Pensione congrua, non tamen plena, gaudebunt (secundum normam S. C de Prop. Fide) Professores ordinarii et extraordinary qui post 10 saltem annos munus docendi declinaverint iusta et honesta causa. Qui aetatem 70 annorum compleverit, ipso iure a munere docendi cessat, nisi Magnus Cancellarius, audito Consilio Academico, eum adhuc idoneum ad docendum iudicaverit

IV. Auditores

Art. 23. Auditores dividuntur in eos qui ad gradus academicos contendunt et eos qui ad gradus academicos non contendunt. Auditores omnes rite inscripti esw debent, praescriptis lectionibus interesse et examinibus se subiIcere. Possunt tamen hospites quoque admitti unam vel aliam disciplinam frequentaturi.

Carroll univi xjity In CLEVEI ANO. OHIO

Art. 24. Quilibet clericus, sive saecularis sive religiosus, ut in Athenaeo inscribatur exhibere debet testimonium a proprio Superiore Collegii vel Instituti subsignatum.

Art. 25. Ut laicus Athenaeo adscribi possit, praeter competentis auctoritatis ecclesiasticae litteras testimoniales de vita et moribus exhibendas, etiam < nihil obstat » Rectoris Magnifici impetrare debet

Art. 26. Qui primam inscriptionem petit ad gradus academicos adipiscendos, praeter praesentationem sui Superioris, afferre debet (art 25 Const. Apost.) authentica testimonia ex quibus constet eum :

1) pro *Facultate Philosophica:* curriculum medium studiorum classicorum rite absolvisse;

2) *pro Facultate Theologica:* studiis mediis classicis rite peractis, saltem per biennium universae Philosophiae scholasticae in Facultate philosophica, vel in aliqua schola superiore ad Philosophiam scholasticam docendam destinata et ab Auctoritate ecclesiastica ad hoc approbata, studuisse et praescripta examina superasse.

Art. 27. Curriculum medium studiorum classicorum, de quo in art. 26. praeter sufficientem institutionem religiosam et linguas litterasque latinas, graecas, patrias, complecti debet etiam Historiam naturalem. Mathesim, Physicam, Chimiam, Geographiam. Historiam civilem et quidem tantum quantum in eo, qui ad studia academics accedit, requiri solet iuxta normas a S. C. de Semin, et Stud. Univers.

Art. 28. Biennium Philosophiae scholasticae, de quo in art 26 studium Logicae, Cosmologiae, Psychologiae, Criticae seu Criteriologiae, Ontologiae, Theologiae naturalis, Ethicae et Juris naturalis, Historiae Philisophiae complecti debet.

Art. 29. Auditor, qui primo anno Facultatis Philosophicae adseribi postulat, nisi documenta omni exceptione maiora de studiis mediis iam peractis praebuerit, examini coram Professoribus designandis subiicietur. Qui vero legitimis documentis probaverit se cursum Philosophiae scholasticae absolvisse, sed aliter ac in art 23 statutum est, in Facultatem Theologicam admitti non potest, nisi saltem per annum in Facultate Philosophica vel in schola superiore approbata in Philosophiae studium incubuerit et in examine de omnibus Philosophiae scholasticae partibus satisfecerit.

Art. 30. Documenta authentica, de quibus in art 26. ab Auctoritatibus scholasticis subscripta, referre debent:

a) tempus frequentationis scholarum; b) varias disciplinas auditas; c) notas obtentas in examinibus; d) indolem Instituti de quo agitur (sitne Seminarium. Scholasticatus Religiosorum. Gymnasium, Lycaeum, etc.).

Art. 31. Ad Consilium Facultatis spectat petitiones expendere et de valore ac sufficientia documentorum decernere. Quodsi dubia supersint, res Rectori Magnifico subiiciatur.

Art. 32. Regularis inscriptio fit diebus in kalendario Athenaei notatis et servatis normis Secretariatus Athenaei.

Intra quindecim dies ab inceptis lectionibus, requiritur iusta et rationabilis causa nec non consensus Decani Facultatis. A quinto decimo die usque ad trigesimum hnguli casus referendi sunt Rectori Magnifico, praehab:to voto Decani Facultatis.

Art. 33. Auditor, qui aliqua ratione deliquerit, a lectione vel ab examinibus vel ab ipso Athenaeo pro gravitate culpae excludi poterit Ut a lectione auditor excludatur. Professor (nisi res urgeat) causam referat Decano Facultatis. Ut vero ab examinibus vel ab ipso Athenaeo exclusio fiat, res competit Rectori Magnifico audito Consilio Academico.

nt. III. De ratione Modiorum

I. Methodus generalis docendi

Art. 34. In *Facultate Theologica* principem locum teret Sacra Theologia. Haec autem disciplina methodo tum positiva tum scholastica tradenda est ; ideo veritatibus Fidei expositis et ex Sacra Scriptura et Traditione demonstratis, carum veritatum natura et intima ratio ad principia et doctrinam S. Thomae de Aquino investigentur et illustrentur.

In *Facultate Philosophica* Philosophia scholastica ita tradetur ut auditores plena cohaerentique synthesi doctrinae ad methodum et principia S. Thomae de Aquino instituantur. Ad hanc doctrinam diversa philosophorum systemata examinentur et dijudicentur.

Art. 35. Ad Decanum, auditis Professoribus, apte providere spectat ut fiant exercitationes, quibus auditores ad gradus contendentes, scientificam investigandi methodum et artem proponendi etiam scripto ea quae studio assecuti sunt, sub Professorum ductu addiscant

Quae exercitationes in singulis Facultatibus: a) saltem tertio curriculi anno incipiant; b) in omnibus disciplinis sed praesertim in principalibus; c) saltem bis in mense coram Professore; d) extra horas lectionibus reservatas habeantur.

Art. 36. Rector Magnificus, auditis Professoribus consulet ut in disciplinis principalibus singulis mensibus habeantur disputationes scholasticae, quibus doctrinam penitus cognoscere, dilucide exponere, efficaciter tueri assuescant In singulis Facultatibus saltem una erit per annum solemnis disputatio scholastica, cui Professores Facultatis intersint

II. Studiorum curriculum

Art. 37. Pro iis qui ad gradus academicos contendunt, studiorum curriculum appellatur « Cursus Universitarius > et absolvitur:

in Facultate *Theologica* - annis quinque;
in *Facultate Philosophica* - annis quattuor.

Pro iis qui ad gradus academicos non contendunt, appellatur: < Cursus minor > et absolvitur:

in *Theologia* - quadriennio;

in *Philosophia* - biennio.

Cursus minor ab academico omnino discriminatur non tantum ratione temporis et disciplinarum numero, sed etiam et praecipue ratione methodi quae in cursu academico rigore scicntifico innititur.

Art. 38. Qua ratione scholae cursus minoris distingui debeant a scholis cursus uniuersitarii, in programmate studiorum hic adnexo determinatur.

Art. 39. Si quis studia in aliquo Seminario vel Religioso Instituto partim peregerit, idque documentis authenticis probe constiterit, et contendens ad gradus petat studiorum curriculum contrahere, hacc serventur:

1) in *Facultate Theologica:*

a) qui studiis mediis classicis rite peractis. Philosophiae scholasticae per biennium operam dederit ad normam art 16 Ordinationum et deinde quadriennium theologicum ad normam can. 1365 Codicis Jur. Can. rite absolverit ad quartum curriculi annum, praemisso examine, admitti potest;

b) qui triennium rite absolverit, ad tertium annum. qui biennium ad secundum admitti potest, facto examine :

c) qui vero unum annum absolvit, nullam reductionem cursus consequi potest nisi agatur de casibus singularibus diiudicandis a S. Congregatione dc Seminariis et Stud. Univcrsit.

2) in *Facultate Philosophica*

a) qui studiis mediis classicis rite peractis, biennium philosophicum absolverit In schola superiore Philosophiae scholasticae ab Auctoritate Ecclesiastica ad hoc approbata, cui tamen non sit jus conferendi gradus academicos, facto examine, in tertium annum Facultatis Philosophicae recipi poterit ;

b) qui cursum Philosophiae scholasticae extra scholam (de qua sub Iit. a> peregerit, cursum Facultatis triennio conficere poterit.

III. Disciplinât tradendae et examina

Art. 40. In singulis Facultatibus omnes disciplinae principales ct auxiliares traduntur secundum divisionem art. 33 Constitutionis Apostolicae et praescripta art 27 Ordinationum.

Disciplinae vero speciales quas auditores ad gradum contendentes seligere poterunt, sunt praesertim :

in *Facultate theologica:*

a> Quaestiones selectae ex Scriptura Sacra: b) Quaestiones selectae ex Theologia Dogmat ca ; c) Theologia pastoralis; d) Fontes Juris Canonici; e) Ars -aera.

In *Facultate Philosophica:*

a) Oeconoma socialis; b) Mathesis superior; c) Mcthodologia; d) Cosmographia.

Pro ulraque *Facultate:*

Disciplinae missionologicae et aliqua ex linguis (Sinensis, Syriaca, Arabica, Armena, Chaldaica...).

(Cf. Appendicem I, pp. 28-30).

Art. 41. Auditores scholas omnes disciplinarum ad quas obligantur frequentare debent

Si quis auditor ab iis ita abfuerit (cum. vel sine causa) ut omnes absentiae simul sumptae tertiam partem anni academic! adaequent, annus ille numero praescripto non comprehendetur; salvis poenis quibus, si culpam commiserit iudicio Rectoris Magnifici obnoxius esse poterit

Si quis decies in anno sine iusta probataque causa scholis non adfuerit, ipsum ab examinibus excludere Rectori Magnifico, audito Consilio Facultatis, jus est Auditores ad gradus academicos contendentes etiam exercitationibus, de quibus in art 35, interesse et quidem active tenentur, scilicet communi cum sodalibus labore et propriis commentationibus operam dare debent ac praeterea experimentum scriptum peragere (art 37 Ordinat).

Art 42. Decani, saltem quindecim diebus ante examina, convocare debent coetum omnium Professorum singularum Facultatum, ut ea omnia quae spectant examina decernantur.

Art. 43. Ad validitatem graduum academicorum, examina subeunda sunt de omnibus disciplinis principalibus et auxiliaribus, praeterea de una alterave ex specialibus, ad normam programmatis Athenaei.

Si agitur de disciplina principali, examen durabit per unum saltem horae quadrantem; quoad ceteras disciplinas, per decem saltem momenta.

Art. 44. Duae erunt examinum sessiones: aestiva et autumnalis.

Pro periculis tum primae tum secundae sessionis subeundis, petitio exhibenda est, approbante Superiore proprii Instituti

Dies et horae examinum a Consilio Facultatis determinantur ct a Secretario palam proponuntur, et omnes praesto esse debent tempore statuto, nec licet anticipare vel differre examina, nisi ex iusta causa a Decanis probanda.

Extra normalia tempora, examina non habebuntur, nisi cx causa gravi et de consensu Consilii Facultatis.

Art. 45. In ceteris examinibus vota computantur per puncta usque ad decem, et approbatus censetur qui saltem sex puncta retulerit

Art. 46. Qui non est approbatus, examina in altera sessione denuo subire ius habet

Art. 47. Cum examina peraguntur coram coetu plurium Professorum, ad nonnam art 54, 57 c), 60 num. 3, tunc scrutinium hac ratione habetur:

a) qui praeest examinibus. Professores invitet ut suum judicium de candidati idoneitate ac meritis proferant;

b) deinde fit duplex scrutinium: primum de approbatione simpliciter ad gradus; secundum, ad hoc ut vota tribuantur iuxta art. seq.

Art. 48. Scrutinia fiunt secrete per calcula alba et *nigrat* quorum alba favent candidato, nigra nocent

In primo scrutinio de simplici approbatione ad gradum. unusquisque examinator utitur uno ex duobus calculis, vel albo vel nigro. Candidatus, si maiorem suffragiorum favorabilium numerum retulerit probatus rite censetur.

Si candidatus probatus fuerit, ftt aUerum scrutinium ad notam meriti eidem tribuendam. In altero scrutinio quilibet examinator utitur decem calculis hac ratione:

6 alba: probatus.
7 alba: bene probatus.
8 alba: cum laude probatus.
9 alba: magna cum laude probatus.
10 alba: summa cum laude probatus.

In Actis autem examinum numerus suffragiorum non describetur, sed tantum nota meriti referetur.

Art <9 In iudicio de candidato ad singulos gradus academicos terendo ratio habebitur omnium suffragiorum quae ipse candidatus in diversis experimentis « examinibus tulerit, singulis suffragiis pro discipkcarum et examinum momento aeque pensatis, ca teen lege ut:

a) pro Baccalaureatu valor (coefficiens) peculiaris examinis, de quo in art. 54, valorem aequet ceterorum examinum;

b) pro Licentia valor (coefficiens) peculiaris examinis, de quo in art. 57 c, aequet valorem ceterorum examinum quae post Baccalaureatum peracta sunt;

c) pro Laurea dimidius valor (coefficiens) tribuatur dissertationi, dimidius vere ceteris omnibus exa;· nibus in universo curriculo peractis.

Quomodo autem singula experimenta et examina, praeter peculiaria examina de quibus sub litt a) b) d, supputari debeant ad iudicium de candidato ferendum, normis Athenaei propriis definitur.

Art. 50. In solemni distributione praemiorum, alumni praemia consequentur iuxta normas a Consilio Academico determinatas.

Tit. IV. De collatione graduum academicorum

Art. 51. Qui, examinibus feliciter superatis, academicis gradibus donandi sunt, professionem Fidei emittere debent secundum formam a S. Sede approbatam, ad normam can. 1406, 8 C. J. C. et Decreti Sup. S. Officii Cong. d. 22 Martii 1918 ILE 80], Professio fit coram Rectore Magnifico <art 6 Ordinat.).

Art. 52. Qui gradum academicum assecutus fuerx diploma recipiet sigillo Athenaei signatum, in quo notae obtentae indicabuntur.

Pro laurea et Licentia, diplomata a Magno Cancellario et a Rectore Magnifico subscribuntur; pro Baccalaureatu vero, a Rectore Magnifico, a Decano Facultatis et a Secretario. Diploma tamen Laureae ne tradatur nisi 30 exemplaria dissertationis typis edita Facultati exhibeantur.

I. Baccalaureatus.

Art. 53. Baccalaureatus in utraque Facultate conferri nequit ante expletum annum secundum ab incepto studiorum curriculo.

Art. 54. Baccalaureatus confertur iis qui examen 45 minutis absolvendum in disciplinis principalibus coram tribus saltem Professoribus feliciter superaverint, dummodo in examinibus annuis ceterarum disciplinarum, candidati sex saltem puncta retulerint

Art. 55. Qui in aliquo Seminario vel Instituto Ecclesiastico iam totum curriculum theologicum vel philosophicum perfecerit, ut ad paenultimum curriculi philosophici vel theologici annum admittatur, examen peculiare tum scriptum tum orale subire tenetur et quidem de disciplinis principalibus simul coram tribus saltem Professoribus, de auxiliaribus (art 27 Ordinat) singillatim.

Quod examen feliciter superatum pro Baccalaureatu habebitur.

II. Licentia.

Art. 56. Licentia conferri nequit:

a) in Sacra Theologia, ante expletum annum quartum ab incepto studiorum curriculo;

b) in Philosophia, ante expletum annum tertium

Art. 57. Ut quis ad examen Licentiae admittatur, requiritur:

a) ut aptitudinis ad laborem scientificum dedent experimentum aliquod scriptum; quod expérimente a Professore scholae exercitationis dijudicabitur;

b) ut insuper de aliqua saltem disciplina e principalibus, examen scripto subeat; quod examen scripte a Professore illius disciplinae dijudicandum erit;

c) ut praeterea coram saltem quattuor Professoribus et saltem per horam examini peculiari sublidatur, ex quo appareat eum praecipuas Facultatis disciplinas universe callere.

In Theologia hoc examen erit de universa S. Theologia (Theologia fundamentali, dogmatica, morali, speculativa); in Philosophia autem, de universa Philosophia Scholastica.

III. Laurea.

Art. 58. Laurea conferri nequit:

a) in Sacra Theologia, ante expletum annum quintum ab incepto studiorum curriculo;

b) in Philosophia, ante expletum annum quartum.

Art. 59. Nemo Laurea donabitur nisi Licentiam antea consecutus erit.

Art. 60. Candidatus, omnibus praescriptis examinibus superatis et opera exercitationibus ad normam Statutorum Athenaei data, ut Lauream assequi possit, debet praeterea:

1) dissertationem scriptam exhibere, quae eum investigationibus scientificis aptum esse demonstrent et ad scientiae profectum conducat, quaeque saltem ex parte typis edenda est post approbationem;

2) hanc ipsam dissertationem coram Auctoritatibus Academicis et Professoribus Facultatis palam defendere;

3) examen orale subire coram Facultatis Professoribus circa quinque theses, quae determinantur a Professore disciplinae de qua facta est dissertatio, approbante Rectore Magnifico. Consilium Facultatis statuere etam potest ut, loco examinis oralis, habeatur palam lectio de argumento delecto ex disciplinis quibus candidatus in primis studuerit.

Art. 61. Quoad dissertationem scriptam haec praeterea serventur:

a) facienda est circa argumentum approbatum a Professore disciplinae ad quam dissertatio pertinet, de consensu Rectoris;

b) hngua latina est exaranda;

c) extendenda saltem ad octoginta paginas in folio si dactylographia vel lithographia, vel ad sexaginta si typis impressa sit;

d) exhibenda quinque exemplaribus, non ultra unum mensem ante discussionem, Secretario Athenaei;

e) examinanda et dijudicanda a duobus saltem Professoribus rerum, de quibus agitur, peritis, qui eliguntur a Facultatis Decano.

Art. 62. Huiusmodi censores suffragia scripto ferunt, addita brevi relatione circa ipsam dissertationem.

Prius autem quam a censoribus dissertatio approbata sit, candidatus ad eam palam defendendam admitti nequit

Art. 63. Dissertationis defensio solemniter fiet, invitatis, praeter Auctoritates Ecclesiasticas, etiam aliis viris doctrinae atque vitae conditione praestantibus. Dissertationem vero oppugnare possunt, praeter censores, de quibus in art. 61 e) et nonnullos Professores ad id designandos a Decano, etiam alii qui adsunt

Art. 64. Expleta solemni dissertationis defensione, Professores, qui saltem quinque esse debent procedunt ad duplex scrutinium iuxta art. 48 et 49.

TIL V. De rebus dldactlcls et oeconomicis

I. Aedificium.

Art. 65. Scholastici aedificii proprietas ad S. Congregationem dc Propaganda Fide pertinet, cuius curae ipsum concreditum est.

II. Bibliotheca et adiumenta scientittca

Art 66. Athenaei est duplex bibliotheca, altera maior, m aedibus S. C. de Propaganda Fide, altera minor, m aedibus ipsius Athenaei. Ad utramque patet aditus tum Professoribus tum alumnis, servatis legibus sc normis pro usu bibliothecae.

Art. 67. Bibliotheca maior a S. C. de Propaganda Fide proxime pendet. Bibliotheca minor regitur a Professore B.bliothecario, a Consilio Academico eligendo. Professor Bibliothecarius adiuvari potest ab aliquo Assuente.

Art. 68. Ut Bibliotheca minor non solum conservetur, sed etiam singulis annis voluminibus atque commentariis utilibus augeatur, certa pecuniae summa de mandato Rectoris Magnifici, audito Consilio Oeconomico. quotannis erogabitur.

Art. 69. In Athenaeo sunt:

a) Laboratonum physico-chimlcum;

b) Laboratorium Psychologiae expcrimentalis et Bio'ogiae;

c) Musaeum Historiae Naturalis.

Singula a suis Professoribus reguntur et vigilantiae Consilii Facultatis Philosophicae committuntur.

III. Professorem et officialium honorarla atque auditorum tributa.

Art. 70. S. Congregationi de Propaganda Fide jus est et officium statuendi ac solvendi honoraria Professoribus et Officialibus pro diversis eorum gradibus, itemque sumptus pro conservatione incrementoque bibliothecae, ciusque laboratorii et musaei.

Art. 71. In honorariis singulis Professoribus tribuendis ratio habeatur:

a) gradus et ordinis cui Professor adseriptus est;

b) horarum per quas singulis hebdomadis Professor docet.

Art. 72. In documento, vulgo « organico finanziario >, a S. C. de Propaganda Fide normae statuuntur quoad annua honoraria, et pensiones iis pendendas qui in Athenaeo operam suam contulerint.

Art. 73. In adnexa tabula determinantur taxae ab auditoribus pro admissione, annua inscriptione, examinibus et diplomate solvendae.

Alumni Pontificii Collegii Urbani his taxus solvendis non subiiciuntur.

APPENDIX I

DISCIPLINARUM CONSPECTUS GENERALIS NOTATIS ANNIS ET HORIS PRO SINGULIS DISCIPLINIS

A. In Facultate Theologica:

Disciplinae principales;

1. TheoL Fundamentalis	5 horae per hebd per I an
2. Thcol. Dogmatica	4 horae per hebd. per 2 an
3. Theoi. Sacrament.	3 horne per hebd. per 2 an.
4. Thcol. Moralis	5 horae per hetd. per 3 an
5. Introd. Biblica	3 hnrac per hebd. per 2 an
6. Exegesis Bibi.	2 horae per hebd per 2 an
7. Jus PubL Eccles.	2 horae per hebd. per 1 an.
8. Jus Privatum Eccles.	3 horae per hebd. per 2 an
9. Historia Eccles.	4 horae per hetd. per 2 an
10. Patrologxa	1 hora per hebd. per 2 an.
11. Archaeologia Christiana	1 hora per hebd. per 1 an

Disciplinât auxiliares:

1. Ascellca	1 hora per hebd. per 1 an
2. Lingua Graeco-biblica	1 hora per hebd. P«r 2 an.
3. Liturgia	1 hora per hebd. per 2 an.
4. Lingua Hebraica	2 horae per hebd. per 2 an.
5. Quaest. Theologicae ad Orientales spectantes	2 hor. per mensem per 1 an

Disciplinae speciales:

1. Quaest. e Theoi. Dogm.	2 hor. per mensem per 2 an
2. Quaest. e Thcol. Pastor.	1 hor. per hebd per 1 an.
3. Quaest e S. Scriptura	2 hor. per mensem per 2 an.
4. Quaest. Orientales	2 hor. per mensem per 2 an.
5. Quaest. ex Historia Eccl.	2 hor. per mensem per 2 an
6. Quaest. ex Arch Christ.	2 hor. per mensem per 2 an
7. Lingua Syriaca	1 hor. per hebd» per 1 an.
a. Ltrfua Arabica	1 hor. per hebd per J an
9 Ars sacra	a ner. per hebd per 1 an.

B. In Facultate Philosophica.

Disciplinae principales:

1. Introductio et Logica	4 horae in hebd. per 1 an
X Cosmologie	3 horae In hebd per 1 an.
3. Psychologie Rational»	5 horae in hebd per 1 an.
4. Criteriologia	2 horae in hebd. per 1 an
5. Ontologie	4 h. In P - 1 h in 2 ahi
β. Theodlcea	3 horae in hebd. per 1 an
7. Ethica	5 horae in hebd. per 1 an
8 H:«toria Philosophiae	2 horae In hebd. In T an - 2 horae in J· anno

DiicipHnoe *auxiliares:*	
1. Psychologia Experiment.	2 horae in hebd. in 1' an. - et una hora in 3 anno
2. Quaest. Scientif. cum Phil, coniunctae	2 horae in Γ anno - et una hora ln tertio anno
1 Interpretatio textus Sancti Thomae	1 hora in hebd. per 1 an.
Disciplinae *speciales:*	
1. Oeconomia Socialis	2 horae in hebd. per 1 an
2. Mathesis Superior	1 hora per 1 annum
1 Cosmographia	1 hora per 1 annum
4. Methodologla	1 hora per 1 annum

APPENDIX II

DE CURSO MINORI DEQUE CURSU PROPAEDEUTICO

Art. 1. Praeter genuinum cursum universitarium, theologicum et philosophicum, apud Athenaeum Urbanum extat etiam duplex cursus minor, pro iis alumnis qui ad gradus academicos non aspirant. Hic cursus a cursu academico omnino discriminatur, non tantum ratione temporis et disciplinarum numero, sed etiam, et praecipue, ratione methodi quae in cursu academico rigore scientifico Innititur (Cfr. Art. 37 Statutorum).

Art. 2. Cursus minor instituitur iuxta normas Codicis Jur. Can. (Can. 1365-66) aliasque normas a S. Sede datas (Cfr. v. g. S. C. de Sem. 8 Sept 1926 (LE 717]; 28 aug. 1929) [LE 927]. Insuper utitur Calendario atque Statutis generalibus Athenaei quatenus articulis huius Appendicis non contradicunt aut ex tenore suo ad solum cursum academicum spectant. Tandem regimen cursus minoris est penes easdem Auctoritates quae cursui universitario praesunt

Art. 3. Qui ad cursum minorem adseribi cupit praeter praesentationem sui Superioris, authentica testimonia afferre debet ex quibus, ad normam can. 13G4 et 1365 Cod. Jur. Can., appareat eum:

1) pro cursu *philosophico:* in lingua latina et in ceteris disciplinis, communi cultui et statui clericorum regionis ubi sacrum ministerium exercere debebit, convenientibus, sufficienter institutum esse;

2) pro cursu *theologico:* in Philosophiam rationalem et in affines disciplinas per integrum saltem biennium incubuisse, ad normam Cod. Jur. Can. et examina superasse.

Art. 4. Disciplinae obligatoriae cursus minoris philosophici sunt: Logica. Cosmologia, Psychologia. Critica seu Criteriologia. Ontologia, Theologia naturalis. Ethica seu Jus naturale, Historia Phil. (Cfr. Stat, art 28).

Art. 5. Disciplinae obligatoriae cursus minoris theologici sunt: Theologia Fundamentalis, Dogmatica, Moralis, Scriptura Sacra. Historia Ecclesistica, Patrologia, Archaeologia Christiana, Institutiones Juris Canonici, tamquam disciplinae principales; Lingua hebraica et gracco-biblica; Institutiones systematico-historicae Liturgiae. Ascetics et quaestiones theologicae ad Orientales maxime spectantes, tamquam disciplinae auxiliares. Nihilominus alumni debiliores ad petitionem Rectoris proprii Collegii, gravi de causa, a schola linguae hebraicac atque a schola linguae graeco-biblicae a Decano eximi poterunt. Ex altera parte frequentatio unius altcrlusve disciplinae misslonologicae omnibus commendatur.

Art. 6. Cum licentia proprii Superioris in scriptis data cumque licentia Decani atque relativi Professoris, alumnis cursus minoris licitum erit etiam scholas aliarum disciplinarum, quae in cursu universitario docentur, frequentare.

Art. 7. Duplex datur pro singulis disciplinis sessio examinum, aestiva et autumnalis. Tenentur alumni se g'stere sessioni aestivae, idque dic et hora ipsis praestituta. Solummodo gravi de causa ad petitionem Rectoris proprii Collegii, Decanus alumno alicui permittere potest ut examen ad sessionem autumnalem remittat. Ille censetur promotus ad annum sequentem scholasticum qui saltem sex ex decem punctis in omnibus disciplinis praescriptis retulerit. Rejectus in sessione aestiva, examen reparationis subire poterit in sessione autumnali. Reprobato in sessione aestiva et autumnali, vel etiam in sola autumnali, per se nulla facultas reparandi relinquitur, ita ut annus scholasticus ei non computetur. Attamen si solummodo in una alterave disciplina rejectus fuerit, casus eius judicio Commissionis Professorum subiicetur, qui videbunt num alumnus forsan pos: duos circiter menses examen de istis disciplinis repetere possit.

Art. 8. Alumni cursus minoris in solemn! distributione praemiorum participant ita tamen ut ordine distincto ab alumnis cursus academici concurrant iuxta normas speciales.

Art. 9. Praeter cursum minorem Athenaeo Urbaro etiam adnexus est cursus quidam propaedeuticus ad philosophiam. Huic cursui adseribuntur ii alumni, qui attentis documentis allatis, studia media classica zocdum ex integro absolverunt, ita ut ad cursum phlsohphicum sive universitarium sive minorem adseribi nequeant. Ordinatio huius cursus Rectori Magnifico Athenaei immediate substat

INDEX

Titulus I. — Generalia ..... Art 1-4
Titulus II. — De personis et regimine ... Art 5-33
I. — Auctoritates academicae ..... Art 5-13
II. — Secretarius ..... Artl4sq.
III. — Professores ..... Art 16-22
IV. — Auditores..... Art 23-33
Titulus III. — De ratione studiorum..... Art 34-50
I. — Methodus generalis docendi..... Art 34-36
II. — Studiorum curriculum ..... Art 37-39
III. — Disciplinae tradendae etexamina Art 40-5)
Titulus IV. — De collatione graduum Academicorum ..... Art 51-61
I. — Baccalaureatus..... Art 53-55
II. — Licentia ..... Art53sq.
III. — Laurea..... Art 53-54
Titulus V. — De rebus didacticis et oeconomicis ..... Art 65-73
I. — Aedificium..... Art 65
II. — Bibliotheca et adiumenta scientifica..... Art 66-t3
III. — Professorum etofficialium honoraria atque auditorum tributa Art 70-73
Appendix I. — *Disciplinarum conspectus* generclu, *notatis annis et horis pro* singulis disciplinis.
Appendix II. — *De cursu minori deque cursu propaedeutico.*

• E volumint Statutorum separato edito p. 8-38.

fcm CARROLL UNIVI asiTY CLEVELAND. OHIO ....

1935 DEC 3.-SC STUDIORUM, NORMAE PART.·

STATUTA PONTIFICII INSTITUTI MISSIONALIS SCIENTIFIC!

Tit. I. Normae générales

Art. 1. 1) Penes Pontificium Athenaeum Urbanus de Propaganda Fide habetur Pontificium Institutus Missionale Scientificum.

2) Pont. Instituti Missionalis provinciam proprias iuridicum cum personalitate autonoma, cum fine proprio, quem viribus et mediis propriis adsequitur.

Art. 2. 1) Pont Institutum Missionale est organismus scientificus, sive institututio academica de rebus nussionariis.

2) Pont Instituti Missionalis provinciam propriam constituit Scientia Missionum, quae in statu praesenta investigationis scientificae unicam tantum Facultates constituit

3) Finis Pont. Instituti Missionalis est duplex:

a) finis eius principalis est selectos viros methodo, quae scicntifica et technica dicitur, ita in Scientia ca-

tholica Missionum instruere, ut in eadem scientia magistri evadant;

b) finis secundarius est missionaries ita parare pro singulis missionum regionibus, ut in ministerio exercendo uti valeant disciplinis ad missiones quemodocumque spectantibus.

4) Utrumque finem Pont Institutum Missionale adsequitur sive cursibus universitariis et stricte scientificis, sive cursibus practices, quibus missionarii immediate ad apostolatum adgredendum praeparantur.

Art. 3. 1) Pont. Institutum Missionale confert duos Untum gradus academicos: Licentiam videlicet seu prolytatum. et Lauream seu Doctoratum.

2) Gradus academici in Pont Instituto Missionali eo sensu accipiuntur, quo eos definit Constitutio, Art 9 et Art. 10 nn. 1 et 2.

3) Constitutio de qua in praesentibus Statutis saepe sermo est et ad cuius tramitem eadem perfecta sunt intelligitur Constitutio Apostolica « Deus *Scientiarum Dominus* * diei 24 Maii 1931 (LE 1030). Item sub voce *Ordinationum* in praesentibus Statutis veniunt *Ordinationes,* quas Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus die 12 Junii 1931 addidit ad Constitutionem Apostolicam « Deus Scientiarum Dominus > de Universitatibus et Facultatibus studiorum ecclesiasticorum rite exsequendam [LE 10331.

Tit. II. De personis et regimine

1. Auctoritates academical

Art. 4. 1) Magnus Cancellarius Athenaei Urbani de Propaganda Fide est etiam Magnus Cancellarius Pont Instituti Missionalis Scientific!.

2) Magni Cancellarii munera ea sunt, quae in Ordinationibus. Art. 5. definiuntur.

Art. 5. 1) Pont. Institutum Missionale regitur a Praeside. Ipso iure Praeses est Rector Magnificus Athenaei Urbani de Propaganda Fide.

2) Praesidis munera ea sunt, quae in Ordinationibus, Art 6, definiuntur.

3) In munere exercendo Praesldem adiuvat Vice-Praeses.

Art. 6. 1) Praesidi adsistit Secretarius.

2) Secretarii est Praesidem adiuvare in regimine Pont Instituti Missionalis et, in genere, ea moderari, quae magis communiter occurrunt.

3) Secretarius tribus annis munere fungitur, quibus elapsis, iterum eligi potest

Art. 7. 1) Consilium Academicum constat Vice-Praeside et quatuor Professoribus ordinariis sub praesidentia Praesidis.

2) Membra Consilii Academici a Praeside eliguntur ad biennium, quo elapso, iterum eligi possunt

3) Consilium Academicum singulis mensibus convenit ad rationem studiorum urgendam, ad quaestiones obortas solvendas, ad incrementa Instituti suggerenda, et ad alia eiusmodi tractanda.

4) Consilium Academicum extra ordinem convenit, quando id Praesidi opportunum videatur.

5) Membra Consilii Academici nullo speciali iure gaudent et gratis officium implent

Art. 8. Si quae disciplinae in Pont Instituto Missionali traditae communes sunt cum disciplinis Facultatum Athenaei de Propaganda Fide et vicissim. Magnus Cancellarius definit normas ad mutuas relationes fovendas.

2. Professores

Art. 9. 1) Professores Pont Instituti Missionalis Scicntifici alii sunt ordinarii, alii extraordinarii, alii adsistentes seu supplentes (italice incaricati).

2> Professoribus ordinariis nemo accensetur nisi: a) postquam laudabiliter per triennium aliquam disciplinam principalem vel auxiliarem tamquam extraordinarius in aliqua Universitate vel Facultate praelegerit et sui laboris scientific! egregia exhibuerit argumenta. Nemo tamen potest in pluribus disciplinis *ordinarius fieri: b)* saltem per tres horas in hebdomada doceat *Ordinani pleno* ac firmo iure in coetum Professorum cooptantur.

3) Professores extraordinarii sunt ii. qui. etsi debitis dotibus ornati, nondum omni ac pleno iure gaudent

Professores extraordinarii amovibiles sunt, ct annua confirmatione indigent Postquam per triennium docuerint, in ordine Professorum ordinariorum adsumi possunt

4) Professores supplentes, (vulgo: incaricati) qui pro opportunitate adsumuntur quasi in experimentum, ad certum tempus munere funguntur tradendi aliquam disciplinam loco Professoris ordinarii sive extraordinarii impediti.

5) Ad ordinem Professorum ordinariorum et extraordinariorum quis adsumitur per electionem Magni Cancellarii, facta praesentatione a Consilio Academico, et consideratione habita de operibus scientificis atque excellentia magisterii.

Ad ordinem Professorum supplentium quis accedit per votum Consilii Academici, Magno Cancellario consentiente.

Art. 10. Professores in Pont Instituto Missionali ad minimum numerantur duodecim, ex quibus saltem quinque sunt ordinarii.

Art. 11. Conditiones ut quis in Professorum Collegium legitime cooptetur, iuxta Const. Ap., Art. 22. sunt:

1®. doctrinae copia et boni mores;

2°. laurea congruens;

3°. idoneitas docendi, quae certis documentis probatur;

4°. professio Fidei;

5°. missio canonica docendi a Magno Cancellario recepta, impetrato *Nihil obstat* a S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus.

Art. 12. Professoribus obire non licet onera vel officia, quibus a munere docendi rite implendo impediantur.

Si quis Professor vel doctrinam catholicam laeserit, vel a vitae integritate defecerit, vel in munere suo obeundo habituali gravique neghgentia usus fuerit, pro gravitate culpae punitur et, si res ferat, missione canonica docendi a Magno Cancellario privatur.

3. Auditores

Art. 13. 1) Auditores alii sunt qui ad gradus academicos contendunt, et alii qui ad gradus academicos non contendunt, sed solummodo vitam missionariam adgredi volunt

2) Pro utrorumque inscriptione valent praescripta a Constitutione Ap., Art 24, videlicet: si agitur de clerico, requiritur ut exhibeat litteras commendatitias sui Ordinarii vel Superioris Religiosi; si agitur dc laico, requiritur ut exhibeat competentis auctoritatis ecclesiasticae litteras testimoniales de vita et moribus.

3) Auditores clerici, tum qui ad gradus academicos contendunt, tum ceteri qui vitam missionariam adgredl volunt, ut inscribi possint, integrum cursum philosophicum et theologicum absolvisse tenentur ad normam can. 1365 C. J. C.

4) Auditores *laid,* ut inscribi possint, tenentur exhibere ea saltem studiorum testimonia authentica, quae pro inscriptione in aliqua Universitate requiruntur, ac praeterea specimen dare de scientia sacra (id est de Philosophia Scholastica et de Theologia praesertim Fundamentali). quod, iuxta singulos casus, a Consilio Academico definietur.

Art. 14. Auditoribus ad gradus academicos contendentibus praescribuntur omnes disciplinae principales et auxiliares. Omnes scholas harum disciplinarum frequentare tenentur.

Ex disciplinis specialibus conceditur facultas eligendi et frequentandi duas disciplinas ex I Sectione, quae linguas complectitur, et alias duas disciplinas ex ceteris Sectionibus.

2) Illi, qui ad gradus academicos non contendunt liberi sunt eligere, de consensu Praesidis. disciplinas quas volunt, sive ex principalibus, et auxiliaribus, sive ex specialibus, ita tamen ut selectio ordinata sit ad peculiarem finem sibi propositum adsequendum.

Disciplinarum selectarum scholas frequentare tenentur.

Art. 15. Pont Institutum Missions>e admittit auditores, qui ex alia Facultate missionologwa proveni uni ratione habita de studiis peractis iuxta Statuta ac firmis praescriptis in Ordinationibus. Art 17.

Art. 16. Auditores, qui legibus Pont. Instituti Missionalis vitam moderantibus non obtemperant, pruno

monentur a Praeside; si autem non resipiscant, a Consilio Academico privari possunt iure gradus academicos consequendi et examina subeundi, vel etiam ab Instituto expelli.

TIL III. De ratione studiorum

1. Methodus generalis docendi

Art. 17. 1) Methodus generalis in disciplinis tradendis est *fundamentaliter* dogmatica relate praecipue ad fontes S. Scripturae et Traditionis ecclesiasticae, cum *caractère historico* ad dignoscendum quomodo religio Christiana sese diffuderit iuxta varias temporum aetates; *ratione finis* methodus est scientifico-religiosa. ut nempe Christianae veritatis progressus et Ecclesiae triumphus in dies promoveatur.

2) Pro singulis disciplinis methodus stricte scientifica et technica urgetur iuxta uniuscuiusque naturam, ita ut:

Ie fundamenta doctrinae solide ponantur;

2° incrementa ex illa derivata critice investigentur;

3° conclusiones scientificae inde deductae ad praxim deducantur.

Art. 18. 1) In Pont. Instituto Missionali, praeter regulares lectiones seu scholas, locum habent exercitationes. quibus auditores scientificam investigandi methodum et artem proponendi etiam scriptis ea, quae studio adsecuti sunt, sub Professorum ductu addiscant

2) Exercitationes fiunt iuxta praescripta in Ordinationibus. Art. 22 et Art 29. par. 2.

2. Studiorum curriculum

Art. 19. Studiorum curriculum academicum triennio absolvitur.

2) In 2® et 3 anno exercitationes fiunt una hora in hebdomada per integrum annum saltem in duabus disciplinis (Cf. Append. I. Ratio Studiorum).

3) Annus academicus computatur iuxta morem receptum in Pont. Athenaeo de Propaganda Fide.

3. Disciplinae tradendae et examina

Art. 20. Disciplinae tradendae in Pont. Instituto Missionali Scientifico dividuntur in principales, auxiliares et speciales, et eo sensu accipiuntur, quo eas definit Constitutio Ap., Art. 33, par. I.

Art. 21. 1) Disciplinae principales numerantur sex, videlicet:

1. Introductio in Missionologiam;
2. Missionologia Fundamentalis (Fundamenta biblica, dogmatica, patristica. moralia et apologetica Missionis);
3. Historia Missionum;
   Exercitationes in Historia Missionum;
4. Jus Missionarium;
5. Pastoralis Missionaria;
6. Missionographia (Geographia-Statistica).

2) Disciplinae auxiliares sunt quatuor, videlicet:

1. Historia methodologiae missionariae;
2. Historia religionum in locis Missionum;
3. Historia comparata religionum;
   Exercitationes in Historia comparata religionum;
4. Ethnologia.

3) Disciplinarum specialium tres Sectiones recensentur:

1. Sectio philologica;
1. Linguistica africana;
2. Lingua Kiswahili;
3. Lingua sanscrita;
4. Lingua arabica;
5. Lingua sinensis;
8. Lingua japonica;
7. Lingua anglica.

2. Sectio *historica,'*

1. Historia civilis et litteraria in locis Missionum;
2. Historia Instltutomm et Congregationum mis«ionatium;
3. Regesta missionaria;
   Exercitationes in Regestis missionariis;
4 Historia coloniarum.

3. Sectio *mixta:*

1. Cooperatio missionaria in genere et Opera Pontificia Missionalia in specie;
2. Bibliographia generalis Missionum;
3. Medicina missionaria;
4. Missiones acatholicorum.

Art. 22. Juxta Appendicem I disciplinarum dûîn·butio in triennio ita fit ut 1° et 2° anno omnes dâcplinae principales et auxiliares absolvantur, adieda quibusdam disciplinis specialibus; in 3" vero anno paucae tantum scholae ex disciplinis specialibus locum habeant.

Art. 23. Ad validitatem graduum academicorum examina subeunda sunt in omnibus et singulis disciplina ad sensum Art. 14 horum Statutorum.

Art. 24. Examina quotannis fiunt duabus vicibus «u sessionibus: mense lulio et mense octobri.

Art. 25. Examina fiunt iuxta normas praescriptas Statutis Athenaei de Propaganda Fide (Cf. Appendices II his Statutis adnexam).

TH. IV. De collatione graduum academicorum

Art. 26. Qui gradibus academicis donandi sunt, professionem Fidei emittere debent coram Rectore Mastico Athenaei de Propaganda Fide secundum formulae a Sancta Sede approbatam ad normam can. 1406, 8: C. J. C. et Decreti Supremae S. Congregationis S. Offic: d. d. 22 Martii 1918 [LE 80).

Art. 27 Qui gradum academicum consecutus fuerit recipiet Diploma a Magno Cancellario. Praeside, Vice-Praeside et Secretario signatum atque sigillo Pont Instituti Missionalis Scientific! munitum (Appendix IUl

Diploma tamen Laureae ne tradatur nisi 30 exemplaria dissertationis typis editae Instituto exhibeantur

Art. 28. Licentia conferri nequit ante expletum aenum secundum ab incepto studiorum curriculo.

2) Laurea conferri nequit ante expletum tertium annum.

3) In fine primi anni examen fit ad aptitudinem auditoris dignoscendam.

1. Licentia

Art. 29. Ut quis ad gradum Licentiae admittatur, requiritur ut per biennium omnibus scholis et exercitationibus interfuerit ct ad laborem scientificum aptitudinis experimentum dederit etiam scriptum in aliqua exercitationum schola proprio Professore Judicante.

Art. 30. 1) Qui ad Licentiam contendit, postquam annua vel semestria praescripta examina superaverit et in aliqua exercitationum schola felix experimentum scripto dederit, iuxta Ord., Art. 37, subiiciendus e<! peculiari examini in disciplinis gravioribus, quo tale suae doctrinae specimen praebeat, ut idoneus haberi possit ad docendum in scholis quae gradus academicos non conferunt (Const, Art. 9).

2) Examen peculiare complectitur quae sequuntur disciplinas: Introductionem in Missionologiam. Misso» nologiam Fundamentalem et Pastoralem, et tertiam disciplinam a Consilio Academico singulis annis determinandam.

3) Peculiare hoc examen coram quatuor Professoribus saltem per unam horam dandum est.

4) Singuli Professores iudicium suum ferre tenentur.

2. Laurea

Art. 31. 1) Candidatus, omnibus praemittendis examinibus superatis de disciplinis post obtentam Licentiam traditis, et opera exercitationibus ad normam Statutorum datam, ut Lauream consequi possit, debet exhibere dissertationem scriptam, quae eum investigationibus scientlficis aptum esse demonstret et ad scientiae profectum perducat, typis edendam, quinque exemplaribus non ultra mensem ante discussionem praesidi praebendam, qui eam censoribus tradit pro iudido ferendo.

2) Debet insuper candidatus, praeter huius thesecs publicam defensionem, coram defendere tres panas

iC-'ittA CARHQLL UNIVRSITY LIIW ô-h CLEVEL AND. OHIO

theses cx disciplinis specialibus, vel lectionem publicam tenere, prout Consilium Academicum in singulis annis decreverit» de argumento aliquo ex disciplinis iam traditis.

Art. 32. 1) Argumentum dissertationis doctoralis adprobandum est a Professore disciplinae ad quam dissertatio pertinet, de consensu Praesidis.

2) Dissertatio elaboranda est sub vigilantia eiusdem Professoris.

3) Dissertatio examinanda et diiudicanda est a duobus saltem Professoribus, quorum unus munere relatoris fungitur.

4) Dissertationis defensio fit sollemniter coram quinque Professoribus et aliis, ad nutum Praesidis, objicientibus, adstantibus etiam viris doctis expresse invitatis.

5) Quinque Professores examinantes de iure iudicium ferunt

Art. 33. Dissertationis exemplaria duo asservantur ln Archivo Pont. Instituti Missionalis Scientific!, duo exemplaria mittuntur ad S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus et unum exemplar ad Facultates et Scholas missionologicas.

TIC. V. De rebus dIdacticLs ct oeconomicis

Art. 34. 1) Pont. Institutum Missionale Scientificum specialem habet Bibliothecam, in re missionaria unicam. quae residet apud S. C. de Propaganda Fide.

2) Professores et auditores Pont. Instituti Missionalis Scientific! uti possunt Bibliotheca iuxta normas speciales exarandas.

Art. 35. Pont Instituti Missionalis instrumenta scientifica sunt:

1° Musaeum Ethnologicum Missionale in Aedibus Lateranensibus, pro Ethnologia et Missionibus;

2° Laboratorium medico-chirurgicum;

3° Seminarium linguisticum et historicum.

Art. 36. Expensis, quae a Pont Instituto Missionali Scientifico exiguntur, providet S. C. dc Propaganda Fide per specialem accepti et expensi rationem.

Taxae et propinae auditorum, quae acceptum constituunt. computantur iuxta morem vigentem in Athenaeo Urbano de Propaganda Fide.

Stipendia autem Professorum et Officialium, servatis servandis, aequiparantur illis, quae in Pont Athenaeo Urbano de Propaganda Fide solvuntur.

APPENDIX I

RATIO STUDIORUM

L Disciplinarum conspectus generalis notatis horis et ANNIS PRO SINGULIS DISCIPLINIS

Disciplinae principales:

1. Introductio in Missionolopam	Hora 1 in hebd. per annum
2 Missionologia Fundamentalis (Fundamenta biblica. dogmatica, patristica. monilia et apologetica Missionis)	Horae 3 in hebd. per annum
1 Historia Missionum ..... Exercitationes in Historia Mlfsionum ...	H^irae 2 in hebd. per 2 an. Hora 1 in hebd. per annum
4 Jus Misslonarium	Horae 2 in hebd. per 2 an.
5 Pastoralis Missionaria ...	Horae 2 in hebd. per annum
β. M:ssionographia (Geographia-Statistica)	Horae 2 in hebd. per annum

Disciplinae auxiliares:

L RTorta methcdol o g ia e stationariae	H'rrae 2 In hebd. per annum
2 Historia religionum in locis Missionum	Horae 2 in hebd. per 2 aa
3 Historia comparata religionum ..	Hora 1 in hebd. per 2 an.
Exercitationes in Historia comparata religionum ...	Hora 1 in hebd. per 3 an.
< Ethnologia	Hora 1 in hebd. per annum

Disciplinae speciales:

I. — Sectio phtlolocica:

1. Linguistica airicana	Hora 1 in hebd. per 2 annos
2. Lingua KlswahlU.....	Hora 1 in hebd. per
X Lingua sanscrita	Hora 1 in hebd. per
4. Lingua arabica	Hora 1 in hebd. per
5. Lingua sinensis.....	Hora 1 in hebd. per
6. Lingua Japonica	Hora 1 in hebd. per
7. Lingua anglica.....	Hora 1 in hebd. per

П. — Sectio historica:

1. Historia civilis et litteraria in locis Missionum ...	Hora 1 in hebd. per duos an.
2. Historia Institutorum et Congregationum missionalium ...	Hora 1 in hebd. per annum
3. Regesta missionaria..... Exercitationes in Regestis missionariis.....	Hora 1 in hebd. per annum Hor. 1 in hebd. per semestre
4. Historia coloniarum ··· ···	Hor. 1 in hebd. per semestre

IIL — Sectio mixta:

1. Cooperatio missionaria in genere et Opera Pontificia Missionalia in specie.	Hora 1 in hebd. per annum
L Biblfografia generalis Missionum.....	Hor. 1 in hebd. per semestre
3. Medicina missionaria ...	Hora 1 in hebd. per 2 an.
4. Missiones acatholicorum.	Hor. I In hebd. oer semestre

Pro opportunitate, disciplinis specialibus adiungi Funt cursus selecti, quos singulis annis in definienda ratione studiorum Consilium Academicum determinabit.

II. Ratio studioorum pro singulis annis

Annus I

Disciplinae	*Horae in hcbdon.ada*
L Introductio In Missionologiam	1
2. Missionologia Fundamentalis.....	3
3. Jus Misslonarium.....	2
4. Historia Missionum..... ... — —	2
5. Geographia	1
C. Historia methodologiae missionariae.....	2
7. Historia religionum In locis Missionum	2
8. Historia comparata religionum ··· ··· ...	
9. Ethnologia	1
	Summa 15

Annus II

Disciplinae	*Horae* in hebdomada
L Jus Misslonarium ··· ··· ··· ··· ··· ···	2
2. Pastoralis Missionaria..... ..	2
3. Historia Missionum	2
4. Statistica Missionaria	1
5. Historia religionum In locis Missionum	2
6. Historia comparata religionum.....	1
7. Exercitationes ··· ··· ··· ··· ··· ··· ···	
8-9. Duae linguae selectae e sectione 1 Phil>-logica ··· ··· ··· ··· ··· ··· ··· ···	3
10. Una disciplina selecta e ceteris sectionibus specialibus ··· ··· ··· ··· ··· ··· ··· ···	
	Summa 15

Annus III

1-2. Duae linguae jam selectae e secttone I phllologica .	2
3-6. Quatuor disciplinae speciales selectae e ceteris sectionibus . . .	4
7. Exercitatio..... ..	1
	Summa 7

Praeparatio theseos

APPENDIX I!

NORMAE PRO EXAMINIBUS

Art 1. Si agitur dc disciplina principali, examen durabit per unum saltem horae quadrantem ; quoad ceteras disciplinas, per decem saltem momenta

Art 2. Duae erunt examinum sessiones: aestiva et autumnalia.

Pro periculis tum primae tum secundae sessionis subeundis, petitio exhibenda est approbante Superiore proprii Instituti.

Dies et horae examinum a Consilio Facultatis determinantur et a Secretario palam proponuntur, et omnes praesto esse debent tempore statuto, nec licet anticipare vel differre examina, nisi ex iusta causa a Decanis probanda. Extra normalia tempora examina non habebuntur, nisi ex causa gravi et de consensu Consilii Facultatis.

Art. 3. In ceteris examinibus vota computantur per puncta usque ad decem, et approbatus censentur qui saltem sex puncta retulerit

Art. 4. Qui non est approbatus, examina in altera sessione denuo subire ius habet

Art. 5. Cum examina peraguntur coram coetu plurium Professorum, ad normam art 54, 57 c), 60 num. 3, tunc scrutinium hac ratione habetur:

a) qui praeest examinibus, Professores invitet ut suum judicium de candidati idoneitate ac meritis proferant;

b) deinde fit duplex scrutinium: primum de approbatione simpliciter ad gradus; secundum, ad hoc ut vota tribuantur iuxta art seq.

Art. 6. Scrutinia fiunt secreto per calcula *alba et nigra,* quorum alba favent candidato, nigra nocent

In primo scrutinio de simplici approbatione ad gradum, unusquisque examinator utitur uno ex duobus calculis, vel albo vel nigro. Candidatus, si maiorem suffragiorum favorabilium numerum retulerit, probatus rite censetur.

Si candidatus probatus fuerit, fit alterum scrutinium ad notam meriti eidem tribuendam. In altero scrutinio quilibet examinator utitur decem calculis hac ratione:

6 alba: probatus.

7 alba: bene probatus.

8 alba: cum laude probatus.

9 alba: magna cum laude probatus.

10 alba: summa cum laude probatus.

In Actis autem examinum, numerus suffragiorum non describetur, sed tantum nota meriti referetur.

Art. 7. In iudicio de candidato ad singulos gradus academicos ferendo, ratio habebitur omnium suffragiorum quae ipse candidatus in diversis experimentis et examinibus tulerit, singulis suffragiis pro disciplinarum et examinum momento aeque pensatis, ea tamen lege ut

a) pro Baccalaureatu valor (coefficiens) peculiaris examinis, de quo in art. 54, valorem aeque ceterorum examinum;

b) pro Licentia valor (coefficiens) peculiaris examinis, de quo in art. 57 c), aequet valorem ceterorum examinum quae post Baccalaureatum peracta sunt;

c) pro Laurea dimidius valor (coefficiens) tribuatur dissertationi, dimidius vero ceteris omnibus examinibus in universo curriculo peractis.

Quomodo autem singula experimenta et examina, praeter peculiaria examina de quibus sub litt a), b), c). supputari debeant ad iudicium de candidato ferendum, nonnis Athenaei propriis definitur.

Art. 8. In solemni distributione praemiorum, alumni praemia consequentur iuxta normas a Consilio Academico determinatas.

INDEX

Titulus I. — Normae generalis..... Art. 1-3
Titulus II. — De Personis et regimine ... Art 4-16
I. — Auctoritates academicae..... Art 4-8
II. — Professores..... Art. 9-12
III. — Auditores ..... Art 13-16
Titulus III. — De ratione studiorum ... ... Art 17-25
I. — Studiorum curriculum et examina Art. 19-25
Titulus IV. — De collatione graduum academicorum..... Art 26-33
I. — Licentia ..... Art. 29 sq.
II. — Laurea..... Art 31-33
Titulus V. — De rebus didacticis et oeconomicis . Art. 34-36
Appendix I. — *Ratio studiorum* .....
I. — Disciplinarum conspectus generalis. Dotatis horis et annis pro singulis discipli-
II. — Ratio studiorum pro singulis annis ... _
Appendix II. — *Normae pro examinibus* .....

• **E volume Statutorum separate edito p. 45-71. Décrite erectionis huius Instituti Missionalis vide supra sub die 1933 Sn 1: LE 1187.**

1298

1935 DEC 5.-SC RELIGIOSORUM» INDULT. PART/

Dispensatio ab irregularitate ex defectu digiti toios **MANUS SINISTRAE ET EX DEFECTU MOBILITATIS BRACHII DETTE;**

Indulti *summarium referimus iuxta notification Revmi Procuratoris Generalis* O. F. M. Cap.:

« SS.mus Dominus Noster Pius Papa XI, in audientia die 5 decembris 1935 Emo Cardinali Praefecto S. Congregationis de Religiosis concessa, dispensationem benigne elargiri dignatus est duobus Clericis sollemniter professis Ordinis nostri, super *irregularitate,* respective, *ex defectu digiti indicis manus sinistrae,* et item, *ex levi defectu partialis immobilitatis* brocha *dextri,* ad hoc ut ipsi ad sacros Ordines promoveri possent »

• **AOMC1P 52 (1936) 30. Adn. LAZARUS AB ARBONNE b AOMCap 52 (1936) 30-31.**

1299

1935 DEC 6.-SC RITUUM, DECL. AAS 27 (1935) «9

Declaratio privilegii pro sodalibus piae unionis cleri a missionibus anticipandi matutinum cum Laudibus

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI. in Audientia infrascripto Cardinali Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Praefecto die 5 Decembris 1935 concessa, declaravit privilegium anticipandi a meridie recitationem Matutini cum Laudibus diei sequentis in favorem Piae Unionis Cleri a Missionibus iuxta rescriptum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide sub die 2 Decembris 1921 datum (cf. *Acta Apost. Sedis,* 1921, p. 565) (LE 3811, valere pro *omnibus* qui sacrum officium recitare tenentur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 6 Decembris 1935.—P. Card. Fumasoni-Biondi. *Praef.* C. Salotti, *Secr.*

Adn. J. MOSS in CR 11 (1936) 251; J. P. in PrM 25 (1936) 18-19.

1300

1935 DEC 8.-SC PROP. FIDE, NORMAE. PART.·

De modo se habendi circa **EVANGELIZATIONEM** iapontae n circa cultum patriae

Delegatio Apostoj.xca in Japonia

Auj: *Supérieurs des Instituts et Congrégations religieuses du Nippon*

Dès mon entrée en fonction dans cette Délégation Apostolique du Japon, une de mes premières préoccupations a été de réaliser, selon les instructions de la S. C. de la Propagande, une plus grande coordination des efforts soit entre les diverses Missions soit entre les missionnaires.

Ce programme va être graduellement mis à exécution par les Révérendissimes Ordinaires dans les différentes Missions. Mais 11 ne saurait être réalisé, sans le concours des divers Instituts Religieux qui tiennent une place si importante dans l'apostolat missionnaire et

qui. même dans la diversité de leurs oeuvres et de leurs méthodes, poursuivent le même but final: le règne de Dieu dans les âmes.

Cost pourquoi, je me permets aujourd'hui de leur soumettre ou plutôt de leur rappeler les principes généraux qui doivent servir de base à cette coordination des efforts. Ces principes sont sans doute déjà connus ct observés, mais dans les difficultés présentes, il faut les préciser davantage.

D'ailleurs, ce ne sont pas seulement mes idées personnelles, mais c'ést le fruit de l'expérience; elles sont aussi basées sur les critiques et les observations de nos adversaires, à tort ou à raison, au sujet de nos Instituts catholiques.

Les Supérieurs sont priés de communiquer le contenu de cette lettre à tous leurs sujets, à la première occasion, de la manière qu'ils croiront la plus opportune.

Une des questions les plus actuelles et qui doit être pour nous l'objet d'une attention toute particulière est l'attitude à prendre envers les *manifestations de l'esprit patriotique et national.* Le principe général qui doit dicter notre attitude sur ce point est un esprit de large comprehénsion pour tout ce qui n'est pas directement en opposition avec la foi, et un souci de sincère coopération pour tout ce qui peut être légitimement interprété comme manifestation de l'amour naturel envers la patrie. Par conséquent, pour toutes les manifestations qui n'ont pas ou n'ont plus de caractère spécifiquement religieux, il est évident que nos Institutions doivent y prendre part dans la même mesure que les Institutions «imilaires japonaises: ainsi il est à peine nécessaire de rappeler ici ce qui pour nous est déjà une coutume établie, à savoir, que le drapeau japonais doit être arboré aux portes de nos établissements à toutes les fêtes nationales japonaises — l'origine et le caractère religieux de certaines de ces fêtes n'étant plus pratiquement pris en considération dans l'opinion publique actuelle. De plus nos établissements catholiques n'étant institués ni pour ni par une nation étrangère, il y a lieu de s'abstenir absolument d'arborer, même avec le drapeau japonaise, l'emblème national d'un autre pays, y compris celui du pays d'origine des Instituts religieux qui dirigent ces établissements sauf dans le cas d'une visite officielle d'un personnage ou représentant d'une nation étrangère.

Pour les manifestations ayant un caractère mixte, patriotique et religieux, tout ce qui est susceptible dune interprétation raisonnable et communément admise par l'opinion publique dans le sens de manifestation civile du sentiment national ne doit pas être condamné ni interdit.

Si dans les autres cas. après mûr examen, le caractère religieux ou civil d'un acte reste douteux, il est préférable de ne donner aucune solution explicite. Il suffit de donner aux fidèles le principe général à savoir: si l'acte dont il s'agit n'est pas considéré dans Γopiηioη commune comme une profession de foi d'une rekgion païenne mais plutôt comme la manifestation traditionnelle d'un sentiment naturel, il peut être pratiquement considéré comme n'étant pas en opposition avec la foi. Le principe une fois donné on laissera à la conscience individuelle le soin de l'appliquer dans les cas particuliers. Cette ligne de conduite vaut tant pour les manifestations d'ordre national que pour les actes de piété filiale envers les ancêtres... etc. Cette largeur de vue n'est nullement une attitude purement opportuniste inspirée par les difficultés présentes et n'implique nullement contradiction avec l'attitude passée de l'Eglise au Japon. Il est en effet certain que le sens communément attribué à ces manifestations mi-religieuses, mi-civiles a beaucoup évolué et que ce qui était considéré il y a vingt ans comme un acte avant tout religieux est de plus en plus interprété comme une manifestation civile sous une forme extérieure traditionnelle et religieuse. L'Eglise ne fait que s'adapter à cette évolution dans un esprit de large compréhension des traditions et des aspirations légitimes du peuple japonais.

Il va sans dire que ces efforts, tout en étant très réels, doivent toujours, dans leurs modalités pratiques, rester empreints de la plus grande sincérité et ne jamais revêtir un caractère artificiel et forcé, qui, surtout de la part d'étrangers, serait interprété comme une flatterie intéressée et peu digne, compromettrait l'estime et la confiance que nous voulons précisément gagner, et affaiblirait l esprit de nos Chrétiens.

En cette matière les Rjncs Ordinaires peuvent donner les instructions et directions nécessaires. Les Supérieurs des Instituts n'ont qu'à s'informer et à agir selon ces directives.

Enfin» au sujet des difficultés spéciales qui se sont élevées dans les missions du sud du Japon, nous demandons à tous, et surtout à l'égard de la presse étrangère, la plus grande réserve ou mieux le silence pur et simple. condition indispensable à une pacification des esprits d'ailleurs actuellement en bonne voie.

Un autre point qui doit être l'objet de notre plus vigilante attention, surtout dans nos oeuvres d'éducation est le caractère d'écolution *progressive* que doit prendre notre apostolat tant à l'égard de l'ensemble des âmes qui nous sont confiées qu'a l'égard des individus.

Sans doute le but final de tous nos établissemenxs est la propagation de la foi. Mais ce but ne peut être atteint, surtout dans les circonstances actuelles, que par une influence progressive dc l'idée chrétienne sur la mentalité païenne, influence qui doit prendre comme base et point de départ les vertus naturelles du peuple japonais qu'elle cultivera, élèvera et petit à petit purifiera des éléments spécifiquement païens auxquels elles sont encore mélangées.

1 - Dans ce but il est d'abord nécessaire de multiplier les occasions de *contact personnel* et les relations entre les religieux ou religieuses et les élèves et de s'efforcer de créer chez ces derniers un réel attachement non seulement à l'égard de l'établissement lui-même, mais à l'égard des Instituts qui les dirigent. — Dans les relations avec les élèves, soit païens soit chrétiens, il faut éviter de donner une impression d'une supériorité non existante. Cette conduite ferait naître chez les uns un sentiment de défiance et de crainte, et chez les autres un sentiment de mépris. Car il faut se rappeler que les temps sont changés et que les païens ont moins de respect qu'autrefois pour les étrangers.

2 - Comme nos possiblités d'action sur les âmes dépendent non seulement de la volonté des élèves mais aussi et surtout des dispositions des familles — s'efforcer d'élargir le cercle des sympathies autour des oeuvres catholiques, en entrant en relations avec les familles des élèves, en leur témoignant un intérêt réel et personnel, même en dehors de toute question religieuse, et en prenant part à la vie sociale dans les limites où elle n'est pas incompatible avec la vie religieuse. Pour cela une meilleure adaptation des méthodes particulières de chaque communauté religieuse à ces nécessités de l'apostolat peut dans certains cas être nécessaire.

3 - Dans l'éducation morale générale donnée à l'ensemble des élèves — prendre pour base les points communs des vertus naturelles japonaises et des vertus chrétiennes: fidélité, dévouement, esprit de sacrifice, respect de l'autorité humaine et divine, tout en ouvrant selon une mesure à déterminer suivant les circostances. des horizons sur la doctrine chrétienne, synthèse de toutes ces vertus. Cette formation générale à la fois japonaise et chrétienne, surtout si elle n'est pas simplement théorique mais aussi mise en pratique par le moyen de « shûyÔdan › sans caractère spécifiouement confessionnel, sera la meilleure préparation, à un accès plus direct à l'étude de la religion chrétienne.

4 - Pour les élèves qui le désirent et sans heurter les susceptibilités des familles. — donner des cours de religion chrétienne en dehors de l'école proprement dite. La doctrine y sera sans doute nettement exposée, mais toujours dans un esprit d'évolution de la mentalité païenne à l'esprit chrétien. Il sera souvent très avantageux et même nécessaire que ces cours soient distincts des cours de catéchisme donnés aux vrais catéchumènes ou aux chrétiens.

Certaines autorités ont fait la remarque que dans quelques Instituts surtout les pensionnats, on insiste trop, même auprès des élèves païennes, sur l'instruction religieuse, sur l'assistance à la messe ou à d'autres actes religieux. L'ordre du jour doit être ainsi organisé que personne ne soit forcé d' assister aux exercices religieux.

5 - Dans l'exposé de la doctrine chrétienne il faut aussi s'efforcer, en ce qu concerne les devoirs du chrétien. de détruire le préjugé qui tend à faire croire qu'entrer <ans la religion chrétienne comporte même pour un païen honnête un changement total de vie extérieure, une rupture complète avec les traditions qui feraient du chrétien un être à part, séparé de ceux qui ne partagent pas sa foi, en marge de sa famille, et astreint à des pratiques ou observances incompatibles avec la vie moderne. Pour cela. — montrer comment les commandements de Dieu ne sont que la synthèse des vertus que doit pratiquer tout honnête homme, comment les lois de l'Eglise ne sont que des modalités pratiques. d'ailleurs sans caractère absolu, pour conserver et augmenter ces vertus, et comment l'Eglise elle-même sait les adapter en fait aux diverses circonstances de temps et de lieu.

6 - Cette prudence apostolique et ce souci d'éducation progressive ne doivent cependant pas nous faire oublier cette vérité que les principes théologiques démontrent et que l'expérience confirme: il n'y a pas de vrai christianisme sans le baptême, et une foi. même ardente, qui n'est pas confirmée par la grâce des sacrements. reste dans un état anormal d'instabilité dangereuse. Pour écarter des catéchumènes les obstacles d'ordre externe qui souvent, surtout pour les femmes, les empêchent de recevoir le baptême, il importe d'abord de ne pas laisser s'accréditer dans l'esprit des familles, par ailleurs souvent bien disposées à l'égard de la doctrine chrétienne elle-même une opinion exagérée au sulet des conséquences du baptême dans la vie familiale et sociale. Tout en inculquant au catéchumène lui-même toute l'importance de ce sacrement, et sans préjudice pour les garanties qui doivent entourer le mariage chrétien, il faut accoutumer les païens à cette Idée ct à ce fait que la vie d'un chrétien baptisé n'est pas sensiblement différente dans ses modalités externes et sociales de celle d'un croyant non baptisé. Ce serait à la fois une erreur de doctrine et une maladresse de laisser croire que l'obligation d'observer les commandements de Dieu — y compris ce qui concerne les devoirs envers Dieu, la sainteté et l'indissolubilité du mariage etc... — commencent au baptême. Libérées de cette fausse opinion, non seulement les familles consentiront plus facilement au baptême de leurs enfants: mais elles seront amenées lentement à ne plus faussement distinguer, comme elles le font trop souvent, entre la liberté de conscience et la liberté de pratique entre la permission de s'instruire ou de croire et celle de recevoir le baptême. Ainsi nous aurons fait un grand pas vers l'attitude normale de l'Eglise qui. pour le baptême, n'exjge la permission des parents que pour les enfants n'ayant pas atteint l'âge de raison.

7 - S'il est très désirable que nos Instituts religieux comptent parmi leurs membres le plus grand nombre passible de sujets japonais, il faut se garder, surtout en ce qui concerne les jeunes filles, de donner prise à un autre préjugé déjà trop répandu: une jeune fille entrant dans le cercle d'influence du catholicisme au à plus forte raison devenant chrétienne, serait par le fait même orientée vers la vie religieuse ou du moins écartée de la voie normale du mariage. Sans vouloir étouffer les vraies vocations religieuses, il est nécessaire. que la formation ct l'orientation habituelles des jeunes filles soit avant tout familiales. A toutes on donnera une haute idée de la famille, du mariage, de la maternité· vocation ordinaire et normale de la femme. A celles qui sont dans l'ambiance chrétienne, on s'efforcera de faire comprendre l'idéal chrétien de la vie de famille, le ‹ sacerdoce » de la mère éducatrice, le rôle vraiment apostolique que peut et doit jouer la femme chrétienne dans une famille païenne et par conséquent dans l'oeuvre de la conversion du Japon. A cette fin. on pourra, avec fruit, se servir de livres traitant ces matières soit en japonais soit en langue étrangère. Cette formation et cette orientation seront d'ailleurs une garantie de plus de vraie vocation pour celles qui, non contentes de cet idéal, aspireraient à une vie plus parfaite.

Dans l'exposition du catéchisme et dans l'éducation pour les chrétiens, il vaut mieux insister surtout sur la vie pratique catholique, pas seulement sur la vie intérw'urr et spirituelle. L'instruction religieuse doit être n: trop sentimentale ni trop rationnelle, mais doit env.«agrr premièrement une vie dc profonde foi surnaturelle.

On a -souvent fait remarquer, d'après l'expérience, que même parmi les anciennes élèves catholiques d nos écoles, plusieurs ignorent plus ou moins la doUm dogmatique et surtout canonique du mariage chrétea La nouvelle édition du catéchisme donnera sur ce poirt quelques moyens de remédier à cette lacune.

Un autre point très important est de rester en contact avec les élèves baptisés afin qu'ils persévérer, dans la vie chrétienne. Au sujet des jeunes filles spécialement la direction de l'école peut aider afin qu'eüa puissent contracter un mariage chrétien ou au moza les guider pour contracter un mariage mixte wus la dispositions requises. Quant aux élèves qui avaient déjà commencé à étudier la religion, il faut aussi continue des relations avec eux. afin qu'ils puissent nouer connaissance avec la mission du district ou de la ville oj ils résideront, et pour cela il est nécessaire que Γoα avertisse aussi directement le missionnaire de ce lieu.

III

Une autre question délicate que nous ne pouvez passer sous silence est celle des *relations entre l« établissements religieux et les paroisses. Je* cotxaij combien les Runes Ordinaires et les missionnaires apprécient les travaux des Instituts religieux: ils sa:! toujours prêts à aider leurs oeuvres si importantes poor la Mission. Il est évident que ces établissements et es particulier les écoles, ayant dans leur rayon d'influence un public particulier, distinct dc celui des paroisse! constituent des centres religieux dont l'activité est plutôt parallèle que subordonnée à celle des paroisses. R est donc normal que chacune de ces institutions ait na seulement la liberté mais ses moyens propres de conduire les âmes à la foi ct de les initier à la vie détienne.

Cependant, si dans l'apostolat lui-même, c'est à dire dans f l'Eglise à constituer » toutes les oeuvres travaillent parallèlement aux paroisses, il n'en est pj moins vrai que la paroisse est appelée à être la ceüu> de ‹ l'Eglise une fois constituée ». En vue de cette organisation définitive de l'Eglise non seulement on observera avec soin les règles canoniques, concernant l'inscription sur les registres paroissiaux des baptér.o et confirmations, les droits exclusifs du curé pour es mariages, funérailles etc..., mais les institutions religieuses qui les ont Instruits se feront un devoir (Toriester les fidèles baptisés et pratiquement affermis dirj la foi vers la vie paroissiale à laquelle ils devront prendre habituellement part, à moins que des circonstances particulières les en empêchent II faut les faire participer aussi aux oeuvres paroissiales soit pour Tentetien de l'église soit pour l'Action Catholique.

D'ailleurs en cette matière, plus que les règles canoniques qui supposent un degré de développement de l'Eglise et des paroisses, non encore atteint dans missions, la délicatesse dans les procédés, le souri habituel de ménager les susceptibilités et un désir désintéressé du bien des âmes seront les meilleurs moyens d'eviter des conflits que l'immensité du champ de notre apostolat devrait rendre impossibles et de réaliser dans un ‹ modus vivendi » pratique l'union de tous ceux qm travaillent pour la même cause.

Cette union doit exister d'une façon plus étroite et plus positive encore entre les institutions catholique elles mêmes, principalement entre celles qui, ℃oms les écoles, poursuivent le même but II serait à désirer que les directeurs de tous nos établissements scolaires d'une même mission se réunissent pour mettre en commun, sous la direction du Supérieur Ecclésiastique leurs expériences, faire des échanges de m prendre mutuellement conseil, afin de réaliser entre eux une colloboration plus étroite tant en matière d'éducation que d'apostolat missionnaire. — Pour cw réunions on pourrait demander d'avance à lOrdinaire un missionaire compétent pour donner des renseignements sur l'orientation générale du temps présent et sur d'autres questions actuelles. Cette connaissance aidera beaucoup pour expliquer le catéchisme en conformité avec la mentalité japonaise et pour éviter certains malentendus de la part des païens surtout autorités civiles. Quelques autorités civiles ont déjà remarqué que certa:nés explications faites au catéchisme ne conviennent pas à l'esprit japonais. Cela ne provient pas des doctrines catholiques elles-mêmes, mais des explications qu'on en donne.

De même, dans ces réunions on pourrait étudier 1« moyens à prendre pour éviter l'influence néfaste, cxcr-

CAROLL UNIVLRSliY LH'.
CLEVEI AND. OHiD

cte par quelques professeurs païens dans les écoles catholiques, ct aussi par des livres païens employés dans nos écoles.

IV

Un danger qu'il convient d'éviter avec le plus grand soin, si nous voulons que nos oeuvres soient parfaitement adaptées au pays où elles sont instituées, est de conserver des usages qui pouvaient être légitimes dans te temps et dans le lieu où ils ont pris naissance mais qui n'ont plus de raison d'être actuellement

Ainsi, pour citer quelques exemples à titre d'indication. lorsque les divers Instituts religieux fondèrent de nouvelles maisons au Japon, il était naturel que les usages de ces nouvelles communautés, alors composées presqu'entièrement d'étrangers, fussent copiés sur ceux des Maisons-Mères d'Europe. Mais cet état de choses ne saurait se perpétuer sans dégénérer en routine dès que le nombre des religieux ou religieuses japonais prend une certaine importance. Un réel effort d'adaptation aux coutumes légitimes du pays doit être fait en ce qui concerne, par exemple l'alimentation, l'hygiène. le vêtement et aussi la langue commune, qui ne saurait rester toujours une langue étrangère, aussi pour les prières sauf la langue liturgique. Les religieux européens qui n'ont pas hésité à tout quitter pour gagner le Japon au Christ, sauront faire les très réels et parfois très durs sacrifices que cette adaptation comporte.

De même, s'il pouvait être nécessaire au temps où il n'existait pas ou peu de cantiques japonais de faire chanter aux élèves de nos institutions des chants en langue étrangère, cet usage n'a plus de raison d'être lujourdhui sauf dans certaines circonstances exceptionnelles. Un recueil de cantiques japonais a été édité Ce recueil a été publié dans un but d unification, et sur h recommandation des Ordinaires. Les établissements religieux se feront un devoir de suivre ce mouvement unification. On s'efforcera aussi de promouvoir, selon Fesprit de l'Eglise, le chant en commun de tous les fidèles, même s'il risque d'être moins bien exécuté que celui d'une chorale restreinte. Au sujet de l'uniformité désirable les Instituts, malgré certaines latitudes dans leurs propres chapelles, feront en sorte que leurs cérémonies spéciales et les usages observés par leurs élèves ne troublent pas les coutumes des élises paroissiales p. ex. la manière de célébrer le Salut et autres cérémonies.

Les Institutions religieuses ont aussi un rôle important à jouer dans la formation de l'esprit liturgique des fidèles: une traduction japonaise du Missel vient d'être publiée et sera d'un grand secours pour faire participer plus étroitement les fideles au Sacrifice de la Messe, centre du culte catholique.

De la coopération des Instituts religieux dépend aussi en bonne partie le développement de l'art religæux japonais. Dans le large esprit de compréhension dont il a été parlé plus haut ils encourageront dans l'imagerie, la statuaire, la décoration, l'architecture toutes les saines initiatives d'inspiration japonaise. Dans l'art religieux européen ils feront tous leurs efforts pour cultiver chez les chrétiens et les païens une juste conception de la beauté artistique et les mettre en garde contre ces productions d'un goût douteux, hélas' trop répandues jusque dans nos missions.

Quant au culte et aux dévotions je répète ici seulement ce que j'ai écrit aux missionnaires (Actlo Miss, fuc. 15) « Insistons sur les dévotions principales et gardons ostensiblement la hiérarchie: le Saint-Sacrement et b Croix en premier lieu, puis la Sainte Vierge et Saint Joseph. Ces saints se trouvent mêlés à la vie de Jésus et les raisons de leur culte apparaissent dans l'Evangile et le catéchisme. Pour le culte des autres saints laissons-nous plus guider par les besoins spécaux des fidèles que par notre dévotion personnelle: l'Eglise fait une place spéciale aux saints de chaque pays: pourquoi ne ferions-nous pas dans nos églises une place toute spéciale aux saints martyrs japonais? ».

V

En terminant il n'est pas inutile d'attirer Vattenton de tous sur un point particulièrement délicat, b il est parfaitement légitime et même nécessaire que les membres des Instituts religieux nourrissent a J égara de leur famille religieuse, de son fondateur et de ses saints un attachement tout particulier et que cet attachement joue dans leur vie religieuse un rôle important, il n'est pas moins vrai que dans leurs oeuvres spécifiquement apostoliques soit auprès des chrétiens soit auprès des païens ils doivent être tout missionnaires.

Toutes ces considérations n'ont qu'un but: promouvoir une plus grande cohésion dans l'apostolat missionaire par une union de plus en plus forte entre les divers organismes qui y travaillent et par une adaptation de plus en plus complète dc notre action à l'esprit japonais. C'est cette union, cette coordination des forces, ces efforts d'adaptation que nous demandons aujourd'hui aux divers Instituts religieux, au nom de Jésus Christ et de son Vicaire, bien certain que Dieu saura les récompenser, en accordant aux oeuvres et aux ouvriers ses plus abondantes bénédictions.

Cette bénédiction divine je l'implore pour tous les instituts au Japon, pour les Supérieurs, les sujets, leurs familles ct leurs bienfaiteurs.

Tokyo, le 8 Décembre 1935, Fête de l'immaculée Conception.—Paul Marelia, Archevêque de Dioclea, *Délégué Apostolique,*

• **Ad Instituts cf Cor/jreçMlonc reliücem In lapcnii kborixv tesr PrM 25 (1936) 88-100. Adn. P. CHARLES in PrM 25 (1936) 100-105.**

1301

1935 DEC 16.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Dispensatio ab obligatione missae pro populo

Preces - *Beatissime Pater:* Archiep. Morcliensis. Delegatus Apostolicus in Mexico humiliter postulat a S. V. indultum, vi cuius sacerdotes animarum curam habentes in Regione Mexicans dispensati evadant ab obligatione celebrandi missam pro populo, cum omnes destituti sint mediis sufficientibus ad honestam sustentationem.

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, attentis expositis. benigne tribuit Delegato Apostolico Mexicanae Regionis facultatem iuxta preces ad quinquennium, si tandiu exposita rerum adiuncta perduraverint, excepta tamen una missa annua a singulis parochis pro populo applicanda.

Datum Romae die 16 decembris 1935.—J. Card. Serafini, *Praef.* G. Bruno. Secr.

• **Dcfeçato Ap. »n dicleo Mctkante Christus 1 (1936) 15**

1302

1935 DEC 20.-PIUS XI. ENCYC. AAS 28 (1936) 5-53

LITTERAE ENCYCLICAE

Venerabilibus fratribus patriarchis, primatibus,
ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS ALUSqUE LOCORUM ORDINARIIS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SERE nABTNTIBVSI

« De sacerdotio catholico »

PIUS PP. XI

**VENERABILES FRATRES
SALUTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM**

Ad catholici sacerdotii fastigium vixdum Nos arcano Providentis Dei consilio evecti, actuosam voluntatem Nostram ad cos convertere numquam destitimus qui, in multis quos habemus in Christo filiis, sacerdotali dignitate aucti, id muneris susceperunt, ut « sal terrae et lux mundi [1] evaderent: ac peculiari modo ad eam iuventutem Nobis sane carissimam cura adiicere non praetermisimus, quae, intra sacrarum aedium saepta, ad pernobile eiusmodi officium obeundum animum praeparat atque componit

Quin immo, paucis exactis mensibus ab inito Pontificatu. antequam universum catholicuni orbem, datis

1 Matth . V. 13. u i LHt. Ehcycl Ufri rtw d d »

ex more litteris, alloqueremur,2 per Epistulam Λροstolicam < Officiorum omnium ».2 quam ad Dilectum Filium Nostrum misimus, qui sacro Consilio praeest
5 Seminariis studiorumque Universitati/bus praeposito. eas normas decernere curavimus, quibus sacrorum alumni instituendi conformandique essent Quotiescumque autem eo pastoralis sollicitudo Nos admovet, ut Ecclesiae rationes necessitatesque intentiore animo reputemus, eadem sacerdotes et levitas prae primis complectitur, quos, uti nostis, in oculis ferimus.

Quam quidem de sacri ordinis viris pastoralem sollicitudinem Nostram ca luculenter testantur Seminaria non pauca, quae, vel ubi deerant, inibi excitavimus, vel angustiora — ingentibus impensis sumptibus — novis amplioribusque sedibus ditavimus, itaque omni ope instruximus, ut dignius aptiusque, id quod conantur, assequi possent.

Quodsi Nobis, quinquagesimo sacerdotii Nostri exeunte anno, istiusmodi faustitatem sollemniter celebrari libuit; eaque filiorum studia placuit, quae ex universo terrarum orbe in Nos deferebantur, paterna prosequi voluntate; id eo consilio fecimus» quod potiusquam privatam personam Nostram, sacerdotalem ipsam dignitatem ipsumque munus iure meritoque dilaudari cernebamus. Atque itidem, per Apostohcam Constitutionem « Deus scientiarum Dominus » die xxiv mensis Maii, anno mdccccxxxi datam. Ecclesiasticas studiorum Universitates in meliorem esse ordinem redigendas ea ratione decrevimus, ut cleri culturam sacramque disciplinam etiam atque etiam proveheremus.4

lamvero id, quod in praesens Nobis propositum est, tanti est ponderis tantaeque gravitatis, ut hac de re per has Litteras cx consulto agere opportunum Nobis videatur; ita quidem ut non modo qui pretiosissimum Christianae fidei donum retinent, sed qui etiam recta sinceraque mente veritatem expetunt, excelsam catholici sacerdotii maiestatem eiusque — ex Divinae Providentiae consilio — omnibus perutile munus agnoscant: quod sane ut ii potissimum intento animo reputent optamus, qui caelesti quodam instinctu ac nutu ducti ad
7 sacra capessenda munia vocantur./

Id porro peculiari modo consentaneum sub huius anni exitu ducimus, qui Lapurdi — coram nivea eademque radianti Immaculatae imagine — per continenter in triduum actam Eucharisticam supplicationem, sacri ordinis homines ex omni lingua ex omnique ritu vidit superna luce circumfusos, cum extremos ederet caelestis gratiae fulgores ad occasum vergens humanae Redemptionis Iubilaeum, ad universum catholicum orbem prorogatum; illius dicimus Redemptionis, cuius administri habentur venerandi carissimique Nobis sacerdotes, numquam sane operosiores satiusque de re Christiana merentes, quam per huius Anni Sancti decursum, quo quidem fuit, ut in Apostolicis Litteris « Quod nuper » animadvertimus, undevicesimum ab instituto divinitus catholico sacerdotio commemoratum saeculum. '

Ac profecto ut cum ceteris Encyclicis Litteris, a Nobis pro opportunitate superiore tempore datis — per quas utique graviores causas, quae huius aetatis homines exercent sollicltosque tenent, catholicae doctrinae luce collustravimus — apte haec Epistula concinneque congruit, ita eadem etiam videtur Nobis sollemnia edita praecepta perficere, iisdemque veluti coronam imponere.

Est enimvero sacerdos, ex divino afflatu mandatoque suscepto, praecipuus Christianae iuvenum educationis apostolus idemque indefatigabilis adsertor; * ipse maritale vinculum Ecclesiae nomine auctoritateque ratum habens, bene eidem a Deo precatur, eiusque perpetuitatem sanctitatemque adversus libidinis cupidinisque nisus erroresque tutatur; l ipse, ut fraternam hominum necessitudinem praedicat, ut mutua omnibus iustitiae caritatisque evangelicae officia Inculcat, ut denique — divitibus ac proletariae plebi affectanda omni ope veri nominis bona quasi digito demonstrans — animos, ob rei oeconomicae discrimen morumque
8 demutationem exulceratos, pacare nititur, ita eo adiu/-tricem operam confert, ut civilis Societatis ordinum conflictationes vel componantur feliciter, vel saltem mitigentur.l Est praeterea sacerdos illius paenitentlae sanctae expiationisque praeco atque excitator pn stantissimus, ad quam quidem Nos bonos omnes inhortati sumus, ut impietates, turpitudines, flagitia. quie humanum genus in praesens tantopere temerant aiq· dedecorant, pro viribus resarciantur; quandoquidea hodie — si umquam alias — divini Redemptoris mue-ricordia indigemus eiusque venia. '

Procul dubio Ecclesiae hostes efficientem sacerdtfalis muneris vim non ignorant; atque adeo — quemadmodum ad dilectissimum Nobis Mexicanum populus scribentes conquesti sumus —* adversus illud potemum dimicant, ut ex hominum societate stirpitus evolatur, ac tandem aliquando ad catholicum nomen penitus delendum viam sibi sternant: quod utique discupiunt vehementer, at procul dubio numquam assecuto sunt.

I

Nullo non tempore genus humanum sacerdotum necessitatem expertum est, virorum scilicet, qui, ex otf.-cio legitime concredito. Dei hominumque conciliatore essent, quorum totius vitae munus illas complecteret^· rationes, quae ad aeternum Numen pertineant, quiqu preces, piacula, sacrificia, societatis nomine offerrent, quae ipsamet revera publice religionem colere iubeto, Deum ut supremum dominum ac primum principius agnoscere, ut finem ultimum sibi proponere, immortales eidem grates agere, eumdemque propitium reddere. Siquidem penes omnes populos, quorum morts a comperto sunt, modo contra sanctissimas humanae naturae leges facere ne cogantur, sacrorum administri habentur, quamvis saepenumero vanis superstitioni^ serviant; itemque ubicumque aliquam profitentur/ h> i mines religionem, ubicumque aras erigunt, nedum ÎH sacerdotibus careant, peculiari eos honore venerantur.

Attamen, cum divina affulsit Revelatio, multo equidem maiore dignitate insignitum est sacerdotale munus; quam profecto dignitatem arcano quodam modo pnenuntiat Melchisedechll sacerdos ac rex, cuius exemplum Paulus Apostolus ad lesu Christi personam ac sacerdotium refert. u

Quodsi est sacrorum administer, secundum praeclaram eiusdem Pauli sententiam, « ex hominibus assumptus ». at « pro hominibus constituitur in iis quae sur: ad Deum »: u illius nempe officium non res specta: humanas ac fluxas, quantumvis aestimatione laudeqne dignae videantur, sed divinas easdemque aeternas; γη porro, quae etsi ob hominum ignorationem despicatui atque irrisui haberi possunt, quaeque — ut non senel vel in praesens experiendo summa cum aegritudo vidimus — quamquam callida malignitate impioque furore praepediri possunt, primum tamen locum ribi vindicant in privatis ac publicis hominum votis, qui ut acriter se sentiunt Deo natos, ita numquam se posse nisi in eo conquescere revera fateri iubentur.

In sacris Veteris Testamenti litteris sacerdotio per normas constituto, quas Moyses Dei instinctu ac nutu ductus promulgavit, peculiaria officia, munera, ritus attribuuntur. Videtur nempe ipsemet, pro suae providentiae consilio, hoc maximum in rudibus Hebraeorc animis, quasi insculpere voluisse praeceptum, cuius lumine eventa, leges, dignitates atque instituta collustn·rentur: sacrificium scilicet unaque simul sacerdotto eo potissimum spectare ut — ad messianicam expectitionem omnium excitatis animis — spei, gloriae, virtutis liberationisque causae ac veluti fontes evaderent. M Salomonis templum, mirabile illud tam divitarum splendore, quam institutionibus ac/ ritibus mo- S numentum, non idcirco dumtaxat excitatum est, ut divinae maiestatis in terris tabernaculum esset, sed etiam ut altissimum illius sacerdotii ac sacrificii haberetur praeconium, quae, etsi imagines erant atque indices tantum nihilominus praeferebant arcani, ut Alexander Magnus ipse, coram sacra Summi Sacerdotis persons, victricem frontem reverenter inclinaret; ° ac caeleste ipsum Numen, in impium Baltassar regem veluti iracundia incitatum est quod liturgicis abusus visibus sceleste comissatus esset. u

Atqui Veteris Testamenti sacerdotium majestates gloriamque suam non aliunde sumebat, nisi quod illud praenuntiabat novi aeternique Testamenti a lesu Chr.-

dee. 1ZΩ. › A. A *S.*» vol. XIV (d. 1 aug, 1933), pp. 449 «HI 1 A. *A* S.. vol XXIII (1931). pp. 241 sqq. ' A A S., vol. XXV (1933), pp. MO. · Litt. Encycl. Divini Uitas Afogtttri d d. 31 dec 15C9. » Litt Enryel. Catti connutHi d. d. 31 dec. I»n. · Ult. F.nryd. Qvadrapenmo *anno* d. d. 15 mail 1931.

• Litt. Encycl. *Caritate Christi* d. d. 3 mali 1933. » Utt. Encycl. *Acerba animi* d. d. 29 sept. 1932. « Cfr. Gcx, XIV. 13. « Cfr. Hebr., V, 10; VI, 20; VH. 141, 15. u V. 1. ·· Cfr. Hebr.. c. XI. u Cfr. loe. Flav.. Antlq-. XI. c. n. n. 5 (edit. Teubner, IU. 61. § 331). “ Cfr. Dsa.

ARROLL
CLEVE
LAND. Oi
UNIV.

sto datum, veri scilicet Dei verique hominis sanguine constitutum.

Gentium Apostolus, de christiani sacerdotii amplitudine. dignitate ac munere summatim presseque agens, hisce verbis sententiam suam veluti scalpro exprimit: ‹ Sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei ».17

Minister Christi sacerdos: divini igitur Redemptoris quasi instrumentum est, ut mirabilem eius operam, quae superna efficacitate universum hominum convictum redintegrans, eum ad excellentiorem cultum traduxit, per tempora persequi valeat. Quin immo ipse, quod iure meritoque dicere sollemne habemus, ‹ alter est Christus », cum eius gerat personam secundum illud: « Sicut misit me Pater, et ego mitto vos >; 11 eodemque modo ac per angelorum vocem Magister eius, ‹ gloriam in excelsis Deo » concinat pacemque « hominibus bonae voluntatis » * suadeat.

lamvero quemadmodum sacra Tridentina Synodus docet lesus Christus in novisima Coena sacerdotium ac sacrificium Novi foederis instituit: « Is igitur Deus et
11 Dominus noster, etsi/ semel se ipsum in ara Crucis morte intercedente Deo Patri oblaturus erat, ut aeternam illic redemptionem operaretur, quia tamen, per mortem, sacerdotium eius extinguendum non erat,21 in Coena novissima, qua nocte tradebatur.22 ut dilectae sponsae suae Ecclesiae visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, quo cruentum illud semel in cruce peragendum repraesentaretur, eiusque memoria in finem usque saeculi permaneret,21 atque illius virtus in remissionem eorum, quae a nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur, sacerdotem secundum ordinem Melchisedech se in aeternum24 constitutum declarans, corpus et sanguinem suum sub speciebus panis et vini Deo Patri obtulit ac sub earumdem rerum symbolis Apostolis, quos tunc Novi Testamenti sacerdotes constituebat, ut sumerent, tradidit, et eisdem eorumque in sacerdotio successoribus, ut offerrent. praecipit per hacc verba: « Hoc facite in meam commemorationem ».25

Hoc ex tempore Apostoli eorumque in sacerdotio successores illam, quam Malachia Propheta vaticinatus est. ‹ oblationem mundam » caelesti Numini offerre instituerunt, qua quidem divinum nomen magnum est in gentibus: * quaeque iam, in quavis terrarum orbis parte ac qualibet diei noctisque hora, caelo admota, ad interitum usque humani aevi perpetuo peragetur.

Vera divinae hostiae sacrificatio haec est. non meracum signum; quae proinde ad humanum genus cum peccatis laesa sempiterna Dei maiestate reconciliandum efficacem vim habet: « hac quippe oblatione placatus Dominus, gratiam et donum paenitentiae concedens,
12 crimina et peccata etiam ingentia dimittit ».n/

Cuius rei causam enucleando explicat eadem sacra Tridentina Synodus hisce verbis: ‹ Una enim eademque est hostia, idem nunc offerens sacerdotum ministerio. qui seipsum tunc in Cruce obtulit, sola offerendi ratione diversa ». * Ex quo inenarrabilis perspicuo apparet catholici sacerdotis excelsitas, qui in idem lesu Christi Corpus potestate praeditus, in aris illud prodigialiter praesens facit ac. Divini Redemptoris nomine. aeternae Dei Maiestati gratissimam hostiam offert ‹ Admiranda sunt haec — iure meritoque inquit Chrysostomus — admiranda et omni stupore plena! *

At praeterea, hanc non modo in verum lesu Christi corpus potestatem assecutus est sacerdos, sed in mysticum etiam eius corpus, hoc est Ecclesia, excelsam amplissimamque auctoritatem. Opus non est. Venerabiles Fratres, multis morari in hac pulcherrima mystici lesu Christi corporis doctrina enucleanda, quae tantopere Paulo Apostolo cordi erat; quaeque nos docet divinam Incarnati Verbi personam itemque omnes, quos veluti fratres complexus est ct ad quos supernus afflatus pertinet ab eodem manans, unam efficere membrorum compagem, cuius Christus est caput lamvero sacerdos — ut ordinarius est fere omnium sacramentorum administer. quae quodammodo rivuli exstant, per quos Redemptoris gratia ad universam hominum communitatem defluit — idcirco « dispensator mysteriorum Dei » M constituitur, ut eadem mystici lesu Christi corporis membris impertiat Itaque christifidelibus. in graviore qualibet mortalis suae vitae hora, sacerdos assidet, ut hanc eamdem gratiam, quae supernum est caelestis vitae principium, ex divinitus accepta potestate vel iisdem praebeat, vel praebitam augeat. Ubi primum in lucem editur homo, sacrorum administer ad lustralis aquae fontem eum expiat ac renovat, eidem nobiliorem ac pretiosiorem vitam impertiens, supernaturalem nempe, quae illum Del Ecclcsiaeque filium efficit; ut ad certanda spiritualia/ certamina strenuum 13
magis eum reddat, sacerdos itidem, peculiari dignitate auctus, per Confirmationis Sacramentum in lesu Christi militiam adsciscit; cum vero puer Angelorum Panem e caelo datum discernere magnique pendere potest, eum hoc viventi vitamque communicanti pabulo nutrit ac reficit. Quodsi misere labitur, eum sacrorum administer per paenitentiae sacramentum erigit ac Dei nomine auctoritateque corroborat; si autem, per coniugii munia ad Creatori suo quasi adiutricem operam praestandam deligitur, ut humanae vitae donum ad posteritatem propagetur atque adeo cum in terris christifidelium multitudo tum in sempiterna caelorum beatitate electorum numerus augeatur, tunc etiam, qua legitimus Ecclesiae testis, ei adest sacerdos, qui nuptiis eius castoque amori bene a Deo precatur. Cum denique, mortalis huius vitae exitu adventante, indigent homines virtute, indigent auxilio ut divini ludicis praesentiam sustineant, etiam atque etiam lesu Christi minister in perdolentia emorientium membra reclinatus, eosdem illitos sacro chrismate expiat ac sublevat Itaque, postquam christifidelibus sacerdos per omnem terrenae huius peregrinationis decursum ad aeternitatis usque ianuam comitatus est, sacrorum rituum precibus, quae immortalem spem redolent, eorum exuvias ad sepulcrum effert; sed necdum sempiterni aevi compotes relinquit; quin immo, si piamine indigeant ac levamento, precum eosdem solacio adiuvaL Quapropter recti itineris ductor, levaminis salutisque administer ac caelestium donorum largitor, christianis nullo non tempore adest, ab incunabulis nempe, ad humationem, ad caelorum gaudia.

Attamen in variis potestatis suae muneribus, quae sacri ordinis vir obtinet in mystici lesu Christi corporis utilitatem, hoc praesertim, quod supra attigimus» volumus heic enucleatius persequi; auctoritatem dicimus, « quam — ut S. loannls Chrysostomi sententiam mutuemur — neque Angelis, neque Archangclis dedit Deus »,JI scilicet remittendi peccata auctoritatem: « Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; et quorum retinueritis, retenta sunt ».'# Reformidanda sane 14
potestas haec est, ac tam Deo propria, ut elatus ipse hominum animus impertiri posse mortalibus infitiari cogeretur: « Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? » u

Ac profecto, quoniam hominem sacerdotali dignitate auctum vidimus hac eadem uti facultate, temperare Nobis non possumus quin, non Pharisaeorum more, sed venerabunda, admiratione permoti, illa geminemus verba: ‹ Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? » M Atqui homo Deusque Christus, qui quidem ‹ potestatem in (erra dimittendi peccata » ” obtinuerat et obtinet, eo consilio cum sacerdotibus eam communicare voluit, ut. divinae misericordiae largitate, expiationis necessitati succurreret, quae omnium animos sollicitat.

Maximum sane Inde oritur solacium sonti cuique, qui. conscientiae stimulis anxius at paenitens. illam Dei nomine prolatam sibi sententiam audit: « Ego te absolvo a peccatis tuis ». Cum vero hoc ab eo audiat qui ipsemet officio tenetur eamdem sententiam ab aho sacerdote impetrandi, non idcirco miserantis Dei beneficium evilescit, sed excelsius effici videtur; quandoquidem Dei potius quam hominis manus inspicitur, quae rem prorsus mirandam operatur. Quapropter — ut scriptoris praeclarissimi verbis utamur, qui ca mentis acie, quam vix in laicorum ordine inveneris, de rebus etiam sacris agere sollemne habet — « ubi sacerdos, commotus vehementer animo ob Indignitatem suam suorumque munerum granditatem, ad reclinatum caput nostrum sacratas manus extulerit; ubi, mente demixsus quod sacri foederis sanguinis largitor effectus sit. itemque mirabundus quotiescumque vitae effoctrlcia verba ediderit, peccator ipsemet admissis absolverit peccatorem. nos quidem cx eius pedibus erecti, rem haud indignam nos egisse reapse experimur Siquidem ad ho-

V. 1-30. »? *I Cor.* TV, 1 u Io. XX. 31.
14. » Sees. XXII C. 1 •t *liebr.,* VH. 34.
» *I Cor.,* ;q. ›· *PS. CIX.* 4.
XXII. 19; *I Cor.,* 2 . -» Cfr. Matocb.. L 11.
Cone. Trid.. sess. XXII, cap. 2. λ S. Cône. Trid.. sess. XXII cap. 2. ·· *De sacerdotio,* lib. III, 4 (Migne. *P. O.*. XLVIIL
” Cfr. *I Cor.,* IV, 1. ” S Io. Quyiort., Dr Mcerdo
ho. 11b. III, 5. u lo.. XX. ». to.. U I - Lur .
VII. 49. » Luc., V, 24. * ManrceJ. Ossr-rcAïoi rslhi -m»

minis pedes provoluti sumus, qui lesu/ Christi personam gerit... idque fecimus ut pretiosissimum liberorum filiorumquc Dei munus adipisceremur ».M

Istiusmodi potestates, peculiari sacramento sacerdoti collatae, cum ex indelebili forma oriantur eius animo impressa, qua, illius instar, cuius sacerdotium participat, < sacerdos in aeternum »'7 factus est, non caducae sunt ac fluxae, sed stabiles atque perpetuae. Etiamsi, ob humanam infirmitatem, in errores sit et in debonestamenta prolapsus, numquam tamen sacerdotalem hanc formam suo ex animo delere poterit. Ac praeterea, non hanc dumtaxat sacerdotalem formam, non has tantummodo, de quibus diximus, excelsas potestates per Ordinis sacramentum adipiscitur sacerdos, sed nova etiam peculiarique gratia, peculiariquc ope adaugetur, per quas quidem — si modo divinitus efficienti caelestium donorum virtuti, adiutrice liberaque opera sua, fideliter obsecundaverit — digne profecto nec deiectus animo poterit arduis suscepti ministerii officiis respondere, et gravissima ea munera absolvere, quae vel ipsi Christiani sacerdotii athletae, ut Chrysostomus, Ambroseus. Gregorius Magnus, Carolus Borromaeus ceterisquc non pauci, tantopere reformidabant.

Huc accedit quod sacerdos minister est Christi ac dispensator mysteriorum Dei,M eo etiam c ministerio verbi »,* iure nempe, quod abalienari non potest, itemque demandato sibi ab Redemptore officio, quod praetermitti nequit: « Euntes docete omnes gentes..., docentes eos servare quaecumque mandavi vobis ».° lesu Christi Ecclesia, divinae Revelationis custos ac magistra falli nescia, caelestium veritatum thesauros o.uacumque per sacrorum administros propagat, illum praedicans, qui est < lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem ln hunc mundum »; 41 ac semen illud
16 divina largitate profundit, parvulum/ equidem humanneque sapientiae despectum, quod tamen, sinapis grani Instar, validas altissimasque radices in eorum animos agens qui sincero studio veritati inhient, ita firma ac robusta arbor erigitur, ut ne vehementium quidem procellarum vi evelli queat42

In variis erroribus, quos hominum mens peperit, exlege effrenataque licentia tumens, in profligatis moribus, quos miserrime humana nequitia invexit, tamquam turris nocturnis Ignibus cursum navium regens erigitur Ecclesia Dei; quae porro omnem hinc illinc a veritate declinationem reprobat, quaeque singulis universis sequendam recto itinere viam indicat. Ac vae nobis, si haec veluti Pharos, nedum restingueretur — quod procul dubio ex non deficientibus lesu Christi pollicitationibus umquam fieri nequit — suam tamen radiantem lucem usque quaque ne diffunderet praepediretur! Omnium iam obversatur oculis quo sit hominum genus ca de causa prolapsum, quod divinam revelationem superbe abiecerit. quodque fallacia de re philosophica ac morali commenta, quamquam fucata veri specie, sit perperam secutum. Quodsi per praeruptam errorum vitiorumque declivitatem nondum ima petiit, id profecto Christianae veritatis doctrina fecit, quae ubique gentium diffunditur. lamvero Ecclesia sibi concreditum < ministerium verbi » per sacrorum administros perficit, quos quidem, in variis ecclesiasticae hierarchiae ordinibus constitutos, quocumque gentium mittit, ut indefatigabiles illius veritatis praecones exstent. quae una potest civilem humanitatis cultum invehere. atque experrectum incolumemque servare.

Sacerdotis alloquium in omnium animos demittitur, iisdemque lucem, solacium affert; sacerdotis alloquium, vel in medio illecebrarum vortice, serenum emergit, ad virtutem adhortatur, veritatemque impavida nuntiat: illam dicimus veritatem, quae dubias humanae vitae res omnes collustrat suoque ordine componit; illam in-
17 quimus virtutem, quam nullus adversus casus/ auferre potat» ne mors quidem, quae eam potius tutam immortalemque reddit.

Si vero praecepta ex ordine reputamus, quae saepenumero sacerdos, ut sui muneris officio fideliter respondeat, inculcare debet, iisdemque vim insitam perpendimus. procul dubio perspicimus quam magnus quamque sit beneficiorum plenus ad redintegrationem morum populorumque tranquillitatem assequendam eius afflatus atque appulsus. Idque tum praesertim, cum primores tenuioresque dc fugaci huius vitae cursu admonet eosdrmque docet quam fluxa sint terrena bona. quam pretiosa immortali animo spiritualium munennn adeptio, quam denique severa aeterni ludicls sententia, qui incorrupto suo certissimoque oculorum obtutu omnium corda scrutatur « et reddet unicuique secundum opera eius >.43 Nihil sane opportunius, quam haec aliaque id genus praecepta ad aestuantem voluptatum cupidinem mitigandam, itemque ad effrenatam coercendam externarum rerum aviditatem, quae profecto ia praesens cum tot homines corrumpant atque dehonestent, varios civitatis ordines eo compellunt ut. nedum sibi adiutricem operam praestent, inter se hostili ani?# dimicent. Cum vero passim nimium sui ipsius studium invalescat, cum tantae fere utique conflagrent simultates. tantaque teterrima emergant ulciscendi consita, nihil sane aptius magisque consentaneum, quam lère Christi < mandatum novum »44 praedicare atque efferre; praeceptum nempe caritatis, quae ad omnes pertineat. non nat onum populorumque finibus contineatur, ne hostem quidem excipiat atque arceat.

Siquidem per viginti fere saecula illustri praeclaro» que modo experti sumus quantopere sacerdotum praecepta valeant, quibus ut « sermo Dei vivus. . et efficax. et penetrabilior omni gladio ancipiti » fideliter remittitur ac quodammodo reverberatur, ita < usque ad divisionem animi et spiritus »° pertingitur^ ad u egregia facinora ubique animi excitantur, ac nobilissimi spiritus omnibus iniiciuntur.

Quaelibet beneficia, quae civilis Christiani nommis cultus in hominum societatem induxit, ex catholici sacerdotii institutione atque opera, tamquam ex remoto saltem eorum principio proficiscuntur. Id igitur bene in posterum sperare iubet. praeterquam quod < firmiorem sermonem »44 habemus ex non deficientibus lesu Christi promissionibus.

Atque etiam Missionalium opera, quae eam tam luculenter se dilatandi facultatem ostendit, qua ex divina virtute Ecclesia praedita est, provehitur maxime et ad felicem exitum deducitur a sacrorum administris, qui. fidei praecones caritatisque sequestres, innumeris exinclatis laboribus, divini Regni fines usque quaque proferunt atque propagant.

Sacerdos denique, hac etiam in re lesu Christi munus persequens, qui « erat pernoctans in oratione Dei »47 et < semper vivit ad interpellandum pro nobis ».41 publicus ex officio exstat ad Deum pro omnibus deprecator: eidem in mandatis est non modo proprium verumque altaris sacrificium Ecclesiae nomine caelesti Numini offerre, sed etiam < sacrificium laudis »" communesque preces; is nempe psalmis, supplicationibus et canticis, quae magna ex parte a sacris Litteris mutuatur, cotidie iterum atque iterum debitori Deo adorationis munus persolvit, atque necessarium eiusmodi impetrationis officium pro hominibus perficit anxiis sollicitisque hodie, si umquam alias, divinoque auxilio egentibus. Ecquis poenas enumerando dixeriL quas sacerdotales preces e praevaricantium hominum capite arceant; et quot quantaque beneficia iisdem impetrant atque impertiant?

Si vel privata supplicatio tam sollemnibus pollet magnisque a lesu Christo datis pollicitationibus,'· it preces, quae Ecclesiae/ nomine, dilectae nempe Re- d demptoris sponsae, ex officio funduntur, maiore procul dubio vi virtuteque fruuntur. Quapropter chrishani homines, quamvis in prosperis rebus nimio saepius sint Dei immemores, naturali tamen instinctu ducti, admotas Numini preces omnia posse fidenti animo sentiunt, atque adeo in omnibus huius vitae adiunctis ad eas confugiunt, easdemque a sacris administris in publico privatoque discrimine adhibendas impetrant: a procanti sacerdote omne genus infortunati solacium flagitant; ad eumdemque, in terrenae huius peregrinationis exsilio, caelestem opem imploraturi, adeunt Reapse. « medius stat sacerdos inter Deum et humanam naturam: illinc venientia beneficia ad nos deferens, nostras preces Illuc perferens. Dominum iratum reconcilians ».51

Ceterum, quod supra attigimus, ipsi Ecclesiae adversarii magnam catholici sacerdotii dignitatem ac vim idcirco percipere atque perpendere videntur, quod illud primis vehementioribusque nisibus lacessunt, probe noscentes quam arctissimis vinculis Ecclesia sacrorumque administri contineantur. Ac praeterea qui

'al·· eaitnftee C XVIII ” Cfr *Pi. CIX* 4 * Cfr I Cor.. IV. t. · Cfr Aef. VI. 4 - Mnlth.. XXVÎ1I. 19-20 ·' Io. 1.9. « Cfr Maith . XIII. 31-32. “ Maith., XVI. 27.

M Cfr. To.. XIII. 34. * Cfr. Hebr.. IV. 13. * Cfr. Π *letr.*. I. 19. « Cfr. Luc.. VI. 12. ° Cfr. Hebr.. VII. 25. ° Cfr. *Pt. XUX,* 14 * Cfr. Mattii., νπ. 7-Π; Marc., XI, Î4; Luc.. XI. 9-13. « S. Io Chrysost.. *HomiL 5 tn Isatam.*

acrius hodie in sacerdotium dimicant, caeleste iidem Numen infitiantes hostili animo impugnantquod profecto honore maximo maximaque aestimatione dignos sacri ordinis homines efficit.

II

Amplissima igitur est. Venerabiles Fratres, sacerdotalis dignitas: neque huius altissimae dignitatis splendori officiunt quorumdam, etsi lamentabilia ac miseranda, ob humanam infirmitatem admissa; eodemque modo haec ipsa paucorum admissa praeclaras tot sacerdotum laudes — virtute, doctrina, religionis studio martyrioque facto insignium — in oblivionem adducere non possunt. Idque eo vel magis quod hominis indignitas ministerii sui operam non irritam reddit: siquidem exploratum omnino est administri indignitatem
S) sacramentorum vim non/ attingere, quae ex sacratissimo lesu Christi sanguine, non ex sacerdotum sanctitate. suam repetunt efficacitatem; ea scilicet aeternae salutis instrumenta, ut theologicae disciplinae verbis utamur, « ex opere operato » actionem suam exserunt

Perspicuum tamen est eiusmodi dignitatem, in iis omnibus qui eadem insigniti sunt, illam excelsitatem mentis, animi munditiam morumque integritatem postulare. quae sacerdotalis muneris maiestati sanctitatique respondeant Hoc, ut diximus, sacerdotem constituit Deum inter hominesque conciliatorem, ex illius nempe persona ac mandato, qui est « unus mediator Dei et hominis, homo Christus lesus ».52

Eum igitur oportet ad eius perfectionem propius pro facultate accedere, cuius partes gerit; seseque vitae operumque probitate gratiorem cotidie Deo reddere; quandoquidem plusquam suave turis effluvium, plusquam sacrarum aedium nitorem, virtutem Deus aestimat ac diligit. « Quia (ordinati) efficiuntur medii inter Deum et plebem — ut ait S. Thomas — ideo debent bona conscientia nitere quoad Deum et bona fama quoad homines ».53

At contra, si quis res sacras agit atque administrat, vitamque improbandam gerit, is profanum facit, ac sacrilegus efficitur: « Qui sancti non sunt, sancta tractare non debent ».M

Quamobrem iam in Veteris Testamenti litteris sacerdotibus ac levitis suis Deus praeceperat: « Sint ergo sancti, quia et ego sanctus sum, Dominus qui sanctifico eos ».u Ac sapientissimus rex Salomon, in dedicandi templi cantico, hoc nominatim filiis Aaron a Deo impetrat. « Sacerdotes tui induant iustitiam. et sancti tui exsultent ». '· lamvero, Venerabiles Fratres —S. Robert! Bellarmini verbis utimur— «si tanta iustitia et sanctitas et alacritas requirebatur in sacerdotibus illis, qui sacrificabant oves et boves et laudabant Deum pro tem-
21 poralibus be neficiis: quid, quaeso, requiritur in sacerdotibus illis, qui sacrificant divinum Agnum, et gratias agunt pro beneficiis sempiternis? »K « Magna quippe Praelatorum dignitas — S. Laurentius lustinianus inquit — sed maius est pondus: in alto gradu ante oculos hominum positi sunt, oportet quoque ut in sublimi virtutum culmine sint erecti coram oculis cuncta cernentis; alioquin non ad meritum, sed ad proprium praesunt iudicium ».a

At reapse, rationes omnes. quas. ut catholici sacerdotii excelsitatem demonstraremus, iam breviter attigimus, nunc iterum Nostro obversantur animo, ut ad absolutae sanctimoniae officium, quo sacrorum administri tenentur, vehementer eosdem aohortemur. Etenim, quem admodum Angelicus Doctor edocet: < ad idoneam executionem ordinum non sufficit bonitas qualiscumque, sed requiritur bonitas excellens; ut sicut illi, qui ordinem suscipiunt, super plebem constituuntur gradu ordinis. ita et superiores sint merito sanctitatis ». ” Siquidem Eucharisticum sacrificium, quo innocens victima immolatur, hominum peccata delens, peculiari quodam modo postulat, ut sacerdos, per vitae sanctitudinem morumque integritatem, digniorem pro viribus se Deo impertiat. cui cotidie adorandam illam colendamque hostam offert, quae ipsum est Dei Verbum, caritate nostrum homo factum. « Agnoscite quid agitis, imitamini quod tractatis » – Ecclesia verbis Episcopi consecrantis diaconum admonet, qui mox sacerdotali honore augendus est.

Est praeterea sacri ordinis vir divinarum gratiarum largitor, quarum sacramenta sunt veluti fontes; at profecto istiusmodt largitorem vel pretiosa illa carere gratia, vel mancum illius esse aestimatorem segnemque custodem, summopere dedecet. Accedit quod fidei veritas est ab eodem docenda; atque numquam religionis disciplinae digne efficienterque traduntur, nisi cum/ virtus huius institutionis dux est atque magistra, secundum illud « verba movent, exempla trahunt ». Ab eo itidem est evangelica lex praedicanda; attamen, si optat ipsemet ut hanc eamdem legem qui audiant amplectantur, nihil aptius, nihil validius, divina gratia aspirante, hoc obtinet, quam sl Christiana plet» sacrae veritatis praeconem cernat, tradita ab se praecepta suae ipsius vitae probitate diligenter observare. Cuius causae ratio perspicue a S. Gregorio Magno hisce verbis explanatur: « Illa vox libentius auditorum cor penetrat, quam dicentis vita commendat, quia quod loquendo praecipit, ostendendo adiuvat ut fiat ».u Ita profecto Sacrae Litterae nos docent divinum egisse Redemptorem, qui « coepit facere et docere »; “ atque eidem multitudines laetis vocibus acclamavisse, non modo quod « numquam sic locutus fuisset homo, sicut hic homo »,u sed idcirco potissimum quod « bene omnia fecisset ».M Contra vero, « qui dicunt et non faciunt » cum scribis et pharisaeis comparari possunt, quos Christus redarguens — incolumi divini verbi, quod legitime nunciabant. auctoritate — eiusmodi sententia audientem populum admonuit: « Super cathedram Moysi sederunt scribae et pharisaei; omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et facite; secundum opera vero eorum nolite facere ».·’ Quisquis suo ipsius vitae exemplo veritatem, quam impertit, non commendat, is procul dubio quod hinc excitat, inde miserrime destruit. At Deus, contra, eorum Evangelii praeconum laboribus obsecundat benigneque aspirat, qui primum, data opera sollerter, ad suam ipsorum sanctimoniam assequendam toto pectore incumbant: ita enim affatim emergunt ac dehiscunt flores eorum irrigati sudore, turgent ac pubescunt fructus: atque adeo, maturatis messibus. « venientes venient cum exsultatione portantes manipulos suos ».

Animadvertendum tamen est sacrorum administrum in gravissimum erroris discrimen incidere si haud recto studio illectus atque compulsus, propriam sui ipsius sanctimoniam praetermittens, externis, etsi probandis, sui muneris inceptis nimio ardore se dedat Hac etenim si ratione agat, non modo aeternam sui salutem anclpitem incertamque reddat — quemadmodum, hisce verbis usus, gentium Apostolus sibi metuebat: « Castigo corpus meum et in servitutem redigo, ne forte, cum aliis praedicaverim, ipse reprobus efficiar ». ·' — sed etiam, ut divinae gratiae iacturam non faciat, procul dubio tamen illum bene suadentis Spiritus Sancti impulsum amiserit, qui mirabilem prorsus vim atque efficacitatem externis attribuit apostolatus operibus.

Ceterum, si Christianis omnibus illud praeceptum est: « Estote perfecti, sicut et Pator vester caelestis perfectus est ».“ eo magis sacrorum administri haec eadem divini Magistri verba ut sibi potissimum impertita reputent iubentur, qui peculiari Nummis instinctu ad arctiorem lesu Christi imitationem vocati sunt. Quamobrem Ecclesia omnibus e cleri ordine gravissimum eiusmodi severe inculcat officium, quod suis legibus inseruit: «Clerici debent sancVorom prae laids vitam interiorem et exteriorem ducere cisque virtute et recte factis in exemplum excellere ». * Et quoniam « sacerdos pro Christo legatione fungitur ». ’ ita vivat necesse est. ut ea Apostoli verba ad se referat: « Imitatores mei estote, sicut et ego Christi »; ’’ ita vivat ut alter Christus, qui virtutis suae fulgore hominum universitatem collustrabat atque collustrat.

At si omnium virtutum chorus in sacerdotali animo virescat oportet. sunt tamen quaedam, quae peculiari modo sacros administros addoceant Imprinitsque pietas. secundum illud Apostoli gentium, carissimum «ibi Timotheum ar’hortantis: / « Exerce te ipsum ad pietatem ⅜ Etenim, cum rationes illae necessitudine qur. quae cum caelesti Numine sacerdoti intercedunt, tam arctae tamque intimae crebracque sint. l quido patet easdem suavi pjetatis effluvio coniungi nc veluti perfundi omnino oportere; ac quoniam pietas « ad omnia

« Cfr. *I Tin.*, Π. 5. η Summ. T.heo!. *Suppl.*, ο. 36. a. I. **l 4 Deere!.*, dist. 88. can. 6 * ***Lant,*** **XXi.** a.
» Pj., *CXXXI. 9.* F *Exp.'a^ai,* H *PsalrrtM.* Ps CXXXI. 9 ” *De irzjfit. e! reçim. Praei.,* c II. M Senin. *Theo!., tepplm.,* q. 35. a. I, ad 3ra. |* *Parti/. Ram.,* de ordinal. IO. νπ. 4β. ** Ctr Mxrc . VH. 37 '·' Mâtth. XXIΠ. 33 * CX.TF. β ·· *l* Ct* ix rr. – Mattb . X-49. * Cod *ter. Can.,* can. 1?1. » Cfr ' *I* Co·.. IV. t€ n n*i.

utilis est »,” eadem est potissimum ad sacerdotale munus necessaria. Pietate posthabita vel neglecta, actiones, etsi sanctissimae, augustloresque ritus ex more assuetoque modo fient; quandoquidem iisdem procul dubio spiritus vitaeque afflatus deerit Quamquam, Venerabiles Fratres, pietas, de qua loquimur, non levis illa est atque externa, quae, etsi collibet atque blanditur animo, non eum tamen nutrit neque ad sanctimoniam assequendam compellit; at solidam illam potius intellegi volumus, quae, sensuum aestibus non obnoxia, ita certissimae doctrinae principiis firmoque animi iudicio innititur, ut, qui ea polleat, ingruentibus illecebrarum motibus obsistere queat

Quae profecto, tametsi ad caelestem Patrem potissimum erigenda est, nihilo secius in Deiparam etiam Virginem feratur; eam enim sacrorum administri incensiore quodam caritatis studio, quam laicorum ordinis homines, idcirco adamare debent, quod, ut rationum vincula, quibus sacerdos cum lesu Christo coniugitur, arctiora sunt, ita necessitudines, quae Mariae cum Divino Redemptore intercedunt, impensiores quidem exstant

Praeclarissimum aliud, pietatique coniunctissimum, catholici sacerdotii ornamentum est ea morum castimonia. quam ut omnino diligenterque observent Latinae Ecclesiae clerici, maioribus Ordinibus initiati, tam gravi iubentur officio, ut, si deliquerint, sacrilegii rei eo ipso evadant[74] Quodsi eiusmodi lex Orientalis Ecclesiae administros non omnino tenet, iisdem tamen etiam ecclesiasticus caelibatus honori ducitur; atque in terdum — cum praesertim de summis agitur hierarchiae gradibus — necessario requiritur atque praecipitur.

Cum sacerdotali ministerio hanc virtutem congruere vel humanae tantummodo rationis ope evincitur; quandoquidem enim « spiritus est Deus ».[71] consentaneum prorsus videtur qui divino famulatui addicatur, eum quodammodo « corpore se exuere ». Iam Romani veteres id decorum esse inspexerant; siquidem antiquissimam hanc legem: ‹ Ad divos adeunto caste » maximus eorum orator proferens, hisce verbis interpretatur: ‹ Caste iubet lex adire ad deos, animo videlicet, in quo sunt omnia; nec tollit castimoniam corporis, sed hoc oportet intellegi, cum multum animus corpori praestet observeturque, ut casta corpora adhibeantur, multo esse in animis id servandum magis ». * Atque in Veteris Testamenti codicibus Aaron filiisque eius Dei nomine a Moyse praeceptum erat ut per hebdomadam, qua eorum consecratio perficeretur, e Tabernaculo ne exirent, ideoque continentiam per eos dies servarent.[77]

Atqui ab Novae Legis administro, qui Veteris Legis sacerdoti tantopere praestat, maior castitatis mundities procul dubio requiritur. Prima sacri caelibatus lineamenta in tricesimo tertio Eliberitani Concilii canone describuntur,” saeculo videlicet ineunte quarto habiti, cum adhuc saeviret Christiani nominis insectatio; quod profecto rem iamdudum in more fuisse testatur. Hoc autem legis praescriptum nihil aliud facit nisi ut cuidam, ut ita dicamus, postulato, quod ex Evangelic Apostolorumque praedicatione oritur, vim praebeat atque addat Quod Divinus Magister, quem « florem Matris Virginis »'' canimus, castitatis donum tanta aestimatione prosecutus est, ut id supra communem hominum virtutem efferret; R quod inde a teneris unguiculis in Nazarethana domo cum Maria et losepho. virgi/nibus utrisque. educari voluit; quod integros castosque animos, loannis nempe Baptistae et Evangelistae, peculiari caritate dilexit; quod denique gentium Apostolus, fidelis ille evangclicae legis doctrinacque Christi interpres, inaestimabiles virginitatis laudes praedicat — ad sollertiorem praesertim Dei famulatum quod attinet —: « Qui sine uxore est. sollicitus est quae Domini sunt, quomodo placeat Deo »; “ haec omnia. Venerabiles Fratres, non efficere non poterant, ut Novi foederis administri et caeleste lectissimae virtutis huius invitamentum experirentur, et eorum numero eniterentur ■dscisci ‹ quibus datum est capere verbum istud ». ° et observantem huic instituto obtemperationem sibi sponte imponerent, quod deinceps, in universa Latina Ecclesia, gravissimo ecclesiasticae auctoritatis praecepto sancitum est Siquidem, quarto exeunte saeculo. Carthaginiense Concilium adhortatur: ‹ ut quod Apostoli docuerunt, et ipsa servavit antiquitas, nos quoque custodiamus ».u

Neque vel praeclarissimorum orientalium Patrum documenta desunt, quae ecclesiastici caelibatus præstantiam efferant, quaeque testentur, hac etiam de re inter Latinam Orientalemque Ecclesiam tunc tempora consensionem iis in locis viguisse, in quibus severiori disciplinae obtemperaretur. Itaque — ut illustriori exempla adhibeamus — S. Epiphanius, quarto item exeunte saeculo, asseverat caelibatum ad subdiacoaoj usque pertinere: « Eum qui adhuc in matrimonio dtga ac liberis dat operam, tametsi unius sit uxoris vir, nequaquam tamen ad diaconi, presbyteri, episcopi iul hypodiaconi ordinem admittit (Ecclesia), sed cum dumtaxat qui ab unius uxoris consuetudine sese continuerit, aut ea sit orbatus; quod in illis locis praecipue fit, ubi ecclesiastici canones accurate servantur ».M At disertus prae omnibus videtur hac super causa S. Ephraemus Syrus, Diaconus Edessenus universaeque Ecclesiae Doctor, qui ‹ Spiritus Sancti/ cithara merito appellatur ». ° Is nimirum Abraham Episcopum amicum suum, r per haec numeris adstricta verba, alloquitur: ‹ Respondes nomini tuo, Abraham, quia tu quoque factus « pater multorum; sed quia tibi non est uxor, sicut Sara Abraham, ecce grex tuus est uxor tua. Educa filios eius in veritate tua. fiant tibi liberi spiritus et filii promissionis ut fiant heredes in Edem. O fructus pulcher castitatis, in quo sacerdotium complacuit,... cornu efferbui: et unxit te, manus incubuit tibi et elegit te. Ecclesia optavit et dilexit te». u Atque iterum: ‹Non sufficit sacerdoti et nomini eius, offerenti vivum corpus, purgare animum et mundare linguam et expurgare manus et clarum reddere totum corpus, sed omnino purus esse debet omni tempore, quia positus est sicut mediator inter Deum et genus humanum. Laudetur ille, qui mundavit ministros suos! »n Hoc pariter Chrysostomus asseverat « sacerdotium obeuntem ita purum esse debere, ac d in caelis inter Potestates illas collocatus esset »."

Ceterum ipsa christiani sacerdotii excelsitas, itemque. ut S. Epiphani! sententia utamur, eius « incredibilis honor et dignitas »,ri quam supra breviter pressequ» attigimus, summum evincit caelibatus decus Hliusque legis opportunitatem, qua eiusmodi institutum sacris altaris administris praecipitur: qui officio fungitur, quod muneri quodammodo praestat supernorum spirituum ‹ qui astant ante Dominum », * nonne omnino consentaneum est eum caelestem pro viribus vitam agere? Qœ « in iis. quae Domini sunt » ” totus esse debet, nonne eum a terrenis rebus abhorrere, eiusque « conversationem in caelis esse » n addecet? Qui ad aeternam hominum salutem ita sedulo continenterque contendat oportet. ut divinam Redemptoris ope ram pro sua parte persequatur, nonne eum opportunum est a propriae familiae curis animum vacuum solutumque habere, quae non mediocrem navitatis suae partem abstraheren ac distinerent? s

Grande sane spectaculum est incensaque admiratione dignum, quod tam crebro in catholica Ecclesia ever iuvenes nempe levitas cernere, qui, antequam Subdisconatus ordini initientur, antequam scilicet divino famulatui ac cultui se omnino dedant, ultro libenterqw polliceantur sese gaudiis atque solaciis esse abdicaturos, quae in alio vitae instituto honeste capessere possent Ultro libenterque dicimus; namque, si, sacro ordine suscepto, iam non integrum iisdem neque liberum est terrenas nuptias Inire, ad sacra tamen amplectenda munia nulla lege nullave persona coacti accedunt, sed propria cuiusque sua permoti voluntate.”

Nihilo secius quae adhuc, ecclesiasticum caelibatui commendantes, verba fecimus non idcirco intellegi volumus, ac si Nobis in mente esset absimilem illam disciplinam quodammodo improbare ac redarguere, quae in Orientalem Ecclesiam legitime invecta est; sed revera animus Noster eo unice spectat, ut eam veritatem efferamus, quam et praeclarissimam ducimus catholici sacerdotii gloriam, et quae videtur Nobis Sacrati lesu Cordis consiliis ac votis, ad sacerdotum animo? quod attinet, dignius aptiusque respondere.

Ac praeterea terrenarum rerum continents, haud

IV, U. « Cod. *îv. Can.,* c. 132. 11. 75 Io.. IV. 24. ** M T fdc Đ *ley.* lib II, c 3 et 10. » Cfr. *Lev.,* VIII, 33-25 ’ Cone EUbertt., can. 33 (Mansi, t. Π. coi. 11). ,, Cfr. *Br^v Rom* Hymn, ad Laud»» Ln feeto SS. Nom ku ·» Cfr.SUUh.XIX.il. ° *l* CorVII. 32 « Cfr. Matth., XIX. 11. « Cone. Carthag. Π, can. 2; cfr. MassS. *Collect. Cone.,* tom. IΠ. coi. 191. M S. Epiphan., Adaenx) *haeres. Panar.,* 59. 4 (Migne, P. *G.t XLI,* coi. 1024). » Srr. *Rom.,* d, 18 lun., leet. VI *M Carmina Nisibaena,* cann. li 17 Ibtd.. cann. 18. » *De saccrd.,* lib. IΠ, c. 4 (MIpc. P. G., XLVHI. M2). *n Advers. haeres. Panar,,* 59, 4 P. *G.*. XLI. coi. 1024). w Cfr. Tob., XII. 15. « Cfr. Loe. II. 49; *I Cor.,* VII. 32. « Cfr. *Philipp.,* IΠ, 20. « Cfr.

LARROLL UNIVLRSJTY CLEVELAND. Oh

minus quam castitatis amore, sacrorum administri excellant Cum homines cernere est omnia pecunia vendere, omnia pretio mercari, per vitiorum illecebras gradiantur illi nimio sui ipsius studio expertes; atque indignam quaestuum cupiditatem sancte respuentes, non rei nummariae sed animarum emolumenta quaerant non suam ipsorum, sed Dei gloriam affectent atque expetant Non mercenarii sunto, qui idcirco laborant
S ut sui operis/ mercedem assequantur; non eorum instar, qui, quamquam ex officio vacant demandato sibi muneri, suae tamen privatae etiam utilitati inhiant et ad altiora contendunt Sint « boni milites Christi », qui ‹ non implicant se negotiis saecularibus, ut ei placeant, cui se probarunt » ; ** sint Dei administri animarumque patres; ac mente reputent quam impendunt operam, quibus aestuant sollicitudinum studiis, non eadem posse hominum thesauris honoribusque compensari ac redimi. Quodsi iisdem haud vetitum est ea percipere, quae ad semet ipsos alendos ac sustentandos necessaria sunt, secundum illud Apostoli: « Qui altari deserviunt, cum altari participant, ... et Dominus ordinavit iis qui evangelium annuntiant, de evangelio vivere »; w attamen, ‹ in sortem Domini vocati », quemadmodum ipsum « clericorum » nomen sonat, nullam aliam appetant mercedem, nisi eam. quam Christus suis Apostolis spopondit: « Merces vestra copiosa est in caelis ». * Vae sacerdoti, si divinarum pollicitationum immemor, « turpis lucri cupidum » 9l se proferat, et in profanum hominum vulgus se trudat atque immisceat, de quibus Ecclesia Apostoli verbis conqueritur: « Omnes quae sua sunt quaerunt, non quae lesu Christi! ».w Ita enim non modo demandato sibi muneri deesset, sed etiam concreditae plebi despicatui haberetur, quae procul dubio eius agendi rationem animadverteret evangelicis praeceptis repugnare, quae et divinus Magister luculenter edidit, et ipsemet populo suo nunciare debet: ‹ Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi aerugo et tinea demolitur et ubi fures effodiunt et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in caelo ».” Si animo perpendimus ludam, unum ex Christi Apostolis,
» ‹ unum ex duodecim », ut summa cum maestitia Evangclistae referunt, ob iniquam terre/narum rerum cupidinem ad interitum esse ruinamque prolapsum, facile intelligitur hoc idem aviditatis studium per saeculorum decursum tot tantaque peperisse Ecclesiae detrimenta. Cupiditas etenim, quae a Spiritu Sancto c radix omnium malorum »:® vocatur, ad quodlibet ilagitium rapere hominem potest; quodsi eatenus non processerit, sacerdos tamen, eiusmodi vitii contagione infectus, consulto inconsulte, Dei Ecclesiacque inimicis adsciscitur, eorumque improbis consiliis adiutricem dat operam.

At contra, germana illa atque sincera ab externis bonis continentia omnium animos sacerdoti conciliat; idque eo vel magis quod cum animo ab terrenis rebus alieno, qui intima Christianae fidei virtute enutriatur, incensa illa nullo non tempore coniungitur erga omne genus calamitatum miseratio, quae Dei administrum miserorum patrem efficit; quos ille. lesu Christi sententia memor: ‹ quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis ≫ ,veluti Redemptorem ipsum singulari caritate colit atque complectitur.

Itaque sacri ordinis vir, ab eiusmodi vinculis expeditus, quae eum nimio arctius cum terrenis rebus devincirent — ab propriae nempe familiae vinculis suarumque utilitatum nexibus — satius profecto caelesti ilio amoris igne inflammabitur, animarum dicimus amorem, qui e penetralibus lesu Christi Cordis erumpit, quique nihil aliud nititur, nisi ut apostolicos animos attingat hominumque universitatem incendat.w Hunc divinae gloriae hominumque salutis ardorem — ut de Redemptore evenisse Sacris Litteris edocemur — ,B Ecclesiae administrum urere ac veluti consumere oportet, ita quidem ut, se suisque commodis posthabitis, semet ipse excelso suo muneri omnino dedat, omniaque cotidie impensius experiatur, ut demandati officii partes satius in dies latiusque expleat/

Ecquid potest sacerdos evangelii praecepta meditari, bonique Pastoris questum percipere dicentis: « Et alias oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili, et illas oportet rr.e adducere »; itemque cernere ‹ regiones quia albae sunt iam ad messem ». ** quin ‹ Domino messis » indefatigabilem se operarium impertiat, incensoque studio ita excitetur, ut errantes eiusmodi oves ad rectum iter adducat? Numquid potest tot tamque frequentes multitudines videre « iacentes sicut oves non habentes pastorem ≫— non modo in longinquis ab Missionalibus excolendis regionibus, sed proh dolor, in urbibus et in pagis etiam in quibus iam diu viget Christianum nomen — quin ipse vehementem commiserationem illam participet, quae divinum lesu Christi animum tantopere continenterque affecit? w Sacerdotem dicimus, qui probe novit se « verba vitae aeternae habere » suisque e manibus regenarationis salutisque opes oriri posse? Utique caelesti Numini immortales grates agimus, quod eiusmodi apostolici ardoris lux. praeclarum veluti ornamentum, sacrorum administrorum frontem illuminat; quodque cernere Nobis licet, haud mediocri cum paterni animi solacio. Nostros Venerabiles Fratres ac dilectos filios —Episcopos nempe ac sacerdotes— quasi in confertum lectissimumque agmen coeuntes, ita Summi Ecclesiae Moderatoris invitamento respondere, ut citatiore cotidie gradu ad ultimos usque terrarum orbis fines eo consilio procedant» quo pacifera et aspera ventatis adversus errorem, lucis adversus tenebras. Divini Regni contra Satanae regnum, certamina certent

At vero ex hoc ipso quod catholicus sacerdos promptus est strenuusque miles, necessitate consequitur ut is disciplinae spiritu, immo etiam — ut Christiano more loquamur — oboedientiae studio imbuatur; illius dicimus oboedientiae, qua ut varii ecclesiasticae hiérarchisé ordines concinne congruenterque con/tlnentur, ita ‹ cer- 32
te mira varietate Ecclesia sancta circumdatur, ornatur et regitur, cum alii in ea Pontifices, alii minoris ordinis sacerdotes... consecrantur, ct ex multis ct alternae dignitatis membris unum corpus Christi efficitur i.!" Hanc eamdem oboedientiam Sacrorum administri, adhuc a sacerdotio recentes, suo cuiusque Episcopo spoponderunt; atque itidem Episcopi, quo die ad sacerdoti! culmen evecti sunt, eo die supremo adspectabilique rei catholicae rectori, beati Petri successori ac lesu Christi Vicario, sanctissimis verbis adiuraverunt.

Istiusmodi igitur obtemperationis officium varios hiérarchisé ordines eiusque membra cotidie arctius inter se ct cum Pontifice Summo ita coniungat, ut reapse militantem Ecclesiam Dei osoribus terribilem eorum ‹ ut castrorum aciem ordinatam »: “▮ idemque eorum studio moderetur, qui nimio concitentur ardore; iis, qui languore vel inertia laborent, stimulos adiiciat; suas cuiusque partes, propria cuiusque munera unicuique tribuat; in cadcmque exsequenda ita quilibet se impendat. legitimae ut numquam auctoritati obsistat ; quod profecto non alio pertineret, nisi ut amplissimam Ecclesiae operam praepediret Accipiat quisque suorum moderatorum normas ut ipsius lesu Christi praecepta; qui vere unus est, cui omnes obtemperemus, catholicae religionis e ux ct auctor, quique pro nobis « factus est oboediens usque ad mortem, mortem autem crucis ».14

Divinus enim, summus^ue sacerdos absolutissimam suam Aeterno Patri oboedientiam nobis singulari quodam modo patefieri voluit; cuius quidem oboedientiae frequentissima sunt in prophetarum evangclislarumque codicibus testimonia: « Ingredicns mundum dicit: hostiam et oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi... tunc dixi: ccce venio; in capite libri scriptum est de me. ut faciam. Deus voluntatem tuam ».„M 31
c Meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui mbit me ». Itemque e cruce pendens, non antea caelestis Patris manibus animam suam tradidit, quam sollemniter asseveraret ea omnia, quae Sacrae Litterae dc semet ipso praenuntiavissent — hoc est munus sibi a Patre concreditum ad arcanum illum usque questum ‹ sitio ». quem ‹ ut consummaretur scriptura » ‘u edidit — omnino expleta esse.

Qua procul dubio in agendi ratione id nomir.atim declaratum voluit, vel incensissimum nempe animarum studium oportere divino nutui nullo non tempore omnino subiiciatur; semper nimirum ad eorum voluntatem idem conformetur, hierarchicos dicimus kgitimosque moderatores, qui caelestis Patris personam gerunt, eiusque iussa nobiscum communicant.

Verumtamen catholici sacerdotis lineamenta, quae Nos in totius orbis luce collocaro cupimus, haud omnino illustrata verbisque definita pateant, si aliud sacerdotalis animi ornamentum, doctrinam scilicet, praetermit-

Cod. Zxr. *Can.,* can. 971. M Cfr. *II Tim.*. U. 3-4. * *I Cor.*. IX. 13. IL * Matth., V, 12. ” *TU.*. I. 7. '' *PMHpp.*. II. 71 '' Matth.. VI. 19-20. ›« *I Tim.*. VI. 10. » Matth.. XXV. 40 * Cfr. Luc.. XII. 49 ≫ Cfr. *Pt. LXVHT,* 10; Io.. II. 17. »· Io.. X, 16. ‹‹ Io., IV, SS . IX, 36 ꝛ cfr. Matth . IX. 36. XIV. 14; XV, 33; Marr. VI. 34; Vm. 2. etc. »· Am! *Λ′ɀ ., d» aMLnat* prasbyt. Cfr. C«I.. VI, 3. 9 ⅋ Cfr. IL t. *Hebr.*. X. 5-7. io Jo . IV. 34 lo.. XIX. M

tamus quam Ecclesia in eo postulat Ille nimirum, cum a Christo lesu officium munusque acceperit docendi veritatem: ‹ Docete. . omnes gentes »; u* ‹ magister in Israel »,lJ constituitur. Salutis praecepta tradere iubetur; quae quxem praecepta debet ut gentium Apostolus admonet. ‹ sapientibus et insipientibus »,u impertire. Atqui, quomodo poterit doctrinam cum ceteris communicare. si eadem instructus ornatusque non sit? Per Malachiam prophetam Spiritus Sanctus praemonet: ‹ Labia sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore eius »; l,7 ac nemo profecto, in sacerdotis sapientiae commendationem, graviora potent, quam ea, admonita edere, quae caeleste ipsum Numen per Oseam edidit: ‹ Quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne
34 sacerdotio fungaris/ mihi ».,u Necesse igitur est sacri ordinis virum omnes de catholica fide deque moribus disciplmas ita callere, ut easdem ceteris proponere queat, itemque dogmata, leges Ecclesiaeque cultum, cuius administer exsistit, chrlstifidelibus explanare possit: atque adeo oportet religionis ignorantiam, quae — quamvis humanarum rerum scientia mirabiles prorsus processus fecerit — multorum tamen mentes obumbrat, eloquii sui luce virtuteque collustret atque dispellat. Quod dilucide Tertullianus admonet: ‹ Hoc unum gestit interdum (veritas), ne ignorata damnetur », “· hodie, si umquam alias, animo reputare peropportunum est. Debet praeterea sacerdos praeiudicatas falsasque opinationes, quas aggesserit adversariorum simultas, e mentibus arcere; aetatis huius hominibus, veritatis appetentissimis, eamdem serena praebere sinceritate; incertos adhuc animos, vel dubitatione laborantes, erigere, confirmare, et ad securum illius catholicae fidei portum, quam edocti fortiter amplectantur, tuto fidenterque adducere; pertinacibus denique protervi erroris incursionibus strenuum opDonere animosumque pectus ac non perturbatam solidamque virtutem.

Sacerdos igitur. Venerabiles Fratres, etsi sui muneris occupationibus curisque distentus, altiora pro viribus gravioraque Theologiae studia repetat, atque adeo illius adiumentfs doctrinae, quam in Seminario hausit, uberiorem coditie addat sacrarum disciplinarum eruditionem. qua quidem magis magisque ad concionandum animosque regendos idoneus evadat.l> Idem praeterea, ut concrediti officii decus postulat, utque fidem aestinjtionemque populi, quemadmodum addecet, sibi concilia — quod procul dubio pastoralem operam suam cfficientiorem reddet — illa vel profanarum scientiarum copia praeditus esto, quas hodie exculti homines commune veluti patrimonium habent; sancte videlicet esto suorum temporum progressionibus necess'tati-
35 busqué non impar, eodem nimirum modo, quo ca/tholica Ecclesia aetates omnes omnesque gentes complectitur, bona cuiusvis incepta fovet ac provehit, ac veri nominis scientiarum, etsi audaces, ad altiora processus, nedum metuat, adiuvat Semper equidem cleri homines in quibuslibet humanae doctrinae itineribus praecessere alacres; immo etiam aliquando ita primum agmen assecuti sunt, ut nihil aliud nisi ‹ litteris eruditum » clerici nomen sonaret. Non modo Ecclesia incolumes humanitatis veteris codices servare enisa est. qui absque sua ac monachorum ope pessumdati ac fere omnino deperditi essent, sed per suorum etiam illustrium Doctorum operam In perspicuo posuit humanas omnes cognitiones catholicae fidei explanationi tuitionique inservire posse. Cuius profecto rei Nosmet ipsi, vel recens exemplum praebuimus praeclarissimum, cum sanctorum caelitum Doctorumque infula insignem illum decoravimus srmmi AquinaVs magistrum, Albertum dicimus Theutonlcum, quem iam eiusdem aetatis homines Magnum universalemque Doctorem nuncupantes venerabantur.

Nunc, procul dubio, a sacri ordinis viris hoc contendere non possumus ut in omni scientiarum campo primas ipsi ferant; iam siquidem humanae doctrinae rationes atque opes tam magnae sunt, ut nemo unus possit, nedum reteris in quibuslibet eius partibus praestare, eas omnino complecti. Iis tamen e cleri ordine animum addere prudenti consilio opportunum est. qui peculiari voluntatis suae inclinatione virtutisque dotibus praediti, ad unam alteramve e disciplinis et artibus — quae tamen ecclesiastici muneris professionem non dedeceat — sese vocari quodammodo sentiant; quandoquidem hoc. si suis contineatur finibus moderateque Ecclesiae praeceptis regatur, in eiusdem Ecclesiae ornamentum ac decus eiusque Capitis lesu Christi gloriam procul dubio redundat Atque itidem ceteris sacrorum administré omnibus non satis esto ea disciplinarum cultura ninx exornare suum, quae superioris aevi necessitatibus pa» fuisse videatur, sed reapse altiorem plenioremque onr.e genus doctrinam potiri iidem enitantur, quae ad chtasimum illum amplissimumque gradum pertingat, ad quem nostra in praesens/ actas, valde revolutis saeeukj u praestans — ut in universum de scientiarum perverti. * gationibus loquamur — data diligenter opera provecta est

Quodsi Deus interdum, ‹ ludens in orbe terrarum »,lll homines, nostris etiam temporibus, votas, harum, de quibus loquimur, disciplinarum copia fere omnino expertes, ad sacerdotalem dignitatem provehere, per eosdemque rerum mirabilia operari; id eo consil» procul dubio evenit, ut pluris a nobis sanctimonia quam doctrina fiat, utque nos fidem nostram, potius, quam ia humana, in divina ope collocemus: imo etiam, hac œ causa, nobis peropportunum est salutarem illam sentestiam identidem repetere intentoque animo reputare « Quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes... ut non glorietur omnis caro in conspectu eius ».m Attamen, quemadmodum in naturae ordna divina rerum miracula vim naturalium legum moment temporis intermittunt, sed easdem non abrogant; ita eiusmodi homines — in quibus vitae sanctitas ceto omnia quodammodo compensat atque explet — ut prorsus sunt superna virtute praediti, praeceptorum yentatem necessitatemque. quae Nos inculcando tradidimus, nedum demant, non minuunt.

lamvero, quod sacrorum administri, ut diximus, virtutis sapientiaeque laudibus in exemplum eniteant oportet. ut ab iisdem c bonus odor Christi »13 usque quique effundatur, hoc in praesens idcirco magis magisqs opportunum ducimus, quod catholicorum hominum Actio — illud nempe inceptum, quod Nos tantopere sohtur ac reficit, quodque animos ad excelsiora excita perfectionis fastigia — laicorum ordinis homines arctoi cum sacerdotibus coniungit. ut et hos adiutrlci opera adiuvent. et doctrinae duces, christianae vitae studtque apostolici exempla omnino habeant./ Γ

III

At si tam grandis est catholici sacerdotii dignitas, ii tam eximias postulat animi dotes, consequitur indidea. Venerabiles Fratres, necessarium omnino esse ut sacrcrum alumni recta consentaneaque ratione instituantur. Necessitatis huius sibi conscia ac memor Ecclesia nihj fortasse magis, per saeculorum decursum, actuosa maternaque sollicitudine provexit, quam idoneam suorum conformationem sacerdotum. Ea siquidem non ignorat quemadmodum populorum mores eorumque christianae fidei professio e cleri opera pendent, ita eamdem operam ex accepta a sacrorum administris institutione vm haurire suam, cum in eos etiam illa Spiritus Sanet sententia cadat: « adolescens iuxta viam suam, ctxn cum senuerit, non recedet ab ea ».134 Quamobrem ipsamet, Numinis instinctu ducta, Seminaria esse ubicumque gentium instituenda decernit, in quibus singulari cura sacri ordinis alumni educentur. Quotquot igitur. Venerabiles Fratres, gubernandae Ecclesiae munus Nobiscwn participatis. Seminaria veluti in oculis feratis oportet, eademque praecipue sunto vestrarum curarum parte Diligens imprimis esto moderatorum magistrorumqut delectus atque illius, peculiari modo, cui gravissimus concredatur officium sacerdotalis animorum conformationis. Sacris eiusmodi conlegiis sacerdotes tnbuite maxima virtute ornatos; neque gravemini eos e muneribus abstrahere, specie quidem maioris ponderis, qtae tamen cum hac capitali re, cuius partes nulla alâ susceperit, comparari nequeunt Aliunde etiam eos exquirite. ubicumque ad pernobile hoc institutum aptas idoneosque inveniatis. Eiusmodi sunto, ut sacerdotales virtutes exemplo vel magis quam alloquio doceant: atque ita doctrinam impertiant, ut fortem, virilem et apostolicum animum in sacrorum alumnis effingant Eorum operâ, pietas, castimonia, morum studiorinr.que disciplina in Seminario efflorescant; atque instituendi iuvenes et in/ praesens adversus vitiorum illecebras et 1
in posterum contra ea quae ingruant, gravioris momenti discrimina. — quibus quidem obsistant oportet, « ut omnes faciant salvos » —13 sedulo praemuniantur.

Utque qui futuri sunt sacerdotes, illam, ut diximus, quam tempora postulant, doctrinam assequi valeant.

'M Matth., XXVHL 19 l” Io. HI. 10 Rom.. I. U »»' Malarh . II. 7. »" O·., IV G “· Tertull . *Apoloq.,* *c* I. ·» Cfr. Cod /ttr. Ccn.. e 129. *Prov ,* VIII. 31.

! Cor.. I. 27 29. «n Cfr. *II Cor.,* Π. 15. «M Pror. XXΠ 5. »3 Clr / Cor., IX. 22. '> Cod. *Iwr. Can.,* c. I». § 1

id gravissimum officium est. ut, posteaquam classicas, quas vocant, disciplinas calluerint, *scholasticam* philosophiam affatim imbibant, recteque in eadem se exerceant ‹ ad Angelici nempe Doctoris rationem, doctrinam ct principia ». Haec « philosophia perennis ». quemadmodum Decessor Noster immortalis memoriae Leo XIII eam vocabat, non dumtaxat iisdem necessaria est ut altius christianae veritatis capita speculentur, sed etiam ut, adversus quaslibet nostrae huius aetatis fallacias, communiantur, et in quavis, quam instituturi sint, studiorum pervestigatione eorum mentis acies ita exacuatur, ut vera dispicere magis aptiusque possint quam n. qui huius philosophicae sint institutionis expertes, quantumvis ampliore eruditione praediti.

Quodsi, ut alicubi contingit, vel angustiores Dioecesis fines, vel exigua eademque lamentabilis alumnorum copia. vel denique idoneorum hominum rerumque penuria r.on concedant ut Episcopus quisque proprium optimeque instructum Seminarium habeat — ad normas nempe Codicis Iuris Canonici,[127] ceterasque Ecclesiae praescriptiones — tum summopere opportunum est ut sacri eiusdem regionis Antistites vires fraterno animo coniungant. casque in commune Seminarium conferant, quod nobilissimo demandato muneri omnino respondeat.

Haud mediocres, quae inde orientur, utilitates procul dubio suscepta incommoda atque impensas resarcient; ac vel id. quod Episcoporum animos nonnumquam maestitia afficit — suos nimirum sacrorum alumnos cernere ab Pastore per temporis spatium abstractos, qui apostolicum, quo flagrat, studium in suos/ laboris socios transfundere percuperet, itemque a locorum finibus abductos, ubi aliquando ipsimet suam navabunt operam — id etiam, dicimus, satis superque idcirco compensabitur quod eos stato tempore excipient illa spiritualium rerum copia institutos conformatosque, quam maiore cum Dioecesis suae profectu, ceteris impertient. Quapropter id genus incepta non modo Nos provehere atque fovere numquam intermisimus, sed eadem etiam, occasione data. suasimus ac vehementer commendavimus. Ac pro Nostra parte, ut omnes norunt, magnis impensis curis grandique pecunia, haud pauca istiusmodi Seminaria, ubi necessitas hoc postulare videbatur, aut e solo excitavimus, aut amplificata voluimus, aut aptiora denique reddidimus; idque, quod in Ecclesiae utilitatem, si unquam aliud, cessurum esse reputamus, et in posterum. lavante Deo, accuraturi sumus.

Hoc veruntamen, quod laudabiliter eo nititur, ut sacrorum alumni quam rectissime instituantur, parum sane profectus pepererit, si eorum delectus, quorum causa Seminaria exstant, haud consentanea diligentia fiat. Ad quem quidem delectum omnes, pro virili cuiusque parte, adiutricem operam conferant, quotquot cleri conforsatloni praeponuntur. Moderatores nempe, animorum disciplinae rector, ac confessarii — ad sui tamen cuiusque muneris fines ac terminos — quemadmodum hanc, divino instinctu inditam, ad ineundum sacerdotium inclinationem omni ope fovere ac roborare debent, :ta eos eodem diligentiae studio opportunoque tempore a sacro Ordine arceant, quos non idoneos perspexerint atque adeo inutiles ad digne sacerdotalia officia sustinenda. Ac quamvis aptius sit haud nimio serius ad hanc electionem devenire, quod mora soleat hisce de rebus et errores inducere et detrimenta afferre, attamen. quaelibet remorandi causa fuerit, cum primum e necto itinere deerratum esse aperte patuerit, tum. nullo habito hominum respectu, vitio medendum est Quitus vero hanc ineundi deliberationem officium est, eos doo falsi nominis misericordia moveat, quae non modo ώ Ecclesiam, cui quidem iners vel indignus administer praeberetur, sed in iuvenem ipsum crimen evaderet. * qui' viâ deceptus, summo cum aeternae salutis discrimine. sibi ceterisque offensioni esset

Neque is, qui prudenti vigilantique cura Seminario praeest quique concreditos sibi iuvenes. alium ex alio, studiosa sollicitudine prosequitur, eorumque mentis dotes impulsionesque diligenter rimatur, perdifficulter depexerit atque compererit quisnam ex iis ad suscipiendum sacerdotium superno nutu advocetur. Quae quidem ad sacra capessenda munia proclivis inclinatio, uti probe nostis. Venerabiles Fratres, potiusquam ex intimo conscientiae invitamento sensuumque motu, quae interdum ceesse possunt, ex recta eorum propensione eruitur iritenboneque mentis qui sacerdotio inhiant cum iis corpora animique virtutum ornamentis coniuncta. quae eosdem ad hoc officium amplectendum idoneos reddant.

Qui ad sacrum huiusmodi institutum ea una nobfliquc de causa contendat, ut divino famulatui animarumque saluti se dedat, simulque et solidam pietatem et probatam vitae castimoniam, et consentaneam, ut diximus, doctrinam assecuius sit vel assequi nitatur, is profecto, ut perspicuo patet, ad sacerdotale ministerium a Deo vocatur. At qui, contra, ab improvidis forsan parentibus compulsus, hoc idem eo consilio complecti velit, ut terrena, quae captanda prospexerit» emolumenta ac commoda potiatur — quod quidem elapso tempore crebrius contingere poterat —; qui ab disciplina obtemperationeque plerumque abhorreat, parum sit ad pietatem proclivis, nec satis laboris animarumque salutis studiosus; qui. peculiari modo, ad libidinis illecebras sese pronum impertiat, neque iam diu experiendo ostenderit illius dehonestamenta effugere posse; qui denique ad disciplinarum studia ita haud idoneus evadat, ut portendi liceat praescriptum eorum curriculum non posse eum. satis moderatoribus facientem, perficere; hi omnes ad sacrum hoc munus ineundum non nati aptique sunt: atque adeo si ab Seminarii aedibus opportuno tempore non arceantur, difficilius in posterum inde se abducere poterunt, ac forsitan, quamquam non divino instinctu neque sacerdotalis animi studio ducti, gravissimi tamen huius officii vinculis se obstem/gent. Perpendant igitur Seminariorum rectores, animadvertant ii qui in id genus domiciliis vel iuvenum animis moderantur vel sacras confessiones excipiunt, quam magni periculi — ad Deum, au Ecclesiam et ad ipsos iuvenes quod attinet — auctores fiant, si suas cuiusque partes omni ope non expleant, ne eiusmodi erratum perpetretur. Quod vero diximus spiritualis etiam disciplinae moderatores itemque sacros confcssarios hoc discrimen, pro concredito officio, in se recipere ; hoc ita intellegendum est non quasi iidem possint extrinsecus quoque ac publice operam proferre suam — quod immo vel ex religiose suscepto munere, vcl ex inviolabili sacramenti secreto iisdem vetitum est — sed ita potius» ut in cuiusque juvenis animum efficacem vim exserant, eosque firma paternaque constantia regant, prout assequenoa sempiternae salutis bona postulent Quamobrem ipsi — tum praesertim, cum externae rei moderatores vcl neutiquam, vel enervate ac languide suas partes peragant — non aptos aeque atque indignos, humano nullo habito respectu, pro officio iubeant e sacris Seminarii saeptis, dum tempus est, recedere; eaque in causa pertractanda tutiorem semper sententiam amplectantur, quae quidem, ad rem quod attinet, multo magis sacrorum alumnis favet, cum eos cx itinere avertat, per quod ad aeternam ruinam adduci possent.

Quodsi interdum non luculenter satis huiusmodi officium pateat, eam saltem iidem auctoritatem adhibeant quae cx sibi credito munere paternaque in alumnos caritate oritur, ut eos ad sponte sua ab instituto recedendum inducant, quos non ita, ut oportet, animatos noverint Habeant alte confessarii illa in animis insculpta. quae S. Alphonsus dc Ugorio haud absimili de causa docet: « Ut plurimum, quo severius (hac in re) confessarius cum paemtentibus agit eo tutius ipsorum saluti consulit; ac contra, eo se duriorem paenltentibus praestat quo ipsis se faciliorem impertit. S. Thomas α Villanova confessarios id genus, aequo nempe leniores. *impie pios* vocabat Huiusmodi caritas contra caritatem repugnat ». “·/

At rei, de qua dicimus, periculum in Episcopum, uti perspicuum est, potissimum recidit, cui cx destricto Ecclesiae iure imperatur ut ‹ sacros ordir.es nemini cor ferat, quin ex positivis argumentis moraliter certus sit de eius canonica idoneitate; secus non solum gravissime peccat, sed etiam periculo sesc committit aItems communicandi peccatis ». ** Quod legis praescriptum hanc S Parii ad Timotheum sententiam quodammodo refert: c Manus cito nemini imposueris, neque communicaveris peccatis alienis ». * Quid est cito manus imponere — quemadmodum S. Leo Magnus. Decessor Noster, commentatur — nisi ante aetatem maturitatis, ante tempus examinis, ante meritum oboedientiae, ante experirnt am disciplinae, sacerdotalem honorem tribuere non probatis? Et quid est communicare peccatis aliens nisi et talem effici ordinantem, qualis est ille qui non meruit ordinari’ » W quondoquidem. ut Chrysoetomus. Episcopum alloquens. dicit: « Peccatorum eius tam praeteritorum quam futurorum tu quoque poenam dabis, qui «Ui dignitatem dedisti »

» Cod *Jur. Can.,* tit. XXI, cc. 1352-1371. » s. Alf. M deXiguort. <uc. rol III <«d. Marital. 1M7I. pag 122 Cod /ar. Con.. c. fH. 3 V. » ™ S Leo Magnus, *Epist* 12 (Mune. *P* L. UV MT» lU S. Io. Cmost Won *M tn* Πη (M’gnr, P O LXH MTI

Gravissima hac sententia. Venerabiles Fratres, maximopere formidolosum significatur onus, quo perterritus insignis Mediolanensium Episcopus S. Carolus Borromaeus aiebat: ‹ Qua in re modica etiam negligentia mea maximam irrogare mihi potest culpam ».U1 Saluberrimum igitur S. loannis Chrysostomi monitum amplectamini: « Non post primam probationem, nec post secundam, vel tertiam, sed postquam circumspexeris et accurate examinaveris, tunc impone manus ».w Quod quidem de candidatorum sanctimonia in primis intellegatur oportet. Auctore enim piissimo Episcopo et Doctore. Alphonso nempe Maria de Ligorio: « Non sufficit quod Episcopus nihil mali no/verit de ordinando, sed debet fieri certus de eius positiva probitate ».UJ Hac in causa, nimiae austeritatis invidiam, quae facile inde oritur, posthabentes, ita concredito vobis iure officioque utamini, ut hanc experimentis cognoscendam probitatem in antecessum expostuletis, ac, si quid dubii relictum fuerit, ad aliud tempus sacrorum ordinum collationem prolatetis. « Apta namque — ut S. Gregorius Magnus egregie docet — aedificationibus de silvis succiduntur, nec tamen adhuc viridibus aedificii pondus imponitur, nisi eorum viriditatem multorum dierum mora siccaverit et apta ad necessarium usum effecerit; quae observantia si forte negligatur, citius superimposita mole franguntur »; cui comparationi haec Angelici Doctoris dilucida verba apprime resonare videntur: « Ordines sacri praeexigunt sanctitatem...; unde pondus ordinum imponendum est parietibus iam per sanctitatem desiccatis... ab humore vitiorum ».

Ceterum si, quoad suae cuiusque sunt partes, ecclesiasticis praescriptis plene perfecteque fuerit satisfactum itemque normis obtemperatum, quas hac super re per Sacrum Consilium Sacramentorum disciplinae praepositum paucos abhinc annos edidimus,111 causae profecto magnam partem demovebuntur, cur catholica Ecclesia lacrimas fundat simulque Christianus populus in sacerdotum moribus offendat. Ac verba Nostra hoc loco ad supremos moderatores Religiosorum Ordinum convertentes, eos monitos vehementer volumus, ut in instituendis ad sacerdotium alumnis, si quos forte habeant. non modo legibus obsequantur, non secus ac eos m atque ad saecularem clerum a Nobis datis, sed ad se etiam ea omnia spectare arbitrentur, quae hactenus de sacra iuventute colenda in universum perdocuimus; ea vel etiam de causa, quod Episcopus religiosos iuvenes
44 sacris' ordinibus initiaturus, ad moderatorum suorum iudicium rem ut plurimum defert

Nec quidquam de debita severitate vel Episcopi vel religiosarum sodalitatum rectores remittant, eo ducti metu, ne aut in Dioecesi aut in religioso Instituto sacerdotum copia imminuatur. Hanc opinionis captionem S. Thomas Aquinas, ut iam occupaverat, ita. quo erat ingenii acumine sententiarumque planitate, revicerat: ‹ Deus numquam ita deserit Ecclesiam suam, quin inveniantur Idonei sufficientes ad necessitatem plebis, si digni promoverentur et indigni expellerentur ».m Ceteroqui praeclarissimus idem Doctor, verba Concilii Oecumenlci Lateranensis IV ex verbis propemodum reddens, peropportune monet: ‹ Si non possent tot Ministri inveniri, quot modo sunt, melius esset habere paucos Ministros bonos quam multos malos ». ‘c Qua quidem cum magni ponderis sententia Id plane concinit, quod frequens Episcoporum ex Italia multitudo tum a Nobis excepit, cum undique gentium sacrorum alumni Romam convenerunt, iubilarem sacerdotii Nostri memoriam celebrandi causa; monuimus videlicet pluris esse procul dubio unum tantummodo sacerdotem haberi, qui sit omni ex parte ad sacerrimum officium suum institutus, quam plures. qui aut nihil aut parum sint ad idem conformati. In his enimvero nihil spei Ecclesia reponere potest, ut ei non sit potius horum causa effuse lugendum. ‘41 Reformidandae equidem aliquando. Venerabiles Fratres, a nobis reddendae erunt rationes Pastorum Principi144 eidemque supremo animarum Episcopo, d populos rectoribus inertibus imperitisque magistris permiserimus'

At quamquam eorum qui probe sacrae iuventuh fingendae impendunt studia, nullo pacto oportet praecipuas curas de alumnorum copia esse, omnium tamen est conari ut. spirituali/bus publicae rei augescenlicj V necessitatibus, strenuae simul peritaeque in vinea Domini operae augeantur. Cuius quidem optimae rei usequendae rationem prae ceteris efficacem adituque omnibus facilem, precandi nimirum assiduitatem, ex lesu Christi praecepto commendamus, qui dixit: ‹ Messis quidem multa, operarii autem pauci; rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messes suam ».144 Num qua vota sacratissimo Redemptoris Cordi his gratiora susceperimus? Quandonam citius coplosiusque nobis precantibus satis speremus fieri, quas cum haec rogamus, quae tantopere cum divinissimi illius Cordis studiis consentiunt? « Petite — igitur —et dabitur vobis »; 147 precando videlicet, bonos sanrtissimosque sacerdotes Ecclesiae suae a Deo excitari efflagitate. Non deerit profecto supplicationibus ille vestris, qui si tales nullo non tempore per saecula impertiit sacerdotes, vel frequentiores tunc largitus «ζ cum temporum morumque cursus magis videbatur sacrorum alumnis conscribendis inimicus; cuius rei, ut ceteros praetermittamus, testimonio sunt praestantistmi viri saeculo xix ex utroque clero exorti; in quibus, siderum praecipuae magnitudinis instar, tres illi sanctitatis heroes, ob egregia etsi absimilis generis facinora, eminent, quos Ipsimet, summo cum animi solacio, in Sanctorum album rettulimus: Sanctos dicimus loannen Mariam Vianney, losephum Benedictum Cottolengo et loannem Bosco.

Nihilominus nullae ex homini permissis industriis curisque neglegendae sunt, quae illuc in primis spectent, ut in generosis iuvenum animis divinitus acceptus affatus quam diligentissime excitetur; quapropter et merita laude hoc loco extollimus, et. fausta cupientes. Nostra commendatione vehementer saluberrima illa praedicamus opera sedulaque incepta. Sancti quidem Spirits instinctu exorta, quae, vel tuendis vel provehenda iuvandisve ad sacerdotalia munia animorum propensionibus maxime conducant. Ita ut illud appareat a S. Viacentio a/ Paulo, insignis caritatis viro, verissime dictum: H « Quantumcumque cogitatione effecerimus, semper utique experiemur ad maioris momenti institutum numquam nos conferre potuisse operam, quam si bonos sacerdotes excitaverimus ».,a Re enim ipsa nihil sive summo Dei numini acceptius, sive catholicae Ecctebe honestius, sive denique hominum animis muneri dari salubrius potest, quam sancti sacerdotes. Si qui igitur calicem aquae ex Christi discipulis minimo praebuent ‹ non perdet mercedem suam », quam mercedem pretiumque eos esse laturos arbitramini, qui sacrum Calicem. Redemptoris sanguine rubescentem. Integris adulescentis levitae manibus quasi porrexerint, eidemque iuveni. in extollendo ad caelum tanto pacis ac prosperitatis pro hominibus pignore, velutl adiutores accesserint?

Atque heic iterum gratissimo animo Nostro Ad» illa Catholica sucurrit, tantopere a Nobis Imperata, provecta atque propugnata, quae, ut laicos homines cum ecclesiastica hierarchia communione laborum coniungil, ita facere haudquaquam potest quin hoc tam magni ponderis negotium ad se potissimum pertinere putet Enimvero pernobilem hanc militiam ut quovis chistiane coeptorum genere, ita hoc maxime praecellere libentissime videmus; cui plane laudandae navitati id Deus praemii tribuere amplissime videtur, ut quam plurimos e iuvenum consociationibus ad utrumque clerum educat atque deligat. Quod praeterea argumento est quam recte Actio Catholica vel cum frugifero agro comparari possit, ubi virtutum omne genus semina contineantur, vel verius cum diligenter consaepta implgreque exculta areola, ubi fragrantiores suavioresque flosculi. a periculis remoti, dehiscant Intellegant igitur sodales quanto hisce de causis honore Actio Catholica afficiatur; habeantque sibi omnes persuasum laicos homines nullo potius pacto quam augendis utriusque cleri ordinibus, illam « regalis sacerdotii »/ se dignitatorn participaturos, quam Apostolorum Princeps universae redemptorum hominum multitudini asseruit’

1« S Carol Borrom.. Hom. ad *ordinandos,* dic 1 Iunii 1577 *(Homttiae.* ‹d. Ubi. Ambros. Mediolani, 1747, t. IV, pag. 270). ‹ S. Io CtryxMt., *Hom. if* in Tim. (Mlgne. P. *G.,* LXII. W7). S. Atph. M do Liguori. *Thcol. mor de Sacram. Ordin* . n M3. 3. Crogor. Magn., *Epist.,* Ubr. IX, ep. 106 (Mignt. *P L.* LXX. 1031). v’ S. Thom. Aquln., *Summ.* ‹ 2 •-2 :** q. I». ». 1. ad 3-, m Instructio super scrutirandldaîorum Instituendo antequam nd Ordines promoveantur. d ‹l 27 ‹d IWO (A A 3.. vol. XXIII. p. 120). ’▮ InrtrurUo ad supremos Mlgtoorum, etc. Moderatores de formAtlone etadeaU. etc., d. d. 1 dec. 1931 fA A S.» vol. XXIV. pp “4-411 '.« 3 Thom. Aquln., Summ. *Thcot.. Sup*p;r^ Xi, I Bd Im. »·· Cone. Later. IV. an 1215, can. 22 ·· 3 Thom Aquln . loc. eit ’·’ Cfr. OJirrwtfore *Ro-mano,* anno LXIX. n. 21.022 ian. 1929. n. 176; 29-30 luglio IKJ'

144 Cfr. *1 Petr.,* V. 4. Ctr. *I Pttr..* II, 25. IX. 37. IS. m· Matth . YII. 7. ’« Cfr. P. Renaudin. Sf Γλ·cvni de *Paul,* chap. V. Matth.. X. 42. C&. I Prtr.

GIN CARROLL UNIVERSITY LH3I Cleveland. ohio

Verum enim vero, praecipuum nativumque viridarium. ubi propagandos in sacra ephebea flores germinare atque emergere oportet, est procul dubio habendus domesticus convictus, qui Christiane quidem sapiat, christianeque agat Re enim ipsa constat sacrorum Antistitum ac sacerdotum plerosque « quorum laudem nuntiat Ecclesia > m tum dignitatis tum sanctimoniae suae germina vel a patre accepisse Christiana fide ac virtute spectato, vel a matre castimoniae ac pietati apprime dedita, vel a tota denique familia, cuius membra caritatis in Deum atque in proximos integre perfecteque formam referrent.

Quod contra minus saepe fit. clarius convincit quid sit ex communi providentissimi Dei ordine statutum. Ubi namque familia tam sancte sit informata ut parentes. Tobiae et Sarne progenitorum instar, frequentem a Deo deposcant posteritatem « in qua benedicatur nomen Domini in saecula saeculorum » grateque coeleste donum carissimumque pignus divinitus acceptum, subolem nempe, a primis aetatulis ad Dei timorem, ad incensum erga lesum eucharisticis velis delitescentem atque erga Deiparam Virginem amorem, ad sacrorum denique virorum locorumque observantiam effingant et alant; ubi liberis semetipsos parentes absolutum probitatis, laboris, ac pietatis exemplar proponant; ubi item liberi parentes suos videant inter sese amare, sacra saepe per annum participare, ac non modo statis ab Ecclesia diebus certo ciborum genere abstinere ac ieiunii legi obtemperare. sed voluntariae etiam corporis castigationis studio permoveri; ubi cunctam videant in unum congregatam familiam communes Deoque gratas fundere preces; ubi iidem praeterea videant parentes, misericordia ductos, proximorum egestati pro potestate opitulari; tunc non contingere non potest ut et omnes filii vitam cuiusque « suam parentum/ exemplis conforment, et unus saltem huic Divini Magistri assentiat vocatui: < Veni sequere me >,n < et faciam te fieri piscatorem hominum ».154 O fortunati coniuges qui, si ea animi excelsitate non sunt ut quod superioribus saeculis quam nunc crebrius fieri consueverat, divinos istiusmodi invitatus filiis suis precando a Deo concilient, cum tamen hi ad sacerdotalia munera vocantur, tantum abest ut iisdem obsistant, ut etiam insigni honore sese affectos, familiamque suam peculiari caritatis pignore donatam arbitrentur.

At vero, vel ex iis qui in catholica fide se iactant, parentes saepcnumero non desunt — praesertim in sublimioribus atque eruditioribus Civitatis ordinibus — qui con modo aegre ferant Deo mancipari filios suos, verum etiam huic delectui eiusmodi fallaciis obniti non vereantur, quibus carissimae subolis simul divinitus facta selectio, simul fides aeternaque salus periclitentur. Quae pessima exempla, e quibus necessario proficiscitur ut populi primores nonnisi perpaucos sacerdotali cohorti suppeditent adulescentes, non minori nunc probo ipsis vertunt, quam, anteactis temporibus, ad ecclesiastica ministeria vel invitos vel ineptos adegisse filios.in Etenim, si hodiernae vitae oblectamenta, si innumerabiles corruptelarum illecebrae, quae in frequentioribus nominatim urbibus iuventuti struuntur, si discendi ludi multis locis praecipua in causa sunt, cur in nobilium atque opulentorum domibus Christo invitanti, ut plurimum, aures non dentur, diffitendum tamen non est id palam quoque facere quatenus in huiusmodi domibus catholicae fidei acies hebescere coeperit. Si namque Christian! coniuges ad fidei praecepta res omnes referrent, quamnam iidem filiis suis ampliorem dignitatem, quodnam munus exoptarent excellentius illo, quod hominum angelorumque religione dignum esse declaravimus? Res ip antiquo ac peracerbo experimento confirmat multas lacrimas tum liberis suis, tum sibi nullius consilii « parentes excus'sisse, qui proditione quadam — vocem hanc ne habeatis aequo duriorem — subolem suam a divino delectu abduxissent. Atque utinam eorum lacrimae ne adeo effundantur serius, ut in aeternitatis aevum eliciantur.

IV

Nunc autem vos. dilecti filii, patris animo compellamus. quotquot ex utroque clero ubique gentium versamini. Atque vobis < gloriae nostrae et gaudio » ** qui < pandus dici et aestus » viriliter animoque magno sustinentes. Nobis et Nostris in Episcopatu Fratribus adiutores in Christi pascendo grege vos impertimini, grata equidem cum voluntate de impensis actuose laboribus. stimulos» ut tempora postulant, admovemus. Quo enim inclinatior videtur aetatis cursus, eo a vobis, qui « estis sal terrae, estis lux mundi ».154 acriores animi viresque ad hominum salutem paratiores optimo iure deposcuntur.

Sed, ut quam confertis operam, aspirante iuvanlcque Deo, optatorum fructuum copiam pariat, vitae sanctitate excellatis oportet. Hoc praecipuum catholici sacerdotis ornamentum adeo valet, ut. eo remoto, ceterae animi laudes nihil fere possint; eo vero praesente, etsi ceterae dotes non eminent, res tamen mirabiles peragi possint; quod — ut duo instar plurium sint — S. losephus a Copertino ostendit, et recentiore aetate demississimi ille animi vir, loannes Maria Vianney. quem universis animarum curatoribus exemplum cumdemque caelestem patronum statuimus. Quam ob rem « videte — cohortatione ad vos utimur Doctoris gentium — videte vocationem vestram >; quia si haec animo cogitationeque contemplati fueritis, facere neutiquam poteritis, quin cotidie pluris gratiam aestimetis, vobis sacros suscipientibus ordines collatam, atque spiritus' 50 strenue sumatis ut < digne ambuletis vocatione, qua vocati estis >.,M

Quod maxime salutare propositum ut ad effectum deducatis, uberi vobis fructui illud fore non dubitamus institutum, quod f. r. Decessor Noster Pius X in piissima ac saepe vobis pervolvenda < Exhortatione ad clerum catholicum »w' potioribus rationibus accenset quibus sacerdotalis gratia alatur atque augeatur; quodque Nosmet ipsi haud semel, opportunitate data, ac praesertim per Encyclicas Litteras « Mens Nostra » ct christifidelibus omnibus enixe, et sacerdotibus enixius praecepimus: Spiritualia dicimus Exercitia. Et quemadmodum quinquagesimum sacerdotii Nostri natalem exeuntem apud filios Nostros utilius atque salubrius commemorandum non putavimus, quam si per Encyclicas, de quibus diximus. Litteras, eis auctores vehementer essemus ut in vitam aeternam salientem aquam ex hoc iugi fonte derivarent, qui providentis Dei consilio in Ecclesia scatet; eodem sane modo nunc vos, dilecti filii, eo Nobis cariores quo Noblscum elaboratis constantius ad Christi regnum inter homines stabiliendum. maximopere iterum vos hortandos putamus, viam hanc sanctimoniae adipiscendae ne praetermittatis. Immo vero meliore qua poteritis ratione, pro datis a Nobis normis, identidem secedite ad sacras animi meditationes instituendas, non per temporis dumtaxat spatia, ecclesiasticis legibus praescripta,!*4 sed, quoad licuerit, saepius etiam atque diutius; ac praeterea singulis mensibus, ab cotidianis negotiis remoti, peculiari secessui diem destinate, ut semper fuit piorum sacerdotum in more.

E sacris huiusmodi secessibus id etiam profluere utilitatis quandoque potest, ut qui « in sortem Domini » non a Christo ipso adseitus, sed terrenis suis consiliis ductus venerit, « re/suscitare gratiam Dei »m possit; 51 nam cum et is iam sit Christo Ecclesiaeque perpetuo vinculo addictus» facere idcirco non potest quin illud S. Bernardi non amplectatur: < Bonas fac de cetero vias tuas et studia tua et ministerium sanctum: si vitae sanctitas non praecessit, sequatur saltem ». * Quae communiter a Deo datur gratia, daturque peculiari ratione sacramentum Ordinis suscipienti, haud dubie eidem, si modo reapse velit, opitulabitur non minus ad emendandum quod initio a se fuerit vitiose forte positum, quam ad sui muneris accuranda et exsequenda officia.

Omnes vero, cum e sacris hisce secessibus ac commentationibus abscedetis, fieri non potest quin incensior comitetur erga Deum caritas, de proximorum salute laboriosior sollicitudo, contra mundanas fallacias contentio vlgilantlor; quae omnia, si unquam alias» nostris potissimum temporibus, sacerdotes addecenL ubi si ex altera parte fides tam misere torpet vitacque mores ad mollitiem labuntur: ex altera tamen, late tn populis recalescente in Deum pietate. Spiritus Sanctus terrarum orbem ideo afflare cernitur, ut illum effectrice virtute sua renovet sanctcque redintegret. w Quo si Spiritus Sancti afflatu vos critis ipsi perfusi, tum divini amoris flammam, velutl ineluctabile incendium in tantopere agitatum humanum genus Inferentes, chrl-

ri, 9. *Ctr. Eccli.*. XLIV. 15. U2 Cfr. Tob.» Vin, 9. Mirth.. XIV, 21. im Cfr. MaUh.. IV. 19. »» Cfr. Cod. *fv.. Ctn..* c. 971. ⅜ */ nari.,* II. 20. w Matth.. XX, 12. Cfr. Matth . V. 11-14. *w / *IV*. 1. * .4. S. S. vol. XLI. pp S5MT7. vol. XXI. pp «S-W. Cfr iO. IV, 14. Cfr Cod. *lur. Can.*, re. 124. $95. 1Ô01. I3CT * *Cfr A A. S*, vol XXI. p. 703. >- *Ctr U* TM, I. «. M?

stiano sensu penitus illud imbuetis, atque adeo illud ad salutem adducetis, quippe cui. praeter Christum, qui est ‹ vere Salvator mundi a,l* nulla iam salutis spes reliqua sit

Sed ante quam scribendi finem facimus, ad vos iuvenes, qui ad sacerdotium adulescitis, mente cogitationeque Nos studiose convertimus, quamque maxime vos hortamur, ut ad praestantissimum, quod appetitis munus, diligenter digneque componatis animos. Vobis enim omnes innituntur Catholicae Ecclesiae et populorum spes; cum a vobis omnes salutis aeternae opes

52 ra'tionesque expectentur, quarum caput est agens illa et efficax Dei ac Christi lesu cognitio, in qua sempiterna hominum vita vertitur.,?a In eo igitur opera vestra nunc praecipue certet, ut vosmet ipsos pietate, castimonia, vestri despicientia, obtemperatione, disciplina doctrinarumque studiis ornantes, tales aliquando exsistatis sacerdotes, quales Christus vos esse iubet. Vobis nimirum omnino persuasum habeatis quantumvis constantiae ac diligentiae illuc intenderitis, ut ita vestros conformetis animos, numquam sane vos esse, praeter quod res postulat, allaboraturos, quippe cum exploratum probe sit ex huiusmodi institutione vestra frugiferam sacerdotalis muneris perfunctionem fore magnam partem manaturam. Quapropter, omni quo potestis studio et contentione, efficite, ut iam nunc iis animi ornamentis fulgeatis, quae Ecclesia sacris vos initiatura ministeriis per haec verba a vobis postulabit: ‹ Caelestis sapientia, probi mores et diuturna iustitiae observatio vos commendet ». ut videlicet ‹ sit odor vitae vestrae oblectamentum Ecclesiae Christi, ut praedicatione atque exemplo aedificetis domum, idest familiam Dei ».m

Ita solummodo catholici sacerdotii laudes per vos etiam in populorum admirationem usque florebunt, ac plurimum operis conferetis et ipsi, ut quam primum dies ille auspicatissimus civili hominum convictui illucescat, quo ‹ Pacis Christi in Regno Christi » beneficiis cumulatissime perfruemur.

Extremum, daturi publice vobis. Venerabiles in Episcopatu Fratres, universisque, per vos, ex utroque clero filiis grati ac benevolentis animi Nostri testimonium ob impigre idcirco collocatam operam, ut e celebrato divinae Redemptionis iubilari anno uberes perciperentur a fidelibus fructus; itemque facturi, ut perenni consignata monumento, diuturnior illius memoria et laus vigeat sacerdotii, cuius omnes Dei administri non intermissam communicant potestatem, opportunum duximus, adhibita in consilium Sacra Congregatione ca-

53 tholicis ritibus tuendis? propriam summi et aeterni Sacerdotis lesu Christi votivam Missam apparari, unaque cum hisce Litteris in lucem edi; quae quidem Missa, quavis feria quinta, ad liturgicas normas, celebrari poterit

Iam nihil aliud restat. Venerabiles Fratres, quam ut Apostolicam ac paternam Benedictionem iis omnibus dilargiamur, qui eam a communi Patre expetunt ac praestolantur; quae sane, ut ex grato proficiscitur animo ob tot tantaque a superna largitate per iubilares divinae Redemptionis celebrationes impertita beneficia, ita mox exorienti anno sit felix faustumque omen.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Decembris, anno mdccccxxxv, ab inito a Nobis sacerdotio exeunte 1 h. Pontificatus Nostri decimo quarto.—Pius Pp xi.

Ardut. « Cfr. *Pi. CHI.* 30, Io., TV, 42. ». Cfr. Io., XVII, 3. n Cfr. *Pont. Rom., de* ordinat, presbyt.

Romae, die 24 Decembris 1935.—C. Card. Laubestl *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

Adn. G. MARTINEZ DE ANTOAANA in ELIP 51 (1937) 7313 L MOSS in CR 11 (1936) 250: A. PALADINI in EL 50 (1934 53-55; L PAUWELS iη NrT 63 (1936) 306-307.

1304

1935 .....-SC ORIENTALIS, NORMAE. PART.·

De forma celebrationis matrimonii maronitarum **Etna PROPRIUM PATRIARCHATUM COMMORANTIUM**

I. - S. E. Mons. Cicognani con lettera de) 31 nurzo 1x5. alia quale fece seguito un'altra del 18 aprile. donurxUn a questa S. Congregazione. sc 1 fedeli degli Stati Uniti ώ Rito Maronita ivi residenti sono tenuti *ad* vahditakn a celebrare il matrimonio dinanzi al Proprio Parroco. Pregava che si desse una risposta mdependente de! Ccdze Orientale, e che riguurdasse solo ed esclusivamente i SUroniti che risiedono fuori dei Patriarcale, in regione deve non sono dioeesi dc! loro Rito.

II. - Ora, la dottrina ncevuta difende che i matnmcc.1 dei quali si parla sono *indubbtamenle validi* anche se non celebrati avant! al *proprio* Parroco. Rtassumiamo brevemente la dottrina sui matrimonii dei Maroniti, per riguardo *alla clandcstimtà.*

1. I Maroniti nel Sinodo Libanese dei 1736 stabiliret» la disciplina tridentina con queste precise parole: " Nullum est matrimonium clandestinum, id est quod ahter quam praesente parocho vel sacerdote de ipsius parcchi vel Ordinarii licentia et duobus vel tribus testibus * (II, XI. 8. XU).

2. Questa disciplina é obbligatoria per la validità del nutrimomo in questi casi: 1) se contraggono due Maronld entro il territorio del *Patriarcato;* 2) se contraggono due Maroniti *fuori del Patriarcato, ma in luogo dove* non /us-tio *acquistato r.c* domicilio ne quasi domicilio, che Tftttgono nd *luogo d'onde provenpono.*

3. Questa disciplina non é obbligatoria per h vahdrJ 1) se i Maroniti contraggono, entro o fuori dei Patriarcal, con fedeli di altri Riti Orientali (si communica l'esenziow. 2) se *lasciato il domicilio che avevano nel* proprio territano contraggono duc Maroniti fuori di esso, sia che abbiaxo acquistato o che non abbiano acquistato domicilio o quasi domicilio ; 3j *3C* ottenuta legittima dispensa contrapono ! Maroniti entro o fuori dei Patriarcato con acattolicl ner. battezzatl o battezzati, che non siano stati battezzatl ed educati nella Chiesa Cattholica.

4. I Maroniti poi come tutti gli Orientali sono ObbUpti alia forma prescritta dei Codex Latino (c. 1094) se contra^· gono con cattolici latini (c. 1099. par. 1. 3) o con acattolict latini. eretici o scismatici che furono battezzatl ed educiti nella Chiesa cattolica o si convertirono ad essa, abbandonandola poi (c. 1099. par. 1. 1).

IIL - Nel caso prospettato da Mons, Cicognani si tratti dl Maroniti che non hanno domicilio ne quasi domicilio nd Patriarcato e contraggono fuori di esso (cfr. sopra Π. 2·. anzi avendo domicilio o quasi domicilio nel luogo devt contraggono. E' valido il matrimonio di questi fatto aun'J al parroco dei luogo e non al parroco Maronita che sia il parroco proprio, o al suo delegato, ecc.

IV. Non ě dunque difficoltà nd dichiarare che I Mamniti come tutti gli Orientali nelle regioni dove non ci seno dioeesi loro, possono contraire matrimonio a tenere dc' can. 1094. cioe che basta per la validità la celebraikne coram parocho vel loci Ordinario vel sacerdote ab alterutro delegato et duobus saltem testibus.

• Delegato Ap. In 5. F. Americae Septentrionalis: Hrlsl 4 (1944) 234-235. Adn. GULOVICH in Jurist 4 (1944) 230-236 J. MARBACH. Marriage Legislation lor the Calholies of the Orfeab Rites In the United States and Canada, Washington 1946. p. ISC-160.

1303

1935 DEC 2I.-SC RIT., DECR. AAS 23 (19361 56

URBIS et ORBIS

Missa votiva d. n. i c. summi et aeterni sackrdotis **APPROBATUR**

Missam votivam D. N. I. C. summi et aeterni Sacerdotis, de mandato Ssfhi D. N. Pii Papae XI ab hac Sacra Congregatione concinnatam. Eadem Sanctitas Sua iuxta prnciena exemplar approbavit, atque inter mis-«as votiva· Missalis Romam Inseri Iussit.

1305

1935 .....-SC REL.» INDULT.-NORMAE. PART.·

Mitigatur clausura ct normae dantur pro scholis **REGENDIS A MONIALIBUS**

I - RESCRIPTUM

Beatissime *Pater,* Priorissa Communitatis Monasterii SS.mi Rosarii, Ordinis Sancti Dominici, civitatis N. N. dioecesis N., ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime

provoluta, expostulat facultatem ut in domo, non legi clausurae sublecta sed Monasterio adnexa, impluvio c;usdem Monasterii intergerino. instituere valeat Collegium pro educatione puellarum et iuvenum sub moderatione Religiosarum. Communitate consentiente, imo et volente. Item Priorissa licentiam petit: Ut Religiosae memorati Monasterii transire queant in domum praedictam tum ad scholas tradendas et puellas invendue invig.iandas. tum munditiem domus curandam, et puellae et iuvenes Collegio assistentes impluvium antea memoratum et viridarium praedicti Monasterii ingredi valeant ad propriam recreationem; alium enim locum domus non habet ad hoc exercitium aptum.— Et Deus...

Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto Exc.mi Ordinarii N. N. Eidem benigne commisit ut pro suo arbitrio et conscientia gratiam concedat iuxta preces, ad quinquennium. servatis normis quae in adnexo folio adnotantur.

Contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romae...

Π-NORMAE PRO SCHOLIS HABENDIS PUELLARUM ÜIVKNO TEMPORE INTRA CLAUSURAM MONASTERII

D Aliqua cubicula Monasterii ad scholas apta separentur a ceteris partibus aedificii, ad quae puellae per hauam externam. Moniales vero, designandae ut infra dicetur, per ianuam interiorem accedere possint; separatio talis ut puellae prospicere nequeant in alia cubicula vel hortos Monasterii et vita regularis Sanctimonialium detrimentum ne oatiatur.

2.l Quaeçam Moniales uti Magistrae vel Assistentes a Soperlorissa cum suo Consilio eligantur, ita ut nemini Religiosarum liceat absque venia regimini se immiscere.

3) Numerus puellarum recipiendarum in scholam conformis sit ad capacitatem locorum et antecedenter determinatus; admissio puellarum statuitur a Superiorissa cum suo Consilio.

41 Puellae quae septem annorum natu minores sunt, in scholam ne admittantur; pro quibusdam exceptionibus Ordinarii loci est decidere.

5) Puellae modestis utantur vestibus, seposito quocumque ornatu, qui virgines Christianas dedecet.

6) Cum finis scholae sit docere puellas bonos mores et Christianam doctrinam, haec ante ceteras habeatur disciplinas.

7) Pensio solvenda determinetur iusta. antecedenter, ne officiatur conditioni oeconomicae Monasterii.

8» Quaedam pia mulier saecularis praesto sit in scholis ad adsistentiam vel comitatum forte necessaria.

Si in munus Magisterii necesse fuerit laicam assumere, ipsa sit praesertim exemplo vitae Christianae.

10) lanua, quae in Monasterium immediate ducit, clausa sit permanenter, ita ut singulis vicibus, cum aperiri debeat vocetur monialis in internis custodiae addicta.

11) Expleto diurno tempore scholae et omnibus in ordine dispositis pro die subsequenti, ianua externa item et interna duabus clavibus claudantur, quarum una a Superiorissa, altera a Moniali deputata ab Ordinario asserventur.

12) Ingressus in viridarium, intra clausuram positum, tat statis ab Ordinario temporibus ct una simul ab omnibus puellis, quarum relaxatio desideratur, ita ut custodia clausurae servetur, vetito iisdem imposito petendl alia loca Monasterii.

13) Institutio puellarum subsit omnino vigilantiae Ord narii loci, cuius quoque erit alias cautelas opportunas statuere ne inconvenientia oriantur et consensus exquirendus in omnibus quae ad scholam ipsam periment

• CpR 16 (1935) 419-420. Adn. A. EU.I5 in PrM 26 (1937) W41.
136.

1306

STATUTA
PONTIFICII ATHENAEI SEMINARH ROMANI 1’l

Tit. L De ATHENAEI CONSTITUTIONE

Art. 1. - Pontificium Athenaeum Seminarii Romani sacrorum alumnis erudiendis institutum hoc sibi proponit: 1) sacras disciplinas ceterasque cum iis coniunctas altius excolere ac longius provehere; 2) doctrinae fontes inquirere; 3) ad docendi scribendique laborem discipulos instruere.

Art. 2. - Athenaeum regitur Constitutione Apostolica *Deus scientiarum Dominus,* eidem adiectis Ordinationibus a S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus. et hisce Statutis. Quamquam Pont Seminario Romano adhaeret, tamen eius regimini non subicitur. sed suo utitur iure.

Art. 3. - Athenaeum constat Facultate theologica. Facultate philosophica et Instituto utriusque iuris. Institutum autem utriusque iuris Facultate iuris canonici et Facultate iuris civilis constat

Facultati theologicae et Facultati philosophicae adhaeret cursus seminaristicus, qui suis regitur regulis.

Art. 4. - § 1. Gradus academici, qui in singulis Facultatibus Athenaei conferuntur, sunt: Baccalaureatus. Licentia et Laurea.

§ 2. Institutum utriusque Iuris gradus academicos etiam in Utroque Iure coniunctim confert

§ 3. Cuique Facultati potestas quoque est peculiarium diplomatum conferendorum in singularibus disciplinis.

Art. 5. - Athenaeum sanctissimo Domino nostro lesu Christo Servatori et Regi, qui fons veritatis est et origo cuiusvis iuris, dicatum, Mariam Virginem sine labe conceptam praecipuam sui patronam constituit

Trr. II. De regimine athenaei

Art. 6. - § 1. Auctoritates academicae in Athenaeo sunt: Magnus Cancellarius. Rector Magnificus et Decani Facultatum.

5 2. Consilia vero academics sunt: Senatus acadcmicus. Consilia singularum Facultatum et Consilium de re oeconomica.

De Auctoritatibus Academicis.

1. *De Magno Cancellario,*

Art. 7. - Athenaei Magnus Cancellarius est EiTius Cardinalis Summi Pontificis in Urbe pro tempore Vicarius.

Art 8. - Magno Cancellario sunt omnia lura, quae Const. Ap. *Deus scientiarum Dominus* et adlectis Ordinationibus S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus huic muneri ascribuntur. Graviora si qua occurrerint negotia dc iis ad Magnum Cancellarium referetur.

2. De *Rectore Magnifico.*

Art. 9. - Rector Magnificus sub Magni Cancellarii auctoritate Athenaeum proxime regit

Art. 10. - Rector Magnificus ne quis eligatur nisi laurea doctoral! vel in Theologia vel in Philosophia vel in iuridicis disciplinis insignitus, isque non modo summae doctrinae laude scriptis et magisterio comprobatae, verum etiam rerum agendarum prudentia et consilio emineat

Art 11. - Rector Magnificus, proponente EΛo Magno Cancellario, nominatur a S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus, et quattuor annos suo munere fungitur. Potest autem iterum nominari

Art. 12. - 1 1. Rectoris Magnifici propria sunt iura et officia quae Const Ap. Deus scientieruri *Dominus* ct adiectis Ordinationibus S. C. de Seminariis et studio rum Universitatibus huic muneri assignantur.

5 2. Rrctoris Magnifici praecipua haec sunt:

f Nunc rwo: STATUTA PONTIFICIAE UNIVERSITATIS LATERANENSIS].

1) ad Magnum Cancellarium referre quae a Senatu academico statuta, ab illo confirmanda sunt;

2) eidem Magno Cancellario exhibere annales relationes Decanorum, Secretarii Generalis et Bibliothecarii ad S. C. de Seminariis et Studiorum Universitatibus transmittendas;

3» professorum nominationes et in ampliorem ordinem provectus, quaesito antea voto Consilii Facultatis, ac eorumdem, si casus ferat, remotionem sive in tempus sive in perpetuum, quaesito voto Senatus academici, M. Cancellario proponere;

4) officiales Athenaei nominare secundum art. 26;

5) quidquid ad utilitatem ac profectum Athenaei conferre videtur, agere et providere. Consiliis Facultatum vel Senatu academico auditis, et Emi M. Cancellarii approbatione impetrata.

§ 3. Rectoris Magnifici insuper munus est, audito si oportet Senatu academico, agere cum Rectoribus et Superioribus auditorum circa ea quae spectant rem disciplinarem et eorum etiam consilio opportuna providere.

3. *De Decanis.*

Art. 13 - Decanus sub auctoritate Rectoris Magnifici suae Facultati proxime praeest Subdecanus autem Decanum in explendo munere adiuvat eiusque impediti vices gerit

Art. 14. - Decanus et Subdecanus inter Professores ordinarios a Consilio Facultatis mense iunio exeunte alternis annis eliguntur: electi a Rectore M. confirmandi sunt: prima die subsequentls anni academici munera Ineunt.

Art 15. - § 1. Decanorum munera Const Apost *Deus scientiarum Dominus* et adiectis Ordinationibus S. C. de Seminariis et studiorum Universitatibus describuntur.

§ 2. Decanorum praecipua haec sunt:

1) praelectionum horas in hebdomada distribuere;

2) consilium Facultatis convocare, rerum agendarum ordine per Secretarium Consilii saltem tribus ante diebus singulis professoribus denunciato;

3) curare ut professores disciplinas cuilibet anno adsignatas rite absolvant, ac omnia in Facultate recte se habeant;

4) professorum collegia discipulis examinandis designare eaque praecipere quae ad pericula rite perficienda necessaria esse videntur;

5) quolibet anno, exeunte mense iunio, scriptam relationem Rectori M. exhibere de Facultatis condicione et incremento, de ordine studiorum, de singularibus disciplinis proximo anno academico tradendis, de necessitatibus Facultatis et de votis a Consilio Facultatis editis.

§ 3. Relationes vero moderatorum singularum sectionum. disciplinarem et oeconomicam relationem secretarii singuli Decani, opportunis animadversionibus adiectis, item Rectori tradant.

II. De Consiliis ncademlcts

1. De *Senatu academico.*

Art. 16. - Senatus academicus in regendo Athenaeo Rectori M. assidet et gravioribus in negotiis illum adiuvat

Art. 17,- Ç 1. Senatus academicus constat Rectore Magnifico. Decanis ct Subdecanis Facultatum.

5 2. Subdecanus in docendo iunior Senatui academico a secretis erit.

Art 18. - Ad Senatum academicum spectat:

1) curare ut S. Sedis praecepta ac Athenaei statuta religiose serventur omnlaque disponere quae ad ecclesiastica studia provehenda ct perficienda apta esse videantur;

2) quae sibi deliberanda proponantur diligenter perpendere et de Hs coram Deo sententiam ferre;

3) quaestiones a Consiliis Facultatum propositas definire et de querelis contra deliberationes Consilii Facultatis allatis iudicare.

Art. 19. - I 1 Senatus academicus quarto quoque mense convocandus est ac quoties sive Magno Cancellario vel Rectori Magnifico visum fuerit, sive hoc petant 1res ctItem ex Decanis et Subdecanis.

§ 2. Quinque minimum diebus ante convocationem Rector Magnificus per Secretarium Senatus ordinem rerum agendarum Decanis et Subdecanis remittat

§ 3. Ut conventus firmus atque ratus habeatur major pars adsit oportet. Suffragia secreto ferantur: illa vero sententia praevaleat quae suffragiorum numerum absolute maiorem retulerit. In electionibus peragenda applicetur Can. 101 § 1, C. I. C.

2. *De Consilio Facultatis.*

Art. 20. - § 1. Consilium Facultatis Decano assidet in regenda Facultate. Constat autem Professoribus ordinariis et extraordinariis, eo tamen pacto ut extraordinarii absint si de iisdem promovendis agatur.

§ 2. Professor recentior munere secretarii in Consilio fungatur.

Art. 21. - Ad Consilium Facultatis spectat:

1) decanum et subdecanum eligere;

2) professores nominandos vel in superiorem ordinem provehendos proponere;

3) quotannis mense iunio studiorum rationem in posterum annum praestituere, idest disciplinas ipeciales indicare, programmata curriculorum, exercitationes disponere, praelectionibus horas adsignare, doctores nominandos proponere, caeteraque imperare quae ad studia provehenda conferre videantur;

4) de alumnis in singulas Facultates adseribendis iudicare cum res dubia fuerit, itemque de validitate periculorum, de sanctionibus alumnis irrogandis etc;

5) acceptorum et datorum Facultatis rationem agendam praestituere vel actam approbare.

Art. 22. - § 1. Consilium Facultatis convocandum est alternis saltem mensibus et quoties Decano opportunum visum vel a tribus professoribus petitum sit.

§ 2. Tribus saltem diebus ante conventum, per Secretarium Consilii ordo rerum agendarum omnibus professoribus. qui Consilium constituunt, mittendus est

§ 3. Consilio Facultatis applicentur quae pro Senatu Academico prescribuntur art 19 § 3.

§ 4. Rector Seminarii Romani, cum de rebus disciplinaribus agitur, ad Consilia Facultatum advocatur.

3. *De consilio* rei *oeconomicae agendae.*

Art. 23. - § 1. Consilium de re oeconomica constituitur Rectore Magnifico, Officiali delegato Admialstrationis bonorum S. Sedis, Secretario Generali et duobus Professoribus officialibus a Magno Cancellario eligendis.

§ 2. Huiusmodi Consilii est rationem acceptorum et datorum anni iam praeteriti ducere, impensas postero anno faciendas praestituere ita ut de hisce omnibus per Secretarium Adminlstrationis Bonorum Sanctae Sedis Summo Pontifici plena relatio fiat.

Trr. III. De officialibus

Art. 24 - § 1. Officiales maiores Athenaei sunt Secretarius generalis, Bibliothecarius generalis aliique Secretarii et Bibliothecarii. qui tum Secretarium generalem tum Bibliothecarium generalem in suis muneribus adluvant. Ceteri omnes officiales sunt minores.

§ 2. Res oeconomica Athenaei Secretario generali agenda committitur.

Art. 25. - Officiales maiores Athenaei sacerdotes sint oportet. Secretarius generalis et Bibliothecarius laurea doctorali praediti esse debent.

Art. 26. - Officiales maiores Athenaei a Rectore nominantur, audito Senatu academico. Officiales proprii singularum Facultatum nominantur a Rectore, audito Consilio Facultatis. Omnes a Magno Cancellario confirmandi sunt.

Art. 27. - Ad Secretarium generalem spectat:

1) documenta omnia exigere et probare, praesertim quae alumnorum inscriptionem respiciunt;

2) auditorum disciplinae et assiduitati perpetuo invigilare, ac in Athenaeo ordinem religiose lutari;

3) Athenaei acta servare et in archivo custodire, documentis subscribere post ceteros ius habentes» testimonia authentica conficere, epistolas conscribere etc.;

4) kalendarium scholasticum atque praelectionum rationem et ordinem promulgare ac de periculis faciendis imperata exsequi;

ŠC'Ht CfcRrtOLt UNIVLftSl CLEVELAND, Ql

5) libellum annalem parare, relationes de auditorum disciplina ac de ratione accepti et expensi Facultatum exarare et Decanis exhibere.

Art. 28. - Ad Bibliothecarium spectat:

1) Bibliothecam generalem, iuxta Rectoris praecepta, custodire, ordinare, augere, aptis indicibus ditare;

2) ita particulares bibliothecas per suos adiutores disponere, ut Professoribus et alumnis, qui exercitationibus vacant, praesto sint;

3) curare ut omnia quae Rector de temporis ordine, de libris distribuendis vel commodandis praeceperit, rite observentur;

4) quotannis, mense iunio, relationem de statu et incremento Bibliothecae generalis Rectori tradere et curare ut de particularibus bibliothecis singulae relationes Decanis exhibeantur.

Art. 29. - § 1. Officiales minores Athenaei (ministri, custodes) sub Rectoris et Decanorum auctoritate ac Secretarii et Bibliothecarii ductu, Athenaei ordinem et nitorem curabunt

§ 2. Officiales Athenaei, sive maiores sive minores, possunt ad tempus vel stabiliter assumi. Stabiles autem nonnisi post biennium laudabiliter expletum haberi possunt

Tit. IV. De professoribus

Art. 30. - Professores officiales sunt ordinarii vel extraordinarii: praeterea sunt professores designati ad tempus, consociati, et adiutores: quo ordine gradus et dignitas eorumdem professorum statuitur. Si vero plures fuerint professores eiusdem ordinis, gradus a tempore suscepti muneris reputetur.

1. *De professoribus ordinariis et extraordinariis.*

Art. 31. - Singulis Facultatibus octo *minimum* professores ordinarii sunto, quibus disciplinae (vel summa disciplinarum affinium) committantur, quae saltem tribus horis in hebdomada tradendae sint

Art. 32. - Nemo professor ordinarius nominari potest nisi tres minimum annos in aliqua Facultate extraordinarius professor antea fuerit.

Art. 33. - Ut professor extraordinarius quis nominetur, haec opus sunt:

a) doctoralis laurea in disciplina tradenda;

b) documenta egregiae peritiae, praesertim scriptis et commentariis editis comprobatae et artis in doctrina exponenda.

Art. 34. - Qui tres annos extraordinario docendi munere functus est petere potest ut in professores ordinarios adscribatur. dummodo laboris et sollertiae suae exemplum in scientia excolenda obtulerit. Si cuius petitioni satisfactum non fuerit, duos post annos altera petitio exhibenda est: qua omissa vel reiecta, professor ipse ab Athenaeo dimissus habeatur.

Art. 35. - Si quod munus professoris officialis in Athenaeo vacaverit. Consilium Facultatis (vel ex eorum petitione, quorum interest, vel ex officio) diligenti inquisitione facta de moribus et scientia candidatorum, eligendos Rectori per Decanum proponeL Rector, *perdensis* omnibus, unum ex propositis professorem nominat et nominati confirmationem a Magno Cancellario petit. Magnus Cancellarius, « Nihil obstat » impetrato a S. Congregatione de Seminariis et Studiorum Universitatibus. missionem canonicam electo confert, qui praescriptam fidei professionem coram Rectore emittit *d normam Ordinat. S. C. de Semin, et Stud. Univer„ art 6. 2·.

Art 36. - Cum munere professoris officialis componi nequeunt quaelibet alia officia ecclesiastica vel civilia. publica vel privata, quae cotidianum, vel diuturnum a tranquillis studiis impediens, opus requirant

Art 37. - § 1. Expleto LXX° aetatis anno professores officiales a munere suo ipso iure decidunt

i 2. Professor ordinarius, qui amplioris officii causa vel infirma valetudine vel provecta aetate docendi munus reliquerit, inter emeritos professores habeatur, servato titulo et ordinis loco.

2. *De professoribus ad tempus designatis.*

Art. 38. - Professoribus ad tempus designatis tradecdae committuntur:

a) disciplinae, quibus una vel duae horae in hebdomada attributae sunt;

b) disciplinae, quibus etsi tres vel plures horae in hebdomada datae sint tamen his suus deest professor ordinarius vel extraordinarius;

c) disciplinae quae, professore legitimo impedito, vicariam operam requirunt.

Art. 39. -5 1. Professor ad tempus designatus doctorali laurea praeditus sit oportet, aut singulari peritiae laude excellat in disciplina quae ei tradenda committitur.

5 2. Nemini tamen plures quam duae designationes concedantur; cui vero aliud officium sit vel munus docendi, una tantum.

Art. 40. - Designationes annuae sunt; prorogari tamen possunt

Art. 41. - Exeunte mense iunio Consilium Facultatis per Decanum designationum distributionem in posterum annum Rectori M. proponat. Rector M. Cancellario illam distributionem una cum relationibus de quibus in art. 12 n. 2 confirmandam subiiciet.

3. De *professoribus consociatis.*

Art. 42. - Professores consociati dicuntur qui singulari doctrina praestantes Athenaeo operam suam in scientiae pervestigatione adiunxerunt

Art. 43. - Professores consociati a Consilio Facultatis proponuntur, a Rectore Magnifico nominantur. Magni Cancellarii confirmatione impetrata.

Art. 44. - Professoribus consociatis etiam cursus extraordinarii de aliquo argumento cum ecclesiasticis disciplinis coniuncto concredi possunt, annuente Rectore: qui cursus eodem numero ac disciplinae speciales quoad gradus academicos haberi poterunt

4. De *professoribus adiutoribus.*

Art. 45. - Adiutores professoribus officialibus tum in docendo tum in moderandis exercitationibus adsident, necnon auditores in elaborandis thesibus ad lauream adiuvant

Art. 46. - Adiutores, praevio suffragio Consilii Facultatis, a Rectore eliguntur et n Magno Cancellario confirmantur. Eorum munus annuum est. sed prorogari potest

Art. 47. - Professor qui officio suo defuerit primum a Decano moneatur. Quod si iterata monitio nihil profecerit. ad Rectorem res deferatur, cuius est quidquid expedit decernere.

Graviores tamen sanctiones Rector sumere nequit, nisi assentiente Senatu academico. In caeleris normae a S. Sede pro suis officialibus statutae serventur.

Trr. V. De auditoribus

Art. 48. - § 1. Auditores alii ordinarii. alii extraordinarii, alii hospites vocantur.

f 2. Ordinarii sunt qui Facultati adscript:, omnibus disciplinis imperatis operam navant ut gradus academicos consequantur.

5 3. Extraordinarii vero dicuntur qui. consulto Decano, cursus academicos regulariter frequentant Hi diligentiae ct facto periculo peritiae quoque suae testimonium a Rectore referre poterunt

§ 4. Hospites vocantur discipuli, quibus a Decano, sive per annum sive ad tempus, audiendarum quarundam praelectionum potestas data est

Art. 49. - Qui in numerum discipulorum ordinariorum referri cupit, scriptam petitionem Rectori per Secretarium praebeat una cum documenti» Constitut Apost. art 24 et 25 statutis.

Art. 50. - § 1. Si quis curriculum medium studiorum classicorum ad normam artic. 13 Ordin. S. Con· greg. de Semin, et stud. Univers se rite absolvisse probare nequiverit, ne cui Facultati adseribatur, nisi doctrinae et ingemi congruum specimen antea dederit.

5 2. Si quis e schola media venerit, in qua una vel plures disciplinae, de quibus in art. 13 carundem · Ordinationum ». omnino non sint aut saltem non satis <lnt traditae, earum studium supplere atque in examine satisfacere debet.

Quod examen fiet coram professoribus a Decano hac in re designatis, praesidente uno ex professoribus Facultatis.

Art 51. - Qui in Facultatem theologicam petit asrri bi. careat autem testimonio de biennio philosophico

rite confecto, necesse est suae In philosophia eruditionis periculum faciat coram professoribus philosophicae Facultatis a Decano designatis, servatis tamen praescriptionibus artic. 16 Ordin. S. Congr. de Semin, et Stud. UniversiL

Art. 52. - Qui curriculum theologicum secundum' can. 1365 C. I. C. in aliquo Seminario confecerit, petat autem ascribi in quartum annum theologicae Facultatis, periculo subiciatur, quo se idoneum ad potiora studia capessenda esse probet Quod periculum de omnibus disciplinis tum principalibus tum auxiliaribus, art 27 Ordin. S. Congr. de Sem. et Studiorum Univ. contentis, verbo et scripto faciendum erit Ascriptio in quartum annum theologicae Facultatis Baccalaureatus locum tenet

Art. 53. - Auditores, qui in alia ecclesiastica Facultate studiis inceptis in Athenaeum transire postea cupiverint scripta postulatione ac studiorum documentis allatis Rectorem orent, ut in Facultatem eiusdem generis recipiantur.

Consilium Facultatis in re, quaenam conditiones imponendae, quaeve disciplinae praescribendae, sententiam feret

Art. 54. - Adscriptionis in Facultates a primo die mensis octobris ad quartum mensis novembris fiant; posthac Rectoris tantum iussu concedantur iusta de causa; post ultimum diem mensis decembris omnino prohibentur.

Art. 55. - Auditores ordinarii omnes praelectiones et exercitationes frequentare tenentur, quae studiorum ratione Facultatis praecipiuntur. Speciales disciplinae ante postremum diem mensis novembris cuique auditori eligendae ac Secretario Facultatis denunciandae sunt.

Art. 56. - Auditores in studia quam diligentissime incumbant, praesides et professores summa observantia colant, inter sese ament, humanitatem et ordinem servent

Art. 57. - In auditorem ab officio suo discendentem primum Secretarius deinde Decanus animadvertat. His animadversionibus non proficientibus, noxius publicae correptioni subiciatur. In casibus gravioribus poenae sunt concessorum beneficiorum privatio, periculorum dilatio, remotio temporanea vel perpetua a Facultate vel ab Athenaeo.

Graviores poenae a Rectore vel Decano, acta re cum Consilio Facultatis, irrogantur: dimissio ab Athenaeo a Rectore irrogatur, consulto tamen Consilio Facultatis.

Tπ. VI. De studiorum ratione

Art. 58. - Studiorum curriculum ad Lauream adiiiscendam in S. Theologia absolvitur annis quinque, n Jure Canonico annis tribus, in Jure civili annis tribus. in utroque Jure annis quattuor, in Philosophia annis quattuor.

Art. 59. - § 1. In Facultate Theologiae sequentes traduntur disciplinae:

A) Principales:

1. Theologia fundamentalis: 6 horae in hebdomada per duo semestria.

2. Theologia dogmatica: 4 horae per duo sem.. 7 horae per quattuor semestria.

3. Theologia moralis: 1 hora per duo semestria (an. I) et 3 horae per sex semestria (an. II. Ill, IV).

4. Scriptura sacra (L e. Introductio et Exegesis V et N. Testamenti): 3 horae per octo semestria.

5. Historia ecclesiastica: 2 horae per octo semestria.

6. Patrologia: 2 horae per quattuor semestria.

7. Archaeologia Christiana: 1 hora per quattuor semestria.

8. Institutiones Iuris canonici: 1 hora per duo semestria (an. I) et 2 horae per quattuor semestria dm. II. III).

B) Auxiliares:

1. Lingua hebraica: 2 horae per duo semestria.

2 Lingua graeco-biblica: 1 hora per quattuor semestria.

3 Institutiones systemntico - historicae Liturgiae: 1 hora per quattuor semestria.

4. Ascetica: 1 hora per quattuor semestria.

5. Quaestiones theologicae ad Orientales maxime spectantes: 1 hora per quattuor semestria.

O Speciales et cursus peculiares:

I. *Sectio dogmatica.*

1. Quaestiones selectae de Theologia fundamentali: 2 horae per duo semestria.

2. Quaestiones selectae de Theologia dogmatica: 1 hora per duo semestria.

3. Quaestiones selectae de Theologia sacramenUria: 1 hora per duo semestria.

4. Theologia mystica: 1 hora per duo semestria.

5. Historia religionis: 1 hora per quattuor semestria.

II. *Sectio biblica.*

6. Theologia biblica: 1 hora per sex semestria.

7. Quaestiones selectae de Introductione biblica: 1 hora per duo semestria.

8. Quaestiones de Exegesi biblica: 1 hora per duo semestria.

9. Lingua hebraica: 1 hora per duo semestria.

10. Lingua graeco-biblica: 1 hora per duo semestria.

11. Lingua syriaca: 1 hora per duo semestria.

12. Lingua arabica: 1 hora per duo semestria.

III. *Sectio moralis.*

13. Quaestiones selectae de Theologia morali: 1 hora per duo semestria.

14. Theologia pastoralis: 1 hora per quattuor semestria.

15. Medicina pastoralis: 1 hora per quattuor semestria.

IV. *Sectio historica.*

16. Quaestiones selectae de Historia ecclesiastica: 1 hora per duo semestria.

17. Quaestiones selectae de Patrologia: 1 hora per duo semestria.

18. Hagiographia: 1 hora per sex semestria.

19. Historia artis sacrae: 1 hora per quattuor semestria.

§ 2. E disciplinis specialibus, prioribus quattuor annis. seligenda est auditori cuique una.

5 3. Anno quinto auditores praeter disciplinas omnibus praescriptas, alias selectae ab eo sectionis proprias, iuxta art. 87, frequentare debent usque ad 7 saltem horas in hebdomada.

Art. 60. - In Instituto Utriusque Juris sequente traduntur disciplinae:

A) Principales.

1. Ius naturale et Philosophia iuris, hora 1 is hebd. per duo semestria.

2. Normae generales, horae 3 per semestre.

3. De personis, horae 3 per tria semestria.

4. De rebus, horae 3 per quattuor semestria.

5. De processibus, horae 4 per duo semestria.

6. De delictis et poenis, horae 2 per duo semestria.

7. Ius publicum ecclesiasticum, horae 2 per duo semestria.

8. Institutiones iuris romani, horae 3 per duo semestria.

9. Ius romanum, horae 3 per quattuor semestris.

10. Ius publicum internum comparatum, horae 3 per duo semestria.

11. Ius poenale comparatum, horae 3 per duo semestria.

12. Ius processuale comparatum, horae 3 per duo semestria.

13. Ius privatum comparatum, horae 3 per duo semestria.

14. Ius internationale, horae 3 per duo semestris.

B) Auxiliares,

1. Ius concordatarium. horae 2 per duo semestria.

2. Elementa iuris civilis vigentis, horae 3 per duo semestria.

3. Historia iuris canonici, horae 2 per quattuor semestria.

4. Oeconomia socialis, horae 2 per duo semestria.

5. Statistica et Geographia eccles., horae 1 per duo semestria.

6. Medicina legalis, horae 2 per duo semestria.

7. Historia iuris romani et Exegesis fontium, horae 3 per duo semestria.

8. Historia iuris civilis praesertim communis, horae 3 per duo semestria.

O Speciales et cursus peculiares.

1. Ius eccles. orientale, hora 2 per duo semestria.

2. Ius missionum, hora 1 per duo semestria.

1 Diplomatia ecclesiastica, hora 1 per duo semestria.

4. Praxis administrativa canonica, hora 1 per duo semestria.

5. Praxis processualis canonica, hora 1 per duo semestria.

6. Historia diplomatiae pontificiae, hora 1 per duo semestria.

7. Epigraphia iuridica, hora 1 per duo semestria.

8. Palaeographia et diplomatica, hora 1 per duo semestria.

9. Historia iuris graeco-romani, hora 1 per duo semestria.

10. Methodologia historico-iuridica, hora 1 per duo semestria.

11. Stilus latinus Curiae Romanae, hora 1 per duo semestria.

12. Expositio doctrinae catholicae, hora 1 per sex semestria (laicis praescripta).

Art. 61. - § 1. Curriculum iuris canonici comprehendit omnes disciplinas quas Art. 60, A.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, et B.: 1, 2, 3 spectat, *curriculum* iuris civilis omnes disciplinas art 60, A.: 1, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13. 14 et unam ex 2, 3, 4, 5, 6 recensitas, praeter auxiliares B.: 1, 4, 5, 6, 7, 8; curriculum *utriusque* iuris comprehendit omnes iuridicarum Facultatum disciplinas sub litteris A et B enumeratas.

{ 2. Praeterea auditores omnes tum Iuris canonici, tum Iuris civilis anni I et II, item utriusque Iuris mnis I, II et III unam saltem e disciplinis specialibus «eligere debent.

i 1 Anno III autem tum Iuris canonici tum iuris civilis et IV utriusque iuris auditor quisque praeter disciplinas omnibus praescriptas alias selectae ab eo sectioni proprias, iuxta art. 87, frequentare debet usque ad octo saltem horas in hebdomada.

Art. 62. - In Facultate Philosophiae sequentes traduntur disciplinae:

A) Principales.

1. Logica et Criteriologia, 3 horae in hebd. per duo semestria.

2. Ontologia, 3 horae per duo semestria.

3. Cosmologia, 3 horae per duo semestria.

4. Psychologia, 3 horae per duo semestria.

5. Theologia naturalis, 3 horae per duo semestria.

6. Ethica. 3 horae per duo semestria.

7. Historia philosophiae. 3 horae per quattuor semestria.

B) Auxiliares.

1. Psychologia experimentalis, 3 horae per quattuor semestria.

2. Quaestiones c Mathesi, 2 horae per duo semestria.

3. Quaestiones e Physica et Chimia, 2 horae per quattuor semestria.

4. Quaestiones e Biologia, 2 horae per quattuor semestria.

5. Quaestiones ex Anthropologia, 2 horae per quattuor semestria.

6. Interpretatio textuum selectorum ex Aristotele et S. Thoma, 2 horae per duo semestria.

C) Speciales et cursus peculiares,

I. Aesthetics, 2 horae per duo semestria.

2. Paedagogia, 2 horae per duo semestria.

3. Philosophia scientiarum, 2 horae per duo semestria.

4. Historia scientiarum, 2 horae per duo semestria.

Possunt insuper auditores, de consensu Rectoris Magnifici, ceterarum Athenaei Facultatum seligere disciplinas cum propriis studiis congruentes.

Art. 63. - Primo biennio traduntur disciplinae principales et auxiliares quae sub litt A) et litt B>, 1-5 recensentur. Altero biennio traduntur cursus de disciplinis tum principalibus cum auxiliaribus, de quibus sub litteris A), B) atque disciplinae speciales et cursus peculiares quae sub litt O recensentur.

Art. 64. - Doctrinarum expositio in singulis Facultatibus ita digesta sit ut prioribus annis generales institutiones, posterioribus autem singularia studia praevaleant

Art. 65. - Praeter disciplinarum auditiones discipuli ordinarii tenentur exercitationum cursus adire qui quoque anno disciplinis adiuncti sunt: horum cursuum rationem singulis annis professores, Decano approbante, proponent, eosque habebunt ab initio mensis decembris ad finem aprilis singulis hebdomadis, nisi aliter evidens utilitas suggesserit: eorum tamen unum saltem alumnus suo quisque lubitu eliget complebitque.

Art. 66. - Annus academicus in duas partes (semestria) dividitur, quas postrema dies mensis februarii partitur.

Tit. VII. De gradibus academicis et examinibus

Art. 67. - Auditores academicos gradus factis periculis ascendunt, pericula vero alia scripto alia sermone facienda sunt. Quae sermone facienda, publica sunto.

Art. 68. - § 1. Sessiones discipulis examinandis mense iulio et octobri habendae sunt.

δ 2. Pericula de singulis disciplinis verbo tenus facienda ne minus horae quadrantis intervallo producantur.

Art. 69. · f 1. Collegia professorum discipulis examinandis a Decano Facultatis constituuntur: unum quodque collegium duobus professoribus minimum constet

§ 2. Collegio praesunt auctoritates academicac. si intersint: secus, si unius disciplinae periculum fiat, professor huius, si plurium simul, professor ordine aut tempore ab inito magisterio praestans praeses erit.

5 3. Professor recentior in collegio a secretis erit

Art. 70. - § 1. Facto periculo, post habitam inter se consultationem, professores duplex suffragium ferent: alterum uno calculo (albo vel nigro) quo probatio aut reiectio iubetur, alterum dpeem calculis, quo meriti gradus statuitur.

5 2. Probatio habetur cum duae tertiae partes calculorum in primo suffragio relatae sint

§ 3. Meriti gradus ita statuitur ut qui sex decimas partes calculorum retulerit, probatus: qui septem, bene probatus: qui octo, cum laude probatus: qui novem, magna cum laude probatus: qui decem summa cum laude probatus habeatur.

5 4. Suffragia secreto ferenda sunt

5 5. At cum de una disciplina periculum fiat, illa ratio procedendi omitti potest si professor huiq^ disciplinae suffragium proponat, ceteri vero, qui adsunt, non renuant

§ 6. Pro summa computanda suffragiorum, singulis disciplinis et experimentis coefficiens assignandum peculiaribus Athenaei normis statutum est

Art. 71. - Discipulo, qui in periculo repulsam tulit. ius est iterandi periculi, non tamen in eadem sessione.

I. - Dr Ikicailaureatn

Art. 72. - Baccalaureatus in S. Theologia confertur non ante annum secundum, ln Iure canonico non ante annum primum, in Iure civili non ante annum primum, in Utroque iure non ante annum secundum, in Philosophia non ante annum secundum.

Art. 73. - Baccalaurcus in S. Theotoga vel in utroque Jure vel in Philosophia, is renuntiabitur qui pericula in omnibus ct singulis disciplina primo et se-

eundo anno curriculi propriae Facultatis praescriptis, feliciter superaverit

Art. 74. - Baccalaureus vero in Jure canonico vel in Jure civili, is renuntiabitur qui pericula in omnibus ct singulis disciplinis primo anno curriculi propriae Facultatis» feliciter superaverit.

Art. 75. - In Baccalaureatu is erit meriti gradus, Sui ex collatis suffragiis singulorum periculorum meius effingetur ad normam art. 70, § 3.

IL - De Licentia

Art. 76. - Licentia in S. Theologia confertur non ante expletum annum quartum, in Iure canonico non ante expletum annum secundum, in Iure civili non ante expletum annum secundum, in utroque Iure et in Philosophia non ante expletum annum tertium.

Art. 77. -5 1. Candidatus qui ad Licentiam accedit oportet:

a) ut omnia et singula pericula disciplinarum post Baccalaureatum praescriptarum feliciter superaverit;

b) ut exercitationibus interfuerit;

c) ut se idoneum ad scribendum de aliquo doctrinae capite ostenderit per dissertationem latine scriptam a professore approbandam iuxta praescripta art 37 Ordin. S. C. de Scm. et Stud. Univ., litteris explicuerit atque illustraverit;

d) ut ex tribus propositis argumentis, quinque horarum spatio, unum, quod libuerit, latinis litteris explicuerit atque illustraverit;

e) ut coram quinque Professoribus Facultatis periculum subeat de universa doctrina uniuscuiusque Facultatis propria, ad normam art. 38 § I Ordin. S. C. de Sem. et Stud. Univ.

§ 2. Ad Licentiam in Iure civili propria Facultatis disciplina est vel Ius romanum vel Ius civile comparatum, prouti candidato placuerit.

Art. 78. - Scriptae dissertationes, de quibus in art. 77 c) d), a professoribus disciplinarum examinandae sunt, qui eas tradunt

Art. 79. - In statuendo meriti gradu tum exitus periculi de universa doctrina, tum ceterorum periculorum respiciendus est, necnon scriptarum disputationum praestantia et in praelectionibus et exercitationibus frequentandis diligentia, attento uniuscuiusque disciplinae momento et gravitate. In summa suffragiorum vota promerita ln examine de quo in art. 77 e), pro medietate computanda sunt.

1IL-De Laurea

Art. 80. - Laurea in S. Theologia confertur non ante expictum annum quintum, in Iure canonico non ante expletum annum tertium, in utroque Iure et in Philosophia non ante expletum annum quartum.

Art. 81. - Candidatus ad Lauream accedens oportet:

a) ut Licentiam consequutus sit;

b) ut pericula postremo curriculi anno praescripta superaverit ct exercitationibus operam dederit;

c) ut Ihesim doctoralcm latinis litteris vel. in casibus peculiaribus, aliqua ex modernis linguis quam Facultas approbaverit, conscriptam duobus mensibus ante publicam disputationem Secretario Facultatis tradiderit;

d) ut tres quaestiones e distinctis disciplinis selectas atque a Consilio Facultatis approbatas, conveniente temporis spatio, explicet, aut eiusdem Consilii Judicio publicam acroasin de argumento antecedente die adsignato habeat;

e) ut doctoralcm thesim per integram horam illustret ac defendat

Art. 82. - 5 1. Argumentum theseos, de consensu Rectoris, a professore disciplinae, in qua thesis ipsa versatur, approbandum est. antequam inchoetur.

t 1 Doctoralis thesis a duobus professoribus examinanda est. quorum provincia illa continetur, quos Rector elegerit; neque candidato publica disputatio concedatur nisi professores scriptum iudicium de illa ante protulerint

I 3. Thesis In publicam disputationem ne veniat, nisi Rectore consentiente.

Art. 83. - Publica disputatio, sollemni apparatu, professorum officialium, emeritorum, consociatorum aliorumque clarissimorum virorum et ecclesiasticorum Praesulum concursu ac frequentia fiat Candidatus, exposito argumento theseos ac methodo explicata, conclusiones suae investigationis in medium proferat Professores, in primis qui thesim scriptam examinaverunt, illam oppugnent Omnibus, qui intersunt, dicentem interpellare fas sit.

Art. 84. - Conventui, de quo in art. 83, Magnus Cancellarius, vel Rector, vel Decanus praeest. eique omnes professores Sectionis Facultatis, ad quam thesis pertinet, intéressé debent aliique qui a Decano designati sunt

Art. 85. - Auctoritates academicae et professores qui suffragium de publica disputatione thesis doctoralis ferunt, non minus septem sunto. In ferendo suffragio de doctorali laurea tum scriptae tum publicae disputationis praestantia et simul exitus praecedentium periculorum ac exercitationum inde a Baccalaureatu ex aequo attendenda sunt

Art. 86. - Nemo doctor renuntietur antequam octoginta exemplaria doctoralis theseos, typis editae Secretariae Atheneaei deposuerit, ut mittantur ad S. Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus et ad Facultates studiorum ecclesiasticorum ad normam Ordin. eiusdem Sacrae Congregations, art 41

Tit. VIII. De sectionibus uniuscuiusque FACULTATIS, DE BIBLIOTHECIS ET CONCLAVIBUS PRO NATURAE REBUS INVESTIGANDIS

Art. 87. - Ut practicae exercitationes probe absolvantur utque singularum scientiarum pervestigationes foveantur, quattuor sectiones sint in theologica Facultate, videlicet dogmatica, biblica, moralis, historica; in Instituto iuridico octo sectiones: iuris naturalis, iuris publici, iuris canonici, iuris romani, iuris privati, iuris processualis et poenalis, historiae iuris, scientiarum socialium; in philosophica Facultate tres sectiones: metapbysica. historica, scientifica. praeter musaea physices, biologiae et psychologiae experimentalis, et conclavia pro naturae rebus investigandis.

Art 88. - Praeter Bibliothecam generalem habentur in Athenaeo speciales Bibliothecae sectionibus de quibus in art. 87 destinatae. Omnes bibliothecae Professoribus, auditoribus et doctis viris cotidie statutis horis patebunt

Tit. IX De stipendiis, tributis et rationibus ACCEPTI ET EXPENSI

I. De .stipendiis.

Art. 89. - Rectori Magnifico quotannis beneficium rependitur 3000 lib., pro expensis suo muneri necessariis.

Art. 90. - § 1. Professores statim ac extraordinarii nominantur, ad omnes effectus iuridicos inscribuntur tertiae categoriae officialium S. Sedis (= adiutoribus studii primae classis); cum ordinarii nominantur aequiperantur quartae categoriae (= substitutis secundae classis): post quindecim annos ordinariatus, officio adscribuntur quintae categoriae (= subsecretariis).

§ 2. Attamen si professor ordinarius vel extraordinarius beneficium habet vel officium S. Sedis semiplenum. ex quo pecuniae summam percipiat quae excedat annua 3000 lib., dimidia pars excessus a stipendio academico subtrahatur.

Art. 91. - § 1. Professores ad tempus designati operam suam navant gratuitam vel recepto honorario.

§ 2. Honoraria professoribus non officialibus, solvenda haec sunt: pro una hora praelectionis in hebdomada. quotannis solventur 3000 lib.; pro duabus 4500 lib.; pro tribus 6000 lib.; pro quattuor 6500 lib.; pro quinque 7000 lib.; pro sex 7.500 lib.

§ 3. Honoraria solvenda professoribus officialibus Athenaei ob specialia docendi munera ipsis commissa, erunt: pro una hora praelectionis in hebdomada, annua 2000 lib., pro duabus 3000 lib», pro tribus 4000 lib., quibus tot 500 libellarum summae adicientur quot horae addentur in hebdomada praelectionum.

§ 4. Relata stipendia non nisi in casibus extraordinariis nec unquam ultra 10.000 lib. augeri permittuntur.

Art. 92. - Professores consociati, nisi forte aliquod docendi munus a Consilio Facultatis fuerit ipsis, tamquam ad tempus designatis, commissum, nullam mercedem accipiunt.

Art 93 - Adiutores operam praestant gratuitam, te qui ad stabile munus adsumuntur iustum laboris prttium assignabitur quod tamen 500 lib. quolibet men- « excedere nequit.

Art 94. - 5 1. Secretarius Generalis et Bibliothecarm recensentur inter officiales S. Sedis et inscribuntur secundae categoriae (= Adiutoribus studii secundae cassis); ceteri secretarii, inscribuntur primae categorie (= Scriptoribus).

51 Si forte Bibliothecarius in Athenaeo doceat, alterutrum munus non nisi ex designatione gerere potest

Art. 95. - Custodes, Janitores aliique famuli Athene- inscribuntur primae categoriae famulorum qui addicti sunt Sacrae Apostolicae Domui.

Art. 96. - Pro Professoribus. Officialibus Secretariis» Bibliothecariis, atque famulis Athenaei valet Ordinatio pensionum S. Sedis a. 1924 edita, congrua conduis referendo atque habita ratione limitis aetatis qui ad septuagesimum vitae annum extenditur.

II. De tributis.

Art. 97. - Ea tributa ab auditoribus solvenda erunt quae communi conventione inter Moderatores omnium Facultatum Romae exsistentium atque probante S. Conpegatione de Seminariis et studiorum Universitatibus, fuerint decreta, prout in Appendice II· habentur.

III. De rationibus accepti et expensi.

Art. 98. - Administratio bonorum S. Sedis ex Sumπύ Pontificis liberalitate Athenaeo tradit singulis annis eam pecuniae summam quae ad solvenda stipendia et indemnitates, ad consulendum incremento Bibliothecae. ad comparanda instrumenta scientifica, ad studia fovenda nec non ad sustinendos reliquos sumptus est necessaria.

Art. 99. - Aequa distributio pecuniae a Summi Pontificis liberalitate assignatae peragitur a Consilio rei oeconomicae praeposito pro singularum Facultatum necessitatibus et votis.

Art. 100. - Quolibet anno Consilium Facultatis rattonem accepti et expensi gestam praeterito anno, et gerendam proxime futuro a Secretario Facultatis exhibitam examinat atque» si nihil obstat, approbat Relations oeconomicas singularum Facultatum Rector Magnificus Consilio rei oeconomicae praeposito subicit ac demum una cum relatione Secretarii generalis approbationi Magni Cancellarii proponit

Dispositiones transeuntes

Art. I. - Professores qui ad docendum in Athenaeo stabiliter assumpti sunt ante inceptam applicationem Ccnst Ap. *Deus scientiarum Dominus* in suo munere confirmantur eisque omnia iura acquisita integra ma- .nnt

Art. II. 5 1.- Professores qui condiciones omnes de qtnbus in art. 21 Constitutionis Apostolicae *Deus scient'STum Dominus* impleverint, Ordinarii rite nominantur, cum omnibus effectibus iuridicis huius ipsius muneris.

5 2. - Qui vero praefatas condiciones non impleverint honorarium percipiunt quod sequitur: 500 lib. pro una hora praelectionis in hebdomada, 750 pro duabus. ICCO pro tribus; quibus, tot 100 lib. adicientur quot horae praelectionum. Haec autem honoraria non augentur muneris antiquitate.

Art. III. - Pro iis omnibus de quibus in aa. I, II, valet Ordinatio pensionum, de qua in art 96, supputatorie facta a die quo docendi munere aucti sunt in Athenaeo.

Art. IV. § 1. - Professores supra recensiti qui habent officia plena vel beneficia quae chorale servitium coUdianum requirunt, officia vel beneficia retinere permittuntur, sed eorum stipendium universitarium coarctatur iuxta normam statutam art. 90 § 2.

5 2. - Professores vero qui plura munera docendi habent non nisi unum titulo ordinario servare possunt ad normam art. 36.

5 3. - Omnes autem professores tenentur ita reliqua negotia coarctare ut muneri docendi ac scientificae activitati potissimum incumbant.

APPENDIX I

SPECIMINA DIPLOMATUM QUAE AB ATHENAEO CONFERUNTUR

PRO BACCAIjAUREATU

Pontificium Athenaeum Seminarii Romani
I" Nomine
Sanctisin.. Domini Nostri ...
feliciter regnantis

Ex decreto Facultatis ...in Pontificio Athenaeo Seminarii Romani legitime erectae, auctoritate a Sancta Sede concessa, Admodum Reverendus Vir... Dioecesis... praescriptis examinibus rite superatis,... BACCALAUREUS... renuntiatur, honoribus iuribus privilegiis augetur auctusque publico hoc diplomate declaratur.

In Urbe dib...

Rector Magnificus

Decanus

PRO PROLYTATU

Pontificium Athenaeum Seminarii Romani
In Nomine
Sanctissimi Domini Nostri ...
feliciter regnantis

Ex decreto Facultatis... in Pontificio Athenaeo Seminarii Romani legitime erectae, auctoritate a Sancta Sede concessa, Admodum Reverendus Vir... Dioecesis... praescriptis examinibus rite superatis... PROLYTA... renuntiatur, honoribus iuribus privilegiis augetur auctusque publico hoc diplomate declaratur.

In Urbe die...

Magnus Cancellarius — Rector Magnificus

Decanus — A Secretis

PRO LAUREA

Pontificium Athenaeum Seminarii Romani
In nomine
Sanctissimi Domini Nostri ...
feliciter regnantis

Ex decreto Facultatis ... in Pontificio Athenaeo Seminarii Romani legitime erectae, auctoritate a Sancta Sede concessa. Admodum Reverendus Vir... Dioecesis... praescriptis examinibus rite superatis, dissertatione quae inscripta est:... cum eruditione conscripta approbata... DOCTOR... renunciatur, honoribus iuribus privilegiis augetur auctusque publico hoc Diplomate declaratur.

In Urbe die...

Magnus Cancellarius — Rector Magnificus

Decanus — A Secretis

APPENDIX Π

TRIBUTA SOLVENDA

Pro	**INSCRIPTIONE**:		50
Pro	admissione;	Quotannis:	100
Pro	examinibus:	Baccalaureatus:	100
	»	Prolytatus:	» 200
	>	Laureae:	300
Pro	diplomate:	Baccalaureatus:	
	»	Prolytatus:	30
	>	Laureae:	50

Alumnis gradus academicos non petituris inscriptionis et admissionis tributum solvendum est.

E volumine Statutorum seperete edito.

1307

1935 .....-S. PAEN, MON. AAS 27 (1935) 62

Monitum de litteris pro casu occulto mittendis

Quamvis ipsa naturalis prudentia doceat casus occultos ad forum conscientiae pertinentes litteris clausis et reticitis partium nominibus Sacrae Panitentiariae vel Emo Cardinali Paenitentiario Maiori directe esse proponendos; non desunt tamen conscientiarum moderatores qui per litteras apertas, procuratorum (vulgo < agenti ») manu tradendas, eos exponere non vereantur.

Ad tam grave inconveniens omnino e medio tollendum Sacra Paenitentiaria omnes et singulos ad quos spectat, expressis verbis, monitos vult ne quid simile in posterum audeant; sed ut huiusmodi litteras ceterasque omnes quae pro opportunis declarationibus vel supplementaribus informationibus exhibendis postea sint addendae, directe ad Sacram ipsam Paenitentiariam vel ad Emum Cardinalem Paenitentiarum Maiorem aut per publica epistularum diribitoria (vulgo < posta >) aut, si procuratorum ope uti eis placeat, sub peculiari involucro bene clauso mittere velint

Adn. A BENTLEY in CR 10 (1935) 231; J. C in N/T 62 (1935) 411.

ANNUS 1936

1308

1936 IAN 7.-SC STUDIORUM, INSTR. PART."

Instructio circa alumnos qui munere funguntur praefecti apud seminaria regionalia itallke

Eccelienza *Reverendissima,* quesU Sacra Congregazione ha dovuto con rincrescimento rilevare come 1 glovani trattenuti quali prefetti nei Seminari Diocesan! restino *spesso,* con grave danno della loro formazlone. senza guida ed abbandonatl a se stessi. specialmente per quanto riguarda gli studi. Ne viene di conscguenza che spesse volte si presentano agli esami presso il Seminario Regionale assolutamente Impreparatl e con progammi ridottl.

Per owiare a sl grave inconveniente questa S. Congregazione crede suo stretto dovere di ricordare che gU alunni 1 quali fungono da prefetti nei Seminari Diocesanl. coi permesso di questa S. Congregazione e in via. ben s'intende. dei tutto eccezionale. sono obbligati a sostenere presso 11 Seminario Regionale gli esami regolari in *tutto uguali* per *extensione* di *programma, per serietd* di piudizio *e per valorc* di *conseguenze a quelli dati dai loro compcgnl rimasti nel Regionale stesso.*

Tale disposlzione viene ora conformata anche in ossequi agli ammonimenti contenutl nellTEncIcllca *Ad* catholici Sacerdotii *fastigium* emanata dal S. Padre il giorno dl Natale u. s. (LE 13021.

Con sensi di venerazlone mi professo di Vostra Eccellenza Revana dcv.mo per servirla —G. Card Bisletl

• PrMtkfi Cornmtaionls Eplscopilii pro Seminariis Regionalibus in Italia. Pnrt. N. 2263/35: PrM 25 (1936) 53-54.

1309

1936 IAN 16.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa benedictionem gutturis in festo S. Blasti

Hodiernus Episcopus Limburgensis Sacrae Rituum Congregationi exposuit in nova editione typica Ritualis Romani in ritu benedictionis candelarum in festo S. Blasii Episcopi et Martyris exstare rubricam: " Deinde sacerdos duos cereos m modum crucis aptatos apponit sub mento gutturi singulorum. . ** dum in veteribus Ritualis Romani editionibus praescriptum erat, ut cerri ln casu essent accensi. Jam vero ex hoc alii dicunt cereos non esse accendendos propter incommoda cum tali modo benedicendi conluncta; alii e contra tenent veterem ritum ex sola omissione verbi * accensos * non esse mutatum. Quare Episcopus orator ab eadrm Sacra Congregatione benignam propositi dubii petiit solutionem.

E». Sacra Rituum Congregatio, omnibus mature perpensis. audito quoque specialis Commissionis suffragio, praeposito dubio respondendum censuit:

In nova editione typica Ritualis Romani verbum * ac- – consulto omissum esse. Atque ita rescripsit atque declaravit Contrariis non obstantibus qulbuscumquc.

Die 16 ianuarii 1936—A. Carinct, S. *R. C. Secr,* Henricui Dante. Subrt.

• Ordinario Limburçensi, Prot. N. 5/936: PrM 26 (1937) 349 Adn. F. X. HECHT in PrM 26 (1937) 350; E. J. M. In CR 14 (1938) 172; I. P. in ELIP 51 (1937) 101.

1310

1936 LAN 16.-COM. INTP.» RESP. AAS 28 (1936) 178

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

De postulatore in causis Servorum Dei

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretando, propositis in plenario coctu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - De postulatore in causis servorum dei

D. Utrum, vi canonis 2004 § 3, in Urbe fixam habere sedem teneatur dumtaxat postulator in processibus apostolicis, an etiam postulator in processibus informativis seu ordinariis.

R. Affirmative ad primam partem; negative ?d secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 Ianuarii anno 1936—Æ Card. Sincero, Episcopus Praenestinus, *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. G BERNARDINI In Apoll. 9 (1936) 193-194; 1. C in NrT 63 (1936) 752-753; J. MOSS in CR 11 (1936) 503-504; REGATILLO n. 857.

1311

1936 IAN 18.-SC CONC. RESOL. AAS 29 (1937) 343-345

BOGOTEN.

Voti ieiunandi a clero ex consuetudine

Die 18 ianuarii 1936

Species facti. — Die 27 octobris 1849 Archiepiscopus Bogotensis, una cum clero saeculari et regulari ac Capitulo ecclesiae cathedralis civitatis Sanctae Fidei de Bogotà, grati animi causa erga B. M. Virginem ex multiplicatis beneficiis urbi collatis, duplex emisit votum, celebrandi nempe quotannis festum Immaculatae Conceptionis eo die quo R. Pontifex dogma definiret, atque ieiunium servandi in pervigilio eiusdem festi.

Die 20 novembris a. 1870, novus Archiepiscopus, in memoriam revocans praedictum votum, edictum pro·

Kulnvit in quo de novo celebrationem solemnem festi Laculatae Conceptionis iniunxit, adiungens praeterea ictum votum in eodem festo renovatum iri a se et ib omnibus ad festum concurrentibus, qui votum illud emittere voluissent De voto vero ieiunii nuUum verto Ceteri Archlepiscopi successores nihil de illo/ duplid voto dixerunt Nonnullis quidem annis magister «rtmoniarum, iussu Archlepiscopi. in Ordine divini Officii adiecit: " ieiunium pro clero archidioecesis iuxu consuetudinem ex voto », vel « ieiunium pro clero Bojotensi ».

Qua de causa cum deinde quaestio orta esset, an select clerus enunciate voto adstringeretur, hodiernus Archiepiscopus quod sequitur dubium huic Sacrae Conjregitioni Concilii solvendum proposuit: < an et quomodo adhuc vigeat votum in casu ».

Synopsis discdtatwnis. — Iure communi votum non cbbgat raUone sui nisi emittentem (can. 1310 f 1). nec quisçjim voto alieno vi voti obligari potest, nisi ipse votum pin'.er emittat; est enim votum actio personalis, quae a propria voluntate voventis fiat necesse est et in illa proxune et Immediate niti debet. Quodsi De Angelis. Praei, aris ccnonici, lib. III. tiL 34. n. 2. putavit votum ab aliqua societate emissum vi voti obligare etiam successores in eidem societate, ln hac re sectatores non habuit et iuris textus ac doctorum doctrinas sibi habet adversantes (cir. cap. 6. de voto III. 34 ; Schmalzgrueber in h. tit,, n. 45 sq., 51 SQJ.

Quare si civitas vel communitas, velut dioecesis aut paroecia. voveat peragere tale ieiunium. vi voti non obligantur nisi qui voverunt, v. gr., qui Episcopo pro dioecesi voventi adhaeserunt cum intentione se eodem Episcopi voto obligandi, aut cum eadem intentione ratum habuerunt votum nomine fidelium dioecesanorum factum. Quoad posteros. qui eiusdem communitatis deinde facti sunt membra, nimis evidens est hos non obligari voto communitatis, tunc emisso quando necdum nati erant. Generatim ergo Eembra communitatis, quae personaliter votum non emiserunt, obligari possunt a legitima auctoritate ecclesiastica, d legis latae, quae utique ferri etiam potest ob motivum religionis. Et S. C. Rituum hac de re constanter respondit :d huiusmodi observantias per votum inductas solos tantum teneri voti obligatione qui vota emiserunt ; reliquos posse teneri ex lege ecclesiastica, quam statuere et ex causa abrogare sit penes auctoritatem ecclesiasticam. Cfr. *(ed· 3)· Rescripta authent., n.* 1444, 1621, 1371. 2019. 4122.

Quod dictum est de lege, valet de statuto. Quapropter n Capitulum cathédrale voveret ieiunium, successores in Capitulo possent manere obligati ex statuto capitulari, non ex voto quod non emiserunt, nisi in Ingressu in Capitulum votum personaliter emitterent.

Iam vero in casu nostro, omnes qui votum ieiunii a. 1£49 emiserunt et formulae voti subscripserunt, iamdiu r.ortui sunt. Hi qui post eorum mortem in dero succesXi ruat. tale votum non emiserunt. Vel ipso a. 1870/ cum facta est publica renovatio voti, solum actum est de voto solemniter celebrandi festum Immaculatae Conceptionis, de leiunio observando in pervigilio edictum Archlepiscopi suet. Nihil igitur mirum quod hodie clerus dubitet de tali obligatione ex lege dioecesana. quae debuisset esse clara et convenienter promulgata. Quod autem talis lex non f-ent promulgata videtur evinci ex ipsa ignorantia Episcoporum sibi succedentium, ex ignorantia populi, ex ipso djblo et difficultate facta ex parte plurium de dero.

Ubi illud etiam opportunum est adnotare, quod iure Codicem praecedente nullus quidem iuris communis ct universalis textus allegari poterat, quo Episcopis aut Condliis particularis esset ablata potestas in suis territoriis ieiunla aut abstinentias praecipiendi (cfr. Benedictum XIV, Dc *Synodo dloec.,* lib. XIII. cap. 4. n. 6. 7; cap. 5, n. 8): at passim dictores tradebant iamdiu Episcopos illo iure uti non solere, et solummodo urgere observationes ieiuniorum. quae iure communi essent praescripta. Unde saltem consequens erat, ut si quando illa potestate iamdiu non usitata uti vellent, deberent id facere claris expresslsque verbis per legem convenienti modo promulgatam.

Quae lex clara et praecisa indubitabili modo promulgata a praesenti Archiepiscopo et a suo dero ignoratur, et certe Inter documenta allegata non reperitur. Si allegatur quod ln Ordine divini officii adliciebatur aliquando: " ieiunium pro clero Bogotensi ;** ex hoc nihil inferri potest, cum non dicantur anni. In quibus illa adiectio facta fuit quae fca cessavit : nam dum viverent qui votum emiserunt, profecto hi erant obligati ex voto. At. iure Codicis. Ordinarii locorum etiam pro suo territorio non possunt instituere aliquam diem abstinentiae aut ieiunii: solum possunt aliquem peculiarem diem abstinentiae aut ieiunii in sua dioecesi per modum *actus* indicere ob *peculiarem causam* (can. 1244). Quapropter in prae^ntl. quoad actualem clerum ri quae ^et obligatin. ea ex lege dloee proveniret· et nunc, ad normam can. 1244. talis obliBatlo ieiunii non amplius existit.

Rfrolutio. — In plenariis comitiis huius Sacrae Congregationis habitis die 18 ianuarii 1936 ad prop^ntwn dubium An et *quomodo adhuc vioeat votum* m *casu;* Erhi Patres respondere censuerunt: *Ex deductis non constare de obligatione voti.*

Facta autem postridie Ssmo Dno Nostro Pio Pp. XI per subscriptum huius Sacrae Congregationis Secretarium relatione. Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata esL—l. Bruno, Secr.

Adn. E. PERGH in NrT 63 (1936) 100; I. L ln PrM 27 (1938) 133; IP 17 (1937) 271.

1312

1936 IAN 20.-SC S. OFF., DECR. AAS 2« (1936) 71

Declaratur praedamnatum opusculum, cui titulus: M **PIETRE MILIARI NELLA STORIA DEL CRISTIANESIMO AUCTORE ERNESTO BUONAIUTI**

Feria IV, die 15 Ianuarii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito Dominorum Consultorum voto, ipso iure damnatum, vi canonis 1399 C. I. C., declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt opusculum, cui titulus: *Pietre miliari nella storia dei Cristianesimo* ab Ernesto Buonaiuti. excommunicato vitando, nuper editum.

Et sequentia Feria V, die 16 eiusdem mensis anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI. in solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii concessa, relatam sibi Entorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 20 Ianuarii 1936.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. J. MOSS In CR 11 (1936) 251-252; ME 48 (1936) 97-98.

1313

1936 FEB 4.-SC RITUUM. INDULT. PART.·

Facultas **CONCEDENDI SORORIBUS VASA SACRA TANGERE SACRASQUE SUPELLECTILES PURIFICARE**

Preces - *Beatissime Pater,* Episcopus Aquisgranensis, ad pedes Sanctitatis Vestrae procumbens, facultatem implorat qua Sorores suae Dioeceseos Sacrario pro tempore addictae vasa sacra tangere sacrasque supellectiles purificare possint

Rescr.—Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum, preces remisit prudenti arbitrio Eximi Ordinarii Aquisgranensis, qui nomine et auctoritate S. Sedis, ad proximum quinquennium indulgeat, ut in respectivis domibus Sorores Sacrario pro tempore addictae possint ad proprium officium explendum, vasa sacra tangere sacrasque supellectlles purificare. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 4. Februarii 1936.—A. Carinci, S. *R. C. Secr.* Henricus Dante, *Subst.*

• Ordinario Aquixgranensl, Prof. N 049/936: AKKR 1>7 (1937) 211.

1314

1936 FEB ll.-SC CONC., DECR. AAS *28* (1936) 167-163

Decretum: De pus fidelium peregrinationibus **AD CELEBRIORA SANCTUARIA MODERANDIS**

Inter publicas communesque pietatis Christianae m catholica Ecclesia significationes, inde a remotissimis temporibus peculiarem locum sibi iure vindicant piae ad celebriora Sanctuaria. Deo. beatae Mariae Virgini

vel Sanctis dicata, peregrinationes, ut quae ad poenitentiam agendam, ad fidem profitendam eandemque firmandam, ad gratiarum actionem pro acceptis divinitus beneficiis reddendam plurimum conferant

NΠ mirum proinde si, auctis hac nostra aetate itinerum facilitate atque commodis, et ipsae piae peregrinationes evaserint frequentiores opera praesertim et sollertia plurium coetuum, qui fere omnibus in Nationibus ad eas promovendas et moderandas constituti sunL

Nec quempiam latet quas memoravimus itinerum facilitatem et commoditates illud insimul effecisse, ut etiam itinera multiplicarentur, quae alium in finem, recreandi scilicet animos, vel visendi urbes, vel studia et artes colendi, aliaque id genus unice vel praecipue susciperentur.

Quae quidem rerum temporumque conditio ipsis piis ad Sanctuaria peregrinationibus nonnulla profecto incommoda parere potest, nisi vis moderatrix ecclesiasticae Auctoritatis, ad quam religionis ac pietatis christionae actus moderari unice spectat, opportunam, it, quantum res fert, communem ubique Inducat disciplinam.

Quapropter haec S. Congregatio Concilii, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, locorum Ordinariis mandat ut in memoratis piis peregrinationibus parandis et peragendis serventur normae quae sequuntur:

1. Hae piae peregrinationes characterem vere religiosum semper praescierant, habeantur et peragantur uti actus ad pietatem Christianam pertinentes, atque ab itineribus ob merum solatii finem susceptis probe distinguantur. Quidquid igitur praefato huic fini pio ac religioso minus congruit, omnino arceatur, eaque omnia vitentur, quibus coniici possit has peregrinationes, religionis quidem specie, re autem vera solatii vel oblectamenti causa praecipue fuisse susceptas.

2. Ius pias peregrinationes promovendi, easque moderandi ad legitlnam Auctoritatem ecclesiasticam
1® unice spectat Nulli igitur coetus, ne/ iis quidem exceptis» qui ab Institutis religiosis vel ab eorum sodalibus excitentur, constitui possunt, qui non sint ab eadem Auctoritate vel promoti, vel saltem approbati; omnesque ea ratione, eoque ordine ac tempore agant quae sint statuta, praesertim si plures coetus eundem finem prosequantur.

3. Eiusdem Auctoritatis ecclesiasticae cura erit ut quaevis pia peregrinatio paretur et ducatur sub moderatione delectorum virorum; nec desit unquam vir ecclesiasticus qui munere fungatur moderatoris spiritualia

4. In pretiis statuendus, ab his moderatoribus ea ratio servetur ut piae peregrinationes fidelibus quoque tenuioris condicionis patere possint. Nihil igitur ultra a piis peregrinantibus petatur, quam rei exigat prudens administratio, cuiuscumque lucri specie omnino remota.

5. Qui de cle/o sive saeculari sive religioso sunt in iis quae spectant harum peregrinationum apparatum technicum qui dicitur, ne se immisceant, cum ea dignitatem ecclesiasticam minus deceant. Committendum igitur erit hoc munus viris laicis, probis et peritis, a quibus id omnino exigatur ut, advigilante Auctoritate ecclesiastica, in iisdem instruendis nihil sit quod earum fini religioso dissentiat, quin imo omnia pietati Christianae congruant, eandemque foveant

Datum Romae, die 11 februarii anno 1936.—I. Card. Serafini, Prae/. I. Bruno, *Secr.*

Aàn. P F.ARBIER! in Apoll. 9 (1936) 190-192; IP 16 (1936) 109.

1315

1936 FEB U.-SC PF., INSTR. AAS 2« (1936) 208-209

Instructio pho religiosis mulierum **ixsTrruns.** ad 7UEXDAM PUERORUM MATRUMQUE VITAM IN LOCIS MISSIONUM

Constans ac sedula huic S. Congregationi consuetudo fuit rationem apostolatus ad diversas temporum locorumque necessitates componendi. In praesentia autem complures missionum Ordinarii documenta S. Sedi ultro attulere de necessitate aptiora adhibendi praesidia in matrum ct infantium salutem, In quibusdam enim Africae regionibus nonnullae tribus in dies decrescunt et ad extinctionem adducentur, nisi efficacbribus curis matrum et infantium vitae subveniatur. Alibi vero, neglectis elementaribus valetudinis servandae praeceptis, tngentissimo numero pueri vel prima vitae diebus decedunt. Earum regionum civilis potestas et acatholicae quoque sectae studiose ad rem animo mentesque intendunt; atque nonnulli Gubernatores Sorores in nosocomia non admittunt nisi probationis testimonio seu diplomate curandi infirmos praeditas.

Iam nunc privatis consiliis exorta sunt hic atque illic varia pro servandis matribus et pueris sodalicia, quae oportet in certam disciplinam et ordinem quamprimum instruere.

Haec igitur Sacra Congregatio huic urgentiori missionum necessitati, qua par est consideratione prospiciens. obtenta a Summo Pontifice Pio Div. Prov. Pp. XI debita facultate consiliisque conlatis cum S. Congregatione negotiis Religiosorum sodalium praeposita, has quae sequuntur normas ac instructiones edendas opportunum censuit

Optandum sane est ut nova instituantur Sororum Sodalicia, quae iuvandis matribus et infantibus periclinantibus, servatis servandis» sese devoveant. Haec auspicata Instituta ad normam iuris communis efformanda sunt. Praeterea huic S. Congregationi gratum acceptumque erit si in Institutis Religiosis iam exsistentibus coetus Sororum formentur quae ad praedictum finem contendant Si res postulaverit constitutionibus Institutorum ab hoc S. Consilio dependentium opportunae normae adiicientur.

Ea tamen quae supra disposita sunt» hisce quae sequuntur. condicionibus subsunt:

a) Necesse non est ut *omnes* Religiosae mulieres ipsaemet operam omni curationum generi praestent Eae poterunt laicas indigenas, in/firmorum ministras, xs sibi subiectas habere, documentis probatae peritiae munitas. coniunctas vero cum Instituto Religioso societate vitae et animorum.

b) Nulla Soror obligari poterit a Superioribus ad ministerium obstetriciae artis; sed tantum illae Sorores quae libero studio hoc peculiare missionalis caritatis munus a Superioribus acceptare vellint

c) Nova ista munera tum adaequatam postulant medicae artis cognitionem, tum specialem animae disciplinam. Necesse est ergo ut Sorores vel de re medica vel de ministerio infirmis praestando publicas litteras probationis obtinuerint; sed in primis ut ipsae peculiaribus praesidiis custodiantur determinanda sunt ln ministerio curationum sentire debent sanctam inesse caritatis exercitationem et meritum, quum, dolores corporum lenientes, ad gratiam Redemptionis iter animis aperiant. Illud S. Francisci Salesii meminisse iuvat, caritatem scilicet esse vigilem castitatis custodem.

d) Necesse sane est ut Sorores, ad litteras probationis obtinendas, valetudinaria et universitates catholicas adeant, et, si ea desint, nosocomia a magistris catholicis recta. Si tamen valetudinaria et universitates catholicas adire nequeant. Sorores, impetrata licentia ab hac S. Congregatione, etiam laicalla valetudinaria frequentare poterunt Candidatae, binae saltem, nosocomia frequentent, et, quatenus opus sit modestis laicalibus Indutae vestibus; in religiosis vero domibus degant ubi quotidie eis praesto sint solacia et spiritualia praesidia.

c) In novis vero Institutis, quae ex professo operam dabunt matrum et infantium curandae saluti candidatae universitatis studia compleant ante perpetuorum professionem. In Institutis iam exsistentibus huius normae consideratio habeatur et, quantum constituti> nes permittant, norma servetur.

Quod attinet ad exercitium medicinae et chirurgiae a missionariis explendum, huiusmodi exercitium praescriptis can. 139 C. I. C. definitur, atque induitis quae Sacra Congregatio concedere solet.

Datum Romae, cx Aedibus S. C. de Propaganda Fide, die 11 februarii 1936.—P. Card. Fumasoni Biondi, Prae/. C. Costantini. Archiep. tit Theodosien., Secr.

Adn. V. BARTOCCETTI in Apoll. 9 (1936) 359-36V, J. CREUSEN In PrM 25 (1936) 47-53 et in NrT 63 (1936) 580-59S: J MOSS in CR 11 (1935) 331-332; IP 16 (1936) 317.

1316

1936 FEB 13.-SC S. OFFICII. RESP. PART.

Dubium circa sepulturam personae catholicae in COEMETERIO ACATHOLICO

Suprema S. Congregatio Sancti Officii respondit circa quaestionem sepulturae personae catholicae in coeoeterio acatholico prolatam a Revmo Ordinario Olomuccnsi litteris de die 21 Martii 1936, Num. 1711/35, uti »equitur:

c Ia Congregatione Generali Feriae IV, diei 13 Februarii 1936. Eminentissimi ac Reverendissimi Patres, perpenso dubio ab Excellentia Tua Rev.ma proposito, «titan nempe liceat sepelire in coemeterio acatholico rilu catholico et per ministrum catholicum personam catholicam quae id ex pietate erga acatholicos parentes, propinquos aut amicos petat, aut ex alio fine hou$to, decreverunt: Tumulationem catholici in coemeterio acatholico non esse permittendam, multo minus cum adsistentia ministri catholici et ritibus sepulturae ecclesiasticae.

Mens est autem huius Supremae S. Congregationis ut rite fideles doceantur circa doctrinam et disciplinam Ecclesiae in hac re ».

• **Ordinario Oiomucensi. Prot. N. 1711/35: AKKR 116 (1936) 07.**

1317

W36 FEB 15.-SC CONC. RESOL. AAS 29 (1937) 272-275

DIOECESIS C.

Iurispatronatus capituli in praebendas canonicales

Die IS februarii 1936

Facti species. — Anno 1703 in civitate C. erectum fuit Capitulum collegiale, cuius dotationem pluribus cWationibus cives ipsi constituerunt, qui solliciti ne erectio Collegiatae in discrimen aliquando vocaretur, nxspatronatus in beneficia ab ipsis dotata et activum et passivum sibi constituerunt, hoc praecaventes ut, extinctis patronis eorumque agnatis vel heredibus, ius activum devolveretur ad Capitulum, passivum vero ad originarios vel cives eiusdem civitatis./

Ineunto autem saeculo decimo octavo, eadem Collocata a S. Sede ‹ praevia collegialitatis suppressione et extinctione ad cathedralis ecclesiae gradum " fuit erecta.

Hac tamen non obstante innovatione. Capitulum cathedra!e ius activum usque in praesens exercuit sailed quoad sex praebendas canonicales. Ex quo factum «t ut ex quatuordecim quibus Capitulum nunc constat canonicis, cum quatuor sint dignitates quoad collationem S. Sedi reservatae, duo, theologus et poeniteatiarras» obnoxii legi concursus, unus sit iurispatronatus cuiusdam nobilis familiae. Episcopus liberam non habeat collationem nisi unius canonicatus. Exinde quaeὼo de qua agitur, num huiusmodi iuspatronatus et activum et passivum adhuc sustineatur, in casu.

A.oudtthsiones. — Ex pluribus deducitur nec iuspatronatus activum nec passivum ad Capitulum pertinere, ex ι» tempore Coliegiata ad cathedraicm ecclesiam evecta

Et Ln primis, potius quam ex lege fundationis, ex iure ccmmuni ante Codicem vigente repetendum est ius Capituli neminandt memoratos canonicos. Sane ex ipsa historia fundationis praebendarum canonicalium de quibus agitur, patet hoc unum, vel saltem praecipuum fuisse fundatorum coosdium in iis constituendis ut conferrentur originariis stu civibus eiusdem civitatis. Quod onus nulli profecto imponi poterat nisi lis quorum ius erat nominatio. At ius nominandi canonicos ecclesiae collegiatae ex iure communi ante Codicem vigente pertinebat ad ipsum Capitulum collegiatum. Iu Wemz. *Ius decretalium,* torn. Π. n. 784 tradit: • In Capitulis ecclesiarum collegUtarum cx iure communi ics eligendi scu praesentandi dignitates seu canonicos spectat ad ipsum Capitulum : ius *vero* confirmandi seu instituendi pertinet ad Episcopum, nisi hic ex specialibus titulis perfectiora iura sibi indicare possu Nec nuter Leurc-MiS, *Forum benefletale,* CenceilB Capt/ tslis, pag 243: Riganti, m CanceJ Apos.., reg. 4. part 1 rêg. 9. par 1 et 2; Garcia. *De bcncf.. part v.* cap. 4. n. 53 seq.; Lottcrius, *De benef.,* tom. II, q. 21. n. 135, ctc.

Quapropter non ex lege fundationis, sed ex iure communi canonici ius repetebant nominandi ad memoratas praebendas canonicales. Cum autem ius illud commune per Codicem mutatum sit. nunc standum est canoni 403» ut manifeste fert canon 6. Porro illi iuris mutationi pluries ipsi canonici sese accommodarunt, cum v. g. nullam difficultatem moverint ex eo quod dignitatum collatio fuerit reservata S. Sedi cx canone 1435, vel cum duae praebendae aa quas, uti ad ceteras, ipsi/ nominabant, erectae fuerint 274
in thcologalem et poemUntiariam. ct obnoxiae legi concursus.

Praeterea iam ante Codicem, evecta Coliegiata ad cathedralem ecclesiam, ius illud canonicorum fere evanuit, cum ex communi observantia ante Codicem, exceptis praebendis S. Sedi reservatis, ceterorum canonicatuum collatio pertineret ad simultaneam collationem Episcopi ct Capituli, In casu autem illud est animadvertendum quod ante novae ecclesiae cathedralis erectionem decernendam. Pontifex expressis verbis suppressit et exlinxit qualitatem collegial!latis. " praevia collegialitatis suppressione et extinctione Quae verba denotare videntur personam moralem ecclesiasticam Collegiatae Summum Pontificem abolevisse, et novam erexisse personam moralem ecclesiasticam, seu cathedralis, scilicet novum ordinem, novam institutionem, novum ius constituit.

Abolita autem seu legitime cxtincta persona morali Collegiatae. eius quoque iura ct privilegia abolita et extincta censenda sunt, quia deesset eorum sublectum ct fundamentum iuxta tritam iuris regulam: - Privilegium personale personam sequitur et extinguitur cum fila ". Et canon 1501 statuit: " Extincta persona morali ecclesiastica, eius bona fiunt personae moralis ecclesiasticae immediate superioris Et revera Summus Pontifex in casu statuit ut bona Collegiatae ad noviter erectam cathedralem ecclesiam transirent.

Ad rem Wemz. *Ius Decretalium,* vol. Π. n. 276 tradit: *. Suppressio est totalis extinctio officii ecclesiastici. Per illam officium ecclesiasticum simpliciter desinit in rerum natura, suamque amittit personalitatem iuridlcam; consequenter ipsius bona et ius in reditus bénéficiâtes carent sublecto et fundamento atque aliis officiis ecclesiasticis vel causis piis sunt applicanda Et in subsequent! numero 281 ita prosequitur: " Suppresso officio, omnia iura collatorum, electorum, patronorum quoad collationem, electionem, praesentationem vel Institutionem illius officii cessant, et penitus extinguuntur; deest enim obiectum in quod illa iura exerceri possent. Iura officii in suppressione ita perfecte extinguuntur. ut nequaquam Ipso facto reviviscant. sive forte postea idem specie officium restauretur, sive denuo erigatur, sed iura officii restaurati nituntur aut concessionibus iuiis communis cum erectione novi ofncu restaurati, aut plane nova et rpeciali concessione Haec autem quae auctor ad singula officia vel beneficia ecclesiastica applicat, ad plura simul officia ecclesiastica quae Collegiatam constituunt, extendenda videntur, tum quia eadem est ratio, tum quia et Coliegiata et singula cius beneficia sunt personae morales ecclesiasticae.

Idipsum confirmat Pallottini, Collectio, vol. II. verb. lus-*patrona/tu3,* IU. n. 15, qui. pluribus recensitis huius S. 275
Congregationis decisionibus, scribit; w Si Summus Pcntifcx sedes episcopales extinxerit. etiam Capitulorum privilegia, iura omnia et nominatim patronatus una cum dioeccslt os extincta censentur, nec reviviscere possunt. Idcirco, quum post extlnctlonem Summus Pontifex lus nominandi haud do novo tribuerit, illud extlnclum perstat, et Episcopus gaudet iurc liberae collationis

Tandem saltem analogice est ad rem praescriptum canonis 1470. quo, inter alia, statuitur " ius patronatus extinguitur si. consentiente patrone, ecclesia vel beneficium uniatur alii liberae collaticnic. aut ecclesia fiat electiva vel regularis ". Qurpropter Iuxta huius S. Congregationi? praxim numquam permittitur unio beneficii iurispatronatus alii beneficio liberae collationis, nisi patronus mri suo antea renuntiaverit.

Neque ex adverso adduci potest consuetudo centenaria in huiusmodi iure patronatu sive activo sive passivo exercendo, quae fuerit inducta post erectam cathedralem ecclesiam. cum obstet iuris principium: " Quod ab initio vitiosum est. non potest tractu temporis convalescere ct quia consuetudo hac de re expresse in cancne 403 reprobatur.

Resolutio. — In plenariis autem Comitiis, die 15 februarii 1936 habitis, ad proposita dubia: 1) An tus *Capituli cathedralis civitatis C. nominandi sex canonicos sustineatur in casu;* 2) An *iidem canonici nonn ex indigenis* seu civibus rei *originariis eiusdem* civitatis *eligendi sint in casu;* Emi Patres responderunt: *Negative od utrumque.*

Quam resolutionem, in Audientia diei 24 eiusdem mensis, referente subscripto S. Congregationis Secretario. Ssmus Dominus Noster P.us Pp._ XI approbare et confirmare dignatus est—L Bruno. Secr.

Adn. E. BERGH In NrT 63 (1936) 884-335; IP 17 (Î93T) 176.

1318

1936 FEB 22.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

CONGREGATIONI MISSIONIS CONCEDITUR FACULTAS ADDENDI Di MISSA CONVERSIONIS S. PAULI ORATIONEM PRO GRATIARUM ACTIONE IN MEMORIAM INΓΓΠ EIUSDEM CONGREGATIONIS

Rcvjnus Dominus losephus Scognamillo, Procurator Generalis Congregationis Missionis, ad pedes Suae Sanctitatis provolutus exposuit S. Vincentium a Paulo die 25 ianuarii anno 1617 a virtuosissima Domina Gondi rogatum habuisse agricolis loci Folleville sermonem de confessione generali, atque Deum illa occasione tales effudisse gratias ut omnes agricolae, perbene dispositi generalem confessionem fecerint Ex miris effectibus Illius sermonis mota, praefata Domina Gondi. una cum viro suo. de consensu Exc.mi Archiepiscopi Pansiensis, statuit fundare Congregationem pro agricolarum evangellzatione mediantibus Missionibus. Hinc S. Vincentius a Paulo numquam immemor tanti beneficii a Deo obtenti illa die in qua initium veluti habuit Congregatio Missionis, suis filiis praecepit ut, eodem die in posterum recurrente, immortales Deo agerent gratias. Et sodales Congregationis Missionis, numquam Immemores praecepti fundatoris, enixis precibus Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam » humiliter rogaverunt ut benigne dignaretur concedere facultatem qua. Sacerdotes e Congregatione Missionis, ln Missa conversionis S. Pauli, cuius festum occurrit praefata die 25 ianuarii. addere valeant orationem pro gratiarum actione.

Et S. Congregatio Rituum, attentis expositis peculiaribus adiunctis. vigore facultatum specialiter sibi tributarum a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa xi. benigne annuit pro gratia iuxta preces. Rubricis servatis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 22 februarii 1936.—C. Card. LACaExn, *Praef.* A. Carinci. *Secr.*

• **EL 50 (1936) 324. Adru PrM 26 (1937) 85.**

1319

1936 MAR 3.-SC RITUUM. RESP. PART.·

BRUNEN.

DvBIA circa: **BENEDICTIONEM GUTTURIS Di FESTO S. BLASIf. DOXOLOGIAM ET PRAEFATIONEM Di FESTO SANGUINIS D. N L C.; PRAEFATIONEM ET ULTIMUM EVANGELIUM IN MISSA CONSECRATIONIS ET DEDICATIONIS ECCLESIAE ; ORATIONES Di CONSECRATIONE ECCLESIAE IN HONOREM B. M. V.; SYMBOLUM ET PRAEFATIONEM Di COMMEMORATIONE OMNIUM SANCTORUM S PONTIFICUM: MISSAM VOTIVAM DE SS. SACRAMENTO FERIA \I POST OCTAVAM ASCENSIONIS; COMMEMORATIONES DEDICATIONIS LN DOMINICAM TRANSLATAE; TERTIAM ORATIONEM IN DOMINICIS ANTICIPATIS VEL REPOSITIS ; MISSAS QUOTIDIANAS ET CANTATAS DEFUNCTORUM; BENEDICTIONEM IN MISSA PRO SPONSIS**

R. P. D. losephus Kupka Episcopus Brunensis Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione eidem S. Rituum Congregationi reverenter exposuit, nimirum:

L Dic 3 februarii in festo S. Blasli Ep. et Mart, datur benedictio gutturis S. Blasii, quam populus libenter accipit. Quum vero multi fideles, inter quos operarii et iuvenes studiosi, non possint aliis diebus, praeter Dominicam, ecclesiam adire ita ut hanc benedictionem non possint accipere. quaeritur:

a) Utrum benedictio dari valeat Dominica festum S Blasti insequenti, uti luxta decretum n. 733 Aquen. simili de causa permittitur impositio cinerum etiam Dominica l Quadragesimae?

b) Potestne haec benedictio per totam diem dari?

c) Estne danda hacc benedictio semper candelis accensis?

IL Insuper quum festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. l. C occurrat die infra Octavam vel in die Octava festi Ssffil Cordis lesu:

ai Estne dicenda hymni doxologia propria festi Ssfhi Cordis lesu in hymnis ad Completorium et ad horas minores officii Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C., quamvis commemoratio Octavae Ssflil Cordis omlitaiur?

bi Quamvis commemoratio de Octava Ssfhl Cordis lesu In Missa de Pretiosissimo Sanguine D. N. I. C. omittatur. estne dicenda praefatio de Ssfho Corde lesu sicut in festo S. Familiae lesu Martae et loseph. quod celebratur infra Octavam Epiphaniae Domini. dicitur praefatio ratione Octavae de Epiphania Domini?

IΠ Die Dominica per annum consecratur Ecclesia, quae dedicatur tn honorem D N 1. C. Regis vel alius Mysterii Domini luxta tit. Π. num. 7. Additionum et Variationum in Rubricis Generalibus Missalis Romani post consecrationem dicenda est Missa de Dedicatione Ecclesiae. In qua sub una conclusione addenda est oratio e Missa D. N. ! C Regis vel alius Mysterii, in cuius honorem ecclesia dedicatur et deinde dicitur commemoratio Dominicae occurrentia, Diciturne in Missa de Dedicatione Ecclesiae hoc in casu praefatio de Ssffia Trinitate et ultimum Evangelium Dominicae. an dicenda est praefatio de D, N. lesu Christo Rege vel Mysterii propria, in cuius honorem Ecclesia dedicatur. et ultimum Evangelium Dominicae?

IV. Die Dominica per annum, in qua consecratur Ecclesia. dicitur iuxta Additiones et Variationes in rubricis generalibus Breviarii Romani tit. IV. n. 2. officium de occurrente festo Domini cum commemoratione Dominicae occurrentis usque ad Primam. Post consecrationem Ecclesiae dicenda est Missa de Dedicatione Ecclesiae, in qua ad normam Additionum et Variationum in Rubricis genentibus Missalis Romani tit. V. n. 3. et Decreti S. R. C. d. d. 1 novembris 1931 Urbis et Orbis dicendae sunt commemorationes occurrentis festi Domini et Dominicae occurrentis. Estne dicenda hoc in casu in Missa de Dedicatione Ecclesiae praefatio propria festo Domini occurrenti, an dicitur praefatio de Ss. Trinitate?

V. In consecratione vel benedictione solemni Ecclesiae ln honorem Annuntiationis. Assumptionis. Visitationis B. M. Mariae in Missa addenda est oratio vel dicenda est Missa de titulo Ecclesiae. Estne haec oratio respectivae Missae sumenda e festo Annuntiationis, Assumptionis. Visitationis B. V. Mariae, an de Communi festorum B. M. Virginis?

VI. Festum Commemorationis Omnium Sanctorum Summorum Pontificum S. R Ecclesiae celebratur post Octavam Ss. Petri et Pauli Apost. Diciturne hoc in casu in Missa Symbolum *Credo* et Praefatio de Apostolis?

VII. Feria sexta post Octavam Ascensionis Domini, ln qua etiam Missa votiva dc Ssfho Corde privilegiata prohibetur. fit solemnis expositio Ssflli Sacramenti et dicenda est Missa votiva de Ssfflae Eucharistiae Sacramento; potestne hoc in casu dici Missa votiva de Ssffio Sacramento Eucharistiae, an dicenda est Missa feriae sextae post Octavam Ascensionis Domini sine oratione de SsfDo Sacramento?

VIIL In Missa de solcmnltate Tituli ve) Dedicationis Ecclesiae translata in Dominicam ad normam tit IV, n. 3. Additionum et Variationum in Rubricis generalibus Missalis Romani fit commemoratio occurrentis festi duplicis II classis, quod non est festum Domini, et Dominicae. Diciturne commemoratio Dominicae in hoc casu post commemorationem occurrentis festi duplicis II classis, an commemoratio Dominicae, excepta commemoratione festi Domini. semper primo loco dicenda est?

IX. Iuxta tit VI ad L Additionum et Variationum in rubricis generalibus Missalis Romani orationes pro diversitate temporum omittuntur in quavis Dominica, si flat commemoratio octavae vel diei infra octavam etiam communem. Estne dicenda tertia oratio in Mis&a de Dominica impedita per annum, quae propter occurrens festum duplex I vel II classis tantum quoad Missam iuxta tit. I. n. 6, Additionum et Variationum in rubricis generalibus Missalis Romani reponitur in diem infra Octavam communem?

X. In Quadragesima iuxta tit. III. n. 9. permiltuntui Missae quotidianae defunctorum lectae prima die cuiusque hebdomadae, in qua extra Quatuor Tempora et fiat de festo semidupllcl aut de feria non privilegiata luxta kalendarium Ecclesiae, in qua celebratur. Potestne diri Missa quotidiana defunctorum lecta in hebdomada feriam quartam Cinerum, si sit dies libera pro hac Missa, etsi feria secunda vel tertia post Dominicam Quinquagesimae sit libera pro hac Missa de Requie quotidiana?

XI. Sacerdos administrat duas ecclesias. In die Commemorationis Omnium fidelium defunctorum in utraque ecclesia celebrat Missam. Debetne idem sacerdos in illis duabus ecclesiis Missam canere luxta primum formulare e tribus Missis pro die Commemorationis Omnium fidelium defunctorum, an in una ecclesia iuxta primum et in altera iuxta secundum formulare?

XΠ. In una eademque Missa pro Sponsis plures nuptiae simul benedicendae sunt. In Missa pro Sponsis hoc in casu, si plures nuptiae simul benedicendae sint, dicunturne orationes pro benedictione Sponsae, prout sunt in Missall Romano. semper singulari numero, an dicendae sunt in numero plurali?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque Specialis Commissionis suffragio, praepositis quaestionibus respondendum censuit:

Ad I. a) b) Affirmative, c) Negative.

Ad Π. a) et b) Negative.

Ad III. *Negative* ad primam partem. *Affirmative* ad secundam.

Ad IV. *Affirmative* ad primam partem. Negative ad secundam.

Ad V. Affirmative ad primam partem. Negative ad secundam.

Ad VT. Affirmative in omnibus.

Ad VIT *Affirmative* ad primam partem. Negative ad secundam.

Ad VIII. Affirmative ad primam partem. Negative ad secundum. salva tamen lege de duabus Missis conventuahter celebrandis, tit. V', n. 4.

Ad IX. *Negative*
Ad X *Affirmative*
Ad XI. *Affirmative* ad primam pariem. *Negative* ad se-

Ad XIL Nihil innovetur.
Aique ita rescripsit et declaravit—Die 3 martii 1936

• Ordinario Brunensi: ELIP 51 (1937) 130-132. Adn. I. P. In IUF 51 (1937) 162-168; J. PAUWELS in NrT 65 (1938) 337-ML

1320

1536 MAR 5.-SC S. OFF., DECR. AAS 28 (1936) 121

DMTUTUB liber **CUI TITULUS < DEL GRAN NUMERO DE LOS OII SE SALVAN Y DE LA MITIGACION DE LAS PENAS ETERNAS », AUCTORE LUIS G. ALONSO GETINO**

Feria IV, die 19 Februarii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregations Sancti Officii Emi ac Revfhi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Luis g. alonso getino, *Del gran numero de los* que rt «Iran y de *la mitigaciôn de las penas eternas*. Madrid, Editorial F. E. D. A., 1934.

Et sequenti Feria V, die 20 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita Audientia Excmo ac Revfho Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari ius-

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 5 Marin 1936.—I. Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii ftotarius·*

1321

1936 MAR 11.-SC RIT. DECR. AAS 28 (1936) 240-241

URBIS et ORBIS

Extenditur facultas celebrandi missam votivam d. n. USU **CHRISTI, SUMMI ET AETERNI SACERDOTIS**

Duobus abhinc annis Societas Divini Salvatoris, approbante Revmo Ordinario Berolinensi, Pium Exercitium orandi pro sanctificatione Cleri orbis universi, promovere coepit, idque maxime Sabbato post primam feriam VI cuiusque mensis. Mox plurimi Episcopi hoc Pium Exercitium perlibenter approbarunt et magnus numerus fidelium eidem adhaerere coepit, ita ut, vix elapsis duobus annis ex quo initium sumpsit, quasi
51 qsadragies centena millia attingat/

Nuper vero, edita gravissima Encyclica a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI " De Sacerdotio Catholico " [LE 13021, visum est multis etiam praefatum Pium Exercitium concurrere enixius debere ut Deus sacerdotes et adspirantes ad sacerdotium orbis universi sanctificet Hisce rationibus permotus et vota multorum promens. Generalis Moderator eiusdem 3of.elatis Sanctissimum Dominum Nostrum enixe humiMterque supplicavit, ut qualibet prima feria V mensis w omnibus ecclesiis et oratoriis, in quibus, approbante loci Ordinario, preces pro sanctificatione sacerdotum orbis universi fiunt unica Missa votiva de Summo e! Aeterno Sacerdote lesu Christo litari valeat

Sanctitas porro Sua. referente infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, in Audien-

La dici II Martii 1936 has preces peramanter excipiens, benigne indulgere dignata est ut primis feriis V dusque mensis in ecclesiis vel oratoriis, ubi de consensu respectivi Ordinarii peculiaria pietatis exercitia pro Ori sanctificatione mane peraguntur, una Missa votiva de lesu Christo Summo et Aeterno Sacerdote litari pos. î.:. dummodo non occurrat festum duplex primae vel secundae classis, quodlibet festum, vigilia aut octava Domini, Commemoratio Omnium Fidelium Defunctomm; prohibetur etiam diebus 2. 3 et 4 Ianuarii. in quibus legatur Missa M Puer natus " infra Octavam Nativitatis: salva tamen semper Missa conventual! aut paroeciali. Annuit insuper eadem Sanctitas Sua. ut loco feriae V etiam primo Sabbato mensis de consensu Episcopi cum praefatis privilegiis dictum Pium Exercitium peragi valeat, servatis tamen praescriptis injunctionibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, die 11 Martii 1936.—C. Card. Laurenti, *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

Adn. F. X. HECHT in PrM 27 (1938) 220-222; G. MARTINEZ DE ANTOAANA in CpR 17 (1936) 330-337 et in ELIP 51 (1937) 78-89; I. P. in ELIP 51 (1937) 5-6; J. PAUWELS in NrT 63 (1936) 912-913 et in PrM 25 (1936) 139-141.

1322

1936 MAR 12.-SC STUD., DECR. AAS 28 (1936) 417

De **MAGISTERIO A PONTIFICIO INSTITUTO MUSICAE SACRAE CONFERENDO**

Sacra Congregatio de Seminariis et Studiorum Universitatibus. cum Pontificii Instituti Musicae Sacrae de Urbe naturam, finem ac studiorum rat nem penitus perspecta habeat» auctoritate sibi a Ssmo D. N. Pio XI commisa. eidem Instituto potestatem tribuit *Magisterium* sive in cantu gregoriano sive in compositione sacrorum concentuum sive in pulsandis organis conferendi, in munere docendi Doctoratui aequiparatum.

Quod Magisterium iis tantum conferri potest alumnis, qui licentiam iam sint assequuti atque, — ceteris omnibus absolutis, quae tum a Constitutione Apostolica « Deus scientiarum Dominus » fLE 1030] et ab adnexis eidem ordinationibus [LE 1033], cum a Statutis Pontificii Instituti praescribuntur, excepta doctoral! dissertatione, — peculiare dederint experimentum, ex quo de eorum idoneitate ac peritia theorico-practlca vel in canto gregoriano vel in compositione sacrorum concentuum vel in pulsandis organis rite constet.

Datum Romae, ex Aedibus S. Callisti, die xii JMartii, in festo S. Gregorii M,, anno mcmxxxvi.—C. Card. Blsleti. *Praef.* E. Ruffini, *Secr.*

Adn. E. B. In NrT 63 (1936) 1163; C BOYER in PrM 26 (1937) 204-205.

1323

1936 MAR 15.-PIUS XI, LIT. AP. AAS 28 (1936) 230

Nova nunciatura apostolica in republica de **GUATIMALA ERIGITUR**

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad munus Nobis traditum pertinere dignoscimus ca tempestive decernere quae, inspectis temporum rerumque adiunctis» ad christifidelium bonum provehendum opportuna videantur. Quae inter etiam instituta procul dubio exstant, quae rationibus inter Sanctam Sedem ac civiles uniuscuiusque nationis auctoritates consulant: ac propterea Legatos Nostros, aptis facultatibus instructos quae frugifero memorato fini assequendo inserviant, data occasione constituimus. Hac de causa, spe freti huiusmodi Nostrae voluntatis consilium vinculis etiam inter nationem de Guatemala et Sanctam hanc Sedem arctius obstringendis valde esse profuturum, ut eiusdem Reipublicae quoque Gubernio populoque gratificemur, cisdemque peculiare benevolentiae Nostrae testimonium nunc exhibeamus, motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae tx>testatis plenitudine praesentium Litterarum tenore novam *de Guatimala Legationem* sive Nuntiaturam Aposto!icam erigimus, ita ut territorium illius Reipublicae ex ipsius de Guatimala regionibus constituatur. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Decernentes praesentes Ltteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri ct obtinere; ipsique Nuntiaturae Apostolicae per Nos erectae in Republica de Guatima.n nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite

iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his. a quovis, auctoritate qualibet scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv mensis Martii an, mcmxxxvi Pontificatus Nostri dccimoquinto.—E. Card. Paœllt. *a Secretis Status.*

1324

1936 MAR 15.-SECR. STATUS, LIT. CIRC. PART.'

Circa collaborationem inter rfligiosos et actionem CATHOLICAM

Dal Vaticano, 15 marra 1936

Reverendissimo Padre, Sono ben note alla P. V. Rev.ma le vive speranze per la restaurazione cristiana della Société che il Santo Padre ripone nell'Azione Cattolica nonchè il vivo conforto che gli recano le notizie provenienti, anche dal paesi di Missioni, sul suo continuo sviluppo e sui preziosi frutti che il Signore produce per suo mezzo.

Una delle ragioni di speciale consolazione è stato l impegno generoso con cui alcuni Ordini *e Congregazioni Religiose* maschili e fcmminill hanno messo a disposizione della Azione Cattolica i loro Membri, i quali con la penna, con la paroia, Tasslstenza ne hanno favorito lo sviluppo e assicurato i frutti. Lo stesso Augusto Pontefice ebbe ad esprimere in diverse occasioni il Suo plauso compiacente e, anche nella Lettera allTpiscopato del Brasile dello seorso ottobre, si augurava che l'aiuto delle famigiie religiose « fosse più valido e più largo di ogni altro ».

E cosl senza dubbio awerrà se. come nello stesso importante documento è inculcato, si terranno Corsi speciali di studio per la preparazione dei Religiosi a questi nuovi compiti, in modo che nella predicazione e nelle molteplici opere di zelo i fedeli vengano eccita J e formati all Apostolato dell'Azione Cattolica. Siccome poi una delle grandi benemerenze dei Religiosi è la predicazione al Clero, specialmente negll Esercizi Spirituali, cosi meglio preparati, potranno con maggiore competenza e autorité inculcare, insieme all'adempimento degli altri doveri sacerdotali, anche quello del'Azione Cattolica, che il Santo Padre fin dalla Sua pr?ma Enciclica ha dichiarato essere < in praecipuis sacri pastoris officiis ». Ma non mono valido sarà senza dubbio l'aiuto dei Religiosi nell'educazione della gioyentù. che nella maggior parte è sotto la loro direzione, in condizioni di tempo e di luogo che migliori non si potrebbero desiderare.

L'Augusto Pontefice in diverse circostanze ha insistito nel dichiarare che la formazione allô spirito di apostolato, proprio dell'Azionc Cattolica. è un elemento csscnzlale deU'educazione in questi nuovi tempi, un sicuro presidio della vita cristiana. ed è una grazia Speciale l'essere chiamati ad un apostolato, che ha tante attinenze con quello sacerdotale. Un saggio educatore non puô dimenticarlo, altrimenti restringerebbe gli nrizzonti di bene, che devono schiudersi all'animo generoso dei çiovani. priverebbe la Chiesa di aiuti preziosi, e difficilmente raggiungerebbe tutti gli scopi di una vera educazione cristiana.

D'altra parte questa formazione giova allô stesso buon andamento del Collegio. Nessuno puô negare l'inestimabile bene che ne proviene per il vicendevole buon escmpio; l'azione conquistatrice verso i compagni meno buoni, Vimpegno di trasformare la vita ordinaria del Collegio in una più viva preparazione al lavoro. che poi, sia nelle vacanze. sia terminati definitivamente gli studi, svolgeranno nolle Organlzzazioni di Azione Cattolica. Cosl si troveranno anche più agguerriti a superare l moltl e gravi pcricoli dell'ambiente sociale moderno, che, è purtroppo constatato. fa numerose vittime f.-a l giovani educati nelle stesse scuole cattoliche.

Per questi gravissimi motivi, già altra volta il Santo Padre fiveva raccomandato la fondazione delle Associazivnt tnfeme, che cosl (elicemente fioriscono in non pochi Istituti. e che anche le Pie Associazioni dipendenti dai Religiosi siano incitalc a a prestare nll'Azione Cattolica il Inro provvidcnziale ausilio, sla con la preghiera. sia col far conoscere la bellezza, nécessité e vantaggi dell'Azione Cattolica. sia nello esortare e indirizzare ad essa i propri soci: il che vuoie intendersi particolarmente per quelle Istituzioni e Congregazfoni che raccolgono la gioventù allo scopo di mantenere i frutti della cristiana educazione » (Lettera dell'Em.mo Sig. Cardinale Pacelli, Segretario di Stato di Sua Santità, al Sig. Comm. Augusto Ciriaci, Présidente Generale dell'Azione Cattolica Italiana. 20 marzo 1930).

Se poi gli ottimi Religiosi non solo vorranno indirizzare a questo nobilissimo intento le loro preghiere, ma curcranno anche di persuadere ed eccitare quelle persone, delle quali hanno cura spirituale, a pregare e ad entrare nell'Azione Cattolica, veramente completa sarà la loro cooperazione e copiosi benefici ridonderanno alla Azione Cattolica e quindi alla Chiesa intera. Conformandosi a queste direttive i Religiosi continueranno le loro gloriose tradizioni di generosa prontezza nel venire incontro ai bisogni delle anime e ai desideri del Vicario di Cristo in questo momento cosi difficile per la tutela della gioventù insidiata da tanti nemici, e specialmente dalla propaganda comunista. Sarà un atto di squisita carità cooperare in piena solidarietà col Clero secolare per la diffusione dei Regno di Cristo, che è il costante anelito delTAugusto Pontefice.

Nella certezza che questa ricca promessa di bene si traduca in consolante realtà il Santo Padre come espressione del Suo grato animo e pegno dei celesti favori, imparte a tutti i Superiori e Membri di cotesta Famiglia Religiosa l'Apostolica Benedizione.

Mentre poi da parte mia aggiungo i miggliori voti per il più felice successo della auspicata collaborazione in una cosa cosl santa. profitto volentieri dell'incontro per raffermarmi con sensi di distinto ossequio, della P. V. Rev.ma dev.mo nel Signore.—E. Card. Pacelli

• CpR 'I8 (1937) 141-143. Adn. 5. TROMP ta PrM 25 (1936) 214-216.

1325

1936 MAR 16.-COM. INTP.» RESP. AAS (1936) 178

De sacra communione in nocte nativitatis domini

D. An canon 867 § 4, collatus cum canone 821 J 2. ita intelligendus sit ut sacra Communio distribui possit in Missa, quae sive iure sive apostolico induito celebratur media nocte Nativitatis Domini.

R. Affirmative, nisi loci Ordinarius iustis de causis In casibus particularibus id prohibuerit ad normam canonis 869.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 16 Martii anno 1934.—I. Card. Serafini, *Praef.* L Bruno, Secr.

Adn. J. C. In NrT 63 (1936) 753; Ph. MAROTO In CpR 17 (1936) 133-140. 218-231 e? In Apoll. 9 (1936) 195-213; J. MOSS in CR 11 (1936) 504; I. PIZZONI in EL 50 (1936) 253-254; REGATILLO n. 416; IP 16 (1936) 106-107.

1326

1936 MAR 2O.-SACRA PAENM RESP, AAS 28 (1936) 176

Dubium circa acquisitionem indulgentiarum pro adoratione SSMI SACRAMENTI DURANTE MAIORE HEBDOMADA CONCESSARUM

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae dubium, quod sequitur, pro opportuna solutione exhibitum fuit:

Utrum in regionibus ubi mos est, a Romana Ecclesia probatus. Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, in Maiore Hebdomada, adorationi christifidelium etiam ultra biduum proponendi, acquiri possint singulis illis diebus indulgentiae per Decretum S. Paenitentiariae Ap. diei 20 Mali 1935 [AAS 27 (1935) 277] concessae.

Sacra Paenitentiaria Apostolica, die 18 Februarii 1936. re mature perpensa, respondendum censuit:

Affirmative.

Facta autem de praemissis relatione Ssnto D. N. Pio div. Prov. Pp. XI ab infra scripto Cardinali Paenl··

tentiario Maiore in audientia diei 14 vertentis mensis, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Paenitentiariae benigne approbare et confirmare dignatus est.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae. die ÎÛ Martii 1936—L. Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior.* S. Luzio, *Regens.*

Ada. E. B. in NrT 63 (1936) 752: A. PALADINI in EL 50 (1936) 252-253; I. PAUWELS in PrM 25 (1936) 83-85.

1327

19» MAR 22.-SC S. OFF., DECR. AAS 28 (1936) o

Tres damnantur libri λ paulo hectore SANTANGELO CONSCRIPTI

Feria IV, *die 4 Martii 1936*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revrni Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt libros a Paulo Hectore Santangelo conscriptos, quibus tituli:

Lutero, Milano, Edizioni Corbaccio. 1932;

Vila di Gesù, Bari, Laterza. 1933.

Son *Paolo,* Bari, Laterza, 1933.

Et sequenti Feria V, die 5 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, :n solita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussiiL

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 21 Martii 1936.—L Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Solarius.*

1328

1936 MAR 21.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

CIRCA SEPULTURAM PERSONAE CATHOLICAE IN COEMETERIO ACATHOLICO

Vide supra. LE 1316. textum resolutionis S. C. Officii die 13 Feb. 1936 *datae* et hac die. 21 Mart. 1936. Ordinario OJomucensi *notijicatac.*

•Ordinario Olomucensi, Prot. N. 1711/35: AKKR 116 (1936) 437. Adn. A. E. in PrM 26 (1937) 468; REGATILLO n. 594.

1329

1S36 MAR 25.-SC RIT. DECR. AAS 28 (1936) 169-170

URBIS et ORBIS

Fl stum SANCTI IOANNIS BOSCO, CONFESSORIS, AB UNIVERSA ECCLESIA, CUM OFFICIO ET MISSA PROPRIA CELEBRANDUM DECERNIIUR

Universo Christiano populo summae laetitiae fuit, quod ucro recurrente decimonono sacculo a salvifica redemptione. supremos caelitum honores Beato Ioanni Bosco Sumkus Pontifex Pius Papa XI decreverit. Quo ex tempore con Salesiana Familia tantum sed et quam plurimae dioeC€K3 Eum veluti Juventutis patrem peculiari honore prosecutae sunt. Succrescente vero in dies devotione, ut uberares sanctitatis fructus in fidelium praesertim iuvenum Π inimis efflorescerent, innumeri sacrorum/ Antistites SumEom Pontificem Pium Papam XI humillimis et instantibus precibus rogaverunt ut ad universam extenderetur Ecclesan cultus tanti viri, de re catholica optime meriti. Sanctitas porro Sua. referente infrascripto Cardinale Sacrae R.'uum Congregationis Praefecto, in audientia diei 25 martii 1936. vota tot S. R. E. Cardinalium. Archiepiscoporum et Episcoporum benigne excipiens. Festum Sancti Ioannis Eosro. tamquam confessoris non pontificis, ab universa Ecl-esia. sub ritu duplici minori, cum officio et missa, huic ÓKT..o adiectis. die 31 ianuarii celebrandum decrevit, tnrâlato ad diem 28 ianuarii Festo S. Petn Nolasci. confceorts. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Secretaria Sdie 25 Martii 1936.—C. Card. Laurinti. *Praef.* A. Cartnel. far.

1330

1936 MAR 28.-SC SACR-, INDULTUM. PART.

Facultas administrandi sanctam communionem DIE SABBATI SANCTI EXTRA MISSAM

Prlces - *Beatissime Pater,* Ordinarius Aquisgranensis humiliter postulat a Sanctitate Vestra facultatem qua m sua dioecesi Sacra Communio administrari possit fidelibus Sabbato Sancto etiam ante missam.

Rescr‹ - Die 28 Martii 1936 Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore facultatum sibi a SSûïo Dno Nostro Pio Papa XI tributarum, attentis expositis ab Ordinario Aquisgranensi eidem benigne facultatem tribuit, iuxta petita, ad triennium, dummodo ordo liturgicus eo die non turbetur et. quantum fieri possit, S. Communio in sacello vel oratorio ab Ecclesia separato distribuatur.—D. Card. Jorio, *Praef.*

*** Ordinario Aquisgranensi, Prot. N. 1037/36: AKKR 118 (1933) 227.**

1331

1936 APR 10.-SC PROP. FIDE» DECR. PART.·

De CALENDARIO ADHIBENDO A RELIGIOSIS IN TERRIS MISSIONUM

Haec S. Congregatio circa usum Calendarii in Missae celebratione jam alias respondit mentem suam esse ut Missa celebretur iuxta Calendarium Ordinis Religiosi in iis Ecclesiis, quae non tantum sub cura sint Ordinis sed quae propriae Ordinis sunt; in omnibus vero Ecclesiis quae, quamvis administratae ab Ordine, tamen pertinent ad Missionem, sequantur qui ibi celebrent Calendarium Missionis.

Non latuit sane hanc S. Congregationem, cum huiusmodi responsionem daret, se ab optimis Missionariis. qui omnia pro Christo dereliquerunt, sacrificium aliud petere, nempe fiendi « extranei filiis matris suae » seu suae Congregationi Religiosae. Censuit tamen Missionarios oblaturos esse Domino sacrificium hoc non leve corde magno ct animo volenti. Neque decepta est: ut litterae ac testimonia plura nobis perventa probant

Qua animi docilitate confisa tuorum Missionariorum haec S. Congregatio orat ut generales normas sequantur. Non enim absque gravibus argumentis illae datae sunt; cum et ipsae conferre videantur ad longius removendum periculum ne opinio irrepat inter fideles et Sacerdotes singularum Missionum se esse distinctos juxta suorum quosque Missionariorum Ordines ct simultates oriantur similes illis de quibus loquitur S. Paulus in ‡ ad Corinthios cap. 1° vers. 12 « Hoc autem dico quod unusquisque vestrum dicit: ego quidem sum Pauli, ego autem Apollo, ego vero Cephae. ego autem Christi

Haec S. Congregatio precatur ex corde ut sacrificium Tuis Missionariis postulatum acceptabile fiat apud Deum Omnipotentem ad uberiores Missionis progressus.

10 Aprilis 1936.—P. Card. Fumasoni Biondi. *Praef.* C. Costantini, *a Secretis.*

» Ordinario da Funlnfl, ex O. P.: ΛOP 24 (1939 40) 224*225.

1332

1936 APR 18.-S. PAEN., DECR. AAS 28 (1936) 242-243

rXBSOLÜTIO SACERDOTUM AB EXCOMMUNICATIONE, OB ATTENTATUM ETIAM CIVILE TANTUM MATRIMONIUM. ET ACTU CUM MULIERE CASTE CONVIVENTIUM EORUMQUE ADMISSIO AD PARTICIPATIONEM SACRAMENTORUM MORE LAICORUM SACRAE PAENITENTIARIAE APOSTOLICAE EXCLUSIVE RESERVATUR

Lex sacri coelibatus inter Latinos adeo Sanctae Ecclesiae curae semper fuit atque est ut. si agatur dc sacerdotibus, fere nunquam super ea retroactis temporibus dispensatum fuerit, nunquam prorsus, ne in mortis quidem periculo, in praesenti disciplina dispensetur.

Cum tamen, nequitia temporum, contingere aliquando soleat ut infelix aliquis sacerdos, suae vocationis oblitus in sacrilegum concubinatum lapsus, ob matrimonium ebam civiliter tantum attentatum aliasque gravissimas rationes, a cohabitatione sub eodem tecto cum suae desertionis complice, etsi forte tandem ad cor reversus, cessare impediatur, ideoque ad suae eiusdemque suae complicis conscientiae consulendum, data fide de absoluta perfectaque in posterum continentia perpetuo servanda, ad participationem sacramentorum more laicorum petat admitti, Sancta eadem Ecclesia, pro sua erga devios etiam filios materna sollicitudine, ei, quantum in se est, sl et quando peculiaria id suadeant rerum adiuncta. subvenire non renuit Quod quidem cum conscientiam praesertim rcspiciat. Sacrae Paenitentiariae Apostolicae *exclusive* reservari congruum visum est

Re igitur co?lata per infrasqriptum Cardinalem Maiorem Paenitentiarium cum Ssmo D. N. Pio divina providentia Pp. XI. eadem Sanctitas Sua. in audientia diei 14 mensis Martii vertentis anni, eidem Cardinali Maiori Paenitentiario impertita, suprema Sua auctoritate decernere ac statuere dignata est ut. firma excommunicatione, de qua in canone 2388 § 1. absolutio ab ea in caso supra exposito et consequens supplicantis admissio ad sacramenta more laicorum suscipienda, ab
243 ipsa tantum Sacra Paenitentiaria Apostolica. servata speciali pro'cecendi forma et sub peculiaribus quibusdam cautelis et conditionibus ab eadem Sanctitate Sua patefactis ac praescriptis, concedi possint; et si forte concedantur ab aliquo sacerdote in periculo mortis, maneat obligatio ad ipsam Sacram Paenitentiaria recurrendi, ut praescribitur canone 2252 pro censuris a iure Sanctae Sedi specialissimo modo reservatis.

Hoc autem Decretum Sibi relatum in alia audientia diei 28 eiusdem mensis idem Ssmus Dominus Noster in omnibus adprobare et confirmare dignatus est. mandans ut, quo solet modo, publici juris fiat.

Contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae Apostolicae, die 18 Aprilis 1936.—L. Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior.* S. Lucio, *Regens.*

Adn. H. BEIJERSBERGEN in PrM 25 (1935) 199-203; E BERGH ln HrT 63 (1936) 914-915; U. LOPEZ in PrM 25 (1937) 501-506; J. MO55 in CR 12 (1936) 158-160; REGATILLO n. MI; J. ROSSI in Apoll. 9 (1936) 587-583; IP 16 (1936) 318.

1333

1936 APR 20.-SC SACR., INDULTUM. PART.·

Conceditur facultas dispensandi a ieiunio eucharistico
CUM MULIERIBUS PRAEGNANTIBUS

Preces - Beatissime Pater. Ordinarius Warmiensis ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, implorat facultatem dispensandi In singulis casibus mulieres praegnantes a lege ieiunii Eucharistici, quia attentis graviditatis molestiis, ieiunium naturale servare nequeunt

Rescr. - *Ex Audientia SSmi diei 20. Aprilis 1936.*

Sanctissimus D. N. Pius Papa XI, audita relatione Infrascripti Card. Praefecti S. C. de Sacramentis, attenti·; expositis. Ordinario Warmiensl oratori, benigne gratiam indulget ad triennium ut mulieres praegnantes. aliquid per modum potus sumere possint ante SS. Eucharteticam Communionem, dummodo agatur de gravi incommodo evitando, remoto quocumque scandali vel admirationis periculo, servatis in reliquo de iure servandis.—D. Card. Jorio, *Praef.*

• O'd'Mfio Warmitftsh AKKR 116 (1936) 498.

1334

1936 MAI 5.-SC S. OFFICII. DECR. AAS 28 (1936) 205

Damnatur libfp. cui titulus: « Los misterios de las
MESAS PARLANTES Y DEL SOLtGPAFON », AUCTORE *J. T.* PONCE
Feria IV, dic *22* Aprilis 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Efhi ac Revfni Domini Cardinales rcbu< fidei ac morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, ad praescriptum can. 1399 § 7 ipso iure damnatum esse declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Jose **FRANCO** ponce. *Los m'tsierios de las mesas parlantes y del soligrafôn.*

Et sequenti Feria V. die 23 eiusdem mensis et anni. Ssfhus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI. ·η solita audientia Excfho ac Revnto Domino adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Entorum Patrum lesolutionem approbavit, confirmavit et publicari tussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 5 Maii 1936.—I. Venturi. *Supremae S. Congr, S. Officii Notarius.*

1335

1936 MAI 15.-SC S. OFF., DECK AAS 28 (1936) 205-206

Damnatur liber cui titulus: « practica de educaciqx
IRRELIGIOSA ». AUCTORE GERMAN LIST ARZUBIDE
Feria IV, die 6 Maii *1936*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito DD. Consultorum voto, ad praescriptum can. 1399 Codicis- 206
luris Canonici ipso iure damnatum esse declararunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

German list arzubide, *Prâctica de educaciôn irreligiosa.*

Et sequenti Feria V, die 7 eiusdem mensis et anni. Ssdius D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita aud.entia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patruin resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 15 Maii 1936.—I. Venturi. *Supremae S. Congr, S. Officii Notarius.*

1336

1936 MAI 15.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Ma TRLMONTUM **INTER PARTEM NON BAPIIZATAM ET PARTEM DUBIE BAPTIZATAM LN SECTA ACATHOLICA ANTE DIEM 19 MAII 1918 CADIT SUB IMPEDIMENTO DISPARITATIS CULTUS**

Species facti *ad summarium sic reduci potest: Agebatur de matrimonio inter virum A non-baptizatum civiliter inito anno* 1900 cum *femina B heterodoxa a ministro protestante* baptizato; divortio civili *obtento, A anno* 1908 in *ecclesia catholica baptizatus et postea cum C femina catholica civiliter tantum conjunctus, nunc petit matrimonii convalidationem.*

De facto baptismi satis certo constabat ex testimonio ministri haeretici. Certitudo tamen de valore hujus baptismi *non habebatur, nam, ut recte notabatur ab oratore m* litteris *ad S. Officium directis, - plerumque factis investigationibus hujusmodi baptismata* In nostris repionibus manent dubia

Orator ulteriores investigationes circa baptismum feminae B collatum non fecit, *declaravit tamen S. Sedi* sibi morallter impossibile videri *probare hoc baptismum validum fuisse administratum a* ministro *heterodoxo nur.c jam defuncto. Neque orator voluit a S. Sede impetrare declarationem nullitatis matrimonii ab A cum B contracti,* ob *causam* sc. disparitatis cultus, quia, sicuti *orator* in ipsu litteris ad S. Officium *notatur:* ° ab altera parte principium baptismus dubius In ordine ad matrimonium censetur validus post Codicem, *ne pro matrimoniis quidem ante Codicem contractis invocari posse docent plures graves auctores — Petit* Igitur *orator dissolutionem vinculi naturalis matrimonialis* in *favorem fidei.*

Responsum S. Officii diei 15 Maii 1936 episcopo Ruraemundensi:

< Haec suprema Sacra Congregatio, omnibus rite perpensis casus adjunctis, respondendum mandavit: Matrimonium A - B invalidum *fuisse* ob impedimentum disparitatis cultus ».

• Ordinario Rursemundensl: PrM 25 (1936) ‡55M56 Adn. H. BEIJERSBERGEN in PrM 25 (1936) 152·-155·.

A.i iK W IAtK Jî i I îO M H V j H W M

1337

1S35 MAI 15.-COM. INTP.. RESP. AAS 28 (1936) 210

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

L · Di cissioxi donorum λ religioso mutanda. 2 De
SACRAI: ORDTMAT1ON1S.

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - De cessione bonorum a religioso MUTANDA

D. An requiratur venia S. Sedis ut professus, ad wnnam canonis 580 § 2, cessionem vel dispositione»n saltem de notabili bonorum parte in favorem religionis EUtare possit

II - De tempore sacrae ordinationis

D. An sub verbis *festo de praecepto,* de quibus in canone 1006 δ 3. veniant etiam festa per Codicem m universa Ecclesia suppressa.

R. Negative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 15 mensis Maii anno 1936.—I. Card. Seratini. Praeses. I. Bruno, *Secr.*

Ado. E. BERGH in NrT 63 (1936) 916-918; A. COU5SA In AxlL 9 (1936) 588- 589; A. ELLIS et I. PAUWELS In PrM 25 ('935) 205-208; A. LARRAONA In CpR 17 (1936) 338-342; Ph. MAROTO in CpR 17 (1936) 218-231; J. MOSS In CR 12 (1936) 75-77; I. PIZZONI in EL 50 (1936) 254; REGATILLO n. 292, 4SI; F. ROBERTI in Apoll. 9 (1936) 590-592; iP 16 (1935) 257-253.

1338

1936 MAI 26.-SC PF., INSTR. AAS 28 (1936) 406-109

INSTRUCTIO

Ao EXC.MUM D. paulum marella, archiepiepiscopum TTT. DOCLEENSEM, DELEGATUM APOSTOLICUM IN IAPONIA CIRCA CATHOLICORUM OFFICIA ERGA PATRIAM

Pluries inslanterque ab hac S. Congregatione de Propaganda Fide aliquae normae expostulatae sunt de ratione qua catholici in laponia se gerere debeant, quotiescumque patriae leges vel mores Piis quosdam certos actus perficere imperent vel suadeant, qui a ritibus religiosis non Christianis originem duxisse videantur.

In huiusmodi quaestione dirimenda in mentem revocare iuvat quae Sacra Congregatio iam ab anno 1659 sapicntissima posuit principia, instructiones Missionariis impertiens:

‹ Nullum studium ponite, nullaque ratione suadete illis populis, ut ritus suos, consuetudines et mores mutent, eodo non sint apertissime religioni et bonis moribus contraria... Fides nullius gentis ritus et consuetudines, modo prava non sint, aut respuit aut laedit, imo vero sarta/ tecta esse vult. Et quoniam ea paene, est hominum natura, ut sua, et maxime ipsas suas nationes, eaeteris et existimatione et amore praeferant, nulla odii et alienationis causa potentior existit, quam patriarum consuetudinum immutatio, earum maxime quibus homines ab omni patrum memoria assuevere... Quae vero prava exstiterint, nutibus magis et silentio quam verbis proscindenda, opportunitate nimirum captata, qua, dispositis animis ad veritatem capessendam, sensim sine sensu evellantur... ”,

Missionariorum est ergo et agnoscere et honorare lanonensium pietatem et amorem in patriam atque fideles docere ne ceteris civilibus sint in amanda patria inferiores. Quod semper a missionariis praestitum est

Quoad vero actus quibus laponenses suum manifestant emorem erga patriam, haec notanda sunt Agitur de illis actibus, qui. quamvis ab ethnicis religionibus primitus orti, non sunt intrinsece mali, sed per se ir.differentes. neque iubentur ut religionis signa, sed tentum veluti civiles actus ad pietatem manifestandam rt fovendam erga patriam, omni inten tone remota compellendi sive catholicos sive non cathotcos ad significandam quamlibet adhaesionem religionibus a quibus ritus illi orti sunt.

Hoc ipsae Imperii laponici auctoritates explicite non semel declararunt, innixae principio libertatis religiosae ct illa distinctione, iam a Gubernio laponico statuta et promulgata, inter obsequium nemque shintoisticum nationale (ad nationalia Jinja) et cultum shintoisticum religiosum. Enimvero templa seu monumenta obsequio civili dicata a diversa pendent gubernii Administratione quam quae ritibus religiosis inserviunt Archiepiscopo Tokiensi petenti, die 22 sept. 1932. a Ministro Instructionis Publicae utrum: *« pro certo retinendum esset rationes ob quas absistentia alumnorum scholarum huiusmodi actibus requireretur esse rationes patrii amoris et non religionis* ”, Vices Gerens Ministri respondit: ** *Visitatio ad nationalia templa seu Jinja exigitur ab auditoribus scholarum superiorum et ab alumnis scholarum mediarum et primariarum ob rationes quae se referunt ad programma educationis, ln facti specie, salutatio quae requiritur ab agmine auditorum scholarum superiorum et alumnorum scholarum mediarum et primariarum nullum alium finem habet quam manifestandi sensus amoris patrii et fidelitatis* ”. Quem finem mere civilem ipsae leges de Publica Instructione confirmant, ut patet ex lege data die 3 augusti 32 anno Meiji (1899) vetante educationem religiosam impertiri vel caeremonias religiosas celebrari in scholis publicis nec non in scholis quae submissae sint legibus et ordinationibus de disciplinis tradendis et de cur/riculo 408 studiorum. Ex quo licet inferre caeremonias ad Jinja, ab auctoritatibus publicis imperatas discipulis, non induere religiosam naturam.

Idem videtur esse tenendum de publicis caeremoniis, qua statutis diebus, auctoritatibus intervenientibus vel foventibus, ad nationalia Jinja peraguntur, cum eaedem auctoritates hanc esse suam mentem non semel, directe vel indirecte, affirmaverint, et haec profecto sit late diffusa persuasio cultiorum hominum laponici Imperii et eorum qui laponensium mores et animos profundius scrutati sunt.

Simili fere modo, actus qui iuxta patrios mores fieri solent quibusdam in eventibus, ut ex. gr. occasione funerum vel matrimoniorum, quamvis et ipsi originem forte habuerint religiosam, adhibentur nunc temporis a plurimis in tota laponia absque ulla religiosa significatione, sed tantum ut urbana ratio manifestandi benevolentiam erga propinquos et amicos; ita ut amisisse videantur intrinsecam connexionem cum ethnicis religionibus et in meros civiles mores mutati esse.

Cum primo hoc considerationum genere, alterum, quod sequitur, stricte coniunctum apparet Etenim, cum persuasio late diffusa sit agi non de ritibus religiosis, sed de mere civilibus consuetudinibus, catholici, qui renuant huiusmodi caeremoniis interesse, facile incusantur. et facile ab hominibus vel non inimicis doctrinae catholicae creduntur esse frigidi erga patriam vel ingrati et inurbani erga familiares et amicos. Valde propterea optandum videtur ut removeantur causae huiusmodi publicae opinionis falsae et iniuriosae. quae non tantum fideles iaponicos multum afflictat, sed etiam animos avertit a via salutis ingredienda.

Haec Sacra Congregatio, omnibus ea attentione perpensis, quae rei gravitati convenit, viris peritis consuitis, perspecta temporum ac morum evolutione, considerata mente Concilii Nagasakiensis anno 1890 brati. attentoque voto ab Excmis Delegatis Apostolicis E. Mooney et P. Marella atque ab Ordinariis laponiae recentius manifestato, post maturam deliberationem in solemni consensu Eminentissimorum PP. Cardinalium Sacro Consilio christiano nomini propagando praepositorum, die 18 maii c. a. habitam, sequentes normas agendi tradendas esse censuit:

1. Ordinarii in territoriis laponici Imperii doceant fideles, caeremoniis, quae fieri solent ad monumenta Jinja a Gubernio civiliter administrata, annecti ab auctoritatibus civilibus (ut cx explicitis declarationibus pluries datis constat) itemque communi cultiorum hominum sensu meram significationem patri amoris, scilicet filialis reverentiae erga familiam imperialem et patriae benefactores; ideoque, cum huiusmodi caeremoniae valorem induerint mere civilem, catholicis licere ln teresse 409 eis et more ceterorum civium ayere. declarata sua intentione, si quando hoc necessarium apparuerit ad falsas interpretationes sui actus removendas.

2.lidem Ordinarii permittere possunt ut fideles, quando intersint funeribus, matrimoniis aliisquo privatis ritibus in vita sociali iaponensi usitatis, participes

f.ant sicut ceteri (declarata, si necessarium, sua intentione ut supra) omnium i larum caeremoniarum, quae, quamvis forte a superstitione originem duxerint, cx circumstantiis tamen locorum et personarum et ex communi aestimatione nunc temporis non retineant nisi sensum urbanitatis et mutuae benevolentiae.

3. Circa iuramenium *de* ritibus, ubicumque in laponia in usu est, sacerdotes praesentes instructiones hac in rc a Sacra Congregatione de Propaganda Fide datas dociles exsequantur, omni disputatione remota.

Quae omnia cum summo Pontifici in Audientia diei 25 Maii a subsignato S. Congregationis Secretario relata fuissent. Sanctitas Sua dignata est rata habere, declarans Ordinarios laponiae normas supra datas sequi tuto posse et debere.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis dc Propaganda Fide, die 26 mensis Mail A. D. 1936.—P. Card. Fumasoni Biondi, Prae/. C. Costantini. Archiep. tit Theodos^ Secr.

Adi. V. BARTOCCETTI In Apoll. 10 (1937) 14-22: P. CHARLES ia PrM 25 (1937) 108 et in NrT 64 (1937) 193-201; 1 .VOSS in CR 12 (1936) 250-251.

1339

1936 IUN 13.-PIUS XI, CONST. AP. AAS 29(1937)18-21

URBIS

De QUATUOR CAPELLANIIS INNOCENTIANIS IN PATRIARCHAL! BASILICA VATICANA

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei - Ad perpetuam rei memoriam

Singulari in Vaticanam Beati Petri Basilicam studio permoti. Romani Pontifices, quo magis in illa, in quam, veluti ad fidei petram et Ecclesiae fundamentum, ex totius orbis regionibus Apostolorum Principis sepulcrum christifideles veneratum adveniunt, divinus cultas adaugeatur, ipsam sacculorum decursu innumeris cumularunt beneficiis. Quae inter iure ac merito adnumerantur quatuor capeUaniae, quas cl. rn. Innocentius Papa Octavus ad altare Beatae Mariae Virginis in veteri Basilica erigere decreverat, et Alexander Sextus,
19 cius successor, a omni'potentis Dei et eius Genetricis glorio-ae Virginis Mariae laudem et gloriam, Apostolicis sub plumbo Litteris, die decima septima octobris mensis, anno millesimo undequingentesimo datis, canonice instituit In quibus Apostolicis Litteris Capellanias istas conferendi, quoties illas, etiam apud Sedem ApostoHcam. vacare contigerit. Presbyteris Cardinalibus Sancti Marci ct Sanctae Praxedis Tituli pro tempore existentibus, et. si illi ambo a Romana Curia absentes fuerint. Presbytero Cardinali Tituli Sanctae Caeciliae, qui pro tempore fuerit, plenum ius concessit. Ita res uijuc adhuc sese habuerunt. Nunc vero, quum dilectus Filius Noster Raphael Carolus S. R. E. Presbyter Cardinalis Rossi, qui Sanctae Praxedis Titulum nunc obtinet, suum Nobis votum porrexerit, ut in posterum illarum Capellaniarum collatio ad Iuris Canonici normam fiat; quum insuper hodierni earumdem Capellaniarum Capellani preces Nobis obtulerint ut. attentis potissimum praesentis temporis adiunctis ct Capellanlarum reddituum imminutione, eorum onera quoque in posterum imminuantur, simulque honores ct privilegia, quibus ip hucusque fruiti sunt, n Nobis confirmentur, et ceteris in Apostolicis quas supra memoravimus Litteris decretis derogetur. Nos, collatis cum dilecto Filio Nostro Eugenio S. R. E Presbytero Cardinale Pacelli. Pctrianae Basilicae Archipresbytero. consiliis, qui Nobis retulit quod praefatae Raphaëlis Caroll Cardinalis Rossl sententiae, venerabilis quoque libentissime accessit Frater Noster Elias S. R. E. Presbyter Cardinalis Dalla Costa. Tituli S. Marci. Archiepiscopus Florentinum. et vacante in praesentiarum Sanctae Caeciliae Titulo. omnibus mature perpensis, certa scientia, ac suppleti?. quatenus opus «It, quorum intersit, vel eorum qui sw» intrrerie praetumat consensu, de Apostolicae pnU^tatls plenitudine, praesentium vi. perpetuumque in nvxlum. quibusdam in praefatis Litteris Alexandri Papae Sexti. Praedecessoris Nnstri. dispositionibus deroiantri haec quae uequuntur decernimus atque statuimus· h Caoellnninrum ln Vaticana Basilica, quae Innoce-«tion.ie nuncupantur, collatio et canonica institutio hinc deinceps fiat ad tramitem et normam iuris communis; 11° Ex quatuor Capellanis vicenas quisqu- Missas quotannis celebrabit ad animarum expiationem tum Pontificis Capellaniarum Fundatoris eiusque progenitorum, tum praefatorum Cardinalium Tituli S. Praxedis. S. Marci et S. Caeciliae; 111° Singuli Capellani. singulis diebus festis de praecepto per annum. Misais et Vesperis, quae in Choro praefatae Basilicae per illius Canonicos et alios Beneficiatos et Clericos al'a voce, in cantu celebrantur, intéressé debent; item ad Matutinum Pontificale in festo S. Petri, Principis Apostolorum, in obsequium sanctae sollemnitatis; nec non 2. in festo Natalis D. N. I. C. ad Matutinum, primam Missam, Laudes et tertiam Missam; ad Matutinum Tenebrarum. Missam et Vesperas feria quinta, sexta et sabbato sancto maioris hebdomadae, atque ad Missam solemnem in die Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum et in die anniversaria Innocenti! Papae Octavi depositionis, quae vicesima sexta iulii *mezu* die. Capellanorum Collegii cura, omnibus Canonicis, Bénéficiâtes et Clericis intervenientibus, quotannis celebranda est; IV° Insuper singuli Capellani intéressé debent Processionibus, quae in Basilica fieri $olea prima quaque cuiusvis mensis dominica, in Litaniis Maioribus in festo S. Marci, in feriis quinta ac sexta maioris hebdomadae et in die sollemni Paschae ante vesperas, in Corporis Domini sollemnitate eiusque die octava, nec non in quavis processione cuncto clero romano indicta; V° Capellani, qui aut supra memorato Missarum celebrationis oneri sibi imposito satisfacere neglexerint, aut praefatis Missis Cantatis, Matutinis, Vesperis et Processionibus non interfuerint, nisi legitima causa, quemadmodum ceteri chorales, excusentur, mulctari et punctari debent; venerabili autem Fratri Roberto Viccntini. Patriarchae Antiocheno Latinorum et Vaticanae Basilicae Cardenalis Archipresbyteri Vicario. per praesentes easdem Litteras committimus ut peculiari decreto cuiusvis illegitimae absentiae mulclam seu punctaturam ipse statuat, negligentibus omnino solvendam; NT0 Indulgemus insuper ut quilibe: Capellanus a choro quotannis abesse queat quindecim tantum dies, sive continuos sive intermissos, excepti tamen diebus Natividatis D. N. I. CM tribus ultimis maioris hebdomadae diebus, necnon Paschatis et Corporis Domini et SS. Petri et Pauli sollemnitatibus; VII° Capellaniarum autem bona omnia et redditus, quorum capita seu tituli apud Capitulum asservantur, ab eodem Capitulo deinceps administrentur; VIIIe Confirmamus denique quod per Apostolicas, quas supm diximus. Litteras Alexandri Papae Sexti sancitum es!, videlicet quod ipsi quatuor Capellani omnibus ct singulis privilegiis, libertatibus, induitis, concessionibus gratiis et immunitatibus, quibus alii Bénéficiât! ßation suorum beneficiorum, quae in eadem Basilica pro tempore obtinent, utuntur, potiuntur et gaudent, absqu·· tamen eorum praeiudiclo. uti, potiri et gaudere libere ct licite uossint et debeant, subiicianturque et subsint ratione dictarum Capellaniarum iurisdictioni Vicarii dictae Basilicae pro tempore exsistentis in spiritualibus Generalis, quemadmodum Bénéficiât! praedicti ratione suorum beneficiorum subiiciuntur et subsunt Ad quae omnia uti supra disposita et constituta exsecutioni mandanda dilectum quem supra memoravimus Filium Nostrum Patriarchalis Basilicae Vaticanae Archipresbyterum deligimus, eidemque necessarias et oportunas' 21 tribuimus facultates, etiam subdelcgandi. ad effectum de quo agitur, virum in ecclesiastica dignitate constitutum eique onus imponimus peractae exsecutionis acta ad eiusdem Basilicae archivum transmittendi, ut ibi religiose asserventur. Praesentes autem Litterae et in eis contenta quaecumquc rata ac valida esse volumus et iubemus. contrariis quibuslibet, etiam speciali mentione dignis, minime obstantibus. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis notarii oublie! cuiusvis manu subscriptis et sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris haberetur si exhibitae vel ostensae forent Nemini autem hanc Paginam derogationis, constitutionis. statuti, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ct beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo tricesimo sexto, die tertiadecima mensis iunii. Pontificatus Nostri anno quintodvcimo.-Fr. TH Pros. O. P. Card. Boggiani. Car.wllanut S. R. E. loseph WilpcrL Decanus Collegii Pro-

tercet Ap<wt. Vinccntius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius* Apostolicuj.

1340

1JS IUN 17.-SC S. OFF., DECK. AAS 28 (1936) 234

DüO DAMNANTUR LIBRI A SAC. GEORGIO SEBASTIANO HUBER CONSCRIPTI

Feria IV, die *10 lunii 1936*

h generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sireti Officii Enli ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorcn prohibitorum inserendos mandarunt duos libros a Sac. Georgio Sebastian© Huber conscriptos, quibus tituli:

Vom *Chrislenlum zum Rciche Gottes,* Regensburg, 1934;

Weisheit des *Kreuzes,* Regensburg, 1935.

Et sequenti Feria V. die 11 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, tn •dita audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 17 Iunii 1936.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Sotarius.*

1341

1936 IUN 29,-PIUS XT, ENCYC. AAS 28 (1936) 249-263

EPISTULA ENCYCLICA

VINIRABILIBUS FRATRIBUS FOEDERATARUM AMERICAS CIVIUTUM ABCHIEPISCOPIS EPISCOPIS ALIISQUE LOCORUM ORDINARIIS PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTIBUS:

De cinematographicis spectaculis

PIUS PP. XI

Venerabiles fratres salutem et apostolicam **BENEDICTIONEM**

Vigilanti cura, ut Nostrum deposcit apostolicum ctfcium. laudabilem omnem sacrorum Antistitum toÜusque Christiani populi operam prosequimur: atque adeo summo cum animi gaudio certiores facti sumus providum illud inceptum salutiferos iam edidisse fructus, itque ad uberiores usque contendere utilitates, quod vos P.us duobus abhinc annis eo consilio instituistis pecurique modo « Legioni a decentia » efficiendum credii-stis, ut, sanctissimum veluti certamen, cinematographicae artis pravitatem compesceret

Id optatam diu Nobis affert opportunitatem, ut satius rrentem Nostram hac de re aperiamus, quae ad totius Christianae plebis mores religionemque tam arctissime pertineat At primum, quod Vobis ducibus ac magistris, et christifidelibus adiutricem vobis navitatem suam
S praestantibus. Legio ista, hoc in apostola/tus campo, tam sollerter allaboraverit, eo vehementius gratulari voblscum cupimus, quo sollicitiore animo videbamus hanc eamdem artem eiusdemque generis industriam j-oc. quasi M per magnos passus extra viam M evasisse, « prostarent omnibus, luce expressa, vitia, scelera, delicta.

Altissimi officii Nostri partes duximus, quotiescumque Nobis obversabatur occasio, non modo Episcopos eccnpellare ceterosque e clero, sed omnes etiam, quotquot sunt probi volentesque homines, ut gravissimam hujuscemodi causam intento animo considerarent

Iam scilicet in Encvclicis Litteris « Divini illius Magistri › [LE 9391, idcirco conquesti sumus quod validissima eiusmodi ad quidvis evulgandum subsidia, quae, si ad sana principia apte regantur, eruditioni ragr.operc atque educationi prodesse queant, saepe – proh dolor — provehendis vitiorum illecebris sordidisque quaestibus serviunt | Atque anno mdccccxxxiv. mense augusto, cum aliquot, coram admissos, e foederatione illa alloqueremur, cuius est in quibusvis Nationibus ephemerides scriptionesque edere, quae ad cinematographea attineant, horum spectaculorum momentum nostra hac aetate ingravescens indicavimus, eorumque gliscentem vim, cum ad virtutem, tum ad vitia suadenda; ac praeterea animadvertebamus omnino necesse esse cinematographicis scaenis ea praescripta tribuere, quae grande ingenuae artis munus regant ac moderentur, ut Christiana, quin immo humana ipsa ad naturalem legem composita, morum ratio iniuria probroque non afficiatur. lamvero ars quaelibet nobilis in id potissimum nitatur oportet, eoque suapie naturà spectet, ut debita hominem probitate virtuteque perficiat; atque adeo sit ad moralis disciplinae principia ac praecepta redacta. Exinde vero necessitate consequi monebamus, probantibus equidem lectissimis illis viris, — grata adhuc subit recordatio animum — opus esse prorsus cinematographicos ludos ad rectas normas conformari, ut ad vitae integritatem verique nominis educationem spectatores omnes excitent/

Ac recens quoque, superiore nempe mense aprili, cum grato animo nonnullos coram admisissemus, qui Romam in congressum e variis Nationibus convenerant, ut de cinematographicis scriptionibus vulgo edendis causam agerent, huius negotii momentum gravitatemque iterum proponebamus; itemque, religionis nomine non modo, sed civilis etiam in ordine morum prosperitatis, omnes cordatos homines adhortabamur, ut scriptis prelo excusis omnique ope contenderent, quo cotidie magis id genus spectacula ad sanam institutionem educationemque valerent, non vero ad animarum ruinam carumque interitum.

At tanti ponderis res est, perspectis praesertim civilis nostrorum temporum societatis condicionibus, ut opportunum Nobis videatur eam iterum per has Litteras magisque enucleate edisserere, vobis non solum. Venerabiles Fratres, sed universis etiam catholici orbis Episcopis impertientes praecepta, praesentibus necessitatibus consentanea. Siquidem pernecessarium est ac penitus urget id providere atque efficere, ut quidquod ex Dei munere progrediens actas in humanas disciplinas ac vel in ipsas technicae industria artes invexerit, ita divinae gloriae, animarum saluti et lesu Christi propagando regno reapse inserviat, ut omnes, quemadmodum Ecclesia nos precari iubet, " sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus aeterna ».

lamvero facile omnibus in comperto est cincmatographicam rem quo mirabiliora susceperit incrementa, co evenisse morum integritati, Religioni ac vel ipsi .ivilis consortionis probitati perniciosiorem.

Quamobrem ii etiam, qui in Foederatis Americac Civitatibus id genus industiae praesunt, huius rei .-ationem atque periculum in se recepisse professi sunt, non modo ad singulos quod attineret cives, sed ad universam etiam hominum communitatem. Etenim anno mdccccxxx, mense martio, sponte sollemniterque sanxerunt ac polliciti sunt — datis in id scriptis commuai consensiones subsignatis ac typis editis — se esse m posterum eorum, qui cinematographicos ludos celebraturi essent, honesta'tem tutaturos. Ac nominatim per 252
eiusmodi acta spoponderunt nullam se unquam esse imaginum seriem exhibituros, quae rectos spectatorum mores demitteret, quaeque vel naturalem humanamque legem decrectaret, vel eiusdem violationem suaderet.

Nihilo secius, quamvis haec laudabili sane consilio statuissent, ii tamen, quorum causa esset, itemque imaginum effectores, vel non posse vel prorsus nolle, ex suscepta ultro obligatione, id exsequi visi sunt Quamobrem. cum ex paene irrita illorum voluntate vit;a ac scelera in cinematographeis exhiberi pergant probus quisque plerumque prohibetur quominus, honestae oblectationis gratia, hisce spectaculis intersit.

Quibus in gravissimis rerum adiunctis, vos prae primis. Venerabiles Fratres, modis rationibusque studuistis. quibus creditum vobis gresrem ab ingruente istiusmodi discrimine lueremini; idque fecistis, cum Legionem a decentia " sacram veluti aciem institutstis» cuius opera optima quaeque proposita ac principia, ad naturalis christianaeque probitatis normas confermata, excitata tandem revirescerent Qua in re tantum abfuit ut vobis mens esset huic industriae detrimenta inferre, ut eam potius ab interitu vindicare pro vestra parte eniteremini, in quem dilabi quaevis ludicra pronum esset quae in artis dehonestamenta depntvationesquo corruissent

L·? * 4 (i

t A *Ap Sed.*. **1930. vol. XXII. p. 83.** › **Matta, XVHT. 5-7.**

Suscepta a vobis consilia chr*ist*ifidelcs. vestris demandati curis, prompto paratoque animo complexi sunt Ad decies nempe centena milia Foederatarum Americae Civitatum catholici fidem obligationemque, quam ‹ Legio a decentia » proposuerat, in se libenter recipientes, nullam se polliciti sunt cincmatographicam spectationem participaturos, quae Christianos mores Offenderet, rectaque vitae praecepta. Itaque populum apud vos sacrorumque Antistites — quod vehementi cum animi gaudio profiteri libet — tam concordes vidimus hoc tn incepto data opera provehendo, ut nunquam alias, hac recentiorc aetate, arctius inter se conjunctos eos cernere potuerimus.

Neque solummodo catholicae Ecclesiae filii, sed e Novatoribus etiam et ex Hebraeis lectissimi viri, aliique non pauci ' vestra consilia ac proposita exceperunt; vestrisque nisibus idcirco obsecundarunt ut cinematographicae scaenae ad digna ingenuae artis morumque praescripta redigerentur. In praesens autem fateri summo Nobis solacio est laudabiliter initam contentionem non mediocres iam assecutam esse exitus atque utilitates. Siquidem perlatum Nobis est cinematographicam artem, ob sedulam vigilantiam vestram communisque opinionis vim. non parum iam ad emendatiorem modum processisse. Vitiorum nempe scelerumque imagine non ita crebrius, ut antea, subicctae oculis; prava quaelibet admissa non ita licentius probata, conclama'a; neque procaci eadem ratione, falsa ducendae vitae principia mollibus concitatisque Juvenum mentibus exhibita.

Quodsi in nonnullis civium ordinibus in antecessum asseveratum est fore ut. sedula eiusdem ° Legionis " navitate huius artificii ornamenta ac decora non parum remitterent, res tamen visa est in contrariam evasisse partem.

Siquidem non parum etiam, pro viribus, allaboratum est, ut scaenicae eiusmodi actiones ad nobilissima liberalium artium praecepta conformarentur; atque adeo, ut vel vetera optimorum scriptorum, vel nova humanae mentis opera spectatorum oculis proponerentur. quae haud communi Laude eniterent.

At neque ii. qui pecuniam suam in huius industriae inceptis co locaverant, detrimenta hac de causa perpessi sunt, quemadmodum nonnulli, quin consentaneam adderent rationem, praemonuerant; haud paucis enim, qui a cincmatographicis ludis, ob inustam per eos rectis moribus miuriam. abhorruerant, cum facinora luce expressa cernere licuit, quae humanae probitati chrislianaeque virtuti non detrimentosa viderentur, iterum haec spectacula celebrare sollemne fuit

Ubi vero vos» Venerabiles Fratres, hoc voluti sacrum certamen instituistis, non defuerunt qui dicerent, susceptos hoc in genere nisus eorumque, qui exspectabantur, exitus, fluxos fore brevique tempore dilapsuros; quatenus, remissa pcdctemptim vestra vestrorunique vigilantia, harum imaginum auctoribus,' integrum esset, pro suo cuiusque arbitrio, ad pristinas iterum redire agendi rationes. Facile equidem dispicitur cur hdem non honestas, ideoque prohibitas a vobis, scaenicas actiones repetere excupiant, quae ad ignobiles cupidines instimulare queant. Si enim harum pe'liculaрum ‘enes, quae hominum gesta praeferant virtuti consentanea, summo artificio effingere multum profecto ingenii, laboris, peritiae ac vel sumptuum interdum expostulat; at facile plerumque est quosdam homines et quorumdam civium classes ad cinematographira arcessere theatra, in quibus id genus spectationes habeantur, quae libidines incendant, pravosque exsuscitent in animis latentes motus.

Quamobrem necesse est ut vigilans eademque sedula omnium opera penitus industriae huius artificibus suadeat, hanc ‹ Legionis a decentia » contentionem non idcirco initium sumpsisse, ut brevi temporis spatio excidat ac neglegatur, sed ut potius — foederatarum Amrrlcae Civitatum Epbcopis moderatoribus — honesta populi oblectatio, quovis tempore ac quibusvis rationibus habita. Pro viribus in »uto ponatur.

Corporis animique oblectamenta, in quae nostra haec artas vanas induxit formas rationesque. iis omnibus. quotquot negotiü vitaequo sollicitudinibus dLtmenntur. necessaria prorsus ••-se nemo est qui non videat; attamen nd hnminis dignitatem eodem sunto et od morum redac'a integritatem·, atque adeo eo s;»ectent ut reapse nobiles sensus commoveant atque mitent Graviter procul dubio populorum magnitudo ntque potentia periclitantur, qui per requietis tempora ludicris ‹·· dedant, quae decoris, dignitatis honestatisque principia laedant, quaeque ad admissa perpetranda, juventuti praesertim, occasionem praebeant

Quibus in ludicris, ut omnibus perspectum est cftumatographea maximi momenti sunt, cum nostra hac aetate ad universas gentes pertineant Dicere vix attinet cives ad decies centena millia bene multa huiuscemodi spectationes cotidie participare; penes quoslibet populos, sive funditus, sive leviter excultos? horum theatrorum numerum magis magisque increbrescere; cademque communem iam se relaxandi oblcctandiquc rationem impertire, locupletium non modo, sed cuivis etiam societatis ordini.

Ceterum, aliud nihil in praesens invenire queas, quod tanta efficacitate in multitudines Polleat, cum ob ipsam imaginum naturam, quae versatilis lucis motu effinguntur, tum ob ludorum facilitatem, qui vel popularibus conceduntur, tum denique ob rerum adiuncta, quae iisdem ludis comitantur.

Quae quidem efficacitas ex eo profluit, quod per vividas illas species ac formas cinematograpbica ars loquitur, quae magna cum animi delectatione nulloque negotio eorum quoque sensibus obilciuntur, qui, ut rudes sunt atque inculti, sive e rerum concretione enitendo ratiocinandoque discedere, sive ex causis carum effectus eruere, vel nolunt, vel saltem nequeunt Legere etiam ac vel aurem dare alicui dicenti, quamdam postulat intentionem mentisque nisum; quod quidem cinematograohica visio, per subséquentes con'inua'n ordine oculisque subiectas imagines, summo cum gaudio removet Atque efficientia eadem per cinematogrаpher illa adaugetur, in quibus spectationes cum congruentibus vocibus copulantur; ita enim facinora luce expressa expeditius intelleguntur, et scaenica actio, magna utique cum fascinatione, musicis concentibus coniungitur.

Per choreas vero ac per Interfectas illas ex arbitrio scaenas, quas « varietates » vocant, perturbati animi motus cupidinesque gliscunt citatioreque gradu increscunt

Quapropter haec theatra veluti rerum scholae sur.l quae, magis quam meraca ratiocinatio, plerosque homines ad virtutem aeque ac ad pravitatem instimulare possunt Oportet igitur salutaribus provehendis Christianae conscientiae propositis eadem inserviant, atqu^ adeo res omnes ab se detrahant, quae integros corrumpant depraventque mores.

In comperto cuique est quantopere improbae id genus scaenae in spectatorum animos influant; ut cupidinum enim libidinumque laudes efferunt ita vitiorum occasionem praebent; iu'venes e recto itinere transversos agunt; ducendae vitae rationem fucafa luc.s specie proponunt; capessendae perfectionis consilia infuscant atque debilitant; castum denique amorem matrimonii sanctitatem atque intimas domestici convi?·tus necessitudines restinguunt Publicatas praeterea falsasque opiniones cum singulis hominibus, tum civium classibus, nationibus variisque gentibus ingenerare queunt

At contra, eiusmodi ludi si ad optimas normas conformentur. vim possunt in spectatores elicere sane saluberrimam. Non tantummodo siquidem delectant, sed etiam ad nobilissima quaeque erigunt atque excitant: valde utilia praecepta impertiunt: itemque suae cuiusque ccterorumque patriae egregie gesta pulchritudinesque demonstrare possunt: virtutem veritatemque grato speciosoque more ostendere; in Civitatis ordinibus, in Nationibus, variisque stirpibus mutuae cognitionis voluntatisque studia gignerc vel saltem promovere; iustitiae quoque causam amplecti; ad virtutem advocare omnes; ac denique ad novam magisque aequam humanae societatis ordinationem temperationemque adiutricem operam ennferre.

Quae animadversiones Nostrae magis profecto cx eo sumunt gravitatis, quod cinematoghaphica ars non singulis civibus sed hominum stipationibus quodammodo loquitur; idque per temporum, rerum locorumque condiciones, quae, ut ad pravum, ita ad optimum conflandum animorum ardorem perquam apta videntur: quod quidem ardoris studium in communem illam c prorsus insanam concitationem evadere potest, quam experiendo novimus.

Imaginum nempe series volubili luce spectatoribus proponuntur, qui in subobscuris theatris assidunt, et quorum mentis facultas spiritualesque vires plerumque languent. Atque id genus theatra longe quaerere non est opus; eadem enim domibus, sacris aedibus ac popularibus litterarum ludis ita contigua sunt, ut vim

;ir habeant in communem omnium vitam maximam rxwnumque momentum.

Ci5us praeterea rerumque vicissitudines, quae per e etana tographea effinguntur. ab hominibus sustincn- mulieribusque, dotibus naturâ datis ct artificio auctis, omnique ope tam instructis atque exornatis, ut interdum ad corruptelarum blandimenta adulescentes peculiari modo pellicere possint Huc accessere musici coccentus. sumptuosa loca, res procaciter obicctae ocu- li omnisque novitatis varietatisque deliramenta. Qua pnecrtim ex causa horum ludorum fascinatio puero- ıβη iuvenumque animos afficit ac tenet; ita quidem ct hac ipsa aetate, qua honestatis sensus innascitur atque ir.fomatur. qua iustitiae probitatisque principia e mentibus evolvuntur. qua denique officiorum notiones trergunt et optima perfectionis proposita vitam at- tr^unt atque pervadunt, cinematographies ars vim «an exerceat summamaue efficacitatem.

At. proh dolor, hujuscemodi efficientia, praesentibus fa rerum adiunctis, nimio saepius in detrimentum ver- ttur. Quamobrem dum tantam recogitamus iuvenum Koinatim ac puerorum ruinam, quorum integritas ac astitas hisce in theatris nericlitatur, acerrima illa tn lecuiorum corruptores Nobis succurrit lesu Christi sen- tais: « Qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt, expedit ei ut suspendatur mola isiaaria in collo eius et demergatur in profundum naris».J

Pernecesse igitur est. nostris hisce temporibus, ad- velare omnique ope allaborare ut id genus spectacula xn illecebrarum scholae evadant, sed ut potius ad rectem hominum educationem et ad elatiorem morum dÿnitatem summopere conferant.

Hcic vero animadvertere operae pretium est — quod Xos libentissime facimus — nonnullos ex iis, qui Ci- vitatis gubernacula moderantur, idcirco sollicitudine percoti, quod magnam in hominum mores huius artis impulsionem cernerent, per Probos viros ex patribus pnesertim matribusque familias selectos, peculiares . hstituisse coetus, quibus sit res quae hac in causa edantur, inspicere, recognoscere ac dirigere. Ac novi- 3 rus etiam/ eos saepenumero eamdem artem ad suo- ren cuiusque Nationis optimorum auctorum poëtarum- scripta hisce imaginibus referenda convertere con- tesdisse.

lamvero, si maxime opportunum est vos, Venerabi- le Fratres, vigiles curas cogitationesque in cinemato- traphicam Nationis vestrae industriam conferre, quae iam magna susceperit incrementa, quaeque non medio- cri pul.su in ceteras quoque gentes influxerit, at omni- catholici orbis Episcopis officio est, in communi ^c, cademque potentissima. oblectationis institutionis- W forma collatis inter se viribus evigilare. Atque ex uiuria ipsa quae probitatis religionisque conscientiae, itemque Christianae doctrinae praeceptis inferatur, cau- λώ sumere, cur pravos istiusmodi ludos prohibeatis, oihil reliqui facientes, ut omnia pro facultate arceatis, q-ae decori honestatisque sensus in populo laedere at- que restinguere enitantur.

Quod quidem officium non modo Episcopos, sed cmribet catholicos etiam omnesque cordatos homines tenet, quibus et domestici convictus, et patriae cuius- que suae, et totius humanae consortionis honos atque ntejtritas cordi sit.

In praesens vero, quaenam vigilantiae cura habente Mt, inquiramus atque explanemus.

Causa dc cinematographicis pelliculis, quas vocant, efficiendis. ad probos mores quod attinet, funditus om- axo feliciterque componeretur, si facultas esset ima- gines proferre, quae ad Christiana fuissent principia conformatae.

Quamobrem numquam eos dilaudare desistemus, qui «- huic arti devoverunt, vel in posterum devovebunt, hoc tamen enitentes ut haec scaenica spectacula ad «aram hominum educationem et ad Christiana propo- rita reapse spectent. Id vero non leviter, sed techni- corum more accuratisquc rationibus faciant, ne ineas- Him vires sumptusque effundant

At quoniam Nobis perspectum est quot quantaeque wurrant in re praesertim oeconomica, difficultates. Quominus haec incepta ordinatim componantur: ac 51 quandoquidem penitus ne'cessarium est res omnes hoc in genere edendas ita moderari, ut morum civilisque ratio detrimenta eaedem non pariant. Idcirco sacri Pastores oportet ad imagines omnes curam convertant, quae undecumque Christianae plebi proferantur.

Universos igitur catholici orbis Episcopos, quorum in Nationibus cinematographicae peniculae effingun- tur. ac vos potissimum, Venerabiles Fratres, vehemen- ter adhortamur, ut christifideles illos paterno animo compellatis, qui huius artis industriam quoquo modo participent. Graviter iidem animadvertant et sua ipso- rum officia, et eam. qua ut Ecclesiae filii tenentur, obligationem, pro viribus nempe enitendi ut imagines, quas vel ipsimet edant vel edendas adiuvent, saluber- rimis principiis sint rectisque normis consentanea»?. Haud pauci sane ex catholicis viris numerantur qui exsecutorum, moderatorum, auctorum, actorumve hac in re partes agant; attamen dolendum est non semper eorum operam cum eorum fide eorumque propositis consentire. Quapropter Episcoporum erit eosdem com- monere ut sua cuiusque actio proborum hominum con- scientiae ac lesu Christi sectatorum officio omnino re- spondeat.

Hoc etiam in apostolatus campo, quemadmodum in ceteris omnibus, sacrorum Antistites eos procul dubio optimos experientur laboris socios, qui in Actionis Ca- tholicae agminibus militant; quos Nos contineri non possumus quin per has Litteras iterum atque iterum excitemus ut. hanc etiam in causam, sedulam conferant atque indefatigabilem navitatem suam.

Opportunum equidem est ut identidem sacri Pa- stores huius artis effectorum in memoriam redigant, si- bimetipsis — quemadmodum de ceteris rebus, quae ad ministerium suum pertineant — ita de qualibet etiam honestae oblectationis forma curam esse: cum divino mandato teneantur concrediti sibi populi mores, vel relaxationis tempore, regere atque moderari. Postulat enim sacrum, quo funguntur, munus, ut palam aperto- que moneant dehonestamenta ludorum virtutis nervis in ipsis Nationibus elidere. Quamobrem. quod hoc in genere expetunt» non/ ad catholicos dumtaxat respicit, 2G0 sed ad quosvis etiam horum theatrorum spectatores.

At vobis peculiari modo fas est. Venerabiles Fra- tres. id ab cinematographicae artis auctoribus conten- dere, quod iidem, ut diximus, in Foederatis Americac Civitatibus, ex suscepta ultro obligatione, polliciti sunt, huius rei rationem atque periculum, ad humanam so- cietatem quod attinet, in se recipientes.

Omnes vero, quotquot ubique terrarum episcopali dignitate aucti sunt, summopere curent, ut iis veluti ante oculos ponant, qui huic industriae dant operam, rem tam pollentem iamque in communem usum invec- tam perutiliter posse ad elatiorem morum perfectio- nem cum singulos, tum universam hominum consortio- nem convertere atque dirigere.

Ecquid enim de malis vitandis solummodo causa agatur? Et cur cinematographea inanes tantum otii ho- ras conterant? At eadem possunt ac debent mirifica ef- ficacitate sua spectatorum animos collustrare, ac reapse ad virtutes omnes compePerc.

In praesens vero, argumenti huius gravitate per- specta. opportunum ducimus peculiares aliquas animad- versiones edere, huic rei consentaneas. Irnprimlsque singuli curent animarum Pastores, ut — quemadmodum Foederatarum Amcricae Civitatum catholici — chri- stifideles sibi crediti quotannis spondeant se numquam cinematographica spectacula participaturos, quae veri- tatem offendant chrisLanaequc doctrinae instituta. Quae quidem pollicitatio dandaque fides in sacris prae- sertim aedibus et in litterariis ludis haberi poterit: at- que in hanc rem Episcopi adiutricem advocent nctuo- samque operam, cum patrum matrumque familias, qui peculiari hac in causa obstringuntur officio, tum ca- tholicorum etiam scriptorum, quibus erit mifus veluti sacrae contentionis momentum diligenter utiliterque explanare.

Ut autem sollemnis eiusmodi sponsio feliciter effec- ta detur, omnino necesse est, ut nopulo penitus in comperto sit auaenam imagines libere omnibus >d spectandum Pateant, quasnam vero certis dumtaxat positis cautionibus videre liceat, ac denique quaenam perniciosae sint, vel reapse pravae. Quod profecto Id exposcit, ut peculiaria ordine conficiantur typbque edantur rationaria seu elenchi, in quibus quam saepis- sime cinematographicae pelliculae distribute, ut dixi- mus.. ita proponantur, ut omnium in notitiam venire possint

In votis equidem est. unum tantummodo pro uni- versis terrarum orbis partibus harum rerum rationa-

rium statuere, quandoquidem omnes eadem in genere morum lege tenentur.

Attamen, cum de scaenicis actionibus agatur, quae ad quaslibet pertinent societatis classes, ad ineruditos nempe doctrinaque excultos, ad populares aeque *zc* ad primores civitatis, eadem procul dubio ubique gentium haberi sententia non potest Dissimilia etenim sunL pro variis regionibus, rerum adiuncta vitaeque rationes; quapropter unum ubique omnibus elenchum impertiri non consentaneum est At vero, si in quavis Natione distincto, ut diximus, ordine, rationarium exhibeatur, generalis iam, quae requiritur, habeatur norma.

Quam ad rem prorsus necessarium est Episcopos stabile pro tota Natione inspectionis Officium constituere, cuius sit honestas imaginum series promovere, ceteras autem indicato more generatim distribuere, ac denique editum abs se iudicium sacerdotibus et christifidelibus significare. Quod quidem Officium Centralibus. ut aiunt. Catholicae Actionis Consiliis peropportune demandari poterit, quae, ut omnes norunt, a sacrorum Antistitibus pendent Utcumque hoc pro certo habeatur, hanc scilicet inspectionis operam, ut valida in rectamque formam redacta eveniat, unam pro unaquaque Natione efficiendam esse, ab unoque regimine moderandam.

Attamen, si satis graves causae id reapse postulare videbuntur, sacris Pastoribus, in sua cuiusque Dioecesi, integrum erit per suos ad hoc delectos dioecesanos coetus severiore ea sententia uti, quam peculiaris deposcat illius regionis indoles; cinematographicas videlicet pelliculas vetando, quas generale rationarium idcirco permiserit, quod normas tradere teneatur, quae ad universam Nationem respiciant/

262 Hoc praeterea Officium theatra id genus, quae vel penes paroeciales aedes, vel in catholicarum sodalitatum domibus habeantur, ita ordinando curet, ut eadem probatis solummodo imaginibus fruantur. Per idoneam enim horum theatrorum disciplinam ordinationemque, quae in facilem saepenumero huius industriae effectorum clientelam transeant, id etiam vindicari poterit, ut nimirum effectores iidem res Proferant, quae propositis nostris omnino respondeant, quaeque non modo scaenicis hisce catholicorum spectationibus, sed ceteris etiam inservire queant

Haud ignoramus equidem Officii huius constitutionem non mediocres a christifidelibus postulare labores, postulare sumptus. Nihilo secius magnum huius causae momentum, itemque necessitas cum christianae plebis integritatem, tum totius Nationis honestatem tutandi, id impensae atque operae satis superque requirunt Siquidem ob detrimentosum illud pravae cinematografjhicae artis ulcus, et scholarum nostrarum, et Catho icae Actionis sodalitatum, et sacri ipsius ministerii vis atque efficacia imminuitur atque periclitatur.

Animadvertendum vero est in Officium idem oportere prorsus ut viri coeant qui tam sint huius rei industriaeque periti, quam christianae doctrinae praeceptis penitus conformati. Ac praeterea sacerdos ab Episcopis delectus eosdem dirigat ac moderetur.

Mutua etiam necessitudinum notitiarumque commercia. quae inter eiusmodi Nationum Officia peropportune habeantur, hanc inspectionis operam efficientiorrm procul dubio magisque concordem reddent; quamquam dissimiles rerum, locorumque condiciones hac In causa diligenter reputandae sunt. Ita enim, omnium catholicorum scriptorum ope. miram sentiendi, .udicandi. agendique unitatem assequi fas erit

Officia eadem non modo ex experimentis inceptorumque eventibus, in Foederatis Americae Civitatibus habitis, utilitatem opportune percipient, sed ex laboribus etiam, quos in cinemntog^aphicae artis campo ca-
263 tholici ceterarum regionum homines susceperint./

Quodsi huius Officii sodales — quamvis optimis consiliis propositisque praestent — pro sua tamen hominum infirmitate, e recto interdum itinere deflexerint. videant sacrorum Antistites, pro sua ipsorum pa gtorali prudentia, ut, efficaciore quo poterit modo. 11lapsk erroribus medeantur: utque debitam Officii auctoritatem ec nomen pro viribus tutentur, vel aliquem eidem attribuendo socium ampliore virtute enitentem, vel in locum eorum, qui ad gravissima haec obeunda munera non omnino apti visi fuerint, alios sufficiendo lectissimos viros.

Si igitur catholici orbis Episcopi id in se receperint. Ut ad impertitas normas de cincmatnjjruphlcis spectaculis vigilem curam agant — quod Nos. quibus pastorale eorum studium omnino perspectum est, fort non dubitamus — perutilem profecto Iidem operar, conferre poterunt ad optimos tuendos, relaxationis oblectationisque tempore, sui populi mores. Omnium pro certo cordatorum hominum, catholicorum non modo, sed eorum etiam qui nostram non profitentur fidem, laudes adipiscentur et adiutricem navitatem; idque pro sua cuiusque parte efficient, ut maxima hujuscemodi vis, quae ad universas Nationes pertinet — dnematographica nempe ars — ad nobilissima quaeqw provehenda proposita et ad rectioris vitae ratione; commendandas convertatur.

Interea vero, ut haec omina ac vota, quae paterno ex animo fundimus, virtutem sumant, divinae gratiae auxilium imploramus; cuius sit auspex Apostolica Benedictio, quam vobis. Venerabiles Fratres, cunetoque clero ac populo, unicuique vestrum demandato, peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xnx mensis iunii, in festo Ss. Apostolorum Petri et Paub, anno mdccccxxxvi, Pontificatus Nostri quinto decimo,— PIUS PP. XI.

Adn. A. BROHÉE In NrT 63 (1936) 961-977; J. E. COFFEY ά PrM 26 (1937) 65-74.

1342

1936 IUL 4.-SC CONO, RESOL. AAS 29 (1937) 474-476

DIOECESIS V...

Iuris funerandi alienigenas. *Die 4 iulii 1936*

In quadam civitate dioecesis V ... duae extant paroeciae, altera S. C..... altera vero S. L...., in cuius finibus situm est coemeterium, utrique paroeciae commune. Non longe autem ab ecclesia paroeciali S. C... est statio viae ferreae, ex quo factum est ut ab aliquot annis nonnulla cadavera defuntorum, in memoratam urbem delata, quique inibi nec domicilium nec quaii domicilium unquam foverunt, nec legitimam elegerunt sepulturam, a parocho S. C.... funera receperint

Quod aegre ferens parochus S. L..... occasione funerum cuiusdam viri, quae mense aprili 1930 parochus S. C.... persolvit, penes Curiam dioecesanam, die 20 maii 1930, querelas movit, innixus praescripto can> nis 1230 § 7 Codicis L C. Et Curia V..., exhibitis -b utraque parte deductionibus et documentis, die 8 novembris 1935 decretum tulit: < che si stia fic et irm*pliciter* al diritto comune, come dal canone 1230 § 7 Codicis I. C., nel senso che viene negata l'esistenza di ogni consuetudine od altro statuto diocesano ».

Contra hoc decretum parochus S. C.... die 2 decembris 1935 ad hanc S. Congregationem recurrit contendens sibi favere in casu consuetudinem quam sarciam tectamque vult memoratus canon 1230 § 7. cum ab anno 1881 ad annum 1930 triginta tria funera, non contradicente parocho S. L...., ab ipsomet fuissent peracta defuntorum qui in sua paroecia domicilium vel quasi domicilium nunquam habuerunt. Affirmat e contra parochus S. L.... ab anno 1887 ad annum 1916 funera quadraginta duorum defunctorum, etsi alio commorantium. seipsum persolvisse, instans proinde ut decernatur servari in posterum ius commune, ad normam citati canonis.

Animadversioxes. — Ex actis et allegatis certo colligitur annis praeteritis ab utroque parocho iunera defunctorum de quibus agitur indiscriminatim facta fuisse, quin de suis iunbus tuendis uterque nimium sollicitus fuerit. Quod aperte declarat ipse patronus parochi S. C. / lamvero. his 15 attentis, facile patet perperam a parocho S. C invocari consuetudinem, qua Iuri communi per Codicem inducto derogare in casu fas esset. Iure enim quo utimur, ut acres et diuturnae controversiae circa ius funerandi et percipiendi emolumenta praecaverentur. Codex firmiores et magis definitas regulas edixit in re funeraria. Praecipue id apparti in praescripto canonis 1230 § 7, quando scilicet iura proprii parochi defuncti qui in alius loci coemeterio sepeliendus transfertur, exerceri non possunt, nec ratione primi et pctioris tituli, cum defunctus ad propriam paroeciam non mittatur, nec ratione alterius tituli, electionis nempe ecclesiae funeris, neque adsit ecclesia vere funerans, cum coemeteria omnibus ecclesiis sint communia, tum legislator attendit primum ad praemlnentiam inter ecclesias loci, quae est ecclesia cathedralis. qua deficiente, ius funerandi attributum est ," ad ecclesiam paroecialem in qua coemeterium situm sit ·.

Veruntamen provisio huiusmodi est mere pratica, ad prxeavendos abusus de quibus antea, quapropter fit locus et 1U1A provisionibus, addit enim canon: " nisi aliud ferant ixi consuetudo aut dioccesana statuta Est ergo statutus ordo, adeo ut nullus fiat locus indeterminatis ecclesiis vel

Vis proinde consuetudinis in citato canone ea debet esse, quae praecise designet parochum cui ius est, idque exdusivum. defunctos de quibus agitur funerandi, ne ex tx rei incertitudinc incommoda exoriantur, quibus reaeveodis praescriptum Codicis intendit. At, cum ex antea rebus in memorata urbe cadavera defunctorum alienigcairum usque adhuc indiscriminatim funerarentur ab utroque parocho, iure infertur hanc consuetudinem nullam esse id effectum citati canonis, immo nullam in casu exlire consuetudinem, quia non determinatur praecise utri pirccho ius competat alienigenas funerandi. Res itaque erat lacerta, qued ante Codicem sustinebatur, in praesens, refcrmito iure. amplius non tenet.

Quod autem attinet ad vim ipsam consuetudinis, a parocho S. C. adductam, satis sit animadvertere: a) omittenda «se funera peracta ante Codicem promulgatum ; b) adsertom praxim non fuisse pacificam, nec generalem, multa enim cadavera inhumation! dedit parochus S. L...: c) deficere omnia elementa constitutiva legitimae consuetudinis, vn enim est tantummodo de actis contra legem unius parwhi. non communitatis cuiuscumque. A fortiori nec potest Invocari praescriptio.

Resolutio. — In Congregatione plenaria huius S. Congregationis diei 4 iulii 1936. dubio proposito: *An* α *TKursus parochi S. C. .. contra' decretum Curiae* V.. diei 8 *novembris 1935 admittendus* sit in casu; Emi Patres responderunt: *Negative, seu recursum esse Tciciendum.*

Facta autem de his relatione Ssmo Domino nostro Pio div. Prov. Pp. XI per subscriptum Secretarium bolus Sacrae Congregationis in Audientia diei 10 iulii 1936» Sanctitas Sua relatam resolutionem approbare et confirmare dignata est.—I. Bruno, *Secr.*

Adn. E. BERGH in NrT 65 (1938) 344-346.

1343

1936 IUL 10.-SC RITUUM, RESP. PART.·

De colore paramentorum in missa votiva
SUMMI ET AETERNI SA US

Revmus Dominus Episcopus Ruraemondensis in Hollaadia Sacrae Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna solutione proposuit: Quum auctores unanimes non sint in adsignando colore paramentorum pro missa votiva D. N. J. C. Summi et Aeterni Sacerdotis, quaeritur: An adhibendus sit color albus vel potius ruber.

Et Sacra Rituum Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, respondit: Adhibendus est color albus.

Atque ita rescripsit et declaravit, die 10 Julii 1936 -Henricus dante. S. *R. C.* Subst.

• Ordinjno Ruraemondensi: PrM 25 (1936) 141. Adn. H. BEIIK58ERGEN in PrM 25 (1936) 141-142.

1344

1538 IUL 13.-CT. CARD. RESP. AAS 23 (1936) 306-307

De honorificentiis et insignibus equestribus
A B. MARIA VIRGINE DE MERCEDE NUNCUPATIS

Peculiaris Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Commissio, quam Ssrhus Dominus Xojter Pius Div. Prov. Pp. XI constituit ut dijudicaret de conlatione honorificentiarum et insignium equestrium, quae fit ab Ordine Beatae Mariae Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum.

proposito dubio:

An expediat ut Sancta Sedes memoratas recognoicat honorificentias et insignia equestria (vulgo: decorazioni), *quae confert dictus Ordo;*

respondit: *Negative et ad mentem./*

Mens vero est:

I Ordo praefatus a Mercede se adbstincat a quaslibet honorificentias in futurum conferendo et insignia equestria praedicta, sive per aggregationem, sive per conlationem directam.

II. Ordinis praelaudati Constitutiones quam primum cum normis congruant vigentis Codicis Iuris Canonici. Ordo vero idem nuncupetur tantum: *« Ordo Beatae Manae Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum ",* omissis omnino praedicatis: *" Coelesti, Regali. Militari » et* quibusvis aliis huiusmodi appellationibus.

III. Fidelium aggregationes Ordini de Mercede sint in posterum aggregationes, quae charactere tantum polleant mere et stricte religioso et spirituali, exclusa prorsus quavis caeremonia atque aggregatorum appellatione. quae speciem militarem sive equestrem significationem inducant; propterea ad hunc explicitum finem Ordinis praelaudati Caeremonialia aptentur.

IV. Illos autem, quibus usque nunc honorificentiae et insignia cuiusque generis ex parte dicti Ordinis conlata sunt, eadem Eminentissimorum Patrum Cardinalium Commissio, omnibus perpensis, non esse inquietandos edixit

Facta autem de his omnibus Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Pp. Xl relatione per infrascriptura Emae Commissionis Secretarium in audientia diei xm m. Iulii. an. mcmxxxvi, Sanctitas Sua Eminentissimorum Patrum Cardinalium sententiam in omnibus adprobare et confirmare dignata est atque etiam iussit ut eadem, quae plenum vigorem obtinet ab hac ipsa die, publici iuris fiat.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die xin mensis Iulii anno mcmxxxvi.—Albertus Serafini, *Commissionis Emorum Patrum Cardinalium a Secretis.*

Adn. J. CREYGHTON in PrM 25 (1936) 195-196.

1345

1936 IUL 14.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa festorum praestantiam ob eorum maiorem solemnitatem

Quum quoad festorum praestantiam post ritum attendenda sit " maior solemnllas, scilicet sl festum celebretur cum feriatione, etiam in foro reducta vel sublata, aut cum Octava ** (novae Rubricae Breviarii tit. u num. 1), hodiernus Procurator Generalis Piae Societatis Missionum haec pro opportuna explicatione proposuit dubia:

1 - Utrum ferlatio actualis praevaleat feriationl suppressae etsi cum Octava coniunctae?

2 - Utrum festum cum feriatione reducta vel sublata solemn!us sil quam festum cum Octava. sed sine feriatione?

3 - Utrum festum feriatum cum Octava universali praevaleat festo feriato cum Octava particulari, veluti festum Omnium Sanctorum festo Demini nostri lesu Christi Regis, slcubi hic est titulus ecclesiae?

4 - An Octava communis tam universalis quam particularis aequivaleat sub ratione solemnitatis. ideoque ex sequenti charactere dignitatis personalis praestantia dimetienda sit?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque specialis Commissionis suffragio, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad primum: Negative,

Ad secundum: /Iffirmative.

Ad tertium: *Affirmative.*

Ad quartum: *Negative*, quia Octavae inter se praefcruntur eadem lege, qua festa ipsa, ad quae pertinent.

Atque Ita rescripsit atque declaravit.

Die 14 Iulii 1936.—A. Carino, S. R. C. Secr. Henncus Dante. Substitutus.

• Procuratori Generali PÎM Societati* MtMionvn, Prot. N. 24 336· PrM 26 (1937) 86-87. Adn. F. X. HECHT In PrM 26 (1937) 144-147.

1346

1936 IUL 23.-SC S. OFF,, DECR. AAS 28 (1936) 294

Damnatur publicatio periodica, cui titulus
CTERRE NOUVELLE!

Feria IV, die 3 Iulii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revifti Domini Cardinales rebus

fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD, Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendam mandarunt publicationem periodicam, quae inscribitur:

‹ *Terre Nouvelle », organe des chrétiens révolutionnaires.*

Hac occasione capta, ipsi Emi Patres monent fideles, ut caveant ab omnibus libris, publicationibus diariis, pericdicis et aliis editis scriptis insidiose propugnantibus praesertim sub paetextu amicalis cooperationis in charitatis operibus fovendis) collaborationem catholicorum cum communismi asseclis.

Et sequenti Feria V, die 9 eiusdem mensis et anni. Ssfnus D. N, D. Pius Divina Providentia Pp. XI. in solita audientia Excmo ac Revfno Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 23 Iulii 1936.—I. Venturi. Supr. S. *Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. J. G in PrM 25 (1936) 137-138.

1347

1936 AUG 15.-SC SACR. INSTR. AAS 28 (1936) 313-361

INSTRUCTIO

Servanda a tribunalibus dîoecesanis in pertractandis CAUSIS DE NULLITATE MATRIMONIORUM

DECRETUM

Provida Mater Ecclesia, ut matrimonii dignitatem tueretur, animarumque saluti consuleret, constantem adhibuit sollicitudinem sive Constitutionibus sive Instructionibus, regulas inter alia praescribens causas de matrimonii valore respicientes, ne, quod Deus coniunxit, homo separare auderet, vel ex adverso validum idem enuntiaret vinculum nullitate laborans.'

Et quidem hoc editas consilio normas Codex Iuris Canonici opportune perfecit leges statuens in genere de iudiclis et in specie de causis matrimonialibus. Verumtamen rerum usus docuit curiales iudices singulis casibus aptaturos processuales leges, praesertim generales, pluribus in difficultatibus aliquando versari Unde
314 sacra hacc Congregatio, /cui proposita est universa legislatio circa disciplinam septem Sacramentorum, plene perpendit pericula quibus, debita in iudicibus deficiente peritia, *magnum Sacramentum* necnon et Ecclesiae ipsius decus in eiusmodi causis Pertractandis exponuntur.

Saepe enim a Christianae fidei hostibus callide ac temere Ecclesia impetitur, quasi ipsa divortio viam sternat, dum e contra hisce m causis de validitate vel minus tantum initi matrimonii agitur.

Eapropter, quo citius ct securius instruendis dirimendisque iisdem causis prospiclatur. quae frequentius quam antea, in magnis praesertim dioecesibus ac civitatibus agitantur, huic S. Congregationi nedum opportunum sed necessarium visum est quasdam exarare regular quibus dioecesani iudices veluti manuducantur ad huiusmodi magni momenti expedienda negotia.

In hisce regulis iudices ipsi et tibunalium administri praecipuos canones de processibus agentes accurate apteque dhpositos reperient, necnon brevem facilemque eorundem explanationem, ex iurisprudentia praesertim erutam atque cx Normis S. R. Rotae, quo plenius ipsis iidrm Codicis canones, quibus derogatum non est. sint perspecti, eosque expeditius singulis aptare possint matrimonialibus causis.

Attamen animadvertatur oportet eiusmodi regulas insufficientes ad propositum finem evasuras esse, nisi dioecesani iudices sacros canones apprime calleant ct forensi experientia bene sint Instructi.

1 Ante pramultfatum Codlrrm I. C. odit··® fuerunt Const Benedicti XW. Dei *mtoervHo* 3 nov. 1741 (CICF n. 318); Instr. R C C., 22 itu; IMO. pro con/rrttone promitti tn cauiii ma·frhnonmibv» (CICF n W60]. Instr rinr data S. C. S. Officii —ñdi cn-rtrtmdo procejwu timer rtn Impotentia etc. (CICF n. 9461, tn S. C. S Offlril. feria IV. dici 25 iunii 1883 (CICF n 1074 ; M InMnicUo Austriaca tCIC? n. 43011

Hinc S. Sedis mens est, et hoc Rmi locorum Ordinarii probe noscant, ut electi iuvenes. doctorali saltem in iure canonico in hac Alma Urbe laurea decorati, praesertim apud Studium S. R. Ro.ae, ad processus rite conficiendos atque ad recte iudicandum erudiantur, iustitia ac veritate ducibus.

Quamobrem Emi ac Rmi Patres Cardinales huiusS.C. de disciplina Sacramentorum, in Plenariis Comitiis die 18 Iulii 1936 in Civitate Vaticana habitis, perpensa peritorum virorum votis ceterisque ad rem facientibus maturo ac diligenti examini sublectis, sequentem Revmis locorum Ordinariis dederunt Instructionem, quam omnes dioecesani iudices tum in conficiendis processibus super matrimoniorum nullitate tum in sententiis, ex quocumque nullitatis capite ferendis, servare tenentur.

Ssfnus autem Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in Audientia diei 24 eiusdem mensis et anni habita ab infrascripto sacrae Congregationis Secretario, hanc Instructionem approbare et Apostolica Auctoritate munire dignatus est, mandavitque ut eadem in *Actorum Apostolicae Sedis commentario officiali* ederetur, ab omnibus, ad quos spectat, rite ac religiose servanda./ 315

NORMAE

TIT. I. - De foro competenti

Art **I.-5** 1. *Causae matrimoniales inter* baplizafoi *iure proprio ef exclusivo ad iudicem ecclesiasticum spectant* (can. 1960).

Idem obtinet si una tantum pars sit baptizata.

§ 2. *Causae de effectibus matrimonii mere civilibus, si principaliter agantur, pertinent ad civilem magistratum ad normam can.* 1016; *sed* si *incidenter et accessorie, possunt etiam a iudice ecclesiastico* ex *propria potestate cognosci ac definiri* (can 1961).

§ 3. Causae matrimoniales respicientes vinculum nequeunt dirimi partium seu coniugum transactione, aut compromisso m arbitros, aut iureiurando litis decisorio. sed tantum publica auctoritate per sententiam tribunalis competentis, vel Ordinarii in casibus exceptis (cfr. cann. 1927 § 1; 1930; 1835 n. 1; 1990. et infra art 226 et seqq.); salvo praescripto sequentis articuli

In hisce causis aliorum iudicum incompetentia est absoluta.

Art 2. - 5 1. Romani Pontificis dumtaxat ius est iudicandi in quibuslibet causis, ac proinde etiam in matrimonialibus, eos qui supremum tenent populorum principatum, horumque filios ac filias, eosve quibus ius est proxime succedendi in principatum (cfr. can. 1557 § 1 n. 1).

§ 2. Causas ad hos spectantes illa S. Congregatio vel illud Tribunal aut specialis ea Commissio exclusive cognoscet, cui eas toties quoties Summus Pontifex delegaverit (cfr. can. 1962).

§ 3. Idem dicendum de aliis causis matrimonialibus, quas Romanus Pontifex ad suum advocaverit iudicium (cfr. can. 1557 § 3).

§ 4. Ad S. C. de disciplina Sacramentorum deferri *possunt quaestiones de validitate matrimonii,* quas *tamen,* si *accuratiorem disquisitionem aut investigationem exigant, ad tribunal competetis ipsa remittit* (can. 249 § 3).

Art. **3.-5** 1. In aliis causis *matrimonialibus iudex competens est iudex loci in quo matrimonium celebratum est aut in quo pars conventa vel,* si *una sit acatholica, pars catholica domicilium vel* quasi-domicilium habet (can. 1964).

§ 2. Ordinarii nomine non veniunt in hac Instructione neque Vicarius Generalis, quando agitur de ponendis actis iudicialibus (cfr. can. 1573 § 2), neque Superiores religiosi./ jil

Art 4. - Domicilium et quasi-domicilium acquiruntur et amittuntur ad normam cann. 92-95.

Art. 5. - Si causa proponenda sit coram Ordinarii quasi-domicilii, servanda est Instructio H. S. C. diei 23 Decembris 1929 (vide App. II) [LE 9371.

Art. 6. - 5 1. Uxor etsi a viro malitiose deserta, eum convenire debet vel coram Ordinario loci in quj matrimonium celebratum est, vel coram Ordinario domicilii vel quasi-domicilii viri ipsius.

$ 2. Uxor, a viro perpetuo aut ad tempus indefinitum separata legitime. 1. e. per sententiam iudicialem competentis tribunalis ecclesias tici, vel etiam civilis a S. Sede, vi concordati, recognitam, aut per Ordinarii

decretum, non sequitur domicilium viri, ideoque conveniri debet vel coram Ordinario loci in quo nuptiae citae sunt vel coram Ordinario sui domicilii vel quasiàxnküil

I lUxor catholica, etsi a viro non legitime separata, vixum acalholicum convenire potest vel coram Ordinaria proprii ac coram distincti quasi-domicilii, vel coïts Ordinario domicilii viri (Comm. Pont. 14 Iulii 19 ad can. 93 et 19G4) ILE 4391.

Art. 7. - Uxor, a viro non legitime separata, quae prexium quasi-oomicilium habeat, conveniri potest dum coram Ordinario domicilii viri, non autem quasiàodieilü eiusdem viri, nisi in casu quo hic domicilio careat

Art 8. - Lite pendente, mutatio domicilii vel quasitaicilii coniugum competentiam tribunalis, citatione tirecatam, minime tollit aut suspendit (cfr. can. 1725 ώ. 2. 5).

Art. 9. - Si exceptio proponatur contra tribunalis competentiam, hac de re ipsum tribunal videre debet (cfr. can. 1610 § 1 et artt. 27-29).

Art 10. - Si inter duo aut plura tribunalia oriatur controversia, quodnam eorum sit competens, servetur praescriptum can. 1612.

Art 11. - Quando eadem causa potest proponi coram &obos vel pluribus tribunalibus aeque competentibus. tribunali ius est causam cognoscendi, quod prius ratione reum legitime convenerit (cfr. can. 1568).

Art. 12. - Causae inter partem catholicam et pariem «atholicam, sive baptizatam sive non baptizatam, in prima et in altera instantia cognosci possunt a triburalitus dîoecesanis; attamen, si ad Sanctam Sedem delatae fuerint, exclusive competunt ad S. C. S. Officii, quae tamen potest, si ita censeat et casus ferat, causam «sütîere ad Tribunal S. R. Rotae (cfr. can. 247 § 3 ct Z resp. S. C. S. Officii, 27 Ian. 1928 ad II) [LE 814]./

TIT. 11. - De trlhimnll constituendo

Art 13. - fi. Reprobata qualibet contraria consu3diae et revocato quolibet contrario privilegio ante Codicem obtento, et firmo praescripto art 2. causae de vjxulo matrimonii tribunali collegiali trium saltem indicum reservantur (cfr. can. 1576 § 1 n. 1); sententia aatem forte prolata contra huiusmodi praescriptum iit» insanabilis nullitatis laborat (cfr. can. 1892 n. 1).

f 2 In locis tamen missionum causae matrimoniales regnosci possunt iuxta speciales instructiones a competenti S. C. prolatas.

Art. 14. - § 1. *Tribunal collegiate collegialiter prot'dtre debe', et ad maiorem suffragiorum partem tmlentiai ferre.*

_i 2. *Eidem praeest officialis vel vice-officialis,* ab Episcopo constitutus ad normam can. 1573, cuius est procesrum *dirigere, et decernere quae pro iustitiae aïminisfra'ione in causa quae agitur necessaria sunt* lean. 1577). jKwm

• 3. Quamvis Episcopus possit eidem tribunali praesse. valde expedit ne id faciat, nisi speciales causae id « gant (cfr. can. 1578).

i 4. Duo alii iudices ad collegiale tribunal constituendum eligendi sunt inter iudices synodales, quos desi-*PiSre* potest, sed per turnum, etiam officialis, qui cum potestate ordinaria iudicandi absque ulla causarum rtiervalione ad normam can. 1573 § § 1-2 electus fuerit, risi Eoiscopus aliter in singulis casibus statuerit (cfr. Qi 1576 § 3; Comm. Pont., 28 Iulii 1932) ILE 1113).

Art. 15. - § 1. Constituendus est ab Eoiscopo stabiliter aut pro singulis causis matrimonialibus designandus defensor vinculi, cuius praesentia in evolutione ;rocessus semper requiritur.

f 2 Vinculi defensore non citato, acia irrita sunt, *nisi* ipse, etsi non citamus, revera interfuerit Si vero licet legitime citatus, aliquibus actibus non interfuerit acta quidem valent, verum postea ipsius examini sublidenda omnino sunt, ut ea omnia sive voce sive «criptis possit animadvertere et pro'wnere. necessarla aut opportuna iudicaverit (cfr. can. 158/).

Art 16. - § I. Promotor iustitiae intervenire deb^t cum ipse matrimonium accusat, et ubi de lege procesRali tutanda agitur. Hoc in casu ntstitiae decerniiur ab Episcopo vel a co '^,o offtrio. sive ad instantiam Ipsius promotoris iustitiae. rei defensoris vinculi, vel partium./

§ 2. Eodem modo constituitur ac defensor vinculi, (t eodem modo citari et intervenire debet (cfr. can. 1587).

Art. 17, - Cuilibet *processui intéressé oportet notarium, qui actuarii officio fungatur; adeo ut nulla habeantur acia,* si actuarii *manu non fuerint exarata,* pel *saltem ab eo subscripta* (can 1585 § 1). Quare antequam tribunal causam cognoscere incipiat, eiusdem praeses debet in actuarium assumere unum e notariis legitime constitutis ad normam can. 373, nisi Ordinarius aliquem pro peculiari causa designare censeat (cfr. can. 1585 § 2).

Art. 18. - § 1. Ad *acta tribunalis intimanda, nisi alia sit probata tribunalis consuetudo, constituantur cursores sive pro omnibus causis sive pro causa peculiari; item apparitores ad sententias ac decreta tribunalis, eo committente, exsecutioni mandanda. Eadem persona utroque officio defungi potest* (can. 1591).

§ 2. *Laid ipsi sint, nisi prudentia in aliqua causa suadeat ut ecclesiastici ad id muneris assumantur; quod vero ad eorum nominationem, suspensionem €t revocationem attinet, eaedem serventur regulae quae pro notariis canone* 373 *statutae sunt* (can. 1592).

§ 3. *Acta quae hi confecerint, publicam fidem faciunt* (can. 1593).

Art 19. - § 1. Tum iudicibus tum promotori iustitiae et defensori vinculi, tum actuario, sicut et cursori atque apparitori, ab Episcopo per decretum, de quo in actis mentio fieri debet, dari possunt substituti, sive ab initio sive decursu processus, qui eorum vices gerant, si et quando illi, qui primo loco electi fuerant impediantur.

§ 2. Curandum est ut iidem iudices causam et cognoscant et definiant: quod si iudex substitutus pariem habuerit in sententia aliqua incidentali. ipse processum absolvat.

§ 3. Tribunalis praeses et ipse potest designare actuario adiutorem, qui eum coadiuvet in actis scribendis, transumptis conficiendis, documentis inter sc conferendis.

Art 20. - Excepto Episcopo, qui per se potestatem iudiciariam exerceat, omnes qui tribunal constituunt aut eidem opem ferunt, iusiurandum de officio rite et fideliter implendo, coram Episcopo, si aga ur de officiali, pro aliis vero coram Ordinario vel coram iudice a quo electi sunt, vel coram viro ecclesiastico ab alterutro delegato, praestare debent: idque ab initio suscepti officii, si sint stabiles, aut antequam causa agi coeperit, si pro peculiari causa sint constituti, aut antequam suo munere fungi incipiant, si. causa pendente, suffecti sint ad normam art. 19 (cfr. can. 1621 § 1).

Art 21. - Attenta harum causarum gravitate necnon difficultate, tum/ quoad leges procédurales servandas, tum quoad intrinsecum causae meritum. Episcoporum est, *graviter onerata eorum conscientia,* caute et diligenter seligere sacerdotes, quorum prudentia et probitas sit omni exceptione maior, quique laurea vel saltem licentia in Iure canonico sint praediti, sin minus scientia et experientia iuridica vere polleant.

Art. 22. - § 1. *Tribunanlis collcgialis praeses debet unum de iudicibus collegii ponentem seu relatorem designare qui in coetu iudicum de causa referat ct sententiam in scriptis* latine *redigat; cl ipsi idem praeses potest alium ex iusta causa substituere* (can 1584).

5 2. Ipsemet praeses ponentis seu relatoris munere. assentiente tribunali, defungi potest

Art. 23. 5 1. Episcopus unum aut plures auditores seu actorum instructores, sive stabiliter, sive pro certa causa, constituere potest Officialis tantum pro certa causa id peragere potest, nisi Episcopus iam provident (cfr. can. 1580).

5 2. Auditores, quantum fieri potest, deligantur ex iudicibus synodalibus (cfr. can. 1581).

Art 24. - *Auditorum est testes citare* cf audire alia*que acta iudicialia instruere secundum tenorem mandati, non autem sententiam definitivam ferre* (can. 1582».

Art 25. - Auditor in *quovis litis momento* ob *officio removeri potest ab eo qui eundem elegit, iusta tamen de causa, e! citra partium praeiudicium* (can 1583).

Art 26. - Nomina iudicum. auditoris et tribunalis ministrorum debent statim partibus notificarl, ut exceptiones. si casus ferat, proponere valeant: idem servari debet si forte fiat eorundem substitutio.

Art. 27. - § 1. Exceptio incompetentiae relativae

proponenda et cognoscenda est ante litis contestationem (cfr. can. 1628 § 1). Exceptio autem incompetentiae tribunalis a partibus opponi potest in quovis statu et gradu causae (cfr. can. 1628 § 2).

§ 2. Tribunal *quovis in stadio causae se absolute incompetent agnoscens, suam incompetentiam declarare tenetur* (can 1611).

§ 3. Exceptiones suspicionis proponendae et cognoscendae sunt ante litis contestationem, nisi postea primum emerserint, aut pars iureiurando affirmet eas tunc tantum sibi innotuisse (cfr. can. 1628 § 1).

Art 28. - § *1. In casu exceptionis de incompetentia relativa, si tribunal se competens pronuntiet, eius decisio non admittit appellationem.*

§ *Z Quod si* tribunal se *incompetens declaret, pars, quae se gravatam reputat, potest intra decem dierum spatium appellationem ad superius tribunal interponere*
S20 (can. 1610 § § 2. 3)./

Art. 29. - Contra tribunalis decisionem, quae incompetentiam absolutam admittat aut reiiciat datur appellatio intra decem dies ad superius tribunal·

Art 30. - § 1. Iudices *cognoscendam ne suscipiant causam, in qua ratione consanguinitatis vel affinitatis in quolibet gradu lineae rectae et in primo et secundo gradu lineae collateralis, vel ratione tutelae vel curatelae, intimae vitae consuetudinis, magnae simultatis, vel lucri faciendi, aut damni vitandi, aliquid ipsorum intersit, vel in qua antea advocatum aut procuratorem egerint,*

§ 2. *ln iisdem rerum adiunctis ab officio suo abstinere debent iustitiae promotor et defensor vinculi* (can. 1613).

Art 31. -5 1. Cum iudex a parte recusatur ut suspectus, haec exceptio, si proponatur contra collegium vel maiorem delegatorum iudicum partem, definienda est a delegante; si contra unum vel alterum ex pluribus iudicibus delegatis, etsi collegii praesidem, a ceteris iudicibus delegatis et non suspectis; si contra officialem, ab Episcopo: si contra auditorem, ab eo qui illum designavit (cfr. can. 1614 5 1).

§ 2. Si *ipsemet Ordinarius sit iudex ct contra ipsum exceptio suspicionis opponatur, vel abstineat a iudicando vel quaestionem suspicionis definiendam committat iudici immediate superiori* (can. 1614 § 2), seu iudici appellationis.

§ 3. *Si exceptio suspicionis opponatur contra promotorem iustitiae, defensorem vinculi aut alios tribunalis administros, de hac exceptione videt* tribunalis *praeses* (can. 1614 | 3).

Art. 32. - Si quis iudicum vel etiam omnes iudices, qui tribunal collegiale constituunt, suspecti declarentur, personae mutari debent, non vero iudicii gradus (cfr. can. 1615 § 1).

f 2. Ordinarii *autem est* in *locum iudicum qui suspecti declarati sunt,* alios a suspicione *immunes subrogare* (can. 1615 § 2).

§ 3. *Quod* si ipsemet *Ordinarius declaratus fuerit suspectus. idem peragat iudex immediate superior* (can. 1615 $ 3). seu iudex appellationis.

Art. 33. - Exceptio suspicionis expeditissime definienda est, auditis partibus, promotore iustitiae, si intersit, et vinculi defensore, nec in ipsos suspicio cadat (cfr. can. 1616), exclusa appellatione ad normam
321 can. 1880 n. 7./

7ΓΤ. III. - De Iare accusandi matrimonium

Art. 34. - Tribunal collegiale *nullam causam matrimonialem cognoscere vel definire* potest, nisi *regularis* accusatio vel iure facta petitio praecesserit (can 1970).

Art 35. -11. Habiles ad accusandum sunt:

Ie Coniuges, nisi ipsi fuerint impedimenti causa;

2° Promotor iustitiae. in impedimentis natura sua publicis, iure proprio (Comm. Pont 17 lulii 1933 ad IV) (LE 1181) et absque praevia denuntiatione; praevia autem denuntiatione in aliis impedimentis, si iure actionem instituendi ad obtinendam declarationem nullitatis sui matrimonii denuncians careat, salvo tamen praescripto art 38 et 39.

§ 2. Reliqui omnes, etsi consanguinei, non habent ius accusandi matrimonium, sed tantum nullitatem matrimonii Ordinario vel promotori lustitiae denuntiandi (cfr. ran. 1971).

t 3 Itidem actoris partes agere nequeunt in cautis matrimonialibus ncatholicl sive baptirati sive non baptizati; si quidem autem speciales occurrant ratinne? ad eosdem admittendos, recurrendum est in singulis casibus ad S. C. S. Officii (cfr. responsionem S. C S. 0 diei 27 ianuarii 1928) (LE 814].

Art 36. - Iis in dioecesibus in quibus officia promotoris iustitiae et vinculi defensoris eadem ln persona cumulantur (cfr. can. 1588), si causa a promotore iustitiae instituatur, alia persona in vinculi defensorem deputanda erit

Art 37. - Si. Coniux inhabilis est ad accusandum matrimonium, si fuit ipse causa culpabilis sive impedimenti sive nullitatis matrimonii.

§ 2. Qui causam impedimenti honestam et licitam apposuit habilis est ad accusandum matrimonium.

§ 3. Habilis est ad accusandum matrimonium coniux qui metum aut coactionem passus est

§ 4. Qui inhabilis est ad accusandum suum matrimonium, denunciare potest eiusdem matrimonii nullitatem vel Ordinario vel promotori iustitiae tribunalis competentis (cfr. can. 1971 § 2 et Comm. Pont, 12 Martii 1929; 17 Febr. 1930 et 17 lulii 1933, ad I. II. III) (LE 888, 961, 1181].

Art 38. — § 1. Ubi agitur de denuntiatione nullitatis a coniuge vel coniugibus facta, quia alteruter vel ambo

a)positivo voluntatis actu excluserunt matrimonium ipsum, aut/ omne ius ad coniugalem actum, aut essen- 322
tialem aliquam matrimonii propietatem; vel

b)condicionem apposuere contra matrimonii substantiam,

promotor iustitiae matrimonium ne accuset, sed coniugem vel coniuges pro viribus moneat ut suae conscientiae consulant, et, si fieri possit, causam impedimenti auferant, e. g. per novum consensum rite praestandum.

§ 2. Si tamen matrimonii adserta nullitas publica evaserit et scandalum revera adsit, denuncians autem resipiscentiae signa. Ordinarii iudicio, revera dederit; itemque denunciata nullitatis causa argumentis nitatur, sive in facto sive in iure, ita certis et validis, ut probabilis omnino sit ipsius matrimonii nullitas, tunc promotori iustitiae ius et officium est denunciatum matrimonium rite accusandi.

Art 39. - Si vero matrimonii nullitas a coniuge vel a coniugibus denunciatur, qui causa culpabilis fuerint sive impedimenti sive nullitatis matrimonii, exceptis casibus de quibus in art praecedenti, promotor iustitiae accusationem ne instituat, nisi haec tria concurrant:

a)de impedimento agatur quod publicum evaserit, quodque argumentis nitatur, sive in facto sive in iure, ita certi et validis, ut de eiusdem impediment exsistentia et vi serio dubitari non possit;

b)bonum publicum, scandali nempe amotio. Ordinarii iudicio. id revera postulet;

c)fieri nequeat ut, cessato impedimento, matrimonium rite ineatur.

Art. 40. - Ordinarius, etsi nullitatis denunciatio sibi facta fuerit, accusationem numquam ipse instituat, sed rem deferat promotori iustitiae sui tribunalis, qui iuxta superius dicta procedat

Art. 41. - § 1. Denunciationes scripto exhibitae, quarum auctores personaliter interrogari nequeant, ut sufficiens causa instituendi processus, in peculiaribus tantum rerum adiunctis. Ordinarii iudicio, haberi possunt; praehabitis tamen opportunis aptisque investigationibus.

§ 2. Nulla ratio habenda est tum denunciationum anonymarum, nisi positivas et graves facti probationes indicent, tum denunciationum non anonymarum, quando ius accusandi coniugibus competit, neque de impedimentis agitur natura sua publicis (cfr. art 35 § 1, n. 2)

§ 3. Si quae denunciatio ab aliis facta probationes contineat, ex quibus matrimonii nullitas probabilis appareat, Ordinarii vel promotoris iustitiae erit investigare. interrogatis caute et secreto denunciatoribus, utrum locus sit accusationi ex *officio,* ad normam art 38 et 39. an vero dispensationi ad matrimonium revalidandum.

§ 4. Promotoris iustitiae est ab accusatione recedere sl postea sibi/ constiterit, factam accusationem sustineri S3
non posse vel in iure vel in facto.

Art. 42. - Matrimonium, quod, utroque coniuge vivente, non fuerit *accusatum, post mortem alterutrius vel utriusque coniugis* ita *praesumitur validum fuisse*

it contra hanc *praesumptionem non admittatur prolatio, nui incidenter oriatur quaestio* (can. 1972).

TIT. IV. - De procuratoribus et advocatis

Art 43. - I 1. Quamvis pars per seipsam agere et respondere possit in iudicio, expedit tamen ut habeat advocatum, vel a se electum vel a praeside datum, iuxta normas quae sequuntur.

I 2. Praeses, audito iudicum collegio, potest etiam alium advocatum designare, si casus ferat, veluti in casibus negligentiae advocati a parte delecti (cfr. can. Ifôô I 2).

f 3. Si uterque coniux nullitatis declarationem petat, sufficit si alteruter advocatum constituat, nisi altera pars suum proprium constituere velit, aut praeses id opportunum duxerit

I 4. Pars conventa, quae matrimonii nullitatem oppugnet constituere potest advocatum, quamvis adsit vinculi defensor qui pro vinculo certare debet, cui ipsa pars argumenta et probationes suppeditare valet.

Art. 44. - § 1. Pars constituere quoque potest procuratorem ab advocato distinctum.

l 2. Procuratoris est, partem repraesentare, libellos aut recursos cuiuscumque generis tribunali exhibere; quae vero spectant ad defensionem semper advocato reservantur.

Art 45. - *Licet actor vel* conventus *procuratorem* «ut *advocatum constituerit, semper tamen tenetur* m itdicio insemel *adesse ad praescriptum iuris vel iudicis* (can. 1647).

Art 46. - Causa a promotore iustitiae instituta ad norman artt. 35 § 1 n. 2, 38 et 39, coniux, cui ius non est accusandi matrimonium, advocatum sibi constituere potest: sed, promotore iustitiae accusationem revocante vel a lata sententia non appellante, advocati eiusdem cfiicium cessat

Art 47. -5 1. *Unicum quisque potest eligere procuratorem, qui nequit alium sibimet substituere, nisi adressa facultas eidem facta fuerit* (can. 1656 § 1).

J 2. *Quod si, iusta causa suadente* et annuente praesi» de, plures *abfeodem deputentur, hi ita constituantur, ut detur inter ipsos locus praeventioni* (can. 1656 § 2).

i 3. *Advocati,* firmo art. 46, *plures simul constitui* queunt (can. 1656 § 3).

5 4. Procurator, nisi aliud praeses indulgeat ob peculiaria adiuncta. in ipsa civitate ubi est tribunal, vel in loco propinquo, residere debet

Art. 48. - § 1. Procurator et advocatus esse debent catholici, aetate maiores et honestate ac religionis fama praestantes: acatholicus non admittatur nisi per exceptionem et ex necessitate (cfr. can. 1657 § 1).

J 2. Advocatus sit oportet praeterea doctor saltem in ture canonico (cfr. can. 1657 § 2) et per triennium tirocinium laudabiliter exercuerit; quod valde optandum est ut fecerit apud Tribunal S. R. Rotae.

5 3. Procurator sit oportet in iure canonico saltem prolyta et per annum tirocinium, de quo in § 2. laudabiliter expleverit.

} 4. Procurator et advocatus, ut ad sua munera exercenda admittantur, indigent approbatione Ordinarii. quae aut generalis sit ad omnes causas, aut specialis pro certa causa (cfr. can. 1658 § 2). Advocati autem S. Consistorii vel in albo S. R. Rotae admissi hac approbatione non indigent, cum ius habeant patrocinium exercendi in quibuslibet dioecesanis tribunalibus, nisi Episcopus gravi de causa eos prohibuerit, quo in casu datur recursus ad S. C. de disciplina Sacramentorum

Art 49. -5 1. Procurator a praeside ne admittatur nisi prius apud tribunal deposuerit speciale mandatum ad lites scriptum» etiam in calce libelli vel citationis, mandantis subscriptione munitum, et locum, diem, mensem et annum referens, dummodo subscriptio a parocho vel a Curia recognita sit (cfr. can. 1659 § D.

5 2. Quod si mandans scribere nesciat, hoc ipsum ex scriptura constet necesse est, et parochus vel notarius Curiae vel duo testes, quorum subscriptiones sint a parocho vel a Curia recognPae. loco mandantis, mandatum subsignent (cfr. can. 1659 § 2).

5 3. *Mandatum procuratoris asservari debet in actis ccusae* (can. 1860).

5 4. *Advocatus, ut causae patrocinium suscipiat, habeat necesse est* a *parte vel a* praeside (cfr. art. 43) *commissionem ad instar mandati procuratorii, de qua* in actis *constare debet* (can. 1661).

Art. 50. - Nisi Speciale mandatum habuerit, procurator non potest renuntiare actioni, instantiae vel actis judicialibus, et generatim ea agere pro quibus ius requirit mandatum speciale (cfr. can. 1662).

Art 51. - Tum procurator tum advocatus possunt a tribunali, dato decreto, repelli, sive *ex officio* sive ad instantiam partis, iusta tamen et gravi de causa (cfr. can. 1663), salvo iure recursus ad Episcopum./

Art 52. - § L Advocati et *procuratores possunt ab eo, a quo constituti sunt, removeri, salva obligatione solvendi honoraria ipsis debita; verum ut remotio effectum sortiatur, necesse est ut ipsis intimetur,* et, si lis iam *contestata fuerit,* praeses et *adversa pars certiores facti sint de remotione* (can. 1664 § 1).

§ 2. Mandatum exspirat causa per sententiam definitivam decisa, salvo iure et officio interponendae appellationis inter decendium, nisi mandans renuat (cfr. can. 1664 § 2).

Art 53. - § 1. Episcopi est publici luris facere indicem seu *album,* in quo adnotentur advocati et procuratores apud suum tribunal admissi. In albo expressa mentio fiat de iure, quod habent ad normam art 48 § 4, patrocinium exercendi, tum advocati S. Consistorii, tum advocati a S. R. Rota approbati.

§ 2. Advocati in albo inscripti tenentur, de mandato praesidis tribunalis, gratuitum patrocinium, aut gratuitam assistentiam praebere iis quibus hoc beneficium tribunal concesserit (cfr. artt. 237-240).

Art 54. - Advocati et procuratores vetantur:

P sibi de immodico emolumento pacisci: quod si fecerint pactio nulla est et poenae imponendae erunt de quibus in can. 1665 5 2;

2° ob dona, pollicitationes aliamve causam prodere officium, sub poenis, de quibus in can. 1666;

3° renunciare mandato, lite pendente, sine iusta causa a praeside probanda.

TIT. V. - De libello causae Introductorlo

Art 55. - § 1. Uli tantum causam de nullitate matrimonii introducere possunt, qui accusandi matrimonium iure pollent ad normam regularum, quae in Titulo III traditae sunt

§ 2. Qui matrimonium accusare vult, debet libellum competenti tribunali exhibere, in quo obiectum controversiae proponatur et ministerium iudicis expostuletur ad matrimonii nullitatem declarandam (cfr. can. 1706).

Art 56. - Si actor scribere nesciat aut legitime impediatur quominus libellum exhibeat, potest oretenus suam petitionem coram tribunali proponere. Quo in casu officialis actuarium iubeat actum in scriptis redigere; scriptum vero legendum est actori et ab eo probandum signo crucis per se apposito in testimonium approbationis, de cuius signi sensu notarius testetur (cfr. can. 1707 5$ 1, 3)./

Art 57. - Libellus ita conficiendus est:

1° exprimatur tribunal coram quo causa erit introducenda, v. g. coram tribunali ordinario ecclesiastico dioecesis *N.;*

2° indicetur petitio; nempe ut matrimonium declaretur nullum, et quidem ob hoc vel illud caput ex gr. ob impotentiam, ob metum etc., vel ob plura, si plura sint nullitatis capita;

3° exponatur, generatim saltem, quo iure innititur actor ad comprobanda ea quae allegantur et asseruntur. Non est necesse. nec expedit, ut conficiatur accurata et longa argumentorum enucleatio, nam haec pertinent ad probationis et defensionis periodos; sufficit ut appareat haud temere fuisse petitionem exhibitam.

4® afferi etiam debent ea quae pertinent ad partium domicilium vel quasi-domicilium. nec non ad actualem earundem commorationem, ita ut tribunal videre possit de propria competentia;

5° libellus debet subscribi ab actore vel, si iam fuerit nominatus, ab cius procuratore, salvo praescripto art 56. appositis die. mense et anno, necnon loco in quo actor vel eius procurator habitant aut residere se dixerint actorum recipiendorum gratia (cfr. can. 1708).

Art 58. - Officialis curare debet ut constet de personae. quae matrimonium accusat identitate, iuxta Instructionem huius S. C. diei 27 Martii 1929 (vid- App. I) [LE 893].

Art 59. - Si proponatur probatio *per instrumenti* seu *documenta,* haec una cum libello tradantur, quantum fieri potest; si *per testes,* eorum nomina et domicilium indicentur (cfr. can. 1761 I 1). designatis urbe, via et numero domus, et si *per praesumptiones,* indicentur saltem ln genere facta seu indicia, unde illae eruuntur. Nihil tamen impedit quominus actor ulteriores probationes *in* iudicii cursu afferat.

Art 60. - Libello addantur mandatum procuratoris *(si non fuerit* iam traditum), commissio advocati ad instar mandati procuratorii et exemplar authenticum celebrati matrimonii integre transcriptum.

TIT. V. - De libelli admissione vel refectione

Art 61. - *Tribunal, postquam viderit et rem esse suae competentiae ct actori legitimam personam esse standi* in *iudicio. debet quantocius libellum aut admittere aut reticere, adiectis in hoc altero casu reiectionis causis* (can. 1709 5 1).

Art 62. - *Si* tribunalis collegialis *decreto libellus reiectus fuerit* ob *vitia quae emendari possunt, actor* W *novum libellum rite confectum potest/ eidem* tribunali *denuo exhibere; quod si* tribunal *emendatum libellum reieceri', novae reiectionis rationes exponere debet (can.* 1709 i 2).

Art 63. - Libello acceptato, tribunal, instante promotore iustitiae vel *ex officio,* coniugum separationem, si adhuc forte convivant, et grave scandalum. Ordinarii iudicio, adsit indicere debet

Art 64. - Si factum, quo accusatio nititur, licet undequnque verum, matrimonio tamen irritando impar omn'no foret. vel. quamvis factum matrimonium foret quidem irritaturum, assertionis vero falsitas sit ln aperto, libellus decreto tribunalis collegialis reiiciatur.

Art. 65. - § 1. Quod si impedimentum in ius adductum tale sit. ut, quomodocumque veritas rei se habeat, consensus coniugis sufficiat ad illud removendum, officialis rem deferat Ordinario qui. pro sua conscientia et pro rerum et personarum adiunctis, parocho coniugum aliive sacerdoti iniunrat, ut admonitionibus opportunis partem matrimonium impugnantem inducat ad illud, consensus renovatione, convalidandum.

? 2 Si coniux convalidationl consentiat. Ordinarius dispensationem, qua opus sit, ipse, si poterit, tribuet, vel a S. Sede obtinebit, satagens ut convalidatio peragamur remoto omni scandalo aut rumore.

Art, 66. - § 1. Adversus libelli refectionem *integrum semj>er est parti intra tempus utile decem dierum recursum interponere ad superius tribunal; a quo, auditis parte et vinculi defensore, quaestio reiectionis expeditissime definienda est* (can. 1709 5 3), exclusa appellatione ad nonnam canonis 1830 n. 7.

J 1 Si tribunal superius libellum admittat, causa remittenda est pro eius definitione ad tribunal α quo.

Art 67. - Si tribunal continuo *mense ab* exhibito libello decretum *non ediderit quo* libellum admittit vel reficit ad normam art. 61. *pars cuius interest instare potest* ut tribunal suo *munere (ungatur;* quod si nihilominus tribunal sileat, lapsis quinque diebus a *facta* instantia, poterit recursum ad Ordinarium loci, si ipse iudex non sit. vel ad superius tribunal *interponere ut vel* radices ad *definiendam* causam adigantur, vel alii ludices In eorum locum *subrogentur* (can. 1710).

TIT VII. - De offlrln Indicum rt tribunal!» ministrorum pext can^im per libelli acceptationem rite Introductam

Art. 68. - $ 1. Paesidis officium est: dirigendi processum et decernendi quae pro iustitiae administratione In causa necessaria sunt (nrt. 14 5 2); designandi 5® relatorem seu ponentem causae (art. 22): cognoscendi exceptionem suspicionis contra tribunalis administros (art. 31 |3): praecipiendi ut in nonnullis casibus defensio typis Imprimatur una cum documentis principalibus (art 179 5 2); moderandi nimiam defensionum extentionem. nisi de hoc peculiari tribunalis lege sit cautum (art 1R2>; constituendi diem et horam, quibus iudtcrs ad deliberandum de sententia proferenda conveniant (nrt. 185): ducendi moderatam discussionem ari rem habendam (art. 198 β 3). et omnes iudicio nsshteOtes. qui a reverentia et obedlentla tribunali debita gravi'er desciverint, nd officium reducendi (cfr can. 1640 I 2).

§ 2. Idem insuper potest, nisi collegium aliquid «ibi reservaverit: litis contestationem peragere. 1er· minos itntwre ad probationes afferendas atque ad defensiones exhibendas, testes inobedientes coercere et si casus ferat, mulctare, probationes admittere ante litb contestationem in casibus de quibus in canone 1737 testium indemnitatem atque impensas taxare, peritos eligere, eorum iusiurandum excipere, necnon expensu atque honoraria definire, exhibitionem documentorum imponere, designare advocatum ex *officio,* declarare litem contestatam, causam conclusam, instantiam peremptam esse aut eidem renuntiatum etc.

5 3. Praeses quoque potest, nisi adsit instructor ad normam art. 23, ea peragere quae ad causae instructionem pertinent.

Art 69. - Adversus actus praesidis vel instructoris recursus patet ad collegium, cuius est decretum vel sententiam interlocutoriam edere, audito vinculi defensore et *si* adsit, promotore iustitiae (cfr. Tit XI).

Art 70. -5 1. *Defensoris vinculi est:*

P *Examini partium, testium et peritorum adeste; exhibere iudici interrogatoria clausa et obsignata, tn actu examinis a iudice aperienda, et partibus aut testibus proponenda; novas interrogationes, ab examine emergentes, iudici suggerere;*

2° *Articulos a partibus propositos perpendere, eisque, quatenus opus sit, contradicere; documenta a partibus exhibita recognoscere;*

3® *Animadversiones contra matrimonii nullitatem ac probationes pro validitate matrimonii scribere et allegare, eaque omnia deducere, quae ad matrimonium tuendum utilia censuerit* (can. 1968).

§ 2. Defensor vinculi curet ut interrogatoria proponantur omnino recte concinnata, quaeque ad rem faciant attento nullitatis capite de quo agitur, facta eidem facultate articulos a patronis propositos reformandi. quod facere non omittat praesertim si suggestivi videantur, ita tamen ne supprimat quae necessaria et opportuna sint ad plenam rei veritatem dignoscendam ; documenta, a partibus exhibita, recognoscat, aliaque. si opus sit, ex *officio* expetat/ 33

Art 71. - § 1. *Defensori vinculi ius esto:*

P *Semper et quolibet causae momento acta processus, etsi nondum publicati, invisere; novos terminos ad scripta perficienda flagitare, prudenti* praesidis arbitrio *prorogandos;*

2° *De omnibus probationibus vel allegationibus ita certiorem fieri, ut contradicendi facultate uti possit;*

3° *Petere ut alii testes inducantur vel Udem iterum examini subiiciantur. processu etiam absoluto vel publicato, novasque animadversiones edere;*

4' *Exigere ut alia acta, quae ipse suggesserit, conficiantur, nisi tribunal unanimi suffragio dissentiat* (can. 1969).

§ 2. Quando promotor iustitiae matrimonium accusat ipse quoque proponere debet vinculi defensori articulos pro interrogatoriis deferendis partibus, testibus ac peritis. Horum articulorum necessariam rationem habere debet vinculi defensor, dempta ei facultate variandi, in conficiendis articulis seu positionibus ad normam art 70 § 1 nn. 1, 2, quae sunt dein clausa instructori tradenda.

Art 72. - Defensor vinculi potest, et. si casus ferat, id facere ne omittat, opportunas exquirere notitias praesertim a vinculi defensore illius dioecesis ubi matrimonium initum fuit itemque exquirere a parocho, cui ius assistendi matrimonio fuit authenticum exemplar investigationum ante matrimonii celebrationem peractarum, et interrogationum quas hic. ad normam iuris. nupturientibus detulit

Art 73. - Actuarii est omnia diligenter et fideliter conscribere; acta caute, ordinate et religiose colligere et servare; curare ne acta, praecipue secreto custodienda. ad extraneos deveniant; de omnibus fidem facere et omnia cum praeside subsignare; rite digestum habere librum causarum, seu *protocollum* : positiones conficere; adstare quoties iusiurandum de iure praestatur; citationes subscribere easque, denunciatas. adnotare: intéresse processus instructioni ac dismPationi: fidelitatem exemplarium cum autographo declarare: rescriota. decreta, decisiones curare, ut ad exsecutionem mandentur; partem sententiae dispositivam partibus significare: sentenVarum autographa subsignare et de earum exemplaribus fidem facere./ sx

TIT. VIII. - De citatione nn non de litis contestatione ct contumacia

Art. 74. - il. Libello vel orali petitione admissa.

beas *est vocationi* in ius scu citationi alterius pa~..i kis. 1711 § D nec non defensoris vinculi ad litem ccaîestandam: quae, instante actore, vel etiam *ex of-*
co, fieri potest

11 Quod si *partes litigantes sponte coram iudice κ rxant ad causam agendam, opus non est citatione, id actuarius significet* in actis *partes sponte sua iudi-ao* adfuisse (can. 1711 § 2).

§ 1 Citatio debet etiam actori denunciari ut. sta-tuta die et bora, ipse quoque coram iudice se sistat (dr. can. 1712 § 3).

I 4. Si reus vel actor procuratorem legitime constituerit. ad normam art. 44 § 1, citatio procuratori fieri potest; itidem et advocato, qui procuratoris defectu, eios impleat partes.

Art. 75. - Si causa instituatur agente *ex officio* proootore iustitiae, ambo coniuges citandi sunt

Art 76. - 11. Citatio *denuntietur per schedam, quae pieceptum nidicis parti conventae factum ad compa-*fndum *exprimat, id est a quo iudice, ob quam causam* isltem *verbis generalibus indicatam, quo actore, reus, wcüne et cognomine rite designatus, conveniatur; •er.on locum, et tempus, idest annum, mensem, diem* ei horam ad *comparendum praefixam perspicue indicet.*

i 2. Citatio, *sigillo tribunalis munita, subscribenda est a* praeside vel ab eius *auditore et a notario* (can. 1715).

ArL 77. - Si pars conventa rationis usu sit destituta, vel minus firmae mentis, citatio tutori vel curatori denuntianda est.

ArL 78. - § 1. Ubi tutor vel curator a civili auctori-Ute constitutus adest, hic ordinarie admittatur, nisi peculiares rationes Ordinario aliud suadeant (cfr. can 1651).

? 2. Si tutor vel curator non est a civili auctoritate constitutus, vel, etsi constitutus, ab Ordinario non fuit admissus» eiusdem Ordinarii erit eum designare.

» 3. In curatore constituendo ab Ordinario procedendum est iuris ordine servato, audita altera parte, necnon vinculi defensore.

ArL 79. - § 1. Citationis *scheda, si fieri poterit, per Csriae cursorem tradenda est ipsi convento ubicumque u invenitur.*

5 2. *Ad hoc cursor etiam fines alterius dioecesis rgredi potest, si* praeses id *expedire censuerit et ei-dem cursori mandaverit./*

§ 3. *Si cursor personam conventam non invenerit n .oco ubi commoratur, relinquere poterit citatoriam rchcdam alicui de eius familia aut famulatu, si hic* am *recipere paratus sit ac spondeat se reo convento itunpnmum schedam acceptam traditurum;* (quo in ruu optandum est ut scheda tradatur clausa) sin *minus* t:m *ad* praesidem *referat, ut transmittatur ad normam* c«n. *1719, 1720* (can_ 1717; cfr. artt 80. 83).

Art 80. - Si ob *distantiam vel aliam causam diffculter per cursorem tradi possit reo convento scheda caatoria, poterit iussu* praesidis *transmitti per tabel-':noj publicos, dummodo commendata et cum syngra-receptionis, vel alio modo qui secundum locorum '.eges ct conditiones tutissimus sit* (can. 1719).

ArL 81. - § 1. Cursor schedam traditam subsignet die et hora traditionis adnotata. et tribunali relationem scriptam faciat de persona cui traditio facta est. Curet eîiam ut schedae acceptilatio, si fieri potest, a citato subsignetur (cfr. can. 1721 §§ 1, 2).

› 2. Quod si citatus receptionem schedae recuset, eam cursor tribunali remittat, a se subsignatam, die. hora et causa recusationis adnotata (cfr. can. 1721 i 4).

Art 82. - Qui citationem recipere recuset, legitime citatus habetur (cfr. can. 1718).

Art 83. - Quoties, diligenti inquisitione peracta, adhuc ignoretur ubi degat pars citanda, sive reus sit rive etiam ipse actor, locus est citationi per edictum. quae fit affigendo per cursorem foreyÆjyiae schedam citationis ad modum edicti, per tempus prudenti praesidis arbitrio determinandum, et in aliqua publica ephemeride inserendo; quodsijutrumque fieri nequeat, alterutrum sufficit (cfr. can. 1720).

Art 84. - Si *scheda citatoria non referat quae* in 76 *praescribuntur aut non fuerit legitime intimata. Talius momenti sunt tum citatio tum acta procewus lean.* 1723).

Art. 85. - Cum citatio legitime peracta fuerit, res desinit esse integra, firmatur tribunalis iurisdictio et Hs pendere incipit (cfr. can. 1725 nn. 1. 2 et 5).

Art 86. - *Quaelibet citatio est peremptoria* (can. 1714). Praesidis autem arbitrio relinquitur eam iterare, praesertim si ex rationabili causa dubitandum sit utrum citatio pervenerit ad manus citati necne.

ArL 87. - *Obiectum seu materia iudicii constituitur ipsa litis contestatione, seu formali conventi contradictione petitioni actoris, facta animo litigando coram iudice* (can. 1726).

Art 88. - Contestatio fit per dubii concordationem coram praeside et/ semper discutiendum erit dubium: *an constet de matrimonii nullitate,* ob caput vel capita recensita, *in casu*

Art 89. - § 1. Reo citato et neque per se neque per legitimum procuratorem comparente, et aliam quam incompetentiae excusationem allegante, praeses de eadem admittenda vel reiicienda. audito vinculi defensore, Judicabit, et decisionem parti non comparenti denuntiabit scripto, ad normam art 79 et seqq., praefixo termino peremptorio ad comparendum, si praeses Ipse excusationem non admiserit

I 2. Si reus primo citatus siluerit aut denuntiationi praedictae non responderit intra praefixum tempus, praeses, postquam legitime constiterit citationem ad eum pervenisse, nec ullam non comparcndi legitimam causam fuisse allatam, eum, audito vinculi defensore, declarabit contumacem; et, declaratione contumaciae in actis relata, dubium statuatur, actore postulante.

§ 3. Dubium statim parti contumaci notum fiat ut quas velit possit proponere exceptiones et a contumacia se purgare.

5 4. Si reus, vel personaliter vel per epistulam, declaraverit sese remittere iustitiae tribunalis, dubii concordatio fiat eidemque significetur, ut in paragrapho praecedenti.

Art. 90. - Contumacia in quovis litis momento usque ad sententiae definitionem purgari potest Purgata autem contumacia, pars contumax, nisi velit causam in eo statu acceptare ad quem pervenerit, expensas alteri parti reficere debet

Art 91. - 5 I. Si actor, ad litem contestandam, neque per se. neque per legitimum procuratorem comparucrit, iterum, instante convento, cum comminatione contumaciae citandus est: quod si nec altera vice comparuerit, nisi reus instet pro matrimonii nullitate, causa a praeside deserta declarabitur (cfr. cann. 1849, 1850 § 1).

§ 2. Permittitur tamen iustitiae promotor! instantiam facere suam, eamque prosequi quoties publicum bonum, scandali nempe amotio, id. Episcopi iudicio. postulare videatur (cfr. 1850 § 2).

Art 92. - § 1. Dubiorum formula, vel partibus consentientibus, semper a praeside probanda est (cfr. can. 1729 § 2).

5 2. Partibus de dubiorum formula dissentientibus, collegium ***ex officio*** formulam praefiniet (cfr. can. 1729 § 3)./

TIT. IX. - De probationibus

Art 93. - *Non indigent probatione:*

1' *Facta notoria, ad normam can. 2197* nn. 2. *3;*

2° *Quae ab ipsa lege praesumuntur* (can. 1747 nn. I, 2».

Art 94. - Onus *probandi incumbit ei qui asserit* (can. 1748 S 1).

Art 95. - § 1. Probationes, quae ad moras iudicio nectendas postulari videantur, praeses ne admittat

5 2. Si probationes petantur, quae processus evolutionem nimis protrahant, ut examen testis longe dissiti, aut cuius domicilium nescitur, vel cognitio documenti quod cito haberi non potest, praesidis est, auditis partibus et vinculi defensore, perpendere utrum requisitae probationes admittendae sint: eas tamen adint:-tat, si necessariae videantur, et ceterae deficiant aut satis non sint (cfr. can 1749); quod si renuat, palet recursus ad collegium.

Caput. I - Generalia de PROBATIONIBUS

Art 96. - § 1. Antequam praeses vel instructor vel auditor — (quae quidem personae hic et in sequentibus articulis huius tituli ind'seriminatim accipiuntur) — procedat ad examen cuiuspiam in ius vocati, sive partis sive testis sive periti, exquirat ab eo iusiurandum de

r;

veritate tota et sola dicenda, tacto sacro JEvangeliorum libro, vel, si de sacerdote agatur, tacto pectore. Quod si citatus suas attestationes sub iureiurando reddere renuat, et instructor censeat eas fore utiles ad veritatem detegendam, potest easdem excipere, facta tamen in actis mentione de iurisiurandi recusatione, eiusque causa.

J 1 lusiurandum praestituros instructor, prout casus ferat, commonefaciat de iurisiurandi sanctitate, deque gravissimo delicto periurii, necnon, quatenus prudentia id saudeat, de poenis, praesertim spiritualibus. In periuros (cfr. can. 1743 § 3).

Art. 97. - Nemo ad deponendum admittatur, qui propriam identitatem legitimo documento non comprobaverit ad normam art 58, nisi aliunde instructori aut alicui ex judicibus aut defensori vinculi aut actuario de eadem identitate certo constet, quod in actis referatur.

Art 98. - § 1. Personae autem, de quibus in canone 1770 5 2, eximuntur ab obligatione examini sese sublidendi in ipsa tribunalis sede, earumque examen per-
334 ficitur ad normam citati canonis./

§ 2. Pro personis quae in aliena dioecesi commorantur. ius est partibus, ipsis personis consentientibus, petendi ut ad sedem tribunalis accedant

Art 99. - § 1. Interrogationes proponendae cuivis, sive coniugi sive testi sive perito, aliae sunt *generales, aliae particulares* seu speciales, idest circa *obiectum causae.*

5 2. Generales faciendae sunt omnes et singulae in depositionis initio, neque necessarium est easdem iterare. si quis iterum veniat ad deponendum. Eaedem ordinantur ad inquirendum de generalibus personae adiunctis, de eius origine, aetate, religione, conditione, domicilio (urbe, paroecia, via et numero domus), de necessitudine aut relationibus cum partibus in causa, praesertim an sit alterutrius consanguinea vel affinis.

5 3. Posteriores ordinantur ad eruendam veritatem circa factum unde pendere dicitur matrimonii nullitas; et varietati causarum vel impedimentorum aptandae sunt (cfr. can. 1774).

Art 100. - Sciscitandum est a testibus unde et quomodo ea quae asserunt habeant cognita (cfr. ib.): an nempe de visu aut propria experientia, an de auditu a videntibus, an de auditu auditus, an ex fama etc. et praesertim *quo definito tempore.*

Art 101. - Interrogationes, tum generales tum particulares, fiant semper ab instructore, non ab alio nec a defensore quidem vinculi. Instructor autem illas interrogationes particulares prius deferat parti aut testi aut perito, quas sibi defensor vinculi, ad normam art 70 5 1 n. 1, clausas tradiderit immediate ante examen. Iisdem et aliis, quas in examinis decursu defensor vinculi vel partes, si, annuente instructore ad normam art 128. adsint parti aut testi deferre postulaverint et ipse instructor admiserit hic potest novas adiicere *ex officio,* quoties Id necessarium aut utile putaverit ad veritatem eruendam vel accuratius exponendam (cfr. can. 1742 § 1); actuarius vero praemittat tunc in actis: *ex officio,* et addat propositam quaestionem.

Art. 102. - Interrogationes *breves sunto, non plura simul complectentes, non captiosae, non subdolae, non suggerentes responsionem, remotae a cuiusvis offensione et pertinentes ad causam ouae agitur* (can. 1775). Debent insuner esse interrogandi intelligentlae accomodatae et vulgari sermone expressae.

Art 103. **-11.** Partes, testes et periti:

a) nunquam praemoneantur de interrogationibus, quae ipsis sunt deferendae;

b' Responsiones reddant semper oretenus. neque ip-
335 ris licet ex scripto recitare (cfr. cann. 1776 5 1-1777)7

5 2, Partis, testis et periti responsio ex continenti redigenda est scripto ab actuario, non solum quod rd substantiam spectat, sed etiam, si id instructori videbitur necessarium vel opportunum, aut oartes. testes, periti id postulent, quod attinet ad editi testimonii verba (cfr. can. 1778).

Art 104 **-11.** Parti, testi et perito, absoluto Interrogatorio. debent legi responsiones, quas actuarius scripto redegerit, data Iisdem facultate addendi, supprimendi. variandi.

§ 2. Cum autem ipsi responderint se nihil amplius habere quod addant supprimant, corrigant aut mutent lusiurandum emittant de rerltate dictorum et de *secre-*

to serrando usque ad processus publicationem. Imo etiam perpetuo ad normam can. 1623 § 3: deinde depositioni immediate subscribere iubeantur, et post eos subscribant defensor vinculi, promotor iustitiae. sl adfuerit instructor et actuarius (cfr. cann. 1769, 1780).

Art. 105. - § 1. In conficiendis actis, seu in relatione scriptis redigenda de iis quae fiunt aut decernuntur in sessionibus tribunalis, lingua latina adhibeatur; citationes vero, iusiurandum a partibus, testibus et peritis praestandum, horum responsiones, necnon relationes et vota peritorum, lingua vernacula exprkni debent

§ 2. Appellatione facta ad Apostolicam Sedem, acta et documenta, quae lingua latina, italics aut gallica exarata non sint, in unam ex iis linguis authentice et fideliter vertantur, ad normam canonis 1644 § 2. Si ad versionem faciendam interpres foret adhibendus, is a tribunali, audito vinculi defensore, eligatur, eique, sicuti aliis tribunalis ministris, duplex iusiurandum erit deferendum, nempe de munere fideliter obeundo et de secreto servando.

§ 3. Una cum versione. et firmo praescripto can. 1644 § 3, acta et documenta in exemplari authentico transmittantur in fasciculum religata et cum eorum indice; originalia autem tantum si a Tribunali S. Sedis requirantur et adhibitis opportunis cautelis.

§ 4. In casu autem appellationis ad aliud tribunal superius, serventur praescripta can. 1644.

5 5. In causis in quibus pars, quae ad S. Sedem provocat, ad patrocinium gratuitum iam admissa fuerit, versio actorum fit *ex officio* a tribunali coram quo acta ipsa exarata sunt

Art 106. - § 1. Processus in sessiones dividitur: hinc interrogatio partis, excussio testis vel periti, aut quilibet actus iudicialis. qui expleri nequeat unica sessione, completur in altera.

§ 2. Si vero agatur de interrogatione partis, testis vel periti praescrioto articuli sequentis in singulis sessionibus standum est

Art 107. - § 1. Partes, testes et periti poterunt durante inquisitione,/ altera parte aut defensore vinculi id postulantibus, vel idipsum statuente tribunali *ex officio,* sed audito vinculi defensore, denuo ad examen vocari, vel circa ea. quae testati sunt vel circa nova facta vel quaestiones ex processu emergentes.

5 2. Quoties id expostuletur a partibus, tribunalis est suo decreto, audito vinculi defensore, eiusmodi postulationem reiicere vel admittere: cauto tamen, si eam admittat, ut omnis co''usionis aut corruptelae periculum absit (cfr. can. 1781).

§ 3. Cum pars vel testis vel peritus iterum interrogatur. eadem serventur, congrua congruis referendo, quae de eorum examine praescribuntur.

Art 108. - Si cui actui processuali interveniat persona linguae loci ignara, et instructor linguam huius personae propriam non intelligat, adhibeatur interpres iuratus, ab instructore designatus, oartibus et vinculi defensore auditis, ut si velint legitimam contra eum exceotionem prononere possint

Art 109. - Pro testium et peritorum citatione, ea serventur, quae de partium citatione in Tit. VHI constituta sunt.

Caput. II. - De partium depositione

Art. 110. - Lite contestata, instructor partes interroget delato ipsis iureiurando ad normam can. 1744. ab actore incipiendo, nisi gravis ratio aliud suadeat

Art. 111. - *ludici legitime interroganti partes respondere tenentur et fateri veritatem^ nisi agatur* de delicto ab *ipsis commisso* (can. 1743 § 1).

Art 112. - Si pars legitime interrogata resnondere recuset quanti facienda sit haec recusatio, iudicis est aestimare (cfr. can. 1743 § 2).

Art 113. - § 1. Pars, quae matrimonium accusaverit primo interroganda est Absoluta interrogatione, libellus parti ipsi perlegatur atque ab eadem quaeratur, utrum ln singulis nartibus eundem confirmet necne. Alter coniux similiter interrogetur; et dein eidem perlecatur actoris libellus, et interrogetur an accusationi se opponat necne.

§ 2. Si utraque pars matrimonium accusaverit aut E?r^c?n.ve»nta rÇsponderit se nihil opponere accusation instructor, etiam ex *officio,* caute inquirat de ratio-

oibus ob quas ambae in accusatione concordent aut dûq dissentiant

J 3. Itidem, quum ex coniugum responsione oriatur collusionis suspi/cio, veritas subtilius perquirenda est etiam, si opus fuerit, per testes ex *officio* inducendos.

Art. 114. - § 1. Coniux post examen invitari potest ai quaestiones, si quas adhuc habeat, proponat, super quibus alter coniux examinandus sit.

J 2. Parti, quae secundo loco interrogatur, si eius responsiones graviter discrepent a responsionibus alterius partis, instructor, ad instantiam defensoris vinculi vel etiam ex *officio,* proponat interrogationes ad diluendas difficultates et dubitationes, facta vel minus œentione coniugis contradicentis, prout casus ferat et prudentia suggerat Imo. si opus sit. vocet iterum alterum coniugem, cui discrepantiam opponat, et, si casus ferat, ambo conluges inter se *conferantur.*

Art 115. - Si actor non compareat serventur normae in art 91 praefinitae. Reo non comparente, instructoris erit, audito defensore vinculi, perpendere, utrum renovanda sit citatio, an aliis modis opportunis utendum sit. veluti interventu personae amicitia coniunctae et auctoritate gravis, quae ad comparendum eum inducat Quod si comparere renuat, collegii erit decernere utrum contumax declarandus sit, an ut frangatur eius resistentia poenis canonicis sit plectendus (cfr. can. 1849 coll, cum can. 1845).

Art 116. - Confessio extraiudicialis coniugis, quae adversus matrimonii valorem pugnet, prolata ante matrimonium contractum, vel post matrimonium, sed tempore non suspecto, orohationis adminiculum constituit a iudice recte aestimandum.

Art. 117. - Depositio iudicialis coniugum non est apta ad probationem contra valorem matrimonii constituendam.

Caput. III. - De probatione per testes

Art 118. - *Omnes possunt esse testes, nisi expresse a iure repellantur vel in totum vel ex parte* (can. 1756).

Art 119. - § 1. *Ut non idonei repelluntur a testi*wmio *ferendo impuberes et mente debiles.*

11 Ut *suspecti:*

I' *Excommunieati, periurii, infames, post sententiam declaratoriam vel condemnatoriam;*

2.® Qui ita *abiectis sunt moribus ut fide digni non habeantur;*

3? *Publici gravesque partis inimici.*

5 3. *Ut incapaces:*

ℙ. Qui *partes sunt in causa, aut partium vice fun*3 *dantur, veluti tutor/ in causa pupilli, iudex eiusve asrislentes, advocatus aliinue qui partibus in eadem cauta assistunt vel astiterunt;*

2 *Sacerdotes, quod attinet ad ea omnia quae ipsis tx confessione sacramentali innotuerunt, etsi a vinculi vçillo soluti sint; imo audita a quovis et quoquo modo occasione confessionis ne ut indicium quidem veritatis recipi possunt;*

3· Coniux in *causa coniugis, consanguineus et affinis in causa consanguinei vel affinis, in quolibet gradu lineae rectae et in primo gradu collateralis, nisi cgatur de causis quae ad statum civilem aut religiosum personae svectant, culus notitia aliunde haberi nequeat, et bonum publicum exigat* ut *habeatur* (can. 1757): salvo praescripto art 122 et 137.

Art 120. - *Non idonei et suspecti audiri poterunt ex decre'o iudicis, quo id expedire declaretur; sed eorum testimonium valebit tantummodo ut indicium et probationis adminiculum, et generatim iniurati audiantur (can.* 1758).

Art. 121. - § 1. *Testes iudici legitime interroganti respondere et veritatem fateri debent,*

§ 2. *Salvo praescripto* art 119 § 3 n. 2, *ab hac obligatione eximuntur:*

1° *Parochi aliique sacerdotes quod attinet ad ea quae ipsis manifestata sunt ratione sacri ministerii extra sacramentalem confessionem; civitatum magistratus, medici, obstetrices, advocati, notarii aliique qui cd secretum officii etiam ratione praestiti consilii tenentur, quod attinet ad negotia huic secreto obnoxia; nisi* ab iis quorum interest secreti lege solvantur et deponere se posse prudenter censeant:

2® *Qui ex testificatione sua sibi vel consanguineis* rei *affinibus in quolibet gradu lineae rectae et in primo gradu lineae collateralis, infamiam, periculosas vexationes, aliave mala valde gravia obventura timent,*

§ 3. *Testes iudici legitime interroganti scienter falsum affirmantes^ aut verum occultantes puniantur ad normam can. 1743 § 3; eademque poena mulctentur omnes, qui testem vel peritum donis, pollicitationibus aut alio quovis modo inducere praesumpserint ad falsum testimonium dicendum aut ad veritatem occultandam* (can. 1755).

Art 122. - In causis matrimonialibus, *consanguinei et affines de quibus'in* art 119 § 3 η. 3, *habentur testes habiles in causis suorum propinquorum* (can. 1974).

Art 123, - 5 1. Testes induci possunt ab actore vel a reo convento vel a vinculi defensore, vel a promotore iustitiae, si causae intersit (cfr. can. 1759 §§ 1. 2). Induci vero debent ab instructore vel ab ipso collegio ex *officio,* si quocumque modo opportunum censeatur ad probationes complendas (cfr. can. 1619 § 2)./

§ 2. *Iudici ius et obligatio est nimiam multitudinem testium refrenandi* (can. 1762). Id praesertim caveatur ab instructore, dato decreto, quando inducuntur pro re, quae directe ad probationem non pertinet vel cum eadem haud necessario connexa sit: et generatim quando inducuntur ad moras nectendas vel alteri parti damnum inferendum, aut quando causa paucioribus sufficienter instructa habeatur.

Art 124. - Testes, qui sponte se exhibent ad testificandum, arbitrio instructoris admitti vel repelli possunt Sunt tamen omnino repellendi si comparere videantur ut moras causae nectant vel iustitiae et veritati quoquo modo officiant (cfr. can. 1760).

Art 125. - § 1. Quicumque probationem per testes postulant debent tribunali indicare eorum nomina, paternitatem, si opus fuerit et domicilium cum designatione urbis, viae et numeri domus, et insuper exhibere positiones seu articulos super quibus testes sunt interrogandi (cfr. can. 1761 § I).

§ 2. Positiones seu articuli, quos partes exhibuerint vinculi defensori tradantur, qui. iuxta art. 70 § 1 n. 2. de iis rationem habeat in conficiendo Interrogatorio testibus proponendo, aut saltem in actu examinis iuxta art 101.

Art 126. - § 1. Testium nomina parti, cuius interest a tribunali tempestive nota fieri debent ut ipsa exceptionem, si velit testis reprobatoriam opponere possit.

§ 2. Si haec notificatio. gravi de causa prudenti instructoris iudicio aestimanda, vel instante vinculi defensore, ante testium examen non expediat saltem ante testificationum publicationem facienda est (cfr. can. 1763).

Art. 127. –|1. *Testis rite citatus parere debet aut causam suae absentiae iudici notam facere,*

§ 2. *Testis inobediens, qui nempe sine legitima causa non comparait, aut, etsi comparait, renuit respondere vel iusiurandum praestare vel attestationi subscribere, a iudice potest congruis poenis coerceri et insuper mulctari pro rata damni quod ex eius inobedientia partibus obveniat* (can. 1766).

§ Testi, si id postulat, debetur indemnitas taxanda ad normam can. 1787 § 2.

Art 128. - Regulariter examini testium neque partas neque earum procuratores aut advocati assistere possunt. Fit tamen facultas per modum exceptionis instructori vel partes vel earum procuratores aut advocatos admittendi, si causae adiuneta pro suo prudenti arbitrio id suadere videantur./

Art 129. - Testium reponsiones iuxta articulos propositos in actis a notario, dictante instructore, sed salvo praescripto art 103 § 2, *integre et fidelissime* consignandae sunt, ita nempe ut nihil praetermittatur quod in iudicium influere possit Caveatur, igitur, tum excessive diffusa relatio, tum, praecipue, nimia brevitas, ita ut evitentur monosyllabicae responsiones.

Art 130. -5 1. Potest semper instuctor, si id exigat necessitas impediendi ne gravia oriantur dissidia, neve testes gravi alicui periculo obiiciantur, procuratores et advocatos iureiurando adstringere de secreto servando.

§ 2. Si testis suam fecerit depositionem ea lege, ne suum nomen manifestetur alterutri parti vel neutri, et instructor censuerit hanc legem esse gravi ratione innixam, illi fas est delegare duas aut tres personas, quarum causa nihil intersit, omni exceptione maiores, et parti vel partibus, quantum fieri potest, non suspec-

tas, quibus significetur testis nomen ut inquirant an ipse fidem mereatur.

ArL 131. - **JI.** Reprobatio testium fieri debet intra triduum post eorum nomina significata, nisi locorum distantia, arbitrio instructoris» longiorem terminum requirat Serius facta non admittitur, nisi pars probet aut saltem iureiurando confirmet non antea defectum sibi innotuisse (cfr. can. 1764 J *4).*

ξ 2. Nisi causa reprobationis testis sit ab ipso iure determinata, instructor parti reprobanti ad probationem afferendam brevem praefigat terminum, et deinde procedat ut in causis incidentibus ad normam Tit XI.

i 3. Quod sl reprobatio non sit statim et facile probanda, eius discussio in finem litis est reservanda: interim vero testis audiendus est (cfr. can. 1764 § 5).

S 4. Futiles aut dilatorias reprobationis petitiones illico instructor suo decreto reliciaL

Art. 132. - 5 1. Pars renunciare potest testi a se producto, salvo iure alterius partis et defensoris vinculi, ul ipse testis ad testificandum evocetur (cfr. can. 1759 f 4).

§ 2. Ex causa, quae postea supervenerit, potest etiam pars testem a se productum reprobare.

ArL 133. - Instructoris est decernere, audito vinculi defensore, an sit locus collationi testium sive inter se sive cum partibus ad normam can. 1772 § 2.

ArL 134. - Absoluto testium examine, nisi instructori aut vinculi defensori videantur alii esse testes *ex officio* vocandi aut aliae probationes exquirendae, acta
341 decreto praesidis rite publicentur (cfr. arL 175)./

ArL 135 - 5 1. Post evulgatas testificationes, testes iam auditi denuo super iisdem articulis ne interrogentur, neque novi testes admittantur, nisi caute et ex gravi ratione et in quolibet casu omni fraudis et subornationis periculo remoto, altera parte audita, et requisito voto promotoris iustitiae, si iudicio intersit, et defensoris vinculi, quae omnia iudex decreto suo definiat (cfr. can. 1786).

5 2. Verum, si ex inquisitione emerserint facta, quae partes ignorare poterant, facultas eisdem relinquitur vel testes excussos iterum ad testificandum evocandi vel alios inducendi.

ArL 136. - J L Quod attinet ad *aestimandam testimoniorum fidem,* standum est praescripto cann. 1789, 1790. 1791.

I 2. Quando agitur de circunstantia ex qua valor matrimonii dependet, diligentius inquiratur in testium honestatem, quae periurii suspicionem removeaL

5 3. Quod coniuges contra testem aliquem nihil excipiant, rationem id sane per se non suppeditat ut habeatur fide digna eius depositio contra matrimonium directa.

Art. 137. - *In causis impotentiae vel inconsummationis, nisi impotentia rei inconsummatione aliunde certo constet, debet uterque coniux testes, qui septimae manus audiunt, inducere,* sanguine aut *affinitate sibi conjunctos, sin minus ricinos* bonae *famae,* aut alioquin de *re edoctos, qui iurare possint de ipsorum coniugum probitate, et praesertim de veracitate circa rem* in *controversiam deductam;* quibus iudex ad *normam* can. 1759, Î J ahos testes potest ex *officio adiungere* (can. 1975

Art. 138. - 5 1. De omnibus testibus exquiratur ex *officio* testimonium religiositatis, probitatis et credibi-1ltatis: et eo maior ipsis fides adiicienda est. quo poliora habeantur documenta de requisitis bonae fidet
§ 2. Testimonia huiusmodi omnia sunt publicanda, nisi de quibusdam cx ipsis, ad gravia damna vitanda attento eorum tenore, collegium aliud decernat (cfr. arL 130 J 1).

Caput. IV. - De peritis

ArL 139. - In causis impotentiae et defectus consensus ob amentiam requirendum est suffragium peritorum (cfr. cann. 1976-1982).

ArL 140. - 5 1. In aliis causis peritorum sententia est exquirenda, quoties iudicium est faciendum, quod peculiarem in aliqua arte requirat peritiam: e. g. si de cuius scripti authenticitate inquirendum sit (cfr. can.
3C 1792)./

1 2. An. in casu de quo in 5 1. peritiae locus esse debeat, instructor decernet sive una ex partibus postulante sive ex officio, audito in quocumque casu vinculi defensore. Partibus dissentientibus, instructor rem collegio deferat

ArL 141. - Periti designandi sunt, audito vinculi defensore, a praeside, cuius est eorum numerum praefinire (cfr. can. 1793); salvo praescripto arL 150.

Art. 142. - § 1. Ad periti munus deligantur qui non tantum idoneitatis testimonium a competenti magistratu obtinuerunt, sed etiam qui artis suae experientia sint insignes et religionis atque honestatis laude commendati.

§ 2. Qui *a testimonio ferendo excluduntur ad normam* art. 119, *ne ad peritorum quidem officium assumi poterunt* (can. 1795 § 2).

§ 3. Excluduntur quoque a periti munere qui quemlibet cum alterutra parte necessitudinis nexum habeant

ArL 143. - In causis impotentiae vel amentiae excluduntur quoque a periti munere qui coniugem privatim inspexerunt; hi autem in casu impotentiae possunt (cfr. can. 1978), in casu amentiae debent (cfr. can. 1982). induci uti testes.

Art 144. - Si periti ante peritiam exaratam, aut suspecti evaserint, aut eos muneri obeundo impares esse compertum fuerit, a praeside substituendi erunt ad normam art. 141.

ArL 145. - Periti possunt ab utraque vel alterutra parte recusari, si de partium studio sint suspecti (cfr. can. 1796 § 1). In quolibet casu praeses suo decreto edicat utrum sit admittenda recusatio necne et, recusatione admissa, in locum periti recusati alium sufficiat ad normam art 141 (cfr. can. 1796 § 2).

ArL 146. - Periti iusiurandum de officio fideliter adimplendo et de secreto servando praestare debent coram praeside, citatis partibus et vinculi defensore.

ArL 147. - § 1. Instructor decreto suo definiat auditis partibus et defensore vinculi, omnia et singula capita circa quae peritorum opera versari debet (cfr. can. 1799 § 1): ut puta, utrum amentia sit habitualis, an fuerit transitoria et an lucida admiserit intervalla; utrum impotentia sit absoluta an tantum relativa, utrum instrumentalis an functionalis, utrum antecederis an subsequens matrimonium, utrum perpetua an sanabilis sine gravi vitae periculo.

§ 2. Peritis, ut iudicium suum recte facere possint, omnia causae acta, quae instructori necessaria aut opportuna videantur, remittenda sunt

§ 3. Partibus fas est quaestiones proponere, de quibus. nisi instructor./ audito vinculi defensore, ex iusta ^3
causa eas reiiciendas censuerit, periti, in peritia conficienda, rationem habere debent.

§ 4. Praefigatur quoque ab instructore tempus intra quod examen est perficiendum et votum proferendum; quod tempus ab ipso instructore ex rationabili causa, partibus auditis, prorogari potest (cfr. can. 1799 5 2).

Art. 148. - § 1. Periti examen singillatim et seorsim exsequi debent; alter alteri examinis exitum ne pan-dat votum suum in scriptis uterque proferat: in relatione, propria manu subscripta, perspicue quisque indicet qua via et ratione in explende munere sibi demandato processerit, et quibus potissimis argumentis conclusiones prolatae nitantur (cfr. can. 1802).

§ 2. Praeses decernere poterit, ex peculiari ratione, ut examen a peritis collegialiter exsequatur. Quo in casu paritorum discrimina, si quae adsint, in relatione, datis rationibus, adnotentur (cfr. ib.).

Art 149. - Si agatur de cuius scripti authenticitate investiganda, standum est dispositioni can. 1800.

Art. 150. - In causis impotentiae:

1.® ad Inspiciendum virum duo medici deputentur, qui monendi sunt ut honestis tantum mediis utantur ad impotentiam cognoscendam;

2.° ad inspiciendam mulierem deputentur duae mulieres, si adsint, quae in arte medica laurea doctorali et experientia sint praeditae, vel, ex mulieris consensu aut ex decisione collegii, duo medici, sin minus duae obstetrices vere peritae. Corporalis mulieris inspectio fieri debet regulis christianae modestiae plene servatis et adstante semper honesta matrona *cx officio* designanda (cfr. can. 1979).

Art 151. - In causis amentiae unus vel, pro casus gravitate, duo medici deputentur, qui in scientia psych intrica peculiariter sint versati, cauto tamen ut excludantur qui sanam (catholicam) doctrinam hac in re non profiteantur.

ArL 152. - Exhibitis relationibus, instructoris erit peritos vocare, ut singillatim suas conclusiones recopioscant et iuramento confirment et quaestionibus a vinculi defensore opportune concinnatis respondeant.

Art 153. - Si periti inter se discrepent, praeses alium, quem vocant peritiorem, designare potent ud Dormam art 141. qui suum votum proferat atque confirmet ad normam art. 148 et 152.

Art 154. - § 1. Tribunal non tenetur sequi peritorum iudicium, etsi eorum conclusiones sint concordes, sed cetera quoque causae adiuncta attente perpendat (cfr. can. 1804 § 1).

f 2. Tribunal debet in rationibus decidendi expricere, quibus motum argumentis peritorum conclusio-
344 nes vel admiserit vel reiecerit (cfr. can. 1804 § 2)./

Caput V. - De probatione per instrumenta seu DOCUMENTA

ArL 155. - *In quolibet iudicii genere admittitur probalto* per *documenta tum publica tum privata* (can. 1812).

ArL 156. - § 1. *Praecipua documenta publica ecclesiastica haec sunt:*

1.· *Acta Summi Pontificis et Curiae Romanae ct Ordinariorum in exercitio suorum munerum authentica [arma exarata, itemque attestationes authenticae de iisdem actibus datae ab illis vel eorum notariis;*

2.® *Instrumenta a notariis ecclesiasticis confecta;*

1° *Acta iudicialia ecclesiastica;*

4 *Inscriptiones baptismi, confirmationis, ordinabis, professionis religiosae, matrimonii, mortis, quae rabentur in regestis Curiae vel paroeciae, vel religiosis, et attestationes scriptae ex iisdem desumptae et a pirochis, vel Ordinariis, vel notariis ecclesiasticis confectae aut earum exemplaria authentica.*

§ 2. *Documenta publica civilia ea sunt quae secundum uniuscuiusque loci leges talia iure censentur.*

13. *Litterae, contractus, testamenta et scripta quaelibet a privatis confecta, privatorum documentorum numero habentur* (can. 1813).

ArL 157. - Documenta, quibus probatur baptismus rei ordo receptus, mors, professio religiosa, matrimonium, cognatio spiritualis, dispensatio ab impedimento canonico, debent esse ecclesiastica, idest confecta a legitima auctoritate ecclesiastica ad normam art 156

Art 158. - Utriusque generis documenta nisi partes sponte exhibeant, tribunalis est auctoritate sua perquirere, et de iis partes vel testes in examine interrogare.

Art 159 - § 1, Documenta vim probandi in iudicio non habent, ideoque admitti nequeunt, nisi originalia sint aut in exemplari authentico exhibita, et penes tribunalis cance ariam deposita (cfr. can. 1819).

f 2. Ut exemplar habeatur authenticum, oportet sit manuscriptum, firmatum subscriptione eorum qui archivis, ubi exstant originalia, sunt praepositi, vel notarii ecclesiastici, et sigillo munitum.

f 3. Pro documentis publicis civilibus exemplar habetur authenticum, dummodo sit ea forma descriptum, quam civiles leges praefiniunt.

ArL 160. - *Documenta in forma authentica sunt exhibenda et in iudicio deponenda, ut a iudice et* cb *adversario examinari possint* (can. 1820).

ArL 161. - Documenta, penes tribunalis cancellariam deposita, ab actuario in ipso cancellariae loco custodiantur, et ibidem a partibus, defensore vinculi et ab ipsis iudicibus expendantur./

Art 162. - § 1. Si quod dubium oriatur circa alicuius documenti exemplaris authenticitatem, aut a parte vel ab eo cuius interest aliqua exceptio opponatur, servetur praescriptum can. 1821.

5 Z Si dubium aut exceptio versetur circa documenti veritatem, quaestio incidens proponatur etiam *ex officio,* vocatis et judicialiter examinatis iis omnibus, quibus documenti origo et veritas nota esse praesumitur.

ArL 163. - § 1. Inter documenta privata non exigui ponderis esse 'possunt, praecipue in causis de vi ct metu et de conditione, epistulae quas vel sponsi ante matrimonium, vel coniuges postea, sed raspccto, sibi invicem vel aliis dederint; dummodo de earum authenticate et de tempore quo exaratae sint aperte constet.

§ 2. Instructor has epistulas opportune ĕxquira partes vel testes monendo, ut, si quas habeant, eas tribunali exhibeant Quae vero ab una parte proferuntur, ab alia recognosci debent

Art 164. - Epistulae sicut alia documenta privata illud pondus habent quod ex circumstantiis et praesertim ex tempore quo redactae fuerint aestimandum est

Art 165. - Litterae, quas vocant anonymas» aliaque cuiuscumque generis anonyma documenta per se ne tamquam indicium quidem haberi possunt; nisi facta referant quae et quatenus aliunde comprobari possint

Art 166. - Si quid ex documento excerptum proferatur, quamvis in forma authentica redactum, tum altera pars, tum vinculi defensor, tum instructor *ex officio* ius habent postulandi ut integrum documentum, sive in originali sive in exemplari authentico, exhibeatur.

Art 167. – 11. Quoties pars documentum tradere recuset, quod ipsa fertur possidere atque aliquod pondus in causa habere praesumitur, instructoris erit, ad instantiam partis vel *ex officio,* audito vinculi defensore, per decretum statuere an et quomodo exhibitio facienda sit

§ 2. Parte adhuc exhibitionem recusante, instructor rem deferat collegio, cuius erit perpendere quanti sit facienda haec recusatio.

§ 3. Parte vero negante se documentum possidere, instructor eam ad negationem iureiurando firmandam invitare potest

Art 168. - Si civile vinculum per divortium est solutum aut nullum declaratum, instructor curet ut partes tum petitionem in foro civili oblatam, tum sententiam a magistratu datam exhibeant, atque, si casus ferat etiam civilis causae acta.

Art 169. - Circa vim et fidem instrumentorum serventur dispositiones cann. 1814, 1816, 1817, 1818./ 346

Caput. VI. - De indiciis seu praesumptionibus

Art 170. - § 1. *Praesumptio est rei incertae probabilis contectura; eaque alia est iuris, quae ab ipsa lege statuitur; alia hominis, quae a iudice coniicitur,*

§ 2. *Praesumptio iuris alia est iuris simpliciter, alia iuris et de iurc (can.* 1825).

Art. 171. - *Matrimonium gaudet favore iuris; quare in dubio standum est pro valore matrimonii, donec contrarium probetur, salvo praescripto can. 1127* (can. 1014).

Art 172. - Dubium sive iuris sive facti, quod faveat matrimonio, debet esse prudens, seu probabili fundamento nixum, ut praesumptioni pro matrimonii valore locus sit.

Art. 173. - *Praesumptiones, quae non statuuntur a iure, iudex ne coniiciat, nisi er facto certo et determinato, quod cum eo. de quo controversia est, directe cohaereat* (can. 1828).

Art. 174. - Praesumptionibus *hominis* est potissimum locus in causis, quae spectant ad consensus defectum. Ad eas constabiliendas instructoris est curare, ut circumstantiae proferantur in lucem, quae matrimonium praecesserunt, comitatae vel secutae sunt

TIT. X. - De procemus publicatione, de conclusione ln ćau et de causae discussione

Caput. I. - De publicatione processus

Art 175. - $ 1. Perpensis a defensore vinculi, a iudice instructore et a praeside probationibus hinc inde adductis, facienda est actorum omnium communicatio inter partes.

5 2. Haec facultas communicationis fit decreto praesidis. quo partibus earumque advocatis ipse concedit potestatem inspiciendi testificationes ceterasque omnes probationes quae in actis reperiuntur. quaeque secreta permanserant, et petendi actorum exemplar (cfr. cann. 1858. 1859).

§ 3. Eodem decreto praeses tempus utile praestituat. intra quod partes et defensor vinculi possint exhibere documenta, exponere argu'menta. quibus allatae ab ipsis probationes et impugnationes roborentur, explicentur, compleantur. 347

5 4. Fas adhuc est partibus novos testes inducere, verum tantummodo ad normam art 135.

Art 176. - Elapso praestituto tempore vel etiam prius, si defensor vinculi et partes tribunali declaraverint se nihil aliud exhibendum habere, deveniatur ad conclusionem in causa (cfr. cann. 1984 § 2, 1860).

Caput. II. - De conclusions in causa

Art 177. - i 1. Conclusio in causa fit decreto praesidis, quo declaratur fuisse satisfactum praescripto praecedentis articuli Ideoque causam satis instructam haberi.

f 2. Caveat tamen praeses ne decretum conclusionis in causa edat, si quid adhuc putet esse exquirendum, ut causa satis instructa habeatur. Quo in casu, audito defensore vinculi, iubeat ea suppleri quae desint

Art *178.* - § 1. Etiam post conclusionem in causa admittuntur in his causis novae probationes, praesertim si afferantur documenta ex novo reperta, aut producantur testes, qui ob legitimum impedimentum non potuerunt induci tempore utili (cfr. can. 1861 M et art 135).

§ 2. Si praeses probationes admittendas censeat, :d decreto statuat; quod si renuat, patet recursus ad collegium.

5 3. Collectis novis probationibus, ab instructore moneantur partes et vinculi defensor eisque praestituatur congruum tempus, ut probationes ipsas perpendere et impugnare possint; aliter iudicium est nullius momenti (cfr. can. 1861 § 2).

Caput. III. - De causae discussione

Art. 179, - § 1. Edito decreto conclusionis in causa, praeses terminum praefiniat partibus vel earum patronis. necnon promotori iustitiae, si ipse matrimonium accusavit, ad defensiones suas sive allegationes tradendas (cfr. can. 1862 δ 1).

§ 2. Defensio, ab advocato subsignata, praesidi exhibenda est, eiusque, de licentia ipsius praesidis scripto apponenda in calce scripturae, tot exemplaria conficienda quot sunt necessaria.

δ 3. Praeses jubere potest ut exemplaria typis ex-
348 arentur./

5 4. Licet advocato, una cum defensione, exemplar exhibere allegationum et potiorum documentorum.

δ 5. Defensiones uti supra exhibitae statim distribuendae sunt, una cum exemplaribus documentorum, cura tribunalis, ne causae definitio perniciosam patiatur moram.

Art 18O.-5 1. Recepta partium defensione, vinculi defensor intra terminum a praeside designandum suas animadversiones exhibeat.

5 2. Partes, necnon promotor iustitiae si adsit, Ius habent animadversionibus respondendi intra terminum decem dierum.

I 3. Vinculi defensor, accepta responsione, et ipse, intra decendium, eodem respondendi iure, si velit, uti potest.

5 4. Respondendi ius semel tantum partibus esto, nisi praesidi, gravi ex causa, iterum videatur concedendum. Concessio vero uni parti facta, alteri quoque facta censebitur.

Art 181. - Termini pro animadversionibus, defensionibus aut responsionibus exhibendis possunt rationabili de causa prorogari a praeside. Possunt etiam, omnibus consentientibus, iidem termini coarctari (cfr. can. 1862 i 2).

Art 182. - Praeses nimiam defensionum extensionem etiam praefixo paginarum numero, si id expedire iudicaverit moderari potest; ordinarie non excedatur numerus viginti paginarum in defensione et decem in responsione (cfr. can. 1864).

Art 183. · H. Semper defensori vinculi ius sit ut ultimus audiatur

1 2 Sl defensor vinculi intra decem dies (cfr. art 180 i 3) nil responderit, praesumitur nil habere deducendum, et ad ulteriora procedere licet (cfr. can. 1984).

Art. 184. - Curet quoque praeses, sive *ex* officio sive nd instantiam partis vel defensoris vinculi aut. ri Intersit, promotoris iustitiae. ne exemplaria, vel typis non edita, ubi causae natura id exigat, ad extraneorum manus perveniant, peculiari lege de hoc partibus earunque advocatis ct procuratoribus districte per decretum Imposita.

Art 185. - Iudicii dies et hora, nisi antea fuerint praefinitae, a praeside destinandae et partibus significandae sunt, ita tamen ut inter ultimam defensionem et iudicii diem decendium saltem intercedat

ArL 186. - § 1. Praesidi fas est, vel *ex officio* vel defensore vinculi vel alterutra parte instante, oralem quoque causae discussionem admittere.

§ 2. Discussio oralis post ultimam exhibitam responsionem expetenda est: in omni casu intra septem dies ante tempus praefinitum pro causae definitione, jo

§ 3. Pars, quae petit oralem discussionem, articulos seu capita proponat de quibus discussio facienda est

§ 4. Praesidi advigilandum est, ne discussio oralis moderatae disputationis terminos excedat, neve inutiliter repetantur ea de quibus in defensionibus atque responsionibus actum esL

§ 5. Orali discussioni assistet notarius, ut, si praeses praecipiat, aut vinculi defensor vel pars postulet et praeses consentiat, possit de disceptatis, confessis vel conclusis scripto ad tramitem iuris ex continenti referre (cfr. can. 1866).

TIT. XI. - De causis Incidentibus

Art 187. - *Causa incidens habetur, quoties, incepto saltem per* **citationem** *iudicio, ab una ex partibus* ou! a promotore iustitiae, sl iudicio intersit, vel vinculi defensore, *quaestio proponitur quae, tametsi libello, quo lis introducitur,* **non** *contineatur expresse, nihilominus ita ad* **causam** *pertinet ut resolvi plerumque debeat ante* **quaestionem** *principalem* (can. 1837).

ArL 188. - | 1. Parti legitime instanti instructor satis facere tenetur per decretum.

§ 2. A quocumque instructoris decreto pars cuius interest ad collegium recurrere potest, ut quaestio incidens instituatur. Recursus tamen intra decem dierum spatium a decreti notificatione instituendus erit, secus partes decreto acquievisse censentur.

§ 3. Recursus instructori, a quo decretum prodiit, est exhibendus; qui tamen, nisi decretum a se factum revocandum censuerit, illum tribunali sine mora deferre debet

Art. 189. - 5 1. Exorta quaestione incidenti, collegium, auditis altera parte et vinculi defensore, necnon. si intersit promotore iustitiae, ante omnia perpendere debet, an quaestio nexum habeat cum causa principali. simulque an aliquo probabili fundamento nitatur.

δ 2. Quae duo si concurrant, collegium vel quaestionem incidentem admittat, vel, si iudicet eam necessario non esse resolvendam ante sententiam definitivam, decernat, ut de ea habeatur ratio die propositionis causae. Si autem duo simul non concurrant, collegium recursum reiiciat (cfr. can. 1 «R

Art 190. - 5 1. Quaestione incidenti admissa, collegium, audita altera parte et vinculi defensore, necnon promotore iustitiae, si intersit, ante omnia statuat, utrum solvenda sit. attenta eius natura et gravi·1 350 tate, servata forma iudicii per interlocutoriam sententiam. an. non servata forma iudicii. per merum decretum (cfr. can. 1840 § 1); quae collegii decisio inappellabilis est

5 2. Collegium, ad instantiam partis aut *ex officio,* interventum promotoris iustitiae. si processui iam non intersit, exquirere debet, si constiterit bonum publicum in discrimen vocari; exquirere autem potest si quaestionis incidentalis natura vel difficultas id consulat

Art 191. - Si quaestio incidens per sententiam solvi debeat, concordentur dubia, et eae serventur regulae quae de causa principali statutae sunt exceptis terminis. qui statuantur brevissimi (cfr. can. 1840 § 2).

Art 192. - § 1. Si quaestio incidens solvenda sit per decretum, partibus et vinculi defensori terminus assignandus est in quo suas rationes afferant per breve scriptum seu memoriale.

5 2. Collegii est decernere utrum facultas memoriali respondendi, quam partes et vinctili defensor postulaverit. concedenda sit brevissimo termino statuto, an potius discussio oralis ad normam art 186.

Art. 193. - In decreto quo collegium quaestionem incidentem definit rationes quibus nititur in iure et in facto breviter exponantur (cfr. can. 1840 § 3).

Art, 194. - Quaestio incidens et causa principalis,

si casus ferat, una eademque sententia super meritn "definiri possunt.

Art 195. - *Antequam finiatur causa principalis,* collegium *interlocutoriam* ***sententiam*** *potest, iusta intercedente* causa, *corrigere* ***aut*** *revocare* sive ex se. auditis partibus, sive ad *instantiam unius partis audita* alum parte, et requisito semper voto *promotoris* iustititt» si adsit, et *defensoris* vinculi (can. 1841),

TIT. XII. - De pronunclatlone sententiae

Art 196. - § 1. *Legitima pronuntiatio qua* iudex «usam a litigantibus *propositam et iudiciali modo* pertractatam *definit, sententia est: eaque interlocutoria dxitur,* ***si*** *dirimat incidentem causam; definitiva, si principalem.*

l 2. *Ceterae iudicis pronuntiationes decreta vocantor* lean. 1868).

Art 197. - § 1. *Ad pronuntiationem* ***cuiuslibet*** *sen-Wide requiritur in iudicis animo moralis* ***certitudo*** arca rem *sententia definiendam.*

§ 2. Hanc *certitudinem iudex haurire* ***debet*** *ex* acris et probatis.

§ 1 *Probationes autem aestimare* ***iudex debet*** cx jl raa *conscientia,/* nisi lex *aliquid* ***expresse statuat*** *de efficacia alicuius probationis* (can. 1869 § § 1, 2, 3).

i 4. Iudex qui eam certitudinem post diligens causae examen efformare sibi non potuit, pronuntiet: non ro-jtare de *matrimonii nullitate in casu* (cfr. can. 1869 Ht

Art 198. - S 1. Expleta causae disceptatione, die et bora a praeside ad normam arL 185 statutis, conveniant soli iudices, remotis quibusvis tribunalis administris, in ipsa tribunalis sede, nisi peculiaris causa alium locum suadeat, ad proferendam sententiam (cfr. cann. 1870, 1871 S 1).

› 2. *Singuli iudices scriptas afferent conclusiones* ***au*** *in merito causae,* et *rationes* ***tam in facto quam*** m iure. quibus *ad conclusiones* ***suas venerint:*** *quae cwiclusiones actis causae adiungantur, secreto servante.*

I 3. *Prolatis ex ordine, secundum praecedentiam,* tn *tamen ut* ***semper a causae ponente seu relatore initnm fiat, singulorum conclusionibus, habeatur moderna*** *discussio sub tribunalis praesidis ductu, praesern*rnn ut *constabiliatur quid statuendum sit in parte dirpontiva sententiae.*

f 4. *In discusione autem fas unicuique est a prittina sua conclusione recedere,* rationibus tamen breviter significatis in eodem voto scripto.

f 5. *Quod si iudices in prima discussione ad hanc* ***sententiam*** *devenire aut nolint aut nequeant, differri poterit decisio ad novum conventum* (can. 1871 δ§ 2-5), dato rescripto: « resolutio dabitur in proximo ». Haec dilatio tamen *ultra hebdomadam comperendinari non debet* (ib.).

5 6. Constabilita decisione, ponens eam scribit sub forma responsionis affirmativae vel negativae ad propositum dubium, eamque subscribit una cum aliis Judicibus et unit fasciculo actorum.

Art 199. - Causae decisionem notarius protocollo addictus partibus oretenus communicare valet, eiuscerr.que decisionis exemplar, si petatur, tradere, dummodo collegium decisionem secreto servandam esse non decreverit usque ad formalem sententiae publicationem: quo in casu id ponens suo decreto statuat Haec communicatio nullam vim habet quoad decursum temporis pro appellatione interponenda.

Art 200. - § 1. Sententia quam primum edenda est con ultra mensem a die qua causa definita est. nisi collegium gravi ex ratione longius tempus praestituerit

5 2. Sententia latino idiomate exaranda est a porente. nisi torte alii ex iudicibus in discussione hoc 3 rr.unus, iusta aliqua de causa, commissum sit/

I 3. ***Sententia*** *debet continere rationes seu motiva quae* ***dicuntur, tam in*** *facto quam in iure, quibus dispositiva* ***sententiae*** *pars innititur et statuere de litu expensit (can.* 1773 § 1 nn. 3.°, ⁂.

I 4. ***Motiva ab extensore*** *desumantur ex iis quae sinΓ-ΰΰι* ***iudices in discussione*** *attulerunt, nisi* ab *ipsa iudiΛ-ι* ***maiore parte*** *praefinitum fuerit quaenam sint* ***Win*** *proferenda* (ib. § 2): haec omnia vero distincte, ordinate et breviter exponenda sunt.

à 5. Sententia singulorum Judicum examini subiicenda est pro eorum approbatione et subsignatione.

Art. 201. - § 1. Si collegium censeat nullitatem matrimonii nondum ex deductis probari, autumat autem per suppletivam instructoriam probari posse, pronunciare debet: dilata et *compleantur acta* vel: coadiuventur probationes.

§ 2. Instructiones pro inquisitione supplétive, audito defensore vinculi, secreto dandae sunt

Art 202. - § 1. *Sententia ferri debet, divino Nomine ab initio semper invocato.*

§ 2. *Dein exprimat oportet ex ordine qui* sit *iudex aut tribunal; qui sit actor, reus, procurator,* advocatus. *nominibus et domicilio rite designatis, pomotor iustitiae, defensor vinculi, si partem* in iudicio *habuerint.*

§ 3. *Referre postea debet breviter facti speciem cum partium conclusionibus.*

§ 4. *Hisce subsequatur pars dispositiva sententiae, praemissis rationibus* quibus innititur.

§ 5. *Claudatur cum indicatione diei et loci in quibus exarata est et cum subscriptione omnium iudicum ct notarii* (can 1874).

§ 6. Addatur insuper decretum exsecutorium (cfr. can. 1918).

ArL 203. - § 1. Vota iudicum actis causae adiungi non debent, neque ad tribunal appellationis sunt transmittenda, sed in speciali archivo secreto servanda, saltem per decennium. Quo elapso fas erit ea comburere.

§ 2. Inviolabile etiam secretum est servandum de discussione quae in tribunali ante ferendam sententiam habetur, itemque de suffragiis et opinionibus ibidem prolatis.

Art 204. - § 1. *Publicatio sententiae fieri potest tribus modis, vel citando partes ad audiendam sententiae lectionem sollemniter factam a iudice pro tribunali sedente; vel partibus denuntiando sententiam esse penes concellariam tribunalis, unaque facultatem ipsis fieri eandem legendi et eiusdem exemplar petendi; vel tandem, ubi usus viget, sen/tentiae exemplar transmittendo ad partes per publicos tabellarios ad normam can. 1719* (can. 1877). 353

§ 2. Sententia simul eademque ratione vinculi defensori et promotori iustitiae, si partem in iudicio habuerit, semper notificari debet; ita pariter notificari debet reo convento contumaci.

§ 3. Si pars procuratorem habuerit, huic notificari potent sententia.

5 4. A die notitiae publicationis sententiae decurrit decendium pro appellatione.

ArL 205. - § 1. Sententia definitiva, eaque valida, etsi iudices unanimiter consentianL retractari non potest

§ 2. Attamen si error materialis inciderit ln textu sententiae sive in transcribenda parte dispositiva sive in aliquo facto referendo, sententia ipsa, postquam effecta fuerit eius notificatio, corrigi potest vel ad instantiam unius partis, auditis tamen altera parte ct vinculi defensore, vel etiam ex *officio,* auditis partibus et vinculi defensore.

£ 3. Altera parte aut vinculi defensore obstantibus, petitio per quaestionem incidentem definienda est (cfr. can. 1878).

Art 206. - 5 1. Si causa dc nullitate matrimonii agitata fuerit ex capite impotentiae, et cx actis et probatis, tribunalis iudicio, non impotentiae sed nondum consummati matrimonii emerserit probatio, tunc, accedente petitione unius vel utriusque coniugis pro Apostolica dispensatione imploranda, acta omnia, una cum voto tribunalis ipsius, argumentis firmato sive in iure sive, praesertim, in facto, quo, exclusa impotentia, accusati matrimonii inconsummatio probata retinetur, transmittantur ad S. Congregationem de disciplina Sacramentorum. quae iis uti poterit ad sententiam superato ct non consummato ferendam (cfr. can. 1963 12»

Quod si. collegii iudicio, probationes de non secuta matrimonii consummatione, hactenus collectae, habeantur non sufficientes iuxta Regulas a praefata S. C die 7 Mail 1923 datas (cfr. *A.* A. S.. a. 1923. pp. 392 seqq.) ÎLE 5131. eaedem a praeside vel instructore compleantur. et acta dein plene instructa ad S. C remittantur. una cum voto scripto Episcopi et animadversionibus defensoris vinculi (cfr. dictas Regulas n. 3 f 2 et n. 98).

§ 2. Quatenus vero agatur de alio nullitatis capite (ex gr, de defectu consensus, de vi et metu, etc.) et, collegii iudicio. matrimonii nullitas evinci non possit, sed *inctdenter* dubium valde probabile emerserit ie non secuta matrimonii consummatione, tunc integrum est alterutri vel utrique parti libellum porrigere Romano Pontifici, pro dispensatione a matrimonio rato ^t
354 non consummato; et praesidi vel instructori ius est/ causam instruendi iuxta normas in Regulis ipsis determinatas. Dein autem acta omnia, una cum voto Episcopi ct animadversionibus de quibus supra, mittantur ad S. C. (cfr. ib. n. 4).

TIT. XIII - De Inrls remediis contra sententiam

Caput. I. - De querela nullitatis

Art 207. - Sententia vitio insanabilis *nullitatis laborat, quando:*

1' *Lata est a* tribunali absolute *incompetente vel a non legitimo iudicum numero contra praescriptum can,* 1576» 5 *1;*

T Lata ejt inter partes, *quarum altera saltem non habet personam standi* in iudicio;

3' Quis nomine alterius *egit sine legitimo mandato (can.* 1892).

Art 208. - .Vullitas da qua in art 207 *proponi potent* per *modum exceptionis in perpetuum, per modum vero actionis coram* tribunali quod sententiam tulit infra *triginta annos a die publicationis sententiae* (can. 1893).

Art 209. - Sententia vitio sanabilis nullitatis *laborat, quando:*

Ie *Legitima defuit citatio:*

2' *Motivis seu rationibus decidendi est destituta;*

39 Subscriptionibus caret iure praescriptis:

4A Non refert indicationem anni, mensis, diei et loci quo prolata fuit (can. 1894);

Art 210. - Querela nullitatis. in casibus dc quibus in art 209. proponi potest vel una cum appe'latione. intra dccendium. tribunali superioris instantiae, vel scorsim et unice qua querela intra tres menses a die publicationis sententiae coram tribunali quod sententiam tulit (cfr. can. 1895).

Art 211. - 5 1. *Querelam nullitatis interponere* possunt *nedum partes, quae se gravatas putant, sed fiam promo'or iustitiae.* si iudicio interfuerit, et *defensor vinculi.*

§ 2. *Imo* ipsum tribunal *potest ex officio sententiam nullam a sc latam retractare et emendare intra terminos ad egendum supra statutos* (can. 1897).

5 3. Quod si intra statutos terminos nec querela
355 nu'liiatis interposita fuerit neque sententia emendata, nu'litas, quae sanabilis sit. censetur sanata.

5 4. Si pars vereatur ne collegium, quod sententiam, querela nuditatis impugnatam. tulit, praeoccupatum animum habeat et proinde illud suspectum merito existimet, exigere potest ut, in eadem iudicii sede, alii fudices subrogentur (cfr. can. 1896).

Caput. II. - De appellatione

Art 212. -9 1. Pars, quae sententia se gravata a censet, necnon promotor iustitiae. si causae interfuerit, lus habent appeVandi. idest provocandi a tribunal·, quod sententiam tulit, ad superius tribunal (cfr. can. 1879».

5 2. Defensor autem vinculi a prima sententia, matrimonii nuditatem declarante, ad superius tribunal provocaro fenetur intra legitimum tempus: quod si facere npfbpn·. auctoritate praesidis compellendus est (cfr. can. !98ß>

I 3. Appe^aUo a vinculi defensore interposita prodest et parti, quae pro matrimonii validitate stat, salvo illi iuro pronrio aooe'landi; appellatio e contra a parte interposl'9 vinculi defensorem non relevat ab obligatione appellandi.

Art 213 - In gradu appellationis eodem modo ct ratione ac in prima instantia (Tit. ID. tribunal constituatur. eodemquo modo ot ratione (Tlt V1I-X1ID orocedatur, non omissis citationibus et dubii concordatione.

Art 214. - ! L A sententia interlocutoria vel a decreto Interlocutnrin (Tit. XI) ad superius tribunal appellari notes! tunc tantum quando habent vim definitivae (cfr. can. I88D n. 6).

1 2 Sententia vel decretum tunc censentur habere vim definitivae, quum gravamen inferant, quod non potest per definitivam sententiam reparari: ut puia si probationes, quae in iudicium ferendum vere influere possunt, sententia vel decretum admittere recusent

Art 215. - § L Appellatio intra spatium decem dierum facienda est et intra mensem prosequenda ad normam canonum 1881. 1882. 1883. 1884.

§ 2. Si quaestio oriatur de iure appellandi, de ea videat tribunal appellationis.

Art. 216. -5 1. Tum defensor vinculi tum partes possunt, omisso medio, si id expedire iudicent in causis praesertim magni momenti, /ad S. R- Rotam, vel, io casu de quo in art 12, ad tribunal S. Officii appellare.

§ 2. Si appellantium alteruter ad praefata tribunalia Sanctae Sedis provocet, coram tribunalibus istis appellatio exclusive prosequenda est.

§ 3. Ita pariter parti, quae ad tribunal appellationis dioecesanum tempore utili provocavit, ius est petendi ut de sua appellatione videat S. R. Rota. vel. in casu arL 12, tribunal S. Officii, nisi tamen a tribunali appellationis dioecesano citationes iam legitime factae fuerint (cfr. art 85). Itidem dicendum de vinculi defensore.

Art 217. - SI. Cum sententiae in causis matrimonialibus numquam transeant in rem iudicatam, causae ipsae retractari poterunt coram tribunali superiori, non exceptis casibus in quibus appellatio defuerit vel deserta aut perempta fuerit

§ 2. Sed ex duplici sententia conformi in his causis consequitur ut ulterior propositio non debeat admitti, nisi novis prolatis iisdemque gravibus argumentis pel documentis (cfr. cann. 1903. 1989).

§ 3. Talia argumenta vel documenta non requiritur ut sint gravissima, multoque minus decretoria, hoc est quae peremptorie exigant contrariam decisionem; eorumque pondus pro causae revisione a tribunali tertae instantiae aestimandum est, audito vinculi defensore.

Art. 218. - § 1. Causa matrimonialis ab uno tribunali iudicata. ab alio tribunali eiusdem gradus iterum iudlcari nunouam potest, etiamsi praesto sint nova argumenta vel documenta, sed de ea videre potest iterum *tantummodo* tribunal superioris instantiae, praevia appellatione (Comm. Pont.. 16 Iunii 1931) [LE 1035].

§ 2. Praefata dispositio ita intelligatur, ut locum habeat si agatur revera de *eadem causa,* hoc est, *propter idem matrimonium* et ob *idem nullitatis caput*

Art. 219. - § Si. lite pendente, aliud nunitat-s caout afferatur, decernendum est utrum illud admitti debeat iuxta ordinarias normas competentiae; eoque admisso, serventur reliquae regulae pro causae instructione.

5 2. Si vero novum hoc nullitatis caput afferatur in gradu appellationis, illudque, nemine contradicente, collegio admittatur, de eo judicandum est tamquam id prima instantia.

Art. 220. - *Post secundam sententiam, quae matrimonii nullitatem confirmaverit, si defensor cincu'i tn gradu appellationis pro sua conscientia non crediderit esse appellandum, ius coniugibus est, deceri diebus a sententiae denunciatione elapsis, novas nuptia contrahendi* (can. 1987)./

Art 221. - 5 1. Si post alteram sententiam pro nullitate matrimonii vinculi defensor iudicet, pro sua conscientia, ad tertiam provocare instantiam, ad normam art. 213 agendum est ,

§ 2. Vinculi autem defensor ulterioris istius instantiae interpositam appeUationem pro sua conscientia prosequi vel deserere potest

§ 3. In casu autem desertionis, partibus ius est ad novas nuotias convolare, habita notificatione decreti quo collegium statuerit appellationem desertam (cfr. can. 1886>. vel peremptam (cfr. cann. 1736. 1737) habendam esse.

1 Si ex authenticis documentis constet. pendente causa et sententia nondum prolata, mortuum esse alterutrum coniugum. acta reponantur in archivo, ct ad decisionem ne deveniatur nisi alter coniux aut defuncti heres instent gravibus de causis» ut ßu ad prolem forsan ex attentato matrimonio natam ledtimnndam vel ad hereditatem consequendam (cfr. can. 1972). Hisce in cavbus appellationem interponere et prosequi udem possunt

ß 2. \ inculi autem defensori, mortuo alterutro vel utroque coniuge. neque officium neque ius est appelta-

tonem interponendi vel prosequendi, de qua in can. 1986.

Art 223. - Si alteruter vel uterque coniux post primam vel duplicem conformem sententiam affirmativam pro nullitate. a qua appellatum sit, matrimonium attentaverit, collegii erit decernere, ex *officio* vel instante vinculi defensore, inhibitionem exercitii iuris, id tramitem can. 1672 § 3, usque ad definitivam sen-Untiam.

TIT. XIV. - Dc 115 quae fleri debent post declaratam matrimonii nuditatem

Art 224. - Post duplicem sententiam pro nullitate catrimonii partibus denuntiatam iuxta praescriptum art 204 § 1 et intra decem dies a defensore vinculi non appellatam, praeses tenetur eam notificare Ordinario kcl ubi matrimonium celebratum fuit (cfr. cann. 1987. 1988).

Art 225. -5 1. Ordinarius loci praedicti obligatione idstringitur iniungendi quantocius rectori paroeciae, ubi matrimonii celebratio est paroecialibus regestis consignata, ut de sententia nullitatis ac de vetitis forsan statutis, ex gr. in causis impotentiae, in iis lieat mentionem necnon in baptizatorum regesto, si .n ea paroecia uterque vel alteruter coniux fuerit baptizatus.

f 2. Rector autem paroeciae tenetur sententiam nul-
5 litatis ac vetita/ forte statuta statim adnotare in praedatis regestis et, si uterque vel alteruter coniux alibi baptizatus fuit, parochum vel parochos loci baptismi collati monere de prolata nullitatis sententia, ac de vetitis forte statutis, ut haec in renatorum libro ipsi adaotent, necnon de iis a se peractis certiorem quam primum reddere proprium Ordinarium.

TIT. XV. - De modo procedendi Ln ensibus exceptis

Art 226. - Quoties agatur de casu excepto ad normam can. 1990, officialis, auditis coniugibus, si comparuerint, et perpensis rebus, videat an de impedimenti exsistentia seu de nullitatis causa ex certo et authentico documento, quod nulli contradictioni vel exceptioni c-bnoxium sit, constet. De quo si sibi videatur constare, cecnon pari certitudine vel alio legitimo modo (Comm. Pont.. 16 Aprilis [Iunii] 1931. ad I) [LE 1035], appareat dispensationem concessam non fuisse, rem Ordinario deferat

Art 227. - § 1. Ordinarius, iudicem agens, citatis semper partibus iisque auditis, voto etiam exquisito defensoris vinculi necnon promotoris iustitiae, si iste matrimonium accusaverit vel ipsum Ordinarius audire censuerit. potest iuxta suum prudens iudicium matrimonii nullitatem sententia declarare, rationibus breviter adductis in iure et in facto.

I 2. Quod si Ordinarius indicaverit non omnia concurrere quae requiruntur vi canonis 1990, ut de nullitate matrimonii tamquam de casu excepto ipse agere queat, causam remittat ad tribunal dioecesanum, quod per viam ordinariam procedat, ad normam Tituli V ct seqq.

Art 228. - Ordinario absente aut impedito, sententia, de qua in articulo praecedenti, datur ab officiali de mandato speciali Ordinarii.

Art 229. - § 1. Adversus istam Ordinarii aut officialis wntentiam, nullitatis matrimonii dedaratoriam, defensor vinculi, ad normam can. 1991, idest si prudenter existimaverit impedimentum non esse certum aut dispensationem super eodem probabiliter intercessisse, provocare tenetur ad tribunal secundae instantiae, cui zeta sunt transmittenda, quodque scripto monendum est agi de casu excepto vi can. 1990.

f 2. Idem ius competit sive promotori iustitiae, si interfuerit, sive parti, quae praefata sententia se gratatam senserit

Art. 230. - Tribunal secundae instantiae definiat, eodem modo ac in art 227. utrum sententia sit confirmanda, an potius procedendum sit- ad ordinarium tramitem iuris: quo in casu acta remittat ad tribunal primae instantiae (cfr. can. 1992).

Art 231. - 5 1. Si quis certo tenebatur ad canonicam formam celebrationis matrimonii, et tantum civüe matrimonium contraxit, vel coram ministro acatholico T.atrimonium inivit, aut si apostatae a fide catholica in ipoitasia civiliter vel ritu alieno se lunxerunt ad hoc ut constet de horum statuto libero, neque Judiciales «Ilemnitates requiruntur, neque interventus defensoris vinculi: sed hi casus solvendi sunt ab Ordinario Ipso. vel a parocho, consulto Ordinario, in praevia investigatione ad matrimonii celebrationem, de qua in can. 1019 sqq.

§ 2. Si quod dubium supersit de recensitis conditionibus in § 1. quaestio ordinarii processus tramite definienda est.

TIT. XVI - De expensis Judicialibus et de gratuito patrocinio aut expensarum iudiciallum reductione

Art. 232. - Partes adigi debent ad aliquid solvendum, titulo expensarum iudicialium. nisi ab hoc onere eximantur ex concessione gratuiti patrocinii (cfr. can. 1908).

Art 233. - Quodlibet tribunal habeat taxarum notulam ac regulam, a Concilio provinciali vel conventu Episcoporum exaratam, in qua praefiniatur quid a {lartibus solvendum sit pro singulis actis iudiclaibus et quae sit retributio pro advocatorum et procuratorum opera a partibus solvenda; quae mercedis mensura pro versionibus et transcriptionibus; pro his examinandis et fide facienda de earum fidelitate, itemque pro exscribendis ex archivo documentis (cfr. can. 1909 § 1).

Art. 234. - Curet autem tribunal:

1° ne expensae iudiciales nimis augeantur ex actis non necessariis aut inutüibus;

2¿ ne partes plus aequo graventur peritorum honorariis et expensis, quae a praeside taxanda erunt, iuxta consuetudinem in foro civili habitam pro similibus interventionibus;

3 ne procuratores et advocati alia emolumenta pro honorariis et expensis a partibus exquirant» nisi quae tabulis in tribunali exsistentibus probata sunt, ita ut, si pars id postulet, quaenam sint emolumenta solvenda praeses suo decreto definiat

Art 235. - § 1. Ut prospiciatur expensis iudicialibus, peritorum honorariis, si peritiae fiat locus, necnon testium indemnitati, praeses/ decernere potest ut congrua pecunia deponatur in arca tribunalis: quae sane pecunia, lite pendente» si id praesidi videatur, augenda erit

§ 2. Quamvis haec pecunia ab actore deponi soleat, si tamen altera pars causae interveniat, praesidis erit statuere an et qua mensura depositum etiam ab altera parte faciendum sit

§ 3. Parti renuenti terminus peremptorius ad pecuniam deponendam praefigi potest.

Art 236. -5 1. Collegii est statuere in sententa definitiva, utrum expensae ab uno actore, an vero etiam ab altera parte sint solvendae, quoties causae interfuerit, et solutionis proportionem inter unam alteramque partem praefinire.

§ 2. Habenda autem est ratio paupertatis partis victae ad effectum expensarum compensationis decernendae.

§ 3. A *pronuntiatione circa expensas non datur distincta appellatio; sed pars quae se gravatam putat» oppositionem intra decem dies facere potest coram eodem iudice: qui de hac re cognoscere denuo poterit, et taxationem emendare ac moderari* (can. 1913 § 1).

§ 4. *Appellatio a sententia circa causam principalem secumfert appellationem a pronuntiatione circa expensas* (ib. 5 2).

Art 237. - 5 1. Actori, si constet dc eius vera paupertate necnon de boni iuris fumo, gratuitum patrocinium a collegio concedendum est, advocato a praeside designato. Idque obtinere poterit pars conventa, quoties gravissimis de causis opportunum illud concedere collegium Judicaverit

§ 2. Si pars non sit omnino pauper, sed impar ordinariis litis exoensls ferendi·;, eorum deminutionem obtinere poterit, advocato tamen semper ex *officio* designato.

Art 238. - 5 1. Qui exemptionem ab expensis iudicialibus vel earum deminutionem assequi vulL praesidi libellum tradere debet, adiunctis documentis quibus quae sit eius eoconomica conditio perspicue demonstret: simulque probare debet se. in lite agenda, non futilem neque temerariam causam agere.

2- Praeses exquirat ante concessionem gratuiti patrocinii vel expensarum deminutionem, votum pr»>-motoris iustitiae ct vinculi defensoris» ad eosdem transmissis libello et documentis, et si necessarium ducat alias notitias etiam secretas percontetur <rfr. can 1915».

Art. 239. - Si concessa exemptione totali vel partiali

ab expensis judicialibus, appareat postea in decursu processus, vel ex actis causae vel ex novis documentis, non adesse assertam paupertatem aut praesumptum bonum ius, collegium, vel ex *officio* vel ad instantiam
361 defen/soris vinculi aut promotoris iustitiae, exemptionem vel deminutionem revocare debet

Art 240. - § 1. Advocatus ad gratuitum patrocinium designatus ab hoc explendo munere se subducere nequit, nisi ex causa praesidi probata; secus a praeside congrua poena plecti potest, quam etiam ad suspensionem ab officio collegium producere valet (cfr. can. 1916 § 1).

δ 2. Si autem advocatus munus suum debita diligentia non adimpleat, a praeside ad illius observantiam revocabitur, sive ex *officio,* sive ad instantiam defensoris vinculi aut, si causae intersit, promotoris iustitiae.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 15 Augusti anno 1936.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci, *Secre.*

MEMORANDUM

in mentem RR. Ordinariorum locorum revocatur observantia praescriptionum, quae continentur in Litteris H. S. C. dici *1* Iunii *1932,* in AHcg. *III relatis, praesertim quod attinet ad notitias* quotannis ad *hanc eandem S. Congregationem transmittendas circa causas matrimoniales* in suis tribunalibus *agitatas.*

APPENDIX

1

Normae observandae in processibus super matrimonio
RATO ET NON CONSUMMATO AD PRAECAVENDAM DOLOSAM PERSONARUM SUBSTITUTIONEM

In processibus conficiendis super matrimonio rato et non consummato, etc

Vide tertum supra sub dic 1929 Mart. 27: LE 893.

Il

Instructio de competently iudicis in causis
MATRIMONIALIBUS RATIONE QUASH>0MICILII

In tam effrena divortiorum cupiditate hodie invalescente. etc.

Vide *textum supra sub* dic *1929 Dec. 23:* LE 938.

Ill

Liitera ad excellentissimos archieplscopos, episcopos
ATQUE LOCORUM ORDINARIOS DE RELATIONE CAUSARUM MATRIMONIALIUM QUOTANNIS SACRAE CONGREGATIONI DE DISCIPLINA SACRAMENTORUM MITTENDA

In Plenariis Comitiis die 27 februarii labentis anni habitis in Civitate Vaticana, etc.

Vide textum supra sub die 1932 lui. 1: LE 1105.

INDEX

			ART.
Decretum		coi. 1739-1740	
Tit. I	-De foro competenti ...		1-12
Tit. II	-De tribunali constituendo.....		13-33
TiL III	-De iure accusandi matrimonium		34-42
TIL IV	-De procuratoribus et advocatis.....		43-54
Tit. V	-De libello causae introductono		55-60
Tit VI	-De libelli admissione vel reiectione.....		61-67
Tit. VII	-De officio iudicum et tribunalisministrorum post causam per libelli acceptationem rite introductam		68-73
TiL VIH	- De citatione necnon de litiscontestatione et contumacia.....		74-92
TiL IX	-De probationibus.....		93-95
	Caput I -Generalia de probationibus		96-109
	Caput Π -Dc partium depositione		110-117
	Caput III -De probatione per testes		118-138
	Caput IV -De peritis		139-154
	Caput V -De probatione per instrumenta seudocumenta		155-169
	Caput VI - De indiciis «u praesumptionibus		170-174
Tit. X	- De processus publicatione, de conclusione ln causa et de causae discussione:		
	Caput I - De publicatione processus ...		175-170
	Caput II - De conclusione in causa ...		177-176
	Caput III - De causae discussione .		175-1j8
TiL XI	- De causis incidentibus.....		187-135
TiL XII	- Dc pronunciatione sententiae		1S6-X4
Tiî. XIII	- De iuris remediis contra sententiam:		
	Caput I - De querela nullitatis.....		2Û7-Ü1
	Caput II - De appellatione		212-223
Tit. XIV	- Dc iis quae fieri debent post declaratam matrimonii nullitatem		224-223
TiL XV	- De modo procedendi in casibus exceptis		226-231
TIL XVI	- De expensis iudicialibus ct de gratuito patrocinio aut expensarum iudicialium reductione.....	232-240,	
Memorandum		coL 1767	
Appendix I	- Normae observandae in processibus super matrimonio rato et non consummato ad praecavendam dolosam personarum substitutionem .....–,.....~	coi. 1767	
Appendix II	- Instructio de competentia iudicis in causis matrimonialibus ratione quasi-domlcilii..... ...	coi. 1767	
Appendix III	- Litterae ad Excellentissimos Archleplscopos. Episcopos atque locorum Ordinarios de relatione causarum matrimonialium quotannis S. Congregationi dc disciplina Sacramentorum mittenda.....	coL 1767	

Adn. C BERNARDINI In Apoll. 9 (1936) 521-585; J. HARING In Apoll. 9 (1936) 593-594; !P 16 (1936) 258-315; I. SENE DETTI. Ordo Judiciali» processus canonici »uper nullitate m»tria> nil instruendi iaxt» Instructionem a S. C. de Sacramentis. TacrLd 1938; J. DOHENY, Canonical procedure in matrimonial oses. Milwaukee 1933; R. NAZ. La procédure des actions en nullité de mariage, Paris 1938; I. TORRE, Processus matrimonialis, «d.3 Ncapoïï 1956.

1348

1936 SEP 19.-SC REU DECR. AAS 28 (1936) 405-406

De **TEXTU CONSTITUTIONUM AB OMNIBUS MONAST CARMELITARUM EXCALCEATARUM UNICE ADHIBENDO**

Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI, die 22 mensis Iunii a. 1926. Constitutiones Monialium Excalceatarum B. Mariae Virginis de Monte Carmelo, quas Summi Pontifices Xistus V, Gregorius XIV et Urbanus VIU probaverant, postquam ipsae ad normam Codicis luns Canonici emendatae eiusdemque Codicis legibus auctae atque ln nonnullis etiam levioris momenti, arrepta, occasione, immutatae fuerant, denuo ita approbare ct confirmare dignatus est, ut omnia in ipsis contenta, eodem prorsus modo, apostolico robore ac firmitate donarentur.

Haec Sacra Congregatio Religiosorum Negotiis praeposita, dum ita solemniter approbatas et confirmatas Constitutiones Revmo P. Praeposito Generali Ordinis Fratrum Excalceatorum B. M. Virginis a Monte Carmelo transmitteret per litteras diei 22 Iulii a. 1926, unitati et bono Filiarum Sanctae Matris Teresiae consulens, officii sui esse duxit votum exprimere ut talis Textus unanimiter ab omnibus Monasteriis Carmelitarum Excalceatarum adhiberetur. Voto S. Congregationis plura sane Monasteria fideliter obsecundarunt, ita ut commendatas Constitutiones maior pars Monasteriorum, transactis decem annis, ad praxim reduxerit.

Quo autem plene auspicata atque his annis suaviter parata constitutionum unificatio inter pias Sanctimoniales. quae unius S. Matris/ Teresiae nomine et spiritu gloriantur, quantocius iam obtineri valeat. Sanctitas Sua. in Audientia diei 10 Septembris anni 1936 infrascripto Cardinali Praefecto S. Congregationis concessa, mandare dignata est. ut in posterum in omnibus Monasteriis Monialium Excalceatarum Ordinis B. M. V. a Monte Carmelo, sive ipsa Ordinariis locorum ex S. Sedis dispositionibus, quae firmae remanent, subiecta sint, sive ad normam Constitutionum anni 1926. Revmo P. Praeposito Fratrum Excalceatorum eiusdem Ordinis subdantur, praedictus Constitutionum Textus, anno 1926 datus, aliis omnibus e medio sublatis, ut vigens recipiatur ipseque regularis observantiae formam omnibus S. Teresiae Filiabus unice iam praebeat Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de

Rel'dosis die 19 mensis Septembris a. 1936.—V. Card. U S *Praef.* Fr. L. H. Pasetto. Secr.

Ada J G In NrT 64 (1937) 195; A. ELLIS in PrM 26 (1937) ;£.'1 5 GOYENECHE In CpR 18 (1934) 74 78.

1349

133$ OCT 21.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Circa usum calendarii proprii religiosorum LN MISSIONIBUS

Accepit et consideravit haec S. Congregatio litteras ex Shihoku missas (absque indicatione diei) a Rmo Superiore Regulari Aemiliano Dominguez, quibus petebatur. Te probante et commendante, ut in omnibus Praefecturae Apostolicae ecclesiis commissis fratribus Ordinis Praedicatorum permitteretur religiosis eiusdem Ordinis usus proprii kalendarii et proprii missalis.

Similes petitiones non semel iam factae sunt ad hanc S. Congregationem a nonnullis religiosis Ordinibus Quamvis vero haec eadem S. Congregatio agnosceret rationes, quibus moverentur oratores, esse laudabiles, quippe quae manifestarent desiderium utendi omnibus subsidiis ad alendum sensum amoris filialis erga Ordinem et fraterni erga consocios, tamen censuit huiusmodi bonum praeponendum non esse generaliori bono operis missionalis, quod, suo iudicio, periculo alicuius detrimenti obiiceretur ex exauditis petitionibus. Ut clarius innotescat quaenam sit mens S. Congregationis. adnecto exscriptum responsionis datae hac super re Excmo Vicario Apostolico de Funing, ex eodem vestro Ordine [LE 1331].

Precibus ergo Rmi Superioris Regularis Tuae Praelecturae non duco esse opportunum annuere. Nullum autem mihi dubium est de vestra volenti obedientia quae in vos et in vestram apostolicam operam copiosas a Deo gratias conciliabit—Petrus Card. Fumasoni Bzuxdi, *Praef.* Celsus Costantini, *Secr.*

• Ordinario do Shikoku: Syllogc n. 202.

1350

1936 OCT 28.-PIUS XI. MP. AAS 28 (1936) 421-424

De pontificia academia scientiarum

PIUS PP. XI

In multis solaciis, quibus Dei benignitas Pontificatus ?Ostri cursum prosecuta est, illud etiam adnumerare Lbet, Nos videlicet eorum cernere potuisse non paucos, qui naturae secreta experiundo rimantur, mentium habitum propensionemque. ad religionem quod attinet, ita immutasse, ut animos alio iam intendisse videantur. Scientia, quae vera rerum cognitio sit, numquam Christianae fidei veritatibus repugnat; immo etiam — ut qui scientiarum annales pervolutaverit, non fateri non poterit — quemadmodum Romani Pontifices unaque simul Ecclesia nullo non tempore doctorum hominum vestigationes, iis etiam in rebus quae experimentis cognoscuntur, provehendas curarunt, ita vicissim eiusmodi disciplinе ad tutandum caelestis veritatis thesaurum, eidem Ecclesiae creditum, viam munierunt Quapropter, ut Vaticanum Concilium sollemniter docuit, « non solum fides et ratio inter se dissidere numquam possunt, sed opem quoque sibi mutuam ferunt, cum recta ratio fidei fundamenta demonstret, eiusque lumine illustrata rerum divinarum scientiam excolat; fides vero rationem ab erroribus liberet ac tueatur, eamque multiplici cognitione instruat ».[1] Utique, proh dolor, per proxime revoluta tempora, eruditi homines interdum, qui paternam antea avitae religionis domum incoluerant, eam miserrime — quamvis reapse non addiscendae veritatis causa — < prodigi filii » instar dese'ruerunt ; atque 2
etiam, superiore praesertim saeculo, humanae scientiae divinaeque revelationis vias rationesque sibi invicem adversari commenticio quodam modo ausuque temerario asseveratum est Attamen praejudicatae Istiusmodi opiniones — quod quidem haud mediocri cum animi solacio fateri licet — iam ita absoleverunt, ut nemo fere inveniatur unus, qui digne pervestigando in physicarum rerum inquisitionem incumbat» huiusque erroris adsertor ac vindex evadat

Quin immo nolumus heic silentio praetermittere scientiarum cultores non paucos per Pontificatus Nostri decursum — quos inter non deerant, qui et summi ln sua cuiusque disciplina haberentur, et maximis honoribus dignati essent — cum c longinquis etiam variisque nationibus peregre Romam petiissent. Conventus ad optima promovenda studia celebraturi, ad Nos coram adiisse, ut sua humanitatis officia Nobismet ipsis, vel illi potius auctoritati venerabundi deferrent, quam Apostolica haec Sedes per immerentem quoque Beati Petri Successorem perpetuo obtinet. Contigit etiam ut horum in numero nonnulli essent, qui, tametsi pretiosissimum catholicae fidei munus non adepti, consentaneum tamen ducerent hanc, quae Nostra est, veritatis Cathedram prona fronte vereri. Nec defuerunt qui, cum ad Nos suo suorumque nomine verba facerent» iure optimo edicere non dubitarent rerum omnium scientiam ad Christianam fidem viam sternere ac communire; quod profecto magnum paterno animo Nostro gaudium indidit

Quibus positis propitiis rerum temporumque adiunctis, « Pontificiam Academiam Scientiarum » ad nova potiunda incrementa promovere opportunum esse autumavimus.

Quattuor iuvenes, ut omnes norunt, in quibus Fridericus Cesi, die xvn mensis augusti, anno mdchi, hac in alma Urbe « Lynceorum philosophorum Ordinem, seu Consessum, seu Academiam » condiderunt Cuius quidem Fridericus Cesi, princeps delectus, per « Lynceographum » hoc esse Instituti propositum edixit uc definivit nempe < rerum cognitionem et sapientiam non solum acquirere, recte pieque simul vivendo, sed et hominibus voce et scriptis absque ullius noxa pacifice pandere ». Varias deinceps hic doctorum virorum coetus, decursu aetatis, fortunae vices cepit: non semel ex antiquo splendore decidit, itemque non semel fuit ad pristinum decus restitutus; usque dum anno mdcccxlvii decessor Noster im. r. Pius IX, nova instauratione peracta, non iam a privatis scientiarum cultoribus, sed a Romano ipso Pontifice et a publica eius auctoritate illum pendere decrevit Quo ex tempore institutum idem « Pontificia Academia Novorum Lynceorum » cognominatum est, idque sibi proposuit ut graviorum disciplinarum studia/ eorumque incrementa, 423
data a sodalibus sollerter opera, promoveret. Ac mox alius decessor Noster s. m. Leo XIII, anno mdcccl xxxvii, novas statuit normas, quibus huius coetus, momentum gravitatemque foveret; idque per amantissimas litteras ad Venerabilem Fratrem Aloisium S. R. E. Card. Oreglia. Episcopum Praenestinum, eumdemque Academiae Patronum; in quibus haec, inter alia, scripsit: c Multa commendatione dignam censuimus et ab exordiis Pontificatus Nostri praecipua benignitate complexi sumus Pontificiam Academiam Novorum Lynceorum, cuius observantia et fides, tempore etiam difficili, ie Nobis probavit ».

lamvero Nos. cui quidem felices humanarum scientiarum processus tantopere cordi sunt, quique Apostolicae Sedis ac Vaticanae huius a Nobis constitutae Civitatis ornamenta ac decora in oculis ferimus, postquam Academiae huic Nostrae et opportunas opes ad sua incepta assequenda, et dignam sedem memoriisque insignem attribuimus, consentaneum omnino existimavimus eam prope funditus instaurare; idque hoc die facere libuit, quo die, ante annos xvn. summum a Deo accepimus beneficium, cum episcopali dignitate insigniti fuimus.

Hoc igitur consilio ducti. Nos, de Nostrae plenitudine potestatis, motu proprio, ac matura deliberatione Nostra, hoc studiorum domicilium ad novas normas redactum restauramus, idemque « Pontificiam Academiam Scientiarum » constituimus ac declaramus; itldemque Statuta, heic adiecta, eidem propria promulgamus, quibus in posterum et coetus ipse regatur, et quibus ii omnes, quorum res est. obtemperent» obtemperationemque haberi iubeant.

Ut vero iam nunc huic Instituto dignitatem esse testemur excelso suo muneri parem, septuaginta illos egregios viros, qui Pontificiam Academiam efficiant, quique idcirco < Academici Pontificii » nuncupentur. Nosmet ipsi —- et hac prima vice non modo auctoritate Nostra, sed directo etiam Nostraque sponte — nominamus. Ex variis nemque scientiarum cultoribus, qui satius singulis nationibus honori sint, summa equidem

[1] Sess. III. cap. IV.

cura eos delegimus. Ad quem quidem faciendum delectum, ut laborum potissimum operumque gravitate ducti fuimus, quae in scientiarum emolumentum unusquisque pro sua parte contulisset, ita nominis etiam Nos moverunt laudes, quibus, omnium consensu ac plausu, in doctorum virorum ordine iidem fruerentur. Ab eis itaque Apostolica haec Sedes id auxilii ac decoris exspectat ac praestolatur, cuius hic veluti doctorum hominum Senatus, seu < Scion tifieus > Senatus, certum portendit auspicium. Neque idcirco nimii videamur, quod hunc optimarum disciplinarum coetum
<24 quasi Apostolicae Sedis in scien'tiarum provincia Senatum nuncupaverimus; quidquid enim honoris a doctrinae cultoribus caelesti Numini tribuitur, id procul dubio, ut debitum humanae rationis obsequium Summae Veritati testatur, ita nobilem prae primis procreatori Deo observantiam praestat

Nobis autem in votis exspectationeque est fore ut Pontificii Academici, vel per hoc Nostrum suumque studiorum Institutum, ad scientiarum progressionem fovendam amplius excelsiusque procedant; ac nihil praeterea aliud petimus, quandoquidem hoc eximio proposito praeclaroque labore famulatus ille nititur servientium veritati, quem ab iisdem postulamus.

Qui vero in Academiae coetum, a Nobis in praesens restauratae, iam adlecti fuerunt, quique superioribus annis ad illius incrementa sedulo contulerunt, eis. grati Nostri animi causa, libenter damus ut. quoad huius vitae usura fruentur, quemadmodum antea ita et in posterum. Institutum hoc Nostrum vel qua honorarii. vel qua ordinari, vel qua < corresoondentes », ut aiunt. Socii participent; atque adeo honoribus potiantur. quos per Statuta a Nobis promulgata iisdem dilargiti sumus.

Atque interea Pontificiis Academicis cunctisque Sociis. iisoue omnibus, oui suam Academiae huic praebebunt ooeram. caelestia munera, ad labores cuiusque suos feliciter insumendos, impense a Deo precamur: quorum quidem munerum conciliatrix esto Apostolica Benedictio, quam tum iisdem singulis universis impertimus. tum in primis eorum Praeside, dilecto nemoe filio Augustino Gemelli O. F. M.. ut divino fretus auxilio ditas heic a Nobis normas ad rem deducere auspicato valeat

Quaecumque vero a Nobis, hisce literis motu proprio datis, statuta sunt ea omnia firma ac rata esse iubemus. contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxvui mensis octobris, anno xiocccrxxxvr. Pontificatus Nostri quinto decimo.·—PIUS PP. XI.

Ad». J. L. In HrT 64 (1937) 79-80; I. 5TEIN In PrM 26 (1937) 178-181.

1351

1936 OCT 28.-PIUS XI, NORM. AAS 28 (1936) 427-436

STATUTA PONTIFICIAE ACADEMIAE SCIENTIARUM

TIT. I. - Constitutio ct finis

Art. I. Pontificia Academia Scientiarum hoc sibi assequendum proponit ut scientiarum physicarum, mathemat'eamm. naturalium studia, profectus historiamque foveat

Art II. Academia autem, ut quod sibi proponit attingat:

a) excutit et disputat potissimas quaestiones ad scientias physicas, mathematicas, naturales spectantes ope Dissertationum. Notarum et Commentationum:

b» Infamet studet sclcntificis inquisitionibus et Investigationibus perficiendis, aut Institutis vel privatis hominibus opitulatur, ut eisdem incumbant:

c) operam dat scriptis de rebus scicntificis edendis:

di parat conferentia», congressus, celebrationes.

'I'IT. Π. - Ordinatio

§ 1 — Academicorum *ordo*

Art III Ad Academiam pertinent septuaginta < Pontificii Academici ». quos ipsemet Romanus Pontifex deligit

Ipso iure pro munere c Pontificii Academici supranumerarii » sunt:

a) Rector Speculae Astronomicae Vaticanae: l) Praefectus Laboratorii Astrophysici Speculae Vatia, nae; c) Praefectus Bibliothecae Apostolicae Vaticanae; *d)* Praefectus Tabularii Vaticani ; e) Rector Scientifkui Musei Missionalls ethnologic!./ ca

Hi ad Academiam pertinebunt, usque dum memorata munera servarint

Extra ordinem iis annumerari queunt « Pontificii Academici honorarii ». quo titulo ii decorantur qui de Academia deque eius inceptis scientificis beneficiorum largitate praeclare meriti sunt

Art IV. Academiae Praeses Summo Pontifici eorwn nomina praefert, ut Academicorum titulo honestentur, qui initis in Academia suffragiis ad normam art XXIII favorabilis sententiae Judicium nacti sint

Praeses autem hac de forma discedere potest «i quem Pontificis Maximi delectui proponat doctrinae fama insigniter clarum.

Academici ad vitae tempus manent nisi de iis agatur, qui ad Academiam ex ipso suo munere pertinent.

Art V. Academici intersunt sessionibus ataue ibiden exhibent Dissertationes. Notas et Commentationes: discentant et suffragia ferunt; ius habent candidatorum nomina prof'ĕndi. nova investigationum argument proferendi. Bibliotheca ad praescriptas normas utendi

Academici non residentes rogari possunt ut scrioto qualibet de re sententiam aperiant vel in enucleandi» quaestionibus auxilia ferant, ubi eorum scientia praepolleat.

Omnes excioiunt Arfa academica et Commentationes de ouibus in art XXVIII.

Art VI. Academici in singulis Academiae sessionibus et in publicis celebrationibus gestare possunt numisma. quod in adversa oarte tiaram et claves verbis « Deus scientiarum Dominus » circumdatum habet in memoriam scilicet P:i XI Pont Max. ecclesiasticorum studiorum et iosftis Academiae Restitutoris: atoue In aversa parte insculptum oortat proprium Academici nomen olea lauroaue redimitum.

Academici nossunt consuete insigne gestare. qu>d minu»am breviatamque adversam numismatis partem referat

Iidem. cum habentur CanePae Pontificiae et peraguntur solemnia. ubi ipse Pontifex Maximus interest praefinitum in ecclesia locum tenent

Pontificiorum Museorum et Pinacothecarum iisdem Uber aditus patet/ &

§ 2– *Academica munera*

Art VTI. Academiae Summus Pontifex ipse tutelam exercet

Eandem moderantur et reeunt: 1® Praeses, 2° Consilium Academicum. 3° Ab actis. 4° Praepositus rei nummariae. 5° Bibliothecarius. 6° Censores, 7' Probatores impensarum redituumque.

Art. VIII. Praeses creatur *mo'u proprio* a Summo Pontifice, a quo immediate pendet

Munus tuetur quattuor annos, quibus exactis, confirmari notest ab eodem Summo Pontifice.

Praeses: a) Academiam repraesentat: b) summam Instituti rerum gerit: c) convocat Consilium Academiae necnon sessmnes. iisdemque praeest; dl a Consilio statuta exsequitur.

Si Praeses absit, potest aliquod Consilii membrum designare, ut suam vicem supplens sessionibus praesit itemque Academicum quemlibet pro Consiliario impedito substituere. Valet etiam, si id opportunum aestimaverit. unum aut olures Academicos legare ad Academiae personam alicubi gerendam.

Art. IX Consilium Academiae efformant: Praeses pro tempore: P'-nrses postremus, absoluto munere; quinque Academici

Academici Concilio cooptandi, latis a ceteris sociis favorabPHcr «uffragils. a Summo Pontifice nominantur rogatu Praesldis.

Non possunt eligi nisi Academici residentes aut quasi residences. In munere perstant quattuor annos. 430 quo exacto tempori» spatio Iterum eligi valent

Ex IILs quibus Consilium coalescit, designantur Ab nctl». rei nummariae Praepositus. Bibliothecarius, duo Censores·

1775

Consilium Academiae:

ei adiutricem operam navat Praesidi in Academia Eodennda;

b' in sessionibus pertractanda parat et componit alendanum academicum;

c) Instituti patrimonium curat itemque administratxcem gerit;

d) deliberat de ponendorum sumptuum redituumque aestimatione eorumque redditis rationibus» quae erjda praevie rei nummariae Praepositus apparat, «demque sollemni sessioni probanda subicit

Deliberata vigent, si pleraque Consilii membra adfuerint et in eandem sententiam convenerint

In paribus utrimque sufragiis Praesidis sententia praeponderat

Consilium cogitur alternis mensibus et praeter ordizem. si necessitas impellat aut duo eius membra id petierint

Art X, Academicus Ab actis: a) Academicorum denchum digerit et servat ad Praesidis mandatum; Î) Ab actis est in Academiae Consilio; c) Secretariae officiis in negotiis expediendis praeest

Quodsi absit aut utcumque impediatur, Praeses quempiam Consilio cooptatum designat ut eius vices ierat

Art XL Rei nummariae Praepositus:

e) curat congruam rei oeconomicae administratioκά et impensarum redituumque libros;

b) tuetur supellectilem Instituti, sive quae ad doaffln sive quae ad scientiam pertinet;

c) digerit ponendorum sumptum redituumque aestimationem. eorumque redditas rationes;

d) proventus exigit atque, cum suscepit perscriptocem Praesidis, ab Academico Ab actis ipso quoque nbscriptam. pecunias solvit;

e) temperat cuncta quae ad arcam nummariam atα tinent et ad rei oeconomicae dispensationem./

Art XII. Bibliothecarius: α) Bibliothecae praeficitur: b) vigilat ut Bibliothecae praescripta et normae serventur.

Art XIII. Censores sub moderanime Praesidis: σ) cavent ut cunc'a in Academia ordinatim fluant; M prospiciunt Statutis atque Ordinationibus diligenter tuendis: c> de Academicis adsciscendis praesentationes examinant et Consilio referunt

Art XIV. Academici impensarum redituumque probatores ab Academiae sociis diliguntur ex iis, qui nullam in Consilio partem habeant.

Biennii spatio in munere persistunt et iterum eligi possunt

Ii invigilant, ut rei oeconomicae administratio rite tat et impensarum redituumque libri rite serventur; roeculantur ponendorum sumptuum redituumque aestimationem eorumque reddi'as rationes, et impensas confirmant et Academiae referunt.

§ 3 - Opes

Art XV. Opes, quae Academiae praesto sunt, ut quod sibi proposuit assequi valeat, sunt: a) dos a Pio XI Summo Pontifice tributa, cuius gestionem Administrato bono-um ApostoVcae Sedis curat; b' Instituti supellex, necnon instrumenta quae ad scientiam pertinent et libri; c) munera et legata; d) reditus, qui ex opera Instituti proveniunt.

Quotannis quinque centenae de reditibus excipiunQ tur. ut stabilis pecun;ae provisus coacervetur./

TIT. III. - Actionis ratio

§ 1 - *Annus academicus et calendarium*

Art XVI. Annus academicus init Calendis Novembris et desinit die xxxi mensis Iulii.

1· caerimonia in Sacello Paulino, ut Deo agantur grates Eiusque benedictio in Academiae labores petatur, pro Ecclesia et Summo Pontifice preces fundantur, pro Academicis vita functis piae suplicationcs adhibeantur.

2 sollemni quadam sessione, ad quam ipse Summus Pontifex invitatur. Praeses superioris anni labores summatim breviterque illustrat ac novos inito anno obeundos delineat.

Art XVII. In postrema Sesione anni academic! Pracres calendarium venturi anni Academiae proban-

dum producit Hoc in Calendario, a Consilio confecto, dies sessionum, quae fixo certoque ordine fiunt notantur.

5 2- Sessiones *Academiae*

Art. VIII. Sessiones Academiae sunt ordinariae et extraordinariae, secretae et publicae.

Academia convenit in sessiones ordinarias diebus, qui in Calendario Academico constituti sunt

Sessiones extraordinariae indicentur a Praeside, cum id necessarium aestimaverit

Art XIX. In Sessionibus publicis: *a)* Academicorum nova nomina et dignitates renuntiantur; b) exhibentur Dissertationes. Notae, Commentationes scripta typis edita; c) concursuum exitus proclamantur et victa praemia destinantur.

Academici, qui loci intervallo aut impedimento quovis prohibentur, quominus Sessionibus publicis intersint possunt alium Academicum designare, qui pro se Dissertationes legat deferat Notas vel Commen/tationes 433
nes vel scripta typis mandata. Quodsi haec designatio facta non sit consulat Praeses.

Academici possunt producere Dissertationes. Notas et Commentationes etiam eorum, qui Academiae extranei sunt, si haec memoratu digna esse videantur.

Academici Dissertationes. Notas, Commentationes possunt proprio sermone exarare, epitome tamen adlecta latine conficienda.

Art XX. In Sessionibus secretis: a) negotia expediuntur sueta et extraordinaria; b) adprobantur ponendorum sumptuum reddituumque aestimatio eorumque redditae rationes necnon impensae; c) examinatur et decernitur quidquid ad intimam Academiae vitam spectat; d) tempora et argumenta harum sessionum a Praeside praefiniuntur.

Art XXI. De rebus deliberandis suffragia feruntur in Sessionibus secretis, postquam libera disceptatio habita est Praeponderat sententia, quae maiorem suffragiorum partem assecuta est; quo autem victricia contingant suffragia, in primo scrutinio minus decem, et in secundo minus quinque esse non debent Suffragiorum latio a Praeside proponitur; qui huiusmodi optatum respuere non potest in negotiis ordinariis, si tertia adstantium pars expostularit; differre tamen potest in rebus gravis momenti, de quibus opportunum censuerit Summae Auctoritatis exquiri sententiam.

In paribus utrimque suffragiis Praesidis sententia preoonderat

Suffragiorum latio secrete facienda, praescribitur, quoties deliberanda tangunt personas, dignitates, officiales, concursus aut id a tertia adstantium parte postulatur.

Art. XXII. Cum Academicis residentibus ordo argumentorum in Sessionibus pertractandorum tempestive communicandus est Ii tenentur sessionibus intéressé et nomen scribunt in pagella quadam, quae singulorum interventum ostendit

Academici residentes, qui triennii spatio a sessionibus absint si nullam excusationem attulerint, Academicorum dignitatem abnuere reputantur./ 434

Art XXIII. Ad novos Academicos nominandos, ita suffragia fiant:

Exactis duobus vacationis mensibus, eligendorum Academicorum praesentationes, quarum unaquaeque a duobus Academicis obsignatur, in epistola involucro clausa Praesidi afferuntur. Singulae habent expositionem. quae curriculum vitae et in disciplinis excolendis operositatem candidati demonstrat

Praeses submittit eligendorum Academicorum praesentationes cum memoratis expositionibus antea censoribus ac deinde Consilio Academico. Consilium autem, iis perlectis, relationem conficit quae cum omnibus Academicis communicari debet Eligendorum Academicorum praesentationes quae a Consilio nec respuuntur, nec procrastinantur. Academiae in sessione itidrm secreta non antea ineunda, quam mensis spatium defluxerit suffragii tentamina sumunt.

Academici vero, qui longinquitatis causa intéresse non valent, scripto suffragium mittere possunt

Generatim pro quolibet Academicorum loco vacante 1res viri suffragiis subeundis proponuntur, delecti cx eiusdem disciplinae cultoribus.

Quod si sententiae non convenerint designatio committitur ad diem a Praeside statuendam.

Art XXIV. Peculiares Ordinationes promulgabuntur ad Interiorem Academiae vitam regendam.

§ 3 - *Scientificae investigationes, operositatis incitamenta, compensationes*

Art. XXV. Academia potest praemia ponere, concursus promovere, ex ipsis Academicis comitatus conventusquc instituere ad peculiares scientificas investigationes.

Ea potest etiam labores et indagationes scientificas aggredi et fovere.

Art. XXVI. Academia potest conferre suis ipsis Academicis aut extraneis praemia, subsidia, honoraria, numismata.

Numerus, mensura, diuturnitas, modus harum tribuendarum rerum statuuntur ab Ordinationibus ad interiorem Academiae vitam regendam.

Academici nequeunt adire concursus, qui ab Academia indicuntur./

435

Art. XXVII. Academicis conferuntur honoraria pro praesentia et indemnitates, propterea quod Academiae vitam participant. Peculiares compensationes tribuuntur iis, qui singularia munera obierint.

Academicis Ab actis et Bibliothecario quotannis certa remuneratio tribuitur.

Qua ratione honoraria, compensationes, indemnitates solvenda sint. Ordinationes ad interiorem Academiae vitam regendam definiunt

§4 - *Scripta typis edenda*

Art XXVIII. Academia typis edit *Acta* et *Commentationes.*

Acta evulgantur per fasciculos. Quibus autem interstitiis ii quotannis prodire debeant Ordinationes ad interiorem Academiae vitam regendam praefiniunt Acta autem referunt in sessionibus publicis disceptata. Dissertationes» Notas, elenchum voluminum quae dono data sunt, ac nuntios de Academiae vita.

Commentationes non praefinitis intervallis typis mandandae, continent scripta ad disciplinas spectantia, gravis quidem momenti, quae Academia edenda suscepit necnon opera praemio coronata.

Art. XXIX. Academia praeterea de sua operositate refert ope Armuarii et *Nuntii radiophonici.*

Art. XXX. Academia, rogantibus Academicis in sessione secreta, potest sibi adsumere scripta typis edenda aut opitulari, ut haec ab aliis evulgentur, sive periodica sunt sive non sunt, dummodo eius finibus haec consona et attemperata esse videantur.

TIT. IV - Praescripta postrema et transitoria

Art XXXI. Academiae est Cancellaria, ad quam pertinent Secretaria, ministeria dispensationis oeconomicae et arcae nummariae.

Cancellariae praeficitur Cancellarius, a quo pendent omnes in Academiae officiis cuiuslibet ordinis mime-
436 nbus fungentes./

Condicio iuridica et retributio cuiuslibet ordinis muneribus fungentium et Cancellariae leges ab Ordinationibus ad interiorem Academiae vitam regendam deliniuntur.

Art. XXXII. Si Statutorum commata immutanda videantur, Academia, in sessione secreta, potest de hac opportunitate disceptare et vota conficere a Summo Pontifice probanda: eademque suo arbitrio nihil his legibus immutet

Art XXXIII. Ordinationes ad interiorem Academiae vitam regendam praeter normas his Statutis relatas alias quoque continent adiciendas, ut Academiae compositio et agendi ratio particulatlm decernantur.

Hac Ordinationes peculiares praescriptiones etiam continent quae ad Bibliothecam spectant.

Eaedem manant a Praeside, audito Academico Consilio.

Art. XXX1V. Socii Pontificiae Academiae Novorum Lynceorum, honorarii, ordinarii aut correspondentes, nisi nominentur Pontificii Academici, eundem retinent honoris gradum, scilicet honorariorum, ordinariorum vel correspondentium. Udem excipient Acta et Com- *mentatione Privilegiis de quibus sermo est ln alincls III et IV. art VI horum Statutorum fruentur. Acade- *mia Dissertationes legero et ad eam Notas ct Commentationes mittere poterunt Pariter concursus ab

Academia cum praemiis institutos participare Iisdem licet

Adn. I. STEIN in PrM 26 (1937) 178-181.

1352

1936 NOV 13.-SC RELIGIOSORUM. EPIST. PART.·

Formalitates servandae a religiosis in alienandis **BONIS ET DEBITIS CONTRAHENDIS**

A Letter addressed by the Apostolic Delegation al Washington to all religious Superiors in the United States, on Nov. 13. 1936. contains the following provisions.

The Sacred Congregation for Religious has considered for some time the necessity of formulating certain definite rules to assist religious Superiors in their grave and difficult obligations in the administration of temporalities.

The Sacred Congregation feels bound to recall all religious Superiors to:

1. An exact compliance with all the requirements of the Canon Law concerning the administration of temporal goods;

2. Greater prudence in every financial transaction.

To this end. the Sacred Congregation has authorized me to address a communication to all the religious Superiors in the United States in order to bring to their attention again *the obligation which they have in conscience of fully carrying* out the prescriptions of canon 534, 5 1. of the Code of Canon Law. And this obligation *extends to all religious* including regulars and other exempt religious.

Canon 534, § 1, prescribes that an apostolic induit is required under *pain of nullity of the contract, tor:*

1. Alienation of precious articles;

2. Alienation of goods which exceed the value of six thousand dollars;

3. For contracting debts or obligations beyond the sum of six thousand dollars.

In regard to other alienations of property which include the incurring of debts or the assuming of obligations for sums smaller than six thousand dollars, the Canon Law provides for certain formalities which should be scrupulously observed.

These required formalities are:

1. A favorable vote by secret ballot by the proper Council or Chapter, and further,

2. The written permission of the competent Superior or Superiors.

I

A proper and exact observance of canon 534, § 1, and canon 1533 requires compliance with the formalities prescribed for so-called alienations. The term *alienation* includes not only purchases or transfers of property, but includes as well any contract, debt, or obligation. The Canon Law regards all transactions, which may render the financial condition of the Institute, Province, or religious house less secure, as alienations.

The Sacred Congregation calls special attention to two systems of colecting funds or money which have become more widespread in this country in recent years. These two systems are (1) the issuance of bonds or debentures upon ecclesiastical property and the sale of such bonds or debentures in the public market or to private investors, and (2) the system of soliciting or accepting funds under the so-called annuity agreement providing for payments of an annuity to the donor for life. *Both of these systems of obtaining money fall within the provisions of canon 534.* For under both systems the moral religious person, who issues the bonds or debentures or accepts the funds under an annuity agreement, undertakes economic obligations which must be met at a certain time. Consequently both the issuance of bonds or debentures and the acceptance of annuities are governed by the provisions of canon 534. The conclusion is clear that any attempt by a religious Province, or religious house, to issue bonds or debentures or to accept annuities involving

! ɳ» exceeding six thousand dollars would be ẖo r/ju-M and invalid if made without a papal induit is true in all cases where the sums of money Ktniing from one or both systems or from the combiutioa of several operations either at the same time « at different times accumulate in a sum greater than VE >um of six thousand dollars.

Il

The aforesaid sum of six thousand dollars should be understood, in connection with the terms of the Code, as the equivalent of · thirty thousand lire or irucs › and in reference to the value of currency upon gold in distinction to other currencies, gold oxa being the true unit of value. In this connection «lue is based upon such stable gold content and nte of exchange.

Ill

An apostolic induit is required not only in the event ct a single transaction exceeding the sum of six thounad dollars, but an apostolic induit is necessary in every case where a coalescence of the debts or oblinbxis of every kind and nature exceeds the said sum ci six thousand dollars. For example:

l. If after having contracted a loan of four thounrd dollars, an occasion arises for borrowing a further sxn of more than two thousand dollars before payment of the hrs: has been made by the religious — since ie total of the financial obligations will exceed six thousand dollars after the second borrowing, it is necessary to have the permission of the Holy See before raring the second loan.

1 If a community undertakes several issues of bzids or debentures, each issue being within the limit permitted by the Canon Law, but the total of the issues aggregating a sum exceeding six thousand dollars, then 12 apostolic induit must be obtained.

1 In the event that a community desires to obtain coney by means of annuities or life pensions, there will be no need of recourse to the Holy See for a sum sp to six thousand dollars; but where the sums aggreote a sum exceeding six thousand dollars, then the community cannot receive any further funds through f-ch annuities without an apostolic induit

4. When the amount of existing debts or obligations totals four thousand dollars and it is proposed to incease such total indebtedness to more than six thousand dollars, then an apostolic induit is necessary. And meh permission is required whether the proposed increase in indebtedness is by contract, mortgage, bond cr debenture issue, or any other form which will bring the actual or contingent obligation to a total sum of sore than six thousand dollars.

5. When the total *present indebtedness* is over six thousand dollars, an apostolic induit is required for any contract, debt, or other obligation, even if such ecv indebtedness is incurred for the purpose of complete or partial payment of the pre-existing debts or obligations.

IV

The petition which must be presented to the Holy See. acording to the provision of canon 534. for permission and authorization to incur such obligations, must contain *definite and clear statements of the following fsets:*

1. The *reason* for contracting the debt or assuming the obligation.

2. The *nature of* the debt or obligation. A mere general statement does not comply with the requireTients for an explicit declaration of intention. For example, a mere statement that permission for a loan b required does not satisfy the requirements if an intention exists to issue bonds or debentures.

3. The name of the person, firm, or corporation with whom the debt or obligation is to be contracted.

Moreover, *the Sacred Congregation requires the following additional information:*

4 The proposed terms of meeting the debt or obligation. This requires a detailed and truthful statement of the arrangements for extinguishing such obligations both as to the interest requirements and the principal debt. This requirement demands a statement of the time contemplated for complete payment In this regard. attention is called to canon 536, § 5. which warns Superiors not to allow the contracting of debts unless it be certain that the tnieresf on them may be met from *current revenue* and that *within a reasonable time* the *capital* may be paid off by means of a lawful amortization fund. For example:

a) Loans — the plan of amortization must be presented.

b) Annuities — the amounts, the plan of investing the funds and interest arrangement, and plans for meeting annual payment, etc., must be stated in detail.

5. The *economic condition* of the petitioner, which must be illustrated by the following exhibits:

a) A balance sheet of current assets and liabilities. The value of each asset ought to be stated at the current price, not at the purchase or nominal price; g., bonds should be listed at the current quotation on the exchange; real state should be listed according to the tax assessment, depreciation, income, etc.

b) A statement of receips and expenditures oyer a sufficient period of time to give an accurate estimate of normal receipts and expenditures.

c) A separate list of the obligations which do not appear under (a); e.g., obligations as guarantor, surety, trustee, bondsman, etc. This information is required in order to estimate all the certain or contingent obligations of the petitioner, particularly with reference to the rule regarding coalescence, supra, n. HI.

If the petitioner fails to declare in the petition the debts and obligations which actually encumber the Institute, Province, or religious house for which the induit or permission is sought, *canon 534,* § 2, *of the Code of Canon Law declares the apostolic induit or the permission of the Superior* null and *void.*

V

In order to avoid the serious inconveniences and evils when religious Institutes imprudently contract obligations under annuity agreements and later are not in a position to satisfy the annuity requirements, it is strictly and formally forbidden to use all or any part of the capital annuity fund which should remain intact as long as the annuitant is living.

• SuperiorIlxrt religiosis 5. F. Ꞑnwrkc SeplenFrionalii îuxtt lïtteoi DilcgaM Ap. huius twrltorik EOUSCAF.EN II p. 161. Adn. REGATILLO n. 762.

1353

1936 NOV 25.-SC RITUUM, RESP. A/1S 29 (1937) 35

RESPONSA DE MISSA VOTIVA D. N. IESU CHRISTI. SUMMI ET AETERNI SACERDOTIS

Edito Decreto Urbis et Orbis diei 11 martii 1936, quo unica Missa votiva de Christo. Summo ct Aeterno Sacerdote, singulis primis feriis V cuiusque mensis celebranda concedebatur quibusdam sub conditionibus, (LE 1321], R. P. Pnncratius Pfeiffer, Superior Generalis Societatis Divini Salvatoris, Sacrae Rituum Congregationi haec humiuime subiecit dubia, pro opportuna declaratione.

I. *An in Missa hac votiva de Christo. Summo* et *Aeterno Sacerdote, concessa pro primis feriis quintis cuiusque mensis, dicendum sit Gloria et Credo?*

II. An quando face Missa impediatur a festo superioris ritus, duplicis nempe primae vel secundae classis, loco Missae impeditae dici possit eiusdem commemoratio sub unica conclusione cum prima oratione festi?

III. Quo *colore Missa votiva de lesu Christo, Summo ct Aeterno Sacerdote, sit celebranda?*

Sacra Rituum Congregatio, mature consideratis expositis. audito quoque Commissionis specialis suffragio, his precibus praelaudati Superioris Generalis respondendum censuit:

Ad I: Affirmative cx *gra'ia;*

Ad II: *Affirmative, dummodo* non occurrat festum D. N. *lesu* Christi, aut eius *Octava;*

Ad III: zldhibcafur *color albus*

Facta postmodum de his omnibus Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI relatione per infrascriptum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum. Sanctitas Sua sententiam ipsius Sacrae Congregationis ratam habuit et confirmavit Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 25 novembris 1936.—C. Card. Laurenti, *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

Adn. F. X- HECHT (n PrM 26 (1937) 194-201; G. MARTINEZ DE ANTO9ANA In CpR 18 (1937) 4-7; J. PAUWELS in NrT 64 (1937) 411-412; 65 (1933) 335-337.

1354

1936 DEC 12.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

Circa subiectionem sororum ordinariis in missionibus

Mense iulio n. e. Paternitas Tua Reverendissima, de mandato Exemi Vicarii Ap. Kimberliensis in Australia, huic S. Congregationi haec dubia solvenda proponebat:

1. An inter ‘‘Missionaries", ie quibus edicit Instructio S. C. de Prop. Fide anno 1929 die 8 dec. edita (LE 935], eos subesse dispositioni Ordinarii loci, computandae quoque sint sorores in opere missionali educationis, scholari vel alio, occupatae.

2. An. quoad actionem missionalem sororum. Superioris Ecclesiastici sit dare decisionem definitivam, audito iudicio et consilio Superiorissae competentis, e gr. quoad destinationem sororum ad scholas vel ed formandam quocumque alio modo juventutem.

3. An liceat Superiori Ecclesiastico, audita Superiorissa competente, transferre sororem in aliam stationem. quae ad opus ibi exercendum specialiter idonea vel necessaria est.

4. Num. non obstante can. 611 et Instructione S. C. de Propaganda Fide supra citata, Superiorlssa prohibere possit, quominus epistolae sororum missionis sibi subditarum eleemosynam pro missione petentes benefactoribus transmittantur per ipsum Superiorem Ecclesiasticum.

5. An in casu dissensus inter iudicium Ordinarii loci et Superiorissae quoad res praedictas praevaleat auctoritas Ordinarii necne.

Petitio Tua Revmorum Consultorum Coetus iudicio delata est. qui ita responderunt:

Ad I: *Negative.*

Ad cetera quattuor: Standum praescriptis SS. Canonum et Constitutionibus Sororum. — Eadem responsa haec S. C. propria auctoritate firmavit atque Tibi hisce litteris nota facit, ut ea, etc.—P. Card. Fumasoni Biondi, *Praef.* C. Costantini, Archiep. tit. Theodosien.. *Secr.*

• Procuratori Generali Pia· Societatis Missionum: Sylloge n. 201 Adn. A. ELLIS In PrM 26 (1937) 479-480; ME 50 (1938) 69.

1355

1936 DEC 14.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

De ARTE CHRTSTLANA indigena in missionibus fovenda

Ecc. Revffia, Nel mio messaggio radiofonico dei 16 giugno 1936, rivolgendo un affettuoso saluto ai Venerabili Vicari Apostolici adunati a Leopoldville, io formulavo auguri per il pleno successo della prima iniziativa di una esposizione d’arte sacra Congolese. « ut in omnibus honorificetur Deus » (I. Petri IV. 11).

Ho poi ilcevuto il n. 43 de ΓArtisan liturgique. tu‘-to dedicato alia illustrazione di detta esposizione. Leggendo l dotti discorsi e osservando le numerose illustrazloni, devo dire che questo primo tentative ha ottenuto vernmente un grande successo. E‘ évidente che Parte Congolese va veduta con occhio diverso da quello con cui contempliamo la nostra vecchia arte cristiana. VI è qualcosa di primitivo, dl manchevolc nella forma ; ma vi è il candore e la sincérité dell'infanzia. quel fascino che nasce dalle expressioni ingenue e pooolari. come awiene della musica e dei canti dei popoii primitivi.

Del resto anche Finfanzia delTarte europea ba caratteri manchevoli. tanto che certe sculture delle nostre cattedrali romaniche possono accostarsi alia scultura dei popoii primitivi delTAfrica e di altrove. Non bisôgna poi dimenticare che Parte cristiana indigena, più che a noi, deve piacere agPindigenl

Ma per noi l'esposizione, più che una questione ·H arte, involge un problema di metodologia missionaria.

V. Eccellenza dice bel lamente: < La Chiesa catblica non è nè belga, nè francese, nè inglese, nè italiana o americana: essa è cattolica. Percio essa è belga nel Belgio. francese in Francia, inglese in Inghilterra ecc. Nel Congo, essa deve essere Congolese: ne ’a costruzione dei sacri edifici e nella confezione degli oggetti di culto, si deve accuratamente tener conto delle linee, dei colori e di tutti gli elementi delFartc Congolese.

Cosicchè, quando i Negri adorano e pregano nella chiesa silenziosa o quando prendono parte aile cerimonie ufficiali del culto, è tutto l’ediiicio, espressione autentica della loro anima, che adora, prega e canta con essi le lodi del Signore.

Allora, e allora solamente, una chiesa in mezzo a un popolo ha il suo senso completo, divino e umano neJo stesso tempo: essa è la Casa del Signore: essa è la Casa di Dio, piena della Sua presenza e la Casa dei fedeli, costruita dalle loro mani e decorata dalla propria arte.

Mi place pure di riferire alcune parole del discorso veramente notevole pronunciato dal Cig. P. Ryckmam, Governatore generale del Congo: < Bisogna sradicare una buona volta presso i Negri il pregiudizio che il Missionario è un iconoclasts, che distrugge per il piacere di distruggere. Bisogna invece convincere il moado pagano di questa vérité, che la Chiesa è di tutte le razze e di tutti i tempi; che essa approva tutto ciô che è buono nella vita di tutti i popoii; che essa toiler tutto ciô che è indifferente, e che essa non vuole distruggere che ciô che è cattivo, semplicemente perché è cattivo... lo dirô volentieri che Farte religiosa indigena deve essere incoraggiata. perché è *indigena* più ancora che per il suo contenuto artistico >.

Rallegrandomi con V. Eccellenza per questo nobile tentativo, che âpre nuove e belle vie all’applicazione dell’arte cristiana, ricca e suscettibile di vari sviluppi. Le porgo i miei rispetti e gli auguri di ogni bene.

Di Vostra Eccellenza Revma devotissimo nel Signore.—P. Card. Fumasoni Biondi, *Prefetto.* Celso Costantini, *Segretario.*

• Ad Dolejstum Aposîolicum in Congo: Sylîoge n. 203 bit.

1356

1936 DEC 15.-SC SACIU INDULTUM PART.·

Datur facultas dispensandi a ieiunio eucharistico cum fidelibus lx aetatis annum attingentibus et cum mulieribus praegnantibus

Preces, - *Beatissime Pater,* Episcopus Berolinensis, ad pedes S. V. provolutus, humiliter postulat facultatem dispensandi a lege ieiunii eucharistici fideles utriusque sexus. sexagesimum aetatis annum ingressos» nec non mulieres praegnantes, ut aliquid per modum potus vel medicina sumere possint ante Ssmam Eucharisticam Communionem.

Rescr, - Die 15 Decembris 1936. Sacra Congregabo de disciplina Sacramentorum, vigore specialium facultatum sibi a Ssmo Duo Nostro Pio Papa XI tributarum, attentis expositis ab Ordinario Berolinensi, Eidem facultatem tribuit, iuxta petita, *ad triennium,* ut fidelibus sexagesimum aetatis annum attingentibus et male affecta valetudine laborantibus, nec non mulieribus praegnantibus veniam largiatur aliquid sumendi per modum potus vel medicinae ante Ss. Eucharisticam Communionem, ots vel *ter in hebdomada,* de consilio Confessoriorum, durante tantum male affecta valetudine aut praegnatione, remota quacumque scandali ct admirationis occassinne^ Contrariis quibuscumque minime obstantibus.—D. Card. Jorio, *Praef?* *Q*

209* Ordinario BrntInaml, P^. N. 597</3(h AKKR

1357

1936 DEC 15.-SC SACK., INDULTUM PART.·

Facultas dispensandi a ieiunio eucharistico fideles
AΠATE PROVECTOS AUT ADVERSA VALETUDINE LABORANTES

Preces. - *Beatissime Pater,* Ordinarius Mechlinien., jd pedes S. V. provolutus, humiliter postulat facultates dispensandi a ieiunio eucharistico fideles Inde ab zcoepto sexagesimo anno, ob causam male affectae nJetudinis, mulieres durante tempore praegnationis, et per delegatum sacerdotem, cui committitur cura anicarum in nosocomio, fideles aegrotantes pro tempore eemmorationis in nosocomio, ut citati fideles aliquid per modum potus vel medicinae ante Sanctissimam Eicharislicam Communionem sumere valeant.

Rescr. - Die 15 decembris 1936, Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore specialium facultatum sibi a Ssmo Dno Nostro Pio XI tributarum, attentis expositis ah Ordinario Mechliniensi, Eidem benigne tribuit facultates iuxta petita, ad triennium, ut am fidelibus in sexagesimo anno constitutis et advena valetudine laborantibus, tum mulieribus praepantibus, tum aegrotis in nosocomiis degentibus veniam largiatur aliquid sumendi per modum potus vel medicinae ante Ss. Eucharisticam Communionem, bis vel ter in hebdomada de consilio confessariorum durante male affecta valetudine, praegnatione et commoratione in nosocomio, remota quacumque scandali ci admirationis occasione. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci. *Secr.*

• Ordinario Mechliniensi: ELIP 51 (1937) 126. Adn. E. B. In *T M (1937) 296-297; ELIP 51 (1937) 126.

1358

1936 .. .-SC REL.» RESCR. PART,·

Commoratio monialium itinerantium et sororum
EXTERNARUM INTRA CLAUSURAM PAPALEM MONASTERII

Eminenza Reverendissima, Questa Sacra Congregazione nel Congresso dei 28 corr. mese ha esaminato la domanda delFEminenza V. Rev.ma con la quale chiedeva:

1. - Una preventive facoltà di permettere che ie *Monache italiane ed estere di passaggio da Genova* potessero essere alloggiate entro la clausura dei Monaster! dello stesso Ordine, durante la loro permanenza temporanea o prowisoria.

Questo Sacro Dicastero, tutto considerato, concede aU'E. V. Rev.ma la chiesta facoltà per un triennio, *adhibitis cautelis ne quod oriatur inconveniens.*

2. - Se si poteva approvare la consuetudine ab *immemorabili* o le direttive dei Costumieri o antichi libri dei Monasteri di voti solenni di far dimorare le *Suore esteme* dentro la Clausura, nonostante le disposizioni degli Statuti di questa S. C. dei 16 luglio 1931 [LE)(H21 che prescrivono la loro abitazione in locali esterni annessi ai Monasteri stessi.

Questa S. Congregazione in proposito ritiene che gli Statuti dei 16 luglio 1931 hanno abolito qualsiasi consuetudine o direttiva di antichi libri o costumieri.

Portante quei Monasteri che hanno i locali adatti sono tenuti ad osservare gli Statuti anzidetti. Per quelli che difettano di detti locali, questo S. Dicastero concede che per un quinquennio possano continuare come hanno fatto sin qui, *dummodo interim provideatur* a norma dei precitati Statuti.

Colgo intante la gradita occasione per baciarLe umilmente la Sacra Porpora e confermarmi della Eminenza Vostra Rev.ma

UmiLmo e dev.mo Servo.—Fr. L. E. Pasetto, Secr.

• Ordinario Ganuensi: CpR 17 (1936) 209. Adn. A. LA PRAONA In CpR 17 (1936) 210-212; A. ELLIS in PrM 26 (1937) 83-84.

ANNUS

1359

1937 IAN 2,-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa missam votivam summi et aeterni sacerdotis

Fridericus pustet. Bibliopola Pontificius, Sacrae Rituum Congregationi haec, pro opportuna solutione, proposuit dubia, nimirum:

1 - Utrum Missa votiva Domini nostri lesu Christi Summi et Aeterni Sacerdotis, per decretum diei 11 martii 1936 pro prima Feria quinta vel primo Sabbato censis concessa, etsi ocurrat Festum duplex vel duplex maius [LE 13211, consideranda sit tamquam Missa votiva privata iuxta Rubricas, ideoque dicenda sit absque Gloria et Credo cum omnibus Commemorationibus occurrentibus?

2 - Utrum praedicta Missa aequiperanda sit Missae rotivac pro Fidei propagatione, quae iuxta decretum diei 17 novembris 1922 [LE 457] similiter diebus duplicibus permittitur, ac proinde dicenda sit cum Gloria et Credo cum commemorationibus ritui duplici correspondentibus?

Et sacra Rituum Congregatio omnibus mature perpensis praepositis quaestionibus respondendum censuit:

Ad 1 - *Negative,* si agatur de *unica illa Missa votiva* per citatum decretum permissa; secus affirmative.

Ad 2 - *Negative,* sed *illa unica Missa* habeatur tamquam *votiva solemnis.*

Atque ita rescripsit atque declaravit

Die 2 ianuarii 1937.—C. Card. Laurenti. S. *R.* C. *Praef.* Henricus Dante, *Subst.*

• *PrM 26* (1937) 191-192; Adn. F. X. HECHT In PrM 26 (1937) 195-201; G. MARTINEZ DE ANTORANA Id CpR 18 (1937, 80-81; I.P. in ELIP 51 (1937) 101.

1360

1937 IAN 5.-SC SACR, NOTIFICATIO. PART.·

Defensor vinculi in causis de matrimonio rato et non
CONSUMMATO CONCLUDERE DEBET PRO MATRIMONII CONSUMMATIONE

*Ad excellentissimos Archicpiscopos, Episcopos a!q*ie locorum Ordinarios*

In Plenariis huius S. Congregationis Comitiis, mense proxime elapso habitis. En\i Patres animadverterunt.

non paucos nec semel vinculi defensores ab Excrhis Ordinariis deputatos in processibus super matrimonio rato et non consummato, munus sibi commissum haud recte explere. Ipsi enim opinari videntur, licet sint matrimoniali tuendo vinculo designati, ius sibi aliquoties esse non pro matrimonii consummatione, sed pro rei veritate *positive* scribendi, quod quidem quantum sit a iuris praescriptis alienum, non est cur in dubium x'oeetur (Cfr. can. 1968. N, 3 et Regulas H. S. C. diei 7 maii 1923, N. 28) (LE 513].

Quapropter ad eiusmodi defectum atque abusum penitus in posterum amovendos, valde quidem magni Sacramenti dignitati perniciosos, opportunum haec Sacra Congregatio duxit, ea communicare Excmis locorum Ordinariis quae iidem Emi Patres animadverterunt, ut ipsi eadem super re Curiarum vinculi defensores. vel iam constitutos vel in posterum deputandos in processibus eiusmodi. doceant, ius et officium eisdem esse ea omnia, inter processum deducere, quae ad matrimonium tuendum necessaria vel utilia censuerint, et, processu expleto, animadversiones pro *matrimonii consummatione* adstruenda sedulo conficere, sive cx actorum forma sive ex horum substantia educendas, quin de causae merito mentem suam pandant Sciant siquidem ad solos Episcopos non ad alios spectare votum pro rei *veritate* promere, antequam omnia acta ad hanc eandem Sacram Congregationem pro definitivo iuJicio edendo mittantur.

Romae, ex aedibus S. C. de disciplina Sacramentorum, die 5 ianuarii a. 1937.—D. Card. Jorio. *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

*** Ordinarii» locorum. Prot N. 163/37: PrM 26 (1937) 343-344 Adn. F. X. HECHT in PrM 25 (1937) 344-346; REGATILLO n 811.**

1361

1937 IAN 8.-SC RITUUM. INDULT. PART.·

De missa votiva summi et aeterni sacerdotis dicenda SABBATO POST PRIMAM FERIAM VI CUIUSVIS MENSIS

Patris - Beatissime *Pater*. Episcopi Germaniae, quotannis In urbe Fuldensi congregati, ad pedes Sanctitatis Vestrae pr>vclutl, humiliter petunt, ut in omnibus dioecesibus Germaniae Miisa votiva Domini nostri lesu Christi. Summi ct Aeterni Sacerdotis per decretum R. R. C diei 11 martii 1936 (LE 1321] assignata primae Feriae V vel primo Sabbato, dici valeat Sabbato post *primam Feriam VI mensis.*

Rationes sunt:

a - Pium exercitium orandi pro cleri sanctificatione duobus abhinc annis In universa Germania Sabbato post primam Feriam VI mensis peragitur. Dies ille populo nunc iam carus et familiaris factus est; ita permutatio diei operi tam salutifero detrimentum afferret.

b - Sabbatum post primam Feriam VI mensis tum sacerdotibus tum fidelibus magna affert commoda. Sacerdotes primi Feria V occasionem praebent fidelibus ad peccata confitenda, fideles dein Feria VI et Sabbato et regulariter etiam Dominica ad sacram communionem accedunt.

Rrvn - Sacra Rituum Congregatio, attentis supra expositis peculiaribus adiunctis. auctoritate sibi tributa a Ss.mo Domino nostro Pio Papa XI benigne annuit pro gratia iuxta preces, rubricis servatis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 8 ianuarii 1937.—C Caro. Laürixti. S. R C. *Praef* A. Carlncl. S. R. *C. Secr.*

• Ordinariis Germani·#. Prot N. O. 1'937: PrM 26 (1937) 192-193. Adn. F. X. HECHT in PrM 26 (1937) 196-201.

1362

1937 IAN 9.-SC S. OFFICII. DECR. AAS 29 (1937) 13

DaMNVTUR **OPUS CUI TITULUS · ETUDES SUR DESCARTES ». AUCTORE L LABFRTHONNIERI**

Ferta IV. dic *2 decembris* 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii ErTii ac Revfhl Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandi» praepositi, audito RR DD Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt 11-b'um postumum Luciani Laberthonnière. cui titulus; *Etudes sur Descartes, Paris,* 1935. cura L. Canet editum.

Et Feria IV. die *6* Ianuarii 1937. Ssmus D. N. D. Pim Divina Providentia Papa XI, in audientia Exrmo ac Rcvmo Domino Adsessori Sancti Officii impertili. relatam sibi Enïrum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 9 Ianuarii 1937.—I. Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1363

1937 IAN 12.-SC RITUUM. RESP. PART.·

De INITIIS SCRIPTURAE TRANSFERENDIS ET DE MISSA VOTITA SUMMI ET ALTERNI SACERDOTIS

Redactor Kalendarii liturgie: Piae Societatis Missionum (Pallottinorum) Sacrae Rituum Congregationi haec pro opportuna explicatione humillime proposuit dubia:

I - Iuxta Rubricas generales Breviant UL xxn num. 7 Initium alicuius Epistolae catholicae tempore paschali aut alicuius Prophetae minoris mense novembri infra hebdomadam illorum temporum impeditum, quxid commcde heri poust, ponendum est In alia Feria alio simili Initio libera. Quaeritur autem, num oporteat intra has hebdomadal alia Initia amovere a suis diebus, ct anticipare si supersum dies liberi, ut. servato librorum ordine, singula Initia suum sortiantur diem?

Π - Decreto Sacrae Rituum Congregationis diei 11 martii 1936 [LE 1321) Sedes Apostolica benigne concessit celebrationem Missae votivae D. N. Iesu Christi, Summi et Aeterni Sacerdotis, prima Feria V vel primo Sabbato cuiusque mensis. Cum vero dies exclusi iidem fere smt ac pro Missa votiva pro Fidei Propagatione, quaeritur, utrum praedictae concessiones in omnibus similes intelligendae sint?

Et Sacra Rituum Congregatio, praepositis dubiis, audito quoque Commissionis specialis suffragio, omnibus mature perpensis, respondendum censuit:

Ad I - *Negative* et serventur Rubricae.

Ad II - *Negative,* sed si sermo sit de unica Missa privilégiais. haec habeatur tamquam votiva solemms: secus serventur Rubricae pro Missis votivis.

Atque ita rescripsit atque declaravit.

Die 12 ianuarii 1937.—A. Carincx. S. R. *C. Secr.* Henricus Dante. Substitutus.

• Pise Societati Millionστη, Proî. N P 62'936: Adn. F. X. HECHT in PrM 26 (1937) 195-203.

1364

1937 IAN 18.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Dissolutio vinculi naturaliter validi in favorem fidii

Casus - Anna et Franciscus christifideles. adhuc m eorum infidelitate, ante sex nempe annos, impedimentum matrimoniale ignorantes, cum vero ac sincero utriusque consensu, qui adhuc perseverat, more patrio, matrimonium contraxerunt, prolibus inde duabus susceptis. Recenter autem missionario eorundem prop.no innotuit matrimonium tale esse invalidum; obstat enim vinculum prioris matrimonii non rati et post baptismum non consummati.

Etenim Anna adhuc infidelis duos iam viros ante Franciscum. ultimum ac praesentem virum, sucessive habuit, nulla ab Hio suscepta prole. Tandem a missionario. totius rei ignoto, anno elapso baptismum flagitabat cum suo tertio et falso viro in baptismum consentiente, quorum bona fide, quae asseritur adhuc perseverare, sine ulla interpellatione primi coniugis pagani adhuc viventis, vel sine ulla dispensatione ab interpellatione dc duobus rebus facienda, in eodem matrimonio usque ad hodiernum diem permansit. Errore nuperrime detecto. statim instituta est primi coniugis interpellatio.

corxstat infidelem velle cum coniuge conversa cohabitare et animum ostendere ad fidem convertendi.

fidc cernat Sibi non deesse lustam rausam, cur vitam commtalem declinet et remaneat eum compacte suo christiano. qui similiter in tow Me

et ambo ad sacramenta admissi sunt. Missionarius i-divit, Annam malle mori quam cohabitare cum suo -'-o marito seu ad vitae consuetudinem cum illo relîcirt Durissimum est enim et fere impossibile Annae ώ Proles ab ultimo viro iam natas ac ob adversam omr·» eiusdem mulieris voluntatem ad verum coniugem. rtLrio praesenti, redire. Quibus accedunt gravissima -AXT.moda timenda. Etenim vix clausis sex post prion matrimonium celebratum mensibus c domo a manti primi effugere debuit, quia coepit cum illa vir pesagere. Inde fieri potest, ut ille recenter interpelltus solum ad decipiendam Annam affirmative responderit. ac iustus est timor, ne coniux ille pagamus, mutata whr.tate. uxorem reversam postea deserat, vel. quod pdus est, ct fieri solet, promissis nullo modo stans eisdem vendat

Omnibus hisce de causis valde timendum, ne Anna d Franciscus, vir eius falsus, etiam post acceptam exsistentis impedimentti notitiam, in usu matrimonii perseveret cum maximo damno salutis propriae et scandito aliorum: vel si divortium eisdem imponeretur, vix erit possibile, ut sine proxima peccandi occasione reperiantur, quippe qui continentiae servandae minime isceti sunt

Responsum Sancti Officii.

FcceHenza Reorna, mi reco a premura trasmetterLe la soluzione data dalla Suprema S. C. del S. Officio al aso matrimoniale. proposto a questo S. Dicastero diUofficiale di codesto Tribunale Ecclesiastico in data 13 gennaio 1937.

Dopo maturo esame dei caso, la Suprema S. C. dei S Officio ha decretato:

attentis omnibus pro gratia dissolutionis primi matrimonii in infidelitate contracti a muliere N. nunc conversa et baptizata. ut, servatis de iure servandis, coram Ecclesia convalidare possit matrimonialem unionem cum N. cum ipsa converso et baptizato ».

Con sensi di distinto ossequio mi confermo di *V.* Ecceîlenza Revma devmo nel Signore.—P. Card. FuJtASOXi-BioN'Di. *Praef.* Celsus Constantini. *Secr.*

• Colledinea commissionis synodalis In Sinis 12 (1939) 846, Adn. Λ ABATE Io scioqlimen»© dei vînco'o contuse. Roma '35' o 7B L. TYUKODY in Colectanea commissionis synodalis In 12 (1939) 845-868.1059-1080.

1365

1937 IAN 28.-SC S. OFFICIT, RESP. PART.·

Non consecratio calicis et patenae non officit
VALIDITATEM S. ORDINATIONIS

Dcbiüm - Ludovicus Le Hunsec. Episcopos Europenf». Superior Generalis Congregationis Sancti Spiritus et Immaculati Cordis Mariae, Supremae Congregationi Sancti Officii sequens dubium exposuit:

lacobus neosacerdos ad sacrum presbyteratum nuperrime ordinatus, magna anxietate premitur eo. quod recordatur calicem (et patenam) ab Episcopo in ordirjtione sibi porrectum, cx oblivione non fuisse consecratum. Causa oblivionis autem est. quia donator dictum calicem ct patenam inchoata iam Missa ordinationis obtulit

Eadem fere anxietate premitur loannes, frater supradicti lacobi, qui eadem die promotus est ad sacrum nibdiaconatus ordinem, et quidem ob eandem rationem, scilicet non-consecrationem calicis et patenae.

Inde praefatus Orator Suoremae Congregationi Sancti Officii dubium proponit:

1 - *Utrum ordinatio ad s. presbyteratum* m casu sit valida, ira ut lacobus possit continuare celebrationem Missae?

2 - Utrum valida sit ordinatio loannis ad subdtaco-Mtum?

Ex aedibus S. Officii, die 28 ianuarii 1937

Resp - Exc me ac *Rev.me Domine,* Enti ac Revnïi Patres huius Suoremae Sacrae Congregationis, in con sessu generali Feria IV die 20 ianuarii curr. habito. perpensis duobus dubiis ab Excellentia Tua Revnia ad S. Officium allatis circa ordinationes cuiusdam lacobi ad presbyteratum et cuiusdam loannis ad subdiaconatum, respondendum mandarunt: *Oratores acquiescant*

Quae dum Tecum communico, impensos aestimationis meae sensus Tibi obtestor permanens. Excellentiae Tuae Rev.mae addictissimus.—D. Card. Sbarretti. Episc. Sabinensis et Mandelensls, *Secretarius.*

• **Moderatori Generali Congregationis S. Spiritus: PrM 26 (1937) 184-185. Adn. F. X HECHT in PrM 26 (1937) 185-186; I. P. In ELIP 51 (1937) 97 98; ME 50 (1938) 4.**

1366

1937 FEB 18.-SC RITUUM, RESP. PART.·

LINCIEN.

Dubium circa missam votivam i. c. summi et aeterni
SACERDOTIS INTRA OCTAVAM DEDICATIONIS ECCLESIAE

Dubium - Vicarius Generalis Dioeceseos Linciensis Sacrae Rituum Congegationi exposuit anniversarium Dedicationis Ecclesiae Cathedraiis celebrari die vigesima nona aprilis: ideoque persaepe primam Feriam quintam vel primum sabbatum mensis maii occurrere infra Octavam eiusdem Dedicationis Cathedraiis. Quum vero decreto diei 11 martii 1936 ILE 13211 quo sub certis conditionibus conceditur celebratio unius missae votivae de lesu Christo Summo et Aeterno Sacerdote pro prima feria quinta vel pro primo sabbato cuiusque mensis — prohibetur tamen occurrente quolibet festo, vigilia aut octava Domini — Ordinarius Orator ab eadem Sacra Congregatione petiit:

‹ Utrum Missa votiva de lesu Christo Summo et Aeterno Sacerdote concessa pro prima feria quinta prohibeatur etiam infra Octavam Dedicationis Ecclesiae ».

Resp - Et Sacra Rituum Congregatio, attento quoque Commissionis Specialis suffragio, omnibus mature perpensis. praepositae quaestioni respondendum censuit; *Negative.*

Et ita rescripsit atque declaravit. Die 18 februarii 1937.—C. Card. Laurenti, S. *R Praef.* A. Carinci, *Secr.*

• **ELIP 51 (1937) 129. Adn. I. P. In ELIP 51 (1937) 161.**

1367

1937 FEB 20.-PIUS XI. MP. AAS 29 (1937) 49

Quaedam causae civiles, quae personas aulae pontificiae respiciunt, competentiae subiciuntur commissionis dit
XXI MENSIS SEPTEMBRIS ANNI MCMXXXII INSTITUTAE

PIUS PP. XI

A parzlale scioglimento della riserva della pienezza dei potori, da Noi fatta con l'articulo 2 della Nostra Legge fondamentale della Città del Vaticano. 7 giugno 1929. η. 1. Noi di certa scienza e Motu-proprio disponiamo e stabiliamo che lo cause civili di natura patrimoniale ed economica, concernenti la Nostra Corte, comprese le Guardie Nobile. Svizzera e Palatina, siano giudicate dalla Commissione per le cause civili di competenza del Foro Ecclesiastico, istituita con il Nostro Motu-proprio del 21 settembre 1932 (LE 10871.

E cib abb:amo stabilito e stabiliamo. nonostantc qualunque cosa in contrario, anche sc degna di speciale menzione.

Dato a Roma, presso San Pietro in Vaticano, add! venti del mese di febbraio. l'anno millenovecentotrentasette. sedicesimo del Nostro Pontificate.—PIUS PP XI.

Adn. C BERNARDINI In Apoll. 10 (1937) 7 10; I. M RES TREPO In PrM 26 (1937) 225-226.

1368

1937 FEB 27.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

De significatione vocis < acatholicorum » **RELATE** ad **IUS ACCUSANDI VALIDITATEM MATRIMONII**

Quaerenti, die 18 mail 1936. Exfno et Revmo D. Sigismundo Waitz, Episcopo Salisburgensi, utrum etiam *Apostatae,* ii scilicet, qui nati et baptizati in Ecclesia Catholica, postea a vera Fide deficientes, vel nomen dederint sectae acatholicae vel « sine religione » esse sese declaraverint, sint recensendi, in ordine ad ius accusationis in causis matrimonialibus, inter *acatholicos,* S. Congregatio Sancti Officii, die 27 februarii 1937, Nr. 294/1936 rescripsit:

c Suprema haec Sacra Congregatio omnibus rite perpensis respondendum mandavit: *Affirmative* — seu Apostatas a Fide ad effectus declarationis Sancti Officii diei 18 Ianuarii 1928 [LE 814 sub die 1928 Ian. 27], recensendos esse inter acatholicos ».

• Ordinario Salisburgensi, Proî N 294/1936. iuxta summarium e K. KRONLACHNER tradilum in TpQ 90 (1937) 321 et PrM 26 (1937) 400. Adn. I. G in PrM 26 (1937) 400 EJ.M. In CR 14 (1938) 172; K KRONLACHNER InTpQ 90 (1937) 321; REGA-

1369

1937 MAR 2,-S. PAENM RESP. AAS 29 (1937) 58

Dubia super decreto « consilium suum persequens »

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae infra relata dubia quoad eiusdem Sacri Tribunalis Decretum < Consilium suum persequens », die 20 martii 1933 datum [LE 1160] et subsequent! die 1 aprilis evulgatum, pro opportuna solutione proposita fuerunt:

I. An Clericus, qui nomen dederit piis fidelium associationibus ante memorati Decreti evrilgationem. frui possit facultatibus in eodem Decreto recensitis vixdum sacrum Presbyteratus Ordinem susceperit

II. An Sacerdos, ad Confessiones non approbatus, qui uti supra, suum nomen dederit ante Decreti evulgationem, frui valeat praedictis facultatibus.

Et Sacra Paenitentiaria Apostolica die 23 februarii 1937 respondendum censuit:

Ad I. *Negative.* ,

Ad II. *Affirmative,* exceptis tamen facultatibus adnectendi Indulgentias Apostolicas et Plenariam « in articulo mortis », quae exerceri nequeunt nisi post obtentam approbationem ad excipiendas sacramentales Confessiones.

Facta autem de omnibus relatione Ssmo D. N. Pio div. Prov. Pp. XI in audientia habita ab infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiore die 27 mensis nuper elapsi. Sanctitas Sua resolutionem approbavit, confirmavit et publicandam decrevit

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae. die 2 martii 1937.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior. S.* Luzio, *Regens.*

Adn. G BERGH in NrT 65 (1938) 101; A. P. In ELIP 52 Γ1938) 18: I M. RESTREPO In PrM 26 (1937) 351-353; IP 17 (1937) 160-181,

1937 MAR 9.-SC PF., INSTR. AAS 29 (1937) 476-477

D>. COORDINATIONE P1V. unionis cleri pro missionibus cum operibus missionalibus

Ut universa cooperationis missionalis actio magis magisque perficiatur ac roboretur. Comitatibus seu Consiliis, dc quibus in Motu proprio *Decessor Noster* (LF. 9091. Pin Unio Cleri pro Missionibus, debita a Summo Pontifice Pio XI obtenta potestate, accedit

Comitatus Nationales Pontificalium Operum Missionalium. necnon Summum Consilium <seu Comitatus supremus). Motu Proprio *Decessor Noster* Instituta, ita perficiuntur:

A) De *Comitatibus Nationalibus cooperationis musionalis*

1. In diversis nationibus Comitatus National^ constabit Directoribus et Secretariis Nationalibus Pu·» Unionis Cleri et Pontificalium Operum pro Missionibus. quae sunt in natione, singulisque Consiliariis singulorum Operum ct Unionis Cleri, a Consilio Nationsli respective electis.

2. Comitatus Praeses, qui ab ipso Comitatu eligetur inter Directores Nationales Piae Unionis Cleri et Pontificalium Operum, tres annos in munere manebit iterumque eligi poterit

3. Comitatus, Praeside convocante, semel saltem in anno conveniet et quoties Praeses opportunum iudicaverit Idem suffragiorum maiori parte absoluta decernet

4. Comitatus erit in unaquaque natione ea curare quae ad commune bonum pertinet Unionis Cleri et Operum Missionalium. intra nationis limites exsistentium; itemque difficultates, quae fortasse occurrerint dirimere./

B) *De comitatu supremo cooperationis missionalis*

5. Summum Consilium (seu Comitatus supremus) Pontificiis Missionalibus Operibus et Unioni Geri regundis constabit Praeside Operum Pontificalium pro Missionibus et Consilii intematlonalis Unionis Cleri, Secretariis generalibus ipsorum Operum et Pine Unionis Cleri, unoque consiliario singulorum Operum et Piae Unionis Cleri a Consiliis electis.

6. Comitatui huiusmodi Praeses Pontificalium Operum Missionalium et Unionis Cleri praeest

7. Comitatus huius erit omnia providere ut Unio Cleri et Opera Missionalia ordinatim fructuoseque propriam actionem explicare valeant, atque difficultates, ri quae obortae fuerint, componere.

8. Quae in hoc Comitatu decernuntur, ad Emun Cardinalem S. C. de Propaganda Fide Praefectum recognoscenda atque confirmanda deferuntur.

9. Comitatus Supremus secundo quoque mense ordinarie convocabitur et extra ordinem quoties Praeses opportunum iudicaverit

C) De *commentario generali*

10 Commentarium generale, quod, ad mentem Motu Proprio supra citati, commune est Pont Operibus a Propagatione Fidei et a S. Petro Apostolo, erit et pro Secretariatu International! P. U. C. pro Missionibus.

Praesentem Instructionem in Audientia diei 9 martii an. 1937, Ssrhus D. N. Pius, divina Providentia Papa XI. audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis de Propaganda Fide, ratam habere et adprobare dignatus est—C. Costantini. Archiep. tit Thcodosien., *Secr.*

Adn V. 8ARTOCCETTI In Apoll. 11 (1938) 174-177; G B. In NrT 65 (1938) 212-213; I. CREYGHTON in PrM 27 (193S) 91-95.

1371

1937 MAR 10,-SC SACR-, RESPONSUM. PART.·

Significatio vocis < impedimentis » in facultatibus quinquennalisus

Ad quaesitum, utrum verbum < impedimentum » in textu facultatum matrimonialium quinquennalium sub n. 4: « Sanandi in radice matrimonia nulliter contracta ob aliquod ex impedimentis iuris ecclesiastici etc, », inteHcgendum sit sensu strictissimo de iis tantum impedimentis. de quibus in cann. 1067-1080 *CIC:* an potius latiori sensu, de omnibus impedimentis iuris ecclesiastici. uti e. g. in can. 1971 5 1 n. 1: Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum respondet:

Affirmative ad primum, *negative* ad secundum; contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. C.. die 10 mnrtii 1937.—D. Card. Jorio, *Praef.*

• Ordinario Limbunjc^ji Prot. N 2569'37: PrM 2« <1917) ■⌐757?dnOER5S (WW ß 26 (’937) 347'348:

1372

ia; MAR 19.-PWS XI, ENCYC. AAS 29 (1937) 65-106

LITTERAE ENCYCLICAL

u nxnUBU-LS FRATKES PATRIARCHAS. PRIMATES, ARCHIEPI-EPISCOPOS, AL1OSQUE LOCORUM ORDINARIOS PACEM Π COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES:

De comniunismo atheo

PIUS PP. XI

Venerabiles *Fratrct*

Salutem ct Apostolicam Benedictionem,

Divini Redemptoris promissio humani generis primordia illuminat; atque adeo praefidens meliorum toporum spes, quemadmodum dolorem mulsit ob amisfxn ‹ paradisum voluptatis ».l ita per afflictum trepidumque iter homines prosecuta est, usque dum, « ubi unit plenitudo temporis »,2 Servator noster adveniens, diuturni desiderii exspectationem explevit; ac novam u-iversis gentibus cultioremque aetatem auspicatus est, qae a christiano nomine dicitur, quaeque illam m amensum propemodum evincit ac superat, quam nontu2ae praestantiores nationes magna opera magnoque a hbore attigerant/

Post miserum Adae casum, asperum virtutis certamen adversus vitiorum incitamenta ex hereditaria eiusmodi labe consecutum est; ac numquam destitit antiquus ille insidiator vaferrimus pollicitationum fallaciis Eortales decipere. Quapropter per aetatis decursum aU aliam excepit perturbatio, donec ad praesentem rerum conversionem ventum est, quae, fere ubique ternrum, vel iam saevit, vel formidolose minitatur, quaeque insectationes omnes, quas Ecclesia perpessa est, vi zagnitudineque excedere videtur. Ita quidem ut populi in id discriminis agantur, ut in barbariem recidant, deteriorem utique quam eam. in qua longe maxima pan gentium ante Divini Redemptoris adventum *ver*arentur.

Vos procul dubio. Venerabiles Fratres» iam percepuim habetis de quo minaci periculo loquamur; de communwmo scilibet bolscevico, quem vocant, eodemque atheo, cuius peculiare propositum eo contendit, ut societatis ordinationem radicitus commisceat, ipsaque chnsüanae urbanitatis fundamenta subvertat.

At, contra haec minacia tentamina posita, neque sflere poterat, neque siluit catholica Ecclesia. Non siluit haec Apostolica Sedes, quae probe novit suum esse peculiare munus veritatem, iustitiam omniaque immorsa bona tueri, quae communistarum secta spernit atque impugnat lam inde a temporibus, cum eruditorum hominum ordines sibi sumpsere civilem cultum humanitatemquc exsolvere religionis moralisque disciplinae vinculis. Decessores Nostri sui officii partes esse cuxerunt conceptis verbis commonere omnes, quo haec contenderet humanae consortionis a Christianis praeceptis abalienatio. Et ad *communistarum* errores quod attinet iam anno mdcccxlvi Decessor Noster f. r. Pius IX eos sollemniter reprobavit reprobationemque suam subinde per Syllabum confirmavit Hisce videlicet verbis utitur in Encyclicis Litteris Qui *pluribus:* « ...Huc (spectat] infanda ac vel ipsi naturali iuri maxime adC versa de *Com'munismo,* uti vocant doctrina, qua semel admissa, omnium iura. res, proprietates, ac vel ipsa humana societas funditus everterentur ».l Ac posteriore tempore alius Decessor Noster im. rec. Leo XIII hos eosdem errores per Encyclicas Litteras Quod *Apostolici ✻muneris* ita definite significanterque descripsit: ‹ . lethiferam pestem, quae per artus intimos humanae societatis serpit, eamque in extremum discrimen adducit »; itemque sagacis suae mentis acie demonstravit concitatam multitudinum ad atheismi placita contentionem, dum technica disciplinarum ratio tantopere afferretur, c philosophicis illis commentis originem duxisse, quae iam diu scientiam a fide vitaeque actionem ab Ecclesia segregare eniterentur.

Nos itidem non semel per Pontificatus Nostri decursum. increscentes huius impietatis fluctus, minaci-

I rf *Gen* ΓΠ. 23- *3 Galai.* IV. 4. » Lltt Encycl. Qui p/anbxj. d. 9 nov. 1246 PM Svn-· « jy 5. 5», vol. III, P· 170). 28 dcc. 1878 *(.Acta Leonis*

terque aestuantes Instanti sollicitudine denuntiavimus. Siquidem, cum anno mdccccxxiv e Russiarum regionibus ii rediere, quos Nos ad suppetias ferendas miseramus. peculiari ad universum catholicum orbem allocutione habita,5 *communistarum* errores rationesque improbavimus. Ac per Encyclicas Litteras Miserenfisrimiu Redemptor,· *Quadragesimo* anno,' *Caritate Christi,*l *Acerba* ǎnimi, Dilectissima Nobis,“ Christiani nominis insectationes, cum in Russia, tum in Foederatis Mexici Civitatibus, tum denique in Hispania saevientes, sollemniter expostulando conquesti sumus. Atque ea adhuc recenti memoria vigent, quae superiore anno verba fecimus, sive cum catholicarum scriptionum ex universo terrarum orbe Expositionem auspicati sumus, sive cum ex Hispania profugos coram admisimus, sive etiam cum. Nataliciis adventantibus Sollemnibus, radiophonicum dedimus' nuntium. Vel acerrimi ipsi Ecclesiae 63
osores, qui Mosquâ, ex eorum urbe capite, huic adversus Christianum humanitatis cultum certamini praesunt, haud intermissis eorum conatibus, non tam verbis quam reapse testantur, Summum Pontificatum, nostris quoque temporibus, non modo Christianae religionis sacra tutari integra fide non destitisse, sed crebrius etiam maioreque suadendi vi, quam terrenam quamlibet publicam aliam auctoritatem, ingens *communistarum* periculum monendo denuntiasse.

^•hilo secius, quamquam Nos geminata eiusmodi paternaque hortamenta edidimus, quae vos, Venerabiles Fratres, per tot pastorales litteras, vel communiter datas, diligenter explanando, cum christifidelibus communicastis, hoc tamen discrimen, seditiosorum hominum calliditate conflatum, cotidie magis magisque ingravescit Quamobrem officio duximus Nostram iterum efferre vocem; idque facimus per hoc maioris gravitatis documentum, quemadmodum huic Apostolicae Sedi, veritatis magistrae, moris est; eoque libentius, quod id in omnium votis per catholicum terrarum orbem esse novimus. Futurum vero confidimus ut huius vocis Nostrae sonum ii omnes volentes excipiant qui, mente a praeiudicatis opinionibus libera, sincero animo humanae communitatis bonum expetant Quam quidem fiduciam illud quodammodo auget quod haec monita Nostra lis deterrimis fructibus confirmata videmus quos Nos a subversorum opinationibus orituros denuntiando prospeximus, quique vel reapse In regionibus, ubi iidem dominantur, formidolose increbrescunt, vel ceteris gentibus minaciter impendent.

Volumus igitur denuo *communistarum* inventa atque praecepta, ut praesertim per bolsceristanim instituta rationesque proponuntur, summatim breviterque attingere atque explanare; iisdemque inventis pracccptisque, quae fallaciam redolent, perspicuam Ecclesiae doctrinam opponere; atque iterum instanter adhortari omnes ad illa suscipienda praesidia, quibus fas sit Christiani nominis culturam, in qua unâ Civitas vere humana consistere potest, a teterrimo eiusmodi flagitio non modo libe/ram servare ac sospitem, sed eam 68
etiam ad germanum assequendum civilis societatis profectum, citatiore cotidie gradu provehere.

Π

Quae nostris hisce diebus communisfarum doctrina praedicatur, potlore quodam modo, quam id genus placita superioribus temporibus invecta, fucata tenuiorum redemptionis specie profertur. Ac falsa quaedam forma iustitiae, aequabilitatis ac fraternae omnium in operando necessitudinis eorum praescripta eorumque molimina simulato mystico sensu ita pervadit, ut Plectas pollicitationum fallaciâ multitudines, quasi acerrima contagione incitatas, vehementer inflammet; quod profecto facilius hac nostra aetate contingit, quandoquidem non aequam bonorum assignationem Insueta non paucorum consequitur indigentia. lactant, quin immo, atque efferunt falsam eiusmodi formam, quasi ex ta orta fuerit in oeconomicis rebus progressio: qua quidem sicubi revera frui licet, id procul dubio aliis de causis evenit; ut ex impensiore efficiendarum rerum industria in eas regiones inducta, quae eiusdem expertes fuerint; ut ex ingentibus, quas natura gignit, opibus, nullo ad humanitatem respectu habito, quaestuosissime excultis; ut ex eo denique, quod operarii parva mercede ad gravissimos exantlandos labores dure crudeliter adigantur.

XΠI. rot. I. pp rro-JKJ). · AUoc. 1J dec. 1124: *A. A. S.*, vol. XVI. pp. 4M. 4» · Ƀ mali. 19»: .< *A S* reJ XX 165-178. ’ 15 mali. 1931: *A* A. S . rol XXIΠ. pp IT? »! • 3 mail. 1932: *A. A. S.*, τοi. XXIV. pp. 17? IM 1»2: *A* A ⅋„ vol XXIV. pp 321 332

lamvero, quae communistac hodie impertiunt praecepta, captiosâ interdum ailicientique specie proposita, iis reapse innituntur principiis quae de *matérialisme.* ut aiunt, dialectico atque historico C. Marxius prodidit; cuius quidem desciplinae ii, qui de *bolscevismo* philosophantur, nativam gloriantur se habere unos interpretationem. Haec praescripta docent unam tantummodo esse universamque rem; materiam nempe caecis occultisque viribus conflatam, quae naturae suae decursu fiat arbor, animal, homo. Humanam etiam societatem nihil aliud esse, nisi materiae *speciem* vel formam. quae memorato modo evolvatur, quaeque ineluctabili quadam necessitate perpetuo/que virium conflictu ad supremum exitum contendat: ad societatem nempe civium ordinibus vacuam. Patet igitur ex istiusmodi commentis ipsam aeterni Numinis notionem aboleri; patet inter spiritum rerumque concretionem, interque animum et corpus interesse nihil; neque animam esse post mortalem obitum superstitem, neque ullam esse alterius vitae exspectationem. Ac praeterea *communistae* dialecticam, quam affingunt, *materiatirmi* viam insistentes. conflictum, de quo diximus, quique rerum naturam ad supremum exitum adducet, ab hominibus maturari posse opinantur. Quapropter id enituntur, ut discrimina, quae inter varias Civitatis classes intercedunt acriores reddant; utque ordinum inter se conflictio, invidiarum proh dolor ruinarumque plena, progredientis aetatis sacra veluti contentio videatur: atque adeo repagula omnia, quaecumque vehementibus illis ex proposito susceptis conatibus obsistant, utpote humano gener! infensa, penitus perfringantur.

Huc accedit, quod hominem libertate sua spoliant, in qua spiritualis ducendae vitae norma consistit; itemque humanam personam dignitate sua exuunt omnique in ordine morum moderatione, qua gliscentibus cx occulto vitiorum motibus repugnari possit. Quae quidem humana persona, cum ex eorum placitis nihil aliud sit. quam quaedam, ut ita dicamus, rotula universae insertata machinationi, idcirco naturalia, quae inde oriuntur, iura singulis hominibus denegantur, communitatique attribuuntur. Ad necessitudines vero inter cives quod attinet, cum absolutam profiteantur aequalitatem, omnem. quae a Deo proficiscatur, vel parentum, auctoritatem ac hierarchian renuunt; quoniam, ut asseverant, quidquid potestatis obtemperationisque intercedit, id, veluti e primo unoque fonte, ab societate dimanat Neque singulis hominibus ullum ius datur possidendi vel bona ve! rerum efficiendarum opes; quandoquidem, cum eadem alia bona gignante. eorum possessio aliorum in alios dominium necessario inducit. Qua profecto de causa affirmant privatum quodlibet ius mancipii, quippe praecipuum eoconomicae servitutis caput, esse omni-
71 no delendum./

Haec praeterea doctrina, cum sacra omnia humanae vitae munia detrectet atque repudiet, consequens est ut matrimonium ac domesticum convictum ita habeat, ut civile solummodo ac ficticium institutum, quod e certis oriatur eoconomicis rationibus: quapropter quemadmodum illa maritalia connubia recusat, iuridicis moralibusque nexibus composita, quae vel e singulorum, vel a communitatis nutu non pendeant. ita indissolubilem eorum perpetuitatem explodit Ac peculiari modo, ex communisfarum sententia, mulier cum familia domo-?iue sua nullo vinculo coniungitur. lidem enim, cum eminam a viri tutela prorsus liberam praedicent, eam et a domestica vita et a liberorum cura ita abstrahunt, ut in publicae agitationem vitae communisque industriae. aeque ac virum, eam trudant; atque adeo eius focum ac prolem civili societati curanda committant“ Ac parentibus denique patria educandae subolis potestas eripitur, utpote quae unice sit communitati propria, quaeque idcirco huius tantummodo nomine nc mandato exerceri posrit Quorsum igitur hominum consortio evaderet, talibus, ex materialumo sumptis, fundamentis ïnnixa' Consociatio profecto exsisteret, nulla alia auctoritate coalescens, nisi eft quae ex oeconomicis rationibus derivaretur. Atque hoc unum eidem munus esset, communi nempe opera res gignere; unumque esset propositum, terrae nimirum frui bonis m amoenissima voluptatis sedo, in qua quisque « pro suis viribus laborem impertiret suum, pro suisque necessitatibus opes reciperet ».

Animadvertendum quoque est. communistes societati ius etiam tribuere, vel potius arbitrium paene infinitum. communi labori singulos cives addicendi, nullo habito respectu ad proprium cuiusque bonum. quin immo, vi adhibita, vel invitos cogendi. Atque In hac eorum societate cum morum disciplinam, tum luna temperationem nullo ex alio profitentur scatere fonte, quam ex eoconomicis temporum rationibus; ideoque eas suapte natura terrenas esse, fluxas mutabilcsque. Ad summam, ut rem/ breviter perstringamus, novwn 72 rerum ordinem inducere contendunt, ac novam culuoremque aetatem, quae quidem ex occulto solummodo naturae cursu profluant: «hominum nempe consortionem. quae a terris exegerit Deum ».

Cum vero animorum dotes atque habitus, quae ad id genus communitatem efficiendam requiruntur, ita omnes assecuti fuerint, ut commenticia illa societate forma tandem aliquando emerserit, civium ordinibus vacua, quam cogitatione effingunt, tum politica Civitas, quae in praesens ea tantum ratione conflatur, ut locupletes in proletariam plebem dominentur, rerum necessitate excidet atque « evanescet »; attamen, usque dum haec beatae vitae condicio non habeatur, publica gubernatione ac potestate *communistae* utuntur, ut potlore in omnes partes instrumento, quo propositum sibi finem contingant

Habetis ante mentis oculos propositam. Venerabiles Fratres, doctrinam illam, quam *communistac boisceria* atque athei, quasi novum evangelium. ac quasi salutarem redemptionis nuntium, humano generi praedicant! Inventum videlicet, errorum ac praestigiarum plenum, quod veritatibus divinitus patefactis aeque ac humanae rationi adversatur, quod cum civilis consortii fundamenta destruat, socialem ordinem subvertit; qued veram Civitatis originem ac naturam verumque finem non agnoscit: quod denique humanae personae iura dignitatem, libertatem detrectat ac denegat.

At undenam evenit, ut eadem doctrina, quam ct optima studia iam diu exsuperarunt, et cotidianae res omnino refutant, tam celeriter per universum terrarum orbem propagari queat? Id intellegere fas erit, si animo reputaverimus nimium sane paucos, quid velint et quo reapse tenaanl *communistae,* inspicere potuisse funditus; cum, contea. bene multi callid;s eorum sollicitationibus, quas miris pollicilabonibus confirmant, facile concedant. Ii enim, qui eiusmodi causam provehunt, lucala hac veritatis specæ u.^itur, se nimirum velle solummodo operariae pleb's sortem ad meliorem fortuitam reducere; itemque wile et quidquid non rectum in rem administrandam *Liberales,* quos/ vocant, invexc- n rint. opportune sanare, et ad aequabiliorem bonorum partitionem devenire: quae omnia procul dubio legitimis rationibus attingi posse nemo est qui non videat Attamen iidem, hoc agendi more, praesertim oeconomicarum rerum discriminis occasionem nacti. quod ubique urget, eos etiam ad suas ipsorum partes allicere possunt qui. pro ea. quam amplectuntur, sententia, a materialism! placitis abhorrent, et a scelestis illis facinoribus. quae non raro perpetrantur. Ac quandoquidem in quolibet errore aliqua inest veritatis lux. quemadmodum supra hac etiam in re contingere vidimus hanc veritatis speciem eo consilio versutissime proferunt. ut, pro opportunitate, odiosam illam atque inhumanam deformitatem dissimulando occulant, quam *communismi* praecepta rationesque redolent; atque adeo, homines etiam non vulgari virtute praeditos decipere possunt, qui quidem saepenumero ita inflammantur, ut et ipsi veluti apostoli evadant, qui iuver.es praesertim, facile obnoxios fallaciis. hisce erroribus imbuant. Praeterea *communismi* praecones utilitatem quooue capere non ignorant, cum ex variarum gentium simultatibus, tum ex dissensionibus contentionibusque. quibus diversa rei publicae gubernandae genera sibi invicem adversantur, tum etiam ex perturbatione illa, quae in studiorum campum serpit, ubi vel ipsa divini Numinis notio silet, ut in Athenaea irrepant ac doctrinae suae principia fallacis scientiae argumentis corroborent.

Ut vero incilius intellegatur, quibus rationibus id assequi potuerint ut tot opifices commenticia eorum placita, nulla inquisitione facta, amplexi sint, meminisse iuvabit opifices eosdem, ob oeconomicam Liberalium disciplinam eorumque agendi modum, ad religionis rectorumque morum neglegentiam miserrime reductos esse. Saepius enim, alternae operarum vices id ellam praepedierunt, ut iidem diei festi religionem colerent; non curae fuit sacras aedes prope officinas excitare, neque sacerdotis munera faciliora reddere; quin immo. Faicivmt. ut aiunt, instituta, nedum intermitterentur. magis cotidie magisque provecta sunt En

▼ol XXV. PP. 3B1-TH. :t Cf. UU. Encyri Casti connsMi. 31 dre s. тoi. XXП. p. $67). « *П ThcssûL,* П. 4.

«iur deterrimos errorum fructus, quos et Decessores
a & et Nosmet ipsi non semel praenuntiavimus. ûSiproptcr. cur miremur, si gentes tam plurimas, ab Sristianis praeceptis abalienatas, communism» fluctus formidolose iam alluant ac paene submergant.

At id etiam in causa est, cur *communismi* fallaciae tam celeriter pervulgentur, ut in regiones omnes, sive lagustiores sive ampliores, sive excultas sive minus id humanitatem provectas, ac vel in remotiores terrarmn partes. furUm Irrepant: nefandum illud nimirum propagationis studium, quod fortasse numquam, post heminum memoriam, tam acerrimum exstitit. Quae quidem propagatio, ab uno fonte profluens, ad peculiares populorum condiciones callide accommodatur: profusis sumptibus, innumeris consociationibus, frequentissimis ex omni natione conventibus ac confertis iptisque copiis utitur; itemque, per ephemerides, per volitantes paginas, per cinematographica spectacula, per theatrorum scaenas, per radiophonicum inventum, ac denique per litterarios ludos studiorumque Universitates quoslibet pedetemptim pervadit, vel praestabiliores civium ordines, qui forte virus non animadverterint, quod miserius usque mentes animosque inficit

Aliud validumque adiumentum, quo *communismi* doctrina provehitur, ex eo procul dubio oritur, quod r.agna diariorum pars, quae ubique terrarum typis eduntur, quaeque ad catholica praecepta non conformantur. rem ex condicto silentio premunt Ex condicto dicimus: secus enim haud facile intellegitur, cur Id genus scriptores, qui minoris etiam momenti casus tam avide captant ac proferunt, immania tamen facinori, quae in Russiarum regionibus, quae in Foederatis Melici Civitatibus, quae in magna denique Hispaniae parte perpetrantur, tam diu reticuerint; ac de *comivimstarum* secta, quae Mosquae dominatur, quaeque latissimo per terrarum orbem in consociationes coalescit. tam pauca, pro rei gravitate, verba faciant. At omnes norunt idcirco magnam partem hoc evenire, quod politicae rationes, quae civilem prudentiam non omnino redoleant, id postulare dicantur; ac non minus
* P2*15 occultisque viribus id foveri ac/ suaderi, quae diu Christianam Civitatum ordinationem evertere amentur.

Interea vero luctuosi mentis oculis obversantur studiosae huius propagationis fructus. Ubicumque enim *communis:ae* invalescere suumque exercere dominium potuere, atque heic peculiari paterna caritate Russarum ac Mexicanae Reipublicae populos recogita-
— inibi, quemadmodum iidem aperte praedicant, quoquo modo enisi sunt Christianae religionis humanl-üttsque fundamenta radicitus diruere, atque in homir.um animis, iuvenum praesertim, eius prorsus memoriam restinguere. Episcopi ac sacerdotes fuere extorres lacti, ad metalla damnati, igneis globulis transfossi, vel inhumano more necati: e laicorum vero ordine homines, idcirco in suspicionem vocati, quod sacra tuiti essent, vexati fuere, hostiliter habiti, atque in iudicium ct in custodias deducti.

„Jn ¶CR nIbus etiam, in quibus — quemadmodum in dilectissima Nobis Hispania contingit — *communismi* pestis atque flagitium nondum omnes potuit suorum errorum calamitates parere, vesanum tamen, proh dolor, concitavit furorem, inoue scelera erupit funestissima. Non una est vel altera sacra aedes diruta, ron unum vel alterum labefactatum coenobium: sed. ubicumque facultas fuit, templa omnia, religiosa claustra, ac vel quaelibet Christianae religionis vestigia, etiamsi arte humanitatisque studio insignia, funditus eversa f Ac non modo furens *communistarum* vecordia Episconos ac sacerdotes, religiosos viros ac mulieres ad milia bene multa trucidavit, eos easque peculiari modo insectata, quibus de opificibus ac de indigentibus cura esset; sed complures etiam lalcos homines e quovis ordine interemit, qui adhuc usque Idcirco catervatim necantur, quod Christianam profiteantur fidem, vel saltern quod atheorum *communistarum* doctrinam aversentur. Atque eiusmodi horrifica caedes tali perpetratur odio, tantaque efferatae barbariae immanitate, ut costris hisce temporibus incredibile prorsus videatur Nemo unus, qui prudenter sapiat, vel ex privatis horni-
rubus vel rx iis. qui rei gravitatis eonscil Civitalis
‹ rabe, nacula moderantur, nemo unus inquimus.horro.-e
mmmo non teneatur, si mente recoRite» posse in poste-
™ ea qCae hodie in Hispania contingunt, in ceteris etiam excultis gentibus evenire.

Nr-aue asseverari licet id genus atrocitates necessitate Lrimas omnes rerum conversiones consequi, immoderatique exacerbatorum animorum motus, quos quaelibet perduelliones pariant: minime prorsus, at naturaliter potius ex huius disciplinae rationibus oriuntur, cuius compagem nulla omnino frena continent Frena siquidem cum hominibus singulis. tum lure consociatis necessaria sunt; atque adeo vel barbarae gentes naturalis legis vinculum agnoverunt. Dei operâ in mortalium animis insculptae. Ubi hanc observare legem sollemne omnibus fuit, veteres vidimus nationes talem amplitudinis splendorem attigisse, qui eos. aequo nimius, admiratione adhuc percellat. qui accurate parum humanae historiae codices evolverint Quando vero ipsa divini Numinis notio e civium mentibus evellitur, necessario iidem ad agrestem immanitatem ferosque mores compelluntur.

Id equidem in praesentia summo dolore cernimus: primum scilicet post hominum memoriam, rebellionem videmus, diligenter inita subductaque ratione instructam, adversus ‹ omne, quod dicitur Deus ›.u Etenim *communismi* doctrina, suapte natura, cuilibet religioni adversatur, eamque quasi « soporiferum proletariae plebis opium › idcirco reputat quod eius Institutiones atque praecepta, cum vitam sempiternam post mortalis vitae obitum edoceant a futurae illius beatitatis ordine homines abstrahunt quem in terris assequi teneantur.

Attamen naturalis lex eiusque auctor Deus non impune spernuntur; consequens Igitur est ut communi-
starum nisus, quemadmodum ne in rebus quidem oeconomicis propositum suum ad effectum deducere potuere, ita neque in posterum umquam deducere possint Non diffitemur utique eosdem nisus in Rus'siarum di- 77
cione non parum contulisse ad excitandos homines eorumque instituta ex illa, quae insederat diuturna desidia; ac potuisse omni ope omnique, etsi saepe non recta, ratione contendendo aliquid efficere ad huius vitae utilitatem provehendam: at in comperto Nobis est ex recentissimis etiam testibus, nulli suspicioni obnoxiis, revera, ne hac quidem In parte, ea persoluta esse, quae multa spondebantur. Huc accedit, quod saeva illa terrorisque plena dominatio servitutis iugum civibus innumeris imposuit. Animadvertendum sane est etiam in rebus administrandis aliquam necessariam esse probitatis disciplinam, ad quam suscepti muneris procuratio ex officii conscientia conformetur; quod quidem *communistarum* placita, ex commenticiis ταterta Ibmi rationibus orta, procul dubio dare non possunt Qutpropter nihil aliud restat nisi formidolosa üla scelerum coniuratio, quam in Russia cernere est ubi veteres conspirationis contentionisque sodales mutuam sibi necem conflant: quae tamen terrifica scelerum coniuratio socialis compagis dissolutionem prohibere non valet nedum profligatos mores compescere queat

Verum mens Nobis non est foederatos Illius Rcipublicae pooulos in universum Improbare, quos immo potius paterna vehementique caritate complectimur Novimus enim ex eis non paucos Iniquo scrvillquc hominum dominio premi, qui sunt maximam partem u veris illius gentis utilitatibus alieni; aliosque plurimos fuisse fallacis spei pollicitationibus deceptos Initas potius rerum rationes earumque auctores fautoresque reorobamus. qui nationem Illam ouasi aptissimum habuere campum. In quo suae disciplinae semina iam diu comparata sererent, atque inde per universum terrarum partes disseminarent

III

Postquam atheorum *bolscevistarum* errores eorumque instituta, fallaciae violentiaeque plena, in sua luce posuimus, tempus iam est Venerabiles Fratres» ut iisdem veram Civitatis/ humanae notionem, breviter 73
edisserendo, opponamus; quae quidem huiusmodi eet ut probo nostis, qualem ratio mentis ac divina revelatio per Ecclesiam. Magistram gentium, nos docent

Ac principio animadvertendum est supra ceteras res omnes summum esse, unicum ac supremum ens, divinum nempe Numen, quod omnipotens universae concretionis creator est, idemque omnium hominum ‹apientissimus ac iustissimus iudex. Per supremum hoc ens. quod Deu est, insolentes ac mendaces eommuri-
srarum vanitates absolutissime refeiuntur. Ac verum enimvero. non quod homines ei fidem adhibeant idcirco Deus est: «ed quod ipse revera est fidem praestant eique supplicant omnes, quotquot pertinaciter contra veritatis lucem mentis oculos non claudunt

Atque ad hominem quod attinet, quid catholica fidr nostraeque mentis ratio doceant Nos praecipua doctrinae huius capita explanando per Encyclics? Litterae '

" LUt. Encvt *DtTte* WrttM Vccuiri 31 dee 1929 /.‹ 4 .‹

de Christiana iuvenum educatione proposuimus. Eidem siquidem spiritualis atque immortalis animus inest: idemque, quemadmodum persona est mirandis prorsus corporis mentisque dotibus a summo Creatore praedita, ita leapse < mfcrocosmos » ex veterum scriptorum sententia ca do causa vocari potest, quod inanimarum immensitatem rerum longissime evincit ac superat. Non modo *in* hac mortali vita, sed in perpetuo etiam mansura supremus ei finis est unice Deus; et cum per sanctitatis effectricem gratiam ad filii Dei dignitatem evectus sit, in mystico lesu Christi corpore cum divino Regno conjungitur. Quod consequens est, multiplicia ei impertiit caeleste Numen ac varia munera: ut vitae corporisque integritatis iura; ut iura itidem cum res adipiscendi necessarias, tum ad finem ultimum via rationeaue contendendi, sibi a Deo propositum; ut denique iura et mcunoae socieiatis, et privata bona possidendi, et eorum fruendi usu.

Praeterea, ut maritale coniugium, ita eius naturalis usus ex divina ordinatione oriuntur; itemque domestici convictus con stitutio eiusque praecipua munem
79 non ex humano arbitrio, neque ex eoconomicis rationibus. sed a summo Ipso omnium Creatore proficiscuntur. Quod quidem per Encyclicas Litteras" de casti connubii sanctitate, et per illas etiam, quas supra memoravimus, de Christiana iuvenum educatione copiose satis explicando enucleavimus.

At Deus pari modo hominem ad civilem consortionem natum conformatumque voluit, quam profecto sua ipsius natura postulat. Societas enim ex divini Creatoris consilio naturale praesidium est, quo quilibet civis possit ac debeat ad propositam sibi metam assequendam uti; quandoquidem Civitas homini, non homo Civitati exsistit. Id tamen non ita intellegendum est. quemadmodum ob suam *indiridualisml* doctrinam *libe·role?,* quos vocant, asseverant: qui quidem communitatem immoderatis singulorum commodis inservire Jubent; sed ita potius ut omnes, cx eo quod cum socie'ate composito ordine copulantur, terrenam possint, per mutuam navitatis conspirationem, veri nominis prosperitatem attingere; utque per humanum consortium privatae illae publfcaeque animi dotes, hominibus natura insitae floreant ac vigeant, quae temporarias pccullarcsque utilisâtes exsuperant, divinamque praeferunt in civili ordinatione perfectionem; quod qu:dem in ŝinguli hominibus contingere ullo modo nequit. Quod idcirco etiam homini inservit, ut hanc divinae perfectionis imaginem agnoscat, acceptamque Creatori referat, laudibus eum adorationeque colens. Homines siquidem tantummodo, non vero quaevis eorum consociatio. mente voluntateque. ad morum normas liberâ. praediti sunt

Iamvero, quemadmodum homo officia illa repudiare non potest, quibus Dei iussu civili societati obstringitur, atque adeo publicae rei moderatores iure pollent, «i idem obtemperationi huic non legitime obsistit, eum ad officium persolvendum coercendi: ita pari modo so-
80 cietas iis iuribus civem spoliare non potest a Creatore Deo eidem impertitis, quorum praestantiora su/pra breviter attigimus, neque eorumdem usum ex arbitrio impossibilem reddere. Quapropter e mentis nostrae ratione oritur, eidemque consentaneum est, ut terrenae res omnes homini usui utili'atique sint, ideoque per eum ad Creatorem referantur. Quam ad rem id profecto quadrat, quod Gentium Apostolus de Christiana salute procuranda ad Corinthios scribit: < Omnia vestra sunt, vos autem Christi. Christus autem Dei.» u Dum icitur communtstarum effata personam humanam ita extenuant, ut civium cum societate necessitudines praepostere subvertant, humana mens, contra, ac divina revelatio eam tam sublime extollunt. Decessor Noster f r. Leo XIII de oeconomicis socialibusque rationibus deque operariorum causa, per Encyclicas Litteras." effectrices normas edidit; quas Nos quidem, per Encyclicas item Litteras " de Christiana socialis ordinis renovatione, nostrorum temporum condicionibus neccssltatlbusque accommodavimus. In quibus Litteris, etiam atque etiam antiquissimam Ecclesiae doctrinam Instanter persequentes de peculiari privatarum possessionum natura, ad singulos et ad societatem quod attinet. distincte definiteque ct humani laboris iura dignltatcmquc designavimus, et mutuas eorum auxilii adiumontique necessitudines, qui vel rem impertiunt, vrl dant operam, et mercedvm denique, quae opificibus cx districta iustitia debetur, si bi suaeque familiae necessaria.

Ac praeterea in comperto posuimus, tum so!u.t *> do hominum consortionem posse e teterrbna ruira servari sospitem, ad quam per *Liberalitmt* placita compellitur, in quibus recta morum disciplina silet, cum scilicet socialis iustitiae chrlstlanaequc cantati praecepta oeconomicam civilcmque temperationem imbuant atque pervadant: quod procul dubio tx-qi·. civium ordinum inter se contentio terrorisque facinora, neque immodicus atque tyrannicus publicae potestati« usus praestare possunt Monuimus etiam veram popjh prosperitatem per rectam colle/giorum consociattopea u procurandam esse, quae varios socialis auctoriîalb gradus agnoscat ac vereatur; itemque necessarium cae omnia artificum sodalicia inter sc cohaerere ămiccqu conspirare, ut ad commune Civitatis bonum contendere possint; atque adeo germanum peculiareque publicae potestatis munus in eo consistere, ut mutuam eiusmodi civium omnium conspirationem consensbnemque pro facultate promoveat.

Ad quem quidem assequendum per adiutricem omnium operam tranquillitatis ordinem, catholicae doctrinae praecepta tantam dignitatem auctoritatemque tribuunt publicae rei moderatoribus, quanta necessaria «t, ut divina humanaquv iura, quae tantopere Sacrae Lit crae Ecclesiaeque Patres inculcant, vigili provldaque cura Udem tueantur. Atque helc animadvertendum est turpiter eos errare, oui effutiant quibuslibet civibus aequalia esse in civili societate iura. neque legitimos in eadem exsistere potestatis ordines. Satis esto, hac in re, Encyclicas Decessoris Nostri f. m. Leonis XIII. qu» supra attigimus, commemorare; atque eas nominatta. quae vel de civilis principatus auctoritate." vel de Christiana Civitatum constitutioneagunt In quibus profectn catholici viri luculenter proposita humanae rationis fideique praescripta cernere possunt, quae *coi* a faHacibus periculoslsque *communisrarum* opinationibus liberos reddere poterunt lura esse, cuiusque propria, erepta, ideoque cives in servitutem redigi; primariam ac supremam Civitatis eiusque potestatis originem detrectari; ac nefande prorsus publicam potestatem sceleribus inservire, communi conspiratione perpetrandis: haec omnia, dicimus, naturali morum disciplinae divinique Creatoris voluntati vehementissime repugnant Quemadmodum civis, ita communitatis institutum ab sempiterno Numine originem repetunt ab coaue mutua inter se ratione conformantur: non civis igitur, non humana societas potest officia illa renuere, quibus invicem obstringuntur; neque alterius lura reicere vel minuere queunt./ Quas quidem praecipuas ci- n vium communitatisque Inter se rationes Deus Ipsemet instituit temperavltque; quapropter quod sibi coyininishze insolenter arroeant, in locum scilicet ďivina legis, quae veritatis caritatisque praeceptis innititur, politica sufficere factionum consilia atque proposita, quae simultatis plena, ex humano arbitrio profluunt, id procul dubio iniqua omnino atque iniusta iuris usurpatio est

Catholica Ecclesia, cum praeclarae id genus disciplinae praecepta impertit, non alio utique spectat, nisi ut faustum nuntium, quem angeli, supra Bethleemjticum specum cecinere, gloriam Deo pacemque hominibus3 nuntiantes, ad rem deducere contendat; ut veri nominis videlicet pacem verique nominis felicitatem, quantaecumque eaedem ad aeternam assequendam beatitatem. vel in hac mortali vita attingi possint, comparare queat; at probe dumtaxat volentibus hominibus. Haec doctrina aequo itinere abhorret, cum ab errorum exitiis, tum ab immodicis politicarum partium, quae eosdem amplectuntur, conatibus earumdemque rationibus atque propositis: quandoquidem ut nullo non tempore rectam veritatis et iustitiae aequilibritatem profitetur. ita eamdem et argumentis fulcit et in vitae actione efficit ac provehit. Idque Ecclesia consequitur, mutua inter se officia iuraque concilians atque componens: ut nimirum cum libertate auctoritatem, ut cum singulorum dignitate Civitatis dignitatem, ut denique humanam subiecti civis oersonam. atque adeo debitam ils. oui praesunt, obedientiam, cum eorum munere, qui divinae vices gerunt potestatis: itemque ordinatum sul fosius, familiae patriaeque amorem cum ceterarum familiarum ceterarumque gentium caritate illa conlunctum, quae in Dei amore nititur, quorumvis patris, ex quo omnia oriuntur et ad quem omnes, ut ad finem

rM XXIt. 17». po 49 M) '· Utt. Enryci. CaMi connuMf. 31 Φ IX» (X A *S.* mi XXΠ. PP- W-W. f‡57 J'1· D U ·· Utt Enrycl. *novarum.* IS rmi! (Arte Sitmt» *Xtll* ttU XI. pp 7T 144). »' Fyl «inn inno 15 nudi 1931 <A A 5 . T°l XXΠI. pp. IT7 2M».

*· Lilt Encycl. niu'nrmim *ilîrtd* 29 iun. 1881 (Arta Jtarrif XHI. τη» Π. rp 2S9 2S7). ” Utt. Encycl. Drt. 1 ror 1885 (Arta Lrcntw *XIIT,* vol V. pn. 118-150). » Ct

furnum, contendant oportet. Eadem doctrina iustam «o abjungit terrenarum rerum curam ab actuosa ietemorum bonorum sollicitudine. Quodsi mortalia im-
A EortiUbus bonis subiicit. ex sui' ipsius Magistri senten-
ta; « Quaerite . primum regnum Dei et iustitiam eius
H haec omnia adiicientur vobis ·; " at lon^e abest ut
toanas res neglegat, utque civili progressioni tempo-
nrtùque commodis obsistat; cum. contra, recta ratione
samreque. qua fieri potest, efficacitate, eadem foveat
i»4ue promoveat Ecclesia enim, quamvis, vel in oeco-
ûxnica sociallsque actionis campo, definitam techni-
canmi rerum temperationem ordinationemque nunquam
protulerit quod quidem sui muneris non est praecipua
amen lineamenta atque praecepta edidit, quae, etsi ad
doctum adduci, pro variis temporum, locorum popu-
hnunque condicionibus, aliter aliterque possunt, tu-
tum tamen iter demonstrant, quo Civitas ad cultiorem
filcioremque aetatem gradiatur.

Summam huius doctrinae sapientiam summamque
ndUtatem ii omnes fatentur, quibus eadem reapse In
comperto est Ac iure meritoque insignes viri, publicae
rrt administrandae periti, asseverarunt, nihil se sa-
pieatius cernere potuisse, cum diversa oeconomicarum
rabonum genera perpendissent, quam illa huius disci-
pliaae principia, quae per Encyclicas Litteras *Rerum
Horarum* ac *Quadragesimo anno* proponuntur. Atque
m regionibus etiam, quas vel non catholici, vel ne
Christiani quidem homines incolunt, non pauci agno-
scunt quantopere Ecclesiae in re soc'alî praecepta hu-
aanae prosint societati. Itaque, vix mensis exiit cum
praeclarus vir ex extremis orientis partibus, qui, poli-
ticarum rerum studiosus. Christianam religionem non
profitetur, affirmare non dubitavit Ecclesiam, per suam
pacis fraternaeque necessitudinis doctrinam ad opero-
sam in nationibus pacem constabiliendam fovendamque
gmmopere conferre. Ac vel ipsi *communistae,* — quod
ex certis comperimus nuntiis, qui ad hoc catholici orbis
veluti centrum undecumque confluunt — si modo ad
corruptos mores nondum omnino prolapsi sunt, cum
Kcialem Ecclesiae disciplinam propositam sibi habeant,
H nn profitentur suorum magistrorum ac capitum/ prae-
cepta longo prorsus excedere. Ii solummodo, qui obeae-
cjtum cupidinibus simultateque animum gerunt, veri-
tatis luminibus oculos claudunt, eamdemque pertina-
citer impugnant.

At Ecclesiae osores, tametsi impertitas ab ea normas
DPicntia praestare agnoscunt, eam tamen insimulant
cuis: ad datas institutiones vitae actionem non confor-
aiverit; atque adeo ad alias vias rationesque con-
tendunt Verumtamen criminationem eiusmodi falsam
iafustamque esse, omnes Christian! nominis annales
demonstrant. Etenim, ut aliquod dumtaxat peculiare
eventum breviter attingamus, vera fraternaque uni-
versorum hominum cuiusvis stirpis condicionisque inter
«e necessitudo, superioribus aetatibus hac firmitate
perfectioneque penitus ignota, primum ab evangclicls
meconibus praedicata fuit; quod procul dubio ad
irrvitutem abolendam summa efficacitate contulit:
Idque. non cruentis seditionibus, sed per insitam huius
doctrinae virtutem, qua quidem permota nobilis roma-
femina ancillam suam quasi sororem complecte-
batur.

Itemque per Christiana dogmata, quibus edocemur
Dei Filium, hominem factum amore hominum, eum-
demque fabri filium ipsumque opificem3 adorare, hu-
rranus labor ad veri nominis dignitatem provectus est:
cui quidem humanus labor ita tunc temoorls sperneba-
tur. ut vel inse M. T. Cicero, ceteroquin prudens ?a-
tinue aequus, suorum temporum opinionem referens,
hanc sententiam edere non veritus sit, oua profecto
quilibet, nostra hac aetate, socialis disciplinae peritus
verecundaretur: « Opifices omnes in sordida arte
versantur: nec enim quidquam ingenuum potest habere
officina ».3

Hi.< innixa principiis Ecclesia humanam societatem
renovavit; siquidem, suae impulsione virtutis, miranda
nrorsus orta sunt caritatis instituta. Itemque potentis-
rima il-a artificum omne venus collegia, quae ut Inue
raoeriore saeculo *Liberalismi* sectatores contemptui ha-
buere. quasi Mediae Aetatis Inventa: quaeque tamen.
B n nmc«ons. admirationem commovent, et quo/rum for-
ri m pluribus nationibus, multorum experimento ten-
Uta reviviscit. Et cum aliorum nisus salutarem eius
praepedirent operam, eiusque virtuti officerent. Eccle-
ria adhuc usque non desiit errantes commonere. Re-

Inr TT " Maith., VT. 33. *s Ct* Matlh . XIIT. M; . VT 3. 3 W T. Cte., Dr *OffieUs.* lib. I. e. Q.

minisci ac recordari satis esto quanta animi firmitudine atque constantia decessor Noster L rec Leo XIII iura sodalitates ineundi operariae plebi vindicaret; quae quidem iura *Liberales* in potentioribus nationibus invalescentes eidem eripere eniterentur. Atque eiusmodi Christianae doctrinae virtus, nostris etiam temporibus» maior profecto est, quam quibusdam videatur quando-quidem in rerum eventus mentis cogitata dominantur, quamvis non facile omnes id aestimare ac metiri queanL

Procul dubio asseverari potest Ecclesiam, aeque ac divinum eius auctorem. « bene faciendo › aetatem suam traducere. Neque *socialistarum,* neque communi-*starum* errores usquequaque serperent, si Ecclesiae praecepta maternaque eius adhortamenta populorum moderatores non detrcctassent; qui quidem, cum Liberalism! ac *Lalcismi,* ut aiunt, principia ac normas complexi essent, ad istiusmodi placita atque fallacias, publicae rei ordinationem temperationemque ita instruxere, ut, quamvis primo oculorum obtutu aliqu'd magnum se effecisse viderentur, vanescere tamen pedetemptim inita ab se consilia ac proposita cernerent: quemadmodum quidquid in uno illo non consistit primario lapide, qui Christus est. necessario oportet miserrime collabi.

IV

Haec est. Venerabiles Fratres. Ecclesiae doctrina, quae una. ut in ceteris rebus omnibus, sic etiam in re sociali, veram lucem afferre, et communürarum cogitandi ratione immunes nos reddere potest At opus omnino est ut eadem doctrina in ipsum vitae usum deducatur. secundum illud S. lacobi Apostoli hortamentum: ‹ Estote autem factores verbi, et non auditores tantum, fallentes vosmetipsos >; 3 quapropter illud in praesen/tia pernecesse est ut omni ope con- 86
tendendo, opportuna remedia adhibeantur, quibus ingruenti rerum dissolutioni efficacitate summa obsistatur. Ac spem fovemus bonum fore ut ardor ille, quo tenebrarum filii ad suas athei materialism: fallacias propagandas die noctuque allaborant, stimuloj filiis lucis admoveat, quibus ad non dissimile studium, immo etiam vehementius, divini honoris causa impellantur.

Quid igitur facere, quibus remediis uti oportet, ut Christum et Christianum vitae cultum contra perniciosum illum hostem defendamus‡» Quemadmodum pater familias cum liberis suis intra domesticos parietes, sic Nos voblscum intima quadam cum fiducia agere exoptamus. dum illa ante oculos officia exhibemus, quae magnum nostrorum temporum discrimen nb omnibu' Ecclesiae filiis postulat: quae quidem Nostra paterna monita ad eos etiam filios impertire cupimus. qui paternam deseruere domum.

Ut iam procellosis quibusvis Ecclesiae tempes a‰ns, sic nunc etiam, remedium, aliorum fundamentum et caput filud est. ut privata vita ac publica rorum omnium ad Evangelii normas sincere renovetur, qui ad Ovile Christi se pertinere plodentur; ita ut sal terrae, universam hominum societatem corruptis moribus immunem servans, reapse fiant

Immortales igitur crates Patri luminum ex animo referimus, a quo profluit « omne datum optimum »-t omne donum perfectum ».n ouod magno cum solacio fauste ubique suiritualis huius renovationis auspicia videmus, non solum per lectissimos Illos viros lectissimasque feminas orta, aui proximis hisce annis ad excelsae sanctitatis fastigium ascenderunt ac per alio» ‰m cotidie frequentiores. qui ad praeclaram eamdrm metam generose progrediuntur: sed ex co e'tam quod sincera pictas revirescit totamqur vitam imbuit, m omnibus quoaue vel cultissimorum hominum o-din'-bus: quor] quidem in Apostolicis Litteris *In* multis *solariis, die* xxvnr mensis octobri.s ‰unerioreanno'mo prnorio datis, attigimus, cum Pontificiam Scientiarum Academiam renovaremus. M

Asseverandum tamen Nobis est multa adhuc ad hoc spiritualis renovationis itor urgendum praestanda esse Etenim vel in ipsis catholicorum regionibus nimium multi habentur, qui tales fere nomine tenus dici possint; nimium multi qui, quamvis huius religionis. quam se profiteri gloriantur, opera m»xime omnium necessaria plus minusve fideliter expleant, eam tamen altius In dies intellegere non curent, neque intimam sinceramque eius persuasionem assequi ni-

r toe. I. II. * A ‹ S,. wl. XXVUI.

fi

: s

tantur: eoquc minus *efficiant,* ut externae religionis speciei internus rectae intemerataeque conscientiae splendor respondeat: illius inquimus conscientiae quae officia omnia sub divino obtutu reputet atque persolvat. Ac novimus quantopere vanam et fallacem eiusmodi spectem detestaretur divinus i'!e Servator noster, cuius iussu, omnes Patrem « in spiritu et veritate »~ adorare debeant. Qui ad praecepta fidei, quam amplectitur, vitam non conformaverit suam, non diu se servare sospitem poterit, cum tanto impetu insectationis procella saeviat; sed in hanc minacem malorum illuvionem rapietur, ideoque, cum sibimet ipsi ruinam praeparaverit, Christianum quoque nomen ludibrio haberi Jubebit

Atque heic, Venerabiles Fratres, duo nominatim Domini pracscriota commendare cupimus, quae praesenti humani generis condicioni potissimum respondent: abalienandum nempe esse terrenis rebus animum ac praecepto caritatis obtemperandum. « Beati pauperes spiritu >; haec prima fuere verba, quae ex ore Divini Magistri prodierunt, cum discipulos in monte alloqueretur. * Quod quidem doctrinae caput nostris vel maxime temporibus necessarium est, cum *maferialismus* huius vitae bona voluptatesque ardentissime sitiat Christiani omnes, sive divites, sive pauperes, oculos
88 semper in caelum intentos ha'beant, illius sententiae memores f non habere nos hic manentem civitatem, sed futuram inquirere ».'' Qui divitiis affluant non ex iis suam sibi quaerant felicitatem, neque In easdem assequendas potiore quoquo modo contendant; sed cum noverint se solummodo esse earum administratores, earumoue rationem sibi esse summo Domino reddendam. iisdem utantur, tamquam validis adjumentis. a Deo acceptis, quibus virtutis fructus edant; neque praetermittant ea pauperibus distribuere, quae sibi supersint, secundum Evangell praescripta. * Quod, nisi ita egerint, in eos in eorumque divitias revera illa S. Iacobi Apostoli sententia cadet: < Agite nunc, divites, plorate ululantes in miseriis vestris, quae advenient vobis. Divitiae vestrae putrefactae sunt, et vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Aurum et argentum vestrum aeruginavit, et aerugo eorum in testimonium vobis erit, et manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novissimis diebus... ».B

Vcrumtamen ii etiam, qui tenuiore fortuna utuntur, dum. ex iustitiae caritatisque legibus res sibi necessarias acquirere, suamque conantur meliorem reddere sortem, esse tamen et ipsi debent « pauperes spiritu ».n, pluris superna bona facientes, quam terrena gaudia. Ac praeterea in animis defixum habeant, id nunquam homines consecuturos esse. ut miseriae nempe, dolores aegritudinesque ex mortali hac vita discedant, quibus illi quoque obnoxii sunt, qui secundum rerum speciem fortunatiores videantur. Patientia icitur omnibus necessaria est: Christianam illam dicimus patientiam, quae animum erectum tenet, divinaque felicitatis aeternae promissione confisum: « Patientes igitur estote, fratres, — sententiam iterum ab Apostolo Iacobo mutuamur — usque ad adventum Domini. Ecce agricola exspectat pretiosum fructum terrae, patienter ferens donec acci-
89 piat temporaneum et serotinum. Patientes^ igitur estote et vos. et confirmate corda vestra, quoniam adventus Domini approoinquavit ».n Ita solummodo illa, solacii plena. Iesu Christi promissio adimplebitur dicentis: < Beati pauperes ». Neque eiusmodi pollicitationes, quemadmodum illae, quas communitae lactant, vana afferunt solacia, sed verba vitae aeternae sunt, quae summam rerum veritatem continent, quaeque, ut nunc in hac terra natent, ita postea, in sempiterna potissimum beatitate, patebunt. Quot enim pauperes hisce verbis caclorumque regni exspectatione confisi — quod eorum esse veluti hereditatem evangelica sententia docet: «beati pauperes, quia vostrum est regnum Del ».u — ea felicitate perfruuntur, quam divites tam multi, suis fatigati divitiis, easdemque augendi cupidine semper incensi, xxsequi non possunt.

Maioris etiam momenti est. malis, de quibus agimus, medendis, praeceptum caritatis, quod quidem nominatim eo spectat ut lux: propositum efficiatur. Quae cum dicimus. JUam mente recogitamus Christianam caritatem. « patientem ct benignam »." quae gloriationem omnem omnemque socclem tutelae, quae proximos deprimat. abs sc arcet: caritatem illam, quae. Inde ab inito christiano nomine, homines pauperrimos omnium. Christo lucrata est, servitute scilicet oppressos. Qua dc re maximas iis omnibus grates agimus, qui beneficentiae operibus dediti, cum per Vinccntianos coetus, tum per instituta illa, quae nova invexerit aetas, quaeque communibus necessitatibus opitulantur, corporibus animisque misericordes se praestant. Quanto magis operariorum plebs atque indigentium in semel ipsa experietu- quidnam caritatis studium. Iesu Christi virtute Incensum, in sua ipsius commoda conferat, tanto magis praeiudicalas deponet opinationes. Ecclesiam nempe efficacitatem suam amisisse, iisque favere, qui eius hbore abutantur.

lamvero. cum hic innumeram egentium turbam cernimus. qui variis de causis, quae non cx iisdem pendeant, summa ege/state opprimuntur, illic vero tot M videmus homines, qui, nulla moderatione adhibita, et voluptatibus indulgent, et in ros prorsus inutiles ingentes sumptus impendunt, tum facere non possumus quin magno cum animi dolore fateamur, neque probe omnes observare iustitiam. nec funditus intellegere quid Christianae caritatis praeceptum postulet, ut α cotidianae vitae usum inducatur.

Cupimus igitur. Venerabiles Fratres, hoc divinum mandatum, qua sermonibus, qua scriptis, magis magisque illustretur, quod veluti insignita tessera exstat, idcirco a Iesu Christo data, ut sui a ceteris omnibus veri discipuli dignoscantur: hoc mandatum dicimus, quod nos docet aerumnosos omne genus quasi divinum ipsum Redemptorem inspicere, quodque nos iubet omnes homines eo amore, tamquam fratres, adamare, quo nos Servator noster prosecutus est; ac vel ad nostrarum usque rerum ipsiusque. si opus fuerit, vitae iacturam. Atque illa saepe numero in omnium animis sententia versetur, ut solacii ita terroris plena, quam supremus Iudex extremo die edet: < Venite, benedicti Patris mei., esurivi enim, et dedistis mihi manducare; sitivi, et dedistis mihi bibere.. Arnen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis ». * Itemque alia ex adversa parte: < Discedite a me. maledicti, in ignem aeternum esurivi enim, ct r.on dedistis mihi manducare; sitivi, et non dedistis mihi potum .. Arnen dico vobis: quamdiu non fecistis uni de minoribus his, nec mihi fecistis ».n

Ut tuta igitur aeterna vita reddatur, utque efficienter succurratur indigentibus, necesse omnino est et id modestiorem vitam reverti, et voluntatibus renuntiare, quae tam copiose ac vel vitiorum flagitiorumque plena afferuntur: et sui Ipsius denique, amore proximorum, oblivisci. Divina virtus, quae homines renovandi vim habet, hoc Christianae caritatis < praecepto novo ⁜ continetur: fidelisque eidem obtemperatio. ut< intimam 91 pacem animis indet, terrenae huic vitae ignotam, ita malis. quae humanum genus cruciant, efficaci modo medebitur.

At vero caritas hoc nomine gloriari non potest, nisi iustitiae rationibus innitatur, ex Aoostoll sententia: « Qui diligit proximum, legem implevit ». Quam quidem rem ita idem Apostolus interpretando explanat: « Nam: non adulterabis; nnn occides: non furaberis; ... et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: *Diliges proximum tuum sicut teipsum* ».'' Si igitur, secundum Apostolum, officia omnia, ac vel ea. auibus districto iure iubemur. ut neque occidamus neque furemur, ad unum verae caritatis praecentum reducuntur: caritas, quae operarium debita mcrcede privat, non caritas est, sed vanum nomen et ficta species caritatis. Neque sane aequum est ut artifex voluti eleemosynam Id accipiat, quod sibi iustitiae titulo debeatur: nec eo cuilibet contendere licet ut se iustitiae debitis eximat, parva misericord;ae dona subrogando. Tum caritas tum iustitia sua imponunt officia, quae saepe, quamvis non iisdem rationibus, ad unam tamen camdcmque rem pertinent; oolfio-s vero, ita sua ipsorum dignitate postulante, ad haec officia omnibus dignoscenda, quibus ceteri erga eos teneantur. acerrimo quodam animi sensu, iure meritoque feruntur.

Quapropter vos peculiari modo compellamus, Christiani heri officinarumque domini, quibus proprium est saenenumero »nm difficile munus, quandoquidem Diam errorum quasi hereditatem ab iniusto oeconomicarum rerum regimine excepistis, quod in tot hominum aetates ruinose influxit: officiorum memores estote, quibus respondere debetis. Dolendum equidem est, sed tamen verum, quorumdam catholicorum agendi morem non parum contulisse ad operariae plebis fiduciam ab Iesu

19LM. PO <21 424. » Io.. IV. 23 * Matth.. V. 3. » Cf. tffbr.. XIII. 14 * Cf Loc . XI. »1 M lac . v. 13. Matth . V. 3. M lac . V. 7-8. M Luc.. VI. 20. » J Cor.. XIII. 4. ʒf Matth.. XXV. 34-40. n Matth., XXV. 41-43. '» Io.. XIII. 34. * *Rom.,* XIII. 8. 9. « Utt.

Christi religione abalienandam. Ii siquidem noluerunt •nente animoque complecti certa quaedam iura es>e Christianae caritatis vi agnoscenda, quae artificibus debeantur, quaeque Ecclesia aperte luculenterque de-
8 ebraverit iisdem esse tribuenda. Ecquid de eo/rum icendi ratione censendum est. qui alicubi id consecuti Hint, ut in sacris suis patronalibus aedibus Encyclicae Litterae *Quadragesimo anno* ne legerentur? Quid de catholicis illis officinarum dominis, qui ordinandis operariorum causae rationibus usque adhuc adversati sunt quas Nosmct ipsi commendavimus? Nonne deplorandum est, ius mancipii, ab Ecclesia sancitum, idcirco usurpatum esse ut opifices mercede sua suoque sociali ture defraudarentur?

Verum enim vero, praeter iustitiam. quam commutativam vocant, socialis etiam iustitia colenda est, quae quidem ipsa officia postulat, quibus neque artifices neque heri se subducere possunt Atqui socialis iustitiae est id omne ab singulis exigere, quod ad commune bonum necessarium sit. Ut autem, ad quamlibet viventis corporis compagem quod attinet, in universum consultum non est. nisi singulis membris ea omnia tribuantur, quibas eadem indigeant ad suas partes explendas; ita. id communitatis constitutionem temperationemque quod pertinet, totius societatis bono prospici non potest, nisi singulis membris, hominibus videlicet personae dignitate ornatis, illud omne impertiatur, quod iisdem opus sit, ad sociale munus cuiusque suum exercendum. Si Igitur iustitiae sociali provisum fuerit, cx oeconomicis rebus uberes enascentur actuosae navitatis fructus, qui h tranquillitatis ordine maturescent. Civitatisque vim firmitudinemque ostendet; quemadmodum humani corporis valetudo ex imperturbata, plena fructuasaque eius opera dignoscitur.

Neque satis sociali iustitiae factum erit, nisi opifices et s:bimet ipsis et familiae cuiusque suae victum tuta ratione ex accepta, rei consentanea, mercede praebere poterunt; nisi iisdem facultas dabitur modicam, quandam fortunam sibi comparandi, ad illud communis paupertatis ulcus vitandum, quod tam late diffunditur; nisi denique opportuna erunt in eorum commodum inita consilia, quibus iidem, per publica vel privata cautionis instituta, suae ipsorum senectuti, infirmitati operisque vacationi consulere queant. Qua in causa haec repete-
2 re/ iuvat, quae in Encyclicis Litteris *Quadragesimo anno* diximus: « Etenim tum demum res oeconomico-socialis et vere constabit et suos fines obtinebit, si omnibus et singulis bona omnia suppeditata fuerint, quae opibus et subsidiis naturae, arte technica, sociali rei oeconomicae constitutione praestari possunt; quae quidem bona tot esse debent, quot necessaria sunt et ad necessitatibus honestisque commodis satisfaciendum, et ad homines provehendos ad feliciorem illum vitae cultum, qui, modo prudenter res geratur, virtuti non solum non obest. sed magnopere prodest >.n

Quodsi, ut saepius cotidie accidit, in salario rependendo. iustitiae singuli obtemperare ea tantummodo condicione possunt. ut de eadem obtemperatione secum omnes conveniant, carum nimirum consociationum ope. quae heros — ad vitandam rerum pretii contentionem, operariorum iuribus perniciosam — inter se devinciant, tum dominorum operumque conductorum erit necessarias eas consociationes fovere atque provehere, quae ordinariae rationes exstent, quibus iustitiae officia expleri possint. Sed artifices etiam suos ante oculos habeant caritatis ac iustitiae officia, sibique persuadeant, boc modo, satius procul dubio suis utilitatibus provisum fore.

Totam igitur oeconomicarum rerum compaginem Intuentibu videro licet — quod iam in Encyclicis Litteris *Quadragesimo anno* notavimus — mutuam iustitiae caritatisque operam in oeconomicas ac sociales necessitudines influere non posse. nisi foederatae illae sodalitates. quas *professionales* et *interprofesslonales* vocant, sol:do Christianae doctrinae fundamento innixae, ea constituant, pro diversis locorum temporumque adiunctis, quae corporatorum hominum collegia dicebantur.

Quo autem maior sociali eiusmodi actioni tribuatur efficacitas pernecessarium est harum rerum studium, praelucentibus Ecclesiae praeceptis, foveri quam maxi-
M Ee: eiusque praescripta ac monita, potestate auspice a Deo in ipsa Ecclesia constituta./ quam latissime pervulgari. Nam si quorumdam catholicorum agendi ratio, ia oeconomicarum ac socialium rerum campo, aliquid habuit minus laude dignum, hoc saepenumero Idcirco accidit, quod iidem haud satis ea meditati essent, quae Summi Pontifices haoc super causa docuissent Quamobrem itidem necesse est ut omnes ex quolibet societatis ordine, pro varia sua cuiusque cultura, socialibus disciplinis cotidie impensius instituantur: utque Ecclesiae id genus doctrina In operariam quoque plebem etiam atque etiam propagetur. Catholicae Ecclesiae praecepta hominum mentes tuta luce sua collustrent eorumque voluntates ita flectant, ut rectam indidem homines sumant vivendi normam, qua societatis officia sancte diligenterque impleantur. Ita enim omnes Christianorum morum discrepantiae atque inconstantiae obstare enitentur. quas Nos non semel conquesti sumus; e quibusque fit ut nonnulli suis utique religionis officiis satisfacere videantur, qui tamen in laboris, industriae suique officii provincia, vel in commercio publicove munere exercendo, geminam quodammodo conscientiae speciem induentes, eiusmodi vitam, proh dolor, traducant, quae nimium quantum a luculentis iustitiae christianaeque caritatis praescriptionibus abhorreat Qua profecto agendi ratione et gravem nutantibus animis offensionem praebent, et causam improbis suppeditant cur Ecclesiam ipsam detrectent

Admodum sane ad hanc Christianorum morum instaurationem conferre potest catholicarum scriptionum propagatio, quibus illuc contendatur, ut primo, varie leniterque hominum mentibus illectis, socialis ab Ecclesia tradita disciplina planius innotescat in dies; ut post, accurate aeque ac fuse adversariorum coeptis patefactis. arma pariter indicentur, quae plurium locorum usus ad repugnandum aptiora repent: ut postremo consilia proponantur opoortuna communisfanxm machinationibus atque fallaciis praevertendis, quibus hi. ut nitebantur, sincerae fidei homines non paucos inescaverint

Etsi haoc. Allocutione a Nobis habita die xn mail superiore anno. Iam maximonere ursimus, tamen nihilominus, Venerabl/les Fratres, in eadem animos ve- 93
stros iterum convertere necessarium es<r ducimus. *Communismus* initio, ut re erat verâ. scelestiorem, quam quod scelestissimum, se praebuit: at cum subinde sensisset ab se populos passim abalienari, ratione belli gerendi mutata, multitudines per eiusmodi varii generis fallacias cantare nisus est, quae, quid Ipsae Intendant, doctrinis occultant in se rectis atque illecebrosis.

Ita. ut exemplis utamur, cum animadverterint communism: capita incensis votis ad pacem anniti omnes, sc fautores communium id genus nisuum pro pace inter gentes universas constabilienda unos omnium studiosissimos assimulant: at contra, ex altera narte ponulos ad contentionem de civitatis ordinibus to"endfs pariter commovent, unde acerbissimae proficiscuntur caedes: ex altera vero, pacem se non habere tum experti, arma quantacumquc possunt ingentia oarant Item nominibus, quae comminirnum ne significant ouHrm. conflicti t. vel consociationes condunt, vel commentarios certis diebus edunt, quae illuc unice spectant ut errores suos mediis Iis hominum consortionibus interserant, ad quas, sl secus acerent. Irrenere neutiauam possent: auln etiam in cathoVcas relltflosasve sodalitates perfidiose omnibusnue viribus seruere compluries student. Item fit alicubi ut. de doctrina sua nullo modo desistentes, catholicis hominibus auctores iidem sint mutuae slbimetiosls operae, nunc in humanitatis, nunc in caritatis provincia ultro ferendae: quam ad rem coepta Interdum proferunt omnino cum chrlstiano sensu cumque Ecclesiae doctrina congruentia. Aliis vero locis, eo simulationis iidem procedunt, ut gentibus non nunquam suadeant, in regionibus ubi aut chrlstiana fides aut humanitatis cultus altius insederit, communirmum esse procul dubio lenius se gesturum, facta singulis libertate, sive Summi Det colendi, sive quae qubque maluerit de religione iudicandi Sunt immo nonnulli qui. ex aliquantula inducta recens in bolscerütarum leges mutatione efficiant in eo esse communUmum ut a consilio cum Deo decertandi tandem aliquando absistat/ 9β

Agitedum. Venerabiles Fratres, date Impensissime operam, ut fideles ab Insidiis caveant Communiimus cum intrinsecus sit pravus, eidem nulla ln re e»t adiutrix npera ab eo commodanda. cui sit propositum ab excidio Christianum civilemque cultum vindicare Si qui vero, in errorem inducti, opem communimo »n regionibus suis constabiliendo tulerint erroris ipsi sul poenas primi luent; ac quanto in ant quioro ac etar.OTO humanitate, a Christiano utique nomine invecta, gloriatur civitas nd quam perlabatur eommfttrimuf. tanu> perniciosior in eadem atheorum ira exardescet

DyycL *Quadragesimo anno,* 15 mail 1B31 IA A. 5., vol. XXui.

Attamen ‹ ... nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam ». *' Vos igitur. Venerabiles Fratres, vehementer cohortamur in vestra cuiusque dicione elaborare, cura quanta poteritis maxima, ut constans precandi studium suique castigandi reviviscat, atque cotidie magis incalescat

Cum enim e Christo lesu olim sciscitarentur Apostoli quare a lymphato homine daemonem Ipsi deieere nequivissent Is respondit: ‹ Hoc genus non eicitur nisi per orationem et ieiunium ».c Rati ergo malis, quibus aetate hac nostra humanum genus excruciatur, remedium afferri nulla alia posse ratione, nisi omnes per orationem et poenitentiam in communem veluti hostem strenue sancteque quasi compugnaverint apud universos. at prae primis apud religiosos utriusque sexus ordines divinis contemplandis rebus devotos, instamus enixe, ut supplicationibus suique ipsorum castigationibus multiplicatis, n Deo validam Ecclesiae suae opem in tam difficili temporum cursu impetrent, deprecatrice apud Deum utentes Deipara Immaculata, quae, ut olim antiqui $erpenti caput contrivit» ita semper tutissimum praesidium est invlctumque *Auxilium chrisïianorum.*/

97

V

Sicut ad salutare huiusmodi ubique terrarum perficiendum opus, quod dicendo hactenus persecuti sumus, ita ad remedia, quae praecise docuimus, morbis adhibenda. effectores ac ministros Christus Icsus sacerdotes suos in primis elegit atque constituit His namque munus, peculiari Dei numine, mandatum quidem est ut, sacris Pastoribus usi ducibus ac Christi in terris Vicario modestissime studioseque obsecuti, ardentem fidei facem universo hominum generi nullo non tempore praeferant, simulque illam catholicis viris supernam spem perpetuo injiciant, quâ Ecclesia nisa semper. ŏt retulit victorias quot praelia Christi causa commisit: c Hacc est victoria quae vincit mundum, fides nostra ».u

Qua in re illud nominatim in sacerdotum memoriam revocantes quod *L* r. Decessor Noster Leo XIII in lh‹ cohortandis pronuntiavit, ad opifices nempe iisdem adeundum esse, idipsum Nostrum faciendum hoc additamento putamus: ‹ Ad opifices egenos potissimum prodite: immo, In universum, ad indigentes prodite »; Quemadmodum Christi eiusque Ecclesiae doctrina lutet Turbulenti enim homines eos. qui in egestate versantur, insidiis prae ceteris petunt; quandoquidem e miseris, quibus hi conflictantur rebus, facilem confingunt causam. qua eosdem in divitum invidiam rapiant vehementerque commoveant, ut in omnia violenter involent, quae sibi inique recusata a fortuna arbitrentur. Quodsi sacerdos opificibus atque egenis non occurrat, ut a qualibet eos. tum praciudicata opinione, cum doctrina commenticia aut prohibeat aut liberet, nullo negotio iidem sunt commue,terni praeconibus in arbitrium cessuri.

Enimvero non diffitemur in huiusmodi provinciam, post datas praesertim Encyclicas Litteras *Rerum novarum* et *Quadragesimo anno,* multum operis collatum ad hoc tempus fuisse: ac propterea paterno studio
03 eorum Eniscoporum ac Sacerdotum ' sollertes curas hoc loco proseouimur, qui. cautiones, quas res habeat, opportune adhibentes, novas vias novosque aditus ad nostram hanc aetatem accommodata, in hoc genere explorant atque experiuntur. Attamen quae in istiusmodi rem adhuc usque gesta sunt, nostrorum temporum usibus nimiopere imparia osse constat Quemadmodum, cum publica res periclitatur, cetera posthabentur omnia, qua? vel ad vitam necessaria minime sint, vel directo ad civitati? propugnationem non spectent, eodem fere modo, in re de qua loquimur, alia cuiusvis gener«s coepta, quamvis utilissima ntaue pulcherrima, postferri oportet necessitati ipsa Christianae fidei Christianaeque humanitatis communiendi fundamenta. Quam ob causam qui in singulis quibusque paroeciis versantur sacerdotes. cum primum, ut par est. in communem curationem ct administrationem fidelium incubuerint, mox optimam maxlmamque diligentiae suae vim illuc intendant ñeces est. ut simul operariorum multitudines Christo rrcipinnt et Ecclesiae, simul hominum consociationes a'que communitates, quae magis desipuerint, chrlstiano spiritu ab integro imbuant. Quod porro si praestiterint qui e sacro ordine sunt, ne addubitent quin aliquando e sollicitudine sua sint necopinatorum fructuum affatim percepturi, qui loco eis mercedis equidem futuri sunt, ob datnm primum laboriose operam animis funditus novandis. Hoc, ut exemplis utamur, revera contigisse Romae aliisque in frequenthsimis urbibus animadvertimus, ubi. ad sacras aedes in extremis vicis recens exaedificatas, paroecialcs fidelium coctus studiose coalescunt, ac mirifice eorum mores civium commuta ilur, qui religionem hac una dc cau.^ aversati fuerint, quod eam omnino ignoraverint

Verum tamen vis una omnium validissima egenorum tenuiorumque turbis Christiane excolendis, exemplo equidem continetur sacerdotis, qui carum choro virtutum circumfundatur, quarum in Litteris Encyclicis a Nobis datis *Ad catholici sacerdotii*44 seriem adhortando recensuimus; sed hac in causa/ Dei administros nominatim opus est vitae modestia, tenuitate, abstinentia *to* usque eminc-c ut sese apud fideles ad absolutissimam referant formam Divini Magistri, qui de seipso fidenter loquebatur: ‹ Vulpes foveas habent et volucres caeb nidos: Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet ».4' Quotidianis enim experimentis cognitum est tenuioris vitae sacerdotes, qui ex evangelica doctrina suis reipsa utilitatibus nullo modo inserviant, mirifica semoer conferre in christiar.am plebem beneficia: uti exemplis S. Vincenti! a Paulo. S. loannls B. Vianney. S. loscphi B. Cottolengo, S. loannis Bosco, innumerabilium aliorum confirmatur; dum. contra, avari sacerdotes. qui omnia emolumentis suis et commodis metiantur. ut in eisdem Encyclicis Litteris Nostris ostendimus, quamvis eo impietatis non processerint, quo ludas Christi proditor, nihilominus vanum « aes sonans » atque inane ‹ cymbalum tinniens »44 exsistent; ac saepenumero tantum aberit ut iidem in fideles divinam defundant gratiam, ut potius ab iisdem prohibeant. Quodsi utriusque cleri sacerdotes e suo cuiusque muneris officio opes convenit administrare, meminerint tamen, non modo caritatis iustitiaeque leges sibi esse diligentissime observandas. verum etiam singulariter enitendum ut sese pauperum reipsa patres exhibeant

Post Clerum, carissimos e laicorum ordine filios Nostros paterne compellamus in Catholica Actione militantes, quam tantopere et in amore habemus et pro onportunitate. « adiumentum peculiari Dei providentia » in tam difficili rerum cursu Ecclesiae datum professi sumus. Actio nimirum Catholica, cum in hoc demum certet ut losus Christus, tum in singulos, cum In domesticum civilemque convictum feliciter dominetur. sociali, ut aiunt, apostolatu defungi dicenda est Ea igitur prae primis constantes elaboret r.eccsse est. ut sodalium suorum animos, quam diligentissime potest, excolat atque ad certamina Dei causa certanda exerceat Sodalium huiusmodi institutioni, si/ qua alia, nostra hac 100
aetate praesentissimae ac pernecessariae, quae omnem vitae actionem, fundamenti instar, praecedat oportet mirum in modum conducent, primum coetus studii causa instituti, deinde habitae identidem per hebdomadam de socialibus rebus congressiones, tum acroases ex ordine factae, ac postremo omnia varii generis coepti, quae id maxime spectent, ut ostendant qua ratione qualive via oeconomicae quaestiones christiane expediantur.

Tam apte conformati Actionis Catholicae milites non est dubium quin apud eos. quos habeant operis participes. primi exsistant apostoli, atque adiutricem sacerdotibus suam commodantes operam, assidue contendant sive veritatis lumen latius propagare, sive tot tantasque 'um corporis tum animi miserias in mediis societatibus levare, quae Dei administrorum ideo obnituntur compluries navitati, quod vel temere concepta de clero opinione laborant, vel religionem ipsam miserandum in modum neglegunt. Hac iidem ratione, presbyteros usu atque exercitatione praeditos in ducatum adhibentes. viriliter animoque magno conspirabunt ad operariorum multitudini in religiosis rebus assidendum; quod summae Nobis est curae, utpote quod instrumentum ex omnibus aptissimum habeamus, quo artifices, dilecti filii Nostri, a *communistarum* fallaciis defendantur.

Praeter hanc vim. quae in singulos saepe privatim at salubriter semper efficienterque influit, sodalium Actionis Catholicae est. modo verbis modo scriptis, cam late disseminare doctrinam, quae in publicis Summorum Pontificum documentis inest, quaeque ad rem publicam christiane administrandam conducit

Ad Actionem Catholicam, in copiarum veluti modum, consociationes consistunt, quas iam Nosmet ipsi eiusdem auxiliarias appellavimus. lamvero huiusmodi quo-

t«Jt. D 202) *' P». *CXXVI.* I- u Matth.. XVII. 20.
«› I Io V. 4. M Dîe 20 dec. anno 1935 (A. A. S., rot. XXVIII. 1986. pp. 5 53). « Matth.. vm, 20. * *I Cor.,* XIП, L

eoe consociationes paterno studio, hoc loco, hortamur ris. de quibus agimus, praestantissimas partes sibi der^cert. quae nostris hisce diebus tanti intersunt, quanti interes» maxime possunt

Sed praeterea animum heic Nostrum ad eas sodalite convertimus. quae aut viris ex eodem ordine aut Ill mulieribus co agmentanlur; sodalitates, praeter alias, icimus operariorum, agricolarum, fabricationum artificum. medicorum, herorum, litteratorumquc, qui cum haberent communem eruditionis gradum, in ordines <;bi accommodatos, ipsa veluti natura duce, coaluerunt His namque societates plurimum valere putamus sicut id temperationem illam in res publicas inducendam, quam Litteras Encyclicas *Quadragesimo anno* scribentes animo intendebamus, ita ad Christi regnum in liturarum omne genus operumque campum enixe proferendum.

Quodsi ob mutatum rerum oeconomicarum vel socialium statum, rectores civitatis suum esse duxerunt kgibuj peculiaribus consociationes ipsas moderari ac temperare, salvis, ut aequum est, privatorum libertate et auctoritate; Actionis tamen Catholicae sodales, quamquam praesentium rerum rationem habeant oportet, prudenter nihilominus in causam tam studia sua conferant, nostrorum temporum quaestionibus ad catholicae doctrinae normas enodandis, quam industriam ir.pertiant suam recte libenterque recentiora instituta « consilio participantes, ut eadem Christiano spiritu tabuant, unde rei publicae disciplina manat et civium fraterna ac mutua in agendo conspiratio.

Patris heic animo alloqui carissimos Nobis catholicos opifices, vel adolescente vel adulta aetate, libet, qui ob strenue servatam fidem in tanta temporum iniquitate. honestum arduumque onus et munus, loco praemii. accepisse videantur. His videlicet, sacrorum Antistitibus ac sacerdotibus industriam et laborem dirigentibus, est apprime conandum ut ad Ecclesiam Deumque ipjuin ingentes sui ordinis multitudines revocent, quae ira idcirco accensae quod neque iuste aestimatae neque h mento habitae fuerint honore, a Deo, proh dolor, desciverint Catholici artifices, qua verbis, qua exemplo ôrqualibus hisce suis de recta via deductis declarent, Ecclesiam benignae matris animum in omnes gerere, qui seu labore fatigentur seu afficientur doloribus; atque, ut numquam praeterito tempore, ita in posterum numquam ab officio filios suos tuendi discessuram esse. Quod quidem munus, ad fodinas, ad officinas, 52 ad armamentaria,/^ quocumque denique opus initur, proferendum, cum incommoda quandoque postulet, meminerint catholici iidem operarii Christum lesum cum operis exemplo, perpessionis quoque exemplum coniunxisse.

Omnibus autem Nostris Ecclesiaeque filiis, e quovis ordine, e quavis gente, e quovis denique sodalicio religiosorum la.eorumve hominum, iterum hoc loco fldentaisque instamus, ut animorum concordiam pro viribus foveant. Etenim non semel acerbum animo Nostro dolorem discidia illa commoverunt Inter catholicos viros concitata, quae, etsi ex Inanibus nascuntur causis, ln luctuosos tamen desinunt exitus; cum eiusdem matris Ecclesiae filios inter se colluctari iubeant. Ita fit ut ieditiosi homines, quorum non ingens est agmen, datam occasionem nacti. discidia eadem exacuant atque id. quod maxime volunt, consequantur, ut videlicet catholicos homines alios adversus alios sollicitent Quamobrem, quamvis recentiores nostrorum temporum eventui ita per se loquantur, ut monita Nostra supervacanea reddere videantur, nihilo secius id genus adhortationem eorum causé iterandam putamus, qui eam aut non intellexerint aut intellegere recusaverint Qui exacuendis inter catholicos discidiis dant operam, formidandum profecto onus tum a Deo tum ab Ecclesia ln se recipiunt

Sed ad vim propulsandam, qua *e* potestas tenebrarum » Dei ipsius opinionem ex intimis hominum ment.bus evellere contendit, summa in spe sumus cum eis. qui rhristfano nomine gloriantur, se etiam Illos efficienter conjunctures esse, qui longe maxima nempe hominum pars, Deum esse credunt et adorant

Illud igitur geminantes, quod quinque abhinc annos in Encyclicis Litteris Caritate Christi scripsimus, hos iterum incitamus, ut pro sua quisque parte in d sincera fide incumbant, ut gravissimum illud. quod omnibus impendet periculum, ab humano genere arceant

Nam — ut tunc temporis monebamus —: f Dei . ^iti^ tnmauam firmo cuiusvis civilis ordinis. fun- Sto c >>> quaelibel «uctoritas innitatur necesse sit. qui omnium/ rerum legumque omnium perturbationem ac resolutionem nolunt, ii strenue contendant oportet, ne religionis hostes sua consilia, tam vehementer palamque conclamata, exsequantur >.κ 103

Persecuti hactenus sumus. Venerabiles Fratres, certum ac definitum munus, simul ad doctrinam, simul ad vitae actionem spectans, quod Ecclesia. Christo auctore ac statore suo, mandante, in se recepit, tum hominum consortioni Christiano spiritu imbuendae, cum in praesentia *communistarum* conatibus retundendis; atque in eiusmodi muneris partem universos hominum ordines advocavimus.

Sed in huiusmodi rem Christiana quoque Civitas conferat opus est. Ecclesiae in hac provincia suam commodando operam, quae, licet externis sui ipsius propriis instrumentis expromatur, fieri tamen non potest quin prae primis in animorum utilitatem cedat

Quamobrem. qui Civitatibus praesunt, illuc studia omnia ac consilia sua impendant, ut prohibeant quominus nefanda atheorum commenta, ad ruinam cuiusvis humani convictus ementita, in suos irrepant populos: cum nec ulla possit inter homines auctoritas, remota Dei auctoritate, consistere, nec ullum constare iusiurandum. Dei viventis nomine sublato. Qua de re opportunum ducimus ea nunc iterare, quae toties tantaque cura perdocuimus, praesertim In Encyclicis Litteris *Caritate Christi:* « . Qui possunt humana consistere commercia, qui vim nancisci pactiones, ubi nullum sit conscientiae vadimonium, ubi nulla sit in Deum fides, nullus Dei timor? Hoc enim sublato fundamento, omnis morum decidit lex. nihilque impedire poterit, quominus gradatim, at necessario praecipites ruant gentes, familiae, res publica ipseque humanae vitae cultus >. °

In hoc praeterea eorum qui publice imperant versari curas praecipuas oportet, ut illa civibus suis vitae adiumenta parent, quibus si iidem careant, rem ipsam publicam, quantumvis recte/ compositam, concidere pronum est; utque maxime patribus familias ac juvenibus opera suppeditent Quod ut civitatis gubernatores consequantur, bonorum possessores impellant ad ca onera, communis omnium utilitatis gratia, subeunda, quae si recusent, neque civilis societas neque possessores ipsi in tuto esse possint. At in id suscepta a rei publicae moderatoribus consilia eiusmodi sane esse debent, ut revera ad eos pertineant, qui et opibus copiisque affluant, et easdem cotidie in proximorum grave detrimentum adaugeant

Publicam autem ipsius civitatis administrationem. cuius aliquando sunt Deo et societati rationes reddendae, tanta niti oportet prudentia tanta sobrietate, ut ex ea cives omnes exemplum sibi sumant Per hoc temporis, si unquam alias, molestissimum illud, quod cunctae gentes premuntur rerum oeconomicarum discrimen postulat ut qui peramplis utuntur fortunis» tantorum civium sudore ac labore quaesitis, communem tantummodo utilitatem intendant et, ut possunt diligentissime augeant Publici etiam magistratus ac minoris ordinis administri ex religione cumulate modesteque officio satisfaciant exemplum sibi hac de re a praeclarisssimis illis viris petentes, qui. aut patrum aut nostra mem> ria, per industriam et laborem sese rei publicae commodis impendere non dubitaverint In mutuis vero populorum commerciis quam primum commenticia Impedimenta omnia in genere oeconomico discutienda sunt a suspicionibus potissimum ct simultatibus hinc Illine enata, quippe cum populi omnes unam dumtaxat efficiant familiam, a Deo utique ortam.

At pariter Civitatum principes Ecclesiam sinant esse liberam ad divinitus sibi concreditum munus ln animorum salutem praestandum, si velint data adiutrice opera. hac etiam via, populos a saevissima nostrorum temporum procella efficienter liberare. Iure optimo nostra hac aetate animorum vires ubique terrarum sollicite incitantur; quandoquidem propulsandum malum, si modo unde idem primo exsurgat aestimetur, animos praecipue afficere dicendum est; atque ex corruptis funditus opl/nationibus. luctuosa atque impia communxsnji monstra necessitate quadam consequuntur. Atqui In omnibus viribus, quae ad religionem colendam ordinandosque mores pertinent, sine controversia Catholica Ecclesia eminet: itaque fit ut humani Ipsius generis salus postulet, ne eiusdem Ecclesiae actio ct efficacitas Intercipiatur. Si vero secus agitur, ut Idem propositum rationibus dumtaxat vel oeconomicis vel civilibus intendatur. in errorem labi periculi plenum procul dubio

v IJÎt· C&Uait Christi. 3 1933 (A *A S* nH 1933. p. IM». « utt Encycl. *CartJatr Chnsti.* 3 call

necessarium est Etenim ubi religio a litterariis ludis, a juvenum educatione, a publicae vitae moribus prohibeatur; ubi Catholicae Ecclesiae administri sacrique ritus despicatui habeantur, nonne illa promoveantur *materialismi* placita, unde communismi principia ordinationesque oriantur? Ac revera nec ulla humana potentia. vel optime instructa, nec terrenarum rerum vota, licet maxima atque excelsa spectent, effrenatos id genus motus compescere possunt, qui ex eo profluunt, quod mortalis huius vitae bona nimiopere expetuntur.

Iamvero futurum confidimus ut ii, quorum in manibus populorum fortuna est, si modo gravissimum animadverterint discrimen, quod in praesens gentibus omnibus ingruit, magis profecto magisque in dies sibi persuasum habeant, eo se officio teneri, ut Ecclesiam a suo persolvendo munere ne arceant; idque eo vel magis, quod dum eadem sempiternam hominum beatitatem assequi contendit, temporariae etiam veri nominis prosperitati comparandae augendaeque studet.

Antequam vero Encyclicis hisce Litteris finem facimus, eos quoque alloqui cupimos filios Nostros, qui vel iam *communismi* peste miserrime laborant, vel tn eo sunt ut eodem inficiantur. Quemadmodum eos enixe compellamus, ut amantissimi Patris dictis audientes sint, ita Deum vehementer rogamus, ut eorum mentes collustrando, a lubrico eosdem itinere abducat, per quod in luctuosum exitium transversi agantur; atque adeo Christum lesum, unum humani generis Servatorem, agnoscant: ‹ nec enim aliud nomen est sub coelo
106 datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri ›.

Ac denique ut exoptatam omnibus pacem Christi maturemus in regno Christi, * actuosam Ecclesiae navitatem. quae atheorum communistarum conatibus obsistit. auspiciis atque tutelae sancti losephi concredimus. potentissimi nempe Ecclesiae Catholicae Patroni

Is enim cum ex operariae plebis ordinibus esset, egestatis incommoda ipsemet una cum commissa sibi Nazarethana familia perpessus est, cui sedulo studioseque praeerat; atque eius curae Divinus Infans tum demandatus fuit, cum sicarios suos Herodes, internecionis causa, immisit Itemque, quotidiano officio suo fideliter cumulateque functus, iis omnibus exemplo fuit quibus est cibus fabrili arte quaerendus: ac vir iustus merito appellatus, praeclarum illius christianae iustitiae specimen exstat, quae socialem hominum vitam conformare debet

Nos Igitur, oculis sublime erectis, fidei virtute roboratis. « novos coelos » quasi cernimus ac ‹ novam terram de quibus S. Petrus, primus Decessor Noster loquitur. Ac dum ea. quae fallaces errorum praecones in hac mortali vita assequenda pollicentur, tot sceleribus totque doloribus partis, evanescunt: id que dammodo e caelo Jucundissime resonat quod Divinus Redemptor in Apocalypsi praecinit: ‹ Ecce nova facio omnia ».D

Iam nihil aliud restat. Venerabiles Fratres, quam ut. paternas attollentes manus, vobis, clero populoque unicuique vestrum concredito, atque adeo innumerae catholicorum familiae, Apostolicam Benedictionem impertiamus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xix mensis martii, in festo sancti losephi. universae Ecclesiae Patroni anno mdccccxxxvu. Pontificatus Nostri decimo sexto.—PIUS PP. XI.

1932 *(A. A. S.,* **vol. XXIV. p. 190).** *« Act.,* **IV. D. » Cf. Utt. Encyti,** *Ubi arcano* **23 dec. 1922** *(A.* **A S.. vol. XIV. p ®D. « II Petr.. IП. 13: cf. Is.. LXV. 17, LXVI, 22; Apoc., XXI, 1.** *» Apoc.,* **XXI. 5.**

Adn. R COIGELOT In NrT 64 (1937) 577-507,705-732; Ch. du LOIS Oc VROYLANDE In NrT 64 (1937) 473-491; U. LOPEZ In PrM 26 (19S7) 275299.

1937 MAR 19.-SC PF. INSTR. AAS 29 (1937) 275-278

DE CONGREGATIONIBUS RELIGIOSIS INDIGENIS CONDENDIS

In terris Missionum, huius S. Consilii Christiano Nomini Propagando ditioni subditarum, hisce temporibus haud raro evenit ut novae Congregationes religio-
275 sac cx utroque sexu instituantur, quae locorum*f* Ordinariis, bonis sodalium exemplis et opera, magno auxilio sane evadant. Quae res non tantum amplissima laude probanda videtur, sed, iuxta Summi Pontificis Pu Papae xi vota, studiose promovenda est, cum. Litteris Encyclicis *Rerum Ecclesiae,* dic 28 februarii 1926 datis, [LE 6931. Summus Pontifex hisce verbis Missionum Ordinarios adhortetur: « Necesse est... ut religiosas ex utroque sexu sodalitates indigenas instituatis », in quibus asseclae ‹ consilia evangelica profiteantur ».

Ad hoc vero ut tutum iter Ordinariis, hoc opus tam salutare agredi cupientibus, praebeatur, prae oculis habitis normis a S. C. Religiosorum negotiis praeposita a. 1922 [LE 474], *Regulas,* quae sequuntur, hoc S. Consilium decrevit recolere, a locorum Ordinariis sibi subditis, in erigendis Congregationibus indigenis, diligenter servandas.

1. Antequam nova Congregatio condatur, videat Ordinarius an finibus sibi propositis Congregationes iam erectae satisfacere possint. Quo in casu, a nova Congregatione condenda abstineat atque illorum Institutorum sodales advocandos curet

2. Quod si, rebus mature perpensis, novam indigenarum Congregationem, in bonum Missionis sibi commissae, erigendam putaverit, eam ad exemplum alicuius Instituti, in Ecclesia vita religiosa florentis, constituat

3. Titulus, seu nomen, novae Congregationis desumi potest vel a Dei attributis vel a Sanctae Religionis mysteriis vel a festis Domini aut B. V. Mariae vel a Sanctis vel a fine peculiari ipsius Congregationis, Ne titulum vel habitum cuiusquam Religionis iam constitutae usurpent novae Congregationes cautum est in can. 492, § 3.

4. Cavendum est praeterea ne titulus, seu nomen. Congregationis nimis artificiose compositus sit neve quampiam devotionis speciem, a Sede Apostolica non probatam, exprimat aut innuat

5. Si de religiosis virginibus agatur, curandum est ut saltem duae sorores ex aliquo Instituto iam rite approbato in promptu sint quae munera Moderatricis Generalis et Magistrae Novitiarum in nova erigenda Congregatione, ad tempus, assumere valeant, donec scilicet haec vita propria vivere possit

6. Circa media quoque ad novam Congregationem sustentandam necessaria prudenter consulendum erit

7. Hisce praemissis. Ordinarius, re adhuc integra, hoc S. Consilium adeat, iuxta can, 492. § 1, debitam petat ab eo licentiam illudque consulat de iis quae ad Congregationem instituendam necessaria sunt, atque opportune referat:

a) quanam causa ad eam instituendam Ordinarius ducatur; / 277

b) quinam sit titulus, seu nomen novae Congregationis;

c) quae sit forma, color, materia habitus a novitiis et a professis gestandi;

d) quaenam opera Congregatio sibi assumptura sit:
e> quibus opibus eadem sustentetur.

8. Licentia vero obtenta, nihil obstabit quominus Ordinarius novam Congregationem ineat, quae erit iuris dioecesani et, usque dum Pontificiae approbationis aut laudis testimonio caruerit, vi can. 492. § 2, remanebit dioecesana. Ordinarii jurisdictioni, ad normam SS. Canonum, plane subiecta.

9. Erectio vero fiat ab Ordinario per decretum formale. in scriptis datum cuius exemplar et in tabulario novae Congregationis, et in archivo Ordinariatus servandum erit — De peracta erectione Ordinarius hoc S. Consilium edoceat, ac Decreti exemplar ei transmittat, in quo praecipue curet ut tam titulus quam scopus Instituti explicite et exacte praefiniantur.

10. Novae Congregationis Constitutiones, lingua latina et vulgari exaratae, huic S. Consilio (sex saltem exemplaribus) quam primum subiici debent ut rite examinentur, emendentur et cum opportunis animadversionibus Ordinario remittantur, ab ipsomet approbandae.

11. Constitutionum Codex continere debet ea omnia quae religiosae Congregationis naturam, membra, vota ct sodalium vivendi rationem necnon Congregationis regimen respiciunt. Constitutionum textus dividatur in partes; partes In capita: capita in articulos, numeris ab initio ad finem progredientibus signatos.

12. Excludenda sunt a textu Constitutionum:

a) praefationes, notitiae historicae litterae hortatoriae et alia huiusmodi;

b) recitationes textuum S. Scripturae et quorumvis librorum vel auctorum;

e) nonnae rituales, cacremonkilcs necnon usus et consuetudines in Congregationem iorte inducendae;

di horaria et calendaria adoptanda;

e) quaestiones theologicae, aut iuridicae;

p instructiones asceticne. adhortationes spirituales et mysticae considerationes;

ea quae iure communi statuuntur, utpote ad Constitutiones iam praesupposita.

13 Horaria, exercitia pietatis et alia huiusmodi in Π Directoriis ponantur./

14. Post elapsum a Congregatione inita congruum tempus, si eadem, Deo favente, incrementum notabile consecuta fuerit atque ad alias Missiones sese extenderit e: sodalium numero et operibus ac vita religiosa singulariter floreat. Ordinarius hoc S. Consilium adire poterit, petens ut Congregatio iuris pontificii fiat, et exhibens:

a) supplicem libellum ad Summum Pontificem;

b) litteras testimoniales Ordinariorum in quorum territoriis Congregatio habeat domos:

c) relationem de statu personali, disciplinari, ma· Unali et oeconomico novae Congregationis;

d) Constitutiones ab ipso Ordinario recognitas et approbatas.

Quod si id propositum huic S. Consilio probatum fuerit, res per *Decretum Laudis* ad effectum deducetur, quod *Decretum approbationis* rite sequetur una cum Decreto quo Constitutiones saltem — experimenti grata — ad septennium approbantur.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Propaganda Fide. in festo S. loseph Sponsi B. M. Virginis, a D. 1937. —P. Card. Fumasoni Biondi. *Praef.* C. Costantini, Archiep. tit Theodos., *Secr.*

Adn. V CARTO-ZCETTI In **Apoll. 10 (1937) 510-512; E. BERGH** ·%3l7)93i7791021'1023i A' 'n PrM 26 (,937) 484^85î

1374

1937 MAR 19.-SC PROP. FIDE, NORMAE. PART.·

NORMAE
DE REGIMINE CONGREGATIONIS SORORUM l

1 - De suprema auctoritate in congregatione

Art. 1. - Sorores omnes subiiciuntur, tamquam Su- Moderatori, Romano Pontifici, cui etiam vi voti obedientiae obedire tenentur. Subduntur quoque, ad normam sacrorum Canonum. Ordinariis locorum >n quibus Institutum domos habet Iisdem Ordinariis Sorores praestare debent reverentiam et obedientiam.

ArL 2. - Suprema auctoritas interna in tota Congregatione ordinarie exercetur a Moderatrice Generali cum suo Consilio; modo vero extraordinario a Capitulo Generali.

2 - De Capitulo Generali

ArL 3 - Ad Capitulum Generale pertinet eligere Superiorissam Generalem, Consiliarias, Secretariam et Oeconomam Generales. In eo autem tractantur principaliora negotia quae vitam et progressum Congregationi respiciunt.

ArL 4. - Capitulum Generale ordinarie celebrandum est quolibet decennio, cum electio Superiorissae Generalis facienda est Extraordinarie vero celebratur, propter mortem Superiorissae Generalis vel propter eius resignationem aut amotionem.

ArL 5. - Convocandum est tribus mensibus ante eius celebrationem, a Superiorissa Generali et ipsa deficiente a Vicaria Generali. In litteris convocationis designetur tempus et locus Capituli celebrandi

ArL 6 - Membra Capituli Generalis sunt: a) Superiorissa Generalis; b> Consiliariae; c) Ex Superiorissae Generales; d» Secretaria et Oeconoma Generales: e) Omnes Superiorissae domorum in quibus degunt 12 Sorores quae voce activa fruuntur; *f)* Smgulae Delectae a supradictis domibus electae; p) Delegatae dolorum, quae 12 Sorores vocales non habenL

' Πμ *Normae* **ut «typus» proponamtur a S. C. de Prope** *te pide* **ln condendis Congrogattontous sororum indigenarum.**

ArL 7. - Electio Delegatarum fit per vota secreta, et electa censetur illa quae maioritatem suffragiorum obtinuit

ArL 8. - Sorores parvarum domorum distribuantur a Superiorissa Generali, cum voto deliberativo sui Consilii, in diversa corpora electiva, saltem ex duodecim Sororibus professis constituta, et quodvis corpus electivum duas Delegatas e suo gremio ad Capitulum mittet, quarum una sit Superiorissa localis, altera vero non. Electio autem fiat in singulis domibus per schedulas secretas, quas Superiorissa localis coram vocalibus illico involucro claudit et ad Superiorissam Generalem transmittiL

ArL 9. - In electione Delegatarum ad Capitulum omnes professae, etiam a votis temporariis, gaudent voce activa; passivam vero tantum professae a votis perpetuis habenL

ArL 10, - Omnes vocales tenentur Capitulo interest. Ut autem libertati electionum consulatur, omnibus vocalibus interdicitur, sicut et aliis Sororibus, ut in sui aut aliarum Sororum favorem vota illicite procurent

ArL 11. - Superiorissa Generalis munus suum retinet usque ad electionem novae Superiorissae. et ipsa, vel ea deficiente Vicaria Generalis, sessioni electivae praesidet.

ArL 12. - Superiorissa Generalis relationem completam ct accuratam de statu religioso, disciplinari et oeconomico totius Congregationis, Capitulo exhibeat, ab initio usque ad finem sui regiminis.

3 - De electione Superiorissae Generalis

ArL 13. - Electionis die. in domo Capituli, celebretur Missa de Spiritu Sancto et Sorores Capitulares ad S. Communionem accedanL

ArL 14. - In sessione electiva eligantur in primis, per maioritatem relativam, c gremio ipsius Capituli duae Scrutatrices ct una Secretaria Capituli, et in hac electione duae vocales seniores professione sint scrutatrices.

ArL 15. - Scrutatrices diligenter colligant vota vocalium — si autem sit aliqua vocalis infirma, scrutatrices votum eius exquirant et cum aliis in urna reponant — et coram Praeside inspiciant an vota numero vocalium correspondcant, vota postea scrutentur ct palam faciant quot quaeque retulerit Si numerus suffragiorum superet numerum eligentium nihil est actum. Suffragia post scrutinium statim comburantur.

ArL 16. - Suffragium debet esse liberum, secretum, certum, absolutum et determinatum. Nemo sibi suffragium valide dare potest.

ArL 17. - Superiorissa Generalis eligitur ad decennium; ipsaque habere debet ad validitatem decem annos a prima professione, quadraginta annos aetatis completos, et esse ex legitimo matrimonio nata.

Vocales autem eligere tenentur illam quam secundum Deum digniorem ad tale munus reputant

Art 18. - Si post tertium scrutinium non habetur electio, ad quartum procedendum erit in quo vocem passivam illae duae Sorores dumtaxat habebunt quae maiorem prae ceteris suffragiorum numerum obtinuerint Quod si in quarto scrutinio aequalem numerum suffragiorum obtinent. electa habebitur Soror prima professione et in paritate professionis, senior aetate.

Art. 19. - Secretaria Capituli redigat processum electionis qui a Praeside. Scrutatricibus et Secretaria electionis subscribatur, ac in Tabulario Congregationis asservetur.

ArL 20. - Si Superiorissa electa non fuerit praesens in domo electionis, statim advocetur et negotia Capituli differantur usque ad eius adventum.

4 - De electione sororum Consiliarlarum. Secretarial et Oeconomae Generilium

Art. 21. - Superiorissa Generali electa, eligantur primo quatuor Sorores a Consilio generali, et postea In alio scrutinio Secretaria Generalis: in tertio autem scrutinio Oeconoma Generalis. Hac electiones fiant per scrutinia ct suffragia secreta. Ad validitatem requiritur maioritas absoluta; attamen si in tertio scrutinio nemo maioritatem absolutam retulerit electae habeantur quae maioritatem relativam retulerunt. In aequalitate suffragiorum electa habeatur senior nrima professione, et in paritate professionis, senior aetate.

ArL 22. - Sorores sic electae in suo officio perdurant usque ad proximum Capitulum generale, et deponi non

po&unt ηi'I cx gravi causa a Consilio Generali examinata el adprobaia. Pro validitate electionis requiritur ut electa sit a decem annis professa et saltem triginta quinque annos nata. Nulla earum sit consanguinea Superiorissae Generalis in primo vel secundo grado.

Art. 23. - Prima electa ex Assistentibus erit Vicaria Superiorissae Generalis eiusque vices geret quoties i a a domo gencraHUa sit absens vel quocumque modo impedita.

5 - De jœcohss n Capitulo Gznzrau tractandis

Art 24. - Praecipua negotia In Capitulo tractanda suntr

o» media opportuna ad disciplinam et vitam religiosam instaurandam vel promovendam.

bi negotia pro quibus absolvendis licentia vel confirmatio S. Sedis vel Ordinari: loci requiritur,

c» determinatio contributionis quas singulae domus solvere debent in bonum generale Congregationis in fine cuiuslibet anni,

d» determinato dotis adspirantium,

e) summa de qua Superiorissa Generalis per seipsam disponere potest sine voto sui Consilii; summa de qua disnonere pos-unt Superiorissae locales sive per *e sive cum voto Consilii domus.

f) debita ct alienationes pro quibus exquirendum est votum deliberativum Consilii Generalis.

g) propositiones a €ommun latibus Capitulo per delegatas exhibitae.

Ari 25. - Ordinationes et decisiones Capituli Generalis vigorem habent usque ad proximum Capitulum Generale, in quo 'mmulari. revocari aut confirmari poscunt

Art 26. - Negotia Capituli approbantur per maioritatem absolutam suffragiorum secretorum.

Art. 27. - Acta Capituli rediguntur a Secretaria; in fine Capituli subscribuntur a Superlorissa Generali, a prima Consiliaria Generali et a Secretaria ct unum exemplar mittendum est ad omnes domos Congregationis.

6 - De juribus ei omens Superiorissae Generalis

Art. 23. - Superiorissa Generalis rite electa gubernat et administrat universam Congregationem sibi conc editam iuxta Constitutiones. Primum locum tenet ubicumque in Congregatione, ct proprium habet sigillum pro actibus officialibus suis. Ordinarie residere debet cum suo Consilio in Domo Generalitia. nec residentiam mulare potest sine assensu deliberativo sui Consilii.

Art. 29. - Ipsius est disciplinae totius Congregationis advigilare, progressum spiritualem promovere, bona temporalia per respectivas officiales administrare, secundum sacros canones et Congregationis Constitutiones.

Art 30. - Quolibet triennio, sive per se. sive per Visltatricem a se delegatam, totam visitet Congregationem et praecipue domos Novitiatus. In visitatione peragenda, semper secum assumat aliam Sororem gravem. prudentem et peritam. Finis autem visitationis est praesertim: conditionem et statum domorum ac Sororum cognoscere, abusus reprimere, regularem observantiam promovere, vitam communem et mutuam charitatem fovere, apostolatum in proximos curare, administrationem bonorum inspicere, an officiales et singulae Religiosae muneribus et obligationibus suis fideliter satisfaciant cognoscere. Superiorissa vel Visilatrix ne omittat singulas Sorores seorsim interrogare et audire de omnibus quae ad bonum visitationis conferre poterunt.

Art 31. - Superiorissa Generalis interpretationem authenticam Constitutionum dare non potest, nec additiones. mutationes vel derogationes facere. A Constitutionibus generaliter dispensare non potest; attamen dispensare potest in casibus particularibus, iusta et rationabili causa.

Art. 32. - Officium Superiorissa? Generalis incompatibile est cum munere Superiorissae localis etiam ñ Domo Generalitia. et cum cuiuslibet officialis munere sive generalis sive localis.

Art 33. - Superiorissa Generalis sit Sororibus ct Congregationi exemplar virtutum et regularis observantiae. et quamvis virgam directionis teneat, tamen ne obliviscatur se matrem omnium esse, munus suum fortiter et simul suaviter exercens.

Art 34. - Si necessarium videatur Supcriorlssam Genc-alcm officio privare, Consiliariae Generales rem ad Ordinarium deferant; ct si ipsa a rnunero suo abdicare velit '.oluniaiem suam pariter Ordinario exprimat

7 - De Consilio Generali

Art 35. - Consilium Generale constat ex quatuor Con· iliariis et Superiorissa vcl Vicaria Generali, cuius exi illud convocare eique praeesse. Convocetur autem ordinarie quolibet mense et quoties negotia Congregationis id exigant

Art CS. - Munus Consilii est Superiorissam Generalem in gubernio et adinimstratione Congregationis adiuvare. eique consilium praebere, nec non suffragium dccisivum vel consultivwn ferre ad normam Iuris rt Constitutionum. Superiorissa autem Generalis Consilio uti debet pariter ad normam sacrorum Canonum ct Constitutionum in omnibus gravibus negotiis Congregationis; contra votum deliberativum Consilii Superiorissa invalide agit

Art 37. - Negotia graviora per suffragia secreta decernantur et per maioriiaiem suffragiorum. Si suffragia sint aequalia, Superiorissa Generalis rem dirimaL Processus verbales et acta Consiliorum describantur a Secretaria Generali quae tamen votum in deliberationibus non habe: ni.-i sit una e Consiliariis. Omnes Sorores a Consilio ad secretum tenentur circa ea quae m sessionibus tractata fuerunt

Art 38. - Praecipua negotia pro quibus requiritur suffragium deliberativum Consilii generalis sunt sequentia:

σ> erectio vcl suppressio Domorum Congregationis, consensu scripto praenabito Ordinarii loci (cfr. art 50),

b» erectio Novitiatus ct eius translatio in aliam domum. habita prius Ordinarii loci adprobatione.

c)electio, remotio Superiorissae localis et Magistrae Novitiarum,

d) electio, et si casus ferat, remotio sororum a Consiliis ct Secretariae atque Oeconomae Generalium.

e· admissio postulantium ad Novitiatum et Novitiarum ad Professionem et earum dimissio,

f) divisio Congregationis in Provincias et translatio residentiae Superiorissae Generalis ad aliam domum,

p) contractus nomine Congregationis ineundi, alienationes faciendae, debita contrahenda et hypothecae, quae excedunt summam in Capitulo Generali statutam.

M alia negotia in iure communi el in Constitutionibus determinata.

Ari 39. - Pro alienationibus et debilis contrahendis, quae excedunt summan triginta millium libellarum ilalicarum requiritur licentia Ordinarii ct Sanctae Sedis et in petitione pro debitis contrahendis declaranda sunt alia debita et obligationes Congregationis ěl domus pro qua petitur.

Ari 40. - Vacante quacumque ex causa officio Superiorissae Generalis prima Consiliaria, seu Vicaria Generalis. Congregationem gubernat usque ad Capitulum Generale quod ipsa ouamprimum, et non ultra sex menses, convocare tenetur.

8 - De Secretaria Generali

Art 41. - Secretaria Generalis eligitur ordinarie in Capitulo Generali. Munus eius est omnia documenta et acta Congregationis administrationem concernentia, statum personalem Sororum, processus Consiliorum Generalium et similia redigere et in apposito tabulario servare; item iussu et nomine Superiorissae Generalis epistolas et acta scribere quae Congregationis negotia respiciunt. Ipsius est etiam archivum Congregationis ordinare et custodire. Sine Superiorissae GeneraLs licentia documenta vel scripta nemini tradat Ad secretum naturale tenetur.

9 - De Oeconoma Generali et de administrations bonorum

Art 42. - Eligitur in Capitulo Generali sicut et Secretaria. Munus eius est omnia bona tam mobilia quam immobilia Congregationis administrare sub directione Superiorissae Generalis et Consilii Generalis.

Ipsius est etiam libros de acceptis et expensis accurate conscribere; redditus, titulos, debita contracta et caetera adnotare in propriis regestis. Statuto tempore, de sua administratione rationem reddat Superiorissae GeneraH et Consilio atque in fine sui officii Capitulo Generali.

Art 43. - Non modo Congregatio sod etiam (hr.us >unt capaces acquirendi, possidendi et admigrandi bona temporalia cuiusvis generis Bona autem OxKTtgationis praesertim destinata sunt; ad na"as Doraos fundandn.4, ad sustendnndos Novitiatus ct Postufetet ct gencratlm ad subveniendum generalibus neCtsdtaUbus Congregationis.

Bona vero localia pro indigentiis domus localis dosd· cita, sunt

Art 44. - Adsit etiam in Domibus maioribus Oeconorea localis, quae curam habeat bonorum ipsius domus et omnia pera· at ad exemplum Occonomae Generalis, nutatis vero mutandis.

Art 45. - In Domo Generalitia adsit arca tribus clavibus clausa, quarum unam habeat Superiorissa. sccuncm Oeconoma et tertiam aliqua Soror a Consilio e'ecta. In il?a asserventur tituli proprietatis, syngraphae quae aequivalent pecuniae et pecunia non necessaria pro expensis quotidianis, necr.on alia oblecta pretiosa. Scaper arca aperienda est coram tribus Sororibus Depjdtariis et Oeconoma accurate adnotet omnia quae in irci reponuntur vel inde exlrahuntur.

Art. 46. - Eodem fere modo etiam in singulis Domibus bona communa asserventur et administrentur. In ipsis quolibet mense convocetur Consilium a Superiorissa kali et inter negotia tractanda habeatur etiam ratio de acceptis ct expensis in mense.

Art. 47. - Dotes Sororum administrentur separaUro a ceteris bonis, ab Oeconoma Generali sub directione Superiorissae Generalis.

Ari 48. - Quaelibet Domus quotannis solvat Suoeriorissae Generali summam a Capitulo Generali vel a Consilio Generali determinatam, pro expensis communcibus Congregationis.

Art 49. - Oeconoma sive Generalis sive localis in sii muneris exercitio a respectiva Superiorissa et a Consilio dependeat, ad normam Constitutionum et SS. Canonum.

10 - De Domibus earumque Superiorissis

Art 50. - Ad erigendam quamcumque Domum requiritur votum deliberativum Consilii Generalis et confersus Ordinarii loci in scriptis datus (et in locis S. Congregationi de Propaganda Fide sublectis beneplacito huius Congregationis).

Art. 51. - Domus potest esse formata vel non. Domus formata est quae sex religiosas professas habet

Art. 52. - Unicuique Domui, etiam Genoralitiae. praeest Superiorissa localis: quae eligitur a Superiorii-a Generali cum voto deliberativo sui Consilii ad triennium; quo exacto ipsamet potest ad idem munus iterum assumi, sed non tertio immediate in eadem como. Nequit eligi ad hoc officium nisi Soror a votis perpetuis et triginta saltem annos nata, quae sit nrudentia, charitatc et aliis qualitatibus requisitis ornata.

Art. 53. - Superiorissa Domus formatae, in regenda Communitate juvatur duabus Consiliariis, a Superforija Generali cum suo Consilio designatis, quarum prima. Vicariae nomine, vices Superiorissae geret qu.> ties haec a domo aberit. Superiorissa localis ius et officium habet domum suam gubernandi ad normam Constitutionum et SS. Canonum: potest in casibus particularibus religiosas sibi subditas eximere ab aliqua disciplinari praescriptione regulae et Constitutionum, fasta de causa. Curet ut omnibus necessaria et conveñen quoad victum, vestitum et alia assignentur, bonumque spirituale sororum meliore quo potest modo procuret.

Art. 54. - Ipsa quoque dirigat administrationem oeconomicam domus, quae in domibus maioribus gerenda e<t ab Oeconoma sub vigilantia Consilii. Admlnistraton-s ratio habenda est in Consilio quolibet ♦ ctiolibct semestri praesentanda Superiorissae Generali.

Art. 55. - Superiorissa localis in fine anni relationem super statu suae Communitatis mittat ad Moderatricem generalem, et ad hanc semper recurrat in negotiis maioris momenti.

11 - De Magistra Novitiarum eiusque Socia

Art. 56. - Magistra Novitiarum nominatur et amovetur a' Superiorissa Generali de consensu sui Consilii; debet esse a decem annis professa et triginta quinque annos nata, necnon praedita quahta.ibus ad munus cuuin exercendum» videlicet» pio. prudens cn&jritntis dSipUnae religiosae amatrix et congrua doctrlr.a ornata.

Art. 57. - Uni Magistrae lus est et officium consulendi Novitiarum institutioni ad ipsamque pertinet regimen novitiatus. ita ut nemini. Superiorissa Generali et Visitatrice tempore vki ationis exceptis, liceat hisce se?e immiscere quovis colore: ad disciplinam vero et ordinem domesticum quod spectat, '.lagistra aeque ac Novitlae Superiorissae domus sunt sublectae.

Art. 58. - Magistra Novitias suas informet ad religiosam disciplinam secandum Constitutiones, illasque in virtutibus religiosis exerceat, et praesertim in votorum obligationibus, in sui abnegatione. in rerum mur.-danarum contemptu, in humilitate et fraterna charitate.

Per congruas confcrcntias iltos instruat et informet de Constitutionibus Congregationis et de principiis visae religiosae: semel in hebdomada pro ipsis capitulum culparum teneat; earum religiosam vocattonem. indolem ct propensiones examinet et de iis ad Superionssam Generalem opportuno tempore referat Omr.es materna charitate prosequatur, ut ipsae eam cum filiali fiducia adire possint

Art 59. - Si ob numerum novitiarum vel alia de causa necessarium fuerit. Magistrae datur adjutrix — seu Socia — quae sit saltem triginta annos nata et a quinque annis professa, ac praedita qualitatibus ad tale officium requisitis. In omnibus quae ad Novitiitun spectant sit Magistrae immediate sublecta. Eius praecipue erit informare Novitfas de exteriore disciplina religiosa, de regulis urbanitatis servandis et curam habere de eorum necessitatibus materialibus.

12 - De Sorore Sacrista

Art 60. - In omnibus domibus adsit aliqua Soror Sacrista, curae Ecclesiae vcl Oratorii destinata, quae instituitur a Superiorissa locali Ipsa curare debet ut Ecclesia semper sit munda et bene ordinata; ut vest's liturgfcac. vasa sacra ct omnis supellex diligenter serventur; ut altaria sint convenienter et liturgice praeparata ct ornata: curam specialem habeat de S. Tabernaculo ac de lampade quae coram Sanctissimo semper collucere debet.

Art 61. - Sacerdotes omnes magna cum reverentia prosequatur: sedulo tamen vitans, sive cum eis sive cum saecularibus, colloquia inutilia. Silentium tam in Sacrario quam in Ecclesia exemplariter custodiat

Art 62. - So-or Sacrista tangere potest vasa sacra corporalia, purificatoria et alia linteamina sacra: quae tamen ei abluere non licet nisi prius a Clerico in maioribus constituto abluta iam fuerint, aut a S. Sedo ad id licentiam impetraverit

13 - Dr Ianitrice

ArL G3. - Si fleri possit adsit in omnibus domibus formalis aliqua Soror custodiae ianuae deputata; quae sit maturae aetatis, prudens et charitatis amatr.x. Instituitur a Superiorissa locali; curam ianuac habere debet hospites cum urbanitate, religiosa gravitate ct modestia recipere. Silentium custodiat, nec plus necc.4-sarfo cum advenientibus loquatur: Suoertorlssam semper moneat de negotii? extraordinariis eique directe remittat litteras et alia quae ab extraneis ad sorora mittuntur. lanuae elavem, quotidie vespere, ad Supe-Horisram remittnt

14 - DE OBLIGATIONE CONSTITUTIONUM

ArL 64. - Omnes ct singulae sorores, Superiorissae sicut ct subditae, debent non solum, quae nuncuparunt, vota fideliter observare, sed etiam secundum has Constitutiones vitam componere atque ad perfectionem sui status totis viribus contendere.

Art 65. - Cum non ex timore sed ex amore Constitutiones sint servandae, hae per se sub pccca'o non obligant, nisi pro obiecto habeant vota religiosa, pra»'-cep'a divina aut leges ecclesiasticas, vel aliquid expresse inrae Constitutiones statuant Attamen soror·, s non erunt a peccato Immunes si Constitutiones cx contemptu vel ño inordinato affectu, aut cum scandalo violaverint.

Art. ÇS. · Superiorissae obligatione tenentur monendi, corrigendi et etiam puniendi sorores quae Constitutiones violant; et sorores correctiones vel poenitentias cum humilitate acceptare debent

Art 67. - Omnes et singulae sorores, tam professae quam novltiae. exemplar habeant Constitutionum: ct integer textus Constitutionum bis saltem (n anno publice legatur coram tota Communitate.

• OrdloerHs MInioai· Syllo^e n 203.

1375

1937 MAR 25.-PITS XT, LIT. AP. AAS 29 (1937) 394-395

Nota *delloatjo* apostolica africae orientalis
ITALICAE CONSTITUITUR

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Spectat ad Romanum Pontificem inter multiplices gravesque. quas pro communi animarum bono spirituali suscipit, curas, in eam quoque impensius incumbere ut in regionibus, quae ab hoc Orbis Catholici centro dissitae sunt, Apostollci Delegati constituantur peculiaribus instructi facultatibus per quas spiritualibus locorum eorundemque necessitatibus consulatur. Quapropter cum in regionibus Aethiopiae, nuper 'n Italiae dicionem potestatemque redactis» nova rerum condicio *facta* fuerit, qua Missiones catholicae maiora incrementa suscepturae uberioresque ex ministerio apostolico fructus collecturae videantur; Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales Pontificiae praepositi Commissioni, quam Nos ipsi constituimus ut de novo Catholicarum Missionum ordine in Aethiopia stabiliendo consilium caperet, territoria Erythreae atque Aethiopiae (vulgo: Abissiniae), nunc inter limites Apostolicae Delegationis Aegypti. Arabiae. Erythreae et Aethiopiae posita, ab eadem Delegatione abstrahenda consuerunt, itemque in memoratis regionibus. Italica quoque Somalia ceterisque finitimis locis additis, nunc Africae Orientalis Italicae dicioni subieetis, peculiarem Delegationem Apostolicam instituendam Nos autem, quibus nihil antiquius est quam ut rei missionariae procurationi melius provideatur, venerabilium Fratrum ipsorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium consiliis auditis, omnibusque rei momentis religiose perpensis, motu proprio atque ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore ab Apostolica Aegypti Delegatione praefatum Erythreae ac veteris Imperii Aethiopici territorium distrahimus ac separamus, atque ex hoc territorio, addita quoque Somalia Italica, ut supra dictum est *Delegationem Apostolicam ab Africo Orientali Italica* nuncupandam constituimus; pariterque mandamus ut ex nunc et in posterum Delegati Apostolici Africae Orientalis Italicae residentia in urbe quam vocant « Addis Abeba b sit Contrariis non obstantibus quibuslibet Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illlsque ad quos spectat vel spectare
395 poterunt nunc/ et in posterum plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv mensis martii. an. MCMxxxvn. Pontificatus Nostri decimo sexto—E. Card. Pacelli. α *Secretis Statui.*

verint Hac eadem mente, ut scilicet inneffabllis huius mysterii, miraculorum a Christo factorum maximi, Eiusque erga homines ardentissimae caritatis memorialis perpetui, cultores atque adoratores et numero H merito magis magisque in dies augeantur, nuperrime Sanctitas Sua, libentissime excipiens preces infrascripti Cardinalis Maioris Paenitentiarii. iam diu et pluribus ex orbis partibus ad id vehementer sollicitati, in audientia die 13 currentis mensis et anni eidem concesa. Indulgentias omnes et singulas pro recitatione divini officii coram Ssnto Sacramento, ut supra dictum est, clericis in maioribus antea elargitas, ad clericos omiMs. inde a prima tonsura, nec non ad novitios et studentes quorumcumque Institutorum Religiosorum, sive qui forte ex proprii Instituti constitutioni/bus, sive etiam 23
qui nullo adhuc titulo ad eam recitationem adstringantur, benevolentissime, sub iisdem clausulis et conditionibus. suprema Sua auctoritate, extendere dignata est; mandans ad quos spectat ut suam hanc gratiam, modo quo solet, quamprimum publici iuris fiat Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae, die 31 martii 1937.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* *S.* Luzio. *Regens.*

Adn. **E. B. ia NrT 64 (1937) 775: I. PAUWELS la PrM 26 (1937) 513-515.**

1377

1937 APR 1S.-SC RELIGIOSORUM, RESP. ₱ART.

Decretum « Inter reliquas » applicatur ad servitium
PRAE - MILITARE LABORIS PUBLICI « ArBETTSDIENSI »

Excellentissime Domine. Haec S. Congregatio, mature perpensis ab Excellentia Tua expositis sub die 15 mensis martii p. e. circa servitium laboris publici, « ArbeiUdtensf » vocatum, quod in Germania iuvenes praestare debent ante servitium militare, in Congressu diei 8 huius vertentis mensis, attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit. prout rescribit:

« Applicentur normae decreti ‹ *Inter reliquas* › diei 1 Ianuarii 1911 ›. (AAS 3 (1911) 37-39].

Haec pro meo munere a me significanda erant Excellentiae Tuae, cui fausta omnia adprecor a Domino.

Excellentiae Tuae Addictissimus-—Fr. L. H. Pasetto, *Sccr.* Romae, die 10 aprilis 1937.

• Ordinario Limburdensi: CpR 18 (1937) 78. Adn. CpR 18 (1937) 79.

137G

1937 MAR 31.-S. PAENn DECR. AAS 29 (1937) 284-285

Indulgentiae pro recitatione divini officii coram ssmo
SACRAMENTO, CLERICIS IN MAIORIBUS ORDINIBUS CONSTITUTIS
ollm concessae, ad clericos omnes nec non ad **NOVITIOS**
rr studentes instituiorum religiosorum
QUORUMCUMQUE EXTENDUNTUR

Quo ferventi studio Ssmus D. N. Pius Pp. XI. quem difficillimis hisce temporibus sunremum pastorem^ et rectorem Ecclesiae suae Deus praeesse voluit. Samae Eucharistiae honorem fovere cultumque amplificare et propagare indesinenter curet, paene innumera gloriosi sui Pontificatus acta testantur, quorum non ultimum Insignes favores spirituales impertiti clericis in maioribus ordinibus constitutis. qui divinum officium vel aliquam cius partem coram Ssrho Sacramento, seu publicae venerationi solemniter exposito, seu etiam in sacro tabernaculo, ut de more, asservato, pie recita-

1378

1937 APR 14.-SC PROP. FIDE, AAS 29 (1937) 435

Statuta generalia piae unionis cleri pro missionibus,
REVISA AC RECOGNITA, APPROBANTUR

Piae Unionis Cleri pro Missionibus Statuta Generalia. huius S. C. de Propaganda Fide auctoritate a. D. 1928 ILE 697] promulgata, attentis Unionis incrementis, ad Eminentissimis Patribus huius S. Congregationis, in Plenariis Comitiis die 8 martii p. e. habitis, opportune revisa ac recognita fuerunt, prout in textu huic Decreto adnexo facile patet.

Eminentissimorum vero Patrum sententiam Ssrhus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI. in Audientia diei 9 martii. Sibi ab infrascripto huius S. C. Secretario relatam, omnino probavit et textum Statutorum hic adnexum ratum habuit, praesens Decretum ad rem edi iubens.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. C. de Propaganda Fide, die 14 aprilis. in Solemnitate S. loseph. a. D. 1937.—P. Card. Fumassoni Biondi, Praef. C. Costantinl, Archiep. tit Theodos.. *Secr.*

1379

1.M7 APR 14.-SC PFi NORM. AAS 29 (1937) 438-111

STATUTA GENERALIA PIAE UNIONIS CLERI

ΓΗΟ MISSIONIBUS. REVISA AC RECOGNITA

1 - De natura et fine

1. Pia Unio Cleri pro Missionibus est Consociatio sia-rcoturn ad sacras Ecclesiae missiones adiuvandas nrtituta, prout num. 4 declaratur.

Eadem, a S. Sede probata et favoribus aucta, a S. Cccgregatione de Propaganda Fide omnino dependet.

1 Beatissiman Virginem Mariam, Apostolorum missioauinquc Reginam, patronam veneratur ac sub eius aicgulari patrocinio finem sibi propositum prosequi-

3. Pia Unio ad normam canonis 708 Cod. can. in sagulis dioecesibus erigenda est.

4. Haec Pia Unio sibi proponit animos sacerdotum gentium conversionis amore accendere, ut per ipsos tthrersus populus Christianus studio erga missiones inflammetur et ita Ecclesia universa concurrat ad regnum Christi per orbem dilatandum.

Insuper studet ut acatholicorum omnium ad unitatem Ecclesiae reditus foveatur, cum unio omnium christanorum conditio sit magni momenti ad ethnicorum conversionem obtinendam.

5. Unio Cleri pro Missionibus non est novum quoddam Opus missionale ad fidelium oblationes colligendas institutum neque pro fine habet aliorum Operum E-lsionalium gubernationem sibi assumere, licet operam impendat ad fidelium animos disponendos ita ut canibus Operibus missionalibus pro viribus succurrant

5. Piae Unionis Sodales finem sibi propositum hisce praecipue mediis assequi student:

a) fervidis ad Deum O. M. precibus pro felici sacrarum missionum exitu propriaeque in favorem missionum operae successu;

b» cognitione missionum earumque indigentiarum, laborum aoostolicorum. qui in variis mundi plagis a Missionariis exercentur, felicis vel minus laeti eorum exitus, itemque omnium earum rerum quae ad regnum Dei imprimis inter paganos dilatandum referuntur;

c) collationibus congressibusque sodalium, quibus bi mutuo se f'uminent circa missionum indigentias a'.que ad eis subveniendum inter se exhortentur;

fovendo in familiis Christianis vocationes missiora.es. sive ad sacerdotium sive ad munus adiutoris aut c ilutricis Missionariorum ; /

e) monendo christifideles qua sacris concionibus, qua publicis conferentiis, ut vocant, qua privatis col-^quiis et adhortationibus, qua scriptis in vulgus editis, iliisque opportunis mediis, de magno opere evangelfcae praedicationis inter infideles, et de variis modis, quibus catholicarum missionum necessitatibus succurri possit;

P offerendo libenter adiutricem operam iis qui Operibus missionalibus praepositi sunt;

p) naviter operam dando ut omnibus innotescant et abique promoveantur Opera missionalia. imprimis ca quae a Sede Apostolica tamquam sua agnita sunt et Motu Proprio *Romanorum Pontificum,* die 3 maii 1922 dato, prae caetcris commendata fuerunt Ea sunt, ante omnia, Opus a Propagatione Fidel. Onera auxiliaria a Sancta Infantia, a Sancto Petro Aoostolo pro institubone Cleri indigenae, et Collecta annua in festo Epiphaniae pro redemptione captivorum, seu pro missionibus Africanis; neque omittendae'sunt peculiares col- ktae pro certis regionibus vel missionibus aut pro peculiaribus necessitatibus in loci missionum forte occurrentibus;

h) curando ut celebrentur festa, ut dicunt, mlsftonalia, conventus seu congressus, aliaque id genus, quibus christifidelium studium erga missiones magnopere accendatur et increscat;

t» promovendo, actione sive privata sive communi, aîtontis locorum adiunctis. et prout zelus illuminatus narccsserit. ca omnia quae dissidentes fratres ad uni- •atom fidei facilius allicere queant.

II - De sodalibus

7. Piae Unioni Cleri pro Missionibus adseribi possunt omnes sacerdotes cum saeculares tum regulares, necnon clerici qui sacrae theologiae studiis incumbunt

8. Adscriptio fit sive a Consilio dioecesano. sive a Consilio national!, sive, his deficientibus, a Secretariatu International! Romae constituto.

9. Ipsa adseriptione suscipiuntur onera Piae Unionis propria, et acquiritur ius ad indulgentias lucrandas et ad favoribus privilegiisque fruendum, quae a Sancta Sede Piae Unioni concessa sunt Sciant tamen sodales non sufficere nomen dare Piae Unioni, sed naviter e' fideliter exsequenda esse ea officia, quae nomen dantes susceperunt si gratiis Piae Unioni ab Ecclesia concessis vere frui desiderent.

10. Sodales ordinarii vocantur, qui, praeter caetera Piae Unionis officia praestita, statutam a Consilio national! stipem quotannis solvunt/

11. Sodales perpetui, qui, praeter fidelem officiorum observantiam, contributum maius ad hoc a Consilio national! statutum semel exsolvunt

12. Sodales honoris causa Exemi Episcopi, nec non S. R E. Cardinales, qui Piae Unioni adhaeserunt

13. Omnes sacerdotes qui actu in missionibus degunt vel valetudinis, senectutis aut oboedientiae causa eas relinquere coacti sunt omnibus privilegiis et gratiis Piae Unioni concessis gaudent

III - De regimine

A) - De *Secretariatu Intemacionali eiusque Consilio*

14. Quo unio Cleri pro Missionibus in omnibus nationibus facilius instituatur eiusque actio efficacius ordinetur et regatur, Romae constitutus est Unionis Secretariatus Internationalis a S. Congregatione de Propaganda Fide immediate dependens.' Hic Intemationalis Secretariatus a Consilio International! dirigitur.

15. Consilii Internationalis membra sunt:

a) Secretarius pro tempore S. Congregationis de Propaganda Fide, qui est Consilii Praeses;

b) Directores Nationales Unionis Cleri pro Missionibus et Secretarii Generales Unionis Cleri et Pontificalium Operum Missionalium. durante suo munere, necnon viri illi ex variis nationibus Romae domicilium habentes, quos propter peculiarem rerum missionalium peritiam Sacra Congregatio de Propaganda Fide adegerit. Isti ad quinquennium nominantur et iterum eligi possunt

16. Secretarius Generalis, a S. Congregatione de Propaganda Fide, ad eius beneplacitum nominatur et durante munere, membrum est etiam Supremi Comitatus Cooperationis Missionalis, necnon Consiliorum Superiorum Pontificalium Operum Missionalium.

17. Singulis quinquenniis. Consilium Internationale Unionis convocabitur. At ubi res ferat membra Consilii. Romae residentia, a Praeside convocari, cum voto deliberativo, poterunt

18. Secretariatus Intemationalis Consilii ductu erit

a) Unionem Cleri in nationibus ac dioecesibus per Excmos Episcopos instituendam curare, atque institutae actionem excitare ac promovere;/

b) normas edere iuxta quas Unionis propagatio proficue, concorditer et actuose ubique explicetur; Unionis finem et naturam evulgare ita ut eius statuta ibique uniformiter intelligantur et observentur ;

c) aptis mediis inter varias Uniones Nationales mutua vincula statuere, quibus singulae opportune fulciantur:

d) apud omnes Uniones Nationales sp'ritum sudcfnaturalem alere et Ecclesiae mentem de christifidelium cooperatione missionali omnibus studiosissime rc-

e> relationes atque rationes annuas a Consiliorum NaUonalium moderatoribus exigere et statistical conficere ;

f) Unionis Concentus Internationales convocare:

p) examinare et approbare leges (réplemenfs) uniuscuiusque nationis proprias a s'ngulis Consiliis Nationalibus. latas ad normam horum Statutorum Generalium.

B) - *De Consilio Rationali*

19. In unaquaque natione Piae Unioni proxime

pracest Consilium Nationale, constans Praeside. D.rectore Nationali Unionis, Directoribus nationalibus Operum Pontificalium, et nonnullis Consiliariis, quorum alii e Direcioribus dioeeesanis, alii ex viris de re missionali benemeritlf assumuntur.

20. Praeses Consilii Nationalis. a S. Congregatione de Propaganda Fide nominatur inter Episcopos Nationns qui Unioni magis favent

21. Consiliarii eliguntur a Praeside, co latis consiliis cum Ordinariis locorum, si de sacerdotibus saccularibus, et cum Moderatoribus Regularium, si de Religiosis agitur.

22. Consiliarii per tres annos in officio manent e' iterum eligi possunt

23. E Consiliariis unus officium Secretarii alios Arcarii munus obibit; munera vero ab utroque praestanda, praeterquam ab officii natura, a Praeside statuuntur.

24. Consilii Nationalis est omni studio Piam Unionem in natione promovere, stipem statuere a sodalibus ordinariis aut perpetuis solvendam, examinare atque recognoscere rationes accepti et expensi a Consiliis dioeeesanis, haec adiuvare ubi opus est, congressas Piae Unionis totius nationis indicere et alia huiusmodi.

25. Quotannis Consilium Nationale semel saltem convenit, convocante Praeside.

440 26. Sedes Consilii National·'? a Praeside statuitur.'

27. Huius Consilii est nominare Directorem, cui omnia demandantur promovenda ct regenda, quae Unionis actionem et progressus in natione respiciunt, iuxta normas a Consilio probatas.

23. Director Nationalis praesertim curabit Uniorem, tum verbo tum scriptis, apud sacerdotes et clericos in Seminariis propagandam: Commentarium Officiale Unionis Cleri pro sua ditione edendum.

C· - De *Consilio Diocccssr.o*

29. Piae Unioni Cleri pro Mussionfbus in singulus dioecesibus praeponitur Consilium dioecesanum. constans Directore seu Moderatore et Consiliariis, quorum unus Secretarii, alius Arcarii munere fungitur.

30. Tum Director tum Consiliarii ab Ordinario loci nominantur ct ad illius nutum in munere permanent

31. Consilii Dioeccsani est Piam Unionem in dioecesi promovere, curare ut omnes sacerdotes i-li nomen dent, et praecipue ut omnes adscript!, studio erga missiones incensi, sanctum Consociationis finem actuose prosequantur.

32L Consilium dioccesanum bis in anno congreditur. et praeterea quoties Director illud convocare opportunum duxerit

33. Moderatoris dioeccsani est incunte quoque anno. facta prius dioecesano Consilio relatione, transmittere ad Consilium Nationale accepti et expensi nec non rerum actarum rationem adprobandam una cum indice novorum adseriptorum.

34. Secretarius omnium actorum instrumenta conficiet tum conventus Consilii tum congressuum dioccesanorum. tum etiam rerum notabilium ad Piam Unionem in dioecesi pertinentium.

35. Arcarii, qui a Directore in omnibus dependet est colligere contributa a singulis membris solvenda, et pecunias fideliter administrare et de iis quotarurs Consilio dioecesano rationem reddere.

36. Sedes Consilii dioeccsani a Moderatore seu Directore. de consensu Ordinarii, statuitur.

IV - De Congressibus

37. Congressus Unionis Cleri ex omnibus Nationibus convocabuntur tempore et loco a Consilio International! statutis.

38. Congressus Nationalis omnium adseriptorum Piae Unioni Cleri pro Missionibus semel saltem singuli? quinquenniis locum habebit, nunc hic nunc illic in
441 loci? nationis praecipuis. ad arbitrium Praesidis./

39. Si forte, ob rationes peculiares extra censeatur convocandus congressus. Praeses, adprobante Consilio National!. Directores dioecesanos convocabit, eorumque deliberationi rem proponet.

40 In Congressibus ordinariis Director de iis refert quae ab ultimo Congressu memoratu digna acciderint.

4L Pariter Director rationem reddit de statu oeconomico Piae Unionis in natione.

42. Congressus Nationalis deliberabit de Piae Unie nis statu, de mediis idoneis quibus adseriptorum amor et studium erga missiones foveatur et cie al l5 ncxit'ý ab ipso tractandis admissis; de postulationibus a Moderatoribus Operum in.ssionalium oblatis et dc ceteris huiusmodi. Absque explicite Consilii Nationalis consensu non licebit disserere ln conventibus de rcbuv indice praestituto non comprehensis

43. Congressus dioeccsanus semel saltem stngu's biennis celcbrabitu»·: extra ordinem a Directore, audito Consilio et adprobante Ordinario, convocari pol·.-nt

44. Congressus dioecesanus similibus regitur praescriptionibus ac Congressus nationally.

Adn, E. B In NrT 65 (1938) 212-ZISj L O. 5MIT I CREf CHTOM in PrM 27 (1933) 55-91.116-117; CR 14 (1923) 77.

1380

1937 APR 14.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Favores spirituals sodalibus unionis cleri pro MISSIONIBUS CONCESSI

I

Favores spirituales omnibus sodalibus concessi

I. Indulgencia plenaria, suetis sub conditionibus lucranda, n festis: l Epiphaniae, 2. Ss- Apostolorum. 3 S. Michaelis Archangeli. 4. S. Francise! Xaverii. 5. semel in mense, die ad proprium cuiusque arbitrium eligenda. *6.* in articulo mortis servatis servandis.

IL Indulgentia centum dierum pro quolibet pietatis opere in favorem Missionum expleto.

III. Facultades (dummodo adseriptus ad sacramentales confessiones audiendas sil approbatus) benedicendi ac imponendi, servatis ritibus ab Ecclesia praescriatis, scapularia Passionis D. N. Icsu Christi, Immaculatae Conceptionis B. M. V.. SS. Trinitatis, B. M. V. perdolentis. B. M. V. a Monte Carmelo, ab Apostolica Sede approbata (cfr. infra η. V).

IV. Facultas, ut supra benedicendi ac imponendi, sub unica formula, scanularia quae ut Sodales Piae Unioni? imponendi facultate gaudent (Ex Audientia Ssmi Emo Praeferto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide concwa die 20 martii 1919. Cfr. *Acta* Ap *Sedis.* 1919. p. 179).

V. Facultas imoonendi scapularia de quibus supra, absque inscriptionis onere in album ConfratemitatL? (Ex Audientia Ssmi. Emo Praefecto S. C. de Prop. Fide concessa die 4 martii 1920).

VL Facultas pro omnibus adscripts anticipandi a meridie recitationem Matutini cum Laudibus subsequent» diei, dummodo lamen officium diei iam persolverint (Ex Audientia Ssmi. Emo Praefecto S. C. dc Proo. Fide concessa die 1 decembris 1921 Cfr. *Acta* Ap. *Sedis.* 1921. p. 565) (LE 3811.

II

Favores spirituales tantum sodalibus concessi ante diem I aprilis 1933 adseriptis

L Facultas (dummodo adseriptus ad sacramentales confessiones audiendas sit aporobatus» benedicendi, extra Urbem, unico Crucis signo, coronas, rosaria, cruces, crucifixos, numismata et narvas statuas cum applicatione Indulgentiarum Apostolicarum *(Cfr. Ac Ap. Sedis,* 1922. p. 143) (LE 3911.

IL Facultas, ut suora. benedicendi, unico Crucis signo, coronas iuxta typum rosariorum B. M. V. confectas, cum applicatione indulgentiarum, quae a PP. Cruciecris nomen habent

III. Facultas, ut supra, benedicendi coronas Septem Dolorum B. M. V. cum applicatione omnium et singularum Indulgentiarum, quas Summi Pontifices eiusmodi coronis impertiti sunt

IV. Facultas, ui suora, benedicendi, unico Crucis signo crucifixos cum applicatione indulgentiarum uii exercitii a *Via Crucis* nuncupati in favorem fidelium, nui quominus sacras visitent « Stationes › legitime impediuntur.

V. Facultas, ut supra, benedicendi, unico Cruris signo, crucifixos, iisdemque applicandi plenariam in-

doteenUam in articulo mortis nb iis acquirendam, qui ”ie‹criptis expletis conditionibus, nlos osculati fuerint S eaKem aliquo modo tetigerint (Cfr. *Acta Ap. Sedis,* «H. p. 348).

VI Indultum personale Altaris privilegiati. quater - qualibet hebdomada, dummodo simile indultum pro i'u die obtentum non fuerit

(Hat-c omnia per S. PoenitenL 15 nov. 1918, Cfr. Acta Ap. 1919, p. 20).

• SjltoH n 233. Adn. F. X. HECHT in PrM 27 (1938) Ui 1*4.247'258.

1381

1937 APR 1L-SC PROP. FIDE, LIT. CIRC. PART.

Ds UNIONE CLERI PRO MISSIONIBUS UBICUMQUE UTTRODUŒNM ET CUM ALIIS PONT. OPERIBUS PROPAGANDAE FIDEI COORDINANDA

Venerabilis *Frater,* Unionis Cleri pro Missionibus Secundus Conventus Internationalis. nuper Romae habitus ac tam feliciter absolutus, tum catholici apostolatos bbores nobilesque triumphos omnium oculis manifestant. tum etiam omnium sacerdotum animos potenter excitavit ad opus missionale fervidius et efficacius promovendum.

Equidem Pia U. C. pro M. de cooperatione missiorali iam optime merita, sive quia clericos et Christifiddes tot nationum problemata missionalia studiosissime cccuit, sive quia necessitatem Opera Pontificalia quoqoo modo adiuvandi et promovendi declaravit, documenta praebet luculenta novorum progressuum quos Ecclesia ab hac Sacerdotum Consociatione iure exspectat

Quo vero Pia Unio C. pro M. hos efficacius consequatur atque eius cum Operibus PP. a Propagatione Fidei, a S. Petro Apostolo et a S. Infantia conspiratio et vincula clarius definiantur. Statuta recognita aptiusque accommodata sunt.

Quae nova Statuta cum adnexa Instructione, quum Fia Unio Hierarchia catholica absolute innitatur, ad Excellentiam Tuam mittimus, ut omnium Sacerdotum tuorum zelus et opera in missionum utilitatem ordina-Lm dirigantur, et Pontificalia Opera alacrius promoveantur. illud in memoriam revocantes quod S. P. Pus XI, a. 1927. Motu Proprio *Romanorum Pontificum* ILE 414J. de Opere a Propagatione fidei provehendo expressit: s Pro certo autem habemus Episcopos in bac causa ommem operam studiumque apud suam quemque Ecclesiam, nobis navaturos, adhibita imprimis *Conociatione cleri Missionali ».*

Itaque Pia U. M. C., quam uti fundamentum pro rei Elsrfonalis incremento ex felici usu habemus, in omfibus orbis catholici Dioecesibus est novo vigore instruenda aut. ubi forte desit, sine mora instituenda ita ut percrebrescenti in dies Ecclesiae expansioni nec hominum nec mediorum nec multo minus precum subsidia unquam deficianL

Alacri Excellentiae Tuae caritate plene fidentes jrates Tibi referimus, felicissima quaeque a Deo O. M. adprecantes.

Maximo cum obsequio Excellentiae Tuae addmus. Petrus Card. Fumasoxi Biondl *Praef.* C. Costantini, Archiep. Ut Theodosien., *Secr.* Romae, in Sollemnitate S. Ioseph, 14 aprilis a. D. 1937.

• Ordir.erils omnibus: Syllo^e n. 232.

1382

1937 MAI 3.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

De мо”o ft crtterio procedendi ρονττπγπ operis a propagatione fidei in erogandis subsidiis

Illrnc ac Revnie Domine. Consilium Superius Générale Pont. Operis a Propagatione F.deL maxima pro-•Zauens so'licitudine Missionar.orum labores, in com.tns Romae celebratis, haec quae sequuntur considerationi Venerabilium Missionum Superiorum subiicere decrevit:

I. In erogandis subsidiis ratio habita est: a> status patrimonialis cu.usqye Missionis; b) oblationum aliunde perceptarum: ci numeri Missionorum; d) progressus rei Christianae; e) operum existentmm vel instituendorum.

Si in aliquo casu subsidium immutandum desideretur. *positiva* adducantur *argumenta.* Consilium nil aliud desidera quam alacriores Missionarios adiuvare ct iustitiae distributivae pro viribus consulere.

II. Quum vero stips coltecta, crescentibus numero m dies Missionibus semper inadaequata exstet, haec monita pluries a S. C. de Propaganda Fide inculcata, in memoriam opportunum revocare censet:

a) curandum est ut patrimonia Missionum paulatim constituantur, seclusa tamen, ad normam SS. Canonum, quavis mercaturae specie;

b) fideles prudenter sed active hortandi sunt ut necessitatibus subventant Missionum;

c) caveatur ne nimia in aedificiis materialibus profundatur pecunia; imprimis efformandi sunt fideles;

d) ne nova incipiantur opera nisi prius prudenter cautum sit quibus medis in posterum sustinenda sint, ne obiurgatlo evangelii repetatur: ‹ coepit aedificare, et non putuit consummare ».

III. Iam in pluribus Missionibus Pont Opus a Propagatione Fidei florescit Desideratur ut ubi nondum exsistit, constituatur, quippe quod non tantum ad propagandam fidem mirifice inservit, sed etiam ad servandam eam inter fideles.

IV. Ne petantur, pro communibus necessitatibus, subsidia extraordinaria, quae unice servantur quum Missiones calamitatibus impraevisis plectantur (fames, bella, inundationes, terraemotus. incendta etc.).

V. Enixe commendamus ut ad Agentiam Fides diligenter referantur facta quae et aedificationi sunt fidelium et caritatem in Missionum auxilium magis magisque movent

Interim Consilium Generale Deum O. M. adprecatur ut strenuis Christi Militibus et dc rore caeli benedic.it et dc pinguedine terrae.—Celsus Costantini. Archiep. tit Theodosien.. *Secretarius S. C. de Propaganda Fide. Praeses Consilii. F.* Carminati. *Secretarius generabis Pont. Operis Prop, ridet.*

• Ordinariis ct Superioribus Mtafonvm: Syllose n. 243.

1383

1937 MAI 4.-S. PAEN\ DECL. AAS 29 (1937) 283-281

Declaratio super decreto quod incipit **< LEX SACRI COELIBATUS > DIEI 18 APRILIS 1936**

Evulgato per Commentarium Officiate Apostolicae Sedis (voL xxvni. pag- 242) Decreto, quod incipit « Lex sacri coelibatus › diei 18 aprilis 1936 (LE 1291] quo absolutio ab excommunicatione dc qua in can. 2388. § I. quando agatur de sacerdote qui, matrimonio civiliter attentato, ad cor dein reversus, ad participationem sacramentorum more laicorum petat admitti, data quidem fide de absoluta perfectaque in posterum continentia perpetuo servanda, quamvis tamen ob gravissimas rationes cessare non valeat a cohabitatione sub eodem tecto cum suae disertionis complice. Sacrae Paenitentiariae Apostolicae. excepto casu periculi mortis, reservatur, non defuerunt nec desunt Canonistae « t Moralistae qui docuerint ac doceant casum hunc nihil differre a casu aliarum censurarum, quae in casibus urgentlorlbus remitti possunt sub quibusdam conditionibus et clausulis a quocumque confcssario vi can. 2254.

Haec interpretatio, a praefati Decreti nedum sensu sed et littera prorsus absona, nullo modo defendi potest, eo praesertim quia expresse edicitur absolutionem de qua agitur « ab ipsa fantum Sacra Paenitcn-*tiaria Apostolica, servata* speciali procedendi forma ct sub peculiaribus quibusdam cautelis et conditionibus ab eadem Sanctitate Sua patefactis ac praescriptis ›. concedi posse.

Nihilominus, ad omnem, si quae adhuc forte superesset, dubitationem penitus auferendam. SsAus Doml-

nus Noster, in audientia infrascripto Card. Paenitentiario Maiori die 10 aprilis anni currentis impertita ad rem opportune interrogatus, suprema Sua auctoritate declarandum et, quo solet modo, publici iuris faciendum mandavit, hanc esse mentem Legislatoris, scilicet: Absolutionem a censura, de qua supra, ita esse Sacrae Paenitentiariae reservatam ut nemo unquam, excepto casu periculi mortis, ab ea absolvere possit, non obstan-
234 te qualibet facultate./ sive per can. 2254. § 1. sive per privilegium, sive denique per aliud quodcumque ius ceteroquin concessa.

Datum Romae, e Sacra Paenitentiaria. die 4 maii 1937.—L. Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior.* S. Luzio, *Regens.*

Adn. E. BERGH in NrT 64 (1937) 774; I. C In PrM 26 (1937) 486; U. LOPEZ in PrM 26 (1937) 501-506; REGATILLO n. 841; A TOSO n IP 17 (1937) 181; Apoll. 10 (1937) 175; CR 13 (1937) 271-272.

1384

1937 MAI 6.-PIUS XI, CONST. AAS 29 (1937) 420-426

URBIS

De pontificio collegio romenorum in urbe

PIUS EPISCOPUS

Servus servorum Dei-Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontifices, qui omnes Orientis populos peculiari semper amore sunt prosecuti, atque adeo neque curis neque laboribus pepercerunt ut eorum proveherent utilitates, nobilissimam Romenorum nationem nominatim dilexerunt, quippe quae, cum e Romana gente originem duxerit, quasi almae huius Urbis filia iure meritoque habeatur. IL'a namque, quamvis fuerit postremo decursu temporis Romano Imperio coagmentata, cius tamen sermonis civilisque cultus praeclarissima signa retulit, ac sarta tecta per tot rerum vices acerrime servavit Traianus Imperator. ut omnes norunt, cum Dacos in dicionem suam redegisset, colonias in sinistras Histri fluminis regiones immisit, quae, locorum incolis admixtae, in novum coaluerunt populum.
421 cuius erat Romanorum'linguam, mores, instituta in longinquas terras illas propagare. Posteriore autem tempore, cum barbari unde unde invasissent, huic genti opem ferre perimpeditum fuit; attamen haec natio, cum tanta in cam influxisset veteris Latii vis atqu-t virtus, non submersa decidit, sed pedetemptim ad oras usque se expandit, quas Pontus Euxinus alluit Quin immo, ut orbor valida, quae suos in omnes partes promittit ramos, ad septentriones Danastrum. ad meridiem vero Macedoniam atque Graeciam attigit

Neque huic Romani populi suboli Christianae fidei lux defuit; siquidem antiquissima aetate, cum Durostori, tum Axiopoli ac Tomis, martyres habentur, qui sanguinem pro Christi nomine profuderunt. Ac quamvis praeter martyrium ab iisdem factum, nihil aliud de eorum vita dignoscamus, id tamen, cum sine dubio constet satis profecto loquitur. Novimus praeterea has regiones, apostolici muneris causa. Sanctum Nicetam. Episcopum Remesianenscm. peragrasse; qui quidem, sub quarti saeculi exitum ac quinto ineunto, trans Histrum Christiana praecepta invexit; et Sancto Paulino Nolano familiariter usus, *composuit simplici et nitido sermone competentibus ad baptismum instructionis* libellos *sex* (Gennadius. De uirb illustribus, c. XXII\ aliaque haud mediocris ponderis scripta.

Quemadmodum Romenorum stirps, ito etiam ecclesiasticae eorum vitae primordia e latino fonte derivata sunt; idque vel ex eo patet, quod praecipua ea verba, quae Christianae doctrinae sententias exprimunt, latinitatem redolent

Per plurium saeculorum decursum, quamquam proprius huic genti episcopus non erat, nihilo secius eidem cum Apostolica Sede communionis vincula intercesserunt Attamen, cum sacrorum Antistites e Bulgarorurn Imperio mitterentur, et Byzantini ritus sensim inducti eunt, et Romaniae natio, ab ecclesiastica unitote avulsa, c Catholicae Ecclesiae sinu miserrime descivit

Quo facto discidio, Romani Pontifices nihil antiquius habuere, quam ut Romaniae Principes ad unum Iesu Christi ovile reducerent; idque tum praesertim cum Clara, nobilis femina, eademquo obitu Nicolai Alexandri Valachiae Principis viduato, filiam suam, Bulgariae Imperatoris uxorem, ad catholicam fidem revocavit Hanc scilicet opportunitatem nactus. Decessor Noster fel. rcc. Urbanus Quintus Vladum. throni Nicolai Alexandri heredem, vehementer adhortatus est ut praeclarae illius feminae vestigia libens persequeretur. Idemque Decessor Noster, ut spiritualibus Cumanorum necessitatibus consuleret, qui, superiore saccub. tertiodecimo nempe, lalinorum Missionalium opera, ca tholicam fidem amplexi essent. Episcopalem sedem <2
Milcoviensem instauravit, Tartarorum irruptionibus eversam; quae Sedes in Argcnsi urbe, Valachiae capite, postea constituta est Ac praeterea, cum Latscus, Mold)· viae Princeps, qu: iam dudum ad catholicam religionem propensus, eamdem. ut Gregorius Undecimus asseverat professus est. Episcopalem Sedem in dicione sua institui postalasset. Urbanus Quintus postulationi huic concedendum esse libenti animo reputavit Ut vero Catholicae Ecclesiae praecepto magis cotidie magisque propagarentur. Ladislaus, Poloniae Rex. loannem Vicesimum secundum enixe rogavit, ut Baiae, urbs tunc temporis Moldaviae princeps, latina Episcopali sede donarentur: quod reapse Martinus Quintus, tum dilargiendum duxit cum Alexander, quem Bonum vocant Moldaviae Princeps, hac in eadem urbe amplissimam sacram aedem in eorum commodum excitavit, qui. catholicam latini ritus religionem profitentes, illuc transmigraverant

Quae cum ita se haberent, spes adfuit bona, fore ut Romaniae populus, qui. ut diximus, a catholica communione desciverat, ad eam iterum se tandem aliquando reciperet Cuius rei inde opportunitatem afferri visum est cum nimirum Constantinopolitani Patriarchae legati ad Constantiense Concilium missi sunt una cum Byzantii Imperatoris legatis, ac plurium urbium cum Graeciae, tum Russiae. tum denique earum regionum, quae in Turearum dicionem subactae erant Siquidem octo Valachiae urbes, Moldaviae decem. Alexandro, quem supra memoravimus, Moldaviae Principe probante, suos item legaverunt cives, qui suas ipsarum partes suasque rationes inibi procurarent Verumtamen nimium parum hac in Synodo de orientalium gentium reditu ad catholicam unitatem actum est. Nihilo secius Gregorius, Moldaviae Metropolita. antequam Oecumcmcum Florentiae Concilium iniretur. ad Decessorem Nostrum fel. rec. Eugenium Quartum se contulit ct quemadmodum ipsemet Pontifex testatur, in unum Beati Petri ovile se restituit

Quam quidem Florentinam Synodum et Damianus, Moldaviae Métropolite. et Constantinus Protopapas, ct alii quoque participarunt, quos Elias ac Stephanus, memorati Alexandri Principis filii, miserant; qui etiam Neagocm. Logothetom suum, legaverunt Atque heic animadvertere operae pretium est. Damianum Metr> politam et Constantinum Protopapam. una cum Graecis Antistitibus, acta illa, suo subscripto nomine, rata habuisse. quibus Orientalis Ecclesia cum Apostolica Sede rite coniungeretur; quod quidem ex genuinis constat exemplaribus, in Vaticano Tabulario asservatis. Valachia vero, quamvis eo tempore Turearum exercitus, cum Hungria bellum commissuri, impressiones in suos/ 423
fines agerent, duos tamen ad eamdem Oecumenicam Synodum legatos misit.

Cum autem irrumpentium Turearum discrimen in occidentis regiones formidolosius cotidie ingrueret, Romani Pontifices eorum populorum Principes impensissime adhortati sunt, ut, collatis viribus concordibusquc animis, teterrimo eiusmodi periculo obsisterent. In quibus ille eminet Moldaviae Princeps Stephanus, qui (,b partas victorias *Magnus* ac *Victor* cognominatus est, quemque Decessor Noster Xystus Quartus in Apostollcis sub plumbo Litteris *Redemptor Noster,* id. ian. anno millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto datis, rerum *christianum fidei athletam* appellat; cuique idem Pontifex, ut animum adderet, eodem anno plenariam *anni Jubilaei indulgentiam et peccatorum remissionem* benigne concessit, ab universis suae dicionis civibus lucrandam.

At, proh dolor, quae in Florentina Synodo Ecclesiae unitos feliciter restituta fuerat, paucis post annis Constontinopoli relecta est. in omnibusque Orientis partibus impugnata. Itaque, post Damiani obitum, cum factio catholicae unitati infensa praevaleret, atque ex more novum Moldaviae Metropolitani petiisset, eum unitati repugnantem obtinuit; dum in extremis iam rebus Constantinopoll Isidorus Kievensis catholicae unitatis decreto incassum pronuntiabat. Ecquid igitur Romanis Pontifie»bus supererat, nisi germanam eorum fidem

grUm tectamque servare, qui in variis Romaniae partbus disseminati commorarentur? Ac, procul dubio, udem officio huic suo non defuere, iuvantibus saepe tenero Moldaviae ac Valachiae Principibus, qui non jewel, politicis contentionibus iactati. ut Principatu foedius potirentur, eorum opem affectabant. Itaque foetum est. ut, antiquis Episcopatibus Serethensi et Bucnsl abolitis, Argensis Sedes, ad titulum saltem quod ittioet. a Gregorio Quartodecimo instauraretur; cuius Episcopus in Bnccoviensi urbe resedit Attamen, cum post breve temporis spatium Baccovlensis Sedes titulo solummodo exsisteret Decessor Noster fel. rec. Leo Tertiusdecimus in eadem regione lassiensem Sedem «astituit. Catholicorum vero e Valachia administratio jrùr.um ab Sophiensibus Episcopis acta est. dein ab Nicopolitanis Episcopis; qui quidem, saeculo exeunte decimo octavo, cum pestis per Bulgariam grassaretur, suum apud Bucarestum domicilium delegerunt Quae cum heic breviter attingamus, hanc nolumus opportunitatem praetermittere, quin debitis honestemus laudbus cum Franciscales ac Dominicianos sodales, tum Kt$ etiam, quos Conventuales vocant; qui omnes decursu aetatis, laboribus non pepercerunt, ut catho-Lcorum latini ritus, in Romaniae terris commorantium, C4 aeternam salutem accurarent/

Ut autem ad orientalis ritus Romenos redeamus, ii. qui Transilvaniam incolebant, cum ab eis in servitutem redacti essent qui in provinciam illam dominabantur, r.on civili tantummodo, sed religiosa etiam libertate privati sunt: quandoquidem calviniana haeresis, sum-30 cum animarum periculo, in illas quoque regiones pervulgabatur. Verumtamen. Transilvania sub Austrine Inperium subiuncta. res inibi meliore loco fuere; tum praesertim, cum Societatis lesu sodales, quibus spiritalis militum praesidiorum cura erat, non modo cum Teophilo Albae Iuliensi Metropolita amicitiae vinculis coniuncti sunt, sed eidem etiam suaserunt, ut in Apostolicae Sedis communionem se reciperet

Hac super universa causa, coacta Synodo, actum est: ac Leopoldus, Austriae Imperator, Romaniae sacerdotibus, qui catholicam fidem amplexi essent latini cleri immunitatem ac privilegia benigne dilargitus est Post vero repentinum nec opinatum Theophili obitum. Ω eius locum Athanasius suffectus est; qui mense septembri. anno millesimo septingentesimo, haereticonsn machinationibus non obstantibus, una cum quinquaginta quattuor protopapis. catholicae unitatis décréta. subscripto nomine, agnovit atque probavit Maca quidem contentione, ut omnes norunt, de causis disceptatum est, quibus eiusmodi unitas instaurata fuerit: cum nonnulli rerum gestarum scriptores, neque sinoris ponderis, asseveraverint non modo eam ex temcorariis politicisque rationibus ortam esse, sed per vim etiam extortam; nonnulli vero summa beneficia, edisserendo, in sua luce posuerint, quae inde Romenorum genti obvenerint. At procul dubio id consecutum est. ut nimirum clerus, pro locorum publicisque iuris to tempore vigentis condicionibus, in suam libertatem vindicaretur, utque iuvenes non pauci vel Vindobonam, vel Tyrnaviam, vel Romam denique studiorum cau«a mitterentur. Quam ad rem meminisse Juvat, cum. decido sexto exeunte saeculo, Decessor Noster Gregorius Tertiusdecimus hac in alma Urbe Graecum S. Atharasil Collegium condidisset, in primis eius alumnis duos fuisse c Romenorum natione annumeratos. Atque exploratum est horum omnium iuvenum opera litterarum dadia in Transilvania effloruisse primum; quod profecto ad universi populi utilitates non parum contulit

Aetatis autem decursu. Romenorum catholicam religionem profitentium ita numerus increbruit, ut Varadiru Maioris Apostolicus Vicariatus rite instituerétu-; quem quidem Pius Sextus Apostolicis sub plumbo Litteris *Indefesrum personarum,* anno millesimo septingentesimo septuagesimo septimo, decimoquinto kal. iul. datis. In Eparchiam proprii iuris commutavit. Decessor rero Noster Pius PP. Nonus, postquam novas Eparchias duas, alteram in Lugosiensi. in Gherlensi urbe/ alteram condiderat, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo tertio Apostolicus sub plumbo Litteris *Ecclc*iwm *Christi,* sexto kal. decembr. datis ecclesiasticam provinciam excitavit, quae Fogarasiensis et Albae lulfensis nuncupata est; itemque, quinque post annis, impendio suo tantam constituit pecuniae vim, quanta necessaria esset quattuor iuvenibus, hac ex provincia ortis. in Collegio Graeco instituendis, quod tunc temporis Graecorum ac Ruthenorum vocabatur.

Ac denique, rebus rationibusque inter Apostolicam Sedem ac Romaniae Regnum per publicum conventum feliciter compositis, anno millesimo nongentesimo trigesimo. die quinta mensis iunii, per Apostolicas sub plumbo Litteras *Sollemni conventione nova* facta ?st dioecesium circumscriptio ac hierarchica ordinatio.

lamvero. quamvis in Dioecesibus et Eparchiis seminaria condita sint, nihilominus, cum animo reputaverimus spirituales illius populi. Nobis sane carissimi, necessitates in dies magis magisque increscere, ac iuvenem clerum cum in Urbaniano Propagandae Fidei Collegio, tum in Romano Athenaeo, tum denique in Graeco, quem memoravimus. Collegio frequentiorem cotidie fieri, opportunum Nobis visum est, cui apta sacrorum alumnorum institutio et ad suorum rituum normas conformatio tantopere cordi est, illustrem etiam Romenorum gentem, quemadmodum ceteras nationes fere omnes. proprium hac in Alma Urbe id genus habere institutum.

Quapropter nihil reliqui fecimus, quod necessitati huic occurreret; quandoquidem in laniculo monte, magnis impensis curis ac sumptibus, novum in hanc rem excitavimus aedificium omnique ope instruximus. In praesens vero, ut paternum animum Nostrum dilectissimae Romenorum genti vel luculentius pandamus, ad iuridicam huius Collegii erectionem devenire statuimus. Itaque, ad maiorem Dei gloriam et ad catholicae rei incrementum, Seminarium seu Collegium Romenorum in Urbe apostolica auctoritate Nostra constituimus, eidemque Pontificii Collegii nomen et iura attribuimus. Quod quidem B. Virgo Maria, ab Angelo magna Dei Parens salutata, praesentissimo patrocinio suo tueatur; eiusque festum, veluti peculiare ac proprium, qu>-tannis inibi incensa pietate celebretur.

Volumus praeterea ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si ipsaemet exibitae vel ostensae forent

Quae denique hisce Litteris statuimus, decrevimus, ediximus, ea rata/ omnia flrmaque permanere auctoritate Nostra volumus, iubemus: quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obstantibus. 426

Datum ex Arce Gandulphi, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo septimo, die sexta mensis maii. in Ascensione Domini, Pontificatus Nostri anno decimo sexto.—Fr. TH. Pius, O. P., Card. Bogciani, *Cancellarius S. R* .E.—Eugenius Card. Tisseraxt, A *Secretis S. C. pro Eccl.* Orient.—loscph Wilpert, *Decanus Collegii Protonot. Apostolicorum.* Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

1385

1937 MAI 25.-SC PROP. FIDE, INDÜLT. P/ÏRT'

Alumnis iuramento aggregationis Societati devinctis, **CONGRUIT PRO S. ORDINATIONE TITULUS MENS.U. CQMMWOS**

« Cum iuramentum ar.gregatlonis isti Societati clare habeat vim canonicae incardinationts, necessario sequitur sodales, potius quam titulo missionis, ad sacros Ordines promovendos esse titulo mensae communis. Huiusmodi autem titulus nu'lam mutationem induit quoad naturam istius Societatis, quae non est Congregatio religiosa».

• Mi©^cr? Generali Stfe> Mînicntr.orum 5. Jowpb de Mill Hill. Prot. N. $97/37: Jurht 16 (1956) 45 Ada. J. 06 riEPER in TM Jori»! 16 (195G) 36-58; K. SCALAS *an*d lb· Canonical Stiti of Clerics ia Socie!»·» wilbeal V»ws, Rom:e 1960. p 118-1)9.

1386

1937 MAI 26.-SC S. OFF^ DECR. AAS 29 (1937) 304-305

De novis cultus seu devotionis formis non introducendis **DEQUE INOLITIS Dt RE ABUSIBUS TOLLENDIS**

Iam olim Sacrosancta Tridentina Synodus (Sca«. XXV, *De invocat., venerat, et reliquiis Sanctorum et sacris imaginibus),* praemissa declaratione dc Icgitimitate cultus Sanctorum ct usus eorum imaginum ad be-

neficia a Deo impetranda, solemniter monebat, ut. si quos forte in has sancias et salutares observationes abusus irrepere vel irrepsisse comperissent, solerter curarent Episcopi eos prorsus aboleri, ita ut nullae falsi dogmatis imagines et rudibus periculosi erroris occasionem praebentes statuerentur; omnis superstitio in Sanctorum invocatione et imaginum sacro usu tolleretur: omnis turpis quaestus eliminaretur; ac nihil demum inordinatum aut praepostere et tumultuarie accommodatum, nihil profanum nihilque inhonestum appareret

Hisce praescriptionibus inhaerentes, officio non defuerunt Romani Pontifices eas, data occasione, ad memoriam identidem revocandi earumque plenam observantiam inculcandi Ex his praesertim sanctae recordationis Pius Pp. IX. per Decretum S. Officii latum die 13 ian. anno 1875, suprema Sua auctoritate, mandavit « monendos esse scriptores qui ingenia sua acuunt super argumentis quae novitatem sapiunt ac. sub pietatis specie, insuetos cultus titulos etiam per ephemerides promovere student, ut ab eorum proposito desistant ac perpendant periculum, quod subest. pertrahendi fideles in errorem etiam circa Fidei dogmata et ansam praebendi religionis osoribus ad detrahendum puritati doctrinae catholicae ac verae pietati » fASS 8 (1874-75) 269-270].

Haec autem in Codicem Iuris Canonici, iisdem pene verbis, canonibus praesertim 1259. 1261 et 1279 demum
305 relata, novissime confirmata sunL/

Dolendum tamen est tot tamque gravibus Supremae Auctoritatis Ecclesiasticae monitionibus atque iniunctionibus non plene hucusque obtemperatum esse. Quin immo neminem iam latet novas huiusmodi cultus et devotionis formas, nonnunquam ridiculas, plerumque aliarum similium iam legitime statutarum inutilem imitationem vel etiam contaminationem, his potissimum postremis ternooribus, pluribus in locis, acatholicls maxime mirantibus acriterque obtrectantibus, in die multiplicari atque inter fideles latius propagari.

Iterum igitur itemmque Suprema haec Sacra Congregatio Sancti Officii. Fidei morumque puritati atque Integritati tutandae praeposita, de expresso mandato Ssmi D. N. Pii divina Providentia Pp. XI, Sacrorum Antistitum, ubique orbis catholici animarum curam gerentium, zelum ac pastoralem sollicitudinem, onerata eorum conscientia, vehementer excitat, ut strictissimam tandem aliquando memoratarum monitionum atque iniunctionum observantiam urgeant, abusus qui iam Irrepserint firmiter abolendo et ne novi irrepant diligentissime cavendo.

Quae quidem idem Sanctissimus Dominus Noster in solita audientia E. P. D. Adsessori die 20 labentis mensis mail impertita, in omnibus et singulis adprobare et confirmare dignatus est. praesensque Decretum publicari iussit

Datum Romae cx Aedibus Sancti Officii, die 26 maii anno 1937.—I. Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Ada. E. BERGH In NrT 64 (1937) 833-834. I. CREYGHTON In PrM 25 (1937) 470-471; I. GRANERIS in A«o1L 10 (1937) 502-307: CR 13 (1937) 316-317; ELIP 51 (1937) 93-100; IP 17 (1937) 266.

1387

1937 IUN 4.-SC CONCILII. INDULT. PART.·

Facultas conceditur recurrendi contra decreta
EPISCOPI AD METROPOLITAM IN SPECIALIBUS ADIUNCTIS

Beatiwme Pater, Eppus Scccoviensis Sanctitati Vestrae preces sequentes humillime offert: Secundum Art XI. par. 1 Concorc'ati Austriaci (LE 11701 Officia ecclesiastica decernunt, cui jus patronatus competat, quod judicium etiam in foro civili valet. Episcopi Austriaci inter sc convenerunt, ut hae lites, nc moram patiantur, via administrativa, non more formalis judicii, decernantur. Secundum can. 1601 C. j. c. de recursibus contra Ordinariorum decreta exclusive S. Congregationes decernunt. Curia Epp. Seccoviensis in duobus casibus (Frein ct Arnfcls) dc Juro patronatus decernere debet, — Quia fortasse contra decreta Curiae episcopalis recursus interponatur. Eppus oratnr rogat, ut Curia archiépiscopalis Salisburgensis ad recursum dijudleandum delegatur, quia secus documenta permulta in linguam latinam vertenda sunt. Et Deus etc.

S. Congregatio concilii, attentis ab episcopo Sccc·)· viensi expositis eidem benigne tribuit facultatem juxta preces tantum pro duobus memoratis casibus, quin ĩ- men praecludatur aditus ad S. Sedem.

Datum Romae, die 4. Junii 1937.—I. Card. Serat»t *Praef.*

• Ordinario S«ccovienii Prof. N. 2622'37: TpO **90 (1937) 693-694. Adn.** *J.* **HARING In TpO 90 (1937) 692-694.**

1338

1937 IUN 10.-SC S. OFF., RESP. AAS 29 (1937) 305-30<5

Circa usum Privilegii Paulini, vi can. 1127,
CUM ACATHOLICLS DUBIE BAPTIZATIS

In plenario conventu huius Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito Feria IV. die 5 man 1937, propositis dubiis:

1. Utrum in matrimonio contracto a duobus acatholicis dubie baptizatis, in casu dubii insolubilis circa Baptismum, possit permitti alterutri parti ad Fidem conversae usus Privilegii Paulini vi can. 1127 Codicis luris Canonici?

2. Utrum in matrimonium contracto inter partem non baptizatam et partem acatholicam dubie baptizatam. in casu dubii insolubilis de Baptismo, possint Ordinarii alterutri parti ad Fidem Catholicam conversae permittere usum Privilegii Paulini vi can. 1127?/

Erhi ac Revmi Patres Dni Cardinales Fidei morumque integritati tutandae praepositi, omnibus mature perpensis, respondendum decreverunt:

Ad 1. Negative.

Ad 2. Recurrendum ad S. Officium in singulis casibus.

Hanc vero Emorum Patrum resolutionem, in audientia E. P. D. Adsessori S. Officii die 13 eiusdem mensis ct anni impertita. Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Papa XI adprobare et Suprema Sua Auctoritate confirmare dignatus est. ac publici Iuris fieri iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 10 iunii 1937.—L Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. J. CREUSES in NrT 64 (1937) 1123-1124; V. DALPIAZ In AoolL 10 (1937) 334-339; F. H0RTH In PrM 26 (1937) 473-475; REGATILLO n. 570; CR 13 (1937) 318; IP 17 (1937)

1389

1937 IUN 19.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 29 (1937) 306

Damnatur liber cui titulus « il razzismo ».
AUCTORE G. COGN1

Ferta *IV. die 9* iunii 1937

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revrhi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

G. Cocni, H *razzismo.* Milano-Parigi, 1937.

Et sequenti Feria V. die 10 eiusdem mensis et anni, Ssrhus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI. in solita audientia Excmo P. D. Adsessori Sancti Officii impertita. relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 19 iunii 1937.—I. Venturi, *Supr. S. Congr, S. Officii Notarius.*

Adn. I. CREYGHTON In PrM 26 (1937) 476-477.

1392

1937 IUN 30.-SC S. OFFICII, RESP. PART.

Circa interpretationem const, fault hi « altitudo » et S PII V « ROMANI PONTIFICIS ». ET CIRCA OBLIGATIONEM PRAESTANDI CAUTIONES

DUBIA-Concilium humiliter a S. Sede postulat ut dentur authenticae declarationes circa sequentia **dubia** quoad interpretationem can. 1126 et trium Constitutior.ua) RR. Pontificum:

l. Iuxta Constitutionem Pauli IU Altitudo die 1 imxi 1537. quando neo-baptizatus qui ante conversio- plures habebat uxores nec recordatur quamnam pruno duxerit, unam ex illis non conversam accipit, rtquirirturne ad huius matrimonii validitatem dispensato super imnedimento disparitatis cultus cum praestatione cautionum can. 1061 et 1071 praescriptarum?

1 Iuxta Constitutionem S. Pii V *Romani Pontificis,* 3 augusti 1571, quando nco-baptizatus, qui ante conver-.conem plures habebat uxores, vult remanere cum uxore quae cum isto baptizatur: a) ad huius connubii validitatem requirirturne ex utraque parte renovatio consensus matrimonialis in forma iure praescripta?; b· utrum matrimonium huiusmodi consistere valeret etiamsi non adesset gravis difficultas primam seu lepümam uxorem reperiendi?

Responsa - Ad primum: *Negative,* seu dispensationem non requiri, utpote implicite concessam per const Altitudo, salva tamen obligatione, iam ante baptismum imponenda, eorum quae iure divino exiguntur, ad quae ‹e referunt cautiones, de quibus can. 1061 et 1071.

.Ad secundum (quoad a) *Affirmative;*

(quoad b) *Provissum* per facultates contentas in formula facultatum (formula tertia maior n. 24, 25, 26); et ubi casus non comprehenditur in acceptis facultatibus dispensandi ab interpellationibus, recurrendum ad S. Sedem in casibus particularibus.

Datum Romae, ex aedibus Supremae S. C. Sancti Officii die 30 iunii a. D. 1937.

• Concilio Primo Indoiinend, Prot. N. 393 in/1937: Primum CaxOfauD Indosinense anno 1934 celebratum, Hanoi 1938. p. 176-177. Adn. A. ABATE. Lo tcioalirnonto dei vlncolo conjugale, ed. 2 loea 1955, p. 95-114; REGATILLO n. 571.

1391

1937 IUL 7.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.

Dubium circa interpretationem VERBI « MISSIONIS » ART. 13 STATUTORUM UNIONIS MISSIONARTAE CLERI

In merito alla instanza che la V. S. mi ha presentaîo il giorno I' luglio 1937, per ottenere una autorevole irierpretazione della parola « miisioni » usata nell'art 13 degli Statuti Generali della U. M d. C. (LE 1379]. questa C. Congregazione di Propaganda dichiara che:

c Sono da considerarsl territori di missione, agli ef/etti dei godimcnto dei privilegi e de'le facoltà di cui iTart 13 degli attuali Statuti Generali della U. M. d C.. tutti quei luoghi nei quali un Sacerdote esplica Ja na attività apostolico-religiosa fra non cristiani e crirtiani dissidenti, in forza di un mandato ricevuto dalla legitima autorità ».

Questa interpretazione riguarda la parola « missione » dei suddetto articolo in rapporto sollando al godir.cnto dei noti privilegi.

Con devoti ossequi. Roma 7 luglio 1937,-*P. Card.* Fcmasosi - Btovdi, *Prefetto. C.* Constantini. Arclv. di Teod., *Segretario.*

• CpR 18 (1937) 226. Adn. I. CREYGHTON in PrM 27 (1938) 69-91.

1392

1937 IUL 20.-SC ORIENT. MON. AAS 29 (1937) 342-313

DI NORMIS SERVANDIS QUOAD CLERICOS RITUS ORIENTALIS EXTRA FINES PROPRII PATRIARCHATUS PEREG RINANTES

Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali pluries etiam recenter relatum est viros quosdam fraudulenter falsa documenta exhibentes et sacerdotum orientalium nomen ac vestem usurpantes per varias regiones vagari, eleemosynas quaerere. Missarum stipendia colligere, imo et facultatem Divinum Sacrificium celebrandi postulare.

Ne istae gravissimae ac sacrilegae fraudes suum habeant deprecabilem exitum, eadem Sacra Congregatio locorum Ordinarios instantissime rogat ut nonnas et decreta memorent quae Apostolica Sedes ad praecavendos huiusmodi dolos et damna non semel tradidit

Praesertim vero in mentem revocari et observari debent: Decretum ‹ Qua sollerti » d. 23 decembris a. 1929 (A. S. S., XXII, 1930. p. 99) ILE 937] de clericis orientalibus qui in Americae vel in Australiae regiones immigrant ad curam spiritualem fidelibus proprii ritus praestandam; Decretum ‹ Non raro accidit » d. 2 [71 ianuarii a. 1930 ‹*A. S. S.,* XXII, 1930, p. 106) [LE 944] de clericis orientalibus qui in easdem regiones se conferunt ob aliam causam oeconomicam vel moralem ct ad breve tempus: Decretum ‹ Saepenumcro » d. 7 ianuarii a. 1930 *(A. S. S.*. XXII. 1930, p. 108) (LE 9431 de clericis orientalibus eleemosynas, pecuniam vel Missarum stipendia colligentibus extra orientales dioeceses; Decretum ‹ Quo facilior » d. 26 septembrls a. 1932 *(A. A. S.,* XXIV, 1932, p. 344) ILE 1121] de clericis orientalibus praeter proprium Patriarchatum versantibus. Haec decreta inter alia praescribunt nullum sacerdotem orientalem ad Missae celebrationem extra proprium Patriarchatum admitti posse nisi exhibeat authenticas et adhuc validas litteras commendatitias Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orintali *(cfr.* etiam can 804. § 1. C. I. C.) et nullum Ordinarium lati-/ 343
num in proprio territorio permittere posse clerico orientali, cuiusvis ordinis et dignitatis, sive pecuniae sive stipendiorum Missarum collectas facere, sine authentico et recenti rescripto eiusdem Sacrae Congregationis (cfr. etiam can. 622, 5 4, C. I. C.).

Si *aliquando, propter adiuncta omnino peculiaria, pecuniae vel stipendiorum Missarum collectam permittere iudicaverit, ipsa Sacra Congregatio Episcopos* focorum *siiigillatim et expresse certiores faciet de hac licentia ac de ratione tributae concessionis. Nullus id'O Ordinarius, extra casum quo ipsemet a* S. Sede, vel *directe vel per Legatum Romani Pontificis praemonitus fuerit, ullo modo concedere poterit vel permittere ut quaelibet collecta a clericis orientalibus in sua dicione fiat.*

Quod si fecerint, ipsi respondere tenentur de Missarum celebratione, et pro modo culpae, de auxilio praestito quoad pecuniam et stipendia seu intentiones Missarum collecta. (Cfr. Decretum « Saepenumcro ». d. 7 ianuarii a. 1930, A. A. S.. XXII. 1930. p. 109).

Ut securius quallscumque abusus vitetur rogantur Exemi Ordinarii ut de his normis certiores faciant suos sacerdotes, praesertim ecclesiarum rectores, domos religiosas, et quatenus opus sit, etiam fideles.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali, d. 20 iulii a. 1937.

Adn. E. CERGH In NrT 64 11937) 1125, I. JAROS la Apoll 11 (1938) 1D-13: PrM 25 (1937) 512.

1393

1937 AUG 26.-SC RELIGIOSORUM. RESOL. PART.

Interpretatio authentica vocis ‹ districtus » dc tur». PARTICULARI ORDINIS FRATRUM MINORUM

Romae, die 26 Augusti 1937.

Rcï.*me Pater,* Haec S. Congregatio, mature perpen-
Positis circa dubium propositum sub die 25 Iunii 193/ quoad significationem « Districtus », attentis om-

nlbus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit: « Districtum Conventus esse territorium a Superioribus maioribus Ordinis determinatum secundum Constitutiones et consuetudines, absque ulla obligatione servandi circumscriptiones a lege civili constitutas ». Haec pro officii mei debito communicanda eran; cum P. T. cui fausta omnia adprecor a Domino. Addictissimus.—Fr. *L. M Pasetto. Secr.*

• O. F. M.. Prof. N. 6104/37: AOFM 56 (1937) 315. Adn. AOFM 56 (1937) 85-87.

1394

1937 SEP 3.-PIUS XI, CIIIR. AAS 29 (1937) 381

Ad emum p. d. eugenium tit. ss. ioannis et pauli s. r. e.
PRESBYTERUM CARD. PACELLI, A SECRETIS STATUS, QUO SUMMUS PONTIFEX SIBI RESERVAT MUNUS PRAEFECTI SACRAE CONGREGATIONIS DE SEMINARIIS ET UNIVERSITATIBUS STUDIORUM

Carissimo Signor Cardinale,

E' piaciuto alia sempre santa e benefica volonté di Dio Signore c Padre nostro di privarCi della tanto cara ed edificante presenza dei Nostro Signor Cardinale Gaetano Bisleti, vera gemma dei Sacro Collegio, e di privarCi pure del'a devota, assidua, illuminata e coscienziosa sua collaborazione nelle diverse mansioni da lui occupate e più particolarmente nella Prefettura della Sacra Congregazione dei Seminari e delle Université degli Studi tanto importante e tanto operosa. In presenza di queste divine disposizioni:

In primo luogo vogliamo. come dobbiamo, sottometterCi filialmente con tutta la mente, con tutto il cuore, con tutta l'anima alla santissima volonté di Dio. In secondo luogo sentiamo pure Il dovere, il bisogno di provvedere subito, non fosse che Interinalmente, al governo della sullodata Congregazione. A questo scopo, dopo di aver molto pregato e fatto pregare. ed anche per dimostrare ancora una volta quanto stimiamo l'importanza della Congregazione stessa per la vita e per il govemo della Chiesa, abbiamo deliberato di riservare a Noi stessi. da oggi. la sua Prefettura.

Forse cosl la divina Bonté accoglieva Pumile Nostro proposito di nulla ricusare. nè lavoro. nè dolore, per la Chiesa e per le anime: forse cosl E«sa Ci porge pronta e segnalata opportunité di cooperare in modo tutto speciale al bene della Chiesa e delle innumere anime alie preghiere delle quali, con la intercessione di S. Teresa del Bambino Gesù. Ci concedeva questo ritorno di vita e di forze.

Voglia, Signor Cardinale, notificare quanto sopra nelle forme d'uso, mentre di tutto cuore La benediciamo.

Castelgandolfo. 3 settembre 1937.—PIUS PP. XI.

1395

1937 SEP 17.-SC 8. OFF., DECR. AAS 29 (1937) 398

Declaratur praedamnatus liber cui titulus: < klosterLEBEN ENTHOLLUNGEN BER DIE STTTENVERDERBNIS IN DEN KLÔSTERN », AUCTORE BURGHARD ASSMUS

Feria IV, die 15 septembris 1937

Suprema Sacra Congregatio Sancti officii rebus fidei et morum tutandis praeposita, ad praescriptum canonis 1399 Codicis Iuris Canonici, ipso iure damnatum esse declaravit atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandavit librum qui Inscribitur:

Klosterleben. Enthüllungen fiber die Slttenverderbnü tn *den Klôstern von* Burchard Assmus. A. Bock Verlag. Berlln-Schôneberg. 1937.

Et Feria V, die 16 praedicti mensis et anni. Ssmus D N. D. Pius Divina Providentia Papa XI. eiusdem Supremae Sacrae Congregationis Praefectus. In audientia Rcvfho P. D. Commlssario Sancti Officii impertita, relatam Sibi resolutionem approbavit, confirmavit ct publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 17 Septembris 1937.—I. Venturi, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1396

1937 OCT 30.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Praeceptum Paschale adimpleri potest ln Australia et Neo-Zelandla a feria IV Cinerum ad Domlnicam SS. Trinitatis

Preces - *Quartum Concilium Plenarium* Australie et Novae Zelandiae reverenter petit ut tempus adimplendi Praeceptum Paschale in universa Ecclesia Australiana et Neo-Zelandica decurrat a feria IV Cinerum ad Dominicam Ss. Trinitatis. Pro locis tamen dissitis petit ut Ordinarius juxta necessitatem, pro singulis paroeciis probandam, hoc tempus etiam usque ad Octavam festi Ss. Apostolorum Petri et Pauli prorogare possit

Rescr. - Sacra Congregatio de Propaganda Fide respondit: *Affirmative.* Die 30 Octobris 1937.

*** Coacilium PlocAziuxn IV Amtraliac et Notae Zelanda· h> bitam apud Sydney 3. D. 1937, editio otficIIIij, p. 155.**

1397

1937 OCT 30.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Dies festi sub praecepto ln Australia et Nova Zelandia

Preces - Quartum Concilium Plenarium Australiae et Novae Zelandiae reverenter petit ut dies festi de praecepto in universa Ecclesia Australiana et Neo-Zelandica. praeter dies dominicos, sint tantum festa Nativitatis D. N. J. C.. Ejusque Circumcisionis necnon Ascensionis. Assumptionis B. M. V. et Omnium Sanctorum.

Rescr. - Sacra Congregatio de Propaganda Fide respondit: *Affirmative.* Die 30 Octobris 1937.

• Conciliem Plenarium IV Auitraliae et Norae ZelandiM habitum apud Sydney ·. D. 1937, editio officialis, p. 160.

1398

1937 OCT 30.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Dies ieiunii et abstinentiae in Australia et Nova Zelandia

Preces - Quartum Concilium Plenarium Australiae et Novae Zelandiae, attentis peculiaribus circumstantiis in quibus versantur fideles Australiae et Novae Zelandiae. reverenter petit sequens Indultum a lege jejunii et abstinentiae:

I. Ut (a) dies *abstinentiae tantum* sint omnes et solae feriae VI per annum, sive intra sive extra Quadragesimam;

(b) dies abstinentiae simul *et jejunii* sint feria IV Cinerum et feriae VI in Quadragesima et Quatuor Temporum;

(c) dies *jejunii tantum* sint ceterae feriae et Sabbata in Quadragesima et feriae IV et Sabbarta Quatuor Temporum.

II. Ut Insuper, praeter concessiones jam a Can. 1251-2 Cod. Jur. Can, admissas, *diebus jejunii tantum* in duabus refectionibus, matutina scilicet et serotina, ad solam quantitatem non autem ad qualitatem ciborum lex restringatur.

Rescr. - Sacra Congregatio de Propaganda Fide respondit: *Affirmative ad decennium.* Die 30 Octobris. 1937.

. Concilium Plenarium IV Australian et Novae Zelindlae habitum apud Sydney a D. 1937. editio officialis. p. 160-161.

1399

1937 NOV 13.-SC CONC. RESOL. AAS 30 (1938) 160-161

ROMANA ET ALIARUM
ASSTLNENTUE ET IEIUNII IN PERVIGILIO NATIVITATIS DOMINI
Die 13 novembris 1937

Splcies facti. — Novissimis temporibus nonnulli kcorum Ordinarii huic Sacrae Congregationi exposuerant haud parvas adesse difficultates in observanda lege abstinentiae et ieiunii in pervigilio Nativitatis Domini, sive ob inductam praxim celebrandi proximam festivitatem/ inde a pervigilio etiam epulis, qualitate et quantitate, vetitis a lege, sive ob curas et labores quibus fideles et sacerdotes hac dic premuntur.

Quapropter iidem Ordinarii petierunt ut obligatio haec cessaret a meridie ipsius pervigilii, uti statutum est pro Sabbato Sancto in canon 1252 § 4 Codicis Iuris canonici.

Aximjujtzrsioxts. — Contra petitam dispensationem extare videtur peculiaris lex de qua in canone 1252 § 2, ideo lata ut fideles rite praeparentur ad pie sancteque Incarnationis Domini mysterium recolendum, cuius festivitas, quae inter maximas Ecclesiae catholicae recensetur, nonnisi absoluto eodem pervigilio seu a media nocte lIturgicc celebratur.

Rationes vero, quae pro dispensatione afferuntur, non ridentur solido niti fundamento. Et praxis in contrarium inducta potius abusus est dicenda, Ideoque pro viribus adlaborandum est ab iis praesertim, quibus cura imminet animarum, ut removeatur. Extraordinaria praeterea sacerdotum ac fidelium in huiusmodi pervigilio defatigatio occurrit fere ubique in universa Ecclesia.

Ceterum in casibus particularibus praesto sunt principia theologiae moralis de causis a ieiunio excusantibus» necnon quae in canone 1245 § l statuuntur.

Denique concessio per eanonem 1252 | 4 facta quoad Sabbatum Sanctum adduci nequit in exemplum, cum Resurrectio Domini inde a meridie eiusdem pervigilii celebretur.

Resolutio. — In plenariis autem comitiis, die 13 novembris 1937 habitis. Emi Patres huius Sacrae Congregitionis ad propositum dubium: « *An et quomodo expediat concedere dispensationem a lege abstinentiae et ieiunii* in *pervigilio Nativitatis Domini* >, responderant: c *Negative, seu non expedire, et ad mentem.* Mens autem est ut Ordinarii satagant opportunis instructionibus fideles inducere ad ius commune servandum ».

Quam resolutionem in audientia diei 18 eiusdem mensis, referente subscripto S. Congregationis Concilii Secretario, Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. XI approbare et confirmare dignatus est—I. Bruno, *Secr.*

Adn. E J **M.** In **CR 15 (1938) 80-, 1P 18 (1938) 141; ME 50 (1938) 138-141.**

1400

1937 NOV 13.-SC CONC. RESOL. AAS 30 (1938) 101-103

DIOECESIUM X_
Eleemosynae missarum binatarum
Die 13 Novembris 1937

Species facti. — In nonnullis instantiis reductionis onerum Missarum, quae diebus festis ex pia testatorum voluntate applicandae sunt, preces ita concinnatas esse animadversum est ut cx reditibus legatorum aliqua pars, et quandoque maior, cederet ratione incommodi parocho diebus festis in sua ecclesia Missam iteranti, alia vero pars ab ipsomet impenderetur Missis celebrandis in legatorum satisfactionem vel Curiae in hunc finem mitteretur. Itemque praxim alicubi inolitam esse constitit, qua parochi sacerdotesque Missam blnatam facultate apostolica applicantes, si iuxta intentionem offerentium vel piae causae applicent, ad Curiam transmitterent favore Seminarii eleemosynam dioecesanam. excessum sibi retinentes.

Hinc duo sunt consideranda: I> num expediat indultum aoostolicum concedere ut parocho in propria ecclesia Missam iteranU emolumentum aliquod tribuatur. idque ex legatorum reditibus; 2) num sustineatur dispositio dioecesana vi cuius sacerdotes Missam binatam applicantes eleemosynam tantummodo dioecesanam Curiae tradere teneantur.

Animadversiones. — Quoad primum. Ex perantiqua Ecclesiae praxi vetitum semper fuit ut plures in die Missas celebrantes plura pro iisdem, praeterquam in die Nativitatis Domini, reciperent stipendia. Cfr. Decr. Gratiani. D. !.. c. 53. de *cons.;* Const Benedicti XIV diei 26 Augusti 1748 Quod *expensis* et diei 30 Mail 1753 *Apostolicum ministerium* (CICF n. 391 et 4251; LitL encycl. Leonis XIII diei 18 Aprilis 1897 *Trans Oceanum [AAS* 2 (1910) 271 - 276). et Benedicit! XV diei 10 Augusti 1915 *Incruentum* [AAS 7 (1915) 401 - 404). Quod Codex iuris canonici sanxit in canonibus 806 | 1 et 824 j 2.

Quapropter sine peculiari Apostolicae Sedis induito nefas est parocho Missam iterant! emolumentum aliquod tribuere eo minus ex legatorum reditibus, excipe sj ipse legati fundator hanc facultatem fecerit

Nec convenit indultum apostolicum hunc ln finem concedere. Et primum quidem, quia parochus, vi sul muneris, bono fidelium spirituali consulere tenetur, ideoque curare ut fideles diebus festis de praecepto/ obligationi Sacrum audiendi satisfaciant Quodsi unius Missae celebratio huic obligationi ab omnibus Implendae satis non sit alteram celebrare ipse tenetur ad mentem canonis 806 f 2. nullo ad hoc percepto stipendio. Deest enim in casu titulus extrinsecus maioris laboris vel incommodi, *vi* cuius sacerdotibus binantibus permittitur aliqua retributio ad normam citati canonis 824 f 2 Codicis L Q, cum agatur de parocho Missam iterante in sua paroecia in fidelium sibi commissorum utilitatem, quare iusta causa deest concedendi hunc in finem indultum apostolicum, eo vel magis quia haec retributio ln casu cx legatorum reditibus esset sumenda. lamvero legata in finem proprium constituta sunt, ab ipso fundatore statutum, et diligentissime Implenda. sicut omnes fidelium voluntates ln pias causas facultates suas donantium vel relinquentium, etiam circa modum administrationis et erogationis bonorum, ad praescriptum canonis 1514.

Nihil tamen vetat quominus, peculiaribus rerum personarumque adiunctis perpensis, his parochis Episcopus retributionem aliquam ex aliis proventibus assignet

Alterum dubium quod spectat, praescriptio est contra lus commune Eleemosyna enim Missarum, nisi aliud certo constet, dividi vel separari nequit a celebratione ct applicatione Missarum, sed quid unum constituit ad mentem canonis 640 i I. et distinctio ipsa a mente offerentium est prorsus aliena. Quod si in citato canone res est de Missis manualibus ad alios pro celebratione transmissis, attamen una cademque est regula, eleemosynam Missarum nisi aliud constet, pro celebratione et pro applicatione integram celebranti tradendam esse intuitu oneris quod ei Imponitur. Et Ita iam pluries declaravit haec S. Ccnrregatio, e. g. m una *Lugdunen.* 31 Ianuarii 1880 (A5S 13 (1880-81» 256-2621, in una Sancti *Deodati* 27 Februarii 1905 ad II (ASS 37 (1904-051 524) et in una *Paderbomen.* 16 Novembris 1917 [LE 58]. Utique in citatis resolutionibus eadem S. Congregatio clausulam addidit: " nisi morali certitudine constet excessum communis eleemosynae oblatum fuisse intuitu personae vel ob maiorem laborem aut Incommodum". Sed ex hoc Ipso arguitur quod Episcopus nroueat generali praescriptione sive synodal! sive extrasynodaH indiscrlminatim praescribere omnibus sacerdotibus binantibus excessum communis eleemosynae vel elcemosvnam ab offerentibus oblatam, quaecumque sit. percipere dummodo Curiae tradatur eleemosyna synodalis.

Nec est omittendum alienum prorsus esse ab ipso Indulti apostolici ambitu, vi culus sacerdos Missam binatam ad mentem offerentis applicat, ut aliqua eleemosynae pars ipse sibi retineat. Aliter tamen res esset, si ageretur de Missis fundatis, quibus cavet Codex ipse in canone 840 ! 2/

Resolutiones. — Propositis itaque ln comitiis plenariis diei 13 Novembris 1937 dubiis:

I. *An expediat indultum* auosfolicum concedere ut *parocho,* in *propria ecclesia Missam* iteranti, tribuatur *aliquod emolumentum ex reditibus legatorum:*

II. An tusfincatur dispositio dioecesana rt cuius *sacerdotes. Missam binatam applicantes, eleemosgnam tantummodo dioecesanam Curiae trudere teneantur;*

Emi Patres huius S. Congregationis responderunt:

Ad I *Negative, seu non expedire;*

Ad II Negative.

Has resolutiones Ssmus D. N. Pius Pp. XI ln Audientia diei 18 Novembris 1937. referente subscripto Secretario. approbare et confirmare dignatus est—L Bruno. Secr.

Adn. E. BERGH In NrT 65 (1938) 607-608; CR 14 (1938) 549; IP 18 (1938) 141.

1401

1937 NOV *16.-SC PROP.* FIDE, EPIST. PART.

De natura iurisdictionis vicarii delegati

Excellentissime Domine, Litteris nuper datis Procurator Generalis Tuae Congregationis (Missionariorum SS. *Cordis Jesu*> nomine Excellentiae Tuae sequentia dubia huic S. Dicasterio subiecit:

1) An iurisdiclio in spiritualibus ct temporalibus quam Epistola S.C. de Propaganda Fide dicit practice concessam esse Vicario Delegato, sit natura sua jurisdictio ordinaria vel delegata;

2) An in uno vel altero casu Ordinarius possit nominare plurcs Vicarios Delegatos qui singuli habeant iurisdictlonem tantum in aliqua parte Missionis ct non in universa Missione.

Ad rem quod attinet Tibi communicare satago:

Ad D *lurisdictio Vicarii Delegati est ordinaria.*

Ad 2> In casu nominationis duorum Vicariorum Delegatorum in eodem Vicariats Apostolico ob nimiam amplitudinem territorii, cum in litteris Sacrae Congregationis de Propaganda Fide ipsis tribuatur eadem jurisdictio quae Vicariis Generalibus In Codice tribuitur. ex Codice non constat eorum jurisdictionem de iure limitari posse ad unam tantum partem territorii Interim tamen opportunum videretur ul propter amplitudinem Tui Vicariatus ct difficultatem communicationum unusquisque Vicarius Delegatus distinctam Jurisdictionem exerceret in parte sibi concessa. Propterea Sacra hacc Congregatio per praesentes facultatem Tibi concedit determinandi cuique Vicario Delegato partem territorii intra cuius fines jurisdictionem exercere valeat: quod conceditur usque ad expirationem generalium facultatum.

Interim fausta quaeque ominans, manere gaudeo Excellentiae Tuae addictissimus in Domino-C. Costantini. *Secret.*

• Ordina/io Norae Gutoeto. Prot. N. 4226/37: Ras&eg-.> di Morate e «rilfo 7 (1941) 144. Adn. C. JARRE in An/onlaocm 3 (1928). 191-212.321-332; 4 (1929) 538; P. LY-YUH-VEN In CpR 24 11943) 311-312; S. M. PAVENTI in Rh ^-j di Morale t Rritto 7 (1941) 141-145; A PUGLIESE in ApolL 6 (1933) 195-217; A. VERCAUTEREN ta IP 11 (1931) 75-78; G. VROMANT /- IP 10 (1930) 19-26.

1402

1937 NOV 25.-SC S. OFF., DECR. AAS 29 (1937) 471

Damnatur liber. **CUI TTTULUS « DŒ NATÜRLICHE GEISTLEHRE » AUCTORE E. BERGMANN**

Feria IV, die 17 *novembris 1937*

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librarum prohibitorum inserendum mandarunt librum, qui inscribitur:

Ernst Bergmann, *Die natürliche Geistlehre.*

Et sequenti Feria VL die 19 eiusdem mensis et anni. Ssffius D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI. in solita audientia Excmo Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 25 novembris 1937.—I. Venturi. Supremae S. *Congr. S. Officii Notarius.*

1403

1937 DEC 3.-SC 8. OFF.. DECR. AAS 29 (1937) 471-472

Tres damnantur libri a petro martinetti conscripti

Feria IV. die 1 decembris 1937

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Effii ac Rcvrtd Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem libro- ' Λ rum prohibitorum inserendos mandarunt tres libros a Petro Martinetti conscriptos, quibus tituli:

Ragione e Fcde; Gesù Cristo e il Cristianesimo; Il Vangclo con introduzione e note.

Et sequenti Feria V, die 2 eiusdem mensis et anni. Ssfnus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI. in solita audientia Excnto Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Entorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, cx Aedibus S. Officii die 3 decembris 1937.—I. Venturi. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1404

1937 DEC 14.-SACRA PAEN.. RESP. PART.·

De indulgentiis divini officii recitationi concessis **DEQUE INDULGENTIIS FESTO TRANSLATO ADNEXIS**

Dubia - *Beatissime Pater,* A. P., sacerdos Congr. Missionis, ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, dubia quae sequuntur pro opportuna solutione humiliter proponit:

I. An per Decretum S. Paenitentiariae Ap. d. d. 31 martii 1937 [LE 1376) Indulgentias, pro divini Officii coram Ssmo Sacramento recitatione concessas, etiam novitiae et studentes Communitatum muliebrium acquirere valeant

IL Utrum ad lucrandas Indulgentias alicui festo translato adnexas necessaria sit sollemnitas ac celebratio ecclesiastica, etsi extraliturgica. an sufficiat civilis tantum sollemnitas ct externa celebratio. Et Deus etc.

Resp. - *Die 14 decembris 1937* Sacra Paenitentiaria Apostolica, propositis dubiis respondendum, censet: Ad *Negative;* ad IIe· *Affirmative* ad primam partem. *Negative* ad secundam.

De mandato Emi.—F. Dalpiaz. *Can.* I. Rossi. Secr.

• Sacerdoti cuidm Congregationis Missionis. Pro*. N. 9354/37; CLIP 52 (1933) 3. Adn. F. X. HECHT in PrM 27 (1938) 262-254; E J. M. to CR 14 (1933) 451; A. P. in ELIP 52 (1938) 3-5.

1405

1937 DEC 30.-SC S. OFF.. DECR. AAS 30 (1938) 26

Damnatur liber cui titulus: « von der arbett zum **ERFOLG n, AUCTORE RAOUL FRANGÉ**

Feria IV, die 15 Decembris 1937

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rmi Domini Cardinales, rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum, qui inscribitur:

Raoul Frangé, *Von der Arbeit zum Erfolg.*

Et eadem Feria IV eiusdem mensis et anni. Ssftus D. N. D. Pius Divina Providentia Papa XI, in audientia Excmo ac Revmo D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 30 Decembris 1937.—I. Venturi. *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. **S. TROMP in PrM 27 (1938) 127-129.**

1406

1937 DEC 30.-COM. INTP., RESP. AAS 30 (1938) 73

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1. - Dr communicatione prxvit iciorum inttr religiones.
2. - De excusatione a poenis latae sententiae

EfDi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario

coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut -ira ad singula:

l - De communicatione privilegiorum inter religiones

D An verba canonis 613 § 1: exclusa in *posterum -vahbrt communicatione,* ita intelligenda sint ut revocata fuerint privilegia a religionibus ante Codicem I. C per communicationem legitime acquisita et pacifice possessa.

R. Negative.

u - De excusatione a poenis latae sententiae

D. An metus gravis a poenis latae sententiae eximat s: delictum, quamvis intrinsece malum et graviter culpabile, non vergat in contemptum fidei aut ecclesiasticae auctoritatis vel in publicum animarum damnum ad normam canonis 2229 § 3 n. 3.

R. Affirmative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 30 mensis Decembris, anno 1937. — I. Card. Serafini, *Praeses.* L Bruno, *Secr.*

Ada. E. BERGH In NrT 65 (1938) 463-465; A. ELLIS-U. LÔFEZ in PrM 27 (1938) 157-163; S. GOYENECHE in Apoll. 11 (1935) 178-180; EJ.M. In CR 14 (1938) 452-453; A. LARRAONA - C-R 19 (1938) 246-251; REGATILLO n. 308.867; F. ROBERTI b Apoll. 11 (1938) 180-181; IP 18 (1938) 138-139; ME 50 (1938) 103-104.

1407

1937 DEC 31.-PIUS XI, MP. AAS 30 (1938) 33-34

De pensionibus ordinandis apud Sanctam Sedem

PIUS PP. XI

Con l'art. 21 della Legge, da Noi emanata H 1° dicembre 1932. N. XXXII, sull'Ordinamento del Governatorato della Nostra Città del Vaticano, Ci siamo riservati di promulgare norme sul trattamento di quiescenza cel personale del Governatorato medesimo.

Nello attendere alia soluzione di tale riserva abbiarr.o rayvisata la oportunità di prowedere a regolare in modo uniforme quanto si riferisce al trattamento di quiescenza per tutto il personale della Santa Sede c ce'la Città del Vaticano, facendo salve le legittlme aspcttative del personale derivanti da regolamenti in vigore.

Onde è che di Nostro moto proprio, certa scienza e matura deliberazione stabiliamo di promulgare e promulghiamo l'annesso c Regolamento per le pensioni del personale ecclesiastico e laico (civile e militare) › con l'unita tabella.

Tale Regolamento andrà in vigore dal Γ gennaio 1938 per tutto il personale ecclesiastico e laico (civile e mi4 litare) della 'Santa Sede (intesa nel senso di cui al canone 7 del Codex *Iuris Canonici),* della Città del Vaticano, e degli Enti. Istituti, Commissioni. Uffici, organi ed attività aventi sede nella Città del Vaticano, e di quelli aventi sede in Italia, da Noi amminlstrativamente dipendenti.

Nulla *é* innovato circa Ponere dei trattamento di quiescenza, che rimane, come per il passato. a carico delle rispettive amministrazioni.

Colla promulgazione dell'annesso Regolamento si intende risoluta qunlsiasi altra riserva di emanazionc di norme relative al trattamento di quiescenza per tuttn il personale suddetto, e rimangono altresi abrogate tutte le disposizioni contrarie al présenté Nostro Moto Proprio ed allannesso Regolamento

Tutto ciô Noi abbiamo stabilito e stabiliamo. nonostante qualunque cosa in contrario, anche se degna di speciale menzione.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano, nel 31 décembre 1937. anno decimosesto dei Nostro Pontificato.—PIUS PP. XI-

1408

1937 DEC 31.-PIUS XI, NORMAE. AAS 30 (1938) 35-50

REGOLAMENTO PER LE PENSIONI DEL PERSONALE ECCLESIASTICO E LAICO (CIVILE E MILITARE) NELLA CITTA' DEL VATICANO

Parte Prima

Personale ecclesiastico e laico (civile)

Capo I - Diritto α *pensione o indennità*

Art. 1. Ha diritto dl essere collocato a riposo e di conseguire la pensione l'impicgato ecclesiastico o laico che sj trovi in una delle seguentl condizioni:

a) abbia ragglunto l'età di 65 anni e abbia ccmpiuto almeno 20 anni di servizio. owero abbia compluti 40 anni dl servizi qualunque ne sia l'ctA:

b) dopo 20 anni di servizio sia divenuto Inabile a continuare il servizio stesso per infermità non dipendente dall'esercizio delle proprie funzioni

c) sia divenuto inabile al servizio per Infermità dlpendente dall'esercizio delle proprie funzioni, qualunque sla la durata dei servizio prestato.

L'impiegato ecclesiastico o laico, che dopo 20 anni di servizio sia stato dispensato o comunque privato d'ufficio deirimpiego per motivl diversi dalle dimissioni, è collocato a riposo ed ha diritto a pensione.

L'impiegato ecclesiastico o laico che si trovi nelle condizioni di cui alie lettere g). b), c), puô essere collocato a riposo d'ufficio ed ha diritto a pensione.

Art. 2. L'impiegato. che cessi da) servizio perché mabtle a continuarlo a causa di malattia, o per soppresione d'ufficio, o per riduzione d'organico» senza aver acquistato ll diritto a pensione, ha diritto ad un'indenntU per una volta tanto, qualunque sla la durata dei servizio prestato./ 36

Ha parimenti diritto dl consegulre Hndcnnità per una volta tanto l'impicgato che. dopo 5 anni e prima di 20 anni di servizio, cessi dal servizio stesso per motivl diversi dalle dimissioni e da quelli Indicati nelle lettera c) dell'art. l e nel primo comma dei présente articolo.

I famigliari. che dop-» la morte dei Somme Pontefice non venlssero riconfermaii in servizio ed al quali non spettasse pensione, hanno diritto oll'indennltà. qualunque sia la durata del servizio prestato. computando in ogni caso non meno di tre anni di servizio.

Art. 3. L'impiegato dimissionario e 1'lmpiegato che comunque cessi dal servizio senza avere acquistato diritto α pensione o indennitâ hanno diritto alia restltuxlone delle ritenute applicate sui loro assegnl di attività dl servizio. senza Intercssi.

GU ecclesiastici che lasciano ll servizio per nomina ad alti gradi della Gcrarchia della Chiesa. o che sono elevati alia Sacra Porpora. sono agU effetti dei présente regclamento considerati come dimissionari.

L'impiegato che, scaduto ll periodo massimo delTa^pcttallva o dei permesso concessogli. non riprenda servizio. salvo il caso di comprovato impedimento, è considerato dimissionario.

Art. 4. L'impiegato licenxiato a seguito dl condanna penale o canonica o dl prowedimento disciplinare deve essere sottoposto al gludizlo di una Commissione, composta dl tre funzlonari scelti tra l dirigenti di Amminlstrazionl. nominata ogni triennio dal Sommo Pontefice. su proposta del Cardinale Segretario di Stato.

La Commissione, tenuto conto del grado dl colpevolezza dell'implcgato. deve infllggere a) medesimo Ia perdita de) diritto a pensione o tndennità. o applicare all'Lmpiegato stesso una riduzione non minore di un ottavo né superiore ad un quarto della pensione o delTindennitA. La perdita del diritto a pensione decorre dal giomo in cui avrebbe dovuto cominciarne il godimento.

Il pensionato che venga colpito da condanna penale e canonica puô incorrere nella perdita della pensione In godimento a seguito dl pronuncla della predetta Commiasione. al giudlzio della quale il pensionato medesimo deve essere sottopcsto dalFAmmlnistrazione cui abbla appartrnuto. La perdita della pensione decorre dal prime giomo del mese successivo alla pronuncla della Commissione/ 37

I! diritto a pensione o IndemniU pud essere rtprtstlnato rtnlla Comml^'OnA eon nuftva rr^nuncH. da rr^ muoversl a cura dell'AmmJnisira?lone dalla quale rimptegato o il pensionato dipendeva »l momento della eesmione dal servizio. quando si riconosca che il medesimo. per la condotta tenuia successivaxnentc. se ne sia rc«o meri- e. sc fu condannato penalmente, abbia altresi ottenuto la riabilitazione. La pensione e l'Indennità sono tn ogni modo ridotte di un quarto e suUe medesime è trattenuto I'lmporto delle ritenute che siano state restituite a tenore dell art. 9. La pensione decorre dal primo pomo del mese successivo alla pronuncla stessa e contemporaneamente cessa la pensione che sia staU kqufdata alia famlrlia a tenore del seguente articolo 13

Non puô essere ripristinato il diritto ad indennitô quando questa sia stata corrisposta alla famiglia a norma dd-l'artlcolo 13.

Le pronuncie della Commissione devono essere comumcate aU'inleressato; esse non sono soggette ad altro gravame ail'infuori del ncorso per vizl di legittimitâ. da «perire a norma del quarto e quinto comma dell'art. 20 del présente regolamento.

Art 5. La Commissione, dl cui alTarticoIo precedente, provvrdeni. sotto la Presidenza del membro più anziano, a compilare le norme per il suo funzionamento. da sottoporsi all'approvazlone del Sommo Pontefice.

La Commissione si numsec presso l'Amministrazione del Beni della Santa Sede, ed usufrulsce det suoi servui general! e d'ordine. Un impiegato délia stessa Ammlnlstrazionc funge da Segretario.

La funzlone di Commissario è gratuito.

Capo Π - *Nisura della pensione c dcU'indennUà*

Art 6. E' valutabile agli eifettl della pensione il scio stipendio, con esclusione di ogni altra retnbuzlone fissa o variabile, permanente o temporanea.

La pensione delTlmpiegato che abbia raggiunto 40 anni di servizio è pan ai nove decimi delle prime diccimila hre, aumentsti degli otto decimi delTeccedenza fino a ventimila Ure c dei sette decimi della nmanenza fino a tren-
38 Umila lire della media annua degli stipend! goduti negh/ ultimi tre anni dl servizio. Qualora la media triennale superi le lire trentamili la pernione è pan agli otto decimi delle prime trentamila Ure dclla media, aumentati della metâ dell'ecccdenza della stessa senza perô sorpassare Je hre trentatremila nette annue.

Per coloro che non abblano compluto 40 anni di servizio pensione, da liquidant sulla media annua degli stipend! duti nclTultimo triennio di servizio. r pari a tanti quaranteslmi delle prime ottomila Ure di detta media e a tanti sessanteslmi della eccedenza per quanti sono gh anni di servizio. senza che si possa mai superare la pensione spettante con quaranta anni di servir 0·

Gli stipend! percepitl dal personale di rappresentanza della Santa Sede all'estero si moltiplicano per tre agli effetti dei computo della pensione e dcll'indennitâ di cui alTarticolo 2.

Art. 7. L'implegato. che abbia diritto a pensione a norma della lettera c) dell'art. 1. consegur una pensione pari a tanti quarantesiml delΓultimo stipendio annuo quanti sono gli anni di servizio, coi minimo dei terzo dello stipendio stesso se non abbia compluto 20 anni di servizio. e dei tre quinti se abbia prestato 20 o più anni di servizio. In nessun caso perô si puô oltrepxssare la mimira di cui al secondo comma dell'articolo precedente, da calcolarsi suITultfmo stipendio annuo.

Per le infermlU dovute a cause dl servizio, che importino permanente incapacité a qualsiasi proficuo lavoro. Ia pensione, da liquidarsi sulTultimo stipendio annuo, è calcolata come al secondo comma dell'articolo precedente qualunque sia la durata dei servizio prestato.

Sc Tinfcrmità dipendente dai servizio é dovuta ad infortunio. chc abbia dato luogo a conscguimento della indenniti. dipendente dall'assicurazione contre gli tnfortum sul lavoro effettuata a «pese delTAmministrazlone. si applica. a seconda dei casi, il irattamcnto spettante a norma dell'articolo 1 lettera b) o dell'articolo 2. salvo che l'interessato optl per il irattamcnto dl cui ai ccmmi procedenti, nnunciando alia delta îndennitâ e rlvcr^andonc ΓImporto a favore del?Amministraztone presso la quale prestavu ser-

Art 8. Llndennità per una volta tanto è pari a un dodiceslmo dell'ultimo stipendio annuo per ciascun anno di ser-
39 vizlo. La frazione di anno è computata come anno intero./

Art. 9. L'unpiegato. che abbia perduto il diritto a pensione o Indennitâ. ha diritto alia restituzione delle ntenute versate, senza Interest tranne il caso che alla di lui famiglla spetti il diritto a pensione o Indennitâ a norma del presente regolamento.

Art. 10. Il tempo utile a pensione o îndennitâ n computa dalla data di ussurulane in servizio stabile o da quells dell'asaunzione in prova, quando l'esito positivo della prova sia condizlone indispensablle per consegulre la stabiliti.

Per eh implegatl provvisti di lauree nolle discipline ccclesiastiche, conseguite prima deli'assunr.ione In servizio in Istitutl pontifici o dipendentl o rlconosclutl dalla Santa Sede. si computa una aggfunta di tre annl al tempo dl servizio prestato.

I! tempo dl servirfo prestato presso le rappresentanze della S Sede all'cstcro sl computa con l'agglunta dl un terzo del tempo itesso.

Nel computo der.h annl di eervtzio non si tiene conto del perW! pa»at! In aspettativa per motivt di famiglia. o per lervirlo militare, o in servizio di supplenza: si calcolano per tntero i periedt pusall in aspettativa per salute o indisponibilité.

Agli effetti della pensione, nel ealcolo completivo del •ervi/io e dell'etA. la frazione di ch« eccedc t lei mcsl it considera per un anno Intero, altrimenti si trascura

Capo III - *Pensione c indennità elle famtgUe*

Art. 11. Alla morte deU'impiegato o del pen&ionato ecclesiastico o laico cell be hanno diritto a pensione o indw nitâ dl rivcrsibllità congiuntamentc:

ai i genitori; b) gli avl; c) i fratelll minorenni e *le* sorelle (nubili o vedovei minorenni: d) i fratelll nugporenm permanentemente inablli a qualsiasi proficuo lavoro e le sorclle (nubΙll o vedove» inaggiorennt abitualmenle conviventi coll'implegato o col pensionato./

Il diritto a pensione o indennitù di rlvcrslLUitâ é tubordinato alla condizione che le persone dl famigha indicé vivessero a carico dell'impiegato e che siano nrnaste prive di mezzi dl sussistenza.

Art. 12. Alla morte dcH'implegato o del pensionsto lairo. coniugato o vedovo. hanno diritto a pensione o indenntti di riversibibU congluntamcnU· :

al la vedova che si trovi nelle condizioni dl cui all'art 16. comma primo;

b» i figli minorenni e le figlie (nubili o vedove» mlr.orenni che sl trovino nolle condizionì di cui all'art. 16, comma secondo;

O i genitori ;

d) gli avi;

e) i figli permanentemente inabili a qualsiasi profxuo lavoro e che si trovino nolle condizioni di cui all'art 14. comma secondo;

fl le figlie (nubili o vedove) maggiorenni permanenîemente inabili a proficuo lavoro e che sl trovino nelle coodizionl di cui all'artlcolo 16, comma secondo.

Per 1 genlton. gli avi. 1 figli e le figlie magglorenni vale il disposto dcirulumo comma dell'art. 11.

Art. 13. La famiglia dell'impiegato o del pensionato che. a norma dell'articolo 4. abbia perduto 11 diritto a indennlîâ o a pensione ha diritto alia rivers!blliti come se Ü medcsimo impiegato o pensionato fosse morto.

Art. 14. La pensione spettante alie persone di famigha è ragguagliaU ad una percentuale dl quella goduta dal pensionato o che sarebbe spettata aU'impiegato ed in ragione del numero dei superstiti aventi diritto, come segue: per un superstite il quaranta per cento; per due il cmquanta per cento: per tre il sessanta per cento; per quattro ü sessantaclnque per cento; per cinque 11 settanta per cento; per sei il settantadnque oer cento; per sette o p:ù i'ottanta per cento.

La pensione cosi stabilita è dtvdsa in parti ugu-Ji tra gli aventi diritto; la parte spctUmte alia vedova e poi in ogni caso aumentata del quirdlci per cento della pensione diretta.

Al diminuire del numero dei compartccipi. la pensione viene ridotta come previsto nel due commi precedent!./ 41

La vedova percepisce anche le quote dei figli minorenm con lei conviventi.

La pensione alla famiglia dell'impiegato morto per causa di servulo o del pensionato che, dopo aver conseguilo la pensione di cui art. 1 lettera c). muoia per Ia stessa infermilâ. si calcola secondo le percentuali onzldctte. sulla base della pensione che sarebbe spettata a! de cuius nel caso di permanente incapacité a qualsiasi proficuo lavoro dovuta a causa dl servizio.

A tutti gli etfetti del presente articolo se le wrelle (nubili o vedove) maggiorenni. aventi diritto a pensione, siano due o piii. si computano come una sola persona.

Sc la morte dell'impiegato per causa di servizio abbia dato luogo al conseguimento deb'indennitâ dipendente dil-l'assJcurazione contro gli infortuni sul lavoro. effettuata a spese delTAmministrazlone. la famiglia dell'impiegato puô csercitare 1'opzlone di cui all'ultimo comma dell'art. 7. purché tutti 1 superstiti, aventi diritto all Indennitâ. rinunemo alla medesûna. riversandone l'importe aH'Amministrazionc

Art. 15. L'mdenmtâ spettante aila famiglia deU'impiegato morto senza latciar diritto a pensione è pari a quella che sarebbe <p «ttata alï'Impicgato stesso. qualunque sia il numero degli anni di servizio prestato. computando in ogni caso non mono di tre anni di servizio. Essa viene divisa in parti uguali tra gb aventi diritto. tenendo conto che la quota della vedeva deve essere doppia di quella degli altri compartccipi.

La vedova percepisce anche le quote del figli minoreni «m lel conviventi.

Art. 16. La vedova dell'impiegato coniugato prima della ccssazlonc dal servizio ha diritto a pensione o a IndenniU, purchè il matrimonio sia stato celebrato prima che l'implegato stesso avesse compluto i cinquant'anni di etA. 0 almer.o due anni prima délia cexsazione dal servizin: ovvero dal matrimonio sia nata proie, ancorchè postuma: oppure la morte dell'impiegato dlpcndn da causa dl ser-

I ficli hanno diritto a pensione o a indennltA purchè nati dû matrimonio anteriore alia ccssazione dal servizio.

Non ha diritto a pensione la vedova separata Icgalmcnte dal marito per ecntcnza passata in giudlcato, pmnunciata per di Ici colpa e delibata dalla autorità gladIriana della Città del Vaticano. Il gtudirlo di dch/bazione. che non abbia avuto luogo durante la vita dell'impiegato. è promosso 43
dopo la dl lui morte dairAmminlstrazione dalla quale Timpicgato dipendeva.

An Π li diritto a pensione della vedova cessa col pasofitic a nuov. nozze quello dei figli e .rateLH minorenni cciu nuggicn »'ta quello delle figlie minorenni col matrimonio c ù maggiore etâ o con la professione in un LstiIUW religiose quello delle figlie maggiorennl e quello delle tortile minorenni o maggiorennl con Il matrimonio o con U proles&ione in un Istituto religioso

Le itoieUt ere raggiungono lu maggiore età conservano U pentone lino al passaggio » nozze o a professione In un Leitoto religioso purchè alla morte dell impicgato o del pensionato risultasscro abltualmentc conviventi col mede->imo

I fuperstiti dell impicgato indicati nell art. 11 e nell art 12 lettere C). d!. e). Il al quail, per successive mutazionl. tenganv mcix I· condizioni economiche o di inabllità al tavoro richieste dagh articoli stessi. sono privati del diritto a pensione cor prowedimento dell·Amministrazlone presso cw l'implegato cessé dai servizio Contro tale prowedimento sono csp-riblli I rimcdi dei quail all'art 20. comm! qiurtc e quinto del presente regolamento

1 superstin dell'impiegato. I quail siano incorsl o che incorrano in condanne penal! o canonIchc possono essere prtvatl uel diritto a pensione con le norme stabilite nell art 4. ran æ stessc norme puô essere ripristinato Il loro dirittn

Art 18 I fratelll. i figli e le figlie (nubiU o vedove) penconau. I quah al raggiungimento della maggiore età risultmo privi di mezzi di sussistenza. continuano a percepire la pensione purchè si verlfichino nei loro riguardl le condirionl d'inabdità rispettivamente stabilite per i maggtortnni nepli articoli 11 e 12

Cak· IV - Ritenute

Art 19 D personale soggetto al presente regolamento deve nlasciare sul proprio stipendio pensionsbile una rltenuta del cinque per cento, quale contributo per la spesa
43 delle pensioni z

Su tutte le pensioni dirette liquidate a norma del presente regolamento sl applica la ritenuta del due e mezzo per cento, quale contributo alla spesa per le pensioni di rivers!biliU

Se nel computo degli anni dl servizio sia stato comprise un periodo di tempo durante il quale non siano state eomunque versate ritenute sugli assegni di attività dl servizio la pensione diretta sarà. per un uguale periodo dl tempo sottoposta ad una ritenuta straordinaria del 5 per cento

Capo V - *Liquidazione delle* pensioni e *delle indennità*

Art 20 La liquidazione delle pension! e delle indennità ê effettuata dal" Amministrazlone dalla quale l'implegato dipendeva ai momento della cessazione dal servizio La liquidazione ha luego d'ufficio per le pensioni dirette. e su domanda per quelle di rivcrslblllltà

La liquidazione deve essore effettuata dl regola entro un mese dalla data di cessazione dal servieio o dalla presentazione della domanda

Ciascuna Amministrazlone deve prowedere a raccogllere e tenere al corrente. durante il servizio dell'impiegato. il fascicoic dei document! comprovanti U servizio stesso e degli atti riguardanti lo stato civile dell'impiegato e della suâ farnilla

La liquidazione dclla pensione o dell'lndennltâ. o il prowedimento che ne respinge la domanda, sono comunteau agli intéressât! Chiunque sl ritenga leso nel suoi diritt! puô. entro il termine perentorio di sessanta giorni dalla comunicazionc della liquidazione o del prowedimento negativo esperire l'azionc di cui all'art 15 della legge fondamentale della Città del Vaticano. 7 giugno 1929 N I. o preperre il réclame di cui all'art 16 della medeslma legge Per U personale di rappresentanza della Santa Sede all'estera. detto termine è dj novanta giorni se gli intéressât! risiedono nei paesi dl Europa e di centottanta se gli intéressât! risiedono in altri pàes)

Agli efiettl della comunicaztone di cui al precedente comma gli Interesaatl. che non siano domiciliât! nella Città del Vaticano o in Roma, debbono eleggervi domicilio nelFlstanzo di collocamento a riposo o dl pensione o con apposita dichiarazlone; in mancanza di tale elezlone. si conslderano domiciliât! presso l ufficlo dell'ultimo servizio loro
44 n del loro dante causa./

Caf o VI -*Dispos*trioni *generali*

Art 21 Il godlmento della pensione dell'impiegato decorre dal giorno del suo collocamento a rtposo

Il godtmento dclla pensione dl riversibUità decorre dai giomo successivo alla data della morte dell'impiegato o del pensionato e nel caso di cul ail articolo 13 dal giorno della perdit.» de! diritto *a* pensione del dante causa

GH avenu diruto n pensione dl rtverslbllità. che lascino trascorrcrr un anno da quando dovrebbe inlziarsl il pagamento della stessa senza presentare la domanda dl liquidation? sono ammess! a fruîre della pensione aoltanto dal primo giorno del mese successivo allâ presentazione della domanda

L'implegato che in attività d! servizio abbia avuto l'uso della casa, pensionato che sia. non puô ritenerla oltre l tre mesi pena l'incameramcnto di tutu o paru délia pensione e la pnvazlone degu altri eventual! vanlaggi goduti

La norm· contenuta nel comma precedente «i applica anche al supersnu dell'impiegato o de) pensionato

Art 22 Le pension) vengono pagaie a mensilllà anticipate

Per U personale ai roppresvntaza delu S Sede ail esuro le pensioni c le indennità di cui ail art 2 del présenté regolamento possonr essere pagaU dietro nchresta deilinteressato che rioeda fuori della Citu del Vaticano e dei Règne d luila e che non sia di nazionalità varicana od italiana ln equ valente valuta del paese di resdenza

Le menslitâ non rtchleste entro due anni dalla loro scadcnza sono prêtentie

Il pagamento della pensone rimane sospeso se 11 pensionalo oitenga un beneficio o un incarico conunuativo con reddito o coi emotumento uguale o superiore alla pernione aumentata di un terzo Nel caso in cui il reddito η I emolumcn'o sia imeriore ail amxnontare délia pensione jumentata dl un terzo il pensionato percepirà la quota di pensione necessaria per conscguire complessivamcnte dcttO ammontare / 43

Art 23 Le pensioni e le indennità non possono essere ccdute. nè pignorate, né sequestrate, aaJvo il caso dl débita verso Γ Amministrazlone in dipendenza deli esercino dell'impiegn e sa vo U caso di alimenti dovuu per legge

La ritenuta per ciascuno del detu motivi non puo eccedere P terzo della pensione o dell'indennita ma se due motivi stessi concorrono msieme. la ritenuta complessiva non puô occeders la metà della pensione o dell'indennlta. con precedenza della ritenuta per alimenti entro il limite del terzo

An 24 L'inabilità di ogni grado e la morte dell impiegato. da qualunque causa prodotte ln servizio o in occasione di servizio danno luogo da parte delTAmmlnistrazione unicamcnte alla concessione del tratumento di qulescenza previstc dal présente regolamento a favore degli impicgati e delle loro famiglie. cscluso qualsiasi obbllgo dl risardmentc di danni a chiunque sl ritenga leso

Art Z5 Gli accertamenti sanltan agit eftetti del présente regolamento sono provocati dall Amministrazlone intéressata e demandati ad una Commissione di tre mcdici designati dal Direttore de! servizi samtari della Citta del Vaticano fra I mealci appartenenti al servizi stessi 11 medico più anzian' eserciU le funziont dl présidente

Entro 11 termine perentorio di trente giorm dalla comunicazione deiia pronuncia della Commissione di cui al comma precedente, l'interessato puô chiedere di essere sottoposto alla visita definitiva di una seconda Commissione, composta del Direttore del servizi sanitari e di due mrdici che non fecero parte della prima Commissione, uno del qual< pud essere scclto dall'intéressato

Pci H personale dl rappresentanza della S Sede all estero. gli accertamenti sanitari di cui al primo comma del presente arttcolo. si fanno all estera dietra dichiesta dell'Ammimstrazioae. a cura dei Capi missione mediante consultartone di tre medlei dei quail uno è scelto da! Capo misicne une dallInteressato ed il terzo dai due medici prescelt! D rapporte dei tre medic) viene trasmesso ;· cura del Capo mission all'Amministrazlone richiedente la quale 1c sottopone al gtudizio di una/ Commissione compost j del Direttore d· servizi sanitari e di due medic! del servizi stessi La pronuncia della Commissione é definitiva e non dà luogo ad altra visita medica

Cat o VO - Dirponziom finali *e transitorie*

Art 26 D present? regolamento entra in vigore dal 1· gennaio 1938 e id applica non solo al personale assunto dopo tale data ma anche a quello Ln servizio alia data stessa TutLavia per 11 personale precedenlemente soggetto. anche in via trai.sitoria a regolamenti di pensione diversi, rimangono ferme le disposizioni del regolamenti medesimi per quanto concerne la misura e la spècie I pension? n mdennità) de· trattomento di qulescenza diretto e dl quello di nversiblli'A k ritenute e le altre condizioni per l'aequisto del dtrttto ai trattamenti stessi Si applicano però senx'altro e indtstmtamente a tutto il personale le dispos!zionl degli articoli 3 4. 5. 9. 13 e 17 ultimo comma de! capi V *c* VI (escluso l'ultiroo comma dell art 221. e per 11 personale militare, anche quelle degli articoli 38 38 e 39 dei présenté regolamento

D presente regolamento non sl applica quando gli ordlnament< organici dell Amministrazlone cui I'impiegato appartiene o le particolari condizioni dl nomma escludano un qualsiasi trattamento di qulescenza o ne prrvedano uno diverse dalla pensione Sl applica, però sla ni personale di rapresentanza della S Sede all'estero nonotante le particolart condizioni df nomina, sla b coloro che abblano dfchlarato dl accettare per le pension! le eventual! norme da emanarsi in sostituzione dl quelle In vigore aU'atto delrassunzione

E data facoltà a! personale prccedentemente soggetto a regolamenti d pensione diversi di optare per l'appHcazione intégrale del present? regolamento purchè la relativa dtchlarazione sia fatta nel termine perentorto d! un anno dalla pub.icazlone dei regolamento stesso negl! Acf« Apostolicae Sedisy <7

Parti Seconda

Per son*al e* Mil it a r e

C-IAO UNICO

Art 27. I Corpl militari. ai quan si applica U présente regolamento sono, la Guardia *Nobtlc* de! Corpo dl Sua Sandu La Guardia Svizzera Pontificia e la Gendarmeria Pontificia

Art 2*a* Le ncrme della parte prima del présente regolamenTo si appltcano per le pensioni e le indenmU de» Corp' mlhtan. calve le dtsposi/Jom speciali del successiv: articoli 29 a 39

Art 29 GH appartenenti al Corpo della Guardia Nobile hanno d'ntto a pensione

ai quando abbiano compiuto 40 anni di serv izlo owero 55 annl d· età con almeno 15 anni di servizio:

b/ quando dope 15 annl di servizio siano divenutt mablli al servizio stesse a causa di infermitâ non dipendenze dairescTCtzio delle proprie funzioni o Mano dispensati d.»l servizio di autorità. n lascino d «ervtzjo per comprovau zravl mot!vi d· famiglia

c quandr « «no divenull tnabm ai servtvlo a causa di InféraiU dipendente dalfesercizio delle proprie fur.ziom qualunque sia ta durata del servizio prestoto

Art 3J Gu appartenant! alia Guardia Svizzera Pontificia acquistano H diritto a penoone dopo 10 anni di servizio

Per coloro che siano divenuti inabib a causa d'lnfermitâ tale diritto spetta dopo 5 annl di servizio salvo rinfermltl sa dipendente dall esercizio delle proprie funz;oni per u quai caso il diritto a pensione compete qualunqur sia la derate del servizio prestato/

Art 31 D personale appartenente alia Gendarmerta Pontificia ha diritto a pensione:

αι dopo 15 anni di servizio:

b» copo 10 anni dl servizio. se sia divenuto inablie al servizio «fess› a causa di infermitA non dipendente dall esercizio delle proprie funzioni. o «ia dispensato daJ servizio *di tutorita*

c› quando sia divenuto mablle al servizio a causa di InfermiTÂ dipendente daU'eserctxlo delle proprie funzioni qualunque sia la durata del servizio prestato

L anz-anltâ nconosciuta a<li efferti dell art 10 del regolamrnio orramcc e dJ disciplina per U Corpo della Gendarmerai Pontificia F maggio 1933 n XL si computa ai sci: efferti della misura della pensione o deU'indennità

Art 32 i militari che ai trovano nolle condinoni di cui<1 il collùcan.ento in pensione possono essere messu m pensione d'urficio

Art U Per i primi sc; annl di «rrvizio délia Guardia Sviz/era P-ruflcia st considerano. quale mdennitâ agll effeîti del orreente regnbmento I premi rtabilrti nell art B delle norme emanate nel 2 gennaio 1923 a modincanone de: rezolamento organico del Corpo in data 19 marzo 1914

Art .H La pensione «perlante alla Gendarmerie Pontificia e pan a tint- quarantesimi della media degli stipend) c dei sold' fcoduti nell ultimo triennio d) servizio quanti sono tl· anni d. servizio

Per · «Ortufficiali della Gendarmeria Pontificia *e* per › grndarmi che abbiano complute il tempo musimo dl servtao «•iblf-'o dal regolamento organico del Corpo l'ammortare della pensione * sumentato dl un dccimo

Per »i perso? a.'e delta Gendarmerta Pontificia divenuto Inabile a causa di infermitâ dipendente dall esemzio delle proprie funzioni. la pensione é pan a quello calcolata id base airanzlaniU di servizio accresciuta di un quinto della benoone ste › fermi i minimi dl cui al primo comma del- arttcolo 7 e quanto stabiliscono i commi «econdo e lerzo
49 deil arttcofe «tésso /

In nc«sun case, ia pensione pud superare la misura di cui al comma secondo dell'art 6 del presente regolamento calcolata «nil uliunc rtipendio annuo

Art κι La pensione per » militari appartenenti alia Guirdla Svizzera Pnnttflcta é fissata dalla tabella innessa »l ore«enie regolamento

N'ei caso d invalidity derivante dall'eserctzio delle proprie funzioni al milltàn della Guardia Svizzera Pontificia e dovut·» la peiislone relativa al «ervizto prertato aumentato di clnQ'-H ar.nl Se KlnvaltditA Importa permanente tncapacità i qualsiasi proficuo lavoro è dovuta Ia pensione stabilita dopo vend anni

Il paMmentn delle pensioni ê effet!unto in franchi «vtzron g) oensinnat? della Guardia Svizzera Pontificia e loro v.··η« causa che ri«no fuori della Cittâ del Vaticano e del Regnr d Italia «l in lire Itallane a quelll che ri«led-»m negli Staff ODcdestmi

Art ⅜ P diutio n oen«tone delle vedove ed orfani dei mihlart per quali «ia rlchiesto «peciale permesso per la celehrvione del matrimonio e «ubordlnato all'awenuta eoner«Mone del oe^mrsso «tesso

Nrn ⅜p alcun diritto a pensione o indennltâ aile fimiglle det «ercentl magglort e de? militari dl grado Infennre deUa Guardia Svizzera Pontificia.

Art. 37 La ritenuta dl cui all art 19. comma primo. ‹ rilasciata dai militari della Guardia Svizzera Pontificia sugb stipendi e soldi pcrcepitl

Le pensioni corrisposte ai sergentI magglori e al militari di grado inferiore della Guardia Svizzera Pontifiera non son-- assogcetlate ritenuta

Art 38 QuantK »a Commissione, dl cui all art 4 del présenté regolamento debba pronunelare sul diritto dl un militare il membro meno anziano della Commissione ⅛U é sostituito da? Comaridante del Corpo cui 11 militare apparieneva

Art 3S Gli accertamcntf saniUri riguardanti U personae militare si eseguono secondo le norme stabilite nei regola menti organici de singob Corp:./ N

TAFELLA DELLE PENSION! MENSILÎ
otLu goaroia svurnu rmmricLa

GRADO	Dopo 2l« annl di servizio	Dopo 15 anni di servizio	Dopo 10 anni di servizio	Dopo âazuu dl se-v.do
	Franchi svixzcri	Franchi svizzeri	Franchi «vizzcri	Franchi «vizzen
Colonnello Cnmandante	750 —	500 —	250 —	1X7 M
Tenente Cclonnello.....	son —	*33333*	166.66	125-
Ataggln.e	430.—	*236.66*	14333	10750
Cappellano _ .. ---------	390 —	260 —	130-	9750
I· Capitano	370 —	246.66	12333	9231
Penultinx Capitono.....	350 —	233JJ3	116.66	8750
Ultimo Capltano.....	300 —	200 —	100 –	75-
Sergente Maggiore	250 —	166 66	8333	6250
Serzcnte	210 —	140 —	70 —	5250
Capcralc	190 —	126.66	6333	4750
Tamburo ...	160 —	106.66	5333	40-
Alabamere	120 —	£0 —	40 —	30-

Palazzo Apostolico Vaticano, addl 31 dicembre 1937.

Adn. P. CiPROTTl In Apoll. 11 (1933) 14 35; ME 50 (19331 65 £6

1937 DEC 31.-Su PAE'N. DECK. AAS 30 (1938) 110 111

De PRECIBUS ET *PIIS* OPERIBUS [NDtJI GENTHS 0ΠAΠ5. NOVA COLLECTIONE EDITIS

Quandoquidem ex una parte opus a Sarra Congregatione Indulgentiarum Sarrarumquc Reliquiarum anno MDcvrLxxxxvrn editum multis iam anms non amplius venale provint: ex altera vero eiusdem generis Collectioni quae anne MDrrrcxxix in lucem prodiit, generales indulgentiarum concessiones postremis hisce temporibus. ac praesertim iubilnrf Redemptionis anno aliae ex aliis accessere christifideles non pauci ac vel sacerdotes et Episcopi ab Apostolica Sede petierunt ut novum, idemque authmticum. prelo excuderetur opus. quod pontificias hac in re largitiones ita m unum colligeret ut tuta communi pietati norma esset

Cum vero Augustus Pontifex hac de causa certior factus esset, infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori mandavit ut huic operi admoveretur manus, rui etiam Ipsemet perficiendo generales normas rationesque indicavit Eo videlicet «pectabat Beatissimi Patris consilium ut non modo preces et pia opera indulgentiis ditata In unum redigerentur, sed ut potius aptiore tnduius forma elenchus vulgaretur, qui et recentiores omnes Summ irum Pontificum id genus Largitiones complecteretur et novo usui novisque huius Officii praescriptis ordinate responderet quae idcirco Suprema Auctoritate duce invecta «unt. ut indulgentiarum doctrinam ntque incrementa nostra hac aetate moderarentur.

Quapropter Sacra Paenitentiaria Apostolica ut Beatissimi Patris mandata faceret post diuturnum studium dilicentemque Inborem. proces et pia npera ad praesentem hanc diem a Summi Pontificibus indulgentiis ditata in unum collegit et in vulgus edidit; tum ea vtdelicet quae in favorem omnium christifidellum. cum ea etiam quae in favorem quorumdam coetuum spiritualibus hisce muneribus insignita fuerunt: idque ad normam perficiendum curavit earum immutationum atque rationum, quas Suprema ipsa Auctoritas proposuerat ...

In Audientia vero infra scripto Cardinali Paenitentano Maiori die 11 mensis Decembris vertentis anni ceaeessa. Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI Collectionem hanc, typis vaticanis impressam, approbavit et confirmavit et. abrogatis generalibus indulrcntiarum concessionibus in eadem Collectione non relatis, ipsam tantum uti authenticam haberi mandavit

Contrariis quibuslibet etiam speciali mentione dignis tnInline obstantibus.

Datum Romae, ex S. Paenitentiaria Apostolica. die 31 Decembris 1937.—L· Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior S* Luxio. *Regens.*

Adn. E. BERGH In NrT 65 (1938) 855-859; L C In PrM 27 (1933) 155 156; F. X. HECHT In PrM 27 (1938) 259-261.

1410

1937 .....-SC PROP. FIDE, INSTR. PART.·

QUAESTIONES

/td *quas respondendum est a Moderatoribus (seu Moderatricibus) generalibus Institutorum religiosorum congrua congruis referendo, a Moderatoribus Societatum sine* votis *a S.* C. *de Prop Fide proxime dependentium in relatione ad hanc S Congregationem singulis quinquenniis transmittenda*

Generalia

1. Doceatur quaenam decreta approbationis seu commendationis, et quando, Institutum a S. Sede obtinuerit

2. Quinam sit finis peculiaris Instituti.

3. Num titulus Instituti, ab initio assumptus, aut scopus vel habitus sodalium postmodum immutati fuerint et quanam auctoritate.

4 An et quando ultima relatio ad S. Sedem missa fuerit

I - De personis

5. Edicatur nomen Moderatoris Generalis et nomen Procuratoris Generalis Instituti

6. An et quot sint sodalium classes. An et quaenam vota emittantur.

A) - *De admissis*

7. Quot postulantes ab ultima relatione admissi fuerit

8 Num pro singulis habita sint documenta a iure requisita; speciatim vero litterae'testimoniales:

a) pro viris in genere.

b) pro clericis.

c) pro illis (viris aut mulieribus) qui in Seminario, collegio vel alterius religionis postulatu aut novitiatu fuerunt In hisce casibus, utrum testimoniale fuerint turcjurando firmatae.

9. Num exquisita fuerit sufiiciens notitia circa eorum indolem et mores.

10. Quoties et a quibus impedimentis, seu defectibus. dispensatio necessaria fuerit et a quonam Superiore ecclesiastico concessa

11 Num postulatum omnes il quibus praescriptus esi peregerint, per tempus statutum, in domo in qua regularis disciplina servetur.

B) - *De novitiis*

12 Quot et quaenam sint domus novitiatus et num uruouaeque domus auctoritate S Sedi instituta sit

13 Quot novitii post ultimam relationem habitum Insuturi susceperint

14 Quo! nunc ln novitiatu degant

15 Num novitii a professis rite separati exsistant

16 Num omnes habeant integrum exemplar Constitutionum

17 Num omnes ante professionem per annum Integrum et continuum in domo novitiatus sub cura magistri degerint.

18. Num magister novillorum ab omnibus officiis oneribusque vacet, quae novltforum curam et regimen impedire possint

19. Num, quantum et qua auctoritate, tempus novitiatus. ultra terminum in Constitutionibus praefinitum, prorogatum, vel forte imminutum, fuerit

20. Utrum novitii primo novitiatus anno vacaverint tantummodo exercitiis pietatis, an alus etiam, et quibus operibus addicti fuerint

21. Num durante secundo anno novitiatus (ubi peragitur· novitii in alias domos missi fuerint.

22. An. secundo novitiatus anno perdurante, ante omnia disciplina spiritualis vitae diligenter curetur.

23 An Instituti operibus novitii vacent sub directione ct vigilantia gravis religiosi (vel religiosae), qui eos verbis doceat exemploque praecurrat

24. An novitii. secundo novitiatus anno, ad opera Instituti extra domum non mittantur nisi per modum exceptionis et dummodo gravis adsit cau«a

25 An duobus ante professionem mensibus ab omni opere externo abstineant et si extra novitia:um fuennt ad hunc revocentur ut per integrum bimestre ad professionem emittendam, in sua vocatione firmati, se praparent.

26. *(In Institutis Sororum)* Num ante admissionem ad habitum, ad primam professionem temporariam et ad professionem perpetuam. Episcopus, vel eius delegatus. voluntatem adspirantis rite exploraverit

27 Num professioni praemissa fuerit cessio administrationis propriorum bonorum ac dispositio de eorumdem usu et usuiructu.

28. Num a novitiis ante professionem votorum temporariorum testamentum de bonis praesentibus, vel forte obventuris, libere conditum fuerit

C) - *De professis*

29. Quot nunc sint in Instituto sodales:

a) votorum temporariorum (vel iuramenti temporarii),

b) votorum perpetuorum (vel iuramenti perpetui).

30. Num vota temporaria semper tempore debito fuerint renovata.

31. Num sodales tempore debito ad vota perpetua admissi fuerint

32 Utrum sodales ad vitam misslonalem convenienter praeparentur, praesertim an rite addiscant linguas indigenas locorum ad quae mittuntur

33. Quot sodales, post ultimam relationem. In Missiones profecti sint Edicantur eorum nomina et loca ad quae missi fuerunt

34. Quot sodales post ultimam relationem obierint

D) - De *egressis et dimissis*

35. Quot post ultimam relationem ab Instituto recesserint:

a» ex novitiis.

b) ex professis :1' perdurantibus votis temporariis: 2 expleto tempore votorum temporariorum; 3' post emissa vota perpetua.

36. Num in dimittendis sodalibus observatae fuerint pro casuum diversitate, normae in sacris canonibus et in Constitutionibus praescriptae.

37. Num (excepto casu urgenti de quo in can 653» aliquis dimissus aut egressus fuerit:

a) ante acceptam sententiae vel decreti confirmationem ab Apostolica Sede, si agatur de viris professis a votis perpetuis: vel ante acceptum ab eadem S Sede decretum si de sororibus a volis perpetuis professis agatur:

b» pendente recursu ad S. Sedem, si de professi a votis temporariis:

c) absque praevia dispensatione, ab ipso religioso postulata, super votis emissis.

38 Num et quot fuerint fugitivi aut apostatae

39 *(In Institutis sororum'* Num egressis quacumque de causa dos (sine fructibus) integre reddita fuerit una cum supellectili quam ad Institutum attulerant in »o statu in quo tempore egressus reperiebatur.

40. Num lis. quae sine dote aut cum dote insufficienti receptae, ex propriis bonis siblmet providere non valebant, in egressu ex Instituto, necessaria ex caritate suppeditata fuerint quibus tuto ac convenienter 4o-

mum redire et per aliquod tempus honeste vivere possent

Π-De rebus

AJ - *De domibus*

4L Quot domos formatas, aut non formatas aut filiales. Institutum habeat, et in quibusnam dioecesibus vel Missionibus An et quot habeat provincias.

42 An et quot novae domus post ultimam relationem apertae fuerint: et an pro omnibus, praeter conditiones in Constitutionibus praescriptas, intercesserit legitima auctoritas (cfr can. 497).

43 Quot sodales diversarum classium In singulis domibus commorentur.

44 Num. post ultimam relationem, domus aliqua suppressa fuerit et cuiusnam auctoritate.

45. Utrum singuli sodales proprias cellas habeant, an in communi dormitorio suum quisque cubile convenienter ab omnibus aliis separatum.

46 Num infirmis curandis separatus locus addictus sil

47. Num recipiendis hospitibus adsint in domo cubicula a communitate religiosa separata.

48 (In Institutis *sororum)* Utrum habitatio cappellani sive confessarii ingressum separatum et nullam cum sororum habitatione communicationem habeat

B» - De boni»

49 Quinam fuerint ab ultima relatione *annui* reditus et expensae:

a) Instituti m communi;

b) uniuscuiusque domus.

50. Num ab ultima relatione sive Institutum ln communi. sive certae domus, bona mobilia vel immobilia et cuius pretii obtinuerint

51 An bona Instituti et bona Missionum, ab Instituto administrata, distinctis inventariis descripta sint.

52 Num pecuniam utili foenori et honesto ac tuto semper collocaverint

53 Utrum et quam tacturam bonorum suorum, post ultimam relationem, fecerint, et qua de causa.

54. Num et quae bona, sive immobilia sive mobilia, abalienaverint et qua facultate.

55 Num bonorum capitalium partem aliquam consumpserint

56 Distincte exponatur num arca communis vel domus particularis aere alieno hic et nunc gravetur, et quanto

57. Num ab ultima relatione nova debita contraxerint et quaenam a> extra Institutum, apud mensas argentarias aut apud privatos; b) intra Institutum, seu inter domos. Quanam auctoritate fuerint contracta An regulariter extinguantur et quomodo

58 Num bona temporalia, tum Instituti, tum singularum provinciarum et domorum. per oeconomos rite deputatos administrentur ad normam sacrorum Canonum et Constitutionum

59 Num oeconomi, sive generalis sive locales, rationem suarum administrationum praescriptis temporibus reddiderint: et num huiusmodi rationes modo praescripto examinatae et approbatae fuerinL

60 Num lites de bonis habeantur.

61 Num pecuniae aliaeque res pretiosae caute custodiantur iuxta Constitutiones

62 Num et quo pacto pecuniam sive res pretiosas a -saecularibus custodiendas acceptaverint

63 (In Instituti *sororum)* Utrum dotes sororum iuxta leges canonicas tuto et cum fructu, de consensu Ordinarii loci, collocatae fuerint; an et quae earum pars, qun modo et cuius permissu ln expensis faciendis insumpta fuerit.

64 Num et quaenam legata pia seu Fundationes in Instituto sive pro Missis celebrandis, sive pro operibus caritatis exercendis exstent

55 Num nuiusmodi onera fideliter adimpleta fuerint

66 Num pecunia, qua nuiusmodi Fundationes constitutae fuerunt, rite collocata et seorsim administrata fuerit

67 Num loci Ordinario, iuxta sacrorum Canonum praescriptum de huiusmodi Fundationibus ratio reddPa fuerit

68 Quantum superfluae pecuniae in fine cuiuslibet anni a singulis domibus in arcam communem collatum fuerit

69. (In *Institutu sororum) Num* superlorusa vel oeconoma habeat pecunias, de quibus Ubere, etsi oro bono Instituti, disponat quin ullam rationem reddat

70. Utrum et quantum pecuniae in Missionum bonum Institutum, aut singulae Provinciae vel domui contulerint

C) - *De vita religiosa*

71. Num in unaquaque domo exercitia spiritualia temporibus statutis diligenter peragantur.

72 Num omnes sodales quotidie N..ssae sacrificio assistant et quatenus negative, quanam de causa non intersint

73 Utrum omnes sodales exercitiis communibus interesse possint ct an iliis qui iusta de causa ab aliquo exercitio communi eximuntur, concedatur tempus privation illud peragendi.

74 Num serventur canonica statuta:

a) quoad conscientiae manifestationem non exigendam ;

b> quoad sacramentalem confessionem;

c» circa Eucharisticae Communionis frequentationem.

75 Num sint confessarii ad iuris normam designati; num et qui abusus irrepserint in hac re. sive ex parte Superiorum libertatem a lege concessam coarctantium. sive ex parte subditorum permissa libertate abutentlUTTL

76. Utrum sufficienter provisum sit quoad confessarios pro singulis stationibus in Missionibus procurandos.

77 Num in sororum domibus quovis triennio confessarius ordinarius quantum fieri possit mutetur vel debita auctoritate confirmetur

78 Num praescriptiones de clausura in parte domus religiosis reservata fideliter observentur

79 Num sororibus permittatur locutorlum adire et an Constitutiones m hac re serventur

80. Num. qua ratione et quibus temporibus habeantur institutiones catecheticae et piae exhortationes ad conversos aliosque alumnos nec non ad famulos aut convictores

81. Num et quaenam scripta periodica sodales edant aut illis conscribendis operam conferant; num ln iis sicut etiam in libris edendis, statutae leges servatae fuerint

82 An Insuturum sua commentaria vel Libros edat et quaenam

D) - *De observantia quarundam legum particularium*

83 Num praescripta circa Capitulum generale diligenter observata fuerint quoad convocationem celebrationem. electiones

84 Num omnino liberum sit sodalibus litteras quae ab inspectione Superiorum exemptae sunt, sive scribere sive recipere

85. Num lex de mutandis Superioribus statutis temporibus observetur Quot dispensationes et a quo super hac lege impetratae fuerint

86 Num Moderator generalis et Superiores provinciales praescriptam domorum visitationem rite peregerint

87 Num Moderator generalis et Superiores sive provinciales sive locales, praefinitis temporibus consiliarios suos convocent ut cum cis agant de negotiis sive Instituti sive provinciae sive domus

Num in deliberationibus debita libertas consiliariis concessa fueriL

88 Num in Consilio generali electiones libere et iuxta normas praescriptas (actae fuerinL

89 Utrum omnes sodales, etiam indigenae in Missionibus. aequali modo in Instituto secundum praescripta Constitutionum tractentur

90 Utrum ubique vigeat vita communis; num omnibus sodalibus necessaria a Superioribus, ea qua decet uaterna caritate. suppeditentur.

91 Num alicubi sodales sint numero insufficientes ita ut nimis onerentur laboribus cum gravi valetudinis discrimine

92 Num provideatur ne quid desit Infirmis ex is, quibus indigent, atque ut in corporalibus et spiritualibus necessitatibus. qua par est caritate, subleventur

93 *(ln* Institutis clericorum) Quot annos clerict vacent studiis:

a) litterarum humaniorum;

b» philosophiae;

c> theologiae

Quatenus autem studia domi peragantur quinam professores singulis disciplinis tradendis sint addicti.

(ln Institutis sororum) An et quaenam studia peragantur

94 Num alumnis aut etiam magistris alia officia committantur quae a studiis cos avocent

95 Num omnes studentes:

a) integrum cursum studiorum perfecerint antequam e domo studiis destinati exierint;

b> ante promotionem ad sacros Ordines studia per leges canonicas praescripta rite perfecerint

An cetera omnia a sacris canonibus pro admissione ad Ordines requisita (circa titulum ordinationis, litteras dimissorias, etc.) religiose observata fuerint

96. An sodales qui ad munm magistri (ve) magistrae) deputantur titulis publicis ornari curetur

97 An Alumni antequam Subdiaconatum recipiant testificationem scriptam, ad normam decreti S. C. de Religiosis, die 1 dec a 193) editi FLE 10641. rite praemittant

98 Num servata fuerit lex de examine a sacerdotibus quotannis, saltem per quinquennium peragendo.

99 Num a sodalibus forte exerceatur commercium per sacros cannnes interdictum

100 An Superiores curent inter suos subditos promovere notitiam e! exsecutionem decretorum S Sedis, quae religiosos aut Societates sine votis respiciunt An publice legantur, praeter proprias Constitutiones, decreta quae Apostolica Sedes legenda praescripserit

E) - *De operibus Instituti*

101 Quibusnam operibus caritatis aut alterius generis sodales operam dent

102 Quaenam Missiones Instituto in praesenti commissae sint

103 Utrum in Missionum regionibus Institutum cum loci Ordinariis scripto convenerit de operibus a sodalibus exercendis

104 Quibus hominibus sodales suis operibus beneficia contulerint

Si numerus Istorum hominum post ultimam relationem alicubi imminutus fuerit indicentur causae

105. Quatenus sodales forte stipem colligunt utrum Sacrorum Canonum praescripta et S Sedis decreta hac de re edita omnino observentur

106. Num in sororum domibus habeantur diversoria vel valetudinaria pro mulieribus aut etiam pro viris: quatenus affirmative, cuius licentia et quibus cautelis.

107 Num et quomodo sorores in seminariis ve) collegiis vel quibuscumque ecclesiasticorum virorum domibus rem domesticam gerendam assumpserint An de hac re conventiones fecerint

108. Num sorores opera caritatis exerceant quae virgines Deo dicatas minus decere videantur.

109. Num sorores sese devoveant luvendis parturientibus et infantibus periclitantibus et num m hac re sedulo observetur Instructio S. C de Propaganda Fide 11 februarii 1936 1936 edita FLE 1315) nempe·

a) utrum religiosae mulieres ipsaemet operam praestent omni curationum generi, an ad hoc iaicas indigenas adhibeant:

b) utrum ad ministerium obstetriciae artis nonnisi Illae sorores obligentur quae libero studio hoc peculiare misslonalis caritatis munus acceptare vnluerinL

c) utrum tstae sorores peculiaribus praesidiis custodiantur et roborentur:

d) utrum sorores quae ad litteras probationis obtinendas valetudinaria et universitates laicales frequentare debent, licentiam habuerint ab hac S. Congregatione;

e) utrum candidatae universitatis studia impleant ante professionem perpetuam.

110. Num sorores, quae infirmis tn privatorum domiciliis inserviunt, praescriptas a Constitutionibus cautelas semper adhibeant

111. Num post ultimam relationem aliqua nova species operum, aliis iam exsistentibus adiuncta fuerit et quanam auctoritate

112. Num ln instituto vel in aliquibus domibus irrepserint abusus et quinam

113. An relationes inter Superiorem religiosum (vel Instituti) et Superiorem ecclesiasticum habeantur ad normam Instructionis S C de Propaganda Fide die 8 dec. a 1929 datae ILE 935]

114 Num querelae ve) difficultates exsistant:

a) cum confessariis:

b) cum cappellanis

115. An domos habeant in quibus excipiantur «d commorandum adolescentes respectivi sexus qui scholas Iaicas frequentant; quibus in locis, quasve scholas illi adeant; quomodo et per quos, eorum religiosae institutioni consultum sit

Responsa ad suprascriptas quaestiones et a Moderatore (seu Moderatrice) generali, et a singulis Consiliariis seu Assistentibus generalibus signanda erunt Si vero agatur de Congregatione mulierum signanda quoque erunt ab Ordinario Inci in qu·» suprema Antistita cum suo Consilio residet

Quod sl quis ex iisdem Consiliariis seu Assistentibus aliquid magni momenti praeterea S Sedi significandum esse putaverit Id etiam per privatas atque secretas litteras praestare poterit Verumtamen memor ipse «it conditionis suae et sciat conscientiam suam graviter oneratum iri. sl quid a veritate alienum secretis eiusmodi litteris exponere praesumpserit

Prima autem relatio quinquennalis, ad normam huius Indicis redacta huic S Congregationi a singulis Institutis, anno 1940 exhibenda erit

Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die festo Ss. Apostolorum Petri et Pauli a D 1937—Petrus Card Fumasoni Biondi, *Praef.* Celsus CostantinL *Secr*

• Moderatoribus Institutorum · S. C. d« Prop. Rd· Immediate dependentium: SytI&îfl ŋ. 225.

1937 .....-SC PROP. FIDE, INSTR. PART.·

QUAESTIONES

De **PROMOVENDIS AD OFFICIUM EPISCOPALE AUT AD MUNUS VICARII APOSTOLICI AUT APOSTOLICI PRAETECTI**

NB - Huius S Congregationis mens est ut non tantum · affirmative › aut « negative » quaestionibus propositis respondeatur nec tantum contractae quaedam notitiae mittantur sed ut abunde explicentur rationes quibus data iudlcia innitantur Ita ut appareat completa descriptio moralis uniuscuiusque candidati. Indicatis non solum virtutibus sed etiam defectibus a quibus nemo Immunis exsistit Praeterea Ordinarii locorum ac Superiores Religiosi ne omittant aperte significare quem ex candidatis ipsi pro sua scientia et conscientia maxime idoneum putent ad missionem, de qua agitur, regendam

1 - De notis exterioribus Candidati

1. Nomen et cognomen candidati eiusque parentum.

2 Dies et locus nativitatis et dioecesis

3 An a parentibus catholicis natus sit: an ex legitimo matrimonio.

4. Quaenam sit religiosa, civilis et oeconomica conditio familiae candidati utrum haec bona fama fruatur.

5. Cuinam dioecesi sit in praesens addictus.

6. An sit corpore sanus, ullaque haereditaria menti·. aut corporis infirmitate labefactetur.

7 An habitu gestu, sermone aliisque omnibus gravitatem el religionem ostendat

II - Vitae curriculum

8 Ubinam studiis philosophicis et theologicis et Iu-.« canonici vacaverit

9 Utrum ea doctrina polleat, quae ad munus suscipiendum necessario requiritur.

10 An gradus academicos el quosnam assecutus sit

II. Ubi et quando sacros Ordines susceperit

12 An et quaenam munera, quoque profectu, post initum Sacerdotium obiverit

13. Quando m Ordinem vel Institutum religiosum forte Ingressus sit. et quaenam fuerit in eodem Ordine vel Instituto eius vivendi ratio; quaque ratione munera sibi forte concredita expleverit

14. Quo anno m Sacras Missiones forte profectus sit; quaenam ibi officia susceperit et qua ratione expleverit An de convertendis acatholicis sollicitus fuerit; quoque zelo paganorum, sf qui fuerint, conversionem, eorumque in catholica fide confirmationem curaverit

An erga indigenas et silvestres missionum incolas animi propensionem, humanitatem et charitatem ostenderit

15. Utrum, et qua ratione, curae iuventutis ac socialibus charilatis operibus vacaverit

16. Quasnam linguas calleat, praeter latinam et maternam: et an in lingua vernacula Missionis ita versatus sit ut eam in praedicatione verbi Dei et in audiendis confessionibus recte adhibere valeat

III - De qualitatibus moralibus

17. An semper sanam doctrinam professus sit et debitam reverentiam erga S. Sedem eiusque decreta et instructiones ostenderit

18. An in administrandis rebus temporalibus sit versatus; unde id conlici possit

19. An ln exercendis sacerdotalibus muniis sit attentus. compositus, rubricarum studiosus observator.

20 An spiritu pietatis, zelo animarum et liberalitate erga pauperes eniteat.

21. Quam prudentiam exhibuerit in sua agendi natione.

22. An rerum politicarum studio et negotiis saccularibus abstinere consueverit

23. An miti indole sil; utrum sit propositi tenax, sed sine pertinacia; an ingenio mutabilis.

24. An frugalis sit Utrum gaudeat fama honestatis: an fuerit unquam in eo aliquid contra mores

25. Quinam et quales testes interrogati fuerint ad habendas notitias supra relatas

26. An et quacnam sit. aut esse possit, saltem gcneratim. cleri et populi vox circa promotionem candidati.

27. Aliae animadversiones forte proponendae

Ordinariis locorum et Supenotibuj relijjlotlj: Syllo^e n 223

1412

1937 . .-SC PROP. FIDE, INSTR. PART.·

SCHEMA

Per *la Relazione annua dei Collegi mi&sionari dipendentl dalla S.* C. *de Prop Fide*

1. Data di erezione dei Collegio e del riconosclmento di esso in Ente morale in Italia.

2. Immobili apparlenenti al Collegio.

3. Numero e nazionalità degli alunni (alunne) al *31 dicembre.*

Variazioni nel numero degli alunni durante l'anDO. Movimento missionano.

Corsi scolastici.

6. Materie d'insegnamento e libri dl testo.

Orario e Calendario scolastico.

8. Nomi degli (deUe) insegnanti e dei Superiori dei Collegio.

9. Stato igienlco sanitarlo.

10. Relazione spirituale e morale.

11. Ammmistrazione e bilancio finanziario.

12.

SylJo n. 227.

ANNUS 1938

1413

1938 LAN 11-SC SACR-, INDULTUM PART.·

Facultas binindi in diebus nox festivis

Preces - Beatissime Pater, Episcopus Saltillen. in Mexico, ad pedes S. V. provolutus, exponit quod in sua dinecesi sacerdotes non possunt satisfacere devotioni et instructioni ruricularum. qui diebus festivis Missam audire nequeunt Hac de causa et propagatione comunismi. cuius praedicatores peragrantur villas camposque ad suos errores seminandos m mentibus ignaris ruricularum. pietas minuitur.

Quare postulat facultatem concedendi sacerdotibus ut sarrum iterare possint diebus non festivis.

Rescr *Et Audientia SSfrli* diei 13 lanuant 1938.—SSffius D. N. Pius Papa XI. audita relatione infrascripti Card Praefecti S C de Sacramentis, attentis expositis. Zpucapu Saltillen. benigne indulget gratiam iuxta petita ad *triennium* in casibus expositis, vetita celebranti eleemosynae perceptione pro una e duabus Missis.—D Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

• Ordinario SaltlItash CpR 19 (1938) 3. Adn. ME 50 (1938) 136-137.

1414

1938 IAN 15.-SC CONCILII. NOTIF. PART.·

Filii emigrantium optare possunt pro paroecia PERSONALI AUT TERRITORIALI

Your Excellency: fn a circular letter issued under date of May 12. 1897. concerning the parochial affiliation of foreign-bom Catholics and the children of foreign-bom Catholics, this Apostolic Delegation communicated to the Ordinaries the following declarations of the Sacred Congregation de Propaganda Fide:

« 1 Children born in America oî parents who are ent American and who speak a language other than English upon becoming emancipated are not obliged to join th·' quasi-parish to which their parents belong, but have the right to join a quasi-parish in which the language *of* the country, that Is. English, is used.

« 2 Catholics who were not born in America but who know English have the right to become members of th· church where the English language is used, and cannot be obliged to subject themselves to the jurisdiction oî the Rector of the church which was established for the people who speak the language of their own country. »

A misunderstanding seems to have arisen m regard to the proper interpretation of these declarations. In certain sections some foreign-born Catholics and their children, whose cases are covered by these declarations, interpret them in the sense that they are tree to affiliate with any parish, even another national parish in which the English language is spoken. The matter was duly referred to the Holy See and. under date of January 15 1938. the Sacred Congregation of the Council declared that:

« When foreign immigrants and their children speak the English language and do not wish to belong to their own national parishes, they must affiliate with the American territorial parish in which the said immigrants and their children have their domicile, and not with any other parish in which the English language may be spoken. »

In communicating this declaration by instruction of the Sacred Congregation. 1 beg to remain, with sentiments of esteem. Sincerely yours in Christ. *Amleto G. Cicognani.* Archbishop of Laodicea. *Apostolic Delegate*

• Ordinariis S. F Amerleae Septemtrlonalli iuxta Delegati Apostolic! die 1938 Feb 17 datas. BOUSCAREN II p. 78 80 Cocnunicatlo lecta luit Doiegoto Ap. sub die 1938 Feb 15

1415

1938 IAN 22.-SC S. OFF. DECR AAS 30 (19381 63

Damnatur liber a g. menschinc editus, cui titulus:
« DER KATHOLIZISMUS SEIN STTRB UND WERDE »
Ferta IV die 19 lanuarii 1938

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii EfFn ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Der Katholizismus. Sein Stirb und Werde. Von katholischen Theologen und Laien. Herausgegeben von Gustav Mensching.

Et sequenti Feria V. die 20 eiusdem mensis et anni. Ssfhus D N D Pius Divina Providentia Pp XI in solita audientia Excmo ac Revffio D Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 22 lanuarii 1938.—1. Venturi. *Supr. S. Congr S. Officii Notarius.*

Adn. **ME 50 (1938) 34.**

1416

1938 IAN 25.-SC SACfL. INDULTUM. PART.·

Facultas tres missas litandi diebus de praecepto

Preces - The Vicar Capitular of the Diocese of Valparaiso. prostrate at the feet of Your Holiness, humbly asks for the faculty to permit the priests of his diocese to celebrate Mass three times on the same day on qIinrfav« and feasts of obligation, whenever this seems necessary for the good of the faithful, because of the ereat scarcity of priests.

Rescr- - In the audience of 25 January. 1938. His Holiness Pius XI. having heard the report of the undersigned Cardinal Prefect of the Sacred Congregation of the Sacraments, and in view of the peculiar circumstances in this case, graciously grants to the petitioner the faculty asked, *ad triennium,* provided the third Mass is celebrated in another church, that is. not in the church where the two have already been celebrated. U this can be done without grave inconvenience, and provided that in every case there appears a real necessity for the third. Mass. this being an obligation in conscience for the Ordinary of Valparaiso, and provided that all danger of wonder or scandal be removed, that the celebrant receive no stipend for two of the Masses and that the other provissions of law be observed and that care be taken that some interval of time intervene between the Masses if they are celebrated in the same church.

• Ordinario Villb Paredltl: BOUSCAREN 11 p. 192

1417

1938 FEB L-VICARIATUS URBIS. DECR- PART.·

Vetantur clericis spectacula publica in urbe

Essendoci noto come non sempre nè da tutti gli Ecclesiastici delTuno e deU'altro Clero siano osservate le disposizioni che in materia di pubblici spettacoli furono date altra volta da questo Vicariato per ordine ed autorité del Santo Padre disponiamo quanto segue

1) E severamente proibito ai membri del Clero, tanto secolare quanto regolare. come pure agli alunni dei Seminari e Collegi Ecclesiastici, di assistere a pubbliche rappresentaziorü teatrail e cinematografiche. ancorchè di soggetto sacro, panoramico o scientifico. e a qualsiasi altro pubblico spettacolo. come ad esempio circhi equestri esibizioni atletiche. e simili

2) E anche vietato ai membri del Clero, sia secolare che regolare. di intervenire a rappresentaziom Italrali. cinematografiche. e a saggi ginnastici. negli Istituti femminili e simili; come pure a qualunque rappresentazione mista

3) Qualora Collegi maschili diretti da Ecclesiastici dovessero assistere a rappresentazioni contemplate nell'art 1.. gli alunni saranno accompagnati da persone secolari di fiducia dei Superiori

Contro 1 trasgressorl procederemo con le pene canontche non esclusa la *sospensione a divinis*

Ordtniamo al Rettori delle Chiese ed Oratori pubblici di Roma di tenere costantemente affisso nelle sacrestie fl presente Nostro Decreto, affmchè non solo dai Sacerdoti dimoranti in Roma, ma anche dai forestieri di passaggio per questa citté possa essere conosciuto ed osservato

Dato dalla N. Res., ü Ie febbralo 1938.—F Card. Vic. F Pascvcci Vesc di Sion. *Segr*

• Bolleiino del Clero Roraano 19 (19JS1 2021

1418

1938 FEB 5.-PIUS XL CONST1T. AP PART.·

CAPITA CONSTITUTIONUM SACROSANCTAE BASILICAE PRINCIPIS APOSTOLORUM

MANDATG PACU ' KX 801X19 rr COjrSTTTVTIOXIIUS SCMMORVM POXTmCVM PRIMVM COLLECTA ATVUX VKTORIT PII PAPAS XI REFORMATA

Decet Basilicam Principii Apostolorum. quae cunctarum Ecclesiarum speculum est et exemplar, in qua *sanctitatis Ecclesiae quiescit Principatus. ordine debito dirigi, sanctis constitutionibus et legibus firmari et munirL Ideo,* quae *sancte a Summis Pontificibus* partis *Constitutionibus et Decretis sancita nnt, placuit tn hoc breve compendium redigere. quo facilius ad memoriam rerocenfvr et exseruiiqnoi demandentur.*

I

CONSTITUTIO APOSTOLICA

Pitu *episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Quotiens in Bean Petri Vaticanam Basilicam peculiarem .Nobis datum est Nostram impendere venerationem. eiusque sive politissimae artis sive divini cultus splendorem magnificentiorem, si fieri possit, quodam modo reddere, non mediocri sane perfundimur laetitia. Illa namque, quam pluribus nominibus vere Nostram appellare possumus, quaeque dulcissimis Nobis plena est memoriis, gloriosissimum quidem exstat Apostolorum Principis tropaeum, ob hanc vero amplissimam dignitatem magis quam ob molis artisque celsitudinem, inter celera catholici orbis templa maximum profecto ad astra extollitur Tanto autem huic artis fideique monumento aeque congruere oportet vivum templum illud. Sraeclarum, dicimus sacerdotum conlegium. qu: sacra iib: quotidie mysteria peragunt divinasque concinunt laudes, amplissimum nempe Canonicorum ordinem universumque Basilicae Clerum, quibuscum Nos ipsi olim in illa Domo Dei *ambulavimus cum consensu.*

Ad huius itaque Patriarchalis Nostrae Basilicae decorem servandum augendumque procul dubio quam maxime profuerunt sap.cntissima a Praedect. oribus Nostris prolata statuta, decreta et leges, quibus illud Canonicorum Capitulum el Clerus hucusque recti sunt. Quum autem statuta haec vigentibus legibus, post potissimum iuris canonici Codicis promulgationem, a fel rec Benedicto Papa Decimo quinto. Antecessore Nostro, peractam. converire oporteat, minime ultro cunctandum esse duximus Nostro huic Capitulo Cleroque novas tradere capilulares Constitutiones, quae, servatis tamen non paucis a Decessoribus Nostris benignissime concessis privilegiis, iura. honores, competentias, privilegia, munera, officia, obligationes et onera tum Capituli tum omnium et singulorum, qui in Basilica ipsa chorale obtinent beneficium sive officium ita moderentur ut iuris quas diximus praescriptionibus, mutatisque rerum temporisque adiunctis melius aptiusque respondeant

Veteres igitur Constitutiones ad vigentes iuris normam rite emendatae et refectae, dispositionibus praesertim quae contra Codicem essent omnino remotis, servatis tamen quae supra diximus privilegiis, ad Sacram Concilii Congj egationem delatae sunt, ut ipsae diligenti examini suburerentur ac. si visum fuerit, adprobarentur Qua revisione legitime peracta. Nos. de consilio venerabilium Fratrum Nostrorum S R E Cardinalium eidem Sacrae Concilii Congregationi praepositorum ac de consuito potissimum dilecti Filii nostn Eugenu eiusdem S R. E Cardinalis Pacelli. Nostri a Secretis Siaius. dignissimi in praesenti Basilicae Vaticanae Archlpresbyteri. omnibus mature perpensis ac certa scientia. de apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, veteres Nostrae Sacrosanctae Patriarchalis Basilicae S Petr; Capituli Constitutiones prorsus abrogamus, novasque Constitutiones, uti antea diximus diligentissime confecta ac typis polyglottis vaticanis ipsius Capituli cura impressas quarum authenticum exemplar hisce Nostris Littens adnectimus, eadem suprema Nostra auctoritate adprobamus el confirmamus, nec non ab omnibus et singulis ad quos special seu spectabit, m omnibus et per omnia perpetuis futuris temporibus religiose observari volumus et lubemus. Volumus quoque et praecipimus ut universi dilecti Filii tam Canonici. Bénéficiât! et Clenci Beneficiati ceterique. qui nunc in eadem Basilica beneficium possident aut officium, quam alii in posterum admittendi, antequam sui beneficii vel officii canonicam capiant possessionem. lureiurando promittant se novas istas Constitutiones et Nostras Ordinationes inviolabiliter servaturos.

Ad quae omnia ad exsecutionem mandanda dilectum, quem supra memoravimus. Filium Nostrum Eugenium Cardinalem Pacelli. Patriarchalis eiusdem Basilicae Archiprpsbyterum. delegamus, eidemque necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur suum m eadem Basilica Vicarium ac definitive sententiam dicendi de quavis occurrente difficultate vel oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura.

Haec vero edicimus, declaramus, sancimus, decernentes has Nostras Litteras validas et efficaces esse ac fore contrariis non obstantibus quibuscumque etiam speciali mentione dignis. Nulli ergo hominum hanc paginam Nostram abrogationis, confirmationis, adproba-

tionis, iussionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei ausu temerario contraire liceat. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, canonicas poenas ipso facto se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo octavo, die quinta mensis februarii. Pontificatus Nostn anno sexto-decimo.—Fr. Th. P O P Card. Bogciani. Cancellarius *S R E l* Card Serafini. S *C. Concilii Praef.* Ludovicus Kaas, *Prot. Ap.* Vincentius Bianchi-Cagliesi. *Prot Ap,*

II

CAPITA CONSTITUTIONUM SACROSANCTAE BASILICAE PRINCIPIS APOSTOLORUM

I - De Vaticana *Basilica eiusque clero et ministris*

1. Vaticana beati Petri Basilica eiusque aedificia, nec non pro tempore exsistentes illius Capitulum et Canonici, Beneficiati. Clerici, ministri aliaeque personae eiusdem Basilicae servitio pro tempore addictae — durante servitio huiusmodi et in his quae ad praedictum servitium pertinent — ab omni et quacumque supenontale. oboedientia, correctione, visitatione, gubernio aut alia quavis spirituali iurisdictione. tam ordinaria quam delegata, cuiuscumque Superioris eximuntur; et 1U. sic exempti. Romano Pontifici Sedique Apostolicae immediate sublecti sub speciali Romani Pontificis tutela et protectione recipiuntur et immutabiliter constituuntur.

2. Jurisdictio autem quoad praemissa in spiritualibus ordinaria in Paroeciam S. Petri, Basilicam, eiusdem Capitulum, clerum, ahosque omnes ipsi quomodolibet inservientes. Cardinali Archipresbytero competit, auctoritate Apostolica exercenda tam per se ipsum quam per suum Vicanum ab illo pro tempore deputandum.

3. Cura animarum, quae Capitulo est adnexa, exercetur a Vicano curati, perpetuo, et ipse est Canonicus, ab eodem Capitulo eligendus ex tribus Canonicis, quos Cardinalis Archipresbyter praesentat

II - De *Archtpresbytero* et Canonicis

4- Ne diutius Basilica vacet Archlpresbyteri regimine. quo multum dignoscitur indigere. Capitulum, intra tres menses a die vacationis ipsius, cum Romanu Pontiiice suppliciter agat, ut aliquem de Sacrosanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus in Archipresbyterum dignetur concedere.

5. Praeter Archipresbyterum sunt triginta Canonici, et prima Canonicorum institutio adeo est antiqua, ut omnem memoriam excedat

6. Inter hos. tres dignitates exsistunt. Decanatis. Archidiaconalis. et Altaristae.

7. Decanatis et Archidiaconalis. antiquioribus Canonicis debentur, videlicet in primis locis sedentibus, ita ut gradatim ad illas absque aha collatione fiat ascensus.

8 Altarista, unus ex ipsis Canonicis per Summum Pontificem deputari debet, cui onus incumbit inter alia saltem semel in hebdomada visitandi omnia altaria praedictae Basilicae.

9. Privilegio Apostolico licet Altaristae. vel. eo absente. antiquiori Canonico qui in sacerdotio sit. Basilicam violatam reconciliare.

10. Archidiacono vero speciale munus est demandatum. ut Sixti Papae IV Capellae (idest Chori) curam omnimodam gerat

11. Singuli huius Basilicae Canonici inter Sedis Apostolicae Protonotar.os *supra numerum* recensentur.

12. Protonotanatus tamen insignia non prius recipere possunt, quam a Summo Pontifice Inter Praelatos domesticos adscript! fuerint, et in manibus Decani Collegii Protonotariorum iuramentum solitum praestiterint: absque ulla solutione vel onere.

13. Licet vero aliquis ex ipsis inter Praelatos nondum fuerit adseriptus. Palmatoria semper in quibuslibet Urbis et extra Urbem ecclesiis uti poterit

14 Ln Canonicum quis non admittatur, nec illi possessio detur, nisi de verbo ad verbum in Capitulo Iuramentum praestiterit sub forma in tine huius Libelli praescripta; et ut admittendus instructus accedat ei prius libellus capitum Constitutionum impressus tradatur. Praeterea teneatur Canonicus obligatione emittendi fidei professionem coram Archipresbytero eiusve Vicario et coram Capitulo.

III - De *modo inserviendi* in celebratione divino; um *Officiorum, tam per Canonicos quam per Bencficiatos ct Clericos*

15. Nullus Canonicus, seu Beneficiatus vel Clericus Chorum, absque habitu, quem hodie in eo deferre no· jruntur. ingredi audeat; quem habitum in futurum Sriter deferre atque eo uti. absque ulla prorsus dif- tnlia. debeant; secus uti absentes habeantur.

16. Canonici. Bénéficiait et Clerici omnibus diebus dominicis, festis eorumve vigiliis (infra inter dies communes positis), ac feriis sextis Quadragesimae. in Missis el Vesperis, omnes deserviant; reliquo vero tempore dimidia eorum pars per alternas hebdomadas Mstutmnli Officio, Missae ct Vesperis, nec non Primae, Tertiae. Sextae, Nonae ct Completorii Horis, in Choro obi celebrantur, personaliter intersint et deserviant Processionibus vero Quadraginta Horarum omnes intéresse tenentur.

17. Permittitur mensibus iulii. augusti, septembris et octobris inservire, ut dicitur, per Quartarias; non tamen propterca negligantur process-ones et festa celebrari solita: firmo item manente, quoad omnes, onere diebus communibus assistendi Missis et Vesperis.

18. Nova Communium onera acceptari non possunt cec debent nisi in Capitulis, et nisi iiscm viginti saltem Canonici intersint, quorum duae ex tribus partibus pro acceptatione suffragium ferant. Acceptationes vero huiusmodi vim non habeant, nisi ab Archiprcsbytero approbentur.

19. Ad omnes Horas canonicas pulsentur campanae, plures vel una. sicut Hora ex more requirit, solemnius tamen et prolixius in diebus solemnibus et festivis, et in solemnibus Anniversariis.

20. Liceat, si tempus recitandarum Horarum ob aliquod ecclesiasticum munus, vel similem rationabilem causam, per Vicarium arbitrandam, impediatur, illud anticipare, vel differre.

21. De certa ad Chorum accedendi et ab eo recedendi ratione, de congrua canendi et modulandi ratione, et de his quae ad debitum in divinis Officiis ordinem «pectant, Archipresbyter, sive eius Vicarius una cum Capitulo, certam formulam praescribant.

22. Perpetuo observetur, ut Canonici Presbyteri primum locum. Diaconi secundum, Subdiaconi tertium obtineant. tam in Capitulo quam in Choro; et hoc idem inter Boneficiatos et Clericos observetur.

23. Canonici omnes in Choro sint Beneficfatfs omnibus praeferendi, nec sit inter hos vel illos mixtura intcrscalaris facienda, sed Beneficiatis stallum post Canonicos vel sub Canonicis assignetur.

24. Si extra Chorum Officia celebrari contigerit, scamna Canonicorum sint magis ornata quam Bcneficiatorum et Clericorum scamna: haec tamen pannis viridis coloris cooperiantur.

25. Locus Decani in Choro esse debet in latere dextro immediate post Archipresbytcrum, Archidiaconi vero in sinistro.

26. Canonicus Hebdomadarius dum divina celebrat, primum locum inter Canonicos, ex parte Chori tenere debet. Item Hebdomadarius Beneficiatus inter Bénéficiât^. et Clericus inter Clericos.

27. Silentium sic in Choro observetur, cum divina Officia celebrantur, ut nec strepitus sive vociferatio ibi fiat, ne per verba inutilia mens a devotione retrahatur.

28. Non privatim in Choro Officium dicant, aut. quod valde indecens esset, litteras vel libros aut alia scripta legant.

29. Debent autem Hymnis. Psalmis ct Canticis Dei nomen reverenter, distincte, devote, studiose et attente, r.on autem per syncopam vel transcursum, laudare.

30. Horas canonicas alta voce pronuntient pro maiori huius excelsi templi decore, voces suas Capellanis ct Cantoribus adiungentes.

31. Missas, tam pro vivis quam pro defunctis, celebrare. et alia divina Officia regulariter per sc ipsos, non autem per substitutos persolvere teneantur ac debeant Iusta autem interveniente causa, qua quis onera praedicta absolvere personaliter impediatur, teneantur ceteri cius vices gerere, congrua retributione, a Cardinali Archiprcsbytero determinanda, m eorum favorem statuta. Quod si quis renuat, mulctetur.

32. Alioquin contravenientes distributiones quotidianas vel alia emolumenta solita non lucrentur, nec faciant suas.

33. Nullus quotidianas distributiones percipiat, nisi praesens in Choro fuerit et Horae intersit, in qua cistributio fuerit facienda.

34. Nemo reputabitur praesens, nis! Chorum intraverit in Matutinis ante finitum *Gloria Patri* primi Psalmi, qui cantatur post *Venite;* in Missa ante finitum ultimum *Kyrie;* in omnibus aliis Horis ante finitum Gloria *Patri* primi Psalmi.

35. Caveat autem sibi ne absque causa necessaria vel utili evidenti e Choro exeat, neque divinum Officium intermittat

36. Ad effectum celebrandi Missam in ipsa Basilica propter populi commoditatem non possint exire a Choro, qui non quidem omnibus Horis canonicis sed dumtaxat Missae communi seu Anniversario vel Exsequiis eius diei interesse tenentur, sub poena amissionis distributionum assignatarum. Quoad alios curet Vicarius, seu praefectus Choro, ne ita exeant, ut nimium imminuatur numerus Choro inservientium.

37. Si quis, absque licentia Vicarii vel praefecti Choro, discesserit ante versiculum *Fidelium animae,* vel Divinum auxilium respective, illa Hora praesens non habeatur; idemque servetur in Missa, si discesserit ante absolutum ultimum Evangelium.

33. Non possit Capitulum aut aliquis particularis ex dicto Capitulo quibusvis absentibus seu in serviendo deficientibus, etiamsi Episcopali dignitate praediti sint, sive donatione pura sive aliquo quovis modo, mulctam remittere, iuxta Constitutionem Pii V incipientem Cum in *omnibus.* Qui secus fecerint, eo ipso singuLs tantundem, imo eius duplum de suis proventibus et emoluments detrahatur, quantum cuivis absenti constiterit fuisse remissum, quod tamen recipiens suum non faciat; sed ct illud omne, et aliud, quod sic ab aliis praedictis detrahetur, in usum Sacristiae Basilicae omnino convertantur.

39. Qui de mandato Archiprcsbyteri, vel cius Vicarii et Capituli, et solius Capituli (absentibus ab Ecclesia Archipresbytero ct eius Vicario) absentes ab Ecclesia fuerint, vel ab Horis propter servitia ct negotia Ecclesiae procuranco, quamdiu sic absentes fuerint percipiant integras distributiones Horarum.

40. Ceterum Camerarii ct alii Capituli officiales, pro praesentibus in Choro non habeantur, nisi eodem die ct eadem hora, qua divina Officia celebrantur, re ipsi necessariam operam personalem pro rebus et negotiis Capituli praestiterint, teneanturque id Punctatori tunc aut saltem sequenti die significare.

41. Cum in Sacrosancta Basilica Vaticana servitium chorale, prouti in art 16 ct 17. Apostolica auctoritate per lurnum absolvatur, non possunt singuli Capitulares vacationibus frui trium mensium iuxta can. 416 Codicis iuris canonici. Peculiaria vero indulta a S. C Concilii singulis vicibus impetranda erunt

42. Si quis vero singulis mensibus per quindecim dies quibus ad inserviendum tenetur, et per septem aestivo tempore quo inservitur, ut dicitur, per Quartanas, non inservierit: praeter damnum punctationum. dimidiam eius partem quam eo menso percipere potuisset amittat. omni collusione et remissione exclusa, et inservientibus accrescat

43. Si quis autem infirmetur aut debilitetur, ut absque periculo vel notabili indecentia Horis intéressé non possit, non excludatur a distributionibus.

44. Praedicti vero Vicario aut Punctatori denuntient qui saltem sequenti die ad visitandum illum transmittant

45. Si quis autem suspectus habeatur, tunc, durante suspicione, distributionum dimidia pars subtrahatur, quousque ostendatur, nihil egisse simulate.

46. Absentiae Canonicorum. Ber.eficiatorum et Clericorum. allorumquc, qui in Missis, divinis Officiis ct aliis muneribus, per cos obeundis, non interfuerint sett non inservierint, certo libro, ad id specialiter deputato, per Punctatores diligenter notentur ad hoc. ut absentiae huiusmodi iuxta appositam Tabellam muletari valeant Liber vero huiusmodi post singulos menses pateat per decem dies omnibus Intéressé habentibus.

47. Punctatores ante susceptum munus praestent coram Vicario iusiurandum de munere fideliter obeundo.

48. Horae canonicae omnes, nec non Missae conven-

tuales in Choro celebrandae, atque Anniversaria, cum cantu peragantur.

49. In qualibet hebdomada tres ex Canonicis et quatuor ex Beneficiatis et *Clericis* assumantur, qui sacris vestibus induti Missas conventuales celebrent, atque in ipsis administrent

50. Missa conventuslis applicanda est pro benefactoribus in genere.

51. Hebdomadarii Canonici ministrent in Missis conventualibus diebus dominicis ct festivis solemnibus.

52. Hebdomadarius impeditus quominus interesse et deservire possit, id tali tempore denuntiet, quo sequentibus Hebdomadariis, per eum ad quem spectabit notificari possit Alias non denuntians, saltem decenti tempore, poena arbitrio Vicarii mulctctur.

53. Eadem obligatione denuntiandi adstringuntur Canonici qui Diaconi et Subdiaconi munia obire tenentur, si absentes vel impediti suis vicibus ministrare non possint

54. Ad ministrandum altari maiori, cum Cardinalem contigerit celebrare, Bencficiatus aliquis ad ipsius altaris ministerium non admittatur.

55. In solemnibus Anniversariis, quae pro vivis vel defunct's occurrerint decantanda, possint etiam in ipsis Canonici ministrare, et Beneficiatus, cum hoc Hebdomadario placuerit. Canonico sui ordinis cedere teneatur.

56. Quando Missa cantatur. Pax detur primo Canonicis. deinde Beneficiatis et Clericis, idemque ordo omnino servetur, qui hodie in incensando servatur.

57. Tenentur singuli Canonici. Bénéficiât! et Clerici In sacerdotio constituti. Missas celebrare omnibus diebus dominicis et festis de praecepto.

58. Processiones et alia Officia, tam intra quam extra Basilicam, per eosdem Canonicos. Bénéficiâtes et Clericos, ex consuetudine dictae Basilicae fleri et celebrari solita, omnino celebrentur et fiant

59. Canonicus, qui prior in ordine residere solet et praesens fuerit, absente Vicario tanquam Choro praefectus ab omnibus, etiam ab aliis Canonicis, habeatur.

60. Huius cura sit invigilare, ut Officium divinum recte, ut decet, celebretur.

61. Huius dicto oboedire omnes teneantur: resistentes vero, et oboedire renuentes, illius diei distributionem non lucrentur.

IV - De administratione et *dispositione bonorum Basilicae*

62. Administratio et dispositio bonorum Basilicae pertinet ad Canonicos, servatis tamen regulis in Codice iuris canonici statutis; idque sine Beneficiatis, praeter quam in casibus per Constitutiones Nicolai III et lulü II prohibitis, de quibus respective in art. 113 et 87.

63. Singulis bienniis quatuor Canonici et duo Bénéficiât!. fide digni, per quos credatur negotia Basilicae debere tam fideliter quam prudenter et utiliter pertractari, ab Archipresbytero et Capitulo per secreta suffragia assumantur ad Camerariatus officium, seu ad administranda bona Camerae seu Mensae capitularis.

64. Idem observetur quoad electionem ceterorum Capituli officialium, nempe: duorum Sacristarum maiorum, Canonici ab actis. Camerarii *Exceptorum,* Praefecti Capellae luliae. duorum Syndicorum. Archivistae. duorum Custodum sacrarum Reliquiarum, et duorum Visitatorum ecclesiarum filialium.

65. Camerariorum electio, vivente Archipresbytero. nunquam fiat absque requisitione et consensu Archipresbyteri, in Urbe vel in vicinis partibus exsistentis, etiamsi abesset ab Urbe, et eius Vicarius in Ecclesia resideret

66. Expleto biennio possint officiales omnes iterum ac tertio confirmari; sed quartum et ultra nullo modo possunt, nisi obtento Apostolicae Sedis beneplacite.

67. Dum Camerariis committitur Camerariatus officium. coram Archipresbytero. vel eius Vicario et Capitulo, lurabunt sub forma in fine huius libelli praescripta. Similiter Syndicis ceterlsque officialibus deferatur luramentum de munere fideliter obeundo.

68. Praedicti sex Camerarii accipiunt omnes fructus, reditus et proventus, ct obventiones quascumque, etiam extraordinarias undequaque provenientes et cuiuscumque generis, ad ipsam Ecclesiam pertinentia seu ipsi destinata, praeter quaedam minuta inter *excepta* contenta; et omnia bona, quae ad ipsorum manus devenerint, sub sex clavibus, quarum unusquisque custodiat unam, conservent.

69. Si aliquem praedictorum Camerariorum ab Urbe abesse contigerit, reliqui suum officium faciant. Ita tamen, ut semper tres vel duo ad minus remaneant ad officium exercendum, et inter hos duos vel tres remanentes. reliquae claves distribuantur; capsa vero non aperiatur nisi duobus saltem praesentibus.

70. Omnes fructus, reditus et proventus quicumque Basilicae ponendi sunt in massa seu Camera Basilicae, ita quod ex illis fiat unum corpus et una massa, ouae sit communis Canonicorum. Beneficiatorum et Clericorum. persolvenda, et inter eos dividenda tantummodo in distributiones quotidianas, ita ut Canonico quatuor partes tribuantur. Beneficiate duae, et Clerico una.

71. Ex pommuni massa extrahantur triginta portiones pro Canonicis, quibus addatur alia portio, quam Canonici Archipresbyiero dare teneantur, si ipsam habere vellet; pro Beneficiatis triginta sex. pro Clericis portiones viginti septem, inter viginti sex Clericos dividendae.

72. Cuiuslibet diei distributio dividitur in viginti quatuor *puncta.* Qui aderit Matutinal! Officio, lucretur *puncta* octo; Missae, quinque; Vesperis, sex; singulis Horis minoribus, unum.

In Quadragesima vero demantur in Vesperis *puncta* quatuor, et addantur Completorio.

Et iuxta eandem proportionem *punctatura* prorsus fiat

73. Quae aliis diebus distribui solent, salva ct integra relinquantur.

74. Circa expensas eorum, qui absunt pro rebus Basilicae et Capituli procurandis, possit moderamen adhiberi et temperamentum de proventibus Ecclesiae.

75. Si portio Camerae, deputata ad expensas faciendas pro ipsius Basilicae negotiis et necessitatibus, puta domorum refectionibus vel constructionibus, causis vel litibus, et aliis quibuscumque necessariis vel utilibus casibus emergentibus, non sufficere videretur; de omnibus communibus proventibus tantum, ad arbitrium Archipresbyteri et Capituli, assumatur, quantum sufficere videbitur ad ipsius Basilicae communia negotia procuranda et utiliter exsequenda.

76. SI quae lites et controversiae inter Canonicos. Beneficiates et Clericos oriri contigerit, expensae in futurum de communi massa non fiant, sed unaquaque partium lites huiusmodi propriis prosequatur expensis.

77. Singulis mensibus, dominica II non impedita, habeatur Congregatio capitularis ordinaria; quod si extraordinariam contigerit celebrari, intimatio ad unumquemque Canonicorum transmittenda erit ante dies octo, vel tres in casibus urgentloribus. Pro utraque Congregatione res. de quibus in Capitulo agendum erit, tempestive Canonicis in scriptis nuntientur.

78. Nullo modo liceat Capitulum seu Congregationem intimare, seu aliud munus peragendum differre in tempus, quo divina Officia in Basilica solita sunt celebrari.

79. Locationes fiant in pleno Capitulo, per secreta suffragia. Quae aliter fiunt, nullius sint roboris vel momenti.

80. Locare autem pro iusto pretio, et concedere possunt fundos sive rusticos sive urbanos, et alia bona Mensae et Basilicae cuiuscumque qualitatis, in emphyteusim concedi et locari solita, et aliter etiam in casibus a iure permissis, absque alia Sedis Apostolicae licentia. non tamen ultra novennium, et dummodo pretii solutio ultra sex menses anticipate non fiat In reliquis omnibus, quae ad contractum vel locationis vel emphyteusis spectant, standum Codici iuris canonici

81. Prohibetur praedictas locationes seu concessiones fieri Canonicis. Beneficiatis et Clericis, nisi pro eorum dumtaxat usu et habitatione dum in Ecclesia permanserint Itemque prohibetur, ne fiant praedictorum consanguineis et affinibus usque ad secundum gradum, ac familiaribus scu «ervitoribus vel amicis, seu eorum intuitu aut ipsis procurantibus, aliis quibuscumque personis, et:am in confidentiam, et ad ipsorum instantiam.

82. Praestatio consensus, quae occasione contractus emphyteutici ad laudemium percipiendum requiritur, f at in Capitulo, et solum praesentes emolumentum

percipiant; in aliis vero casibus emolumenta spectant ad massam communem.

83. Initio mensis novembris. quolibet anno, fiat ab officialibus respectivae adminlstrationis computatio cxpvesarum omnium tam Mensae capitularis quam Men«ae Sacristiae, Capellae luliae et Exceptorum quae pro futuro anno praevideri possunt (vulgo bilancio prerentiro); quae quidem computatio ad Capitulum afferitur pro definitiva approbatione. Hac vero obtenta, nullae altae expensae admitti poterunt, nisi re antea in Capitulo cognita ct approbata.

84. Post finem singulorum annorum, idest circa mensem februarium, fiat a praedictis officialibus computatio Mensarum, uti supra, quoad expensas omnes praeterito anno solutas (vulgo bilancio *consuntivo):* quae computatio Syndicis tum ex Canonicis tum ex Beneficiatis examinanda erit, singulis concesso ad hunc effectum quindecim dierum tempore; et deinde una cum voro ab unoquoque Syndicorum exarato ad Capitulum afferatur.

85. Fiat quoque in fine singulorum annorum arcae revisio (vulgo revisione di cassa) coram sex Camerariis tum Canonicis tum Beneficiatis. ipsiusque revisionis redigatur *processus verbalis.*

86. Camerarii, nec non omnes Capituli officiales et bonorum administratores, post reddita computa, omnes libros, folia, acceptilationes et alias scripturas, ad Basilicam pertinentes, debeant ponere in Archivo.

87. Camerariis tum Canonicis tum Beneficiatis dentur emolumenta in Tabellis statuta, quae tamen nullo modo augeri possint, nisi de consensu etiam Beneficiatorum et Clericorum.

88. Cui autem negotia Basilicae commissa fuerint, si eius negligentia, malitia, dolo vel fraude damnum aliquod pervenerit, teneatur resarcire damnum, et iuxta qualitatem erroris puniatur.

89. Canonici non distrahant, nec alienare praesumant venditionis, donationis, aut quovis alio titulo, etiam oneroso, quascumque marmoreas statuas, columnas, tabulas, aut lapides cuiusvis generis magni valons. ad eorum ecclesias quomodolibet pertinentes, absque Sedis Apostolicae beneplacito, idque sub poenis et censuris in Codice iuris canonici statutis.

90. Pro collatione beneficiorum nihil licet a Capitulo et Canonicis percipi. Notarius tamen percipiat mercedem suo labori convenientem, prout in Tabella.

91. Pro adeptione vero possessionis beneficiorum in Basilica, quidquam recipi vetitum est omnino, etiam a sponte dantibus, salvis, quae Sacristiae sunt debita (infra, art. 128. 129).

92. Nullus Canonicus Jurisdictionem seu imperium vel dominationem seu auctoritatem quamcumque exercere possit in aliquem ex Beneficiatis.

93. Tractata, statuta, gesta, ordinata in Capitulo absque Capituli licentia ne cuilibet quoquomodo revelentur. aut publicentur.

V - *De Beneficiatis et Clericis*

94 Bencficiatorum et Clericorum, qui in choro Basilicae Beati Petri perpetuo inserviunt, duplex est institutio seu plantatio: prima et antiquior a Nicolao III facta, posterior altera a Bonifatio VIII. Primi, Beneficiatorum Chori Basilicae Sancti Petri nomen sortiuntur; posteriores, Clericorum eiusdem Chori appellationem habuerunt

95. Bénéficiât! triginta sex numerantur, quorum aliqui. etsi distincta onera et diversum nomen habuerunt. prout a diversis Pontificibus fuerunt instituti, hodie tamen Sixti V dispositione, omnium eadem sunt onera et idem nomen.

96. Clerici viginti sex sunt instituti, nec pauciores viginti quinque esse possint, quorum singuli de fructibus Basilicae medietatem eius recipiunt, quod praedicti singuli Bénéficiât! recipere solent

97. Praedicti vero cum Bénéficiât! tum Clerici non wlum principaliter, sed quasi penitus ad hoc tantum ad Basilicam assumuntur, ut in Missis et divinis Officiis tam diurnis quam nocturnis, in eadem ecclesia decantandis ipsi Basilicae et Choro eiusdem studeant iugiter et continue, prout Deus dederit, in suo quisque ordine servire.

08 Inter cetera autem, munus Bencficiatorum et Clericorum est, Antiphonas, Responsoria et Psalmos cantare» et m divinorum celebratione decenter deservire.

99. Antequam promoveantur, super cantus gregoriani peritia examinentur.

100. Teneantur per se ipsos Antiphonas intonare. Matutinum inchoare ad lectorium, Responsoria brevia decantare et similia munera obire.

101. Si qui notabiliter essent négligentes aut etiam defectivi in deserviendo Ecclesiae in Horis canonicis, sive in Choro, plectantur poena privationis fructuum ad normam Codicis I. C. et Constitutionis Nicolai III.

102. Bénéficiât! sint in sacris Ordinibus constituti, sex dumtaxat exceptis, qui poterunt in minoribus Ordinibus deservire, sex vero in Diaconatus, et alii sex in Subdiaconatus ordine deserviant, reliqui in Sacerdotio sint constituti.

103. Clerici omnes in sacris Ordinibus constituti esse debent, vel saltem infra annum ad ipsos promoveri.

104. Beneficiatorum et Clericorum institutio ad Archipresbyterum et Canonicos pertineat iuxta normas m Constitutione *Ad honorandam* Benedicti XIV confirmatas et ad tramitem canonis 1435 Codicis I. C. - Canonici autem nullum beneficium vel officium in Basilica viro ecclesiastico conferant absque Cardinalis Arcbipresbyteri consensu in scriptis petendo.

105. Item ad Archipresbyterum et Capitulum pertineat pleno iure eorundem destitutio, scilicet perpetua amotio a suo beneficio et Basilica, servatis tamen de iure servandis ad nonnam Codicis L C.

106. In absentia autem illegitima Beneficiatorum vel Clericorum procedatur ad normam Tit XXX Libri IV Codicis iuris canonici.

107. Correctio vero, reformatio, nec non suspensio a beneficiis huiusmodi, et omnis Jurisdictio et censura, nec non et omnis ordinatio et dispositio status eorum, ad Archipresbyterum pertineat, per se vel suum Vicarium (sive Canonicus fuerit sive alius) exercenda; salvis tamen iis, quae ex ordinatione Nicolai III et aliorum Summorum Pontificum ipsis Beneficiatis seu Clericis competere dignoscuntur.

108. Quaestiones omnes et controversiae, discordiae, seu lites, quas inter ipsos Bénéficiâtes aut aliquem ipsorum ex una parte, et Capitulum seu aliquem de Capitulo ex altera interdum oriri contigerit, per Archipresbyterum sive eius Vicarium terminentur.

109. Archipresbytero defuncto, vel eo in remotis agente, nullo pro se Vicario constituto, praemissa omnia ad Capitulum pertineant, nisi ubi Capitulum tam agendo quam defendendo partem faceret

110. Licet Bénéficiât! non sint Canonici, nec ullum ius habeant Canoniae, non propterea reputentur ab Ipsa Basilica alieni, et dum in Beneficiates recipiuntur, ad solidioris caritatis augmentum per Archipresbyterum. vel eius Vicarium, ct Capitulum ad pacis osculum admittantur.

111. Non sint Collegium, nec Universitas sive Corpus, nec Praelatum sibi possint constituere, eligere vel habere, seu sigillum aut arcam communem, sed subsint Archipresbytero ct Capitulo.

112- Possunt tamen pro suis iuribus, quae in eadem Basilica eis competunt, prosequendis tam in iudicio quam extra, non solum singulariter sed etiam in communi agere et defendere, et illa prosequi in hoc casu dumtaxat tanquam Universitas. Collegium sive Corpus, excepto quod neque in hoc casu, neque in alio, commune sigillum habere valeant nec communi sigillo quomodolibet uti.

113. Non habeant Bénéficiât! vocem aliquam in Capitulo aut potestatem aliquam dc iuribus, bonis, seu quibuscumque negotiis ad ipsam Basilicam pertinentibus. disponendi, nisi ubi dc alienatione rerum immobilium vel iurium dictae Basilicae ageretur; tunc enim assentiendi. et dissentiendi huiusmodi tractatibus vocem habeant: quod intelllgendum est, etiam ubi tractatur de locationibus ultra novennium, quo casu ex Constitutione Nicolai III tot Bénéficiât! antiquiores ln Capitulo esse debent, quot sunt Canonici tunc praesentes.

114. Possint etiam singulis bienniis deputare et constituere per secreta suffragia duos ex eis. qui ln reddendis rationibus, seu computis receptorum et expensarum, seu exitus et introitus fructuum ct bonorum omnium Basilicae, sint revisores computorum et redituum

praedictorum, simul cum Canonicorum Syndicis ct revisoribus computorum huiusmodi deputatis pro tempore: cum ipsos status Ecclesiae latere non debeat Qui quidem computorum revlsores seu Syndici teneantur in munere adeundo iuramentum praestare de officio fideliter implendo.

115. Si res aliquae immobiles ipsis Beneficialis in communi donarentur vel legarentur, seu quomodolibet obvenirent, eo ipso intelligantur ipsi Basilicae applicari, et in ius et proventum eiusdem Basilicae transeuntes omnino sortiantur, et transeant in naturam ceterorum immobilium.

116. Bénéficiât! universos et singulos Canonicos, tanquam maiores, honore condigno prosequi debent, sicut decet

117. Nullus praedictorum admittatur ad sua beneficia, nisi de verbo ad verbum praestiterit iuramentum. in fine harum Constitutionum praescriptum: praeterea libellum capitum Constitutionum accipiat, ut supra de Canonicis est dictum.

VI - De Capellnnis /nnocentianis

118. Ad instar Beneficiatorum Chori Basilicae, fuerunt ab Innocentio VIII quatuor Capellani perpetui instituti ad altare Sanctae Mariae de Conventu olim nuncupatum, qui, cum habitu Bénéficiais conformi, post ipsos stallum locumque habere debent, licet iisdem privilegiis fruantur. Quisque Capcllanorum. iuxta Bullam Singularis Pii Pp. XI, inter alia, adslringitur onere vicenas Missas quotannis ubique celebrandi, necnon. singulis diebus dominicis et festivis de praecepto. Missis, Vesperis et Processionibus consuetis mteressendi. cum facultate abessendi per quindecim tantum dies, sive continuos sive intermissos, exceptis tamen diebus Nativitatis D. N. I. C. tribus ultimis Maioris Hebdomadae, Paschatis, Corporis Dni et Ss. App. Petri ct Pauli. Absens, nisi legitima causa excusetur, certa poena muletatur a Vicario, cuius iurisdictioni subsunt praedicti Capellani, ratione suarum Capellanlarum.

VII - Reductio onerum ex Bulla Sûrti V ac Decretis S. C. Visitat Apostolicae *1845* cf S. *Congr. Concilii 1920 et 1926*

119. Loco Anniversariorum. Officiorum et Precum, quae olim pro quibusvis benefactoribus celebranda erani aut recitanda, quotidie (excepta festis Nativitatis et Epiphaniae Domini ac Paschatis Resurrectionis cum tribus antecedentibus diebus, et Pentecostes, ac festo sanctorum Petri et Pauli Apostolorum, nec non Commemoratione omnium fidelium defunctorum) dicantur in Choro post Primam Psalmus De *profundis* aliaeque preces solitae pro defunctis: et insuper quotannis in Basilica, fidelium commodo, celebretur a singulis Bencficiatis et Clericis, iis tantum exceptis qui gaudent iubilatione, una Missa lecta pro defunctis benefactoribus applicanda.

120. Pariter loco supradictorum Anniversariorum. Officiorum et Precum, sicut et Missarum conventualium, quae secundum Rubricas Missalis aliquibus diebus essent extra Chorum legendae, quotannis m Basilica, fidelium similiter commodo, dicantur a singulis Beneficiatis et Clericis ordinis presbyteralis. exceptis iubilatis, tres Missae pro Benefactoribus applicandae.

121. Anniversaria in Sacrlstiae Tabella descripta celebrentur diebus statutis, aut anticipentur iuxta concessionem Benedicti XIV.

122. Insuper Capitulum teneatur ad celebrationem Missarum quae quotidie horis in Tabella Sacristiae statutis legendae sunt nec non ceterarum quae in eadem Tabella describuntur.

123. Nova Anniversariorum onera non possunt acceptari, nisi servatis normis in art. 18 pro acceptatione novorum Communium iam statutis.

VIII - Dc Sacristia

124. Archipresbyter singulis annis Sacristiae supellectilem visitabit et recognoscet, et de opportunis provideri praecipiet.

125. Ad Archipresbyteri curam spectat, quae pars supellectilis, quo tempore, et quibus personis inservire debeat

126. Correctio eorum, qui verbis ve) factis Christianae et clericalis modestiae formam et modum in Sacristie, et praesertim tempore quo sacris sunt vestibus Induti, non servant. Archipresbytero vel eius Vicario absente, ad Canonicos sacristas pro tempore exsistcota pertineat

127. Ad possessionem sui beneficii nemo est admittendus. nisi ante portionem debitam Sacristiae persolverit, iuxta Tabellam et proportionem inter Canonicos, Bénéficiâtes et Clericos servari solitam.

128. Nomine mediae annafae Archipresbyter, Canonici, Bénéficiât! et Clerici tenentur, primo anno a capta possessione, solvere Sacristiae eam summam, quae hucusque tribui consuevit.

129. Quod declaratur etiamsi provisiones sint per resignationem. vel permutationem, etiam de litigiosis, ac etiamsi de vacaturis fierent provisiones Apostolicae. vel alias quovis modo.

130. Praedicta autem solutio nullo modo possit remitti. vel concedi dilationis gratia.

131. Emolumenta, quae ad Sacristiam pertinent, ia ingressu Archipresbyteri, cuiuslibet Canonici, Bénéficiai! et Clerici integre in paramentis et ornamentis, ac aliis ad usum divini cultus, et non aliter erogentur.

132. In sacram supellectilem pariter omnino erogetur contributio quingentorum scutorum auri in auro in cuiuslibet Servi Dei beatificatione, et mille scutorum auri similium in cuiuslibet Beati canonizatione, ab huiusmodi Causarum Postulatoribus persolvenda.

133. Res autem Sacristiae sive Thesauri, videlicet iocalia. imagines, anulos, vasa aurea, vestes sacras et alia bona, non licet cuiquam, quacumque dignitate fulgeat. alienare seu vendere, sub poena excommunicationis ipso facte incurrendae, ipsi Summo Pontifici reservatae.

134. Prohibetur etiam praedicta commodare ad quemlibet usum, et quibuscumque personis quacumque dignitate, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalatus fulgentibus, nisi sint de gremio cleri Basilicae, vel pro usu ecclesiarum Basilicae subiectarum; idque sub excommunicationis poena ipso facto incurrendae. Summo Pontifici reservatae.

135. Ad Sacristiam pertinent oblationes, largitiones et elcmosynae fidelium, quae in sacrario afferuntur. Quae vero in Basilica colliguntur dividendae sunt aequis portionibus inter Fabricam et Sacristiam; quae tandem in Cryptis recipiuntur Sacristiae tribuuntur, ad normam conventionis inter R. Fabricam et Capitulum initae.

136. Omnes reditus, qui proveniunt cx facultate concessa Thesaurum, idest sacram supellectilem pretiosiorem visitandi, in communem arcam Capituli conferendi sunt, cum onere tamen, per Camerarios implendo. *eos* separatim administrandi atque ex integro, demptis si qui sunt sumptibus, in expensas cultus erogandi. per congruas portiones a Capitulo quotannis statuendas. ac dividendas Sacristiam inter et Capellam luliam.

137. Canonici Camerarii opportune certiores reddant Canonicum Praefectum Capellae luliae et duos Canonicos Sacristas de administratione bonorum et reditus respective ad Capellam luliam et Sacristiam spectantium.

138. In sacrario teneatur appensa Tabella, in qua describantur munera. Anniversaria, onera, quae Capitulo incumbunt.

IX - De Capella *lulia. fundata et erecta a Papa Iulio II*

139. Per Capitulum eligantur unus ex Canonicis Basilicae. qui omnimode Capellae luliae praesit

140. In ipsa Capella sint: Magister musicae, quatuor; decim Cantores, decem Scholares, sex Capellani chori ct duo organorum Modulatores.

141. Qui omnes nonnisi idonei et capaces, praevio experimento, a Capitulo assumantur.

142. Cantores ct Scholares inserviant omnes diebus communibus; aliis diebus inserviant per Tertiarias, tempore Quadragesimae excepto, quo servire tenentur per Medianas, ut latius habetur in peculiaribus Capellae Statutis.

143. Capellani Chori, quorum est Horas canonicas in Choro decantare, inserviant omnes diebus dominicis, in Maior: Hebdomada, in festis duplicibus I classis ct in festo Cathedrae Sancti Petri Romae; reliquis vero diebus inserviant per Mediarias.

144 Praedictis omnibus dentur, praeter salaria unicuique iuxta Tabellam assignata, libri ad usum Sacro-IIIIII necessarii, ncc non vestes talares violacei coloris, quas induere teneantur, quoties Capellae inserviunt

145. Introitus Capellae in alium usum, quam dictae Capellae non convertantur, qui si pro expensis non jutfidunt, suppleatur oe massa communi.

146. Statutorum. Constitutionum et Ordinationum capita in hoc libello contenta annis singulis praestituta d perlegantur, et a principio usque ad finem lectionis fnteressentibus distributio a Paulo V assignata largiatur.

X - *Iuramentum praestandum a Canonicis in adeptione Canonicatuum*

Ego N.. Canonicus Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, iuro et promitto quod ab hac hora in antea fidelis ero Beato Petro. Sanctissimo Domino Nostro Papae, Archipresbytero et Capitulo eiusdem Sacrosanctae Basilicae. Iura, honores, privilegia et auctoritatem dictae Basilicae conservare, defendere, augere et promovere curabo. Possessiones et bona, tam mobilia quam immobilia, ad ipsam Basilicam pertinents adiutor ero bona fide ad conservandum, custodiendum et defendendum, salvo meo ordine; nec Basilicam ipsam in praedictis rebus et iuribus scienter damnificabo, seu pro posse meo damnificari permittam. De bonis ipsius Basilicae nihil, sive magnum sive parvum fuerit, scienter, malitiose percipiam seu recipiam, ultra id quod habere mihi licet. Et si forsan per ignorantiam seu fraudem, vel alias quocumque modo, aliquid de bonis ipsius, ultra id quod mihi licet, reciperem vel haberem, si postquam pro certo id cognovero, reddam Basilicam praedictam indemnem, et restituam id infra mensem: reatum periurii non incurram. Si scivero vel cognovero, aliquem m bonis mobilibus vel immobilibus velle ipsam Basilicam defraudare, vel etiam defraudasse, volentis conatus impediam, si potero bono modo. Et si eadem Basilica fuerit defraudata. illud, quatenus absque meo periculo fieri poterit, damni consideratione pensata, Archipresbytero, sive Capitulo, vel illis manifestabo personis, per quas indemnitati Ecclesiae utilius consuli posse credam. Secretum Archipresbyteri et Capituli, quod secretum esse cognovero, ad damnum Ecclesiae, me sciente, nemini revelabo; sed etiam nulli pandam aliquid, quod ab e.sdem Archipresbytero, vel cius Vicario et Capitulo, seu a solo Archipresbytero. vel a solo Capitulo, dictis Archipresbytero vel eius Vicario ab Ecclesia eadem absentibus. iniunctum mihi fuerit secretum servandum ‘ub secreto Cap tuli, vel sub fide praestiti iuramenti. In hoc tamen *chi presbyterum non includo, quin ipsi revelem, cum ei secreta Capituli minime sint celanda. Ip$:us Archipresbyteri et Archipresbyteratus jurisdictiones et iura, quantum in me fuerit, scienter nec imminuam nec infringam. Non ero in consilio aut in facto quod Apostolicarum Constitutionum Basilicae capita. Pauli V auctoritate in libellum collecta et edita, atque a Pio Papa XI reformata, a Capitulo eiusdem Basilicae immutentur, vel ipsum Capitulum ac particulares de Capitulo et Clero veniant contra ea; quin potius illa pro posse meo inviolabiliter observabo, opemque et studium adhibebo, quod ab ipso Capitulo et aliis quibuscumque serventur et minime negligantur. Anniversaria hactenus statuta vel in posterum statuenda. quoad dicendum Missas et cetera Officia pro Defunctis, quantum in me fuerit, procurabo quod a Capitulo, iuxta quod fuerint ordinata, fiant perpetuo et nullatenus omittantur. Nullum de cetero Canonicum ad residentiam in ipsa Ecclesia faciendam seu ad portionem percipiendam admittam, nisi prius sub hac eadem forma coram ipso Capitulo de verbo ad verbum, tactis Sacrosanctis Evangcliis, huiusmodi praestiterit iuramentum. Sic me Deus adiuvet. ct haec Sancta Dei Evangelia.

XT - *Iuramentum praestandum a Beneficialis et Clericis*

Ego *N.,* Bencficiatus Chori *(sive Ctericus* Chorii Barilica^ Sancti Petri, iuro et promitto quod fidelis ero Beato Pct-o ct Basilicae ipsius Principis Apostolorum dc Urbe, nec non et fidelis ero secundum ea. quae in Constitutionibus dictae Basilicae, auctoritate Pauli V vulgatis et Pii Papae XI reformatis, continentur. Possessiones et iura. bona, tam immobilia quam mobilia, ad ipsam Basilicam pertinentia adiutor ero bona fide ad conservandum, custodiendum ct defendendum, salvo meo ordine; nec Basilicam ipsam in praedictis rebus et iuribus scienter damnificabo, seu pro posse meo damnificari permittam. De bonis ipsius Ecclesiae nihil, sive magnum fuerit sive parvum, scienter, malitiose percipiam seu recipiam. ultra id quod de bonis ipsius habere ac recipere mihi licet Et si forsan per ignorantiam seu fraudem, vel alias quocumque moao receperim aliquid de bonis ipsius, ultra id quod mihi licet recipere vel habere, si postquam cognovero pro certo, me aliquid illicite recepisse vel etiam habuisse, reddam Basilicam praedictam indemnem, et id restituam infra mensem: reatum periurii non incurram. Si scivero vel cognovero, aliquem in bonis mobilibus vel immobilibus velle ipsam Basilicam defraudare, vel etiam defraudasse, volentis conatus impediam, si potero bono modo. Et si eadem Ecclesia fuerit defraudata, illud, quatenus fieri poterit absque meo periculo, damni consideratione pensata. Archipresbytero. seu Capitulo. vel aliis manifestabo personis, per quas indemnitati Ecclesiae utilius consuli posse credam. Secretum Archipresbyteri et Capituli, quod secretum esse cognovero. ad damnum Ecclesiae, me sciente, nemini revelabo; sed et nulli pandam aliquid, quod ab eisdem Archipresbytero, vel cius Vicario et Capitulo» seu a solo Archipresbytero, vel a solo Capitulo, dictis Archipresbytero et eius Vicario ab eadem Ecclesia absentibus, iniunctum mihi fuerit secretum servandum sub secreto Capituli, vel sub fide praestiti iuramentL In hoc tamen Archipresbyterum non includo, quin ipsi revelem, cum ei secreta Capituli minime smt celanda. Ipsius Archipresbyteri et Archipresbyteratus iurisdictiones et iura. quantum in me fuerit, scienter nec imminuam nec infringam. Quoad taxationem Beneficii mei, modum et formam in dicta Basilica deserviendi in divinis Officiis, et percipiendi distributiones vel Beneficium meum, nec non et quoad potestatem et auctoritatem Archipresbyteri ct Capituli simul vel separatim. et ut ubi distinguitur, atque omnia ct singula, quae statum meum el aliorum Beneficiatorum circa institutionem. correctionem, ordinationem, vacationem Beneficiorum. lapsum temporis, vel alias et quaecumque alia, Beneficiatorum statum contingentia, sunt ordinata: et ut breviter omnia comprehendam, non ero in consilio aut in facto quod Constitutiones scu Statuta praedicta vel aliquid ex eis a Capitulo, Beneficiatis vel Clericis aliquatenus immutentur, vel ipsum Capitulum seu Bénéficiait vel Clerici veniant contra ea; quin potius illa pro posse meo inviolabiliter observabo· opemque et studium, quantum in me fuerit, adhibebo, quod praedicta serventur ct minime negligantur. Anniversaria hactenus statuta et in posterum statuenda, quoad dicendum Missas et cetera Officia pro Defunctis, quantum in me fuerit, studium, si opus erit, dabo et operam, quod a Capitulo et Beneficiatis et Clericis ipsis fiant perpetuo, et nullatenus omittantur, iuxta quod fuerit ordinatum. Studium quoque si opus erit, quantum in me fuerit, dare curabo ct operam, quod nulli Bcneficiato vel Clerico Basilicae Sancti Petri Beneficium assignetur, ncc ad residentiam scu Chorum vel distributiones aliquatenus admittatur, nisi prius sub hac eadem forma coram Capitulo praedictae Basilicae de verbo ad verbum, tactis Sacrosanctis Evangel!is, praestiterit iuramentum. Sic me Deus adiuvet. et haec Sancta Dei Evangelia.

XII - Iuramentum *praestandum a Camerariis*

Nos *tales, ad* exercendum officium Camerae nostrae Basilicae, a praesenti die usque in biennium completum assumpti, tactis Sacrosanctis Evangeliis promittimus et iuramus. quod officium nobis commissum fideliter exsequemur. Proventus et obventiones omnes, ad dictam Basilicam pertinentes seu pervenientes, pro posse nostro procurabimus, ut nobis, absque diminutione integre assignentur, ipsosque custodiemus fideliter, et dividemus, et portiones faciemus. et tam Canonicis in distributionibus, ct aliis pro suis portionibus, quam Beneficiatis et Clericis Chori Basilicae Sancti Petri pro suis Beneficiis, integre satisfaciemus ce bonis p.iwrm Basilicae seu Camerae; ct quae residua fuerint fideliter conservabimus, iuxta quod haec omnia in Constitutionibus huius Basilicae continentur. Nulli Canonico seu Bcneficiato vel Clerico scienter dc bonis ipsius Basilicae dabimus, aut ipsum pro posse nostro auferre vel recipere permittemus ultra id. quod cis debetur cx praemissis Constitutionibus seu Statutis, ct servabimus modum ct formam et ordinem expressos ibidem. Sl sciverimus vel non leviter crediderimus, aliquem Canonicum seu Bcncficiatum vel Clericum in recipiendo

ultra quam deberet, secundum praemissa Statuta, percipere, Ecclesiam defraudasse: nobis pro Ecclesia seu Camera, quod male receptum fuerit per fraudatorem, si poterimus, restitui faciemus, vel tantum de portione seu de Beneficio defraudatoris retinebimus, quoad Ecclesia reddatur idenrnis. Si non possemus hoc facere, quia negaret forsitan defraudator, id ad notitiam Arcnipresbyteri et Capituli deducemus. Veritatem quoque dicemus absque falsitatis admixtione cuiusque, super omnibus, quae ad nostrum spectant officium. Archipresbytero et Capitulo, vel utrique eorum separatim, in omnibus et super omnibus officium nostrum contingentibus, ex quorum taciturnitate credemus posse pati ipsam Ecclesiam. Capitulum et Clerum, detrimentum. Finito autem nostro officio, et etiam quandocumque Archipresbytero, vel eius Vicario et Capitulo, seu Archipresbyteratu vacante, eidem Capitulo placuerit, omnia integre resignabimus, quae apud nos, vel in Camera fuerint de bonis ad Beati Petri Basilicam pertinentibus, vel aliis, qui ab eis ad hoc fuerunt deputati, et Basilicam ipsam reddemus indemnem de omni eo, in quo ex certa nostra scientia, tam a nobis, quam ab aliis ipsa Basilica per nostram malitiam sive fraudem damnificate fuisset Fidelem quoque rationem seu computum. iuxta quod in praedictis Statutis ordinatum est de omnibus faciemus. Sic nos Deus adiuvet et haec Sancta Dei Evangelia.

XΠI - *Dies Communes totius anni*

Ianuarius

Circumcisio Domini. - *Missa et* Vesperae.
Vigilia Epiphaniae. - Vesp.
Epiphania Domini. - *Miss et Vesp.*
Cathedra S. Petri, Romae. - *Miss, et Vesp.*
Conversio S. Pauli - *Miss, et Vesp.*
• *S.* loannis Chrysostomi. - *Miss, et Vesp.*

FEBRUARIUS

Purificatio B. M. V. - *Miss, et Vesp.*
• S. Blasii. - *Miss.*
• S. Gregorii IL - *Miss.*
Cathedra S. Petri, Antiochiae. - *Miss, et Vesp.*
S. Mathfee. - *Miss, et Vesp.*

Martius

• S. loseph. Sponsi B. M. V. - Miss., *Vesp. et Compl.*
• S. Benedicti. - *Miss.*
• Annuntiatio B. M. V. - *Miss., Vesp. et Compl.*

Aprilis

• S. Leonis I. - *Miss, et Vesp.*
S. Marci. - *Miss, et Vesp.*

Maius

Ss. Philippi et lacobL - *Miss et Vesp.*
• Inventio S. Crucis. - *Miss, et Vesp.*
• S. Gregorii NazianzenL - Miss.
• S. Philippi Nerii. - Miss, et *Vesp.*
• S. Petronillae. - *Miss.*

Iunius

S. Antonii dc Padua. - Miss et Vesp.
• S. Ferdinand! Reg. – *Miss.*
• S. SilvenL - Miss, (in EccL fil. S. Stephani).
S. loannis Bapt - Miss et Vesp.
• Ss. Reliquiarum Basilicae. - Miss.
VigiL Ss. App. Petri et Pauli. - Miss et Vesp.
• Ss. App. Petri et PaulL - Matut. *cum laud., Miss, et Vesp.*
9 Commemoratio S. Pauli. - Miss.

IuLius

• Ss. Processi et MartinianL - Miss, et Vesp.
Octava Ss. App. Petri et Pauli. - Miss, et Vesp.
• S. Mariae Magdalenac. - Mus.
S. lacobL - *Misi, et Vesp.*
• S. Annae. - Miss, et Vesp.

Augustus

S. Petri ad Vincula. - *Miss, ct Vesp.*
• *S.* Hormisdae. - *Miss.*
S. Laurentii. - *Miss, et Vesp.*
Vigil. Assumpt. B. M. V. - Vesp.
Assumptio B M. V. - *Miss. et Vesp.*
S. Bartholomaei. - Miss, et Vesp.

September

Nativitas B. M. V. - *Miss. et Vesp.*
S. Matthaei. · *Miss, et Vesp.*
Dedicatio S. Michaelis Arch. - *Miss, et Vesp.*

October

S. Francisci. - *Miss, et Vesp.*
S. Lucae. - Miss, et *Vesp.*
VigiL Ss. Simonis et lucae. - Vesp.
Ss. Simonis et ludae. - *Miss, et Vesp.*
VigïL Omn. Sanctor. - Vesp.

November

Omnium Sanctorum. - Miss, *et Vesp.*
• Commemorat, omn. Fidel, def. - *Matut. cum Laud, et Miss.*
• S. Caroli. - *Miss, ct Vesp.*
• *S.* MachutL - *Miss.*
Vigil. Dedicationis Basilicarum Ss. Petri et PaulL - Vesp.
• Dedicat. Basilicar. Ss. Petri et Pauli.-Miss. et Vep.
• S. Catharinae. - *Miss.*
S. Andreae. - Miss, et *Vesp.*

DEcr

VigiL Immac. Concept. - *Vesp.*
Conceptio Immac. B. M. V. - Miss, et Vesp.
• S. Thomae. - Miss, et Vesp.
Vigil. Nativ. Domini. - *Vesp.*
• Nativitas Domini. - *Matut., Miss, et Vesp.*
S. Stephani. - *Miss, et Vesp.*
S. loannis. - *Miss, et Vesp.*
Dies 31 December. - Vesp.

Omnes dies Dominici. - *Miss, et Vesp.*
Fer. IV Ciner. - Miss.
Omnes feriae VI Quadrag. - *Miss, et Vesp.*
• Feriae VI mensis Martii. - *Compl.*
Fer. V in Coena Dnl. - *Matut. Tenebr., Miss et Vesp.*
Fer. VI in *Parasceue. - Matut. Tenebr., Miss, et Vesp.*
Sabbatum Sanctum. - *Matut. Tenebr., Miss, et Vesp.*
Pascha Resurrectionis. - *Matut., Miss, et Vesp.*
Fer. II et fer. Ill Paschae. - *Miss, et Vesp.*
Vigil. Ascens. - *Miss, et Vesp.*
Ascensio Domini. - *Miss, et Vesp.*
VigiL Pentec. - *Miss, et Vesp.*
Fer. II et fer. III Pentec. - *Miss, et Vesp.*
Fer. IV ante Festum Corp. Christi. - Vesp.
Festum Ssmi Corporis Christi cum tota Octava. - *Miss, et Vesp.*
• Processio in Maioribus Litaniis.
• Processio in Festo et in Octava Ssffti Corporis Christi.
Processiones pro expositione et repositione Ssmi Sacram. in Oratione XL Horarum.

XIV - Dies in quibus CapeΠαπi *Innocentiani Choro interesse debent*

Omnes dies Dominici et festivi de praecepto. - *Missa et Vesperae.*
In Litaniis Maioribus. - *Processio.*
Ss. App. Petri et Pauli. - *Matutinum, Miss, et Vesp*
26 Iulii. - *Missa annirersaria Innocentai PP. VIII.*
Commemorat, omn. Fidelium defunct - *Missa.*

Nativitus Domini. - Matut., *Ie Mies., Laudes, HI Mix et Vesp.*

Fena V in Cocna Dni. \ *Matut. Tenebrarum,*
Feria XT in *Parasceve.* *Missa*
Sabbatum Sanctum. *I et Vesperae.*

Pascha Resurrectionis. - *Miss., Process, ct Vesp.*
Fest Ssmi Corporis Christi. - *Miss., Process, et Vesp.*
Octava Ssfhi Corporis Christi. - *Processio.*
Prima Dominica cuiusvis mensis. - *Processio.*

INDEX

CONSTITUTIONUM APOSTOLICARUM

XX QUIBUS CAPITA FERE OMNIA DESUMPTA SUNT

haocentlus III, *Ea quae dc mandato* (it Id. Ian. 1206).
Clemens IV, Ad *nostrum pervenit* (Non. Sept 1267).
loinnes XXI. *Vincam Domini* (Id. Mart. 1277).
Nicolaus III. Civitatem *Sanctam* (m Non. Febr 1270».
Bonlfatius VIII. *Ante assumptionem* (ui Non. Ian. 1301).
Innocentius VI. *Inter ceteras Ecclesias* (Id. Aug. 1360).
Urbanus V. Licet *ad universas* (yui Id. lut 1364).
Eusenius IV. Si universus Orbis (xii Kai. Sept 1437).
Nicolaus V. *Quanto prae ceteris* (Non. Nov. 1454).
Suctus IV, Licet *ex debito summi* (KaL Ian. 1479).
Sixtus IV, Licet *ex debito ministerii* (Prid. KaL Mart. 1481)
Sertus IV, *Cum Ulixis* (Kal. Mart. 1482).
lultus II. *Venerandam nostram* (xn Kai. Apr. 1508).
Iulius II, *ln altissimo militantis* (xi KaL Mart. 1513).
Cernens VII. *Cum, sicut accepimus (Non.* Febr. 1525).
Cernens VII. Vestigiis (c. 1525).
Paulus III. *Dudum siquidem* (KaL Dec. 1534).
Paulus III, *Cum, sicut accepimus fel. rec. Clemens* (in Id. Mart 1537).
Paulus III. *Cum dudum vanae* (xvn KaL Maii 1546).
Paulus III. *Cum, sicut accepimus, saepius* (ni Non. Aug. 1546).
Paulus IV. Licet alias (Prid. Id. Aug. 1559).
Paulus IV. Cum, sicut accepimus. *Basilica* (an. incerto).
Pius V [et de cius mandato. Card. Sabelli Urbis Vicarii Decretum). (30 Nov. 1566).
Pius V. Cum in omnibus (c. 1569).
Gregorius XIII. Dc *communi omnium* (Kal. Aug. 1578).
Sixtus V. *Cum, sicut accepimus, aliqui* (n Id. Iun. 1589).
Sixtus V. *Cum pro nostro* (xn Kai Oct. 1589).
Clemens VIII. *Decreta Visitationis* (an. 1593).
Paulus V. *Super Cathedram* (Prid. Id. Oct 1611).
Alexander VU, Decretum pro supellectibus Sacrarii in Beatificat et Canonizat. (27 Sept. 1659).
Benedictus XIV. *Ad honorandam* (n Kal. Apr. 1752).
Pius X. *Decessor Noster* (Prid. Kal. Febr. 1904).
Pius XI. *Singulari in Vaticanam (13* Iunii 1936).
Pius XI. *Rescriptum pro Capitulo S. Petri* (9 Febr. 1936».
Pius XI. *Rescriptum pro Capitulo S. Petri (13* Iun. 1936».

INDEX TITULORUM

		Coi.
I	Vaticana Basilica eiusque clerus et ministri ..	1856
II.	Archipresbyter et Canonici.....	1856
ITL	Modus inserviendi Ln celebrationi divinorum Officiorum	1857
IV.	Administratio et dispositio bonorum.....	1859
V.	Beneficiati et Clerici —.....— ... . . –.....	1861
VT	Capellani Innocentiani	18K3
V7L	Reductio onerum.....	1863
VITI.	Sacris!ia .....— ..	1863
DC.	Capella lulia.....	
X	Iuramentum praestandum a Canonicis.....	1885
XI	Iuramentum praestandum aBeneficiatis et Clericis	1855
XII.	Iuramentum praestandum a Camerante.....	1866
XГII	Dies Communes.....	1867
XIV	Dies in quibus Capellani Innocentiani Choro interésse debent ..... – ls€8	

• E folli» separat» editis cun> Typis Potyilonis Vetkanl

1419

1938 FEB 7.-SC PROP. FIDE, INDULT. PART.·

Facultas omittendi inquisitionem de natalibus ordinandorum ÏN NONNULLIS CASIBUS ET REGIONIBUS

Preces - *Beatissime Pater,* Ordinarius Vicariatus Apostolici Bataviae, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter quae sequuntur exponit: Inter alumnos plus quam centum Seminarii minoris Bataviae longe maior pars est e parentibus mahumetanis nata. lavenses enim omnes sunt mahumetani. lamvero plures sunt rationes, quae difficilem reddunt, imo nonnunquam impossibilem, inquisitionem de natalibus iuvenis lavensis. 1) Non habetur inter lavenses registratio civilis matrimoniorum. ita ut difficile sit scire (quum partes ipsae testimonium dare nonnunquam recusent, imo libenter res suas intimas atque familiares alto silentio premant) utrum pater quis mahumetanus sit forte secundis vel tertiis nuptiis iunctus. 2) Pater mahumetanus, si libello repudii dato, uxorem dimittit, ahamque uxorem ducit, de priore uxore longius omnino non curat, ita ut prorsus nesciatur, ubi habitet, utrum adhuc vivat an mortua sit; ac proin utrum novum matrimonium per mortem prioris uxoris convalidari, atque proles legitimari queat 3) Nonnunquam iuvenes, qui baptizantur, ad ecclesias vel ad scholas nostras venerunt a pagis maxime dissitis. De validitate matrimonii parentum nihil sciunt, nec interrogari decenter possunt 4) Saepius accidit, ut iuvenis, sive occasione baptismi, sive praesertim quando Seminarium ingredi se velle declarat, a parentibus domo eiiciatur. — Quae rationes efficiunt sive singulae id efficiant, sive coniunctim concurrant ut inquisitio de natalibus fiat onerosa, incerta, imo impossibilis.

Qua de causa Orator petit ut filios mahumetanorum vel etiam gentilium in Seminario retinere vel ad illud admittere possit, etiam dubie legitimos, sine omni vel sine ulteriori inquisitione de natalibus, quoties talis inquisitio, de casu ad casum, sive instituenda sive ulterius prosequenda. Vicario pro prudenti suo arbitrio inutilis vel nimis difficilis vel etiam impossibilis videatur. Et Deus etc.

Rescr - Er Audientia *Sanctissimi* habita die 7 februarii A. D. 1938.

Ssmus D. N. Pius Divina Prov. Papa XI, referente infrascripto S. C. de Propaganda Fide Secretario, benigne adnuere dignatus est pro gratia iuxta preces, dummodo nullum inde oriatur scandalum atque graviter onerata de cunctis Ordinarii conscientia.

Datum Romae, ex Aedibus eiusdem S. Q de Prop. Fide, die et anno quibus supra.—Celsus Costantini, *Secr.*

• Ad Ordinarium Batavae Syllos n. 206.

1420

1938 FEB 7.-SC SACK, INDULTUM, PART.·

Facultas binandi diebus festivis non de praeopto

Preces. - The Vicar Capitular of the Diocese of Valparaiso, prostrate at the feet of Your Holiness, humbly asks for the faculty to permit the repetition of Mass on the following feasts not of obligation: namely, on the Feast of the Sacred Heart of Jesus. the Commemoration of the Blessed Virgin of Mount Carmel, and on the First Friday of every month, for the sake of the devotion of the faithful and because of the scarcity of priests.

Rescr. - The Sacred Congregation of the Sacraments, in virtue of the Faculties given it by His Holiness Pius XI, in view of the circumstances let forth, provided the feasts mentioned in the petition arc celebrated with the concourse and devotion of the faithful, and when no other priest is available to celebrate the second Mass, graciously grants to the Ordinary of Valparaiso permission to allow a second Mass to be said on the feasts named to satisfy the devotion of the faithful themselves. as requested, *ad* triennium, if the circumstances mentioned continue so long, it being forbidden to the celebrant to receive an alms for one of the two Mas-

scs, and provided care be taken that some time intervene between the first and the second Mass.

Given at Rome, from the Sacred Congregation of the Sacraments, 7 Feb.. 1938.

• **Ordfoario VaJJis Paradisi: BOUSCAREN II p. 192-193.**

1421

1938 FEB 7.-SC RITUUM, INDÜLT. PART.

FaCÜLTàS **THUR1FICANDI IN MISSIS CANTATIS SINE MINISTRIS CONGREGATIONI CASINENS1 O. S. B. CONCESSA**

Precis - Abbas Generalis Congregationis Casinensis a Primaeva Observantia Ordinis Sancti Beneoictt. a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa » humillime efflagitavit. ut in ecclesiis monachorum et monialium ejusdem congregationis thurlfieare liceat in mistis vivorum cantatis sine sacris ministris.

Riscr. - Sacra porro Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter ab ipso Sanctissimo Domino Nostro tributarum. Ita precibus annuit ad proximum quinquennium. ut in memoratis ecclesiis pro missi» cantatis vivorum sine sacris ministris thuniicatio adhiberi valeat in festis duplicibus i et n clawixs. m Dominicis et festis de praecepto etiam suppressis. Servatis dc cetero rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumquc.

Die 7 Februarii 1933.—A C-nixa. S. R. *C. Secr.* Henri us Dante. Subsecr.

• **AOSD 46 (193S) 23.**

1422

1938 FEB 19.-SC S. OFF.-PROP. FIDE, RESP. PART.·

De **BAPTISMO PARENTUM QUI EDUCATIONEM CATHOLICAM PROLIS PROMITTERE NEQUEUNT, ET DE MATRIMONIO EORUM QUI 03 LEGES CIVILES EDUCATIONEM CATHOLICAM UNIVERSAE PROLIS TUTAM REDDERE NON POSSUNT**

Dubia - *Excellentissime Domine.* Dubia ct explicationes a Te datas circa peculiares difficultates, quae m istis regionibus cx consuetudinibus oriuntur contra catholicam educationem prolis, habitae vel nasciturae a neophitis, ad Supremam S. C. S. Officii relata sunt.

Adiunctis a Te expositis rite examinatis. Suprema illa S. Congregatio, per litteras die: 19 elapsi mensis februarii, ita respondit:

1) Utrum Missionarii baptizare possint parentes catechumenos, quorum proles major natu non vult converti ; aut qui super prolem minorem juxta mores terrae omne jus amiserunt, qu:a eam tradere tenentur parentibus suis paganis necnon mahumetanis. qui impediunt educationem catholicam, et hac de causa ipsi (coniugcs) conversionem aut educationem catholicam universae prolis promittere non possunt;

2) Utrum Missionarii in matrimonium conjungere possint catholicos qui iuxta mores terrae unam aut aliam prolem nascituram parentibus aut tutoribus paganis necnon mahumeianis tradere tenentur, qu: educationem catholicam impedire praevidentur ;

31 Utrum valide dispensari possit super impedimento disparitatis cultus cum iis qui super maiores natu potestatem amiserunt, aut qui juxta mores terrae unam aliamve prolem nascituram parentibus aut tutoribus paganis necnon mahumetanis tradere tenentur, qui educationem catholicam imped're praevidentur, et propter hoc contrahentes educationem catholicam universae prolis promittere non possunt.

Resp. Ad primum et ad secundum : Affirmative, dummodo partes paratae sint facere quod in se est ad fovendam conversionem ct obtinendam catholicam educationem universae prolis;

Ad tertium: Affirmative quoad primam partem (seu quoad casus in quibus proles catholica jam est nata maiori, quoad secundam partem (seu in aliis casibus) *Affirmative.* dummodo partes paratae sint facere quod in se est ad obtinendam catholicam educationem univorsae ?roli

Quo clarius Tibi fiat relatum S. Officii Decretum, exemplar hisce litteris inclusum datur nolarum cxplicantium ab ipsa S. S. Congregatione S. Officii editarum. (*)

Interim, faustissima quaeque adprecans. ea, qua par est, observantia, maneo Excellentiae tuae addictissimus in Domino P. Card. Fvmasoni-Biondi. *Praef,* Celsus Costantini. Secr.

♯ Exemplar litte.-rura huiusmodi erat tenoris:

Notae Exfucativae

Huius S. Congregationis in datis ad prcpoMta Duba Responsis mens ea est. ut ex una parte, gravis pirrttum obligatio catholice baptizandi ct educandi prolem fuma omnino et integra manent, cx altera aukm parte fidelibus ex catcchumcn:s ne gravius opus imponatur, qurni quod Dei ct naturae lege ipsis impositum est.

Et sane gravissima et indispcnsabihs est parentum obligatio providendi pro scire ct posse catholicae educationi universae prolis; ct Ecclesia hanc legis divinae ouagaUonem suis legibus magis determinat eamque urget inter ilia severissime prohibendo, quominus inter personas mixtae religionis vel disparis cultus matrimonia fiant, nisi antea cautiones praestitae fuerint de universa prole cathol.ee tantum b.iptlxar.da et educanda, et moralis habeatur certitudo de cautionum implemento (can. 1061. 1071, 11151. Eos autem qui deliberato consilio contra prolis catholicam educationem agunt. Ecclesia gravibus plectit pocr.ii ican. 2319. paragr. 1. n. 2-4).

Quae cum ita sint, fideles et catechumeni, qui propria culpa huic gravi simae obligationi implendae desunt, ab Ecclesia ad suscipienda sacramenta non admittuntur neque, n ea indigent, dispensationc super impedimentis matrimo-*r:* ilibus ornantur, cum debita et necessaria dispositione interna carere dici debeant.

Desunt autem huic obligationi non solum il. qui de industria faciunt propriam prolem omnino non baptizari et sine omni religione educari, aut baptizari et educari extra Ecclesiam catholicam; sed ii quoque, qui mera negllgentia omittunt educationem catholicam positive procurare, imo qui. licet possint, non praecavent aut non removent pencula quibus educatio catholica in discrimen vocatur vd graviter patitur nocumentum Omnis enim obligatio, quae est ad necessarium finem obtinendum, est etiam obligatio ad med'a adhibenda, sine quibus Unis obtineri non potest et ad removenda obstacula, quae assecutioni sese opponunt Quapropter Ecclesia eos. qui drt' -minatum qtrddam matrimonium inituri sunt, in quo catholicae educationi providere non poterunt, suis Hrlbus ob h^c matrimonio ineundo arcet denegando requisitam dispensationem ab impedimento mixtae religionis vel disparitatis cultus, atque exigit, ut «i nubere velint, aliud quaerant matrimonium. in quo gravi educationis catholicae obligationi satisfacere queant-

In sinru'it igitur casibua. in quitus catholica educatio dicitur dubia ve! impossibilis. Missionarii primo inquirant oportet, numquid cnmuges vel sponsi. sive hoc sive Illo modo. iDSi <int causa assertae inerrtitudinis vel impossibilitatis. Quod si ita est. comuges vel sponsi, nisi antea mentem efficaciter mutaverint, neque sacramentis muniri neque requisita di^jensatione ornari poterunt Qucd idem rervari debet, etiamsi causae tantummodo negativae dici debeant, eo scilicet quod nupturientes. ?uvi« p<e-nnt et debeant, aliorum malae voluntati, qui catholicam educationem impediunt, se non opponant, vel quod alia obstacula. quae ci adversa sunt, non removeant.

Si Missionariis constiterit, comuges vel sponsas nuUo m^-do esse in culpa, adhuc lis inquirendum restat, utram tale discrimen educationis catholicae, in solo determinato matrimonio quod sponsi inituri sunt habeatur, an etiam in aliis connubii» quae ipsi mire queant. Si enim fidelibus vel catechumenis est facultas ineundi alia connubia. in quibus discrimen catholicae educationi timeri non debeat. » determinato matrimonio ineundo, in quo catholica educatio ert Incerta vel impossibilis, abstinere debent. Dec enim cauaa proportionate gravis, oh quam tantum prolis domnum permittere possint nupturientes.

Atlarnen in diiudicanda et urgenda parentum oblntione negllgi non debet, qurd alius sit modus, quo parentes «lutem ct catholicam educationem prolis maioris vel eius oui lam ad plenum usum rationis pervenit procurare debent et alius modus quem servare possunt et debent circa infantes, qui usum rationi nondum habent. Prolem maiorem parentes gcneratfm ad religionem catholicam perducere nnn possunt ntsi monitionibus, precibu' preprionue vitae Christianae exemplo; et ab ipsius prolis libera voluntate imprimis dependet, utrum rellelnrl catholicae s; dare velit, necne. Quapropter «I proles maior catholici fieri recurat. Ideo parentes α sacramentis rrciplerdis arcendi non sunt, quoties ipsi fecerint, quod facere potuerunt

Et qu-d dictum est. sub forma generalis princlpü poni potest et debet, prout scouitur: si contuses vel sponsi, sive fideles sive catechumeni sunt, ex sua parte serio faciunt qurd possunt, ut universae prolis baptismus et cathoijra educatio in tuto ponantur: «d ipsi nullo modo sunt cau<i <ncc poeittva nec negativa neque mediata neque ixntnedtata), cur nihilominus catholica eduratio dubia vel tmDosfliblls evadat; si insuper illis non est optln alterius connubii. in quo non sit eadem incertitude vel impossIbl-

Lias. IU ut. si hoc damnum prolis evitare vellent, omnino AflUDU manere deberent (haud raro cum notabili salutis xurrue periculo): hisce in circumstantiis coniugcs vel jrensi a dicto matrimonio arcendi non sunt, neque deneciadi sunt iis sacramenta neque necessariae ab impedimentis matrimonialibus dispensationes. Lci enim lex, qua parentes ad catholicam omnis prolis educationem obligantur. non ad impossibilia illos ligare intendit. Neque, si faciunt sincere quod possunt facere, ipsi sunt causa, cur rrelrt catholico baptismate et catholica educatione privetur. Quod enim, praevisa quidem impossibilitate catholicae educationis, generent prolem, non reddit eos causam, cur prelei catholico baptismate et catholica educatione prlvereaerando prolem aliquo modo cooperari dicuntur acatholuae eius educationi, si omnino est cooperatio, non est cooperatio nisi materialis, ad quam In casu praestandam «ravissimam habent rationem cohonestantem, naturale sci-L-crt hominis ius ad matrimonium et ad matrimonii naturalem usum. Quo iure et usu. nisi intercesserit grave deletum aut intervenerit hominis libera omnino renuntiatio, nemo, qui ceteroquin matrimonii est capax, privari debet. Est matrimonii celebratio et usus in tali casu actio cum duplici effectu, bono scilicet ct rnalo, qui ita inter sc uniuntor, ut bonus sine malo obtineri non valeat. Nam in circumstantiis de quibus agitur propter gentis mores et consoetudines defectus baptismatis ct catholicae educationis reparari non potest ab usu iuris ad statum matrimonialem —et non solum: ad hoc determinatum matrimonium)— tneundum. qui est effectus bonus, unice intentus.

Quapropter quantumvis ex una parte fidelibus ac catechumenis gravissima parentum obligatio prolem catholicam educandi inculcari debeat, ex altera parte els non pavdus onus imponendum est. quam auctor naturae et gratiae, Deus Ipse, imposuit: neque ab iis exigendum est, ut si. postquam quae facere potuerunt fecerunt, ad catholicam educationem in tuto collocandam, eam obtinere non potuerunt, aut innupti maneant aut exstent sacramentis et gratiis Ecclesiae privati.

• Ordinario Sundae Minoris: CpR 19 (1938) 74-75 et Syllc>9c ■ 206 bls. Adn. E J. M. in CR 15 (1938) 549; CpR 19 (1938) 75-78. Vide infra decr. 5. Off. sub die 1938 Apr. 21: LE 1431.

1423

1938 **FEB 2I.-SC RELIGIOSORUM, INDÜLT. PART.**

Conceditur facultas mutandi constitutiones monialium **CT CUM NOVIS STATUTIS A SORORIBUS EXTERNIS SERVANDIS CONCORDARE POSSINT**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis Cisterciensium Reformatorum ad pedes Sanctitatis Xestrae provolutus, nomine quoque Abbatissarum monasteriorum Ord. Cist. Ref. et de consensu respectivorum Exc.rum Ordinariorum earum, humillime exponit quae sequuntur:

Capitulum VII tertiae partis Constitutionum Monialium eiusdem Ordinis, die 22 Iulii 1926 a S. Sede approbatarum. In quo agitur de Sororibus externis, iam non omnino concordat cum « Statutis n Sororibus externis servandis > a S. Congregatione de Religiosis die 16 Iulii 1931 promulgatis [LÈ 1042].

Idcoque Orator humillime implorat a Sanctitate Vestra mutationes prout infra:

192. Le service extérieur du monastère se fera par des Soeurs tourières.

193. L'Abbesse prendra, pour celles qui se présentent en cette qualité, les renseignements requis.

194. Pour la réception, le postulat, Je noviciat, les professions, el tout ce qui concerne les Soeurs tourières. on s'en tiendra exclusivement aux prescriptions contenues dans les « Statuts pour les Soeurs Tourières > promulgués par la S. Congrégation des Religieux le 16 juillet 1931.—Et Deus.

Rescr. - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposia. attentis expositis et audito voto Rev.mi Procuratoris Generalis Ordinis Cist Ref.. benigne adnuit pro gratia juxta preces, et mutationes inserantur Constitutionibus, servatis ceteris de jure servandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 21 februarii 1938-Fr. L. H. Pasetto, *Secr.* Robertus Sposetti, Stud. *Adiutor.*

• Procuratori Generali Ordini» Côtercîemum Reforma!orum: CpR 19 (19^49-150. Adn. CpR 19 (1933) 150-151.

1424

1938 FEB 22.-SC RELIGIOSORUM, INDÜLT. PART.·

Datur facultas sororibus externis ingrediendi clausuram **PAPALEM .MONASTERII AD EXERCITIA SPIRITUALIA PERAGENDA**

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ordinis CIsterciensium Reformatorum, annuens votis, a Capitulo Generali Ordinis approbatis, omnium Abbatissarum eiusdem Ordinis, ad pedes Sanctitotis Vestrae provolutus, humillime implorat, pro Sororibus externis, cum Professis tum Noviliis ct aspirantibus, facultatem ingrediendi clausuram ad peragenda exercitia spiritualia, quibus quotannis, et omni mense pro horis diurnis unius diei, vacat communitas. Et Deus.

Rescr. - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, audito voto Revjni P. Procuratoris Gen.lis Ord. Cisterc. Ref.. Revjno P. Abbati Generali benigne commisit ut pro suo arbitrio et conscientia gratiam concedat juxta preces, ad decennium, adhibitis cautelis ne quod oriatur inconveniens, et Ito ut ingressus et regressus recto tramite fiat

Datum Romae, die 22 februarii 1938.—Fr. L. H. Pasetto, *Secr.* Carm. Parisi. *Adj. a Studiis.*

• *Procuratori* Gen. Ord. Gsîercknsium RaJomatonxm· CpR 19 (1938) 151. Adn. CpR 19 (1938) 152-153.

1425

1938 MAR 3.-SC CONCILII, INDÜLT. PART.

Facultas satis faciendi praeceptum paschale tn quolibet **ANNI TEMPORE OCCASIONE MISSIONUM AD POPULUM**

Preces - *Beatissimo Padre,* Il Procuratore Generale della Congregazione della Missione, prostrato ai pfedi di Vostra Santità, domanda uniiImente la grazia che la santa Confessione e Communione fatta nelle Missioni date durante Fanno dal suol Confratelli, i Preti dclla Missione di S. Vincenzo deTaoll, possa valere anche aDa soddisfazione dei *Precetto* pasquale. senza pero detrimento della legge della S. Chiesa. perché i Missionary usando del privilegio per la soddisfazione del precetto. raccomanderanno al fedeli la froquenza dei Sacramenti. specialmente nel periodo dclla santa Pasqua in ossequio alia legge delln Chiesa.

Che della grazia etc.—Roma, 11 3 marzo 1938.

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, attentis expositis, gratiam iuxta preces benigne impertita est ad quinquennium de consensu tamen Oroinarii loci et servatis de iure servandis.

Datum Romae, die 4 martii 1938.—J. Card. Serafini, *Praef. J.* Bruno, *Secr.*

• Procur»:orl Gen. Congr. Milonii. Prol N. 1257/33: ME 50 (1938) 70.

1426

1938 MAR I2.-S. PAEN,, DECR. AAS 30 (1938) 111-112

Conditiones ad validam sacrarum < viae crucis » stationum **ERECTIONEM EX NOVO STATUUNTUR**

lamdiu ac saepe huic S. Tribunali significatum fuit multiplicitatem conditionum ad validitatem erectionis stationum « Viae Crucis > hucusque requisitarum haud raro occasionem dedisse omissioni, ut plurimum involuntariae. unius vel alterius ex lis, el consequenti exinde invaliditati erectionis eiusdem. Huic lamentabili defectui infra scriptus Cardinalis Maior Paenitentiarius occurrere efficaci remedio cupiens, totam rem deferendam esse Summo Pontifici censuit. Itaque Sanctitas Sua. in audientia eidem benigne concessa die 11 mensis Ianuarii vertentis anni» spirituali animarum piarum bono semper prospiciens, ac summopere exoptans ne christifideles priventur sacris indulgentiis, huic salutari exer-

citio adnexis, — quas Ipsemet ex novo statuerat per Decretum « Pium *Viae Crocis* exercitium › sub die 20 Octobris 1931 [1] — abrogatis singulis conditionibus hactenus vigentibus, benigne decernere dignatus est ad validam stationum t Viae Crucis » erectionem sufficere
112 ut sacerdos, id/circo rogatus, debita facultate sit praeditus. iuxta Decretum ‹ Consilium suum persequens ▮ datum die 12 Martii 1933; [3] prorsus tamen decere, ratione praesertim ecclesiasticae disciplinae, ut singulis vicibus» nisi agatur de locis exemptis, accedat venia Ordinarii loci, ubi facultas exercetur, saltem rationabiliter praesumpta, quando Ordinarius facile adin nequeat, Praeterea eadem Sanctitas Sua statuit ut omnes • Viae Crucis › erectiones, quaecumque ex causa hucusque invalide peractae, huius Decreti vigore sanatae maneant.

Contrariis quibuslibet etiam mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae. die 12 Martii 1938.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* S. Luzio. *Regens.*

[1] *Acia Apcjl. Sedis,* vol. XXIII. pag. 522 [3] *Acta Ap^t Sedis.* ro! XXV, pxg 170. (LE 1160 sub die 1333 Mar 201.

Adn. **E. BERGH in NrT 65 (193S) 731-733; I. PAUWELS in PrM 27 (1938) 265-266; REGATILLO n. 452; AOFM 57 (1933) 205-207; CR 14 (1933) 559.**

1427

1938 MAR 25. PIUS XI. MP. AAS 30 (1938) 154-159

De **IURISDICTIONE**
SACRAE CONGREGATIONS PRO ECCLESIA ORIENTALI
PIUS PP. XI

Sancta Dei Ecclesia, quamvis inde a primo Christiani nominis saeculo cx Orientis et Occidentis fidelibus coaluerit, una tamen omnino est: atque adeo Romani Pontifices, quippe Beati Petri Apostolorum Principis successores. cui Christus Dominus pascendi universi gregis auctoritatem concredidit, summam de orientalibus etiam christifidelibus curam nullo non tempore egerunt, ut iidem et integram fidem, et firmam disciplinam, et florentem etiam pietatem divinumque cultum retinerent; ideoque maiorem cotidie prosperitatem amplitudinemque adipiscerentur.

Quodsi per temporis decursum hacreses. schismata ac frequentissimae diuturnaeque infidelium incursiones dominationesque ita Orientalis Ecclesiae populos divexarunt ac fere penitus prostravere, ut mirari liceat quod christianae vitae mores, etsi interdum ad extremum adducti, adhuc tamen superstites evadant: itemque si nonnulli, nimio unitatis concordiaeque amore compulsi, cum non satis Orientalium res atque indolem cognoscerent. vcl sacros eorum ritus corrumpere vel cos ad latinos ritus redigere enisi sunt, at Romani Pontifices, decessores Nostri, hisce nisibus pro facultate, nullisque rcendo laboribus, obstiterunt Iis siquidem curae fuit creticorum et schismaticorum retundere audaciam, strenuos fidei unitatisque athletas omni ope iuvare. incertos confirmare nutantesque animos, ac seiunctos fratres ct filios cum Sua Ipsorum voce tum per legatos ac missionales suos ad unum lesu Christi ovile assidue revocare. Parique modo nihil reliqui fecerunt, ut quae Prlncipum incuriâ atque discordia quam latissime inundarent vastatrices colluviones, eas viribus omnibus com-
155 pescercnt atque repellerent/

Cum vero Summi Pontifices certiores facti sunt quosdam eo contendere, vel ut Orientales a suis ritibus averterent, vel ut peculiare quiddam in iisdem immutarent. non opportuna haec tentamina improbarunt atque corumdam rituum integritatem sartam tectamque servare voluerunt Romanis enim Pontificibus mens est bturgxam rerum varietatem, quae ex peculiari populorum ingenio atque indole invecta est, non modo sanctae fidei divinique cultus unitati non repugnare, sed eam potius comcndatione ac laudibus exornare; quandoquidem ex hoc capite facile eruitur unam eamdemque catholicam religionem et omnium vel diversarum gentium naturae ac moribus respondere optime, ct uberrimos variaque pulchritudine distinctos edere fructus. Huc accedit quod singuli unius cuiusque bturgiac libri, pro sua cx antiquissimis temporibus integritate, avitam fidem invicte luculenterquc testantur, qua veteres Christianitates mysteria et sacramenta, peculiari modo a Novatoribus hodie hostiliter impugnata, amplectebantur ac religiose venerabantur.

Eiusmodi Summis Pontificibus cura fuit, hoc in rerum ordine, ante Sanctam Tridentinam Synodum. Postea vero, ad res aptius faciliusquc expediendas, appetitu instituerunt Congregationes; itaque decessor Noster L r, Gregorius XIII, altero Pontificatus sui anno, eo quidem consilio, ut orientales ritus vcl servaret incolume vel pro rerum adiunctis in pristinum decus restitueret, itemque ut christifidelium numerum, qui hos eosdem ritus profiterentur, data opera augeret, peculiarem condidit *Congregationem dc rebus Graecorum,* quam Clemens VIII in *Congregationem super negotiis Fidei et Religionis Catholicae* immutando transtulit, eidem concredens non modo Ecclesiae Orientalis curam, sed munus etiam propagandae fidei cum in Occidentis populos, qui ad Novatorum errores declinaverant, tum in eas etiam regiones, quae novissime exploratae fuerant Itaque, quamvis de speciali Congregatione ageretur, quae postea iure meritoque *Congregatio de Propaganda Fide* nuncupata fuit, idem tamen munus iam sibi demandatum habebat, quod Gregorius XV Generali Congregationi commisit ab se hoc eodem titulo constitutae, id est « praesidendi missionibus omnibus ad praedicandum et docendum Evangelium ct catholicam doctrinam »; atque adeo in novam Congregationem confluxit ab eodem Gregorio XV conditam.

Quae Sacra Congregatio ex eo tempore unum fuit atque unicum Officium Pontificium Missionibus usque quaque provehendis. Attamen, peculiari condicione Juridica perspecta Orientalium Catholicorum, qui sub Turearum dominatione versabantur; itemque haud mediocri diver sitate perpensa suae ipsorum liturgiae ac disci- 15E
phnae, facile paulo post necessitas in comperto fuit demandandi scilicet peculiaribus Congregationibus.quae in Generalis Congregationis gremio de *Propaganda fide* coaluerant, graviorum negotiorum expeditionem, quae ad easdem gentes pertinerent. Quapropter Urbanus VIII Congregationem instituit *super dubiis Orientalium,* atque alteram *super correctione Euchologii Graecorum;* iisdem vero agendi rationibus Pontifices usi sunt usque ad decessorem Nostrum f. m. Pium IX. praeter tamen Clementem XI. qui. cum Euchologii emendationem perficere vellet, ac ceteros omnes Orientalium liturgicos libros recognoscere. Congregationem excitavit « super *correctione librorum Ecclesiae Orientalis* ». utpote stabilem Congregationem, a Sacro Consilio de *Propaganda fide* seiunctam.

lamvero. decessor Noster, quem supra memoravimus. Pius IX eo consilio permotus, ut id genus causa, pro diuturno rerum usu atque experimento, firmiore aptioreque ratione ordinaretur, novam condidit Congregationem a S. C. *de Propaganda fide* distinctam. Novo huic Sacro Consilio cui titulus inditus fuit S. C. *de Propaganda fide pro Negotiis Ritus Orientalis,* pertractare curae erat ‹ omnia Orientalium negotia, etiamsi mixta, quae scilicet sive rei, sive personarum ratione Latinos attingerent ». Quae quidem Congregatio, quamvis proprio frueretur Secretario proprioque Secretariae officio, eidem tamen, ac S. Congregatio de *Propaganda fide.* Praefecto sublidebatur, cuius idcirco erat utriusque Congregationis operam disponere atque digerere, cum res ad eamdem regionem pertinerent. Quoniam vero S. Congregationi *de Propaganda fide* obnoxia erat, eiusque titulum retinebat, nonnullis, etsi non recte, videbatur veluti quoddam eiusdem Congregationis supplementum; atque adeo Catholici Orientales Latinis subiecti videbantur et quasi infidelibus haereticisque Occidentis exaequati

Quamobrem decessor Noster p. r. Benedictus XV. cum optaret ut vel species evanesceret contumeliosae huius suspicionis. Apostolicis Litteris *Dei Providentis'* Motu Proprio datis die 1 mensis Mail, anno mdccccxvii (LE 311. *Sacram Congregationem* instituit Pro Eccleria Orientali, a S. C. *de Propaganda fide* omnino seiunctam. Cui quidem novae Congregationi, ut peculiarem suam Orientalibus Christianitatibus benevolentiam ac curam testarentur, ipsum Romanum Pontificem praesidere voluit eidemque facultates omnes attribuit. « quas al ‹ Congregationes pro Ecclesiis ritus latini obtinent, salvo tamen iure Congregationis S. Officii ». Verumtamen attributas facultates conclusit atque contraxit ‹ ad negotia.' quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive 157

[1] **Acta Ap.** *Sedis,* **roi IX. p. 529 sq.**

id ritus Ecclesiarum Orientalium referuntur, etiamsi mixta, quae scilicet sive rei. sive personarum ratione. Latinos quoque attingant »; ita ut Latini, qui in Christiani Orientis regionibus commorantur. Sacrae Congregationi de *Propaganda fide* subiccti adhuc essent.

Qua posita Jurisdictionis duplicitate, perdifficile prorsus erat validam cam assequi regiminis unitatem expeditamque negotiorum administrntionem, quae omnino requiruntur, ut et quantocius diversitates dissensioM<que dilabantur, quae inter fideles dissimilium rituum ibsinulisque disciplinae facile oriuntur, ct apostolatus ctriiatisque opera, quae praesertim ad Actionem Catholcam attinent, efficientius usque ordinentur ac promoveantur, et catholicorum denique vires omnes in unum coeant ac coalescant, quemadmodum praesentium rerum xdiuncta procul dubio postulant, nedum consulant.

Nos igitur, cum vehementer exoptemus, ut insignia illa beneficia, quae perfecta unitas ac peculiaris regiminis ratio suapte naturâ inducunt, dilectissimis Orientis Ecclesiis tuta pro facultate servemus, postquam rem diu multumque Nobiscum consideravimus, ac supplices Deo Nostras adhibuimus preces. Motu Proprio, certa scientia, ac de apostolicae plenitudine potestatis, haec omnia, quae sequuntur, decernimus atque statuimus:

I. - Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali, cui praeest ipse Romanus Pontifex, plenam et exclusivam iorisdictionem habet in regionibus quae sequuntur: in Aegypto et in peninsula Sinaitica, in Erythraea ct in parte septentrionali Aethiopiae, in Albania australi, Bulgaria, Cypro. Graecia, Dodecanese, Iran, Iraq. Libano, Palaestina, Syria, Transjordania, asiatica Turearum rcpublica et in Thracia Turearum dicioni sublecta.

II. - Quare in praefatis regionibus non solum pro fidelibus ritus orientalis, sed etiam pro fidelibus latini ritus eorumque hierarchia, operibus, institutis, piis societatibus, eadem Sacra Congregatio omnibus facultatibus potitur, quas aliae Congregationes pro fidelibus ritus latini extra illa territoria obtinent, incolumi tamen iure Congregationis S. Officii, ac integris manentibus quae huc usque reservata sunt S. Congregationi de disciplina Sacramentorum, S. Congregationi Sacrorum Rituum, S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus ac Sacrae Paenitentiariae.

III. - Quoad fideles ritus orientalis, extra praefatas regiones commorantes, firma manet in omnibus Sacrae u Congregationis pro Ecclesia/ Orientali competentia. Quare ei reservantur omnia cuiusque generis negotia, quae sive ad personas, sive ad disciplinam, sive ad ritum orientalem referuntur, etiamsi sint mixta, quae scilicet sive rei sive personarum ratione Latinos quoque attingant; eique pro his fidelibus omnes facultates attributae sunt, quae ad alias Congregationes pro fidelibus ritus latini pertinent, salvo semper iure Congregationis S. Officii et integris manentibus quae huc usque reservata sunt S. Congregationi de Seminariis et Studiorum Universitatibus ct Sacrae Paenitentiariae.

IV. - Haec Sacra Congregatio controversias dirimit via disciplinari; quas vero ordine Judiciario dirimendas judicaverit, ad tribunal remittet quod ipsa Congregatio designaverit

V. - Christiani Orients regiones, quas supra memoravimus, in exclusivam S. *Congregationis pro Ecclesia Orientali* iurisdictionem gradatim devenient, temporibus nempe, quae infra singillatim designamus:

a) die prima mensis Iunii, anno mdccccxxxvht, in exclusivam Sacrae huius Congregationis iurisdictionem transibunt Palaestina, Transjordania. Aegyptus. Peninsula Sinaitica et Cyprus;

b) die prima mensis lanuarii, anno mdccccxxxix, Graecia, Dodccancsus. australis Albania, Bulgaria, asiatica Turearum respublica et Thracia Turearum dicioni subiecta;

c) die prima mensis Iunii, anno mdccccxxxix, Syria, Libanus, Iraq et Iran.

VI. - A die, quo praesentes ApostoVcae Litterae Motu Proprio datae promulgabuntur, ad diem usque, quo singulae regiones in exclusivam S. ConfTrcpationis pro *Ecclesia Orientali* iurisdictionem devenient, nullum opus nullumque institutum condi poterit, neque ulJa rerum condicionibus immutatio fieri, quin antea consensio intercesserit S. Congregationis pro Ecclesia Orientali.

VII - Cum Christiani Orientis regiones in exclusivam *S Congregationis pro Ecclesia Onentali* Jurisdictionem devenerint, documenta, quae ad easdem regiones «pectant, quaeque in Tabulario S. *Congregationis de Propaganda fide* asservantur, Tabulario S. Congregationis Orientali Ecclesiae praepositae demandanda ac tradenda sunt, prout res fieri poterit, atque ex mutuo utriusque Officii moderatorum consensu.

VIII. - *Sacra Congregatio de Propaganda fide* omnia pecuniae capita, quae operibus atque institutis earum regionum destinantur, quae cxclusivae S. *Congregationis pro Ecclesia Orientali* iurisdictioni attri/butac sunt, eidem Sacrae Congregationi transmittet. Quodsi distincta eiusmodi pecuniae capita non exsistant. *Sacra Congregatio de Propaganda fide* tantum reditus constituat ex aere proprio, quantum universam subsidiorum summam exaequet, cum ordinariorum, tum extraordinariorum, quam eadem Sacra Congregatio quotannis ad has regiones pro suis cuiusque operibus atque institutis mittere solebat Extraordinaria autem subsidia ex media quantitate pecuniae designanda sunt quae superiore triennio, hoc est annis mdccccxxxv - mdccccxxxvi - MDCCCcxxxvn, ad has easdem regiones quotannis missa fuit

IX. - *Pontificium Opus a Propagatione Fidei* eam summam quotannis reddet *Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali,* quae comparationem proportionemque immutatam servet inter universam subsidiorum summam, cum ordinariorum, tum extraordinariorum, quae postremo triennio, ut supra diximus, in Orientalium ac Latinorum causam pro iisdem regionibus erogata sunt, ac proventuum redituumque summam, quam memoratum Pontificium Opus eodem triennio coacervavit

X. - *Pontificium Opus a S. Petro Apostolo pro Clero Indigena* quotannis *Sacrae Congregationi pro Ecclesia Orientali* eam summam transmittet, quae duas centesimas partes exaequet omnium redituum ac proventuum eiusdem Pontificii Operis.

XI. - Substitutus *Sacrae Congregationis pro Ecclesia Orientali ex* iure Consilium Generale Superius participat Pontificiorum Operum a Propagatione Fidei et a S. Petro Apostolo pro Clero Indigena.

Quae autem heic a Nobis statuta sunt, ea firma ac valida in perpetuum esse volumus ac iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus, etiam peculiarissima mentione dignis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxv mensis Martd in festo Annuntiationis B. M. Virginis, anno MDCCCCxxxvni, Pontificatus Nostri decimo septimo.— Pius Pp. xi.

Adn. I, CREUSEN In HrT 65 (1938) 979-986; C MAZON In PrM 27 (1938) 237-239; D. 5TAFFA In Apoll. 11 (1938) 358-376; IP 18 (1938) 137; ME 50 (1938) 134-136.

1428

1938 MAR 30.-SC &. OFFICII. RESP. PART.

Circa cautiones aequipollentts in matrlvoniis **Mixns IAPONIAE**

Vide textum sub die 21 Apr. 1933: LE 1431.

• **Ordinariis laponisc: S7IJO9V n. 206 bh.**

1429

1938 MAR 30.-VICARIATUS URBIS» NOTIF. PART.·

Circa missam votivam cordis iesu in prima feria **VI** mensis; celebrationem missae et distributionem ss. communionis **IN ALTARE UBI SS. SACRAMENTUM SOLEMNITER EXPONITUR; ET MISSAS · DE REQUIE. PRAESENTE CADATERF »**

Per dtsposlzlonc deli'Efho Signor Cardinale Vicano si richiama Tattenzione dei Rflïl Parroci ct Retturi dcUe Chiese di Roma suile prescriziom hturtffche dei s«urn'.i Decreti della Sacra Congregazione dei Riti. onde ne eurino Vesatta osservanxa.

1'1 Nelle Chiese ed Oratori pubhbci, dose, nel primo venerdi di ogni mese. coi permesso deUOrdinario, »i praticano al mattmo speciali esercixi di pietA in onorr del Sacro Cuore di Gesu. si puô ad essi unire la ceiebrarone di una Messa votiva dei S. Cuore. servetis rubnru (A A S 1KII p. 289. *Toletana.* 1 Febr 1930).

2 E' vleuto dl celebrare la Santa Messa all'altarc dove è esposto U SS.mo Sacramento. (D. *Angelopolitana* ad V. (1421). del 13 Giugno 1671. *Soc. I.* (3446) II Mail 1876 ad I: *Marianopolitana* ñ 4353. 17 Apr. 1913: ResuL Dub. A. A. S. 1927 p. 289. *ToUtana,* 1 Febr. 193Û).

3·) ET vietato altresl di distribuire la S. Comunlone. senza speciale induito, all'altare dove è esposto il SSjdo Sacramento. (D. *Soc. T.* (3446) ad I et ad V. dell'Il maggio 1878. *Marianopolitana* ñ 4353. Resol Dub. A. A. S.. 1927. p. 289).

4·) Le messe private * de *requie, praesente cadavere* possono essere celebrate nelle Chiese ed Oratori pubblici. «olo se si fa nella stessa Chiesa Il funere con la Messa esequale, *servatis rubricis. (D. Romana* 12 gennaio 1897).

5Ω Nelle messe esequlali Jette o cantate, l'assoluzione al cadavere, se non è compluta daUOrdinario. deve essere compluta dal Sacerdote celebrante e non da altri (D. Brio*cen.* ad X. dei 12 agosto 1854).

Dal Vicariato, il 30 Marzo 1938.—Luigi Traglu. Arc. di Cesarea. *Vicegerent.*

• BolietIno dei Clero Romano 19 (1938) 50-51; Adn. I. P. in LL1P 52 (1933) 34-38.

1430

1938 APR 15.-SC STUDIORUM. EPIST. PART.·

Theses circa sttrpem humanam (razzismo) reprobantur

Reverendissime Domine, In Nativitatis Domini Nostri pervigilio, proxime elapso anno. Augustus Pontifex, feliciter regnans, ad Eminentisslmos Purpuratos Patres et ad Romanae Curiae Praelatos de gravi, qua catholica Ecclesia in Germania afficitur insectatione, ut omnes norunt, moerens allocutus est

Id vero Beatissimi Patris quam maxime opprimit animum quod ad tantam iniustitiam excusandam impudentes interponunt calumnias atque doctrinas perniciosissimas. falsi nominis scientia fucatas, longe lateque spargentes et mentes pervertere et veram religionem eradicare conantur.

Quae cum ita sint Sacra haec Congregatio studiorum Universitates Facultatesque catholicas admonet ut omnem suam curam atque operam ad veritatem contra grassantes errores defendendam conferant.

Itaque magistri, pro viribus, e biologia. historia, philosophia, apologetica et disciplinis iuridico-moralibus arma sedulo mutuent ut perabsurda quae sequuntur dogmata valide scileque refellant:

1. Stirpes humanae indole sua. nativa et immutabili. adeo inter se differunt ut infima ipsarum magis distet a suprema hominum stirpe quam a suprema specie brutorum.

2. Stirpis vigor et sanguinis puritas qualibet ratione conservanda et fovenda sunt; quidquid autem ad hunc finem ducit eo ipso honestum licitumque est.

1 Ex sanguine, quo indoles stirpis continetur, omnes qualitates intellectuales et morales hominis, veluti e potissimo fonte, effluunt

4. Finis praecipuus educationis est indolem stirpis excolere atque animum flagranti amore propriae stirpis, tamquam summi boni, inflammare.

5. Religio legi stirpis subest eique aptanda est

6. Fons primus et summa regula universi ordinis iuridici est instinctus stirpis.

7. Non exsistit nisi Kosmos. seu Universum. Ens vivum: res omnes, cum ipso nomine, nihil aliud sunt quam variae formae, per longas aetates succrescentes. Universi Viventis.

8. Singuli homines non sunt nisi per · Statum » et propter ‹ Statum >; quidquid iuris ad eos pertinet ex Stilus concessione unice derivatur.

Quisquis autem his infensissimis placitis alia facile addicere potent

Sanctissimus Dominus Noster, huius S. C. Praefectus, pro certo habet Te, Reverendissime Domine, nihil intentatum relicturum ut quod a Sacra Congregatione praesentibus litteris praecipitur, ad effectum plene adducatur.

Qua par est observantia Tibi in Christo addictissimus.—E. Rütflm. Secret.

• ME 50 (1938) 175-176. Adn. P. CHARLES In NrT 66 (1939) 131-156; J. FOLLIET In NrT 66 (1939) 204-231] P. LOSSON ia NrT 66 (1939) 157-181; E. ROSA ln ME 50 (1938) 177-185· YVES DE LA BRIERE in Etude· 235 (1938) 804 m; NrT 65 (1939) 236.

1431

1938 APR 21.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Circa cautiones aequtpollentes in matrimoniis mixtis japoniae aliquando solae praestandae

Dal Palaxro del S. Offlrio, 21 aprile IS33

Efilo e ReviTio Signor Mio Ossmo, Con lettera in data 28 ottobre 1937. N. 3112-37 cotesta S. Congregazione di Propaganda Fide trasmetteva al S. Offizio il rapport) dclTEccmo Delegato Apostolico dei Giappone relativo alie cauzioni solite ad esigersi per *i* matrimoni da contrarsi tra una parte cattolica e una acattolica.

Esaminata la grave questione tanto sotto l'aspetto giuridico come di fronte alie circostanze di fatto che si verificano nel Giappone, questa Suprema S. Congregazione nella Feria IV. 30 marzo 1938, propostasi il dubio:

« Utrum Ordinarii laponiae, attentis condicionibus particularibus illius regionis, in concedenda dispensatione super impedimentis mixtae religionis aut disparis cultus contenti esse possint cautionibus aequipollentibus, si cautiones formales haberi non possint, aut non expediat eas exigere >.

ha dato la seguente decisione:

‹ *affirmative,* graviter onerata conscientia Ordinariorum localium, et dummodo pars catholica sincere parata sit praestare quod potest ut proles catholice baptizetur et educetur ».

Nella udienza dei 1° aprile 1938 il S. Padre ha approvato la présenté decisione.

Per venire in aiuto dei predetti Ordinari anche nei casi in cui. indipendentemente dalla buona volonté dei coniugi. speciali circostanze ostacolino il battesimo e l'educazione cattolica della prole, questa medesima S. Congregazione ha deciso d'inviare agli Ordinari dei Giappne. per loro opportuna norma, la soluzione recentemente data dal S. Offizio a dubbi analoghi proposti dal Vicario Apostolico della Piccola Sonda. Accludo quindi alla présente una copia della detta decisione e della nota esplicativa con cui fu accompagnata pregando V. E. Revma di volerne ordinare la trasmissione: e Le bacio umilissimamente le mani e con sensi di profonda venerazione mi confermo delTEminenza Vostra Reverendissima.—D. Card. Sbarretti. Vesc. di Sabina e Poggio Mirteto, *Segretario.*

• Ad SC de Prop. Rd·: 5yllo‹je n. 206 bl». S. Adn. Solutionem Ordinario 5ur.d«« Minoris datam una cum Nota explkativa vide ropr» sub die 19 Feb. 1938: LE 1422.

1432

1938 APR 30.-SC STUDIORUM, CIRC. PART.·

Circa gradus obtinendos a clericis et religiosis feminis **APUD UNIVERSITATEM CATHOLICAM MEDIOLANENSEM**

Eccellenza *Reverendissima,* La Sacra Congregazione desidera che un certo numero di Ecclesiastici, distinti per virtù ed ingegno. consegua titoli accademici sia nelle scienze sacre, sia nelle altre discipline, allo scopo di avere Professori iconei e debitamente preparati per i Seminari e Collegi dipendenti dall'Autorità Ecclesiastica.

A tale proposito pero questa S. C.. oltre a richiamare le norme già stabilite dalla Santa Sede con la Istruzione della S. C. Vescovi e Regolari *Perspectum est* (21 luglio 1896 [ASS 29 (1896-97) 359-3G4) e coi Decreto della S. C. Concistoriale *Nemo de Sacro Clero* (30 apnle 1918) [LE 871, fa di nuovo présente la volonté

caressa dal S. Padre, felicemente rognante, che per le Facoltâ esistentl nella Université Cattolica di Milano gli Ecclesiastici, secolari e regolari, e le Religiose si ucrirano α questa *e nc frcquentino i Corsi, subcndo a tempo debito* i relativi *esami.*

VE V. vorrh mettermi in grado di dare all'Augusto Pontefice assicurazioni al riguardo.

Con sensi di stima e di ossequio mi confermo dl Vostra Eccellenza Rev.ma dev.mo per scrvirLa.—Er - xesto Ruffini, *Segretario.*

• **Ordinariis Italiae: ME 50 (1933) 30G-307.**

1433

1938 MAI 3.-SC SACR-, NOTIF. PART.

De clericis redeuntibus a servitio militari **DURANTE HISPANO BELLO**

San Sebastian, mayo 1938

Excmo. y Revdmo. Senor: Cumplo con el deber de comunicar a V. E. la siguiente orden dada por Su Santidad: « Los seminaristas que por causa de la revolucian o dei servicio militar o de cualquier otro motivo, do hubiesen estudiado regularmente en los seminarios o no hubiesen vivido en los mismos, podrân obtener la regularizaciôn de sus estudios, a condlciôn de que pasen serios exâmenes de todas las disciplinas reglamentarias. En ningün caso podrâ ser ordenado tn *sacris* un seminarista que no haya pasado. desde la présenté catâstrofe, dos anos bajo la disciplina del Seminario ».

Para todas las formalidades que han de seguirse con los seminaristas (y sacerdotes) que regresen o regresarân de los servicios militares, se debe tener présente la prescripciôn de la S. Congregaciôn Consistorial *Redeuntibus* (A. A. Sedis, a. 1818, pag. 481 y sgs.) (LE 125). Etc.—Ildebrando, Arzobispo tit. de Synnada, *D. A.*

• *Ordinariis* **Hispaniae per Nuntium Apostolicum: llustradôn del Cero 32 (1939) 245 et 35 (1940) 82. Vide infra: LE 1578.**

1434

1938 MAI 9.-SC CONCILII, FACULT. PART.·

Facultates ordinariis hispantae concessae in **PECULIARIBUS RERUM ADIUNCTIS**

En las Conferencias habidas en noviembre ùltimo en la Abadia de San Isidro de Duenas, se acordô — Terna VI. nùm. 6 — pedir a la Santa Sede. demâs de las facultades ya anteriormente logradas, las siguientes· < La de trasladar a los pârrocos oentro de la Diôcesis conservando el titulo de propiednd de la parroquia a *qua* y en las condiciones que se senalaren; la del uso de altar portâtil donde a juicio del Ordinario fuese conveniente utilizarlo, por circunstancias especiales; la de aplicar a otros fines las rentas de las fundaciones cuyas cargas no se hubiesen podldo levanter por razon de las circunstancias, excepto las de misas, y las de beneficios vacantes durante las dificiles circunstancias actuales; la de reducciôn de misas que se hubiesen acumulado con exceso por fallecimiento de quienes debian celebrarlas e imposibilidad de hacerlo por otros.

La Santa Sede ha concedido benignamente las gracias solicitadas en la forma siguiente:

Traslado de pârrocos.—Siendo muchisimas las parroquias vacantes, no pudiendo en la actualidad celebrarse concursos; y ôciendo inconvenientes el traslado administrativo de los pârrocos a tenor del can. 2162. los Obispos espanoles suplican a la S. Sede facultad de trasladar scgùn su arbitrio y conciencia a los pârrocos a otras parroquias, reteniendo el titulo o propiedad de la parroquia *a qua.*

La S. Congregaciôn concede a] Cardenal Primado las facultades. conforme a las preces, *ad annum,* si duraren las circunstancias.

Altar portâtil.—Atendida la destrucçiôn de los temptas en muchas parroquias y la nccesidad de los fæles. inden los Prelados la facultad dc concéder a los sacerdotes de la propia diôcesis el privilegio de altar portâtil.

La S. Congregaciôn lo otorga *ad triennium* para dicho fin, si durasen las causas; observando lo debido en cuanto a la decencia del lugar para la celebraciôn de la misa.

Rentas de fundaciones.—Muchas cargas de las fundaciones no han podido cumplirse a su tiempo por causa de la guerre civil Las rentas correspond!entes a talcs cargas ayudarian mucho a socorrer las necesidades de otras iglesias y sacerdotes. Por lo cual suplican la facullad de aplicar a otros fines las rentas de las pias fundaciones, correspondientes a las cargas no levantadas, exceptuando las cargas de misas, y las de los beneficios eclesiâsticos, salva en lo posible la voluntad de los fundadores.

Se conceden al Cardenal Primado las facultades segùn las preces, *ad annum,* si durasen las circunstancias.

Reducciôn de misas.—Las cargas de misas provenientes de pias fundaciones, se han acumulado a causa de la muerte violenta de tantos sacerdotes, de suertc que resulta dificil por la escasez de éstos levantarlas debidamente.

Se ruega, pues, a la S. Sede autorice a los Obispos de las diôcesis que en todo o en parte han estado o slguen estando bajo el dominio marxista. para reducir dichas cargas de misas, salvo en lo posible la voluntad de los fundadores.

Concédense al Cardenal Primado las facultades a tenor de las preces, *ad annum,* si durasen las circunstancias.

El Cardenal Primado diô a los Prelados traslado de las preces y de las facultades correspondientes, el 22 jun. 1938.

• **Ordinariis Hispani» Sal Terra 27 (1939) 39-40.**

1435

1938 MAI 26.-SC SACK. INSTR. AAS 30 (1938> 198-207

INSTRUCTIO

De **SANCTISSIMA** eucharistia sedulo custodienda

1. — Nullo unquam tempore Apostolica Sedes locorum Ordinariis praesidia et cautelas suppeditare praetermisit, quibus Ssma Eucharistia, quae asservatur in nostris ecclesiis sive de iure communi sive ex induito, diligenter custodiretur neve ulli profanationi obnoxia remaneret Canonicae disciplinae praecepta, quae temporum decursu ad rem praestituere sategit, hodie recepta conspiciuntur in canone 1269 Codicis Iuris Canonici, qui talia habet:

§ 1. *Sanctissima Eucharistia servari debet* tn *tabernaculo inamovibili* in *media parte altaris posito.*

ξ 2. *Tabernaculum sit affabre cxtructum, undequaque solide clausum, decenter ornatum ad normam legum liturgicarum, ab omni alia re vacuum, ac tam sedulo custodiatur ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur.*

§ 3. Gravi aliqua *suadente causa* ab *Ordinario* loci *probata, non est vetitum sanctissimam Eucharistiam nocturno tempore extra altare, super corporali tamen, in loco tutiore* et *decenti, asservari, servato praescripto can.* 1271.

§ 4. Clanis *tabernaculi, in quo Sanctissimum Sacramentum asservatur, diligentissime custodiri* debet, *onerata graviter conscientia sacerdotis qui* eccler.'ae rei *oratorii curam habet.*

2. — Huic S. Congregationi, cui disciplina septem Sacramentorum tuenda est commissa (can. 249). quaeque iam edidit Instructionem diei 26 Mail I Martii) 1929' « de quibusdam vitandis atque observandis tn *conficiendo sacrificio Missae et Ssihae Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando »,* opportunum visum est canonica praescrita in mentem omnium revocare. quibus Ssihae Eucharistiae asservandae grave sane munus incumbit, brevibus additis explicationibus, aiiaque munimenta et media decernere, nostris tempo

‘ *Acta Ap. Sedis,* vol. XXI. p. «31 seq. (LE B32). › Ctr. S

| F

lite

199 ribus magis accommodata, quibus Ssfha Eucha ristia sedulissime custodiatur et a quacumque iniuria integra praeservetur.

3. — Fidelis observantia praeceptorum quorundam canonum C. I. C. valde confert ad optatum pernobilem finem attingendum. Animadvertatur prae primis duo sub gravi praecipi ut Ssnla Eucharistia m ecclesia possit asservari: I· uf *adsit qui eius curam habeat;* 2° *regulariter sacerdos semel saltem in hebdomada missam in sacro loco celebret* (can. 1265 $ 1). Si vero quandoque Apostolica Sedes ob penuriam sacerdotum indulge! ut sacrum quintodecimo quoque die dumtaxat litetur ad sacras renovandas species, secluso semper earundem corruptionis periculo, nunquam tamen dispensat, immo instanter urget, ut habeatur persona quae die ac nocte Ssmi Sacramenti custodiae incumbat|

Praeterea tria sunt prae oculis habenda in supra relato can. 1269:

α) Ssma Eucharistia asservari debet in tabernaculo inamovibili (4 1) et undequaque solide clauso (4 2); b) tabernaculum tam sedulo custodiendum est ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationisarceatur (53): c) clavis tabernaculi diligentissime sacerdoti custodienda est (§ 4). De singulis nonnulla sunt animadvertenda.

4. — *a) Tabernaculum sit inamovibile et undequaque solide clausum*: ab hoc praecepto per se gravi nec Episcopus valet dispensare nec ei consuetudo etiam centenaria et immemorialis derogare, excepto casu dc quo in 5 3, eoque iam tamquam primo praesidio consulitur securitati custodiae Ssmae Eucharistiae. Clausura vero undequaque absoluta secumfert ut ciborium sit confectum ex materia solida et firma. Equidem iuxta liturgicas leges tabernaculum extrui potest ex ligno, aut ex marmore aut ex metallo,| quae postrema materia est ceteris firmior; quod tamen magis Interest, conficiatur oportet ex solida materia, singulaeque partes intime inter se cohaereant, reseratio maximam exhibeat securitatem ac fortiter ostiolo adhaereat, cuius cardines firmiter sint constituti ac dispositi, qui ipsum ciborio inserant Nonnullis in locis Episcopi praescripserunt ad maiorem Eucharistiae securitatem ut ciborium ex integro metallo consisteret, quae quidem praescriptio, in locis ubi viget, absolute debet observari, ut docet Emus Card. P. Gasparri.* Optimum sane consilium foret si tabernaculum sit vera arca ferrea, quam vocant (vulgo *cassajorte, coffre-fort)* adeo ut nec perforari nec effringi possit mediis, quae ordinarie adhibentur a furi-
2W bus, caque validis ferrets seris altari arcte debet devin'-ciri in infimo eius gradu aut parieti adverso. Haec vero ferreae arcae aut in forma ciborii extrui debent, quae dem sunt marmoreo lapide contegendae ceterisque ornamentis condecorandae, adeo ut speciem cuiusdam operis affabre confecti prae se ferant ad normam f 2 relati canonis; vel saltem ita conficiantur ut in tabernaculis iam exsistentibus possint immitti Huiusmodi tabernacula <de securitate > (Italice di *sicurezza)* nuncupantur. Ad quamlibet vero dubitationem auferendam quoad legum liturgicarum observantiam in hisce conficiendis tabernaculis attendatur responsio S. R. C. diei 1 April. 1903 ad preces sibi porrectas nomine Ordinariorum Provinciae ecclesiasticae Milwaukien. in America sept a quodam Sacerdote qui pro adprobatione exhibuerat novum tabernaculum solidissime extructum et quidem ita confectum ut nullimode repugnaret neque rubricis Ritualis Romani, neque eiusdem S. C. decretis: < Communicetur sacerdoti oratori responsum S. R. C in casu simili datum sub die 18 Martii 1898: nempe finem inventoris esse laudandum, negotium vero in rasu et ad effectum de quo agitur, spectare ad ipsos locorum Ordinarios ».

Pariter in una Superiorem, de *nova quadam custodia Ssmi Sacramenti:* Revmus Episcopus, quo securius procederet in approbando quodam tabernaculo, a S. R. C. reverenter expetivit: « an satisfaciat regulis V.turgicis descripta forma ostii semicircularis, quod globulis impositum sine cardinibus volvitur, ita ut ex hac parte nihil obstet quominus ab Episcopo sacerdotibus commendetur vel debeat tabernaculum instrui ostio vel ianuis. quae cardinibus adhaereant atque ita volvatur »; et S. Rituum Congregatio, requisito Commissionis Liturgicae suffragio, propositae quaestioni ita dic 8 Mail 1908 respondere censuit: < In casu, per sc nihil obstare, de cetero ad Rcvmum Episcopum ».

R C r«5o. 1 Februarii IMt ad Episcopum Altonen, (decretum n WH ' Ccrrrmurick' pcroeho'-jm tuxfa eOvUrimoj A S. Bonefaones concinnatum, art. VII. Dc tabernaculo etc., n. 9 id 4. • Ð Sma Enrhartiha. II, 263, η.

Equidem adhibitis hisce ciboriis solidissimis altero efficaci praesidio consulitur custodiae Ssrhac Eucharistiae. Porro Sacra haec Congregatio onus non imponit huiusmodi comparandi tabernacula in ecclesiis, quae ordinariis sunt instructae ciboriis, dummodo reapse securitatis idonea praebeant argumenta, quamvis suadeat ut ea adhibeantur in ecclesiis noviter aedificandis: id vero enixe commendat Excmis Episcopis ut, pro eorum zelo erga Ssmum Sacramentum, pervigilent cavcantque ut et ordinaria ciboria, quae usui sunt in ecclesiis eorum dioecesis, eam prae se ferant soliditatem ad omne periculum sacrilegae profanationis arcendum, iliaque severissime amoveant tabernacula quae omnimodam certitudinem non ingerant de huius periculi absentia.

5. — b) « *Tabernaculum tam sedulo est custodiendum ut •periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur* ». Non sufficit ut in loco con'sistat custos, satis ‡ non est ut ciborium tali sit praeditum firmitate ut neque terebra transfodi possit neque scalpro disiungi atque claustris adeo validis sit munitum, ut clavibus quoque adulterinis nequeat reserari: tertium praesidium a iure requiritur: *sedula* custodia. Porro haec vigilantia, continuo exercenda, plurimas complectitur cautelas et communes et extraordinarias, prout postulant locorum et temporum adiuncta.

Quod vero attinet ad custodem, hic, licet sit optandum ut sit clericus, immo sacerdos, non prohibetur quod sit laxus, *modo elerteus respondeat de clavi,* qua est reserandus locus ubi Eucharistia asservatur. Hunc prope locum moretur oportet diu noctuque, adeo ut celeriter comparcat quando casus ferat, seu continenter vigilantiam exerceat: numquam ecclesiam deserat temp .x quo haec fidelibus patet et ab his magis deserta relinquitur. idque pressius est urgendum in urbium ecclesiis, ubi fures uti tales fidelibus ignoti per templa vagantes peregrinorum aut mendicantium habitu perattente momenta aucupantur, quibus vigilantia intercipitur et motu celerrimo, veluti ictu oculi, sacrilega furta perpetrant; aut loca invisunt, fores, fenestras, cancellos, ianuas, praesertim haud prine.pales, accurate rimantur diurno tempore ut dein nocturno ad exsecutionem improbum consilium demandare pertentent. Quod si rarius accidit in pagis, ubi praesentia personae extraneae ibique haud cognitae, quae ecclesiam circumeat et ingrediatur. facilius animadvertitur suspicionemque ingerit in sacerdotibus atque fidelibus, id non relevat tamen parochum rectoremve ecclesiae ab obligatione Eucharistiae custodiendae, cu:us ratio modusque ipsius prudentiae relinquitur inspectis loci adiunctis, e. g. tum per se ipse aliquoties in die ecclesiam invisendo, tum vigilantiam per diem committendo probatis personis circum morantibus, tum privatam paroecianorum visitationem Ssmi Sacramenti praestituendo variis diei horis peragendam.

Attente debet invigilari etiam operariis ceterisque personis, quae laboris intuitu aliisve de causis ecclesiam. sacrarium, sacerdotis custodisve domum eisdem contiguam frequentant.

Nec sedula custodia Ssfni Sacramenti a iure praescripta remittenda erit tempore nocturno, quando ecclesia est obserata. Praecipuae cautiones autem pro nocturnis horis adhibendae, quas prudentia requirit, ordinariae seu iugiter adhibendae tum pro Ssiha Eucharistia tutanda tum pro praecavendis direptionibus sacrorum vasorum, tabularum, eleemosynarum atque suppellcctilium ecclesiae, recensentur: 1° omnes ecclesiae fores communiantur, quatenus necessitas postulet flerique possit, firmis valvis, validis claustris obicibusque et quidem ita ut ab interiore ecclesia clavibus aperiri dumtaxat queant, fenestrae vero transennis vel cla-
tris;/ 2n accurate est inspiciendum quoties vespere 2£-
ecclesiae obserantur ne quis homo malevolus includatur; 3” officium ecclesiae claudendae eiusque claves committantur personis omni suspicione maioribus, praecipue vero vino non deditis. Hisce cautelis aliam valde commendatam addere velimus, quae in dies usitatior evadit quaeque utile nonnumquam praebet auxilium ad praecavenda furum molimina, ubi usui est: nempe collocationem opportunis In locis tintinnabulorum vl electrica pulsandorum, dum portae aperiuntur, vel aedem aut tabernaculum aut altare aut mensa aut candelabra tanguntur, quorum ope sacerdotis custodisve attentio repente provocatur: aut speciales electrici apparatus. qui ecclesiam repente illuminent custodemque de furum praesentia statim certiorem faciant: hi tamen apparatus, ut optatum consequantur finem, erunt scite ct ingeniose tegendi, ita ut quamlibet adimant furum

suspicionem, quotidieque Inspiciendi ut suo munere ipte fungantur.

Specialis extraordinaria providentia demum prostat •n 5 3 relati canonis: < praui aliqua suadente causa ab Ordinario loci probata, *non est vetitum Sanctissimam Ucharisttam nocturno tempore extra altare super* corpxoli *tamen, in loco tutiore et decenti,* asservari, lerrato praescripto can. 1271 ». Hic locus de more est «aerarium, dummodo reapse sit locus tutior ct decens, vel arca solidissima ct optime clausa (Italice casia-*farte),* si hacc sit praeferenda, muro inserta in quodam ecclesiae pariete. Quodsi nec ecclesia nec sacrarium rzccsjariam perhibeant securitatem. Eucharistia potent retineri in alio loco tutiore, etiam privato: tunc parocho est cura adhibenda ut debita reverentia et honore Ssmum Sacramentum custodiatur neque mituatur fides fidelium in praesentia rcali. In huiusmodi vero asservatione Ssmae Eucharistiae Sacrae Species coa sunt corporali dumtaxat contegendae, sed semper à vase seu pyxide includendae: ' insuper cum e ciborio ecclesiae educuntur aut ad ipsum referuntur, opus est ut sacerdos superpelliceo et stola sit indutus eumque clericus comitetur lumen gestans saltem regulariter.

Curandum est praeterea ecclesiarum rectoribus ad furta praecavenda ut in tabernaculis, quantum fieri possit, non relinquantur pyxides et vasa sacra magni pretii, unde cupiditas audaciaque furum magis alliciatar: quum haec vasa occasione quarundam sollemnitatum adhibentur, valde est optandum ut tempore ꝑo stremae Missae purificentur et loco tuto reponantur, qui sacrarium non sit; particulae vero, quae superfuerint. in ordinaria pyxide collocentur. Pariter abstineant a decorando altaria et sacra simulacra sculpta
3 vel picta (eademque assidue decorata/ servando publico cultui exposita) eximiis muneribus votivis, qualia sunt aurei et argentei anuli, catellae, monilia, inaures, margaritae et similia: quod si id facere praestet occasione cuiusdam diei festi, eodem exacto, ea munera ab ecclesia satagant removero causamque remotionis probe fideles edocere.

δ- — c) « *Clavis tabernaculi diligentissime a sacerdote custodiatur ».* Omnes cautelae, quas hucusque recensuimus, ad irritum redigentur si, quod potissimum ὼ hac re est curandum, clavis tabernaculi caute non custodiatur, ut expresse cavet can. rei. § 4. *gravi conscientiae onere* adiecto sacerdoti, cui haec est custodia commissa. Ut huic *diligentissimae custodiae* canone praescriptae ab ecclesiae rectore satisfiat, ipsi districte praecipitur ut clavis tabernaculi nunquam super mensa altaris aut in claustro ostioli relinquatur, ne tempore quidem quo mane divina officia ad Sacramenti altare et Sanctissimae Communionis distributio peraguntur, praesertim si hoc altare haud in conspicuo sit. Hisce vero absolutis, clavis vel ab ecclesiae rectore domui custodiatur aut ab ipso continenter gestetur, amissionis periculo remoto, vel in sacrario, et quidem in loco tuto et secreto, reponatur altera clavi claudenda, quam alteram elavem uti supra rector tueatur.·

Sedulo perpendant sacerdotes Ssmae Eucharistiae custodes officium custodiendae diligentissime clavis S. Ciborii esse grave, prout aperte ostendunt finis ipsaque verba legis. Sacerdos, cui ius et officium ordinarie et per se competit custodiendi elavem, est rector ecclesiae vel oratorii: quodsi discedat, potest et debet pro tempore absentiae alii sacerdoti committere custodiam; et si elavem in sacrario retineat sub alia clavi, potest hanc tradere aedituo, pro tempore quo ipse abest, et clavis tabernaculi necessaria esso queat: quod praxis ubique recepta manifeste confirmat. Si agitur de ecclesia paroeciaII, clavis parocho custodienda est; si de ecclesia cathedrali aut collegiali, quae simul sit paroecialis, ad Capitulum spectat custodire Ssmam Eucharistiam, et altera tabernaculi clavis apud parochum servari debet (Can. 415 § 3 η. I.). Ad parochum pertinet exclusivum ius retinendi elavem tabernaculi, etsi In ecclesia paroeciali erecta sit confratemitas. In ecclesiis non paroecialibus ubi ex A. Sedis Induito asservatur. custodienda est cappellanis seu rectoribus, nunquam laicis. etiamsi patroni sint: sine apostolico induito laici per sc elavem ciborii retinere nequeunt.

7. __ Specialia veniunt adnotanda de custodia clavis tabernaculi in ecclesiis monialium vel religiosarum et m pus seu religiosis domibus mul.'e/rum. Inspecto primum statuto can. 1267 quo Ssma Eucharistia, revocato quolibet contrario privilegio, custodiri nequit in reli-

i Cf.· cit. decr. Altonen·» not. 2. ♦ Cfr. Encycl Uît. fussy

giosa vel pia domo nisi vel in ecclesia vel in principali oratorio, nec apud moniales intra chorum vel septa monasterii, id dein alte in mente Ordinariorum residere debet atque adamussim exsecutioni demandari. *elavem S. Ciborii non* esse *custodiendam inter septa monasterii.*' Ipsa est igitur in posterum asservanda in sacrario ut praesto sit, quoties necessitas postulet, atque, expletis ecclesiae sacris functionibus ac praesertim nocturno tempore, in loco tuto, solido atque secreto reponenda, et quidem duabus obserato clavibus, quarum altera communitatis antistitae est custodienda per se ipsi aut per vicariam et altera moniali cuidam, puta sacrario addictae, adeo ut utriusque concursus ad reserandum locum, de quo supra, requiratur. Huiusmodi praescriptum probe inspiciant Exemi Episcopi et in eodem exsequendo rigide se gerant, quacumque personarum acceptione posthabita, ut praecaveantur abusus atque irreverentiae, quae secus redundare possunt in Ssmam Eucharistiam.

8. — Quod attinet ad oratoria seminarii et collegii ecclesiastici, ephebei pro iuvenum utriusque sexus religiosa eruditione atque institutione, nosocomii aliusque id genus hospitii, quae potestate Ssmae Eucharistiae asservandae fruantur, tabernaculi clavis custodienda erit rectori seu moderatori eorundem, si sacerdos sit, secus spiritus directori aut cappellano dc more Missae celebrationi sacrisque functionibus peragendis addicto, ipsique studiose est curandum ne eadem ad aliorum manus perveniat.

9. — Quod demum refert ad privata oratoria, quae ex apostolico induito facultate pollent Ssmam Eucharistiam asservandi, ciborii clavis custodiri solet in sacrario potius cura familiae quam cappcllani; l at, si Episcopo praestare videatur ut clavis indultario custodienda non tradatur, eam aut sacerdoti celebranti committat, praesertim si hic stabiliter sacrum ibi litet, aut parocho deferat, singulis deinde vicibus, si commode potest, sacerdoti celebraturo exhibendam. Indultariis laicis, quos clavis custodia manet, in memoriam revocandum est, clericis vero quacumque dignitate fulgentibus perpendendum, grave sane officium ipsis impositum esse vigilandi ne clavis ad cuiusquam manus perveniat etiam de ipsorum familia vel famulatu.

10. — Sacram Congregationem non praeterit enunclatas cautelas propositum finem plene haud esse assecuturas, nisi Exemi Episcopi locorum'que Ordinarii, 205
una cum earundem observantia parochis, ecclesiarum rectoribus, institutorum omne genus moderatoribus, monialium antistitis praecepta, quatuor haec, quae magnopere nostra intersunt, prae oculis habeant:

a) Praesertim dum sacras peragunt dioecesium visitationes, sed etiam extra easdem, quoties casus ferat, per se aut per idoneas ac prudentes ecclesiasticas personas diligenter inquirant animadvertantque de visu quomodo in singulis nedum paroeciis sed ct ecclesiis, oratoriis, etiam privatis, hoc iure fruentibus provisum sit securitati custodiae Ssmae Eucharistiae et quoties comportant non ea omnia concurrere, quae iure postulantur, eadem praecipiant quam cito exsequenda, brevi tempore ad id praestituto, sub poena multae pecuniariae et etiam suspensionis a divinis pro sacerdotibus aut a munere, pro gravitate culpae, ab iis incurrendae, quibus officium competit omnia securitatis praesidia subministrandi. Neque ab huiusmodi onere easdem personas relevent ex reddita forsan ratione quod nulla profanatio aut inconveniens in antecessum acciderit; quae enim infecta hucusque sunt, temporis decursu et hominum malitia, posthabitis necessariis cautelis, fieri possunt

b) Quoties furta sacrilega quibus Ssfha Eucharistia violatur in sua Dioecesi (quod Deus prorsus avertat) quacumque de causa acciderint, loci Episcopus vel per se. quod est optandum, vel per suae Curiae Officialem. ad id specialiter delegandum, oeconomicum semper conficiat processum adversus parochum aliumve sacerdotem tam sacculare m quam religiosum etiam exemptum Ssfhi Sacramenti custodiae praepositum, actaque processus idem Episcopus ad hanc S. Congregationem transmittat cum suo voto quo prae primis accurate describat eiusdem furti temporis ct loci adiuncta. et dein. actis processus eiusdem prae oculis praesertim habitis. renuntiet cuius culpae aut neglegentiae culpabili admissum facinus sit tribuendum atque poe-

BenedicU XTV edit, x S. C. EE rt RR.. die 9 F>br 1751 C re'°hlUo ⁋ 2 NUil IfTt ad VI (dtrttun ñ. 3+43), Err.u? Card Petrus Gx<pam *op* ĕt

nas canonicas contra sontes infligendas proponat et huius S. Dicasterii mandata praestoletur.

c) Mature perpendant severitatem poenarum, quae can. 2382 statuuntur contra parochum, qui graviter neglexerit custodiam Ssmae Eucharistiae etiam citra excessum huius violationis, quaeque usque ad paroeciae privationem progrediuntur; inspecto vero fine legis curent ut analogis poenis plectantur et alii ecclesiae rectores, congrua congruis referendo, qui graviter delinquant in arduo eis commisso munere obeundo, collates ad id necessariis et opportunis facultatibus per hanc S. Congregationem, quatenus opus sit Quibus aufugiendis poenis haud suffragatur causa forte a parocho aliisve, quibus SS. Species custodiendae incumbunt, allata qua tabernacula patentia relinquantur clavcsque in loco tuto non/ custodiantur alius sacerdotis
206 incuria: ipsos enim manet diligens sollersque cura sacrorum vasorum et Ssfhae Eucharistiae propriumque munus fideliter ct vigilanter cavendi ne, divinis officiis absolutis, ciboria exponantur cuilibet iniuriae sacrilegaeque direptioni. Equidem est animadvertendum et in memoratum sacerdotem et in quemlibet alium huius neglegentiae reum similibus poenis, quippe qui occasionem tanto sceleri sua culpa dederint Ut autem locorum Ordinarii poenis prosequi queant et dfliquentes religiosos utriusque sexus etiam exemptos iuxta has apostolicas praescriptiones in negotio, de quo agimus, vi huius Instructionis facultates committimus necessarias cumulative cum eorum Superioribus religiosis Maioribus, quibus pariter haec S. Congregatio idem onus Imponit, reservata tamen uni Episcopo facultate processum conficiendi, de quo sub litt b) in casu ibi descripto.

d) Diligenter inquirant utrum ecclesiae et oratoria quibus Ssmae Eucharistiae asservatio iure communi (cfr. can. 1265 $ 1, n. 1. 2) non competat, hac facultate polleant ex apostolico induito per Breve in perpetuum aut per rescriptum ad tempus concessum: quoties vero compererint hoc privilegium legitimo iure non esse suffultum, tamquam abusum satagant removere. Praeterea, ne se nimis faciles praebeant in suscipiendis et commendandis precibus pro impetranda facultate asservandi Ssfnam Eucharistiam in locis, quae de communi iure eadem carent, immo abstineant prorsus. nisi gravissimae causae intersint, praesertim in privatis oratoriis et ecclesiis a domibus fidelium nimis dissitis, in desertis montibus magnisque camporum spatiis sitis, quibus non suppetant ea omnia quae pro fideli et tutissima custodia SS. Specierum requiruntur. Tolerabilius sane erit ut quandoque etiam notabili fidelium parti commodum non praebeatur Ssfhae Eucharistiae adorandae, quam ut Eadem exponatur sat probabili periculo profanationis. Immo et potestas hisce litteris committitur Excmis Episcopis locorumque Ordinariis revocandi facultatem asservationis Eucharistiae in ecclesiis et oratoriis, etiam privatis, quae hoc apostolico privilegio per indultum fruuntur. quoties adnotent aut graves abusus intercessisse aut non omnes concurrere conditiones pro secura custodia, reverentia cultuque debito erga Ssmum Sacramentum.

Hae sunt canonicae normae potioresque cautelae, quas huic S. Congregationi visum est locorum Ordinarii praecipere ut vicissim parochis ceterisque Ssmi Sacramenti custodibus pressius commendent exsecutioni tradendas ad quoslibet convellendos abusus, si qui irrepserint, et, quamvis desint, ad eosdem praecavendos: aliae, quae pro temporum et locorum adiun-
207 etis magis idoneae videantur ad eundem finem/ aptius attingendum, eorundem Pastorum zelo sollertique industriae relinquuntur. Eos igitur, his praesidiis adiutos. in Domino deprecamur et obtestamur ut omnibus viribus contendant ad efficaciter Ssfnam Eucharistiam tutandam et impia scelestorum hominum molimina arcenda ab eodem Sacramento ‹ quo nihil dignius, nihil lonctius et admirabilius habet Eccleria Dei, cum in *eo contineatur praecipuum* et maximum Dei donum et ipsemet omnis *gratiae* et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus Id quidem erit Ipsis eorumque sacerdotibus et fidelibus pignus indeficiens supernae divinae protectionis.

Ssfhus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI. in audientia Excmo Secretario H. S. C. die 7 Maii a. 1938 concessa, praefatam Instructionem, ab EE. PP. in plenario Conventu diei 30 Martii anni eiusdem probatam, benigne confirmare et Auctoritate Sua Aposto-

• Επη». Card. P. Gasparri, op. dt. II. 2G7, n. 999. · Rit. *Rom.*. tit IV, cap. I. η. I.

lica ratam habere dignatus est. mandans ut Instructio eadem in officiali Commentario *Acta Apostolicae Sedis,* publici iuris fiat et ab omnibus Ordinariis tum locorum tum personarum aliisque, ad quos speciatim spectat, religiosissime servetur, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. de Disciplina Sacramentorum. in festo Ascensionis Domini a. 1938.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

Adn. E. EERGH in NrT 66 (1939) 1096-1101; I. PAUWELS in PrM 27 (1938) 386-392; C ZERBA in Apoll. 11 (1938) 351·357; *IP 18* (1933) 218; ME 50 (1938) 173-174.

1436

1938 MAI 30.-SC SACR, RESPONSUM. PART.·

Nonnulla dubia solvuntur circa interpretationem **INSTR. D. 15 AUG 1936 DE CAUSIS NULLITATIS MATRIMONII**

Arendo l'Ετπο Cardinale Arelvescoro dl Milano «posti al·ciinl dubbl eirra l interpretarione dl alcuni articoli dclla I·strurioce 15 agosto 1936 della S. C. dei Sacramenti, la zUæ S. Congregarione con Lettern 30 magglo 1933, ha date le scjucdu risposte.

I) Art 35 dellIstruzione 15-8-1936 [LE 1306], Se sia abile ad accusare il matrimonio la parte che fu causa della nullità e dell'impedimento, quando l'accusa sia fatta ex duplici capite, per es. ex vi et metu, e ex conditione apposita, e l'attore s:a colpevole soltanto per il secondo; e se in tal caso il processo si debba svolgcre su entrambi I capi di nullità.

Resp. - *Negative.*

II) In caso negativo, se sia valida la sentenza affermante la nullità del matrimonio ex eodem duplici capite, o se debba ritenersi nulla a norma del Can. 1892. n. 2.

Resp. - La sentenza è *valida* circa la vis et metus; *nulla,* invece, rclativamente alTaltro capo.

III) Se sia nulla e valida la sentenza che afferma constare de nullitate matrimonii per Timpedimento di cui l'attore non fu causa colpevole. non constare invece quanto all'impedimento di cui fu colpevole. se la causa si è svolta anche su tale capo senza Tintervento del Promotore di Giustizia.

Resp. - Come sopra.

IV) Art. 37, § 1-2 Istr. ciL: Se l'apposizione di una condizione per se onesta e lecita al matrimonio (ex. g. « si es virgo >), quando sia fatta arbitrariamente, cioè inconsulto Ordinario, renda inabile ad accusare il matrimonio. come causa colpevole della sua nullità, h parte che ha posto od accettato la condizione.

Resp. - La condizione di verginità diviene turpe se il nubente intende accertarsi della esistenza di detta circostanza a mezzo del coito: diviene altresi turpe anche qualunque altra condizione per sè lecita (richezza dei coniuge. della famiglia, ecc.) se il nubente intende usare dei matrimonio prima di essersi accertato della esistenza o meno della pretesa circostanza.

V) Art. 141, 5 4: Se. ritirando il Promotore di Giustizia Taccusa di nullità, dopo la contestazione della lite, perché la ritiene senza fondamento, la causa stessa viene a decedere, o se le parti, anche se inablli entrambe ad agire. hanno diritto chc sia proseguita fino a sentenza definitiva.

Resp. - *Affirmative* ad primam partem, *negative* ad secundam.

VI) Art. 46: Se, in caso che la causa debba o possa proseguire, alTawocato, decaduto coi ritiro delTaccusa da parte dei Promotore dl Giustizia. se ne possa sostituire un altro, per es. ex officio.

Rfsp. - *Provisum* in praecedenti.

VII) Art. 41, § 4: Se il Promotore di Giustizia possa o debba ritirare l'accusa anche in sede di appello, quando in I grado sia stata dichiarata la nullità del matrimonio, ed in seconda istanza Ia causa appaia invece mancare di fondamento.

Resp. - *Affirmative,* dummodo res sit in aperto. Piuttosto, pub essere più frequente e giustificato il caso in cui 11 Promotore di Giustizia si ritiri dalTazione perché, dietro informazioni avute dalTOrdinario dei

rtoiud gli consta che nel caso non esistono o sono «nub'a mancare gli estrcmi « notorietas », ‹ scandalum », « resipiscentia », che impongono ob *bonum nblicum* (cioè nell'interesse dclla società cristiana e della dignità e santità del Sacramento, non già nelTintercsse delle parti). Ia prosccuzione della causa.

VIII) Art. 62: Se per respingere un libello d'accusa si richieda scmpre un decreto dei Tribunale collegiale, o tia un decreto dell'Officlale nei casi in cui l'accusa rranchi di ogni fondamento giuridico, e sia évidente la inability dell'attorc all'accusa, o il Tribunale sia incompetente.

Resp. - Questa S. C. ritiene che lOfficiale possa, con decreto motivato, respingere un libello; quando const! *evidentemente o* che l'accusa sia priva di fondamento giuridico, o che l'attore sia inabile ad accusare il matrimonio, o che il tribunale sia incompetente. Da taie decreto, perd, si potrà ricorrere, ma *esclusivamente al Collegio,* il quale procederà ad juris tramitem. Del diritto di ricorrere al Collegio verrà fatta espressa cenzione nel Decreto dell'Officiale. Ben s'intende che se il Collegio conformasse la rciezione del libello, alla parte resta sempre il diritto di ricorrere al Tribunale superiore a norma del can. 1709. § 3.

• Ordinario Mediolanensi: ME 50 (1938) 215-217. Adn. RECATiLLO n. 816-825; F. ROBERTI In Apoll. 11 (1938) 499-501.

1437

1938 IUN' 5.-SECR. STATUS, NORMAE. PART.

Normae servandae in adimplendis officiis
ACTIONI CATHOLICAE ASSIGNATIS

1) L'Azione Cattolica. essendo apostolato, esige una .ormazione cristiana profonda. Occorre quindi applicari con rinnovata dlligenza al *lavoro formativo dei toci;* specralmente impartendo loro una adeguata istru-one religiosa, promovendo la frequenza ai Sacramenti, mfondendo lo spirito di apostolato. usando alio scopo: Fsr/.i Esercizi, giornate di ritiro, ore di adorazione. ecc.

2) L'A. C. per la sua natura medesima deve svolgersi nella diocesi alia diretta dipendenza dellTcc.mo Vescovo. Portanto:

a> ogni inizjativa suggerita dagli Organi Centrali, na sottoposta all'approvazione dell'Ecc.mo Vescovo, per seguirne le direttive;

b) si rafforzi la vita delle Associazioni cattoliche zeal: per mezzo dei Centri *diocesani,* sl che sia assicurata la vitalità e continuity dell'Azione Cattolica *diocesana;*

. °) Quar?do ? Centri diocesani invitano in diocesi incaricati e i dirigenti centrali, abbiano cura di otlenere sempre previo consenso dell'Ecc.mo Vescovo.

3> Gli Organi Centrali sono necessari come organi *coordinator! e tecnici,* ed hanno il compito di dare, in conformity agli Statuti, indirizzi e orientamenti nell'attività delle Associazioni. nella formazione dei dirigenti, con la stampa e con persone opportunamente preparate. Si tenga perd présenté che le loro proposte nelle sin-?ole diocesi. devono essere attuate coi consenso dellEccmo Vescovo.

4) Poichè l'apostolato consiste sostanzialmente nella conquista di anime, è lavoro in buona parte *individuate,* è accostamento di anime ad anime. Occorre perciô che si addestrino i soci soprattutto alfaposto lato *individuate,* da esercitarsi. con Tcsempio e con la parola. nella famiglia. nel proprio ambiente, e particolarmente nel proprio ceto professionale. Tanto più che. nelle presenti condizioni, sono le virtu individuali che hanno la maggiore efficacia sociale.

5) In ordine all'attività collettiva le necessity oggi phi urgenti sono:

a) dare un'adeguata istruzione a tante anime che ne scarscggiano; intensifichi perciô l'apostolato catechistico, la propaganda di cultura religiosa, studiando il mrtndo c le vie per arrivare anche ai ceti meno facHmente accessibili quali gli intellettuali. gli artisti, gli opérai, ecc.;

b) condurre alia pratica dei Sacramenti, mediante "Apostolato religioso, specialmente nel periodo pasquale, mediante i santi Esercizi spirituali anche di categoria. ecc.

6) Un apostolato sempre possibile ed efficace, ed oggi particolarmente necessario, è *Yapostolato della carità,* che puô e deve assumere forme diverse secondo le circostanze. Esso présenta una grande possibility di lavoro anche nel campo sociale, e quindi gli iscritti all'A. C. procurino di prestare con fervore le loro energie, e in particolare diano generosamente in ispirito costante di carità cristiana. il loro contributo alie prowide iniziative delle pubbliche Autorità.

7) Si limitino le *manifestazioni esteme,* che si svolgono fuori dei sacri templi e della sede delle Associazioni; e si evitlno tutte le forme, i modi e le nomenclature che si awicinano troppo ai metodi di altre organizzazioni.

• Ordinenii ItalIMr ME 50 (1938) 247248. Adn. ME 50 (1938) 246-248

1438

1938 IUN 9.-SACRA PAEN\ INDULT. PART.

Denegatur facultas gestandi mjmisma loco
SCAPULARIS NIGRI S. BENEDICTI

Preces - *Beatissime Pater,* Fidelis de Stotzingen. Abbas Primas Ordinis Sancti Benedicti, nd pedes Sanctitatis Vestrae provolutus humiliter exponit ea quae sequuntur.

Synodus omnium abbatum Ordinis Sancti Benedicti, mense Octobri anni elapsi in Aedibus Sancti Anselmi de Urbe congregata, alia inter negotia de *Oblatis* quoque Sancti Patris Benedicti egit deliberavitque de mediis, quibus hoc institutum feliciter promoveretur necnon spiritus Sancti Benedicti inter oblatos magis augeretur.

Nacti hanc occasionem plures Reverendissimi Patres iterum atque iterum postulabant, ut a Sancta Sede obtineatur indultum, quo oblatis in saeculo viventibus liceret uti *Numismate Sancti Patris Benedicti* loco *parvi scapularis nigri coloris,* quod iuxta statuta a Sancta Sede adprobata sub habitu saeculari jugiter gestare debent.

Rationes a Reverendissimis abbatibus adductae non fuerunt nullius momenti. Saepius etenim Oblatis revera difficile est gestare dictum scapulare, quin grave incommodum subeant vel derisionibus sese exponant Quibus consideratis patres congregati manifestarunt desiderium. ut a Sancta Sede memoratum indultum obtineretur idque eo magis quo ipsum Sancti Patris Benedicti Numisma summa ubique ac vetustissima gaudeat veneratione.

Omnibus ergo perpensis humillime rogamus, ut Sanctitas Vostra benigne in perpetuum concedere dignetur indultum, quo liceat oblatis S. Patris Benedicti saecularibus gestare loco parvi scapularis nigri Numisma S. Patris Benedicti, quoties causae rationabiles ab oblatorum moderatore vel proprio confessario approbatae id suadeant vel exigant, quin exinde gratiis vel privilegiis in favorem oblatorum concessis ullo modo orbentur. Servatis ceteris servandis. Et Deus...

Ex Aedibus S. Anselmi de Urbe, die 12 Maji 1938.— Fidelis de Stotzingen. Abbas *Primas O. S B*

Rescr. - Sacra Poenitentiaria Apostolica die 9 Junii 1938 respondit: Omnibus diligenter perpensis S. Poenitentiaria Apostolica respondendum esse censuit: Non expedire.

• Proî. N. 2962/38: AOS8 46 (1938) 34.

1439

1938 IFN 10.-SACRA PAEN\ INDULT. PART.·

Facultas confessartis germaniae facta absolvendi ab
OMNIBUS CENSURIS ET AB IRREGULARITATIBUS DISPENSANDI

Sacra Poenitentiaria Apostolica per notificationcm diei 10 mensis Junii a. 1938 cuilibet confessario ln Germania rite probato facultatem fecit absolvendi ab

omnibus censuris, ea tantum excepta de qua agitur in Decreto *Lex sacri coelibatus* d. d. 18. m. Aprilis a. 1936 [LE 1332]; itemque dispensandi ab irregularitatibus, solummodo tamen quoad exercendos Ordines iam acceptos: idque concessit pro casibus occultis, in quibus ad ipsam Sacram Poenitentiariam reccurrendum esset.

Quod *vero* attinet ad mandata, quae vel ad censuras iam absolutas pertinent vel ad irregularitatem dispensatam — secundum id. quod de hac postrema in concessione facultatum quinquennalium locorum Ordinariis attributa statutum est — ii. quorum interest, opportune admonentur de obligatione cuiusque sua recurrendi quantocius ad Sacram Poenitentiariam. cum hodierna rerum adiuncta mutata fuerint

• Confesudis GonnmlM iuxta notlficationcn Ordinarii *Co* onienisi die 9 Nov. lactam: AKKR 120 (1940) 74-75.

1440

1938 IUN 14.-SC CONSISTORIALIS, EPIST. PART.

Obligatio invigilandi circa libros et periodicas
RECENSIONES IN MENTEM ORDINARIORUM REVOCATUR

Eme ac RevrHe Domine mi Obme, Non latuit E. V. Revfùam quanta nunc temporis typis scripta edantur, quae tum fidei puritati tum morum integritati callido astu detrimenta afferre nituntur. Huiusmodi periculum innuere sufficiat, cum eius gravitas et perniciosa consectaria comperta plane habeantur. Quod Apostolus sapienter monet: « Corrumpunt mores bonos colloquia mala » (L Cor. 15, 33), Idipsum de libris pravis adamussim asseri valet.

Quae cum ita sint, potissimum interest ut Auctoritas ecclesiastica seduliore cura in scripta intendat, quae noviter prodeunt, quaeque errores disseminant ad mentes et corda pervertenda, ut tempestiva ac provida prohibitione a venenatis falsarum doctrinarum pascuis fideles praeservet arceatque.

Ast pronum est, perspecta colluvie librorum, commentariorum. ephemeridum, quae ubique terrarum et quovis idiomate fere quotidie pervulgantur. Apostolicam Sedem haud directe et sollicite, uti par est. ea omnia prosequi posse. Opus proinde est ut locorum Ordinarii, pro suo quisque officio sanam et orthodoxam doctrinam conservandi et bonos mores tuendi (can. 343 § 1). necnon libros perversos pro suis subditis prohibendi (can. 1395 § 1). eo efficaciorem cooperationem praestent, quo graviora Imminent pericula. Velint igitur ipsi, ad nonnam citati can. 1395 § 1 ct sequentis 1397 sive per se. sive per sacerdotes maxime idoneos, invigilare, praesertim in libros et periodicas recensiones, quae in suo territorio praecipua organa extant ad nova et periculosa placita promenda atque evulganda, et quae, pro sua prudentia, noxia Judicaverint, propriis fidelibus prohibeant; quae vero subtilius examen vel altiorem sanctionem ad salutarem effectum universe consequendum requirere videantur, ad supremam ecclesiasticam Auctoritatem, cui competit, absque mora denuntient

Firmam habens fiduciam E. V. suam pastoralem sollicitudinem in hanc quoque partem diligenter semper esse impensuram, simulque harum praesentium Litterarum receptionis documentum expectans. manus E V. humillime deosculor et summa cum veneratione me profiteor Eminentiae Vestrae Revmae Humili. Addictlss. Serv.um.—p. Ra. Card. Rossi, a *Secr.*

• Garnîtes OrdinariH loconjm: ME 50 (1938) 242.

Rescr - Romae, die xiv mensis Iunii, in festo Sancti Basllii. a. D. mcmxxxviit. Sanctissimus Dominus Noster Pius Div. Prov. PP. XI. Sacrae Congregationi! de Seminariis et Studiorum Universitatibus Praefectus, precibus Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum benigne annuens, *Athenaeum Antonianum nomine et titulo Pontificii* decorat, eidemque omnia iura, privilegia atque honores, quibus Athenaea hoc titulo aucta fruuntur vel frui poterunt, attribuit et elargitur; contrariis quibuslibet minime obstantibus.—Ernestus Rcrfini. Secr.

• Prot. N. 1053/38/2; AOFM 57 (1938) 233.

1442

1938 IUN 17.-SC S. OFF., DECR. AAS 36 (1938) 226

Damnatur **LIBER CUI TITULUS: « INITIATION Aü NOUVEAU TESTAMENT ». AUCTORE O. LEMARIÉ**

Feria IV, die IS Iunii 1938

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Offxil Emi ac Revnïi Domini Cardinata rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

O. Lemarié, *Initiation au Nouveau Testamenl.*

Et sequenti Feria V. die 16 eiusdem mensis et anni. SsiFjus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revrho D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii. die 17 Iunii 1938-—R. Pantanetti, *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

1443

1938 IUN 18.-SC S. OFF. DECR. AAS 30 (19381 226-227

De **SPECIALI DEVOTIONE ERGA SACRUM CAPUT D. N. IESU CHRISTI NON INTRODUCENDA**

Quaesitum est ab hac Suprema Sacra Congregatione Sancti Officii an specialis devotio erga Sacrum Caput D. N. lesu Christi introduci possit

In Plenario Conventu habito Feria IV. die 15 Iunii 1938, Emi ac Revmi DD. Cardinales, rebus fidei ac morum tutandis praepositi re/ mature perpensa et praehabito RR. DD. Consultorum voto, attento quoque Decreto diei 26 Maii 1937 < De novis devotionis formis non introducendis » [LE 1386), decreverunt specialem devotionem erga Sacrum Caput Domini Nostri lesu Christi non esse introducendam. w

Et sequenti Feria V. die 16 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excrho ac Revrho D. Adsessori Sancti Officii concessa, hanc Emorum Patrum resolutionem Sibi relatam approbare et confirmare dignatus est, et publici iuris fieri iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii. die 18 Iunii 1938.—R. Pantanetti, Supr. S. *Congr. S. Officii Notanus.*

Adn. E. BERGH in NrT 65 (1938) 1035-1088; I. de GUIBERT in PrM 27 (1938) 368-370; E. J. M. in CR 15 (1938) 265. A. PALADINI tn ELIP 52 (1928) 97-100; ME 50 (1938) 212-215.

1891

1938 IUN 14.-SC STUDIORUM, DECK. PART.·

Athenaeum antonianum in urbe titulo
« PONTIFICII » DECORATUR

Preces - Beatissime Pater, Minister Generalis Ordini Fratrum Minorum. Athenaei Antoniani de Urbe Magnus Cancellarius, ad Pedes Sanctitatis Tuae pronus, submisse postulat ut Ipsa Sanctitas Tua idem Institutum Pontificii titulo honestari dignetur.

1892

1933 IUN 28.-SC S. OFFICII. RESP. PART.·

Circa formalitates matrimonii civilis a Christianis in
MISSIONIBUS IMPLENDAS, ET CIRCA MUNUS OFFICIALIS CIVILIS, HAC OCCASIONE. EXERCENDUM A MISSIONARIIS

Dal Palazzo del S. Offizio, 28 giugno 1938

Erno *e Reorno Sig. Mio Osservfrîo,* Con letters in data 8 gennaio 1938, n. 4708-37 Vostra Eminenza Revma

trasnetteva al S. Offizio alcuni dubbi dei Vicario Aporfolico di Batavia, nati dalla recente introduzione delle k-tfi relative al matrimonio civile, reso obbllgatorio «ile Indic Olandcsi.

I dubbi riguardano specialmente due punti: A) se d: infedcli siano tenuti. per la validité dei loro matriτλππ. ad osservare le formalité imposte dalle leggi civili; B) se i misslonari cattolici possano accettare di fungere da ufficiali civili nella cerimonia dei matritnonio civile.

Fatto un accurato studio delle circostanze dei caso, questa Suprema S. Congregazione nella Feria IV. 22 <:ugno 1938, ha esaminati c risolti i sovraccennati dubbi cella seguente forma:

A) Quanto al primo punto:

1. Utrum omnia matrimonia Sincnsium infidelium, post praecidam legem promulgatam inita secundum æorem Sinensium tantum, omissa formalitate civili, invalida haberi debeant:

Resp.: *Non certo constare de* nullitate matrimonii Sinensium infidelium in circumstantiis propositis;

1 Utrum Sinenses qui, post civilem illam legem promulgatam. in infidelitate non secundum formam a lege civili praescriptam, sed tantum secundum morem popularem Sinensium matrimonium contraxerunt, in recipiendo sacramento baptismi debeant in forma Ecclesiae matrimonialem consensum renovare:

Resp.: In recipiendo sacramento baptismi debent renovare consensum in forma ecclesiastica, saltem ad cautelam; ad quam renovationem per se admitti non debent nisi velint actum quoque civilem perficere;

3. Quomodo agendum sit in casibus, in quibus Sinenses catholici revera volunt contrahere in foro Ecclesiae, nolunt autem se subiicere legi civili atque reneant consensum matrimonialem exhibere coram magistratu civili:

Resp.: MIssionarli generatim loquendo Sinenses sponsos Christianos, ad civile matrimonium aptos, ad nuptias ne admittant, nisi prius civili praescripto obtemperaverint vel eidem obtemperare certo parati sint; ℓ interim accurate edoceantur de vero matrimonio christano ct de vi caeremoniae civilis prae oculis hatendo Instructionem super hac re a S. Poenitentiaria datam die 15 lanuarii 1866 [CPF n. 1280].

B) Quanto al secondo punto:

I. Utrum in Indiis Neerlandicis permitti possit missionaris ut fungantur munere officialis civilis in matrimoniis contrahendis sive inter catholicos, sive inter haereticos sive inter infideles:

Dala opportuna facultate, tolerari posse ut mlsionarii in praefatis locis praestent assistentiam civilem in matrimoniis catholicorum, haereticorum, infidelium, dummodo tamen:

a) nullum matrimonio obstet impedimentum dirimens iuris naturalis vel divini; *b)* nulla opponatur conditio matrimonii substantiae repugnans; *c)* nulla actui civili haeretica aut superstitiosa caeremonia adiungatur; d) nullum adsit scandalum vel periculum fovendi mdifferentismum religiosum; a quo periculo maxime cavendum erit occasione assistentiae praestitae matrimoniis haereticorum, opportunis adhibitis cautelis ne catholici, hoc exemplo ducti, ex analogicis rationibus adeant ministros haereticos;

2. Utrum praefata facultas se extendat etiam ad matrimonia mixta, et matrimonia catechumenorum:

Resp.: *Affirmative'*

3. Quo loco et quo ritu celebranda sint matrimonia de quibus supra:

Resp,: Matrimonia inter catholicos celebranda esse in ecclesia solito ritu; matrimonia inter catechumenos vel catholicorum cum catechumenis celebrari posse in ecclesia; cetera matrimonia esse celebranda extra ecclesiam ad normam can. 1109-3; quoad sacros ritus servandum esse praescriptum can. 1102-2; et habito prae oculis etiam canone 1149.

Il S. Padre nella solita udienza dei 23 giugno 1938 ha approvato le present! decisioni.

Vostra Eminenza Revma vorrà disporre affinchè le present! decisioni siano comunicate al Vicario Apostolico di Batavia.

Colgo volentieri l'opportuniU per esprimerLe ! sensi della mia profonda venerazione. con cul. baciandoLe umilissimamente le mani, mi confermo di Vostra Eminenza Reverendissima ummo, devmo osservmo servo,—D. Card. Sbahrettii. Vescovo di Sabina e Poggio Mirteto, *Segretario.*

• **Ad Praefectum SC de Prop. Fide: Syllooe n 206 quater.**

1445

1938 IUN 2&-S1GNATURA AP, RESP. PART.

Circa ius promotoris iustitiae accusandi
NVLLITATEM MATRIMONII

Romae, 28 *Juni 1938.* In congregatione huius S. Tribunalis habita coram Efho ac Rmo Card. Praefecto die 18 h. m. propositis precibus sub 2 Dec. 1937 datis a R. B., quibus supplicatur, ut promoted justitiae Curiae Secc. aut Salisb. aut sibi ipsi ex Apostolico induito facultas fiat sui accusandi matrimonii ob exclusum ab utraque parte bonum prolis, responsum fuit: non concedi et procedatur ad tramitem juris.

Itaque nihil obstat, quominus orator instet in denuntiatione apud Ordinarium aut apud promotorem iustitiae istius tribunalis, quod rejicere non potest accusationem promotoris justitiae nisi ad tramitem juris, salvo jure eius, cuius interest, ideoque et ipsius promotoris, appellandi contra rejectionem libelli, si ea se gravatum puteL—Morano, a Secr.

• **Ordinario Seccovknil, Proî. N 251/1938: AKKR 11B (1938) 490. Adn. J HARING in AKKR 118 (1938) 490-491.**

1446

1938 IUL 9.-SC CONC. RESOL. AAS 37 (1945) 297-259

DIOECESIS R. Er ALIARUM

Missae pro populo vicarii paroeciae mensae unitae

Die 9 *Iulii 1938*

Species facti. — Episcopus dioecesis R.. propriae episcopali mensae paroeciam pleno iure unitam habet, quam uti parochus habitualis per vicarium curatum regit, ad normam canonis 471 4 1.

Ante Codicem I. C. idem vicarius Missam pro populo suae vicariae applicabat: sed. Codice promulgato, ab huiusmodi onere adimplendo solutum se censuit Quare Episcopus dioecesis R. ab hac Sacra Congregatione petiit utrum episcopus obligatione teneatur applicandi Missam pro populo eiusdem paroeciae suae mensae pleno iure unitae, ita ut huic obligationi satisfacere possit per Missam a semetipso pro universo populo dioecesis applicatam, an dictae obligationi memoratus vicarius, cui congrua fructuum beneficii paroecialis portio assignata fuit, adhuc teneatur.

Axu4ADvra.sioj<E$. — Iuxta canonem 471 5 4: "ad vicanum exclusive pertinet tota animarum cura cum amnibus parochorum iunbus et obligationibus ad normam luris communis et secundum probata statuta dloecesana vel laudabiles consuetudines Inter obligationes autem parochorum adnwneratur etiam, ad normam canonis <66 j 1. Missae pro populo applicatio: " Applicandae Atiasae pro populo obligatione tenetur parochus ad/ normam canonis 255
329.... :** nempe ** omnibus dominicis aliisque festis diebus de praecepto, ellam suppressis Attamen, ad normam J 2 eiusdem canonis 4M. " parochus qu, plures forte paroecias " aeque principaliter unitas repat. auL praeter propriam paroeciam, aliam vel alias in admlnistrationcm habeat, unam tantum debet missam pro populis sibi commissis " diebus praescriptis applicare :**

Eadem omnino statuuntur, ad Episcopum quod attinet, canonibus 339 $ 4 ct 5 quoad applicationem Missae " pro ** universo populo sibi commisso

Ex quo, per analogiam quis deducere posset Episcopum per Missam pro universo populo suae dioecesis, in quo ct fideles paroeciae pleno iure mensae episcopali unitae comprehenduntur. applicatam. obligationi sui vicani curati eodem tempore satisfecisse.

Verum ooligatio. quae Episcopo incumbit .Missam applicandi pro universo populo dioeers-s. distincta omnino est ab obligatione. quam parochus wu vicarius curatus habet Missam applicandi pro pepuk» paroeciae seu vicartie sibi concreditae.

Nam. sicut per unius Missae pro universo populo dioecesis applicationem ab Episcopo /actam, parochi eiusdem dioecesis minime liberantur ab obligatione, qua positive adstringuntur, applicandi unusquisque pro populo propriae paroeciae; ita nec per Missas, quas singuli parochi pro suo cuiusque populo applicant. liberatur Episcopus ab obligatione applicandi Missam pro populo dioecesis. Agitur enim dc distinctis obligationibus» a Codice I. C. separatim. In can. 359 f 4 et 466 $ 1. impositis, quibus sane per unam candemque praestationem, seu per unius eiusdemque Missae pro populo celebrationem, satisfieri nequit

Profecto fideles de iure fructus participant duarum Missarum, quas sancta Mater Ecclesia diebus dominicis aliisque festis de praecepto etiam suppressis applicare pro ipsis Jubet: quarum altera est Missa ab Episcopo pro universis dioecesis fidelibus applicata, altera a parocho peculiariter applicata pro fidelibus suae paroeciae, tamquam distinctae portionis eiusdem dioecesis.

Fideles igitur paroeciae, quae mensae episcopali unita est. quod praedictum ius ab Ecclesia ipsis concessum (participandi nempe fructus duarum Missarum diebus praescriptis) laederentur, nisi vicarius curatus eiusdem paroeciae Missam pro populo et ipse applicaret, praeter Missam ab Episcopo pro universo populo dioecesis applicatam.

Resolutio. — Proposito itaque in Comitiis plenariis diei 9 iulii 1938 dubio: « An *vicarius curatus paroeciae, pleno iure unitae mensae episco/pali, obligatione* 299 *teneatur applicandi Missam pro populo in casu;* Emi Patres huius Sacrae Congregationis responderunt: *Affirmative.*

Quam resolutionem Sanctissimus Dominus Noster Pius Pp. XI in Audientia diei 20 Iulii 1938. referente subscripto Secretario, approbare et confirmare dignatus est.—L Bruno, *Secr.*

1447

1938 IUL 14.-SC PROP. FIDE, EPIST. PART.·

Expurgari debet a superstitiosis ritibus
CAEREMONIA FUNEBRIS < MATANGA >

Eccellenza Revfha, Il suo rapporte concernente la proposta di espurgare dalle superstizioni la cerimonia funebre, detta Matanga. è stato sottoposto all'esame degli Emi Cardinali preposti agli affari di questa S. C.

Gli Emi Padri hanno dato una risposta di principio, approyando il proposito di sostituire con opportune cerimonie il funerale pagano dette Matanga. proscrivendo tutto ciô che in questo è superstizioso o immorale. Ma non hanno creduto di poter entrare in merito ai particolari del progetto, lasciando alia discrezione e alia prudenza dei Delegato Apostolico e degli Ordinari di fare le applicazioni pratiche dei principio suesposto.

Questo principio non è nuovo, ma si deduce, oltrechè dalla storia e dalla prassi delle Missioni, dalla chiara Istruzione data da questa S. C. fin dai 1659: < Nullum studium ponite, nullaque ratione suadete illis populis ut ritus suos, consuetudines et mores mutent, *modo non sint apertissime religioni et bonis moribus contraria...* Fides nullius gentis ritus et consuetudines, modo prava non sint, aut respuit aut laedit, imo vero sarta tecta esse vult Et quoniam ea paene est hominum natura, ut sua, et maxime ipsas suas nationes, caeteris et existimatione et amore praeferant, nulla odii et alienationis causa potentior existit, quam patriarum consuetudinum immutatio, earum maxime quibus homines ab omni patrum memoria assuevere... Quae vero prava exstiterint, nutibus magis et silentio quam verbis proscindenda, opportunitate nimirum captata, qua. dispositis animis ad veritatem capessendam, sensim sine sensu evellantur » *(Collectanea S. C. de Prop. Fide, vol.* I. p. 42. n. 135).

Comunichi quanto sopra a S. E. Monsig. G. Six. Vicario Apostolico di Leopoldville, e nella prima Conferenza degli Ordinari del Congo Belga, tratti questo argomento. SI sa chc da tribu a tribù variano spesso i riti funebri; quindi gli Ordinari delle varie Missioni porteranno il frutto della loro esperienza e del loro zelo per rlsolvere con criteri opportuni una questione di notevole importanza.

Resta poi inteso che bisognerà istruire bene i cristiani, perché svestano da victi preconcetti superstiziosi atti per sè indifferenti, come quelli dei lavacri, quando in questi non sia nulla d'indecente o quelli dl mortlficazionc. Quando i cristiani siano bene istruiti. non pare necessario di esigere dai moribondo previe dichiarazioni sui riti funebri.

Il S. Padre, nelFUdienza dei 13 luglio accordata al sottoscritto Segretario, si è degnato di approvare le decisioni prese dagli Emi Padri Cardinali, c ha autorizzato la Propaganda a scrivere in tal senso a Vostra Eccellenza.

Con sensi...—Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praef. Celsus* Costantini. Secr.

*** Ad Delegatum Ap. in Conço Belgarum; Syllo^e n. 206 qZo quin.**

1448

1938 ILL 26.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 30 (1938) 266

Damnantur opera alafridi loisy
Feria *IV. die 20 Iulii 1938*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Rvmi Domini Cardinales» rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audite RR. DD. Consultorum voto et habito prae oculis decreto diei 1 Iunii 1932 (LE 1100 sub die 1932 Iunii 25] quo proscripta fuerunt opera *omnia* Alafridi Loisy usque ad illum annum publici iuris facta, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt libros eiusdem auctoris ab anno 1932 editos, qui sequuntur:

La religion d'Israël, troisième édition;

La naissance du christianisme;

Le Mandéisme et les origines chrétiennes;

Y a-t-il deux sources de la Religion et de la Morale?

Remarques sur la littérature épistolaire du Nouveau Testament;

Les origines du Nouveau Testament;

Georges Tyrrell et Henri Brémond;

La crise morale du temps présent et l'éducation humaine.

Et sequenti Feria V, die 21 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pjus Divina Providentia Pp. XI. in solita Audientia Excmo ac Revmo D. Adsessori S. Officii impertita. relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 26 Iulii 1938.—R. Pantanetti. *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius*

1449

1938 IUL 28.-SC SACK-, INDULTUM. PART.

Facultas asservandi ss. sacramentum in ecclesiis
ET ORATORIIS PUBLICIS IN COMMODUM SPIRITUALE FIDELIUM

Preces - *Beatissime Pater,* Episcopus Hildesiensis humiliter postulat a Sanctitate Vestra facultatem permitendi Sanctissimi Sacramenti asservationem in Ecclesiis et publicis oratoriis suae dioecesis in commodum spirituale fidelium.

Rescr. - Die 28 Julii 1938 Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore facultatum sibi a Ssmo Dno Nostro Pio Papa tributarum, attentis expositis Episcopi Hildesiensis Eidem benigne facultatem tribuit, juxta petita ad triennium, dummodo sacrae aedes sint decenter instructae et supellectilibus sufficienter praeditae. ibidem S. Missae sacrificium semel saltem in hebdomada celebretur, ciborii clavis caute custodiatur, lampas ante Ss. Sacramentum diu noctuque collucescat, sacrae Species frequenter juxta rubricas renoventur et Earumdem securae custodiae diligenter provisum sit ad normam Instr. H. S. C. in comm. officiali < Acta Apostolicae *Sedis* » die 10 Junii c. a. relatae (LE 14351.

• Ordinario HIldesIcnsI, Prot. N. 2294/38: AKKR 118 (1938) 522. Adn. AKKR 118 (1838) 522-523.

1450

1938 ACG l.-SC RIT. DECR. AAS 30 (1938) 292-295

Variationes faciendae in rubricis **BREVIARII LT MISSALIS ROMANI**

Edita nuperrime a Sacra Paenitentiaria Apostolica nova Collectione precum ct piorum operum, quae a Sancta Sede icdulgenUis dilata sunt ut ampliores istae largitiones suis quiousvi» loeu adnotarentur. abrogatis veteribus concessionibus Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI tributarum, sequentes variationes m rubricis Breviarii et Missalis Romani Ucieadas esse decrevit;

1 - In URZV1ARIO ROMANO

1 In initio. post verba: Ordinarium Divini *OJjicii iuxta Ruum Romanum persolvendi,* ponatur haec rubrica:

Cleric's in sacris constitutis, qui integrum divinum Officium. quamvis tn partes distributum, coram Ssifio Sacranento. sive publicae adorationi exposito sive in tabernaculo adservato. devote recitaverint, conceditur Indulgentia plenaria si praeterea sacramentalem confessionem instituerint. ad eucharisticum Convivium accesserint et ad mentem Summi Pontifici- oraverint Pius Pp XI. 23 Octobris 1930

lis vero, qui aivinum Officium coram Ssffio Sacramento ut supra ex parte tantum recitaverint, conceditur Indulgentia quingentorum dierum pro unaquaque hora canonica Plia Pp XI 18 Mail 1933

Iisdem autem clericis, qui divinum Officium in alias preces commutatum rite obtinuerint, si preces eiusmodi conceditur Indulgentia plenaria, additis sacramentall concoram Ssflio Sacramento, uti supra, devote recitaverint, fessmne. sacra Communione et oratione ad mentem Sumini Pontificis Piu> Pp XI. 7 Novembris 1932

2 In eodem Ordinario, rubrica praemissa Orationi Aperi Domine mutetur m aliam

Antequam inchoetur Officium laudabiliter dicitur, sub angulari semper numero, sequens Oratio, pro qua Summus Pontifex Pius Pp XI sub die 17 Novembris 1933 Indulgentiam trium annorum concessit.

3 Item m eodem Ordinario rubrica Orationi *Sacrosanctae* praeposita, mutetur ln aliam:

Cum expletum luent Officium. laudabiliter dicitur sequens Oratio pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI SJ =ud die 1 Decembris 1933 indul/gentiam trium annorum concessit Praeterea Clericis in sacris constitutis et Sacerdotibus eam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus el culpas ln eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, induisit Dicitur autem flexis semper genibus ln privata etiam recitatione, praeter quam ab its au! ob certam infirmitatem vel gniviorfii impedrmenu causam nequeant genuflectere

П - In M1SSAL1 ROMANO

Rubricae de indulgentiis appositis ad Orationes pro opportunitate dicendas ante Missae celebrationem reformentur ut sequitur

1 Ar te antiphonam *Ne reminiscaris:*

Quilibet Saceraos. ex concessione Pii Pp XI sub die 3 Octobris 1936. lucrari potest Indulgentiam quinque annorum. si ante Missae celebrationem, recitet Psalmos 83 84. E5 115 et 129 cum adnexa antlphona. versiculis et Oremus m infra ; plenariam, si per integrum mensem praedictas Preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramenull et oratione ao Summi Pontificis mentem

2 Post Inscriptionem Oratio S Ambrosii Episcopi et ante verba Die *Dominica* inseratur rubrica:

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus oratmn'hus S Ambrosii si in die assignata recitetur Pius Pp XI 3 Octobris 1936

3 Ante aliam orationem S Ambrosii Ad mensam reformetur rubrica indulgentia trium annorum Pius Pp XL 3 Octobris 1936

4 Anu orationem S Thomae *Omnipotens sempiterne Deus* sic retormetur rubrica

Indulgentia trium annorum: plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et praeteie? sacramentalis confessio alicuius eccler.ar vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontifie». prece additae fuerint Plus Pp XI 10 Decembris 1936

5 Ante orationem ad B Mariam V *O* Mater pietatis ita miretur rubrica

Indulgentia trium annorum Plus Pp X·· 3 Octobris 1938 '.1E

6 Ante ora'ionem ad S losepb *O felicem virum* mutetur rubrica ut infra

Indulgentia trium annorum Piua PP XI 3 Octobris

‘‘^Ante orationem .d omnes Amtell e· Sanctos Ancett An-Mnoch «ic mutetur ruhrrca

Indulgentia trium annorum Pius PP XI. 3 Octoorls 1936 *

8. Ante orationem ad Sanctum. O Sancte N,, m cuius honorem Missa celebratur, mutetur rubrica:

Indulgentia trium annorum Pius Pp XI. 3 Octobris 1936

9 Ad declarationem intentionis ante Missam *Ego* volo ponatur rubrica·

Indulgentia quingentorum dierum Pius Pp XI. 12 iulii 1935

Rubricae de indulgentiis appositis ad Orationes ost Missae celebrationem vel recitandas luxta Ritum sero. in *celebr Musae* (til XII n 6j vel pro opportunitate dicendas. reformentur ut sequitur:

1 Ante antiphonam Tnum puerorum mutetur rubrica:

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii XI sub die 3 Octobris 1936. lucrari potest Indulgentiam quinque annorum, sl post Missam celebratam, recitet Canticum Tnum puerorum et Psalmum 150 cum adnexa antiphona versiculis et *Oremus* ur infra. plenariam, si per integrum mensem praedictas preces recitaverit, accedente sacramental! confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis

2 Ante orationem S Thomae Grallas tibi *ago* inseratur rubrica·

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie ln integrum mensem pie reiteraLa et additis sacramental! confessione, alicuius ecclesiae vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem Pius Pp XL 22 Novembris 1934

3 Ante orationem S Bonaventurae *Transfige* inseratur rubrica:

Indulgentia trium annorum Pius Pp XI 3 Jctobns 1936

4 Ante rhythmum S Thomae *Adoro te* devote mutetur rubrica:

Indulgentia quinque annorum: plenaria suetis condiuonlbus. quotidiana rhythm! recitatione tn integrum mensem producta Pius Pp XI. 12 Martii 1936

5. Ante aspirationes Anima Christi reformetur rubrica;

Indulgentia septem annorum, s! Sacerdos post Missam invocationes pie recitaverit; trecentorum dierum toties quoties plenaria suetis conditionibus, dummodo quotidie per integrum mensem invocationum recitatio devote peracta fuerit Pius Pp IX 9 Ianuarii 1854 /

6 Ad oblationem sui Suscipe. *Domine* reformetur rubrica;

" Indulgentia trium annorum : plenaria suetis conditionibus. si quotidie per integrum mensem actus oblationis devote recitatus fuerit Pius Pp XI. 4 Decembris 1932

7 Ante orationem ad D N L C Crucifixuro En *ego* mutetur rubrica

Indulgentia decem annorum: P^na^ar^ltantfbus Missam et orantibus sd mentem Summi Pontificis Pius Pp XI ? Februarii 1934

8 Ad aliam orationem *Obsecro te sic* reformetur ruivrica *

Indulgentia tnum annorum Pius Pp DC H Decembris 1846 Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus nisi impediatui conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missae ex humana fragilitate r ntractarum Pius Pp X. 29 Augusti 1912

9 Ad orationem ad B Mariam V *O lana. Virgo et Mater* reformetur rubnea:

Indulgentia trium annorum Pius Pp. XI. 3 Octobris 1936

10 Ante oraoonem ad S losepn Virginum custos ponatur rubrica

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata Pius Pp XI 18 Maii 1936

11 Ante orationem ad Sanctum Sancte N.. tn cuius honorem Missa celebrata est reformetur rubrica:

Indulgentia trium annorum Pius Pp XI. 3 Octobris 1938

Datum Romae, cx Secretaria S. Rituum Congregationis die 1 Augusti 1938 —C Card Laürzntï Praef A Carinci Secr

Adn I. M HANSSENS in PrM 27 (1938) 427 438; ELIP 52 (1938) 132-133; ME 50 (1938) 280-283.

1451

1938 -AUG 10.-SC NEE DECR- AAS M (1938) 296-297

ANTILLARUM

Delegatio apostolica antillarum supprimitur eiusque **TERRITORIUM PARTTIS NUNTIATURAE APOSTOLICAE PEXES REMPUBLICAM CUBANAM PART1M NUNTIATURAE APOSTOLICAt PENES REPUBLICAN DF HAITI ET DOMINICANAM TRIBUITUR**

Decreto «Antillarum · die mi meestf Decembris a. mdccccxxv eoilo ILE 654J, S. Congregatio Coosxstonahs

ut religioso bono consuleret» Apostolicam Delegationem Antillarum erexit» cui urbs S. Christophorus de Habana sedes esset princeps, simulque constituit, ut eius jurisdictio sese ad universas magnas et parvas Antillas insulas praetenderet ac territoria contineret antehac Apostolico Delegato Cubano et Portoricensi subjecta.

Hoc autem Apostolica Sedes haud ita providit, ut ratum et immutabile semper perstaret, sed potius mutationes, accessiones, definitiones exciperet, quas tempus et usus rerum congruas aptasque suadeant.

Quamobrem. cum in Antillis insulis catholica religio faustis vigeret fructibus atque bonam de uberioribus suis incrementis spem concipi sineret, Apostolica Sedes omnino expedire censuit, ut in Americae mediae insulis unus tantum non esset, qui ipsius gereret personam. Etenim Apostolicus Delegatus, qui S. Christophori dc Habana residebat, cum haud crebra navium itinera insulas alias ad alias nationes pertinentes conjungerent, haud facile poterat extremas suae jurisdictionis plagas attingere.

Postquam vero Internuntatura Apostolica de Haiti die xvn mensis Octobris a. mdccccxxx in Apostolicam Nuntiaturam conversa est ac novae Apostolicae Nuntiaturae die xv mensis Octobris a. mdccccxxx penes Rempublicam Dominicam et die xi mensis Septembris mdccccxxx» penes Rempublicam Cubanam institutae sunt, perquam opportunum visum est. ut territorium quod Apostolico Delegato Antillarum insularum suberat dismcmbrarctur. Referente igitur me infrascripto Cardinali Praefecto S. Congregationis pro negotiis ecclesiasticis extraordinariis. Sanctitas Sua haec quae
297 sequuntur constituere dignata est:/

Delegatio Apostolica Antillarum omnino aboletur eiusdemque territorium committitur vigilantiae et curae partim Nuntii Apostolici penes Rempublicam Cubanam. partim Nuntii Apostolici qui in urbe Portu Principis residet.

Nuntiaturae Apostolicae penes Rempublicam Cubanam asignantur: Jamaica insula cum territoriis ei annexis et Honduras Britannicum.

Apostolicae Nuntiaturae penes Respublicas de Haiti et Dominicanam addicuntur etiam Insula de Puerto Rico cum territoriis ei annexis, omnes parvae Antillae, exceptis insula de Barbados et insulis Foederatis Venezuelae Civitatibus annexis, quae ad Apostolicam Nuntiaturam de Caracas pertinent.

Insulae denique Bermudenses pergunt sub ditione Apostolicae Delegationis Canadensis et Terrae Novae esse, insulae autem de Bahama sub ditione Apostolicae Delegationis Foederatarum in America septemtrionali Civitatum.

Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Vaticanis, die 10 mensis Augusti anno 1938.—E. Card. Pacelli, *Praef.*

1452

1938 AUG 25.-SC RITUUM, RESP. PART.·

De loco a < **PICCOLO CLERO** > servando in processionibus **LTTURGICIS**

Acircale. 9 agosto 19CS.

Dubium - *Emincnza Rcv.ma,* con la présente mi pcrmctlo •ottomrtiere aU'aulorcvoLe giudizio dell'E. V. Revma il seguente quesito:

In moite parrocchie della nua Diocesi come nelle parrocchie di parccchie Diocesi d'Itaha. ê bene organizzato ll Piccolo Clero " che oltre alia prcparazlone liturgies del ragazzl mira anche alla loro formauone morale e a un indlretto awUmento al Seminario.

I componenti il " Piccolo Clero " ordmariamente vengono adibili per ll servizio delle Ss. Messe e specialmente per le funzioni eolennl delle Parrocchie.

In occasione delle Sacre Processioni (via del SS.mo Sacramento come in altre» naturalmente portecipano alia cerimonia.

E v>rto Intanto qualche dubbio in merito al posto da dare al detti chierichettl nelle processioni.

Come pram! eln'oRgi »l è usato dl fare incedere insterne al Clero secolare I detti chierichettl che portano la divisa ïdentic ai Seminartati. c che inccdono sotto unica Croce (quella dei Clero secolare).

Qualcuno vorrebbe sostencre che insieme al Clero secolare possano stare soltanto dei " Piccolo Clero ll tunierano. ll ccroferario e Il crocifero mentre gli altri dovrtbbero aver posto prima dei Religiosi, sc non proprio prinr» delle Confraternité.

Per eliminare cgnl incertezza. prego cotcsta S. Congregazione di voler dare una précisa norma direttiva, che d serva di norma.

Con profonda stima. al bacio della S. Porpora rodo professarmi dell'Em. V. Rev ma dev mo —Saliatorje - Vcicouo.

Responsum S. C. Rituum - Roma. 25 agosto 1938.

Eccellenza Reverendissima, Questo Sacro Dicastero esaminata attentamentc la venerata Jettera òoll'E. V. Rcv.ma circa il posto competente al piccolo Clero nelle processioni, dato che Il medesimo è vestito come i *seminarlsti* dei Seminario diocesano. si reca a premura portare a conoscenza dell'E. V. che l suddeti giovanetti essendo vestiti « clericali habitu » debbono incedere primi sotto Ia Croce dei Clero secolare — owero dei Capitolo cattedrale — prima degli alunni dei Seminario.

Nel comunicare quanto sopra all'E. V. mi valgo dell'occasione per dichiararmi dell'Ecc. V. Revrnia devjno servo.—A. Carinci, *Segretario.*

• Ordinario Udem!. Prot. N. J. 21-38: ME 50 (1938) 284-235

1453

1938 AUG 31.-SC S, OFF,, DECR. AAS 30 (1938) 318

Proscriptio librorum aloysiae piccareta
Feria IV, die 13 Iulii 1933

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in *Indicem* librorum prohibitorum inserendos mandarunt libros, qui sequuntur, ab Aloysia Piccareta conscriptos et aliorum cura variis in locis pluries editos:

1. *L'Orologio della Passione di Nostro Signor Gesù Cristo, con un Trattato sulla Divina Volonté;*

2. *Nel Regno della Divina Volonté;*

3. *La Regina del Cielo nel Regno della Divina Volonté.*

Et sequenti Feria V. die 14 eiusdem mensis et anni, Ssfiius D. N. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excmo ac Revmo D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 31 Augusti 1938.—R. Pantanetti, *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. E B. in NrT 65 (1938) 1085; CM 28 (1939) 57-58; ME 50 (1933) 306; PrM 27 (1938) 372-373.

1454

1938 NOV 16.-SC ORIENT, DECR. AAS 31(1939)169-170

De annua relatione ad sacram congregationem mittenda A **SACERDOTIBUS RITUS ORIENTALIS CURAM ANIMARUM HABENTIBUS EXTRA FINES SUI PATRIARCHATUS, SUB IURISDICTIONE ORDINARII ALIENI RITUS**

Cordi semper fuit S. Congregationi pro Ecclesia Orientali adsistentiae spirituali providere fidelium sibi concreditorum, non eorum tantum qui intra fines suorum Patriarchatuum degunt, sed eorum etiam qui. suapte voluntate vel necessitate aliqua compulsi, extra eosdem fines versantur, sub iurisdictione Ordinarii alius ritus. Hanc ob rem sacerdotibus huic adsistentiae addictis, saepius S. Congregatio multa commendavit, consilia dedit, quasdam obligationes imposuit. Inter haec voluit ut singuli hi sacerdotes quotannis relationem. ab ipsis subscriptam et ab Ordinario loci probatam. mitterent, qua de fidelibus et de ministerio in ipsorum bonum ab ipsis exercito quotannis referrent Hic iuvat iterum memorare quae in decreto c Qua sol-

u-ti i dici 23 mensis Decembris anni 1929 [LE 937). et in Instructione diei 2G Septembris a. 1932 [LE 11211 continentur: ‹ in line cuiusque anni, a die data in rescripto supputandi, tenetur quilibet sacerdos orientalis nui in praefatis regionibus degit, relationem scriptam mittere ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali dc Stttu religioso suorum fidelium et de sacro ministerio tdjnpleto; hanc vero relationem exhibebit Ordinario loci, ut hic sua auctoritate eam scripto comprobet, opportune suas addens adnotationes; ipseque Ordinarius eim ad Sacram Congregationem transmittet ».

Quo vero facilius ac plenius huic obligationi a singulis sacerdotibus, quibus omis hoc incumbit, satisfieri possit, exemplar proponitur iuxta quod praedictae relationes erunt quotannis in posterum redigendae.

Hac vero arrepta occasione. Sacra Congregatio sacerdotibus orientalibus, qui spiritualem curam praestant fidelibus sui ritus apud exteras regiones, enixe commendat ut plenam vereque paternam sollicitudinem ipsis impendant et animas suis curis commissas ita pascant ‹ *forma jacti gregis ex animo* » ut de eorum labore, maximeque de profectu ovium, gaudere possint ipsi non tantum sed etiam Ordinarii locorum ubi degunt atque
D Antistites ritus ad quos pertinere gloriantur./

Quae omnia Ssmus D. N. Pius div. Prov» Papa XI adprobare dignatus est in Audientia, die 9 Novembris a. 1938, infrascripto Cardinali a Secretis concessa et publici iuris per praesens decretum fieri iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. C. pro Ecclesia Orientali. die 16 Novembris a. 1938.—E. Card. Tisserant, *a Secretis.* I. Cesarini, *Adsessor.*

Adn. E. B. in NrT 66 (1939) 715; I. JAROS In Apoll. 12 (1939) 442-446; IP 19 (1939) 101.

1455

1938 NOV 2L-PIUS XI, LIT. AP. AAS 31 (1939) 100

Nova delegatio apostolica in **BRITANNIA CONSTITUITUR**

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Paterna caritas, qua christifideles omnes complectimur. Nos instanter admonet ut eorum saluti et profectui quantum in Domino possumus consulamus. Hac profecto de causa cum praeterito lam sacculo Ecclesiastica Hiérarchie In regno Britannico feliciter sit restituta et nova exinde sint habita rei catholicae incrementa, valde opportunum nunc Nobis visum est ut Delegatus quoque Apostolicae Sedis in eadem natione constitueretur, ut Ecclesiae Christifideliumque bonum uberius ibi faciliusque promoveatur. Audita propterea Sacra Consistoriali Congregatione. hisce Litteris Apostolicis atque auctoritate Nostra pro Britannia ex nunc Delegationem Apostolicam erigimus, sede eiusdem Londini constituta, eidemque Delegationi omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores, praerogativas, officia atque indulta. quae huiusmodi Delegationum iure communi propria sunt Haec, quae in utilitatem nobilissimae Britannicae gentis fore confidimus, in Domino statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos et integros effectus sortiri et obtinere; ipsique Delegationi Apostolicae per Nos in Britannia constitutae nunc et in posterum suffragari; sicque rite iudicandum esse et deiiniendum, irritumque cx nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter s:ve ignoranter attentari contigerit Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo P;scatoris. die xxi m. Novembris an. mcmxxxvui, Pontificatus Nostri decimo septimo.—E. Card. Pachjj, α *Secretis Status.*

Adn. E. J. M. in CR 16 (1939) 449-450.

1456

1938 DEC 1.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

WESTMONASTERIES

Abrogatur consuetudo addendi nomen patroni orationi « A CUNCTIS » IN ANGLIA ET CAMBRIA

Ad uniformitatem obtinendam in Anglia cl Cambria cum vigenti disciplina Ecclesiae Universalis, hodiernus Episcopus NotUnghamcnsis, Commissionis in re canonica praeparanda pro Concilio Plenario Anglico ct Cambrico relator, eiusdem Commissionis vota quoque depromens. Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam XI instanter adprecatus est ut consuetudo indulta por Decretum Sacrae Congregationis de Propaganda Fido dici 24 mail 1E63. inserendi in oratione " A cunctis " loco titularis Ecclesiae propriae, nomen Sancti Gcorgi Martyris Patroni Regni, vel Patroni Dioeceseos. abrogari possit.

Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab ipso Sanctissimo Domino Nostro tributis, attentis superius expositis E/Dl ac Revffil Cardinalis Archiepiscopi Westmonasterien. commendationis officio communitis. benigne annuit pro gratia iuxta preces, servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 1 decembris 1938.—Card. Salotti. S. *R. C. Pracj.*

• **Ordlaariis Aη Iiκ et Cerabriae: CR 17 (1939) 77.**

1457

1938 DEC 8.-PIUS XI, MP. AAS 30 (1938) 410-413

DE ORDINANDIS TRIBUNALIBUS ECCLESLASTICTS PRO CAUSIS NULLITATIS MATRIMONII DECIDENDIS IN ITALIA

PIUS PP. XI

Qua cura quave diligentia Sancta Mater Ecclesia decurrentibus saeculis iura et firmitatem Sacramenti Magni tutaverit, universa testatur historia, ut recenter in Litteris Encyclicis ‹ Casti connubii » breviter adumbravimus [LE 1005],

Et merito quidem, cum matrimonium christianum non modo ad coniugum spirituale itemque temporale bonum tendat, sed praecipue ad prolis generationem sit divinitus ordinatum, ut genus humanum, iuxta Dei praeceptum. « crescat repleatque terram », sitque proinde matrimonium simul et Ecclesiae et Reipublicae verum ct unicum seminarium.

Cum vero matrimonium ipsum in contractu ad Sacramenti dignitatem evecto consistat, nonnumquam evenire potest, contractum ipsum, et consequenter Sacramentum. nullitate laborare, eo quod coniuges contrahendi incapaces exstiterint, vel aliquo canonico impedimento dirimente praepediti fuerint, aut quia coactum attulerint consensum, vel eundem consensum non valida expresserint forma, et ita porro.

Hisce in casibus iudicium ferre de validitate aut nullitate matrimonii ad Ecclesiam exclusive pertinet, quae ad rem adhibet tribunalia ecclesiastica ad tramitem canonum constituta, quaeque iuxta normas ad hoc latas procedere in tam gravi negotio tenentur, prouti vel recentissime salubriter et conspicue provisum est per Instructionem S. C. de Disciplina Sacramentorum die xv mensis Augusti, a. mdccccxxxvi [LE 13471 datam, quam hisce Apostolicis Litteris Motu Proprio datis confirmatam volumus/ pro omnibus tribunalibus valituram, salvis, pro Tribunalibus Apostolicis, eorundem peculiaribus normis.

Quam autem arduum sit munus definiendi utrum In casu concreto Sacramentum matrimonii valitum exstiterit necne, quisquis facile percipiet, si prae oculis ponat naturam controversée a tribunali dirimendae. Ita pariter superfluum videtur pericula et damna declarare quae, ex fortuito errore vel in Iure vel in facto a iudice admisso, et partibus et matrimoniali instituto et bonis sive familiarum sive civilis societatis ipsius obvenire possint

Quod si sapientissimus ille Rex Salomon ad Domi num humiliter clamare cogebatur: « Quis poterit Judicare populum istum, populum tuum hunc multum? » (III. Reg. I. 9) cum tamen de iudiclls temporalibus non autem de spiritualibus ageretur, quamnam excellent am sive virtutum moralium, sive scientiae, sive prudentiae.

sive ingenii necessariam putabimus pro tudîcibus τ-clesiasticis. ut suo muneri ipsi pares inveniantur?

Merito, proinde, praeiaudato instructio ait: « At-'ñta harum causarum gravitate necnon difficultate, tum quoad leges proce dural‡* servandas, tum quoad intrinsecum causae meritum. Episcoporum est grout1er *onerata eorum conscientia,* caute et diligenter seligere sacerdotes. quorum prudentia et probitas sil omni exceptione maior, quique *laurea* vel saltem licentia in iure canonico sint praediti sin minus scientia et experientia iuridica *vere* polleanr * (art 21).

Facili prorsus negotio, igitur, quisquis percipit cur ln Italia, ubi. ob magnum dioecesium numerum permultae parvn temtono ex.guoque clero constant, gravi immo quandoque insuperabili difficultate afficia .tur Ordinarii m officialibus el ludicibus vere peritis suo tribunali praeponendis Quae proinde difficultas si prae oculis ponatur, manifesta apparet necessitas assignandi pro tractatione causarum matrimonialium quaedam tribunalia, numero pauciora quae, omnibus numeris absoluta. rite et laudabiliter proprio munere fungi queant

Postquam, ereo. Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum. plurium annorum labore, accurate notitias circa tribunalia causasque matrimoniales ab Ordinariis Italiae conquisient eorumque vota receperit el postquam super praesenti negotio peritorum vota postulaverit. rem totam in suis Plenarns Comitiis dtpi xxn mensis Iulii currentis anni, intervenientibus quoque Emmentissunis Patribus & C. Consistorialis. Nobis decernendam proposuit

Quapropter. Emmentissimorum Patrum votis mature perpensis. Motu Proprio, certa scientia ac de Apostolicae plenitudine potestatis, haec omnia quae sequuntur. statuenda decrevimus ac decernimus:/

U

I. Singula quaeque Regio Conciliaris seu Ecclesiastica Italiae constilu.t circumscriptionem unicam unumque habebit regionale tribunal quoad tractationem et decisionem causarum de nullitate matrimoniorum Ideoque in prima instantia tractabuntur causae Regionis Conciliaris 1) Pedemonlanae apud tribunal *Taunr.ense; 2)* Longobardicae. apud *Mediolanense; 3›* Liguriae, apud *lanuense;* 4) Aemiliae, apud *Mutinense;* 5) Venetae apud *Veneliarum.* 6) Romandiolae. apud *Bononiense; 7)* Aetrunae. apud *Florentlnum;* 8› Umbriae, apud *Perusinum;* 9) Picenae, apud *Firmanum;* 10) Latu apud Tribunal Vicariatus *Urbis;* 11i Aprutinae apud *Teatvnum;* 12) Beneventanae, apud *Beneventanum;* 13) Lucanae et Salernitanae, apud *Salernitanum;* 14› Campanae, apud *Neapolitanum;* 15) Apuliae, apud *Barense;* 16» Calabriae. apud *Rheginense;* 17) Siculae, apud *Panormitanum;* 18) Sardiniae, apud *Calaritanum*

U. Pro tractatione praedictarum causarum in gradu appellationis, incolumi semper facultate directe provocandi ad Sacram Romanam Rotam iuxta can 1599. I 1. η. 1 Codicis I. C., ad quam Vicariatus Urbis semper appellabit, ito procedetur:

Ad tribunal Taunnense deferentur causae in pruna instantia tractatae apud tribunal *lanuense,* ad tribunal lanuense. quae apud tribunal *Mediolanense;* ad tribunal Mediolanense, quae apud tribunalia *Taurinense* et *Venetiorum;* ad tribunal Venctiarum. quae apud tribunal *Bononiense;* ad tribunal Bononiense, quae apud tribunalia Florentinum et *Mutinense;* ad tribunal Florentinum. quae apud tribunalia *Perusinum* et *Firmanum;* ad tribunal Vicariatus Urbis, quae apud tribunalia *Neapolitanum* et *Calantanum;* ad tribunal Neapolitanum quae apud tribunalia *Panormitanum, Rheginense. Salernitanum* et Beneventanum; ad tribunal Benaventonum. quae apud tribunalia Barense et *Teatinum*

IП Officiales, iudices. promotores iustitiae. defensores vinculi alnque administri horum tribunalium — excepto tnbunah Vicariatus Urbis, cuius Officialis. ludices. etc ab ipso Summo Pontifice proponente Emmentissimo Cardinal; Urbis Vicario, nominabuntur — deligendi sunt et constituendi, ad definitum tempus, ab Excfnis Ordinariis in Coetibus Regionalibus

IV Horum tribunalium iura et olficia necnon practlcam agendi rationem Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum definiet, etiam circa tempus quo quae supra statuimus exsecutioni demandanda sint, necnon circa normas temporarias relate ad causas pendentes

V Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum vigilem «cdutamque pro <uo munere dei operam ut
13 tum Offtr ales tum indices tum oraesertim promotores iustitiae ct vinculi defensores muneribus suis rite naviterque perfungantur iuxta normas ab eadem S C editas vel edendas.

Haec statuimus non obstantibus quibuslibet m contrarium facientibus, licet speciali mentione dignis.

Datum Romae, apud S Petrum, die vm Decembns. ln Festo Conceptionis Immaculatae B Mariae V anno MCMXXXTin Pontificatus Nostri decimo septimo – Pius Pp xi.

Adn E. BERGH tn NrT 66 (1939) 336 338 ƒ. ltOBERTI q Apoll. 12 (1939) 22-25; IP 18 (1938) 302-303; ME 50 (1938/ 344.

1938 DEC 8.-SC SAC1U INSTRUCTIO PART.·

INSTRUCTIO RESERVATA

Ad exc.mos ac revmos arch1episcopos, episcopos, LOCORUM ORDINARIOS NECNON SUPERIORES MAIORES ORDINUM \C RELIGIONUM CLERICALIUM. DE COMMUNIONE QUOTIDIANA HABITUALI ET PAENE GENERALI IN SEMINARIIS. COLLEGIIS COMMUNITATIBUS ETIAM RELIGIOSIS ET DE ABUSIBUS IN EADEM PRAECAVENDIS

Postquam Pius s. r. Papa X fideles ad frequentem ac quotidianam Communionem excitavit, edito die 20 decembris 1905 a S S Concilii decreto. *Sacra Tndentina Synodus* (ASS 38 (1905-06) 400-4061. atque ad eandem pueros quoque vocavit per decretum *Quam singulari* iAAS 2 (1910) 577-583] S H. C diei 8 augusti 1910 — quae decreta Codex iuris canonici sua fecit (can. 863) — uti perspectum quisque habet, usus Communionis frequentis ac quotidianae, diffusus est feliciter

Qui usus, innumerabilium causa bonorum, nedum laudandus sed et ulterius diffundendus est. neque dumtaxat in fideles in genere, sed et in tuvenes puerosque iuxta praeceptum a praefatis decretis impositum et servatis normis ad rem ib: oraestitutis.

« *Communio frequens et quotidiana... quam max.me promoveatur* tn *clericorum Seminanis., item* in aliu Christianus *omne genus ephebeis* » (Decretum *Sacra Tridentina Synodus,* n. 7). Et « *puerorum curam habentibus omni studio conandum est ut post primam Communionem iidem pueri ad sacram mensam saepius accedant et, si fieri possit, etiam quotidie, prout Christus et mater Ecclesia desiderant, utque* id *agant ea omni devotione quam* talis *fert aetas* › (Decretum Quam *singulari.* n. 6).

1. — Sed. ut laudanda Communio frequens ac quotidiana ita urgenda est observantia conditionum, quae necessariae sunt, quaeque m statu *gratiae* atque recta intentione sunt positae Item opportunae adhibeantur cautelae ad impediendum quominus indigne qu:s hunc Panem manducet Ait enim Apostolus: « Quicumque manducarent panem *hunc, vel* bibent calicem Domini *indigne, reus erit Corporis et Sanguinis Domini* › (I Cor XI. 27).

Etenim periculum Communionis haud rite sumendae. quod quasi ipsi inhaerere cernitur praxi sacrae Synaxis frequentis et quotidianae late diffusae, spectata hominum natura cui assueta vilescunt, augetur cum fideles praesertim luniores. non singillatim sed generatim et universe ad S Mensam accedunt, ut in Seminariis et communitatibus religiosis quotidie accidit, saepe vero in collegiis et ephebeis pro Christiana luvenum institutione et eruditione, atque interdum in conventibus, qui tempore paschali vel sollemni alia occasione. Ss Eucharistiae suscipiendae causa, habentur

Fieri enim potest ut quis, gravis peccati conscius, ad sacram Mensam nihilominus accedat exemplo sodalium permotus atque vano timore, ne admirationi aliorum, praesertim Superiorum, exponatur adeoque suspicioni gravis culpae commissae.

II — Itaque ad abusum omnem, quatenus fleri potest, praecavendum, huic Sacrae Congregationi visum est necessarium investigare opportuna remedia eademque communicare animarum Pastoribus Sunt autem quae infra recensentur.

1 Concinnatores atque spiritus moderatores hortantes publice vel privatim fideles adnloscentulos praesertim ad frequentem et quotidianam Communionem, m hac hortatione ne acquiescant, sed simul aperte do-

want: a) *earn non praecipi;* b) *eandem fieri non posse* abi necessariis concurrenlibus conditionibus.

a) Frequens ct quotidiana Communio, valde quidem commendatur, sed nulla lege praecipitur. Relinquitur ideo uniuscuiusque devotioni ac pietatL Quod adeo verum est. ut ipsa obligatio Communionis paschale temperetur per clausulam ‹ nisi *forte de consilio ρυρηι sacerdotis,* ob aliquam rationabilem *causam,* (iidebs) *ad tempus ab* eius *perceptione duzerit abstinendum* » (can. 859 § 1). Ex hoc autem sequitur nulli adEUrationi vel suspicioni esse locum si quis, ubi Communionis quotidianae vigeat usus, ab eadem interdum ibstincat. Qua veritate clara in luce posita, radicitus imputabitur vanus timor qui Communionis indigne sumendae occasio esse potest.

b) Sacra Communio, quae est vita bonis, eadem *r.ors est malis.* Ideo requiritur prae primis *status gratiae.* Maximopere inspirandus est sacrilegii horror, atque recolenda lex iuxta quam « *nemo, quem conscientia peccati mortalis gravat, quanlumcumquc etiam se contritum existimet, sine praemissa sacramentali confestione ad sacram Communionem accedat...* › (can. 856).

Requiritur quoque *recta seu* pia intentio, quae « in eo est ut qui ad *sacram mensam accedit non usui aut vav.tati aut humanis rationibus indulgeat, sed Dei placito satisfacere velit, ei arctius caritate coniungi ac divino ὡo pharmaco suis infirmitatibus ac defectibus occurrere* › (Decr. *Sacra Tridentina Synodus,* n. 2).

Praeterea. « ut *frequens et quotidiana Communia Faiore prudentia fiat uberioreque merito augeatur, oportet ut confessorii consilium intercedat* › (Decr. cit., n. 5).

2. Una cum Communione frequenti promovenda est frequens confessio: non quod singulis Communionibus praemittenca sit confessio, nisi quis de lethali sibi conscius sit, sed ut fideles in communitatibus viventes, non iintum statis diebus ad confessionem accedant, sed iisdem facultas fiat libere accedendi, sine ulla moderatorum animadversione, ad confessarium sibi benevisum, et, quod peculiaris est momenti, potestas detur peragendi confessionem etiam paulo ante Communionis tempus.

a) Itaque animarum Pastores omni ope contendant, ut in singulas communitates, pro membrorum numero, unum aIterumve confessarium praestituant, ad quem quisque libere accedere valeat. Prae oculis autem habeant normam, iuxta quam, ubi frequens ac quotidiaca Communio est in honore, ibi confessionis sacramentis danda est» quatenus fieri potest, frequens ac quotidiana facultas Optandum quoque est ut communitatibus omnibus frequentius dentur alii confessarii ex approbatis.

b) Quod ad Seminaria refert, in re prostant statuta can. 1353, 1361 et 1367 C. I. C.. iuxta quae duo saltem confessarii ordinarii directorque spiritus adsint necessc est in quolibet Seminario, ac praeter ordinarios alii sunt designandi, ad quos libere alumni accedere possint: si hi confessarii extra Seminarium degant et alumnus eorum aliquem acciri postulet, Ulum rector arcessat, nullo modo petitionis rationem inquirens neque se aegre id ferre demonstrans: si in Seminario habitent, ipsos alumnus libere adire potest, salva Seminarii disciplina. Gravem S. Alphonsi sententiam perpendant moderatores, nempe Seminarii alumnos in magno versari discrimine sacrilegia patrandi si peccata lua semper confiteantur confessariis sibi notis.l Episcopi autem curent ut alumni semel saltem in hebdomada ad sacramentum poenitentiae accedant.

c) Quoad vero communitates religiosas virorum et mulierum quasl-bet. praecepta desumuntur ex can. 518 et seq,, eaque sunt religiose servanda, ipsorum inspectis Utera et spiritu. « *In singulis religionis clericalis domibus deputentur plures pro sodalium numero confessarii legitime approbati, cum potestate, si agatur de religione exempta, absolvendi etiam a casibus in religione reservatis* › *(can.* 518 § 1). ‹ *Caveant Superiores* ne *quem subditum aut ipsi per se aut per alium vi, metu, importunis suasionibus aliave ratione inducant ut peccata apud se confiteatur* › (ibi 5 3). « ... Si *religionis, etiam exemptus, ad suae conscientiae quietem, confessarium adeat ab Ordinario loci adprobatum, etsi inter designatos non recensitum, confessio, revocato quolibet contrario privilegio, valida et licita est; et confessarius potest religiosum absolvere etiam a peccatis et censuris in religione reservatis* › (can. 519). ‹ *Unicuique religiosarum communitati detur confessarius extraordinarius, qui quater saltem* in anno *ad domum religiosam accedat et cui omnes religiosae se sistere debent, saltem benedictionem recepturae* › (can. 521 § 1). c Ordinarii *locorum, in quibus religiosarum communitates exsistunt, aliquot sacerdotes pro singulis domibus designent, ad quos pro sacramento poenitentiae tn casibus particularibus recurrere eae facile possint, quin necessarium sit ipsum Ordinarium toties quoties adire* » (ibi 5 2). ‹ Si *qua religiosa, ad animi sui quietem, et ad maiorem* in via *Dei progressum, aliquem specialem confessarium vel moderatorem spiritualem postulet, eum facile Ordinarius concedat...* › (can. 520 § 2). ‹ Si qua *pariter religiosa aliquem ex... confessariis* (a locorum Ordinariis designatis pro singulis domibus religiosarum) *expetat, nulli Antistitae liceat nec per se nec per alios, neque directe neque indirecte, petitionis rationem inquirere, petitioni verbis* aut *factis refragari, aut quavis ratione ostendere se id aegre ferre* › (can. 521 $ 3). Immo, hisce non obstantibus ‹ si... aliqua *religiosa, ad suae conscientiae tranquillitatem, confessarium adeat ab Ordinario loci pro mulieribus approbatum, confessio in qualibet ecclesia vel oratorio etiam semi-publico* (aut quolibet alio loco legitime mulierum confessionibus destinato (Pont. Comm. ad Codicis can. authent interpr. resolutio diei 24 nov. 1920)] *peracta, valida et* licita *est revocato quo,Jbet contrario privilegio; neque Antistita id prohibée potest aut* de ea re inquirere, ne indirecte quidem; *et religiosae nihil Antistitae referre tenentur » (can.* 522). Item: ‹ *religiosae omnes, cum graviter aegrotent, licet mortis periculum absit, quemlibet sacerdotem ad mulierum confessiones excipiendas approbatum,* etsi non *destinatum religiosis, arcessere possunt eique, perdurante gravi infirmitate, quoties voluerint, confiten, nec Antistita potest eas sive directe sive indirecte prohibere* › (can. 523).

Eadem facultate pollent et moniales clausurae lege adstrictae, quibus egredi non licet ncc ad propriam ecclesiam aut oratorium semipublicum accedere: hae confessarium pro mulierum confessionibus adprobatum, quem malint, arcessere possunt ad monasterii ordinariam confcssionalem sedem suas confessiones recepturum (cfr. resolutio praefatae Pont. Commissionis diei 28 dcc. 1927) (LE 802], ct, si graviter aegrotent, etiam ad proprium cubiculum, necessariis adhibitis cautelis, neque Antistitae id licet sive directe sive indirecte prohibere.

Ecclesiastici igitur deputati religiosarum communitatum omni studio avertere concntur Antistitas ab inquirendo etiam indirecte cur alium confessarium ad se arcessant subditae religiosae aut eundem adeant: casdemque Antistitas commonefaciant id ipsas nullimode prohibere posse. Iidem deputati probe sciant facile accidere posse, ut religiosae subditae nimis vereantur ab Antistita requirere extraordinarium confessarium, ac proinde suae conscientiae libere consulere nequeant. Attente igitur pervigilent ne in negotio tanti momenti minuatur libertas pro religiosis a sacris canonibus sapienter statuta.

Ceterum huiusmodi conscientiae libertatis exercitium congruenter aptetur oportet cum regulari uniuscuiusque communitatis disciplinae observantia, cuius integritati consulendum est ab Ordinariis locorum, quorum pariter est officium cavendi ne exinde abusus irrepant, aut, quatenus irrepserint, ut iidem caute et prudenter removeantur, salva semper conscientiae libertate (can. 520 § 2).

Etiam in laicalibus virorum religionibus deputandus est confessarius ordinarius et extraordinarius; et si religiosus aliquem specialem confessarium expostulet illum superior concedat, nullo modo petitionis rationem inquireris neque id aegre se ferro demonstrans.

d) In omnibus denique communitatibus adolescentuIorum utriusque sexus sedulo pro viribus curandum est ut, quo tempore communitati distribuitur Communio, confessarius praesto sit, ad quem facilis sit accessus.

3. Praeter haec generalia remedia, singularum communitatum moderatores alia adhibeant ad eundem finem assequendum opportuna.

a) Superior apertissimis verbis dicat subditis. ‹e laetari quidem in genere de frequenti eorundem accessu ad sacram Mensam, sed in singulis non accedentibus se nihil reprobatione dignum animat.vertere. :mmo in itsmet colligeie signum libertatis ac timoratae deltcataequc conscientiae. Idem vero dicta factis non neget, neque ullum prodat indicium quo videatur Ipso adnotarc eos qui frequenter ad Communionem accedant cosdemque extollere, reprobare vero ceteros.

In Seminariis vero ahlsque id genus institutis, ubi statis temporibus iudicium profertur a Superioribus de unoquoque alumno quod ad *pietatem, studium* et *disciplinam* attinet. *Udem* Superiores, in promenda sententia de Invenis in pietate profectu, de maiore vel minore assiduitate ipsius in Ss. Eucharistia sumenda rationem ne habeant.

M Nunquam in communitatibus puerorum et puellarum indicatur *Communio generalis* singulari quadam sollemnitate peragenda, atque etiam extra communitates vel nuncupatio ipsa < Communio generalis » ne usurpetur quidem, vel huius appellationis sensus rite declaretur: invitari scilicet omnes ad S. Mensam, neminem vero ad eandem cogi, immo singulis relinqui plenam facultatem et libertatem ab Eadem abstinendi Quo vero attinet ad communitates religiosas, animadvertatur praeterea ad ea quae referuntur in Decret. *Sacra Tridentina Synodus* ad il 8: « Si *quae Instituta, sive votorum solemnium sive simplicium, quorum in regulis aut constitutionibus, vel etiam in calendariis Communiones aliquibus diebus affixae ct in iis iussae reperiantur, hae normae tamquam mere* directivae non *tamquam* praeceptivae *putandae sunt* ›.

c) Cum ad sacram Mensam acceditur, ea omnia vitentur, quae difficiliorem reddunt conditionem adolescentuli. qui abstinere quidem vult a Communione, ita tamen ut ipsius abstinentia minus advertatur; devitanda igitur sunt expressa ad S. Synaxim invitatio, rigidus atque pene militaris ordo accessus, insignia a communicantibus ferenda etc.

d) Caveat communitatis Superior ne Ss. Eucharistia deferatur infirmis eam expresse non postulantibus.

e) Promotores et moderatores iuvenilium conventuum, qui indicuntur ex. gr. in publicis schoVs communionis sumendae g-atia. attendant in iis conventibus exsistere pericula haud dissimilia ab iis quae in communitatibus habentur, atque omnes cautelas ad ea propulsanda adhibeant, non tantum proclamando libertatem accessus ad sacram Mensam et congruam confessariorum copiam praebendo, sed etiam nitendo, ut omnia removeantur quae non accedentes admirationi aliorum exponere valeant, prout supra dictum est

III. — Haec praecipua sunt remedia quae haec S Congregatio suppeditanda censuit Excmis Episcopis, locorum Ordinariis ac Superioribus ma'oribus religiosis ad praecavendos abusus aut. si alicubi forte (quod Deus avertat) irrepserint, ad eosmet prorsus compescendos. Quibus remediis alia superaddere, quae accommodatiora reperiantur. spectatis cuiusque instituti locorum ac personarun adiunctis, Excmos Praesules valde in Domino adhortatur eadem S. Congregatio pro ipsorum prudentia atque zelo in salutem animarum. Attente enim advigilandum est atque cavendum, ne Sacramentum Ssmae Eucharistiae, quod in profectum ataue spiritualem salutem hominum divinitus institutum "est. ipsorum hominum malitia aut culpabili neglegentia in praecavendis aut removendis abusibus, subversis ipsius Sacramenti institutionis ratione atque finibus, in detrimentum ac supremam animarum perniciem convertatur.

In Plenariis Comitiis die 22 iulii 1938 in Civitate Vaticana habitis Emi ac Revmi Patres Cardinales hanc Instructionem diligenter perpensam concordi suffragio approbarunt, eamque Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia Pp. XI. in Audientia diei 3 augusti eiusdem anni, audita relatione infrascripti Secretarii Sacrae Congregationis, ratam habere et confirmare dignatus est, mandans praeterea ut eadem omnibus locorum Ordinariis necnon Superioribus Maioribus Ordinum ac religionum clericalium reservate notificctur ab ipsis adamussim observanda.

Placeat eisdem Revmis locorum Ordinariis Superioribusque Maioribus religiosis de huius Instructionis receptione certiorem facere hanc S. Congregationem.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die vni mensis Decembris, in festo Conception s Immacultae B. M. V. Virginis. anno MCMXXXVIII.—D. Card. Jorio. *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

• OrdJnsr·is locorum et Superioribus religiosis. Prot N. 3151/301 ·« lalifl isoius SC. d· S^crsmentïs. Ado. F. BRACCI in ME 51 (1930) 245-252; A LARRAONA In CpR 20 (1939) 210-213; 21 (1949) 59-7B.133-139: 22 (1941) 3-11.113-117.175-184. U. LOPEZ in PrM 29 (1940) 302-307; A YANGUAS in 5sl Terrae 29 (1941) 33-50; C ZERBA in Apoll. 13 (1940) 20-26.

1459

1938 DEC 20.-SIGNATURA AP., INDULT. PART.·

Constitutio tribunalis τεηπαε instantiae pro avstru

Preces - *Beatissime Pater,* Theodorus Cardinalis Innitzer, Archicpiscopus Vindobonensis. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, nomine omnium Austriae Episcoporum sequentes offert preces:

Secundum can. 1594 ss. C. I. C. a tribunali Episcopi suffraganei appellatur ad tribunal mctropolitanum; ab hoc autem in secunda instantia sententiam ferente, ad S. Rotam Romanam. Cum vero iuxta art 105, 2 instructionis a S. C. de Sacramentis datae die 15 aug. 1936. (LE 13471. appellatione facta ad Sedem Apostolicam. acta et documenta quae lingua latina, italica aut gallica exarata non sunt, in unam ex his linguis authentice et fideliter vertenda sint, multum tempus ita consumitur et expensae nimis augentur. Accedit quod processus matrimoniales hac de causa et necessitate transmissionis actuum ad S. Rotam valde protrahuntur ct tum partes tum parochos quorum interest ad impatientiam exc tant; quoa h.sce temporibus et tribunalium ecclesiasticorum existimationi et fidelium saluti nocere baud parum videtur, quia Jviles processus nunc brevissimo tempore absolvuntur. Quae Episcopi enixe petunt ut in causis matrimonialibus pro Austria aliud tribunal metropolitanum pro tertia instantia constituatur ad quod partes vel defensor vinculi appellare possint

Rescriptum - *Die 20 Decembris 1938.*

SSjnus D. N. Pius div. prov. Papa XI in audientia Emo ac Rcvmo Dno Cardinali Praefecto impertita, habita relatione suprascripti supplicis libelli una cum voto Congressus huius Supremi Tribunalis, petitam facultatem benigne concessit atque iudicium tertiae Instantiae commisit Curiae Metropolitanae Bambcrgensi. ita quidem ut in singulis actis fiat peculiaris mentio apostolicae delegationis, secus acta ipsa irrita prorsus infectaque forent, utque si cui placeat, impediri non possit quominus ad Sacram Rotam pro tertia instantia appellet; atque firmo iure recurrendi ad Signaturam Apostolicam post iudicium tertiae instantiae ad normam Can. 1603 C. J. C. III nn. 3 et 5. *Praesentibus valituris ad triennium.* Contrariis quibuscumque non obstantibus.—S. Henricus Cardinalis Gasparri *Praef.* S. F. Morano, α *Secr.* Concordat cum documento originali quod asservatur in Actis Supremi Tribunalis.—A. Scialdoni m. p.. *Not.*

• Ordinariis Austri»: ME 51 (1939) 235-236.

1460

1938 DEC 22.-S. ROTA ROMANA, NORMAE. PART.·

Norm»e circa interventum promotoris iustitiae in causis nullitatis matrimonii apud s. r. rotam

Il Collegio, esaminata amp'amente la posizione dei Promotore di Giustizia Rotale nelle cause matrimoniali di nullité, nelle quali l coniugi sono stati causa dell'impedimento, ha stabilito, le norme o direttive che seguono:

I) Dato che nelle cause matrimoniali la legge stessa. in via ordinaria, esige due sentenze conformi per una decisione definitiva, il Collegio ritiene che. qualora si abbia una prima sentenza affermativa. favorevole cioe alTannullamento dei matrimonio, ed il conseguente appello alia Sacra Rota del Difensore del Vincolo. il Promotorc di Giustizia Rotale come appellato debba intervenire in causa.

II) RiÜene parimentl Il Collegio necessario, in via ordiraria. Tintervento dei Promotore di Giustizia tutte le volte che in una determinata causa si siano avute due sentenze. delle quali una affermativa e l'altra negativa. qualora specialmente l'Ordinario insista per una ulteriore discussione della causa stessa. onde avere una risoluzione definitiva. Verificandosi la suindicata circostanza. il Decano potrà costituire il Turno per delibera-e nell'ipotesi anche di una rinuncia dei Promotore de Giustizia in conformité della disposizione che segue.

III) Introdotta .o pendente una causa di nullità ma- trJM innanzi al tribunale della Sacra Rota per appello, o de) Difcnsorc del Vincolo o del Promotore di Giustizia diocesano. neU'eventualitâ di una rinuncia del Promotore dl Giustizia Rotale all'azzonc istituita, questa rinuncia dovrà essere giudicata dal Tumo conformemente al Canone 1740.

Roma, 22 dicembre 1938.

• **Codex malriraonlalh p. 344-345.**

1461

1939 IAN 2.-SACRA PAEN., DECR. AAS 31 (1939) 23

IXDULGENTIA PLENARIA S TOTIES QUOTIES » DIE 2 MENSIS XOmiBRIS VEL DIE DOMINICA SUBSEQUENT! LUCRIFIERI POTEST

Summus Pontifex Pius X. per Decretum S. Congregationis S. Officii die xxv mensis Iunii a. mdccccxtv datum,' omnibus christifidelibus, qui quamlibet ecclesiam aut quodlibet publicum oratorium (vel semipublicum pro legitime utentibus) die secunda mensis Novembris pie visitavissent, plenariam indulgentiam < toties quoties » suetis conditionibus lucrandam concessit, fidelibus defunctis solummodo applicandam.

At identidem, decursu temporis, ad hoc Sacrum Tribunal supplicationes pervenerunt, quibus postulabatur ut eadem indulgentia die quoque dominica subsequent! lucrifieri posset; idque eo consilio ut ii etiam pretiosissima hac concessione frui possent, qui die Commemorationis omnium fidelium defunctorum id non peregerint. Quam ad rem SSmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, in audientia die x mensis Decembris a. MDccccxxxvm infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori concessa, statuere ac decernere dignatus est plenariam eiusmodi indulgentiam vel die 2 mensis Novembris, vel subsequent! die dominica lucrifieri posse, firmis manentibus ceteris conditionibus tum memorati Decreti S. Congregationis S. Officii, tum Decreti S. Paenitentiariae quoad plenariam indulgentiam « toties quoties » lucrandam.[2]

Praesenti in perpetuum valituro absque ulla Apostolearum Litterarum in forma brevi expeditione et contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Paenitentiariae Apostolcae, die 2 Ianuarii 1939.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior. S.* Luzio, *Regens.*

[1] *Acia Ap. Sedis.* vol. VI. α. 1914. p. 378. [2] *Acta Ap. Sedit.* **vol. XXII. a. 1930. p. 363 [LE 980).**

Adn. **E B. in NrT 66 (1939) 338; ME 51 (1939) 49-50.**

1462

1939 IAN 4.-SC RIT., NORMAE. AAS 31 (1939) 174-175

NORMAE SERVANDAE

In construendis processibus ordinariis **SUPER CAUSIS HISTORICIS**

De Causis Beatificationis et Canonizationis Servorum Dei admodum sollicitus. Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XI, Judicialis formae veterem morem ac ordinem, in Causis historicis seu anüquîs, renovandos censuit, praesertim circa ea quae ad probationes referuntur- quod opportune sancitum fuit per *Motu Proprio* diei 6 Februarii 1930 ILE 9261. Ad praescripta idcirco Summi Pontificis rite exequenda. ipsa rerum natura suadente atque experientia duce, opus visum est necessarium/ congruas statuere normas fideliter servandas ad Processus Ordinarios in Causis historicis instituendos- Huius rei causa, Sacra haec Rituum Congregatio, prae oculis habens quae ad rem ln Codice Iuris Canonici statuuntur, peculiares quae sequuntur addit normas:

1. - Antequam Processus instituatur. Ordinarius, audito Fidei Promotore seu Fiscali, Comissionem instituat trium membrorum, quorum peritia circa historicas methodos et circa archivaies investigationes omnino sit probata. His competit « in solidum » officium colligendi omnes fontes scriptos circa vitam, virtutes vel martyrium, antiquam famam sanctitatis vel martyrii, aut antiquum cultum Servi Dei.

2. - Si Servus Dei ad aliquam religiosam Familiam pertinuerit, duo Commissionis membra eidem religiosae Familiae extranei esse debent.

X - Qui sunt membra Commissionis induci debent uti « testes ex officio >. tum in Processum super perquisitione scriptorum, in quo scripta Servi Dei quae suis investigationibus ipsi invenerint deponent, tum in Processum super fama sanctitatis, virtutum vel martyrii et miraculorum. In hoc altero Processu iisdem erit enumerare ac describere singillatim quas ipsi peregerint investigationes. Praeterea sub sanctitate iuramenti declarare debent: 1° omnes investigationes peregisse ac omnia collegisse quae ad Servum Dei quomodocumque referri possint; 2° nullum documentum aut textum adulterasse vel mutilasse. lidem vero testes interrogandi quoque sunt circa authcnticitatcm et valorem singulorum documentorum vel textuum allatorum.

4. - Documenta et testimonia scripta, in praedicta investigatione collecta, inseri debent in Processum, aut in originali, aut In originalis copia photographice expressa, aut in exemplo authentice recognito.

5. - Testes omnes, in responsionibus ad interrogatoria et ad articulos circa vitam, virtutes» antiquam famam sanctitatis vel martyrii, aut antiquum cultum, omnes illas notitias omittant, quae Ipsis ex lectione tantum testimoniorum scriptorum innotuerunt

Has normas, Ssmus D. N. Pius Papa XI, in audientia infrascripto Cardinali S. R. C. Praefecto die 4 lanuarii 1939 concessa, ratas habuit et ab omnibus quos spectat servandas omnino praescripsit Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Romae, die 4 Ianuarii 1939.—C. Card. Salottî, *Praef. A.* Carinci, *Sect.*

Adn. **E. C. in NrT 66 (1939) 813; I. de GUIBERT in PrM 23 (1940) 138-141; L JAROS In Apoll. 12 (1939) 452-459; IP 19 (1939) 102.**

1463

1939 IAN 10.-SC SACIU INDULTUM, PART.

Facultas dispensandi a ieiunio eucharistico operarios **METALLIS VEL PERMAGNIS FABRICIS ADDICTOS**

Prkes - Beatissime *Pater,* Ettas **Card.** Archlcpixx'pus Wratlsl.ivien., alS. V. postulat facultatem dispensandi a leçe ieiunii eucharistici operarios metallis vel permagnis fabricis in fodinis addictis, qui per notabiles anni partes, nocturno tempore. laborare adstricti sunt, ut aliquid per modum potus sumere valeant ante SsftUm Eucharistica» Communionem.

RtscRiPTUM . Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI. audita relatione infraschpu Card. Praefecti S. C. de

Sacramentis, attentis expositis. ΕΛο Card. Archiep. Uratislavlen. facultatem iuxta petita benigne tribuere dignatus est cd *triennium,* ut praefatis Christi fidelibus veniam *largiatur* aliquid sumendi per medum potus *semel vcl* ots tn mense ante Sonam Eucharisticam Communionem de consilio Confessarii. remota quacumque scandali et admirationis occasione. Contrariis quibuscumque non obstantibus,—D. Card. Jorio. Prae/ J. Bracci. *Secr.*

• **Ordinario WnlitiiriMSi. Prot. N. 6690 18: AKKR 119 (1939) 115-116.**

1464

1939 FEB 23.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas a **2ÎDI EXTRA MISSAM FORMULAM BENEDICTIONI5 NUPTIALIS**

Exclus ac Revins Dominai Epircopus BrugensK in Belgio humillime efflagitavit ut in sua dtoecesi duabus uti liceat formulis approbatis pro benedictione nuptiali, extra Missam, et pro precibus recitandis super coniuges. l'cm extra Missam, quando bcr.xlictio nuptialis non permittitur Sacra porro Rituum C-ngrcgalio. utendo facultatibus sibi attributis, benigne annuit pro gratia luxta preces ad proximum quinquennium. servatis de tcro servandis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 28 februarii 1939—C. Card Salotti. *Praef.* A. Carinet *Secr.*

• **Ordinario ELIP 53 (1939) S7. Adn. HENRICUS Ep Brujcnt-i. in PrM 28 (1939) 277-278**

1465

1939 MAE 1L-S. PAEN,, DECR. AAS 31 (1939) 132-134

INDULGENTIAE APOSTOLICAE

Quas summus pontifex pius pp. **xn.** in audientia infra **SCRIPTO CARDINALI PAENITENTHHIO MAIORI DIE 11 MARTII 1939 IMPERTITA. BENIGNE CONCESSIT CHRISTTFTDELIBUS, QUI ALIQUOD PIETATIS VEL RELIGIONIS OBIEГПГМ. A SE VEL A SACFRDOTE POTESTATEM HABENTE BENEDICTUM. POSSIDENT AC •ECULIARIBUS IMPERATIS CONDITIONIBUS SATISFECERINT**

Indulgentiae

1. Quisquis saltem semel in hebdomada recitare consueverit coronam Dominicam, vel aliquam ex coronis beatae Mariae Virginis, vel rosarium aut saltem cius tertiam partem, vel officium parvum eiusdem B. Mariae Virginis, vel saltem vesperas aut nocturnum cum laudibus officii defunctorum, vel psalmos paenitentiales aut graduates, vel consueverit saltem semel in hebdomada aliquod opus ex Illis peragere quae sub appellatione ‹ Operum misericordiae » agnoscuntur, vel Misae intéressé, servatis conditionibus confessionis sacramentalis, sanctae Communionis et alicuius orationis ad mentem Summi Pontificis, lucrabitur *Indulgentiam plenariam* diebus Nativitatis Domini. Epiphaniae. Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Ssmae Trinitatis Corporis Domini eiusdemque Sacramentissimi Cordis» Purificationis. Annuntiationis. Assumptionis. Nativitatis et Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis; Nativitatis S. loannis Baptistae: utriusque festi S. loseph Sponsi B. Mariae Virginis; Ss. Apostolorum Petri et Pauli. Andreae. lacobi, loannis, Thomae, Philippi et lacobi. Bartolomael. Matthaei, Simonis et ludae. Matthiae atque Omnium Sanctorum.

Si quis vero ad sacramentalem confessionem ac ad sanctam Communionem minime accesserit, corde tamen contritus ad mentem Summi Pontificis aliquantisper precatus fuerit, singulis diebus supra recensitis *partialem septem annorum* lucrabitur Indulgentiam.

Insuper quirquls aliquod σχ praedictis pietatis vel caritatis operibus expleverit, quoties id peregerit, par-
133 tialem trium annorum Indulgentiam adipiscetur.'

2. Sacerdotes, qui nullo legitimo impedimento detenti quotidie s. Missae sacrificium celebrare consueverint. Indulgentiam plenariam festis supra memoratis consequentur. additis sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Quoties vero ipsi Sacrum litaverint, partialem quinque annorum Indulgentiam acquirent.

3. Qui recitationi divini officii tenetur, obligationi huic obtemperans, *plenariam Indulgentiam* iisdem recensitis festis lucrabitur, servatis pariter conditionibu confessionis sacramentalis, sacrae Communionis ct ontionis ad mentem Summi Pontificis.

Qui vero hoc peregerit saltem corde contrito, pardalem *quinque annorum Indulgentiam* singulis vicibus adipiscetur.

4. Quisquis cum primo diluculo, tum meridiano tempore, tum sub vesperam, vcl cum primum postea potuerit. orationem vulgo *Angelus Domini,* tempore autem paschali *Regina caeli* aut. has preces ignorans, quinquies Are *Maria* recitaverit; itemque sub primam noctis horam psalmum *Dc profundis* vcl. si eum nescit. *Pater Noster* cum Ave *Maria* et *Requiem* recitaverit, *partialem quingentorum dierum Indulgentiam* consequetur.

5. Eamdem Indulgentiam acquiret qui quavis feri sexta de Passione et Morte D. N. lesu Christi aliquantulum pie cogitaverit, terque Orationem Dominicam ct Salutationem Angelicam devote recitaverit.

6. Qui suam conscientiam excusserit et peccata sua sincere detestatus fuerit cum proposito se emendandi, devoleque recitaverit semel *Pater noster. Ave Maria* et *Gloria Patri* m honorem Ssmae Trinitatis, aut quinquie? Clorio Patri in memoriam Quinque Vulnerum D. N. lesu Christi, *trecentorum dierum Indulgentiam* lucrabitur.

7. Quisquis pro agonizantibus oraverit, pro iis *Paler noster* cum Are *Maria* saltem semel recitando, partialem *centum dierum Indulgentiam* adipiscetur.

8. Qui demum, in mortis articulo constitutus, animam suam devote Deo commendaverit et, rite confessus ac sacra Synaxi refectus vel saltem contritus. Ssntam lesu Nomen ore, si potuerit, sin minus corde, devote invocaverit et mortem de manu Domini, tamquam peccati stipendium, patienter susceperit, *plenariam Indulgentiam* consequetur.

Monita

1. Res aptae ad recipiendam benedictionem pro Indulgentiis Apostolicis lucrandis sunt tantummodo coro-
nae. rosaria, cruces, crucifixi, parvae statuae, numismata. dummodo non sint ex stanno, plumbo, vitro" con- 134
flato ac vacuo aliave simili materia, quae facile confringi vel consumi possit

2. Imagines Sanctorum alios ne repraesentent quam rite canonizatos vel in probatis martyrologiis relatos.

3. Ut quis valeat Indulgentias Apostolicas lucrari, necesse est ut aliquam ex rebus benedictis ab Ipso Summo Pontifice vel a Sacerdote facultate praedito, super se deferat aut in domo sua decenter retineat.

4. Ex expressa Ssmi Domini Nostri declaratione, per Apostolicarum Indulgentiarum concessionem nullatenus derogatur Indulgentiis a Summis Pontificibus iam alias forte concessis pro precibus, piis exercitiis vel operibus recensitis.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae Ap. die 11 Martii 1939.—L. Card. Lauri. *Paenitentiarius Maior* S. Luzio. *Regens.*

Adn. E. BERGH In HrT 66 (1939) 593-596; H. in PrM 28 (1939) 330-332. G. MARTINEZ DE ANTORANA in CpR 20 (1939) 142-145: REGATILLO n. 449; IP 20 (1940) 49-52.

1466

1939 MAR 16.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Sanatio defectuum in erectione confraternitatis scapularis **AC TERTII ORDINIS CARMELIT1CI FORTE COMMISSORUM**

Preces - Beatissime *Pater,* P. Antoninus Franco Ordinis Carmelitarum Antiquae Observantiae Procurator Generalis, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter implorat, ad tollendam omnem animi anxietatem et ne fideles indulgentiis priventur, gratiam sanationis omnium defectuum, qui in erectione Tertii Ordinis et Confraternitatis B. Mariae Virginis de Monte Carmelo necnon in admissione fidelium ad praedicta sodalitia et ad eiusdem B. Mariae Virginis S. Scapularis sodalitatem usque modo forte locum habuere, quique validitati me

moratarum erectionum ct admisionum obstare possint. Et Deus. etc. ...

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, attentis exposilis· benigne tribuit Superiori Generali Ordinis Carmolitarum Antiquae Observantiae ut, pro suo arbitrio et conscientia, gratiam iuxta preces impertiatur, caute tamen ne in posterum huiusmodi defectus iterentur.

Datum Romae, die 16 martii 1939.—I. Bruno, *Secr. A* FaroUi, Ad. a Stud.

• ?rocvr»torl Grn<rell Oidinl» C^rmelllarum Antique Ob^· (1939) 85.

1467

1939 MAR 16.-SC RITUUM, DECR. PART

M EDIOLANEN.

Approbatur **NOVA EDITIO VESPERALIS AMBROSIANI**

Absoluta post diligentem collationem et opportunam explorationem ambrosianorum codicum nova editione Vesperalis iuxta ritum sanctae Ecclesiae Mediolanensis, ad criticae artis ambrosianae musicae normam. Alafridus Hildefansus Cardinalis Schuster. Archiepiscopus Mediolanensis, uu iam pro cantibus Missalis et Antiphonalls Missarum factum est. Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam XII suppliciter exoravit ut hanc Vesperalis editionem approbare dignaretur.

Sanctitas porro Sua. referente infrascripto Cardinale Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, in Audientia habita subsignata die, hanc novam cantus editionem Vesperalis Ambrosiani approbavit, et omnibus qui Officium luxta hturgiam ambrosianaxn recitant benigne concedere dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 16 Martii 1939,-
Carinci. S. *R. C. Secr.*

Ordinario Mediolanensi: ELIP 53 (1939) 138

1468

DE COMPETENTIA IN CAUSIS MATRIMONIALIBUS ET DE IURE PROMOTORIS IUSTITIAE ACCUSANDI MATRIMONIA ACATHOLICORUM

DUBIA

Propositis Supremae huic Sacrae Congregationi Sancti officii sequentibus dubiis:

I. Utrum decisio Supremae S. Congregationis S. Officii data die 18 lanuarii 1928 ad I. (LE 814 sub die 1923 Ian. 27], qua nempe declaratum fuit acatholicos in causis matrimonialibus actoris partes agere non posse, spectet tantum Tribunal S. Romanae Rotae, an etiam Tribunalia dioecesana;

II. Utrum Promoter Iustitiae, vi canonis 1971, nulla praehabita facultate a S. Officio, matrimonium accusare possit si nullitas matrimonii fuerit denuntiata a coniuge acatholico.

Feria IV, die 15 Martii 1939

Eminentissimi ac Rcvmi PP. DD. Cardinales rebus flcii data dic 18 lanuarii 1928 ad L [LE 814 sub die 1928 Consultorum Voto, respondendum decreverunt:

Ad I.: *Negative* ad primam partem; *Affirmative ad alteram,* seu : *srpectare etiam Tribunalia dioecesana.*

Ad II.: *Negative, nisi publicum bonum. Ordinarii iudicio. id postulet.*

Et Sabbato, die 18 eiusdem mensis ct anni, Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Papa XII. in audientia Excmo ac Revmo Domino Adsessor! Sancti Officii impertita. relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii die 22 Martii 1939.—R. Pantenetti. *Supr. S. Congr, S Officii Notarius.*

Adn. E. BERGH in HrT 66 (1939) 592-593 E. J. M. In CR 15 (!r«39) 553-554: REGATILLO η. 816-826; F. ROBERT! in Apoll. 12 (1939) 153-151; IP 20 (1940) 43.

1469

1939 MAR S1.-PIUS XII. MP. AAS 31 (1939) 141-X42

PIUS PP. XII

Ad Pontificale Solium benignissimi Summi Pastoris gratia nuper evecti, libenter animum intendimus ad eos quoque Praelatos et clericos, qui in recenti Conclavi adfuerunt, sive uti officiales suum quisque munus fideliter explentes, sive uti conclavistae S. R. E. Patres Cardinales comitantes. lamvero paternae Nostrae caritatis et benevolentiae testimonium eisdem exhibere volentes, nihil magis ab ipsis exoptari censemus, quam ut beneficium aliquod spirituale prae primis conferamus, conditioni et dignitati sacerdotali congruum et consentaneum.

Quapropter motu proprio et certa scientia memoratis ecclesiasticis viris, quorum nomina infra describuntur. Indultum oratorii privati concedimus, non ea quidem mente ut habitualiter in eo celebrent, cum maxime conveniat ut sacerdos, pro hominibus constitutus, in ecclesiis ad fidelium utilitatem, praesertim diebus festis, rei divinae operatur ad aram; sed ut in quibusdam rerum adiunctis, sive ratione valetudinis sive incommodi aliave rationabili causa, oratorio privato frui valeant./

Decernimus tamen ut gratioso hoc induito ne utantur sine consensu proprii Ordinarii, qui prius oratorium privatum per se vel per suum delegatum visitare et probare debet; neque diebus festis solemnionbus. aliisve quos ipse Ordinarius, pro suo prudenti arbitrio, forte excipere existimaverit

Iisdem sacerdotibus insuper indulgemus ut gratias et provisiones quorumlibet beneficiorum, si quae ipsis conferantur, nec non Litteras Apostolicas de iis conficiendas semel gratuito accipiant

Contrariis quibusvis non obstantibus» etiam speciali mentione dignis.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die xxxi mensis martii mdccccxxxix, Pontificatus Nostri primo.—

Adn. E. B. in HrT 66 (1939) 715

1470

1939 APR I4.-SC S. OFFICII, RESP. PART.

Circa usum Const. Pii V « Altitudo » absque interpellatione primae uxoris

Casus - « Vir Tchan matrimonium in infidelitate contraxit cum muliere ; bang; postea adhuc in Infidolitate Tchang contraxit novum matrimonium cum muliere infideli Tsai, ct Hoang cum pagano Kiang. Omnes isti quatuor petunt ut admittantur ad baptismum et ad convalidandum in facie Ecclesiae unionem post praecedens divortium attentatum ».

Resp. - Summus Pontifex benigne dignatus est impertire gratiam dissolutionis matrimonii Tchang-Hoang, et Kiang-cum pagana ignoti nominis.

S. Officium dein abdidit: « Hac occes one E. T petebat utrum m hoc ct similibus casibu- Ordinarius ap- *Conciiii Sinens.s* (LE 8421. sua potestate permittendo oratoribus novum matrimonium absolute ct sine ulla interpellatione primae uxoris. « Huic dubio haec eadem Suprema S. Congregatio, facto verbo cum S«?no. respondit: Negatire et recurrendum ad S. Sedem in singulis casibus ».

• Exhitotur reetua prout rvfariur a J. ZAMPETT1. Fac Apo&iolicae. ShiHonqo· 1961. p. 17G. adnotatloalbaa

1471

1939 APR 14.-SC RELIGIOSORUM, RESP. PART.·

ROJCIOSJS VOTORUM PERPETUORUM SERVIITO MILITARI SUBmCTORUM CONCEDERE POSSUNT PROPRII SUPERIORES INDULTUM EXCLAUSTRAT1ONIS

Dubium - *Rogante Ministro Provinciae S. Leopoldi in Tyrolio, sequens dubium ab hac Procura S. Congregationi de Religiosis pro opportuna solutione propositum fuit:*

‹ Ex Decreto Sacrae Congr. de Religiosis lato die 1· Ianuarii 1911 [AAS 3 (1911) 37-39] et sequentibus declarationibus eiusdem, patet vota temporaria Religiosorum, qui ad servitium militare praestandum vocantur, durante hoc servitio suspendi. Iam tempore quo Austria erat status independens in hac ditione nullum existebat pro Religiosis officium praestandi servitium militare; hinc post adeptam aetatem praescriptam vota solemnia emittebant Nunc autem, postquam Austria coniuncta est Imperio germanico. multi eorum, qui prius vota solemnia nuncupaverant, ad militiam vocantur. Quaeritur ergo, an etiam his vota solemnia durante servitio militari suspendantur, vel saltem aliqua mitigatio in iis servandis concedatur. Res magni momenti est, propter conflictus conscientiae qui oriri possunt ex periculis et difficultatibus servandi vota durante servitio militari ».

Huic *dubio praefata S. Congregatio dc Religiosis dignata est sequentem dare solutionem. auae hic publici fit iuris.* ut *norma esse possit etiam pro* aliu. qtd in *usdem versari ponunt circumstantiis.*

Responsum Sacrae Congregationis Religiosorum

Rorr.se. die 14 aprilis 1939

Reverendissime Pater, Haec Sacra Congregatio, mature perpensis tuis expositis in litteris diei 9 februarii 1939, quibus exponebatur conditio professorum religiosorum a votis solemnibus in Austria ad servitium militare praestandum coactorum, attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit: Superioribus maioribus, praesertim in locis de quibus agitur, facultas tribuitur providendi, in singulis similibus casibus, durante necessitate et tempore militiae, per concessionem indulti exclaustrationis ad normam, quod fieri possit can. 639.

Hoc pro officii mei munere communicandum erat cum P. cui fausta omnia adprecor a Domino Addictissimus.—Fr. L. H. Pasetto. Secr.

• O.FM. Prof. N. 353/39: AOFM 53 (1939) 158-159 Adn A. LARRAONA In CpR 20 (1939) 214-215; REGATILLO n 285.

1472

1939 APR 2S.-SC CONCILII, DECR. AAS 31 (1939) 221

De specialibus facultatibus ordinariis americae **LATINAE CONCESSIS**

Per Breve " Litteris Apostolicis " PU Pp. XI L r. dic 30 Aprilis 1929 (LE fi93) ediIum. peculiares facultates Ordinariis Americae Latinae, pro fidvlium necesiitatiuus et locorum conditionibus, attributae fuerunt

Cum vero praefatae facultates proxima die 30 Aprilis expiraturae sint. SiAus Ccminus Ncstcr Pius div. prov. Pp. XII, eas. iisdem p.rduruntitus adiunctis. ad decennium benigne prorogare dienatus est. m terminis praecedentis concessionis. hac dumtaxat immutatione inducta, scilicet in n. 3 memorati Brevis Apostolici. ubi dicitur: " Item Ordinarii locorum deputare possunt ad Sacramentum Confirmationis admlntitrandum lerer.dum erit: " Item Ordinarii locorum. seclmo Vicario Generali sine sui Ordinarii loci «pedali mandato, deputare possunt ad Sacramentum Confirmationis administrandum. ",

Contraria qulbuscumquc minime obstantibus.

Datum Romae, ex nrdlbus Sacrae ConRrcRatlonw Conidstorialn die 28 Aprilw 1939.—Fr R. C. Card. Rossi, a Scrctit V. Santoro. Adwisor.

A4a. E. 8. In NrT 6G (1939) 994; IP 19 (1939) 100.

1915

1473

1939 MAI 1.-S. PAEN,, DECR. AAS 31 (19391 226

De portiunculae indulgentia

Apostolica Sedes, nostris preasertbn temporibus cum in concedendis Indulgentiis, tum in earum acquisitione faciliore reddenda, maiore cotidie assolet largitate uti.

Quam ad rem Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XII, id vehementer exoptans, ut Christianus populus pretiosum eiusmodi Ecclesiae thesaurum uberiore usque modo participet, itemque ut animae piaculari igne expiandae hac ratione magis in dies magisque Juventur, m audientia subscripto Cardinali Paenitentiario Maiori die xxn mensis Aprilis a. mdccccxxxix impertita, ad plenariam quod attinet Portiunculae Indulgentiam lucrandam, pro impensissima pietate Sua, hoc decernere dignatus est. ut scilicet, abrogato η. V Decreti ‹ Ut septimi pleni » ab hoc Sacro Tribunali die x mensis Iulii a. mdccccxxiy editi ILE 604J. omnes Ecclesiae Cathédrales ac Paroeciales ac praeterea aLac Ecclesiae aliaque Oratoria — pro quibus, in amplioribus praesertim Paroeciis, ex prudenti locorum Ordinarii arbitrio, fidelium commodum id postulare videatur — a Sacra Paenitentiaria Apostolica. per supplicem libellum ab Ordinario commendatum. Portiunculae privilegium obtinere possint. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Paenitentiariae. die 1 Maii 1939.—L. Card. Lauri, *Paenit. Maior. S.* Luzio. *Regens.*

Adn. Dcroçaf art. 5 decr. dici. 1924 tui. 10: LE 604 E. B. Li NrT 66 (1939) 812-S14; E. J. M in CR 17 (1939) 178; Eli? 53 (1939) 112-114; ME 51 (1939) 173-175; PrM 28 (1939) 334.

1474

1939 MAI 6.-SC S. OFFICU. RESP. PART.·

Circa mulierem légitimé coniunctam cum viro polygamo **AD** fidem catholicam conversam

Con fogli di accompagne in data 25 gennaio 1936 e Il marazo 1939. coccsta S. C. de Propaganda Fede trasmetteva al S. Offizio alcuni dubbi inviati dal Delegato Apostolico dell'Africa Meridionale, relativi alia coabitazione della donna cattolica col marito pagano.

Questa suprema S. Congregazione ha formulate i seguenti dubbi:

I. - Utrum mulier legitime in infidelitate coniuncta cum viro polygamo. ad Baptismum admitti possit;

II. - Utrum mulier legitime in infidelitate coniuncta cum viro polygamo, postquam in Ecclesia Catholica baptizata fuerit, teneatur recedere a tali marito recusante dimittere alias uxores illegitimas, seu concubinas.

Nella sessione plenaria di Feria IV 26 aprilc 1939. gli Emi e Revnïi Padri hanno dato la soluzione ai proposti dubbi, dccretando:

Ad I: *Affirmative;*

Ad II: In adiunctls a Delegato Apostolico Africae Meridionalis expositis, cohabitatio et usus legitimus matrimonii potest legitimae uxori conversae baptizatae permitti, dummodo iudicio Ordinarii, pro uxore conversa absit periculum perversionis, et pro communitate Christiana periculum scandali; salva, in casu quo periculum adsit aut superveniat, uxori facultate utendi Privilegio Fidei, post interpellationem marito factam ut concubinas dimittat.

Il S. Padre Papa Pio XII, nell'udicnza di Feria V, 27 aprilc 1939. concessa al Revmo Padre Commissario del S. Offizio. avuta relazione di quanto sopra, si è degnato di approvare la soluzione degli Emmi PadrL—F. Card. Marchetti-Selvagciani.

• Ad 5. C. de Propaganda Fide. Prof. n. 82xn/36: A. ABATE, Lo aclogUmento dei eincolo conluyilo, ed. *2* Roma 1965. p. 1GS rota 78.

1916

1475

1939 MAI 15.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa expositionem solemnem ssmi sacramenti ad **MODUM. PRAESERTIM, SUFFRAGII PRO DEFUNCTIS**

Dou - Statistτηo *Padre:* El Arzobispo de Granada, reverentcrr.cnte p .etrndo u los pics de V. S.. dcseando cumphr con eu richer. jurga conveniente dur cuenta de ciertas costumbres en la exposiciôn del Smo Sacramento introducidas en esta dlôccsiH. que parcce no sc conforman con Lm presetipcioncs canônicas y liturgicos. y que sc hall an tan arralgjdas por el largo tiempo que. aUn cuando ha d-ido algunas disposiciones por lus cuales se restringe cl ƀermis de la exposiciôn. principalmente publica, no le es fidl r^noverlas sin grandes inconvenientes, si la suprema rc.ondad de la Santa Sede no robustecc ru autoridad.

a) Entre los fieles inôs pladosos prevaleclô la costumbre de pedir fret uenternente a los pârroccs y rectores dc Iglcum b exposiciôn pûblica. con pcrmlso desde luego de! Ordinario, por causas meramente privadas y las môs veces como sufragio por difuntos particulares. A esta exposiciôn. a w hace durante las horas del dia. Haman jubileo jxxrttCubr para distincuirlo del jubileo *circular,* nombre que se da a la Oraciôn de las XL Horas que <e celebra dianaccnte por lumo on las Iglesias de la ciudad de Granada.

bl No pocos. r» nor ĉi rto tiemoo o pars siem^re, dlspenen la celcbrnciôn de estos -Jubileos particulares" en determinadns dias, en sufragio propio o de los suyos. ya por acto entre vivos, ya por testamento: por lo que condsten muchfsimas fundaciones de esta close, y se aumcntan con otras nuevas.

cj Tanto las pzticlones como las fundaciones dichas sc haczn principalmente en las Iglesias de religiosos de uno y ctro sexo. pero dc tal manera. cuando se trata de fundaciones. ĉu muchisimas veces <e conridera firme y valedera b fundaciôn por la simple entrega y accptaclôn de estlGndio. Ocurre con frecuencia que las familias religiosas terp^ngan cl favor v valimicnto de amigos y familiares para conseguir los jubileos, con cl fin principal de procurarse recursos cconômicos. por lo que, en apariencH. la exposiciôn del Smo Sacramento parcce quo sc cmplea conn medio para uyudar al sustento.

d· Casi lo mismn ha de dccirse de los llamados jubileos r-.cdu», o sea. de la exposiciôn con el copôn, ya sea &olo durante algunas horas, ya par todo el dia.

En cuanto al esiipcndio no existe uniformldad algunx porque ŝ procuran los *jubilzos* disminu endo. cuxnto « precise, la tasa acostumbrada. can el fin de que no se encarguen a otros o se funden en otra parte.

f Ordinariamente los monasteries de religiosas, ŝi las fundaciones a que estân obligadas no tienen determined^da cumplen la carga en aqucllos dias en que Fas monjav «'in mis desocupadas con el laudable fin de pnder estar mis freouentemente ante el Smo Sacramento: pero como muchisim. s voces ostos dias no son a propôsito para la concurrenda de fielcs. sucede no earn vex, quo en la igleda fuera de la clausura no se vea adorabor alruno y que a la vixta parerca que la SS. Eucaristia esU solemnemente expuesta sin que nadle la adore.

g) En las Iglesias religiosas, dande por las constltuciones Je tiene a diario exposiciôn solemne. colôease cn el lujnr mas visible unn tabla mensual. en la que se anunctan loe dias. los mandataries y sus intcnciones. sin duda para que los fieles que acudcn all! ruegucn por esas Intenclones. Mas también en rcalidad apar"ce obvio otro fin. aunque secundario. a saber, mover los ânimos a que llcnen con nuevos cncargos los huccos vacantes en la tabla.

hi Existe en Granada una casa religiosa de hombres, exenta ciertamentc. que obtuvo de la c^mœtente S. ConCregaciôn licencia general para la expo-.lciôn sel^mnc. 'a ruai se créé no sin fundamento que fue impetrada para ehidlr mds fccilmente las condiciones por las que cl Ordinario restringe la expnriciôn.

il Acercn del Hamado jubileo circular, al nue mis propUmcnte cuadra el nombre de *exposiciôn pûblica durante clzu^as horas del dia. que* no el de *Oraciôn dc las XL Horas,* ŝr.erec ' nobrr ln siciliente: todos les afios se imprime un Hbrito por el ouc se divulgan los dfas y las Iglesias en que sc tendrâ la exposiciôn solemne. Mas en cl lihrito ĸu ar.urcinrse tambfén qulencs co^tean los gastos d'l iubüeo r ni fntenriôn. de este modo: Hoy el fuMleo ap'fcs par los dffuntns n el di'unto N N. de la familia o persona N N., oue pagn 1ns gastos dc! juMleo.

El infrascripto Ordinario para que se cumplan debidamente las prescripcioncs de la Iglesia en esta materia y para que se évité todo lo que parezea extrano o contrario a la voluntad y al espiritu de la Iglesia. diô cierias disposiciones. por las que se resting era la exposiciôn publics: en primer lugar las siguientes:

n blica como cJara No -e solicitor^ licencia para la exposiciôn pu<n causa justa y grave, mucho menos priyada. détermina el canon 1274. la que se especifjcarô y distintamente en las preces.

2) De ningûn modo se permitirâ exponer pùblicamentc el Smo Sacramento en sufragio de un difunto particular, por no ser esta causa justa y grave, mucho menos pùblica. de la exposiciôn solemne. Adviértase a los fieles, cuando se ofrezca la ocasiôn, que el Oficio y la Misa es lo ùnico. segùn las leyes. que ha de emplearsc en los sufrajros de los difuntos. y que nada mâs saludable puede hacerse en favor de las almas del purgatorio, que ayudarlas con sufragios liturgicos. Asi. pues, tener dichos jubileos particulares y jubilees medios en sufragio de algün difunto no es conforme a la mente de la Iglesia y al espiritu de la auténtica piedad. Pues el fin primario de la exposiciôn no es otro que rendir el debido culto a tan grande Sacramento.

3) El buscar con empeâo y procurar directa o indirectamenie los jubileos para obtener recursos econômicos es en absoluto contrario a la reverencta debida al Smo Sacramento, y por lo mîsmo sumamentc reprooable.

4) La limosna que dan los fieles para los que origina la exposiciôn, legitimamente celebrada, se conformarâ de un modo uniforme a la costumbre de la diôcesis.

5) Por lo que ataôe al llamado jubileo circular no se anunciarâ con estas palabras: Hoy el jubileo se aplica por el difunto... Podrâ sin embargo anunciarsc con estas u otras semejantes. Hoy los gastos serin sufragados por N. N.; pero la Misa y los sufragios que se hacen. reservado ya el Santisimo (pues siempre se hace algûn sufragio por los difuntos después de la reserva) se apllcarôn por la intenciôn del dicho N. N.

Pero sin embargo estos mandatos del Ordinario sc eluden muchas veces con razones especiosas cierlamente. y el exigir su obscrvancia Ueva consigo no pocas àificultades, sobre todo cuando se trala de ultimas voluntaries por la resistenda de los ejecutores testamentarios.

El infrascrito Ordinario, referldas todas estas cosas. para atender a su concienda y a los fieles que le han sido encomendados, propone las siguientes dudas. rogando humildemente a V. S. que se digne ordenar sean contestadas.

P. - ¿Se han de mantener las disposiciones del Ordinario arriba mencionai'as por las que se restringe la exposiciôn pûblica del Smo Sacramento?

R. - *Afirmativamente.*

P. - ¿Puede tolerarse la exposiciôn. principalmente publica, en sufragio de un difunto particular?

R. - *Negativamente.*

P. - iDeben ser nprobadas las fundacioncs de los Uamados *jubileos* ya particulares, ya medios en ŝuf gio de un difunto particular, o han de ser rechazadas. aconsejando a los fioles que funden debidamente los sufragios liturgicos de la Iglesia?

R. - *Negativamente* a la primera parte y e/irmafitxi*mente* a la segunda.

P. - îPueden tolerarse las fundaciones de esta close ya existentes. o deberân ser reguladas o conmutadas por la Santa Sede?

R. - *Negativamente* y recurra a la Santa Sede.

P. - iConvendrô autorizar al Ordinario para conmutarlas por Misas de aniversario y otros sufragios liturgicos? Si afirmativamente, el Ordinario de Granada solicita esta facultad.

R. - Acûdase a la Sagrada Congregaciôn del Concilio.

P. - iPuede permitirse la exposiciôn publica en las Iglesias de monjas, al menos a puerta cerraca. cuando fuera de la clausura no haya adoradores dclante del Smo Sacramento?

R. - *Negativamente* si se trata del llamado *jubileo particular.*

P. - iPuede conceJerse permise para lu exposiciôn publica pedida por un particular en sufragio dc sus difuntos. si la exposiciôn ha de hacerse en iglesia dondc. o de ningün modo o sôlo con muchas diïicultades. puedan cumplirse las prescripciones del canon 1275: advirtiendo desde luego con anteriondad a tos fieles que so concede tal permise para que. en ose dia al menos. se aproveche la ocasiôn dc rendir cl honor debido al Ssmo. Sacramento, solemnerr.cnle expoesto. que a diario permanecc reservado en el Tabernaculo'

R. - Provisto en la tercera.

P. - ¡Deberi *ser prohibida» no* solo Ia directa captadôn de los llamados *jubileos. sino* también la costumbre de fijar un cuadro o tabla para mover a los ftelcs a llenar los huecos que estân libres de mandas?

R. - *Afirmativamente.*

P. - ¡Serâ conveniente que la casa religiosa, a que se refiera la letra h), dé a conocer al Ordinario la causa de la exposiciôn pùblica que se celebra en su iglesia por la facultad que le ha sido concedida por la S. Congregacién?

R. - El recurrente vea la fôrmula del privilegio y precisamente en d texto original·

Asi contestô y decidiô ta S. Congregaciôn de Ritos a 15 de mayo de 1939.—A. Carinci, *Secretario de la S. C. de R.*

*** Ordinario Gmni!er.i> limtrxiôn dei Clero 32 (1939) 453-457.**

1476

1939 MAI 16.-SC RITUUM. RESP. PART.

BRUN EN.

Dubia circa: rogationes; collectas imperatas; dominicas impeditas; officium **S. MARIAE** in sabbato cum **COMMEMORATIONE FESTI SIMPLICIS; MISSAS DE PATRONO DICTAS LOCO MISSAE VOTIVAE FERIALIS MISSAM CORAM SS. SACRAMENTO EXPOSITO; «CREDO» IN FESTIS S. IOANNIS BAPTISTAE TITULARIS ECCLESIAE; MISSAM DE REQUIE PRO DEFUNCTIS IN BELLO; LITANIAS SANCTORUM; VESPERAS LN TRIDUO SACRO; TRANSLATIONEM FESTORUM; VERSUM ADHIBENDUM PRO COMMEMORATIONE; OCCURRENTLAM FESTORUM; CONCLUSIONEM HYMNORUM; ALLELUIA IN VERSU «PANEM DE COELO»; OMISSIONEM PRECUM LEONIS XIII**

Duiu - Hcdiemus calendarista dioecesis Brunensis ad pedes Sanctitatis Vestrae humillime provolutus de consensu sui Excellentissimi. Reverendissimi Domini Ordinarii devotissime petit, ut sequentia dubia clementissime solvantur:

I. In festis de praecepto feriae II vel ILI Paschae occurrentibus Litaniis maioribus. Ss. Philippi ct Iacobi App. Inventionis S. Crucis occurrente fena Rogationum, quando fiat processio, in ecclesiis parochhdibus. m quibus tantum unica Missa celebratur. estne dicenda Missa Rogationum, quae valeat ad implendum pra«xptum apphcondi Missam pro populo an semper dici debet Missa de ccrurrente festo de praecepto ut in decreto n. 3(63. Sappcn. d. d. 26 martii a. 1350 pro ferla I Paschae?

IL In Missa Rogationum lecta, si in ea facienda sit iuxta rubricas commemoratio occurrentes festi duplicis II clavus, estno omittenda oratio imperata, quae non est pro re gravi?

IIL Quia de verbis in Additionibus et Variationibus in rubricis Miscalls Romani tit. VI ad 4: Et si lussa fuerit oratio contra persecutores Ecclesiae vel pro Papa, in diebus. in quibus alterutra praescribitur, unica oratione utrumque praeceptum adimpletur, inter auctores non una est sententia, quaeritur:

Intelligcndane sunt illa verba rubricae tit. VI ad 4 ita. ut p?r orationem ** Ecclesiae " adimpletur utrumque praeceptum nempe rubricae et Excfhi RR. DD. Ordinarii, vel dicendo orationem * pro Papa * satisfiat utrique praecepto nempe Excfhi RR DD. Ordinarii et rubricae in c isu. si oratio pro Papa sit collecta Imperata?

IV. In Mhsa Dominicae praecedentis impeditae iuxta tit. I ad 6. Additionum et Variationum in rubricis generalibus Missalis Romani, si fiat commemoratio alicuius Octavae, amittitur tertia oratio pro diversitate temporum assignata iuxta decretum S. Rituum Congregationis d. d. martii 1936. Brunen N. B. 2/936. Quaeritur

Estne omittenda tertia oratio pro diversitate temporum assignata etiam in Missis privatis de dte infra Octavam, in quibus dicitur secunda oratio Dominicae praecedentis impeditae?

V. In officio dc Sancta Marla in Sabbato vel de die infra Ortav.im alicuius ferti fit etiam commemoratio occurren’is festi «implicit. quae fit etiam in Missa. Ad normam autem Additionum ct Variationum in rubricis generalibus Missalis Romani tit. T. 6. illo die in choro dicenda crt Mis<u conventualls de Dominica praecedenti impedita, in qua fit enmmemorMio nUJch occurrentis et ferti «implicis Minae vrrn privatae diei pœwunt etiam de officio occurrenti, in quibus addenda crt commemoratio Dominicae praecedentis impeditae Quaeritur:

I fix in Missis privati de offirin occurrenti dicendi orsteo Dominicae praecedenti impedita· ante commemorationem simplicis?

2. Et. si ad 1. affirmative, estne semper primo Icco dicenda oratio Dominicae praecedentis impeditae, quamvis i.i Missa privata dc die infra Octavam fiat etiam commemoratio alterius Octavae?

VI. Iuxta rubneam Missalis Romani ante Missas xottvu feria IV loco Missae feriae, pro qua sumitur Missa Dcsrimcae praecedentis, dici potest Missa de Patrono principal! oppidi vel civitatis, dioecesis, provinciae, nationis rei etiam titularis ecclesiae propriae. Quaeritur:

1. Quaenam Missa dicenda est, si titularis sit d>sternis Donum ut Nativitas. Epiphania. Resurrectio, Asccta.o. Transfiguratio Domini?

2. Quacnam Missa dicenda est. si titulans sit Annuntiatio, Nativitas, Purificatio» Visitatio, Commemoratio de Monte Carmelo. Nomen. Rosarium. Praesentatio B. Mariae Virginis?

VII. Ante Missam exponitur Ssrtium Sacramentum ln throno ad altare et deinde coram Ssrfio Sacramento exposito celebratur Missa, cuius celcorationem e.c gravi causa vd necessitase permittit decretum n. 4353. MarianopollUna d. d. 17 aprilis 1919. Post Missam datur benedictio cum S-ito Sacramento et Ssffium deponitur in tabernaculo. Quia de oratione de Ssifto Sacramento addenda in Missa auctores non tenent eamdem sententiam, quaeritur:

Estne etiam in hoc casu oratio de Ssrtta Sacramento addenda in Missa ut in decreto d. d. 11 ianuarii 1928?

VUL In ecclesia titulari Decollationis S. loannis Bapt etiam in festo Nativitatis S. loannis Baptistae dicendum est in Missa Credo. Diciturne etiam per totam Octavam Nativitatis S. loannis Bapt. in ecclesia titulari DecoUitiacui S. loannis Baptistae Credo?

IX. Ab assectationibus vel collegiis in casu alicuius congressus petitur, ut celebretur in cantu Missa *Requiem* pro defunctis sodalibus vel pro de.unctis in bello, quae petitio non fit quovTS anno, sed tantum accidentaliter: Quacntur:

Possuntne huic Missae *Requiem* hoc in casu applicari rubricae pro Missis de Requiem in anniversariis, quae extra d:em obitus celebrantur iuxta Additiones et Variationes ia rubricis generalibus Missalis Roman, tit. III ad 6, an haec Mixta Rcqidem celebranda est tantum illis diebus, quae Missam quotidianam defunctorum permittunt?

X. Sabbato Sancto et in Vigilia Pentecostes iuxta Memoriale Rituum tit. VI. cap. II. i VI ad 3 in ecclesiis parochtalibus minoribus ubi scius est parochus, p^st benedictionem fontis celebrans in defectu cantorum ipse genuflexus dicit litanias usque ad *Chrivtc audi nos.* Quaeritur:

Su-tne hoc in casu lltani »e duplicandae. an <i saltem Fit unus vel duo. qui r-'sp «ndeant. sufficit, ut celebrans dicat versus litaniarum et cantor respondeat: *Ora pro robis* vel Porre nobis. Domine, vel *Tc rogamus audi nos?*

XI. Feria quinta in Coena Domini et ferta sexta in Parascive pc?.t sacram Functionem in ; hero dicuntur Vesoerae. Quia inter auctores dc acccnxlone candelarum ad Vesperas harum dierum non est eadem sententia, ǫuaeritur

Dicuntur Vesperae utraqur dk· candelis accensis, an tantum ferta quinta in Cocna Domini?

XII. In erdem anno transferenda sunt festa S. Marci Evangeîistae ritu duplicis II classis c die 25 aprilis ct Se. Philippi ct lacobi App. duplicis II classis e dic 1 mali. Quaeritur:

Estne primo transferendum festum S. Marci Evang. iuxta decretum n. 2171. Urbi ct Orbis, quamvis festum Ss. Philippi et lacobi App iuxta Additiones et Variationes in rubricis generalibus Breviarii Rc muni tit. II, n. 1 b) ob maiorem solemnitatem. quia est festum de praecepto, primo transferri debeat?

XIII. Die 3 mali occurrit festum de praecepto secundarium Inventionis S. Crucis ritu duplicis II clxssis et In dirm 4 mali accidentaliter transfertur tinpcdltum jllo .anno festum de praecepto primanum Ss. Philippi ct lacobi App e die 1 mali. Quaeritur:

Dlcuntumc dic 3 mati Vesperae secundae de Inventionc S Crucis cum commemoratione translati sequentis festi Ss. Philippi et lacobi App.. quamquam translatum festum Ss. Philippi ct lacobi App. est festum primanum dc praecepto?

2. Amittitno Ln concurrentia festum dc praecepto in cusu translationis accidentalis praestantiam festi de praecepto. quam habet In sede proprm?

XIV Festum primarium S. Marci Evang. accidentaliter transfertur in diem 2 mali et In II Vesperis concurrit cum festo de praecepto Inventionis S. Crucis, quod est sccundurium. Quaeritur:

Dlcunturne Vesperae dc Inventione S. Crucis cum com-

XV. Festum Ss. CyriUl ct Methodii Ep. et Conf. Pitronorum Moravian principalium. Contitu’arium ecclesite Cathedralis. quod cx apostolico Induito in tota Moravia die 5 iulii celebratur, in Proprio officiorum dioecesis n S. Sede adprobato habet in I Vesperis versum *Amavit* cos Dorr.inun ct ornavit eas cum response Stolam *gloriae* Induit *eos.* In 1 Vesperis diei Octavae Ss Cyrilli ct Methodii Ep. ct Cnnf. fit commemoratio S. loannis Gualberti Abb. e primis Vesperis de Communi Confessoris non Pontificis, in quibus versus Amavit est idem ac versus in I Vesperis festi S Cyrilli ct Methodii Ep. ct Conf in Proprio dioecesis sed lan'.um in numero singulari Quaeritur:

Ed In I Vesperis diei Octavae Ss. Cyrilli el Methodii ct Coni, pro commemoratione S. loannis Gualbertl Abb. dxendus versus lusturn deduxit c Laudibus?

XVL Die 31 mail occurrit Octava Ascensionis Domini, in am fit commemoratio B. Mariae V. omnium gratiarum Medulicis quod cx Induito In dioecesi celebratur ritu dupUd m-ucri et deinde S. Angclae Mcriciae Virg. Quaeritur:

I. Cuiusnam legenda eat nona lectio: utrum festi B. Xariae omnium gratiarum Mediatricis. quod quidem habet tectiones II Nocturni proprias sed non historicas, an festi S Anxelae Menelae Virg.. quod in II Nocturno habet tectiones historicas?

J. Et si ad primam partem affirmative, quaenam lectio e tribus lectionibus II Nocturni eligenda est pro nona lectione?

XVII. Festum S. loannis Ncpomuccni Martyris in Propno dioecesis habet proprios hymnos: pro I Vesperis: Inrwtus *heros.* pro .Matutino: In *profunda noctis* umbra, pro Laudibus: Vir in sepulcro conditur, pro II Vesperis: Iam jacej lictor feret. Illi hymni sunt etiam ln Breviario RoBuno ante annum 1915 edito inter festa pro aliquibus locis. Quaeritur:

Quando festum S. loannis Nepomucenl Martyris accidenulitcr careat I Vesperis, estne ad matutinum dicendus hymnus: Invictus *heros* e I Vesperis omisso hymno Matutini: Vix in *sepulcro?*

XVIII. Iuxta decretum n. 4G3G conclusio hymni: *Deo* Patri. Et Filio, qui a mortuis censetur propria hymni: Vrai Creator Spiritus, qui dicitur per totam Octavam Pentecostes. Estne conclusio: Deo Patri... Et Filio, qui a morixü dicenda per totum officium diei infra Octavam Penterortes. si facienda est commemoratio occurrentis festi B. Manae Virginis?

XIX. In benedictione cum Ssfllo Sacramento per totam Octavam Ss. Corporis Christi ad versum: Panem de coelo Addendum est: alleluia. Estne addendum: alleluia ad verKun: *Panem dc coelo* in benedictione cum Ssfilo Sacrar.ento. quae fit die Octava Ss. Corporis Christi post meritem, quamvis Vesperae iam dicantur de festo Ss. Cordis lesu?

XX. Iuxta decretum n. 4305, dici 20 iunii 1913, post Mis- lectam si adsit occasio specialis circumstantiae vel imm.dnte post Missum lectam sequatur aliqua functio sacra, coutti possunt preces n Summo Pontifice Leone Papa XIII. praescriptae. Quia sunt, qui de omittendis precibus his eversam teneant sententiam, quaeritur:

Possuntne omitti post Missam lectam illae preces. 51 «quatur:

1. Praedicatio ex ambone ; 2. cantus hymni: *Te Deum: 1* preces novemdiales ad Spiritum Sanctum ante Pentecosten iuxta decretum n. 4271. ad 6: 4. Litaniae Laurelanac. quùe iussu S. Patris Leonis Papae XIII integro mense octoferi recitato infra Missam S. Rosario statim post Missam a celebrante dicendae sunt: 5. preces pro sanctificatione cleri pnma feria quinta vel primo sabbato cuiuslibet mensis; β. quando aliquae preces ab Excdto RR. DD. Ordinario loci post Missam institutae sunt?

Resp. - Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque Commissionis Specialis suffragio, omnibus mature perpenus, propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. Provisum In Rubricis Missalis Romani,

Ad II. Provisum in Rubricis Missalis Romani.

Ad III. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam partem.

Ad IV. *Affirmative.*

Ad V. *Affirmative* nd primam et secundam partem.

Ad VI. *Ad primam partem:* de praefatis mistcriis Misue votivae recitari non possunt: ad *secundam pariem* dicatur una ex quinque votivis Missis B. M- Virginis in Miscall Romano iuxta congruentiam temporis

Ad VII. *Affirmative.*

Ad VTII. *Affirmative.*

Ad IX. *Negative.*

Ad X. *Affirmative* ad primam pariem et negative ad secundam partem.

Ad XI. *Affirmative* ad primam partem et *negative* ad secundam partem.

Ad XII. Negative.

Ad XIII. *Affirmative* nd utrumque.

Ad XIV. *Affirmative.*

Ad XV. *Affirmative.*

Ad XVI. Ad primum *affirmative* ad primam partem *negative* ad secundam partem: ad secundum pro nona lectione sumatur sexta lectio " *Sermo* S. Bernardi Abbatis

Ad XVII. *Affirmative.*

Ad XVIII. *Affirmative.*

Ad XIX. Negative.

Ad XX Consulat probatos auctores.

Atque ita rescripsit atque declaravit.—Die 16 mall 1A39,—
A Carmel, S. *R. C. Secr.* Henricus Dante. SututUutus

• Onftnarfo Brvnensi: EUR 53 (1935) 102-107; A4». E. J. M m CR 17 (1939) 463-464; I. P. in ELIP 53 (1939) 107-11)

1477

1939 MAI 24.-SC CONC. NORM. AAS 31 (1939) 266-203

Disposizioni per la custodia e conservazione degli OGGETTI DI STORLA ED ARTE SACRA IN ITALIA

La Chiesa cattolica è stata sempre vigile custode e tutrice dei monumenti ed oggetti di storia e d'arte sacra, come ne fanno fede gli scritti dei santi Padri. i sacri Concilii e le disposizioni antiebe e recenti della Santa Sede. In base appunto allc prescriziom dei Codice di diritto canonico la Segreteria di Stato di Sua Santità con le Circolari dei P settembre 1924 (LE 614) *e* l' dicembre 1925. e questa Sacra Congregazione del Concilio con le Circolari dei 10 agosto 1928 ILE 854] c 20 giugno 1929 (LE 907] hanno dato opportune istruzioni agli Eccmi Ordinarii diocesani d'Italia perché intensifichino la loro vigilanza per la diligente custodia e conservazione dei patrimonio storico e artistteo, che trovasi in possesso delle chlese c degli altri enti ecclesiastici.

Su tali istruzioni questa Sacra Congregazione ritiene conveniente richiamare lo zelo stessi Eccmi Ordinarii d'Italia perché ne inculcnuio e ne vigilino Fosservanza nelTambito delle proprie diocesi, specialmente nelle visite pastorali.

Essendo, perd, in questi ultimi tempi aumentate le richieste di cimelil ed oggetti di arte sacra per Esposfzioni o Mostre che di frequente si organizzano, questa stessa Sacra Congregazione, nell'intento di evitare danni, deterioramenti ed anche la rovina del detto patrimonio ecclesiastico — come in qualche case si é dovuto purtroppo lamentare —, dopo aver consultata la Pontificia Commissione di Arte Sacra, si crede In dovere di integrare le norme già date con le present!, intese a disciplinare l'eventuale concessione in prestito e I'invio di oggetti sacri aile dette Esposizioni o Mostre.

Ed anzitutto è bene ricordare che moite opere d'arte sacra sono da considerarsi inamovibili per loro natura, cioè per ragioni di culto o di particolare importanza della chiesa dove si trovano: come quadri, statue, pale d'altare. esposti alla pubblica venerazione, nonché paramenti, arrodi od altre suppellettili sacre in uso e decoro delle sacre funzioni.

Per altre, poi. l'inamovibilità è imposta dal loro stato di non buona conservazione, o da speciali difficoltà di rimuoverle e trasportarle senza/ probabile pc- 2G7
ricolo di grave deterioramento: come tavole dipinte, specialmente se tarlatc o sconncsse. tele di grandi dimensioni anche se arrotolate, polittici frastagliati, paramenti di tessuto antico, ccc.

A) riguardo si rich.ama l'attenzione degli Eeohi Ordinarii sui principio generale che. essendo h rimozione degli oggetti d'arte sacra dalla loro sede, alio scopo di concederli in prestito, un atto che eccede i limiti dell'ordinaria amministrazione. a mento dei canoni 1497 j 2. 1532 f 1 η. I. 1533 dei Codice di diritto canonico, è sempre necessaria la preventive autonzzazionc di questa Sacra Congregazione. alia quale portanto dovranno essere trasmesse tempestivamente le relative richieste che gli stessi Eccihl Ordinarii ricevessero alio scopo innanzi indicato.

E perché questa Sacra Congregazione possa dare il suo giudlzio con piena conoscenza di cose. i mcdcslmi Eccmi Ordinarii pederanno a corredare le richieste di cui sopra. con le seguenti informazioni:

1) descrizione sommaria delFoggetto. suo stato di conservatione, autore ed epoca;

2) suo valore presunto:

3) motivo c durata dei trasicnmcnto;

4) impegno da parte dcllente richiedente: o) di prowedere all'assicurazione degli oggetti nchiestl centra eventual] dann» e deterioramenti presso serie Sorietà assicuratrici: b» di sostenere tutte le spese di rimozione. imballaggio, trasporto c ricollocamento nella propria sede con personale specializzato e con tutte le cautele necessarie:

5) parere dclla Commissione diocesana per l'arte sacra circa Fopportunità della concesione.

Le opere di storia c d'arte sacra, per le quali questa Sacra Congregazione avrà autorizzato il prestito ed ll temporaneo invio ad Esposizioni o Mostre. dovranno dai parroci, rettori di chicsr e preporti agli altri enti

ecclesiastici che ne sono in possesso, essere consegnate soltanto a persone espressamente delegate dalla competente Autorité civile, e solo dopo la compilazione di un rcgolare verbale di consegna, firmato dai detti delegati. con la *dcscrizionc* dello stato di conservazione delle opere stesse, e con la indicazione précisa della durata dei prestito e dei trasferimento.

Nè si permetterà, senza Ia previa autorizzazione di questa Sacra Congregazione. che in tali o simili occasioni gli oggetti di storia e d'arte sacra siano tolti a lungo dalla loro destinazlone, neppure a scopo di restauro o per altri fini.

E siccome uno dei motivi, che spesso si adducono per tali richieste. è che gli oggetti stessi nelle loro
258 sedi abituali non si trovano nel posto/ che merltano o ln buone condizioni di visibilité, e tal volta non sono cecorosamente conservati, questa Sacra Congregazione, richiamandosi ai documenti Pontifici sopra ricordati. prende nuovamente occasione di raccomandare agli Eccmi Ordinarii di vigilare sulla loro conveniente custodia. e dispone che, compatibilmente con le esigenze dei culto, sia consentito e facilitate agli studiosi e ammiratori di poter visitare tali oggetti nel luogo stesso della loro ordinaria collocazione.

A tal fine gli stessi Eccmi Ordinarii eurino la g:à raccomandata istituzione dei Musei diocesani per la custodia c conservazione degli oggetti di storia e d'arte sacra deteriorat! o fuori uso. e di quelli che nelle loro sedi corrono pericolo di danni o di furti, e possibilmente anche di quegli oggetti di particolare importanza che. essendo in possesso di enti o chiese site in luoghi remoti o di difficile accesso, non possono agevolmenlc essere visitati. Per h pratica attuazione di tali Musei gli Eccmi Ordinarii potranno avere indicazioni, istruzioni ed assistenza gratuita presso la Pontificia Commissione di Arte Sacra, che ha sede nello Stato della Città del Vaticano.

Cosi pure procurino di sollecitare l'aggiomamento della catalogazione degli oggetti di storia e d'arte sacra. esistenti nelle rispettive diocesi. a norma dei canone 1522 n. 2 dei Codice di diritto canonico e della Circolare di questa Sacra Congregazione dei 10 agosto 1928.

Tutte le present! disposizioni ed istruzioni gli Eccrhi Ordinarii dTtalra sono pregati di comunicare ai parroci. rettori di chiese e preposti agli altri enti ecclesiastici intéressât!, e di curarne efficacemcnte l'osservanza, dandone poi un cenno di ricevuta a questa Sacra Congregazione.

Roma. 24 maggio 1939.—F. Card. Marmaggi. Prefetro, G. Bruno, *Segretario.*

Ado. M. R. in Apoll. 12 (1939) 44^451.

1478

1939 MAI 26.-SR. ROTA, NORM. AAS 31 (1939) 622-625

PROCURATORUM ET ADVOCATORUM PROVENTUS

PRO CAUSIS ACTIS
CORAM TRIBUNALI SACRAE ROMANAE ROTAE l

	MIXIM.	MAXIM
1. Pro praevio studio causae et pro examine actorum	Lib. it 200	1.000
2. Pro introductione instantiae ...	» » 100	200
3. Pro instructione	» * 100	1500
4. Pro quaestionibus incidentibus simul sumptis	› * 100	800
5. Pro defensione, una cum summarii compositione, responsionibus, discussione orali ....»...	» 500	3500

Notanda

I. - Congressus, accessus ad Tribunal, epistolae: ad quod spectent caput, referantur.

Π. - Pro translatione Procuratoris seu Advocati ad locum extra Urbem, modo translatio fuerit petita aut approbata a cliente ac D. Ponens consenserit: Lib. it 100. titulo indemnitatis, pro unoquoque die; praeter expensas concordandas inter clientem et Procuratorem scu .Advocatum, cum approbatione D. Ponentis.

III. - D. Ponens facultatem habet, si graves alicuius causae circumstantiae id suadeant, summas supra inscriptas minores minuendi, maiores augendi. Nullam autem augmentum faciendum est pro summa a Procuratore seu ab Advocato solvenda ad sustentandam arcam. vulgo *Cassa sovvenzione per il patrocinio gratuito;* quam summam nefas est a cliente repetere./ ea

» **Pro «usis actis ab Iisdem coram aliis Tribunalibus, bonim serrentur regulae, ad normnm can 1909. 5 I. statuUw**

REGULAE SERVANDAE
IN LIQUANDIS PROCURATORUM ET ADVOCATORUM PROVENTIBUS PRO CAUSIS CORAM SACRA ROMANA ROTA ACTIS

Art I - 1. Cliens Procuratori seu Advocato, quem legitime constituerit, tradat titulo depositi summam prout infra determinabitur, ad occurrendum taxis Tribunalis, expensis judicialibus, retributioni pro Procuratoris seu Advocati opera praestanda. - Cliens, si maluerit, poterit ipse deponere in arca S. Tribunalis summam debitam pro taxis ct expensis iudicialibus.

2. Summa, quam cliens tradet Procuratori scu Advocato. nc excedat Lib. it. 6.000. quarum dimidia pars tradatur cum introducitur instantia; dimidia altera antequam *Summarium actorum* typis edatur.

3. Decurrente processu, si deposita summa haud sufficiens videatur. Procurator seu Advocatus petat a cliente aliam pecuniae congruentem summam, a D. Ponente approbandam.

4. De summa titulo depositi concredita Procurator seu Advocatus clienti respondere tenetur usque ad liquationem definitivam a D. Ponente probandam. Pecunia autem deposita fructus clienti non producit

Art. II - 1. Procurator seu Advocatus cum mandatum seu commissionem exhibet Tribunali, aut cliens ipse, constituat apud eiusdem arcam nummariam depositum Lib. it 200, quod augeri iubeat D. Ponens, sl ante contestationem principalis controversiae quaestiones praeiudiciales resolvendae sint

2. Summa, quae in decreto concordationis dubiorum statuitur deponenda in arca nummaria Tribunalis, regulariter ne sit minor Lib. it 2.000; quarum dimidia pars statim tradatur aut a cliente ipso, aut per Procuratorem seu per Advocatum ex pecunia apud ipsum deposita a cliente. Altera dimidia pars tradatur antequam D. Ponens I centiam concesserit imprimendi *Restrictum iuris et facti*

3. Decurrente processu, si pecunia deposita in arca Tribunalis haud sufficiens videatur, iubeat D. Ponens congruentem summam aut a cliente aut a Procuratore seu ab Advocato deponi.

4. Si pecunia, in arca nummaria Tribunalis deponenda. non fuerit statutis terminis tradita, ipso facto causa ad ulteriora ne progrediatur, et cliens moneatur a Cancellaria Tribunalis, cui haud fas est recipere instantias documentave exhibita ad causam prosequendam./

Art. Ill - Si cliens commissiones distinctas det duobus vel pluribus Advocatis, summa retributionum ne augeatur pro duobus Advocatis ultra dimidiam partem; pro pluribus Advocatis ultra duplum.

Art. IV - 1. Intra dies 15 post definitionem causae. D. Ponenti exhibeantur a Cancellario notula expensarum Tribunalis, atque a Procuratore seu ab Advocato notula expensarum ac proventuum cum documentis relativis. Termino inutiliter elapso. Procurator seu Advocatus mulctae obnoxius erit.

2. D. Ponens, opportunis notitiis assumptis, edat decretum quo taxet sententiam, approbet expensas, moderetur proventus intra limites summarum superiori tabulae inscriptarum, quas si minuendas aut augendas existimet, motiva adducat.

3. Cancellarius Procuratori seu Advocato cum sententia definitiva notified decretum D. Ponentis.

4. Contra decretum D. Ponentis fieri potest recursus ad Turnum qui sententiam tulit. A decreto Turni non datur appellatio.

5. Procurator scu Advocatus solvat taxas Tribunalis et expensas Cancellariae ante decimam diem a notificatione. etiamsi appellare intendat a sententia, salva facultate soluta repetendi in ulteriore instantia.

6. Quod si locus sit quaestioni incidental! circa condemnationem victi in expensas aut circa compensa-

tionem expensarum, serventur nrt. 164 ss. *Normarum S. R. Rotae Tribunalis.*

7 Procurator scu Advocatus cum rationem clienti reddit de pecunia titulo depositi sibi concredita, tenetur mittere exemplar authenticum decreti D. Ponentis aut Turni, ut cliens sciat quid sibi aut solvendum aut recipiendum supersit.

NB. - Gratuitum patrocinium aut deminutio expensarum iudicialiurn coram Tribunali S. R. Rotae concenditur si postulans aut in totum aut ex parte impar sit judicialibus expensis sustinendis et causam nec futilem nec temerariam agat (can. 1914-1916; art. 176 ss. *Normarum S. R. R.).* Obtenta conccsione gratuiti patrocinii aut deminutionis expensarum, pars Advocatum eligere nequit, sed eum designat Excmus Decanus S. R. Rotae. Advocato ita deputato pars nihil solvere debet, nec illi (as est quidquam n parte petere. Iuxta autem regulam apud S. R. R. vigentem, Excâus Decanus advocatis 3ui gratuitum patrocinium praestant summam quamam pro singulis causis erogat./

RR. DD. Officiales Tribunalium inferiorum tenentur curare ut partibus appellantibus ad S. R. Rotam, et pro adiunctis, partibus appellatis, personaliter notificcntur in lingua vernacula Tabula et Regulae de quibus supra.

lussu R. D. Officialis, ad calcem libelli appellatorii transmittendi ad S. R. Rotam (can. 1884, § 1), a Cancellario Tribunalis referatur quibusnam, qua die, quomodo notificatio peracta fuerit.

Pro notificationc peragenda, exstant penes Cancclhriam Tribunalis S. R. Rotae formulae variis linguis exaratae (Anglica, Gallica. Germanica, Hispanica, Italica. Polonica).

Tot formularum exemplaria mittentur ad Curias, quot Ordinarii locorum vel Officiales, designata lingua, requisiverint a Cancellario S. R. Rotae.

Si causa tractanda sit coram S. R. Rota etiam in prima instantia, aut si notificatio de qua supra peracta non fuerit, D. Ponens curet ut quam citius fiat.

Ex audientia sanctissimi.- Die 26 Maii 1939

Ssmus, audita infrascripti relatione, honoraria ut supra statuta partium in causa patronis liquanda et adnexas regulas approbavit, confirmavitque et ad triennium servanda decrevit.—Iulius Grazioli, *Decanus.*

Adn. E. J. M. in CR 18 (1940) 170; F. ROBERT! In Apoll. 12 (1939) 463-470.

1479

1939 TUN 1.-SC SACFL, MON. AAS 31 (1939) 225

Monitum pro ordinariis italiae quoad matrimonii CELEBRATIONEM

Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum Ordinarios Italiae certiores facit, in matrimoniis, iure concordatario ineundis a die 1 Iulii 1939 et deinceps, parochos ceterosque sacerdotes, qui eisdem assistant, nupturientibus perlegere teneri articulos 141, 142, 143 novi *Codicis civilis Italici,* lib. I, qui, ceterum, ex integro verbum ad verbum referunt quae continentur in veteris Codicis civilis Italici articulis 130, 131, 132.1

Datum Romae, ex aedibus eiusdem S. Congregationis. die 1 Iunii 1939.—D. Card. Jorio, *Praef. F.* Bracci. *Secr.*

• Cfr. « Istruzione dc'la S. C. deî Sacramenti ta esecwdom dcIKart. 31 dei Concordato * dici 1 Iulii 1929. art. 29. n. 7.·, et Modd XIV. XV. — A. A. S. a 1929, p. 351 et seq. (LE 914].

1480

1939 IUN 7.-SC SACK-, INDULTUM, PART.·

Facultas celebrandi missam media nocte In CONGRESSIBUS EUCHARISTICIS PAROECIALIBUS

E R ma Mons. Salvatore Russo, Vescovo di Aci-
S. Tvendo domandato < la facoltà di permettere >
reale una S. Messa mezz'ora dopo la mezzanotte nelle varie chiese, a chiusura dei rispettivi Congressi Parrocchiali Eucaristici, in preparaz-one al Congresso Eucaristico Diocesano », ottenne 1'indulto in questi termini:

Die 7 Iunii 1939. S. Congregatio de disciplina Sacramentorum, vigore facultatum sibi a Sjno Dmo Nostro Pio Papa XII tributarum attentis expositis. Ordinario lacicn. facultatem benigne tribuit iuxta petita, dummodo initium Missae celebrandae ne fiat ante dimidiam horam post mediam noctem, sacrae supplicationes perdurent spatio circiter trium horarum, in his comprehenso celebrationis Missae tempore, remoto semper quocumque irreverentiae periculo, aliisque servatis de iure servandis.

Praesentibus valituris pro viginti casibus tantum.— Fr. Bracci, *Secr. A.* Calvanico, *Offic.*

1 La permissione è subordinnta alia relativa istaaza che 1 slngnli parrod devono inoltrare a S. E. Mons. Vescovo entro i Umltl délia concessione, che nel presence caso è di venti Messe.

Ofd:nirlo ledtniL· ME 51 (1939) 298.

1481

1989 IUN 9.-SC PF., INSTR. AAS 31 (1939) 269-270

Circa prudentiorem de rebus missionalibus tractandi RATIONEM

Non semel animadvertit haec Sacra Congregatio in periodicis commentariis atque in libris de opera missionsli necnon in publicis de eadem re sermonibus, ita aliquando depingi mores, cultum, indolem, statum gentium quibus advehenda est Catholica Fides, ut videantur earum potius mala quam bona efferri. Quod quidem nullo adverso animo fieri, quin potius eo solummodo consilio ut ardentior excitetur amor in fratres nondum luce Christi fruentes abundatioraque auxilia suppeditentur operibus religionis et caritatis, nemo certe dubitaverit; id tamen quam absonum sit a mutua inter populos urbanitate, quantum immo aequitatem laedat et iuslitiam. quantam denique indignationem iure in iis gentibus excitet de quibus huiusmodi narrantur, facile patet cuivis consideranti quid ipse sentiret si de sua ipsius patria pariter loquentes nosset exteros.

Eo magis autem omnino devitanda apparet talis se gerenti ratio, quod opinionem ingenerare potest falsam et missionsriis iniuriosam corumque ministerii successui perniciosam: eos scilicet non accedere ad gentes ea cum cordis caritate, qua. non metientes alios modulo suo, studeant aperto et propenso animo eas comprehendere et existimare et amare.

Itaque Sacra haec Congregatio enixe commendat omnibus de re m'ssionali sive scripto sive sermone tractantibus. ut de aliis nationibus loquantur eadem, prorsus observantia, qua ipsi ab alienis de sua patria sermonem haberi desiderant.

Quam circa rem, prae mente insuper habeant, nltere gentes non paucas, in quibus opus missionale exercetur, antiquo nobilique vitac cultu humanitateque: ita ut ipsae aegre indignanterque ferant si indiscriminatim cum iis populis recenseantur et quasi aequentur. qui passim minus evoluti, ut dicitur, habentur. Neque fas esto ex singulis casibus generalem ingerere iniuriosam et falsam de cuncto populo opinionem.

Quae sapientissima divus Paulus dedit monita prae oculis semper habeantur eaque pervigili studio observentur: « Nemini dantes ullam/ offensionem, ut non 270
vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros » (2 Cor. 6. 3 sq.).

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 9 Iunii 1939.—Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praef.* Celsus Costantlni. Archien tit Theodos_ *Secr.*

Adn. V. BARTOCŒTT1 in ApoM. 12 (1939) 319-321.

1482

1939 IUN 15.-S. PAEN., DECK. AAS 31 (1939) 277

DE BENEDICTIONE PAPALI OPE RADIOPHONICA *ACCEPTA*

Iam pridem multisque ex partibus supplices ad Sanctam Sedem libelli pervenerunt, per quos postulabatur ut qui Apostolica Benedictione a Summo Pontifice Urbi et Orbi sollemnibus occasionibus impertita una cum plenissima admissorum venia praesentes frui nequirent, possent tamen plenariam Indulgentiam adipisci, si ope radiophonica eamdem Benedictionem pia devotaque mente acciperent

lamvero, re mature studioseque perpensa, intra scriptus Cardinalis Paenitentiarius Maior, in Audientia die 10 correntis mensis et anni habita, causam eiusmodi Beatissimo Patri decernendam proposuit Augustus Pontifex vero, relatione audita ab eodem Cardinali facta, ac valde percupiens ut ea, quae progrediens aetas per humanarum disciplinarum studia invexerit saluti animarum procurandae inserviant, decernere ac statuere dignatus est ut cum praesentes tum ii qui quovis spatio absentes, ope tamen radiophonica. Benedictionem a Summo Pontifice Urbi et Orbi impertitam pie devoteque accipiant plenariam Indulgentiam, suetis conditionibus, lucrari possint

Mandavit autem Sanctitas Sua ut praesens Decretum publici iuris fieret

Contrariis quibuslibet non obstantibus, peculiari etiam mentione dignis.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 15 Iunii 1939.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* S. Luzio, *Regens.*

Adn. E *J. M. ,n CR* **17 (1939) 355-357; REGATILLO n 441; ELIP 53 (1939) 122-123; IP 19 (1939) 205; ME 51 (1939) 2G9-210: NrT 67 (1940) 331.**

1483

1939 IUN 28.-SC 8. OFF., DECR. AAS 31 (1939) 260

Damnatur e i· **GABRIELIS D'ANNUNZIO, CUI TITULUS < SOLUS AD SOLAM >**

Feria IV, die *21 Iunii 1939*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Gabriele D'Annunzio, *Solus ad Solam.*

Et sequenti Feria V, die 22 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XII, in solita audientia Excmo ac Revfhi D. Adsessori Sancti Officii concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobabit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 28 Iunii 1939.—R. Pantanetti. *Supr. S. Congr. S Officii Notarius.*

Adn. E. BERGH io NrT 66 (1939) 993-994.

1484

1939 IUL 10.-SC S. OFF. DECR. AAS 31 (1939J 303-306

Aufertur prohibitio diarii « l'action française », ex **DIE PROMULGATIONIS HUIUS DECRETI**

Feria IV, die 5 Iulii 1939

Decreto huius Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii diei 29 Decembris 1926 ILE 7271, diarium L'Action Française, prout tunc edebatur, damnatum et in Indicem librorum prohibitorum insertum fuit, attentis quae, illis praesertim diebus, in eodem diario contra Sedem Apostolicam ipsumque Summum Pontificem scribebantur.

Verum, litteris ad Summum Pontificem s. m. Pium XI die 20 Novembris 1938 datis. Consilium praedicto diario praepositum se subiecit et petitionem ad auferendam diarii prohibitionem exhibuit, quae examini huius S. Congregationis submissa fuit.

Recens vero, praefatum Consilium, petitionem iterans, apertam et laudabilem significationem obsequii erga S. Sedem dedit, errores reprobavit et cautiones circa debitam Magisterio Ecclesiae reverentiam praebuit per litteras die 19 Iunii 1939 ad Pium Pp. XII feIfciter regnantem datas, quarum textus ;n Adncxu *I* refertur.

Quapropter in generali consessu Supremae S. Congregationis S. Officii, habito feria IV, die 5 Iulii 1939, Emi ac RevnH Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, auditis Emis ac Revrnis Dais Galliae Cardinalibus, statuerunt:

Ex die promulgationis huius Decreti, prohibitio praedictum diarium *L'Action Française* legendi ac retinendi aufertur, manentibus prohibitis foliis usque adhuc in Indicem librorum prohibitorum relatis; quin tamen Suprema haec S. Congregatio de rebus ad placita mere politica spectantibus deque finibus in eodem agone ab ipso diario propositis» dummodo legi morali non adversentur. iudicium quodeumque ferre intendat; ct ad mentem.

Mens autem est: firmis manentibus quae saepe a S. Sede proposita sunt, tum circa distinctionem religiosarum rerum a negotiis mere poli/ticis, tum circa rei 3M politicae sublectionem legi morali, tum circa principia et officia ad Actionem Catholicam promovendam tuendamque tradita. Revmis Galliae Ordinares enixe commendatur vigilantia ad urgendam observationem eorum, quae iam a Conferentia Cardinalium et Archiepiscoporum, anni 1936, hac super re statuta sunt ct in *Adnexu II* referuntur.

Et sequenti feria V. die 6 eiusdem mensis ct anni, Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Pp. XII, in solita audientia Excmo ac Revmo Dno Adsessori S. Officii conc relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprovavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 10 Iulii 1939.—Romulus Pantanetti, Supr. S. *Congr. S. Officii Notarius.*

ADNEXUM I

Textus declarationis exhibitae a consilio diario « l'action française » praeposito

Très Saint Père,

Nous soussignés, membres du Comité- directeur du jeurnal *L'Action Française* unis dans les sentiments de la plus profonde vénération pour Votre Sainteté,

Mettons à Ses Pieds, au début de Son Pontificat, marqué déjà des signes universellement reconnus de la Justice et de la Paix, la sincère et loyale declaration de nos intentions et des assurances par lesquelles nous voulons renouveler l'expressions des sentiments que nous avons déjà soumis au très regretté et vénéré Pontife Pie XI. de sainte mémoire, dans notre lettre du 20 Novembre 1938. pour obtenir le retrait de la mise à l'index, prononcée par la Suprême Sacrée Congrégation du Saint-Office contre le journal *L'Action Française.*

1) Pour ce qui concerne le passé, nous exprimons la plus sincère tristesse de ce qui. dans les polémiques et controverses antérieures et postérieures au Décret de condamnation du Saint-Office. le 29 Décembre 1926. a paru et a été dc notre part irrespectueux, injurieux et même injuste envers la Personne du Pape, envers le Saint-Siège et la Hiérarchie Ecclesiastique, et contraire au respect que tous doivent avoir pour toute Autorité dans l'Eglise.

2) Pour tout ce qui regarde en particulier la Doctrine, tous ceux d'entre nous qui sont Catholiques, en réprouvant tout ce qu'ils ont pu écrire d'erroné, rejettent complètement tout principe et toute théorie/ qui soient contraires 3C5 aux enseignements de l'Eglise Catholique, enseignements pour lesquels nous professons unanimement le plus profond respect

3> Nous déclarons et assurons en outre que nous voulons être très attentifs à rédiger le journal, de telle minière que. ni !· s collaborateurs, ni les lecteurs n'y trouvent rien qui, directement ou indirectement, trouble leur cansciencic et qui s'oppose à l'adhésion due aux enseignements et aux directives d'ordre religieux et moral de ITglise.

Nous affirmons formellement notre volonté unanime de développer notre activité de journalistes, même dans le domaine social et potilique. de façon à ne jamais manquer, pour ce qui est des Catholiques, à la soumission et, pour nous tous, au respect dû aux directives de l'Autorité Eccléalnstlque dans les problèmes qui, en ce domaine social

el politique. Intéressent l'Eglise par leurs rapports avec sa tm surnaturelle.

Depuis longtemps. Très Saint Père, les violences, atuoues et toute autre attitude du journal qui ont motivé ü condamnation dc 1926. ont cessé et sont désavouées.

Cost pourquoi nous osons demander au Père qui lient ks Clefs de la Miséricorde ct de la Justice, de daigner considérer, en terminant l'examen déjà commencé par Sa Sainteté Pie XI. si. selon Son jugement souverain, les justes nrtifs de prohibition ayant, ce nous semble, cessé d'exister, celle-ci ne pourrait légitimement tomber ù son tour.

Et nous mettons aux Pieds dc Votre Sainteté, avec l'hommage de notre profonde vénération, celui de notre dévouement Inaltérable, en sollicitant de tout cœur les Bénédictions du Père commun sur chacune de nos personnes et par delà, sur toute notre France, fille aînée de l'Eglise, à laquelle nous avons dévoué notre vie.

Parts, le 19 Juin 1939.—Léon Daudet. *Co-dircctcur dc* • L'Action *Française* Ch. Mourras. Co-directeur de • L'Action Française Maurice Pujo. *Rédacteur en chef dc* " L'Action Française Paul Robnin. Jacques Delebecque. F. de Lassus. Robert dc Boisfleury. Administrateur *délégué* de – *L'Action Française* °. Général de Partouneaux. Président du Conseil d'Administration. M. de Roux, *avocat, leur défenseur* ct *conseilleur./*

14

ADNEXUM II

Statuta ab emis ac revmis galliae cardinalibus ac archieplscopis in conferentia anni 1936

al *Le Clergé*

b Le Clergé ne doit pas négliger de faire son devoir civique, mais il évitera soigneusement de s'inféoder aux partis politiques.

2) Il est tenu d'exposer en dehors de toute considération de parti, la doctrine catholique qui concerne les droits de l'Eglise. de la famille, de l'école et généralement le bien commun

b) *Les Catholiques*

1) Les Catholiques auront le souci constant de maintenir l'Eglise et l'Action Catholique en dehors et au dessus des partis.

2) Ils sont tenus de s'intéresser à l'Action civique et. pour cela, seront instruits des principes catholiques d'action civique...

3) Les dirigeants et militants d'Action Catholique ne seront pas en même temps directeurs, représentants ou propagandistes d'un parti politique.

4l Il pratiqueront loyalement les vertus du citoyen et notamment le respect du pouvoir établi.

Adn. I. GRANERIS in Apoll. 12 (1939) 314-317; J. LEVIE-E. EcRGH in NrT 66 (1939) 983-993.

1485

1939 IUL 16.-COM. BIBL, RESP. AAS 31 (1939) 320

De experimentis ad lauream

Cum quaesitum fuerit utrum liceat in examinibus ad lauream coram Pontificia Commissione Biblica habendis, experimenta quae, iuxta statuta, defensionem theseos praecedere debent, ab hac ipsa defensione ita seiungere ut etiam sat magno temporis intervallo ante fieri possint. Pontificia Commissio Biblica respondit:

Affirmative, dummodo vel ambo experimenta praeliminaria simul flant, vel lectio publica cum defensione theseos coniungatur.

Quod responsum Ssmus Dominus Noster Pius PP. XII. in audientia die 16 Iulii a. 1939 infrascripto Revmo Consultori ab Actis benigne concessa, ratum habuit et publici iuris fieri mandavit

Romae, die 16 Iulii a. 1939.—Iacobvs M. Vosté» O. P, *Cansuitor ab Actis.*

1486

1939 IUL 18.-SC RITUUM. DECR. AAS 31 (1940) 199

URBIS CT ORBIS

Adprobatur formula benedictionis nosocomiorum

Instante Revmi P. Praefecto Generali Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium. Sacra Rituum Congregatio. vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XII tributarum, suprascriptam formulam benedictionis Nosocomiorum aliarumque domorum aegrotis curandis, probavit et adhibendam benigne concessit Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 18 Iulii 1939.—C. Card. Salotti, *Praef.* A. Carinci, *Secr.*

Adn. Vid· formulant benedictionis apud AAS 32 (1940) 197-159.

III

1487

1939 IUL 24.-S. PAEN, RESP. AAS 31 (1939) 317

DUBIUM DE ABSOLUTIONE IMPERTIENDA ADHAERENTIBUS TACTIONI < L'ACTION FRANÇAISE >

Sacrae Paenitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutione propositum fuit:

< An, attento decreto a Suprema S. Congregatione S. Officii die 10 Iulii 1939 [LE 1435] promulgato circa diarium *L'Action Française,* confessarius absolvere possit paenitentem socium factionis *L'Action Française,* qui asserit se eidem factioni adhaerere tantum velle si et donec Consilium factioni praepositum in sua agendi ratione stet declarationibus et cautionibus, quae in praefato decreto cum suis adnexis continentur >.

Sacra Paenitentiaria Apostolica respondendum mandavit: < Affirmative ».

Facta autem de praemissis relatione Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Pp. XII ab infrascripto Cardinali Paenitentiario Maiore in Audientia diei 22 vertentis mensis» idem Ssmus Dominus resolutionem Sacrae Paenitentiariae approvabit, confirmavit et publicandam mandavit

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae. die 24 Iulii 1939.—L. Card. Lauri. *Paenilentiarius Maior.* S. Luzio, *Regens.*

Adn. E. J. M- in CR 17 (1939) 459460. J. LEVIE-E. EERGH in NrT 66 (1939) 986-993.

1488

1939 IUL 24.-COM. INTP. KESP. AAS 31 (1939) 321

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

- Dr episcopo propio sacrae ordinationis. 2 - De religiosorum SATCCLARIZATIONF. 3 - Dr habitu et insignibus CONFRATERNITATUM

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - DE EPISCOPO PROPRIO SACRAE ORDINATIONIS

D. I. An laicus, qui a proprio Episcopo ad primam tonsuram promotus sit in servitium alius determinatae dioecesis de consensu huius Episcopi, huic dioecesi incardinatus sit ad normam canonis 111 § 2.

R. Affirmative.

D. II. An Episcopus dioecesis, in cuius servitium laicus ad primam tonsuram a proprio Episcopo promotus fuerit, illi iure proprio et exclusivo ordines conferre aut litteras dimissorias dare valeat ad normam canonis 955 § 1, licet ipse in eadem dioecesi domicilium nondum acquisiverit

R. Affirmative.

II - DE RELIGIOSORUM SAECULARIZATIONE

D. Utrum verba loci *Ordinarius.* de quibus in canone 638. designent Ordinarium loci commorationis religiosi. an Ordinariorum loci domus principis.

R. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Π1 - DE HABITU ET INSIGNIBUS CONTRATERNITATUM

D. An vi canonis 714 confraternitas de licentia Ordinarii loci immutare possit proprium habitum vel insignia, quin amittat iura et privilegia praesertim praecedentiae et indulgentiarum.

R. Affirmative, salvis tamen legibus liturgicis.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 24 mensis Iulii. anno 1939.—M. Card. Massimi, Praeses. I. Bruno. *Secr.*

Adn. E. **BERGH la NrT 66 (1939) 1091-1094; T. L BOUSCA** *REN fn* **PrM 29 (1940) 141-149; A. COUSSA In Apoll. 12 (1939) 321-325; S. GOYENECHE in CpR 20 (1939) 215-218 et in Apoll. 12 (1939) 325-328; E J. M. in CR 17 (1939) 461-462; REGATILLO n. 319, 354.467; A TABERA in CpR 20 (1939) 293-301; IP 19 (1939) 202-204.**

1489

1939 IUL 24.-COM. INTERPRES. RESP. PART.·

De interventu s. c de sacramentis in processum
NULLITATIS MATRIMONII PER PROMOTOREM IUSTITIAE ACCUSATI

Dubium - An, accusata per Promotorem iustitiae matrimonii nullitate et Inde instructo iudicio, S. Congregationi de Sacramentis competat ius interveniendi, eo quod non constet urgere remotionem scandali, ob quam solummodo Promoter iustitiae causam ex officio introducere potest.

Resp.: *Negative.*

• IP 19 (1939) 122. Adn. D. LAZZARATO in ME 51 (1939) 310-311; REGATILLO n. 37; SPECTATOR in IP 19 (1939) 120 122.

1490

1939 IUL 25.-COETUS CARD., NORMAE. PART.·

Variationes in statutis generalibus actionis
CATHOLICAE ITALIANAE

La Commissione Cardinalizia. preposta dal Santo Padre alTalta direzione delTAzione Cattolica in Italia:

a) avendo presente il mandate conferitole dall'Augusto Pontefice;

b› conosciuto il pensiero deU'Eplscopato Italiano:

c) ritenendo opportuno ed utile che gli Ecc.mi Vescovi assumano più direttamente nelle loro Diocesi, come la responsabilité, cosi anche la direzione delTAzlone Cattolica. non essendo questa che Forganizzazione dell'apostolato dei Laici in dipendenza ed in aiuto della Gerarchia, cioè dei vescovi soggetti al Romano Pontefice;

d) ritenendo che tale più diretta assunzione del governo diocesano delTAzione Cattolica da parte dei Vescovi dimostrerà sempre più ai fedeli quanto stia a cuore alFEpiscopato l'Azione Cattolica stessa. e come esso intenda garantirne di fronte a tutti la purezza di intenti e di azioni;

Delibera di apportare agli Statuti di Azione Cattolica alcune opportune modifiche secondo : seguenti principii:

1. — La Commissione Cardinalizia eserciterà il suo mandato di alta direzione dando, ogni qualvolta lo riterrà necessario, norme generali alTAzione Cattolica in Italia, promovendone lo sviluppo e controUandone Tattività in tutta Ia Nazione e nelle singole Diocesi.

2. — Per avere gli elementi di fatto necessari alFesercizio dei suo mandato, la Commissione Cardinalizia sarà tenuta informata dal suo Segretario circa Fandamento delTAzione Cattolica in generale e nelle singole Diocesi.

3. — La Commissione stessa nomina gli Assistenti e Vice Assistenti Centrali, e i Presidenti Centrali. l quali durano m carica per un biennio e possono sempre ewere rlconfermati.

4. — La Commissione Cardinalizia esaminerà e si riserva di approvare. dietro presentazione fatta dal Segretario:

a) i programmi annuali di lavoro delle singole Associazioni Nazionali.

b) la relazione semestralc delle stesse Associazioni Nazionali sulla loro situazione organizzativa generale e speciale;

c) la relazione semestrale suile loro attività svolte;

di i loro bilanci preventive e consuntivi;

c) le eventual! nuove iniziative che sorgessero nel corso dclFanno,

5. — Il Segretario della Commissione sarà anche *Direttore Generale* delTAzione Cattolica in Italia. Egh avrà in suo aiuto un *Vice-Direttore* ed un *Delegato Amministrativo,* i quali saranno nominati dalla Commissione stessa *ad biennium,* come sopra. e costituiranno coi Diretlore TUfficio Centrale.

6. — Il Direttore Generale convochcrà ogni qualvolta lo ritenga opportuno la *Consulta Generale,* formata dagli Assistenti Ecclesiastici e dai Presidenti Centrali.

La Consulta servira allo studio delle iniziative generali ed alia coordinazione dei lavoro delle singole Associazioni Nazionali.

7. — In ogni Diocesi. ove ancora non esiste. il Vescovo costituirà nella Curia Vescovile *VUfficio Diocesano per la Direzione dell'Azione Cattolica.* A tale ufficio presiederà il Vescovo stesso personalmente o per mezzo di uno speciale Delegato Vescovile.

Gli Assistenti ed i Presidenti Diocesani (tutti nominati dal Vescovo *ad biennium)* formeranno la *Consulta Diocesana* che sarà convocata dal Vescovo o dal suo Delegato ogni qualvolta sarà ritenuto opportuno, e svolçerà nelTambito della Diocesi lo stesso compite di studio e di coordinamento di cui all'art 6.

8. — In ogni Parrocchia il Parroco dirigerà (personalmente o per mezzo di un delegato approvato dal Vescovo) *VUfficio Parrocchiale delVAzione Cattolica,* e convocherà. quando lo creda opportuno, la Consulta *Parrocchiale* formata dagli Assistenti e Presidenti Parrocchiali. i quali tutti saranno nominati *ad biennium* dal Vescovo stesso. e — quando si tratti di Presidenti di Associazioni Parrocchiali — udita anche la competente Presidenza Diocesana.

9. — Le Presidenze Nazionali. Diocesane e Parrocchiali per le singole Associazioni comunicheranno fra loro per ciô che ha attinenza ad iniziative nuove o alFattuazione dei programmi già approval!, soltanto attraverso gli Uffici Diocesani di Azione Cattolica.

Distintivi e tessere

Nella sua adunanza dei 25 luglio 1939 la Commissione Cardinalizia per TAlta Direzione delTAzione Cattolica in Italia ha presso in esame diversi quesiti di Vescovi circa *Vuso dei distintivi e circa le tessere delVAzione Cattolica* ed ha dato queste direttive:

Premesso che le tessere e i distintivi di Azione Cattolica. nella loro forma attuale — una Croce — rispondono esattamente agli *Accordi* stipulati nel settembre 1931 e richiamati nelTagosto 1938 i quali dicono ‹ dette Associazioni potranno avere tessere e distintivi corrispondenti alla loro finalità religiosa » e chc tante più volentieri gli Ascritti alTAzione Cattolica portano tali distintivi in quanto la Santa Sede ha concesso a chi ll porta particolar! indulgenze:

Si *stabilisée chc tali distintivi:*

1) *devono portarsi* dai soci delTAzione Cattolica sia nelle sedi delle loro Associazioni come nelle manifestazioni proprie delTAzione Cattolica stessa;

2) non *devono portarsi* suile uniformi militari e suile altre uniformi del P.N.F. e della GJ.L. e nelle manifestazioni di carattere militare e politico;

3) negli altri luoghi e nelle altre circostanze il regolamento della cosa è rimesso alia prudenza degli Eccmi Vescovi.

Circa le *tessere:*

1) si è rilevato che il costo reale della tessera è in questi ultimi anni effettivamente ribassato a misura che è diminuito il potere d'acquisto della moneta;

2) si è appreso con soddisfazione quanto qualche Associazione di Azione Cattolica cerca di fare per fa-

dlitare l'acquisto delle tessere alie personne e famiglie di più modeste condizioni;

3) si è espresso il desiderio che, ad evitare anche la rarvenza di confusione colla nomenclatura di altre Organizzazioni, sia usato dalle nostre Associazioni Jl termine di Pagella dTscrizione invece di quello di Tessera e il termine Ascriüi invece di quello di *Tes-*jcrati.

• ME 51 (1939) 252-254.

1491

1939 IUL 27.-SC SACR., INDULTUM, PART.

Sanatio in radice matrimonii nulli ob defectum formae

Dcr Erzbischof von Breslau, Kardinal Adolf Bertram, hat beim Apostolischen Stuhl ein Gesuch überreicht, worin die /Xusdehnung der Sanationsvollmacht auf Ehen erbeten wird. die wegen Nichtbeachtung der kanonischen EheschlieHungsform ungültig sind (C.J. C. can. 1094. « Fa tantum matrimonia valida sunt quae contrahuntur coram parocho, vel loci Ordinario, vel sacerdote ab alterutro delegato et duobus saltem testibus >). Die Eingabe bezog sich auf jene nicht seltenen Falle, caft ein Kathoïik mit einem katholischen Eheteil, der aber vom Glauben abgcfallen ist oder die Religion vernachlassigt, unter Nichtbeachtung der kirchlichen Satzungen eine reine Zivilehe eingeht, dann aber in reuiger Gesinnung die Ehe in Ordnung bringen mochte, indes der andere Eheteil zwar den Ehewillen fortsetzt, aber eine Konsenserneuerung in der vorgeschriebenen Form ablehnt.

Die Sacra Congregatio de Sacramentis hat mit 27. Juli 1939. Nr. 9408/39, auf ein Jahrfùnft fur die Obcrhirten der Diozesen Grogdeutschlands die erbetenen Vollmachten gewahrt.

Sacra Congregatio de Disciplina Sacramentorum Ordinario benigne committit ut praefatum matrimonium, dummodo prior maritalis consensus perseveret, separationis sive divortii periculum absit et *nullum obstet canonicum impedimentum, a* quo Sancta Sedes non dispensant, in radice sanet ac revalidet, et prolem forte susceptam legitimam nunciet et declaret, cauto pro viribus ne scandalum exinde obveniat, et ut, si quod exsistat, amoveatur.

Hortatur oratricem ut, opportuno tempore et si prudenter liceat, alteram partem edoceat de obtenta sanatione; eique oratrici in mentem revocat obligationem. qua gravissime in quolibet casu adstringitur. sibi vindicandi libertatem ad debita catholicae religionis officia obeunda et ad prolem baptizandam et Christiana ratione educandam.

Mandat denique ut praesens rescriptum, cum attestatione peractae exsecutionis, in Curia episcopali diligenter custodiatur, quo omni tempore et eventu de matrimonii validitate et de prolis legitimatlone constare possit. Eiusmodi autem sanationis gratiae fiat adnotatio in libro matrimoniorum, et si casus ferat, in libro sub secreto servando (Can. 379).

• **Ordinario Wratislaviensi, Prot. N. 9408/39 prout refert AKKR 120 (1940) 73-74.**

1492

1939 AUG 29.-SC RITUUM. FACULT. PART.·

Facultates sacerdotibus femes **EXERCITUM GERMANUM LABORANTIBUS A S. C. RIT. DURANTE BELLO CONCESSAE**

Sacerdotibus omnibus sacrum ministerium penes militares copias terra marive exercentibus tempore belli:

a) liceat loco Missae kalendarii celebrare Missam votivam de Sanctissima Trinitate in Dominicis et Festis Domini eo-umque Octavis, de Beata Virg ne Maria in omnibus aliis festis primae et secundae classis (in utroque casu cum Gloria et Credo additaque Oratione pro tempore belli), reliquis diebus praeterea Missam de Tempore belli vel Missam de Requie;

b) liceat Missam celebrare, urgente necessitate, in paramentis cuiuslibet coloris liturgici, quando paramenta coloris formulari Missae correspondcntis praesto non sint;

c) facultas fiat benedicendi et imponendi Scapulare quodeumque adprobatum, praesertim Scapulare quintuplex, adhibita pro omnibus sive pro singulis formula brevi et collectiva, et sine inscriptione ct transmissione nominum adlcctorum ad respeclivas pias socalitates.

• **Ordinario Ccstrinii Germanorum exercitus. Prot. N. 7105/39 AKKR 120 (1940) 71-72.**

1493

1939 AUG 30.-SC SACIL, FACULTAS. PART.

Facultates sacerdotibus ct militibus germani exercitus a **S. C. SACR. DURANTE BELLO CONCESSAE**

1. Ut sacerdotibus quovis titulo ad exercitum pertinentibus liceat celebrare extra ecclesiam vel oratorium, honesto tamen et decenti loco, supra petram sacram, etiam sub dio vel sub terra vel etiam in navi, remoto semper quovis irreverentiae periculo ac justa de causa;

2. Ut sacerdotes militum diebus dominicis et festis de praecepto necnon diebus ferialibus infra hebdomadam. Sacrum iterare queant urgente necessitate et in communem utilitatem, praesertim pro Viatico militibus administrando;

3. Ut liceat sacerdotibus Ss. Eucharistiam secum in itinere deferre et apud se in loco apto et decenti retinere, etiam in navi, illamque asservare sine lampade;

4. Ut milites ad proelium vocati admitti possint ad S. Communionem per modum viatici, i. e. quacumque diei et noctis hora et cum dispensatione a lege ieiunil eucharistici;

5. Ut sacerdotibus facultas fiat dispensandi infirmos ad exercitum pertinentes, ut Ss. Eucharistiam quotidie sumere possint etiam non ieiuni.

Die HI. Sakramentenkongregation fügt dem vorstehenden Reskript die Klausel an: cauto tamen, ut in singulis casibus non solum removeatur omne irreverentiae vel profanationis periculum, sed canonicae vel rituales praescriptiones, sive in Missa celebranda sive in Ss. Eucharistia custodienda, deferenda, administranda, in quantum fieri poterit, serventur!

• **Ordinario Castrenal Germanorum exercitus, Prot. N. 5119,'39: AKKR 120 (1940) 69-70.**

1494

1939 AUG 30.-SACRA PAEN\ FACULT. PART.·

Facultates sacerdotibus aliisque ad exercitum **GERMANORUM PERTINENTIBUS A S. POEN. DURANTE BELLO CONCESSAE**

In favorem sive militum, sive omnium fidelium, qui aliquo modo ad exercitum mobilitatum pertineant et sub regimine militari contineantur, gratiae spirituales conceduntur sequentes:

1. Sacerdotes omnes, qui quovis titulo ad exercitum pertinent, dummodo a proprio vel ab alio Ordinario confessiones fidelium excipiendi facultatem acceperint, quae positive revocata non fuerit, excipere possint confessiones sacramentales, a) omnium qui in exercitu militent vel ad exercitum quovis titulo sint addicti, b) quorumcumque fidelium ad se accedentium, c) omnium concaptivorum, si forte et ipsi in captivitate sint detenti.

2. Liceat milites ad proelium vocatos, antequam ad sacram Communionem admittantur, absolvere generali formula seu communi absolutione, sine praecedenti confessione, quando tantus est eorum numerus, ut singuli audiri nequeant, doloris actu debite emisso; mh l vero obstet quominus sic absoluti in praefatis adiunctis ad sacram Eucharistiam suscipiendam admittantur: ita tamen ut militibus absolutio sic impertienda non sit

profutura, nisi rite dispositi fuerint; iisdemque obligatio maneat integram confessionem suo tempore peragendi, si periculum evaserint

ì Milites ac *fideles, de* quibus supra, iuxta regulas a probatis auctoribus traditas, ipso facto aequiparari possint iis, que versantur in mortis periculo, ita ut a quovis obvio sacerdote possint absolvi.

4. Sacerdotes omnes, qui rerum adiunctis. de quibus supra, versantur, facultatem habeant commutandi in alia pia opera ex iuxta causa omnia et singula vota privata, etiam Sedi Apostolicae reservata, de quibus in cc. 1309 et 1058; similiter commutandi votum castitatis perfectae et perpetuae, quamvis prius in professione religiosa emissum sit, subinde tamen, aliis huius professionis votis dispensatis, firmum atque integrum manserit

5. Sacerdotes omnes, de quibus supra, facultatem habeant benedicendi, unico signo crucis et gratis quocumque titulo:

a) coronas, rosaria, cruces, crucifixos, parvas statuas religiosas ac ss. numismata eisque applicandi Indulgentias Apostolicas; necnon similiter adnectendi coronis precatoriis Indulgentias a S. Birgitta nuncupatas;

b) coronas iuxta typum coronarum ss. Rosarii B. M. V. confectas eisque adnectendi Indulgentiam quingentorum dierum, toties a christifidelibus lucrandam quoties ipsi, aliquam ex iisdem coronis manu gerentes. Orationem Dominicam vel salutationem Angelicam devote recitaverint;

c) crucifixos ex metallo aliave solida materia confectos, eisque applicandi plenariam indulgentiam a quocumque christifideli lucrandam, qui in mortis articulo constitutus, aliquem ex huiusmodi crucifixis, etiam si ad eum non pertineat» osculatus fuerit vel quomodocumque tetigerit, dummodo confessus ac sacra Synaxi refectus vel. si id facere nequiverit, saltem contritus Ss. Nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus corde, devote invocaverit ct mortem, tamquam peccati stipendium, de manu Domini patienter susceperit;

d) cruces cum simulacro ex metallo, ebore, ligno aliave huiusmodi non fragili materia, imaginem D. N. Jesu Christi cruci affixi referente, eisdemque applicandi omnes sacrae Viae Crucis Indulgentias a christifidelibus acquirendas, dummodo, crucifixum ad hoc benedictum manu tenentes, recitent, saltem corde contrito cum pia recordatione Passionis Domini, quinque *Pater, Ave* et *Gloria,* ni [?] viginti, alias praescribi solitas, eiusmodi preces recitare potuerint; aut, si agatur de infirmis, qui ob suae infirmitatis seu naturam seu gravitatem nec horum quinque Pater, Ave et Gloria recitationem absque gravi incommodo aut difficultate peragere valeant, crucifixum ut supra benedictum, eis a sacerdote vel ab alia persona exhibitum, cum affectu et animo contrito osculentur vel etiam tantum intueantur. brevem insimul, si possint, aliquam orationem vel precem iaculatoriam in memoriam Passionis et Mortis Domini recitando;

e) numismata S. Benedicti, eisque omnes applicandi Indugentias, hucusque huiusmodi numismatibus a Sancta Sede concessas;

f) coronas Ss. Rosarii B. M, V.. eisque adnectendi Indulgentias, quae a Patribus Ordinis Praedicatorum vulgo nuncupantur.

6. lidem sacerdotes, in utilitatem tantum militum et christifidelium. de quibus supra, singulis scapularium benedictionibus ditandi praescripta a S. C. S. Officii numismata plenam habeant facultatem, eaque re libere omnino uti possint ac valeant; Udem vero milites ac fideles, ea deferentes, sacris scapularibus adscript! permaneant atque adnexas Indulgentias et gratias lucrentur. quin prius scapularia ex panno recipiendi lege teneantur.

7. Missae omnes, quas a quocumque sacerdote in suffragium animarum Illorum, qui in bello ceciderint, celebrari contigerit, ita illis suffragari possint ac si ln altari privllcgiato celebratae fuissent.

• **Ordinario Castrem! Germanorum exercitui, Prot. N. 7105'39: AKKR 120 0940} 70-71.**

1495

1939 SEP 2.-SC STUDIORUM. NORMAE. PART.·

Normae servandae in institutis docentibus quae ab **AUCTORITATE ECCLESIASTICA PENDENT IN ITALIA**

La Sacra Congregazione dei Seminari c delle Univcnità degli Studi con lettera N. 2773-39 del 2 sett'mbre torrente alio scopo dc disciplinare gli Istituti di Educazione t di Istruzionc, sia immediatam ntc dcpti dagli Orduicri Dioccsani come afjidati ad Ordini c Congrcgazioni Religiose, ha crcduto opportuno stabilire le seguenti direttive:

< 1) La vigilanza delTOrdinario si estende non soltanto alTandamento religioso e morale dei singoli Istituti. ma altresl a quello didattico.

2) Tutto Tinsegnamento deve essere informato ai principi della Religione Cattolica. ma cura particolare è necessario sia dedicata alTinsegnamento della Religione. procurando che esso: a) venga affidato a persone veramente idonee; b) abbia maggiore sviluppo di quello consentito nelle Scuole di Stato; c) abbia lo stimolo delle periodiche interrogazioni e degli esami finali

3) I Dirigenti degli Istituti abbiano una esatta conoscenza di tutte le prescrizioni civili ed ecclesiastiche concernenti la scuola e si impegnino conscienziosamente ad osservarle e a farle osservare.

4) Gli Insegnanti siano realmente forniti dei titoli di studio prescritti. e soltanto in caso di assoluta necessity e in via prowisoria sia lecito assumere, coi consenso del R. Proweditore agli Studi, qualche Docente sfomito dei titolo legale.

5) Per Taccettazione degli alunni nolle scuole parificate o associate alTELNJ.M. si osservino rigorosamente le disposizioni di legge. tenendo presente in particolare che è fatto assoluto divieto di accogliere alunni sforniti dei titolo legale di studio e di ammettere semplid uditori.

6) I moduli inviati a questa Sacra Congregazione e alie Autorità Scolastiche Civili siano redatti con assoluta esattezza e sinceritA.

7) Venga rimessa a questo Sacro Dicastero copia fedele delle Relazioni finali che gli Istituti debbono inviare alTAutorità Scolastica Civile.

Gli Ordinari peraltro procureranno di fare inviare al mecesimo Dicastero dal Delegato Diocesano, al termine di ogni anno scolastico, una chiara e completa Relazione. da cui possa rilevarsi lo stato di fatto dei singoli Istituti >.

• **ME 51 (1939) 266-267.**

1496

1939 SEP 25.-SC RITUUM. RESP. PART.·

Circa usum discorum gramofhonicorum

Sacra haec Congregatio petitioni qua e gratia efflagitatum ut in sacris functionibus usus v. d. dischi gramophonlci permittatur, respondendum censuit: *Negative et amplius.*

Die 25 septembris 1939.—Henricus Dante. S. R, C. *Sccr.*

• **ELIP S4 (1940) 14.**

1497

1939 SEP 26.-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Facultas datur omnibus sacerdotibus, durante bello, **ADMITTENDI FIDELES IN CONFRATERNITATEM SS- ROSARII ABSQUE INSCRIPTIONE IN REGISTRES**

Preces - *Beatissimo Padre,* Il P. Gillet, Maestro Generale deirOrdine dei Frati Predicatori, prostrato al bacio del S. Piede, umilmente implora che gli sia accordata ▮ durante odierno bello > la facoltà di autoriz-

nre tutti i sacerdoti, per qualsivoglia titolo apparle-Dtntl all'esercito delle Nazioni belligeranti, a ricevere i fedeli nella Confraternita del S. Rosario, senza obbligo d'iscrivere i nomi sui reglstri della Confraternita stessa, come già in analoga circostanza fu concesso al suo predccessore dalla v. m. di Benedetto XV.

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, attentis expositis a Revjno Magistro Generali Ordinis Fratrum Praedicatorum. eidem benigne gratiam juxta preces impertita est

Datum Romae, die 26 septembris 1939.—Fagiolo, Subsepr. Farolfi, Sustit

• **Ord. Praedicatorum. Prot. n. 4081/39: AOP 24 (1939-40) 27t-2hL**

1498

1939 SEP 28.-SC SACR., INDULTUM. PART.

Facultas tres **MISSAS CELEBRANDI DURANTE BELLO DIEBUS DOMINICIS ET FESTIVIS**

Auf Bitten unseres Hochwürdigsten Herrn Erzbischofs hat aer Heilige Vater laut Dekret der Sakramentenkongregation Nr. 5586/39 am 28. September 1939 fur die Dauer des Krieges die Fakultat, den Priestern unserer Erzdiôzese die Feier von je drei heiligen Messin an den Sonn- und Festtagen zu gestatten, mit folgender Maflgabe erteilt:

dummodo tertia Missa celebretur in alia Ecclesia, seu non in Ecclesia ubi aliae duae jam celebratae sunt, si id fieri possit absque gravi incommodo, constito in iingulis casibus de vera necesitate tertiae Missae, onerata super hoc Archiepiscopi Paderbomensi conscientia, remoto quocumque admirationis vel scandali periculo, vetita celebranti eleemosynae perceptione pro duabus Missis aliisque servatis de jure servandis.

• **Ordinario Paderboenensl, Prot. N. 5586/39 iuxta summarium AKKR 120 (1940) 73.**

1499

1939 NOV 10.-PIUS XII, LIT. AP. AAS 31 (1939) 702-703

Nova nuntiatura apostolica de uraguaja erigitur

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Ob animorum curam ubique terrarum a Christo Domino sibi commissam Romani Pontifices Decessores Nostri in regionibus ab hoc Catholicae Ecclesiae centro dissitis atque apud nationum Gubernia iugiter Legationes suas instituere consueverunt. quibus ecclesiastici viri pietate ingenioque praeessent omni nomine laudabiles, qui operam suam sollerte apud earundem regionum sive nationum Gubernia praeberent spirituali christifidelium bono opportunis aptisque adiumentis provehendo, rebusque magni momenti Christianis quam maxime fovendis. Interest enim non modo Sanctae huic Sedi sed unicuique Reipublicae bene dispositae id expetere, facere atque explere quod civium utilitati ac profectui iuvat, in iis praesertim quae ad religionem spectant atque unitatem et catholicitatcm Ecclesiae a divino Nostro Redemptore constitutae plane demonstrant Nos propterea, ad hanc Sancti Petri Cathedram inscrutabili Dei dispositione evecti, vestigiis Decessores Nostros sequuti, ad huiusmodi christifidelium necessitates oculos Nostros convertimus, libenterque si exstet occasionem ulla interposita mora nanciscimur Nostrum animum Nostrumque studium erga populos nationesque chrisUanae communitatis ostendendi. Quapropter cum in Republica Uraguajana Gubernatores et populares studium Catholicae Fidei atque erga Nos et hanc Romanam Cathedram omni laude dignam observantiam Nobis probaverint volumus nunc peculiarem benevolentiae Nostrae significationem catholicae illi nationi eiusque Gubernio exhibere. Quod ad capiendum consilium eo magis movemur, quod certa Nobis spes effulget, hanc propensi animi Nostri testificationem tum religioni provehendae tum vinculis inter populum de Uraguaja et Sanctam hanc Sedem arctius obstringendis esse profuturam. Quae cum ita sint, auctoritate Apostolica Nostra, praesentium Litterarum tenore, Nuntiaturam Apostobcam de Uraguaja perpetuo erigimus et constituimus, eique omnia et singula deferimus iura, privilegia, honores praerogativas, indulta quae huiusmodi Legationum propria sunt Montisvidei vero sedes Apostolicae Nuntiaturae de Uraguaja erit Decernentes praesentes Litteras Nostras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, ipsique Nuntiaturae per Nos erectae nunc et in posterum perpetuo suf/fragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex mine et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet scienter vel ignoranter contigerit attentari Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, diei x m. Novembris mcmxxxix, Pontificatus Nostri primo.—*A.* Card. Maglione, α *Secretis Status.*

1500

1939 NOV 10.-SC S. OFF., DEC- .AS 31 (1939) 680

Duo damnatur lieri a petro ubaldi conscripti

Feria IV, die 8 Novembris 1939

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Emi ac Revmi DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt duos libros a Petro Ubaldi conscriptos, quibus tituli:

Uascesi mistica,

La grande sintest-

Et sequenti Feria V, die 9 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Papa XII, in solita audientia Εχαδο D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Oficii, die 10 Novembris 1939.—Romulus Pantanetti, *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. **PrM 28 (1939) 398400.**

1501

1939 NOV 1L-PTOS XII, LIT. AP. AAS 32 (1940) 41

De nobilitatis privilegio iam ordinis piant proprio **ABOLENDO**

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Litteris suis Apostolicis sub anulo Piscatoris obsignatis die decima septima m. Iunii, an. mdcccxlvii [Acta Pii ix Pars. I v. I p. 43- 45J ac dic pariter decima septima mensis Iunii. an. mdccxltx (Acta Pii ix ib. p. 195-197). necnon decreto ex Aedibus in Quirinali dato die xi m. Novembris an. mdccclh [Acta Pπ ix Pars I v. II p. 536-537). Praedecessor Noster Pius Pp. nonus Equestrem Ordinem creavit atque instituit, *Pianum* nuncupatum, qui tribus Equitum classibus constaret Apostolicis autem Litteris praelaudatis statutum etiam fuit Equites in primam eiusdem Ordinis Classem cooptatos privilegio nobilitatis in filios quoque transmittendae, illos vero, qui secundae Classis insigni honestati essent, nobilitatis titulo ad personam tantummodo gavisuros esse. Quod, habita praesertim temporum nostrorum ratione, minus opportunum videtur, cum ceteri, etiam potiores. Equestres Ordines, quorum insignia a Romanis Pontificibus conferuntur, nullo modo nobilitatis privilegio aliquo fruantur. Itaque, omnibus rei momentis attente perpensis. Nos, ut hujusmodi iure Ordo quoque Pinnus ceteris Equestribus Ordinibus adaequetur Pontificiis, motu proprio statuendum censemus ut. lis abolitis quae iam Litteris Apostolicis supradictis decreta fuerant, ex nunc et in posterum omnes et singuli, in quamlibet ex tribus classibus praefati Ordinis P ani classem adseiti. ir.s.-gnibus tantum ac titulo proprio Classis, absque ullo no-

al >.

bilitatis iure privilegioque licite uti. frui possint et queant Contrariis non obstantibus quibuslibet; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; sleque iudicandum esse ad definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xi m. Novembris, an. mcmxxxix. Pontificatus Nostri primo.—A. Card. Maguone, *a secretis Status.*

Adn. ME 52 (1940) 53-54.

1502

1939 NOV 1L-SC ORIENTALIS, CIRC. PART.·

CIBCA CELEBRATIONEM OCTAVARII PRO UNIONE CHRISTIANORUM

rr poni, opus ‹ Propagationis Fidei › apud orientales

CilU dei Vaticano. 14 novembre 1939

La pia pratica dell " Ottavarto per ITJnilà ", che suole celeor«rri dal 18 al 25 gennaio di ciarcun anno, per la sua cdificante origine, l'ampia e raptda diffusione, e sopratutto per ia parlicotare commendatizta già tattane dalla Santa Sede (Breve Romanorum Ponti/scum dei 25 febbraio 1916 (AAS 9 (1917) 61-63], mi è parsa. da tempo, tingolarmente Indicata a costituire un carattenstico pm.'do annuo di intense preghiere. in mutua unione tra i vari riti. e con funzioni cui. in cdificante accorda, partedpino i Prelati. il clero ed l fedeli delle diverse comunita cattoliche dOnente.

Nel decorso anno, pertanto. mi sentit portato a raccomandare la celebrazione dei detlo Ottavario in quelle regioni che, in viitû del Motu Proprio Santa Dri Eccles ıα [LE 1427] erano passato sotto la giuri-uliz.lonc di questo S. Dicariero. quasi ad espnmere rûnitâ di indlrlxzo che fu principjlmente intesa dal Sommo Pontefice Pio XI di v. m nelfemanare queirimportante documento.

L'adesione volenterosa ed unanime con la quale si corrtspose alia m:a esortazionr. montre mi ha tasciato nelVammo un vivo sentimento dl gratitudinc verso tutti i Rcv-mi Prelati che. con tanto fervore, hanno voluto attuare la pia iniristiva. ml spinge ‹uest anno a manifestare con plena fiducia a tutti i Revjni Ordinari e Capi Missione diozndenti da questa S. Congregazione il mio ardente desiderio che la suddetta " Ottava p?r Uni!à " venga celebrata ovunque sono cornunltâ dipendenti da questo S. Dicastero.

Mentre sempre più oscure sembrano farsi sui popoh le tristi nubi addensate dalla divisione e dalfodto, mi sombra assuma un particclare senso di propiziazione il fatto che, proprio nellOrlente, donde ebbe origine il Divino Messaggio di unione e di amore, si manifesti tale edificante esempio di mutua unione tra le comunitâ dl lingua e rito diversi, per implorare quellTJnita che formà la più ardente raccomandazione del Rcdentore.

Con ta stessa loro vita in seno alla Chiesa. le varie camunitA, ossai spesso da nazionalità distinte, sono visibile dirnostrazione dl quanto il regnante Pontefice, nella prima Sua Enckllca. con profondo cd opportuno intuito, ha ricordato: “ cum gentes . pro rerum vïtacque conditionibus inter se dissimiles fiant, non idcirco debent humanae familiae unitatem infringere, sed ennxkm potius familiam, suis ipsarum communicatis dotibus animique ornamentis, ditare ". È qulndl costante direttiva delta Chiesa — fedclissima depositaria della divina educatrice saggezza — “non ea pro certo deprimere vel parvi facere, quae peculiares cuiusvis nationis notas proprietatesque constituant. 3uas quidem populi jure meritoque quasi sacram here- itatem religiose acerrimeque tueantur perché ll fine delta Chiesa è UUnlta soprannaturale neH'amore· “ ad unitatem contendit superno illo amere conformatam et altam ", in cui tutte le particulari caratteristiche “ actuose exerceantur

Questa celebrazione delT " Ottavario per l'Unitâ " che riumsce nelle stesse religiose Funzioni i rappresentanti di Riti diversi per implorare Turione della Chiesa di tutte le genti, di quelle primieramente che ancora tante fattczze conscrvano della vera Madré cui appartennero un giorno, mi sembra che. in questo prosstmo anno, anche per i suocrennati richinml delta rrim:» Enciclica del Santo Padre, abbin ad assumere un rienificatn tutto particulare c che l Revmi Prelati dei divers! Rltl debbann sentirai (leti dl avere una emi bella otcasione dl trihutare anche un omagglo alie tolleeitudln! che il Santo Padre hn ces) vlvamente dimorirato per richiamarc agli scordali vincoli di untune le dilacerate membra della umana famiglia.

E «Iccome ogni vero e fattivo npostolato per VUnlone Sombra pratlcament Jnsclndlbltr da um attiva cnnneraaile “ Opere Mlotonarie della Chiera ", lo vorrci che, durante l'Ottavario per l'UniU. dal 18 al 25 *gennaio,* i fedeli dl tutti i Riti fossero vivamente csortati a parteciparr aile grandi Opere Pontificie dl Cooperazione .Missionario. sopratutto a quella che e la più carattcristlca cd ornul direl classica per lutta la Chiesa. la *Pontificia* Opera ditia *Propagation? della Fcdc.*

Rcputo si altamcnte educativo. nel sensu cattolico. Trsortare i fedcli a partccipare, e. meglio ancora. ad tppirknere a taie @pc che vagheggerei veramente di vedere questa " Ottava per ITJnita ' divenire ovunque una specie di “Ottava Missionaria

È prmcipalmcntc cooperando aile attivitâ apostohehe delta Chiesa, che le membra di Essa, sla pastori che fedeb. CuîTispandono ai derideri del Rcdentore. perché fl Vantrie sia predicate a tutte le genii e si faceia un solo Ovile lotto un solo Pastore.

Colgo quindi Focearione. per esortare tutti i Pastori di anime dipendenti da questo S. Dicastero. ad isiruire opportunamente l fedeh circa Ia natura e l'importarua della suddetta Pont. Opera della Propagazione delta Frde. c ad fruistere perché vi si inscrivano in largu numéro, partecipando cori e alta vera originaria sua organu tazione. ed al larghi benefici di cui è stata dai Romani Pontefici contlnuamente arricchita.

Taie raccomandazlone si inspira anche a un reale debito di riconoscenza. pMchè è molli annl che le opere orientali beneficiino dei sussidi elargiti per esse dalla suddetta Por.-tlfkia Opéra.

Ma il detto Ottavario dovrà essere sopratutto un periodo di intensa preghicra.

Ar.che a causa del présente gravissimo momento, in cui sembra non sia più ormai in facclta dcgli utimini Ù trovare ove aggrapparsi a salves», mentre pur tutti vedor.o aperta ta voragine, è supremo dovere rlvotgere suppllche a Colui “ alta cui onnipotenza anche gli ostacnli son mezzi per plasmare le cose e gli eventi e volgere ll libero volere degli uomini ai Suoi altissunl fini ** (Encidi.

Il Santo Padre, nella Sua prima Lcttcra. dopo avere, quasi da splendori di etemità. approfondito Io sgunrdo suf principali errori che furono e sono le cause dell'attuale immenso disordine, conchiude appunto raccomandando, nel modo più accorato. ta preghiera al Signore.

“ Ad Deum. Venerabiles Fratres, admovete preces, admovete continuas, ubi divina amoris Hostia litatis

E a rendere più efficaci tali suppUche Sua Santitâ chiama le candide schtere dei bambini, tanto amati e predlletti da Gesù. perché, comunlcandosi del Pane degli Angeli. innalzino daU ingcnuo cuore Ic loro innocenti preghiere e le umscano a quelle della Chiesa. ai desideri dei Papa.

Io esorto. pertanto. tutti i Revjni Ordinari e Capi Missione dipendenti da questo S. Dicastero. perche, nel predetto “ Otlarario *di prcghiera ",* prepanno accuratamente c con vero amore l fanciulll di tutti i Riti ad accostarsi ta gran numero alta Mensa Eucaristica. ammacstrandoli patemamente ad unire il loro cuore alie auguste intenzioni del Santo Padre.

Tab intenzioni. come Egli ha ricordato. sono indirizzate appunto alTaweramento del '* sublime precetto del Divino Maestro e de) più sa<ro testamento del Suo Cuorr: *Ul orrncs* unum rint, che tutti vivano cloè tn quella umtà di fede e di amore, da cul riconosca il mondo la patenta e l'efficacia delta missione di Cristo e dell'opera della Sua Chiesa

Pio XII. raccogtlendo nel Suo il desiderio di tanti nobf.i cuori. anche dl quell! “ che sebbene non appartengano al corpo visibile della Chiesa. non hanno dimenticato nella loro noblhtà ê sincerilâ. di sentire tutto ciô che. o nell'amore della Persona di Cristo, o nclla credenza tn Dio. li umsce al Papa ha fatto. si può dire, di tutta la Sua Enciclica una invocazione altissima alia Dmtd.

“ Unitatem. quam non pauci nobiles animi, a Nobis sejuncti, praestolantur, qui quidem cum esuriant ac sitiant justitiam et pacem, ad Pctrlanam Sedem oculos convertunt. ab eaque consilium. lucem opperiuntur

Ed Egll chiude tal mirabile Lcttcra segnalando la ma gnifica preghiera che giâ formô il sosplro dei fedeli nei primi secoli e chc io propongo vengs recitata pubblicamente durante l'Ottaverto per l'Unitd.

“ *Recordare. Domine, Ecclesiae tuae,* ut *eam* liberes ab omni malo, eamque *perficias in caritate tua;* ct collige eam a *quattuor ventis sanctificatam* in *regnum tuum, quod ei parasti: quoniam* tua est virtus ct *gloria* in *saecula*

Intanto ml è sommamente grato poter annunriare che nell'Udienza dell'll corrcnte, avendo umlliato al S. Padre ll proposito dl raccomandare largamente ll predetto Ottavario, Sua Santità. non solo ha di gran cuore approvato tale disegno. ma si è benignata promettere di voler continuare fa tradl/ionc dei Suo venerato Prodecessore, celebrando pcrvmalmente. nel perledo che va dal 18 al 25 gennaio, una Santa Messa ai fini della Pia Pratica.

E gtacché questa mia viva raccomandazione viene ir.dlrizzata a tuiti i Rev.mi Prelati e Pastori dipendenti da questo S. Dicastero. proprio nel giorno sacro all'inclito apostolo dcll Lnità S. Gtosafat. Areivescovo di Polo^k. mi place qui ripetere le stesse esortaztoni c^n le quali ll complanto tonte ć Pio XI eonchludcva 1'Encirlica “ Ecclesiam Dei " n occaslonc dd terzo centenario dei glorioso di uu: martino.

Due mcAzi pratiri per l'Unità raccnmandaya EgU scpntutto: il culto per H SS. *Sacramento* dell *Eucaristui* — • unitatis pignus causamque praecipuam afilnchè Iddlo • unitatis et paci» dona concedat, quue sub oblatis muneribus mysticè dedignantur " — e ta dicorione verzo la çrsn Vcrçine *Madré* di Dio, la Tuttasanta.

Quer.i duc sovrumani * unitatis reconcillaaae vincula * cbe wno itati conservati inteeri ncllc plu venerande c rasutc tradtiionl delle Comunltà Orientali, anche separate fonnino la base di ouanto i Rev.mi Prelati c Capi Missione ai quali mi rlvolgo, vorranno. con concordi inlziative. epportunamente disporre per la buona rluscita dellOltava di prcphicre per l'Unttâ.

Con sens! di dtstlnto ossequlo. goda rlaffermarml —Eue Card T1SSXK4NT.

• **Omnibus Ordinariis et Legali» Scdis Ap., Prot. N. 701/38: AOMCep 56 (1940) 92 97.**

1503

1939 NOV 23.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Matrimonium consummatum inter baptizatos. etsi ACATHOLICE, NON SOLVITUR AB ECCLESIA

Mense Julio 1939 S. Congregatio de Propaganda Fide ad S. Officium, ratione competentiae, remisit litteras, quibus Dominatio tua Rev.ma ulterius referebat circa casum matrimonialem M. — acatholice baptizatae — ct L — acatholice baptizati —.

Cum ex expositis solido fundamento carere videantur tum matrimonii nullitas tum eius inconsummatio. Suprema haec S. Congregatio respondendum mandavit: *Causam non esse acceptandam.*

• **Ordinerio de Ndo!a, Prot. N. 517 m. 39: A. ABATE. Lo sdoglietclo dei wincolo coniugale. ed. 2 Romo 1965. p. 39 nota 27.**

1504

1939 NOV 24.-SACRA PAEN\ INDULT. PART.

Facultas omnibus confessariis concessa absolvendi a CENSURIS ET DISPENSANDI AB IRREGULARITATIBUS IN GALLIA

En égard à la situation spéciale dans laquelle la France se trouve actuellement et dans le but de remédier à la gêne et aux obstacles qui se présentent quand H s'agit de transmettre des documents, la Sacrée Pénitencerie. se conformant aux ordres qu'elle a reçus du Souverain Pontife, accorde à tout confesseur légitimement approuvé le pouvoir d'absoudre de toutes les censures, exception faite seulement de celle dont il est question dans le décret *Lex sacri caelibatus* du 18 avril 1936 FLE 1332]; dc même elle accorde le pouvoir de dispenser des irrégularités, mais seulement s'il s'agit d'exercer les ordres sacrés déjà reçus, et ces concessions valent pour les cas occultes qui exigeraient le recours à la Sacrée Pénitencerie elle-même.

Pour ce qui concerne les *mandata* qui se rapportent soit aux censures déjà absoutes, soit à l'irrégularité dont dispense a été donnée (conformément à ce qui a été fixé, pour l'irrégularité, dans les concessions quinquennales faites aux Ordinaires des lieux), les intéressés doivent être opportunément avertis de l'obligation qui leur incombe à chacun de recourir le plus tôt possible à la Sacrée Pénitencerie, quand la situation, dont il a été question plus haut, se sera améliorée.

Donné à Rome, au Palais de la Sacrée Pénitencerie. le 24 novembre 1939.

Par ordre du cardinal Grand Pénitencier.—S. Luzio *régent.* S. Rossi, *secrétaire.*

• **Documentation Catholique 41 (1940) 153.**

1505

1939 DEC 8.-SC CONS. DECR- AAS 31 (1939) «10-713

facultates concessae vicariis castrensibus

Index Facultatum

nuae Sanctissimo Domino Nostro PIO Divina Providentia Papa XJI Vicariis castrensibus seu Cappellanis maioribus, quocumque *vocantur nomine, in* omnibus nationibus aut *regionibus in quibus* status belli aut militum ad *arma convocatio adest vel forte aderit, conceduntur, habitualiter subdelegandac suis cappellanis militaribus aliisque, si velint, sacerdotibus utriusque cleri ratione militiae* sibi subditis, *dummodo idoneis et dignis, in favorem tum ipsorum sacerdotum et clericorum tum militum aliorumque fidelium exercitum terrae, maris et aeris comitantium, atque perdurante praesenti* bello *dumtaxat valiturae:*

1. Sacrum bis litandi diebus dominicis aliisve festis de praecepto et, urgente necesitate conficiendi nempe Ssmam Eucharistiam in communem utilitatem, etiam diebus fecialibus servatis rubricis et ieiunio.

2. Litandi Sacrum loco honesto atque decenti, etiam sub dio et in navi, remoto quovis irreverentiae periculo iustaque de causa, servatis vero cautelis, quoties Missa litatur sub dio. ad impediendam fragmentorum Ssmae Eucharistiae dispersionem causa ventorum, ad hoc adhibito tentorio ad tria latera altaris descendente.

3. Gaudendi personali induito altaris privilegiati, quoties Missae sacrificium in suffragium animarum illorum, qui in bello ceciderunt, applicant

4. Legendi diebus dominicis et festis Domini Missam *de Ssma Trinitate;* per Octavam Paschalem Missam Dominicae Resurrectionis; aliis vero festis duplicibus I et II classis Missam *de Beata Maria Virgine,* pro diversitate temporis adsignatam; in unoquoque casu cum *Gloria et Credo,* addita oratione *tempore belli;* reliquis autem diebus vel enunciatam Missam de *Beata Maria Virgine* cum oratione *tempore belli,* vel Missam tempore belli cum oratione de Sancta *Maria,* vel Missam *de Requie.*

Quod si Missam celebrare maluerint festi vej feriae currentis et para/menta coloris ritui respondentis praesto non sint, liceat uti paramentls albi coloris. "H

5. Benedicendi paramenta necnon utensilia ad sacrificium Missae necessaria, quando sacra unctio non exquiritur.

6. Adhibendi formulam breviorem cum renovanda sit consecratio altaris portatilis. V

7. Celebrandi Missam absque ministro inserviente, si hic haberi nequeat

8. Omittendi < Passionem » diebus quibus legi oporteat, recitando loco Evangelil ultimam tantum partem Passionis, ct Dominica Palmarum Evangelium Benedictionis Palmarum.

9. Adhibendi formulam breviorem Benedictionis Palmarum. recitando scilicet orationes < Petimus », < Deus qui dispersa ». < Deus qui olivae ramum » <hic benedicuntur et distribuuntur rami) et in fine orationem · Omnipotens ».

10. Celebrandi Missam feria V in Cocna Domini.

11. Peragendi feria VI in Parasccve sacros ritus. Incipiendo tamen a detectione Crucis et. Ss. Spccicbus ad altare delatis. Missam prosequendo ineensationibus omissis.

12. Permittendi ut in sacellis militibus destinatis etiam in navibus, loco tamen apto ct dcccnti. sub peculiari vigilantia capellani militaris, Ssmae Eucharistiae Sacramentum adservetur, dummodo altare in quo rium collocabitur sit dcccntcr instructum ct sacra supellectili suffie'enter praeditum, ibidem Missae sacrificium semel saltem in hebdomada celebretur, eiusdem ciborii clavis caute custodiatur, lampas coram Sanctissimo indesinenter colluccscat et Sacrae Species frequenter iuxta rubricas renoventur.

13. Excipiendi sacramenta1rs confessiones omnium fidelium, qui in exercitu militant vel exercitui quovis modo sunt addicti, captivorum, si forte ct ipsi in captivitate sint detenti, et. in locis bellici territorii tantummodo. omnium fidelium ad se accedentium, eosque absolvendi ab omnibus casibus et censuris quomodocumque reservatis, iniunctis de iure iniungendb, cum onere tamen intra semestre ab absoluto bello ad Sacram Poenitentiariam pro mandatis sub poena reincidcntiae recurrendi, si de censuris specialixmo modo Sedi Apostolicae reservatis atque de illa, de qua in Decreto S Poenitentiariae < Lex sacri caelibatus » dici 18 aprilis 1936 FLE 1332] agatur. Hacc autem valeant etiam pro absolutionibus impertiendis, de quibus infra n. 14.

14. Imminenti aut commisso praelio:

a) meminerint sacerdotes se. licet ad confessiore? non adprobatos, facultate gaudere omnes milites im- 712

mediate ante praelium vel in praelio dimicantes, prout in mortis periculo constitutos, absolvendi, particulari quidem absolutione, a quibusvis peccatis et censuris, iniunctis de iure iniungendis;

b) liceat iisdem sacerdotibus absolvere a quibusvis peccatis et censuris quantumvis reservatis et notoriis, generali formula seu communi absolutione, absque praevia orali confessione, sed doloris actu debite emisso, quando sive prae militum multitudine sive prae temporis augustia singuli audiri nequeant, eosque ita absolutos, *ad S. Mensam* Eucharisticam, per modum Viatici, admittere. Ne omittant vero poenitentes docere absolutionem ita receptam non esse profuturam, nisi rite dispositi fuerint, eisdemque obligationem manere integram confessionem suo tempore peragendi;

c) liceat denique impertire Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia plenaria hac formula: ‹ *Ego, facultate mihi ab Apostolica Sede tributa, Indulgentiam plenariam et remissionem omnium peccatorum robis concedo in nomine Patris et Filii et Spiritus Sanctu Amcn* ›.

Quoniam vero occasione belli ipsae civitates, quae liberae seu apertae vocantur, aereis incursionibus expositae inveniuntur, ne christifideles religionis subsidiis in vitae discrimine uestituantur. liceat sacerdotibus, instante mortis periculo durantibus praefatis incursionibus, eosdem a quibusvis peccatis et censuris reservatis et notoriis, etiam formula generali eadem ratione de qua sub n. 14 absolvere, eisdemque impertire Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia plenaria de qua supra.

15. Adhibendi, in administrando Baptismate adultis, formulam pro parvulis adsignatam.

16. Concedendi infirmis ut Ssmam Eucharistiam quotidie recipere possint etiamsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint.

17. Reducendi divinum Officium aut illud commutandi. quando ob aliquod legitimum impedimentum recitari nequeat, in alias pias praeces iuxta rerum adiuncta praescribendas.

18. Dispensandi super lege ieiunii et abstinentiae

19. Concedendi ut praeceptum paschale auimpleri possit toto anni tempore.

20. Benedicendi unico signo crucis et gratis quocumque titulo:

a) obiecta pietatis eisque applicandi Indulgentias Apostolicas. necnon coronis eas, quae a S. Birgitta nuncupantur;

b) coronas iuxta typum coronarum Ssmi Rosarii B. M. V. confectas, eisque adnectendi Indulgentias a
713 Patribus Crucigeris nuncupatas;/

c) Crucifixos eisque applicandi sive sacrae *Viae Crucis* Indulgentias pro legitime impeditis a visitandis eiusdem Viae *Crucis* stationibus, sive Indulgentiam plenariam a quocumque ex fidelibus in mortis articulo constitutis lucrandam.

21. Ditandi numismata ad hoc praescripta singulis scapularium benidictionibus ita ut eadem deferentes gratias et Indulgentias lucrentur scapularium, quin haec ex panno confecta prius receperint.

Ut vero etiam fidelibus, qui captivi sive apud exercitum sive apud civitates detinentur, pro viribus auxilium et solacium afferatur, quae Benedictus XV f. r. superiore immani bello opportune statuerat, ab Augusto Pontifice iterum praescribuntur fideliterque exsequenda mandantur.

Quapropter:

1. Ordinarii dioecesam et Vicarii castrenses seu Cappellani maiores, sub quorum iurisdictione captivi inveniuntur, quamprimum sacerdotes eligant ut curam captivorum gerant, unum aut pro necessitate plures eorum linguae satis peritos; quos, si nullum habeant intra dioecesis suae fines, ab aliis Ordinariis mutuentur. Hi vero libenter idoneos suppeditent

2. Sacerdotes ad id munus electi nihil reliqui faciant quod ad captivorum utilitatem tum animi tum vitae corporisque pertineat; consolentur, assideant, a necessitatibus variis — lisque interdum acerbissimis — allevent.

3 Exquirant praesertim ct percontentur, utrum litteris an alio modo, captivi familias de se certiores fecerint. Quod si negaverint sc fecisse, suadeant, ut saltem apertas chartulas tabellarias (vulgo cartes poitales. *Postkarten, Post cards)* statim mittant, quibus suos de propria valetudine doceant.

4. Verum, si captivi aut imperitia scribendi aut ex morbo vel accepto vulnere, aut quavis alia de causa, a simili litterarum commercio prohibeantur, sua ipsi manu delecti sacerdotes, eorum vice ac nomine, caritate permoti, scribant, ct diligenter studeant — opem, sl casus ferat, ab Apostolicae Sedis Legatis petentes — ut epistolae eo tute perveniant quo destinantur.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 8 Decembris 1939.—Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis V.* Santoro, *Adsessor.*

Ada. E. BERGH In NrT 67 (1940) 295-317; 65 (1939) 956-972; C BERUTTI In IP 20 (1940) 31-41; REGATIU.O n. 421: ME 52 (11)40) 7-3.

1506

1939 DEC 8.-SC PR. FII)^ INSTR. AAS 33 (1940) 34-26

Circa quasdam caeremonias et iuramentum SUPER RITIBUS SINENSIBUS

Plane compertum est in Orientalium Regionibus nonnullas caeremonias, licet antiquitus cum ethnicis ritibus connexae essent, in praesentiarum, mutatis saeculorum fluxu moribus et animis, civilem tantum servare significationem pietatis in antenatos vel amoris m patriam vel urbanitatis in proximos./ E

Quapropter hoc S. Consilium Christiano Nomini Propagando, Summo Pontifice Pio XI f. r. approbante, novas super hac re annis 1935 et 1936 impertiit Ordinariis Manciuriae et Imperii laponici, iuxta can. 22. nonnas hodiernis rerum adiunctis magis congruentes ILE 1271. 1300. 1333].

Nuper vero Emi Patres eidem S. Consilio Christiano Nomini Propagando praepositi, in generali consessu, die 4 vertentis mensis Decembris celebrato, consideraverunt an aliis quoque in loc^s, ubi similes rerum adiunctorum mutationes decursu temporum advenisse constaret, similis agendi ratio admittenda esset

Argumentis itaque hinc inde attente perpensis, prudentium atque experientium virorum sententia exquisita. iidem Emi Patres, quae sequuntur censuerunt esse declaranda:

1. Cum Sinense Gubernium pluries aperteque enuntiaverit omnibus esse liberum quam malint religionem profiteri et alienum esse a sua mente de rebus religiosis leges aut iiissa edere; ideoque caeremonias, quae in honorem Confucii a publicis Auctoritatibus sive peraguntur sive iubentur. non fieri animo tribuendi religiosum cultum, sed hunc solum in finem ut foveatur ct expromatur in virum clarissimum dignus honor et m traditiones patrum debitus cultus: licitum est catholicis adesse actibus honoris, qui ante Confucii imaginem vel tabellam, in monumentis confucianis vel in scholis perficiuntur.

2. Ideoque non habendum est illicitum imaginem Confucii. vel etiam tabellam eius nomine inscriptam, in scholis catholicis collocari, praesertim si Auctoritates Id iusserint, aut eam capitis inclinatione salutare. Si quando timeatur scandalum, declaretur recta catholicorum intentio.

3. Tolerandum ut catholici magistratus et alumni, si publicis caeremoniis adsistere iubeantur quae speciem praeseferant superstitionis, intersint quidem, dummodo, ad mentem can. 1253, passive se habeant signaque illius tantum obsequii faciant, quod ut mere civile iure haberi possit; declarata, ut supra, sua intentione, si quando hoc necessarium apparuerit ad falsas interpretationes sui actus removendas.

4. Inclinationes capitis atque aliae civilis observantiae manifestationes ante defunctos vel defunctorum imagines, et etiam ante tabellam defuncti, simplici nomine inscriptam, uti licitae et honestae habenaae sunt

Considerantes praeterea iidem Emi Patres iuramentum super ritibus sinensibus a Summo Pontifice Benedicto XIV per Constitutionem Ex quo si?igulari diei 11 Iulii 1742 (CICF n 3291 omnibus sacerdotibus ‹ ln Sinarum Imperio aliisque ei conterminis sive adiacentibus Regnis ac Provinciis » impe/ratum, non plene con- »6
gruere cum recentibus normis ab hac S. Congregatione datis, atque insuper idem iuramentum nunc tem-

do-3 uti disciplinare Instrumentum omnino esse superfluum. cum notum sil antiquas de ritibus sinensibus controversias esse pacatas, et. ceterum, missionaries et >kos sacerdotes nulla indigere Juramenti coactione ut promptam filialemque praestent S. Sedi obedientiam: ce&suerunt dispensandum esse ab obligatione illius juramenti, ubicumque, sive in Sinis, sive alibi illud in usu esset; firmis manentibus ceteris praescriptis Sum-8u Pontificis Benedicti XIV, quatenus recentioribus Instructionibus non sint immutata, prae primis prohibitory super ritibus sinensibus disputandi.

Quam Emorum Patrum sententiam. Ssmo Domino Nostro Pio Prov. Div. Papae XII, ab infrascripto Cardinali huius S. Congregationis de Propaganda Fide Praefecto, in audientia diei 7 mensis Decembris relatam. Sanctius Sua in omnibus dignata est approbare et ratam habere.

Datum Romae, ex /Xedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 8 mensis Decembris A. D. 1939, in festo Conceptionis Immaculatae B. M. V.—Petrus Card. Fumasoni Biondi, *Praef.* Celsus CosUntini, Archiep. tit. Theodos.. *Secr.*

Ada. V. BARTOCCETTI in Apoll. 13 (1940) 31-35; T. L EOUSCAREN in PrM 29 (1940) 132-138; P. CHARLES in NrT 67 (1540) 208-210; A. TABERA In CpR 21 (1940) 5-14; IP 20 (1940) 49. ME 52 (1940) 26-30.

1507

1939 DEC 9.-SC CONC., RESOL. AAS (1940) 75-77

DIOECESIS C.

Iuris funerandi canonicos honorarios
Die 9 Decembris 1939

Disîeftatio. — Statuta Capituli cathedralis Dioecesis *o Episcopo anno 1933 approbata, tn articulo 123 haec decernunt; ~ Detuncto aliquo canonico, etiamsi honoranus e aut simpliciter beneficiarius fuerit, quaecumque sit pa- a qua decesserit, Capitulum collegialiter procedet . ad eius domicilium. Archipresbyter levabit cadaver, quod -a ecclesiam cathcdralem deleretur, ut Ibi funera expleantur ",

Animadvertendum in primis est articulum non satis perspicuum videri. Sane clausula illa ⁂ quaiftimque sit paroecia in qua decesserit vi verborum paroeciam significat in qua cancnicus diem supremum obiit, non autem paroenam quae est defuncti propria ratione domicilii, ut censet Capitulum.

Praeterea in memorato articulo nihil praecavetur circa ejectionem alius fortasse a cathedrali ecclesiae funerantis, ad nonnam canonis 1223 5 1: qua electione admissa, non in cathedral) sed in electa ecclesia iusta funebria canonici quoque residcntialis persolvenda sunt.

Denique fieri potest ut canonicus, etiam residentialis. tn paroecia valde dissita ab ecclesia cathedrali. rustlcatl·»-nls v. *g.* vel curationis causa, decedat: tunc cius cadaver. h commode ad ecclesiam cathcdralem asportari nequeat, id normam canonis 1218. in ccclcsia paroeciae in qua mors iccidit funerandum est. Quod a fortiori valet ct dc canonicis honorariis, qui iuxta canonem 406 ex aliena quoque dioecesi nominari possunt.

Verum, his quoque missis, articulum 123 Statutorum capitularium. de quo agitur, sustineri non posse videtur.

Siquidem vi Codicis I. C. parochus proprius intentionem habet in iure fundatam funerandi omnes suos paroectonoj. Isi ab ipso iure aliud *expresse* deermatux. Hoc eruitur cx canone 4G2 praescribente: ⁂ Functiones parocho reser- vatae sunt, nisi aliud iure caveatur 5 iusta funebria " persolvere ad normam canonis 1216 ". Qui canon haec statuit: " Ecclesia in quam cadavt r pro fun:rc transferri " debet, cx Iure ordinario est ecclesia propriae defuncti ⁂ paroeciae, nisi defunctus aliam funeris ecclesiam legi- ⁂ Ume elegerit ad normam can. 1223 et sequentium./

Et haec est praecipua exceptio in «ure statuta contra regulam generalem de iure parochi omnes suos fidele» funerandi. siruti aliae habentur exceptionem, non. ullorum r.empe defunctorum spectata condicione, pro quibus Ius ipsum *laxative* ecclesiam funens designat. Codex autem ecclesiam funeris désignât tantum quoad S. R E. Cardinales Episcopos residentiales· Abbates et Praelatos nullius, religions et beneficiarios residentes. Qui post-cml. ad r.ormam canonis 1220. " ad ecclesiam sui beneficii transfe- " rendl sunt, nisi sibi aliam elegerint ecclesiam funeris cuapropter ct canonici residentialcs, qui et ipsi sunt benef«ciarli residentiales. allions quidem ordinis, minime vero canonici honorarii. Leges crùm. ad normam canonis 18. ac- sunt iuxta propriam verborum simiificationem. no^ imem «tendendae ad .11« lmpropri« «gn^ea-ion».

Canonici Itaque honorarii, sicuti Episcopi titulares, bencficiarli non residential®, etc., transferendi sunt, funeris causa, aut in ecclesiam quam ipsimcl legitime elegerint, aut» si haec electio defuerit» in ecclesiam propriae paroeciae vel loci in quo mors accidit, iuxta normas communes pro cunctis fidelibus, et canonibus 1216. 1218 contenus.

Nec aliquid contra erui potest ex canone 415 j 2 n. 3 decernente: " Iusta funcbna in ecclesia *(ccthcdraU* vtl " collevait) ad normam turis peragenda. non exclusa Mtrsa " exsequiali, persolvere ad Capitulum pertinet tantum ln casu quo de funere agatur alicuius dignitatis vel canonici etiam honorarii tantum vel beneficiarii ⁂

Nam ln citato canone normae tantummodo traduntur quibus relationes juridicae inter Capitulum cathédrale vel collegiale et parochum eiusdem ecclesiae reguntur, seu in-ItT eosdem ius dicit, quin ullum prûeiudicium inferatur luri alieno et in casu aliorum parochorum. Siquidem, iuxta huius canonis praescriptum, si ecclesia, ad quam cadaver canonici honorarii funeris causa ad normûm antea expositorum transfero debet, sit ea praecise cuius Capitulo defunctus adseriptus fuit, utpote vel a defuncto legitime electa, vel ut defuncti aut loci decessus paroecia. minister exsequiarum non parochus erit vel rector ipsius ecclesiae, sed Capitulum ipsum. In hcc proinde consistit norma peculiaris quoad exsequias dignitatum, canonicorum licet tantum ad honorem, et beneficiariorum, in canone 415 | 2 n. 3 statuta. Id constat ex claris verbis eiusdem canonis: " Si ecclesia cathedralis aut collegiatis simul sit paroecialls. M relationes juridicae inter Capitulum et parochum reguntur normis quae sequuntur Equidem m huius canonis praescripto Codex non agit de iure funerandi In tota sua extensione, sed tantum de iure iusta funebria ln eadem ecclesia cd *normam iuris* persolvendi. Ergo canon supponit cadaver dignito/tis, canonici, clc^ super qued exsequiae 77
a Capitulo persolvendae sunt, fuisse iam ab :is ad quos spectat, nempe α parocho, *legitime* levatum, et m ecclesiam capitularem funeris causa deductum ad normam canonis 1230 § 1.

Et quia iusta funebria cd *r.ormam iuris* sunt peragenda, canon ipse quodammodo insinuare videtur haec a Capitulo tantum persolvi posse, si ct quatenus ius ipsum sinit ut in cathedrali vel collegial! ecclesia peragantur, in casibus nempe b iure permissis.

Neque in contrarium argui posse videtur ex relato articulo 123 Statutorum capitularium, utpote quae ab Episcopo approbata sunt Statuto namque capitularia, cx eo quod ab Episcopo approbantur, sine culus auctoritate postea nec abrogari possunt, ncc mutari (can. 410). vim legis episcopalis seu dloecesanae non sortiuntur. sunt et monent leges capitulares. quin eorum n duram mutet approbatio dato atque recognitio ct confirmatio ln forma communi (cfr. Wemx-Vidal. *De* personb. n. 674. Ius canonicum).

Quin imo Episcopus per legem dioeceranam derogare nequit luri communi, nec subducere a iurisdictione parochi personas sive physicas sive morales in genere, sed tantum religiosas familias et pias domos ad normam canonis 464 } 2.

Perperam denioue arguitur ex acquiparatione inter canonicos re-ldcntiales et honorarios oui. lu^ta canenem 407 I *Z* * praeter insignia ct privilegia seu lura honorifica, obtinent quoque «eamnum m choro w. At. praeter haec honorifica, nulla alii iura Cedex iis tribuit. Immo. et v-- cem habere in Caoltulo (can. 411 | 3l denegat reditus capitulares percipiunt.

Resolutio. — In plenariis autem comitiis, dic 9 Decembris 1939 habitis. Emi Patres huius S. Congregationis ad propositum dubium: *An ct quomodo articulus 123 Statutorum capitularium sustineatur, in casu:* responderunt: *Negative, et articulum 123 Statutorum capitularium esse reformandum ad normam iuris.*

Quam resolutionem, in Audientia diei 16 eiusdem mensis, referente subscripto eiusdem S. Congregationis Secretario, Ssmus Dnus Pius Pp. XII benigne approbare et confirmare dignatus est—I. Bruno, *Secr.*

Adn. IP 20 (1940) 154; ME 52 (1940) 164.

1508

1939 DEC 12.-SC S. OFFICII, DECR. AAS 32 (IMO) 24

Quaedam devotionis formae reprobantur, scilicet:
• devozionk all'amore annientato di cisv » **ET < ROSARIO DELLE SANTISSIME PLAGUE DI NOSTRO SIGNOR GESU CRISTO »**

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii habito Feria IV. dic 29 Novembris 1939. proposito dubio:

« An devotionis formas, vulgo — Derorione *all'Amorc* anntenfalo *di Gesù* — et — *Rosario delle Santissrmc Piaghe di Nostro Signor Gesù Cristo* — inter fideles fovere liceat ».

Effii ac Revfhi Patres DD. Cardinales rebus fidci ac morum tutandis praepositi, etiam prae oculis habito Decreto dici 26 Maii 1937 « Dc novis cultus seu devotionis formis non introducendis deque inolitis in rc abusibus tollendis > (cfr. *Acta* Ap. *Sedis,* 1937. p. 304 [LE 1386] respondendum decreverunt: *Non licere.*

Et Feria V, dic 7 Decembris 1939, Ssrî5us D. N. Pius Divina Providentia Papa XII. fn Audientia Excfito ac Rcvrfio Domino Adsessori sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit. et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii. die *12* Decembris 1939.—Romulus Pantanetti, *Supr. S. Congr. S Officii Notariat.*

Adn. **Decr. laferdum allcjatar Mb dîe 1939 Nov 29. A. ALLARD ,. KtT 57 (1940) 325-329; T. L· B. In PrM 29 (1940) 123-124; I GkANERIS In Apoli. 14 (1941) 92-95; E. 1. M. in CR 18 «194·)) 458.**

1509

1939 DEC 2L-S. PAENM DECR. AAS 32 (19101 58-59

SUMMARIUM

INDULGENTIARUM ET PRIVILEGII A SUMMIS PONTIFICIBUS VENERABILI ARCH1CONFRATERNTTAT1 DOCTRINAE CHRISTIANAE IN ECCLESIA S. MARIAE DE PLANCTU URBIS CANONICE ERECTAE NECNON CONFRATERNITATIBUS IPSO IURE EIDEM AGGREGATIS ' CONCESSORUM

A) *Indulgentiae*

I. Indulgentia plenaria, suetis conditionibus lucranda, 1) ab universis christifidelibus. die ingressus in Confratemitatem; 2) ab omnibus ct singulis Confratribus. *a)* die festo principali Confraternitatis. b) diebus festis: Paschae Resurrectionis, Nativitatis Domini. Pentecostes. Epiphaniae, Ascensionis, Circumcisionis, Corporis Christi. Assumptionis et Imm. Conceptionis B M. V.. S. Mariae de Planctu (tit. ecclesiae Archiconfraternitatis). S. loscph, Ss. App. Petri ct Pauli. Omnium Sanctorum. S. Caroll Borromaei, S. losephi Calasanctii et S. Robert! Bellarmino.

II. *Indulgentia plenaria* in *mortis articulo* a Confratribus lucranda, si confessi ac sacra Communione refecti vel saltem contriti. Ssmum lesu Nomen ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint et mortem de manu Domini, tamquam peccati stipendium, patienter susceperint

III. *Indulgentiae Stationum Urbis* a Confratribus acquirendae diebus tantum Stationum in Missall Romano descriptis, ad normam Decreti S. Paenitentiariae Ap. diei 12 Aprilis 1932 *iActa Apost. Sedis,* voL XXIV, p 248) [LE 1084], ea tamen lege ut praedictas Indulgentias in ecclesia Confraternitatis ipsi acquirere valeant tum tantum cum nullae in loco ecclesiae stationales inveniantur (Cfr. Declaratio Decreti circa Indul/gentias Stationibus adnexas diei 25 Februarii 1933: *Acta* Apost. *Sedis,* vol. XXV. p. 27) [LE 1153]. 59

IV. *Indulgentiae partiales,* saltem corde contrito a Sodalibus lucrandae. 1) *decem annorum,* si de civitate exeant ut in villis et agris Christianam doceant catechesim: 2) *septem annorum, a)* si confessi sacram Synaxim susceperint die et loco in quo Confraternitas constituitur; b) si civitatem percurrant, viros, mulieres et pueros ad religiosam instructionem ducturi; c» s Ssmum Sacramentum ad aegrotos delatum comitati fuerint; d) semel in mense, si confessi sacra Communione reficiantur: e) si, sacerdotali charactere insigniti, concionem aliquam seu instructionem religiosam In quadam ecclesia vel oratorio Confraternitatis habuerint: 3) *trium annorum,* si ad coemeterium defunctos Sodales consocientur, vel funeri in eorum suffragium explendo adstiterint. pro eorum anima devote orantes: 4) ire· *centorum dierum, a) si* pie curent ut pueri, famuli aliique sacrae intersint cathechesi; b) si visitent aegrotos Consociatos; c> si officiis aut conventibus Confraternitatis seu processionibus ab eadem de consensu Ordinarii institutis interfuerint; 5> *centum dierum,* si publice vel privatim Christianam tradant cathechesim diebus ferialibus.

B) *Privilegium*

Missae omnes, quae pro anima alicuius Sodalis in Dei gratia vita functi a quocumque Sacerdote ad quodlibet altare celebrantur, ita illi animae suffragari possunt ac si m altari privilegiato litatae fuissent

Dic 21 Decembris 1939

Sacra Paenitentiaria Apostolica. vi facultatum a Ssmo D. N. Pio Pp. sibi tributarum, praesens Summarium. ex authenticis documentis excerptum, revisum et recognitum, approbat, idemque tamquam unicam syllogem Indulgentiarum et privilegiorum, hucusque ab Apostolica Sede Archiconfraternitati. de qua supra, concessorum. habendum esse declarat atque imprimi et publicari permittit. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.—L. Card. Lauri, *Paenitentiarius Maior.* S. Luz.o. *Regens.*

• V. *Co'ex turis ccr.ordci,* can 711 f 2.

Adn. 1 M. RESTREPO In PrM 29 (1940) 233-234.

ANNUS 1940

1510

1940 IΛN 8.-SC CONCILII. INDULT. P,\RT.·

Facultas datur christifidelibus satisfaciendi praecepto PASCHALI QUOCUMQUE ANNI TEMPORE, OCCASIONE SPECIALIUM PRAEDICATIONUM AD PUPULUM IN APRUTIIS

Preces - Beatissime *Pater,* Quo magis promoveatur animarum bonum, hodiernus Moderator regularis Minorities? Provinciae Sancti Bernardini in Aprutiis. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillimis precibus implorat indultum vi cuius christifideles. qui sacris missionibwi utque exercitiis spiritualibus interfuerint, quae, a PP. Concinnatoribus vulgo < Misaionnrii Indigeni » praefatae Provincia·· in variis paroeciis instituuntur. per Sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae durante cursu missionis aut exercitiorum suscepta, quocumque anni tempore praecepto annuae Confessionis et Communionis Paschalis satisfacere valeant. Et Deus. etc.

Rescr. - Sacra Congregatio Concilii, attenta commendatione Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum. benigne commisit Rev.mo Patri Generali eiusdem Ordinis ut. pro suo arbitrio et conscientia, gratiam Iuxta preces Impertiatur ad quinquennium, de consensu tamen locorum Ordinariorum.

Datum Romae» die 8 Ianuarii 1940.—F. Card. Marmagci. *Praef.* L Bruno. *Secr.*

Ministro G«ncral| Ordinis Fratrum Minorum. Prot N. 21/40? AOFM 59 (1940) 75 Adn. AOFM 59 (1940) 74-7S.

1511

1910 IΛN 12.-SC PF., DECR. AAS 32 (1940) 193-194

DI FORMULA IURAMENTI AB ALUMNIS SEMINARII KANDYENSIS PRAESTANDI

Atlentis novis Missionum apud Indos adiunctis. Eminenlissimi Patres huic S. Consilio Christiano Nomini Propagando praepositi, in generalibus comitiis, die 8 decurrentis mensis Ianuarii habitis, decreverunt/ abroganda esse in formula luramenti. quod alumni Pontificii Seminarii Kandyensis praestare tenentur, sequentia verba: « Item voveo et iuro quod sive Religionem ingressus fuero sive in statu saeculari permansero, si intra fines Europae fuero, quolibet anno, si vero extra, quolibet biennio, mei ipsius meique status exercitii et loci ubi moram traxero. Sacram Congregationem de Propaganda Fide certiorabo ».

Quam quidem Emorum Patrum sententiam ab infrascripto huius Sacrae Congregationis Secretario Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papae XII in Audientia hodierna die submissam. Sanctitas Sua benigne adprobare ratamque habere dignata est atque praesens de re Decretum edi iussit, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 12 mensis Ianuarii A. D. 1940.—P. Card. Fumasoni Biondi, *Praef.* Celsus Costantini, Archiep. tit. Theodos., Secr.

1512

1M0 IAN 13.-SC SACIL» FACULTATES. PART.·

Facultates ordinariis locorum brasiliae concessae post **CONCILIUM PLENARIUM NATIONALE**

PRE'es - Sentissimo *Padre".* Os Arcebispos, Bispos. Prebdos Nullius e Administradores Aposiôlicos. rcunidos no Concilio Plenârlo Brasileiro. atendendo ùs necessidadcs dits suas dioceses ou territôrios. humilde c instantissimamentc pedem a V. Suntidadc as seguintes laculdades:

1'I de permitir que nas igrejas parcquiais do «u territorio se possam celebrar trés Missas imcdlatamente depoB da meia nolle da Natividade do Senhor, com poder de administrer a sagrada ComunhAo aos fiôis. cautelosemente. porCm, alim de que tudo se faça cam a dévida rcverència.

2·) de permitir aos sacerdotes que nos domingos e outras festas de perceito pos&am trinar a sente Misse conterno que se irate do bem das aimas.

3·) dc permitir aos sacerdotes que possam binar a sanie Hissa na prlmcira sexta-feira de coda mêj c tarabem nas festas suprimidas. contante que seja etn beneficio das aimas.

4') de permitir aos sacerdotes que. durante todo o tempo que a Santa Se concede aos fieis do Brasil para cumprimento do prcceito da ComunhAo pascal e da ConilssJo annal. Isto c. da Dominga da Sctuagêsima ate a festa dos sS. Apùstolas Pedro c Paulo, possam celebrar duos Missas cm chas mesmo dc semana. nos campos distantes da igrejd paroquial. em beneficio dos fiéls, isto é. para que naquelcs lugares onde raramente chega o sacerdote, o preceito pascal seja mats facilxnente cumprido pJos fteii

5') de concéder aos sexagen&rios. às mulheres grAvidas ou lactantes, que. sem jejum eucaristico. isto é. mesmo quando tenham tornado algo per modum potui, possam receber a sagrada Comunhâo duas veres na semana a consclho do conlessor, todas as veres que nio puderem conservor o jejum.

6'I de permitir que se celebre na Catedral e igrejxs paroquials a Missa imediatamente depois da mela noite da Ctrcuncisâo do Senhor. por ocaslâo da exposiçâo publica e da adoraçAo do SS. Sacramento, nas noras finals do ano. em açÃo de graças pelos beneLclos recebidos da Ubcrahdadr divina, cam a faculdade de se admitirem os fk-is à S. Comunhâo.

7·) de permitir que se passa celebrar, em caso de verdadeira necessidade. mesmo sem ajudante. observandj-se o prescrite no canon 813 **Jiri** *fleri poterit.*

8·) de concéder aos cnfcrmos hespitelizados. aos quais nâo se prevè convalescent para breve, que. mesmo antes do fim do mès da hospitalizaçAo. *a* juiro do confessor, pos<um rccehcr a S. ComunhAo duas vezes p'r semana. e. se «· trata de sacerdotes ou religiosos, mesmo quoi*id* lanamen'c sem guard-irem o jejum. isto ê. mesmo quando antes tcnh.im tomado algum remédie ou alguna cotai - per *rrodum* potus ".

&'I de dispensar. por motivo grave, porém, com os dUconos do clero secular da defeito de idade candnica ate quinze meses, alim de que. nâo obstante isso. pos&am ser promovidos à ordem do S. Presbiterado. contante que sejam idôneos e tenham regularmente cursado a metede do quarto ano de teologla segundo as prescriçdes do canon 976 e observada a Instruçlo - Qucn; indens'" di S CongregaçAo dos Sacramentos {LE 1004). do dia 27 de dtzcmbro de 1930.

10) de dispenser por causas graves e canônlras do impedimento de idade com aqueles que atingiram precoccme-ite a puberdade.

Rescr. - *Da auditneia de S. Santidade,* do *dia* 13 dc Janeiro dc 1940:

O SS. Senhor Nosso Papa Pio XII. depois de cuvida a relaçào do infra-as&mado Cardial Prefeito desîa S. Congregaçâo dos Sacramentos acorca do pedido a S. SanUdade dirigido pclo Exmo. Sr. Cardial Arcetispo de S. SebastiAo do Rio de Janeiro e outros Exmos. OrdinAnos da Republics do Brasil. dlgnou-se concéder aos me^mos oradom benignamente as faculdades solicitadas. vAlldas per um triênio no seu territeno. e devendo ser distribuldas segundo o seu prudente juizio e concfôr.cla ; nAo obstante qualqucr coisa em contrério.

As oblaçôes ou taxas que rcceberem as pre-louvadcs Ordinârios. no uso das ditas faculdades. depois dt expirado o triênto. nûo se esqueçam de enviâ-tas pclos tramites da Nundatura Apostôllca. para as nccessidades da S. Sé.—D. Card. Jorio. *Prcf.* Bracci. Secret.

• Ordinarii! focorvm ta Brui(te Revlit· ·<!«i1v·io brwlUl-i 2 (1942) 203-206.

1513

1940 IAN 15.-SC S. OFFICIT. RESP. AAS 32 (1940) 52

Apostatae a fide in causis matrimonialibus agere **PROHIBENTUR**

In generali consessu Supremae S. Congregationis S. Officii, habito feria IV, die 10 Ianuarii 1940. proposito dubio:

c An inter acatholicos qui. iuxta decretum S. Officii diei 18 Ianuarii 1928 ILE 814 sub die 27 Ian 1923) in causis matrimon'alibus agere prohibentur, connumerandi sint etiam apostatae a fide ·.

Effii ac Revrhi DD. Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, omnibus rite perpensis, respondendum decreverunt: *Affirmative.*

Feria V, die 11 Ianuarii 1940, Ssffnis D. N. D. Pius, divina Providentia Papa XII, in audientia Excnio ac Rcvmo D. Adsessori S. Officii impertita, relatam Sibi Effiorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 15 Ianuarii 1940.—Romolus Pantanetti. *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

***Adn.* E BERGH in NrT 67 (1940) 450451; E- 1. M. In CR 18 (1940) 555-556: REGATILLO n.815-826. F. ROBERTI in ApolL 13 (1940) 7-10: 1P 20 (1940) 44: PrM 29 (1940) 149<149»**

1514

1940 IAN 19.-COM. INTP.. RESP. AAS 32 (1940) 82

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

Dr rxcusATtOMZ a choro. 2 - Dr irouiGXRrtis lucraxks

Effii Patres Pontificiae Commissionis ad Cod:cbt canones authentice interpretandos» propositis in plenario coctu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - De excusatione a choro

D. An excusatio a choro, dc qua in canone 420 I 1 n. 4. extendatur ad servitium paroeciae non rapitularis.

R. Negative.

II - De indulgentiis lucrandis

D. An confessam. vi canonis 935.λcommutare **poasw** visitationem ecclesiae determinatae, etiam ad lucrandas indulgentias toties *quoties* et Portiunculae nuncupatas

R. Affirmative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 19 mensis Ianuarii, anno 1940.—M. Card. Massimi. *Praeses.* I. Bruno. *Secr.*

Ada. E. BERGH in NrT 67 (1940) 453-454; T. L. BOU5CAREN— I. At RESTREPO In PrM 29 (1940) 239-242; A COUSSA in Apoll. 13 (1S40) 35-38; G. MARTINEZ DE ANTONANA In CpR 21 (1940) 140-144; REGATILLO n. 200.462; IP 20 (1940) 42-43.

1515

1940 IAN 23.-SC RELIGIOSORUM, NORMAE. PART.·

Circa normas sequendas a religiosis professis ad **SERVITIUM** militare vocatis

S. Congregatio de Religiosis, die 23 ianuarii 1940. communicavit sequentes normas:

1® Il Decreto Inter *reliquas* dei 27 agosto 1910 [1 Ian. 1911, AAS 3 (1911) 37-39) riguarda i Religiosi « primitus vocati ad militiam ». Le soluzion: dei dubbi sollevati circa l'applicazione di tale Decreto, pubblicate il 1® febbraio 1912 negli *A. A.* S., [AAS 4 (1912) 246-247) sono sempre diretti ai « primitus vocati ».

2® Per i richiamati alie armi e la mobilitazionc generale, questa S. Congregazione dei Religiosi — ex Autia Ssmi habita ab Erho Cardinale Praefecto die 2 ianuarii 1940 — si attiene a questa prassi.

a) Se si tratta di Religiosi che hanno i Voti Perpetui già emessi (semplici o solenni), considera i richiamati o mobilitati durante il Servizio militare straordlnario, come « exclaustrati ad normam iuris »;

b) Se si tratta invece di Religiosi che hanno i Voti Temporanei, essi restano legati dai voti stessi fino alla loro scadenza; ma non sono ammessi durante il Servizio militare al Voti Perpetui ; possono perô i loro Superiori concedere che rinnovlno i Voti Temporarii t ad annum ⅋

c) Se si tratta di rivedibili — cioè di quelli che non hanno mal prestato servizio militare ma non ne sono stati definitivamente dichiarati inabili — non possono. durante il loro stato di rivedibilità emettere i Voti Perpetui (semplici o solenni), « quia lex civilis non concedit eisdem exemptionem a Servitio Militari, sed retardationem, et proinde remanent subiecti militiae » c qualora fossero assunt! al Servizio militare, sarebbero evidentemente da comprendersi tra i « primitus vocati » c. se nel periodo di rivedilità avessero emessi i Voti Perpetui (semplici o solenni) senza il necessario Induito della S. Sede, tali Voti sarebbero nulli—Fr. L. H. Pasetto. *Segretario.*

• Ad SC de Prco Fide. Proî. N. 9258'39: T. SCHAEFER. raHffotb. cd 3 Ron·· 1940. n. 671 p. 1124-1125. Vkfc versions aillkm In Rrrus des Communautés Religieuses 16 (1940) 49-50. Adn. E. B in NrT 67 (1940) 451-452.

1516

1910 IAN 27.-SC ORIENT. DECR. AAS 32 (1940) 152-157

De recta cleri orientkus. saecularis et religiosi, institutione in territoriis patriarchalibus

Apostolicae Sedi Id semper cordi fuit, ut quos sua Dominus benignitate ad sublimem sacerdotii honorem dignaretur vocare, spiritualibus atque ad scientiam pertinentibus disciplinis adprimc imbuerentur, quatenus re quidem vera, sal terrae ct lux mundi futuri essent atque haberentur.

Maternae huius sollicitudinis circa Juveniles sacros manipulos, spem sanctae Ecclesiae, futuros animarum pastores, haud ultimum sane argumentum his nostris temporibus Litterae Encyclicae exstitere «Ad catholici sacerdotii » [LE 1302) necnon Constitutio Apostolica « Deus scientiarum Dominus » ILE 10301 f. r. Pii Pp. XI quorum documentorum alterum morum institutioni. nitorum vero rationi studiorum clericalis militiae pressius consuluit.

Sacra haec Congregatio pro Ecclesia Orientali quae sub immediata Sumini Pontificis directione, peculiari studio bonum fovet orientalium fidelium, ac proinde eorum praesertim qui. sacerdotali aucti dignitate, per multiplicem miramque varietatem sacrorum rituum, illorum animas ad Deum ducere atque comitari debent, filurimis atque in dies gravioribus regionum ac popuorum sibi curae commissorum perspectis necessitatibus, officii sui censet, ut quae supra memoravimus documenta, quantum fieri possit, peculiarem applicationem sortiantur etiam pro Juvenibus levitis orientalibus, quos, praeter officia cuique sacerdoti communia, naturali quadam necessitate, missionales quoque esse oportet erga eos qui catholicam fidem non habeant, simulque apologctas erga dissidentes fratres, apud quos seu quibuscum vivere debent

His porro, quae quidem gravissimae sunt, aliae quoque non minoris momenti accedunt rationes, sl hodierna tempora ac res, quae ubique progrediuntur, prae oculis habeantur.

Si enim, anteactis temporibus, tantum in urbibus hic rerum progressus fieri consuevit, hodie contra, vel in oppidis et in vicis, patenter habetur; ubi quoque propterea sacerdotibus, sanctitate ac scientia praeditis, omnino opus est: huiusmodi nempe qui verbo apostolico. zelo ac doctrina/ omnibus duces se praebeant, ar- 153
ceantque periculum, ne Christifideles errores malitiaeque facilis evadant praeda.

Neque vero praetereundum est cuique sacerdoti gravissimum officii munus Incumbere praedicandi ubique atque docendi divinam veritatem, iuxta illud « vos estis sal terrae, vos estis lux mundi »: gravissimum profecto munus, quod si omittere nefas est, adimpleri tamen quidem non potest, nisi sacerdotes scientiae thesauro ac virtutibus eximiis sint praediti.

Quod si in ceteris vitae institutis, utpote iurisperiti, magistratus, medici etc., per plures annos opportunis disciplinarum studiis est incumbendum, pracscriptamque lauream oportet adipisci, immo si vel manualium artium cultores, antequam artem exerceant, diuturna indigent praeparatione, multo sane diuturniore ac diligentiore instituto opus est Christi administris, tum ob sublimem sacerdotii dignitatem, tum denique ob eidem adnexum gravissimum pondus, regimen scilicet animarum, de quibus Christo ab iisdem ratio est reddenda.

Neque reapse cogitari possunt sacerdotes — quibus officium est pascere verbo vitae, veritatem docere, dirigere atque firmare per vias iustitiae caritatisque animas a Christo redemptas — minus docti ac parati quam ii. qui corporum solummodo rerumve terrenarum curam susceperint

Eo igitur consilio ut. quantum fieri liceat, nobilissimum hoc propositum ad effectum deducatur, consulendi nempe sufficienti ac solidae institutioni morali ac doctrinali eorum qui in sortem Domini vocantur, et praecavendi abusus qui. sensim sine sensu, in conferendis sacris Ordinibus haberi forte potuerint. Sacra haec Congregatio, in Plenario Conventu Erhorum Cardinalium, habito die 20 martii a. 1939. totam quaestionem sedulo examinavit, rebusque mature perpensis, haec quae sequuntur statuit ac decrevit:

I - De *admissione candidatorum*

1® Ut quis in seminarium seu domum religiosam admittatur. ut postea Sacros maiores Ordines recipiat, testimonium exhibeat vitae irreprehensibili, scripto datum ab ipsius parocho vel Ordinario, quod iidem ne tradant nisi sua onerata coram Domino conscientia.

2° In seminaria ne admittantur qui ex aliis seminariis, monasteriis, piisque institutis dimissi fuerint, nisi prius consulta S. Congregatione pro Ecclesia Orientali.

3° Si quem vero od Sacros Ordines vocatum non constet, nec idoneum ad munera eisdem inhaerentia — sacramentorum nempe administratio/nem. praedi- IM
cationem verbi Dei, Christianam catechesim — neque viribus animoque obsistendi separatis ab unitate Ecclesiae sufficienter sit praeditus, is omnino neque in seminariis, neque in domibus clericalium studiorum, neque in religiosis Institutis, uti alumnus retineri potest. neque denique in sacris constitui, ac sacerdotio initiari.

II - *De alumnorum in seminariis institutione*

4” Tum doctrinalis, tum vero moralis et ascetica niumnorum institutio in seminariis impertienda est, in

collegiis nempe seu domibus reservatis tantum alumnis sacerdotio initiandis, quaeque ad huiusmodi finem apposite constituta et ordinata sint

5 Expleto superiori curriculo litterarum, ad sacerdotium candidati unum saltem annum philosophiae studio. Ires vero sacrae theologiae impendere debent, firma tamen studiorum ratione Seminariorum atque Institutorum Religiosorum in quibus cursus philosophicus ac theologicus amplior et perfectior laudabiliter iam absolvitur. Patriarchae erit harum rationem disciplinarum seu, uti aiunt « programma » conficere et ad S. Congregationem pro approbatione transmittere.

6· Peculiari denique sollicitudine S. Congregatio commendat, ut candidati idoneos quoque se reddant ad docendum in scholis publicis, necessariamque attestationem. seu diploma, a civili auctoritate adipiscantur, ita ut ad munus publici magistri eligi possint.

III - De asceiuu ad *Ordines Sacros*

7® Nequit Episcopus manus cuiquam imponere, nisi prius moraliter ac positive certior factus fuerit de canonica idoneitate eligendi; alioquin non modo gravissime peccat, sed et periculo sese committit cum peccatis alienis communicandi. Quamobrem attestationem sibi procuret necesse est Superioris seminarii seu domus vel monasterii, ubi studiorum curriculum candidatus peregerit, necnon sententiam sive iudicium Commissionis, quam vocant, Ordinandorum Examinatricis, uti per ea quae sequuntur, statuitur.

8" Attestatio Superioris seminarii, monasterii seu domus piae, per secretum scrutinium et cum maiore parte suffragiorum exquirenda, in consilio professorum confici debet; inde vero Ordinario, seu Supremo Ordinis Moderatori, si de religioso agitur, scripto communicari. simulque Commissioni Ordinandorum Examinatrici.

9° Antequam Sacros Ordines conferat. Episcopus sedulo quoque perpendat, se, cum ad sacerdotium aliquem
13 admittit, eum acceptare, suo/que mancipare servitio, nempe dioecesi atque animabus suae curae commissis, ideoque sibi fieri obnoxium non modo quoad eiusdem statum vel condicionem, sed etiam quoad temporalem substentationem. nisi forte electum substentationis titulum personalem, securum, vereque sufficientem, habere constiterit.

10® Ex hoc gravissimo episcopali officio circa sacerdotum statum ac temporalem condicionem, necessario consequitur Sacros Ordines iis tantum esse conferendos quos animarum bonum expostulat. Sacrilegus reapse abusus plenitudinis sacri characteris censendus est» sacerdotalem conferre ordinem, alicuius familiae seu factionis favore, amicorum vel hominum potentium instantia. vel cuiuslibet humani commodi intuitu.

11° Unusquisque ad Sacros Ordines maiores candidatus, cuiusvis sit aetatis vel condicionis, antequam Ordinem recipiat, coram Commissione Examinatrice se sistere debet, eique de sua ipsius praeparatione satisfacere.

12° Singuli Patriarchatus Commissionem Examinatricem. vi huius Decreti, habento. Haec vero:

a) aliquot membris constare debet nempe 5, 7. 9: numquam tamen minus tribus selectis ex clero saeculari ac regulari, alterius vel proprii ritus;

b) constituatur per Patriarcham una cum Delegato Apostolico; ab eodemque Delegato, nomine huius S. Congregationis, approbetur;

c) examinatores Commissionis studiorum titulum in facultatibus theologicis ac philosophicis regulariter adepti sint, vel saltem bene compleverint integrum studiorum curriculum apud facultatem quamdam seu seminarium, notique sint probata doctrina;

d) Ordinario seu Superiori cuiusvis ordinandi officium sit conventum Commissionis Examinatricis tempestive promovere — nisi forte certa tempora Patriarcha statuerit — ad eamque mittere candidatos. Est autem penes Ordinarium seu Superiorem, ratione temporis vel commoditatis, ad Commissionem alterius Patriarchatus praesentare ordinandos;

c) Commissio sententiam det scripto exaratam duplicique exemplari, quorum alterum servetur in tabulario Eparchiae sive Ordinis ad quem pertinet candidatus. alterum in tabulario seminarii seu instituti ubi studia peracta fuerint;

f) Commissio quoties pro examinibus congregatur, tria saltem membra habeat, et iudicium proferat per suffragium secretum, quod unanimitatem prae se ferre debet ut quis ad Sacros maiores Ordines admitti possit Candidatus vero qui unanimitatem non retulerit, Commissioni,/ aliquo elapso temporis spatio, denuo se sistendi ius habet, eique contra sententiam recursus patet ad Sacram Congregationem; 156

p) in examine coram Commissione subeundo unusquisque candidatus satisfacere debet: 1) de sua ipsius praeparatione morali et ascetics; 2) de scientia practica atque theologica cuiusvis Ordinis suscipiendi; 3) de institutione doctrinali, inspectis in primis theologia dogmatica, morali et sacramentaria, liturgia et iure canonico;

h) huiusmodi examen superandum est antequam candidatus ad Sacros maiores Ordines admittatur, atque iterum, secunda vice, priusquam sacerdotio initietur.

13° Ut vero recens ordinati suo munere, qua par est dignitate, fungi pergant, per integrum quinquennium ab inito sacerdotio tenentur singulis annis Commissioni Examinatrici se sistere, ut diversis sacrarum scientiarum disciplinis, antea opportune designatis, satisfaciant et intéressé peculiaribus curriculis seu collationibus, quae locorum Ordinarii ac S. Congregatio quotannis promovere curaverint

Documentum comprobans c:.'* iir annui periculi ad Episcopum, vel, si agatur de religiosis, ad Superiorem Ordinis, necnon ad S. Congregationem pro Ecclesia Orientali mittatur.

14® Condicionibus, quas supra recensuimus, circa praeparationem et ascensum ad Sacros Ordines, omnes candidati obstringuntur, sive caelibes sive uxorati advocentur.

IV - *Derogationes et sanctiones*

15° Quaevis derogatio seu dispensatio ab his quae praesenti decreto statuta sunt, maxime vero circa ea quae attinent ad obligationem ac tempus commorationis in seminario seu domo ecclesiastica, ad sententiam Superioris seminarii scu instituti pii, necnon Commissionis Examinatricis, S. Congregationi reservatur.

16® Qui sine praevia in aliquo seminario scu domo ecclesiastica, praescripta commoratione, vel non obtentis, quae supra enumerantur ac requiruntur, documentis favorabilibus. Sacris maioribus Ordinibus initiatus fuerit, ipso facto ab exercitio ordinis suspensus manet, et ad S. Sedem recurrere debet

17® Suspensionem item a collatione Sacrorum Ordinum Episcopus ipso facto incurrit, qui scienter Sacros maiores Ordines candidato de quo In num. 16 contulerit.

Quae omnia, relata Ssfho D. N. Pio, div. prov. Papa XII, in Audientia habita ab infrascripto Cardinali a secretis die 27 m. Ianuarii a. 1940/ Beatissimus Pater 157
adprobare dignatus est et per praesens decretum iussit publici Iuris fieri.

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, cx Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 27 m. Ianuarii, in festo S. Ioannis Chrvsostoml. a. 1940.—Eue exits Card. Tlsserant. *a secretis.* Joseph Ccsarini. *Adsessor.*

Adn. G. de VRIES In PîM 29 (1940) 226 230; I. Ch. JAROS H Apoil. 15 (1942) 10-18; ME 52 (1940) 68-69. NrT 67 (1940 45) 1202.

1517

1940 FEB X-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas thurdicandi ln missis cantatis
SINE MINISTRIS

Pricks - Hodiernus Procurator Generalis Congrmticnls Missionis a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XII humillime efflagitavit. ut in Ecclesiis et Oratorii principalibus eiusdem Congregationis ct Instituti Puellarum a Ciritate. thurificare liceat m Misais cum cantu «ine sacris ministris.

Rkscr. - Sacra porro Rituum Congregatio. vigore facultatum sibi specialiter ab Ipso Sanctissimo IKm no Nartro tributarum, tta precibus anntrrt pro gratia ad proximum quinquennium, ut pro nusjus vivorum cantati* ajf'c urr.< ministris thurificatio adhiberi valeat in festis duplicibus I et II classis, nec non In Dominicis aliisque festis dc· praecepto. Servatis de cetero rubricis Contrariis non ebitentibus quibuscumque.

Die 3 februarii *1940—A. Cuusa. S.* R. C. Secr. Henrieus Dante, *Substitutus.*

• **Procuratori Gen. Conçr. MinîonJt ELIP 54 (1940) 80-81.**

1518

1940 FEB 8.-SC CONCILII, FACULT. PART.·

Facultates concessae sacerdotibus perecrinanttbus ad SANCTUARIUM DOMINAE NOSTRAE A COLUMNA IN CIVITATE CAESARAUGUSTAE. DURANTE ANNO IUBILAEI 1940

1. La facultad de conmutar a los sacerdotes que vengan en peregrinaciôn este ano a visitar a la Virgen. el oficio divino por las tres partes dei Rosario mientras dure la peregrinaciôn.

2. Durante los mismos dias, a los obligados al coro. presencia en éste con pérdida de las dlstribuciones inter *praesentes,* estando conforme con ello su Ordinario respectivo.

3. A los pdrrocos no se les compute como vacaciôn el tiempo de peregrinaciôn.

4. Su Excia. Redma. [Ordinarius *Caesaraugustinus]* concede a los sacerdotes que vengan en peregrinaciôn al Pilar, licencias para celebrar, predicar y confesar los dias que pennanezean en Zaragoza, si las tuvieran de sus rcspectivos Obispos.

• **Orftntrio Caeiaraugustaoo: Ilustnciôa d«l Cl-то 33 (1940)** *232 233-*, **34 (1941) 314.**

1519

1940 FEB 24.-SC S. OFF., DECR. AAS 32 (1940) 73

Decretum de stkrilizatione directa

Proposito Supremae Sacrae Congregationi S. Officii dubio: < An licita sit directa stenlizatio sive perpetua sive temporanea, sive viri, sive mulieris », Enii ac Revüii Patres DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, feria IV» die 21 Februarii 1940. respondendum decreverunt:

« *Negative* et quidem prohiberi lege naturae, eamque, quoad sterilizationem eugenicam attinet. Decreto huius S. Congregationis, die 21 Martii 1931 ILE 988], reprobatam iam esse ».

Et feria V. die 22 Februarii 1940, Ssmus D. N. Pius Divina Providentia Papa XH. in audientia ExciSo ac Revnïo D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii die 24 Februarii 1940.—Romulus Pantanetti. *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. I. GRANERIS in Apoll. 13 (1940) 10-14; REGATILLO Q. 513; IP 20 (1940) 157; ME 52 (1940) 77-78; NrT 67 (1940) 323-330; PrM 29 (1940) 149M49».

1520

194· MAR 4.-SC S. OFF,, DECR. AAS 32 (194·) 120

Proscriptio librorum edmundi fleg.

Feria IV, die 28 Februarii 1940

In generali consessu Supremae S. Congregationis Sancti Officii Efhi ac Revfhi DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, praedamnatos esse declararunt, vi canonis 1399 C. L C., atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt duos libros ab Edmundo Fleg conscriptos, quibus tituli:

L'enfant prophète,

Jésus raconté par le *juif errant.*

Et sequenti Feria V. die 29 eiusdem mensis et anni, Suhus D. N. Pius Divina Providentia Papa XII. in solita audientia Exc. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 4 Martii 1940.—Romulus Pantanetti, *Supremae S. Congr. S. Offici Notarius.*

1521

1940 MAR 12.-SC RIT.» DECR. AAS 32 (1940) 200-281

URBIS et ORBIS

RITvS BENEDICTIONIS PAPALIS SUPER POPULUM ELARGIENDAT SERVANDUS A SACERDOTIBUS, QUIBUS A S. SEDE HUIUSMODI FACULTAS INDULTA EST

Cum ex benigna Summi Pontificis concessione Sacra Paenitentiaria Apostolica. peculiaribus in adiunctis et circumstantiis extra ordinem concurrentibus, facultatem Benedictionem Papalem una cum Indulgentia plenaria impertiendi sacerdotibus concedere soleat. Emus et Rmus D. Cardinalis Lauri. Sanctae Romanae Ecclesiae Camerarius et Paenitentiarius Maior, Sacram hanc Rituum Congregationem rogavit ut formulam, qua praefata Papalis Benedictio fidelibus impertiri posset, statuere dignaretur.

Sacra autem Rituum Congregatio, prae oculis habens ritum, qui in ipso Rituali Romano (tit VIII cap. 32) invenitur. Regularibus utique concessum. Benedictionis Apostollcae statis diebus super populum elargiendae. audito Specialis Commissionis Liturgicae suffragio, huius ritus formulam in posterum ab omnibus sacerdotibus, sive saecularibus sive regularibus, qui speciali Sedis Apostolicae gaudent Induito Benedictionem Papalem cum Indulgentia plenaria elargiendi, adhibendam ac servandam esse retinuit

Facta autem supra his omnibus, ab infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto relatione Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XII. die 6 Martii 1940, Sanctitas Sua votum Sacrae Conçre'gationis benigne approbavit illudque publici iuris fieri mandavit Contrariis non obstantibus quibuscumque. 2)1

Datum Romae ex Sacra Rituum Congregatione, die 12 Martii a. 1940.—C. Card. Salotti, Episc. Praenest. *Praef. A.* Carinci, *Secr.*

Adn. **REGATILLO n. 439.**

1522

1940 MAR 12.-SC STUDIORUM, DECR. PART.·

Canonice erigitur pont, institutum ambrosianum MUSICAE SACRAE

Cardinalis Archiepiscopus Mediolanensis enixe a Sancta Sede expetivit ut Schola Ambrosiana Musicae Sacrae, a se pro singulari studio Ambrosianae Liturgiae instaurandae novem abhinc annis Mediolani condita. tanquam altiorum Studiorum Pontificium Institutum agnosceretur cum facultate grados academicos conferendi. Ssmus autem Dominus Noster divina Providentia Pius Pp. XII. huius Sacrae Congregationis Cardinali Praefecto infrascripto referente, petitioni Emi Archiepiscopi Mediolanensis benigne annuere dignatus est

Itaque haec Sacra Congregatio Pontificium Institutum Ambrosianum Musicae Sacrae, cum iuribus et officiis ceterarum Facultatum Studiorum Ecclesiasticorum. Mediolani erigit et erectum declarat, ea tamen lege ut in eodem Instituto gradus Academici conferantur adamussim secundum Statuta Pontificii Instituti Musicae Sacrae in Urbe erecti: quocum Institutum ipsum Ambrosianum perpetuo consociatum censeatur-, servatis ceteris de iure servandis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Calisti. die 12 mensis martii. in festo S. Gregorii I. Papae et Ecclesiae Doctoris. anno 1940.—L Card. Pizzardo. *Praef.* Ernestus Ruffini, *Secr.*

• **OrUnario Medlolancntli ELIP 54 (1940)** 88.

1523

mo MAK 13.-SC SACR-, RESPONSUM. PART.·

In DOCUMENTIS MATRIMONIALIBUS NON SUNT NOTANDAE CONDITIONES STIRPIS ET NATIONALITATIS CONTRAHENTIUM

Ulmo e Rev.mo Signare, In risposta alla lettera della S. V. Illjna e Rcv.ma n. 287 dei giorno 7 corr. circa h richiesta degli Ufficiali di Stato Civile che venga indicata negli atti di matrimonio la nazionalità e la razza dei contraenti. debbo significarle che da fonte autorevole è stato ufficialmente comunicato a questa S, Congregazione che tali indicazioni non riguardano i documenti parrocchiali dei matrimoni concordatari.

Con sensi di distinta stima mi professo di V. S. IlLma e Rev.ma dev.mo per servirla.—F. Bracci, Segref.

• **Prot. N. 5321/40: ME 52 (1940) 96. Adn. ME 52 (1940) 96.**

1524

1940 MAR 27.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.'

Facultas datur Fratribus Minoribus vendendi OBIECTA PIA IN MISSIONUM UTILITATEM

Preces. - *Beatissimo Padre,* Il Ministro Generale dei Frati Minori, prostrato al bacio del S. Piede, espone umilmente alla S. V. che in molti Conventi francescani o luoghi di Missioni, si usa vendere ai fedeli, che ne fanno richiesta, immagini, corone, medaglie od altri oggetti di divozione per soddisfare la loro pietà ed anche per ricavarne un piccolo guadagno a vantag-g.o delle Missioni stesse o dei Conventi.

Sembrando ciô contrario al prescritto del Can. 142 C. I. C.. 1'umile Oratore, per tranquillità di coscienza. implora dalla benignità della S. V. che in tali Conventi o luoghi di Missioni possa permettere quest'uso, deputando allo scopo un Religioso e percependo dagli oggetti venduti un piccolo guadagno. Che della grazia ecc.

Rescr. - Vigore facultatum a SS.mo Domino Nostro concessarum, S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, Revjno P. Ministro Generali Oratori benicne commisit, ut, pro suo arbitrio et conscientia, gratiam iuxta preces concedat ad quinquennium, adhibitis debitis cautelis ne quod inconveniensjoriatur. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romae, die 27 Martii 1940 —Vinc. Card. La Puma, *Praef.* Fr. H. Pasetto. *Secr.*

• **Prot. N. 1462/40: AOFM 59 (1940) 128.**

1525

1940 APR 3.-SC RITn DECR. AAS 32 (1940) 311

URBIS ET ORBIS

Festum sancti ioannis leonardi, confessoris, ad UNIVERSAM ECCLESIAM EXTENDITUR, CUM OFFICIO ET MISSA SUB RITU DUPLICI MINORI CELEBRANDUM

Quum per fundationem Congregationis Clericorum Regularium a Matre Dei, quorum apostolatus proprium est Christianam doctrinam populos edocere, Sanctus loannes Leonard!, cuius opera Misiones a Propaganda Fide institutae sunt, erga Sedem Apostolicam et sanctam Ecclesiam eximia merita sibi comparaverit, nonnulli Patres Cardinales, pluresque sacrorum Antistites Sanctissimum Dominum nostrum Pium Papam XII humiliter adprecati sunt, ut eiusdem Sancti Confessoris festum ab universo christifidelium coetu peragi posset Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Cardinali Praefecto, votis tot S R. E. Cardinalium. Archiepiscoporum et Episcoporum libenter deferens, festum Sancti loannis Leonardo Confessoris, ad universam Ecclesiam, sub ritu duplici minori, cum *Officio et Missa huic decreto* aditetis die nona octobris celebrandum, extendere benigne dignata est. addita commemoratione festi Ss. Dionysii Ep. et Sociorum Martyrum, ad ritum simplicem redacti. Servatis de cetero Rubricis. Quibuscumque contrariis non obstantibus.

Die 3 Aprilis 1940.—C, Card. Salottt, Ep. Praenestin., *Praef. A.* Carinci, Secr.

1526

1940 APR 8.-DAT. AP., DECL. AAS 32 (1940) 163

Declaratio de conditionibus in conferendo CANONICATU THEOLOGAL! REQUISITIS

Quae in *Motu Proprie* Pii feL rec. Pp. XI « Bibliorum scientiam › diei 27 Aprilis 1924 *(Acta Apost. Sedis,* 16, 1924, pag. 181) (LE 5931 sub II statuta sunt, de requisitis in eo cui conferendum sit Beneficium in quo canonice insit onus Sacrae Scripturae populo explanandae, ita sunt interpretanda, ut, ceteris paribus, ille, etiam Doctori in Sacra Theologia (de quo in Canone 399. § 1). praeferatur, qui Laurea aut Licentia in Re Biblica insignitus sit.

Ex Audientia Ssmi diei 8 Aprilis 1940.—F. Card. Tedeschini, S. *R. E. Datarius.* loseph Guerri, *Regens.*

Adn. R. In PrM 29 (1940) 237-238; IP 20 (1940) 169.

1527

1940 APR 9.-SC PROP. FIDE, DECR. AAS 32 (1940) 379

De iuramento super ritibus malabaricis a missionariis IN INDUS orientalibus non praestando

Super dubium: ‹ Utrum, abolito *iuramento* super *ritibus sinensibus,* opportunum sit dispensare ctiam missionarios in Indiis Orientalibus a iuramenio *super* ritibus *malabaricis* › Eminentissimi ac Reverendissimi Patres huic Sacro Consilio Christiano Nomini Propagando praepositi, in plenariis comitiis die 8 decurrentis mensis Aprilis habitis, respondendum consuerunt:

Affirmative, firma obligatione de cetero observandi praescripta Benedicti XIV, quatenus a Sancta Sede non immutata.

Quam Emorum Patrum sententiam Sanctissimo Domino Nostro Pio Div. Prov. Papae XII. ab infrascripto huius Sacrae Congregationis de Propaganda Fide Secretario, in Audientia hodierna die relatam. Sanctitas Sua in omnibus dignata est adprobare et ratam habere, ac praesens super re decretum edi iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die 9 mensis Aprilis, A. D. 1940.— P. Card. Fumasoni Biondi. *Praef.* Celsus Costantini, Archiep. tiL Theodos., *Secr.*

Ada. V. B. in Apoll. 13 (1940) 181; J. MASSON in NrT 67 (1940-45) 1203-1204; P M. D'EJia in PrM 29 (1940) 376-379; ME 52 (1940) 252 254

1528

1940 APR 9.-SACRA PAEN, RESP. PART.

DUBIUM CIRCA VIGOREM FACULTATUM FIO OPTRI TERRAE SANCTAE CONCESSARUM

Dubium - *Beatissime Pater, Procurator* Generalis Ord. Fr. Min., ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, infra relatum dubium pro opportuna solutione proponit: « Utrum parochi, qui pium opus a Terra Sancta nuncupatum chrlstifidelibus. suae curae commissis, *ferta* sexta in Parasceve summopere commendaverint et eleemosynam, si quam collegerint, ad Patres Commissaries Terrae Sanctae mittere curaverint, adhuc uti valeant, post editum Decretum S. PoenitenViariae d. d. *20 martii* 1933 (LE 1160). facultates benedicendi crucifixos eisque adnectendi Indulgentias pio Viae Cruc.s exercitio adnexas ›. Et Deus. etc.

Resp. - Die 9 aprilis 1940. Sacra Poenitentiaria Apostolica. mature omnibus perpensis. proposito dubio respondendum censuit: Iuxta hodiernam praxim parochi, de quibus in precibus, ad hoc S. Tribunal recurrere debent ut facultate, de qua supra, uti possint Contrariis quibuslibet non obstantibus.

De mandato Eminentissimi.—S. Luzio, *Regens.* I. Rossi, *a Secretis.*

• Ortftn) **Frabun Minorum, Prof. N. 1603.40: AOFM 59 (1940) 151. Adn. 59 (1940) 161.**

1529

1940 APR 1X-SC CONS. DECR. AAS 32 (1940) 280-231

Decreto circa la giurisdizione dellOrdinario MILITARE LN ITALIA

LOrdinario militare ed i cappellani militari in Italia godono della giurisdizione spirituale suile truppe di terra, di mare e di aria, con competenze parrocchiali *(Concordato,* art. 14). Poichè, perô, tale giurisdizione si esercita nel territorio delle diocesi, questa S. C. Concistoriale. con l'approvazione di Sua Santità Pio Pp. XII, allo scopo dl coordinare la giurisdizione medesima con quella degli Ordinari diocesan! ed eliminare le eventual! interfcrenze, ha dichiariato e stabilito quanto segue:

1. - La giurisdizione dellOrdinario militare e dei cappellani militari in Italia è personale. Essa si estende a tutti i militari di terra, di mare e di aria, ed anche al personale religioso maschile e femminile addetto agli ospedall militari; sono escluse, invecc, le persone civili in qualunque modo appartenenti ai militari o addette all'rsercito.

2. - La giurisdizione di cui sopra è cumulativa con quella degli Ordinari diocesan!: perô nei luoghi destinati ai militari *(caserme. aeroporli, arsenali* militari, *sedi di comandi, scuole militari, ospedali militari, tribunali e carceri militari* ecc., escluse quindi le abitazioni private dei militari fuori di detti luoghi destinati ai militari), ve la esercitano primieramente e pnneipalmente lOrdinario e i cappellani militari; secondariamente, sempre perô iure *proprio.* gli Ordinari diocesani e i parroci locali, nei casi di mancanza o di assenza di detto Ordinario e cappellani militari, e près! di regola gli opportuni accord! con lOrdinario militare, nonchè con le competenti Autorité militari.

3. - Fuori dei luoghi sopra segnalati gli Ordinari diocesanl ed l parroci locali esercIteranno liberamente la loro giurisdizione sui singoli militari, tutte le volte che ne verranno richiesti.

4. - La benedizione degli stessi luoghi. nel Sabato Santo, sarà data dai cappellani militari, salvo il diritto dei parroci locali quando i cappellani mancassero, e salvo gli opportuni accord! di cui all'art. 2.

5. - La benedizione delle navi verrà impartita dall'Ordinario militare quando la cerimonia del varo sarà indetta daU'Autorità militare: che se lOrdinario militare sarà impedito, questi ne darà awiso allOrdinario diocesano, il quale la impartira iure proprio. Quando invece delta cerimonia si compirà per iniziativa privata o di altra Autorité non mUitare. la benedizione
23] rimarrà nelle competenze dellOrdinario diocesano./

fi. - I cappellani militari, quando per l'esercizio delle funzioni inerenti al loro sacro ministero rispetto ai militari avranno da ufficiare in chiese non proprie o non destinate ad essi abitualmente. si rivolgeranno previamente agli Ordinari diocesan! o ai parroci o rettori locali per le opportune intese.

7. - Per ciô che rlguarda Fassistenza ai matrimoni. i cappellani militari avranno presente il prescritto del can. 1097 4 2 del Codice di D. C.. secondo il quale « pro *regula habeatur* ut *matrimonium coram sponsae parocho celebretur,* niri iusta causa excuset >. e in casu che essi assistano al rito si atterranno particolarmcnte. oltre che a tutte le altre disposizioni canoniche, a quelle stabilite nel can. 1103, H 1 e 2.

8. - Gli stessi cappellani militari sono sottoposti, come sacerdoti c ratione loci, anche alla disciplina e vigilanza degli Ordinari diocesani. i quali in casi urgenti potranno anche udottarc a loro riguardo i provvedimenti canonici che stimeranno opportuni, salvo avvertirne subito lOrdinario militare.

Roma, dalla S. C. Concistoriale, 13 Aprile 1940.—Fr. R. C. Card. Rossi, *Segretario.* V. Santoro. *Assessore.*

Adn. I. LO GRASSO In PrM 29 (1940) 357-358; I. PASQUAZI In Apoll. 13 (1940) 166-169.

1959

1530

1940 APR 13.-SC CONC. RESOL. AAS 32 (1940) 374-378

DIOECESIS V.... et ALIARUM

CAPITULARIS RELIGIONEM INGRESSI QUOAD EIUS substitutionem. *Dic 13 Apnlis 1940*

Species factl — Sacerdos A. P., mansionarius Capituli cathedralis V...., die 8 Septembris 1936 religiosam Societatem S. Francisci Salcsii, postulatus ineundi causé, ingressus est. Statim idem Capitulum cathédrale conqueri coepit de c:us absentia a choro, tum quia munus peculiare eidem incumbit psalmodiam ducendi, in quo munere nec ab aliis beneficiariis substitui potest, tum quia eiusdem mansionarii absentia per quinque annos protrahitur, per biennium nempe durante novitiatu, et per triennium durante professione, ad normam canonis 584 Codicis iuris canonici.

Incassum cessis pactionibus Capitulum inter et mansionarium de substitutione omnino necessaria ad huius munia saltem peculiaria obeunda, die 3 Augusti 1937 hanc Sacram Congregationem Capitulum adiit, ut quaestio definiretur.

Animaovkrmones — Promulgato Codice I. C. plures huiusmodi quaestiones pertractandae ad hanc Sacram Congregationem delatae sunt, ex eo praecise ortae quod, cum canon 584 statuat ** post annum ab emissa qualibet profesione vacant beneficia paroecialia, post triennium cetera ", quin aliquid decernat de fructibus beneficii, unusquisque m suo sensu abundare ccepit. Annuente proinde Sacra Congregatione de Religiosis, quaestionem generalem pertractari opportunum visum est. lamvero praescripto memorati canonis 584, dum plene consulitur libertati beneficiarii religionem ingressi, si fortasse iuxta canones 573 et 637 ad sacculum redire maluerit, simul ct religionis ipsius utilitati cavetur, si haec ad normam horum canonum beneficiarium dimittere velit. Sed cx/ hcc legitime inferri 375
non pose videtur eidem beneficiario, durante hoc temporii spatio, ius esse non solum beneficium retinendi, sed huius qu-que fructus percipiendi.

De hoc Codex I. C. alte silet in iis quoque canonibus 613-625 qui dc privilegiis religiosorum agunt: quo attento silentio, quaestionis resolutio a praescriptis in canone 20 repetenda est: " Si certa de re desit expressum praescriptum legis sive generalis sive particularis, nerma sumenda est a legibus Latis in similibus, a generality-. iuris principiis cum aequitate canonica servatis, a stylo et praxl Curiae romanae. a communi constantique sententia doctorum ".

Omissis autem *legibus latis in similibus,* cum canones 420 et 421. qui uni de causis a choro excusantibus agunL huiusmodi causam omrxino praetereant. Itemque omissa communi *constantique sententia doctorum,* tum veterum ante Codicem promulgatum, qui parum inter se consentiunt. tum rccentiorum qui ob nuper promulgatum Codicem efformarc nequiverunt communem illam et constantem in re sententiam, hoc unum superest ut norma de eadem re sumatur *a generalibus iuris principiis,* nec non α *stylo ct praxi Romanae Curiae.*

Equidem quoad primam nonnam, α generalibus iuris principiis depromptam iuxta citatum canonem 30, Concilium Tridentinum (cap. 12. sess. 24 de *reform.}* decrevit ut " omnes (capitulares) divina per se. et non per substitutos, compellantur obire officia Quam Concilii Tridcntmi praescriptionem Codex I. C. in pristinum revocavit vigorem, statuens in canone 414: " Omnes ct singuli qui chorale beneficium obtinent, tenentur in ipso choro divina officia persolvere immo In canone 419 decrevit ut qui choro udstnnguntur. nequeant per alium huic obligationi satisfacere nisi In casibun particularibus scu per modum actus, iusta ac rationabili de causa, et sub datis conditionibus.

Cum Itaque beneficiarius religionem ingrrsxun per w ipsum divina officia ln choro obire nequeat, atque substitutum habitualem sibi consMtuere prohibeatur, plane fluit eundem fructus sul beneficii percipere non posse, nec ex iisdem roncruam partem suo substituto praebere.

Eius enim absentia a choro, quamvis sit iusta et rationabilis. ad perfectiorem nempe vitae statum sectandum, tamen ad normam iuris non videtur legitima, ad effectum *nemp percipiendi fructus sui beneficii. Legitima enim ea dicitur causa. ° quae est α lege approbata et in iure expressa -, ut docet Garcia, tract, de beneficiis, part. III.

1960

tjD 2 n 408. Deficiente autem legitima causa absentiae, beneficiarius suos non facit fructus, etiamsi absens sit « propter causam rationabilem et non culpabilem./

Ex eo autem quod huiusmodi absentiae causa sit iusta, txncflclarlus poenam non incurrit, de qua in canone 2X1 n 2. privationis nempe beneficii, sed poena improprie dicta iure plectitur, seu amissione fructuum beneficii, ad normam eiusdem canonis statuentis in n. 1: " Qui beneii-cium obtinet cum onere residentia©. si illegitime absit, eo ipso privatur omnibus fructibus sul beneficii pro rata illegitimae absentiae Ad rem audiatur Relffenstuel, Ub. 111. UL 4. Dc clericis non residentibus, n. 51: " Siquidem tum Episcopuj (scu parochus) non residens, tum beneficiarius non recitans horas canonicas per leges ecclesiasticas factus est inhabilis ad acquirendos eiusmodi fructus: eo qued sacri canones Impediant acquisitionem fructuum beneficiahum. nisi ponatur conditio personalis residentlae. aut recitationis horarum canomcalium. Unde et privatio fructuum beneficialium. atque obligatio eosdem restituendi ante omnem sententiam iudicis. non est poena proprie ditto, seu talis, qua quis privatur re sua. sihlquc iam acquisita; sed potius imponitur ut conditio quaedam, sive medus necessario observandus, nisi ponatur praefata residentia personalis, aut recitatio horarum canonicalium. Sicut in simili contigit, quando testator reliquit cuipiam legatum sub conditione sive onere, ut aliquid faciat: alios perdat legatum ··.

Quod confirmatur decisione huius Sacrae Congregationis in Toletana ct altarum diei 10 Iulii 1920 (LE 282J. Proposito enim tunc dubio: " Utrum Codicis canon 2321 urgeat etiam in casu non residentiae non graviter culpabilis, vel materialiter tantum, non formaliter culpabilis ac r.otcriae ", responsum prodiit: M Affirmative, dummodo ne concurrant causae excusantes iuxta canones 420 ct 421, vel pontificium indultum

Qua responsione, dum decernitur ad constituendam absentiam Illegitimam non requiri culpam ne levem quidem, simul confirmatur, elenchum causarum excusantium a choro, de quibus in canonibus 420 et 421, propter quas capitularis, revera absens, uti praesens habeatur per iuris fictionem, esse laxativum, et non demonstrativum tantum, quibus causis proinde nefas est alias addere, causas eiusdem generis. Et iure meritoque ; facillime enim excofitari possent motiva quibus minueretur absentiae imputabllitas. seu quibus cohonestaretur quaelibet beneficiarii absentia.

Et animadvertatur quod, inter has causas excusantes a choro cum iure percipiendi fructus praebendae ac distributiones quotidianas, recensetur quoque in canone 420 I 1 n. 7 vacatio piis exercitiis ad normam canonis 126. quo tamen induito, additur in citato can. 420, (capitulares» semel tantum in anno chori servitio liberantur Vacatio igitur piis exercitis semel tantum in anno causam lattam simul et *legitimam* praebet absentiae capitularis a choro ad effectum percipiendi fructus ben^/ficii et distributiones quotidianas. Attamen, sl beneficiarius ipse pluries in anno pia exercitia peragere vellet, causam quidem haberet iustam immo sanctam abessendi a choro, quapropter mulctan nequiret privatione beneficii ad normam n. 2 memorati canonis 2381. minime vero causam *legitimam:* ideoque ipso iure et facto non tantum distributiones quotidianas amitteret, sed omnes quoque fructus beneficii pro rata Illegitimae absentiae.

Accedit quod in canone 570 5 1 statutum sit quod " nihil pro impensis postulatus vel novitiatus exigi potest

Hucusque expositis contradicere non videntur ea quae Eonifaclus VIII et Benedictus XIV in sublecta materia rescripserunt. quaeque praecipua documenta vel:ris luris constituunt. Equidem Bonifacius \TII in cap. Beneficium 4. *dc regularibus* in VI statuit: " Beneficium illius qui religionem ingreditur, non est intra probationis annum alicui conferendum . Sed interim eidem beneficio per alium deserviri debebit, assignata sibi congrua de ipsius proventibus portione ".

Et Benedictus XIV in Brevi *Ex quo* diei 14 Ianuarii 1747: " De beneficiorum vacatione in iure statutum habemus. eam non induci per solum ingressum in religionem «ed per professionem regularem dumtaxat .: interim, quoad beneficia choralia. relictis tyroni religioso, qui choro intéresse nequit, ipsius beneficii fructibus " (CICF n. 374).

Verum, praetermisso quod auctores clarae notae haec documenta diversimode interpretati sunt. ex. gr. Garcia ·dc beneficiis *ccclr*starticis, tom. II. cap. 9, η. 27) et Riganti (tn *Regulam* 46 Cancellarie. III. η. *20) contra* Suarez *(de religione, tom. III.* lib. 5. cap. 16. η. 12i et Sanchez (d·? *praeceptis decalogi,* tom. II. lib. 7. cap 4. n H), illud esquam maxime animadvertendum mutationem maximi momenti nunc factam esse: quapr'ptcr, mutatis rerum adlunctis. eadem iuris principia iisdem aptari nefas esse, iuxta illud: " distingue tempora et concordabis iura .

Iamvero temperibus Bonlfacii VIU et Benedicti XIV beneficium etiam capitulare nonnisi uno anno probationis seu novitiatus vacabat, dum irdurta a Pio IX profession© simp'icl trium annorum, ct attento Codicis praescripto in canone 534. per quinque fere annos beneficium vacaret, triennio nempe a qualibet professione religiosa, et allero saltem anno pro novitiatu perficiendo ad normam canonum 555. 571 Perperam proinde invocantur veteris luris ormcima eo vel magis qu- d perspicuum est Codicem maunam bcnef.cialcm penitus innovasse. Fortasse ad rem facere videtur praescriptum cinonls 6 n. 6: " Si qua cx ceteris disciplinaribus legibus, quae usque adhuc viguerunL nec explicite nec implicite in Codice contineatur, ea vim omnem amisisse dicenda est "./

Neque ex adverso aliquid opponi posse videtur ex eo quod vi canonis 584 beneficiarius religionem ingressus retinet titulum sui beneficii, quod non vacat nisi post triennium ab emissa professione religiosa, ct " quilibet bencuclarlus. capta legitime benclicli possessione, omnicus iunbus fruitur tam temporalibus quam spiritualibus, quae beneficio adnexa sunt ", ut in canone 1472 statuitur. Haec iura enim sunt correlativa officiis, inter quae praecipuum est servitium chorale. At, cum beneficiarius religionem ingressus proprio marte in ea condicione versetur ut eadem adimplere nequeat, nulla suppetit ratio cur luritus sul beneficii fruatur. Ad rem apte veniunt ea quae S. Alphonsus scripsit de residentia pastorum: " (Ad rcsidenliam» quidem non alia ratione tenentur quam contractus inill inter ipsos et Ecclesiam, ex quo dantur eis fructus beneficiorum sub conditione residentiae; qua non impleta, nullo modo pastores tales fructus acquirunt. Praesumptio autem illa quod Ecclesia fructus remittat illis qui sine culpa non resident, valde dubia est: immo potius praesumitur Ecclesia oppositum velle, ne pateat via ad eludendam hanc resJdentiam tam rigorose ab ipsa Ecclesia requisitam " *(Thcolog. moraL,* lib. IV. n. 127».

Alia tandem norma antea relata, sumenda nempe. Iuxta citatum canonem 20. α itylo et praxi Curiae *Romanae,* ubi expressum legis praescriptum desit, huc usque expositis favet omnino. Praxis enim fuit, eaque constans huius Sacrae Congregationis ante ct post Cndicis promulgationem. ut beneficiariis religionem ingressis, favente Capitulo et Ordinario loci consentiente, indulta concederentur percipiendi fructus praebendae, imo quandoque et distributiones Ipsas quotidianas, attentis peculiaribus rerum adiunctis. Quod perperam factum fuisset, sl beneficiarius hoc iurc. lege ipsa dictante, frueretur.

Resolutio. — In plenariis autem Comitiis die 13 Aprilis 1940 habitis. Emi Pab-es huius Sacrae Congregationis ad propositum dubium: An capitularis religionem *ingressus ius habeat ad fructus benefteii, antequam hoc cacet ad normam canonis* 584 *Codicis I.* responderunt: Negafiue, salco apostolico induito.

Quam resolutionem in audientia diei 19 eiusdem mensis, referente subscripto Sacrae Congregationis Concilii Secretario. Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XII approbare et confirmare dignatus est.—I. Bruno, *Secr.*

Adn. E- BERGH ln NrT 68 (1946) 715-717; REGATILLO A. 293; A. TABERA in CpR 22 (1941) 58-70. IP 20 (1940) 168-169.

1531

1940 APR 21.-SC SACR^ INDULTUM. PART.·

Facultas recipiendi s. communionem horis **POSTMERIDIANIS, SERVATO IEIUNIO A TRIBUS HORIS, IN DIEBUS FESTIS DE PRAECEPTO**

Preces - *Beatissime Pater,* Ejnus Archiepiscopus Wratislavicn., nomine etiam omnium Germaniae Episcoporum. ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter postulat ut virgines et iuvenes Germaniae qui. expleto scholarum cursu, laborare tenentur in operibus communi bono publico culturae populi destinatis, dispensentur a lege ieiunii eucharistici, ita ut ad sacram Synaxim accedere possint, diebus dominicis ct festis de praecepto, postquam aliquid sumpserint etiam per modum solidi cibL

Rescriptum. *Ex audientia SSMi* diei 12 Junii 1940.

SS.mus Dominus Noster Pius Papa XII. audita relatione Ejni Cardinalis huius S. Congregationis de Sacramentis Praefecti, attentis peculiaribus circumstantiis in casu concurrentibus, gratiam indulge! iuxta petita, ita ut fideles, de quibus in precibus, ante SS.am Eucharlsticam Communionem, hora quoque pomerWiana recipiendam. aliquid etiam per modum solidi sumere valeant. diebus dominicis ct festis de praecepto: servato tamen Ieiunio a quattuor vel saltem tribus horis ac remota quavis scandali vel admirationis occasione: contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Praesentibus valituris ad triennium—J. Bracci. Secr. N. N.. Off.

• Ortfhurfls Gcmmin. Prot. N 4133 40: AKK1 120 (1940) 3îS.

1532

1940 APR 22.-SC SACR^ INDULTUM. PART.·

FACULTAS ABSOLVENDI FORMA GENERALI A PECCATIS ET CENSURIS, ГТ DISPENSANDI A IEIUNIO EUCHARISTICO FIDELES NON' MILITARES SED LABORIBUS MILITARIBUS ADDICTOS, VEL IN CASTRIS CAPTIVORUM COADUNATOS

Preces - *Beatissime Pater,* E.mus Archiepiscopus Wratislavien., uti praeses Conferentiarum Fuldensium, ad pedes Sanctitatis V. provolutus, humiliter sequentes postulat extensiones facultatum iam concessarum, tempore praesentis belli, Excjuo Episcopo Castrensi Germaniae, per indultum S. Congregationis de Sacramentis diei 30 Augusti 1939 (LE 1493] :

1. Absolvendi a peccatis et censuris forma cumulativa vel generali et admittendi non servato ieiunio ad S. Communionem fideles qui non Imminenti iam praelio sunt expositi, sed versantur, vi mobilisationis, tempore praeparationis ct instructionis ad bellicas operationes. quando impediti sunt singuli ad confessionem sacramentalem accedere necnon ad Eucharisticam Communionem tempore matutino et servato ieiunio.

2. Absolvendi forma generali et ad S. Communionem non servato ieiunio admittendi similimis in circumstantiis fideles exercentes labores usui militari destinatos» licet in conditione civili permaneant.

3. Item absolvendi forma generali et ad S. Communionem non servato ieiunio admittendi fideles in castris captivorum congregatos, qui simili modo impediti sunt accedere singuli ad confessionem sacramentalem et ad S. Communionem, servato ieiunio.

Rescriptum. - *Ex Audientia Ssfni* d. 22 Aprilis 1940.

SSjnus Dominus Noster Pius Papa XII. audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis de Sacramentis. attentis peculiaribus actualis belli adiunctis, facultatem indulget absolvendi forma generali fideles, iuxta preces, iisdem vero praemonitis de obligatione integram confessionem suo tempore peragendi: necnon dispensandi a lege ieiunii eucharistici eosdem fideles ita ut aliquid etiam per modum solidi sumere valeant ante SSjnam Eucharisticam Communionem, in loco honesto et decenti recipiendam, servato tamen ieiunio a quatuor saltem horis ac remoto quovis scandalo et admirationis periculo.

Praesentibus valituris pro hoc anno, tempore Paschali, non solum pro sacerdotibus qui quovis modo jurisdictioni Episcopi Castrensis subsunt, sed etiam pro aliis sacerdotibus qui solius Ordinarii localis jurisdictioni subesse inveniuntur.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

• Onf.nario WriftiJavlenii, Prot. N. 1906/40: AKKR 120 (1940) 312-313. Adn. E. BERGH In NrT 67 (1940-45) 943-950.

1533

1940 APR 22.-SC SACR.. INDULTUM. PART.·

Facultas recipiendi s. communionem horis POSTMERIDIANIS, SERVATO IEIUNIO A QUATTUOR HORIS, CLERICIS ET SODALIBUS STATUS RELIGIOSI CONCESSA

Preces - *Beatissime Pater,* E.mus Archiepiscopus Viennen.. nomine etiam Episcopatus Austriaci, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter postulat ut. extraordinariis hisce temporibus, clericis vel candidatis ad sacerdotium aut sodalibus status religiosi, qui publico alicui muneri seu officio addicti, fere numquam mane ecclesiam adire possunt, cum servitium pruno mane iam incipiat, facultas fiat ad S. Synaxlm accedendi vespertinis horis, quando a praefato servitio liberi sunt

Rescriptum - *Ex* audientia Ssfni diei 22 aprilis 1940.

SS.mus Dominus Noster Pius Papa XII. audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis de Sacramentis. attentis peculiaribus praesentibus circumstantiis. gratiam Indulget iuxta petita, ita ut fideles de quibus in precibus, ante SS.mam Eucharisticam Communionem, horis vespertinis recipiendam, aliquid etiam per modum solidi sumere valeant; servato ieiunio tamen a quattuor saltem horis ac remoto quovis scandalo et admirationis periculo; contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Praesentibus valituris *ad annum,* si tandiu expositae circumstantiae perduraverint.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci, Secr.

• Ordinariis Austria·, Prot. N. 1887/40: AKKR 120 (1940) 239.

1534

1940 APR 29.-COM. INTPn RESP. PART.·

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dt TRANSITU AD ALIUM RITUM. *2* - Dt DISPARITATX CULTUS. 3 - Dr TRIBUNAL! coMprrTNTZ

Eihi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - DE TRANSITU AD ALIUM RITUM

D. An mulier latina, quae vi canonis 98 § 4 declaret se velle transire m *matrimonio ineundo* ad ritum orientalem viri, adhuc teneatur ad formam celebrationis matrimonii, de qua in canone 1099 § 1 n. 3.

R. Affirmative.

II - DE DISPARITATE CULTUS

D. An ab acatholicis nati, de quibus in canone 1099 § 2, ad normam canonis 1070 subiiciantur impedimento disparitatis cultus, quoties cum parte non baptizate contraxerint

R. Affirmative.

III - DE TRIBUNALI COMPETENTE

D. Utrum in controversia, quae ad normam canonis 1572 § 2 dirimenda defertur ad dioecesanum tribunal. Episcopus *convenire* tantum, an etiam conveniri possit

R. Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 29 mensis Aprilis, anno 1940.—M. Card. Massimi, *Praeses.* I. Bruno. *Secr.*

Adn. I. CREUSEN - R. 8IDAGOR in PrM 29 (1940) 338-394; I. GRANERIS In Apoll. 13 (1940) 189-193; REGATILLO n. 515, 558. 772; F. ROBERTI In Apoll. 13 (1940) 193-195; D. STAFFA In Apoll. 13 (1940) 182-189; IP 20 (1940) 154-156; NrT 67 (1940-45) 954-955.

1535

1940 MAI 6. SC RITUUM. RESP. PART.·

Symbolum missae in festo titularis eccl. cathedralis DICENDUM EST ETIAM IN ALIIS DIOECESEOS ECCLESIIS

Reverendissime Pater, Dubio P. T. R. diei trigesimae aprilis circa recitationem Symboli in festo Titularis Ecclesiae Cathedralis tam in ipsa ecclesia quam in aliis dioeceseos ecclesiis, sacra haec Congregatio, omnibus mature perpensis respondendum censuit:

c Teneri omnes praedictae obligationi, id est recitandi Symbolum, iuxta Additiones et Variationes in Rubricis Missalis Romani tituli VII. n. 3 >.

Quae dum P. T. communico omnia fausta in Domino adprecatus permaneo add.us in Christo.—A. Carinci, S. R. C. *Secr.*

• Procurwtori Gen. O.F.M , Prot. N. 062.940: AOFM 59 (1940) 180. Adn. AOFM 59 (1940) 180.

1940 MAI 7.-CONVENTIO SOLLEMNIS CUM LUSITANIA. AAS 32 (1940) 217-233

INTER SANCTAM SEDEM ET REMPUBLICAM LUSITANAM SOLLEMNES CONVENTIONES

Concordato tra la santa sede e la repubblica portoghese

In nome della Santissima Trinità.

Sua Santità il Sommo Pontefice Pio XII, e Sua Eccellenza il Présidente della Repubblica Portoghese, disposti a regolare di mutuo accordo e in modo stabOe la situazione giuridica della Chiesa Cattolica in Portogallo, per la pace ed il maggior bene della Chiesa e dello Stato.

hanno stabilito di conchiudere ira loro una solenne Convenzione che riconosca e garantisca la libertà della Chiesa e tuteli i legittimi interessi della Nazione Portoghese, anche per quanto riguarda le Missioni Cattoliche ed il Patronato in Oriente.

A questo effetto. Sua Santità ha nominato Suo Plenipotenziario Sua Eminenza Reverendissima il Signor Cardinale Luigi Maguone, Suo Segretario di Stato,

ed il Signor Présidente della Repubblica Portoghese ha nominato Suoi Plenipotenziarî: Sua Eccellenza il Sig. Generale Eduardo Augusto Marques, antico Ministro delle Colonie, Présidente délia Camera Corporativa, Gran Croce degli Ordini militari del Cristo, di S. Benedetto d'Aviz e dell'Ordine dell'Impero Coloniale;

Sua Eccellenza il Sig. Dottor Mario de Figueiredo, antico Ministro della Giustizia e dei Culti, Professore e Direttore della Facoltà di Diritto della Université di Coimbra. Deputato e Gran Croce dell'Ordine militare di S. Giacomo della Spada;

Sua Eccellenza il Sig. Dottor Vasco Francisco Caetano de Quevedo, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario presso la Santa Sede, Gran Croce dell'Ordine militare del Cristo e Cavalière di Gran Croce del-

l'Ordine di S. Gregorio Magno;

i quali, scambiati i loro rispettivi pieni poteri e trovatili in buona e dovuta forma, hanno convenuto negli articoli seguenti:

Art I. La Repubblica Portoghese riconosce la personality giuridica della Chiesa Cattolica.

Le relazioni amtchevoli con la Santa Sede saranno assicurate nella forma tradizionale. con cui storicamente si esprimevano. mediante un Nunzio Apostolico presso la Repubblica Portoghese e un Ambasciatore della Repubblica presso la Santa Sede.

Art. II. E' garantito alia Chiesa Cattolica il libero eserzicio della sua autorità: nella sfera della sua competenza, essa ha facoltà di esercitare gli attl del suo potere di ordine e di giurisdizione, senza alcun impedimento.

Pertanto la Santa Sede puô liberamente pubblicare qualsiasi disposizione relativa al governo dclla Chiesa e. in tutto quanto si riferisce al suo ministero pastorale, comunicare e corrispondere con i Prelati, il clero e tutti i cattolici del Portogallo, come questi lo possono con la Santa Sede, senza nécessité di previa approvazione dello Stato perché le bolle c qualsiasi istruzione o disposizione della Santa Sede possano essere pubblicate e circolare nel Paese.

Di analoga facoltà godono gli Ordinari e le altre Autorità ecclesiastiche relativamente al loro clero e ai loro fedeli.

Art. III. La Chiesa Cattolica in Portogallo puô organizzarsi liberamente in armonia con le norme del Diritto Canonico, e costituire in tai modo associazioni o organizzazioni. alie quali lo Stato riconosce la personality giuridica.

Il riconoscimento statale della personality giuridica delle associazioni. corporazioni o istituti religiosi, canonicamente eretti. risulta dalla semplice partecipazione scritta all'Autorità competente fatta dal Vescovo della diocesi. dove detti enti abbiano la loro sede. o dal suo legittimo rappresentante.

In caso di modifica o di estinzione degli stessi enti. si procederà nello stesso modo, e con gli stessi effetti.

Concordata entre a santa sé e a REPUBLICA PORTUGUESA

Em nome da Santissima Trindade

Sua Santidade o Sumo Pontifice Pio XII. e Sua Excelência o Présidente da RepübEca Portuguesa. dispostos a regular por mûtuo acôrdo e de modo estàvel a situaçâo juridica da Igreja Catôlica em Portugal, para a paz e maior bem da Igreja e do Estado.

Resolveram conclulr entre si urna solene Convençâo que reconheça e garants a liberdade da Igreja e salvaguarde os legitimos interesses da Naçâo Portuguesa. inclusivamente/ no que respeita às Missôes Catôlfcas 218
e ao Padroado do Oriente.

Para tal efeito, Sua Santidade nomeou seu Plenipotenciârio Sua Eminência Reverendissima o Senhor Cardeal Luigi Maguone, Seu Secretârio de Estado,

e o Senhor Présidente da Republica Portuguesa nomeou Seus Plenipotenciârios: Sua Excelência o Sr. General Eduardo Augusto Marques, antigo Ministro das Colonias, Présidente da Càmara Corporativa. Gran Cruz das Ordens militares de Cristo, de S. Bento <TAviz e da Ordem do Impërio Colonial;

Sua Excelência o Sr. Doutor Mario de Figueiredo, antigo Ministro da Justiça e dos Cultos, Professor e Director da Faculdade de Direito da Universidade de Coimbra, Deputado e Gran Cruz da Ordem militar de S. Tiago da Espada;

Sua Excelência o Sr. Doutor Vasco Francisco Cketano de Quevedo. Enviado Extraordinârio e Ministro Plenipotenciârio junto da Santa Së, Gran Cruz da Ordem militer de Cristo e Cavaleiro de Gran Cruz da Ordem de S. Gregôrio Magno;

os quais, trocados os seus respectivos plenos poderes a achados em boa e dévida forma, acordaram nos artigos seguintes:

Art I. A Republica Portuguesa reconhece a personalidade juridica da Igreja Catôlica./

As relacôcs amigâveis com a Santa Së serao aseguradas na forma tradicional por que histôricamcnte se exprimiam. mediante um Nùncio Apostôlico junto da Republica Portuguesa e um Embaixador da Repûblica junto da Santa Së.

Art II. É garantido à Igreja Catôlica o livre exerricio da sua autoridade: na esfera da sua cornpeténcia, tem a faculdade de exercer os actos do seu poder de ordem e jurisdiçâo sem qualquer impedimento.

Para tanto, a Santa Së pode livremente publlcar qualquer disposlçâo relativa ao govêrno da Igreja e. em tudo quanto se référé ao seu ministërio pastoral, cornunicar e corresponder-se corn os prelados, clero e todos os catôlicos de Portugal, assim como êstes o podem corn a Santa Së, sem necessiaade de prévia eprovaçâo do Estado para se publicarem e correrem dentro do Pals as bulas e quaisquer instruções ou determinaçôes da Santa Së.

Nos mesmos termos, gozam desta faculdade os Ordinârlos e demais Autoridades eclesiâsticas relativamente ao seu clero e fiéis.

Art. III. A Igreja Catôlica em Portugal pode organizar-se livremente de harmonia com as normas do Direito Canonico, e constitute por essa forma associações ou organizaçôes a que o/ Estado reconhece perso- rwi
nalidade juridica.

O reconhec:mento por parte do Estado da personalidade juridica das assocxaçôcs, corporatocs ou institutos religiosos, canônicamente erectos, resulta da simple participaçào cscrita à Autoridade competente feita pelo Bispo da diocese, onde tiverem a sua sede. ou por seu legitimo représentante.

Em caso de modlficaçâo ou de extinçâo. proccdcr-se-à do mexmo modo que para a constituiçâo. c com os mesmos efeltos.

v:

Art IV. Le associazioni o organizzazioni, allo quali si riferisce l'articolo precedente, possono acquistare beni e disporre di essi nella stessa maniera in cui lo possono fare, secondo Ia legislazione vigente, le altre persone morali perpetue, e si amministrano liberamente sotto la vigilanza ed il controllo della competente Autorità ecclesiastica. Se, perd, oltre ai fini religiosi, *si* propongano anche fini di assistenza e di beneficenza in adempimento di doveri statutari o di oneri gravanti su crédité. legati o donazionl, rimangono, nella parte rispettiva. soggette al regime stabilito dal diritto portoghese per tali associazioni o corporazioni, che si effettuerà per il tramite dell'Ordinario competente, e che non potrà mai essere più gravoso del regime stabilito per le persone giuridiche della stessa natura.

Art V. La Chiesa puô liberamente ricevere ed esigere dai fedeli collette e qualsiasi somma destinata all'attuazione dei suoi fini, segnatamente nell'intemo e alia porta dei templi, nonchè degli edifici e luoghi ad essa appartenenti.

Art VI. E' riconosciuta alia Chiesa Cattolica in Portogallo la propriété dei béni che anteriormente le appartenevano e sono ancora in possesso dello Stato, come chiese. palazzi vescovili. case parrocchlali e loro adiacenze, seminari e loro annessi. case di istituti religiosi. paramenti, arredi sacri ed altri oggetti adibitl al culto e alia religione cattolica, salvo quanto sia attualmente adibito a servizi pubblici o sia classificato come « monumento nazionale » o come « immobile di interesse pubblico ».

I béni, di cui al capoverso precedente, che attualmente non sono in possesso dello Stato, possono essere trasferiti alia Chiesa dai loro possessori senza alcun gravante di carattere fiscale, se l'atto di passaggio avrà luogo entro sei mesi a partire dallo scambio delle ratifiche del presente Concordato.

Gli immobili classificati come ‹ monumenti nazionali » e come ‹ di interesse pubblico », o che vengano ad esserlo entro cinque anni a contare dallo scambio delle ratifiche, rimarranno in propriété allo Stato con destinazlonc permanente al servizio della Chiesa. Allo Stato spettano la conservazione, le riparazioni ed i restauri dei detti immobili in conformité di quanto sarà stabilito d'accordo con l'Autorité ecclesiastica, per evitare disturb! nel servizio religioso: alla Chiesa spettano Ia loro custodia e il loro regime interno, segnatamente in ciô che riguarda l'orario delle visite, a regolare le quali potrà intervenire un funzionario nominato dallo Stato.

Gli oggetti destinati al culto che facciano parte di qualche museo dello Stato o delle autarchic locali o istituzionaii saranno sempre ceduti per le cerimonie religiose, che abbiano luogo nella chiesa cui gli oggetti stessi appartenevano. se la chiesa si trova nella stessa localité in cui detti oggetti sono custoditi. Tale cessione si farà a richiesta della competente Autorité ecclesiastica. Ia quale avrà cura della custodia degli oggetti ceduti. sotto la responsabilité di fedele depositario.

Art. VII. Nessuna chiesa. edificio, dipendenza od oggetto dei culto cattolico puô essere demolito o destinato dallo Stato ad altro fine, se non previo accordo con l'Autorité ecclesiastica competente, o per motivo di urgente nécessité pubblica, come guerra. incendio o tnondazlone.

Nel caso di espropriazione per utilité pubblica. sarà rempre sentita la rispettiva Autorité ecclesiastica, anche per quanto riguarda l'ammontare dell'indennità. In ogni caso, non sarà esercitato alcun atto dl appropriazione senza che i beni cspropriati siano privati dei loro carattere sacro.

Art. VIII. Sono csentl da qualunque imposta o altra contrlbuzionp. generale o locale, le chiese e gli oggetti In esse eontenuti, i seminari o qualsiasi altro istituto destinato alia formazione dei clero, nonchè gli editti ed awisi affissi aile porte delle chiese. relativi al sacro ministero. Inoltre agli ecclesiastici non sarà applicata alcuna imposta o altra contribuzione per l'esercizio dei loro ufficio spirituale.

I beni ed enti ecclesiastici, non compresi nel capovrrso precedente, non potranno essere gravati da imposte o contribution! speciali.

Art IX. Gli Arclvescovi o Vescovi resldenzlali, i loro Coadjutori cum ruccessionl» ed i loro Ausiliarl. i parroci, I rettori dei seminari, ed in genere i di-

Art IV. As associates ou organizaçoes a que se référé o artigo anterior, podem adquirir bens e dispôr dêles nos mesmos termos por que o podem fazer. segundo a legislaçao vigente, as outras pessoas morals perpétuas, e administram-se livremento sob a vigiùncia e fiscalizaçâo da competente Autoridade eclesüstica. Se. porém. além de fins religiosos, se propuzerem também fins de assistência e beneficência em compriment© de deveres estatutârios ou dc encargos que onerem heranças, legados ou doações, ficam, na parte respectiva. sujeitas ao regime instituldo pelo direito portugués para estas associaçôes ou corporaçôes, que se tornara efectivo atravez do Ordlnârio competente e que nunca poderâ ser mais gravoso do que o régime estabelecido para as pessoas juridicas da mesma natureza./ ai

Art. V. A Igreja pode livremente cobrar dos fiéis colectas e quaisquer importâneias destinadas à realizaçâo dos seus fins, designadamente no interior e à porta dos templos, assim como dos edificios e Jugares que lhe pertençam.

Art. VI. É reconhecida à Igreja Católica em Portugal a propriedade dos bens que anteriormente lhe pertenciam e estâo ainda na posse do Estado, como temples, paços ep:scopais e residèneias paroquiais corn seus passais, semtnârios corn suas cêrcas, casas de institutos religiosos, paramentos, alfaias e outros objectos afectos ao culto e religiâo católica, salvo os que se encontrem actualmente aplicados a serviços pùblicos ou classificados como « monumentos nacionais » ou como ‹ imôveis de interêsse pùblico ».

Os bens referidos na alinea anterior que nâo estejam actualmente na posse do Estado podem ser transferidos à Igreja pelos seus possuïdores sem qualquer encargo de caracter fiscal, desde que o acto de transferèneia seja celebrado dentro do prazo de seis mêses a contar da troca das ratificaçôes desta Concordata.

Os imôveis classificados como ‹ monumentos nacionais » c como « de interêsse pùblico », ou que o venham a ser dentro de cinco anos a contar da troca das ratificaçôes,/ ficarâo cm propriedade do Estado corn afectaçâo permanente ao serviço da Igreja. Ao Estado cabe a sua conservaçâo. reparaçâo e restauraçâo de harmonia com piano estabelecido de acôrdo corn a Autoridade ecclesiastica, para evitar perturbaçces no serviço religioso: à Igreja incumbe a sua guarda e regime interno, designadamente no que respeita ao horârlo de visitas, na direcçâo das quais podera intervlr um funcionârio nomeado pclo Estado. 222

Os objectos destinados ao culto que se encontrem em algum museu do Estado ou das autarquias locals ou institucionais serâo sempre cedidos para as cerimônias religiosas no templo a que pertenciam. quando este se ache na mesma localldade onde os ditos objectos sâo guardados. A cedência far-se-à a requisiçâo da competente Autoridade eclcsiéstica, que velarà pela guarda dos objectos cedidos, sob a responsabilidade de fiel depositârio.

Art VII. Ncnhum templo, edificio. dependência ou objecto do culto católico pode ser demolido ou destinado pelo Estado a outro fim. a nâo ser por acôrdo prévio corn a Autoridade ecleslâstlca competente ou por motivo de urgente necessidade publica, como guerra, incèndio ou inundaçâo.

No caso de expropriaçâo por utilidade pùblica, seré sempre ouvida a/ respectiva Autoridade eclesiâstica, mesmo sôbre o quantitativo da indemnizaçâo. Em qualquer caso, nâo scrâ praticado acto algum de apropriaçâo sem que os bens expropriados sejam privados do scu caracter sagrado. 223

Art VIII. Sâo isentos dc qualquer imposto ou contribuïçâo. gérai ou local, os templos e objectos néles contidos, os seminârios ou quaisquer estabelecimentos destinados é formaçâo do clero, e bem assim os éditais e avisos afixados à porta das igrejas, relativos ao ministério sagrado: de igual isençâo gozam os eclcslésticos pclo exerefeio do seu munus espiritual.

Os bons e entidades cclesiâsticos, nâo comprecndidos na alinea precedente, nâo poderâo ser onerados corn impostns ou contribuïçôes cspecials.

Art. IX. Os Arcebispos e Bispos residenclals, seus condjutores cum iure successionis e auxiliares, os pârocos. os rcitorcs dos seminârios, c em gérai os directo-

rcttori e superiori di istituti o associazoni dotati di «rsonalità giuridica con giurisdizione in una o più provincie del Paesc, dovranno essere cittadmi portoghesi.

Art X. La Santa Sede, prima di procedere alla nomina di un Arcivescovo o Vescovo residcnziale, o di on Coadiutore *cum iure successionis,* salvo quanto è disposto nei riguardi del Patronato e del Semi-Patro-Mto. comunicherà il nome della persona scelta al Governo Portoghese, per sapere se contro di essa vi siano obbiezioni di carattere politico generale. Il sllenzio del Governo, dopo trenta giorni dalla suddetta comunicaxionc, sarà interpretato nel senso che non vi siano obbzezioni. Tutte le pratiche contemplate in questo articolo rcsteranno segreto.

Art XI. Nell'esercizio del loro ministero, gli ecclesiastici godono della protezione dello Stato, nello stesso modo che le autorità pubbliche.

Art XII. Gli ecclesiastici non possono essere interrogati dai magistrat! o da altre autorità intorno a fatti e cose di cui abbiano avuto notizia per motivo del sacro ministero.

Art XIII. Gli ecclesiastici sono esenti dall'obbligo di assumere le cariche di giurati, membri di tribunal! o commissioni di imposte, ed altre della stessa natura, considerate dal Diritto Canonico come incompatibili con lo stato ecclesiastico.

Art. XIV. Il servizio militare sarà fatto dai sacerdoti e chierici sotto forma di assistenza religiosa aile forze innate e, in tempo di guerra, anche nelle formazioni sanitarie. Tuttavia il Governo prowederà a che anche in caso di guerra il detto servizio militare abbia luogo con il minor detrimento possibile per la cura di anime delle popolazioni nella Metropoli e neUe Colonie.

Art. XV. L'uso dell'abito ecclesiastico o religioso da parte di secolari, o di persone ecclesiastiche o religiose a cui esso sia stato interdetto con prowedimento delle competenti autorità ecclesiastiche, ufficialmente comunicato aile autorità statali. è punito con le stesse pene che Fuso abusivo delTumforme propria di un imp:ego pubblico. Parimenti è punito l'eserziclo abusivo di giurisdizione e di funzioni ecclesiastiche.

Art XVI. E' assicurato alia Chiesa Cattolica 11 libero «ercizio di tutti gli atti dei culto, privato e pubblico, senza pregiudizio delle esigenze di pollzia e di trancto.

Art XVII. Per garantire l'assistenza spirituale negli ospedali, ricoveri, collegi, asili, prigioni ed altri simili stabilimenti dello Stato, delle autarchic locali e istituzonali, e delle Misericordia, che non abbiano cappella e servizio proprio per tale scopo, è libero Facccsso al parroco dei luogo e al sacerdote incaricato di tali servizi dalla competente Autorità ecclesiastica, senza pregiudizio delFosservanza dei rispetlivi regolamenti, salvo il caso di urgenza.

Art XVIII. La Repubblica Portoghese garantisce 1'assistenza religiosa, in tempo di guerra, alle forze di terra, mare ed aria e a tale effetto organizzerà un corpo di cappellani militari, che saranno considerati officiali graduati.

Il Vescovo che disimpegnerà le funzioni di Ordinario Castrense sarà nominato dalla Santa Sede d'accordo con il Governo.

Per le spedizioni colonial! potrà essere nominato Ordinario Castrense un Vescovo che abbia sede nella rispettiva Colonia.

LOrdinario Castrense puô nominare, d'accordo con il Governo, un Vicario Generale.

I cappellani militari saranno nominati, tra i sacerdoti riconosciuti idonei ai servizi ausiliari, dall'Ordinario Castrense d'accordo con il Governo.

I cappellani militari hanno giurisdizione parrochiale ni le loro truppe, e queste godono, quanto ai loro doveri religiosi, dei privilegi e delle esenzioni concesse dal Diritto Canonico.

Art. XIX. Lo Stato prowederà a che sia reso possibile a tutti i cattolici, che sono al suo servizio o che sono membri delle sue organizzazioni. Fadempimento regolare dei doveri religiosi nelle domeniche e nei giorni festivi.

Art. XX. Le associazioni e organizzazioni della Chiesa possono liberamento erigere e mantenere scuole

res e superiores de institutos ou associaçôes dotados de personalidade juridica corn jurisdiçâo em urna ou mau provincias do Pals, deverâo ser cidadâos portuguêses.

Art. X. A Santa Sé, antes de procéder à nomeaçâo de um Arcebispo ou Bispo residencial ou de um coadjutor *cum/ iure successionis,* salvo o que esté disposto a respeito do Padroado e do Semi-Padroado, comunicarâ o nome da pessoa escolhida ao Govêrno Português a firn de saber se contra ela hâ objecçôes de caracter politico gérai. O silêncio do Govêrno, decorridos trinta dias sôbre a referida comunlcaçâo, serâ interpretado no sentido de que nâo hâ objecçôes. Tôdas as diligèncîas previstas nêste artigo ficarâo secretas. 224

Art. XI. No exercicio do scu minlstério, os cclesiâsticos gozam da protcccçâo do Estado, nos mesmos termos que as autoridades pùblicas.

Art XII. Os eclesiâsticos nâo podem ser preguntados pelos magistrados ou outras autoridades sôbre factos e cousas de que tenham tido conhecimento por motivo do sagrado ministério.

Art XIII. Os eclesiâsticos sâo isentos da obrigaçâo de assumir os cargos de jurados, membros de tribunals ou comlssôes de impostos, e outros da mesma natureza. considerados pelo Direito Canônico como incompativeis corn o estado eclesiâstico.

Art XIV. O serviço militar serâ prestado pelos sacerdotes e clérigos sob a forma de assistèneia religiosa às fôrças ar/madas e, em tempo de guerra. também nas formaçôes sanitârias. Todavia o Govêmo providcnciarâ para que mesmo cm caso de guerra o dite serviço militar se realize com o menor prejulzo possivel para a cura de aimas das populaçôes na Métropole e no Ultramar Português. ^25

Art. XV. O uso do hâbito eclesiâstico ou religioso por parte de seculares ou de pessoas eclesiâsticas ou religiosas a quem tenha sido Interdite por medida das competentes Autoridades eclesiâsticas, oficialmcnte cornunicada às autoridades do Estado, é punido corn as mesmas penas que o uso abusivo de uniforme prôprio dum cmprêgo pùblico. É punido nos mesmos termos o exercicio abusivo de jurisdiçâo e dc funções eclesiâsticas.

Art XVI. É assegurado à Igreja Católica o livre exercicio de todos os actos dc culto, privado ou pùblico. sem prejulcfo das exigêneias de policia e trânsito.

Art XVII. Para garantir a assistèneia csplritual nos hospitals, refugios, colégios. asilos, prisées c outros estabelecimentos similares do Estado, das Autarquias locals e institucionafs e das Miscricôrdias, que nâo tenham capela e serviço privativo para èste cfeito, é livre o acesso ao pâroco do/ lugar e ao sacerdote cncarregado dèstes serviços pela competente Autoridade cclesiâstica. sem prejulzo da observàncîa dos respectives regulamentos. salvo em caso de urgêneia. "

Art. XVIII. A Republica Portuguesa garante a asslstência religiosa em campanha. às fôrças de terra, mar e ar e, para èste efeito, organizarâ um corpo de capelaes militares que serâo considerados oficiais graduados.

O Bispo que desempenhar as funçôes de Ordinârio Castrense, serâ nomeado pela Santa Se dc acôrdo corn o Govêrno.

Para as cxpediçôcs colonials poderâ ser nomeado Ordinârio Castrense um Bispo que tenha sede na respectiva colônia.

O Ordinârio Castrense pode nomcar, de acôrdo corn o Govêrno, um Vigârio Gérai.

Os capelâes militares serâo nomeados. de entre *os* sacerdotes apurados para os serviços auxiliares, pelo Ordinârio Castrense, de acôrdo corn o Govêrno.

Os capelâes militares têm jurisdiçâo paroquial sôbre as suas tropas, e estas gozam, quanto aos seus dcvercs religiosos, dos privilégias e isençôcs conccdidos pek) Direito Canônico.

Art. XIX. O Estado providcnciarâ no sentido de tornar possfvel a todos os catôlicos, que estâo ao seu serviço. ou que/ sâo membres das suas orgunizaçôes, o cumprimento regular dos deveres religiosos nos domingos e dias festivos.

Art XX. As associaçôes e organizaçôes da Igreja podem llvremente estabelecer e manter cscolas particu-

private parallele a quelle dello Stato, che resteranno soggette, nei termini del diritto comune, al controllo statale, e potranno, negli stessi termini, essere sussidiate e pareggiate.

L'insegnamento religioso nelle scuole e nei corsi privati non dipende da autorizzazioni dello Stato, e potrà essere liberamento impartito dall'Autorità ecclesiastica o dai suoi incaricatt

F libera la fondazione dei seminari o di qualsiasi altro istituto di formazione o di alta cultura ecclesiastica. Il loro regime intemo non è soggetto al controllo dello Stato. A questo dovranno nondimeno essere comunicati i libri adottati per le materie non filosofiche o teologiche. Le autorité ecclesiastiche competenti cureranno che nell'insegnamento delle discipline speciali, come in quello della storia, si tenga conto del legittimo sentimento patrioltico portoghese.

Art XXI. L'insegnamento impartito dallo Stato nelle scuole pubbliche sarà orientato dai principi della dottrina e morale cristiana, tradizionali nel Paese. In conseguenza sarà impartito l'insegnamento della religione e morale cattolica nelle scuole pubbliche dementari, complementari e medie agli alunni i cui genitori. o chi ne fa le veci. non abbiano fatto domanda di esonero.

Negli asili, orfanotrofi, stabilimenti e istituti official! di educazione di minorenni e di correzione o riforma, dipendenti dallo Stato, sarà impartito per conto dello Stato medesimo l'insegnamento della religione cattolica ed assicurata la pratica dei suoi precetti.

Per l'insegnamento della religione cattolica il testo dovrà essere approvato dall'Autorità ecclesiastica e gli insegnanti saranno nominati dallo Stato d'accordo con essa; in nessun caso il suddetto insegnamento potrà essere impartito da persone che l'Autorità ecclesiastica non abbia approvate come idonee.

Art. XXII. Lo Stato portoghese riconosce gli effetti civili ai matrimoni celebrati in conformité con le leggi canoniche, a condizione che l'atto di matrimonio sia trascritto nei competenti uffici dello stato civile.

Le pubblicazioni del matrimonio saranno fatte non soltanto nelle rispettive chiese parrochiali. ma anche nei competenti uffici del registro civile.

I matrimoni in articulo *mortis,* in imminenza di parte. o la cui immediata celebrazione sia espressamente autorizzata dall'Ordinario proprio per un grave motivo di ordine morale, potranno essere contratti indipendentemente dal processo preliminare delle pubblicazioni.

II parroco trasmetterà entro tre giorni copia intégrale dell'atto di matrimonio al competente ufficio del registro civile affinchè vi venga trascritto; la trascrizione deve essere eseguita entro due giorni e comunicata dal funzionario rispettivo al parroco entro il giorno immedlatamente seguente a quello in cui fu effettuata. con 1'indicazione della data.

Il parroco che, senza gravi motivi, traslaciasse di inviare la copia dell'atto entro il tempo dovuto incorre nelle pone di disubbidienza qualificata. e 11 funzionario del registro civile che non ne facesse la trascrizione nel tempo dovuto incorrerà nelle pene comminate dalla legge organxa del servizio.

Art. XXIIL II matrimonio produce tutti gli effetti civili dalla data della celebrazione. se la trascrizione sarà fatta nello spazio di sette giorni. Se non lo sarà, produrrà effetti relativamente ai terzi solo a cominciare dalla data della trascrizione.

Non osta alia trascrizione la morte di uno o di ambedue i coniugi.

Art. XXIV. In armonia con le propriété essenzial! del matrimonio cattolico. si intende che per il fatto stesso della celebrazione del matrimonio canonico. 1 coniugi rinunzieranno alla facoltà civile di chicdere il divorzio, che perciô non potrà essere applicato dai tribunali civili ai matrimoni cattolici.

Art XXV. La cogn'rione delle cause riguardantl la nullité del matrimonio cattolico e la dispensa del matrimonio rato e non consumato è riservata al tribunal! e dicastcri ecclesiastici competenti.

Le decision! e le sentence di questi dicasteri e tribunali, quando siano divenute definitive, saranno portate al Supremo Tribunate della Segnatura Apostolica per il relativo controllo. c saranno, poi, con l rispettivi decreti del Supremo Tribunale della Segnatura, tras-

lares paralelas às do Estado. ficando sujeitas, nos termos do direito comum, à fiscalizaçâo dâte e podendo, nos mesmos termos, ser subsidiadas c oficializadas.

O ensino religioso nas escolas e cursos particulares nâo depende de autorizaçâo do Estado. e poderâ ser U·vremente ministrado pela Autoridade eclesiâstica ou pelos seus encarregados.

É livre a fundaçâo dos seminârios ou de quaisquer outros estabelecimentos de formaçâo ou alta cultura ccles;âstica. O sou regime interno nâo esté sujcito à fiscalizaçâo do Estado. A êste deverâo. no entanto, ser comunicados os livros adoptados de disciplinas nâo filosôficas ou teolôgicas. As autoridades eclesiâsticas competentes cuidarâo que no ensino das disciplinas especiais, como no da Histôria, se tenha cm conta o legitimo sentimento patriôtico português.

Art. XXI. O ensino ministrado polo Estado nas escolas publicas serâ orientado pelos principios da doutrina e moral cristâs, tradicionais do Pais. Conseqùentemente ministrar-se-à o/ ensino da religiâo e moral 22
catôlicas nas escolas publicas dementares, complementares e médias aos alunos cujos pais, ou quem suas vezes fizer. nâo tiverem feito pedido de isençâo.

Nos asilos, orfanatos. estabelecimentos e institutos oficia:s de educaçâo de menores, e dc correcçâo ou reforma. dependentes do Estado, seré ministrado, por conta dêle. o ensino da religiâo catôlica e assegurada a prâtica dos seus preceitos.

Para o ensino da religiâo catôlica. o texto deverâ ser aprovado pela Autoridade eclesiâstica e os professores serâo nomeados pelo Estado de acôrdo corn ela; em nenhum caso poderâ ser ministrado o sobredito ensino por pessoas que a Autoridade eclesiâstica nâo tenha aprovado como idôneas.

Art. XXII. O Estado Português reconhece efeitos civis aos casamentos celebrados em conformidade corn as lois canônicas, desde que a acta do casamento seja transcrite nos competentes registos do estado civiL

As publicaçôes do casamento farse-âo nâo sô mas respcctivas igrejas paroquiais. mas também mas competentes repartiçôes do registro civiL

Os casamentos in *articulo mortis, em* iminência de parto, ou cuja imediata celebraçâo seja expressamente autorizada pelo Ordinârio prôprio/ por grave motivo de 23
ordem moral, poderâo ser contraldos independentemente do processo preliminar das publicaçôes.

O pâroco enviarâ dentro de três dias côp?a integral da acta do casamento. à repartiçâo competente do registro civil para ser al transcrits; a transcriçâo deve ser faita no prazo de dois dias e comunicada pelo funcionério respectivo ao pâroco até ao dia imediato èquèle cm que foi feita corn indicaçâo da data.

O pâroco que, sem graves motivos, deixar de enviar a côpia da acta, dentro do prazo, incorre nas penas de desobcdiência qualificada; e o funcionârio do registro civil que nâo fizer a transcriçâo no tempo devido incorrera nas penas cominadas pela lei orgânica do serviço.

Art. XXIII. O casamento produz todos os efeitos civis desde a data da celebraçâo se a transcriçâo fôr feita no prazo de sete dias. Nâo o sendo, sô produz efeitos, relativamente a terceiros, a contar da data de transcriçâo.

Nâo obsta à transcriçâo a morte de um ou ambos os cônjuges.

Art. XXIV. Em harmonia corn as propriedades essenciais do casamento catôlico, entende-se <jue, pelo 230
prôprio facto da celebraçâo do casamento canonico/ os cônjuges renunciarâo à faculdade civil de requererem o divôrcio. que por isso nâo poderâ ser aplicado pelos tribunals civis aos casamentos catôlicos.

Art. XXV. O conhecimento das causas concernentes à nuhdade do casamento catôlico e à dispensa do casamento rato e nâo consumado, é reservado aos tribunals e repartiçôes eclesiâsticos competentes.

As decisôes e sentenças destas repartiçôes e tribunals, quando definitivas, subirâo ao Supremo Tribunal da Assinatura Apostalica para verificaçâo, e serâo, depois. corn os respectives decretos daquêle Supremo Tribunal. transmiudas, pela via diplomaties, ao Tribunal

per via diplomatics al Tribunale d'Appello dello Stato» territorialmente competente, il quale le rcnderâ «ccutivc e ordlnerà che siano annotate nel registn dello stato civile, a margine dell'atto di matrimonio.

Art XXVI. La divisione ecclesiastica delle colonie portoghesi sarà fatta in diocesi e circoscrizioni missio; carie autonome. Entro le une e le altre possono dai rispeltivl Prelati, d'accordo con il Governo. essere eret- le direzioni missionarie.

I limitl delle diocesi e circoscrlzioni missionarie saranno fissate in maniera da corrispondere. per quanto sarà possibile, con la divisione amminlstrativa.

Art XXVII. La vita religiosa e l'apostolalo mlssionario nellc diocesi saranno assicurati dal rispettivo Vescovo residcnziale. e nelle clrcoscrizloni missionarie da corporazjoni missionarie.

Le corporuzioni missionarie riconosciute stablllranno nel Portogallo continentale o nelle isole adiacenti case di formazione e di riposo per il loro personale missiocirio. Le case di formazione e di riposo di ciascuna corporazione costituiscono un unico istltuto, sussidiato dal bilancio della Metropoli.

Aile diocesi e circoscrizioni missionarie. agli altri enti ecclesiastici ed agli istituti religiosi delle colonie, Donchè agli istituti missioned, maschlli e femminili, che si stabiliscano nel Portogallo continentale o nelle isole adiacenti, è riconosciuta la personalità giuridica.

Le diocesi e le circoscrizioni missionarie godranno di sussidi da parte dello Stato.

Art XXVIII. Gli Ordinari delle diocesi e circoscrizioni missionarie, quando non vi siano missionari portoghesi in numero sufficiente, possono, d'accordo con la Santa Sede e con il Governo. chiamare missionari esteri, che saranno ammessi nelle missioni deU'organizzazione missionaria portoghese, a condizione che dichiarino di sottomettersi aile leggi e ai tribunali portoghest Taie sottomissione sarà quale si conviene ad ecclesiastici.

Quando entro le singole diocesi o circoscrizioni missionarie vengano stabilite nuove direzioni missionarie, la nomina dei rispettivi direttori, ove non possa ricadere su di un cittadino portoghese, sarà fatta solo dopo sentito il Governo portoghese.

Tutti i missionari, del clero secolare o di corporazloni religiose, nazionali od esteri, saranno interamente roggetti alla giurisdizione ordinaria dei Prelati delle diocesi e circoscrizioni missionarie, in ciô che si riferisce al lavoro missionario.

Art. XXIX. Sono considerate in vigore le disposizioni del Concordato del 21 febbraio 1857. riaffermate nel Concordato del 23 giugno 1886, e quelle del Concordato del 23 giugno 1886, le une e le altre nella parte non toccata da Accordi posteriori, segnatamente da quelli del 15 aprile 1928 [LE 8351 e dell'11 aprile 1929 [LE 8941. e da questa Convenzione.

Art. XXX. Se venisse a sorgere qualche dubbio nell'interprctazione di questo Concordato, la Santa Sede e il Governo portoghese cercheranno di comune accordo una soluzione amichevole.

Art. XXXI. Il présente Concordato, i cui testi in lingua portoghese ed in lingua italiana faranno cgualmente fede. sarà ratificato ed entrerà in vigore appena rcambiati gli strumenti di ratifies, salvo nella parte la cui esecuzione dipende da una legislazione interna complementare della Repubblica Portoghese, nella quale parte andrà in vigore soltanto con la legislazione ftessa. L'entrata in vigore di questa non potrà pro- L-arsi oltre lo spazio di due mesi dalla ratiflea.

Fatto in doppio esemplare.

Città del Vaticano. 7 Maggio 1940.

da Relaçâo do Estado. territorialmente competente, que as tornarâ executivas e mandarâ que sejam averbadas nos registos do estado civil, à margem da acta do casamento.

Art. XXVI. A divisâo eclesiâstica do Ultramar Português serâ feita cm dioceses e circunscriçôes missionârias autônomas. Dentro de umas e de outras podem ser erectas dirccçôes missionàrias pelos respectives prelados, de acôrdo corn o Govêmo.

Os limites das dioceses c circunscriçôes missionàrias serâo fixados dc maneira a correspondercm, na medida do possivel, à divisâo administrativa./ 231

Art. XXVII. A vida religiosa e o apostolado missionârio nas dioceses serâo assegurados polo respective bispo resldencial, e nas circunscriçôes missionàrias por corporaçôes missionàrias.

As corporaçces missionàrias reconhecidas estabelecerâo em Portugal continental ou ilhas adjacentes casas de formaçâo e de repouso para o seu pessoal missionârio. As casas de formaçâo e de repouso de cada corporaçâo constituent um ùnico instituto, subsidiado pelo orçamento da Mctrôpole.

As dioceses e circunscriçôes missionàrias. às outras entidades eclesiàsticas e aos Institutos religiosos das colônias, e bem assim aos institutos missionàrios. masculinos e femininos, que se estabelecerem cm Portugal continental ou ilhas adjacentes, é reconhecida a personalidadc juridica.

As dioceses e as circunscriçôes missionàrias serâo subsidiadas pelo Estado.

Art XXVIII. Os Ordinarios das dioceses e circunscriçôes missionàrias, quando nâo haja missionàrios portuguêscs *em* nûmero suficientc, podem. de acôrdo corn a Santa Sé e corn o Govêrno. chamar missionàrios estrangeiros, os quais serâo admitidos nas missôes da organizaçâo missionâria portuguesa. desde que declarem submeter-se às lois e tribunals portu/guéses. Esta submissâo serâ a que convém a eclesiàsticos. 232

Quando dentro de cada diocese ou circunscriçâo missionâria fôrcm estabclecidas novas direcçôes missionârins, a nomeaçâo dos respectives directores, nâo podendo recalr em cidadâo português, sô serâ feita depois de ouvido o Govêrno Português.

Todos os missionàrios. do clero secular ou de corporaçôes religiosas, nacionais ou estrangeiros, estarâo inteiramente sujeitos à jurisdiçâo ordinâria dos prclados das dioceses e circunscriçôes missionàrias, no que se référé ao trabalho missionârio.

Art. XXIX. Sâo consideradas em vigor as disposiçôes da Concordata de 21 de Fevereiro de 1857. ressaivadas pela Concordata de 23 de Junho de 1886, e as da Concordata dc 23 de Junho de 1886. umas e outras na parte nâo atingida por acôrdos posteriores, designadamente polos dc 15 de Abril ce 1928 ILE 8351 c de 11 dc Abril de 1929 [LE 8941 e por esta Convcnçâo.

Art. XXX. Se vlcr a surgir qualquer dûvida na Interpretaçâo desta Concordata, a Santa Sé. e o Govêmo Português procurarâo de comum acôrdo uma soluçâo amigâvcL/ 233

Art XXXI. A présenté Concordata, cujos textos em lingua portuguesa c em lingua italiana farâo igualmente fé. serâ ratificada e entrarâ em vigor logo que sejam trocados os instrumentes de ratificaçâo. salvo na parte cuja execuçâo depende de legislaçâo interna complementer da Rcpùblica Portuguesa, em que entrarâ em vigor sô corn essa mesma legislaçâo. A entrada cm vigor desta nâo poderâ diferir-se além do prazo de dois mêses a contar da ratificaçâo.

Feito em duplo exemplar.

Cidade do Vaticano, 7 de Maio dc 1940.

T. Card. Maglione. Eduardo Augusto Marques. Mario DF Figueiredo. Vasco Francisco Caetano nr Quevedo

Adn. Ph AGUIRRE in PrM *29* (I9J0) 285-302; 30 (1941) 193-204; A PERUGINI In Apoll. 13 (1940) 205-217. A. VAN HOVE in N.-T 53 (1946) 427-437. V»de RATIHABITIONEM wb 1940 Iunii 1; LE 1542.

1537

IM0 MAI 7.-CONVENTIO SOLLEMNIS CUM LUSITANIA. AAS 32 (1946) 235-244

INTER SANCTAM SEDEM ET R NM PUBLICAM LUSITANAM SOLLEMNES CONVENTIONES

Accordo misstonario tra la santa sede
E LA REPUBBUCA PORTOGHESE

Prcmesso:

Chc in data odiema è stato firmato il Concordato tra la Santa Sede e Ia Repubblica Portoghese;

Chc nel detto Concordato agli articoli XXVI-XXVIII sono enunciate le norme fondamental! relative all'attivitâ missionaria;

Che durante le trattative per la conclusione del Concordato medesimo il Governo Portoghese ha proposto che dette norme fossero ulteriormente sviluppate in una particolare Convenzione;

La Santa Sede ed il Governo Portoghese hanno risoluto di stipulare un Accordo inteso a regolare più compiutamcnte i rapport! tra Chiesa e Stato per ciô che riguarda la vita religiosa nelle Colonie Portoghesi, fermo restando quanto è stato precedcntemente convenuto per il Patronato deUOriente.

All'uopo hanno nominato Plenipotenziari rispettivamente: Sua Eminenza Reverendissima il Signor Cardinale Luigi Maglione. Segretario di Stato di Sua Santità; e Sua Eccellenza il Sig. Generale Eduardo Augusto Marques, antico Ministro delle Colonie, Présidente della Camera Corporativa, Gran Croce degli Ordini militari del Cristo, di S. Benedetto d'Aviz e dell'Ordine delllmpcro Coloniale; Sua Eccellenza il Sig. Dottor Mario de Figueiredo, antico Ministro della Giustizia e dei Culti. Professore e Direttore della Facoltà di Diritto della Università di Coimbra, Deputato e Gran Croce dell'Ordine militare di S. Giacomo della Spada; Sua Eccellenza il Sig. Dottor Vasco Francisco Caetano de Quevedo, Inviato Straordinario e Ministru Plenipotenziario presso la Santa Sede, Gran Croce dell'Ordine militare del Cristo e Cavalière di Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno; i quali, sotto riserva di ratifica hanno convenuto su quanto appresso:

Art. 1. La divisione ecclesiastica delle Colonie Portoghesi sarà fatta in diocesi e circoscrizioni missionarie autonome.

Ai Vescovi delle diocesi spetta organizzare. per mezzo del clero secolare e regolare, la vita religiosa e l'apostolato della propria diocesi.

Nelle circoscrizioni missionarie la vita religiosa e l'apostolato saranno assicurati da corporazioni missionarie riconosciute dal Governo, senza pregiudicare a che, con l'autorizzazione di questo, si stabiliscano, in detti territori, missionari di altre corporazioni o del clero secolare.

Art. 2. Gli Ordinari delle diocesi e circoscrizioni missionarie. quando non vi siano missionari portoghesi in numero sufficiente, possono, d'accordo con la Santa Sede e con il Governo, chiamare missionari esteri, che saranno ammessi nelle missioni dall'organizzazione missionaria portoghese. a condizione che dichiarino di sottomettersi allé leggi ed ai tribunali portoghesi. Tale sottomissione sarà quale si conviene ad ecclesiastic!

Art 3. Le diocesi saranno governate da Vescovi residenziali e le circoscrizioni missionarie da Vicari o Prefetti Apostoliei. tutti di cittadinanza portoghese.

Tanto nelle prime quanto nelle seconde, i missionari cattolici del clero secolare o di corporazioni religiose, nazionali od esteri, saranno interamente soggetti alia giurisdizione ordinaria dei suddetti Prelati in cid che si riferisce al lavoro missionario.

Art 4. Le diocesi e le circoscrizioni missionarie saranno rappresentate presso il Governo deUa Metropoli dal rispetthro Prelato o da un suo delegato, e le corporazioni missionarie dal rispettivo Superiore o da un suo delegato.

I Superiori ed i delegati, ora menzionati, avranno la cittadinanza portoghese.

Art. 5. Le corporazioni missionarie riconosciute stabiliranno nel Portogallo continentale o nelle isole adiacenti. case di formazionc e di nposo per il loro personale missionario.

Accordo missionario entre a santa sé
E A REPÙBLICA PORTUGUESA

Considerando:

Que na data de hoje foi assinada a Concordata entre a Santa Sé e a Repûblica Portugucsa;

Que na dita Concordata nos artigos XXVI-XXVUI estâo enunciadas as normas fundamentals relativa à actividade missionâria;

Que durante as negociaçôes para a conclusâo da mesma Concordata o Govêmo Português propôs que as ditas normas fôssem ulteriormente desenvolvidas mima Convençâo particular;

A Santa Sé e o Govêrno Português resolveram estlpular um acôrdo destinado a regular mais completamente as relaçôes entre a Igreja e o Estado no que dû respeito à vida religiosa no Ultramar Português. permanecendo firme tudo quanto tem sido precedentemente convencionado a respeito do Padroado do Oriente.

Para este fim nomearam Plenipotenciârios respectivamente Sua Eminência Reverendissima o Senhor Car-/ deal Luigi Maguone. Secrétario de Estado de Sua Santidade; e Sua Excelência o Sr. General Eduardo Augusto Marques, antigo Ministro das Colonias, Présidente da Câmara Corporativa. Gran Cruz das Ordens militares de Cristo, de S. Bento d'Aviz e da Ordem do Império Colonial; Sua Excelência o Sr. Doutor Mario de Figueiredo, antigo Ministro da Justiça e dos Cultos» Professor e Director da Faculdade de Direito da Universidade de Coimbra. Deputado e Gran Cruz da Ordem militar de S. Tiago da Espada; Sua Excelência o Sr. Doutor Vasco Francisco Caetano de Quevedo, Enviado Extraordinârio e Ministro Plenipotenciârio junto da Santa Sé. Gran Cruz da Ordem militar de Cristo e Cavaleiro de Gran Cruz da Ordem de S. Gregorio Magno: os quais, sob reserva de ratificaçâo, concordaram em quanto se segue:

Art 1. A divisâo eclesiâstica das Colônias Portuguesas serâ feita em dioceses e circunscriçôes missionârias autônomas.

Aos bispos das dioceses cabe organizar, por intermédio do clero secular e regular, a vida religiosa e o apostolado da propria diocese.

Nas circunscriçôes missionârias a vida religiosa e o apostolado serâo assegurados por corporaçôes missionârias reconhecidas pelo Governo./ sem prejuizo de. corn autorizaçâo dêste. se estabelecerem, nos ditos territérios, missionârios doutras corporaçôes ou do clero secular.

Art. 2. Os Ordinârios das dioceses e circunscriçôes missionârias, quando nâo haja missionârios portuguéses em niimero suficiente. podem. de acôrdo corn a Santa Sé e corn o Govêrno. chamar missionârios estrangeiros» os quais serâo admitidos nas missões da organizaçâo missionâria portuguesa, desde que declarem submeter-se às leis e tribunals portuguêses. Esta submissâo serâ a que convém a eclesiasticos.

Art. 3. As dioceses serâo governadas por bispos residenciais e as circunscriçôes missionârias por Vigârios ou Prefeitos Apostôlicos, todos de nacionalidade portuguesa.

Tanto numas como noutras, os missionârios catôlicos do clero secular ou de corporaçôes religiosas, naefonais ou estrangeiros. estarâo inteiramente sujettes à jurisdiçâo ordinâria dos sobreditos prelados no que sc référé ao trabalho missionârio.

Art. 4. As dioceses e as circunscriçôes missionârias serâo representadas junto do Govêmo da Metrôpole pelo/ respectivo prelado ou por um seu delegado, e as corporaçôes missionârias pelo respective Superior ou por um seu delegado.

Os Superiores e os delegados, aqui mencionados, terâo a nacionalidade portuguesa.

Art. 5. As corporaçôes missionârias reconhecidas cstabelecerâo em Portugal continental ou ilhas adjacentes casas de formaçâo e de repouso para o seu pessoal missionârio.

Le case di formazione e di riposo di ciascuna corporazionc costitulscono un unico istituto.

Art 6. Sono fin d'ora create tre diocesi in Angola, con sede in Loanda. Nuova LIsbona e Silva Porto; tre in Mozambico con sede in Lorenzo Marques. Beira e Nampula; una in Timor con sede in Dili. Inoltre nelle dette Colonie e nella Guinea potranno essere erette circoscrizioni missionarie.

La Santa Sede potrà. d'accordo con il Governo. modificare il numero delle diocesi e circoscrizioni missionarie. I limiti delle diocesi e circoscrizioni missionarie saranno fissati dalla Santa Sede in maniera da corrispondere, per quanto sarà posiblle, alia divisione amministrativa. e sempre dentro l limiti del territorio portoghese.

Art. 7. La Santa Sede prima di procedere alla nomina di un Arcivescovo o Vescovo residenziale o di un Coadiutore *cum iure successionis* comunicherà il nome della persona scelta al Governo Portoghese, per sapere se contro di essa vi siano obbiezioni di carattere politico generale. Il silenzio del Governo, dopo trenta giorni dalla suddetta comunicazlone, sarà interpretato nel senso che non vi siano obbiezioni. Tutte le pratiche contemplate in questo articolo resteranno segrete.

Quando entro le singole diocesi o circoscrizioni missionarie vengano stabilite nuove direzioni missionarie, la nomina dei rispettivi direttori. ove non possa ricadere su di un cittadino portoghese, sarà fatta solo dopo sentito il Governo Portoghese.

Eretta una circoscrizione ecclesiastica o divenuta vacante. la Santa Sede. prima della definitiva prowista, potrà immediatamente costituire un Amministratore Apostolico provvisorio, dando comunicazlone al Governo della awenuta nomina.

Art. 8. Aile diocesi e circoscrizioni missionarie, agli altri enti ecclesiastici ed agli altri istituti reUgiosi deUe colonie, nonchè agli istituti missionari, maschili e femminili. che si stabiliscano nel Portogallo continentale o nelle isole adiacenti, è riconosciuta la personalità giuridica.

Art. 9. Le corporazioni missionarie riconosciute, maschili e femminili, saranno, indipendentemente dagli aiuti che ricevessero dalla Santa Sede. sussidiate secondo il bisogno dal Governo della Metropoli e dal Governo della rispettiva Colonia. Nella distribuzione dei detti sussidi si terrà conto non solamente del numero (w case di formazione e di quello dei missionari nelle colonie, ma anche delle opere missionarie, ivi compresi i seminari e le altre opere per il clero indigeno. Nella distribuzione dei sussidi a carico delle colonie le diocesi saranno considerate a parité di condizioni con le circoscrizioni missionarie.

Art 10. Oltre ai sussidi, ai quali si riferisce l'articolo precedente, il Governo continuerà a concedere gratuitamente terreni disponiblïi allé mïssïoni cattoliche, per il loro sviluppo e per le nuove fondazionL Allô stesso fine gli enti considerati all'Art 8 potranno ricevere sussidi particolari cd accettare crédité, legati e donazioni.

Art 11. Saranno esenti da qualsiasi imposta o contribuzione, tanto nel territorio metropolitano quanto nelle colonie :

a) tutti i beni che gli enti di cui all'Art 8 posseggano in conformité dei loro fini;

b) tutti gli atti *inter vivos* di acquisto o di alienazione, compiuti dagli enti predetti per l'attuazione dei loro fini, c tutte le disposizioni *mortis causa,* aventi gli stessi fini, in favore dei medesimi enti.

Inoltre saranno esenti da tutti i diritti doganali lc immagini sacre e gli altri oggetti di culto.

Art. 12. Oltre ai sussidi previsti nell'Articolo 9. il Governo Portoghese garantisce ai Vescovi resldenziali. come superiori delle missioni delle rispettive diocesi, ed ai Vicari e Prefetti Apostoliei congrui onorari, e mantiene il diritto alia pensione. Per viaggi o traslochi non vi sarà perô diritto a sussidio speciale.

Art. 13. Il Governo Portoghese continuerà a corrisponderc la pensione al personale missionario attualmente in ritiro e per l'awenire la corrisponderà ai membri del clero secolare missionario, quando abbiano compiuto gli anni di servizio necessari a tale effetto.

As casas dc formaçâo e de repouso de cada corporaçâo constituem um ùnico instituto.

Art 6. Sâo desde jâ criadas três dioceses em Angola, corn sede em Luanda. Nova Lisboa e Silva Pôrto; três cm Moçamblque, corn sede em Lourenço Marques, Beira e Nampula; uma em Timor, com sede em Dili. Além disso, nas ditas colônias e na Guiné poderâo ser erectas circunscriçôes missionârias.

A Santa Sé poderâ, de acôrdo corn o Govêmo, alterar o nûmero das dioceses e circunscriçôes missionârias. Os limites das dioceses e circunscriçôes missionârias serâo fixados pela Santa Sé de maneire a corresponderem, na medida do possivet â divisâo administrativa e sempre dentro dos limites do territôrio português./

Art 7. A Santa Sé, antes de procéder à nomeaçâo de um arcebispo ou bispo residcncial ou dum coadjutor *cum iure successionis,* comunicarâ o nome da pessoa escolhida ao Govêmo Português a firn de saber se contra ela hâ objecçôes de caracter politico geraL O siléncio do Govêmo, dccorridos trinta dias sôbre a referida comunicaçâo, serâ interpretado no sentido de que nâo hâ objeçôes. Tôdas as dîligências previstas neste artigo ficarâo secretas.

Quando dentro de cada diocese ou clrcunscriçâo missionâria fôrem estabelecidas novas direcções missionârias, a nomeaçâo dos respectlvos directores, nâo podendo recalr em cidadâo português, sô serà feita depots de ouvido o Govêmo Português.

Criada uma circunscriçâo eclesiâstica, ou tomando-se vacante, a Santa Sé, antes do provimento definitivo, poderâ imediatamente constltuir um administrador apostolico provisôrio, comunicando ao Govêmo Português a nomeaçâo feita.

Art 8. As dioceses e circunscriçôes missionârias, és outras entidades eclesiâsticas e aos institutos religiosos das colônias, e bem assim aos institutos missionârios, masculinos e femininos, que se estabelecerem em/ Portugal continental ou ilhas adjacentes, é reconhecida a personalidade juridica. 240

Art 9. As corporaçôes missionârias reconhecidas, masculinas e femininas, serâo, independentemente dos auxilios que receberem da Santa Sé, subsidiadas segundo a necessidade pelo Govêmo da Metrôpole e pelo Govêmo da respectiva colônia. Na distribuïçâo dos ditos subsidies, ter-se-âo em conta nâo sômente o nûmero dos alunos das casas de formaçâo e o dos missionârios nas colônias, mas também as obras missionérias, compreendendo nelas os seminârios e as outras obras para o clero indigena. Na distribuïçâo dos subsides a cargo das colônias. as dioceses serâo consideradas em paridade de condiçôes corn as circunscriçôes missionârias. 111.*

Art 10. Além dos subsidies a que se référé o artigo anterior, o Govêmo continuarâ a concéder gratultamente terrenos disponiveis às missôes catôlicas,· para o seu desenvolvimento e novas fundaçôes. Para o mesmo fim. as entidades mencionadas no artigo 8 poderâo receber subsfdios particulares e aceitar heranças, legados e doaçôes.

Art. IL Serâo isentos de qualquer imposto ou contrlbuîçâo, tanto na Metrôpole como nas colônias:/ 341

a) todos os bens que as entidades mencionadas no artigo 8 possulrem em conformidade corn os seus fins:

b) todos os actos *inter vivos* de aquislçâo ou de alienaçâo, realizados pelas ditas entidades para satisfaçâo dos seus fins, assim como todas as disposiçôes *mortis causa* de que fôrem beneficiarias para os mesmos fins.

Além disso. serâo isentos de todos os direitos aduanelros as imagens sagradas e outres objectos de culta

Art 12. Além dos subsidias previstos no artigo 9, o Govêrno Português garante aos Bispos residenciais. como Superiores das missôes das respectives dioceses e aos Vigârios e Prefeitos Apostôlicos honorârios condignos e mantém-lhes o direito à pensâo de aposentaçâo. Para viagens ou deslocaçôes, porém. nâo haverâ direito a qualquer ajuda de custo.

Art. 13. O Govêrno Português continuarâ a abonar a pensâo de aposentaçâo ao pessoal mlssionârio aposentado e para o futuro dâ-la-â aos membres do clero secular missionario quando tiverem complctado o nûmero de anos de serviço necessârio para tal efeito.

Art. 14. Tutto il personale missionârio avrà diritto al pagamento delle spese di viagio entro e fuori le colonie. Per godere di tale diritto basta che nella Metropoli l'Ordinario o un suo delegato present! al Governo i nomi delle persone, corredati dell'attestato medico comprovante la robustezza fisica necessaria per vivere nei territori d'oltre mare, senza che siano necessarie altre formalità. Se il Governo, per fondati motivi, giudicasse insufficiente l'attestato medico potrà ordinare una nuova visita da compiersi nei debiti modi per mezzo di medici di fiducia, che saranno sempre donne per le persone di questo sesso.

I viaggi di ritorno alia Metropoli per causa di malattia o per usufruire della licenza graziosa, saranno, dietro proposta dei rispettivi Prelati, autorizzati secondo le norme vigenti per i funzionari pubblicL

Art. 15. Le missioni cattoliche portoghesi possono espandersi liberamento, per esercitare le forme di attività loro proprie, e segnatamente fondare e dirigere scuole per indigeni ed europei. collegi maschili e femminili, istituti d'lnsegnamento elementare, secondario e professionale, semmari. catecumenati. ambulanze ed ospedali.

D'accordo con l'Autorità ecclesiastica locale, potranno essere affidati ai missionari portoghesi i servizi di assistenza religiosa e scolastica ai sudditi portoghesi in territori esteri.

Art 16. Nelle scuole indigene missionarie è obbligatorlo l'insegnamento della lingua portoghese, restando pienamente libero, In armonia con i principi della Chiesa, liso della lingua indigena nell'insegnamento della religione cattolica.

Art. 17. Gli Ordinari, i missionari, il personale ausiliario e le suore missionarie. non essendo funzionari pubblici, non sono soggetti al regolamento disciplinare nè ad altre prescrizioni o formalità che possano essere imposte ai funzionari pubblici.

Art. 18. I Prelati delle diocesi e circoscrizioni missionarie. ed i superior! delle corporazioni missionarie nella Metropoli daranno annualmente al Governo informazioni sopra il movimento missionârio e l'attività esteriore delle missioni

Art 19. La Santa Sede continuerà ad usare della sua autorità affinchè le corporazioni missionarie portoghesi intensifichino l'evangelizzazione degli indigeni e l'apostolato missionario.

Art. 20. Rlmane in vigore il regime parrocchiale della diocesi di Cabo Verde.

Art. 21. I due testi del presente Accordo, in lingua portoghese ed in lingua italiana, faranno egualmente fede.

Fatto in dopplo esemplare.

Città del Vaticano, 7 Maggio 1940.

Art 14. Todo o pessoal missionârio teri direito ao abono das despesas de via-gem dentro c fora das colônias. Para gozar de tai dircito basta que na Métropole o Ordinario ou seu dclegado apresente ao Govêrno os nomes das pessoas, juntamente com atestado medico. que comprovc a robustcz fisica nccessdria para viver nos territôrios do Ultramar, sem necessidade de outras formalidades. Se o Govêrno, por fundados motives. julgar insuficiente o atestado médico, poderi ordenar novo exame que seri feito na forma dévida por médicos de confiança, sempre do sexo feminino para as pessoas dêste sexo. 2u

As viagens de regresso à Metrôpole por motivo de doença ou cm gôzo de licença graciosa serão, por proposta dos respectives prelados. autorizadas segundo as normas vigentes para os funcionârios pûblicos.

Art. 15. As missies catôlicas portuguesas podem expandir-se livremcnte. para exercerem as formas de actividade que lhes sâo prôprias e nomeadamente a de fundar e dirigir cscolas para os indigenas c europeus. colégios masculinos e femininos, institutos de ensino elementar. secundârio e profissional. seminârios, catecumenatos. ambulàncias e hospitals.

Dc acôrdo corn a Autoridade eclesiàstica local, poderão ser conf.ados a missionârios portuguèses os services dc assistèneia religiosa e cscolar a subditos portuguéses em territôrios estrangeiros./ 243

Art. 16. Nas escolas indigenas missionarias é obrigatôrio o ensino da lingua portuguesa, ficando pienamente I vre, em harmonia corn os prindpios da Igreja, o uso da lingua indigena no ensino da religiâo catôlica.

Art. 17. Os Ordinârios, os missionaries, o pessoal auxiliar e as irmâs missionârias. nâo sendo funcionârios publicos, nâo estâo sujeitos ao regulamcnto disciplinar nem a outras prescriçôes ou formalidades a que possam esta.- sujeitos aquèles funcionârios.

Art. 18. Os Prelados das dioceses e circunscriçôes missionârias e os Superiores das corporaçôes missionarias na Metrôpole darâo anualmente ao Govêrno informaçces sobre o movimento missionârio e actividade exterior das missôes.

Art. 19. A Santa Sé continuarâ a usar da sua autoridade para que as corporaçôes missionârias portuguesas intensifiquem a evangelizaçâo dos indigenas e o apostolado missionârio.

Art 20. Mantém-se em vigor o regime paroquial da diocese de Cabo Verde./ 244

Art. 21. Os dois textos do présente Acôrdo. em lingua portuguesa e em lingua italiana, farâo igualmente fé.

Feito em duplo exemplar.

Cidade do Vaticano, 7 Maio de 1940.

L. Card. Maglione. Eduardo Augusto Marques. Mario de Figueiredo. Vasco Francisco Caetano de Quevedo.

Adn. vid· sub di· 1940 Mail 7: Lg 153S. RATIHABITIO subdie 1940 Iunii 1: LE 1542

1538

1910 MAI 16.-SC HEU INDULTUM PART.·

Prorogatur subtectio monialium hispaniae
IURISDICTTONI ORDINARIORUM LOCORUM

Madrid, 16 mayo 1940

Exemo. y Revmo. Sr.: Me es grato comunicar a V. E. Rvdma. que la S. Congregaciôn de Religiosos, por escrito dc fecha 26 del pasado abril, ha tenido a bien autorlzarme para prorrogar a los Rvdmos. Ordinarios Espaôoles las facultadcs y atribuciones que sobre las comunidades de monjas de clausura están contenidas en el decreto Peculiaribus inspectis [diei 10 dec. 1858: AAS 3 (1911) 239-240 in notisl.

En virtud. por tanto, de dicha superior autorizadôn, quedan prorrogadas dichas tacultades y atribuciones. segun al tenor y forma de dicho Decreto, por tiempo de un qutnquenio, a contar desde la fecha de esta Circular, quedando al mismo tiempo subsanados los actos de jurisdicclôn que en esta materia se hubieran reallzado desde que expirô el plazo de la ùltima prôrroga.—Gaetano Cicognani, *Nuntius Ap.*

• Ordinariis Hispeni· per Nuntium Ap.: Iuidn del Ckn> 33 (19401 283.

1539

1940 MAI 18.-SC SACR., INDULTUM. PART.·

Facultas conferendi ordtnes sacros extra tempora
ET DIES A LEGE PRAESCRIPTOS

Preces. - The Apostolic Delegate of the United States of America, prostrate at the feet of Your Holiness, humbly asks, in favor of the Archbishops and Bishops of the said States, the faculty to have sacred ordinations outside the times fixed by law. to-wit on feast days of the double rite of the firts or second class, though not of obligation, and on some Saturdays at the close of the scholastic year.

Rescriptum. - In the audience of 18 May. 1940. His Holiness Pius XU, having heard the report of the un-

dersigned prefect of the Sacred Congregation of the Sacraments. and in view of the representations made by the Most Excellent Apostolic Delegate of the United States, deigned to grant to the aforesaid Archbishops and Bishops the faculty asked, for three years, subject to the observance of the provisions of law. especially the Instruction of this Sacred Congregation, of 27 Dec, 1930 [LE 1004), regarding the testing of candidates.

• **Ordinariis S. F. America· Seplemtrionalis: BOUSCAREN II p. 249.**

1540

1940 MAI 22.-SACRA PAEN, RESP. PART.·

Dubia circa adquisitionem indulgentiarum usu
PARVULAE CORONAE AD MODUM ANULI CONFECTAE

Dubu - N. N. sacerdos dioecesis Brixlensis, ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, dubia quae sequuntur pro opportuna solutione humillime proponit:

1. Utrum liceat christlfidelibus, in recitatione SsflU Rosarii B. M. V.. uti peculiari parva coronula ad modum anuli confecta, quin Indulgentias, memoratae recitationi adnexas, amittant;

2. Utrum christifideles, qui, propter aliquam rationabilem causam, in recitatione Ssffii Rosarii, coronam manibus gestare nequeunt. Indulgentias tamen eidem adnexas acquirere valeant, dummodo, recitatione durante, secum quomodocumque coronam deferant. Et Deus, etc.

Resp. - Die 22 mail 1940. Sacra Paenitentiaria Apostolica propositis dubiis respondet:

Ad I. *Negative.*

Ad Π. satis *provisum* per Decretum huius S. Tribunalis d. d. 9 novembris 1933 (Acta Apostolicae Sedis. V. XXV, p 502) [LE 11951.—S. Luno. *Regens.* S De Angelis, SubsL

• **ELIP 54 (1940) 93.**

1541

1940 MAI 24.-SC RITUUM, INDULT. P/VRT.·

Facultas utendi paramentis caerulei coloris in missa imm. conceptionis b. m. v. concessa nonnullis
PROVINCIIS HISPANIS ET AMERICANIS O. F. M. CAP.

Quum R. P. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capulatorum pro Ecclesiis et Oratoriis Provinciarum Hispanicarum In Hispania, in Custodiis et in Missionibus Americae Latinae a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XII privilegium humillime petierit, quo in praedictis Ecclesiis et Oratoriis sacra paramenta caerulei coloris adhiberi possint, quoties celebratur Missa Immaculatae Deiparae Conceptionis.

Sacra Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo eodem Domino nostro tributis, benigne annuit pro gratia iuxta preces, ad proximum decennium: hac vero sub conditione, ut exhibeatur praesens Indultum ante suam exeeutionem In Cancellaria Curiae Ecclesiasticae uniuscuiusque loci. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24 maii 1940.—Henricus Dante, S. *R. C. Subsecr.* H. Bonazzi, *Adiutans a studiis.*

• *Prat N.* **0 71940: AOMC.p 56 (1940) 182.**

1542

1940 IUN 1.-CONV. c. LUSITANIA. AAS 32 (19-10) 245

Ratihabitio conventionum inter sedem ap. et
REMPUBLICAM LUSITANIAE DIE 7 MAII 1940 INITARUM

Sollemnibus Conventionibus inter Apostolicam Sedem et Rcmpublicam Lusitanam ratis habitis. Kalendis luniis anno mdccccxxxx Ulysipponis Ratihabitionis Instrumenta accepta et reddita mutuo fuerunt Exinde, i e a Kalendis luniis anno mdccccxxxx. quo die huiusmodi Instrumenta permutata fuerunt Conventiones eaedem, inter Ssmum Dominum Nostrum Pium Pp. XII et Supremum Reipublicae Lusitanae Praesidem ictae, vigere et valere coeperunt ad normam art. xxxi Concordati.

Adn. Vide CONCORDATI et CONVENTIONIS tortum F-b <T.· 1940 Mail 7: LE 1536, 1537.

1543

1940 IUN 7.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

USUS CONCEDITUR OLEI VEGETALIS ET LUCIS ELECTRICAE PRO LUMINARIBUS ANTE SSMUM SACRAMENTUM

Emus ac Revmus D. Card. Archiepiscopus Mediolanensis, ad Thronum Ssmi D. N. Pii Papae XII inclinatus, enixe exoravit ut In tota Archidioecesi Mediolanensi et ln omnibus Dioecesibus Suffraganeis eiusdem Ecclesiae Metropolitanae, Indultum concedatur quo pro luminaribus ante SSmum Eucharistiae Sacramentum adhiberi possit oleum etiam végétale et lux electrica.

Sacra porro Congregatio Rituum, auctoritate specialiter sibi tributa a Ssmo D. N. Pio Papa XII, attentis expositis, peculiaribus adiunctis. benigne annuit pro gratia, ita tamen ut lux electrica adhiberi possit tantum ultimo loco, h. e. deficientibus oleis e vegetalibus

Hoc induito ad triennium tantum valituro. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 7 iunii 1940. A. Carinci, S. *R. C. Secr.* Hcnncus Dante, Subsfit

• **Ordin.-rio Mediolanenii: ELIP 54 (1940) 14.**

1544

1940 IUN 11.-SC ORIENT, RESP. AAS 32 (1940) 303

DE DIGNITATIBUS A PRAELATIS RITUS ORIENTALIS SACERDOTIBUS ALIENI RITUS CONCESSIS

Cum quaesitum fuerit: < Utrum dignitates a Praelatis ritus orientalis sacerdotibus alieni ritus concessae, facultates secum ferant quae iisdem dignitatibus in ritu concedentis adnexae sunt; an tantum insignia honoris eis tribuant >;

Sacra Congregatio pro Ecclesia Orientali respondendum censuit: *negative ad primam partem; affirmative ad secundam,* dummodo tamen agatur de insignibus liturgicis deferendis in liturçicis caeremoniis ritus eiusdem concedentis et simul habeatur consensus, saltem praesumptus. Ordinarii loci.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 11 mensis Iunii a. 1940—loseph Cesarini. *Adsessor.*

Adn. I. Ch. JARO5 In Apoll. 15 (1942) 19-28: IP 20 (1940) 157.

1545

1940 IUN 12.-SC PROP. FIDE, RESP. PART.·

De concessione et usu tituli missionarti apostolici

In risposta al Suo rapporte N. 11251 '39 circa il titolo di Missionârio Apostolico. usato abusivamente dai sacerdoti secolari in alcune diocesi del Ceylon, questa S. Congregazione approva il proposito dell'E. V. Revjna e di Mons. Arcivescovo di Colombo dl far cessare questa usanza illégale.

Questa S. C. non cessa di incolcare che nei paesi eminentemente missionari, come sono tulfora llndia e il Ceylon, i sacerdoti indigeni vengano properati eon spirito veramente missionârio. ma polcbè essi DelTatto stesso della loro ordlnaxione vengono incardinati nella diocesi dove prestano il loro ministero, non possono essere considerati come inviati dalla Santa Sede. Exsi

sono inviati dai loro Vescovo alie varie cure o da questi incaricati di qualche missione speciale. Potranno quindi essere missionari diocesani, non missionary Apostolic!.

Perd, come l'E. V. ben sa, il titolo di Missionario Apostolico che, previo esame Propaganda conferisce con apposito Decreto e speciali facoltà, non vien dato soltanto ai sacerdoti che essa invia quali missionari in lontane regioni, ma viene confcrito anche corne titolo *ad honorem* a sacerdoti che pur rimanendo in patria, si dlstinguono in modo esimio per opere di fede e di apostolato.

Dopo la *Sapienti Consilio [AAS* 1 (1909) 7 - 19] il titolo di Missionario Apostolico corne onorificenza della S. Sede, viene generaImente conferito dalla S. Penitenzieria; Propaganda perô conserva la facoltà di concederlo ai suoi sudditi, anche nella forma di titolo d'onore.

Se pertanto l'E. V. è del parere che anche cost] i] conferimento di taie onorificenza, sia corne riconoscimento officiale dei meriti dei migliori, sia quale stimolo di santa emulazione, possa giovare alla buona causa, questa S. C. sarebbe disposta ad accogliere favorevolmente le proposte all'uopo presentate dagli Eccjni Ordinari, raccomandate dalla Delegazione Apostolica a favore di qualcuno dei sacerdoti secolarl, che maggiormente si siano distinti nell'apostolaio.

Intanto...—P. Card. Fumasoni-Biondi, *Pref. C. Costantini, Segret.*

•Dtîcçaîo Ap. Indivum Orientalium. Prot. N. 3033/39: ex «rchivo ipslus SC de Prop. Fid«.

1546

1949 IUN 15.-SC CONC. RESOL. AAS 33 (1941) 70-72

CATANEN.

Reservations dignitatum capitularium

Die 15 Iunii 1940

Species factl - Pius IV diplomate diei 17 Aprils 1565 Capitulum cathédrale Catanense, antea monasticum, monachis nempe S. Benedicti concreditum, in saeculare convertit, suppressis et extinctis antiquis dignitatibus et canonicatibus, et erectis quatuor aliis dignitatibus ac duodecim canonicis et totidem presbyteris, seu clericis bénéficiâtes, hebdomadariis nuncupandis. Cetera omnia ut antea servavit, inter quae observantiam, in eodem Capitulo inolitam, vi cuius « tam dignitatum quam canonicatuum et praebendarum ac simplicium
71 beneficiorum sic erecto/rum... collatio, provisio et omnimoda dispositio ad ipsum Episcopum Catanien. pro tempore exsistentem pleno iure pertineret ».

Defuncto Pio IV, quin Bullae apostolicae expedirentur, Pius V per Bullam In eminenti diei 9 Februarii 1568 a suo Antecessore Pio IV statuta approbavit et confirmavit

Deinde, anno 1639, Episcopus Catanensis quatuor dignitatibus antea erectis quintam addidit, cuius collationem sibi attribuit

Memoratas has dignitates Archiepiscopi Catanenses usque modo contulerunt, immo et post promulgatum Codicem Iuris canonici hodiernus praesertim Archiepiscopus hoc ius sibi competere contendit, idque vi privilegii apostolici, non abrogati per canonem 4 eiusdem Codicis.

Contradicente vero Dataria Apostolica. ab eadem quaestio huic Sacrae Congregationi definienda delata est.

Anivudtirsiones. - In primis, quod quintam dignitatem spectat, ab Episcopo Catanensi erectam quin accesserit apostolicum privilegium, nullum est dubium quod Sanctae Sedi nunc sit reservata.

Sed et de ceteris Idem sentiendum esse videtur. Advertendum autem est ex Regula IV Cancellariae Apostolicae non omnes dignitates capitulares fuisse Sanctae Sedi rlservatas. sed tantummodo " omnes dignitates maiores post Pontificales ln cathedrallbus. etiam Metropolitanis et Patriarchallbus '. idest primam tantum dignitatem post Pontificalem Nec officit ln relata Regula Cancellariae pluralitas: *orrmet dignitates,* quia, ut adnotat Riganti ln *Regulas Cancellariae Apostolicae* (tom. I. in reg. IV, | 1. 7) " pluralitas illa resolvitur in singularitatem, et respicit pluralitatem ecclesiarum non autem pluralitatem dignitatum malorum vel principalium eiusdem ecclesiae ".

Quapropter, quad ceteras dignitates, praeter primam post Pontificalem. Ordinarius Catanen, non potest sibi lus vindicare easdem conferendi vi Bullae S. Pii V. qui. cum non essent reservatae. Bulla ex hoc capite nil aliud continebat nisi id quod tunc temporis erat ius commune. Mutata hodie lege per Codicem L C., et illa dispositio mutetur neeessc est.

Praeterea, observantia seu consuetudo in re de qua est quaestio, vi cuius omnes dignitates capitulares ab Episcopis Catanensibus conferebantur, inducta iam erat tempore quo Capitulum cathédrale erat monasticum; nec constat a privilegio apostolico eandem consuetudinem esse repetendam. vel privilegium ipsum sanxisse Pontifices Pium IV et Pium V. Siquidem Pius IV diplomate anni 1565 Capitulum monasticum In saeculare convertit, ceteris omnibus, ut antea, servatis, sive quoad/ numerum dignitatum, canonlcatuum et beneficiorum, sive quoad innlitam observantiam tunc vigentem, vi culus dignitates et canonicatus ab Episcopis Catanensibus in mensibus quoque Papalibus conferebantur. Pius vero V. Bulla In eminenti anni 1568. statuta et incoepta sui Decessoris, nihil addens vel Innovans, probavit et confirmavit: * Concessionem Praedecessoris huiusmodi ... Auctoritate apostolica tenore praesentium ... approbamus et confirmamus 72

lamvero consuetudinem, licet peculiari apostolica approbatione et confirmatione munitam, naturam non mutare, nec vim apostolic! privilegii Induere in comperto est.

Verum, etsi ln casu ageretur de apostolico privilegio, abrogatum hoc fuisse videtur praesertim per canonem 1435 I 1 generatim statuentem, *omnes* dignitates ... ad normam canonis 396 5 I esse reservatas Sedi Apostolicae. nulla proinde exclusa dignitate ex quocumque titulo. Et canon 396 5 1 modo absoluto et inconditlonato praescribit quod " collatio dignitatum ... Sedi Apostolicae reservatur ". Quod confirmatur, a fortiori, ex analogia cum canone 403. quo Ordinariis reservatur collatio canonicatuum et beneficiorum. firma tantum contraria fundationis lege.

Resolutio. - In plenariis autem Comitiis die 15 Iunii 1940 habitis. Emi Patres huius Sacrae Congregationis ad propositum dubium: ‹ *An dignitates Capituli cathedralis Catanensis post Codicem promulgatum sint Apostolicae Sedi reservatae* ». responderunt: *Affirmative.*

Quam resolutionem in Audientia diei 20 eiusdem mensis, referente subscripto eiusdem S. Congregationis Secretario. Ssinus Dominus Pius Pp. XII benigne approbare et confirmare dignatus est—I. Bruno, *Secr.*

1547

1940 IUN 15.-SC CONC. RESOL. AAS 33 (1941) 333-334

CATANEN.

Iuris eligendi canonicos et dignitates a capitulo

Die 15 Iunii 1940

Spectes factl - Eugenius IV Bulla *Inter cetera* diei 31 Martii 1446 ecclesiam Beatae Mariae de Eleemosyna in civitate Catanensi in Collegiatam erexit, constantem tribus dignitatibus et undeviginti canonicatibus, quos et providit, quin de futuris provissionibus aliquid decerneret.

Duobus fere post annis Nicolaus V Bulla Apostolicae diei 15 Iulii 1448 duplici privilegio idipsum Capitulum ditavit, optionis nempe et iuris eligendi canonicos et dignitates, firmo iure Episcopi has electiones confirmandi.

Tandem Episcopus Catanensis anno 1753 quartam dignitatem erexit, cuius electionem Capitulo quoque attribuit. De hac dignitate nulla est quaestio, cum Capitulum ipsum sibi persuasum habeat eandem post Codicem Iuris Canonici esse Sanctae Sedi reservatam, quia ln casu non habetur privilegium apostolicum, sed tantum concessio iuris, ab Episcopo Catanensi Capitulo facta, eligendi ad ipsam dignitatem.

Quod vero spectat ius eligendi ceteros canonicos aliasque tres dignitates, Capitulum contendit hoc ius etiam post promulgatum Codicem I. C. sibi competere, sive quia in casu res est de privilegio apostolico, quod vi canonis 4 eiusdem Codicis integrum manet, quippe quod non expresse revocatum, sive quia Bulla Nicolai V Apostolicae, edita duobus annis post Bullam *Inter cetera* Eugenii IV, spectari debet uti istius perfectio et complementum, ac proinde privilegia in ea sancita, uti in actu fundationis apposita, censenda sunt.

Contradicente vero Dataria Apostolica. huiusmodi quaestio ab eadem huic Sacrae Congregationi dirimenda remissa est.

Aml madvihmoxxs. - In primis, quod attinet ad ius elidendi canonicos, res salis clara videtur attento praescripto canonis 403. vi cuius, exceptis dignitatibus, ad Episcopum pertinet omnia ct singula beneficia et canonicatus in ecclesiis tum calhedrallbus tum collegiatis conferre, revocato ctum quolibet contrario privilegio. Agitur in canone de
jj4 Ubera/ collatione Episcopi, non autem de collatione necessaria, seu de institutione canonica quae ius eligendi et praesentandi praesupponit.

Quapropter iure Codicis in re dc qua agitur abrogatum est ius speciale quod nititur consuetudine vel privilegio, el ius commune instauratur, quo collatio dignitatum exclusive Sedi Apostolicae reservatur ad normam canonum 396 I 1 et 1435 f 1, collatio autem canonicatuum ad Episcopum pertinet ad normam canonum 403 et 1432. Quod pluries sanxit haec Sacra Congregatio, ita in Barulen diei 10 Iunii 1922 (Acta *Apostolicae Sedis,* vol. XIV. pag. 459) [LE 422J, in Utinen. diei 10 Februarii 1923 *(A. A. S.,* vol. XV. pag. M4) [LE 493]. in Nicoslcn. diei 9 Iunii 1923 (A. A. S., vol. XVI. pag. 432) (LE 510]. et in Ratisbonen. diei 4 Martii 1933 (A. A. S., vol. XXVII, pag. 341) (LE 522).

Incongruum enim videtur legislatorem lus eligendi canonicos Capitulis abstulisse, sed integrum eisdem canonicis servasse ius eligendi dignitates, quae sunt maioris momenti atque Sanctae Sedi reservatae, praesertim quia patet mentem legislatoris in sublecta materia fuisse Ecclesiae conferre omnimodam libertatem in collatione beneficiorum. salva tamen lege fundationis.

Immerito autem Capitulum censet haec privilegia ex lege fundationis repetenda esse, cum constet in casu Summos Pontifices non fundasse, sed tantum erexisse vel instituisse canonicatus ct dignitates in memorata Collegiata Catanensi Nec Bulla Nicolai V Apostolicae haberi potest uti perfectio et complementum Bullae Inter caetera Eugenll IV, cum hac Bulla Capitulum Integre in suo esse fuerit constitutum, et subsequent! Bulla Pontifex Nicolaus V privilegia Capituli tantummodo ampliaverit et extenderit.

Resolutio. - Proposito itaque in plenariis Comitiis diei 15 Iunii 1940 dubio: *An ius Capituli collegiatis Beatae Mariae de Eleemosyna eligendi canonicos et dignitates sustineatur in casu.* Emi Patres huius Sacrae Congregationis responderunt: *Negative.*

Quam resolutionem Ssmus Dominus noster Pius PP. XII in Audientia diei 18 eiusdem mensis lunii, referente subscripto Secretario, approbare et confirmare dignatus est.—I. Bruno, *Secr.*

1548

1940 IUN 18.-SC RITUUM, INDULT. PART.·

Facultas adhibendi ceram non puram apum pro USU LITURGICO

Excrhus Ordinarius Tridentinus ad pedes Suae Sanctitatis provolutus enixe indultum petiit quo in sua Archidioecesi, pro usu liturgico, adhiberi possit cera non pura apum, attentis rerum seu circumstantiarum adiunctis.

Sacra Congregatio Rituum, auctoritate specialiter sibi tributa a Ssmo D. N. Pio Papa XII. benigne annuit pro gratia et induisit ut in Archidioecesi Tridentina cera adhiberi possit, pro uso liturgico. cuius pars pura apum sit tantum 30 < per cento ».

Hoc indulto ad quinquennium valituro. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 18 iunii 1940.—A. Carinci, S. R. C., *Secr.* Henricus Dante. *Subst.*

• Ordinario Tridentino. Prot N. T. 26/940: ELIP 54 (1940) 81.

1549

1940 IUL l.-SC CONS^ FACULTATES. PART.·

FACULTATES CASTRENSES

CAPPELLANTS EXERCTTUS S. F. A. S. CONCESSAE

I

JURISDICTIO ECCLESIASTICA CASTRENSIS

Normae, *quae sequuntur, a Sacra Congregatione Consistoriall statutae sunt pro Vicariat* Castrensi Statuum Foederatorum Americac Septentrione.us.*

Jurisdictio Vicarii Castrensis et suorum Capfellanorum

1. *Personalis dumtaxat est* et exerceri potest erga proprios subditos ubique terrarum.

2. Comprehendit:

a) Omnes milites exercitus terrae, maris aêrisque. qui inscribuntur in activo servitio militari Gubernii Foedcralis vel Statuum particularium;

b) Militum uxores, filios, parentes et famulos, qui cum ipsis cohabitant;

c) Omnes personas civiles commorantes intra fines praesidii militaris;

d) Omnes Religiosos ct Sorores necnon alios, etiam laicos, nosocomiis militaribus addictos.

e) Sacerdotes utriusque cleri ratione militiae Vicarlo Castrensi subditos.

3. Amplectitur potestatem paroccialem quoad suos proprios subditos.

Jurisdictio Ordinarii Dioecesani et Parochi localis

1. Ratione territorii jurisdictionem habent cumulativam cum Vicario Castrensi et Cappellanis ejus super subditos Vicariatus Castrensis.

2. In locis Militibus destinatis jurisdictio ecclesiastica exerceri debet imprimis a Vicario Castrensi ejusque Cappellanis et deinde semperque jure proprio ab Ordinariis Dioecesanis et Parochis localibus de consensu Vicarii Castrensis Auctoritatisque Militaris.

3. Extra loca Militibus destinata Ordinarii Dioecesani et Parochi locales libero exercere possunt suam jurisdictionem territorialem erga singulos subditos Vicariatus Castrensis quotiescumque rogati fuerint

II

INDEX FACULTATUM CASTRENSIUM

1. Exercendi curam animarum, servatis tamen in omnibus de jure servandis, a momento institutionis tuae in munus Cappellani Castrensis plena potestate paroeciali praediti, tibi authentice intimatae. (Can. 461 ; 464.)

2. Administrandi omnia sacramenta, confirmatione et ordine exceptis. (Can. 462; 782, § 1; 951).

3. Celebrandi omnia divina officia functionesque ecclesiasticas in sacellis militibus destinatis, sive usui tantum Catholicorum reservatis sive non, nisi obstent rubricae. (Can. 1188, 5 2, 2 1192, §1 1, 2, 4; 1193; S. C. S. *Officii* 5 *Junii,* 1889. Coll. S. C. *de Prop. Fide II,* 1707. p. 237).

Quoad Baptismum

4. Adhibendi in adultorum baptismo gravi et rationabili dc causa caeremonias pro baptismo infantium praescriptas. (Can. 744; 755, 5 2.)

Quoad Ss. Missae Sacrificium

5. Consecrandi altaria portatilia exsecrata, adhibita breviori formula B (Rituale romanum. Appendix, tit. *De consecratione altarium exsecratorum,* n. 2) pro casibus can. 1200, 5 2 CIC. (Can. 1200, 5 3; *fac. Quin. S C. Rit. num.* 2.)

6. Celebrandi Missam non tamen ita ut initium fiat citius quam una hora ante auroram vel serius quam una hora post meridiem. Urgente tamen necessitate, tibi licebit Missam jam media nocte celebrare; sed quoad usum hujus facultatis standum est, fi *fieri potest,* praescripto S. C. de Sacramentis, scilicet c ut Initium Missae ne fiat ante dimidiam horam post mediam noctem, remoto semper quocumque irreverentiae periculo.» (S. C. de *Sacr., die* 9 Aprilü 1941, Prof. num. 1120/41.)

7. Celebrandi Missam bls (Can. 806, 15 1, 2> etiamque ter eadem die. diebus dominicis et festis dc praecepto, dummodo tertia Missa celebretur in alia ecclesia vel alia loco, seu non in ecclesia vel loco ubi aliae duae jam celebratae sunt, si id fieri possit absque *gravi incommodo,* onerata conscientia tua de vera necessitate tertiae Missae pro bono subjectorum Vicariatus Castrensis propter magnam penuriam Sacerdotum, remotoque quocumque admirationis vel scandali periculo, vetita insuper, tibi celebranti eleemosynae perceptione pro duabus Missis, servatisque aliis de jure servandis. Eandem facultatem concedimus extraneo sacerdoti pro-

bato, qui Cappellani Castrenss vices supplet. *(S. C. de Sacr., dic* 9 *Aprilis 1941. Prot. num* 1120/41.)

8. Legendi die Dominica in Palmis, In una Missa tantum binationis vel in duabus Missis trinationis, ex Passione postremam tantum partem *(Altera autem die, etc.* praemissis: *Munda cor meum, etc. — Sequentia Sancti Evangelii secundum Matthaeum). (Fac. Quin. S. C. Rit. num.* 4.)

9, Adhibendi in sacellis militaribus, quae usui tantum Catholicorum sunt reservata, ‹ Memoriale Rituum Benedicti XIII » in functionibus Tridui Majoris Hebdomadae et in Benedictione Cinerum, Candelarum et Palmarum; dummodo tamen certo constet decori ac reverentiae sacrorum Mysteriorum satis esse consultum. *(Can.* 1192» **14**; S. C. S. *Officii* 5 *Junii* 1889; *ColL S. C. de Prop. Fide, II,* 1707, *p.* 237; *Fac. Quin. S. C. Rit. num.* 10.)

Quoad Jejunium Eucharisticum

10. Sumendi, ante Π vel I Missam hora tardiore vel loco dissito celebrandam, aliquid per modum potus vel medicinae tantum, exclusis tamen omnino alcoholicis aliisque quomodocumque inebriantibus, quoties Sacrosanctum Missae Sacrificium diebus dominicis aliisque per annum festis de praecepto ob fidelium necessitatem debeas celebrare vel Iterare, *dummodo tamen propter veram necessitatem, praesertim virium debilitatem, ieiunium Eucharisticum absque certo et gravi incommodo servare nequeas, de quibus graviter onerata est conscientia tua.* Venia tibi concessa secreto est servanda, nisi forte gratiae manifestatio necessaria judicetur ad scandalum removendum. *(S. C. S. Off., die* 27 *Februarii* 1941, *Prot. num.* 99d/41.)

11. Si es *Cappellanus Classis* — Dispensandi in singulis casibus a lege Jejunii Eucharistici juxta tuum prudens judicium, remoto quocumque scandali et admirationis periculo, milites ad classem pertinentes et In Insulis Philippinis commorantes, qui valde mane surgere debent pro laboribus nauticis, stante loci aere omnino insalubri, ita ut aliquid per modum potus sumere valeant, diebus dominicis et festis de praecepto, ante SS. Eucharisticam Communionem. (S. *C. de Sacr.,* 24 *Martii* 1941. *Prot. num.* 1195/41.)

Quoad reservations Ssmi Sacramenti

12. Asservandi Ss.mum Sacramentum non tantum in Cappellis, sed etiam in locis honestis et decentibus Praesidiorum militum, dummodo aedes sint decenter instructae et supellcctilibus sufficienter praeditae, ciborii clavis caute custodiatur. lampas ante Ss-rnum Sacramentum diu noctuque collucescat. sacrae species frequenter juxta Rubricas renoventur, et Earumdem securae custodiae diligenter provisum sit ad normam Instr. S. *C.* de Sacramentis in commentario Officiali «Acta Ap. Sedis» die 10 Junii 1938 (LE 1435J relatae. *(S. C. de Sacr., die* 9 Aprilü 1941. *Prot. num.* 1120/41.)

Quoad Sacramentum Paenitentiae

13. Audiendi confessiones sacramentales omnium subditorum Vicarii Castrensis ubique commorantium, sororibus non exceptis (c. p. 1. n. 2d), non tamen aliorum Christifidelium nisi facultates habeas ab Ordinario loci in quo confessiones eorum audis, et cum obligatione standi ejus mandatis. *(Can.* 873; 874. ! 1.)

14. Absolvendi in foro sacramentali injunctis tamen de jure injungendis:

a) a censuris non reservatis (Can. 2253, 1°.);

b) α censuris Nobis *jure communi* vel particulari reservatis (Can. 199. i L);

c) in casibus *vero occultis a* poenis et censuris latae sententiae jure communi statutis quae Sedi Apostolicae simpliciter reservatae sunt (Can. 2237, I 2.)

15. Subdelegandi etiam cum facultatibus in num. 14 enumeratis, ad confessiones excipiendas omnium subditorum Vicarii Castrensis, sed solummodo per modum actus, quemvis sacerdotem alienum, qui in propria sua cnoccesi facultatibus ordinariis praeditus cognoscitur, vel. si sit religiosus, qui a suis Superioribus approbatus est ad confessiones audiendas. (Can. 199, 5 1; 874. 5 1; c/. *Com. pro C. J. C., Auth. Int. die* 16 Octobris 1919. n. 3; *A. A S„ XI, p.* 477.) [LE 210).

16. Absolvendi in foro externo ab excommunicatione omnes a Christiana fide apostatas et omnes et singulos haereticos aut schismaticos, imprimis neo-conycrjtos, post abjurationem simul cum professione fidei juridice, id est. coram te a Nobis ad hoc delegato ct duobus saltem testibus, peractam justa formam a S. C. S. Officii 20 Julii 1859 praescriptam. *(Can.* 2314. f *2; Rituale Romanum, in Appendice, Addenda,* p. 54.) Ita vero in foro externo absolutus, potest deinde a peccato absolvi, sine peculiari facultate, a quolibet confessario in foro conscientiae. (Can. 2314. 5 2.)

A neo-conversis, tam pueris quam puellis, qui sunt quatuordecim annis (14) minores, non exigitur sectae abjuratio, sed sola fidei professio. (S. C. S. *Officii* 8 *Martii* 1882; *Fontes, C. J. C., IV. n,* 1073, p. 390.) Notandum est non solum pueros, juxta cann. 88. j 2 et 2230. sed etiam, saltem secundum sententiam fere communem. puellas ante annum decimum quartum (14) completum, absolutione non indigere.

Quoad Matrimonium

17. Assistendi matrimoniis, vi delegationis generalis ab infrascripto datae, quorumlibet subditorum propriae tuae curae a Vicario Castrensi ve) suo delegato concreditorum. *(S. C. de Sacr., dic 9 Aprilis* 1941, *Prot. num.* 5446 '41.) Haec facultas usque ad sex menses post signatam pacem valet.

Nota bene: a> Facultas assistendi matrimoniis quocumque in casu cumulativa extat cum Ordinario vel parocho loci aut sacerdote ab iisdem delegato. (S. C. *de Sacr., die 9 Aprilis* 1941, *prot. num.* 5446/41.)

b) *Matrimonio ne assistas, quando nec sponsa nec sponsus est tuus subditus nisi delegationem assistendi unicuique matrimonio obtinueris ab Ordinario loci* vel *parocho intra cujus territorii fines matrimonium celebrabitur.* (Cann. 1094; 1095, § 1. 2° et f 2; 1096. § 1.) *Haec delegatio requiritur ad validitatem et non est confundenda cum licentia parochi sponsae.*

c) Insuper in quolibet casu pro regula habeatur ut matrimonium coram sponsae parocho celebretur, nisi justa causa excuset Matrimonia autem Catholicorum mixti ritus, nisi aliud particulari jure cautum sit, in ritu viri et coram ejusdem parocho sunt celebranda. (Can. 1097, § 2; *cf. Litt. S. C. Consistorialis, ad Exc.mum ac Rev. mum Delegatum Apostolicum, die* 1 *Julii,* 1940. *Prot. num.* 186 '39.)

Exceptio — In Statibus Foederatis Americae Septentrionalis et Ditione Canadae matrimonia catholicorum mixti ritus, *quorum una pars est Graeca-Ruthena,* in ritu mulieris et coram ejusdem parocho sunt celebranda. Quod si iusta causa adsit, poterunt nuptiae celebrari in ritu viri, de iudicio et consensu vel Vicarii Castrensis vel Ordinarii loci. (Pro *Statibus Foederatis, Decr. S. C. Orientalis die* 23 *Novembris* 1940; *A. A. S. XXXIII,* 27; (LE 1567] *pro Ditione Cana.ae, Decr. S. C. Orientalis die* 24 *Maii* 1930; *A. A. S. XXI,* 346. *Art.* 45 [LE 970]; *cf. Decr. S. C. Orientalis aie* 24 *Novembris,* 1940; *A. A. S., XXXIII, p.* 27. [LE 1518))

d) Matrimonio ne assistas nisi, praevia investigatione diligenter facta praesertim apud parochum mulieris, de statu libero contrahentium constiterit (Can. 1097, 5 1. 1·.)

e) Semper sunt observandae leges civiles de tua competentia assistendi, de praesentatione a partibus licentiae contrahendi et de rescriptione contractus matrimonialis apud forum civile. In matrimoniis quae celebrantur extra territorium Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis, oportet ut Cancellaria localis Dioecesana interpelletur, si possibile sit, ne contra leges regionis contrahantur.

f) Celebrato matrimonio Cappellanus Castrensis notitiam initi contractus ad parochum baptismi uniuscujusque partis Catholicae transmittat, ut matrimonium in baptizatorum librum referatur. *(Can.* 470, 5 2; 1103, 5 2.)

g) Matrimoniis eorum, qui prius matrimonium contraxerint vel etiam per civilem tantum actum attentaverint, ne assistas, quamvis prius matrimonium sit irritum aut solutum qualibet ex causa, antequam legitime et certo constiterit dc morte prioris conjugis vel ex authenticis documentis tribunalium tum ecclesiastici tum civilis de nullitate aut solutione prioris matrimonii. (Can. 1069. 9 2.)

18. Subdelegandi alium sacerdotem determinatum ad assitendum matrimonio determinato tuorum subditorum Vicariatus Castrensis, exclusa tamen omnino potestate iterum subdelegandi. (Can. 199. § 3; *Com. pro C. J. C. Auth. Int. die* 28 *Decembris* 1927, IV, 1. 2; A. *A. S* . XX. p. 61. 62. (LE 802).

19. Dispensandi subditos Vicarii Castrensis ubique commorantes ad normam cann. 1043 et 1045, 51 1, 2, cum eadem potestate, quae locorum Ordinariis conceditur sed solum pro casibus in quibus neque Nos neque loci quidem Ordinarius adlri possit. De concessa dispensatione Cancellnriam Castrensem statim certiorem facias eaque adnotetur in testimonio scripto contractus matrimonialis Concellariae Castrensi mittendo. (Can. 1046).

20. Dispensandi ab una tantum ex tribus matrimonii publicationibus. (Can. 1028.)

21. Impertiendi solemnem nuptiarum benedictionem, salvis legibus liturgicis, tempore Adventus et Quadragesimae quando benedictio nuptialis non permittitur, si forte matrimonium tempore clauso justa de causa celebrari oporteat, monitis tamen sponsis ut a nimia pompa abstineant. (Can. 462, 4°; 1108, 5§ 2, 3.)

22 Benedicendi nuptias extra Missam, vel recitandi preces super conjuges, juxta formulas approbatas (Rit Rom.). (Fac. Quin. S. C. Rit., *num.* 5.)

23. Assistendi induto superpelliceo in sacellis militibus destinatis non tamen in ecclesiis extraneis vel oratoriis, sive publicis sive semi-publicis, nisi de consensu foci Ordinarii, matrimoniis inter partem catholicam et partem acatholicam, exclusa Missa Pro Sponsis aliaque Missa privata et benedictione nuptiali, adhibita insuper formula pro manifestatione consensus matrimonialis quae a Rituali Romano pro matrimoniis mixtis praescribitur. Removeatur Ssmum Sacramentum, et in loco decenti, lampade coram Eodem continenter lucente, asservetur. (Can. 1102. 1, 2.)

Quoad Olea Sacra

24. Retinendi domi olea sacra et petendi quotannis nova olea sacra ab Ordinario locL Olea vetera ne adhibeantur, nisi necessitas urgeat. (Can. 734. 1 1; 735; 946J

Quoad Jejunium et Abstinentiam

25. Cappellanus Castrensis una cum subditis suis dispensatur a Sancta Sede a lege jejunii et abstinentiae omnibus anni diebus, exceptis pervigilio Nativitatis Domini, feria quarta Cinerum, feria sexta in Parasceve et sabbato Maioris Hebdomadae usque ad meridiem. (S. C Cone., die 11 *Martii* 1941. *Prot. num.* 1176/41.)

Quoad Benedictiones

26. Benedicendi omnem sacram supellectilem, quae ad normam legum liturgiesrum benedici debet antequam ad usum sibi proprium adhibeatur, dummodo sacra unctio non exquiratur. (Can. 1304, 3°, 4°; *Rituale Romanum, tit VIII, cap.* 20, p. 358.)

27. Benedicendi solemniter sacras imagines, publicae venerationi expositas vel exponendas, dummodo cum probato Ecclesiae usu congruant (Can. 1279, 55 1, 2, 3, 4.)

Nota bene — Sacrae Sanctorum vel Beatorum reliquiae venerationi publicae ne exponantur, nisi praecedat Nostri vel Ordinarii loci licentia, quibus est judicare de carumdem authenticitate. (Can. 1283; 1284; 1285.)

28. Benedicendi et imponendi quinque scapularia sub unica formula, absque recursu ad Ordinarios seu Congregationes religiosas competentes, et sine onere inscriptionis in casibus magni concursus, tempore Exercitiorum et Missionum spiritualium. (Fac. Quin. S. *C. Rit. num.* 6, 7; *Rituale Romanum, in Appendice num.* 14. p. 745.)

29. Concedendi infirmis benedictionem apostolicam cum indulgentia plenaria in articulo mortis. *(Can.* 468, J 2.)

Quoad Divinum Officium

30. Anticipandi privatam Matutini cum Laudibus recitationem ab hora prima post meridiem, quoties adsit rationabilis causa. (Fac. *Quin. S. C. Cone. num.* 4.)

Quoad Vestes Cappellani Castrensis

31. Prodeundi foras sine veste talari ita tamen ut semper deferas aut collare Romanum talesque vestes nigri coloris, quae ecclesiasticae gravitati et sanctitati congruunt et secundum consuetudinem vigentem statum clericalem indicant; aut habitum pro Cappellanis Castrensibus ab Auctoritate Militari praescriptum sed eis tantum temporibus, quando juxta regulas militares requiritur. (Can. 136, δ 1.)

Nota bene — Volumus tamen et mandamus ut in ecclesia semper, et domi, quantum valueris, veste talari sis indultus.

• Ordinario Castrensi In S. F. Amerkao Sepfemtno.Tiiîs: BOUSCAREN II p. 58&-60S. Hm normas et facultate· S. C Consisfoe'»-111 ħotifie» it die 1 iulii 1940 Delecto Apostolico in 5. F. A. S.. qui o« transmisit Ordinario Castrensi. Facultatum textus profertur luxta editionem alteram anni 1942, qua de causa, et ut index facultatum exhibeatur hic completus, apparent in relato elencho nonnullae facultates enno 1941 concessae, de quibus postea, in earum diebus propriis, fiet mentio. Cl. BOUSCAREH Joc. cit.

1550

1940 IUL 4.-SC STUDIORUM, NORMAE. PART.

Normae servandae in mobilitatione civili clericorum in KALIA DURANTE BELLO

Eccellenza Reverendissima, è stato proposto da varie parti a questo Sacro Dicastero 1 ruesito circa eventual! chiamate di seminarist! e chierici non ‹ in sacris » per la mobilitazione riuile, a cui, nelle present! circostanze cccezionali, sono soggetti tutti i cittadini italiani.

Questa Sacra Congregazione sentito il parere delle competenti Autorità, crede opportuno nell'interesse delle Diocesi, dei Seminari e dei singoli alunni, comunicare βΙΙΈ. V. alcune direttive di indole generale lasciandone l'applicazione alia sua prudenza.

1. - In caso di ‹ precettazione » di seminarist! o di chierici non ‹ in sacris » per uffiei e incarichi di mobUitazione civile, non è opportuno, nelle presenti condizioni di belligeranza. opporre rifiuti generali.

2. - Si tenga présente l'articolo 5 dei Concordato fra la Santa Sede e il Regno d'Italia. Esso al comma 1.·. dice testualmente: « Nessun ecclesiastico puô essere assunto o rimanere in un implego od ufficio dello Stato italiano o di enti pubblici dipendenti dai medesimo senza il nulla osta dellOrdinario diocesano ».

3. - In forza dell'art di cui al n. 2, le competenti Autorità Italfane sono state pregate di rivolgersi, d'ora fnnanzi, non ai singoli alunni, ma agli Ecc.mi Ordinari, i quali, volta per volta, prenderanno gli opportuni accordi con le medesime Autorità per stabilire le modalité e la scelta dell'impiego in base aile capacité degli alunni stessi, tenuto perd conto della loro vocazlone e dell'indole dell'Istituto cui apartengono.

Con sensi di vencrazione, mi professo dell'E. V. Revma dv.mo per servirla.—G. Card. Pizzardo.

• ME 52 (1940) 136.

1551

1940 IUL 8.- COM. INTP. RESP. AAS 32 1940) 317-318

Responsa de competentia S. Congr. de Sacramentis in causis nullitatis matrimonii

Cum praesertim Motu proprio Qua *cura,* a fel. rec. Pio XI die 8 Decembris 1938 ILE 14571 evulgato, nonnulla exorta sint dubia circa fines competentiae Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum in esusis de nullitate matrimonii, eadem Sacra Congregatio ut hac de re controversia ex auctoritate dirimeretur a Ssmo Domino nostro Pio Pp. XII suppliciter postulavit

Quas preces benigne excipiens. Sanctitas Sua hanc Pontificiam Commissionem ad Codicis canones authentice interpretandos, ad normam canonis 245. designare dignata est ad ipsam controversiam dirimendam.

Quare Emi Patres huius Pontificiae Commissionis in plenariis comitiis diei 4 Iulil 1940, in Aedibus Vaticanis habitis, examini subiecerunt ea quae sequuntur dubia:

I. - An Sacrae Congregationi de disciplina Sacramentorum competat generalis et praeeminens iurisdictio In causis nullitatis matrimonii, ita ut eas ad se avocare.

vel earum cursum aut sententiarum in iisdem latarum exsecutionem suspendere valeat.

Et quatenus negative:

Π. Quaenam iura eidem Sacrae Congregationi competant in causis nullitatis matrimonii.

III. - An in causis nullitatis matrimonii promotor iustitiae et defensor vinculi habendi sint ut delegati vulgo *rappresentanti* Sacrae Congregationis de disciplina Sacramentorum, ita ut haec eorum partes moderari valeat

Et quatenus negative:

IV. - An et quomodo eadem Sacra Congregatio in casu denuntiationis nullitatis matrimonii, de qua in canone 1971 *i 2,* sese ingerere possit in iis quae praecedunt accusationem nullitatis matrimonii./ 315

Porro iidem Emi Patres ad proposita dubia responderunt;

Ad I. Negative.

Ad Π. Sacrae Congregationi de disciplina Sacramentorum in causis nullitatis matrimonii competere:

o) ius dirimendi quaestiones de validitate matrimonii. quae ad eam deferantur, dummodo eaedem accuratiorem disquisitionem aut investigationem non exigant, ad normam canonis 249 § 3;

b) ius definiendi quaestiones de competentia iudicis ratione quasidomicilli iuxta Instructionem eiusdem Sacrae Congregationis diei 23 Decembris 1929 [LE 938].

c) iura, de quibus in Litteris circularibus ipsius Sacrae Congregationis diei 1 Iulii 1932 ÎLE 1105) de *relatione causarum matrimonialium quotannis eidem Sacrae Congregationi mittenda;* necnon iura. de quibus in numeris IV et V Motu proprio *Qua cura* Pii Pp. XI diei *8 Decembris* 1938, de *ordinandis tribunalibus ecclesiasticis Italiae pro causis nullitatis matrimonii decidendis.*

Ad ΠI. Negative.

Ad IV. Negative, salvo, re adhuc integra, recursu adversus Ordinarii iudicium.

Quas responsiones Ssmus Dominus noster Pius Pp. XΠ in audientia diei 7 eiusdem mensis Iulii, subscripto Secretario concessa, benigne approbare et confirmare dignatus est

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 8 mensis Iulii, anno 1940.—Card. M. Massimi. *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. R. BIDAGOR in PrM 30 (1941) 51-58; E. CIMAVIGLI in ME 52 (1940) 158-188. F. ROBERTI In Apoll. 13 (1940) 197-204; SPECTATOR in IP 20 (1940) 75-79; NrT 67 (1940-45) 955-958.

1552

1940 ILL 10.-SC SACIL, NORM. AAS 32 (1940) 304-308

Normae pro exsequendis litteris apostolicis < qua cura > die **8 DEC. 1938 MOTU PROPRIO DATIS DE ORDINANDIS TRIBUNALIBUS ECCLESIASTICIS IN ITALIA**

Ut ad effectum deducantur quae per Litteras Apostolicas *Qua cura* die 8 decembris 1938 [LE 1457) Motu Proprio datas η. IV decreta sunt (A. A. S., vol. XXX, pp. 410 ss.), haec S. Congregatio quae sequuntur statuit

Caput I

De tribunals regionalis *moderatore* iudicibus et ministris

ArL 1. - Tribunal regionale subest auctoritati Archiepiscopi loci in quo ipsum sedem habet, qui. proinde, idem regit et moderatur nomine omnium Regionis Episcoporum, eidemque omnia iura ct officia attribuuntur quae Ordinariis locorum, ad normam sacrorum canonum ct Instructionis Sacrae huius Congregationis de disciplina Sacramentorum diei 15 Augusti 1936 (LE 1306) circa proprium tribunal competunt, msl aliter infra cautum sit vel sublecta materia aperte cxigaL

Art 2. - ludices et ministri tribunalis regionalis constituentur in Coetu Regionali Excmorum Ordinariorum Regionis, uti mandant memoratae Litterae Apostolicae Motu Proprio datae, sub η. III.

Art 3. - Curandum erit ut electi non modo morum integritate praestent et laurea vel saltem licentia in iure canonico sint praediti, sin minus scientia et experientia iuridica *vere* polleant, sed tempus quoque sufficiens impendere valeant muneribus sibi collatis rite obeundis.

Art 4. - Nomina eorum qui electi sint ad munera officialis (necnon. si extent, vice-officialis vel vice-of-/icialium), iudicum, promotoris iustitiae, defensoris vinculi (horumque, si adsint, substitutorum) cum Sacra hac Congregatione quamprimum ab Excifio Praeside Coetus Regionalis communicentur, una cum indicatione aetatis, studiorum, curriculi vitae necnon cum testimonio circa eorum sacerdotales virtutes, eam etiam ob causam ut Sacrae eidem Congregationi opportunitas praebeatur significandi utrum cuiusquam electorum nominationi aliquid obstet./ &

ArL 5. - Nominationes de quibus supra generatim ad triennium fiant, salva facultate eas confirmandi ad successiva triennia.

Art. 6. - Omnes qui tribunal regionale constituunt aut eidem opem ferunt, iusiurandum de officio rite et fideliter implendo coram Archiepiscopo sedis tribunalis regionalis, si agatur de ôfficiali, si vero de aliis coram Ordinario eiusdem sedis vel coram iudice a quo electi sunt vel coram viro ecclesiastico ab alterutro delegato praestare debent: idque ab initio suscepti officii, si sint stabiles, aut antequam causa agi ceperit si pro peculiari causa sint constituti, aut antequam suo munere fungi incipiant, si. causa pendente, suffecti sint ad normam art. 19 *Instructionis.*

ArL 7. - Officiales, iudices, promotores iustitiae et vinculi defensores (necnon, si adsint, eorum substituti, nisi per modum actus deputati sint) ab Archiepiscopo sedis tribunalis regionalis removeri non possunt, durante munere, nisi gravi de causa et habitis prius votis totius Regionis Episcoporum.

ArL 8. - Nemo iudicis munere in causa fungi poterit qui advocati vel procuratoris munus actu exerceat m causis matrimonialibus, sive directe sive per interpositam personam, quamvis id agat apud alia tribunalia etiam Sanctae Sedis: idem valet pro iustitiae promotore et pro vinculi defensore. Iidem omnes districte etiam vetantur in quaslibet causas matrimoniales extra munus suum se quomodolibet ingerere.

Art. 9. Archiepiscopus sedis tribunalis regionalis, collatis consiliis cum ceteris Episcopis Regionis, album procuratorum et advocatorum pro tribunali conficiendum curet iuxta artt. 47-53 memoratae *Instructionis.*

Caput Π

De *modo procedendi tn tractatione causarum matrimonia lium*

Art. 10. - Ut tuto procedatur in causis matrimonialibus apud tribunalia regionalia pertractandis, adamussim servetur *Instructio* supra memorata, his tantum additis aut immutatis quae infra adnotantur.

ArL 11. - Quoad competentiam tribunalis regionalis serventur normae artt. 1-12 praefatae *Instructionis,* attento quod tribunal regionale, relate ad matrimoniales causas, est commune pro dioecesibus Regionis simulque est proprium singulae cuiusque dioecesis Regionis.

ArL 12. - Causae ita inscribantur: primum ponatur nomen tribunalis regionalis, dein dioecesis celebrati matrimonii vel partis conventae, postremo titulus causae, ex gr. < Tribunal *Siculum-Messanen. Nui/litatis matrimonii (N. N.) »:* quando autem causa ipsa agitatur in gradu appellationis, ita inscribatur: < Tribunal Appellationis N*eapolitanum-Mcssanen. Nullitatis matrimonii (N. N.) ».* 306

Art. 13. - Ad Episcoporum domicilii coniugum spectat iudicium ferre de exsistentia adiunctorum. de quibus in artL 38 δ 2 et 39. b) *Instructionis;* quod tamen iudicium antequam ferat, opportune cum Archiepiscopo sedis Tribunalis regionalis aget.

Art 14. - Archiepiscopi Sedis tribunalis regionalis erit tutorem aut curatorem admittere vel designare ad normam art. 78 Instructionis, collatis consiliis cum Ordinario partis conventae cui tutor vel curator constituendus est.

Art. 15. In casibus exceptis de quibus in cann. 1990-1992, quaelibet petitio remittatur ad Archiepiscopum

tribunalis regionalis qui. praehabito voto Episcopi domicilii coniugum. de eadem videat ad normam tit XV Injiructionis citatae. Officialis vero de quo in art 22Λ Jrutruciionü est officialis tribunalis regionalis.

Art 16. - Vinculi defensor facile ne omittat appellationem. de qua in art. 229 *Instructionis,* interponere ad tribunal alterius instantiae, praesertim cum agatur de impedimentis a quibus dispensari solet

Caput III

De honorariis iudicibus ct tribunalium ministris assignandis

Art 17. - Iudicum et ministrorum tribunalis stipendia seu remunerationes et honoraria Excrhi Ordinarii determinent in Coetibus Regionalibus, prae oculis habitis adiunctis Regionis et praesertim causarum agendarum numero: adeo ut iidem congrua mercede, adaequata operi revera tribunali impenso, donentur.

Art. 18. - Eadem emolumenta generatim moderata esse debent, attento etiam quod ludices et ministri tribunalis iam aliquo ecclesiastico beneficio provisi plerumque sunt: at simul sufficientia sint ipsa emolumenta ne iidem impediantur a servitio tribunali assidue praestando ex necessitate aliunde subsidia vitae quaeritandi.

Art. 19. Exemi Ordinarii in Coetibus Regionalibus statuent (si id sibi videatur necessarium) contributionem singularum dioecesium Regionis pro expensis tribunalis regionalis, proportionatam numero causarum
X7 singularum dioecesium./

Caput IV

De taxis et expensis iudicialibus necnon de retributione procuratorum et advocatorum

Art. 20. - Exemi Ordinarii in Coetibus Regionalibus, probe consideratis locorum et temporum adiunctis, ap-probent notulam taxarum et expensarum iudici»bum necnon emolumentorum ad procuratores et advocatos spectantium pro causis in tribunali regionali pertractandis; quae emolumenta, uti par est, distabunt a procuratorum et advocatorum proventibus in tribunali S. R. Rotae vigentibus (A. A. S., vol. XXXI, pp. 622-625) ILE 147oJ.

Art. 21. - Notula expensarum ct emolumentorum, de qua m praecedenti articulo, notificetur omnibus litigantibus; Exemi Ordinarii autem et tribunalia prae oculis sedulo habeant praescripta art. 54 *Instructionis.*

Normae temporariae seu transitoriae

Quae supra statuta sunt necnon integrae Litterae Apostolicae *Qua cura* die 8 Decembris 1938 Motu Proprio datae exsecutioni mandentur trigesimo die postquam praesentes *Normae* per *Acta Ap. Sedis* publicatae erunt

Nominationes iudicum et ministrorum tribunalium regionalium cum S. hac Congregatione iampridem communicatae. contra quas eadem exceptiones non moverit, probatae habentur.

Quoad causas quae dicta die pendentes in prima instantia invenientur in tribunalibus dioccesanis, ita procedatur:

1) Si libellus iam oblatus est, nec adhuc ad litis contestationem seu dubiorum concordantiam (c. 1727 Cod. I. C., art 88 *Instructionis)* deventum sit, libellus ipse transmittatur ad competens tribunal regionale, neque de causa ulterius agat tribunal dioecesanum.

2) Si instructio processus sit tantum initiata et partes, necnon vinculi defensor et si causae intersit promotor iustitiae, non obstent, processus deferri potest ad tribunal regionale.

3) Causa iam conclusa (art 177 *Instructionis),* tribunal dioecesanum sententiam definitivam edat necesse

4) Idem fiat, mutatis mutandis, in causis quae agitantur in gradu appellationis.

5) A sententia tribunalis dioecesanl, si quidem fuit orimi gradus, appellatio interponatur apud tribunal apoellationis quod esset competens si eadem sententia
3C8 tata fuisset a tribunali regionali primae instantiae./
c.· fuerit secundi gradus, applicentur praescripta communia de quibus in artt 212-222 *Instructionis.*

Ssrhus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XΠ, in Audientia Excmo huius Sacrae Congregationis Secretario die 5 Iulii 1940 concessa, praefatas *Normas,* ab EE PP. in plenariis Comitiis diei 28 Maii anni eiusdem probatas, benigne confirmare et ratas habere dignatus est

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 10, mense Iulio, anno 1940.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci. *Secr,*

Adn. G BERNARDINI in Apoll. 13 (1940) 170-175j M. G L In ME 52 (1940) 179-181; IP 20 (1940) 161; NrT 68 (1946) 459.

1553

194· IUL 1L-SC RITUUM, RESP. PART.

De materia conopaei

Sacra Rituum Congregatio die 11 iulii 1940 proposito dubio: An tolerari debeant conopaea ex linteaminibus denticulatis vulgo ‹ trina, merletto › confecta, respondit:

Stetur *decretis S. R. Congregationis n. 3035 ad 10,* ct conopaeum fiat ex panno contexto ex gossypio vel lana vel cannabe, praeterquam cx holoserico; et sit coloris albi vel coloris convenientis officio diei.

• **ELIP 54 (1940) 81.**

1554

1940 IUL 13.-SC CONC. RESOL. AAS 33 (1941) 369-370

BOSANEN.

Renuntiationis iuri praesentandi vicarium curatum

Die *13 Iulii 1940*

Spectes facti. - Bulla *Inter multiplices* Clementis XIV diei 21 septembris 1769 paroecia loci vulgo San lu lussur*giu* in dioecesi Bosanensi primae dignitati archipresbyterali Capituli cathedraiis pleno iure fuit unita, adeo ut canonicus archipresbyter factus sit parochus habitualis eiusdem paroeciae cum iure praesentandi vicarium curatum.

Hodiernus autem canonicus archipresbyter, ab Episcopo decessore rogatus, dic 11 Martii 1929 eidem renuntiationem exhibuit iuri praesentandi vicarium curatum ad normam canonis 1451 § 1 Codicis I. C., ut in textu renuntiationis dicitur. At. cum anno 1937 paroecia loci *Santulussurgiu* vacasset, dubium ortum est utrum conferenda esset ad normam Iuris communis praemisso nempe concursu, an potius ad normam in ipsa Constitutione Inter multiplices statutam, eo vel magis quod hodiernus canonicus archipresbyter iuri praesentandi vicarium curatum personaliter tantum, non autem et pro suis successoribus renuntiavit

Hinc et de renuntiatione et dc concursu videndum est in casu.

ANiMADvrRSioxis. - Ad primum quod attinet, attentis renuntiationis verbis, prima fronte videretur hanc fuisse perpetuam. Ipsemet enim renuntians provocavit ad canonem 1451 5 1, qui est de iure patronatus, quique patronis loco patronatus vel iuris praesentandi spiritualia suffragia etiam perpetua pro se suisve concedit; quapropter beneficium suam naturam immutat, et ipso iure fit liberae collationis. At aliter res sc habet, atque certo constat renuntiationem de qua agitur fuisse personalem. neque successores afficere, tdque non solum quia canonicus archipresbyter expressis verbis hoc declarat, sed et quia citatus canon 1451 non facit ad rem.

In casu enim res est de paroecia pleno turc unita primae dignitati Capituli Bosancnsis ad normam canonis 471 5 1. minime vero de Iure patronatus. Exinde patet quid dicendum dc renuntiatione, a canonico arcbipresbytero die 11 Martii 1929 Episcopo exhibita. Nil dubii quod ille iuri praesentandi vicarium curatum sensu improprio renuntiare pos/sit. quatenus Episcopo remittit totum negotium provisionis paroeciae, et praesentationem nempe et institutionem canonicam. At renuntiatio, stricto sensu accepta, nulla et irrita in casu dicenda est Non agitur enim dr iure personali et privato, neque de lure in sui tantum favore constituto, de quo in canone 72 f 2 Codicis I. C.. sed jto

de iure vel facultate quae inhaeret ipsi personae morali ecclesiasticae, dignitati nempe, eademque constituta per modum legis, cui luri personae privatae renuntiare nequeunt, sicut nullimode admittitur renuntiatio privilegio per modum legis dato ad normam citati canonis 72 f 3 et 4.

Renuntiatio proinde in casu personalis tantum et temporanea censenda est. minime perpetua, quatenus nempe speciem induit cessionis proprii iuris praesentandi, vi cuius, •.minutata manente natura vicariae curatae, hanc libere et absque candidati praesentatione. Episcopus conferre valet.

Cum itaque vicaria de qua agitur, per memoratam renuntiationem. suam naturam non muLasset, lex concursus ad eam extendi nequit, quae vi luris communis ad normam canonis 459 nonnisi paroeciis proprie dictis conferendis praescribitur.

Resolutiones. - Propositis itaque in Comitiis plenariis diei 13 Iulii 1940 dubiis:

I. *An canonicus archipresbytcr Capituli cathedralis Bosanensis iuri praesentandi etiam pro suis successoribus renuntiaverit in* casu;

et quatenus negative:

II. *An paroecia loci vulgo* Santuiussurgiu *praemisso concursu conferenda sit in casu;*

Emi Patres huius Sacrae Congregationis responderunt:

Ad I. *Negative.*

Ad II. *Provisum in primo, seu negative.*

Has resolutiones Ssifius D. N. Pius Pp. XII in audientia diei 21 Iulii 1940. referente subscripto Secretario. approbare et confirmare dignatus est—I. Bruno, *Secr.*

1555

1940 IUL 25.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa benedictionem nosocomiorum

Fridericus Pustet, S. Sedis Apostolicae et S. Rituum Congregationis typographies, prae oculis habens decreta S. Rituum Congregationis diei 18 iulii 1939 (LE 14861 et 12 martii 1940 [LE 1521] in Actis *Apostolicae Sedis pag.* 197-199 relata, ea qua decet humilitate et submissione sequentia quaerit:

1. - 1. An benedictio Nosocomiorum aliarumque domorum aegrotis curandis inserenda sit futuris Rituali Romani editionibus: et si affirmative,

2. an in appendice eiusdem Rituali inserenda sit inter *benedictiones non reservatas* sub n. 71, referendo scilicet sub n. 70 *Benedictionem instrumentorum ad montes conscendendos,* a Pio XI die 14 octobris 1931 approbatam, ac remittendo ad n. 72 *Benedictionem ad omnia.*

Π. - 1. An in titulo VIII cap. 32 eiusdem Rituali Romani sive per inscriptionem et Rubricas apte corrigendas sive per Rubricam specialiter addendam exprimendum sit hunc ritum adhibendum esse a quolibet Sacerdote, cui a S. Sede huiusmodi facultas indulta est vel indulgebitur. Et si affirmative.

2. quae correctiones sint faciendae quaeve rubrica addenda: si vero negative,

3) an integer hic ritus, ut in Actis Apostolicae Sedis pag. 199-200 legitur, repetendus sit in Appendice Rituali Romani inter benedictiones faciendas a Sacerdotibus Apostolicum Indultum habentibus sub n. 5. transferendo ad n. 6 Formulam Breviorem Benedictionis cum Indulgentia Plenaria pro Tertiariis saecularibus speciale indultum habentibus.

Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque Commissionis specialis suffragio, praepositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. - 1. *Affirmative.*

2. *Affirmative.*

Ad II .- 1) ct 2) providebitur ut infra ad 3).

3) Textus ut in Acta Apostolicae Sedis, integre referatur in Appendice Rituali Romani, cui titulus *Benedictiones faciendae a Sacerdotibus* Apostolicum Indultum habentibus sub n. 1 et iam existentes sub n. 1-5 transferantur respective ad n. 2-6 respective.

Ac ita rescripsit atque declaravit.

Romae, 25 iulii 1940.

• FRIDERICO PUSTcTs ELIP 54 (1940) 135-136. Adn. ELIP 54 (1940) 124-136.

155S

1940 IUL 2&-SC SACR-, INDULTUM, PART.·

Facultas absolvendi forma generali opifices **avius**
EOSQUE ADMITTENDI AD SACRAM COMMUNIONEM.
SERVATO IEIUNIO A QUATTUOR HORIS

Preces - *Beatissime Pater,* Sanctitas Vestra, per Sacram Congregationem de Sacramentis. Rescripto sub No. 1906, die XXII Aprilis h. a., facultatem benigne concessit « absolvendi forma generali ct ad Sacram Communionem, non servato jejunio, admittendi fideles in castris captivorum congregatos, qui impediti sunt accedere singuli ad Confessionem sacramentalem, et ad Sacram Communionem, servato jejunio a saltem quatuor horis › [LE 1532J.

Cum vero nonnullae circumstantiae mutatae sint, impedimenta autem permaneant, humillime petere audeo, ut eadem licentia ad civilis conditionis opifices Polonicos et Cechicos extendatur, et ad viros e castris captivorum ad laborandum dimissos, qui impediti sunt accedere singuli ad Confessionem peragendam, necnon licentiam ad Sacram Communionem accedendi, quatuor saltem horis servato jejunio.—A. Card. *Bertram.*

Rescriptum - Infrascriptus Nuntius Apostolieus. vigore facultatis specialis a SS.mo D. N. Pio Papa XII tributae, litteris Sacrae Congregationis de Sacramentis N. 3968 '40 diei XXVI Julii h. a., concedit luxta preces, ubi et quatenus Ordinariis locorum haec licentia omnino necessaria videatur ad providendum saluti animarum tempore belli, necnon tempore immediate bellum sequenti, si praefata impedimenta vigere perseverent Servatis de jure servandis.

Datum *Berolini,* ex Aedibus Nuntiaturae Apostolicae. die VIII Augusti Anno Domini millesimo nongentesimo quadragesimo.—Cesare Orsenigo, Archiepiscopus Ptolemaidensis, *Nuntius Apostolicus.*

• Odinarib Germar.ix: AKKR 120 (1940) 314. Adn. E. BERGH in HrT 67 (1940-45) 945-950.

1557

1940 AUG 22.-SIGN. AP. NORMAE. AAS32(1940)381-382

NORMAE

Ad emum ac rmum d. cardinalem patriarcham lisbonen-
SEM ATQUE EXCMOS AC RMOS ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS REIPUBLICAE LUSITANAE:
CIRCA APPLICATIONEM ART. XXV CONCORDATI INTER SANCTAM SEDEM ET IPSAM REMPUELICAM LUSITANAM

Ad normam sollemnium nuper inter Sanctam Sedem ct Rempublicam Lusitanam feliciter initarum conventionum [LE 1536] Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal munus adsumit sibi arL XXV Concordati commissum, quod ita xubet:

‹ O conhecimento das causas concernentes ή nullidade do casamento catôlico e à dispensa do casamento rato e nâo consumado, é reservado aos tribunals e repartiçôes ecclesiasticos competentes.

Ad decisões e sentenças destas repartiçêcs e tribunals. quando definitivas, subirâo ao Supremo Tribunal da Assinatura Apostôlica para verificação, e serâo. depois. corn os respectivos decretos daquêle Supremo Tribunal, transmittidas. pela via diplomatica. ao Tribunal da Relação do Estado, territorialmente competente, que as tornarâ exeeutivas e mandard que sejam averbadas nos registres do estado civil, ά margen da acta do casamento ».

Itaque, dum gratias Deo immortali reddimus quod nobili Lusitanorum genti renovatam firmatamque donaverit Ecclesiam inter et Civitatem pacem et concordiam, nostrum ducimus Ordinariis eiusdem gentis rationem indicare ac viam ad exsecutionem civilem sententiarum et rescriptorum quae ab ecclesiasticis Tribunalibus aut Sacris Romanis Congregationibus edita fuerint in re matrimoniali ad mentem eiusdem Concordati. Haec igitur teneantur:

I Ordinarius tribunalis primi gradus, aut Ordinarius qui curat exsecutionem pontificiae dispensationis super matrimonio rato et non consummato, sententiam exse-

ï2 cuUvam aut dispensationis rescriptum mit/tendum curabit ad Supremum hoc Signaturae Apostolicae Tribunal una cum informationibus quas duxerit opportunas.

II. Quod si agatur de exsequenda sententia. Ordinarii litteris adnectenda praeterea erunt quae sequuntur:

a) celebrati matrimonii actum in exemplari authentico c regestis paroecialibus exscripto;

b) declaratio tribunalium cuiusque gradus, ex qua appareat quo titulo sese quodque competens ad eam causam cognoscendam iudicaverit (ex can. 1964, 1594).

c) declaratio uti supra, unde constet citationes rite in unoquoque cognitionis gradu factas esse (ex can. 1711 et seqq.) :

d) declaratio uti supra, unde constet utrum partes per se steterint in iudicio an per legitimum tutorem, curatorem, procuratorem, praesertim attento can. 1646 et seqq., vcl forte fuerint contumaces declaratae, attento can. 1729, 1842 et seqq.;

e) declaratio Defensoris vinculi in ultimo cognitionis gradu, unde constet ipsum sese ab appellando ad normam can. 1987 abstinuisse;

f) indicatio tribunalis Appellationis (Tribunal da Relacâo) Status Lusitani, cui ad normam citati articuli XXV spectet exsecutio civilis.

Documentum sub littera a) in separato folio adnectetur: declarationes sub litteris b). c), <f). *f)* inseri poterunt m litteris quibus Ordinarius acta comitatur: declaratio sub littera e) poterit esse vel in folio separato exarata vel ad calcem sententiae adiecta. At declarationes sub litteris b), c), d) omitti poterunt, si de re constet ex ipso sententiae textu.

III. Si vero agatur de dispensatione super matrimonio rato et non consummato. Ordinarius qui eius exsecutionem curat informationis litteris, quibus rescriptum comitatur, adnectet documentum de quo sub littera a) simulque declarationes uti sub litteris c), d), *f).*

IV. Supremum Signaturae Apostolicae Tribunal, omnibus expeditis et accepta a civili Appellationis Tribunali peractae exsecutionis notitia, certiorem de re faciet competentem Ordinarium, qui eam cum partibus communicare curabit.

Datum Romae, ex aedibus Supremi Tribunalis Signaturae Apostolicae, die 22 mensis Augusti a. 1940.—H. Card. Gasparri. *Praef.* F. Morano, α *Secretis.*

1558

1940 SEP 12.-SC RELIGIOSORUM, CIRC. PART.·

Normae circa servitium infirmis, praesertim viris, a RELIGIOSIS FEMINIS PRAESTANDUM

La Chiesa Cattolica, memore della parola di Gesù Cristo, che diceva fatto Sè medesimo quel che si fa per il minimo dei fratelli sofferenti *(Matteo, XXV,* 40). non ha mai cessato di promuovere sempre e ovunque l'assistenza agli informi, specialmente nei pubblici Istituti. annoverandola fra le più meritorie opere di misericordia e indicandola come uno dei più efficaci mezzi di perfezione evangelica.

Sollecita sempre di promuovere la diffusione di Ordini e Congregation! dedicate a questa nobilissima forma di apostolato cristiano ha avuto la consolazione di vedere elevati all'onore degli altari molti religiosi e religiose pervenutl a tanta altezza colle molteplici virtù esercitate al capezzale dei malati, come S. Giovanni di Dio, S. Camillo de Lellls, S. Vincenzo de' Paoli. S. Giuseppe Cottolengo, S. Luisa di Marillac, S. Antida Tbourct. Nè è ccrtamcnte diminuito ai nostri giomi questo spirito di carità, anzi si è intensificato mediante la fondazione di nuove Congregationi, specialmente femminili.

Le religiose destinate ai grandi ospedali o alie clinlchc private, [secondo le raccomandazioni cel granèel Pontefice Pio XI di s, m.. hanno procurato di aggiungere alio spirito di carità e di zelo una ꝑart colare competenza tecnica. Della < Scuole per Infermiere ». con saggezza e praticità volute da quel Pontefice cscono religiose abihUte al loro delicatissimo uff cio secondo le più recenti esigenze dell'assistenza o«wdaliera. Questa preparazione tecnica che rende più desiderabile l'opera delle infermiere religiose, ꝑping sempre più le pubbliche Amministrazioni a valersi delle loro prestazionL Ma poichè le dispositioni legislative vigenti affidano alTelemento femminile l'assistenza diretta agli uomini, questa S. Congregazione già da tempo pensava di rich amare l'attenzione delle Superiore sui pericoli di tale assistenza, sebbene a dire ii vero, non si siano mai verificati inconvenienti degni di rilievo. Che anzi tal genere di assistenza. compiuta dalle Suore con quel senso di decoro e di riservatczza che si addice a vergini consacrate al Signore, diviene anch'essa esercizio di virtù e fonte di meriti.

Affine portanto di conscgulre questi benefici effetti. ά necessario che nell'assistenza agli nomini si evftino accuratamente quoi pericoli spirituali che possono purtroppo essere di danno se manca la debita formazione spirituale e religiosa, o si oltrepassino nell'assistenza stessa, certi limiti non convenienti alla santità e purità dello stato religioso.

Pertanto, le Superiore, oltre a procurare con mezzi adeguati che alia dovuta preparazione tecnica delle religiose infermiere, précéda la formazione spirituale e morale, bnsata sulla retta compressione dei loro delicato ministero di carità e di zelo, si studieranno di ben premunire le religiose stesse dei particolari pericoli dell'assistenza agli uomini. Intensificheranno a tale scopo lo spirito di prcghtera che ci attira la graz'a onnipotente del Signore *(Marce, X 24),* il santo timore d! Dio che è principio di ogni sapienza (EccL, I. 16). Ia santa modestia deve essere nota, secondo VApostolo. agli Angeli e agli uomini (Filipp., IV. 5), la fiducia in Dio che salva coloro che sperano in Lui *(Ps.*. XVI. 7).

Difatto le Superiore non dovranno destinare all'assistenza maschile se non le religiose già ben formate di certa età: allontanandone invece le religiose meno adatte per età o per impreparazione, o che mostrino in qualunque modo repugnanza ad assistere uomini.

Inoltre sapendo che dovranno rendere conto a Dio delle anime loro affidate iHebr. XII. 17). le Superiore riterranno come onere gravissimo di coscienza vigilare in modo speciale sulla condotta delle loro religiose già formate e preparate all'assistenza degli uomini. Attenderanno sopratutto alie precauzioni intrinseche a questo genere di cura, affinchè non si oltrepassino mai quei limiti entro i quali deve contenersi l'azione assistenziale della religiosa infermiera.

E' vero che in caso di estrema ed assoluta necessity, la religiosa per la legge suprema della carità, dovrà prestarsi a qualunque opera assistenziale richiesta. perché in questi casi l'alto stesso di carità che ꝑsore ia. attirando speciali aiuti divini, sarà la sua salvaguardia. ma la regola generale sarà sempre il dovere di seguire le prescritte misure di riserva. ammese anche dalle pubbliche Amministrazioni, e che nei riguard! della religiosa si possono determinare nel modo seguentc:

1. - L'assistenza ai malati di altro sesso, che le Suore infermiere debbono compiere a termine delle vigenti leggi sanitarie, dovrà essore sempre intesa tenendo presenti le limitazioni di uso. concordate tra le Autorité ecclesiastiche e quelle governative. Tali limitazionl escludono nel servizo delle Suore infermiere ai malati. l'assistenza completa ngli uomini.

2. - Nello stipulare o rinnovare le Convenzioni con le Amministrazioni ospedaliere. le Superiore non tralasceranno mai di chiederc con insistenza un artleolo riguardanle l'obbligo, da parte delle stesse Amministrazioni. di assumere il cosl detto personale ausil ario o di fatica, consistente In uno o più uomini e donne di provata onestà c prefcribilmente di età matura. Taie personale dovrà essere proporzlonato aile esigenze délia casa di cura ed al numero degli ammalati, e costante mente présenté c pronto ad ogni richiesta. per disimpegnare anche quei delicati servizi che non convcngonu ad infermiere religiose.

3. - Quando in casi cstremi. per assolula nécessité ed urgenza. le infermiere religiose dovesscro compiere special· delicati servizi. siano questi affidaU a Suore anziane c disposte ad accettarlL

Tali misure di prudenza. esattamente osservate. faranno si che le religiose Infermiere, in conformité alla commovente esortazione che il Santo Padre Pio XII loro rivolgeva il 9 luglio 1939. saranno voramento « le pictosc soccorritrici di Cristo nelle sue mstlcho membra ». montre « ncll'umile dcdizione. negli incomodi e nei sacrifici che il servlzSo ospitaliero porta con tè, potranno misurare il loro zelo e la loro perfezjonc evangelica ».

V,1 [

Affinchè non vengano mai dimenticate o trascurate le suddette norme, le Superiore Generali dovranno, d'ora in poi, dare speciale conto del loro esatto adempimento nella Relazione quinquennale, che sono tenutc a rimettere a questa S. Congregazione dei Religiosi, secondo il can. 510,

Nell'esprimere la certezza che tali prescrizioni saranno osservate, il Cardinale Prcfetto è licto di comunicare che l'Augusto Pontefice. come già aveva benedetto le Suore infermiere nellTJdienza sopra ricordata, cosl ora < con animo fiducioso e grato > imparte a tutte la Sua Apostolica Benedizione.

Roma, 12 settembre 1940, testa del Santissimo Nome di Maria.—Vincenzo Card. La Puma, *Prefetto.* Fr. L. E. Pasetto, *Segrctario.*

• Anristlt»» Sororum curi» Infirmorum initrventium: Partie» a» nu». SuMidi Pastoral] J5 (1940) 117-119.

1940 SEP 21.-SC SACR.» INSTRUCTIO CONCORDATARIA CUM LUSITANIA. AAS 33 (1911) 29-56

INSTRUCTIO AD EXCMOS LUSITANIAE ORDINARIOS ORCA MATRIMONIA CELEBRANDA IUXTA CONVENTIONEM SOLLEMNEM DIEI 7 MAII A. 1940 INTER SANCTAM SEDEM ET REMPUBLICAM LUSITANAM

ISTRUZIONE

apii Eccffii *Ordinari dei Portogallo e, per essi,* ai *Parroci sull'esecuzione degli articoli dei Concordato dei 7 maggio 1940 tra la Santa Sede e la Repubblica Portoghese relativi alia celebrazione dei matrimonio per gli ejfetti civili, in armonia con la nuova legislazione del* Gobemo *Portoghese sullo stesso argomento.*

Avendo lo Stato Portoghese riconosciuto, con gli articoli XXII-XXV dei Concordato, gli effetti civili al matrimonio celebrato secondo le prescrizioni dei Diritto Canonico, questa Sacra Congregazione, in ossequio agli augusti voleri della Santita di Nostro Signore Pio Pp. XII felicemente regnante (ad essa comunicati con dispaccîo della Segreteria di Stato in data 17 maggio 1940), dirige agli Eccellentissimi Ordinari dei Portogallo la presente Istruzione per l'esatta applicazlone dei suddetti articoli del Concordato, tenuto presente Il testo del Decreto-Legge del Governo Portoghese n. 30:615 del 25 luglio 1940, che dé esecuzione agli stessi articoli del Concordato^

Non è intenzione della Santa Sede di mutare con la présente Istruzione le prassi seguite nelle Curie delle diverse diocesi del Portogallo quanto ai processi prematrimoniali, le quali, perciô, secondo il prudente giudizio dellOrdinario. potranno essere mantenute, purchè non siano contrarie nè aile prescrizioni canoniche, nè alie disposizioni di questa Istruzione.

Siccome per l'articolo XXII del Concordato < lo Stato Portoghese riconosce gli effetti civili ai matrimoni celebrati in conformité con le leggi canoniche. a condizionc che l'atto di matrimonio sia trasentto nei competenti uffici dello stato civile ». e siccome in forza dell'articolo XXIV dello stesso Concordato si considera indissolubile, anche davanti alla legge civile, il vincolo del matrimonio religioso, il cui atto sia stato trascritto in detti uffici. ciô che sfortunatamente non awiene con gli altri matrimoni. vigilino gli Eccellentissimi Ordinari locali affinchè i matrimoni siano celebrati in conformité con le disposizioni del Concordato ed i relativi atti siano in tempo opportuno inviati agli uffiri del Registro Civile ed ivi debitamente trascritti. insistendo frequentemente presso i Reverendi Parroci perché siano sommamente diligenti nell'adempimento di questo gravissimo dovere, ed ispezionando, possibilmente ogni anno, personalmente o per mezzo di speciali delegati, i libri parrocchiali./

Ca po I - Dell'obblipo dei contraenti cattolici di celebrare *solamente il matrimonio religioso*

1. Ai cattolici, che vogliono contrarre matrimonio, non è permessa dalla Chiesa la celebrazione del cosidetto matrimonio civile, atteso che il matrimonio religioso, celebrato in armonia con le disposizioni del Concordato. produce tutti gli effetti civili. ed è perciô atto a conseguire il suo scopo religioso e sociale.

Qualora gli sposi cattolici osassero contrarre civilmente, sia pure con l'intenzione di celebrare in appresso il matrimonio religioso, saranno trattati come pubbllci peccatori e il parroco si regoleré a norma dei canone 106G dei Codice di Diritto Canonico.

• V. *Acta Apotlollcce Sedts.* vol XXXII n. 1940, pag 217 [LE DM dirt 7 mati IMO].

INSTRUÇAO

aos Px.mos Ordinârios de Portugal e, *por meio dites, aos Revs. Pàrocos sobre a execuçâo dos artigos da Concordata entre a Santa Si e a Republica Portuguese, de 7 de Maio de 1940. relativos à celebraçâo do casamento para efeitos civis, em conformidade com* a *nova legislaçâo do Governo Português sôbre o mesmo assunto.*

Tendo o Estado Português reconhecido, nos artigos XXII-XXV da Concordata, efeitos civis ao casamento. realizado segundo as normas do Direito Canônico, esta S. Congregaçâo. em obedièneia és augustas determinaçôes de Sua Santidade o Papa Pio XII, felizmente reinante, (à mesma comunicadas por despacho da Secretaria de Estado. de 17 de Maio de 1940), dirige aos Exmos Ordinârios de Portugal a présente Instruçâo para a exacta aplicaçâo dos referidos artigos da Concordata. tendo em consideraçâo o texto do Decreto-Lei do Govêrno Português. ŋ. 30:615. de 25 de Julho de 1940, no quai se dé execuçâo aos mesmos artigos da Concordata./

Nâo é intençâo da Santa Sé alterar corn a présente Instruçâo as praxes seguidas nas Curias das diversas Dioceses de Portugal sôbre processos pré-matrimoniais, as quais, por isso, a prudente juizo do Ordinério. poderâo conservar-se. desde que nâo vâo de encontro nem as prescriçôes canônicas, nem às disposiçôes desta Instruçâo.

E corn© pelo art. XXII da Concordata < o Estado Português reconhece efeitos civis aos casamentos celebrados em conformidade corn as leis canônicas. desde que a acta (ou assento) do casamento seja transcrita nos competentes registos do estado civil », e como, por força do art. XXIV da mesma Concordata, se considera indîssolûvel, mesmo perante a lei civil, o vinculo do casamento religioso, cujo assento haja sido transerito nos referidos registros, o que infelizmente nâo sucede corn os outros casamentos. vigicm os Exjnos Ordinârios dos lugares para que os casamentos sejam celebrados conforme as disposiçôes da Concordata e os respectives assentos enviados em tempo oportuno és repartiçôes do Registo Civil e ai devidamente transcrites, insistindo freqüentes vezes com os Revs. Pârocos para que sejam sumamente diligentes no cumprimento dêste gravlsimo dever, e examinando, na medida do posslvel. todos os anos, quer por si, quer por delegados especiais, os livres paroquiais./

Ca pIt u l o I - Da *obrigaçâo de os catôlicos* celebrarem *sdmente o casamento religioso*

1. Aos catôlicos que pretendem contrair casamento nâo é permitida pela Igreja a celebraçâo do chamado casamento civil, visto que o casamento religioso, celebrado em conformidade corn as disposiçôes da Concordata, produz todos os efeitos civis, sendo, por isso, apto para conseguir o seu fim religioso e social.

Pelo que. se os nubentes catôlicos ousarem realizar o casamento civil, ainda que tenham a intençâo de celebrar depots o casamento religioso, serâo tidos como pecadores publicos, devendo o pâroco conformar-se corn o disposto no cân. 1066 do Côdigo do Direito Canônico.

Ca po II - Delle pubblicazioni o proclami matrimontali

2. Si osservino strettamente le disposizioni dei canoni 1022-1024, secondo le quali i nomi dei nubendi debbono essere pubblicati non solo nelle loro parrocchic. ma anche in quelle nelle quail abbiano avuto rcsidenza per almeno sei mesi, dopo aver raggiunto la pubertà, a meno che. quanto a queste ultime, l'Ordinario del luogo non giudichi prcferibile assicurarsi in altra maniera del loro stato libero./

1 Se rOrdinarlo, nei termini del can. 1025. in qualchc caso particolare, o anche in maniera generale, giudicasse conveniente sostituirc la lettura dei proclami 0 delle pubblicazioni con I'affissione pubblica di editti alla porta della Chiesa parrocchiale o di qualsiasi altra Chiesa. gli editti dovranno restare affissi per lo meno durante otto giorni. nei quali siano compresi due giorni festivi di precetto.

4. Benchè l'Ordinario proprio possa, essendovi giusta causa, secondo il suo prudente giudlzio, dispensare dalle pubblicazioni matrimoniali (can. 1028 e comma terzo dell'art. XXII del Concordato), non dispensi perd di fatto, spccialmente da tutte e tre le pubblicazioni. se non per causa veramente grave ed urgente

5. A norma del Can. 1030. prima di procedere alla celebrazione del matrimonio, se non interviene una ragionevole causa, si faranno trascorrere tre giorni dall'ultima pubblicazione, owero dall'ultimo giorno dell'affissione dell'editto.

6. Il parroco non si limiterà a leggere i proclami e a ricevere la denunzia di impedimenti che eventualmente gli venga fatta, ma, in forza del can. 1020, dovrà diligentemente investigare se nulla osta alia celebrazione del matrimonio, segnatamente interrogherà gli sposi — dopo essersl assicurato della loro identità personale (cfr. Istruzione della Sacra Congregazione dei Sacramenti/ 27 marzo 1929 [LE 893], A. A? S.» XXI, p. 490 e seg.) — ciascuno separatamente, usando le dovute cautele, se sono legati da qualche impedimento, se consentono liberamente, soprattutto la sposa. e se sono sufficientemente istruiti nella dottrina cristiana (can. 1020 § 2).

7. Nel formulario delle pubblicazioni. nonchè nell'editto da affiggersi alla porta della Chiesa, quando questo sia autorizzato, si debbono indicare:

1° i nomi propri e di famiglia. età. professione, origine, domicilio o residenza di ciascuno dei due nubendi ;

2° i nomi completi, professione, stato, origine, domicilio o residenza dei genitori, se si conoscono;

3° nel caso che uno o entrambi i nubendi siano vedovi, indicare pure il nome del coniuge o dei coniugi defunti con l'indicazione del luogo e data del decesso;

4° sc siano intervenuti o una sentenza di nullitâ di matrimonio o una dispensa da matrimonio rato e non consumato o altri analoghi prowedimenti della Santa Sede resi esecutivi.

8. Quando le pubblicazioni siano sostftuite da editti. saranno questi datati e firmati dal parroco o dal sacerdote che legittimamente ne faccia le veci.

9. Sia in questo capitolo che nei seguenti, per parroco si intende non' solo il parroco propriamente detto (dl cui al can. 451 § 1); ma anche il quasi-parroco (can. 451 9 2 n. 1) e il vicario parrocchiale, di cui allô stesso can. 451 5 2 η. 1

S'intendono pure i cappellani militari (can. 451 I 3), quando vi siano, e cosl pure i cappellani degli ospedali. se gli uni e gli altri fossero muniti di facoltà per assistere ai matrimoni dei soldati o dei ricovcratl, rispettivamente, entro i limiti delle medesime facoltà.

10. Se entro i sei mesi susseguenti all'ultima pubblicazione, o all'ultimo giorno di affissione degli editti, non si celebrasse il matrimonio, si dovranno ripeterc le pubblicazioni o affiggersi nuovi editti, salvo che l'Ordinario del luogo disponga diversamente.[

11. Di regola, il parroco, prima di fare le pubblicazioni, avrà cura di compiere le formalità canoniche riguardanti lo stato libero dei nubendi, la dispensa dagli

[Nella legisUzionc portoghese altualmente in rigore si richlcdono r.uove pubblicazioni se il nxMrtoorJo non rime celebrato entro 90 giorni dal termine del prrtodo detfl editti (Codiez? del Registre Civile, art. 377). ' Per esigenxa ddia

Ca pît ü l o II - *Das publicaçôes ou* proclamas marrimoniau

2. Observem-se estritamente ns disposiçôes dos cânn. 1022-1024. segundo os quais os nomes dos nubentes devem ser proclamados, nâo sô nas respectives parôquias, mas também naquelas em que tenham residido pelo menos seis meses, depots de haverem atingido a puberdade, a nâo ser que, quanto a estas ûltimas, o Ordinârio do lugar julgue preferivel avenguar por outra forma o seu estado livre./

3. Se o Ordinârio, nos termos do cân. 1025. em algum caso particular, ou mesmo de modo gérai, julgar conveniente substituir a leitura dos proclamas ou publicaçôes pela afixaçâo pùblica de éditais à porta da igreja paroquial ou doutra qualquer igreja. deverâo os éditais estar afixados pelo menos durante oito dias, nos quais estejam compreendidos dois dias santos de guarda.

4. Conquanto o Ordinârio prôprio, havendo causa légitima, possa. a scu prudente juizo, dispensar das publicaçôcs matrimoniais (cân. 1028, e alinea 3 do art XXII da Concardata), nâo dispense todavia, de facto, sobretudo das très publicaçôes, se para isso nâo houver causa verdadeiramente grave e urgente.

5. Segundo o cân. 1030, nâo se deve procéder à celebraçâo do casamento senâo depois de haverem decorrido très dias apôs a ùltima publicaçao ou ùltimo dia da afixaçâo do éditai, salvo se uma causa razoâvel aconselhar outra coisa.

6. Nâo se limitarâ o Pâroco a 1er os proclamas e receber a denùncia dos impedimentos que porventura lhe seja feita, senâo que, por fôrça do cân. 1020. deverâ investigar diligentemente se alguma coisa obsta à celebraçâo do casamento; nomeadamente interrogari os nubentes depois de se ter certificado da sua identidade pessoal (cir. Instruçâo da S. C dos Sacramentos. 27 de Março 1929,/ (LE 893]. A. A. S., XXI. p. 490 e «.). 33
separadamente, empregadas as dévidas cautelas, se estâo ligados por algum impedimento, se consenten livrcmente. sobretudo a nubente, e se estâo suficientemente instruidos na doutrina cristâ (cân. 1020, § 2).

7. No formulârio das publicaçôes, assim como no éditai afixado à porta da igreja. quando êle seja autorizado. devem indicar-se:

1° Os nomes prôprios e de familia, idade, profissâo, naturalidade. domicilio ou residèneia de cada um dos nubentes;

2° Os nomes completos, profissâo, estado, naturalidade. domicilio ou residèneia dos pais, se forcm conhccidos;

3« No caso de algum dos nubentes ou ambos os nubentes serem viùvos. indicar-se-â também o nome da cônjuge ou cônjuges falecidos. corn designaçâo do lugar e data do falecimento;

40 Se houve ou sentença dc nulidade de casamento. ou dispensa de casamento rato e nâo consumado ou outras anâlogas providéneias da Santa Sé tomadas cxcculivas.

8. Quando os proclamas sejam substituidos por éditais. serâo estes datados e assinados pelo Pâroco ou pelo sacerdote que Igitimamente o substituir.

9. Por Pâroco, tanto nestc capitulo, como nos seguintes, entende-se/ nâo sô o Pâroco prôpriamente dito 34
(de que trata o cân. 451, 5 1). mas também o quâsi-pâroco (cân. 451, § 2. n. 1), e o vigârio paroquial (de que se fala no mesmo cân. 451, 5 2. n. 2).

Entcndem-se ainda os capelâes militares (cân. 431. 5 3>. quando os haja, e bem assim os capelâes dos hospitals, sc uns e outros estiverem munidos de faculdados para assistirem aos casamentos respectivamente dos soldados ou dos internados nos hospitals, dentro mites das mesmas faculdades.

10. Se dentro de seis meses subscqüentcs à ûlthna proclamaçâo ou ao ùltimo dia da afixaçâo dos éditais nâo se celebrar o casamento, terâo dc repetir-se os proclamas ou de afixar-sc novos éditais, salvo se o Ordinârio do lugar determinar outra coisa.[

11. Como regra, o Pâroco, antes de fazer as publicaçôcs, terâ o cuidado de cumprir as formahdades canônîcas respeitantes ao estado livre dos nubentes, à

' Na leçHlùçIo portueucsa preeentemecte em vltcc rvquemn se novas publicaçôes, se o casamento nâo fûr okbrado dectro dos 90 dias depots de baver tfrrr.tnadn o praro dos éditais (Co diio do Registre Civil, art. 777>. > Per cxlgincia da kt cinl

impedimenti, se vi fossero, la libertà di consenso, Fistruzione religiosa dei medesimi ed i certificate di batteslmo e confermazione (canon! 1020-1021); come pure si prowederà della licenza della Curia, quando questa fosse necessaria sia per diritto comune, sia in virtù di questa Istruzione. sia in forza della/ legislazione partfcolare della rispettiva Diocest

12. Se un altro parroco avesse proceduto aU'investigazlone dello stato libero del nubendi o avesse cscguite le pubblicazioni. informi immediatamente il parroco che deve assistere al matrimonio, del risultatn delle investigazioni o delle eseguite pubblicazioni (can. 1029). Finchè non si riccveranno queste informazioni. non si potrà procedere alla celebrazione del matrimonio (can. 1030).

13. Nell'attestato delle eseguite pubblicazioni, o in quello. che lo sostituisca. per la prova dello stato libero, il parroco, oltre ad indicare se è risultato o no qualche impedimento, darà al parroco, che deve assistere al matrimonio, le informazioni necessarie perché questi possa redigere Fatto secondo il modello ufficialmente approvato. Conviene però che l'attestato sia fatto nello stesso foglio che contiene le pubblicazioni, e in queste si mettano g:à le indicazioni che debbono figurare nelFatto di matrimonio.

14. In tutti i processi prematrimoniali è richiesto il certificate di battesimo e di confermazione dei due nubendi, rilasciato in forma intégrale, o, in mancanza dl questo, la sentenza o decreto comprovante almeno i) confcrimento dei battesimo, eccetto che il matrimonio venga celebrato con dispensa dall'impedimento < disparitatis cultus », nel quai caso è richiesto solo 11 certificato dl battesimo dclla parte catto/Hca (can. 1021 § 1; Costit. del Concilio Plenario Portoghese. n. 257).

15. Se uno o entrambi i nubendi fossero vedovi. dovrà esservi nel processo il certificato di decesso dei coniuge o dei coniugi defuntl, o, m mancanza di tale certificato. Ia sentenza o decreto deü'awenuta morte, emanati ιη base alie prescrizioni delTTstruzione della Suprema S. C. del S. Officio (a. 1868), tenendo présente che un'analoga sentenza emanata nel foro civile non è sufficiente per il foro ecclesiastico; nonché il certificato intégrale di battesimo e di confermazione come al precedente numero.

Conviene ancora osservare che 11 certificato di morte del coniuge anteriore non è sempre sufficiente a provare che nel caso non osta alia celebrazione dei matrimonio l'impedimento « ligaminis », visto che il parroco nel redigere Fatto deve talvolta contentarsi delle informazioni date dagli interessati, informazioni chc possono non corrispondere alla realtà.

Percib, se il matrimonio non fu celebrato nella parrocchia dei decesso, si deve esigere anche il certificato del matrimonio cattollco anteriore.

16. Se mancassero documenti e testimoni per la prova dello stato libero aei nubendi e si dovesse ricorrere al giuramento suppletorio, si indaghi diligentemente se gli sposi sono degni di fede, o se vi sono motivi per sospettare che giurino il falso. Si deve avere la stessa cura/ con quais.asi testimone, che oebba oeporre in processi per la prova dello stato libero.

17. Procurino gli Ordinari locali che i processi prematnmoniali, senza pregiudizio delle disposizioni canonlche, siano organizzati in modo che la celebrazione del matrimonio venga facilitata il più possibile; procurino anche di reprimere qualsiasi abuso nella domanda ed eseeuzione delle dispense matrimoniali.

18. Le pubblicazioni nel competenti uffici del Registre Civile, cui si riferîsce Fart. XXII del Concordato, possono essere fatte a richiesta dei contraenti o dei loro rappresentanti, o del parroco del luogo, dove debba cclebrarsi il matrimonio (art. 7 del Decreto-Lcggc n. 30:615). E' bene che il parroco non ometta mai di fare anch'egli detta richiesta.

19. Abbiano présente gli Ordinari che, qualore la celebrazione del matrimonio cattolico non sia stata prcceJula cal processo preliminare delle pubblicazioni svolto ncgli uffici del Registre Civile, la trascrizione nei mcdcs.mi uffic; puô essere effettuata solo dopo svolto il detto processo e dopo aver verificato che non esiste nessuno degli impedimenti che possano ostare alla trascrizione «art. 19 del citato Decreto-Lcgge).

20. Ad eccczione dei matrimoni in articulo mortü o nella imminenza di parto, o di matrimoni la cui im-

dispensa dos impedimentos, sc os houver, à liberdade do consentimcnto, à instruçâo religiosa dos mesmos, e às certidces dc baptismo e confirmaçâo (cânn. 1020-1021»; e, além disso. munir-se-â da licença da Cüria, quando ela soja necessâria, quer pelo direito comunt que por esta Instruçâo. quer em virtude da· legislaçâo 53
particular ca respectiva Diocese.

12. Sc outro Pâroco tiver proccdido à investigaçâo do estado livre dos nubentes ou tiver lido os proclamas, informe imediatamente o Pâroco. que hâ-de assistir ao casamento, do resullado das suas investigaçôes ou da leitura dos proclamas (cân. 1029). E cmquanto nâo recebcrem estas informaçôes nâo se poderâ procéder à celebraçâo do casamento (cân. 1030>.

13. No atestado da leitura dos proclamas, ou no otestado para a justificaçâo dc estado livre, que o substitua, o Pâroco, além de indicar sc apareccu ou nâo algum impedimento, darâ ao Pâroco que hâ-de assistir ao casamento as informaçôes necessarias para êste lavrar o assento segundo o modêlo oficialmente aprovado. Pelo que convém que o atestado seja passado na prôpria fôlha em que se contém os proclamas e nestes se façam jâ as indicators que hâo-de figurer no assento do casamento.

14. Requere-se em todos os processos pré-matrünoniais a certidâo de baptismo c de confirmaçâo dos dois nubentes. as quais devem ser de teor. ou na sua falta. sentença ou decreto donde conste pelo menos a administraçâo do baptismo, excepto se o casamento for celebrado corn dispensa do impedimento de disparidade de culto, no quai caso se requere apenas a certidâo de baptismo da parte catôlica (cân 1021, § 1; Const do Conci lio Plenario Portuguès, η. 257). 36

15. Se algum nubente ou ambos forem viùvos, figurera no processo a certidâo de ôbito do cônjuge ou cônjuges falecidos, ou na sua falta. a sentença ou decreto de justificaçâo de ôbito. proferidos segundo as prescriçôcs da Suprema S. C. do S. Oficio (an. 1868). devendo observa*r-se* que semelhante sentença dada no fôro civil nâo é suficiente para o fôro eclesiâstico; requere-se ainda. como no nûmero precedente, a certidâo de teor do baptismo e da confirmaçâo.

Convém também observar que a certidâo de ôbito do cônjuge anterior nem sempre é suficiente para se provar que no caso nâo obsta à celebraçâo do casamento o impedimento « ligaminis ». visto que o Pâroco ao lavrar o assento tem por vezes de se ater às informaçôes recebidas dos interessados, as quais podem nâo corresponder à realidade.

Pelo que, nâo se tendo realizado o casamento na freguesia do ôbito, deve exigir-se também a certidâo do casamento catôlico anterior.

16. Se faltarem documentes e testemunhas para provar o estado livre dos nubentes c houver de se recorrer ao juramento supletôrio, inquira-se diligentemente se os nubentes sâo dignos de fé ou se hâ motivos para suspeitar que jurem falso. Deve haver o mesmo cuidado com quaisquer/ testemunhas. que tenham de depor em 37
processos para justificaçâo de estado livre.

17. Procurem os Ordinarios do lugar que os processos pré-matrimoniais. sem prejuizo das disposiçôes canônicas. sejam organizados por forma que a celebraçâo do casamento sc facilite o mais possivel; procurem também reprimir quaisquer abusos na petiçâo e excuçâo das dispensas matrimoniais.

18. As publicaçôes nas competentes repartiçôes do Registo Civil, a que se référé o art. XXII da Concordata. podem ser feitas a pedido dos contraentes ou dos seus représentantes, ou do Pâroco do lugar, onde haja de realizar-se o casamento (art. 7 do Decreto-Lei, n. 30:615). É conveniente que o Pâroco nâo deixe nunca de requerer éle também essas publicaçôes.

19. Tenham présenté os Ordinarios dos lugares que, quando a celebraçâo do casamento catôlico nâo haja sido precedlda do processo preliminar das publicaçôes organtzado nas repartiçôes do Registo Civil, sô se pode efectuar a transcriçâo nas mesmas repartiçôes depots dc organizado o referido processo c de se haver veri· ficado que nâo existe nenhum dos impedimentos que possa obstar à transcriçâo (art. 19 do citado Decreto-Lei).

20. Nâo se tratando de casamcntos in articulo mortü ou em iminC-ncia de parto. ou dc casamentos, cuja ime-

mediata celebrazione sia autorizzata/dallOrdinario proprio per grave motivo di ordine morale (art. XXII del Concordato), 11 parroco non procederà alla celebrazione del matrimonio prima che sia stato svolto il processo preliminarc delle pubblicazioni negli uffici del Registre Civile e siasi ottenuto il relativo certificato.

21. Abbia il parroco la più grande cura di osservare la prescrizlone del numero precedente, anche per non esporsi allé eventual! sanzioni comminate dall'articolo 14 del Decrcto-Legge n. 30:615.

22. Nel caso di matrimoni celebrati in articulo τηότιij i parroci procurino chc all'atto stesso assistano due testi e ciô ad evitare future eventual! contestazloni, salvo il caso di dispensa dai medeslmi previste dai canoni 1043-1044.

23. Quando, in conformité con II comma terzo del citato art XXII del Concordato, il matrimonio venisse celebrato indipendentemente dal processo preUminare delle pubblicazioni, il parroco deve conservare diligentemente, per qualsiasi eventuality, Il documento ecclesiastico che lo autorizzô ad assistere al matrimonio.'

24. Se da parte dell'Autorità civile sorgessero difficoltà per il matrimonio, il parroco presti 11 suo/ aiuto agli interessati per rimuovere tali difflcoltà; ove ciô non fosse possibile, si astenga dall'assistere al matrimonio e ricorra al proprio Ordinario.

Questi abbia présente la costante norma della Santa Sede, secondo la quale si deve, nella misura dei possibile, evitare matrimoni che non possano avere effetti civili.

25. Se i nubendi fossero gîà uniti civilmente e tale vincolo, su dichiarazione del funzionario dei Registre Civile, sussista ancora, non si richiedono nuove pubblicazioni neirUfficio dei Registre Civile, ma. una volta fatto il matrimonio religioso, non si ometterà la comunicazione allTTfficio dei Registre Civile, presso il quale fu contratto Fatto civile, affinchè possa essere annotata a margine dei registre, giacchè tale annotazione produce tutti gli effetti della trascrizione (art. 4 del Decreto-Legge). Perô anche a tali matrimoni si applicano le disposizioni del n. 66.

26. Non tralasci il parroco, secondo la diversa condizione delle persone, di istrulre l nubendi sulla santità del sacramento del matrimonio, suile mutue obbligazioni dei coniugi e suile obbligazioni dei genitori verso i figli: li esorti efficacemente affinchè prima della celebrazione del matrimonio confessino diligentemente i loro peccati e ricevano devotamente la santa Comunione (can. 1033).

27. E' dovere del parroco di istruire/ i fedeli sul sacramento del matrimonio e sugli impedimenti del medesimo (can. 1018), nonchè suU'obbligo di rivelare al parroco o all'Ordinario del luogo, prima della celebrazione del matrimonio, gli impedimenti di cui siano a conoscenza (can. 1027).

28. I parroci e gli altri sacerdoti abbiano ben present! le leggi della Chiesa, sia quelle comuni che quelle particolari. circa il matrimonio, perché non si dia 11 caso della celebrazione di matrimoni illeciti o invalidi.

Ca po III - *Della celebrazione del matrimonio*

29. Per ciô che riguarda fl tempo, il luogo, la forma canonica e liturgies della celebrazione del matrimonio. si osservino diligentemente le prescrizioni canoniche. sia del diritto comune (canoni 1094-1102, 1108 e 1109), sia di diritto particolare (cfr. Costit del Concilio Plenario Portoghese, nn. 258, 260).

30. Quando il matrimonio fosse celebrato fuori del territorio parrocchiale dei nubendi, con licenza del parroco proprio o dell'Ordinario del dom'cilio o quasi-domicilio o della residenza almeno di un mese del contraenti, nei termini del can. 1097 5 1 n. 3, il parroco proprio deve sempre inviare al parroco che deve assistere al matrimonio, assieme ai documenti comprovanti lo stato libero dei nubendi. Il relativo docu/mento del Registre Civile. Ma se fl matrimonio non si potesse celebrare senza licenza scritta dell'Ordinario, sarà sufficiente inviare il riferito documento e la licenza o prowedimento della Curia episcopale.

31. Ricordino i parroci che la delega, di cui al can. 1095 5 2, per assistere validamente ai matrimoni nei

k-çyrr civile sarà inrlata ail' Ufflcio del Rertstro Clrite. asriern· a! duplicato ddtè dl matrimonio. copia d^lFautnriieuiorw delTOrdinârio, aotentleata dalla firms del parroco (art. 17 | 1).

diata celebraçâo seja autorizada/ pelo Ordinario prô- 33
prio por grave motivo de ordem moral (art XXII da Concordata), o Pâroco nâo procederà à celebraçâo do casamento antes de ter corrido o processo preliminar das publicaçôes nas repartiçôes do Registo Civil e de haver recebido o respectlvo certificado.

21. Tenha o pâroco o maior cuidado em observar a prescriçâo do numero anterior, mesmo para nâo se expor às eventuais sançôes cominadas pelo art 14 do Decreto-Lei, n. 30:615.

22. No caso de casamentos celebrados in articulo *mortis* procurem os Pârocos que ao acto do casamento assistam as duas testemunhas, e isto para evitar eventuais futuras contestaçôes, salvo o caso de dispensa das mesmas previsto pelos cânn. 1043-1044.

23. Quando, em harmonia com a alinea 3 do citado art XXII da Concordata, se realizar o casamento religioso independentemente do processo preliminar das publicaçôes. o pâroco deve conservar diligentemente, para qualquer eventualidade, 0 documento eclesiâstico, que o autorlzou a assistir ao casamento.l

24. Se da parte da autoridade civil surgirem dificul- 29
dades em ordem ao casamento, o pâroco preste o seu/ auxilio aos interessados para removere essas dificuldades; caso nâo o consiga, abstenh; se de assistir ao casamento e recorra ao Ordinârio prôprio.

Tenha èste présente a constante norma da Santa Sé. segundo a quai se deve, na medida do possivel. evitar casamentos que nâo possam ter efeitos civis.

25. Sc os nubentes estiverem iâ registados civilmente e o vinculo dai resultante, sob declaraçâo do funcionârio do Registo Civil, ainda subsistir, nâo *se* requerem novas publicaçôes na repartiçâo do Registo Civil, mas, uma vez realizado o casamento religioso, nâo se omita a participaçâo à Conservatôrfa do Registo Civil, onde se celebrou o acto civil, a-fim-de se fazer o averbamento ou anotaçâo à margem do respectivo registo, visto que tal averbamento produz todos os efeitos da transcriçâo (art 4 do Decreto-Lei). Porém a tais casamentos também se aplicam as disposiçôcs do n. 66.

26. Nâo deixe o Pâroco, segundo a diversa condiçâo das pessoas. de instruir os nubentes sôbre a rantldade do sacramento do matrimônio. as xnûtuas obrigaçôcs do côn juges e as obricacôcs dos pais para com os filhos: exorte-os veementemente a oue, antes da celebraçâo do casamento, confessem corn diligêneia os seus pacado e rccebam piedosamente a sagrada comunhâo (cân. 1033).

27. *t dever* do Pâroco instruir osz fféis sôbre o sa- 40
cramento do matrimônio e seus impedimentos (cân. 1081). e bem assim sôbre a obrigaçâo de revelarem ao Pâroco ou ao Ordinârio do lugar. antes da celebraçâo do casamento. os impedimentos dc que tenham conhccimento (cân. 1027).

28. Os pârocos e outres sacerdotes tenham bem présenté as leis da Igreja, tanto as comuns. como as particulares, acérca do casamento. para que nâo se dê o caso de se celebrarem casamentos ilfcita ou invàlidamentc.

Capît u l o III - *Da celebraçâo do casamento*

29. Pelo que diz respe'to ao tempo, lugar, forma canônica e liturgica da celebraçâo do casamento. observem-se cuidadosamenfe as prcscrFcccs canôn:a»<. tanto de direito comum (cânn. 1094-1102. 1108 e 1109), como de direito particular (cfr. Const do Concflio Plcnârio Português. nn. 258. 260).

30. Quando o casamento sc célébrer fora do territorio paroquial dos nubentes, corn licença do Pâroco proprio ou do Ordinârio do domicilio ou quâsf-domicilfo, ou da residência, pelo menos mensal. dos nubentes, nos termos do cân 1097. Ç 1. n. 3. o Pâroco prôprio hâ-de enviar sempre ao Pâroco que tem de assistir ao casamento. juntamente corn os documentes comprobutivos do estado livre dos nubentes, o respective docu-z <1
mente do Registo Civil. Mas se o casamento nâo se puder cclcbrar sem licença por escrito do Ordinârio. serâ suficiente enviar o referido certificado com a Uccnça ou Provisâo da Curia episcopal·

31. Lembrem-se os Pârocos de que a licença. de que trata o cân. 1095, 5 2, para assistir vàlidamcnte a casa-

scrà enrUda a rrpantçfto Oo Recistro Civil. hmbunrcte cre> o dirrllesdo do av^nto do nuaromto, rCpîa da aatertxaç4o do Ordinârto, autentlouU com a asslnattxra do pAroeo (art 1T

limiti del loro territorio parrocchiale. deve *essere es*-pressamenle data ad un sacerdote determinato e per matrimoni determinati, esclusa qualsiasi delega generale. a meno che non si tratti di Vicari cooperatori, entro i limiti della parrocchia della quale sono Vicari (can. 1096 δ 1).

32. Benchè nella celebrazione del matrimonio si possano conservare le lodevoli abitudini e cerimonie che sono in uso nella regione (Rituale Romano. TiL VII, cap. II, n. 6; can. 1100). tuttavia, per quel che riguarda il chiedere e ricevere il consenso dei contraenti, si osserverà csattamente quanto prescrive il Rituale Romano. Tit VII, cap. II, nn. 1 e 2 (cfr. Concilio Plenario Portoghese, n. 258 f 2).

33. Siccome è conveniente che i nubendi assistano alla santa Messa e in essa ricevano la santa Comunione e le benedizloni nuziali. con osservanza delle leggi liturgiche e della legislazione particolare che proibisce la celebrazione dei matrimoni durante la notte (Concilio Plenario Portoghese, n. 159), si adoperino i parroci perché il matrimonio/ si celebri nel tempo in cui si puô celebrare la santa Messa.

34. Appena terminata la cerimonia della celebrazione del matrimonio, si deve immediatamente procedere alla firma dell'atto. nella forma indicata nei nn. 35-40. Quando il matrimonio si celebra, corne sempre dovrebbe awenirc. in chiesa o in oratorio pubblico. la firma potrà apporsi in sacrestia.

Capo IV - *Delia registrazione dell'atto* di *matrimonio e della sua comunicazione al funzionario del Registro Civile*

35. Terminata la cerimonia del matrimonio, il parroco. o chi ne fa le veci, redigerà immediatamente (a meno che non lo abbia già fatto. il che è assai conveniente, sempre che sia possibile), secondo il modello ufficialmentc approvato, il rispettivo atto in doppio originale, il quale sarà letto e quindi firmato nei due originali dai coniugi, se sanno e possono scrivere iannotandovisl — in tal caso negativo — la loro incapacité), dai testlmoni e dal parroco o sacerdote che 10 avesse sostituito nella celebrazione del matrimonia Salvo il disposto del η. 37, l'atto sarà redatto nell'apposito libro parrocchiale e il duplicato in foglio separato.

36. Nel caso che vi fossero divergenze di nomi o di date nel ccrtificati del Registre Civile e in quclli estratll/ dagli archivi ecclesiastici — ciô che succede frequentemente. sopratutto quanto allé date di nascita — e necessario indicare tali divergenze per escludere ogni dubbio sull'identltà delle persone. In modo speciale 11 parroco deve avere ogni cura perché i dati dell'atto coincidano rlgorosamente con le dichiaraziom fatte dal funzionario dei Registro Civile.

37. Quando il matrimonio è celebrato fuori della chiesa parrocchiale con Kassistenza di un sacerdote delegato, l'atto. senza pregiudizlo dei disposto dei numero seguente, sarà redatto in doppio originale dal sacerdote che ad esso assiste, in due fogli separati, i 3uali. debitamente firmati, saranno rlmessi al parroco el luogo dove awiene il matrimonio, affinchè questi trascriva l'atto sul libro dei matrimoni della parrocchia. e invii uno dei fogli al funzionario del Registro Civile, avendo cura di conservare l'altro nell'archivio parrocchiale.

Se nella celebrazione dei matrimonio officiasse lOrdinario del luogo, questi prowederà perché l'atto si faccia nella forma stabilita dalla legge.

38. Se perô il parroco. nelle due ipotesi del numero precedente, fosse présente, benchè egli non offici, apporrà anche egli la sua firma, oltre quella del sacerdote delegato o dellOrdinario.

39. L'atto di matrimonio deve contenere le seguenti mdteazionk/

1· Kora, la data, il luogo e la parrocchia in cui è stato celebrato;

2· i nomi proprl e di famiglia, età. professione, origine e residenza dei contraenti;

3 lo stato anteriore dei coniugi;

4' i nomi completi, origine e residenza dei genitori, se si conoscono;

5· Hndicazione che il matrimonio è stato fatto con o eenza senttura prenuziale;

mentos dentro dos limites do seu territôrio paroquial. tem de ser expressamente dada a sacerdote determinado e para casamentos determinados, exclufdas quaisquer delegaçôes gérais, a nâo ser que se trate de vigârioa cooperadores, dentro dos limites da porôquia de que sâo vigârios (cân. 1096, § 1).

32. Embera na celebraçâo do casamcnto se possam conservar os louvâveis costumes e cerimônias que estâo em uso na regiâo (Rit. Rom., Tit. VII, cap. Π, n. 6: cân. 1100), contudo no que toca ao pedir e receber o consentimento dos contraentes, observar-se-â exactamente o que prescreve o Ritual Romano, TiL VU. cap. II. nn. 1 e 2 (cfr. Concilio Plenârio Portuguès, n. 258, § 2).

33. Como é conveniente que os nubentes assistam à Santa Missa e nela recebam a sagrada comunhâo e as bênçâos nupciais, observadas as leis litûrgicas e a legislaçâo particular que proibe a celebraçâo dos casamentos de noite (Concilio Plenârio Portuguès, n. 159). esforcem-se os Pârocos por que o casamento se celebre no tempo em que se pode ce/lebrar a santa Missa.

34. Tanto que termine a cerimonia da celebraçâo do casamento. proceder-se-â imediatamente à assinatura do assento do mesmo. na forma indicada nos nn. 35-40. Quando o casamento se celebrar. como deveria fazer-se sempre, em fgreja ou oratôrio pùblico. a assinatura podera fazer-se na sacristia.

Capitulo IV - *Do Registo ou assento do casamento e da sua participaçâo ao funcionârio do Registo Civil*

35. Terminada a cerimônia do casamento, o Pâroco ou quem suas vezes fêz, lavrarâ imediatamente (a nâo ser que o tenha jâ feito, como muito convém, sempre que isso seja possivel), segundo o modêlo oficialmente aprovado, o respectivo assento em duplicado, o qual depois de lido sera assinado, nos dois exemplares originals, pelos nubentes, se souberem e puderem escrever (fazendo-se no assento. em caso negativo, a declaraçâo da sua incapacidade). pelas testemunhas e pelo Pâroco ou sacerdote que o substituiu na celebraçâo do casamento. Salvo o disposto no n. 37, o assento sera lavrado no livro paroquial prôprio e o duplicado em fôlha avulsa.

36. No caso de haver divergêneias de nomes ou de datas nas certidôes do Registo Civil e nas extraidas dos» 43
arquivos eclesiâsticos, o que sucede frequentes vezes, sobretudo quanto às datas dos nascimentos, é necessârio indicar essas divergêneias para que se exclus tôda a dûvida sobre a identidade das pessoas. De modo especial deve o Pâroco ter todo o cuidado em que os dados do assento coincidam rigorosamente corn as declaraçôes feitas pelo funcionârio do Registo CiviL

37. Sendo o casamento celebrado fora da igreja paroquial corn a assisténeia dum sacerdote delegado, o assento. sem prejuizio do disposto no numero seguinte, sera lavrado em duplicado pelo sacerdote que assistiu. em duas fôlhas avulsas, as quais, devidamente assinadas, serâo remetidas ao Pâroco do lugar. onde se realizou o casamento. a-fim-de que êste transcreva o assento no livro dos casamentos da freguesia e envie uma das fôlhas ao funcionârio do Registo Civil, tendo o cuidado de guardar a outra no arquivo paroquiaL

Se na celebraçâo do casamento oficiar o Ordinârio do lugar, providenciarâ êste para que o assento se faça na forma estabelecida pela leL

38. Porém. se o Pâroco. nas duas hipôteses do nùmero anterior, estiver présenté, embora nâo oficie, assinarâ também o assento juntamente corn o sacerdote delegado ou o Ordinârio.

39. O assento do casamento deve conter as indicaçôcs **seguintes:/** **tf**

1® A hora. a data, o lugar e a parôquia em que foi celebrado;

2® Os nomes prôprios e de familia, idade, profissâo. naturalidade c residência dos contraentes;

3 O estado anterior dos cônjuges;

4° Os nomes completos, naturalidade e residência dos pais, se forcm conhecidos;

5" A indicaçâo dc que o casamento foi feito corn ou sein esentura antenupcial;

6° la dichiarazione, fatta dai coniugi. che hanno contralto il matrimonio di loro libera volonté;

7® i nomi completi, stato, professione e residenza dei testimoni;

8° la mcnzione dei documento comprovante che si è svolto 11 processo preliminare delle pubblicazioni nellTJfficio dei Registro Civile, data dei medesimo documento c Conservatoria nella quale fu rilasclato;

9e il nome completo dei parroco della rispettiva parrocchia e dei sacerdote delegato che avesse officiato nel matrimonio (art. 8 del Decreto-Legge η. 30:615);

10e il nome della parrocchia dove i coniugi sono stati battczzati;

11» se vi sia stata dispensa da proclaim o pubblicazioni;

12° l'indicazione degli impedimenti dispensati, se ne fosse il caso;

13° il nome completo del coniuge anteriore, quando uno degli sposi (o entrambi) sia già stato unito in matrimonio. con l'indicazione del luogo e della data dei decesso o della sen/tenza da cui consti che non sussiste il vincolo matrimoniale;

14° la firma dei coniugi. se sanno e possono scrivere (annotandovisi — in caso negativo — la loro incapacité, cfr. n. 35). dei testimoni, dei parroco e dei sacerdote delegato che avesse assistito al matrimonio, e anche quella dei procuratore (o dei procuratori), se uno dei coniugi (o entrambi) avesse contratto per procura.

40. Se il matrimonio fosse celebrato per procura nei termini del can. 1089, o solo alia presenza dei parroco nei termini del can. 1044, o con Tassistenza dei sacerdote non delegato in conformité col can. 1098 η. 2, si farà di ciô menzione nell'atto. Allô stesso modo si procederà quando vi sia dispensa dalle pubblicazioni o da qualche impedimento.

41. Il parroco invierà entro tre giorni uno degli originali dell'atto di matrimonio allOfficio competente del Registro Civile, perché vi sia trascritto e archiviato (Concordato, art. XXII).

LTJfficio del Registro Civile al quale dcve inviarsi il duplicato dell'atto originale è quello in cui si è svolto il processo preliminare delle pubblicazioni. Ma qualora il processo si sia svolto nel Continente e il matrimonio abbia avuto luogo nelle isole adiacenti, o viceversa, il duplicato deve essere inviato alTUfficio del Registro Civile proprio del territorio della parrocchia, dove si effettuà il matrimonio. E nei casi dei comma terzo deU'art. XXII del Concordato, il duplicato sarà inviato allTJfficio dei domicilio o residenza di uno qualunque dei coniugi. a meno che non si verifichi l'ipotesi suddetta. perché allora il duplicato sarà inviato ail Tifficio dei luogo dove si fece il matrimonio 'art. 11 del Decreto-Legge n. 30:615).

42. Se l'atto non è consegnato personalmcnte allTTificio dei Registro Civile, sarà inviato a mezzo di letters raccomandata con ricevuta di ritomo, che sl conserved in posizione affinchè non vada perduta e affinché il parroco possa giustificarsi nel caso che l'atto non fosse trascritto.

E' assai conveniente che la comunicazione dei matrimoni venga fatta singolarmente, cioè che con una raccomandata non si invii che un solo atto. Nelle città il parroco indicherà il nome della via e il numero della casa parrocchiale.

Nel caso della consegna personale dell'atto allUfficio del Registro Civile si abbia cura d'esigerne ricevuta scritta da conservarsi come sopra.

43. Benchè i parroci abbiano tre giorni di tempo per inviare l'atto di matrimonio, procureranno di mandario immediatamente firmato che sia. affinchè, nel caso che debba essere restituito al mittente, perché non soddisfa a tutti i requisiti legali, vi sia tempo sufficiente per poterio trascrivere nello spazio di sette/ giorni (cfr. arL XXIII dei Concordato).

44. Se la trascrizione dovesse essere fatta in un Ufficio diverso da quello in cui si svolse il processo preliminare delle pubblicazioni, insieme con Vatio sarà inviata copia del documento rilasclato dal funzionario dei Registro Civile, autenticata dalla firma dei parroco (art. 11 § 2 del Decreto-Legge n. 30:615.

45 L'obbligo di inviare ai funzionarl del Registro Civile l'atto di matrimonio, ricadc sul parroco. nel cui

6° A declaraçâo feita pelos contraentes de que realizaram o casamento por sua livre vontade;

7° Os nomes completos, estado. profissâo e residència das testemunhas;

8® A menção do certificado comprobativo de que se organizou o processo preliminar das publicações na repartição do Registo Civil, a data do mesmo e a Conservatôria onde foi passado;

9° O nome completo do pâroco da respective parôquia e do sacerdote delegado que houver oficiado no casamento (art 8 do Decreto-Lei, n. 30:615);

10° O nome da parôquia onde os nubentes foram baptizados;

IIe Se houve dispensa de proclamas ou publicações;

12° A indicaçâo dos impedimentos dispensados, sc fôr caso disso;

13" O nome completo do cônjuge anterior, quando algum dos contraentes (ou ambos) tenha jâ celebrado outro casamento. corn indicaçâo do lugar, e a data do seu ôbito./ ou da sentença donde constc que nâo subsiste o vinculo matrimonial; 43

14« A assinatura dos contraentes, se souberem e puderem escrevcr — fazendo-se menção da sua incapacidade, no caso negativo (cfr. n. 35) —, das testemunhas, do Pâroco e do sacerdote delegado que houvesse assistldo ao casamento. e ainda a do procurador (ou procuradores). no caso de urn dos cônjuges (ou ambos) ter contraido por procuraçâo.

40. Se o casamento fôr celebrado por procuraçâo, nos termos do cân. 1089. ou sô na presença do Pâroco, nos termos do cân. 1044, ou corn a assistèneia de sacerdote nâo delegado, em conformidade corn o cân. 1093. n. 2, far-se *à* disso menção no assento. Do mesmo modo se procederà quando haja dispensa das publicaçccs ou dc algum impedimento.

41. O Pâroco enviarâ dentro de três dias o duplicado do assento do casamento à Conservatôria competente do Registo Civil, para que ai soja transerito e arquivado (Concordata, art XXII).

A Conservatôria do Registo Civil à quai se hâ-de enviar o duplicado do assento é aqucla en que se organizou o processo preliminar das publicaçôes. Mas no caso de o processo se ter organizado no Continente e o casamento se haver realizado nas ilhas adjacentes ou viceversa, o duplicado tem de ser enviado à Conservatôria do Registo Civil prôpria do territôrio da paroquia, onde se celebrou o casamento./ E nos casos da 46
alinea 3 do art. XXII da Concordata, o duplicado serâ enviado à Conservatôria do domicilio ou residência dc qualquer dos cônjuges. salvo sc se verificar a hipótese acima referida, porque nesse caso o duplicado tem de ser enviado à Conservatôria do lugar. onde sc fèz o casamento (arL 11 do Decreto-Lci, n. 30:615).

42. Nâo sendo entropie pcssoalmente na repartiçâo do Registo Civil o duplicado, sera èle enviado cm carta registada, corn aviso de reccpçâo. que se juntaré ao respective processo para nâo se perder c para que o Pâroco possa justificar-se na eventualidade de o assento nâo ser transerito.

é de tôda a convcniência que a participaçâo dos casamentos seja feita individualmente. isto é. que sob o mesmo registo nâo se envie senâo um duplicado. Nas cidades o Pâroco indicarâ o nome da rue e o nûmero da residência paroquial.

Em caso de entrega pessoal do duplicado na repartiçâo do Registo Civil, tenha-se o cuidado de pedir o respectivo recibo escrito para ser conscrvado como acima foi dito.

43. Embora os Pârocos tenham très dias para enviar o assento do casamento. farâo a diligêneia por o enviar imediatamente apôs a assinatura do mesmo, para que na hipôtcsc de êle ter de ser dcvolvido à proveniêocia por nâo satisfazer a todos os requisitos legal haja tempo suficiente para poder scr transerito no prazo de sete dias (cfr. art. XXIII da Concordata). 47

44. Sc a transcriçâo liver de scr feita em Conservatôria diferente daqucla cm que îe organizou o processo preliminar das publicaçôes. juntamente com assento serô enviada copia do documento, passado pek> funcionârio do Registo Civil, autenticada corn h assinatura do Pâroco (arL 11. J *2* do Decreto-Lci. n. 30:615).

45. A obngaçâo de enviar aos funcionârtos do Registo Civil o assento do casamento recai sôbre o Pâroco.

territorio è stato celebrato II matrimonio, benchè abbia officiate un altro sacerdote delegato da lui o dall'Ordinario, o autorizzato dal can. 1098 η. 2. In caso di legitimo impedimento da parte del parroco, invierà l'atto il suo coadiutore. se v'è e, ove anche questo fosse impedito o non vi fosse, il sacerdote sostituto, o. in mancanza di essi, il sacerdote che ha validamente e lecitamente assistito al matrimonio ed ha redatto l'atto, il quale sacerdote sarà in tal caso considerato corne facente le veci del parroco.

46. Il matrimonio celebrato aUa presenza di soli due testimoni, nei termini del can. 1098, sarà comunicato allTJfficio del Registre Civile dal parroco, non appena ritorni in parrocchia o cessi la causa che gli ha impedito di assistere al matrimonio. E se il matrimonio fosse celebrato *in articulo mortis* alla sola presenza di due testimoni. il parroco farà la co'municazione entre tre giorni. nei termini dell'art XXII del Concordato. Si awerta che nell'un caso corne nell'altro, secondo quanto si è detto al n. 19 della présente Istruzione, l'atto di matrimonio non puô essere trascritto nei libri del Registro Civile, se non dopo svolto il processo preliminare delle pubblicazioni (cfr. art. 19 del Decreto-Legge n. 30:615).

47. Quando il matrimonio religioso sia preceduto dall'atto civile, ipotesi che in regime concordatario non dovrebbe verificarsi. non si traslacerà di inviare l'atto ai funzionari del Registro Civile, corne già si disse al n. 25 di questa Istruzione» perché venga annotato a margine deU'atto nel Registro Civile.

48. Il matrimonio di coscienza non puô. corne è manifesto, essere comunicato aUTJificio del Registro Civile; niente perô impedisce che i coniugi chiedano in qualunque momento la notificazione per gli effetti civili, salvi sempre i diritti acquisiti dei terzi.

49. Anche aU'Ordinario del luogo spetta il diritto di rendere pubblico tale matrimonio e di darne comunicazione. a mezzo del parroco, allTJfficio del Registro Civile, quando ciô diventi necessario per evitare lo scandalo o altri gravi danni, a norma del can. 1106.

50. Circa i matrimoni celebrati nei termini del comma terzo delTarticolo XXII del Concordato, il parroco non è obbligato sotto pena di sanzioni a/ comunicare quelli che non possono essere trascritti. Avrà perô cura di fare la comunicazione quando cessassero le ragioni che si opponevano alla trascrizione. Si tenga presente che. quanto ai matrimoni celebrati in conformità del citato comma terzo dell'art XXII del Concordato, la trascrizione non puô aver luogo solo in due casi. quando cioè c si verificasse. relativamente a uno dei coniugi. l'impedimento di matrominlo civile anteriore non disclolto o di interdizione per demenza constatata con sentenza passata in giudicato › (art. 12 n. 3 del Decreto-Legge n. 30:615).

51. Omessa per qualsiasi motivo la trascrizione per gli effetti civili, essa potrà. in qualunque momento, essere richiesta da chi abbia interesse alla medesima, purchè sussistano ancora le condizioni per la validità dell'atto, che esistevano alla data della celebrazione.

52. I coniugi non possono opporsi alla comunicazione del matrimonio allTJfficio del Registro Civile, poichè il parroco deve fare tale notificazione per obbligo di ufficio. eccetto nei casi menzionati al n. 48, entro i limiti perô indicati dai nn. 49 e 50.

53. La trascrizione (nei libri del Registro Civile), che deve essere fatta nel termine di due giorni dalla notificazione. sarà comumcata dal funzionario del Registro Civile al parroco entro il giomo seguente a quello in cui fu fatta. con l'indicazione della data (Concordato, art XXW7 Nel caso che il funzionario non facesse la comunlzacione del tempo stabilito dalla legge, il parroco insisterà perché si faccia. e, se ciô riuscisse vano, esporrà il caso al rispettivo Ordinario. A fine di potersi in qualsiasi momento giustificare, il parroco non traslasci di prendere nota della sua insistenza, corne pure della partecipazione fatta aU'Ordinario.

54. Nel caso di perdita o di mancato invio del duplicato, la trascrizione potrà farsi dietro esibizione del certificate) dell'atto, che sarà spedito dal parroco appena abbia conoscenza che il duplicato non è giunto a destinnzione, o sarà rilasciato a richiesta di qualsiasi Intéressato o del Pubblico Ministero (art 11 § 5 del Decreto-Legge n. 30:615).

55. Il parroco conservorà diligentemente II documento con il quale gli viene comunicato che Vatto di

dentro de cujo territôrio se celebrou o casamento, ainda que tenha oficiado outro sacerdote por die delegado ou pelo Ordinârio, ou autorizado pelo cân 1098, n. 2. Em caso de legitimo impedimento por parte do Pâroco, enviarâ o assento o seu coadjutor, se o tiver. e no caso de èste estar também impedido ou de o nâo haver, o sacerdote substituto ou. na falta dêstes. o sacerdote que vâlida e Hcitamente assistiu ao casamento e lavrou o assento, o quai em tal caso serâ considerado como fazendo as vezes de Pâroco.

46. O casamento celebrado na prescnça sômentc de duas testemunhas, nos termos do cân. 1098, serâ participado pelo Pâroco à repartiçâo do Registo Civil, logo que regresse à parôquia ou que cesse a causa que o impediu de assistir ao casamento. E se o casamento fôr celebrado in *articulo mortis* na presença apenas de duas testemunhas/ o Pâroco farà a participaçâo dentro de 48
três dias, nos termos do art. XXII da Concordata. Observe-se que, tanto num caso. como no outro, scgundo o que se disse no n. 19 da présente Instruçâo, o assento do casamento nâo pode ser transerito nos livros do Registo Civil, senâo depois de ai haver corrido o processo preliminar das publicaçôes (cfr. art 19 do Deereto-Lei. n. 30:615).

47. Quando o casamento religioso fôr precedido do acto civil, hipôtese que nâo deveria dar-se em regime concordaUrio. nâo se deixarâ de enviar o assento aos funcionârios do Registo Civil, como jâ se disse no n. 25 desta Instruçâo, para que seja anotado ou averbado à margem do assento no Registo Civil

48. O casamento de consciência nâo pode, como é manifesto, ser participado à repartiçâo do Registo Civil; nada impede, porém. que os contraentes a todo o tempo peçam a participaçâo para os efeitos civis, salvos sempre os direitos adquiridos por terceîros.

49. Também ao Ordinârio do lugar assiste o direito de tornar publico tal casamento e de fazer a participaçâo. por intermédio do Pâroco à repartiçâo do Registre Civil, quando Isso se tome necessârlo para evitar o escândalo ou outros graves danos. nos termos do

50. Quanto aos casamentos celebrados nos termos da alinea 3 do art. XXII da Concordata, o Pâroco nâo é obrigado sob pena de sançôes/ a participer aquêles que 49
nâo podem ser transcrites. Terâ, porém. o cuidado de fazer a participaçâo. tante que cessem as causas que obstavam à transcriçâo. Tenha-se présente que quanto aos casamentos celebrados de harmonia com a citada aÜnea 3 do art. XXII da Concordata, sô nâo se pode fazer a transcriçâo em dois casos, isto é. quando c se verificar relativamente a algum dos cônjuges o impedimento de casamento civil anterior, nâo dissolvido. ou de interdiçâo por deméneia verificada por sentença com trânsito em julgado » (art. 12, n. 3, do Decreto-Lei, n. 30:615).

51. Omitida por qualquer motivo a transcriçâo para os efeitos civis, poderâ ela ser requerida a todo o tempo. por quem tenha nlsso interêsse, desde que subsistam ainda as condiçôes para a validade do acto que exlstiam à data da celebraçâo.

52. Os cônjuges nâo podem opor-se à participaçâo do casamento à repartiçâo do Registo Civil, visto que o Pâroco tem por dever de oficio fazer tal participaçâo, excepte nos casos mencionados no n. 48. mas dentro los limites indicados nos nn. 49 e 50.

53. A transcriçâo (nos livros do Registo Civil), que deve ser feita no prazo de dois dias depois de recebida a participaçâo. serâ cornunicada ao Pâroco pelo funcîonârio do Registo Civil até ao dia Imediato àquele em que fôr feita. corn indicaçâo da data (Concordata, art XXII›. No caso de/ o funcionârio nâo fazer a comu- 50
niçâo no prazo estabelecido por lei, o Pâroco instarâ para que ela se faça. e. se o nâo conseguir, exponha o caso ao respectivo Ordinârio. A-fim-de a todo o tempo se poder justificar, nâo deixe o Pâroco de tomar nota desta insisténeia, assim como da participaçâo dirigida ao seu Ordinârio.

54. No caso de extravio ou de falta de remessa do duplicado. a transcriçâo poderâ fazer-se em face da certidâo do assento. que serâ expedida pelo Pâroco logo que tenha conhecimcnto de que o duplicado nâo chegou ao seu destino, ou serâ passada a pedido de algum interessado ou do Ministério Pûblico (art 11. § 5, do Decreto-Lei, n. 30:615).

55. O Pâroco conservarâ diligentemente o documento pelo quai lhe foi particlpada a transcriçâo do assento

matrimonio è stato trascritto e avrà cura di apporre subito nel libro dei matrimoni, in margine al rispettivo atto, una nota che questo è stato trascritto. Nella nota marginale si deve indicare la data della trascrizione nonchè quella della comunlcazione fatta del funzionario del Registro Civile.

56. 11 matrimonio produce tutti gli effetti civili dalla data della sua cclebrazione, se la trascrizione (dell'atto) sarà fatto nel termine di sette giorni. Se non lo sarà, produrrà effetti relativamente ai terzi solo a cominclarc dalla data della trascrizione. Non osta alla trascrizione la/ morte di uno o di ambedue i coniugi (Concordato. art. XXIII).1

57. Il parroco che senza gravi motivi tralasciasse di inviare il duplicato dell'atto, entro il tempo prescritto. BllTJfficio del Registro Civile, incorre nelle pene di disobbedienza qualificata (Concordato, articolo XXII). E anche soggetto aile pcnalità del can. 2333.

Inoltre consider! il parroco i danni che ne possono seguire se gli atti di matrimonio non vengono trascritti nei registri civili dello Stato, e perciô la responsabilité che egli assume davanti a Dio e alla società, se non adempie religiosamente il dovere di inviare detti atti.

58. Procurlno gli Ordinari diocesani che si osservi pure religiosamente la prescrizione del can. 1103 f 2, secondo la quale nell'atto di battesimo di ciascuno dei coniugi si deve apporre. in margine, l'annotazione del contratto matrimonio, con l'indicazione del nome dell'altro coniuge. della data e del luogo del matrimonio, dei nomi dei genitori, dei testimoni e del sacerdote che vi as'sistè corne è prescritto nell'Istruzione della S. C. dei Sacramenti del 4 luglio 1921 (A. A. S., XIII, pp. 348-349) [LE 3651. E nel caso che il battesimo fosse stato amministrato in un'altra parrocchla, procurino altresl che il matrimonio sia notiïicato a! parroco del battesimo, corne prescrive il citato canone, e nel modo stabilito sia oal medesimo canone che dalla mentovata Istruzione oel 4 luglio 1921.

Cosi pure procurino gli Ordinari che si osservi scrupulosamente quanto dispone l'art 225 delHstruzione della suddetta S. Congregazione dei Sacramenti (15 agosto 1936, *A. S.* S., XXVIII. pp. 357-358) [LE 1347], circa l annotazione negli atti di battesimo. oltrechè In quelli matrimoniali, celle sentenze di nullità di matrimonio o di dispense dal matrimonio rato e non consumato. con gli eventual) vetiti apposti di passare a nuove nozze.

59. Con le disposizioni della présente Istruzione non restano i parroci dispensati dall'osservanza del can. 470 5 3. che impone l'obbligo di mandare, a fine di ogni anno, alla Curia espiscopale un esemplare dei vari libri parrocchiali.

Capo V - *Della convalidazlone, sanazionc* in radice *del matrimonio* e *legitimazione della prole*

60. Qualora, prima che l'atto di matrimonio sia mandato allTJfficio del Registro Civile, si venisse a sco'prire la nullità del matrimonio, cui l'atto si riierisce, si procédera alla convalidazione a norma dei canoni 1133-1137, e successivamcnte il parroco comunicherà al funzionario del Registro Civile l'atto della seconda celebrazlone del matrimonio.

61. Al contrario, se la nullità venisse a conoscersi solo dopo la trascrizione dell'atto nei libri del Registro Civile, si procederà, come nel caso precedente, a norma dei citati canoni (η. 60), immediatamente alla sua convalidazione. Di taie convalidazlone sarà data immediatamente comunlcazione allTJfficio del Registro Civile perché venga notata in margine al relativo atto di matrimonio.

62. Non essendo possibile la convalidazlone ordinaria del matrimonio, si ricorrerà alla Santa Sede per la sanazione in *radice* del matrimonio invalidamente celebrato.

› Quando 11 matrimonio si celebri in form del comma terzo dell'art. XXΠI de! Concordato, < k> spario di tempo perché 11 Conservators farcin la trascrUione s! conta dal giomo tn cui spin quello degli edittl, ma gli effetti del matrimonio si retrotraggorx) alia data della cclebmzione sempre che la trascrizione ‹ » Iattn ën un rnese a contar? da! rirerimccto del duplicato Lo stesso awerrù nel caso in cui lo svolglmento del processo preliminare ccccdesse quello spario dl tempo se 11 matrimonio fosse trascritto entro due giorni dalla fine del processo » (art 17 5 2 del Decreto-Legge n. 30: 615).

do casamento e terâ o cuidado de imedlatamente lançar no livro dos casamentos, à margem do rcspcctivo assento, a nota de que este foi transerito. Na nota marginal indique-se a data da transcriçâo assim como a da participaçâo feita pelo funcionârio do Registro Civil.

56. O casamento produz todos os efeitos civis desde a data da celebraçâo, se a transcriçâo (do assento) fôr feita no prazo de sete dias. Nâo o sendo, sô produz efeitos, relativamente a tcrceiros, a contar da data transcriçâo. Nâo obsta à transcriçâo a morte de um ou ambos os/ cônjuges (Concordata, art XXIII).1

57. O Pâroco que, sem graves rootivos, deixar de enviar o duplicado do assento, dentro do prazo estabelecido. ao funcionârio do Registo Civil, incorre nas penas de desobediência qualificada (Concordata, art. XXII). Estâ ainda sujeito às penalidades do cân. 2383.

Considere, além disse, o Pâroco os danos que se podem seguir se nâo forem transcrites nos registos civis do Estado os assentos dos casamentos, e, por isso. as responsabilidades que assume perante Deus e a sociedade, se nâo cumprir religiosamente o dever de enviar os referidos assentos.

58. Procurem os Ordinarios Diocesanos que se observe também religiosamente a prescriçâo do cân. 1103, § 2. segundo a quai no assento do baptismo de cada um dos nubentes, à margem. se tem de lançar a nota de que contrafu casamento, corn a indicaçâo do nome do outro cônjuge, da data c do lugar do casamento, dos nomes dos pais e das testemunhas e do sacerdote que assistiu. como se/ determina na Instruçâo da S. C. dos Sacramentos, de 4 de Julho de 1921 (A. *A. S.,* XIII, pp. 348-349) [LE 365J. E no caso do baptismo ter sido administrado noutra freguesia procurem ainda que ao Pâroco do baptismo seja notificado o casamento. como se prescrive no citado cânone, e pela forma preceituada, tanto no mesmo cànone, como na referida Instruçâo de 4 de Julho de 1921.

Procurem igualmcnte os Ordinârios que sc observe escrupulosamente o que determina o art. 225 da Instruçâo da mesma S. Congregaçâo dos Sacramentos (15 dc Agôsto de 1936, *A. A. S.,* XXVIII, pp. 357-358) [LE 1347] sôbre a anotaçâo nos assentos do baptismo, assim como nos dos casamentos, das sentenças de nulidade de casamento ou de dispensas de casamento rato e nâo consumado. corn as proïbiçces por ventura feitas de passar a segundas nùpcias.

59. Corn as disposîçôes da présente Instruçâo nâo fleam os Pârocos dispensados da observâneia do cân. 470. § 3. que lhes impôe a obrigaçâo de no fim de cada ano enviarem à Cûria Episcopal um exemplar dos vàrios livros paroquiais.

Capîtulo V -Da *convalidaçâo e tanaçâo* in radice do casamento *e da legitimaçâo da proie.*

60. No caso de se vlr a conhecer a nulidade de algum casamento, antes de ser enviado à repartiçâo do Re/gisto Civil o respectivo assento, proceder-se-â à sua convalidaçâo segundo os cânn. 1133-1137, e em seguida o Pâroco comunicarâ ao funcionârio do Registo Civil o assento da segunda celebraçâo do casamento.

61. Pelo contrârio. se o nulidade viesse a conhccer-se sômente depois de transerito o assento nos livros do Registo Civil, proceder-se-â, como no caso precedente, imediatamente à sua convalidaçâo, em harmonia com os citados cânones (n. 60). De tal convalidaçâo serâ dado imediatamente conhecimento à repartiçâo do Registo Civil, para que seja anotada à margem do respective assento do casamento.

62. Nâo sendo possivel a convalidaçâo ordinâria do casamento. recorrase à Santa Sé para a sanaçâo in *radice* de casamento invàlidamcnte contraido.

4 1). ' Quandu o casamento «e ceJehrar noe termes de alises 3 do art. XXΠX da Concordata, ‹ o prazo para o Oorverraricr fazer n transcriçâo. conta se do dla em que expire o des ëditait mas es efeitos do casamento rctrotrnem se Λ data da celebraçâo sempre que a transcriç&o seja feita dentro de um nrfs a ccetar do recebimento do duplicado. O mesmo socederi no caeo de ∎ orçor.lxaçâo do processo prvllminar exceder aquMe prazo. æ o casamento fôr transerito dentro dc dois dias depots de Qndo o processo » (art. 17 § 2 do DecrctoLel. n. 30: 615>. · Λ par

In questo caso il rescritto di sanazione. se vi è il consenso dellOrdinario e se l'interesse delle parti lo esige, sarà inviato dal parroco al funzionario del Registro Civile affmchè in margine dell'atto di matrimonio sia apposta la nota che il medesimo fu sanato in *radice.*

63. Poichè per il susseguente matrimonio si legittimano i figli naturali sia davanti alla legge canonica (can. 1116) che davanti alla legge civile (Codice Civile Portoghese, articolo 119), qualora vi fossero dei figli naturali alla data della celebrazione del matrimonio, i genitori dovranno/ riconoscerli nell'atto di matrimonio, indicando a ta! fine i loro nomi e le date di nascita. la parrocchia dove furono battezzati. corne pure i numeri degli atti nel Registro Civile. Quando invece trattasi di figli non legittimabili per susseguente matrimonio e sia stato concesso dalla Santa Sede il rescritto di loro legittimazione, il parroco potrà suggerire aile persone interessate di presentarlo alie competenti autorità civili per ottenere il riconoscimento civile della legittimazione (cfr. can. 1116); Codice Civile Portoghese. art 122).

64. Le decisioni e sentenze definitive circa la nullité del matrimonio cattolico e la dispensa dal matrimonio rato e non consumato, e analoghi prowedimenti emanati dalla Santa Sede, saranno annotati subito, corne si è detto sopra (n. 58). nei registri parrocchiali dei matrimoni e dei battesimi.

65. A norma poi dell'art. XXV del Concordato, le dette decisioni, sentenze e prowedimenti saranno trasmessi al Supremo Tribunale dclla Segnatura Apostolica per il relativo controllo e da questa a sua volta inviati. con i relativi decreti, per via diplomatica, al Tribunale di Appello dello Stato territorialmente competente, il quale li renderà esecutivi e ordinerà che siano annotati nei registri dello stato civile a margine dell'atto di matrimonio.

a ;

66. Si richiama alla mente degli Ordinari che a norma dell'art. XXIV/ del Concordato, i coniugi. per il fatto stesso della celebrazione del matrimonio canonico, hanno rinunziato alla facoltà civile di chiedere 11 divorzio che percid non potrà essere applicato dai tribunali civili al matrimonii cattolici.

Ca po VI - *Disposizioni transitorie*

67. Poichè i matrimoni celebrati solo canonicamente prima dell'entrata in vigore del Decreto-Legge del Governo Portoghese n. 30:615 del 25 luglio 1940 producono effetti civili dalla data della trascrizione, che si farà, se ne sarà il caso. dopo svolto il processo preliminare delle pubblicazioni (art. 3), è da consigliare ai coniugi. che si trovassero in tale condizione, di regolarizzare la loro situazione, anche davanti alla legge civile, per profittare dei benefici concessi dallo Stato ai matrimonii ufficialmente riconsciuti.4

68. Se dos casamentos, de que se fala no nûmero precedente, houver filhos à data da transcriçâo do casamento nos livros do Registo Civil, deve procurar-se a sua hgitimaçâo perante a lei civil. Para êsse efeito o Pâroco na prôpria certidâo do casamento a enviar ao funcionario do Registo Civil, indicarâ os nomes dos/ filhos nascidos do casamento, dando os esclarecimentos necessarios para que se possa fazer o averbamento nos assentos de nascimento dos mesmos filhos.

Sua Santitade, por divina *Providência* Papa Pio *XII, na audiência concedida ao abaixo assinado no dia 21 de Setcmbro de 1940, dignou-se benignamente aprovar e confirmar a présente Instruçâo e ordenar* que *fôsse imediatamente publicada.*

Roma, da S, Congregaçào da Disciplina dos *Sacramentos, ao 21 de Setembro de 1940.—D.* Card. JORIO, *Prcfeilo.* F. Bracci, *Secretàrio.*

Be^lrtro Civile dl questi matrimoni si farà in tal caso mediante Γΐη-Λο del certificato del rispettivo atto (articolo 11 5 5 del Decreto·Legge n. 30: 615).

Neste caso o reserito de sanaçâo, se houver consentimento do Ordinàrio e se o interêsse das partes o exigir. serâ enviado pelo Pâroco ao funcionario do Registo Civil, para que à margem do assento seja lançada a nota de que o mesmo foi sanado in *radice.*

63. Como pelo casamento subseqüente se legitimam os filhos naturals, tanto à face da lei canônica (cân. 1116), como da lei civil (Côd. Civil Português, art 119), havendo filhos naturals à data da celebraçâo do casamento. deverâo os pais reconhecê-los no assento do casamento». indicanao para isso os seus nomes e as 54
datas do nascimento. a parôquia onde foram baptizado assim como os numeros dos assentos no Registo CiviL Tratando-se, porém. de filhos que nâo se possam Icgitimar pelo casamento subséquente e se tenha conseguido da Santa Sé reserito de legitimaçâo, poderâ o Pâroco sugerir às pessoas interessadas que o apresentem à autoridade civil competente para obterem o reconhecimento civil da legimaçâo (cfr. cân. 1116; Côdigo Civil Português. art 122).

64. As decisôes e sentenças definitivas sôbre a nulidadc do casamento catôlico e a dispensa do casamento rato e nâo consumado, e anâlogas providências cmanadas da Santa Sé. serâo imediatamente anotadas, como se disse jâ (η. 58), nos registos paroquais dos casamentos e dos baptismos.

65. Em hormonia corn o art XXV da Concordata, as mencionadas decisôes, sentenças e providências subirâo ao Supremo Tribunal da Assinatura Apostôlica para a respective verificaçâo, e por sua vez serâo por êle transmitidas. com os respectives decretos, por via diplomâtica, ao tribunal da Relaçâo do Estado territorialmente competente, o quai as tornarâ executives e mandarâ que sejam anotadas ou averbadas nos registos do estado civil, à margem do assento do casamento.

66. Recorda-se eos Exrnos Ordinârios que, segundo o art. XXIV da/ Concordata os cônjuges, pelo prôprio 55
facto da celebraçâo do casamento canônico, renunciaram à faculdade civil de requererem o divôrcio. que. por isso. nâo poderâ ser aplicado pelos Tribunals civis aos casamentos catôlicos.

Ca pît u l o VI - DLsposiçôes *transitôrias*

61. Pois que os casamentos celebrados sô canônicamente antes de entrar em vigor o Decreto-Lei do Govèrno Português. n. 30:615. de 25 de Julho de 1940, produzem efeitos civis desde a data da transcriçâo, que se farâ, se fôr caso disse, depois de corrido o processo preliminar das publicaçôes (art. 3). é de aconselhar aos cônjuges, que se encontrem em tais condiçôes, que regulartzem a sua situaçâo, mesmo perante a lei civil, a-fim-de aproveitarem os beneficios concedidos pelo Estado aos casamentos oficialmente reconhecidos.4

68. Se nei matrimoni, di cui al numero precedente, vi fossero dei figli alla data della trascrizione dell'atto di matrimonio nei libri del Registro Civile, si deve procurare la loro legittimazione davanti alla legge civile. A taie effetto il parroco nello stesso certificato di matrimonio da inviare al funzionario del Ree stro Civile./ 56
indicherà i nomi dei figli nati dal matriminio, dando gli schiarimenti necessari perché si possa fart l'annotazione negli atti di nascita dei figli stessL

La Santità di Nostro Signore Pio PP. XII nelVudienza accordata al sottoscritto il giorno 21 settembre 1940, Si è benignamente degnata di approvare e confermare la présente Istruzione e di dare ordine che venisse immediatamente pubblicata.

Roma, dalla Sacra Congregazione della Disciplina dei Sacramenti, 21 settembre 1940.—D. Card. JORIO, *Prefetto.* F. Bracci, *Segretario.*

ticipaçâo ao Regiv.o Civil désîes casamentos for se-à neste cam p?lâ remrssa dn ccrtldâo do respective osser.to (cfr. art. 11. § 5. do Decreto-Lel, n. 30: 615).

Ad». Ph. AGUIRRE in PrM 30 (1941) 123-127; C ZERBA InApoll. 14 (1941) 437-446; NrT 68 (1946) 460.

1560

1M0 SEP 25.-SC STUDIORUM, EPIST. PART.·

Restauratio universitatis pontificiae salmαvτicensis

Roma, 25 septembre 1940.

Excmo. y Rvdo. Monscnor Cayetano Cicognani, Nuncio Apostôlico en Madrid. Excelencia Revdma.i En la audienda de nyer he tenido el honor de informar a Su Santidad sobre la importante relaciôn de V. E. Reverendisima. de fccha 12 del corriente mes, relativa a la restauraciôn de las Facultades de Sagrada Teologia y de Derecho Canônico en Salamanca.

El Santo Padre se ha enterado. con viva complacenda. de que el Venerable Episcopado de csa Noble Naciôn desea unânimemente una segunda Universidad Pontificia y que ha sido escogida como Sede la ciudad mâs famosa en la historia cultural de Espana. Su Santidad se ha mteresado también por el programa y el plan de estudios, y se ha fijado en las dotes y en la ciencia de los Profesores propuestos para cada una de las câtedras, mostrando gran satisfacciôn al ver que las mayores Ordenes Religiosas se proponen prestar su colaboraciôn y que se podrâ disponer de los medios econômicos necesanos.

El Augusto Pontifice ha altamente apreclado, con palabras de vivo reconocimiento, el magnifico gesto del insigne Jefe del Estado espanol, S. E. el Generalisimo Franco, el cual. inspirândose sôlo en el noble ideal de trabajar por el verdadero prestigio y elevaciôn nacionales, desea contribuir a una mejor y adecuada formaciôn del Clero espaûol con una relevante cooperaciôn moral y material.

El Sumo Pontifice, por lo tanto, examinadas las razones aducidas por el Obispo de Salamanca y por los otros venerados Miembros de la Jerarquia, considerado el parecer favorable de V. E. y atendiendo al deseo de Su Excelencia el Jefe del Estado, se ha dignado beiRgnamente acoger la propuesta de esta Sagrada Congregaciôn de que en Salamanca sean erigidas canônicamente las Facultades de Sagrada Teologia y de Derecho Canônico, por ahora ad decennium, scgûn la norma de la Constituciôn Apostôlica « *Deus Scientiarum Dominus* » [LE 998) y las Ordenaciones anexas.

Su Santidad sc alegra mucho de dar esta nueva prueba de Su paternal apoyo a ese noble y catôlico Pais; descando cooperar dc todos los modos a la grandiosa obra emprendida con juvenil ardor y admirable fortaleza por csa Naciôn, bajo la sabia guia de su gran Caudillo, de restauraciôn de los altos vatores espirituaIcs (religiosos, morales y culturales) que hicieron de Espana uno de los mas grandes pueblos de la Historia y dc los mâs beneméritos de la Civilizaciôn Cristiana.

Es de espérar, en cfccto, que la restaurada Universidad Salmanticense. siguiendo y emulando las gloriosas tradiciones dc la antigua Universidad, no ahorrarâ sacrificios para dar a los jôvenes selectos del Clero aquella profunda, sôlida y amplia formaciôn moral y cientifica que reclaman las nuevas y graves tareas a que son llamados.

En la Universidad de Salamanca serôn, en efeclo, cducados un gran nûmero de aquellos Sacerdotes que, a su vez, deberân ejercitar la dclicada y ardua misiôn de Profesores y de educadores en los Seminarios y dc Maestros de Religiôn en los Institutos Estatales dc Instrucciôn. habiendo cl Gobierno, con sapientislma ordenaciôn, no sôlo restablecido esta enseûanza, sino aùn mâs habiéndole dado el mâximo relieve en las Escuelas Normales de Maestros y en las Escuelas de Enseûanza Media, que mâs necesitan de ella.

Se autoriza a Vuestra Excelencia para notificar cl restablecimiento de la Universidad Pontificia de Salamanca a Su Excelencia el Jefe del Estado, al cual. al expresarle los paternales y gratos sentimientos del Augusto Pontifice, le comunicarâ que Su Santidad concede de todo corazôn a él, a su amada familia y a la Naciôn entera, la Bendiciôn Apostolica. como auspicio de copiosas gracias celestiales.

Vuestra Excelencia darâ también dc todo ello oportuna comunicaciôn a Sus Excelcncias el Obispo de Salamanca y al Ministro de Educaciôn Nacional.

Satisfccho de haber podido colaborar con V. E. a esta grande obra por la que tanto se interesaba y que estaba también en los férvidos deseos de esta Sagrada Con^regaciôn, aprovecho la ocasiôn para renovarle los sentimientos de mi alta estima y distinguida consideraciôn, con lo cual me complazco en reiterarme.—De Vuestra Excelencia Rvdma. devotisimo para servirle, J. Card. Pizzardo. Ernesto Ruffini, *Secretario.*

• **Nuntio Ap. in Hispani·: Ilustrxlô· <tei Clero 34 (1941) 2-4.**

1561

1940 OCT 1G.-SC RITUUM, INDÜLT. PART.·

Facultas celebrandi missam de requit praesente
CADASTRE IN DIEBUS FESTIS

His Excellency the Most Reverend Amleto Giovanni Cicognani. Titular Archbishop of Laodicaea in Phrygia, Apostolic Delegate to the United States of North America, complying with the wishes of all the Bishops of the aforesaid territory, humbly asked of His Holiness Pius XII that, in view of special circumstances which in the United Stales usually prevent *Requiem* Masses *praesente cadavere* on Sundays, he would deign to permit them nevertheless to be celebrated on those solemn feasts which are to be celebrated in the universal Church in the double rite of the flrts class, but which however are not of obligation in that country.

His Holines receiving favorably the petition of the Most Excellent Apostolic Delegate as presented by the undersigned Cardinal Prefect of the Sacred Congregation of Rites, graciously deigned to grant the request, excepting however from this special permission the last three days of Holy Week and the Feasts of Epihany and Corpus Christi. Senxxtis servandis: all things to the contrary notwithstanding. This 16th of October, 1940.

• **Ordinarils Stiluum FoedcnHcrum Âm<ric ScpftntrloeaBs: BOUSCAREN II p. 200.**

1562

1940 NOV 6.-SC S. OFF., DECK. AAS 32 (1940) 502

Proscriptio librorum carou pelz

Feria IV, die 30 Octobris 1940

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revfhi DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum typis impressum, « pro manuscnpto › vulgatum, qui inscribitur:

Carolus Pelz, *Der Christ als* Christus.

Et sequenti Feria V, die 31 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII in solita audientia Excnïo D. Adsessori Sancti Officii impertita relatam sibi Erhorum Patrum resolutionem adprobavit. confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die β Novembris 1940.—Romulus Pantanetti. *Supremae S. Congr. S. Officii Notarius.*

1563

1940 NOV 20.-SC S. OFF^ DECR. AAS 32 (1940) 553

Proscriptio operis dain cohenex pseudontmi:
SAC. DOLINDI RUOTOLO

Feria *IV, die 13 Nocembris 1940*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Kevfili DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt, donec corrigatur, opus quod inscribitur:

Dain Cohenel [pseudonimUA Sac. Dolindi Ruotolo]. *La Sacra Scrittura. Psicologia, Commento, Meditatione.*

Et sequenti Feria V, die 14 eiusdem mensis et anni, Ssfùus D. N. Pius divina Providentia Papa XII in solita audientia Exc. D. Adsessori Sancti Officii impertita relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 20 Novembris 1940,—Romulus Pantanetti, *Supremae S. Congr. S. Officit Notarius.*

1564

1940 NOV 20.-SC RITUUM. RESP. PART.·

IX MATRIMONII CELEBRATIONE TESTES TANTUM ADMITTI POSSUNT IN PRESBYTERIO

Alla S. Congr. dei Riti è stata presentata la domanda: « Si devono ammettere i testimoni nel presbiterio durante la celebrazione dei matrimonio? ».

La S. Congr. dei ILti Ln data 20 novembre 1940 rispose: *Rationabiliter testes,* rui *offici causa,* tn *presbyterio intersunt matrimonio, non vero coeteri parentes* Del propinqui.

• Perfice munus 16 (1941) 233. Adn. ME 53 (1941) 168.

1565

1940 NOV 21.-SC STUDIORUM, CIRC. PART.·

DE ADMISSIONE DC SEMINARIUM DIOECESANUM EORUM QUI INSTITUTIS RELIGIOSIS EGRESSI SUNT

Roma, 21 novembre 1940.

Eccellenza Reverendissima, Questa Sacra Congregazione ha con dolore ripetutamente constatato che studenti ex-religiosi', allontanati dal proprio Istituto. sono riusciti a farsi ammettere in qualche Seminario esibendo documenti non corrispondenti a verità; e che dal Seminario si sono dovuti dimettere al sopraggiungere di nuove esatte informazioni sui loro conto.

E' évidente che tali casi, i quali non mancano di destare prcocupazione e suscitare ammirazione. si sono potuti verificare per il fatto che uno scambio di informazioni complete tra i Superiori religiosi e la Curia Vescovile non è sempre possibile o almeno facile.

Percio, alio scopo di venire in aiuto alie Curie Diocesanc, questo sacro Dicastero con la presente letters dispono che in caso di domanda di ammissione in Seminario da parte di ex-alunni religiosi, le curie Vescovili si rivolgano a questa Sacra Congregazione. Ia quale si assumerà Ponere di espletare tutte le pratiche d'informazioni che i vari casi richiedano, per decidere poi se convenga o mono dare il nulla *osta per* 1'accettazione delle relative domande.

Con sensi di venerazione e ossequio, mi confermo di Vostra Eccellenza Revjna dev.mo per servirla.—G. Card. PizzARDO. Ernesto Ruffini, Seprela^o.

• Ordinariis ItnJÎM. Prot. N. 2748-40: Pertko ṁunu 16 (1941) 471.

1566

1910 NOV 2X-SC CONCILII, INDULT. PART.·

Commutatio divlni omen in allas preces sacerdotibus Germaniae concessa durante bello

Brafrrme *Pater,* Ca-dinalis Archiepiscopus Wratislaviensis, uti Praeses totius Episcopatus Germanici, humiliter exponit:

In Germania nunc complures sacerdotes ad servitium militare sunt vocali, ut multi eorum, quibus nunc cura animarum incumbit, vix oneribus muneris pastoral·» satisfacere possint. Recitatio Breviarii his sacerdotibus saepe fere impossibilis est Quamvis, iuxta probatos auctores, in talibus adiunctis illi a recitatione Breviarii excusentur, tamen ad maiorem tranquillitatem conscientiae vehementer desideratur ut quibusdam saltem diebus possibilis sit commutatio recitationis divini officii in alias preces.

Hinc Cardinalis Archiepiscopus orator, nomine proprio et ceterorum Ordinariorum Germaniae petit a Sanctitate Vestra indultum, vi cuius, durante bello et in casibus specialibus in quibus difficile sit ad S. Sedem recurrere, liceat Ordinariis secundum prudens eorum iudicium commutare sacerdotibus de quibus supra obligationem divini officii in recitationem aliarum piarum precum et praesertim Rosarii B. M. V.

Sacra Congregatio Concilii, attentis expositis, expetitas facultates benigne concessit, praesentibus perdurantibus rerum adiunctis.

Datum Romae, die 23. Novembris 1940.—F. Card. Marmaggi. *Praef. G.* Bruno, *Secr.*

• *Ordinariis* Germaniae-. AKKR 121 (1941) 73.

1567

1910 NOV 2X-SC ORIENT. DECR. AAS 33 (1941) 27-28

Decretum pro spirituali administrations ordinariatuvm **GRAECO-RUTHENORUM IN FOEDERATIS CIVITATIBUS AMERICAE SEPTENTRIONALIS. PAUCIS .MUTATIS, PROROGATUR AD DECENNIUM**

Per Decretum < Cum data fuerit », die 1 m. Martii a. 1929 [LE 885). a S. Congregatione pro Ecclesia Orientali datum, *spirituali administrationi Ordinariatuum Graeco-Ruthenorum in Foederatis Civitatibus Americae Septemtrionalis* provisum fuit ad decennium. Cum vero, omnibus perspectis, decennali experientia compertum sit huiusmodi decretum vitae religiosae fidelium illarum regionum valde profuisse, S. haec Congregatio. praehabitis votis Excmorum P. D. Hamleti Ioannis Cicognani. Archiepiscopi tit Laodicensis in Phrygia, in iisdem Foederatis Americae Septemtrionalis Civitatibus Delegati Apostollci. P. D. Basilil Takacs. Episcopi tit Zeliteni ac Apostolic! Exarchae pro Ruthenis e Podcarpathia, nec non P. D. Constantini Bohacewskvj, Episcopi tit Amiseni ac Apostolic! Exarchae pro Ruthenis e Galitia. paucis, quae sequuntur, mutatis vel additis, illud ad aliud decennium confirmare statuit

Art. 15. - Omnes rectores paroeciarum et missionum graeco-ruthenarum in Foederatis Civitatibus nominantur per Decretum proprii Ordinarii graeco-rutheni ritus, excluso quovis laicorum interventu. lidem amovibiles sunt *(ad nutum Ordinariorum graeco-rutheni ritus. Amoveri autem non poterunt absque causis gravibus* et iustis).

Art 39. - *(Matrimonia tum inter fideles graeco-ruthenos, tum inter fideles mixti ritus, servata forma decreti « Ne temere » contrahi debent, ac proinde* tn ritu mulieris a parocho mulieris *benedicenda sunt).* Quod si iusta causa adsit, poterunt nuptiae celebrari in ritu viri, de iudicio et de consensu Ordinarii loci.

Quae omnia, in Audientia diei 23 mensis Novembris a. 1940, referente infrascripto Cardinali a secretis, Ssfhus D. N. Pius div. Prov. Pp. XII/ probavit ac rata habuit, simul iubens per Decretum S. C. pro Ecclesia Orientali publici iuris fiert 28

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 23 mensis Novembris a. 1940.—E. Card. Tisserant, *a Secretis. I.* Cesarini, *Adsessor.*

A'Iη. I. Ch. JAROS In Apoll. 15 (1942) 29-32; NrT 67 (1940-45) 1202. Textum vide D«rxtl wpr»: LE 885.

1568

1940 NOV 2X-SC ORIENT.. DECR. AAS 33 (1941) 28

Facultas concedendi transitum ad alium ritum **DEINCEPS UNI S. SEDI RESERVATUR**

Quo firmior teneatur disciplina de cuiusvis fidelis ad nativum ritum pertinentia. Ssmus D. N. Pius div.

Prov. Pp. XII. in Audientia diei 23 mensis Novembris anno 1940. referente infrascripto Cardinali a secretis, statuere dignatus est facultatem transeundi ab uno ad alium ritum n S. Sede tantum esse concedendam.

Cessat igitur facultas qua fruebantur Nuntii ac Delegati Apostollci ex Decreto « Nemini licere ». die 6 mensis Decembris, anno 1928 dato (Cfr. *A A*. S., 1928, p. 416) ILE 8661. atque huic S. Congregationi directe reservatur iudicium de iis omnibus quae referuntur ad transitum ab uno ad alium ritum, sive de clericis sive dc fidelibus agatur.

Contrariis quibuslibet minime obfuturis.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis pro Ecclesia Orientali, die 23 mensis Novembris anno 1940. E. Card. Tisserant, α Secretis. I. Cesarini, *Adsessor.*

Adn. I. Ch. JAROS In Apoll. 15 (1942) 33-35.

1569

1940 NOV 25.-PIUS XII, LIT. AP. AAS 32 (940) 548

TITULUS « EXCELLENTIAE P SOCIUS DE NUMERO ACADEMIAE PONTIFICIAE SCIENTIARUM. IN CIVITATE VATICANA CONSTITUTAE, TRIBUITUR

PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad Apostolicae Sedis decus augendum severiorumque disciplinarum scientiam honorandam. Motu proprio die dato vicesima octava mensis Octobris anno mcmxxxvi [LE 1350], recol. mem. Decessor Noster Pius Pp. XI Pontificiam Academiam *Scientiarum* in Civitate Nostra Vaticana constituit. atque etiam opportuna, quibus Coetus ipse regeretur. Statuta eidem tribuit. Nos autem gravissimum sane munus considerantes perspicuis illis viris demandatum, qui ex omni loco et natione in praeclarum Coetum ipsum adlecti sunt, ut peculiari luculentoque Nostrae benevolentiae testimonio Pontificios de numero Academicos prosequamur, atque ita conspicua quoque eorum merita in optima scientiarum studia diligenda ac fovenda potioribus usque honoribus significationibus publice honestentur, iisdem ex nunc titulum « Excellentiae » benigne concedimus; ita ut omnes et singuli de numero tantum Academiae socii, non autem supranumerarii vel honorarii, tam in actis eiusdem Academiae quam in communi humanae societatis ratione eodem < Excellentiae » titulo decorari debeant Sed ad debitum etiam in omnibus ordinem recte servandum, statuimus quoque ut ob huiusmodi honoris titulum Academicis Pontificiis, quibus confertur, nullum < praecedentiae », quam vocant, ius tum in Hierarchia ecclesiastica tum in Aula Summi Pontificis sive ecclesiastica sive laicali competere possit; utque Academici, qui forte alicuius Ordinis vel Congregationis religiosae sint sodales, in sui ipsorum Instituti religiosi finibus memorato honoris titulo uti. frui illumve ab aliis exigere nequeant. Hacc volumus, mandamus decernentes praesentes Litteras resque omnes in eis expressas semper ac perpetuo validas et efficaces exsistere et fore, suosque plenarios atque integros effectus sortiri debere et ab omnibus ad quos spectat et spectabit inviolabiliter observari, dictisque Academicis Pontificiis In omnibus plenissime suffragari, sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet. scienter sive ignoranter contigerit attentari. Contrarius non obstantibus quibuslibet

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxv m. Novembris, an. mcmxxxx. Pontificatus Nostri secundo.—A. Card. Maglione, *a Secretis Status.*

1576

1940 DEC 1.-PTUS XII. MF. AAS 32 (1940) 529-530

Missa, quae media nocte nativitatis d. n. usu christi CELEBRARI SOLET, IN PERVIGILIO EIUSDEM NATIVITATIS SUB VESPERAM CELEBRANDA PERMITTITUR DURANTE BELLO

PIUS PP. XII

Cum bellica conflictio in praesens non exercitibus modo, sed interdum etiam pacificis civibus ruinam caedemque afferat. Nos, qui paternum erga cunctos populos gerimus animum, nihil reliqui facimus quod aliquid valeat superni saltem solacii iis omnibus impertire, qui belli causa quovis modo aegerrime afficiantur. lamvero. adventantibus Nataliciis Sollemnibus, Nobiscum animo recogitamus non sine difficultate ac discrimine fore ut sacri ritus, qui media nocte Nativitatis Domini summa cum Christiani sensus delectatione haberi assolent, haud paucis locis a christifidelibus celebrari queant Etenim multis in Nationibus ob nocturnas aeronavium incursiones, quae hinc inde ab inimicis perpetrantur, lege cautum est ut omnia restinguantur vel obstruantur lumina, ne facilius urbes, oppida, pagi irruentium e caelo hostium offensionibus pateant

Futurum utique sperare ac confidere Nobis liceat ut sanctissima saltem ea nocte sanctissimoque die, vel sponte, vel ex condicto, indutiae ab omnibus fiant, ne annorum clangor iteratos in sacris aedibus angelicos pacis concentus obruat, neve fraterni cruoris effusio caelestem illius horae laetitiam obturbet ac misere interimat

Utcumque tamen. Nos cupientes admodum, quod supra diximus, ut nihil christifidelibus desit e supernis muneribus ac solaciis, re mature/ perpensa, motu proprio ac de apostolicae plenitudine potestatis haec, quae sequuntur, decernimus ac statuanus: f30

I. Perdurantibus harum tristissimarum rerum adiunctis, in iis regionibus. In quibus lex obstruendae lucis viget singulis locorum Ordinariis concedere liceat, ut in Ecclesiis Primatialibus. Metropolitanis, Cathedralibus. Collegiatis et Paroecialibus unica Missa Conventualis vel Paroecialis, quae media nocte Nativitatis Domini celebrari potest, in pervigilio sub vesperam celebretur: ita quidem ut cum sacri ritus finem habeant, aliquid supersit temporis antequam lex, de qua supra, in effectum deducatur. Id ipsum pariter locorum Ordinarii concedere possunt ceteris ecclesiis et oratoriis publicis — non vero semipublicis privatisque oratoriis — dummodo sive cx saeculari vel immemorabili consuetudine, sive ex induito Apostolico privilegio fruantur celebrandi Eucharisticum Sacrificium media nocte Nativitatis Domini.

IL Ante Missam Conventualem, de qua supra, vespere celebrandam. Matutinum in choro recitari potest, idem incipiendo, pro opportunitate, vel ab hora duodecima.

HI. Qui sacerdotes hac concessione fruiti fuerint, poterunt postridie duas solummodo Eucharistica» litationes peragere, si modo naturale ieiunium a media nocte servaverint

IV. Oportet autem sacrorum administri, qui hoc privilegio utantur, cum divina hostia in pervigilio Nativitatis Domini litare incipiant, quattour iam horas nihil cibi vel potus sumpserint

V. Ii omnes, qui Eucharistico Sacrificio, in pervigilio Nativitatis Domini celebrato, pie intererunt, praecepto die Natali audiendi sacra satisfacient

VI. Ac praeterea christifideles omnes, qui pridie Natalem Domini sub vesperam Eucharistico Sacrificio intererunt, etiamsi iam mane Eucharistico pabulo sese enutrierint. ad sacram tamen Synaxim accedere poterunt, dummodo rite expiati riteque dispositi ouattuor itidem iam horas nihil cibi vel potus sumpserint Nequibunt vero iidem postero die divinam iterum hostiam de altari libare.

Quae vero a Nobis hisce litteris motu proprio datis statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse volumus ac iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, dic i mensis Decembris, anno mdccccxxxx, Pontificatus Nostri secundo.—Pius Pp. x ii.

Adn. ME 52 (1910) 272-273.

1571

1940 DEC 2.-SC S. OFF. DECR. AAS 32 (1940) 553-534

De DIRECTA INSONTIUM OCCISIONE EX MANDATO AUCTORITATIS PVBUCAE PERAGENDA

Quaesitum est ab hac Suprema Sacra Congregatione: « Num licitum sit. ex mandato auctoritatis publi-

cae, directe occidere eos qui. quamvis nullum crimen morte dignum commiserint, tamen ob defectus psychicos vel physicos nationi prodesse iam non valent, eamque potius gravare eiusque vigori ac robori obstare censentur »./

554

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii, habito feria IV. die 27 Novembris 1940. Emi ac Revihj DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, respondendum mandarunt:

Negative, cum sit iuri naturali ac divino positivo contrarium.

Et sequenti die dominica, 1 Decembris eiusdem anni, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII, in solita audientia Exc. D. Adsessori S. Officii impertita, hanc relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprovabit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 2 Decembris 1940.— Romulus Pantanelti, *Supremae S. Congr. S. Officii, Notarius.*

Ada. R. CARPENTIER in NrT 67 (1940-45) B47; I. GRANERI5 in ApolL 14 (1941) 8-9; PrM 29 (1940) 345-354.

1572

1940 DEC 6.-SC REL, INDULTUM- PART.

Circa modum peragendi electiones apud moniales o. p.

Preces - *Beatissime Pater,* Procurator Generalis Ord. FF. Praedicatorum, ad pedes S. V. provolutus» humillime exponit: in interpretando art. 470 Constitutionum pro Monialibus Sacri Ordinis Praedicatorum plures dissensus haberi et gravia inconvenientia orta fuisse; ad controversiae igitur finem faciendum, orator petit a S. V. ut art. 470 compleatur uti adnotatur:

Art. 470 in fine legatur < ut ad ulteriora scrutinia, si opus fuerit possint procedere electrices, non autem ultra quartum. In quarto scrutinio vocem passivam, non autem activam, habeant tantum moniales duae, quae ιη tertio scrutinio majoritatem relativam votorum retulerunt; quod si plures sint in majoritate obtenta, duae concurrant quae praeter majoritatem seniores sint prima professione, quam si eadem die emiserunt, seniores sint aetate. In quarto scrutinio electa habeatur quae majoritatem obtinet, vel si ambae eumdem numerum votorum referunt, quae senior est professione vel aetate, ut supra dictum est ». Et Deus etc...

Rescr. - In Congressu diei quartae decembris 1940. vigore facultatum a SSjno Domino Nostro concessarum. Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, benigne annuit pro gratia juxta preces, ad septennium, servatis ceteris de jure servandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae die sexta decembris 1940.—Vine. Card. La Puma, *Praef.* Fr. L. H. Passetto. *Secr.*

9 Procuritori Gcn. O. P.. Prot. n. 9131-40 R. 75: AOP 24 (1939-40) 531-532.

1573

1940 DEC 10.-S. PAEN,, RESP. AAS 32 (1940) 571

Dubium circa absolutionem generali modo impertiendam
MILITIBUS < IMMINENTI AUT COMMISSO PROELIO »

In Indice facultatum, quas Ssnhus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XII concessit pro tempore belli, et de quibus in Acta Ap. Sedis, a. 1939, p. 710 et sqq. ILE 1505). legitur:

« Imminenti aut commisso proelio ... liceat ... Sacerdotibus absolvere a quibusvis peccatis et censuris quantumvis reservatis et notoriis, generali formula seu communi absolutione, absque praevia orali confessione, sed doloris actu debite emisso, quando sive prae militum multitudine sive prae temporis angustia singuli audiri nequeant ».

lamvero quaesitum est: Quid faciendum si aliquando circumstantiae tales sint ut praevidentur moraliter impossibile aut valde difficile fore ut milites turmatim absolvi possint < imminenti aut commisso proelio »?

Sacra Paenitentiaria Apostolica, omnibus mature perpensis, respondendum censuit: In praedictis circumstantiis. iuxta Theologiae moralis principia, licet, statim ac necessarium iudicabitur, milites turmatim absolvere. Sacerdotes autem sic absolventes ne omittant paenitentes docere absolutionem ita receptam non esse profuturam, nisi rite dispositi fuerint eisdemque obligationem manere integram confessionem suo tempore peragendi

Facta autem de praemissis relatione Ssiho Domino Nostro Pio div. Prov. Pp. XII ab infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiore in Audientia diei 7 vertentis mensis, idem Ssihus Dominus resolutionem Sacrae Paenitentiariae approbavit, confirmavit et publicandam mandavit

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Paenitentiariae. die 10 Decembris 1940.—L. Card. Lauri, Poenitentiarius *Maior.* S. Luzio. *Regens.*

Adn. E. BERGH in NrT 67 (1940-45) 943-950; I. M. RESTREPO in PrM 30 (1941) 135-141.

1574

1940 DEC 2O.-SC CONC. INDULT. AAS 33 (1941) 24

Indultum dioecesibus italiae pro anno 1941 super
LEGE IEIUNII ET ABSTINENTIAE

Si rende noto che. attese le speciali circostanze dei momento, la Santità di Nostro Signore Pio Pp. XII f. r. si è benignamente degnata dl dispensare in Italia dalla legge dei digiuno e dell'astinenza per Vanno 1941. ferma restando tale legge per il Mercoledl delle Ceneri e il Venerdl Santo.

Si esortano perô vivamente i fedeli tutti, e in modo speciale il clero secolare, i religiosi e le religiose, a compensare in qualche modo con volontari esercizi di cristiana mortificazione ed espiazione. con il moltiplicare le opere di bene, soprattutto della carità verso i sofferenti e 1 bisognosi. ed unendosi con la preghiera alie sante intenzioni dei Sommo Pontefice.

Roma. 20 dicembre 1940.—F. Card. Marmaggi, Pre*fetto.* G. Bruno. *Segretario.*

1575

1940 DEC 20.-SC SACR DECR. AAS 33 (1941) 363-354

De ordinandis tribunalibus ecclesiasticis insularum
PHILIPPINARUM PRO CAUSIS NULLITATIS MATRIMONII DECIDENDIS

Excellentissimi Ordinarii Insularum Philippinarum. prae oculis habitis iis quae Litteris Apostolicis Qua Cura (LE 1457], die 8 Decembris 1938l Molu Proprio a Pio Pp. XI datis, pro tribunalibus ecclesiasticis Italiae salubriter provideque statuta sunt, necnon perpensis tum raritate causarum nullitatis matrimonii, quae in ipsorum tribunalibus agitari solent, tum praesertim nimia difficultate quam ipsi passim experiuntur idonea tribunalia constituendi, ob parvum in dictis Insulis clericorum numerum, in generali Conventu mense Februario a. 1939 habito, sequentes postulationes Sanctae Sedi humiliter porrigendas esse statuerunt:

Ut nempe, simili modo ac in Italia actum est per memoratum « Motu Proprio », etiam in Insulis Philippinis constituantur Tribunalia Provincialia pro tractatione causarum nullitatis matrimonii et analogice inter eadem ordinentur tribunalia appellationis.

Quas preces cum Sacra haec Congregatio de disciplina Sacramentorum rite perpendisset, attento etiam voto Exemi Delegati Apostolici Insularum Philippinarum. easdem retulit Ssmo Domino Nostro Pio XII in Audientia die 20 Decembris 1940 infrascripto Praefecto benigne concessa. Sanctitas vero Sua haec omnia, quae sequuntur, statuenda decrevit:

I. In Insulis Philippinis, quoad tractationem causa-

rum de nullitate matrimoniorum in prima instantia haec habeantur tribunalia et circumscriptiones:

1) Tribunal Manilense pro sua universa provincia ecclesiastica, excepto territorio Lipensis dioecesis; nempe pro territorio sequentium dioecesium: Manilen.; Lingaven.; Caceren.; Novae Segobiae.; Tuguegaraoan.

2) Tribunal *Cebuanum seu Nominis Iesu* pro sua universa provincia ecclesiastica, nempe pro territorio sequentium dioecesium: Nominis Iesu seu Cebuan.; Bacoloden.; Cagayan.; Calbayogan.; Jaren. seu S. Elisabeth; Palen.; Surigen.; Zambangen.

3) Tribunal Lipense pro territorio dioecesis LIMI pensis./

II. Pro tractatione praedictarum causarum in gradu appellationis, incolumi semper facultate directe provocandi ad S. R. Rotam, iuxta can. 1599 § 1 Codicis I. C., ita procedetur:

Ad tribunal Lipense deferentur causae in prima instantia tractatae apud tribunal Manilense; ad tribunal Cebuanum quae apud tribunal Lipense; ad tribunal Manilense quae apud tribunal Cebuanum.

III. Officiales, iudices, promotores iustitiae, defensores vinculi aliique administri tribunalium provincialium Manilensis et Cebuani deligendi sunt et constituendi, ad definitum tempus, ab Excmis Ordinariis dioecesium respective tribunali provinciali pertinentium in Coetibus Provincialibus.

IV. Quoad iura et officia tribunalium provincialium Manilensis et Cebuani necnon quoad eorum agendi rationem, S. Congregatio de disciplina Sacramentorum definiet circa tempus exsecutionis eorum, quae supra sunt statuta, necnon circa normas temporarias.

V. Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum vigilem sedulamquc, pro suo munere, dabit operam, ut tum Officiales, tum iudices. tum. praesertim, promotores iustitiae et vinculi defensores muneribus suis rite naviterque perfungantur iuxta normas ab eadem S. C. editas vel edendas.

Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XII haec statuit, non obstantibus quibuslibet in contrarium facientibus, licet speciali mentione dignis.

Datum Romae, ex aedibus S. Congregationis de disciplina Sacramentorum, die 20, mense Decembri, anno 1940.—D. Card. JoRio, *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

• *Acta Ap. Sedis* a. 1938, pag. 410 seq.

Adn. V. BARTOCCETTI in Apoll. 15 (1943) 223-224; NrT 68 (1946) 459-460. Vide Normas · 5. C de Sacramentis sub die 28 aprilis 1941 datas pro hoc Decreto exsequendo. LE 1572

1576

1940 SC S. OFFICII, DECR. PART.

De VI DECRETI DIEI 29 NOV 1939 CIRCA CULTUM SACRIS VULNERIBUS

« Vi decreti diei 29 novembris 1939 [LE 1508] nihil damnatur quod in usu antiquo erat de cultu Sacris Vulneribus; sed ea tantum huius devotionis forma directe impetitur quae auspiciis M. Marthae Chambon vulgata est: indirecte tamen damnantur omnes novae cultus seu devotionis formae, quae non sunt consentaneae decreto diei 26 maii 1937: *De novis cultus seu devotionis formis non introducendis etc.* [LE 1386). Quod vero attinet ad devotionem sub nomine Sororis Chambon vulgatam, ea non damnatur ut in se illicite, sed ex adiunctis indicate est, praesertim quoad formam. non expedire ideoque non est fovenda ».

• Ordinario Llnclensi: Apoll. 14 (1941) 94. Adn. I. GRANERIS in Apoll. 14 (1941) 92-95.

1577

1940 -SC RELIGIOSORUM. RESP. PART.

Dubium circa usum concessionum s. sedis aut ORDINARIORUM LOCORUM IN DIEBUS IEIUNII A REGULA O. F. M. IMPOSITI

Rev.mc Pater, Haec S. Congregatio, mature perpensis precibus quibus expostulabatur solutio dubii: 1°) ‹ An Fratres Minores, diebus quibus a propria Regula imponitur obligatio ieiunii. possint, quoad qualitatem ciborum, concessiones ab Ordinariis locorum, nomine S. Sedis publicatas, sequi; et 2°) vel potius teneantur adhibere cibos stricte esuriales, ut antea », attentis omnibus ad rem facientibus, rescribendum censuit prout rescribit:

« Ad primum: *Affirmative ».*

‹ Ad secundum: *Negative ».*

Haec communicanda erant cum Paternitate Tua, cui fausta omnia adprecor a Domino et permaneo Eidem Paternitati Tuae Rev.mae addictissimus.—Fr. L. H. Paset io, *Secr.*

• Ministro Generali O.F.M.: AOFM 59 (1940) 253. Adn. AOFM 59 (1940) 253-254; AOMCap 57 (1941) 59-65.76-86. 108-115.

1578

1940 . -SC STUDIORUM. DECL. PART.

Circa promotionem ad s. ordines eorum clericorum qui DURANTE BELLO HISPANIAE SERVITIO MILITARI ADSCRIPT! FUERUNT

Post notificctioncm S. Congregationis dc ScTntr.cnls ct Universitatibus studiorum *Jactam die 3 Mali* 1933 Ordinariis *Hispaniae per Nuntium Ap.* [LE 14331. eadem S. *Congregatio, ad instantiam ipsorum Ordinariorum, sequentem* dedit *benigniorem declarationem:*

Su Santidad se ha dignado distinguir entre los Seminaristas que han prestado verdadero servicio militar, y aquellos otros que, no obstante haber sido llamados a filas, han permanecido siempre en hospitales y bajo la regular vigilanda ecclesiistica. En cuanto a los primeros. queda en vigor el bienio prescrite; en cuanto a los segundos, se puede usar de benevolencia *« secundum legitimorum Ordinariorum sententiam.*— Gaetano Cicognani, *Nuncio Apostôlico.*

• Ordinariis Hispaniae per Nuntium Ap.: Iluitndôa de! Clero 35 (1940) 82 Vide supra sub die 1938 Meli 3: LE 1433.

1579

1940 -SECR. STATUS, EPIST. PART

Circa celebrationem congressuum eucharisticorum

Eccellenza Rev.ma, L'omaggio della rassegna sul movimento eucaristico in Italia nel 1939 ha recato al Santo Padre motlvo di dolce conforto e pertanto a mio mezzo esprime a Vostra Eccellenza Reverendissima e ai suoi collaborators vivissime grazie.

Nulla sta tanto a cuore alTAugusto Pontefice quanto il rifiorire della sincera e solida pietà cristiana, che abbia per alimento e centro la Santissima Eucaristia. E' il fervore di queste culte Vindice sicuro della squisitezza dei sentimento religioso dei popolo come ê pure indubbia garanzia di fede tenace e pura, munita contro ogni insidia di errore e féconda di opere, che rendano testimonianza alla verità sovrana.

La rassegna anzidetta chiaramente dimostra che la devozione fervida verso 11 Pane vivo disceso dai Cielo, il quale dà esultanza e forza al cuore degli uommi. si intensifica e si estende nei confini dItalia. Che la grazia di Dio eceiti e promuova sempre più una corrente spirituale, che consente di conceplre serene speranze di un awenire sempre più prospero per Ia religione cattolica nel nobile Paese più di ogni altro favorite dai doni della Prowidenza divina.

La Santità Sua approfitte di questa opportuna circostenza per riconfermare quei suggerimenti che già a voce, durante la recente Udienza concessaLe, aveva occasione di esprimerLe in viste dell'cccezlonale periodo che si stà attraversando.

Crede bene infatti Sua Santità che a quei Vescovi, i quali intendono in ogni modo celebrare Congressi c Convegni Eucaristici, sia rlcordata Topportunità di contenere in limiti convenienti la parte esteriore di queste mamfcstezioni e di restringere ogni superflua dispen-

diosa appariscenza, per curare invece nel modo più diligente l'aspetto interiore.

Riescano essi solenni manifestazioni di culto, in cui le coscienze si rinnovino e la fede, resa operosa dalla carità, si esprima e si vivifichi; ma si veda di aggiungere altresl la nota di propiziazione e di penitenza, per ottenere da Dio la cessazione dei maii attuali, e il ritorno ai tempi buoni e tranquilli

Formando i migliori voti di vigorosa virtù e di vera letizia il comun Padre imparte la Benedizione Apostolica all'Ecc. Vostra e a tutti coloro - serrata falange - che in Italia dedicano le loro energie e cure all'accrescimcnto della pietà eucaristica.

Io poi profitto volentieri della circostanza per confermarmi con sensi di sincera e distinta stima di Vostra Eccellenza Revjna Servitore.—L. Card. MAGLIONE.

♦ **ME 52 (1940) 208.**

1580

1940.....-COETUS CARDINALIUM. NORM. PART.·

Novum statutum generale actionis catholicae ttalianae

NUOVO STATUTO GENERALE DELL'AZIONE CATTOLICA ITALIANA

Cap. I. - *Direzione deWAzione Cattolica.*

Art 1. — L'Azione Cattolica, che è collaborazione dei laid aIl'apostolato della Gerarchia Ecclesiastica, riunisce nelle sue diverse Assodazioni tutti i laid che intendono adoperarsi. sotto la direzione di detta Gerarchia. per la diffusione e l'attuazione dei prindpi cattolici nella vita individuate familiare e sociate. Essa è consacrata al Sacro Cuore di Gesù ed è sotto la protezione speciate di Maria SS. Assunta e di S. Francesco d'Assist

Art 2. — L'Alta Direzione dell'A. C. in Italia è affidata dalla S. Sede ad una *Commissione di Eminentissimi Cardinali,* della quale è Segretario un Vescovo pure eletto dalla S. Sede col titolo e le funzioni di Assistente Ecclesiastico Generale.

Art. 3. — Compito della Commissione Cardinalizia è di:

a) dare norme generali all'A. C. ogni volta che lo riterrà opportuno;

b) promuovere lo sviluppo e controllare l'attività dell'A. C. in tutta la Nazione e nelle singole Diocesi;

c) scegliere e nominare i Membri dellTJfficio Generale (eccettuato il Direttore). gli Assistenti e Vice Assistenti ed i Presidenti Centrali delle varie Associazioni;

d) esaminare ed approvare, in base a relazione fattane dal Segretario. i programmi annuali delle singole Associazioni Nazionali. i resoconti annuali delle sttuazioni organizzative generali e speciali e delle attività svolte; i bilanci annuali preventivi e consuntivl delle stesse Associazioni e le eventual! nuove iniziative che sorgessero nel corso dell'anno.

I programmi annuali saranno présentât! entro il mese di Aprile dell'anno precedente.

I resoconti e i bilanci preventivi e consuntivl saranno presentati entro il mese di Ottobre.

La Comissione Cardinalizia si aduna ogni qualvolta lo ritiene opportuno.

Art 4. — Al Segretario dclla Commissione sono anche demandate te funzioni di Direttore Generale dell'A. C. in Italia. Come tale ha in suo aiuto un Vice Direttore ed un Delegato Amministrativo. i quali sono nominati dalla Commissione Cardinalizia e costituiscono coi Direttore *VUfficio Generale.*

Art. 5. — Nelle singole Diocesi la direzione immediata dell'A. C. è esercitata. sempre in conformità alie direttive generali, dagli Ordinari Diocesani, i quali la esercitano per mezzo dell'apposito *Ufficio Diocesano.*

Art. 6. — Nelle Parrocchie ΓA. C. è sotto la direzione dell' *Ufficio Parrocchiale* in dipendenza dallTJfficio Diocesano e dallUfficio Generate.

Art 7. — Ciascun Ufficio, sia esso Generate o Diocesano o Parrocchiale, ha la propria Consulta, la quate è formata dagli Assistenti Ecclesiastici e dai Presidenti (rispettivamente centrali, diocesani o parrocchiali) delle diverse Associazioni e da quelle altre persone che la Commissione Cardinalizia (per la Consulta Generale) o gli Ordinari Diocesani (per le altre Consulte) crederanno opportuno chiamare a parteciparvi in numéro non superiore a un terzo dei membri di diritto delle rispettive Consulte.

Compito delle Consulte è di collaborare col rispettivo *Ufficio* nello studio e nell'csame delle Iniziative e dei programmi di lavoro proposti dalle Presidenze e nel loro coordinamento in ordine alla eseeuzione da farsi dalle singole Presidenze stesse.

Art. 8. — Tutte le nomine di cui nel présente Statuto — eccettuate quelle di cui all'art 2 — sono per un biennio e possono sempre essere rinnovate.

L'anno sociale ha inizio il 1° Ottobre e termina col 30 Settembre dell'anno successivo.

I bienni hanno preso inizio il 1° Ottobre 1939.

Le nomine hanno luogo entro il primo trimestre di ogni biennio.

Le proposte per le conferme e per le nuove nomine devono essere presentate almeno un mese prima della scadenza di cui sopra.

Cap. II - *Le Associazioni.*

Art 9. — I cattolici che domandano di far parte dell'A. C. saranno iscritti in una delle seguenti Associazioni:

1. Unione Uomini; 2. Gioventù Maschile; X Universitari; 4. Unione Donne; 5. Gioventù Femminile; 6. Universitarie.

Art 10. — Gli appartenenti a speciali categorie sono raggruppati in sezioni a parte, senza alcuno scopo sindacale, ma con fini esclusivamente religiosi, morali e cultural! in ordine all'apostolato di ambiente e in armonia coi programma di A. C.

La Sezione Laureati in particolare è retta da Assistenti Ecclesiastici e Dirigenti Centrali e Diocesani nominati rispettivamente dalla Commissione Cardinalizia e dai propri Ordinari, ed è rappresentata nelle rispettive Consulte dai detti Assistenti Ecclesiastici e Dirigenti come *Membri agiunti.*

Art. 11. — Le varie Associazioni di A. C. sono organizzate a base parrocchiale. eccettuate le Associazioni Universitarie che sono a base diocesana. e te Associazioni interne te quali dipendono dal Centro Diocesano.

Tutte te Associazioni hanno il loro *Centro Nazionale,* il *Centro Diocesano e le Presidenze Parrocchiali.*

Art 12. — Ogni Associazioni di ciascun ramo, sia nelle parrocchie (parrocchiale), sia nella Diocesi (diocesana). sia nella Nazione (nazionale), è presieduta da un Assistente Ecclesiastico e da un Présidente laico.

Compito dell'Assistente Ecclesiastico è di curare la fedelc osservanza delle direttive date dall'Autorità Ecclesiastica che egli rappresenta in seno alTAssoclazione, e in modo particolare la formazlone cristiana e apostolica dei soci.

Art. 13. — Il Centro Nazionale di ciascuna Associazione è formato dalla Presidenza Centrale e dal Consiglio Centrale.

La Presidenza Centrale è composta dall'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente, eletti dalla Commissione Cardinalizia.

Il Consiglio Centrale, che è presieduto dalla Presidenza Centrale, si compone dei Vice Assistenti Centrali e dei membri eletti dalla Presidenza Centrale con approvazione delFUfficio Generale. Esso avrà un Segretario.

Art. 14. — Il Centro Diocesano di ogni Asociazlone è formato dalla Presidenza Diocesana e dal Consiglio Diocesano.

La Presidenza è composta dall'Assistente Ecclesiastico e dal Présidente Diocesano. nominati dal Vescovo.

Il Consiglio che è presieduto dalla Presidenza Diocesana si compone dei Vice Assistenti Diocesani, dei Delegati delle singole particolari attxvità e di un congruo numero di Consiglieri nominati dalla Presidenza con l'approvazione delKUfficio Diocesano. Ogni Centro Diocesano avrà un Segretario e un Cassiere nominati dalla Presidenza.

Art 15. — Le Presidenze Parrocchiali sono composte dalFAssistente Ecclesiastico e dal Président, nominati dal Vescovo udito il Parroco.

Per la nomina dei Presidenti sarà udito anche il parere della rispettiva Presidenza Diocesana.

Ogni Presidenza è coadiuvata da un *Consiglio composto* di membri nominati dalla Presidenza stessa colrapprovazione delTUfficio Parrocchiale.

Tali nomine saranno tosto comunicate alia Presidenza Diocesana.

Art. 16. — Le singole Presidenze Centrali e Diocesane studiano e preparano i programmi e le iniziative da sottoporre ai rispettivi Uffici per la necessaria approvazione, dopo la quale ne cureranno l'attuazione.

Cap. III. - *Ufficio Generale e Consulta Generale*

Art. 17. — L'Ufficio Generale di A. C., sotto la diretta dipendenza della Commissione Cardinalizia, è presieduto dall'Ecc.mo Direttore Generale ed è composto oltre che dal Direttore Generale stesso, da un Vice Direttore e da un Delegato Amministrativo nominati dalla Commissione Cardinalizia.

L'Ufficio Generale potrà giovarsi deU'opera di altri elementi per la segreteria e l'amministrazione, ma tali elementi non faranno parte direttiva dellTJfficio stesso.

Art. 18. — La Consulta generale è presieduta dal Direttore Generale e costituita dagli Assistenti Ecclesiastici, dai Presidenti Centrali e da altri membri a norma dell'art. 7.

Art. 19. — Compito del Direttore Generale sarà:

α) tenere informata la Commissione Cardinalizia circa l'andamento dell'A. C. in generale e nelle singole Diocesi, raccogliendo le relazioni annuali delle singole Presidenze Centrali:

b) Convocare ogni qualvolta lo ritenga opportuno la Consulta generale e presiederla personalmente o per mezzo del Vice Direttore;

c) coordinare il lavoro delle singole Associazioni Nazionali;

d) comunicare agli Uffici Diocesani le norme emanate dalla Commissione Cardinalizia e tutti i programmi di lavoro e le iniziative che la Commissione stessa avrà approvato;

e) promuovere le iniziative di ordine generale e prowedere a tutte le altre esigenze dell'A. C.

Art. 20. — Il Vice Direttore aiuterà c, quando sarà necessario, sostituirà il Direttore Generale nelle funzioni di cui all'articolo precedente e nelle mansioni di Assistente Ecclesiastico Generale.

Art 21. — Il Delegato Amministrativo tratterà, ln dipendenza dal Diretore Generale, tutto ciô che concerne l'amministrazione dellTJfficio Generale e quanto ha attinenza, all'andamento finanziario delle singole Associazioni Nazionali ed ai Segretariati e Commissioni dipendenti dallTJfficio generale, raccoglierà dalle Presidenze Centrali i bilanci preventivi e consuntivi delle singole Associazioni Nazionali, di cui controllerà le amministrazioni; fornirà al Direttore Generale gli elementi delle relazioni che questo dovrà fare alia Commissione Cardinalizia.

Potrà essere sentito personalmente dalla Commissione stessa quando questa lo ritenesse opportuno.

Art 22. — LTJfficio Generale potrà costituire:

a) appositi *Segretariati o Commissioni* per particolari attività. come quelli della stampa. della moralité. ecc.

Tali Segretariati e Commissioni saranno alia dipendenza dellTJfficio Generale stesso il quale ne nominerà gli *Incaricati.*

Gli incaricati dei diversi Segretariati o Commissioni potranno essere invitati alie sedute della Consulta Generale.

b) Ogni Segretariato o Commissione avrà i suoi organi corrispondenti nelle Diocesi.

Gli incaricati ed i membri dei Segretariati Diocesani e delle Commissioni saranno nominati dallTJfficio Diocesano di A. C.. dal quale essi saranno dipendenti

Anche gli Incaricati dei Segretariati Diocesani e delle Commissioni potranno essere invitati alie sedute cella Consulta Diocesana.

Cap. IV. - *Ufficio Diocesano e Consulta Diocesana*

Art. 23. — In ogni Diocesi esiste ITJfflcio Diocesano dl A. C. Il quale fa parte degli Uffici deUa Curia Vescovile ed è presieduto dal Vescovo stesso, personalmente o per mezzo di un suo Delegato.

Art 24. — Ogni *Ufficio Diocesano di A. C.* avrà uno o più Segretari per il disbrigo della corrispondenza. la manutenzione del protocol!© e la custodia dell'archivio, ecc.

Avrà anche un *Delegato Amministrativo.*

Potrà avere anche un *Cassiere,* nonchè uno o più consulenti *tecnici.*

Il Segretario, il Delegato Amministrativo, il Cassiere ed i membri consulenti possono essere laid e sono tutti eletti dal Vescovo e dipendono nelle loro mansioni da Lui o dal suo Delegato.

Art. 25. — Il Segretario dellTJfficio Diocesano di A. C. puô essere Segretario anche della Consulta Diocesana.

La Consulta Diocesana è formata a norma delTart. 7. Essa ha, nelTambito deUa Diocesi, lo stesso compito della Consulta generale per lo studio ed il coordinamento dei lavoro.

Art 26. — LTJfficio Diocesano di A. C.:

a) promuove la costituzione degli Uffid Parrocchiali di A. C. e li assiste nel loro funzionamento;

b) riceve cd eventualmente adatta alie speciali esigenze della Diocesi 1 programmi e i piani organici dei lavoro annuale trasmessi dallTJfficio Generale; esamina ed approva le iniziative e propostc particolarl trasmesse dai Consigli Diocesani;

c) promuove e dirige le attività di carattere generale e impedisce il sovrapporsi di iniziative, disciplinandone l'attuazione allo scopo di evitare dispersione di energie;

d) promuove ed invigila la esecuzione dei piani e delle iniziative di cui al comma b) del présenté articolo;

e) cura che i rapport! fra le Presidenze Diocesane e le Associazioni interne si svolgano, sempre con reciproca intesa fra i Dirigenti di A. C. ed i capi degli Istituti. e che anche fra le Associazioni di A. C. e le altre Associazioni ecclesiastiche intercedano sempre relazioni di mutua comprensione e di collaborazione, e che non s'intralcino a vicenda nolle attività che corrispondono ai loro Statuti approvati dalle competenti Autorità Ecclesiastiche; se si crede opportuno e conforme alia speciale natura ed attivià delle dette Associazioni ecclesiastiche, le autorizza a costituire delle Associazioni interne di A. C., in conformité delTart. 11 di questo Statuto.

D invia alTUfficio Generale le relazioni annuali di cui all'articolo 3-d).

Art 27. — Per particolar! attività ITJfflcio Diocesano di A. C potrà costituire *Segretariati* e *Commissioni* che saranno sempre alie sue dipendenze e dei quali nominerà i *Delegati* o *Incaricati* in conformité all'art 22-b).

Tali Delegati o Incaricati possono essere invitati alie sedute della Consulta Diocesana.

Art 28. — LTJfficio Diocesano di A. C. adunerà di regola una volta al mese la Consulta Diocesana. ma potrà adunarla altresl ogni qualvolta lo riterrà opportuno.

Art. 29. — LTJfficio Diocesano di A. C^ una volta ali'anno, o quando lo riterrà necessario ed opportuno, convocherà in Assemblea i soci di tutti o alcuni rami di A. C. della Diocesi o di una zona di essa.

Art 30. — *U'ordine del giorno* delle adunanze della Consulta Diocesana sarà preparato dallTJfficio Diocesano tenuto conto delle richieste e delle proposte delle Presidenze Diocesane.

Art. 31. — Le deliberazioni delle Consulte Diocesane non saranno definite se non dopo l'approvazione del Vescovo, e verranno comunicate allé Presidenze Diocesane ed agli Uffici Parrocchiali dallTJfficlo Diocesano.

Cap. V, - *Uffici Parrocchiali*

Art. 32. In ogni Parrocchia FA. C. fa capo allT'ffficio Parrocchiale, diretto dal Parroco o da un suo Delegato approvato dal Vescovo.

Ogni Ufficio Parrocchiale avrà un *Segretaria e* potrà avere anche un *Cassiere* eletti dal Parroco.

Art. 33. — Nelle Parrochie ove non esiste ancora alcuna Associazione di A. C. il Parroco si farà coadiuvare da un gruppo di parrocchiani di suo fiducia per promuovere la costituzione di tali Associazioni in conformità degli Statuti.

Art. 34. — L'Ufficio Parrocchiale:

a) cura l'esecuzione dei programme e delle iniziative trasmessi dagli Organi Superiori deU'A. C.;

b) promuove e dirige nell'ambito della Parrocchia le manifestazioni di A. C. aventi carattere generale;

c) cura i buoni rapporti colle altre Associazioni a norma dell'art 26.

Art. 35. — La Consulta Parrocchiale è formata a norma dell'art. 7. Il Parroco (o il suo Delegato approveto dal Vescovo) ne è il Direttore e la convocherà almeno ogni due mesi ed ogni quai voila lo riterrà opportuno.

Cap. VI. - *Rapporti fra* i *diversi Uffici e Presidenze*

Art 36. — Le Presldenze Centrali presenteranno allTTfiicio Generale per averne l'approvazione:

a) i programma annuali di lavoro e le altre iniziative o modifiche che venissero proposte durante i'anno;

b) i resoconti annuali di cui all'art. 3 paragrafo *d)* di questo Statuto.

Art. 37. — La presentazione di tali programma e iniziative debitamente approvate verrà fatta dello stesso Ufficio Generale agli Uffici Diocesani perché questi dopo averne presa visione colla loro Consulta Diocesana ll possano adottare e trasmettere alla loro volta, aile diverse Presldenze Diocesane ed agli Uffici Parrocchiali per la eseeuzione.

Art 38. — Per ciô chc concerne l'esecuzione di quanto è stato approvato dai competenti *Uffici* (Generale e Diocesano) le Presidenze comunicheranno liberamente fra loro.

Cap. VII. — *Collegio Assistenti Ecclesiastici Centrali*

Art 39. — L'Assistcnte Ecclesiastico Generale dell'A. C.. il Vice Assistente Generale, gli Assistenti e Vice Assistenti Ecclesiastici Centrali delle singole Associazioni Nazionali costituiscono il Collegio Assistenti Ecclesiastici Centrali di A. C.

Art 40. — Esso verrà periodicamente convocado dall'Assistente Generale per trattare quanto riguarda il mandato specifico e l'atthrità degli Assistenti Centrali e per studiare e promuovere le iniziative opportune in aiuto degli Assistenti Ecclesiastici Diocesani e Parrocchiali e per altri scopi in rapporto all'assistenza *che* essi prestano alie Associazioni dell'A. C.

Art. 41. — Gli Assistenti Centrali, ogni qualvolta. d'intesa col Direttore Generale, promuovono qualche adunanza di Assistenti Diocesani, domanderanno l'approvazione preventiva dei Vescovo nella cui Diccen awiene l'adunanza. I singoli Assistenti Diocesani. a loro volta, ne informcranno i propri Ordinari

Per le adunanze degli Assistenti Parrocchiali domanderanno l'approvazione preventiva dei rispcttivi Vescovi. sottoponendo loro l'argomento da trattare nelle adunanze.

Cap. VIII. — *Disposizioni comuni a tutte le Associationi di Azione Cattolica.*

Art. 42. — La bandiera di tutte le Associazioni di A. C. è la bandiera nazlonale.

Art. 43. — Il distintivo di tutte le Associazioni di A. C. è formato da una Croce raggiante con Ia dicitura « A. C I. » e l'indicazione della particolare Associazione. L'uso è disciplinato dalle norme date dalla Superiore Autorità.

Art. 44. — Per attestare l'iscrizione all'A. C sarà rilasciata ogni anno a tutti i Soci una *Pagella* che i singoli Consigli Diocesani ritireranno dalle rispettive Presidenze Centrali.

Art. 45. — La quota annuale di iscrizione sarà fissata dallUfficio Generale sentito il parere della Consulta Generale e colla approvazione della Commissione Cardinalizla.

Speciali facilitazioni si faranno, ove sia il caso, ai soci appartenenti ad una sola famiglia iscritti ad una medesima Associazione Nazionale.

Art. 46. — Le iscrizioni sono fatte dai singoli Consign Diocesani sotto la vigilanza dellTIfficio Diocesano al quale sarà poi dato resoconto insieme colla relazione finanziaria.

Art. 47. — Tutte le cariche consultive o direttive sono conferite con semplice nomina fatta dalla competente Autorità Ecclesiastica secondo il disposto di questi Statuti.

Soltanto gli impiegati a cui si affida un lavoro continuativo che rappresenta per essi il mezzo principale di sostentamento e per il quale è necessario uno stipendio fisso, saranno assunti in base a speciale contratto.

Art. 48. — L'interpretazione e le modifiche di questi Statuti sono di competenza della Commissione Cardinalizia.

* ME 52 (1940) 147-154.

ANNUS 1941

1581

1941 IAN 1.-SC PROP. FIDE, NOTIF. PART.·

NonneATIO CIRCA facultates formulae maioris et **MINORIS ORDINARIIS MISSIONUM CONCESSAS**

Facultatum generalium, quae Missionum Ordinariis concedi solent, novas Formulas hoc S. Concilium Christiano Nomini Propagando nuper edendas censuit» atque singulis Ordinariis mittit

Quapropter iidem Ordinarii monentur Facultatibus quae in vetere Formula continebatur, a dic quo receperint Formulam novam hic adnexam. Facultates novas ln hac contentas substitutas esse; Rescripta autem, quae usque ad expiralionem Facultatum Generalium nb hac S. Congregatione concessa fuerint, usque ad cessationem harum novarum Facultatum valitura habenda esse.

Quae Facultates generales ad decennium conceduntur. Eae autem non cessabunt per Apostolicae Sedis aut dioecesis vacationem (can. 61); neque evanescent resoluto iure Ordinarii cui concessae sunt, etiamsi ipse eas exsequi coeperit, sed ad Ordinarios qui ipsi in regimine successerint transibunt; atque competent quoque Vicario Generali dioecesis et Praelaturae nullius (can. 66. 2) ac Vicario Delegato in Missionibus» exceptis excipiendis.

Romae, ex Aedibus S. Congregationis Christiano Nomini Propagando, die 1 inn. a. D. 1941.—Petrus Card. Fumasoni Biondi. *Praef.* Celsus Costantint. Arch, tit Theodosiopolitan., *Secr.*

• Ordinarii MiMionum·. CpR 22 (1941) 281. Adn. X. M. PA-\ENTI ln CpR 22 (1941) 282-283; 23 (1942) 3-13,63-76, 169-176.

1582

1941 IAN 1. SC PROP. FIDE, FACULT. PART.

Formula maior et minor facultatum quas sc de prop. FIDE CONCEDERE SOLET ORDINARIIS SIBI SUBIECTIS

FORMULA MAIOR

Vi *potestatis sibi a Ss.mo D. N. PIO Diu. Prov. Pp. XII imbutae, hacc S. Congregatio Ordinario N. N. sequentes facultates concedit ad decennium.*

A) Circa sacramenta et sacros ritus

L *Aqua baptismatis.* Concedendi suis missionariis facultatem *benedicendi aquam baptismalem ea* breviori formula, quae in Appendice Ritualis Romani continetur.

2. Olea *Sacra.* Conficiendi olea *sacra cum* numero ministrorum quos haberi contigerit; et» si necessitas urgeat, etiam extra diem Coenae Domini.

3. *Sacramentum Confirmationis.* Concedendi facultatem *administrandi Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus (i. e. omnino paucis et ita ut in eadem statione unus tantum sacerdos hanc facultatem habeat), in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Episcopo. servata Instructione « De Sacramento Confirmationis > in Appendice Ritualis Romani inserta.

4. *Missa.* Permittendi ut *Missa* celebrari possit, m casu necessitatis, super altari portatüi; etiam *sine ministro,* et sub *dio, et in navi,* dummodo, debitis cautelis adhibitis, nullum adsit irreverentiae periculum, e: locus decens sit; etiam si altare sit fractum vel sine Reliquiis Sanctorum; et praesentibus haereticis, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, si aliter celebrari non possit; atque ut Missa inchoari queat *una hora post mediam noctem.*

5. Permittendi ut *Missa celebrari possit cum uno lumine* cuiusvis generis, dummodo cera apum desit; r.ec non permittendi ut Missa *absque luminibus* celebrari possit, in casu tamen verae necessitatis, el graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

6. Permittendi ut in utraque *purificatione calicis* aqua tantum adhiberi possit, dummodo tamen extrema sit vini penuria.

7. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis a solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant

8. Concedendi suis missionariis iter facientibus ut in celebrando S. Sacrificio uti possint paramentis cuiusvis *coloris liturgici.*

9. Permittendi ut in ecclesiis et oratoriis publicis, quae privilegio iuris communis (can. 821. 2-3) haud gaudent, *tres Missae* statim post mediam noctem *Nativitatis Domini* celebrari possint, cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant

10. Hebdomada *maior.* Permittendi ut in ecclesiis dissilis *functiones Maioris Hebdomadae* celebrari queant iuxta peculiarem Ritum a s. m. Benedicto Pp. XIII concessum pro ecclesiis minoribus paroecialibus, in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, nuilamque exinde abusui patere occasionem; et quatenus neque praedictus Ritus servari possit permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco solemnis. celebrari possit Feria V in Coena Domini.

11. *Missa de Rcquie.* Permittendi ut in ecclesiis ter in hebdomada, extra Quadragesimam. *Missa prirata de Requie* celebrari possit etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris, exceptis dominicis, ncc non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatis, diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

12. *Missae Votivae.* Permittendi etiam in omnibus diebus festis ct dominicis *Missam votivam de B. V. M,* diebus autem ferialibus etiam *Missam defunctorum,* iis qui, cb defectum oculorum aliamve infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes iuxta Missalis Romani Rubricas'.

13 *Ssfila Eucharistia.* Permittendi ut. iusta de causa. *Ssfium Sacramentum cum duobus luminibus* cuiusvis generis exponi possit, exclusa tamen expositione perpetua et XL horarum.

14. Permittendi ut, in locis ubi nulla materia ad lampades nutriendas haberi potest, *Ssfiium Sacramentum* etiam sine lumine *asservari* possit, in casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii'.

15. Permittendi, si sit periculum sacrilegii, ut Ss»71um Sacramentum pro infirmis *sine* lumine in loco tamen decenti *retineri* possit.

• 16. Ablutio corporalium, *etc.* Permittendi *religiosis sororibus* ut *pallas, corporalia* et *purificatoria primo abluere* valeant

17. S. *Communio pro infirmis.* Permittendi suis missionaries ut deferre et *administrare* valeant Christianis aegrotantibus *Ssmam Eucharistiam* sine superpelliceo et stola ac sine comite, dummodo constet de periculo cui exponerentur si induerent supcrpelliceum ct stolam.

• 18. Concedendi *infirmis,* de quibus certa spes non adsit ut cito convalescant, ut S. *Communionem* sumere possint bis ter m hebdomada (ct si agatur dc sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie) etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sumpserint

19. S. *Ordinatio.* Conferendi, rationabili dc causa. *Ordines minores* omnes simul, etiam cum prima tonsura.

20. Conferendi, iusta de causa, omnes *sacros Ordines,* etiam Presbyteratum, diebus ferialibus etsi continuis.

21. Dispensandi, gravi tamen de causa, cum suis utriusque cleri *diaconis* super *defectu aetatis* decem ct octo mensium, ut ad s. Presbyteratus ordinem promoveri possint, dummodo idonei sint, et dimidiam partem quarti anni cursus theologici rite (can. 976, 3) absolverint

• 22. *Dispensationes matrimoniales.* Dispensandi, canonicis existentibus causis, super impedimentis mainmonialibus sive minoris sive maioris gradus (can. 1042). tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici, exceptis impedimentis provenientibus cx sacro Presbyteratus ordine, ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio, et cx defectu praescriptae aetatis, quando sponsi ad aetatem ab antiquo iure praefixam nondum pervenerint (idest ad annum 14 completum pro viris et ad 12 completum pro mulieribus).

Concedendo tamen has dispensationes. Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in *Codice, a ca-u 1035 ad can. 1080, circa impedimenta in genere et* m *specie et,* in *impedimentis mixtae religionis et disparitatis cultus, servatis conditionibus ab Ecclesia praescriptis: videlicet de amovendo* a *catholico* eoniu^e *perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate tantum* baptizanda *et educanda* monita *parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugis acatholici prudenter curandi; eaque lege ut. neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. St agatur vero de matrimoniis eum hebraeis vel mahumetanis, peculiari ratione oportet ut: constet dc status libertate partis infidele, ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; ct si civilis actus sit ineundus. sit tantum caeremonia civilis nullaque MahumetU invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat*

▮ *23. Sanationes in radice. Sanandi* tn *radice,* luxta regulas In Codice a can. 1138 ad can. 1141 $tatuta. matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra in. 22», nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legitimationrm. Ordinarius prae oculis habeat canones 1051. 1138.

Facultas sanandi in radice non extenditur ad casus in quibus supervenerit amentia unius vel utriusque par. tis. ln singulis hisce casibus igitur ad S. Sedem recurrendum erit.

* 24. *Sanandi* pariter in radice matrimonia mtxfa attentata coram magistratu civili vel ministro acathotlco. dummodo moraliter certum sit partem acathnllcam universae prolis tam natae quam naseiturae catholicam educationem non esso impedituram.

"25 *Privilegium Paulinum et Interpellationet* Dispensandi super interpellatione coniugum in infideli-

' **Cfr.** *A. A S. B.* **1931. pag. IM et ss**

1938. pag. 198 rt » » Cf *SfUcgen od* onm wiiJito-xareo-a-r

tate *elictorum pro omnibus *casibus ordinariis.* quando scilicet adhibitis antea omnibus diligentiis» etiam per publicas ephemerides ad reperiendum locum ubi coniux infidelis habitat, iisque in irritum cessis, constet ex processu saltem summario et extraiudicialiter coniugem absentem moneri legitime non posse aut monitum intra tempus in monitione praefixum suam voluntatem non significasse.

• 26. Itemque dispensandi super *interpellatione* coniugis in infidelitate relicti, siquidem certo constiterit ex processu saltem summario et extraiudicialiter. interpellationem fieri non posse sine evidenti *gravis damni* aut coniugi iam ad fidem converso (etsi nonoum baptizato), aut christianis inferendi periculo.

• 27. Permittendi ut, accedente gravi causa, *interpellatio* coniugis infidelis ante *baptismum* partis quae ad fidem convertitur fieri possit; nec non. gravi pariter de causa, ab eadem interpellatione, ante baptismum partis quae convertitur, dispensandi, dummodo hoc in casu ex processu saltem summario et extraiudiciali constet interpellationem fieri non posse, vel fore inutilem.

• 28. Benedictio *nuptialis.* Impertiendi *benedictionem nuptialem* extra Missam aut preces recitandi iuxta formulas quae in Appendice Ritualis Romani continentur.

Bi Circa absolutiones, benedictiones. indulgentias ET INDULTA VARIA

■29. *Censurae.* Absolvendi ab omnibus *censuris,* sive simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis, iuxta can. 2250. 3.

• 30. *Vota.* Dispensandi vel commutandi, iusta de causa, rota *privata,* Sedi Ap. reservata, de quibus Ln can. 1309.

• 31. *Coronae, cruces, numismata* Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a S. Sede concedi solitis, *coronas* precatorias. *cruces,* parvas statuas et sacra *numismata.* et adnectendi coronis Indulgentias. quae a S. Birgitta et quae a Patribus Crucigerb nuncupantur.

32. *Consecratio calicis, patenae, ĕ.* Conferendi uni alterive i. e. paucis ex suis sacerdotibus in casu necessitatis facultatem consecrandi, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, calices, patenas et iuxta formulam breviorem altarium lapides, adhibitis tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

33. *Benedictio Papalis.* Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914. ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes. confessi et S. Communione refecti» eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro sanctae Fidei propagatione et iuxta mentem Summi Pontificis oraverint

34. *Indulgentiae.* Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus. *Indulgentiam plenariam* in *primae Communtonis* solemni distributione et in s. *Confirmationis* administratione, christifideles ad S. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint

*35. Concedendi Indulgentiam plenariam primo conversis ab haeresi. servatis consuetis conditionibus.

36. Concedendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem dies spiritualibus *Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias preces fuderint ut supra (n. 33).

*37. Impertiendi Benedictionem Apostolicam cum Indulgentia plenaria omnibus christifidelibus, qui spiritualibus Exercitiis seu sacris Missionibus, de quibus in can. 1349, 1. ultra medietatem Interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes. confessi ac sacra Communione refecti adstiterint. atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique pias ad Deum preces fuderint ut supra (n. 33>.

• 38. Concedendi in actu visitationis paroeciarum, quasi paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saccularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint chrlitifideles. dummodo contriti, confessi ac S. Communione refecti ecclesiam vel oratorium visitaverint et pias ad Deum preces fuderint ut supra (n. 33).

*39. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias,* firopter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, ucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum semel In mense ad poenitentiae sacramentum accesserint.

• 40. Benedicendi Christi crucifixi imagines sculptas cum *Indulgentia plenaria* a quocumque ex fidelibus in mortis periculo constitutis lucranda eas deosculando, vel Ssmum lesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

4L Subdelegandi suis missionariis facultatem erigendi, ritibus ab Ecclesia praescriptis, stationes *Viae Crucis,* cum omnibus indulgentiis, quae huiusmodi pium exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt; et applicandi easdem indulgentias crucibus et crucifixis, pro infirmis aliisque legitime impeditis, dummodo iidem, ad normam Decretorum Urbis et Orbis diei 16 Septembris 1859 (DAI n. 387J et Sacrae Poenitentlariae diei 14 Decembris 1917 (LE 67J. ?5 Martii 1931 (LE 1021], 20 Octobris 1931 (AAS 23 (1931) 522-523] et 12 Martii 1938 (LE 1426] crucifixum ad hoc benedictum manu tenentes recitent, saltem corde contrito cum pia recordatione Passionis Domini, viginti Pater, Ave et Gloria, unum nempe pro qualibet statione, quinque in memoriam sacrorum Vulnerum D. N. I. C. ac unum iuxta mentem Summi Pontificis; aut, si agatur de infirmis, qui ob suae infirmitatis seu naturam seu gravitatem nec horum viginti Pater, Ave et Gloria recitationem absque gravi incommodo aut difficultate peragere valeant, crucifixum benedictum cum affectu et animo contrito osculentur vel etiam tantum intueantur, brevem insimul, si possint, aliquam orationem vel precem iaculatoriam in memoriam Passionis et Mortis Domini recitantes.

42. *Erigendi* illas etiam *confraternitates* a S. Sede adprobatas quarum instituendarum ius apostolico ex privilegio aliis reservatum est (can. 686, 2) (una excepta confratermtate Ssmi Rosarii) iisque adseribendi christifideles.

43. Subdelegandi suis missionariis facultatem christifideles *adseribendi confratemitatibus* (Inclusa contraternitate Ssrhi Rosarii) atque benedicendi, ritibus ab Ecclesia praescriptis, omnia scapularia a Sede Apostolica probata, eaque imponendi sine onere inscriptionis.

44. ***Divtrum** Officium.* Concedendi ut privatim recitari possit *matutinum cum laudibus* diei sequentis. *statim post meridiem.*

45. Concedendi suis missionariis ut ob legitimam gravemque rationem, de qua Ordinarii conscientia oneratur. loco Divini *Officii, Rosarium* integrum aut alias preces recitare possint.

46. Vestes *laicales.* Permittendi suis missionariis ut vestes *laicales* induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commode permanere nequeant

47. *Ars medica.* Permittendi suis missionariis ut ad finem Regni Christi amplius dilatandi, *medicinam* et *chirurgiam* exercere valeant dummodo in istis artibus periti sint in curandis infirmis alterius sexus omnia quae religiosum et sacerdotem dedecent, vel scandalo esse possint, diligenter vitent easque artes omninn gratis exerceant

• 48. *Praeceptum festivum.* Dispensandi cum catholicis pauperioribus ut serviliter laborare valeant diebus Dominicis, vel festis de praecepto, exceptis Paschate et Pentecoste, post tamen s. Missae auditionem, si possit audiri; si vero non possit, recitatis precibus suppletivis.

49. *Libri prohibiti.* Concedendi, non ultra triennium. licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant libros prohibitos et *ephemerides.* exceptis oocribus haeresim vel schisma ex nrofeso propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus necnon operibus de obscoenis ex professo tractantibus, singulis christifidelibus sibi subditis, nonnisi tamen cum delectu ac rationabili dc causa (cfr. can. 1402. 2), iis scilicet tantum. qui eorundem librorum et ephemeridum lectione stve ad ra impugnanda sive ad proprium legitimum munus exercendum, vel iustum studiorum curriculum peragendum, vere indigeant

Rrmft·. IZ19, p VI w · Pro dispensandi Infidelibus
Krw xnrr» tabrntfbUB. ui bapthanum quam ex Illis ma-
rtnt. »l etiam Ipra fidelia fla! rrtiner- possint, nisi prima

C) Pro ipso ordinario

50. *Asservandi* in sacello domus stabilis suae residentiae actualis *Sstnum Eucharistiae Sacramentum.*

51. *Lucrandi Indulgentias,* quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertire valet, impletis tamen consuetis conditionibus.

52. *Utendi* ipse *personaliter, in* iisdem tamen adiunctis. *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedere potest

53. Utendi *throno* cum *baldachino* et *cappa magna* in Pontificalibus: nec non permittendi presbyteris in ecclesiis suae Jurisdictionis celebrantibus ut sui nominis tamquam Antistitis sive in precibus ferialibus sive m *Canone Missae* mentio fiat: quatenus haec a iure concessa non fuerint.

ANIMADVERSIONES

L Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco * notantur, seu quae habentur sub n 16. 18. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 35. 37. 38. 39. 40. 48.

II. Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat intra *fines suae iurisdictionis;* easque gratis et sine ulla mercede exerceat (praeterquam pro expensis Cancellariae et cursus postalis ab iis qui pares sunt ad cas solvendas exigenda) et facta mentione apostolicae delegationis (vel subdelegationis ab Ordinario).

III. Quod si forte *cx oblivione vel inadvertentia* ultra tempus supra praefinitum, hisce *facultatibus* Ordinarium, vel eius delegatum, uti *contingat,* absolutiones, dispensationes, concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper datis ab Ordinario *precibus pro renovatione seu* prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 1 mensis ianuarii anno D. 1941.

FORMULA MINOR

Vi *potestatis sibi a Ssmo D. N. PIO Div. Prop. Pd. XII tributae, haec S. Congregatio Ordinario N. N. sequentes facultates concedit ad decennium.*

A) Circa sacramenta et sacros ritus

1. *Anua baptismatis.* Concedendi suis missionariis facultatem benedicendi *aquam baptismalem ea* breviori formula, quae in Appendice Ritualis Romani continetur.

2. *Sacramentum Confirmationis.* Concedendi facultatem *administrandi Confirmationis Sacramentum* uni vel alteri ex suis sacerdotibus (i. e. omnino paucis ct ita ut in eadem statione unus tantum sacerdos hanc facultatem habeat), in quacumque regione a sua residentia longe dissita, absente tamen quocumque Eoiscooo. servata Instructione « De Sacramento Confirmationis » in Appendice Ritualis Romani inserta.

3. *Missa.* Permittendi ut *Missa* celebrari possit, in casu necessitatis, super altari portatrli; etiam sine *mmistro.* et jrub *dio,* et tn nari, dummodo, debitis cautelis ädhibiti nullum adsit Irreverentiae periculum. ‹t locus docens sit: etiam si altare sit fractum vel sine Reliauiis Sanctorum: et praesentibus haereticis, schismaticis. infidelibus et cxcommu^:rntfs. ‡ aPter celebrari non possit: atque ut ‡d inchoari queat *una hora post mediam noctem.*

4. Permittendi ut *Missa celebrari* possit *cum uno lumine* cuiusvis generis, dummodo cera apum desit; nec non permittendi ut Missa *absque luminibus* celebrari possit, in casu tamen verae necessitatis» et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.

5. Permittendi ut in utraque *purificatione calicis anua tantum* adhiberi possit, dummodo tamen extrema sit vini penuria.

6. Permittendi *thurificationem* in Missis cantatis n solo celebrante absque ministris, dummodo duo saltem clerici superpelliceo induti Missae inserviant

7. Concedendi suis missionariis iter facientibus ut in celebrando S. Sacrificio uti possint paramentis cuiusvis *coloris liturgici.*

8. Permittendi ut in ecclesiis et oratoriis publicis, quae privilegio iuris communis (can. 821. 2-3» haud gaudent, *tres Missae* statim post mediam noctem Nativitatis *Domini* celebrari possint cauto tamen ut omnia cum debita reverentia fiant

9. *Hebdomada maior.* Permittendi ut in ecclesiis dissitis *functiones Maioris Hebdomadae celebrari* queant iuxta peculiarem Ritum a s. m. Benedicto Pp. XIII concessum pro ecclesiis minoribus paroeeialibus. in quibus ministrorum numerus vel copia cantorum ad praedictas sacras functiones solemniter peragendas haberi nequeat: dummodo tamen constet ibidem satis esse consultum reverentiae sacris mysteriis debitae, nullamque exinde abusui patere occasionem: ct quatenus neque praedictus Ritus servari possit, permittendi ut in iisdem ecclesiis unica Missa lecta, loco solemnis. celebrari possit Ferla V in Coena Domini

10. *Missa de Requie.* Permittendi ut in ecclesiis ter ln hebdomada, extra Quadragesimam, *Missa privata de Requie* celebrari possit, etiam diebus ritus duplicis maioris et minoris» exceptis dominicis, nec non feriis, vigiliis atque octavis privilegiatfs. diebus tamen, quibus eadem Missa a Rubricis permittitur, computatis.

11. *Missae Votivae.* Permittendi etiam in omnibus diebus festis et dominicis *Missam votivam de B.* V. *M.* diebus autem ferialibus etiam *M.ssa.n defunctorum,* us qui. ob defectum oculorum allamvc infirmitatem, legere nequeant Missas singulis diebus occurrentes iuxta Missalis Romani rubricas.'

12. *Ssfiia Eucharistia.* Permittendi ut. iusta de causa, *Ssinum Sacramentum cum duobus luminibus* cuiusvis generis *exponi* possit, exclusa tamen expositione perpetua et XL horarum.

13. Permittendi ut. in locis ubi nulla materia ad lampades nutriendas haberi potest, Ssnlum *Sacramentum* etiam sine lumine asservari possit, in casu tamen verae necessitatis et graviter onerata conscientia ipsius Ordinarii.4

14. Permittendi, si sit periculum sacrilegii, ut *Ssmum Sacramentum* pro infirmis sine lumine in loco tamen decenti retineri possit.

• 15. Ablutio *corporalium, etc.* Permittendi *religiosis sororibus* ut *pallas. corporalia* ct puriftcaforia *primo abluere* valeant

16. S. *Communio pro infirmis.* Permittendi suis missionariis ut deferre et *administrare* valeant Christianis aegrotantibus *Ssniam Eucharistiam* sine superpelliceo et stola ac sine comite, dummodo constet de periculo cui exponerentur sl induerent supcrpelll-ccum ct stolam.

• 17. Concedendi *infirmis, de* quibus certa ‡pe non adsit ut cito convalescant. ut S. Communionem sumere possint bis vel ter in hebdomada (et si agatur dc sacerdotibus vel religiosis, etiam quotidie) etsi aliquam medicinam vel aliquid per modum potus antea sunv^scrint

18. S. *Ordinatio.* Conferendi, rationabili dc causa. Ordmes *minores* omnes simul, etiam cum prima tonsura.

19. Permittendi, iusta dc causa, ut suis subditis omnes *sacri Ordines,* etiam Presbyteratus» diebus ferialibus etsi continuis conferri possint

20. Dlsncnsandi. gravi tamen de causa, cum suis utriusque cleri *diaconis* super *defectu aetatis* decem ‹t octo mensium, ut ad s. Presbyteratus ordinem promoveri nosslnt. dummodo idonei sint. et dimidiam nartem ouarti anni cursus theologici rite (can. 976. 31 absolverint

• 21. *Dispensationes ma'rimonfales.* Dispensandi, canonicis exsistentibus causis, super *impedimentis matrimonialibus sive minoris sive* maioris gradus (can. 1042). tam publicis quam occultis, etiam multiplicibus, iuris tamen ecclesiastici, exceptis ‡mpedimenti provenientibus ex sacro Presbyteratus ordine, ex affinitate in linea recta, consummato matrimonio, ct cx defretu praescriptae aetatis, quando sponsi ad aetatem ab antiquo iure praefixam nondum pervenerit (idest ad annum 14 completum pro viris et ad 12 completum p~o mulieribus).

Concedendo tamen has dispensationes. Ordinarius prae oculis habeat regulas statutas in Codice. a ca^. 1035 *ad can. 1030, circa impedimenta in genere et ‡ specie et. in impedimentis mixtae religionis et* dispari-

TOluertt converti, cfr ran. U25 · Cfr. A. 4 S a 1®1. rvr 154 rt » · Ctr. A. A. S b. 153·. pm I» rt « » Cf,

tatis cultus. *servatu conditionibus ab Ecclesia praescriptu: videlicet de amovendo a catholico coniuge perversionis periculo, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate tantum baptizanda et educanda Ī, monita parte catholica de obligatione, qua tenetur, conversionem coniugu acatholici prudenter curandi; eaque lege* ut, *neque ante neque post matrimonium coram Ecclesia initum, partes adeant ministrum falsi cultus ad matrimonialem consensum praestandum vel renovandum. Si agatur vero de matrimoniis cum hebraeis vel mahumelanis, peculiari ratione oportet ut: constet de status libertate partis infidelis, ad removendum periculum polygamiae; absit periculum circumcisionis prolis; el si civilis actus sit ineundus, sit tantum caeremonia civilis nullaque Mahumetis invocatio aut aliud superstitionis genus interveniat.*

9 22. Sanationes in radice. Sanandi tn radice, iuxta regulas in Codice a can. 1138 ad can. 1141 statutas, matrimonia ob aliquod impedimentum, de quo supra (n. 21), nulliter contracta. Quod vero attinet ad prolis legi limationem, Ordinarius prae oculis habeat canones 1051, 1138.

Facultas sanandi in radice non extenditur ad casus in quibus supervenerit amentia unius vel utriusque partis. In singulis hisce casibus igitur ad S. Sedem recurrendum erit.

♦23. *Sanandi* pariter in *radice matrimonia mixta* attentata coram Magistratu civili vel ministro acatholico, dummodo morauter certum sit partem acatholicam universae prolis tam natae quam nasciturae catholicam educationem non esse impedituram.

• 24. *Privil. Paulinum et Interpellationes.* Dispensandi super *interpellatione* coniugum in infidelitate relictorum| pro omnibus *casibus ordinariis,* quando scilicet adhibitis antea omnibus diligentiis, etiam per publicas ephemerides ad reperiendum locum ubi coniux Infidelis habitat, iisque in irritum cessis, constet ex processu saltem summario et extraiudicialiter coniugem absentem moneri legitime non posse aut monitum intra tempus in monitione praefixum suam voluntatem non significasse.

• 25. Itemque dispensandi super *interpellatione* coniugis in infidelitate relicti, siquidem certo constiterit ex processu saltem summario et exlraiudicialiter. interpellationem fieri non posse sine evidenti *gravis damni* aut coniugi iam ad fidem converso (etsi nondum baptizato), aut Christianis inferendi periculo.

*26. Permittendi ut, accedente gravi causa, interpellatio coniugis infidelis *ante baptismum* partis quae ad fidem convertitur fieri possit; nec non. gravi pariter de causa, ab eadem Interpellatione· ante baptismum partis quae convertitur, dispensandi, dummodo hoc in casu ex processu saltem summario et extraiudiciali constet interpellationem fieri non posse, vel fore inutilem.

• 27. *Benedictio nuptialis.* Impertiendi benedictionem nuptialem extra Missam aut preces recitandi iuxta formulas quae in Appendice Ritualis Romani continentur.

B» CIHCA ABSOLUTIONES, BENEDICTIONES, INDULGENTIAS ET INDULTA VARIA

• 28. *Censurae.* Absolvendi ab omnibus *censuris,* Five simpliciter sive speciali modo Romano Pontifici reservatis, iuxta can. 2250, 3.

• 29. Vota. Dispensandi vel commutandi, iusta de cauta, *vota privata.* Sedi Ap. reservata, de quibus in can. 1309.

•30. Coronae, cruces, numismata. Benedicendi solo crucis signo cum omnibus Indulgentiis a S. Sede concedi solitis, *coronas* precatorins. *cruces,* parvas statuas et sacra numismata, et adnectendi coronis Indulgentias, quae a s. Birgitta et quae a Patribus Crucigerls nuncupantur.

31. Consecratio calicis, patenae, etc Conferendi uni alterive L e. paucis ex suis sacerdotibus in casu necessitatis facultatem consecrandi, iuxta formam in Pontificali Romano praescriptam, calices, patenas ct iuxta formulam breviorem altanum lapides, adhibiti» tamen oleis ab Episcopo catholico benedictis.

ßv?ÎOC *nd* unn *miotonarlorum.* Romae. 1339. p. 5/51 et ss.
• Pro dUpensarxta Infldrllbat ptares esores habentibus, ut post baptismum quam rx UBs maluerint. <i etiam ipsa fidelis flat, rettnenr pnwunt. nisi prima votaerit ronvrrti. cfr. can. 1125.

32. *Benedictio Papalis.* Impertiendi, praeter concessionem de qua in can. 914. ter in anno in solemnioribus festis *Benedictionem Papalem* iuxta praescriptam formulam cum Indulgentia plenaria ab iis lucranda, qui vere poenitentes, confessi et s. Communione refecti eidem Benedictioni interfuerint. Deumque pro sanctae *Fidei* propagatione et iuxta mentem summi Pontificis oraverint

33. *Indulgentiae.* Concedendi ut, servatis consuetis conditionibus, *indulgentiam plenariam* in *primae Communionis* solemni distributione et in s. *Confirmationis* administratione, chrlstifideles ad s. Communionem vel Confirmationem rite accedentes lucrari possint

♦34. Concedendi *Indulgentiam plenariam* primo *conversis* ab haeresi. servatis consuetis conditionibus.

35. Concedendi *Indulgentiam plenariam* singulis ex clero, qui per quinque saltem dies *spiritualibus Exercitiis* interfuerint, ac, sacrosanctum Missae sacrificium celebrantes, vel saltem ad s. Synaxim accedentes, pias preces fuderint, ut supra (n. 32L

♦36. Impertiendi Benedictionem Apostolicam cum *Indulgentia plenaria* omnibus chrlstifidelibus, qui spiritualibus Exercitiis seu *sacris Missionibus,* de quibus m can. 1349. 1, ultra medietatem interfuerint, benedictioni cum Cruce in fine postremae concionis impertiendae vere poenitentes, confessi ac sacra Communione refecti adstiterint, atque ecclesiam, in qua conciones huiusmodi habebuntur devote visitaverint, ibique pias ad Deum preces fuderint ut supra (n. 32).

*37. Concedendi in actu *visitationis* paroeciarum, quasi paroeciarum et missionum, nec non communitatum tam saecularium quam religiosorum, ut *Indulgentiam plenariam* una vice tantum lucrari possint christl-fideles, dummodo contriti, confessi ac s. Communione refecti ecclesiam vel oratorium visitaverint et pias od Deum preces fuderint ut supra (n. 32).

*38. Concedendi christifidelibus ut *Indulgentias,* propter quas *confessio* saltem bis in mense requiritur, lucrari possint, etsi ob legitimum impedimentum semel in mense ad poenitentiae sacramentum accesserint

♦39. Benedicendi Christi crucifixi imagines sculptas cum *Indulgentia plenaria* a quocumque ex fidelibus in mortis periculo constitutis lucranda eas deosculando, vel Ssmum lesu nomen corde saltem, si ore non potuerint, invocando.

♦40. Erigendi, ritibus ab Ecclesia praescriptis, stationes *Viae crucis,* cum omnibus indulgentiis, quae hlusmodi pium exercitium peragentibus a Summis Pontificibus impertitae sunt; et applicandi easdem indulÎ'entias crucibus et crucifixis, pro infirmis aliisque egilime impeditis, dummodo iidem. ad normam Decretorum Urbis et Orbis diei 16 Septembris 1859 [DAI n. 387J et Sacrae Poenitentiariae diei 14 Decembris 1917 (LE 67], 25 Martii 1931 (LE 10211, 20 Octobris 1931 (AAS 23 (1931) 522-5231 et 12 Martii 1938 (LE 14261, crucifiixum ad hoc benedictum manu tenentes recitent saltem corde contrito cum pia recordatione Passionis Domini, viginti Pater, Ave e Gloria, unum nemque pro qualibet statione, quinque in memoriam sacrorum Vulnerum D. N. I. C. ac unum iuxta mentem Summi Pontificis; aut, si agatur de infirmis, qui ob suae infirmitatis seu naturam seu gravitatem nec horum viginti Pater. Ave et Gloria recitationem absque gravi incommodo aut difficultate peragere valeant, crucifixum benedictum cum affectu et animo contrito osculentur vcl etiam tantum intueantur, brevem Insimul, si possint, aliquam orationem vel precem iaculntoriam in memoriam Passionis et Mortis Domini recitantes.

4L *Erigendi* illas etiam *confraternitates* a S. Sede adprobatas quarum instituendarum ius apostolico ex privilegio aliis reservatum est (can. 686. 2) (una excepta confratcrnitate Ssifii Rosarii) iisque adseribendi christifideles.

42. Subdelegandi suis missionariis facultatem christifidoles adseribendi confratemitatibus (inclusa confraternitate Ssrhi Rosarii).

♦43. Benedicendi, ritibus ab Ecclesia praescriptis, omnia scapularia a Sede Apostôlica probata, eaque imponendi sine onere inscriptionis.

44. Divinum *Officium.* Concedendi ut privatim recitari possit matutinum cum *laudibus* diei sequentis, sfatim post meridiem.

45. Concedendi suis missionariis ut ob legitimam gravemque rationem, de qua Ordinarii conscientia oneratur, loco Divini *Officii, Rosarium* integrum aut alias preces recitare possint.

46. *Vestes laicalcs.* Permittendi suis missionariis ut *vestes laicales* Induere possint, si aliter vel transire ad loca eorum curae commissa, vel in eis commode permanere nequeant.

47. *Ars medica.* Permittendi suis missionariis ut ad finem Regni Christi amplius dilatandi, *medicinam* er *chirurgiam* exercere valeant, dummodo in istis artibus periti sint, in curandis infirmis alterius sexus omnia quae religiosum et sacerdotem dedecent, vel scandalo esse possint, diligenter vitent easque artes omnino gratis exerceant.

• 48. *Praeceptum festivum.* Dispensandi cum catholicis pauperioribus ut serviliter *laborare* valeant *diebus Dominicis,* vel festis de praecepto, exceptis Paschale et Pentecoste, post tamen s. Missae auditionem, si possit audiri; si vero non possit» recitatis precibus suppletivis.

49. Libri *prohibiti.* Concedendi, non ultra triennium. licentiam legendi ac retinendi, sub custodia tamen ne ad aliorum manus perveniant, *libros prohibitos et ephemerides,* exceptis operibus haeresim vel schisma ex professo propugnantibus, vel etiam ipsa religionis fundamenta evertere nitentibus necnon operibus de obscoenis ex professo tractantibus, singulis chrlstifidelibus sibi subditis, nonnisi tamen cum delectu ac rationabili de causa (cfr. can. 1402, 21, iis scilicet tantum, qui eorundem librorum et ephemeridum lectione sive ad ea impugnanda sive ad proprium legitimum munus exercendum, vel iustum studiorum curriculum peragendun, vere indigeant

C) Pro ipso Ordinario

50. Fruendi induito personali altaris *privilégiât!* quotidiani, dummodo nihil praeter consuetam eleemosynam intuitu huius privilegii percipiat

51. *Lucrandi Indulgentias,* quas aliis vi facultatum sibi concessarum impertire valet, impletis tamen consuetis conditionibus.

52. *Utendi* ipse *personaliter,* in iisdem tamen adiunctis. *facultatibus* seu permissionibus, quas, intra limites in praecedentibus articulis expressos, concedere potest

53. Utendi, durante munere, *insignibus et priuilegits.* ipsi a can. 308 concessis, etiam extra proprium territorium; praehabito, quoad Pontificalia, consensu Ordinarii loci.

ANIMADVERSIONES

I. Praedictae facultates ea lege conceduntur, ut non omnes indiscriminatim *subdelegari* possint, sed illae tantum quae asterisco * notantur, seu quae habentur sub n. 15. 17. 21, 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 34, 36. 37. 38. 39. 40. 43. 48.

IL Ordinarius insuper supradictis omnibus facultatibus sive per se sive per alios uti tantum valeat intra *fines suae iurisdictionis;* easque gratis et sine ulla mercede exerceat (praeterquam pro expensis Cancellariae et cursus postalis ab iis qui pares sunt ad eas solvendas exigenda) et facta mentione apostolicae delegationis (vel subdelegationis ab Ordinario).

III. Quod si forte ex oblivione uel inadvertentia ultra tempus supra praefinitum hisce *facultatibus* Ordinarium. vel eius delegatum, uti contingar, absolutiones, dispensationes, concessiones omnes exinde impertitae uti ratae atque validae habeantur. Insuper *datis* ab Ordinario *precibus pro renovatione* seu prorogatione earumdem facultatum, ipsae in suo robore *perseverare* censeantur, usque dum responsum S. C. ad eundem Ordinarium pervenerit

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 1 mensis ianuarii anno D. 1941.

• Ordlnvtli Missionum. Prot. N. 478 41. Adn. X. M. PAVENTI in CoR 22 (1941) 292-288 23 (1942) 3-13. 63-76. 167-176; G. 5TANGHETTI. Prassi della S. C. de Prop. Fide. 1943. p. 45-6C H. PEETERS, Facultates qubs Ordinarii et Mlwioearil hibere solent, cum b-eal commentario, cd. 2. Meclln.»? 1950; C. SARTORI, lari» rnisslonarii elementa, ed. 2, Rome 1951. p. 77-159.

1941 IAN 9.-SC S. OFFICII. INDULT. PART.·

DISPENSANTUR INTERPELLATIONES. PRAEMISSO PROCESSU SUMMARIO, IN APPLICATIONE PRIVILEGII PAULIN1

Preces - Ordinarius Strlgonicnsis ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus» quae sequuntur exponit:

N. N. Judaeus, anno 1839. inivit matrimonium cum Judaea X. Y. Legali divortio obtento novum matrimonium actu civili attentavit, anno 1905, cum catholica Z. Z.. ex qua quattuor liberos habuit, in religione catholica baptizatos et educatos. Nunc vero, cupiens ad fidem catholicam converti et vi privilegii Paulin! suam actualem unionem coram Ecclesia convalidare, peti dispensationem ab interpellationibus mulieri iudaeac faciendis, de quibus in can. 1121 CJC, quia uxor irreprehensibilis est et certo certius vitam coniugalem renovare renuerit

Quaeritur etiam dispensatio ab impedimento criminis (can. 1075 § 1).

Rescriptum - Ex aedibus S. Officii, Feria V. die 9 ianuarii 1941. SS. D. N. Pius divina providentia Papa XII, in audientia Exmo ac Revmo D5o Adsessori S. Officii impertita, audito supplici libello, benigne adnucre dignatus est pro gratia dispensationis ab interpellationibus mulieri iudaeae faciendis ct ab impedimento criminis (c. 1075 $ D, dummodo ex processu saltem *summario* certe moraliter constiterit eam impossibilem esse.

Itaque orator X. Y„ praevio tamen eius baptismo, omissis interpellationibus, matrimonium valide et licite contrahere poterit cum muliere catholica Z. Z^ quacum convivit

Servatis de iure servandis et contrariis quibuscumque non obstantibus. Sac. Aloysius P.. Supr. S. C. S. *Off. subst.* NoL>.

• Ordinario Strifionicr.ji: J. BANK, €oonubl cxaoaics, 1959. p. 547-548. Adn. J. BANK op. tt loe dt.

1941 IAN 13.-SC SACK, INDULTUM. PART.

Facultas datur virginibus, servitio feminlo addictis IN BELLO. ET ALIIS FIDELIBUS S. COMMUNIONEM ACCEDENDI SERVATO IEIUNIO AB UNA TANTUM HORA

Preces - *Beatissime Pater,* Card. Archlepiscopus Wratislavien, humiliter postulat extensionem Rescripti S. Congregationis de Sacramentis, ex Audientia Ssmi diei 13 Januarii 1941. No. 82 41. Ordinario Colonicn concessi, ad alias dioeceses Germaniae, quae partem habent in Confcrentlis Episcopalibus Fuldensibus, ita ut virgines, servitio femineo, ut aiunt addictae, diebus dominicis et festis de praecepto ad sacram Synaxim accedere queant hora pomeridiana. postouam aliquid sumpserint, etiam per modum cibi solidi, servato ieiunio ante SS. *Euchansticam Communionem ab una tantum hora.*

Rescriptum - Ssfhus Dominus Noster Pius Papa XII. audita relatione Eihi Card, a Secretis Status, attcn'.is expositis ob Eiho Card. Archiepiscopo Wratislavien. Eidem ct aliis Ordinariis qui partem habent in Conferendis Episcopalibus Fuldcnsibus benigne committit ut pro cuiusque arbitrio et conscientia, gratiam extensionis Indulgerc valeant, iuxta petita, in singulis casibus; remoto omni profanationis vel irreverentiae periculo.

Presentibus valituris ad triennium, si tamdiu expositae causae perduraverint D. Card. Jorio, *Praef. F.* Bracei, *Secr.*

• Ordinariis Gerroaai··. Prot. N. 1213 41: AKKR 121 (1941) 236-237.

1941 IAN 13.-SC PROP. FIDE, DECR- PART.·

EXTENDUNTUR AD CLERICOS SC DE PROP FIDE SITUTCTOS INSTRUCTIONES SC DE SACRAMENTIS DIEI 27 DIC 1939 IT SC DF RELIGIOSIS DIEI 1 DEC 1931 DE INSTITUTIONE CLERICALI ET RELIGIOSA

Ad Sacramenti Ordinis dignitatem cffteaelus tutandam et ad sinceram alumnorum voluntatem probandam. praeter ea quae a iure communi statuta <unt plures normae a S C. de disciplina Sacramentorum, per Instructionem die 27 dec. a. D. 1930 (AAS. 1931.

p. 120) (LE 1004] datam, editae fuerunt Quas normas S. C. de Religiosis, per Instructionem die 1 dec. a. D. 1931 (AJ1.S, 1932, p. 80) (LE 1064] ad suos quoque alumnos extendit

Cum vero in huius S. Consilii Christiano nomini Propagando ditione quaedam religiones clericales, tum iuris pontificii, tum iuris dioecesani. et Societates Missionariorum sine votis et Seminaria sita sint, dubium propositum est utrum huiusmodi Institutorum alumni iisdem legibus respective teneantur.

Quod ad dubium Em.mi Patres huius Consilii, m Plenariis Comitiis die 13 ianuarii decurrentis anni habitis, omnibus mature perpensis, respondendum esso consuerunt: *Extendantur ad clericos S. C. de Propaganda Fide subiectos Instructiones supra memoratae, et ad mentem.*

Mens est ut declaratio iuramento firmata, quae a clericis ante SS. Ordinum susceptionem, iuxta supra laudatas Instructiones exigenda est. in casibus in quibus SS. Ordines unus post alium, obtenta dispensatione ab interstitiis, suscipiantur, semel tantum, idest ante subdiaconatum, emittatur. Pro clericis autem Seminariorum iuris pontificii extra Urbem ad SS. Ordines promovendis, Ordinarius loci scrutinium peraget, tamquam huius S. Consilii delegatus.

Hanc vero Em.morum Patrum sententiam, in Audientia diei.....huius mensis sibi ab infrascripto huius S. Congregationi Secretario relatam. SS. D. N. Pius div. Prov. Pp. XII in omnibus probare dignatus est et praesens ad rem Decretum in vulgus edi iussit

Datum..

• **Prot. N. 119/41.**

1586

1941 IAN 20.-SC SACfL, RESPONSUM. PART.·

CIRCA TEMPUS CONFERENDI TONSURAS! ET ORDINES MINORES

The following reply was given by the Sacred Congregation of the Sacraments to a Bishop of another country than the United States:

Resp. - Canon 1006. § 4, does not contain the word tantum; moreover, it states: *first tonsure and minor orders may be conferred,* not *must* be. Consequently, whenever, the general ordinations mentioned in paragraphs 2 and 3 of the same canon are performed, without doubt first tonsure and minor orders may also be conferred, although there be no ordination to sacred orders.

• CmHmi **Ordinario in S. F. Ancncie SeptemtrîoneHs: BOUSCAREN II P. 250.**

1587

1941 IAN 22.-SC ORIENTALIS, RESP. PART.·

DE FORMA MATRIMONIALI PRO FIDELIBUS RITUS BYZANTINI

Eccellenza Revina, con foglio n. 833'31 in data 20 agosto 1932 il Revrho Cancelliere dl codesta Curia Vescovile esponeva a questa S. Dicastcrio il caso matrimoniale di N. N, con N. N., i quali avevano contralto matrimonio in Cuba soltanto civilmente. e poco dopo si separavano. senza aver fatto prima benedire la loro unione da un sacerdote.

Questo S. DIcastero ha esaminato con lungo studio il dubblo al quale ha dato origine il predetto caso matrimoniale. sc cloè il matrimonio contralto da due fedeli di rilo greco-melchito (che è lo stesso che dire bizantino) senza la benedizione del sacerdote o «Incoronatior sia valido o no ; e poichè su questo dubbio vi è opposta conclusione tra i dotti. la S. Congregazione dopo aver sottoposta la questione anche ad una Plenaria degli Emi Cardinali deve conchiudere che. essendo il diritto incerto, prévale il principio «standum esse pro validitate matrimonii» e pertanto. nel caso N-N non consta della invalidité del loro matrimonio ex defectu formae.

• **Odintrto BnAlynItml, Prot N. 690'32 J. MARBACH. M·-Legation for 1h« Catholics of the Oriental Rites In tho United State »nd Canada, Wsih.ngton 1946. p. 263.**

1588

1941 IAN 28.-SC RELIGIOSORUM. DECR. PART.·

Dispensationes a lege ieiunii et abstientiae omnibus **FIDELIBUS DATAE NON LIBERANT RELIGIOSOS A IEIUNUS »T ABSTINENTIA REGULAE PROPRIAE**

Summarium proferimus declarationis S. C. Religiosorum. iuxta litteras circulares Reviîïi P. Ministri Generalis O. F. M. Conv:

«Perché perô sono sorti dubbi sull'applicazione deîla precedente dispensa in riguardo al nostri religiosi, si comunica rinterpretazione della Sacra Congregazione dei Religiosi dei 28 c. data al Revrho P. Procuratore Generale delT Ordine, cioè, che i nostri religiosi. come gli altri fedeli. in vigore della precedente grazia. sono dispensati dal digiuno c dalTastinenza di legge ecclesiastica, non oerô dal digiuno e dall'astinenza della legge particolare dellOrdJne».

• **COFMCoov 38 (1941) 47. Adn. AOFM 59 (1940) 253-254; AOMCap 57 (1941) 5965.76-S6.103-11 5.**

1589

1941 FEB 2.-SC REL. et STUD, LIT. CIRC. PART.·

Normae circa studia religiosorum in Italia

Revriio Padre, Le RelazionL testé inviate alla S. C- dei Seminari e delle UniversitÀ, circa gli studi che i Religiosi compiono per la loro formazione intellettuale, in ordine al Sacerdozio, hanno mostrato che, nella quasi totalité. si seguono le sapienti prescrizioni della Chiesa. e si tengono presenti i bisogni urgenti e crescenti delle anime.

Ora che in Italia la nforma inirodotta dalla « Carta della Scuola » présenta inevitabili riflessi sull'ordinamento dei nostri programmi di studi secondari (Ginnasio Licco), ad cvi.are qualunque irregolarità nel corso di tali studi. si ritiene necessario impartire alcune norme secondo lo spirito del can. 1364. η. 3. C. L C.

1. Prima del quadriennio teologico. si deve compiere un corso di studi della durata di almeno otto anni — dopo le classi elementari —. quanti ne sono prescritti per i Seminari.

2. Il suddetto corso dovrà dividers! in due *periodi,* rispettivamente di tre ann: *(Scuola media)* e di cinque anni (Liceo cîassico). a misura che andrà attuandosi questa nuova divisione nelle scuole pubbliche. Il Licco classico sarà altresl subdivise in due *periodi,* rispettivamente di due anni. corrlspondenti aUe classi IV e V dell'attuale corso gtnnasiale. e di tre anni. corrispondenti alie tre classi, dell'attuale Licco classico.

3. Il periodo triennale della « Scuola media ». iniziata quest'anno in base alla Legge P Luglio 1940. n. 899. deve essere organizzato in accordo con il metodo tr&dizionale della Chiesa, in modo da dare maggiore svolgimento allô studio della Religione, del Latino e deiritaliano. como vuole il can. 1364, nn. 1 e 2, tenuti presenti i programmi delle Scuole pubbliche e conformemente allô spirito dello stesso canone, n. 3. Lo stesso dovrà farsi per il Licco.

4. E' necessario che gli alunni religiosi, tutti, per quanto sarà possibile, salvo eccezioni giustificate, si prowedano dei titoli legali di studio, a tempo opportuno. secondo gli intervalli prescritti dalle Leggi, nell'ordine seguente:

a) per l'ammissione al corso medio è necessario il titolo legale di studio, dette « Ammissione alla Sonia media »;

b) inoltrc, alla fine del triennio di Scuola media, gli alunni saranno obbligati a munirsi del titolo.di « liccnza ». da conseguirsi a norma dell'art 14 della Legge sopra menzionata, perché, senza taie titolo. nnn potranno escre ammessi alla prima classe del Lic^o classico quinquennale, nè. successivamente, alla fine di questo» presentarsi alTEsame di Stato, che dà adito olle varie Facoltà Universitarie.

Pertanto, gli aspiranti religiosi che, quest'anno, non avessero potuto premunirsi del titolo di ammissione alla Scuola media, prima di entrare nell'Istltuto, dovranno conscguirlo nella prossima sessione di esamL

Intanto. nel periodo transitorio, slno alia compluta aUuazionc della Carta della Scuola. gli alunni di quinta glnnnsiale siano préparât! in modo da poter conseguire il titolo legale d'ammissionc al Licco classico, senza il quale non potranno poL a distanza di tre anni, presentarsi alVEsame di Stato di maturità.

5. Gli esperimcnti di lavoro manuale, da introduced a norma dei prograinmi della Scuola media di Stalo, devono essere naturalmentc conformi, il più possibile, allé altitudini dell'aspirante religioso. Potrebbcro organizzarsi esercitazloni dl orlicultura, floricultura. apiculture, di legatoria e tipografia. di intaglio, intarsio c traforo, di impianti e applicazioni elettriche, di decorazione murale ecc., lavori tutti che potranno avcre pratica utililA anche per un Religioso. Nella prima classe della Scuola media i programmi di Stato assegnano al lavoro manuale due ore settimanali.

6. Lo studio della Filosoiia. di cui ai canoni 589, § 1, 1365, i 1: 1366 § § 1 e 2 CXCL, potrà essere compluto — attualmente, nel *periodo transitorio,* durante il corso triennale di Liceo <1) — in seguito, negli ultimi tre anni dei Liceo quinquennale; sempre perô con la debita cura e solidità. secondo lo spirito dei citati canoni, e a norma della Costituzione Apostoliça « Deus scientiarum *Dominus* » (arL 25, 2° a) 29 c) ÎLE 10301; 30 § 2; cfr. *Ordinationes,* art 16, 18, 21, 24) [LE 1033], essendo esso necessario fondamento alio studio della sacra Teologia.

Si procuri di osservare nel miglior modo quanto prescrive 1'arL 21 delle *Ordinationes* sulFuso dei Latino neU'insegnamento della Filosofia scolastica e sulla piena ed accurata intelligenza dei termini tecnici. l'uno e l'altra tanto necessari al susseguente studio della Teologia. Si userà la lingua italiana solo per quel che si referisce alia preparazione degli alunni agli esami di Stato di maturity, per lo studio cioè di alcuni autori e per la storia della Filosofia.

7. I Professori devono essere sufficienti per numero e competenza. muniti di congrui titoli di studio. Di regola vi sarà un Professore per ciascuna classe per le materie letterarie.

8. Per assicurare alia scuola il regolare andamento ed il necessario profitto negli studi, si deve avere un conveniente numero di alunni. di modo che vi siano. per i singoli anni dei corso, classi distinte. Nel caso che non si potessero organizzare convenientemente le classi distinte, per lo scarso numero di alunni. o per difetto di insegnanti. si procederà a nonna del can.. 587. *C* I. C.

Per eventual! informazioni e chiarimenti la P. V. potrà sempre rivolgersi alia Sacra Congregazione dei Seminari e delle Università degli Studi.

I sottoscrilti Cardinali, nel render noto quanto procede ana P. V. R.ma. hanno l'onore di comunicare altresi l'Apostolica Benedizione delTAugusto Pontefice.—Vine. Card. La Puma. *Prefetto della S. C. dei Religiosi. G.* Card. Pizzardo, *Prefetto della S. C. dei Seminari e delle Università degli Studi.*

l In alcuni Ordini religiosi, come ln alcuni Seminari, lodevolmentr. dopo gli studi ginnasiali e Ureali si assegna un biennio ollo studio csclusivo della Filosofia scotestlca.

• **Supremis Moderatoribus Religionum: ME 53 (1941) 34-36**

1590

1941 FEB 4.-SC RELIGIOSORUM. INDULT. PART.·

Facultas dispensandi cum religiosis a defectu aetatis ad S. Presbyteratum. Ordinariis Brasiliae concessa

Preces - Santissimo *Padrcz* Os Arcebisp--?. Biçpos. Prelndos Nullius e Administradores Apostôlicos. reunIdos no Core'll'·· Plcnàrlo Brasileiro. pmstrados aos pés de Vossa Sintidûdc. atendendo ùs nccesMdadcs de suas diccescs ou territôrios. humildemente pedem as faculdades de dispenser com os Religiosos diâconos do defeito de idade de dezoito meses. ifim de que. nfto obMAntc isso. pcwwam ser p-nmovidos à Ordem do S. Presbiterado. contanto que s jam fdônre c tenh^m cursido a metirio do quarto ano dI rur-sn te^lArico segundo as prcscriçôcs do canon 975 do C. I. C. E Deus etc

Rrsrn. - *Da audiéneirs de S. Sc^tidadc* ao *dia* 4 de frvrciro dc 1941 O. SS server Nosw Papa Pio XII ate-de^do an p^didn anexo srb referenda do infra asslnadn Carditi Prefeito da S. CongregaçAo para os negdclos dos Religiosos. benignamente deferiu a graça de concéder a dispensa nos casos dc neccsaidadc segund? o pedido; esta faculdade c anual. Nâo obstante qualqiur coisa em contrario.

Dado em Roma, no dia. mès e ano supra.—Vurc. Cakxl La Puma. *Prefetto.* Fr. Pasetto. *Secret.*

• **Ordinatiis lororun in Brasilia: Re-rhia eclcsiatiica BrasUcira 2 (1942) 205.**

1591

1941 FEB 8.-SECR. STATUS, INDULT. PART.·

Facultas celebra?di missam, etiam sine mlnistro, ET S. COMMUNIONEM RECIPIENDI HORIS POSTMERIDIANIS, MITIGATO IEIUNIO EUCHARISTICO DURANTE BELLO

Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XII Ordinariis locorum Germaniae, in quibus nunc ex Decreto Potestatis Civilis sacrae divini cultus functiones ante horam decimam prohibentur quotiescumque ob aëronavium incursiones noctu sonitibus pericula monentibus cives excitati fuerint, sequentes facultates indulgere benigne dignatus est:

L — Permittendi sacerdotibus ut, contra praescriptum Can. 821. Sacrosanctum Missae Sacrificium celebrent etiam post horam decimam tertiam, ita tamen ut Missae celebrandae initium ne fiat post horam decimam septimam.

II. — Permittendi:

u) sacerdotibus ut ante Missae celebrationem aliquid per modum potus sumere valeant, exclusis omnino tamen potibus alcoolicis;

b) sacerdotibus post horam decimam tertiam Missam celebraturis ut etiam aliquid per modum cibi solidi sumere valeant, dummodo jejunium servetur saltem per quatuor horas ante Missae celebrationem.

1П. — Permittendi sacerdotibus ut Missam celebrent. si necessitas urgeat, sine ministro, prae oculis tamen habito Can. 813. £ 2.

IV. — Permittendi, contra praescriptum Can. 858, 5 1, ut fideles qui. iis diebus quibus memoratum Potestatis Civilis decretum ad effectum deducitur,

a) s. Communionem ante horam decimam sumere nequeant, ad S. Synaxim accedant etiam postquam aliquid sumpserint per modum potus vel medicinae;

b) s. Communionem sine gravi incommodo ante horam decimam sumere nequeant ad s. Mensam accedant etiam postquam aliquid sumpserint per modum cibi solidi, dummodo jejunium servetur per quatuor horas ante Ssdiae Eucharistiae susceptionem.

Hae facultates valeant solummodo lis diebus quibus memoratum Potestatis Civilis decretum ad effectum deducitur.

Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XII potestatem facit Apostolico Nuntio in Germania supredictas facultates concedendi etiam locorum Ordinariis ditionum α Germanis occupatarum, si decretum. de quo supra mentio facta esL ibidem etiam vigere incipiat

Ex Aedibus Vaticanis, die 8 Februarii 1941.—Aloys. Card. Maglione. α *secretis Status.*

• **Ordinariis Germxni·®: AKKR 121 (1941) 74.**

1592

1941 FEB 10.-SC SACIU MONITUM. AAS 33 (1941) 57

Hortatio de instructione t De custoditsda SS Eucharistia > d. 26 maii 1933 studiosus servanda

Quanta sollicitudine Ordinarii locorum ab edita hu:us S. Congregationis Instructione fLE 1435] de sedulo custodienda SS. Eucharistial operam dederint ut in ea contentae praescriptiones sacerdotibus utriusque cleri innotescerent et ab iisdem exsecutioni mandarentur. hanc eandem S. Congregationem non utique latet

Attamen, quo vigilantius etiam Sacratissimus hic

» *Act3* _4p. *Sedis,* vol. XXX. p. 198. seqq.

vitae Panis ab omni defendatur iniuria. huic sacro Dicasterio supervacaneum visum non est eosdem Ordinarios denuo hortari ne graventur parochos ecclesiarumque rectores omnes iterum monere ut, sollicitudine aucta, quae per praefatam Instructionem praescriptiones editae sunt sedulo planeque observent

Quod si nihilo secius furtum aliquod sacrilegum infeliciter perpetratum forte fuerit numquam prorsus omittant Ordinarii ipsi processum oeconomicum» de quo in dicta Instructione (n. 10, litt. b). illico conficere, actaque omnia dein huic S. Congregationi deferre.

Romae, ex aedibus S. C. de Disciplina Sacramentorum, die 10 Februarii 1941.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci, *Secr.*

1593

1941 FEB 11.-SC STUDIORUM. LIT. CIRC. PART.·

De coordinandis studiis scholae mediae et studiis
SEMINARIORUM CLERICORUM IN ITALIA

Eccellenza Reverendissima, La Scuola Media, recentemente istituita in Italia, ha necessari riflessi sull'ordinamento degli studi nei Seminari.

Ricorderà l'E. V. Revma come la questione sla già stata prospettata nella nostra circolare n. 1326'39. diramata all'Eccmo Episcopate Italiano, in data 16 maggio 1940.

Dalle risposte pervenute questo Sacro Dicasteio ha rilevato, in merito, con profonda soddisfazione, identité di pareri. E' stato difatti comunemente accettato il principio che i Seminari, pur mantenendo i metodi tradizionali della Chiesa. debbano tener gran conte dei nuovi ordinamenti civili della scuola. secondo lo spirito del Can. 1364 C. I. C. e rendere obbligatorio per tutti gli alunni il conseguimento della licenza della Scuola Media.

L'opportunité di tale prowedimento è évidente: il Seminarista nei primi anni di studio non puô, in via ordinaria, deciders! seriamente e definitivamente circa la vocazione allô stato ecclesiastico, richledendosi a questo scopo una certa maturité di giudîzio.

La suddeta licenza permetterà agli alunni di fornirsl degli ulteriori titoli dl studio e, quando non si sentissero chiamati alla vita sacerdotale, di potersi awiare a qualche carriera civile.

Una saggia ed accurata direzione impedirà facilmente. o per lo meno attenuerà di moite, fl pericolo che giovani, non aspiranti al sacerdozio. entrino in Seminario o vi rimangano al solo scopo di conseguire un titolo di studio.

Preghiamo l'Eccellenza Vostra di voler opportunamente riferire a questo Sacro Dicastero interno afl'attuazlone di quanto sopra nel Seminario Minore di cotcsta Diocesi.

Alleghiamo alla présenté alcune norme che Le torneranno ccrtamente utflL

AugurandoLe dal Signore ogni bene. Le esprimiamo i sensi della nostra venerazione. DellTccellenza Vostra Revma devmo.—G. Card. Pizardo. Ernesto Ruffini. *Segretario.*

AgU Eccjnl Ordinari d'Italia

NORME CIRCA LORDINAMENTO DEGLI STUDI MEDI NEI SEMINARI

1. - I Seminari, pur mantenendo i metodi tradizionali della Chiesa. a cominciare dal prossimo anno scolastico 1941-42 introdurranno, secondo lo spirito del Can. 1364, 3 C. L C. le modifiche prescritte dai recenti programme civili circa la nuova Scuola Media, di cui alia Legge 1 luglio 1940. n. 899, e che sostituirà le prime tre classi del corso ginnasiale. Si consiglia di introdurre le dette modifiche nel corrente anno scolastico 1940-1941, supplendo nell'anno seguente 1941-1942 quanto non si fosse potuto attuare in auesto anno, già inoltrato. Pertanto sin da quesVanno la prima classe ginnasiale dovrebbe chiamarsi 1B Classe della Scuola Media.

Cost gli alunni che sono forniti del titolo di ammissione alia Scuola Media, di cui al n. 4. potranno alia fine del triennio, cioè nel 1943, presentarsi all'esame di licenza di cui al n. 3.

2. - Quanto al metodo di insegnamento si continueranno a seguire le direttivc impartite nelTc Ordinamento dei Seminari » del 26 aprile 1920 (LE 271), tenuto presente il prescritte del Can. 1364, 2 C. I. 0. circa l'importanza dovuta allo studio della Religione, delle lingue latina e italiana.

3. - Tutti gli alunni della Scuola Media dovranno fornirsi della relativa licenza al termine del corsa. Non potranno perciô essere iscritti alla classe immediatamente superiore senza tale titolo.

4. - Nessuno potrà essere iscritto al primo anno della Scuola Media in Seminario se non sia già fomito del titolo di ammissione alia medesima, senza del quale non è consentite presentarsi agli esami di licenza di cui all'art 3.

5. - Gli aspiranti al Seminario, *i* quali per difficoltà del luoghi dondc provengono. non avessero potuto premunirsi del detto titolo prima di entrare nel pio Istituto, dovranno conseguirlo nella sessione di esami immediatamente successiva.

6. - Il lavoro manuale, da introdursi a norma dei programmi della Scuola Media dev'essere naturalmente conforme, il piu possibile, al carattere di seminarista. Potrebbero quindi essere organizzate esercitazioni di orticoltura. floricoltura. apicoltura. oppure di legatoria, tipografia. intarsio. traforo, impianti elettrici. ecc.: le consequent! attitudini avrebbero pratica utilité anche nel sacro ministero.

• **Ordinariis Italiae. Prot N. 1326/39/2: ME 53 (1941) 291-293.**

1594

1941 FEB 11.-SC RITUUM, FACULT. PART.·

Facultates ordinariis locorum in Brasilia concessae
POST CONCILIUM PLENARIUM NATIONALE

O Excmo. e Revmo. Sr. Cardial D. SebastlAo Lerne, Arccbispo de Sâo SebasUâo do Rio de Janeiro, no Brasil, interpretando os desejos dos Arceblspos. Bispos. Prelados NulBus e Administradores Apostôlicos rcunidos no Concilio Plenario Brasileiro. atendendo às necessidades das respectivas dioceses ou territôrios. pcdiu corn a dévida reverêneia ao SS. Senhor Nosso Papa Pio XII as seguintes faculdades.

Γ) de concéder aos sacerdotes que. havendo causas graves. possam benzer âgua batismal. corn a fôrmula mais breve concedlda aos Misslonârios peruanos para os Indios, pelo Sumo Pontifice Paulo III.

2·) de concéder, aos sacerdotes a faculdade de. — na adminlstriçâo do Batismo. todas as vexes que multos individuos se batizarcm simultanéamente. como frequentemente acontece no Brasil, onde até trinta se batizam de unu sô vez. — omit!rem, nas orações prescritas. o nome dos batizados e dlzerem sempre no plural as palavras do singular mesmo aquelas que se proferem concomitantemente com as ceremônias, cxceto somente nesta fôrmu'a: N., ego te baptizo, etc.. , que deve ser proferida no sixiiular para cada batizando.

3·) de perm!tir. que o SS. Sacramento, com justa causa, possa ser exposto publicamente corn oito velas somente, mâxime nas igrejas e oratôrios mesmo de religiosos, nos quais se faz habitualmentc exposiçâo publics ao menos por algumas horas ao dia.

4·) (para o mesmo Ordinârio) de usar pcssoalmentc, nas mesmas circunstâncias, das faculdades ou permissões que. dentro dos limites expressos nos artlgos precedentes julgam dever ser concedidas.

E a Sagrada Congregaçâo dos Ritos, pela força dos poderes especialmente a cia dclegados pelo SS. Senhor Nosso. julga dever responder aos cltados pedldos:

ao P. concedc-se. segundo o pedido;

ao 2 observe-se a norma présenta pelo Ritual Romano nesses casos;

ao 3·. nâo convém. a néo ser no caso de verdadelra deficiência de ccra e nesse caso supra-se por outros modos, mesmo pelo emprego de lâmpadas elétrlcas.

ao 4·. concede-se segundo as normas supra-ditas.

Nâo obstante qualquer dlsposiçâo cm contrario. Dia 14 dc fevrelro dc 1941.—Carlos Card. Salottt. Bispo PrencsL. S. R. C. Prcfeito. A. Carinci. Secret. S. R. *C.*

• **OnlinariH locorum In Bruina: Revista ecIniiitica Bratilein 2 (1942) 204-205.**

1595

1941 FEB 22.-SC S. OFFICII, DECK. AAS 33 (1941) 69

Proscriptio libri stroothenke woltang

Feria IV, die 19 Februarii 1941

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Revrfti DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum qui inscribitur:

Stroothenke wolfang, *Erbpflege und Christentum.*

Et sequenti Feria V. die 20 eiusdem mensis et anni, Ssmus D N. Pius divina Providentia Papa XII, in solita audientia Exs. D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 22 Februarii 1941.—Romulus Pantanetti, *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

Adn. ME 53 (1941) 57-58.

1596

1941 FEB 22.-SC CONCILII, FACULT. PART.·

Facultates ordinariis locorum in Brasilia concessae post concilium plenarium nationale

Preces - *Santissimo Padre:* Os Arceblspos, Bispos, Prdados Nullius e Admioistradores Apostôlicos reunidos no Concilio Plenârio Brasileiro. atendendo às necessidades de suas dioceses e territôrios, humilde e instantemente pedem as seguintes faculdades:

1·) de ordenar que. mesmo quanto às Missas binadas nos dias de feria. quer na primelra sexta-feira de cada mês. quer nos outros dias ferlais para que os fiels mais facilmente cumpram o preceito dà Pâscoa, se observem as mesmas disposiçôes que de induito apostôlico se observam em todo o Brasil quanto à aplicaçào das Missas bfnadas de preceito " *infra hebdomadam*

2 de concéder quo, terminado o oficio divino do dia. havendo urna causa racional (apenns em razào da liceidade). se possam recitar privadamente Mutinas e Laudes do dia seguinte, imcdlatamente depois do melo dia.

3·) (para o mesmo Ordinârio) de usar pessoalmcnte, nas mesmas circunsîânclas. da faculdade que. nos limites expressos nos procedentes altigos, julgarem dever ser concedfdas. E Deus, etc...

Rescr. - a Sagrada Congregraçâo do Concilio tendo atendido as causas expostas, conccdeu benignamente a graça segundo o pedido, por um quinquênio.

Dado em Roma, dia *22* dc fevereiro de 1941.—F. **Card. Marmagci,** *Pref.* L Bruno, Sccrrtdrio.

*** Ordimriis locorum in Brasilia: Reviita eclesiAstica Erasileira 2 (1942) 204.**

1597

1911 FEB 22.-SL PAEN\ DECR. AAS 33 (1941) 73

Sacerdotibus, qui in peculiaribus custodiae locis detinentur. **FACULTAS CONCEDITUR SACRAMENTALEM EORUM CONFESSIONIS! AUDIENDI, QUI IISDEM IN LOCIS QUAVIS DE CAUSA COMMORANTUR**

Ut facilius spirituali eorum saluti prospiciatur qui nunc temporis in peculiaribus custodiae locis a publica Auctoritate detinentur. Sacra Paenitentiaria Sacerdotibus. qui eamdem vitae rationem participant. Apostolica Auctoritate, concedit facultatem confessionem sacramcntalcm eorum omnium audiendi, qui vel in iisdem conditionibus versantur vel pro suo munere in iisdem locis commorantur, dummodo praedicti Sacerdotes iurisdictioncm ad confessiones excipiendas a proprio Ordinario iam habuerint neque eadem privati fuerint.

Facta autem de his relatione Ssmo Domino Nostro Pio div. Prov. Pp. XII ab infra scripto Cardinale Paenitentiario Maiore in Audientia diei 15 vertentis mensis idem Ssmus Dominus Noster Decretum Sacrae Paenitentiariae approbavit, confirmavit et publicandum mandavit

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 22 Februarii 1941.—L. Card. Lauri, Paenitentiarius Maior. S. Luzio, *Regens.*

Adn. NrT 67 (1940-45) 950.

1598

1941 FEB 27.-SC S. OFFICIE FACULT. PART.·

Facultates Ordinario Castrensi S. F. A. S. concesS'.e circa ieiunium eucharisticum

Vide textum sub dic 1940 Iul. 1. II n. 10: LE 1549.

• OrJinario Csitrensi 5, *F.* America Septemrrionihi. Prot N. 99 BOU5ZA3EN II p. 552.

1599

1941 MAR 1.-SC S. OFFICII, RESP. PART.·

Circa notionem **CONSUMMATIOXIS MATRIMONII**

Roma, 1 Marw 1941 (Dal Palazzo del S. Oflicio)

Emmo e Reorno Signor Mio Ossmo, - Trattando un caso matrimoniale, questa Suprema Sacra Congregazione. nella riunione plenaria di feria IV 12 Febbraio 1941, si è posto un dubbio chc qui si riporta con la sua soluzione:

< Utrum ad copulam perfectam et ad matrimonii consummationem requiratur et sufficiat, ut vir aliquo saltem modo, etsi imperfecte vaginam penetret, atque immediate in ea seminationem saltem partialem naturali modo peragat; an tanta vaginae penetratio requiratur, ut glans lota intra vaginam versetur >.

R. < *Affirmative* ad primam partem. - *Negative* ad secundam partem ».

Il Santo Padre, nellTJdienza di feria V 27 Febbraio 1941. concessa a S. E. Mons. Assesore del S. Officio, ha disposto che la predetta decisione fosse comunicata all'Eminenza Vostra Revma per norma di cotesto Saerr Dicastero.

Le bacio umilissimamente le mani e mi professo con sensi di profonda venerazione, deH'Eminanza Vostra Reverendissima ummo obblmo devmo servitor vero.—F. Card. Marchetti-Sfxvacgiani, *Segret.*

• Czrdinall ProeJecfo S. C. dc Socramcntij. Prot. N. 557 m 39: Cedex matrimonialis p. 86.

1G00

1941 MAR 1-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.

Facultas utendi lndultts a s. sede omnibus fidelibus **CONCESSIS. IN DIEBUS IEIUNII RECULAE O. F. M.**

Preces - *Beatissime Pater,* Necessitatibus victus quotidiani ingravescentibus propter bellicos eventus, humilis Procurator Generalis O. F. M-. dc consensu sui Ministri Generalis, pro conscientiarum tranquillitate sequentia humiliter implorat Indulta. perdurantibus praesentibus rerum adiunctis valitura:

1). Ut in Italia nostri Religiosi uti valeant, etiam diebus quibus cx Regula tantum viget lex ieiunii. Induito a S. Congregatione Concilii, die 20 decembris anni 1940 ÎLE 1574). concesso, eiusque eventualibus prorogationibus.

2). Ut extra Italiam nostri Religiosi, etiam diebus quibus ex Regula tantum viget lex ieiunii. uti possint Induitis, quae ab Ordinariis locorum, nomine S. Sedis, conceduntur in locis, quae ob bellum angustiis oceonTmicis premuntur. Et Deus. etc.

Rescr. - Vigore facultatum a Ssmo Domino Nostro concessarum. S. Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis. Revmo P. Mm.-

stro Generali benigne commisit, ut, pro suo arbitrio tl conscientia, gratiam iuxta preces concedat perdurantibus praesentibus rerum adiunctis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 3 Martii 1041.—Vinc. Card. La Puma, *Praef.* Fr. L. *H.* Pasetto, *Secr.*

*** O.F.M., Prot. N. 306/41: AOFM 55 (1941) 72. Adn. AOFM 55 (1941)** *72 73.*

1601

1941 MAR 5.-SC SACR, NOTIFICATIO. PART.·

Mens S. C de Sacramentis circa notionem
CONSUMMATIONIS MATRIMONII

Roma. 5 Marzo IMI

Emo e Revmo Sig. Mio Ossmo, - Con la presente accuso ricevuta della venerata lettera dellT. V. Reverendissima in data 1 marzo corr. [LE 1599], e mi onoro con viva premura di assicurarLa che la risposta data da cotesta Suprema S. Congregazione del S. Officio al dubbio è da 32 anni la norma costante ed immutabile di questa S. Congregazione dei Sacramenti.

Profitto ecc.—D. Card. Jorio. *Pref.* F. Bracci. Secr.

• Cardlruli Secretario S. S. Congr. 5 OHkii, Pro?. N. 1025.' 41: Codex matrimnoialis p. 88.

1602

1941 MAR 6,-SC S. OFFICII, FACüLT. PART.·

Facultates ordinariis locorum in Brasilia concessae
POST CONCILIUM PLENARIUM NATIONALE

Prêtes - Sentissimo *Padre:* Os Arcebjspos. Bispos. Prelados Nullius e Admlnistradores Apostôlicos. reunidos no Concilio Plenario Brasileiro. atendendo às necessidades de suas dioceses e territôrios. humilde e instantemente pedem as seguintes faculdades:

P) de permitie aos sacerdotes que devem binar cu trinar que. por justa causa, possam celebrar a segunda e a terceira Missa sem observar o jejum eucaristlco. a saber, mesmo que tenham tornado antes algum remddio ou alguna colsa como bebida. ter.do o cuidado de éviter esrândalo ou ndmiração dos fiéis e conservando n quanto possivel segredo sobre esta concessào que Ihes é feita.

2'I em favor do mesmo Ordinario, de usar pessoalmente. nas mesmas clrcunstântlas. das faculdades ou permlssâo que nos limites expressos dos precedentes artigos julgar que deva concéder.

Pescr - 5· feiro, dia 6 dc mnrço dc 1941: O Santfssimo Senhor N-ssn. por Divina Prcvidência. Papa Pin XII. tendo-se-Lhe feitn a relacûo do supracrcrito libelo. p~lo Exmo. e Revmo. Sr. Assesor dn Suprema Congrcgação do S. Oficin. ‡dignou-s concéder bcnignarr.ente a graça pedida de modo que os Exmos. Arcebispos. Bispos. Prelados Nullius c Admlnistradores Apostôlicos da Repûblica Brasllelra, onerando-sc-lhes ‡gravement a conciência sobre a verdadelra nccessidade e exclulndo-sc a faculdade de subdelcgar. possam concéder aos sacerdotes seus subditos que nâo suportam sem certo e grave incômodn o jejum natural, todas as vezes que. por necessidade dos fiéis tenham que binar ou trinar o S. Sacrificio da Missa, licença de tomar algo somente per modum potus ou de remédio. excluindo-se os alcoôHcos e outres Inebriantes, sub segredo. a nâo ser que se julgue necessârio revelar a graça para remoçao de escândalo. antes da segunda e da tercetm Missa, a ser celebrada em lugar distante ou hora multo tardta.

Os mesmos oradores supra poderâo usar das mesmas faculdades nas mesmas circunstâncias e adjuntos, mesmo em proveito prôprio

As presenter fnculdndes valerao até a explração das outras faculdades quinquenals.

No fim da concessâo cada um dos oradores mande ao S. Ofido uma relaçâo Indicando ao menos o nùmero das dispensas concedidas.

Nâo obstante o que houver em contrârlo.—Padre Joao Pepe, Nofdrio substituto do S. Oficio.

• Orflnerlîs locorum fa Brailti·: Revista eclesiistic· Braiileire 2 (1942) 205-205.

1603

1941 MAR 8.-SC S. OFF., NOTIE'. AAS 33 (1941) 69

Associatio « la crociata mariana » reprobatur

Suprema S. Congregatio Sancti Officii attento etiam Decreto die 26 Maii 1937 edito < De novis cultus seu devotionis formis non introducendis, deque inolitis in re abusibus tollendis » (Cfr. *A. A. S.,* 1937, pp. 304-305) FLE 1386], associationem < La Crociata Mariana > prohibuit, primitus in civitate Pratensi erectam, et iam anno 1937 ab Etruriae Episcopis pro dioecesibus illius *regionis* proscriptam. ·

Datum Romae, cx Aedibus S. Officii, die 8 Martii 1941.—Romulus Pantanetti. *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

• *Cfr. LOiserratore Romano* diei 31 Iulii a. 1937.

Adn. ME 53 (1941) 58 59.

1604

1911 MAR 10.-S, PAEN-, DECR. AAS 33 (1941) 129

Indultum circa pia exercitia per mensem agenda

Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XII. in audientia infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 15 mensis Februarii vertentis anni concessa, haec quae sequuntur benigne decernere dignatus est:

Eo fere modo, quo de pio Exercitio per mensem agendo in honorem S. loseph a S. Congregatione de Indulgentiis die 18 mensis Iulii 1877 statutum est (cfr. *Preces et pia Opera Indulgentiis ditata,* ed. 1938. n. 428 sub notai, quotiescumque opportunum ducitur pia id genus Exercitia, in ecclesiis vel publicis aut (pro legitime utentibus) semipublicis oratoriis per mensem publice peracta, die festo absolvere, qui non sit postremus eiusdem mensis dies, idque vel ex eo quod christifidelibus facilius evadat ad sacram Confessionem et ad sacram Synaxim sub fine pii huius Exercitii accedere. vel ex alia iusta causa, tum idem Exercitium incipere quovis die licet sive illius mensis, qui ex more celebratur, sive mensis antecedentis, ita tamen ut Exercitium per triginta dierum spatium peragatur.

Contrariis non obstantibus quibuslibet

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae. die 10 Martii 1941.—L. Card. Lauri. Paenitentiarius *Maior. S.* Luzio. *Regens.*

A4n. G. MARTINEZ DE ANTOftANA In CpR 22 (1941) 184-186.

1605

1941 MAR ll.-SC CONCILII. FACÜLT. PART.·

Facultates Ordinario Castrensi S. F. A. S. concessu
CIRCA IEIUNIUM ET ABSTINENTIAM

Vide *textum* sub die 1940 lui. 1, II n. 25: LE 1549.

• Ordinario CMtrvnti S. F. ‡America Sep)erntr»on»lli, Prot. N 1176/41: BOUSCAREN II p. 602.

1606

1941 MAR 18.-SC CONCILII, RESP. PART.·

Fidelium inscriptiones piis associationibus
IN ARTICULO MORTIS FACTAE, NON OBSERVATIS STATUTIS, SUNT INVALIDAE

Ecc.za Rev.ma, In merito alia pratica introdotta presso la Confraternita X. di iscrivere cioè i fedeli l.l articulo mortis, senza osservare le norme fîssate negli Statuti per l'ammissionc dei confratelli (tre mesi al-

meno di noviziato) mi reco a dovere di comunicare allEcc.za V. Revrna che questa S. Congregazione non riticne valide simili iscrizioni, nè stima opportuno che vengano riformati gli Statuti in conformità all'uso prevalso finora.

• **Ordinwlo Tarantino. Prot N. 1093/41: Parlice munus 16 (1941) 559. Adn. G. LARDONC In Perllc· munus 16 (1941) 557-559.**

1607

1941 MAR 24.-SC SACIL, INDULTUM. PART.·

Facultas datur permittendi celebrationem missae absque ministro

Beatissime Pater, Ultimis hisce annis in Germania auctae sunt difficultades, quae obstant observationi normae Can. 813 statutae, quae vetat sacerdotem Missam celebrare sine ministro. Nam in permultis locis pueri hucusque ad ministrandum adhibiti per scholarum popularium praxim et ordinem disciplinae scholaris retinentur ab officio ministrationis, adulti vero sexus virilis aut feminei non ubique inveniuntur ad ministrationis officium implendum parati; quae difficultates augentur in regionibus diasporae, et in districtibus parochiarum valde extentis ubi sacrificium missae in locis a sede parochiae valde remotis celebrari debeat in diebus dominicis aut ferialibus. Nimis onerosum autem foret tam populo quam ipsi sacerdoti ob hanc solam liturgicam legem abstinere a celebratione Missae. Uti ex liturgicis variis publicationibus comperimus. Sancta Sedes iam pluries facultatem antistitibus concessit dispensandi in eiusmodi casibus sacerdotes a praescripto Can. 813.

Cum difficultates supra expositae in permultis dioecesibus Germaniae passim oriantur, humillime petere audeo, ut indultum istud non solum pro archidioecesi mea Wratislaviensi, sed omnibus Germaniae antistitibus dioecesium benignissime concedatur.

Sacra Congregatio de Sacramentis,

Archiepiscopus Card. Wratislavlensis, Praeses Episcopalium Conferentiarum Fuldensium humiliter postulat a S. V. pro se et pro omnibus Episcopis Germaniae facultatem permittendi celebrationem S. Missae sine ministro, quoties hic. attentis praesentibus circumstantiis, haberi nequeat.

Ex Audientia Ssmi diei 24, Martii 1941.

Sanctissimus D. N. Pius Papa XII audita relatione infrascripti Card. Praefecti Sacrae Congregationes de Sacramentis, attentis expositis. Emo Card. Archieplscopo Wratislavien. et omnibus Episcopis Germaniae facultatem iuxta petita tribuere dignatus est ad *triennium, si* tamdiu expositae circumstantiae perduraverint et aliter provideri non possit iuxta can. 813 § 2. D. Card. Jorio, *Praef. F.* Bracci, *Secr.*

• **Ordinariis Germaniae: AKKR 121 (1941) 235.**

1608

1911 MAR 24.-SC SACR, FACULTAS. PART.

Facultas dispensandi a ietunio eucharistico Cappellanis Castrensibus S. F. A. S. concessa

Vide *textum* sub die 1940 lui. 1, II n. II: LE 1549.

• **O-dinrrîo Castrensi S. F. Amener* SepTemtrionaiis. Pro? N 1195'4 1: BOUSCAREN II p. 592.**

1609

1941 MAR 29.-SC S. OFF, DECR. AAS 33 (1941) 121

Proscriptio libri luciani laberthonniere

Feria IV, die 26 martii 1941

In generali consessu Supremae Congregationis Sancti Officii Emi ac RevfiH DD. Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, audito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendum mandarunt librum postumum Luciani Laberthonniere, cui titulus:

Etudes de philosophie cartésienne et premiers écrits philosophiques, cura L. Canet editum.

Et sequenti Feria V, die 27 eiusdem mensis et anni. Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII, in solita audientia Excmo ac Revffio D. Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 29 martii 1941.—I. Pepe, *Supr. S. Conpr. S. Officii* Substitutus *Notarius.*

Adn. PrM 30 (1941) 251-253.

1610

1941 MAR 29.-SC S. OFF.. MON. AAS 33 (1941) 121

De praevia librorum censura

Cum pluries acciderit ut decreto Supremae S. Congregationis S. Officii prohiberi aut e commercio retrahi debuerint libri, qui cum praescripta licentia Ordinariorum editi erant, eadem Sacra Congregatio S. Officii locorum Ordinarios et Superiores religiosos enixe hortatur, ut in curanda praevia censura librorum caute omnino procedant et licentiam edendi ne concedant, nisi postquam a censoribus *idoneis,* in re *vere peritis,* ad examen deputatis sententiam faventem habuerint

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 29 Martii 1941.

Adn. A. TAEERA ln CnR 22 (1941) 169-175.

1611

1941 APR 5.-SC S. OFFICII. DECR. PART.

De imagine et devotione erga « amorem misericordem »

Reverendisimo Senor: Vuestra Senoria Reverendisima en carta dirigida a la S. Congregaciôn de Rites» pedia licencia pura propagar la devociôn al *Amor misericordioso* en la forma que en ella se express. Remitidos los documentes a esta S. Congregaciôn. a la que compete su estudio, los Eminentisimos y Reverendisfmos Padres, después de haber examinado con toda madurez el asunto. en la reuniôn plenaria del miércoles 2 dc abril, decretaron:

Cùmplasc lo decidido el miércoles 5 de mayo de 1937. o sea negativamente, conforme al decreto de no introducir nuevas devociones y de desarraigar los abusos introducte'os. publicado en *Acta Apostolicae Scdis,* en julio de 1937 (vol. XXTX. n. 8. p. 304) [LE 1343).

Aorovecho la oportunidad de comunicarlc esta decisiôn de los Padres, para significarle los sentimientos de mi singular aprccio.

D. S. S. Revcrendisima.—F. Cardenal Marcheth-Selvaggiani, *Secretario.*

• **Ord'nirio S. Christopher» de Haba^a. Prêt. N. 75'41? Sa! Terrae 30 (1942) 54 Adn. E F REGATILLO in SM Terrae 30 (1942) 53 54;EL 55 (1942) 5: ME 54 (1942) 4.**

1612

1941 APR 8.-COM. INTP, RESP. AAS 33 (1941) 173

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - De iure funerandi 2 - De separatione cokiucum

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario coetu quae sequuntur dubiis, responderi mandarunt ut infra ad singula:

I - *De* iure funerandi

D. An sub verbis canonis 1233 5 1: *clerici ... ipsi ecclesiae addicti,* veniant etiam ecclesiae cathedralis vel collegialis capitulares, qua tales.

R. Negative.

II - De separatione coniugum

D. An causae separationis coniugum recensendae sint inter causas nunquam transeuntes in rem iudicatam, de quibus in canonibus 1903 et 1989.

R Affirmative.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 8 Aprilis, anno 1941.—M. Card. Massdii, *Praeses.* I. Bruno, *Secr.*

Adn. **R. BIDAGOR In PrM 30 (1941) 392-394; G. OESTERLE in Apoll. 15 (1942) 39-51; REGATILLO n. 610, 800.- P. TOCANEL ta Apoll. 15 (1942) 276-282; NrT 67 (1940-45) 958-939.**

1613

1941 .APR 9.-SC SACR^ INDULTUM. PART.·

Facultas bcvandi v diebus non festivis

Preces - *Beatissime Pater,* Card. Archiepiscopus Wralislavien., Praeses Episcopalium Conferendarum Fuldensium. nomine omnium Antistitum in Conventibus Fuidensibus unitorum humillime postulat facultatem concedendi sacerdotibus licentiam binandi Missam diebus etiam fecialibus, si adsit necessitas, cum multi sacerdotes ad mDltum nosocomia sint vocati, et qui remanent sacerdotes saepe ad assistendum matrimoniis vel funeribus et ad substituendos sacerdotes aegrotos in pagos vicinos excurrere debeant, quin Missam in ecclesia propria omittere expediat

Rescriptum - Haec Sacra Congregatio de Sacramentis. vigore facultatum specialium a SS.mo Domino Nostro Pio Papa XII sibi tributarum, attentis expositis ab E.mo Card. Archiepiscopo Wratislavien.. Eidem et aliis Ordinariis, qui partem habent in Conferentiis Episcopalibus Fuldensibus, benigne committit ut. pro cuiusque arbitrio et conscientia, gratiam indulgere valeant iuxta petita, in singulis casibus, vetita celebranti pro una e duabus Missis eleemosynae perceptione.

Praesentibus valituris ad triennium, si tamdiu expositae causae perduraverint—D. Card. Jorio. *Praef.* F. Bracci. *Secr.*

• Ordinariis Germanie-. Prot. N. 1682/41? AKKR 121 (1941) 236.

1614

1941 APR 9.-SC SACIL, FACULTAS. PART.·

Facultates Ordinario Castrensi S. F. A. S. concessae circa Missae et matrimonii celebrationem et circa **ASSERVATIONEM SSMAE EUCHARISTIAE**

Vide textum sub die 1940 lui. 1. II n. 6. 7, 12. 17: LE 1549.

• Ordinario CaMrenii S. F. America· Septemtrionaiia, Prot. N 1120.41 ct 5446/41; BOUSCAREN II p 590-596.

1615

1941 APR 22.-SACRA PAEN,, INDULT. PART.·

Missis pro defunctis militibus germani exercitus **LITATIS INDULTA CONCEDUNTUR ALTARIS PRIVILEGIATI**

Ssfhus D. N. pius div Prov. Pp. XII, in Audientia infra scripto Cardinali Pnenitentiarlo Maiori die 19 vertentis mensis concessa, benigne elargiri dignatus est indultum, vi cuius Minae omnes, quae in suffragium anirr.ae alicuius ex germanicis militibus, qui vulnere vel morbo praesentis belli causa contractis in Dei gratia decesserit, ita iuvent illi animae ac si in altari privdegiato litatae fuissent

Praesentibus huius belli tempore duraturis et per biennium etiam post absolutum bellum-

Contrariis quibuslibet minime obstantibus,—L. Card Lauri, *Poenitentiarius Maior. S.* Luzio, *Regens.*

• Ordinarii» Germanis·: AKKR 121 (1941) 246.

1616

1941 APR 28.-SC SACIL, NOR. AAS 33 (1941) 364-368

NORMAE

Pro exsequendo decreto diei 20 decembris 1940 de **ORDINANDIS TRIBUNALIBUS ECCLESIASTICIS INSULARUM PHILIPPINARUM**

Ut ad effectum deducantur quae per Decretum diei 20 Decembris 1940 ILE 1575] praescripta sunt Sacra haec Congregatio quae sequuntur statuit:

Caput I

De *tribunalis provincialis moderatore, iudicibus et ministris*

Art 1. Tribunal provinciale subest auctoritati Archiepiscopi loci in quo ipsum sedem habet qui. proinde, idem regit et moderatur nomine omnium Provinciae Episcoporum, eidemque omnia iura et officia attri buuntur quae Ordinariis locorum, ad normam saerorum canonum et *Instructionis* [LE 1347] Sacrae huius Congregationis de disciplina Sacramentorum diei 15 Augusti 1936. circa proprium tribunal competunt nisi aliter infra cautum sit vel subiecta materia exigat

Art 2. Indices et ministri tribunalis provincialis constituentur in Coetu Provinciali Excmorum Ordinariorum Provinciae.

Art 3. Curandum erit ut electi non modo morum integritate praestent, et laurea vel saltem licentia Ln iure canonico sint praediti, sin minus scientia et experientia iuridica *vere* polleant sed tempus quoque sufficiens impendere valeant muneribus sibi collatis rite obeundis.

Art. 4. Nomina eorum qui electi sint ad munera officialis (nccnon. si extent, vice-officialis vel vice-officialium), iudicum, promotoris iustitiae, defensoris vinculi (horumque. si adsint, substitutorum) cum Excmo Delegato Apostolico Insularum Phllippinarum quamprimum ab Excmo Praeside Coetus Provincialis communicentur. una cum indicatione aetatis, studiorum, curriculi vitae necnon cum testimonio circa eorum sacerdotales virtutes, hanc etiam ob causam, ut eidem Delegato Apostolico opportunitas praebeatur significandi utrum cuiusquam electorum nominationi aliquid obstet

Art 5. Nominationes de quibus supra generatim ad triennium fiant, salva facultate eas confirmandi ad successiva triennia.

Art 6. Omnes, qui tribunal provinciale constituunt aut eidem opem ferunt iusiurandum de officio rite et fideliter implendo coram Archiepiscopo sedis tribunalis, si agatur de officiali, si vero de aliis coram Ordinario eiusdem sedis vel coram iudice a quo electi sunt vel coram viro ecclesiastico ab alterutro delegato praestare debent: idque ab initio suscepti officii, si sint stabiles, aut antequam causa agi coepta sit si pro peculiari causa sint constituti aut antequam suo munere fungi incipiant, si. causa pendente, suffecti sint ad normam arL 19 Instructionis.

Art. 7. Officiales, iudices, promotores iustitiae ct vinculi defensores (necnon. si adsint, eorum substituti, nisi per modum actus deputati sint) ab Archiepiscopo sedis tribunalis provincialis removeri non possunt» durante munere, nisi gravi de causa et habitis prius votis totius Provinciae Episcoporum.

Art 8. Nemo iudicis munere in causa fungi poterit qui advocati vel procuratoris munus actu exerceat in causis matrimonialibus, sive directe sive per interpositam personam, quamvis id agat apud alia tribunalia etiam Sanctae Sedis: idem valet pro iustitiae promo-

· *Acta Ap. Sedis,* **a. 1938 pag. 313 seq.**

356 tore et pro/ vinculi defensore. Iidem omnes districte etiam vetantur in quaslibet causas matrimoniales extra munus suum se quomodolibet ingerere.

Art. 9. Archiepiscopus sedis tribunalis provincialis, collatis consiliis cum ceteris Episcopis Provinciae, album procuratorum et advocatorum pro tribunali conficiendum curet iuxta arti. 47-53 memoratae *Instructionis.*

Caput II

De *modo procedendi in tractatione causarum matrimonialium*

Art 10. Ut tuto procedatur in causis matrimonialibus apud tribunalia provincialia pertractandis, adamussim servetur *Instructio* supra memorata, his tantum additis aut immutatis quae infra adnotantur.

ArL 11. Quoad competentiam tribunalis provincialis serventur normae artL 1-12 praefatae *Instructionis,* attento quod tribunal provinciale, relate ad matrimoniales causas, est commune pro dioecesibus Provinciae simulque est proprium singulae cuiusque dioecesis Provinciae.

ArL 12. Causae ita inscribantur: primum ponatur nomen tribunalis provincialis, dein dioecesis celebrati matrimonii vel partis conventae, postremo titulus causae, ex. gr. < Tribunal *Manilense-Caceren. Nullitatis matrimonii (N. N.) »:* quando autem causa ipsa agitatur in gradu appellationis, ita inscribatur: « Tribunal Appellationis *Lipense-Caceren. Nullitatis matrimonii* (N. N.) ».

Art. 13. Ad Episcopum domicilii coniugum spectat iudicium ferre de existentia adiunctorum. de quibus In artL 38 § 2 et 39, b) *Instructionis;* quod tamen indicium antequam ferat, opportune cum Archiepiscopo sedis Tribunalis regionalis ageL

ArL 14. Archiepiscopi Sedis tribunalis provincialis erit tutorem aut curatorem admittere vel designare ad normam arL 78 *Instructionis,* collatis consiliis cum Ordinario partis conventae cui tutor vel curator constituendus esL

ArL 15. In casibus exceptis de quibus in cann. 1990-1992, quaelibet petitio remittatur ad Archlepiscopum tribunalis provincialis qui, praehabito voto Episcopi domicilii coniugum, de eadem videat ad normam tiL XV *Instructionis* citatae. Officialis vero de quo in art. 288 *Instructionis* est officialis tribunalis provincialis.

Art. 16. Vinculi defensor facile ne omittat appellationem. de qua in art. 229 Instructionis, interponere ad tribunal alterius instantiae, praesertim cum agatur
367 de impedimentis a quibus dispensari soleL/

Caput III

De *honorariis iudicibus et tribunalium ministris assignandis*

Art. 17. Iudicum et ministrorum tribunalis provincialis stipendia seu remunerationes et honoraria Exemi Ordinarii determinent in Coetibus Provincialibus, prae oculis habitis adiunctis Provinciae et praesertim causarum agendarum numero: adeo ut iidem congrua mercede. adaequata operi revera tribunali impenso, donentur.

Art. 18. Eadem emolumenta generatim moderata esse debenL attento etiam quod iudices et ministri tribunalis iam aliquo ecclesiastico beneficio provisi plerumque sunt: at simul sufficientia sint ipsa emolumenta. ne iidem impediantur a servitio tribunali assidue praestando ex necessitate aliunde subsidia vitae quaeritandi.

Art. 19. Excïfii Ordinarii in Coetibus Provincialibus statuent (si id sibi videatur necessarium) contributionem singularum dioecesium Provinciae pro expensis tribunalis provincialis, proportionatam numero causarum singularum dioecesium.

Caput IV

De taxis ct *expensis iudiciallbus necnon de retributione procuratorum* et *advocatorum*

ArL 20. Exemi Ordinarii in Coetibus Provincialibus probe consideratis locorum et temporum adiunctis. approbent notulam taxarum et expensarum iudicialium necnon emolumentorum ad procuratores et advocator spectantium pro causis in tribunali provinciali pertractandis; quae emolumenta, uti par esL distabunt a ɛrecuratorum et advocatorum proventibus in tribuna-

S. R. Rotae vigentibus CA. *A.* S., vol XXXI. pp. 622-625) [LE 1478).

Art 21. Notula expensarum et emolumentorum, de qua in praecedenti articulo, notificetur omnibus litigantibus; Exemi Ordinarii autem et tribunalia prae oculis sedulo habeant praescripta art 54 *Instructionis.*

Normae temporariae seu transhoriae

Quae praecedunt exsecutioni mandentur die ab Excmo Delegato Apostolico Insularum Phllippinarum statuendo.

Quoad causas, quae dicta die pendentes in prima instantia invenientur in tribunalibus dioecesanis, ita procedatur:

1) Si libellus iam oblatus esL nec adhuc ad litis contestationem seu dubiorum concordandam (c. 1727 Cod. I. C., arL 88 Instructionis) deven. tum siL libellus 368
ipse transmittatur ad competens tribunal provinciale, neque de causa ulterius agat tribunal dloccesanum.

2) Si instructio processus sit tantum initiata ct partes, necnon vinculi defensor eL si causae intersit, promoter iustitiae non obstent, processus deferri potest ad tribunal provinciale.

3) Causa iam conclusa (arL 177 *Instructionis),* tribunal dioccesanum sententiam definitivam edat necesse esL

4) Idem fiat, mutatis mutandis, in causis quae agitantur in gradu appellationis.

5) A sententia tribunalis dioecesani, si quidem fuit primi gradus, appellatio interponatur apud tribunal appellationis, quod esset competens, si eadem sententia lata fuisset a tribunali provinciali primae instantiae.

Si fuerit secundi gradus» applicentur praescripta communia de quibus in artL 212-222 Instructionis.

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XII, in Audientia En\o huius Sacrae Congregationis Praefecto die 28 Aprilis 1941 concessa, praesentes Normas benigne confirmare et ratas habere dignatus est

Datum Romae, cx aedibus S. Congregationis dc disciplina Sacramentorum, dic 28 Aprilis, anno 1941.—D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bracci. Secr.

Adn. V. BARTOCCETTI In Apoll. 15 (1942) 223-224; NrT 65 (1946) 459 460.

1617

1941 MAI 3.-SC 8. OFFICII, RESP. PART.·

Facultas datur sacerdotibus germani extrcitus celebrandi ubi et quando possibile sn

Dubium - Utrum Sacerdotes germanlci stipendia in exercitu merentes et carentes sive altare portatili. sive sacra supellectile ad Augustissimum Sacrificium Missae celebrandum, uti possint altare atque supellectile Ecclesiarum confessionis vulgo dictae c orthodoxae >. quousque absit possibilitas Ecclesiam Catholicam adeundi vel uti altare portatili.

Resp. - Suprema Sacra Congregatio Sancti Officii, omnibus circumstandis et allatis rationibus coram D> mino mature perpensis, respondere censuit: Negative et ad *mentem.*

Mens est ut Sacerdotes in exercitu germanlco stipendia merentes altare portatile habeant atque, perdurantibus praesentibus difficultatibus ac belli circumstantiis. Missam celebrent ubi ct quando possibile sit. servato decore et remoto usu sive ecclesiarum, sive supellectilis, de quibus in prolato dubio.

Datum Berolini. ex Aedibus Nuntiaturae Apostolicae, die tertia mensis Maji. Anno Domini miUc<urx> nongentesimo quadragesimo primo.

♦ Ordïnwüt Gemini»·: AKKR 121 (1921) 234

1618

1941 MAI 3.-SC PROP. FIDE, FACULT. PART.·

Facultates speciales concessae ordinariis americae LATINAE SC DE PROP. FIDE SUBTECTIS

Romae, die 3 Mali 1941

Excellentissime Domine, diocesibus atque ditionibus Americae latinae, per Litteras Apostolicas ‹ Trans Oceanum », die 18 Aprilis a. D. 1897 datas [AAS *2, (1910) 271-276]* complura privilegia ad triennium Leo Pp. XIII concedere dignatus est; quo tempore elapso. Pius Pp, XI *fel m.* quaedam ex iis» per breve ‹ *Litteris Apostolicis », die 30* aprilis a. D. 1929 editum [LE 8981, ad decennium renovavit

Cum vero hoc quoque spatium temporis plene decurreret, S. C Consistorialis, per Decretum diei 28 Aprilis a D. 1939 [LE 1472], pro dioecesibus sibi subditis, rursus ad decennium privilegia eadem, auctoritate sibi facta a SS. D. N. Pio Pp. XII, prorogavit

Quibus attentis, hoc S. Consilium Christiano Nomini Propagando Missionum Americae Latinae Ordinariis, in sua ditione positis, quos amplis facultatibus per novam Formulam ornavit, similes favores concedendos esse censuit

Quapropter, omnibus perpensis, per has litteras. Tibi, qua Missionis Istius Ordinario, et Missioni isti privilegia quae sequuntur, quaeque in nova Formula non continentur, hoc S. Consilium vi potestatis sibi a SS. D. N. Pio Pp. XII factae, ad decennium concedit, a die prima ianuarii h. a. computandum, nempe:

1) ut Sacra Olea etiam antiqua, non tamen ultra duos annos, adhiberi possint, dummodo ne sint corrupta et nova vel recentiora Sacra Olea, peracta omni diligentia, haberi nequeant:

2) ut christifideles a dominica Septuagesimae usque ad festum Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli praecepto annuae Confessionis et Communionis satisfacere possint:

3) iisdem fidelibus conceditur, si loco inhabitent ubi prorsus impossibile vel saltem admodum sit difficile ad confessarium accedere, ut lucrari queant Indulgentias ac lubQaea. quae Confessionem. Communionem et ieiunium requirunt, dummodo, servato ieiunio, sint corde saltem contriti, addito firmo proposito admissa, quamprimum poterunt, confitendi;

4i quoad ieiunium et abstinentiam conceditur ut:

a) ieiunium sine abstinentia servetur tantum: feria VI quatuor temporum in Adventu, feriis IV Quadragesimae et feria V Maioris Hebdomadae;

b) ieiunium et abstinentia: feria IV Cinerum et feriis VI Quadragesimae:

c) abstinentia sine ieiunio in Vigiliis Nativitatis Domini. Pentecostes. Assumptionis B.M.V., Apostolorum Petri et Pauli vel Omnium Sanctorum.

Haec autem Tibi rescribens. Deum O. M. precor ut omnia fausta Tibi concedat, dum summa qua par est reverentia subsignor Excellentiae Tuae Reverendissimae addictissimus in Domino.—Petrus Card. Fumasoni-Biondi. *Praef.* Celsus Constantini *Secr.*

• Ordinarii» Americ»». Urini SC de Prop. Fide «ublecrit. Pro·. N. 1054/41: CpR 23 (1942) 175-179. Adn. X. M PAVENTI In CpR 23 (1942) 175-178.

1619

1941 MAI 9.-SC RITUUM. RESP. PART.·

Circa omissionem · alleluia » in missis votivis

Hodiernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum sequens dubium pro oportuna resolutione Sacrae Rituum Congregationi humiliter proposuit: Utrum norma a S. Rituum Congregatione in Decreto N. 3754 Unciensi sub dic 6 Februarii 1892 ad dubium X data (iuxta emendationem in Indice generali pag. 9 publicatam) ad omnes Missas votivas de respective Misse festive desumptas, applicanda sit. ita ut Alleluia ratione festivitate in istis Missis ad Introitum vel Offertorium vel Communionem additum, in Misse votive extra Tempus Paschale omitti debeat

Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque Commissionis speciale suffragio, omnibus mature perpensis, proposito dubio respondendum censuit: *Affirmative.* Atque ita rescripsit atque declaravit.

Die 9 Maii 1941.—Carolus Card. Salotti, *Praef.* A, Carinci, *Secr.*

• *O.* F. M.: AOFM 60 (1941) 129. Adn. AOFM 50 (1941) 129-130.

1620

1941 MAI 9.-SECR. STATUS, RESP. PART.·

De extensione iurisdictionis ordinarii castrensis et DE PRAEFERENDA ASSISTENTIA CAPPELLANT MILITARIS PAROCRO SPONSAE Di MATRIMONIIS MILITUM

Dai Vaticano, die 9 Mali 1941

ErTie ac RevfTie Domine, Cum de negotio ad Concordatum attinente ageretur, a S. Congregatione de disciplina Sacramentorum mihi transmissa est epistoh. quae die 23 Decembris 1940 a te Beatissimo Patri conscripta. sequentia proponebat dubia:

L «Utrum, respectu partis secundae Articuli XVIII, *Statutorun ad curam spiritualem militum catholicorum exercitus Germaniae spectantium* d. d. 19. 'n. Septembris 1935 [LE 1238], Jurisdiction! cappellanorum militarium subsunt solummodo catholici militum praefecti. milites, officiales, de quibus in Articulis III, IV, V dictorum Statutorum, i. e. ii, qui ad exercitum permanentem seu « activum ». pacis quoque tempore in armis constitutum, pertinent, an etiam omnes occasione belli ad signa militaria convocati, qui aliquo modo ad exercitum mobilitatum pertinent ct sub regimine militari continentur;

II. Num. circa licitam assistentiam ad normam partis secundae et tertiae Articuli XVIII dictorum *Statutorum* adhuc valent praescripta can. 1097 5 2 CJC. Estne igitur adhuc praeferendus parochus sponsae, an haec regula infirmata est aliis praescriptis, e. gr. praescripto *Ordinis a militibus in matrimoniis contrahendis serrandi* a Supremo Rei Militaris Gubernio d. 1. m. Aprilis 1936 statuti, quo milites in suis matrimoniis contrahendis cappeUanos militares adire tenentur? ».

Postquam propositae quaestiones a S. Congregatione pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis diligenter perpensae sunt, ac super iisdem opiniones quoque SS, Congregationum de Disciplina Sacramentorum et Consistorialis auditae sunt, ad relata dubia respondens, sequentia adnotanda existimo.

Ad prius dubium quod attinet, censendum est jurisdictionem Episcopi Castrensis se extendere non solum ad eos qui ad exercitum permanentem seu c activum ». pacis quoque tempore constitutum, pertinent, sed etiam ad eos qui occasione belli ad signa militaria convocati sunt. Enimvero iuxta art. III Statutorum, de quibus supra. Episcopo Castrensi cornœtit iurisdlctio ordinaria « in omnes catholicos militum praefectos, ipsos et milites, necnon in omnes etiam e civium ordinibus qui iuxta leges nunc vigentes officiis exercitus addicti sunt, i. e. qui ln coniis Reioublicae Germanicae stipendia merent ». quin ulla fiat distinctio inter milites servitii permanentis seu activi et cives belli causa ad arma arcessitos. Huiusmodi autem norma mutata non apparet per « Bekanntmachung uber Zugehôrigkeit zur Wehrmachtgemeinde und Kirchensteuerfreiheit » diei 27 Februarii 1940, quia militaris potestas facuVate carebat memorata Statuta Immutandi, neque eam id facere voluisse constat

Ad alterum vero dubium quod attinet censendum est haud infirmatam esse § 2 can. 1097 CJC. ex eo quod praescriptis « Verordnung uber das Heiraton der Angehorigen der Wehrmacht » diei 1 Aprilis 1936 parocho sponsae praefertur capnellanus militaris. Potestas militaris enim non poterat auidquam derogare de dicta norma Codicis Juris Canonici, nd quam appellatio fit etiam in art XVIII memoratorum *Statutorum.* neque eruitur eam id agere voluisse: nam praefata « Verordnung » haud absolute statuit ut militum matrimonia coram militari caopellano contrahantur. Attamen, cum eadem « Verordnung » haud dubie capoellanum militarem parocho sponsae nraeferat — quod In praesentibus rerum adiunctis utilitates quasdam gignere potest — hoc idem ex parte cappellani militaris considerari

potest Umquam « iusta causa » de qua in δ 2 can. 1097 CJC, ut u statuta norma de parocho sponsae praeferendo deflectatur.

Sensus profundae venerationis meae ut libens excipias rogo, atque, dum manus tibi humillime osculor, me profiteor Eminentiae Tuae Hununum ac Devjnum servum verum.—Aloys:Card. Maglione.

• **Ordinario Wralblavianii, Prot. N. 3541/41: AKKR 121 (1941) 243 245.**

1621

1941 MAI 10.-SC S. OFF. RESP. AAS 33 (1941) 2M-295

Dubia de cautionibus in mixtis nuptiis praestandis

Feria IV, die 7 Maii 1941

In generali consessu Supremae S. Congregationis S Officii propositis sequentibus dubiis:

I. an validum habendum sit matrimonium celebratum inter partem catholicam et partem acatholicam certe non baptizatam, cum dispensatione ab impedimento disparitatis cultus, si sola pars acatholica cautiones ad normam can. 1061 1 1 n. 2 (c, 1071) C. I. C. praescriptas praestiterit;

II. an validum habendum sit matrimonium celebratum inter partem catholicam et partem acatholicam certe non baptizatam. cum eadem dispensatione, ante Codicis Iuris Canonici promulgationem, si sola pars acatholica cautiones praescriptas praestiterit;

et quatenus negative ad I et II dubium,

III. utrum tractandae sint tales causae nullitatis matrimonii ad normam cann 1990-1992 C. L C. an coram tribunali collegial! ad ordinarium tramitem iuris;

Emi ac Revmi DD. Cardinales rebus fidei et morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, respondendum decreverunt:

Ad 1 et II: *Negative,* nisi pars catholica cautiones *saltem implicite* praestiterit;

ad III: *Negative* ad primam partem. *Affirmative* '«d secundam, nisi in casu particulari certo constet de requisitis in can 1990; et ad mentem.

Mens autem est: Etsi Sancta Sedes e praxi immem> Hali exegerit, et nunc stricte exigat ut conditionibus adimplendis in quibuslibet matrimoniis mixtis cautum sit per formalem promissionem ab utraque parte explicire requisitam et praestitam (cc. 1061, 1071). tamen usus facultatis dispensandi, sive ordinariae sive delegatac. invalidus dici nequit si/ utraque pars jalrem *implicite cautiones praestiterit,* L e., eos actus posuerit e quibus concludendum sit et in foro externo constare possit eam cognoscere obligationem adimplendi conditiones et manifestasse firmum propositum illi obligationi satisfaciendi.

295

Sequenti feria V, die 8 eiusdem mensis et anni Ssmus D. N. Pius, divina Providentia Papa XII. in Audientia Excfno ad Revmo Dno Adsessori S. Officii impertita, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussiL

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 10 Maii 1941.—I. Pepe, *Supr S. Congr. S. Officii Substitutus Notarius.*

ASn, **E. BERGH In NrT 67 (194(^45) 843 845; J. CREUSEM in PrM 30 (1941) 320: S. FRAGHI In Apoll. 15 (1942) 211 212; REGATILLO n. 509.**

1622

1941 MAI 16.-SC S. OFF.. DECR. AAS 33 (1941) 331

Proscriptio librorum koepcen georch. laros matthiae **MULERT HERMANNI**

Ferta *IV, die 7 Maii IMI*

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Emi ac Reviïii DD. Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, audito RR. DD Consultorum voto, damnarunt atque in Indicem librorum prohibitorum inserendos mandarunt libros qui inscribuntur:

Koepgen Georgios, *Die Gnosis des Christentums;*
Laros Matthias, *Das christliche Gewissen in* der *Entscheidung* tbber typis impressus et pro maauscripto vulgatus);
Mulert Hermannus, Der *Katholizismus der ZukunjL*

Et sequenti Feria V, die 8 eiusdem mensis et anni, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Papa XII, in solita audientia Exc. P. D. Adsessori Santi Officii impertita» relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem adprobavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 16 maii 1941.—I. Pepe, *Supr. S. Congr. S. Officii Substitutus Notarius.*

1623

1941 MAI 28.-SC SACR, INDULTUM. PART.·

Facultas datur iis qui studiis vacant accedendi ad **S. COMMUNIONEM QUAVIS HORA DIEI, TRANSACTIS DUABUS HORIS A CIBI SOLIDI SUMPTIONE**

Preces - *Beatissime Pater,* Ordinarius Viennent ad pedes S. V. provolutus, humiliter postulat ut iuvenes utriusque sexus, m sua dioecesi commorantes, qui in peculiaribus domibus cohabitantes studiis humanioribus incumbunt, vel qui ob pericula belli suos pagos vel civitates deseruerunt et in publicis castris convivere debent ubi educationem recipiunt, vel qui scholas a domibus distantes variis vehiculis aut pedestrim appetunt, dispensentur a lege ieiunii eucharistici ita ut quavis diei hora, sive mane sive vespere, ad sacram Synaxlm accedere queant postquam aliquid sumpserint per modum potus vel etiam cibi solidL

Rescriptum - *Ex audientia Ssmi diei 26 Maii* JM1. Ssmus Dominus Noster Pius Papa XII, audita relatione infrascripti Cardinalis S. Congregationis de Sacramentis Praefecti, attentis peculiaribus circumstantiis in casu concurrentibus una cum relatione Ordinarii Viennen, eidem facultantem indulget *ad annum* dispensandi fideles. de quibus in precibus, a lege ieiunii eucharistici ut ipsi, *diebus dominicis et festis de praecepto, quavis hora sive mane sive vespere, ad sacram Mensam accedere valeant, etiamsi ante aliquid per modum solidi cibi vel potus sumpserint, salvis tamen ceteris dispositionibus animi et corporis, remoto quocumque irreverentiae, profanationis vel sacrilegii periculo et transactis saltem duabus horis a cibi solidi sumptione,* contrariis quibuscumque minime obstantibus. — D. Card. Jorio, *Praef.* F. Bruni. Secr.

• **Ordinario Viennensi, Prot. N. 2465/41: AKKR 121 (1941) 308-309.**

1624

1941 IUN 7.-CT. cum HISPANIA. AAS 33 (1941) 480-481

Conventio inter sanctam sedem et gubernium **HISPANICUM CIRCA NOMINATIONEM EPISCOPORUM ET ALIORGM BENEFICIORUM COLLATIONEM**

La Santa Sede y el Gobierno Espanol han convenido en los puntos siguientes:

1. -Tan pronto como se haya producido la varan'e de una Sede Arzobispal o Episcopal (o de una Administraciôn Apostolica con carôcter permanente, es decir las de Barbastro y Ciudad Rodrigo), o cuando la Santa Sede juzgue necesario nombrar un Coadjutor con derecho de sucesiôn. el Nuncio Apostôlico. de modo confîdencial, tomarâ contacto con el Gobierno EspanoL y una vez conseguido un principio de acuerdo. enviant a la Santa Sede una lista de nombres de personas idoneas, al menos en numero de seis.

2. - El Santo Padre elegirâ tres de entre aquellos nombres y. por conducto de la Nunciature Apostôlica. los cornunirarâ al Gobierno Espanol *y,* enfonces, el Jefe del Estado. en el têrmino de treinta dias. presen4ari oficialmentc uno de los très.

3. - Si el Santo Padre, en su alto criterio, no estimase aceptables todos o parte de los nombres comprendidos en la lista, de suerte que no pudiera elegir très o ninguno de entre eîlos, de propia iniciativa completarâ o formularâ una terna de candidatos comunicândola. por cl mismo conducto, al Gobierno EspaôoL

Si este tuviera objeciones dc carâcter politico general que oponer a todos o a algunos de los nuevos nombres las manifestarâ a la Santa Sede.

En caso de que transcurriesen treinta dias dcsde la lécha de la susodicha comunicaciôn sin una respuesta del Gobierno. su silendo se interpretarâ en cl scntido de que este no tiene objeciones de aquella Indole que oponer a los nuevos nombres; quedando cntcndido que enfonces el Jefe del Estado presentarâ sin mis a Su Santidad uno de los candidatos incluidos en dicha terna.

Por cl contrario, si cl Gobierno formula aquellas objeciones, se continuaran las negociacioncs. aun transcurridos los treinta dias.

4. - En todo caso. aun cuando el Santo Padre acepte tres nombres de los enviados. siempre podrâ. ademâs, sugerir nuevos nombres que ahadira a la terna, pudiendo entonces el Jefe del Estado presentar indistinlamente un nombre de los comprendidos en la terna o alguno de los sugeridos complemenîariamente por cl Santo Padre.

5. - Todas estas negociaciones prévins tendrân carâc-
«1 ter absoluta/mente secreto, guardândose de manera especial el secreto con respecto a las personas hasta el momento de su nombramiento.

6. -El Gobierno Espanol, por su parte, se cornpromete formalmente a concluir cuanto antes con la Santa Sede un nuevo Concordato inspirado en su deseo de restaurar el scntido catôlico de la gloriosa tradiciôn nacional.

El présente Convenio estard en vigor hasta que se incorporen sus normas al nuevo Concordato.

7. -En lo relativo a la provisiôn de los beneficios no consistoriales, en el mismo momento de la firma de este Convenio sc iniciarâ la oportuna negociaciôn para conduir otro en el que se establezcan las normas para su provision.

La Iglcsia. a la que por derecho propio y nativo corresponde la provisiôn incluso de aquellos bénéficies no consistoriales sobre los que el Rey de Espana gozaba de particulares privilcgios. esté dispuesta. no obstante, a haccr también en este punto algunas concesiones al Gobierno Espanol.

8. - Hasta que la cuestiôn quede definitivamenîe arrcglada en cl futuro Concordato, los Prelados podrân procéder, libremente. a b provisiôn de las Parroquias, dentro de las normas del Derecho Canônico, sin ntés que notificar los nombramiento al Gobierno, con anterioridad a la toma de posesiôn. para el caso excepcional dc que éste tuviera que formular alguna objeciôn contra el nombramiento por razones de carôcter politico general.

9. - Entretanto se llega a b conclusiôn de un nuevo Concordato, cl Gobierno Espanol se compromete a observer las disposiciones contenidas en los cuatro primeras articulos del Concordato del ano 1851.

10. -Durante el mismo tiempo el Gobierno se compromete a nn legislar sobre materias mixtas o sobre aquellas que puedan interesar de algun modo a la Iglcsia. sin previo acuerdo con b Santa Sede.

Hccho por duplicado en Madrid, a siete de junio de mil novecientos cuarcnta y uno.—Por b Santa Sede. Gaetano Cïcocnani. Por el Gobierno Espanol. Ramon-Serrano Surer

Adn. A PERUGIMI In ApolL 15 (1942) 191-192; NrT 68 (1946) 835.

1625

1941 IUN 11. SC SACft, INDULTUM. PART.·

Εχττχοπνη FACULTAS CTLEBRANDI MISSAM HORIS POSTMERIDIANIS ET DISPENSANDI A IFIUNtn EUCHARISTICO AD OMNES ANN! DIES, DURANTE BELLO

Prices - Bcatisfimc Pa'er. Emus Archicpiscopus Wratislavifn.. Praeses Episcopalium Confcrentlarum Fuldensium, ceterique Germaniae Ordinarii, ad pedes S. *V.* provoluti, humiliter postulant ut extendatur ad omnes anni dies rescriptum Secretariae Status S. S. diei 8 februarii 1941 (LE 1591J, tantum LLiis d.cbus valiturum quibus cives ob aeronavium incursionem noctu sonitibus pericula monentibus excitati fuerint, quo peculiares facultates Ordinariis locorum Germaniae concessae sunt, permittendi scii. Missarum celebrationem etiam horis pomeridianis. dummodo Missae celebrandae initium ne fiat post horam decimam septimam; necnon dispensandi a lege iciunil eucharistici sive sacerdotes Sacrum litantes sive fideles ad Eucharisticam mensam accedentes.

Rescriptum - *Ex audientia Ssriïi diei 9 iunii 1941.* Smus Dominus Noster Pius Papa XII. audita relatione infrascripti Cardinalis S. Congregationis de Sacramentis Praefecti, attentis specialissimis circumstantiis praesentis temporis, gratiam extensionis indulget iuxta preets. pro omnibus anni diebus quibus, iuxta prudens Ordinarii iudicium, bonum animarum id expostulet, servatis in reliquo conditionibus statutis in praefato rescripto diei 8 februarii 1941, praesertim circa dispensationem a iciunii eucharistici lege, exclusis nempe potibus alcoolicis si dispensatio concedatur per modum potus, servato ieiunio saltem per quattuor horas, *si* dispensatio concedatur per modum solidi cibi, remoto semper quocumque profanationis vel irreverentiae periculo ct firma facultate pro Ap.co Nuntio hoc novum indultum extendendi ad regiones a gubernio germanlco occupatas, si m iisdem adiunctis ac Germania versentur.

Praesentibus valituris *ad tempus huius belli D.* Card. Jorio. *Praef. F.* Bracci. *Secr.*

• OrdfaaHis Germaniae. Prot. N. 2758/41: AKKR 121 (1941) 306.

1626

1941 IUN 29.-SC SACK. 1NSTR. AAS 33 (1941) 297-3B

INSTRUCTIO

De normis a parocho servandis In peragendis canonicis **INVESTIGATIONIBUS ANTEQUAM NUPTURIENTES AD MATRIMONIUM INEUNDUM ADMITTAT (CAN. 1020)**

1. Sacrosanctum matrimonii institutum, divinitus inde ab hominum exordio conditum. Nova Lege a Christo Domino ad sacramenti dignitatem evectum, quovis tempore Ecclesia sedulo studuit ne ullius irreverentiae vel nu'litatis periculo exponeretur, aptis praestitutis cautionibus eius sanctimoniae accommodatis. Quanta autem et sanctitate et dignitate Christianae nuptiae praefulgeant, etiam in memoriam reduxerunt litterae Encyclicae Pii f. r. Papae XI Casti connubii (LE 1005) die 31 decembris anno 1930 editae,' quae conlugalis consortionis germanam naturam, nobilissimas praerogativas, praeclaros fines egregie recolere sategerunt

2. Neminem latet gravem in sacramentum iaiurbm committere, ideoque nec levi commaculari crimine, nupturientes qui ad matrimonium accedant haud servatis praeceptis ab Ecclesia naviter statutis ut Christianae nuptiae licite, et praesertim valide, ineantur aptaeque praeterea/ evadant ad uberes sacramenti fructus 2SS comparandos. Et quidem iniuriam hanc atque culpam participant etiam administri Ecclesiae, qui nupturientes, etsi inconsiderate tantum, ad celebranda vetita connubia admittunt, graviter neglecto officio sibi commisso accurate explorandi ne contra SS. Canonum statuta eadem nectantur.

Ad rem Ecclesia onus commisit animarum Praesulibus Impertiendi parochis sibi subiectis idoneas normas pro investigationibus sedulo et opportuno tempore peragendis, ne matrimonio ineundo aliquid obstet: itemque ut, si reapse impedimenta adsint, actuose studeant ca auferre aut secus nupturientes infecto coniuglc dimittant. Tale praeceptum continetur et in can 1020 CodicLs I. C., cuius verba praestat referre:

«5 1. Parochus cui ius est *absistendi matrimonio.* opportuno antea *tempore, diligenter investiget num matrimonio contrahendo* aliquid obstet,

' *Arta* Ap Sedu. wl XXП. paK. »9 vq. i *Acta Ap.*

§ 2 Tum *sponsum tum sponsam etiam seorsum et* caute *interroget* num aliquo detineantur *impedimento,* an consensum libere, *praesertim mulier, praestent, et an in doctrina Christiana sufficienter instructi sint,* nisi ob *personarum qualitatem haec ultima interrogatio* inutilis appareat.

I 3. Ordinarii loci est peculiares *normas pro huius*modi *parochi investigatione dare ».*

3. Porro nemo ignorat causas, unde initarum nuptiarum invalida aut illicita celebratio dimanat, ad tria capita reduci, nempe:

a) *impedimentum matrimoniale proprie sumptum;*

b) *vitium consensus;*

c) *defectum formae canonicae.*

Gravia igitur incommoda contra sanctitatem Christiani connubii praecavere studens, haec Sacra Congregatio. cui. ex statuto can. 249, *proposita est universa legislatio circa disciplinam septem Sacramentorum,* quaeque iam vulgavit Instructionem (LE 3651 super *probatione status liberi ac denuntiatione* initi *matrimonii,* die 4 iulii 1921,3 apprime opportunum censuit alteram conficere Instructionem, qua adlutricem praebendo manum Rcvrhis Ordinariis, quibus hoc onus ex § 3 relati can. 1020 incumbit, cis suppeditaret idoneas normas ad nupturientium examen rite diligenterque explendum.

Quaestiones, nupturientibus seorsum proponendae, confectae reperiuntur in Appendice (Alleg. I) huius Instructionis, salva Ordinario variandi facultate, articu-
239 los demendo vel addendo pro matrimoniorum/ nullitatis aut illiceitatis usitatioribus rationibus, quas In sua dioecesi contingere compererit, spectatis personarum ac temporum adiunctis.

4. At quaedam sunt prae primis adnotanda circa elementa inquisitionis a rei. can. 1020 praeceptae.

a) Quod *ad parochum* attinet: qui habet ius et onus inquirendi, is est cui competit assistentia matrimonio, et hic, nisi iusta causa excuset, est *parochus sponsae* (can. 1097 § 2). Verumtamen, etiam parochus sponsi, vel proprio marte vel instante sponso ipso vel sponsae parocho, examen peragat ad libertatem sponsi in tuto ponendam, et peractae huius inquisitionis documentum ad sponsae parochum quam primum mittat, una cum ceteris documentis necessariis (testimonio baptismi, etc.) in suo paroeciali archivo forte exstantibus.

Ast, cum parochi sunt diversae dioecesis, documentorum istorum paroecialium transmissio fiat semper per tramitem cancellariae Curiae Episcopalis dioecesis sponsi — cuius insuper erit litteras testimoniales dare de libertate status sponsi — ad sponsae parochum, quoties hic, prout de more, matrimonio assistit: versa vice per cancellariam Curiae Episcopalis dioecesis sponsae id fiat, si quandoque accidat ut matrimonio assistat parochus sponsi.

Haec S. Congregatio autem valde exoptat ut, antequam parochus ad matrimonii assistentiam procedat, licentiam suae Curiae, quam nihil *obstat* nuncupant, consequatur: id vero praecipit cum nupturientium parochi sunt diversae dioecesis.

Quo accuratius in re tam gravi procedatur, Curia Episcopalis prorsus exigat ut parochus, cui licentia *(nihil obstat)* danda est, ad Curiam ipsam mittat opportuno antea tempore documenta omnia praematrimonialia una cum *exemplari,* cuius specimen in Appendice (Alleg. *V)* invenitur, omnibus notitiis ibi requisitis praedito. Hoc autem exemplari, prout in eodem cautum est, utatur sive Curia in concedendo *nihil obstat, sive* parochus in concedenda sacerdoti, legitima ceterum facultate praedito, licentiam assistendi matrimonio extra paroeciam forte contrahendo; illudque dein caute asservetur in archivo paroeciali loci, ubi nuptiae initac sunt

Munus vero inquirendi parocho *sub gravi* Incumbere patet cx gravitate rei; neque a tali onere ipse eximitur. licet mora!Iter certus sit nihil obstare validae et licitae matrimonii celebrationi Examen peragatur *personaliter a parocho,* nisi iusta causa excusetur.

b) Quoad *tempus* inquisitionis: haec peragenda praecipitur ‹ *opportuno tempore ante matrimonii celebrationem u seu,* prout res ipsa postulat, ante proclama-
mo tiones matrimoniales, vel dum hac peraguntur./

c) Quoad *obicctum* autem huius inquisitionis: per ipsam ea omnia exploranda sunt, quae matrimonio ineundo quomodocumque obstare possint Proinde, praeter quam de iis, quae speciatim enunciantur in 5 2 rei. can. 1020. de quibus infra uberius, inquirendum est prae primis:

a) de susceptis baptismo et confirmatione, legitimis eorundem documentis comparatis. Fides vero baptixmi recens esse debet nec ante semestre exarata auam matrimonium ineatur; et inibi adnotata reperlantur ca omnia quae conscribenda sunt ex statuto can. 470 I 2 ct art 225 Instructionis huius S. Congregationis, quae inscribitur *Instructio* (LE 1306] *servanda a tribunalibus dioeeesanis etc., diei 15 aug. 1936 (Acta Ap. Sedis,* voL XXVIII, pag. 313 seq.).3 Affirmationi etiam iuratae nupturientium se baptizatos non esse, facile ne credat parochus nisi aliunde id ipsi certo constet, sed ad fraudes in re praecavendas, a parocho loci originis requirat utrum e libro baptizatorum constet hoc sacramentum eis esse collatum; quo in casu et ipsius fidem petat;

β) de paroecia vel paroeciis, quibus celebratum matrimonium debet notificari;

γ) nupturientesne sint aetate maiores an minores;

δ› utrum ambo catholici eorumque alteruter vel uterque acatholicus, ad canonicam tamen formam adstrictus vi can. 1099;

e) si casus ferat, inquiratur, demum, de obitu praecedentis coniugis; de sententia nullitatis matrimonii et quidem exsecutiva ad normam iuris *(cfr. art. 220, 221* § 3 *memoratae Instructionis),4* etiam in casibus exceptis *(cfr. ibid., art. 226* ieq.); de dispensatione super matrimonio/ rato et non consummato: comparatis 301
ad rem singulis legitimis documentis;

ζ) quod autem refert ad evincendam libertatem status nupturientium vide infra n. 6.

d) Quoad postremo modum explendi examinis: in rei. can. 1020 5 2 praecipitur ut parochus sponsos *seorsum* et caute interroget, nempe, ut aiunt Doctores, distincte, separatim et caste, debita prudentia et circumspectione, praesertim cum inquirit de impedimentis aliisque adiunctis, quae infamiam ruboremve ingerere possint3

5. Nupturientium examen, ad normam § 2 ret can. 1020. tria potissimum respiciat oportet:

a) *absentiam impedimentorum;*

b) *libertatem consensus;*

c) *sufficientem scientiam doctrinae Christianae.*

Quoad *primum:* parochus a sponsis percontetur num aliquo detineantur impedimento tum impediente (cc 1058-1066). · tum praesertim dirimente (cc. 1067-1080). sive publico (ligaminis, consanguinitatis, affinitatis etc.), sive occulto, immo hoc potissimum, quod rarius innotescere solet (voti, criminis etc.) *(Alleg.* D.

a) Praecipui connubiorum casus, ad hanc Sacram Congregationem delati pro simplici convalidatione aut

tat racrum subdiaconatus ordinem nuctpertt, rei *professionem sollemnem emiserit, eacque adnotallouet in documenta accepti baptismatis semper referantur ».*

Art. 225 5 1. · *Ordinarius foci. oblipatione adstrinpitur* Khm-*gendi quanlceius rectori paroeciae, ubi matrimonii eekbmfto est paroecia.'ibus regestis consignata. ut de smiratia nullilatls oc de relitis forsan statutis,* er. *gr.* in écarts tnpofcrlfce, in tt» *faciat mentionem necnon in baptitatorum regesto, si* m ea *paroecia uterque vel alteruter contus fuerit baptlxlus.*

5 2. *Rector aulem paroeciae tenetur senlenttam nullitatis ae petita torte statuta statim adnotare in praedictis repertu et, st ute'tpie rei dtemter* conhix *alibi baptieatus fuit,* pr-orh-j-n *tel parochos loci baptismi collati monere de prolata rullitatu sententia, ac de vetitis forte statutis, ut haec in rvnatomm libro ipri adnotent, recnon de iis a sc peractis certiorer;* guc-i *primum reddere proprium Ordinarium ».*

* Art. 220. ‹ *Port semmdam sententiam, quae matrtmonit nullitatem contirmsrertt, si defensor vinculi* H *gradu appellationis pro sua conscientia non crediderit esse appellandum, ius coniugibus est. decem diebus a sententiae denunctatione elapsu, novat nuptias contrahendi* (can. !W7› ».

Art. 221 $ 3. ‹ *in casu autem. desertionis* (ex *porte* defeeaoets ▾ fr.cull interpositae appella.-anis ad tertiam instantiam po® alteram sententiam pro nullitale matrimonii). *partibus* i»ï *esi ad novas fupttas convolare, habita notificatione decreti quo collepium statuerit appellationem desertam* (cfr. can 1£‹5›, rei *peremptam* (cfr. can 173 AWI) Aabn Rue 9.

, Ad ren. poterii Episcopos alias praestituere catrteUi mori bus regionis accommodatas: verbi praua. miis persons praesentiam, quae tamen nupturientium ne *Urr* rei *mster.*

. Impedimentum *mulae religionis,* ex res Pontii. Coram. ed Codicis canones auth Interpr. did 30 --- ------ — . 1233], eos quoque aille It qui sectae atbeisueae adscript! sunt

pro sanatione in radice, matrimonia respiciunt celebrata cum impedimento in *secundo consanguinitatis* vel *affinitatis lin. coli, gradu,* aut saepius *consanguinitatis in tertio simplici* vel *tertio secundum tangente eiusdem lineae gradu,* neglecta canonica dispensatione. Id plerumque accidit ob ignoratum, ideoque non denunciatum a nupturientibus, impedimentum, quod saepe est tribuendum ignorantiae ex diverso statuto legis canonicae ct legis civilis, quae altera lex plerumque ignorat recensita impedimenta canonica.

Ad rem. igitur diligenter inquirat parochus perpendendo, praeter/cetera, contrahentium et eorum parentum cognomina, unde saepe consanguinitas colligitur. testimoniaque suscepti baptismi; partibus recolat consanguinitatis ct affinitatis gradus iure canonico matrimonio obstantes, ct, si carum reticentiam suspicetur, ad tramitem can. 1031 § 1 η. Γ. testes fide dignos et furatos adhibeat pro huiusmodi accuratiore exploratione (Alleg. *ID.*

β) Ad impediendos vero errores, qui quandoque pro dispensatione impetranda a Sede Apostolica irrepunt in computationem gradus impedimentorum consanguinitatis et affinitatis, in precibus addatur arbor *genealogica.*

γ) Vitetur ideo Li eisdem precibus acquivoca impedimentorum descriptio, prout haberetur si sponsi, detenti duplici impedimento v. g., consanguinitatis in secunda (maiore) et in tertio (minore) lin. coli, gradu, dcnunciarentur tamquam ligati impedimento consanguinitatis « sccundi-tertii » aut « secundi et tertii » absque addita explicatione: formula enim ista significare potest impedimentum « secundi gradus mixti cum tertio › unicum nempe et minoris gradus: ac proinde dispensatio forte ita impetrata nulHtate laboraret.

ft) Praeterea, prout liquet, ad *valorem* dispensationis ab impedimentis maioris gradus requiritur *causa canonica seu iusta, gravitati impedimenti proportionata, reapse in casu exsistens:* ad rem proinde prae oculis habeantur praesertim duae Instructiones, altera diei 9 maii 1877 [CICF n. 48901 S. C. de Propaganda Fide, altera diei 1 augusti 1931 [LE 1045] huius S. C..T probatique auctores consulantur. Haec ideo causa est exprimenda in precibus pro dispensatione imploranda sive ab Apostolica Sede sive ab Ordinario tali facultate praedito, et dein. dispensatione impetrata, de eiusdem causae exsistentia (quod probe notandum) cerro constare debet ante *rescripti exsecutionem,* sub periculo irritae dispensationis (can. 38 et 41).

f) Notatu dignum insuper est, ad *aetatem superadultam,* quae haud semel adduci solet pro muliere. *quae vidua non sit,* requiri vicesimum *quartum annum completum.*

Ceterum semper exprimatur in litteris testimonialibus *aetas* nupturientium a fide baptismi desumenda.

ζ) Demum haec S. Congregatio pro suo munere parochos hortatur ut aptis temporibus ln catechesi populo tradenda (can. 1018) fideles rite ipsi edoceant de impedimentis matrimonialibus sive impedientibus sive, praesertim, dirimentibus. Eosdemque avertere conentur. praecipue si arctioribus impedimentis consanguinitatis vel affinitatis detineantur,/ a nuptiis Inter se conciliandis, aut saltem enixe, parentes potissimum, inducant ad impedimenta ipsa auctoritati Ecclesiae denuntianda pro dispensatione, quando peculiaria adiuncta matrimonium nihilominus suadeant: iisdemque explicent haud nimias urgeri taxas, quae titulo ammendae seu poenae imponuntur nupturientium viribus oeconomicis congruentes easque exiguas prorsus esse pro pauperibus.

302

303

6. Ob rei momentum, specialia sunt animadvertenda *dc impedimento ligaminis.* Pervigilent parochi ne contra ius. bona vel mala fide, nova coniugalia foedera ineant qui praecedentis matrimonii vinculo vinciantur, etsi de huius valore haud temere ambigatur, immo nullltas ipsa sit in aperto.

Praescriptum can. 1069 § 2 optime norint. matrimonii nempe nullitatem canonica *dumtaxat probatione esse evincendam,* id est ordine ludiciali servato usque ad [illegible] sententiam conformem contra matrimonii valorem a qua appellatum non fuerit a vinculi defensore: vel, in casibus exceptis (can. 1990-1992) expletis rrgulbi traditis in supra memorata Instructione huius S. C. diei 15 augusti 1936 art 228 seq.

v»t fuerant *lActa Ap* ml. XXVI. ptkg. 494). ' *Acta Ap.*

β) Proclamationes peragantur matrimoniales etiam in locis ubi nupturientes per semestre saltem post adeptam pubertatem morati sunt, si id prudenter censeat Ordinarius (can. 1023 § 2), neque ab iisdem dispensetur nisi legitima causa comprobata (can. 1028), neque facile. ceteris neglectis probationis argumentis (Alleg. *II* et *III),* procedatur ad iusiurandum suppletorium *(Alleg. IV)* partibus deferendum (cc. 1829-1830). Iuxta vero praescriptum n. 3 praefatae Instructionis dici 1 iulii 1921, difficultas, quae aliquando occurrit, colligi»'idi nempe congruo tempore necessaria documenta pro statu libero comprobando, plerumque resolvitur documenta ipsa requirendo per dioecesanas nupturientium (uti sub n. 4) cancellarias, quae minuere non omittent etiam taxas solvendas, ad normam can. 1507 § 1 statutas, si exinde ct alia difficultas oriatur.·

γ) Cautius est procedendum quoad probationem status liberi *vagorum,* eorum nempe qui nullibi domicilium vel quasi-domicilium habent (can. 91). et *eorum, qui e loco originis in longinquas regiones demigrarunt* post adeptam pubertatem, et ibi matrimonium contrahere cupiunt Ad rem servetur adamussim memorata Instructio huius S. Congregationis diei 4 iulii 1921./ 3M

7. Quoad *libertatem consensus:* a sponsis postulet parochus utrum matrimonium libere et sponte inire cogitent, an potius vi aut metu aut importunis precibus vel suasionibus alicuius ad idem compellantur. Id praecipue inquirat a sponsa quippe quae, uti constat, metui sit magis obnoxia. Nec redditis ab iisdem forte negativis responsionibus acquiescat, sed ct alias peragat investigationes ad libertatem consensus uberius et securius evincendam. Hoc est magis accurate explorandum, quando nupturientes ad nuptias ineundas Inducuntur ut cuidam oborto discrimini medeantur, praesertim ad poenas vitandas exinde civili lege secus obeundas. Probe perpendant parochi unum e praecipuis capitibus nullitatis matrimoniorum, quae ad ecclesiastica tribunalia deferuntur, in vi metuve incusso consistere (All. I. n. 10. 11).

8. Ulterius exploret parochus, nisi personarum qualitas hanc explorationem inutilem reddat» utrum nupturientes *Christianam doctrinam* satis calleant, et, prae ceteris, utrum probe noscant sanctitatem et indissolubilitatem Christiani connubii obligationesque status matrimonialis. At. sl Christianae doctrinae eos ignaros repererit. prima saltem elementa sedulo ipsos edoceat; quod si renuant, non est tamen locus eosdem respuendi a matrimonio ad normam can. 1066. '

9. Sponsorum examen id insuper contendat ut grave flagitium illud praecaveatur, quod hodie potissimum ob hominum improbitatem canonicis nuptiis quibusdam in locis incumbit.

Non desunt enim alicubi, praesertim in magnis urbibus, qui spreta canonica lege, nuptias inire praesumant adiecta aliqua conditione aut intentione, connubii sive suspensiva sive irritativa, quae effugium suppeditare queat ad iugum postea excutiendum, novas nuptias conciliandi causa.

Itaque in locis ubi iudicio Episcopi id expedire videatur. in examine nupturientium parochus data opera immoretur et idoneas peragat investigationes, ad rem adhibitis quaestionibus in *Alleg. I n. 15, 16* exaratis, aliisque aptioribus, quas locorum adiuncta et personarum conditiones postulent

Nupturientes autem omni studio conetur parochus, si casus intersit avertere ab expositis intentionibus et conditionibus matrimonio adiiciendis eosque inducere ad retractandas forte iam adlectas.

Quoad vero licitae cuiusdam conditionis de futuro, de praesenti aut de praeterito legitimam appositionem, parochus Ordinarium consulat eiusque pareat mandatis (AII. *I n.* 17)./ 305

10. Quod demum attinet ad connubiorum nullitatem ob *non servatam canonicam formam,* praecipui casus ad hanc Sacram Congregationem delati reducuntur ad defectum vel *testium* vel *legitimae delegationis In* sacerdote assistente: quorum si primum plerumque inadvertentiae. alterum est et imperitiae, utique culpabili. tribuendum. Probe igitur addiscant oportet sacerdotes. antequam matrimoniis assistant, statuta canonum

Sedi τοι XXΠ1. pag. 413 seq. · Ad nupturientium paroeciam et dioecesim originis dignoscendam hodie praesto sunt libri sic nuncupati annolei *ecctcriaxtici* pro singulis nationibus editi d· liantia competentis rcejestasticae auctoritatis. · Cfr. resp. PonUf Conun. ad Codiris canones outh. interpr. diei 2-3 hinli 1918. IV. de matr. ad 3 (Acta *Ap. Sedis,* vol. X. p&g

1094-1103, quod refert ad validam et licitam eorundem assistentiam. necnon responsiones Pont Comm. ad Codicis canones auth. interpr. die 14 iulii 1922 ILE 4391, 20 maii 1929 (LE 5191 et 28 decembris 1927 ILE 802].»

11. Conclusionis instar, quae infra recensentur, speciali modo commendat insuper Revfiils Ordinariis haec S. Congregatio:

a) In locis ubi id iure concordatario cautum sit, uti v. g. in Italia et in Rcpublica Lusitana, curent ut a parochis documentum de initis connublis statuto tempore ad officium *status civilis* pro eorundem transcriptione in illius regestis mittatur. In genere autem adamussim ea omnia servari praecipiant, quae concordatario iure in re matrimoniali servanda sint."

b) Quoties matrimonium initur a nupturientibus, quorum alteruter vel uterque ad aliam paroeciam pertineat. parochus qui matrimonio adstitit, praeter adscriptionem eiusdem in suo libro matrimoniorum, et, si ibi coniux fuerit baptizatus. etiam in calce actus baptismi, quam *primum* de eodem celebrato commonefaciat parochos vel parochum loci baptismi amborum coniugum vel alterutrius. Hi autem receptas notitias transcribant ad normam can. 470 § 2 in suis renatorum regestis (can. 1103 § *2)* et nuntium scriptum de peracta transcriptione mittant ad parochum, qui matrimonio adstitit. Is vero non acquiescat donec hunc nuntium receperit; receptum autem alliget fasciculo documentorum celebrati matrimonii.

c) Omni studio contendant ut sententia exsecutiva nullitatis matrimonii vel apostolica dispensatio a matrimonio rato et non consummato, quantocius denuntientur, cum vetitis transeundi ad alias nuptias ibidem forte statutis, rectori paroeciae, ubi matrimonii celebratio est paroecialibus regestis consignata, ut ab ipso de eadem sententia vel dispensatione necnon de vetitis
306 forsan adnexis scripta mentio fiat tum in/ matrimoniorum cum in baptizatorum libro, si in ea paroecia alteruter aut uterque coniux fuerit baptizatus; si alter vel ambo sint alibi baptizati, idem rector paroeciae parochum vel parochos loci collati baptismi monere adstringitur de prolata nullitatis exsecutiva sententia vel concessa dispensatione cum vetitis forte statutis, ut isti haec in renatorum libro scripto adnotent Ipse vero rector de iis a se peractis certiorem quam primum faciat suum Ordinarium.

d) Pervigilent vero ut baptismus fortassis extra paroeciam originis collatus, praeter quam in renatorum regesto paroeciae vel ecclesiae, baptismal! fonte iure etiam cumulative ad normam can. 774 $ 1 praeditae, ubi quis reapse eum suscepit, scripto item consignetur libris paroeciae originis. Ad rem quam primum per parochum vel rectorem ecclesiae collati baptismi tradendus est ad rectorem paroeciae originis nundus scriptus, qui fideliter omnia et singula elementa complectatur quae ad baptismi actum rite conficiendum iure (can. 777) requiruntur.

e) Demum parochis praecipiant ut libros matrimoniorum et baptizatorum diligentissime conficiant atque conscribant: nempe in priore *illico* redigant actum canonicum singulorum matrimoniorum in propria paroecia celebratorum; In posteriore vero, nempe in renatorum libro, ea omnia scripto adnotent, quae can. 470 δ 2 iubentur. et in neglegentes animadvertant etiam poenis ad normam can. 2383.

f) Attente inspiciant Ordinarii per crebras visitationes *intra singula semestria, si fleri* potest, et *saltem non ultra annum,* faciendas, uti exoptatur, *personaliter,* vel per idoneas ecclesiasticas personas, utrum paroeciarum rectores regesta paroecialia *matrimoniorum et baptizatorum praesertim,* ad normam luris, prouti sub littera el. conficiant confectaque in archivo rite asservent: *singulos* vero *actus* expendant celebratorum matrimoniorum et collatorum baptismatum eosdemque singulos *quodam apposito speciali signo* communiant, unde de peracta recognitione constet Quoties vero matrimonio adstiterit sacerdos, qui indiguerit delegatione a iure canonico requisita (can. 1094», Ordinarii ipsi diligenter inquirant utrum necessaria haec In singulis casibus intercesserit delegatio, caque ad normam iur impertita,

345 › (LE 94) ». *Acta Ap. Sedis,* vol. XIV. 537. V; vol. XVI. pag. 114-115. V « VI: vol. XX. *pan.* (Π-€3. IV. '. Cfr. pro Italia ‹ *Jstrutioie circa l'esccuzio-.e ded'art. 31 det Concordato... » 1 tupUo 1929.* n. *29 seq. iActa Ap. Sedis.* vol XXI. pag 351 seq.) (LE »14]: pro Lusitania ‹ *Istruricne açA Eccmi Ordina dei Portogallo.. ndlestCT&one degli articoli del Concordato » 21 settembre 19t0 (Acta Ap. Sedis.*

12. Haec Sacra Congregabo, gravissima incommoda quae ex illicitis atque irritis nuptiis eveniunt prae oculis habens, locorum Ordinarios deprecatur ut, pro sua pastorali sollicitudine, cum parochis traditas cautelas communicent omnique cura advigilent ut exsecutioni mandentur, canonicasque poenas infligere ne omittant ln neglegentes ad normam can. 2222 , 1. haud exclusa suspensione a divinis, praesertim in recidivos, quo totius nuptiarum rectae celebrationi prospiciatur, cuius- ‡ vis offensionis periculo remoto, prout sacramenti matrimonii dignitatem et sanctitatem decet

De diligenti observantia canonicae matrimoniorum disciplinae hac Instructione digestae et praecipue de peractis visitationibus (uti supra n. 11 f)] iidem locorum Ordinarii certiorem quotannis *faciant* hanc Sacram Congregationem per specialem *Relationem* (LE 1105] adnectendam relationi « de tractatione causarum *matrimonialium »* ad eandem transmittendae vi litterarum diei 1 iulii 1932. u

Ordinarii autem Italiae, qui relationem de tractatione causarum matrimonialium non amplius transmittere tenentur ob noviter instituta tribunalia matrimonialia Litteris Apostolicis Motu Proprio (LE 1411) datis a Pio f. r. Papae XI die 8 decembris 1938, ° de observantia huius Instructionis et de peractis visitationibus referant ad hanc Sacram Congregationem sub initio cuiuslibet anni.

Ssrftus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XII, in Audientia Excfto Secretario H- S. C. die 24 iunii 1941 concessa, praefatam Instructionem, ab EE *PP. in Plenariis Concentibus maturo ac diligenti examini iam subicctam benigne approbare dignatus est*

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis dc disciplina Sacramentorum, die 29 mensis iunii, in festo Ss. Apostolorum Petri ct Pauli, anno 1941.—D. Card. Jorio, *Praef. F.* Bracci, *Secr.f*

T01 XXXΓΠ. PM 29 scq.) (LE 15501. “ *Acta* vol. XXIV. pa<. 272 seq. u 4rta *Ap. Sedu.* pag. 410 scq./

APPENDIX

ALLEGATUM I

(cfr. n. 3, 5. 7, 9 Instructionis)

Napturlcntlam examen opportuno tempore ante matrimonii celebrationem peragendum a parocho.

Revocata in mentem sponsi (sponsae) sanctitate iuristurandi atque gravitate poenarum, quibus periuri *sunt obnoxii, necnon solemnitate actus expienai, parochus sponsum (sponsam' alloquatur:*

Velis invocare Nomen divinum in testem veritatis, tangendo sancta Evangelia, sequenti formula:

e Ego ... iuro me totam ac solam veritatem dicturum (-am) super universa re. dc qua rogandus *(vel* roganda) ero ».

Dein eis deferat quaestiones seorsum, sponso nempe absente sponsa, et ricissim *sponsae,* absente *sponso:* '

1. Requirantur eius nomen et cognomen, necnon patris et matris, nativitatis locus, actas, religio et quidem tum sui ipsius tum alterius nupturientis, professio aut civilis conditio. Ut de personae identitate constet, nisi eadem parocho nota sit, requiratur documentum ad hoc rite confectum imaginem ipsius arte photogr.iphica expressam referens. Si nondum documenta recepti baptismi ct confirmationis prae manibus habeat, parochus interroget utrum haec sacramenta receperit '

2. Utrum matrimonium in facie Ecclesiae cum alia persona inierit et, quatenus affirmative, quomodo fuerit solutum (can. 1C69).l Si autem ' suspicetur parochus de praecedentis vinculi exsistentia, in proclamaUonibus instet et testes fide dignos ac iuratos inducat (Alleg. *li* et *IID* et dumtaxat recurrat ad lusiurandum suppletorium cum ceterae desierint probationes (cfr. n. 6

1 HLice quaestionibns addantur quae particulari lure v. R. Concordi torum, sunt præsrrtptæ * Redditae resporMotd w oaptismum r.on suscrplsv fartle ne rredat paroetw. ‡t axhm de id ipsi certo coartet sed a ‡paror lort ortftr.lv rrqsfrtt utrum ê HLro rr-Atorum comtet de ‡coPatior bapOrnl qw in casu huius fldera petat *ff* «. 4 el «I

' Requiratur autbentirum docutneUum de obtttl prtorte roetofis. ve' sententiae cxsecutfrac nn II11 ʎ t It nsrrimoali [cf n- 4 e) *ę) et) ti n. f* rnjtrsrftoitt»). wl ‡m«at 'ceda «q per matrimonio rato et non onosummato rea cure mereto-· vetiti forte statuti ‡e a. *11 el*

Quodsi aotur *de prtvilcgw fidei,* wnrratur Matuta cc ‡‹

Instr.]: cautius vero procedat cum *vagis* atque *opificibus* in regiones dissitas a loco originis *demigratis (cfr. n. 6* y) *Instr.).*

3. In quanam paroecia habeat domicilium vel quasi-domicilium aut menstruam commorationem, viam ct numerum domus quam incolit, et a quo tempore ibi moretur.

4. Quibusnam in dioecesibus saltem per semestre moratus sit post adeptam pubertatem (sponsus post *completum decimum quartum annum,* sponsa *post duodecim completum];* quamnam ob causam, quamdiu et quanam in paroecia.[4]

5. An valida sponsalia contraxerit cum alia persona. quomodo et quando sint resoluta.[5]

6. Utrum civile quod vocant matrimonium sponsi iam inter se inierint aut cum alia persona, resolutumve sit hoc alterum an non.[6]

7. Utrum inter se adstringantur aliquo et quonam vinculo, consanguinitatis (can. 1076), offinitatis (can. 1077), cognationis spiritualis ex baptismo (can. 763, 1079). cognationis legalis ex adoptione civili (can. 1059. 1080).

Quod ad consanguinitatem et affinitatem vero attinet, parochus recolat gradus lege canonica matrimonio obstantes, et relate ad nupturientes rudiores impedimenta per practice exempla explicet: quod si suspicetur reticentiam impedimentorum, aptis modis reticentiam eripere conetur, praesertim inquirendo in parentum cognomina et testimonia suscepti baptismi necnon ad testes provocando *(Alleg. II; cfr.* n. 5 *Instr.),*

8. Nisi res aliunde parocho innotescat, prudenter inquirat utrum notorie catholicam fidem abiecerit, etsi
311 ad sectam acatholicam non transie/rit, an societatibus ab Ecclesia damnatis adseriptus sit (can. 1065); an sectae atheisticae adhaereat vel adhaeserit *(cfr. n. 5 not. 6 Instr.).* Ab alio fonte exquirat an publicus peccator sit et an censura notorie innodatus (can. 1066). Eadem parochus percontetur a sponso de sponsa et viclssim a sponsa de sponso.[l]

9. Diligenter inquiratur utrum sponsi detineantur aliquo alio impedimento impediente vel dirimente: mixtae religionis (can. 1060», disparitatis cultus (can. 1070),[l] aetatis (can. 1067), ordinis sacri (can. 1072). voti et professionis religiosae (can. 1058, 1073), raptus (can. 1074), criminis (can. ‡075), publicae honestatis (can. 1078).

10. Utrum omnino libere et sponte matrimonio consentiant, praesertim mulier, an. contra, ad idem compellantur directe vel indirecte ab aliqua persona. *Ad rem sponsum (sponsam) moneat parochus quam maxime circumspectam et discretam rationem habitum iri revelatae notitiae ita ut nullam molestiam pars inde habitura sit. cuius libertati alio modo succurri forte poterit.*[u]

11. Utrum sponsus (sponsa) noverit an sponsa (sponsus) omnimoda cum libertate matrimonium contrahere consentiat necne: et, hoc altero casu, edicat unde metus vel coactio procedat

12. *(Si nupturiens vicesimum primum annum nondum expleverit).* An parentes (tutores) matrimonium Ineundum norint eique consentiant, secus quasnam ob causas insciis vel invitis parentibus celebrare velit[u]

13. Percontetur parochus an nupturientes sufficienter instructi sint in doctrina Christiana et praesertim in praecipuis matrimonii finibus, iuribus et obligationibus atque, si casus ferat, nefasta placita contra catholicam doctrinam refutet, genuinam Ecclesiae catechesim de hoc sacramento recolendo *(cfr. n. 8 Instr.)J* 112

14. An aliquid et quid actui civili ineundo obstet. u

15. Ad fraudes et causas nullitatis matrimonii praecavendas parochus in locis ubi. Episcopi iudicio, id expedire videatur, utrique nupturienti mnuat sc pro certo habere ambos matrimonium contrahere velle id tramitem doctrinae catholicae, prout universim usu f t a fidelibus, nempe unum, indissolubile, ad prolem procreandam ordinatum sine ulla contraria intentione vel conditione; et ad rem responsionem percontetur a sponso tum quod ad ipsum attinet tum quod ad sponsam. et vicissim.

(Si *nupturiens* affirmative *responderit, poterit parochus omittere quaestiones 16-17 et ad ulteriora procedere. Si quod dubium contra aut suspicio ex responsione nupturientis vel aliunde exoriatur eum contrariam intentionem aut conditionem matrimonio adiicere velle, ulterius, prout infra, prosequatur parochus).*

16. Nupturienti recolat doctrinam Ecclesiae: nempe sponsos, qui ineundo coniugio intentionesu et conditiones'[4] forte apponant, quae eius valori quomodocumque adversentur, in sacramentum sacrilege delinquere, peccatorum illaqueari propemodum infinita congerie, sed neque posse matrimonium ita contractum nullitatis accusare: demum parochum non posse hisce nuptiis assistere. Dicat insuper apertis verbis reticentiam in hac re nihil prodesse sponsis. Ad rem responsionem requirat

(Si *nupturiens declaraverit intentiones aut conditiones huiusmodi se adiecisse aut velle adiicere nuptiis ineundis, ad has retrahendas omni studio eum inducat parochus; quod si ille renuat, eum ab ineundo coniugio dimittat. Si contra recedat, mutatae voluntatis declarationem parochus signet in actis. Tum postulet utrum noverit de conditione aut intentione aliqua id genus et quanam forte apposita aut apponenda ab altera parte, et, casu affirmativo, eadem servet cum hac altera parte).*

17. Si uterque vel alteruter nupturiens aliquam conditionem licitam ct honestam de praesenti, de praeterito aut de futuro, ineundo coniugio declaraverit se apposuisse aut apponere velle ex qua pendeat matrimonii valor, exquirat parochus prudenterque interroget quomodo de adimpleta conditione ista se certiorem facere intendat: et, si id conse/qui se velle fateatur ra- 313
tione, quae inhonesta sit, ab eadem adiicienda eum absterreat vel ad adiectam revocandam inducat; secus a matrimonio celebrando eum prohibeat Si vero de conditionis implemento certiorem se facere intendat ratione morum honestati consentanea et parochus ipsius conditionis aequitatem agnoverit, ipse Ordinarium consulat eiusque pareat mandatis.

18. An aliud habeat declarandum circa suum matrimonium.

19. In quorum fidem velit igitur sponsus (sponsa) redditas responsiones subscribere:

Loco... die... mense... anno...

L. t S.

Subsignatio sponsi " in *uno exemplari*
Subsignatio parochi.
Subsignatio sponsae " in altero exemplari.
Subsignatio parochi.

Adnofatio. - Hae iuratae depositiones alligentur actibus peracti matrimonii et transmittantur tribunali ecclesiastico competenti, quoties de valore matrimonii actio instituta fuerit quolibet ex capite.

I 1 et 1120-1177 necnon praescripta S C. S. Officii. * In casu affirmatae commorationis parochus probationes colligat de statu libero (can. 1033 § 2: *cfr. n. 6 Instr.).* In casu autem, de quo in § 3 eiusdem canonis, consulat Ordinarium.

' Licet nupturiens sponsalia Talide cum alia persona contraxerii. ne; ulla iusta causa ab iisdem implendis excusetur, non datur actio ad petendam matrimonii celebrationem. Ged dumtaxai ad reparationem damnorum, sl qua debeatur (can. 1017 §3). · Si civile quod vocant matrimonium cum alta persona etiam alteruter tantum attentaverit et resolutum definitive fuerit, resolutionis definitivae huiusmodi requiratur documentum authenticum; si adhuc vero vigeat, consulatur Ordinarius (Pro *Italia cfr. Instr. H. S. C. 2 aprilis 1909).*

' Hisco in rasibus. sl a!firmative respondeatur, parochus m gerat ad normam can. 1065 et can. 1066. · Quoad matrimonia mixta, standum est praescriptis Codicis I. C. et decretis S Officii · De exsistentia impedimenti criminis accuratius. licet prudenter, inquiratur quando constet prolem adulterinam nupturientes mscepisBe; aut eosdem detineri impedimento affinitatis; aut alia suspicandi ratio intersit ›· Etiam responsioni rrdditae de absentia cuiusvis coactionis ne acquiescat parochus. »cd aliunde percontetur utrum reapse ita res se nabeat. et si intervint specialia odluncta. de quibus sub n. 7 huius Instructionis, accuratissime investiget, etiam per testes, sl opus sit *(Alleg II tA III}.* ll Parochus graviter flUosfatnlltas minores hortetur ne nuptias Ineant, insciis aut ration» bill·.er mvitis parentibus, quod «i abnuerint, eorum matrimonio ne rxiUtat. nisi consulta prius loci Ordinario (can. 1034»

fAlleg. III). n Id valet pro locis ubi actus civilis auctoritate publica praecipitur: quo casu parochus, Inconsulto Ordinario, nuptiis ne assistat, sl quid actui civili Ineundo obsit, vel alias de eiusdem civilis actus omissione suspicio subsit.

υ Nempe st alterutra vel utraque para positivo voluntatis uctu excludat matrimonium Ipsum, aut omne itis ad conluga-Irm actum vel essentialem aliquam matrimonii proprietatem (can. 10C6 5 2). ll Hae sunt praesertim conditiones de futuro contra matrimonii substantiam, nempe contra tria bona coniugii */idei.* proitx. sacramenti (con. 1093). ‘‘ Si nupturiens scribere nesciat aut nequeat, crucis signum apponat et Id udnotetur In actis. r

ALLEGATUM II

(cfr. n. 5 et 6 Instructionis)

Examen testium nd comprobandam Ubertatem status nupturientium.

(Interrogandi sunt duo testes, α *parocho cogniti, pro unoquoque nupturiente: iidem vero testes pro utroque inservire possunt, dummodo seorsum de* unoquoque leitificentur).

Revocata testi sanctitate iurisiurandi atque gravitate poenarum, quibus *periuri sunt obnoxii, necnon sollemnitate actus quem est expleturus, parochus testem alloquatur:*

Velis invocare Nomen divinum tn testem veritatis tangendo sancta Evangelia, sequenti formula:

‹ Ego... iuro mc totam ac solam veritatem dicturum jH super universa re, de qua rogandus ero ».*/*

Dein ei *deferat quaestiones:*

1. Requirantur eius nomen et cognomen, nomen patris, dies, mensis, annus et locus nativitatis, religio, professio, domicilium.

2. Num habuerit notitias, consilia, instigationes circa ea, quae testificari debeL

3. Quonam ante tempore et quomodo cognoverit sponsum (sponsam). Cognoverltne etiam sponsam (sponsum). Quonam ante tempore et quomodo.

4. Quaenam sint nomina et cognomina nupturientium. Ubi nunc habitent, et a quonam tempore. Quamnam professionem obeant.

5. Quibusnam in paroeciis morati sint saltem per sex menses post completum decimum quartum annum (pro sponso) et duodecimum (pro sponsa) et quamnam ob causam.

6. Agnoscatne an nupturiens contraxerit matrimonium religiosum vel civilem celebraverit actum cum alia persona. Quacum. Subsistatne matrimoniale vinculum vel civilis unio.

7. Compertumne habeat utrum nupturientes aliquo impedimento detineantur, publico vel occulto, procedente a consanguinitate, affinitate etc.

8. Sciatne utrum sponsi matrimonialem consensum libere, praesertim mulier, praestent, an ab aliquo compulsi et quare : et utrum ambo verum matrimonium christianum inire velint: unum nempe, indissolubile, proli procreandae ordinatum, absoue contraria intentione vel conditione; aut utrum aliquid huiusmodi ab utroque vel alterutro audierit[

9. [Si *ambo vel alteruter contrahens aetate minor sit, nemque infra vicesimum primum aetatis annum* (can. 88 § 1)1. Cognoscatne utrum parentes huic matrimonio consentiant; an et quasnam ob rationes dissentiant Censeatne utrum parentes sint rationabiliter (n-

10. Nihilne aliud habeat declarandum circa hoc matrimonium.

Loco... die... mense... anno...

L. t S.

Subsignatio testis ..
315 . w^BSuMgnatio parochi./

' Scite cnlrr.advertatur hanc quaestionem permagni esso faciendam ut nullités matrimonii praesertim cx capite vis ct metus praecaveatur. Redditae responsionis rationem habeat parochus ln examine partium: quod sl iam peregerit. Iterum ad Idem easdem vocet.

ALLEGATUM III

(cfr. n. 6 Instructionis)

Quaestiones seorsum proponendae parentibus (tutoribus) nupturientis aetate minoris (can. 1034), quando parocho certo non constet de absentia cuiusvis obstaculi ex parte ipsorum.

Revocata testi sanctitate iurisiurandi atque gravitate poenarum, quibus periuri sunt obnoxii, necnon sollemnitate *actus quem est expleturus, parochus testem alloquatur:*

Velis invocare Nomen divinum in *testem veritatis tangendo sancta Evangelia, sequenti formula:*

‹ Ego ... iuro me totam ac solam veritatem dicturum super universa re, de qua rogandus ero ».

1 Requirantur eius nomen et cognomen, nomen patris, dies, mensis, annus et locus nativitatis, religio, professio, domicilium,

2. Perspectumne habeat consilium filii (filiae) sui (suae) matrimonii contrahendi cum ...

3. Probetne hoc matrimonium, secus quibus de causis ei adversetur.

4. Noscatne utrum aliquo impedimento consanguinitatis, affinitatis, etc., publico vel occulto, detineantur nupturientes. Utrum filius (filia) suus (sua) aliud matrimonium religiosum celebraverit vel civilem inierit actum et quacum (quocum); subsistatne adhuc matrimoniale vinculum, vel civilis unio.

5. Noscatne utrum filius (filia) libere praestet consensum matrimonialem, an ab aliquo compellatur el quam ob causam.

6. An putat filium (filiam) iis pollere physicis conditionibus ut par sit matrimonio ineundo et de matrimonii finibus edoctum (-am) esse.

7. Nihilne habeat addendum quoad hoc matrimonium.

Loco ... die ... mense ... anno ...

Subsignatio patris (tutoris) in *uno exemplari*

Subsignatio parochi ...

Subsignatio matris *in altero exemplari.*

Subsignatio parochi .../ 31β

ALLEGATUM IV

(cfr. n. 6 Instructionis)

Pro iureiurando supplelorio recipiendo (quando necessarium sit ad normam cc. 1829-1830).

Anno Domini ... hac die ... mensis ... personaliter coram me adfuit domin ... fili ... annorum .. nat ... ac baptizat ... loco ... dioecesis ... ad effectum comprobandi suum statum liberum ineundi matrimonii causa, iuxta ritum S. R. Ecclesiae, cum ... fil ... nat ... m paroecia ... diocesis ...

Cum supra memorat ... e solo natali abfuerit ab anno ... ad annum ... (continuo *vel interiectq tempore)* et cum commorari ipsi contigerit in loco (locis) quin tamen ibi stabilem fixerit mansionem et cum nequeat testes producere habiles ad comprobandam libertatem status, quam servavit in memoratis locis, nec valeat ad rem exhibere testimoniales litteras illarum Curiarum Ecclesiasticarum, ad easdem supplendas iureiurando admissus est. Dc sanctitate iurisiurandi necnon de poenis a periuris (can. 2323) ct bigamis (can. 23561 incurrendis est monitus ac praeterea certior factus, si ipse periuret, et impedimenta matrimonialia reticeat, non solum nullum atque irritum esse coniugium, verum etiam causam exsistere innumerabilium peccatorum. Coram igitur me subsignato ipse gcnuflexus ante imaginem D. N. L C. Crucifixi clara ct intelligibili voce emisit hanc sacramenti

Formulam

Ego ... fil .. (patris) ... (matris) .. . officium meum probe perspectum habens dicendi veritatem atque rei. de qua agitur, momentum, haec sancta Evangelia tangens, profiteor et iuro me toto anteacto tempore, quo extra natale solum moratus sum, omnino liberum ac solutum permansisse a quopiam impedimento aut vinculo matrimonii.

Subsignatio nupturientis..

Subsignatio Ordinarii vel eius delegati/ 317

ALLEGATUM V

((cfr. n. 4 a) Instructionis!

Paroecia... Dioecesis..

Status *documentorum Curiae Episcopali exhibitorum pro matrimonio ineundo inter:*

sponsum .. '	sponsam . '
filium... fnomen *patris).*	filiam . *(nomen petris).*
commorantis ln loco. .	commorantis tn loco
et... *(nomen et cognomen matris).*	et *fnomen et cognomen matris).*
commorantis tn loco...	commorantis ln loco
professionis *(sponsi)...*	professionis *(spontae)*
natum loco	nalam loco..
dioecesis ..	dioecesis ,
die .	dle_

baptizatum ia paroecia...
die...
confirmatum die .*
viduum e...
domicilium aut commorationem tabentem *(tponxum)* in paroecia..

baptizatam In paroecia ..
dio.
confirmatam die . '
viduam e...
domicilium aut commorationem habenten *(sponsam)* in paroecia...

Status libertatis

Publicationes canonicae peractae sunt die...4
Publicationes civiles (ubi *hae iure concordatario praecipiuntur)* peractae sunt die.. 4
Dispensatio ab impedimento...
Loco... dic... mense... anno...

318 Parochus/

Visis documentis huic Curiae exhibitis ibique asservatis (Prot n. ...)..... *nihil obstat* quominus matrimonium, de quo supra, contrahatur. servatis de iure adhuc servandis.
Loco., die... mense... anno...
Cancellarius Curiae Ordinarius

Nihil obstat ex parte parochi infrascripti quominus extra suam paroeciam matrimonio, de quo supra, assistat sacerdos legitima facultate praeditus, servatis de iure servandis.5
Loco... die... mense... anno...
Parochus

Matrimonium, de quo supra, celebratum est die... *mense* anno... in ecclesia... loci... dioecesis... coram me infrascripto.
Parochus aut sacerdos delegatus

Advertatur. — Hic documentorum *status,* notitiis omnibus ibidem requisitis et signis authenticitatis rite munitus, tradatur parocho alienae paroeciae, ubi matrimonium forte celebrandum sit, saltem triduo ante eius celebrationem.

1 In Italia sl nominum intercedat dlsparitas inter actum baptianl et actum dvilem, ambo nomina referantur *(cfr. Istruziene dslla S. C. delta Disciplina dei Sacramerzli, 1' luglio 19», alleg. Ill,* ruxf. *I, r.ola 1).* 1 *Prout* desumitur ab adnotatione ta actu baptismi, aut a documento aut a lureiuraado. ' He!c adootetur unde Ubertas sponsorum comprobetur, utrum nempe ab examine testium, a lurclumndo suppletorto. a documentis viduitatis, sententiae nullitatis, dispensationis super rato, aut a pluribus argumentis simul sumptis. quo tn casu haec stagtilatim enumerentur. 4 Aut dispensatae. 5 U 11 patet. licentia haec prout cavetur in can. 1097 § 1 n. 3. conceditur ad tiwtafem totitrm a parocho cul lus esset assistendi matrimonio.

Adn. Ph. AGUIRRE in PrM. 30 (1941) 370-385; E. BERGH ta HrT 63 (1946) 460-462; I. CREYGHTON in PrM 31 (1942) 247 248; M. G. in ME 53 (1941) 209-212; REGATILLO n. 496; C ZERBA in Apoll. 15 (1942) 241-272; G ZERBA. Explanatio Instructions « Sacnnanrtum », seu d« normis a parocho serrandis in þerajandi invcst^atlonibus antaquam nupturientes ad matrimonium admittat, Romae-Taurinl 1950.

1627

1941 IUL L-SC CONCILII. EPIST. PART.·

Circa institutionem alicuius subsidii pro sacerdotibus **INVALIDIS VEL IN NECESSITATE CONSTITUTIS**

Roma. 1.· Luglio 1941

Eccellenza Reverendissima, Préoccupais delle condizioni sempre più disagiate e spesso dei tutto misere di gran parte del benemerilo Clero d'Italia, questa Sacra Congregazione dei Concilio più volte ha consigliato ed esortato gli Eccmi Ordinari diocesani d'Italia a promuovere e favonre opportuni prowedimenti al riguaГ-ὸo. Cosi la istituzione dl *Case ecclesiastiche e* le altre prowidenzc per il Clero, tra cui quella del Sanatoria in *Arco,* hanno arrccato non indifférente contributo ed aiuto alia Boluzlone del grave problema ed aperto anche la via nd ulteriori c più adeguati prowedimenti.

Insistendo ora nella nobile e quanto mal urgente iniziativa di ricercare un modo per cui il Clero indlgente-invalido possa almeno far fronte alie più dementari ed toderogabdi nécessité della vita, c ndl'fatento anche dl incoragg:are il Clero giovane c sano ad attendere con maggior tranquilità e sérénité alTadcmpimento dei propri doveri ecclesiastici, questa Sacra Congregazione. con la sovrana e benevola approvazione del Santo Padre, è venuta nella determinazione di costituire una *Cassa di sovvenzioni per il Clero bisognoso-invalido d'Italia,* assumendone anche la relativa gestione.

Per la dotazione ed il funzionamonto di tale Cassa si stabilisée che 1'annuo contributo di un centesimo per abitante che. a norma della Circolare dell'8 dicembre 1936, le Dioeesi d'Italia sinora erogavano a favore dei Sanatorio dei Clero, dalla data della présente Circolare venga elevato a centesimi cinque.

Calcolandosi pertanto la popolazione di cotesta Diocesi in ... abitenti, il rispettivo contributo annuo viene fissato in L. ...

Tale contributo TEccellenza Vostra si complacerà di inviare a questo Sacro Dicastero a semestri posticipati, cioè. per il semestre]· Iuglio-31 dicembre 1941 entro il mense di gennaio 1942; per il semestre Γ gennaio-30 giugno 1942 entro il mese di luglio 1942: e cosi di seguito.

Sarà poi promurosa cura di questo Sacro Dlcastero di distribuire le sovvenzioni, su parere e per il tramite dellTBccellenza Vostra, secondo le particolari nécessité di ogni Sacerdote bisognoso-invalido di cotesta Dioeesi. non solo se degente in Case ecclesiastiche o in altri pii Ricoveri. ma anche se vivente a domicilio.

Per la raccolta dei suaccennato contributo ITSccellenza Vostra, oltre ad altre industrie che le suggerirà il Suo pastorale zelo, potrà ricorrere ai seguenti mezzi:

a) pomuovere una *Colletta annua,* specialmente :ra il Clero meglio prowisto ed il Laicato cattolico più agiato, salvo pubblicare le relative offerte nel *Bollettino diocesano:*

b) indire in ogni chiesa. anche esente. una *Giomata per il Clero bisognoso-invalido* in qualche festa più solenne delFanno. opportunamente preparandola perché dia i migliori risultati. e awalendosi delTopera dei soci deU'Azione cattolica;

c) operare nel caso che fosse necessario di completore il contributo di cui sopra, qualche parziale prelicvo delta duplice percentuale dei 2 % sui benefici ecclesiastici e sui depositi fiduciari, nonchè dall'eventuale reddito dei sussidio caritativo.

E tofine, alio stesso scopo, questa Sacra Congregazione si dichlara fin da ora propensa a permettere. su richiesta dell'Eccellenza Vostra, che s'imponga anche qualche speciale pensione sui benefici meglio prowlstt

In tal modo e con siffatta intesa questo Sacro Dlcastero nutre fiducia che TEccellenza Vostra vorrà di buon grado, e potrà senza soverchia difficoltà. accettare ed affrontare il richlesto sacrificio. Esso varrà ccrtamente ad acqulstare ai Sacri Pastori un nuovo e più prezioso tltolo di benemerenza e di prowidcnza verso il proprio Clero, specialmente indigente-invalido. in un'epoca. come Tattuale. in cui tanto sviluppo vanno meritatamente assumendo le instituzioni di assistenza e di previdenza sociale.

Ed è pure lecito sperare che il popolo fedcle. per parte sua. concorrerà volonterosamente a quesfatto dl squisita carità cristiana e di grata riverenza verso H suo benemerito Clero, che trovasi bene spesso logoro, più che dagli anni, dalle estenuanti fatiche dei suo diuturno lavoro in bene delle anime.

Imploro pertanto dal Signore suti^cellcnza Vostra, sul Clero e popolo alie Sue pastorali cure affidato Il degno guiderdone ed ogni copia di celesti benedizioni e consolazioni.

E mentre La prego di un cortese cenno di riscontro al riguardo, con sensi di particolare ossequi mi preglo professarmi dell'Eccellenza Vostra Rev.ma afLmo come fratello.—F. Card. Marmaggi. *Prefetto. G.* Bruno, Segretario.

• **OfdinsriH locorum Italia· ME 53 (1941) 220-221.**

1628

1941 ILL 3.-SECK. STATUS. NOTIF. PART.

Prorogatur bulla sanctae cruciatae in hispania

Madrid. 3 de Julio do 1941

Excmo. y *Rvdmo. Sr.:* Por despacho de 10 de los corrientes. el Emmo. Sr. Cardcnal Secretario de Estado de Su Santidad ha tenido a bien comunicarme que habiendo sometido al Santo Padre las preces elevadas por V E. solicitando la prôrroga de la Bula de la Santa Cruzada, cl Augusto Pontifice, acogiendo benévolamentc la suplica. se ha dignado concéder ad *annum* la prbrroga implorada.

Por lo que sc refierc a las mod'ficaciones solicitadas, cl Emincntisimo Sr. Cardcnal Secretario de Estado me mamflesta lo siguiente:

<1.· Tcniendo en cuenta las actuales circunstancias, el Santo Padre se ha dignado concéder que en la mencionada Bula se incluya la dispensa de la abstinencia en los viornes de Temperas *extra quadrapesimam* a favor de los simples fioles, pero permaneciendo firme la obligaciôn dc observar aquel preccpto para cl clero, tanto secular como regular. <ne penitus obliterata maneat antiqua Temporum ratio», como muy justamente observaba en sus preces cl referido Excmo. Sr. Obispo.

«2.· Su Santidad no ha creldo oportuno modificar nada dc lo establecido para el ano anterior acerca de las Indulgencias de las Estaciones y de las de en favor de los difuntos. En cambio, por lo que se refiere a la especial Indulgencia solicitada en favor de la rcconstrucciôn de las iglesias. el Santo Padre se ha benignamente dignado concéder una Indulgencia plenaria a todos los que con aquel fin ofrecieran una limosna. segun sus fuerzas, a condiciôn de que se confiesen, comulguen y oigan una Misa que no sea de precepto para obtener la bcndiciôn de Dios sobre la noble iniciativa del Episcopado espanol y rueguen además por las intenciones del Sumo Pontifice».

Al cumplir el honroso encargo que el Emmo. Sr. Cardcnal Secretario me hace de comunicar a V. E. estas supremas rcsoluciones del Augusto Pontifice, me complazco en reiterarle mis fraternales afectos y en suscribirme de V S. Rvdma. devmo. s. s.—Gaetano Cicognani, *Nuncio Apostolico.*

* **Ordînerio Toletano per Nuntium Ap. in Hispania: llustr»-ci6n del Clero 34 (1941) 314-315.**

1629

1941 IUL 4.-SC CONCILII, LNDULT. PART.·

Facultas dispensandi a lege ieiunii et abstinentiae

I am pleased to inform Your Excellency that the Sacred Congregation of the Council has under date of July 4. 1941. extended, for another period of five years the faculty granted to the Ordinaries of this country of dispensing from the laws of fast and of abstinence on civil holidays. This new concession will be valid up to and including July 4. 1946. The Most Reverend Ordinaries. in dispensing on such occasions, will please mention the Induit of the Holy See and exhort the faithful by way of compensation to make some offering especially in favor of the poor.

With sentiments of esteem, etc.

• **Ordinariis 5. F. Amerlcae S<Dfmfr!ocinj Iuxta notificationera Dole-aaîi Apostolic!: SOU5CAREN II p. 356-357.**

1630

1941 IUL 5.-SC CONC. RESOL. ΛAS 34 (1942) 101-103

Iuris funerandi γπμ interventu religiosorum

Die 5 iulii 1941

Species factl - In civitate vulgo Arco. Tridentinae Archidioecesis, una exstat paroecia sub titulo S. Mariae quae est simul collegialis, in qua cura animarum ab archipresbytero parocho, adiuto a Capitulo coUegiaii et a duobus vicariis cooperatoribus non beneficiariis, praesertim in urbe exercetur. Paroecia autem praeter urbem constat quoque decem suburbiis seu pagis, *frazioni* nuncupatis, quorum quinque, paroeciae proximiora. immediate archipresbyter! parochi iurisdictioni subsunt, cetera quinque, a paroecia remotiora, mediate tantum eidem subsunt

In quinque suburbiis paroeciae proximioribus operam praestant cappellani qui appellantur miisarii, sub archipresbyter! parochi immediata et directa auctoritate, quibusdam tantum facultatibus et per modum actus praediti, dum in quinque suburbiis a paroecia remotioribus curam animarum gerunt cappcllani qui curoti vocantur, archipresbyter! parochi iurisdictioni mediate et indirecte subiecti, quippe qui omnibus facultatibus paroecialibus sint praediti, ab eodem archipresbytero semel et pro semper in actu ipsorum nominationis concessis. 1

Praeterea in duobus cx his suburbiis remotioribus sunt duo conventtus Fratrum Minorum et Minorum Capuccinorum. 103

Modo autem archipresbyterum una cum Capitulo collegial! inter et memoratos hos conventus quaestio orta est de interventu ad funera, quae persolvuntur sive in urbe sive in suburbiis praesertim remotioribus.

De quibus tamen funeribus hoc animadvertendum est quod sunt funera quae dicuntur *generalia,* dc quibus nulla est quaestio, cum his interveniant clerici tum saeculares tum religiosi utriusque conventus ad normam quoque art 1 Statuti capitularis statuentis: « Ai funerali generali ... intervengono tutti i sacerdoti dclla parrocchia nonchè il clero regolare dei due conventi ».

At quaestio praecise vertitur circa funera quae dicuntur partialia, quibus sive in urbe sive in suburbiis, post archipresbyterum vel eius vices gerentem. Religiosi Franciscales et Capuccini ius sibi vindicant interveniendi prae ceteris sacerdotibus saecularibus, qui ln paroecia operam praestant, si a familia vel heredibus defuncti invitentur. Contendunt enim non sustineri art. 7. cap. 13 Statuti capitularis praescribentis: « Per I funerali (nempe partialia) che hanno luogo nelle chiese *filiali* (in decem nempe suburbiis), nel caso che, oltrc ai sacerdoti della frazionc si invitassero altri sacerdoti, sarà da dare la preferenza nell'invito d'intervenire ei cappellani ed ai canonici, prima che ai sacerdoti dei clero regolare ».

Ant madversioxes. - Canon 1233 î I Codicis L C. ad funera quod attinet inter alia, hacc statuit: ** Clerici . ipsi ecclesiae addicti prae aliis omnibus invitari debent " Quaenam autem sit ecclesia de qua agitur In canone, nullum est dubium quod in primis sit ecclesia paroecialis in qua funus peragitur ad normam canonum 1216 et 1217 C. I. C Quinam autem sint clerici ipsi ecclesiae addicti, eoe in primis recensendos esse videtur, qui eidem ecclesiae paroeciali saltem inserviant, et m qua aliquod officium praestent, quod curae animarum intersit. lamvrro Religiosi Franciseales et Capuccinl dici nequeunt ecclesiae parccci-»-li et collegial! urbis Areo addicti, cum eidem non Inserviant: ecclesiae enim, sive in urbe sive in suburbiis ibi exstantes, omnes sunt ecclesiae saeculares et a clero saeculari reguntur.

Eo vel magis quia Pontificia Commurio ad canones Codicis L C. authentice interpretandos in responso diei 8 Aprilis 1941 (LE 1612] denegavit inter clericos ecclesiae addictos, de quibus In canone 1233 | 1, comprehendi capitulares. qua *tales,* seu reduplicative sumptos, ea praesertim ratione quod Capitulum per sc. ad normam canonis 391 I 1. " ideo institutum est ut sollemniorem eultum Deo in ecclesia exhibeat ...

Ex quo responso erui posse videtur clericos ecclesiae addictos eos tantum spectari posse, qui curam animarum In eadem ecclesia exercent/ sub parochi auctoritate. Excludendl proinde Religiosi utriusque conventus, utpote nullam «nimirum curam tum In ecclesia paroeciall urbis Areo tum !n eiusdem filialibus gerentes. 103

F contra constat curam animarum ibidem exercere, praeter archipresbyterum una cum duobu» vicariis cooperatoribus non bénéficiai·!L«. capitulares ouooue ecclesiae mRegialls ex praescripto Statutorum capitularium in carite 11: " Obbligo dei canonici per la cura delle anime l» t canonici della collegiata sono swrrrdoti ℔u liari neVa ⁎' cura delle anime, dati in aiuto aU'arriprrte investito della parrocchiale giurisdizione: 2) sono perciô tenuti ad ᴡd-tar·' le confessioni, a visitare rlt ℔fermL ad rssirtere al ‘ divini ufficl. a catcrhlzzare ; tn generale a tutti i doven Increnti alia cura d'anime ",

Quapropter lidem capitulares. non qua capitulares. ord qua vicarii cooperatores archipresbytrrl. habendi sunt uti clerici ecclesiae paroeciall addicti. 1
giosis utriusque conventus Invitandi

ccndum de capcllanis, sive mlssariis sive curatis in suburbiis, cum omnes, immediate vel saltem mediate, tamquam vicarii cooperatores, curae animarum vacent sub arch:presbyteri auctoritate in una eademque paroecia ad normam canonis 476 f 2: " Vicarii enim cooperatores constitui posw sunt non solum in universa paroecia, sed etiam pro de* terminata paroeciae parte

Nec relevat quod Statutum capitulare per se non constituat legem dioecesanam. quia, accedente Episcopi approbatione. ius saltem facit non solum pro Capitulo, sed pro omnibus qui cum Capitulo partes quoquo modo habent Ceterum praescripta in Statutis capitularibus, de quitus agitur, congrua omnino videntur iuri communi, vi cuius saltem sim obligandi obtinent

Denique immorandum non est ln distinctione a memoratis Religiosis invecta inter clerum offlciantem et clerum orantem, qua ipsi prae ceteris quoque clericis ad funera invitandi essent, cum haec distinctio absona omnino sit a iure et nullo rationabili fundamento suffulta.

Resolutio - Proposito itaque in Comitiis Plenariis diei 5 Iulii 1941 dubio: *An sustineatur caput XI11 Statuti ecclesiae collegialis loci* Areo *diei 14 Aprilis 1925, funera quod spectat;*

Emi Patres huius Sacrae Congregationis responderunt: *Affirmative,*

Quam resolutionem Ssmus D. N. Pius Pp. XII in Audientia diei 13 Iulii 1941, referente subscripto Secretario. approbare et confirmare dignatus est—L Bbuno, *Secr.*

Ada. ME 54 (1942) 118-120; Pal. Clero 20 (1941) 356-360; 21 (1942) 6-7. 40-43; 22 (1943) 57-59. 67-71.

1631

1941 IUL 10.-SECR. STATUS, INDULT. PART.·

Circa usum facultatis celebrandi et sese communicandi **HORIS POSTMERIDIANIS, MITIGATO IEIUNIO EUCHARISTICO, DURANTE BELLO**

Dcrollnf W. 35. dic X Julii MCMXLI

Reverendissime Domine, Ex mandato mihi commisso ab Eminentissimo Domino Cardinali Aloysio Maglione, a Secretis Status Suae Sanctitatis, suis litteris, sub numero 4921/41, dic vigesima quinta mensis junii hujus anni mihi datis, honori mihi duco cum Excellentia Tua Reverendissima communicare. Beatissimum Patrem, precibus annuentem, quas Excellentia Tua ln Suo supplici libello, die quarta mensis maji hujus anni dato, protulit, benigne concedere Excellentiae Tuae facultatem indulgendi, ut Sacerdotes, qui munere Cappellanorum Castrensium in exercitu germanlco funguntur (Feldgeistliche), Augustissimum Sacrificium Missae post meridiem, et etiam vespertinis horis, celebrare queant diebus festivis et etiam ferialibus. dummodo milites (die Soldaten des Feldheeres) horis in Codice Juris Canonici praefinitis Missae celebrationi justa de causa interesse nequeant

Sacerdotes Cappellani Castrenses, qui hac facultate utuntur, tenentur ad jejunium eucharisticum servandum saltem per quatuor horas ante Missae celebrationem.

Beatissimus Pater, hanc prorsus extraordinariam facultatem Excellentiae Tuae tribuens, confidit Excellentiam Tuam omni cum cautela atque prudentia ca usuram esse. Facultas autem haec conceditur solum perdurantibus hujus temporis rerum adjunctis neque extenditur ad Sacerdotes Cappellanos Castrenses, qui in nosocomiis in urbibus, sive in castris (in den Reserve- und Fddlazaretten) operam dant

Denique Beatissimus Pater Excellentiae Tuae facultatem tribuit concedendi, quatenus opus sit militibus, qui Sacrificio Missae praefatis in circumstantiis et vigore supradictae facultatis celebrato intererunt ut ad Sacram Synaxim accedant dummodo et ipsi jejunium eucharisticum servaverint per quatuor saltem horas ante Sanctissimae Eucharistiae susceptionem.

• OrdSnirl'5 Germani··. luxta notillcatlontm Nuntii Apoitollclt AKKR 121 (1941) 307.

1632

1941 IUL Il.-SC S. OFFICII, EPIST. PART.·

Damnatur systema millenarlsmi

Ex aedibus S. Officii, d. 11 tulil 1941

Exc.mc ac R.me Domine, Rite pervenerunt nd S. Officium Litterae sub N. 126 40 datae die 22 aprilis 1940. quibus Exc.tia Tua R.ma referebat in ista Archidiocceii esse qui defenderent systema millenariorum spiritualium ac magus crescere admiratores talis doctrinae, necnon operis P. Lacunzac. cui titulus « Venida dei Mcsias en gloria v majestad ». Enixe simul efflagitabat ut S. Sedes normas, hac m re. Tibi dare' opportunas.

Re ad plenarium conventum feriae IV diei 9 huius mensis delata £.mi ac R-mi Cardinales huius Supremae S. Congregationis respondendum mandarunt:

« Systema millenariam! etsi mitigati — docentis scilicet secundum revelationem catholicam Christum Dominum ante finale iudicium. sive praevia sive non praevia plurium iustorum resurrectione, corporaliter in hanc terram regnandi causa esse venturum — tuto doceri non posse ».

Itaque, hoc responso innixus et prae oculis habens, ut ipse refers, prohibitionem libri P. Lacunzac a S. Officio iam factam. Exc.tia Tua enixe vigilare curabit ne praedicta doctrina sub quocumque praetextu doceatur, propagetur, defendatur vel commendetur sive viva voce sive scriptis quibuscumque.

Ad hoc efficiendum E. T. opportuna media, nedum monitionibus, sed etiam et auctoritate adhibere poterit, datis, si oportunum fuerit, instructionibus quae erunt necessariae iis qui in Seminario vel in Institutis docent

Quod si aliquid gravius emerserit, ad S. Officium E. T. referre non omiserit

Occasionem nactus, impensos aestimationis meae sensus Tibi obtestor, permanens Exc.tiae Tuae R.mae Addictissimus - F. Card. Map.chetti-Selvagciani. Secr.

• Ord?.w;o 5. Iacobi In Chi!·. Prot. N 142/41: ME 54 (1942) 98 Ada. G GILLEMAN in NrT 67 (1940-45) 843-849; REGATILLO n. 663; S. ROSADINI in PrM 31 (1942) 168-175; ME 54 (1942) 95-99.

1633

1941 IUL 14.-SC CONC. INSTR AAS 33 (1941) 389-391

INSTRUCTIO

De **FIDELIBUS EXHORTANDIS UT MISSAE SACRIFICIO FREQUENTER AC DEVOTE INTERSINT**

Saepenumcro in tot rerum calamitatibus, quibus undique premimur, Ssmus Dominus Noster Pius Pp. XII populum Christianum ubique terrarum effusa caritate adhortatus est ut publicas privatasque preces effundat pro praesentibus societatis humanae necessitatibus et praesertim ad populorum pacem conciliandam. Divini Magistri promissiones recolens: « Petite et dabitur vobis, quaerite et invenietis, pulsate et aperietur vobis » (Matth. VU. 7; Luc. XI. 9).

Hunc quoque in finem idem Ssmus Dominus Noster, [AAS 32 (1940) 385-386] Eucharistica Sacrificia ubique terrarum offerri iussit, quum nihil magis valeat « ad Numinis maiestatem placandam propitiandamque quam Eucharisticum Sacrificium, quo ipse humani generis Redemptor tn omni *loco sacrificatur et offertur ...oblatio munda* ». Divinum enim Sacrificium quod in Missa peragitur et in quo./ docente Tridentina Synodo: c idem ille Christus continetur et incruente immolatur, qui in ara Crucis semel se ipsum cruente obtulit » (sess. XXII. cap. 2) non solum laudis et gratiarum actionis, sed etiam vere propitiatorium est tam pro vivis quam pro defunctis.

Quapropter populi Christian! in saeculorum cursu nunquam destiterunt ut tam pro sui ipsorum necessitatibus quam pro fidelibus in Christo defunctis nondum ad plenum purgatis, a solis ortu usque ad occasum, haec oblatio munda offerretur, eidemque frequenter ac devote Interesse consuevissent

At fide ac pietatis studio languescentibus, omnes norunt sanctissimum hunc morem In dies intermitti.

atque fideles complures, divinarum rerum amore post-habito. Mixsac Sacrificium ncc uti oportet colere, nec sicut antea pro suis necessitatibus ac defunctorum suffragiis ut applicetur ferventer curare, dum ad alia minus salutaria haud raro se convertere non dubitent

Quapropter haec Sacra Congregatio Concihl, de speciali SiiTii Domini Nostri Pii Pp. XII mandato, omnes ubique terrarum Ordinarios vehementer horiatur, ut per semetipsos ac per curatores animarum aliosque utriusque cleri sacerdotes instanter christifideles edoceant:

P de Sacrificii Missae natura et excellentia atque de eiusdem finibus ac salutaribus effectibus pro mundi vita, et demum de eiusdem ritibus ac caeremoniis, ut Ipsi non passive tantum eidem intersint, sed cum sacerdotibus Sacrum peragentibus unum sint animo et corde, fide et caritate;

2' de gravi, qua tenentur, obligatione Missam audiendi, quotquot rationis usu compotes sunt» diebus dominicis aliisque festis de praecepto (can. 1248 Codicis I. C.), quum agatur de praecipuo actu cultus externi et publici, Deo debiti, quo supremum in nos imperium Dei Creatoris, Redemptoris et Conservatoris agnoscimus;

3' de Sacrificii Missae vi impetratoria et propitiatoris, qua bene perspecta ac cognita, fideles allidantur ad eidem Sacro frequenter ac etiam quotidie, si fieri potest, adsistendum, ad gratias Deo agendas, ab beneficia oblinenda, ad peccata expianda cum propria tum eorum qui vita sunt functi, memores moniti Sancti Augustini: « Audeo dicere quod Deus, cum esset omnipotens. plus dare non potuit; cum esset sapientissimus. plus dare nescivit; cum ditissimus, plus dare non habuit » (tract. 84 in loannem);

4 de coelestis convivii saluberrima participatione quoties Sacro intersunt, quo arctius Christo adhaereant, prout est in Decreto nuius Sacrae Congregationis diei 20
391 Decembris 1905 De *quotidiana SS. Eucharistiae/ sumtione* (AAS 38 (1905-06) 400-406], et ad mentem eiusdem Tridentinae Synodi: « Optaret quidem sacrosancta Synodus ut in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiae perceptione communicarent, quo ad eos sanctissimi huius Sacrificii fructus uberior proveniret » (sess. XXII, cap. 6), iuxta illud iosius lesu Christi: « Ego sum panis vivus qui de coelo descendi. Qui manducat ex hoc pane vivet in aeternum. Qui manducat me çt ipse vivet propter me b (Ioann. VI);

5' de dogmate Sanctorum communionis, cuius vi Sacrificium Missae uberrime applicatur non tantum pro fidelibus defunctis, qui piaculari igne suas expiant humanas labes, sed etiam pro hominibus qui vitam degunt, quippe qui, tot tantisque angustiis et calamitatibus. in praesens potissimum, undique pressi, indigent ut misericordiam apud Deum inveniant et auxilium consequantur.

Quo vero facilius locorum Ordinarii ceterique animarum curatores haec praescripta in rem deducant, saepius fideles revocent ad vitam secundum Christi praecepta vere componendam, ea omnia in sui vivendi ratione devitantes, quae fidem moresque Christianos vel minus deceant. Quare improbare nc cessent immodicos sumptus, quos fideles vanitate adlecti, in variis vitae adiunctis aliquando insumunt. Illo quandoque praetermisso Sacrificio Missae, quod omnium cumulate suffragiorum et gratiarum potissimum adiumentum ct divitiarum Dei infinitus est thesaurus.

Denique ad omnia haec assequenda curatores animarum adiutricem requirant operam Confraternitatum seu Sodalitatum Sanctissimi Sacramenti, quae in unaquaque paroecia, ad normam canonis 711 5 2 Codicis I. C.. ideo praecipue institutae sunt, ut omnibus fidelibus exemplo auxilioque sint in praestando atque alendo cultu Eucharistico.

Quodsi. Deo favente, populus Christianus huiusmodi hortationibus Ordinariorum et curaiorum animarum alacri animo obsequutus fuerit, Eucharisticum Sacrificium. quo nihil Deo honorabilius nihil iucundius esse potest, fiet revera pro totius mundi salute fons vitae et sanctitatis.

Datum Romae, die 14 mensis Iulii. anno 1941.—F. Card. Marmaggi, *Praef.* I. Bruno. Secr.

1634

1911 IUL 15.-SC SACIL, INDULTUM. PART.·

Facultas datur dispensandi a ieiunio eucharistico in
GRATIAM EORUM QUI LQNCE AB ECCLESIA DISTANT. PERDURANTE BELLO

Preces - *Beatissime Pater,* Ordinarius WarmieiL, ad pedes S. V. provolutus, humiliter postulat ut fideles suae dioecesis, qui longe ab ecclesia distant, dispensentur a lege jejunii eucharistici, per modum potus, diebus dominicis et festis de praecepto, attentis peculiaribus praesentis temporis circumstantiis.

Rescr. - Ex Audientia *SsiTii diei 14 Julii* 1941.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XII. audita relatione infrascripti Cardinalis S. Congregationis de Sacramentis Praefecti, attentis peculiaribus expositis circumstantiis. Ordinario Warmien. facultatem indulget dispensandi a lege jejunii eucharistici fideles de quibus in precibus, ita ut ante Sanctissimam Eucharlsticam Communionem, diebus dominicis et festis de praecepto, aliquid per modum potus sumere valeant, remota quacumque scandali vel admirationis occasione; contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Praesentibus valituris, *donec actuales circumstantiae perduraverint.*—Card. Jorio, *Praef.*

• **Ordinario Wermleml. Prot. N. 3068/41: AKKR 121(1941)303.**

1635

1941 IUL 25.-SC REL.-STUD. DECR. AAS 33 (1941) 371

Decretum: De alumnis admittendis
LN seminarium vel in familiam religiosam

Consiliis initis inter S. Congregationem dc Religiosis et S. Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus, decreta sunt quae sequuntur:

Antequam in Seminarium admittantur qui. quocumque titulo, ad familiam Religiosam pertinuerint. Ordinarius ad Sacram Congregationem de Seminariis et Studiorum Universitatibus recurrat, quae de iudicio suo Ordinarium certiorem faciet, peractis iis omnibus quae casus ferat

Itemque antequam familiae Religiosae adseribantur qui, quavis de causa, e Seminario egressi sint Superiores Religiosi ad Sacram Congregationem de Religiosis recurrant quae de suo iudicio Superiores certiores faciet peractis iis omnibus quae casus ferat

Quae omnia Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XII approbare atque confirmare dignatus est atque publici iuris fieri mandavit

Datum die 25 mensis Iulii a. 1941.—V. Card. La Puma, *Praef. Fr. L.* H. Pasetto. *Secr. I.* Card. Pizzardo, *Praef* E. Ruffini, Secr.

Adn. J. CREU5EN In PrM 31 (1942) 74 81; R. C. in NrT 67 (1940-45) 1206-1208; M. GINNETT! ln Apcll. 16 (1943) 18-18: V. LA PUMA ln CpR 23 (1942) 226-237; U. LOPEZ In PrM 31 (1942) 242-246; REGATILLO n. 267.

1636

1941 IUL 31.-SC SACIL, RESPONSUM. PART.·

Episcopus animadversiones defensoris vinculi
LEGERE POTEST ANTEQUAM PROMAT VOTUM IN CAUSIS DE RATO ET NON CONSUMMATO

Rcmoe. d!r 31 tuli! 1941

Ad dubium c Utrum praescriptum N. 98. j 1 et 2 *Regularum servandarum* dic 7 maii 1923 ÎLE 513] editarum. ita sit intelligendum. ut Episcopo vel eius hac in re vices gerenti, liceat in confectione proprii voti cognitionem sumere, praeterquam omnium causae actorum. etiam animadversionum s. vinculi Defensoris: an potius idem Episcopus teneatur suum promere votum, nulla prachabita cognitione circa memoratas animadversiones a vinculi Defensore exaratas ». haec S. Congregatio ita respondet:

Ad I partem: *Affirmative;* ad II partem: *Negative.*

Interim omnia fausta tibi a Deo adprecor. Excellentiae Tuae R.mae add.mus in Domino.—F. Bracci, *Secr.* Schioppa, *Offic.*

• **Ordir-rio Tridenfino. Prot. N. 3588/41: ME 54 (1942) 5.**

1637

1941 AUG 1.-SC CONCILII, DECR. PART.

DECRETUM

De missarum reductione et satisfactione

Cum haec Sacra Congregatio Concilii aliquid deprehendisset minus rectum vel congruum passim irrepsisse tum in reductionem Missarum sive fundatarum sive ad instar manualium sive etiam manualium, de quibus in canone 826 Codicis iuris canonici, tum in earumdem satisfactionem, re ad Ssmum Dominum Nostrum Pium Pp. XII relata. Sanctitas Sua eidem Sacrae Congregationi peculiare munus commisit ut rem totam diligenter, quemadmodum eius gravitas postulat, examinaret, atque opportuna ad quodvis incommodum vel abusum removendum et praecavendum remedia promulgaret

Haec Summi Pontificis iussa exsequens, eadem Sacra Congregatio ca quae sequuntur universis totius Orbis Ordinariis sive locorum sive religiosorum etiam exemptorum adamussim observanda mandat, quaeque Summus Pontifex ipse plene approbare et confirmare dignatus est:

1. - Accurate serventur praescripta canonum 1517 et 1551 Codicis iuris canonici, quibus reductio, moderatio et commutatio onerum praesertim Missarum, nisi fundator hanc potestatem Ordinariis expresse concesserit, semper Sedi Apostolicae unice competit

2. - Cum ex praescripto canonis 842 « ius et officium « advigilandi ut onera Missarum adimpleantur, in ee- ‹ clesiis saecularium pertinet ad loci Ordinarium, in « religiosorum ecclesiis ad eorum Superiores ». iidem accurate huic officio incumbant Quapropter a rectoribus ecclesiarum, a moderatoribus religionum etiam exemptarum, atque ab lis omnibus, sive personis physicis sive moralibus, quorum interest librum omnium Missarum, tum fundatarum, tum ad instar manualium, tum manualium requirant animadvertentes praecipue in unamquamque fundationem, in numerum Missarum a fundatoribus vel ab oblatoribus statutum, in earum eleemosynam et intentionem, et tandem in earumdem celebrationem, ad normam canonum 841, 843 et 844.

3. - Quodsi reductio huiusmodi fundationum ob imminutos reditus aliamve causam legitime obtenta fuerit iidem Ordinarii invigilent num appositae his rescriptis dc reductione Missarum clausulae serventur, vi quarum nempe indultarii singulis annis proprios Ordinarios edocendi obligatione tenentur de onerum reductorum satisfactione, eum in finem ut Ordinarii ipsi certiores fiant et de diligenter impletis Missarum oneribus et de causis, si adhuc permaneant, obtentae reductionis.

4. - Item memorati Ordinarii quam maxime advigilent ut observentur praescripta canonum 828 et 840 § 1, quorum vi « tot celebrandae et applicandae sunt « Missae, quot stipendia etiam exigua data et accepta f fuerint ». eaedemque, si ad alios celebrandae tradantur, integre, ut acceptae sunt, transmittantur.

5. - Hacc. ut facilius observentur, valde opportunum erit si. ad mentem canonis 832. Ordinarii locorum sacerdotibus utriusque cleri minorem eleemosyna dioecesana vel in dioecesi vigente stipem pro Missarum applicatione accipere prohibeant.

6. - Et. ne hac de causa, qui tenuioris sunt conditionis prohibeantur Missas applicandas tradere, locorum Ordinarii praescribere curent ut in unaquaque ecclesiae, etiam religion seu regulari, collocetur capsa aliqua ad oblationes, cuiusvis sint valoris, co'Hgendas pro Mlcsis applicandis, et ex pecunia ita collecta tot applicentur Missae ad mentem oblatorum, quot satis sint ad rationem eleemosynae in dioecesi vigentis.

7. - Quo vero aptius tota haec res ordinetur ad normam Codicis iuris canonici, ct ratione quam maxime habita voluntatum oblatorum, haec Sacra Congregatio, de speciali mandato Ssmi Domini Nostri, praescribit ut, infra annum a die editi huius Decreti, singuli Ordinarii sive locorum sive religiosorum etiam exemptorum. qui iure vel privilegio reducendi Missas aut earum eleemosynam fruuntur. Sanctae Sedi, idest Sacrae Congregationi a qua quisque hac in re dependet, facultates omnes denunciare tenentur, quae quinquennium excedant, vel quae datae sint nullo praefinito tempore vel etiam vivae vocis oraculo, non obstantibus quibusvis etiam speciali mentione dignis, addita comminatione qua. eodem anno elapso, huiusmodi facultates, quae non fuerint ita denuntiatae, eo ipso uti abrogatae et nullius momenti habendae sint

8. - Idipsum praestandi obligatione tenentur per proprium Ordinarium, atque sub iisdem conditionibus ac sanctionibus, aliae personae omnes sive physicae sive morales quae induitis, de quibus in superiore numero 7. forte gaudeant

Datum Romae, die 1 mensis augusti, anno 1941.—F. Card. Marmaggi. *Praef.* I. Bruno. *Secr.*

• **Ordinariis totius orbis:** *Prot.* **N. 3165/41.**

1638

1941 AUG 5.-SC STUDIORUM, CIRC. PART.

Circa institutionem alicuius cursus spectalis de **PSALMIS EXPLANANDIS IN SEMINARIIS REGIONALIBUS ITALIAE**

Eccellenza Rev.ma., La Santità di Nostro Signore Pio Pp. XII. felicemcnte regnante, nella Sua vigile sollecitudine per tutto ciô che concerne la vita interiore e la pietà del Clero, desidera che si dedichi cura particolare alTintelligenza dei Salmi, perché la recita del Divino Ufficio. Ia quale costituisce per il Sacerdote la preghiera di tutta)a vita e di tutte le ore, sia compiuta con maggiore attenzione e devozione.

In ossequio all'augusto desiderio del Santo Padre, questa Sacra Congregazione è venuta nella determinazione che, a partire dal prossimo anno scolastico 1941-42. nel programma degli studi Teologici dei Pontifi Seminari Regionali venga introdotto un corso pratico sui Salterio secondo le seguenti norme:

1) Il Corso è biennale per gli alunni riuniti dei 3 e 4' anno di Teologia, con una lezione settimanale.

L'ora necessaria alio scopo viene presa dal corso affine di Luturgia, che è quindi limitato al primo biennio. rimanendo perô integro l'insegnamento delle SS Cerimonie da impartirsi settimanalmente da un superiore a tutti gli alunni di Teologia in orario extra scolastico.

2) Il corso è affidato al Professore di Sacra Scrittura. Il quale d'ora innanzi dovrà tenere complessivamente dieci lezioni per settimana corne gli altri insegnanti di Teologia.

3) Il Corso ha scopo eminentemente pratico e deve comprendere la spiegazione di tutto il Salterio.

4) Perché sia possibile dare ai Chierici. con una cinquantina di lezioni, — quante se ne possono tenere nel biennio — una comprensione abastanza esatta dei 150 Salmi, è bene:

a) premettere la introduzione al Salterio, con tutte le questioni inerenti (sensi biblici, poesia ebraica ossia parallelismo e ritmo, ecc.) nel primo anno di Teologia:

b) raggruppare i Salmi in serie secondo l'argomento: cosl è anche più facile evitare inutili ripetizioni e raggiungere maggior chiarezza nell'esposizione;

c) svolgere i Salmi messianici e qualche altro dei più importanti nella scuola ordinaria di esegesi, con l'ampiezza che meritano:

d) il Professore si preoccupl che gli alunni comprendano bene il senso del testo Volgato, che è quello del Breviario: per maggiore speditezza puô usare !a lingua italiana.

Egli. premessa per ogni Salmo una brevissima introduzione (circostanze storiche che vi hanno dato origine, argomento, divisione, enratteristiche principali lettcrarie e dottrinali) legga il testo latino, lo traduca e dove Il senso presenti qualche difficoltà. ne dia brevemente la spiegazlone. ricorrendo al testo ebraico soltando quando la Volgata non sia chiara, omettendn perd sempre ogni discussione.

5) AlVinizio del Corso si legga e si commenti bre-

vomente la bolla di Pio X di s. m. < Divino affatu > (AAS 3 (1911) 633-638) (1 nov. 1911), e si insista suU'al-to valore e l'uso liturgico dei Salmi.

6) Al termine del terzo e dei quarto anno dl Teologia gli alunni devono sostenere un esame sui Salmi lotii e spiegati.

7) Sarebbe bene che il Professore prescrivesse un testo unico e lo seguisse. Se non eslste ancora un libro di testo che possa dirsi sotto ogni riguardo completo e soddisfacentc, non mancano certo esposizioni e volgarizzazioni dei Salterio. Mons. Vincenzo Tarozzi di s m. nel suo aureo opuscoletto < Psallite *sapienter* » a chi non abbia modo e tempo di attingere a copiose esposizioni suggcrisce, tra i moderni « Il *nuovo Salterio dei Breviario Romano* » dell'egregio Sulpiziano L. Cl. Fillion, testo, traduzione e commento disposto secondo le riforme di Papa Pio X. Ma nessuno è più competente del Professore anche nella scelta della traduzione e del commento che meglio rispondano alie giuste esigenze dei suoi alunni, i quali potrebbero giovarsi molto dei Salterio contenulo nella ormai celebre « *Biblia Sacra Vulgatae Editionis* » pubblicata da P. Michele Hetzenauer.|

II Rev.mo Prefetto degli Studi di ciascun Seminario Regionale alia fine dei prossimo anno scolastico tara ampia relazione circa i resultati dei Corso allTZcjno Presule Commisario per gli Studi, il quale ne informerà questo Sacro Dicastero, e questi ne approfilterà per migliorare. eventualmente, il Corso stesso.

Non dubitiamo che la suddetta iniziativa, particolarmente benedetta dal Vicario di Gesù Cristo, produrrà i frutti desiderati.

Invocando a tale scopo le più dette Benedizioni Celesti su quanti prestano la loro encomiabile opera perché gli alunni dei Santuario diventlno veri uomini di Dio. animati dallo spirito di preghiera. con sensi di particolare ossequio e con i più cordiali auguri nel Signore mi professo delllSccellenza Vostra Revzna dev.mo in G. C.—G. Card. Pizzardo, *Prefetto.* Ernesro Ruffini. *Seffr.*

» Ricordiamo qui, a modo di esempio. alcuni auîori dei più recenti:

M. Sales — « La Sacra Biblia ». vol. V: ■ Il libro del Salmi », Torino. L. I. C. E.. 1934.

Ireneo da S. Giovanni Ev. — « Salterio Romano, secondo la rlforma dl S. S. Pio X », Roma. Pustet, 1922.

C. Will! — c Breviario splegato, con la traduzione dei Salterio Romano ». Torino. Libreria del S. Cuore, Sismondl, II edlzione 1939.

G. Mezzacasa — « II Salterio e I Cantici, testo latino e Italiano. annotato e disposto secondo la recitarione dellTJtfldo Divino ». Torino, S E. I.. 1939.

G. Bottazzo — « Salterio dei Breviario Romano con l'Ordlnario dei Divino Uffizlo nel testo latino e italiano ». Ronu-Albn. Pia Soc. S. Paolo. 1935.

S. Doglfottl — « Psalterium cum glossis luxta ordinem Breviarii Romani dispositum ». Subiaco, Monastero di S. Scolastica. 1935.

F. Zorell — < Psalterium cx Hebraeo Latinum », con nppen dice: c Cantica Breviarii Romani ». Roma. Pont. Inst. BibL, II Rdizlonc, 1939.

A. Voccari — « I Salmi, tradolti dall'ebraico, con la Volgata di fronte ». Torino. S E. I., 1937.

Per Puso ascetico e pastorale dei Salterio. possono conslgliarsi:

G de Stéfani — « II Breviario e il ministero pastorale ». Torino, L. I. C. E.. 1938.

A. Miller — · I Salmi, introduzione alla loro storia, spirito ed uso liturgico ». Torino, S. E. I 1939.

• Ordinariis **Italiae. Prot. N. 855/41/7: PrM 30 (1941) 3S5-3S8 Adn. R. GALDOS in PrM 30 (1941) 388-391: ME 54 (1042) 79-30.**

1639

1941 AUG 5.-COM. INTP^ RESP. AAS 33 (1941) 378

RESPONSA AD PROPOSITA DUBIA

1 - Dr rR*rm>ciTLA MrrnopoLrrxRüM 2 - Dr Archivo secrtto

Emi Patres Pontificiae Commissionis ad Codicis canones authentice interpretandos, propositis in plenario uuntur dubiis, responderi mandarunt ut

I - De praecedentia Metropolitarum

D. An ex Codice (cann. 106 n. 3. 272, 280, 285, 347) Archiepiscopus Métropolite, qua talis, extra suam provinciam praecedat Archiepiscopo non Metropolitae, seu Episcopis suffragantis carenti.

R Negative.

II - De archivo secreto

D. Utrum verba canonis 379 § 1: retento *facti breii summario cum textu sententiae definitivae,* referenda sint tantum ad causas, quae a decennio sententia condemnatoria absolutae sunt, an etiam ad causas, quarum rei vita cesserint

R. Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die 5 mensis Augusti, anno 1941.—M. Card. Massimi, *Praeses. I.* Bruno, *Secr.*

Adn. Ph. AGUIRRE in PrM 31 (1942) 191-193; REGATILLO n. 31, 156; P. TOCAHEL in Apoll. 15 (1942) 282-289; H/T 67 (1940-45) 959.

1640

1941 AUG 10.-SECR. STATUS, LIT. CIRC. PART.

Leges civiles italiae de exemptione taxarum in aedificandis **VEL REPARANDIS ECCLESIIS, SEMINARIIS DOMIBUSQUE PAP.OECIALIBÜS OBSERVARI DEBENT**

Dal Vaticano. 10 Agosto 1941

Eccellenza Rev.ma, Con Circolare n. 1781/33 del 30 giugno 1933, questa Segreteria di Stato dava notizia agli Ecc.mi Ordinari d'Italia di una Circolare del Ministerio delle Finanze del Regno d'Italia ŋ. 5522 proL in data 9 giugno 1933, concernente l'inapplicabilità dell'imposla di consumo ai materiali impiegati per la costruzione e la riparazione di chiese aperte al pubblico culto, seminari e case parrocchiali; e, in pari tempo, raccomandava di seguire una linea uniforme di condotta alio scopo di assicurare la costante applicazione di tali disposizioni governative, e pregava di tenere la S. Sede al corrente delle difficoltà che potesscro sorgere al riguardo.

Essendosi in seguito verificato che non in tutti i Comuni dei Regno fossero attuate le dette norme del Ministero delle Finanze, questa Segreteria di Stato, con succesiva circolare n. 2814. 35 del 5 settembrv 1935 [LE 1287] raccomandava agli Eccjni Ordinari di insistere per l'osscrvanza di esse, ricorrendo anche al bisogno, alie competenti autorità amministrative e giudiziarie, e dar notizia di ogni nuovo accertamento deU'imposta in questione alla Santa Sede, la quale all'uopo metteva fin d'allora a disposizionc degli enti intéressai! la consulenza dellTJfficlo Pontificio per le Case Parrocchiali

Negli anni trascorsl dall'invio della citata Circolare del 9 giugno 1933 ad oggi Il Ministero delle Finanze, supremo organo per la decisione in via amministrativa su i reclami in materia di imposte e di consumo, ha. nel casi pervenuti al suo esame, sempre tenuto fermo il principio della inapplicabilità. Le Magistrature di merito (Tribunali e Corti di Appello), invcce. pur essendo state in prevalcnza favorevoli alla non applicabilité dell'imposta hanno tuttavia mostrato qualche inccrtezza. Recentemente perd la Corte di Cassazione del Regno, la quale per l'addietro non si era ancora pronunc/ata sui merito della questione, ha emesso α Sezioni Unite varie sentenze. nelle quali viene uniformemente ribadito ii principio dei!'inapplicabilità de!· l'imposta. Di tale *deciso* orientamento della giurisprudenza 11 Ministero delle Finanze — con Circolare n. 7735 in data 11 giugno u. s. — ha dato comunicazione alie RR. Prefetture, incaricandole in pari tempo di rinnovare ai Comuni e alie Aziende delle imposte di consumo delle rispettive Provincie « explieito e perentorio invito ad astenersi d'ora innanzi dal procedere ad ulteriori accertamenti di imposta pei titoli sumrwnzionati e ad abbandonare qualsiasi azione di ricupe.x» di somme anteriormente accertate e non ancora pa-

gate :* Con io stesso documento il Minislero delle Finalize ha inoltre disposto che le Preietture ed i Comuni. nelle decisioni da adottare su i ricorsi luttora pendenti nei respettivi gradi di giurisdizione si uniformino alla *già* ricordata Circolare dei 9 glugno 1933.

In considerazione di quanto procede, credo bene richiamare Fattenzionc delto Eccellenza vostra Reverendissima su l'opportunità di insistire costantemenu? su Tosservanza delle disposizioni govemative di rui sopra non omettendo di proporre opposizione nei modi d: legrc contro eventual! nuovi accertamenti di imposta.

Ateso. poi. che la prassi amministrativa e la giurisprudenza hanno raggiunto una sufficiente uniformità. sembra ormai superfluo che per Fawenire si continui ad informare la Santa Sede circa i nuovi accertamenti. ai sensi della menzionata Circolare di questa Scgreteria di Stato del 5 settembre 1935, la quale, per questo punto puô ritenersi rievocata. Sarà tuttavia opportuno che si dia notizia alla S. Sede dei casi di particolare gravità. come pure del risuitato finale delle cause ch? potessero sorgere in materia.

Sard grato allTEccellenza Vostra se di tanto vorrà dare comunicazione ai Reverendi Parroci di cotesta Diocesi.

Profitto volenticrl deH'occasione per raffermarmi con sensi di distinta e sincera stima.—L. Card. Ma-CLIONE.

• **OrtfMrib Italiae. Pro» K 5940 41: AOFM GO (1941) 132 233. Adn. G. STOCCHIERO. Rfvirti del c'en» itiliano 17 (1935) 25-31; ME 53 (1941) 272-275.**

1641

1941 AUG 2O.COM. BIBL·, CIRC. AAS 33 (1941» 465472

LITTTFAE AD EXCMOS PΓ. DD. ARCHIEPISCOPO^ ET EPISCOPOS ITALIAE CIRCA STUDIUM S. SCRIPTURAE IN SEMINARIIS

Roma. 20 a^osto 1911

Eccellenza Rcrerendiwima. Consta alia Pontificia Commissione per gli Studi Bibllci che. settimane or sono, venne spedito agli Erni Membri dei Sacro Collegio. agli Eccmi Ordinari d'Italia e ad alcuni Superiori Generali di Ordini Religiosi un opuscolo anonimo intitolato: Un prarûrtmo *pericolo per la Chiera e pèr* !p anime. *Il sbttrma critico-scientifico ncllo studio c ne!· rmterprefazieme della Sacra Scrittura. le sue* deuiazioni funeste e le sue aberrazioni (48 pagine in-8·).

L'opuscolo reca in testa l'iscrizione: « Vale com? manoscritlo. Riservatksima di coscienza ». Ma di fatta, con patente contradlzionc. fu spedito attraverso tutta la Pcnisola in buste aperte.

Inoltre al fondo delFultima pagina ha la dichiarazione: «Copia conforme deR'esposto presentsto al Santo Padre Pio XII ». Poichè è verissimo questo, non occorre altro a dimostrare la sconvenlenza. — e FEcccllcnza Vostra Reverendissima Favrà sicuramente rllevata cubito — di spedire contcmporaneamente a Sua Santità rd a moite persone ecclesiastiche un documento scrltto con Fintento di presentarlo alFesame dei Sommo Pontefice.

I due scmplici fatti bastono a dimostrare quanto Fautore delFopuscolo. chiunque sia. manchi di giudizio, di prudenza c di rlvcrenza. e potrebbero dispensare dn altri rilievl. Tuttavia. nel timore che certe accuse o insinuazionl possano turbare qualche Pastore c dlstoglierlo dal proposito di procurare ai suoi futuri sacerdoti quel sano e giusto insegnamento della Sacra Scrittura. che sta grandemente a cunre dei Sommo Ponieftcc. gli Emi Padri componenti la Pontificia Commistane per gli Studi Biblicl. convenutl in adunanza plenaria per Fcsame del caso, hanno deciso di sottnrorrr a''a benevola aUenzlone dellTccellenza Vostro
4M Rrvfta le seguenti considerazlonl'

Vopuscolo vuole essere una difesa di una certa ese■esi drtta dl meditartotie: ma è soprattutto una virulenta Hccuxa dello «ftidio tcienfifico delle *Sacrp* ScrFtwrr· esarre filolngico, storico, nrcheologico. ecc. de'ln Bibbin altro non sono che rozionnlhmo. naturalisme, mwkrnkmo, scMticismo. atelsmo. ecc.: a capir brr.o Ia Bibbin. blsngna lascinre libero ŏor alio spfrlto. qua<i che ognuno foete In personale comuniono con la

divina Sapienza. e ricevesse daIlo Spirit© Santo speciali lumi individual), come pretesero i primitivi protestant!. Percib Fanonimo con cstremn violcnza attacca persone ed tstituU scientifici pontifici; denigra lo spirito degU studi biblici .scientific!. « spirito maledetto di orgoglio di presunzione e di superficialità. palliata da accigliala indagine e da ipocrita scrupolosità della Icttcra · (pag. 40): disprezza Ferudizione. lo studio delle lingue orientali c delle altre scienze ausiliarie. c trascorre » gravi errori circa i principi fondamental de Fermeneiflca cattolica consentanei alia nozione tcologica dolia spirazione biblica. misconoscvndo la dottrina dei sensi delle Sacre Ecrit urc. e trattando con somma leggcrczza il senso letterale e Ia ŭa accurato indagim·; da ultimo, come se ignorase la storia dei testi originali e delle version! antiebe. nonchè la natura e l'importanza della critica kvstualc. propugna una falsa teoria sulTautenticità della Volgata.

Poichè sarebbe fuor dl luogo. e jioco riverente ver»o Pastori e Maestri della Chiesa. ritornare sopra le nozioni primordiali dell'ispirazione e deli'ermcneutica bibkea. basti porre di fronte allo pretese dcH'anonimo qualcuna delle più recenti disposizioni della Santa Sede sullo studio xientifico della Sacra Scrittura. da Leone X1Π in pol

1. *Del* souo *Icitcraie.* — L'anonimo benchè affermi *pro forma* che il senso letterale è la « base deU'interpretozione b.büca » (pag. 6». d: fatto preconizza una esegesi assolutamente soggettiva e allccor ca. giu<a Fispirazione personale n piuttosto secondo la fantasia pîù o meno vivace e féconda di ognuno. Ora se è proposizionc di fode da tenersi per principio fondamentale, che la Sacra Scrittura contiene. oltre al senso letterale. un senso spirituale o tlpico. come ci è insegnato dalla pratica di Nostro Signore e degli Apostoli, tuttov a non ogni sentenza o racconto contiene un senso tfpico. e fu un eccesso grave della scuola alessandrina di voler trovare dappertutto un senso simbolico. anche a danno del senso letterale c storico. 11 senso soirituale n tipico. oltre che fondarsi sopra il senso letteraJe. dove provarsi sia dalfuso di Nostro Signore, degli Apostoli o degli scrittori ispirati. sia dall'uso tradizionalc dei Santi Padri e della Chiesa. specialmente ncUa sacra liturgia. perché! « lex orandi, lex credendi ». 4€7
Un'apnlicazione piu larga dei testi sacri potrà bensl giustificarsi collo scopo dell'edifîcazlone in omflie ed in o'>ere asce'ichc: ma il senso risultante anche dalle accomodazioni più felici, quando non sia comprovato cnm'è detto sopra. non si puô dire veramente e strettamente senso della Bibbia nè che fu da Dio isplrato aUtogiografo.

Invecv Fanonimo. che non fa veruna di queste di; stinzioni elementari. vuole imporre le elucubrazioni della xua fantasia come senso della Bibbia. come « vere comumoni spirituali della sapienza del Signore a (pag. 45). e mhconoscendo la capitale imoortanza del senso lottcrale. calunnia gli esegeti cattolici di considerare « jolo il senso letterale » c di considerarlo « a mo'o umano. prendendolo jo Jq materialmenle. per quello che suonano le parole » (pag. 11). anzl di essere c ossessionati dal senso letterale delto Scrittura > <pag. 46>. Egli rigetta in tal modo la regola d'oro dei dottori della Chiesa. cosi chiaramente formulata dalFAquinate: « Omnes sensus fundantur super unum, scilicet litteralem. cx quo solo potest trahi argumentum » (1\ q. 1, 10 ad !·'‘>: regola che i Sommi Pontefici sancirono e consecrarono quando proscrissero che. prima di tutto. si cerchi con ogni cura il senso letteralc. Cosi per cs. Leone XIII nella Enciclica *Providentinsimus Dem:* « Propterea cum studio perpendendi quid ipsa veroa valeant, quid consecutio rorum velit, quid locorum similitudo aut talia cetera, externa quoque appositae eruditionis Flustratlo societur » (Ench. Bibi., n. 92). e più avanti: < Praeceptioni i'li. ab Augustino sanienter propositae, religiose obsequatur (exegeta). videlicet a litterali et veluti obvio sensu minime discedendum, nisi qua eum vel ratio tenore prohibeat vel necessitas cogat dimittere » (Ench. Bib!.. n. 97). Cosi pure Benedetto XV nelFEnclclica Snirifus *Paraclitus:* < Ipsa Scripturae verba perdiligenter consideremus, ut certo constet quidnam sacer scriptor dixerit » *(Ench.* Btb!.. n. 498»: dove, illustrando Fescmpio e i principi esecetici del «Doctor maximus ln exponendis Sacris Scripturi< », S Girolamo, il nualo « litterali scu historica signification·· in tuto collocata, interiores altiorcsque rimatur sensus, ut exnuisltfore epulo spiritum parcat » *(Ench.* Bibi, n 499». memmanda che gli esegeti « wo/', «re remperatp^ue o litterali sententia ad altiora exsurgant » «Ench. Bibi. n. 499). Ambedue finalmente

i Sommi Ponteflci, Leone XIII e Benedetto XV. inslstono, con le stesse parole di S. Girolamo, sul dovere deU'escgeta: ‹ commentatoris officium esse, non quid ipse veut sed quid sentiat ille, quem interpretatur, ex·
463 ponere » (Ench. Bibi., n. 91 el *500h/*

2. *DeU'uso delta Volgata.* — Anche più palpabile è l'errore dell'anonimo circa il senso e l'estensione del decreto Tridcntino sull'uso della Volgata latina. 11 Concilio Tridcntino. contro la confusione caglonata dalle nuove traduzloni in latino c in vernacolo ailora propalate. voile sancito Fuso pubblico, nella Chiesa Occidentale. della versione latina comune giustificandolo dall'uso xccolare fattone dalla Chiesa stessa. ma non pensô per nulla menomare l'autorité delle version! anliche («doperate nolle Chiese Orientali, dl quella segnatamente del LXX usata dagli stess! Apostoli, e mono ancora Fautori là dei testi originali, e resistette ad una parte dei Padri. che vo'evnno l'uso esclusivo della Volgata come sola autorevole. Ora l'anonimo sentvnzia che in virtù del decreto Tridcntino si possiede nella versione latina un testo dichiarato superiore a tutti gli altri. rimprovera agli esegeti di voler interpretare la Volgata coll'aiuto degli originali e delle altre version! antiche. Per lui il dccreto dà la « certezza del Sacro Tosto ». cost che la Chiesa non ha bisogno di « ancora ricercarc l'autentlca lettera di Dio » (pag. 7). e cio non soltanto i»i rebus *fidci et morum,* ma in tutti i rispetti (anche letterari. geograiiei. cronologici. ecc.). La Chiesa con quel decreto ci ha dato ‹ il Testo autentico e ufficiale. dal quale non è lecito discostarsi » (pag. 6), o fare la critica testuale è un ‹ mutilare la Sacra Scrittura » (pag. 8). è un « sostituirsi con presunziorie alla sua autorità [della Chiesa l. che sola puô presentarci un testo autentico. e sola ce lo présenta difatti col citato Decreto del Concilio di Trento » (pag. 28): ogni operazione critica circa il testo biblico, quale viene presentato nella Volgata. è c il libero esame. anzi il farnetico esame personale, sostituito ail'Autorité della Chiesa » (pag. 9).

Ebbene tale pretesa non è soltanto contro il sen«n comune, il quale non acceterà mai che una versione possa essere superiore al testo originale, ma è anche contro la mente dei Padri dei Concilio, quale appare dagli Atti ; il Concilio anzi fu consapevole déUa necessita di una revisione e correzione della Volgata medesima. c ne rimise Fesecuzione ai Sommi Pontefici. i quali la fecero, come fecero, secondo la mente dei più autorevoli collaborator! dei Concilio stesso. un'edizlone corretta dei LXX (sotto Sisto V). e poi ordinarono quella del Vecchio Testamento ebraico e dei Nuovo Testamento greco. incaricandone commissioni apposite. Ed è aoertamente contro il precetto dellTnciclica *Providentinsr-mus:* « Neque tamen non sua habenda erit ratio reliquarum versionum. quas Christiana laudavit usurpavitque antiouitas. maxime codicum primigeniorum » *(Ench. Bibi.,* n. 91).

Insomma il Concilio Tridentino dichiarô · autentica » la Volgata in' senso giuridico, cloè riguardo alia e vis probativa in rebus fidei et morum ». ma non cscluse affatto possibili divergenze dal testo originale c dalle antiche version!, come ogni buon libro dTntr^duzione Biblica esnonc chlaramente secondo gli Atti dei Concilio medesimo.

3. Delia *critica testuale.* — Con 1'idea. sopra csposta. del valore, pressochè unico, della Volgata. e minimo o quasi nullo dei testi originali c delle altre version! pntiche. non fa meraviglia che Fanonimo neghl la nécessité c Futilité della critica testuale, non estante che le recenti scoperte d! testi preziosissiml abbiano conformato il contrario. Poichè e è la Chiesa che ci présenta e garantisce il Testo Sacro » (pag. 10). fare della critica testuale è « trattare il Libro divino come un libro umano » (pag- 23>. e Funico uso che si puô fare dei testo originale e delle antiche versionl è di consulfarli « in qualche difficoltà da illuminare » (pag. 6): il testo greco non puô ‹ far fode » contro un altro tosto o « contro lo stesso testo ufficiale della Chiesa » (pac. 8), e « non si possono in nessun modo esounpere dal Testo, non solo della Chiesa (=Volemta), ma da quello originale, interi tratti o Inter! versetti » (pag. 7». dunque nemmeno se assenti dalla primitiva tradizionc di esso c penetrativi diooi: tentare di stabilire il Sacro Testo con mezzi critici è un « massacrare » la Bibbia (pae. 9). Indi le parecchie pagine de'Fopuyrolo. piene di invettive contro il « criticismo scientifico », 4 naturallsmo ». · modernisme ».

Che la scienza biblica cattolica. dai tempi dl Origene e di S. Girolamo fin alla « Commissione per La revisione ed emendazione della Volgata », istituita proprio dal Papa delFEnciclica *Pascendi, si* sia affaticata a stabilire la forma più pura possibile del testo originale e delle versioni, compresa (per non dire anzitutto) la Volgata; che Leone XIII fortemente raccomandi; ‹ Artis criticae disciplinam, quippe percipiendae penitus hagiographorum sententiae perutilem. Nobis vehementer probantibus, nostri excolant Hanc ipsam facultatem, adhibita loco ope heterodoxorum. Nobis non repugnantibus, iidem exacuant » (Lilt. Apost Vigilantiae, *Ench. BibL, n.* 1351; che la Pontificia Commissione Biblica abbia risposto che. nel Pentateuco ‹c « servatis servandis » anche in altri libri biblicl: cL il decreto *De Psalmis. Ench. Bibi.,* n. 345) si possa ammettere ‹ tam longo sacculorum decursu nonnullas... modificationes obvenisse, uti: additamenta post Moysi mortem vel ab auctnrc inspirato apposita, vel glossas et explicationes textui interiectas; vocabula quaedam et formas c sermone antiquato in sermonem rccentiorem translatas: mendosas demum lectiones vitio ama· 470
nuensium adseribendas. de quibus fas sit ad normas artis criticae disquirere ct ludicarc » (Decr. De Mοχαico authentia *Pentateuchi,* d. d. 27 iunii 1906. Ench. BibL. n. 177): che il S. Offizio abbia permesso e permetla agli esegeti cattolici di discutere In questione del *Comma loanneum c.* « argumentis hinc inde accurate perpensis, cum ea. quam rei gravitas requirit, moderatione et temperantia, in sententiam genuinitati contrariam inclinare » (Declaraiio S. Officit, d. d. 2 iunii 1927. Ench. Bibi. n. 121» [LE 7361: tutto questo dimentica o dissimula Fautore dell'opuscolo per rendere oggetto di orrore l'opcra degli cscgctl cattolici. I quali, fedeli aile tradizionl cattolichc ed aile norme inculcate dalla suprema autorité ecclesiastica, provano. coi fatto medesimo dei loro austeri e penosi lavor! di critica testuale. in quanta venerazione tengano Il Testo Sacro.

4. Delio studio delle lingue orientali c delle fcienze ausiliarie. — Muovono a commherazione ed insieme a indignazionc la leggerezza e Farroganza incredibile, con cui Fanonimo ne paria. ‹ LTbraico. il Siriaco. 1'Aramaico » sarcbbero soltanto materia di orgoglio degli ‹ scientific! » (pag. 4». « sfoggio dell'erudizione » (pàg. 14), « Forientalismo s'è mutato In vero fct:cismo ». e « la sapfenza ŏrientalist moderna è spesre volto dûcutibilL'sima » (pag. 46». Tanto disprczzo. nato fatto per alienare gli spirit! dal duro studio e per fomentare la leggerezza e la dlsdnvoltura nel trattamento dei libri divini, coi risultato inevitabile dl sminuire la riverenza somma c la totale soggczione dovutc ad essi ed il salutare timore di farne un uso mono conveniente. è in pteno contraste con la tradizlone della Chiesa. la quale, dai tempi dî S. Girolamo fin ai nostri, ha favorite lo studio delle Ungue orientali, sapendo che ‹ Sacrae Scripturae magistris necesse est cas lingua‹ cognitas habere, quibus libri canonici sunt primitus : b hagiographis exarati » (Leone X1П. Enciciica Proridentissimus Deus. Ench. BibL, n. 103), e raccomandato c ut omnibus in Acadcmiis de ceteris item antiquis linguis, maxime scmiticis. deque congruente cum (Uls eruditione, sint magisteria » (tbfd). ed esorta a curare. ‹ ut minore in pretio ne sit apud nos quam apud externos, linguarum veterum orientalium scientia » (Leone XIП. Litt. Apost Vigilantiae. Ench. BibU n. 133L L'anonimo dimentica che lo studio delle lingue bibliche. del greco e dcH'cbraico. raccomandato da Leone XTII per le Accademie teologiche, vi è stato reso obbligatorio da Pio X (Ench. BibL, n. 171). c che tal leggc è riporlata nella costituzione ILE 1039] Deu» scirntiarum *Dominus* (art 33-34; Ordinationes ILE 10331. art. 27. IM 471

Naturalmentc lo studio delle lingue orientali c delle scienze ausiliarie non è. per gli esegeti. fine a se stesso. ma ordinato olFintelligenza ed esposixione prccL«a e chia^a della parola divina, affinchè se nc alimenti frl possibile la vita spirituale. In tale senso, c non per una gretta pedanteria nè per una mal celata diffiden/a contro FintelHgcnza spirituale, si raccomanda ed inculca la riccrca dei senso lettcralc coi wustsidi della fllol v gia c dolia critica, c si dlsapproverebbc chi m» ne valesse con occesso. ed esclusivamcnte. pcaalo «e abusivamente. quasi non fosse divino il libro. Ma allo stesso tempo non si puô permetterc che col proteste dell'abuso si attenti di rendere sospetto o di togliere Fuso del veri principi escgeticî: « abusus non tollit usum »

Allopuscolo Fautore ha aggiunto quattro pagine col litolo « Conforme traite dallTncichca *Pa s ce * d i* » [AAS 40 (1907) 593-650). come a porre la sua sctngu·

rata impresa sotto il patronato del santo Pontefice Pio X. Accorgimento infelice, perché, se I'insegnamen'o della Sacra Scrittura ebbe da Leone XIII nelTEncicIica *Providentissimus Deus* la *Magna charta,* che richiamava sull'importantissimo soggeto l'attenzione della Chiesa intera, fu Pio X che diede, di propria personale iniziativa, l'assetto definitivo a quell'insegnamento, spe*cialmente in* Roma ed in Italia, avendo egli, nella sua esperienza di Vescovo. osservato da vicino e le defi*cicnze* dell'insegnamento biblico e gli effetti disastrosi che ne derivavano.

Cominciô difatti colTistituire, soltando pochi mesi dopo l'elezione, il 23 febbraio 1904. i gradi di licenza e laurea in Sacra Scrittura, ben sapendo che la creazione di titoli speciali era mezzo efficace ad ottenere che studenti si dedicassero in modo speciale alio studio di essa. Non potendo pol, per mancanza di mezzi. fondare immediatamente llstituto di alti studi biblici al quale pensava. Pio X incoraggiô nel 1906, Tinsegnamento della Sacra Scrittura nel Pontificio Seminario Romano, approvô, negli anni 1908 e 1909, la creazione di un insegnamento superiore di Sacra Scrittura nella Gregoriana e nelTAngelicum. e, finalmcnte, creava nello stesso anno 1909 il Pontificio Istituto Biblico, la cui opera non ha cessato di svilupparsi sotto gli occhi dei Sommi Pontefici con una continuité di direttive cosl évidente da non esigere dimostrazione. Quanto l'Istituto Biblico abbia fatto per promuovere fl progresso dello studio della Sacra Scrittura specialmente in Italia, lo dimostrano il numero degli alunni ed uditori di nazionalité italiana, e quello degli iscritti alie Settimane Bibliche, ogni anno convocate con frequenza c con frutto crescenti. Fu Pio X ancora che flssô le direttive dello studio della Sacra Scrittura nei Seminari.
472 quando pubblicô la letters aposto/lica *Quoniam in re biblica* dei 27 marzo 1906 *(Ench. Bibi.,* nn. 155-173), e provvide alTappllcazione di esse nei Seminari dTtalia con lo speciale programma della Sacra Congregazione dei Vescovi e Regolari in data dei 10 maggio 1907.

Non occorre insistere oltre: checchè sia delTautore delTcsposto, e delle sue mire, lo studio della Sacra Scrittura deve continuare, anche nei Seminari d'Italia, secondo le direttive date dagli ultimi Sommi Pontefici. perché oggi. non meno di ierl, importa che i sacerdoti e ministri della Parola di Dio siano ben preparati, e capaci di dare risposte soddisfacenti, non soltanto suile questioni dei dogma e della morale cattolica. ma anche alie diffjcolté proposte contra la vérité storica e la dottrina religiosa della Bibbia. particolarmente del Vecchio Testamento. Perciô place terminare colle stesse parole con cui Benedetto XV. di s. m., chiudeva l'Enciclica *Spiritus Paraclitus: «* Exegetae sanctissimi [S. Hieronymi) documenta. Venerabiles Fratres, studiose efficite, ut animis clericorum et sacerdotum vestrorum altius insideant; nam vestrum in primis est diligenter revocare cos ad considerandum, quid ab ipsis divini muneris, quo aucti sunt, ratio postulet, si eo non indignos se praestare velint: ‹ Labia enim sacerdotis custodient scientiam et legem requirent ex ore eius, quia Angelus Domini exercituum est › (Mal., 2, 7). Sciant igitur, sibi nec studium Scripturarum esse negligendum, nec illud alia via aggrediendum, ac Leo XIII Encyclicis Litteris ProindentUsimus *Deus* data opera praescripsit » *(Ench.* Bibi., n. 494).

Il Santo Padre, al Quale è stata sottoposta tutta la questione nelFUdienza concessa dalla stessa Sua Santité 11 16 agosto 1941 al Rcvmo Segrelario della Pontificia Commisionc per gli Studi Biblici. Si è degnato di approvare le deliberazioni degli Emi componenti la Commissione e di ordinare la spedizione della présente letters.

Assolvendo quindi il compito affidatomi. La prego, Eccclenza Revrna. di gradire I sensi dei mio omnggio, montre mi confermo dellTcccllenza Vostra Revrna devfno per servtrla.—E. Card. Tisserant, Présidente. Fr G M. Vostc. O. P.. *Scgretario.*

Λιϋι. J. IEVIE ln NrT 6β (1946) 651-652. 767-772, A. VACCARI in PrM 31 (1942) 93 97

1642

1941 SEP 10.-SC SACR-. LIT. CIRC. PART.·

Circa transmissionem radiophonicam celebrationis MATRIMONIORUM MILITUM PER PROCURATOREM IN ITALIA, DURANTE BELLO

Da parte delle Autorité Govemative d'Italia è stata chiesta alla Santa Sede l'autorizzazione a trasmettere per radio la celebrazione degli eventual! matrimoni p procura di combattent! dislocati in Africa Settentrionalc, in Egeo e Grccia c nel corpo di espedizione in Russia, in modo che detti combattenti. materialmente Iontani. vengano messi in condizione di assistere attraverso le onde dell'etere al matrimonio che per es contrae il procuratore da loro precedentcmente designato.

Taie trasmissione puô aver luogo, peraltro, solo dai centri che posseggono stazioni radio-trasmittenti e che sono le citté di Torino, Genova, Milano, Bologna, Venezia. Trieste. Firenze, Ancona. Roma, Napoli. Bari, Palermo. Catania. Tripoli.

1. Si fa presente anzitutto che sono state fomite istruzioni particolari all'Ordine Militare per la esatta redazione del mandato di procura da parte dei combattent!. per la celebrazione dei matrimoni di cui trattasi. in conformité a quanto prescrive il can. 1089 del Codice di Diritto Canonico.

2. La sposa. se non risiede in una delle citté su elcncate, dovrà necessariamente recarsi in una delle sedi suddette e cioè ordinariamente nella più vicina alla sua residenza abituale. oppure a Roma, qualora l'Autonté Civile disponga speciali facilitazioni per taie sede

3. Il parroco, che. a norma del can. 1095 $ I. η. 2. avrebbe diritto di assistere al matrimonio in questione, dovrà espletare tutte le pratiche preliminary alia celebrazione del matrimonio stesso che vengono elenca'e nell'apposita Istruzione testé pubblicata da questa S. Congregazione in data 29 giugno 1941 («4. 4· S-. voL XXXII. p. 297 segg.) ILE 1626). Per cuanto si rifcrisce allo sposo. naturalmente, tali pratiche prematrimoniali. esame, verbale giurato ecc. dovranno risultare regolarmente eseguite dal Cappellano Militare. Il parroco stesso dovrà in modo speciale attenersi a quanto prescrive il Codice di Diritto Canonico per i matrimoni da celebrarsi per procura ed allé cautele relative. Perciô, dopo che sia stato posto al sicuro che nulla si oppone alla valida celebrazione del matrimonio e dopo che saranno state espletate tutte le pratiche che ITJfficiale di stato civile a norma dell'articolo 34 del Concordato e della relativa Istruzione di questo Sacro Dicastero 1 lugllo 1929 (LE 914]. spetterà allOrdinario concedere, in iscritto. il nulla *osta* alia celebrazione per procura del matrimonio; dopo che agli avrà accertata Tesistenza della giusta causa per la celebrazione per procura (can. 1091) nonchè la plena validité del mandato procuratorio (can 1089) e l'autenticité del medesimo (can. 1091).

4. Ottenuto detto permesso dal proprio Ordinario, il parroco di cui sopra darà. su richiesta degli sposi o di uno di essi, la licenza perché la celebrazione possa aver luogo fuori della propria parrocchia. e farà uso a tai fine deH'AlIegato η. V annesso alia citata Lstruzione del 29 giugno 1941. debitamente riempito in tutte le sue parti. A detto allegato η. V verrà unito 11 suddetto *nulla osta* dellOrdinario e Toriginale della procura.

5. Trattandosi di matrimoni tra cattolici. chè di quest! soli si parla, si esortlno, la sposa dal parroco e lo sposo dal cappellano militare, ad accostarsi degnamente al sacramenti della penitenza e della Eucaristia in occasione della celebrazione del matrimonio.

β. L'Ordinario della citté dove verrà celebrato il matrimonio e donde avrà luogo la trasmisslone radi>-fonica csaminerà la posizione inviatagli dal parroco dl cui sopra ‹n. 4) e. dopo essersi accertato della identité personale della sposa e dei procuratore dello spo^o, potra dare il suo permesso per la trasmissione per radio della stessa.

7. A questo scopo TOrdinario medesimo prenderà gli opportuni accordi con la locale direzione dellT. L A. R per fissarc la chiesa. preferibilmente parrocchia-Ic. che sia tccnicamente più adatta. nonchè il giorno e l'ora antimeridiana della trasmissione. Con le Autorité

militari e civili competenti verrà fissato il programma della celebrazione, il cui carattere dovrà essere strettamente religioso, immune da qualsiasi rumore o manifestazione disdiccvolc alla santità della Casa del Signore. In partlcolare si eviti che il numero delle coppie sia inoltcplice in modo da ingenerare confusione e disordinc. Con questa trasmissione si tenda, in una parola. unicamente a che il combattentc Ipntano possa ascoltare a mezzo della radio lo svolgcrsi della celebrazione del suo matrimonio, in maniera che egli senta spiritualmcnte presente alia cerimonia e cosl più efficacemente legato a colei che da quel momento diviene la sua legittima consorte per tutta la vita.

8. L'Ordinario stesso avrà cura d'impartlrc disposizioni al parroco che asslsterà al matrimonio affinchè la celebrazione avvenga conforme aile norme del Rituale Romano e dei Concordato per quanto riguarda la lettura dei noti articoli del Codice Civile. Potrà seguirc la santa Messa (quella « Pro Sponsis » quando la Llturgia lo consents) con la benedlzlone nuziale. Sarà permesso un breve sermone isoirato alla santità del Sacramento. La santa Messa potrà essere accompagnata da mottetti d'indole religiosa. Il tutto potrà essere trasinesso per radio.

9. Gioverà tener présente che siffatti matrimoni per procura — pur tenendo in giusto conto le specialissime circostanze del tempo e dello stato di guerra — debbono costituire. per la loro stessa natura e nell'interesse dei medesimi contraenti nonchè del vincolo matrimoniale, una eccezione da essere autorizzata soltanto in base a giusta causa (can. 1091). Sarà quindi opportuno che gli Ordinari procedano in merito con la maggiore oculatezza e prudenza, alio scopo di evitare gravi e talora irreparabili danni.

10. Sarebbe infine lodevole se. trattandosi di soldati combattent!, le Curie Arescovili ed i RR. Parroci compilasse™, possibilmente, gli atti relativi a questi matrimoni gratuitamente.

Roma. dana Sede della S. C. dei Sacramenti, il 10 settembre 1941.—D. Card. Iorio, *Prefetto.* F. Bracci, Secretario.

• **Ordinariis Italiae, Prot. N. 10572/41: ME 53 (1941) 269-271. Adn. G. M. in ME 53 (1941) 276-278.**

1643

1941 SEP -SC RÏTUÜM, RESP. PART.·

Circa usum « rami » **IN CONFECTIONE LINTEORUM PRO ECCLESIIS**

Eccclllenza Revrna, Il Sig. Cav. Plinio Frigo, con lettera di prcscntazlone di V. E. Revflta in data 5 luglio. mi mostrô del campion! di tela di rami per ottenere da questa Sacra Congrcgnzinae dei Riti una dichiarazione che lo autorizzasse ad usarla in luogo della tela di canapa. o lino per tovaglie ed altra biancheria di chiesa.

Questa S. Congregazione alio stesso scopo più volte era stata richiesta di nmmettere altri tessuti che non fossero di canapa o lino, ma sempre si è ricusata di concedere un induito generale, volendo tener ferma cd immutata la tradlzionale legge che non ammette altri tessuti fuori degli acccnnati.

Ciô non ostante, avuto riguardo a speciali circoslanzc di luogo e di tempo, in cast particolari ha concesso dl usare pensino il mussolo. csclusi peraltro sempre l corporali, le palle ed i puriflcaîoi.

La tela dal *rami* présenta qualité buone che eguachano quella del lino e della canapa. cd i tempi che corrono hanno portato una grande rarefazione in questo genere di biancheria. quindi questa S. Congregazione. pur non volendo dirhiarare che la tela di rami possa usarsf negli usi liturgie!. equiparandola allé tele tradizionali. non è aliena, nolle attuali circostanze. di concedere a Vostra Eccellenza Revitta di pcrmetterLa. mai perô per i corporali, palle e purl fleatoi.

Ciô è quanto per ordine dell'E/Ro Cardinal Prefetto debbo comunlcare a V. E. RcvlTïa.

Mi ê poi grato porgere alla stessa E. V. Revflïa l miei pmfondl ossequi. mentre ho Vonore di raffermarml di Vostra Eccellenza Revffia devffio servo.—A Carino. *Scprct*

• **Ordinario VIcerino. ProL N. 751*941: ELIP 56 (1942) 30-31 Adn. ELIP 56 (1942) 30-31.**

1644

1941 OCT 2.-SC SACU, NORMAE. PART.

Inscriptio baptismi extra propriam paroeciam **COLLATI**

A complemento di quanto ordinato nlTart. 27 dei Rcgclamento eseculivo dellTstruzione della S. Congr. dei Sacramenti 29-6-1941 [LE 1626], la stessa S. Congregazione» interrogata in merito, con suo rescritto in data 2 ottobre ha disposto quanto segue:

1) Il parroco o rettore della chiesa dove il battesimo vienc conterito, oltre al redigere l'atto relativo nei proprii registri, deve trasmettere al più presto, al parroco del domicilio dei genitori dei battezzato, copia delTatto di battesimo stesso. recanto le indicazloni richicste dal can. 777. 1, ed anche il numero d'ordlne delTatto nel registro.

2) Quanto agli illegittimi si segue la stessa norma *se* sono denunciati i nomi dei genitori o il nome della madre o del padre e ne sia conosciuto il domicilio: se invece è sconosciuto il domicilio di questi, o si tratta di figli di ignoti, deve considerarsi come loro propria la parrocchia nel cui territorio ll battesimo è ammin.-strato e a questa deve essere inviata la copia delTatto per la trascrizione.

3) Nei registri della chiesa dove è amministrato ii battesimo si deve indicare, in calce o in margine ad ogni atto. Ia parrocchia cui viene Lrasmessa la copia e ia data della trasmissione.

4» Il parroco dei domicilio trascriverà gli atti ricevuti. nello stesso registro del battezzati in parrocchia. facendo naturalmente menzione della chiesa dove il battesimo è awenuto, e segnando. oltre al numero d'ordine del proprio registro. anche que''o del registro della chiesa dove fu amministrato il battesimo.

5) Lc annotazioni marginali relative a''a cresima. matrimonio, ordine sacro, ecc. richieste dal can. 470. 2, comprese pure quelle riguardanti eventual! rettifiche. riconoscimenti, legitirnazioni. devono sempre essere fatte nel registro della parrocchia del domicilio dove Tatto è stato trascritto.

6) Il rilasciare certificat! o copie di questi atti di battesimo spetta soltanto alia parrocchia del domicilio e ad essa quindi i parroci o rettori predetti dovranno rinviare l richiedenti per tutti gli atti di battesimo amministrati fuori della parrocchia del domicilio e registrar dopo il 1' gennaio 1942.

7) In occasione di rilevazioni statistiche. ad evitare errori, i dati relativi ai battesimi si devono desumere unicamente dai registri delle parrocchie dei domicilio.

• **OrdiniHo Taurinmii: Perfice musci 17 (1942) 56. Adn. ME 54 (1942) 65-66.**

1645

1941 OCT 3.-PIUS XII. ALLOC. AAS 33 (1941) 421426

De munere iudicis in causis nullitatis matrimonii **TRACTANDIS ET DECIDENDIS**

Summus Pontifex, die 3 mensis Octobris a. 1941. ad*stantibus Praelatis Auditoribus ceterisque officialibus et administris Tribunalis Sacrae Romanae Rotae necnon eiusdem Tribunalis Advocatu et Procuratoribus haec verba fecit.*

Già per la terza volta, diletti figli. grava sulla solennc inaugurazionc delTanno giuridico ce"a S. R. Rota rirruente c dolorosa atmosfcra di cuerra. che dl mese in meso, di stagione in stagione. di anno in anno, quid bufera che tutto aggira. raoiscc c sconvolge. si dilata c cresce In sempre più spazio senza confini, oltre ogni riva, in sempre più immani mutamenti. forme e rovine. ll tragico carattere di questa situazione del mondo. cosl dal lato umano come dal lato morale e religioso, preme aliamento sull'animo Nostro e ne aumenta i) travaglio e le nene tanto più affllggcnti cd cstese. quanto più il Nostro amore di Pastore universale dei fedeli è aperto ad nbbracciare tutti I popoll Questi Nostri sentiment! — come abbiamo anche rilevato dalle nobili parole del vostro degno Decano — trovano

plena comprensione in voi. che per l'ufficio affidatovi dalla Sede Apostolica siete nc-l centro spirituale deua Crlstianità ministri del diritto, eletli rappresentanti di una potestà giudiziaria penetrata da sacro senso di responsabilité, dedicata al bene ordinato con giustizia ed équité nel monde cattolico. Giacchè non è cosa nuova per voi che l'amministrazione della giustizia nella Chiesa è una funzione della cura delle anime. un'emanazione di quella potestà e sollecitudine pastorale, la cui pienezza e universalité sta radicata c inclusa nella consegna delle chiavi al primo Pietro.

Percio, in mezzo aile contrastant! e dissolventi tendenze di un mondo agitado e sconvolto, la Chiesa sempre ha proceduto ferma e serena nel suo cammino di giustizia. non pavida dei ncmici. non servilmente ligia agli amici. E voi. studiando i fasti della sua storia densa di lotte e di vlttorie, la vedete, immota e immobile suH'incrollabile fondamento della costituzione a lei data dai suo divino Fondatore, far sorgere, dc! corso dei sccoli, sotto d soffio dello Spirito e corne esprexsione della féconda pienezza della sua vita, un diritto che, offrendo a tutti i popoli e le nazioni. a tutte le stirpi e le lingue la medesima giuridica situazione, ha largito all'universale *grex dominicus* talc un ordinamento, in cui unité e vastità. liberté e disciplina
422 vengono mirabilmentc a trovarsi' congiuntc, animate e sostenute. E nell'età présenté, quanto più appare scos-$o in non pochi il rlspetto alla maestà del diritto. quanto più al diritto prevalgono considerazioni di utilité e di interesse, di forza e di ricchezza, tanto più conviene che gli organi dei'a Chiesa dediti aU'amministrazione della giustizia diano e infondano al popolo cristiano la viva coscicnza che la Sposa di Cristo non viene mai meno a se stessa. nè muta cammino per mutare di giornata. ma sempre è e si avanza fedele alla sua sublime missione. A cosl alto scopo mira in grado eminente il vostro insigne Collegio.

Ê ben noto in quai grande estimazionc salgano le decisioni del vostro Tribunale presso gli altri Tribunali ecclesiastici, non meno che presso i Moralist! e i Giu*ristL* Ma. quanto maggiore è l'autorità di cui gode, tanto più la S. R. Rota è tenuta a santamente osservare e fcdelmente interpretare le normo dei diritto. secondo la mente dei Romano Pontefice. sotto i cui occhi. come strumento e organo della stessa Santa Sede, esercita il proprio ufficio. Il che. se deve dirsi per qualunque materia di cui si occupa, vale in particolare per le semore frequenti cause matrimoniali, suile quali ha testé riferito l'illustre vostro Decano, e la cui retta rcsoluzione tende a che nel miglior modo possibile sia proweduto cosl alla santità e alia fcrmezza dei matrimonio. come al naturale diritto dei fedeli. tenendo nel debito conto il bene eomune della umana société e il bene privato dei singoli.

1' E in primo luogo. se si considera il diritto al *matrimonio*. i Nostri gloriosi Predecessor! Leone XIII e Pio XI insegnarono già che « niuna legge umana puô toglierc all'uomo il diritto naturale e primitivo dei coniugio ». Tale diritto invero, poichè fu dato all'uomo immediatamente dall'Autore della natura, supremo Legislatore. non puô essere ad alcuno negato, se non si provi che egli, o vi abbia liberamente rinunziato o sia incapace di contrarrc matrimonio per difetto di mente o di corpo. Ma. perché nei casi particolari il matrimonio de contrarrc venga impedito o già contratto sia dichlarato nullo, è necessario che questa incapacité antecedente e perpetua consti non soltanto in modo dubbio o probabile, ma con morale certezza; e in tale condizione di certezza, né il matrimonio si puô permettere. né già celebrato puô dirsi valido.

Cause concernenti questa incapacité, sia psichica — cioè di mente — sia somatica, per natura loro tantn delicate e spesxo intrincatissime. sono non di rado deferite alla S. R. Rota; e torna a sua decoro e a sua gloria l'averle trattate con critcrio di gran diligenza e senza
423 accettazione di persone./

Della incapacité psichica, fondata m qualche difetto patologico. la S. R. Rota si è dl recente occupata; e in tale occasione la sentenza giudiziale ebbe ad addurre alcune teorie presentato come nuovissime da moderni psichiatri e pxicologi. Cosa certemente lodevole e segno di assidua e larga indagine; perché la giurisprudenza ecclesiastica non puô né deve trascurare il genuino progre-so delle scicnze che toccano la materia morale e giuridica; né puô rlputarsi lecito e convenevole Il respingerlc soltanto perché sono nuove. Forse che la novité è nemica della scienza? Senza nuovi passi oltre il vero già conquiitato. come potrebbe avanzarc l'uma-

na conosccnza nelTimmenso campo della natura? Occorre perô esaminarc e ponderare con acume e accuratczza se si tratti di vera scienza. cui bastevoli experimenti c prove conferiscano certezza. e non già soltanto di vaghe ipotesi e teorie. non sostenute da positivi e solidi argomenti; nel qual caso, non varrebbero n costituire la base per un sicuro giudizio. che escluda cioè ogni dubbio prudente.

Anche della incapacité somatica ha dovuto trattare più volte la S. R. Rota. Nella quale delicata altrettanto che difficile questione due tendenze sono da evitarsi: quella che nell'esaminare gli elementi costitutivi dell'atto della generazione dé peso unicamente al fine primario del matrimonio, come se il fme socondarto non esistesse o almeno non fosse *finis operis* stabilito dall'Ordinatore stesso della natura; c quella che considera Il fine secondario come egualmcnte principale, svincolandolo dalla essenziale sua subordinazione al fine primario. £l che per logica nécessité condurrebbe a funeste conseguenze. Due estremi, in altre parole, sc il vero sta nel mezzo, sono da fuggirsl: da una parte, il negare practicamente o il deprimere eccesxivamente il fine secondario del matrimonio e dcll'atto della generazione; dall'altra. lo sciogliere o il separare oltre misura l'atto coniugale dal fine primario, al quale secondo tutta la sua intrinseca struttura è primieramentc e in modo principale ordinato.

2 Quanto aile *dichiarazioni di nullità* dei *matrimom,* nessuno ignora essore la Chiesa guardinga e aliena dal favorirle. Se infatti la tranquillité, la stabilité e la sicurezza del commercio in genere esigono che i contratti non siano con leggerezza proclamati nulli, ciô vale ancor più per un contratto di tanto momento, quai è il matrimonio, la cul fermezza c stabilité sono richieste dai bene comune della société umana e dai bene privato dei coniugi e della proie, e la cui dignaté di Sacramento vieta che ciô che è sacro e sacramentalc vada di leggieri esposto al pericolo di profanazione. Chi non sa poi che i cuori umanif sono, in 424
non rari casi. pur troppo proclivi. — per questo o quel gravame. o per dissenso e tedio dell'altra parte, o per aprirsi la via ad unirsi con altra persona pc-ccaminosamente amata. — a studiare di liberarsi dai vincolo coniugale già contratto ' Ond'è che il giudice ecclesiastico non deve mostrarsi facile a dichiarare la nullité del matrimonio, ma ha piuttosto da adoporarsi innanzi tutto a far sl che si convalidi ciô che invalidamente è stato contratto. maxsime allorchè le circostanze del caso particolarmente lo consigliano.

Che se la convalidazione riesce impossibile, perché osta un impedimento dirimente da cui la Chiesa non puô o non suole dispensare o perché le parti rifiutano di dare o di rinnovare il consenso, allora la sentenza di nullité non puô essere negata a chi. secondo le prescrizioni canoniche, giustamente e legittirnamente la chiede, purchè consti delTasserita invalidité, per quel *constare* che nelle cose umane suoi dirsi ciô di cui f ha *morale* certezza, che cioè escluda ogni dubbio prudente. ossia fondato su ragioni positive. Non puô esigersi la certezza «uiolufa della nullità. la quale cioè escluda non solo ogni positiva probabilité, ma anche la mera possibilité del contrario. La norma del diritto secondo cui « matrimonium caudet favore iuris: quare in dubio standum est pro valore matrimonii, donee contrarium probetur » icanone 1014), non si intende infatti se non della morale certezza dei contrario, della quale deve constare. Nessun Tribunale ecclesiastico ha il diritto e il potere di esigere di più. Esigcndo di più, facilmente si viene a ledere lo stretto diritto degli attori al matrimonio: giacchè. non essendo essi in realtà legati da alcun vincolo matrimoniale, godono dei naturale diritto di contrario.

3' Finalmente. per ciô che concerne lo *sciogUmento del rincolo* validamente contratto, in taluni casi anche la S. R Rota è chiamata a investigare se sia stato compluto tutto ciô che previamente si richicde per la valida e lecita soluzione dei vincolo e. per conseguenza, se possa consigliarsi al Sommo Pontefice la concessione della relativa grazia.

Questi pre-requisiti riguardano innanzi tutto ln dissolubilità stessa dei matrimonio. È superfluo avanti a un Collegio giuridico quai è il vostro, ma non disdice al Nostro discorso il ripetere che il matrimonio rato e consumato è per diritto divino indissolubile, in quanto che non puô essere seïolto da nessuna potestà umana (can. 1118): montre gli altri matrimoni. sebbene intrinsecamente siano indissolubili, non hanno perô una indissolubilité estrlnscca assoluta. ma, certi necessari presupposti. possono (si tratta, corne è noto, di casi re-

lativamente ben/rari) essere scioltl. oltre che In forza del privilegio Paolino, dal Romano Pontifice in virtù della sua potestà ministerlale.

Nel dire che il giudice ecclesiastico é chiamato a investigare se const! della eslstenza di tali presupposti. vol subito comprendre come l'importanza dell'argomento bastevolmente indica che una simile Investigazlone vuol essere condotta con ogni sévérité, rigore e dlllgenza: tanto più che, trattandosi di uso dl potestà vicaria in materia di diritto divino, la validité stessa dello scloglimento del vincolo dipende dalla esistenza dei necessari requisiti. In ogni caso pol e in ogni stadlo del processo è dovere l'osservare pienamente e strettamente le regole. che la modestia cristiana impone In cosl delicata materia.

Del resto non è da dubitare che vale anche qui il principio già sopra enunciato: essere cioè sufficiente la certezza morale, che escluda ogni dubbio prudente del contrario. È ben vero che ai nostri tempi, in cui il disprezzo o la noncuranza della religione hanno fatto rivivere lo spirito di un nuovo paganesimo gaudente e superbo, si manifesta in non pocni luoghi quasi una mania per il divorzio. la quale tenderebbe a contrarre e sciogliere l matrimoni con maggior facilité e leggerezza che non si fa per i contratti di locazione e di conduzione. Ma taie mania, inconsiderante e inconsiderata. non puô contarsi per ragione, onde i Tribunali ecclesiastici recedano dalla norma e dalla prassi. che dettano e approvano fl sano giudizio e la coscienza timorata. Per la indissolubilité o dissolubilité del matrimonio non puô nella Chiesa valere altra norma e prassi se non quella stabilita da Dio. Autore uella natura e della grazia.

Al quale rlguardo due sono i passi del Libri SantL che in certo modo indicano i limiti. entro i quali la soluzione del vincolo deve rimanere, e che escludono sia il lassismo odiemo sia il rigorismo contrario alla voluntà e al mandato divino. L'uno è: « Quod Deus coniunxit. homo non separet >; l vale a dire, non l'uomo, ma Dio puô separare i coniugi, e quindi è nulla la separazione ove Dio non scioglie fl loro vincolo. L'altro è: < Non servituti sublectus est frater aut sororin pace autem vocavit nos Deus >: ' vale a dire, non vi è più servitù nè vincolo ove Dio lo scioglle e permette cosl al coniuge di passare lecitamente a nuove nozze. In ogni caso, la norma suprema, secondo la quale il Romano Pontefice fa uso della sua potestà vicaria di sciogliere matrimoni, è quella che già in principio abbîamo additata corne la regola dell'eserclzlo del potere giudlziario nella Chiesa, vale a dire la
426 salus/ *animarum,* per il cui conseguimento cosl fl bene comune della société religiosa, e in generale defl'umano consorzio, come fl bene del singoli trovano la dovuta e proporzionata considerazione.

Siano queste Nostre parole, che inaugurano il nuovo anno giuridico della S. R. Rota, un augurio anche per voi. diletti figli. che valga, mercè la grazia divina, a rendere innanzl a Dio meritorii del premto degli atleti. contendenti nella palestra della giurisprudenza cristiana. i vostri severi e faticosl passi nella ricerca e nell'affermazione della giustizia e della pace fra i fedeli per qualunque causa ricorrenti al vostro Tribunale. Ma all'inizio di questo nuovo anno la Nostra voce vuole altresl salutare l'ingresso della S. R. Rota nella sua nuova sede da Noi. complendo l'opéra dell'immortale Nostro Antecessore, préparais e disposta nelle maestose sale della Cancelleria Apostolica, dove meditabondi pensieri v'insinueranno lo scavato suolo dell'antica Roma. le pareti istoriate, le scale e i portici, testimoni di una storia e di un'arte famosa. Onde è per Nol dl particolare soddisfazione fl dare al benemerito Decano e agli altri membri di cotcsto inclito Collegio una tale manifesta prova della Nostra stima per fl loro sapiente ed esemplare lavoro. E perciô nutriamo fiducia, e Ci pare già di vedere. che in quelle nuove aule e stanze. meglio rispondenti alla posizione centrale, alla importanza della dignité gerarchica di cotesto Tribunale. la giurisprudenza ecclesiastica maturerà nuovi e più splendidi frutti per fl decoro della Chiesa e per la salute delle anime.

In taie aspettazione e con taie fiduciosa speranza invochiamo su tutti e su ciascuno dei present! i lumi e l'assistenza dell'Onnipotente. mentre a tutti dl cuore impartiamo la Nostra paterna Apostolica Benedizione.

« Matth. 19. 6. 1 I Cor.. T, 15

Adn. E. BERGH In NrT 58 (1945) 235-240; P. FELICI In Apoll. 15 (1942) 204-208: PrM 30 (1941) 310-317.

1646

1941 NOV 4.-PIUS XII. MP. AAS 33 (1941) 479

De pontificio opere vocationum sacerdotalium apud **SACRAM CONGREGATIONEM SEMINARIIS ET STUDIORUM UNIVERSITATIBUS PRAEPOSITAM CONSTITUENDO**

PIUS PP. XII

Cum Nobis Sacra Congregatio Seminariis et Studiorum Universitatibus praeposita peropportunum fore renuntiaverit Opus primarium Sacerdotalium Vocationum condere, quod sibi proponat in Christifidelibus — omni sane consilio, sed potissimum per diversa in singulis Dioecesibus constituta id genus Opera — voluntatem excitare fovendi, tuendi iuvandique Ecclesiasticas Vocationes, rectam de dignitate ac necessitate Catholici Sacerdotii notitiam pervulgare, itemque fideles ex omnibus orbis partibus in communionem precum ac piorum exercitiorum vocare; Nos, motu proprio ac de Apostolicae plenitudine potestatis, Opus, quod *Pontificium* nominamus. *Vocationum Sacerdotalium* apud eamdem Sacram Congregationem constitutum volumus ac decernimus, addita facultate aggregandi Opera ac personas, quae id postulaverint, simulque omnes Indulgentias et favores spirituales, concessos vel concedendos, ad universos adscriptos extendendi

Quod quidem ratum firmumque sit ac permaneat contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die rv mensis Novembris, in festo S. Caroli Borromaei. anno mcmxxxxi. Pontificatus Nostri Tertio.—PIUS PP. XII.

Adn. NrT 67 (194CM5) 1208-1209.

1647

1941 NOV 14.-SC STUDIORUM. DECR. PART.·

Facultas theologica erigitur apud studium generale **WASHINGTONENSE ORDINIS PRAEDICATORUM**

Rev.mus P. Magister Generalis Ordinis Praedicatorum nuper ab Apostolica Sede efflagitavit ut Generale Theologicum Studium in Washingtonensi Conventu eiusdem Ordinis, ab Immaculata B. M. V. Conceptione nuncupato, ad gradum eveheretur Facultatis Theologicae cum iure gradus aeademicos conferendi.

Summus Pontifex Pius XII *f.* rw referente infrascripto Cardinali Sacrae Congregationi de Seminariis et de Studiorum Universitatibus Praefecto, precibus commemorati Rev.mi Patris benigne annuere dignatus est.

Itaque, eadem Sacra Congregatio de Seminariis et de Studiorum Universitatibus Facultatem Theologicam in Studio Generali Washingtonensi Ordinis Praedicatorum canonice erigit et erectam declarat, facta potestate gradus academicos conferendi alumnis dumtaxat < *Deus Scientiarum Dominus* > (LE 10301 et adnexas *Ordinationes* [LE 10331 atque secundum Statuta pro eiusdem Ordinis, ad normam Constitutionis Apostolicae Facultatibus Ecclesiasticis O. P. rite approbata; servatis ceteris omnibus de iure servandis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Callisti, die XIV mensis Novembris, in Festo S. Alberti M. Pont et Ecclesiae Doctoris. anno mdccccxxxxi.—I. Card. Pizzardo. *Praef.* E. Ruffini. Secr.

• Ordini Prwdioforum: AOP 25 (1941-42) 128.

1648

1941 NOV 15.-SC S. OFFICO. RESP. PART.·

Dr communione in sacris cum schismaticis. **PRAESERTIM MORIENTTBUS**

P.omar. die 15 norrmbrU UMt

Excellentissime ac Reverendissime Domine. Ad hanc Supremam Sacram Congregationem, pro opportuna

lutione, pervenerunt ab Excellentia Tua proposita dubia, quae sequuntur:

1. Cuzn frequentius recurrant casus, in quibus non uniti c orthodoxi > Christiani petant, quando orthodoxus minister adiri non possit, auxilium catholici sacerdotis, praesertim in morbo gravi, licetne orthodoxum hominem aegrotum precibus, provocando ad actum contritionis, adiuvare et, si explicite postulaverit, ei sacramenta conferre?

2. Adversatur sensui catholici sacerdotis orthodoxum fratrem in Christo sine ullo ecclesiastico funere relinquere. Sed committere defunctum orthodoxum ministro protestantico ut funus ecclesiasticum perficiat catholico sensui adversatur. Quomodo tunc procedendum0

3. Orthodoxi parentes filios suos baptizandos offerunt Sacerdos orthodoxus attingi nequit Licetne puerum (non ln ecclesia) in sacristia baptizare et eius nomen in registro non in serie ordinaria nominum sed sejunctim, inscribere?

His dubiis mature examinatis, haec Suprema S. Congregatio Sancti Officii in conventu plenario Feriae IV die 29 Octobris c. a. habito, respondendum decrevit:

Sacerdos catholicus effusa caritate illos schismaticos ad Ecclesiam reducere conetur quos *commendatos sibi in Dno* Ordinarii et parochi habere iubentur. Infirmos paterne viset et praesertim si in periculo mortis fuerint eos ad orationem, ad contritionem de peccatis et nd submissionem voluntati divinae excitet (can. 1350,1).

Schismaticis autem, etiam bona fide errantibus eaque petentibus, vetitum est sacramenta Ecclesiae ministrare nisi prius, erroribus relectis Ecclesiae reconciliati fuerint (can. 731 5 2). Etiam cum ln periculo mortis constituuntur, requiritur ut meliori quo fieri potest modo (pro rerum et personarum adiunctis) saltem implicite errores reiciant et Fidei professionem faciant

Iis autem qui bona fide errant et iam sunt sensibus destituti, ea sacramenta conferri poterunt sub condicione, praesertim *si* conicere liceat eos implicite saltem suos errores reiecisse.

Semper autem curandum est ut scandalum et vel suspicio interconfessionalismi evitentur. Quo minus autem est periculum in mora, eo magis explicita retractatio errorum et Fidei catholicae professio exigi debent

Quod ad sepulturam standum est Rituali Romano. Tit VI c. 2, de *iis quibus neganda est sepultura (Cod.* l. c. can. 1240). Sacerdos tamen sine veste sacra ullove ritu sacro coram cadavere domi exposito preces privatim fundere, officii civilis causa funus sequi et in coemeterio item privatim preces apud tumulum fundere poterit remoto, si periculum adsit scandalo.

Pueri autem a parentibus schismaticis oblati ut baptizentur, extra mortis periculum a sacerdote catholico generatfm baptizandi non sunt nisi probabilis spes effulgeat catholicae educationis (can. 751).

Occasionem nactus sensus obsequii mei Tibi obtestor permanens Excellentiae Tuae Reverendissimae Adictlssimus—F. Card. MARCHETn-SELVAGCiANi, *Secr.*

• **Ad VMtatortm Ao. pro fkralnl In Germinis. Prot. N. 183' 941: ME 54 (1942) 114-115.**

1649

1941 NOV 27.-SC RITUUM. RESP. PART.·

De USU APPARATUS RADIOPHONICT LOCO CAMPANARUM

Roma. 27 novembre 1941

Eccellenza Revma, In risposta a quanto V. E. Revma esponeva a questa S. Congregazione dei Riti in data 28 agosto p. p,, relativamente agli impianti radiofonici in sostituzione delle campanc di bronzo nei campanil! o cupole delle chiese, la stessa S. Congregazione. dopo un maturo esame della questione, ha deciso: *Non* expedire. E' antichlsima infatti e veneranda la tradizione della Chiesa di usare le campane di bronzo per chiamare i fedell alie funzioni sacre e per altri scopi liturgie!.

Nel portare quanto sopra a conoscenza delle E. V. Revota per sua intelligenza e norma, mi valgo dell'occasione per porgerLe i miei ossequi.

Di V. Ecc. Revma devmo.—Carlo Card. Salotti. *Prefetto.* A. Carinci, *Segretario.*

• **Ordinario Papienii: ME 54 (1942) 42.**

1650

1941 DEC 12.-SC RITUUM, RESP. PART.·

Circa orationem de t **RE « DEUS. QUI DE BEATAE » ET CIRCA FESTUM B. M. V. DE GUADALUPE, TITULARIS ECCLESIAE CUIUSDAM CONVENTUS RELIGIOSORUM**

Redactor Calendarii Minoriticae Provinciae Boeticae in Hispania, Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia exposuit pro oportuna solutione:

I. Utrum in Missa Dominicae infra octavam Epiphaniae. quae reponitur in proximiorem sequentem feriam dicenda sit tertia oratio de tempore: *Deus, qui dc Beatae* etc.?

II Utrum festum B. M. V. de Guadalupe, quae titularis est ecclesiae conventus de Guadalupe memoratae Provinciae Boeticae et simul patrona regionalis Extremadurae in Hispania, in aliis conventibus eiusdem Provinciae in eadem regione existentibus. celebrandum sit sub ritu dupL I classis cum octava, sicut hucusque factum est. an vero sine octava ad normam Rubricarum?

Et Sacra Rituum Congregatio, audito quoque specialis Commissionis suffragio, respondit:

Ad I. Si Missa Dominicae infra octavam Epiphaniae reassumatur a die 8 ad diem 12 ianuarii, secunda oratio erit de octava sine tertia oratione; sl vero reassumatur post diem 13, idest 19 ianuarii, tunc secunda oratio erit de B. M. V. in sabbato. Idest *Deus, qui salutis aeternae,* etc., tertia de Ss. martyribus Mario et Soc.

Ad. II. *Negative* ad primam partem, *affirmative* ad secundam.

Atque ita rescripsit et declaravit die 12 decembris 1941.—A. Carinci. S. R. C. Secr. Henricus Dante, *Substitutus.*

• **Ad Provincism Boettcara O. F. M.. Prot. N. 783/941: AOFM 51 (1942) 61. Adn. ELIP 56 (1942) 26; AOFM 61 (1942) 62**

1651

1941 DEC 16.-PIUS XII, LIT. AP. AAS 34 (1942) 89-91

Sanctus albertus magnus, episcopus confessor atque **ECCLESIAE DOCTOR. CULTORUM SCIENTIARUM NATURALIUM COELESTIS PATRONUS DECLARATUR**

. PIUS PP. XII

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad Deum per rerum naturae cognitionem Sanctus Albertus Magnus Episcopus Confessor atque Ecclesiae Doctor *ad laudem Dei Omnipotentis, qui fons est sapientiae et naturae sator et institutor et rector (Physica,* 1. I. tr. 1, c. 1) ascendere conatus, omnes sui temporis scientias sive quod ad sacra sive quod ad profana spectantes percipere contendit in eisdemque ita mirabiliter versatus est ut *stupor mundi* ac *doctor universalis* ab ipsismet aetatis suae scriptoribus tanta doctrina attonitis nuncupari meruerit. Enimvero praeter theologiam, philosophiam ac Scripturarum interpretationem, quibus tali studio ac sollertia operam dedit, ut paucissimi illius scientiam adaequarent, ad dissensionem Inter Fidem ac Rationem tollendam, quam simulato suo de duplici veritate effato quidam eo ipso tempore philosophi in Studiorum Universitates inducebant. Sanctus Doctor, quoniam Dei invisibilia... *a creatura mundi, per ea, quae facta sunt, intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque Eius virtus ct divinitas* (Rom. I. 20) res naturae investigandas a prima iuventute ad extremam usque senectutem acriter perattenteque aggressus est; Investigatas autem posteris tradidit elaboratissimis scriptis multis, quibus historiam exquirere totius fere naturae tempore suo cognitae per omnes partes experimentali, uti aiunt,/ methodo seu W inductione diligenter studuit; quamvis ex tanti Magistri exemplo atque opera ob ipsas potissimum Illius temporis condiciones atque instrumentorum defectum non omnes sint Ii fructus percepti, qui iam tunc sperari

potuissent Nam si quae magnus Episcopus Ratisbonensis de experimenti necessitate, de sagaci observatione, deque momento inductionis ad veritatem circa naturae res assequendam statuit, ea iam recte aevo suo intellecta et perducta ad effectum fuissent mirabiles illi scientiarum progressus, quibus recentiora ac nostra tempora gloriantur, multa ante saecula fortasse reperti et cum optimo societatis humanae emolumento stabiliti fuissent Nil mirum Itaque sl non modo ex Italia, sed tam e Germania, ct Gallia et Hungaria, quam e Belgio atque Hollandia, nec non ex Hispaniis et America. Insulisque etiam Philippinis Studiorum Universitates et Conlegia Catholica praecipua una cum multis physicarum naturaliumque rerum professoribus nunc Albertum Magnum tanquam lucernam in caliginoso mundo contueantur. Illumaue. qui iam tempore suo. quo multi oculos suos a spiritualibus rebus avertebant inani verborum scientia inflati, a terrenis e contra ad coelestia gradatim ascendendum esse exemplo docuit, suorum ipsorum ducem habere et coelestem intercessorem exoptent, ne in suo exacta naturae perscrutandae scientia Dei Omnipotentis auxilium eis desit. Quapropter ultro libenterque placet Nobis excipere vota tum a Catholicis Academicis nuper Treviris coadunatis, tum a Studiorum Universitatibus ceterisque scientiarum Coetibus internationalibus expressa, quae Generalis Ordinis Fratrum Praedicatorum Magister valide Nobis significavit, suas quoque preces atque Ordinis cui praeest enixas addens, ut coelestem Cultorum Scientiarum naturalium Patronum Nos eundem Sanctum constituero dignemur. Decimo sane anno a Litteris Decretalibus die xvi m. Decembris an. MCMXXXi datis, quas Decessor Noster rec. mem. Pius Pp. XI edidit ad Sancti Alberti Magni Pontificis Confessoris cultum, addito Doctoris titulo, universae Ecclesiae praecipiendum, planes convenit, prout supremum Nostrum spirituale exigit officium, huiusmodi valde opportunum inceptum fovere: ob tristissimam ouoque nostrorum dierum condicionem; cum non ad Dei laudem atque hominum salutem sed ad belli calamitates civilibus regionibus urbibusoue inferendas nunc hodierni scientiarum progressus misere adhibeantur. Ipse Sanctus Albertus, qui difficillimis temporibus onera sua mirabili monstravit scientiam ac Fidem in hominibus concorditer vigere posse, valida sua apud Deum intercessione. Cultorum scientiarum excitet corda mentesque ad pacificum rectumque naturae rerum usum, quarum leges a Deo constitutas scrutantur et quaerunt! Conlatis igitur de hac re consiliis cum Ve-
91 nerabili Fra/tre Nostro Episcopo Praenestino. Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque mature perpensis, praesentium Litterarum tenore deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, perpetuumque in modum Sanctum Albertum Magnum Episcopum Confessorem et Ecclesiae Doctorem Cultorum Scientiarum naturalium coelestem anud Deum *Patronum* declaramus et constituimus, privilegiis honoribusque additis, quae huiusmodi coelestis patronatus propria sunt Contrariis non obstantibus quibuslibet Decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere: Illlsque ad quos pertinent seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum. irritumoue ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvi m. Decembris mcmxxxxi. Pontificatus Nostri tertio.—A, Card. Maggltone, *a Secretis Status.*

Ada. NrT 67 (1940-45) 1212.

1652

1941 DEC 19.-SC NEE. INDULT. AAS 33 1941) 516-517

Indultum generale super lege abstinentiae et ieiunii ECCLESIASTICI. DURANTE BELLO

Attentis peculiaribus hodiernis rerum adiunctis. Ssmus Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. XII omnibus Ordinariis locorum, cuiuslibet ritus, quamdiu praesens bellum perdurabit, benigne concedere dignatus est. ut» pro suo prudenti arbitrio, in territorio suae Jurisdictionis, indulgeant generalem dispensationem super lege abstinentiae et ieiunii ecclesiastici, in favorem etiam religiosorum et religiosarum exemptionis privilegio utentium./

Firma tamen maneat lex abstinentiae et ecclesiastici ieiunii, pro fidelibus ritus latini, Feria IV Cinerum et Feria VI Parasceve. pro fidelibus vero alius ritus duobus diebus ab eorum Ordinariis statuendis.

Ordinarii autem locorum, qui supradictam dispensationem concedunt, fideles omnes hortentur, praesertim vero Clerum saecularem ac regularem necnon sacrarum Virginum familias, ut ii Christianae mortificationis et expiationis voluntariis exercitiis, bonis operibus potissimum erga aegros ac inopes vacantes, et ad mentem Summi Pontificis fervidas Deo preces fundentes, aliquo modo indulti facilitates compensare valeant.

Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Ex Aedibus Vaticanis, die 19 mensis Decembris a. 1941.—A. Card. Maglione, *a Secretis Status, S. Conffr. pro Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis Praefectus.*

1653

1941 DEC 20.-SC RELIGIOSORUM, INDULT. PART.

Facultas datur utendi concessionibus sedis ap. aut ORDINARIORUM LOCORUM IN IEIDNIIS ET ABSTINENTIIS REGULARIBUS O. F. M. CAP.

Preces - *Beatissime Pater, Fr.* Leonardos a Forosarsinio. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum, attentis praesentibus belli discriminibus et angustiis, ad pedes S. V. provolutus, humiliter implorat apostolicum indultum vi cuius singulis Ordinis Superioribus Maioribus facultas competat proprios subditos dispensandi super praeceptis ieiunii :t abstinentiae a Regula vel Constitutionibus impositis, iuxta terminos dispensationum quas Sedes Apostolica vel Ordinarii locorum aliaeque ecclesiasticae auctoritates, pro diversitate locorum, iisdem adiunctis perdurantibus, concesserunt vel concedent in favorem fidelium quoad ieiunia et abstinentias a lege ecclesiastica omnibus fidelibus imposita. Et Deus etc.....

Rescr - Vigore facultatum a SS-mo Domino Nostro concessarum, Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, Rev.mo P. Ministro Generali benigne commisit ut petitam gratiam iuxta preces pro suo arbitrio et conscientia concedat» perdurantibus praesentibus rerum adiunctis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, die 20 decembris 1941.—Vine. Card La Puma, *Praef. Fr.* L. H. Pasetto, Secr.

• Prot. N. 5923/41; AOMC 57 (1941) 184. Adn. AOFM 59 (1940) 253-254; AOMCap 57 (1941) 59-65. 76-86. 108-115,

1654

1941 SC S. OFFICII. RESP. PART.

Non conceditur usus privilegii paulini cum una pars BAPTISMUM RECIPIT EXTRA ECCLESIAM CATHOLICAM

Dubio « An matrimonium inter non baptizatos ad mentem can. 1120, $ 1 solvi possit in favorem fidei, etiam in casu, si una pars baptismum in haereri receperit ut in eadem manens cum catholico aliud matrimonium inire cupiat?

S. Officium *respondendum* decrevit: In adiunctis expositis usum privilegii Paulini non concedi.

• Onlinirio Strvçcnk^*: J, BANK. Co&xeMa cppocücb. Aco » **•959. p. 545. Adn. J. BANK op. *et* loc. cit.**

1655

1941 DEC .. ..-SACRA PAEN, MON. PART.·

IS LITTERIS COMMENDATTTILS CAUSAE, QUIBUS PRECES INNITUNTUR, EXPONANTUR

Quo magis aestimetur excellentia facultatum ct indultorum. quae indulgentias respiciunt quaeque ab boc S. Tribunali sacerdotibus concedi soient, Kev.ml Ordinarii litteras commendatitias ad rem ne tribuant nisi sacerdotibus, pro quibus speciales militant rationes, i* precibus *exponendae.*

lulla itaque posthac ratio habebitur petitionum quae ad praefatos spirituales favores obtinendos huic S. Tribunali aliter pervenerint

• Omnibus OnJburilt! Mt 54 (1»42) 4X

CENENAL BOOKBIND<N& CO
. U12CS
72 CL 2^7 7572
CJUAUTT COKTROt MARK